

Hayrettin Taylan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.4.2013

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

-Ben görüyor, ben göremiyorum.

K/ayıp kendine . Aşk bana.

-Ben aşk, aşk benden değil.

Düello ruhumla başlar, baş başa kalacağımız ilk ve son güne kadar mazileşir. İçsel bir savaşın iç içe tamlamalarında tamlayan ben, giden tamlanan sendin. Bu yüzden adil olamadın bahtımda.

-Günü /eş seçtim, ay yüzünle şem arasında eridim .

Bitmiyor düello. Kendimi vurdum senden. Kan akmadı,can ve aşk aktı.

Oyunla oynayan oyunun soyundan, seninden çıktım sahneye.

Sahne uçurumda. Aşk çiçeği yalnız uçurumlarda açarmış.Aşkın ten çiçeği uçurumlarda açar. O kokuya geldim, uçurum kendine uçurum.

-Ben ile o beni isteyen ben arasında düello."Ben " bana yenildim.

-Sahne uçurumun uçuna kadar uzanıyor. Ben düşmek üzere.

-Gölge şavkına geldi. Gölge gayrı benden değil.Dekor senin yüreğinden kurulu. Kurların surlarına özdeş .

Yer, yarin istenme anına süslü ve belirsizliğe betim.

Dekor; d/okunamadıklarımı, söyleyemediklerimi tümler.

Süre; h/içsizliğin,sensizliğin, hissiyatın son demine akar.

Ben ile ben arasında düello.Kaybettim eski beni.

O bende sen vardın,o bende benden gayrı aşk vardı.

*Bu ben düellosunda aşk kime yenik. Sen aşk mısın?

-Epik bir çılgılık atıyorum Köroğlu tepesinde. Elimde kılıcım

Aşkı vurmaya geldim.

-Ödünç sevgiler gördüm, ay ile şemin arasında o yüzden dağ dağ kaçtım ceylanlarından.

-B/akışlarının son sesinde zaman dolmuş zamansızlığa.Akordu bozulmuş bekleyişlerin solosu çalar beni hüznün gül gününden.

-Laleler açar İstanbul'da aşk yerine.Bütün kırmızı laleler sensin.Senin için dikilmiş.O yüzden gidip hepsini kokladım senin yerine.

-Çamlıca tepesindeki Laleler sana secde edip duruyorken ben hangi güle meftun olarak yarin ve yarin olacağım Lalezarım..

Hep aynı vakitte lale olan senin baharına nasıl nasıl vakitsiz olacağım.

Sonu gelmeyen düşlerin kokusunda nasıl gül kokuna temayül yoklaması yapacağım. Beni senden seçmeleri için hangi sevinin yurduna vekil olacağım.

-Benim seçimin sensin.Senin kentinde seçilmek varken gül güzellerinin haz metropolünde seçirme Lalezarım.

Zamanı bekleyen lale gibi hangi huzurun can ve aşk rengine açılıyorsun. Benden olana kızılıyor mu lalen.Bir bahar ile har arasında kalmanın öyküsünde yanan kaknusumu görmedin mi?

-Ağlamayı unutan gözlerine renk verir mi aşk.

-Ben ağlıyor, ben ağlamıyorum.

Akan yaşlar mı yakan başlar mı ıslanmaya, uslanmaya .

Damla damla eriyor helalim.

-Kor cemalin külüne dönüşüyor emelim. Seni istiyor senden kalanlarım.

-Kanatarak bıraktığın yüreğimin son halinden sana yakamozlu özlemler var.

Gece ile ay arasında.Gece ile şem arasında. Gündüz ile laleler arasında Ayşe yetişir. Yeşili severim.

-Bulgur pilavı yanında Taze Ayşe aşk açlığıma iyi gelir.

Y/aralandığımdan beri çok acıkıyorum. Doymuyor gözlerim. İki gözüm yerine gönül gözüm kör olmuş.

- Gel bu körün kördüğümlerini çöz sevilerinle.

Kördüm.

Gördüm.

Hürdüm .

-Ben görüyor, ben göremiyorum.

-Beni ağladığımı görmeyen lalelerin ısladığını bilmez.

-O ıslaklıkla, o uslanmışlık benim nemlerinden ibaret.

-Külümden yeniden aşk kul olduğumu görmesen de olur.

Varsın sen metruk kentin yalnız perisi ol.Laleler solarken.

-Sol tarafımda solo bir sen. Hicazkar bir ben çalıyor

-Ben çalıyor, ben duyamıyorum.

Hayrettin Taylan

(Eskiz bir özlemin kumrusu)

Son gülücüğün armağan kaldı,kalıntısı ruhumda izlenen her akışından.Bakir kaldı bakışlarım,bakırı paslanmış,pusasında fevri pusular kurmuş kurulu ve ömrüme örülü kanat çırpışlarını özledim.

Ben söz mevsimiyim, aşk ormanıyım,senli bir ağacım.Dallarımda Ayşecikler açar,meyvesini senin dışında kimse koparamaz oldu.

Gazel okunmuş özelemlerimin terhib-i bentlerinde tarumar olmuş vasıta beyitlerinde terkinin son mısrası dizelenir ta yüreğimin başlığından.

Dudağımda gelinciklerin sana ölümlerini okutan karışık mısralar sıralanır.

Yangınlarımı çalan algıcı ve çalgıcı bir hüznü perinin pervanelerini çeviremez oldu esmelerim. Ruhunun sarhoşluğundan olmalı gelmenin dudağını emer hasretim.Hüzün çehenneminde ürkek bir akrep ısırır akreple yelkovan arasındaki sensiz her anımı.

İnsan yalnız başlar aşkını aramayı oysa herkes benim yanımda yeniden bana dönmenin duasındılar.

Yolculukları yalnız bitiren bir delinin yanındayım. Bana delinmiş bir sevdanın nitel ayrışıklarını anlatıyor.Egolarımdaki dehanın tutkularını yazarken delinmesini anlıyor.Bir deli ağlıyor halime.Sorular,sorgular,özlemeler,ne desen desen desen benimde.

Sen hep kendine yürü güzel çiçeğim, sen hep yalnız kal,kalınmış ve yalnız sana alınmış bensiz ne kadar kalma varsa ordayım.

Kendine git ...

Başka yerde arama benimi.Bulamazsın,buluntulara buluş olan yüceltilmiş mecnundaşlığımın esrik ve eskiz mağaralarını.Saklanmış kentler içindeyim.Mağaramın girişinde kutsilenmiş iki kumru kuluçkada.Tek umudum o...Onların yavruları büyücek kavuşmalarımıza,sensiliğimin can çırpınışlarına.Akıttığın gözyaşlarının pınarında suyunu ve sensizliğim içecekler.Kumrudur ve doğrudur buncalar.Sen kendine git aşk çiçeğim.

Beni benden ve senden yarana derman kendini bil.Ben karışık özelemlerin ermişiyim.Ben senli aşkların imanındayım.İtikadım sağlamdır,sevgim sınırsız,ruhum magmanın tek kaynağı.Bütün aşk sıcaklıkları benden yayılır.Dokunsan yanarsın,sen kendine ağla aşk çiçeğim.

Bir gün benden yapraklar düşse de, üşüse senli de duygular gelişlerimize sen üzülme,sen ağlama, sen kendine git aşk çiçeğim.

Gidişlerinde içimde vurulan ahuların kalbinde kimyam var.Ben de Hüsn ü Aşk 'ta gibi ulaşacağım bunca imkansızlıklara rağmen,varacağım varılmaz,asla salsa yapılmaz dediğim o benli kırık kalbinin sahiline.Sevimli iki penguen yavrusu tutturacak ellerimizi.Gökyüzü ağlayacak,yağmurlarımızı özleyecek aşk toprağı

Sen gülümse,sen nazlan, sen gelme, sen süründür, sen ezdir ruhumun ezilmişlerini güzel çiçeğim

Sobele Kendini! Beni bulmuş olursun.Koca aşk kentinin yalnızlığında aramızda dakikalar kadar mesafeler bütün dünyanın haykırdığı seveda seli akar.

Hani bazen aklın-yüreğin yelken açar ya senden? İşte,işte demenin tehlikeli arayışlarında mutmain olan ali beyaz güvercinler uçar ta benimden,senli bir özlem mektubu getirirler.Acil,çok acil Ayşecikler üşüyor dalında sen onu daha çok sev ki Allah onu aşk meyvesi olarak yaşaklı bir elma olarak değil,incir olarak tattırsın sana. Ve sen kendine saklan aşk çiçeğim.

"Beni çal benden ki sen olayım senden olayım senden kalayım."

Orda olmanın yoksunusun. Varsındır ama yokların yoksunusundur.İşte o an sobele kendini! Beni bulursun.

Ben o bıraktğın ben değilim,ben o güvensizliğin Çin sedler ördüğün ben değilim.Ben
şeni özlediğim andayım,ben sendeyim
İşte ona sobele kendini! Beni bulursun.

Lâilaheillâ ente subhânek innâ kuntu minezzâlimîn

Geri çağır kendini! Ben geldim,ben sana geldim, ben sende kaldım.Sen kendine git aşk
çiçeğim,Ayşecikler açar gönül ağacımın her dalında,sen salına salına ...
Gel bana dünyalar dünyası aşk çiçeğim ayşem...

Hayrettin Taylan

`Ben ` e geçtim, sen suskun

' o kendini biliyora ithaf....'

suya yazılan hatıralarının göz yaşa dalgasında
özleyişini ruhun gelgitlerine yazan bekleyiş algısı
gelişini fenerlerin denize süslendiği bilinenlere ekledim
davudi sesim artıyorken aşka
sustum sen ile gölge arasında
geçmekteyim ortasında senin aktığın vuslat kentinde
yüreğime sinen gül kokun
bağrıma batan aslı dikenin
simerenya ile öz kentin arasında bölündüm tutkuya
yel ile el arasında kalışına havalanır ömrümün eşikleri
adım aşkın adı değil
adım aşkın dağı değil
adım aşkın şahı değil
yetersiz kalıyor bunlar daha ötedeyim
daha öte bir sende uçmaktayım
en büyük eşikten sessizliğe..
en büyük sevdadan sensizliğe
'ben ` e geçtim, sen suskun

pervasızlığımın perlerinde permaların derlenir
tahammül ile umul arasında ferlenir ömrüm
gönenmiş bir huzurun orta doğusunda Yakup olur aşkım
Yusuf olarak sevdiğin benden eser yok diye
Romeo olarak aşk içinde aşka sobeleniyorum diye
bir yarım yok diye
bir yarım yok diye
yoktan ve çoktan sorgulama aşk devrini kaptırırken heveslere
geçmekteyim yar ile yaram arasında ortasında senli kabuklar
bitmiş bir aşk cumhuriyetinin kurumuş gül tutkusunda
vardan âra, aradan yara, yaradan yaraya işleniyorum
geçmekteyim, seçmekteyim sen ile yeni tanıdığım seni
lodoslar eser, uzaklar susar, beyzalar büyür bende
kadayıf dolması ile gitar sesi arasında kalır özlemim
ben"den, sen"den illaki yaşanılacaktan susar kavuşmalarım

Hayrettin Taylan

“ Bu Cümlelerin İlk Kelimesi Anlamsız”

“ sen benim olmadığın sürece bu cümlelerin ilk kelimesi anlamsız”

Kendi hatalarımın okyanuslarına yüzme bilmeden dalan bir dalgıcım Anlatılmaz anların dalgalarını yüreğimin incelenmemiş kuytularına taşıyorum ki seni ve sensizliği paklasın her hissim.

Yaşanmışlıktan aşınmış gelmelere bezirgan gidişler üreten hallerinin “den” halinde değerini doğruları durmadan eksiler üretiyor.Yerelleşen bir Sibiryasintisi yalnızlığımın sahiline senli penguenler getiriyor.

Sensiz her yanımda kutup olmuş meğer,acıların penguenleri oynar buzul yaralarımınla.Bir kutup ayısı,ayın dolunay haline sana dolanışımı resmetmiş. Gel de artmasın buzulluğum. Küresel ısınmanın sevi ikliminde güzeller iklimimi değiştirmeye başladı. Nemli gözlerin,sensiz kurak sevdami kurtaramayacak gül bayramlarının gülü. Dedim ya güzellerin sevgi iklimindeyim, birisi çok yakında beni yaza taşıyacak. Cemrelerim bitti gelmedin. Çiçek açan özlemlerim açıldı gelmedin, hazandan azan senli kazanımlar yemyeşillik büründü,sen gelmedin. Gelmeler geldi,elde etmeler geldi,imkansızlığın tümüleri tümleşip, bütünleşip geldi bir sen gelmedin.

Paylaşmak ve akışmak için açılan bu yelkensisiz gemide ben yaralı bir kaptandım,pusulasız sensizliğin denizine doğru rotam,elimde bir not...

Pusula yerine” sen benim olmadığın sürece bu cümlelerin ilk kelimesi anlamsız” İşte bu sevdanın denizlerine dehlizlerimin üreyen yüreğini ağlarına, bağlarına, sevmelerine ,gelme oltalarına atan bir balıkçıyım. Bunun için sensizliğim, bahtsızlığım masmavi.Her dalgasında farklı maviler çıkar,masmavi gözlerini arar deniz ve ben.Hanginiz mavi,ya içimde yamalanmış mavilerin ivmesinde hangi yürek suyu durulayacak dertlerimin esintisini.

Eşsiz güllerin kıpkızılarında oğullanan kesret haline tomurcuk oldu sevgim. Lale akışlarının benimi yıkadığı Camlıca tepesinde İstanbul’u sensiz izliyorum ilk kez. Laleler açılmış,birlikte çekildiğimiz her karenin toprağına gidiyorum,eğilip öpüyorum,kokluyorum, bir avuç cebime koyuyorum,oraya sen basmıştın, orada sen çekinmiştin.Ordadır duruşun,ordadır kokun diye geçici hafızalar kaybederek seni yaşıyorum,seni aşıyorum,senden ve benden geçiyorum.

Bana geldiğin beyaz günlerin yağmur düşleri damla damla sızlıyor özgür baharlarıma.Harını bana sunan Sunaların sunaklarındayım.Dönem bu dönem.Dönem sana diyorum.

Teninde hasret terini anıştırıp duruşlarında birkaç kapsül alarak yeni hayata mesajlar ekliyorum.

Gagasında bütün sevenlerin yüreğini eriten yazılarımın güvercini ufuk çizgilerini senin umudun çatısına çizdi.Yuva yaptı yaralı güvercin.

İki yumurta yaptı hayata.Biri sen, hangi sen olduğu meçhul.Bir ben,aşkın, aşkı yazmanın, seni unutamamanın post modern bülbulü.

Sensiz uçamayan, sensiz bakamayan aşık yanımla yangınlarını aşacaktım, kalışlarına kal olacaktım, kav olacaktım sönen ahlalarına.

Sensiz, öyle yanık, öyle tutuşmaya, yana yana “kaknus”kuşu olmak istedim.Yeniden küllerimden yeniden sana doğmaya,yeniden senden ölmeye...Var mısın? Varan mısın? Aranan mısın? Aşık mısın?

Sırılsıklam hayallerimden ürkek hasretlerin ceylanı kaçıyor ummalarımından.

Paslı anılışlardan kurtardın beni,bir derdim var ki yaşıyor ve yazıyorum.

Öpücük çeşimden kurumuş dudaklarının pınarlarına sulu sepken hevesler derledim.Çapaladım nadaş kalmış arzularımın seveda tarlasını

En eski yani seni tanıdığım ilk “anı”ektim.Giderken akıttığın gözyaşlarını bir şişeye doldurmuştum ya...İşte onunla seveda tarlanın giriş kapısının önüne kıpkızıl,son kızılığını, genç kızlığından ve özel kızlığından alan bir gül. İlk bana açılacak kadar

tüm kızılığı ve kızılığı şifreli ve gizemli.

Düşünüşlerimizin,efsane gömütlerinde saklı kalmayacak bir gün kavuşmalar.. Kızgın buluşmamız sevdamızın incinmiş,inci mercan anılmalarını aklayacak. Bendeki sevgi seni sen edecek, sendeki sevgi beni ben edecek,gelecek anın deminde bütün yalnız kaldığımız her şey yüreklice sevmenin ve beklemin süzgecinden geçecek ve hep biz olarak sunulacağız hayata.

Hayrettin Taylan

“Aşk Aşığı Aslan Eder ”

Bakir bir bekleyişin Antartika'sında yaşadığın semt kadar benden bir umut parçası koptu. Küresel aşk krizi yaşanabilir bensiz yaşadığın her demde.Sıcak aşk sularıma soğuk gidişlerin karışınca aşk ikliminde değişiklik yaşanabilir.Duy beni özlem güneşi...

- Usumuzun vadilerinde büyüyen beklentilere gayrı fide olmalıyız. Bu özlem, bu sevgi, gönül yaralarımızın ilacı olmuşsa, bu sevda trenin rayları yenilenmeli.Aramızdaki mesafe gittikçe azalmalı,sana çok rahat gelmeliyim .

Bir yudum seni yaşamak, yüreğimin serin pınarlarında ıslanmalı, gelişin beni uslamalı, umudun ıslamalı beni hayata.

Hüzün,tanımsız acıların duvarına tırmanan sincap gibi en güzel meyvelerimizin içini yiyip gitmeye izin vermemek gerek.Senin için, benim için yenilmez.

- Can kırığı yansımalarında yeni bir hayat bekler bizi. Ders bizden ders alır. Bu büyük aşk hazinesinde senden başka güzel yok. Güzel çok da senden başkası benim güzelim olamaz ki. Ben bu cümlelerin ambarındayım. Bu cümlelerin mağarasındayım. Sözcük sözcük,hece hece, harf harf, sana eriyorum .

Islak yalnızlıkların neminde küflenmiş acılar birikip durma.Sen aşkın yağmurusun ve nadaslarıma yağmıyorsun. Bu reva mı şimdi?

- Yüreğinde açtığım derin dehlizler olabilir.

- Ümmi say beni ki sana her dem büyüyen Ummanlarım unutulmuş anların dalgasıyla büyüsün sana. Aşk köpük köpük yıkansın ömrümüzde.

-Çoşkuların kamarasında seni izleyen Yunuslar....

Yunus desen ki: "Ben sevdiğimi demez isem,sevmek derdi boğar beni."

Sonra yine aşıklık halimi yine dinle Yunus'tan:

Aşk aşığı şir eder,
Aslanı zencir eder,
Katı taşı mum eder."

Biraz beni Yunus anlatsın sana.Binlerce yıl aşıklar dinledi onu. Yüreğimize yanaşır, yaşayamadıklarımız. Eriyen, kendine gelen, dersini alan, dersine çalışan,seni özleyen ; ama sensizliğe alışamayan benden nice eserler eriyor sen yoksun yoksul hayallerimizin ılıman ikliminde kuraklık var.

Hüzzamların hüzzam şarkılar eşliğinde beni eritir en vicdani süreğende.

- Seni unutmak kitaplara sığacak kadar değildi.Sayılar yetmedi.Ömrüm yeter mi bilmiyorum. Suskun kalışın bende her gün yeni depremlerin sevişmesine zemin hazırlıyordu. Yüreğim zaten fay hattında, hatalar hattında. Gel kurtar beni sensiz kaldıkça gönlümü delik deşik eden güzellerden.

Hicaz bir gidişin melodisindeyim.Son bakışın o kadar can yakıcıydı,son damlan o kadar deldi ki yüreğimdeki kayaları kendime geledim henüz.

-Giden ağlar mı ki güzelim.

-Giden o kadar sitemkar bakar mı bana. Ben de insanım ben de...

Senin düşünün içinde düşman olmak kolay mı sandın. Kendi aşk öykümüzün

kumarbazı olmak kolay mı.Kaçamaklara oynamak bir kumarbazın elinde mi ki?
- Hiç düşündün mü psiko-sosyal açıdan deşifre ettin mi? Sosyal,bilge meleğim bilinçlilik rayında beni bir kez daha düşün.
- Bütün bayanların kafasında şifrelediği peygamberimsi erkek yok. Bekleme öyle birini. Son aşk peygamberin bendim. Ben de bir gece Ebu Cehil oldum,hariçten gazel okudum ten yosunlarına.
-Bir ömür yarama yapıştı.Yosun yosundur yüreğim. Ebu Cehil değilim sen de biliyorsun.
- En özel sarılışlarla kendimize gitmeye hazır mısın?
İçimdeki dalga sızıntısında,özlem rüzgarının vuruşunda,her güzel sözün erimesinde,her aşk acısının hecesinde, her acıklı filmin can yakışında,her demde, her bende sen akıyor,sen yanıyor, sen sızıyor. Söz anlatamıyor, gözlerim, yüreğim, seni çok isteyişim ancak anlatır .

Kül olmuş yalnızlığa kul olmuş ayrılıklara mevsimler sarıp durma.Karakış gibi uzak uzak kalma .Çölünde Leyla gibi kalma. Sen Leyla değilsin,sen Leyla'nın hocası, ben Mecnun'nun babası. Çöle gerek yok,içimdeki çöl, gözlerinden akıttığın göl yeter bize.

Sonsuzluk aşkın ışıklarını yaydı. Yüreğimizin buzullaştığı sahillerde penguenim ol. Kutup kutup büyüyen dünyamda kal.Kutuplaşan insanların ayrımcılık yılanları arasında sen de beni sevgisizliğinden ısırma. Zaten her yanımlı yılan,çıyan, akrep dolu.Fikri zehirlerini durmadan salıyorlar.
Oysa ben insanlığın aynasıyım. Önce insanlık, önce eşitlik, önce ışık, önce huzur, önce helal kazanç.Onca önceliğimden sonra önce sen,önce aşk,önce gelişin.

Hayrettin Taylan

“Ben” Yok Satıyor

Nuh'un gemisinde yaralım yok, yaranım yok, ağyarım yok. Ben Yusuf'um Yusuf...Züleyha' bana sarma yapmasın.

Aşkın sonsözüne, vahımla uyanıyorum.Acıkmışım, sarma istiyor benim . Yalnızlık ağıt gemimi yola koydum, öyleyiye ağlasın herkes.

-gidiyor şair, yaralarını sarsın köpükler,kabukları sahile olsun kaya.

Yunus da yok, aşk da yok, su da yok, ben de yokum. Bu aşkın suyu kirletti beynimi.

-Yaka paça sürükledi beni kaderle kederin fiyort kıyılarına. Dantellerini ören başka bir güzelin koylarındayım.

-Koynuma kadar uzadı koyları.

Yakam açık, sürgünlerim açık bedele.

kaçsam gidem öyleyse son türküyü yunuslar okusun kederimden.

-Bir zamanlar öznesini yazdığım aşkım şimdi belirtisiz nesnesinde nesli tükenen arzuları oynuyorum.

-Yaralarım ara söz olup bütün öğelere yüklendim ,onsuz hiçbir cümle bensiz hiçbir sorunun cevabı değildi.

- Kendime sorup cevapladığımdan böyle kalışların sonuna soru işareti gelmez. Aşkın imlasına aykırı yaşamalar diledim.

-Nesli tükenen tümcelerın yüklemide ney çalamaz özüm. Özümle, öznen arasındayım. Dolaylı tümlecın eklerinde beni anlatır aşk.

-İsmin “e” halindeyim,yönlerim sana yönelir.

İsmin “de” halindeyim, kaldım,kalanımsın .

İsmin en çok “den”halindesin. Uzaklaştın ,ayrılma halindesin. Oysa eskiden hep İsmin “i” halindeydin, her yerde, her sözde, her sızıda beni belirtiyordun.

-Şimdi hangi yalın halin yalnızısın. Hangi yeni umut seni türetir ömre.

Hangi sorunun cevapsız çağrılarında ağırladın beni? Hangi yapım ekinde yarımın anlamı değışti. Basit bir sözcükle açıklanamaz aşkım. Benim aşkımı yapın ve yapım ekleri anlam içinde anlama boyar.

-Vurgumu kaybedeli çok olsa da senli unutamayışın sihrinde sustum, susadım aşka.Ben bu sırda ermek üzereyken ,erenlerim öldü.

-Bu tanımsız, bu açıklanamaz,aşk öykümde sen hangi şehrin şelalesinde akıyorsun .

Vahametsin ıslanmış uslanmalarım.Yaralarımı dövmeli damlaların .-Bir kırlangıcın gözyaşlarında bağlanmalıyım sana.

- Kalbinde kefensiz gömdüğün benime bir mezar yap. Bu büyük aşkın mabedini görmeli Mecnun'lar, Ferhat'lar, Kerem'ler, Romeo'lar ve ben'ler.

-Ki aşk neymiş ders alsın en aşktan.

Gili -

Sev-

- Maktulunu yıkamam için sürekli Kabil olmamı istiyorsun.Huyum Habil'e benzerken, zezem suyuyla yıkanan sevgim varken, tutkularının cenini büyürken nasıl istersin?

-

- Sınır dışı eylediğin yüreğin ülkesiz ülkesinde hala senin bayrağın sallanırken,hangi güzel kraliçe olarak gelir bahtıma.

- Tehcir , teşhir, terhis edilmiş gen halime aşk toprağın düştü.

Genetik bir kopuştur aşk.Seni istemem içgüdüsel olmalı? Benim babam Mecnun'un da babası.Bu yüzden

gönlün öz vatanımda büyürken sınır dışı edip vize isteme boyna.

-İflah olmayan bir arzu çerçisi olabilirim. Çapkınlık sörflerinde denizleri de kirletmiş olabilirim ; ama unutma ki göz pınarlarını henüz kurutmadım. Kana kana

içemedim seni.

İnsandan insana yol var. Aştan aşka binlerce yol yaşadım. Senin asfaltladığın melodramlı yoldan kaza yapıyorum.Kasko ,bedeli karşılamaz oldu.

- Sen yardımcı kadın olarak oynuyorsun ruhumun filminde Figüranlığını oynayan her güzelin, güzünde yaralarımaya yaprakların döküldü, kendime geledim.

Unutulmazlığın tutanağına beni yazdı kader.Kederimin kitabı çıktı.

-Bütün kitapçıların en çok satan kitabı. Kapağında gözlerin, arka kapakta son sözlerin.

-Ben yok(um) satıyor.

- Kal u belayla ,aşılmaz bir belanın ışığında gecelerimin hecesini çiziyorum. Şimdi mel'un ve lahitleri yıkılan mabedinin tenhalarında arş ı alanın yürüyüşü beni senden kaçırıyor.

- En iç ve en dış dudaklarının mührünü bastığım günden bugüne dek, zevkler zahir oldu nehirlerime. Arzular kendi gecelerine ihram olup duruyorlar.

Başlangıcı baştan yazılmış vedaların vahasında meylime seni yazdım. Bir merdin yazgısı böyle yazılır. Böyle başlar, bir yiğidin aşk cengi.

Canım ile cananım arasında işlediğin günahın bedelini yazmıyor ebabiller.

-Azazil bugün zilcinden öğretti. Büyük aşka ermek için , büyük zevklere karışmak gerek dedi.

-Bunu sen anlayamazsın, metafizikten zahirdir kabilim.

-Mizanım hazlarımın ortasında, beni sensizken tartıyor kader.

-Çok ağır geliyorum hayata olmalı ki hep sen yanın, hep sol yanıma ağır can gülüm.

- Gelinliği gelmek için, siyah entarini gitmek için giydin. Bu aşkın kreasyonu.

Damatlığım da siyahtı, gidişim de. Benim yazgımın kreasyonu böyledir gülüm.

- Ben siyah inciler üstünde büyüdüm.Mercanlarımı canımdan, pırlantalarımı pırıl pırıl yaşantımdan aldım bilesin.

- İzanı ve izahı yok bu yok aşkın.

-Bir zamanlar her mevsime ders veren avare gönlüm,şimdi yalnız hazanlara ders verir.

-Şimdi dem zemheridir, şimdi dem zehrin. Zerlerini iyi sakla zamansızlığımdan.Sana aldığım küpeleri yarsızlığın kulağına tak.

- Kulağa küpe olan sözlerimle, zehrini akıttığın gidişlerin ilğine ansızlığı işle gülüm.

-Meçhule sofasına demlenir,saf yüreğim. Sen rahat uyu, yastığın seni bana tümler gecelerime.

-Sen yeni aşka uyurken, ben ölümsüz aşkımızın seherinde secdelerdeyim.

-Yüzüm, yüzünün kıblesinde, Kabe ile Habbe arasında imkansız kavuşmalar zamanındayım.

Katran karası gecelerime, helalinden hilal uyuturum bağrımda .

- Gök kubbe kök salmışsa aşk gövdemde, senin dallarını her şey özetliyorsa but tatsız tuzsuz, hormonlu meyveler nerden çıktı?

- Tenden şiirlerle anayım, seni diz dize dizelerde istedim. Sen ağaçsız ormanlara orman, dalsız aşk gövdelerine kırık dal, aşk aşklara sevgi olmuşsun.
- Hüznün rahminde doğan geçmiş sana çok ömürlü bir aşk sunamaz bekleme hayattan.

-Topla düş kırıklarını, eteklerin tutuştuğu beyaz entarili geleceğime.
Taptuk Emre'nin, ermesiyim, Emre'siyim 'özlem' diyerek, yüz sürdüm aşk kapına.
- Şiirlerde, öykülerde, yazılarda, kederlerde büyüttüğüm kaderin son harfinde sana seslendim :
-Beni bul ben arasında, ben yeniden sev sen arasında, benimle kal yeniden ,yeniler arasında.

Hayrettin Taylan

"Eli" nin Körü Aşkının Kor'u Biriktim Sana Ruhsu

"Eli" nin Körü Aşkının Kor'u Biriktim Sana Ruhsu

"sazı sözü bıraktım"

Tanımsız , isimsiz, bensiz , tadına geldim..

O tatlı dünyanın tatlıcısı olup tatlı yaptım ayrılmış unlarla, şunlarla, illaki sevginle.

-Kendimi toparlamaya başladığım yılların ortasına bir şarkının sessiz sineması, sessiz aşkımızın romanını okutur.

-İkimizin de sevdiği Funda Arar konuşuyor bizim için. Buyrun dinle:

....:

"sevile seville seni sevmişim
mutlu sonla biten bir aşk filmi bu
tek söz
bana beni olalı sana seninim
tenini duyalı deli bedenim
sevile seville seni sevmişim "

Bulut gibi sözlerim var ,seni hatırladıkça yağmaya hazırım.

Sağnak sağnak sözcüklerim iner yaramın nadas yazgısına. Yazılmamış aşkları yaşamak için ıslanmış bir hal oluyorum.

-Başka isimlerle çekimleme beni. İsmi sen halinde kalsın her şeyim.

Belirttiğin perinin gölgesindeyim diye yönelişlerim ona değil.

-Dedim ya ismin "sen" hali besmele gibi her başlangıç cümlemin önünde.

-Şimdi damlalarını özlüyorum.Ağladıkça aklım aklıma karışır. Aklın beslendiği toplumun algı aynasında çirkinliklerimi görür, yüreğine inerim. Orada, aşkımın rengini damlalarında görür ve özlerim seni.

-Ben kaybolurken başka ben'lerde aranırken ,sen aranırken başka sensizliklere ulanmış şiirler gibi okunurken gerçekler de ıslanır.

Oysa bana yağmurun değil,yağmur sonran lazım.Damla damla düşerken içime, o ferahlığın, o eşsiz selinin sonsuzluğunda kalmak isterim.

-Sonra sen rüzgara karışma sadece saçların arasında kalan esişler yüklensin yüreğime...Doludizginlerimi dize getir.

Esişlerime serinti ol.

-D'okunsun güleç dünyan. Son okuduğum kitabın kokusu sendin.

Her kadın kitap olmaz, birçoğu öylesi sevdaların karalama defteri.

-Oynaşıl kalemimle karalama sevdaların karatılmış sayfasında olamam.

Ve artık duy beni !

-Ayrılık bile gurur duydu seninle. Evet, böyle terk edilir dersini ezberden hece hece verdin.İliklerime kadar yaşadım sensizliğin acısını. Bana acıdan soru sorma, artık tanımsız kaldı bende.

-D'okunmak istediğim sen.Şimdi ulaşılmazlığın isimsiz, bensiz, sözsüz saklısı olmuşsun.

Sis bulutları his hüsrancıları arasında saklambaç oynuyor.İkimiz önce kendimize, sonra bu büyülü ve de büyük aşka yabancılaşıyoruz.

-Hüzünlü bir düşe düşeşlerini seren devrik özlemlerin tek sözünde kalıyorum. Bir

rüyaya götürüyor özlemler.

-Rüyamda yanaktan öpüşünün filmini izliyorum. Tabirlerinde mutlu şeyler çıkınca huzura karışıyor her halim.

*Tepetaklak olmuş bir "için ", için için türkülerini dinliyorum.

Hülyaların kafesin demirlerine asılı kalmış yarınlarım, bir yarla ancak özgürdür.

Gönül hapsine aldığın bu aşk ermişinin tek suçu sevmek değil .

Yakındım...

Ç'oktan yakındım sana. Vurulma anın kadar kanadım sana. Yakınılma merdanemde keşkelerimi de yakma.

Amalarım zaten ama... Belkilerimle yaşamayı öğrendin.

-Hani ismin kadar yakın bir beklideyim...

Belki bir gün gelirsin diye. Soyadını saklıyorum umutsuz vakaların hecesinde.

Aşk aşka karışır ismin ömrüme karıştığı gibi. Gözler nemlenir, bir damla düşer düşlere.İslanır bütün ömrüm.

Elmasını düşürür düşüncelerim. Beynimde saklı yakutlarını arar benlik. Bir kerenin resmi çizilir. Tuvale sığmayanların çerçevesinde hevesim eklenir.

-Bir nefes, bir damla, bir heves, bir gün arka arkaya sırlarını sıralara içimde.

Ve sana kalırım, sende kalırım kimse bilmesede Ruhsu...

Tüm sevgilerimi okyanusta bir sandala bıraktım .O sandalın içindeki içli, sevdalı, mistik ,yaralı, sefalı , bilge Musa benim. Bana aitler olan bana gelecektir Ruhsu

Hayrettin Taylan

"Git ki durmak kalsın "

'o kendini biliyora nazire'

Sen gelene kadar kederim açık artırmada. Senin ihalene katıldım, yüksel bedel ödemeye hazırdım. Kader ile heder yan yanaydı. Olmaz dediler, olmaz ...
Takdiri ilahiyse olur belki. Ben senin uğrunda çok takdir aldım; ama takdiri ilahiye yeniden mahzar olmadım.
Gönül pencerem sonuna kadar açık.
Sen gelene kadar ihale devam edecek. Yüksek bedeline hazırım; ama ihale durmadan iptal ediliyor. Ben aşk tüccarıym diye güzeller ihaleden atmak istiyorlar. Öyle demişsin. O, aşık değil, aşkın tüccarı ...

Sana varma felsefesinin volkanik düşüncelerinde yok oldum ateşlere.
- Belledim kendi rüyalarımı. Bilinçaltımdaki altınlarını aradım. Elimde elmasından yapma soyut sevgiler.
- aşkın en bilenen kitabelerine yazdım seni.
- Kimliksiz bir aşkın acilinde ilaç yazdın, yaram ile arama. Beni arama dedin en hasta halimden.
- af yollarında afyon içtim, kederim sarhoş ben hala ayık.
Yaralarım yazdım, silindin. Silinenlere sildim, silinmedin. Hikmet orda, en silinmeyecek yerdesin.

- İmkansızlığımın efsunlarına kutsi kalıplar ekledim, benim ile senin aranda ana bir duvar ördü aşk arıları.
- Yarın balına çok yakın bir tatla yazıldı bir kere.
- Sevgiyim, umulanım, en çok da unutulmam...
Zemherisinde yılan üşüyen zehrinde aşka dermanlar olan leyli bir çölün sıcak canıym
- Bu yüzden her kumulun yüreğinde yuvam var. Bu yüzden yer acıda bir hissem var.

- bilinmezliklerin millerindeyim. İl il, gül gül, efil efil büyüdüm aşka.

- Aynı müziğin sol çalışında sol yanımla yamalanır, kendime çalar, kendimden geçer bir mazi büyütürüm.
- duyumsamak fosilimden sana dair kanıtlar bulurum.
- Duy beni sağır dünyanın aşk kulağı
En bilindik samyeliinden sıcak yelin okutur beni.
- Dur hele! Duyduğun benim aşkımdan selası değil. O ölmedi, o içimde ölümcül yaşıyor
Dur hele! Sevdiğin benim, ben. Ben daha içinde ölmedim.

Sus hele! Su ile günah arasında lut ve mit kendi kedersizliğini anlatmadı.
- Her aşk kendi belasını yaratır
Bil hele! Ben aşk tüccarıym, baharlar geldi, baharatını almaya geldim desem de yalan.
- Sen de ham işlenmemiş aşk gördüm. Maden gözlerinden okudum tutuluşunu
Tut hele! Grizu patlamasında ağır yaralıyım, yüzüm sensizlikten katran karası rengine aşına.

Sen "nazla canın gam" elçisi olmuşsun.

Dur hele! Yaramın bandını sar kere kere son kere.

Kavuşmak,kavuşamamanın son adımı, sen adım atmaya öğrenemeyen tutku bebeği
Dur hele! Biraz büyü, adım at bakalım sabrın sancağı altında. Ben Yusuf oldum,
kuyuna, huyuna, soylu suyuna atıldım.

Suya, buza,ruha, geleceğe, eleğe,gerçeğe, öze yazdığım her şeyde bir hayır vardır.
Dur hele! Sana sardığım sözcükler makarasını çekiştirip durma,biraz kendine ağıtlar
yaz,biraz kendine acıklı türküler yaz Aşık Veysel'in kızı.

Hiç bitirilemeyecek bir aşk'ın geleceğine ayna oldun,an oldun, şan oldun, son kurban
oldun.

- Dur hele! Bugün benim bayramım seni öpmeye geldim,uzat kurumuş sevda
dudaklarını , öp beni aşktan.
- Sonsuz bir menzilin yatağındayım göz pınarlarıyla ıslanıp uslanıyorum aşka.
-Başka seçeneği olmayan bir aşkın aşk şıkkıyım. Beni işaretlediğinden beri yaram ile
can parem arasında tanımsız dehlizler yuttum.
-Teslim olduğum mantığın tığıyla bana nakışlar örmeye devam et.
Dur hele! Bilemediğim gerçeklerin reşelindedir adın ve tadın.Henüz ruhumuzun
kahvaltısında sevgi ekmeğimizi bandır bandıra, yar sana bağıra bağıra bir dem
yaşanmadı.

Süresiz yayınlar gibi çoğalan bir sevginin kitap halinde değiliz.Yazıldık o kadar,her
şey yazılarda,her şey sözlerde, her şey içsel volkanların yürek cebinde.
-Oysa fay kırıklarımda kaldın sen hep.Nazlı bir fay kırığım vardı, fay yatağında
yalnız yetişen Ayşeleri yiyerek besleyen bir nevi aşk otuburuydum.

-Nice karanlık dizelerin sözünde kalıp durma, önce kendi huzuruna aynalar tak.
Güleç bir dünya sun bahtının tahtasına .Sonra bir dua ile güzel bir son yaz kadere.
-Dur hele! Hep umulanın Ummanlarında yaşamaktır aşk.
Ufuklarını silerek,ümitlerini körelterek, acılarını bileyerek, bilerek,bilmeyerek bir sen
yaşanıyor.Bil sen de bilmesen de...

Hiç içilmemiş zemzemle senli vedalarda buluşmaktık. Aşk ayrılmaktır.

Bin dizenin arasına sıkışmış,

-Hani ayrılığımız,hani ayrılığımıza dizdiğimiz kurşunlu dizeler..

"Git ki durmak kalsın

- Vadesiz bir hesap açtım gün ile bir gün arasında. Karım artıyor ,karıma.

Defalarca bir güzelin nazında ölmüş ölümsüz bir arslanımlı.Aşk ormanları dışında
yaşamayı bilmeyen, yalnız ürkek ceylanların peşinde koşan,yalnız onların yüreğinde
tarifsiz simyayı arayan,ermiş bir aşk muharriyim.

Dur hele! Sende kalışlara yazdığım besteli tutku türkülerimi dinle benden.

- Benim sızım suyu deler,gönlünü deler ...

"Git ki durmak kalsın

Öl ki yaşamak kalsın, vadesiz..."

Hayrettin Taylan

“Götür beni gittiğin yere”

Rüyadan tetik düştüm bırakıp gittiğin kurşun arası,aşk aralarında.

- Yaralı bir ceylanın ürkek koşmalarında sana vuruldum.

Yırtıcı bir atmacanın aşk atışmalarında sıcak özlemlerinin kuluçkasında gördüm kalakalışını.

-Kokunu özledim beyaz teninle özdeş bir anı özetleyen geleceğinle.

Hayıflarımın okyanuslarında keşkelerimin romanını yazdım göz yaşlarıyla

Mürekkebim yoktu, kalemim mimlenmişti yaralarına. Kendimi yazıyordum dizelerle seninle diz dizeleri. Yollarını gözlemek gözlerini gözlemek arasında kendime bir Arasat sundum. Yarın mahşer olmalı , yarın son olmalı .Gayrı sensizliğe dayanamıyorum. Can çekişen bir sevda değil benimki,can içre cana aşk katan bir sevdanın diliyim, sözsüz kalemiyim, isimsiz adresiyim.

Sabırımı yılan inlerine kadar indirgedim.Hazır zehirler aldım aşk ile panzehirin arasında.

Seni eskisi kadar sevememek yeni ölümün adı oluyor. Oysa seni sevmek doğmaktı, büyümektir, yaşamaktır; ama şimdi kalışlarını kalımlar bile gömemiyor. Yüreğe gömülemeyen aşk zaten aşktan sayılmaz.Ben seni gömülü her yere gömdüm.

-Sensizliğinin karşısını bulmadığım “YARALI ” anlar dehlizinde derinler ürettim.

-Ki beklemek uğruna yaşamak, yaşamak uğruna sevmenin kardeşi.

Bekleyerek yaşamak şatosunda ruhumu şeytana ütüledim.Bu yüzden arzularımda şelaleler akar. Bu yüzden bahar şenliklerimde enjekte olan yaşanmışlıklar beni sana getirmiyor gül yazmalım.

- Sana olan özlemimle kor yanırlar yaşıyorken, susarak ölüm tarihi yazamam.

-Duy beni hala seni sevmekten çok seviyorum.

- Özledim tenini,kokunu, nazlarını, azlarını,çoklarını, sözlerini, sallanışlarını en çok da ... en çok da.... İşte orda duruyorum.

- Anlatamıyorum en çoğu.

-Kıyısı olan aşklara kaçtım,senin denizinden büyük okyanusa geçmek varken.

Pınarların, çınarlarımı sulayacak kadar esrik,tutkulu ve güvenliydi.

Berraktın.Köklerime kadar, özlerime kadar kaderin ederiydin. Ben olmuştun,benzer olmuştuk.

Aşk: Anlatılmaz ben'i taşımaktır bir ömür.O bende bin bir yok olmaktır.

Var olmaktır tutkunun mutluluğunda.İlk akan damla gibi akmaktır, ıslanmaktır hayata.

Var olmakla yok olmaya işlem olmaktır. Sevgiye terazi olurken, tartıda bütün duyguları sunmaktır. Aşk sevmeye taraf olmaktır aşk mizanım.

İşte bu yüzden ismine rastlamak için yazdığım aşk destanlarında kendi yüreğimin mitini bulma algısındayım.

- Sana değer mi?

Hayalimdeki halinle, gittiğin halin arasında ismin bütün hallerini yorumluyorum...

-Ben seni belirttim “i” ile ,ilgiyle, sözsüz silgiyle, silinmez ruh kalemiyle ...

-Den halini , sevmek bana yakışmazdı... Öylesine uzaklayışını,öylesine benden ayrılışını hangi isim sonuna ekler ki ?

Bitip bitip yeniden yazılan, yeniden büyüyen , yeniden anlatılan Manas gibi, masallar gibi, Şehname gibi, daha çok gibi gibiler gibi özlemlerimde yazılıp durdun.

Hiç kimsenin çözemediği sevgilerin dilinde , dilimde senli bir manzum içinde

felsefi imgeler uyurken, derinden bir anlam, serinden bir özlem, içinden bir kavuşma seni anlatır mı ki sözsüz güzelim.

-Bilinen gerçeklerden, cevapsız kalışlar türettim aşkın anlatılmaz ; ancak yaşanır iliginden.

Sen, benimle, ben seninle aynı yürek olduğumuz varılış ve varoluş felsefesinde anlatamadığımız günlerin poetik aynasını bilir misin?

-Bilmene gerek de yok ...

“Tek başına yalnız yapamam
Senin kökünü özlerim
Hep yollarını gözlerim
Götür beni gittiğin yere”

Hayrettin Taylan

"Kapanında" Sana Yakalandım

kopmanın sularında berraklarıma adın yazılı
alışılmamış özelemlerin sırlarında sustum kendime
bağlanıyorum meleklerle ders verdiğin sen haline
sahipsiz beklemlerin soy kütüğüne yazdım seni
isimsiz bir hoşluğun telinde çalındın utulmazlara
sonsuzun sızısında süzüldüm aşkına
büyüleyen bir hal var sen ile sensizlik arasında

kapanması güç olan bir yaranın kapanındayım
aşklara adım attığım her şeyde sana yakalandı ruhum
içsel mabedimsin
yalnızlığıma dikilen yazıtlarımsın
seni yazdım çivi yazısıyla
aşk duvarına çivilendin
bu yazdım bahtımın duvarı delik deşik

unutulmaz anların değirmeninde
mutsuzluğum öğütölür
umudum avutulur
gelişinin süzgecinde durulurum
"pişman olmuş erkek en iyi erkektir" yazılır suya
su akar aşka ile başkalara
beni serer yar beyazlarına
gurur yok, umut var
hislerim sen diyor
geceme hece olacak bir ışık bekledim
hislerime kutsi kitap olacak sözlerini bekledim
ilk tanıdığım seni bekledim
gülün beyazdır
için beyazdır
bense kırmızının son rengiydim aşkın uzayında
sonsuz ile onsuz arasındadır gemim
marsımda ders veriyor venüsün sen hali
kadın kadından daha kadınmış sende anladım

Sessiz sedasız bir ömür çürüdü
yuvarlanır huyumda suyunun dalgaları
algılar beni yalnızlık
dilimde aynı adın tadı
seni bekledim alfabenin ilk harfinde

Hayrettin Taylan

A düşkentin Kerimesi

'o kendini biliyora'

Sen kayıp bir kayıptın ben tanınmış aşka ayıptım, düş şehrinde bir düştük
Hangi güle baksam senin bana açılmamış kızılığın ötreşir

Yalnızlığın yakamozları vuruluşlarımıza umur olur kalakalırdık
Tutkular içinde bir iç tutku yakar tutuşurduk sevilere
Önce kendi sessizliğime sesli bir aşk tınısı olurdum
Le le lellilerde lal olurdu suskunluklarımız
Kayıp zamanların amanında ama olur görmezdik uzakları

sanki yakın ekiyorum, ekilmiş hasada hazır sevdamızda
Kurak esintiler dokunsa dudaklarına kıskanırdım
yel değirmeni olurdum yedi düvel eskiz sevişerimle
kalakalırdım kalınması ve alınması urağan senli düş kentinde

Bilmezsin, anların ve anılmaların tiktaklarında sana akışan zamanımı
Bilemezsin sen orda çölünü kızılaştırırken büyüyen "Antarktika" haldaşlığımı

Ve sen benim olacaksın diye bütün diyelerim kitap kitap
Kalemim yağmur özüyle ruhuna bitap bitap
Süzülen bir şelalenin zela halinden suretin sulaşır
Yüreğimin yüz-yıllık beklentilerin bekri bir sevenper olurum
yalnızlıklarımın öz-eti... beni sana sunaklarken periler perlerini takarken
Ruhumun aynasında öze yansılar aşıl原因 aşyan mürğ-i dilin dilanıydım
Duymazsın,duyularımın duymadığı hazan hıştırlarında hışım larımı

kuyruklu yıldızlar çiftleşiyor sensizliğimin galaksisinde
eyvah bu aşkın dahası dünyanın sonu!
Ay ağlıyor bu ayda sensizim diye tutulma ile güneş arasında
Ve ben
seni ekiyorum tüm büyük aşkların güzeller tohumuyla
Sen
Diye.....
Bendensin diye..
Yarın yağmur yağacak
Yarın aşkın yeşermesi yarin

Hayrettin Taylan

A) ank(a) -(ra)

a) . şiir

beni şehrimde anlat ki aşk şiiri miyim
b) . Çankaya –dikmen-ayrancı-sokullu

c) ben artık ankara'yı sevemem ki..

d) . Şair susar

e) o vardı,o şehirde
ben o şehri, orda kimseyi sevemem ki

ve sorunun şikkında bir kent cehennemi uzar ateşlerime
en mutlu anım Ankarasız cümlelerde yaşamaktır bunu bil hayat
kimse üşümesin Ankara kara kalsın
hazanlarımın anıtkabirini ziyarete gelmesin güzeller
gayrı ben o kentte üşüyemem,
gözyaşlarıyla yıkanmış bir kentte
mutlu olamam ki hayat
ben kendi bentlerimdeyim
Bürokratik engeller değil sevda türkümün bestesinin iptali
Biraz benli mecburi bir kaçış
İstanbul bana içre içim içime öte
Hoşça kal kalmalar
Hoşça kal Ankaralı olan her şeye

Hayrettin Taylan

Abartının foton kuşağı

kimsesiz bir gitmenin kalakalmasında son kez baktım
en derin yaradan akan ulvi bir hissin bulutu gözyaşlarıma refik
beklemenin definesinde belki dönmenin dünyası dönderir güneş halini
bugün kapkaranlık....
seni görmenin aydınlığından sonra ay da güneş de battı
gayrı tutulma tavında değil ehil ve de sefil zahirim
sefiller okuyoruz safkan bir umudun ummasında
belanın sınırında mayın üzre aşkların tel örgüsüyüm

imkansız olan her şeye kurşuni hevesler ekledim
çok yakınımda ama çok uzağımdasın
efsuni bir halin tümleninde paydaş oldu son bakışın
ferhati bir dağın eteğinde aslımı arıyorum aslım hâlâ senken
o taş yüreğine hangi taşlar kalıl kaldı
dönmen için bugün dünya döndü dün döndü bugün sen
yusufi bir acının kuytularında kuyruklar senin için uzanmıştı
bugün aşk ekmeğine zam gelmişti
üstelik ben sana çok açken
üstelik senli son yemeği bitirmeden
üstelik ben bitmişken mutsuzluklarda

içimdeki tüm perdeler kapandı,secde ediyor bekleyişim
beni son bakışınla bağladın görmüyorum gayrı
nazarın fecrinde ısınyorum ve ısınyorum sensizliğe
gidişini yağmuru temizledi istanbul sağanak içim bağanak
ağlamak ile aklanmak arasında her damlası andır ve kandır içime
hislerinin mağlubusun gitmelerin galibi ben kazandım seni
gelsen de gelmesen de ben geldim gelmelerin en önde gelenine
yapamıyorum sensiz
hecelemiyor hiçbir güzelin aşk kitabı kitapsız akışlarımı
bugün bana çok bugün,bugün sen vardın, bugün işte
gözbebeklerin diriltti umutsuz mağmalarımı yakıldım sana

nemli bakışlarla baktın,sesinden bir tutam ayrılık şarkısı kalmış gibiydi
gidişin ah o gidişin inan bin şehidin gidişinden daha acı geldi bana
gecenin tek yıldız vuslat anına ayna,gökyüzü sakladı acılarımı
bir acının rengini çizdi tüm renkler kendilğinden
tutkunun intihar bombacısıyım seni vurdum tam benden
ben gayrı kendi aşklarımı öldüren devrimsi esrik bir ozanım

seni kevserlerimde su içmeye,fıratımda fer olmaya beni susamış sularıma su olmaya
çağırıyorum
gelsen de gelmesen de ben geldim gelmelerin en önde gelenine
yapamıyorum sensiz
hecelemiyor hiçbir güzelin aşk kitabı kitapsız akışlarımı
bugün bana çok bugün,bugün sen vardın, bu gün işte

Hayrettin Taylan

Acı_Tam _Azsın

susan bir acının ceninleri büyür
yarın ayrılığına bebek
yarın gelişine çocuk
yarın yarine aşk
oysa dilimin ucuna yazılmış adın
bu yüzden acıtmaların yürek ucumda kayboluyor

kendi huylarınla boğdun ruhumu
'sen' 'i kirletmek isteyen acılara izin verdin
ama sevgi süzgecimden geçemedi sızılarının
damlalarıyla ta derinlerde sakla

sen bile bulamazsın

dokunma!
içimdeki mabedine yazılıyor aşk
görme!
Göremediklerini görüyor ahular
Sus!
senin her halini söylüyor şarkılar ve bülbüller

Bırak beni!
Hep bıraktığın gibi mumyalanacak özüm can gözüm

uğraşma!
'Sen' 'i benden çalamaz kader ile keder
Canımı yak!
Sensizlik cehenneminde yakılmaya alışığım
ruhumun küllerinden
Aşkın kullarından arındır beni
bırak 'sen' 'i, bende kalsın

Bırak sen'i aşkta kalsın
Bırak ben'i hep sende kalsın

gitme!
Suskun kurşunların bahtımı deldi
Gitme dedikçe gittin en bensiz uzaklara
gidişin gitmeleri acıtır
gidişin gelişlerini acıktırır
gidişin beni arındırır
sen git ama gitme
acı_tam_azsın öyle kal.

Hayrettin Taylan

Acılar Hediyeir Paketini Aç Şehrinaz

Çeperine takılmış özelemlerim var.Gitmek isteyenlerin isteğini taşıy alışamadıklarıım.

Sızılarla sözlenmiş ıslanmışlığıım kadimi oldum.Bütün yağmurlarda ıslandım; ama damlaların kadar kâderci değildi yağmurlar. Sen vicdanımdaki dev kazanı deldin, içsel bir yıkılmışlığı sundun.

-Yarınların yarlerinde zaaflarına derse öğreten çakırkeyfin ismi lazım olanayım. Bana ismi lazım değiller yollama öyle kinler cenderesinde.İsmim ruhunun hizasına yazılmış olup kaderine dikelen gönöl bayrağının direğiyim.Yoksun diye ya da gittin diye özgürlüğümü dalgalanmayacak mı?

-Uhdelilerin delirmiş anlarında, anılarına yaslanmış sensizlik gazisiyim.Severken yaralandım. Şehrine geldim.Şehrin acılar okuyordu.

Acıdan kaçma. Acı insana duygu tepsisinden sunulmuş hediyeir

İçimizdeki paketi açan ve bizi sürprizlere götüren anların isimsiz yanıdır.

-Bizi yaşamın zorluklarına okutan ehil bir davranışın seyridir.Kendine gelişin ilacını hissi kaşıklarla içiren sabrın çeşnisidir acılar.

Acı diğer yandan merhametin ölçüsünde bizi tartar.Yatıştırıcılardan yapıştırıcı ilgiler, destekler bekleme.

En güzel geçiştirme köprüsü kendini bilmek, kendini dinlemek, kendine değer vermek,kendince en doğru olandan en doğru kalana gitmektir.

Acının başkentinde, zihninde dikkatini bombalayan başka algılar olabilir.

İçsel tuzaklarını kuran aç tilkinin kuyruğu salana salana başka sallapatilere götürebilir.

-Her acı bir derstir. Acının dersine çalış, iyi notlarla geç sınıfını.

Kaçış döngüsünde dönen başına ilaç olsun direnişin, haklılığın, onu yenişini görsün yaşanırılık. İnsan iyi şeyler için doğmuş, iyi şeylerin uğruna uğrunu feda eder.

-Kaçış ,bilmediğın hisler serer.İçindeki sislere karışır, içinden çıkılmazlar artar.Doğru olan onu zamana yayarak dindirerek içinden çıkmaktır Şehrinaz.

Yaşadıklarımızın bavulundan rengârenk yarınların güneşi doğdı.

İçimde karanlık kalmış senin gözlerine değdı güneş.Uyan dedi yaşamak adına seni uyandırmaya gelen gelinlik gitmiş günce.

Uyandın:

-Gözlerin düşler bıraktı özlem kumbarama. Bir düş prensesiyim.

Ben giderken seni kurbağaya çevirmiştim.Gözyaşı Gölecine atmıştım.

Sesin gelmiyordu.İçindeki sesi dinledim.Cızırtılarından hangi kanaldaydın bilemedim.Bende değildin, başka kanalları kırıştırıyordun.

Evet, ben bir Lopez ya da Şakira değilim şair. Ben senin gönlünün en vazgeçilmez demlerinde kendimce çalan, kendimce oynayan, tutkumuzun dilinden sana kumruluk yapan özelemlerinin adılıydım.

-Bütün büyük aşkların eşkalisin demiştin bana.Başka güzele çentik atacak ruh kalemim de yaşamak alemim de yok demiştin.

-Bütün saflığımla inanmıştım. Bir kadın sevince saftır, içtendir, şefkat abidesidir, inanma denizidir.İnandım sana.

-Sonra baharlar geldi seni getiren leylekler bu sefer beni senden alıp götürdü başka Leylaların koynuna.Oyunları seviyorsun demek.

Bir erkek her yerde, her dünyada, her hazda, her hazırda erkek olduğunu unutmuşum.Sevmiştim ve bütün saflıklarımı kullanıyordum.

-İşıltılı bir şehrim vardı aşk gözlerimizle aydınlanan.Para yerine senin sadık sözlerin geçerdi. Dedim ya sendeyim bütün iliklerime kadar.

Şimdi dinginliğine mayınlar döşedim.Kinlerim atom kadar tesirli olunca atıldım

sensizliğe.Seni unutmanın kara yazgısında kendime ait acılarım geldi tanıştırdı
beni.Acılarım arasında senin bana olan tutkularını göremezdim.Şehrinaz'ın
şehrinden, ruhunun caddesinden, senli her zerrenden gitti bilesin.

Hayrettin Taylan

Acılar Tırtıllarını Yedi

Tutarsızlığını kemirdi kederi,, yaşadığı ve yaşamaya devam ettiği bir hayatın hatlarında ben teli koptu.Bensiz ve elektriksiz bir hayatın yalnızlık barınaklarında yaşıyor aşk ve nemilcan.
Yol ile yolculuk tutturmuş gidiyor, tutku adresini soruyor, sadakat istedin, ruh adım sadıktı. Bir ömür beraber yaşamayı diledik ; ama bir ömür bir birimizi unutmamayı andın bandına kaydettik.

Zayıf bedenimize çullanmış bir yıldı yaşılandırır bizi.
-Şüphenin faylarına yatak sererek yeniden ona dönmenin samanyolunda yıldızlar bu aşkı şifrelemiyor.
Şeffâf, nârin bir hoşluğun yastığında sensiz geceleri yıldızlardan sormaktan bıktım. Umutsuzluğa umut, bekleyişe bulut, özleyişe buhur, acılara sancı, yarama adını yaza yaza ömür kıyılarımdaki dayanılmaz kayalar da çürüdü.

- Hayatsızlıkta hayatın hayasında kayıplarımın resim sergisi var. Senden kalan tek şey aynı karelerdeki kalışımız.Orda kendime ait tek şey ,o senli kalan halimdi.Yalnız onu aldım, yalnız ondan kaldım.

- Mutsuzlukta mutlu olabilme hiçliğinde hoşluklara sisler yükledim.Sığındığım bir yürek, soyut dehlizler sunuyor. Sosyolojik mimlerim

tenhada yaşattığım yalnızlığımı mumyaladı.

-Sen yanıma acıyor

- Senden yanıma ağır basıyor

- Senin tutkun yok satıyor

-Ruh kitapçılarında " kod adı sen" yok satıyor. Bu ben şehrinin yoklarında yokluğuna şehirler kurdum, kumdan ve candan kaleler kurdum.

-Seni sevdiğimi gizlediğimde her zerrede adın bahtıma iliklendi.

-Yıldızlar taradım saçlarına. Esen yelden, ruh besleyen selden sen umdum. Nemlerin nazar ayininde kutsi erinçler serdim. Dile geldim, gönüle yandım, güzellikler şerbetinden su ve aşk içtim.

-Kirlenmiş zevklerimin derin pınarlarına gelmeni kattım. Gayrı peşimde döşlerini seren güzellerin ten vadisinde hıyar ekip acur tüccarlığı yapamam.

- Acıyan yanlarımda mahsullerin toplandı. Acılarını tırtıllar yedi.

- Bana tırtıl diyemezsin gayrı. Bir başkasına da deme şansın yok. Ben senin nazına, narinliğine, naifliğine can katarak Nazlıcan dedim.

- Ben senden başka kimseye naz da diyemem, can da diyemem.

-Diyemediklerimizi saymaya kalksam acep ne kalacak sözcüklerden. Şairim , yazıyorum, bilgeyim ya belki bulurum sensiz sızılar, tınılar, isimsiz isimler, içinde aşk ruhu olmayan sözceler.

-Küskün ve hiç bilinmeyen denklemin denginde susadım sana.

Bu bir arada kalma ihtilallerimde ihtimallerim de kalmadı.

İkmalindeyim.

-Çalışamıyorum, senin cep kitapçığından aşktan özetler okuyorum.

-İçimdeki aysberglerimi eritmeye Ayşeler besliyorum. Büyüyor Ayşeler Sarılıyor çubuğuna, hasırma, hasılatıma sarılmaya az kaldı.

Senin için sen gibi sarılıyorlar. Ayşe , Fatma,Hayriye ...Bu türkü de sarılıyor kibrime.

-Kendim için sen olacağım.

Gönlüm gönlüne dönük, dinmeyen sızılarım sözlerine yöndeş. Kayıp ile ayıp, hayıf ile ah arasında hiç bitmeyen aralar uzuyor.

Korkularını anlamsız kılacak güven kiblelerim var.Gayrı Budist değilsin güvensiz kaldığın can kırıklarında.

- Budala değilim, Buda da değilim; fakat aşkının Hallac-ı Mansuruyum. İlla sen dedim diye bütün güzeller beni asacaklar, bana hep asılacaklar. Bahtım da sensiz tahtım da sallanıyor.

- Gel dediysem sana, bir nedeni var. Gelmen hayra, gelmen seyre, gelmen aşka, gelmen huzura saikadır.

-Beklemelerim ömrüne kafiyeli şiir gibi.Her can kırığı yaşayanların ezberindesin.

-Mağrurdun.

Çoğalan acılarına öç yılanları büyüttün. Oysa kirpilerimi bilmiyordun, yılanların kirpilerimde, kinlerimde, imkansızlıklarımda ölüp ölüp sana zehir olarak geldi.

Ben sana tütsülü, tutkulu, egzotik , turuncu heceler büyütüm.Ütopya ile Bohemya arasında yakamozların serenadını dinleme benden. Ben her dem seni okudum bestelenmiş yaramla,dilimle,ilimle ölümsüz aşkımla bilesin.

Hayrettin Taylan

Acziyetimin Yetim Kitabısın Mislina

Hiçbir dil,acziyetimin sözsüz kitabını anlayamaz.

Can kırıklarını taşıyacak kadar güçlü değildir bu yürek.Acizler ormanın aç aslanıyım.Sol yanımda ürkek ceylanları dolaşır.Bütün açlarım acılarımda. Sana açlığım acizliğe kafiye.İmgesel hayaller kadar sessizleşir halim.

-Beni ben bilir, bir de benden sonraki "ben" bilir.

Bir iç çekiş destanı okunur epik vuslatlarıma giderken. Bir içe öyküsel devinimler kazınılır. Manasını kaybetmemiş sevdaların Manas'ı olurum. Yazarak bitmeyeceğini anladım.Yaşamak lazım seni Mislina.

-Göğüs kafesimde yuva yapan bülbülün güzel sesinden seni dinliyorum. Gülünün türkülerini söyler.Gül cemalinin öykülerini anlatır.

-Sen aşkın kırmızı durağıymışsın. Bütün kırmızı noktalar seninle aşka ilave edilmiş.Kızıl kıyametler koparmış bağrından. Ağrılarına eklediğin Ağrı dağların varmış. Bir de sevginin yumak yumak özetleyen Van kedin varmış. Duyulmamışların dilinden benim duyacağım lafların varmış kitabeleri sarsan.

-Cümlelerim canlı olarak izleniyormuş gönlünün kanalında. Nefretlerin artık maniler söylermiş.Mil mil terk edilmiş denizlerimi ihlal edermiş ahların.

-Sıralı cümlelerin yüklemi olmuş damlaların.Islatmış vicdanımda akan her cümleyi. Sen ağılatıl bir mazisin Mislina.

Tutku sefinem Musa 'nın sandığında.Sandiğından daha sanmadıkların ağlaşmış içinin dehlizlerinde.

Susamış gerçekler var görmediğin. Sular yerine biriken özelemler var , gönlünün bendine yaslanmış.Ben şahit, aşklar ahit.

Bulutların üstüne aşk benliğini yürüten özelemlerim var.

Hayale serpilmiş sevgi pilinle şarj olan yarınlar var yarımın diye yarınları hayatın sayacına bağlayan.

-Sende kalanlarım buhur olmuş, bende kalanların bulut, hayat nemli gözlerinden yağıyor bu yüzden. Sevmek ıslanmış bir yarımış Mislina.

-Eksikliğin eksilikten çıkartılmış olmalı ki bütün insanlığın eksikliğine eşit olmuş. Sol yanımda eksinin altında, sen yanımda magma.Zıtların takvimi olmuşum.Sayfa sayfa kopuşumuzu yazıyor hayat.

-Ürkmek ,acizliğin katilidir.Ürkek ceylan gibi tavlarını kavlarım ile yaktın.

Bu yok oluşu giyotin ağzına veren tavırların iç mimarı olsam ne fayda.Tayfalarında tayfunların eser.Eskiz esilişlerini özler bu ben.

Şimdi yüzleşeceğim korkularınla.Nedensizliklerini sızılara bırakan soruların sorusunda susacağım aşk bu, her şeyden anlamaz Mislina.

-Korkularının aktığı kirli emeller nehrinde balıklar tutacağım.Tutunacağım beni yalnız bırakan tutumlarına.

-Düşten öteleleri yansıtan gerçeğin doğrusunda kalacağım.Şaşmayacak sevi yoldaşlığım bilesin Mislina.

Hayrettin Taylan

Acziyetin hikmetçisi

ters yüz edilmiş yüzünün yansık sevisiyim
dert yüz kalmış,kalakalışın tanıdık kavıyım
önceleri yakıyorum, bağıın yanmasın diye
sonraların külünde kul oluyor cemalin
şimdilerin mavisiyim solumda başlar aşkın sonsuzluğu

2.
bütün güllerin günüyle rengine donanıyor dünyam
yare çarpılmış, yere serilmiş tutkunun suyuyum
gölgeler arası bülbüller dinlenir, tanınmış kırmızılarda
bir ruj arasında kaldı aşkımın rejimi
dudağa yakın dökülen sözsüz kanunların sevdasıdır sevmek
demokrasi böyle bir şey sanırım
gitmek de özgürlük sevmek de
ama sende kalmak neden hüznün esriliği

dudakların hangi öpüşün son buluşu
neden hep o tadın kıtasındayım
istendik ülkende mülteci bülbül olarak geldim
öp ben'imden
ufkun salıncağında aşkın annesi gibi s'alla beni
gülüşünle gül arasında kalan ömrümün kırmızılarını sür yüreğimde
aşk gülmenin gülüdür sevgilim

3...
hüznün balkonunda yetişen sardunya gibi ser dünyamı
huzurun adı olsun yarinler
koşarak geldiğim kollarını açık tut ki
yüzyıllık hasretimin çerçevesi kırılmasın
vaziyetin iç mimarı gibi düzelt içimi
acziyetin hikmetçisi gibi ben'den ötelere anlatır menkıbeler
senle ben arasında kalmış bir ömrün kırağan kırağında kaldı mecalim
ben var, asıl ben yok
ben var, asil ben yok
sen var, istediğim sen yok

Hayrettin Taylan

Açıkmiş Sevdanın Acılanışın Açılış Günü

Acının tohumları imkansızlığın Sevinçlerinde yaşarken
Mürekkebi kurumuş arzularımın sisliğinde
Yoksul hesapların miadı tavan yapıyor
sahip olunamayan her tanımsız duyguya
adın ezberlenir
yüreğinin resmi çizilir
uzaklara uzak öğretisi sunulur
sarsılır tüm dünyam
iyi kalpli iki sevebilen gibi değil
mayasında sevdanın hep ayrılık kısmını yaşayan bir şairin
en tanıdık sevgisi bile acılara geçme

her anın bitiminde
önce sen batarsın
sonra güneş
sonra ben
ve sen acılar ve acınmalar
hislerin sisliği kaplar yüreksiz her demi
gözyaşlarımın nemi aşk aynamı buğulandırır
kirpiklerim adını yazar aşk aynasına
bakakalmanın son kalıntısına kafiyeleşir her istemim

çıkamaz bir anın son saniyesinde
hani sevda defterimizi getirir de
hislerimizin melekleri
acı ve sensizlik türküsü çalınmaz da
ve bir zerrecik mutluluğa mutilenirim

Hayrettin Taylan

Ada Sularım Sezalanır Şifresiz Sevgilerde

Gizli sevdalar emişir tutku sütünden
Burçlarımda gizil bir bebek büyür onunla
Sana yoğurduğum sevda ekmeğinde
Yaralı bir ben doyar sevmelere

bütün imkansızlara giyotin biliyorum
Biliyorum ki uzakların keskin, yokuşların nefessiz

yaşama ağan biz ışıklarını gözlerin söndürdü
çiçek hışırtısında duyumsarım seni
uzakların uzlarında sezerim seni
ana kankrum gibisin, yüreğinin kucağında aşk beben
yürürsün bensiz mecburlar panayırında

aşkın bakir dağlarını örерim gözlerine
göğsündeki hisli yumaklarına yurdumu serdim
güleç yüzünün meltemlerinde esinlerim şiire
saklarsın, vaatlerinin lahitlerine
yüzersin sensizliğimin derisini
yılanların yalanlarını ezberlersin
ki yalandan korkmayı kökten zehirlemiş olursun
senin en uzak sürünmelerindeyim
ne yalanım ne de yılanım var
kumrulu yerkürede yerçekimin yok, yar çekimim var
endamınla yürü , sunaklarında ıslat özlemlerimi
kalbimdeki atlı karıncalar hiç büyümedi sen büyürken
henüz doğmamış, kelebeklerin gözbebeklerinde saklı gelişin
fildişi kulemin dibinde pınarın akar güldür güldür
her an yıkar, her an sızar senli gelişleri
bugün gel, yarın gelmeye yakın

Hayrettin Taylan

Adı ayşe olan bir aşktı hayat

23.23. 2010

siyatik bir duruşun uzman talihyim
can buğusuna cananlığını yazdım
yalnızlığının yörüngesinde ay yüzün varken
geceleri bitmez bu aşkın
heceleri bitmez bu aşkın
bilmeceleri bitmez bu aşkın
şimdi hangi cevabın küresel krizisin
hangi uzağımın tanımsız sönüşsün
2...

soyut , soyunuk istemler anlamında sözsüz kalır yüreğim
bemolsüz çaldığım ilk şarkı gibi ilk dokunuşun öylece kaldı
can kırığı kalbinde başlıyor konserim
sesi kısık bir yaşam gibi öylece dinleniyorsun
sen, bütün şarkılar gibisin
sen, bütün ben'ler gibisin
başka ritim bozar beni sevgilim
3...

urağan uluslar bağı gibi çağırdı sevda devletin
süreğen toplumun göçü gibi geldim sensizliğe
benle örülmüş hayatın içinde çin'lerin vardı
dönüşsüz bir hayatın surlarını aşmaya kaderdim
gelsen yol, gitsen yol; ama dönüşler hep kendime
4..

adı ayşe olan kızların, ayşekadınlarını pişirdim
adı ayşe olan kızların, aşk yüreğine kaynak yaptım
adı ayşe olan kızların, öz yurdunda yatılı kaldım
adı ayşe olan kızların, bahtsız dağlarında aşk aslanıydım
adı ayşe olan kızların, güneşine karşı gün'eşim oldun
adı ayşe olan kızların, ömrüne terazi oldum
tarttım sensizliği "ben" yare çakıldı
adı ayşe olan kızların, terzisi oldun
diktim güzelliğini yine de "ben" çıplak kaldı

adı "ben" oldu/ ayşe arafta
adı "ben" kaldı/ ayşe rafta
adı beni tarttı/ ayşe ağırdı, aşka çığırdı, ayşe bitimsizdi, ayşe aşktı

Hayrettin Taylan

Adıl Üstü Aşk

A dıl üstü adlanmak sana
bilemezdim. Bilinmezdin biri
Bir y-anda...
'sonrası' yok...
Olanaksızlıktır olmak gibi
ağlamsız şey-olanaksızlıktır....
Sen yok-san...

'Uzam ve sağlam-sızım...'
Zamansız algı ölümsüzdür sana
Her-şeyim, bitişim öncesinde k-aldı...
Senden sonrası (z) -amansızlığım oldu...
'Her-şeyim, sen(inle) ...
Seninle) -h) er şeyim
Yar) ma sev-(d) ayı

Hayrettin Taylan

Adın O Kadar Güzel ki Unuttum Tinsu

"Rüzgar ateş için neyse, ayrılık da aşk için odur; küçük bir aşkı söndürür, büyük bir aşkı daha da güçlendirir. Mevlana"

*Yaşanması mümkünken, yaş haddinden dolayı yaşayamadığımız sızılarının içindeyim. Seni kurutmak için okyanusların ağzı oldum. İçtim içtim bitmek üzereyken damlaların karıştı ve okyanusluğu aştı sensizliğimin acısı.

*Mutluluk kapsını kapadı, huzur penceresini, gönül sevgi aynasını, aşk kör olan gözünü bile sakladı. Kimsesiz duygular sarırasında senli görüntüler içre kendime gelmeyi denedim.

*Meğer sen ayrılığın en büyük okyanusu ve en büyük kapısı. Ne yüzebildim sevginden, ne de geçebildim.

- Açılmış olan yeni kapının eşiğinde bütün huriler cennetini sundular. Göz ya da aşk ucuyla bakmak yerine ten ucuyla bakınca direk cehennemin dibini boyladım sevgilim.

-Bu canhıraş halime üzülme. Ben böyle iyiyim, sakın saçlarını uzatma bağrımın üstüne. Kapatma tel tel döküldüğüm senli aşk davasının saçlarıyla

*Unutsun beni demişsin. İmkansızlığın tümcelerini yakarak, umutlarıma Çin Sedleri kurarak, uzaklarımdan kur yaparak, her dem seni hatırladığım yaşam resitalinden nasıl unutabilirim ki.

*Aklıma gelmiyorsun ki? Aklımdan öte, yüreğimden de öte bir yerde sıkışıp kalmışsın. Çıkarmaya mecalim yok.

*Ben böyle iyiyim, gözleri nemli yazma terapilerinde seni unutma masalları yazıyorum içimdeki çocuğa.

-Keşke senle hiç tanışmasaydık bile diyemiyorum, her gece keşkelerin yıldız olup seni anlatıyorlar bana.

Yıldız gözlü yıldız:

*"Şeytanla dans edersen şeytan değişmez; seni değiştirir."

Dedim ki: Dans etmeyi seviyorsam benim suçumu tefrikaların göbeğine bağlı. Allah, peygamber efendimizin bütün dualarını kabul etmişken, tefrikayı kabul etmemiş. Çünkü insanın özü nefsin cevherinde. O da bir yakıcı bir sınav kağıdı. Şimdi nefsimle düştüğüm düşler bataklığından bana ders vermeyi bırak, dersine al beni.

*Benim dersim senin yanındır sevgilim, başka öpücüklerin defterinde yazdırma beni.

-Yanmak bu dünyada başlar, bana cehennemin gölgesini sunup durma sensizlik yanarken. Ben gülüne kül olup aşkınla kul kalırken, beni senden yakma.

-Nurundan beyaz özlemler yolla, biraz aşkımıza kadar insin merhamet suların. Temizlesin hayallerime kadar beni ve unutamadığım seni.

Ki ben severken su olup giderken buz kalanlardanım.

*Şimdi sudan önce suyum, senden önce senliyim, aşktan en önce aşka kaniyim, sevgine hazineyim. Bu yüzden hazinlerini sunumazsın.

-O yüzden Suna gibi acıklı bir dünya kiralayamazsın bahtımın çeşmesinden akan hayallere.

*Aşkın suyuna çobanlık yapan Yunus gibiyim. Ben de atıldım denizine, beni de karnında taşıyor Yunuslar. Elbette bir gün sahiline bırakacaklar.

-Elbet elimden tutacaksın biliyorum, o vakti ütülüyor dalgalar, içimdeki temyiz edilmiş özlemler, pişmanlığını sunan sunaklar...

-Akıntının kinleri seni bilinmeyenlerle tanıştırıyor. Önce bana, sonra kendine boğuluyorsun. Çırpınış içindeki çürüyüşleri onarır böylece.

-Çünkü sen aşka mazi olmuş, geleceğin aşk güneşisin. Leyla'nın hasretinden eskimiş aylar yerine yamacında doğan gün'e eşimsin.

*Mutluluk elde avuçta tutulmayı sevmez. Bırak özgürce uçuşsun, kanadı kırık

mutlulukların dalında yuva yapsın kendine.

- Lakin sol göğsümde sen varken mutluluk bir gün gelip orda iki yumurta yapıp kuluçkaya yatacak.

-Yarın ve yarın senli iki mutluluk yavrusunun umut gagasında.

Sen iyi geldin bana.

-Geçmişime merhem sürüp dursun gayrı melekliğin.

Sol yanımdaki ağırlara çare olsun şavkın.Şifası güzelliğinde olan bakışlarıma gözlerin değer bir gün.

-İlk gün gibi bakarken son gibi yakılışın kaybolur.Yeniden önceki yenilerimiz serilir gönül soframıza.

-Oturup afiyetle yeriz aşkın hayatını.

Ve gözlerim gözlerinle üçtaş oynayıp yarının bebeğine imalı bir bakış atar.

Gözbebeklerin varken en yakınımı görmeye teleskoptan

bakıp uzay boşluğunda hoşluğunda bitişimi izlemeye gerek yok Tinsu.

Biz seninle onsuzluğun onunda çoğaldık, oğullandı içimizdeki hevesin arıları.

*Senin yalnızlığında açılan güller ve bütün çiçeklerden bal yapma geldi tutkumun arıları.

*Bal hazır halimize.Ve tatmak zaman gönül soframızın ilk kahvaltısında.

Hayrettin Taylan

Adına Aşk Yazılan Gelgitlerin Gelini

Kuşlarla ben ağacı arasatında kurşunlar
Özgürlüğün meyve yerinde
Vuruyorlar verileri
Ölmüyorum yılgılara
Kaknus oluyorum dirilişe
Kurşun kalem kullanarak
yazıyorum özbeniliği
Kiralık tercihler yerine
Utkunun ulaçlarını kullanıyorum
Yorumsuz hedeflerle
Gidiyorum özün öznesine
renksiz tutkuların yeni ilacı oluyorsun
her derde her kanser halime
bulunmaz denilen sevgilerin diliminde
hislerin buhuru buluta eşk
sonrası içlerin denizi
ay şavkı ve ay benim aşkım
yansımaların en özelinde
geliyorsun gelmediklerime
geliyorsun gelmelerine
geliyorsun gelgitlerine
kalıyorsun kalışıma
yakılıyorsun yakarışımı
anlıyorsun ağlayışımı
yağmur ve gözyaşı dostluğundan
senin bana akışın aşkı çıkıyor
bu da yeter yeter

Hayrettin Taylan

Adını ötecek şafak bülbülleri.

İksirsiz, umutsuz, gelişlerin seyrine doymaz kanyonlarında dertlerimin kamyonuna yükledim sensizliği.Varmanın izdüşümüyle ağlarım aşınıyor, semah ve ney eşliğinde coşkumuzun sularına atılıyoruz.

Gölgenin şanslarında üreyen serinlenişine anılıyorum,gece gündüz bütün tenhalarda...

Bakişına sırtımı yüreğine sırrımı içime,sırrına depremlerim, susamışlıklarına bende ölümcül seni büyütüyorum vay vay...

Kutsal sefayla çocuksu gözbebeklerimden bebek yapıyorsun ayrı kaldığımız  zlem kumaşlarından.

Hani hatırlar mısın seninle bir akşam evinizin yanındaki parka gitmiştik, seni ilk kez sallamıştım, yüreğimin ipi kopmuş oracıkta kalakalmıştım, suni teneffüs etmiştin oysa ben onun için bayılmıştım zaten...

 zleminle demlenmiş sıcacık kahvenin kırk yıl,kırk gece ve bir bilmece kadar sarhoş aşklara atıyorum kendimi.

Sensizlik denizinde tüm unutululşları, arlanmış bir ayrılığa aşık sallıyorum yenilmişliklerimden.

Ruhunun sularında sal parçacıkları taşıyan sol yanımdaki şafak rengi acılarla susmuş derinlikleri tembihliyorum b y s nler sensizliğe.

Canevimin saçaklarına aklanan bir d ş bozumundan sonra geldin hayatıma..Baharla har arasında kalıntılı bir akışla besledin sensizliği...

Yeni açılan çiçeklere uçan arı gibi, yüreğime etiketlenen kumru gibi usul usul açılan kıpkızıl bir g l gibi dahası sen gibi girdin hayatıma.

Hangi soruyu sorsam, hangi soruda kalsam, hangi anda kalsam da yine sen... Masallardan, filmlerden,ayrılmışlıklardan, dahası her çeşit duygudan alfabe olan İstanbul Türkçesi gibi konuşuldun  zlemevinden.

Alazlanmış,palazlanmış kentin adımlarında adın da olmalı bensizliği bilmeyen uzakların ismi de kaldırımların her karesine seni yazmalıydı.

Kavuşmayı arşınlayıp gelecek zamanların aşk kaymalarında duru tümcelerle sınavda öğrencilerin rahat çözebileceği bir anlatım bozukluğu sorusu gibi geldim girdin test çözen ruhumun alışma odasına.

Sözcüklerimin kilitli andıklarında g l şlerin,sevişlerin akışıca,kafiyesiz d şlerime g l rumuzlu bir gazel oldun,ünlü gazelhan "hafız burhan " bugün güneşime dokunmayı okudu tüm ülke duydu, tüm ülke ağladı; ama sen demek duymadın,sen demek ağlamadın yoksan yanımda vardır bir hikmeti...

Oysa herkesten önce yaralı ozan göğsümü sen sarmalamalıydın.Başını omzuma koyup yıldışlarla birlikte ben masalımı anlatmalıydın.

Bakir yüreğine bakırlar döşedim pak dudaklım, benden senlerine ölümsüzlük ışığı yayılacak...Ve sen bir aşkın ışığı olarak tüm kuytularımı aydınlatacaksın  zden ve gözden öte sevgilerinle...

Nemlenen r yalarımaya geleceksin gece silinince adını ötecek şafak bülbülleri.

 zleminin yalnızlıklarında  rgeni hazlar sunacaksın,sürgülü kalbinden bir bakişın kilidi, duygulu yüreğini açacak,açılacak kavuşma alarımız.

Her gece vuslat duvarlarına yeni resimlerini asıp önünde kalakalmalarımın resmini sen gel iz sevgilim.Ben on kendimde değilim bilemiyorum nasılım,nasıl eriyorum sana...

Akrebin ara ınlanışını duymadığım yelkovan arası aşk hayalimden
yenilgiler taşıyan bu sevi coğrafyamda söyler misin hangi şehir kadarsın bana?
Ninnili beşiklerde gülüşlerinle gül derlediğim bebekkentte misin?
Yaraları kabul bağlanmış,aşk ile yara arasındaki visalkentte misin?
Sevdanın hızlı trenler için döşeli raylarını ılıkla döşeyen olasılıksız
Kentte misin?
Kimliksiz insanların, sırsız, arsız,sensiz yaşadığı yalınçkentte misin?
Yoksa bizim kentimiz, bizim sevdamıza göre kurulacak diyorsun ve hiçbir şeyin
hiçliğinde hoşluğumun gökdelenlerinde bekliyorsun.
Ve bir elimi cebimde ıkarmadığım damat gibi giyiniş halimle sana gelmemi mi
bekliyorsun.

İmkansızlık tepelerinde akan dünyanın en büyük şelalesinden ruha ruh akıtan suların
toprakla derince öpüştüğü, ama sevdanın eşercikçe dudak aradığı, tutku felsefesinin
asırlarına sır olup, kademlerimin bitmesini mi bekliyorsun.
Bu 'sevmek nedirin oğullanmasında yüreğimin arıları senli gülistanlarda balını
valsini ararken başka soru sormama gerek var mı her şeyimin her şeyi...

Hayrettin Taylan

Adil Sokak

Her dilde kötölüklerin dili aynı
Her kötülüğün adı kötü bir gelecek
İyi bir geleceğe kötü gelecekler

aklanmış iyiliğin hissinde
yakılmış bir umudun tümlesindeyim
tümler tutulmuş unutulmalara
anın aynasında dil aynı
herkes kendi çıkar yörüngesinde gölge
her şey ruhunun şarkısına beste

Hayrettin Taylan

Afiflenmiş Bir güzele

Teslimiyetimin iyi niyeti aşkın dinamit kökünde
O da gizimin uyuşturulmuş anekdotlarına bağlı
Gönül etkisi olarak gezindim karasevda çiftliğinde
Bunca güzel arasında iştahım ruhun şifresine kaydadı
İletken bir ileti ilmine kadar ilerliyor
İlmin killi bölgesinde kumral devşirme çıktı
Sanki Sokullu Paşanın kızı
Aşk afifleri gibi tutkunum yeri sökük arzulara
Genizlimin kızılığına aşka boyandı
Aşk. aşk içersinde bir bir gerçek
Üstü seni sevmeye gökyüzü bir sevda
Belanın lambaları sunuyor belalım
Sönüyor kalbimde
İlmi ve seviye dayalı bir tutunuşun uzamındayım
Belik ve bilik bir özlemin son karhamı gibi
Geldim işte okuyarak seni ve özlemi

Hayrettin Taylan

Aforizmalarımın Aforizesi

****Modam, efendilik, mertlik, içtenlik, romantiklik, anlayış, sosyal bağlar, entelektüel duruş ve sana olan bağıl bağıllığım. Bu modanın karşı kreaksiyonlarına karşı,güzel ahlak, kadınsal ışıltın ve duruşun, içten bağlanışın, güzelliğini tümleyen tavırların, kariyerli duruşman ve temellerimizin duruşmasında asilliğin, asıllığını artıran içsel giyinişindi.

-Üst benliğimi güzel huylarınla giyindirdin.Şimdi güzel yarınların şık iki seveniyiz.

****Duvardaki asılı "diploma gibi yüreğimin duvarına asılısın.Asilliğimi tümleyen kariyer değildir.Temellerimin duruşmasındaki asil öğelerdir.Adamlığın markası, referansı, diploması, şubesi olmaz. Adam olmak için de kariyer, zenginlik, gibi yanıltıcı temeller yetmez.

-Adamlığın mayasında temellerin duruşmasını tümleyen insani, insanüstü içsel, sosyal, bilişsel öğeler gerek.

Adamlığı burçlar, kariyerler, sahip olduğu konumlar ölçmez. Adamlığın merkezinde güçlü dinamikler gerekir. Güçlü adamlığın zincirinde sosyal algılar, eğitilmiş egolar, temizlenmiş bilinçaltı, kalbin manevi ve sosyal eylemlerle doyurulması,güçlü aile bağları, ilmi duruş, efendilik, mertlik en çok da güçlü bir vicdan gibi temellerdir.

-Ademlikten adamlığa geçişte var olma olgusundaki çeperleri aşmak güzel niyetlere, güzel ilimlere, inancın mutlak doğrularına, yeniliğe, sosyalleşmeye, değişmeye, sevgiye, sadakate, temel algıları güzelliklerle beslemeye yakın olmak lazım.

-Şimdi adamlığının kumaşına saracak kadınlık ölçün varsa sar beni.

-Sesin öptü ruhumu, manalarımı, içsel volkanlarımı. Harflerimde konuşuyor, cümlelerimde çok sesli bir konçerto gibi algılanıyorsun.

-Yakınsal aynanın görüntüsüne yakınlığını yansık gerçekler kılmalısın Oyalıkent...

-Meni mucizelerine inandırmaya çalışma.Sen başlı başlılığının mucizesin.Bütün mucizelerin ecza deposusun. Hastaydı yalnızlığım.Az ömrü kalmıştı sensizliğimin.Matemlerimin ilacını arıyordum.

-Ne olduğumu sana bırakmıştım. Bırakılmışlığın birikmişiydim.İçimde sızların vardı. Neysem ona oyalıydım. Nakışlarını yüreğimde işledin.Bir denemeydi.

-Bir başkasıydım seni beni oyalarken, oyalı düşlerde yaşıyordum. Kendimde bıraktığım gizil amaçlarım vardı.Bir bebek sesi gibi meleksi istendik sestİ sana olan seslenişim.

-Seni aşk evimin bacasına leylekler değil melekler getirdi.Sevdikçe büyüdün.Melekliğin bitti.Artık aşkın bebeği değildin.Artık,sevdanın Cennetinde Huri idin.Beni ve benliğimi mutlu etme telaşındaydın.

Yaşamaya değer olan payda olup p'ayıma düşünlerin bembeyazlığına yazlık işlemler oluyordun.

-S'ağlaması yoktu bu işlemin.Her yerde, her yerde, her işlemde bir'din.

Seninle yaşadıklarım gülümsüyor, sen olmasan da sen gitsen de ...
Belkileri emziriyor her halin.İhtimalin ihtilalını yaşıyor her halim.

Lal devrimlerin devrik cümlelerindeyim.
Özümlerim gördüklerim yeterdi.Gözümün görmedikleri ağlıyor.Islanıyor seni göremeyişim.

Görünenlerin sınırında sinirime m'ayınların bağlayan elif gibi tümleniyorsun
mimlerimde.

-Bildiklerinin ötesinde, gitmişliğim var. Gidemeyişimin muammalarında
umduklarımın ummanı akar.

Bir şuleye uçmanın manasını oyaladı kader. Yanık bir bağrın fitilisin, gönlü okyanus
bir duruşun durulanmış suyusun.Arıtılmış bir adamlığın fecriyim.Kadınsal ışıltını
esirgeme benden.

Hep benimle kalakalışın muştı gülü ol.Kırmızılığın artsın aşk dalımda.Sineme sinsin
kokun.

-Benimle kalan, benimle kalaylanan ilklerinin sultanı ol. Beni kurtar yalnızlığın
kuyularındaki Yusuf'luktan. Tek başına Yusuf olmak aşka ziyandır.Çıkar beni bu derin
kuyudan.Huyumun kuyusundaki sular gibiyim. Artık yanı başında yüzmeye geldim
güleç yüzünün kulaçlarıyla.

-Uzak kalışın leğeninde yıkama meramlarımı.Artık bu aşk çocuğu çok büyüdü.
Leğene sığmaz; ama leğen kemiğine değince içi kendiliğinde yıkanır.

Sevmenin uçlarına basarak geldim. Dudak uçlarının değilmemiş cümlesine kadar
geldim.

Artık sana alışkanlığımdan öp, artık sana kalışımla öpüşmelisin.

Yeşil gözlerin içimdeki ilk baharın en okunaklı yeriydi. Şimdi çiçekler açarken
gizleyemem sevdiğimi.Laleler soyunurken aşka, bende yeşermelerini
gizleyemedim.

-Giyinik ilkbahar gibi ilklerinle geldin iliklerime. Artık bütün dünya bilsin, hatta
annen de bilsin yaryüzümüzü Şulenar.

Hayrettin Taylan

Ağ Bağlantısında Sorun Var Ağlama Kanallarından B'ağlanmalısın Gülhar

Şefkatin yazımda zorlanmadı bana karşı tavırlarının cümlesi.

-Bir imkansızlık sızı birikir arkanda bıraktığın aşk sonsuzluğunda.

-İstanbul olur içim, dışıma saklanır Rusya.

Hayatımda hiç yeri olmayan hiçbir yerin kentiyim.Kendim bile yaşamıyorum.

Biraz çokbilmişliğim turfandasındayım. Alegorik ve tropikal

Özlemler besliyorum.Tropikaldan anla ki en uzağın doğusundayım. Bir yarım adadayım şimdi.

-Ayarsız bir geçmişin ayarını ayarlıyorum saatime. Hüsrانlarını katleden gerçeğin ipini çekiyorum, ne yapsam seni seven bir ben etmiyor.

Yeni Türkçen kadar farklıydı hayat sanki.Herkesin konuştuğu Türkçe gibi değildin.

Şiven benli sözcükler vardı. Bizi telaffuz edişin gerçek aşktandı.

-Belki içsel devrikti kurduğun cümlelerin.Kafiydi bana.Yeni imgelere ya da kafiye gerek yoktu.

-Samimiyetin son diliydin.Harflerine kadar tanıdıkтын.

Türkçe bilmesem de Türkçen kadar yakındım sana.Biraz kendime yabancılığım kadar yabancıyım şimdi sana.

Sözünün eri dışında çıkarlara er öylesi aşklara yar olmamıştım.

Seni sevdiğimi uluorta yazardım bahtımın tahtasına.Talihsiz kuşlar bu yüzden konmazdı sen gülüne.Sen gülünce güller gülerdi.Şimdi dikenlerin ağlıyor. Şimdi bağrımdaki taşlar ağlıyor. Beni ağlatma okuluna göndermekle uzaklarda mutlu olamazsın.

- Evet, belki haklısın çok yürek devleti yıkmışlığım var.

Bu konuda Hülagü su dökmez

Evet isyan.

Beni kurtarmışlığını unutamam ki.İlklerinle, sonlarınla bendin, bendendin, bendimi toplayan özel bir özneydin.

Yürek kentini kurduğun projelerini acılar çizmiş olamaz. Ben üstüne sen yükselen bu aşk gökdelenini izinsiz katları yoktu.

-Şimdi hüznlerle yıkmaya amaçlama.Son katında son bakışın tutmuş her şeyi.

-Son çılgının göğе yapışık öyle yıkıp gidemezsin bu seni unutamayan aşk mimarını.

-Beni temelsiz aşk evlerini yaptırmaya meyllitirme.

Ömrünün mimarından sabır iste.Gönlümün iç mimarı iç çocuğun olduğunu unutma.Psikolojik ,ekolojik, güdülerle bağılarımı ezdirme.

-Az gitmişliğini gururla söyleme. İşte gidiyorum bile diyemedin.

-Kanlı yüreğinin resim sergisinden gözlerimi alamadım.

En güzel günlerimizin filmi oynadı durdu gözlerimde. Hayallerime kadar sana ulandı gerçeğim.

-Uykusu kaçmış bir vampir vamlarımı derlemeye geldi.

Ta seni sevdiğim ilk bakışın kanından emmeye başladı.

-Vah gavur, vah ırz düşmanı, vah aşkı düşmanı !

-Ben ağlıyor,ben görmüyor.

-Ben kanıyor, sen görmüyor.

Bir bilsen ne kadar sendeyim, ne kadar seni istemekteyim.

Bunun için bütün hayal kırıklarını kırk ayağın ayaklarına dolayan bahtsızlığından ve

benden uzak kalışından özür dilerdin Gülhar
Hayrettin Taylan

Ağ_laM

Ağlamak ilaç bugün
Aşk büyücülerin işi
Ben hem büyücü hem a/dem
ömrü kaçıran dermanların y/adıyım
Mesela ıslına uslanmakta
bir son ölür,çift eder bütün yaşam
Bir ikilemeden gider
aşk üç eder
aşktan her şey çıkar,benden aşk
bir böler çift sağlar
kalan sağlar hepten gider
bugün ebcedim ecelimde
sayı sayı aşkın çetvelindeyim
ve anladım ki aşk ölçsüz
sayıya da sığmıyor isteklerimiz
en iyisi ağlamak bugün

Hayrettin Taylan

Ağlak Gezginim Yüreğinde,Bennara

Vuslatın tanından şûle düşer gönlüme.Sensizliğin perileri beslenir, perişanlığımdan.

*Ağlak gezgin olur yüreğinin kozmik kentlerine gelirim.Oralılığı olası düşlere taşıyım.Hiç gidilmemiş, hiç görülmemiş, uğruna çok şey yazılmamış; ama dünyanın en güzel yeri gibi imkansız bir yer ya da yar gibisin.Ağlak gezgin olarak geziniyorum bir gün ömren rastlantısalın sonsuzluğunda karşılaşıyoruz.

-Vuslat şarabını içtiğimden kendimde değilim.Elimi tutan Leyla mı Şirin mi Aslı mı Juliet mi yoksa sen misin bilmiyorum.Bütün büyük aşkların eşkalini görüyorum vuslatın berduşuyken.

Ferhat oldum nazarında delindi dağlar. Sonrasında damlaların, dağdan, çağdan, ağdan, gönül bağdan akan bir nehirdi.

*Nehirce sordum nereye öyle alelacele akıyorsunuz.

Nehir:

-Ben bilinmezliğin en saklı yerinde bir yar eli bekliyordum.Ayrılığın, aşkın, hüznün, ağlayan bütün güzellerin damlalarını topladım.Bir dağın bağrında aşk idim. Bir büyük aşkı içten içten eritiyordum.

-Ferhat geldi, baltasıyla yıllarca içinde uyuduğum bu mistik dağı deldi, o deldikçe yıllarca bende toplanan bütün güzellerin sızısını berraklara taşımak için, gerçek aşka akmak için akmaya hazırdım.

-Aşk sevdiğine akmaktır, kayalara, setlere, kirli emellere, her engele rağmen, yüreğini su edip onun uğruna akmak değil midir şair.

-Ferhat, bir aşktan büyük aşka gitmek için bunca yıl ömrünü serdi.Tam ona kavuşacakken, sularımda yani gerçek aşkın kollarında can verdi. Onun aşk şiiri burada benim berrak kollarımda son buldu; ama ebede sobelenerek.

-Şimdi sen Fırat'ın bağrısın.Fırat'ın suyundan yıkanmışsın.Fırat'ta yüzmüşsün.Tenin değmiş o yüce ırmağa.Fırat ile Sırat ruhsal kardeş gibi. Nice medeniyetler, aşklar, kanlar, savaşımlara, barışlara şahit oldu.

Senin ruhunun pazarı Fırat'tır.

Peki Fırat'ın var mı gizemi, mistik algısı, kozmik olgusu. Onun Fırat eden yüzeysel su mudur?

Nehir ağlayarak, çağlayarak yüreğime kadar ıslattı.

Fırat, hem acıları, hep acıklı aşıkları, hem bağı yanırları yıkadı, besledi, akladı, pakladı.Fırat'ın değdiği topraklar herkese, her yare, her yere kutsal.

-Sen Fırat'ın aşk damlacağısın. Kerem'in ıslandığı, Kamber'in düştüğü Mem'in kan bağrını yıkadığı azınlık sahili,Mecnun'un çölden sonra yanılgılarını yıkayıp gerçek aşkı yıkadığı, Dicle'nin özü...Mezopotamya'nın gelinidir Fırat.

Şimdi bu aşk ateşiyle suları yakar gezerim Bennara.Fırat'tan ötelerde kokan pis kokulardan uzak sana geldim. Kardeşlik türküsünün sazıyım.Üstünlük ancak zekadadır, sosyalleşmededir, takvadadır. Herkes eşit bir yüreğin atlasındaki renktir.Farklılık hep güzeldir. Farkındalığı bilerek, herkesin sahip olduğu bir ırk vardır.Irkını üstün görmek acizliğin,kibrin, kendini bilmezliğin fiyaskosudur.

-Kendini bilen Rabbini, Rabbini bilen herkesi bilir Bennara.

Üst kimlik mayınlarında ayağı çıkarlara, ya da fikri bağillara takılan papağanların ruhu delici konuşmaları, söylemleri, fikri sansasyonelleri bizi ilgilendirmmez.

Ezelden,ebede meftun kaldığım bir sevda nehrim var.Benliğimi yıkayan, sosyal algılarımı dalgalandıran, üst bir karaktere taşıyan bir kimlik sorgusundan geçirim özüme yar yapan bir nehrin balıkçısıyım.

*Oltam yüreğimde, balıklar sevmeyi, birlikte yaşamasını bilen, herkesin fikrine saygılı olmayı beceren, kendini tanıyan, gelişen, değişen, yeniliğe açık, sanatın kıyısında, fikrin ormanında, güzelliklerin sularında olan insaniliği bilenlerdir.
-Ben onlara yem atmadan da kurban olup yakalarım.Ben insan olan insanın doğruluk denizinde onların can yoldaşayım.

Sensiz kanadım,döndüm güzelliklerin dünyasıyla. Gündüzleri gül, geceler hem ay hem şem olmanı diledim.
-Gündüz gül olup özümü özüne bağlamayı, gece önce ay olup iyilerin, güzel anların yüzü olup sonra sevginin, huzurun, şemi olup kadınsal ışıltıyla beni erimeni istedim Bennara...

Hayrettin Taylan

Ağlak ve muğlak düşlerin heybesini taşıyan algılar kraliçesi

Ey Yâr!

Ezberimde, seher bûlbüllerinin söylediği ayrılık nağmeleri var.Hüznün bestelerinde kalmış bir ses ağlıyor.

-Gözyaşını çekiyor gözyaşı yasası. Sen ağlak ve muğlak düşlerin heybesini taşıyan algılar kraliçesi.

-Yitik umutların seyri seferiyim.İçimin yolları kapalı.

Gitmegillerdesin. Kalabalık bir sülaleniz var.Üstelik, hazan bekçilerinizden gizlice geldim kentine.

-Viran olmuş bir kent gibi ummadıklarımı yaşatırcasına yıkılmış hayaller vardı.

-Hayal kırıkları, can kırıkları, kırk ayağını yollamıştı bağrımın en hassaslarına.

-Bu gidiş sabrın öyküsünde beni Yakup kıldı.Beni Eyüp kıldı.

Hasretini bertaraf eden sol tarafımın en mistik temsilcisisiyim

Teslimiyetimin niyetlerini taşıyor akli duruşum.

-Durulandım.

Yâd ettiğim şükrün sofrasında arındım.Çiçeklerine gelen bilincin arısıydım.

-Yarın, bal gibi beklemekteydi.

Lâl olmuş günceler sıralanıyordu peşinatı ödenmiş halime.Hayallerden çıkmanın zorundalık, gerçeğin farkındalık duruşmasında kendimle tahammülün sınırındaydım.

-Yeni doğmuş bir bebek kokusu gibi seni içime çekiyordum.Yeni doğan bir bebeğin sesi gibi tizdi özlemlerim.

-Anne olmuş bir kadının sevinci kadar özellikleri özetlerdi sevincim.Öyle bir sevinçle aşkını gönlümün kucağında taşıyordum.

-Doktorlar altı aylık ömrü kaldığı dediği kanser hastasının hüznü borsasından kurtarıyordu senli hayallerim, hallerim.

-Sana göre bir saplantı, bir hastalıktı. Oysa, aşkın iletisi yoktu.

Aşk, insanın yaşadığı duygular içinde en özeli, en temiz, en gerçeği, en içtenliği olardı.

Bitmenin de son noktadasındaydım.Nokta kadar kalmış bir dünyanın içindeydi karalığım.Nokta kadar bir kara.Kalemi iyi basılmış, bir son nokta gibi bakıyordum. Yokluğunun bamtelini çalışıyordu alınganlık.Küsmüş kaderlerin melekleri vardı solumda.

*Kirlenmiş bir dünyanın cümlesini yazıyordu bozuk niyetler, algılar, zaaflar.

Biat etmişti huzursuzluk hüzne. Bir acının dirilişiydi. Bir derse, bin desen çizilmişti.

-Gamlarımın gemisi karaya vurmuştu.Sensizliğin Bizansı gibi direniyordum.Koca yürek imparatorluğum çökmemeliydi.

Çarenin son şekline bürünmüştü İstanbul. Sen yıkılmaz, gidilmez, bitmez denilen İstanbul'dun. Fethine geldim, geldiklerim geldim.

Şimdi gitmelerine geldim.

Sen gitmegillerden, Gitmenaz Hüzünsu ...

İlk kezlerini yaşadığım yerdeyim. Kederin hamalıyım orada.Sen

ışığın hiç uğramadığı, yıldızların kaydığı, zulmetin metruk kentlerinde bir yerde saklı olmalısın.

-Hüznün sana komşuluk dersi vermiş.Acılarından arınmışsın ki sevdamı dava edecek kadar gözlerin açılmış.

Ruh ticareti yapan tüccarların cariyesi olma duyular badesi olarak içilme yeni arayışlarda.

-Yalnızlığına alış.

Ümit, insanlıktan da yaşlı. Bu dünya umut ile ümidin ürünüdür. Yitirme ümidini.Ufkunun sularında mavişe kal.

Sahralarımı gözyaşlarıyla çamura çevireli, içinde çıkılmazlarım hep var.

Nâcârlığın Çar'ıyım.Çaremi çaldı çaresizlik.Aşkımı çaldı aşksızlık.

Ben'i çalamadı hiçbir benlik.

- Eksik kalmış şeylerin şerhinde kalemim susamazdı.Ebediyete yakın bir ebediliğin mutlak düşler arıfıydım.

-Bilince tanımlar besliyordum.Ruhu sağlam, özü sağrak, kendini bulan güzelliğin benlik toplamıydım.-

-Tebessümün sönmemiş volkanı gibi içimde gülüşüyordu yaşattıkların.

-Yitiren, bitiren, giden,üzen bir daha gelmez mi? Bir daha toparlayış, arınış, kendini buluş için yeniden ulanmaz mı Elnaz.

İçine çektiğin gözyaşlarını saklama.Harca yoluma, ağlamak kavuşmanın selidir, arınışıdır.

Acılarımızın tespihini çektik teşbihler cümleğinde.Cümlelerin ipi koptu, imamesi yürek elimde, taneler, sen gibi tane tane dağıldı.

Bir dağılış sonrasıyım, halimi toparlayacak cümleleri bekliyorum.

Umruma yaşadıklarının durulanmış hayatı sızdı.Sendeyim, senli her anın sayfasındayım.

Her anım seni sözcüklere teslim ediyor.İmgelerin mistik yazılışındasın, ben dışında etkin sızılar yazdırıyor seni.

Yazgı ile yazgı arasında, ben ile benlik arasında, sen ile ömürlük umutlar arasında saklanmış güzelliklerin yarınısın.

-Yarım kalmış ve devrik cümlelerin yüklemisin.Öznemin yüklediği bütün dünya seni bekler Elnaz.

Hayrettin Taylan

Ağlamanın Ağlaması

mutusuzluğun once beni kemirir,sonra seni bulur..
bestelerime sevincin bulaşsın,hüznünü istemem..
benimle bulunan hazanların ayraçlarına aldım
şimdi neden burda değilsini oynuyor umutlarım
ya gitmelerin en sonunda bin hezarın görünsün
içimdeki tav mahalimle taç mahalline gelem
rüzgar yine yörüngesiz yuregimde,alabora olmaktan o denli ürktüm ki
sözcüklere hükümsüzüm..
korkularımsa beni vurmakta her an..
seviyoruma yıkılmaz kaleler kuran buluşmalarım beni savunmasız bırakıyor
ne yapsam sensizliğine çaresizim
bensizlik bedenini alıkoymuşken,koyuver kederleri..
umutlan,neşelen ısıdamlarımla..
bizi ayıran her an utanmışken sen unutulma arşine kaçtın
sarmalarımıla..
kopan bir çığın altında ağır deli bir sevda gülümsemelerine
dahası gözyaşlarıyla büyüdüğüm her acında
dilsiz sellere attılar
sen diclenin kanayan kananası
bense fıratın aklayana atası
bütün acıların doğum yeri mezopotamyaya sürüklüyor
ve sen orda yüreği yaralı zeliha oluyorsn
bense tüm dertlerden derlenmiş yusuf
dön demeye gerek bırakmayan gururumun kafında
anlık masallar anlatıyorum masalımsı bir aşktan sonra
sonu acıyla biten perime nazlıcanıma

Hayrettin Taylan

Ağlamanın Ağlatılması

Yoktun!
Savruldum
Rüzgârlarına
sustum
Durulandı durumum
işsiz ve aşksız bir kelebeğin güneşine ısmarladım beni
Güneş doğdu
Gece başladı hecelenmeye
Sustum
küstüm kırılmalara
Dünyayı kapadım sustum
belalarımı sardım sustum
Susmalar sustu
Küsmeler kustu
Kuşlar uçtu ta benden
Ta senin beni bıraktığın andan
İçimde yalnız benim yaşadığım
Bir sızı türküsü çalınır
yüreğiminin senli derinliğinde

ve
Yolcuyum
uzaklara uzak
Tuzaklara tuzak
Yazıklara yazık
yorgunum yorgun sevdalara
gözyaşı dolu omzumda koyulacak bir başının heybesiyle
Beni sana getiren Cudî'nin zevk aşınmasında
kalbimi alıp getirdim sana
ayrılıklarla delik deşik kalbimi
başka bir şeyimde yoktu getirecek
Yoksulum,
Çaresizim
Bir dilim sevda
Bir bardak gözyaşı
Bir dirhem de kavuşma umudu

umut ağacımın en ince dalında
anka tutuluşa yuva yapmış
sensizliğimin koynumda ateş
seni aradım bir kentin her keresinde
yapayalnız ve bir o kadar de mecnun
ve
yorgun
yoktun

Çocuklara sordum ağladılar ben ağladım kent ağladı

ırmaklara sordum çağladılar,dalgalandı esrik yüreğim

Çiçeklere sordum boyun büktüler meyveler
ağaçlara sordum yaprak döktüler,döküldü dünyam
sığındığım kuşlar da uçtu gitti,uçurumlarındayım
bir başıma kaldım kalakalmalarda
babası ölmüş bir genç kız gibi
Sarıldım gül dalına
Bülbül salına
bir tomurcuktun hayatın kollarında ve kollarımda
küsünüydün gönlümün en peygamberimsi çiçeğinde
seni aradım sende ve bende her an
yorgun
ve
yalnız
acıkmış bir tornado gibi
dolaştım durdum sokakları ve terk edilmişlikleri
yoktun

tüm denizlere sordum akıp gittiler
yıldızlara sordum bir bir söndüler,ruhum söndü
sigaramı ve tütülmelerimi efkâr ettim savurdum gökyüzüne
hazan ve naz sardı boynumu yaprak yaprak
yavaş yavaş bedenime girdi
ne senden esen bir yel
ne senli bir damla gözyaşı
ne de aşka ve ruha çağırان bir nefes

Gölüşünle aydınlanan sokağımı
sesinle şenlenen caddemi
yürüyüşünle canlanan şehrimi
bir de vedalar bıraktığım durakta şiirler okudum
kentli bir mecnun haliydim
acıyan gözlerle bakıyordu herkes

Sonra gözlerimi,
ağlamaktan yorgun gözlerimi
Ki ağlayan bir şairin ağlaması kimseye benzemez
ulaşamayacağım uzaklara yolcu ettim yol bitmedi
kara trenlere mendil sallayarak. Alil alil oldu yüreğim
duygularımı bir vagona kilitleyip kitlendim sensizliğe
bin ah sürüp dudaklarıma Kaflarımda Kafka okuyarak
sustum!
ne kadar susulacaksa o kadar sustum

...
son dileğimin aynasında

kalbinin durduğu yer
kalbimin durduğu yer olsun...

Hayrettin Taylan

Ağlamasil(yeni aşk ilacı)

Bir güzel için ağladım ötemsî gözyaşlarıyla
Küçük acılardan türküler besteledim sana
Kavuşmak ile kavuşmamak arasında hep aynı kavuştak

“seni kaybetmek beni kaybetmek gibi değil
sen artık her şeye şifrelendin aşk güzzamı

gönlümde volkanlar devşirtilir esrik duyular fışkırır
sevda faylarımdan yaryüzüne alev alev
orada duyusal fay vadilerinde sen gülü açılır vavlı ehamlı
bütün ben bülbülleri ötreşir orda hül hül

ey yar! Sen benim son yanardağım ve yandığımsın
ey yar! Sen benim son ilacım ve illaki ilhamımsın

kavuşmak ile kavuşmamak arasında hep aynı kavuştak
sen ile ben arasında hep aynı sen ve ben

“seni kaybetmek beni kaybetmek gibi değil
sen artık her şeye şifrelendin gel çöz beni”

sensizliğin buhurları yücelir aşkyüzüme gözüm yaşlanır
özlem kuraklığım artınca yeni çölümde bulutlanırsın yağmur yüreklim
seni gece gece hecelemek özlemlerime zor gelince

sana ağladım
aşıl bana ağladım
ağladım işte bu da bir aşk
ağladım ki vuslat güllerimiz özlem çölünde kurumasın

ey yar!
ey yarama ayna ay yüzlüm!
Ey ömrüme güneş ışık sözlüm!
Ey her şeye özdeş duyusal geçimim
Gel ağlama
Seni sevmek sevap
Beni sevmemek külliye günah

Hayrettin Taylan

Ağlar Gözyaşı

sevinin serin sularında yıkandı ömrüm
tutunmaya tutunmak ermişi gibi eridim yoluna
yakan zamanı yaşadım sensiz her süregende
isterik bir hazın ininde içime sözlendin
düş güllerinin kızıklarında onulmaz oldun
kangren gibi kestir günahsız demlerimi

izlerini özlerine gösterme meyillerine geldim
umulmadık anların yanışında ekmek oldum
kızartıldım aşka
yaşatıldım güzellere
ünlemlerin ününde önsözsüz yaşamlar yazdım kitap kitap
virgüllerin teğetine verdim dünyamızı
noktasız, nemsiz, menfisiz sevdalar ekim yüreğine
buluşmanın sayfalarını açınca yeşereceksin sevgimde
paylaşımların payına işlenecek çözümsüzlüğün
dayanılmaz bir mazinin gölgesinde susacak aşk
ılıman bir kavuşma ,mevsimini sunar
yağmurun ağladığı gelgitlerde
içimize akar yakarışlar
içimize siner bekleyişler
içimize yapışır aşk ve aşk

ağrılar bizi kendi künhümüz
kederine kök olan gelecek akar
güneş yamalarız yalnız kaldığım gecelere
ömrün cebinden düşer gidişler
ucuza alınır acılar
biter can kırıkları
yılanına sarılır yalanlar
beni dinler ben
susar aşk ve uslanmaz halim
imize bir sürece açılır helalim
kavuşmayı sağlarız süt ile umut vahasında
gözlerin serabı, sözlerin leylayı uyandırır
ve ben mecnun da hızlı koşarım ömrüne

kaim bir aşkın penceresinden doğar aşk
gözleriz yan yana yaşadıklarımızın ışığını
sunarız kalakalışları mutluluğa

yürek alıntılarımızın son sözünde susar sevi
bizi özümüze taşır sevda yeli
ağlar gözyaşları
ağlar yağmur
ağlar şair
ağlar giden
yikanır yürek aşka
araşır vuslat sevdaya
susar aşk ve ömür
taşır beni sana gönül destanım

Hayrettin Taylan

Ağlaşıl Bir Bebeğin Rüyası

Bir damla yakala ve sakla düş darlığı çekeceğin günler için.

-

Aksın harikulade şaheserin damlaların.Yalnız sana ait onlar korkma.
.....doğru yaşamının sızısı onlar. Boşuna akıttığını düşünme Ruhsu.
-uzantıları bağırma bağlı ıslak hallerin var.

*Fikrini değiştirmenin ince yolundayım.Bir kadının fikri ile zikri aynı olmaz. Fikir akıldan beslenir, akıl toplumsal katmanların çeşnisidir.
-Oysa duyusal zikrin merkezi yürektir, yürekte gelen içsel sonsuzluktan gelir.

-Manâ alemini kirletme sevi oyunlarıyla. Ruhuna ters yönden akan nefsin ırmaklarına bendiler kurma. Bırak aksın kirletilmiş sevdaların suları.İnsan yüreği okyanustan daha temizleyicidir.
-Gönül köpüğün varken hangi kirlenmiş vebalim temizlenmez ki?
Sen yüreğinin dalgalarını artır, sevginin paklarını sakla bana.

Sana hakkımı helal ettim sen de helallini cemalime helal kıl.

-Gönlü düşük cemilelerin ten atlasında düşleri düşük yapmış demler yaşatma bana.
-Yağmur mu ıslak, gözyaşın mı çok çıplak neden vicdanım kurumuyor.

-Sus'ay'ışımı görmüyor musun?
-Gökk'uşağını neden yolluyorsun ıslanmış bahtıma. Bu renkli sevda hizmeti mi hezimet mi bilemedim Ruhsu.

Kalmışlığımı neden kapatıyorsun hislerin ve de özerk sislerinle.Hangi buluttan aşırdın bu sisleri.Nemli gözlerine yandaş gibi.
-Neden damla damla üstsüz kalan yaralarımı kapatıyorsunuz?

-O güzel bakışların hangi iklime teslim.Sen gideli iklimler de değişti. Yar yağışı beklerken "karı " gördüm.

Yokluğunda oğullanan acıları kime teslim edeceğim. Kökeni senden bu acıların zıkkım dalı güllerine değişiyor.Biraz kızılığın gibi kırmızılığın da zindeliğini kaybediyor.

Peki, varlığından kalan bende kalanların nerde? Nerde benden kalanların. Onları hangi gururun dibine attın.

-Bir kadın gitmişse gururu giyotinlidir kesinlikle. Bu kadar derin,hızlı ,bitirici neden kestin ki Ruhsu.
-Giyotinlerini bileyip durma uzakların tuzağında. Bir kadın şeytan kadar taşımamalı gururu. Yeter artık, melek kanatlarını açsan.
-Ki bir bebek seni sordu.

Bir bebek sana ağladı. Bir bebek diyorum, kucağında olmayan, yüreğinde olan,ömrünü verdiği bir bebek diyorum anlıyor musun Ruhsu.

-Bir bebek geldi nemli gözlerimden düşen damlaları sildi.Onlarla oynadı.
Neden ağlıyorsun sen bebek misin ki?

-Ben bebeğim ,benim işim ağlamak, ya sen neden ağlıyorsun dedi şair.

Dedim ki:

-Bir bebek istedim ondan senin gibi olsun.Ağlasın ki ikimizin ağlamasını bitirsin.
-Bir bebeğin bebeği olsun...Ona bebeğim dedim, hep bebekler gibi ağladı.Sonra bir gün bebekler gibi ağlayarak gitti. Oysa yürek salıncağını, aşk oyuncağı beni bırakarak gitmişti.

-Şimdi bebek sen ne kadar tatlısın böyle. Bu damlaların neden meleksi. Bir bebek duası eder misin bize.

Bebek:

-Be..be.....ğın.....gelsin dedi.

Onun duası daha çabuk kabul edilir. Sonra emekleyerek yüreğimin haritasındaki sen şehirlerine basa basa gitti. Ankara 'ya basmadı Ruhsu bilesin. Soramadım neden Ankara'ya basmadın.

-Şimdi helal et bebek düşlerini. Helallerini yolla hayallerime.

-Bir an bebek olasım geldi, yaralansam gelsen "of" etsen. Bir daha of edip gider mi ki aşk yaram.

-Ya da öpünce geçer mi ki.

-Öpecek kadar cesaretin var mı aşk kalbi bebeğe benzeyen bu aşk ermişini.

Aşk,sözsüz bir büyüdür. Büyülendim bir kere.Şimdi büyücüler, periler, çok.

-Reddediş kendi yoklamasını yapamıyor. Nefs okulunda sınıfı ve kendine geçmeyenler çok. Yalpalanış ders dışı egzersiz gibi yeni bir günaha sürüklerken ölümcül kalan hesapların hesap makinesini kırmakla başlamalıyım senden gidişleri.

*Bir bebeğin parmak uçları gibi özüne yakın uçların başından kendi başıma olmaya gitmeliyim.

*Uçarılar derssiz sınıf atlatıyorlar.Şimdi böyle giderse sınıflarım göğe değer.

Hayrettin Taylan

Ağlatıl Partisinde Aşkımız Islandı

....:Geceyi süsle yıldızlarla. Ay gelinliğini giysin. Samanyolu'ndaki galaksiler iyice süslenip hazır olsunlar.

-Bu gece senin için ağlama şölenim var sevgili.

Mahzun damlalar ıslatacak dünyayı.Yağmur yerine senin adına, senin nazarına, ruhuna damlalarım inecek yalnızca sevip gidenlerin nadas yüreğine.

-Bütün bekleyenler ıslanacak.Şems'iyemiz yok mistik güzel.

-B/içimsel sözceler yakar yüreğimi.Kuruyan ben mi y'aram mı bilinmez.

-Kokun sinmiş gecelere, ayvazlara vaaz veriyorum. Üşümüşlük cemaat. Üşenci bir ruha dinletilerim başlar.

Sarılığını donattım hecelere, sözcük sözcük, cümle cümle kitabında toplanıyor hayallerim.

-Senin kitabını yakan son Hülagü olarak bağrıma kül bırakan aşk kulu yapma yar.

-Dışında söndürdüm ; ama içimde yangınlarının raksı var.Korların yüreğimi közünde sensizliği kızarmakta.

-Dışında akmaz oldu damlalarım,bu gece ağlaşma partisi var.

Bütün terk edilenler gelecek. Sevip de gidenler, sevip de bir gün döner diyenler gelecek.En çok ben ve ben'den olanlar orada olacak.

-Göç eden kuşlar gibi gider gelirsine odaklı sanmalarım var.

Çok uzaklara mı gittin.Leylekler geldi yürek evimizin bacasına yuvasını kurdu, yumurtladı, kuluçkaya yattı, iki yavrusu oldu, birisine senin adını, birisine kendi adımı...

-Bu gece onlar da gitti ağlaşma partimizi görmeden uçup gittiler, sana selam getirdiler görmedin mi duymadın mı?

-Yüzünü ezberlettiğim güzellerin benden giderken akıttığı damlaların selinden nasıl kurtuldun ki?

* Yokluğunu canlandıran her figürde kaldım. Ağladım mısra mısra, cümle cümle, yetmedi işte bu gece ağlaşma partimiz var.

S'onsuzluğunun ummanı akıyor umduklarımda. İçsel isyanıma karışıyor kirlenmiş hayallerin pınarları.Fabrika artıkları gibi gelemeyişinin kirli suları bahtımı karartır.

-Oysa ummanındaydım, berrak özünde zelal sevdalar yaşıyordum.

Suyu yazılıyor sensizliğimin. Hangi damlan daha meşhur? Hangisini en çok benim için akıttın bunu sordu damlalarım, sular ve vuslatın vanası.

-Barajımız dolmuş sensizliğin elektriğini üreteli kavuşma daha çok aydınlık.

Saçlarını savruklarında suçlarımin kıvrımları kalmış. Affetmek sevgilinin en lezzetli yemeği. Haydi en sevdiğim patlıcan musakka yerine affını sun yar.

Gönül pınarımın ayağında susmuş vakitler var. Susturulmuş ve köşesinde kendince ağlayan bir çocuk gibiyim. Gözyaşlarım, gözyaşlarını taklit etmekte. Ağlayış merasimi var. Damlalar sırasını Bekliyor.Bak sevgili bir tanesi yazımın ortasına düştü. Düşlerimi bile ıslattı.

Son bakışınla, damlanla yıkadım vicdanımın perdelerini.Demek çok kirletmişim uğrunda. Demek sızısı içimde dehlizlerini büyütmüş.Demek hala çok seviyorum ki bu vicdani kor yakıyor sensizliğimi
-Su ile ateş arasında su yanıyor ,sensizlik kızarıyor suçum değil.

Yüreğime değdikçe damlan içimde ateşler ağlar.

Dilsiz_____ t'arifsiz..... Mecalsiz kalır yakarışım.

-Adadığım zamanların zamansızlığı vurur talihimin kuşları.Uçar gider gülüne meftun bülbüllerim.Gagasında seni seviyorum diye yazdığım notu. Ama damlan yere,başka yare inmesin diye tutunca düştü notlar.

-Başka notada seni seviyorumu taşıyoruz. Bu sefer farklı, bu sefer içten, yürekten, umuttan, algıdan, bilinçten, en çok da imkansızlıktan besleniyor bu sevilmiş.

İçimde derlenmiş türkülerden anlamalısın.Bu gece sana yazdığım son türküyü çalacak s'azın aynası.

-Yine canım yanacak biliyorum, yine sen yoksun diye yoksunların yosunları saracak sen yerine.

-Burçların döngüsünde kalacak akrepliğin. Demek akrepliğin repliğini kinler üstüne yapıyor. Akreplerin k'inciliği varmış sevgilim.

-Bu yüzden aşktan, zamandan, öğlerden, gelemeyişlere zehrini akıttın.

Bırak k'inini ... Yuvasız akrepler girsin.Yeni

-Utangaç yarınlara atlasında renksiz duruşun görünmesin.Sen bütün renklere aşkıttın.Aşkından sonra başlardı renkli dünyalar.

-Düş'ün diyorsun. Hangi düş'ün düşlerinde düşlerimi sereyim.

-İmkansızlığımızın iminde sorgusuz bir cümle kalıp ne zaman akacağız.

-D'ar'ağaçlarında asılmış içyüzlerim var.Sonsuzluğu sobeleyen güncelerine asil kalan geçmişim var.

-Beni aşk olarak görme, ben aşkın da aşkına metafizik bir elek olmuşum. Bütün talihleri eliyorum.

-Elem kendini traş etmekte.Şık bir sensizlik iç yüzüme yansımakta.

Yalnızlığını şiirlerim anlatamadı demek.Cümlelerime yetmedi sensizliğin. Bütün yazıların ortasında damlalarım var bir tek bunu bil.

-Sana yolculuğum ıslasıl. Seninle huzurun dizeleri gibi kalmaktı.

Kafiyesiz de olsun yeter ki.İmgelerimizdeki derin anlamlarda bulurduk aşkı.

-Şimdi yüklemine yakan özne olarak başka öğeleri peri yapan arasözlerim var.

-Ben özne sen yüklemken cümlemizin içine giren güzel öğeler sonra kayboldular. Aşk meğer dil bilgisini bilmekmiş. Özne ile yüklem arasın yar tümleci olmak yerine yer tümleci olmayı tercih edenler aşkın dilinden kalıp gittiler benden.

-Meğer aşk dil bilgisi gibiymiş. Sıfat olmak için ismine layık olmak gibi ya da bazen sevdiğinin yerini tutan zamirler gibi içsel dil olmakmış aşk.

-Ve susturulmuş cümlelerinde ismin cümle türü olarak yüreğimde kalmışken gözlerimdeki ıslaklığı devrik sözlerin, içinde kurup bir türlü söyleyemediğin devrik cümlelerin yok edemez bilesin.

-Ağlaşıp bir mazin geleceğimin sızısı, sözsüz romanı, damla damla kitabı.Yine bir ağlaşma partisi, yine sana akan damlaların ortasından bütün umutlarımı sunuyorum bilesin.

Hayrettin Taylan

Ağlatmayı Ağlatma Nariçe

Ruhumuu sarmayalayan s'ancıların kuraldışılığına aykırı sözler dizdim.

-Gözyaşlarının sildiği gönül harabelerimde şiirler yetiştiriyor aşka.

Aşk, saire okşanmış bir bebek gibi geliyor.

Ağladıkça ben duymadım. Hiç hazır değilim senin için ağlamaya.

Aşk senden tanıdık gelmişti.Damlaların kadar göz rengini tümlerdi acılar. Deli zaman çılgın bir gidiş projesi sunuyordu.

- Sesini duyamadıkça,sarılmadıkça ben ağlarım dize sonlarında.

Ömrüm ıslak, aşkım sırılsıklam, bütün yağmursu bulutların sevgilisiyim.

Ağlamasak da olur. Yaryüzüm zaten ıslak.

-Bulutlarını kapatma sözlerim üstüne.Altında hisli sözlerim var.

-Geceleri sayma , gündüzleri de heba etme veballerinden.Vebalıysam suçlama beni.

-Çan çekişen Somalili bir çocuk gibiyim.Oysa büyümeliyim, tokluğuna aşk olmalıyım Nariçe.

-Hiç söylenmemişlerin gelecek zaman kipinde yokluğunun tortusu birikiyor.

Yosunların sarıyor sanrılarımı.S'algılarımı alıyorsun baştan ve aşktan.

-Hiçbir güzel kalmamış bu dünyada sen gidince.Ya da sen periydin, meriydin gönül dağımda.

-Sevgimi saklıyorum kimseler zehirlenmesin diye.Zehir zemberek şeyler yazıyorum ki kimse beni sevmesin Nariçe.

-Narların tane tane ömrümü, vicdanım yaktı.Bir başkasının güncesinde aşka atomlar atamazdım.Bir başka güzelin ömrüne Nagazaki olamazdım.

-Canhıraşlarımı besleyen içsel volkanlarımı yeniden ağlatamazdım. İçimde sönmeyen yanardağın, yardağın, aşkdağın varken benden başkasını sevmeme dileme.

-Haykırıyor yapıyalsızlık şilebine doğru şiddetli bir aşk için.Denizlerinden öte denizler öpüşüyor dalgalarla.Sulara anlatıyorum susamış özlemlerimi.

- Bekleyişin dalgası arasında aşk aşk köpük birikiyor beni temizliyor sensizlikten.

-ELIF... LAM... MİM sonrası mumyalanmış mistik hasretlere kafiyeli.

-Bu gidişin mealsiz yaşamında aşkın tefsircisi benim. Yanılmak yok, yangın çok.

En anlatılır haldeyim; ama halimden eser çıkmaz .Hicranın hictretlerini sana sundu.Bu kadar biçareyim sana.Başka hurilere muhacir olmak istesem de ten ve dem için.Ensar olup esirin kalmıştım Nariçe.

Giyotin ağzı olmuştu aşkın gel de kanama.İsmail olsam ne yazar ki sen kurban olmaya razı mısın ? Ya da sen İbrahim'in kızı kadar berrak mısın?

Nazların kadar, sevgin kadar içinde cennetten alınma mı ki bilemedim.

-Gülün vardı sevmek için.Ona geldim, dikenleri arasında Yusuf gibi battım

sinene.Sen mülkünü ,ilklerin, ömrünü bana sunan Züleyha'm olarak geldin.

-Kuyumdan yeni çıkmıştım aşk huyumla. Aşk kervanının kölesiydim.Yakup 'un kızı olup koklayarak geldin tutku dünyama.

-Tutuşup kaldık. Dilden dile, sen'den ben'e geçip sustuk.

Tam senli bir Hallac-ı Mansur olmaya yakındım ki bir sakinin

Sakin olmayan, sahi olan gecesinde tükendim.

-Tüller kalkmıştı aramızda, aramızda.Anlatılmazdı ki sana.

Lal olmuş aşkın kulağına fısıldadım senin meleklerin hemen söylediler.

Duydun hemen.Ağladın boyna.

B'oynuma sarılmayı bekleyecek kadar utanmazlığı oynuyordum.

Gelsem yeniden s'arılsan, ilk sarıldığın gibi.

Bir hayalin bombası gibiyim b'asma yarama Nariçe.

Gitmelerine narların döküldü. Hazanlarımın yaprakları arasındaydı narından düşen taneler. Yandım her tanenle. Bir tane kalıncaya kadar bir tanen kalmaya oynadım durdum acılarımla .

Aradığımdın, sardığımdın, ilklerimin aynasıydın, gün'eşime ısıltıydın, şimdide acılarımın arısısın.
-Hüzün çiçeklerinden acılı bal yapıyorum , yarama iyi geliyor.Sen üzülme, sen ağlama, sen konuşma, yeter.
Her gün yeni bir doğum gibi hasretinin bebeğini bırakır umutlarımın kucağına. Ben mutluyum böylece.
- Hicranın uçurumlarını tamir ediyor imkansızlıklarım.
-Katre katre sızılarım toplanıyor bahtında. Bahtın açık biliyorum, bağrını da kapatma acılarıma, özlemlerime.
Kalakalaşın umman gibi umduklarımı tanıtıyor. Su ile damlan arasında gözlerimin rengi bulutunu sınıyor.
-Ağlamaklı bir yağmurun ilk damlası gibi geliyorsun baharlarıma. Çiçeğini meyveye çevirircesin aşk gibi damlıyorsun.
Takvimlerden seni yırtıyorum, seni yazıyorum aşkımızın yazıtlarına. Tane tane narların çoğalıyor vuslatın gövdesinde. Bir sarılmak kadar ömür oluyoruz seninle bu da yetiyor bana bilesin Nariçe.

Hayrettin Taylan

Ağlıyor sularım

o kendini biliyora ithaf...

sularım ağlıyor... sevda ıram yanmıyor
arem olur musun gönöl arşımda alır mısın beni
sezon indirimi başladı sevda mağazamdan sana
özel tutku kartınla aşkın taksitlerine bölerek alır mısın beni
tam beni alma zamanı üstelik benden sana hazırken

yalnızlığımın küresel akışında etkilendim senden
her kalpte kriz var psikiyart hallere tellenir sözlerim
nakit tutkuların yeterse bölme aşkımızı
ölesine değil ölürcesine alır mısın beni benden
kaosun yılanı ısırdı sensizliği sevilme yerimden
ömrümün kuzey kuresi buzullarıma azıldım
özümün güney küresi vahanın vavına yazıldı
elif içre elifler esildi sen yokken ...

içine içlenmiş gül halısı gibi dursan odamda...
ruh duvarımdaki tabloma seni çizsem ödüllü bir ressam gibi
nü bir özlemin son noktasında gelmenin imzasını atsam
esmer bir arayışın beyaz hasretine gözbebeklerini eklesem
bırakmaların cümlelerinden çıksan kitap olsan gelmelerime
okusam seni ilk okula yeni başlayan çocuklar gibi
liseye yeni gelmiş ürkek bir ceylan gibi salınsan
hep susarak seni arasam sular seller gibi

bilesin bensiz her gününe ödev veriyorum esmersu
sevmediğın her deme faiz uygulanır gülüm
saçlarını salıver isimlerimizin ilk harfine kimseler görmesin
aynı soyadı taşıma dağını delmezsek de aynı ruhun soy ağacı olsak senle...
gerçeğimde leyla ölüleri var,
gönöl mezarlığımda, bende ölen güzellerle dolu
sen ölme bende, her gün ruhuna fatiha okuyamam...
mezar taşına taş atamam acılarımın sapanıyla...
kal sen kalmanın Türkçesiyle özümde ve sözlerimde

Hayrettin Taylan

Ağlıyorum Kahrından

Ağlıyorum Kahrından, Ağlamak da Aşkmiş Meğer

*Aşka Türkü Ayrılığa Arabesk Terapiler-2

"Seninle ilk bakışmamız var ya
Bir anda vurulmuşum ben sana
Seninle ilk tanışmamız hani
Bir anda tutulmuşum ben sana
Hiç böyle sevmemiştim kimseyi
Yemin ediyorum"

Sürgün bir ruhun kahr yeli savurdu beni ağlama bulutlarına.Katip arzu halimi yazmasın kader.

-Avare dolaştığım yılların yalancı yılanı ısırđı ta beni senden. Panzehirin gerekti.Çok kan kaybediyordu ayrılık.Acı zil zorna sarhoş sende kalışlar uykusuz gecelerine müdavim.Ben biraz ben kalıyorum.

Anaforlarım kıyıcı. Gözyaşı sahilindeyim, hani giderken döktüğün gözyaşların var ya işte ben hala ıslanmışlığın , o uslanmışlığın vicdani uşağıyım.Sensizliğin hamalayım. Gelemeyişin görme engellisiyim.

Sonsuzluğuna soneler yazan yerli şekspir gibiyim:

"Benim günahım aştır, senin erdemin nefret:

Sevgi günahdır diye günahımdan nefret bu.

Gel, kendi durumunu benimkine kıyas et,

Seni sevmem yasarken,bu kin, bu ayrılık niye"

İşte dedim ya bu çekimser kalışların zıvanasından çıktım.Sol yanımla Zigana geçidi.Bağrımda kardelenlerin yetişirken. Bir yanımla zigon sehpa da bıraktığın nakışlarında. Beni bırakamadığın yerdeyim.

Yardan s'eller akıtıyorum. Yitik kalakalışların mücidiyim.Biraz sana dair keşfedilmiş kesiflerdeyim.Kendimi kestim aş gıyotininle.Kanadım; ama ölmedim.

Beyhude değilmiş diyemediklerin.O gözlerin bir şeyler yazıyor her görüşmemizde.O içinin romanını okumak istiyorum.

Kendine yaşamaz benliğimin tilmizleri.Sarhoş edilmiş algılarım aklıma mukayyet değil.Gönül bu yüzden yabancı her isteme.

-İlla sen diyen benden okunsun şarkı:

Ağlıyorum kahrımdan

Yanıyorum bağrımdan

Seviyorum bu canımdan

Di gel "Le "Allahın için

Serseri bir ömrün çıkılmaz sokaklarında bırakıp gitme.Dem ile ömür biter; ancak bu seninle yaşanmamış aş bitmez.Hep dillere dillere...

-Sebebimsin.Bıraktığın kahrıların ahırındayım. Hayvani nefsimi beslemeye geldim. Kendime gelmenin sunaklarında damlaların düşmüş meğer.

-şimdi nasıl susamış olduğum sularında susmayan volkan gibi büyüyeceğim.

*Le di gel işte.

*Hallacı Mansur'un son mahsuru benim işte.

Enelerim hep ene.Haşa,sümme haşa. Ene hep ene.

Ego zehirlenmesi yaşıyor olsam da asiliğim Asi'ye kadar. Sol yanımla Ak denizine açılan cennetten kalma umut sonsuzluğu.

-Arzuluyor buhurlar yağmurunu.Sen orada çölleşen son Leyla avuntusu olurken.Şimdi nasıl ağlamasın şair.
Şimdi nasıl damlalarım dizelerden, yürekten akmasın.
Dalga sesini duymalı ayrılık Gölecin.Yeter ağladığım yeter desin zaman.
Ayrılığın kol gezdiği bu sensiz anlatılmazların müsrifi oldum.
Bu kadar ayrılık, bu kadar acı, hüznün, hesapsız bekleyişlerle senli zenginliğim bitti.
-Müslifim işte sevin haydi.
"Gülmüyor bu gözlerim
Tutmuyor ki dizlerim
Çekilmiyor hasretin"
Di gel "Le".....

Hep ilk gün ile son gün dökülürken ömrümün sol takviminde.Zaman neyin ilacı.Tabip de kim sen aşkıma doktorken.Ben senin hastanken.
Ben o ilk ve son sözünde kaldım.Yeni yazdıklarım onların marabaları.
-Bir gün gelişin koşar adım bahtıma giderken, şimdi ağlayan gözlerimin dersine ne zaman katılıp parmak kaldırman soru soracaksın.
-Hala beni seviyor musun diye.
Dedim ya ben sende umduklarımın ummanına yazıldım.
-Umudun yelkeniyim y'ellerin batırmaz bu sevdayı.
Ağlatma beni:
"Bu dünyada, senden gayri
Başka kimim var
Sana gelen, bana gelsin
Gadan ben alım
Bir Allah'ım, birde sensin
Beni yaşatan"

Hayrettin Taylan

Ah be ce

a (h) .be.ce.

ruhun gözünden akan selin artığıydı yakarışın
olmaz vakitlerini yakıyordu gönlümün mecrasında
h'azanların serabındaydı modern algılar çölü

sakiler g'ezerdi yalnızlığımın m'ey' hoşluğumda
resmini asardı ilginin kalemi ney boşluğumda
gülüşüne damlardı iç gözümün yaşkları
eritirdim kendimden geçişleri
geçişmeli zamanların çekilmesindeydi kader
kederini süzerdi dil-i mecraların
hederine sızardı berrak azizeler
beni aziz kılardı bakışın

yarın ve yarın ıslanmayı özlediğinden
sol bulutuna inerdi sevgi buhurlarım
ıslanırdı vicdanın direği, sizler dururdu iç'sellik
kaplardı ruhunun kıyısını aşka sinerdi sinem
düşünde düşlerimin sayacı vardı
bir kez beni sayardı
dünyanın dönmesinden fazlaydı etrafında dönüşüm
bir kez daha d'önerdi dünyam

sevişinle bölündü kaderin nefsi
gelişinle emarelerim maviye boyandı
kızılılarına bağlı güllerin bağımlı dikenini oldum
sevdim kanadım
kanadım sevdim
imgesel bir akışın sonunda anlam içre anlamın gözünde kalırdın

metafizik mire serdik kavuşmanın kavuştağını
dilimde sen çalınırken ilimde sen gezerken
başka iklimlerin perilerini ekemezdim tenimin nadaslarına
dokunamazdım ekmeğine aşk yağı süren süslenceye
yakamazdım sevgisine unutulmuş mazimi eken filancayı
vurulamazdım sen aşkın vurgulu ögesiye ken silenciye

a (h) .be.ce.

damlalarında ıslandı sevdanın tohumları
her yarım sen yeşerdi
her yarım k'alanda filizlendi ahular

ahlar ile vahlar arasına cüretini serdi Leylalar
eteksiz etiklerin soyut n'akışına işledi Şirinler
umudun çağını yamaladı sözlerine Züleyhalar
şimdi hangi ismimle geleyim sana
aşk ,dinlemez oldu, özlemlerim
aşk, susmaz oldu, susamış sularımda
aşk, bitmez oldu ,bitmeyen sevdamızda

Hayrettin Taylan

Ah Ben Kendimdeymişim

Ah Ben Kendimdeymişim Günaydın Bana Esmâ

Ağlatan Kadın da Ağlar mı ki Aşk

-Bu tesadüfün tespihini çekti -ben sonrası,sen öncesi kadim dostun yüreği ipek boncukları.
-İmamesi sende kalan bir tespitin tespihiyim.Çekilmiş haldeyim, gözlerin hala aynı renge aşk olurken.

-Davetiye bende kalan aşk misafirim gönül soframda değil.Bu yalpalanışın kutsanan seyrine y'ellere düştüm Dilnazım.

-Kefensiz gömüldüğün yüreğimde mumyalandı.Belki Firavun'un kızıydın.Belki piramitlerin sırrını yazıyorsun orda. Belki sırlarıma kademliği kadere pişiriyorsun.

-Belki kaderden de kadere giden bir kaderin son cennetisin.

-Seni kıyı köşe aradığım Arasatlarda senden akışların tesadüfüne kül oldum.
Bir "Esmâ" perdesinde yeniden sen canladın.

-Bir bir sen oynandın.Sen kadar sana yakın Esmâ perdesi açıldı günceme.
Umutları gagasında taşıyan beyaz bir güvercin gibi içime yuva kurdu .

-Kim bilir hangi bilincin mistik aynasında yansıyor terk edilmiş cemaletim.

Kanıyor enfüsi yaram.Enfeslerinin fesini giyen Esmâ -yi Belkıs'ına Masal olup toparlayasın diye.Bin bir gece oldum uğruna.Nefretlerinin kapkaranlığını giyen gururun ruhu sensizlikle beraber yok olma dersinde.
Topla hadi gidişleri.

Sar beni neon gecelerin koynunda. Bir imza değil haykırışım.

-Canhıraşımın " Kaf "ında beni Anka'(r) aya çeviren sensin.

-Külünden yeniden aşk oldum. Bağrımda bitmez karakışlar olan ve yeşeren senli kardelenlerin delgeçiyim .

-Bir çırpıda Bisitun 'ı delen ferhadi bir hattın aşk hattatıyım.

Kime aidim.

Kimden kayıbım.

Kimdendir kimsesiz ayıplarım.

Suçluluğun figürlerini çizmekten vazgeçsin gidişlerin.

-Aşk bir mürekkep lekesi değil ki paklansın.Bu yürek sızısına damlaların eklemişse hangi vicdani dehlizin efkârı olayım.

-Bir "esma" esti yazları yazgıya susturan umutlarla.

Bir "esma "Ak"tı sen Dicle olarak bensiz akıp benim Fırat'ımı kuruturken.

-Nicelerden son Nice benim.

Özümden yitip gittiğin tözümler,gönül gözümle,iki dünyalık sözümle sana geldim.

- Sen var mısın ki?

Kör bir Yusuf yaptın. Lal Züleyha 'ları çıkar can yatağımdan, aşk otağımdan.

-Aş(n) Kara bir sevdadır .

Kristal bir K.Kolomb gibi ahizelerine yansımıyor ahlâkın bilinmeyen kıtası.

Bir tekrar olsun bu isteyişimin.Bir ömür sürsün bu sevda tufanım.Nuh'a yakın, kendime yakın İbrahimi bir adağın aşk İsmail'iyim.

-İsmail'ler öldü.Aşkın doğurucu bir heves keşfetti hislerimde.

Bir nefret kadar yakın olmaktır aşk.En uzak yakınlarındasın.

Bir "esma" uygundur semasız ,sensiz, aşksız bilinmeyenlere.
Kul dansını bilmeden aşka kül dansını oynayan tecimen bir maşuğun postundayım.
-Yüzüm kıbleye doğru, dualarım sana; ama içimdeki Ebu Cehil ve meftun azazil başka ziller çalıyor Nazlıcan.
Kanamış bir kördüğümün gün görmüşüyüm.
Çözdükçe seni buluyorum takdirini yücelere bıraktıklarımda.

Aşk geçirmeyen tellerin sesinde önce sen ,önce aşk, önce gelişin sesi oluyorum.
Duy beni.

-Duyumsama güneşini çevirsin aşk-ı esmayı pervane. Bir gün kadar ol aşka.Bir ömür kadar kal yüreğimde.

-Yılan yürüyüşü yapmasın bahtın yalanlarıma. Karası bitmiş tamamıyla su olmuş yazgımın azizesi olmalısın. Bir Elazizli yokluğuna can aynalar dizerken,kırma bekleyiş yansımalarını.
Güveye benziyor sensizliğim.Ta senden yiyorlar.Oysa naftalin,aftalin varken bu sensiz kemirme hangi ömrü uzatır ki.

Gidişinin bin bir kurdu varmış, her yaramda çıkınca anladım.Önce direnemedim; ama son Yakup olunca kurtlar, ahlar, sineme delen sözlerin az geldi.
- Yıkılmış kentlerim,yırtılmış amaçlarım, bitirilmiş öylesi gidişlerim yok.
-İade edilmiş bir şeytan değilim.Tahsilli bir melek olmuşum dize başlarında. Erkekten melek olmaz deme.Ben senden sen'e geçmiş bir geçmişle o mevkiye Cavidan oldum.

-Tahlilsiz bir talihin tayini değildi benden gidişin.İsraf edilmiş kirli günlerin sınavıydı.
-Kul olmakla,kul kalmanın dansında özümnden sayfalar yırtıldı.
İrade ile nefsin başkalaşımıydı yaşananlar.Psiko-sosyal bağlamda binlerce bağla çözümlenebilirken bu kaybın ayıbını.
-Susmak ve gitmek yetmedi buncalara.

Uzattığın şansların zeytin dalını değil,zeytini yedim demek.Nefis zeytunidir.
- Kırılacak bir vazo gibi hayat hep durdu ömrümü baharımızda.
-Önerdiğin aşklara bebek olma önermesindeyken.Asal olan sendin.
Başka işlemlere b'ölünecek kadar değildi duruşun.

-Yeis birazlarımızdan aldı bir kere.Faydasız faydaların tayfasında tayfunlarımı estirdim tuhaflışırken.
*Ben hiç ben değildim.Bu beni kucaklayan nazarın, ya da nefsi pazarın kadimiydim.Sihri üstümdeydi.Kendim değildim.
-Sen bu kadar melekken, onca şeytanı üstüme salan ehli keyfin dönencesinde güneş olarak kalamazdım demek.
-Suçlama.Bu bilinç bilgesini.
Her şeyin çok farkındayken yaptıklarımın seri katili olarak yaşamının vicdani derinliğinde suskularım yanardağ.
-En güzel şarkının çalındığı bir radyo değilim.Sen çalınmıyorsun.
-Evet, sayın seyirciler, bu aşkın, bu gönül frekansının en güzel kızı, en güzel

parçası şair için gelsin demiyor,hayat ve sen.

-Sesin ömrüme kadar gelmiyor.

-Masumiyet de bakire değilmiş.Çalakailemmiş sensiz alem.

İmkansızlığa nakşedilmiş ipek böceğinin kozasıymış yolculuğum.

Giyotinlerin susku ağzındaymış bana söylemediklerin.

-Bırakılmaz diyor yara Esmâ. Eriyişin kabuldür bekabillaha.

-Kabullenişimin kasrına gelmiyor güzeller.Sarayını bana sunan yetme

Belkıs'ların Hüthüt ile melodik açılar okuyoruz.

-Sahi kaç beyazın var göremediğim saçlarında.Beyazlarını örmeye ömrüm yeter mi ki?

-Ah ben kendimdeymişim, günaydın bana. Esmâ,uyandırdı bin yıllık uykuda.Kıtmir olmuşum yürek mağarana.Yaranın kabuk artıklarıyla beslenen bir Kıtmirdim.

-Mağaranda sen, kapısında ben.Ve bitmeyen,uçmayan beyaz güvercinler.Gündüz güvercin, gece kumru.

-Ah ben kendimdeymişim, günaydın bana Esmâ ...

Tozlanmışım, yellerimi tutuyor el'ler.

Talazlanmışım, bendini kurmuş periler.

Kirlenmiş bir Mecnun'um leğeninde yıkıyor Leyla'lar

kızartılmışım ç'alıntı gönüllerin közünde Şirinlerce

Ağlatılmışım ay şemi eritirken her gün yapayalnızlıklarda.

-Kim bilir bu can havli özlemlerin dilini. Senden sana yakın bir yerdeyim, gelmelisin ki sensiz dünyanın çivisi çıkmasın.

-Ah ben kendimdeymişim, uyandırma beni Esmâ ...

Hayrettin Taylan

Ah Keşkenin Vuslat Kıtırmı

Ünlü Aşk Yamacısı Mir Aşıkettin 'in Yeri-5

İyi ki"lerim iyi ki varsının varsıl hayaline gizil özlemler olup "Keşke"lerime haddini bildiriyor.Ah keşkem giyotin olup dilimde düşmeyen seni kesiyor ve kanıyorum her dem. Zorlu sevdanın k/anayan hoşcakallarında kalıyor dünyam. Hüzünlerime yamalı yalanların yılanı uyandı kış ve aşk uykumdan. Sensiz meğer baharmış. Meğer çiçekler senin için açılıyormuş. Aşkımı inkar ediyorum. Ey yar aşkını inkar etmek dinden -imandan insanı çıkarır mı ki.

- "Zaman ve duâ" duçar olmuş yüreğimde. Kalbinin aynası gözlerin aşkı inkar etmiyor.

Ben nemli gözlerine binlerce kez eridim.Nemli bakışların kavurup durdu mecalimi.

-Bir bakışın için bir ömür vermeye razıyım. Hep son kezdir seni görüşüm diyorum aşklar,

Nedenler yine bizi pususuna aldı. Senli çiğler düşmüş dudaklarımın ötresine.

-Elif ,lam, mim arasında mummyaların çözülüp aşk oluyor.

Yamalı bir geleceğin eleğindeyim. Sensiz olan her şeyi eliyorum, el güzelleri arasında.

Unutulmaz vahalarına yuva yapıyor bülbüllerim. Her seher seni okumak için.

-Çığlıklarını duymak istiyor güller. Beni inkarına demeç veriyor kader.

Naif bir yüreğin sefil edebiyatını okuyor öylesine gidişlerin Tolstoy'u

-Sen sevgilisin, sevgili sen değilse de. "Diriliş ile İnsan Ne ile Yaşar"

Bu kadar realist tümcelerde ralli yapamam ki. Dolambaçlı ifadelerim var.

Sensizliğin yollarında hızla akıyor zaman. Her şey bir ralli yarışına benziyor

-İçinin ormanları bensiz gürlemiş, iç sesinin avazı bağıyor. Bu adam

Senin Hiroşamandı. Yüreğine attığı bombaları temizle.

Yüreğimin patinajlarında ölümcül iç hesapların çarpıyor vicdanımın tepesine. İşte ordayım...

-Kendimle savaşım kızışıyor. Bu nefret, bu istemeyiş, bu reddedişlerin sosyolojik temasında susup kalıyorum. İç sesinle, dış sesin aynı değildi.Gözlerindeki hüznü bakışlar, sözlerindeki hiddet hangi hesabın filtresi bilemedim Dilnaz.

Bir düş ile düşünüşün düşüşlerindeyim.Kara bahtımın borsasında yok satıyorsun.

İç çocuğum aşkın merdivenine tırmanmakta. Sen yok olmaya sema olurken sevgim sema gösterisinde sana dönmekte.

Bir yol ayrıntısının yol ayrılığındayım. Seni unutmanın farzlarını öğreniyorum. Bir psikoloğun iğnesi senin çözümündü.

-Ruhum hasta değil ki yüreğim sana pasta . Sense pasta yemiyorsun. Bu da benim işim.Ben aşk tadının pastacıyım.

- Yorgun düşlerinin ustası değilim. Ayrılık kazasında çizilen umudumuzun can arabasına pasta cila sürecek tak/adım kalmadı.

-Olmazlığının düş perdesini yırttım. Gayrı sen olmazsan da yaşamak sevilere barçalı bulutlu.

-Acınma edebiyatında kaldım. Kafka oldum, Kaflarını aşmak için.

-Çaresiz söylemlerinin söz dirheminde sözcük sözcük sustum.

Tırtıldım seninle.Sevdanla kelebeğe dönüştüm. Tutkun bir serçe oldum, Gidişinle kedersizliğin bülbülü olup seherinde ötmeye başladım.

"Al" gönlümün volkanik dağlarında al yalnızlığını. Lav ırmağında bahtını kızartıp seni sevmiyorum közünde beni küllere ve başka kul güzellere sunma Dilnaz.

-Sana minimizeler biriktirdim vazgeçediğimiz aşk kumbarasında.
Çoğaldı sana olan haykırışlarım. Arttı yekpareliğın. Beni alıp getirdi
vurgun sevdaların darağaçları.Öylesine asılı kaldım sevginle.
-Kesilmez bir d/al oldum, kanadım durdum can ormanında.
Sana dair her şeyin bir şeyinde heybemdeki özlemleri çıkardım.
Pikniğine geldim.Bahar gelmiş,çiçekler açılmış,arılar gelmiş, yeşillik gelin
olmuş.Haberimiz yok.Sensiz hep kış sandım durdum.

-Yapışkan özlemlerini yolladın. Geldin ta karşıma durup binlerce kitap gibi
konuştun. Her sözün isyan kütüphanesini yakacak kadar ateş/tendi.

Sokul D/onulmazlığına... Biraz kendine yaşamlar durula.
Ahududu iç bensiz gecelerin gözleri önünde. Beni terk edişin
Metresini al eline.Ne kadar mutluyusan o kadar mutsuzluk ölç.
"-Beni çok arayacaksın." Bu sözü küpe yap kulağına.Çıkar sana aldıklarım küpeleri.
Ben gönlümü senin dışında her şeye kapattım. Kapısı olmayan aşkların vuslat
eviyim.Görmüyorum körlerim. Güzelleri iyi gören cemalim de görmüyor.
Bu durum aslında tersimden ilikleniyor. Belki de sen yarama yakınsın diye hep
sendeyim, seni ütölüyor kırışık dünyam.
Sensizliğin hapsindeyim. Kapatılmışım senli ve güvenilirli hücrene. Budur iç dünyamın
sözlerinden akan yakarışlar.
-Hayıflanışımın bandı bitti. Keşke hatta ah keşke diyen kehkaşanlara karışıyorum
ve bekliyorum s/onsuzluğun yolunda Dilnaz.

Hayrettin Taylan

Ahu Festivalinde Sensizliğin Işırındayım

Rüzgar anılarını sürüklüyor çöllere. Bir ahü festivalindeyim eskisi gibi ılık değil, bakışmalar, yanmalar, sensiz anmalar. Safari yapıyoruz, Leyla ile leyli özlemlerimiz depreşir, yaralı bir ceylan koşar yanı başımda sen sanır kalakalarım. Ürkek bakışlarını ezbere biliyor olmalıyım ki ceylanların yüreğindeki kimyanın şifresi seni bana aklar pınar bakışım.

Efsunlu hayaller yapraklarını vedaya açmış gibi hüznlerime son kez bakar. Aşk bitmez bir sancı, sensizliğe bir bahar daha ömür ektim. Ah sütperim, gül nazlım, sevdalım, hazan yapraklım, yüreğime sardığım düşlerinin düşmüş halinden kaldır beni. Ya da gel aldır beni bakışlarınla yok olduğum, anlam içre anlamlı şiirlerimin felsefi derinlerinden.

Mahmuzları pırıl pırıl hasretlere döşenmiş mayınlı seni isteme yolundayım. Hangi güzele baksam senli bir mayın patlar. Benimde parçalanırım. Toplar parçalarımı tutkular ya da beklilerin kavuşmaları. Ölümsüz kalır içlenişimizin seyri...

Çiğliklarımı duyan kentli bir Leyla dörtnele koşular yapar yalpalanmış yüreğimde... Geceleri aşıyor, gündüzleri sahipleniyor varmak için aşkın denizine. Senli bir kayaya ayağı takılıyor düşüyor düşlerimin tam orta yarasına. Yaram içre yara oluyor yar... Bunca yarama bir de o değiyor.

İçimde yemlenen olmazlar, yangınlarını sularıyla taşıyorlar iç küreme. Nerde yansan, nerde anılsam sular serper kara sevdanın ak damlacıkları.

Ölümsüz bir yol tanımış bir tutiname, belki de bizi mutluluğun ülkelerinde huzura erdirir. Dargın olduğum dağlarına gül mü eksem, zakkum mı bilmiyorum. Hırçın tutku dalgasını taşıyor millerimi beni metafizik çizgide duruluyor. Sağlık, huzur, beladan uzak bir hayatı her an ütüleyerek yaşamak andındayım. Sensizliğe asi olmuyotrum; ama her yanımda "Asi nehri akar denizlerine benden kirlenmiş özlemler taşır.

Beklentilerimin bentleri yıkılıyor, surlarımın saçakları saçlarına dolanıyor.

Kayboluyor, kayıpsızlığımın son sahnesi. Yeni bir senaryonun burç yıldızında gamze okur ve beni çıkararak bulur. Gülüşlerin gibi her sabahı paklıyorum hayata. Sözlerin kement etmiş; ama yaşıyor olman ve de bir gün yanımda olma umudunun bayrağının salınıyor olması aşk ülkemin özgürlüğüne kanıttır vatan bakışım.

Beklemelerin çıralı titreyişleriyle bir melodi sızar arzularımıza. İçimizdeki sözlü hüzn, son yapraklarını dökerken incindiğın mercan özellerine. Biraz ırkiliyorum, neden seni bu kadar yaralı bıraktım aşk cennetinde. Neden Kevserlerinde yıkanmadı hasretlerim?

Aşkın amorlarında yürürken sürgün günlerim, sen destanı güneşimi kapatır. Gündüz bile senli geceleri yaşayan yerli bir hayalin mecnunuyum.

Kuyruklu yıldız kayar düşlerimize son dilek olur gelmeler. Kendi huzurumuzun gölgesinde gerdanınıza gerilmiş günlerin son hüznü siler beyaz gülücüklerimi eklerim ümitlerimin güneşi.

Kapılar arası kapılar aralanır ve yarım sallanır hiç yaşanmamış aşkların huzurunda. Kollarında sevgiden geçer, geçmiş zamanın ve bütün ömrümün açlıkları. Beni sana çağırır, beni sende ağarır hayatın özelleri.

Sevdaya gülümser, aşkla yaşanmış hayatın suları. Duruşumuz kendi silüetimizin gölgesinde serinler kavuşmaları, acı diner, eskimiş yaralar kapanır, yenilenmiş heveslerin bütün beyazlarında hayat bizi bize sobeler ceylan yüreklim.

Hayrettin Taylan

Akışkan Sevinçlerin Julyeti

Akışkan sevinçler günüşiğı yüreğime
eskil bir sevi sezisi bulaştı,
Buluşmalarımızın temi تنها anlamda
ıraktı yine sismik anılışlarmış
zihnın sızgın hislerle doluşu

tın ötesi düşlerle
umursamaz umut olan ummadıklarımın ummanı
arsız güvercin gibi uçardı
kandırılmış bir acının tam acıyan yerimde
yanlışlık tarihine leyli bir alınganlık

yılgılarımda pür neşe dikkatsizlik

yapayalnızlığımın erlerine son emir
seni okumak yaşamağı

Hayrettin Taylan

Akılanmış Züleyha

Uçan bir antolojide adım hep başta
Çünkü normalin arpalığını sevemem
Ben sensizliğe gelemem
Atlatılmış duygular gibi aynı aynaya tarayan
Kalınmış sevdaların sürencisi olamam

Benim kalbimde anarşist atomlar büyüyor
Hep seni büyük sevmek için
Ve büyücülere öyle inanıp b  b  rlenme sakın
Bu y  rek sana doğrudur akın akın
Kalıntılı ve alıntılı anda g  zbebeklerinle bana bakın
bu gidiş aşkın akışına kanıttır unutma sakın

Hayrettin Taylan

Akrepler kiskacında yalnızlığımı zam geldi

akrepler kiskacında yalnızlığımı zam geldi
benimse özgürlüğüm arttı
ask birikimindeyim
asksızlığın kör vahalarında askın birikiyor
bense okyanuslara su ve sevda
sen salın salınabildiğin kadar nasıl olsa yolun bana akar..
orda senin akışına setler kurmuş
azmışlığın leylaları
lal olmuş nefisin son hevesinde
sen gelmelerime gül kal
koklasın suların ve özlemlerin baharına
bir ömür kış kaldın
oysa ben baharların uçarı bülbülü
gel yazıma yazgıma azgıma mevsim ol
ki benden bir sen koptu
bu ömrümün en uzun saıncısı
bu sensizlik çölünde beni İstanbul eyledim
çok şeyin çok şeyine tümlendi
kümelenmiş kalabalık hislerin istanbul'u gibi

Hayrettin Taylan

Al Kızılı Yaramın Sonatı

Sevinin kıldan ince giyotin ağzındayım
Kanıyor yaram ile yarım
viran olmuş gönlün esrik esiriyim
Masallar okuyorum senli aşk çocuğuna
sensiz büyüyor meramım
Bensiz üşüyor serabın

Yörüngesi aşka renkli ,renksiz sensizliğin dünyasındayım
Aşk ile ay_şem_in galaksisinde güzel yıldızlar kayar gönlüme
hesaplanmamış gecelerimi sayar vuslatın sayacı
aşk güneşi öpmeden, ömür yazgının mürekkebinin dağıtmadan
kaybolduğum yaramın mavi bağlamlarında "seher" erken kaçar
erken açılan mart çiçeği gibi meyve olmadan kapanır son aşk

kemendime sardığım iklimlerin dilimindeyim dilimde sen
kalbura dönmüş günlerimin hecelerinde susar tümcen
yöneldiğim yüklemnin çölünde ahular hu der kitabına
akıttığın damlaların serabıma aba olur yakar beni kitabında
aşkı işaretler doğru sevişin şıkları

yarınlar artığı yarın gelme yatağındayım
test çözüyorum
yarın seni seçme ve senden seçilme sınavı var
gelişine secde eden cevapların son işaretiyim
bu bekleyiş trajedisini oynayan kelamın kalû belasıyım
sensizliği soyuyor hasretin giyinikliği
seni giydiliyor yaram ile yaranamadıklarım
kirlenmiş gelişlerin kavlinde kalışın kalaylanıyor
senden bir tas sevda içmek için beyazlanıyor sevda tenceresi
gözyaşlarının yıkadığı vicdanın penceresinde el sallıyor aşk
imgelerle yırtılmış dizelerin ortasında ağlıyor aşk
bu ihtişamlı seni isteyiş masalı uzadıkça büyüleniyor aşk
Keşkelerin mumyasında bir günler akıyor aşk diye diye
ve sana susayışım suların sularına kadar uzanıyor bilesin

Hayrettin Taylan

Alda(t) Git

keşkeli bir anın kel halinde bir sinek vızıldısı
arzuların çiçeğine konan bir arı
yarım kalmış boşluk ve hoşluk
ve sen yoksun orda
tasviri imkansız bir çöküntü
ve inini iniltilere açan ruhun kurdu ve akşızlığının yurdu
yarınsamak özünü
azımsamak halimizin en güzeli
kaçışların gizeminde azazil zillere çalgıcı olmak
bir saatlik oyuncak olmak salya ve haylalara
pişmanlığın bütün resim sergisi geçer gözlerinin önünde
bebeklik halini özetleyen masum halin depreşir bende
tartısı olmayan heveselerin ağırlığı alırken beni senden
akli bir statik haldeydim boşlukta milyonlarça azazil
ve
al
da
t

git
demenin ruhsal sürünceminde
cenin bir pişmanlık bin yıllık ömür oldu
ağlama
ağlama ve aklam sırası bende
sen
gitmelerinde kal
özlemelerimde kal
kalanlarımda kal
kal dahası
en güzel kalmalarımda

Hayrettin Taylan

Alda(t) nışın Ölüm Sorgusu

Gözlerimiz kapalı, açma huzurunu. Kapalı kalsın kalışlar beni benden alışlar. Alıştırılmış bozulmuş bir sevdanın kokusunu yaşıyorum
yan-yana dinlenen iki kumruyduk.İki yumurta yapmıştı özlemlerimiz ve özellerimiz.
İki kişilik mutluluk şefi olmuştu sevgi orkestrasının
Tümceleri kısa ama yan yana alışmalarımız uzundu. Hayata hatasız hatlar ve hadler bağlamıştık.
Yokluğun tüm tanelerini senle yaşayarak bir tane olmuştuk.
Özetlemişti özümüz.Tözümüz tüzellerinden tazikli sular fışkırdı sevda göletimize.

Pislenmiş güncel sevilerden farklıydı.Metropollerde yaşıyorduk.Politizan olmuş zanlarımızı hatta anlarımızın ahtapotlarına karşı içten içten sevmiştik.
İz,haz, öz haritasında bir ülkeydik.Başkentlerden başkent olmuşsun bana.Taş kalbime taş atan güzellerden kurtarılmış Kudüs yapmıştın.Bir yanım sensizliğin Gazze'si iç çocuklarım bile öldürülüyor.Bir yanım Venedik, denedik senle hep en güzel sallarda salına salına aşka yürümeyi.
Kumruların beslenip büyüdüğü,aşkı büyülediği yamaçlarda güneşlendim.Senin yamacına geliş amacım burada hazlandı.
hayallerime hep kalış tohumları serpiştirmiştik.Ama ben bu sırrı eremedim,yıldız gibi geldin fecrini tam yaşamadan yoklarıma gergefeler bağladın.
Sensizlikle büyüüp, dev oldum sırlar ve sihirler panayırında.
Hüzün közlerini ve keder kozlarını bense seni kullandım kuma getirilen ayırık gülistanlarda.

Bulutların örtündüğü yüce tepelerini tam görememiş olmalıyım.Orda hep sislerin vardı.Hislerin yeter sanmıştım.Oysa içsel sislerin ve Neron'dan aldığı ateşlerini düşünemezdim ki

Ben ruhun saunasında beyazlarım o kadar çok olmasın sana esmerleşiyordum süt perilerin masajlarıyla.Umudun ateşini yükseltiyor sensizlik yüreğim küllenmesine hazırlık yapmak zorunda kalmıştı sanki

Gidişlerini tam 12-sinden vurmak için,başka vuruluşlarla vuruşuyorduk.Erkeğim üstelik ilgilerin toplamını düşündüğümüzde yetim bırakılmış aç bir halin beyhudesiydim.Meçhul ve meşhur olmuş bir sınavın nazarında salyaları hazır paket güzelliklere alıştırıldı geçici halim.

Baştan çıkarıcı sıcaklık, tensel derslerine çalışan hazır bulunmuşluk beni sürekli seni çok sevmeme rağmen gecelik zevklere fişliyordu.Derin bir gizemliğin yazışmaları, alışmalar., derken kavuşmalarımızın kavuştaıklarında gecelik besteleri yaşadım

Tenlerimizde serinlemeye çalıştık anlık huzurları.Sen meleksi,sen masum, sen bütün içtenliğiyle bana güven setleri büyütürken.Bir erkeğin damarında her zaman gizil şeytanlar üreyip büyüdüğünü düşünememiştin ki.Ki biz erkekler hep zevkin şeytaniyle kadim dostuz,seni senden çok sevsem de.Kimsesiz kimliksiz çıkışların çıldırma ben seni bensizlikten çıldırma çingisini çalışıyordum.Lavlar halinde faylarımdan çıkıyordum arzu dolu geceler şahit.O bir ömür seni öpmekle meşhur ettiğin dudaklarıma yabancı dudaklar bulaştı.Tükürükler tükenmişliğimizle birleşti.Elmas olan senli tüm olanlarımız bir anda sıradan pırlantaya dönüştü.Değerini eğrilerimin eğrinden alan, baştan çıkarıcı alışlar sisler bulvarını örttü üstüne.Hissettin her şeyi zamanla.
Yaşamak daha mı kolay geldi.Öğrenmen o kadar zor geldi ki.Senden daha çok üzül müştüm.

Faydasız duvar yazıları gibi beynimden her şey yazılıyor,yüreğim kazılıyordu.
Dünyada en son yaşaması gerek kadın senken ve seni senden çok severken,hangi
şeytanın kanatlarıyla çok geçici heveslere bilendim bilmiyorum sevgilim bilemiyorum.
Çakılıp kalmıştım her çaresizliğin derin hinliğinde.
Volkanik bir anın ağzında lavlarım akmişti.Äffını bekleyen ömür boyu hapse
mahkum olmuş hain faildim.
Evet, yaşamak kolaydı, aşka teslim olup kalmakta.Bu çok zor çok..... çok

Hayrettin Taylan

Aldatmanın Aldatılmasını Yazan Nazlıcan

Senin de kaçamağındır, seni insanilikten çıkararak. Hiçbir kaçamak insani olamaz, insanlıktan değil.Seni insanı olmaya davetkarım.

-Özlere sürülen iç bitiştir.Aldatmak ...Aldı kaçmanın kendi sonudur.

Ne yazık ki kendinle kumar oynayan kendisi kaybeder. Kumarbazla,çapkının hiçbir farkı yoktur. İkisi de kazanırken kaybedenler kulübünden.

-Daha başlamadan ,bitenlerin gizemli oyunu.

Bir o'nu,bir sen'i kaybettiren.Farklı bir acının tinelini sunan içsel hastalık.

Hayvani değerdanlık. Kendinle kumar oynamanın oynaşıl aynası.Bitmişliğin başıboşluğu. Bir başınalığa, çok başsız olmanın kayıtsızlığı.

-Suskunum siyahın kendi rengine yeni bir beyaz istercesine karışık olması gibi.

Zıtlıklarımı senden ç'almalıyım.Gökkuşağıyı görmelisin gözyaşlarımdan sonra.

Renksizliğinin tevazusuna mevzu olacak zaaflarını anlamalı aşk ve insan.

-Karşıtlıktan, aşırılığa, aşırılıktan, zindeliğe, zindelikten,zintliğe, rindin köşkünden , hoşgörünün gün ve aşk görmüşlüğüne.Kendine garip bir denklem ama bizi çözmeye kadim.

-Asil bir rengin diline siyah kalmak. Dünyayı çizmek siyah – beyaz

kardeşliğinde.Nerde başladıysak orda başlamanın girizgahındayım.

-Laf ile kaside yazılmaz. Latif olan sensin. Günahların beni melek kılmaz.

-Oysa, oymaklarımız vardı oynaşılırimızdan önce. Oysa,ışıklarımız vardı beyazın aşkına meftun. Beni senden anlayan renkli bir sevmekti. Kaybetmenin rengine attın. Severken, evlenirken, seni yaşarken, çocuğunun annesiyken beyazdım.Hiç siyahım olmadı .

-Anne nerde benim siyahım? Nerde benim búskevitim.

Nerden aşk gözü beyaz prensim.Nerde kaldı beyazları.

-İkilemlerin uzattığı bu beyazın sonu bir renge tümleniyordu.

Siyahın içindeki ahlar beni bekler gibiydi. Bu kadar beyazın içinde bir sınav olacaktı. Allah, insanı melek olarak yaratır. Meleğin kanadı, dünyası, her şeyi beyaz.

Sonra hatalar, günahlar onları siyahla tanıştırır. Aşk siyah ile beyazın his renginin çeşnisidir. Bütün aşklar önce bembeyazdır.Önce beyazın şenliği,önce beyazın bayramı.Önce

aydınlık düşün gölgesi.Önce önceler uzanır. Beyazlar uzar, beyazlar uzatır bağlanışı.

Ve en mutlu zamanda siyah kardeş olarak siner sineye.Simyanlanır, kimyasını bozar iki yüreğin. Kapkaranın karası uzar,deniz tükenir. Gözden damlalar başlar.

Bir aşkta gözyaşı başlamışsa işte bitmiştir o gün.

- Ben senin için ağladığım gün anladım bu Manas kadar uzun, manidar,aşka masal, masallar atlas, atlaslara yeni dünya, dünyalar sığıntı aşkımızın bir gün siyahına komşu olacağını ve bitmişliğine oynayacağını.

- Büyük aşklar hiçbir zaman bitmez. Bitse de büyük kalıntıları da aşk kadar uzatır yaşananları.

Benim içime diktin Taç Mahal'ı sultanım.

-Vurgun bir hayatın paftalarında yüzünün ölçüsü sığmaz haritama.

-Mavi gözlerinin okyanusu kurumaz. Büyük Okyanus kadar büyümüşse bu sevda keşfime gelen K.Kolomb olmuşsan bu aşk kıtası batmaz. Yalnız kanar, tükenişliği oynar.

-Uyumlanışın dipleri görünür. Dizboyuna kadar iflas etmiş ve iflah olmuş yaşanırılık dile gelir.

-Dilimde hala sen varsan, bir aşkı yalnız erkekler yazmaz demek.

-Ciltlenmiş bakir bir kitaptım beni okuduğunda.Sayfa severek okudun.İlk Fatih'im, İlk İstanbul'um uzatmadan bütün ilklerim sendin.

-Böyle bir kadındım, böyle yaşadım senin için. Bu dünyaya seni sevmek,sana gelmek, senin beyazın olmak ve sana dünyanın en büyük siyahlarını artırmak için gönderildim.

-Yaşamayı yaşayan, aşkı yaşayan, acıları taşıyan, seni de bin ömür taşımaya karışık içsel bir güzeldim.

*Aşkımızın hasat mevsiminde kırk ikindi yağışları sunmanın zamanı değildi. Ki gözlerim nemliydi senin için. Buhurların, yani hatalarını, günahlarını bekler gibiydi.

-Tam olgun bir meyve tadındaydı aşkımız. Tam aşk bize aşk tadı olmuştu. Bir yaz gecesi s'ellerin yıktı can evimi.

-Çatısı uçan bir aşkın evinden bağrıma geldin. Şemyesiz geldin, bir gecelik ıslanmışlığın gözlerinden belliydi. Seri katil gibi gözüme göründün. Ben içre binler benim vardı. Dedim ya seri katilimdin artık.

-Tek tek öldü senli her şey.Siperim kalmamıştı. Gözyaşlarımı görmedin. Odamda ağlarken sen kendini jiletlercesine salonda susmuştun.

-Seri bir katilin son sözleri çok şey değiştirmez.

-Pişmanım. Bu söz şimdi ne kadar kifayetsiz. Hangi vicdanın şiirine kafiye olur ki?

-Kalın harfe bağlı değil yüreğin sesleri. İç sesin bağırmasına dayanmaz ünlülerin.Sessizliğini anlatamaz sessiz harfler.Alfabeye sığmaz yaşattıkların.İlk harften sonra harfe kadar eriyişini benden sonra yaşayacaksın. Aşkımızın seri katiliydin artık. Ezelim, ebedim, ahvalime aynaydın oysa.

-Şimdi suçlu kimi oynayalım sosyolojik erkeğim.

Kendini taşımaktan yorulmuş olmalısın.Zaafın hangi dudağın zarfını kapatır. İtina ile öpülür ... Demi ne güzel.

-Kepenleri açık kaçamaklar, kelepçeledi bahtını. Sıkıştırılan bir hazın iç zehirlenmesini yaşar açlık yaşayan iç çocuğun. Emzirme,ego, embriyo ve muttasıl idler. Psiko-sosyal balanslar yaşıyordun.

-Biraz sen değildin. Biraz sana sunulanların nurlu halin sınavını yaşıyordun. Dünya ayaklarına kapanırcasına özel sunulmuştu. Ve ben çok sevdiğin aşk meleğininle.

-Kalbim seni seçmişse suçum değildi.Kaderimdin.Her kader kederini de sunar biliyordum. Bakma ağlamalarım,benim de sığıntım onlar.

-T'aşlar bile ağlar. Bak bir taş da sensin. Senin hiç ağladığını görmemiştim. Şimdi ne zaman bensizliği yaşasan ağlıyorsun.

-Dizelerdeki ağlayışını saymıyorum. Uğruma yazdığın binlerin bineği taşımaz oldu beni.

-Yosun tutmuş bahtının nadaslarında değilim. Ben senden değil, kendimden gittim. Bende ölüşünü yaşıyorum. Bir aşk ölür sanırsın,aslında ölen aşklar daha çok yaşıyor.

-Çangallara asılı ayşendim. Yeşillenmişim.Öylece sarılmışım sana ve geleceğine. Aşkla hayat arasında bir Sırat uzandı.Beni cennetime, seni de cehennemine taşıdı. Onca günahınla beni sevmeye, beklemeye başladın. Bense cennet sandığım sensizlikte kendime yalancı ,yabancı, yaşamcıklar büyütüyordum.

-Seni unutmanın uzun metrajlı filmini çekiyordum.Senaryosu sen olunca hep aynı sonla bitip sana dönmeye düşündüm.Velev ki boğazımda düğümlendi gelemeyiş. Nefretin katları yükseldi ,ihanetin göğü delinip sol yanıma kapattı. Bulutların yoktu. Nemli gözlerimi azdıran her şeyin vardı. Hislerin, o sen, o sevdiğim, sende kaldığım, sana geldiğim seni aradım, durdum, hayal ettim bir türlü

yerleşmedin Yüreğimin sahiline hiçlerin kumları biriktirdi.Sensizliğin kumsallığı artı.
-Leyla çölde, ben kumsalda reddiyeler yazdım. Yunustan bir haber bekledim durdum.
Senli bir sabahın erinde gecenin zifirinde aşk olup süslendim.Kendime hayırlar
sıraladım.

-Sana hep gelmenin sözlüğünü açtım.Yeni senin tanımı yoktu.
Yolumu ,hatta ölümü gözleyen aşk muhacirim olduğunu bildiğim halde.
-Nedensiz öykülerin dizinde sustum.B'aşka değildi yapayalnızlığım.

Ürkütölmüş umutlarla seni unutmayı seçtim. Sineme sensizliği yazdım.
Seni unutmam için onca bahaneler sığınağım oldu.S'akladım durdum.Sıfır
öğrendin; ama öğrendim ki bir çok yakın.Bir sensin.

-Şimdi bir ile iki arasında biz buzulunu görüyorum. Senin magma halin hiç bitmedi.
Bir hatanın hattı uzattı bu bedbaht vaziyetleri.

-Ve son sözüm ilk sözüm kadar yakın da olsa.Suskun bir yanardağ gibi
Leyla eteğimi yeniden giydim bilesin. Ama bu sana dönmenin piyangosu değildir
can kırığının kırk ayağı.Aşka susadım mavi gözlerinin uzaklığında.

Hayrettin Taylan

Aldatmanın Aldatılmasına Cevap-1

-Kahır felsefesinin çadırında susuyorum.Kaybetmenin Aristo'su olup Aldatmanın poetik yazınlarında yazgıma ilenç çözümler arıyorum.
-Son yolladığın mail bendeki bütün vicdani bağları çözdü.

-Esasen aramayı,aranmayı, arınmayı, algısal ağlamayı denedim şimdi.
-Bir erkek neden aldatır. Öyle bir cümlelik cevabı olmayan bir sorunun ortasındaayım.

-Seks,yeni aşk,zayıflayan sevgi,ilgisizlik,sevgisini bitirici davranışlar,tavırlar,başka kadınların ilgisi,birisinin ihaneti,monoton cinsel hayat,ihanete taviz verişler,yanlış söylem ve algılayışlar.

-Belki erkeği bu hayvani güdülere sürükleyen etkenlerin sırası böyle zincirleniyor; ama ilmin ya da sosyolojinin de aciz kaldığı gerçekleri dinle benden.

-Hayat dediğin, söylenmişlerle açıklanamaz. Ya da sosyologların kavram algısıyla açıklanan şeylerden de ibaret değildir.

Bir varmış ile bir yokmuşun yokuşundadır gerçekler.

-An meselesi olanlar bizden çok şey götürüyor.Erkek biraz daha çok ancıdır.Hele bir kaçırılmayacakları vardır. Gen ile hormon arasındaki gerçekleri bilmeden soyut ya da somut gerçekler sunamam.

-Sevilmek, özlenmek, hatırlanmak, unutulmak, heveslenmenin ötesini aşındırmaktır hayat çoğu kez. Sen bana cennetini sundun hep.Bu da yanlış.Cehenneminden zahirler görmedim.Hep ateşini sundun ,oyşa cehennemlik demlerin de olmalı.O kadar melek görünme yar.

-Hormonsal haritamı hiç düşünmedin.Çoğu erkeğin genetik haritasında hazır bulunmuşluğun ırmağı akar. Öncül istekleri vardır.

-Onu sunulmuş gibi. " Erkek adam çapkındır. " "Değilse ya fakirdir,ya da beceriksizdir." Gibi kör topal cümleler kulağına küpe edilmiştir. Bu yanlışın, yanlışının sosyolojik derinliğine girmeden gen, hormon haritamı bilmeden ezber kaçışlar yapman ne kadar doğru.

-Çok yüzler arasında bir yüzün yüzüzlüğünü görmek zor.Ya da kadının dünyasıyla erkeğinki aynı düzlemde olmadığını algılamak.

-Erkeğin çok erken tahrik olup arzular kaynağında kaynadığını,her şeyi beyindeki hormonla yönettiğini anlamak gerekirdi.

-Yoğun bir sevgi olmadan da kadınsal bir objenin görünüşü bile bazen yetiyor.

-Okunduk yürek için dokunduk ten yeter.Aklın onayladığı, kalbin sızdığı, arzuların yazdığı hisler defterinde silgi kullanmadan aşk yaşama sanattır bu hayvani algılayışım.

-Ya da basitçe sana anlatayım can gülüm. Empati yap, sokağa çıktın, mini etekli, ya da güzel giyimli kadınsı bir kadın gördün. İşte erkek için gözün gördüğü aklın gördüğüdür. Tahriksel akış hemen başlar.

-Sonra erkeğin cinsel çizgisi beyin ile akıl arasında. Kadınlar gibi beyinde başlayıp kalbe inen bir isteyiş, kabulleniş, hazırlanış değil.

-Bir kadın zor aldatır.Aldatmak vicdani Çin Setlerini geçmektir.

Sevgi, cesaret,kadınsal güdüler, sadıklık gibi nice etmen var ki kadını uzaklaştırır bu eylemden.

-Cesaret etmek.Haydi onu geç sadakatin tin dili kadındır. Onu geç, kadın sevmeden, hoşlanmadan, güvenmeden, beyniyle yüreğinde onu yaşatmadan yaşayamaz ki.

-Erkeğin beyni cinselliği yoğun yaşar, güncel olarak sık sık güncelleştirir.Beyinde

cinsel metaya hazırlık zaten var. Sonra erkeklik hormonun salgısı etkin ve aktiftir her zaman.

-Etkilenişlerin kısıcılığı ve erkek beyn, hormon denklemi, isteyiş canlılığı, değişkenlik, vicdani bağın kalınlaşması,gibi erkeğin hazır yiyici istemleri onu kolay süreler.

-Akılları dinle. Akılları dinle, beni dinle senden.

-Onulmaz demleri, onarılmaz günahların ahına atma beni. Sosyolojik merdivenimin basamakları çürümüş olabilir.Bir gece senden ve asil aşktan düşmüş olabilir. Ki kaldı ki bu hayvani hatanın savunulur yanı asla yoktur.

Kendini kaybedişin belasına düşmüş yaralı bir bülbül gibiyim. Gül ağacını gagalayıp durdum. Okşanmış bir ok gibi bahtıma saplanan bu çıkılmazın on ikisinden bahsedip durma.

-Arzunun akli yok, hissin sisleri arasında yüz yürek , bir akıl, tene teslim edilmişliğin aynasını kırıyor. Can kırıklarını oynuyor aşktan olmayan cam kırıklarını. Hangi kırık huzurdan ki. Bir taşın kırılması bile çevreyi üzerken bir canın kırılmasının tarifi, tasnifi var mı ki?

-K'andık.

-Yıkandık öylesi anların kirli ırmaklarında. Her erkeğin gizlice kirlettiği kaçamak ırmaklar vardır. Kimisi ustaca,kimisi gizemlice.

-Ama o ırmaklar hep akmış, hep yuvaları, yürekleri yıkıp götürmüştür.

-Bana kitapsız bir kitabın yazdığı bu basit oynaşıl oyunların filmini çekti.

-Kendime yalanlar, savunma mekanizmaları yazmıyorum. Bu hatanın psiko-sosyal alt yapısını irdeliyorum. Ta çocukluğuma, yaşadığım kentin Coğrafi karakter izlerine, gençliğime, yaşadığım her şeyin onulmazlarına. Sonra senli kaldığım günlerin hesabına .

-Seve seve yapılan hiçbir suç yok.Kimse keyfinden sürüklenmez vicdanımı sızlatan, ruhumu sarsak, umudunu bitiren, en önemlisi

Dünyanın en büyük aşkı dediğim aşkı bitiren bir kumarı neden oynadım.

-Seks,yeni aşk,zayıflayan sevgi,ilgisizlik,sevgiyi bitirici davranışlar,tavırlar,başka kadınların ilgisi,birisinin ihaneti,monoton cinsel hayat,ihanete taviz verişler,yanlış söylem ve algılayışlar.

-Hangi nedenin psiko-sosyal derinliğine yazılsam beni yazmıyor. Bu nedenlerden biri değildi.

-Bütün dünyanın algıladığı bu aldatma bulmacasının cevabı yok bende.

-İçsel nedenler mi?

-Bir büyü mü?

-Hayır, hayır işte dedim ya bu hatayı savunacak bir cümlem yok.

Bin kez benden gitsen annenin ak sütü gibi helaldir sevgilim.

-Hayat dediğin neden ile nasılsın kimlik sorgusundaydı.Benimki bir sınavdı. Bütün güzelliklerin benimle güzelleştiği, senin de güzel olduğun bu yaşamsal okyanusta balık olmak, sonra Yunus olmak.

-Yunus kalmayıp Balinalığa soyunup kendi dünyasıyla kumar oynamak.Bu sonsuz, senli okyanusu kurutma sınavını kaybeden bir ruh ermişiyim.

-Gerçek bir masalın asallarında değil. Klişe sözlerin sonunda değil.

Spontane ifadelerin dilinde de değildi.An meselesi yaşamların cevherinde bütün ömrü bitirmek.

-Peki bu kadar bilinçli biri neden bu hatayı yapar.

-Gece karanlığı neden varsa ben de o kadarım işte.

Hayat doğrularını bende saklamış da değil.Başlı başına öznel bir belanın elatonuyum. Siyah olmaya çok vaktim var. Bahtımın pınarlarını kurutacak sözler

söyleme.

-Muhteşemdi sözlerin.Bir kadına yakışır cümlelerin kitabı gibiydi.

Terk etmenin,ana rahmine düşmüş hüznün spermi gibiydi kaçışların. –Yarın, yarın acısından doğan bebeğin büyümesine kafiyeli.Hangi şiirsel sonun affını redif olur ki kabullenişim.

-Şimdi kendi şimendiferinin rayına yatan yaralı bir kaptan gibiyim.

Yol ile sol yanımlar arasında siren sesleri ve son sözlerin.

-Yolcu ben.

-Bekleyen ben.

-Gidip de bir daha dönmeyen sen.

Hangi aşka sığar bu bekleyiş.Bu canhıraşın sözsüz hilaline ay yüzün yansır mı ki? Keza kerrat cetvelimle çizemediğim mecbur gidişlerin var. Hep bende kalışların. Hep bende gitmeyenlerin büyür.

-Verdiklerinin fersahladığını derin denizlerin Yunusu olarak kaldım.

-Everest aşkımıza hep çok uzak hem de çok nefsi yakın.

-Farkındalığın kimsesizliğinde yüceliyor emelim. Sana susamış bulutlarım hislerini nemli gözlerine taşıyor.

*Bu aşkın tek çaresi nadasa bıraktığın bu yürek için akıtacağın benli damlalardır.

-Huyu kuruyan kırk yıllık kahveciyim. Kahve gözlerinde bir kahve içmenin tazeliğindiyim.

-İyimserliğin tan vakti. Gün'eşimden önce doğmalısın.

Kalakaldığımız bu çıkmazların kolonisinde özerk bir sen'e kavuşmak istedim. Ay yüzünle hilal kaşın arasındaydı bütün beklentilerimin sancısı.

-Bakışlarının okuntusundan kalbe büyüyen bir kitap gibi okumak ve okunmak istedim kalan ömründe.

Hayrettin Taylan

Alemler arası Manaların Yazdırılanısın Bennara

...Yorulmuş, bahtı boyanmış, iç g'özü kapatılmış bir aşk kelebeğinin kanatları uçurdu sensizliğimi. Bilinmezliği güneşi doğmadı. Yalnızlığın değdiği gölgeli amaçlarda yürüdüm. Bir içsel buluşmanın bulmacasını çözüyordu içindeki çocuk. -Kaybeden bir daha kaybetmezliğe mukim oluyordu içinin atasözleri. Havva'nın ısırp attığı elma gibiydi keşkelerin.

İnanmaya meyilli tatlardaydın.

-Kimi kaybederken kazanır, kimisi kaybederken de kaybeder. Bedelsizlik yok bu yaşanırılığın.

*Birisinin bir'isi olacaksın aşk ocağının başında. Hislerini kapatacak sislerim, sessiz kalışlarının senfonisinde acılarımı çalacak gerçekler.

-Sen benden kalan, ben senden kalan ömrün ta kendisiyken, seni kaybetmenin inancını yitirdiğim acılı gerçeğin reçetesindeyim.

"Bu kadar uzak olup, kalbimde uyuman ne tuhaf.."

Ümit Yaşar Oğuzcan

-Tekdüze kalışın sığ ve boş revacında yamaçlarımda ekilen saplantının sırrından, sana geldiğim, sana sığındım, sana sunduğum şir şeyler var.

Ve aksini düşündüğün her şey, bilinmeyenden kaçmaktır. Bilmediklerin var bu uğurda. Bu uğrun diyemedikleri var. Bu uğurda harcadığım, harcandığım zamanın sanatkarıyım.

-Hiç çizileşemeyecek resmin halindeyim. Tuvalin aşk dili yanıyor. Hiçliği, hoşluğu, anlatılmazlığın gizil fırçasında bir araya getiren ruhsal buluşmanın katmerinde, yar damarımla, ar damarım arasındaki ince çizginin tanımsız, isimsiz, sayısız, sözsüz halinde kalmışlığıyı görmelisin Bennara.

Zihinsel boşluğun güvensizlik ejderinden kurtarmalısın. Bilince erinç özelemler yetiştirmeli bilgesel hamurun.

-İbn-i Haldun gibi kentsoyluların soyalarında soyunuk mecburlarımı görmelisin.

İbn Haldûn'a göre ilimler sosyal şartlarda gelişen tecrübî aklın mahsulleridir. İbn Haldûn, varlıklar dünyasında üç âlem olduğundan söz etmektedir.

"Bunların birincisi, duyu organlarıyla idrak ettiğimiz duyular âlemi; ikincisi, düşünce ile idrak ettiğimiz düşünceler âlemi; üçüncüsü de insanı birtakım hareketlere yönlendiren içindeki sesin kaynağı olan melekler ve ruhlar âlemidir. Uyurken gördüğümüz rüyalar ve uyanıkken kalbe ilham gelmesi, bu son âlemin var olduğunun kanıtıdır. Ancak bu âlem, genel özellikleriyle bilinmesine karşın ayrıntıları konusunda kesin bir bilgi yoktur. Dolayısıyla ruhanî varlıklar tecrübe sahamızın dışında olup, onların tabiatları tamamen meçhuldür. Bunlara ulaşılması ve hatta maddesi olmayan şeyler üzerinde aklın delil getirmesi mümkün değildir. İbn Haldûn, bu âlemle ilgili ayrıntılı bilginin ancak dinî kaynaklardan elde edilebileceği görüşündedir."

Aç yüreğini, aşk neymiş, aşk neye dönüşüyor göstereyim.

Gerdel, gereğın, üreğın, mutlaki benliklerde nasıl kalındığını anlatayım.

Kelamla valsı görmelisin. Manalar aleminde soyunuk soyutlarımı görmeli kapalı algıların. Ol sır ki saklar kuytularda Yusuf luğumu.

Miraca çıkmaya gerek yok, hicretin hücrelerinde başlıyorsa. Gel gör ki insan kendi denizlerinden kaçıp susuz amaçlarının suçunda kalır, İşte sen gideli yüreğim Everest gibi. Çok yüksek; ama çok alçak huzursuzluklara kadim.

Koşullanmışlığın koşucusu olmayı bırakmalıyız.Bağlılarımız var.Bazen bir fikir, bazen inanç, bazen duyuşsal bir şey.
-Bağıl bağlamlarımızın arayüzlerine karanlık yüz olup kalıyoruz.Kalmışlığımız uzun sürüyor.Öğrenmişlikten daha zor bir şeyde kalmak.Bir fikri öğrenmek, onu kabul etmek en kolaydır.Bu fikri algının bilinçaltı filtrenin kirlenmişliğinde saklı kalışı zor süreç yaratır.

-Alışmak, alıştırılmak içsel uyuşturuculukla özdeş kalır çoğu kez. İrade, sabır,inanç, akli basamaklar, İbn- i Haldun'un bahsettiği âlemlerden arınıp gerçeğin âlemine ulaşmak zor.
-Kalakalışımın mantığını çözebildin mi Bennara.Beni anlayacak benlik var mı önce onu sormalıyım.
-Çok sıradan değildi, beni sevmen, benden gitmen. Duyular, düşünceler melekler ve ruhlar âlemlerinde kalan içsel kalıntıların var.
- İçimdeki sesin kaynağı olan melekler ve ruhlar âlemine yazılmış sözler var.Benliğimden öte akışlar var.
-Gördüğümüz rüyalar ve uyanıkken kalbe ilham gelmesi gibi mistik sızıları var.İçimde hisler ötesi, algılar ötesi, şuur arası yazılmışlık var.Bu ruhsal kaşiflik çok kimselerde olmaz. Aklın delil getirmesi mümkün olmayan bu içsel yazılış manzumesinde ilham olarak kalışın, benliklerimi yakıyor.
-Bendin, binlerce ben oldun.Ben'lerimi yazan ilhamın kalem özüsün.Sana yakılışım, sende kalışım, sende eriyişim bir arayış, arınma, özümse, özüme gidiş olsa da bitmemişliğin şifreleri ben'den ötelerde yazdırılanlardır.
- Gel, sana bütün derinleri yakan gönül ateşimi açayım..
En derin manaların manidarlığında kadınsal ışıltını serresin.Serper olmuş bu yürek mucidinin açılmamış hislerine derman ol Bennara

Hayrettin Taylan

Alevlere Ders Veren Öpüşme

sevda ağları asırların sırlarında sensizliğimi bulur
uzatılmış gelişlerin riyakâr anmalarında kalıntılı bir kitabe gibi okunursun
yalnızlığımızın sofalarında satılmamış özlemler saklanır
tutuluşun kıraçlarında varsıl sevgilere zincirleniriz
sürükleniriz sevginin yaşanma anmalarında
nefsimizin meltemleri yüzümüze vurur hazlar hazırdır gayrı
alevlere ders veren öpüşmenin tam orta yüreğinde uyanır her şey
kızıla çalıyor buluşmalar,
anlara örtünüp çırılçıplak heveslerin sularına kapılmak gerek
sana uyanmanın sabahındayım
güneşi gün eşimden öptüm
Senin Zeus koynunda düşlere düşüş olmak istedim
Gözbebeklerinin ışıltılarıyla aydınlanır kara sevdam
sağırlaşmış sevi sözcülerinden kulağıma fısıldanır aşk
dünyanın ötesinde senin ötelerini anlatır yaşanmışlık
bu yüzden karanlığı ve uzak kalışları parçalamak istiyorum
Kendini aydınlatan ışıklar gibi oynaş hallerimden
Geleceğimin değirmeninde öğüteyim seni
Yarama un,sevdama ekmek,bir ömrüme aşk ol
Haydi, yıldızları sakla, soyalım geceyi ve sensizliği
Sorgula dünlerimi, bir ömür beklemişliğimin bikri özünü
Arzularımın tufanlarıyla siliver geçmişimi
Yatır geleceği,yastığımızın sıcaklık derecesine
Saati kur yüreğimde,kalp atışlarımdan oluşsun zaman
yıllardır paslanan sevda kelepçelerimi ancak gelişin çözer

bitivınlayan umut harelerimi, boşalt kavuşma denizlerime
gülücüklerin dalgalandırsın her anı ve ruhumun denizini şiirnazım

Hayrettin Taylan

Algıda Seçicilik Aynasında Taranır Umudum Mislina

Tutku adasında doğdum.Etrafım sevginin sularıyla kaplı. Kirlenmiş bütün her emelim temizlendi.

Seni darmadağın eder sevgimin sesi.İçimdeki bütün gerçeklerin sesi olduğundan yıkar bendini.Uykularını kaçıran yalnızlık bilmecelerinin cevabını arar emelin.Bilgi ile bilmece arasında maniler sıрнаşır yüreğine.

“Mani maniye kelim
Sevdiğime benden selam
Hiç incinip üzölme
Kovuşuruz bir zaman”

Muştulu alize eser ali yüreğimde. Sorguları bağlar bağllarım.

Yankısını arayan bir aranın ortasında kalır Ortadoğu yüreğim.

-Sen Filistinli Mina' mısın? Bağdatlı Narine misin? Yoksa Ankaralı Nazlıcan mısın? Çözemedim. İçimde hep bir savaş.Kendimle barıştırmısın beni.

Yara berelerime merhem yerine Meryemliğini sürer misin?

-Gölgesiz tenlerinin kokusunda eser mi saçların, bağrımdaki düğümleri açar mı açmazların

-Gözlerindeki nemi siler mi büyük ve büyölü bağlanışım.Artık inanır mısın bana.

Düşlere kırağını bırakan can kırıklarını temizler mi algıda seçicilik. Beni sana seçen bu alginın aynasında kahve gözlerine rimel sürer misin ben seni ömrünün uçurumunda beklerken. Rimelleri dökölmüş yavru ceylan gibi ürkek adımlarla gelme yanıma.

-Benim yanımda atomlarla, volkanlarla, aşkın magmasıyla dolu. Gelirken gelmişliğine geçmişliğine , bende kalışınla gelmelisin.

İçindeki kin perdelerini çek, görönsün sevi evin. Seni görmeli umudum .Sonu olan bir ışığa kadimlerin ışınlanmalı.

-Unutabilecek kadar güçlü ve yan başka yar etkisi olmayan ilaç yok.

*Bu yüzden güleç yüzünle büyüttüğö ilgi güllerin kırmızı sevdaya taşıdı bizi.

Yine bir usta bizi özetliyordu:

“Çünkü o, benimle ilgili en kötü şeyleri biliyor ve sevmeye devam ediyor. ” Appius Claudius

♥ Şimdi yaşadıklarımız güzel cümlelerde yankılanırken sen sözsüz, dilsiz, mecrasız, amaçsız, yanıtsız, bensiz hangi derinliğin bilinmezliğine künye oluyorsun bilemedim Mislina.

-Sevilmekten çok,takdir edilmeyi, sadakatin ırmağının temiz akıtmayı, ilgi odaklarının hep aydın kalmasını, karşılıklı anlayış yıllarının hep esilmesidir gerçek sevgi.

Ve bazen delilik delilleriyle en güzel demlerimize karışır.Hayatın delilikleri vardır; çünkü nefsin dili delicedir. Bu yüzden önce delirip hataların hattında kendimizi sürer, yollara, olacıklara gider.Kırar, akar, yaşar, yaşatır ,durgunlaşıp aptallaşır son

pişmanlık pişmaniyesini yiyerek aslımıza döneriz Mislina.

-Küçük artçıyla yerle bir oluşuna izledim.Güçlü bir yüklemdin.Acılarından besleniyordun.Öznemi vurgulayan davranışlarında kendimi topladım.

Şimdi gözyaşım düşüyor düşlerimize. Islanmış kirpiklerine degecek damlalarım var.Hüznün lalesini taşıyan baharındaki aynaları gördüm.Kırdım, geçtim onları.

Geleceğimin narı olup tane tane yakmalısın. Damla damla yağmurlara teslim oldum berraklar bereketini sunarken. Sen temizdin, içinde temyiz edilmemiş acıklı bir yaşam vardı.Onları temizleyip öylece gelmek istedin.O yüzden gittin Mislina.

-Şimdi bütün veballer vebasını yaşadı. İkimizin fidanı dev bir çı'nar oldu.Gölgesinde yetişti güllerin.Gülücüklerini bekler gül yaprakları, dalgalanmak için mutlu günlerimizi bilesin Mislina.

Hayrettin Taylan

Algının bülbülü

belirsizlik kavında ekinokslara inat yakışlarım var
bütünsel bir amaç sevmek, severek yaşlanmak aleviyim
bensin yangın yeri, sensin yanıklarım, merhemlerimin meryemisin
yaryüzüne geldim, beni al sıcak oyunlarına
sevgisiz kalmış ksz bir ocuk gibiyim istanbul sokaklarında
sensiz kalmış yetim bir ceylan gibi gezer uzaklarım
kavın var yüreğimde, dünyanın kibrit p
yaktım senin için, dahası sevmek için

2...

yok olmayı var olmayrsa sobeleyen algının ritmiyim
geleceklerin okulundayım, ders sonsuzluğın sensizliğı
ulaşabilmek için ders notlarına dünyadan bir dönüş istedim
istedim ki sende dnesin aşkı çevreleyen dünyamın etrafında
denenmiş tutkuların sıcağında sarmanı istedim
bilenmiş bir ruhun derinliğinde sızılarını istedim
hiliğın hiç bilinmeyen denkleminde istedim hoşluğunu
sevilışler serpildi yüreğime, ısınsı bir hale meftun kaldım
yok oluşların biletini kesti kesif bakışın
tezatlığın canını okudu aşkın zatı
konu kapanmıştır, aşk içeriye alınmıştır

3...

melankolik ermişin çardağında yanar gözlerin
kişiliğinin ışıltısında kendimle aydınlanır öz'lerim
kapsamı genişler sensizliğın
her yerde,yer yerde eker yalnızlık
emanet bırakıldığım yüreklerden toplar azizler!
sukunet ister erdemlilik, aşka ilaç olur azizeler
išteş bir nlemin damlasında yıkanır vicdanım
ezilir vebalimin koanları
acını alacak kadar zenginim diye
bütün acıları neden bende topladın

4...

soğuşmaları biter bahtındaki magmanın
açlıkları biter, y'amacındaki buzulların
tezatlara ,ayna düşlerin taranır belirsizlik burgacında
dnencelere döndü dünler, yarin en güzel gece
tohumların özünden filizlenir sevi dünyanın
dimağın raksına geldi senden başka, benden başka her ben
imkansızlık serasında yetişen alemin meyvesine aşk olur ben
şanssızlık terasında düşen, düşlerin yerinde yara olur ben
sensizlik derinliğinde diplerini boyar, algının bülbülü
okur beni, sever seni, yaşatır dünyayı

Hayrettin Taylan

Alın yazımın kavında beklettim şulemi

Alın yazımın kavında beklettim şulemi

Fransızca bilmem; ama Juliet'in aşk sızılarını tercüme der sevda dilim
meali yok sensizliğin,
O yüzden...bütün dillerde dilime dolanır gelişin
O yüzden, ruhumun gölgesinde sallanır kalışın
O yüzden , tutkumun okunaksız el yazısıyla yazılır kaderin
O yüzden, yakılmış bir yüreğin şulesinde küllenirim gülüne

Aşkın her yanıma bulaşmış bir sevi buluşu.Keşfinde durulanıyor senli mutluluğum.
Rutubet kokan yalnızlığımı kuruttun kurlarınla.Şimdi sen zamanının zamanında,
zaman cemaliyim.

Araf'ımın tanımsızlığında karmaşalarını sunan, karışık düşlerin dilindeyim.

Yeterince yarımız var,gel sığışalım sevda küpünde.Pi kadar değerimiz yoksa,
kareası bitmiş dünyanın sonucu olamam Şulenar.

Aşk'tan önce ve aşk'tan sonra diye başlayan senli talih ve tarihimin
anlatılmazlarında susamazdım.Susmuş sulara çok aşklı şelalemi akıtırken senle
oluşan bu betimsel demin içindeyim.

Mutsuzlukla umutsuzluğu kitabımın dilinde çıkardım. Çıkarılmış bir amaç kitabı gibi
okundum yüreğinde.

-Yokluğunun bir günlük emzirilmiş Oğuz Kağan'yım. Seni sevdiğimde
çocuktum.Dilimde sevi emziğin.Seni sevdikçe Oğuz Kağan oldum.
-Ertensi günlerde, sevda atına binip en acilinden, en temizinden, en aşkı olanından
sana geldim.
-Kırk günlük süs kabağı olmayan kırk ömrün sıcaklarına dem oldum.

Masalları da masallara hayran bırakan yaşanmışlık anındayız.

Alın yazımın kavında beklettim şulemi. Yanmaya yakın, aşka
sahipliğin fitili tutuşur. Tutkularıma kadar yanar tutulmuşluğum.
Anılmış suda yüzen anıların dilinde kimsesiz aşka kalamam.

-Mühürlendiğim sevginde mürekkebini artır yazılışlarıma. K'alemimin
temel cümlesinin yatağından çıkma.Yan cümlecik çocukça anne dolu yüklemine
ağlıyor.
-Bu yürek cümlesine aşk, bu aşkın gözbebeğine bir bebek imgesiyle gerçek
bebeğin kokusuna uzanan demler yolla.

Seni düşündükçe, düşler besliyorum gül yerine, gülüşün ve bana gelişine
yerine. Çünkü ilk görüşte ilk görüşün aşkı, son görüşte hep görüşmenin aşk
düşlemiydin..Bu yüzden yüzün ile iç yüzün arasında sana serilmiş aşk yüzüm

var.

-Hep güleç, hep umut dolu, hep bilinçli, hep aşka imgili özel ve huzuru tümleyen bir içsellik devrimiydi.

Hayrettin Taylan

Alıntı Çalıntılı Kaçışın

başkası olmayacak başkasında
şans şansa aks
aktığın ak
bitirdiğin kalbinde / n
çalındı
ne(Y) çalındı
ruhun şimdi su
arzularım hüznün buzullarında
anlar alınmış benden
senler çalınmış benden
bitmek bu kadar mı bitik mi
anlatamıyorum
bir çalıntı arzuyla gitmeme
bir ruh darbazında
sislerinle gittin
hislerinden bir his kurtarırdı
hayatımızı

Hayrettin Taylan

Alicenap Buluşmalar

şuracıkta urağan bakışların vuruyor beni
hislerimin üstüne üstüne
ben orada ölüyorum sana
sözlerim dinleniyor
gözlerim dinleniyor
sıcacıklarına gelme hayali için
atomlanmış cesaretim
temizlenmiş tutku panayırında
yüreğinden pembe pınarlar akıyor
dokunuşlarımızı temizliyor
uslu umutlarımızla
alışma dönencesinde
sevgili
ekvatorumuz olurken
hep aynı paralelde
hep aynı anlarda
hep aynı kalplerde
yaşanıyor yüreğimizin alicenapları

Hayrettin Taylan

Allah Gideni Affetsin Zindenaz

-Yağmurun elleri, damlaların gözleri gibiydi hasretim, ona eriyişim, bir gün yeniden gelişi.
-Sıkışmışım bütün Araflarda. Rafları yoktu bahtımın. Araflarımı rafa kaldıramadım.
-En içten,en dışa doğru dışavurumlarım uzadı. Düşverimlerim yoktu. Verem olmuş bir vebalim vardı.Kendimi dışarıda bırakmadım. Sen gelene dek herkesten bir aşk dilendim.
-Aşkın şehirlerini yaşadım. Kahire'de Yusuf oldum. Atıldım aşkın kardeşleri tarafından s'onsuz kuyuya. Yüreğim Yakup'un sabır pınarıyla yıkandı.
-Kahire Yusuf'un aşk kentiydi. Benim da kara sevdamin kenti vardı. Karalarımı anlara çeviren Ankara...
-Kahire,Ankara,Bağdat, Venedik,Hoş,Kudüs artık aşıklerini tanıyordu.
*Anılarıma kadar kara anlar bırakan Ankaralı yürek yamacısı ürkek ceylanın bozkırlarında saklandı kara bahtım.
-Düşlerime kadar ıslandım.Duruşlarım uslandı. Vicdanımın vanasını açtım. Barajımın kapakları açılınca akıp gittim ömrün en korkunç yüreğine.
-Çürüdü onlu kalbim. Onu ölümsüz yaşamanında Sartre oldum.
Sartre konuştu bilince dairlerimde:
"Birini sevmeye koyulmak başlı başına bir iş bir girişimdir. Güç ister yürek ister körlük ister. Hatta başlangıçta öyle bir an vardır ki uçurumun üstünden sıçramak ister; düşünmeye kalkarsan aşamazsın onu"
Beni ötekileştiren karşı yakaların sürprizi gibi durdum onun mağrur kaçışlarında. İmgelerimde eridi, dizelerimde akıp yaktı aşkı.Kurgusunu hiçliğin hoşluğunda arayan kendini arayanın aryasıyım. Algılarım yanıyor bilinç kulemde.
-Öbür yanımdan değil, yandaş hiç değildi. Seni bekledim durdum. Ben'i kendine getirecek sevgilerin sularına.Sığıntılarım sığ sulara susadı.
-Susamış bir benlik vardı. Hayatın bilmem kaçınıcı sularında önce ruhuma işvelerinin gölgesi yansıdı.
-Umutsuzluk akrep olup zamansızlığımda ısırıldı. Zehri sensizlik olarak aktı durdu.
-Yaralarım aktı her demi.Nazlarına kadar umut oldu hayatım. Kurulu saatimde zamansızlık yelkovanlarını biriktirdi kavuşmalarına.
Var olan kendini gösterdi. Hep var olanı yaşadım. Yok olan sendin. Yok satan sendin. Yok oluşlarını tümleyen hiçbir şey yoktu. Demek ki hep varsın. Bulantı yaşayan ömrümmüş. Meğer özümün üzümleri kararmış. Meğer benime bulanık sarhoşlukmuş.
-Bu ayıklanışın sonrasızlığında anladım ki yara bana sunulan ikrammış. Rabbimin aşkıma hediye ettiği nimetmiş. Asi olarak akmadım hiçbir zaman.Şimdi sen varsın.
-Hediye olarak geldin Zühre yıldızım.Kudüs yanımda tümlemeye geldim Hz. Muhammedin Mirac sırasında göğe yükseldiği yer olması hasebiyle ve Mescid-i Aksam yanımda oldun.

- Hz. Süleymanın tapınağının batı duvarının kalıntıları olan Ağlama Duvarını Hz. İsanın gömülü olduğu yer olduğuna inanıldığından buraya inşa edilen Holy Sepulchre kilisesi tüm Hristiyanlarca kutsal bir hac merkezi gibi işlendi kutsallarına.
Hz. İsanın ve Davud doğum yeri Beytlehem olup sustum. Üç dinin kutsal kenti gibi gönlüme gömüleri olan bir yarin sığınaklarından çıktım.
-Beni bul ey ben dedim.
-Ben'e bulaşan bulantıların gün görmüşlerinde sustum.
Sevdim.
-Yaşamak sevmekmiş.
-Ağladım.
Sevmek ağlamakmış.
- Aşk,iki yüreğin darasıdır. Hiçbir zaman terazide eşit değil aşk.

Bütün aşklarda bir yürek daha ağırdır. Birbirlerini severken belli olmaz.
-Kim gitmişse onun yüreği hafiftir.Allah gideni affetsin Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Allah'ım Neydi Günahım

Allah'ım Neydi Günahım/Sevmek Sevap, Ayrılık Günah

*Aşka Türkü Ayrılığa Arabesk Terapiler-3

"Allah'ım neydi günahım
Günahım neydi Allah'ım
Dualarımda yalvarmıştım
Onla olmaktı isyanım"

-Kara sevdamin nadaslarına cemrelerin düştü.Kara kışlarım gideli bitmez oldu.Şimdi baharın içinde harları yaşıyorum.Çiçek çiçek bana açıldığın aşk mevsimindeyim. Demet demet seni topluyorum papatyalar yerine. Her çiçeğin bir aşkı varmış yeni öğrendim.Meğer çiçeklerin de aşık olduğu mevsimler, zamanlar, kendiseller varmış.

-Bahtımın dağlarındaki kar gibiydin.Gidişinle eridi her şey.

-Şimdi içime akıyor melali anlamayan damlaların.Yarın yağmurun düğünü var.Bulutlar süslenmiş, kavuşamayan sisler kayıp.Hislerim kaplamış yaryüzünü. Yarın kırk ikindi yağmurları gibi yağacak senden bir şeyler. Hem güneş, hem yağmur olacak. Yağmur da güneş de sen olacaksın.

-İşte yağmurlu ve güneşli bir sen baharı.İşte tilkinin düğünü.

Tilkiler yılda sadece bu mevsimde evlenirmiş.Ben de bir tilkiyim aslında. Yüreğinin kümesindeki bütün tavukları yedim.

-Ömrünü yediğim için özür dilesem de geri gelmez biliyorum.

Bozkırdaki dağlar üstüne, aşklar üstüne, benler üstüne el divan pençe açılan bir güldün.

S'olgun bir dem yaşıyordun. Ben gelince aşk kırmızılarının açıldı.Kopar beni ta aşktan, ta yeni hayattan.Ben de koparıcıbaşıydım sanki.

-Geldim ömrünün en güzel,en özel,en yaşanılması gereken demlerden kopardım.

Kokladım.

Sevdim.

Solmadın ama.

Bir gece vaktiydi, hecesiz heveslerin sesiyle gittim başka çiçekleri sulamaya.

-İşte o zaman soludun.

-İşte o zaman döküldü kırmızılarının, parelerin, can armaların.

"Can yoldaşım arkadaşım

Kaderimdi sen yazmıştın

Ben nerde yanlış yaptım

Bitti dünyam ziyan oldum ziyan "

-K'anadım bana.

Sürgün üstün sürgüler çektin.Kapattın bahtımın kapısını.Vicdanımın can penceresine bir taş attın.Cam yerine bir ömür ben kırıldım.

Bilinmezlere düştüm, aradım seni vazgeçilmezlerin vahasında.

Gözlerinin söylediği hüznü damla melodisinde ölümü yaşadım; ama sevgin öldürmedi beni.

Yaramda yosun tutan tutkuların dile geldi.

*Bir kadın sandığında sadıqlığını saklar.Güven dağlarında gezer yüreği zelaya bir ceylan gibi.Aşka susamış bir keklik gibi. Güvenlice uçar durur,koşar durur ikisi de. O bir ceylandı,üstelik yüreğinde senli sevdanın simyasını taşırdı. O dişi bir keklikti,(meri) kanatlarında masumiyetinin umutlarını, güzel bir geleceğin hızını, annelik duygusunun berraklığını taşırdı.

-Sen zalim bir avcısın ki onu tam senden vurdun. Tam senden insan vurur mu ki?

“Ah bir anlasam nerede nerede nerede
Ben nerde yanlış yaptım
Mumlar yakmıştım yalvarmıştım
Sen yazmıştın olabilirdi
Sevgi yeterdi sen kaldırdın
Allahım
Ben nerde yanlış yaptım”

Dem gitmeden yana demleniyordu. Hüzün geceliğini giymiş, beni eritiyordu şem yerine. Ay şahitti. Ay ve şemdi beni b böyle bitiren.
Sensizliği anlatıyorum vicdanımda yeşeren filizlerine. Büyüyorlar yarın affına meyve olmak için. İçimde senli bir deniz akar. Kıyısında sensizlik. Yanında sönmeyen ateş. Biraz Roma gibiydin sende.
-Neron olmaya beni hazırladı hazlar. Neon ışıkları altındaydı sensiz yaşadıklarım .
İçindeyim şimdi sana anlatamadıklarımın melodramların.

Pervanen açıldı, sensizliğin sıcaklığı var. Aşksız ve havasızım açıldın yine bana. Issız özlemlerin bağrına gitmişim. ateş böceğinin ateşindeyim.
Bu gitmenin filmi olmalı. Sen yoksun. Gece ağlıyor. Ay kapattı beyazını. Şem zaten eriyor. Ayşem olman gerek.

Öylece kalakalışın sırrı oldum. Bir cin düğünü izledim. Senin gibi gülen bir cin perinin fistanına tutundum. Bir parça kopardım.
Üşüdüm yine. Aşk üşüdü. Cin düğünü bitti. Elimde bir parça bez.
-Yangınlar örtü üstünü, bahtımın soğukluğu üşütmüş olmalı.
Hiç gelemeyiş sordu seni. Bir gün gelir diyemedim.

“Can yoldaşım arkadaşım
Kaderimdi sen yazmıştın
Ben nerde yanlış yaptım
Bitti dünyam ziyan oldum ziyan”

Hayrettin Taylan

Altyapısı Yok Sensizlik Şehrinin

bağrında bekletilen bomba gibiydi bekleyiş
imkansızlığın nadaslarına atılmış tohum gibiydi özleyiş
senden öte bir ben yetişiyordu sevdaya
umutsu bir bulutun nemli gözlerindeydi son bakışın
ısımsı bir içlenişin ıslak hesabı gibi kurudum sözcüklerinde

yalpalanmışım yol üstünde yar yorgunluğuna
saplantısızlık fıçısından öylesine gidişler
sevmenin sonu ile gitmenin başındaydı sevilişim
yanık atlaslara renk olduğun alevin adılıydın
bu yüzden kendimle tamlamalar kurdum kördüğümlerden
kendimle tanıştım yeni bir yıl gecesinde
kendimle kalmayı öğretti aşk ve zaman

2...
aşkı mevsime çeviren umudun tercümanıydı keşmekeş sözlerin
içi bozulmuş hayallerin hallerine çekimlenmemeliydi serkeş
yüreği sana bağlanmış ağ bağlantısıydın kalakalış
peşinatı yoktu bu inadin
gururun ırkı yoktu bu gidişte

mağrur bülbüllere besteleniyordu sensizlik
şarkısını unutmuş ünlü ama tanınmayan bir yara muhaririydim
sonsuzun kirisini kıran vicdanın içindeydi vebalimin mecmuası
bitmezdi yazılışın sızısı
tükenmezdi algısı
eksilmezdi aşkı

3...

ayrılığın bedeninde yeşermiş hazanların havarisi gibiyim
yüreğinde isevi umutlar var diye geldim ömrüne
meryemsi duruşunda kalmış temiz yarınlarım
beklentinin abonesiyim diye volkanım özlemleri çoşturma
can kırıklarının kardeşi fay kırıkların
acımsı bir halin şifresini tümlüyor umut
yabansı bir duruşu kirletiyor hazlarımın kurdu
kendimle kumar oynamaya sürüklüyor anlıklar aslanı
ürkek ceylanların gecesinde heceliyor belirsizlik
oysa aşk sınavım seni kazanmaktı ,bu değildi
bu ben değilim, bir benlik kiridir

4...
içi kırılmış sözcüğün aşk kırığıydı tutkusu özlemin
dışı cılanlanmış amaçlarımın çıkar ağzıydı yokluğun
mahşerin ilk terk edileni gibiydi sensizliğimin ıssızlığı
cennetin içinde kaybolmuş adem gibiydim
hurilere şiir dinletisi yapan aşk ermişiydim
ya da öyle bir hayaldin , öyle düşlerin piriydin vavisu

hayat çok incelmış bir inceliğin sevi ipindeydi
üstelik sensizliğin cambaz değildim
sana gelmek için saflaşmıştı yüreğim
yüz, yüze karşı aşk "bir"im vardı yolunda

bir yüzüm sen, bin yüzüm bendim
sevmenin en güzel düzünde severek dinlenmeye geldim
bu kendime gelişin nefis buluşu
bu sendin, bendim...

Hayrettin Taylan

Ampirin İmgesel Desenlere Taşdı Nariçe

- Yol yola, aşka akla göründü.Gitmeliyiz dizelerin dizine.
 - Susup imgelerimin gemlerini kendine simge etmelisin.
 - Bir şairin yavuklusu olarak anları sürmelisin diz boylarında.
- Sen süreceksin iç ahengi.Şiirden önce sen zaten şiir gibisin.
- Seni dahadan ,dehadan farklı yazmalı ilhamım.

"Bütün kazananlar gibi

Terk ettin.

Yaz başıydı gittiğinde, ardından,

Senin için üç lirik parça yazmaya karar vermiştim.

Kimsesiz bir yazdı. Yoktun. Kimsesizdim.

Çıkılmış bir yolun ilk durağında bir mevsim bekledim durdum." Murathan Mungan

-Sığdıramadım.

- Suskun özelemlerin dilinde dilim kendine dirik.Lirik hoşluğun

Yokuşunda yok oluşlarımla tümlüyor var oluşun.

Var olmanın algısında poetik bir bir gölge düşüyor. Etik bir yakınlaşma serüveni romanıma karakter oluyor.

Yürek heybemi nakışlayan Leyli gözlerinden sonra binek olarak bineceğim malihulyalar yok.

-Vazgeçemediğim ürem ve ürkek ceylanlığının postu üstündeyim.

Dostluğuna kadim kalmak istedim. Ve örnekler sunup durdun.

-İki seven ayrıldıktan sonra dost kalmaz. Ne sen Genç Werter'sin, ne de ben soylu Lotte.

Genç Werter'in acılarını yaşatma bana. İçimdeki intiharını görmedin mi ?

-Ben sana intihar ettim diyorsun. Bu yüzden senden bir zerre kaldı.

Nariçe, bir zerren daha bende zerdur, yarıdır, aşktır bilesin.

Vedha 'lardan birinde Musa kumar oynuyor

Peygamberlik bir meslek oldu

Bozuk radyo ne demişti ağustosta

(Ben karımın fotoğrafını isterim sizden)

Dördüncü duvarda ben bulunuyorum " Ece Ayhan

-Hangi Mushaf yüzünde içsel Musallığıma yokların var.

Kumarcı yapma beni gecenin hazına,başkalarının nazına. Sevmek değil mi asıl kumar, beklemek değil mi asıl kumarbazlık. Uzak kalışının kumar oynayan Musa'sı benim.

-Kumarında kaybettim aşk gibiydi.Ney'i kazanacağım Nariçe.

Sen en son ve şık turuncu elbisen gibi bana yakıştın.

-Giyinmesen de olur, bu aşk örter mahremlerini, mahreçlerini, anlatamadıklarını.

-Makyajsız bir sevdadaydı,renklerin boyası yok gülüm.Sen bütün renklere renktin.Önce beyazdın.Aşkın bütün çıplaklığıyla göründü.

-Maviliğin aktı sahiline gelince.Ele ele dolaştığımız her yer yeşillendi.

İçindeki ormanı gördüm, aslan oldum hemen ceylan oluşuna meri keklığı gibi şakıyışına.

-Toz pembe günlerimize bandırdık pembeyi.Pembe hayaller uğruna , uğur böceklerimiz turuncularını sundu.

Yaramın da yarası yarımın da yarası var. Aramızdaki yarasa kim bilmiyorum Nariçe.

"Boşunaymış gibi bunca uzaması saçlarının
Ben böyle canlı saç görmedim ömrümde
Her telinin içinde ayrı bir kalp çarpıyor
Bütün kara parçaları için
Afrika dahil

Senin bir havan var beni asıl saran o " Cemal Süreya

-Yar saçlarını göremiyorum yine boyalı mı? Yine benim için beyazlayan var mı?
Yine Afrikalı Leo yerine geçen yüreğimin üstünü kapatır mı?

-Her teline bir ömür ekledim, dökülmesin, beyazlamasın diye çok sevdim.

Yar s'açların çok mu ki?

Tutkumuzu iğfal eden gidişlerin sözlüğünde arama beni. Hiçbir gidişin anlamında
beni bulamazsın.

-Durulanamayan aşkların duruşunda da değilim. Yok olmaya yoksul da
değilim. Var olmanın varisiyim. V'aslımı sende aradım.

-Kalabalık bir sen esiyor y'eller arasında. Aşk dize oluyor izlerin. izleklerinde
retinası sen renginde bakışlar var.

-Bu ben miyim şu beni anlamayan sen'e sünger olup bekleyişini süsleyen
ampir.

-Ampirin olarak ruhunun her deseni süslü sevilere boyadım. Sen de artık
imparator mimarisinin aynasındasın.Sen de enlere taranıyorsun.

-Seher olmadan içimde doğan gün 'eşimsin.Tan ağarmadan içimde batan
gün'eşimsin.

Aşk ışıltılarınla yaşıyorum karanlık sevdalar şehrinde.

En güzel dizelerin önünde başlıyor imgesel derinliğin.

"Görüyorsun ya bir sevdayı büyütüyoruz seninle

Sana değiniyorum, sana ısınıyorum, bu o değil

Bak nasıl, beyaza keser gibisine yedi renk

Birleşiyoruz sessizce.

Edip Cansever

-Yedi renkte temize çıktım yalnız kahve gözlerinden dolayı kahve kaldı öylece.

Yediverenlerin yel değirmenlerinde öğüttüm vuslatımı. Şiir kadar yakınsın bana

-Ağlamasam da dizelerim ağlar.Ustalar beni anlatır bak gördün Nariçe

Hayrettin Taylan

An_Lam_sızım

Hüzün yüklü ağıt gemimi göz yaşların bastı. Sol yanımda, ruh duvarımda eskiz güdüler var. Batmak üzere olan bir geçmişim var, berrak geleceğimin sularında köpük köpük sevda yıkadım. Tek geleceğim sensin.

Kelepçeli bakışlarında sensizliğe mahkum edildim. Mahdum edilmiş sözlerinin yanına, can yanıklarımı ekledim. Ben Elazizli Hülagü, sensiz kentleri yıkıp yakıyorum. Yüreğinin Fırat'ı kül ve acı akıyor. Nefretlerinle ninniler söylüyorsun masal aşkımıza. O mutlu güne, benzin döküyorsun. Lanetleme beni tanıdığın güne. Sevgime, tutkularıma saygı duymanı bekledim. Sevgi sözcüklerime saçmalıklar deyip fersah fersah kaçışının denizlerinde ahlarımla alboralarında yok olma. Benim ahdim İstanbul gibidir, büyük, karışık, tutkusal, bitimsiz.

Gönül coğrafyayı bertaraf hesapsız paftalarda susup benden gidişler dileme.

- Sızımdan adresler gelir sana.

Sözümden sessiz bekleyişler akar sana

Akar ve yıkar seni aşkım. Susmalarını ısmarla yalnızlığına. Yeniden, el divanında, huzurlu nakışların gölgesinde yeni bir hayatı aramakla ömrün çürüyecek. Dul bir gölge peşinde itler gibi gelecek. Etinin kokusunu duyan her yerli köpek havlayacak arzular şelalenin istemsiz kıyılarında.

-sen aramayı ara.

Beni aramayan belasını tarar.

Suçsuzluğun en kesif sayhalarında, sayfalarım sayfalara kapanır. Sana kapanan defterlerim oldu; çünkü seni yeni kitapların kokusuna taşıdım.

- Seslenişlerimin dünü suşmuş; hatta susamış olabilir. Ben tek başıma en büyük aşk okyanusuyum unutma. Öylesine gidişlerinin hikayesinde kurumaz sevda sularım.

Bir damla gözyaşın yetiyor, yetim tutkularıma.

Resmi kayıtlara alınmamış düşlerin sözcüklerinde dipnot düşünüyorum göz bebeklerine.

Bir bebek bana ders veriyor, baba olmaya. Benim şiirlerimde binlerce güzel dünya hamile kaldı. Binlerce mısranın babasıyım.

-Eksik olan neydi. Neden bebekler benden bebek yapmamı istiyor.

Kış ta geçti, ne güzel leylekler de geldi. Sahi leylekler bizi hep getirdi ya.

-Yeniden istesem seni bana getirirler mi?

-Gönül bacam temiz, pişman olmuş
eksik güncem pırıl pırıl.

-Ey leyli leylek:

-Ne olur can gülümü yeniden getir bana.

Hangi kıvrımın kavruğunda susasam açılmamış susamlar açılıyor. Susam sokağındasın, hüzünden bükülmüş harfleri yiyorsun. Ben tok mısraların gönül açlığı yaşayan ermişim.

- İmâ'larında ulanan huzursuzluk beni bağlamıyor

İçimdeki sancılardan, düşey umutlar büyür. Kanıyor, refüze edilmiş güncemin gün canları.

Çan ile canın arasında acıyor canım.

İç içe geçmiş açılarda küresinde sıkışıyor zaman. Buzulların ortasında büyüyor

İzlanda Yanardağım, yardağım...

Küllerim seni de sensizliği de esir edecek. Havana kadar sinecek her şeyim.

Zaman

Sızım

İzim
Bizim

Sayıkladığım, adına kentler yıktığım, onlarca güzele şerh düştüğüm
Sen uğrunda hangi hiçliğim iç içe susacak.

Koynuma aldığım zamansızlığın cümlelerinde devrik gelişler ne zaman kurallı bir
aşk sunacak bilmiyorum.

Şizoid bir halin tecimeniyim, kanıyor yaram. Yarama yazıyorum durmadan.

-Bunlar seni sevmek mi? Kendime terapi mi? Vicdanımı temizlemek mi ? Hep seni
istemek mi otur düşün can gülüm.

-benliğimin önsüzünde öfkeli serzenişler dize geliyor. Beni dize getiriyor acılar.

-Dilime pelesenk olmuş birkaç sözüne roman yazdım. Binlerce şiirde bağırdım sana.
Rekorlar kitabına sığmadım. Dünyada en fazla yazıldı şiirler.En fazladan en fazlasın
işte. Bu yüzden aşk olduk, bu yüzden aşk kaldık.

-No(k) taşı satılmış anların gündüzü değilim.

Bilgi'nin biliş suyuna kirlenmiş karanlık gecenin feleği değilim.

- no(k) t-alıyorum kayıpsızlığımı

- Afişsiz bir seçimdeyim.Slogansız, sensiz, şifresiz günlerin başkanlığına adayım.

-Seçmenlerim hep güzel, oyum çok,huyum çok,boyu boyum çok ; ama seçimi
kaybettim.

Bir oyla, senin oyun yoktu, senin huyun yoktu, senin suyun yoktu. Ne karam karam,
ne denizim deniz, ne kentim kent.Sensiz bir ülkenin başkanı olsam ne yazardı ki?

-(K) ayıbım...

Bunu bil öyle yaşa.

Hayrettin Taylan

Anıtsal Bir Tutkuya Söyleşi

Yapmayacaktın yüreğimde yuvanı
esirin olmuşken aşkının aysberginde
gözlerine güneşleri ismarlarken
Kar yağıyordu yalnız içimde
Senin hayalin kaydı yüreğimde
Sevgi kuşların uçtu bir bir
hükümlü ve yükümlü bir sevdanın karakışında
ihanet kurşunları beni bende vuruyor
arzuların kartalları uçuyor
anlık yaşamların leşlerine
asi yüreğim asi asi akıyor asi'ye
tek limanım senken
şimdi anlık limanların gölgesindeyim
üşüyorum sensiz ve tensiz
demir atmışım güzel her şeyine
rotasız bir gemiye döndüm şimdi
savruluyorum yuvasız umutlara
hayallerimden çok uzak ların çölllerine
ne yapsam sen sergisi
nasıl etsem
nereye gitsem
sen yazılıyorsun
bir iz gibi kaldın her anımda

Hayrettin Taylan

Ankara'yı Yakan Aşıkkettin Mir Ozan

a) . şiir

beni şehrimde anlat ki aşk şiiri miyim

b) Çankaya –dikmen-ayrancı-sokullu

c) ben artık ankara'yı sevemem ki...

d) . Şair susaraşk usaryalnızlık bombalar gezdiğimiz her yeri saklıbahçe dahil

e) o vardı o şehirde şehir şehre sığmıyor

ben o şehri orda kimseyi sevemem sevmek işimken

f) severek gidenlerin gürül gürül sesler çıkardığı bu atlasta an_kara yok

ve sorunun şikkında bir kent cehennemi uzar ateşlerime
en mutlu anım Ankarasız cümlelerde yaşamaktır bunu bil hayat
kime üşüsen Ankara kara kalır yar orda alır
hazanlarımın anıtkabirini ziyarete gelmesin güzeller
gayrı ben o kentte üşüyemem de
gözyaşlarıyla yıkanmış bir kentte
mutlu olamam ki hayat
ben kendi bentlerimdeyim
Bürokratik engeller değil sevda türkümün bestesinin iptali
Biraz benli mecburi bir kaçış
severek gidenlerin harmanıdır Ankara
şimdi ben de en çok ankaraya gitmeyişiini sevdim ankara'nın
özlemleri çürüten toprakta bozkır düşlerini gözyaşların besliyor
ruhu çağlatan bütün yakarışlar Fatıha olur hazanlarımda
uzaklaşan bir yıldız oldungecelerimde kaybolan isimsiz ay
tüm Ankaları saldım ankara'ya dikmen `sonra başlar Kaf'ım
affının Affan-ı Guffarı benim başka derlenmiş yürekte arama
Umarsızlığımın canhıraş alevleri altında kentini yakan Hulagüyüm
Bütün kitapların ve kitapsız kaçışların Fırat'ımda kül olarak akacak
İstanbul bana içre içim içime öte az ötede bensiz yaşayan sen
Hoşça kal kalmalar
Hoşça kal Ankaralı olan her şeye

Hayrettin Taylan

Ankara'nın kara kızları

ankara'nın kara kızları hem kara, hem de bahtı kara
yalnız sen bembeyazdın aşka
yalnız senin bahtın aşk beyazıydı
yalnız senin sözlerinde berrak okyanusları okuturdu

-Şimdinin şimendiferi-

şimdi yarin ve yarin üzgün
hal ol kalmalar hayıflığında
eksilen ışıkları toplasın son bakışın
ödenmez sevgilerin budusun serviliğinle
yaban çiçeğinin yapraklarında buluştursun yabani kedersizlik
ruhumun şövalyesi kırılmışlığın kılıcını batırsın sineme
ağlasın aşkın ağlaması
damlalarına karışsın aşk

- Selahattin gibi sana yenilmemezliğin sultanıyım-

haçlıların yenilgisi gibi dizilsin, dizginlensin pişmanlığım
selahattin olarak gelişlerine, her seferinde sana yenilişlerine uyansın hayat
hiç çizilmemiş ruh haritanda kent içre kent olsun aşk
yücelsin en sevince yaşanırlıkla
hiçliğe kafiye lensin urağan
hoşluğun imgesinde yücelsin ise vi özümseyiş
derman göğüne taşısın yıldızların
hisler yarsız sisleri kapatsın
kapansın güneş, gözlerinin feri başlasın son bakışınla
Kudüs kadar bir kaderim var bu aşkın akışında

-urağan vasli -

pulsuz vuslata yapıştırılan sevgi pulun gülüne meftun
umutsuz vakalara alıştırılsın nedimeliğin
her güne aşkın güneşi uyansın vasiliğin
hakkımız olan huzuru tartsın sevilğin
yağmuru denize ağlatan damlaların coştursun acıyı
güzel bir güne aşk koksun gül cemalin
aşk kalsın dünya, dünya aşkın his sonsuzluğudur

Hayrettin Taylan

Ankaranın Sen Sonrası Hatıralara Sığdırdığı İstanbul Aşureliğinde

06/ Ankara'nın Sen Sonrası Hatıralara Sığdırdığı İstanbul Aşureliğinde

Tuhaf tufanlar derledim çölünde . Esmek istedim, estirmek istedim seni.

-bildik bir ben yok. Gitmek için Maçın'e La dedim.

-Gidiyormuşum meğer. Bir deneme sandım önce, denekliğimi destekleyen tavırların okundu.

-Sus Tinna Tenne sus.

-dokunur bir sen merkezindeyim. Seni görmek için hayalleri sayarken seni gördüm.

-Yine naifçe yürüdün.Susulmuş bir mevsim gibi yüzün umutsuz Vakalar derliyordu. Güleç yüzün yoktu. Yoklarını sırtını alıp markete gidip alışverişini yaptın.

-Yitirdiğimi gördüm. Yetim bir maşuk gibi orada betonun yerine geçtim. Yüreğim beton oldu, beton canlandı, benim yerime.

-Yüreğime basa basa yürüdün.Beni gördün, aşk ucuyla bana baktın, gördün beni. İçinde bir merhaba dedin.

-Ben onurumla giden bir ceylanım. Bu aşk aslanın ne işi var ormanımda.

-Ürkek bir ceylan suskunluğunda aslanlığını uyandırarak gittin; ama her adımında ben de kendimden de gittim.

-Kuramların kendi kurgularını serdi. Betonlar yeter dedi, ben bu savdaya taşıyamam.

-Salına salına gidişini izledim, evine girişini. Eski adımlarınla aynıydı ya da bana öyle geldim.Leyli adımların vardı, Şirin salınışların.

-Bir aşkı bekler gibi, bir aşkı saklar gibi. İçinde kopan yelleri savurdun soğuk düşlerime.

1/muhkem olur kavların, yakar ateşimi.Ateşimden akar su çün içinde damların saklı.
-Sınanan son İbrahim benim onu anladım.Sen de Nemrut'un kızı değilmişsin.Meleklerle ders veriyorsun kanatların eksik, onları da ben kırmışım.

2/

Sensizliğin kördüğümünden kör umutları gezdiren aylak bir gönlüm varmış.

Çoktan seçmeli bir soru gibi çok kimseli bir yalnızı oynayan

Şenarist .Ama kendini yazıp seni oynayan.

-Özgürlüğü seven; ama sana tutsak.

Gitme tarihini adı kadar bilen; ama yeniden gelme tarihini sonsuzluğa yazan.

3/

Birikmiş buhurların nemden yağmura geçme halindeyim. Ağlayabilirsin; ama öyle ağlayacak bir halde değildin. Suskun bulutun soyadını taşırcasına hislerimin arasına karıştın.

Bağrı yanışımı dürüp çağrılarımı esnek benliğine taşıyan, bensizliği dış rüyalarında taşıyan ürendi.

4/Kendi yalnızlığının t'açsız kraliçesi. T'açı kendi duruşunun üçgeninde. Beni yüz seksene tümleyen başka açların açlığını.

-Formüllere ya da formel nazlara gerek yok. Ben seni seviyorum.

Sen sevmesen de olur, ikimiz için sevmek yeter.

5/

Tuğ taktığım sensizlik beni taşıyor yaşamın imparatorluğuna

-Harcımız sevgi üstüne.Üstsüz kalmış buncaların içini yürek sateninle kapatır mısın?

06/ ankara'nın sen sonrası hatıralara sığdırdığı İstanbul aşureliğinde başlıyor farklı tatlar.

Sönmüş ocakta kaynıyor sevgin. Ateş ve sen yok; ama yokluğun kaynıyor.

-Yıldızlar sarardı göğümde başaklar ya da başkalar yerine. Yar diyemem ki yerin ıslakken yarım yanarken bensiz her merhalede.

Başka sen yok, başka yok yok , yok baştan sona kalışın ilkindeyim

*Yetiyor bana yaşıyor olman. Fatima gibi kabrin yok.Bu yüzden kabrini yüreğime taşıdım, mumyaladım, tütsülü tutkularla sol yanıma aldım bekledim.

-Ben'den bu kadar Tinna Tenna

Hayrettin Taylan

Anlatılmaz Anların Gözyaşı Göleci

En acıtanın can çıtasındayım,canına hazan bağladı kader
o gidişlerin adressiz sızılarında kaldım kendime
arkana baka baka gidişlerin kalaysız taşı gibiyim
gözyaşlarını içiyorum,kara bahtımın çeşmesi kururken
'o an' 'oracıkta' olamayışın nasıl anlatılır ki
öylesine kaldığım anın durması için dualardayım
son ağlayışının ırmak bakışlarındayım
geri çevirmeye çalıştığım senli zamanların kafındayım
masal anlatıyorum yetim aşkların çocuklarına
ninni söylüyorum öksüz sevdaların bebeklerine
türkü söylüyorum yüreği yaralı ceylanlara
seni anlatıyorum utulmazlığın bülbüllerine
güllerini sunuyorum anlara,anlara
en acıtanı o...işte orda kaldı bütün dünyam
ince sızı var ya hani yüreği kavuran ordayım

zaman içinde yaraya kabuk olan kurumuş umutların ısıltısındayım
hani hiçbir ilacın oyalamadığı pembe bekleyişler var ya
ordayım,orası neden orda bilemediğim
senin orda olduğunu her demde kaynatıldım aşka
senin hep hissettiğin özlemlerin durulanma suyundayım
bir dahası yokların yok olma yoklamasındayım
hiç senin olmayan hiç benim olamayacak imkansızların sazındayım
senin hep bildiğin yürek yakılışımızı çalışıyorum
senin nakaratını söylediğin türkünün zılgıt kısmındayım
ama bir daha seninle çalınmayacak olan telin sirk hışmındayım
seni oynuyorum ince bir yürek ipinde
düşlerine düşüyorum
buna rağmen senli bir kent yok oluyor sen ile sensizlik arasında
Gelmeyeceğini bile bile dizeler büyütüyorum büyücü çekimlenişimle
en acıtanda bu
benim ki aşk olacak
ya senin ki
suskun zaman sözsüz ve ölümcül
durduramadığın an' ın öz annesi mezarsız
Kördüğüm ile göremediğim ateşler sensiz
'acabalarla' yazdığım içimin romanı kapaksız
bir iki sözün kapak olsa gönül dilinden
o an işte seni okur aşkın melekleri
öylesine kalışın çaresizliğinde uyansa kavuşma devi
O işte en acıtanda canlansa özlem filizleri
Büyüse unutamadığım aşk nadaslarımda
Meyve olsak yeniden tatlı bir aşkın ölümsüzlüğüne
İşte o an.. işte hayalin son jeneriği gülüm.

Hayrettin Taylan

Anlatılmaz üzüncün tam anlatılışında

Anlatılmaz üzüncün tam anlatılışında
Sınırsız sevgilerin dili tutulur
Umurlarında ak köpükleri olan iç denizlerin sesi
Karanlığa kafi
Sensizliğime safi
Ve
"sonrası iyilik güzellik"

Hayrettin Taylan

Anlık masallar anlatıyorum güncül sevgiliye

Çiy suskunluğunu törpülüyor amaçlarım
Anlık masallar anlatıyorum güncül sevgiliye

yeni patlamış bombanın ortasında açılan bir çiçek

çoğulluğun oğulları eziyor çiçeği
ölüyor ölümlü dünya
çelişik arzulara arılanıyorum
ama çiçek ezgin ve azgın
bal yapma valsında
ayağım kayıyor

Hayrettin Taylan

Anlık masallar anlatıyorum güncül sevgiliye2

arzumun sonsuzun sarmalında
yeniden doğumlar aşılanıyor
Yağıltılı hecelerde unuttuğumuz tüm unutuluşlar
sessizce umursangaçlara gaip

an ve nefis öylesine ağdalı özlem gölgelerinde
yaşamanın ve ilencin ve istencin Kafları yüceliyor
keyfi inayetlerde cinayetler başlıyor
düşselliğe yazgılı
her anda değişmek değişiyor

çoğaltmaya gebe anlar bile algılanmıyor
zaman ve umudun incelikli tüllerin yırtıyor amaç

Hayrettin Taylan

Anlık masallar anlatıyorum güncöl sevgiliye3

kışkırtının sözlüklerinde beliren bitmeler
imgelemin koylarında bitmiyor
koşalım sulara ve susamışlara diye

yaşıyor üstüne yeniden yaşıyoruz
yozun tozları ayrıştırıyor en güzeli
yinelenmemiş anlıklara değişmeliyi şifreliyor
zihnimizde yenileşen devinsel imler
zengin ürperişlere artıklıyor
yaşanacak,aşanmalı aşama aşama
ölüm ölüme yakınken

Hayrettin Taylan

Annelik Dışavurumlarında İç Çocuğun Vuruluyor Aşkıma Şehrinaz

Yangın olup rüzgar tutuşturan güncelerindeyim.

Sıcaklığın sevdanın magmasını tutuşturdu.Gidişin buzul küreleri oynattı.İki zıtlığın aynasında buhurlarım ya sıcaktan, ya soğuktan sensizliği göstermiyor.

Senli terk edilişler ısmarlıyorum kederime. Bu da bir duygu. Beni terk etmedin üstelik.Gitmek zorunda kaldın; ama ben terk etmeye dahil ettim.

-Sensiz alizeler eser ali sevdamda. Uykusu kaçmış fırtınalar gelir rüyalarım.Hayallerimde yaşadığın kadar varsın hayatımda. Davetkâr vuslatlar biriktiriyorum imkansızlığın buz dolaplarında. Derin dondurucuda bekleyen umutlarım var, varlarımı eritmeyen.

Ne kadar gizlesem de aslında sana akıyor mecalimin cemali.Hevesimin pınarı, algımın elektriği, bekleyişimin işleyişi .

-Sensizlik bensizliği kokuşturuyor.Güzellerin kenti acıklı sevdamızın kokusuna nasıl dayanacak Şehrinaz.

-S'oluksuz çekiyorum seni içimde kalanlara.Dışımda esenlere. Soluma yapraklarını teslim eden gülün kokusuna kadar gittim. Seni sordum.

Sorular:

- Sızılarım sözsüz romanlar okuturken vebalime sen nerdeydin?
-Gidenler de senden kalanların aynasında taranırken nemli gözlerimi sonrasızlığını merak ettin mi?

Senden çalınan acılarla hüznü giyotin ağzında kanayan beni görüp üzüldün mü?

-Sensizliğim tutsak imgeler yakarken içindeki yanırların resmini çekip neden yollamadın?

Cevaplar:

-Üç harf tek hece için ömrün tüm cümlelerini yakamam demişsin. Hüzünbaz bir gülün dikenlerini sinene emanetçi olarak bıraktım. Yüreğimi mesul kılan her şeyden arıyorum.Kinlerime batan sözlerin, tavırların, sadakatsizliğin var.

Susuş:

-Yokluğuna az ve uzların masalından sonra başlayan efsaneler ektim.Bir efsanenin sonunu oynayan somuncu babanın oduncu başıyım.
-Bu yüzden odun erkeklerden olmadım. Piştim hamuşlarda.

Aynalarımın aylarında güncelerin taranıyor, bugün de yoksun.

-D/okunuyor öylece susuşun.İçindek konuşan bülbülün pencereme geldi.
-Nemli gözlerinle yazdığın son besteni okudu.

Bu aşkın künyesinde adın adıma kayıtlı
Bu aşkın zirvesinde kaderin kederime bağlı

Bu aşkın aşk ortasında algıların alın yazıma yazılı
Bu aşkın unutulamayış risalesinde içyüzün ruhuma sargılı

Şimdi bu melodik aitle dolaşıyor isimsiz gecelerine.
İçsel koridorlarında iç çocuğun ağlıyor , annelik aynalarında.
Bir annelik dışavurumları neden seni kavuşmanın merkezine getirmiyor
Şehrinaz.

vurgunların vurgusunda sevgi asam ile kendim ait yaslarım var
her dem seni düşlerime okutan optik algının sonsuzuyum
onulmaz bir yaranın o'nurunda antik bir olgunun sensiziyim
varılmaz bir sonun ortasında septik bir aşının fidesiyim
bir'azdan birçoğa oğullanan sevi arısının petek mimariyim
derslere aşk, aşka ders olan otantik bir sevdanın ruh feneriyim
söz ile göz arasında sensizliğin içsel romanında ölmeyen sevdakarım
bu yüzden, yüzünden içyüzüne vuslatı ekdim severek Şehrinaz

Hayrettin Taylan

Ara verilen özlem yağmuru

Ara verilen özlem yağmuru yağmalı biraz gözlerime
Biraz da ağlamalısın
ki sensizliğin karı beni soğuk arzulara dondurdu

nimet bilip üşüdüm gözyaşlarınla
nefesimi buğularına pay eden erinç halim
bir imlik gülüşlerinde
hani gelirin hatırına
Varsın kimse bilmesinde
sen biliyorsuna bilmece olmak
neden düşüncelisin sorularında bile anılmana
Hiç demenin hiçliğini yaşama halinde den olmak sana
İsimsiz her cümlede adılın olmak
Çekimlenmek
Sözlerine
Bakışlaşmak gözlerine
Nakışlaşmak ruhuna
Kimse bilmesin yalnızlığımın sana nasıl yakıştığını

sen yeter ki hissi ve hususi ol gelişlerime

Hayrettin Taylan

Aradığımız Mutluluğa Okyanusunda boğuldum Sana

Aradığımız mutluluğa okyanussal tat katıp
Katkılı bir aşk oluşturuyoruz
Ünlemlerin kuyruğuyla oluşan haykırışlar
Yerini en mutlu sevinç çığlıklarına bırakıyor
Ve biz küskünlüğün satılmış odasında
Nefretlerimizi işleme verip
Olgun ve dolgun aşka her an.. Kalakalıyoruz
Diğerlerini sevmemek için yetiştiriyor
Uzağıma şeytanın yasak ağacını
Şeytanlar bile yanaşamıyor ağaca
Çünkü kökler kalbimizin ortasında
Biz varken hiçbir şey olmayacak LİLİ
Her şey yine sen ben olduğumuzda başlayacak
Başlayacak başlamalarımızın akışı
Ünlenmez ünlemlerin aynasına şifrelendik
Görünüyor kavi sevmelerin su üstü suları
Yırtılan bir bulutun uğurunda geldin
Her damlası bana hazırken gitmelerin yağdı
Bense bir ömür mutlu umutlar saklamıştım sana
Şimdi ne ordayım ne de kalbinin arsasında

Hayrettin Taylan

Arayan Aranan'da Yok Olmuş Şulenar

Düş'ün toprağını avuçladım.. Çok bekleyen belkiler vardı. Belkilerden geçtim.

Eflatun bir yüreğe Eflatun olup:

"İnsanın kendini yenmesi en şanlı zaferdir."Bu zaferin senli otağında kendime yeniden geldim.

Peygamber çiçeğinin özünde yıkandı arılığım.Hep arındım, hem bal yaptım .

Bir gölgenin çınarı gibi büyülenmiş dünyamı sana sundum.Büyük çınarların saki meclisine gittim.

Şiirle şarabı karıştırıp özünden sapan Hayyam'ın sarhoşluk meyhanesinde kendimi buldum.

-Bir ben uyanık, bir ben sana sarhoş: Hayyam'dan bir duble içtim.

"Gece, gül bahçesinde ararken seni,
Gülden gelen kokun sarhoş etti beni;
Seni anlatmaya başlayınca güle
Baktım kuşlar da dinliyor hikayemi."

Göz bebeklerinin bebeği kuşların anlattığı öyküde uyandılar.Simurg oldun bir den.Simurg 'tan sözler aktı..

Ve Simurg; kendini idrak eder...Efsane gerçekleşmiş, yolculuk yapan otuz kuş Yokluk Vadisi'nde gözden kaybolmuşlardır... Simurg'u bulmayı başaran tüm kuşlar gibi, onlar da bir daha asla Yokluk Vadisi'nden geri dönemeyeceklerdir...

Otuz arayıcı kuş artık yoktur... Arayan Aranan'da yok olmuş...

Şimdi senli mistik arınma yolculuğunda, arayan bendim. Arıtılan, arılanan, Aranan'a yok oluş simyasını sunan da bendim. Sense, bu safir aşkın değerisin.Seni sevmek kadar sevmeyi sevdim.Simyasını bulduğum ceylan yüreğinde nitel sevgilerinden, nicel aranıslara gittim.

Toprak kadar yakın, gök kadar içimde. Hislerinle sisleri ayırt edip imkansızlık sızılarından geçip okyanus oldum sana Şulenar.

-Felsefenin köklerinde oğullandım.Akıllanan aklıma arıtıldım ilmi salıncağında.

Gülüşüne metelik atan Afrikalı Leo gibiydim. Özümde madenler var.Asil bir Afrika gibiydim.Bütün elmaslarımı, Madenlerimi sömürgeci periler aldı.

Afrikalı Leo'ydum seni tadıncaya kadar. Gözlerin sahibi değişmiştir... Sahip ile Sahibe'nin sayfasında yazılmışız.

Hakim ile Hakime olup kendimize hakim olmuşuz. Nefsi ile Nefise olup nefsimizin közlerinde aşkın kebabını yemişiz. Dertli ile Derdiye olup dertlerimizi arıtmışız.

-Aşk ile Aşkiye olup en yüce aşka kendimizi teslim etmişiz. Biraz dahalara, biraz sonrlarımızı eklemişiz.Bir sondan sonra bir sonsuzluk özü akar.

Şuurun şerbetini içtik. Bilincin kulesini kurup kendimizle tanıştık.Tanıdı bizi alemin farikası. Gönlümüz artık bir fabrikasyon.Kendi sevi losyonlarımız üretiliyor.

-Sen mis kokunla Mislinamsın artık. Sen aşk alevinle artık Şulenarımsın.

-Senli melodiyle dansım başladı baş kaldırıslara. Senli düşlerle başladım düşten öte düşüncelere güzel kav olmaya.

Senli bir bakışla başladım bakmaya.Şimdi senli bir senle sana geldim.Artık kendine de yok diyemezsin Şulenar...

Hayrettin Taylan

Arınmışlığın Alifebesi

Anlamsızlığın ferî sönmeden, anlatılmış bütün güzel masalların perisi olarak sen anlatsan seni. Sevdalı bir yaprak gibi düşsen hazanlarımın en azılmış, en azaltılmış, en gitmeye yakın, sen gelmene yakın akınlarıma. Harman şanıdayım savur beni yar, ben senin yeni mahsulün olarak mahzun çiçekleri manidar çiçekleri olarak büyüyorum. Hazlarını volkanlara bağlayan bir ömrün uçuk ihtilalındayım yürüyorum yürünmez ve sensiz her ana. Utkulanmış hayallerin karelerine çağır bedenimi, dudaklarınla ölç özlemlerimin uzunluğunu. Günümünden önce ömrüm ol, dağlarımda şafak vakti avut, ölümsüz gelişleri. İlbahar gibi olsun yaralarımın tedarikini coşkun pınarlarında aklarken. Çatlamış bir çıplaklığın çağrılarında giyinik ağrılarına beni demlerinle daim kıl ki suskunluğun saati benden yana zaman işlesin. Kitlenmiş gitmelerin pansiyonlarında engel düşlerimiz kalır bizi kendi özünün dolaplarında saklar. Arınmış anların matemli alınışlarıyla rüzgâr uçurur özlemleri. Kurumuş dudaklarının resmi kavuşur öpücük çizme halime. Sular sularına çarpınca uyanır tüm uyanışlarım ve uyanık bir aşkın çıldırtan dengelerin çiçek açan dalına senin yüreğinin beyazını asarım.

Bir gün gelmelerin kara kışlarında ıslanmış kavuşma fısıltılarında fesleğen büyütür sana büyülendiğim her harfin önünde. Savrulmuşum baş kaldıran özlemin derin denizlerinde.

Kırgın dalgaların şiir gibi sensizliği dizdiği bir ilkbahar tanında ruhumdaki kirlenmiş amaçlarının tanjantını alan ali amaçlar birikir gönlümüzün gizillerinde Sürgünlerden uslanmamış, acılardan açılmamış, korkmaktan korkmamış, hüznlerden ders almamış, ders arası derslerde gamsız aynalarda taranmış,,senin dışında kimseye aranmamış bir ben halimi bilir misin?

Kendi öykümüzün hecelerinde ırmak yıkayan, sağanaklarındaki ıslanışların uslanmışlıklarımızın keyifler dönencesine dönüşmüş arzuların adresi olduğunu bilir misin?

Güneşine yürürken ardında bıraktıklarının gölgesinde isimsiz kitabe dikilmişti baş bağlarımızın ilk cümlesi yazılarak. Bahanesiz Ammanların soylu rüyalarına çağır beni gelemediğim.

Minimize umutların gözbebeklerinden içde dallarına güzelliğinin kokusu eklenir. Yanıtsız bırakılan yaraların dümenine geçer güleç atılışların. Susuşlar çağrısız ağırlara yükledikçe, yürürüz kendi ehli dünyamıza.

Ömrümüzü örseleyen doygun yakamozların kırılmış dalgalarında hep bir başınalığın beyazlarında yaşama merhaba diyelim sevgilim. Derin iç çekişlerine çekimli filler ekleyen yenilenmiş sevinçlerimiz amansız yüklemle bağlasın beni sana. Tutkunun geliş parçasını dinle bana lal olduğun her anın hatırına. Kıyım sızılar süzölsün türemiş yüreğinin en derinlerinde. Aşk küremizde gül kızillaşır, algılanır ve alır aşkın tüm arayışlarında. Notlar düştüğümüz aranmışlığın defterlerine her benli ödevlerini yap,yarın kavuşmaya çok yakın Ruhnazım

Hayrettin Taylan

Arıtılmış Yüreğimin Aşk Pınarı

söylemlerim okunur yüreğinin ülkesinde
aynı pişmenin sıcaklığında kalır adın
bir uçurum kendini uçurur umuduma
kara bir baht yanar/ beyaz gecelere
yara bir taht kurar/ heves gecelere
karışır adın soy'adımın hecelerine çıplakça
yedinci sevi tepesi yücelir heveslerime
ben everestinde erir egolar, eser sevda yelin
güzel bir kimliğe bürünür sevda
nüfuzu olur nefsin, nefesine tutulur dünyam
ah be sen de insanmışsın can özlüm!

kavuşmalar vatanına efil saçlarıyla bağladın beni
sevmeler caddesinde diktiğim özlem heykelini görmelisin
gören sevda putperesti sanır
oysa içimdeki putları sevdanla devrileli çok oldu
oysa sensizliğin ebu cehilliğini bırakalı çok oldu

arayış bağrında sevgi yastığında kalır dünyam
aşk büyüsünü sunar senden kalan kokun
arıtılmış yarınların yanar gözlerinde
akıtılmış damlalarınla yıkanır vicdanım
köprüler kurdum damlalarından benliğine gelmek için
aşkın sıratında geçen fıratlıyım
gizil bir düşün kavuşul hazinesisin
sana bitmezliğimle başlar aşk
sana gitmezliğimle başlar gitmeler
sana tükenmişliğimle başlar tutkunun dili
sana kalışımla başlar kalmalar, ruhsal kalaylar,can özlüm

Hayrettin Taylan

Arkada Bıraktığın Mazinin Muharririyim Bennara

Kendimi kopya ettiğim aşklar sarmalında, yaptığın sarmaların aklıma geldi. Aklımda kalmış sarmaların ve sarılmaların.
-Ben sarmayı severim Bennara.

-Kaçınılmaz olan, kaçırılmış olan değildi. Bir fırsatın tepmesi de değildi gidişin.Dersin kaderiydi.

-Arkada bıraktığın mazinin muhaririyim.Yazılmamışlığın diliyim. Kaderi, değil, kendimi yazdığım senli kopya yaşamların arşivindeyim.
-Saplantı değil, yüreğimde tadı kalan sevginin eğitilmesidir, bitmemesi ya da bitirilmesine uğraşıdır.
İçinden geçtiğim yaşamın yamasındayım.Sevdiğin kadar kalmış bir parçasın.Y'amalı bir aşk ermişi neyse ben oyum.

-Dikiş tutmaz geleceğin gölgesinde sensizliği iyileştiren sevda doktoruyum.Önce sensizlik iyileşmeli ki sen ve sonra ben...

Başrol oyuncusu olduğun hüznün filmin sonu gelmiyor.Yalnızlığın sahnesi çöktü. Senli demlerin dekoru yok oldu.Gözümde seni canlandırdığım kadar çekiliyor film.
-Figüranların var sevda seherimde.Beni sıcak yatağında ısıtan emellerin emeli geldi.

-Hangi emeline tarih olayım dedi.

Dedim dünyanın üçüncü büyük aşkını biliyor musun? İlki Adem'le Havva, ikincisi Kabil- Habil sevdiği ortak kız
Üçüncüsü LENİSKO İle YOKO:

Bu öykü benim dilimle o gün yaşanırcasına yazılmıştır Bennara

Yoko, Lenisko'yu çok sevmektedir.

Hayatın yüreğine dokunduğunda susup kalmış.Taş devrinin imkansızlıkları içinde çareler düşünmüş.Taşlara,onu sevdiğine dair işaretler yazarak onların yaşadığı mağaraya kadar gitmiş.

-Her taşta bir duygu resmini nakşetmiş. Beyaz taşlar üstüne yapmış, taşları gece karanlığında dizerken ikisi bir birine sürtünce kıvılcım çıkarmış. Yoko, gece karanlığında taşı yola dizmekte zorlanmış.O taşların tesadüfen vurmasıyla kıvılcım çıkarması onun aklına onları sürterek aydınlık yaratmaya çalışmış.Derken oradaki çırpılar tutuşmuş.Gece ayaz, herkes mağarasında uykusunda.Alev yükselince ateşin kokusunu duyan Lenisko, ateşi merak edip yanına gelmiş.Yoko, ateşin üstünde atlayarak Lenisko'nun yanına gitmiş.İkisi ilk kez bulunan ateşin etrafında sarılarak ısınmış, ateşin aydınlığında göz göze kalıp susmuşlar. Öylece uyumuşlar, ateş onları yakmış, o sırada Lenisko'nun annesi gelmiş.Onları çekmiş ateşin içinden, yanıklar içinde aylarca kalmışlar.Ateş sönmüş, bütün herkes Yoko'nun iyileşmesini bekliyor. Çünkü bulduğu şeyin gizemi, faydası, büyüsünü sormaya.Yoksa, Lenisko,kabilesi normal şartlarda bu yasak ilişki yüzünden Yoko'yu öldüreceklerdi.Ateşi bulmasıyla onu affedeceklerdi.

-Yoko, sevdasıyla yanarken, gerçek anlamda da yanmış.Derken altı ay sonra Yoko, kendine gelir.

*Lenisko kabilesi çok güçlü,Yoko, küçük ve bir kabilesi vardı.Onları yenmesi imkansızdı.

Leniskonun kabile lideri,Yoko'dan ateşi nasıl bulduklarını sorar, öğretmensini ister.Aksi halde öldüreceklerini der.

Yoko:

-Eğer,Lenisko ile evlenmeme izin varsa ateşi öğretirim.Kabile buna karşı

çıkar.Gelenekler gereği, Lenisko, sonraki kabile reisi olacak adamın eşi olması gerekir.İmkansızlığı istedin dediler.

Yoko:

-Aşk da ateş de imkansızdır.Ben aşk ateşimi söndürmeye çalışırken, içimdeki ateş gerçek ateşi buldu.

Alçakgönüllü olun, gönlün alçak katında sevdim.İmkansızlığı size vereyim.Benim içimde aşk ateşi varken, başka ateşe gerek yok.Beni öldürün; ama Lenisko'suz asla ateşin nasıl yapıldığını öğretmem.

Bana korkaklığın güç gösterisini yapmayın.İçinizdeki şiddetin gücü ne ateş kadardır, ne de aşk ateşi kadardır. Ben ölürsem iki şey ölmez, bir aşk ateşim, iki bulduğum ateş.

Benim hazinem Lenisko 'nun güzelliği ve güzel ruhundaki ateştir.Benim ateşimi bana teslim ediniz, sizler, bizler, dünya yeni bir nimete kavuşsun.

*Bu size mahsulini verecektir.Kabileniz aydınlanacak, ısınacak, yemek pişireceksiniz. Ben,aşk ateşimin misafiriyim.Şimdi, biz gidiyoruz,ateşimiz bizi götürür.

Kabile bu güzel konuşmadan sonra susar.Kızı Yoko'ya verirler.Yoko ile Lenisko evlenirler.

-Düğünlerini ateşin etrafında yaparlar.Bu kabile uzun bir süre ateşi tanrı olarak görmüş, öylece yaşamaya başlamış. Onların aşk ateşi, dünyanın ateşini bulmuştu.

İşte, seni ararken, kendimi buldum.Kendimi bulmak ateşi bulmakla özdeş.Kendini sevmek, bulmak demek huzurdur, sevgidir, bilinçtir, anlayıştır, sosyalliktir.Daha önemlisi, kendine zararı olmayan çevresine, toplumuna da zararı olmaz.Bundan daha büyük sosyal buluş olmaz Bennara.

Senli bir cümle kurdum. İçinde sonsuz kezin közleri var.Sonsuza dek yanan sevgi,tutku sözcüklerin var.Y'anarak bekledim yeniden gelişini.

Hayrettin Taylan

Arkaik ayrılığın Burgacında

Dingin rüzgârlardan acı esintiler derledim
gidilmezlerin vavlarında ayrık burgaçların boğumunda
hislerin sislerime karışıyor
yorgun kaçışların ardında okyanusun var mı?
ya da sürgün gönderdiğin bir küçük ada
ya da sensizlik senfonisini çalacak bir orkestra
bir bulutla bir umut bir ömre kafiye
sense hazır kaçışların leylası
gidişlerine sırlar ekle yapım eki olsun
anlamı değıştirsın y a da
ler eki ekle acılarımı çoğaltsın
ey yüklemim
gizli öznenle mutluysan mutlu kal orda
gerçek özne hala uğurlarının en başında
özleminde bin bir ömür saklanan devrik bir güzelin gidişinde yaşlanmak zormuş
kırıkların kırığı ve üreğen bir yıkık
yenik düştüm gidişine kaçışına
alıştığım özlemlerin gemisi battı
sen kaçmakla yüreğimde yeni açılar oluşturuyorsun
sınırlarına çinler ekledim dertlerimi çiniledim
ebru sanatınla paramparça kalbimi süsler misin
bir daha kalmayı hep kalmakla çarpar mısın
bulutların türküsüyle yağmur yağar mısın
damla damla hatalarımı silsin diye

Hayrettin Taylan

Arkaya Dönüp Son Kezlerin Bakış Eriyişiyim Kumruzen

Hangi yüzünden çekildi aşk yüzün. Hangi bakışın geometrik açılarında sende kalışımın hesaplandı. Dik açılar gibi miydi bakışın. İçi alınmamış doğruların ekseninde kalan ömrümün bilinmeyen dili misin yoksa. Neden sayılarım ıslak.

-Bu günde yoksun. Neden geçiyor zamanın amansızlığı.

-Damlaların nereliydi?

-İslattığı yüreğimde hasılat rekoru kıran vicdanımın ürünlerden yiyecek misin yar. Bir mektuba yapıştırılmış pul gibi sensizliği yaşayan kulum.

Sakin telaşlarımın talaşları arasında tozlara, uzlara karışıp atılmayasın.

Yazılacak kadar kaderime tansıl yarınlarım var. Sen yar kal uyaklarıma.

Sen dizelerimin dizi ol, ben dizinin dibinde yazmaya devam ederim. Yüzüklerin yüzü varmış, sen hangi yüzüğün yüzyıllık benisin.

-Hangi yüzün coğrafyasında geoit vuslatlar oluşturdu. Hangi şeklin içine sığar içindeki yüzün şekli. Hangi güzele, hangi büyük aşkın perisine benzerlerin var?

-Yüzünün bilindik kalışlarında ömrüme aşk yüzü olan yüzünün temizliği var. Benim yüzüm, senin yüzünden başka güzellerin yüzüne meyil olamaz.

Hangi leyla'nın kınalı yüreğine meftun ettin beni.

-Son bakışın neden hüznülere ölümsüz senler bıraktı. Sen nemli gözlerinle ders mi verdin.

Hangi damla ünleme çok şey anlattı? Neden ahlarımda ıslak izlerin var. Sen mi yazdın ünlemleri bilemedim.

Hani arkana bakıp giderken eriyen beni gördün mü?

*İşte, sevgilim dünyanın en zor olayı gitmek zorunda kalışlarda arkaya salınan son bakışlar. Başını çevirip son kez bakışlardan daha zoru var mı ki?

-Hani son kez baktığında gözlerinden inen damlaları siliyordun, senden önce giden o damlaların düştüğü yere, yare geldim.

-Ciğerim kalmamış sevgilim. Ben o, anı yaşadım. Nasıl dayanır ki ciğer.

Severek giden bir sevgilinin giderken arkaya bakışlarını. İşte o son bakışların içsel hüznülere denizinde eridim. Bekledim, arkana bakıp ben ne yaptığımı ya da son kez görmek için baktığında. İçimde oynanan filmin de sonu gibiydin.

-Her şey film gibiydi. Binip gittiğin arabanın camından arkadan bakışı gibiydi film.

-Sahne tanıdık. Gözleri nemli sen, içi, dışı, ömrü çürüten ben.

Sen bin tanemken bir başkasına bir tane olmaya mecalim yok.

-Tane tane topladım seni şimdi. N'ar haldesin, yangınlarıma düş olma seyrindesin. Şimdi topla beni bir kerecik. Şimdi topla beni n'arında. Şimdi beni topla son bakışında. Son kezlerin keratında kerelerimin ıslaklığını kurut.

-Bir kez daha ağla, imam Hüseyin gibi. Bir kez daha ağla Gazze'de aylık bebek için. Bir kez daha ağla, şehidin annesi gibi.

-Bir kez, hep de benim için ağla. Yüreğim Kerbela, Gazze, Bağdat, Şam, Bosna, Eritre, Somali, Hama...

-Çok kez ağlar, çok kez ıslasıl yarınlar sunar mısın?

Ben'ler içimde pınarları sağıyor. Sol yanımda akıyorsun aşka. Dalgalar, algılarımın köpükleri arasında.

-Ruz-i mahşerin sırrında aklanıyor kademlerim. Züleyha eteğini sana vermiş olmalı ki bu kadar etik duruşa beni yazmışsın.

-Sulu boya yazılmış geleceğin sulu gözlüsü olarak ıslak imgelerime kadar dayandı yüreğin.

-Patates üstüne yazılmış yazgılar değildi boyanmış geçmişim. Biz geleceğin gökkuşağında renk renk aşka eklendik.

Zahirlere dair şiirler yazdık, zuhurun simge gözünde gördük yaşanırılığını

Alegorik özelemler çizen ressamın tuvalinde dudaklarının aşk ucu kubist

vuslatlar sundu.

Birleşik gitmeler kurduğumuz hüznün cümlesinde yüklem dilersiz.Yükleminden sonra başlayan üç noktalara yüklendi ömrüm.

*Uçlara kadar gitti kaderim.En uçta metafizik gölgeler belirdi.
Son değilmişsin meğer.İlk de. İçime karışmış aşk şehrinin prensesisin.

-Sırlara ayna, aynalara ana, analara güzel yarınlar sunan yarın isimsiz dilisin.

*Bana lanetlenmiş kentler sunma. Lahitlerde değil yüreğimin yazılmamış.
İsimsiz şehirler uğruyum. Uğur böcekleri kurur aşkımızı.

-Perilerin sofrasından permalaşmış umutlar sun.Birikmiş özlemlerin denizinde kirli emellerimi yıkamalı göz pınarların, söz şelalen.

Hiç açılmayan mektubun içinde bırakma içimin diyemediklerini.

İçimdeki çocuk büyük bir yazar. Yazmalı seni özelce.

Susturulmamış iç çocuğun algı bombasıyım

Varılmamış sevdaların rindiyim

Esirliğim,hüsrânlarımın, sana yenilişimin zindiyim

Senden başka her güzel küfre aynayken

Oysa sen sevda cennetiydin

Bu kutsi yürekten gidemem

Gidemem ki gitmeyi bilemem

Arkana dönüp okur musun seni unutamayışın her yazısını, sızısını...

23.23. 2011

Hayrettin Taylan

Artık "sen zamanı" gelişlerinde gör seni

' o kendini hep biliyora'

tetik uçlarında ahlârimın elleri büyür vurulurum sana
perme perişan perinin yüreğine nişan alır vurulurum
rüyayı çözer gibi merhametinin seline sürüklendim
beyaz tenin kokusunu aradı ruhumun derin sızıları
siper ettim sensizliğe, nişan aldım gelişine
vuruluş gölgesinde vurdum ama ben yaralandım
puslu gelmelerin kurşun akışında saklı her şeyin
yırtıl ve atıl pınarlarıma leylalar sarmadan etrafımı
günahkar yazgımın sayfalarını yırtım,yetik kaldı azazilin zilleti
çıldırta gidişlerin suskunluğundayım gayrı
gizleri soyunuk bir halin kaldaşıyım,
öyle bir yerdeyim ki yer demek için yar gerek
öyle bir dertteyim ki dermek gerek sevda hasadını
kimin kimlerinde kimsesiz aşkların faili meçhuliyim
her yeri senli yamalı yüreğime doluyor Leylacıklar
ha desen hepsi bir sen eder mi?
gitmelerin hükümsüz yargılamalarından olmalı
hala yanan yanlarımda sol yanımda yamaşa olmadığından
kim sen eder, kim ben etmez karar veremedim
gidişine beni kurban eden sivil tanrıçıkların boyasından çıkmalısin
artık 'umman zamanı ... dalışlarımda gör benimi
azmalara meyilli rengimin duruşuna benzemeyen ben-i bezminde
güneşi yitirmedğim huy penceresinden sana bakıyorum derinden
hatta bütün benleri usulca kaydıldım ehilleşmeye doğru
ayrışmalarımı emdikçe yoğunlaşan bir kavuşma özünde derliyorum beni benleri
bitmiş olacak kırılma noktalarımdaki karışık lavlanış ve hazlara avlanış
becerikli bir nakkaş gibi gözbebeklerinin ayrılmadığı bir ilmekte
umutlarımdın sarmallarını gergi kavuşlarına bıraktım
EKSİK olacak bazı şeyler,tümleri yaşan kaç kişi var ki
gayrı senli her aza ve haza hatta her naza hazırım
artık 'umman zamanı ... özleyişlerimden gör benimi
artık "sen zamanı" gelişlerinde gör seni

Hayrettin Taylan

Artık ben de bir filozofum Elnaz

-

Bir kitapla sabahlamak gibi, bir aşkta ölmekti hayatın en güzel okunması. Senin sayfan yazgımda başladı.Yazılmamışlığı suya, aşka, ruha, umuda, en güzel niyetlere yazan arınmanın sesiymi.

İyi olanla iyi olana olağan kalmak, güzel olanla güzele kalmaktır hayatın dinmikleri -Kudret iradesi kendi kurdunu salar.İçimizdeki duyuları kemirir, akli olana kaçışımızı zorlar.

Nefsin ambarı zaafarla doludur. Tokluğumuz, bizi doyumsuz salyalara sürükler.Pavlov'un aç köpekleri içimizdedir aslında.Şartlandığımız kendimize aitlerimiz var.Amaçlarımız, doyumsuzluklarımız, alışkanlıklarımız, aç gözlüklerimiz besle bu aç köpekleri.İçimizdeki aç köpekler içimizdeki çocuğun güzel yiyecekleri de yediğinden bu sefer içsel bir açlık ve boşluk başlar.

İşte güzel ruha malik olan kazanır.Güzel ruhunu besleyen güçlü bir duruşun gölgesinde ne güzel duygulara ulaşır.Faziletin , erdemin, saadetin, güvenin, ak düşlerin değerler doğrusunda doğurur özel, güzel, mutlak gerçekleri.

_*****

Ve sen bana yalnızlık duygusunu ektin.Yalnızlık kendimle tanıştırdı.İçimde kirlenen benlik denizinin kirlerini sildi güzel amaçlar.

-Huylarıma bağlı egolar vardı.Tatminsiz heveslerimin ağırlığını ölçtüm.

İnsan acıyla, ayrılıkla, karışık bir aşkla dersini alır ters giden hayatın dinamiklerinde.

-Kendini yeniler. Her acı bir hastalık gibidir. Bazı hastalıklar aslında sağlam bünyenin kendini yenilemesi gibidir.Bazı ayrılıklar, acılar, dertler de öyledir Elnaz.

-Sen bende canken, erirken, benle ömrünü ütülerken içimdeki kirli emellerin denizini temizlemeye vaktim yoktu.Dahası nefsimin odakları, sofaları, sefaları, sendin.

-Bir arınmadır imkansızlıklarla tanışmak.Çünkü imkansızlık aslında ulaşmak istediklerimizin yedi kollu, yedi iğneli, yedi pençeli, yedi boynuzlu, yedi uzun dişli bir canavardır.

-Ki canavar demek, cana vardır.Şimdi ben imkansızlığın işlemsiz adılıyım.Sen imkansızlığın canavarı olarak uzaklarımda kaldıkça , asil, asıl, usul, bir canavar oluyorum ki sensizliği yenmek için.

-İnsan, iradenin çeşni aynasıdır.Yani, irade insana verilmiş karar ve kararlılık aynasıdır.Kendimizi gördüğümüz, kendimizce karar verdiğimiz eylemler aynasıdır.

-İradenin tezadı, hazlar, zaafılar, nefsin zayıf iklimleridir.Ve çoğumuz bu zayıflık yolunda içsel kazalar yaşarız.

-Hata derssiz geçmek ister nefsi olanı yaşarken.Oysa ölmenin binbir dersi varken, yaşamının milyonlarca dersi var.

*İnsanüstü bir çabadır dersi geçip sevginin ocağındaki aşka ulaşmak.

Bu yüzden aşkının incelik atlasında kendime renk kaldım.Hüzün bana hazanların son bestesini güfteledi.

-Yazan, dinleyen, seven, gidemeyen de benim Elnaz.

Sen gittin, ellere n'az oldun.

Değersiz ve güçsüz kaldı sevginin bedeni.Hastalandı tutku.Dersimize ders oldu gidemeyişimin gidişi

Bizi ayıran küçücük sıratı.Oysa biz Fırat'ı senle bir kez geçmişken küçük sıratı nasıl geçeceğiz Elnaz.

Köprüyü geçip köprüye köprü olur muyuz?

-Nedensizlik ayağında kalır mı yakınlaşmalarımız?

Bizi ayırıştıran çıkarıcıların güdülerine sponsor olur mu ayrımcılık?

-Sen hangi Leyla partisinin genel başkanısın.Ben hangi azınlık aşkların genel başkanı Mecnun...

-Oylarımız mı karakterimiz, kimliğimiz yoksa algılarımız mı, iyilerimiz mi, birlikte yaşamak ülküsü mü?

Hangisinin rengi insanlığa kafiye.Hangi şiirin dörtlüğünde kardeşçe yaşanan bir ülkede senle büyülü bir aşkı yaşacağız Elnaz...

Bu arasıl duvarların sülük mimarlarına karşı, yazgısız yaşamayı ne zaman öğreneceğiz.

-Ne zaman, zamana karşı da zamansızlığımız olacak.Şimdi sözcüklere sığmayacak kadar yapamadıklarımız sırlanıyor peşimizde.

-Peşinatı olan tek şey acılardır. Çünkü acıların öncesinde mutluluklar vardır. Bu kayıtsızlığın aşk kurdu olarak dağlarına geldim. Dağ ceylanı gibi ürkek kaçırlarını sürdürdün.

-Yemyeşil şevdamı gördün.Balta girmemiş Amazon sandın. Orada yeniden yaşamak zor gelirdi.İçimde binlerce vahşi aslanla tanışmıştın.

-Bu aslanların haz partisinde yeniden paramparçaların olacağı sandın.Oysa bilgelik mataramda senli damlalar kaldı.

-Duruşumun damarı vicdanımın katmalarında.Seni pafta pafta işledim iyi yarınların haritasına.

Yüreğini dünyama ekvator, sensizliği paralel, acıları kardeş kılınca anladım ki hayat biraz derstir.

-Yeniden yaşanacaklara, yeniden yeşereceklere, yeniden seveceklere, yeniden affetmelere, yeniden birlikteliklere yenilik olan güzel ruhların, duyguların, algıların, sıcak düşlerin, içsel mimarı olup kendimize ait gönül evinin mimarı olmaya geldim Elnaz.

-Ardışıklık kendi yüklemine.İkilemler kendin ikilerinde.

Her dirhemin drajesinde şarj etmek hayatı.Okunmuş bir hayat gibi, okunası sevdalara tarih düşürdüm.

-Artık ben de bir filozofum Elnaz...

Hayrettin Taylan

Artık Gitmelisin Ya da Gitmelisin El 'Azizem

Yüreğimde başka dillerde konuşan bir sen var.Çevrimdışı sözlerini tercüme edemiyor aşkın tercümanı.

-Artık gitmelisin benden.

Bir rüyanın gerçeğinde üşüdüm. Sarılmıştık yıllar sonra.

Hani sarılırken başım omzunda ve sırtının sırlarını görür gibiyiz ya. Öyle işte sarılmıştık, gözlerimden akan yaşlar, arka dekolteniden akıp gidiyordu.

-İlk kez gözyaşlarım teninle tanışıyordu.Ağladığımı hissettin. Sen de başladın ağlamaya. İkimiz de ağlıyorduk. Aşk birbiri için ağlamakmış meğer. Sonra boyun omzuma yetişmediğinden göz yaşların yere damlıyordu. Her damlası yere değince beynimde en yüksek ses gibi zonkluyordu.

-Artık gitmelisin bu sarılışın sonrasında ben öldüm. Son kez sarılmak ölüme yakın demler sonar.

-Öpmene kıyamadım.Son öpücüğünü mumyaladı yüreğim. Kim öpse sanki sen öpmüş gibi hissediyorum. Kim ağlasa sanki sen ağlıyorsun.

-Kimsiz sızılardan sunaklarındayım. Sol yanımda gölek.

-Düşleyiş merasimim var. Dengine denklem olmaya sayılar çoğaltıyorum .Aşk güzel bir film izlemek gibi. Film sonuna kadar, meraklar, hislenmeler, içlenmeler başlar. Film biter, etkisi devam eder yoldayken. Yolda gördüklerimizi filmin kahramanı benzetiriz.

-Dalar gider kendi mecralarımıza. Meğer büyük aşkların hepsi bir film gibiymiş. Büyük bir aşkımızın olmasını istemem gayrı.

-Bütün büyük aşklar güzel bir film gibi bitiyormuş.

Sevgine bölündüğüm bölmelerin paydası yalnız.Benim payım tek başına hiç çözülmeyen denklemleri çözer.

-Sağlaması yapılmayan bir birimizden ayrılmanın bölünemeyenlerinde pi sayısı araya girer.

-Meğer "pi" sayısının bir milyarınıcı sayısı " 9 "muş. Ona bir var o da sen misin ki sevgilim.

"İki seçeneğin var; ya kal, ya gitme."

Sen ve ben her şeye, her acıya, her can kırığına karşı , her karşıya karşı aşmanın bereketine ulaşmaktır, ya da ulaşmak için çabalamanın aynası, güneşi, toprağı, yüreği,kırıntısı, dirhemi, olmaktır aşk.

-Ansızın aşktan koparılmış bir "ney" gibi sensizliğin sızılarını türkü bildim.

-Söyledim; ama ben okunmadı.

Dinledim; ancak sen türkü olmaktan çıkıp ağıtlara sığınmışsın.

-Pihtılaşmayan yaramın önsüzünde ilk sözün var.Son sözün daha çok kanatır, kanamadıklarımı.

Acıkmış bir hayalin laliyim, lalelerine kadar gider yolum.

Sol yanımda bahar; fakat harın yakar yazdan önce kurumuş güllerimi.

-Ağrılı bir rüyanın üryanıyım. Bırak öyle kalayım. Soyunuk ve soyut kalsın düşlerim. Gecemizi kapatır arzular.

Başka amaçların yamacında ağlıyor sözlerim. Dizelerimde dizlerim çürüyor. Melalimi anlamıyor geceler.

*Tüketilmiş tutkuların barınaklarında gizlice seni beklerdim. Gelişini, bakışını görür dönerdim.Sen bilmezdin.Oysa sendeydim,içine kadar içlenmiş bir hastalık gibi.

*Gelemeyişin yanardı; yalnız vahaların sirkinde sırların oynardı benden kalışları.

-Pişirilmiş varışlara hazırdım; lakin benzersizliğin yetişmezdi hislerime.

Tavlı bir amacın güncesine tutulurdu aynan.Kırık mazimin saçlarını tarardı ali cenap gerçekler.

-Sen olup bende kalırdım.Güneşi gün ` eşinden öpüp sıcaklarını saklardım buzul gidişlerine.

Ceylanların ürkek yürüyüşüne katılırdım; ama ceylan gözlerini göremezdim.

-Savaklarını savlarım sunan ünlü savlamacıların dünü olur, bugünü yarına,yarine yazardım.

-Görmezden gelirdim; yalnız beni gördüklerin görürdü.

İmkânsızlığın aziz sonlarında azizeliğin sızı olup sinerdi bahtımın okyanusuna.

-El azizliğim dalgalanır, kirli geçmişim köpük köpük p'aklanır, sana dairlere tapulu bir daire olup beklerdim ta bende oturmanı .

Hayrettin Taylan

Artık Ölümsüzdün, Büyük Aşkın Yüklemiydin Şulenar

Artık Ölümsüzdün, Büyük Aşkın Yüklemiydin Şulenar
-öznen uyandı. Birkaç nesne ile sarıver yüreğini.
-Yer tümleci gibi yar tümleci ol cümle aşkımda.

İç dünyası yakılmış bir özneydim.Ruhuma kadar inmişti küller. Gül kokunla uyandırıldı uyanışım. Gelmeye yakın suskun bir dünya idin.

"İstediğin kadar bağır, çağır. Susan birini yenemezsin."
— Fringe

Ben çok bağırdım.Sesim aşk kadar ağırdı. Bu ağırlığım bir çağrıydı.

İki alem vardır: Varlık, manâ alemi. Bir de senin alemin eklendi. Varlık, varsıldır, en gözükeneye özünü sunar.Mana'ya varmak, aşka varmaktan daha kolaydır.Ruhsal diriliş, özsel direniş yeterliydi.Oysa sen yani aşkın aşkı olan özel aleme gelmek en zoruydu. Çünkü nefis setlerini aşmak, aklın çeperlerinden arınmak, doyumsuzluğun mayınlarına basmadan, kendin olup, kendine benzeyeni bulmak zordu.

Hiç beklemediği bir anda, anlarıma ayna, beklentilerime yeni doğmuş bir bebek gibi geldin.Gönlümün salıncağında sözcüklerimle salladım.Sözlerimle büyüttüm.Ninniler yerine duruşumundan türküler söyledim sana. Sana katışlarımın katığında ekmek oldun, aşk oldun, sevda oldun, yaşanırılık oldun.

Büyük aşk kokusu yayıldı alemlerimize.Bir büyük aşka mührünü bırakıyordun.Uğruna kitaplar yazılacak bir yazgı dili oluvermiştin.
-Artık ölümsüzdün.Uğruna kitaplar, şiirler yazılıyordu.

Ütopyalar tükenmişti. Hayal kendi sığılığında ummanlar sunuyordu.

Sen nefes, sen heves, sen aşka hücre, sen ışıklı ruhum...Benimle tümleniyordun suların perdesin.Berraklar arasındaydı güzel geleceğim.

-Kontrol sahibi olduğumuz duygularımız vardı.Varlığımızı süsleyen duyusal arınma dilindeydik.
Bir tesadüfin teneffüsünü yaşıyorduk. Aşk, artık oksijenini bizim için biriktiriyordu.

-Gizlice rüzgarını bekledim uzaklardan.Seni bana çağırın bu esintinin düş bülbulü olup geldim kırmızı gülüne.Mecazlar sustu.Benzetmeler dilsiz kaldı.Betimsel bir orman olup seni yazdım betik şehirler gibi.

Güzelliğinle dans ettin ruhumun en özel etkileniş damarına.Sözcüklerle, manalarla,duygularla valsine karşılık verdim.

Bir viyolin sesinde , sessiz yaşamlara sızdım.Sessiz bir senfoni gibi içsel Şarkılarda kaldım.

Telaş içinde kalmış anlar gibi ütülendi sensiz ve sessiz ruhum.Sana aktım, sana sürüklendim kelimelerin diliyle.

Yüreğimin en güzel çatısında yuva yapan güvercinim ol

-aşkın sonuna dek uçuver.

-aşkın sonuna dek yuva yapıver.

- aşkın sonuna dek kuluçkada kalsın sevdamız.

Yarın bir bebek sesi kadar tizdir yar olmaya. Yarın, bir yarin annelik kokusu kadar yayılır yar bağırma.

Yarından sonra yarimden sonra yarimden öte bir yerde özel hayallerle bekleniyorsun aşk hazinem.....

Hayrettin Taylan

Arzuların hecelenir

yaşamamış gibi ölümlü bir kitaptaki kahramansın
yaşamış gibi çağlayan arzuların hecelenir
suretin sırlarıma yörünge
saatlerden sana artı zamanlar ürüyor
yaşanmış yılların son güncesinde
adın hep tanımsız hislere ayna
düşlerim uçuranlarında yücelir bir ben sana
ki artık sen kalışımın kanıtı olarak zindellersin
bir ömrün zirvesine taşıdın
hayal ile hal arasında
son halim alidir sana
öle kal
öle kabildir kabulün

Hayrettin Taylan

Arzuların Valsında Bayılan Venüs

seni özlem yatağıma attım
dokunuşların renginden hisli anlar tarih oldu
anlaşmalı sevgilim yureğim zılgıtlarınla raksa kalktı
ask okyanusuna açılışımın son günleridir derken
güneşe yem ettim sözlerimi..
peltek peltek konuşmalarım hep sendendi
gözlerine bakaya mayısım hep yureğimın birikimindendi
ellerine dokunamıyısım,saclarımı tenine
savuramayısım hep arzularımdandı.
kayboluşlarımdandı
ilginin bilmecini çözen sevgi farelerim
kalbinde azılmış peyniri kemiriyor
ve seni ucuruyor her şeyim
girişlerin gelgitlerinde berraklığın nemi bitiyor
akıyor arzular ve özlemler
benliğimi hiç bu kadar terk etmemiştim
arzularımın kenarında,tozutmuş
renklere tunemisim..

Hayrettin Taylan

Asıl Ben'i Yaz Tinsu

Yüreği öldürecek yılanlar yalanlarıma sarılır. Beni tümlenmiş, tamamlanmış; ama bitmemiş sızılarda bulur yalnızlık yörüngesi.

-Seni fırlatır sensizlik. Çekim gücünden etkilenir, aşk ve aşk.

* Sana yasak olanın inine iniyor yılan. Dünyanın en gerçekçi doğrularını yılan taşır.Doğrudan batırır iğnesini Leyla Leyla diye.

Kapalı tut ki yüreğinin en benli yerini ısırmasın yılanlar. Benim için gerçek yılan benim dışında seni sevmeye gelenlerdir.

*Benim dışında ela gözlerine bela olanlardır.Sözlerinin sözlüğünde sözcük sözcük tanımlanmaya çalışanlardır.

-Salma zehrini yılanlarla dans eden sihirbazlara. Musa benim, seni seven benim. Asam sevdamdır, Yutulacak kim varsa hazırlarımdadır bilesin Tinsu...

* Sözlerin zehri beni daha çok etkiler. Gözlerinin nehri daha çok bitirir.Kulağına küpe takma yaramın her sözü varken.Binler yazarken yürek sızılarına. Sakın çok sesli konuşmaların dilinde sözlük kullanma beni anlamaya, beni senden anlamaya.

*Burnunda tütenlerin tutuluş hecelerinden benli kitaplar oku.

Kapağını kapattığın bu mistik sevda kitabını gönül rafından indir. Musaf gibi sakın yüreğinden aşağı indirme. Kitap içinde kitaplar okunuyor sen okunurken gönlümde. Harfine geldim, haydi tümle beni ilk söylediğin sözcükte.Haydi sarıl yaşamak isteyeceklerimize ilk sarılışın gibi. Beni yaz, kelimelere alem olan tin sayfasında.

*Asıl ben'i yaz Tinsu.

- Her kokuya salma bensiz kalışları, her sevdaya burnunu sokma.

Büyük bir sevda meleğiydin; ama şimdi yaralı melekliğini kaybetmiş ürkek ceylanın gölgesisin.

-Mahremlerimden çıkalı kaldı mahreç kalıpların. Avretini saklı tut cehennemden gelen arzu zebanilerine.

-Sen salya sümüğü değilsin, sen aşka sultan, sultanlara tan, yalnızlığıma merhem süren Meryem'sin belki.

-Belki de Meryem'in ela gözlerinden kalma belalarını sardın bakışınla.

*Belki de bu içsel kutsiliğim bundandır.

-Nasırıma basma kalıp acılarla basma. Hasrıma sözsüz kuyrukla bağlama. Vaveylamın nankör kedisi gelmiş ısırılmış çığlık çığığa sana ağladığım anları.

İçimde volkanların alkış tutar, ben patlar,sen'e karışır hayaller, haller, içsel dirençler.

-Neşe veren acıların mutlu ediyor. Ben acıkmışım acılarına. Özlemiş karşımda ağlamalarını. İçten akan damlalarında eriyip kendime gelişinin gelgitlerinde kendime gelmişim.

Bir ömür senin sahilinin kayalığı olarak kaldım.

Ah sevgilim! Şimdi gelip çarpsana, çarpılsana yeniden.

Ah sevgilim! Şimdi susup yüreğinin köpüklerinden kirlenmiş aşkı paklama vakti.

Sonra bütün gel-gitlerin gelinliğinde beyazlarını sunmak gerek gelinlik çağındaki bütün sevda güzellerine. Seni istemek lazım benden.

-Algılarından oluşan dalganın içinde içimi sunmak gerek senden.

Tin ile ten arasında kalmak gerek. Sen tine ders, ben tene adres kaldığım mecralarda yürümek lazım yürüyen aşka.

Hayrettin Taylan

Asım ve Hısım Oldum Hüsnüne ,Bennara

İrdelemiş imgenin içinde oturan kapalı anlamın ruh şavkıyım.Sensizliği anlamlaştıran hasbihallerin haline çekimleniyorum. Aşk katmanlarının en dibindeyim şuan.Yokluğun burada.Damlalarının buhuru burada.Yağmurla gözyaşının düğünü burada yapıldı.Çok kalabalıktı.Bütün damlalar oynadı, vicdanım ıslandı Bennara...

*Olağandışı kalmıştı dışlanmışlığım, pişmanlığım.Olağan olana oğullandır senli arılarım.Sen çiçek cennetinden bir çiçektin.Kokundan, periler, güzelliğinden huriler ürerdi.Tanımsız sızılarındaydım.

-Bütün acılar hacı olmuştu yolunda.Şimdi kendini bilmişliğin aynasından seni görüyorum.

-Vicdanımın aurasında birikiyor her şey.Bir renge refik, ömrüne nedim, yalnızlığına hısım oluyorum.Bir sürecin süresi oluyorum, benzerlerinde kalıyorum.

"Hayat hiç durmayan yaratıcı süreçtir. Her an realiteni yaratıyorsun. Bugün verdiğin karar genellikle yarınki seçimle aynı olmuyor. İşte tüm ustaların sırrı: Aynı şeyi seçmeyi sürdür."

Neale Donald Walsch,

-Filizlenmiş umutlarımı kurutamazdım.Güzellikleri düşlemek güzelliklere gitmek ve ona teslim olmaktı.Teslimiyetini yapan kader kargosunun imzası korumamış içimde.

-Bir yere gidip, bir yare gidip kendine gelmeyi denemelerde durulandığını duydum. İnsan, denek değil, ya da öylesi aşklara değnek de değil .

Ki çoğu insan engerek yılanı gibi kendi amaçlarından, h'azlarından ısıtır.

-Asım oldum yüreğine.Hasım olarak kalma bu Asım'ın nesil duruşunda.Kendimi yıkadım özden, sözden, iç gözden.Doğru olanın kilitlerini açtım.En güzele en sevgili olma çabasındayım.

Çapraz bağların kendine bağlar kurduğu çıkar dünyasının ortasında dans eden Leyla olma. Büyük aşklar aşka benzer.Yani aşk tek hecelidir,büyük aşklar bir kere yaşanır...

Aşırı sevgi ve bağlılık duygusunun sarmaşığı bir kere yeşerir, bir kere bütünlüğüyle sarmalar.

Pascal: "Aşk iradenin ereğidir. Her çeşit dışsal emir ve baskılardan çok usa uymak gerekir. İradenin ereği olan bu asktan başlayıp tutkuda sona eren bir yaşam mutludur. Bunlardan birini seçmem gerekse 'aşk'ı yeğ tutarım. Biz aşk karakteri ile doğarız. aşk ruhumuz yetkinleştikçe gelişir ve bizi güzel görünen şeye sürükler. Bundan sonra artık bizim bu alemde sevmekten başka bir şey için var olduğumuzdan kim kuşkulandır? ... aşkın konusu güzelliştir ve insan evrenin en güzel nesnesi olduğu için dışarıda aradığı bu güzelliğin örneğini kendi içinde bulması gerekir. Bu itibarla insan ancak kendisine benzeyeni ve olabildiği kadar kendisine yaklaşanı sever. Sevmeye başlayınca eskisinden bambaşka bir insan olduğumuzu anlarız. Aşktan söz ede ede insan aşık olur."

-Uzamı yok aşk tariflerinin, aşk ariflerinin sözlerinde kalmak yok.

Aşk, yaşanırsa aşktır.Tanımlar, felsefi temalar, anlamlar, derinlikler değil aşk.Yaşanandır.

-Gergef bir kere işlenmiş yüreğimin duvarında.Hat işlenmiş yaramın üstüne.Tezhiple kapatılmış sensizliğim. Yeni bir sanat ya da yeni bir sevda gerek seni kapatmaya.

-Nasiplerin atlasında en özel rengin kıyısıyım.Beni görsen, ben'i aşar gelirsin
Bennara..

Noktanın konulduğu sonsuzluk anındayım.Cümle bitiyor diye attığın o noktadan sonra binlerce cümle yazdım, ben bittim; ama seni bitirdiğin cümlelerin cümle alemleri bitmedi.

Ama üç nokta koyduğun diğer cümlelerin sonunda kaç okyanus yuttu uslarım bilemezsin.Üç noktadan sonra çok uslandım,çok uslu bir karakterin arıtılmış, arınmış hali oldum kaldım sana.

-Zihnini tanımladığı, güncellediği aşk sayfamın görsel özüsün.Ruhumun akışını yazıyorsun.

Bir sevdayı anlamak için anlamın sevdasına kapıldım.Manalara arı oldum, sen ilim çiçeğiiken bal yaptım bilinç için, huzurlu bir gelecek için bilesin Bennara

Hayrettin Taylan

Ask devrini kapattı

gitmelerdeyim
kalmak ile gelmenin tanınmaz başında

artırılmış öçlerin sevda şafağında beni vurdular
yaralı bir bülbülün künyesini okuyorum
g l pazarında g l bayramı ama g l artık g l değil
g l kokusunu çıkar seline katarak aşkın dervişlerini kandırır oldu
gerçek kendi teğetinde bin istem uyuturken aşk devri bitti
şimdi arzulanışın kafiyesinde akışmaların sevişmeleri
uçan hislerin hissesi uçarı borsasında tavan yaptı
sevmekle ile sevmek arasında sevilsimelere ruhsuz bir buluşma yanışı
kim kimin kimiye o kadar kimlikler listelendi sevda batağında
sihirli sözcükler ruhun marketinden dudakların uçlarında sözlük oldu herkese satar
olduk sevileri
yusufun kuyularındaki kuytularındaki kadar aşk derindir sevgili
yakubun gözyaşlarına,yunusun duruşundan leylanın kayıpsızlığını yaşamadan aşk
olmaz sevgili
meçhul bir hissin hamuşunda hemhal olmaktır

nazlarının sırrında siren çalan gelmenin treni olmaktır
kaybolmaktır tanımsız tutkukların okyanusunda leyla içre leylalara dalgalanmaktr
anlatılmaz efsanelerin efsunilerinde fesih özlemler sunmaktır aşk
kayıp bir ruhun depremeni yaşıtmaktır i selin her teline
beste beste okunmaktır beynin her zerresinde kerem kılmaktır keremsizliği
ıstırabın avuçlarında zamanı eritmektir bekleyişin
mihengine huşu susmalar sunmaya gelmektir aşk
aşk aşktır sevgili

Hayrettin Taylan

Ask Kavisi

bu kalbin kuzey kutbunda sana üşüyen ben
bu kalbin güney kutbunda bana terleyen sen
dört mevsim dört renk dört iklimle geldim sana
aşk güven ilgi ve paylaşım dörtleminde döner dünyam
yürekleri lavlarından oluşan sevgi deltasında büyür sevdam
ateşi ateşe yakan, yakarı yakan, akarı akan bir kaviyim
görölmüşe görücü, duyulmuşa duyusi, hislere hussi
farka farki, leyliye leyali, hale hali, atıye atufi

Hayrettin Taylan

Aslı Gibidir Aslın

bir buluşmanın ilk cemresi düştü düşlerime
ilk adımında yeşillendi aşk baharım
yazındaki yazları yaşadım bir bir
bir yaz ile bahtına imza atan sevda aslanıydım
güzel ceylanların nazında ruhunun sazına çalındım
artık her dem senli bir kavgım
tutkularda yanıyor ve yakılıyorduk ömre

hiç olmayacakların ocaklarında hamdık piştik
aşka içtik sarhoş ruhlar magmasında
üşümedik hiçbir zamanın amansızlığında
masalların da gerçeğinde iksir içen kumruyduk
kurlarımızla yükselirdi aşk borsamız
güzel anların çelik kapılarından açıldık öz denizine
kirlenmez bir geleceğe salıncak kurduk
sen ölümden öte güven seddini kurdun
ben ölümden öte tanımsız aşk bendimi
yaşayıp gittik unutulmaz demlerin sayısızlığında
bir bir,bir olduk
iki yoktu,ikilik yoktu

önce dalgalarım kirlendi,arzular azotsuz gece sunarken
önce ben kirlendi
önce gönül süzgecim delindi
önce sensiz anlar anasız kaldı
önce kumrular öldü hecesiz heveslerde
öncesi yok sanki
hep sonrasını yaşadım gülüm

ufka durmuştu duruşlar
acılara tutunmuştu kader
pastil mecburlar içiyordu imkansızlık
kutsi bir yaraya kanadık durduk
bu sızının su salıncağında damla damla döküldün yarama
söz mağaralarında saklanan son kutsi bendim
beni müşrik güzellerden kurtarmanı bekledim oncadır
geceler heceler sığmazken, yaram sızıp dururken
sen kendi acılarına yeni huzur sahili kurdun
oysa aslı gibiydin
oysa nesli gibiydin aşka
oysa benimdin sonrası yok

Hayrettin Taylan

Astrolojik Bir Ruh güzeline Asılmalar

 niliyor sudan yelkenim
Binmişti gidiyor en güzel gitmelere
Kalmaları yen me  ağ devrine kadar artıyor
Ayrılığı ayrı bir çağa bırakıp
Bulutsu nasiplerin buharı oluyoruz
şans yağmurları her zaman yağıyor
İki kalbin arasında iki kalbin tek göleti oluyor
Astrolojik bir vakaydı sevdamız
Ekolojik bir kara sevdaya dönüştü
Loglar şimdi bizim aşkımız için otanist
Biz ise şiirin sonsuz mısraları gibi
Dil ve gönül üstü  st nl kler gibi okuyoruz ruhun aynasını
şevmekte tabiat olayı gibi tabii
İşte bu yüzden sabit bir aşkın okyanususuyum
Kırletmez hiçbir güzelin yar ve yara suları

Hayrettin Taylan

Astronomik Tutkularının Transferindeyim Şulenar

Çok dayanılmazdın.Çok pahalıydı sevdan. Bir maç gibiydi aslında amaçlarımız.Her insan kendi maçının açılarında hayatının ölçüsünü hesaplar.Kendi sevdasına oynar.Seninle karşılaşan ruhumuzun maçında dünyanın en güzel kalecisi olunca. Astronomikti aşkın.İlk kez benimle aynı sevda maçında oynaman için içimin oyunculuğunu sundum.

-Önce cümlelerimin maçını izleyen dünyanın en güzel sözcük seyircisiydin.Her yazım artık bir maçı.Tribünde sevdamızın formasıyla,gönlümüzün kaşkolüyle, bütün güzelliğiyle okuyup izledin.

İzledin sevdin. Oysa yarala bir forvettim sevda liginde. Dünyanın en iyi forvetiyken ayrılığın defansında beni ve ruhumu sakat eden bir güzelin yenilmişliğinden kurtulduğum demlerdeydim.

-Her sözcüğümü, her sözümü, her yazımı bir bebek gibi görünce.Attığım her şut gol oldu.

-Aşkı, artık sevdamızın gölcüsüyüm. K'alemde k'almaya devam et.

Bir gün seninle aynı anı yaşamayı çarşaflayıp kaldırmıştım. Büyük bir hayal diye üstelik naftalinlemiştim.

-Nemli gözlerimin resim sergisine geldin.İlman sevdanın buhurlarından kendine ağlamak duruşu seçtin.

-Bazı insanlar çok kolay ağlarken, bazı insanlar ağlamasını hiç bilmiyor. Bazen ağlaması gerekenler gülerken içinin ağlamasına yardımcı yar damlaları gerek.

-Ağlamak aslında yarınki mutluluğun muştularıdır. Beni ağlatığın sevdanın ıslaklığında her damla kadar hecelendim hasretine.

-Ağlama numarası büyük olanlardan kaçtım.Bir damla inerken niyetiyle iner.Sevdiği için dökülen her damla ab-ı hayatındır.

-Yürek yağmurlarında ıslandım.Yağmurda ıslanıp gezmeyi severim. Her damlasında senli düşlerim ıslanır.

Çentik atıyorsun sevdanın duvarına.Beni sevme finallerine çalışıyorsun. Çok dersin dersiyim biraz.Çok kalabalığımı kendine benzetme finalisin. Bir çentik daha sevgilim.Nefesinle aynı heceleri okumak, aynı nefeste aynı nefsi tartmanın ötesindeyim.

Zamansızlık kendi amansızlığının çeperi sermiş. Serildiğin umutların vadisinde akıyor güzel yarınlar.

-Başka zamanda, bambaşka bir zamanın adılıyım.Senli her ismin yerine geçiyorum. İyi niyetlerin,iyelik eklerini çekimliyor. Benimsin diyor ilgi eki.

Tedirgin cümleler gibi kitabımızda ılırsı durma. Duruşun, kadınsal karakterin bütün kadın kitaplarını özetlerken...Kendine güvenip beni çoktan çok sevmeye aday oluşunu sevdim.

Umutumun uçurtmalarına seni yazdım.Bu yaryüzü bizimse, sen de hep benimsin, benimle aynı esintinin eşitlemesine sevda yelisin Şulenar.

-Astronomik değeri astrolojik tavrınla özdeşleşmiş astronominin yeni

yıldızısın.Kadınsılık ışıltının yeni yıldızısın. Bense gök bilimcisi olarak bu yeni, bu farklı, bu ışıltılı, bu narinliğin yeni tanımı,bu ruhu sıcak,bu özlemleri volkanik, bu içsel hazinenin enlerini incelemeye geldim.

-Gök bilimcisi olarak yaryüzümden yıldız gibi kalışını inceliyorum.İnceliğin aydınlatıyor hasretlerimi. Ay yüzünde gecelerim uzanıp uyuyor hayallere. Gündüz de gün'eşim gibi aydınlık özlemler yayıyorsun.

Şimdi uğruna gül deren, gül dervişiyim. Dervişliğim, biçareliğim kadar içten, mistik, bir o kadar sağlam temellerin duruşmasına kafiye. Bir gülün bir gülle aşka kanaması kadar kırmızısın hayal sahilimde.

*Seni daha çok kıpkırmızı bir gül ve onun üstündeki kabarcığa, damlaya, gülle sevişken olan o damlalar gibi hissediyorum.

Ve senli o kırmızılar sonundayım. Kıvrımlarımı toplamış, eskizlerimi gömeçlere teslim etmiş,girdapların mağlubiyet bandını koparmış, sadece aşkının kopuşundayım.

Son kullanma tarihi yok bu senli aşk ilacımın.Hastayım sana. İlacım olarak gönül başımda durmanı istedim.

Boynu bükük harflerin sözcüklerinde kalma. Çok okunan bir kitap gibi kitabı sözlerimdeyim. Çok izlenen bir film gibi baştan sona yeniden seni oynuyorum.

-Çok bilenen bir söz kadar özümü meşhur ediyorum söz yazdığın yazgılara.

-İmalarının imlası doğru.Yazımı doğru olan bu aşk yazgımızın duru cümlesiyiz. -Dedim ya duru bir cümleyiz, gereksiz sözcükleri taşıyan başkaları yok sevgilim.

Hayrettin Taylan

Aş/kent/ten Ayrılıp Köyüme Dönüyorum

Prosedürler dürüldü ya'saklı ruhumun derinliklerine.

-Çarmıha giren umudum dumanı yükseliyor bahtsızlığımdan.

-Asi değilim, yan tarafım ak deniz.

Figüransız aşklara Fransızım. Örtülü özlemlerime el uzatıyor lain Fransızlar...Bu yüzden Sütçü İmam olup kutsi sevilerime el uzatan küffarın ferini söndürme savaşındayım.

Aşk seanslarına katılmak, şişman yalnızlığımdan kurtulmak istiyorum gayrı. Bu içsel savaşın ışınlarına sevi denizler ürettim gözyaşlarından.

Kimsesiz ormanların dara/ğaçlarında asılıyorum selvilere. Huyuma sular karışmış olmalı. Kirli emellerin nadaslarına bırakıyor h'iç'in casusları.

-Ke(i) hanet aynı duruşun çizgisinde tespihini çekiyor duasız özleyişlere.

a) çatışma arasında tokluk filmim oynuyorsa da inanma Dilnaz.

-Peydahlanıyor hüznün kendi geçmişine. Zimmetine kedersizlik geçirmiş gibi hep melankolik sızılar yollama aşk ummanıma.

-Vurgusunu gözlerine,özlerine, sözlerine, sevgilerine tümleyen özel özne olmaktan uzaklaştırma. Sen hep yüklemimdin.Bense vurgulanan aşk işçin yani özünden sonraki özne.

- Adil cismaniyetimin iyelik eklerinde çekip durma beni.Öyle eklerle senin yerini tutacak güzeller sunma bahtıma.

-Sen işte sen ...Bak gördün mü a/dıl-

Kayıt dışı dokunuşlarımızı k'atıyorum ruhumun derinlerine...Bilinçaltımda kalsın senin idlerin.

-Lügatte açıklanamayan özünün son sözcüğünü açıklasın aşk.

-Neşter vurduğumuz can kırıklarının canı için güzel demlere demlensin sevgilerimiz. O güzel yüreğinin süzgecinden beni geçir.

- Kendi sıcak istemlerinin g/izli adımları başlasın ruhani bilinmezliğimize. İm/kansız bir cümlemin sırrı olalım. Mistik y/aralarımı kutsasın Nesimi...

-Sensizliğin derisini yüzün aşkın yüzüsüzleri.Bu çağın N'esimi benim.D/ erim yüzüsün yeniden canlanıp gitsin aşka.

-Ki Leyla hançerliyor han çerilerimi.Bu yüzden kanıyor sen halim.Kökünü ayıramadığım sözcüklerin gizinde kalmak manidar mı ki Dilnaz.

-Gün/ahlarımın kumbarasına senden de gelsin bir göz haramlığı.Ya da aşkın için mubah say bunları.

-Ç'alınmış bir muzik kutusun içindeyim. Cinler şarkı söylüyor. Besmele çekme. İkimizin sevdiği şarkılar. Bu yüzden dualarıma dokunuyor bam t/elin

-Par(ç) alanmış bir geleceğin yokuşunda yorulma eskimez güncüllere. Bir/az daha ç/ok sapla yüreğime. Y/aralanmak aşkı bilmektir.

Ş(ah damarın kadar yazgısal gelişsin ömrüme -Özetsiz anlatılıyorsun can dilimde.Kitaplara sığmıyor,içime sığmıyor, bu özleyiş.Aş'kent/ten gidip köyüme dönüyorum Dilnaz.

Hayrettin Taylan

Aşağıdakilerden Hangisi Sevgilim

a) Tek amacı ilim ve gelecek olan güzel.

- b) Biraz ders, biraz aşk, biraz yaşam olan
- c) Tek amacı aşk ve eğlence olan.
- d) Ne aşk, ne ilim ikisinden biraz
- e) Beni her zaman, dersi arada seven.

Bu soru karşısında zorlandım. Neden ben?

- Doğukan: Gözlerin aşka çağırıyorken sen yanımda değilsin cevabı ne?
- Elifsu: Gözlerim gerçek bir güne güneş olacak.Sen o gün karanlığım olursun yeter.
- Doğukan: Sevgimin doğusu hep güneş medeniyeti.Bütün büyük aşıkların yaşadığı toprağın kokusuyla büyüdüm. Mecnun,Ferhat,Kerem,Mem-in soyundandır aşkım.bakışım mağrur ve yalnız sana yönelik. "Seni Seviyorumu "kendim kitabımdan sana akıtarak açtım yelkenlerimi. O pınarlarda kalmak, o bir daha karalara ayak basmamak.Kara bahtıma,kara sevdanın berraklarını ekleyerek geldim.
- Elifsu: Aramızda kültür farkının oluşu, aşka yeni Çin Seddi'mi?
- Doğukan: Aşkın tek seddi var. O da gönüllerin aynı ekvatorunda elektrik üretememesidir. Gönüllerdeki barajlardan herkese su verilemez.Oysa sen Keban barajısın ve bana elektrik veriyorsun?
- Elifsu: Aaa! Yüreğim baraj mı?
- Doğukan: Şimdi bu kadar.Yarın beni seversen okyanuslar senden beslenecek.Sen su, bence çöl.Çölle suyun kavuşmasındaki yağmurlu türküyü dinleriz bir gün.
- Elifsu: Bir aşk türküsünün nakaratında yazılmak nasıl olur Doğukan?
 - a) Yüksek sevginin sevgisizliğinde yeniden sevmek.
 - b) Yüksek ruhluluğun özleminde özel olmak
 - c) Sen benim canımsın
- Doğukan: Doğru cevabı yazdım. Sen benim canımsın. Biri bu sözü kullanmışsa seni kendisi kadar seviyor.
- Bu da aşkın zirvesidir. Sevdiğini kendisi kadar sevmek aşkın son tepesidir. Bir insan kendisine zarar verir mi?
- Elifsu: Sende benim canımsın.
- Doğukan: "Aşk ulaşılmazın tatminlerine açılan duygu cephesidir. Herkesin bu cephede savaşı vardır.
- Gözler, tenler, dudaklar, saçlar, bacaklar, göğüsler, eller, bu savaşın dış cephesi. Sevgi, ilgi, kültür, güzellik, huy, güven, karakter, tutku savaşın iç cephesi.İki cephede denge kuran bu cephede savaşı. Birçoğumuz tek taraflı (platonik) savaşıyoruz.
- Elifsu: En güzeli platonik olandır. Platonik aşk bence en gizemli ve zevkli tarafıdır.
- Kendince,gizlice birisini sevmek. Hayallerinde yaşayan, uyurken, gezerken, yazarken, hatırlayarak yaşamak.Onu görünce içinin alevlenmesi.Onu görmek için onun etrafında dolaşmak.Aceplerinde olmak.
- Doğukan: Demek ki platonik bir aşkın var.
- Elifsu: Biz şu an lise 3'teyiz.Lise 1'de ilk aşkım edebiyat öğretmenimiz Eniz'di.Onu o kadar severdim ki.
- Okulda hangi görevi varsa bende yanımdaydım.Edebiyat kulübü, tiyatro kulübü,hangi etkinlik varsa Eniz Hoca'nın yanımdaydım.Hayallerime, duygularıma, her şeye güneş oluyordu.O, hiçbir şeyin farkında değildi.
- Beni çok severdi. Bilgili, şair,sosyal ve kibar biriydi.
- Çok da komikti. Ruhun sarkacında rastlarsak sohbet ederdik. Sonra öğrendim ki evli.Onun evli olması beni çok üzmüştü.Platonik aşkım gün geçtikçe eriyordu.Lise 2'de okuldan ayrıldı.Bir dershanede çalışıyormuş.
- Gidip o dershaneye yazıldım. Yine o, yine ben... Onun yanında dünyanın en mutlu insanı oluyordum.

Aile dostu olduk. Ailece gidip geldik.

-Bir gün eşi çocuğunu bize bırakıp işe gitmişti.Evde ben vardım.Onun oğlu, oğlum gibiydi.O gün okula gitmedim.Onunla ilgilendim.Eniz hoca, eve erken geldi.Kapıyı çaldı.Oğlunu almaya gelmişti.

- Elifsu: Hocam, siz eve gidin birazdan getireceğim. Mama yaptım yedirip getireceğim.
- Eniz Hoca: Peki Elifcik...

-Bana Elifcik demişti. Küçültme eklerini kullanmak çok özel sevginin tarifidir. Ben artık Elifcik olmuş-

tum.Bu hitap beni çok mutlu etmişti.Bu mutlulukla oğlunu kucakladım onun evine gittim.

-Evde bir o birde ben.Oğlunun oyunları ile daha mutlu oluyoruz.

Bir ara oğlunu sözde kızdırmak için Eniz Hoca'nın dizine oturdum. Bak baba benim

-Oğlu gelip beni itmeye çalışıyor, Oğlu: Baba benim, Baba benim diyordu.

-O, öyle dedikçe ben inmiyordum. İlk kez ona bu kadar yakın oldum.Dünyanın en mutlu insanı bendim.O gün ölmezsem bir daha ölmezdim.Mutluluktan gözlerim fıldır fıldır,kanatlanmışım.

Eniz hoca, önce bana Elifcik dedi.Sonra küçük bir oyunla dizindeydim.Bir ara saçlarıma dokundu.

-Bir dokunuşun ömre bedel sevgisini yaşıyordum ki kapı birden açıldı. Kapı açıldığında eşi geldi.

Sayfa 1

-Manzara Çok kötüydü. Eniz hoca oturmuş, ben dizinde, oğlu beni iteliyor. Bir aşk oyunuydu benim için.; ama eşi için çok şey demekti.

-Kapıyı açar açmaz bir çılgılık attı.Ve ben heyecandan hocanın kucağına düşüp bayıldım.

-Ayıldığımda kavgalar hala devam ediyordu.En sevdiğim insana zarar vermenin üzüntüsünü yaşıyordum.

Eşine dur '5' dakika dinle.Durum çok farklı anlatamadım.Evden kaçtım.Sonra, akşam evini aradım.

-Eşi çıktı.Eşi ne kadar hakaret varsa yaptı.Bense,durumu anlattım.Her şeyi anlattım. Eniz Hoca, dünyanın en iyi insanı bunu asla yapmaz. Biz oğlunuzla oynuyorduk. Öyle tehlikeli bir oyun oynadık.

Eşi bir türlü kabullenmiyor. Sonra öğrendim ki boşanmışlar. Platonik aşkım artık yalnız yaşıyordu.Ama eski Eniz değildi.Çökmüş ve bitikti.O komik adam, o bilgece tavır yoktu.

-Bir gün kaldığı yeni evine gittim. Kapıyı açtı.Şarap içiyormuş.

Hayatında ilk kez böyle bir şey yapıyormuş.Yarı sarhoş olmuştu.Hocam belanız geldi. Sizi mutsuz eden belanız geldi.

- Eniz Hoca: 'Hayat, bir sınavdır. Hayat, anı yaşıyorken anılaşmaktır.Hayat beklentidir. Hayat arzular yumağıdır.Hayat, tatminlere ulaşma zirvesidir.Hayat, sevgiliye varmak ve onunla yaşamaktır.Hayat, yalnızlığın yalnızlığını yaşamaktır.Hayat kaderin merdivenlerini bir bir atlamaktır.Hayat, Hayattır.Siz orda sevgi keleşiydiniz.Sevimli, tatlı, bilgili bir keleş olarak geldiniz hayat adasına.Her tarafı sularla çevrili hayatım.

-Yüzme bilmeden başka aşk adasına geçmek zor.Sen yüzdün, iyi yüzdün.

-Son zamanlarda anladım platonik sevgini. Sınırsızca yaşamana kapı açtım. Platonik aşk asıl aşktır.

Tatlı yaşamın için bütün kapıları açtım. Ama tek kişilik bir aşk ordusu olarak yaşadın. Kırık ikindilerde yalnızlığın valsini yaptın.Kır ikindi yağmuru gibidir platonik aşk.

Yağmur yağar,bir yandan güneş var.İslanırırsın; ama güneş seni kurutur.

Oysa aşk ıslanmaktır, yüreğine kadar damlaları sinmektir. -Aşk, iki kişilik dünyanın

en büyük sevgi ordusudur. Tek taraflı asla insana zarar vermiyor.İki kişi, iki dünya demektir.

-İki kişinin aynı duygu ve denklemde bir dengeyle yürümeyi gerektiriyor. Seninle aynı duygu denk-lemde denk olmak, dengin olmak zordu.Evliydim.O da yetmez.

Ruhun elektriğinden çıkan çarpıl_manın tesiri seni bana ışık ve aşk olarak sunmadı. O yüzden benim için dünyanın en tatlı öğrencisisin?

- Elifsu: Sadece tatlı öğrenci mi kalacağım?

- Eniz Hoca: Ötesi, emeğime, duruşuma, kariyerime, etiğime, atılan bombadır.

- Elifsu: Hocam çok abartıyorsunuz bence. Hocasıyla evlenen bir sürü öğrenci var.

- Eniz Hoca: Nadirlerde değil nadasa bıraktığım kalbim...

Senin hayal dünyanın sonu beyaz bir gelinlilikle bitiyor.

-Bense, beyaz gelinliğin yanındaki şık adam değilim.

-Ben A şıkkı değilim.

- Elifsu: Peki A şıkkı değilsiniz de hangi şık...

- Eniz Hoca: E'dir Emek, Etik, Elem, Elveda...

A' Aşktır, amaçtır, arzudur, asılmaktır.

Ben senin sorunun E' şıkkıyım. Yanlışlar doğruyu götürmesin.

-Sen beni gönül dünyana yazdın.Şimdi duygusal silginle yavaş yavaş sil beni.Beynim sünger gibi.

Hep iyileri emer.Sense daha iyiliğin meleği.Seni arzularıma köprü edemem.Oynayamam seninle.

Açık sözlüyüm. Elveda

- 'Sen güllerin suyu
Kokun bir aşkın geleceği
Dikenlerine gelen her yılan değil
Senin dengin renginde,allı pullu ol ruhuna.

Seni bulur aşk. Senin olur aşk.

- Elifsu: İşte Doğukan: Ben buyum.Yüreğime inen ilk aşk tohumu bu oldu ceylan gibi yayıldım.Yüreğ-im Nagazaki.Tam iki yıldır hiçbir duygusal yaşantı olmadı.Ben birinci aşk savaşındaki atom bombasının

Artıklarıyla yok oldum.Yüreğimde her erkek yaşayamaz.Sen Eniz Hoca'ya çok benziyorsun.

Sanki onun Oğlu gibisin.

- Doğukan: Atom bombasının tesirinden seni kurtarmak beni mutlu ediyor.

İlk aşklar hatta bütün aşklar insanın kalbinde bir leke bırakır,lekene saygım var.

Kalıntıları hayatın her anında bu benzerinde canlanır.

-Sen benim canımsın. Ve dün gece öğrendim,Eniz Hoca'nın babam olduğunu. Bu da aşkın sürprizi.

- Elifsu: Nasıl olur...

Doğukan:- Babam yurt dışında görevdeyken imam nikahıyla annemle evlenir bir aşk masalından ben doğmuşum.

Annem doğumda ölmüş.Anneannem beni büyütmüş.Babam,İstanbul'a gelmiş bir daha gelememiş.

Araştırmış bir ömür bir türlü ulaşamamış. Şiir kitabı çıkınca,anneannem oradaki maılden ona ulaşmış.

Masal uzun işte...

Seni kapsayan,yüreğini tarumar edecek şeyler için bir filizsin.Minik kalbin Kaldırır mı ki seveda dağını.Ben dağında bülbül olarak yaşayabilir miyim?

Yoksa sevda duraklarında beklememeli miyim? Hani biri teleferik yapar da dağına rahat gelebilirim.

Elifsu:-Yüreğime hükmettin,sıcak dünyama iklim oldun, benimi sardın.
Bu sürpriz aşk masalımın beyinleri durduran sürprizi.Sen benim iki kez canımsın şimdi.

Hayrettin Taylan

Aşık ve Açık Veriyor Gelemeyiş Nedenlerin

seni sevdikçe tüm şiirler diz çöker dizelerimde
imgeler bitmeden, sevgimin diline manalar denizi oluver
veballer cemaline kadar niyetlerinin kafiyesini sererken
başa başa kalmanın yangınlarına sözcük bağrım hazırken
bekleyiş surlarında sızan sırların pak alnıyken
alın yazımın dibinde Yusuf luğum büyürken
sen züleyha kentisin, gönüller beni senle bilirken
sakın gelemeyişine pembeler zinciri kurma
açık veriyor gelemeyiş nedenlerin

2...

Düşlerin siner ruhumun yıldızlarına gecelerine tutulur ay yüzün
Yokluğunun simgesinde dilsiz resimler konuşur
Yüzünün güleç halini tasvir eder görüşmek
Sensizliğin mahşerinde uyanır kavuşmanın bülbülü
Senli sözler okur , senli türkülerde halay çeker gülün
varışın yüzölçümleriydi yüzünün kenti
Kent nerede/ sen nerede/ bu İstanbul çok uzak, aşka
3...

Umudun raksında uyandım hüzne
Sen yoksan yanımda, her gün hüznün şulesidir
Yanıyor tutkularım yüreğindeki sular yeter mi ki
eski aşkların yüzü kadar imkansızlığa tümleniyoruz
Çok s'es(ş) li bir kalakalıştı
çok gelgitli gelin denizliydi yüzün
menzilinde sismik anlar vardı/ varlığıma sulak yarınlar gibi

3...

şule yanığı yüreğim bölünmezken aşka
Oya sürmeli ruh nakışında ciltlenmezdim yaraya
Hüznün sahilinde bırakamazdın/ gelmeliydin her halinle

mümkün iklimlerinle baharı getirmeliydin yeşil gözlerinle
hala kara kışa teslim olmuş kaygıların anacıl duvarının arkasındasın
ben baharın tüm ayrıntısıyım ömründe
bundan sonra bütün mevsimlerim benle şifrelenirken
hangi amacın kış uykusu kuşlarını yatırırın bağrına
hayallerimiz uçarken başka kayıpları uçurma sakın
buluşmalarımız üşürken, katılığını giyme sakın
hasretin beni bitirirken/

sakın gelemeyişine pembeler zinciri kurma
açık veriyor gelemeyiş nedenlerin
aşık veriyor gelemeyiş

Hayrettin Taylan

Aşısı Olmayan İknaların Aşk İlacı

Aşka bandırılmış hoşluğun tokluğu-1

Ruhun çardağında,tutkunun bardağında, yar dağında buldum seni
sorgulanışın güncelerinde sorusuz kaldım sensizliğimle
Vuslat tacirliğimin son kavuştağında türkünü dinledi dermanım
Tel tel döküldüm el'lere
hüznün hüzzamlarını reva gören kederin diliyle yazma bahtsızlığımı
Beyaz gelincikler arasında berrak düşlerinle sakla beni
çizilmiş kaderin haritasında dökülmüş yarınlar var
Bir yar var, bir yardan ırak demlere akmak için
Bir ser var, bir yardan firak verilislere kesilmek için

Bir gün gelirsine ekmek olmuş sevi fırıncısıyım-2

bir günlerin kanadına gelecek günlerin talihini asmışsın
omurgası sende kalan sevi köprülerin aşk bağıyım
seyyah sevgiler derledim yolsuz, sensiz her deme
yakarışların fitilini çeken algıların selindeyim
dile gelmeyen dilsiz düşlerin bendeyim
Damlalarının barajında toplanır sızılarım
Suzilerin yanar bağrımın elektriginde
menzili senden ırak, çırak, mavimtrak özlemlerdeyim
Şeni kendimle bulduğum üst benliğin son katıyım
İnemem sensiz inemem egolar çatı olsa da

Gitmene düşen düşler sonrasının son sözüyüm-3

gitmeme düşürdüğün terk edilme anın aşk atasıyım
G'özlerime kadar seni görüyor dünyam
gidemem yüreğinden
Susuşlarının sol yanında yollarım kerteler yadını
asi sellerini salar damlaların
beni alır bir benin, bende kalır ıslak hayaller kenti
sürüklenirim unutamadığım yarınların aşk dibinde

hıçkırıyor buluşmalar, dile geliyor dilsiz kalışlar
diz boyu yalnızlığına karışıyor aşk son şavkı
özetliyor halı da hatırı da bilemem yar bilemem

titrer bahtımın duvarı, çöker aydınlık sevdaların künyesi içime
isimsiz suskuların konuşur yar ile yara dibinde
dinler ağlarım,
sever ağlarım
bu da aşka dahili ve harici

sen saati hala senin gittiğin yerde saat hala aşkı ben geçiyor-4

mutluluğa ayarlı saatlerin on ikisi gibi onunkisi
çalamam sensiz zamanlarda çalamam
yaşanmışlıkların zili bozuk dersi uzatır algılar
senli bir olgunun dersindeyim
bitiremem dersi bitiremem

sanrılı fayları kıran hazanların son baharı olamam yar olamam
filiz kalmış özlemlerin falezlerimde ıslasıl düşler biriktirir
sürükler beni sensizliğin sonsuzluğuna
kendimi bulamam sonra yar bulamam

delirmişe alışmış aklın diyemediklerine deyinceler- 5

delirmiş bekleyişlerin akli vataniyim
bayrağını astı aşk
gözlerin yıldız
kaşların hilal
içimi kanatışın kan
bir bayrağı tümlüyor her halin
şimdi hangi tenin toprağı helalin
şimdi hangi fenin denklemi cemalin

bir gönül aynası olayım ol vakilerin yansısin
bir hüner güneşi olayım olasılardan aydınlansın
bir ömür damlası olayım gözlerinden akanları toplasın
bir aşk katığı olayım sevi yemeklerinde ömrüm pişsin
bir sen vatani olayım tutku bayrağın yücelsin dilinde

gizlendiğim mumyalarda sen çıktın ben eridi -6

gizlediğim, mumyaladığım gönül ummanımda çıkartsın seni hayat
rotamın yarınlarına yar olsun bir günlerin ya da son sözlerin
kenetlenmiş dünyanın sonralarına dizilsin ilgilerin
yüzyıllık eşkallerin dilinden anlatılsın sevgilerin
hissettiklerimin adı konulsun sislerinin kapattığı kapılmışların kapısına
gülüşünün son baharında doğsun önce aşk, önce aşkının güneşi
beni orada senle aydınlatsın ,ışığın, enerjin, sarılışın

Hayrettin Taylan

Aşk-ı Ademin Aşk Sahifeleri-23

'O,artık kendini biliyora'

öksüz bir gönlün ıssız çölündeyim
Sensizliğin çetelesini yazıyor heveslerimin h/ecesi
imkansızlığın rampasında sana düş/üyorum
asi bekleyişin buzulları eriyor
Damla damla seni not alıyor berrak seviler
dökülüyor isteyişler sen ile ben arasındaki derinliğe
y/atağını bekliyor beklentisizlik
Soyunuk bir hayal cana can oluyor
Beni senden canlandırıyor aşk ve hasret
yarılıyor y/aramın s/öz toprağı
Beni okuyor kelimeler kurumuş sevdâ sayfasından
buluşmanın elleri uzanıyor bir günlerin tayfasından
çaresiz kalışlarımız ısınıyor volkanik içselliğimize
y/akıyoruz uzakları
Yakıyoruz yakmayı

gelişini bulan baharın harında közleniyor aşk
gelişine açılan çiçeğin yaprağında meyve oluyor aşk
gelişine yeşillenen ormanın ortasında esiyor aşk
gelişine büyüyen her şey, her deminden süzüyor aşkı

Başımı döndürüyor sen ve dünya
Ay bir yandan şem bir yandan sen bir yandan
gecemin hecelerini yazıyorsun usulca

ötekiliğin can aynasında taranıyor yalnızlık
hercai bir sende kalışın dirhemine yazılıyor özlem
n/arımda korkuyor meyve dalın
Sıcağımda eriyor gül helalin
bizli köprülerinden geçiyor cemalin
aşk şafağında ötüyor bülbül araftayken
Beni cennetine alman için hesap defterimi yakıyor ebailler
Gayrı bilesin dün doğmuş bir bebek gibiyim
Sana geldim, sende büyümeye geldim

Hayrettin Taylan

Aşk-i Sani

ay-şemi eritirken

Gelmeyişinin kopmaz kıyametindeyim
encam can kırıklarını
serencam hayal kırıklarının camı
bense pencereni kıran uslanmaz maşuk

kerameti biten bir "keremim" işte
aslı olsa da ne yazar
in, cin aşk oynarken yaramda
marifet seni unutmamakta
fazilet seni hep anmakta

yanılığının eğik düzleminde sen
sevginin doğrusunda ben
hayretin sızar,
hay'rettin olur yadım

seyr ü nazarına kadim olmuş adım
tekmil veren aşkdünyasının İsa'sı gibi
gitmişim yarimin mehdisi olmak için yarına
beklemişim dünyanın sonu bekleyen pür ü pak gibi

daha çok yalnız olmak için çıktım yalavüzlere
ucu, bucağı sende olan kılavuzlara
sığıniş bir sarılışın küvezlerine
bekleyiş bir bakışın çözümlerine
geliş bir ömrün aşk sözlerine
kalış senden sen'e sani olmamaktır
kani kalmaya ayna kırmaktır yar

Hayrettin Taylan

Aşk Elma mıdır Anne

Şulenar:

-Aşk elma mıdır?

Şairzal:

İyi bir elma olmak lazım

Sonra yarım yarım yaşamak lazım. Hayatın yarısını yarine, yarısını tüm hayata sunmak için elma olmak lazım....

Sakin elmanın içinde fikri bomba olmasın.Bağıl fikirleri sevmem. Aslında yasaklı elmanın mantığı budur sevgilim.Kendi kalıpların, bağışların, fikri doğmatiklerindir yasaklı elma...

-Hiç kimsem yok, sen herkesimken. Yasaklı elma gibi gelme cennetime.Ben ne ilk insanım ne de peygamber. Yasaklı elmayı yememek için direncim olmaz.Sen dünyanın en tatlı, en kırmızı elmasıyken zaaflarımın suyu çeker. Keyfin resminde keyfimi kaçıran hüznü,huzurunla kov sevgili... Tuvaline al beni. Çiz beni dudak uçlarımla.Rujlarının rejimi başlasın. Artık sen yeni bir aşk yönetimisin. Kırmızı rujunun rejimiyle başlar ilklerimiz, ilkelerimiz.

-Sevi bayrağımız sallanır gönlümüzde. Sen salına salına gelince dalgalanır.Algılarımın yeliyle aşk kendine sıralanır.

Şulenar:

-Açtın sürgüsünü kimsenin girmesi imkansız kalbimim kapısını. Saflığım sadece sevmek.Kandırılmışlığın zerresi yokken.Kendimi sende ütülü bir sevda perisi olarak gördüm.

Başkalarının kırıksık sözcükleri, en sıcağımdaki psikolojik akışları da görmezlikten gelerek sana geldim.Kollarım onların istiyordu....

-Lav lav döküldüm soğuklarına.Eridim, kendime geldim.Şimdi sular gibi aşka su dersi veriyoruz. Su kadar sevi akıyoruz, su kadar berrak yaşıyoruz aşkı.

-Denizimiz masmavi, güzel algılara teslim.Kabarcıklar arasında tutkum, seni sen kadar seviyorsam engelli engellerden bana ne?

Şairzal:

Aşka aşıklığın müdavimiyim.Seni muhkem kılan ruhumun aziz perdesiydi.Herkes içinde herkes gibi değildin.Ben gibiydin. Benzerlerimizin eşitliğinde tartıldım sevgine.Aynı eşitlerde soyut ve soyunuktu sevgimiz.

-Art niyeti yoktu. Güzel bir geleceğe teslim olmuş düşlerin sahibiyle sahibesini oynadık.

-Hüznün kirli yüzü yoktu. Hazlara teslim edilmiş yarınlarımız yoktu. Sen kadar sana güvenli bir denizdim.Sevmenin yüzmesini öğreniyordun.

Kendine aşık sular gibi duyguların da yüzüyordu. Kendinden habersiz anlar gibi kendinle haberdar oldun.Büyümüşlüğün filmini oynuyordun.Büyümüştün ve artık çok derin bir şairi etkileyecek, besleyecek, onu ruhunda esir edecek kadar ihtişamlıydın.

-Beni böyle Muhteşem Süleyman yaptın. Beni böyle fethi zor denizlerine ünlü denizci, seni çok sevici Hayrettin Paşa yaptın.

Şulenar:

-Çok temiz, aşk kokulu bir denizdim. Derinlerde beslediğim sevdalarım, sevgilerim, hasretlerim, hazlarım, azlarım çoklarım vardı.

Belki duyulur sesim diye bağırdım içimden. Sen denizime geldin.

-Sözleriyle yüzen , duruşuyla güneşlenen, aşka aşıklığıyla teslimlerini sunan seni gördüm.

-Sözcüklerin sahilin kumları gibiydi.Ben sözcüklerinin kumsalında güneşlendim.Ruhumu besledin. Meğer derin manaların aşk perisiymişim.Meğer, değerli bir inciymişim.İnciliğim yazdın.Türk şiirine, edebiyatına ve bizim aşkımıza ilham olmanın bahtiyarlığını yaşıyorum. Senin gönlün değişirse dünya değişir.

Şems -i Tebrizi

Ben de değiştim, bende yeni bir dünya oldum.

Şairzal:

Aynı ses çarpılmış sesinde toplanır yüreğim.Sesinle yazılır yazgımın şarkısı. Sözlerimin tohumu yeşerir.Benim cümle tarlarımında ırgatlık eder güzelliğin.

Bensizliği biçersin.

Elinde orağın vardı. Kendine hasat olmak için yüreğimde sana karşı olanları biçiyordun.

-Aşk harmanımız oluyordu.Hasadımıza doğru hasetler başlardı.Hasetler sarardı etrafımızı.

*Artık aşmalısın, her şeye rağmen.Bu sevgiye rağmen aşmadığın tepeler varsa, cadılığına süpürge verecek masal üfürükçüleri yanında olacak.

Bir bumerang öyküsü değil sevmelerim.Anlara göre değişen tavımlarım yok. Gerçeğin denizi çekmiyor bizi.Henüz bir zerre gerçeğe zaman olamadık.

-Acıyor gerçek.Giyotin ağzında üzüntülerim kesiliyor.Sevdiğime kavuşamamanın mamasını vermiyor kader.

-Kederli olmayım da kim olsun.

En şiddetli bağırışlarımı duymuyorsan hangi iç sesi seni yanıma getirecek.Hangi ses... Hüzünüm koyulaşıyor minimize kederlerin başlıyor.Gitmeye yakın bir uçurumda açılan bir çiçek oluyorsun.

-Kokun kalacak, ruhun kalacak, esirliğin , hüsranlılığın, aşamadıkların, yaşayamadıkların, diyemediklerin.Kalacaklarının açacakları olacak.Ben seni hep açacağım aşk gibi. Yanımda olmayı istemez oldu alemin kalemi.

-Demek sen yaşanırılığımın güzeli değilsin. Hayallerimin istediği, ruhumun sardığı; ama gerçeğin kendine saramadığı anlar perisisin.

-Sevinçleri kopartılmış en sevdiğim meyve gibiydin. Tatlı mısın ekşi misin hüzünlü müsün benli misin bilemedim ki?

-En yakınında örülen psikolojik tepeleri aşamadın.Aşkı büyötmeye mecalin yok;

ama aşkı büyüleyen bir perisin.

Oysa sevda gülüsün. Sevda gülünün kokusu olur, yükü olmaz
Kokun huzurdur, aşktır, sevinçtir.Sen istediğim gülün kokusu, sen istediğim her
şeyin kırmızılığısın.

-Savaşımda öl, ölümsüz aşkınla yaşa gönüllerde.

Bir kılıç ucu sinene battı diye cepheden kaçma.Adımların senden önce akmalı.Bir
eziyet ezmesi yaşıyor dünyan. Acılı bir sos gibi susma uzaklarımda.

-Sen tatlıyken , sen aşka tatken üstüne serpilen acılı soslar olma sakın. Acılı
ezmelerle ezdirme dünyanı. Sevginin ölçüsü dünyaya sığmazken; sevgini, sevdanı
üç beş önyargıya sardırırlara karşı, karşı konulmazlığıyla gel gerçeğime.

-Yeşil gözlerinle başlat gerçeğimizin baharını. Ormanlarında kalan aşk aslanın
olayım.

Şulenar:

-Sus, eritme yüzyıllık buzullarımı.Benim cephem senken tanıdık oklarla
vurulacağımı nerden bilebilirdim.

-Zehirli, kaygılı, önyargılı psikolojik oklarla kalbimden vuruluyorum.
Aldırma, dünya yıkılsa da senin olacağım.

Hayrettin Taylan

Aşk ateşinin atesini diye alevlerim ağıladı

Ş...

başlar r'engin sesinde sensizliğin sessizliği
yaka paça götürülen kelle paça umutların sonrasındayım
varsın ; ama yoksun kadar, yosunlarını sarmış kavuşmak kayası
sözcüklerinin gözleri kalbimde / cümleten ıslandık, uslandık sana
öpücüklerin kabarcık duruşunda/ cümleten ıslandık, uslandık sana

U....

döküntü bir geçmişin hüzzam sesinde duruldu geleceğim
miskinti bir halin hazan ruhunda aktım zelaline
keskinti bir gelecek kesiyor, kesifleşmiş keşfini
birikinti, bir suyun azizliğinde toplanıyorum ruhuna
serpinti bir anın bakisiyim savruluyorum sevdana
beklenti bir zamanın ortasında yavruluyor adıllar
saat şimdi değil, hep seni çalarken / dilsiz sultan olarak kalma
sağır sultanın aşk tanrı kıl beni severek

L...

mahrem özlemler giydirdi hasretimi
muştuyu iğne deliğinden geçirdi feleğin
anların rimelleri aktı göz'elti gönlüme
şeytanın maneviyatı bitti seni sevince
çünkü seni sevmek sevaptı, cennetine cevaptı

E...

muhayyel kokunun sızısında yıkandı içsel denizim
sultan süleymanlığım aynasında tarandı sevi dalgalarım
bahtımın tahtasında yazıldın düşlerin şeceresine
seninle aynı hecenin gecesinde ömrümü aşıladım
aşk ateşinin ateşinin diye alevlerim ağıladı sıcaklığına
damla damla söndü özlemlerim
yapışkan hasretlerin atlasıyla aynı renge rendelendik severek

M...

sensizliğin temasında yan yana olmanın resmi geçidi çiziliyor
bungun çiçeğin kokusu gibi öylece açıldın ruhumun baharına
suskun bir çocuğun oyuncağı gibi öylece oynadın yüreğimde
seçkin bir güzelin duvağının duvarı gibi serildin sevgime
algın bir geleceğin papatyalarında berraklığını sundun
vargın bir umudun tanında kadınsal ışıltıyla boyadın içimi
utkun ve melez yaşanırılığa şiir olup kaldın üreğen sevdama

Hayrettin Taylan

Aşk Ben'im

Sıfırın son çizgisinde geçmekteyim.. Cesaretim yok bir olmaya ,yeniden sen olmaya! Ab- ı aşk suyu içmeliyim. Üçün düşünde hayallerim büyür. Ben,sen bir de bebek...
Mutlak bir bekleyiş, suskun heceler, beni aşka "buda " yapar Uzakdoğu kozmikleri.

-Korkuyu güle çeviren, gülü küle çeviren, seni kula çeviren bir inancın sayısızlığında bir oldum , birebir oldum.
-Kendi yalnızlığıma, umularıma, bekleyişlerime, sana olan sevgime mektuplar yazdım
- Bir veda mektubu yazmak istedim, bir senden kopuş, seni unutuş, sen ah ediş mektubu yazmak istedim.
-Alegorik hayıflanmalarım ile irkildim, ironik hazların gölgesinde kalakaldım.
Özlemlerimde travmalar geçirdim. Kendimden geçtim,geçilmez denilen ne varsa geçtim; yalnız bir senden, geçemedim.

Ölümün üşüttüğü geceye yıldızlar saydım. Buselerine besteler yaptım.
Yaka rozetime,yeni aşk takmak istedim, ay ışığında. Etrafımda etraf, yüreğimde bana acıyanların acımsı resim sergisi.

-Ha bire vurmakta kıyılarıma vuran, unutamayış. Ruhumda sızılar.
-Ruh halimden korkan yürek dostları aynalara dargın halimi bilmiyor.
Yalnızlığıma dökülen an, bulutsuzluğun simyasını şifreler.
-Halepçe'de ölen bebeklerin gözlerinde seni gördükçe, Şeria'da ölen en güzel kızın gözlerinde bakışını resmedince, bir şehidin sözlüsünün gözünde akan göz yaşları seninkilere hep benzetince, bütün acıklı anların sonlarında gözlerim hala nemleniyorsa,sana benzeyen birisini görünce kalbim yerinden fırlar olunca, söyle can gülüm, söyle aşk risalem, söyle sonsuzluk ummanın seni nasıl unuturum.
- Kimler yüreğimin çaprazlarında çarpılmak istedi kimler?
Rehindir tutkularım.Etrafı sevginin çitiyle çevrili,çevrimdışı, evrim dışı düşlerin yatırırlarında susarak uyuyorum.

Sürgüsüzü bir gönül kapısında izdüşümün düşlerime düşer.
" Her gittiği diyarda genç ve selvi boylu bir güzel sever,onun aşkında aşk şiiri olan Karacaoğlan,kırları aşan bir dönemde bir gün pınar başında genç ve güzel birine tutulur. Kırkinci sevgilisi gayrı odur. Onla yeniden izdivaç düşünürken, bir gün pınarın yanındaki servinin koyu gölgesinde onu beklerken, yıllar önce bir türlü unutamadığı, bütün şiirlerini ona yazdığı sevgilisi gelir,saçları beyazlaşmış, yanında yeni sevgilisi olarak gördüğü selvi boylu.

- Karacaoğlan:
-Yar bu kürede, sensiz yaşayan bir bezirgânım. Tel tel, çalındım, el el alındım.Seni aradım, seni taradım mısralarda.
İçimdeki tellere türkü oldun. Uzun havalarım da mızrabıma dokunmayan oldun.
-Özanlığım sensin, ömrüm sensin.Diğer selvilerin yalnız adı vardır, yalnız gönül sazi vardı. Sen bam telimden çaldın, sen öz suyumdan demlendin.
Bir bilsen özlediğimi, bilsen sözümün ince anlamlarını sen yollara düşer dillere türkü olan sözlerimde ağlardın.
-Unutuluşa tütsülendiğim aşk baharlarımın son çiçeğine açıldım.
-Söyle yar, bu yar ne arar yanında.
-Ben seni unutmak için güzellere şifrelendim, güzellere hecelendim.
Sen hep aşk alfabemin ilk harfisin, son harfine kadar bana yetme aşklar yaşattın.
Değer mi yar değer mi?
-Kim bu yanındaki selvi boylum ? Bu bir rüya mı, illüzyonist bir anın şaşkınlığı mı?
-Eski sevgilisi:

İsimsiz öpüşlerinin çürümüş uzaklığında seni aramadım, seni sormadım.Yalnız senin dudak tadıyla bir ömür çürüdüm. Ben seni sevdim, ben seni yaşadım. Gel gör ki sen aşkın ermiş değildin.

Sen aşkın elekçisi,sen güzelleri eledin, sen ayran gönüllüğün aynası oldun? Hangi kadın, hangi ince yürek bu sızıyla seven bir yürekte kalır?

-Sen bahtını kurşunladın, sen ahdinin mezar taşına bensizliği yazdın?

-Bütün dünya biliyor senin bana olan aşkını, sen beni sevmedin, sen beni unutamadın. Sen benimde eridin, sen buzullarımda dondun.

- Gelecekte senin gibi bir ozan daha gelecek,binlerce şiir yazacak sevdiğine, seni unutturacak.

- Biricik aşkımızın biricik kızına nasıl selvi boylum dersin.

-O senin kızın, o senden kalan tek sevgi tortusu. Bak pınar ağlıyor, bak yürek ağlıyor, sen beni unutamamışsın.

-Yürek kertmesi oynadığın son selvi senin kızın..

-Karacaoğlan:

Şimdi gönül depremlerimden, yüreğin felaketlerinden arındırdın. Sahi benim yanardağlarımdan, ne zaman alevin son bulacak. Neden sana benziyor diye, senden bir işvelik bulurum diye başka gönül frenkasındayım.

- Ve gülüm işte ben de Karacaoğlan'ın son öyküsüyüm. Ben yazdım, ben oynadım sende.

- Takvim düşlerime asılmıştır. Her gece senden bulamadıklarım yırtılır.

Unutulmaya yüz tutmuş yüzünde ay susar.Yıldızlar küser hecelerime. Seni dillenir yalnızlık, sen ile sen arasında uzar Samanyolu. Beni sana çağırır ,bekleyişin bulutları. Nemli gözlerinden buhurla yolla,yeni bir yağmurda aşka ıslanalım unutamadığım.

Hayrettin Taylan

Aşk Çayı

sen susma
sen sevmek kentinin gökdelenisin
ben örümcek adam
yasak aşklar duvarından sana tırmanıyorum
ıslak hayallerin son demindeyim

beni demle
seni içelim
şekerim yok
köl kül eri
köpük köpük yaşat sıcakını
sonrası tanrının kaleminde
benden bu kadar

Hayrettin Taylan

Aşk Dalında Düşen Düşlerin Afacan Çocuğuydum

‎ Benlik ağacında oturan iç çocuğumun meyve toplayıcısıydım.

Sıradan ve sırdan bir yolculuğun vardı...

Seni görünce aşk dalından düştüm.

Düş'tüm yüreğine hepsi bu Şehrinaz.

-Beni toparlayamadı aşk, hayat, kader ve sevgin.Bu yüzden meyvelerin her çeşidinde senin tadını arayan gönül bahçıvanıyım.

Sana sesleniyorum bu düştüğüm dalın üst kimliğinde.Nar ağacıydı.

-Kırmızı bir narı kopardığım anda sana olan kopuşlarım başladı.

Tane tane döküldüm, tane tane yandım yoluna. Bir tanem dediğin o günden bu güne kadar bir tane olmayı, bir tane kalmayı kalayladım.

Bir nazenin dal tomurcuğunda başlamıştı.Üstelik saymaya vaktim yoktu.

-Kaç taneysen o kadar benlik serdim,o kadar ömrümü verdim.

Uzat gözlerini sözsüz kalan sözcelerime. Aşkın ihtilalını yapan

gelgeçlerin ortasında başlasın gülüşlerin.Ki bir tebessüm belki bir ömür umut için besin kaynağı olur.

-Düne takılmak takıntım yok, eskizlerin içinde içimi çürütecek hiç tarzım yok.Ama bu sevda, eskisi de yenisi de yok Şehrinaz.

-O beni aşka çağıran gözlerin eski mi ki, o beni baştan alan yürüyüşün eskidi mi ki, o güleç yüzünle güller açılan anlar eskidi mi ki, o yüreğime damlayan gözyaşların eskidi mi, hangi sen, hangi senden kalan eskidi ki? İşte seven için sevgilinin hiçbir şeyi eskimez, sevdiğinden kalan her şey yenidir, ilk gün gibi gönlünde mumya gibi durur bilesin.

Barajlar gibidir senden kalanlar, vanasını açıp gitmek başka bir sevda felaketini getirir. Suların bahtımda bitene kadar içimde elektriğin bitmez.

-Bir zerre suyu bile sızmaz bu gönül barajında. Gidişin çatlaklar oluşturdu benliğimin bentlerinde. Sızıları kapatmak için demkeşliğimi kullandım.

Duvarlar, devirler, emirler, seyirler arasında arası açılmış aramızın

Aritmetik ölçümünde kendime gelişleri hesapladım.

Denetimi sızılarının elinde olan umudun yanı başındayım.Sızım sızlanıyor yüreğim. Gelmelisin artık.

Sessiz harflerin ömründe imkansızlığın salıncağında beni sallayan hayata bir bakış sunmalısın.

-Şen kahkahan toparlar onca hüznü. Ağrım, Ağrdı Dağı kadar yücelmişse yanı başımda Van kedisi gibi sırnaşık olmayışındır.

-Şimdi mucize ister enerji. Işıklarını ister istendik hatta isterik yorulmuşluk.

-Sakın yorulduğum deme, sakın bitirdim deme.

Beni yorma, bir öpücük kadar istendik ol dudak uçlarımda.Cümleler sussun, aşk kendine gelsin, sözcükler kifayetsiz kalsın...Öp beni senden.

Gönlümdeki ağrılara öğretme unutulmayı. Dert bankasının faizleri gibi artırma öylesine gidişlerimi. Veballerimi vebalara bulaştırma.

Bulantının iklimi yapıp çakırkeyif duruşuma kırıştırmasın hüzün kokan vedaların.

Hazanları ağlatan bakışlarının yılgınlığında yıllarımı yorma.Ben yolcuyum sevdaya. Gönündeki ışığı kesme, karanlık bir bahtın yolunda haz yatağına almasın güncül periler.

-Gem vurulamamış vurgunlarımın diline yabancı tavırların sözcüklerini ekleme.Bu sevda senden başka eklemeyi kaldırmaz.

Ki bekleyişlerimin ılıman ikliminde nemlerin buhurlarıma özdeş.Şimdi arınmanın süzgecinden sana geldim. Ben biraz içten bir ben kokuyor. Henüz temizlenmemiş yerlerim, yarlıklarım var.

-Safi bir nedim değilim.Biraz daha bekle, özüme kanıtlar toplamaya.

-Gidişinin yırtılmış demlerinin kağıt toplayıcısıyım.Peşinde yazılanlara rastlamak için kağıttan yazılmış sevdaları topluyorum ki ağıttan süzülmüş bir geleceğimiz olmasın.

Hiç çözülememiş ve hiçliği yücelten sorguların ortasında kaldım.

-Hiçlik neden bu kadar bulantılara akıntılarını vermiş.Neden hoşluk insana bunca badire yaşatırken hiçliğin tınısız ruhuna teslim edilir birazlar.

-Oysa mutlak olan varken muğlak düşlere düşüş olup algısal zehirle akli uçuşlar ya da göçüşler yaşarız ki?

-Her şey bizim için değil mi ki? Gitmeyi H.z Adem sevdaya dahil edeli dahili numaralarımız hep aynı değil mi ki Şehrinaz.

Şimdi usumuza göçeber yanılgılar sokmadan asil, asıl ,usul olana kafiyelelenerek seninle aynı şiirde, aynı şehirde, aynı yürekte, aynı toplamaların solunda aşka yürek kalalım .

Hayrettin Taylan

Aşk Diye Diye Aşk Olmak

Bir düşün uçurumunda sessiz, sensiz harflerle kuleler ördüm. Aşk kendini kovalıyordu. Sen gideli içimde it bile durmaz oldu.

Aşkla yürek aralarına sızan duyguların doyum selinde sürüklendim seni unutmaya dair.

- Unuttum seni; ama kendimi unutmadığımdan hala senin eslerinin sihride okunur özlemlerim.

Sızılar süreğen oldu yaramın yar kaşıklarında.

Yanık bir türkünün teline isimsiz sözler oldum, bakımsız bir bağlaman teli oldum el güzellerinin gönlünde.

-Ansızın, bir su yakar pınar başlarıma gelemeyişini. Oturup seni beklemek istedim . Oturup sana ağlamak istedim koynuna özetlenmediğim geceler adına.

-Kavuşmak ağıdını yakan ceylanlarının kınasını gördüm can pare halim. Suskun yüzünden yansıyan nefretler tünerdi hecelerime.

- Beni unut, beni siyah bulutların arasında sakla.

-Yorgun sevdan dinlensin. Ki sen şairsin, ki sen yürek yazıyorsun, ki sen sevdâ yazıyorsun, ki sen güzellerin yüreğine dair dünyalar yakıyorsun, ki sen sözlerin türküsünü yakıyorsun aşkın telinde, ki sen abaları yakan Neronsun.

- Ki sen benim değilsin bunu bil yürek yamalı şairim.

Sus can çiçeğim, yanıklarını yanıklarımınla yamalama. Yanık , yanıkla yamalanır mı ki?

- Ders verme, söz verme, nasihat etme belâ sevdama.

Her aşk kendini yakar yakılmış sevdâ odalarında. Ben sana yakıldım, küllerimden aşk da çıkar, sen de çıkar, bir ben çıkmam.

- Ben sende yakıldım, küllere,kullara ders vermez benim yanıışım. Bu yüzden biraz kendi harfinin ilk hecesinde sus.

-“Hiç yanıtlayamadığım en büyük soru şu olagelmıştır: 'Bir kadın ne ister? ' Freud”

- Sahi ne istiyorsun bu yüreğinde okyanuslar akan sen dalgalı, sen köpüklü şairden.

- Ben aşkın yaşanmışlığından,aşkın tanımını sunuyorum hayata.

Ki aşkın konusu güzelliştir.Ben bu güzelliği içimde bulup yakaladığım için bu yola itibar eyledim.

Bu itibarın benzeşim yüklemi sen, öznesi ben. Bu yüzden benzeyenlerimize yaklaşıma itibar ederiz.Sevmek kendi ışığını yakar,sevmeye başlar, sevmeye başlar hazlarımızın her adımı.

“Aşktan söz ede ede insan aşık olur.” Benim sözüm de aşkım da sen olmuşsun.

- Şimdi gel çık işin içinden. Sen sözün aşkı mısın, aşkın sözü müsün? Sen aşkın da aşkı mısın yoksa. Bu karışık hisler kulvarında sana açılıyor yolum.

-Örselenmiş huzurun geleceğine seni yazdım. Dil ile ikrar ettim.

-Sevdanın seccadesinde dua ettim sana. Kadrini istedim, gül cemalini istedim, kadir gecesinde. Ben seni istedim kendimden.

-Zamansızlık kıyısında damlaların toparlasın beni.Sen aşka kement vuran son Leyla. Sana Soneler yazdım, sana haikular yazdım.

-Seni sevmeye başladıktan sonra yaşamayı da sevdim. Bütün sevgileri tanıdım sayende.

- Cildine aldanmadım,içindeki ruhsal derinliğe aktım. Güzelliğin yanılmasını diye en ince sızılarında aklandım, yakıldım, eridim yıllarca.
- Gözümde tablolaşmış gül cemalin yansır ömrüme.Hayalinle çizilmiş dünyama.Seni can dirilişlerime yazmışım.Ruhumu evcilleştirmeni istiyorum yeniden. Yeniden beni erkek kıl aşk kumsallarında. Yeniden çıplak umutlarımın güneşlenmesine sevgi yağını sür. Yine yazına, yazgına, aslına,sözüne,özüne geleyim.
- Sevip yitirmenin bütün bedellerini ödedim can kırıkların sızılarında. En büyük can sızısı, sevip yitirmektir. Bu yitirişin son hecesinde beni harfsiz ve aşksız bırakma can çiçeğim.Senin adın aşk kıyısı, ben o sonsuz görüntüye gelen ermiş.
-

Yağmur ıslatsın sularını, sular kurutsun damlalarını. Beni senden ıslatsın can güzelleri. Ki benim ıslak, ki yüreğim, ki ömrüm ıslak.
Yitiriliş ninnisi söyleyerek,kurut ıslanmış,uslanmış, gidişine usanmış özdeşliğimi.

Bu kelepçeli kavuşmanın anahtarı sende.Çöz beni senden. Çözumsuz bir soru gibi binlerce cevabı olmasın aşkımızın. Soru bir tane, cevap on bine tane. Budur benim aşk ederim, budur benim aşk kederim, budur benim bekleme kaderim.

- Kırık mızraplarda öz ararız,sözünle iki gözün arasında. Haykırışlarımızın ağıdına dize olur son sözlerimiz.Benim acımın da öyküsü var.Bu benim son yitirilişim, bu benim son özlem mesnevim.Kusurlarımı örten sevgini arar ömrüm.
- Özleyişlerimi doyuracak aşk gıdası arar.Bana sevmeyi öğret ki ben erkeğim, kim bana sevmeyi öğretmeni bekliyor her halim.

-Azaptan geçtiğimiz yollar arası aşka ışık olan düş güneşimizde ışık olsun özlemler. Beni sana aydınlatsın bekleyişin son ışıltısı.

Dal dal gül üşüsün kızıl damarında, mih gibi ta yüreğime işlensin seni isteyişim. Sana kavuşma andı okusun adımızın her hecesine.Kitaplar sussun, harfler sussun, aşk dile gelsin.

-“İnsan, sezişin,duyunun ve aşkın bir sırrıdır.Beni sırrına kadem kılsın aşk ve hayat.

Hayrettin Taylan

Aşk Görmez Güncelerin Keş Ermişiyim Tinna Tenna

Sana kalınmışlığın fırınında aşka ekmek çıkardım. Un ile sen arasındaki beyazların

mirasçısı oldum.Kendime konuk oldum. Sen geldin. Gözlerin yoktu,sözlerinin gözleriyle konuşup ağladın.

Damlalarını yudumladığım seyr-i aşkına betimsiz özlemler ekledim.

Sordum sana dokunmak aşk mıdır ki? Dokunmaktık kapılar gibi aşklar yaşamaya başladık bizim ki de aşk mı acep.

*Metrik bir rüya denedim gündüz uykularında. Rüyama bile gelmeyi tenezzül etmiyorsun.

-Bu bilinçaltılarım çok olmaya başladı. İnsan her gece seni getirmez mi rüyalarım.

-Rüyalar, giden sevgiliyi bekleyenler için içsel bir film. Sinema gibiydi seni rüyada görmek.

-Geçen yine gelmiştin

-Elinde bir testi umulmadık zamanlarını sulamaya geldim dedin.

-Gözlerime baktın. Görmeyeli gözlerin mavi mi olmuş.

Sonra bir denize girip deniz kızı olup uzaklaştın. Arkanda eteklerinle uzayan maviler vardı.

-Mavi bir yolculuk başladı. Takip edip geldim. Sular aldı beni götürdü.

Suyun altında bir mağaraya gittim. O mavi fistanın o mağaranın kapısına asılıydım.

-Gözü kapalı daldım, seni tensel halde göreceğim dedim. İçeri girdim.

Bin bir güzel vardı. Hepsi eros olmam için soyunuk . Adım atar atmaz, soydular beni.

-Meğer hepsi ressam. Yatırdılar bir taş bağra. Nü resmimi yaptılar.

Bin tablo.Hepsi ben, hepsi mavi çerçevesi. Hepsi nü...Mavilerin diliyle sular kadar çiplaktım.

-Bin resim oysa bin bir peri vardı. Bin tuval vardı. Hepsi aynı hizada dizildi.

Ortasına ben gittim.Tuvaller bin bir oldu. Periler bin. Tam gidiyorken.

Beni giydirdin.

Dedin ki:

-Dönülmez ufukların izindesin. Dönülmez akşamın ummanını taşır yüreğim.

Sen perilerin değil hazlarının sazlarını çalan güzellerin zevk çerçesisin.

-O tenden bu tene alıştırmalar yapıyorken ben sana nasıl dönence olurum.

Nasıl ruhun yengecinde suskun bir ela gözlü olarak kalırım.

*Susuzluğun umutsuzuyum. Susamış dudaklarının kaynağıyım.

Bir içimlik aşk için, bir içim var seni isteyen.

-Devrik hayallerimin kurallı cümlesi için yüklemime kadar yaşamalısın.

Yokluğun özne cehennemler yaşatırken başka güzellerin kitaplarında eksiltili cümle olmaya ne gerek var.

Acılarının edilgen çatısında alnımın çatısı attı.

Çılgınlığıma duraksayış risalesi ekle ömrün sonsuz akışından.

-Senden kalışların sözsüz anılarında kaldım.Kalışın kallavisi olup kavlarımı hazırladım yangınlarına.

Minimize hülyaların yalısı oldum kendim gördüm göremediğim sende.
Sahi hala aynı cümlelerden sonra su içer misin. Su gibisin dedim ya .
Haksız da değilim.Suyu sudan çok seven bir helallığın var.

İsimsiz,sahipsiz keyiflerin kadimiyim. Zevk benim işim değil desen de yeni dünya zevkin peşinde ömrünü sunuyor.

-Vurgunluğum septik bir hazırlığın simyasıdır. Ceylan gibi yüreğimin dağlarında nefretle koşmayı bırak.

Can kırıklarına estetik yaptım. Gayrı yeni bir cemalin emeliyim.
-Işıklar sende kaldı dahası gözlerinde. Görmelisin beni.

*Aşk görmez güncelerin gücenmişiyim. Gençliğimin hebalarında vebasını sunan başka güzellerin Leo'su değilim.

Esatir duruşlarım var. Bağrında taşıdığın giyotin ağzını saplama her dem yaralarırma.

-Kaldım!

Sustum!

-Susturduğum özlemlerin dilinde hayıflarım yanar.

Yadsıdığım bir rüyanın çerçevesiyim.

-Zıyan kendi isyanlarını cebinde taşırken , ben ziyalarını gördüm aşk geleceğimizde Sustum bekledim.

-Sevdim b'ekledim seni yaşanacaklara.

Dondurulmuş alışmaların zorluğunda nefessiz kalmışım.Nefsim ile niyazım arasında Araflar artar.

-Alışmak sevmekle kardeş kardeş gönlümde büyürken sensizliğe nasıl alışacağım.

Gitmelerden arınmış gündüzler düzlerini yokuş eyledi.

Terledim sevdim.

-Koştum sevdim.

-Terk edildim sevdim.

-Arınmış bir keşle kaşif olup nadaslarının fethine gittim.Hinler ile cinler yana değildi

-İyi günde olsunlardan iyi olanlar seni tanıyormuş.

-Haykırışlarımdaki kışı kaldırdılar.

A'yazın bir başkadır.

Be'yazın bir aşkadır.

Bu yüzden sevip kaldım sende Tinna Tenna.

Hayrettin Taylan

Aşk hep on sekiz yaşındadır

birbirimizi bir geçerken-1

sensizliğin iğnesi zamanın t'eninde ama acıyan benim
gelişim gelişindi,değişim düşündü, iletişim tatlı dilindi
şimdi aşk yüreğinde her zerresine kurulan bir saatim
çınlamaya başladı çiçek anılarının meyve öncesi
dinlemeye başladı yorgun akrebin kısıkcı
beni sen geçerken eridi yılların süreci
leyla'nın gerdeğinde çözüldü kördüğömler aşka
aşk,özel bir gecenin çözülmemiş bilmecesidir
o günden sonra büyük aşklar, muammaya mazi

ikimizin yenildiği dakikacının zamansızlığıyız-2

kavurucu bir arzunun arazisinde ekildi hayalim
bir tenden önce bin ben yakıyamaya hazır
karıncanın devle,hazın akılla güreşinde yenildi aşk
yazgının çin seddi önünde aştım kendimi
yenildim, hücreleri hazda, n'azda çoğalan güzellere
yenildim,sözsüz taşkınlıların sevda s'eline
yenildim,izsiz yanardağların yar diline
yenildim,ölçülük terazisi dudak ucu olan periye
yenildim,suçluluk atlasın günah rengi tuvale
seni çizdim sevdiğim sen yüzün çıkmadı
anladım ki bu aşkın küffarıyım, ressamı kader

alinyazısının zili bozulan keder mahdumuyuz-3

alinyazı hazinesinde belirsiz umumtlar ummanıyım
aynı içsel mecranın, tanımsız tutkular şehriyim
aynı ayrılığın,isimsiz kelekler vadisindeki şehriyarım
masal ile aşk aynı kulvarda kulluğa şehrengiz
aynı istemin, bilinç kulesine asılıdır vuslat bayrağım
aynı seni ister ,aynı ben

sivil'ce engel değil özgürce sevmeye -5

haramiler,aşk haramlarını sunar suna gözlüme
hariciler, hariçten gazel okur, gül kırıklarına
seferiler, hicran sünnetini kılar ,seni sevmek farzken
sivil bir duruşun aynasında taranır umudum
siyasi bir gölgenin kuyruğuna basar çıkar
beni baştan çıkaran sistemin yatak modeliydi
bizi ayırmak istediler kardeşlik ya da sevgililik bağrından
ta aşktan
ta ezelden
ta senden, benden beri seviyorduk
sistemin bürokratik oligarşisinde tükendi emeller
içimin b'aşka kahramanı senken
dinin, fikrin, mezhebin, ırkın hikaye

nce insanımı sonra insanca sevdim o kadar

Hayrettin Taylan

Aşk ile Aşksızın Vedası

atar yüreğimin teli seni benden koparır kırılmalar
vedanı uzatınca keyfin
yıldız kemiren ahlarından kaçtım
barizler oluşmuş abamda
bekleme bataklığına sürüklenmişim
silmek ile silinmek arasında bir sünger
emiyor sensizliği
yürek temiz, göz nazarlarının rafı temiz
tek kirli içimdeki sen...

yalnızlığımdan yağ yaptı güzeller
acılar mutfağının aşk yağımı
yalnız soslar ve "sus"larda kullanılırım
emsalsiz bir tadım var adından önce
işte bu yüzden içimde üşüyen güneşini al
ruhumun mağaralarındaki sarkıt dikitleri eritme
git Allah belanı artırsın belirsiz kalışlarında
içimde milyonlarca sen cesedi kokarken
aynı cümlede bile olmaya razı değildiydin
ey aşkların dinsizi ve dilsizi
müebbedim ve ebedim bitmeden
yaralı cennetinde merhem sürme
kavuşma anahtarlarımı kaybettim
Sırat ile Fırat arasında künhümü okur hüthüt
beni senden siler suskunluk ve öfkeler

bir çiçeğin meyvesizliğe kafiyeleşmesi gibisin
budaksız tınısı yüreğimin telinde
onulmaz bir yaranın sözlerini çalıyor
aşkını ektiğim gönlümde
kaktüslerin ve yabani otlar büyür
suların sırlarımı deşifre
susadım suçlarına
susadım ututulmalarda
tavrın tav oldu gidişlerime
vicdanın taş olsun diye sevdim
sevdim senden çok seni
şimdi vedalarını sevdim
aşkımı sevdim tek başına kaldığım aşkımı
bu yüzden aşk ile aşksızlık sazlığında serçeler öter
kelebeğin göz bebeğisin gitmek güneşine

Hayrettin Taylan

Aşk Kadınsıdır Erkeğin Sözsüz Evcileşmesidir Gülzen

-

Sana yazılan kitabenin söyleviydim. Ey sevgili sevgilisi!

Her cümlemin yüklemde sen vardın. Noktayla bitiyordun. Oysa ben sana üç noktalar hazırladım ömrümün en taze baharından, yazgımın en silinmez yazısından, tutkumun en tutulması elinden, en sen'den en ben'e doğru. Suretinde kalan yazılmamış bakışlarım, aşka karışımlarım vardı.

-

Ey sevgili sevgilisi! Bırakıp gitmekti hayatın başlangıcı. Ben o son attığın imzanın noktasını taşıyan aşk karıncasıyım. Dünyanın sonundasın ve seni seven beni sürüklüyor bu aşkımızın karıncası.

-Sıradanlığın bütün ağıtları yolunda söylenir.
Hangi karanlıklar son bulmuşsa orda seni arar gözbebeklerimin ışını.
Hangi gidişlerin dönüşü olmadıysa orada tüner sevgim.
-Aşk böyle bir şeye kadimlerini sunar, yani hayatın kendisidir aşk.

Bekleyişin ümit sancağını taşıyacak ruhumun erki. Erkek düşlerim düşüncelerinin düşmanlarını yenecek sisli göğündeki kayboluşunu.

-Karanlıkta kalan ufkun fecrine dayanacak umudum ve sen olacaksın istenç hülyalarımın aynası.

Görünüyor bir ışık ufukta.

Zayırlarını toplayacak ziya...

-İçgüdülerimin çobanlığını yapacak aşk, beni senin sevgi meranda otlatacak.

-Aç ve hisli havaları seven diş kurtların seni ve sensizliğimi

Parçalamalarını önleyecek özden bekleyiş.

-Aşk, başka kişilikleri sevmez, hep üçüncü tekilde kalır, hep "o" olmayı sever.

Yarın akacak gözyaşların damla damla yazılmasını sever. Ağlatan sevdanın adıdır aşk bazen. Durağan yüreğin hızıdır, akışı, selleri, y'elleri, açlığı sever.

-Sen içimde aç olan iç çocuğun yavuklususun. Benim tokluğuma yetecek mecalin yok sanırım.

-Düğümlenen hazların, söylenemeyen yaşanırılığın, kendine bulmanın çözümsüz bulmacısıydı aşk. Kare kare seni çözdü çözümsüz dünyam.

Onca dile rağmen, onca içsel haykırışa rağmen yanında susmaktı aşk. Hasretin kadınıydın. Uzak kalışları temizliyordun benden.

-Hoşluğuma damlanan sensiz yaşamların lekesini temizleyen arı bir sevdanın ruhuydun. Aşk sen ile sen'e tümlenir, herkesleşmeye karşı biz olmaya diz çöktürdü.

-Zehirli söylemlerinin panzehiriydi. Çingiraklı yılanın yalanlarına karşı özden bir süreğendi aşkımız.

-Yalnızlığın en derin çukurundan senli demlerin en yüksek tepesine kaçıştı

aşk. Orada sarılmaktı, havasızlığa karşı masum öpücüklerle hayata tutunmaktı. Uçurumlara rağmen, hazın uçuklarına direnerek yan yana şımarmaktı.

-Aşk sen'den ben'e her şeydi.

-Kimsesiz mecralarımın şerhalarını ekleyen gönlü ekilmeye meftun sonrasızlığın berrak suyuydun. Böyle akışım, böyle sende paklanışım ondandı.

• Günahsa olsa bile senden olsun diledim. Çıkamadığım dipsiz kuyuların Yusuf'uydum. Nefessiz ve sensizdim. Su ile sana susmaya yakındım.

-Dua ve sabrın ikileminde seni diledim dilden öte, özden öte, senden öte

arayışlara.

-En dipte en olmanı beklemekti aşk.

-Atılan kova beni sana çekmekti, beni sana getirmekti.İşte sicilime yarın senden gitmelere gelmekti oradan çıkmak.

-Aşk hep derin bir kuyuda beklemekti belki. Ben sana kavuşmayı, seni yaşamayı aşk sandım.

-Kavuştuğumuz bütün kavuştaklarda türkülerin beni ağlattı. Sonrası zeyledir sevgili.

Aşk erkek işi değil ,bütün duygular kadınsı, bütün senler kadınsı, erkeğin en kadınsı yönü aşkmış yeni öğrendim.

-Erkeğe ağlatmaya öğreten kavramın kadınsı derinliğinde seni sevdim, seni istedim yüreğimin sonsuzluğuna.İçimde sevgini yemeye hazır ejderhalarını ehilleştirmeye geldim aşkla.

-Severek vahşi duyguların erki olan bu erkeği ehilleştir sevgili. Erkeğin romantik oyunlarında sinsi bir ejderhanın avı olsa da sen korkma.

-Sen yesem de aşk, seni sevsem de aşk.Aşkına karışmışsa hangi vahşi hayvanının adılı da olsam sorun değil.

-Dünyanın en ideal erkeği kadınına aşık erkektir.İçindeki bütün vahşi duygular evcildir, sevgiye adanmıştır. Yakılacak bir odun değildir bu demler.Sevilecek, yaşanacak, unutulmayacak demlere dem katmanın katmanıyım böylece...Yeni yaryüzümüze çıkalım hangi katmanda sensizlik varsa yakalım dünyayı.

-Beni sana ulak eylesin aşk. Senin ömründen onun ömrüne yaptığım yolculuğun kaptanıyım, haydi bindir bütün dünyanı sevmeye, yaşamaya geldim Gülzen

Hayrettin Taylan

Aşk Kendine Lekelenmişti Elisya

-Hiç gitmediğim hep gittiğim yeni sende kalışların zemherisindeyim.Zehrinin aktığı sessizliği var gözlerinin diyemedikleri. Lanetler okumak defterini dürüyorum. Ahlarımın göğü seni huzurundan edecek ve sızılı kımıltısında gömecek seni aşk ve hayat.

-Dokunamayacağım passız hislerin gül pınarıyım.Gülemediğin her demin güleç kaynağıyım.

-Kelebeklerin okuduğu şarkıların dilinde seni sunmaktan kaçınıyorum Bulutların cinayetinden sana değen doluların dolu haliyim.Dokunma isyanlarıma Elisya.

Habil'in kabulünden içtim gelecek aşkı.Habil gibi hak olana, haklı olana, ger_çek olana ulandım.

Yarin çatlayan sevda toprağında deklere değişiyor sana diyemediklerim.

-Ayın mavi çizimlerinden sana benzemeyen sana bakıyorum.Benden giden" sen'den " eser yok...Kendi sevilerin katil leyla'sı olarak kalacaksın. Taş üstüne taş kalacak; ama taş kalbinde bir şey kalır mı bilemem.

-Acının arz resimleri arzuhaline sunulur.Şeffaf sevdanın berraklarında suretin mısra mısra dizilir kahrına.

Olana ve ölene dek suskuların mekanik çizgisinde kendimi bulamam Elisya.

Beyaza kaviydi kalem, güle seviydi kırmızı.Aşk

-Leyla'nın bağrında kızılığını, Şirin'in kahrında berraklığını yitirmiş.

-Tutku, Mecnun'un "us"tan kaçışından, Ferhat'ın dağı delerken kaybettiği azimden,ben'im seni isterken kaybettiğim gururdan infilak olmuş hislerin dili olmuş. O kadar saf ve temizdi ki aşk ve tutku ben sevdikçe seni tel tel, dil dil, sevi sevi , özlem özlem, visal visal kayboldu .Şimdi kirlenmiş, genetiği bozulmuş yapma sevdaların salıncağında öylesi demleri yaşamayı sallandırıyoruz. Adına aşk diyoruz sevişmeler sırasında.

-Lekelenmişti aşk. Siyahlaşmanın mağduru yüreğimde islerin var. Hislerim ile islerin arasında sisler bulvarının dönemecindeyim. Sana dönmeyi aşk bildim.

-Sökülesi yok sol yanımdaki senli düğümler. Tefsiri edilmiş kutsi sevilerimin okuntularında celaline kayıtlar sundum ...

-Kendime döndüm biraz.Kendime alıştım biraz.Kendimde olmayışının kara kışlarına iklim oldum.

-Hangi gecenin ay hecesinde sussam şem yanar, Şems ağlar Mevlîşe olup dönersin bahtımın saltanatında.

Neyin çılgılığında dile gelir mistik hazlarım. Bedelsiz sende kalışların döngülerinde hoş gelir, hoş gelir aşk.

Hoş ve görmek kardeş olur. Hoş Farsça, görmek Türkçe...Kardeşliğe bak dünyanın en güzel kelimesini doğuruyor :Hoşgörü

Ebabil seherinde susuyorum.Hoşsohbetine dileniyorum. Hoşgörüne bırakıyorum kendimi.

Hoşça kollarını derliyorum gözlerinden damlalar akarken kallara.

Gidememekten mamul kaderim, senden kalmak kallavi kederim.

Bir günlerimize çağıldayan pınarların n/arındayım. Su ile ateşin aynasında zamana yamalandı sevilerim.

Bu tanımsız, bu anlatılmaz ancak yaşanır çilemin lal masalında peri de cadı da giden, kaybeden de sensin Elisya.

Şimdi iki rekat sensizliğin secdesindeyim. Bu sevi yüreğin kıratında güzel

düşlerimin sırat mesafesine kadim kılsın Rabbim.
-Beni bana yazsın aşk ve aşkın kaderi.Sen kendine kederler yazan kadercinin
ciğerci kedisi.Ciğerimden sana aşk yok.

Hayrettin Taylan

Aşk sigaraya zararlıdır Sevgilim

I...

bir düşün son teslim tarihiydin
bir aşkın son kullanma talihiydin
bu yüzden esvabını giydiren algının berraklar aziziyim
ruhumun gömütünde isimsiz kalmış, izinsiz kalmışlığın kavıyım
içenci gözden irak aşka beni bırak
ben yanmaya kendi yakarak aşkın ateş olduğunu öğreteceğim

II-

bir ateşe, ateş ver/ varsınlar yansın
sunağı damlayan ömrün eskizlerinde kızlık tarihini yaz
bülbüllerim uçarak yazsın aştığımız anları anılara...

3...

beklerin sancısıydı, beklemezin pekmezine atılan tahindi sızıların
Leyla gülüşüydü serapları aşka vakum kılan
Bir damla düştü/ düşler okyanusunu usumda taşıran
Bir sonsuz aşktı/ aşklar göğünde beni isa kılan

4...

Takvimin berraklarında ıslandı ilmi arıtılışım
Ezilmişliğin ezmesini sunuyordu azınlık güllerin dilberi
lakin ben ayırıştırıranların sofrasında olamam
bağlı bağlamların tekilllerinde tekel olamam
sigara sağlığa zararlıdır / aşk ta öyle
Siz içmeye sevmeye devam edin/ insanlık ölmesin diye

5...

bir düşe düşeş, bir düşeşe döllerini bırakan kabulün dilsiz romanıyım
iki kalbin rahminde doğuyor aşkın bebeği
ağlıyor hayat
seviyor seni şair

6...

yaşını başını almamış yalınç yarınlara yariyim
sevdadaki ekolojik dengenin dümencisiyim
suların ürkek, gönlün deniz olsa da
gam gemisinin kaptanıyım/seni sevmenin abdalı
sensizliğe alışamamanın aptalı yapma beni
yakamozlar yanırlarımı sunarken gözlerine
ay yüzüne kirletilmemiş beyazlarımı anlat
aşk diline parlatılmış geleceğimizi anlat

7...

kalbin neden Afrikalı sevdam bembeyazken
sömürülüş siyahlığında tayt giyen Avrupalı Juliet gibi mi yadın
bu cep nerden doldu, bu yürek neden çok esmer
ben miyim son mülteci bülbul, gülünde eriyen kapital kim?

8...

Bu ömrün cemresinde yazgıyı yaza teslim eden cimri kim?
prematüre hasretlerin babası kim?

Kim bu gayri meşruluğun meşhur aşkı

Neden sensiz ,çiçekler soluyor/ bensiz aşka ölüyor

Bu aşkın petrol rezervlerinde kaç bebek öldü gözbebeklerinde

Aşk kim/ aşkı teslim alan aşıklığım nerende yazgı takvimi

Asılmışlığım aslılığının her keresinde/ son sayfada gözlerin

İlk sayfada ilk sözlerim/ yeni kıta dahil/

Seni buldum/ aşk kendini buldu

Hayrettin Taylan

Aşk Yüz Yalancık Yuttum

- Aşk, bir cambazın ipine tutunarak içsel cambazlık yapma sanatını sevdiğine öğretme sanatıdır.
-İmkânsızlığın imine cümle olup sevdiğini yüklem olarak ölümsüz kılmaktır aşk. İşte Dilnaz, işte öznesi olduğum aşkın mumyalı beklevici ben geldim kendime. Sensizliğin işaretlerindeyim. Trafik işaretlerinden aşka giden tek yolcuym. Sol şeridim kapalı. Sollama yapmak istediğim sensiz her güzelin ruh aracına çarptım. Yaralandım, kanadım, ölüp ölüp sana doğdum. Kaskom sendin. Bedelsiz bir kasko.
-Ruh aracımı eşruhu sendin. Eşruhu yakalamak o kadar zorken. Eşruhu kaybetmenin kayıp ilanlarını kim anlar ki?
-Bir ben'i tümleyen zincirleme sevi tamlamasının adılıydın. Dile getirmediğimiz dilden dile dolaşırdı. Dilime pelesenk olmuş Dilperilerin permalarında. Farkındalığımla konuşuyorum.
-Farkına olmadıkların ağlayıp susuyorum. Senin yerine ağlamayan Sol yanıma kanıyor pansuman ediyor elde edemediklerim.
-Bir ben'de kalışın kalayiyim. Paslanmış yüreğimizi kalayladım. Vuslatın sonunda yenilecek aşk tabaklarımız hazır. T/asalarımızın tası da hazır.
- T'asımdan iç beni. H.Mansur ben olmuşum Dilnaz:
-
"Buradayım, sırrım, sırdaşım!
Buradayım, senin hizmetindeyim, gayem, anlamım.
Seni çağırıyorum, daha çok sen beni kendine çağırıyorsun:
Söyley'miydim, sana eğer bana demeseydin! ?
Varlığımın çekirdeği, gayretim amacı,
İfadem, lisanım ve tutukluğum!
Sen benim Varımsın, Göz ve Kulağım
hücrem ve seklim, benim Tümümsün..."
- Varsıllığını ben'e akan pınarlarda yıkadım. Bir pınar başında Veli özlemlerin sularını içtim. Saki olmanı bekledim. Bade sunmanı bekledim. Oysa hiç gerek yoktu, ben sana sarhoşken. Bir başka güzelin kollarında ayıklamanın manası olmazdı.
-Sensizliğin asma katlarına çıktım. Asmaların asılmalarının üstünü kapatmamıştı. Üstsüz hatalarımı kapatacak mecalin yoktu...
-Sesinden belliydi. Nefretlerine tiner dökmüşsün. Beni ahlarından yakmaya devam ediyorsun.
- Bitmişliğin organlarına sarıldım, yorganın yaktı bahtımı. Anlayamadım kendimle seni unutamayan kendimi....
-Saplantıların can dilinde aşka bilendim, kendimi k/estim aşk rüzgarının giyotinde.
- K/esildim.
-El açıp açılarında duaya durdum. Goemetrik ritmikler yaşadım geoit ruhumun derinlerinde.
*Anlamadı beni periler. Bunca felsefi hikemin dilinde sustum, susturuldum; ama ben'e akmaktan vazgeçmedim.
-Umutlarımın vanasını açtım, göz yaşlarının ummanına akıtacak damlamı bekledim. Akmadı bir türlü, bin yüz aşk baloncuğu yuttum.
-Y/alan dedi sular.
-Bu kürenin bir keresi sendin. Bir kere seni sevdim, bir kere sana ağladım, bir kere kendime ağlayamadım. Bir kürenin bir keresiydin, kutuplarını uzatıp durdun,

penguenlerin ben'imle oynayıp durdu.

- Bin kez kurudum, bin kez buz olup su oldum, bin kez binbir gece masalı yazdım
Şehrazat'la hala çığsin dediler Dilnaz.
Oysa ben gülhanımda yaşıyordum. Her yanı gül, her sözü gül, her bakışı gül, her
yakışı kül, her kalışı aşk olan gülhanımdayım .
Gülden yapılmış bir hanın saklı kentindeyim...Sana yazmak yazılmış kaderin
uzatmalarıydı belki.Ya da sen aslında yazılarımın can anasisin beni damardan
emziriyorsun Dilnaz.

Hayrettin Taylan

Aşk ,Fikrinin Uçurumunda Selvihar

damıtılmış terk edilişin hazan tiryakisiyim
akışmış bekleyişin birikintisinde siner yaram
hecelenmiş imkansızlığın sızısını toplar hicranım
geçmezlik sıratında senden geçemeyen benlik hüzzamıyım
hiyerogliflerini umudun tınısında bırakan, bırakılmışlık ümmisiyim
yazılmışım, sevilmişim, terk edilmişin duygu çeşnisiyim

çelişil buhranlar simyasında bulunmazlığım akar
şifresiz yayın başlar, ilk bakışınla
yüreğimde oynanır bir sen dizisi
dizimin dibinde olmasan da yüreğimde reytingin yüksek
içsel oyunculuğun öylece kalışları iyi oynar
terk etme sahneni şok beğendi kederim
oysa,bu aşkın baş rolündesin
oysa,bu aşkın hoş holündesin
oysa, bu aşkın aşk tümündesin

2.
aşk döğmeli yusuf gömleğimi çöz züleyha kokulum
tek tek aşka açılısın göğsüm
sadace başını koyacak yerin ve yarin var
eski aşklar kültürü kokar sol u'yanımda
sözsüz lambalar yanar gözlerinde
içimdeki kuyu aydınlanır

sensizliği ölüme saydılar, bu yüzden sensiz ölemem
yaramın s'alisi, aşkımın sanisiyim
umudun şafağında ruhunun his bayrağı dalgalanır
dirilişin huzurundaki sevmenin ışıltısını yayar hilal yüzün

sıcak ekmek kadar yakınsın kaderime
açlıklarımın tümü tokluk hazinene ders
koro halinde ,halimi anlatır hayaller
sana kalışımın sızısı toplanır bir günlere
umudun kulisinde vuslatın son hali dillenir
gelmenin gerekliliği mecburları ağlatır
gelmek zorundalığın aşk annesinin
gel sustur, gel sevdire bu aşk garibini

Hayrettin Taylan

Aşk Ada_su Ölümsüzlüğüne Künyelenir

tükenmişliğin tükenmez kalemiyle çizildi aşk kalem
Sonsuz özlemlerin siperlerinde sustum sensizliğe
uzak bir şehirde aşk kuyusundasın ve Yusuf halimi yıkıyorsun içten içten
sana varmanın merdivenlerini uzatıyor imkansızlık
Susamış iksirlerinden önce hüznün dalgası vurulur yaralanışımın
benim için ölümle öpüşen yaşamın ta kendisiyim aşkımdan
utkun bir buluşmanın yansırlarında derlenir visli amberlerim
sevgi pınarlarını geçmişle yıkama zamanı değil aşk adası
bu aşk sızısının sonsuz aynasında geleceğin yansır
Özünü hüznün zigguratlarından uzaklaştır tutkusu adası
efkar sepetini sal huzurun zer haline
biraz benli düşlerde ütüle kendini
ıslanmış ve de uslanmış sevi haritamda başkent ol
yansın tüm aşk ışıkların kara günler dahil
içindeki pelték heceler anlatıyor biçare demlerini
aşka damlıyor gözyaşların bedeli deliyor kavuşmalar
kendi aşk bulutumuza yücelir bulutların
ikimiz de yaryüzünde kalp gözünden susamışız aşka
vuslatımızın nadaslarında çatlamış kavuşmalara elbet yağacak yağmur
elbet bir günün tam gününde güneşte önce gün olacağız aşka
nakaratlı damlaların söylediği sulu sepken tutkulara ıslanacağız
yörüngemiz düşlerimizin vakisinde oluşacak en tanınmış sevgilerle
Ruhumuzun mitik molasında sözlerime sardığın sözceyle
Kutsi bir kalakalışın son kalesi olarak büyüyeceğim

Hayrettin Taylan

Aşk arası Aşka Mucize

Geçilecek her sevda önünde, geçmekteyim deli ırmaklar gibi taş güzellere çapraşa çapraşa...

Fundamentals imgelerimin yıktığı fildişi kulelerimden mucizevi bir aşka akışlarımı bağlıyorum.

Soramadım bir çift söz... Zühre yıldızı gibi yaryüzümde parladı. Üstelik, naif ve ürkek bir ceylan gibiydi. Kendi kendine ağlayan, çaresizliğini gözyaşlarıyla yıkan bir ceylanın yüreğindeki aşk kimyasını almak mucizesindeyim. Beni sarmış benlerim. Umurdan öte, simerenya beyaz tenli beyaz atlı yüreği amalı bir prens olsam da yazılmıyor aşk bana bir türlü.

Daha fazlasına fazıl olup rüzgarlarımı hazırlıyorum beklemeli hazlarımla. Ki onun nazlarına karşı zülfünü savuracak bir şeylerim olmalı...! İçim rüzgar. Benim rüzgar; aşk evleri uçurmaktayım...! Dokunmaktayım nazlı bir gül zülfüne... fırtınadan sessizliğe... sessizlikten sonsuzluğa bilemem, esersem ne yana eserim... bakarsın yüzüne eserim... eser de geçerim... Ya da son mucizemsin diye hep sana eserim. Ne varsa geçilecek, nasıl esilecekse eser ve benden sen'e geçerim!

İşte mucize burada. Benden sene esmek ve seninde aşk kavimleri yaratmak ve de çoğalmak sevgilere. Hazır mısın ki? Gözyaşlarını biriktirdin mi? Akıttın mı Benistan'da geçen hazan ırmağıma. Sensizlikten dökülen yapraklarımı sürükledi mi gözyaşların. Mucize gerek demi, beni sana uçurak bir rüzgarın adı gerek. Hangi alize, hangi meltem, hangi, muson, hangiler e ismarladın beni.

Oysa beni sana ancak yerleşik ve içten çoktan yaralı bir tsunami getirebilir.

Bin bir tahammülden geçmekteyim... kırdığım hoyratça özlemlerimi derlemeliyim yeniden. Yıkmalıyım pervasızlığımın arsız surlarını... Tahammülden tahayyüllere geçmekteyim mucizeyi nar-aşk! ... Gönenmiş bir sevim yok... Tutkuların için; yoktan ve benli şoktan geçmekteyim.

Varın varından, yarin yârından... yandığım, tanımadığım... duyduğum, duymadığım... gördüğüm, göründüğüm, görmediğim... dokunduğum, dokunmadığım. İçlendiğim her ne varsa birazını değil tümünü kullanıyorum tusunamilerine karşı.

Aristokrat bir hevesle seçildim gönül sınıfına benden sene geçtim. Şimdi sendeyim. Bütün dersler, bütün tersleri geçtim; yalnız senden kaldım. Oysa çok çalışmışım, eski aşklardan kopya bile hazırlamışım. Üstelik kopya çekmişim; ama yakalandım sana. Aldın kopya kalplerimi, okudun bensizliği. Kağıttan sevinçler derlemişim, kalptenkentlere sevilme bayrağına çekmişim.

Mucizeyi bekliyordum senin uğrunda, oysa mucize bendim. Mucitliğim seni bulmakta zorlansa da şimdi pınarının beyazlarında akışlarım derliyor benimi...

Uçsuz bucaksız uçurumları öğreniyorum. Sensiz kalmaya cesaretim yok!

Ruhunda suyu içmeliyim.. Muğlak düşlerinden mutlak gerçeklere gereklerimi zincirlemeliyim.

Bin hazar, hezeyanlarımı ancak paklar. İronik hazlanışım başlar sana hazırlanışımında. Bir umut tayfunundan kendimden geçtim uçtum sana. Gözlerin bakışıma vurur hançeri...

Gözbebeklerim evet, aşk bebeğın işte bu olsa gerek diyerek içimdeki bütün meyilleri sana yöndeş kılar.

Mucize bu olsa gerek, hiç göremediğimken, hiç dokunamadığımken, hiçbir şeyimin bir harfi değilken aynı kalpte yeşermek... Aşk fidanım büyüyor, bütün büyücü güzeller beni sende kurutmak istese de bir kere benden sene geçtim. Tusunamilerim benimi sana akıttı gayrı ruhun okyanusunu fazla kızdırmadan usul usul yaşayalım anların anılmışlarını...

Hayrettin Taylan

Aşk Baharımızın Arkaik Hüzün Lalesi Değiliz Zindenaz

"Leylâ...Elâ gözlü bir çöl ahusu,
Saçları bahtından daha siyahtır..."

Ahmet Hamdi TANPINAR

*Aşk, böbreği tükenen bir ceylanın damlalarını sevgilisi için saklamasıdır.

Unutmak, bir lâlenin baharını erken soldurması, yapraklarını başka demlere sunmasıdır. Baharı kışa çeviren hicranın sesidir öylesine gidişler.

*Gitmek, bir kaktüsün bütün dikenlerini sineye saplamaktır, serapların uğrunu dikenlerle set yapmaktır, unutmaya mayınlı düşler sermektir.

-İçtepi tapınakları yıkan salına salına gidişine hangi yürek dirilişim dayanır. Zehrini gönlümün zamansız saatine sunan sunak ruhlu sen değil misin?

-Hangi damlan su ile kardeş bilemedim. Yüreğine dizdiğin taşların bağı oldum.

-Lügatindeki saguları yakarıp durma. Divan- ı Lugat'it Türk'ü ben yeniden yazdım.

-Arkaik acılarımızın örneklerini çıkardım. Kitapsızlığını kitaba taşıyacak yürek ezgileri ekledim.

-Sen aşktın beni unutamayacağına dair. Şiir sözlüm dediğin o yürekleri de buharlaştıran söz çeşnindeyim. Yüreğinle yazdığın o sözlerin tırtıl ermişiyim.

-Kelebek olup sana geldim gün'eşim. Sessizliğine karışan kendine karışımların Kavisiyim. Yakılıyorum aşkının ocağında.

-Şair, unutmayı, ayrılığı, acıyı, vuslatı sever belki. Yazmak ile yaşamak için . Oysa bunlar yazmanın kadercisi, sevmek, yaşamak, yanında erimek ömre aynası. Bu yüzden sen kal, sen hep sev.

*Ben yine de gitmeleri, acıları yazarım. Sen Everest ol, ben en derin çukur, aşk tohum olsun. Yeşerelim ve yetişelim kavuşmalara.

Soluksuz kalışın yüzgecinden acılarımın sızısı dinsin. Beni kendime getirsin ruhsal alıncı.

-Sen krallığımdaki cariyelerle yaşadığım adsız aşkları kıskanma. Bir erkeğe sunulmuş yalancı cennet san. Ya da sanı olanların yaşadığı şanlar, şenler, şebler say. Benim şemim sensin, ay yüzünle.

-Ay 'şemi eritirken yalnızlık emrime amade sayrı hazları aşktan sayma. Ay'ın şemi terk edip hislerimin sisleri arasında saklı kaldığı ömrü yaşamdan sayma.

-Anları yaşamak adına anılarımızdan artanları yolla yoldaşlığıma. Eylem yap terk edilmiş bahtların bizli kulvarlarında.

Bir lahza sun ,Suna'nın can çektişi pınar başına.

Al testini doldur gel .Tasımı doldursun tasalarım. Kana kana içeyim seni, sensizliği, bir gün gelişlerini, illa da beni unutuşunu.

Unutmak, saatin boşalan zembereğinde zamansızlık olup haykırışı uzatmaktır.

-Sen yelkovan gibi on ikide akrebimle birleşmeyi hayaline ekle.

-On iki gibi kalalım senle hep. Hep üst üste. Üstsüz kalsın kalakalış.

-Üstü kalsın hayat. Biz böyle iyiyiz.

Biz uzak kalışı, çürütüp baş başa kalmayı başkent yaptık aşka.

Tozlu raflardan kaldırdık aşkın en çok okunan kitabını. Şems'i güneş yaptık neyimiz aşkı çalsın diye.

Taşlara bağladık bağıl olanı, gönöl bağından uzak kalanları. Susturduk inleyen acıları. Mutlu olmanın müdavimi olduk.
-Alp Er Tunga'yı sildirdik aşkı yaşamadan ölen kitabelerden. Koşuklara aldık aşkımızın lirik seyrini yazmak için. Savlamalarımız var yaşanacak, söylenecekler adına.

Öylesine gidişlerin kopardığı gönöl çiçeklerini derledik. Yarın yarın meyve olma gününe gebe.
Hüznü emziren yalnızlığın ekseninden çıktık. Yengeç dönencesinin yengesi olup yanaştık, tanıştık, alıştık en uzun geceyi aşkla yaşamayı.
-Arıları baldan uzaklaştırdık her gününüz baldan tatlı olsun diye.
Aşka gül olduk seninle.Sen kadınlığın gülüsün. Kadınlığında açılan güllerin kokusuna geldim, erkekliğimi soldurma,aşkımı dikenler çevirme, evirme beni bahtsızlığın sızılarında .
-Biz yaşamayı aşk bildik. Bize sunulmuş bütün güzelliklerin gözdesisin. Kadınlığının gülüsün, gül biraz sol yanımda. Solmasın ömrümüz seninle Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Aşk Bakanın Son Çağrısı

Yazamamış, yaşamamış, kavuşamamış, imkansızlığın merdiven boşluğunda seni bekleyen bir aşk ermişi gibiyim.

- Birbirimize uzaktan nemli bulutlar ısmarladık gözyaşları komşuluğunda. Ben seni diledim, dil ile bin ömür arasında. Nadaslarıma yağmadı gözyaşların, ruhuma sinmedi son sözlerin. Hep diledik, hep istedik, hep olsun dedik. İm ile kan imkansız olup bizi aşk yerimizden ayırdı. Kader mi? Gönlümüze heder mi bilmiyorum.

- Ben sana vurgunluğumun, son viranlarında mayınlarımı temizliyorum, yaram ile yarım arasındaki yeni sınır kapısını açılışını yapmaya hazırlanıyorum. Gayrı dışa açılmalıyım, yerli bir güzelin heder ettiği gönül ovamı ekecek yabancı bir güzelin koynunda büyümeli aşk mevyelerim.

- Sana tutuşmuş, sana bulaşmış, ilacı olmayan bu yürek yazsa da konuş sa sen inanacak mısın ki ? Şairdir, yazıyordur, yine darılmış, yine yüreği içten kanamış öylece yazmıştır der uyur musun hilalin gölgesinde.

- Yine cevapsız bombalar yollar mısın git yüreğimim başkentinden, benden sana aşk kemiği bile yok. Ki ben şahinlerin bile dokunamadığı yalnız, suskun, senin açtığın enkazın derinliğinde bin ömür sessiz, sensiz, aşksız yaşayacağım deyip yeni atom bombanı atacak mısın Nagazzakime... Gülüm, gayrı atomların bile tesir etmiyor, bu sensiz yürekte aşktan başka, senden başka bir şey yetişmiyor.

- Çekil gözlerini güneşimden ki sabah geç olsun, aşk hep gece olsun.Yıldızlar, karanlık, sensiz sarıldığım yastık yetiyor şimdilik. Can darılmış, aşk darılmış, sen darılmış, yaramın üstündeki izler darılmış.

- Bütün Ben'lerimi alıp sensizliğin şifrelerini bir bir anlatacağım sana. Aşk ağlarken halime, halimden hilaline bizli geceler sunacağım. Sen sonsuz gökyüzü gibi uzanacaksın özlemlerime.

- Nasıl hissetmeyeyim seni söyle, hangi vicdani sızının haliyle seni anayım. Hangi can kırığının kırık mızrabında seni çalayım senden.

- Bileklerimi kessem aksa al al kanım kendime kanar mıyım?

Kaçışını yazsam can devletinin yasalarına yasımı hafifletir mi?

- Sensizliğin özünde iki hançerim var birini gidişine, birine yeniden gelişine batırsam acep sensizliğim

- ölür mü?

-Haydi söyle sensiz, böyle yaşamayı nasıl unuturum .Başka güzellerin masallarında akar mı sana kanayarak mı susarak mı usarak mı?

Sana ölümsüz tutkuların tuailinde post modern çizgilerle aşkı resmettim.Üç boyutlu yalnız ikimizin anladığı soyut resimlerle seni düşledim .

- Yüzyıllık bir resmin gölgesinde seni şifreledim aşka, seni karaladım bahtıma. Asi olmadan Rabbimden seni diledim dua ile sabır sedleriyle.

- Üşüten iklimlerimi savurdum yalnızlığın Antartika'sına. Senli antika yüreğim üşümesin diye sıcak mevsimlerin dilini öğrendim. Yanıyorum sana ...İçimdeki yangınlarına gelen güzellere ders anlatıyorum. Bu bir sevda değilmiş meğer buncadır içimde kanıyor, yazdırıyor, susturuyorsa özel yürekleri bu sevda olmaktan çıkmış. Bizimki sevdadan öte,büyük aşklardan da öte dahası senden de öte bir yerde...

- Eskiz bir sevdanın Orta doğusunda Gazze olarak kaldın. Acıdım, gönül yardımı,aşk yardımı, özlem yardımı yapmak istedim. Mavi Marmara gibi geldim

kollarına , kanattın, ağılattın, sevda erzakım yine ulaşmadı sana. Sen orda ser sefil, yalnız, başka aşk baharlarında çiçek olarak açılıp meyve olmayı denedin belki.Belki güven filoma sana yeterli gelmedi. Yeniden güvenmek, yeniden doğmak kadar zor.

-

- Tanımsız özlemlerin suskun adresinde seni bekledim. Güvenmeni, yeniden yaralarımı sarmanı,bütün meşalelerini yaralı gönül evimde yakmanı, bir ömrün bütün anlamlarını beni anlamada kullanmanı bekledim

- Sensizliğin büyüyen çölleriyle uzadı serap, Leyla halinden eser kalmamış olmalı ki Mecnun'a ders verdiğim vuslat vahasında göz pınarların akıyor, bana aşkım diye seslenişin kulaklarımda yankılanmıyor.

- Sana alışkanlığımın anlatılmaz, sayılarla çözülmez, tanımsız sevgiler sarmalında suskun ve ölümsüz cümlelerle baş başa kalarak gidiyorum kendimden bil ve üzülme.

Hayrettin Taylan

Aşk benden Önce Ağlar-2

katlanmış bir ayrılığın aralık arasında akıyor gözyaşların
Deli çağlarımı,yalnızlığımı alıp pişman dalgalara salıyor
aldanışlarım, gözyaşlarımdan ilaç salıyor sensiz susuzluğa
vefasızlığın fecri kapanıyor kalıyor kalmalarında

bir mendil,bir mum, bir mut kurtarır mı geceyi
dörde katlanmış bir ömrün ayrılık sarkacında sarılıyorum aşkımıza
Yitirmiş zamanın amansızlığında cevapsızlığın önce vuruyor anlarımı
Yangına dönüşen yüreğinin kara sularında kirleniyor seni sevişim
Gayrı sana olan bağlanışımda kara delikler aşınıyor
Gitmenin makinesi seni bana çalıştırmayacak artık anladım
Rüzgardan, sudan, havadan yeni enerji gerek aşk tarlama
Gözyaşlarından kurduğum şiir barajım da kuruyacak
Çulsuz bir yüreği yamalı kent dilencisi olarak kapına geleceğim
Bir dilim sevda ekmeği verir misin o zaman
Öylesine gidişinin valsini yaşıyorum şimdi
Nefrete durduğun, kıyamlarda aldanışın hışımları sürükler vicdanımı
sahte yalanların boş ırmaklarında olta atmanın başı boşluğundayım
aşkın yalanlarla, aldanışlarla ortak şirket olduğu beş meteliksiz ilgiler sarmacındayım
çok geç anladım senin pazarındaki soru işaretlerini
sabrın açılmamış parantezlerine savdım kendimi
gidince yenide gelinen bir çoban çeşmesi sandım seni
susadım gelmedim
ar ve yar damarım çatladı gelmedin
bin kez öldürüldüm,bir ömür filiz oldum akmadın
Rengarenk, çeşit çeşit güllerin yeşersin aktığın, baktığın yerde
yeni sevdalara açılın boy boy gelip koparmak hayali yetsin bana
şunu bil ki ben de gözyaşı dökeceğim o bahçene
Ve bana nakışladığın mendille sileceğim gelişini bilesin

Hayrettin Taylan

Aşk benden Önce Ağlar-3

biraz olsun susmalı aşklar, gecesiz hecelerin
bu gece b/aktım bakmakla, hiç b/ akmaya
gözlerin, penguen düşlerinde kelekler konmuş buzul burnuna
ellerini tutmayışım ayırmış dünyayı
kuzey kalbim illa senli bir aysberg
güney kalbim yeni bir okyanus
dudakların, son kez öptüğüm tarihe foto/jen
ve gidiş, bir deprem hazırlığı hiç/kırıkların kırık
toprağın insine çekti seni ali kader

ben yağmurun seni ıslatacağı nemli gelmelerin ermişiyim
her yanımda senli dolu...
dolunun parçalayacak bir yüreğini hesap etmedi titreyişlerin
yitirilişin yetim sularında susuz kalmış su gönüllüsüyüm
sevdam bu yüzden berrak ve hep sana a/kar
ölümünden öte ölümsüzlüğe yakın olmaktı seni sevmek!

bu gece sana son kez bir mesaj geldi senden
sözlerin karakışı yeniden getirmişti
kokun, sensiz alizelerle yarışır, beni sana çeker şehvetin algısız dalgaları
bu gece, bir heyelan aklandı helecan duruşlarıma
aşkın aşk altına çekti varlığının var olan yanlarını.
yeni doğmuş bir bebeğin gözbebeklerinden baktım sana
yamalanmış bir yaranın sevda paçavrasında iğneledin beni
bütün suçlarımı ve uçlarımı yapabilecek bir ipe
bir ipte bin cambaz, ben hocası
aşk bu ya ne ip dinler, ne cambaz
oturup ağladık oyun yok nem var hesapta...
oysa ölümlerle ölü olmaktı seni sevmek!
aşk benden önce ağlar, aşk benden önce varır varışlara
bense iki ben arası aşk arası aşka mucize gerisinin hesabı yok

Hayrettin Taylan

Aşk benden Önce Ağlar-4

dökülür içime şelalelerin akışı gözlerinden
Karları eriyince yarların artar yalnızlığım
içime harlar oluşur köklerim sürgüne dallanır
düğümlenir hazan filizlerim fecrin açılır açlıklarımda
ardelenlerim açar, çiçeklerim rukuya durur,
ulaşılmazlığın tavusu öter ruh celbimde
gövdemdeki son algıdan başlatılır sensizliğim
ritmik kulaçların susuz suçlarında başlar mesaim
biraz sözüm özünün kitabesine asılacak
sözcelerim, kanlı gömlek gibi taşınır Yusuf sahilinde
İçimde yanan mumların ummasında ummanlar uzar
çevresinde kumlanır düşlerim güneşlensin diye gelişin
sahranda ölümcül mecnunların tabutu taşınır aşınır kaçışlarım
el_lerin yelleri yalar saçlarımı, suçlarım taranır aranışında
çığlıklarım geceyi örter
yıldızlar oynar siyah beyaz ekranımda
resimlerde kalan geçmişin ermişliğinde irkilir avuntularım
dilsiz sevinçler yollama güvercin kanatlarıyla
Dilim, yolsuz güllerine ruh künyesine ekler
Bekler seni ölümle oynaşan gölgem,
pas tutmuş tutkularımın tükenmişliğinde bir tutam kadarım
nicedir öpülmeyen dudağımdan senli inciler dökülür gelmelere
prangalı kavuşma kalemimi acıların üreci kırdı
gayrı sensiz gayrı senli gayrı anlatılmazdan öte bir an haldeyim

Hayrettin Taylan

Aşk Benden önce ağlar

anlar sökölür yaralarımđan sessizlik göker mevsimlerime
yaz içinde bin kış yaşıyan yabani bir penguenim
buzullarım erir oğullandığın kıpkızıl güllerime
gün akraşır ateşe
sen bittin alev yüceldi ruh göğüne
deliye dönen dönmelerin döngüsünde bir dünsün
dönsün alı pullu nazların gece arası aşk arası ben arası özelemlerde
ben artık beni anlamıyorum
biraz sessiz kalsa da volkanlarım sensizliğı
faylarımđa ay gelmeleri alkışlar gelgitler gelinlik giyer
yıldızlar arası bir canan olursun,uzaklar uzar da uzar
dev olsam da yetişemem gayrı sana
sen bittin alev yüceldi bağırıma
sen bittin aşk ağıladı benden önce
sen bittin başkalar büyüdü yaramın üssüne
beni uçurdular benden
duymasın serçe halimden anlar bir pürmençe
Sessiz Bir Bombanın Bekleme Sesiyim
atıldım üstüne.. inafilak olmak aşktır
Hayrettin Taylan

Aşk Bizden Önce Değiyor Yaşadıklarımıza Şehrinaz

-Yosunlu bir geleceğin deniziyim senin için.İçinde kalanları taşıyorum sahile.Sen gidince sol yanımda deniz, sağ yanımda kaya olarak kaldı.Sağımda kalanlar kayalarına çarptı.

-Yüreğimin olası hallerini taşıyor olağanüstülük.Sızılının sözlüğü oluyor damlaların.Islasıl bir halin demkeşliğindeyim.

-İçmeyere gerek yok, sen içimlik bir sevdasın sol kulvarımda.

Kavuşmaya muhtaç istençlerim var.Beni kendine çekiyor sözlerinden sonra yüzündeki asalet.

-Bir atlet olarak bu asaletin koşusunda. Kendi rekorlarımı kırdım, can kırıklarının arasında.

Gülücük şölenlerine içsel bülbüllerim katılıyor.Şeydalığı sunuyor, uzaktan mutlu kanatlarımı çırpıyor gülünün gölgesinde.

-Senden kokular salıyor gülün.Cemaline tebessümler ekleniyor kaderden. Kederin dili, dilsiz cümleler kuruyor.

Heveslerimin gelgitleriyle kendime dönüşler ismarlıyorum. Ay gelinliğini giyiyor, yıldızlar kısıp almış sensizliğimi.

-İçimdeki denizin üşüyor, susuz özlemlerin arasında iftarına hazırlanıyorum.

-Ç'öğül kalakalışlar sayımda kalıyor.Biraz daha öteleniyor öteberilerim Biraz daha ütüleniyor kırılmışlık. Muhkem kederler tükeniyor. Sözlerine seci olacak sevilirim var.

-Terkime, terakkilerini bırakan özün terapilerinde kendime gelişler durulanıyor. İsyanları tazeleyen ön geçmişin aynasında tarihsel yanılgılar vuruyor sahilimi.

-Yaşanmamışlığın senli demlerini dörtlüğe geçiriyorum. Bir daha kendime yabancılaş başlıyor.Sana geldikçe yabancılaşıyorum.

Nazlı bir edayla ruhumu incitmeden seslendiğin o anıları ağlatan güncelerin içindeyim.

*Çıkmadım işte. Çıkmak istemedim.

-Hayat işte bunun özetinden özlerini sunar.Hayatın çaresizliği birini severken onu sevmek için beklemek ve yaşamak.

-Başka yolu da yok ki.Büyük aşklar az gelir, az yoklar yürekleri.

Bu pin kodları bozulmuş bilişim neslin sanal algılarında değil aşk.

Genetiği bozulmamış gıdaların ruhu gibiydik seninle.Aynı şehrin ışıklarını kapatırdık, aynı gözlerle bakardık aydınlık aşklara, yaşamlara.

İlk kez bir aşk kemiği görmüş kumrular gibi kemirmeye devam ettik hayatın ilginçliklerini.

-Balta girmemiş ol vakilerimiz vardı.Bilemezdik.İnsan zaaflarının ürünü. Ya da içinde aç kalmışların peşinde koşan erkek aslan ya da dişi tazıdır.

Güzel çiçeklerle süslü sol göğsünde aşk göğümü taşıdım.Ve yıldızlarıma kadar yakın olmak istedik sen yarken, sen aşka şehirken Şehrinaz.

Şimdi aşk bizden önce doğuyor .Nefsine yenik düşüşlerde suları kirlenen zaman ayıklanıyor .Ben' e ulak oluyor ali cenap kalışlar

Gözlerinle ısınıyor kaderim.Kalemin ucu, dilinin ucuyla ulaşmazlığı yazıyor.

-Yazılmamış aşkların ve de yaşanmış büyük aşkların adlıyız.

İsmine nitel özelemler besleyen herkes ismimin önünde diz çöküyor.

Belirttiğim sıfatında Leyla işveli işaret oluyor.Sen sözcüklerin şehrisin.

Ben cümlelerin devletiyim.Sınırlarımızı çizemez ayrılık.

-Ki ayrılığın başkenti yok.O yüzden vuslatın tanında aşka vatan olan seni istedim Şehrinaz.

Hayrettin Taylan

Aşk Dersi Etkinlik –son

Tüm konuşmalarım geçmiş zamana leyli
Suscularım emir kipinde yeni yüreğine kayıtlı
Sustukça yellerin usandı yara kabuklarımı uçurmaktan
Oysa sözcenin cebinde ruhum kitabı kapanır
Dilimde senli türkölere lir lir olur
Yabani aylar koştururken gecelerimin sensizliğinde
Suscum uykuma zincirlenir başlar hü  n yıllığım
Taşlanan şiirin kuruş kuruşunda meteliksizsin aşkıma
yoktu değerin
iliğimden ilmimden çıktın
ilk gözyaşı döken kazanırmış aşka
sen ağladın, sen gittin, sen kaybettin
Konuşan aşk ve unutamayan ben kazandı son öyküde
susmaya çalışan alışmanın son ödeviyim
etkinlikler de en zor soru olarak kalmışsam sana
aşk adına 'parmak kaldırmak gerek
bir artı da benden al ,al kalalım
Susku Ve ağlayış arasında kal alalım
Yine de aşk senden geçer gribe
Salgın ve dalgındır yaşamın sümük arasına karışan şüphesi
Yine Şüpheyi özgür bırakırsan başlar adım aşklara

Hayrettin Taylan

Aşk doygunu ali sevmeler

aşk doygunu ali sevmeler
bakışimsız ve sevilmesiz her yerde
umutsu bir bulut ısmarladılar
en akmaz göz yaşlarımla nil'e sesleneceğim"
öngünde ve songunda alicenap akışlar olmalı
yadsımalıyım her damla da her acıya acıda
kurlara endeksli sigortalı güzellerden
ben aşka asi olmalıyım

yarın son yarin diye
yarın yarımı diyebilmek yokuşunda
koşabilmeliyim ardışık bir zamanın gölgesine
alil alil
emin emin
aşk aşk

Hayrettin Taylan

Aşk Gazisinin Gönül Maaşı Bağlansın...

-

Güzel Trene çarpan bir öküzün kırılan boynuzlarını iyileştirecek yüreğim yok demişsin..

-Benim boynuzlarımın sosyolojik permalarını hiçbir güzel anlayamaz demişsin.

"herkes sana benziyor" .Her benzerden "zer " olmamı bekleme. Benim yüreğim benim değil.

- İçim ve dışımdan akıp giden nedensiz hüznün pınarlarına gelmeni bekledim. Pınarında başında bekledim seni. Elimde tasım, yüreğimde yasım seni içmek istedim, testiden ...Desti izdivacını yeniden şifrelemek istedim umutlarla.

-Felç olan bir vicdanın " dan " ekinde hisli kurşunlar atıp durma.

-Mecbur edilmiş bir gidiş mumyasının mumunda eriyorum sana. Erimiyor sana olan utkun özleyişlerim.

-Adını koyamıyorum, yumru yumru kalıyor hevesimin kitabında. Silemiyorum senli hiçbir şeyi.

-Sonu, ödüllü filmlerin sonu gibi bir an eşeliyorum buluşmalara. Ağır aksak ve yüreği yaralı olarak bir birimize gidiyoruz.

Sarılma anları zihnime yansıyor. İşte onun karesinde binlerce ömür vermeye hazırım; ama ne sen ne senden bir ömür var. Mir oldu vuslatım ...

"Sana dairler" daire daire içimde büyüyor. Huzurun dalgasında pusuda bekliyor karışık hüznüler. Bir güzelin yüzünde sana dair, zerreler buluyor ona samimi aşk oluyorum, ilk buluşmayı beklemeden ayrılığın çetelesini imzlıyorum.

-Beni sağır eden o sesinin tınısı yok,o türkü gibi sözlerin yok... Yok senden esler, sesler, damlalar, samimi sıcaklar...

-Yoklarını alıp gidememişsin demek.

- Beni benden alıp giden, gidenlerin çok yerli bende. Kızılderili kızıkların ,kızıl kıyamet koparıyor.

- Vatansız ,aşksız, bayraksız, aç yaşanır mı?

Hangisi öncelik?

Vatan mı?

Aşk mı?

Bayrak mı?

Ekonomik özgürlük mü?

-Sensiz mutsuzsam, varlıklı olmam, güzel vatanım, al kırmızı dudakların yoksa,her dem sallanan kırmızı al bayrağım çare mi ki gülüm.

-Bir sevdalanın önceliği aşktır,bir yaralının önceliği bekleyiştir. Viran bir yüreğin ortasında sallansın sevgi bayrağın.

-Bir umut meltemi esiyor sol yanımda.

"gidiş gidişi acıtır " geliş gelişi tatlandırır. Senli acılar, tatlılar birikiyor benden.

-,Ağıtlarım geçmişin aynası, gülüşüm mutlaka bir gün geleceğinin şarkısı bilesin. Seni, yine ,yeni seni yine yaşamak istiyorum bunu da çok görme.

Derdim karanlık, bakışlarım üşüyor, sızılarım suskun .Puslu anların deminde demleniyor yakarışlarım.

-merhem olmanı bekliyor beklentisizlik. Orantısız güç kullanmak,ah etmek,sensizliği acıtmak yok.

yasak yaranın kabuğunda derleniyor özleyişim. Yaramı bilen dokunuyor yarime.

Yeni yasa yasımın daraltılmasına yönelik. Eylülü sevmiyorum. Eylül senin gidiş devriminse, Ha 12 Eylül, Ha 30 Eylül... Ne fark eder. Her iki tarihte analar ağladı. -30 Eylül'de yalnız senin ananla benim anam bir A-aşk anası da ağladı. a-aşk adası hep ağlıyor,hiç susmadı. Böylesi bir aşkın bitişini heceleyemedi, anlayamadı . -susmuş sözcüklerin dilinde sağır oluyor tutkuya. Sen utulmazlığın melodisi gibi her acıda, her ayrılıkta içimde çalınıyorsun. - kulaklarımdan hiç gitmeyeceklerinin geliri artıyor. - dudağımdan hep tekrarlanan sevgilerin romansları. Dans ediyorum zamansızlığa. -Tereddütsüz bir kendim sızıyor bilinmezliğe. -Bıraktığın gibi kalmayan beni sana hazır ediyorum.Görünce anlayacaksın, o gözler hala aynı değil,o yürek hala aynı değil.Artarak büyüyorum sana. Kadınlığın, pıhtımı büyülüyor. Nefretle aşkın karışımında bir güzel olup gitme.Sen Leyla'nın öz annesi.Leyla aşkı senden öğrenmişti. Ben bütün büyük aşıkların mir ozanıyım. Mısra mısra işlendim manzum sevdamıza.

Gidiş dehlizinde tükenmiş anların zinciri görünüyor. - Ah diyorum, bu seni kanatan o eski Romeolu halimi kim boyadı. Hangi şeytanın testisinde arzu suyu içtim. -Neon gecelerin geceliğini kim giydirdi, yaşanacaklara. -Hangi kırılma noktasında ,nokta kadar heves uğruna üç noktalı aşkımızı heba ettim. - Ben sana ... üç noktalı tutkularla gelmiştim. Sonu yoktu, onu yoktu, bini ve beni yoktu. - Yoktu işte bir şeyi... "susarak özlemenin bam teli vardı, sürekli seni çalardı. " - Özlemek ile özlenmemek arasında kalmak hangi atom bombasına eş.? Sussam açılır mı Susam.. Büyür mü Susam Sokağı... - Edi ileBüdü olur muyuz ? Ne fark eder ki yeterki ileli bir şey olsun. Hile yok bu sevda da.. -Açıl susam ,açıl. Ben geldim,yenik aşkların gazisi. Kore'ye gitmemiş, Koreli güzel kızların çekik gözlerini sevmiş, Kıbrıs Savaşına katılmamış bir yıl sonra doğmuşum... Ben de Kıbrıs Gazisiyim... - "Ayşe Tatile çıktı." Bu bir savaş şifresi... -"Ayşe gönülevimden gitti. Bu da aşk savaşının şifresi.Savaş bitti, Yavru bir vatanımız oldu, sonra ben doğdum, sonra kocaman bir aşık oldum, kader götürüp Ayşe' aşka gitti şifresinin kucağına attı. - Dört yıl , dört bin yıllık aşk mazimden kalanlara sığınan,aşk maaşı bağlanamayan yaralı ,tutkusu felçli bir aşk gazisiyim duy beni. -Bir "merhabanı " sardım umutlarıma,yaram kanıyor,sar beni öz sevgiden. Aşk Gazisinin Gönül Maaşı Bağlansın, fakirlikten ölebilirim.

Hayrettin Taylan

Aşk haktır

Aşkının haklılığını ister
Aşk haktır
Haktır aşk
Hak edenindir aşk
Oysaki ayrılığına bile bir tas gözyaşı akıtıldı.
Ayrılığın günbatımında ayrılıkçı bir kız gözüme battı
Bugün güneş o
Bugün eş o
Bugün çekim günü o

Hayrettin Taylan

Aşk Havva'sı

Gidişin kendini doğrulayacak

bir
aşk mecrasında aşka aşk

sevilmiş geçmiş zamanlarda

ve ben
Dili geçmiş anların di haliyim
yaşanmışlığına çekimleniyorum
Gitmek neyse ona git ama sen gittin
Ve
Gittin
Bende gittim
bezenmiş kalmalarına
Bende kalanlarına
Bende utulmayanlarına
Bir gün gelmelerine
Bir gün daha gelmene
Bir gün daha
Çok mu ki
İmkânı yok mu ki
Çocuksu bir istek gibi
Aşığın isteği de böyle olur nazlıcan

Başarsız bir kent mecnun'un leyla'lar kaçkınılığında
Umursuz hüznler yeşillendi
2008 seni sevmiyorum
Benden bu kadar çaldın
Üstelik hala 2008
gizem hüzzam noktasında kayıplarımın takviminden bir sen daha eksildi
Bugün Perşembe evlendiğimiz ve gittiğin gün
2008 ve Perşembe çıkın artık bendimden
gerçekliklerine aykırı bir düş içinde
yokluğunda...
zamanlar bile
sensiz
varken de
yokken de
şimdi tarifsiz gelecek zamanın çekimindeyim
Özlüyorumu çekimliyorum yalnız
gelecek gelecek
Ama sen gelmeyeceksin mi?

Duyumsamıyor duyulmalarım
Duy beni
Yakıldım Gandi 'de ruhum isri
El divan oldum
His
Ar
(cık) aradan kale

Arlarım arlandı gayrı
Gayrı gel yeni bir zamanın çekiminde
Güleç bir halinle çekimlen

Gitmek neyse ona git ama sen gittin

Ve
Gittin
Bende gittim
bezenmiş kalmalarına
Bende kalanlarına
Bende utulmayanlarına
Bir gün gelmelerine
Bir gün daha gelmene
Bir gün daha
Çok mu ki
İmkânı yok mu ki
Çocuksu bir istek gibi
Aşığın isteği de böyle olur nazlıcan

Hayrettin Taylan

Aşk Hep Leyla İdi Elnaz

Aşk bir çocuk salıncağında açan bir güldü
baharları sunardı büyüklere kışları emanet ederdi bebeklere.Seğerdi kendine
emzikten çok aşkı dünyaya tattıran duygular.
Anka kuşu ya da tavus gibi kanatları çırpa çırpa ölür,alevlenir yeniden büyük aşka
uçan duygu olurdu.

*Solmayan güllerin kırmızı rengiydi sevmek, gitmek ve gelmek .
-Bir çocuk ninnisiydi aşk. Mutluluğu ağlatan,huzurun damlalarını coşturan büyükler
için çok büyük hisler çeşnisinin isimsiz adılıydı aşk.

Büyükleri hislerin salıncağında uyanıkken uyutan bir çocuk masalıydı aşk. Masalların,
mevsimlerin, perilerin, tanımsız adını yüreklere yazdıran içsel bir yanıştı.
-Bir varmış birisi hep varmışla başlardı. Göz gözeyle başlardı, kalp kalbe ile devam
eder, bütün dünya tüm dünyaya kadar inerdi.

Bin bir renkle, bin bir çeşitle gelirdi yakalar ya da yakalanmak için koştururdu
kavuşmalar.

Ya da Mecnun'un diliyle aşk hep Leyla idi.Aşk hiçbir zaman Mecnun kalmadı.Bütün
aşk sözcükleri kadınlar üstünde.Meleğim, bebeğim, nartanem, karadutum, canparem
gibi binlerce sevi sözcüğünün tanımsızlığındaydı aşk.
-Belki bu yüzden Leyla idi.Yani erkeğin en kadınsı yanıydı aşk.

"Leyla,evet deseydi edebiyat,değil sosyoloji olurdu. Leyla, evet deseydi efsane, değil
evinin kadını olurdu. Hayır dedi, aşkın ömrünü uzattı, ama mecnun'un ömrünü kısalttı.
"La Edri

-Ve aşkın peşinde koşan hep Mecnun oldu.Yol, dert, ıstırap, takip, istemek, teklifler,
ilk adımlar bu yüzden hep erkekten.Ve sentezlerin dilinde başka bir gerçek
kalırdı.Aşkın Mecnun'un ömrünü kısaltması demek, erkeğin aşk bağı, bağımlılığının
kısalığını şifreliyordu.

-Erkeğin aşkı beyinle tanışır, yüreğe indiğinde biter.Oysa ,kadının aşkı hep
yürekte başlar, hep yürek kalır.

-Bir şifre daha çözülüyor bu mistik algıda. Seven erkeğin aşkı beyinden yüreğe
inmişse, orada kalmışsa en güçlü aşk odur.Bu yüzden bütün büyük eserlerin,
mimarilerin, yapıtların sahibi erkektir.

-Taç Mahal'ı Şah Cihan, birik eşi için. Mihrimah Sultan Camileri... Mimari Sinan,
Mihrimah Sultan aşkı... Leyla ile Mecnun....Kerem ile Aslı...uzar gider, eserler, yapıtlar,
sonsuz ve ölümsüz eserler.

Şimdi ortasında kaldığım bu çelişkiler yumağında aşkın yamuğunu çözen ünlü bir
matematikçiyim.

-Çünkü bir kere bir, sen güzelsin bir. Üç kere üç sen de dokuz aylıksın... Bir şair en
iyi matematikçiden daha ustadır.Şiirin, yazıların içinde yüzlerce anlam formülü
var.Sevda açıları var.Tanımsız bir sürü beklenti var.Her doğrunun siyah yanıdır, her
yanışın beyaz yanıdır şair, şiir,aşk...

Sayısal bir mahşer, ya da hissin sisli göğüydü sevdalanışım. Sayılara sığmıyordu,
kitaplarla anlatılamıyordu.Sözcüklerle anlatılamıyordu, ben ile binlerce ben arasında.
Sessiz...derinden... içten ... ben'den... tümleniyordu.

Kıyımı aşındıran damlaların sayısına matematik oldum.Bir kadın neden ağlar? Bu sorunun sayısız cevabına sevap oldum.

Dalgalarla röportaj yaptım:

-Soruyorum seni...

Dalgalar:

-Gözyaşının tanımı ıslaklığındadır.Bu ıslaklığın tanımı kadınsal göğün içsel haykırışıdır.Kendini sana teslim etme arınışıdır.Vicdanın arıtılmasıdır.

-Bir kadının damlasında binlerce kadın nefsi, nefesi var.

-Binlerce erkeğin dersi alışı var.

Soruyorum:

-Bir erkek de ağlar...

Dalgalar:

-Erkek de ağlar doğru.Doğru ağladıysa kadının ağlamasından milyon kez daha derin anlamları, sızıları, acıları, içlenişleri var.

-Yani erkeğin ağlaması Hiroşimai bir bitişin özetidir.

-Beklentinin bikri kentinde sınırlarımın siniri alınmış.Lafı bitmiş bir konuşmacı gibi yorgunum sensizliğe bağarmaya.

-T'anım yok bu benlik girdabında.

-Aramaktayım aramı.Ben artık bir arayım.Arası açık her şeyin armasını taşır vebalim.Resmi çizilmeyecek post modern algıların anlam ressamıyım.

-Varılmazlığın ticaretini yapıyorum vuslat bağrında.

-Kendime yakın güzel düşler sarmalında bir günlerine sarılıyorum.

Ve bir günlerin Mecnun'uyum. Kısaltılmış ömrümün özüne yakın bir yerde, bir yar'de seni bekliyorum Elnaz.

Hayrettin Taylan

Aşk Hızır'ı İle Haspihal(Hinzırlıktan,Hızırlığa Gidiş)

Ünlü Aşk Yamacısı Mir Aşıkettin 'in Yeri-7

Hangi vir/gülün rengine saklasam seni cümle sensiz bitiyor. Adlaşmış sıfatın önüne gelen vir/gül değişik anlamlar yüklüyorsun.
-Gereksiz sözcük gibi aşk tümcelerimde değilsin. Aşk gecelerimin yüklemi olarak hayalimin sonundasın. Dil bilgisi kuralları kadar gönül kuralların işleniyor yüreğimde.
-Benden önce gelmiyor sözlerin. İlgin ilgeçlerime söz öbeği olup beni sensizliğin öznesi yapıyorlar.
-Devrik s/ancılar başlıyor demlerimizde. Bir güle meftun olmanın hanında aşk yanım gülüne kök oluyor. Ruhunun akrasında hırçın dalgaların susturuyor hayıflarımı.
-Cennetini özler gibi Sırat'ını geçmek için ,iç içe kalan içsel mazimin tarihi senden sevaplar arşivliyor.
-2.Dünya Savaşı kadar ağır bedellerim var.Bensiz oturduğun ala köşkünde can kırıklarını onarmaya geldim.
İmkansızlığının siperine sensizlik sağanağı ve sonrasızlığın sonrasında s/ellerin kalakalıyor.
-Senli saltanatın tanındayım.Gün/eşe yakın gündüzlerim var.
Bir yakarış yakamozunun ortasındayım. Sol yanım Kudüs.Sol Yanım, Ortadoğu. Sol yanımın aşk bekçisi Hızır.
-Hızır der ki:
-Hinzır olmaktan çık ki aşk seni tümlesin,p/aklasın.Aşkın kitabını yazıp yakmayı bırak. Can duvarlarının altında kalan güzellerin vebalinden kurtulma vaktin gelmiş. Hinzırlığı bırak, kendin olmaya kadimler büyüt. Sen aşkına aşksın. Sen Gül/hanında güllerine kızıl günler ermişisin.
Bir bitişin fitilini sen yaktın,bir başlangıca başkalaşmak için.
-Sen afakını şafaklarda açtın şimdi p/aklanma zamanı...

Sensizliğin kül rengi bulutları arasında kendime aralar buldum. S/aklanıyorum sen ile illa sen diyen ben arasında.Gülle başlayan hanların içimde payitaht olmuş. Suskun yağmurlar gibi damla damla iniyorum yar nadasına. Senli bir gülün beyazına aşına bir aşk oluyorum.
-Kokla beni senden. Var olmaya varsıl özlemler biriktir. Aşılamayanları aşıla sevi fidelerinle. Can fidanım ol ki yara kentime uçurmasın bülbüller.
-Pişmanlığın pişmaniyesini yiyen güz/ellerin "el"inden kurt/ar beni.
-Vatan ile tan vakti arasında gayrı meşru ilişkileri özetleyen geçmişim yok. Ulusal söylemlerin papağını olup heyli gecelerin arzu şerbetini içmiyorum...
-Sevgili benim kasedim yok bilesin. Vatanperverliğim bundan ibaret. Ulumuyorum başka tenlerin gecelerinde. Salyalarımı ülküm uğruna uğurböceği yapmıyorum. Kirlenmeyen tek şey kirin kendisidir.
-Kirlenmeyi de kirllettiler sevgilim. Bu sığılığın sisinde uluyan seslerin çığlığında " namus " ağlıyor.
Bu kirli el de kimin. Bu v/atanın orta gecelerinde artık sevgililerin k/açamağında üç hilalim yok helallerimi zedeleyecek.
-Dedim ya ben sana meftun ak bir güvercinin can kanadıyım. Aklarına kadar aklanmışım. Ulusun dursun aç kurtlar.
-Ben aşkın bülbülüüyüm. Ben seni sevmenin Hallac- ı Mansuruyum...
-Hallaç pamuğu ektim yar yurduna. Beyazlarına p/aklar ekledim.
-Gözlerin ışık, gözlerin aşk, gözlerin söz, sözlerin sonsuz aşkın tümleci.
"Beni halsiz ve hasta yapıyor tek onun Aşkı-
Ona nasıl,kendi kendine şikayet edeyim?"

Şüphe yok,onu tattım,Kalbim onu tanır,

Sadece göz kıblemi onu söyleyebilir.

Vah benim Canıma, Can canıma!

Vah beni! Azabımın sebebi kendimim"

-Dedim ya " ben " çalgıcıları seni çağırıyor ala gecelere.

Sessizliğin uzakları düşer gönlüme.Y/ar olur yanarım.

Seninle vedalaşmanın vedasını yazmaya k/alemim yok. Beni tanıyor sensizlik ve sen.

Senli gird/abına karışık özlemler kimliğindeyim.

Kim ile kimsesizlik arasında vatan üstünde oynanan oyunların derin sülünleri aşk yaramı kanatıp sensizliğin uzakların mahkum etmek istiyorlar.

Ki öykü içre öykünde içinin atlası okunur gönlümde. Bitmez bir son gibi uzanır cümlelerin.Sevgi dilin ışıktır her demime. Karanlık oyunlar içinde olsa yaşadığım coğrafya sensiz kaldığım onca güller arasında. Sen gülüme han oldun. Sen h/anıma gül oldun. Sen ben'im"e işveli bir aşk oldun.

Yakılmış ihtimallerin kokmuş ihtilalleri devrik bir yarın sorumaz.

Sırrını t/arayan can aynanda gülen bendim. Aç kurtların sisli havalarda çevirdiği arzu filmlerini boşver.Bu vatan hepimizin gülüm.

Yaşanmışlığın hücrelerinde çoğalmak lazım iyilere, güzelliklere, birlikteliğe. Vatani kendilerine parselleyenlerin dışladıkları mazlum bülbüllerin ahını duyar aşk-alanın Yüce Yaratıcısı.

-Sen sevmeye müştak ol. Sen beni özlemeye sahil ol. Ben Yunus gibi, Yusuf gibi en çok da kendim olan kendim gibi kıyındayım Süt Çarığem

Hayrettin Taylan

Aşk ışığı altında ay'a verdiğin ışıklar

Aşk ışığı altında ay'a verdiğin ışıklar
Yakamozların verdiği çakırkeyfe ciğerime canlılık yediriyor
Yetim kalan birlikteliğimize astronomik bir yükseliş başlıyor
Artık kalıpların kesmediğ sevda dallarını kesiyoruz
Nar gözlü bir okyanustaki beyaz gölge beliriyor
Biz duyulu duyguların arasında sevmek ile sevmemek
Güzelliğin setindeki senden sınıflarına yüzüyor
İkimizin açtığı beyaz ötesine ötüşüyor kalp kuşlarımız
Her sesten bir sen dili oluşuyor
Konuşuyoruz bizceyi
Hiçbir büyük sevdalanın konuşamadığı dilden

Hayrettin Taylan

Aşk ile aşk arasında aşka aşk

ben gidişlerin hakimi oldum yargılanıyorum
aklanan bir mutlu bir dünya ne zaman sınılır bilemem
bilinmez sen geldiğinde benden sen gidilmiştir
dengesizlik getirir gidişinin geometrik yanı
Dingin bir dengesizliğin denklemini
çözümü bilmeyen güzeller öss kazanamıyor
yanıtsız bıraktığım her şeyde a çıkıyor
ayşe çıkıyor
aşk çıkıyor
ayrılık çıkıyor
aklanıyorum şıklara
kendi künhünü okuyan bir papağının delinmemiş ağacıym
ruhumum gagası ömrümü deliyor
beni beni bendi en iyi hüzünlerde atıyor
ayşeye erişilmeli
kendi gölgesinin güneşine çin sedleri kuran son kuramcıyım
her derdin zerresine zırh oldum bir kendime atom
bu kadar deha dolu bir yüreği anlamayana bu sevgi günah değil mi Tanrım
parçacıkların hışırında füzyonlara ayrılmış her ayrılmışlığın artırılmış haliyim
ne desen ancak ansal mutluluğa desen
kayıpsız bir ayıbın son bestesini yaptım okundu ruhsuzluğum

gizlenmiş bir güncenin son aynasında bir güleç yüze ısınlandım
artık seni unutacağım duy beni unutmalar,afarozmılar
aforizmalar unutulmayana dair
unutulmayanın utkun kaçışlarında eridi üreğim
ne desen ancak ansal mutluluğa desen
ekle beni yeni hayallerin son hali ay tutuldu gecemde ve gidende

Hayrettin Taylan

Aşk ile Aşkinen'nin Ruhsu Atışmaları

düşen damlaların anlamı işte yıldızları ağlatır
sense unutulmuş bir aşk yıldızının ışığı
artık senle bir sevdanın gizli ortaklarıydı.
.anlaşmamız gereği sevdalıydık
anlaşmamız gereği kenetlenmştık
tutuktuk..
şimdi icimde çoğalttığım senle
tutuksuz bir gidişe gelinlik gibi gel ki
aldığım şarabın tadı bu denli karışmışken
affına bulutları yüklediğim güzel
sesimle haykırıyorum
gel artık yağmur gibi
yağmur olamadım hın bir yüreğe

Hayrettin Taylan

Aşk ile Aşkiye 'nin Aşksız Söylemleri

ruhuna sular aksın
özlemine ben
ruhumu huzur çevrelesin
benliğim özlemden uzak kalsın
savrulmayı arzulayan bı ruhum yok bu aralar..
savruk amaçların gidişine git
amaçlarım savruk değil
orda kalakalmaların sözlüğünde söz bekleyen göz ol
sevda defterini aç
beni yaz aşkı kalemle
defterimi yakalı,yüreğimi gömeli çok oldu deme
İstanbul köhne sokaklarına al beni
İstanbul seni almış senden
sen başka İstanbul'da sevda çerçisi
ışıklarını yak tutku sokaklarında
en vazgeçilmez caddelerde beni görürsün
ben bu kenti çoktan sattım
ben bu kenti çoktan yaktım
karartılara attım kendimi
her karattığın yer plaza oldu
gözlerim görmedikten sonra
her baktığın yürek şimdi çocuk çocuk
yüreğim duymadıktan sonra
gözlerin görmüyorsa sözlerin kör mü
dilim yok benim
dilsiz bıraktılar bu kemirilmiş ülkede
artıklarla yosun tutuyorum
dilsiz ve aşksız bir güzelin yuvasında
arzu ırmağı akar
gizliden gizliye de değil,,
aşikar..

Hayrettin Taylan

Aşk ile Aşkiyenin Arzulanişı

hiçbir şeyim şeyhinin kızı gibi konuşma
once benı benden kopar..
bana geleceksen once benı sev
once benı sar
yoksa
otesı yok
ben olamam
seni saran arlanmış tutulmalarımda ay şavkını vermiyor
bugün yıldızların raksında seni aradım
sen başka sevgilerin meclisinde
mecüclere şarap dağıtıyordun
beni orda mest eyldn
yanlıs haber salmışlar
:
ben mecliste sakılık yapmadım
ben yuregiyle mey sunanlardanım
süzülüşlerindeki arzuüstü akışların yaktı belki
anlatılmaz gidişlerindeki sallanışın esintisi ucurdu

Hayrettin Taylan

Aşk ile Aşkiyenin Azotlanması

hayata sunulmuş renkler gibi..
renk..
ben renklerin dilini yazdım
sen beyazken düşlerimde
siyah bir gelecek eklendi hayallerime
hala kıpkızıl arzular kadar kırmızısın orda
:
sus
sesizliğin yureğine fısıldadıklarını değil
benim
yureğimin sana akıttıklarına kapıl
sevdama gel..
ruhuma..
bana gel..
sen hiçliğin hoşluğunda su gibisin
nereye aktığını bilmeyen çılgın bir suyun beyazlığı nasıl olursa sende ölesin
yureğimi yansıtmısım sana
derbederim bu sarhos İstanbul bulvarında..
bu yurek yakan atmosferde..
bütün azotlarım hatta aşksız aldığım mazotlarım sana

Hayrettin Taylan

Aşk ile Aşkiyenin Filozoflaşmaları

serseri ruha heder olmus istanbulun yosma sokaklarından birinde senle carpismak
isterdim
sırf aklını yitiresin diye..
seni gördükten sonra mecnunluğun en üst zirvesine nail kıldım
kıyam edilen her sevgiden benim ruhum saklı
yüreğimden akan her kutsi ırmağın suları seni pakladı
temizlenen ruhumla yağmurlarda salınma zamanımı bekleyeceğim..
her beklediğin ve her eklediğin histe sislerim artar
ve ben sensiz gezen ruhun tilmizi
anlamın tüm namlarında adım anlatılmazlığın aristosu
sensizliğin manifestosunda sen huzurun zuhuru
ben dehanın en melodik sözlüğüne anlam öte anlama kavisel
bak gece oldu
askın yureğime costu
sessizliğin kollarında sen ve ben olduk
usul usul sokulduk
haykıra haykıra sozcukleri bağladık yurekelimize
akıntılarda kelimeleri oynattık
sular dalgalandıkça kelimeler hoyratlastıkça
sen ve ben costuk

Hayrettin Taylan

Aşk ile Aşkiyenin Hacklenişi

her gittiğin yerde leyla kaldın mı
ama sabredip kalmalarım da olmuştur
sırf sen varsın çölüne gelen asiller oldu mu
her gittiğim yerde leyla kaldım
aşk lorduyken fiyortlar oluştu mu
her gıdısım,gelmelere yol actı..
alizeler ve avizeler arası bir aşka buhurlandı mı
hep bir yağmuru bekledin
yağmak istiyorum sana
:
senle sulasam
sen ben olsan
olmaz mı
seni avuçlayım yureğime alsam
buyutsem
beni benden alan her damlanda büyümek isterim
gel damla damla ömür biç yalnızlık burgacımda
sozlerımı hiç bu denli savruk ve gonullu kullanmamıştım
sıcaklığın akıtıyor olsa gerek
her ısıttığı histe sislerim kapattı seni
hiçbir güzel göremez oldu
aldın beni tüm arzular şelalesinden
benle benbin oldun

Hayrettin Taylan

Aşk ilk Gün Ölmekti Belki

Kendinden kalansız bir ayrılık,kalıntılarımın cebini yakıyor.Başkalaşmış başka şeylerin şerhine imza atıyor kül rengi kavuşmalar.

Hiçbir söz,hiçbir öz, birbirine uymuyor. Uyumsuz uykuların rüyasında seni görüyorum,her gece denizinde boğuluyorum, sabah olduğunda yeniden yaşıyorum.Yürek_sizim, sensizim.Çoktan seçmeli bir testin en doğru şıkkı gibi duruyorum orada.Düşüyorum gönlünden, yanlış yazımlardan senli cümlemden not alamıyorum.Gizli öznenin de öznesi olmuşsun, devrik, esrik hatta aşksal açıdan bozuk cümlede.

İsmine gelen sıfatları cümleden çıkarsam,seni gönlümün adılı olarak yazsam dilin, aşkın kurallarına.Gramerin gri tonlarında dönüşü olmayan çatılarda gidişler kabul edilir mi ki...

Arkamda kalan kimsesiz nesnelerin oldurganlığında doğurgan gelişleri kim beleyecek. Senin dersin dışında kimseye kalkmasın elim, bu el ki yalnız senin elini tutmuşken, yalnız kara bağrına türkü tutturmuşken sen şimdi,hangi cümlemin yüklemi olma sonundasın. Gelmekle gitmenin lâdesindeyim sol yanımda lodolar esiyor sakın çıkma gönlümden.

Kalem kalbimi eğiyor, eğiliyor en kanayan yerimden ,kör bakışlar gözlerine değiyor hasretim.Sabır ,kendimden geçene kadar ağlatıyor ,damlalarımın şiir çıkıyor .Gözyaşına sürülmüş acıların ruhun fidesi büyüyor dilimde, gönlümde.

-Her yeni sevda haberinde suçüstü yakalanıyorum senin özleminden.

En manidar hecelerle susuyorsun uzak yüreğimden,nefretlerini akrebe saat eyliyorsun. Akrebinde hem zehir ve sensizliğin zamanı akıyor. Yelkovanlarında da yalnızlığımın yelleri eser.

Utangaç bakışların hala ilk gün ki gibi yılan yapıyor susmalarına.

Sus kalbim yakışıyor sana...

-Aşk ilk gün ölmekti belki.Rahleme koyduğun tutkularını bülbül gibi hatmetmeye çalışıyorum. Bensiz gözü yaşlı çevirdiğin sayfalarımı ezberine alsan.

-Ben senin hıfzederken, her zerrede senli sureler işlenirken yürek devletimde.

Sensizlikten ördüğüm ipek kumaşlı yalnızlığımı,yaralarımınla yamıyorum gelişine.İpek böcekleri ipek yolunu açıyor bilinmezliğine.Aşk kervanlarım ipek yolunda keşkelerimizi yağla, molalarda doyur beni.

Bu yalnızlık nereye götürür,hangi handa canım sana can olur bilmiyorum Hâlbuki ruhumla hissetmek istemiştin seni lime lime,hece hece yaşamak istemiştin en güzel cümlede.Tüm yüklemelerde sana varmak istemiştin, her dizede seni her açıdan yaşamak istemiştin.Menzilimin önündeki atomlara basa basa, binlerce senin parçalarına ayrıla ayrıla büyük aşkımızın yeniden yaşanmasını dilemiştin.

Evet,hiç düşünmedin mi sevdiğim böyle yaşar, böyle ağlar.

-Unutma,aşk ilk gün belki ölmekti, sen ölmedin, sen giderken beni ölümcül bıraktın. Hangisi aşk, hangisi yaşamın zimmeti söyler misin?

Yürek yanılgıların bulunmuşluğunda, bilinmez bir hayra hayrat olan sevda çeşmem var. Gözyaşların akar ,her seven doldururken testisini,her yaralı beni okurken mest olurken senli testim kırıldı, su ve sen tutmuyor.

Sızıyorum aşka...

Sus diyorsun,yıktın dağlarımı yıktın...Kalbim dönmez yurduna, her yerin ova olmuş güzellere.

-Sen sus. Neden böyle konuşursun. Şiirden şiire minimize yürüyen karınca yüreğimde, kendimi bulmama neden yardımcı olmuyorsun.

Rengini bulamadan denize karışan göz pınarlarından neden kervanlarım

Su içmez, gönöl serinletmez. Şifa niyetine değil aşk niyetine içsem biraz.

-Kendimi bulurum belki.Ki kendimi bulursam zaten, seni bulmuş olurum.
En deli,en sol yerimi aklıma satıp paha biçilmez kalbinde süzülürüm .

-Kes bağırma, çığlıklarını yıldızlar bile duydu.İki düğüm arası bir iki bayram,iki bayram arası yalnızlık.Hangi aşk kitabına sığar bu...

Mahkûmiyetin kimsesiz,sensiz bir zindanda değil, içimle dışım arasında bir gıdım kavuşma kavşağında; ama yeşil gözlerin olmayınca karşına geçemiyorum baharnazım.

Hayrettin Taylan

Aşk İŖte

içinde her duygunun olduğu bir kenttin
bense masum aşkın köyüydüm
kentine geldim ruh marketinden memeli Ŗeker aldım
sen köyüme geldin horozumu kestim sana
aşk işte yedik içtik sevdik

Hayrettin Taylan

Aşk Karıncasıyım Sensizliği Taşıyorum Sana

şaşkın bir akışın suyunda susuzum sana
ıdamlık bir acının canında can buldu sensizlik
kendi ipini,kendi hazlarıyla çeken kentli devrik mecnun'um
kendi kendilerinin ayında ışısız aşksız bir hayata astım
Yörüngelerini aradım, seni aramakla benimi aramak arasında
Şaşkın bir küheylan gibi adımlarımda hıncının angıcı
Taşır beni sana şaşırmış bir yıldızın gözbebekleri
Düşüp kaybolan ayıplarımın mekiğindedir azazil zili
Biraz heveslerimden çalacak
Bir gece teneffüsünde yabancı rujla bulaşacak senli dudağım
Dedim ya inkarcı bir matematikçi gibi hesapsızdı günahım
Sayı saymasını bilmeyen hevesperverliğimin pervanesinde sıkıştım
ben kimdim diyen seni seven aşk delisiyimdir o an
şaşkınlığın şifrelerinde unutuldum yüz bin kere
hidrojeni bulduğum arzuların sularında öldüm bir kere
ne desem , kitapta yeri yoktu yaşadıklarımın
Sonra da acılar bakkalından aldığım çikolata hali gibi
Anlara tatlı, aşka o kadar kara ve acıydım
Ağlama yüreğim
Ağlamak da aşktandır

Kendinden başka bir başkaysan
ağla yüreğim ağla
Kendi zavallılığına damlalar şahit olsun
damıtılmış bir vicdanın tüm kurularını ıslatsın
alacakaranlık bir geleceğin gölgesinde duruluna kadar
her yanıma saran kaçışındaki anlam tanımlanana kadar
ağla yüreğim ...
terk etmişim yalnızca terk etmeyi
su her yerde su değilmiş sen ağlayınca anladım
zaman iflah bir aşkın zamanında damıttı beni
doğrudur sadece doğruysa bunca sevgim neyin yanlışı
senden vazgeçilmezliğin labirentinde sıkışmış bir karınca gibiyim
her dem senden aşk erzakı taşıyorum senin aşk yuvana
misaldan ve hislerden öte bir bekleyişin can kenarındayım
umudum sensin
biraz daha ağla yüreğim
ağlamak da onun gelmesine erzaktır

Hayrettin Taylan

Aşk Kimyanı Sordum Hüsn'e

Aşk Kimyanı Sordum Hüsn'e
Onu Sev Dedi Boyna

-Senden kaçışları emziren ürkek bir ceylanın gölgesini aşk kimyası içiyorum, yanımda Hüsn ve Aşk, Yunus ve Yusuf...

Bu sevi azmimiz lime lime içimize içlenişi anlatıyoruz.

Yunus dile geliyor:

"Hak bir gönül verdi bana

Ha demeden hayrân olur

Bir dem gelir şâdân olur

Bir dem gelir giryân olur"

- Benim gönlüm ağlıyor, benim gönlüm yarasına sızlıyor. Bu sevdanın mistik koylarında gözlerim nemli, ruhum bohemli, bekleyişimin Fildişi Kulesinde, çok yalvardım gel diye.

-Hüsn dayanmıyor, içlenişime ve sus şair diyor.Aşk benim bendime gelmek için neler çekti biliyor musun?

"Yüzbin cefâ etsen vazgeçmem, bir kere sevdim seni. Kazâ ve kader kalemi alınma böyle yazmış; seni sevdim bir kere. Dokuz gök döndükçe bu sözden dönmem: Sevdim seni; yer ve gök aşkıma şâhid olsun."

-Şahitlerimin sessizlik senfonisinde kendimi çalışıyorum. "Hüsn'e " baktıkça gözlerinin pınarı akıyor yüreğimde.Damla damla ıslanıyorum. Tut elimden Hüsn, Aşk görmesin. İçtiğin kimyandan bir tas sun bana.

-Nazlıcan'a varmak için ne gerek söyle Hüsn... Sen Aşk'ı nasıl kabul ettin.Sen Aşk'a nasıl vardın.

-Aşk,senin yüreğinde büyük dev kazanları oluştursa yine döner misin , yine can yüreğinde aşka kaynar mısın?

Hüsn:" Aşk mumdan kayıklarla alev denizini geçmeye benzer...." Ben onun sevgisini yüreğime mumyaladım,ben onun özlemini ateşe ateş eyledim.Ben onun sevgisini deniz eyledim. Ben onu aşk eyledim, aşk içre aşktan ve benden öte.

- Bu yüzden onun alev denizinden gözü kapalı geçerim Hüsn.

Hüsn:" Cana hayret veren o şahbaz göz, o büyü ceylanı, naz güvercini. " Sen can olmuşsun, sen candan öte olmuşsun, sakın bırakma Nazlıcan'ı ... Bir gün yüreğindeki dev kazanları doldurur sevgi şelalenden akan özleyiş, sevgi tutku...

-Sen en yüce dağlardan, en yüve sevi berraklarıyla şelale olarak akmaya devam et,kendi ellerinle onun yüreğinden oluşturduğun dev kazanları.Bu coğrafi derinliği, sular, aflar, ahlak temizlemez.

- Güven deryanı akıt, dalgalarınla algıların arasında ayna olsun.Güven aynanda taransın. Güzelliğini orda görsün. Her güzelin affetme yüreği var, her güzelin yeniden gelme şanı var. Seni sen eden bu yüce sevgin, asil sevgileri aşkları emer hayatın vuslat memesinden. Sen can ol,sen kan ol aşka.

-" Can hasret kadehini içer oldu, göz ayrılık cevherlerini (gözyaşlarını) satar oldu. " Onun yüreğine sattığı göz yaşları vicdanımın bütün kirli zerrelerini bir bir temizledi.

- Ben onun içimde yarattığı dağların dağlamasıdayım. Aşk' ağlıyor bile halime. O Hüsn'e giderken özün kimyasını arama şartı vardı. Ya Hüsn , yeniden bana dönmesi için bu sevdanın şartı var mı ki? Bu yüzden benim aşkım grift, bu yüzden benim aşkım büyük.

-Hüsn: "Kendine iyi bak çünkü alemin özüsün sen. Varlıkların gözbebeği olan insanoğlusun sen. Evet, Hüsn, evet, Nazlıcan ben bir özün sözsüz okyanusuyum.

Ben özümü bulup ütülersem bunca yozlaşmış sevdalar şehrinde aşk susar, yar susar, bana döner gerçekler.

- İstanbul bütün denklemlerimizi siliyor, özümüzden kayıp kentler oluşturuyor. Modernizm, kendi ekseninde fasit daireler çizerek, genleri bozulmuş aşk nesli yetiştiriyor.

- Bu metruk metropol seni benden aldı. Ben Mecnun'un babasıyken, beni Romeo yaptı. Biz, ihaneti Romeo okulunda öğrendik yeni nesil. Aşkımız, arzularımızı sulayan kısa çaylar gibiydi. Irmağına hemen dökülmek, hemen yaşamak, hemen tükenmek sevgiyi. Bizim sevdamız bu yüzden ömre muttasıl değil can çiçeğim.

Yüreğimizin kent soluğunda anlık masallar anlatılır, anlık efsaneler yaşanır. Senden öncesi, benden sonrasını ütüler mi ?

- Yüreğinde açtığım can kırıklarının alt yapısını hangi psiko-sosyal denklem açıklar ki

-

Sana olan sevgim türkülerle çürürken yalnızlık sarmalında. Sana sarılmayı, sarmayı özlediğim kadar kendi isteğini yaratırken söyle bana sen hangi sazın, hangi sözün, hangi vuslatın aşk fenerisin.

-Yanılsamalı özelemler serilir neon gecelerime. Işıklar senin gözlerinden gelmedikçe Matrixli Leo 'da olsam ne yazar. Kurgusu benim ciğerimde pişen kavuşmanın huysuz içlenişlerinde kurumuş zambakların hangi yaprağı seni anlatır ki?

-Zambak seviyordun, sana aldığım hangi zambak bugünleri arar ki. Ki zambak ıssız yerlerde büyür, isimsiz aşklara büyür. Sen şimdi zambak olmuştun, ıssız, isimsiz kentine gelemedim. Kendime gelemedim.

Seni anlatmaktan vazgeçmeye meyillerim artıyor; ama Gelişinin dirençli sözlerinde ezber kelimeler yüreğimde ütülenir akar şiirlere. Terapik bir akışın sol yanındayım.

- Sevili bir yüreğin bizli baharında çiçek olarak kalmanı istiyor bu yürek. Bitimsiz arayışların atlasında sözlerin karelenir.

-Yara berelerine aşk kendi merhemini sürer, iyileşir her derdin, biraz bana olan akışın hızlanır, akar aşk deryası. Benim özlem balıklarım dile gelir. Oltanla değil, kızartılmış özleminle, berrak sözlerinle, ince sevginle, o anlatılmaz duruşunla geliver aşk yurduma can çiçeğim.

Hayrettin Taylan

Aşk Leke Bırakır

aşk leke bırakır
bir başka güzel lekemi silmek istedi beyaz arzularıyla
senin gidişine benzemiyor ki leke eklendi kara kara
karşı çıkılmaz bir arzunun tuzağında arzulara kucaklandım
yırtılmış bir anın yaması da yırtıldı
ne ben benim ne de bende her sen
öylesine kapılmış bir fırtanın son esişinde gittin
saçlarının estiği rüzgarla yetinen bir aşk yetimiyim
git ankarana ve karana ve bensiz her kara parçasına
ben burdayım ne kadar bura burda değilse sensizlikten
pişmanlık mı desem gücüm bile yetmiyor gidişini anlatmaya
bir ömrün en ömürlük anında sularıma kapıldın
en beyaza beyazken yüreğin bebişlenirken
azazillerim arz üzre aruzlanmış bir arzuya kaçırdılar
aldatılmış bir melek de ordaydı
dedi ey çok seven onun ruhu şu an seni izliyor
yapmacık anlardan akışmayı bırak
bir anlık masal için bir sevgi ırmağını kurutma
ne melek ne şeytan ne ben engel değildi o ana
bir anlıktı
bir ömrümü çaldı senden
çok anlamlı
gitmelerine son arzu masalımdı
sular aktı
ankara kurak
ben burda sen irak
sense gitme karnavalında hüzünlerini alarak
nefretlerinle gittin
bir affedilme yasası bekledim vicdanın kertesinde bin kere
kadındın ruhu su kadar melek kadar alil
aldatılmış bir kelebeğin güneş verkaçına vurularak ölüsü gibi
canlı canlı öldün yanımda
bu gidişinin dönüşünde dayanılmaz bir hasret pınarı akıyor benden
geleceğim senin iklimine göre aşka meyvelenmiştin
tam annelik kulvarında bana çiçek çiçekken
ben gittim azgın hayıfların garkında heveslendim hesapsızca
git melerine son arzu masalımdı
sular aktı
ankara kurak
ben burda senden irak

Hayrettin Taylan

Aşk Meğer Vatanmış Sevgili

Kimi zaman sevinç,kimi zaman hüzün,kimi zaman zamansızlığın telindeydim.
-Bazen gözyaşı gölgeciyim, bazen hüzün algıcısı. Kendimde değilim sanırım.
-Sevilebilmek dünyanın en büyük başarısı. Sevmeyen asla başarı olamaz.
Yılmaz Odabaşı:Aşkın kavgasını veremeyenler, hiçbir şeyin kavgasını veremezler; aşkın özgürlüğünü yaşamayan ve yaşatmayanlar ise, hiçbir özgürlüğü hak edemezler...
Yaşamayı onduran bir olgunun içinde yaşanacaklarım var.
Ruhumu konduran kanatların ayıksı hislerinde kaldım. Gölgesiz özelemler yaşadım. Yaşamak, yüzdeki çizgilere renk katmaktır, bir tutam özelemi sevdiğiyile yaşamaktır. Yaşamak aşk gibi.
Oysa senin aba telinde çalındığım, alıntı özelemler yaşadığım gerçeklerin resminde sustum.
Aragon':"Mutlu aşkın yazılı tarihi yoktur," dizesinde hesaplarım alt üst oldu.
Yaşadıklarımı hangi mutluluğa anlatacağım ki.Sen hücremin minimizelerinde ürerken ben hangi mutsuzluğun mitoz bölünmesini yaşayacağım.
-Daha da güzeli yaşanılacak temellerinde duruşmalarımı erteleyen hangi düşün gergefinde kendime gelmeyişi erteleyeceğim. Ötelenmiş özelemlerin resim sergisinde nemli gözlerin yoksa hangi çift gözün özünde aşka peynir ekmek olacağım bilemedim yar.
Robert Brain'e göre aşk, bir içgüdü değil, kültürdür. Şimdi kim doğru.
Oysa yanlışmış olmasın mı? Aşk hem içgüdü, hem kültürün çeşnisinden akan içsel ,özelel, sevisel bir yaşam erinci değil midir?
-İçimizdeki çocuğun haz açlığının karşı cinsle beslenme içlenişi değil midir?
-Neden birisini sevmeye ihtiyacı duyarız ki? Herkesin yaşadığı ya da hayal ettiğı bir aşkı var.
-İçgüdüsel değil mi acep bu içimizdeki çocuğu sevgi sütüyle emzirme emareleri.
-Kültürle ne alakası var demeyin? Aşk kültürü yok mu?
Sosyal bir varlık değil miyiz? Aşkın yarattığı hoşluğun, boşluğun, sosyal katmanlarını saymakla biter mi? Tarihi anıtlar, romanlar, taşsız eserler hep aşkla çıkmadı mı? Büyük savaşlar dahil bu kavramın içinde değil midir?
-Aşk, sosyalleşmenin aynasında kendi dengimizin denkleminde bizi sunmuyor mu? Bütün güzel mekanlarımız aşıkların barınağı değil midir?
-Biyolojik dürtülerini karşılamak isterken, ahlakın çizdiği sınırların dışına çıkamadan yaşamayı denemenin kendi çıkmazlarında yaşadığımız psiko-sosyal ikilemde ne kadar ritüel gerçeklerden uzak mı kalacağız yar.
-Onca biz olandan, onsuzluğa ilştirilmek ne kadar doğru?
-Paylaşmadığım öznel paydaların seri sonu numaralarında t'adamadığım hangi paydanın işlemi olarak kalayım.
-Aşk bir yerde kalmak mıdır?

Varamadığım varışların vaveylası mıyım? Bilemedim.
-Aşk eşruhuğun içgüdüsel açlığa karışmasıdır yar.İçgüdülerin sosyal kültlerle tanışmasıdır. İçsel bir arayıştan sosyal bir kavrayışa karışmaktır.
-İstemektir; ama neyi istediğini bilmeden hazların salgınlığına yakalanmaktır.
-Açlıktır; ama hangi açlığın açısı olduğunu bilmeden üçgen etrafında ömür ölçmektir.
-Hissetmektir; ama hissin uğrunda sisleri kapatan gökler yaratmaktır.
-Aşk, Yüce yaratının insanın içine bıraktığı sevgi cevheridir, tutku hücresidir, özünden sözüne, karışık demler yaşamaktır.
-Aşk, kendini aramaktır. En zayıf kendini bulup karşıdaki cinsle yaşamaktır.
-Aşk arayıştır; ama arayışın tesadüflerinde kendinde olanı başkasına sunmaktır.

-Ki sevgilim dilimin ucuna bağı cümleler var.Metafizik gözlüklerini takmışlar kavuşamadıklarımıza, yaşayamadıklarımıza, söyleyemediklerimize. Gelip de söyleyemediğim kitap dolu sözlerim var.Gözlerinin hızına yetişen bakışlarım var.Baykuşları kıskandıran senli gözlerim var, yalnız seni görmek için bütün görüşlerden görüş derler.

-Karşılık alamadığım karşılıksız kalan karşılarım var.
-Aklımın ucundan geçip sensizliğin ucuna takılı takıntılarım var.
Varlarım var sevgili.

*Aklımdan kalanlarını kemiren hissettiremediklerim var.

-Hiç gerçekleştiremediğim gereğınlerin kırkayağı gibi ayaklarım var , ayak basmadığım nadas sevdalarımnda.
-Bende aşkın bütün versiyonları var. Bir porsiyon yiyip giderek uzaklarımla doyamazsın yar.

-Gerçekleştiremeyeceğim hayallerin şehidiyim.Öldüm uğruna; ama biliyorsun şehitler ölmez. Aşk vatanını her dem koruyorum sevgili.
-Duyulası,görülesi, sevilesi,yaşanılası,anlatılası, bekleyesi, isteyesi, Üzülesi umutların yücelen bayrağım.Hilal de aşk yüzün.Yıldız da bir günler, son günler, elbetlerdir yar.
-Aşk,meğer vatanmış sevgili

İkimiz adına, ikimiz yadına, ikimiz çağına, ikimiz, bağına yaşanılası, hayatlar sundum.

*Aşk gözünü kırpmadan gelmektir yar.

Hayrettin Taylan

Aşk militanı Enizlokiz

kuşatılmış hazanların gerilasayım bu meçhul mecnun kentinde
mermiyim hislerin ve yalınç kaçışların uzlarına
sokak tutkuların ara sığınağıyım vuruyorum yalnızlığı
kurşunlar yağdırıyorum sistemin isis solucanlarına
güllere koşan koku komutanıyım beni vurmasın güzeller

kuduz olmuş kaçışın sakınca defterine yazdılar
sildim devrik hesapların ihtiras yıllığını
demeçlerimi duydu saklı yılanların yumurta hali
nifaklar soktu bin yıllık kardeşliğin orta doğumlarına
militan oldu dün bizden ödünç kaşık olan komşu ruh

öç, aç ve kaçıkçağın ininde vurdular benliğimi
geleceğin ırzına geçti çıkarın akar sultanları
fahiş bir tuzağın özünde kan çeşnisine aktı petrolü zevkler
suretler okundu kardeş ile kardeş arasında sakıl kurşuni hesaplar
önce ben vuruldum
sonra da benden vuruldu
burası toprağım
burası vatanım

kuşatılmış kuşağın uşağında uşaki bir melodi böler hecemi
ey gaflet,ey uyutulmuş uyku,ey Malazgirtçin özdeşler.....
Anadolu kan içre ruh ötre atılmış öğlere dolu

Pusulardan pusulamı buldum ben benim ya siz kimsiniz dağlılar
Bize bizden uçuk uçurumlar derleyen sosyo kentliler
Bu son ölenin cenazesinde ben öldürüldüm ben dirildim
yazgımızı kırbaçlayan delilik övündeşleri
baç olan öndeliğimde yok olmaz hiçbir şey bilesiniz
kansızlığınızın tanrısına af getirdim geberin hasmınızdan

bu sokağın sonunda pusu ve ben ülkemde sevdama küsüm
gözlerinden güneşler derlediğim vatan bakışlı sevmemişim
mayınlar döşeli bakışlarında ölürcesine baktım
mataramda gözyaşların
süngümüz öze taşıyan yengimiz
banker baharların son çiçekleri açıldı gayrı sana gelmekteyim
yıldızlar kapanmıyor gecemde
hilal hilal üstüne ben ben üstüne bu dur işte benliğim

hazırlanmış karanlık -ummanlarca azdırılmışlık
üç el barış attım son aşk mitinginde
ağladı tüm güzellikler güzelime
bu son oyundur gel dön mazimize

sevsem de sevmesem de
kalbinin ortasında aşk panayırı
sevmeyenlerin kurşun sergisi
aşk caddelerinde ölen bebeklerin resimlerine bakamıyorum
senin gitmelerini bekleyen gözüm görmüyor
kimi baksam beni senden vuruyorlar

gevirme altındayım her bakıştan bin kez öldürölüyorum
daha dün bir şehit cenazesinde beni yuhladılar
oysa bu vatan asıl benim
oysa asıl seni seven benim
son mermim kaldı seni benden vurmaya gelcem

Hayrettin Taylan

Aşk Militanın Son Missilemesi-1

Militan özelemlerin son kurşun ağılığında son gelişim biraz atılmaya hazır gibiyim sana.

Ölümperver öpüşler tetik uçlarımda suçüstü yakalanıyorum sana olan tutkulardan. Bir ben bileyim, bir benle büyüysün yalnızlığın; ama yazgının tahtasına adın giden kedi olarak yazılmış. Kentsizliğimin kayıpsız kendisizliğimde izler sürülüyor hayata. Uyak düşünüyorum cennetinle cehennemin arasındaki rasatta. Gözlerime senden bakışlar atıyorum, anlamsızlığın özerk kayıplarına. Sonra durulanmış, orantısız, oranları kuramlarında kafilere kasıtsız sözler oluyorum. Bir kente katil olmuş gibi, sensiz kentim Sen gidiyorsun.. Kalmalarım kanıyor.

'Kendini dinleme derslerindeyim. Her şeyi geçiyorum, seni de, sensizliği de. Oysa 'gel' desen gelirimi artırım. Titrek ellerimden tedirginliği tehdidi can tuvalimden vuruyor çizemediklerimi Dünyama düşünüyorsun... Son terk edilen bir kalbin kavisiyim, kafisi, hatta Kaflarıyım. Yüreğimdeki cadıların masallarından bıktım. Herkes bana kaynak, bense sana lehim.

Azgın hüznelerin, şirin yatırırlarında amillere bağladım, duvar diplerine kucak bağladım, ayrılık duvarına gittiğin saati, Eylül ikindisi, tam dördü otuz dördü geçiyor. Ne tesadüf, demi. Dört yıllık bir masalın akrebi, 34 yaşında, 34 plakalı bir aşk saatini bırakıp gitmek. Dört yıl yüreğimden öte yaşadın. Ve saat dördü otuz dört geçe gidiş... Bunu ne sen, ne ben ayarladık. Aşk masalımızın saatiydi. Ayrılığın saati kaç geçiyor bilmiyorum... Senin gidiş saatin ömrümü, yaşıma, sevdamin aynası gibiydi. Bir hiçliğin piçliğinde ansızlığa içinden binlerce acımasız savurganlıklar dizeliyorum. Epeydir hayallerimden öpmüyorsun, üşümüyor kuruntularım. Sen kendini yakan bir ateştin, közlerin vicdanımı yaktı. Sana acımalarım ne zaman bitecek ...

Kendimize düşler ismarlasak, belki daha büyük hayır işlemiş oluruz. Gün artığı özelemlerde bakışın içiyor sus kimse duymasın diyor içinden ağlamaları. En özel hayalimi düşürüyorum umut yokuşunda. Uzaklığın susuyor, sevdiğin şarkıların melodisi geçiyor üstümden... Hiçbir şarkıyı dinleyemiyorum, hangi şarkıyı dinlesem, sen çalınıyorsun. Hangi acıklı bir film, hatta acıklı bir olay varsa sen özetleniyor. Nemleniyor sana demlenmiş gözlerim. Yıkılıyorum... Yalnızlığa metelik atıyorum.

Gel desem...

"Gel" desen desen...

Her şey kımıltısız, her şey sızısız, her şey anlamsız beklemlerin uçurumunda. Yorgunum gözlerine, yorgun sensizliğine. Bensiz renge boyanan saçlarında oynayan kavuşmaların esilişiyim. Göz kahvene yenik düşüyor, güzellere bakışlarım

Yitik bir benin üst benindeyim. Yitirdikçe kendimi sana geliyorum. Sobelerle anlarımı uyuturum, sanrısız, sensiz güncelerimi. Tutku atıcısı, hayal satıcısı bir anın şanına kanıyor gelişlerin.

Militan yalnızlıklar satın alıyor, düş alacalarından, parlatılmış bir yıldız gibi kaçıyorsun gecelerimden.

Gölüşlerimle,felsefi yazılarımla, benimle, sana olan tutkularımda taksit taksit ödüyorum.Sensizliğı her gece öldüren katil bir alışkanlığın içlenmiş ermişiyim. Utançların ütüsüz,insafsız, yürek yakıcı, kırışlarını bedellerin ütüsüyle düzeltiyorum.Cüzamlı hasretler cehennemine harlar taşıyor hatalarım. Kirli sözlerimi temize çekmeden,sinemde sana anlatılacak onca güzellikler, iyiler var.Hiç kullanılmamış bir kavuşmanın kavuştağında en acıklı bir türkünün bütünü oluyorum.

Gel desem

" Gel" desen desen...Çalınsa yenidenlerimiz içli içli, bizli bizli türkü gözlüm.

Hayrettin Taylan

Aşk Mücahidin Yenilmezlik Sırrı

koynuna ay yüzünü alan ay'ın aşk beyazlarındayım
gecenin hatırı turluyor düşlerimin samanyolunda
hecenin kitabı okunuyor sensizlik kitabında
incelmiş bir durum gibi öylece kalıyorum gecene
yürekta kalmış sözcüklerin diliyle öylece siniyorum sevgine

unutulmuş umutların şafağında uyanıyor ruhsal direncim
büyük aşkların kitabında yırtılıyor vefamın sayfası
ismini aradığım arayış risalesinde puslanıyor hayalim
ezberlediğim sevdanın sınavında kalıyorum ömrümce

bir menzil sonudur, bir günlerin gölgesi
aşkı teslim eden gidişin yazgısında uyanışlarım dağlanıyor
dağ içre dağlara yüceliyor seni isteme hasretim
yitirilişin haritasını boyuyor boylamlarında kalan zamanım
yenilişin atlasında hüznün renginde kalıyor enleminde kalan sığağım
bir ben üşüyor, bin ben senin için bana sarılıyor

uyarılış makinesidir aşkın yaşattıkları
uyanış fabrikasıdır sevginin ürettikleri
güzel yarınlarımı emziriyor algının soyağacı
güzelliğinin tanımında kalıyor sözcüklerimin sözlüğü
senle ömrün sözlüsünde kaldık
hangi üşümüş vuslatın sınavısın bilemedi belirsizlik ışığı
hangi yetişmiş tutkunun hazinesin bilemedi zenginlik tınısı
hangi benliğin " ben " kumaşısın bilemedi idris imgesi

hüznün saflarında kalmış yaralı bir mücahit gibiyim
gönlünün müşriklerine karşı savaşım kendimle
imkansızlık gömülerinde saklı dünyanın aziziyim
sızılarını derleyerek bulacağım seni kendimle
kasvetli geçmiş damlalarında yıkadın gayrı
şimdi mutluluğunda yıkanmaya gelen sevi bebeğiyim
şimdi emzir tutkularınla, yeniden gelişinle, sarılışınla

Hayrettin Taylan

Aşk Nedir Kadar Nadirdir

Aşk, kayıp mülteci gemisidir; sevgi, bir yol haritası
Aşk, tükenmez bir kalemin tükenmesidir; sevgi, menzilsiz gidişlerin yıldızı
Aşk, annesiz büyütülmüş balina yavrusudur; sevgi,, yunustur en zoru taşır sahile
Aşk; yüreği deprem kadar sarsar; sevgi, enkazda kurtulan aşkın iyileşmesidir
Aşk; şimşektir yağmasını bilmeyene; sevgi, ıslanıp kurutulmaktır
Aşk; ıssızlığın aynasında usu tanımamaktır; sevgi, her duyguyu tesellidir
Aşk; mektupsuz gönüllere puldur; sevgi, saklanan aşk mektubudur
Aşk; selleri durulayan akıştır; sevgi,, flu sağanağın tahıllara acil inişidir
Aşk; yokluğun yok olmasına tahammüldür, sevgi, var olmaya yansımaktır
Aşk; tek evladı kaybolan yaralı bir annedir; sevgi, arayışa yazılan afiştir
Aşk; kaderin kırkayağında kırk kez kırılmaktır; sevgi, uzanan son ciğerde közlenmektir
Aşk; üç bin alem alemleri cihan olmaktadır; sevgi, teni benden eden soylu huydur
Aşk; önsezinin dalgadan önce susamasıdır; sevgi, köpükte kaybolan yosundur
Aşk; yüreğin bakışla iç yanış dirilişidir; sevgi, dirilişin hazdan arınmış devam faslıdır.
Aşk; bütün dillerde gönül yazgısıdır; sevgi, ucu bucağı belli iki dünyanın çırpınışıdır
Aşk; susa susa dağları deviren ferhadiliğin haddidir; sevgi, delinen dağda akan ırmağa çarpan şimşektir.
Aşk; hayatla öpüşen ölümsüz kaknustur; sevgi, küllere destan yazan ankadır
Aşk; his ve hüsrana altında kalan hayattır; sevgi, düşün düştüğü ölümsüzlük simyasıdır.
Aşk; özlemin özle canhıraş direnişidir; sevgi, ruha devrim yaşatan iç tarihtir.
Aşk; bütünleri göz kırpmadan yitirir; sevgi, yitirilenin peşinen ödendiği özlem bankasıdır.
Aşk; ömrü iç çocukla doyurma tokluğudur; sevgi, tokken açılma yaşantısıdır.
Aşk; rüya'dır, uyanmaya yakın biter; sevgi, rüyanın hayatta izini sürmesidir
- Aşk, çıkan en yeni para'dır, harcanınca sevgiye dönüşür,,; sevgi, tutkunun ekmegidir.
- Aşk; bir baş kaldırıştır, baş başa kalınca biter; sevgi, patlayan bolonda baloncuk yaparak bağlanmaktır.
- Aşk; bir köleliktir, kavuşunca biter; sevgi, kavuşmayı uzatan köprüdür, bir ömür geçiştir.
- Aşk; bir arzulanış risalesidir, vuslatın kapağında biter, sevgi, arka kapakta özetlenen bekleyiştir

Hayrettin Taylan

Aşk Okusun Aşkı

sağır göz yaşların akar çöllerimle ölümlerim arasında
kavuşmalar besler anlatılmaz ancak yaşanırları
hasretlerimizde büyüttüğümüz çiğdemler
baharımıza har olur ,yar olur yapraklar
çalar büyücüler reşelinden ve ecelinden
bir kaknusun kanatlarına kainatı yakarak
sen ararım bitmeyen bende
gidişin yaşanmamış hüznün kulesidir
kuldan öte kul vardır kıyamın sevgine
huyumuzu kavurmaya bir ateş gerek sensiz cehennemlerde
gel avut beni ateşlerde
gel beni öldür hayal cennetinde huri olarak
yaşamın yosun tutan taşında Avar beni
utangaç bakışlarınla ayır beni aşkına
ceylan kanından ürkek bir akış anlat bana
akayım kana kana
kansız kaldım sensiz kaldığımda
çakal puslarında postumu serdim
döner keser bu dünya
döner döner bana eser eslerin
gürül gürül akar gözyaşların
umarsızlığın ummanlarında su yüzüne çıkmayan gerçeğim

çalınır çoktan seçmeli melodilerim
acıların tamtamları sarar yaralanışımı
yılanlarım gömlek değiştirir
yatsılarım zaten yok,mumlarım sönük
ar çivisi yar duvarına yüzsüzlüğümü asar
kayıpsızlığın hazinesinde adım oğullanır vazgeçmemişlere
güller aşka nazlanır,can suyu akar
beni bulur sen nehri
kaldırımlarına yazar beni kederleniş
huzurun adımlarında adın yazılır bahtıma
kalırım sen ile bin ömür arasında huriler ayna

seni anlamak tapınaklarında gönül bayrağım dikilir
seni sevmek ölüme kefen giydirmenin idris hali
oysa ben yunusum suların en berrağında durulanırım
bilge oturuşların yaşam tuşlarında sözlerim göz olur ömrüne
gel otur tümcelerimin sevi otağında
gel oku
oku gel okumayı
aşktan önce okumak gelir
senden önce aşk gelir
ilim ile film arasındadır kavuşma şeridim
gel oku buluşma senaryomuzu
onanlara can vermeli salına salına gelişin
gel oku aşkı
aşk okusun aşkı

Hayrettin Taylan

Aşk Savunma Sanayi

hangi aşkın kitabısın okudukça yırtıyor yüreğimi
şözsüz,sensiz mürekkep kokusunda
Özlem koktu dize dize
Dizlerinin dibine kadar masal olmayı diledim
Dil ile dilemma
Gönül ile süveyda
Sen illa ben arasında
Sonsuzluğu sığırdım ama sensizliği asla
sen yetti ağır anıların zamanlar suskusunda
ilk istasyon...ilk bakış, ilk bekleyiş
Anların sonsuza uzandığı
ilk aşk sesi
ilk beni gördüğü an
beyazlar dahil
ilk istasyon ile son sarılış
Umuttan güllere uzanmak için...
ruh hamurundan raylar ve sen
Utulmayışa giden trenin makinisti ben
Sesimizi sulara, aşklara kadim kıldı hayat
düş umanında yıkandı sevdiler
sensiz bir ölüm sunsa da kader

ölmeyeceğiz işte

Hayrettin Taylan

Aşk Senden Sonra Çok Ağladı

Yıpranmış bekleyişlerin süre'yyası gibi gecelerimi saydı kader. Çarpılmış bir gülün kırmızısında kendine gelir, umut.Umurumu tamir eder ufkun.

-Böyle tanımsız acılara berduş olurum.

Yitirilmişliğin düşürdüğü sevgili beni tanımaz olur.

-Sana meftun açılmış goncalar beni çağırır istedik yaşamaya.Sol yanında kısılandığım bir hayalim kervanı yürür bahtıma. Ki bahtımda senin kin çivilerinin pası puslarını da çürütür.Pusulası ölümsüz Suna'nın ciğerinde toplanır benliğim. Yok olmaya yoksul özlemler yardımcı olur.

-En büyük aşk kentini, en küçük hırsın hırsızıyla yıkamazsın.Yolsuzluk olabilir bu sevda ihalesinde.

*Mecnun adına ihaleye giren başka biri usulsüzce,
Benim meramımla ün salabilir.

-Oysa sevgili,boşuna gitmemiş göz yaşların.Beni zengin eden tek ıslanmışlığı damlaların.

-Aşka Manas olan, manasını yüreğimde yazan senli bir son ekiyorum.

-Dokunsan meyve, gelsen hasadın rekoru.

Ay düşlerinde üşür düşüncelerim. Aşka meyve olmaya hazırlanır gelişin.Ve inadin kurutur kurgusal özlemi.

-Gülünde bir şarkı büyür.Kahrın diken olur.Sözsüz bakışını batırır söylemediklerin.

-Kirlenir istemler.

-Mahşeri hazanın soylu gölgesinde susup ağlayan bülbülün gön görmüşüyüm.Sol yanımda cennetine açılır.

-Kevserlerini bırakıp aşksızlığın cehennemine iten özümde bir haldi.Beni tümlemez bu günaha kaçkın demler.

-Sözlerini gözlerinde kaybeden terkin terkibi olarak bekleyiş cümlede duru cümle olma uğraşında olan bir ben var.

Anlatımı bozuk bir yürek cümlesiyim.

-Bütün zor aşkların cümlesi gibi en zor soruyum.Anlatım bozukluğu yürekten başlıyor , yüklem eksikliğine kadar iniyor. Oysa duruşumuz duruydu. Gereksiz sözcük yoktu sevdamızda.

-Yanlış anlamda kullanılan sözcüklerin yanlış anlaşılmanızı sağlamış olabilir.

-Sen yarsın.

Sen yersin diyen yanlış anlaşılmanın sonrası değilim.

-Okunmayan yürek defterimden sana birkaç özet var.

Rüyada yakalanan aşk kumruları gibi, kuzgunluğunu bırakıp kuğu ile kumruluğa terfini yapmalısın.

Talihimin tarihi yırtılıyor gönül enkazında. Arşivinde

hiç anlatılmayacak sevi kitaplar var.Özümü sana anlatan ciltlerin orta satırında sen kokusu var.

Karasevda muhaciri olarak başka kollara atılıyorum.
Ufkunda bir sevginin uzatmaları.Oynamak istiyorsun biraz benimle.
-Tarumarlarıma marazilerin mar olup ısıyorsun
dumanlı yüreğimi.

Gelişine bürünen bir gelincik tarlasında hislerim, sislerime karışıyor.Karışık pizza sevdalar cennetinde seni arıyordum.
Araların açık değildi.Abraların, alıştırımlar yaparken, senle hangi seçilme zemininde kalacağız aşka.

-Ülfetin ırak kalmış can damarına.Yadigar değil, hasretinden güller yetiştiren türkü gözlülüğüm.
-En acıklı bir türkü kadar acıklı gelmiyor hasretim sana.Ben yazılarımda ağlarken, sen okurken ağlamıyorsan dünyanın sonu geliyor demek. Mahşerim yeniden bana sarılışın olmalı.

-Perçemlerin hangi görünmezliğini kapatır ki?
-Perişanlığımı örtecek hangi perinin perisin bilemedim.

-Sızıyor sözlerin, süzüyor can gözün.Ben kendime denizden sonraki vuslata büyük okyanus.Sulara yatırım yaptım.Damlalarınla başladım ağlamak ticaretine.Şimdi kim ağlasa ben de ağlıyorum.
-Bu ıslak zenginliğimi hor görme.Şair ağlamaz deme.

-Suların öz vatanında susuz kalan sensin. Ben Yunus olup sahilinde beklerken ömrü, özetleyerek sürgün hayıflar yollaman ne kadar manidar.

-Uzağın ne kadar aşka tel ya da el. Neden bam telimde çalınmıyorsun. Neden yüreğin abasında ateşine karşılık bir olgu yıldızı yok.

-Bir nefesin belki aşk-ı alanın allarını kendinde toplar.

-Aynaya düş olan düşünemediklerin deryasındaayım.
Yüzünden aşka suretler görüyorum.Bir umut kol geziyor akrebin sol yanında.
-Hangi zaman ya da zamansızlık ısıracak belirsiz.

-Hallerime düşman sensizlik ya da gururun gölgesi biraz daha kendine büyüyor.Hangi güzel yürüse senin gölgene eşdeğer bir yürüyüş sunuyor.

-Kederin ya da kaderin mi toplar buncaları bilemedim.

Kudurmuş bir vuslatın Kıtmiriyim şimdi.Bu yüzden hasretini ısırmam normal.
-Sen benden uzak mağalarda ejderhalaşırken, Leyla şavkın düşer dünyama.
-Sen asi bir nehir kadar derinden acıya sızı dersi verirken, ben kendime sobelenirim.

- Yansık yanardağlar sol y'anıma akar.Kendimi de yakar, kendimden geçer huzur sığınağı olurum.
- Balmumunu arayan arayışın mumlaşma nedenlerine sensizliğin de ruhu karışır.Bir nedene mumyalanmayı bekler asıl ve asil aşk.
- Oysa boğulma anında Müslim olan Firavun imanı gibi değil sana olan bağlanışım.
- Ne mecburlarım ne de meçhullerim anlatır.
- Sevda چراغım hep yanık, sönük olan acıların, gidişin, bahtsızlığımız.

-Umarsız bir demin demliğinde buhurlarımız yaryüzüne karışıyor. Yarın seni ya aşktan, ya da damladan içmeye yakın.
-Sen gidince aşk çok ağladı. Neden gitti diyemedi.
Gidişini de kendinden saydı.Beni ağlattı. Dahası sen sonrası ağlatıl bir düzenimiz oldu.

Hayrettin Taylan

Aşk Senin Adındı Dilbeste

Varlığı karşılayan sarılışların ismisin. Bütün sözcükler içinde sen farklısın, isim olman için olması anlamında geliyordu.

-Ölümcül bir algı değil kavramları karşılamam. Sayılmaz
Dalganın varlığıydın. Sayılarına göre tekil, çoğul, topluluk gibi sayısız özelemler atardın.

-Bir çiçektin, açılmıştım isimlerin bahçesinde. Tekil ve tenkisatı yapılmıştı.

*Kelebekler uçardı bahtından. Özelemler seni tutardı uzaklardan.

Sevgimizin soğuk odalarını bakışın, bende kalışın ısıtırdı.

-Mutluluklar uçardı senin yerine. Yarine yarlar gelirdi.

-Benzerlerine biraz hoşluk dersi verir giderdim kendimden.

İçimde sen vardın.Anlamca çoğul, yapıcı tekil bir topluluk aynasıydın.

-Yemyeşil ormanlarının ailesiydim. Demetlerimi yüreğinde açılan çiçeklerden yapardım.Gönül meclisimin sakisiydin.Bir orduyu idare edecek kadar acılarım vardı.

*ler " almadan çoğalırdın. Halk gibi içimde konuşurdu senli her şey.

Somut bir varlığın adıydın. Yeryüzünde bir nesne gibi yapıştın dünyama. Elma, kalem, silgi, deniz, çiçek işte seni özetleyen somut olgular.

-Rüzgar eserdi hava sendin çünkü. Duyardım sesini.

Y'ellerine alışmıştım. Somutken soyut geçişlerin olurdu.

*Çiğ tavırlarımdan bıkardın.Kalpsiz biri değildin; ama kitapsız gidişlerini okumakta zorlanırdım.

-Bu yürek seni nasıl unuttur ki? Beyin göçü yaşayan onca yoldaşlarımdan yanındaydım. Biz ilme, güzelliklere, güzel olana kadimdik.

*Soyut ve soyunuk manalarla çıktın karşıma.

-Aşk ,tanımsız bir gökyüzünü içinde tanımlı hale getirip aşka mavi kılmaktır.Tutku, bütün olumsuzluların giyotin ağzında kesile kesile hep sana kanamaktır. Sevgi , soylu hislerin, içsel magmanın sınırsız adresidir.

-İlgınle, özleminle,acılarınla, hayallerinle büyüdüm sahilinde.

Dalgaların vurdu bağrımı. Soyutlarının somut kılışında kaldım.

*İstanbul'da bir güzel sevdim
İstanbul'u daha çok sevdim.

İyilerin aynası, kötülerin dağıyım .

-Sonsuzluğuna bakan kendine gelişlerin içindeydin.

Sen özeldin, eşi benzeri olmayan özel bir isimdin.

-Ayşe, Nazlıcan, Dilnaz ... uzar giderdi isimlerin.

Tür isimleri gezinirdi ayaklarının altında.Eşi benzeri olanlarla seni anlatmaya çalışırdım.

-Kalem anlatamazdı, masa taşıyamazdı, çiçek yaprak yaprak bilemezdi cins isim olarak kendi kalışı.

Hallerin varmış, halimi soran. Durum belirten eklerin vardı.

*Yalındın, durum eklerini almazdın hiçbir zaman.

Yaralıydın, ismin hal eklerini almayan yalnızlığın gülüydün.

Belirtirdin " i " ile bana olan ilgini.

Gözleri bir şiirin başlığıydı. Gönülünü ırak vuslatlara bırakmıştın.

Yaklaşma, yönelme "e" ile gelirdin yakınlaşmalarına.

Kalbe dokunan yanardı .Yüreğe atam atan bendim. Sonra sana ayrılık tadı veren de bendim.

-Bulunma "da" ile bende bulunmazlarını sıralardın.

Hasta bir gönül ermişiydim sana karşı. Yürekte tükenmeyişi yaşardım. Bu sevdada bitmezlerin vardı.

Ayrılma,uzaklaşma dahil değildi belki ama sen onu da yaşattın.

İçten yakarak gittin. Sevdadan savrularak, vuslattan atılarak gitmenin içini boşalttın.

-İsmin bütün hallerini yaşattın.Bir sen hali varmış, bende bitmeyen hep kalan.

Kekre bir damlanın önünde meçhul bir ünlem gibisin şimdi.İçimde sana tüllenen tamlamalar var.

-Tamlayan ben tamlanan sendin. Eklerimiz vardı iyelikten alınma.

-İn-" i " kadardık. Dünyanın dört gününü bu tamlamalara sığdırırdık.

-Belirtili isim tamlaması olarak başladık aşka.İkimizin de ekleri, istekleri vardı. Tamlayan olarak yanımda tamlanan gibi durdun.Aşk masalımız böyle başlamıştı.

-Gözlerinin rengi , sözlerinin sonsuzluğu, aşkımızın bitimsizliğini tümlerdi.

*Sevdanın heybesini tutkularımızla doldurduk.Aklımızın eşeğine bindirdik gerçekleri.Taşır mı bilemedik.

-Belirtisiz kaldım sen aşkımıza meftunken."İn " eki olmadan sende kalmaya yaşadım.

-Ruh kıyısındaydın, ömür postası beni taşıyordu sana.

İstiklal marşının dizeleri gibiydik, sevgimiz ezberden okunuyordu.

-Sonra takıların yok oldu. Eksiz, sensiz, aşksız tümlendik.

İkimiz de ek almadan tamlama olduk aşka.

-Ben varlığın neden yapıldığını, sen varlığın neye benzediğine dair oldun.

-Demir kapı, çelik yelek, kerpiç ev olsa da sensizliğe yetmezdi.

Elma yanak, kiraz dudak, inci diş,sırma saç, ceylan göz, senin güzelliğini tümler dururdu. Özlerdim seni.

-İçimdeki acılardan zincirleme tamlama oluşurdu.En az üç isim gerekti bu acıya. En az iki tamlama gerekti iç içe. İçimdeki acılara ancak yeterdi.

Sırrımızın kadim odalarında seyrine gelen özlemlerim vardı.

Türk istikbalinin evladı gibi mazimden senli sızılar akardı.

Aşkın bitmeyen ummanı olmanın dalgalarında paklanırdı hayalin.

Beni sana taşırdı isimsiz Yunuslar.

-Gönlümüzdeki devinimlerin ortasında gözlerinin sözleri vardı.

*Bu aklanış, bekleyiş, seni isteyiş bundandı.

-Masalımızı ısıtan acılarındı. Padişah'ın sevimli aşkı yüreğimin derinliğine taşıyan kızı sendin.

-Sendin masalımızı masal aralarında sözsüz yürüten.

-Alaz bir kalakalış uslanır yanı başımızda. Birleşik isimlerin gölgesinde serinlenirdik.

-Hanımeli kokardı Topkapı,Edirnekapi, Sarayburnu; çünkü sen vardın bu kentte.

-Gelgitlerini saklardı ay.Nadasta büyüyen sensizliğimi biçerdöverler toplardı.

Dalgakıran mazinin ortasında ıslanırdım gelişine. Akdeniz kadar uzak, Karadeniz kadar hırçın, Yeşilırmak kadar tanıdık eserdin. Sütlacım olarak kalırdın tatlar arasında.Beyazdın, taneydin, bir taneydin .Seni tane tane yedim erken bitmesin diye.

-Bizi birleştiren isimlerin sonunda coşkulu ve haylaz hayaldin.

Neden bu kadar derinsin? Neden isimsiz bir sevda bıraktın sevda denizimize?

Şimdi hangi dokunuşun dizelerine ana duygu kalacağım? Oysa aşk senin adındı. Oysa aşk senin bende kalışındı. Oysa aşk bizdik, başkaları adil olup yerimize geçmek kuyruğundayken.

-Şimdi dil dil döküldün, beste beste isim oldun yüreğimde.

Çünkü sen aşkın adıydın Leyla ekmeğim sendin Dilbiste.

Hayrettin Taylan

Aşk Tanrısı istemedi cennetimi

Aşk
Tanrısı istemedi cennetimi -1

Neon tanrısının ışıltısında bakışına mimmildim
Bütün ömrüne mumyalandın yüreğim

Dua -2
Rabbim bu yürek akışından kurtarsın beni
Bütün aşk tanrıları sana dua ediyor olmalı
Onca aşk ummanından yüzüyorum seninle
göğsüme yatışına dua ediyor severler
bahardan, hardan, yardan önce gelişine akıyor benim

sen'i tarumar eden canhıraşta aşk oluyorum aşka
ekiliyorum esrik hazanlarının son tarlasına
yeşeriyor sensizlik
Büyüyor yalnızlık
Bitmiyor aşkın sonsuzluğu

-im- kan- sızı-lık-3

adımı yazıyorsun bir daha dönmeyişlere
bülbul-ü Şeyda siliyor şen olduğun demhanede
ve
dağlanmış ağılarım örölüyor umudum
gelişin kadar ince bir sızının çizgisindeyim
gönül mağaranda uyutuyorsun yıllarca
kutsi bir işaret süzüyor ruhunu
bakir amaçlarında yaşamak dölüyor
zamansız ayrılığın çocuğu doğuyor
suçlu ile güçlü'nün kucağında büyüyor
ben alacalı zülfünde esiyorum öylece
öylece susuyorum sana

su-S us- arasında -4
bu yürek selinin içinde akan ayrılığa kim dayanır
hangi kaya olsam permalarında parçalanır adım
hangi suya adansam kirleniyor amaçlarım
hangi güzelin dudağında ılsam susuyor öpmek
hangi senin dersini anlatsam zil çalıyor aşka
bu teneffüste enfüsi bir sen içtim
derse ve başka aşka götürmüyor, götürmeler
içli serzenişlerin yürek camını kırmışım bir kere
can kırıklarınla cam kırıkların çeşnisinde arınıyorsun
bir ölünün defterinden siliyorsun bahtını böylece
"oysa güzellerin bahtı olmazmış -5
morarmış ömrüme sol yanırlarını kitap eylesen
okusam seni aşk ile heceleri gece kılmaya
yaramın tohumlarını eksen yarına
iyileşsem mir vasilinde
süzülen her damlanla nehrim aksa
aşk beyaza aşk, aşk sulara mavi,aşk bize bütün renkler

bu yüzden yüzünün güleç haritasına ekle beni
bu yeni aşk şehirlerimden sil beni can çiçeğim

Hayrettin Taylan

Aşk Üniversitesi

Senin yokluğun, umut sevişmelerinde hazın adresine korkunun bulgusu oluyordu. Melankolik bir esişin şeddelerinde şifreleniyor kavuşma adım.

Tenim mağlup heveslerin en sisli hissinde kaçkın alternatifler düğmeliyor....Kaçışların, manisinde 'mani olma,kani olma,ani olma,beni olma demişsin.

Gülmenin son perdesinde iki damla gözyaşının oynandağı rolü unutamayan ayrılığım ayırık sancılar sızdırıyor içlemlerime. Sevginin dikenleri umulma gülüne yapışırken gelmenin getirisindeyim.Tek getirim,tek gelirim,hani bir gün gelirsen içindir.Benliliğe kavuşma safında dizlerin ve özlerin eskisin bana kavuşma dualarında.Ruhu saran üzüncülerinden tekil akışların önüne sudan setler kurmanın kurgusunda beni unutma. .Kaktüsler gibi kendi dikenlerinin üstüne felsefik atışmalar başlatarak yüreğimden harkı yıkılan özlem sularına mani olma.

Gelmek kavi duruştur aşk kervansaraylarında, benden kapılar yazılı okur ve sakınırsın.Yolun geçer, benin göçer sevda yolculuğuna. Aşksızlık her gün beni senden çıkarıp yenilerken yalınç urbalarını,bütün ummalarımı ummanlarına hediye ettim. Gayrı ayrılmış ve sıyrılmış şüphelerin şerifiyim.

Bir tan vakti tenim bakar güneşin ardından. Bensiz kalan her anı onarıp bak şafakta öten bülbüllere duyacaksın seni çaldığımı. Kelebekler özgürce güneşin avuçlarında ölüm gösterisi yaparken bende öldüğün günü "an" sende.

Yıldız tepesinde yıllarını buhurluyor acılar, benden uzak kalışlar nemleniyor.

Hislerin hepsi senli kadın gibi fasl-ı bahar sunar,özlem ve acılarla dolu bir an belirir kalbime sığmayan aklımdan geçenler. Geri dönüşlerin çoğalarak, umudumun oğlu oluyordu.

Sesini duyduğum huzur masalarda erteliyordum ertelenmiş buluşmanın halk oylamasını.Beni sana seçti periler.

Kalp ağrısı oluyordun, aşk çağrısı oluyordun birlikte yürüyemediğimiz her sokakta.Sokak isimlerine gelmediğin ve benli yaşamadığın isimler veriliyor.

"Sen Geldiğinde" sokağında aşk çocuklar misket oynarlar,yüreğimi oynarlar,sen gel ben gelem oyununu oynuyorlar.Tekin olmayan hasretin karanlığında düşleri düşüyor,kırılıyorum, kırıgın anlar kanıyor,sensiz beklemeler kırılıyor,Ufuk çizgisi kararıyor,gün batımı hep beyaz güller sunuyor ve ben bir mesajdır deyip hayal kırıklığının sokağından kaçıyorum.

Sen arzu şifreni kaybettin, yitirdin,yüreğinin pusulasını benden uzak kaldığım karelerde.

Sen şairine gülümse gül ve aşk çiçeğim..

Yüreğinin nefretinden naftalin sevgiler akar, hasrete banak terk edilmişliklerde.

Rüyalarının raylarında göreceklein aslında gerçek bir düştür,kelebeğimizin gözbebeklerinden bakarsak aşka.Minimize özelemlerimizden huzur kumbarası oluşturmak ve kalmak hep senle...

Yanık yankı bekliyorum gönlünün duvarına çarpan hazlarımın hasır ve hazır alıntılarından. Sarmaşığın yalnızlığını güzel kılıyor, yemyeşil yalınçlarımın gölgesinde sen pınarı akar.Yaşadıklarının karelerinden duru anıların olur. Uzaklara bakmaya öğren,uzaktan aşkı gözle,uzaktan tutkular közle. Bazen, yıldızlar taşla düşür bir yıldızı meyve veren gönlüne. Ay kıskanç ve yasak ışıklarını sana dolanmalarına saklar,gecelere tutkuludur,gelemeyişin.

Bekleyiştir, kesresinde dikenler açılan gül haline kıpkızıl sev incelerim.

Hani bir gün bahtımın kapısında birkaç kitap, biraz umut, o kadar da özlemle Salına salına geleceksin ya..İşte ben o zaman şair halden " Yusuf " durusu olarak kalacağım.Sarıl ki seni unutmaya başlayan gözlerimden şimşekler çakmasın

gözyaşlarından oluşan seller ve eller felaketinden.

Kızgın kalaylar sokmuşsun paslı yüreğine,bana dair acımasızlık kavuruyorsun
öcün magmasından,yanık türküler besteliyorsun, yanık,ayrışık tomurcuğu sevdanın
gözelerini açmayan hoyrat ellerinle.

Uzak diyarlara haramilerimi kaçıırıyorsun haramlarım harpsiz ganimetler kazanıyor
güzellerin teninden ve sularından.

Sevgiyi ıskalayan,ruhu dumur eden hazın asitleşmiş ultra viyola anlarında anlık
kazalar yaşıyor sensizliği telafi etme amaçlarım.

Oysa aşk gönlüme düşeli ve sen benli olalı,nalı düştü sevdamın.

Bulutsu sözlerine döner, rüzgarımın esişleri, zülfüne yaralarımı bağlayıp tek bağım
teninin aklarında yeniden kendimce nakışlanmaktır.

Kırgın sevgileri beslediğim,ardışık ve sayılarını doğru sevmelerde tüketen
sessizliğinin sensiz anlarında kendime gelemiyorum ...Sen yoksan,yıldız kümesinin
altında saçlarını, bağlarını,suçlarını benle bağlayan güzellerin güz mevsiminden senli
hazanlar büyür.

Oysa s en ve ben vazgeçilmezin boşluğunda ve varılmanın hoşluğunda tutku
kelimelerinden bir gökdelen yapıp kendimize ayrı kutuplarda aradık birbirimizin izini.
Aşkımız hiç dokunamadığımız bir büyüün büyümüş ve çözülmüş hali, kimi bir imbata
koşan ürkek ceylan, kimi, sevinç ve de kederlerimizden oluşan heyalan, kimi
bestelenmiş en çok satılan bir şarkı..Kimi sen...Kimi ben...Aşkın dersinden ilmi bir
yükseliş sınavındayız.Her duygu bir sınama ve kavuşma sınıfı...Bilinçli buluşmanın
okulundayız.

Her şeyden,her andan,her sanmadan geçtim yalnız senden kaldım..

Hayrettin Taylan

Aşk Üniversitesinin Gönül Rektörüsün

Aşk Üniversitesinin Gönül Rektörüsün

-Seni sevgilerim, seçilmişliği seçti Nazlıcan

İlk ve son derslerimi ilk ve son bakışında alan aşk üniversitesinin talebesiyim. Talibinin de talebesi, talihin de.

Bütün duygularım tek tip kıyafet giydi. Bütün sözlerim senin yürek kitabından alınma. Bir sen okuluna başladım, mezun olmayı düşünmedim. Sevdikçe kendimden ve senden geçtim. Bitmez bir kitaptın ilk cümlele son cümlele kadar ezberledim seni.

-Yürek kitabının hafızıyım, ezber okuntular sevisinde yaşadım sözcük sözcük seni.

-Alistirmaların vardı alışamadıklarım arasında. Çözmeni istediğin

Bu alıstirmalarda anlatamadıkların ,diyemediklerin, yaşayamadıklarımız vardı. Yaşayamadıklarımızı ödev verdin.

-Yaşayacakmış gibi hayali çözümlerle bilinçaltı kalemimle, yürek meramımla çözdüm ,çözüldüm, üzdüm, üzüldüm sen sayfalarında.

-Ölünceye dek yüreğinden mezun olamayacak gibi sevmiştim.

Oysa sen kendisini seni sevmeyi öğretemeyecek karışık mecraların atlasını oluşturan gönül hocasıydın.

-Modernize edilmiş olguların arasında bilinçaltı zehirlenmesi yaşayan kendi ritüel bağlarını başka odaklarda anlık demlere yönelten Global köyün seçmecilik güzelisin.

Yani "seçmecilik," kurulmuş olan dizgelerden değişik düşünceleri seçip alma ve kendi öğretisinde birleştirme yöntemidir.

Oysa aşk ,sevgiliden iyilik gördüğünde iyi bir melek olmayı, kötülük gördüğünde daha çok melekleşme gereğidir.

*Sağlam temellerin dinamiğinde hangi görünün önkörü oldun. Ya da hangi öngörünün kördeşliğinde görünmezliği yalnızlığına meftun kıldın.

Bütün uzak kalışların keskin ucuyum. Kesif kesişlerin yardan kesilmiş adıyım. Bahtıyarlığımı da kurban ettim sana. Şimdi hüzünlerin toptancısıyım.

Damlalarının selinden zarar gördüm.

-Vicdanım pert oldu. Kullanılmaz halde olan bir halin alisiyim.

Sırt çevirdiğim çevrimdışı ayrılıkların suskun zamanında zamansızlık benim.

Şair sözü yalandır diye inanmıyorsun. Oysa şairin yalanı başkasınadır.Şair, sevdiğine yalan söylemez, yalandan yazmaz.

-Evet, şair yalancının mumunu çalan özbenilik yalancısıdır.

Hiç olmayacakları çok olmuş gibi dizelere, cümlelere yamayan da şairlerdir.

-Bir gerçeği daha öğren sevgilim. Şair ,şiirinde sevdiğine ölür, sevmediğine yaşamlık dizeler sıralar.

Haydi tut dilimin sözsüz cümlelerinden. Götürmediklerine götür ya da yazdır yazgını yazılmamış yeni sevdamızda.

-Anlık heveslerin vesvesinde "vosvos" anlar yaşatma. Senden başka süreğen ve sürgün kaldığım demlik güncelerimi yırt hayatın takvimlerinden.

-Sen gideli sayfa aynı. Ben gittikçe hayata küçülüp yalnız sana büyüyorum.

Sensiz hayatın yeni doğan bebeği, senli sevdanın miriyim.

Haydi, tut gözlerimin Yakup bakışını. Yusuf yapıp gittiğin bu büyü sevdanın zindanı sensizliktir.

-Haydi yırtık Yusuf gömleğim sende kaldı.Sür aşkını g'özlerime.

Pişmanlıklarımın paydasında payıma birini, birinciliğini, işlemsiz aşkıma bölünüşünü, çoğalışını ve sağlaması güven, samimiyet, iyi niyet,içtenlik ve

kadınsılığında olan işlemime gel.

- Beni biliyorsun .Sensiz sıfır, senli sonsuz.

Seni biliyorum. Bensiz bir, birinciğim, benli sonsuz. Şimdi ikimizde onsuzluğun sızısında sözsüz hazanları yaşıyoruz.

-Kim mutluysa suçlusu bizmiş gibi hüznlerin yılanlarına sarılıyoruz.

*Oysa son sözünle ilk sözün arasında binlerce ders vardı. Oysa dile getirmediğini yazıyorum buncadır. Yaşayamadıklarımız var, bütün büyük aşklara ders verecek kadar yaşamsal.

bütün büyük aşkların eşkâlisin bitmezliğin bundan

bütün bitmez aşkların güneşisin sevgi ışıltılarının bundan

bütün umutların ummanısın ıslak hayallerim bundan

Hayrettin Taylan

Aşk Vatanım

Yankısı arınmış sevda tanlarında tanjantı alınmış bir gün gelir elbetleri, senin için kefenliyorum. İlençsiz dizelerimde seni ekli bir redifin aranmasında susuyorum. Benzer seslerden, benzer sevgiler tümlüyorsun. Paktır, arayışlarım. Kimliksiz ve sensiz öncelerimin akan pınarlarında hakkını alır mısın?

Kırılası, yıkılası, görünmedik, silinmedik özlemlerin tavında tarih atar mısın bensizliğin her anına...Susar mısın parçalanmış,parçalı bulutlu yalnızlık yaşayan her anımda? Kor hazlar biriktirip, bu aşk kürenin gök aşında sevdaya beni yazar mıydın? Kuğuların kanatlarına vefa, kumruların tutunuşlarına senli bir ömür yazar mıydın?

Gelişinin çarkifeleğine binen umutlarımı evirsin sevgin. Hani beni içten sevgin var ya ...Hani her an beni hayal edersin ya...İşte bütün her şeyine güller ekdim, kızılığın içimde oğullanırken,uzak kalışının batan dikenlerini de normal gören akıllı bir an be anlardayım.

Gelmelerin üst geçitlerinde sensizliğimin mendillerini satar terk edilmişlik.Gözyaşlarını silmek için her gün alırım bir mendil, gözlerini silecek mendilim ve de elim var bilesin. Yalnızlıktan ezilmiş düşler hiçbir anı sensiz kılmıyor, nedenlerin edenlerinde patika ummalarım ummanlarına akar.Dalgalı bir özgürlüğün çocuk halisin...Bin kadın yaşar bir adında. Uzaklara bırakılmış,emziğiyle aşkı bekleyen annesiz,aşksız, gözü yaşlı bir bebeksin cananım.Bana gelişinin müjdesini söyledi içsel kelimeler.

Paramparçamda zaman, yüreğimde ansız gülüşlerin açılırken ben seni yazıyordum,ben seni aşıyordum sevdalara ...

Kızarmış öpüşlerim heyli aşkını kavurgan, savurgan her sessizliğime dert eder. Kavuşmaların elini öper, el değmemiş her arzun ve derlenmiş açmalarımda depremler olur... Yabancı her ayrışıl susuşların son tümcesinde bir intihar keleşi konar gözbebeklerinin güneşine...

Korkular salıyorsun sirenler çalıyor sanki ihtilal var sensiz kaldığım ruh cumhuriyetinde...Derin bir sülük emer,öz sevdilerimden.Ergenekon bir sancı silinmez amaçlar büyülerken vatan içre vatansızlık amaçlarında.Ulusal bir sal sallanır, kırkayağın tarağı tarar kutsi özümü ve amaçlar karışık idotlar döller kendi çarkında...Oysa ben seni Yunus'un sevi şafağında tanımıştım.Oysa ben seni Mevlana'nın hoşgörü denizinde dalgalandırmıştı. Derin kırkayaklar ayak uzatır özlerime yüreğimin vatan yerine...Zaten sensizim.Zaten gelişmekte olan bir gelişmenin geliş halindeyim. Bu haller,bu petrol ve çıkar kokan haniler benim için değil bilesin aşk vatanım...

Ben yüreklerde aşkı yaşarım. Yanışlarım nöbetçi ihtilaller ekleme.. Yamalı yüreğime kal yazmalı sevdalar ağart. Aşkın devrik iklimlerinde kırk ikindi yağmurunda bekle beni. Özlem vapurlarım duvağını taşır, kimliksiz ve henüz atmacaların oynamadığı özleminin adılarında.

Beni sana çağırır aşk.Beni sen kılar aşk.Beni ben eyler aşk.Kansız ve ansız bir yıldız doğar.

Haykırışlarımın kuytu sokaklarında yarım tanrıçık oynayan yeşil botlu tankıyla benimi ezer seni sevme kutsilerimde..

Evet,aşkımız biraz büyüktür, Leyla ile Mecnun `dan daha sosyo utkuludur.Biraz ürksün kırkayaklar, biraz yarım tanrıçıklar da Yusuf'un zindanlarında amaçsızlıklarının kirli oyunlarının vebalı vebalini yaşasın aşk vatanım..

Yıkılmam kızıl bir elin derin esintisiyle sen korkma! . Yüreğimin esintileri yıkar yurt içinde yurt sunan derin kırkayakların dağlarını.

Yol açarım sevdamıza gül kokar her şehir,her aşk. Okyanus sevgimle ütüsüz karanlıkları da aşarız. Nar gözesi,darp mezesi, anlık tünemeler geçiren atmacaların yatırırlarında kaçır ve kurtulur bülbüllerim.

Ak pınarlarına turunçlar yatırır, özesinden vefa akan yerli gelişlerimin sevi duruları. Sıratımızda özgür molalar verir, sevmek ve yaşamak üstüne çaylar demlenir Kevser amaçlarımızda.

Hasedin, çıkarın vebali büyük bütün kötülüklerin kara tahtına güzellik nehrimiz akar...Her şekilde döner unutma bu dünyalık amaçlar..
Çıkarlar omurgasından inşa edilen yapmacık metropollerde sancılarımız anlarımıza yaşama yeter. Her harfin hesabını tartarak sana geldim yeni aşk alfebemle.
Hasretin gelincik gülcelerinde güncelerim susar ırmak gibi akışına
Yetmez diye bir deyişme geçer araladığımız her ana.Dağları,ağları,zanları aşan azmin kulesinden kalemlî tutkularım el sallar ve mola verir canan halinde,aşk halinde,hayal halinde dahası ne kadar hal varsa kalakalmaları alır sen halim.
Bu sağır çıkarların kulağına fısıltılar gönderen amaçsız çarkların feleğinde süzüldüm,gönlümde senli bir çay demledim,yüreğimin süzgecinden geçirdim iki şeker de attım bir ben bir sen..Gel karıştır, gel alıştır, gel içir aşk çayımızı..
Ve ben şölenler daha hazırlamadım, yanmadım, yakılmadım,anılmadım, sayılmadım,arada küsüp gitmedim ,seninle sen olamadım ...İmkansızlıkların kilidi üstüne kilitler vurulmuş olmalı ki yoksun yanımda.
Hücremde kıvrılarak sensizliğin makus halinde mahpusluk yaşayan pusulasız bekleyişlerin pususunda puslu bir ana yayılan ben halimde gel karıştır çayını.Nemli sevgiler uğurladın buhur buhur yüceldin yaryüzüme yarın yağmura yakındır aşk vatanım.
Kümüls dile şimdi ölgün gelişlere. Biraz daha özle,biraz daha gözle, biraz daha oku beni...Yağmurlar yağınca sakın ağlama,sakın çağlama hasretlerime...Sende yağmur ol yağ bütün çıplaklarıma.
Düşleri kutsanmış aşk ülkemize sular sel/ler gibi kalalım,alalım ali cenap sevdaları kumruluk kursu açalım ve ders verelim gayrı ...

Hayrettin Taylan

Aşk,Her Şeye Her Şey Olmaktır

Ünlü Aşk Yamacısı Mir Aşıkettin 'in Yeri-6

-Dimağsal bir dünün düşündeyim. T/adın kaldı aşk kentimde.

-Gidemem ben senden. En sevdiğim yemeğin can lezzetisin.

Y/ağsız yemeklerin ruh sıcaklığında piştin yadıma. Can ateşiyle aşk ateşinin sıcaklığından arınma bir huzurun kalmış haliyim.

Yüreğimin sahiline açtın restaurantını. Sakın annenden kalma en kolay yemeğin "erişte" olmasın yar...

-Ben kedime pişen ermişim gayrı. "Eriştelerin " bir başka ben yapmaz beni. Sarma ve sarmaların varsa hiç gitmeyeyim senden.

-Yeniden sar beni. Yeniden kaynat beni s/arma sarma.

Ay ile çiçeğin gözyaşlarıyla kaynat beni. Yıllardır dönüşün için kavruldum hala çigsin dediler.Hala kavur dediler.

Ben çocuk muyum aşkım. Püskevitim nerde?

-Bana Püskevit alsana.Çifte kavrulmuş olsun.Çift oluşumuzun kavruluşunu ekle.

-Sakin bana "püskevit çocuğu " deme. Ben ki Ana/dolu bağrında büyüdüm. Bağrıma kadar, ağrıma kadar, çağrıma ve senli aşkıma kadar aydın bir köroğluyum.

"Köroğlu der tepelerden bakarım

Gözlerimden kanlı yaşlar dökerim

Bunca yıldır hasretini çekerim

Yarım sensin kal'am sensin ey dilberim "

Senli iklimlerin güzel yiyecekler karışımıyım. Kereviz, bamya,pırasa,karnabahar sevmediğimi ezberlemiş olmalısın.Ispanağı da ekle.Ama gizlice yaptığın ıspanaklı böreği sonradan fark etmek şartıyla yiyebilirim.

-Dedim ya aşk sevilmeyen yemeklere benzer. Platonik aşk gibidir,sevmediğin yemekler. Tutku gibidir en sevdiğin yemekler.

-Sarma, mercimek köftesi, musakka, etli yemekler,balık, dolma,ızgaralar... İşte dedim ya aşk da böyle bir şey. En sevileni istemektir, en aşinalığa koşmaktır.

-İçimizdeki açlıklardır aşk. İçsel sevilerin açlığı, duygusal boşluk, özsel istenış ve sevilme, beğenilme, bağlanma algısıyla kendi iç mihenklerimizden denkleme uygun birisini aramak, bulmak ona pay veya payda olup yaşama felsefesidir aşk.

-İççocuğun duygusal açlığı, eşruhu arama meyliyle başlar. Ve aşka karışmak böyle başlar. İç çocuk büyür, eşruhunu arar.

-Eşruhluluk, içsel doyumların hissiyat kanalına karışır.Bilinç ile bilinçaltı arasında bağıl etmenler oluşur.Ve başlar açlık.Özünü aramakla,aşkını arama denkleminedir aşk...

- İçsel maceradır, "dominodur" ziggurattır ",çok bilinmeyen denklemin çözümüdür aşk...

Birlikte yaşama alışma resmini yaparız.Birlikte paylaşma denizini oluştururuz. Gözyaşları da dahil akar.

-Birlikte içsel huzurun yakalama çabasıdır yaşadıklarımız.

En önemlisi şehveti doyumların aklandığı, aktığı, beslendiği, doyurulduğu içsel maceradır aşk.

-Elde var elde edemediklerimiz. Doyumsal bir besleniştir arayışımız.

Sarmayı özlemekten ötedir sana olan sarılışı özlemek.Sarmayı her yerde yiyebilirsin. Senin dışında birine de sarılabılırım.

-Gel gör ki sarma ile başkasına sarılmak aynı şey değil. Aynı tat ile aynı ruh tadını yakalayamazsınız.

-Aşk işte ruhsal tadı yakalamaktır. En kötü tavırlarını bile olumlu görmeye

alışmaktır.Her şeyine alışmaktır, zamanla birbirine benzemektir.Benzeyip benzer şeyleri yakalama sürecidir.

-

Onunla kalakalmaktır ömrün her zerresinde.Hüzün ile mutluluk arasındaki uçurumlarda yaşamaktır aslı olan. Aşk hüzün ile mutluluğun karışımıdır. İçsel açlığın temel direği nefsidir. Nefis tezkiyesinin en güçlü bağlarından biri de şehveti ısteyıştır. -Biz işte en büyük nefsi olan bu duyguya beynimiz, istemlerimiz kodlamıştır. İçsel bir kopuşun dışsal resmidir arayışlarımız. -İşte bu yüzden hala tadındayım,hala adındayım.Hala kara bahtımın adasındayım.Kıyılarındaki içsel yolculuğa geldim. Sensiz yaşamak Issız bir adaya düşmek gibidir.Haz, naz, niyaz, bekleyiş, ısteyiş, nefsin en istendiğı olguya bağıl ve bağılı kalma arayışdır seni unutamayışım. -Egolarla, eşruhun kurduğı bu mucizevi münzevi, içsel, derin bu yakarışa çözülmüş denklem olmaktır senli istemlerim. -Sen dengimdin, ruhumun aynası, eşruhumun denizi, arayışlarımin en güzel atlasıydın. Her şeyime her şeydin Dilnaz. İşte bu da aşkın son özetiydi.

Hayrettin Taylan

Aşk,Kadın-Erkek

Aşk,Kadın-Erkek
(felsefi tinler)

- İnsanın ruh açınımında, kendimiz olmaya bizi iten istencin ve duyuncunun kendimiz olarak bilmemizde sınırsız oluşa bizi sürükler.Geleneksel bir sed olmayınca nefesimizin özgür istemlerine savsarız kendimizi.

-Bu bağlamda usun merkezinde kadın - erkek eşit; ama hangi eşitleri tümlüyoruz. Hangi eşitlerde eşitiiz işte o kendi çıkarımlarını uzatır.

-Biyolojik haritada erkeğin güçlü şehirleri var. Bedenen üstünlük zaten tartışmasız kendini öndeş yapar; ancak bu düşünsel anlamda erkeği üstün kılmaz.

-Duyarlık,eşitlik arasında bağ olmaktan öteye geçmemiş... İki eşey arasındaki tarihsel eşitsizlikler hem doğal, hem tinsel mecrada süregelmiştir.

- Erkek, tinsel,doğal denklemde hep özgür olarak sunulmuştur hayata.

. Özgürlük insanın özsel tinsel varoluşunda ve bütün olarak tanınmasını ister ve kendini ödeşlere akıtmayı sağlar.

- Kadının özgürlük istenci,yine erkeğin özgürlük merdiveninde basamak basamak olmuştur.

- Bir erkek,ergenlikte kız arkadaş edindiğinde :

-'Aferin çapkın oğlum .' tümcesi ayna olurken. Kızın erkek arkadaşı olduğunda etik dersler araya girer...

-Kızım sakın erkeklere güvenme,namus edebiyatı uzar gider.Hangisi doğru...

- Doğru olanı aramıyoruz ki zaten... Kadının,özgür istencinin bilincini kavraması belki çözümdür.

-Bazı şeyleri yadsımaya belki çözümdür. Kadın kendi eşitlerini tanıması, kendi usunda kamil olmak. Hislerini bir yere bırakarak, eşitlerinin terazisinde, tinsel yolculukta, doğal tabiatında kendini tanımaya gitmesidir.

- Erkek özgür, öndeş, daha rahat bilinmesinin özsel yönünden çok sanırım Allah'ın bizi sunduğu hayatın şifrelerinde bazı şeyler gizemlidir.

- Erkek biraz daha eşit olmasında usu zorlayan imge biraz metafizikselden öte bir yerdedir.

-Tinini uygarlaştığı doğallık üstüne düşündüğümüzde bu şifreler hep öne çıkmıştır.

- İlkellik, yabanillık, zorbalık,vurdumduymazlık, gammazlık gibi doğal tinini kaybeden özümseyişten erkek zamanla romantikleşmeye meyilenmiştir.

-Dahası tabiatımızın öznesindeki çiftlik erkeği bu mecraya getirmiştir.

- Aşk, erkeğin en kadınsı yönüdür. Duygular çeşnisinden baktığımızda erkeği kadınsal öğelere özne yapan en büyük eylem aşk olmuştur.

- Savaşlar, saraylar, ölümler, ölümsüz olan birçok şey 'aşk ' üzre kendi çizgisini çizmiştir.

Ki zaten insan duygusu doğal değil,tinsel olduğu için özsel olan Sevgidir. İnsan sevmek, sevmek için yaratılmıştır. Nefis tezkiyemizin bütün tizlerinde sevmek, sevmek kendi ağırlığını koymuştur. Sevmenin sonucudur bütün milletler, toplumlar, aileler...

- İnsani olan güzelliklerimiz doğal olmadığından yine tinsel olduğundan , biz içsel güzelliklerimizi yaşamak için , yaşatmak için tanrısal bir akışa bırakırız kendimizi.

- İnsanın içindeki en büyük içsel ,tinsel öğeler, sevmek, inanmak, cinsellik, annelik, babalık, başarı, ekmek...

- Sıralamanın önünde olan tinsel duyuncuların dilinde hep aşk insanın en bilinçli döneminde sıralamayı bozmuştur.

- Sevmek duygusu, içimizdeki cinsel istençle kendi zirvesinde geldiğinde aşk

güneş olup bütün dünyamızı kavurmakta.

-

Kadın tinsel dinginliği ve barışcıldır. Duyusal varlığı dünyanın en büyük denklemini dengeler. Anne, şefkat, aşk, güzellik, süslenme, beğenilme, şımartılma, ilgi, gibi sözcükler sarmalı kadının bu duyusal bağında büyür.

- Aşk ise, bütün bu duyusal açıklıkları emziren süt annesi gibidir. Erkeğin aşk haritasındaki en temel şey, içinde olmayan sevilere kavuşmak, cinsel enzimlerin ateşe dönüşmesiyle büyüyen arzu volkanları, birisinin aşk önderi olmak, onu mutlu etme birinciliğini istemesi. Yani erkeğin aşk doğallığında birincil istençler vardır.

- Bu yüzden erkek çok zor sever; ama sevince zor unuttur. Bir erkek sevmişse, duyusal açıklıklarının hepsine karşılık gelen bir mecradadır. Bu ulaşılmaz mecrayı bırakmak istemez.

-Aşk,zaten göz ile kalp arasındaki yolculuğun istençlerle sonsuzluğa ulaştığı tanımsız duygudur. Bağlanmak sözcüğünün tinsel katmanlarında,sevmek, cinsel arzulama, içsel açıklıkların tatmini, beğenilmek, dış etmenlerden korunma. Özellikle kadın, birisinin himayesinde kendini güvende hissederek istenç özgürlüğüne kavuşmasıdır.

- İnsanın doğal (dürtüsel, içgüdüsel, fiziksel) yanının başat olması her şeyin göstergesidir.Özsel dünyamızın bütünüyle kendi kalıplarında oluşmaması bazı özgürlükleri yaşama, yaşatmayı engellemiştir.

-Dürtülerinin, eğilimlerinin, bize sunduğu özsel güzelliklerin farkına vararak, eşit olan eşitlerimizle en güzelleri yaşamayı öğrenme çabası içinde olmak gerek.

-Erkeğe gereksiz biçilen saldırganlık ve benzeri güdüler yokedicidir. İnsan doğallığında bir bebektir. Yani özü temizdir, tözsel olarak, tinsel olarak temizdir.

-Arınmış ve özel olarak yaratılmıştır. Uygarlaşma sırasında yaşamsal katmanlar ona farklı bireysellik öğretmiştir. Sosyalleşmenin doğal haritasında insan özel olan karakteriyle, çevrsel denklemin hamurunda kişiliğini kazanır.

- Kişiliğini kazan her bireyin öncül eylemlerinde biri de aşk olmuş. Aşk, her zaman kadın-erkek arasındaki bütün özsel denklemin erinci olmuş, ehil olana doğru insanlığı eğitmiştir.

-

Hayrettin Taylan

Aşk'ın Yuğ Merasimi

a....

buruşuk hayallerin şiirinde uyandım sana
çıgsak, çıplak imgelerin dilinde söylendim sana
simyasını kaybetmiş aşk'ın kalp gözüyüm
hüsn'ün akar nazenin tutkularda, nefsi utkularda
yanık vuslatlara yolcu cemalim
sönük sevdaların volkanlarına yolcu helalim
seni serer kimlik kurgusu
beni arar benlik yolcusu
leyla'nın dil sofrasında sözcüklere adar yaşam
mecnun kalır aşk ve yüreğim

Ş....

ruhsal gerilimin gerillasıyım
içsel bozgunlarımda besleniyorum
mutluluk,şairin açlığıdır
hüzündür şiir,gidiştir tümceler
bu yüzden gidemeyişin gidişiyim,aşka dönüşümüyüm

k...

zamanın döllelenmesindeydi sensizliğin iç çocuğu
dokuza aya değil dokuz ömre doğurgandı sevdamız
sesinin cesur hecelerinde kalmış büyümüşlük
aşk damarına karışıyor sıcak kanlılığın
gizemli iyileşmeye bakılık sakisin
yüreğim,çok acilinden bir damla sene muhtaç

son sözlerin kıvılcımıyla yanar yaram
ötesini ütülüyor,öteberisini içimin sınırsızlığı çiziyor
esrik düşlerin uyanışı gibi bırakıyor son damlan,
kalakalışın felci gibi hep seni anışın fecri atisiyim
bir faciâ gibi olsa da sensizlik
bu sevdamin yuğ merasimi , kime ne?

Hayrettin Taylan

Aşka 'Geldim'(manzume)

Aşka "Geldim"

Birazdan gelecek demenin demosuydum, senli içli içli çalınıyordu dünyam. Ne kadar geçmişti bilemedim. Hoşluğu dolduran özlemle geçen gün müydü yoksa asırlar mı geçmişti yüreğinde çözemedi. Çözumsuz bir soru gibi hasret kalemimle seni yazıyordum.

Umutsuzluk geldi tam da oturdu sensizliğin her zerresine sözlerin bende zerken. Her an kesin gelir diye beklemişti nakışladığın beklemlerim. Habersiz bırakmaz diye gün boyu baktı mail kutusuna, köşeye attığı cep telefonuna, kapının ziline, postacı amcay, aygaz diye bağırان amcaya, uçan güvercinlerin gagasına, daha her ana her sese. Bekledim bekledi, beklemlerim. Yakup'tan okuntulara sustum. Sabır dedi her zamanki gibi sabır... Yusuf'un kanlı gömleğini gitmişti ali yüreğim. Söylediklerini kitap eyleyip okudum Şirin'den senli beklemler. Gece yüreğinden dökülenler gündüz aklına takılmış olabilirdi. Usun usanmışlığında huzursuzluk teğeti çizilmiş olabilirdi. Hazmedene kadar beklemeliydi yenilenmiş hazlarımla...

Böyle yapmacıklar yaptıkça kendisi de şüpheyeye düşüyordu. Şüphe sisliğinden, ulayan her olumsuzluğa bentler çiziyordum. Soğuk sözcelerin dizginliğinde dizi dizi olmuştu düzensiz sevimlerin. Ay ve gece kol kola karanlık ve aydınlık halini anlatıyorlardı bana... İçini ayın yüzünden ezberliyordum. Karanlık bana kara sevdamızın kararsız ve karartısız her şeyini karalıyordu. Karanlığın kaleminden senli her karaya çentik atıp ya olursa ne olur... Yusuf değilim ki.. Ferhat da. Hele Mecnun hiç değilim.. Onların sevme panayırı kendince büyük.. Oysa ben aşkın özünden, tutkuların suyundan, sana gelmenin yolundan, her andan senli tümlenen yeterliliğin imkanıydım. Gelgitler özlem denizimi yoruyordu. Ya gelince başka şeyler söylerse, ya söylediği her şeyi bir anda unutmuşsa, ya o bir anlık hislerle söylediğim şeylerdi derse o zaman ne yapardı.

Baktığı her karede seni görme körlüğündeydim. Dedim ya senliyim ve Kanlı değilim. Elazığ'dan Fırat olmuş, Basra'dan Leylalığın beyazlarına çalınmış Baskilli bir üst düzey sevda ermişiyim.

Günlerdir gözüme uyku girmemişti. Ne gece bitiyordu ne de gündüz. Tatsızlığın, adsızlığın sensizliğin sözlüğünde yeniden beni tanımlıyordu aşk. Tek yaptığım hayal biriktiriyordum aşk kumbarıma... Şingir mingir, sallanıyor kumbaram. Sadece susarak özlüyorum.

Sevmişti.
Özlemişti.
Mutluydu.
Bekliyordu.

Sık sık gözlerimi kapatıp hayal kurmayı bıraktım. Baktığı her anda, tebessüm eden yüzde, nasıl olsa belirliyordun. Son fotona bakıp bakıp senli konuşmalar yapıyordum. Kendi söylüyor kendi cevaplıyordum; ama bunu yine de kimseler bilmiyordu. Aklının karaya vurduğu, kara sevda gemisiydim... Batan Titanik'in parçalarından ondan büyük ve ondan büyük aşkımızı taşıyan bir gemi. Bütün güzeller bindi. Yalnız senin koltuğun boştu.

O gönülle çıkmıştım bu yola. Usanmamış usum kimin umurundaydı şimdi. Aşk okyanusuna açıldım hangi limanda bineceksin bilmiyorum. Kabil'e vardım, dünyanın en güzel gözlü Gulam Şerbet'i aldım. Onun o müthiş gözlerinden seni buldum ama senli değildi bu gözler. Kudüs'e, aşkın, azınlığın, tüm denklemlerin, eşliğindeydim. Meryem'in sıcak kucağını aldım, Fatma'nın paramparçalarını, Yeshova'nın lanetlerini aldım. Hepsinden senli bir şey yoktu. Venedik'te bir kondola bindim, Julyet'in güzelliğini aldım, konuştum su üstü, aşk üstü ama senli değildi hiçbir şey..

Uzakdoğudayım.Bütün masalarda anlatılan güzeller diyarındayım hepsi toplandı Everest tepemde.Her biri aşk içre aşlardı; ama hiçbiri seni anlatmadı.Binbir gecenin son gecesinde geldim limanına ...

Ya aşk gemileri yakacaktı ya da gemileri aşkı. Ganimeti bol bir seferdi. Nasıl bol olmasın ki. Bolca göz yaşı,sabır ve imkansızlık vardı, sonra kalp çarpıntısı. Hele hele uykusuzluk yanına da iştahsızlığı bir de vazgeçmezliği az da olsa her şeyi senli görmeyi ekledin mi bu iş tamamıdı.

En sona en sonu bıraktım. Birikmiş deli dolu düşü vardı.

Her aşk limanı benimdi.Senle doluydu. Nerde görünmek isterse orada yansındı yüreği.

Yanırların yakamozuydun, ay şavkına, yıldızlar el ele, okyanus zaten sen ve senli...

Attı seni sular ki Yunus halim seni orda kurtaracağımdan emindim. Sevda korkak birinin işi değildi.

Batacaksa batmalıydı.

Acıyacaksa acımalıydı.

Tükenecekse tükenmeliydi.

Beklenecekse beklemeliydiç

Sızlanmamalıydı, söylenmeliydi hele hele şikayet hiç etmemeliydi.

Beklediğimiz aşk değil miydi? Değil miydi beni benden çalan beni sana salan..

Gönül hanesini doldurdu her sevgi atışın küçük bir aşk kasabasına konakladı aşk gemimiz.

Yükledik umutları, gelecekleri,en güzelleri şimdi aşkını yüreğine daldım ateşten okyanusa. Bakalım mumdan umut gemileri,ateşten aşk denizlerini,acıdan sisli bulutları yürütmek kolay mıymış?

Niyetlerin nimetlerini ekledi nadas gönlüne,imkansızlığın dağlarını,okyanuslarını bir bir geçti.Vazgeçmeye ise hiç mi hiç niyetim yok

gayrı.Ateşlere,acılara,umutsuzluklara,olmazlar attım kendimi öle de olmalıydı.Bu haliyle girersem ateş yok edebilirdi. Yanmaktan korkabilirdim. Beni de yakmak isteyen

Nemrud'un güzellerine kav olabilirdim.Ama İbrahim halim yakmazdı,beni sensizliğe sonsuzluğa getiren temiz sevda yüreğim okyanus olmuştu.O ateşte yanmazdım,sana Kendi acıya taliptim,Yakup'ta ders almıştı beklemelerim. Talip olmayana/olamayacak olana ne denilebilirdi.

Zaman içre zaman... Bekleyip görülmek bir ömre örülmekti hesabım.

Biliyorum "ölümdü bir başına yaşanan, ölümdü en çok akıtılan gözyaşları; ama aşk iki kişilikti ve de tüm hisleri kendinde taşıyan anlatılmaz bir şeydi.

Aşka geldim.

Sen gelmesen de aşktayım ve aşkındayım

Hayrettin Taylan

Aşka Karışık Aşka Ardışık

Vusli-1

dokunduğumda okundu içimdeki aşk romanı
ben okundum sevi sayfalarında
sen olmanın k'apak arasında sığındım
aşka metim özlemler ekledim
önsüz ve sensiz bir sona doğru büyüdü kahramanlığım
roman bitti ben başladım romanın olmaya
ben bittim sen yazıldın kaderimin romanına
okudukça uzadı aşk ile aşk

Umusu -2

eksildim fazlalaştığım tutku sularından
kirlendiğim aşkların dalgalarında
yıkandı algılarım
aşk ile mantığın depreminde
yıkıldım can evim
şimdi yaramın üstünde yükselen aşk gökdelenin
sen katındayım
penceresi sol yanına bakıyor
bir bakışın yetecek kadar sonuna yakınım

İstenci-3

sahte kavuşmaların kavuştağını okumuyor bülbülüm
seviyorsam aba telimin özündendir
kalplerin kalbe açtığı can odasındadır sevişim
silinmez bir bilinmezliğin aşk odağındayım
bir diyeceği kalmayacak kadar hazır olmanın seherindeyim
hadi, durma gün'eşim ol kara bahtıma
ışıktan aşka sözsüz kalışınla
aydınlasın senli her şey

Hayrettin Taylan

Aşka Türkü

Haydi Söyle Bu Ayrılık Nereli?

*Aşka Türkü Ayrılığa Arabesk Terapiler-1

"Seni gördüğüm zaman dilim neden tutulur
Seni gördüğüm zaman güller elimde kurur
Seni gördüğüm zaman hayat sanki son bulur
Gözlerine bakınca dünyalar benim olur"

Yanıyor yüreğim, közümde senin adın pişiyor gitmeleri. Şimdi söyle
yar bensizliğin son melodisini.Biraz daha benden şarkılar dinle.

-Gam mayınlarının döşeli olduğu döşümde şimdi hangi güzelin gözleri senden
önce görür.

-Bir kurşun yarası ile bir ömür arası gidip gelmeler yaşadın mı?

Çaresiz bir ruhun taşıyıcısı oldun mu ki? Bir aşka dilenci yapıp saldın koca
kente.Her adımda sen, her özlemde sen .Nasıl dilenecem.

-O gözlerinde fecirler yanarken ,o bakışından uzak nasıl yaşarım hiç sormadın mı?

-Bu viran şehre y'adın düştü, düşlerimle sensiz düşünemediklerim arasında.

Başkalaşmış kayıpların sırrında seni aradım. Nefes nefes kalmış bir rüzgar gibi
aradım seher vaktinde. Önce gözlerinin güneşi değdi sözlerimi.Bu sessizliği bozacak
bir güneş doğdu.Işıklar benim üstümde oğullandı.Sanırım ben hala aşkın kara
bahtıyım.

-İçime sızıyorsun sözlerinle.İçimde yağan cümlelerin var kitapsız yaşamlarım
deruhte oluyor.

Gökdelen gibi yüceliyorum en uzaklarına.

Sensizliğim büyüyor. Senin olmayan yüreğime izinsiz katlar yapıyor hazın
güzeli.Çıkma diyorum.Bu yarakentimde kaçak yapılaşma olmasın .Laf dinleyen yok
Dilnaz.

"Susma gönlüm sen söyle

Haydi gönlüm sen söyle

Aşkımı sevgiliye derdimi sevgiliye

Haydi söyle

Onu nasıl sevdiğimi

Haydi söyle

Rüyalarda gördüğümü

Haydi söyle

Uykusuz gecelerimi"

Sen ölüyorum her harfte. Rüyalara sığmayan sığıntıların son
türküsündeyim.Baştan aşka, aşktan sona, senden ,ben'e, ayrılıktan hiçliğe
karıştım.Karışık bir halin mazisiyim şimdi.Gel gönlümün ustası olarak çöz
beni.Kördüğümülerimin körlerine dokun.Vazgeçilmezlerimin l'al diline söz ol aşk
kavlinde.

*Sağır sultan yaptığın ihanet kentlerimde gel bağır, ben geldim, bu sevginin
mimarı olarak.

-Sen de bir insansın, peygamber değilsin.Belki Yakup kadar sabrın süzgecinden
geçtin.Belki acılarını bir bir kuruttun bahtının en kurumuz yerinde.

-Ben geldim ilk geldiğim gün gibi .Bir sen ayarı çek halime.Bu bir hayal değil, bu bir gerçeğin son reçeli.
-Ben geldim, şiir sözlüm.Ben geldim Can Tırtılım.Haydi kelebek olma vaktin geldi.Haydi uçalım kelebek vadisine.Seni benden alan kaderin güzelleri güneşini yaymadan bu içindeki bitmeyen haz sıcaklığın artmadan ben geldim. Yüreği kırık, içimde yok olmuş bütün kentlerin ahları da var. Dünyada mazlumca ölen bütün insanların can yakın acısı kadar silinmeyecek bir acımla, hiç olmayan suçumla ben geldim de.
-Beni anla haydi bu bitmez , bu silinmez aşkın cenderesinde. Seni,senli, bir an ve görüntüde susarım işte.

“Seni gördüğüm zaman beni bir ateş sarar
Seni gördüğüm zaman yanar yüreğim yanar
Seni gördüğüm zaman canlanır tüm anılar
Seni gördüğüm zaman durur bütün zamanlar”

-

İşte böyle hoyrat, bohem ve iç içe karışıkları tümleyen zamanlardayım. Gururuna dokunmuş bütün algıları kestim. Affetmenin Kevserlerinde yıkamalısın.Sen azizeydin aşkın.
Asi yanımı yıka Asi olarak geldiğin Ak denizimde. Bu köpek nefsimin kurgusuz yaşamlarını hor görme.Bakma öyle sürekli hırladığına. Gel gör ki hangi tenin kokusuna da hırlasa seni görünce canlanır bütün hayat.

Binlerce hayalinin katiliyim teslim oldum sana.Sözsüz sorgulayışlarınla bu savlamacı aşk ermişini sıgaya çek. Sensizliğin sılasında gidişine sela okuyan güzellerin ten dersinden,şen hevesinden, ben sayrısından kurtar beni Dilnaz.

Haydi keşfedilmemiş en büyük okyanusum aslında.Göremediklerin akıyor, kirlenmiyor.Sol yanında akan damlaların öz sahibiyim.
-Yolun bağrımdan, uğrumdan, acılarımdan,ayrılıklarımdan müstesna
Şimdi işte şimdi tam gelme zamanı. Tam sensizliğe alışmışken yeniden senli demlerde kaynat beni demli bir çayın buhusunda.
Tein sensin, kaynayan ben. Glikoz sen eriyen ben. Simya ben ceylan.Yüreğin neden bu kadar uzak. Ben Hüsn ü Aşk'ın Aşk'ı seni aramaya geldim.
-Sonsuza kadar demlenmiş sevginin buhuru yücelir yar yüzüme.
Söyleyemediklerimin savlamacısıyım. Sav yerine küfürler yağıyorsa uğrunda cehaletin son alamet aleti kesiyor bu aşkı.
Öncenden de önceydin.Sonradan da sonra.Aşktan önce ve sonrada aşkı .Yoktur bunda vebalim.

Haydi kader bir daha söyle.

“Susma gönlüm sen söyle
Haydi gönlüm sen söyle
Aşkımı sevgiliye derdimi sevgiliye
Haydi söyle
Onu nasıl sevdiğimi”

Hayrettin Taylan

Aşk ı B breğine Taşıma Yüreğin Benimken

Ayrılık gibi akan damllarındayım. Bu defa biraz geç kaldı ömrümü ıslatmayı, hicranlarımı deşmeyi.

- Bu sefer hazırım, yeni tıraş olmuşum, sinek kaydı tıraşımda yüzümde hatta y zs zl ğ mde kalmaz damlların.

Güzelliğe verdim adını, güzel güzel kullandılar.Kötülük yanaşmadı.Sonra dudak uçlarımın ucunda denize düştün.Düşlerin maviye, mavi ben'e, ben zellalerine, helallerine, cemallerine zerre kaldım.

-K p klere kavuştu kavuşmalar,artık sarılmalı damla ile aşk.

şimdi bana her mavi, adına kadar ıslanmış dalgalarım var algılarımı sana eviren.

-Susuyorum y r denizinde. Sular küskün damllarına. Berrakların alisiyim, aslını bulan, aslını bilen, Aslı'yı da seven büyük aşkların eşkaliyim. Eşkaliyem sensin bu aşk panayırının.

-Seslenşem kederim dirilir kaderinde.Acılarla tanıştığın günlerin zili çalar, uyanırsınız bensizliğe.

-Teğet geçiyor değme günler. Değinlerin devinimlerinde susamış günceler hükümsüz özdeyişlerle seni savunuyor.

-Seni anlatan atasözlerinde sözsüz cevapların kitap oldu. Okusan diyorum şehrinaz.

Vuslatın ambargosunu delen dilgelerim var. Dilsiz kaldığım anların esintilerinde kalmaz,öylesi esişler.

Sesli harflerin içten pazarlıklarını seslendirdi.

-İçten pazarlıkların aşkını böbreğine taşı mış.Aşk ı böbreğinde yaşamazsın.Aşk için yürek, yürek için yürek lazım.

Sense sessiz harfler kaçağı sessizliklerinde sinsi pazarlıklar yazdırıyorsun içindeki i hayvana.

-Herkesin içinde kötülüklerle beslenen i hayvan var.Yani içindeki çocuğın atasından ayrılan daha çok şeytana tanlarını,tenlerini , genlerini sunan hani bizi kötü emellere götüren i sesin merkezi işte.

Ama cümlelerin giyotinleri keskin yapıyor.Bağrım kesik, ömrüm ezik, sevgim kesik, kesilmişim sana.

-Alfabesi kesilmiş aşk cümlelerimde, kelimelerimde, harflerimde kesiklerin okunuyor.

-Yırtık sözlerle yamalama bahtımı. Bahtımda aşılanmış sözlerin  zdeyişlerimde yeşerir

*Sen içimde sözcüklerle beslenen aşkın adılısın.

Dinle ! ! !

Son sözü , sol gözü, ruh saızı, aşk nazı, vuslat ağzı henüz sende kalan ömürler var. Sol yanımda başlar, son yanımda yolculuğu.

Sensizliğin kaşıfıyım. Sen aşka haritasın. Seni saklayacağım bulacağım yegana yerin y reğindir. Yüreğin, sözsüz masallar anlatır, seni peri yapar .Bu yüzden kalışım sözlerle, cümlelerle başlar şehrinaz.

Hayrettin Taylan

Aşkı Bulmuş gibi Edison oluyor gözlerim

Senden sonra, senden önceler yandı bitti kül oldu. Artık, yüzünü unuttuğum bütün güzellerin yüzüsün.
Müptela -yı aşkı alaya teslim oldum seninle. Sırnaşık sevgilerinle sustum.Suskun yarınların sihrinde aklandım.Efsunların dilinde sensiz kaldım.
Hayalet bahçesinde hayalinle sobelendi gerçeğim.Bir söz kadar, bir ömür kadar.Yazılmamış ; ancak yaşandıkça yazılacak cümle istedim.
Gözlerine özetlendim hayatın her bakışında. Rüyalarımda bilinç akımını oynadık reel danslarla. İnce belini tuttum, inceliğinin seyrinde kaldım.
Akrebin zaman zehri aktı sensizliğime.Biraz iyi değil, biraz iyi olmak için sendeyim.
Bütün akımlar dizelerimden yüreğindeki elektrik akımına aşkı teslim ediyor.
Aşkı bulmuş gibi Edison oluyor gözlerim. İlk elektriği senle buldum.

Ezilmişliğin ezgin bulutlarla nemlendi.Damlaları akan bir nehrin fakiri oldum.
Afrika'da Afganistan'da bir tutam et parçası bulamayan onca fakir varken, tenselliğin doyumsuz adreslerinde eğlenen salyacılar karşı, duruşumu yeniledim.
-Emanet huylarımı bıraktım.Açlığın dilsiz romanlarında eridim.İçimdeki açlığın tokluk denizisin diye geldim sana.
Kokunu yüreğime taşıyan gül cemaline ali düşler oluyorum.

-Peşinde gelen hülyalı algılarım var.Seni yakalıyorlar yar bağrında.
Dudaklarımda öpülmeye hazır yarınların var. Yar dudağın diye öpücüklerine teslim olmuş aşk esiriyim. Esirlerin de sırları, ya da sevda surları vardır.
Sesinin uz telinden okunuyor türkülerim. Ses tellerime dokundu aşk sazım.
Sessizliğe ışınlanmış sözsüz romanlarım var.Baş başa kalışımızın baş kahramanı seninle başlangıcın sularını akıtıyor.

-Eskimiş aşk kitaplarında eskimeyen tek şey aşkın kendisiydi. Düşmanlığı olmayan tek olguydu aşk. Aşk hep gönüllere köprüdür.Yollar ölür, yıllar ölür, aşklar ölmezmiş.

Ve boşlukta yanarken hoşluğun sularımı kilitleyemem .Damlaların akarken uğrumda, uğur böceklerimi saklayamam yolunda.

-Aynalar panayırında kendimi gördüm seninle. El ele, el düşmana karşı , karşı konulmaz, bir aşkı yürütüyorduk.

Senden sonra; kendini arayan madalya gibi takıldım boynuna. Kolye yerine yar madalyası taşıyorsun.
Bir daha hiç çıkarma bu şule yürekli şairi aşk boyunda Şulenar..

Hayrettin Taylan

Aşkı Vurdular Benden

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-8

"mutluluk en çok onun hakkı
bu yorgun kırık hikayenin de adı bende saklı
dalda muhabbetle kumrular
bana ayrılığı sordular
dedim yangın, afet
dedim kar
dedim adet aşkı vurdular
dedim adet aşkı vurdular"

Biz birbirimizi şuan sevmesek de bizli olanları sevip özlüyoruz yüreği paralanmış gül dalım. Çözumsuzum. İşgal ettiğin gönül yurdunda ne zaman çıkacaksın. Bu gizemli aşk yaşamaların sevda tufanında vazgeçilmez bir marşın ilk mısırları gibisin. Sen bir şarkısın, benim şu an okuyamadığım; ama bestecisi benim.

-Yüz çevirdiğin gönül yüzüme karlar yağdı, yarlar sardı soğuklarımı.Tane tane bir tanelerim de oldu; ama senli olanları silememiştim.Karlar eridi,yarlar eridi ve su olup aktı hayat.Şimdi berrak bir nehir gibi sana akıyorum
Dedim ya biz birbirimizi sevmesek de bizli olanlara çok alışmıştık, bizden olanları sevmiştik, onları özlüyorum.Hatta ağlamalarını,kapını kilitleyip benim yalvartmanı, surat asmalarını,susmanı, sorularıma cevapsız bakışlar atmanı.Senli olanları özledim,onlar benli olan her şeyindir.

-Ağıtlar bile dökmediğim güzeller yaşadı ruh sarkacımda.Gözbebeklerimden senin adın alt yazılı olarak geçince ağlayarak gittiler benden. Yara üstüne yara açıyorsun. Daha kaç ahımın şarkısı olacaksın, daha kaç acının bestecisi yapacaksın. Senin ağıtlarını kim okuyacak .Sahi senin aşkın nereli,hangi yürekte mayalanmış. Bu suskunluğunun sararan yaprakları gibi sararmış mı için.

-Kendimi seyrettim,kendimi bulamadığım aynanda.Orda sen taranmıştın bir zamanlar,kendimi bulamıyorum.Ne zaman taransam,yaramdan sen aranıyorsun. Sevgi dansını yaşatmanı bekliyor tarak uçları, gönül suçlarım.İflah olmuş bir suçlunun sosyolojik teminde kaldın mı? Pişmanlığın bütün kitaplarını yazan bir sevda kalemin defterinde yaşadın mı? Silinmez sevgilerin nakaratlarında beni okuyor musun

"hadi gel aslini göster
suretin çok zalim
çok mu üzdüler seni
sahiplenme, senin değil bu dikenler

sözlerin haşır
yaralar gülüm
sur gözlerinin namlusuna
sur beni, asktan olsun ölümüm"

Sevginin tanımını ezberleyen yalnız şıkları olan aşk sorularında yaşayan şık güzellerin yüreklerinde ihaneti tattım.Her testin bir doğrusu gibi, her aşkın sadakatsizliği de aşktanmış öğrendim.

Sonsuzluk fecrinde gözlerin seherime sevgi aydınlığıyken,el ele okula gidişlerimi büyüttüm sabahın erkenlerinden.

Bu sabah erken kalktım,ışığının durmaksızın yandığı yalnızlık barakamda sevdaya dair uzaklar heceledim.Göçmen kuşlar bu mevsim uğramazlar onlar da senin gibi bazı mevsimlerin aşkında yumurtlar ve yaşar.

Cennete yaşaması, çok yükseklerde uçup yedi kat göğün üzerindeki felekler ve burçlar arasında dolaşması ve hatta Tanrı'ya kadar gidip gelen Hüma kuşunun can ötüşünde buldum seni. Erişilemeyecek yüksekliklerin bir sembolünde,gök üstüne göklerim yüceldi.Hüma olarak kaldın ömrümde.

Kaknüs'ün güzellikte eşi benzeri yoktur.Senin eşin benzerin var mı ki.Sen mi Kaknüs,Kaknüs mü sen. Ney'e benzeyen uzun ve kuvvetli gagasında yüze yakın delik vardır. Her delikten farklı bir ses çıkar ve çıkan her ses, başka bir nağmenin ifadesidir. Ya senin içsel konuşmaların nağmesi,ya huzur kokan konuşmalarının dersin Kaknüs'ten mi aldın

Kaknüs öttüğü zaman, diğer bütün kuşlar susar. Onun sesinin güzelliği hepsinin aklını başından alır. Sen konuştuğun zaman,sen sustuğun zaman, sen baktığın zaman,sen gittiğin zaman bütün güzeller susar ve gider benden. Ne kadar benziyorsunuz? Ömrü bin yıla yakın olan Kaknüs'e öleceği vakit hissettirilir. Kuş, ölüm vakti yaklaştığında topladığı çalı çırpının ortasına geçer ve çeşitli nağmelerle feriyada başlar. Gagasındaki her delikten ruhunun bir tarafına ait farklı bir nağme çıkar. Ölüm korkusundan hazan yaprağı gibi titrer. Yakıcı feryatlar, âdeta gönüllerden kan damlatır. Kaknüs nihayet bir nefeslik ömrü kaldığı an kanatlarını şiddetle çırpır ve kanatlarından çıkan kıvılcımla alev alır. Çıkan ateş, kuşun çevresindeki çalı çırpıyı da tutuşturur ve nihayetinde kuş tamamıyla yanar. Hiç ateş kalmadığı bir anda Kaknüs'ün külünden başka bir Kaknüs yaratılır. Seni bu mitolojik anların mitinde aradım.Gönül kültüm seni demledi geleceğe.Bir günlerin yeniden yaratılacak onu seziyorum ve bekliyorum. Batı'da Feniks, İran tradisyonunda Simurg, Ortadoğu tradisyonunda Anka kuşu, Türk tradisyonunda Kerkes adını alan bu efsanevi kuşların ortak bir özelliği ölümsüzlükte senin ölümsüz sevgini aradım. Her kuştan bir tanesi yaşar gönül ormanımda.Hep birlikte sen okur,seni saklar ,seni besteler.

"gel bana kalbini göster ne olur
sen değilsin bu sudaki aksin
hadi gel kader değil
hepimize öğretilmiş öfkeler
ne olur teslim olma gel
bu kızgın, bu kalp kiran eller
bir zaman bebektiler"

Gönlümde bebek olarak yaşayan tutkuların dev oldu,dinozor oldu.Fosillerini içimden atmak için ,anlamsız isyanlar çıkardım.Yalan olur bir gün her şey diye. Garip hayatın tellerinde enerjimi ışık olarak yayılacak vicdanın odalarına. Başucumda okunmayı bekleyen sıırımın tutinameleri var.Bin bir gece masalarının hıçkırık boğumlarında hayata tutunmak için her gece senden masallar anlatıyorum içimin dehlizlerine. Gel sunaklarında yıka beni ,pamuk yüreğinle,naif ellerinle...Bize liman açmış Titanik'e gel sen de bin.Biz de sarılarak kollarımızı açalım,denizler kışkansın dalgalarını azıtsın sevişimize.Pas tutan yalnızlığın sıcaklığını sensiz her gün çarptığım ayseberg dağları serinletsin. Biraz sonra çarpıp ayrılığın okyanuslarında yalnız kalacağımız filmin sonu gibi tut elimden bir tahta parçasının üstündeyim,can yeleğimi, aşk yeleğimi, ömür yeleğimi, her şeyimi sana verdim. Bari ölümsüzlüğüne giderken tut elimden.

-Aşka sular döktük,aşkların suyunda güneşsizlik ve bulutsuzluk sensizliği yıkar. Kırılan içini onarır Venüs. Mars,gamsız ruhumu ütüler,ehil bir beni sana sunar. Bu küresel aşk mevsimlerinde birbirimizi sevmeyi denemeliyiz. Sevdanın kapsülleri patlamaya bir bakışınla patlamaya hazır. İçindeki zamansızlığın gidişini ı terk et ve gel

Yunus ,Yusuf, Yakup,barınağıma.Yüreğimdeki senli inleyişlere katıl sözlerinle,
gözlerinle,aşkı canlandıran özlerinde.Kendinle gel, kendinle çarp kendini.
Biz bir birimizi zor sevdik,birbirimizi olanları çok sevdik,çok alıştık,bu aşk masalının
Sonunu periler değil sen yazmalısın ,sen okumalısın şarkımızı egzotik sözlüm.
sözlerin hañer
yaraler açar, yaralar gülüm
sur gözlerinin namlusuna
sur beni, asktan olsun olumum

askları da vururlar
şarkıya şiir olur
adanır sonsuz anısına
kanayan sevdanın

Hayrettin Taylan

Aşkımda Sen Eksik

"Omzumda başın eksik
Yatağında kokun
Tenimde tenin eksik
Gel de bir dokun"

-Gözlerini gözlerime bakış rengi koyduğum günlerin aşk demindeyim.Kana kana demleniyorsun yüreğimde,özlemlerin süzgecinden geçirip aşk aşk içeceğim sevgili...Güzelliğin ve bütün özelliklerinle şeker olup erir misin çayımda...Ey şair,karıştır ki sevda erisin, kavuşmalar erisin...
-Ey şair,beni bulduğun ben'i çağır o benden kaybolan "ben "adına.

Elde kalan mistik özelemlerin sesinde beni bul.Ki ben aşk ile aşkın arasında bir yerdeyim. Kırılmış canların toplamıyım. Hayal kırıklıklarının kırk ayağıyım. Kır bin kere yüreğinde kırıldım, bittim, tükendim, eridim, sızıldım, süzüldüm, daha damla damla bittim sende.

-Gözleri kurumuş bir güzelin güz haliyim.Halimden çiçekler açmaz sana. Bu sensizliğin senfonisi seni çalsa da ruhun erinçlerinde aşka kadimler büyümez.
-Ey şair! Sen varsıl sevdaların Leyla kentindesin. Aşk yoksulu, sen yoksulu ,nehirlerini denizlerine göndermeyen ve artık senin için ağlamayan gülen yüzün yüzü gülmeyen aşk güzeliyim. Güzelliğimin baharına gelecek harların kavına kafiyeleir yüreğim.

- Şimdi sensizlik bana çok yakışıyor. Hangi aşk acısız, hangi gidiş huzur dolu, hangi bekleyiş mutlu, hangi sen beni en güzellere çağırır.

-Romantik,sıcak, komik, ilgili, canlı sen mi? Bu sen için ömrümü verdim, bu sen için bütün kentlerimi yıkıp yakıp geldim. Özel Çin sedlerimi yıkıp kentine geldim. Kentinin kedisi oldum, kendim oldum, aşk oldum, huzur oldum,bütün ilklerimi senle iliklendi hayata.

-Şimdi sensizlik moda ...
Sus yar!

Hep başka mevsimler sözsüz kaldı teveklerimizde. Sen aşkların isimsiz demi olarak kaldın yaramın üstünde.Ben sana mumyalanan aşk ermişi.Sen'dim,sondum kısacası! Uzun masallarında peri olarak dönmeni bu bitmeyen destanına AŞK olmanı istedim Dilnazım.

Giyotin bir bakışın kalakalışında kesildim sana. Ömrümü ütüleyen demlerinin can ve aşk kurbanıyım.Kanayan bir sevdanın uzantılarında baharlar büyütüyorum. Sensizlik melankolinin kolisinde. Koli bandı gibi sarmıyor sensizlik. Hangi kolik halime saracak yara bantların?

-Hangi yanık bağrıma basar aşk tuzların. Tuz gölü müsün?

_Tuzların neden senin kadar tatlı.Tatlı tuz ile yapılan aşk yemeğinin tadı neden utulmazlığa şifreleniyor.

Beklemeyi yarılarmış güncelerin son hecesindeyim. Beni unut demenin son harfindeyim....

-Gayrı sensizlik moda... Gayrı gitmeler devrindeyiz. Gitmek yeni neslin en kolay ekmeği. Yeniden birine gitmek de bir o kadar zor yar!

-Yalnızlık ... Bak içinde ünlü düşmesi olan bir sözcüğün ünlüyüsüyüm.

-Yalnızlığımı sen meşhur ettin. Ya senin cüceleşen yalnızlığın dev aynasında kendi görüyor musun?

Çoktan seçmeli soruların düetinde hep aynı sorular şarkı oluyor.

"Omzumda başın eksik

Yatağında kokun
Tenimde tenin eksik
Gel de bir dokun
Gecelerden uykum eksik
Yüzde tebessüm
Elimde elin eksik
Yaslı hep gözüm”

Şimdi kaktüsün sözlerindeyim. Şarkı şarkı eriyorum. Bu şarkı benim yüreğimden ısmarlanma. Şimdi benim gibi kaç binin özlem ininde aynı yürek serzeniş var.

- Sol yanımin yangınlarına hangi yüzün eksik. Hangi sevinin meleğisin? Hangi meleklerle çalışıyorsun?

Bu yaşanmışlık silgisini neden kullanmıyor yüreğin. Beni çağıran bir yanına neden defter olmuyorsun. Neden mısra mısra yazılmıyorsun ömrümde.

Her ayna sana ermiş özelemlerimi tarıyor. Benim yeni bir mesleğim var. Aşkın kırdığı aynaların tamircisiyim.Can kırıklarıyla,aşk kırıklarını birleştirmeye çalışıyorum. Aynaların tamircisiyim.Aynalar kentindeyim, her sensizlikte kendimi görüyorum. Huyların yansır yalnızlık yanıma. Bağrımı tarar sol yanın. Umarsız gidişlerin gözü açılır yıldızlarıma.

Gece tüllerini açmış, ay dans ediyor bir gün gelişlerle. Ben suskun, aşk yorgun, seveda gülücüklerini artırıyor, gün ile sen arasında ömür sevinçlerini sıralıyor ve uzuyor bekleyiş...

Sende öldüğümü söylüyor aşkın ebabilleri. Babil'in asmalarını kopartıyor yalnızlığın. Sendeki ceseti taşıyor güzeller. Dua et bana.Yüreğimde bıraktığın fotojenik anların aşk babasıyım. Bu yüzden aşk emanetini taşıyor yüreğimi.Bu yüzden dualarımın avuçlarındasın. Şimdi seni soruyor melekler. Bu melek yüzlü can güzeli neden semanda yok. Neden yalnızlığın cehenneminden aşka ateş yakmıyorsun?

Bu senli cennetin aşk anahtarıyım. Sol yanımda bir sen gerek,huriler aşka seni ütülerken.

Hayrettin Taylan

Aşkımıza Merhemi Olan Meryem Sözlüsün

Birinin yarasına merhemci oldum. Her çeşit merhem yaptım; ama hiçbir merhem bana ilaç olmadı.

-Merhemim Meryemsi bakışlarında, Leylasal sıcağında, Şirinci tavırlarında herkesten, her şeyden, her aşktan öte kendine ait duruşun sevmesinde. Merhem olsan Meryem olsan doğursan aşkı. Ben zaten İsa olalı çok oldu.Arındım, son pişmanlık kitabım bütün terk edilen erkeklerin kutsi kitabı okundu.Bir nevi şahsına münhasır muasır medeniler sırrını taşıyan aşk ermişiyim...

-Erdim.

-Eridim.

Sensiz sevinecek bir tek karanlıklarım var.Yapayalnızlığımı aydınlatan peri gözlerin anlık ışıkları yetmiyor.

*Şimdi sulara alışma zamanı. Damlalarından öğrendim ıslanmayı. Kirletilmiş bir içim var.P'aklarını bekliyor sonsuzluğum.

Bir okyanusun en diplerinde sudan iplerin ucunu kaçırdım.Sudan sebeplerin arasında susuz kalmış bir vicdanım var.

-Ben mi suçlu yoksa suçluluk günümüzde suç olmaktan çıktı mı?

Çünkü hep aynı oyunu sahneliyor terk edilmişler. Gelmelerin kostümü yok.Çıkarların cebi dolmuş.

-Bu insanlık tam dolmuş.

Yarım indirim yok.

Oysa ben yüreğinin okulundayım. Tam bilet bir gidiş almadın ki?

Yarım bir biletle gittin.Yarım bende kaldı.Şimdi kaptan değişti, gözlerin aynı bakışlarda değil.Hangi yola gitsem tam dert bileti alıyorlar.

Oyunlar hep aynı, ben aynı.Değişen tek şey sana olan tutkularım.Daha çok artıyor, daha çok istiyor dünyam seni.

Vurgun, suskun, bitkin, etkin bir yüreğim yanardağa yar. Lavlarımı sunuyor keder. Yanıyorum; ama sana.

-İyileşmenin tam köşe bucağında ruhum.Hasta bir ruhu ütüleyen sosyal algıcıların bülbülü değilim.

-Zekanın katıgıyım. Yar üstüne yazılmamış cümlelerin dil bilimcisiyim.

-Dilimde senli sözcüklerin göğü.Nemli bakışlarıyla nemli bulutların arasında yağmuruna yakın bir yer ve yardeyim.

Yolun sesi olsun yüreğin.Yüreğin yolu olsun sesin.Yol ile ses arasında yazılmamış yazgıya gitsin gitmelerim. Ben gidemem senden.

Beni getirsin sana her yol, her ses, her ışık.Artık güneşi satın aldım, her ışık, her kadınsal ışıltın, her karanlıkta kalan umudun bana geliştin aydınlık olsun.

Bir gülücük romanı cümlelerimin sofrasında, tadı kalmış yarınların adı yarımın dudak uçlarında.Ben uçlarda yaşamaya alıştım.

-Uzağım sana.Yüreğimin bir ucu sen, bir ucu bütün kadınlar.Sanırım sorun orada. İki ucu bir birini görmeden kadınsal ışıltılar ışılcısıyım; ama kimi sevsem, kime gitsem sensin. O yüzden yine aynı uca, aynı yarin sonsuz ummanına geldim. Bir yanım

sen, bir yanım senden kalan aşklar mahşeri.

Hayrettin Taylan

Aşkın Haspihale Tutuluş Yanıtları

şimşeğe taranan ürkek bakışının yağmur sonrasıyım
yitik sevdaların nadasındayım
hayaleti olmayan hayalinin tohumları yeşerir aşka
huyunun boyunu aşar istemek
babel kadar yücelir imkansızlık
giyilmemiş özlemleri sık seveni olur gelirim
içimdeki işaretin cümlesi yüklem olur gelirim
gelmek midir gitmek midir bildiğim bilemem
severim gelirim, gelir severim

2...

-m'asalındaki perinin son sözü neyi ağlatır mı?
gülün kırmızısı kadar kırmızıysan aşka evetler de ağlar

-
solmak hangi aşkın sol'una kızıl kıyamet
dokunmadan boşalan beynin yürekle t'emasındadır soluş

-
belgesi ilgi olan demkeşin sırrı ne ki?
-içtenliği aşka ekmek sunan aşka açlığın zahir aynasındandır

-sözleriyle sevi denizi yıkayan ruh yıkamacısının algıcısı kim?
-kimin kimliğinde kimsesizliği kinlerden,sensizliği hinlerden arındırandır.
havada, suda, karada, yarada, ateşte,aşkta sözüne doğruluğu sunandır

-
gözleri sonsuz, aşkın denizinde çözüle leyla kimin ıslatıl hayali?
-onsuzluğun duruşunda kadimlerini berrak suyu çöl olarak gören mecnun-ı ariftir

gidişi atom çekirdeğinde gizil olan füzyon bakışlı kim?
-sadakatin sandığında, can kırıklarını saklayamayan sağlam duruşun leylasıdır

ödünç sevdalar hangi duyulsamanın mayasında manaya manidar
-gıdasını hazda, azdan, azılmış çoktan bulan alt beyinin tohumcusudur

-kuyruk sallayan perinin perişanlığı permalarla kapanır mı?
uçarılara bitişleri tümleyen kendi bilmezliğin kapanış adıdır.

aşkı aşka bileyen keskinliğin küsül kesifliği ne?
-aşkı hiç bitmeyecek gibi biterken de bitmemiş gibi yaşamaktır

-ayrılık terazisinde haklılık neyin ağırlığı?
-gidenin hafifliği, kalanın ağırlığı dengenin sihri

yeniden kavuşmanın kavuştak sözü ne olmalı?
-bütün alemler kadar, bütün alemler için sevmektir

yeniden kavuşmanın huzur sarayı olur mu?
-en iyi erkek pişman olandır,en iyi kadın bu pişmana pişmaniye olandır

-aşk her zaman bebek midir?
-aşk yaşlı bebektir...

son söz, son kez, son bakış, son sarılış, son öpüş hangi son?
hepsi ilklerin can, söz, ruh, tutku, dimağıdır, sonlar ilklerin unutulmayan çocuğudur
onsuzluğu iyileştirme ilacıdır hepsidir, yan ve yar etkisi hep vardır ...

Hayrettin Taylan

Aşkın İkramesi Sen

Dünyadaki her şey güzelliklerin haritasında.Sen haritanın neresindesin?

Hangi güzelin başkentisin?

Hangi güzelliğin tümlenenisin.

-Yaşadığın bütün olumsuzluklara rağmen sen kaderine şehir, kederine köy, sevenine metropolsin.

-Senin gözdelerinin tamlamalarında son bir halka uzar gider .

* * * * *

Senin, en azından azımsanmayacak kavli olan ruhun istediklerinde ömür torpilin var. Vardır sana yazılan bir güzel.

Vardır seninde gecelerine yazılan bir yıldız. Gecenin iki hece olması tesadüf mü?

Önemseyiş manzumenden hayata dair öyküler çıkması tesadüf mü? Senin öncelerinde ,seni önceliğine alanların kapsam alanında ne kadar huzur zuhur?

-Bir bilenden, bir bilinene ,bir sevmekten ,bir sevmeye, bir istemekten, birini istemeye meyilli dünyanın hangi tanımı sendendir.

-Sen özelsin,bunu hangi özelin bilir.

* * * * *

Yaşamın kendi istediklerinden akan selin kirli suları senden mi yoksa istemediklerin mi bilmiyorsun.

-Yaşam bilmediklerimin deresinde akar, ıslanır, kurur, akar ; ama seni bulur önce huzur,sonra hüzn.

-Hüznle, huzur çok yakın harfler, çok yakın hecelerden ibaret hiç düşündün mü ki yar?

...Tutulmaz bir zıpkının yeni aynası sensen.Sana taranan benim yüreğimdiki uçları kırık arzu tarağı kimin?

-Dökülmüş saçlarımın "Dök'üyüm ,Lordlar kamarasında sana baktım,seslendim. Farkında oluşunun ol vakilerindeki vakinivist benim. Bahtının tarihini yazdım.

-Talihimin Piri Reysim. Seni pafta pafta çizdim, ruhumun atlasında sana yemyeşil güzelliklere boyadım.

-Seni istedim kendimden. Acep bir ömrüme boyasam saklı kalır mı ki sevgilerim.

-Ben seni sevdim, budur aşk .

Senin sevmen ikramiye.

* * * * *

Sen, önemlerinin piyangosuyum,senin çektim onca güzelin arasında.

..Bu bir ben buluşmasıdır.Sense bileşen, içime , sevgime, istemlerime karışansın.

* * * * *

-Önemliden önce gelirdin.

Seni beklemenin bikri ruh tecimeniydim.Seni kendi sevgi panayırımdan alıyordum.

- Önce kendimi sevmekle başladı seni sevmek. Seni seven kendimi de sevdim .
Kaybetmenin meteliğine kurşun ata ata, uzak kalışlarının on ikisi ola ola aşka
hedefinde kaldım yar.
Vazgeçmenin vavlarında vahalarım uzar.Senli nehirler akar Nil yerine.
Leyla'nın sol göğsünde kalma bir atışın sıcak iklimi sarar seni.

Seni kazanmanın son lüğatini yazdım; ama kaybediş lüğatini aşıklar
yazamaz,kader yazar.

* * * * *

Vazgeçmek ile aşktan geçmek arasında kurulu kurlar, surlar seddini aşmak
yetmiyor.

-Bir arayışın adına güneş olmak, güneşten önce sevdiğine doğmuyorsan
aştıkların isimsiz çabaların çapasıdır. Hasat bekleme aşktan.

* * * * *

Sensiz bir denizin sonsuzluğuna atıldım.Gemin battı, yüzme bilmiyorum.

- Yaşamak da istemiyorum belki ; ama sen varsın diye kulaç atmaya
başladım. Senli bir karanın hayaliyle sensizliğin sahiline geldim.

- Islak saçlarını okşamanı bekledim, narin ellerini aradım durdum.

-Sunni teneffüs edecek bala tat veren dudaklarını aradım ; ama yoktu.

-Titrek bir dünya gibi kalakaldım.Kalışımı sevdim, senin için yaşayışımı sevdim.

-Sen ile sen gelmeyince ıssız bir ormana, oradan hiç çıkılmamış bir dağın zirvesine
çıktım.

- Yolda Ferhat'ın kabrini gördüm. Dua okudum.

- Mezar taşına, her aşığın aşkı, her aşka aşk değildir.

Her aşık, aşkına büyüktür. Yanı başında Şirin yatıyordu. Onun mezar taşında
Kadın kendini sevecek birisi için kadındır.

-Kalakaldım. Ferhat'ın deldiği dağdan çıkan ırmağa girdim. Ve bil ki artık
yıkılmış bir aşığım. Benim aşkım sudan da berrak. Hiç çıkılmayan , hiç
bilinmeyen yemyeşil ormanlarındayım.

- Balta girmemiş ormanlarında nice güzel kumrular, serçeler, kırlangıçlar, aşk
kelebekleri gördüm; ama kördüm, sağırdım, dilsizdim, sensizdim, senindim .

_* * * * *

Haayali ağırlığı vardı; ancak seni taşıyabiliyordum.

"HADİ" şair...

* * * * *

HADİ aşk dizelerin dizlerindedir. Diz dize olmak için içindeki dehlizlerin
sonuna güzel umutların ummanını bağlayın.

-Aşk bir ateşe ram olmaktır.Senli bir dağın en tepesinde, en seninde ateşim
çıktı.

-Ateşimi almanı istedim,buzul ve bozulmamış isteklerinle.

Yar; ile sersene olmanın kıvılcımları arasında erimesini istedim buzullarını.

* * * * *

Beni görmüyor olman, ben seni görmüyor anlamına gelmez.Aşıkların her yerde gözü
vardır. İçimdeki gözlemesinde gözlüyor seni aşk.

Seni sevdikten sonra aynalara kaldırdım.Sensin aynam, sende taranıyor her
demim.

-Seni tanımak için, seninle olmak için aynalar çatlatmak gerek. Seni tanımanın

yansıması böyle olmalı yar

* * * * *

Dünyanın en güzel kızı en sevdiğindir.

Mükemmellik ikmalini yükledim sevi tırına.Uzun bir yolculuktayım. Önce
bensizliğin yükünü taşıyorum. Önce kendimi bulmayı, önce seni seven kendimi
taşımayı yükledim.

- Yüküm yar

Yolum yar

Solum yar

* * * * *

Kimsen yok...Kimsen yok...

Kimsesizlerin çok kimsesiziyim.Çok bilinenden,çok bilinmeyene aşk denklemi
oluyoruz.

*Umurlarımızda aynı yürek çarpıntısı

BEN? Hangi bensem,hangi benden geçişleri yaşıyorsam.O ben senden daha
Ben...

SEN? ...Hangi seni aşıladıysam aşk ağacına, dallarında güllerin açılır.

Tutkunun kokusundan hep Sen ağacının gölgesindeyim. Hep sen ağacının tatlı
meyvesindeyim.

Bu çağırışlarımın çağıldamasını duy yar...

Seni önemsemenin öndeyişiyim. Seni istemenin istek kipiylim.

Seni beklemenin miriyim. Mordan öteye, öteden de metafizik renklere yeni bir
renk oluyorum.

- Tinsel bir rengin aşk kırmızısıyım.

- Senden sana yakın, benden bana uzak bir akışın su haliyim.

* * * * *

Benden, bana uzak kalışlarının kalaycısıyım.Ferhat'ın,Mecnun'un, Kamber'in,

Romeo'nun aşk çeşmesindeki ab-ı aşk içerken paslanan "Tası" kalaylıyorum.

-İlk kez seni kana kana içeceğim böylece.

* * * * *

Dünya güzelden de güzel, ve güzelsin ve özelsin.

Yaşamak için sen yeter,seni sevmek yeter gerisi ikramiye seher gözlüm.

Hayrettin Taylan

Aşkın Adem'iyim Sen Havva mısın Yar

Yeni aşk-ı adem benim...Havva benim özlem kemiğimden.Var olan en güzel duygu sevmektir.Sonsuz hediyeni bırakıp en unutulmaza gitmekle biter mi ki sevgin.

Ruhunun angısı üstünde açılışın.Yandıığım senli sularda dalgalar berraklarıma zarar vermez. Ben sensiz büyüttüğüm vaveylaların laliyim.

-İstanbul'da Lale mevsimi...Renk renk laleler seni anlatıyor.

Sen de ömrümde bir Laleymişsin. Leyla olsaydın bir ömür yüreğimde kıpkızıl kalırdın.

-Şimdi hangi renkli lale seni anlatıyor.Hangi lalenin lalı olayım. Bu renk ve koku cümbüşünde nasıl kendimi unutayım bilemedim.

-Bazen, kanamak gerekir kan yerine, sen yerin illa ki ben yerine.

Bazen, unutmak gerekir sen yerine hayatın her şeyini.Bazen bazen olmak gerekir, olmayacak aminlerin duasında Yakup olup can Yusuf'u beklemek gerek.

-Ki Yusuf'a aşkın ateşine atılmış benim gibi. Yanıyorum gül cemalinle...

-Gelme unutamadığım, böyle yazamam yoksa. Unutulmaz büyük aşkların defteriyim. Mecnun ,Ferhat, Kerem, Kirmani,Romeo gibi dize dize yazılmışım senin kaleminden.

-Boşuna gelip beni senden silmeye çalışma. Silginle ilgin arasındaki farkı buldum ben. İlgin silebilir, silgin asla.

-Güzel sözlerle bezenmiş gitmeler takviminden rastgele Koparamazsın. Gittiğin günü kopar.

-O gün gittiğinde takvimde yazılan şu sözü de yakiver:

Osmanlı,Roma, Bizans,Mezopotamya, Mısır gibiyim.Yıkılmaz,bitmez denilen o muhteşem medeniyetlerin can ve aşk diliyim.İlk sultanım sendin, bahtıma ve tahtıma oturdun. Bir ömür yıkılmaz dedim bu sultanlık... Dedim ya işte ben de büyük medeniyetler gibi yıkıldım senden.

Şimdi yoksun...Yeni bir aşk cumhuriyetini kurmak kolay mı sence...

Binlerce güzelin sevgi çabasıyla sensiz bir yürek devleti kurulur mu? Hangi kur, hangi naz, hangi söz, hangi diz dize gelişler, hangi sözsüz kalışlar yeter ki bilemedim yar...

Sen benim Çareçimsin ben Uslanmaz Slavların Çarı,sen güzel duyguların Kraliçesi, ben sevi kalelerini fetheden son Kral Lord Blain ... Sen güzelliklerin, iyilerin, iyileştirmenin, tutkunun ve ruhumun Sultanı... Bense romantizm, aşkın, çılgınlığın, hataların son padişah 1.Aşıkkettin.

-İşte dil susar, medeniyet kuser, ben usar bu anlatılmaz duygular sessizliğinde.

-Hasretin ateşe ders verdiği bilinmezlik repliğindeyim. Seni oynuyorum gözü kapalı olarak. İlk sarılışımızı oynuyorum her dem. Şiir şiir bakışımız, kafiye kafiye kalakalışımızı ... Dudak uçlarının yazdığı özel anların su halindeyim. Büyük Okyanusun ta dibindeyim; ama ıslatamıyor o ıslak sevilere demini.

Ay yüzünün şavkı düşüyor yalnızlığımın en kesif noktasına.

Giyotinlerin yazdığı uçların keskinliğindeyim.

Kesiliyorum.

Yakup nöbetindeyim.Yusuf olup zindanına geldim. Gönül gözünün karanlığı korkutuyor.

-Hatalı bir aşktı...

-İşte bu söz binlerce jop yerine geçiyor sevgili.
Gözbebeğimin de bebeği olarak büyüttüm seni bütün bakışlarda.
Nasıl böyle kör oldun. Nasıl böyle lal oldun. Bir hatanın affedilmez uçurumundan
uçurdum diye. Güven ve sevgi dilin kırıldı diye...Böyle engelli bir Leyla olarak
yaşamak sana reva mı...

- Her acının filminde damlıyor gözlerim. Her damlada sen yıkanıyor esrik
dünyamda.

-Mutlu aşkın var olduğuna inan realistlerdenim. Beni
Nihilist yapma sevgili...Ki aşk kendini aramaktır. Aşk kendini başkasının dünyasında
bulmaktır.Aşk kendini bulmaktır, kendini temyize çekmektir.

-İçsel açlığın sevi diliyle doyurulup özlemlerin sonsuzluğuna tat yapmaktır.

-Aşk özünü sözüne taramaktır.

Çöl olmaktan korkup ta

Aşkına gözlerini kapayan sen değilsin.Kaderindi.

Kederin pusulardayım,elimde senli bir pusula...Yeniden keşfine geleceğim dualarla.

-Sen gittin Kudüs oldun.Beni tarihte hiç yenilmeyen Selahattin Eyyubi yaptın.
Kalelerin ,haçlılar, eller, yeller, seller, güller, bülbüller, bensizliklere rağmen fethine
geleceğim Selahattin Eyyübi olarak...

-Kutsi sevimizin fethini yapıp en büyük maşuk olarak yar dünyada kalacağım
dihnazım..

Hayrettin Taylan

Aşkın En Güzel Harfine Yamalamıştın Bir Kere

Aşkın en güzel yanına yamalanmıştık. Yaralanışımızın hükümsüz sanığıyım. Kendimi vurdum son bakışınla.

-Müebbedin esrik düşlerimde. Düşlerimde başlar sarhoşluğum.
Bu özlemin uyanış kıyısında denizleri ağlatan ünlemli damlaların var.
Yeniden bir bütün olmanın kumaşında içsel mevzilerimdeki gerçekliğe sarıldın.
İçimdeki çocuğun ağlamasını duydun.
*Sözlerinin kelepçesi açtı içten bağlanışım.

Altüst edilmiş iyice karışmış, ayran olmaya yakın hayranlığım. Yüreğimin üstünde de aşk yağım olacak. Biraz severek, bandır beni tutku ekmegine.

-Delik deşik bir halin içi senle dolu fişeği gibiyim.Nişan almışım nişaneliğine.
Görülmemiş görmelerim var.Bir daha görmelisin.
Bir daha vurmaliyim dünyanın en güzel yüreğini sevgilerimle, ilgilerimle, romantik tavırlarımla,sosyal algılarımla.Bir kadını uçuran özel ve farklı romantik eylemlerimle seni yeniden vurmaliyim can evinden.
Üç nokta üç ömür üç vakte dek yaşayacaklarımızın içindi.
Virgül boyun bükülmüşlüğü, soru işareti sorgusuz ,sessiz, bensiz, cevapsızlığın bastonu, iki nokta, asıl bizi anlatıyor.
İki nokta üst üste gibi bir aşkın ateşindeyim. Açıklamaya gerek yok, yaşamak varken.

-Parantez içine aldım içimi. İçimle dışım bir oldu, bütün hayaller bir sen etmedi.Yaşamadıklarımız para etmiyor.İstediğin kadar hayal et sensiz beş kuruş etmiyor Bennara.

Tutkumun nutkusun.Nutkumun nutuğusun.Nutuğumun sevi özetisin.Hitaplarım sana.

-Soramadığım sorular var cümle yüreğimde.İşaretsiz, sensiz, karaladığım ifadeler var. Sen bu aşka m'anasın. Anlaşılması yüzyılları alacak algılar çiftçisiyim.

Cevap alamadığım hislerin var.Gideli içimdeki sislere dönüştü.Oysa sen dünümdüm, aşk yönümdün sevi önümdün, aşıklık ün'ümdün.

Şimdi görünmeze görücü usulü olup varılmaza vadi, alışılmaza arkaik düşler, imkansızlığa sıza, sözsüz romanına delirmiş baş kahraman olup terapik pilav yiyorum.

-Bir benlik kazası var.Bir senlik hafızasının kaybı var.Bir kaybın ayıbını taşıyor veballerim.

Vicdanımın terazisindesin.Her an tartılıyorsun,önceleri unutmakta zorlandığımda çok ağırdın.Bütün dünya sendin.Şimdi ay yüzün kadar,geceleri ay kadar, gündüzleri kara bağrımın toprağı kadar,cümlede yüklem kadar,kaderden bir an kadar kaldın.

Bir film gibi ama ben hep başa dönüp baş başalarımızı izliyorum galiba. İlk bakışınla son bakışın arasında kalmışım.Oracıktaayım.

-Kendimle tanışalı hep büyüdüm. Meğer sen varken küçük Emrah gibiymişim.

Yürek aşkım, sevi anam gibi yanında güzellikleri yaşamışım.
-Şimdi yalnızlığın türkülerindeyim.. Sensizliğe alışmışlık alıştırması yapan
bileşkeciyim. Kimyasal deneylerim var seven yüreklerin simyasını tümleyen.Sen
hep elementin, elemelerinin sembollerini bilirim.

Saf ve homojen halini yaşadım.
En küçük yapı taşları atom gibi içimde üç halini yaşadım.
Kimyasal ve fiziksel etkenler bu sevdayı ayıştıramazdı.
Belirli erime ve kaynama noktaların vardı.Bir element gibiydin.Elemlerinde eridim
durdum Bennara.

Hayrettin Taylan

Aşkın Kovduğu Tutku Şeytaniyim

Bir köpek balığıyım bilinmezlik gibi ayaklarımı dalgalara yıkatıyorum.Umarsız kalışların kirlenmişiyim. Hangi söz, hangi güzel paklar bilmiyor kader.
-Geçmişin yükü altında altın arayıp aslı'nı aramayan defineceyim.
Çırpınışları aralanmış derin sızılara kayıtlı göz yaşı elemcisiyim.
Sen ağladıkça ben yazarım. Bu dur hazinem.

Bakıp da göremediklerine, yakıp da yanmadıklarına kıyıcıyım. Sol yanıma dizilmiş okyanuslar. Ve sevimli bir Yunus.

"Cemalini gördüm düşte çok aradım yazda kışta
Bulamadım dağda taşta denizleri süzer oldum

Sordum deniz malikine Irak değil salığına
Girdim gönül sınığına gönülleri düzer oldum"

-Y'ayık mıyım bilmiyorum bu aşk denizinde.Ak ü kara yüzünden kendime hisler yerine sisler seçtim.Bulutlar örtüyor sensizliğim.
-Irki bir divlek gibi aşkı olmayan emeller sunma önüme. Farklı milletlere sahip olmak aşka engel mi ki? Ben Turp, sen Gül vardık Yüce Allah huzuruna ...Ne farkımız var der misin?
-Kültürel katmanların tabakasını sunma bana.Sen ile sen arasındaki başkalaşimleri gördün mü? Sen daha sen olmamışken, yabancılaşmış beni tanıman kolay mı sanırsın.

-Yaşamının tınısında suskun bir bıçak gibi kesme beni ekmeğimden. Dedim ya bendim aşk, bendim aşka ütücü.Tanıdık, bilmişlerin yaşar yaşamazı gibi sende durup kaldım.

-Sonra,öncelerini anlatamıyor. Hep öncelerine ayna kırdım.Sen varken bağıl bir göktün.Yıldızların hiç sönmeyecek sandım gecesiz sonralarına.

-Bir hilal vakti , hilal yüzün yokken, şeytanla aşk kumarı oynadık

- H'azın elmasını yedikten "Aşk " cennetinden attı.

Kararsız bir bulut gibi tünedim hoşluğa. Hislerimle,sevgimle,istendikle değil.Bir erkek geniyle yani sadece arzu şelalesiyle...

-Bir içsel kumarı oynadım kendimle. Kumarda kaybetmeyen şeytanın Tanı oldum. Tanıdı beni böylece terk edişler, ahlak, vicdani dağlar.

-Kuyruğunu sallayan bir dişi ceylanın ürkek gecesine aslan kesildim. Oysa köpek bile arınmış.Oysa aslan olmanın hiç de zamanı değildi.

-Nedenleri çürüten sosyolojik cinayetin AŞK katiliydim o gece. Giyotinler bağlıydı arzularıma.Geceyi kesmemek elimde değildi.

-El anlar mı ki seni sevdiğimi. El güzeli "martı"olmuş önce martı kedilerden önce sunmuş bana.Suçlu bir katilin sözlerine benzemesin diye sözlerim Bennara.

-Bulutlar savuşmuş gece gözlerini kapatmış.Yıldızlar zaten saklambaç oynuyordu "baçlarım " arasında. Vergisi alınmamış bir tenin eninde kendi kayıplarımın kirli sularını akıta akıta gitmiştim senden ve de sonrasına.

Bildik bir ses çınlıyor:

- Ey şair uyan, Sunan pınara gidiyor,elinde bir mendil, gözleri nemli.Testisini doldurmuş, yüreği kanıyor.Aşk yolunu gözler.

Bu gece nerelisin?

Bu g'ece nereli?

-Bir serçe, bir kırlangıç en azından bir kelebek olaydın.

Ey uyanmayı uyutan ,kendine gel yarının göz pınarı kurudu.

-Başka çeşmelerde bir tas içip tasalarını artırma.

-Dest-i malın nerde?

Dest-i izdivacını yaşadığın o gönül desti nerde ?

-Suçsuz bir meleğin kanadını kıracak kadar yersil şeytan mısın?

-

Tövbettin olsana diyor iç sesim.Aşktan anlıyor mu ki iç ses.

İç çocuğu aç bir nefsin sınavıydı. İstendik değildi. Pişmanlığından beliydi bu bedelin. Bennara sen hiç anlama bu hayvani hatanın psiko-sosyal ağında ağ bağlantısını kes dünyamdan.

-Online yaşadığın önce güzel yılların ardından çevridışı acılar bırakıp gitmemeliydin.

-Hasta bir ruhun süzgecinde süzmeliydin sızılarıımı. Nedenlerimin Çürüyen sosyolojik merdiveninin basamaklarını onarmalıydın.

-Anlayabilmeliydin beni. Bu süreçte yaşadığın iç savaşlarda ölümcül iç hesaplaşmaların karar deminde bitmeleri büyütmen gayet doğaldı.

-Gelmek kadar kolay değildi gitmek.

Bir başına gecelerin geceleğini giydiren hüznünlerin can dili olmalıydık.

-Kabus yaşamış gibi silmeliydik ayrı kaldığımız geceleri.Silkelemeliydim beni gidişlerden.

-Derin içleniş beni sana çağırıyorken çağrılarını görmeliydin Bennara.

Hayrettin Taylan

Aşkın Sahibi Benim, Bennara

Vicdanımın sesi sessizliğin şarkısını çalıyor.Şarkısız sözlerini okuyor içimdeki çocuğa.Bilinçaltımdaki mevzine değişiyor içsel sızıları.En dokunduk bir şarkı gibi dokunmatik olarak dokunuyorsun yarama.

-Kilitli hasretlerimi açıyor bir gün kavuşmak. Yaptığım hata, ödemediğim bedel yüzünden kapatılan aşk dükkanına mühür vurmuştun. Mührü kıracak gücül tutkularım vardı.Direndim, eridim, son pişmanlık kitabımı yazdım. Yazılmamış yazgımın içinde bekledim.

*Dualarımdaydın.Hep orada kaldın.Sabrın sonundaki selametini adıydım.

-Susturamadım seni.Bir toparlayış köprüsünden geçtim.Sırat kadar özel olmalı bu aşkın yolculuğundaki köprü.Fırat gibi içi yaralı tarihsel acılarımla ,teslim olmadığımız sevgimle sana geldim.

-Sonsuzluğu bağlayan bir köprüydü.Öylece yürüyordum.Onsuzluğun yolculuğu gibiydin.Varsın ama ne kadar varsın sorusuna yoktun.

-Yeter ki sözlerim ona varsın.Sözlerimin yoluna köprüydü sevdan. Ulaşılmaz hep ulanır zaten.Gidilmeze hep gidilir.Bir merak perdesidir, aslında yeniden seni yaşamak.

-Hiçe ulaşmak gibi değildi.Hiçliğinden önce hoşluğun varken, pesimist olamazdım. Yakılmış yüreğinin tek kavgı ben değilim.Acıların acun olmuş.Issız dünya sana kederini teslim etmiş.Sen acıların kadınısın.İçine işlenmiş hazan kilimi var. Dilimin sözcükleriyle nakışlanmış.Evinin her adımında ben'den kalanlar var.Ben nasıl senden gitmişim ki Bennara..

-Bulaştırma ipeksi ürkeklerini.Alıştırma ürkek ceylanlarının sessiz koşullarına.Gizemlerinde süt içiren sevi memesinde bekletme hayallerimi. Bir bebek gibiyim aşkınla.

-Katrelerimin katmanlarında...Derbederimliğim sana bir şeyler der elbet. Sözlerimin masumiyet müzesinde masum kaldığın bir ömrün eylemleri var.İlk bakışın,ilk dokunuşun, ilk gecen, ilk damlaların, ilk sözlerin söz müzemizin girişinde.Ya içerisini görmedin ki...

-Son bakışın, son sözlerin, diyemediklerin, içinde kalanların hepsi içeride.Binlerce kitabı, binlerce dünyayı dolduracak kadar yaşayamadıklarımız orada.Tuvaline çizilmiş içindeki çocuğun hali.

-İnsan hiç ateşperest olur mu ki Bennara.

Oysa ben senin aşk ateşinin ateşperestiyim. Alevlerin sarmış dört yanımı.İçimin çatısı yanıyor.Benlik ateşim olmuşsun.Kadınsal ısıltın alevin aydınlığı gibi içimde.Yaktığın bu aşkın yanıcı gülü müsün, aşkının kulu musun bilemedim.

-M'analara giden alevin anısından aynalarım ve aynalarımız da yanıyor. İmgelerin derinliklerinde anlarsın diye manalara teslim ettiğim eleğimi.

-Seni eledim, bile dim, diledim, anlamın aşk anasından.

-Tektonik çöküşlerimi görmedin mi? Örüntülerimi bileyliyor yokluğun.

İç içe geçmiş mazimizin dibinde periler ten dersine çağırıyor.Haz partileri bitmiyor ki sensizlik girdabımda.

-Ben de bir kul öznesiyim. Yokluğunu diriltecek benzetmelere gitmek istiyorum bazen.

-Yakılmış kutsal mabet gibi etrafının küllerinden yeniden güllerini açılmasını bekleyen imkansızlık sızıcısıyım.

-Sen alevlerin dansçısı, bense buzulların piyanisti. Sen oynadıkça, sevdikçe, umut verince erir, öylece kalırım.

-Buz kesilmiş ellerime değdikçe çalınır sevda piyanom. Melodiler değil, senli sözler, nameler eritir.Sözsüzlüğün yazdığı şarkılarda beraber eririz.

Bir vakum boşluğundayım.Azotlar yetersiz.Hidrojenin gerek.Oksijen tüpü olmadan sensizlik denizine daldım.

-Aşk havamla geldim yaryüzüne.Azotosferinden geçip katmanlarına sızıldım.Beni saklayamadı bulutlar.Örtemedi kederin sisleri hislerimi.

Havada bulut yoksa içimdeki dumanın hüznü senden mi benden mi?

-Pos'asız kalmış yarınlarımın dibinde gölgesiz güllerin neden kıpkırmızı.Kırmızlık ve gitmek sizden irsi mi Bennara..

Bu yalnızlığımın dehlizlerinde saklı düşler kimden kalma.Neden viranların var hala bir anlarımda.Bir gün gelirsin diye neden bütün nefesim tutuk sana.İzzet-i nefsimin tanımsız tadısın.Bu dimağın sevi yolcusuyum.Bu tutku dünyasının sahibiyim.Artık aşkın sahibi benim Bennara.

-

Hayrettin Taylan

Aşkın Vakfiyesindiyim

benimsin ile benimdesin arasındaki arasattasın
melekler arsa alıyor sen şehirde
ben kentimi işgal ediyor sensizlik
düşlerim fırçalıyor beyaz kavuşmaları
temiz bir beyazın son yazındayım
özüne dileğimin resmi vakfedildi
gayrı hayrına sevebilirsin

Hayrettin Taylan

Aşkın A(...Haline 'Ş' (K) ünyesi

Bir adın kaldı gidilmenin cephesinde Başlangıçtan bu yana,
uyumsuz ve aşkın mutlu kelebekleriydik aşkın güneşine uçmaya hazır gibi sevdik.
Sen, özlenmeye çalınmayı bekleyen bağlarımın bağlaması ve tutkularımın ağlaması...
Ben, hayatı yıkmış, çapından fazla çapalama yapan güzellerin suyunda ve huyundan
yikanmış uslanmaz ve bir o kadar us üstünde yürüyen aşk çambazı.
Doygun ve efkarlı haline ıraklar besledim.Bağlı hislerim sislerine bulutsu heceler
derledi.

Çıglık çıglığa, aşk içre aşk içre, aşk arası aşklara, ali cenap buluşmalarımız keyfe
dönence oldu.

Hangi aşk fısıltısı duydu ki sözcelerimizin, göz umurlarını.

Hangi beste? Hangi orkestra? Hangi yalnızlık topluluğu bizi çaldı ki ta aşk beninde .
Fosil aşka ulaşılmaz, eskizler önceleniyor, ömür kendi erimişlerinde bizi yoğuruyor.
Günah kuyularımı kapatıp helalime hilal olmaya görüldüğün ilk gecemizin kan
mührü ...

Ve sakladığın kanılarına viyana olmak, orda seni fethetmek ve geçememek koca
aşk kralı olarak erişebileceğin her ana yazılmak.

"Ya nasip! .." mi demeliyim akan ruha, biten umutlara, gerçekleşmeyecek düşlere...

"Ya nasip! ..." mi demeli bilemiyorum. Lanetler yağın kolaylarımdan seni çıkarıp,
bağırıp çağırmak, küfürler ardına küfürler etmek..Biraz erkek kitabından okumak sana.
Ama zor, düşlerinden vazgeçebilmek, al al bayrakları yaralı sineye sarabilmek. Dedim
ya zor,senli kan şafaklarında ölümcül yaşamak.

Hiç düşünmüş müydün ölümün soğuk gitmelerin ucundan geleceğini. Nişan alan aynı
zamanda bir başka nişangahın tam ortasında görmüş müydün sevisizliğin ciğerde
çürümesini.

Hangi vuruluş iskaladı,hangi ders boş geçti nefesin bana susarken. Ne de garipti
hayat... Ölürken adınız yaşayacak... Oysa yaşarken ölüydü Mehmet de... Kimseler
bilmezdi adını sanını, memleketini, hayallerini hatta hayatta olsaydı kendi çocuğuna da
Mehmet adını vereceğini.

Söylesene aşkın hangi hayatında daha ölüsün hangisinde diri... Yaşayan,yaşatamayan,
giden bir ölü müsün, yoksa ölümü yaşamış,ben bir ömür yaşamamız aciz ,meczip bir
diri mi?

Bugün içimde tanımsız, derin bir hüznün, seni düşündü... Oysa hüzne en tuzak olan
sendin... Bebeksi saflığın, iyimserliğin içindeki, ard niyetsiz kendini beğenmişliğin,
otonun tavırların avdı... kendi doğrularından hiç kuşku duymayan, garantici haline biraz
da gamsız halim eklenince işte diyorduk hayat ne kadar hayat.

Gizli cevapsız yalnızlıklar damıtıyorum senli yandan.Kaçmalardan bir şeyler
kurtarabilmek için değil sana gelişim ve senden gidişim.

Dalgana bir çakıldım ki ben deniz üreten heveslerin umuruyum.Gözbebeklerimi, ödünç
verdim bilindik anlara.-Aynana,söyle benden yansımayan örüntüler ağ kuracak mı?
Sus şimdi asıl özlemim yüzümle baktığım zaman huzurlarında.

Biliyor musun? Hani gerçek olmasa yaşanılanlar, adınla gidiş yan yana hiç gelmiyor
kafamda. Çünkü sen hep içimdeki gökkuşağı, aşk uşağı çiçekleri gibi açmalıydın vatan
toprağında. Kurşun yerine umut saçmalıydın ufka, ufkumuza. Dalgalanmalıydı senin de
saçların rüzgarların avuçlarında. Oysa şimdi adın kaldı soğuk mezar taşlarına yazdım
seni.

Gidenlerin yol kenarına yakın bütün gidişler görür yazıldığın anıta.

Söylesene. Nasıl sığırdırdın çelimsiz öğlerini küçük dünyana? Kaç har gördün bu bunca

yılda? Geçti mi bu baharlar gözünün önünden bir bir sen vurulmuş düşerken aşkın toprağına. Toprak çatladı,çatlaklardan ılık ılık gözyaşlarım sızarken bağrına. Sensizlik canlandı sinemde. Çanakkale geçilmez bir,senden geçilmez iki...

Gidersem gideyim sonunda hep döndüğün adreslerim oldu şimdi.
Terk ettiğim gemilerimi onarıyor Barbaros ...Akdeniz,Bendeniz... ılgın ılgın akıyoruz.
Yarım bırakmaların dalgasıyla. Bırakılmalarla tamir edilmiş bir ömre bedel sorular arıyor beni yeni baştan başa.
Sorular...sarılmalar, yanıtlarının ardında uçurumlar,sarımların sıcağında buzul direniş.
Gizlenenlerim uyandırmadan öp. Başucuma bırak,bırakılmışılığı,yastığın kalsın ki senden kalan tek sarılma anım olsun.
bir yıkıcı bekleyiş iki beni yıkacak,sonra kaçışlara para yetmeyecek, kefenin kadar beyaz hasretler ısrar edilmiş yolunca..

Üşüyorum bu yabancı ötelerden,gelemediğin her günden. Bir sen istiyorum her şeye. Beyaz fotoğraflar gibi.mutlu-mutsuz fark etmez.her şey orda bitsin istiyorum.Orada zaman dursun,an bitsin istiyorum.Sensizlik arıza yapıyor,sen arzusu fiyakalı bir yaklaşımla akışına çiçekleniyor.Meyveler içinde meyveler çıkmış duydun mu? Ansızlığın mengenesinde benim törpüleniyor, gayrı sensizliğe alışmak vasiyetinde son vazifem biraz daha susmaktır yeniden toptan yaşamlara.

Hayrettin Taylan

Aşkın Aşka Bestelenişi

onarılmış sevgilerin canhıraş telinde çalındı özlemlerin
Nefes nefese kaldığım sensizliğin nefes okumasında
ruhumu eşiyor gidişlerin karıncıları
Saçlarımda asi rüzgârlar suskularını toparlıyor

Bu kaçınıcı ölüşüm, yetim kalan sevdanda
hüzün sevişken bir yara gibi sızılarında beni süzüyor
yokluğun, değerinde olmazlığımı tırtıklıyor
ahlarımın közüne özünü koyarak dağlıyorsun kaçışlarından

yırtık aşk kokulu mendiller taşıdık seninle aynı ruhun cebinde
her hıçkırıktaki damla damla sunuldu çoraklarıma
soyunuk bekleyişlerin kavuşma giyimi oldu olmazlarımız
uyuyakaldık devlere uyanmış silinmez sevdamıza

hercai istemelerin istiflerinde gönül çıranın isinde
Sevdamın perdesi oynar, oyulmuş hüznlerimde

unutuş rol oynar, oynanmış kavuşma perdesinde
üşüyoruz her iklimin değişiminde sahnede sensizlik
yürekten aşk yanıyor, gelmeler kanıyorken
pozların sahteliğinde perelerine tutulur huzurum
yalan yanardağı yeniden lavlanır ağlaşır ateşler
Acımış akışların ritminde gelemeyişin bozar bestelenişi
boşa yanan ömür şelalesinde gözlerin sözlerime ömür bestesi
beni çalar, beni söyler sen bu aşkın tam orta seninde

Hayrettin Taylan

Aşkın Azotsuzluğunda Son Nefesim Sana

Asitli yazdım adını sevda tahtasına
Gönlümün bilgeleri seni ezbere bilir
Hayalimin okulunda sen dersleri
Hayalimin okulunda ben dersleri
Yetişmiş sözlerin var yetim yangınlarımıza
İmgesel derslerle anlatıyorum sözlüğünü sözlerime sözlüm
Seni vazgeçilmez anlamlarım anlamında anlıyor anlayışım
Yandaşlarımın el değmemiş anlamlarında
Anlaşılmaz duyguların çıkıyor
Dağınık bir rüya toparlıyor her şeyi
Suyun altında bakışıyoruz su ile sususu gibi hususi
Dalmalara çarpıyor son dalgalanışım
Alışılmış heveslerden arta bir es geçiyor içimden
Beni hem benden hem de senden uçuruyor
Dağılmanın son geleceği
Sensizliğin son eleği
Beni eliyor ihanetin netliğinde
Bir bedelin bulmacasını çözüyor ruh kalemim
Hep aynı soruda kalıyor boşluğum
Arkaik bir hoşluğun kaçışlarında
Ben de kaçmak istiyorum kaçırılmış hayata

Hayrettin Taylan

Aşkın Bayramında İç Çocuğun Vardı

Sen hiç bayramlıklar heveslerini sevip okşamadan daldın mı. Hadi söylesene? Elindeki kocaman poşeti şekerle doldurmak için sevdiğinin kapısını çaldın mı? Kapıda başın okşandığında sevgili eli sandın mı? Ellerin ürkek ürkek gitti aşkın şeker kabına. Avurtlarını doldura doldura kaç şekeri aynı anda aldın yüreğine. Şeker koması geçiren arzularına beni de ekledin mi. Seninle ilk bayramımızı kutlayıp dönerken kar kış kıyameti anımsıyor musun? Otobüs şarampole doğru giderken birden dışarı fırlamıştık.Ama son kurtulup duramamıştık.Arkasında bir grup koşup gitmiştik.Kar ve aşk savurdu.Erciyes eteklerini sallıyorcasına beyazlarını küpürüyordu.Üşümüştün,korkmuştun ama çok sarılmıştın .İşte o anları arıyorum.İşte o hazların soğundayım.Erciyes'e gittim.Ne kar savuruyor, ne arabam şarampole kaydı.Her şey sensiz çok sıradan gibi sıra sıra sıralanmıştım.Şimdi susarsın kara yazılı aşk kitabelerinin kalabalığında...Baştan başa susarsın. En başta Şezum'dum.Şenzloglarımı kışın kullanırdım,ulanırdım sevda şekerin.Her günüm arefe geleceğin günün bayramına hazırlanıyorum. Sense tepeden tırnağa Omore ve orda ojelerini yeniliyorsun. Güzel kaçışlarının takvimini yazıyorsun. Bense yaprak yaprak okuyorum sensizliği.

Biliyor musun benim hiç bisikletim olmamıştı ama şimdi var.Geçen camlıca yokuşundan boğaz köprüsüne kadar gittim.Demirliklere senin adını yazdım.Gittiğin günün takvim yaprağını aşk bayrağı astım, dalgalanıyor.Bütün İstanbul 23 Kasım'ı bilir. 23 Kasım işgalinde yenik düştüğüm günce.Lain ve lanet dolu...Viy-ana bozgunu kadar ağır. Ama boş ver içimdeki çocuk sensizlik bisikletiyle gezecek sokak sokak,cadde cadde. İstersem bir gün bisiklet yarışına katılacağım güzellerle. Kumrular koşusundayım. Koma beni komaya girdiğim sen yarışında.Gelişin tek şeritli bir yoldu.Şimdi duble yollar ve dolu özlemler de var.

Söylesene senin içindeki çocuk kaç yaşında? O da senin gibi kırılğanlığın kırkayağı mı? Ya da bazen umursamaz mı görünür en umursadıklarının uçurumlarında. Senin gözaman o mu gözyaşı güzelliğini onlar da benimser mi? "Hadi içindeki çocuğu bana anlat"

Bir belgesel filminin karelerindeki gibi umulmaz bir yamaca yuva yapan bülbül halimi. Ya da deniz altıyla gönder içsel hayvanlarını izlemeye gelsin gelişlerin. Maviliğin ve huzurun

dinginliğinde yitik anlarımızın da belgeseli çekilsin.Sonra sellerin alıp götürsün her şeyi.

Çaliveririm ben yine bir şey...İçin için kalışları.Belki vatozlarımı ruh valizime atıp kalırım son gülümsemene.İç çocuğuna doyumsuz anlar anlatır içini yeniden bengilenir. Sahi senin içindeki çocuğu da çok incittiler mi benim gibi? Bir sürü olmazlara mama yaptılar mı. Sonra da umarsız sazlar gibi çaldılar mı için için? O çocuğu yaşatmak istedikçe o çocukla birlikte seni attılar mı devrin aymazlarına.

Büyük gerçeklerim daima sana dönen saniye.İçinde tik tak eden yokluğum bazen mutluluk bazen keder salisedir bilesin.Şimdi bahtının on ikisinde akrep yelkovan senli benli.Onca iç çocuk açlığına rağmen zaman akışına katre katre eriyor.

Ben mi ben de sürekli konuşuyorum bu aralar onla. Her şeyi anlatıyor iç çocuk. "Takıl git" diyen umursamaların çantasının dolduğunu öğrendim. "Al çantayı" çık hayatın hatalarına.

Aşka yelken aç ve susamış hülya kaldırımlarında Benistan'ı yeniden gez.. Ve biz o ışıltılı bakışlarla hayaller âlemine dalıp yeniden şimşeklerin valsında beklilerimiz çakışır iç çatışmalardan arınarak. Geniş zamanlarımda çekimlenir sevdam her dem.Zaman kayması yaşıyor ruh çekimlerim.İnan ki özlemlerinin rengine boyanıyorum sen benim

anılarımın gökkuşakışın.Yağmur yağmasa da görünensin ,beklenensin bilesin.

Hayrettin Taylan

Aşkın Devamsızlığından Kalan Mir Ozan

Düşlerinin gül dalına astığın ayrılık şiirlerini herkes okuyor,bir türbe gibi olmuş orası.

Bir fısıltıyla arala yalnızlığımı,bir teneffüs bak ruhumun son sorusuna.

Bu aşkın testinde zor sorular var.

-Aşağıdakilerden hangisi sen yokken ben var olsam da neye yararın yanıtı? Terli hecelerle,kalemi yala yalaya belki çözerim dedim ; ama soruyu sensiz çözemedim, seni daha çözememişken bunu bekleme...

Zulandaki helecanlara biraz sokul dersime.Öldürücü gülüşlerle aydınlat huzur evimi.

Mum aksın, karanlığıma, şafak söksün her yeri sökülmüş acılarımın arasızlığıma. Sarılışlarla çalalım umudun türküsünü.Müzik dersine hazırlık yapmış oluruz. Benim sesim sen gittikten sonra değişti.

-Acıklı türküler söyleyebilirim. Sazım sen ol, sözüm sen ol, nazım sen ol Gelenin sen ol, ders daha bitmedi ki aşk bitsin. Kantinden meyveli bir soda getirdim, ahların mideni ekşitmiş olmalı.

Dün aradım yoktun, mahallenize geldim, pencereden baktın, annen seni içeri çekti. Gelmişlerin damat adayına bu yapılır mı?

-Duydum ki annen sevdamıza çuvaldızlı nakışlar örerek, karşı çıkıyormuş.

- Önce ekmek, önce kariyer, önce sosyal denklem... Önceleri örüyormuş dır dır susmadan.

-Oysa coşkuyla karıştıralım sevda çayımızı birlikte.Aşkın öncesi,sonrası, ötesi, berisi var mı ki?

- Okula gelmedim,sizinkileri ve seni ikna etmek için kapınızın önündeyim. Yanımda test ler,denemeler, sor u bankaları...

-Güzel bir mahalleniz var,iftar ve sahur zamanında komşular bana yemek getiriyor.

-Bugün sizin evinde bekleyişimin 65.günü. Sizinkiler kızıyor, yatağıma fırlatıp atıyor,hırpalanıyorum, burnum kanıyor. Perme perişanlığın nişanı bugün; ama arada pencereden de olsa gülümsemen yetiyor

-İşte gerçek aşka yapışan geçmişin tozunu yuttum, yetmedi aylardır kapında yattım, yetmedi, yaralandım, zaten sana yaralıyım.

Çılgınca koşan bir saatin dişlileri bile bizden daha sadık zamana. Sen hala var mısın?

- Okulda herkes beni soruyormuş. 44 gün devamsızlığım.Son bir gün gelmesem kalacağım. Raporlar da bitti.

- Bugün sizin kapıda kalışımın son günü,bu akşam iftarda senden sarma,sıcak bir çorba,salata, gözyaşlarının damladığı bir bardak su getir. Tatlıya gerek yok, sen benim tatlım olarak varken.

.-Kırık gün batımlarında bitişimi izle,sensiz soru çözmenin ne kadar zor olduğunu düşün.Sahi burada mutluydum.Dershanenin verdiği bütün soruları çözdüm, kendimi çözdüm,seni çözemedim.

-Sahi sen hangi sorunun,hangi sorumsuzluğun, hangi gidişin, hangi tutkunun cevabı ya da cevapsızlığısın bilmiyorum.

Yüreğimizdeki sancılı balonlar patlayınca,sevdamızdan başka uçuracak neyimiz kaldı ki Bahtıgül..

-Yakıver isli fenerleri,kavuşmak türküsünün nakaratında sesini sus eyle gözlerini güneş kıl,saçlarının esişlerinde üşütme ciğerimi.

Üşütmüşüm kapında,ciğerim yanıyor. Gel kollarında şafak sökmeli,olların oğluyum ,aşk oğuldar gül ağamıza.

.-Yakamoz ışıltılı bir gecenin hecelerinde adımı yazdın aya o yüzden her gece, her sorudan sonra seni düşledim.

Türkçe testlerindeki bütün anlam soruların yorumlarında biraz seni

buldum.Çözemediğim matematik sorularını hepsini odama, fotoğrafının yanına astım.Senin sayısalın benden iyidir.Bir gün geleceksin, çözeceksin bu da sınav.Ya da bir hayal ne fark eder ki...

Denize çiçek ekтім, balık hafızama iyi gelsin diye.Deniz kızından ders aldım meğer saçların suçlarımı örtecek, yalnızlığımı öreceğ kadar uzun değilmiş.

Biraz uzat saçlarını, biraz uzat geceleri, biraz uzat sevdamızı.Sınava az kaldı.Kopya tutkularla ölümsüz kalmaz bu sevdâ,kazanılmaz bu sevdâ.

-Sana hiç söylenmemiş sözlerin sofrasında,yalnız sana yazılmış şiirler okuyacağım.Okulda düzenlenecek şiir dinletisinde senin şiirini okuyacağım.İlk sıraya gel, kelimeleri gözlerine bandıra bandıra okuyacağım.

* Gözyaşı pınarıyla uzan aşk yatağıma.Islanmış, uslanmış, pişmanlığın bütün kitaplarını yazmış,okumuş ve hepsini yırtmış bir anın zûlaliyim.

Yaralarım ile çevrili o gönül sarayda sesimi düşle, aşk alevini

Gelişlerime vererek amansız günlerime huzur yağdır Bahtıgöl.

Kavuşmanın simleri düşsün düşlerime...Endamının fenerlerinde gecelerimi süslesin tutuluşların.El senin, yürek kavuşma gemisinin, sevdâ ikimizin olsun.Sevdâ ikimizi taşısin,sevdâ ikimizde yaşasın.

Şimdi koy başını omzuma mıknaş gibi yapışsın özelemler bizi geleceğin eleğinden geçmiş gerçek sevgilere.

-Yüreğimizin kutsal aşkını Leyla'nın gözyaşlarıyla ıslanmış, ceylanın yüreğindeki kimyayla aşklanmış,Mecnun'un kanlı gömleğinden alınmış mendile sar.

Sar ki sararan,kararan, aranan sensiz ölümlere ders veren sevdamız tükenmisin, bu tüketimin soyut toplumunda ...

-Ver yüreğini en doyumsuz rüyalara, ders bitmedi, her gün okula gelmek zorundayım.Devamsızlığıma bir gün var, sense devamsızlığını evde geçiriyorsun, arada benim için gelip sallanıp gidiyorsun.

Sen sallandıkça gün döker tutkuyu kadehine, mey olur, seni içen sensizlik ney olur, çalar seni ali cenap kavuşmalarım.İçilir aşk, söylenir şarkımız her dilde sevgi tableti olur özelemlerimiz.

Hayrettin Taylan

Aşkın Emanetisin Yarama

kirlenmiş gitmeler şehrinde seni aradım
göz pınarların denizim olsun
temizlenmek istiyoruz seninle aşkla
yorumsuz sahilllerinde çıplak olmak istiyor hayallerim
sorgusuz ve sorusuz sevmek istiyorum öylece
iç çocuğumu doyuran melek olmanı diledim
yapayalnız kaldığım, kalamara günlerime

Sonsuzluk ve onsuzluk dramında kardeş olup susunca
Hiç anlatılamayacak dokunuşların dokusunda döküldüm gidişine
mağrur bir kelebeğin kanadına yükledim umutlarımı
güneşi bekledim senden önce ya doğsun ya batsın
ikisi aynı şey sen yokken
gözlerinin ışıltısı odamda yoksulken...
sen aşkın emanetisin bana
tespih çekiyorum uzun gecelerin masallarında
sana geleceğim yüreğimi nakışlayan cadılarla
beni sana anlatacak kader, aşk ve yeni cadı
bu şairdi, bu senin aşk kavminin peygamberiydi
bu senden öte bir sendi bilmedin gülücük bakiresi

sonsuz dek "dök" olarak kalamayacağım
senden dökülen yaralarımın kabuklarında kavi olacağım
aşkına kül olmaya yakın olacağım
Gelinmez ve yaşanmaz dediğin ne varsa orda olacağım
bekleyişinle, bende kalışınla, gülüşünle, güllerinle solacağım
seni bulduğum bende kendime ruh denizi akıtacağım
yunus olup aşkın yer altı gemisini yürüteceğim

tekil ve çekil bir o kadar herkes vekil duruşlarında
durulanacağım dua ile
kalmalarını seveceğim
bende kaldıklarını seveceğim
seveceğim işte ...
haylaz bir aşk çocuğu olarak yürek evinde yonacağım
palyaço gibi çocuksu düşlerinle oynayacağım
kutsadığın yarama dokunacak belkiler
keşkelerimden küskün faylar uzanacak
her şeyde sallanacak sensiz gönlüm
çelişkiler bileşimden sana su olacağım
başka seçeneğim yok
başka gideceğim yok
başka seveceğim yok

Hayrettin Taylan

Aşkın Gökdelenindeki Gönülsu

Telaşlarımın talaşlarıyla kalbinin inşaatındayım
Gönül işçilerim sana hizmet etmekte usta
Bir bina inşa etmeli büyük aşkımız
Yeryüzünün en büyük gökdeleni olmalı
Sevmekle büyüyen
Kıskançlıkla sallanan
Güzellerle süslenen
Özlemle eskiyen
Nefretle sarsılan
Birlikteliğimizle uçuşan
Ve ayrılığımızla yıkılan gökdelen
Senden magmandan fışkıran platonik bir akıştayım
Her an gönülden gönüle sana akıştayım
Malzemesi gönül okyanusunun süzülen susamışlıktayım
Bugün sendeyim
Bu ömür bendeyim
Yaşıyorum sende
Yaşamak buysa yaşamaktayım
Sevmek buysa büyümekteyim

Hayrettin Taylan

Aşkın Hicreti(Benistan'dan Senistan'a)

Bak işte geldin yine sol yanımda atışlarının hızında eriyor erişemediklerim. Korulukların kendini gömen gölgelerinde gelişinin her adımına ırak sevmeler ekledim çekim eklerimle. Ve gün kendini bize verdin,aç kalıp yığıldı kavuşmalar.Erguvan renkli düşlerin gözleri seni çaldı sözlerimden.Doğumu sancısı çeken bir kadın ahları kadar azize bir çılgı ile çıkageldin.

Bir ses geliyordu içimden adına dair, yanına dair. Ağız dolusu bağlamak istediğimde kalbim durdu nefesim tıkanı kalakalmalara kal oldum. İçimden çıkartamadım seni. Ne sesle ne de sözle,ne özle,ne gözle...Haydi götür diyordu ses, senli doğanların som altın tapınaklarına,

Orada ruhun kutsansın,Meryem'I bakışlarla beni İsa kılan özlemlerimim doğumunu yaşa.

Yaşamanın her merdiveninde içsel bir sen beni tutuyor sıkıyor yüreğimin duvarını.Acıtıyor sensizlik yüreğimi. Biçare bir mecnun gibi kentin ortasında sensiz kalmak ne acıdır bilemezsin.Tutmuyorsun gelip üşüyen düşlerimden ellerimden. Uçurumlarda bırakıyorsun büyütülmüş yalnızlığım... Bu yedi tepeli şehirde,yedi renge boyanmış yalnızlığım.Yüreğimi yedi parçaya böldün tıpkı bu yedi tepeli şehir gibi.Yedisinde neyse yetmişinde oymuşu oyluyor sensizliğim. Bir yanardağ olsam keşke

Hayaller kurulu bir yanardağ olsam.İnan razıyım öyle bir volkan olmaya,derinlerden özlemlerinin faylarından çatlamış umutlarına gelmek.Bir parçam sunak gözlerine takılıp gitti gidişlerin Hani bakarken hayat sunan, kalbimi yerinden uçuran o bakışlarına. Derinliğinde kaybolmak istiyorum o ela gözlerinin boyasında boyumun ölçüsünü almak istiyorum.

Bensiz gitme.Bensiz bakma.Uzaklıklar yangındır.Sensiz baktığım gecelerde aysız kalabilirim..gölgemin üşüdüğü bakış sürecinde, alev yerlerinin son aşığı olabilirim sen gidince.Gözlerindeki yakıcılığı,benli bakıcılığı bırakıp gitme...

Bir paramparçanın sesine takıldı gitti buralar. Hani o yüreğini sesi verdiği heyecanlı sesin var ya işte o. Hep kulaklarımda çınlayan, son türkü gibi nakaratları kulaklarımda küpe. Şimdi kurşun geçirmez bir yelek olsun o unutamadığım suretin.Hangi güzelin kurşunu bakışları delebilir ki böyle. Unuttuğum ve belki de kasten unuttuğun son bakışın özümde

kimliğim ve kimliğime sakladığım o derin özleyişin nereli olmasını tümlüyorum. Sen hep konuş, ben de dinleyim seni olur mu? Çünkü kelimeler seninle anlamla sevişiyor, sonra yeni kavuşmaların çocukları olur hayallerime. Hayat senden dinleyince hayat oluyor. Ne olur konuş benimle. Binbir gece masalları gibi süreğen beni sana urağan konuş. Ben vardım sende ben varamadım sende. Ben gelirim umut akşamlarına.Varlığım giderdi sahipsiz arzular diyarına.Gelişlerde hoşluğun boşluğu.Eriyen yüreğin tüten her anında keskin sade umutlar gelceği kayıp duygularımı hoşluğu kaplayan o fanusta sessizliğinle beni hapsediyor bilesin.

sen var dan ya da yok tan ; ama benden varolmadan önce ruhumun aranan denklemine tümleniyordun.

Bir parça sensizlik sigaranın dumanıyla sislere, hiçlere, hissizliğime karıştı.

Bir parçam,bir perçem yüzünün güzelliğine takıldı. Tıpkı Züleyha'nın Yusuf'a vurulması gibi. O yüzde süsledim, düşledim, işledim her anımı. Göremiyor gözüm,o yüzden başkasını ve görmeyecek bundan sonra yüzleri, yüz­süzleri,hatta yüz­süz gidişlerini. Takıldı kaldı gözlerim oracıkta.Ordayım. Hayranlığım şimdi Züleyha misali bütün imkansızlığı derliyor.

Bilir misin boşlukları dolduran hayallerin hoşluklara dert olduğunu.Bilir misin her

bakışında çeşni olan bakışlarının resim sergisi gözümde düşmediğini. İşlediğin her soyut resim cinayetin katili olarak mı kalacaksın.

Tuallerine sığmaz,acımasızlığın son bakışınla yeniden çiz beni,çöz beni.

İkonalaştırdığın özelemlerimi çerçeve eyle, idlerimi kes benden ...Egolarıma gem takiver.

Bir parçam düşlerinle birlikte sonsuz ve de umursamaz.Hiç gerçekleştiremediğin düşlerin var ya ha işte onları gerçekleştirmeye gitti bir parçam. Avucuma koydun kırık düşlerin buhuru nemli gözlerinden bulutlara sevişme anın yarattı akışların.Şimdi kendimden geçtim senin düşlerinin yağışlarında ıslanıyor uslanmayan sevilerim. Sana armağan ettiğim en büyük gerçeğimde hislerim ermiş ve yanmış her anına seslendi.Sesinden şarkılar besteledim telsiz umutlarımla.Seni çaldım senden.

Senin adın bu yürekte emanet ettiğin niyetinde taşkın ve aşkındır. Sensizken çürümeye bıraktığım, sensizken durulmayan, sensizken susturamadığım atışlarıma aşk sayar taktım. Sayısını bilmek ister misin? Senli ne kadar attığını öğrenmek ister misin? Ben sayamadım, özlerim, gözlerim,sözlerim, ummalarım, dahası hiçbir şey sayamazdı ki

Şimdi burada sensizken şerha şerha olmuş ölümsüzlüğünün küllerimden dirilişini tavus misali yeniden seni doğurmayı bekliyor her anım. Musa misali o leyyin sesinle çağır beni tur dağında nurlarınla, çözülmüş sırlarınla.Çağır ki dirilip geleyim bütün parçalarımla. Gelip konayım kara bahtının üstüne en kara dip kara sevdamla.

Can bağışla bu garip aşığa İsa misali. Yeniden dirilt beni bakışlarınla, sesinle, bana hitaplarınla.Bir yudum aşk suyuyla geleyim gönül

kapına.Susuzum,suçsuzum,sensizim.Çıkart dipsiz kuyulardan Yusuf misali. Kaybolan bütün özlerimi geliş gemime aldım Nuh misali.

Çoktan düştüm yollara,sensiz her şeyi aldım sensizliğin hicretindeyim,ben geliyorum sana,sen gelmezsen de bekler ömür beni de senide..

Hayrettin Taylan

Aşkın Hûlagü'sü-23

Ben aşkın hûlagü'süyüm
Beni terk ettiğin ve de yaşadığın her yeri
Yıkıp yakmak istiyorum İstanbul hariç
Keza ben orda yaşıyorum

Hayrettin Taylan

Aşkın İmansızı Nazlıcan

icini dökmekten vazgeçen ayrılığım
boncuk boncuk güzlerinden sonkez bakmana kible
düş kırıklarının nefretinle çarpılmasına adanmış bir aradayım
yalnızlığı karasına alan kara bir sevdanın hesaplaşma menzilendiyim

sırların türküsünü söyleyen kimsesiz hislerimin sisinde sahipsizim
ruhumun magmasında yellerin ve gittiğin andaki ellerin olsa da
bir çiçeğin su halindesin yeniden aşkıma meyve olmanın imkansızlığındasın

bir dolunun üstüne yağması ya da ölüm kokusu ancak unutturur
kundaklanmış bir bir gidiş kızmaların zirvesi uzak mavi sevdam

küçük bir ölüm! Gibi yürüyor acıların gönlümde
ustalaşmış kaçışların dokunuşu gibi içten ve eriten bir pranga
buhurları gösteriyor kümülüs halimi
her damlanın ağzında bir hece gibiyim sana
bulmacanın arasına sıkıştırılmış sıradan bir gidiş sorusu değil gidişin
o siyah karenin tam kara karasisin şimdi

türküsünü yeni doğmuş bir bebeğin eleğinden dinleyen sevginin tecimeniyim
Dağlarda öldürülen çocukların fotoğraflarını bir kenara itip,
varacağına varmamış baba olmamış orta yaşlı dünyanın yarısıyım
gitmelerini ayrılıktan saymadı mecnunlar birliği
sevgimi sevgiden saymadı Leylalar dirliği
ağır ve acımsı bir sızının sözlüğüne yazıldın
Bir çıkarma işleminin sonucundan benden seni çıkaramadılar
sıfırın değeri yok oldu sen giderken biri birle çarpıyorum hep ben ve sen

Ne mi yapacağım bundan sonra?

sana gelen tüm yürek yollarına aşkın dilencilerini koyacağım
güneşe koyacağım, özlemlerini kararsın dünya beni görmez olsun her halin
Hediyecek umutlar alacağım bilindik ümilerin ümmi nazarlığından

acılarımın buhurundan biriktiğim yağmur suyunu,
bir gül ağacının dibine dökeceğim.
sineme sineme batıracağım
her anın bunca sinmişken suskun ömrüme
azalan bir gitmenin son mevsiminde çürümesin gelişin
gittiğin gerçek
bu da hiçbir gerçeğe benzemiyor
gidişinin son heykelini yaptım buzul isteklerden
bir gün gelersen önünde ikimiz de inan eriyeceğiz Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Aşkın Kozasında Kozmik Bekleyişler Biledim Işıkzen

Vedanın kozasındaayım. İpekböceğinin yumağıyım, yanılgılarımın ipekliğini işlemiş kederci kader. Biraz kendimden uzaklaşma mecrasında ışıklarını söndürmüş aşkın gözyşaları. Damlalarına teslim olmuş vicdani dünyanın yüreğiyim.

-En berrak hayaller ısınıyor.Magmalarıma değişiyor değer.Sıcak mevsimlerin içinde işleniyor içim.İçi geçmemiş hasretlerin ıslasıl hülyalarında büyüyor ruhumun ayırıksı sen hali.

-Geçmişim kaydıraklarında ıssız akışlarını beliriyor. Tanrısı ölmüş yalnızlıkların putu olarak olarak kalıyor sensizliğin.Gölgesinde savaşkan hüznlerim direniyor. Bir haykırışın hayıflanmasında yakıyorum keşkelerimi. Bir ama kadar kalıyor amalarım.

Milyonlarca yıl acı çeken maşukların geleneğini değiştirdim. Her damlana ünlem koydum.

Ünlemin çizgisi gibi net durdum acılarımızın karşısında. Yarım kalmış cizgileri ben tamamladım.

-Dilsiz, cümlesiz, kitapsız, sensiz , aşksız cümlelerin sonuna gelmedim.Seni geçen güzel periler kitabında özne olmadım.Yüklemin kadar bir kaderim vardı. Şimdi soru işaretlerimin cevaplarında boynu bükülmüş gibi durmuyor sevdam. Üç nokta gibiydi sevdamız.Bu yüzden cevapları da öylece tanımsız, sınırsız, uzunca akıyordu. Herkes neden bitti diye başlardı bitmeyecek gibi masalları kapatan aşkımızı. Sorular yetmiyor, algılar kısıtılıyordu bu gerçekte.

Sayılabilecek kadar değildi bu öylesine gidişin ikliminde kalan sorular, cevaplar, damlalar, aşklar, gelmeler, gitmeler.

Bir katrete yığıldı.Bir zerreye zer oldu. Bir zamana zil oldu, bir algıya ders oldu, bir gelmeye gelin olmasını beklerken bu ayrılık. Bu ayrılığın sofrasında doyumsuz kaldım. Tatlarına sırlarımı teslim ettim.

-Sevgi, aşk ve birlik üçleminde bir bebek eksikti.Senin yerine ağlamalıydı. Ya da ikiniz birlikte ağlarken dünyanın direği daha erken çökerdi.İçime damlardı her şey.Kendimi daha erken bulurdum.Şimdi bütün şiirlerim emzik; ama ben hala imgelerde, manalarda, yüklemelerde ikiniz için, iki özlem yerine ağlıyorum.

Farkındalığın öyle fakir kalmış ki içimde. Herkesin farkı kapatmıyor.Herkes kendine bir değer, bütün değerlerin toplamı senin denklemin etmiyor.İlla gözlerin, illa sözlerin, illa kadınsal ışıltıyla yayılan nurlu ışığın bir fark, bir değer, bir aşk hazinesi olarak artıyor içimde.

Mevsimlere sığmayan ilgilerin ılık nefesinde nefsime toptan temizlikler başlıyor.Çiçek çiçek yanımda olduğun baharların kokusunda kalıyor geleceğim.Sen aşka çiçeklerini açarken, bir arı olarak peşinde dolandığım bal önce valslardayım.

Güneşin avuçlarını gözlerinin ışığına taşıyorum.Bir bakışınla aydınlansın bütün kirli emellerim.Bitsin nefsimin açtığı dev kazanda yaşanan hazın sazlı,sözlü,gizli sözsüz anları.Beni sana yazdırsın şiirin ilham kısmı.Beni dizelerinden sonra dizlerinin dibine yazdırsın kader.

Üşümüşlüğümüzün tırtılı kelebek olmak için sevi günceler besler. Haydi, dilindeki en melodiyle çağır beni bağrının en yakınına.

Yaşanılrlığını yayan yellerin esintilerinde susar sözsüz romanları okutan yakarışın.

-Hasretliğini dile getirir ,günyüzü görmemiş umutlar.Ufkun kardelenleri açar soğuk düşlerimizin altında.

-Yara giden her özlemde kalır kalmışlık.Beni benden alır acılar.

Haca,gitmeme gerek var mı ki ey sofi? Ben bu kadar aşk acısı yaşarken, yüreğimin şehidi olmaya yakınken? Ben kendimden ve aşkımdan geçmişliğin ermişiyim. Şimdi söyle zahit, bu zahirlerin toplamında bir ben akar mı?

-Kozasında kaldığım aşkın ipeğinden yar bana sarılmalık yorgan yapar mı? Örtür mi üşüyen yalnızlığımı. Ya da sarılır mı bir dahanın hatırına.Bu devaya ilacını sürer mi?

Uzun gecelerime Şehrazat olur mu? Masal olmasa da olur.Ben Şehriyar değilim.O kadar gaddar geçmişim yok.Damlalarının ustayım diye sakın Şehriyar gibi görme beni.Gönlündeki güven kitabını yaktım diye Hülagü yapma beni.

-Akıyor ,direnmişliğin tüm berrakları. Bir sondan sonra başlar yeniden ilklerimiz, yeniden iliklerine kadar yaşayışlarımız.

Hayrettin Taylan

Aşkın Kumarbazı Bekleviç

Yaramın gömleği çoktan pırtık pırtık
...:Üşüyor sevda elim
Sen git ellere, ellerin ve yellerlin olmadan da yaşarım
s...:ana dair kader kendi dairesini sattı
gayrı kederin sokağındayım
...:gayrı ederin can kapanındayım
atıldım aşk cennetinden
...:aşkı aşkın aynasında gördüm kırıktı
seni yaramın kabuğunda gördüm firaktın
...:sen beni hepten , hiçten, senden bıraktın
sızlanmış ve söylenmiş sözlerde kanattın
...:değişmiyor sana olan tutuluşum
değişmiyor içteni sen yakılışı
...:deldiğim dağın dağlanışındayım
ağıt yakıyor Şirin ile son şiirin
...:narına yakacak leyla'nın tin yatağındayım
aşk hep leyladır, aşk hep sendir diyor özüm
...:ben aşk olmadım ki
aşk bitmesin sen de
...:ben aşkın fitiliyim elem teliyim
bu yüzden aşk hep sensin ...

Hayrettin Taylan

Aşkın Mevsimleri Bulaştı Yüreğime Dilgöl

Aşkın baharı bulaştı bütün yeşillikler, çiçekler, kokular, esintiler sen oldu.İçimde seyyah gibi geziniyor aşk baharından her şey.
-Şimdi içimde kalmış hazanın sararmış yapraklarını temizleyecek gözlerinin sözlerindeyim.

-Gözlerin konuşur, aşk diplerini gösterir yanında olmak için.
Gönlüm valizini hazırlamış yoluna gelişlerde. Hissediyor musun Yüreğinin parelenmişlerinde.

-İçimdeki en uzak sen değil ben olmuşum. Bu gönül Seyyahının gül kokulu heybesinde senden renklenmiş düşler.

-Düşleri de düşe, yatağa atan özlerim var. Beni özümden taşırmısın sana bulaşmış güzel yaşamlara.

-Esrik bir güncenin ortasında kendimi tanıtır mısın bu seni seven, isteyen, bekleyen, ruhunun en özel vitrinine asan beni.

-Bulaşmışım değer verdiğin tutkunun işlemine. Dil ile dilin arasında mecralarımı taşır meşhurluğu emziren dairlerim.

-Hey gidiciliğin hey sizi gidicilerin gıdıcısıyım. Beni sevda yüreğimden gıdıklayıp durma öyle.Öyle kadınsılığın son atomlarını üstüme atıp üstsüz hayallerimi perma perişan etme.

-Perişanlığımı görmelisin Dilgöl. Sen ile sen'de k'alanların eşruhunda filizin yetiştiriyor .Bir bahar sonesi olarak okunuyorsun Sevda başlarımda.

-Tut elimden ki dilim seni götürsün aşk iline. Isıt uzun bir kışı yaşayan sevda derinliğimi.

-D'ağlara k'ardelen olan aşkın mücrimiyim. Dilgeşliğimi görmelisin. Yüreğin toprağını çatlatıp gün yüzüne kavuşmak, sıcak düşlerinde güneşinle ışıksal demlere gitmek.

-Kavuşmak kendi kavuştaklarında kavrulurken ben hangi türkünün sesiyim. Beni hangi güzel türkünün sözsüz; ama senli namelerinde aşk toparlar. Ne zaman ki bir türkü dinlesem türküler önce ağlar, önce ağlatır, önce bağlatır, önce içimde senli suları akıtır, önce yakar bilesin.

*Düşlerime kadar yanarım.Kaknus gibi kendi küllerimden, özlemlerimden, senli hayallerimden, bir sözünden, ince süzüşünden ve hep benim oluşundan yeniden dirilirim.

*Kuşanırım sazında, yanında dinler beklerim en sığağında kalmanı. Bir türkü gibi , bir türküyü aşar giderim.

-Senin gibi birini bulmak hangi kıymetli taşın özeti ki? Bu kıymetler üstünde üstsüz gerçeklerimi serdim.

-Bütün çıplaklığı ortada kaldı senli hayalimin. Sendeyin, sen hangi sen'i taşıyorsan seneme.

S'onsuzluk dediğin şey, şey şey dediğimiz her şeyin içinde mi bilemedim .

Özlemin tutkularıma kelepçe taktı. Benlerime kadar işlendi her şeyin. Aşkı ateşe, ateşi aşka meftun kılan senden kalışın adıydı bu kelepçeler.

-İçimi yakarak sıcak düşlerine hapsettiler. İçindeyim, dışına gün'eşlerim yansımakta.

-Bırak gideyim, en uzak kendime.Bırak gizemi ağlatan özlemlerin Kel Oğlan'ı olarak masalına gideyim.

-Sen yürek devletindeki padişahın kızıydın. Bu yüzden önce bu aşkın Kel Oğlan'ı olarak hor görülüp dışlanacağım.İmkansız gibi yakılacak her şeyim.

-Yalnızlığıma sargılı sözler beni getirecek sana. Yaralı bir aslanın pençesinde dizelerime dokunacak her şey.

-Henüz dokunulmamışlarımız var. Şiirden öte ,aşktan ve bizden öte güzelliklerin dil gölgesinde sessiz harfler gibi dışımda sessiz, sesli harfler gibi içimde sesli konuşacağım sana.

Yüreğimin her yeri durak oysa dur duraksız sana geliyorum.

Padişahın peri kızıydın kendi duruşunun sarayındasın. Kendine aitlerinin dairesindesin.

-Ortasında kalmışım.Ah aşk başım ağrıyor Dalgül. Aspirinin var mı ki?

-Ya da özlemleri eritecek bir sözün, bakışın, aşkı yakışın.

Daha kaç bulut senli hislerimi örtecek .Yoksa kümülüs sen misin ? Çek şu bulutlarını uzak kalışlardan.Hislerimi örtmesin sensizlik.

-Bir sen diledim bu kentin metruk hayallerinde bunu da çok görme gari.

Suyun semasında her şey.Her şey ıslak düşlerin arasında. Damla damla içimde çoğalıyorsun. Bir öpücük arası yağın yağmurun sözsüz gökkuşağı gibi aşk kuşaklarımı taşıyorsun renk renk.

-Renkli hayatların ortasında bütün renklerde senin adın.

Aşklar küresel iklim gibi renk değiştirdi. Hangi yazgının iklimindesin.Bu sıcak mevsimin neden sevgi hasılatlarımda.

-Neden yoksun şimdi. Şimdi bile sordu seni.

-Sensizliğin avuçları açık. Dualarda gibiyiz. İçsel bir isteyişin

Vurgulu hayalim.Yüklemimde sustum. Sevgine özne olarak özüne cümle kaldım.

*Bu cümleyi taşıdım sen yokken yanımda. Bu cümlemin yüklemi olarak özlediğim demleri taşıyor mısın Dalgül.

Biraz yaklaştırır mısın biraz yakınlaşmış yaklaşımlarını? Yüreğinin en bilindik yerindeyim, sana geldim, kendimi sende almaya geldim.

Bir adım sen....Bir adım da sen at Dalgülüm.

Hayrettin Taylan

Aşkın Son Kaydı

Vazgeçmek mümkün değildi son sözlerin son tercihime bariyer oldu.

Troller yerleştirdim deniz sözlerine.Kazanmak zorundaydım.

Dantel dudaklarınla ördüğüm öpücük hayallerinden sana güzel bir gelecekle gelmeliyim.Sen güzel bir kariyere sahipsin.Tıp fakültesi

kazanıp gitmiştin.Oysa seninle orta birden itibaren aynı sıraları paylaştık,lise 4 kadar aynı okullar, aynı sıralar,aynı kitaplar, aynı hocalar.Her şeyimiz birbirine benziyordu.Kumrular yuva yapmıştı halimizin derinlerinde.

Bir yangın ben istemiştim, sensizliği yakıp, yıkacak, köz etmek için.Sen yoksun yanımda. Onca sevginin,yılın ölümsüz ritminde güzellikler yüreğimizde

akıyordu.Sonuçlar açıklandığında tercihlerimiz aynıydı,sen son tercihin olan tıpa yerleşmiştin,aramızda bir puan var fark vardı.

-Bir puan,bir aşk,bir yıl,bir ömür sundu.Bir de kazamamanın soysa-psiko denkleminde yağan dolular hariç. Şimdi bu test bitti, şimdi biraz gözlerime bak, beni ilgisiz bırakma diyen yok.

-Aşkı seni bir denemeye aldatıyorum ne olur affet...

Sense bu kız çok oluyor, seni benden koparacak,90 60 90 mı peki... der çözümsüz soruları bile çözerdik.Şimdi benden uzak,üniveristeli olmuşsun,havandan şimdi geçilmiyordur.

Beni özlemlere atacak, sarsacak, depremlere tanıstırarak, fay hatlarımı bir bir kırarak kırılma noktasında bıraktın Güleycan. Ellerini tutmak sınavı kazanmak sandım,kandım, gözlerine.Yüreğindeki berrak ırmaklara dalınca boşluğun hoşluğunda sallandım, allandım, pullandım.

-Sen benim ağladığımı gördün mü? O gece hep ağladım, ah bir puan ah, ah şu basit matematik sorusu kaçılır mı? Hayıflanmalarımın miadı doldu Güleycan...

Bulutlar, böylesine yağmursu,böylesine güzel uçmuyordu sensizliğin havasında.İçim böylesine yangın yaşamamıştı.Neden yoksun, neden ben yokum yanında.Ha şunu itiraf etmeliyim,o basit matematik sorusunu çözerken,gözlerin yansıdı kağıdıma,benzer bir soru çözmüştük, senin yönteminle çözeyim dedim, seni çözdüm,; ama soruyu çözemedim.Bu kadar zor bir sınav olur mu? Aşk mı? Sınav mı?

Kırık bir aynaya yansıyan silüetin, testin arkasında sana yazdığım sözler, şiirler, her şeyler beni benden çalışıyordu.

Bir daha nasıl hazırlanacağım. Dünyanın en zor cümlesindeyim. Bunu yaşadın mı?

Gül yapraklarına yazdığım şiirlerim nerde? Nerde kuruttun mu güllerimi?

Sevincin de,acının bin bir rengi varmış,şimdi daha iyi anlıyorum.Sahi sen orda beni ne kadar özölüyorsun üniversiteli aşkı

Kapkara bir yamyamın beyaz dişlerinde aşkının pençesinin değdiği

Yaralarım kurumadı. Test ile tost arasında toslanmış ve yüreği tozlanmış bir geleceğin kalıntılarındayım.Yalnızlığını göğsüme dayayıp emzirdim sen tıpla tanışırken, ben hala aynı " x " denklemindeyim.

-Ha bir fark var,senle çözemediğim soruları da artık rahat çözebiliyorum

Yeni dershanemde sana çok benzeyen Lalezar var.Onla tam senli benliyim.Kıskanma kankiyiz.Senin orda kankiye ihtiyacın yok,stresin de yok. Sakın öyle erkek kanki yapıp bana misilleme yapma,zaten hala sivilcilerimle uğraşıyorum.

-Sen gideli, hüznüme çisil çisil yağmurlar eklenir,seller akar seherimde.

Bir kuş uçar,uçsuz bucaksız hayallerimde.Kalakalırım.

Sen gideli, hasretin uzak ormanlarında ürkek ceylan kovalamaktayım.

-Günde 10 saat ders çalışıyorum.Bu yıl nasipse yanına geleceğim,aynı sınıfta olamayacağız; ama aynı fakültede olacağız,aynı evde olacağız.

-Artık evleniriz,çocukluk aşkının hasat zamanı gelmiş bilmelisin Güleycan

O vatan gibi bakışınla, titrer yüreğim,erir kavuşma damarım.Susar geleceğim. Yana olmanın hırçın gelgitleriyle, ay uçar gecemize.

Yakamozlar sunarım sana,allı pullu süslemelerden

Ela gözlerinin ütopyasında yaşar,yeni kariyerler,güzellikler,hatta isimlerine karar verdiğimiz oğlumuz ,kızımız canlanır beni senin aşk denizine atar yüzü koyun. Geçmişimizin uzak iklimlerinde bir sen mevsimi yaşamamanın hasat ve hazanı birlikte yaşıyorum.Uzak kalışlarından özlemin dergâhlarını kur.

Kurların, nazların,cilvelerinle zikir etsin bekleyişim.
Sen gülünce, güneş gülümser bana. Her gece uyumadan önce kitabımı okur, seni beklemenin dayanılmaz suretlerini resmedip Ağlayan bir ressam oluyorum. Duvarlarıma formülleri yazdım, pratikleri yazdım,her yere seni yazdım.Ailem bir şey diyemiyor,kafayı yemenin yeminli müşavari gibiyim.Onlar da biliyor.
Kaçışlarının göz pınarlarından sonra gökkuşağın oluşur,oturur ona bakarım.
-Ha bir de dershanedeki Türkçe hocam,şiirlerimi çok beğendi. Az kaldı sınava yazın yanındayım.
Son şiirimi sana maille atmayacağım,kazandığımda yanında okuyacağım.Zaten şiirim o gün üstüne...
Kalemim kırık, yüreğim savruk, amansız bir hislerin kulvarındayım, sınava kaldı üç gün.
Dalgalara ve rüzgâra karşı yürüyemiyorum içimde garip sızı var..
Nerdesin, son zamanlarda biraz beni ilgisiz bıraktın.Ya gecedен beri bir sancı var içimde. Gözyaşı ırmaklarının artığını yazmışsın,telefonda sesin çok garipti.Seninde içinde bir sızı mı var.

Aynı anda iki benzer sızı ...Rabbim ne olur aşkım benim de onun bölümünü,fakültesini kazandığını görmesini nasip et..
Çektiğim susuzluk,sensizlik gelip geçicidir. İsimleri hiç duyulmamış nice buluşma ve unutmaya suları var.Ben senin sahilindeyim.
-Sınava girdim, derece bekliyorum, bir soru hariç hepsini yaptım.O soruda yine sen geldin aklıma, yine içimizdeki o derin sızı geldi.
O yüzden yine yanlış olsa, o soru olur..Hepsine baktım,hepsi doğru,sayısalda ilk üçe kesin girerim.

Demirden zırhım yok,pas tutmaz güzel geleceğim.Senli merdivenlerde yürümek birinci olmaktan daha mutlu eder.. Kavuşmalarımızı yedi renkli bir gökkuşağı özetlesin.

*Sınavlar açıklandı,sayısal birincisi olarak sana koşacağım; ama içimde gün geçtikçe derin bir sızı acı var.Bugün gel doktora gidelim. Benzer acılar yaşıyoruz.

-İkisi el ele doktora gittiler, bir sürü tahlil yaptılar,bir yandan sınav sonucunu beklediler.

İkisi de açıklandı. Artık ikisi de aynı fakülteyi kazanmıştı.Tahlil sonuçlarını alan ailelerinin yüzü gülmüyordu.Amansız bir hastalığa yakalanmışlar.Kısa bir ömürleri var.Bir yıl ayrılık yüreklerini eritmiş olmalıydı.Söylemediler,ilaçlarını aldılar.Hayat ağır aksak yüzüyordu.

Kayıt günü geldi.İkisi ele ele üniveristeye gittiler.Kayıt yaptılar, yavaş adımlarla son basamağı geldiklerinde birbirine sarıldılar,bir daha yürüyemediler.Orda yere yuvarlandılar...Kayıt tamamdı bu dünyanın.

Hayrettin Taylan

Aşkın Üşümesi üzre üşengiçler

Önce yaşayamadıklarım üşüdü
Sonra üşüdüklerim üşüdü
Dünya üşüdü
Ben ise sadece üşendim
Üşümek zor iş Lili
Ama üşenmek daha kolay
Ancak hiçbir olumsuz fiil yok aşkta
Ne üşümek ne de
Ne de üşünmek
Seni severken deli fiillere faildim
Duygularımın kalabalığı ruhumun rengi üzerinde
Uzatmalı iyiliklerim iliklerime kadar işledi
Bu da işe yaradı
Bu iş
Bu da aşk
Bu da yeter

Hayrettin Taylan

Aşkın Yılgı Türküsü

Buzul bir anıtın ruhsal çeşnisinde sevgisizlik sözgelemlerinde isli amaçlara korkular ekleniyordu.

Birileri birlerine bir arzu için devrik ve devrimsi hedefler büyölüyordu. Sistemin büyücüsü olmazlar yokuşunda bir olmaza amaçsız ama amaçları aynı olan bir amaç sunuyor.

Sonunda son olmayan bir son çıkıyor bu benim sonum değil bir son

Sussam değinilmeyen her şeyde sürecin zincirlenişine

Şerrine işveler ekleyen yanılgıların yangınında yansam

Ben desem ben demesem desem ki ben aslında zaten bendir

Ki yorgun umutların Ramesosları gidiyor gitmelerime

Birle bir arasında tüm birlerin tümlenenleri kayıp

Ruhuna eski yeniler ekleyen Traçgüntürk yok artık

Bir hesabın kurşunlarına tutuldum ben ölmeden oben öldü

Bense hazın atomlarına biraz leyli biraz da anlık sofyaya sani

Bu böyle gitmez waldorene

Gel gidelim benim türküm çalınmadan bitti

Muh bir de tıra bir de tira tank

Bu toprağın dipçik kokusu ta tipten

Ben burada ben değilken oben öldü

Traşkino gel sen kal

Ben gidiyorum bu gitmemezliklerim gitme kallerine

Hayrettin Taylan

Aşkın Zamansızlığında Arındım

En son imlem düştü sevda günlüğüme
senin ummanlarında arındım,
gökkuşaklarına yeni bir renk ekledim imkansızlık tınından
aşkının zamansızlığıma kuruldum.
bağrımda her an açılan gülün solma nefesindeyim
kendimden geçip kendime geldim sen ile ben arasında
doldu gönlümün şarjı
"aradığınız kişiye ulaşamıyoruz lütfen mesaj bırakın"
senin sesin, senin esilmen değildi gülüm
seni ecelin tülbinden yağmur yağmur süzdüm
Gelişime sürdüğün iksirle kaldım en arkaik sevda kalıntılarında
ölümsüz tutkularla utkumun miknatısını uzattım gülüşlerine
önce niyetlerimi çekti güvencelerin
sonra art niyetlerimi çekti çekilmezlerin arınmışlığında
kırlangıç ile kelebek karınca taşıyacak derinlerime
orda bir ömür sürüklenecek bir sen var
yıkılmayacak fildişi kulemden sonumu mumyalıyorum
ben sende öldüm, sen zaten ölüydün
bana ölmene gerek kalmışsa gel ölüver
zemherisinde çıldırmış bir bekleyiş sundum
kader bağlıyor iplerimi, kesen sen misin hayat mı
hangi ipekböceğin kozasında yalnızsın
hangi acılı bıçağın keskin halisin
beni ömründen kesecek kayıpsız gidişlerin var mı
hala iki kez kırdığım kırık aynandan mı taranırsın yalnızlığıma
kırık döküklerin göz pınarında yansır mı siluetim
ben bana benzemiyorum, sen olmuşken
gözleri bulutsu yağmur nefeslim beni sende ara

Hayrettin Taylan

Aşkın Mühendisiyim

düşünüşlerin nadaslarında yeşeren yalnızlığın gülüsün
yazgının kırmızısı gibi kokunla kaldın ömrümde
rotası senli güncelerin içrelerinde kalan bakiyim
kalan kubbemin isimsiz nakışında adına aliyim
mesken tutmuş bülbüllerin şavkıyım
aşkına kaniyim, gelişine saniyim
bende kalışını düşler... bende gidişini işler ruhun matematiği
aşkın mühendisiyim gönüle düşürdüğümüz özlemler hesabıyla

son özlemle bölüştüğümüz havanın oksijenisin
şimdi sorgusuz uzakların dilinde ışıkların yansır
karanlık içinde berrak bir denizin perisisin
sular üstüne aşk, aşk üstüne sular yüzdüren aşk yüzün var
yüreği avutan gelişlerin magma ağzısın
dilimi yakıyor sözcüklerin
gönlümü kavuruyor senden y'ananlar
içimdeki çocuğun ateşiyle yanan kavın ş'anısın
sevginin derslerini öğreten tutkunun kumru eğitimcisin
eteğin ile etiğin arasında kalmış buluşmanın bulmacasıyım
çözülmemiş kareleri tümlüyor erkek aklım
gel desen , desenlerimin dili çözülecek

çelişkili kutupların pengueni gibi durma durmazlarımda
kuzeyimi sana getirdim güneyin sıcaktır diye
sevdamızın krokisini çizdim sol yanın soluma değinik
kazanılmış bütün özlemlerin atlasında rengin yüreğime giyinik
çıplak bir kalakalış gibiyiz
sarıldıkça örtünüyor sevdamız

aşkın kendine döndüğü dünyalık eksendeyiz
hazdan şarkılar söylenir ,beni demlerine zaman kılar aşk
sevmenin tam ortasında , gelmenin tan vakti ağarır
yarın sana yarın diye yaşadım durdum bilesin

sensizliğin tülünü çeker sessiz harfler
sesli harflerle bağırdım bağrının dibinde
seni seviyorumdan da çok seviyorum
yüreğindeki kelepçeleri açacak cümlelerimi görünce
kumruluk kursuna çağırdın
ders verdin derslere aşk olsun diye

alacakaranlık kendine hafiye aramaz oldu sen bakınca
aşk gizlemez aydınlığını
yakamozları istemez gözlerin aşka güneşken
aşk bekletmez geliş
ışktan da sen de benden de hızlı
şimdi gelişini uykularından uyandırıp uyanma zamanı
şimdi yanımda oluşunu kutlayıp sarılmalara umman olma zamanı

Hayrettin Taylan

Aşki ile Sılazer

Yaşanmış her şey, her şey değildi
İçimden bir şey yaşamak geliyor
Ruhumun arasatında sana su sunmak
Suya yazılmış cümlelerle anılmak yanında
Gelmen, gelmemin mimlenişidir
İçimden geçenleri yaralarım sarmak
Sarılmak ama sana değil kendisizliğime
Soğuk aşklara sıcak şarkılar olmak
Hep aynı melodide fotoğrafına bakmak
İlaç olmak ilaca ve sana
Biten ve bitmeyen tüm aşklarda anılmak
Sana gelmek hiçbir şeye ve her şeye değil
Bir şey olmak kadar kader olmak finali
Bir şey için şeylerin şeyhinden künhıraş okumak
Sözlerine yeni ilanlar sunmak
Aranıyor
Arılanıyor
Adres meçhul
Kayıp ilanı
Ayıp ilanı
Aranmak arhasıla verhasıla

Bulutun yağmurla sözlenişine içerlendin
Güneşin toprağa sevdalanışına hislendin
Denizin kayaya çarpılmasına çarpıldın

Sana çarpıldım
Bu da yeni bir dünyanın dünyası
Bu da yeni aşk bulutunun yağmurlanışı
Bu da sana olan özlemlerimin toprağına inışı
Buda derki: bulunamazın olunamazın varılamazın vavisin

Dılamın
Elifler çiçeklenir aşk ağacımızdan
Mimlenir meyve ve sevme
La kızlar
Le sen
İlla da le sen
Zevkin köklerini volkanik hislerim sular
Le rındamın
Ben cafraşım
Gözlerim bu yüzden sevdana kapkara
Sözlerim bu yüzden tutkuna kitap ara
Bakışlarım bu yüzden bisitün
Uzaklara uzak özlemlerime çok yakınsın sılazer
Gel diyorum gelmediğin gibi değil, gelin gibi de değil
Varılışa su, suya su ,özüme öz, gözüme göz olarak

Hayrettin Taylan

Aşki ile Sılazer

Yaşanmış her şey, her şey değildi
İçimden bir şey yaşamak geliyor
Ruhumun arasatında sana su sunmak
Suya yazılmış cümlelerle anılmak yanında
Gelmen, gelmemin mimlenişidir
İçimden geçenleri yaralarım sarmak
Sarılmak ama sana değil kendisizliğime
Soğuk aşklara sıcak şarkılar olmak
Hep aynı melodide fotoğrafına bakmak
İlaç olmak ilaca ve sana
Biten ve bitmeyen tüm aşklarda anılmak
Sana gelmek hiçbir şeye ve her şeye değil
Bir şey olmak kadar kader olmak finali
Bir şey için şeylerin şeyhinden künhıraş okumak
Sözlerine yeni ilanlar sunmak
Aranıyor
Arılanıyor
Adres meçhul
Kayıp ilanı
Ayıp ilanı
Aranmak arhasıla verhasıla

Bulutun yağmurla sözlenişine içerlendin
Güneşin toprağa sevdalanışına hislendin
Denizin kayaya çarpılmasına çarpıldın

Sana çarpıldım
Bu da yeni bir dünyanın dünyası
Bu da yeni aşk bulutunun yağmurlanışı
Bu da sana olan özlemlerimin toprağına inışı
Buda derki: bulunamazın olunamazın varılamazın vavısın

Dılamın
Elifler çiçeklenir aşk ağacımızdan
Mimlenir meyve ve sevme
La kızlar
Le sen
İlla da le sen
Zevkin köklerini volkanik hislerim sular
Le rındamın
Ben cafraşım
Gözlerim bu yüzden sevdana kapkara
Sözlerim bu yüzden tutkuna kitap ara
Bakışlarım bu yüzden bisitün
Uzaklara uzak özlemlerime çok yakınsın sılazer
Gel diyorum gelmediğin gibi değil,gelin gibi de değil
Varılışa su,suya su ,özüme öz, gözüme göz olarak

Hayrettin Taylan

Aşkin Aş hali

farkın neresinde fark ettin beni
tütsülenmiş tutkularım utkundur sözlenmeye
sözlü ifadeler kadar ifadiyim sensizlik düşleminde
seni sevmeyi okumaktır son kitabım
ilginin tüm dillerinde anılmak
ama senin yüreğinin kerteciğinde
tatmin edilmez tahminlerin devriyesinde tutulmak deliler gibi, deliller gibi
güneş kadar güneş gözlerinde kaybolmak ışığa ışka
devrik sevinçler yaşamak bir devrimcinin sevmelerine anlamdaş
ruhumuzu porseleyen ivedi hazzın hüzzamlısı olarak değil
kalbinde ömürlük izler bırakan gönül dervişi olarak senin olmak
olmanın olmasındaki son olurun sevdasında bir sevdavi
ayrılmaya ayrılacak da aynı sonları tümlesek severek,
varılamaz bir aşk tepesinden sonra oluşmalı aşk tepemiz
sevdikçe yükselmeli bu tepe yeni yaryüzünden
seni arayışın mecburlarında buldum mecburen
nerdesin işte içsel bir devrimin devrik sorusu
istemek,
istemeyi istemek
asıl olan seni istemek
işte özetin özü

Hayrettin Taylan

Aşkla Ateşin Kül Barışındayım

Gelmesin kimse, tek kişilik yalnızlık yaşadığım anaforlda. Kimseler meteor çukuru oluşturmasın derin bir kuyudayım. Öyle ki taş atsa ses çıkmaz, aşk çıkar. Yusuf'un atıldığı yere saklıyorum düş artığı yalnızlığımı.

Ölümsüzlük güzelliği çökmüş üzerine ya arkana bakmadan git huzur şafağına. Ki bir bülbül sana öter, bir yuva yaparsınız ahlarımdan, ahdlarımdan. Kalışlarında çıkardığın hangi isyan tahtımı bahtınla devirir bilmiyorum. Şerefi uzak sarayların tuzaklarında yasaklar içilerek yaşanan çinili bir sevme duvarının dibindeyim. Taş bas bağrına dikenli güller ek kanasın tepelerim. En tepede taş atma taşlamış kalbime. Safran kesilmiş kaflarımdan masalın yeni başlıyor, sen perisin, perilikten cinliğe geçme sakın. Sözün ağıtında Alp Er Tunga ingalar bebek halimi. Sen bırak gözyaşlarını yaramın üstüne. Gözyaşımı silecek güzeller güzelinin mendiline yazıp gitme. Gözyaşlarıyla yazdığın nakışlı mendildeki söz kadar aşk yaşar mı sence.

Kalemim, bitterse, yazar çeker gidersem büyütülmüş aşk yazıtımızda. Yollug Tigin değilim ki seni yazayım huzur taşlarına. Bir milletin bütün ruh hazinesinden daha öte bir sevda derinliğindeyim. Şifrelerim sözcüklerinde aklanır. Silinmek istiyor bütün yazdıklarım firar etmek istiyor kalemime takılan tümceler.

Eteklerini topla çıplak gönlümden, saçlarına savur yaralarımın yarınlara... Aşına sesinin melodisinde bulurum seni her ağlamaklı kitapta, cümlede, sözcükte, yaşamda, gelmede, gitmede, pişmanlıkta. İçimi lime lime ediyor bu giyotin sevda. Seni her an içimden kesiyor hayat. Her sözcen gölge gibi peşimde süzülüyor bu yalan dünyanın baki kalıntılarında adın kadar aşkın kalmış..

Şimdi geriye dönüp bakma zamanı. Zamanın hep ilerisini görenlere inat, geri dönen seferberliğin gazileri olarak bu aşkı zamanla yaşamalıyız.

Bunca kırılışlar, bunca sızılar, bunca haykırışlar, bir daha asla demenin molasında ne manası var diyenlere inat, nakaratlara düşürmeli bu aşkı? -Aynı nakaratta okunmalı sevda türkümüz.

Yirmi dokuz harfin içinde adınla başlar, aşkınla başlar her şey. Üç harfle gönlümüzü kaplayan tüm sözcelerin hecesinde gel aşk sözlüğüm ol. Beni açıkla hiçbir güzelin lügatinde tanımım yok, yeni bir sözcüğüm tanımı, anlamını ancak sen yazarsın.

İnadına cümlelerimi yakıyor bu aşk, içimi kavuruyor yazdıkların. Suskunun depreminden sonra seller nefretlerimi götürüyor. Depremle önce gönül evim yıkıldı, gözyaşı selinle neyim varsa sürüklendi sensizliğe, bilinmezliğe.

Şimdi vahası kaybolmuş çöllere düşüyor her umudum. Beni aşk savurur, samyelinden uçur beni İstanbul'a...

Muntazam duruşum erirdi ya gözlerinde! Hani mavi bir kedydin gönül denizimde. Dalgalı ömrümün sularında fare arıyordun. Oysan ben sevdanın

Yunusuydum.

Sustun dalgalarımın algısında. Konuşturmadı seni hiçbir vazgeçiş.

Pışmanlığın senfonisidir şimdi çalınan denizinde alınan mavi hazlarla.

Dedin ki büyük harfli iki kelimeyle "SEN YETMİYORSUN" bunu iki kez bana yaşattın başka gecelerin gözlerinde, başka güzellerin hecesinde.

-Evet, bu ılığını neden büyük harfle yazdın,içinde büyüttün, dışında heykel yapıp bronzdan gözyaşları dökerek beni bırakıp gittin.

Olay yetmeyle, bitme arasında değildi, bir kırılmanın kırk ayağında bir ayağım sınava tutuldu. Bunca güzellikler arasında bir de sen ömrümün en güzeli olarak sunuldu.Özün haykırış ,temizleniş sınavıydı.Erkeksi bir kalem ,hazır bulunmuşluğun hazları, sürüklenen süreç.Pusulası beli olmayan zevkin paslarında anlık şanlar yaşayan ,bir içsel bitiş denemesiydi.

Aldanma sakın!

Ölümcül düşlerin pençesine,atılan bir peneydi, yaralandım isteyerek, bilerek, ya da bilmeyerek.Her erkeğin düştüğü anlık masallar düşüne ben nasıl düşürüldüm.

Kan çanağı olup ağlayan yüreğinin teline biraz dokun,sor tek suçlu ben miyim? Ya da suçla gücün, güvenle, sadakatin doğumu değildi.

Anlarınağırlığı altında ezildiğim bir sarmalın sarmaş döleşlerinde Kendimden gittim.Bu da senden gitmek değildi.Asıl kendimden gidişti.

Dur gitme demek istedim, durulanmış sevdamızın su tepesinde.

Sana söyleyeceklerim bitmedi aşkla ateşin kül barışındayım.

Seni yazdım küllere; ama gelmeyiş rüzgarını hesaba katmadım. şimdi hangi elin yelindesin, küllerime yazdığım seni sildi söyler misin?

Hayrettin Taylan

Aşkla Okyanusun Aşk ve Yaşam Haspihali

Aşk; okyanus sularının dalga kulağına eğildi:

"Yapma sevdaları neden yüzdürürsün.

Okyanus:

-Maviliğime aldanıp, bende yaşamayı sevenler var.Aslında en büyük okyanus insanın kendi içindedir.Benden büyük okyanusları taşıyan insanlar, içindeki kirlenmişlikten orada kalmayı öğrenemedi.

Aşk kahkaha atarak atladı okyanusa.

-Bak sana geldim, çünkü dünyada en fazla ben kirletildim.

Bir bakışı, bir dokunuşu, bir sözü, bir gecelik oluşu, hoşlanmayı, ilgiyi aşk sandı insanlar.

-En çok aşık numarası yaparak doyumsuzluklarda yüzdüler.

Oysa ben en yüce duygulardan biriyim.En zor olanın aynasıyım, hisler güneşiyim.

-Herkes aşık; ama ayrılanları sayısı, mutsuzların sayısı senin dalgalarından fazla.

Okyanus:

... 'Sadece balık için var olduğumu düşünenler gibi, sadece hazlarını demek düşünenler var.Oysa okyanusta milyonlarca suda yaşayan varlık var.İnsanın içi de öyle yüzlerce duygu ve his barındırır; ama bazıları sadece egoların ağına düşer.

-Zayıf kişiliklerin egoları çoktur.Sosyal, aydın, kendine güvenen, kendini bulan, kendine emek veren, içindeki çocuğun emekçisi olanların kaliteli yaşamları var.

-Ya neden herkes aşk peşinde ki?

Aşk:

-Aşk, içteki çocuğun duyusal açlığıdır.İnsanlar ,sevmek, sevmek,beğenilmek, birisi tarafından takdir edilmek, ruhu okşayan tavırlara eğilim içinde olmaya odaklıdır.Ancak aşkın kaynağı hazlardır.

-İnsan,bu hazları yaşamak,yakalamak, onları karşı cinsle formüle etmek, ritüel öğelerle süslemek, emek vermek çırpınışı yaşar.

-Aslında, birisini istemektir.Bu isteyiş içimizdeki denkleme en uyumlu olana denk gelir.

Tabir caizse aşk oltası her insan için farklıdır, farklı ve kendine istendik, tanıdık, yakınsal balığa düşer,onu da kendisini de zamanla tutar.

-Bir nevi tutsaklık,içsel çırpınış, hazları doyurma çıldırısıdır.

Birçok duygunun aynı açlıkta olması insanı içsel doyurmaya zorlar.Yani içsel hazırlık, istenirlik birisini sevmek için yeterli olur.

O istediğimiz, aradığımız, özlediğimiz birisiyle karşılaştığınızda kendinizle karşılaşmış gibi sanır, onun benzerliklerine teslim oluruz.Aşıklar birbirine benzerler.

-Sonsuz olan sonsuza gider. Onsuz olan onsuz gider.Son sözü olan son sözle gider. Aşk bulutlar arasında saklambaç oynayan yağmur gibi beklenen nadasa elbet iner.

-Aşık iki ucu keskin bıçak üstüne yürür, içsel duruşundaki düzgünlükten düşmez, yaralanmaz; ama en ufak hissi yanılmada yaralanır, kesilir, o keskin bıçak

yarasının iyileşme süreci uzar gider.

Çan – ı yürekten iki kelimenin sırrında iki kişinin yaşadıklarıdır işte...Aşkla kal...
-İşte Şehrinaz.İki sonsuz kavramın öyküsünde aşk şehrin uyandı.Bana gerçek aşkı
fısıldadı.
-Yaşamak demek canı gönülden birisini sevmek demek.

Hayrettin Taylan

Aşklarımı Yakıyorum

lânetli bir lav ırmağına attım seni
biliyorum kahırlarınla akıp gideceksin cehennemine
hiddetle karıştıracaksın kirlenmiş geçmişin defterini
çizdiğin çavşır dünyanda çitler öreceksin mutsuzluğa
rastlantı karelerinde eğilmiş açılar çizecek mağrur bakışlarını
bitimsiz saralarda saracak seni yalnızlık
Yüreğime attığın gül kokulu bombalar patlamakta
sararan umutlar döndüler yüzünü güneşe
seni yaktım köz başında gözlerim görmeden
yoklarının açtığı yaralarımı ısıttım ateşinle
acıların öğretemediğini sen bir gidişle öğrettin
kök saldıran unutulmazlığın ağacından kestim seni
çizgiler çektim artık
şen artık bir sevdasın
İçimdeki aşklar beni avutmayı bıraktı
Hoş çakal isimsiz gidişlerin inançsız özlemlerin gülü
Yolun açık olsun yolu ve sonu olmayan aşklara
Hatırasız tohumlarını içimden ekmeyi bırak
çek oklarını sonsuzun ömründen
sevdanı İstanbul'un en büyük seline attım
kuşkulu bulutların nemine gözyaşlarını ekle
dağıttım sensizliği
bedava yeni bir aşk verdi hayat
ciğerimi parçalayan çakal hasretlerinden kurtuldum
uzak duruyorum şimdi büyük aşkımızın ormanından
ayrılığın dalgalarına saldım sallapatilerimi
Bundan böyle, aşk zamanın kaptanıyım
Akrebin tam zembereğine sensizliği yaktım
Attı beni tutkular aşk cennetine...
Gayrı senli aşklarımı yakıyorum sunduğun cehennemle
İçim sıcak,sensizlik ve sen yandıkça ısıyor yeni sevdam
Sen "değmezmişsin" fiil çekimlerinde bir fil seni attı cennetimden
Gayrı cehennemin dibine kadar yolun açık aşkın imansızı

Hayrettin Taylan

Aşksızlığa Son Ağdım

Dökülüşün üşümesinde bozuk bir plak gibi çalındım sana
Gidişin gölgesinde serin bir hevesin suyu aktı aklarımından
seni düşünüyorum diye,düşünceye vuruldu kement
gülüşlerin kulaç atarken bakışamadığım her denizde
su, aşkı da sensiz düşlerle girdiğim duşu da temizlemez
yansımalarına güzellerden kurbanlık anlar sunuyorum
resimler çiziyorum resmen bende kalışın resamı olarak
Kelebek iklimiyle güneş boyatıyorum rujlu dudak uçlarında
Senin olmaya sancılı bir öpücük yamacında kuruyor önce hayalin dudağı tutkunun
kırıkmış ve beklemelere kırıkmış kavi son halinde ben yokum
mendilini yolla,
sözlerini yolla
geleceğini yolla
ateşin de arasında olsun
beklerken bir ömür ütölesin hesaplarımı
vicdanımın peteklerine bal yapsın ak arıların
aşamadım sensizliğin son senfonisindeki son parçalanışı
gözbebeklerine öpüşken gözyaşlarını utumadım
öylesine çalınan gidişin frekanslarına bağlanamadım
en kolayı ağlamaktı yapamadım içim ağlıyorken
ulaşamadım,ulaklarında henüz kırık can parçaları vardı
dokundum yaşayamadıklarımızın bam teline
sazdan önce söz çalındı,göz alındı damlalardan
vuslatın tetiğine bastım bin kez senden vuruldum ölmedim
kutsi yaralarım iyileşmemek için kabuk kabuk zincirine bağlandı
Suskun ahın vahasında serap gördüm ,seni göremedim
bir tükeniş atlasında su ve aşk yan yana vanaşını açtı
varamayışın aktı, akla ile karama,karalarım bağlanırken
billur sesinin bıraktığı türkü türkü içlenişlerde kaldım kendime
sessizbir çağrıdır telimi sen kopardın ömrümden abalar yanarken
biraz sus dedin
biraz us dedin aşkımıza
oysa tatlı bir huzurun aynasında seni taradım meleklere
demli pınarlarından gönlünü demledim cennet-i aşk alaya
huriler ilişir gözüme diye seni cennetimden kovdum
gayrı meleşim değilsin, gayrı sensiz bir cehennemdeyim
bütün terk edilmiş güzellerin ateşinde yanıyorum
cehennem iyi geldi bana,ateş ve aşk yakmıyor
gelişinden usanmayan bir usun perma safi haliyim
ruhun gibi sarılır belkiler bana
kavuşmak denilen geçitlerde deli dumrulum
sana benzeyen her güzelden biraz aşk alıyorum zoraki
bir daha olmazın çığlığıyla düşünüyorum düş dehlizine
gel çıkar beni bendinden
üşümüş ağlarım atıver, ağlamadan hep öyle kalam
bir bakışın olsun yanımda
çevirme gözlerini tutkumun ali uydusundan
kayıpsızlığımın dünyası döner hep sana

Al beni, al ile bal arasında beli arzulara
Ki ben Yunus' un sosundan aşka ekmek bandırdım
Ki Yusuf'un kuyusunda damlalarını topladım

Ki ben takılırım sevdanın senli yıldızlarına gece ile hece arasında
Ki ben aşkın ta kendisiyim,ta içindeki iç kadar aşkım

Hayrettin Taylan

Aşksızlığın Bayramı

Tut
Ne olur
Tut ki tutulmasın aşk uydu

Doğrularımdan
Tut be
Ne olur... ölmezsin ki
Bir kelebeği aşkı tuttuğu gibi
bir karıncanın sevgiyi tuttuğu gibi
bir yılanın yılanmışlığı ısırdığı gibi
Bir ceylanın ürkekçe aşktan kaışı gibi
bir delinin deliyi övmesi gibi
Övme sende
Delirmekte olan deli hazlarımı
arayanlar gibi aradayım Arasat her hanım

Güzelsin diye sisler görünmezmiş
Denize düşen ay gibi gelgitlerimdesin
Süzülüyor sözlerin sözden sonraki özlerimde

Acıların güzellik tahtasından
ki güzellerin bahtı olmazmış
Peh
ben zaten güzellerin rantından geçinen kentli bir mecnunum
Yalan değil bulunmaz bir sevginin andıdır bu
Yalan değil demem bile yalan değilken ben sensiz tek gerçeğim

Yorulduğum gitmelerin son bendinde ilgi barajım oldun
Sen anladıkça elektrik artar ruhumun prizine eklenirsin
Ve ne olur biliyor musun?
Ben bana çalar aşk başlar oynamaya,gün güne günce, ben sana düşünce

Hayrettin Taylan

Aşksızlığın Mührü

Aşk ezasisın bense muhtarı viran edilmiş köyümüzün..kalbime düşülmüş bir imza istedin sevme yerimden.ömrüme yazılmış,gözlerine yazılmış dertlerime azıl bir aşk.. bir umut, içimde yanıp yanıp sönen senleri aydınlattı.

nesnesi değilim aşkın ve gitmelerin ya da benden uzak kalmaların.

harf harf yazıldım sevda defterine ama uzakşın.ebru gibi işledim hayatıma aşkın ta kendisini geçtim. Aşktan öte aşkım.Örselenmiş özlemlerime seni ektim. hani dargın,kırgın olursan yersin barışma meyvemden.İşte gözlerimde tesellisi bakışların merhemini.Bakışın tecellisi işte bak kalbimde temennisi seni tuttular içimden seni yaşamak melodisindeyim. başımı yastığa huzurla koyman telaşındayım. Belalarında beli umutların pamuğunu koydum.Uzak kalışına şarkılar çalar içimde.Rüyâlı özlerle uyanırım her sabah rüyâlı gözlerimde hayâline ısmırlarım kendimi.Riyasız aşkların alışmalarındayım.Biliyorum aşk ezâsız yürümez.Biliyorum,özlemek de var yalnız kalan gecelerimize.

Aşk Herkesi Kırar,sarar, sorar, yorar,eksilmesin senli anlarımı,daha seni ben kadar tanımadım.Sen bana dediğinden bu yana kırık bir yanar. İçimde bitilmeyen yitmeyen bir sen koşar benimde. Senle tutunmuşluğum tutkulara fırtınalara, dalgalara rotamı kaybetmiş bir gemi gibiyim.Yalpa yalpa aşıyorum aşılmazları.Günahını yaşıyorum sensizliğin.Biraz kendime sürgün ve süreğen dünyam.Aşkımıza ağlıyor şimdi yağmurlar. Gökyüzü döküyor içindekileri damla damla senin gibi. Sana sürgün ettim beni. Bitmeyen bir gelişlerin kollarına bıraktın. Sürgünlerdeyim,süren dolar, sürgünlüğün azar, ben benden geçer. Senli hasretlerim çoşar çoşar kalakalırim. Aşk bize sıla,aşk bize Fırat, aşk bize, Kızıldeniz. Aşk bize aşk. Gözlerimin önünde yüzün o masum bebeksi gülüşün resim sergisi kaçmıyor. Uzaklardayız bir birimize aramız da aşılmaz engeller. Aramızda başka eller,seller, başka yollar, başka hayaller var. Akıp gidiyor hayat senden uzak, sana yakın her anda, her beklemede. Aşk bize gurbet,gurbet aşkın içinde sense içime uzaklar sundun.

Zaman akıp gitmiyor.Her şey aklıma bir sen düşene kadar düşlerim döşeniyor... Büyüyor tekrar gelişin içimde. Tarif ettiğim amalı sızılar sarıyor, kramplar giriyor kalbime kap katı kesilip kalıyorum kalmalarında. Damarlarımda kan akıyor,sen krizine dönüşüyorum.Patlatıyor damarlarım yinede yoksun.

Tende lazer, sende sürgün halimi kesiyor giyotinler. Giden sürgün, ben Kalan kaçak.

Yüzün gibi parlıyor ilk açılan yıldızda bu gece. Tebessümler kalmaya geliyor yüzüme. İlk kez gülümsüyorum ama yetmiyor sensizliğe.Sürgünüm aşkına, şaşırdı umutlarımın akışı nereye nasıl akacak? Her yerim yare yara. Yaralarım kanıyor. Kanlanıyor, dağlanıyor sen tepem. Bağırıyorum ayrılıklar örtsün tepemi,ıssız bir geliş akışında siyahlar sarmalıyor beni. Kapkara anlara ayna oluyorum, ne kendimi ne de seni görüyorum.

Kapat yaramı, açıl kara gecelerime ay ve aşk olarak. Gelişin kurtarsın gecemi.

Sensiz geçen anların yarası kapansın artık larımı. Sıkışmasam hep iki ara kalpte. Sen en iyisi bende tam bitsen ve kapatıp aşklarının kapısını mühür vursan olmaz mı? Kimim kimsemdir yaşlanan yalnızlığım.Ahu gözlerin,ah o gözlerin neden hala yıldızlar

varken hala seni bana ışınlıyor.Gidecek aşkı var olup da sende kalan ah ben ah... ben.
Çok kimseyim,çokça yaşanan aşkların sahilinde.
Hiçbir şeyimsin,hiçbir şeye şehir olamadığımsın.Ruhumun caddelerinde
gezemediğimsin.Gözlerini ruhumun caddelerin kırmızı ışık eylemediğimsin.
Dokunamadığımsın, donmuş sıcaklarımı ısıtamadığımsın.
Hiçbir şeyimsin hiç gidemediğimsin. Her zaman bekleyeceğimsin, bikri hecelerimin
sözcesi benli sevmelerin son kuşağısın . Düş tacirleri bir bir para sayıyor
hayallerimize,beni sana pazarlıyor güzeller. "beni yok edecek düğmeye basmakta
özgürsün"
"kendin ol", ruhumun tapınakların üzerine kazılı ve filozofların savunduğu öz sözü
"marka" olarak kullan beni silmede ve seni silmede...
Hiçbir şeyimsin,hiçbir şeye şehir olamadığımsın.Ruhumun caddelerinde
gezemediğimsin.Gözlerini ruhumun caddelerin kırmızı ışık eylemediğimsin.
Dokunamadığımsın, donmuş sıcaklarımı ısıtamadığımsın.

Hayrettin Taylan

Aşkta Aşka Düşen Senperver

Acılarımle büyüyen nehirlerin eşsiz akışında göz yaşlarım toplar eşsizliğini. İstedğim seni, istemediğim beni sürüklüyor aşk ve kader. Ben bilinmeyen bir vazgeçilmezliğin hayat memesinde huzur sütü emen kalbi doğuştan yaralı bir bebeğim. Sense aşkımın doktoru .İsteme benden yar tabib ,bu uslanmaz tutkunun isimsiz ilacanı.

-Onca can güzelin içinden ,içim sana akıyor, dışım sana eriyor. Her acıda sen, adının olduğu her cümle, her film, her dem bende hüznün göz yaşlarını çoşturmasıdır. Söyle, suçum ne? Seni çok sevmek mi?

İçimin hoşluğunda yuvarlanan taş bağırlarda bağrın taş mı kesildi? Kesif bir acının can havlinde turnalar gibi kaçma türkülerimden. Gülmek ile gülüşmek arasında öncelerin uyanıp geliyor bana. Mistik bir özleyiş lavı akıyor heyecanlarımda. İçimde henüz açıklanmamış, henüz kullanılmamış,henüz seni de beni de götürecek çoşmamış yanardağın yanan kısmında ben varım. Dağında sen. Yanardağ olacağımız günlerin ekmeği bitiyor. Aşk fırınında sıcak bir pide kuyruğunda kulaksız seni dinliyorum. Senin son ağıdının ağır sesinde kendimce eriyorum. İftar topu içimde patlarken, sesine hasret türküler besteledim gecelerine.

Gönlümü tarumar eden tarifsizliğinin ten sularındayım. Bir güzel gördüm cennetini sundu.Hüsnü cemalinde kavuşma fotoğrafını görünce sensiz, cehennemsiz yaşamayı kabul ettim.

- Şekilleniyor aşk, Kur'an 'da onca aşk kisası geçiyor; ama aşk sözce olarak geçmiyor mistik can çiçeğim. Canımda tane tane açıldığından beri düşündüm.

Hubb'(sevme) kelimesi Kur'an'da dokuz yerde geçmektedir. Aşkın karşılığı hubb... Ey Hubnaz...

'şu benim divane gönlüm
yine hubdan huba düştü
mah cemalin şulesine
çalkalanıp göle düştü'

Seni ektiğim kadın tarlamda her gün hislerin hasatları artıyor. Aşkta aşka düştüğüm senli aşk tohumlarında hikmetler büyüyor. Denklem neden değişti ? Suçlu kim ? İnsan neden suç işler.

Suç, niyeti ve sonuçları açısından düşünce tarihi boyunca yüceltilen insan olma durumuna ihanet olmakla algınsa da suçun düzeyselliği, alt yapısını düşünmek gerek? Bilinç ile duyuncu arasında bir bağ vardır.

İnsan duyuncu yetisine doğal olarak iyedir.

Ama yetilerimizin yetim kaldığı anorel durumlarda doğrular bazen karanlıkta kalır. - Duyuncu yetisi, bizi kendi ekseninde döndürür. Doğrular, yanlışlar kutbu oluşur. Her insan buzul durumları vardır. Günah işlemeye meyilli bir nefis üze yaratılmışız. Dersimiz kulluk olduğu için.Ahlaksal eğitim yoluyla bu doğruların süzgecinde geçeriz. İnanç , sosyal denklemler biraz dengeler bizi.Özselliğimizi bulur kendimizi denetleriz.Özümseriz...

- Hiçbiri yaptığı suçla gurur duymaz. Dünyada gurur duyulmayan tek şey suçtur.. Özelliğimizin eğitimde büyük rol oynayan, din, sosyal enzimler eyleminin moral kötülüğünü ayımsaması olanaksız olurdu. Din ,zaten duyuncun aynasıdır.

- Ruhumu sarsan bunca bilincin haritasında neden seni üzdüm can kırığım ? Sen hiç düşündüm mü ? Bu kadar bilinçli biri neden yapar bunu ?

- Hani ölümü beklerdim, bunu beklemezdin dediğin anın can pahasında ben

ömrümce eridim.

- Sen ölümden öte güven Everest'ini oluşturmuşsun, ölümden öte güvenip dünyanı bana sunmuşsun. Bense duyunç ile bilinç arasında anlık da olsa kendi geleceğime kurşunlar atmışım.

- Sosyolojik alt yapısını çok düşündüm, sen bu denli düşünemezdin. Sen yıkılan dünyanın en diplerindeydin. Sen biten hayallerin en hızlı kırılma rekorlarındaydın. Sen ,kendinden değildin. Ben özsellliğime dönüyor, vicdanımın depremlerini izliyor, söylediğin her cümle sayısız yükseklikteki aşk gökdelenimi bir bir yıkıyordu..

- Söyler misin o cümleleri sen kurmadın, ilahı bir akıştı sanki.Şimdi özelselliğimin duyunç ile bilinç arasındaki enkazlarında nasıl çıkacağım bir ömür...

- Sen alıştın, sen kendine geldin. Sen acılarını attın bilinmezliğe. Ya ben, sensizliğin özsel yoklamasında nasıl sileceğim. Her histe yoklaman yapıyor.

- Çık bu ömrümün okulundan. Bu kadar tembel olur mu ki unutamayıp. Neden sensizlik bende hep kalıyor.

-Damarımdan süzülüp söz ve aşk oluyorsun. Duyumsamalarımdaya,algıların adını yazıyor sen sahiline. Felsefi tinlerimde büyüyor cemalin.

Kirpiğini ıslatan damlaların dağlanmış dağ yaralarımı kanatıyor.

-Bakir kavuşmaların yamacında sana açılan çiçeklerin kokusundayım. Bir telaş içinde alacalı huzurunu taramak istyorum tanımsız sevginle.

Bu isteme selinin kayaçlarına çarpıla çarpıla saklı olduğun yalnız labirentinden çıkarmaya geliyorum.

İçindeki içli haykırışların kışını bitir. Her acı kendi huzurunu doğurur. Huzurlu olduğun yaşam pencereden el salla. Selası okunmuş ayrılıkların matem bülbulü yapma....

- Ben ki aşk ormanının en bilge bülbulüyüm. Tavus kuşu gibi onca güzeller arasında ruhum sana renklendi. Duy içimin andını.

- Göğsümün harını kendi sevgi sularıyla söndür. Bağrımdaya sana ektiğim güllerden reçl yap mutluluğa. Biraz bizden yiyelim can güzelim.

-Eriñç tufanların son eserinde beni topla yıkılmaz özleminle.

- İyileştir bendeki kendini. İyileştir seni . Esirgemek sana yakışır. Esirgeyen ,bağışlayan Rabbim adıyla hu de demli günlerimize. Elif ,Lam, Mim kadar hecele beni. Uç hecenin manasında bütün tövbe notlarım yazılı. İsyankar bestelerini çalma uzak kalışlardan.

-Senin affetme kervanları yürür duyulsamalarımdaya. Biliyorum ki sen de mistik bir halin açılmış gül halisin. Bir gülümseme bitirir bu ayrılık işkencesini.

-Bu sevinin ıssız ormanlarında çılğınca seni özleyen aşk arslanıyım. Yorulmuş bir halin acısında sana koşuyorum. Yaralı bir ceylan gibi ürkek adımlarını esirgeyip saklanma

yudum yudum sevilme güncelerimizden.

- En saf isteyişin sularına kapılarak temilenerek, süreklenerek, yanarak, yıkılarak varalım vadimize. Ki orda aşktan aşka geçeceğiz. Binlerce sorunun sarmalında tek cevabın yetecek bu yetim isteyişleri. İşte beni senden, ist önce kendin. Kendini

istemekle başlar başkasını istemek. Yanıtsız bir soru gibi durma ömrümde yeniden yazıl yagımıza.

Hayrettin Taylan

Aşktan B'aşka Bir Sen şehri Olsun

Benim beklediğim aşk b'aşka! Mahiyetinde gller var.Hürriyetini koruyan dikenlerin gölgesinde kokun var.Batıyor sineme uzak kalışın.
Sevmek ve hoşlanmak dışında bir şeyleri bir şeylere hazine kılan duygunun sonsuzluğundayım. Sonu öncesinde kadimlenen hücresel bir akışın aklarısın.

Bütünleşme her şeyiyle istemek, her şeyiyle teslim olmak. Mukavemeti yok, ruhu kendi dirençlerinde olan bu özel duygunun ay ve tenindeyim.

-Aşk olarak bilinen döngüden, tutku olarak bilinen döngüye geçişlerde
Yarle yeksan olan ol vakiler süzgecinde sana aklandım şehrinaz.

Dudakların önce susuzluğu, sonra suçsuzluğu, daha sonra da uuksuzluğu giderir.

-Doyurulmamış i hayvanlarıma yem olur kadınlığından yeşerenler.
Bunu aşk sanma, sanrılardan sonra kirlenmiş özünden kaypedişlerdir.

İçinde ıkılmazlığın mıknatısı heveslerimi kucağıma verdi.Verilmemiş sözleri yok demkeşliğin.

-Berduş değil dünya, dönmesine devam eder .Dönen, yanılan, eksilen, kaybeden, küçülen, bozulan insandır.

Bizi kucağına çeken nefsin mezesinde ayıkma zamanı gelmeli. Hayata karşı cömertliği bırakmalıyız.

-Çok cömert sözler kullanmayı bırakmalıyız.özünü kirleten hazların tuzağına karşı sağlam adımlar atmasını bilmeliyiz gayrı.

-Unutma masalımız okunmalı sonra.Hani demiştin
unuttuğum bir şey olursa, hatırlat demiştin.

-Sen son Leylasın. İstanbul'da yaşıyorsun diye dünya aşklar cemiyeti İstanbul'u çöl yapmaya karar verdi.

-şimdi kaçışı olmayan şehirden bir çöl büyüyecek. Sen benden gideli Leyla mısın ki bilemiyorum şehrinaz.

Terk edilmiş her şey kum olarak lde.Her kum, umudun başlangıcına sayılmazlıkları seriyor.

Ve kimsesiz sevgilerini kaybettiriyor kaybedilmişlik.

Bir sen'e varalım diye bir ben feda ediliyor.

Adı hiç konmamış, lisanı hiç konuşulmamış, keşfi bile düşünülmemiş, ama bütün mematların vatani olarak bilinen bir yere yar oluyorsun.

-Doğmamış düşlerin işiği vuruluyor yüzüne.

Ah bir yüzünü göreydim. Sahi sen gideli yüzündeki ben'ler duruyor mu? Benliğini kaybedenin ben'i kalır mı ki?

*Uğruna dünyasını sermiş bir maşukun umut salıncağında olduğunu unutma. Acıların uykunu, bana gelişin unutmuş.Sallıyorum seni bütün dünya boşluk, yalnız sensin hoşluk.

-Öyle sakın, öyle huzur dolu, bütün hilikleri varlıklara teslim eden sıcak dünyanın başkenti kalalım.

Bu şehre varalım, varlık kendine sual sormadan varsıl etsin bizi.

Geçmişi olsa da geleceği bitmez hazineler sunan hissin, aklın, algının, güzel

niyetlerin, merkezi olsun.

-Sen olsun, senden olsun, aşkı da aşka katan aşkın olsun.

Hiç kimse adresini bilmesin, hiçbir gönül kaşifi keşfe gelemeyecek gizemlerde olsun. Sırlara sır öğreten, hislere his çoğaltan, duyguların sonsuz okyanusu, nefsin içsel güneşi.

Senli bir şehir olsun.

Bir şehre varalım, bir şehir uyansın.İçimizde kalan her duyguya ışık olsun aşk.Sen olsun yaşanırılık, yaşayış kendine başka bir isim bulsun,sen kalsın aşk ve hayat ...Şehrinaz.

Hayrettin Taylan

Aşkyüzyıllık Y'aram Canlanıp Kanadı

kavuşmanın şahdamarını kesen giyotin sözlerin var
kesiflerim hisler arasında sislerine karışmışken
gidemem bu büyüğü ve büyük sevdandan

leyla eteğini, etik yarınlar için giyerken
gidemem
yırtmaçlı amaçların yüreğimi yırtarken
en uzak ben'in ekseninde dönerken ay yüzün
gidemem
düş güvercinlerini güncelerini büyülerken gözlerinle
seni görmesem de olur
iç gözüm her dem görüyor
sensizliğin kıtlığına alışmış şehir mecnunuyum
yurtsal özlemlerimle yokluğunun tokluğuna hazırım
özümüze akan berrak nehirlerin aşk ağzısın
kirlenmiş ermiş gibi gönül kıyındayım
özlediğim tüm sen'lerle yüzmeye geldim
haydi, ilk bakışın, sarılışın, öpüşün, sözün gibi ilklerini sun
bakiliğimin sakisisin, bütün ben'ler sana sarhoşken
2...

ödüllendirilmiş kalbimin penceresinde el salladı emelim
buruşturulmuş yaralarımı sardı ehli keyfin kahyası
nerde bu gönül bahçesinin dilbazı
nerde seni, meyhoş bırakan zamansızlık fettanı
nerde seni, özüne yamalayan mutlak ölçeğin gelecek düşü
nerde ben'leri tümleyen asıl benden akan sen
layık değil misin onun derin sevgisine
hiç bilinmeyenlerin cevabında susturuldum
küstürüldüm
kısıtıldım peri yataklarda, huri cennetlerde
başkasını sevmenin aşk bilal'i oldum
yakıldım haz ateşinde nemrut'ın kızıyla
aşkyüzyıllık yaram canlanıp kanadı
sevdam, seni yüzyılın yüzü yaptı yüzün kere
çilenin gülüsün diye bülbül kaldım metruk sonlarda
ferman gibi, derman gibi, hicran gibi, aşka aşk kalan aşk gibi
kaldım sana ,kalmalar ,elmalar, ademliğimi sunarken
gidemem

Hayrettin Taylan

Ateşle aşkın kül barışındayım-2

Düşlerinin akrebinde hem zehir hem zamansızlık akıyor
Çıplak hüznlerimi giydirecek bir çift sözün yok mu
Uyaksız bekleyişlerimin son şiirine yok mu bir imgen
Umudumuzun şurubunu içerecek hissi bir kaşığın yok mu?
Tutku İmparatorluğumu yıkan anlık aşklarına yok mu sultanlığın
Bahtının tahtından atılan son padişahım
mahkûmiyetin kimsesiz sensiz bir zindanda değil
içimle dışım arasında bir gıdım kavuşma kavşağında
ama yeşil gözlerin olmayınca karşına geçemiyorum
Şimdi kırmızı dudaklı ışıkların yanı başındayım
senin karşına geçmeme izin vermiyor gidişler
gel ışıkları durdur gel aşkları durdur
aşkla ateşin kül barışındayım
senle benin öz yarışındayım
ışıkla şıkkın çözüm anındayım
seni yazdım küllere, aşklara, ışıklara
gelemeyiş rüzgarını hesaba katmadım
şimdi yine adın ve gözbebeklerin yok

Hayrettin Taylan

Atom kadar içlenmiş Kinlerini Atma Bahtıma

Başka birinin hayali için başka biri olmanın zorundalığundayım.

-Artık senden gitme vaktini doldurmuş vaktin şişesi. Şurup niyetine şuurunu içiyordum.

-Hissedişimi benden başka kim bilebilir ki? Vuslat üstüne bilgelik konuşmalarımı öperek kesemezsin.

Üstelik üstsüz kalmış bir bahtı vicdanımla kapatamazken.

-Düşlerine girmeyi denedim.Bir kadın düşler çeşnisidir. Renkli düşlerinden yüzerek kalbine geldim. Kalp en zor hapishane gibidir. Hapishanededir insan sevdiğinin kalbinde. Çünkü her şeyinle oradasın, çıkmaz zor.

Bir iç çocuk yalnızlığıydı benimkisi.İçimdeki çocuk kendi emziğini kaybetmişti hayallerinde en çok da hallerinde. Sevgi sütünü koyacak ruh şişemi can kırıkları gibi.

Yaramanın kabuğuyla sevda çekirdeği arasında t'adımlık gerçekler var. Bir kabulleniş mazim var azimleri zirveye yapıştıran.

-Ona ulaşmanın ululuğunda usumun kendine kazanımları akıyor.

Kabuğunu kırmaya çalışan aşk çalıştayımın sonunda, gözbebeklerinin sonu heceleniyor. Olasıl bir dem başlıyor.

*Hesaplayışın tutumları çekirdeğini kırmakta.Atom kadar içlenmiş nefretlerin üstüme gelmekte.Bir geliş perması sarmakta sarılamadıklarımızı.

-Ne kadar mistik k'okuyorsun Mislina.

*Tuhaf olan benim senden gidemeyişim, senin değil . Barizleri alınmamış cehennemin diplerinde misin ki? Cehennemin dibi sevdiğinin dizinde olmadığın her yerdir .Ya da aşkın bittiği her demdir.

-Şimdi son biletle beni kaybeden kaderinin neyi kazandığını söyledi mi?

-Acılar sana emanet edilmiş, bol kazançlar sevgilim.

Şimdi mesafeler ikimiz arasında değil, ikilemler arasında kalmış.

-Coğrafyacılığı bırakma keşfedilmemiş içsellerim var. Bucak bucak keşfimden kucağıma gelmelisin. Oysa sen talihin tarihçiliğine soyunmuş kederlerinin tarihsel sürecini araştırıyorsun.Çık dertler arşivinde, benim yüreğimin tarihi yüreğinde .

Kırgınlığın saçılmış hatta umutsuzluğuna saçma olmuş olabilir. Yaralanışın bu yüzden nar gibi farklı algılara yayılmış.

-git dersin

Var.

kalsın.

-Kalakalışta durayım.. Durulanmış ,dumur olmamış, kendi yürek künyesini sahipsiz bırakmamış alışımın akli adımıyım.

Aslında değişen bir şey yok,biraz damlaların eksilmiş, biraz da benim özlemlerim.
Küresel ısınmanın etkisini unutmayalım Mislina.

Hayrettin Taylan

Atomik Aynam

"Tüm benimi canhıraş eden aynama ithaf"

Beyaza,nura,aşka perilenmiş aynamdın
Masal içre masallarda taratırdın aratırdın özlemi ve yaşamı
Dahasın ben arası bir bendin
düş' tün kırdım,kırıldım
topladım,toplanamadım
Kestin,
Kanattın küsmelerden, gitmelerden, sevmelerden

paramparça kaldı anılarım, yaralarım, senli aralarım
sensizliğim, pişmanlığım, acılarım, yaralarımı yansıtmıyor
eksik kalan parçalarından aranamıyorum, taranamıyorum
Sırları,sözleri,gözleri,özleri,gitmeleri dökülmüş aynamın

Çatlaklığın şanı,kırıkların kırkayağı olan ehil bir aynayım
Yansıt(a) mıyor hiçbir güzelin gönül yansısı yaramı
bekleyişlerim bikri
haykırışlarım zikri
Özlemlerim senli
bir bakış eklentisiyle,
senden almış bir kırığında...
çatlamış,aklanmış,bir hayalim
yine senli bir ayna,yine seni tarıyor içimin çocuğu
yine terk edilmiş cami avlusundaki bir bebek gibi

Sırları dökülmüş,hisleri alınmış, beklemleri bitmiş eski kırık bir aynayım
Bakmadığın kaf dağlarım
Yansıyamadığın yas ovalarıma
Aksi`m yasta. Özüm sözünde,gözüm gözbebeklerinde
son öpücük kalakalmış, kırılmış, çatlamış yüreğimin aynasında
bütün sevgi pınarlarıyla yıkadım ,yeniden baktım yine sen
dedim ya her bakıştan,her kırıkta,her çatlakta eski bir sen
gelsen de gelmesen de,baksan da bakmasan sevsen de hal sen akar
benim aynam kırık,benim yaram efsunlu,benim derdim nurdan,senden

Sırları dökülmüş,hisleri alınmış, beklemleri bitmiş eski kırık bir aynayım
Bakmadığın kaf dağlarım
Yansıyamadığın yas ovalarıma
Aksi`m yasta,özüm tözünde,gözüm gözbebeklerinde

Hayrettin Taylan

Atomla Özdeş Çılgının Kaybıyım Nazlıcan

Hüzzam suskuların bestesinde sustum .Defterini kaderinin kuytularında bırakan kelamın kalakalışıyım.

Gelmelere dönük sözlerim vardı aşk kuş'ayken.

Bitkin özlemin sırrında ağsan diyorum bensizliği. Aşka ihanetlerin acısında ayıklasan sevenle sevmeyenin gerçek yüzünü.

Bir tarih yazıyordu yüreği bozuk paraların üstünde.İstanbul,vazgeçmeliğimin son resmi olarak kalıyordu.

Son damlan boğaz sularına kardeş olduktan sonra, benim damlalarım alıştırma yaptı acılarımıza.

Seni yeniden görebilmek için yapay görmeler arasatı sundum kendime.

İçimde kalan senli zenginlikleri bitirmek üzereyim. Gelemeyişin yoksul hayallere bıraktı.

-Bir öykü peşinatıyla yapışır yarama:

" Daha çocuk, daha oyuncakları olan bir peri kızının öyküsü."

-Zorla evlendirilir, evlendiği adam varlıklı , yaşlı,bir gözü kör, bir kolu yok, bir bacağı yok, bir böreği yok, bir kulağı sağır, saçlarının yarısı dökülmüş, yüzünün yarısı hastalıklı,beynin tümü boş, yüreği alınmış, haz çerçisi, zevk bekçisi, dünyalık bir Karunmuş.

-Kız cinsellik adına bir şey bilmiyormuş.Bu kadar vasıfsız birisinin gecesine atılmış.Ağlamış, yatak odasını sel almış. Yaşlı ve gaddar adam odaya geldiğinde yatağının üstünde yüzen peri gibi kızı görmüş, yüzerek yatağa gitmiş. Boğulmayı göze alarak yatağa ulaşmış, su odayı kaplamış. Adam kızla gerdeğe girmeye çalışmış.

-Önce odanın o güzel avizesi bu azizeyi korumak için adamın kafasına düşmüş. Önce başı kanamış, sonra kartonpiyerler düşmüş adamın üstüne peri kızının kara bahtını beyazlara çevirmek için.Adam kan revan içinde o güzelim, o daha çocuksu kızla birlikte olmak için çırpınmış durmuş.Odanın bir duvarının dibine gitmiş, adam gelmiş oradan olaya, kız kaçmış adamın üstüne duvarlar düşmüş, o duvarların altında kalmış. Masalı zorlamış bu acı. Kız adamdan kurtulmuş.Adam orada ölmüş. Acıyı çeken bütün kadınların duasıyla ,şiddet yaşayan bütün kadınların duasıyla sevdiğine dönmüş Peri kızı..

*

Şimdi sulu sepken bir çocuk düşü bıraktın peşinde. Beni anlamıyor, gitmelerin. Kalmalara iyi gelmiyor hüznün. Her şarkı hüznle başlıyor bitiyor. Her filmde acılar baş rolde. Şimdi ağlamak moda. Şimdi ayrılmak moda. Mutluluk tozlu hayatlarda mutsuzluğun düğününü izliyor.

*K'ömür k'arası demler başlıyor betimsiz huzurların sahiline.

Susmak aşkı ıslatmaz. Yaşamak, damlaların dilinde meftun çılgınlara istek kipinde.

-Beni istemiyor şimdiki zaman. Geçmişini temizle gel diyor . Geçmişimse sensin.Başka benden geçmiş sevda tortusu yok.

-Su damlacıklarına,dağ sırtına, ova düzlüğüne, uçurum korkunçluğuna,bulutların sonsuzluğuna, ay beyazlığına, güneş ışıklarına, ben içimdeki sene aşıkmiş. Bütün aşklar meğer içtenmiş, meğer içten sona gidermiş.

*Kederin de kederin, beterin de beteri, senin de sen'i varmış.

-Sensiz kapanıyor yaramın bir perdelik oyunu. Seni oynuyor, oynayamadığımız,söyleyemediğimiz, her şey.

Mazisi kırık beşikte beni sallıyor güzel. İyi olmaya salınıyorum, yüreğim uyusun, sensizliğim uykuya dalsın diye salıncaktayım.

Bitmezliğin hicranında hazırlıksız gidişine yakalanan eskimez bir ben var.

-Haydi, yokluğun ısırsın sahiçiliğimi. Haydi yılanlarını sal yalanlarıma. İyi bir

yalancıyım, ısırmaz hiçbir gerçeğin.

-Asitlenmiş, alışılmış, anlatılamamış bir yüz olurum; ama hep sende kalmak için eskimiş gramofonlarda çalarmış.

Öfkesi geçmemiş harflerin sözünden çıkmaz oldu derdim.

Sözlerimin unutulmuş yüklemeleri sende. Özne ben.

Sözünü tutamamış ,gönlünü saramamış, saçlarını okşayamamış
şözsüz kalışlarım var sende. Meramlarımı bitiren sen değil, benden gidenler.

Öylesine gitmişlerin derinlerinde Yusuf gibi serilmişim.Züleyha istemiyoruz.

Islanmak, ağlamak, sevmek,gönül zindanlarına atılmak istenmiyoruz.

-Savrulmuşum,sanrı sözlüğüne. Bütün tanımsızlar acımın. Bütün bilinmeyen yazımı yanlış yazılan sözcükler kederim, senli hasretimdir bilesin.

Günü geçmiş faturaların faiz oranı kadar değil seni beklerken kesilen gönül elektriğimin bedeli.

*Bütün tarifsizliğin bende kalmış. Hangi tarife sığar Taif'e giden yüreğini.

-Bütün gidenlerin masalında anlatılmış senli sonlarım.

Herkes sana ağlamış.Bu nasıl kadermiş bu adam nasıl sığar ki bu aşkın kaderine.

Diyp susmuş aşklar.Diyp ağlamış ağlama.

Bunun için damlalarını salma üstsüz kalan sevgine. Islatma artık bu sen meteliğiyle aşka tutunmuş fakiri.

-Atomla özdeş bir çığlığın kaybıyım. Bulmalısın bunu.

Gelmelisin .

*Unutulmuş bir mazinin haresinde yanan benim. Aşk yüzün bu unuttuğun adamın aynasında kırışık bir hal sunuyor.

-Hala ağlıyor musun? Hala yalnız mısın çıyanlar kentinde?

*Kendi yüz görümlüğünün meçhul görüntüsünde yansıyan görünüşün sana mı ait?

-Hala suskun suskun mu yürürsün ? Beni görmemek için önüne bakarak mı yürürsün?

-Saçlarına düşün akları boyadın mı? Kimin beyazları fazla acaba.

-Beyazlaşan saçlarımız suçlarımızı örter mi ki ? Kim suçluyu oynayan kaderin hangi beyazıyız.

-Sen sahi melek misin yoksa benim sevdiğim misin? Senin suçun neydi sahi,bu kadar toptan gitmek için.

-Bu muammanın sonundayım, kördüğümmler kör. Açıldıkça yaramın sihri, senler çoğalıyor, bitmiyorsun bende. Tam aksine şavkını taşıyor her gece ay yüzümün bin yüzüne.

-Meğer seni hep beklemekmiş aşk Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Avuntularımın Bam Telisin

Bahanelerin dilinde yazılıyor avuntu destanım.

Senli yıllarımı ömrüme yamalamak yetiyor.

El ele gezdiğimiz dört yılın yosunları gibi yapıştım sevda tenine. Avunuyorum işte... Annesi ölmüş, her memeye saldıran sevimli bir kısrak gibi. Senle yaşadıklarımı avuntu haritası yaptım.

-Yaka yaka bitiremediğim fotoğraflarımız kare asında bahtım kanlanıyor. Şairin gözlerinden nemler ısmarlanıyor ,ağlamak bugün bedava... Yar gitmişse ölümden de ağır. Ölene dökülen gözyaşı damla damladır. Gidene dökülen gözyaşı sağnak sağnak ve tanımsızdır.

- Bugün ağlamak bedava, bugün seni istemek pahalı. Bugün yoksun işte. En istendik, en tanıdık anlarımdayım.

- Gel biraz dokun dokunaklarıma.

-Gel dokun gözyaşlarıma. Gel sustur dizelerimi. Gel küfre saplandığım bu sensizlik buhranında Müslim kıl beni.

-Yokluğun cehennemin yarısı. Yaram ile ordayım. Bütün zebaniler güzel olmuş. Aşk ateşi içindeyim.

- Yakmak istiyor güzeller. Yanıyorum can çiçeğim.

- Yaram yanmıyor bir tek, bir tek senli dünyam yanmıyor.

Hiç yanmayacak bir yara olmuşsun.

-Hayır sızın ,hayır sızsın ömrüme. Senin haklı olduğun anlara derlesin beni hayat.

- Benim neyim eksikti ki ...Yar sahi senin neyin eksikti. Özünde çalmadın beni.

Neyin vardı ama bir türlü uslanmayan dünyama çalmadın.

-

Ne çıkar! Hiç bir sevda beni mutlu etmez ki?

-Gel hadi, boğazımda düğümlenen sözcüklerin diline Pelesenk ol.Çamlıca tepesinde yeniden çek beni ömründen. Gözleme ile ruhumu gözleme arasında aşk demlensin. Sen otur İstanbul'u izle. Ben sana yüreğimin süzgecinden geçirip demlediğim çayı almaya gidiyorum.

- Bak İstanbul ve boğaz tümünden görünüyor ağlıyor Marmara'ya doğru.Bizi istiyorlar el ele, dil dile.

- İçimdeki akıntılardan anlıyor ki senin denizin de ağlıyor.Bu suskunluğun adresini biliyorun.

- Can yüreğindeki volkanları anlıyorum. Üstüne üstüne yıkılan dünyaları biliyorum.

- Senin bahtının tahtasına yazdığım anlık yazılar, yazgın oldun, gidişine yazı oldu, ömrüme kara bir parça oldu.

-Ben sana çağlarken, ben sana ağlarken Fırat oldum.Sen hep Dicle kaldın. Leyla ile yüzmeyi öğrendin. Leyla iyi bir yüzücü. Ve iyi yüzüyor olmalısın. Bunca badirelerden sonra bensiz,yalnız boğulmadın İstanbul Mezopotamya'sında. Oysa Basra bizi bekliyor. Oysa Hint Okyanusu bizi bekliyor.El ele, zela bir gelecekle yeniden Basra'dan dökülmek isterdim.

-Ben Fırat, sen Dicle olarak...Leyla ile Mecnun'un kabrini, Ferhad'ın dağını, Şirin'nin şalını da akıntılarımıza kaptırarak sonsuz sulara karışmak gerek berraklarında saklandığım can çiçeğim, nazlarında büyüdüğüm nazlıcanım.

-Kalbime attığın atomun ağlıyor.Her yer sensiz Nagazaki... Her yer sensiz Hiroşima... Kendime gelmenin sancılarını yaşıyor aşk neslim.

-Sensizlikle sındığım zaman çağ oluyor, aşka ağ oluyor.Ağ bağlantım da kesildi.

Şimdi çevrimdışı aşkların gergefindeyim.Hoşlandığım bir rüyayı yaşıyorum.

Günahtsız Meleğim var diye meleklerden medet umuyorum. Dahası yetim bir aşk bebeği olmuşum. Beni melekler koruyor.Seni bu kadar sevmemi onlar koruyor. Bak aşk bebeğin büyüyor, bak melekler onu koruyor başka büyük aşklara gitmesin

diye.

-Günahsız meleğim,günahımın gölgesinden kaçarak gittin yalnızlık cennetine. Kevserlerine göz yaşlarını akıta akıta beni attın cennetinden.

- Kevserlerinden kana kana içmeye geldim, göz yaşların ve ahların beni sürekledi. Şimdi sensiz tuz gölümdeyim. Yarama tuz bandırıyorum.

-Bakma öyle nemli gözlerinle, tut elimi ilk tuttuğun gün.

- Ölmezsin bu sefer... Sahi elimi tuttuğun ilk anın duygusunu hangi dünyaya değiştirecem.Dedim ya her şeyin bende avuntu. Avım,şanım, yüreğim senli desenler,demesenler olmuş.

-Korkma ver kalbini,orda yaşamak isteyen bu çağın en büyük maşuku var.

-Korkma ver kalbini,orda ısınmak istiyorum sevilerimle.

-Hoş geldin,kaderim, hoş geldin sensiz dünyam. Hoş geldin hoşlaştığım dünyan. Bu da yeter ... Senin varlığına yoksul özlemler biriktirmek de aşk.

- Bir gün belki gelirsin demek de aşk. Hiç gelemeyeceğini bile bile beklemek de aşk. Ben aşk olmuşum kime ne?

Sana ne can çiçeğim?

-Sen aşk nedir bilir misin ki?

Avuntular sahilinde,elinde oltası, dilinde nazlıcanı,gönlünde kor ateşi,uslanmaz bir dünyamın kenarında oturmuş sağınak sağınak yağmur altında balık tutuyorum.

- Balıklara sevda dersi veriyorum.Balık bilmez,sen bilmezsin belki; ama Halık biliyor sana olan haykırışımı.

-
Avuçlarımdaki umutları ummanına atıyorum. Ummak ile utulmak arasında köpük köpük eriyen bir hayatın yat kısmıyım. Sensizliği taşıyorum unutulmazlığa.

- Yarın senden çok yarın.

- Gel desem de desenlenmiş can kırıklarını nerde bırakacaksın.Hangi gönül evime sereceksin bu can kırıklarını ben de bilmiyorum.

Yüreğin satır aralarında kırılmış minimize edilmiş bir yüreğin başkenti olmak zor mu ki?

- Affetmek lüksünde giyinmeyi ne zaman öğreneceksin.Giydiğin ahların şıklığı acı şıkkında eskidi.Eskimez dediğin yaram da eskidi.

- Can havli ile aşk kavli arasında sızılar sürerdi yanık gönlüme. Seni yazmaya mecalim kalmadı desem de yalan.

-Elvedalar büyürken içimde kendimden gidişlerimde küçülüyorum. Her gün seni biraz daha büyüterek gidiyorum önce kendimden.

- Beni seven yüreğin sahilinde önce Yunus sonra aşk olacağım. Onu taşımak istiyorum aşka. Onunla yaşamak istiyorum bir yara... Gayrı yaramın üstündeki yara bandıyla hayata banacağım.

-İç sızısı ,aşk sularına karışacak ve kendimi unutacağım bu sensiz aşk girdabından.

-Kavuşmak türkülerini söyleyeceğim yar olduğum aşk güzeline.Bu türkü de senin için gelsin. Sıradaki türkü de senin için... Çal davulca çal, çal zurnacı çal. Bu gelen benim aşkım, bu giden de benim aşkım, bu kalan,bu yüreği türkü olan da benim.

-İşte can çiçeğim böyle avuntularla hayatımı süsleyeceğim çöller,aşklar, senler ülkesinde.

Hayrettin Taylan

Avvanaz

İşıldak aldım eskiyle yeni arasındaki karanlıkta aydınlanmak için
Evrenselliğin reel reçelini yedik bir kere
.mutluluklardan beyaz yazılar bağlar bizi
Birbirimize bağlı bağlarla bağlıyız
Hatta bağdara bağımız var LİLİ
Anlattığım anların emir kısmı okursan anlarsın
Her şey eski fakat yazılanlar daha çabuk eskir
Derin bir tin sesi böler kemanımı
Alıp getirin eski yeni dönemlerine
Dönüt değeri açarsa anlarla
Kaybolup dönsün biz ve bizceye
Herkes zaten kendi dalında bir ruh meyvesi
Eskimiş neymiş
Neymiş hikaye üzere hikaye
Oysa aşk şiirle başlamıştı Adem'den
Adem'den Havva'ya
Havvaaaa
İlk şiir
Son şiir de benden sana
Avvanaz

Hayrettin Taylan

Ay-şe-M Harlem

dalgalarından beyaz aşkı görmek imkansız

gölümseyiş kendi dudaklarıyla öptü acılarımdan
rujları kaldı suçlarım arasında
gel beni öp beni şilinsin eskiz bohemler
tarumar bir yüreğin köylüsüyüm
fil dişi kulemde ayçiçek yetişmiyor
ay sen
çiçek sen
ay _şe_N mi bilmiyorum

öylesi kalışların güvertesindeyim
hüzün denizine ağlayan mısralarım akıyor
döner pervane, döner aşk sana
bir fitil, ayrılığımızı aydınlatırken
infilakı seven ateş ile aşk siyam ikizi gibi kapkara demlerde
saklanan özlemlerin giyotin kardeşliğinde
sensizlik kesti hiç yaşamadığım yönümle

sızımın sözlerinde katman katman bilinç yücelir
vuslat değer göğüme
gelişin değer göğsüme
sol yanımda büyür İzlanda yanardağı
hislerim sislerine karışır
sana gelmek istedim uçak rötarlı aşka
nemler ürür küllerinle ahların arasında
göz yaşlarına değer dizelerim
paralar içimi öylesin didişin
gelip yerleşir özüme gidişin
öylesine kalır son bakışın
umudum mumyalanır bekleyişinde
yazar beni ben, susar sevmek,emekler acılar
bir şair sevmek için yaşar,aşk değer kafiyeleri
döner aşk,döner dünya, döner dizeler sevda fenerinde

Hayrettin Taylan

Ay (bir) şe/dir

-ay bir şe' dir doğruluğun s/amanyolunda
arş ile ay arasında" şe "flu
örgesiz geceler sunuyorlar bahtıma
mamûl değil kamilliğim
oysa harın yanılmasıdır közden göze ıraklar
Ara verilmiş özlemlerin can külündeyim
vuslatın genine damlıyor istemlerim
aşk fışkırtıyor faylarımdan

yıldızlar illüzyondur gece gözlerinde
seni gördüğüm rüyaların sanrısıdır gelişin
ağladığım da yalan
gözden öze ıslanan sevi akışıdır belkiler
Sere serpe yakınlığına takvim olmak hevesine yazılmışım demek
bu yüzden aşlık ve aşk benden sana ambar
bu yüzden tavırlar kalışlar benden sana çember
ç/özümsüzlüğün tinine salıyor beni misk_i amber

esrik uzaklarında üşüyen çocuktum
ecinniler sensizliğime anlattı ninniler
sar beni dedim kader
sardı beni keder
acının vahasındaım
semâ ile aklım arasında Kevserlerin akar uslatır beni
vakitsiz gidişlerden giydirdiğin aşk gömleğin ıslanır
senfonisi berraklara kayıtlı bir sen akar
sonsuzluğu yakar meteor düşen yüreğimden
ahesteyim bilinçsiz seni istemelerimle
ummanımın ağzında damlaların akraşı
akar gözlerin
yakar sözlerin
su ile sulandırılmış gitmelerde ıslanır umudum
maviye boyanmaz ayrılık
kendi karasını paklamaz karanlık
yeşilini yaşamak için orman olmaz kader
külbe-i hazanına razıyım
bensiz de olsa yaşıyorsun ya
budur maşukun isteme coğrafyası
kent kent büyüyorsun bende
budur meramım, budur ay ve "şe"

Hayrettin Taylan

Ay ve Şem Şahit Olur Aşka

Kalmalar yükü sırtımda. Gitmeler yüklü cümleler bırakmış.Eski yazıtlara benziyor.Okuyamıyorum sensizliği.

-Savurgan günceler peşime takılmış.Harfler seni mora taşısin derken,mors alfa'bendeki algıların zehri dökülmüş hayallerime.

Yalnızlığın yoksulluğundan harf harf yemiş benden uzak kalışları.

Kırınç bir metin gibi kırılmışlık okunuyor .Burma'da Budistlerin yaktığı herkes gibi bağrım yanık.Bütün dünya biliyor sensizliğin acısını; ama sen inanmadın.

-Hasretin yabancı dilini öğrendim, seni anlamak için.Kendine yabancı olan hasretine de yabancıdır, yabancı dil öğrenmeye gerek yok.

-Oyuncak olmasın duygular.Sevince insan çocuk kalır,oyuncaklar ister yani.Yani ; bakışlar, cilveler, dokunuşlar, masumlğu kapatan öpücükler ister.

Şimdi yetimliğini beni yitirliğini örtecek anlamların diline dolanmak zorundayım.Yılanlara pembe yalanları öğretmeliyim.

-Kanaat etmenin kanatlarıyla uçmalıyım bir günlere.Bir gün gelirsin diye aldığım kanaat ödülüm var.Korkma artık sabrım var.

Sükûnumda sakiler mey dolaştırır.Meyhoş muyum diye sorma.

-Ney ile ney karışık cümleler yazarken bitaplarımda ayık olmamı bekleme.

-Damla manzaralı gül cemalinin sahilinde kaldı ömrüm. Kayaların oluyor sende kalanlarım.Bir serpinti ile binlerce avuntu arasında ıslanıyorum.Seni mi istiyorum,kendime yeni bir sevi muamması mı bilemedim Mislina.

Canı yandıkça dikenlerini sineme batıran acılarını al götür artık.

-Bir sen gerçeğinin sığınağındayım. İsrail ya da ABD atom atıyor üstsüz kalan sensizliğime. Gaz maskesi fayda etmedi sen nemli mevsimler gibi yanımdan giderken, damla damla inerken ömrüme.

-Yoksa yağmurun temsilcisi misin? Bu ıslak düşler, algılar, sürekli ağlamalar neden?

-Yabanıl umutların bülbülü kılıp ötüşken bırakma beni.

-Puslu parantezler arasında yazılmış en anlamlı sözcüklerinle vurma eşim olarak kaldığın günceleri.

-Annesiz bıraktığın hayallerime hazır mamalar yollama.Bu gidiş düşük yaptı diye evlat acısı yaşayan ruhuna girdaplar sokma.

-Ahdını yazan kaderin kalamirası miraslarını taşısin.Sen ağla, ağlamak cidden sana yakışıyor.

Yakışıyor gözlerine nedense.Gülmek kadar ağlamak da senin.

Kelebek kanadına yazdığın vurgulu öznelerimi çıkarma bahtının cümlesinden.

-Lekeli bir geçmişin can kırıklarında gezgin olabilir kırkayak; ama insan ve kuluz unutma Mislina.

-Arınmak, pişmanlık, kendini tanımak, olgunlaşmak, gelişmek diye dünyalar var.

AŞK harfinden baş harfine kadar meyillerim var diye,acizliğin bütün faturalarını bana ödettirme.

-Sensizliğime dizilmiş canlar var.Sen cümle ya da başka güzellerin ten defteri sansan da.

-Sandıklarını sanrıların sandığında sakla.Ben ermişliğin değirmencisiyim, gözyaşlarıyla öğüttüm vicdanımı.

-Şimdi fırından yeni çıkmış aşkın taze ekmeği gibiyim.Biliyorum acıkmışsın .

-Mânalar içre manalar alemi görülür.Görünmeyenlere akar şevkim, Bereketsiz kalır barılarım. Bari'yerlerine çarpar sevdam.Artık dediklerin doğrudur diyenlerin dili tutulur.Nutku tutulmuş sana yeni nutkumu okuyamam.

Yeni duaların avuçlarında azizeliğin nar olur

Senden önce döküldüm yalnızlık ateşine

Söylemsiz, sensiz, dilsiz, tutkusuz bir maviye akar denizim
Kara bahtının karasında kara haberlerden gam gemim batar sinende
Tüm özlemler can yeleğınle taşır gelişini
Tüm gözler aşk özüyle gözler gelişini
mükâfatını asıyor asır, asrın mecnunun ben
ay ve şem şahit

Hayrettin Taylan

Ay `semi Eritirken Aşk Nerdeydin

Üstünü kapattığın ömrümün gölgesinde yetişir sen gülü
yoksulluk düşlerin kokusu gibi yayılır hayallerime
masallarında yaşayan perinin dudağı yapışır sıcak hasretime
öper ağlarız sana
Eski bir Eskimo şarkısı gibi eskir gider gidişin sandım
oysa gittikçe en popüler beste gibi içimde çalınıyorsun
bütün serkeş vuslatlar yoluna mayın
yürümekteyim basa basa, seve seve
belki paramparça olmaktır aşk

kendinden geçmiş savaklar gibi sol yanımsın gayrı
beklemekteyim bikri sarılışının sonrasını
sızlayan tebessümün öncesinde yazılıyor yadım
sorgular arası sorular sonrası cevapsız kalışlar adıyım
gelmeler sarması yaşanmışlıklar bohçasına sarılı vakiyim
aşkın künhünü yüreğime mihliyorum
çürümüş bir vicdanın vadisinde yetişiyor kalakalış filizi
baharın geç kağıdıyla tutku dersime gelmekte
yar tarafım çiçek, yan tarafım buzlu özelemler
Gecikti bahar üşümekte ellerim
Kasım gelmiş, beni aralığına almaya
yine kasım, yine gittiğin aralığa çok aralık var
unuttum uluorta gitmelerini
unuttumnu uluorta ıslattığın bütün "ben"lerimi
bu aralık gelişin örtsün üşüyen dünyamı
yamalı, yaralı yıldızların sokulsun hecelediğim geceme
zemherime sokulsun sevi magman
üşümekteyim düşler düşünceye gaile
beklemekteyim uslar aşka nafile
kendi değerdanlığımın fasit uçurumundayım
ben ile ben arasında sen egosu
yanık hasretler yapışmış yarama
bu yüzden ertelenmiş her şeyin özetiyim
kalakalışın kirmeninde gökkuşağın aşka renk düğünü
oynamaktayım dilimde sen türküsüyle
siyah ile kırmızı arasında renk körüyüm
sana sakladım sözcüklerin metafizik iksirini
ben ile ben sonrasını anlatacak gerçeklerin sihri
terk edilmiş her terkin tercihiyim
bu yüzden, harflere giyinik aşklar tecimiyim
bu yüzden, sonsuzluğa nur ışıltılar eciriyim
bu yüzden, gelişine gelin olan berraklar alisiyim

Hayrettin Taylan

Ay anlatsın Sensizliği

özlerinden aşan yeniden gelmenin uğultusu
üvey özlemlerime ayna
derin kaçışlarınla saf safa alınganlıklarım
birikiyor acılar ve ruhi serinlik
benden bir sen akıyor faylardan hatalarımın sınırına
orada beni vuruyorlar işvenaz leyliler
ben bene karışıyorum gece ve yıldızların kaçık anında

yalansız sevgilerle sarılmış yüreğimden
susturulmuş denizlerimden senli dalışlar alıştım
ezberlemiş seni yalnızlığın damlaları
soylu gözyaşları silmiyor anı defterimizi

yıkanmış sözlerinden çeşni yapıyor bekleyişim
ermiş kaçışların sofrasında sensizliği yedim her an
yalnızlığım tokluk şifrelerini çözüyor

muskasını takan kıskanç halimden eserler kalmadı
feleğin idris'i, yaralarımı yamalıyor
gayrı ben sularla özlerle gelmeni bentledim
gönder gözlerinin rengini gökkuşağıma
yedi renkte seni yaşasın son halim

Hayrettin Taylan

Ay(s) e(n)

“

Sen,
Bedenimde bir yara gibisin;
Kaşıldıkça kanayan,
Kanadıkça kabuk bağlayan,
Koparma hissi uyandıran...
Ve geçmesine izin vermediğim bir yara...”
bu yara kabuk bağladı
bu beden sana ağladı
gel gayrı tanınmış ol dünyamda
ayırılmış iki yıldızın gecesine gel
ayıklanmış bir rüzgarın esişinde bul beni
tutulu ve unutulmuş bir künye yazıldı bana
sen benden bir ben oldun
gidişini hiçbir his onaylamıyor
akli bir statik okladı önce uçuklarımı
şimdi ne desem ne yapsam hikemi değil
kanıtsız bir affın son sunusunda
seni çiçeklerin son beyazında
gitmelerin son ayazında
bir imzanın yazında
hala sevmenin kazasında
bekleniyorsun
okunuyor sensizlik
bir bir kadar bir olmak
senin birin olmak
yanında yeniden yenilenmek hayata
ay demek
şe demek
ayşe demek
tanrım bunu da çok görme

Hayrettin Taylan

Ay(se) N

“

Sen,
Bedenimde bir yara gibisin;
Kaşıldıkça kanayan,
Kanadıkça kabuk bağlayan,
Koparma hissi uyandıran...
Ve geçmesine izin vermediğim bir yara...”
bu yara kabuk bağladı
bu beden sana ağladı
gel gayrı tanınmış ol dünyamda
ayırılmış iki yıldızın gecesine gel
ayıklanmış bir rüzgarın esişinde bul beni
tutulu ve unutulmuş bir künye yazıldı bana
sen benden bir ben oldun
gidişini hiçbir his onaylamıyor
akli bir statik okladı önce uçuklarımı
şimdi ne desem ne yapsam hikemi değil
kanıtsız bir affın son sunusunda
seni çiçeklerin son beyazında
gitmelerin son ayazında
bir imzanın yazında
hala sevmenin kazasında
bekleniyorsun
okunuyor sensizlik
bir bir kadar bir olmak
senin birin olmak
yanında yeniden yenilenmek hayata
ay demek
şe demek
ayşe demek
tanrım bunu da çok görme

Hayrettin Taylan

Ay.Şem Olur Geceme

Sevdayı bulamamış selvi boylum boyuyor terk edilmişliklerimi.
Bulanık bir ben çıkıyor aşkın tuvaline. Bulunmazlık ve içsel bulantılar döngüsünde
susuyor aşk.

-Beyazdan siyaha, maviden suya, aşktan ayrılığa dönüşen sensizliğin iç perdesi
yırtılıyor.Görülüyor seni sevmelerimi periler.

-İçim yağmalanıyor. Büyük aşklar vaatçisiyim. Bu yüzdendir gelemeyenin yerine
geçme kuyruğu. Bir seçim var içimde.

-Aşkın gökkuşağı geçiyor sen ağladıkça. Benim hislerim sislerine refika olup
bilinmez gölgelere taşıyorlar.

İsteyiş gün batımına yakın.İşığı ve aşkı yok. Batmaya gidiyor.

Özlem sıfır beş uç veriyor, yazıyor seni batmadan.

-Kayıp güllerin tekiniyim. Kızılların kızlığına kadar bulutlarını seriyor

Kümüls oluyor dünyam...Yağmura yakın, aşka safi, sensizliğin nadasına meftun bir
çaresizim işte.

-Yitik kentlerin yediverenler öyküsünde, sana yetecek yedimi de yediler.Kiralanmış
masallarım var sana dair. Vicdani sofalarımı aydınlatacak helallerin ve hakkını helal
etmelerinin gerek Bennara.

-Sensizliğin gölgesi gittikçe küçülürken ben sende büyüyorum. Büyücü olduğumu
söylüyorlar. Meğer sihibazmışım. İksirim de var.

-Her sözümde, yazımda senin sihrin çıkıyormuş.Meğer her şey yalanmış.Şairin
yürek magması yazmaya sıcakken hangi doğru güzelimin can dilini konuşturur.

-Kim inanır bu dizelerdeki hüngür hüngürlerimi.

-Duygular suya düştü cemre yerine.İçim burkulur, kırağılar ağlar seherimde. Şartlı
gülleri açılır bahtımda. Sensizliğin çobanıyım.

-Çobanlığımı küçümseme.Bir kaval ezgisinde kutsilerim depresir.

Aşka sarılır uzak kalışlar. Kamışını arar Ney'in. Ey dediklerim
ip'e sarılıp beni cambaz yapar yalnızlık.

.....
Kissadan hisse üşür gidişlerinde. Kısalmış öykülerimde dirilir
Son güzelim.Gazel yazar, gazel okur gün görmüslüğüm.

-Ulur sensizlik, kirli çakallar ay'semi çalar ay'dan ve şem'den.

-Ay rengine bürünür (ay.Şem olur gecem.)

Hayrettin Taylan

Ay_Œe_N mi bilmiyorum

kudurmuş bir öcün dalgasına atıp gittin
dalgalarından beyaz aşkı görmek imkansız
mavi kendine merhametli damlalar akıtırken
duruşunun gölgesinde sular yuttu geleceğimi
gel ile ecenim arasında hecelerini miniye
seninle gezdiğimiz gezegenin genindeyim
ürüdüğümüz büyük sevda terk edilmiş gemlerde

gölümseyiş kendi dudaklarıyla öptü acılarımdan
rujları kaldı suçlarım arasında
gel beni öp beni şilinsin eskiz bohemler
tarumar bir yüreğin köylüsüyüm
fil dişi kulemde ayçiçek yetişmiyor
ay sen
çiçek sen
ay_Œe_N mi bilmiyorum

öylesi kalışların güvertesindeyim
hüzün denizine ağlayan mısralarım akıyor
döner pervane, döner aşk sana
bir fitil, ayrılığımızı aydınlatırken
infilakı seven ateş ile aşk siyam ikizi gibi kapkara demlerde
saklanan özlemlerin giyotin kardeşliğinde
sensizlik kesti hiç yaşamadığım yönümle

sızımın sözlerinde katman katman bilinç yücelir
vuslat değer göğüme
gelişin değer göğsüme
sol yanımda büyür İzlanda yanardağı
hislerim sislerine karışır
sana gelmek istedim uçak rötarlı aşka
nemler ürür küllerinle ahların arasında
göz yaşlarına değer dizelerim
paralar içimi öylesin didişin
gelip yerleşir özüme gidişin
öylesine kalır son bakışın
umudum mumyalanır bekleyişinde
yazar beni ben, susar sevmek, emekler acılar
bir şair sevmek için yaşar, aşk değer kafiyeleleri
döner aşk, döner dünya, döner dizeler sevda fenerinde

Hayrettin Taylan

Ay_şem mi Bilmem

Kavuşma mataramdaki tutkunun damlasıyım
Bir günlerin gölü oluyorum
Yitirilmiş sevdamıza bent oluyor aşk
Yarın senin barajından yarın elektriği üretilecek
Ve sargısı yarama boyalı sen iyileşecek
Kuğuların balesinde kendine gelecek, geleceğimiz
Oynadığım yalnızlığın son kıvrımlarında
Susacak gitmeler
Aşka gelecek aşk
Ruhun deminden sızacak umutlar
Açacak gül üstüne güller
Yayılacak aşk kokumuz
İbrişimle depreşecek sensizlik
telli duvaklı şehirlerde esecek cemalin
beni kendine tanıttacak seni çok seven ben

aşeren unutuluşun son kavlinde
yeni bir aşkın doğum sancılarında dile gelecek yadın
beklemenin yörüngesinde fırlatılacak aşk adın
ve tutkunun bordasına yazılacak sevi sonatın
beni sende tümleyecek aşk ve huzur
gözyaşlarının şavkına gelgitler büyüyecek
ay_şem uykudayken, ay_şem olurken aşka
sahiline vurulacak yürek yaram
yapayalnızlığın çilesine ilaç olacak seni sevişim
Direncimi yamalayacak aynalar
Umutlar yansıyacak gözbebeklerinden
İçimizden geçen pınarlar coşacak aşk için
Yemyeşil vuslatın ortasına düşecek son damlan
Beni senden yeşertecek böylece
Yakamozun raksında dile gelecek aşkın ışığı
Bitirin uzak kaldığınız karanlıkları
Ben geldim ay_şem mi bilmem!
Bu bitimsiz sancının isimsiz kalışını bitirmelisin yar
Düş kendi hazan pazarını sunmasın yar
Bun doyumsuz isteyişin can pınarı olarak akıver yar

* şem(mum)

Hayrettin Taylan

Ay_Şemini Eritti Yaramda.

Vanası açılmış alafranga özlemlerin barajısın.Sensizliğin türkülerini okur uzağın bülbülleri.

Gül halin mendil mendil işlemiş ıslak gözlerime.

Nakış nakış sevgiler büyüyor çözümsüz kalışlarımda.

Terk edilmenin doruğunda değilim, sensizliğin uçurumundayım.Karçıgeğinden yar bağrımda açılmışsın.

Bu soğuk anların sihrinde, tutkularımın iç cebinde sana karşı yeni sızılar araşır.

Aşk tutkunun gözünde kendini görür. Sana olan isteyişimi özetler .Fotojenik kaldığın senli doğmayan günlerin tam ortasın dağ kuşun öter bahtıma.

-Betiklerimin arasına karışır sürrealist gizemlerim.

Sana mistik hatta mitik öylelerle geliyorum.

Beni düşlediğin şemaillerin emeliyim... Şem oldun geceme.Ay saklandı geceme.

Ay_şem ol ki aşk kışkansın.Şemin yansın sevi bağrımda. Sağların kapatsın sensizliği.

-Hazan değirmende öğütölüp ekmek olsun vuslata.

-M/asalsı g/ünlerde kalmasın seni isteyişim anlatılması. Kendini sev, beni sevmeye başlarken.

-Sevda y/anım y/arım kalmışlığa not düşer bal kalemiyle.Sözsüz alemlerin dilinde beni yaz hicranın hicviyle.

-B/uz olur düşlerim. Sıcakın çözmeli.

-Örme beni...! Bulma beni bilinmezliğin bulmacalarında.O siyah karelerin gizindeyim.

-Bilinmeyenlerimle geliyorum sana.Aynadaki yüzümden içeri gizli binlerce suretim var.

-Ötelerin de ötesindeyim.Biraz benim işte.Biraz sen olmaya geldim.

-Ayrıyım,gayrılararımdan. Mekansızlığın mavi rengindeyim.Gözlerin deniz olmalı, sözlerine dalgalıyım. Uzakların köpük köpük .Alaborayım sende. Sesin yok, nefesin yok, hevesin yok,gözlerin yok,istediklerim yok. Yok yokların var ile yoku arasındaki tokluk bendisin.

-İsteyişlerim akar.Yarın baraj olmaya aşktır. Yarına ve yarine birikiyoruz.

-Boğulursun,bu sevi barajında belki.Belki alışamadığın kimyanın deminde benli halin bozulur. Belki götüremezsın suların suyu yazdığı aşk sonsuzluğuna.

-Belkileri unutarak geldim su ile sözün yazdığı berraklarına. Beni topla uzaklardan.

-Beni çıkar baştan ve aşktan çıkarmalardan.Beni çarp istediğin benle,istemediğin sen arasında."El" de kalmasın bensizlik ve sensizlik.

-"El "sevmez el ele kalışlarımızı. Başka bahardan kalma çiçeklerini at gitsin.

Sen gayrı harımın baharısın.Her dem çiçek çiçek açılıyorsun,sayılarla ,sayılamayanlar arasında.

-Susuşum sularında dile gelecek.Gelecek de yüzecek senli ummanlarda.Ummadıklarımızın vaveylesinde umudun dili çözölür.Maviye çalar kalakalışım.

-Ay düşer,şemden önce gönül odama. Ay ile şem arasında Ayşem budur kaderim. Özümnden duruşun söz dizimindeyim. Yalnız dizin eksik, sol yanın eksik, başın eksik omzumun taşıdığı bu aşkta.

-Kilitli gönülleri açacak sevi anahtarım. En saklı demlerden,en saklı zorluklarından örülmüş aşk evinin kapısını açmaya geldim.

-Yüreğim senden y/anaysa çok görme meramımı.

Bir derbederim / hercai düşlerin düşeşlerindeyim. Saklıdır özümnden sana elma yolladım.

Gayrı sen Havvasın.Yasaklı elmadan yemeye hazır ol.Cennetine al beni ...
Gönlümün kıyılarındaki kayaları kaldır, sevilerime liman ol.Yanaş yanaş özünle,
sözünle
-Oku beni ilk harfin ile dördüncü harfin arasında." K" jokerimiz.
-Ay ,senden önce şemdir Aşka. Şem senden önce aydır yüreğime.
Ay diledim
Şem `e erimek için.

Hayrettin Taylan

Ay_şen Mi Bilmem

Kavuşma mataramdaki tutkunun damlasıyım
Bir günlerin gölü oluyorum
Yitirilmiş sevdamıza bent oluyor aşk
Yarın senin barajından yarın elektriği üretilecek
Ve sargısı yarama boyalı sen iyileşecek
Kuğuların balesinde kendine gelecek, geleceğimiz
Oynadığım yalnızlığın son kıvrımlarında
Susacak gitmeler
Aşka gelecek aşk
Ruhun deminden sızacak umutlar
Açacak gül üstüne güller
Yayılacak aşk kokumuz
İbrişimle depreşecek sensizlik
telli duvaklı şehirlerde esecek cemalin
beni kendine tanıttacak seni çok seven ben

aşeren unutuluşun son kavlinde
yeni bir aşkın doğum sancılarında dile gelecek yadın
beklemenin yörüngesinde fırlatılacak aşk adın
ve tutkunun bordasına yazılacak sevi sonatın
beni sende tümleyecek aşk ve huzur
gözyaşlarının şavkına gelgitler büyüyecek
ay_şem uykudayken, ay_şem olurken aşka
sahiline vurulacak yürek yaram
yapayalnızlığın çilesine ilaç olacak seni sevişim
Direncimi yamalayacak aynalar
Umutlar yansıyacak gözbebeklerinden
İçimizden geçen pınarlar coşacak aşk için
Yemyeşil vuslatın ortasına düşecek son damlan
Beni senden yeşertecek böylece
Yakamozun raksında dile gelecek aşkın ışığı
Bitirin uzak kaldığınız karanlıkları
Ben geldim ay_şem mi bilmem!
Bu bitimsiz sancının isimsiz kalışını bitirmelisin yar
Düş kendi hazan pazarını sunmasın yar
Bun doyumsuz isteyişin can pınarı olarak akıver yar

Hayrettin Taylan

Aynalar Şehrinde Can Kırıkların Taranır El'azize

Ayna gölgesi beni anlatıyor sensizliğe. Son bakışın sinmiş aynama.
Can kırıklarının tarağı suçlarımın saçını tarayamıyor. Kırışık bir ruhun son haliyim. Beyazlaşan saçlarımın beyazlığı aşk acısının rengi oluyor. Binlerce ben geldi. Hangi b'enin sıfırında beni anlar acıların.
Soylu sevgilerin fidesiyim. Bağıma kadar açılacak çiçeklerin. Taş kesilme devrini bitirmelisin. Taştan ,baştan, aşktan aynı ruhun sesi çıkar.
-Beni bulurdu ben'in. Nefretlerinin silgisini kemiren malihülyaların Umutsuzluk defterinden çık. Seni y'azmaya gelen b'aşka k'alemlerin zehri sinmesin sözsüz ve bensiz dünyana.

Dökülürdü özlemlerinin zela pınarı y'aramın üstüne. Kapanırdı s'ellerden gelen başka aşkların killeri. Mil birikmiş sahilimde kalırdı acıların.
-Mıllardan ,mutlardan ,mitoslardan bir sen kendine gelirdi. Mitos bölünmeyi anlatan mitosların tarihsel yanılgısıym.
Ağ'armış s'açlarında esen ben değildim, benden kalanlardı. Acımsı bir yalnızlığın bağdaşını kurmuşsun.
-Karambola giden rüyaların sonrası değilim belki. Hayallerime kadar susamış susamlarım var. Acıkmış bir Mecnun gibi İstanbul'u gezdiriyorum yalnızlığımda.
-Susamların insin can simitlerimin üstüne.
-D'aralmış bir sende kalışın d'arasıyım. Henüz eşit tartılarda değiliz.
Ben hala çok seviyorum, sense hala aynı düzeyde nefret ediyorsun.
Sen aşktan nefrete, ben aşktan bin aşka bilendim. Kadın dizelerin dizi hata dizisi olmuş gibiyim.
-Seyrediyorum seni seven kendimin yalnızlık filmini. Çok zor bir senaryo

susmaların ,bana küsmelerin, damlaların, arkaik düşlerime kadar siniyor.
-Ben var, ben yok.
Coşku lirik şiirlerin anlatım dili gibi neden bizi tümleyen kafiyelerde değil. Yapayalnızlığın redifi olman sana ben redifli gazeller yazmam neye çare?
-Kanayan ruhun gülü hala gonca, hala solmaya salık. Gülün neden açılmamış özlemlerin kıpkızıl yaprağı olmuyor, neden kapatmıyor yaralarımı.
Sızılarım bile sızlarken sen Ney'in kopuşuna semazen mi oldun? Hangi nedensizliğin etrafında dönüyorsun.
-Bu dünya neden dönüyor. Ay yüzünü göremiyorum diye "ay " sana küskünken benim yüzümden. Yıldızlar dudaklarını bükerken karanlık gecene. Issızlık sensizliğim yüzünden hecelemezken sen hangi aşka ilk harf olmak için ,içindeki volkanları hazırda tutuyorsun.

Bensizliğin utangaç demlerini demle. Çay gibi hazır ol aşk bardağıma. Yetmez bir de şeker olmalısın erimelisin bunca özlediklerimde.

-Hüznün damladığı sirkeleri atıver gayrı. Dertsizliğin fotoğrafını çektim. Tek derdim kaldı, o da sende. O da sensin.
Kırık bir mazinin henüz okunmayan türküsü gibi bam telimde hazır duruyorsun. Sözlerinin ışıltısı değişiyor abalarıma. Okunuyorsun ben içre bende.

-Alaca günceler uzuyor. Gün'eşim gözlerini kapatıyor.
Ben doğuyorum, sen arasına.
S'özlerine rüzgâr çarpınca anlamsız nefretler sıraya giriyor. Öfkeli bir sensizlik kitabı yırtılıyor bağrımda.
-Permalarına alıyor algılar.
Avuçlarımıza sığmayan avuntularımız var. Var olmayı zorlayan varoluşcu

özlerimiz akıyor semantik söylencelerde.

Yanılığ ordumuz var. Yanılsamaları içimizde yaşıyoruz. Sol yanımız fikri zemine çekilmiş durumda.

-Aşkımız fikrimize paydaş edilmiş durumda. Kurguların nerde?

Hangi ben'den gittin? Hangi ben'e azize olmak istersin.

Kıyıları fiyort tipi olmuş sayende.Dantel örmeye gerek yok.

Üst benimi örtecek meramlarım var. Sen damlalarını biriktir nadasta bıraktığın el azizliğime.

Kapanır dediğin kapanırlar neden sürekli sana açılıyor. Bir aşk sahiline bırakılmış bebek gibiyim. Almak,sevmek, yaşamak isteyen onca peri var.

-Ancak sana ağladığımdan, sana kanadığımdan, senli bir emzik ağzımda, dilimde, canımda, geberisi her demimde olduğundan yalnızca dalgalar sahip çıkıyor.

-Çok seveni olan çoğulum.

Keza yetmiyor bu sen varken ömrümün dehlizinde, su gibi yaşamak istediği.

-Su gibi aziz ol demeni bekledim el'azizem.

Kapılar kapadı sevdamızın mevsimlerini. Kapılar kapattı sana söylediğim sevgi sözcüklerinin sözlüğünü.

*Nariçe, nar toplar.

*Zindenaz zan yapar.

*Dilnaz, dile gelir .

*Bennara, nara yanar.

*Nazlıcan ah ki Nazlıcan can yakar.

*Gülyara, yar saklar.

Uzar gider imgesel perilerim. Seni anlatır masallarım bilmelisin el azizem.

Kumru ders verir,kadim kaldığım sen okulunda. Kuğular aşk kanatlarını verir.Serçe gözyaşlarını.Kırlangıç, kırılmış umutlarını,kelebek beklenmiş demleri, güneşini, bana tırtıl deyişini özetler.

- Azizini bulamaca sorularında aşka cevap olur, seni arar, seni bekler

El'aziz ruhunun tüm aşk kentlerinde.

-El'azize gelmez misin bu seni isteyen aziz sular ermişine. Kalmazsın çok değil bir ömürlük, diğer dünyada huri olarak zaten benimsin, bensin, bendesin .

Hayrettin Taylan

Aynalar Şehrinden Can Kırığın

Her gece rüyalarım sarılan gelmenin bebeği olursun.
Her gece sen... Paramparça özelemlerimden birazcık uyumak kalır sonrasında.
Sensiz bir rüzgar çarpar yüzüme, senin nefesin sanır, uyanırım, uyanıklığa sarılırım.
Sen yoksun... Kilitlenir hayaller, haller, acınma ve yokluğun.
Sen yoksun...

Zaman git gide uzar masallara, masal biter, sehere kuşlar uçar. Sabahın olmasına dahalar var. Gece uzun hava söyler.
Beklemek bir çeşit ölmekmiş öğretiyor hayat.
"Sen yoksun... Bu bana her gece binlerce ölüm demektir. "

İlk kez tuttuğum ellerinin sıcaklığı, ilk kez baktığım gözlerinin ışıltısı üstüne acı bir karanlık düşmüş.

Bir aşk salına binip salına salına gittin..Dünyaya sığmayan kederimle yapayalnızlığımın suskularında susamış bir beklemişliğin ermişiyim..Sen uzak bir fiyortta dantel dantel yalnızlığını örüyorsun kırgınlıklara. Kıyılarını gözyaşlarıyla aşındırıyorsun, çarpıp ağladığı yerde dalgaların.
Neden omzumda ağlamıyorsun ki, uzat ellerini avuç içlerim sensiz çatlamış.

Gözbebeklerin çaresizliği hançerliyor, gözlerim bakışlarından yaralı yarım.

İki ömrün karesindeyiz iki ayrı ve büyük yalnızlıktan oluşuyor kavuşamadıklarımız.
Her şey aslında başka açıdan hesaplanır, sorgulanır. Ven kümeli hesapsızlıklar vernikli yüzler. Ruhu kavuran yoksulluk. Yalanların yılanla öpüştüğü kemirici anlar, şanıdan bir zanlı daha eksildi aşk tayfasından.

Her şey, anlamsız ve boşluğu yumurtluyor çaresizce.
Gerçek olan şimdi senin yokluğun ve benim sana olan anlatılmaz, ölçülmez, biçilmez, tükenmez tutkum.

Senin seslenişini özledim, yeniden bugün sen benden önce kalk demeni içlerledim. Bak nasıl artıyor kalp atışlarımı, gel koy elini vicdanımın üstüne, orda kaldırma, yağmur gözlüm.
Bütün sokaklarım senin ayakların izlerin, sen gideli bu sokağa zülal damlalar inmedi.

Bu şehrin yalnızlık caddelerinde senin levhaların asılı her yere.
Ela gözlerin trafik işaretleri olarak kullanıyor. Ben orda gönüllü trafik polisi. Seni soruyorum gelip geçene 'Görmedik' diyorlar. Ne acı, hiç kimse seni görmüyor.
Anlasalar sana olan yakarışlarımı seni nasıl özlediğimi bilmiyor demek. Bu kalabalık neden yüzümde seni sorguluyor, ara bulursun. Sabret gelir.
Volkanlarıma ders veriyor tutuşmalar, ormanlarımin küllerine adını yazıyorum.

Bütün güzeller salıncağı mı sallıyor, ben senin salıncağından, ben senin alıncağından düşmüşken.

Seni düşünde düşlerimin fizyonları varmış, bir gün atom olacaksın ve düşeceksin Nagazaki' me. Horişima diğer yanımdır. Henüz orda aşk yok, sen yok, sensizlik yok gül parem.
Karartılar içinden özlemlerinin sesin geliyor, şehir uykuda, kaldırımlar yalınç suskular seriyor, hayatın vaveylası oluyorsun.

Bir ışık yanıyor özlemleri gözlerinin uzaklarında
Harap topraklarımın üzerinden bir nemli bulutun geçiyor.Bir damla gözyaşın
değiyor,değınilerime.Çorak düşüncelerime Nice'den son söylem oluyorsun.
Beni okurken,Nice'nin anlaşırılarında aşk yok ki gülüm.
Şimdi umutlarım varılmaz uçurum diplerindeki mayınlara asılı,yeniden bir aşk
yolculuğu için mayınlarıma basmayı denemiyorsun.
Ben yeniden yapamam...Git başka pınar başlarında bekle, bir güzel salına salına gelir
kurak beklemlerine.
-Git yeni bir hayat kur, kumruluk sanatımız son imgesi buymuş.
-Gitmek, gelmenin aynada taranmamış halidir gülüm.Bende taranacak gelmeler var,
sevmeler senle süslenecek.
Yalnız sensizliğin kayborduğu korkunç mağaralarda hayallerim aynası düştü.
Dur basma yüreğimin yeni aynasına.Dikkat et orada.Ki benim, senin mağaradaki
derin sularına düşen Yusuf adlında.Derin bir oh çek, zamandan ve mesafelerden seni
çekiyor ellerim.Bir çığ düşmüş, düşlerine beyazların o yüzden üşüyor karanlık
kavuşmalarda.

·
Sonra dağlar çöküyor anılmadığımız her ana.Dağlanıyor beklentiler, senden eklentili
buluşma ovalarından yalnız senli baharlar yüceliyor.
Aşklar devriliyor
Tutkuevi yıkılıyor
Altında kalıyor sevdamız.
Gel diyor ilk defaların,son bakışların, pişmanlık amanların.

Her gece gözlerim tavanda bir noktaya dikilmiş,yıldızlıktan aya, aydan dünyaya,
dünyadan bana dönüşünü formüle ediyorum.
Seni düşünüyorum, ayna şehrinden.
Bir gün can kırığının beyazlanmış saçlarını taramanı bekliyor şiir gözleri.
Ayna şehrinden,güzelliğinin ışıltısında kırılmışlıkları tara, bir ömür için, yollarımı ara
süslenmiş güzel geleceğe.

Hayrettin Taylan

Ayrılığa Atomlu Hisleniş

Güne güneşler ekleyip sana sevda yıldızı oldum mecnun 'un babası olarak
Sense hep Leyla benim dedikçe umdumun everesti taşındı aşka
Sevmek seni için yetim kaldı bir tok sevdaşör olarak
Sana geldim çok senli sana yaralı kalbimle
Sana sunuldu yazgının son yazarıyla
Seni sevdim sevginin son tanımlamasıyla
Senin oldum olmaktan öte.öteden öte arzularla
Seni özledim her anın anısında
Sana geldim çok senli sana yaralı kalbimle
Yaşamak ve sevmek içsel hürriyetindeki anahtar.

Hayrettin Taylan

Ayrılığı Büyütüyoruz

Ben artık çekilmişim aşkın alev alev yandığı virane barışmalardan. Baharı çıldırtan kelebekler gibi güneş gözlerinde gelip kalışlara meyve olup,dal dal yanında hayallere dalmıştım.Ağıtlar yaktı yüreğim gidişinden sonra sana değil,seni bunca seven kendime. Şehri adım adım dolaşıp adını taşıyan çocukları ayrı sevdim.Onlara sana aldığım elma şekeri aldım.Mumlar söndürdüm hayal diplerinde. Bana çok yakıştırdığın ve aldığın gömleğimi hiç çıkarmıyorum üstümden. Lavanta kokulu vazona çiçekler koydum.Hani,sana çiçek aldığımda gider karşısında oturur sevgimi çiçeklerdin,tutkumuzun resmini çizerdin ya...İşte ben şimdi oturduğun yerde soyun seni çiziyorum.Ama cin Ali gibi,kusuruma bakma,senin gibi çizemiyorum sensizliği.Bazı geceler söylediğin şarkıyı ezberledim,her gece mırıldıyorum.Komşular bile ezberlemiş olmalı tüm apartman onu çalıyor. Ben seni kocaman sevda okyanusumla sevdim. Gözlerin,sözlerin,sosyal duruşun Dalgalandırırdı,yitik özlemlerimin her demini.Coşuculuğumun çevrelediği beyaz rüyalarımız vardı.Herhangi bir sevda konuğu değildin artık. Bu yüzden tutkulu ağırlama faslı vardı, baharlarımızda. Ben senin ilk baharını yaşadım,son baharını yaşayamadım.Oysa bir kadının en güzel mevsimi son bahardır.Son baharını özlemlerime sardım,hayallerim yaşayacak gayrı. Çiçek çiçek açıldığın ilk yüreğimde Gökkuşağı bile seninle renkli paylaşımlarımıza az geldi.Taze bir yaprak gibi yeşilliğinle lal kıldın,beyaz içre beyazlar sundun bana.Mavilerine masiva cıveller ekledin baharın harı arttı ve beni sana kadim eyledi.Pembe bir açelya gibi açık olan tüm sevilerime açıldın. Üzerine ben taneleri düşmüş kırmızı güldün ve kıpkızıl artılarla hep güldün. Denizine tutkundum, denizi sensiz,yaşayamazdım.Hani hatırlıyor musun? denize ilk kez benle girdiğin gün,ürkek bir ceylandın,küçük bir çocuk gibi kaçtın sudan.Önce seni ıslatarak,su savaşı yaparak başlamıştın.Sonra hep tuttuğum o narinliğin tanımı ellerinde tutup attım denize.Bir kumru gibi gelip korkudan sarılmıştın.İşte o halini sevdim, o halini özledim.Bütün denizler seninle öyle bir an yaşamımızı bekliyor. En kızgın, en tahammülsüz olduğum çekilmez zamanlarımda bile odana kaçır ağlardin dün doğmuş bir bebek gibi.Önce gamsız bir ejderha gibi denizimden çıkmazdım.Ama gözyaşlarının vicdanımın kale duvarını yıkanca hemen koşardım yanına dakikalarca seni susturmayı,seni kazanmaya çalışırdım..İşte ben o anları arıyorum,aynı odadayım,aynı yerdeyim ne sen ne ela gözlerin ne de gözyaşların var nazlıcan... İçimdeki sevinç yüzüne yansıdı, yansıyınca gülerdin,şımartılmayı severdin,bu kentte tek yakının,tek akının bendim.Menzil sendin,genzine sular ve sözceler eklerdim derdimin boyası çıkardı.Sensizliği engelleyecek her şeyi küllerine teslim ettim.Ağlamalarından oluşan küçük göletimize sana ulaşamadığım anların balıklarını yetiştirirdim.Her birine sana söylediğim aşk isimleri verdim.Pıtırıcık,Nazlıcan,Elisya,Kumrunaz...Bu balıklardan ilki Pıtırıcık büyüdü bir yavrusu oldu.Onun adı Pıtigel koydum.

Seni severken yorulmamıştım, seni özlemeye, beklemeye,son baharıma eklemeye yoruldum. Ayrılığı besliyoruz acıların öpüştüğü denizsiz dalgalarımızla.

Hayatımızı yaşıyoruz ,yaşısın hayatımız demiştin giderken

Ne kadar da ayrılığına benziyor musun? Hep onu düşündün.Bunca sevginin tükenişi ne kadar benziyorsun.Bütün küçük gidişler biraz ölümü özetledi seninle. Ölümümüzü ölüyoruz senle,sensiz her ömürde. Sevgilerim özlem sektirir damarlarımda gezinen sana.Sıyrılır gider, sıyrılmış sensizliğim,beni yeni sevda defterine alıştırmaya geliyor hayatın kumruları.Hayatın gece güneşinde bulurum aydınlığımı ki bulurum yeni sevgileri.Ayrılık nerde ve nasıl başları haşladım gönül tenceresinde.Ayrılık yanıkken yedim, ayrılığına tokluğum ondan olmalı.

Ya da ayrılığı büyütüyoruz herkes gibi.Hep bir yerlerden ayrılıyoruz.Öteki bene doğru

senden ve eski benden de ayrılıyorum sen orda rahat bir ayrılığa alış Nazlıcan.
Hayrettin Taylan

Ayrılığın Bir Fakiri Doyurmaz Bennara

Ayrılığı seçtin mi kendini götürmeyi öğrenmelisin. Bende kalışının anketini yaptım.

-Birisi neden gider?

-Ayrılık kimi en çok etkiler?

-Sevgiliden ayrılmak mı eşinden ayrılmak mı zor?

-Aşık olanların için aşık olanlara soruldu. Tutku anketörleri sonuçları can evime teslim ettiler.

-Sonuç hala senli izlerin kalemim. Bilmesen de yürek bu sonuçları tümler.

-Fuzulî'ye sormuşlar: "Sevmek mi sevilmek mi? Sevmek demiş. En azından eminim demiş."

-Geride bırakılanlar aşk kadar yürekte etki bırakıyor. Söylenmiş, hatta söylenmemiş cümlelerin kitap kitap dünyamda okunuyor.

-En çok ben varken, ben sana aşkken, ben sana eriyorken sağda solda söylediklerin bazen aşk bazen içsel kurşun olarak geri dönüyor. En çok bensiz söylediklerini duyuyor, en çok onlarla dirilip sende ölüyorum.

Dedim ya giderken kendini bende bırakarak gitmemeliydin. Bende kalışları alevlendiren eylemlerini alıp gitmeliydin. Mecbur, meçhul karşılaşmalarımızda gözlerine dikkat etmeliydin Bennara.

-Nemli gözlerin, damlaların, bende gidişleri bitirmiyor, tam aksine bende kalışların his bombası.

-Kalışların mı büyük gidişlerin mi büyük anlayamadım. Bu bilinmezliği toplayan sende kalışım yazıların yazgısı oluyor. Yazıyor ve yazılıyor yüreğim.

Ayrılık 'yok olan'ın ılık iklimidir, yeniden gelmenin baharındır, hiç gelmemenin kara kışdır.

Vuslat, 'var olan'ın varmış gibi iç aynalara yansıtılmasıdır. Var olanı hiç yokmuş gibi içinde mumyalıdır. Beklemeyi beklemektir. Ona emekleyerek gitmenin çocuksu iç büyümesidir Bennara...

Aşktan değil, aşksızlıktan, senden değil sensizlikten korkmanın ecel defterindeyim.

• Ayrılık içinde bütün acıları barındıran içsel bir isyanın aynasıdır; ama benim aynam kırıldı. Kadersizliğimin kırıksak saçlarını tarayamıyorum.

• Her aşk, bir ayrılığa payda. Her seven, kendi yüreğinin kelimelerini söyletmiş yaşananlara. Her aşık bir demagog gibi kendi içsel çıkmazlarını sunmuş, kabul ettirmiş, benzerine doğru özne olup kabullenişinde kalmış.

• Ayrılık, yaşanmayacak kaderi onarmak, yeni bir aşka aşkık adaları oluşturmaktır. Büyük bir aşktan sonra aşkık adaları olur gidenin ya da kalanın.

• Özlem, yokluğunun yıldızları geceleri daha çok dünyamda.

• Tutkum, gönül ormanda uyuyan pengu. Karakışlarını bitmesini bekler. Uzaklardan gelecek olan bin bir gecesini yaşayan canı için aşkı anlatan Şehrazat'ın şemidir gelişin.. Öyle sevdim ki seni kimseye sevmesem yetecek; ama daha çok sevmek için daha çoklara ok(u) yanus oluyorum.

Çöl Mecnun'a, Bisitun Dağı Ferhad'a, Hoş şehri Kerem'e, İstanbul da bana yetmiş. En zor yetmeler, en zirve yetmeler, en yetim etmelerin sonrasızlığındayım.

Bakışın, ruhumdaki suyun gölgesi. Dalga dalga içim. Algi algı beynim. Sevi sevi kalbim. Yani muhteremlerim, kutsanmışlarım, metafiziklerim, ötelere sonra ötesizliği sunan yakarışın öznel yansıması.

Ve aşkın, gönülden gönüle aşına köprü, asırdan asıra sıralanmış sıradağlarım, gözlerinde akan pınarım, kendimi sende bulduğum içsel bulguların merkezi, sonsuzluğun dev aynası, iç çocuğumun doymuş masalı ve adem-i mutlaka taşıyan bir ben arayışıdır gerisi teferruattır Bennara.

Hayrettin Taylan

Ayrılığın Ermişî Sukunettin

Cinnet mi geçiriyor kendi aşk dilimi kullanan yalnızlar gibi... Deli gömleği yalnızca benim tenimde, benim aşkımda ruh bulurdu.Oysa çıldırmış sevenler, çıldırmış kelimeler, söze, öze yalnızca karşı gelmekte, sevdiklerini tutku tanrısı sanıp ibadet ediyordu. Annemin sözünü dinlemeye koyuldum.' Elin kızı,kızın eli"... elin kızına yazılmış şiirler, ağlamalar, bunalımlar... gayrı yazmayacaktım.

Hayat bahane, gitmek bahane, susmak bahane yazdıklarımız bahane. Her zuhuruna yüklem.Bense özneleri tümleyen devrik bir ermişliğin sözce usçusu.Mazeretlerden oluşan bir düş'e lanet olsun...Lanet olsun,neon gecelerimden gözlerini kaçırın sana da.

Hiçbir karabasandan korkmayacağım,kara sevdaların sevi geleceğinde seni anmayacağım.Kulakların çınlamadan,ruhun inlemeden, sözlerin dillenmeden ve her halin millenmeden rahat uyuyabilirsin.

Bu heceden sonra bağıl değilsin,özgürsün... Lanet olsun İsrail diyecek kadar aynısını sana sulandıra sulandıra kullanasım geliyor. Kapatıyorum yarım kalmış ve gitmenle biten aşkın ve şevkin kitabını. İç kitabımı,kitaplığımın en ücra köşesine hapsediyorum. İçimdeki azazizle barıştım sana karşı. Çık yandığın his ve tın yanılmalarımından.Ki yandıkça,yanıldıkça ,anıldıkça, bekledikçe beni de yok ettiğin susma cehenneminden de çık.

Kutsanmışlar azizler arasındasın, peri suretten seni çıkardım, sen de oynaşı güzelliğine tensel zaafiye oldun.

"kırılmak"...bu sözcükten,senli kırıldığım her andan, her sonundan nefret ediyorum...

Kırmamak için söylenmemiş nice gayrimeşru söz kalıyor.Bense meşru olan lainlerimi naylon bir poşete koyarak Pazar sepetine atıyorum.

Sen sustun,sen gittin kırmaları bahane ederek. İki kırık, iki yıkık, iki virane, iki ışısız şokak,iki sayılamayan sayı, iki kavuşamayan ben,iki uzak uzak ve bir tane gelme... İkimiz de "güç" öç, suç, peşindeydik belki de, kırılmış birini sevemeyecek kadar gururlu bir nehir gibi dalgalıydık.Hırçın sızılar sözcelerimizi sözlüğünden atıp atıp bizi gururun oluruna kurban ediyordu. Ederin kadar kadar mı kederin ve sevdan.Sana biçilen anlaştığımız kadar mı ederin.

Birbirimizin kırılğanlığını görmemek için birbirimizden saklansaydık.Umursamalara umur,imkansızlıklara im, vicdani lekeler lal olmayı seçtik mi.İşte sen,işte ben..

Farkımız nerde?

Nerde farkın ?

Hangi meleykenin nurundasın.

Ne çok söyledim sana, ne çok geri çektim seni bu lanetli gelip gitmelerde. Güven duvarıma

Harcını kullandım,aşkınla sıvadım,Bu aşk evi senli üstelik yapılış tarihi de yazılı. Biz de bir küçük evren, kendi kıyameti için amaçsızca,aşksıca, bilinçsizce gelgitler oynuyoruz.Ve biz de bir oyun oynadık senle.Sen gizil inlerden çıkmadın.Hep gizil revaçların vardı.Hainliğime hinlerin,kinlerin, ölçlerin, gizil oyunların hatta oynaşlarını ekledin.Bir yapım eki gibiydi her hatamdan yeni manalar, yeni acılar, yeni gitmeler çıktı.

Ama unutma bir yerde gerçek olmalı, güven olmalı, saklanmış olmalı erdem.Evet, benimden çırılçıplak çıkamadan gittin.Yıkadın gözyaşlarınla, hasretinle,acılarınla ...Örtün ruhsuz üstümü gidişlerinle,tükenmez nefretinle... Sen yerli bir şeytana pabuç örüyorsun benim dışında biri varsa eğer.

Bilincin en kuytu köşelerinde amansız hesap uzuyor, hesap makinesi elimde, sensizlik her anı çarpıyorum her anımla. Sonucu söylemeye gerek var mı? Çok mu merak ediyorsun?

Bir yürek,yüreğimle aynı ahenkte, aynı denklemdeyse sonucu beldir güzelim.

Kelimeler, harfler üzerime üzerimi çiziyor.Yazma değmez bu giden ruhsuz gitmelerin kent afişesini.

Egolarını çoktan yakmıştın karışık duyuların ateşiyle.Üstünde,atlamıştım üst benimle, sensiz genimle, hıncımla, belki bir gelirsın diye de hışımla..
Önyargılarının küllerinden yeni ben arama ki.Ben eskiz bir aşk anıtıyım.Beni güzellere sor, ruhumda heykeli dikelen güzellere sor.Beni gel ta sensizlikten sor.
Kapat gözbebeklerini düşle düşünce arasındaki kağıt öçler viranelerinden.Düşünceni koyver gitsin zamanın kaygan ve hayvan buzlarında.Yaşananlar bir ölü kadar ağır olabilir,yaşanacaklar da bin dünya kadar doldurulmuş bizi bekliyor.Beni kazıya çık,viran ettiğin kalpkentimden. Ya da sen şehrine metro hattı düşerken yarın altından bulursun senli kalıntılarımlı.
Anların Araflarının karmaşasında karmakarışık hazlar derlemiş beni tanı.Bak ilk bakıştığımız gün.
Oysa sevmek gitmekten öteydi bir zamanlar senin için, konuşmaktan çok bana sarılmayı erdem bilen sen değil miydin? Sen değil miydin? Yazdıklarımla avuntular savuran, yerli rüzgarın esintisi.
Bırak ırak gerçeği aramayı... Ki bir gerçek gerçekleriyle diğerlerini lekelemeye, zehirlemeye, hatta sihrini yaymaya akinken. Ruhumda sensiz her geçen derinleşenlerde "Yusuf "çürümekte, Lut nesli yine aykırı hazlarda bağırıp yaşamakta, Musa 'nın asasını Kızıldeniz'de tek başına aradım ; ama senli bir Firavun ile savaşmak zorundayım...Bütün gerçekler ortada,Kur'an, sünnet, her şey gerçekten daha öte de. Bir aşk mesihi olarak gelemem seni çekip kurtarmaya, kendi gelmelerini hazırla. Ki gelirsın de mesiha olmuşsun demek, dünyanın son günü de olsa senle olmak kadar manidar olmayacak sevenler, kavuşamayanlar, ayrılığın ermişleri duyun! !
Bırak geçmişı hesaplı uzak ağaranlarda arama... Çık gün ışığına, aşk kuşağına ve geleceğın renklerini ara ki gökkuşağım oluştu renkli yaşamalarımızı bekliyor yeniden.

Hayrettin Taylan

Ayrılığın Gayrı Meşru Tutkusu

"Sevilenin hatalarını görmez aşk
Sevilmeyenin görüntüsünü bilmez aşk "

Gecenin betimlerinde eriyordu bakışların. Hayali bekleyen bir ruhun sonatına paklanırdı yadın.
Geleceğe kucak açan silinmez bir geçmişin aşk ummanıydım. Beni suların aşkına yazdı algılar ve dalgalar.

-B/ağırma seni eklerdim. Acırdı gün yüzüm.Isıttırdım sensizliği kaldığın günlerin unutulmazlığında.Biraz kendime geçerdim, biraz kendime kalırdım senin için.Ya da ne fark eder ki benim için.

İmkansızlığa gebeydi Meryemi bekleyişlerim. Ben İsa olmuşum yoluna.
Kırk Haramilerim ve Havarilerim var. Kutsi bir uğraşın aşk ermişiyim.
-Senin geçmişin ve yeniden bana gelişin oynuyordu hayalimin sahnesinde.
Rüya gibi değildi. Bilinçaltı zehirlenmesini tümlemiyordu yaşadıklarımız.
-Sen gitmelerin kedisi gibiydin yumak yumak bekleyişlerimle oynuyordun.

Unutulmazlığa gebeydi,gelişe bebekti,aşka çocuğu, tutkuya asil anneydi.Bizi doğuran yarin aşk annesiydi kakalışımız.

Gönlümde yığınak yaptığın hislerin sisleri değer ufkuma.Umuduma savruluyordu güleçlerin. Gülüşüne metelik atıyordum.
-Emekleyen gelişin yolundaydım. Yol ile g/özlem arasında gözleri görmüyordu bekleyişin. Kör ,kor olmuş bakış açısının güvercin uçuşunda seni bekledim halim.

-Düşüyor,döşten düşe yanılgılarım.Ruhum sarsıyor.Depremine dölleniyor canhıraşın.Bitiyorum senden... Eskimez bir yazıtın ortasında seni yazıyor kaderin kaderi.

-Aşka ders veren ilmi bir yanılgının yangınındayım.

"Görünüşe göre aşk iksiri diye bir şey varsa, bunun bir nöroendokrin kokteyli olacağı kesin. İksirin nasıl yapılacağı halen gizemini korumakta belki ama içeriğindeki olası maddeler birer sır değil.

Bolca oksitosin, biraz vazopressin, yeteri miktarda dopamin, hayli feniletilamin, bir tutam endorfin ve ilave seks hormonu baharatları... İşte karşınızda modern bilimin aşk iksiri..."

-Şimdi bu iksirin sessizliğinde hangi bakış beni tümler. Hangi ben aşk olur sana.

-Sızıyor özlemin. Sen sen birikiyor sevda. Sular susar sensizliğe.
Mecburen sana ıslanmanın dudak ucundayım. Öp beni aşkından.
Dokuduğum sevi halısından halimi anla.Nakış nakış aşk işlensin.
Gerçeğine çoğalan bir ömrün son zerresinde seni işlemek görevindeyim.

-İçimde içinin pınarları düğümlenir. Kördüğümelerini sarar kör mecalim.Seni sana bağlayan haklılığın son hecesinde bana gelir özlem yıldızı.Göğünde üşürdü

göğsümün sol yanı. Sağlarını arardı ellerim ve senli sellerim.
Ben haline çarpardı ellerin ve de yellerin. Üşürdüm sen'den.
-Yalancı bir gülümsemenin sunağında yıkanırdı senli umudum.
Şeri katil gibi suratsızlığını her dem vurma aşinalığındayım.
İpini çeken bir cambazın aşk hünerine kapılmadan,sihrini yüreğinde arardım.
-Arardım seni, arardım beni.
Sensizliğe meftun solo, sol yanımdan haykırışımı söylüyor.Duyuyor musun ,dinliyor
musun hala ikimizin can parçasını.
-Düello kendime gelişedir. Ben döndü dünya yerine. Bugün hep gece, hep senli
rüyaların eksenindeyim. Saat senin akrebinde duruyor.
-Yokluğun koro şeklinde.

-Gel meselesi kadar sorun oluyor tarihsel mücadalem.

- Ben söndü... gölgem oyandı senden.
Perde yırtıldı bağrımdan...Seni oynadım bağı yanık y/amaçlarda.
Gelmesen de olur... Ben ile solo seslenişlerde gelen sol yanımda akar.
Ben bitti.Perde açıldı. Sen oynandı sözsüz senaryoda.
-Özlemişim bütün kurgu bundan ibaret cançıgeğim.

Hayrettin Taylan

Ayrılığın Kermesinde Gözyaşlarının Rağbeti

Tıpkı tipini tarif edemediğim leyli gece gibiydin ve aşk düşürdüğün damlalarını saklıyordu katran.

Eğilmiş başaklar gibi sensizliği saklıyordun tanelerin bana bir tanem derken.

Suyu susatan suydun, yüreğimde akarak başka mecralara ıslasıl yaşamlar sunuyordun.

*İçip kanmak, kanıp susamak,susayıp susmak.Dudak uçlarında içmek aşkı.

En kısa anın içinde içinlerini tümlemek içyüzümdeki her kareye.

-Yaşamak seni, istimlakı alınmış ruh arazisi gibi rujuna yakın bir hayat yaşamak.

Yalnız benim yazdığım yalnız doğruluğuna senin inandığın hikayeni okudum.Dahası yaşadığımızın öyküsünü.

...: Hani Haristan'a gitmiştik. Her yer su, arada küçük adalar vardı. Birbirine bağlı otuz dört pınar vardı, ortasında yirmi üç ada vardı.

-Yirmü üçüncü adaya gittiğimizde ananas ağacına kendi asmış ve intihar etmeyi düşünen sarışın bir kız vardı. Hemen ağaca tırmanıp kızı kurtarmıştım.

-Kız, kendine geldiğinde beni kovalamıştı.Elinde bir Hint kılıcı vardı.

*Kaçıp gitmiştim. Yüzen bir adacığa kaçmıştım.Karşımdaydın. Kız da gelmişti.Oturup ağlamıştın.

*Çaresizce ölümü izleyecek gibi tedirgin bakışlarla ağlıyordun.

-Sarışın kız yanıma yaklaştıkça yüzen ada hareketlendi.Yanına kadar yaklaştık.Kız kılıcını bağrıma batırmak istediği sırada arkadan bir taş attın kızın sırtına.Elinde kılıç suya düşmüştü.

-Bir de benim için akıttığın damlaların. Kız uyanmadan tam sana geliyordum ki kız gelip sarıldı.Seni kıskandırmak için öpmeye çalıştı. Çantanda her zaman eksik etmediğin kalın kitabını yakıp kızın üstüne attın.

*Kız beni öpmeye çalışırken sen kitabı yakıp üstüne attı.Kız tutuşmuştu. Ben de aslında.İki anlamda da tutuşmak üzeriydim.

* Kız suya atlamıştı, beni oradan çekip yanına almıştın.Islak mendille dudaklarımı temizleyip defalarca öpmüştün.

...: Öncesini ve sonrasını yalnız ikimiz biliyoruz hatırladın mı Elisya.

*Bir umut ışığının dilinde yeniden kanadım sana.Dilimde eskimize şarkılara sığındım.

-Kendimde mutlu sonla bitten bir film gibi sarıldın.

Sarıldım hayaline.Hasretleri besleyen her şeyin ortasında küçük bir umut olarak kaldım.

Yenilenmiş bir yanılığın ortasında küreni buldum. Güneyime kadar uzandı gölgen.

-Eskimiş kinlerinin kirpileri kiplerini çekti. Birinci tekilde nutkun tutuldu.

-Orada ben varım diye ağlamakla geçtin. Sonra en çok birinci ç'öğulda yanıp kavrulduk doğmamış özlemlere.

*Özlemleri imgelerin derinliğinde utkun amaçlarım derlendi. Ders veren sırların sırtına bindirdin.

-Biz kaderimize yenik düştük,aşkımıza değil. Ben kaderin keder öyküsüne yazılmak için terk edilmiş yalnızlıkların suretine büründün.

*Direnci ufkunu yanışıma teslim etmişti.Hüzünler serkeş olarak gecenin ön belleğinde kalmıştı.

Rağmenler küstü.

-Amalar amalıktan çıktı.

*Keşkeler hayıflanmanın sonunda ağladı.

-Aşk mummyasını çözdü.

*Eridim, ekildim bahtına.

Gözyaşlarının kermesine gittim.En son damlanı aldım, şimdi senin için ağlayacağım gün için saklayacağım.

Hayrettin Taylan

Ayrılığın mevsiminde Senli Karasal İklim

neden tek kelime ile konuşuyorsun

yoğrulmuş bir yalnızlıktan
ıska geçti hayat
kışına katlanan arzu ırmağım
buzuldan hisse aldın hislerinle
oradan uzanmasınız her şeye kail
bulunmanın oluruna
hüznün katlandığı hazanların hasadına
dahası anlatılmazların yaşanmamış yaşlarındayım
bir terk edilme sisliğinde
kurtların aşkı sevdiği
benimse aşkı kaybettiğim hisler bulvarındayım
bir yanımla neonlu arzular sokağı
beni sürekli tuzaklarının yatağına atıyorlar
bir tarafta çok sevdiğim içimin aynası
gitmekalların en gelgitli
en gelgeçli anlarında anılıyor yaşıntım

BEN SENSİZKEN....

İŞİNMAK İÇİN,SEN GİDERKENLERLE İSİNACAM
GÖZLERİNDEN CALDIGIM ATEŞİ GECELERİN AYAZINA YAKTIM....

UYKULARIMI BİR AŞKIIN DİLENCİSİNE VERDİM,
SADAKA DİYE VE GELEN HER GECEYE GÜNAYDIN DEDİM....

BEN SENSİZKEN
BEN DEĞİLİM

Hayrettin Taylan

Ayrılığın Muskası Var Solumda

sen gideli bütün masalları ben yazıyorum
bütün perilere sensizliğin, senli dersini veriyorum
bütün ben'leri tanıdı alemin aşk yüzü
değiştirilmiş bir dünya gibiydim, uydum ay ve şem
bırakılmış bir ada gibiydim, dört yanımda dert denizin
itilmiş bir kaya gibiydim, yar uçurumundaydı h'allerim
kazanılmış bir zafer gibiydim, barışım senle başlardı
sevilmiş bir yaşam pınarı gibiydim, berrak damlalarında
uslanmış bir aslan gibiydim, yüreğinin ormanında
seni sevmiş kendim gibiydim, aşk içre aşk aleminde

2...
aşkın tutulduğu ay ağacındaydı tutuluşum
tutkunun yutulduğu şem gölgesindeydi unutulmuşum
vuslatın kalaylandığı tasalı tastaydı birikmiş umuluşum

ayrılığın muskası var, ayıramadığım benlikte
birlikteliğin kolyesi var, bütün kolları sana akan n'elimde
kendimi bildim bileli/ bilmiyorum sensizliği
kendimi buldum bulalı / aramıyorum seni
3...

alışılamamış bir varyantın yar bantıydın
yaramdan beslenenleri sarıyordun kinlerinle
ay'ın şifrelerini sunardın " suna " kaderinle
şem , nazlarını eritirdin bahtımın kaviyle
imkansızlığım veziri yapıp vizörler sunardın uzaklarına
çaresizliğin çarı olup yakınsak aynalar sererdim yoluna
yoluma dizilmiş yıldızların senli yaşamıydın özlemler arınmasında
bendin, aşktın, gidemeyen gidendin benden

4..
bağışlanmanın bulaştırmasında hasta oldu hayallerim sana
kucaklaşmanın kökünde dal verdi bir günler
mutluluk atlasına rengini veren kavuşmanın kaderindeydi her şeyim
en güzel rastlantısın mahşerimle gitsen de
bu yüzden gelgitlerim aşka mumya, damlaların uyanıştır kendimle

Hayrettin Taylan

Ayrılığın Uçurumundan Yeniden Kavuşma Zaferi

uçurumdan uçkunlara kitap oldu dileklerim
ivensi uykusundan uyanan ruhum
anlara çarparak kalmana kani oldular
gökkuşağının affına sığınan umutlarım

unutulmazların beşiğinde sallanıyorum
her sevmeyen güzel sallıyor bebedeksi sevdami
affetme sandalımı sallıyorum gözyaşı göletine
huzuruna hüznün güllerini yolluyorum
ağlamamak şarkısını söylüyorsun yalnızlık sarkacıma
sırlarını evrenin evlenmesel gecesinde kaybeden son gül gibisin
kucaklaştığım gerçeğe akarken gönlüm
sen orda kıpkızıllarıma kızılötesi sevmelerle açıldın
çilesini sevmekte bulan bülbülün den halindeyim
kaderin adıllarına adandım
kaçışlarıma yeni sözcükler ekledi
kendimden kopalı senden koşalı çok oldu
kadrolu ve bordosu sevginden destekli
kamusal bir yüreğin süzülmüşü ve üzölmüşü
öfkemin sayacını döndüren gidişini
dahası sanrılı hatalarını anlayan son feylesofum
bulutlar ısmarladım kaşarlı bir üzüntünden sana
yarın yağmur günü
sakın ağlama bir daha
bu dünyanın en özel öznesinin yüklemi bensem
bu aşkın cümlesi mutluluğun aynası pıtırıcık

Hayrettin Taylan

Ayrılığına Devrik Bekleyiş

Ayrılığı şimdi daha iyi görüyorum
Bir şiir gibi geçti günler burada
Sonrası zaten sonradır, bir sona doğru
Son basamağa inerken, inledi heyecan canları
Her basamağı bir zaman gibi
An gibi
Anılmamak gibi
Gitmemekle gitmek arasındaki gitmek gibi
Okudukça yaşadıkça indik aşağı
Ta aşk aşağı
Sivri bir tepeye doğru beraber yürümeye
Karar kılındı gönül bağımızda, bağımlılığımızda
Elvedacaya veda
Sana veda
Yeni aşka veda
Gitmelere hediye olsun gidişin
Git ki
Ben gitmeden senin gittiğin gitmelere

Hayrettin Taylan

Ayrılığına nihavent çalıyor

ayrılığına nihavent çalıyor
bir hazan güzelliği kaçıyor güzelliğine
szlmş hisler tek tek dökülüyor
his in his in diye
vazgeçilmiş yaşamların vazosundaki iek gibisin
Sevdiğim sevmediğinsin
adanmamışlığın en hznbaz yerinde
vazo kırıldı bir kere
ben ayrılıkçı sevdanın hep ayrılanı
sense hep tutunmaya tutuldun
kaldın orda
gidişin sultanı olarak kal dedim
sense hep ardımda gölgelenen kr Leyla oldun
ben gitmelerin Ferhadı
İzmir `i deldim
Körfezde kirlendi vicdanım
Günah defterimi orda yaktım
Ben beni orda denize dkemededen geldim sana
İşgal edilmiş arzuların ordusu benimdi
Bu yüzden yenildim gecelerine
Akan sularına
Sonrası sonradır
Ben hep gitmişliğın gazisi
Ne güzelliğin
Ne özelliğin eksikti
Anla ben yaşanmışlığın anlık Ferhat'ı
ayrılığına nihavent çalıyor
bu gidişimin son anı

Hayrettin Taylan

Ayrılık Binlerce Hüzne Gebeymiş Kumruzen

-Aşk meğer bakir değilmiş, doğurkan çocukları varmış.

Yarınlar dağıtan yârin hamalıyım. Sensizliği taşıyor, senli düşleri yaşıyorum.

Mağlup odalarında saklı hüznümlerimi siliyorum. Damlalarınla ıslattığın vicdanımın vadilerinden geçerek üst benliğimde biriken kimlik tortularını mutlak gerçeğin ummanında yıkamaya gidiyorum.

-Bakir huylarımın sahiline vuracak yüzünün şavkı.Hayıflanışı kendine kafiyeyle güzel yarınların sesinde yine kalacağım, yine akacağım sana.

-Özleyişlerin buhurları değişiyor sol yanımda bulutuna.Aşk yağmurları başlıyor.Sen sıranla ıslak bir gelin gibi ıslanıyorsun...Duvağın düşüyor düşlerime.Alıp yar başımın üstüne koyuyorum.

*Bakir olmayan tek şey ayrılıktı. Ayrılık binlerce hüzne gebeymiş, gidince anladım. Bunca acılı çocuğun babası olarak, öksüzlüğün öksüzlüğünü yaşayan okültistim. Görünenin arkasındaki görünmeyinin etkisini anlamak için

Okült düşlere sarılır. Okültizmin esas konusu insanda ve evrende işlemekte olan temel yasa ve prensiplerin araştırılıp incelenmesidir.

Bu algı bizi gizli bilimlere götürür.Oysa sevgilim mutlak gerçeğin özü kutsi kitapta özetlenmiştir.

-Şimdi sensizliğin gizli ilimlerinde, kendimi görmeyişin sırlarında surlarım yücelir. İçindeki Çin neden gittikçe büyümekte. Tek derdin ben değil miyim yoksa.

Alınmda, içi alınmış alınganlıklar var. Alın yazımı yazın diyor alın yazım. Alınmış, biçilmiş, dışlanmış, kırılmış bir can çiçeğinin dalı gibi tutundun gövdeme.

İnciden işlenmiş yüreğinin incinmesini arayan Araflar kavmiyim.

Hangi aradayım, hangi darlığın direnciyim.Hangi benliğime kafiyeyle sesler yaşadım bilemiyorum.

-Yalnız senin nefes aldığın, yalnız senin nefsinle hevesimi yıkadığım algılar şehriyim.

Yediverenlerin yaveriyim.Sulak gözlerinin maşeriyim. Ne desen boşuna deme Kumruzen.

Yalnızlığın, ölümsüzlüğün cefasını sırtımda taşıtır. Sensizliğin,hüzünlerin pandomimi ...Nemli gözlerimden okunur sessiz, sensiz yaşadıklarım.

-Kendimi oynamanın rolü bitmiyor. Ben oynuyor, egolar sahneden kaçıyor. Her erkek biraz ego, biraz haz, biraz ankeş...

-Eğitilmemiş beyni olan ve bilinçaltı filtresi kirletilmiş, bazı haklar kendisine sunulmuş, küçükken güdülenmiş, egolarına sponsor amaçlar bulunmuş, özgür ve bir o kadar bağımlı erkeklerin yaşadığı toplumun bilinçli aynasında olsam yan etkisi beni de buluyor Kumruzen.

-Aslında suçluluk psikolojisi yada dışlanmışlık da değil.Veya kadının ikincil rolünde baki kalmasının getirdiği zorluklardır.

-Kadıdır erkeğin mayasını bozan ya da yücelten. Şimdi farklı egolarla,algısı bozulmuş farklı yaşam desenleriyle yüreği süslenmiş toplumsal baskının çizdiği bu karakter atlasında senin için bilinçli bir mavi olsam anlar mısın bendeki sonsuzluğu.

-Sularıma kadar kaderini ıslatır mısın? Güven denizinde yüzen berrak aşkların

yunusu olsam kulaç atar mısın sevdanın sonsuzluğuna doğru.

-Tanıdık bir ses gibi eklenir misin güzel sohbetlerimize. Berrak bir sızı toplar beni. Bir geliş senfonisinde çalınır amacım.Vebalimin kıyısından akar senli demler.

-Özlem şefinle başlar ilk sözlerinden bestelenen şarkılar.Bir benlik konseri başlar.

- T'arifsiz bir heyecan sarar beni.Beklemenin finali oynanır hiç oynanmış bir filmde.Galasına gelen gamların kokteylde beni görür, güleç bir yüz olur, yüzümdeki neşenin hatırı kalır bilesin Kumruzen

Hayrettin Taylan

Ayrılık Suyun Yırtılması

E tekraru gitme
Sular yırtıldı yüreğimde
kaçışlara açma kapını.
bir sonsuzluk sonsözünde
önsözüm henüz yazılmadı ayrılığına
suçlu olma finalimde mutsuz atıflar kazandın
ama gitme
ruhuma bakmayı unuttum
süreçlerin süreğen halinde anıldım
dün ile günümün arasında hep sensiz yarınlardayım
sonu gelen anlara atıldım
atık bir arzunun bitişinde rastladın bana
bu kez git
bu kez de git
hep git
hep gitmeyi hak ettin

. şimdi ne varsa hayatımda,
hepsi sana dair, arkaikler
hepsi sen. Buzulu
üzülmelerin sonbaharında harlandı harmani arzularım
gidilmenin suyu yamalandı
akışın eski yakışın canözüm oldu
özüme özetlendi son bakışın
bu sefer ki gidişin gitmeye benziyor
bunu nasıl kabul edecek mecnun halim
hangi suçlu hissin sisliğinde bulutlanacaksın
iki yerli sevda suçundan yargılanıyor
affetmek ile baht arasında mutlu olma gelgitimiz var
sen içsel üçlemenin son tortusunda azazil sevdadasın
bense hesapsız umutların süzgecinde sızlanıyorum

bu kez git
bu kez de git
hep git
hep gitmeyi hak ettin
sular yırtıldı yüreğimde
yamaladı damlalar ayrılığını
tutuluşlu buharlara ısmarlandın
hani bir gün yağmur gibi yağarsın dünyama
bu umutla yaşıyorum bu da imkansızlığın imanı gibi

Hayrettin Taylan

Ayserbegime Gelen Suçlu Güzel

akan ırmak bana ait olmadıktan sonra..
onu da satarım
bir parça huzura..
satılmış her isteğin esiri olma
huzuru bir dirhem şükürde ara
zeyklerinden bal yapsın sevda arıları
sıgamamışlıktan esaretten değil bu yalpalanış..
sevda arılarıyla küsüm
yüzüme bakmıyorlar artık..
yüzüme..
arzularının buzulları aysberge kaçışsa
bakılacak ve akılacak ilgilere ak
ilgi isteyen bir yüreğe sahip olmadıktan sonra..
işte ilgi gösterecek sevda şovmeninin olmalı

meraksız ve uzak bir gönlüm var,
oyun oynamaya gucum yok.
hicim ben anlayacağın
senin için hicim
olmayan olmamış bir hiç

Hayrettin Taylan

Ayşem Türküsüdür Ömrüm

Türkülerle Aşkın Terapik Hali-1

"Ayşe dedim adına
Doyamadım dadına
A gız seni geçirsem
(Gülüm can Ayşe'm)
Annene inadına"

Bu aşka uyumsuz sessiz harflerde sessizce dinledim kendimi. Bir türkü gibi çalınıyorsa ömrümde. Hep kavuştaklarını sevdim. Belki kavuşmalarımızı anlatır diye.

Sazların açtığı dehlizlerinde utulmak da var. Bağlayışımı hangi bağlama anlar ki? Tel tel akordunu bozmadan bu sevi acısını hangi sözler unutturur.

Unutulmuş sürekle olan bu yüreğin avına gelen hangi selvi boylu , boyumun ölçüsünü alır. Hangi güzel pınar başında baştan çıkarır beni.

Bu yaşanan yangını hangi güzel gözyaşlarıyla söndürür can çiçeğim.

-Vicdanımın yağmurlarında ıslanan dünyanda yok olmak istemiyorum. Her harede başka kıvılcımlar ruhuna kül eder, aşkına kul eder beni.

-Ezelimsin.

-Unutamadığımsın.

"Aman Ayşem mor menekşem
Dağlar başı duman Ayşem
İndim Ankara çöllere
Geleceğim güman Ayşem"

Geleceğim elimde al mendilimle, gönlümde bal dilimle, umudumda sal ruhumla.

-Önce kendime geleceğim, önce kendimi eleyeceğim elemin süzgecinden, can kırıklarının zerrelere. Önceden önceye gideceğim. Mor menekşelerin solması, Çankırı kavunu çürümesi, bağrındaki salkımlardan tane tane yemeye geleceğim.

- Neşet Ertaş ile dil dile , saz saza, söz söze seni çalacağız. Titreyecek can telin. Kopacaksın benden. Sus, beni yazma, bensizliği yazma. Başındaki yazmalarının deseni kadar şekilleneceğim sana.

-Susmak yok, aşka devam.

Gül uçurumlarında açılan çiçeklerinin bahçıvanı olacağım. Seni ekip sevdamızın hasılatını bekleyeceğim kaderden. Başka alemler bana göre değilmiş. Başka güzellerin sazıyla oynamak bana göre değilmiş. Oynamayı zaten çok bilmiyorum. Çayda çıra dışında yoktur benim marifetim. Çayın varsa, çiran varsa, beni seven yüreğin varsa, yakamozların alkışa hazırsa geleyim gün yüzünde oynamaya.

- Biraz da beni izle, birkaç figür kap sana olan oynaşım. Bire bir eriyişimin adımlarını say.

"

Sen gittin gideli duramıyorum
Utanıp bir haber soramıyorum
Senden başkasını göremiyorum
Kavruldum aşkınla gelsene Ayşem"

Böğrüne acılarını almamışsın ,sözlerine türkülerimi almamışsın. Kendine kar ettiğin gidişlerin gemisindesin. Gemlerin vuruyor seni.

-Yaşanmışlığın taşındasın, ayrılığın yaşındasın ıslanmışlığın manisindesin.Kalbin benim için atmıyor.Kalbin beni çalmıyor hayata.

Türkümüzü unutmuş olmalısın ki sazin bağrında çalınıyor.

- Yol,ayrılığın çakıllarını döşememiş yoluna. Onun yerine kelimeler dizdim, şiirler ve öyküler dizdim.Okumak kadar hatırlanmak. Yolunda hatırlanacak çok ima var.

-Ay hecelerinde çözümsüzlüğün bağbozumu.Neyin çalınıyor biten benden. Son salkımlar da toplandı. Gayrı tane tane yoksun.

Oysa

"Güzelliğin mahallenin dilinde
Her hüner vardır senin elinde
Kollarım mutluluk arar belinde
Dudağından bir kor versene Ayşem"

-

"Bir öpücük istesem annen baban hayrına ..." Benim yakılışıma adresiz cevap olur mu? İsimsiz gidişlerine tanım olur mu? Öylesi kalıplara anı olur mu?

-Mevsimlerinde hüznün hala neden kara kışı yaşıyor ve beni de üşütüyor can yaraların. Oysa senle hep yazları yaşadık,hep yaz gibi hasat üstüne hasat rekoru kırdı yaşadıklarımız.

-Şimdi sen hangi tohumuz beklesin nadasında filiz olmaya meyillisin. Sevgimizin sıralı odasında senli benli pestil oluşu hatırla. Pestilimiz çıkarcasına yaşadığımız masal arası güncelerin fotojenik demlerini unutma ?

-Kaybolmuş kayıplarımı ararken, ardan ve senden öte sakilerin meylerinde süzülmemeye bakma ...

- Benim arzu şarabımı içmeye meyil Frenk selvilerin salvolarına dayanacak gücüm ya da elektriğim yok.

-Slav özelemlerin sarı suçlarında beni arama. Ben bilinmeyenlerin birinde bilindim belki .Belki bilinmez dediklerimin farksızlığında ar depremi yaşadım. Fay hatlarım huy hatlarımdan sensiz ,can süzülüşleri sunmuş olabilir.

- Benim huyum boyumu geçti. Oysa huyumla, ruhumla sana özdeş bir güneşin aşk ışığıydım.

-Yüküm türeyen yüreğine yakın. Omzumda senin sevdam isteyerek, yorularak,yakılarak seni taşıyorum.

"Sensiz yaşamamanın tadı olur mu
Şair,sana sarılmadan ölür mü
Bu güzellik sonsuza dek kalır mı
Uzatıp kolların sarsana Ayşem"

-

Kolların yok sevdalar tararken beni. Yaralıyım, kanıyor sen halim yoksun.

- Bu tutkunun nabzında nazım nazım işvelerinle akıp gidiyorsun.

Sevgiyle çarpıldığım başka alemlerin yanırlarında seni gördüm, seni yaşadım hare hare.

Paralandı asırlık bekleyişlerin bekri özelemleri. Sömürme beni dedi aşk ve hayaller. Hayat size sunulan huzur sunağıdır. Biraz da kendin için yaşa türkülü hayatları.

- Halay çek sevdasız düğünlerde.O gelmez,o seni istemez.

Biraz boşuna oyna şair.Biraz da hoşuma oyna.

-Suskulu bir vuslatın saatiyim.Saat beni tam senden geçiyor. Ve durmuş olmalı bu saat. Hep gittiğin günün saati duruyor, hep gittiğin anın yönüne dönüyor yelkovan. Hep sen çını ...

-Düşlerine arınarak ölümsüzlüğü boyadım gözlerinde. Sözlerine tutunarak hep vazgeçmezliği besteledim kavuşmaların kavuştuklarında.

- Yaşamaktır aşktır diye yaşam oldum sevgimize. Halim ile lalim arasında dilin çözer, sözlerin yazar son türküyü.

" Benim aşkım uymaz her saza
Henüz dinlemedin benden türküler"

Kendi merdanemiz dönüyor dün ile dünya arasında.Gergefine aldığıın gri vakaların valisiyim. Bu el ilini yönetmek yerine , seni başka elden kurtarma mavisindeyim.

- Bu yüzden beni koma kalbinde.

Bu unutulmazlığın imparatorluğunda unutamayan " Çar " ben Unutan " Çariçe " sen.

Çare nerde?

Çıra nerde?

Çerağ nerde?

- Büyüt yüreğimizi, büyüsün ninnileri özleyen aşk bebeği.

-Sağ sevdayı mutluluk memesinden. Berraklarında ısla beni.

Vazgeçilmez tutkuyu tutuşturarak yürek yangınlarımızda yitirilmiş her ne varsa nefes alsın bizimle.

'eyvah'ları mırıldamadan keşke'lerin ezberini bozarak kalbinde hayat bulduğum can yaşamlara sunalım yeniden yaşamayı

"Neyim varsa bölüşürüm sen hariç
Kalbim sana bardak olsun doldur iç
Ben ellere verir miyim seni hiç
Benim olmak zorundasın sen Ayşem"

Hayrettin Taylan

Ayşemm

Ayşemm/Ay Şemi Eritirken
-İbrahim Tatlıses Aşka Arabesk Terapiler-6

"Aysem Aysem benim güzel Aysem
Ümidim hasretim her şeyimsin Aysem
İçimde hasretin seli deli eder beni deli
Çok özledim görmeyeli döneceğim bir gün geri
Aysem Aysem benim güzel Aysem
Ümidim hasretim her şeyimsin Aysem "

-Alelacele öylesineydi gidişin.Bahtına kurşunlar sıkı sıkı hem kendini hem beni vurdun.
-Kozasını parçalayan ipek böceğinin ipekli yollarından karanlığa nazire girdapların yalnızlık çullarına attın.
Çulsuz bir yalnızlığı zengin sevdaya tercih etme mecburlarına kızamadım. Evet, gidişin kutsal kitap gibi doğru algılanabilirdi; ama ne sen meleksin, ne de ben peygamber.
-Erkek melek gibi kusursuz bir kadın arar, kadın peygamber gibi erkek arama düşünden düşmeli.Devir değişti, genetik atlasın renkleri değişti.Hormonel zehirlenmeyi yaşayan modern spritüellerin çıkmazındayız. Biraz ben, biraz sen, biraz yaşamın değişenleri sürükledi yabani yaşamın kucağına.
- Bir labirentin içinde kendi zikzaklarına zayi olan nesildaşız.
Şevmenin hazzını aşkın nazını yaşama güdüsünde ritüeller değişti.
Öylesi akışın duruşu durulaniyor yaşamsallarımızda.
-Boş vermişliğin boşluğunda kendi hoşluklarımıza huşu oluyoruz.
Anlık oluyoruz. Yaşam koçumuz suluk yerine anlık demler sunuyor.
-Ömrü öyle karışık,hüzne ardışık hataların sığıntılarına sunuyoruz.
İşte modernitenin bize sunduğu melankolinin son kolisinde sen çıktın. Sevgi simyamı melek sandığım kalbinde buldum. Başkalaştım seninle.Aşka büyükler yaşadım.Ömrümün en güzel basamağında işte bu demlik masalların haz perisi beni senden çaldı.
-Günahın Kuzey kutbunda penguenlerimle oynadı keder.Senin suçun yoktu kutbun en arzulu ucunda. Buz dağlarına çarpa çarpa düştüm sensiz bir geceden. Kanadım, yaşadım, öldüm ama senle değil.
-Kirlenmiş bir Mecnun gibi sevda ummanına geldim. Nemli gözlerle baktın.Benim neyim eksikti ki.
-Evet, neyin eksikti bu hüznü çalmaya. Bu gidişi seslendirmeye.Bu senden kaçışta inlemeye.
Ney eksikti.İnleyişlerini sesli söyle Elisyâ.

"Zannetme aşkın yavaşlar
Bu sevda biterken başlar
Duysun bunu dağlar taşlar
Yok böyle ölümsüz aşklar "

En vazgeçilmeze banmak senin sevgini.Böyle kalmak istedim.Sen gideli
Umudu yılanların iğne ucunda aradım. Bir belayı ısırsın diye.Beni sana getiren

aşkın kanat ucunda beyazların ve damlaların hala senli güleçle duruyor.

-Diyetin çok kilo verdi.Ömrümden seller aktı.Çarpıla çarpıla,ağlaya ağlaya seni istedim.Sense gidişin okyanusuydun. Çaresizliğini mavi dalgalara emanet etmişsin. Beyazların yanında ayazların da açık sahilde. Okyanus akıntılı; çünkü onu göz yaşların hep besledi.

-İçinde yaşayan Yunus'un taviyım.Bana bıraktığın tavada pişiyor aşk.Sınanmak için değil, sensizliği de kaydattım her gece. Pişmiyor sensizlik.Ben piştim,hatta senli güzelliklerin pişmaniyesi olup adına tat oldum.

-Gidişin kalışıma Candaş.

Gel de şimdi kalma bu aşkın mahzeninde.

Gel de pişme bu ayşe tarlasında.Umudum sırik olmuş, ayşenin yeşillenmesine sarılmalık.

-Sarmaladıkça büyüyor senli hasatlarım.Gelişine büyüyor ayşe.

Gayrı senden başka güzeller de var.Mesela sizi tümleyen

Biber, domates, patlıcan ayşe... Ben en çok ayşeyi sevdim. Bir yaz tadıdır ayşe.

Yeşil yeşil bir ada tatken şimdi bu sebze gönlümün kabından nasıl çıkarayım seni.

"Aysem Aysem benim güzel Aysem

Ümidim hasretim her şeyimsin Aysem

İçimde hasretin seli deli eder beni deli

Çok özledim görmeyeli döneceğim bir gün geri

Aysem Aysem benim güzel Aysem

Ümidim hasretim her şeyimsin Aysem "

Bende kalışı uzatan sözlerin var kitapsız yaşadığım sen kütüphanesinde. Gözlerinin cilt cilt anlatıkları var.Her bakışında binlerce mananın olduğu sukutu dile getiren demlerin vardı.

Bu gitmelere bulanmış yazgının silgisi olamazsın. Yüreğindeki acılarını süngerini de çıkar. Sil geçmişi, sil bensizliği.

-Devrik bir yaşamın orta kıtasında yeniden inkar edilmez aşkımıza sunak olmalısın. Susamışım, doya doya içeceğim bir pınar olup kanyonlarımda akmalısın.

-Öylece içmeliyim seni aşktan önce ve sonra.

İçimde yağmurlarını çağıran damlaların artı. Ve şimdi nadaslarıma yağma zamanın.Damla damla seven gözünden inmeli aşk susadıklarıma.

-Mecnun-ı sadık benim, Leyla söyledi Elisya. Onları çaresizlikler bir araya getirememişti.Bizimkisi bize iç içe öyküler sarmalından kani.

-Bu yüzden ay şemi eritirken gecelerim hecelerini harf harf aşkımızın defterine yazarken gemlemezlik edemezsin Elisya.

Hayrettin Taylan

Ayşenur

sevgi küpü biricik öğrencime ithaf....

Akan gönlün tahtında oturan gülün kızıl haline taranıyordu dünya
Yüreğimize,sevgi suları taşıyan ilmi merdivenler uzanıyordu sevginden
Şehrine gelen dostluk ermişiyim,ruhunun suyundan bir tas sun bitsin yaslarım
Eskimiz senli mevsim, yazlara alıştır, kara yazgıları sil derin defterden
Nehirli gözyaşlarını yöneltme isimsiz kalışlara akıver sevgilere
Umutlar açsın gül yüzünde, gülücüklerin sallandırsın ilgi bayrağını
Ruhunun fırçalarında unutulmaz anların resmi anlatsın sevgi sonsuzluğunu

Hayrettin Taylan

Azası olduğun eza ve hüzün köyünün muhtarı değilim

Yalnızlığın kükürdü siniyor.İslime verilmiş teslim gibiyim.İçimdeki kurtları öldürüyor bu teslimiyet sıcakını.

Umudun hudutsuzluğu bitiyor. Sinirin sınırına döşenmiş mayınlar var.Sen düştün öte bir sınırdasın.M'ayınların var Elif olduğun mistik sevilere. Elif ,lam, mim üçlemesinde kendimle tanışma rüyası beliriyor.

-Bir rüya ile sana geldim.Rüya gibi yaşıyor, bekliyor, görüyorum seni.
Sevmenin beyazından geçerek matemlere matematik yaptırmıyorum.

...Peşindeki peşinatlığımla geliyorum.Sosyolojik pejmürdeler peşimde.

Psiko-sosyal kulvarda kula kul olanların gölgesi var.Sülüklerin emrinde vakiler artıyor.

-Çıkarın boyasıyla aşkı da doyumsuzluğa teslim ediyorlar.

Oysa hayalimde esen yellerin sahibisin.Tutkular eseriz. Sevginin tohumuyuz gönlümüze.Bir dirhem kötü niyet bile yok.

Sevdadan kalanların tortusunda birikiyor bilincin açık amaçları.Sanrıları temizliyor kendine tanrıcılık oynayan nefsi müdafaayı kaybedenler.

-Hazların şiirinde ehli keyfe zengin kafiye oluyor kendini kaybediş. Sarılmanın sarmal uyağında uykusu kaçır gerçekliğin.

-Mesnevi gibi sonsuz dizeler ancak bizi paklar. Seni anlatarak yaşamının Hamse sahibiyim.Hasbilerim seninle arttı. Sen sözsüz roman gibi yüreğimde okundukça hasımlarımın hıştırsız kinleri esti.

Ç/ağlayan bir nehrin nedimiyim. Köpüklerimle yıkanan sevgilerin var.Ç'ağrımı sessiz düşlere alan sendin. Çok sesli bir bağlanıştı şarkılar susarken, damlalar üşenirken aba telime değmeye.Sen uslu bir kelebeğin kozasındaydın. Kozayı bilmeyen tırtıl gibiydim.Kelebek olacağım ocakta aşkın gün'eşine teslim olma gözüydüm.

S'inerken Yusufi kuytulara,Zeliha düşlerin aklardı beni. Renklerin , seslerin, senli sevgilerin peşindeydim.

Y'ârsızlığın meclisinde saki değil de dilbazlık yapan güncül perilere sığınışım yok.

-İsmin yürek hizana yazılmıştır.Hiç kimse huyunun boy hizasına getiremez. Sen rahat ol.

-Maveralarım mecralarımdadır. Mecruhlarımın ruhu akar.Beni sana buldurur içsel sözleniş.

Tedarik közleri var bağrımnda.Sen aşka kebab olmayı sevap saydın. Bense acılı bir Adana kadar dimağına yakın yardeyim.

Sevmek mesai yapıyor.Bir ömür vardiyasındayım.Yeşil gözlerinin neminde bulutlara ders veriyorum.

-Nemli bulutlara:

-Onun damlalarını benden saklayın.Ben varken damlaları ancak sevinç için düşsün.Onun ağlaması, dünyanın ağlatılmasına özdeş.Bu yüzden içim kurakken onun damlalarını saklayın benden dedim.

Nemli bulut:

-Sen ne diyorsun insanlık..

Kadının katığıdır ağlamak.Katıksız yaşam yemeği olur mu? Bırak o ağlasın.

Bırak damla damla temizlesin yüreği.Her damla huzuru paklar.Her damla mutluluğun mutsu akışıdır.

Bırak ağlasın, keyfi değil ağlamak.

Kimse keyfinde ağlamaz.Bu yüzden dünyada her şeyin partisi yapılır, ağlamak partisi olmaz.

*s' u s u y o r u m.

Susuyorum ki gönül verme pınarımız aksın.Susuyorum ki susamışlık testisini doldurmaya gelsin.Salina salına yanıma gelişinin resmi tuvalindeyim.

-Devletin zimmetli eşyası gibi korunmalıdır gönlün.Bu yüzden kanunlarla değil anacıl yasalarla dahası yaslarla korunuyorsun.

-İşte dilim damağım bu yüzden koruyor.Hak etmediğin

Azası olduğun eza ve hüznün köyünün muhtarı değilim. Babam da muhtar değil. Bu yüzden seni mutlukente taşımaya gelen Köroğluyum.

İsmim yeter bu aşka Şulenar.

Hayrettin Taylan

Azrail ,Aşkın Canını Almayı Bilmez Dilnaz.

-Bu Yüzden benden ölemezsin

Sancılı bir kalışın kısa metrajlı damlaları akar kor yüreğime. Su ile ateşin ince ince bende neticelenmesi görülüyor.

-Bırakılmış günlerin kitabındayım.Söz ile g/özün arasında nefes almaya kadim oldum. Medeni bir halin çekimde bakir ve bekar sensizliği yazdım. Din hanesine de kitapsız yazdım seni.

- Eğlenmeden önceki soyadı neydi.

- Mislina dedim yar.Güzellere güzellik dersi veren asli,usli, hisli, fevкли bir güzelin ruh destanıydı yani.

Suyun zehire karışması gibi karışık bir kimlik yapıştı dünyama.

-Yalnızlığımı astım b/oynuma. Ben gidiyorum sen kal fahişelerinle.

-Ben Leyla neslinden, ben Şirin şerbetinden, ben Aslı asilliğinden, ben Arzu halinden aşka, tutkuya,seviler, güvenlere, bir ömür seni ütülemeye sıcak aşk kadınıydım.

-Sen bu Mislina' yı gayyalarına attın. Şimdi git güzel fahişelerinle mutlu kal Mecnun kopyası. Bende müsvetten yok gayrı.

-Sus sevgili sus...Cennetinden kovdun doğru. Kevserlerinden kestini doğru. Beni güzeller pınarına atıp gitmek reva mı?

-Bu kirlenmiş maşuğu pişmanlık leğeninde yıkasaydın, durulasaydın, sarsaydın, saçlarını efil efil estirseydin olmaz mıydı.

- Leyla gittin mi hemen? Şirin öldü mü hemen? Arzu kaçtı mı hemen? Hani benziyordun onlara, hani yüreğini büyük güzeller cennetinde yıkamıştın.

- Evet şeytan ile yola çıktığım nefsi gecelerin raksında mazimizin duvarına kirli yazılar yazgılar yazmış olabilirim.

-Bir suçun psiko-sosyal denkeleminde ruh mühendisliği yapmıyorum

Sisli kaderin hislerinde vicdani sızılarım depreşir. Seni benden kurutan gitmelerin dersindeyim. Rabbime asi olamam. Bu dersten, bu senden kalmanın hesabını acılarımla ödedim. Vicdan değirmeninde öğütüldüm, ufalandım,uslandım, sabır taşına seni yazdım,tutundum tutkulara...

- Yatalak bir yarin olsun benim yerime. Bir ahın sismiklerinde kendine hiç gelmeyen içsel titreşimlerin olsun.

-Başka yataklara sereceğin teninde çıban çıksın. Benim dışımda

Kim yüzüne bakmışsa yüzü Olsun.

- Yalandı bu ahlak, benden bunları saymamı bekleme. Kıyamam ben sana. Bu sözlerle yürek kitabımda yer yok.

-Matem; beni sana yar etmemiş olabilir.Kader senli yeşillerimi kurutmuş olabilir.Hüznün depremlerinde can evim yıkılmış olabilir ; ama ben böyle bahtı yakan cümleler kurumam.

Zifirlerini sakla gecelerimden. Duam kadar içselsin sevgili.

Uyuduğun, nefesini verdiğin, kokunu, aşkını, benimi verdiğin yastığın mezar taşına benziyor olabilir; ama yatağımızı asla morga çevirmem sevgili. Orda sıcaklığınla uyuyorum her gece. Annesini özleyen bir bebek gibi, babasını özleyen bir çocuk gibi, hani bir gün gelir kalırsın sığımda. Hanilerle , faniler arasındayım. Susmak bilmiyor mecalim.

-

Farksızlığına gömülüyor melankolik haykırışlarım. Beni sana sobeliyor vakitsiz

kaçışlar.

- Gidişin gelişine gelin olsun diye "reenkarnasyona " bağdaş kurmuş gibiyim. Yeniden benim olmanın nosyonlarındayım. Bağım ile bağlarım arasın bağıl saplantılarım sana düğüm düğüm.

-Düğümünden çıkıp düğüne giden kördüğümün dümeniylim. Denizsiz yoluna Fatih olmuşum.

-Birinci Fethini kazandım.Şimdi hiç fethedilemeyen ünlü kent Mecnani gibi seni fethetmeye gelecek Aşıkkettin'im.

-Eros Amca, amaçlarımı çalmış helalinden. Yusuf celalimi kaçırmış Züleyha sarayından. Yalnız Belkıs benimle.Yadıma sensizliğin sarayı yaptı. Adımı bahtının egzotik kapısına yazdı.

Eros Amca,arzularımı çalamadı senli gecelerden. Dahası Eros öldü, Ben New-Eros...Azrail biten aşktan anlamaz Dilnaz,o yüzden benden ölmedin . O yüzden makberin yok yüreğimde.

T/acını takarak yeniden gelmesin gül kentime. Sana senli bir cennetten bir mahşer kurdum. Tek hesabım senden öte bir sen'e dir Dilnaz.

Hayrettin Taylan

B-ekler

Kendi-aşkından ta ötede azad değil-sen...

Bir mülteci-sindir yaşamın orta yerinde...

Bana da yasak, şehre de yasak...

Bir yalnız-salıncağındadır...

Aşk Leyla ise insan...

Hep Mecnundur....

B-ekler..

Hayrettin Taylan

B-iraktığın Yerden Alıyorum

B-IRAKTIĞIN YERDEN ALIYORUM...

açtım sana kapadığım parantezimi

Yaşanmamışlık parantezindeydin, özlemin tel örgülü setlerine pamuksu gelişlerin sürtündü... yumak yumak birikti oracıkta...

Parantez içlerinde tüm içlenişlerimi alıyorum.Eş anlamlı sevmelerimizden sana ayna üretiyor kalakalış...

Komşu tırnaklarda çoğalıyor hayatlar. Ve aşkla şakalaşan kırmızı noktalar.Kırmızı hesaplar arasına K-esişen parantezlerde 'şenlikli' bir türküyeye dönüşüyor paydasız paylaşmaklar..

Anlamsız oynaşılarda anlam içre anlamlar çıkıyor Nice kavurgan tümcelerimden...

Ha bir de diyorum ham sitemlerim var arpa boyu yol alamadığım sensizlik yokuşlarda.

Şöyle bir gerçek salatası olsan, bir bahar günü yesem seni usumun balkonlarında.

Şimdi mi sipariş edilmiş baş başaları özetleyen hayallerime bir sen çarptı. Tutuksuz yargılanıyorum tutkularında...Alın beni içeri alın.Kalbini çaldım onun.Alın Yusuf'un yanına... Ki o Züleyha ise gelir bulur ve affeder.

Şimdilik susmalarımın kurnası bozuldu,çarpılıyorum sürekli sana.Sensizliği göremedim kusura bakma kırmızı ışıklar ben aşkın yeşilinde durmadım.

Fiil bozulma fiilimsilerin çekimlenmeyişi kadar karışık hücreler taşıyor sevdam.

Edebi bir olaya karışan ve sözcelerden tutuklanan kalem sızısıyım.Yarın benimle aşka gelecek bir neslin aynalarını düzenliyorum.Beni okuyan sevecek gerçek aşklar bende sözlenecek ve sıralanacak tümcelerimde.Okuyan sevecek ve çoğalacak her güzelliğe.

Bu yüzden hiç tutuklanmayan bir güzelin güz mevsiminde mevsim salatası yemek istiyorum.

Benim gibi tadı tuzu olmayan; herkes de farklı bir tad bırakan karışımın karışık hali olmayı özetlemek istiyorum.

Ha arada tanışalım ben yalnızlığın son gazisi.Beni vurdular,yüzlerce şiir yazdığım güzel diyemeyeceğim birisinin insafsız kalbinde...Yaralıyım,gözlerimde ışıksız Leyla'lar yanıp söner.Ahular hu eder yüreğimde.Ölen bir kumrunun postu üstünde namaz kılarım.Dua ederim Ya Rab! Beni sensiz bırakma... Ya Rab! Beni onsuz bırakma,ondan hep seni görüyorum.

Ha sizin adınız pardon neydi,hangi neyle coşarsın benden uzak kaldığında...

Siz bir de mutluluk ister misiniz? Beni muammalardan muammana taşıyan ruhumda mumyalanmış güzel..

Şimdi mi sipariş verelim, aşka, yaşanmışlığa, pişmanlığa, güftelenmiş kederlere... Yoksa dokunmayı bekleyelim ki ten önce okusun türküsünü nakaratlarda dans et bensizliğimle.

Tüm ağlarda sustur ulandım yazıklara, acının tatlarına kafiyelelendim.Sonum hep aynı ve de arama benden redifler.Artığım yok,artık yokum heceli aşklarda,aruzlu sözcelerimde arzulu hallerim açık ve kapalı özetlenir.Bir med -cizir çiz yetmezse medlerini uzat saçlarının yerine.

_eksilendim...

Dil iğnesiyle dikildi yarimin yaraları.

Can damarlarımdan ab-ı hayatın susamışlığı akar.Varmalısın bana. Sularım sağır zevkine. Yaşam-posasıydı artık düşlerimden atılan gidişler..

Eeey hayat... ey sen. Ey didişen giden.

Daya tukularını dudaklarıma..Ki ben öpücük dervışı.Ermiş sulu supken öpüşlerimizden Tekrar c_aan suyuma kavuşuncaya değin.

İçmeliyim içmeliyim.. Memeli arzular beni atmasın gayyalarına..

'Şimdi kimsesizlik ' dedi ve sessizliğe gömdü şirinliğin.

oysa 'aşk dolusu' konuşmak istiyordun.

Kaygısızca,hislerimin servetine kondun.Bir çekiliş günüydü gelmelerinin.
Şans o ya seni çektim ben çıktım ...
Her bir sevmenin dil_inde yaralar açması,gönlüne sözlük olsun.Benim tanımı ara aşk
arası gerçek aşklarda.
Sezişler ben de bir savlama doğurur.Her atasözü kadar katarlanırsın anlamlarımdan.
Elinden biberonu alınmış aç bir çocuk kadar şimdi bangır bangır ağlıyorsan bil ki o
aşktır gülüm
Gamlı gamlı esen aşk yelleri kadar sakinim sana karşı...
Susarak seni özlüyorum,tam soğuk bir anımdayım ısıtmanı ısmar eyledim bekliyorum

Hayrettin Taylan

Babı harıma Düşsel Yanılısıma

Bab-ı harıma Düşsel Yanılısıma

ruhu serinleten gölgeyim çiçekler açarken sevdamda
vuslatın rotasında kendimi kaybedişler dizilir dizelerime
yanıtsız güçler yakar arayışlarımı
ben ile ben'i aradığım arasıl bulunçlarda
aşkı buluyor aşkı
aşılındığım tutku filizinden sen meyvesini sunuyor peri
yalnızlığın seherinde uyarılış tümler bab-ı esrarımı
içimlik bir sevdanın uzantılarında buluyorum kendimi
aldanışlar kendine arkaik maziler sunuyor

ben hep yeniydin içimde sevgin sağarken
ben hep sendeydim içimde utkun yağarken
ben hep bendeydim içimde ben'in yanarken
ben hep sonrasızlıktaydım öteler mahşerinken
ben seninle yok olmaya, yoktan çok olmaya aşıkken
öyle uzaktan kav üretemezsin yanık bağrıma
öyle gelgitler sunamazsın damlalar susarken yaramda

bu yüzden takas ediyorum uğrunu aba telime
bu yüzden seni çalışıyorum ta senden , ta benden
Yakılmış bütün türkülerin içinde ben var, sen okunurken içimde
söyle meramını türkü olsun
akıt damlalarını ağıt olsun
söyle aşkını sonsuz olsun

titrek bir hülyanın sularında uyandırdın nadaslarımı
seni istedim bir kereden
seni bekledim sonsuz kereden
ne yürekler geçti yanık bağrımın ateşinden
hüznüm kaldı sen arası imkansız bulanıklarında
çevrimdışı bekleyişlerimin son harfine kadar bittim
alevine isimsiz küller savurdum
girdabının gereğin ve gergin suskusunda tükendim
yürüdüm özüne
aşk gözünden gör diye
büyüdüm güneşe
sevgi ışığından aydınlat diye
yandım her şeyinde
küllerim güllerine alışsın diye
bekledim seni
kavuşmak bize alışsın diye
bekledim seni beklemek ben olsun diye
ekledim seni kadere
kaderden sonra sen gelesin diye

Hayrettin Taylan

Babil'den Senbil'e Çıktım Nazlıcan

*-23.23. 2010

Sahih sayfalarında yazılmamış yazgının arşivini yazıyordum. Sonları ütüleyen teslimlerin vardı beni ayakta sunan, tutan .

Göz yaşını yanağında görmeye alışırken şimdi kendi yanağımda görünce alışamadım.

-Bu damla hangi imlanın bozulmuş cümlesine meftun. Bu damla hangi ünlemin alt noktasını çürütecek içimde.

*Ağlayışın aşkı ıslatmıyordu. Aşk zaten hep ıslaktı.Aşk zaten ağlamaktı birisi için.Bazen üzüldürken, bazen özlerken .

Haydi sıyr beni aşk ile imkansızlık an' karasında . Haydi Ankara olmasın gitmeler. Ankara başkent olabilir ; ama aşkkent olamaz . An' karadır. Her anın bir karası vardır. Kara bahtını saklama yaşamışlığın dibinde.

-Ayıkla beni yıkılmış bitmiş kentlerden, kozmik algılardan.

-Babil kulesini inşa eden Nerot ben değilim. Değişik dillere gerek yok.

Harut ve Marut melekleri içine düştüğüm sihirden beni uzak durmaya çalışsın. Babil 'in her yanı sihir.Ve sen sihirbazın kızı. Sen büyücülerin aşk ateşi misin ki yoksun Musa olduğum Tur dağında. Sonra Yüce Rabbiyle konuşan Musa gibi içsel konuşmalarımı dinle.

-Sonra Nerot, ya da Firavun gurur yapsın .Musa'nın Tanrısını görmek, onunla konuşmak için Babil Kule'sini inşa etsinler. Bu dünya harikasını inşa edenler ,inşaatin yapımı sırasında anlaşılamasınlar. Nifak girsin. Sonra herkes farklı bir dil kullansın.O güne kadar, insanlık tek dille konuşuyorken, o olaydan sonra yetmişden fazla dil çıksın ortaya.

-Babil, Tanrı'nın kutsal kapısı demek.Kalsın aramızdaki bu kutsal kapı.Bu kozmik öykünün yelinde essin farklı dillerden sana olan seslenişim.

Babil Kulesi'nin temelleri 90 metre genişlikteydi. Kule, 90 metre yüksekliğinde ve 7 katlı idi. Birinci katı 33, ikinci katı 18, üçüncü, dördüncü, beşinci ve altıncı katları 6, en üst katı ise 15 metre yüksekliğindeydi. 85 milyon tuğladan yapılan kulenin çevresinde rahip sarayları, ambarlar, konuk odaları, Tanrı Marduk adına yapılmış bir diğer tapınak olan Esagila'ya giden aslanlı geçit ve dini tören yolu vardı. Esagila 20 metre yüksekliğinde, 450 metre eninde ve 550 metre boyundaydı.

-On sekiz bin alemin ruhuyla seni anlatmaya, seni yaşamaya geldim.

-Ey yüreğimde göğünü unutan, sisleri hislerime karışan, göz yaşları yağmuru alışan,samanyolumda yolunu kaybeden , bulutlarıma dokunup duygularını buhura,bensizliği buhara çeviren aşk güneşim,anla beni!

Amaçlarının yamaçlarına geldim. Bir aşk aslanı olarak gezmeme izin ver.Ürkek ceylan gibi kaçıp durma. Ben senin yemyeşil dünyanın aşk yağmuruyum.

-Sen ağlarken,ben sana içten içten yağıyordum. Aramızdaki nadasları unutmuşuz demek.

Haydi dağıt imkansızlığın saçlarını. Haydi tara beni senden.

*Umarsızlığımın yürüyüşünde yansın meşalen. Yediverenlerin yedi meşalecisi ben olayım.Tek başına yeterim.

Hesapsız,sensiz kaldığım kalışların seyrine bırakma beni.

Uğrunun uçurum gülleri kırmızı dekoltesini açmış. Göz banyosu yaptı emelim.

Biraz iyiyim,anla sevgilim erkeğiz işte en ufak haz kavında t'avlarmız yanar.

-Tomurcuktun severken. Gül olup açıldın.Bütün kırmızılığını yaşadım, doluca.Kızıl kıyametler kopmadı sen mutluyken.

Haydi geri sar ilk bizi.Gözlerine bakarken kendini kaybettiğin.Elimi tutarken

sözsüz ormanlar yaktığım o anlatılmaz, o ilksel volkanların lav yatağına atıver.
-Y'anayım sana.
- Öykümüz yaşlansın can kucağımızda.
Bir yanımda aşk, bir yanımda gidişin, her yanımda bir gün yeniden dönüşün sıralı sır
gibi, soyunuk özlemler sunuyor.
Kirlendim sensizlikle,gayrı en özel sevgilerle temizlemelisin bu zelalin, helalin,
cemalin aşk ermişini ...

Hayrettin Taylan

Bahar mı Yağmur mu Sis mi

bahara çiçek olarak geleceksin anladım
yok yok
yağmur olsam iyi olur
Hazır yağmur
paketlenmiş
kredi kartıyla on iki mevsime dağıtılan yağmur olsam
bahar iyidir
ben kredi kartıyla yağın yağmura açan çiçek değilim
baharın çiçeği
bakışların içeceği
ruhun sarnıcı gibi
istenme bendini ve benimi aşan
istesem de aşamam.
aşmakla aşmamak arasınca bir aşama
kaçışlara künyelenmek belki
belki de olasılımlara uslanmak
sakınca doğurabilir
sakıncalar külünden bir peri kaçır
bülbul halim kaçır peşinden
bir yerde bir olmak düşünce uyanır tümünden uyanışla
o halde o çiçek solacaktır.
Çünkü onda var olmayan yağmuru sever çiçekler.
Kendinde bir olanı değil.
solan çiçeğin meyveden sonraki ruh haline haldaşım
o halde bu çiçeğe yaşamadınız
yanınlardan geçmek belki
belki kokularına buhur olmak
belki de ona buhur olmak
ki sonrası suların sularla buluşması halidir
bu ruhun öze özetlenişidir

Hayrettin Taylan

Baharın Harı Düştü Yüreğime

baharın harı düştü yüreğime
Bah ki hardan çıkmasın özlemim
Bah ki vahlarımın sesi delmesin yaryüzünü

Ertelenmiş buluşmaların şafağındayım
Saklı kalmış sessizlik dile geliyor
Sonsuz bir sen sunuyor suların zelalinden,
Sevginin helalinden

sevimize büyüyor istekler ve dile getirmediğimiz
uzak kalışın ruh sızıntısı sınıyor imkansızlıklarımıza
tavına sıcak olan mevsimlerin neversimleri seriliyor gönül nakışından
beni senden örtüyor aşk ve içsel Bohemya

haykırmış bir sevdanın gül cennetindeyiz
yaşanmaya akan Kevserlerin akıyor
beni senden arındırıyor umudun muştuları
beni senden paklıyor sevimlilik
adına tat oluyor hayallerim

sensiz ıssız bağına aşk güneşim vuruyor
bestelenmiş güllerin gölgesi düşüyor talihine
kurak geçmişimizi kapatıyor içten sevişler
aç bülbüllerim ötüyor gül dalında
içimizdeki çocuğun süt annesi emziriyor aşk sütünden
sütlaç olma haline dönüyor tadın ve yadın
tane tane sende eriyorum berraklarımla
bizli bir oyunun perdesini açıyor sevgi
önce ben oynuyorum ta içinin sahnesinden
son senli perdeler açıyor tutku mahzeninden
Haylaz bir ömür gibi oynuyoruz içimizin içlerini
miadı dolmuş kalışların sözünde susuyoruz
engelin çengelini kırmışsa iç hesaplaşma
yaşamak sudan daha önce akıyorsa içimizde
susuşun sözlüğünde mum olmak gerekmez
berrak günlerin haritasında kent oldun
silinmiş cümlelerin açıklığından çıktın
sonu bilinmez bir masalın lal perisi oldun
az da gitsek uz da gitsek
bu denklemin küresi olduk
kuzey kürendeki penguenleri üşütme saklı kedi

yapayalnızlığın kış uykusundan uyandır beni
yılanların yalanlarında beni ısırmasın arzusun güzeli
gönlüme değdi sevilerinin nemli bulutları
yarın yağmuruna sağanak
yarın ıslanmaya sığınak
şemsiye ol güzel günlerimize
yarın senden de benden de önce yarın olmaya nazır

Hayrettin Taylan

Bak İçime Gör Beni

“ Beni bul ey bene ithaf ”

Bir Çapkının Son Bestesi

Yakılmış bir ağıdın son zılgıtında kaybettiklerimizin hüznün atlasında benim sevgimin yeri koyu kahve renkli gözlerine benziyordu.

Tutkunun bilindik renk adresinde bana çiçek olmaya kıyamında ve kıvamında olan nice güzellerin kucak dolusu sıcaklarına gidemedim.

Oysa gidişlerinde sobelenen yürek, senin adressizliğinde can kırıklarını toplayamadı. Sürekli kanayan bir yarayı emzirecek ömrümüm memelerinden mutluluk sütü de akıyor.İçimde her gün çoğalan sahralardan gözlerine özümün kumları gözüne henüz ilişmedi.

Bu ilişkinin ikliminden, bu aşkın mevsiminden anlayan ali bir geleceğin eleğindeyim.Kendimi eliyorum,sızılarım susamış halde.

Bu derdin kimyasında senin suskun sözlerinin yeri yok, biyolojik kayıplarımda sürekli arzu devşiren hazlarımın sıvı aynasında sularının öç alma hesabı yok. Bu yok yokların yoklamasında yokluğunun yeni oğuldayan arıları yok. Dedim ya bak içime gör beni.

Bir kadının ellerinden tutmak, bin derdin seline karşı bent olmaktır biliyorum, elsiz el içinde kalmak da karışık pizzalı duyguların jenerik halidir.Yalnızlığın hudutlarına çizdiğin mayınlarında hangi halimin ayağı basıp senle infilak olacak çözemedim. Düşlerin kurumuş göz pınarlarında misafir oldum uzak kalışlara. Sahi sen hangi beni tanıyorsun?

Köpüklerin ritmik ürpertilerinde içimdeki dalgaların sesini işittin mi hiç? Bu olmaz, bu umulmaz, bu unutulmaz aşkın denizinde kirli emellerle kumar oynayan beni oynadın mı?

Bir çapkın aşık olamaz,bir çapkın aşkına aşk kadar sadık olamaz.

Her kadın ondan perma perma duygular almıştır.Her kadın onun ruhundan bir şeyler koparmıştır.Psiko-sosyal açıdan bir çapkın aşık değil, aşkın filminde hep boş rolde oynayan rolünün avcısıdır.Gönül tahtasına batırılan çivilerin izi hep kalmıştır, hep izlerle, hep gizlerle, hep kendince oyunlarla kendi yazdığı tutku senaryolarıyla yaşadığı anları film yapıp ve bir gün de bitirmiştir.Dedim ya gülüm, çapkının aşk dini yoktur, tutku imanı yoktur.

Nihilist bir yokuşun yorgun yerinde beni düşleme,beni bekleme, beni ekleme sevgi haritana. Ben çapkın da değilim, çapkınların hocasıyım.

- Kendi Yusufi kuytularımdaki iç çekişlerimde, sismik haykırıışların hayıflarında biraz kendime geldim gayrı.

- Suskunluğum susamış bir bekleyişin sesine rüzgar oldu, sen oldu .

Bu öylesine başkaldırıların beni senden uzak kılan baş başaların en baştan,en sonuna kadar olan vicdan haritasında ben artık o bildiğin ben değilim

-Dedim ya bak içime gör beni.

Mert yürekten,açık sözlü tümcelerimden zar attım gerçeklere.

Korkunun telinde anlık huzurlara beste olan öylesine yaşayışların ermişi değilim.

- Evet, haklısın ruhum derin, ruhum çılgın, ruhum doyumsuz; ama umutsuz ve utkusuz bir hevesin varisi değilim. Ben de insanım , ben de de gözyaşı dökecek gözler var.Dahası vicdanımın kara atlasında sana ettiklerimin sanatsal değeri olmayan ilgeçlerinde ilendin, bilendim güzel bir geleceğin senli aynasında baktım sonrasızlığıma

-Kendime geldim; ama aynalar kırılmıştı,sen yoktun, aynanın kenarında kalan birkaç saç teli, aç ve susuz toparlanışıma tokluk ve pişmanlık dayanağı olamadı .

Umutsuzca,pervasızca, dolaşan oltasız, can yeleksiz büyük okyanus bekçisiyim. Gözyaşlarının karıştığı suları temizliyorum, bu derdin yosunlarına takılmış umutlarımı büyütüyorum.

.- Bir ayağım hiç ayak basmadığın narin dünyalarda, bir ayağım gün görmemiş günlerin seherinde."Bir ayağımda kundura, yar gelir dura dura"..

Tinsiz hamlelerle özümnden doğrulmaya,gözünden savrulmaya geldim. Sen sanki henüz keşfedilmemiş yeni bir gezegensin.Yüreğindeki elmasları aramaya gelen önce aşk hırsız, sonraları aşk arsız olan elmas avcısıyım .Demek ki yüreğin bana yetmedi gülüm.Suçu bana tümünden atarak tümlenen bir hatanın adı olma.Henüz adlaşmamış nitel hataların var bunları hiç dile getirmedim.Sen hep giden bir ismin adılı oldun. Ve bende güzel adlandırmalarla hep seni andın, hep bir gün gelirsin sandım.

-İz yürüyor, göğsümüzün sol yanında. Senin solunda solucanlar geçiyor olmalı ki bana olan sevgini emip amiplere karışmışsın. Sahi hangi amibin aşk emdiğini gördün? Sevda ağına tuzağını kuran öylesine hatalarımın son gölgesinde serin ah çektim.Karşiki dağlarda beni bekleyen bir güzelin gelişmiş özlerinde kaldım,dahası seni unutmak için her güzelden senli senler derledim. Bu yüzden dedim ya ben çapkınların hocasıyım.

-Kimse hayatımda kimse değildi.Kimse hayatıma kimsesiz olamadı.Kimse senin yerine yer ve yar olmadı.

- Gölgeler büyüdü,hoşlaşmalar da uzadıya uzadı; ama senin gül halini budayan bir senli güzelin serinliğinde sevilere karışamadım

-Hu dedi ahular, hu dedi hular, cuylar, baharlar, kelebekler geçti ömrü nazarımda; ama "benistan" da hala senin göz pınarın akar Kevser yerine.

Yıldızların yilındayım, yetim özlemleri gri düşlerimizin sunaklarına attım.Hüznümün kutuplarında oynayan penguenlerin gelelerine henüz gelenim olmadı. Sevimli bir pandanın oynasık halinde henüz halin hal olmadı.Antartikam da buz dansı yapan ayıların sevimli halim henüz erimedi geleceğine, tanımsız, sonsuz ve kitapsız bir gidişin gitkallarındayım

-Dedim ya bak içime gör beni.

Hayrettin Taylan

Bakir Alevlerine Teslim Olan Dervişim Şulenar

Yar'e dizilmiş alevlerin lav ucuyum. Yanarak, severek vuruluyorum senden.

-Nefsi müdafaamla menfi vaham arasında sözsüz kaldığın istenç anların var.

-Aşk avuçlarına almış amaçlarımın gün yüzüyüm. Gün'eşimin yansık kadınsılığıyla ısındım sevdaya.

B'ıraktım kendimle seni seven kendimi. Karanlığın içinde toplandım.

-Üfle alev alsın şule... köz olsun aşk. Üstsüz kalsın benlik ateşim. Kebap ile sebep kızarsın birlikte.

-Sana yenilmişliğin yenilsin. Yenil bana her zaman ...

-Savur küllerini, güller üstüne. Kokuna gelmişliğin koşucusuyum. Dinlendir beni dudak ucunda. Güllendir beni, sıcak mevzinde. Gülünden öptür beni, dikenleri sinemde kalalı çok oldu. Yaşa sen çok yaşa...

Boş kalsın kallaviler. Kavlarımı tümler ateşin. Bir gün yanar aziz hatırlarımızla aşk.

-Üzerime kilitlediğin aşk doyurdu. Kaldığım yardin, doyumlarımın merkezkacıydın. Doydum sana.

Başladı aşk.

S'oyundum sana. Giyindi aşk.

Duyu bilimcisi olarak geldim hissi dünyana.

Sözlerin nemleniyor göklere. Manaların bulutlarına teslim oluyor buhur. Yarın çok yağmurumsu. Yarım çok ıslak.

Ömrümün ıslasıl yanısın. Yanım istiyor seni.

-Ördükçe sökülen buluşma gibiyiz. Buluşamadıklarımız kördüğüm. Duvarlarını örüyor anacıl tığlar.

Yakasız kalmış kavuşmak. Yakasını açmış hasretin ateşi.

Bir an hülyası değildin. Ömrün sıcak demlerine şifrelendin.

Yar altında yar yağar. Bir yağışa teslim anların dilindeyim. Susuyorum kendim ışıtmeyecek kadar .

Kendimi götürüyorum görmezlik ufkuna. Asılı kalmış Aslılığını görüyorum, kederlerden Keremlere taşınıyorum.

Çiğ düşmüş düşlerine geliyorum. Can kurtaran olarak. Yar altında üşüme sakın.

-Duası kadar içten ve sığınışlıyım. B'aşka biçimi olan aşkın içiyim.

Ölümsüz zamanları taşıyorum sana. Kal bende.

Kendini saklama ebeye. Sobelendik aşka. Dünya bilse kime ne?

Gözlerimde kalan benli bakışlar. Işıkları kapatsak diyorum. Gözlerin yazsa, sözlerin aksa, akışın sonuna yazmasak yaşasak diyorum ...

-Kabataslağıyım senli yaşanırılığın. Temeli sağlam duruşlarda. Duru bir dünyanın ilk cümlesiyiz. Aramızı bozacak çok şey var; ama bu aşkın anlatım bozukluğu yoktur Şulenar.

-Gereksiz sözcükler kullanılmadı bahtının cümlesinde. Yanlış anlama, yaşamaya dayalı sözcüklerimiz yok. Çelişen duruşlarımız bir arada kullanılmadı. Yüklem ile öznemiz arasında sağlam durduk.

-Örneği bizden, gömleği bizdendi aşkın.Yusuf'ın yırtık gömleğine betimlenmiyordu. Benzetmelerimin aşk yüzüydün.

Dil kaçışlarımsın.Kaçamadığım sözcüklerimin mana denizisin. Yosun tutmuş meramlarımın anlamısın. Güllerin yaprağına yazdığım kırmızı kaderin aşk cevabısın. Cevaplara kazdığım tutkunun sevabısın.Bu mistik yüreğın esvabısın.

- Usulca geldim beşığine.Bir bebek ağlıyordu içinde.Bir bebeğe kadar büyüttüm hayali.

Bir ana yüreği sızdı içinden içime. Amaçlarıımın babasıyım. Bir baba duruşunda kaldım gözbebeklerinde.

- Yemyeşildi, hayat, aşk, yarınlar. Maviliğim vardı üstümde. Sen sonsuz orman gibiydın.Ben masmaviliğın atası gibi...

-Eklendik böylece. Yarın senden sonra çok yarın.Yarın senden sonra çok yarım oldu.

Hayrettin Taylan

Bakir Bir Yalnızlığın Düşünürüyüm Elnaz

İyi düşüncenin düşler anlamıyım. İyi anlatılmamış düşüncelerin gerçek dünü ya da olumluluğun dünürüyüm.

İyi düşünmek kötü düşüncelerin yok oluşuna eylemdir. Hırs, ters giden hataların yabani atıdır. Hırsın eğitimi, aşkın eğitimine benzemez.

-Hırs, azimle tanışmayınca tersliğe tekmelik olur.Azimlerin azizliğinde kendini arındırmaktır yaşamak.

Mutlu olmayı hayatın bütün şıklarına yaymak, ruhunun derinliğinde yeşeren güzel yarınların meyvesi olmaktır sevmek, severek yaşamak

Gelemeyişin zinciri kopar, sensizliğin zincirleme isim tamlamaları erir cümle başında. Parçalandı yüreğin öznesi. Yalnızlığın yüklemine saklandı ayrılık.Vurgulanan sevdalarda dile geldi, dile gelemeyişler.

-Tükenmeyen acıların derinliğinde kaldı, derdini bırakmayan yarınlar.

Bir yar sarmasıyım diye yeşillendi üzümün yaprakları. Hep yeşil kaldı, hep aşk kaldı üzümün yaprakları.Oysa özümün sararmış yaprakları

vardı,hazanlarında.Dökülüyordum.Sensizliği kapatmaya çalışıyordum böylece.

-Bir yarayı kapatma kaptanıydım.Korsan gemilerim vardı damla denizinde.Sen ağlamana bak, ben Hayrettin Paşa olarak ak `denizinin fethindeyim.

-Bir Tunus dönüşüydü sensizliği fethi yakın gidişler.Senin dışında ilk kez başka ten adasının keşfindeydim.Özümün akrepleri beni zamansızlık kısılcacında ısırdı. Bir günah kaşifi yaptı.İlk kezlerin her şeyime denizdi, adaydı, isimsiz aşkların fethi zor demleriydi.

-Ben beyaz gelinliğim kadar Akdeniz'im dedin.Hayrettin Paşa isen gel kurtar beni dedin bu korsan aşıkların elinden.

-Ben geldim, ben.Hayretin Paşan olarak, yeniden, yenilerek, yenilerek.

-Harâb olduğum halime gelmedin.Ben bir mazi bıraktım, başka zamanlar isteme benden dedin.Algılar üstsüz, olgular çırılçıplak, güzel düşler düşüncelerle kapanmış, iyilerin ipeği, güzelliklerin büyüğü açık, ben ile sen arasında gökkuşağı, aşkkuşağımızı tümlüyor.

-Gelmedin.

İsteyişin en güzel cümlesi oldun böylece.

-Gelmedin.

Kıyametin kopyasıyım. Kopuşlarımı rahat okur öylece kalışın.Hiç sönmeyecek bir ateş, hiç bitmeyecek sevdamızın kıyısında.

-"Ben" yanık... Benlik közündeki kızarıyor alıştığım sen.Ay yüzünle, şem gönlün arasında ay ve şem...

*Ay ve şem için yaşıyorum Elnaz.

Mutlu bir kentin mümessiliyim.Gülümsemediği bir şehrin kralıyım. Şimdi bu şehirde güleç yüzünün resmi çizilmiş.Sen yoksan her şey resimsel, ya da resmi.Bir erkeğin mutlu kenti, yanında tebessümlerini eksiltemeyen özel yaridir.Şimdi , numaradan gülüşlerimi mutluluk sandığım, yaşanırılık sandığında saklanan Musa gibiyim.

Sevda'nın Nil'inde öylece bıraktın.

-Bekleyişin içinde mucizeler vardır.Ben aslımın mucizesiyim.

Zihnini aç,aç zihnimin aşk toklarına.

Ebedi bağlantını,edebi bağlayışlarıma teslim eden teslimiyetin niyetlerinde biraz arındır, biraz gezdir, güzelliklerle.Ben iynin en son iyisiyim aslında.İçimde kalmış kötülerini bileyen ve açmazlarımı, hazlarımı giyotin kılan günah temelinin bitmezliğini tümledim.

-Herkesin içinde vahşi egolar, canavar hazlar vardır.Bazen sınav için, bazen sınanmak için, bazen sabra karşı tezat ve zayi olmadan, kendini bulmaktır.

-Kulun kulu, aşkın kulu, kendimizin kulu olmaya yakınsak aynalarda özümüzle taranmaktır.Temiz ve meleksi gerçeklerin özü olarak doğduk.
-Hep iyi olanla yolculuğa bırakıldık.Hep güzelliklere atlas, atlaslara özel renk, renklere renkli düşler olduk.
-Dünyanın deli, delik gerçeklerine karşı güçlü olan, duruşu duru olan , kaliteli karakterle yoğrulmuşlar, özüne özne olanlar, mutlak gerçeğe gerekçeli gerçek olan, aşkına sevi dünya olanlar kazandı.
-Günahlar, hatalar, hastalıklar, kazalar, açlıklar, acılar, çok iyi olduğumuz zamanların dersi oldu.
-Dersimiz hep vardı. Dersimiz hep zordu.Yaşamak yaştı hep.Onu kurutacak güzelliklere sahip olmak için yolcuyduk.Yolumuzun gizli engelleri vardı.
-Nefs ile nefes arasında binlerce ince engel vardı. Yenilmezliğin yemlerini taşır nefis.İçimizi kalayan nefsimize yenilmişliği besleyen gizil şeytanlarımız vardı.
-Vardı var eden varların vavlarında özümüz özetlenir.Her şey aslına sadıktı. Sadıklığımızın sandıklarında gizlenen amaçlar, çıkarlar, süreğen düşlere götürürdü.
-İd'ler kendine aç, egolar benliğe çok toktu. Gerçek ile gerekçe arasında bilinenleri bileliyordu.
-Yasakların ördüğü duvarı iyi bilmediğimizden nefsimizin istediği duvar yazılarını okuyup öylece hata yapıyorduk Elnaz.

Ve sen burada yaşamıyorsun. Buralılık, beriliktir.Yani özüne yakın, yakınsal aynalar şehrine gitmekti.

Varmaya çalıştığımız her amaç, huzurdu, mutluluktu, kaliteli yaşamdı.

-Ulaşmaya çalışıyoruz ulaşılagelmışliğin en iyilerine.En iyiler, en iyinin mutlak gerçeğinde.

-Ve sen beni bu gerçeğin şiirine kafiye, bu güzel arayışın şiirine imge, bu bitmez aşkın yoluna Mecnun, bu arınmanın arıtılmasını su, bu suyun berraklarına bakır gelecek, bu geleceğin en güzel amacına sevi yamaçlar, bu yamacın sol yanında sen,bu senin her yanına azizler azizi, mutlaklar mutlağını tanıştırdın bana Elnaz.

Hayrettin Taylan

Bakir Düşler Salıncağındasın Şulenar

Ş...

esirgediğin, esir ettiğin, eriştiğin, esişler yönüyüm
gülen yağmurlara teslim olan damlalarında kurulanırım
muştuları yamalayan amaçların sırtında taşınır umudum
yalın anlamların anısına taşınır,taşınmaz mülk gibi ufkum
yazgıların yaşamsı,yansık tuvalinde çizilir sensizliğim
manidarlığa aşılandığı zirveler nefesinde nefsimin kavlisin
sızıların sözlendiği sular zelalisin, berrağının köpüklerindeyim
U...

saldım yaşamın esasını etrafındaki yalancı maşuklara
çeşnilerin çeşmesinden aktım ruhunun derlenmiş sevdasına
rüzgâr tüllerinden arınarak estim tutkunun simyasına
an gibi, seni yaşadığım an gibi, hep an gibiyim senle
zembereği boşalıp dolan duyular gurmeyim sevginle
zaman zaman değil ,her zamanın zamanıym seninle

L...

dizeler üşür, m'analar solar sen yoksan gönlümde
anlara yaslanır, yasını, pasını siler umutsuzluk
eşkâlsiz sızıları çizer maviliğin sonsuzluk fırçası
endaminin cümbüşüne siner görünüşlüğün yaşamı
bahara açılır çiçek duruşun, meyvelere bilenir yarınlara
yalnızlığın travması biter, kendini yeniler algılar
sensizliğin filmi biter, kendine yetişir aşkımız

E...

hisler ekilir,sevdanın orta yerinde yeşerir kavuşmak
umudun güneşi halkalaşır dilsiz kalışlarımızın karanlığı biter
ıssızlığın resminde rengini sunar huzurun yamağı
ilgi notalarının ucuna bağlanır imgelerim, karışır manalara
alın yazımı sürerim süregelen sevdana
kökleri ilme salınmış çınarın adımı yolunda
yağmura ders verir akışımız, başlar sevmenin son tanımı
yakınlaşır yakınsal düşlerimiz artarak gelir kavuşmak

Hayrettin Taylan

Balkentin Gününe Akan Nil

-uzun bir yaşayış ıslaklığı- ıslanmış ıslık veresiyesi olmayan yaşanırılık-1

küllerini taşıyorum güllerine Ankalar çeviren hayatın
nikotini eskiz düşlerde saklı bir sevi gölgesinde büyüsün
direnişin sirenlerini çalar ilginin kendi arayışı
ıslak bir hayalin ali kentinde kendime olmazlarım sıralınır
ve bir sen göğü, göğsünü dayar sol y'anıma
yasadışı sisler örter hislerimin üstünü
eskimiz aşkların yağmur bulutu iner gözlerimize
en acıklıda en acıkmiş yaralarımız kanar
ağlarız
-ağlamak neyi kurtarıyorsa ona ıslanırız

-Kühümüzün küresinde kumruluk dersi- buz değil - biz-2

elemim bitti,k'alemim yazmaz oldu efsunlarımı
bitmezlerin masalında peri suretin yanar
aydınlanır vebalim
esrik bir sen güncesiyle yanar akbük (beyaz gelin şehri)
yaşamayı katlayan ömrün sen katında belirir yaşanırılık yıldızı
solunda bitmez geceleri sıralar
gecenin hecesinde açılır gül yüzün
güne nil'ler akar ıslanır yaşadıklarımız
güzelliğin senfonisi güzel günleri çalar
ceviz ağaçlarının huzur ışıltısında anlar akar
sende kalışın en sessiz harfinde sesli harflerim sarılır
başka mevsim yok
başka aşk yok
yaralar kendi kabuk gemisini salsa da yürek denizimize
başka biz yok bilesin balkent

Hayrettin Taylan

Bambu gibi Her Gün Büyüyorum Sana Şulenar

Şairzal:

Her an farklı şekillere renk veriyordu sevdan.Renginardın. Gül şulesiydin.

-Her gül yaprağında oyların vardı.Gülleri tığla değil, ruhunla, nefsi tınınla nakışlamıştın.

Şarabı sarhoş eden aşkının sarhoşuyum..Sen hoşuyum... tutku koşucusuyum. Köyüne kadar gelmişliğin iç kurduyum.Puslu havaları değil, senli havaları severim. İçini içmişim, bu sarhoşluk ebedi,edebi...

Şulenar:

- Sesini nefis, nefes yastığının altında saklıyorum..

Uyandığımda , uyuduğumda güleçliğin, güleç sözlerin, gülleri açtıran cümlelerinle gülüyor, gül yüzümde derleniyorsun.Sözcük sözcük yüzümü elliyorsun.Cümlelerin gıdıklıyor ayaklarımı. Perhiz edilmiş hayallerin değişiyor dudak uçlarıma.

-Seni güleçlerinden öpüyorum. Birkaç damlaya sevi gökkuşağı huzur vermek için renkli dünyama geliyor.

Aşka bezenmiş benzetmelerin sarıyor can yorganımı.Yordamlarımla sendeyim.Güleçlere yeniden taşıdığın güzel anların içindeyim.

Şairzal:

-Erteliyorum aklımı, duygularımı mantıkla tanıştırmışın. Sevmenin duyusal denizindeyim.Seninle berraklığın, maviliğin, sonsuzluğuna kabarcık oluyoruz.

Körkütük sensizim. Bir kütük kadar değerime geliyor öylece kalışım.

-Vadesiz değilsin diye kendime geliyorum.Hibe edilmiş bir aşk da değiliz.

-Bütün sonları satın alıyorum ki bu aşkın sonu olmasın.Tek son kavuşmamız olsun diye.

Seni sevmek için sevmedim.Sevmek başka bir şey. Ben b'aşka sevdim, bambaşkalara büyüdüm. Hatta, Dünyanın en hızlı büyüyen bitkisi bambu, günde 90 cm kadar büyürken benim sevgim onu da geçti Şulenar.

Sevgimin yeşilliği gözlerinden başlar, arz- ı aşka kadar yücelir.

Tenimin uydususun .Tenimle uyumluluk sürecisin. Tenimin uydusu, uyumlusun, izlenirliğin sevdaya böyle başlar.

Başka dillere, güllere, güzel yüzlere bakmayayım diye acı biberler sürüldü sözcüklerime, cümlelerime, dilime.

Duvarlar örüntüsündesin. Aşamadığın benlik dağın var.Kendinle savaşmayı bırak. Artık seviyorsun bu gerçeğin engeli olmaz.

Yüreğime hicret ettin.Yerin, yarin, sızın, ruhunun merkezi belli.

Kuyruk yıldızın kesilen kuyruğu gibi değiliz.Bir yere değil bir yare çarpılsak dünyanın sonu gelir. Seninle dünyanın sonundayız. Sonu yok bu sonunun. Gel dünyamın gün'eşi ol.Aydınlat gözbebeğimin seninle büyülendiği her şey.Gözbebeklerimin hayalinde bebeğe anacıl yarınlara besle.

-Minnacık bir şule salınsın gönlünde.Onu büyüt ben yokken.Onun yürek anasisin.

Rahminde kalmasın hayallerle emzirdiğin sevda bebeğimiz.

-Doğur sevdanı. Sobeledi aşkın ebesi.Sen artık aşk bebeğimizin annesi, sen artık aşk salıncağımızın tutku sallanışı.

Şulenar:

Gönlüne karşılık, karşılıksız gönlümü serdim.Sermestliğim böyle başladı.Gönül meyhanesinde sakiliğim böyle bakiliğe adım attı.

-Demiştin ya şarabı sarhoş eden sarhoşluğun hoşluğusun .Ben de gittikçe sarhoş oluyorum bu mistik yolculuğuna.

-

ben var, asıl ben yok

ben var, asil ben yok

sen var, istediğim sen yok

Şimdi bu anadan gerçeğin benlik dilinde,ben nerdeyim?

Bu mahremlerini de sana sunan benlik dilimde güzel yazılmanın tadındayım.
Mahreç aruzlarını mahrem dizelerinin arzusuna aruz kıl.. Failatün olmasın
...Aşkilatün olsun.

Sözlerin çıplak olsa imgeler onu çok giyinik gösteriyor.Gizli şifrelerinde manalar akıyor.

Doğrularında gizlidir, doğrular.Ben artık bir doğru biliyorum.

*** Seni seviyorum şairim****

Şairzal:

-Tek yalanımı öğren bugün...

"Seni sevmediğim yalan"

Bütün doğruları açan kilidin diliyim. Doğruluğumun duruşunda durulandı sevdamız.
Aritıldık gerçeklere. Tartısı, artısı, seni, beni yapıldı bu sevdanın.

Duygular, arzuların fahişeliğini yaptığı doyumsuzluklar çağındayız.

Hiçbir sevdanın vesikası yok; ama herkes

vesikasız da olsa gayrıları meşru edip doyumsuzluk oyununda haz oyuncusu.

-Dışarıdan bakarsan namuslu,herkes masum.

Oysa aslında herkesleşerek doyumsuzlukların gizil sığıntısında emellerine ,pazarlamacılık ediyor.

Bu yüzden sana senin melek olduğun bebekliğin kadar sağlam duruşumla geldim.

-Daha dün yeni doğmuş bir bebek gibiyim

Kimse öpmeden, sevmeden, cennet kokusunu çekmeden, gel sevdanla doyur beni, emzir beni.

Şulenar:

Sırtımda onca yılın aşksızlık yorgunluğu. Sen mi yeni doğdun, ben mi bilemiyorum.Asıl masum bebek, masum melek bendim hani.Hani bana böyle diyordun. Tamam sen de bebek ol.Bebekler masum severler.

-Emziğin olmasın ben seni emziririm sözlerimle, duygularımla.

Yemyeşil gözlerimde geçiyordu sözlerinin ormanı.Bir bakayım diye

gelmiştim.Ormandan sonra anlamlar gölü, gölden sonra derin manalar okyanusunu görünce bu muhteşem sözler, sevgiler, aşklar manzarası içinde sana kaldım.

-Sandalla beni karşıladın.Elimden değil, önce gönül dilimden tuttun.Sözcüklerinle, sözlerinle sandalı sürdürdün.Açıldık okyanusa.

Okyanusun ortasına usumla tanıştım.Kendime dedim nerdesin ey aşk bebeği Şulenar. Bu aşk bu kadar sonsuz, bu kadar huzur veriyor.Bu adam kim? Neden sende? Neden kendisine onca hayranlık ayrıntı içiren varken gelip sende kaldı?

Aklım durdu:

-Aşk, aşkını kendisi bulur. Herkes aşk olamaz.Meşk olmak kolay.Ama sen aşksın.Ruhsal buluşmalarınız, duyuşal mecralarınız, sevişmeleriniz, bilinçaltınız, bilinciniz, sizi aşka teslim etmiş. Herkese ulaşmak kolay; ama yüreğinin götürdüğü aşka ulaşmak imkansızdır.Siz imkansızlığın sızısından aşkın yüceliğine masmavi oldu.İçiniz sonsuz okyanus, dışınız sonsuz gökyüzü. Masmaviliğin mavişesin. Sustum sevdim işte. Sevdim işte...Kime ne?

Hayrettin Taylan

Bana Ellerini Ver, Bütün El'ler Görsün Şulenar

metafizik dergâhındayım, ötesinde bana gelişinin tanımsız kokusu dalgalanır
bekleyişlerin helalindeyim, celalinde bende kalışın güleç gülü dalgalanır
lirik yanırların savurduğu benlik sofrasındayım, açlığını doyurdu sevdan
sevi eksenimde dönen düşlerin döngesindeyim, solumu çizdi nefesin

Bütün şehir senden ibaretti. Şehrin tamlamasında durulanıyordu aşkın kendi duruşu.
Nitel sıfatların yüreğiydin. Benden önce gelen güzelliklerin sıfatı gibi içimi
tümlüyordun.

Dilsiz sözcükler sızıyor ruhunun berraklarından.Özlem örtüsüyle
Serpiliyorsun üst benliğime.Bir kimlik haritasında dünyanın en güzeli olarak
başkent oluyorsun aşkıma.

-Silinmezliğin ham maddesine bandırılıyor seni sevişim. Artık mumyalanmış sevgilerin
var. Bu yüzden seni sevmek kendine ölümsüzlük iksiri içirdi.

-Düşlerle yıkadım dolunay yüzünü. Düşüncelerle geldim tebessüm yarınlarına.
-Varlığında kendine varsıl dünyalar aşıladın.Bir aşka filiz olmayı seçtin.Seçilmişliğin
tesadüflerinde mistik kokular yayıldı. Misk-i amberin zamanı oldun.
-Örüntülü duvarların vardı.Ben sevdikçe yıkıldı. Takınmış, takkesi düşünce keli
görölmüş tavırların eşiğinde karışık haller sergiledin.
-Sızısını çektim. Yeni yüzün gibi çıkmadın. Aşıyordun kendinle beni.Bir can
çardağındaydık. Aşk üzümünde salkımlar yiyordu sevda.
Tarihin şahitliğinde, talihin yazdı yaşadıklarımızı. Bir düş ile binlerce düşüş arasında
kalmış anlarımızı seriyorduk.

Özümün fırçası boyuyor önyargılarını.Bir insanı tanıdığın yere mukim kılamazdın.O
bilince şifresiz düşlerin vardı. İnsanı, sosyal medyada, mahallede, parkta,
kafeteryada, apartmanda tanımak benzer düzlemlerde.
Çünkü insanı insan kılan tanıdığın yer değildi.İnsan, içi dolu, işleniş zekaya odaklı
bir beyindir.İnsan, yüreği temiz inançlarla örülü inanç yumağıdır.İnsan, algılarla
akan berrak bir nehirdir.İnsan iç merkezleri doyurulmuş, doyumlarını sağlam
temellerde kazanmış üst benlik kumaşdır.İnsan, hastalıklı egolarını iyileştirmiş,
sosyal katmanların kirlettiği bilinç filtresini temizlemiş, bilinci açık,bilinçaltıcısı artçı
depremlerden arınmış Yüce Allah'ın ustalık sanatıdır.

-Benliğimin uzun metrajlı filmiyle her şeyden temizlenmiş olarak sana geldim.
-İnsan olan bir insanlık aynasıydım.Taranacak güzel aşk yüzün vardı. Kadınlık
kimliğinin ayrıntılarını gördükçe özel bir şehir olduğunu fark ettim Şulenar.

*Ölümcül duyguların zemherisini sunanlara karşı Suna bakışlıydın. Gönül
çeşmesinden testini doldurmaya devam ettin.

*Beni kana kana içmenin niyet arasındaydı.İyi niyetlerin de akıyordu.

-Çaresizliğim sana karşı Çar kıldı. Naçarlığın narında yeniden doğdum.

*Mahcup değildim seni sevmekle.Mahcuplarımız yoktu.Umurumuzda yalnız biz
olmalıydık.

Söz geçiremeyen yarınlarımız var.Hiçbir şeyin, hiç kimsenin sızılı sözleri geçirmezdi
sözlü gönlümüze.

*Bu ikimizin sevdasıydı. Bu ikimizin dünyası.

Kollarını açtın cümlelerime. Cümlelerim yüreğimdi, sendin, bendim.

.

Damla damla yanaklarımda yeşeren ıslanmışlığın uslanmışlığıyım.
Gamzelerinin müdavimi olmak için sana gelişin muaviniyim. Bir gamzeden sonra
bir busecik partisi verir misin Şulenar.
-Besler misin beni buselerinle bu sene.
Göçüp gitmesin hayallerin istedikleri.İslanmışlık kendine ezberlensin. Seni sevmek
refleks değildi.Duygusal bir erinme, arınma, arıtılma, beslenme eylemiydi.
Toplantı yapmış hislerim.Hislerinle anlaşarak bizi aşka dimağ yapmışlar.
Güllerin yapraklarının üstüne nemli işleyişimin su kabarcıklarını sunmuş.
Kırmızı gülün üstünde kabarcık süsü gibi anları toplayan yaşanırılık
sahilindeyim.Hayat seninle güzelleşirken aşkın gözleri açıldı. Kimsecikler kapatamaz
artık.
Bana ellerini ver, bütün el'ler görsün gayrı.

Hayrettin Taylan

Banu

biricik şirin öğrencimin doğum gününe ithaf

Bilginin atlasında sen geleceğin yemyeşil yıldızıydın özünle
Aynalar anlatır güzelliğini tüm mevsimler özetler seni
Narin bir pınar akar sonsuza kadar yüreğinin bembeyazlarında
Umudun yağmuru olursun nadasa kalan başarılarda

Dostluk sevginle çöllere düşse yolu kaybolmaz kimselerin
Sensiz baharları istemez seni tanıyan güzellik kuşları
sonsuz kadar su gibi akar hayata bakışın
Ummanlara karışır sözlerin
Yıldızlara ders verir ilgin
Dilimde senin türkün okunur
değişmem seni değişmeye
yıllar senin başarı merdivenine tırmanır
sevgi ile seni dizelerime yazar susarım
bir gün, gün olur
günler biter,sözler uzar dostluğa
yıllar öğrenci,ödev unutulmamak olur
şiir biter, sevgi uzar, mutluluk bizi bulur

Hayrettin Taylan

Bariyerlerin Güldendi Çarpıldım Tinn Tenna

Bariyerlerin güldendi aşka hızlı giderken çarpıldım. Çarpılmış çarpma işlemleri yapıyordum sayısal koynunda. Bir kere bir sen benimsin bir.

-Bir ile iki arasında çiftleşen sayıların sıcak dünyasından gitmelerini hesaplıyordum.

Uç ile güç arasında kalan her sevdanın kilimi serilmiş. Gidiyordum garip çileler heybem.

-Hey be!

-Hey bebeğim!

-Yine yoksun, yine sol yanımdan akan yolların pususunda kalmış pusulular.

-Bari yerlerin ıslak, bari yerlerin içime sığınaktı. Çarpılmanın etkisiyle yüreğim parçalandı.

-Her aşk füzyonunu içinde taşır, gelirken, yaşarken parçalanmaz, giderken parçalanır.

-İşte şimdi canhıraşın gılmanıyım .

Gurbetini uçurumlarıma kuran hayatın aşk alasıyım. Ali cenap günceler büyür yürek dehlizimde.

-Susmuşum en küskün damarların kanayan yerinde. İçimde sensizliğin kanı akmakta. Vicdanımın çeperini aşana sana yaptıklarımın isimsiz resmi gözümde tutuyor.

-Ağlamalar panayırında damlalarını soran ecinnilerim suskun giyotinlerinde kesilip derman oluyor gelişlere.

-Gözyaşının bedellisi çıkmasını bekliyorum ; p'aram hazır. Sensizliğin askerliğini yaptım, uzun süre katlanamam.

-Bedelli askerliğini yapmamı hor görme. Acıların zengin etti.

Soyunup albenili benliğimi gönlüne yapıştıran ahuların " hu "larında değilim.

-El'em üstüne elemin kaleminde kendimi yazgının yazılmayışı yaptım.

-Melek kanatlarını unutmuşsun bağrımın dallarında. Güllerine vurgulu cümlelerim varken, eksilteli cümleler kurma yanık bağrımında.

-Vurgulu bir sözcük gibi durma can kırıklarımında. Gözbebeklerinin salladığı içsel bebeğimi emzirsen iyi olur.

-Bu sensizlik çok cüce kalır, başka benliğe sığmaz oldu.

-Kedermiş günler bırakma peşinde. Geberik istemlerin içinde yaşlanmak zor gelir.

-Tutuklu kaldığım bakışlarının ibresinde hızım artıyor, yolun soluma döşeli vitesi yüreğimde bu seveda arabasının .

-Hızlıydım ve seviyordum. Çarpılmanın hız limitinde geçtim. Radara yakalandım; ama duramadım gelip gül bariyerlerine çarptım.

Polis:

-Sekizde sekiz kusurlusun bu sevdanın. Bu kadar hızlı nereye gidiyordun?

-Bu aşk yolunda neden Mevlana'dan yol pusulası sözler almıyorsun:

Hayat bu, bir bakarsın her şey bir anda son bulur. Hayat bu, son dediğin an her şey yeniden can bulur. /Şems/

Dedim kİ:

Pusulada şöyle yazardı:

Aşkı yaşamak istiyorsan; önce yaşamayı öğreneceksin. Güzel günler sana gelmez, sen onlara yürüyeceksin. /Mevlana/

-Ben de yürümek yerine koştum ,uçtum .

-Şimdi bu ağır yaralı yüreği taşıyor mı ki aşk sultanın. Cezanı çekmelisin bu gidişin.

Dedim ki:

...: İlk sevda Haritamı Yırtan Piri Reisin kızıydı bu. Öylesine gitti.

Öylesi gitmelerin ölüsü gibi. Öylesi gitmeler yatalak bir hasta gibi uzun yıllar ne öldürü ne de yaşatır.

-Şimdi yaralarımın atlasındaki renkleri yok ediyor nefret rengiyle.

Bütün renkler siyah. Üstü kalmış, üstsüz kalmış renk cümbüşümden anlamıyor.

-Ben zaten tutukluyum birisine. Ben zaten içerdeyim gerek yok başka hapisanelere.Onun göz ve ömür hapsindeyim.

-Hepsindeyim onsuzluğun.

Polis:

-Bir kereciğin zerresinde bir keren var. Bu yüzden bir kere daha yaşamak için Yine git ona usta gibi seslen:

...:"Gel seninle bir daha ağlayalım; Yaşanmışlara, yaşanmamışlara bir de hiç yaşanmayacaklara. /Oğuz Atay/

Teşekkür edip omzunu aradım Tinna ...

Hayrettin Taylan

Baskıya Verildi Gidişin Nariçe

Şimdi kelimelerin uçurumundayım, düştün de düştüm.

Şimdi üşüyorum sensiz yazılan her cümlede. Kitaplara sığmıyor meramım. Yeni harfler lazım, yeni sözcüklerle

seni yazmak için. Buram buram koksun hasretin kapağı, beni anlatsın gelişin.

-Baskıya verilmiş çok satılan bir roman olsun. Kahramanı sen, kapağı sen, içeriği ben olsun.

Benden uzağa ben olsun uzaklar. Sen'den yakına sen olsun yakınlar. Yakınlarımız yanarken uzak kalışımızın buzulunda penguen olup durma. Öyle sevimli değilsin.

-Hiç kimsede olmayan kaderine kadarlar ekleyip ilgeçlerimi harcama acının sızılarında.

-Gülüşün,yumuşak bir sılanın tellerinde. Ağıt olarak çalınıyorsun. Oysa sen en güzel şarkıydın sevdamızın.

-Serüvenci hıraman olup cenneti de yakmaya kalkışma.

-Haylaz , savlamalarım olabilir gün yüzünden. Bir filizofun duruşmasında temeller üstünde atlayabilir vebalim.

-Mutlak ile mutlak gerçeğin ereğinde erklerini de boşuna harcama. Ağlama duvarını da yıkmalısın.

-Eflatun öldü diye eflatun rengine bürünmesin algıların. Özüne yakın duraklar kurup saatli bomba olma.

-Umursamaz umurlarım var. Söz dinlemez dinlencelerim var.

Dil ile dillere kadimlerim kaynar.

-Gidişin damarlarıma ekleniyor. Dünyada kim kanasa ben akıyorum Nariçe.

-Bağımlılık yaratıyor, sevi giriftlerin. Bir tutku ezmesini yürek salatasıyla yemek için gönül sofrana oturmuş bulunmaktayım.

-Tokluğuna dirhemlerimi sunuyorum. Sevi tatlını da yiyerek kendime geliyorum.

Bir başkalaşım senfonisindeyim. Do, re, mi,fa , sol...

Sol da kalıyorum .Solumda kanıyorum.Başka notalara varamıyor vakarım.

-Elif, be, ta, se... yine sen, yine sol yanımin yazgısı. Ben senin hafızın olmuşken hangi akışa kafiyeleşsem rediflerimi yakar gelemeyişin.

-Oysa şiir gibiydik, dizelerimiz,dizlerimiz, dizilerimiz vardı.

Sevmeyi bilen bilgeydik.Sanrılarını ütölemezdik demlerimiz. Gittikçe koyulaşan bir sevginin rengine kabuldük. Aşk ile dünyanın aşkına sığmazdın. Oteleri ötelerdi kalışın.

-Bir elvedanın elinde içemezdik vedaların şarabını. Sen saki değildin, ben de keş bir derviş.

-Ümmiydik bu ummanlara, umuluşa ıslanan aşkımızın. Yanıldıklarımızı yakan gelir geçenlerin sınırındaydık sanki.Mayınlar döşenmiş ve basmıştık senle aşka.

-Yanılmamış ve yanıtlanmamış gerçekler bağrımızda ağlarken sen sulistimal edilmiş

Bir hatanın hattında telef edilmezdin. Bu aşkın telefi sen, halefi, hatta halifesi benim.

-Son halifen olarak nuruna geldim, özünden ışıklar sunsun diye.

Ardı sırası sırlarındaydı. Sırası yoktu gitmenin.

Şimdi hangi s'özün mizanındasın.Hangi yönün benden ağır basıyor ayrılığa.

-Daran neden ölçsüz. Neden sol yanıma ağırken görmüyor. Sözlerim döküldü darana tane tane tartıldım narınla.

-Nar tanesi olman için nur topu bir bebek olarak doğdum aşkına bilesin Nariçe. Şimdi ilk sözünle mutlu olmayı öğrenecek aşk ve ben.

Hayrettin Taylan

Başarı Hemişe Şeydadir

Şirin öğrencime başarı aynasına ithaf

Şehirlerden bir ayna yansıtır sevgi kentlerini
Eskimez özlemlerin geçim olur güzelliklere
Yoksul olmaz kimse senin dünyanda
Dünya ile dünyanın arasında tutulur yeni yaşamlar
Adın hep dostluğun sevgi mevsiminde sıcak bir ömür kalır

Hayrettin Taylan

Başlar ve benim gidişimin günü başlar senden

ve ansızın geliverir yüreğe ask çığlığı..
gecelerin dalgalarıyla dans ediverir serseri bedenler..
kayıp ilanlarında aranan olur sevgili
gecenin o dakikasında..
sen gecenin son gündüzüken gül ol
açıl bülbül deresine hece hece
sancılı dudakların birbirine dokunması gibi ağır olur
bülbül deresine düşmek
gül olmanın parıltılarında yıkanmak gibi..
zevk u sefa gibi
ask bu ansızın yakaladığı gibi ansızın da...
ansızlık çölünde sensizlik fırtınası
başlar ve benim gidişimin günü başlar senden
ben giderim
sende katma değer sevgisi
ben bak giderim bu sefaya
sende değerimden bir ereğe kalırsın

Hayrettin Taylan

Başıyor açlığın aşksızlığı

Kalbimin merkezinde yeni yerçekimi
Magmaya doğru kırılmış tutku faylarım var
Yer üstünde patlayan volkanlarım taze taze
Her an benim için çıkıyor yer üstüne yarüstüne
Hiçbir zarar vermeden
Ki volkanların fay yatağında yatan ömre kafiye
Orada sevimli verimli tohumlar ekeceğim
İklim kuşakları kuşağımızın önüne eklenecek
Ürünlerimiz doğal olmalı aşktan ve arzudan
Duyularımıza kadar bol ürün vermeli aşkımız
Aşk bir duyu açlığı
Bu açlığa açken senin tokluğuna açılarım açıldı
İçimdeki tilki seraplar bile uyandı
Çölser ruhlarım bile uyandı
Şimdi duyumun tokluğunda sen tokluğu
Belki en büyük aşkın özü getiriyor beni önce bene sonra sana
Seni severken sevmem gereken sevgili çıkıyor
Böylece başlıyor açlığın açlığı.

Hayrettin Taylan

Baştan Çıkarma Matematiksel Değildi Mislina

Aşk açık burçlarında kozmik algılar sundum sana.Güncelerimi ilaçlayan hayallerin var. Sineklerden koruyor damlaların. Bu yaz da sensizliğin meyveleri çıktı.

-Ağartısında tınısı olan her şeyin çok şeyine bilindik istemler.

ilettim. Sensizliğin bütün mecralarında arındım.

-Mutfaktaki sarı bez kadar yapayalnızlığın dile geldi.

...:Tozlarını al bu aşkın, bu sana şaşkın sevda erinin.

-Yüreğimdaki ateşi ısmarla nemli akışlara. Havadan nem kapışları temizle.Benim sarılığım senin beyaz tenliliğin kadar aşk tozu kaldırmaz bilesin.

-Bitimsiz kalakalışın cilasını sun yüreği pasla sevenine. Durak durak git kendi uzaklığına. Biraz daha kendine dönüşlere sevinçler ekle.

-Sürgün umutların şafağında uyandır helecanlarımı. Dün gitmiş gibi durma.Dün gibi dünyaya salma hayıflarını.Keşkelerini yakıp kül olma, kul olduğun yalnızlığa.

Gururun eteklerinde yırtmaçlı eteğin esintisi gibi nefretlerini salma üstsüz sensizliğime.

*Duvara aşkı öğreten tuval konuştu.Hani ikimizin sarılışını resmeden fotoğrafla konuştu.

...: Bir ucunda kahve gözlerinin sonsuzluğu, bir ucunda kahveye aşk gözü olan kahve gözlerim. Bakışımızın filmini çekiyor içsel dram.

- Ateşten yapılmaz özlemler akıyor sol yanımdan sonsuz yanıma.

Seni isterik bir tuvale sığdırmak doğru olmazdı.Bu güleç yüzüne hasretlik olan kurbanlığını yani İsmailini unutma Mislina.

Keskin özlemlerin dilini öğren.Yaramı kesen bıçağın körelmiş ucunda başlamasın hayat.

-Keskin bir sevdayı kesemez senden başka hiçbir şey.

Bakir kalan sızılar var, sen ağlarken, ben ağıtlar ısmarlarken hazanlara.

-Firari bir acının geçmişi olmaktan çıkar beni. Beni kendi elemelerinin elementi yapıp durma.Damlanın simgesi aşk.

-Periyodik cetvelde periyodik olarak s'imgene baktım. Demire yakın , bakıra uzak, kalaya ruh olan sevi gözlerindeyim.

-Örümcek ağlarıyla çevrimiçi olan bulantılarım var.

Canınıniçi çekmiyor sensizliği.Bu aşk ağında kopuşlar var. 3G (gelişin, gidişin, gidemeyişin) yok diye sensizliğe alışamam.

Ruhuna benzeşik figürlerin fecrindeyim. Gözlerine benzer gözbebekleri büyüyor.Bu bakan sevda gözlerin nerede kaldı?

-Bilgelik katında kendini unutmuş bir Mecnun gibi çölsüz günceler yaşatma.

Seni toplayan ilmi toplamalarda beni kaderine yazdıran her şeye rüku ettim.

-Allah'ım bu kara sevda tornadosu mu yoksa gönül tufanı mı?

-Sevdayı sevdaya çağıran duruşlarında kalmasın bu tufan esrikleri.

Benzemesin sonun aç ceylanlara. İçindeki aşk acıkmış, içinde aşk kaçırılmış, içindeki ben küstürülmüş. Küsüratı olmayan para üstü olmayan ve gözlerinin nemiyle gönül pazarında tümce satıcılığı yapan bendim.

-Her türlü unutuluşu türlü olarak sunma. Acıkmış yaralarım,açıklanmış berelerim ve sen bekleyen ötelemlerim var.

Slüetler süetinde beni ağırlar her bakışın bir güzel olurken.Nemli gözlerinden sonra

şimşekleri alkışlar göğüm.

Yıldırımların üşür düşlerimde. Çarpılmışlarına tutunur çaresizliğim.
Giderken gidemediklerin birikir hafızamın havzasında. Aynı şarkıyı defalarca dinleten
senin sözlerinde kalır umudum.

-Mağrurluğu bitmiş havalı gidişlerin çizgisini boyatmasın kinlerin.
Akrebin sordu sorgulayış.Yelkovanımı ısırdı.Başladı sensizliğin zehri.
Hücrelerimi hecelerine attı.Harfin lazım önce. Ya da yeniden sarılışın.

*Unutulmuşluğu emzirmeye gelen ceylanın gözlerinde aradım; ama hüsn ile zan yan
yana kaçarken doyamazdım sana. Senli bir açım anla Mislina.

Soluksuz kalan kelebeğin nefesinde kaldı nefsimin tuzakları.Yarın yanılmaya
yatık.Yarım kalan yarımaların yanıltmasın bari.

-Labirentinde mimimizceler üreten kırlangıcın çan kırıkları fuarındayım.

Bütün kırılmış stantlarda senden bir güzel var.İçim gidiyor Mislina.

-Ah bu içime ne içeriyim.

-İçim gidiyor. Dışım susuyor.

Oysa ayrılığın son toplantısında toplamaların sonunda sen çıktık.Çıkarmayı
öğretmeye gelen güzellerin baştan çıkarmaları matematikse değildi
Mislina.Çıkarmaları sever erkekler.

-Şimdi seninle bölme zamanı. Sen payda,ben pay. İki nokta gibi kalsın ömrümüzün
her işareti.

Hayrettin Taylan

Bayram Benim Ney_ime

Bir kelebeğin cesaretinde saklıdır şekerim.Güneş doğurdu bu sabah sensiz ilk bayramımı.Acılarıma serpen suların kristal öpüşleri yastığına kondu. Alyansımı aradım adının yazıldığı o tarihe. Tanımsız düşlerimizin bütün şıklarında en bilindik şıkkın şıklığında ütülü elbiseler altında ütüsüz yalnızlığım kırıştı. Bu bayram evimin yanındaki camide bayram namazımı kılacağım, beyaz bir güvercinle sana bayram mesajım gelecek. Benden bekleme başka mesaj...

Yitik dünlerimizin dönemecinde aşk kırığı aynalarımda şeker uzatan ellerin hayal olur fotojenik bir huzur olarak kalır oracıkta. Senden,teninden bir es olsun istedim.Yalnızca birkaç saç telin kalmış. Topladım hepsini.Beş tane, birisi beyazlamış...Bir şişede saklıyorum.Kucağıma alıp saçlarını okşadığım bayram sabahlarının resmi için onlar var.Şimdi şişeden çıkardım, dokundum onlara,beyazına dokunamadım. Acılar, kırılmalar, gidişler demek beyazlatmış bu genç yaşta. Bugünlerimizin sözlerinde, umarsızlığımız yaşanmamış çizgi filmi oynanır. Ruhumu saran bir hüznün hıfzında hafızamın hazinelerinde sensizliğin kara rengi kaplar duvarlarımı.

-Bu sabah bayram namazından sonra gelip kime sarılacağım.Kimsesizliğimin dili tutuldu.Zili çaldım açan yok... İçeri girdim,bütün odalara baktım yalnız sana aldığım oyuncak ayıcık orda.

-Oyuncak ayının gözlerinde yaşlar aktı.Senden öğrenmiş ağlamayı.

Ne yaptım konuşmadı,senin nazlarının hepsini toplamış.

-Nerde Nazlıcan...Nerde sıcak kucağım, nerde bu odanın, bu evin süt beyaz düşleri.Nerde yetim güzelin.

Sus ayıcık dedim,o gitmenin kedisi,gitmek onun bayramıdır.O şimdi benden daha mutlu sevdiklerinin sıcaklığında,ben umrumda bile değilim.

Yağmurlu bir göğü de yok.Ha belki babasının kabrini ziyarete giderse yüreğinde oturan bulut ağlamalarından nemli anlar yaşayabilir.

Aranmışlık valsi ile grift anlar yaşıyorum.

Işıklar göz kırptı, sakın ağlama, sakın onu düşünme.

Ürkek ceylandan beslenen yalnızlığımıza, kendimizden bir tat kattım.

Şimdi masam nazik ince biber,yanında meşhur yayla çorbanız, kahvaltının diğer vazgeçilmezleri yok.

Yön değiştiren ve şiir olan aynı yaşamın kayıtlarından senin kaydın silmeye çalıştım.Seninle en son çekilen fotoğrafları da yaktım,ilk bayram şekerimi onun sıcaklığında yedim.

-Gelişini huzur biler,sevgiyle diler, uzaklarını en ölümsüzlüğü arayan simyacılar kısaltır.Bayramlaşır özlemler.Her gün çay içtiğin o meşhur bardağında çayımı yudumlar,içsel bayramım böyle başlar.

Bir Firavun çalgıcısının özgürlük üzerine çaldığı ilgalarda Musa olur özlemlerim.

Hızır ile yollarından geçerken kanlı gözyaşlarını saklayan göz nurların yansır, ışık ve aşk olur.

Saklanır gün, doğmayı hiç istemez güneş.Zaman amansızlığın akrebinde,yıllarımı ısırtıyor zemberek. Dönüşü yoksul yaşanmış ömründen ancak kısa devriyelerin kalıyor bana.Vazgeçişinizin dipnotlarında muştular "burası Muştur aşkı hoştur, beni seven bir daha dönmüyor" türküsünü söyler.Biliyorum bu türkü böyle değil; ama türkünün ezgisi aynı,içimin sızısı aynı.

Avuçlarımda ayan beyan ab-ı hayat ve gülücüklerinle açılan gül-i Ranalar var.

-Sana aldığım bütün gülleri kurutmuşsun, yapraklarını saklamışsın. Onlara rastladım bu bayram.Koklamışsın her yaprağı,kokun mummyalanmış.Sanki güller dün koparılmış gibi,koklayışının kokusu dün gibi bir aşkı özetliyor... Oysa, gönlümüzdeki asil gül solmuş, dikenlerin üstüne başka sevdanın kuşları yuva yapmış.

Ayrıntıları bir tufan yazgısında okunan bir hazin hatıranın defterindeyim.

Seni yazdım, seni okudum, seni sildim; ama senli olan beni silemedim.

Tapılası bir ruhun tapınaklarında viran olmuş gidişatım mola veriyor.

Sevda denilen bir fiyordun var düş kanyonumda... Pembe çitlerle çevrili, asi sularla dalgalı, yaşam ritmini huzurun auralarında alan mercan kayalıklarında dizinde gelişini bekleyen inciyle çimilenmiş bir gemi var. Pişmanlıklarımı yıkamış, beni sana paklamış, ruhumun ışıldayan hecelerinden sana kitap olmuş bir geleceğin öz yolcusuyum.

Bayram olmuş neyime, bana yeniden geleceğin gününü arife ilan etmişken, içimdeki tutku çocukları bayram şekeri yerine hüznün toplarken, her acıda kolonya yerine gözyaşları uzatılırken bayram olmuş neyime arife akışlım..

Hayrettin Taylan

Bayramda Miracındayım

Bayramda Miracındayım...
- Üfleme dünyamı -

Devrik meridyenlerle savrulan yakarılarımızın tanımsız zaman aralığında beni bilinmezlerle attın. Sahi hangi saat dilimdesin, bensiz nasıl batar güneş pencerede. Ruhumu giydirdim özlem kumaşından senin güneşin soldurdu, senin yokluğun yamaladı. Bayram mutluluklarıyla kazılar yaptım tırnak uçlarımla sevgimizin en uçurumunda.

-İki kez düştüm birisi bayrama denk geldi. Aç bırakılmış hazlarım isimsiz, bir şeytanın eşeğine binmişti. İsimsiz, bir gece sevgisi kadar sevgi yoğuran anlık salya artışıındayım. Geceler kendi geceliğini giymemişti, yıldızlar asla senin gözlerin gibi değildi. Ay yoktu, erkek bir gezegen mars vardı. Her erkek biraz marstan modlanır. Kodlarımız aynı aslında, zayıf yönümüzün gölgesinde başka adresler ararız. Sevgi sizin olsun der, zevk bizimdir.

Bilmelisin ki seni Çankırı'nın o meşhur, incecik küçük biberin çiçeğinde yaşadım ve meyve halinde hep soframın her anı oldun.

Susuz bir çöldeyim damacana aldım, sensizliğin can kırığı bardağından içiyorum. Mecnun da buradaydı susamıştı.

-Seni sordu kim bu Nazlıcan... Leyla'dan daha meşhur olmuş

-Dedim ki bak aşktaşım, dertaşım, çöl dostum, eski Leyla'lar kalmadı.

Mecnun: -Eskiden bir Leyla vardı, bin Leyla'nın gölgesi

-Peki neden Mecnun bir tane, neden neden?

Mecnun: - Vah aşktaşım vah... Mecnun erkekti, yani yüreğini sevgin sev hazinesinden alan, hislerini özleyiş manzumesinde okutan, dertlerin Yakup'un heybesinden, acılarını Yusuf'un kuyusundan, sihrini Tura dağından, aşk; yaş, sınır, ırk, millet, zaman, tanımazı Yüce Resulümüzden alan Ademin can kırığı, tutku göğü, öz toprağı.

Kısa bir mola, verdim bekleyişim kangren olmuş, kanamışlığımın esemesi okunuyor Leyla duvağında. Bikri sınırını kanıtlayan beyaz bir bezin efsanesini hatırlıyorum.

-Ben sana temiz, ben sana yerli yüreğimle, bütün sevgimle geldim. Bütün eksik eteklere rağmen, eteğim senin etiğinde. Ve etiğinle sen kaldırdın ilk kez eteğimi, sonrası aşk masalımızın perisinden akraşır.

Yıkılası duvarları, örüp örüp perma perişan şarlar artırma.

Hecelerin saklanan eğri harf yazılışında yazgımız buymuş meğer. Kalem veya alem yazmadı ki.

Umudun finali sessizdir, sensizliğin umudu yanarışır kendimize dönen dönencelere.

Henüz bayrama çok var, arife günü beni yine gönder yolsuz, yoksul uzaklara.

-Bir bayram bekliyorum bayramlardan. Bayramlar sosyolojik pemlerini çözer.

Bayram namazı dönüşünde yine beni kapıda bekle, öpüşerek kutla bayramımı. Bu sefer harçlığım öpücükle kalmayacak bütün ömrümü sere serpe edeceğim.

Turuncularından medet umarak, ummanlarını kolonya olarak uzat sunazım.

Sessiz bir yakarıdır bekleyiş, tanıdık acılarla gözyaşının bentlerini yıktı, şimdi sensiz belki ilk bayramın çocuk şekerindeyim.

-Bir sürü şeker alacağım, bir sürü.. Özel olarak paketlenmiş, üstünde nazlıcan yazılı.

-Evet, ben şekerçiğinin oğlu, artık Nazlıcan şekerlerimiz de var. Bayramda yalnız onları kızlara dağıtacağım. Her kızda bir nazlıcan, adın dillerde, bensiz yer yerde. Seni seviyorum sözcüklerimin yeminim.

Uykusuz bir bayramın tam ortasında ağlatma aklanışımı. Sarılalım haydi tutkumuza. Hiç söylenmemiş sözlerden şarkılar türet, bu sefer ben sana şiir olayım, dize dize gel dizlerime. Yorgun ve bensiz tanınmaz olan gözlerinin sıırıksıklamılığıyla bakiver gözbebeklerime.

Bu güzel anların artan ılıklarına cevap olalım, kementleri kırık-dökükler üstüne kapatalım.Çekinelim gül kokulu nefesine,orda nefessiz kalalım biraz.Tutkunun sırlarını süreyim,pişmanlığın çifte kavrulmuş halinde pişmiş ruhumu görerek yeniden güven surlarımı gör nazlıcan

Aşkla gözlerinin derinlerinde,sözle özlerinin sonsuzluğunda,canla canının her atışında, dahası senli her anda uyuyayım miracında.

Hayrettin Taylan

Bayramın Aşk Mersiyesi

"anne sütü ak bir sevdam var diye süttten kesti güzel
şimdi ne süt, ne güzel, ne de sen, ne bayramın

içtiğim yalnızlık suyu da kirlendi
şimdi işte şimdi arındır beni
şimdi işte şimdi sevindir aşk bebeğini
şimdi işte şimdi uzat şekerini aşk tadınla
şimdi işte şimdi sarıl aşk adınla
bayram gelmiş,sevenler kavuşur
şimdi şimdi işte kavuştur bizi Rabbim "

İç çığlığımın son sesinde uyandım sana. Rüyalarımı uzaklara taşıyan karıncaların dile geldi.Karıncanlanmış dünyamı aydınlattı karıncaların anası.
-Ciğerimin yanıklarını duyan toprağın ruhu sızım sızılıyordu. Bir tek sağlam yerim senin sevgindi. Şimdi ruhuna kadar çürüyen bir seveda çerçesiyim. Güzellere güzel laflar satarak,seni unutmayı satıyorum.

-
Bir kavuşma salıncağına binmişim, sensizliğin uçurumunda sallanıyorum.
-İçimdekileri sökmedikçe hayat yine sensiz, yine şekersiz, yine baklavasız günlerin cinnetindeyim.

-
Yoksul özlemlerin deminde şeker toplayan aşk çocuğuyum. Sokak sokak, ev şeker topluyorum,tadını tamamlamak için.

- Beni bıraktığın aşk mezarımıza gitmedim. Mezar taşımıza yazdığın.
- Bu gidişi sen yazdın, yazgıdan önce demen sözü kaldıkça nasıl gideceğim can çiçeğim. Nasıl gidip dua edeceğim gel diye diye. Aşkın sırtımda YÜKTÜ, aşkın benden de büyüktü.Şimdi senin anlamadığın masalların çocuk dilinde peri suretin yansır bayram sabahına. Şimdi seninle yaşadığımız bayramların benzerini yaşıyorsun. Bayram namazından dönüşümü beklemiyorsun. Ben bayram olduktan sonra, içimde bayramlar artıyorken hiç gerek var mı ki ?
-Sen yine de erken kalk, yine de benim gelmeyeceğini düşün. Zil çalınca ne ben, ne baban gelmeyecek. Can baban hiç o kapıdan girmeyecek.Dedim ya sen yetimsin, ben sensizliğin yetimi.

- Bu bayramda ruhun bütün şifreleri canlanacak, her bayram canın kadar can katan iki sevenin yok. Mutlu musun yetim sevdam.

- Bu bayram sabahı hangimiz daha çok hüznünlere damla şekeri vereceğiz. Sofrada bana da yer açacak mısın bensiz yaşadığın bu ikinci bayramda. Çok sevdiğim özel biberlerden yiyecek misin?

-Meşhur çorbandan sunacak mısın ? Bir kaşık da benim için yer misin?

- Ben burada bir şiir olarak yaşayacağım aşksız bayramı mı?

-
Bu yabansı acıların sabahında misafir et beni biraz. Camdan bak terk edilmiş bir kuş uçar da belki görürsün.

-Belki kanadı kırılmış bir aşk bülbülüdür, gagasında benim ısırıldığım şekeri sana getiriyordur.

- Bazen pencereni aç,ruhunun rüzgarı yayılsın bana doğru.

-gül olur, gün olur, aşk olur,sen olur belki ...

-Aşk döşeginde ölümcül bir hastan var,bir tas çorba bırak.
Bütün tasalarına iyi gelir.
-Ellerin önce aşkı tutan ellerinle yaptığıın baklavanın bütün dilimlerinde tadın siner.
- Sakın unutma gelirken bir tadımlık can şairine getir. Ya da yolla. Adının tadı kadar işlensin dünyama. Bu hayalimi de çok görme yetim gülüm.
- Bensiz bayramlara alışmışsın.Sızılar acılı türküsünü çalmaz. Unutmuşsundur bayram türkümüzü. Unutmuşsun acıları, sızıları, bensizliği.
- Gül yüzün şimdi gülüyordur, can yaran ne yapıyor koca kentte hiç aklına bile gelmemiştir.
- Bu bayram bir kez de olsa aklına beni getir. Getirilen ile yitirelenleri düş
- Bu yitiriliş mesnevisinde Mevlana hep ben oldum. Sen Şems oldun.Bütün şemsalarımı yaktın ömür ömür ...

Ben bayramları sevmiyorum,sensizliğin en çok anıldığı gün olunca.Ben bayramları sevmez oldum ilk sarıldığım sen olunca.Ben bayramları sevmez oldum,şairim,can aşkım nice bayramlar öpücüğünü unuttuğum için.
- Ben bayramları sevmez oldum, özenle hazırladığın bayram kahvaltısından mahrum olduğum için.
-Bayram olmayan bir ülkeye giderek bu acıyı az da olsa dindiriyorum. Şimdi yine çok uzak, bayramın olmadığı bir kentteyim.

-Gülün dala küstüğü kırmızı sensizlik arefesindeyim.Bayramlıklarımı aldım.Can yatağımın altına serdim,iyice ütülensin diye.
Zaman kendi savaklarını açar umutlarıma.Mutluluk en çok senin hakkın.Ben mutluyum ,benim için üzülecek destanlar yazma. Ruhun aksın yalnız kaldığın her şekerde.
- Bu bayram güzel şekerlerimi alacak sen de yok.İşte bunu sevdim. Sen şekerimken güzel şekerlerin tadı mutlu eder mi ki can çiçeğim.

Yüreğimde emsalsiz durumların durulanır.Beni paklar aşk ve sensiz ikinci bayram.
-Hicranlı bir şekerin tadında okunur yalnızlığım.Uzak kalışlarına ağıtlar okur sen halim.
-Vurur odama gölgen,güneş ağlar senin yerine. Sarmaların yerine derdime sarılmalarım güne yem olur.
-Bağlar katliamı gibi içimde meşru olmayan oyunlar sıralanır. Bir oç alma uçurumunda değilim,senli bir bayram isteme ateşine atıldım o kadar.

-An dökülür hayatın şalesinden dev kazanlarına.Orda hayat ve umut var.Orda seni vurur benden.Acımadığın, unuttuğun kayan da erir.Dağının ferhad'ını arama sakın. O aşk dağı benim.O Ferhat benim.
-İçimizdeki vurgunların sonesini okuma Julyet dilinden. Modern masallar anlatma Julyet'in can kırığı yatağında.
- Nun ile gün arasında kal.Vav ile vav arasında kalma.
- Elif,Lam,Mim ... ve bayram gülüşün ömrümüzü ütölesin.
- Ben Yunus'un söz evinde şeker aldım.
Bulutların diline seni yazdım,bak arşa,bak aşka bak beni görürsün.
- Gurbet elde tek başına ve senden habersiz yaşamının zorluk sedlerine Çin oldum. Gayrı aşılmaz bir yürek acısının önündeyim.
Bulaşıcı yalnızlık sarar ruhumu.Harfsiz bir sevdanın kütüphanesinde seni okuyorum.
-Şimdi işte kavuşmanın türküsü çalınıyor,bayram gelmiş neyime.Şimdi işte seni özlemenin bayramı gelmiş sen yoksan, bayram benim neyime...

şimdi işte şimdi uzat şekerini aşk tadınla
şimdi işte şimdi sarıl aşk adınla
bayram gelmiş,sevenler kavuşur
şimdi şimdi işte kavuştur bizi Rabbim "

Hayrettin Taylan

Bazen Gitmekle Başlar Aşk

sonsuzluğun şavkındayım onsuzluk ağılarken
düş uçlarında düşüyor özlemlerim
tövbe dağlarını delen ferhat'ın azmiyim
sızıışı aşka
gelişi aşka
sevişi aşka
kalışı b'aşka

dokunmuş sözlerin kelepçesi vurulu gönlümde
beklenen acılara eriyen mumun sonu oluyorsun
sancısı birikmiş günlerin dilinde lal bırakıyorsun
konuşacaklarım volkanları bırakıyor bağrına
yarın ile yarın duyularında canlı y'anardağlarım var
kalışımın önsözünde meleksi dünyanın vurgusu var
örülmüş can kırıkların arasında sınana istikbalim var
haksızlıklıkların künyesinde isimsiz gidişlerin var
kadınsal onurunun ovasında haklı filizlerin meyvesi var
zıtlığı süreğen kılan ,kılınmamış eylemlerim var
şuur sunan şehrin sözlerinde gözsüz gecelerin
bu varlar yetmez ama ben varım

çığlıklar içinde güllerine asılan bülbülümün adılıyım
senden koparıldığım günün adıyım nitellerin artarken
yüreği selinde,seli elinde, eli aşkına yamalanırken
çağırısız dönüşleri anlamalısın
basılmamış toprağın kokusundan anlamalısın sevi hasretimi
özlenen bir günlerin aynası asıldı ruhumun duvarına
taranıyor gelişlerin
tutsak soluma yansıyor güzelliğin
ben iyiyim sen de iyisin demek
sendeymiş bütün iyiler demek
doyumsuz bir tutkunun kumrusuyuz demek
isimiz kalıyor aşkın kenti
tanımsız kalıyor aşkın semti
sensiz kalıyor benim her yeri

Hayrettin Taylan

Bebeğin Bebeği

Yüreğinin seven dallarından parça parça kopar sevgi yaprakları.Artık genç kız olmanın peşinden giden bir izin aynasındaydı Kayra. Küçük beldelerinin en güzel, en çalışkan kızıydı.İlköğretimi bitirmişti.Güzel puan alarak İstanbul'da bir Anadolu lisesi tercih etmişti. Anneannesinin yanına gelip yerleşti.Okulu çok yakındı.Güzel bir okul, İstanbul, güzel bir geleceğin salıncağında sallanıyordu.

- Sensizliğe yeni bir adres olmadan aşka karışan bir fiil çatısında özne olmak için bir gün tesadüfen evlerine yakın büyük alışveriş merkezinde Baha ile tanışmıştı.
- Dirençsiz kalırım, gözlerimden beni topla,ben büyümüş bir filizim ki aşk meyvesi benden hasat veriyor.İçindeki esen rüzgarın cümleleriyle üniversitede okuyan Baha'nın sıcak dünyasındaydı.

- Aşkları düşe kalka büyüyen bir çocuk gibi sevimli bir hal alıyordu.İlk aşkın yarattığı içsel devrimi anlamak için yeniden o anı yaşamak gerekiyor.Gün bölünür günlere,aşk bölünür aşka. Yeniden onun yollarına açılan pencereden baktı.Baha,Hukuk fakültesinde okuyan İstanbul'un haşarı gençlerinden biriydi. Kayra'nın minyon yüzü, canlı ve seven hali onu etkilemiş, hoşlanmıştı.Kayra ise henüz aşkı bilecek kadar gönül penceresinden ışık olamamıştı. İlgi,sevgi, dersler, aileden uzak büyük bir kente kendisini anlayan sosyal bir gencin aşk pençelerinde öylesine kalmak.Özlemli bir sarmaşık gibi

Sarılarak günlerini gün ediyorlardı.Hayat muz kabuğu üstündeydi.

Arzuların gecesinde yıldızlar yoktur, şeytanın gözleri yıldız olur kendi hevesinde insanları tenden suya çeker.

- Her aşk titreşiminde birbirlerini andığı, her yutkunuşta bilinmez anlara kaçtığı bir gündü.Baha'nın anne-babası yurt dışı gezisine çıkmıştı. Baha,Kayra'yı evine davet etti.Kayra,anneannesinden arkadaşının doğum günü partisi var diyerek saatlerce yalvararak ikna etmişti anneannesini.

-Gece geceliğini giymiş en karanlık rengin gizemindeydi.Ay,o geceye şahit olmamak için bulutların arkasında gözlerini yummuştu.Bulutlar karardıkça kararıyordu.Yıldız el ele hep kayıplara doğru gidiyorlardı.

-Bu gecede bir şeyler var ki her şey derin ah'larla sarsılıyor.

-Kayra ile Baha ilk kez başa başa, müzik biraz sonraki günaha hazırlık melodisinde... Baha ile Kayra önce dans ettiler.Sonra Baha,kırmızı şaraptan biraz içtikten sonra,Kayra'nın sudan başka hiçbir şeyin dokunmadığı dudaklarına yapıştı.

- Kayra sarsıldı. Avunuşlarında yapayalnız kaldığı yıldızlardan yardım istedi.Ne oluyorum farkında bile değildi.Daha lise 1 `deydi.Gencecik bir kız aşk ona büyülü bir masalın yaşanma şekliydi.O da,masalın tatlı perisi. Öylesine kendi bırakmıştı Baha'nın kollarına. Baha yalnız ondan hoşlanmıştı.Bu devrin gençliğinin bütün özelliklerini üstünde toplayan bir refleksle geceyi azdırıyordu. Ve Gece kendi karanlığında şeytanın gözleri aydınlığında zevkin en umulan zirvesinde bitiyordu.

-Kayra kendine geldiğinde,yıldızlar şaşkın, ay hilal halinde şaşkın,neon ışıkları şaşkın.Lise1 `deki bir genç kızın en özel sınırı geçilmiş,hiç ummadığı zevk umanında zarlar kendi suyunda yırtılışını anıyordu.

Bir fal gibi işlenmiş anın son anında ağlayıp banyoya koştu.Neydi yaşadığı, acı mı? Zevk mi? Gelecek kirlenmesi mi? Aşk mı? Sorularla aynanın karşısında kalakalıp ağladı.Artık bakire değilim.

-Ya annem öğrenirse sonum ne olacak? Neydi bu kirli masalın sonu neydi?

-Telvei özlemlerin gece karanlığında olan olmuştu. Bir sır olarak vicdanıyla aynı terazide yaşıyordu.Bir ay geçmiş gibiydi.Bir türlü özel günü olmuyordu.Şüpheler eritmişti.Her ders lavaboya koşuyordu.Bir haller olmuştu bu kıza. Gün geçtikçe

çirkinlik kendi yüzünü göstermişti.

-Kayra o gece hamile kalmıştı.Daha lise 1.. Genç kızlığını kaybetmenin acısı dinmeden içsel bir atom bombası düştü.Geometri dersinden daha zor denklemlerin içinde.
-Sorular,sorular cevapsız kalan yaşamlar.Lisede aşk bir balon gibi,çok çabuk şişer,en hafif bir olayla patlar. Yeniden patlayan balondan baloncuklar yapılarak aşk bir nebze devam edilir; ancak bir gün gelir biter.

Artık alışmıştı acılarına.Bebeğine seslenerek ömrüne ömür olayım.Tam tersine içinde bu kötü giden kaderi yeneceği umudu vardı.Sürekli rehberlik biriminde ruhuna gıda arıyor.Bütün sınıf Kayra'nın bu denli değişmesi,içine kapanması, okulun en çalışkanırken bir anda bütün derslerinin kötü olmasına anlam veremiyordu.Herkes üniversiteli aşkını duymuştu. Aşk,bu kadar insanın hayatındaki atom bombası mı ki der susarlardı.

-Bu gidişin gölgesinde gün geçtikçe eriyordu.Baha'yı aradı.Baha geldi.Gerçeği ona anlattı. Baha,duyar duymaz çantasını orda bırakıp geliyorum dedi.Gidiş, o gidiş bir daha gelmedi.

Kayra,Baha'nın evine gitti.Annesiyle konuştu.Baha eve gelmiyormuş haftalar geçmiş gelmemişti.

Baha'nın ailesi en son ona ulaştılar.

-Baha,anne ben bir hata yaptım şimdi ne olacak baba olmak kim, ben kim dedi.

-Ve annesi kafasındaki cinliği tek evladı Baha için yapmayı uygun gördü. Tren kazasında parçalanmış cesedi gördü,oğlunun kimliğini attı oraya.Bütün gazetelerin üçüncü sayfasında Baha'nın ölümü yazılıyordu.Kayra bunu duyunca bayıldı, hastaneye kaldırdılar.Bir hafta ölümle pençeleşti.İyileşmişti.

Göğsündeki kadın mevsimlerinde kar yağıyordu.Okuldan atılmak üzere, devamsızlıkları artmıştı.

-Güzel bir hayatın avuçlarımda kaybolan gençliği,umudu, hayata sarılışı,dahası ömrü yılanların deliğine sıkışmış zehir ile aşk arasında öylesine topallayarak devam ediyordu.

-Delifışek anların koynuna bilinçli ya da bilinçsiz sokulmuştu.Okuldan atılsa hayatı kararacak hamile,okuldan atılmış olarak beldesine, evine nasıl gidecek? Sorular ve gerçekler onun dünyasındaki bütün güzel günleri eritiyordu. Baha da yok...Babasız bir çocuğu doğuracak,üstelik kendisi daha çocukken .

Kendi labirentinde öylesine kaldı.Anneannesi her halinden şüphelenmişti.Kusmalar,sık sık lavaboya koşmalar.

-Bir gün bütün gerçeği anlatmıştı.

Anneannesi:- Günahın ve hatanın yaşı yoktur,yaşamak sana yakışıyor .Ve toparlan derslerine çalış, sen okulunu geçmeye çalış.

Gecelerin kınında kendini yiyen pırtık bir kurt gibi gün be gün eriyordu. Nihayet yaz gelmişti.Haziran sonlarıyd.Bebeğini doğurmuştu. Dünya da yalnız kendisi ve anneannesi biliyordu.

Minnacık bir bebişi vardı.Hangi yaşta olursan ol anne annedir.

-Her şeyi unutmuştu, bütün sıkıntıları bitmişti.Ah! Bir de gerçekler olmasas.Gün geçtikçe gerçekler onun peşini bırakmıyordu.

-Gönlünün dehlizlerinde kanayarak hayata akan bir halin yalın hali değildi.İsmi anne halini çekimliyordu. Bir oğlu olmuştu.Bütün saf duygularla,ilk aşkı,ilk hatası,ölümden öte sevdiği aşkı Baha'nın eseridir diye onun ismini koymuştu.

-Kanayan yüreğini anlık huzurun mahzenlerinde sararak gerçeklere doğru yol

alıyordu.

Bir bekleyişin buz mağarasında her şey aslına eriyordu.Lise2 'ye geçmişti.Bebeğine anneannesi bakıyordu. Babası kaza geçirmiş,tedavi için Londra'ya götürmüşlerdi.Buna çok sevinmişti.Gerçekleri saklamak için başka acı ona umut demekti. Hoyrat zamanın bohçalarını toplamıştı kaderi. Lise2 'de kalmamak için direniyordu.Dil ve Anlatım yazılısı vardı.Derste kalırsa artık okulda kesin kalıyordu. O gün her şeyi bir yana bıraktı,odasına çekildi, ders çalışıyordu. Bir acı çığlık duydu. O sesle bebeğinin odasına gitti,ateşi yükselmiş,nefessiz kalmış gibiydi. Anneannesi,yanında ağlıyordu.

-Derse çalışmazsa okulda kalacak,bir yanda ateşi yükselen bebeği ...Bebek ağlıyor,o ağlıyor, taşlar hatta acılar da ağlıyordu.

-Bebeğini aldı, sardı atladı bir taksiye direk hastaneye gitti.

- Acilde hüngür hüngür ağlıyordu.Herkes onun etrafında toplanmıştı.Bir de ne görsün yarın sınavı yapacak Dil ve Anlatım hocası ve eşi de orda.

Hocası Neşet Bey:- Ağlayan öğrencisini gördü,kendi bebeğini eşinin kucağına bıraktı.Önce kardeşi sandı.Konuştukça gerçeği öğrendi.Neşet Bey'in gözlerinden de yaşlar aktı.Acı gerçek onu da sarsmıştı. Bebeğin tedavisi bitti.Neşet Hoca, Kayra'yı arabasına aldı, evine bıraktı. Yolda sen bebeğini düşün yarınki sınavı boş ver, rapor aldık sana başka zaman yaparım.

Kayra aylardı ilk kez gülüyordu.Hocasının bu ilgisi, bu gerçeği aralarında kalması, artık sınavda kalma riski de ortadan kalkmıştı.

-Gül kıyımlarını dikenlerin kan renginde alan hayatın bayatlarında gün geçtikçe kendini buluyordu hayat.İsimsiz bir geleceğin son hüznü türküsü olmuştu hayatı. Bebeği büyüyordu.Babası yurt dışında, gerçeği öğrenme şansı yok.Dersleri de düzelmişti.Allah hiç kimseye kaldıramayacağı yükü vermez. Sandalı çürük bir aşk ömrünün kirli sularında adı konulamamış bir hevesin anlarında yenilmişti.Bilinçli ya da bilinçsiz bir hatanın baharında yakılmıştı geleceği.Onu hayata yeniden saran önce bebeği,sonra Edebiyat hocaları Neşet Hocaydı.

İmkansızın zincirlerini parçaladı,ruhunun sismik haritasında paramparça olan yüreğinde bir umut ışığı doğdu.Neşet Hocasının yardımıyla dershaneye gitti.Bebeği büyüyor, anneannesi onu büyütüyordu.Tek amacı doktor olmaktı.Bebeği ölümle pençelediğinde ona yardımcı olan güler yüzlü doktorların o sevgisi, bir de o gece Neşet Hoca'ya söz vermişti.

Hocam tıp fakültesini kazanıp iyiliğinizin karşılığını vereceğim.Bir ömür sizin tedavinizi ben yapacağım demişti.

Hayata ışıldayan güzel günlerin son gününde sınav sonuçları açıklanmıştı. Oğlu o gün yürümeyi öğrenmişti.Kucağına yürüyerek gelen oğlunun bu mutluluk sevinci yanında ,bir de Tıp fakültesini kazanması onca yaşadığı acıyı unutmuştu.

- Yurt dışındaki babasını aradı.

- Babası kızım ben de artık yürüyorum, ben de iyiyim yakında geleceğim dedi.

-O sırada kucağındaki oğlu ağladı.

-Babası: Kim kızım o,ağlayan bebek.

Kayra,başladı ağlamaya, babacığım sen iyileş, bebekler büyür de ağlar da.

-Kayra:Sen yüreğim,sen derdim, sen geleceğim, sen ömrüm, sen imkansızlıkların ateşinde doğan yeni bir hayat duydun mu babacığım.

-Sen benim kadar acı yaşayan bir liseli kız duydun mu? Benim yaşadıklarımı acep

hangi yürek taşı dayanırdı.

-Baba,sen artık bir dedesin.Kızın da doktor.Şimdi orda ister ağla, ister, sevin .

-Babasının teli birden kapandı, bu gerçeğe hangi baba yüreği dayanırdı ki?

-Dede olmak ne güzel duygu ama...,işte amalarımın gözü kör...

-Gönlündeki gökkuşağının izdüşümleri onu yeni okulunda farklı kılmıştı.Beyaz önlük giymiş sataj görüyordu özel bir hastanede.

-Suları kirleten aşk gecesine benzer bir geceydi.Acilde ilk günüydü.

Bir hasta geldi, bakılacak halde değildi, her yeri yara bere içinde.Hemen hocaları geldi, o da yanında ameliyathane aldılar.Yüzünü açtılar..

-Kayra oracıkta bayıldı.Lise1 'deki aşkı Baha'dan başkası değildi. Onu hamile bırakan, onca acıyı yaşatan.Gözyaşları onun akan kanına karıştı.

Gerçeğin çiylele kaplı olduğu bu kış kıyamet gününde bu da neydi.

-Hani tren kazasında ölmüştü,hani yaşamıyordu. Bir de ne görsün Baha'nın şeyan annesi orda hüngür hüngür ağlıyor.

-Hala unutamadığı,yaşasa yine seveceği ilk aşkı,onca acının faili yaşıyordu.Ve gerçekten bu sefer tren kazası yaşamıştı.Tinerciler cep telefonu almış trenden atmışlardı Baha'yı.

-Herkes bir gün kendi gerçeğinde ayna olarak taranacaktır.

Sevdiğinin eseridir diye Baha ismini koymuş,çocuka her şeye inanmıştı.

Meğer ne kadar safmış, meğer hayatın saflığı kadar temizmiş.Meğer aşk yalnız onun gölgesiymiş.

Bütün bunlar oluyorken, bütün bu acıları yaşatan Baha' orada can veriyordu.Bütün müdahalelere rağmen kurtulamadı.

-Kurtulan hayattı,gerçektı,umuttu, yaşanan bir dersti.Kayra,uyandığında evinde,kucağında oğlunu gördü.Baha diyemedi.Baha,paha biçilmez bir acının aynası olarak göz önüne geldi.Mahkemeye gitti, oğlunun ismini

Neşet Hoca'nın ismini vererek,yaşanmışın dersinde geçtiği için yeniden huzura akıyordu.

Hayrettin Taylan

Bebek Şair

dün doğmuş ve cami avlusuna bırakılmış bir bebek gibiyim sen yoksan...
ağlıyorum aşk diye diye,
sen diye diye
yeniden gel diye...
yoksun... emziğim şiirimdir yapışmışım bırakamıyorum...
sen de ağla süte gözyaşların da karışsın
sensizim...
ve üstelik yeni bir bebek ve şiir ağlamaklı
ve de sana aç
gel emzir beni o büyük tutkunla,utkunla
gel sev beni o büyük sevi akışınla
gel kal dün gibi, an gibi hep kaldığın gibi
bu sefer ağlama
bu sefer gitme...
şairi ağlatma...mağmalarımı azdırma... buzul tepelerimi yüceltme
gel kal hep kaldığın gibi yeniden yeniden
çıktım kurak sevdamızın vuslat duasına..
iki damla da senden aksın bir sevdayı kurtarma duasındasın
kurak bir sevda geçiriyor şair...
ektiği sevda mahsulü kurudu...
sevdiğinin ne yağmurları yağar ne gözyaşları
eskiden ikisi de yağırdı
iki damla aşk aşk aksın gelme duasındasın.
belki duyar,belki ulaşır gözyaşı seli ona
belki yeniden yağar şairin aşk mahsullerinin üstüne yüreği dayanırsa tabi
emziğimi kaybettim ruhun yalnızlığında..
aşktan ve senden yapılan ruhumun maması da bitti
tutku kumaşından yaptığın önlüğüm kirlendi özlemlerinden
neyim varsa gitti ve bitti
sensizliğin salıncağından düştüm
üstelik yaralıyım
gel kucağında uyut beni
gel öpücüklerinle dirilt beni
gel emzir beni sütsüz geçen kara günlerimi
gel sev beni minimize ederek
gel yaşa beni yaşam gibi su gibi aşk gibi

Hayrettin Taylan

Bedelin Bedeli Ali Gitmeler-1

Hüzünlerin dolunaylarına dolanıyor bedeller.Binlerce acı beni ısırtıyor yılanıl olduğum ısırgan anlara taşıyor.Gözlerine baka, sıcağına yapışa yapışa yanılgıların zehrinde meğer kendimi zehirliyormuşum.Sen masum bir melek olarak güzel bir geleceğin ay ışığıyken bense, yitirilmişliğin en azgın sularında su içinde susuzulluğa susamış bedevi arzular çerçisiydim.Yürek ağrısı kül döker yanılmalara.Güvenin türkölü bir hece gibi okunur yüreğimde.

Aynalar gösterir beyaz yönlerinin zor bulmacasını.Sevda, ihanete uğramamış gizemli bir masallar ülkesi olarak

Kalır yaşadıklarımızda. Gönöl avuçlarından dökülen pınarlarda yıkandı vicdanım.Kaldım her şeyi yalnız senli bir sen ile binlerce ben arasında.Terk edilmenin son mağarasında sarkıt dikitlerden dökülen damlalardan ders aldı kabullenişim

"aşk bizi çoktan terk etti.....

ben bizi çoktan terk ettim....

sen bizi çoktan terk ettin....

Şiirlerimin ruhunu çaldı senli melekler.Sorguya çekti beni bütün bebekler.Hani sen benim tek bebeğimdin,hani bebekleri melekler korur,hani bebekler meleklerle konuşur ya... Turna bakışlarındaki gülücüklerle gül besledim, içimde hiç büyümeyen bebeğim. İçim acısa da ,yıldızlar bana seni anlatsa da,bir sevgi tufanın yeni doğmuş bebek nidasında seslendim sana

Yüreğindeki titremelere bin İsmail feda etmeyi düşünen son İbrahim'dim.Oysa,kurban bayramı gelmişti ve ben bir hayır panayırından dönmüştüm.Arzuların forası beni kaçınılmaz kirli denizlerde yakalamıştı.Bir erkek bir kek aşkına azgın sulara dalıyor, bitivınlayan vicdanın hışırından bir an seni unutuyor.

Ömrümün en güzel anlarını taç yapmış,ruhunun bütün şubelerini sana açmış,yalnız senin gönöl defterine günlüğünü yazmış,artırılmış bir sevdanın kentli mecnunuydum. Beni de vurdular benden. Binlerce kez

Kırılan ipekböceği yüreğinde yeniden yol olmak, yeniden eski baharatları sana sunmak için Çin'e gitmek, Çin Seddini aşmanın imkansız imza silincesindeyim.Beni Everest'inde attın, ölmedim hala sevginle yaşıyorum, yaralarım çok; ama berrak sevgin beni ayakta tutuyor Nazlıcan.

Yangınlarına güröl güröl akan aşk kütüphanesinin yakılma haliyim.Kevserlerin belki temizler beni...

Seydam dedim sana, senin için sıradağları aşkıyla dize getirir bu Kerem. Payidar bir doğrunun cesaret ekseninde bütün umudum senli artıları artırmaktır.

Güvensizliğimizdeki kırık gün aralarına,beni unutma masalları koysan dahi, kaf dağı varken ve sen her masalın sonunda muradına şem olurken bu aşk biter mi ki...

Heceler gözyaşıyla saklambaç oynadığı yalnızlık yokuşunda telaşlarındaki anlatılmazlığı hangi imkansızlık paklar.

Karışık düşler sofrasında kaçamakların kurdu olarak salma kuzular pazarına.Melemelere dayanmıyor erkek halim doğrudur, ama can kuzum,her öğün, sensiz kuzu yenilir mi ki hayat sana gökkuşağını aşılarken.Hangi turuncu desende beni ebrulayacaksın.

Duruşumuz sancımızla dünyanın dertlerini silerken,biraz kurumuşken yaralarımız,zenci beddualar sunma hayallerime

Umut süreriz yüreğimizin Aylaş mimiklerine. Açıktan artırılmış seveda ovasında yeniden nazlı halinin pür cemel meyvesinden yedirir beklemler.

Her şey boş.....

Biliyorum...

Açık acıların okyanus uzantılarında barakalar kurup, pişmanlığın pişirilmiş dersinden Hüsn ü Aşk'ı verdiği ders gibi senli kimyayı derliyorum.Kimyası bozulmuş İstanbul'da aşk gerçekten metropol hazlar kadar tükenmişliğin gecelik aynasıdır can gülüm.İstanbul aşkı kendi köleliğimizin efendisi olarak sunar,gece kadar değerlidir,gündüzü yok bazen. Oysa yeri geldi hayran oldum temiz duruşuna,gidişine, unutuşuna; ama asla pişman olmadım seni sevdiğim için...Seni sevmek, sevmekten öte, ötelere özetlenmiş, yaşanması gerekenden yüce, berrak anmanın aynasındaki büyülenmiş yansılarla anlatılmayacak kadar farklılığın adresiydi.Asrın Leyla'sı, çöl kalmadı göz pınarlarımdan yazılara süzülen sözceleri barındıracak.

"Ben güveniyorum yüreğimdaki sana... ya sen güveniyor musun? ? ?

bende ki sana...
sendeki bana.....

Söyle ne zaman diner bu hasret... "

Söyle umudumuzun rengi çoktur.Ne zaman göz pınarlarından sonra yaryüzümde gökkuşağın oluşacak ve bütün renklerin diliyle bana bakacaksın ilk bakiştığımız gün gibi.

Hayrettin Taylan

Bedeliyos 'un Affetirme Gazeli

sen gitmeleri hakketmedin gidişin bir yazgının yüklemiydi
devrik bir cümlede bekleniyorsun yeniden yüklem olmaya
sense evet işte hayat bir yüklemdi benim için oda gitmek'ti
öznen sensizliğin her hecesinde kayıpsız eriyor

yatağına akan son his ırmağı olmak için yeni bedelis ırmak olmak
belkilerde kalmak
belkiler çok fazla
belkiden daha uzak belkiye daha yakın bir belkide gelmek
belkiler keşkeler
keşkelerinin su ve ruhuna akli bir bekleyiş olmak
seni ve sensizliği yeni bir iklimin diliyle içsel dünyama mevsim yapsam
hep yazını yaşasam kara kıştan uzundur beklemektense
hep nazını çeksem bir nazlıcanın ömrüne mutassıl kaldı dünyam
gitmelerin en gitmemelerinde nefretine ifritler çaksam
seni kendi üreğimin son magmasında aklasam hatasız, hatsız ve nazsız
bir gelişin tüm ışınsında ışınlasa dünyam ve hülyam
her yıldızın kaçıışı gibi açıklanmamış bir sonuç olsam sana
seni kazanmaya çok çalışırken çözdüğüm son testlerin tük şıkkında sen
aşağıdakilerden hangisi bir gün gelirsen mutluluk benden çalar
aşağıdakilerden hangisi gelişini imkansız kılan bir ruh hali değil
ayşeler de gider ayşeler de gelir, ayşe bir aşk geliri
bir bulutun gözbebeklerini özleyişi gibi bekliyor yüreğimin toprağı
gelmezsen de yağacak iki damlamız vardır elbet bilesin

Hayrettin Taylan

Behlül'ler ölmez , aşk /vatan bölünmez.

Özlemek ile özlenmemek arasında kayıp hisler sarıyor dünyamı.

Önselleri açısından önceydi, dinmiş güncelerinde yalnızlık huzura dahilidir.

-Aradığınız sevgiliye ulaşamıyor,bir daha aramayın, aradığınız o olmayabilir. Ya da bırak o seni arasın, ararsa dünyanın sonu yakındır.

-şimdi kabuk saran bu ironin gölgesinde aşka çınar oluyorum... Geçersizdi, aşk, geçmişini arardı acılar.

-Dün ile dünyam arasındaydı ütüsüz kalakalışlar.

- Merhem olmuyor, neşter değmeden yüreğimde üreyen yarama süslü sözlerin, benimi ütölemelerin. Bunlar gidişe giydirilen cümlelerdi.

- Çırılçıplak cümlelerinde aşk libaslı gizil bir özne olmak isterdim sana.

Tene yakışan, aşka yarışan, vuslata alışan duruşlar taradım öz aynandan.

Hiç bilinmeyen bir türkü gibi,hiç tanınmış birinden, hiç kullanılmamış bağlamayla ün yapmak istedim ünlemlerinde.

Gönülle "dil"de ağıtlar yerine seninle sevdiğimiz, hatta mutluluktan ağladığımız o güzel parçamız çalınsın.

- "aşk"tı işte ne çalsa güzeldi.Şimdi en güzel şarkıda bile sen yoksun.

Ayrılığın ceset torbasında imkansız mumyalar yerleştirip gitme .

-Katledilmiş sevgilerin katili değilim. Sevdamızın Sırp kasabı değilim..

- Hitler türküsü çalmıyorum lanetli yehovacıların sabun olma akşamında...

-Her cümlede,her hecede, her gecede, her umut ışığında seni bekledim.

Terkedilmiş viranelerin son kalıntısında som bekleyişler ekledim.

Hem ayazdan, hem yazdan, hem can kırıklarından vuruyorsun.

Vuslata el çekmiş, eli tetikte olan sana vuruluşlarımı küçümseme.

-Tünüyorsun, tümleniyorsun, sızıyorsun icralık heveslerime.

- İliğime, iyiliğime, ilmime, filmime, kalburüstü bir can haline kadar kader olup kalıyorsun.

-

Yokluğuna,benli varsıllarına,gelme ihtimallerine karşı, kalibresini kendime çevirdiğim söz silahların nişangahıyım.

-Sen hazan olmaya yaprak yaprak dökülürken yarama. Ben sana yar olup aysbergimi büyütüyorum.

Bahtıma,katransı tutkularını göçebe yapıp yalpa yalpa uzaklar sunarak gitmek hangi yüreğin sessiz bombasına eş söyler misin?

Kaosun ortasında yetişen mülteci güllerin kokusuyla aşk büyümek mümkün mü?

- Mem ile Zin olmak mümkün değilse bu aşk vatanında. Bu da zor.

-Memo şimdi Kandil 'de taşeronların örgütünde kendi aşk vatanına ihanet etmek için domuz kebabı yiyor.

- Aşkı, kardeşliği, birlikte yaşamayı, bırakıp azınlık domuzların piç keyfinde önce kendini, sonra öz aşk vatanını vuruyor .

-Mem ile Zin olmak mesele. Bin yıldır Mem ile Zin,Ferhat ile Şirin, Tahir Zühre, Eniz ile Nazlıcan,Leyla ile Mecnun aynı aşk kardeşliğinin aynası olarak sunuldu.

- Şimdi Ferhat'ın deldiği dağlarda Memo, azınlık postallar giyerek dışlanmışlığın filminde bir hiç uğruna, kandırılmış sevgiler uğruna zavallılaşıp, en aşağı mahlukatın yapamayacağı işlerin maşası olurken ...

Söyle sevgilim, hangi vatan sana küçük ...Zin olmak için aşkımıza zindan açan "

derin sülünlerin oyununda kaç şehit daha vuslatımıza can kırığı olacak.

- Anne olmak için onca hasretin vardı, bir oğlun olsun bir de kızın olsun. Oğluna benim adımı, kızımıza senin adını vererek bu bitmez sevdanın "manas destanı" olacaktık.

- Senden öncesi benden öncesine eşdeğer bir aşkın şaşkın bitişlerinde yıllar beni sana sundu. Ben senin yürek devletindeyim.

- Derin devletin, taşeron örgütlerin maşası değilim.

Sensiz günlerimin sessizliğinde çalkalanıp durdu huzurum. Bu aşk vatanımın her karışına seni yazdım. Büyük bir sevda medeniyetimiz var.

-Başka toplumlar köklerimizi bile sayamazken biz seninle uzak kaldık.

- Aynın ilçede yalnız iki devdik. Bizi bize taşıyacak trenimiz yok. Mayınlarla döşeli raylarda, çıkarsız sevmek taşınmıyordu.

- Güven erkek ismi olmuş, gayrı birbirine güvenen çiftlerin sayısı sayılara sığıyordu.

- İlgi, kız ismi olunca, her şey on sekiz yaşına kadar yamalanıyordu hayata.

- Büyük şehirler mayamızı bozmaya devam ediyordu. Modernizim aşk yerine sekse kapı aralıyordu.

- Sosyolojik permalarımızda perişan sahneler büyüyor, hormonlu bir sevda nesli yetişiyordu.

-Sana varmak için var olanlardan , var olduklarımdan arınsam da ben de bu kentin, bu yeni toplumun genç bir çıyanıyım.

- Ben de kendi dünyamın Behlül'ü... Behlül'ler ölmez , vatan bölünmez.

- Senin limanında el sallamak için aşka yoldum; nice güzeller geçti yaramın üstünde bir gün sen yolum eskimedi.

Şimdi göz bebeklerimin temasında sana bakmak dersi.

Meşhur bit kitabın baş kahramanıydı beni okudular, sen çıktın.

Aylardır seni bekledi sayfalarım; ela gözlerinle okuyup ela sevdamıza birkaç kelim ekleyesin diye.

Hayrettin Taylan

Bekle Beni Benden

' o kendini biliyora ithaf...elaysa '

zoraki kurulmuş kurlarının teğetindeyim
heyet raporu hazırlıyor kelepçeli umudum
seni yaşamamanın meyvelerinden reçel yaptı aşkın tatları
bu yüzden tadın için adına dağlar aştım
varlığımla varamadığım arasında visalin sızısı
sende çoğalmanın çözümsüz derinlerine taşır
kaybolduğun kayıpların kafiyesinde unutma beni
heceli beni sevgi hazinende
zamansızlığın sonsuz ikliminde
yeniden saatini kur uzak kaldığın her ana
yokluğuna alıştırmalar yapıyor gelgit anında
sular suskun
ay küskün
ben sana vurgun
sensiz varolmanın özünde ütülenir tinim
inancım başlar son sözünde
inanırım sana

hiçlerin içinde kalır ahların
boşluğun hoşluğunda loğlanır sevilerin
beni sana sayar yıldızların zamanı
cevabı aşk olan bilmecede durur akışımız
tüm çözümsüz sorularda dile gelir zeka
güzelliğine kuşanan ehli keyfin kuşağında
test çözer şıklığının şıklarında
bütün cevaplar sen der
zaman yetmez
soru bitmez
seni yaşamak dizesiyle dizimiz başlar
beni oynar her oyuncu
Seni sevmek özetsiz yayımlanır
Duy beni genç gülün kızıl hali
Uzaklarından aynalar üret
Tara beni aşkın arandığı kalplere
Güzelliğinin mabedinde sustum gelişlere
Elbet senli anlarım kitap kitap okunacak
Elbet kıskanan zamanlar beni sana sunacak
Elbet karşı koyulmaz sevgilerin adresi sen olacaksın
Bekle beni benden

Hayrettin Taylan

Beklemeyi Bekle

Beklemeyi bekle Sevgili

Seni özlediğimde özümü toprağa dönerim. Bir pınarın beyaz akışına yaslarım. Kırılmış güllerin dalında ararım. Yaralı bir güvercinin işgal edilen Kudus'ten getirdiği son çırpıda irkilirim. Aşlar susar, taşlardan ağır bir yenilgi kemirir özümü. Beklerim, bir gün bomba eylemi olmayan Bağdat bülbülünden senli bir türkü. Gurbet yazarım, kurulmuş öğlerin kan gölü kıyısında azınlık havarilere... Kandan oyulan bir bağırda ularım. Acının tavanına seni yazar beklerim. Sensiz uzaklara uzağım, yaralıyım, gitme yerinden... Umutlarımın unutkanlığında utanır beklerim çıplak özlemlerinle gelmeni... Ben gelemem bir yanım uranyum kaplı Babil, bir yanım katı petrolün dölü çıkarkent. Ey yar! Sen beklemeyi bekle... Ekle beni beklenenlere...

Son tebessümlerin bitmeden haber geldi Batı Şeria 'da dudaklarına kadar yarılı seninle çıktığımız gün kadar yeni doğmuş bebeğin ölümünü. En son ne zaman öptüm bilmiyorum. Bilsem de minnacık dudakları yaralı Ahat 'ı düşünürken öpemem. Kurumasın dudaklarının benli suları. Söz öpeceğim, belki toprağıma öpmeden önce. Güneş ışımasını toplar kaçarken sen kim bilir mutfaktasın ve en sevdiğim musakkayı yapıyorsundur. Somali'de açlığından ölen, dışkıyla beslenenler varken gelemem ki ...Sen doya doya ye benim yerime...Sandalyeme de birazcık umut biraz bekleme otursun. Beklemeyi bekle sevgilim. Bir gün tok olarak dönecek dünya...Ya da gülen bir fotoğrafım varsa bul onu koy sandalyeme. Bense Irak 'ta, Kabil'de, Guantelama'da dahası her yerde çekilmiş işkence fotoğrafları sergisini geziyorum. Hiçbiri senle sarmaş dolaş olduğumuz Boğazdaki fotoğrafımıza benzemiyor. Ayırız, ruhum fırtınada, özlemlerim magmada, acılarım İstanbul'da, gitmelerin kuytu kuyularda... Bense bende değilim biraz sonra gelmeyeceğim biliyorsundur. Giderayağın Fırat' yım hep acılara aktım., kanamalı Basra'yım, yorgunum bir Kızıldeniz. Yalnız bir Nil'im Karunlar aşk satar ben senden giderken. Ki Leyla'da bana yakınmış gelemem belki Leyla'ya giderim. Ey yar! Sen beklemeyi bekle... Ekle beni gelgittlere..

Açe' de delirmiş tusinamiyim. Herkes sahilde çıplak... Kim bu kimler. Biraz sonra ölüm gibi akacağım bekle. Gece başladığında aşk ve ışık zevkine sessizce ağladığında, kimse ağlamıyor ben hariç, senden giden ben hariç...

Sevdimse yüreklice Mecnun'nun babası olduğumdandır. Yoksa çirkin bir Leyla'nın komşusu olamayan sana değil ağlayışım. Erkek ve üstelik de şairim anam duymasın ağladığımı. Bunun için yücedir gönlüm, senden başkasını alamayacak kadar mecnuni bir mıknaş gibi. Yakarışlarımı duydun mu? Hani en son ki intihar bombasında bütün parmakları kopan yavrusuna yakaran herhangi bir anne gibi...Sen hiç öyle yakardın mı? .

Baban öldüğünde ağlamıştın en son onu gördüm ha birde bana ağlamaların vardı onları saymıyorum... Ki onlar içsel bir kaçışın geçici gözyaşlarıydı. Sen hiç, bütün kardeşleri kurşunu dizilmiş 9 yaşındaki Ceylan'nın haykırması kadar haykırdın mı? Sen daha iki yaşında tecavüze uğrayan herhangi bir minik kızın haykırması kadar haykırdın mı?

Sus. Senin gözyaşların yok demek. Ama gittiğin günkü ağlamanın unutamıyorum biraz benziyordu ağlamaya. Ki ben o ağlamana tam 300 şiir yazdım vicdanım kurumadı ama kuruyan bir dünya vardı. Üstelik küresel ısınma, küresel kriz varken, sen gittin. Keyfin dönencesinde dönüyor hesapların. Ahlar göğsü kadar yayıldı. Her yıldız tembihledim, her içsel çıkarını şifreleyecekler meleklere...

Yalnızlık mevsimim peşi sıra değil, her şeyden ırak, kayıpsız ayıpların Sibiryamsı kadar
Bilemedim 'hangi şehir seni bana çağırır,Kudüs kadar kutsi mi yüreğin,Bağdat kadar
harap mı yüreğin,Kabil kadar serap mı çölün,aşk adası adonis kadar çıplak mı
umutların.. Ve Ankara kadar kara mı bahtın..Bilmem ben İstanbul'dayım.İstanbul senin
içinde mi? Sen bu kente sığamazsın.Bu kent senin ölümüne defter oldu.Her gün
senden bir Azrail gezdirtiyor gitmeler.. Simsiyah üryanlara asılarak iniyor acılarımın
dert kenti... Ey yar! Sen beklemeyi bekle... Ekle beni ölümcül öğlerine...

Penceremde mahzun bir çiçek kaldı senden.Suyu gözyaşlarından. Sende yoksun
kurumadı ama solgun.Yalnız gittiğin taraftaki dal kurudu.Bana geldiğin günkü dal
yemyeşil hata iki çiçek açtı.Biri senli her şeye yaprak yaprak.Şaş harfini yazdım
hepsine.Giderken son bakışına benzer bakışlarla bakıyorum. Ürkek Yusufçuk
kondu,seni bekledi bekledi gelmeyince orada kalakalmaya kitap oldu beni okudu.

Unutmama kavmiyim her hisim kavlı. Sen orda ağlıyor musun? Alışalı gelmiş
,gelişlerinde yerli Mars'ıma erkeksin ne de olsa'yı yazdın mı? Aklanmış bir güncenin
son kelimesine ekledin mi kaçışlarını.Kurban geçti yeni bir kurbanın var mı ki? Beni
kurban ettiğin günden sonra sana ömür boyu kurban yasaklandı.Kendini
kesme,bendimi eşme,esislerinden özlenmiş akışlar besle.. Ey yar! Sen beklemeyi
bekle... Ekle beni benlere benlere...

13.12.2008

Hayrettin Taylan

Beklenen Tuana

' o kendini biliyora ithaf'

"Daha çok seviyorum seni
Giderek daha çok çok
Unutur gibi seviyorum bazen
Sindire sindire

Aramızdaki uzaklığın erenliğinde böyle bir sevme aynasındayım.

Nefesinin sesiyle sürüklenen aşk gemisiyim dalgalı,algılı denizindeyim.Azlarım kadar değil azalışım.Dedim ya sözde özneler gibiyim edilgen kaçışlarında.Güneş bronz madalya verdiği azınlık güzelliklerin canhıraşiyım. Hummalarım da ummanlar bollaşır, uzaklığın ürkütür beni,azala azala seviyorum dediğimi inanıyor musun ki.
-Sen uzak bir baharın gülü olarak açıldın, yaram kurumuş, üstündeki tozları silmeye gelen temizlikçiydin. Önce yaralarımın tozlarını aldın, sonra beni benden aldın.Senin sesinle günlere uyanmak,uyanık arzulara şiir olmak,uzaklığın bütün orta yerini keserek, umutlarımızı buzdolabına koysak.

Vazgeçilmezliğin güvertesinden el salla, sallanan yüreğime.Kavuşma kıyılarına üstsüz özlemlerin ulaşsın. Ulaşırsız nasılsa bir gün seninle, sensizlikle,hayal ettiklerimizin plaza kentlerine.Sen benim özlemlerimin küçük minnoşu olursun,bütün arzularımla yumak yumak oynarsın.Bense yüreğinin kara bahtlı,karabaşı.Benim dışında sana yan gözle bakan kim varsa seni özlemeyen büyüyen dişlerimle, aşklılarım ile ısırırım.

Gülümsemenin suskularında tarumar olan yelkenlerimizin,korku saldığı uzak bir fener ışıltısında içimde büyüyen " tuana" vurgusunda yüklem olur gitmeler,gelmeler, beklemeler, bir gün kavuşmalar.

-Hangi yatağın bensizliğin nakışında,hangi gözün benim güneşimde açılacak, hangi elin, aylardır el değmemiş elime sıcak el olacak.Hangi tenin tinlerimin, özlemlerimin ,dokunuş iklimi olacak.Yağmur yağmur üstüme ne zaman yağacak gerçek halin. Seni uzak aşk zindanlarında, yüreğimle eşe eşe kurtaracağım.Tünelden tutkulara, imkansızlıklara, vazgeçilmezliklere ulaşmak için kendimizden kitaplar yakacağız.

-Kadın halinin çekiminde unutilan kadın halinin dirilişinde biraz yaşanmaya akacağız.Kapıdan giren huzurla yelle, gönlümüzün saklambaçlarındaki bazlarla ulaşacağız .Sen ilaçların dilini bilirsin, bütün ilaçları içtim. Yaram hep haklıdır, çağrılara bunun için kayıtsız kalır bana gelişin,benden kalışın. Güneşte kavrulur ilgimiz,biraz soğuk tavırlarımın gölgesinde sıcak yüreğin susar.Aceplerin artar,artık bir sevda yörüngesinde dolanır yıldızların.Oysa, sensizliğin uzak bentlerini dişledikçe kanarım, sensiz ben hep yanarım anlatamadım.

Onulmaz leke, göğüste ağırlı beste gibi beni senden çalar, alırım yoksuzluğu çalarım tam senden. Yürekte biçimlenir bekleyişlerin son şıklığı.Ve sen duruşunla,güven veren akışınla,içten yakan sevillerinle, imkansız gibi görünen sevda dünyamızı dönderdin.Nazlarına,zam geldikçe biraz daha eridim sende.Biraz tutku olalım,kumruluk dersi verelim,aşalım, mevsimler yetmeyecek göreceksin uzak sevdam.

Dal gövdeye, gövde kendine,ben sana sarılınca ve de bir de senin yapacağın sarmaları yapınca aşk sarılacak mutlu anlarımıza.

Beklemelerden koparılan kaya parçaları taş yüreğimize degecek, yaramın üstüne kendi ürettiğın boş vermişliğin kremi sürünce,yalnız senli aralar kalır "tuana akışlı Alp kokusundan ,sevda esintileri estiren gül bebeğim.

Aşktır her yanakta bizim için kızaran alternatif lezzetlerin sözüdür sevdamızın suyu... Varsıl sevinçlerin aşk sofralarında kaşık kullanma,senin mevcut bakışların yeter.Dışarıda sosyal aynam olarak yansı geleceğe,içerde dişi kuş olup yuvayı kurtar.Gece ödevlerini unutma arzu hocasız kızır sonra.Asıl ödevlerine hazırlan,bunun için her öğüt yaşamayı. Geçici sarılışların hazların hazır bulunuşlarında yanar bir fitil, sen kav olursun,ben zaten senden yakılmaya hazır kibrit çöpü.

İnfilaklarla yüreğimizdeki bekleyişlerin suskunluğuna patlarız,ay utanır kendi beyazlığında.Yıldızlar alkış tutar nefes alışlarına, iki sevenin sevilik ve kumruluk halindeyiz.Geceyi de utandırmayalım gülüm.

Yastık teni bekledikçe sızımızın gidişi,renkli çarşafların hatırına anların katmanlarından beni sana katlar bilesin uzak sevdam.Ben şiiri gecede yazarım yeter ki sen mısralarıma soyun.Bulutlar yürür özlerimden sırnaşık bir sorguyla oyun içinde hep yanışik bir oyun oynarız.Ve aşk ve kokun gelip konar uzakları yok eden atomik beklemlerime.Seninle bin bir parçaya dağılsak da kumru olmanın ol vakilerine aşk yansıması yapan iki tam aynayız uzak sevdam bilesin.

Not-Tuana:Cennet bahçesine düşen ilk yağmur damlası

Hayrettin Taylan

Bekleyenin Bayramı Olmaz Ona Her gün Arife

-Bir gün gelir diye, her gün arife...

*Bir kişinin eksikliğini bayramın eksilerinden çıkarma işlemindeyim. Bütün insanlığı çıkardım, topladım, sadece senin eksikliğin kaldı.İşlem yapmıyor dünya. Beni senden çıkarmıyor.

Bayram dile geldi.

...: Sevgisine susadığın ve her günü arife saydığın yarin hasret hamalısın. Sevdasına yanıkların ,bağrı yanıkların, andıkların saklı.Bir gün gelir diye her günü arife yapmışsın. Bayram, bekleyenlerin değil ki.Bekleyenlerin arifeleri olur, bayramları olmaz.

- Unutamadığın, unutturamadığın... sözcükleri şeker olarak sunduğun yarin bayramı kutlanmaz. Cümle başından başlar tadı, kitaba kadar devam ederken bu yarin bayramlığı şıklığa şık olamaz.Çoktan seçmeli algılar sahnesinde öylece kalamazsın. Her şeyini şeker gibi algıladığın, o bir gün gelir diye bayram temizliği gibi içinde her dem temizlik yaptın.

-İçinde başka yarden, yerden, serden, bir toz bile yok.Gönülevini çok temiz tuttun hani bir gün gelir diye.Hani gelir de içinde kirlenmiş başka sevgiler olmasın diye kimsenin gözüne bile bakmadın.

Baklavalara açtın duyguların katlarıyla.Ceviz yerine onun sözlerini, onun bakışını, son sözlerini ekledin. Tadına karıştın. İsimsiz kalışların sonrası oldun. Bayram benim içimde yaşanır dedin.

-Dudağından dökülen sözler şerbet oldu.Baklavan tatlandı cümleler arasında. Aşka bitapların bitmedi.Söylenmemiş bayram türkülerin telinde bir el oğlu gibi durdun onun vuslat ağzında.

-Oysa onun yariydin, nefesiydin, sevda eriydin.Bu bayram yine,el oğlu olarak bütün ayrılanların acısını yaşayacaksın. Bütün yalnızların namazını kılacaksın belki gelir diye.

-Birbirini sevip de kavuşamayanların mezarına gideceksin. Dua edeceksin ellerin havada ...

Dua dile gelecek:

Eskimez yaranın çocuk aklısın. Annesini özleyen bir çocuk gibi.Onun her şeyine teslim olmuş, can damarın kesilse bile andır, şuan ondan bir şandır deyip kalırsın. İlgi köprülerini kurar onun geçmesi için bütün benliğini siper edersin. Ellerin semaya kalktı. Bir vuslat duası sızlıyor yüreğinden.Yalnız senin duyumsamaların var.

-Ya Rabb....

-Ya Rabbelalemin.

Bu kara sevdayı karam kıl gayrı.

-Ya da bu kara sevdayı kara bağrımdan çıkar gayrı diyor arkasından nutkun tutuluyor, damlaların eşlik ediyor, acizliğin, özlemenin, büyüğü ve büyük aşkın çaresizliği dizeleniyor, ellerin kendiliğinden düşüyor, bir serezeniş deminde aşkına meyhoş olup kalakalıyorsun.

-Rabbinin bir bildiği var diye teskin edip köşene çekiliyorsun.

-Bitirilmemiş beste olarak görüp hiç kullanılmayan notanın ortasında damlalarla yazdın onsuzluğu. Melodik bir sızı başlardı içinde.Ona benzeyen kimi görsen içinde okunurdu hüznün ağıtları. Gözlerin nemlenir, birkaç damla akar, belki gelir siler diye yanaklarında bekletirdin.

-Bu bayram kaç damlan akacak, kaç bekleyişin denizi dalgalanacak hayal bile edemiyorsun. Bayram namazından evine geldiğinde, kapıyı açtığında kollarına sarılıp bayramın kutlu olsun deyip dudak uçları şeker yerine geçişle kalacak bir

hayalin mumyasında susup aynaya bakacaksın.

Ayna dile gelecek:

-Ben kırılmayalı çok oldu.Can kırıklarınızı görmekten çerçevem çürüyor.Bir şairin damlaları dizeleridir diye biliyordum. Bu damlalar neden? Kimin için akar ki?
-Sen dizelerinde ağladın şimdi her yerde ,her yerde neden ağlıyorsun.

... Öyle damla notaların var ki bir kez duyulduğunda, bir kez tene değdiğinde atom kadar derin tesirler bırakır.

-Öyle bir bestesin ki bitmemiş bütün aşkların eşkalini yansıtıyorsun.İşgal edilmiş bir gönlün içinde onca nefret ve acı bombardımana karşı dim dik ayaktasın.

Sonu kafiyeyle tümlenen klasik bir şiir gibi sonu belli olan bir sevdaya yazılmışsın.Öyle şiirsin ki Ve öyle tam okunacağı anda düğümler, kördüğümünler sunar.

Vicdanı ıslatan imgelerin anlam yolculuğunda bayramları anlamsız kılan her şeyde bir umut ararsın.

-Bir umut odası benliğini sarar. Bir nazlı güvercin gibi müjdeli haberiyle gelip pencereye konacak gibi.

Hasretleri kavuran hayallerin içinde Çinlerin büyür. Kalabalıklaşan yalnızlığın korkutucu sonların uçurumuna gider.

-Bir şeker, bir şekere seslenir.

....:

-Bir güzelin akli da şekerdir. Aşık için sevdiğinin sözleri, akli, yüreği bizden daha tatlıdır. Aşık için bayramın tadı şeker değil, sevdiğinin sarılışıdır, buselerle ona teslim olmasıdır, ona bayram için hazırladığı kahvaltı sofrasıdır, "aşkım" demesidir. Bir aşık için şeker sevdiğinin sözleridir, sevgiyle ısıldayan gözleridir, içten bakışıdır.

Bu bayram yoksun diye korkmamalıyım; korku aşkın ve kavuşmanın katilidir. Seni öyle korkularla öldüremem Şehrinaz.

İçsel yok oluşun toptancılığını yapan korkular, hayal kırıklarının kırk ayağı ve can kırıklarının camcısı olamam.

-Kendime en çok da sana yenilmişliğin gazisiyim.Yaralı bir kalbim var diye hazır baklavalardan da uzak duramam ki.

Seninle, en ölümsüz güncelerin denizi olduk.Islandık büyük aşklar için oluşan berraklarda.

Korsan ayrılığın sanrılarında kalamam.Ki sen gelmelere arife gözlü bir ahusun. Kollarım açık, gönlümün ormanı açık. Yarın ve yarin bayrama yakın.

-Yaşanmamışlığın kızartılmış kadayıfı arasında cevizler içimizdeki açlığı temizler. Ağlamak da şeker tadında.Sen de ağlayacaksın ; ama hangi amaçla bilemem.

-Şimdi gözleri nemlendiren cümlelerin ortasında bıraktım kalabalık yalnızlığımı. Sözsüz destanlar okuyan yüreğimi, senin için atıp tutuşan kalbimi, sol yanıma da ekleyerek sana geldik, kapın kapalı biliyorum; ama gönül erinin kapısı olmaz, sevenin kapısı sevdiğine bütün alemlerde açık bilesin bayram gözlüm Şehrinaz.

Hayrettin Taylan

Bekleyişin Bulmacası

Tinin kıyametinde yaşamın ateşlerinde sularına karışıyorum.
Yar_sızlığın sayısız damlalarında kendime ıslanıp uslanıyorum
Ussal ve bireyseldi kalakalışım. Ulusal kıymeti yoktu Pıtırıcık.
Kayıpsızlığın mağaralarda sarkıt dikitlerin bağıma batıyor.İçimde kaybolduğum
mağaramda seni yıllardır bekleyen Kitmir de sabırsız.
-Kuruyan yarama tuz basan umuluş destanım Manas'ı geçti.
-Enlerinde kanattığı dağlarımın dağlanışında sensiz ovalar uzar.
Çöl olmaya yakın bir ömrün kasrına sadık biriyim. Ahlarımın tesbihini çekip durma
uzaklardan. Nuh tufanın kardeşidir ahlarım bilesin.

Nicedir hüznün yurduna asılan asık suratını indir gün yüzümden. Ben ki
gözbebeklerin bebeklerine aşk mamulü yapan sevi ustasıyım.
Güzelliklerin kristallerinden yansıyan gönül parkımda bekledim seni...
Sevgi kırıntılarınınla hayata yaşıyorum. Bilinmezliğin gemileri alabora olmuş.Giderken
akıttığın nehrin barajındayım. Göz pınarlarının vanası açılınca vicdanımı alıp
götürdü. Sürükleniyorum senli her deme.
Sensizi yıllarım yıkanıyor, sensiz günlerim durulanıyor, temiz bir aşka akıyoruz.

Bu susuz özlemlerin çölünde ıssız kalışlarına tutundum.
-Aşk işte kendi sularının sularına ulanıp duruyor.Çaresiz titrek teliyim
Ben'imde elektrik üretilir sevilerine.Sislerimi çok görme, hisleri çok görme.Başka
güzellere bedava verdiğim elektriği de çok görme.
-Ben aşk barajıyım, ben aşk berrağıyım,ben aşk sonsuzluğuyum.
Bu yüzden yüzünden derlediğim bakışların benzerine kaçkın gidişler yaşıyorum.
-Rest çekmeye meyilli mayınlarımın patlamış haliyim.Halimle, hayalim arasında
yaram sed olmuş...
Umarsız bir kalakalışın notasında ezgi olsan, beni çalsan aşk telinde. Sırlara su,
sulara sır, kademlere kadir, yücelere yecüc ve bir gün dönüşlere döngü olsan.
-Kendi can kenarından bana baksan.Hey şair bir bilette benden , bir beden benden,
bir kalü bela da benden desen.
Ufukların sonsuz sanrılarında kendime gelsem.Bu bir hayal değil, bu bir isteyiş
sözlüğünde kayıp kentlere rastlantısal olmak.
Bu yaşlı bekleyişin sözsüz anlamında dile gelse özlem.Ve sarılsan yeni bir çiçek
gibi ruhumun denizlerine.Islasa senli yapraklarım bir bir.
Ben 'i arayan bende kalsam biraz.Son sufi benim,Şems yok, sen yok, Züleyha
yok.İçinde sensizliğe düştüğüm kuyular doldu. Yusuf'a ders vermeye gitmişim.
Züleyha kuyudaydı. Mısır'da isyanlar vardı. Son Firavun senin gibi direniyordu.
İkinizin de sonu geliyordu Pıtırıcık.
-Yusuf'lar ölmez,aşklar bitmez.

-Bilmecelerin bilmediği imecelerin sorularındayım işte. Son ile isyan arasında senli
huzurun memelerinden aşkın sütünü içen bebeğim.

-Doğar doğmaz seven bir bebeğim işte, büyütecek misin beni bir ömür, yoksa
ahlarımın tufanında mutsuzluğa yamalanacak mısın?

Hayrettin Taylan

Belaların Tanrıçası

aklım viranında hazırlıksız bir tren geçer
aşkın penceresine seyirci ela gözlerini taşır
gömülmek istercesine alı götürür bilinmezliğe
Sanki yalnızlığı yerçekimsiz uçurur arkaik hazanlarımdan
sözsüz tutulan bir yolun sonunda tutku devriyesi sarar beni
aklım sende bedenim nefessiz heveslerine şiir
Sonunun gelmesine yakın bir yakının yar küresindeyim
yakamozların yazdığı aşk dalgalarının türküsünü mırıldıyorum
dünya bulunur da dünyada bulunur mı ki yaramın ilacı
gülün gülüşünde gülüm solar lalenin kokusunda sensizliğim
yağar cennetime göz pınarların, Kevser kıskanır
bunlar benim hayalim bir yanı Kudüs gibi bir yanı İstanbul
kalbim taşlanıyor son taşı sen at Gazze ahit, şahit İstanbul
dedim ya özlerin başka ruhun dilinde beni okur
yalan söylüyor yalanlar
yeraltında, yarin yürek madeni fişkirir
bulanmış bir halin çıkar seferindeyiz
gelecek emin değil gelebileceklerden
cep ile vicdan arasına aşk da sıkışık
Sayı saymak, ayı oynatmanın durulanmamış treylerindeyiz
oynayan ayı, oynatılan hangi duygunun aranışı
geçici bir hazın sazında çalınıyor adım
oysa cihan bana lüks, aşk bana sevmenin şanı
beli bir belanın rujlu dudaklarıyla öptün beni yaşamdan
bu yüzden yüzündeki yüze ney çalar ömrüm

Hayrettin Taylan

Belirteçlerimin İmkansız Sızılarını Anlatır Dilbeste

Ben bu aşkın failiyim, sense fiilisin, bu yüzden bütün belirteçler seni belirtir.
-Yürek sızılarından eylemsiler oluştu. Bütün belirteçlerin sahibesi oldun.
-Bir eylem gibi oturdun durumun, zamanın, yer yönünün, miktarın ve soruların.
-Çeşit çeşit olup belirtiler seni aşktan önce.
Haydi içimde uyuyan zaman oldum. Ne zaman sorusunu sorduğumda cevaplarım belirtti seni. Sen aşksın, sen fiilsin.
-Dün seni özlem tohumlarında uyandığını gördüm.
-Her sabah filiz olmanı bekledim, baharlar aşka doğarken.
Bir gün t'aşırır yüreğimi sensizlik. Bu sabah son damlanı akıttığın fotoğrafına baktım. Her dem ben de ağladım; ama bu aşk için ağlamak en çok sana yakışıyor Dilbeste.
-Durumun nitel ilğine bağlıdır. Nitelik bildiren sözcüklerin söz annesi gibi çekiyorsun durum belirteçlerini.
-Nasıl sorusu buldurmaya yeter.
-Sen nasılsın? Asıl senin nasıl olmandır.
Haydi, hazanlarımı nadaslarıma güzelce güm.
Tok olduğum yalnızlığın sofrasından güzelce kaldır.
-Güzel düşün, özel işle, sevginle sakla yüreğimi.
Göğsünde uyut nasıllarımı. Nasır tutmasın sana koşan özelemlerim.
-Bir damla daha gelsin. Güzel gülüşüne sonsuz düşlerin eklensin.

Her yön sensin, her yer sen, hatta her yar sensin.
İleri, geri, beri, doğru, içeri, dışarı, aşağı, yukarı.. sonu eri, arı ekleriyle beni aşk yönüne arı yaptın.
Çiçektin, bense arı seni arıyordum.
Aşk için içeri gelişin içtendi. Dışarı çıkışın hüznün gereğindeydi.
Sol yapıp sol yanımda kaldın. Aşağı giden Leyla idin. Yukarı gelen Şirin. Her aşk, aşkına kadimdi.
-Geri gelişin Manas kadar manalıydı. Beri gel ki ruhundaki magmandan buzullarıma miktar olsun. Nitel acılardan arındırsın.
-Azlığın çokluğuna nicel yakınlar sunsun. Miktarın artsın yüreğimde.
Ne kadar sorusu sana olan tutuluşun miktarını verebilir; ancak sen bütün büyük aşkların eşkalisin, bitmezliğin bundan.
-Benim kadar seversen eşitlenmiş oluruz.
-Oysa ben daha çok sevdim. Üstünlük Mecnunluğuma hediye bir saat gibi işlendi.
-En çok güzel sözlerinden sonra ela gözlerinin de o sözlerle ışıldamasını özledim.
- Çokça, çok, pek çok, çok az, gayet, fazla, fazlaca, epey gibi aşırılığın sözcüklerinde sana olan aşırı tutkum arttı.
*Çok istedim bir gece ansızın sızılarını bıraktığın odama gelmeni.
*Fazlaca aldandım sahteliğini korsan aşk kumaşlarından alan güzellerin şıklığından.
-Epeyce yaklaştım bahtın en serin sularına. Gayet berraktın, oldukça sevimli bir yunus gibi sokuldun sol yanıma.
*İslandı aşkın ummanlarında umutlarım. Olağanüstüydü ilk ve son bakışın. Hep oradayım, hep arada kaldı sevda yarım.

*Şimdi nasıl gideyim bu sen olan yürekten?

Neden ağular içirdin ahlarım göğüne değerken?
Niçin yaralarımı sağaltın? Ne diye nısyanlarımda azaldın?

Ne kadar ağladın benim için? En son hangi damlanla konuştun.

-Bu vicdanı kurumuş aşk ermişini ne zaman ıslatacak sevgin ,özlemin ya da nefretlerin.

-Ne zaman bitecek bu büyük aşkın dilemedikleri.

Haydi, dil dil ağına düşler besteledim. Haydi çağır beni ilk çağırmandan daha içsel sesle.

-Haydi, sar beni ilk sarıldığın gibi şiir şiir, gül gül, aşk aşk, sen sen Dilbeste.

Hayrettin Taylan

Belki Ben de Hata Yaptım

Bu-dur diyen bir halin yoğrulmuşundayım.Umutlarla yola çıkan bir aşk ermişiyim.Kendi dergahını yakan son vazgeçilmişim.

- Belki ben de hata yapmışım,belki ben de hatanın tanıyorum, belki güneşler görmemiş pişmanlıklarım var. Tek hatam seni sevmek.

-Varsın en büyük hatam olsun...

-Yaşama sarılmakla sana sarılmanın makarasında beni makaraya alıp susma. Ben aşkın hata tahtasıyım, her hatama bir çivi batırdın.

Bir bir çıkardım çivilerini.Gayrı çivilerin, acıların, damların yok; ama İzlerin, özlerin, özlemlerin, mazin, sevgin kaldı.

-Senin için nefes alıp veren bir geleceğin eleğinde her dem sana eleniyorsam, aşk diye bağıırıyorsam her hecede bil ki bu aşkın kitabesi yok olmaz.

Alfabenin ilk harfinde eriyorsam hala, umutlarımın galası senli bir sonla biten filmin aynasıdır.

Oysa sen beni hep Yusuf'un kuyusuna atıp atıp uzak kalışların kör Leyla'sı olarak kalıyorsun.

Uzak kalmakla uzağında kalmak arasında uzatılmış bir aşkın maçındayım. Oldum olası forvette oynamışım. Bu yüzden seni aşkın kalesinde gördüğümde beri güzeller maçında hep gol kralı oldum.

-Hep goller attım, güller ve aşklar arasında. Hep düşürüldüm, güzeller tarafından,her yerim sakat.Üstelik penaltımı vermedi ruhun hakemi.

-Seninle en yakın olmaya yakındım. Maçı kazanıp şampiyon olacaktım. Az kalmıştı,kader mi şike mi bilmiyorum sevgilim. Ben fenerliyim, ben hünerliyim, ben aşk künyeliyim. Seninle şampiyonluk maçına hazırlanıyordum, arabamı süslemiştim, mutluyuz yazısını yeniden yazmak, ömrüne yazmak için yola çıktım

- Az gittim, uz gittim, dere tepe düze gittim, gitmekle düzlük arasında Everest, senden bana yine geldi bir rest. Bu karışık masalın ortasında peri oldun, külden bana bir gönül eşiği yaptı cadı. Gayrı cadılar da beni sevmeye başladı sayende.

-Sen misin o tatlı, o masum, o masaldan çıkıp gerçeklerin ortasında kalan cadı bilmiyorum.

- Bak şarkımız bitiyor, bak seni çalıyor, bak ikimiz de çok sevdik.

Bizi sonsuzluğa, güzelliğe, aşk mihengine taşıyor. Bak soldan soldan çalıyor bam telim. Bak yine bize pir geldi. Ali'yi değil beni sordu.

-Bilinmez diyarlara, anlatılmaz sözlere, vazgeçilmez gönüllere ferman oluyor, seyran oluyor huzur ve aşk.

-Seni istedikçe yüreğimdeki yanardağ aşka gelir, akar külleri, yakar seni en istendik yerde.

-Umutlarımızdan çalan şeylerden umulan pınarlar aksın istiyoruz. Çok istiyoruz, çok .Hangi saat, hangi mevsim, hangi gün, hangi ay olduğu önceleri önemli değil; ama mayıs ise kiraz mevsimiyse, önce kiraz, sonra kiraz dudakların özlem takviminden dökülüyorsa işte o zaman her şey elmas, her şey zümrüt, her şey dili mercan, her şey özü inci, her şey senle birinci...

Yağmura kardeş birkaç damla gözyaşı belki kurtarır umutları.

Özlem sahiline vuran hicırıklarla belki hatalarımızın taşları ıslanır. İşte o zaman

oyalanacak şeylerin deminde oluruz. Kitaplar, müzikler, şiirler, şarkılar, özlemeye ve kavuşmaya dair ne varsa, umut vaat bir masalın ortasında gökten üç elma düşer..
-Al elmanın el aynasında sen, Bal elmanın belasında ben, dil elmanın dilinde ikimizin aşkı. Yan tarafta senin cennetin. Ve belki Adem.
- Ab-ı hayat suyundan içmeye geldim. Önce su, önce aziz aşk, önce

kavuşmak ...Elmayı beraber yeriz. Yasaklı olsun ki yeniden aynı cennette buluşmaya çağırsın bizi aşk ve Havva ...
- Bir kadının cennetinde olmak dünyanın en güzel duygusu, onun cennetinden kovulmaksa anlatılmaz ancak yaşanır.
-Bu yüzden belki ben de hata yaptım , belki seni çok sevdim, bu yüzden cennetin çok küçük gelmiş olmalı ki şu an cehenneminde sana yanıyorum.

Hayrettin Taylan

Belkilerde S'akladığım Ruhsal Aydınlanmanın Gün'eşisin Şulenar

Şimdi,yüreğimin yasak kentisin, surlarının etrafı mayınlar döşeli.Sana gelmek için kendime gittim. Seni sordum kendime, henüz kendine gelmemişsin dedi.Kendine geldiğinde o sana gelir dedi.M'ayınlar arasında bir elif olur gelir s'ana dedi.

Her his alışımında patlıyor onun m'ayınları .Bu ebcet hesabına sığaca parçalanışım kalmadı.

-Üstbenliğim dile geldi:

-Usunun hakimi ol, yargıla sevdayı.Akıl ile aklın arasında kalan her duyguyu terazinde tart.Aranızdaki ölçsüzlük dilimlerini harflere giydirip duyguların kitabı olunuz.

-Sevdiğini sakla dedi kaderin gülü:

-Onu yüreğinde bir yerde sakla.

Dedim ki:

...:

Benim de onun da zor bulacağım bir yere sakladım. Yüreğimde onun Everest tepesi var belki orada saklarım.

Kalbimde tutkumuzun Atlas Okyanusu var.Belki Bermuda Üçgen'inde saklarım.İkimizin sevgisi, ilgisi, ruhu, özlemiyle örülü Tac Mahal var.Belki onun aşk kubbelerinde saklarım.Belki, Şah Cihan gibi onun uğruna ölümsüz eserler yazıp gönlünde yaşamayı denerim.

Belki dünyanın efendisi, sonsuz nurun ruhu, yüzü suyu hürmetine yaratılan bu dünyanın, bütün dünyaların Efendisi, Peygamber Efendimiz'in yaşadığı, doğduğu, Mekke yada Medine sokaklarında gömerim. Hep mistik koksun, hep aziz kalsın sevdamız

-Belki, Eyfel 'de bizim yüreğimizin bayrağını asan gerçeğe saklarım.Belki,Pizza Kulesinin içinde karışık pizza duygularımızın içine...

-Belki onu asılışımın hatrına, onunla asılacak yarınlar adına, onun aşk bağlarının bağlı hatırı adına Babil'in Asmalarında saklarım.

-Belki Cebelitarık gibi saf su ile tuzlu su gibi mucizenin ortasında saklar ve hep öyle saf, temiz, net samimi kalsın diye orada saklarım.

-Belki müjdeli şehir, Yeditepeli şehir İstanbul'da.Ki onu burada sevdim, onunla burada akacağım aşkın surlarını aşip en gizemli anlara gideceğim. Belki İstanbul'da bir güzeli severek İstanbul'u daha çok sevdiğim için burada saklarım.

-Belki, içim zaten Çin gibi. Ona varmak zaten Çin Seddi gibi. Belki birbirimizi tanımak, birbirimize daha kolay varmak için onun ve benim Çin gibi içimizde saklarım.

-Belki bir yapboz gibi bütün parçalarda onun olduğu tümlendiği bir gizde saklarım. Onunla binleri bir ettik, onunlar ikiye bir olup milyonlarca hissin denizi olup yüz yüze güleç yüzlerle yüzdük, belki onun güleç yüzünde saklarım sevdayı.O güldükçe ortaya çıksın diye.

Belki onsun geçen bir saniyenin içinde saklarım ki her an onun yokluğuna zaman olayım, onunla zamana mana olayım. Onunla manalara derin sözler, aşklar, algılar ,sevdalar çeşnisi olalım diye.

Belki, her ömür bir tufan olan Nuh'un gemisinin olduğu dağa saklarım. Orada insanlığın, büyük sevdanın esintisi var. Hep onunla yüceliklerde eselim diye. Belki her rüya bir uyanıştır diye bilinçaltının kızlığında saklarım. Onun en ince sınırını yaşamak için , onunla en ince ayrıntıyı yaşamak için oralılığımda saklarım.

Belki her içlenişin bir notası vardır. Ona bestelediğim şarkının ortasında saklarım ki şarkımız baştan sona kadar bitmesin, hep çalınsın, hep tüylerimizi diken etsin diye...

Her ağaç bir kök ile su arasında aşkı yeşertir. Kökün aşkı sudur, suyun aşkı her varlık. Her varlık suya ihtiyaç. İşte köklerin ihtiyaç hiyerarşisinde seni saklardım, her kökten yeşeren dallarına meyve olsun aşk. Tadının adı olsun meyveler. Yaşanan her aşk tatlı bir meyve gibidir. Özünü tamlamıştır. Seni en derin dimağlara yazarım ki hiçbir güzelin tadı yanıltmasın beni.

Her dağ aslında sigarasını tütürür. Dağın aşkı yüzündeki dumandır, esintidir. Belki hislerini bu esintilere teslim ederim ki rüzgar esintisini denklesin. Tutana, tornadoya dönüşmesin sevdamız.

-Dağın duman aşkı arasında sislerini saklarım ki o temiz hislerin hep beni kapsasın.

Ya da güneş gibi her sabah aşkını bulmak için doğuşunda saklarım seni. Bütün karanlık düşleri, bütün kirli emelleri, amaçları, dehlizleri aydınlatan gün'eşe seni teslim ederim. Kadınsal ışıltının ışığı bitmesin diye. Salına salına yanımda olasın diye. Bir ışığın yüreği var sende. Bir gün'eşin doğum sancısı var gönlünde. Bense bütün dünyanı. Hadi aydınlat yeniden beni. Beni aydınlattığım temiz sevdanın ortasında belki saklarım kendimi. Beni bul ey ben derim.

-Bak, yürek devletimin başkentin, bak, gönül soframın tadı, bak, ruhsal sevişmenin bakir hurisi, bak sarılmayı sarmaşığa öğreten sevi öğretisi, bak, bal dudaklarında tutku balı üreten valsın ruj gülü, bak, bağrımın en özel papatyası, bak helalim, ay yüzlüm, aşk yürüyüşüm geldi.

-Ey ben, beni bul artık, bak betimleyemediğim Şulanarım geldi.

Hayrettin Taylan

Ben'e Gelişin Sen Tepesi

Felsefi tinseller-23

Döndüm dün ile ilk ben'e
O'na kalışın onsuz deminde özümün kolyesi asılı
kendinden değil kendisi
ben'den değil sensizlik
Gidişlerin kolyesi ruhuma asılır
aslım ile neslim arasına aşk araşır
Ferhat çeker sen hattımı
yeniden başlayacağım kendime gelişleri
geleceğim kendim
döneceğim ben'den sen'e

İçe içe aşınmalarımda dağların Leyla
O'na gidişin çölünde kum ve gül sensin,
Kul ve kül benim

kendime geleceğimle kendimden geçeceğim arasında
Zor olana ol vaki olacağım
İçe içe dönütlere aşk kalacağım

kendine gelişlerin ussi tepesinde
his ve nefis halinden sana tırmanacak emelim
hangi halime ulanacak sensizliğin
hangi halimden sen meçhulleri emzireceksin
Ben bilmiyor
Dönenlerin neyinde kızartıldı umudum
K/alanların hevesinde yeşertildi aşk ormanım
Ben'i buldu aşk
Ben'i sardı aşk
Beklerim dedi bilinmezlik
Gelirim dedi vuslat senin yerine

Hayrettin Taylan

Ben kadar Bana Kadersin Şulenar

"Beni böyle sev, seveceksen
Olduğum gibi göreceksen
Girme gönlüme girme ömrüme
Ne dertliymiş, bu diyeceksen "
Orhan Baba

-Bir çift ıslak gözde saklı hazine duygularım var.Islak gözlerdeki duyusal hazinenin hüznün emekçisi değilim.Bu nemli gözler senli mutluluğa şifreleniyor.

Yüzlerce dil bağıladı nemli gözler.Yüzlerce yüzün yansık aynası oldu ıslak gözlerin yüzünde.

Nice yürek konuşur, nice yüreğin kurumuşluğu ıslanır.Nemli gözlerinin teslimiyim, mesuliyet kabul etmiyor sensizlik.

____// Ey YâR, nefesimi kestiğin neşeli zamanların ayraçları arasındayım.
-Bir ayran istedi kader.Ayrana gerek yok sana olan hayranlığım en beyazlığıyla varken.

....BiLseyDin Eğer, bütün keşkelerini sunardın.Bilseydin, bileylenmiş yüreğimde kanayan yalnızlığı hemen onarırdın.Sensiz , kayıp bir medeniyet gibi arşivlerde aranan bir arayış yalancıyım.

____// Sen farklısın....
Farkındalığının turfandasında farklı düşlerim yeşerir.
-Sürüyorum kavuşmanın tohumlarını.Yeşermiş yarınlar arasında yeşil gözlerinin ışıltısı var.

-Keyfini sürüyorum seni sevmenin.... ♥ // Ben kadar bana kadersin.

____// Neyin var senin diye sorarlar. Söyleyeyim mi neyim var!
Her şeyim, her şeyimi bütün yapan sen varsın. Parça parçaydın hayata, ben bütün yaptım.Bozuk para gibi olan yalnızlığın, derin bir yaranın sızısından, sözsüz acıların kalbinden çıkarıp sevdaya, huzura, aşkına bütünleştirdin.

"Sen dert nedir ne bilirsin
Sen gönlümde Kâbe sen meleksin
Sen her şeyisin
Sen ümitlerimin tek kaynağı
Sen aşkın bence ta kendisisin "

Yine Orhan Baba.... Yine beni böyle sev.... türküsünde kalmış nemli demler.
Yılların şarkısında hüznün yok bu sefer.
Bir güleç yüze konaklandı dizelerim.Dizinin dibinde kalışıma kav oldu yarınlar.Yanmaya gelen bir nemli bulutun itfaiye komşusu duygular gibi karışık değil.

____// Yarden Yare vardım.

Yârdan Yâre yandım. Yanlışıyla değil, yüreğimle ona vardım. Kandırılmışlığın hiçbir zerresi yoktu.Sevmenin kandırılmışlığı,oyunu, oyunbazlığı olmazdı.
-Bu aşka ad vermenin sonu yoktu.Bu aşkın sonsuz isimlerine adıl olup dilime kadar doldu her şeyin.

Üstü açık manaların, soyunuk düşleri örtüyorum seninle.Seninle kapanıyor hayalim.Halime kadar gizil demler demleniyor.

Yalnızlaşan kalabalığın içinde içimin Çin'i oldun.Surların ve sırların vardı.Koruma güdüsüyle psikolojik surlar kuran hayat kuramcın vardı.

Seni dünyanın bir ucuna bağlamış beni öbür ucuna.Çok uzağa çok yakın tek başınalığın aşk iklimiydik. Ilıman bir iklim.Yar yağışlarımız eksik olmazdı. Nemli bir yüreğimiz vardı. Neşeli meyveli aşka büyürdü.
Tadın kadar adına yakındım. Tropikal meyveler kadar lezzetli bir o kadar yakınlığıma uzaktın.

Benzer renklerimiz vardı.Benzerlerimizin fidesi yeşerdi bahtımıza.Yemyeşil bir gelecek olduk aşka.

-Bulanıklığı bitmiş suların azizesiydin.Beni aşkla ıslatmaya geldin. Su savaşı oynadık en tanıdık sularla.

İçimde,içinin yüzdüğü yüzyıllık aşk yüzlü deniz var.Dalgalarım algıların, kabarcıklarım sözlerin.Öylece akıyoruz sonsuzluğun sonsuzluğuna.
-Orada bir sen var, orada duralım Şulenar.

Bir gönül kütüphanesi bir de aşkın gülistanı.İhtiyaçlarımın sıralanmış hayali bundan ibaret.Seni kitap gibi okumak, gülüne küllerimi teslim eden anka olup yeniden senle doğmak hayata.
/// Hata yok/

-Kuytuların bağrında çığlıklarımı duyarsın.Aşkın kuyusundan Yusuf olarak çıkmalı çok oldu.Şimdi şehrin iki yakasında aşk yakamız bir araya geldi.
Sen karşımin en güzel gülü, aramızda sadece " boğaz..." Sensiz boğazımda hiçbir sevgi gemisi geçmez.

*Bir teselli kapsülü içtim.Sen varsın diye iyileşti iyi niyetlerim.
Vazgeçilmez tutkuların diliyle yazıldım karşına.
Karşılar sustu.Karşıya karşıya gelişimizin gözleri nemlendi.
Neden dedim.

-Orhan Baba:
Beni böyle sev... diye şarkısını canlı canlı söyledi.Belki arabesk sevmiyoruz; ama bu söz modern algımıza ütülenmiş.

“Sevme diyemem sev de diyemem

Sen de dertli ol diyemem

Beni böyle sev seveceksen”

- Orhan Baba....yeter artık. Arabesk, sevmiyoruz, seni seviyoruz.Aşk bizi sevdi, biz her halde seveceğiz.

Hayrettin Taylan

Ben Aşkın Gavuru

Ben aşkın gavuru
Bir sofinin İeylanın zevk-i düdişinden öpmesine gizemlenme
Gel seve seve Müslim kıl beni
Öpüşün günah ama sevda imparatorluğumuz için sevap

Ben aşk çölünün mecnundarı
Sana büyülenmiş ve sana büyüyen yüreğim antartika
En büyük aşktan sonraki aşkımızın senli her yeri patika
Arzulanişa everestler tümleyen sevi mağmam
Kaf'tan kafka'ya
Arşil'den aşka
Başkalaşımdan sana yaklaşıma
KadAR kadarın kaderi ol vaki oluyor

Ben sana kelimim kadar gazali
Sana yazdığım son kasidem kadar fuzuli
Ruhunun füzyonlarını bulup sevmem kadar Einstein

Bir sevi menkıbesinin kutsi erklerinde
Şiir gibi dizildi öze dair ne varsa
Ne varsa yoksa var ile yokun varvarısı
Gel gönül okyanusumda gelgit olma
Biz severken her şey vardı
Yeni varlarla varalım öz aşka hayli huylu.
Gel gidelim bu gidişimiz seviye ve öteye
Gerisi bir,
bir kadar arzu çeşnisi
Gel gidelim yeni nuh ve yeni şuh gelmeden

Hayrettin Taylan

Ben Eskiticisi Ruh'u'l Mülk'ün El Azizesi

Sevmek mi, seilmeyi beklemek mi yoksa hep birini sevmek mi? Ortaya karışık imlerim.

-Mutluluğun unutan cümlelerin öznesiyim.Yüklemim yüreğimde çürüyor.

Kutlu tümleçlerin zarfıyım, kapattım seni arasözlerden önce ara yürekte.

-Bir ünlem sesinde dilendim sevgi kitabından. Ayraçlarını ayrılıklar üstüne açtın. Oysa ayraçlara sığacak acılarım, sızılarım, can kırıklarım yoktu. Sensizliğin yabancı yazarıyım yeni ismim "Huwisiog " söyleşini parantez içinde yazabilirsin.(ben eskiticisi)

-Acıya uzanan sıralı noktalarım yok. Sıraya girmiş sırlarım var. Açıklanmamış ve yalnız senin kulağında söyleyeceğim söylenceler var.

-Yol devam ediyor, ruhun kendini buluşu.Kin kana karışıyor. Aşk gıybetin mezesi.

Ben'den biten ben yok. Seni sürükleyen susamış vedalar hadi zatında. Korku, kendileriyle düşüp kalktığı şaşkınlığın şaşı. Dehşet, sıkıntıyı yardımına, yanına, ciğerine, çürüyen emelini alıyor.

Gam himayesindeki mihnet senin nimet- i aşk olduğun benli serüvenleri yakarır. Gam üstüne gem vurur .

-Vurulur ben; ama akla kalır sen. Yüreğin dip boylarının hizasına seni alır mahrumiyet ve hasret.

GÖNÜL camları buğulu kayıpların arasına can kırıklarını camını yapıştırır gelmeni isteyen benlik.

-Yanına yadımı silinmezlik kalemiyle yazıyorum. Alın yazıma denk, yalın cümleler katibiyim.

Seni çok hızlı yazmış kaderim katibi.İmla hataları yok; ancak içinde içiminde olduğu Osmanlıca kelimeler var.

Keder kuşatır, ruhun bütün mecralarını.Yanılğının atlasında görünür, acılar, can kırıkları, ihanetler, çıkarlar, minimize edilmiş bütün hatalar. Atlas tümünden karaya, yaraya dönüşür.

-Ben bulutsuzluğun ötesine sisli yarın olur. Dün kirlenmiş, bugün unutkan, yarın umudun aynasında ,güneşin ışığında ve de senin sözlerinde.

-Zamansızlık Rûhun dostlarıyla dalga geçer.

FERAH yarın hep benimdir, siz benim rayımdasınız. Bu hayatın rayışı güzel yaşamaktır.

Güzelliğin aşka ekvator olmalı. Ümit, aşığın dimağı. Şimdi ümidin katığı senin gözlerin, sözlerin, gidişin , gelemeyişin, bir gün gelişin.

AKLı çağırayım da bu akılsızlığımın sızılarına veda yazsın.

*Unutmaktan zor şeyler arenasındayım. Kendimi unutsam da seni unutamam ki.Bu nasıl hayat masalı.Bu nasıl bir Keloğlan. Sen padişahın kızı değil de feleğin kızı olmuştun. Ben hala Keloğlan. Sırtımda senden kalanlarla ağır bir heybe dilimde seni seviyorum türküsü.

Zorla beni senle olmaya iten içsel gücün fakiriyim. Anla bu fukara azizi.

Sensizliğin çürüyen ömrüne yazgımın sonrasızlığını yazdım. Metafizik füyeyen patladı. Post modern algıların fanusundan sihirli bir sen çıktı.

-Keloğlan olmaktan çıktım, masal uzamasın diye. Ya da masalı artık ben yazmalıyım Sen az demeden, uz demeden, dere tepe ve ben demeden gitmelisin .Masalımda perisin, dışarıda el azizesin. Kadere bak, ne kadar tartısız ,artısız seni sunuyor.

*Haydi affet beni. Feleğin düğün gecesindeyim,seni sordu sorulmamışlık.

-Gelinlik giymemesi için hangi nedenin felsefi bombası olarak yalnızlığını tümlüyor dedi?

-Ya da senin postunda bir ömür aşkı kılmaya, güzelliklere secde etmeye ne engel? El yapma bu azizi.Azize olarak kalma bu kirlenmiş dünya düzeninde. Cari açığın iktisadi denklemi değiliz ki? Bu kadar çözümsüz denklemlerin ruhunda saklanma.

Beni buldum; ama seni bulmadı ben. Bulunmaya çok yakın sendeyim el azizem.

Hayrettin Taylan

Ben Ferhatların Aşk Babasıyken

çok kilo almış duygularım
görünmeyen her görünme arzusunda
seni yüreğinin teğetinde
ruhuna ekvator çizen tutulmalarında
güncül ve ölümcül hisler bulvarındayım
kavuşmakla kavuşmamak arasında
hep aynı nakaratların lallığı
terk edilmiş tebessümlerin
ilgisizliğe kestiğin son kurban duygularım
bayramlık harçlıklarını alan özel anlarıma geldiler
eksikimi eskiden eskimi eksikten
ve asıl seni ruhumdan çıkardılar
sahipsiz amaçların uğurböceğiyim
sevmişim bir k ere
kalbimin yükselen hisselerinde
borsada senin adın
kar mı?
yar mı?

asıl işte orda
ya Aslı nerde
ben ki Ferhat'lara aşk babalığı yaparken
kafi kandırıcı inandırıcılığın
tek geliri
tek kelimesi
tek umudu sende olan
aşkın uğuru
uğurun uğurböceğinden
sana çiçek çiçek özlemler meyve sılasında
senin bana kalışına İstanbul olmak istiyorlar

Hayrettin Taylan

Ben Geldim, Bensiz Geldim

Son kez geldim mavi gözlü denizlerine
Vazgeçtiğimi görmen için dalgalarımı da alarak
ŞarkıLar beni anlatamayacak kadar suskundu

biraz kahrol istedim
Biraz tükenmişliğin muştusunda son yaprak ol

Geç kalmışlığın tesirinde esir ol
susamış bir su ol nadaslarıma akıver aşk aşk
yaraLarın diLinden anla,konuş biraz hiç konuşamadıklarımıza

Ben geldim bensiz geldim
son kez değil, sönen kez değil

Sızın sözlerimin sözlük sonunda adın kadar hecelendim
Keşkelerin güneşinde ısındım yaşatamadıklarına
sarıldığın ruh dağımda çiğdemler açtı
yanıLışın da açıldı
Baharın da saçıldı
Böyle bekleyiş olmaz...
Yüreğimde dev fırtınalar,unutamayışın sırrı kadem olmuşken aşkımıza

darağacında susan tutkum utkun bir hal alır
sevda haritamızın yırtık yerlerine gelişten şehir yapıştırdım

dedim ya ben geLdim bensiz geldim,sensiz geldim
Son kez değil, sönen kez değil
Her acıklı filmde sen,her acıklı şarkıda sen
Her güzel son ve öncede sen
Hala aynı bekleyiş aynası dilimde yansiyorsa
pişmanlığım sana değil,aşka değil, hep gelmelere gelmelere gülüm

Biraz perma,biraz serme, biraz ferma da olsa
Biraz sana çoktan seçmeli de olsam da
Biraz sensizliği şıkkında mumyalanmış olsam da

burdayım yani kalbimdeki yerinde,ölümsüz sende

Hayrettin Taylan

Ben Gerçek, Ben'de Kalan Ben Gerçek

izi özümde, gözü sözümde, aşkı her ben'de
ben sende, sen ben'de aşkı olan dünya bu ben'de

yaşanırılığın ezgisinde okundu bahtımın tüm enleri
yakarılmış özlemlerin duvağında kaldı vicdanımın eri
aşınmış bir yaranın yürek dibinde sana susamışlığın meriyim
umarsızlığın sızısının yayıldığı içsel mecralar alisiyim

kendime yenilmişliğin eşitlerinde sözsüz bebeğin ağlar
ar hıçkırığı yar inleyişine tümlenir
narımın tanelerinde yakılır son bakışının kitabı
kendime yakılmış ağıtların dilinde susar mecalim
yırtık anın ortasında sensizliği çizen yaralı resamın el haliyim
sen yoksan el hep başka güzelleri çizmeye meyil mayınında
eceli bekleyen zamansızlığa karşı hep sendeyim
kurulu nazlarınla hep senli saatlerdeyim
tüm hayallerimin on ikisi gibi hep sendeyim
gidişine çöreklenen hüznlerin hazan mevsimindeyim
yine eylül, yine yarama düşen yapraklar , yine gidişin vaktindeyim
özlemleri gagasında taşıyan bülbülün simurg tepesindeyim
ben var, benden var, sen ile istediğim senden esintiler yok
aşk yuvasını yıkan şahinin düş gülüsün diye
bir gerçeğe yuvarlanıyor özümün kokusu

alevin sözlerine tutunmadı ben'den uçuşan sevi gerçek
vuslat koyunda koynumda yatışlarını mumyalayan " ben "gerçek
sıcak bir anın mevsimi olmaya "sen " gerçek
tükenişlerinin sol göğünü taşıyan aşk gerçek
dans ediyor umutlar sular çeşnisinde bu bir gerçek
birkaç damlanla eşlik etme bu sefer, bu sefir gerçek
tebessümlerinle terlenen halinden essin her gerçek
söylenmemiş sözlerin dilinden yazılsın her gerçek
yaşanacak yarınların yarinde yaşansın her gerçek
sen gerçeği taşıyan aşkın gerçeği " ben "sana gerçek

Hayrettin Taylan

Ben Hiçliğin Sensizliğiyim

-Beni Benden arama-23

Baharı aşıl原因an umudun fidesi olarak hazanlarımı yakarak gel i

Çiçeklerin yumuşak şefkatine gelen senli arı oldum. Arınmak için aşkına,kokuna ,huyuna, güzelliğine tutunarak sana geldim.

-Zira hazlarım cebimde kaldı. Böyle kodlanmış bir erkeğin aynasıyım. Anlayamazsın.Aflarındaki afakileri çözmek sorunsalıındayım.

-Bil ki güneşin sensizlikle ışık öpüşmesi yaptığı ruhumun doğusunda Leyla'lar zılgıt atar gidişine.

-Kün'üyle hükmüne zeyl olan mistik alışmanın alışımıyım. Benden kimyevi gübre olmaz. Sabun fabrikalarına sabun olacak bedenim de yok. Köpük köpük sana eridim. Benden kimya arama. Benden simyatik ve tabloid demler bekleme. Ben hiçliğin sensizliğiyim.

-Ben, benden önce sen'e mazi olmuş aşk fayıyım.

Aşkın can kırıklarının ortasında depremine belirtiler yolluyorum.

Hayallerinin resmini çiziyor çözümlerim.

Sesin,türkülerime yeni nakaratlar bağıyor. Hangi sesle başlasam sensiz özlemlerin dili tutulur.

-Ertelenmiş erklerin son basamağıındayım. Düşlerim düştükten sonra öteye geçemedim.

-Felah ulaşan münzevi yüreğimin derinlerinde inşiraha ram olmuş geleceğim ağlar.

-Okuduğun ben'i süsleyen demlerin ısınma sorunu benle ilgili değil.

-Şiirde büyüdüğün yüce aşkın her dizesinde gözlerin de söylecekleri var. Göz yazılarımı okumadın. Vicdanın kitabında sana olan meramlarımı okumadın.

-Merhametin künyesinde sana kadimlerinizi görmedin. Ah ettiğin, af etmediğin bu visal gölgesinde ben sana her gün büyüyen kavak yeliyim.Boyumu aştı huyum. Suyumu geçti göz yaşların. Kim daha çok doğrul bilmiyorum.Septik düşüncelerin deresinde kirli umutlarını yıkama. Ben yüreğimi Fırat'ında yıkadım. Ben sözlerimi Miracında yazdım. Bana banal, sanal gökler sunma. Yapma yıldızların gecesine gelen güzellerin ay dilinde beni okumasın güzeller.

Alaz ol bülbülüme. Bağrı delik bir aşk muhacirinin göçüne filmi bir son bağlama.

Gülleri ağlatan günün hatırına kırmızı ol bir günlerime.

Sevinin Vandallığına görülmemiş, yaşanmamış, aşılmamış günler ekle.Venüs ile Mars arasındaki aleme al olan güncelerin sesinde duy beni

Bu isteyiş yükünden kurtar beni.Gittikçe sen oluyor ömrüm, gittikçe senden türüyor gönlüm. Gittikçe , suyun ruhuna benziyor benzerliğimiz.

-Mahşerin son sevişi olarak devrik cümlelerin yüklemde ünlem ve bende ünlenen olarak kalma.

-Mevsim ol kurallı ve beyazlara arasöz olan sıralı cümlemde.

-O en anlatıcı, en baştan,aşktan, senden alıcı soruda bana evetini yolla.

-Bu yok şehrin en ucunda ben. Bu yok şehrin en tanıdık yerinde sen.Bu sensiz olmayan gecenin en tanıdık ay ışığında paylaş karanlıklarını aydınlık isteklerime.

-Rüküya duran duruşumun secdesinde okşa yaramı nazlarınla, sözsüz kalışlarınla.

Ki kalan ömrümün duasında seni ansın hular. Ki sana kadim kalsın kendime gelen

kendim.

Hayrettin Taylan

Ben kısaca sen 'den bir 'im Dilnaz

-Kirletmiş ruhların ab-ı aşkını deryama attılar. Mahilerim anlamadı hazır sevgi gıdasından beni senden yediler.

-Ağa, yeni bir çağa gerek yoktu.S/aflaşmaya başlamıştım sen sonrasına.

-Ç/abalamışsın bende kalışları.Uzak kalışlara yeni denemeler yazıyorsun. Bensizliğin yazar olma arafındasın.

-Makyaj yapıyorsun yalnızlığa.Süslü bir geleceğin ha/Yalın/desin...

Güzel bir yaşamın alışılmışlığına bileyleniyor can bıçağın. Bensiz giden hayatın benzini taşıyorsun yüreğinde. Petrol aramıyorsun, ham petrolün bende.

İşlenmemiş bir ömür aşk yoluna yetecek kadar zengin bir rezervin var.

Biraz gözyaşların karışsa da kurumaz bu k/aynak.Bir ömür, yansır, doyuma barışık gider.

-T/arifsiz algının alınganlığındasın.

Susuyorum!

Bir arının bir kelebeğin içtiği suyun özüyüm ben. O kadar temiz ve küçüktür istemlerim; ama sen olunca sonsuz ve sınırsızlığa sihir olup iç içe içlere hesapsızlaşıyor.

Ruhuna, ihanet lağımları karışan deryanı uzak kalarak paklar mı ki aşk ve vicdanın.

Bin bir gecenin deresinde yıkanan Şehrazat'ın şehla bakışlarından getirilmiş bin bir damlanla hayata ıslanıyorum.

Kurumuş sevda okyanuslarımda çimen güzellerin gaddar kralı ben değilim. Her günele bir gece yıldızı şifreleyen masallara da sığmayan hayallerin hal ermiş de değilim.

- Ben kısaca sen 'den bir 'im.

-Gözyaşı! Bir kadının içsel ekmeğidir.Psikolojik b/arınma doyumudur. İçsel bir ıslanmanın dışa ve hüzne kurulanmasıdır.

-Ki ben gözyaşlarını, şiir yazarken betimsiz dünyamla yazan gönlü kırtık elleri titrek şairim aşktan ve senden önce.

O gözlerin derinliklerinde göremediklerimin nitel hesaplarındayım.

-Metafizik gözlemlerimle iniyorum henüz inemediğim içsel yazgına.Yaşanamamışlıklara kadim bekleyişler ekliyorum.

*M/anası yüreğimde olan senli düşlerin can ve aşk bebeğiyim.

-Aşk ve hayat büyütemiyor. Senin sevi sütünden emmem gerek.

-Kaderimin küresine tutku paralellerini çizmen gerek. Ekvatorunu aşkımızın ortasından çizmen gerek. Şimdi sen ile sensizlik çizmişse dünyamı ben nasıl yaşarım düşünmedin mi?

-Tomurcuğunu güllere meftun kılarak kokuna hasta ederek gül bayramına çağırma Dilnaz ...

Alev alev yanan bir yalnızın y/aclarını beyaz saçların mı örtecek.

-Tükenmez bir bekleyişin Ferhad'yım, sensizliğe hat çektim ulaşılmaz, aşılmaz dağların tam ortasından. Aldım sazı elime seni ç/aldım gönül t/elimden.

-AŞK ateşine t/aş atmak değildi. Pişmanlıklarım ıslaktı ve yanıyordu bu aşk ateşinde. Kendime gelmişim ki sensizlik uyandırdı her dem.

-Yüreğimden kopup yaryüzüne fırlatılacak özlem mekiğim hazır.

-Çıldırta bir hayalin nemli bulutları arasında geliyorum sana. Yarın sana ıslak bir gelecek.
-Yarın sana yarından yeni bir aşk keşfi... Bu yüzden sustum bekledim yarınlarını.

Hayrettin Taylan

Ben Sahnesinde Özleyiş

gişe rekoru kıran bir hasretin galasında
siyahların oyuncu
göz yaşların seyirci
rolüm can kırıkların can mevzisinde
baş başa kaldığımız ilk günün baş rolündeyim
içten içe alkışlıyorum kendimi
repliklerin ruhsuz bir hecenin harfinde
seni oynadım durdum sensiz ve seyircisiz
sen seyretmeyeceksin acımsı halimi

kocaman bir sahnenin dışındakileri oynayacak içim
dışımı beyazlattığım saçlarım özetler
iki meçhulün rolsüz hali
iki perdelik bekleyiş ve sen arası
kapalı gişede kapanmayan yaram
loş bir perde açılıyor gölgenin serinliğinde
ağlama sahneler yok
ela gözlerin yok
ben yok sende
yok yokların oyunu
in ile cin
sen ile tin
ben ile can arasında her şey
en iyi ayrılıkları oynuyorum
gözlerimde nemlerin
perdeler acılıyor ve seni özleyen perma perişan ben sahnede
çok iyi büyük bir oyuncuyum sayende
herkes ağlıyor alkış yok
salonu seller almış, seni eller
oynuyorum hala seni senden
bir aşk perdesi kanıyor
bir aşk perdesi kapanıyor
bir yara perdesi utulmazlığa kuruyor
unutulmaz bir anın repliğindiyim
sensizlik perdesinde yeni bir senaryo başlıyor
sen ile ben arasında
bir büyük aşkın sonu bitmiyorla kapanıyor

Hayrettin Taylan

Ben Sende Tutuklu Kaldım Misline

-Sezen Aksu ,Aşka Terapiler 23

"Ben sende tutuklu kaldım
Kendi hayatımdan çaldım
Yedi cihan dolandım
Bana mısın demiyor"

İçimdeki sevdanın kırık kalbini taşıyorum. Kırık mızrapların taşıdığı yüreğin tutuklu demiyim.

-Kime gitsem, kimde kalsam, kimden gitsem senli bir ayna, güneş, toprak,hava olarak tümleniyor.

-Sen bahtıma yapıştırılmış boncuk bir kadersin. Hayatımı çaldın, aşk adına. Oysa ben aşk adamlığından emekli olmak istemiştım. Emekleyerek sana geldim, kahve gözlerinde ömrün kahvesini sundun. Köpük köpük sevdalar gibi şekerli bir geçmişin kaldı.

Bir bir resim çiziyor bir resmin diyemediklerini.Bir göz var , özünden hayatların gözü gibi nemlerini ifşa ediyor.

-Bir kadın ağlıyor, tuvale sığmayan çerçevenin ardında.Perdesini açıyor gitmeler. Bu sene de gidiyorum senden. Bu bir ömre kadar gidecekse gitsin Misline.

-Olmazlığın kendi vakalarında vakur bir bülbül olamam.Ben gülüne hoşluk yolcusuyum.Hiçliğe kesilmiş boşluklar bırakıp gidemem. Var olana varislerim varken, ben varsıl düşlerin hecelerinde bekleyiş resitali yaşıyorum.

-Tutulmuş seni sevmek için tutkunun bütün hücrelerinde. Her güzelin bir ayna ağzı var, dudak uçlarıyla taramak istediler.

-Bir öpücük kadar kadere sığınmış aşkların deminde olamazdım.Demliğimden süzülen anların yaşam sıcaklığı olamazdım.

-Tein ile ten arasında aynı sıcaklığı içmek sevdıyla olur Misline.

"Sakladım gözlerimi
Sustum hep sözlerimi
Yandım yar közlerimi aah...
Savur savur bitmiyor"

Saklı sızılarının sonuna geldim.Her damlana metelik atıp ve Metalika sevmeyen melodilerin dilinde aşka kadimlerini sundum.

Bu içsel yokluklarımla diline merhem olacak gözlerin nerde? O melekleri ağlatan gül yüzünde açılan huzur kitabı nerde?

-Yüzünden kitaplar okurdum. Bütün kitaplardan bir kareydi güleç yüzün.Gülücüklerin sesi içimde en güzel şarkılarla gidiyorum diyorsun.

-Gidiyorum bütün senler yüreğimde.Kokunu saklasam, gülüne hesap versem,aynı şarkıda yeniden sarılsak revalar diler gelir mi ki?

Yapayalnızlığımızın yurtsuz yurtlarında yüreğin topraklarını saklar mı saklı kalanlarımıza.

Yudumluyorum senden kalan heveslerin pınarını.Başlangıçların en başında yeniden sana dönüyorum.

-Ah'razında kalıyor dünyam.

-Cemalin yüzgecinde renkli gözlerimizin göremediği anlar var.Anlamadıklarımız var mutsuz badireler seherinde.

-Ruhumun kazancısın, ilhamlarımla varsıl merkezisın.Ben'lere ben sunan binlerce ben'in imgesel gülüsün.

İçsel bir lezzet gibi dünyanın bütün mutsuzlukları sos yaparak susturuyorsun

sevdanda.
"Ne senden öncesi
Ne senden sonrası
Ne senden öncesi
Ne senden sonrası"

Bütün önceler önceliğini kaybetti.Bütün sonralar sonrasızlığını sundu sonradan gelişin için sonrasızlığın kontratını imzalattı.Yıllarca senin gönül sahanda aşk oynamam gerek.Bu da benim kaderimin ederi.

-Gizlenmiş umutlarım ummanlarında ıslanır. Açıklanmamış bağışlarım bağlarını zülfünün bağlarına bağlamış.Bir kendim, bir sen yaşıyorum sensizlik yolunda.
-Uhdeleri biterek, nefese nefsin vereni güzel algıların diliyle öncesizliğini kaybetmiş Mecnun'un "nun masallarında" periliğine suskun ömür diziyorum.
-Bensin, bendensin,beni kaderine bağıl kılan sonsuz bir elementin tinisin Misline.

-Gidelim dedim gitmelere. Yeter bu tutuklu kaldığım senden. Zaman sustu, akrebin zehri aktı. Yelkovan yellerini artırdı sensiz geçen bütün yıllar yılan gibi kıvrıla kıvrıla sol yanıma geldi.Isırdı beni hayatın.
-Artık gidelim dedim aşkın son yüzüne.Gidecek yüzün yok dedin.Onun yüzünden sende binlerce yüz oldu.Bütün güzellerde bir yüzün, binlerce yüzüzlüğün yaşanmaya dair daireler çizerken gidemezsin.
-Olsun her şeye rağmen beni bekleyen yeni sevdaya müdahillerim olmalı dedim.
-Bütün aşklar:
...:

Sen tutkunun bileklerini kesen aşk giyotinisin. Sen arena bütün boğalarla güreştin,yüreğinle yendin.Düellolarda bütün yiğitler, içindeki gücüle yenildiler.
-Sen nefsin dışında hiçbir şeye yenilmemiş aşka yeminli müşavirlik yapan Nazlıcan finansörüsün.
-Ekonomik krizler yaşayan son devrin en büyük aşığı olarak gidemezsin. Bu aşkın reel faizi yeter bütün ömrün için. Bırak o gelmesin, o ölmesin uğruna. Sen bütün uğurlarını sermeye çalış.
-Aynı bakışlarla, aynı aynanın gün yüzünde yüzünüz gülecek bir gün. Korkulara gerek yok.Ürkek ceylan gibi vahalarında dolaşsın dursun üstelik kinleri bütün atomların çekirdeği gibi içinize işlese de yeni başlangıçlar için gidemezsin.
-Oysa yıllardır seni sevme duruşumla ayaktaaydım. Kaybedenlerin hiç kaybetmeyeniyim.
İçsel yakarışlarım düğümlerimi kördüğömlere taşısa da senden kalan veli bir aşk ereneyim bilesin Misline.

"Ben sende tutuklu kaldım
Kendi hayatımdan çaldım
Yedi cihan dolandım
Bana mısın demiyor"

Hayrettin Taylan

Ben sende kaldım, ben aşkta kaldım dünya ne yazar

İçi içlenmiş sayıklamanın sayacı gibiydi bakışların
Aklın durduğu anların elektriği oldun
Bir çarpma , sende kalakalma sinerjisiydin ölmeden önce
Hazların azında azalmaktı sevi diyarına
ruhumun Konfüçyüs' ü aşk yoksa yok neyin aşkı
bu neydi peki içimde mitik permaları sonsuz kılan
Neydi yürek sızım ile çalınan ney
aşk meleklerin ellerinde bir defter adını yazdılar yazgıma
Bu son bakışın değildi
Kevser Kevser akan gözyaşlarına kadardı her şey
Kıyamet günü bir gidişin sıratında atıldım sensizliğin cehennemine

neydi günahımdan çalınan neydi
günah sayılsın,aşk sayılsın ben sayılsın aşkımıza
ateş değildi yakan beni yok eden sensizlikti
Adını cehennem dibine bile yazdım silemez ayrılık ateşi
kendimden geçtiğim geçilmez günlerin kül üstündeyim
Seni yazdım dumanlara bir esin sildi bir sesin bildi bensizliği

Geriye kalan, kalmazlığın kavisidir gülüm
Senle olmam, sensiz olmanın güneşten öncesidir
Benim için fark,senin için terk
çekip gitsen de sende ki sen ben eder bu aşka
Ben sende kaldım, ben aşkta kaldım dünya ne yazar

Hayrettin Taylan

Ben Sevdanın Karabaşı

Tabutlarımızı asıp gitmeler üstüne dualar yazıp uzaklaştım. Seninle ilk buluştuğumuz yer çok sevip,çok yaşayan, çok severek ayrılanların türbesi olmuş.Toprağa damlayan gözyaşlarında kavak ve sedirler büyümüş orda.Koyu bir gölge.Öturdum. Ayrılık sıcağından kavrulmuştum, serinlendim oracıkta.

Biten sevdaların ince dalının yaprakları yüzüme savruldu. Tutkuları ve dolu dolu aşkın meyvesinden yedim biraz.

Unutur gideriz mi diye çok düşünmüştüm. Hayalinin zimmetine geçen özlem suları akıp giderken, ben senin cennetinden kovulan son azazil miyim ki gülüm? Dün senin Ademindim.Dün senin Ferhadın olarak hadlerimin dağını deliyordum.İstanbul'a senli çöller oluşturdum sırf sen Leyla olarak gezesin kum taneleri üstünde.Sen yalın ayak,yalınç sevgilerle salına salına yürürken çıkardığın tozları topladı visal kumbaram. Bekleyişler, özleyişler, serzenişler,ahlar,hayıflanmaları heybeme aldım.Bindim akılsızlığımın eşğine seni aradım Gobi çölünde.Uçsuz bucaksız sevdalar yaşadın, serabına kadar yanaştım.Serap gördüğüm gece ömrünü çürütmek için başını koyduğum omzumda Serap vardı gitmenin gülü.

- Benim neyim eksikti ki...Bu yabancı tenin dikenli tellerinde,o yabancı eller benden fazla ne verdi ki sana.Paslı yüreğimin kopyası bu şirin dudaklarımdan ne fazlası vardı,ruj lekesi bırakılan ihanet zamanlarında. Hangi zaman,hangi nefes anlık nefesiniz paklar.

- Benim neyim eksikti ki...Senin uğruna bıraktığım kentim mi sayam,rahmetli babama gitme kızıma rağmen.Hangisine,beni isteyen yüze yakın erkeğe gitmeyişe mi...Hangisini sayayım sana...Hangi şiirin, hangi öykün, ya da uğruna yazacağın hangi romanın bu lekeyi temizler.

- Ve şairim, geleceğim, aşk masalım, her şeyimi verdiğim,bütün ilklerimi yaşadığım can erkeğim benim neyim eksikti söyler misin?

Sus ...

-Sus bu sözlere hangi yürek dayanır, hangi gözyaşları kurutur bu aşkın mürekkebinin düşündün mü?

Sus.

Susmak bazen ibadettir. Sus gönlümün pınarı. Her susuşun bir cevap akıttığın zer olsun. Her susuşun, sabrın olsun. Her susuşun, duan olsun. İçten yakarışının adı olsun, susuşun. Bekleyişinin, umut edişinin, inancının, sevdiğinin vurgusu olsun, susuşun.Susuşun uslanmanın suyu olsun.Suyun susmak olsun bütün kirli emellere.Hatalarımı gözyaşı pınarında yıkamayı nasip kıl gitmenin kedisi.Beni susturman namümkün.

Sus ki aşkın kafiri olarak ilan ettiği aşk cennetine belki bir gün Kevserlerinden içerim.Sen yaralı bir melek olarak Havva Ana ile benden konuşun.Beni anlat,masalımızı anlat,sevdiğimiz şarkılarda yaşat beni.

Her damla gözyaşını orda canlı canlı izlersin.Her damlası bir acının filmi gibi içimde oynanır bunu da düşün yaralım.

Aşk sofrasına yeni yüzler kurulur,feryadımın telleri kopar seni çalar dargınlıklar. Aynı tabaktan aşımızı kaşıkladığımız günlerin hecesinde beni şiir eyle ruhunun gazeline.Ünlü gazelhan,Kazancı Bedih,beni çalsın.

Biraz da sen çal yaralım.Biraz da sen oyna,yaralarımın kabukları üstünde.

Aynı aynalarda tarandığımız günleri tara. Aşındırılmayan

Aşkın tozlu yollarında o sol ağrıyla yaşamayı asla bırakma.

Uzak kalışlardaki umutsuzluğa aklandıkça incili tutkularımıza beni adak büyüt sevda bahçemizde.Bir günler gelir diye besle beni önce kırılmışlıklarınla, gözyaşlarınla,sonra pişmanlıklarımı yem olarak ativer.

Sakinleşmelerin sakisi olarak şuhlarınla aşkın şarabını içir bana.

Bu ayrı kalışın atlasında başka dağ,nehir, şehir yok, her yeri sen kaplamışsın.Yükselteleri umutlara göre değişen,suları gelişine göre dalgalı,ovaları

senin ruhunun verime göre hasada nazarlı,yaralı, ümitleri tükenmeyen aşk devletimin nazlıcanı gel şehirler içre şehirler büyüten özlemlerime başkent ol yeniden. Yitmiş bin ruha, sancısı unutulmuş bir aşkın huzurunu derledim. Bir can bir canana ağladıkça,benim de yüreğimden özlemim buzulları kopar ve sıcak iklimlerin umut karesinde kafiyeleir gelişler.

Hiç yaşanmışlıklardan ya da yaşanılacaklardan arınmış bir senaryoda, tanrının kalemi de değmiş olmalı bu filmin sonlarına.Kahramanı ikimizden ibaret sanırdım,her kötü sonun sonlarını derleyerek bir umut olarak bütün filmlerde olduğu gibi yaralı da olsa kavuşacağımı sandım hep.. İcinmiş yüreğinin götürdüğü sonları düşünememişim yaralım.

Tüm bunlardan sonra, yeni bir senaryo yazdırmamı yasakladı aşkın melekleri. Sözcüklerini as yüreğinin kara tahtasına. Ruhundan dökülmemiş ve hala söylenememiş binlerce güzelciklerden

Bir şeyler arındırarak bu da kadermiş öteden fazla ders çalışmayacam gül yaralım.

Ben sevdamızın 'karabaşıydım',kitmirden daha sadık bilirdin.Oysa değilmişim demek.Gitmelerin sokağına bıraktın belediye zehirledi.Sense yüreğimin 'minnoşu', bütün duygularımla yumak yumak oynadın,ısırdın ta tutkularımdan hatta bütün benimden.Şimdi yanık bir ciğerciğinin kedisi,henüz bir ismin yok,henüz bir yürek evin yok yaralım.

Hayrettin Taylan

Ben Şiirim Sense Mısra

"Dudak uçlarımda sana baharlar ıslattım öp çiçek halimden
Kırılan bir kaleme yeni bir alem sun söz ile göz arasından
Yarınları tara anları ara aşk arası ben arası sonlardan
Rüzgara tut kavuşmaları bir günleri uçur ayrılıklarından
Ödünç yaşamların son basamağından bir kez daha düşle beni
Böğrüne yeni bir aşk kimliği tak uzak kalışlarından ismin okunsun"

Sesin yüreğimin katmanlarını dövüp durdu.Hiç olmazın olasılıksız -lığında ders
çalıştım.Umarsız sevdalarımın derin vadilerine köprüler kurdum,kaçtım sen
dağlarına.Senle aşk yaşamak etiğinde tetik çekti hayat.

-Hocam,şiiirlerinle birlikte sizi sevdim.İçli sızılarla platonik
Olmaların kollarında büyüyen aşk keleşisin. Bense güneşin pervanesi,sevgi
ışıklarına tutunarak uçuyorsun.Uçma can gülü,eğitim ruhunu aşıladığım bir kalbe
tutku şiringamı kullanamam.

- Bir hoca ile öğrenci aşk yaşar mı? Dünyanın en zor sorusunda felsefem,ruhum,
entelektüel dünyam sustu. Vicdanımın hissisini duyabilirsin.İçli bakışlarımdan atomlar
büyür, söylesem gerçekleri infilak olursun.

Senin yüreğinin ayak izlerinde çöller uzar, Leyla halinden kumlar uçar gözlerime
dolar.Susar sözlerimin sözlüğü.

- Sen benim etiğimsin,sen benim ekmeğimsin.Ben etiğin aynası.Kırabilir miyim ki
toplumsal aynayı...Sonra sen benim ekmeğimsin

- Ben ekmeğime bile bile nasıl basabilirim. Ders ile derslik arasında aşkın anlamadığı
başka dersler var Suhandada ...

Dünün kaybolan suretlerine yeni bir suret eklemek olur mu?

-Onu bırak benim kalbimin takvim yapraklarını okudun mu?

Yürek aralarında arılarımın aşk çiçeklerinden bal yapmaya çıktığı doğru; ama senin
çiçek bahçenden uzak bir yayladan geçtim.Sevdanın soğuk sularını çok içtim.

Gözlerindeki ısıltıları ezbere okuyorum,bir sevenin gözleri ateş gibi karşısındakinin
gözbebeklerini yakar.

-Gözlerimin içine bak, benim gözlerimde bir şey var mı? Tek taraflı bir terazinin
kefesindeyiz,sen kefen aşk göğüne değerken,bense dünyanın en derin çukuru
Fuhjunidayım. Everistinden gül koparmadıktan sonra,geç kalan pişmanlıklarımın
kucığında sana ninnimsi özlemler söylemek fayda eder mi Suhandada.

- Sen aşkını kalbinde atom eyle, kalbindeki füzyonları büyüt, biraz daha büyü can
gülü.Can kırıkları arasında tutku aynalarında taran.Biraz bensiz bir ırmağın
ilkbaharlarında yıkan.Eriyen karlarla birlikte yar halini süreklesin gerçekler.

Ağmanlarımı gecelerin çiğ karanlığında bırak ,biraz dersine bak,sus edebiyat kitabının
arasında,ders anlatışıma alış.

Bir gün olmazların yörüngesiyle kendine yaşıt gezegenlere git.

Hisli perdeleri kaldır aşk evinden. Bembeyaz gömleğinde yürür karşılıksız
sevgiler.Kirlenmiş hayırlarımdan sonra bir hafta sonu verdiğim ödevi yapma,sıcacık
hayalinde kaybet beni.

- Suhandada:- Hocam,sizin anlatığınız Leyla hikayesini benden dinler misin?

- Hani Padişah,Mecnun'a acımış,Leyla'yı huzuruna çağırmıştı ya.

Padişah,Leyla'yı görür :Bu sen misin? Mecnun'u çöllerde atan,delirten.Ne güzelsin, ne
de baştan alan bir halin var. Padişah bir sürü şey söyler Leyla'ya.. Leyla sadece

"Sus sen Mecnun değilsin"

Suhandada:- Bilirim tutmayacaksın, uzanan ellerimi, akan gözyaşlarımı da
görmeyeceksin,bakışlarımdaki sevginin ışık hızını,haz hızını da görmeyeceksin.

- Leyla kalpli olmak suç mu? Bu deli yüreğime laf geçiremedim, okulda herkesin

çok sevdiği bir hocaya aşık olmak elimde mi ki?

- Üstelik ilk aşkı, ilk kez yürek yangınları yaşıyorum.

Onun için hiç üzülmem, hiç aldırmam, sevmesen de yüce kaderimin en güzel anında seni sevmediğim için bir aşk yaşadığım için huzurluyum.

Git Sühanda:- Sessiz çığlıklar at, mevsimler aşk yapraklarını erken döktürürken, yuvarlanıver sararan yapraklar arasında, bir çınar ağacına adamı yaz önce. Sonra her yaprağa ikimizi yaz. Böyle geçsin zamanın, aşka çalışarak unutursun. Git günlüğüne beni yaz, git şiir yaz, git ayrılık üstüne ne kadar şiir varsa ezberle, git işte git.

- Gitarınla benim ayrılık üstüne yazdığım şiirleri bestele. Herkes seni dinlesin, yürek yakıcı sesinle sahnede seni görüyüm.

- Aşktan kaçarak değil, aşkın içine girerek aşkını unutursun. Aşk içimizdeki his ve sevgi açlığıdır. İç çocuğumuzun, hazlara acıkmasıdır. İçsel bir açlıktır, dışsal yörüngenin bağlanma damarına fırlatılmasıdır. Aşktan kaçma, benden kaçma, benden nefret etme, ahlarının vaveylasında çığlıklarını uzatma bana.

- Tatminlerini yaşa, beni her şeye yaşarak unutacaksın tutku keleşi.

- Yeryüzünün tüm acılarını derleyerek sağır çilelerden yumaklar sararak, usanmadan bitmenin labirentlerinde kaybolacaksın.

Suhanda:- Sıcak koyaklarda yalnızlığın kanyonlarında geziyorum. Msn 'de saatlerce senin girmeni bekliyorum. Facebookta sayfana, yazdıklarına bakıp bakıp kalıyorum. Yazdığın bütün sitelerdeyim, şiirlerini, yazılarını hatta sana yazılana yorumları bile okuyorum.

- İşte muthışsin, aşk alışıarak biter, aşka çalışarak kaşılır. Bana doymalısın Suhanda.

- Asla ulaşamayacak tepelerden sonra başlar Kaf dağlarım, nefessiz kalmadan, içindeki atomlarını parçala tutku ciğerinde, günlerce, yıllarca bir ben yaşamasın adresiz, isizsiz yüreğinde.

Hayrettin Taylan

Ben unutmadığım sensile

sen unuttuğumu bil
gerçekler bende kalsın
umutsuzluk yine benden gayrı düşmüyor
ağlamaktan yıpranan gözlerimi
bir sen görmüyorsun
içim senin sevginle doluyken
bir başkasını sevmem imkansız
sen unuttuğumu bil
yüreğimdeki yaralar dinsin
gidiyorum bu şehirden
bir başka şehir de unutturamaz ya
olsun havasında bile sen varken
burda durmam çok manasız
sana bir elveda bile demeden
gözlerine son kez bakmadan
umutsuzluğumu sana belirtmeden
gidiyorum çaresizim
hani kışın kar soğunda
evsiz birinin dışarda donmasındaki çaresizliği gibi
çok çaresizim şimdi burda değilim
evimden uzakta senden uzakta bir yerde
sen unuttuğumu bil
duvarlarda gözlerinin yaşadığını bilmem yeter....
seni sevmek çaresizliğindeki son vefalı ve son veremli

Hayrettin Taylan

Ben'den Sen'e Geçişin Öz Aynasından Yansıyış

Senden Sonra Fark ettim ki Aşk Benmişim... Güneşin gülen yüzünde, ayın tutku gecesinden, ilk bakışınla yeşeren doğamdan, senden sonra fark ettiğim kendimi bilumum

Her zerremde senden izler gördüm.Varlığım meğer soyut bir aşkın içinde sen olmuş kalmış.Kendime geçtim, sen'e geçtikten sonra. Şimdi gel tanı bu seni. Martılar, sensiz denizlerin sahilinde sana üşürken,mutluluğa kanat çırpınışları aşk oluyor.

Damlıyor,arayış.Senli bir tutku Göleci oluşuyor.Su ile susamak kendi dalgalarını salıyor algılarıma.Arayışın araları arı olup çiçek olmana geliyor. Seni istemek olmazlığın bulaşıcısı oluyor.

Ben şairim,şairlerle arıların ruhu hep aynı düzlemde akar.Arılar en güzel çiçekten en güzel bala gidiş için içgüdüsel yolculuk yapar.Balını yapıp aradan çekilir.Balıyla ilgili yorum yapmaz.

Şair de güzel çiçeğinden ilham alıp balını, şiirini yapar. En güzel çiçekten, en güzel ruhun duygu sihriden dizelere akar ve susar şair.

-Şiir ile balın valsında yorumlar biter. Sen bal çiçeğim, sen şiir gözlüm, sen dizelerimde büyüyen yazılmamış sevdam.

-Bu akışların derinlerinde senin bahtının tınısında kaderimin sayfası açılmış.

-Yeni bir hastan var. Sen gönlümün hekimisin. Gözlerin, sözlerin, isteklerin, güzelliğin, saymak istemediklerim ilacım.

Sen aşkımın hakimisin, kalbini çaldım diye yargılıyorsun.

Evet, hırsızım, suçluyum.Senin kalbini, duygularını, hayallerini, bir günlerini, geleceğini de çalarak aşk oldum. Bu kadar yüreğe sahip olmasaydın .

Evet, suçluyum; ama güzelliğin, sözlerin, sosyal haritan, seni tümleyen bense etmenler suçumu hafifletici sebeplerdir bilesin.

Yargıcım:

-Beni bir ömür gönül hapsinde tutkulu tutuklar mısın?

Sen:

-Ben'e geçisin ikliminde, kara kışlar yaşadın mı? Kar yağışlarından yar yağışlarına geçişin arasında nedensizce sıcak iklimler oldun mu?

Sırrın,imkânsızlığın sızısında derlendiği kalışların ortasında'yım. Bir yanımda sen,bir yanımda sensizlik. Bir günlerin iksirleri akar,gelecek ırmağına doğru.

Coşkuların dilinden, aşkların kelamına kaim olup gitmek gerek.

-Mutluluğa götürür yüreğimin götürdüğü senli işlenişler.Yokluğunla varlığının arasında ibadet eden sevilerim duada. Ahdini , yazdım, yazılmamış özelemler arasına.

-Bir ben sahnesi uzar, alkışlarla sende kalışlar arasındaki ben büyür.

Seni özlemenin dokusundan genetik bir isteyiş sarar dünyamı.

Gül kokun yayılır sahirenden. Tüketilmiş duygularım durulanır, kendime geçişin kendimden geçişe ram olduğu anlatılmazların sesiyim.

Sensizliğin gerilimi yükseldi.

-Elektriğin yeter mi ki buncaları aydınlatmayı.Işık gibi süzülür müsün ruhuma.Karanlıklarda yarasını yamalayan aşk terzisinin yeni tutku kumaşı olmaya hazır mısın?

-İpek kumaşından kumruluk bir elbise diler misin can çiçeğim.

-Damarlarımdaki asil sevginin seline kapılıp gider misin aşkın ummanına. Ki ben senli okyanusların yeni mavileri. Ki ben

Eskizleri savar,senli kalışları sağlar,tutkuları büyütür, seni isteyişi mumyalayıp dururken. Sen neredesin? Hangi sen beni kendinde toplar.

-Yaşanmamışların yol sonundaki hangi uçurum aşktan? Hangi yuvarlanış içimdeki sen'e kavuşturur.

-Doyumsuz bir sevinin ortasında kendimde değilim, bu yazılış manzumesinde çaresizliğim akar, yanar yüreğim, bir buluşmanın bulmacısına soru olup yanıt yanıt yanımda çözülmeni bekler aşka isim olan ben....

Hayrettin Taylan

Ben'i Bilen Ben'e Gider Gülhar

Ben'i Bilen Ben'e Gider Gülhar

Yüreğimin son komşusu gibi durma kara bahtımın sınırlarında
Vize uygulamasını kaldır yalnızlığında. Bahtındaki aşk rezervlerinden mahrum etme
beni.İkimiz de biliyoruz bir ömür yeter bize.Çünkü orada sen varsın, senden kalanlar
var.

-İsmi verdiğimiz geleceğin kavşağında bırakma kavuşmalarımızı.
-Kavuştaklarında ağlatmasın beni sanatçı. Her şarkının yüreğinde bırakma
beni.Bütün şarkılar göz yaşlarıma kaynak olmasın.

"Aha ben gidiyorum sen hemen ağla
yan ağla,dön ağla
yüce dağ başından indiremedim
yönünü yönüme döndüremedim
bir yarin aklını kandıramadım"

*Bu sızı bestesinde uzaklar dile gelsin ve beni anlatsın sana. Bir kere sevmenin
pi sayısının en bildiğin halini anlatsın. Matematikten anlamıyor olabilirsin. Benim
de aram aşklarla bozulduğundan beri ruhunun mühendisliği için sayılara bilendim.

-Terapi seansların durum kalaycısıyım.Kendimi tanımak istiyorum,senden sonra
yabancılaşan ,garip, yabani, mutsuz, maymun iştahlı,vurdumduymaz, bana ait
olmayan haller sıralanıyor.

Psikologum sensin. Son seansta onu unutmak için unutmayı konuştuk.

-Biz birbirimizi sevmiş miydik bunu sordum.

Trans ben'in konuştu:

-Asıl sen beni sevmiş miydin? Gözlerinde yaşlar aktı.Seslice bir cevap bekledin.

-Uzun bir ayrılıktan sonra sesli bir cevap bekleyip kalakaldık.

Sonra onca sevgiye rağmen, onca sıcak akışa rağmen neden gittik birbirimizden.

-Neden kayıplara alıştırılmalar yaptık?

Sözler uzayıp gitse de sen yıllar sonra da olsa benim seni sevip sevmediğini merak
ettin.

-Çok sesli bir ölüm gibiydi. Gözlerin bende ölümsüz bir dem bıraktı.

Tek benzer yönümüz gözlerimizdi.İkisinde de yaşlar akıyordu.

Çok sesli bir cevap değil mi ki? Aylar sonra karşılaştık, onca nefret kustu cümleler;
ama gözlerimiz yaşlı.

-Sevgilim ben içimden bağırdım sen gidince duymadın sanırım.

Evet, çok sevmiştim hem de çoktan çok... Ya sen diye sormuyorum, gözyaşların yazdı
sevgini yaramın defterine.

-Haydi şimdi uçakların ucsun ucsuz bucak sevgilerimin üstüne.

Düşmeyen düşlerden yaptım, rahat ol düşmez.Kanadı ben, kanadı sen olan bir sevgi
uçluğu.Otomatik pilotu yok, otonomim benim.

-Tek başımayken çoğul sevgilerin radarına yakalanır ömrüm.

Ceza yazar yaşanmışlık.Kendine gelmeyen bir rüyaya bırakır imkansızlık.

*Kaderin dizinde bağılarım çözülür. Kederin ederinde umutlarım mumyalanır.Seni
bana yasaklar aşkın simurgu.

-Harçlığı bitmiş yetim bir üniversiteli genç gibi naçarlığıma damla ısmarlama.

-Çok zengin bir dilencinin dil dökmesi gibi yalvartma bu aşk mağribini.

Ben'i bilen ben'e gider.

-Sen'e geçmenin senesi geldi.Bu yüzden bu yıl tümünden sendeyim.

Talihsiz bir talih kuşunun güncesinde anılarımı derliyorum. Yüreğim sayrı notlar

okuyor.

*Hiçlik sonsuzluğu örseliyor. Ötelenmiş özlemler hoşluğun hiçliğine felsefi demler ekliyor.

-Kim var kimde?

Kimsesiz kimler var içimde. Hangi kim,kimin kimsesine kimlik haritası.

-Kimlere kim oldun? Hangi kimin kimsesizi olmak için kimliğinden kimler biriktirdin.

-Bu kim demeyecek mi kimler, kimseler, kimsesiz bıraktığın ben.

*Bıraktığın bırakılmışlığın mişli geçmiş hayalinde söze masal olamam.

Ben biraz daha ben'e ulaştım.

Sen gelme en iyisi.

Bu hiçliğin sonsuzluğuna kimler eklememiş olursun.

Hayrettin Taylan

Ben'i arar Aşk

Aslı'sını arayan arayışlarımın b/ağdaşıyım
Usum ile usandıklarımın katre katre ömründeyim
Benim biraz işte
Aşktan uzak keklikler yiyicisiyim
Dağdır yüreğim
Öter gidişler

avuçlayamadığım tutkumun nutku tutulur utkularımda
bağı çözülen çözümlerin iç gözündeyim
ben'den artan bendeki bana doğru
bir aşk kütlesi çarpar
unuturum sevmeyi
beklerim gelmeyi

s/aklıma düşen düşün düşeşi
serzenişlerimin bebeğine emzik
ve emer tutsak kalışlarımı
ve tadar gerçeği aşk

bir'in öngörmüşlüğüne önleş olur tin
din ile iman arasında sızar imalar
imlası bozuk düzenlerin postundayım
aşk böyle kılınmaz
aşk böyle bitirilmez
issız özleyişlerin köşelerinde
yanan yüreğin sesi sürükler sensizliğe
gitmeleri otlatan y/elin yabancısıyım
henüz içime sızmamış sen'in sonrasıyım
belki hal'den aliyim
belki al `den kaniyim
belki kalu belanın belasıyım
belki beni çalamamış ben kurmasıyım
bu yüzden uzak ruhuna saat gibiyim

Bir'in önüne gelecek bütün sıfırların ortasıyım
Anla işte
Aşk birden sonra gelir
Ben sıfırdan sonra
hiç'lik var'lığın aynası
ben'lik aşkın ayvası
ve ben ayvayı yedim Havva'nın aşk kızı

Hayrettin Taylan

Ben'i Arıyor Aşk

Zaman s'ının da rüzgarını biçiyor,içimdeki fırtınalar hırçınlaştığında.

Kendi kayıplarımın kum saati hapsoldüğüm yalnızlıklara dökülüyor.

Aşk yere sağılıyor.Statüko ile gerçek sevenler arasında bir seçim yapıyor yaşadığım tarih.

-Özlüyorum sen savaşlarını.Bazen Çanakkale kadar önemli oluyor uzak kalışın.Düşmanın değilim ki fethine geleyim.Ki ben zaten ilk Fatih'indim. Bizans düştü diye bu kadar nefret reva mı?
-Ulubatlı Hasan gibi yaralıyım; ama aşk surlarına senin bayrağını astım.
-"El " güzeli görüyor ve fethime gelmiyor. Her yerde kurşunların var.

T'anım/sız'ım sular aynasında.Eski sevgilinin postu üstünde ibadet edilir mi ki? Seccadeni neden götürdün ki?

-Şiir gibi dua edilir mi ki? Ki ben Yusuf değilim.Olmak da istemem.
Önce köle olmam gerekecek, sonra kuyuya atılıp Mısır'a gitmek.Yol çok, oyun çok.Ki öyle Züleyha kaldı mı ki? Bırak bunları sevgili eski moda aşklar ısmarlama bahtımın tarihine. Talihim ile takdirim sana bir aşk cevheri yarattı. Bırak kendinden gitmeyi...Öyle bırakıp gitmelerin masal perisi olmak kolay değil. Ben masalcın olduktan sonra sen Manas destanı kadar uzar gidersin bir ömür.

-Düşleyebiliriz belki.Eskimezlerin gizlerinde aşk kırıntısıyla beslenmiyorum bilakis.Benim aşkım mercanlığını senden alıyor.

"İnci "isyan eder mi benzetmelerime.Kifayetsiz kalmasın durulmuş özelemler.Tanımı yapılmış bir sevda yeleğim yok.
-Ruhumda akan lav ırmağının dersindeyim. Yakarak gitmenin silinmeziliği kül oluyor kul olduğum aşkına.

-Özlerinde birikmiş kendine aitlerin can dairesindeyim. Aşk camını kırdım.Kırlangıçlar seni anlaması için kırık canlar mahzeni sundum.
-Yalnız değilsin "tırtılın" da yalnız. Yarın kelebek olmaya çok yakın.

Bakışlarında düş derleyen hazan emekçisiyim.Devrimci olamadım bir türlü.Bütün devrimciler sokaklarda zaten Fişlenmiş, dışlanmış,azınlığın maşası olarak başkalarına köz oluyorlar zaten.

Cilt cilt yitirilmiş bekleyişlerin arşivindeyim.Entelektüel bir aynam var. Devrimci olmamı bekleme.O kadar küçük işlerle uğraşacak zamanım, öyle morfinlenmiş beyinlerle ussal dirilişler bekleme benden.
-Devrimci de evrimci de başka güzellerin başakçısı da değilim bilesin.

-İnce çizgilerin çizemediği ilginin çizim başındayım. Al kalemim ile aba alemim seni çiziyor.
-Gökkuşağını andıran bir çardağın ortasındayım. Yedi penceresi var. Yedi aşk kıtayı gösteren atlasın en mavi, en yeşil, en koyu, en huylu, en senli demlerin enginiyim. Anla işte. Güllerin ve gül cemalin eksik.

-Zarafetinin zerleri dökülüyor sevi hazineme. Beni kuyumcu kılıyor

sevilesiliğın. Bakılası gözlerin, okunası sözlerin, dokunalası tenin, okyaşası saçların, çekilesi nazların, hesapsız cilvelerin ha bir tadılası yemeklerin an ve aşk arşindeyim. Gel de seni bulma.

-Duyamadığımın.Gidip de gelemediğimsin aşk kendine kent olurken.

Hayrettin Taylan

Ben'im Aşk

`sen' ile sen`

Önümde, ruhun sarkacındaki ayna, seni değil, sensizliği değil, asıl bensizliğin yansık suretlerini hüzne şifreliyor.

Ben aşkın hep Ortadoğusuyum. Sol yanımda Hazar, Fırat, Nil, Kızıldeniz olmuş. Sağ yanıma sorma, vefa ile cefa arasında Ren ırmağında renksiz gidişleri tümlüyor. Oylesine yaşamların şehre sinen kokularında susamış günler ekliyorum takvimlerine.

Huyundan vurmaliyim turuncu yalnızlığını. Benden kaçışın mor ötesinden metafiziğin simerenyasını kuralıyım.

Azdan dahası azdır demenin gizil çoğullarında oğul yapmalı çekemediklerim. Adım terbiye edilmemiş musonlara esrik.

Benim ile iç benim arasında rüzgar; aşksızlığın çatılarını uçurmaktayım... Tufandan sensizliğe, sessizlikten tufanına tuhaf özelemler özetlemekteyim.

Ne yana eserim, ne yanda eserim sensin benim eserim.

Eser, geçmekle, esmeden geçmenin geçimsiz nöbetlerinde beklemenin mermesi Bitti.

Benden geçilecek, sen'e geçmenin göçmen kuşlarım var. Beni sensizliğe uçurmaktayım.

`ben' ile ben

Biçareden çareye geçmekteyim. Hoyratlığın soytarılığında dük oldum kralısız bıraktığın aşk bahtımında tahtına.

Pervasızlığımın permalarını toplayan zülfün yok. Taranmamış heveslerimi uzatacak sıcağın yok.

Tahammüllerin vaadi geçti!

Vadesiz, sensizlikteyim. Faizlerinden birikim yapıyor günahlarım. Beni Ebu Cehil yapma. Beni işvelerinle müşrik kılma.

İçim dar bir darlığın dinginliği. Yerim ile yarım arasında dardayım.

-Gönenmiş günlerime azizem yok.

Aşk için; aşktan, yoktan, çoktan, senden geçmekteyim,

Varı varedene, yoku yok edene, seni benden koparana değil asiliğim.

Tanıdığım, tanımadığım, bildiğim, bilemediğim, sevdiğim, sevemediğim, özlediğim özlemediğim gördüğüm, görmediğim.. dokuduğum, dokunmadığım her duygunun dem halinde seni içiyorum.

-karıştır sevdaları, köpük köpük aşk erisin.

benim aşkın künyesi, ben'im aşk ...

Şafaklarımda çentik attığım günlerin hasımlığı. Hasmım sensin, hasretim sensin, vazgeçemediğim sen...

- bir kereydi sevmek, bir kere...

- Bütün büyük aşklar bir kere.

- Bir kere bir sensin ,iki kere iki benim; çünkü hem seven, hem unutamayan benim.

Züleyha'nın saçlarını taradım kıskanma. Leyla'nın la dudağından öptüm kıskanma.

Şirin'nin vav halinde kaldım kıskanma; ama kime gitsen senin elif halin tümle en sevda halimden. Kimi görsem sen, kimi sevsem sen, kimde kalsam sen.

Meltemlerimin uğultusunda sustum.

Halden hâle döndüm,dündüm ben. Gelecek sensin. Vakti asırlara boyadım, boyadım
bilemediğim gerçekleri.
Memleket/in memesinden süt emmeyeli çok oldu. Oysa senli bir bebektim, gönül
leğeninde benimi yıkamanı istedim.
Işıklar gitsin,fanusun efsunların aydınlatsın beni.
Seni benzettim Züleyha'ya. Benim benzeyecek Yusuf halim yok. İstanbul'da beni aşk
kuyusuna atacak güzel de yok.
Dedim ya bakamadım doya doya seni yaşadıklarına.
-O gün bugünse, bugün hangi günün nu halindesin,tenine bensiz hangi rüzgar
esiyor. Bir özleme kalbinden seni özlediğimi anla.
Ben, biraz büyüdüm ben... Benim aşk...

Hayrettin Taylan

Ben'in Makamısın Bu Sayrı Sularında Zindenaz

Sevgi, bilinemez iç yaşamanın atlasıdır. Görülemez, ulaşılabilir, yaşanmaz, imkansız olanı farklı renklerle verir.

En küçük dirhemde biriktirir hisleri, toplar bağında .

Mevcudiyetlerin mucidi yapar seveni. Dönüşmeyi bekleyen algıları yokluğun uzağına taşır. Var olmaya giden nefsin son nefesi olur sevgi.

Sevgiden uzak her duyguyu tümler, içteki bağılar. Bizi en özelle özne yapmaya odak yapar.

Bu yüzden içinden bana özerk bir kent gördüm Zindenaz.

-Bütün güzellikler seni tümlüyorsa gözbebeklerinin büyümüşse beni görünce bu görücüye çıkmış sevdamızın maziliği hazırlanışıdır.

-Haydi giydir beni çıplak hayaller mağazasından. Mavimsi ithal kumaşlı bir takım gibi giydir bedenimdeki uyanışları.

Kozmik hiyerarşide, kühünü arayan metafizik istemlere istendik yap beni. Beni biraz bana alıştıır.

Benliğimin üst plânlardan arındır. Tefsiri yapılmış, her duygu cümlesine uyumlu bir özne haline getir özümü.

-Ben aşkın hüdhüdüyüm. Beni anlamadı Ayveşe...

Yönlendirililen, vazifelendirilen, beslengisi olan içsel hislere alıştıır beni.

Şonsuzluğun vazife kademelerinde hademe yap beni.

Özünü temizlesin tutku ellerim. Beni sana alıştırsın

hiçliği hoşluğa getiren h'azlarım.

Merkez noktası insanın hazıdır. İçsel saplanış burada başlar. Aşk burada ruhunu meyim yapar mecralara. Nefis burada yürür en istendik hoşluğun boşluğuna.

-Kopuşlar başlar, en baştan en sona gelen güvende.

Kendine güvenmektir sevmek. Kendini bulup kendine güvenenleri gittiği iksirli limandır aşk.

Önemsiz olan iksiri içip aşık olmak değil, aşık olduktan sonra aşka efsun katmaktır.

-Yoğrularak varlığa künye olmaktır. Bütün benleri toplamaktır aşkın içinde.

Varlığın âlemlerini varlığa tanışmaktır. Bulmaktır kendini aşk. Bu yüzden asıl buluşları algılamak için sana geldim.

-Şonsuzluğa gölgesi düşen düşlerimi toplamaktır senle.

Ruhunun çeperinde toplanan ilgilere layık olmaktır.

İnsanileşme mecramda inşirahı yakalamaktır. Septik hazcıların hazır bulucu denkleminde bulantı yaşadığı gerçekliğe mutlak ayna olup seni buhuruna yazmaktır.

Ödünç verilmiş sevgilerle gerçek sevgilere gitmenin yorgun yolcusuyum.

Yaram vardı senden önce.

Dahası bir sınavdı aşkın Ay ve şem öncesi ve sonrası.

-Tekamül kendine tahammül edemezken ben etme bulma dünyaları boyattım.

-Erişenlerin ermişiyim, gözlerinden aldım güneşe gitmeyi.

Mistik makamlarım yok bu aşk yolculuğunda. Yolcuyum Mecnun gibi.

Sen Leyla değilsin, özün Leyla, esişçiğim zülfün Leyla.

Derecesiz ben seni dereceler. Yücelerim var aşkına.

Hâllere düşer düşlerim. Bulur beni Zindliğin. Zindeliğin akar sularımda. Su gibi yaşamak için aktım bahtının her zerresine. Beni bil , beni bul , beni yaşa Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Bende İnsanım

Bende İnsanım/ Bende de Var Bir Yürek Ummanı
İbrahim Tatlıses Aşka Arabesk Terapiler-8

"Sevdim sevmedi gittim gelmedi
Harcama bu aşkı dedim dinlemedi
Kıymetim yokmuş yarin gözünde
Elveda bile demedin beni terk etti"

*Adem'den kalma adım kaldı sen gideli.Memnu heveslerim tükendi.Kurulmuş düzenlerin ekşi meyvesi olmaktan uzak durdum.Leyla eteklerinde gecelerimi kapatmadım.

Bir aşk tarlam vardı hayalinle sürdüğümüz.Yanı başında kendiliğinden yeşeren papatyalar vardı. Kendi kendime yetişemediğim zamanlarda büyümüşler. Alinyazısı gibi alınmış kalakalışın ortasıdaydım. Kahve gözlerinden saklı içemediğim kahveler. Gecelerimi uyutan düşler ve bilinmezliğin karanlığı sarar beni.

-Karanlığında gizli öznelerin vardı. Uykusuz bıraktığın yüklemelerin var.Bir cümle olmamızı istiyor aşk.Böyle bölünmüş ömrün ustası olamazsın Bennara.

-Ay parçası, parçalarını topla en güzel aşk hikayesinde.Bitmemeli bu süregelen aşk.

Şavkına düşen yıldızın sol bağırını okşa benim yerime.Gözlerin yıldızını yolla yaryüzüme.Ben anlarım seni.Nemli gözlerini sakla benden.Öyle görünce ölüyorum sende.

*Mutsuzluğun' Cicero 'su ben değildim.Sen öyle sanıyorsun.Ki Cicero:

"İnsanın en büyük düşmanı, doğrudan doğruya kendisidir." Ben kendime olan düşmanlığı bitirdim.Seni öldürecek takatim kalmadı.

-Sen de dünyandan sıkılmışsan aşık ol, tek başına kalışı yaşarsın, koparsın her şeyden.İşte dedim ya ben de insanım ben de.

"Bende insanım güler ağlarım
Yüreğin den yüreğinden koparma beni
Bende insanım güler oynarım
Yüreğinden yüreğinden koparma beni"

Bir kavuşma gölgesi düşmüş kimliğime, ben oralıyım artık.Çiftleşmiş umutların sonrasıym, önce ve sonrası aşkına gebe. Şimdi seni çitiliyorum en tanıdık yerime. Yar ile yer meğer aynıymış.

*Kirlenmiş sevda kentlerinden çıkalı çok oldu. Bir insan olarak, bir aşık olarak senin sözsüz yaşadığın demlerin demlikçisiyim. Basit bir iş sanma demlikçiliği.Çay içmeden yaşadığın bir gün var mı ki? Demsiz kaldığın her günü onarıyorum.

-Yarısı senin yarısı bütün dünya kadim bu sevginin çiftçisiyim.Gözlerinden,sözlerinden, yüreğinden ve bir gün gelişinden tohumlar gerek. Nerdesin? Hangi yapayalnızlığın mucitliğindesin? Hangi gurur, sana dışı bir şeytan eteği giydirip dağlarımın eteğine atıyor bilemedim.

-Seni muştuladığında aşk, ben uyanık günlerin gündüzüydüm. Geceleri

saymıyorum.

O gecelerde sana sarılarak uyumam gerekti.Hayat haydi geri say yarın gelemediği her günü.

-Demek hayat bu kadar fasit zorlukları sunuyor insana. Gelmiyor bak sana eskimez günler.

Suyun sesiydi Gülün rengiydi

Aşkı yüreğimde her şeyin üstündeydi

Ellere kandı Kalbimi yaktı

Ben Mecnun'dum o benim Leyla'm olamadı

Geleceğime yapışıyor kavuşmalar.Kumrular ders veriyor özlem yıllarımız için.Bir hayalin tam hayalindeyim.Gerçek sol yanıma deliyor.

İçimden gelen iç sesin bım telindeyim. Seni söylüyor kavuşmalar.

*İçimde kopan fırtınanın sonsuz Leyla'sıydı .Sığındım yeniden sevdana başka aşk ekmeğim yok.Fırıncıyım ana mesleğim bu. Bakma demlikçilik yaptığımı.Arada seni demlemek içindi.Asıl mesleğim, ekmeğim aşk fırıncılığı.

-Hamurum sensin.Yoğurdu seni felek bana sundu.

Şimdi ekmek ekmek, pasta pasta, börek börek, pide pide sen kokuyor aşk.

-Hamuruna özümün parmakları değdi.Sıcaklığıyla pişirdim bu aşk ekmeklerini.Oduna gerek yok, benim gibi aşkını yakan onca odun varken.

-Bende insanım ben de. Kul olmaya, aşk olmaya, sen olmaya,sende kalmaya yakın. Beni bu aşk fırından çıkarma. Yeni çıkmış bir ekmek sıcaklığında kokuyor sen ve aşk.Ben acıkmışım, nasıl dayanacağım bu sensizliğin sıcak ekmeğini.

-Düşün Bennara.

Aylardır sana aç ve sen yeni çıkmış aşk kokulu sıcak bir ekmek gibi elimdesin.

İşte dedim ya bende insanım ben de anla beni.

Hayrettin Taylan

Beni Biraz Allara Alıştır

Algın:

-Sihirli kelimelerim sözlerini keser.Kördüğümüleri çözer, körlerim .

-Kanadı kırılmış fillerim var, fiillerini çekimliyorlar. Sensizlikten ırksal yüreklere sızamam.

-Mirasım dert küpü.

Sükunet kendi hükmünü sunar.Hiç olmazların künyesi açılır.Beni bulur,bana gelemeliklerin.

-Saçlarım suçlarımın aklığın tazikli.Islanmış bir uslanmışım.Bilingli günahlar işleyen azazılın zil zurnacısıyım.

-Düş'ler mırıldansın yaralarım için. Kuşlar ötsün bahtım için.

İçim ile için arasındaki Çin biraz küçülüp aşk ülkesi olsun.

Sarhoş bir ezgi insin eşruhuma. İç güveysi gövelerin kemirsin dingin ruhumu. Biraz bakılmayanların bakışlarına sunsun beni kederin.

-Duyulmasın duyu bilimciliğimin sözsüz ilmi.

-Dinlenmesin beni eabil. Mantıku't-Tayr ben olayım.

'Kuşkusuz bizim de bir padişahımız vardır. O da Kaf Dağı'nın ardındadır.'

'Adı Simurg'dur, kuşların padişahıdır. O bize yakındır lakin biz ona oldukça uzağız.

İstek, Aşk, Marifet, İstiğna, Vahdet, Hayret, Yokluk yedileşmesinde benim yedi bitirdi yedilerin.

-Tüm acılar hayat olsun. Hayatı anlasın arzular.Arzular yok ülüşlerine ulansın.

-Marifet kendine maarif olsun.Kendine kadimlerin dilini yazsın. Yazgının sunaklarında ıslatsın usu gerçekler. Uslanmış bir Mecnun olmak için Vahdetin tininde kendime geleyim.

-Hayretler içinde hayırlarını görsün göremediklerim. Yok saydıkların saysın beni hayattan. Var dediklerin yok olmaya dair fenalar çözsün.

-Çözümü senden olan meramsız sazlar kadar inlesin Ney'im.

-Neyim varsa sensin.

Özetlenmiş, hayata payitaht olmuş, beni anlamamış genç ceylan gibi kaçma sevdâ meralarımda.

-Meramım senken, yokluğuma dair kesiften sözler eklememe.

-BENİ BİRAZ ALLARA ALIŞTIR.

D'ardayım.

Gidiş sayfana yazgımı yazdım. Bilmeden ölme.

-İhtiyaççıyım. Gözyaşçılığı bırak gayrı. Ağlama ki

ışığı özleten gün'eşim insin seherine.

-B'aşını kaldır, baş başalarımıza doğru. Bela -yı garamın

ayağını kır. Kırık vicdanların danelerinde beni zeyillere atma.

-Balçığa yakın basmalar özümü anımsatır.

Gölünesi,ağlanası,yaşanılasa, bekleyesi anların kıyıcılığındayım.

-Uzak çok çıplak. Yakın çok giyinik. Mevsim sen.

Bir o kadar ateşten sözler sunma.

-Bir tebessümdür ömre giydirilen en güzel aşk.Gönüle değdirilen

Değmelerdir asıl.Değsin diye hep yaşıyoruz.

-Kalpten kalbe,aşkta aşka, yoktan yoka, vardan vara, hardan sere, giden ötesi sonlardayım.

-Haktır aşk.Haktır kavuşmalar.Yokluk yarın için, yar için değil bilesin.

Hayrettin Taylan

Beni Bul Ey Ben-2

ben şirinden içen aşkın şiriydim
sense zerrelerimden kaçan ürkek ceylandın
aşk cenneti diledin benden bir ömür
fırat'ı bile geçemedim ki sıratından geçeyim
su ile günah arasında ödevim artıyor
arzular şelalesinde suçluluğumun susuzluğu akar
her bakışın deminde bir kaçış damlar
beni benden alır sensiz sana ular
özleme kundaklanan ali kavuşmalar sarılır arlara
biriktirilmiş arif aynalarında taranır yarlar
sen ile ağyar arasındadır yaralanışım
aşk olmazlığa ol vaki yaşanmaktır
özden kaçış gibi söze kıyı olmaktır arayış
sonsuzluğu ağırlayan içimdeki ağırlarda yücelir ağrı dağın
ağrım dinmez sen van kedisi olarak tüy dökerken yarama

savrulup süs olmak ile kavrulup kul olmak arasında sustun
oysa haddin sıvı yüreklerinde yüreğine yazılmıştır yol ödevin
sen,senden önce kendine bir sen olan senesin
ben,benden önce kendisizliğime ben olan zerreyim
aşk, aşktan önce yaşanmaya özetlenmektir asil aşka
çiftler arasında çift olmak ve asil aşkımıza çiftçi olmak
işte budur benim kaderim
işte budur benim ederim

Hayrettin Taylan

Beni Benden Çalıyor Gül Yüzün

yandığım zamanlarda külleniyorum aşkına
tene düşen kıvılcımın mim sonrasındaım
Ruhumda yanan mum,mumyalarını sunar
dokunuş kendi ışık gölgesinde ister
soyunan aşk, ateş ister gecenden
son vuru(lu)ş önden önce aşka ram
öylesi kalışın arzu fayının ağzındayım
her an senden uçmaya yalvacı bülbülüm

çıplaklığımı ütüleyecek goncalardan uzak
irkilen anların zevk iklimindeyim
uykusu kaçık arzu filozofun zen dersindeyim
ten ile an arasında tin konuşmaz
su ile anlatılmaz dem arasında aşk konuşmaz
bir gecenin hecesine harflendim senli benli
yüreğime dolanan parmak uçlarının uçurumunda
içimde ağırlık yapan yaşanmışlığa tartıldım
ağır geldim aşka
ağır geldim yalnızlığına
ağır aksak bir gece romanı yazdım özünden
şimdi ne sen, ne de romanslar...
karanlığın ikizi gibi ıslak kavuşmalar yapıştı aşk'ın derdine

alev ali ve sen beli hasret
utancın mumundan , umudun mummyasına eridi dil yarası
geçmiş i yutup gelişini doğurmak için unutulmazlığın güneşi oldum
her seher senden önce aşka doğmaya
her akşam senden önce geceleri saklamaya
her tan vakti teninde yakılmaya
anılmaya ,sevilmeye, irkilmeye sana doğdum nazlıcan

tescilli yaramın kabuğuna yazıldı keder ile kader
ankara'nın sıcaklığı var, yasla özlem dudaklarını harput ağzıma

beni benden çalıyor gül yüzün
sende kalmaya ömr- i mutassıl oldum
ört yalnızlığı, ört bensizliği
üşümesin bu aşkın gecesiz günleri
can darılmış, canan benimde ölümcül kalmışsa
ört ulaşılmazlığı, Leyla görmesin, mecnun duymasın
bu aşkın çölü de sonu da seni de yok
ört beni senden
ört ki güzeller görmesin senli halimi
ört beni benden, ört beni yanı başında

Hayrettin Taylan

Beni Benimle Bırak İstanbul Kırıkları

Kaçkın hüznlerin telinde abalarım çabalarım şırınga oluyor. Yükllediğimiz konvenlerde ruhun ilaç oluyor yeni buluşmalara.Kaçıştan kaçırduğımız dermansızlık peri haline perdeler dikeyyor.Bütün dünyamın pencerelerine sevginin perdelerini takıyorlar.Oysa ben iki perdelik bir oyunda koynunda yeni sol atışların aşk okçuluğunu oynuyordum.Beni senden vurdu aşk ve yalnızlık. Sevda muhasebesinin mahsiplerinde aşk defterini sordum, ilaçsız bir hazın tüccarına aşk yanığı olarak sunulmuşsun.Bu uzak özlemlerin sayısız gelgitlerinde seni hep gelişin değişimi olarak bekledim.Almanca bilmeden, Almanya'da yaşamadan felsefi teminde demlenmek mümkün mü? Sahi Hangi sözün ,hangi filozofun sözlüğünde beni aşkına derin manalar yapar.

Kant, eleştirel felsefenin öncü ismi olduğu gibi, kendi felsefi çalışmalarını çoğu yerde aşkınsal idealizm olarak da görürdü.Kant'la kanti çökmüş bir çayın son deminde idealist bir aşık olmanın termometresini hangi sıcak gününe saklayacağımı yazamadık.

Reinhold, ayrıca insanların ve diğer hayvanların, kendinde şeyleri değil, nesnelerin ancak zihinlerinde oluşan görüntülerini bilebilecekleri yönündeki Kantçı iddiayı kanıtlamaya çalıştı. 'Temsil özne tarafından bilinçte anlaşılır, bu anlama öznenen nesneye doğru gerçekleşir ve ikisini de ilgilendirir.'Oysa sen gizli öznen olarak hep kaldın uzak kalışlarda.Tensel ilincin, tinsel bilincin öznenen nesneye kaçışında devrik yaralar sunma felsefik akışım.

Hegel'in.Diyalektik yöntemden hareketle hegel bütün idealist ögleri sistematize etmiştir.Hegel'in kurduğu sisteme 'diyaletik mantık' denilir. Buna göre bir fikir(yani tez) , karşısındaki başka bir tezle(anti-tezle) karışır, bundan yeni bir anlayış doğar ki buna sentez denilir.Söyler misin, senle beni çarpsak,aşk çarpılır mı aşka.Sen hangi gelişin tezi olarak, anti tezlerimde tazelenmiş bir aşk olarak kalacaksın.Oysa aşkta mantık yok diyor diyorlar.Bense bir mantığın artığında,artırılmış özlemlerimi tezlerine ilaç olarak sunuyorum.Gel öp beni benden iyileşsin özüm.

Marks, klasik Alman felsefesinin her iki yönden akımlarını alan ancak herbirisini dönüştürerek yeni bir felsefi düşünüşe dönüştürmüş olan Alman filozoflarından.Diyalektik Materyalizm olarak bilinen felsefe geleneğinin öncü ismi Marks'tır.Hegel'den diyalektiği ve Feuerbach'tan materyalizmi alan Marks, bunların kendince gördüğü sınırlılıklarını, mekanik ve idealist ya da metafizik yanlarını aşma ya da onları eleştirel olarak değerlendirme iddiasındadır.Marks bunca çeşni almış etkilenişlerde, sense derin bir kaçışın nazlarında eritiyorsun. Metafizik bir füyve gibi, asi ve asil sınırlarımda gözleri nemli aşka susamış bir bulut gibi ruhumun kurak tarlalarına damla damla süzülüyorsun.

Schopenhauer, felsefe tarihinin en ayrıksı filozoflarından biri kabul edilir. Karamsar ve kinik bir düşünce sistemi geliştirmiş, akla kuşkuyla yaklaşmıştır.Şimdi benim devinsel aynamda akla kuşkuyla yaklaşmayı ben de düşledim.Hangi akıl ,beni senden uzak kılar.Kuşkularımın kuşluk vaktinde sana bülbul oldum,sense güllerinin dikenlerini büyüttün, yalnız,uzak, nazlı her deminle.Oysa aşkın felsefesi yoktur,aşk filozofu da yoktur benden başka.

Felsefi şelalerden dökülen sularla,ruhunun yurdunu terk eden asi bir ırmağın asi'si olarak yeniden yavru yurduna dönmenin dolambaçlarında sesimi duyar mı eslerin. Yaşanmışlığın,ıslanmış,uslanmış zamanlarında beni anlar mı ki son halin.Gözlerinden güneşler batar mı ki el ele yeniden aynı günleri eritmenin sımsıcağı olarak.

Ben ile seni tam ortasından aşka bölen bilinmişliğin gün ortasında Orhun yazıtları gibi hitap eder mi aşk dilin.

Sol yanıklarımızın sol notasında,fosil sözlerini salsal heveslere ayıran kendi çıkarının devrimcisi bizim içinde pervasız, faydasız miting düzenler mi?

Hangi aşk mitinginde aşırı bir sol örgütün bayrağı gibi bağıracaksın, içi boş sevdaları

doymak için.

Denklemsiz heveslerin nefesinde beni yeniden sunacak mı devrim yaşamamış açılımları açık, aşk yürüyüşümüze.

Kirletilmiş kardeşliklerin dağlarına Ferhat'lar yerine neden kan kusan kırkayaklar gezer.Hani nerde Şirinler, hani nerde beni seven sen...Beni zorla neden dağına çıkardın,oysa kardeşten öteydi sevgimiz.

Özleyiş andını okuyorduk,aşk okuluna giderken her sabah.Oysa seninle daha yeni bir sabahımız olmadı ki uzak sevdam.

Ulaşılmaz bile ulaştı,uzlaştı.Biz senle beni toplayamadık can kırıkların kenar hoşluğunda.Sen ayna olsan, beyazlaşan ,hatta gün be gün dökülen saçlarımı tarasam,tam seni aradığım her yerde.

Değişken tutkularımızın can damarında yüzümüzü arzular pınarında yıkasak aşkımıza.

İmgeli seviler yatırsak özlem yatağıımıza.Biraz benim kadar hevesli gelsen yıllara.

Sus şairim demesen, bu hayalimin halinden sen anlarsın desen.Desen desen işlesen yalnızlığımı. Dört bir yanıma çeviren dört işlemin son anında elde kalsa gözlerin, sözlerin ve de ille de sağlamin yapıldığında başını koyduğun son anın kalsa.

Uzak sevdamın gelemeyiş işleminde çözümsüz kalan ben değildim,kısmetti gülüm.

Sahte bekleyişler bir ömür mıknaatısı taktırdım sol yanıma,bu yüzden ne kadar uzaklaşsan da seni çekiyor bir şeyler, anlam arası, aşk arası, huzur arası, gelişle gidiş arası

mir bir arada bu sefer kal ve sal her anını sol denizime.

Hayrettin Taylan

Beni Bul Ey Ben Arasında Seni Bul

...:Üşüyorum, bulutsuzluğun örtmüş kederimi. Kaderim ile kaderin arasında derin bir sızı toplar bizi.Seni ruh ağacımın meyvesi olarak seçtim. Seni yasaklı meyveden yemeye çağırıyorum. Bu uzak kalışların cennetinden atılmak istiyorum.

...:Gizleniyorsun ben ile alıştığım sen arasında. Güven dağlarında tazılar kovalar geleceğimizin tavşanlarını.

...: "Tavşan kaç,tazı tut" Beni bu yürek koşusunda tutacak bir sen varsın. Şirin olup deldiğim senli dağlardan akan pınarlardan kana kana içmelisin.

...:Bu ülkede yürekleri kanatan kanların boyası derin sülünler olabilir. Ben süreğen, ben fikirlere maşa, ben çıkarların çıkarım çıkarması, ben azınlık bülbüllerin dağ ayısı, ben bu bildiğin benlerden değilim. Hayatımın yarısı okumak, yazmak, sosyal hayat,; diğer yarısı sensin gül kedisi...

...:Aşk dolu günlerime dolu yağdı. Sevda meyvelerime değdi yaralandım.Gayrı adınla, tadın arasında bir aşk yarası var.

-Ar tabakamın ortasında sen.Saçlarınla bağlarını toplar demler.

...:Buluşmanın rengine senin gelişini boyadım.Günler susar, zaman sessizliğe bürünür.Sığınyorum bir gün yanımda oluşuna. Üstüme atılan atomlara karşı, güzellerin bakışlarına karşı, her arzuya karşı senli bir sığınaktayım yanımda mavi gözlerinden akan berrak özlemler.

...: Beni sana çağıran yakarışlarla özlemin şafağına seni yazıyorum.

Al_evin de.....kal_bim var.Her şey uygun, ruhun, sözlerin, meyveli sevdan, rüyaların...

...:Anlamlarla anlatılmayanların kitabında seni sunuyor sözler. Hiç söylenmemiş bir sözün öznesiyim.Sensizliğin kara kışında kara bahtım karalarını bağlar, yar dağlarında.

...:Oku/n-u yar s on_suzluğuma.Asılsız ihbarlar veren güzelin yangınlarında itfaiye şefi olup gel söndür bu yalanları.Gel söndür sensiz büyüyen yar_a yangınlarımı.

...:Ürkek ceylan gibi gölgemde titreyip durma.Hüseyini makamlarda çaldığın absürt parçalar beni paralasa da ben bu aşkın bestesi, bestekarıyım...Çalınıyorum sana. Benim dağlarımda ceylan olup çiğdemler toplamadın, el ele sahillere ders vermedik ...

...:Tan vakti aşk vatanında salına salına yürümedim.

uykusuz ve huysuz kaldığım demlerin mevsiminde kışımı yazına dönüştürecek hiçbir şeyimiz yok

Gönlümde senli yangın, gülücüklerimde üşümüş aşk.

...:Arkaik düşlerin eteğindeyim,dökülüyorum yar seyrine.

Müptela bir tutkunun bulutları arasında seni arıyorum yüz_i bin sen arasında. Hangi seni seviyorum bilsem de yanıyor sevgim.

...:Sözlerim yaşamı yakıyor, gözlerim suları küle, sevdam aşkı kula, mahrecim cimlerimi tercümesiz hallere salıyor.

...:Aşkın bardaktan boşanırcasına yağan yağmurunda Mir bir sen olarak ıslanıyorum. Uslanıyor aşka kadim ,ruhuna nedim dünyam.

Yaramın musallasında mevlit okuyan bülbüllerin bakıcısıyım. Aşkı benden öğrenir abayı yakılış.

...:Kâhinler, kendi yalanlarının savlarında beni öldürüyorlar senden.

Esrik bir hal ile tanıdık bir ben arasında çok tanımadığım bir sen akıyor. Lal

sözlerimden sol göğsümden, senli sevi pınarları akıyor.
...:Uşümüşlüğümün metruk tayfalarında sana estim, sana sobelendi
tayfunlarım.
Bende kalışlarının depremlerindeyim.Yıkılmıyor gönül evim, direniyorum
sensizliğine.Bir günlerin ovasında seni büyütüyorum.
...:Sen filizsin bu sevdanın, yarın çınar olmak için bize yakın.

Hayrettin Taylan

Beni Bulan Benin Yağmurusun Aşka Zindenaz

Yağmurun mir sevdasını,"düş " toprağıma taşıyordun.
Gözlerinde nem yoktu. Yoksul kalmış yüreğıme zengin özlemlerinle geldin.
-Buhurun elleriyle geldin.Minicikti ıslak hayallerinin elleri. Bir bebektin yağmura.Bense bulutun tüm gerçeklerini saklıyordum.

Nazlanmıştı hislerin yağmur bulutuna.Aşka hazır bir ruhun ortasıındaydın.
Nadaslarım ağlıyordu.

-Yaralarımı kapatacak sağıanak tutkuların gerekti.

-Cilve yaptı gün görmüşlüğün.Sislerimden kaçmıştın.Ya da sislerimi siyah gelinlikli yaradan ürkmüştün.

Sızlandı yağmurlarım seni beklediğim aşk gecelerinde.

Ay yüzünü dilek yaptım baş harfin yerine.

Bir umudun spermi düşlerini hamile bıraktı. Gayrı rahminde yarınlarımızın aşk bebeğı var.

-İç içe geçmiş özlemlerimize büyüyor.

Ruhu saklı hikayemizin minimizelerinde dilden düşmüyor gerçeğimiz.

-Yokuşlarını sunmuyordu hayat. Kapanmış yaramın sol virajında devrilmiyordu ayrılıkların vagonu.

Beni sana taşıyordu taş bağrımın ağırları.

Acılarıma kadar senindim artık. Nemli gözlerimden okunan türkülerini bakarak dinliyordun.

Aramıza yağmur girmişti. İliklerimize kadar ıslanmıştık aşka.

Zind ile Zinde'nin mistik sevilerinde saki sendin. Mey sunmaya gerek yoktu,sarhoştum sana.

-Ebruli gönöl yatağıındaydı duygularım. Uyutmuştun beni dünyanda. Uyanmak istemedim gecelerinde.

-Yağmur vardı aramızda sırlıslıkla olmuştuk. Sırlarımıza kadar uslanmış bir dünyamız akıyordu.

-Makro ve mikro gerçeğın ortasında yörüngesi olan dünyanın adılıydık. Zint olmak için büyüyordum sende.

Ve sevgi yörüngem tam tur döner, gerçek yüzünün kaynağına gelmek için.

-İçindeki dünyayı algılamak zor olsa da yörüngemiz bir ben'e doğruydu.

Özben'in kaynağına yönelir, kaynaktan ayrıldıktan sonra kendini bulur buluşlar.

Bulantı kendini serer aklın merkezine. Oysa gerçeğiz, gerçeğimiz bizim kadar aşk ve hayat.

-Ruhumuza zerk eder, idrakimizi toplar kendini buluşlar. Durak durak insan oluruz aşktan önce. Önce insani olan yolculuğumuz başlar. Bir ben olma savaşımızda kendimize pay ararız. Paydamızın son resmini çekmek için aşk devreye girer. Devrini tümle özümüz.

-Nefes alışımız nefsimizin istemlerine kadar ulanır... Hazmedilmesi, gereken içsel gereklerimiz var. Sonra hazlarımızın denklemi için asıl içsel bir çırpınış başlar.

-Güdüler bizi güder. İd, ego, süper ego arasında süpürge olur yaşamak. Sonra kendimizi tümleler aşkın yağmurlarıyla.

-Liyakat üstüne çıkar üst benliğimiz. Beni bulur ben. Sana gelmenin damlaları akar. Halden hale geçişlerimizi algılar yaşayacaklarımız. Hayatın bütün gerçeklerini öğreti olarak sunar sunumlu istekler.

-Yağmura bilenir körelmiş arzular.Aşkı güdüler karşı cinsin istemleri. Ben ile sen

olma yarışı başlar kendimizi bulmak duraklarında.

-Şimdi aramızda yağmur var, yarın dolu, ötesi sobeli. Belkileri unutup keşkelerimizde savurganlık yapmadan mutlak gerçeğin gölgesinde ıslananalım.

-Sırılsıklam olalım aşka Zindenaz. Bana sarıldığında ruhuma kadar ıslanmalıyız. Sonra masumluğu aşan bir öpücükle kurulanmalıyız, durulanmalıyız ve durmalayız aşkın gerçeğinde Zindenaz.

-Sevmişim seni.

-Aramızda yağmurun dileği.

-Islanmışız. Sonrasını yazmıyor kaderin kalemi. Uzat ellerini, el görsün "el " Zindenaz. Yaramdan sonra böyle büyük aşklar da varmış inansın herkes.

-Aşk, yağmurunu serdi aramıza. Aşk ıslanmaktır, ağlamayı çekmektir merkeze.

Hayrettin Taylan

Beni Bulan Ben

Noktanın sonuyum,sonum bu kadar
hiçim ile içim arasında ünlemler bekler
Hiç olmak için çok olmaya üç noktalar
var olmak sorunun eğik çizgisinde
hükmetmek gerek ,gereğin ereğinde
benlik oluşu benlikle şifrelenir
Tin ocağında ten demlenir özümseyişe
pişer kimlik
Kim ile kimlik arasında araşır kendini buluşlar
Benlik olur yaşamın haritası
övünç ile us kent olur öze büyümelerde
sınır tanımanın sonsuz sarmalında
benlikler çoğalırken yokluğa
Özden değerler durulanır
Beni bulur ben
Önce ,önceden önce kurulur doğruya
yabancılaşan huzurun eğrisi değer arşa
kendi özüne değer kendini buluş

varsıl olana sevi olur isteyiş
özel olmak ergidir öze kalış
uzun yaşamının direncine kafiyeleir alış
son değil, ilk değil,ben değil yalpalanış
Bir geçiştir, bir göçüş tür
O'nunla nun arasında

Erebilen ,gidebilene kabullenıştır
özünü bulma derecesi ne hesaplanıştır amaç
kamilden gereksiz mamullere kaçıtır kendini bulma

Hayrettin Taylan

Beni Bulduğun Yerin Masalı-2

Beni unuttuğun yerde yükselir aşk gökdeleni
tanımsız İstanbul yücelerindeyim
korunuyorum korkmakla beklemek arasında
Yıldızlar parlatmıyor benden uzak kalışları
Şehir susmuş bir adımlık özlemleri bekliyor
Ürküyorsun denizimde yüzmeye
aşk perdelerin bu yüzden kapalıydı
kapılar örtük
Ay hıncını, aşk hışmını benden alıyor
geceler kaim, yalnızlık daim

Kızgın bakışlarla güneşi ısıttım sana
İstanbul 'u uyuttum başını koymadığın omzumda
bir gün benim olursuna yeni bir liman tutkudandı
ben kaptan emirler veriyorum sevmeye
gözünden dökülmesin yaşlar diye önce ben ağlıyorum
içimde binlerce bilmece
sorusu sen,cevabı sen bekleyeni ben
Hayallere dalıyorum kal ile al arasında
Seni arıyorum bir sözle, gözle,özle

Beni bulduğun yerdeyim
Bir ağaç,bir dal, bir ömür aynen duruyor
Kız kulesinde kayıpsız efsaneler anlatır beni
Şarkı söylüyor istavritler
aşk martılarına ekmek at
nemli gözlerinle hafif bir es yolla kuruyan yaramın kabuklarına
kanasın sen, kurumasın bu seveda

Göremiyorum görmeyi
görümcelik bakışlardayım

sensizliğe gitmekten korkuyorum
Seni göremiyorum görmeler arasatında
şıratıma tüm tövbe notlarımı yazdım
Öl deseler öleceğim
İstanbul İstanbul'a ulanır
hala umudum tam küresi sen
Hala aşkımın tüm karesi sen
İşlem ile aşk arasındayım topla beni senden

Beni bulduğun yerdeyim
Bulut bulut, al yalaz sevdanın ortasındayım
adım kadar aşkım kadar kaderim sularına ıslanıyor
yarasalar yüreğime geriyorlar tutkuları sana yaramasa da
göğsümü deliyor sol atışların
sen olmadan neye yarar bu hayat
sen olmadan hangi yare yar bu hayat

Tüm bakışlarımda gözlerin, görmezlik sonsuzluğundayım
hücrelerimde ellerin, el ele tutulmaların ay tutulmasındayım

göğsümde ince sızın,aşkı süzen yüreğin en diplerindeyim
Beni bulduğun yerdeyim,yer yare yar, yar yere ar

Hayrettin Taylan

Beni Bulduğun Yerin Masalı

'O kendini biliyora ithaf..o kendini bilmezse de'

Beni unuttuğun yerde aşk gökdeleni yükselir
tanımsız İstanbul yücelerindeyim
Korkmakla beklemek arasında korunuyorum
Yıldızlar parlatmıyor benden uzak kalışları
Şehir susmuş bir adımlık özlemleri bekliyor
Ürküyorsun denizimde yüzmeye
aşk perdelerin bu yüzden kapalıydı kapılar örtük
Ay hıncını, aşk hışmını benden alıyor
Kızgın bakışlarla güneşi ısıttım sana
İstanbul'u uyuttum başını koymadığın omzumda
bir gün benim olursuna yeni bir liman aşlandı
ben kaptan emirler veriyorum sevmeye
gözünden dökülmesin yaşlar diye önce ben ağlıyorum
içimde binlerce bilmece sorusu sen cevabı sen
Hayallere dalıyorum kal ile al arasında
Seni arıyorum bir sözle,gözle,özle

Beni bulduğun yerdeyim
Bir ağaç bir dal, bir ömür aynen duruyor
Kız kulesinde kayıpsız efsaneler anlatır beni
Şarkı söylüyor istavritler
aşk martılarına ekmek at
yeşil gözlerinle hafif bir es yolla kuruyan yaramın kabuklarına

Göremiyorum görmeyi
görümcelik bakışlardayım

sensizliğe gitmekten korkuyorum
Seni göremiyorum görmeler arasatında
şıratıma tüm tövbe notlarımı yazdım
Öl deseler öleceğim
İstanbul İstanbul'a ulanır
hala umudum tam küresi sen

Beni bulduğun yerdeyim
Bulut bulut, al yalaz sevdanın ortasında
adım kadar aşkım kadar kaderim sularına ıslanıyor
yarasalar yüreğime geriyorlar tutkuları sana yaramasa da
göğsümü deliyor sol atışların
sen olmadan neye yarar bu hayat
sen olmadan hangi yare yar bu hayat
Tüm bakışlarımda gözlerin, görmezlik sonsuzluğundayım
hücrelerimde ellerin, el ele tutulmaların ay tutulmasındayım
göğsümde ince sızın,aşkı süzen yüreğin en diplerindeyim
Beni bulduğun yerdeyim,yer yare yar, yar yere ar

Hayrettin Taylan

Beni Bulur Ben

Nakaratını sana söylemediklerimden kurulu bir aşk türkümüz var
Çalışıyorum sensizliğin her unutuluşunda
Gözyaşlarının yıkağığı vicdanıma değiyor namelerin
imgelerin gökkuşağında oluşuyor anlatılmaz anın rengi
hikâyemizin kahramanı oluyor bilinmezlik ve yalnızlık
yalnızlığın içsel sızılarından süzülüyorum yabansı sevdalara
pir ü pak ile sırrı yak arasında bir ara açılıyor kayda değerlere
yaransı mavi dehlizlerde susuyor dalgalarım
yamalı suların köpüklerinde sözlerim şifrelenir sana
Üşümüşlüğün en tanınmış aynası oluyorum sana
Senin can aynanda taranıyor arayışlarım
hep aynı manzaralarda mahzunluğum mecnun olur
beni bulur ben
hüzzam şarkıları çalar susam sokağımda
sen aşk caddemin pıtırıcıydın oynardın tutkularımla
şimdi hangi sesin suskusunda tellenecek aba yakmalarım
hangi uzak kalışın ihlayan nefesinde nefsimi ram olacaksın
yeniden fışkıran lavların ışığında lahitlerime kim yazacak sensizliğimi
ölümsüz gülücüklerini yaşasak yüreği üşümüş kaknus gibi

yeniden buluşmanın izdüşümlerimde düşlerimi çözsək sözlerinle
çoğalsak arılar gibi bal ile çiçek arasındaki Arasatlarda
kutsanmış tutkumuzun pınarından önce her halin aksa
sonra ben hani hep sen akan ben aksam güröl güröl
sarılsak susuz fasulyelerin yaşam çubuklarına
orada kalsak annesinin memesinde kalan bebekler gibi
yaşamı yaşanacak filmin unutulmaz senaryosunda yaşasak yeniden
sedef işlemeli işvelerinde huzur bulsak ve öylece kalsak aşka
geleceğın kararmış yüzünde buselerine aklansam
Umudumuzun yurdunda yolun açık olsa atasözlerle
Düşlerimizi sahici yapan bunca isteyişin atar damarı olsan
zaman söküğüyle gönöl yaramı hayata giydirdsen
çiçekler de ister sana sunulmaya unutma beni çiçek özüm
bir istemenin son marşıydı dehamda sana söz_ölen bilesin

Hayrettin Taylan

Beni sana çalar yusufçuk

Yollarını ve ellerini benden ayıran coşkun denizler gibi, ağladıkça büyüyecek dalgaları bende olmadığı her güne.

Kutsanmış özlemlerimden sana dair damlalar yaşayacaksın. Birini sevmek ölümcül bir mikrop gibi algıladığım dalgalarındayım.

Eskiz serüvenlerim bitik anlatılarda, esrik bir yenilik öncesinde kabuk değiştiren yılanların yıllarımı ısırdı. Tüm güncelerim zehrinden kıskacılarını zorluyor zamanın. Ayrılık krallığının tahtından indirdin. Egzotik ülkelere gönderdin, efsuni ve tütsülü bekleyişler içre saklandım, bekledim ne sen ne de sırların belirdi. Arınma kolonilerine gelen son Cenevizli olarak ruhunun baharatını aradım egzotik kaçıışlarının sonucularından.

Kavuşma yeliyle gelip, musonlarında kalacaktık altı ay gecen altı ay gündüzün olarak Uzakdoğu'nun ılgamışlarında gılmanın olarak yaşamak istemeyi heceliyorum Gidiş atomunun düştüğü sevdâ kentinde, sensizliğin yeniden tozları arasında büyüyen Nagazakili bir yaralıyım.

Çoğalmış aşamaların gülücük sonralarına sonlarımın gölgesi uzar, sen gelmezsin uzar uzar üzüntülerim.

Çepeçevre ruhumuzdaki tüm abaları yakarak, yanılmak ve yakılmak adına yanlışlar derliyorduk iyotlu akışlarımızla.

Sana baktıkça gözbebeklerimden gökler büyüyor yıldız yıldız karıncalanıyordun tam sevmeye yerimden. Nazların, bendeki azlarından buhurlar şımartır gözyaşlarını. Başla ağlamaya... Ki aşk ağlamakla büyümüş diyor ayrılık meleği. Ki çok ağlarsan ayrılmak zorlaşmış, hatta ayrıldıktan sonra ağlanmazmış...

Küçük bir yağmur birikimiyle seller olarak geldin eller arasında el kızı bana yanıkken. Yapışıp yaşlarına yaşanmışım yaş oldu, aş oldu sevmeye akıntıların. Mahmuz ummalar sarıldı sevince giden hazan yapraklarımın çiyesine. Çıyanlar çay demledi, çiğ yağın umutlarımın sabahına... Seni bekledi kahvaltı ve ahları. Karışık anların aynasında çayımı ve ruhumu karıştırdı yalnızlık. Şekerim bitmişti, şekerim olarak gelmeni bekledim, hatta sağlığını ekledim siniye ve sineye ; ama gelmedin...

Dudağımın ucundaki cemre düşlere mevsim oldu hayallerim. Gülümsemelerinle gelen yeni baharımda çiçek olmak nazarında hazırlarım yeşillendi bahtının gövdesine. Göveriş sarınmalara salıncak yaptım ahin ve ehil hazlarla..

Aşkın buseler sürüyor ahuların hu demediği sofistik demolarımda sen salına salına bana çalınırken.

Gün batımında bahtıma soyunup, şafakta kuğular gibi süslenen yıldız nakışım, muştulu bir amenna ile gelmeler çepelliyorum.

Demirden karıncalar ,aşkımız için yollara ve yarlara düşmüş her sevgiden aşk kışımıza erzaklar topluyor.

Gönül kafesimizde de cırcır böceği, çalışıyor senli yazlarımızda... Aşk dedim ya her şey kendi suyuna akar.

Aştan umulma postacıları geçirdi kavuşma kapılarımızın önünde, önlenmiş bir geliş heyecanlı ve sancısız alışmalar katardı.

Bir türlü kavuşamazdık, uzakların saçları beyazlaşırdı saçlarıma düşen aklar artardı, sensizlik derin diplerde depremler büyütürdü yüreğimin senli faylarından. Gidiş ülkesinin yecüc mecün krallıklarında kuru gülleri yaşatmaya çalışıyor her amaç. Sen içimde en kıpkızıl halinle gülleşirken her çaba bir meydan okuyuştur kavuşmalara.

Andığımız aşk ne zümrütten ısıltılar, ne mercandan kokulu, ne inciden incili ne de hayattan hatlı... Minimize bir tutku.. Beni sana çalar yusufçuk

Hayrettin Taylan

Beni senden çıkaramadı dört işlem bir aşk

gidersen giderim biter
veril gözlerim sözlerinde kör olur
gölgeni yakaladığım yaşamın serseri serinlerinde
Uşuyorum
düşlerin kirpiği düşer tavıma
gözyaşlarının bombardımanı arasında
gözlerinde aklandı sevdam
suyun dudaklarından öptüm
gayrı sever içimdeki tüm mevsimler
Yokluğun dalına açılır çiçekler
gül yazısı yazılı virane duvarlarına
bir slogan gibi
gitmek gitmenin işi
gelmek aşkın son fişi
seni senden aldım vermediler fişini
gitmemeliydin gün ile aşk arasındaki süpermarketlerinde rafına
Kimsesizliğini aradım ben ile çıkar arasında
Düşlerini yakmış yakarışlar
demek ki bu yüzden yoksun
Kaynak yaptım can ciğerime seni
Umutlarımın orta ömrüne kazdım mezarını
elde kalmış bir sevdanın yazıtında yazılı adın
Gülüşlerin dünyamda kalır
çaresizliğin çuhası ahu olur
sen susar sevdaya
aşka çıkmaz, çıkmaz sokaklarım
dört duvar arası dört mum söner sana
karanlığına alışkın değil aşk
sesimde esin hecelenir
düşer aşk yalnızlığa
kaybederim sen kentini sevda bendini
ağla biraz göz pınarların doldursun barajımızı

Her damlası başka duygunun çıkarımı
beni senden çıkaramadı dört işlem bir aşk
Sesimde ritmik bozukluk var sevgili,
seni ezberden silmediğim türden hani
silen dalgaanın frekansında karışık sesler uzar uzlarıma
anlatamadığım bundandır yar
kördüğüm arasında sana körlüğümün düğünü
Çal davulcu çal, zurnacı dün öldü aşktan

gitmelerde gel dağınıklığı var sevgili
kavuşmanın uçlarında savrulur Leylalar
an arasına karışır aşk
vazgeçişin izleri mumyalanır ummalarda
bana gelişinde gel pullanır ummanlarda

ağla biraz göz pınarların doldursun ummanımızı
Her damlası başka duygunun çıkarımı
beni senden çıkaramadı dört işlem bir aşk

Hayrettin Taylan

Beni Senden Tanır Gidişler

Gidişle kalışlar körebe oynarken, bülbüller mavi çiçekler getirir gagaladığın aşk yaramın sahillerine.

Kırılmışlık köpükten kuleler yapar gelgitlerin sevi ruhuna.Biraz tanır beni susamışlık.Suların algınlarında paklanır kirli kalmış amaçlarım.

De sevdalara, ko gitsin belirsiz sevdaların hışmını. Seller aldı el kızları arasında kalan kalbimi.Senli bir kaya çarptı bu sellerden, bu narin ellerden bir yanım yaralı. Neden diye sordu yaşlı bir nine.Gönül falımdan,sevgim alımdan, senli çalımdan bir öykücük okundu.

" Ahlarım tutuyor,yalnız kaldığın evinde yangın çıkar,her şeyin yanmış ve sen küvette suyun içinde dumanla kalmışken son çare beni çağırıyorsun.Ölümle öpüşürken,beni aşka çağıran o ilk sesine benzeyen ağlamaklı sesini duyuyorum.Ağlamandan bir şeyler anlamıyorum.Başın belada ,ben de tam o sırada bu parçanın yürek sızını dinliyordum.Hislerimiz hep komşu...Aşıkların his telleri varmış,algıarmış aynı ruhun arınmışlığını.Ölüm sıcaklığı geliyor,yardım et şiir yüreklim diyorsun.Bana hep öyle derdin,nice aylar geçti bu benzetme eskiz bir yara olarak kalmıştı içimde.Şiir yüreklim koş ölüyorum.Ben sensiz çoktan ölmüşüm gelemem geçiyor içimden,ama uçarak,sürünerek, koşarak nasıl istersen geleyim.Adresini bilmiyorum.Nereye geleceğim,hangi hüznle geleceğim.Ben gelinceye dek yaşayacak mısın?

Gidişin ölümden beterdi.Ölümüne çok rahat alışırdım.Ama şimdi hep gitmene,hem ölümüne alışamam.Nerdesin geleyim? Sesin gider,telin açık kalır.Hemen telefon merkezinden sinyalinden yerini tespit edip söylediler bana.Arabayla ışık,aşk,hüzün demeden sinyal çalarak,aşka sinyal vererek geldim kapına.Kapın yoktu,aşk kapını çoktan kapatmıştın.Bütün mahalle ayaklanmış,itfaiye bekliyorlar.Hemen ateşin içine dalarak,yana yana seni arıyorum.Tam aşk közü olmuş gibi.İçim zaten yanık,şimdi tümünden sana yanık.Duman beni zorluyor,aşk bu iki ölümü birden yaşamak daha zor gelecek.Seni banyoda baygın buluyor,kucaklıyor,dışarı çıkarıyorum.

Dışarı çıkışımızda,sen misin? Geldin mi? Evet, hani o bir zamanlar uğruna öldüğün, sonra bırakıp gitmek zorunda kaldığın yüreği buzul,yüreği şiir, yüreği sen olan ben geldim.

Her yanımız yanmış ve oracıkta son bakışınla bayılıyorruz.Bizi hastaneye yetiştiriyorlar aşk yangınım.Yaralar,pansumanlar,amanlar içinde anlarla kalakalıyoruz orda.Kendine geldiğinde,senin için yanıp tutuşan eski sevda şahını görüyorsun. Ve diyorsun:--

Bir can borcum var sana.

Hayır,bir aşk borcun vardı,arayak,yaşarak ödemiş oldun aşk gülüm diyorum.

Yine meşhur gözyaşların akıyor yaraların üstüne, başını omzuma koymaya çalışıyorsun,yanık olduğundan havada kalıyor,gözyaşlarımız karışıyor orada.İki yaralı, sarılarak yeniden aşka iyileşmenin yaşam sularını dalgalandırıyoruz."

Aşk ateşim işte martılar gizli gizli bir hayal uçurdular benden. Hayaller sularla öpüşürken,yakamozlar titreşir, ayrılıklarımız üstüne.Sen benden gidemezsin.

Güneş küser karanlık amaçların güncesine.Yüzündeki son gülücüğün simyasından seni aşk diye şifrelemiş gibiyim.
Susunca her şey, kelimeler inine çekiliyor,benden çıktıkların bir aşk hüznü gibi yankı bulsa da hücrelerinde.Oysa,huzur meğer bensiz yaşamak değil dün son kez gördüğüm nemli gözlerinden anladım.

Öfkenin artık aralarında nemlenen gözlerin meğer aşkmış, bu kent seni bana taşıırken, bu kent şimdi beni senden alıyor.

Gözlerinin uçurumlarında sesim titriyor, nemleniyordu gözlerim.Toz bombe düşler görüyorum ellerin ellerime değinmeyince. Başka yüzyıllara atıyor özlemin.

Yüreğimi yamalıyorsun ve de üstüne kendi adını yazıyorsun.

Beni senden tanır güzeller.

Beni benden tanır bir tan vakti tenin ruhumu ışınladığı gidişler.

İçimde bir sen kenti kalır,babil asmalarına yüreğinin tacı asılı.Mumyalanmış her şeyin yaşanmışlığının giriş kapısı oluyor.

Beni senden tanır, hayat, hüznler, gelmeler, gitmeler, yeniden kavuşmalar aşk ateşim bilesin.

Ezgili sözlerin unutkanlık yapıyormuş meğer,belki aşk, belki tutku, belki

bütün hiçler heceleniyor.

Her yeri yaralı serçeyim pencerede kanatları sıkışan,yüreğinin müziklerine tutkusunu ekleyip kalakalıyor orda.Açma pencereni, görme beni. Beni senden tanır kuşlar, çiçekler, sokak kedisi, bir de yaralı serçe aşk ateşim.

Hayrettin Taylan

Beni tek saysın kırmızı ayrılıklar

beni tek saysın kırmızı ayrılıklar

yürek sızılarım saz oldu yaz oldu nazlarına
ilk bakışını, ilk gülücüğünü azık yaptım
gidişinin gölgesinde bir nar bir büyüttüm yarlar yesinler
beni tek saysın kırmızı ayrılıklar
kırılan gün ısıltılarında devrik güneşler devirdim gecelerine
uykunun uykusuzluğunda uyandım yalnızlığa
kavuşmanın son pistinden yuvarlandı ali buluşmalarımız
can lastiğim geliş anında patladı
Arkanda bıraktıkların yedek çanta olarak vardı
Kanadım ama ölmedim sensiz isimsiz aşk yarışlarında
Kendime bir kendim sundum sular susarsa anlayacağım kendimi
Sonra gözlerinin gördüğü aynaları parçaladım
Kırık dökük bakışlardan bir sen gördüm ama sen değildin
Dağıldım, sifıra düştüm birler kurtardı beni birisinden
Anlayacağın, acısız olmuyor
Özleyiş atlarının dört nalında düştüm düş kitabına
Kapağı açtım ,yüreğim yazılıyordu gözyaşlarıyla
Kimsesiz bir soru gibi kaldım kuruyan yaramda
Seni yazdım kabuklarına,bütün yaralılar beni senden tanır
Tanınmış,aşkın cennetinden kovulmuş asi firatın eriyim
Gelsen de gelmesen de kumrunda değil aşk yerin

Hayrettin Taylan

Benim Yavuklumsun Tinsu

Yeni sökülmiş bir dişin ağrısı kadar ağırdır sızılarıım.

Acıyan yanlarım yarın gidişine sınır Başka ülkelere gitmeye yakın uzaklarıındayım. Hoşça kal demek için damla ısmarlanır mı sevene? Böyle gidiş olur mu ki sevgilim.

Şirazesı ve imamesı dağılmış aşklar gibiyim.Sensizliğı çekmekle meşgulüm.Dağılmış medeniyetlerin arşivinde arıyorum sensizliğin tarihsel sürecini. Bende kaldığın günlerin sayfaları hemen bitiyor.

*Fotokopisi bile olmayan bensiz yaşadığın günlerin izlerini arıyorum.

Acep ,Rapunzel, Rapunzel! Uzat altın sarısı saçlarını! " diye seslenir misin en ulaşılmaz olduğun

tenhalarda.Yapayalnızlığın cadısı yerine, aşkın prensi yerine beni alır mısın koynuna, masalımsı oynunda.

Rapunzel gibi saçlarını uzatır mısın dünyanın bütün uçlarına. Sen uçurumun ötesindeki kaledesin, ben uçurumun dibindeki denizin de dibindeyim.O yüzden yar saçlarını uzatmalısın bu aşkın en bağımlı bağlarına.

-Bağlarını çözmeye, seni yenden sevmeye çıkmalıyım kaybolduğum bu dermansızlık kuytularından.

*Köroğlu ya da Donkişot gibi aşkı anlamayanları vurma dağlarıındayım. Seni benim dışında sevmeye meyli oların zır düşmanıyım.

-Sen benim yavuklumsun yanımda olmasan da.Köroğlu benim artık.

Donkişot gibi Hayalci ve saf bir mizacım yok. Aramızdaki ortak bağ aşkın son şövalyesi olmamızdır.

*Veda cümlelerini sevmiyen Köroğlu savlamacasıyım.

Gitti diye çekimli fiile kızgınlığım var. Çekimli fillerden de anlamaz Köroğlu.

-Kurşun ile aşkı bilirim.İkisi de adres sormaz, ikisi de yaralar, ikisinin de isabetinde can yakışlar var.

*Tanımlanması senin yürek sözlüğünde olan masalımsı dehlizlerin valizini taşıyorum.Yolum cadılar bayramına karıştı.

-Kimim ben, hangi cadının saçlarında geziyor ellerim bilemedim.

*Bu sihirli sözcükleri kimin sürecine sözcen ediyorum.

Hangi sen iksiri içtim ki kozmik ülkeler haritasında kendimi kaybediyorum.

-Sevgilim beni bulamıyorum.Hiç gördün mü beni. Görürsen anan baban hayrına haber verir misin?

-Sen gideli ben yok, "ben" var.

Gizlenmiş ve gizlendikçe ortaya çıkan senin içindeymişim meğer.

Hayata senin gözlerinle bakmak da güzelmış. Bir kadın kitabında cümle gibi uzanmakta güzel.

-Menemen dışında bir sürü yemek öğrendim, tariflerinle. Tariflerini bende unutmuşsun. Aşk tarifini aradım,yoktu.

-Damlalarının sildiği eskimiş ortasında aşk yazılı bir kağıt gördüm.Aşkın ilk harfi okunuyordu.Diğer t'arifi yoktu.

*Sahi sevgili senin aşkın tarifi neydi?

"Aşk; acı ile beslenen,mutluluk süsü verilmiş, tarafların birbirlerini tutsak etme arzusudur."

İçi içe kıvrılmış bir notta bunu yazmışsın bu tarifi.Sahi böyle bir tarife hangi yürek sızar ki sevgilim.

-Benim aşk tarifimi duymasın kimseler.

*Acı yok mu aşkta? Leyla,Şirin, Arzu, Julyet, Mihrişah, Mihrimah, Nazlıcan...Sahi bütün bu büyük aşk perilerinin sevdalarında acı yok muydu.Bütün içsel devrimler acılardan çıkmamış mı?

-Sosyal tabakaların bütün tabakasını saran bu sosyolojik sızılar değil mi ki?

*Aşk,kendi acısını ilk harfinde taşır .Bu yüzden acılara katlanamayacaksın

gelme,sevme, özleme beni.

Çok iyi ettin de gittin .Bu gidişi sevdim sahi.Baksana tonlarca cümle yaktığım uğruna. Felsefi ağıtlar yazdım. Lirik soneler yazan sofistlik ve feylesof bir halin celali oldum.

Ama gelmen farzdır.Yeni sünnet olmuş bir çocuk acılar yaşatmasın namahremlerin.

Mahşer senin olmadığıın her zaman ve yerdir. Cennet yok sen yoksan.

Yapma cehennemlerin içinde peri surete bürünmüş güzellerin çıplak hayallerinde yaşatma beni.

-Benim adım bahtının sıratına yazılmış, cennetine gitmek için yolundayım.Bütün sevaplarımla sevgimden .Bu yüzden cennetine gelmek farz oldu Tinsu.

Hayrettin Taylan

Benimlesin.. Ben Kadar Kadere,Oyalıkent

Benimlesin..

**** Aynı ruhun kafiyesiyiz, aynı keyfin dimağıyız, aynı sevdanın sonsuzluk aynasıyız, aynı anların güneşiyiz, aynı kalp atışlarının vurulma anıyız, aynı isteyişin istek filmiyiz, aynı sonların sevgi sularıyız, aynı umudun ummanıyız, aynılaşan hayatın yaşanırılık demiyiz, aynı demin demlenen sevgi sığağıyız.... Benimlesin...**

Bensin, bendensin, benden akışın aşk ağzısın, bende kalışın kav resmisin, senli oluşun tanımsız, sayıysız, kitaplara sığmayışın adı gibiyiz.

Benimlesin....

Ulaşamadığım her şeyin hayal ulaşımısın. Yollarına açıldı bahtımın aşk yolculuğu.

Dokunamadığım bir gerçeklik diliydin. Dokunduğumda her şey seni özetlerken, özünden akan nehre dökülen aşk eliydim. Sürüklenerek kalbim çarparak sana geliyordum.

Tutamadığım elin "el" dramıydım. Kimin elini sıkısam senin elini sıkmış gibi, o sıcaklığı hissetmiş gibiyim. Şimdi kendime iklim olmuş tutamadığım damlaların azim sonrasıyım.Yüreğim ıslak, uzaklığın ıslak, bir türlü görüşemediğimiz her an ıslak.

-Kurların kuruyor kurulu saati.Zaman sen, zamandan akan sen.

Hayalimsin... Gerçeğimin reçeline batırılmış bir tadın künyesinde değiliz.

-İçimde burukluklara şifrelenen demler aziziyim. Sabrın kulelerini inşa eden Mimar Sinan gibiyim. Mimar Sinan'ının biricik aşkı Mihrimah sultan için yaptırdığı mistik eserler kadar kavuşmak eserimiz var.

-Bir aşk'tın,aşka sığamayışın adılıydın.Aşk'a aşkı öğreten Hüsn'ün can diliydin.

...İçimdeki kopuşun simyasıydın.Kimyamı düzelten içsel düzlemlerin bağlı elementiydin.

Ben'din. Her şeyi bir'e sunan muştuluğun incelik yazılışıydın.

Yazgımız kadar hazırdın yazılmaya, benimle anılmaya.Aşamayışın atlasında farklı renklerin arkasında seni bana getiremeyen gerçeğin siyah rengiyim artık.Sensiz her an, karanlığın şifresi. Ve hüzün...

***Senin Suçun Yok... /Suçluluk sensin.Aşamadığın her adımın suçlususun artık. Kadimlerini yakamadığın her kademenin kadersiz sesisin.**

Atamadığın her özel adımın adsız gülüsün.Kendi içinde solan kırmızılığını kaybedişin huzursuzluk kokusun. Bensiz kaldığın her demin demliksiz çayısın.Tortuları içinde biriken can yakıcı anların birikmişliğisin.

***Tavus kuşunun actigi kuyruğuna benzer bicimde renkli düşlerime açıyorum seni.Öyle muhteşemsin karşımda; ama müdaviliğini hemen kapatıyorsun.**

-Bahanelerinin zincirleri var yakarışımларımda.Artık bahane kadar yakın olma bana.

Senin sessizliğini, sözlerini açıklayamaz. Açıklanmamış içsel kitabının ilk sayfasındayım. Nedenlerin eriyor, sözcükler yok.Sen ile sevdiğim sen arasında bir

senlik Şenliği var.

Benimlesin...

Bensin; ama bir o kadar benden değilin değişik halisin.

En az iĉtiđin su kadar aşka iĉimlik, en az söylediğin söz kadar manalara iĉimlik, en yaz yaktığın ben kadar sana benlik ateşiyim bilesin.

-Yakarım iĉini... Bensiz ırmaklarla s nd rmezsin.

Artık yüreğim demir gibi daha sağlamdır.Yüreğim kırılmaz; ama sensiz paslanır. Sensiz aşk rengi gider. Bu demir gibi yüreğimi senden başka kimse kıramaz, paslı anlara bırakamaz.

-Sen de bu demir kadar sağlam yüreği, sözlerinle, gözlerinle, dokunuşunla b'oyala gayrı Şulenar.

Hayrettin Taylan

Benliğin Gelgitiyim Aşk Sularında

uzakların sularını anlatan deniz feneri ısıltısıyım
rotasız gidişlerin gergefini yıkayan ab-ı aşkın adıyım
hiç dokunulmamış suların kirlenmiş yüzüyüm
kendime temizlendim aşk kirlenmesin diye
beslendiğimiz içsel mazinin aynasıyım
taranmalı güzelliğinin sözleri
kırıksık cümlelerimi düzeltmeli ilginin vurgusu
aşkın vaktine durmalı bütün zamansızlık
çevrildiğimiz yalnızlıkların dilinde bitmeli sensizlik

harcanmış hercaillerin sözsüz anlatımda susmalı keder
yüzmüş kavuşmaların aşk kulacı olmalı kader
tümlmeli aynı özlemin renginde
yurtsuzluğum sensizliğimse bitmeli sürgünlüğün
çürüyen yüreğime aşk olmalı severek gelişin
yazgımızın ömrüne akmalı berrak özelemler
Aynı duygunun şehrine ana cadde olmalı kavuşmak
kavşaklarımız olmalı gözlerinin ışığıyla aşka
ve yeşilinde geçmeliyim karşına ilk gün gibi

tutkularımın gömülü vicdanımın eserini okumalı vebalin
vefalarımın serili iç çocuğumun kütüphanesinde kitap olmalı cemalin
cefalarımın dizili yürek dehlizinde sefa olmalı gülün
pişmanlıklarımın yıkandığı gönül hazinemde zer olmalı sözlerin
tükenmiş sonların başında başlamalı yeniden ilklerimiz
örselenişimizin dizinde dizelerini sermeli sermest halim

aynı gözlerin sözlerinde cümle olmalı cemi cümlemizin hitabı
sarsılmış güvenlerin dinamitleri yok etmeli ahde vefa
sürgün süreğenlerin diliyim, sürgüsü can kapına açık
sevgimin anahtarısın, kapılar ,aşklar, senler arasında
bekleyişimin sonsuz ummanısın, damlalarının seyrinde
aynı sözlerin gözlerinde gördüm sonsuz aşkı yar kaderinde
gidemem, sensiz bir sevdaya gidemem bilesin

Hayrettin Taylan

Benlik Ağacı

(Felsefi Tinler-15)

-G/öz y'aşısı içimize yeni bir arayış fidesi. Mayiler meylimizi büyütür böylece.

-Büsbüyük yüreklerimizin büstünü diker içinde çıkılmazlar. Kendini aramaya çıkar ,iç çıkarımlar.Küsküçümenlere m'ama olur belkiler.

-Pesperdenin perdesi açılır.Oynar içsel çocuk. İç ana ile iç baba arasında dinler arası diyolog gibi depderin konular belirir.

-Yusyumak yanılgılarımız aşkın algıları arasında dalgasını bulur.

-Buluşur açlık ile tokluk.Başlar baş edemediklerimiz.

-Görebilmeliyi görmek ister istemler.İçsel bir arınmaya yayılır yaşayamadıklarımız. Bulur kendi özünü gerçekleri özetleyen

Ruh perdeleri arasında.Araşır kimlik. Yarışır doyumlar.

-Bekleşir, baki olan olanla demli olan yürek vurgusu. Asıl vurgulanan öge gibi asil duruşumuz cümlelerin tırnakları arasında kapanır.

- Bir "ben" bulma yolculuğunda seni bulmak çıkar.Nefs ile nefesin beraber şöbelendiği içsel arzu yanardığı yanar iletişim dilimizde.

-Özünü ütüler içruhun dalları. Kökünde güçlü açlıkları olan insandır. Kökün uzantıları iç çocuğun aynasına yansır.

-Sen, seni arıyordun ki bir başka ben senin paydan olup işlemleri tümlediniz.

-Bulamadılar,göremediler,işitemediler,hissedemediler, söyleyemediler; oysa benle sen yollardaydı.

-Oysa seni istemek içindi ömrün bir kısmı. İnanç,nefis, haz, kıskançlık, güven, sevgi, başarı, gibi içsel duruşumuzu özetleyen köklerimiz dallarımızın meyve vermesini aşındırır.

-Her duygu için milyon kere kerelenir ,kirlenir,özlenir, arar aramayı.

-İç ruh susar, dış bakışımızın gölgesinde dinlenir istediklerimiz.

Kendimizi aramanın armaşını takar yaşadıklarımız.Hüzün ile huzur yan yana yürür. Hayatımızın büyük çoğunluğu huzur içindedir.

Oysa hüznler azdır; ama huzurlu demlerimizin hepsine denk olur.

Her şey çift ve denktir tözüne yuvarlanır gerçek. Tin ile dil, dil ile kelam, alem ile seyir dizilir bizi tekil olmaktan kurtarır.

-Ki teklik yalnızca "Yüce Yaradandır." Bu yüzden değımlidir ki hep çift olmaya ruh ve yaşam çiftçisiyiz.Yaşadıklarımızın çoğu bir ben'e ulaşp bir sen'le huzurun gölgesinde olmayı özetliyor.

-İç sesimizin radyosunda dinlediğimiz şarkılar birbirine neden benziyor.

Farklı cinslerin cismani eylemleriyle diğer cinsin eylemleri neden aynı değil ki ?

-Ağlamak kadınların iç katığıyken, vurdumduymazlık neden erkeklerin

Vurgulu ögesi ...Farkındalığın iç köklerini saymakla bitmez ki.

-Ben ile sen arasında binlerce ayrıntı olsa da özümüzün ateşini yakan aynı eylemlerin kibritidir.

-Yanmak ile ıslanmak arasında uslanmışlıklarımızı yaşarız aslında.

Herkes kendi pişmanlık kitabını yazar sonunda.Ama önce can kırıklarımız olur.Günah, aslında sevaba gitmek için bize sunulan kebabın közüdür,kendimizi bulma gözüdür.

-Gün ile ah arasındadır yaşadıklarımızın yakarışları.Bu yüzden hata ile doğru arasında aynı asal sayılarımız var.

- Bu yüzden ya pay, ya da paydanın işleminde kendimizi böleriz yaşamın en güzelliklerine. Ama elde edemediklerimiz hep elde var olarak kalır bu bölme işleminde.

- Kendi çıkarlarımızın için çok kullandığımız “çıkarmalar” eksilerimizi görmemizi sağlar. Karakter ağacımız büyümüş ve budanma dışında ağacın değişme ihtimali düşüktür.
- Bu yüzden doğuştan bizimle doğan onca duruşumuz dalları asıl ve asil karakter ağacımızı değiştirmez.
- Bir ağacı nasıl değiştirirsin ki? Meşe ağacından elma ağacı çıkar mı ki?
- Ben’den de sen çıkmaz. Her insan kendi ağacının meyvesi. Yalnızca ağacımızı sosyal bağlarla, inançlarla gibi iç ruhun gelişmesini ,iç çocuğun büyüüp doymasını sağlayan nice etmenlere budayabiliriz.

Hayrettin Taylan

Bennara

hayrettin taylan

kuşbakışı yüzünde tanıdık yarınlar hecelenir aşka
aşkkuşağı göğünde bilindik sevgiler hecelenir aşka
gizini sözcüklerden kurtarmış imgenin duruşundaydı aşk
sözünü sözlerden arındırmış sevdanın sularındaydı aşk
bu yüzden uğunuyor sevda y'elin
bu yüzden çoğalıyor sevda s'elim
bu yüzden birikiyor damla neslim

2...
dağınık hecelerin ilk harfinde ağlıyor zevkim
zevkimin faturasını ödüyor doyumsuzluk
kendimle kumar oynamaya devam ediyor istek
böylece ıslak bir derdin, uslak yüreği birikiyor

3...
çağrıldığın kalbi kıran avuntular ateşçisisin
alacakaranlığın kınında gizlerini seriyor vebalin
soyunuk demleri giydiriyorsun bensiz bedenlerde
giyinsen de bensiz her anın çıplak gülüsün

4...
sensiz uygarlığın çöküşüydü kalbimden sızanlar
kelimelerin ağlayışydı, bitmezleri yazdıran
dökülen anlamların bağırdı yokluğunda taşlaşan
yaşanmamışlığın iklimiydi soğuk tavırlarında beslenen
lirik bir hülyanın atlasındaydı renkli dünyadan esinlenen huzurum
şimdi kendimi bir geçe, aşk saatim duruyor
zamansızlığın faturasını yatırıyor bekliyiş
sensizliğin ışığı yayılıyor, ruhsal ısıltılar mecrasında
simsiyah algıları bembeyaza eviren anın sonrasıydık
bırakılan izlerin, silinen gizlerin, yaşanılan her şeyin aklanışydık
çiçekler açtırdığın taş bağrın misalisin, bitmezliğinin meyvesi bu yüzden

Hayrettin Taylan

Bennaraa

Söyle ey Yâr! ...

Hüznümün yarınlarına bakacak yar var mıdır? Mademki bu sevdadan gidiyorsun.Giderken, hüznümü taşıyacak, besleyecek, zamanla yazgıma yaz olacak yar mı?

-Arz etmelisin,bir arzu tüccarına uygun bir yar ...

Şimdi ezbere mi gitmeliyim bilmediğim tenin atlasına, bilmeden kalmalı mıyım? Mehtap senken bu gecenin yıldızı olmaz ki Bennara

Lâl olmuş güncelerim nasıl konuşacak.Hangi talihin şansına güvercin olacak özlemler bilemedim.

Tahammülümün kuşları uçmakta. Uçurulan umutlarımdı. Yar basamağında kalan bekleyişlerim vardı. Bu yüzden aşk merdivenim sonsuzluk kadar uzundu. Yüreğinde uçan her şeyi görür, her şeye değerdi Bennara.

-Suskunluk susturucu silahını kullanıp yüreğimin nişanesi seni ve sensizliği vuruyor.Ölüyorum; ama sevdanın anka'sı, kaknusuyum.Yeniden küllerimden ya da güllerinden aşka diriliyorum.

-Sen benlik ateşisin , sen ruhu yakan yürek ataşesisin.Sen gönlümdeki devletin elçisisin Bennara.

-Benliğim ateşine teslim olmuş karakter közüdür.Seni pişirdim, seni huyladım. Aştan boşanırcasına yağan hayatın göleceyim. Birikmiş ilgilerin sevabında sana geldim, seni sevmeye geldim.

Her yer gül kokuyor

her yar gül okuyor ...Belli ki sen geçmişin buralarımda.Buramlarımın kokusuna duran nice umutlar var.

İki dirhemi, bir dünyaya sığdıran sağılmışlığın ıslak adıyım.Adıllarıma kadar birikmiş kişiliklerin var.

İçimde oktavlık düşlerin.Yükselen bu iç sesin şevkinde toparlanıyorum.

Atmosferin neden azotlar yayıyor.Hidrojenlerin neden yüreğimi parçalıyor. Oksijenin gerek, bu yanıcı gönlüme. Ateşe ders veren sözlerin gerek, bu hüznünlere ıslanmış kalbime.

-Ilık bir sensizlik , nemlerinde gözlerin.Ve ben, yine ben...Yarım kalmış, efsanenin Hayrettin'i olarak denizlerine geldim.

-Adım Hızır, yadım Huzur, aşkım Huzur.Dalgalarla değil, algılarla boğuşmaktayım.

-Denizindeki sular yanıyor, bu yanan yüreğime refik olmak için.

*Menzilimde zorluklar ve imkansızlıklar.Batmaya yakın, bir gerçeğin içindeyim.

-Yolumun solunda beni bekleyen sen yoksun.Bir gerçek daha yanıyor içimde. Bennara:

...:Masalımın içini de yaktığın periler suretinde, büyümüş umutlar var.

Ben peri değildim aslında. Aslı idim sadece.Kerem olduğun o günlerin hatırı için geldim kördüğümlerine. Kör olmuş emellerinin düğününde aslını kaybetmiş Aslı kopyalarıyla bensiz gecelerin dersine gittin.

*Keremliğin bitti o gün. Ben bütün ilklerimle Aslı olarak geldim.

Benim aslım aşktı, ilklerdi, tertemiz sevgimdi, bitmeyen ilgimdi, durulanmış duruşumdu,bakir geçmişimdi.Bir bebek gibi, aşk kucağına geldim.

-Beni severken Kerem'din.Bütün ilklerime cevap verecek özel bir ruha, algıya, bilince, kariyere sahiptin.

-Arındığım, arıtıldığım, aklımın, ruhumun istediği sendin. Bu yüzden
Yüzlerce engeli ortadan kaldırıp Bennar'a olaral narımı serdim gerçek benliğine.
-Sahte benliklere teslim olduğun gece, Bennara olmaktan çıktım. Benlerim yandı
bilesin.

Keşke bulutları buhurlara, yağmurlara teslim eden damlamalı cümlelerin olmasaydı.
Vazgeçmenin çekimlerinde yüreği çekimlenen benim. Eylem sensin.

*Kişiliklerimin kişi ekleri var bu sevdâ fillerinden. Kiminle çekimlensem sonum sana
dönüyor.

Yılgınlığım kanatsız, umutlarım persiz, ilgilerim fersiz, sevgim fecirsiz, algılarım
aynasız, eşsizliğim güneşsiz. Beni tümleyen senli sızılardı.

Şimdi savrulmalarımın beslenen yürekte kendim olmaya yakın çaresizlik
hududundayım.

-Sınırı geçen sinirlerim var. Sinir bilimin en önde geleni olarak insanda farklı sinirler
var. Karakteri, yaşamı, duruşu, zekayı, algıyı temyiz eden, besleyen, içtepelerimizi
bağlayan, bizi bazı duyulara bağıl kılan sinirlerimiz var Bennara.

-Ney gibiyim diyemediklerim sızlıyor. Hüznümü çalıyor neyle başlayan her
yaşanırılık sorusunda ney...

*Kimsesizliğime iliklenen tutkularımı toparlıyor sabır. Beni derviş yapan emellerin
amiliyim. Yalnızlığım çok kalabalık, bu yüzden amirliğim sensizliğin emrinde.

Çilenin en son tanımına gidiyor gidişlerim. Elbette vardır, bir sonu. Elbette
vardır, huzurun bir aydınlığı.

-Bu çile denizinin Hayrettin Paşa 'sı olarak bir adımın Hızır olmasına güvenmelisin.

Umudum fıskırıyor senli düşler denizinde. İmkansızlığın umudunu yeniyor güzel
yarınlar.

-Erdemli Leyla eteğini giydiğin etikler pazarında senden kendimi almaya geldim.

-Keşke demeyecek kadar cömert, mert, azimli duruşlarla geldim.

Ve artık özgün birisi yaptın beni. Sevmeye, sevmeye, yaşamaya, yaşamaya
özgüvenlerimi artırdın.

Uğruna verilecek uğrun varsa enerjin asla tükenmez... Tükenmişliğin ateşinden
geçtim, yakılmış gül cemalinin gölgesinde yetişen güllerin kıpkırmızılarında hayatın
dersini aldım.

-Sen artık, bilenmiş bir yürek, içimde bileylemiş sevdasın. Bitmez alevin bu yüzden
Bennara

Hayrettin Taylan

Bensin ve Bende-Sin

Aşk yağdı sağnak sağnak ömrüme... Ömrümün közünde seni pişirdi tutkularım. Tutuştu senin değdiğin her bir zerre... Yaktı, hallerin ve benli hallerin son demi...Bir bakışına kurşunlandım. yaralıyor kurşunların,ölümsüz kılıyor sevgi akışlarımı.Susarak seni yaşıyorum,yaşamın her yaşanması gerekenliğine.. İsimsiz ve işsiz bir sevdadan çıktık. Bu nedenle sahipsiz kaldı belki senin yüreğinde.

Sen yağdın güzelliklerimin son baharına çiçek olarak, gül olarak, sevda olarak ... Uyuyan hasretim ve ela gözlerim sen varsın diye her gece nöbette. Seni bekler seni isterse özümser. Seni özünde özler, sendir gördüğü her yerde. Karanlık gecelere, elektrik gitse dahi ışığın, aşkın, susayışın, yakamozlanışın beni aydınlatır. Bahtımın üstünde ahlarım susar. Senli aydınlanan ruha güneşin aydınlığı ise nafiye...

Sen yağdın sağnak sağnak beklemeli ve senden eklemeli gelişlerime.... Anlarıma özetlenirsin. Hani sıkışır ya ansızın yüreğin, çekip çıkartmak istersin ya da yerinden, nefeslerin kesilir ,ansızın, acıdan kıvrım kıvrım olur ya bedenin işte ben o hallerin tümündeyim. Tümlenen her duygunun sahibesi gibisin güncemde.Adının her harfini şifreledim,ezberledim seni her kitapta,hitapta,bitapta ve sevmede... En derin serzenişlerini suluyor umutlarım. Susarsın, susarsın ... susmasızsın yine de geçmez sensizliğin halleri...Bir isimde çekimliyor tutkularım öğrencileri.Yalın haldesin.Çok güzelsin,saçların,tenin,hislerin, her şeyin senli..Dün doğmuş bir bebek gibi yalınsın gözümde...İsmin i- halinde belirtiyorum seni belirginleşiyorsun aşk defterimde. e- halinde yöneliyorsun tüm ilgilerime biraz da yakışıklı özümün cümlelerine.De - halinde bulunmaların,olmaların,susmaların, bakışların,sevişlerin, akışların bulunuyor ve akıyorsun bana.den- halinde,elimi son kez tutuyorsun.. Çıkma halindeyiz,uzaklaşma haliyiz.Ayrılma haliyiz. Çekimliyorum seni..Gidiyorsun evine..Gönül evini bırakıp gidiyorsun .

Sen yağdın sağnak sağnak gidişlerime... Her adımında bir bir kırılan düşlerim ölümcük hücreler üretti.Şimdi her biri ayrı ayrı batmakta yaralı sineme. Sen varken güzeldi,sen yokken de özeldi düşlerim, senliyen düşe benziyordu ayaza çalan hayallerim. Sen gittin düşlerim,ben, aşk ve hayaller de gitti... Aşkın şarjı bitti,elektrik de yok...Tek umut sen,ağlamalısın ki dolsun gönül barajım senli elektrikler üretilmeli. Kırık,dökük, öksüz ve yetimim,pişmanlığın son Adem'i gibiyim.Havva diyorum,Leyla diyorum, Şirin diyorum,ilk aşkım Fatma diyorum,son aşkım Ayşe diyorum,daha sayamadığım nicelere nitel özlemler ekleyerek sen diyorum sen....

Sen yağdın sağnak sağnak özleyişlerimin destanına.Demir dağını,sensizlik ağını,Çin Seddini,kötülük bendini,kıskançlık haddimi ve ali halimi aşarak özledim ve bekliyorum. Meğer yokmuşum senden öncelerim. Yaşamıyormuşum bu yaşlanmış yakarımın son sınırı. Kimliksiz bir bülbül gibi geziniyormuşum gülistanlarda. Adım,sanım yokmuş, kaydım düşülmemiş en büyük aşk destanlarına. Geldin ve kaydım düşüldü, büyük aşkların destanlarına. Manas destanından daha uzundur senli destanım bilesin. Benden de soruldu aşkın tanımı. Benden soruldu "Meçhul Mecnunluk", benden soruldu üç harfin tanımı.. "Üç harf sonsuz nokta" deyiverdim sadece... Berisi ise boşlukta sallanan,tanımsız,sınırsız, sonsuz, sayılmayan ruhun öyküsüdür.

Sen yağdın sağnak sağnak sonlarıma... Gözüme bakışların kiblesi, gönlüme sultanların sultanı, dünlerime vazgeçilmezliğin dünü, bugünüm, ömrüme hazları omuzlayan hislerin bağı,cağı, düşümlerime düşkünlük sarayı.. hep sen sen diyor bende. Sen... aşk arası sen,yalnızlık arası sen, gitmeler ararsı sen, gelmeler arası

sen,ağlamalar arası sen,bağlanmalar arası, susamalar arası bir yudum sen, soğuklar arası sımsıcacık sen,ölümler arasın Sadece sen...
Vazgeçemediğim sen... Vazgeçemememin gereklilik hali sen... Mecburlarımın meğhul hali sen. Tüm varlıkları sevişini tümleyen sen. Sen içre sen. Ben ötre ben..Senle ben tanımlanabiliyoruz yalnızlığı,aşksızlığı, ayrılığı, imkansızlığı,senle ben arası biz ...
Senle ben tamamlanabiliyor bu evrenin sevi kitabını Son kitabemizi okusun her seven,her ayrılan,her özleyen.İmkansızlığın en derinlerine,vazgeçilmezliğin en yüksek tepesine seni yazdım.Artık benimsin,benden bir bendesisin,bercestelerimin girizgahlarında ahlarım vahlarım ve sensiz vaveylalarım var. Bensin ve bendesin...
Bu beni tümlüyor her sevgi,her his,her gelme,her susma,her gitme,her varma,her haz,her söz,her ten,her ölüm.Gelsen de gelmesen de.Bensin ve bendensin bilesin.

Hayrettin Taylan

Bernamda Aşk Susar Aşka

o kendini biliyora ithaf
-özlem ile özlenmeye-

gölüşlerin uzakları yürütür
içimde sedan dışımda gözlerin
mutluluğunda büyüyen gelişler
göz yaşını büyüten özlemlerin selindeyim
bitimsiz hayallerin uzar gölgeme
henüz gözlerinde sözlerim kitap olmamış
henüz sıcak yansımaların mevsim olmamış
henüz habersiz keleklerin gelmemiş güneşime
henüz çok bebedsin aşkıma
gelmenin yakasından tuttum
yırttım yılanı gömleğini
susma sahte ilgilerin ilençlerinde
karıncaların çıgıllıklarında ah edişini hissettim
zehirli sözlerinde yılanlar ısırды yalnızlığımı
senfonisiz bir can yakışımı duydu ay ve aşk
sensiz sahnelerde oynadığım huzursuzluk
yeni kimliği olan acının kucağında
renkli bekleyişler büyüttüm peri masalına
aşktan uçan halılar yaptım gelesin diye
seda
bir ses değil
seda bir heves değil
seda bir aşk değil
seda içimin romanındaki her şeydir
sırrın ırkında beyaz düşlerin akar
dönölmez bir ufkun umanındayız
üşüdüm düşlerine
üşüdüm sensizliğe
gözlerinde bir hayat sunağını büyütür
hırçın güllerinin dikeninde dillenir özlemim
kıyametlerin kıymetini açar kayıpsız kapıların
seninle yıkandığım tutku pınarında adın yıkanır
mevsimlerin aynası beni sana sunar başlar aşk

seda
bir ses değil
seda bir heves değil
seda bir aşk değil
seda içimin romanındaki her şeydir

Hayrettin Taylan

Bernasil Günlerin Unutulmazlığı

'yürek güzelinin doğum günü şifresine ithaf'

bulutların arzularını örttüğün bembeyaz gök olsan
seninle yalnız üşüyen geleceğin yıldızında hep kalsak
mutluluğa çivilenen özlemin duvar resmindedir gelişin
sessizce büyüdüm senden
titrek anların sesinde sustum
seni özledim gece ile hece arasında
umutlar seni taşıdı sabırsız tufanlarıma
nereye baksam senin esintilerin
erozyona uğramış bir aşkın piramidindeydim
firavunlar öldürdüm güzeller tapınağında
gayrı tutkularım sana mumyalanmış
gayrı senin sevgi eserinde okunur sevgilerim
şafaklara çentik atıyor günler
bir günün gününde,gülün koklanır kavuşmaya
üşümüş buluşmaların sıcaklığını saklıyorsun
aşka yükselme dileğinde sesin su olup akar
sevimli bir şölendir seni tanımak
uzakların teninde erir ruhumun buzulları
senli bir kentin en büyük gökdelenidir kalbimi delişin
gün süzmesi bakışlarında saklandı huzurum
ve günler seni diğer yıllara sunarken
ben geldim yılına ömrünün yılanı ısırılmaz yalnızlığımı
gel yaşa beni tam senden

Hayrettin Taylan

Berzah Berzah Sen'i Yaşamak

Berzah aleminde yüreği kalaylanan derin bir aşka kodlamış aşk ereniyim. Otopsi yapılmış aşkların mumyalı cesetlerini inceliyorum.

-Sende kalışımın psiko-sosyal bağlamında tınlar, tanılar arıyorum. Sol yanımda aşk maskesi düştü.Severek, sana sere serpe serilerek omzumda kalacağın güne gentikler atıyorum.

Ezberimde kalanlarının silinmezliğini ilmi bir neden arıyorum. Bu bilimselliği de aşmış olmalı ki hala kendisizliği sunamıyorum.

Zulamda biriktirdiğim özlemlerin özündeyim. Hesapsızca sana kanadım.

-Ağıtlarında kalan son dizelerin diz boyundayım. Vicdanımın izleğinde sesinden esler görüyorum.

İmlerim y/akıyor bilinmez; ama yaşanırılığın aşk ummanına. Umumi bir ozan gibi umuluşun sırlarında yıkanıyor cennetin. Sensizliğini cehennemini yaşatan ömrün bakisiyim. Hoş bir kubbem var yaramın ta başında.

- Unutulmazlığın senfonisi "unutamam seni" diyor.Örfümü örtendin.Töremi öğrendin.Ben'imi aşk edendin. Soylu geleceğime tutku periydin. Ruhumu emziren aşk güneşiydin. Bendendi her şeyin.

- Şimdi beklemenin arifesindeyim. Yarın geleceğin bayramı; o yüzden hazırım her dem sana.

Anılarımız mız mız etmiyor. Her şeyi anlatıyorlar durmadan. Sadık kalmışlar. Seni anlatıyorlar yarama. Sızılarını soruyorlar.Neden yokların yok satıyor.

-Sevdiğimiz şarkılarımız küsmüş, saza ve söze gelmiyorlar. Hangi şarkı seni şimdi anlatır, hangi şarkı beni aklar bilmiyorum.

"BİZ AYRILDIK" Biz ayrı_ "il"dik.Şimdi İstanbul yeter mi ki bize.

-Aynı ilçenin çilesinde yaşamak aklar mı ki can pıtırıcık.

-El ele dolaştığımız kayboluşlarımızın izinde özümde aynalar sunuyorum sana.

Tut beni tutku caddesinde.Tutulmuş bir yüreğin bendi oldun. Barajsın aşka, yalnızlığıma elektrik üretiyorsun.

-Kaybolmaktan korktuğumuz çekilmezlerin fiil köküsün. Fiilimsi olmaya,aşk cümlemizin yan cümlecigi olmaya hazır gibiyiz. Biz bize birleşik bir cümledir her dem. Sensiz hangi cümle sıralı aşkımızı tümler.Hangi paragrafın ana düşüncesinde, düşlerin soru olur ,sorgular sensizliği

-Arafta kalmış bir ruhun tecimeniyim.Seni pazarlıyorum aşk kadimliğime.

-Ara dönem yaşatan sistemlerin sensiz ,sözsüz timiyim.

Mitik kalışların epik kaydıym.Kanıtsız,anıtların derin aynasıym.

Tara beni senden. Saçlarım sensizliği örtemiyor.

"Saklanacak yerin var mı yar" Saklı bahçenin hangi gülüne koku oldun.

Başladığımız günü, gül günü ilan ettim.Gül kokusu yaydığın ilk günden bugüne dek elimde kırmızı bir gül, yüreğimde seni seviyorum anıtı,ruhumda tutkularının lavları geliyorum sana.

-SEN'li olan her şeyin künyesiym. Saklı değil sana olan kalışlarım.

Sineme batıyor düşlerin. Beni unut diyorsun .Aşk sütünden kesilmemiş, tutku memesine yapışan bebek bir maşuka bu denilir mi ki yar.

-SEN'SİZLİĞE büyüdüm, sensizliğe dev oldum. Gitmek unutamamanın faturası değil.Gitmek sevmektir, yeniden özlemektir, sevdiğine yeni cephe aşmaktır, aşka nazdır, acılara namzettir, hüznülere kehanettir, gelmeye aynalar kırmaktır, vuslata bayramdır çoğu kez.

Aklımın gözlerinde hep sen görülürken, aklımda gözlerin varken buna gitmek

denilir can çiçeğim. Canımda açılan çiçeğinin meyvesi büyüyor, yarın tatlı bir demin
olgunlaşmasın tat ve adın oluyor unutma aşk güneşim.

Hayrettin Taylan

Bestesiz Özlemlerin Demosunda Hayıflandım Sana

gidişin bit pazarına düşmüş , alıcısı bela bir kalakalış
paylaşmak eskicinin son umudunda eskimiş
kendi gidişine bulutlar ısmarlayan gözleri elaydın
yalnızlığımın nadaslarına gözyaşlarını sundun
yaramda sunakların,su içen sunalar türkü çığırır
eskimiş günlerin güzelliğinde gün ışıırına üşür
ikilemsiz bir geliş söz ister özlemlerinden
sunaklarında çimen kutsi sevilerim susar
aşk başkaldırının kadını olur pençesi karışık arzular
bitişin ömründe süslenen huzur ve sağlık
kronik bir hayıflanışın menkıbesinde giden sen
sırrına kademlerini aşk demi eyleyen bekleyen ben

kadını anlamak,kaderin kadrini anlamakla özdeş
özetlendim,hecelendin, bulmacalarında
çözemedim
soruların boşluğunda hoşluğumun siyah kareleri
sen hangi mevsimin sözü,hangi özleyişin kuyruk yıldızı
bilemedim
çarpsan da dünyam ve dünya kendine kendi olsa
Bu çıkarımları çürük aşk gemisinde "nuh" benim şuh sen
varsın en dağın dağlarına güneşin ve esin ulaşmasın
nakaratı olan gözbebeklerinde sözlerin türkü olmasın
bir şölen kur,bir ömür sür,bir aşk şifrele bendimde
sen,çok sevdiğimin kül ülkelerinde ateş ol aşka
yakıver beni yeniden
küllerimden değil, sevgilerimden değil, acılarımdan aşk doğru
ki aşk acıdır, aşk acıdan yansık bir his güneşidir bilesin
güzelliğinin ruha süzülen caddelerinde topuk seslerini işiteyim
bir nota gibi iliş sözlerimin bestesiz haline
parçala sevginle içimdeki atomlu vuslatları
bir gün benim olacaksını ektiğim can ovalarında yeşert sevgini
hasatların hesabı yok, yokların yoku yok, sen yoksan

Hayrettin Taylan

Beş Parasızdım En Uzaklarına

"o kendini biliyora...ithaf."

-Hayalinin Lorduydum

1...

sihir gibiydi, şiir gibiydi, anlatılmaz gibiydin

kokusu iksir gibi, huyu yüreğin gibi, bütün gibiler gibiydin

büyüleyici an gibi, anlatılmaz ancak yaşanır sen gibiydin

‎ kor gibi yanışın kavı gibi sahiden karsılaşışın alevi gibiydin

adı konulmamış şanı duyulmamış, aşkı bitmemişliğin gelecek gülüydün
koşturan demlerin vardı akrebimde
y'elkovanlarımı serdim uğruna
içimizdeki çocuğun doyumsuz zamanına saliseydin
içimizle başlardı koşu
gözümüzle son bulurdu hoşu

2...

kıyım, yalnızlıkların giyotinlerinde sana kesilen ben
yetmemeliğin memelerindeydi aşk ağzım
yetti ilklerini emişim

özlemleri delercesine geldi hazırlığım
şeffaf suların yazısında yazıldı yazgılığım
yaşamadıklarımın gelini gibi geldi içtenliğin
yaşadıklarımın çentiğine ömrünü ekledi ihtiras
unutanların ummanında yıkadın her şeyimi
suretimin aşk haritasında selvi kent oldun
yaşamak ve sevmek bedava, yalnız uzaklar paralı
ve beş parasızdım en uzaklarına
yakınlaşmanın zenginiydim, yakınım senken

kendime bir yakın seçtim en sevdiğim senden
hiçliklerin harçlığını varlığına ödedim
gayrı hoşluğunun lorduyum
aynı satırda yatıyoruz imgeler senden yana
uçlarımızın yazdığı yanışın algı defterine kanıyorduk
birleşmiştik bütün umutların ummanında
beyazı en beyazlara boyatan iyilerin melek tanıydık
gök ile aşka yakın secdelerdeydik
temiz duyguların makinistiydim seni taşıyordum en temiz özüme
son bakışının istasyonunda inmiştik sevda kentine
sevmiştik demek
varmiştik demek

Hayrettin Taylan

Beşik kertmesi oldum şehrazat gecelerine

mistik algılar şafağında açılır gün'eşim
aydınlanır içimde kalan sensizliğin kuytuları
ışır,üşür,pekişir, ayrılığın ida bağı
söylencelerin dilinde ağlar yarimin yarını
diyemediklerimin gelgiti, gelin düşlerde gülüşür
iç içe örülmüş duvarların yazgısında susar aşkımız
dışlanmış bir için , düş görüntüsüne fön çeker saçların ya da suçlarım
teslim olurum ağlamaklı istanbul hazanlarına
boğaz'ıma kadar dolu hayaller
yabancı bandıralı bir güzelin ömrüne dalgalanır şuursuzluğum
sen kara(bahtın) deniz ben mar(mara)
derin tutkulara tutku akıntısıyız

2...

beşik kertmesi oldum şehrazat gecelerine
bin bir ömrümü gecende heceledim
bırak, herkes kendi öyküsünde yeşersin sevdaya
bırak ,herkes kendi yeşerdiklerinde aşka meyve kalsın
bırak,herkes kendi toplamlarımda toplansın aşka
keza nişanlıyım sensizliğe, yarınlarımin gelinisin

3...

yalnızlığımın doğusunda başlar, sol yanın güneş çağrısında
sensizliğimin hatır hattını çeker sürmeli gözlerin, illa da sözlerin
ilginin liginde lider kalır, kalakalışımın ruh takımı
fener hep büyüktür, sen beşiğinde sallanmaya bak
kaybolmuş umudun sonsuz uğru olur adım
engellenmiş son bakışının koşucusu olur kavuşmak hasreti
sevmeye koşan, bağı yanık nefis amiriyim
terlemiş dünyanın solunda denizin
kıyına geldim, berrak birkaç aşk için

4...

tarifsiz, tarihsiz, talihsiz, bensiz kalışın imge gülüsün
anlık keleklerin kanat uçuşunda kalır yalpalığım
benlik hülyalar artar zamansızlığın sırtında
senlik şenliklerine katılır, umudumun kavmi
tarihlik huzura kafiyeleşir aşkın şiiri, ömrümün imgesi başlar sevdanda
duyuların belleğinde birikir vuslatın dimağı
varsıllarının ışığı an'da, ruhum şanda
sessizce, sensiz sessiz harflerinin yüreğinde artıyor sesliliğimiz
beni tümlüyor, beni süreğen kılıyor sevdana

Hayrettin Taylan

Bır_ak Ben_iyim

keşfedilmemiş özlerinin söz aynasında
sorulmaya sormadığın tetik uçlarında aşk taradı beni sana
şimdi yok yokların sonunda taranmış bir hevesin sesindeyim
itiraf edemediklerimin raflarında çürüyor sevmeler
seni okudum ruh denizinde hece hece
dalgalarına tutundum karanlık gecelerde
kimlikle kinlenen kayıpsızlığın sızıları su serper tümceme
beni alkışlar yan cümlecikler
cümle olamadık seninle iki bağlaç arasında
ilgin ilgeç olmaya yetmedi son arzuhalde
lezzetli bir sözlükte beni yazamadı yeni sözce
keşke'lerin eşeği ayrılık heybemi taşımadı
bu aşkın hamalı benim
sırt numaramdan değil, gönül yaramdan belli

sana taşıyamadığım aşkların can pazarındayım
güzellerden ezmeler taşıyorum hovarda günlerime
ben olduğum senli anların zemherisinde zehirliyor akrebin
zaman ile zehir arasında beni yazıyor romanslar
karşılık beklemenin süreğen sayfasında
suskun alfabenin ilk harfinde yırtılır umudum
seni yazmaya devam eder yar_ a kalemim
vaatlerimizin vaadi doluyor varında
ansızın bir şimşek öper göz yaşından
beni sana aşılar acılar
sensizliği öğrenmek yokuşuna atar beni keder
varlığını özetleyen su içisin siliniyor göz bebeklerimden
gidişinin bebeği ölüyor söz öbeklerimden
yüreğini yazıyordum masum melekler şehrinde
özlemeni yazıyordum mahzun kelekler vadisinden
gelişini yazıyordum mahsul huzurlar gökdeleninden
seni yazıyordum kaderin kader hazinesinden
bir kendimi yazamadım aşkın dersinden
bir kendim gidemedim senin gidişinin sesinden
bir ben kaldım bir ben arasında

Hayrettin Taylan

Bırak kan/asın dedim bu yar/a.

Bulutlarımı ekledim,nemlerine.Aşkına yağmur olmak için bugün çok ıslak yüreğim.

-Bırak yağsın yaramın üstüne damlaların.

-Bırak kanasın yüreğim...

Gözlerim solgun mevsimlerin buhuruna dem olmak için gözbebeklerinden işveli işaretler bekliyor.

Kasvetli bir ruhta filizlenen cemi cümlelik sevi fidem vardı. Adı sendi.

- Bulutlar ısmarlayan yağmur aşkıttım. Her damlası zembere dönüşen aslına dönüşün pir ü pakıydım.

- Kirli bir gelecek ısmarlayarak gittin. Bahtının son tahtasına isimsiz kalışlar yazdın.

Bulanıktı hislerim, sislerine karışamıyordu gündüzlerim. Gözlerinden sözler göremiyordum.

-Ketum bir kalışın hüznün aynasında taranıyordun. Bir bir benden gidiyordun. Bu kadar silecek kadar hangi silgin vardı bilemedim.

Yağmur bulutlarına kadar uzan meramlarım vardı.Islanmıştı dertlerim.Kuruyan yaramın üstüne cisildiordu son sözlerim.

- Bu sözlerinle ıslanan tek maşuğum. Yağmurlar ıslatmaz aşklarımı.

Aşk vatanımı ıslatmaz yağmurlar. Senin damlaların yeter beni ıslatmaya.

Sen yanıma açıldı, yaralarımı kalaylıyordu gidemeyiş.

Özlem mevsimleri bitmiyordu ayazlarımda. Çilesini tümleyen bir bülbülün can gagasındaydı sana aitlerim.

-Gülüne can parelerimin rengine de ekledim.

-Yamadım sensizliği bahtsızlığıma.Meşhur edilmiş bir aşkın gidemeyenim. Seni unutmayı öğrenemedim.

-Zekamdan şüphelenmeye başlamıştım ki Mevlana:

"Ben, işte dağım: sesim sözüm sevglimin.

Ben, işte resim: ressamı sensin resmin.

Benden geliyor sanma bu sözler-asla:

Ses, işte, anahtarla açılmış kilidin"

-Bırak kan/asım dedim bu yar/a.

-Boşluklarımı doldursun ahular.Sen mistik bir özün sözlüğünde tanımsız ve bensiz kaldın.

-Adını duymasın benden başka benler. El yeline kapılıp elimi tuttuğun günün hatırlarını silme yüreğinden.

-Yalnızlığıma gizleyen gizemin söz aynasıyım. Sihirli bir dile meftunum.

-İçimde gömülerin var.Bu yüzden arkeolog olmuş özleyiş.

Seni arıyorum, suskunluğuma uzaktan hevesler ekliyorum.

-Yama üstüne yaman varken hangi üstsüz güzelin can dokunuşunda kendime gelirim ki yar.

-Velhasıl kelimelerim. Peltek bir Mecnun gibi yalnızca adının baş harfini söylüyorum.

- Ay_ şemini yollamış geceler üşürken sana.

-Şemden eriyen hecelerimin ışığında hangi ıssın , hangi isimsiz özün beni

şamdan kılar aşka.

Mir boşluğun içselliğinde uzun ussal kanıtı benimdedir.

-Ben aşk arasındaki aşka şems olan neyime dönüt olgusuyum.

-Bilinmezliğin sahi sayfalarındaym. İlk peygamber gibi ilk sözleri okumak istedim senin dünyanda.

- Ay..... Dedim... Sonunu getiremedim. "Ş " şifreledi hem adını hem aşkı. Aynalar arasında adını aşkın anlatılmazlığına anlattım.

Yüreğindeki yengeçlerin yüzyıllık yeisinde yığılarını yanıtladım yar.

Şimdi , şimendiferim şuhların şanında şahını şaşırtıyor.

Eskimez erinçlerimiz enlemlerinde elemleri elbetlere estirir.

- Bırak kan/asım dedim bu yar/a.

Bilinmez yaşamların gölgelerinde uçurumların can dili susar.

-Hüzne kayıtlar yapan gidişin son mertebesindeyim. Hüzam şarkılar merhem olmuyor abalarıma. Tel tel seni alıyor Mantık-ı Tayr.

-Kendimle barışmanın gün görümlüğünde güneşin doğdu benden önce.

- Kendine yenilen hep ben oldum.Kendimi kazanmanın son kazancında sen yoktun. Senden kazandığım aşkın karları yoktu.

-Aşk ziyanda.

Sensizliğin içime gömülse fısıltılarının gelecek izlerini hissediyorum.Sığındığım sessizliğe sensizliğin görününce yaramı görmemek imkansız oluyor yar.

Sen yoktun bir bebek olup hep ağlamak istedim melekler şehrinde.

Sen yoktun. Bir kelebek olup sensizliği o kadar kısa yaşamak istedim Leylalar kasrında.

Sen yoktun..Susadım durdum aşk denizinde Kızıldeniz ağlarken

Musa bendim, Yusuf bendim, Yunus bendim... Giden sendin...

Bırak kan/asım dedim bu yar/a.

Hayrettin Taylan

Bırak Kanasın Yar

çıplak bir cümlemin öznesizliğinde köklerimi söktüm yükleminden
Gökkuşaklarımın perdesi açıldı aşkın bulut sahnesinde
Gözlerinden akan damlalar oynadı vicdanım buhur olurken
Yamalı hayalin bohçasını taşıdım aşkın yetim çocuğu olarak
Sözü yoktu,canı yoktu,seni yoktu bu oyunun
Bırak kanasın yar....

Son bakışının sonsuzluğuna metafizik düşler besliyordum
dönülmez yolun imkansızlığını sürdürdüm durdum
yalnızlık yelinde üşüyen düşün en sonrasıydım
tutkunun Kafında üfledim küllerini güllerin üstüne
Bülbül olmak için
Aşkına uçmak için
Ama sen yoktun...
Bırak kanasın yar...

İstanbul içimde üşürken suretinin trafiğinde kayboldum
yalnızlığın suretini çıkarmışım,seni okuyorum
kırmızı bir buse için kırmızı ışığında ömrümü durdurdum
ama sen yoktun
yelda bir yakamozun yıldız aralarında aralandım
ay ile şem arasında giden bir geceye hapsoldün

damlaların aktı umduklarımın ummanlarına
yüzmeye geldim sırlarıma kadem olmak için
ama sen yokluğa alıştırmalar yazıyordun yaramın üstüne

bahtımı sermiştin ömrüne

aşk dalımı kesmiştin başka güzeller benli meyveler yemesin diye
yeşil ormanlarımı aşkın feda edip kuraklara kaçmıştım
şimdi kendime aslanım ürkek ceylanlar arasatında

yokluğunun öksüz yıllarına saat olup çınladım sensizliğe
yüreğimde gidişinin tam on ikisi
gözlerin ve sözlerin nerede,
mumyalanmış yüreğin nerde
varımı verdim sevi atlasına
seni kendi yeşilime boyadım
renk renk aşk oldum uzak kaldığın her güne
ama sen yoktun
bırak kanasın yar

Hayrettin Taylan

Bırakma Ellerimi Zindenaz

yırtılmış umudun yamacısı gibiyim sol yanıma kav
hiç kapanmayan davalara bakan yargıcın son kararıym
verilmemiş sözler gibi
bitmemiş sevdaların müneccimiyim
senin için her şeyden çok şeyden aşkım işte

- Rüzgarın geldi, beyazlaşmış saçlarıma beyaz düşlerini bırakıp gitti.
- Estim gürledim.
- Bu beyaz saçlarım suçlarımı neden örtmüyor. Uyudum rüyama bir üveyik geldi.
- Üveyik masalını anlattı durdur gece.
- Sahi sevgilim bu üveyik nedir? İngilizce üvey sevgili mi ki ne?
- Bir entelektüelin yabancı dil bilmemesi mi yoksa. Sahi sevgilim, bu üveyikten vuruldum gecesini.
- Bir rüyadan öte aşk yaşadım. Bir yaraya destan olup ölümsüz yaptı. Unuttum desem, içimdeki desenler küsecek.
- Sen alınma, nasılsa üveyik nedir bilmiyor aşk. Üveyik masalını dinleyen aşk çocuğuydum seni severken. Şimdi büyüdüm, üveyik avına çıktım.
- Ürkek bir ceylan gibi kaçıyordun bağrımda. Nişan aldın, nişanlıyım dedin.
- Ben soylu bir aile kızı, Genç Werter'in aşkı Lute üveyiğim dedin.
- Aşk anlar mı ki böyle soylu, ulu orta acıları. Aşk dinler mi ki bağrımda gezerken, ben sevgine avıcıyken.
- Bu fakiri çok görme. Elini tutacak bir "el " olma yanımda.
- Ellerimi tut, bileğinden kesilse de.
- Sen mutlu olmanın etiğisin. Eteğin, etiğin, ettiğin kırar aynamı.
- Farkında olarak yaşamamanın piramidini yükseltmek.
- İçte kendimiz dahil tüm varoluştan tamamen özgür kalmak yalnızca aşka. İlimden çok doydum. Filmim yok. Senaryonu yazdım can kelimamla. Tutkunun defterindesin. Çizgisiz bir defter gibisin Zindenaz.
- Sakin "el " yazması olmasın sayfanda.
- Özgür kalmanın kalıntısı olmak, aşklar kendine özgür kentler yıkarken.
- İçimizde olup bitenleri yakmak, içimizdeki tüm varoluşu bir gerçeğe meridyen etmek. Ve zamansızlığı sana güldürmektir özgürlük.
- İçsel bir alıverıştır aşk. Vitriini belirsiz hisler. Merkezi "haz." Hazır olmuşluğun olgusu sızar. Susturur bütün yaşanırılığı.
- Akar süreç süregelen istemlere.
- *Sensiz olmaz, sensiz yürümez bu seveda kervanı. Topla damlalarını, beni yağmurlarda topla. Sel olmak isterim senin nazarından el olmaktansa.
- Başı boş aşk derelerinde içimdeki kayaları da sürükleyerek paramparça olmak isterim.
- Sensiz olmaz, sensiz bitmez bu ömür. Sen hangi sevginin tanımlanmamış adısın bilemedim.
- Üveyik masalım büyüyor rüyalarımda.
- Beni senden vuruyor aşkın kurşunları.
- Sen ağlama, topla içindeki sevinçleri. Çarp beni yaşayacağın güzelliklerle. Bölme hayallerimi, uzayıp gitsin işlemsiz bakışlarına kadar.

bir ruh perdesidir sevi sahnende kapanmayan
baş rolde kördüğümlerimiz

çözmek aşk
kalakalmak aşk
hiç gelmemek aşk
son düğmesindeyim sen kanıyor ellerim
tılsımlı olmalı açılmıyor y'adın
ben'desin diyor aşk halin
kalu beladan kalan unutulmazlığın adılısın diyor isimsiz sevda

Hayrettin Taylan

Bıraktığın Vuslatın Valisiyim

B'ıraktığın V'uslatın V'alisiyim

kimsesiz yangınların baş kıvılcıyım
şaşıır küller, güllerin solarken
yordamsız kalır aşk k'alış

dorukları ağaran özlemlerin seyrindeyim
anlatırım dağların dağlarına,aşkların aşkını
sensizlik iklimimi
karasal bir süreç sunar uzaklığın
ılıman hasretlerin girdabına girer yakınlaşma
ağır güneş açar,gözbebeklerinden
sarılır bakışıma
sende kalırım, gidemem
giderim senden gidemem
gelemem senden gidemem

yakarış vuslatın tanında ağlar
umudu dökülmüş sensizliğin sesi kısılır
kısmen kalır senden kalış
yamalar bir günleri
baharı yaprak, yaprağı takvimden aşka çevirir sevgi
alır bensizliği algın
çalır sensizliği çalgın
kudurur mutedil hezayanlar
birikir kinler, günler arasatında
beni de bulur ben'si gün şıralar

acının nefesinde nefessiz kalır kalışın
yaralı bir bülbülün kanadı taşır s'arılışı
bir sayfa açılır bin kitap özünden
ve
vesvese virajını uzatır uçurumlarımıza
ve
heves düşer düş'ten
ve
vadisinde yıkanan beyazlar kirlenir damlalar susarken

gelmelerin gelinlik olur, damatlık hülyalarım

Hayrettin Taylan

Bıraktığın Yardayım

- Can kırığı bakışınla taranıyor vicdanım.Sızılara ders veriyor formel özelemler. Gönlümün ayazında üşeniyor üşüttüklerin.Her yanım sana üşüyorken yazını yazgından seçerek bekleyemem.
- Ruhumun paftalarında silüetin yalnızlık depremlerine ders veriyor. Acılar ve faylar yan yana. Yanıkların, yarıklarından, yara dersi veriyor yaşayamadıklarımız.
- Arayışın ılık vahalarında ulaşılmazlığın güftesi akıyor olası serapları önlemek için.
- Dilsizdir, Ummansızdır, sensizdir, kalakalışlarım.Melodik dökülüşlerinde örsüne hırslarım tümleniyor. Tümünden tüneyen alaca sözler arasındayım. Tanınmış acılarının aynasında taranan güzellerin güz mevsimindeyim Heveslerime düşen çığlarında altında teninin gölgesine gelme umudu yaşama tutuyor.
- Hadi,haddimi bildir,bileyişlere...Hadi, keyfimi şifrele sözsüz buluşmalara.
- Gidişin,bilinmeze yolculuğunda aklandım saklandıklarına. Sandığında sakladığın en önemli bezin rengine yakın bir deme kitlendim.
- Yüreğine tomurcuklanıyor hayıflarım.Keşkelerim arasında hasat verdi gelemeyişin.
- Psikologa gitme yerine psikolojide okuyan ilim ermişiyim. Kendime terapiler yapıyorum.
- Vicdanımın çoğul sızılarında aklanmak için,senden sene geçiş köprülerinin biletini almak dahası senden önceki kendime gelmek için yol ile aşk arasında duruşumu arıyorum.
- Tezahürü namümkün döngülerin dününde düğün var. Şems öldü; ama Şemsa yaşıyor.
- Mimli can kırıklarının duvağında değil ayrılıkların. Duvağında sakladığın gizillerin gerizlerinde değil umursayış.
- Ben birazdan önce benim. Ben sonradan önce birazım. Ben ,senin kendilerinde güvensiz sellere sürüklediğin uslanmaz değilim.
- Yitişlerin soğukluğu ıslanırken, uslandıklarımnda kendim oldum. Kendime geldiğimde psiko-sosyal kulvarın varları yetmedi. Şimdi utkunsalar tutkunları ütüler sana. Yutkun kaldığın heveslerin dersinde kalem olur alinganlığın.
- Taze azlar arasında kıymetinin mercanlarında yaram elmas oluyor sana. İmge kokulu zihnimin zeka uçuşlarında aşk ilimle oynuyor. Aşk ilim köşegen bende.
- Oysa can kırığı zincirlerinde paslanmış acılar ilimle anlatılmaz. Leyla'yı anlamayan padişah gibi beni de anlamaz rasyonalistler.
- Bu mistik susmaların sunaklarında boşluklarıma hoşluğunun üst seviyesi gölge olsun.
- Başlasın hislerin düğünü. Vuvuzeleya karşı zurnayla karışayım mutluluklarına.
- Alemin yanarken ,kelamın sevda kağıtlarına aşk olsun silinmezlik bahtının tahtasında.
- Aksın bağrındaki pınarlar,yıkasın kirli beni. Sol yamacındaki kapılardan önce gölgem,sonra huzurum girsin.
- Bıraktığın yarin yarinındayım. Yar ile senli yaramı büyülemiş bilinmez ecinniler.
- Mecburiyetlerin çarmihinde "İsa" benim. Yaryüzüne gönderildim.

Mahşere kadar beni bekle Nazlıcan.

Hayrettin Taylan

Bilgeliğim Bilmediğimden Üreme /Gülüm

İçimdeki metruk metropolde sen yoksun
içinde "için" olan ferah kentin maşukuyum
tozlu yollarında huylu anların ateşi yakar beni
gecelerin uzun kutup ile unutup arasındayım sanki
imkansızın sızılı ihtiyarı yaşar yaşayamadıklarımda
iş bitmemiş yaşamların tam "yaş"ında yaşlandırıyor dramların
camsız duyguların evinden ağlıyorum aşka
kendine hiç acımayan kendisizliğin babasıyım
sözcükler bana baba diyor cümleler viranında
kendi etmiş kendi bulmuş bir mecnun hücre haliyim
benden benler parçalanır aşk ile ateşe
pişman olmayan bir pişmaniyecinin çırağıyım işte gülüm
bu sen şehrinde bir pınar akar nar tanelerime
esrik Leylalarımı temizler gölgen
biraz daha büyü aşk gülümde uzasın gölgen
bir iksirin şiirinde dinlensin dine imana gelen güzel
gaipten hevesler hecelesin arzularımı
biraz durulansın genetik uçuklarım
biraz belirmiş bir derdin tavaasında kızart huzurumu
böylece bizim halimizi çekimlesin ehli müntehi
hiç aldırmamış aldırışların baş kaldırışlarında aklasın her şey
ufaltılmış bir geleceğin gem gemisinde genetik şavkım vurur gülüşlerine
Bu yok şehrin,yoklamasında yakılmış aşk küllerim var
bu yok şehrinde yok yok
Burada süreğen bir ömrün önsözünde ütülenir özüm
Yedi dağın yedi yüksek tepesine yediverenlerim el sallar
Ağladığın pınarlarında yeniden çoşulanır yel değirmenlerim
Söylentiler arasında hiç söylenmemiş sözlerin son sözündeki aynayım
Bilgeliğim bilmediğimde üreme, sen beni benden arama gülüm

Hayrettin Taylan

Bilginler Atlasındaki Sen Kenti

Yar/alıştırmaları- ödev sayfa ben-1

Noktanın sonuyum, sonum bu kadar
hiçliğim ile içim arasında ünlemler bekleşir
Hiç olmak için çok olmaya üç noktalar uzatır Piri Reis
Aşk dünyamız pafta pafta yüreklere çizilir
Birden önce, benden önce, senden önce sıfırını bulur Cebir
var olmak sorunun paralelinde Ali Kuşçu ben olur
Gezerim sensizliği
bağrına fatih' in havan topunu attım çağrımı duyarsın diye
benlik oluşu benlikle şifrelenirken ibn-i haldun sensizliğin aynası
Ses verir farabi ,çözer içsel suskunluğunu
Gezdiğin her yeri anlatsın evliya çelebi
İstanbul bana üşürken anlatsın içimdeki buzulları
Optimik bakış-2
Yüreğin osmanlı, gidişin bizans, kalışın roma
Bu yüzden içimdeki atomları ben ürettim
Bu yüzden canhıraşlarımda güller açılır kül haline
Sayılar anlatamıyor yokluğunu
"Cebir " gelsin beni toplansın bu vusl at harında

Gözlerim sana körken İbn-i Heysem yeni optik yapsın
belki görürüm sensizliği,
belki başka güzeller in yar gözü olurum
Dedim ya yaram ile can aram arasında sana yaralıyım

Uçmağına şifrelenmek Güdüsü-3

Hazerfan Çelebi gelsin uçursun beni umudun tanına
İbni Battuta olup sensizliğin her şehrini gezip kendim olmak istedim yar
Sızılarımın dilini çözsün İbn-i Haldun.
Bu gidişin sosyolojik merdiveni yaryüzüne değiyor
Ben ne yapayım,aşk ne yapsın
İbn-i sina gelsin ilacımı versin bir ömür boyu
Bir ömür ders olarak beni anlatsın aşk ve aşk
yaranın başkentindeyim
sense Mimar Sinan'ın en güzel kızı olarak yücelerdesin
Bu yüzden içimdeki anıtların büyür
Bu yüzden bu senli anıtın yolluğ tiginini benim
Taşlara ve aşklara yazdım yadını
İçimin bütün iç defterine yazdım adını
Naima seni silebilir mi bahtımın tarihinden ve talihinden

Ney'in sızar Bahtıma-4

İster giden ol
İster kalan ol
Gel diyor Mevlana
Bu aşk ermişinin dergahında biraz aşkı eğit göremediğim cemalinle
Önce,önceden de çok önce kurulur doğruya duruşun
pişer kimlik

Kim ile kimlik arasında araşır kendini buluşlar
Benliği bulan Yunus'un en tanı mışıyım diye
Sen cennetinden atma beni
gidenler ney nefesinle dönsün
Kalanlar Itrinin sedasında dönsün
Yoksun diye bütün güzeller öldü bende
Özden değerler durulanır İbn-i sina pınarında
Beni bulur ben, beni bulur sondan önceki sen
Keşfine Mumyalanan Son Kaşif-5
K. Kolomb'tan önce, önceden önce buldum dünyanı
son değil, ilk değil, ben değil bu bir yaralanış
aşk denizinin Barbaros Hayreddin'i benim
yürek gemisiyle keşfine gelen son Osmanlı Mecnun'yum
özünü bulma derecesine hesaplanıştır amaçlarım
Senden başka hiç kimseyi görmeyen hiç kimsenin körüyüm
özünü bulma derecesine hesaplanıştır amaçlarım
pafta pafta yürek devletindeyim çık aradan Galile
Sonsuzluğun sunaklarında yıkadım bende kalışını
Mesudi'nin yel değirmenlerinde öğütüldü avuntularım
Bu yüzden bakışının son sergisinin Osman hamdi 'si benim
Sayılar anlatamaz sende kalışımı
Haritalara sığmaz bahtımın kentleri
Yar ilimden anlar mı ilim ilim onda eriyorken ...

Hayrettin Taylan

Bilinçaltı Uyarlanışı

bu kadar ayıryım, bu kadarmışın kaderinden
bedenimde kendime kederlenişin haritasındasından
mutlu yüreğin mıknatısı çekerdi beni sana
ikisinin ortasında ikiye bire yakan kavın kavliydin
içimdeki çocukluğumla dışımdaki erkekliğimi yakarak seviyordun
artıyordu bir kadın kitabında yırtılan sayfalarım
bir azize,beni el aziz yapıyordu
bu da güzel, bu da geçer...

2...

gidememişim, gidilmeyişin müzmin muhaciriyim sevdana
sığamadığım en küçük lerzede titrer leblerin
üşüyor aşkın üşümesi
aklın rüyasında bilinçaltımın giyotini keser uzak kalışları
sevmenin dirhemlerini taşıyor yakınsal yüreğim
ben hala seviyorum sevmeyi

3...

biraktığın yerde, bırakamadığım huyum bu işte
sevdiğim gibi kaldım, kaldığım gibi sevdim
mutluluk emekçisiyim, sevgi direnişçisiyim
sensizliğin gerillasıyım
senden başka her şeyin kurşun ucuyum
nafilenin keyfinde kalmış kalakalışlarım
yar sonrasızlığında,oksijeni yok yaramın
ölüyor gibi ,hiç ölmüyor gibi, ama sana ölürcesine yaşıyorum
haller arası, araflar sonrası kaflarım yüceleri imkansızlığa
sızının gölgesi düşer düşlerim
severim, yine de severim işim bu

4...

kalp uçun kırıldı tutkumun defterinde
yalnızlığın ummanı açıldı benim için döktüğün damlanda
kavuşmanın nakkaşı işledi meramını
bilinçaltı çok küçüktür sevgilim
bir rüya kadar, bir kader kadar
senin büyüklüğün yüreğin, adresim orası
bütün dünyamlarımı orada bulursun
budur işte benim gelişimin şiiri, budur son ben

Hayrettin Taylan

Bilinçaltının Ağlasıl Atlasın Kumruzen

Adının her harfine harfsiz yarımlar ekledim yar diliyle.Tercümesiz kalışların hecelerinde kavlarını ismarlayan gün görmüşlüğün gözünde seni düşledim.
-Bir düşle zengin olan tek aşık benim.

Sana uyanışımın uyanık hallerindeydim. Meşakkatli yolun aşk uçurumlarında başlardı şelalen. Ben bekleyişin dev kazanı gibi isimsiz hasretlere derinleşiyordum.

Yine aklıma düştü bütün gözleri özetleyen gözlerin...Rujlu dudakların..ruhun, içsel dünyanın..yine adının her harfinde eridim, suya dönüşüp, dönmeyişinin buzullarında kendimle dondum, kendimle döndüm dünyanın etrafında...Gecemi hecelerin parçalamıştı, gündüzlerimi çevrimdışı acıların içi geçmiş yılları hızla bitiriyordu.
-Oysa gün görmüş sevdamızın aziziydim. Zela sularına karışırdı damlaların. Maşrağın kışlarında terk edilmiş sensizlik pederi değildim.

*Hicranlarıma kara sular henüz inmedi.Vazgeçilmez denilen yaranın dibinde kavruk , savruk,ayrık, bilindik, masallar anlatıyordum.

- İki damla ömrün özetinde kavlarını yolladı sulara. Sulara yakan sulak özlemlerin iklimisin diye aşk kav oldum.Belki benimle aynı aşk sularında yanarsın diye. Demiri eriten sözlerim var, suları güldüren güleç imgelerim var. Anlamı ağlatan sözler babasıyım; ama sensin bu ağlasıl sözlerin mülhidi.

-Şimdi gözümde akan ilk damlanın bedelini ödemek için metafizik okyanuslar derliyorum. Kavrulmuş vicdanı ıslatan hatanın hattındayım.

-İstanbul minibüsçüleri gibi her güzelin değeri bir bilet kadar; yalnız sensin bütün İstanbul'a bedel.Yalnız sensin şoförün yanında yeri olan.

-Muavini olmayan yoldaşlığın bitmeyen yolundayım. Tıklım tıklım dolu sensizliği taşıyorum. İş ve ekmek parası gibi içime işlenmiş ömrün sonsuz adılısın Kumruzen

. İsimsiz bir yol, işsiz bir Mecnun.Çöl değil,İstanbul burası.Güzeli çok olan Leyla'nın olmadığı , senin olmadığı metruk sahiller bakiresi gibi azizliğini tümleyen yedi tepeli yar şehri bu.Seni burada bulmanın çözümsüz bulmacasındayım..

-Bana çok yakından yakınsın biliyorum; ama yakınlığın aşka yakınlığı getirmez ki?

-İstikameti alıngan bir gidişin öznesiyim, yüklemde erimeye geldim.Dil kuralınca gönlünce yüklem önünde vurgulanmaya geldim. Bulamadığın benin arasözleri arasında aramızı açan güzellerin güzleri ,göz koymaları belki koynuna almalar alması var bilemedim.

-Gittikçe sıklaşıyor öylesine gidişinin izleri.İzinsiz gösteriler yapıyor içimde unutamamazlık.

-Derbendi ala derbendi diyor anlamsızlığı seven kapalılık.

İçimde kapanamayan manasını taşıyan bir derinlik gibi beni anlatıyor

-Mücadele ettim düşlerden sonra, akıl mendereslerde.Kıvrımlarımın kozmozlarını anlattı bilinmezlik.

-Yarabendi yarabendi dedim Ya Rabbe'l alemin. Bu benim sınavımdı.

Yeryüzünün bütün şekilleri gibi içimde anlatılmaz şekiller oluştu.Damlaların bazen vadilerimi, bazen falezlerimi, bazen ovalarımı ıslattı.

-Sen ağladıkça aşk büyüdü.

-Aykırı can kırıkların arasın açıldı aramız. Arafların yolunu açtı öylesine gidişin.Seni ruhumda emziren ali gelgitlerin ay yüzünde okudum seveda ateşimizi.İlk yazın aklıma geldi.İlk yazı sayılmazdı o.Hani bütün büyük aşkları özetleyen Leyla, Şirin, Züleyha'dan öte özünden özetler vardı.

-Bana ithafların vardı.Hangi ithafa ihtilal yapayım ki? Hangi özel ismime gönül bayrağını asayım bilemedim.
-Senin gibi ağlamayı denedim.
Ağladım, bilinçaltımda seller aktı .Yazılara, algılara, egolara kadar ıslandım.
-Kurların ancak kurutabilirdi. S'elin ortasında dudak uçları kayasındayım. Yalnız sen kurtarabilirsin. Bir öpücük halatı uzatsan yeterdi bu ağır aksak ömrüme.
-Ruhumu kirleten algılar toplumu arasında temyizi imkansız zorluk isimsizliğindeyim.
Bilinçaltı filtresi yırtık, içsel mazi pırtıklarını sunuyor.Kim ile kimlik arasında kimin eli kimince cebinde belli değilin ,değillenmesinde her şey ilgeç.
-Deliren ben miyim yoksa delinmiş zaman mı bilemedim Kumruzen.

ölümsüzlüğe ergin yaşanırılığın tanımsız tutkusuyum seninle
çıldırılmış yarınların yamacında uyanır amaçlarım
bildirilmiş özlemlerin sahilinde dalgalanır sevgilerim
anlatılmamış ilk kezlerin deryasında berraklarını sunar vuslat
yaşanılmamış son kezlerin girdabında çözülür kördüğüm
varsın diye ,bütün varlar ,varlarını sunar böylece
varsın diye, bütün yoklar, yoklamasını yapar yokluğun künhünde
varsın diye, bütün iyiler denizini sunar, bilen bilir in öyküsünde
varsın diye,bütün varışlar sarhoş, uyanış senle uyanır öylece

Hayrettin Taylan

Bilinçaltının Filmi Başlar,Bennara...

*Film başlar, sen arası,ben reklamında görüşürüz bir'azdan.

Ben ağlarım rolümde sahne ıslanır, filmin şeridi ıslanır, geriye dönütler başlar.Bütün yaşadıklarımız bir bir canlanır.Oysa, gelişini, yeniden sarılışını oynuyordum.

-Yönetmen neden böyle ayırdı bizi? Nedenler neden gözü yaşlı sorularda cevapsız kalıyor

Yarım'y'ama'lak bir sızının toplanış yüreğiyim

Sende kalanlarım derleniyor.

-Sende durdu dünyamın ucu.Ucu bir birine değmeyen sevdanın sonsuz uzunluğuna engel olamadım.

-Yetim kalmış kalakalışlarım var. Bakir kalmış duyularım yolunda.

Kâhır yüklü geçmişin geçilmemiş geçitlerinde bekledi kederim seni.Sensizlik geçti, bensizlik gözü kapalı geçti.Bir sen geçmedin.

- Sahiplik bende kalmış.Sen sahipsiz hesaplar gurmeleri.Acılı duyguları Zeytin yağlı, keder soslu, bensizlik baharatıyla kavurmaktasın. Kavruk masalımın kahinlerine karşı, yağlanmış sözcüklerini kullanıyorsun.

-Sevi dimağım senken, ben kendimle yarıştığım bu özerk sevdıyla sana akıyorken ne biter bu sevdada Bennara...

Kirli benliğimi işaret etmeden önce içindeki çocuğun kirlettiği içsel çamaşırların temiz olduğundan emin misin?

-Egoların gerçek duruşunda durulanmış mı? Bilinçaltı çalışmalarında viran olan bağların düzeldi mi?

Bir insan sevdikçe temizlenir, gittikçe, ayrıldıkça,uzaklaştıkça kirlenir.

Nefretler, öçler, acılar, sızılar sözsüz küfürlerin seni kirletmiş olmalı.

Hacı olmalısın ya da kendinle baci olmalısın Bennara...

Bir arınma pınarında doya doya içilmeli içsellerin.Bir arıtılma karakterinde sosyolojik aynanın çerçevesi kadınsal doğrularına değmeli.Psikolojik patinaj yapan sevgi yürüyüşünde kendinle arınmalısın.

*Yorgunlumun sahilinde sensizliğin romanını okuyor algılarım dalgalara. İçsel dalgam açık.Kanal senden bir şeyle çalınıyor.

-Gergefine gerçeklerin adını yazmış yazgının divitçisiyim.

Yazılmak kadar yazmak, yazmak kadar yaşamının ortasında susuyorum.

-Uğursuzluk getiren gelişlerden , susuzluk getiren suçlardan, hiçlik koklatan benliklerden, sevgisizlik aşılardan nüse güzellerden, kangren olmuş senden kaçınıyorum.

-Ötesi yok dediğim öte berilerde başlar, bitiremediğim sevdam.

Sılasını yaşattığım terk edilmişler terkinde çekimlenir eylemlerin.

Bir güzel ağladı, diye pınarını kesti aşkın hayat damarı.

- Benliğin neden bu kadar soyunuk? Neden çıplak kinlerin cümlesinde dans ediyorsun?

-Acizlik neden pergelini yüreğinde başlatıyor?

Kat kat hüznü giyinerek magma uğrayıp duruyorsun? İçinde bensiz büyüyen buz dağlarını görmeyecek kadar mı ufkun?

Bu pervane gönlümün havası gelmiyor mu? Alevlerim ders vermiyor mu cemaline.Veballerim vebadan kurtuldu. Çok şükür, şükür kadar iyiyim.

-Ya sen şükürümün Şükriye'si olarak huzura güleç yarınlar sunacak mısın?

Tutukluluk süremi uzatan tutkunun yargıcıyım.Lâkin senden, benden öte, bir kararın karnında yaşatma beni.

-Beni Yunus'un karnından çıkar.Gönül denizimiz tertemiz.

-Dalışlarını yeniden düşlerimde başlat.

-Koynumda uykusuzluğu otlattığın boyalı, oyalı, bir koyun gibi say beni.

-Uygun gelir.Bilinçaltının filmi başlar.Görürsün beni.

Can kırıklarının kalemi kırılmış, yazılmıyor sensizlik.Sevgi mürekkebinle yeniden sonsuz bir gelişle dalmalısın ummanıma.

-Umdukların sularda yeşerir.Kirlenmiş hayallerin sularda azize olup beni şehrinin azizi yapar.

-Yağmura benzer sevmek. Bahanesi oluyor damlaların ve insan sevdikçe iniyor nadas yüreklere.

Bilirim harf harf gönle yağmayı.Orada su birikintileri oluşmalı. Çamur atanlara karşı çamurluğun olmalı Bennara.

-Pilavin suyunu tutturmakla tutturmamaya benzer. Tutturuşun tadında güzel anlar, tatlar.Tane tane sen gibi bu pilav. Ama suyun azlığı, ya da fazlalığıdır gitmek. Çiğ kalan ya da eriyen tanelerde bir lezzet arama zorundallığında olmak işte zor.

Hayat , her zaman daha iyi oynar oyununu. Bizim oyunlarımızdan sıkılır.Ve bir gün en güzel oyunuyla yener bizi hayat.

Hayrettin Taylan

Bilindik Bir Ayrılık

bilindik bir sevginin valiziyle geldim sana

içinde tüm duygular derlenmiş yeni ayrılık
beni seni sessizliğine bırakıyor
suçlu seller sürüklüyor arzularıma yalnızlığa
desen yine okyanustasın
yine yorungesiz
yine avaresın..
yolumun yılığında yılanların çıkıyor
karartılar sarıyor
ve sen de korkuyorsun..
aşkın zehiri beni huzurun zuhuuruna götürüyor
korkuların..
bir bulutu hasrete seni göğ
sozcuklerini
gözümde tüten her hasreti içerken
saklı olan bütün yalnızlıklar bu gece şmdi burda olmalı diyor
ben ay uzulurken,tebessum ediyodum divaneliklerime..
yalnızlığı tam alnından vuruyordum
oysa sen düşünmeden gittin gidilmezlerin en gitkalına
kalın hesaplarından acılar üredi mutluluklarıma
dusuncelerımı terk edeli gunleri buldu..
şimdi mutsuzum yeterli mi sevinme bestene

Hayrettin Taylan

Bilirim Antartika'dır Bana Dönük Yüreğin

Hüzünlerin oyununda ürkek bir ceylan gibi her akışınla oynadın buzul kalmalarımda. Kin ve öç kokulu bir çiçeksin sen, açılmazsın aşk bahçelerimde.
Ben kuşkulara dolaşık yüreğimle ateşler taşıyorum
Arzu uzak kentlere, azaltılmış dilden uzak her sese uzak olmuşsun.
Ağlayan özlemler eşliğinde konçertolar ıssız bekleyiş mecrasına benimi çekiyor. Zamansız aşkları, zamlı kaçışları derdime yamalayıp sızıp gitmek.
Bıraktığın kilerden ve kinlerden oluşan kumsalımda yaralı bir şekilde çırılçıplak güneşleniyorum. Beni beklemekten yorgun, susmuş acılar kış uykusunda. yok artık artıklanmış sevgi tufanlarımin esintisi. Derindir sensizliğimin sızısı. Sevi buruşmuş, tüm aynalarım kırık, sana baksam kendimi görmek için, gözlerimden başka senler göreceleniyor. Bu ben miyim?
O sen misin?

Bilirim buz dağıdır yüreğinin gidişe dönük yüzü. Uzun esti bu ara alizeler beni uçurdular ali sevmelere. Yüksek dağlardan engin düzlüklere bakınca gözü kararır ya, başı döner de seçemez ya nesneleri, ufuktaki çizgiyi... işte öyle bakar olduk, akar olduk, yakar olduk yakarışlarımızı Aradaki mesafeyi o kadar büyüttük ki, gözlerimiz özlerimizin uzak sevi imkansızlığında imlasız hevesler ekledi.
Bilirim vahadır yüreğinin bana dönük yüzü... Hızlı esen samyelleri dondurur dağı taşı, eskiyi, yeni, seni beni ve ikimizi, ayrı düştüğümüz her ana toz toprak şenlendirir. Fırsat vermemeliyiz esen her rüzgara, çakan her şimşeğe, sensizliğe şifrelenen gökkuaşığına. Sakinleşmeli öncelere, sonralara, anlara, şenlere, şunlara, bunlara ve sonlara....
"Ben çekip giderim" demek marifet mi rüzgar gibi. Sen mi tornadoların daha yıkıcı vicdanlara. Kalıp mücadele ettin mi her duyuya, her seviye, her ana, sosyal bir melek olarak susadın mı sevalara, susmalara, yeniden sevmelere....

Bilirim Antarktika'dır yüreğinin bana dönük yüzü... Nereye gitsem, ne yana çevirsem sana çevrik yüzümü Uzun bir özlem güneşine benzeyen gözlerin karşılıyor beni en istendik akışlarla
Şuracıkta olsan bir ömür sevecek kadar atılıyor umut anlarım. Sonra bensizliğe dağılmış bir gülümsemenin tadı karşılıyor beni. Efil efil saçlarına gezinen ellerim titrek istekler için tir titriyor.
Alışkanlık hastalığına yıpranmamış bütün özlemlerim ağlıyor alışamadığı sensizliğe.

Ve sen erken açmış kardelene hesap sorma imisin. Kardelen dört mevsim açsa da, sen her an açılmışsın, saçılmışsın, ellerimde, gözlerimde, tenimde, sularımda, gözlerimde, ağlamalarında.. Bilirim ki vakitsiz açar gönül bahçemizin çiçekleri. Tıpkı kardelen gibi. O da bilir oysa bahardır, aşka gelme veya aşktan gitme demidir. Oysa sen son uzun havanla, gitme havanla, ekmek, ayrılık bir de gitmenin son dördü beş geçesi... Saat dördü beş geçiyor, sen gidiyorsun ruhumun can yıkan yıkıklarından...
Bilirim Antarktika'dır yüreğinin bana dönük yüzü... Hani düşer ya bir gün gönül, Yunus misali denize. Beni benden kurtaran asıl bene hani av olursun, hani tav olursun. İşte Sevgilim., sen de olursun onun gerçek sahibi. Satmamalısın bu sevdami su kırıkları panayırında öçler karşılığında balıkçılara.

Acıtır can kırıkları , umut kırıkları balığı da balıkçıyı da beni de seni de her seveni de.

Sağanak bir anmaya tutulan özleri karşılıyor gökyüzünün senli gözü. Kendi sesime benzettiğim bir senli ses çağırır ve bağırır bana. Yeter gayrı bunu sevme, buna yazma, bunu anlatma, Yeter!
Duvar yazıları karşılıyor boydan boya seni yazan ve bana çağırın yüreğimin tahtından

gitmenin bahtından senli yazılar çıkıyor yeter! !

Bilirim Antarktika'dır yüreğinin bana dönük yüzü... Benden önce sen ısıtmalıydın ısıtamadığım yüreğini. Doyumsuz bir hazın kaçkınıydım, sen varsan yeter misini özetini çıkarmadan başka sahillere kulaç atmanın bedelinde senden gitmenin ederiysen de. Bin sen yansıması her özlem ve haz satan sen değil bilesin. Kaçtıkça kovalanan, kovalandıkça kaçan "tazı tut" ve "tavşan kaç" misali gibi hislerime masal içte masal anlatan gitmenin kedisi ve kendisi Yeter! !
Giden de dönen de, dağılan da toplanan bekleyen, aklayan saklanan, suçlanan da aynı bütünün sadece cüzleri. Bu sırlı, bu sihirli, bu senli, bu benli bir o kadar da acılı, vedalı, tutkulu bulmacayı kim çözer.
Bilirim Antarktika'dır yüreğinin bana dönük yüzü...
Gerisi ise patlamaya hazır bir volkan, faylarında, senli yaylarından kendime bir yol seçtim.
Artık dönüş yokturlara susadım, su istemem sen üstüne açken
Kendini tüketen hiçliğin boşluğunda sana dair enkazları temizliyor vicdanım
kurban gibi teslim edeceğim haksız gidişlerini bir mutluluğa.

Bütün gidici şeylerden koleksiyon yapıyorum, senli her şeyden de çeşniler.
Tam unutmak üzereyim bölünüyor sevmelerim senli yaralarım.
Yeter diyorum, bu sendromun seromunu kalbinde çıkarmalıyım, baharlara akmalı aşkın arısı olarak her halim

Hayrettin Taylan

Bilişim ve Gelişimde Türkçe Ne kadar Türkçe

Dil: Sosyalleşmenin, gelişimin, evrenselleşmenin, teknik ilerleyişin çeşnisidir. Türkçe bu çeşniye ne kadar yakın? Berlitz, Türkçeden bahsederken: "İstanbul'dan Pekin'e kervan yollarından yalnız Türkçe konuşarak yolculuk yapılabilmesi, uzun zaman aksiyon gibi kabul edilmiş bir gerçektir." [Berlitz, 1982,)

Türkçe konuşulan bu kültürel coğrafyada gelişim, bilişim, psiko-sosyal kaynayışım ne kadar gelişmiş? Türkçe bir imparatorluk dili mi? Yoksa milliyetin dili mi? Yıllardır milliyetin dili olmaya çalışmış; ama sosyo-kültürel konumundan dolayı hiçbir zaman olamamıştır. Dilimiz kolaydır. Dilimiz anlaşılır. Dilimiz artık başkalaşımın çeşnisidir. Çok çeşitliliğin dilidir. Bu konuda Negroponte: "İngilizce en güç olanlardandır; ... Türkçe gibi başka diller çok daha kolaydır. Dolayısıyla sözcük düzeyinde, bilgisayarla konuşma sentezi yapacaklar için Türkçe rüyalarının gerçekleşmesidir." [Negroponte, 1995, s. 145].

Türkçenin anlaşırılığı ve kolay öğreticiliği sevindiricidir; ancak Türkçeyi ne kadar uluslararası sevdirdik?

Türkçe bu yeni gelişimlere ne kadar hazır? Ya da Türk Dil Kurumu dili ne kadar temsil ediyor? Dil demek, Türk Dil Kurumu demek mi? Bence bu çok yanlıştır. Bir dilin geleceğini bir grup tayin edemez. Türk Dil Kurumu sadece dili denetlemeli. Evrenselliğin bile yetersiz kaldığı bu gelişim çağında milliyetin dilinden çok imparatorluk dilini savunmakta yarar vardır.

Başka dilden gelen evrensel ve bilimsel sözcükleri yerine Türkçesini kullansalar hiçbir yanlış olmayacak. Bu tür özenti kaynaklı yanlışlar Türkçe ve başka dillerde yanlış bilgi aktarımına kadar geldi. Türkçeye özen göstermek bence Türkçeyi daha evrensel kılmaktır.

Bazı kelimelerin armonisinde evrensellik var. Bu kelimelere Türkçe kelime bulmak yerine onları Türkçeleştirmek. Tüm dünyada bilgisayar kullanılırken biz bilgisayarı kullanıyoruz. "taxi", "fax", "ON-LİNE", "lüks", yani bunları Türkçeleştirip evrensel bir ileti sağlamak Türkçeye zarar mı verir.

Selçuk [Tüzcet, 2002, s. 154-155]:

Tüzcet'in [2002] kitabındaki İlhan Selçuk'tan yapılmış bir seçmeden alınan aşağıdaki bölüm konunun nedenlerine ışık tutmakta:

"Peki, bugün Türkçenin içine düştüğü durum nedir? Herkesi tedirgin eden yozlaşma nereden kaynaklanıyor? ...

Çok açık:...

'Ulusal devlet'i çürütüp yok etmek isteyen akımlar öylesine güçlendi ki 'ulusal para' ya da 'ulusal bağımsızlık' gibi 'ulusal dil'i de dışlayan anlayışın siyaseti, toplumda egemenleşiyor. Bu anlayışın hayata yansımaları, sonunda herkesi tedirgin edecek bir çarpıcılığa ulaştı.

Öyleyse iyi bir noktaya ulaştık; nerede bir tepki varsa, orada umut vardır."

Şimdi İlhan Selçuk mu haklı ben mi? Dilin yozlaşması böyle mi olur? Dil evrenselliği bu mu? Türkçe imparatorluk dilidir. Kendi bünyesine giren kelimelere millileştirerek gelişmesine devam etmelidir. Türkçede yaklaşık altmış bin kelime var. Bunların 15 bini yabancı kökenlidir. Kültürel mozağin geçiş ve çöküş coğrafyasında yer alıyoruz. Evrensel kelimeleri olduğu gibi kabul etmekte fayda vardır. Bütün dünya bilgisayara Computer derken biz çok iyi, çok uydu diyerek "bilgisayarı" kullanmışız. Fax kelimesi öz Türkçe gibi kullanılmaya başlandığı zamanda kalkıp "belgegeçeri" türetmek ne kadar mantıklı? Türkçeyi neden bu kadar oynuyoruz. Dil milliyetçiliğiyle mi yerel şovenizmle mi dili kurtaracağız?

"Önce ekmekler bozuldu" diye başlar, Oktay Akbal'ın aynı adlı kitabı; ve "sonra herşey" diye devam eder [Akbal, 1984]. Türkçede de önce bazı harflerimiz darbe aldı: taksiler "taxi" oldu, sonra fakslar "fax," sonra ğ'lerin üstüne İspanyolcanın tildesi "~" getirildi ve bazı harfler İngilizce olarak okunmaya başlandı; sonra dilimize olan oldu, bilgisayar terimi göz ardı edilip "kompüterlerde" "program (çalıştırılmaya değil) koşturulmaya" başlandı, İnternet adresi verirken nokta denemez olundu. Türkçe konuşma ve yazı dilindeki yanlışlar ve dile özensizlik ciltlerle kitaba konu oldu [Aksoy, 1980, 1990; Ateş, 2000; Güneyçal, 2002; Hepçilingirler, 1997, 1999; Kongar, 1999, 2003; Tezeren, 2000; Tüzcet, 2002].

Bazıları lüksü "lûx" yaparak hiçbir dilde olmayan sözcük türettiler; benzer şekilde "çevrimiçi" demeyenler "ON-LİNE" yazarak İngilizcede olmayan İ harfini kullanmaya başladılar; "burası salon salamanje" (Fransızcası, salle à manger - yemek odası) , şurası yemek odası deyişi epeydir dilimize girmişti. Başka dilden sözcük kullanmak yerine Türkçesini kullansalar hiçbir yanlış olmayacak. Şimdi bunları yapan yeni nesli dışlayarak mı Türkçeyi geliştireceğiz. Dilimiz imparatorluk dili. Hızlı gelişen kültürel değişime ayak uydurmanın tek çaresi kimilerinin özentisi olarak kabul ettiği bu tür kelimelere millileştirmektir

Dil:Düşünme, iletişim,gelişim ve değişimin aracı değil aynı zamanda kültürün aynasıdır.Kültürel değişimin çok hızlı yaşandığı bilgi çağında kalkıp yıllar sonra kullanılan yabancı kökenli bir kelime bulmak yerine; dile giren yabancı kökenli kelimeleri millileştirmektir. Zülfü Livanel'in dediği gibi:" Dünyanın en saygın kelimesi olan "entelektüel" kavramını "entel"e çeviren ve bütün düşünen insanları bar sarhoşları kategorisinde algılayan yalınkat kişiler" ile mi dil gelişecek? Hızlı gelişen bilişim ve kültürel göçün altında kalan toplumlar, azınlık ve ezilmişlik kimliklerine sığınmak zorunda.

"Dil geleceğimizdir. Geleceğimizin kirletilmesine, karartılmasına, yozlaştırılmasına izin vermeye hakkımız yoktur. Çünkü biz ödünç aldığımızda temizdi, aydınlıktı." Şimdi bu görüşü savunanlar çoğunluktadır. Dilin temizliği gelişim ve değişime ne kadar katkı eder. Dağ her zaman temizdir. Ama altında su var, deniz var, değişim var. Yapay bağnazlıkları bırakalım. Dil her şeydir. Dil güneştir. Güneş her yerde. Her ülkede kendince ışıklanır.

Fransa'daki gibi bir 'anadili koruma yasası' benzeri bir yasanın bizde de çıkması sağlanmalıdır görüşünü savunmak yerine dili imparatorluk çizgisine taşımak gerekir.

Sadeleştirmecilik/yalınlaştırmacılık, ılımlı Türkçeciliği; özleştirmecilik/Öz-Türkçecilik, gerçek, devrimci Türkçeciliği; tasviyecilik/arı Türkçecilik ise, aşırı Türkçeciliği, simgelemektedir". Şimdi yıllardı bu simgeler türedi. Dil ne kadar gelişti. Dil ne kadar yaygınlaştı? Sürekli simgesel ya da düşünsel dilcilik oynayacağız.

Patlamış mısır yerine popcorn, buzlu çay yerine ice tea, peynirli yerine çizi (İngilizcesi cheesy) , kule yerine tower, merkez yerine center denmesi, efendi ve Levent sözcüklerinin efendy ve L'event olarak yazılmaları, büyük alış-veriş merkezlerinin isimlerinin sistemli bir şekilde Türkçe olmaması, maksiyi maxi olarak yazmak ya da myCep gibi örnekler, terimlerin Türkçelerinin olmamasından kaynaklanmıyor. Atom, elektron, proton, nötron, lazer, radar, radyo gibi pek çok terim Türkçeye kazandırdığımız bu sözcüklerle kazandıramadığımız yukarıdaki birçok sözcük yerine hepsini Türkçeye kazandırarak bilişim ve teknolojiye ilerlemeliyiz. Sosyal çözülmenin

hızlanmasıyla birlikte dildeki bu değişime yozlaşma diyerek mi geliştireceğiz?

Bilişim, teknoloji, sosyal alanda karşılığı çok temellere dayanan kelimeler yerine dilin etimine bağlı olarak onları Türkçeleştirmeliyiz.

Türkçe iyi sözlükler kullanabiliriz. İyi yazım kılavuzu kullanabiliriz. Bilişim terimlerini zenginleştirmeliyiz. Karşılıklar sözlükleri kullanabiliriz. Değişime, amaca yönelik başka öneriler / çözümler üretebiliriz. Dille ayrıntılı çalışmalar yapmalıyız. Bunu yapmadan yapay gündem ve yapmacık kelimelerle dili savunmak doğru değildir.

Avrupa birliği sürecinde: Bilişim dilimizin, kültür dilimizin, değişim dilimizin zengin bir Türkçe olmasını istiyorsak, şimdiden özenli bir Türkçe kullanmaya başlamalıyız. Kendimize duyduğum güven gibi, kendimizdeki değişim gibi dile de öyle yaklaşmalıyız.

Türkçeye sahip çıkanlar çoğalıyor; ancak nasıl sahiplenmek? Kim yanlış? Kim doğru? Dil benlik gibidir. Dil vatan gibidir. Dil ana gibidir. Dil her şey gibidir. Dil evrenseldir. Dil özel değil evrenseldir. Türkçe imparatorluk dilidir. Türkçe ne kadar Türkçe? Temel sorun bu.

İmparatorluk ve evrensellik ekseninde öze yakın özümsemeye yakın; yeni, bilişime uygun, teknolojik yapıya uygun sosyal değişmeye ayak uyduran Türkçe umuduyla.

Hayrettin Taylan

Bir Ben Arınmasındayım Bin Ben Telefonun Telifi

Simurgun otuz kuşu yaramda tünedi. Yüreğimde yuva yaptı. Kanatlarını çırpıtlar aşklara. Terk edilmişliğe uçtular.Bir" ben " aradılar.Bin "ben "sana anka olurken. Bin olmasın dediler, içten, gönülden, özden, sıcağından, iyi niyetinden, sağlam duruşunda, güvenli dünyandan, sadıklığından, ona olan inancından, tutkusal eyleminden bir ben olsun.

-İnsan bir " ben" kadardır.Ötesi "ben" değil, beni arayış kimlikleridir.İnsan özü kadar temiz bir bebektir.Meleksidir, nurun ışıltısıdır.Herkes bir gün cennete gidecektir.İnsan aslında o sonsuzluğun gittiği yerdeki " ben"dir.

Beni de bülbüle çevirdiler. Gülüne meftun kaldığım için.Bir gün gelirsın diye bütün kanatlarını bana verdiler. Uçtular en imkansıza.Peşinde gittim , gitmelerin sonusun diye.Hepsi döndü, ben orada kaldım.Kanatlarım , umutlarım, senli hayallerimin havası çok diye.

Esintiler topluyorum, uzaklarından yakınlarımin sıcağını toplasın diye. Ölümsüz sarmaşıklar ekiyorum bütün benliğimi sarsın diye.Gönül evimi senden başka periler görmesın diye.

Mevsimlerini bekliyorum yeşillensın algılarımin. Olguları değışen dünyanın ortasındaayım. Sol yanımin sen gideli Ortadoğu gibi.

-Yüreğimdeki petrol rezervini gören her güçlü, alımlı, haz satıcısı güzel gelmek istedi.

Bir yanımin Bağdat, bir yanımin Kudüs, bir yanımin Kerkük, bir yanımin Gazze, bir yanımin Kahire. Sol yanımin İstanbul.Orada sen varsın, orada taze baharlar isteyen aşk müdaviimleri var.

Aşkın ömürle öpüştüğü dudaksız ,bucaksız, ocaksız, sensiz uzantılar ucundayım. Yalnızlıklarımın kirlenmişliğini temizleyen güzel yarın okyanusunun en ucundayım.Derinlerdesın.Kuytularında hala göz yaşların var.

-Kıyılarına çarpan geçmişin acıları var.Kaya olsam dayanır mıyım ki ?

Bu yürek sancılarımin ortasında yaşamak hangi nedene kafiyele.Sen hangi isimsiz akan suyun nitel sıfatısın. Sıfatını görmeyeli sana benzeyen her güzel isme nitel aşklar besledim.

-İsimsiz şiirlerin içinde yaşanıyor aşk.Bu gidiş hep şiirsel.Başlığı yok. Yüreğinle gelip başlığı atar mısın baş başa kaldığımız ilk gün gibi.

Gözlerimin önünden göremediklerin geçiyor.Gözbebeğim büyüyor senli düşlerle konuşunca.Sen varken hep büyürdü altı kat gözbebeğim.Şimdi bir kelebeğin gözbebekleri gibi.Minimize halleri izliyor. Yoksun diye görülecek her şeyi görmezden geliyor.

İçimde küllerin var, gül yaprakların toplamaya geldi. Bir aşk küle dönmüşse o aşka kul olmanın manası yok.Bu aşk artık dillere Manas destanı olmuş bir "ben " okyanusudur.

-Arındım.

-Aradım.

Bir y'el kokunu getirir, bir s'el sensizliği sürükler, bir aşk bir aşkı buldurur diye

diyemediklerimle peşi sıralarımdayım.

-Bu gönül akıntısının seni yok.Sürüklenmek benim içimin işi.

Susmuş volkanların can haliyim, sönmüş yaraların yanardağıyım. Hareketli kütlelerin aşk adılıyım,can kırıklarının fay kırığıyım, depremleri içinde yaşayan Mecnunlar gazisiyim, bir aşka giderken bin aşktan olan bir ben sonrasıyım.Beni anlamaz kader, ya da kederin.

Bir tepe esintisine dost olur acılarım, biter sandım son kırıcı sözlerinle. Meğer sevgilinin ağır sözleri aşk şiiri gibi içimizde ezberlenirmiş yeni anladım. Giderken ağır konuşmamak lazım.Her söz binlerce içsel kitabı yakarmış.

-Oysa senli binlerce kitap değerinde özümsemiş içsellerin vardı. Sen Hülagi'nin kızıydın.Bunca kırıcı, yakıcı,kavurucu cümleyle sana yazdığım, senin için beslediğim onca duygunun ateşi, yakıcısı, kırıcısı olamazsın

-Kelepçeledin yüreğimi diye öyle her sözü b'andırma yarama.Hüzün girdaplarını sunma gerçeğime. Bir zikzağın bilinmezliğinde bilenen bir denklemin aşk formülüsün.

Mavi bir gölgenin berraklarında ismim yazılmıştır bahtına.Gitsen de ağlasan da ne çare. Bir maviliğe gözlerin söz rengini vermişse ve içimde ağlayan okyanusun varken sen hangi uzağın sonsuzluğu olsan da değiştirmes içimdeki senli aşk ışıltıların aydınlık yarınlarını.

Hayrettin Taylan

Bir Busecik Ömrüm Olsun Metafizik Yatağında Azizem

Üç şey seçildi cennetten: Kelimeler, aşk, annelik duygusu. Kelimleri Adem aldı, annelik duygusu Havva'ya kaldı; ama aşk çok ağırdı.
Şems Tebrizi

Baksana aşkı kimse almamış Azizem. Aşk anonim, aşk yetim, aşk karışık, aşk her gönle alışık, aşk bütün duyguların içinde, dışında. Hüzne komşu, ayrılığa kuyu, can kırıklarına cam, özetsiz, ayrıntısız, sayısız, kitapsız duyulsamanın denklemi. A'dem'den sonra adamlar geldi; ancak Adem hiçbir zaman gelmedi.

Bir busecik ömrüm olsun, isimsiz düşlerin ummanında sıcak tutsun beni aşk halin.

-Sızılı uzağın dinsin tutku sularımda. Beni aziz yapsın son bakışın, bir gün bana gelişin.

-Bir busecik özlemim olsun, olmaz denilen en imkansız, en zorakilerin vazgeçilmez geçidinde.

-Sen ömrümü ütüle yaşanırılığa dair. Sen umutlarını sakla, saklı düşler sarmalında. Sen şaire şiir olmaya büyü, sihirli dünyanla.

-Maraz kalmasın yüreğimin tortularında.

-Diyarına çekilen çekimli fiillerin şahıs ekleri ben olayım.

"Ben" kalsın benim diyemediklerinde.

Nefsin gıdadan, rûhun tokluğu toplansın beni. Metafizik bünyemi alacak kadar acılar bıraktın. Acılar, ayrılıklar, asrılıkler, antilikler arasında anteni açık özelemleri oynattım film bitmesin.

-

Hissi diyarına, gizlice sokulsun hissedemediklerim. Sevda maraza düşen düşlerimi hasta etti.

- Baş başa kalamayışımızın baş ağrısı başlar. Döner dünyamdan önce başım. Aşk aşımaya karışır yalnızlık. Sensizliğin sokak kedisi gibi atar beni kedersizlik aşk sokağına.

Seven çok; ama ben yok. Gelin çok damatlığımın tahrik gölgesi yok. Perhize girmiş pişmanlığım beş duyurunun beşiğinde seni bekler bebek olarak bıraktığın aşkın.

*Ağlamak yerine yazan bir bebek. Büyümemiş masal bebeği. Yazdıkça devleşen sonra sensizliğin en cücesini oynayan oynasık talihin yar aynası.

Aklın yardım kampanyasına katılan nefis bağışlar beni sana.

Yese kapılan sensin. Ümitsizliğin bakiresi sensin.

Hüznün Meryem'i sen olmalısın bu yüreği yaralı ben yani İsa nerden doğdu.

Korkunun kopardığı ecel kayalarının altında bırakma beni. Bu bensizlik seni cennete götürmez. Hazlarımin hazır reklamında oynatma beni.

-Dizi arasında oynan yürek sızılarımın reklamında oynayıp durma.

Bütün maraz da boş durmaz. Ki gurunun yan komşusudur maraz. Kendini kurtar kendinden.

-Mizâcın anacıl dünyanı doyurur. Haklı olduğun haklarda arındın, yaylandın, paklandın, acılarla tanışıp huzura kadim bir aşk kenti oldun.

Hıltlar, marazdan yüz çevirdi. Sevda kabuğuna dem oldu. Dirhem dirhem senli çoğullara aklandı dünyam.

-Zaaf, beden diyarını istila etti.Biraz ben'den kayıp var; ama devletimiz sağ olsun.Yardım ellerini uzatır azizem.

Tedâvî başlar, ben aşılânır. Aşıladiğımız filizden meyve olur aşka.

Şonsuzluk onsuzluğun sinerjisini alır. En başa sarar hayat bizi.

İlk güne, ilk busene,ilk öpücüğüne, ilk sarılışına daya sayamadığım ilklerin ilik nakli gibi yaralı yüreğime nakli yapıldı.

Metafizik bir yol göründü. Su ile aşk arasında.

-Aziz olmam için p'aklandım. Azizeliğine zindeler ekledim, sana kavuşmanın seyrine daldım ve öylece kaldım Azizem.

Hayrettin Taylan

Bir Şarjör Boşalt Şu Aymaz Fikirlere Şehrinaz

İki şarjör ayrılığın akmayan kanında duruyor vebalim.Adressiz kurşunların sahibi sensin biliyorum, tetiklerin ettiklerimden olunca acısı bana yakın olup vicdani dev kazanlar oluşturdu.

-Damlaların şelale gibi akarken yakarışlarıma, susamaz kalemim.

Şimdi kalbime bir el öylesine gidiş sıkmalısın Şehrinaz. Kuruşu kuruşuna sevdim seni, sekmesin sensizliğin.

-Sil'ahını sakla bensizlikten.

Allah'ım vurulmak istiyorum onun bakışlarından, sözlerinden, ilgisinden, ilgisizliğinden, gidişinden. Onun kurşunları romantik .

O yalnızca teşebbüs etti sevdama, suçlu benim. Suçlarımı saklayacak saçları beyazladı, bu yüzden bütün günahlarım gün yüzünde.

Hayata Hamuş:

-Pardon , hayat. Biraz sıkıldım sizden. Bir sevgiliyi bile çok görmeye başladınız.Bir gönül şehrim olsun dedim.Nazlarıyla kurulu şehrini yaşadım.Nazlarıyla kentimizi kurduk.Nazlanıp durunca

deli gibi sevebilir miyim dedim yaşadım.Kabullendik.Şimdi onu kollarımdan, özlemlerinden alıp yalnızlığın hedef tahtası yaptınız. Ben ayrılığı hep sıyırdım ömrümce. Onunla on ikiden vurulmalarımız belli.Şimdi ayrılığın ayırık kollarında bir günlerin kurşun sonrası olmak kolay mı sandın.

Oysa kalplerimiz ve ruhlarımız birbirine değdiğinde uğur şehrimiz olurdu.İçsel kentimizin merkezinden alırdık huzuru. İçimizdeki çocuğun doyumları tümlenince neşeli bir doğa gibi gülümserdik.

-Şimdi hazanların çırasında aydınlık olsa da içsel betikleri tümleyen ömrün susuz ,isimsiz gelişleri yaşamak kolay mı sandın.

Onun gözlerindeki ışıltı içimdeki bütün karanlıkları aydınlatırdı.Bir sözü kirlenmiş bütün cümleleri paklardı. Sözsüz romanları vardı doğal tavırlarıyla dünyama yazdığı.Biz onunla modern bir şehirdik.

-Algısal bir derinliğin caddelerinde yürürdük.Fikirler çıkar mayınları destekleyen geçirken eylemlerin odağıdır.Bizim şehrimiz bir fikre maşa olup çıkarların közündeki kızarmayı kabul etmezdi.

-Bağıl bağlarımız yoktu. Sosyalist, Kemalist, Militarist, Faşist, gibi sonu ist'lerle biten bağıl, afyon tesirli,fikri tecimenliği sunan insanları tekil bir kutbu sığdıran zavallılığın zayıf yaşamlarında olmadık.

-Yaşamın bin bir çeşidi gibi bin bir yaşam resitali sunulmuş.Tekil, bağıl, farklılaştıran, ayırıştırıcı eylemlerin içinde olacak kadar akil zayımız yoktu.

-Başkalaşmak, kutuplaşan dünyanın fikir, çıkar kirliliğinin hava kirliliğini geçtiği bu sülükler deminden uzaklaştık.

-Evrensellikten öteye, mutlak gerçeklerin aynasında, hoşgörü, sağduyu gibi iyiler ekvatorunun çizgileri olduk.

-Hep iyilerin, enlerin, en güzellerin, en çokların, denkleminde kaliteli bir yaşam peşinde koştuk.

-Sosyalleşmeye, eğitime, okumaya, ilericiliğe, bilişime, algılara, doğru olguları,mutlak olana beyazlarımızı sonduk.

-Bir şehirdik; ama güzelliklerin, iyilerin, herkesi kucaklayan, başkasının fikrine saygılı, başkasının yaşamına saygısı olan ilericiliğin, gelişmişliğin, aynasında yücelen ufkun, umudun, birliğin plazalarımız vardı.Varı var eden, yokları onaran ilgilerimiz vardı.

-Şimdi gitmek çok ağlayacak bu sözlerden sonra.Hayat, onu bütün iyilerin adına yeniden kollarıma atıver.

Hayrettin Taylan

Bir Şiir Okur musun Sancı Sandığımız İnci Masalından

23. 23. 2011

Kayalara yaslanmış bir yosunun son haliydin. Gözlerine kadar ıslanmıştın. Damlalarının ıslattığı dalganın köpüğünde kendimi buldum.

-Biraz kurumuştur sularım.Biraz damlalarını arar gibiydi kemalim.

-Masalımı okudu köpükler.Beyaz düşlerin masalı.Yeni yazılmış, ikimizin yazılmamış yazgısını anlatıyordu.

Bir vardın,bir yoktun, birden sonra vardın, ikiye gelemiyordun.İkide ben vardım. İkimiz olmak için içimiz yanıyordu az ve uzun gidip dere tepe düz giderken, azlarımız azalıyordu.

-Yoktun!

Evvel zamanların ahalisiydin. Kendi acılarına mıknatıs yapıştırmıştın. Kendi meramlarının koyunu gibi otlağı bol kederlerdeydin.

-Şimdiki zamanın Perişah'ı benim bu masalda.Şimdi ben geldim mi aklına. Hiç kaldığın hoşluğumda üşüdü mü gün yüzlerin.

*Şimdi yaşamının t'an yerinde üşümüş düşlerine gelsem saklar mı bilinç altın beni.

Rüyalarının altın çağını yaşatır mı sana.Beni taşır mı gecene.

Bir harf ,bir zarf çıkarıp seni yazdım yazılmamışlığa.Yazı susup ağladı. K'alem binlerce kez kırıldı. Bu can kırıkları yazamam dedi. Harfler silindi, bu silinmez sevdayı taşıyamam.

Büyük harflerle yazmak istedim , harfler görünmez oldu.Bu büyük sevdanın karşısında büyük kalamam.

Adresini sordum sorgulara, algılara, olgulara, emellere, arzulara bütün duyulara söylemediler.

Güven:

-Adres benim dedi.

Sadakət:- Asıl merkez benim.

-İlgi:- Yok yok yeni adres benim.

Masumluk:

-O masum bir periydi.Mahzun bir kelebek gibi güneşine geldi.

Kanatsızdı, sözleriyle, ömrüyle, bütün ilkleriyle, tanımsız güzelliğiyle sana geldi masumluğu örten bütün içtenliğiyle.

-Sen ona marazlar çoğaltın. Şimdi masalını yaksa hakkı; ama bu masumluğu yazacak şiir ve sosyal yüreğin var atamıyorum seni de.

Vuslat:

-Bilsem gönderir miydin sana. Zaten ben Arafların solunda kaldım.

Bütün sevdalar bana yüklendi.Bunu taşıyacak başka duygu var mı?

-Dünyanın en zor duygusu bana verildi.Bütün türküler, şarkılar, şiirler, taşsız eserler

kavuşamayanlar üstüne.

-Yüreğim köprü, sızılarım okyanus, adım kader, kaderim keder; ama ben sevenlerin Sırat'ıyım. Bir günlerin özel gününe yakın gönüllerde batmayan güneşim.

-Bütün sevenlerin yüzü aynı, ben aynı yüzün aynasını parlatırım.

Sevda yüzün aynaları kırdı.Yeter,artık sizi ummanlarıma, ummalarıma aldım şair.

Aşk:

-Bir rüyanın sonrasında bekleme yapma. Şimdi karşıma geçebilirsin. Onun aşk gözleri yandı. Durma karşıma geç.

*Yüreğime yakın ceplerim var, cebimde size ait isimsiz bir mektup.

Aşkın binlerce tanımı yapıldı. Benim üstümde sayısız yaşamlar kuruldu.

-Ölümler, kalımlar, savaşlar, kıskançlıklar,kırgınlıklar, özetle ben içsel nefesin en büyük eylemi olup durdum sevda başlarında.

Bana ömür biçtiler; oysa aşkın ömrü de yaşı da sonu da başı da yoktur.

-Herkes kendi aşkın milyonlarca duygudur.Herkes kendi güzeline, özeline tanımsız dünya.

-Aşkın gözü kördür dediler.Oysa yanıldı insanlık.En iyi gören gözler bende ki seven iki yüreğin gözlerini bir araya getiriyorum.

-İlk bakışın tanımsız anlarında çekilip görülmesi gereken tarifi zor Duygularda bırakıyorum.

-Şimdi sizin aşka gelince ben aşk olmaktan çıkıyorum.

Dizelerin konuşsun:

bütün büyük aşkların eşkâlisin bitmezliğin bundan
bütün bitmez aşkların güneşisin sevgi ışıltıların bundan
bütün umutların ummanısın ıslak hayallerim bundan

Yüreğim size emanet.Sizin gibi böyle meftun bir yüreğe hayır diyemez giden, gelen, hep kalan.

Sen yüreğime yakın bir deryasın, bütün berraklarıma sizi sahilime alıyorum.

Öyleyse mektup de aşk da kavuşmak da bütün güzel düşünceler de sizsiniz.

-Artık kullanacağım sözcük kalmadı sevgilim. Dünya ağlıyor, bugün dönemedi.Ay da yok bu gece. Ay ve şem de bitti.Şimdi diyorum işte sen olsan dünyanın sonu gelmediğini gelişinle kanıtlasan çok mu ki ?

-Bana yaşamın tüm zerrelerini sevdiren güzel, bir güzel yapmaz mısın masalımız aşk destanına dönüşürken.

-Haydi bana bir şiir okur musun ben şiirin içinde ölümsüz kalırken.

Hayrettin Taylan

Bir Türlü Gidemeyenlerin Okulu

Ucun var mı sıfır sen-1

uçurumlar kendine uçarken uçsuz ve suçsuzdu sensizlik
ateşin diline sarılmış yanmışsa bensizlik gidemezsin
acılı sevdaların can gözünü kör edemezsin son bakışınla
ben de insanım mecnunluğu meşhur olanlardan

k'alemimi açar mı açmazların-2

acıların kimsesiz iç çocuğuna yurt olur meramım
büyüsü büyümemiş gitmelerinde olan kalışın arınmasıyım
sahte sevdalar arası korsan baskısı olan zevklerin sarınmasındayız
sözcüksüz öpüşmelerimiz var dudaksız cümlelerde
isimsiz yaşayışın yalpalanmasında yalan bir dünyanın zehriyiz
akıtıyoruz günahlarımızı
yaşamak adına ,kirletiyoruz adımızı
adım adım, adım kalmadı sevgilim

sunı teneffüs eder misin şiir dersinde -3

yarasını yaralarının taşıdığı yar`arasındayız
kombinesini periler için kullanan içi geçmişlerin geçmişiyiz
sen ülkesinde değiliz
ben ülküsünde değil güzeller
ateşini zaman sunar,Suna ağlarken sevdasına
gördüm inan
sevdim inan
bekledim inan

*zilini teninde çalan perinin gölgesinde değilim-4

boş vermişlik kendi boşunda hoşluğa üreyen
yılan gibi yalanlarını sunar hoş gelmişlik
ürkek ceylanlar yüzer haz denizinde
peşinde, peşinatı doğuştan ödenmiş aslanlar
içe içe sığmayan hayatların mayınlarındayız
sosyolojik adımlarla bastım bağrının en kadınsı yerine
bir sevgilinin gecesinde paramparça oldum senin için
senin için atomlar ısmarlarken
şimdi sorma kaç parçayım sensiz
yüreğimde Hiroşuma'nı unutup gitmişsin
ben de insanım ben de...

Hayrettin Taylan

Bir _senin Bir _benin höykürüşü

birden önce/ bir

alıştığım özlem çiçeğinde simlerin dökülür isimlerime
sensizliğin orta doğusunda yaralarım dökülür gizemlerine
düşünle gelişin arasında sevmelerim dökülür suskularına
kavuşmanın son mirasında adım dökülür sevdana

bir arası / yarım

en imkansız hayallerin gölgesinde beklemektir yaşam
sana kavuşmanın yongasıyla yanıp tutuşmaktır gün
bana gelmenin ölümsüzlüğünde uyanmaktır saat
seninle sonsuzluğa ayarlanmaktır aşk ve zaman

bir arası / tam

.....
içimin hoyrat hoşluğunda loğlanır sevinçlerin
kovduğun sevgi mahremlerinde ağlanır umudum
varılış yataklarından akar vazgeçilmezliğin
aklanma sofalarında yanar göz fenerlerin
gömer beni kaderin kederimin kara borsasına
sensizliğin reel faizi artar aşkımın iktisadı bozulur
muhasipler can kırıklarını toplayamaz olur
aşk krizi başlar yürek devletimizde
seni severken varsıl mecnundum
şimdi güzellerin sadakasıyla ayaktayım
seni dileniyorum aşksız sokaklarda

bir arası / son

bakışlarının akışında gözlerim
atılıyorum vuslatın kanayan ocaklarına
yokluğunla kavruluyorum soğuk umutlar bucağında
senli kentlerim bir bir yıkılıyor üstüme
enkazlarımı temizleyemiyor el güzeli
aşk ile işve arasında çalışıyor sensizlik
vurgunlarından uyanıp sana uyanıyor yalnızlık
hırçın bir hevesin sesinde aklanıyor bensizlik
tutunuş ütülüyor sevi duruşumu artıyor sessizlik
yarın bana sayfalarını açıyor bitiyor sensizlik

Hayrettin Taylan

Bir "Ben" İçelim,Sen Şekeriyle Gülzen

Zembereği gülden yapılan saatinin aşk zamanıyım.

Geçip oturuyor sensizlik. Hoş gelmiş. Hoşluğunu da paketlemiş öyle gelmiş.Açtım seni, hala öyle ilk baktığın gibi duruyordun.

-İlk bakışının ciltlenmiş bir kitap gibiydi.Titrete hasretin teli gibi bağırımdan çalıyordun.

-Türküydü gözlerin sözlerime. Yazıyordun hiç yazılmamışların yazgısını.

Zelzeleye ders veren zevkin merhalesindeyim. İçimde f'ayların kalmış bu geceler ondan yarım aydınlık.

Yoksul gündüzlerin ardında sensiz geceleri heceler kaderim.

-Ah sevgilim şimdi yüreğimin tüm istek kipleri çekimleniyor. Can evimin bütün direkleri sızılıyor. Çatısı sen olan kavuşmanın ortası çatırdıyor. Beni sana tümlüyor, aşklar, özlemler, belki de acılar.

-Fiilleri ateşleyen aşkların zaman ekiyim.Haber kiplerimde kalmış ömür. Dileklerimi çekimliyor istediklerin.

Yıkılıyor aklımın aşka karşı kurduğu setler.

-Ait olduğun güzellik mecrasına sığınıyor avuntularım.

Sol yanıma,yanmış, yakılmış, sevilmiş, işlenmiş,tutkuların ekleniyor.

Gitmelerin emanetçisine acılarımı bir daha almak üzere bıraktım.

-Yaralarımda içindeydi sana gelirken, sonsuzluğuna eklenirken bıraktığım o valsiz valizinde.

-Şimdi esrik hülyalardayım. Malihulyalarımın gül ağacını gagalayan bay'kuşun seyrinde çıktım.

-Durdum gözlerinde.Son durağım meğer ordaymış. Öylece sonsuzluğa aktım.

-Bir nefeslik, bir nefislik yaşadım

Kaldım kendime. Kendim öncelere, sonralara, öteberilere kaldım.

Kaldım güvenin merceğinden kendime bile.

Sevmenin en ağır faturasını ödemesin diye kaldım, enerjine. Yeterdi bütün elektrikler yerine. En azından zırt pırt kesilmezdin.

*Seni sevmek,hep aydınlık demekti zaten.

*Seni sevmek,hep huzura akmaktı, aşklar berraklarına ıslanırken.

Uçsuz limanların kıyısındasın, denizlerim vuruyor bağrına. Islanmış özlemlerim vuruyor kıyına. Uslanmış, kederlerini uğurlamış aşk kaptanıyım.

Bu yüzden büyük dalgaların algıcısıyım.Yutamazdı beni çılgın fırtınalar, deli dalgalar, aşk arası aşk isteyen güzeller.

-Kalmak imkansızdır, gitmek çok badireli.Sevmek istifli.

Hemhalin kalasıyım. Kalaylanacak tasaların varsa seve seve en beyaza kalaylarım özümnden.

-Bir ben denizi zelal olur lal olduğun demlerimize. Kıskanır,hayat.

Bir gülücük sonrası, bir ömür mutluluğa akar aşk adına.Gözbebeğinde saklı kalan enleri keşfe geldim.

-Ruhumun serinliğine düştü sevinin gölgesi. Pusulama yapıyor ilgin. Beni sana götürüyor gözü kapalı umutlar.

-Görmesem de sen varsın, var dediğim her şeyde.
Firari huzurlar istemsiz çıkmazlarda. Belkilerimiz var.
-Keşkeler kadar, kıymetini kaybeden hesapsızlığın faturasıyım.
Bir vaveyla sonrasızlığında kendimi buldum biraz.
Metafizik hülyalarımı anlamakta zorlansan da bırak fildişi kulemde zinde kalışlarım olsun.

İzanı, izahı, izzeti sende kalan her demin sızısıyım.Damla damla kaynıyorsun ruhumun sıcak ocağında.

- Bir "ben" içelim,sen şekeriyle
- Tadımız alışsın aşka. Öpücüklere emanet kalsın dünya.
- Üç nokta tamamılasın yarinleri.

Hayrettin Taylan

Bir Adım Mesafene Yazılmış Bir Adım Daha Attım Aşka

Yüreğimde cereyan yapıyor bıraktıkların. Susuz denizlerin kalış sahiliyim. Ben sende kalmışım, senden gitmişim.

-Damlalar peşinatını ödemiş acılarımın. Bu gidiş çok bereketli, çok zekalar besledi içimde.

- 'dün' vardı. Dünyaya sığmazdı. Şimdi geçmişin gözelerinde ayrık otların artığı gibi benden sonralara kalanlığın kulesisin.

-Fenerlerin yadımı aydınlatır, günlerine siner ruhunun sızıları.

Geçmiş olan geçmiş olsun gelmiş sanki. Oysa benden geçmemiş geçmişlerin seyri var.

-Tutku ile tutulmak arasında kalan onca bilinmeyen hisler var.

-Ateşli bir vuslatın vaveylası yakar aramızdaki yangınları. Buzullarına oğul olan arıların var.

-Muhteşem bir halin aynasından, sana koşan geleceğim var.

Aşk yaşıyor sensizliğin dibinde.

Ötemde ötresini aşka sunan gayrılarım var. Hayırlarımı şerh koyan acıların telindeyim. Biraz kendimi çalışıyorum.

-Eğlenmek, gülmek, sevmek, benim de hakkım. Ama yokluğun içimdeki sevda tasını kirletti. Pas tutan bir ömrün tasasıyım.

-Yüreğinin k'alayına gerek var.

-Yörüngesini yengeç ya da yenge mahfillerinde bırakmış bırakılmışlığın isimsiz gazisiyim.

*Maaşımı devlet öder. G'aziyim be kadın!

-Gayri safi hasılda benim de payına düşen düşlerim var. Kimliğine yazılmış soyadım kadar aşk benzer bize.

-Şaşı ayrılığın naşını ben taşıyamam. Omzumsa sen eksik, sen yarası var.

-Omuz veremem, omzumda senin sıcaklığının varken.

Uçlar arasında bir ucu sende, diğer ucu uçkunlarımda olan kayıpsızlığın dilsiz tercüme ettiği sevgiler sonundayım.

-Bir son gerekti, bir sona gitmek için. Bir sen gerek, bin ben'e gitmek için.

*Beni sorma. Ben kendimde değilim ki.

Bir adım mesafene yazılmış. Bir adım daha attım, adım olarak kalsın bu aşk bahsinde.

-Bırak biraz da kendimle besleneyim. Egocuyum, solculuk, sağcılık, hizipçilik gibi maşalara köz olamam. Göz olamam çıkarların gözsüz emellerine gözlük olmak için.

-Ben biraz adamım son kalanlarımdan.

-Bedellerin temelini atmışım yücelmiş ruhlara. Sen üstüne aşk gökdelenim yargöğüme uzanırken. Başka Leyla nefesi taşıyamaz nefisim.

-Adını söylemeye kıyamayan kıyıcı Mecnunlar yardaşıyım.

-Arzum uzanıyor, başka gölgelere. Kıyısını ten yapan güzellerin çıplak özelemleri vuruyor sahiliime.

-Ben de insanım sanırım. Senden sonra aşık mıyım, insan mıyım, Mecnun muyum, hüzünkeş miyim bilemiyorum.

-Yazgımdan bir kitap yazdım, ne yazsam harf harf sana dökülüyor.

Hecelerim arasında gecelerin kalmış. Başkasının gündüzünde sevda çerçiliği yapsam da sende kalmış ömrüm.

Dil bilsem, dilencilik yapmazdı dilimde dökülenler. Seni bilsem, sen açlığı çekmezdi içimde çekimlenenler.

-Geliyor musun be kadın!

-Peki, gel; ama ben gelmedim henüz kendime. Ya da geliyormuş gibi mi bu sözsüz kalışın. Suskun bombalar atma gözlerden irak yalnızlık sarkacında.

Başka türlü nasıl gelinir ki can kırıklarıyla gidilen bir aşk dünyasından.

Hayrettin Taylan

Bir adım sensizlik, son adım s'onsuzluk Elnaz

Tanıdığım en güzel kadındı; çünkü severek gitmeyi seçmişti. Aşk, severek gittikten sonra bin kez daha aşk kalır. Şimdi kaç bin ben oğullandı içimde. Binlerce yaranın hamalı oldu yüreğim. Taşıyamadım bu senden sonraki ben'i.

-Acıyı, mücadeleyi, hüznü, sensizliği ve kaybı yaşamış diplerin dersinde çıkmış Yusuf kelimiyim. Terapik meltemlerim esmiş ovalarına doğru.
-Samy'elinde el olduğun esintilere yüreğini teslim etmiş günceler tanıyıyım.
-Tutuksuz yargıladı beni kaderin silgisi, aşkın ikindisi.

Sensizliğin bütün derslerin, dertlerini, imkansızlık ödevlerini; hatta unutulmazlığın yıllık ödevini yapmış, senin sınıfının en çalışkan maşuku olarak kendimi takdir verip özleyerek beklemekteyim Elnaz.

-Direniş, özleyiş, toparlayış, duyarlılık ve anlayışla kendime özel duruş atlası oluşturdum. Yüreğinin çıkmaz sokaklarında kendime bir yol seçip aşka terapik misillemelerle huzuru aramaktayım.

Ben adım sensizlik, son adım s'onsuzluk...

-Doğruyu söyleyemediğim cevabını bildiğin o anların sihriyeyim. Sihirbaz gibiyim. Adın gibi bildiğin doğrudan yanlışlar çıkarma çabamın acizliğini resmediyorum.

-Sen aşk kadınısın. Aşk kadınları öylece ortaya çıkmazlar; onlar aşkın hamurundan, sevdanın gülünden, iyiliklerin denizinden, güzel niyetlerin nimetinden, özel amaçların yamacından, tanımsız duyguların sonsuzluk esintisinden özelce oluşurlar.

Şans'ın şehrine kral oldum. Seni tanımak şanstın öte bir mertebeydi.

O'nu düşleyen bir düştün. Nedenlerin eriten o'ydü. Bense sensizliğin hemşerisiyim. Tanıdığımın selamını söyledi kaderin algısı. Tanışmak için yaşanacak zamanların azmiyim. Azizliğim böyle başladı.

Seni özlemenin hamalayım. El azize olmayasın diye taşıdım seni onca engele rağmen.

Seni taşıyor yüreğimin merkezkaç kuvveti. İsimsiz yarınların cemalinde durulanıyor dünyam

Psikolojik bir an gibi sendeyim.

Gidemeyenlerin türküleri kar yerine, yar yerine söyleniyor soğuk ve sensiz her gününe.

*Kalbimde donuyor ulusal yüreğin. Yerel güzelliğinin sergisinde

Nazlıcanlığın yayılıyor.

-İlk gülüşünle, ilk ağlayışın aynı karede, ben melül bir aşık gibi ağzı açıklığın deyimini tümlüyorum.

Yürekten itaat ettiğim sevdanın akli başında, baştan çıktığım emeller meclisinde düşlerimi kavur kılan nefsi yıldırışın yılanları ısıyor vicdanımı.

-Vicdanımın emrettiği yarınların sayfasında pişmanlık ders notlarım var.

Okusan ya dönersin, ya da donarsın.

Bir ayıbın hamallılığını bırakıp keşkelerime romanlar ekliyorum. Orada yakarışların dili var.Orada pişmanlığın kuruşları var. Orada bedellerin ederi var.Orada sen var.
-Şimdi kavuşmanın düşüne serildim. Sol yanımda döseğin.
Dilsiz fiillerimin zaman zarfı gibi erittin zamansızlığı.Şimdi bu düşlerin piriyim.
Şimdi bu sensiz zamanların sorusunda kalıyor çağrılarım.

Hatalara bölündüm,sensizliğin senkorizlerinde krizlerin geçirdim.
Sırra kademlerin Adem'i oldum. Havva gibi aşk kuşağındasın diye her güzelin havasında seni aradım.
-Sana benzeyen, senin özelliklerini taşıyan her güzelden bir dirhem sevda aldım.
Seni tümlemek, seni öyle böyle de olsa yaşamak zorundalığının şakirdiydim.

-Susmalarımda bile ariflik ,dilsiz sonlar vardır.

-En yücesiyle eridim yolunda.Bir sen ile bin ben arasında en'lerin enlemi geçti.Benimle senin arasındaki zamanı sınırsız yaptılar. Her emelimin arası enlemler gibi keşke dört dakika olsaydı.

*Her güzel aşk bir kez daha yaşanır.Bunu biliyorum.Seni bir kez daha yaşacağım anların anadolusu gibiyim.Üç tarafım senli damlaların deniziyle çevrili.Üstelik İstanbul Boğazı gibi nefsi bir boğazım var, derin dalgalarımı algılarına taşıyan.Hatta yabancı bandıralı güzelleri bambaşka anlara götüren öylesi anların adılıyım.Ölesil sevgilerimle sendeyim.

-Aşktan da âlâ berraklar aziziyim. Akışımı görmelisin yar.
Sözden de âlâ maviler ermişiyim.Eğitilmiş ruhumu görmelisin yar.

Ulaşılamayacak bir son geldi bağırımın kuytularına.Sen Yusuf değilsin, çık bu içinde çıkmaz sevi kuyusundan.

-İmkansızlığın sızısından okyanuslar içmişsin.İçinde başlıyorsa okyanus, dışına gelecek güzelin dünyası boğulur.

Ve şimdi içimdeki çocuğun bilgin aynasından sana baktım.Doyumsuzluklarımı doyuran her nefsi kaybın atom çekirdeğinde dirhem dirhem eridim, erinç bir gelecek oldum yarın seninle aynı mutlak doğrular yolunca huzurun familyası olmak için Elnaz.

Hayrettin Taylan

Bir Bebeğin Aşk Ninnisi-1

Sensiz, annesiz, gurbetteyim
Aşk, sevgi, özlem içimde mumyalanırken
Hiç yaşanmayacak duygunun aysbergindeyim
Tane tane eriyorum penguen hasretlerle
Bir yanıma magmadan kalma erkek aşkı
Bir yanıma buzuldan alınma senli aşk
Bir yanıma yan değil, yar değil
Hiç anlatılmayacak bir duygu fenerine bakarak
Bir bir bensiz erittiğin denize atıldım
Köpüklerin türküsünde tellendim
Dalga dalga yürekten yıkandım
Kirlenmiş hasretimi temyiz etti Yunus
Yeni doğmuş aşk çocuğu gibiyim
Benim çocuk yanıma aşk yanımdır
Bu yüzden senden büyümedim
Yüreğimi emziren anne ol aşka
Sevgimi büyüten yar ol aşka
Sılamı kavuşturan hasret ol aşka

Hayrettin Taylan

Bir Çocuk Cümlesiydi Özleyişim

Bir çocuk cümlesiydim sana geldiğimde. Emekliyordu özneliğim. Öznel bir cümlenin aşk yüklemiydin. Gülüşlerin söz öbeği olarak ruhuna bağlanıyordu.

-Dil yarası dil kurallarını tümlüyordu.Önad gibiydik. Sensiz ben hiç olmazdı. Adıl olup gönlümde başka güzellerin hallerine çekimleme beni. Ben aşkı ruhunun bütün sözcük türlerine. Ben özneydim, özeline.Sense vazgeçilmez yüklem.

-Bir suç işlemektir aşk.Gönlündeki hapsim bu yüzdendir. Sözcüklere sığınmaktır şimdi maşuğun işi. Seni sevmeden önce "Mecnun" benim için deli bir aşıktı.

-Şimdi Mecnun ne kadar akıllıymış yeni anladım. Ç/ölüm yok uğruna yürümek için.İstanbul kadar karışık bir kaderim var. Keder keder üstüne düğümlemiş.

-Kördüğümlemlerim kör sevdanın g/özlerini açıyor.Yüklem uzuyor bahtına.

Sil beni hazan yaprağından. Dökme yaşlarını hayrına .Yetimsin.

-Bense aşkına yetinmeyen öksüz hatta kedersizliğe öküz olup sensizliğin çiftini sürüyorum.

Devir eski...Leyla lalmış yeni öğrendim.

Devir yeni... Sen kör. Sahi gözlerine ne oldu yeni gördüm. Beni görmüyor.

Devir şimdi. İçimdeki boşluğu dolduruyor aşk kalemi. Beni tümlemiyor hoşluğun.

Devir içinde devir berzahlarını sunuyor. Sular susamış, sözlerim aç.İçim Afrkalı Leo'nun kardeşi...Sonrasızlığın fotojenik anındayım. Demlerimi demliyor bilinmezlik.

-Aşk,aşk, aşk... B/aşka degillerim yoktu.

Sızdı hayatın aşk bayatlarına. Kurumuş bir ekmeği yedim tutkun yerine.

-Beni tanımak istemiyor "kaknus"...Külümnden her seher vakti sana aşk kılıyor beni kaknus. Kızılötesi ışınlarımla kızışlaştığın ve kız olduğun mesut günlerine götürüyor elde varların. O günlerin emanet resitallerini yaşıyor unutamadıklarım. Susmanın uzun metrajlı filmini oynuyor kederim.

-Bitmiyor sonların. Gözyaşı filmini çektim, oynadım. Vicdanımın gişe rekorlarını kırdı. Son filmin Nemlican... Gözlerin hala nemli, sözlerin hala nemli, nefretin hala barut.

-Şimdi sevi ateşim nasıl sönsün. Sen öylesine gidişlerin barutuyken. Yeni bir keşfe gerek yok Nemlican.

-İç çocuğunun kâkülleri kapatıyor gözbebeklerini.İç içe kaldığın azapların Zararını ödeyemez oldu hoşluğum. Bir boşluğa bıraktım.Bir psikolog işim varmış,büyük aşkını silmek için. Bu da senden...

Büyük bir aşkı anlamayacak kadar aşk beynin durdu mu?

-Hiç "Makberi" okumaz mısın? Hiç Fatima'yı düşünmez misin?

-Hiç, hiçlerimi düşünmez misin? Hiç hiçlerini biçmez misin? İçinde geçemiyorum. Bu kadar karışık hiçliğin içinde yolumu şaşırıyorum. İzm böcekleri ısırır beynimi.

-Ben fikirler üstü, cemaatler üstü, partiler üstü, enler üstü bir bağla new-enist olmuşken. Bu hiçliğin içi geçmişliğinde seni silmemi bekleme.

-O gözlerinden sonrasını anlattığı masalların geçmiş zamanı değil ki anlatamadıklarım.

-H/azlarımı hızlı trenine bindirip yazlarını bekledim.Bakıp sevenlerin n/azarından Sana kaldı, kal demediklerin. Geçip giden zamanın nefesini tuttum. Kalan zamanın nefsi oldum. Aşk benden yana can çekişiyor. Aşk senden yana kalbini mağara yapıyor.

-Kapisındayım.Mağarının kapısında iki güvercin.Oysa sen nebi kızı değilsin. Oysa ben Kıt'mirdim orda.Oysa nedenler kendine neden değildi.

-N/edeni bulmuyor bekleyiş.

Oysa neden bile susuyor.Bu felsefi yansımaların aynası da kırılıyor.Susuyorum gözlerin nemliyken Nemlican.

Hayrettin Taylan

Bir Delinin Aforizmaları

Dönmez denilen dünyaları döndürüyor yüreğim. Feleğin kanadıym. Gelme kelebek gözlerinle yaramın sınırına. Sen ay ve şemsin .Dolunay şeklinde kal ki hep dolanayım sevi dünyana.

-Gün'eşim ol sevgimin ta doğusundan doğ gönlüme. Doğ ki karanlık çökmesin ruhumun dehşet engiz yerlerine. Yerleşkeni belirle, ucsuz bucaksız sevginle.

-Sarhoş olmuş sarhoşluğuma serkeş gönlünü giydir. Avareliğim kısmetine avam olsun.

-Havam ile Havva olduğun göksüz günlerin son gününe geleyim.

-Gün sussun. Günlüğe sığmayan duygular dile gelsin

Dil sussun. Susup da dile getiremediklerimiz konuşsun. İç dünyanın defterini okudum, biraz benli güzel yazılar var. Yazgımı tetikleyen gelişlerini gördüm. Görmek gözünü kapatsın.Göremediklerimiz görsün bizi. Kör gibi kalalım bu alaca hayatın ala geyik avından dönüşümüzü anlatan anlam kadar.

-Dönüş dünsün, dünya yerine. Dönüşünün izdüşümlerini anlatsın dönüş. Ki her dönüşün

Üşüttüğü bir yürek magması var. Ben sana dönmüşken, mecburların orada üşümemeli.

-Bırak anlam dile gelsin. Birbirimizi ne kadar anladık ki? İnsanlar ne kadar birbirini anlar ki. Bırak anlam dile gelsin. Yaşamın, seni yaşamanın, unutamadığının anlamını anlatsın.

-Ne kadar anlıyoruz ki yaşamayı.Bilinç ile anlayış arasındaki mayınlara neden basa basa keder üretiyoruz.

Oysa yaşam hep güzellikler üstüne kurulu. Dünyada yaratılan her varlık bir güzellik , bir fayda bütünüdür. Hangi ağaç insana zarar verdi ki.Hangi dağ insanı üzdü ki?

-Dağlar ile aşklar arasında içselleştirdiğimiz bu yanardağlar nerden çıktı? İnsan bir çıkar

Yumağı mıdır ki? Bu akan kan, bu bitmeyen kin, bu baş edilmez hazlar, nazlar, hep az gördüklerimizin uçurumu.

-Sahi sevgili modernizmle beraber bizim de genlerimiz bozuldu sanırım. İçsel fitlerimizi

Kirletti yeni yaşamın algısız tuzakları. Bilinçaltımızın kirliliği ,hava kirliliğini geçti.

-Sağlıklı bir birey arama arıyışımız zorlaştı. Bu modern algılar zehirlenmesinde hormonlarına kadar zehir atıkları sinen bir neslin hangi beyaz duruşunu arıyoruz.

-İşte ben de sen de bu toplumun içindeyiz. Bu yalpalanış, bu içsel hendekler, çöküşler .

Bu öküzleşme seremosu , ya da anlık yaşam inekleşmesi bundandır.Aşk ile seks arasına

Yerleştirilmiş onca içsel tuzak var ki Basa basa, bağıra bağıra , gide gide yaşıyoruz .

Nefis kral, nefes hava, haz kraliçe, hoşluğun boşluğu uzay, ilgi,sıcaklık, yıldızlar, kariyer, para, güzellik toprak, istençler ayağımızı yerden kesici, al sana boktan bir dünya.

-

-Yaşamak ile yaşanmak arasındaki peri mezelerinden arındır beni. Bil ki akbil gibi dokunmatik değil tenim. Bütün enim, içim, dışım, ruhun senle dolu. Yalnız sana kesilmiş özel bir biletim.

-Yolcuyum sana.Hangi sana bilemedim. Sonsuzluğunun en sonuna geldim. Sonum hayrola.

Ben delilere ders veriyorum. Delinin biri sen neden delisin ki?

-Dedim ben bu aşklara ait değilim. Kozmik, metafizik, vicdani, içsel bomba yüklü bir sevdanın urağanıyım. Terk edilmiş her terkin terkibiyim. Terk edilmiş her yüreğin tertibiyim. Aynı tertiplerim var bu aşk askerliğimin. Tüfeğimiz var unutamadıklarımızdan yapmalı.Kurşunlarımız var, gidenin sözlerinde yapılmış. Gez, göz, arpacık yerine; sev, unutma, sev sloganımız. Marşımız var yaylalar yerine. Yaramız var, üstü hiçbir duyguyla kapatılamayan. Her birimiz bu aşk vatani için Mecnun'uz. Siz sevmeye devam edin.Biz terk edilmişlikleri tutuyoruz burada.

-Deli:

-Çok delice şeyler söyledin. Duyar mı ki bu giden yürek avcısı.

Gelişi surlarla çevrili bir çıkılmazın içinde.Güven dağları yıkılmış, düz ama kıraç bir ovaya dönüşmüş. Nadasta bekliyor. Sadakat saatinin pili bitmiş.Şarjı zor olan bir dolma algısında.

-Herkes ona binlerce atomdan masal anlatıyor. Yazmak yetmiyor. Başka şeyler yapmam gerek diyor hayatın atı.

-Sakalı çıkmış hayallerin kızlarını bırak. Hazlarına camdan sevgiler takma. Kayalaşmalı başkalaşman.

-Ben aslında geleğen bir yerdeyim. Sayrı kalışların sanrısını düzeltiyorum.

-Bir yanlıştın yanlış algılama zehrini temizliyorum. Yalanların yıldıran daha zehirli olduğu

Yalansı yaşamın panzehiriyim. Panlarım sahnede. Pamela hazlar yok.

-Her şeyin, canı dahil vermeye hazır bir ruhun sözcüsüyüm .Aşk hükümeti adına açıklama yapıyorum. Bu terk edişin evet doğrudu. Bir meleğin kırılan kanatları vardı. Bir güven prensesinin yok olan dağları vardı. Bir tutku çariçesinin dağılan yürek devletleri vardı.

-Gitmek gereğinin gereklilik kipindeydin. Kişi ekleri seni bekliyordu.

-Gitmeliydin. Yalnız birincil adımlarına kadar doğrudu.

Şimdi bir dileğin cennet sözlüğünden sana sesleniyor aşk ve gelmek.

-Gelmelisin.

Söyleyemediğim,yaşamadığımızın, hayal edemediğimiz onca şey oğullanıp çoğaldı. Ölümlü dünyanın her şeyi bin kez benle öldü; ama sen yaşarken yeniden doğduk. Ben biraz deli olsam da güneşiyim. Yüreğimin ısıltıları bundandır aydınlık.Bu sevi aydınlık bundadır.

-Yarin cennetine gitmek için sıratında düzenbazlık yapan aşk belasının sosyal aynasıyım.

Cennetin öyle yalnız, öyle mahzun, öyle sessiz, öyle dingin duramazdı. Ben geldim, sensizlik cehenneminde beni aşkı oyunları ile zebanileşen yabansı perilerden kurtulup iki dünyamı da yakanların yakasından kurtulup da geldim.

-Ben geldim, biraz ben olduktan sonra geldim.

Mevsimler gibi değişmeyerek hep yazgının yazı olarak seni her demime yazmaya geldim.

-Baharları sevmem ben. Sonbahar hep yapraklarını yaramın hazanlarını kapatmak telaşındaydı.

Ve senden sonra sonbaharını yaşayanların sığınakları korkuttu dahası.

Sen benim ilkbaharımdı. İlk baharda çiçek çiçek özlemlere taşıdı. Ben haz arısıyım ki çiçek çiçek dolaşıp bal yapıp ; ama hep yalnız kalan ana erkek arıydım .

-Bu yüzden yaprakları,çiçekleri olmayan senli hasadın yazıyım. Kışları hiç sevmem. Karakışlar yaşattın aylardır. İçimde dünya büyüklüğünde buzul varken nasıl seveyim kışı.

-Yazına geldim, yazgına yakın diye.Üstsüz hayallerim var. Giyindirmen gerek. Kutsal gizemlerin çatısına yuva yapan beyaz güvercinlerim var. Hani peygamber

efendimizi

Ölümle kalım arasında koruyan o güvercinler gibi. Gelip bu kutsi yaranın mağara kapısında yuva yapıp senden başka güzelin girmesini engel olan beyaz güvercinlerini görmelisin.
-Uçmak üzereler. İki yumurta yapıp kuluçkadar. Senin de anne olmanı istiyorlar.

Hayrettin Taylan

Bir Draje Tutkunun Tadı

bir dreje   m  r istedim varsıl yaşamın kıyısına
s  ylemlerini okudum alp demlerinde
hiçbir   ey duymamış gibi dinledim seni
y  rek devletinin anayasasını okuyordun feminen vatanında
kadınsal   lkenin kralı oluyordum demokratik sevgilerle
  hvetin ba kentindeydi sarayın
belkıs bile değildin
gelmesem ayıp olur
ba ı kent olan hazırlık uyanı ıyım
sonu bent olan tadımlı ın ura anıyım
gelinmi li im takvimi gibi bir bir d  k  ld  m sana

2

mutusuzlu un ejderi yalnızlığımın ma arasındaki seni yer
sensizliğin akrebi zamansızlığın ısırgasında beni kanatır
bu y  zden yalanların yılanı zehrine karşı
ve karşı konulmazlı ına karşı sadece musa'yım
yeni yaşamların asası var, onca yılanı doyumsuzluklara rağmen
senden ısırdı bir g  zelin yılanı panzehir sevdanla gel gayrı

3

iksirini ayrılığın hidrojenlerinde bırakan gidişin m  neccimiyim
teksirini bo lu un tanımsız doluşlarında bulan arifim
konuklu um ney'e
yazılı ım   nlemsel yazgına
miladını unutur benzerli imiz
miadını doldurur sevda seli
akar gider ilk geldi in sonsuzluğa
hicretini yamalar berrakların sırrı
benimle buluşur ben
geliriz yineden sana

inkarını bırakan anlarını siliyor vuslat
  lebili im bitmez   zere
yarın g  nl  ne padi ahlı ına yarken
  im  e in k'alemiyle   zdim bahtının sarayını
  ylece geliyorum sana

Hayrettin Taylan

Bir Elin Aşk Parmağı Gibiydik

Bir elin parmaklarından bir elin aşk avuçları gibiyiz şimdi. Elin parmakla gösterdiği, gösterişsiz günlerin dem geçmişindeyiz. Bir elin parmaklarını saydım senin için.Yüzük taktığın parmağının yüzündeyim.En çok o parmağını sevdim.Benden eserler, esintiler, izler, aşklar vardı. On parmağında ,on marifetinin muarifiyim. Sensizliğin parmak uçlarını sayıyorum.Bensiz yaşadıklarının hayal uçurumlarında ne kadar mutlusun? Kimi sevsem sana benzeyişin iki elindeyim. İki elim yakanda.

-Şu hayat arenasında kavgamız hangi olgulara kadim. Sen hangi kadimliğin kadınısın.

Fark etmiyordu az ya da çok oluşumuz. Az ile çoğun ellerindeydik. El ele gezemediğimiz her günün parmakları kopuyordu.Hangi parmağın kaldı ki? Baş parmağın baş başa kalacağımız gün için kalmış olmalı.Bu aşk okulunun hüznübaz sevgilisi kaldır şu parmağını. Benim soruma cevap ver. Aşk cevapsız kalamaz.

Bize yazılan kaderin düşüyordu...Bize sunulan aşkın can pınarındayız.Kara bahtının kitabında kapak sensin. Kapak güzeli olarak aşkımın kitabından ömrümün kütüphanesini geldin.

Güneşle başladığımız el sıcaklığında,ayla kapladığın gecelerin hecesinde farkındalığın parmaklarını sayamıyoruz.

-Hayat avuçların karanlığından izler taşıyordu... Bir yanımız sevmeye, bir yanımız nefretlere boyanmıştı.İkimiz de ressam değildik. Hangi keder bunları boyadı.Hangi kaderin sol elindeyiz.

-Sol yanımızın can sıcaklığı aşka neden cehennem .Bu zebani güzel beni neden senden kaçırıyor.

Yalnızlığa hapsedmeye çalıştığımız hırsın küpündeyiz. Hangi denklem çözecek bilmiyor eller.

-Ser verip sır vereceğimiz bu aşkın bedelinde benim ederim bu mu?

-Bir şeylere takılıp kalakalmayı deneyen Mecnun'nun müneccimiyim. Cinlerim var sensiz cümlelerimin tam ortasında. Öznesi benim olduğum bu aşkın el falında fevrim dönüyor.

Neyi paylaşamıyorduk? Neyin sesinde durulanamıyorduk? Bu duruşun milistik künyesinde ben neden hala unutamadım. Hangi parmağını unutacağım ki ? Bir nefesten daha yakın olan sıcaklığını özetleyen narin ellerin şimdi bensiz.Ya da başka elin elindeyse hangi yüreğim bu algısal zehirlemeyi yok eder can çiçeğim.

-Gidişin parmakları kopmuş.Aşk kopuştur zaten.Şimdi hangi sevgi kopuşlarımı yapıştırır kalan ömrüme. Susmak çözüm mü?

Gideceğini bilmek kalışa merhem mi? Bir daha dönmeyeceğinin volkanlarındayım.Lavların aslında kül ediyor aşkımı; ama sendeyim, ama senliyim.Kaknus olmuşum aşka.

-Acımasız oluyordu yangındaki yüreğim. Yanmışım sana. Yanıklarımı gören her güzel de yakıp gidince merhem de kalmadı.

-
Bir elin parmakları gibi, avuç içi çizgiler gibi, uzayan tırnaklar gibi, beyaz tenlerimiz gibi bizdik işte.

-Hep tam, hep bizden, hep sıcaktan, hep baş başalarımızın parmak uçları gibiydik.

Sevinç için sevginin gölgesinde yaşıyorduk.Uzun ömrün tam ortasında gölgesiz, sensiz, elsiz, aşksız bir hayatın kurşunları altındayım.

-Bir elin parmakları kadar sadık kalmayı seçtim. On parmağında on marifetin mahiyetindeyim.

-Tut parmak uçlarımdan, tut aşka nasır ellerimden. Tut kaderimden biraz.

Hayrettin Taylan

Bir Filozofun Aşk Çaresizliği

Duyubilimciler duyun beni
Duyularımda duman var
Sevdalıyım, dumanlıyım
İçim aşka ıslandı
Yanardağlar oluşuyor yüreğimde
Gidilemeyen bir yar tutuluyor tutkularıma
Duygularım ona tutami
Onun yokluğu parçalıyor yar yerimi
İşte sevmek ancak parçaları yapıştırıyor
İçimde soğumayan milyonlarca duyu var
Nereye baksam bakışların resim sergisi
Nereye aksam gözyaşlarının seli
Nerde anılsam onun duygu yeli
Anlatılmazlar huyların suyundayım
Duyulmamış sözlerine sözlendi dünyam
Bir bulutun yağmuru öpüşü gibi hazırım
Bekle beni aşk ve toprak

Hayrettin Taylan

Bir Filozofun ıkma Teklifi

Kuramları ekleyip çıkma karşıma
Karşıma çıkan şiirinin dağı bile yıkıldı
Övünmek ve ayrılmak
İşte ovadan Everest'e çıkan duygu yolu
Nefretin kurum olmasını önleyen karşılıklı sevmeler
Aşkımızın kuramında biz iz olduğundan
Nefret kurum olmadı
Kinler hislerimizin özel kuramı oldu
Bu yüzden sevincimizde duygusal bir devlet oluştu
Bu yüzden vicdanımızın ortasında mutlu bir köşk
Bu yüzden yüzlerimizin ifadesinde kitaplar oluştu
Bu yüzden birlikteliğimizin duyumu da duygular çoştı
Birleşmiş aşklar sekreterliği oluştu
Bu yüzden birleşik fikirlerin çatısında kuruldu
Aşklarımızın çetrefilleri çatıştı
Aşk ötre aşklara arlandı dünyamız
Artırılmış bir sevincin sularına kapıldık
Akıyoruz aşkın beyazlığına
Sonların toprağına

Hayrettin Taylan

Bir Garibin Aşk Türküsü

Adın düştüğünde gönül sözlüğüme
İçimden mağmalar üredi soğuk yalnızlıklara
Ferhad'ın deldiği dağı yok ediyor sana gelişlerim
Ki son gelişimdeki çöllerden sen ırmağı akınca
Dünya güllük gülistanlık
Ama sen güllere su sunarken
Ben burada susuz
Ben burada suçsuz
Ki
Bir bulutla selam yolladı arzularım
Nemli bir geleceğin eleğinden geçtim
Gel gayrı
Hayri olan hayırlarıma
gel ki
bu son halimden bir sen varsın
bir de sensiz olan her sen
birazcık da umudunu yıldızlara ve buhurlarına saklayan
çoktan çok seven ben

Hayrettin Taylan

Bir gidişin canhıraşını emzirir yeniden gelişler-2

Bütün kelebekler uslanmış gecelerde düşer düşlerime
Bütün arılar gece başlar, çiçeklerimde bal yapmaya
yıldızlı bir özlemin aranişında gizlerini sakladım gözbebeklerimde

gözyaşı aşısı olsam, damla damla işlensem yüreğine yeniden
hüznümü uykuyu daldırısam sesinle uyansa mutluluğum
haz yıldızın yansısa yatsılarda seni düşlediğim anlara
saatler iniltilerin filmini çekse anlarsın beni
burada sensizliğin saliselerinde bin kez ölüyorken
yalnızlığın nabızı nazirelerimde perelenir
hızlı atar sana can atılışım
uykuların uğutunda utkulanır pür cemalin
yuvarlanır sensizlik dem ile serkeşliğim arasında
bir gidişin canhıraşını emzirir yeniden gelişler
avuntusuz ırmaklar akar, durulanmış pişmanlıklara
üşümüş bir gelecek gelinliğini giyer son hüznümde
gel uyandır içimdeki arkaik mutlulukları
dokunuşları nakş eyle aşk eyle soğuk tenime
kapalı kutlardan açık hudutlar çiz yüreğimin tehine
yıpranış destanın aşka ölümsüz kılan alp er tungayım
haz gecelerin tongasına düştüm diye
sevdana olan kahramanlık akışlarım bitti sanma
sana tutuluşun tetiğini çekmektim acıalarlar huzurlar arasında
sana vuruldum ben kanadı
kanayan ben değildim bin sendin
yeni filizler nurlanır seher toprağıma
sarmaşık olur gelişlerin ben bene sarılır
güzelliğinin gölgesi düşer düşle geliş arasına
hissi bir görüntü büyülenir sarılıırım sen aynasına
ruhum taranır
beyazlayan her telim abayı yakar yakıraşlarımıza
aşk suya akar
esilir gözyaşın buluşma suyunu
umut yıkar bizi kimsesiz kırılmalar arasında
her şey susar,aşk,tarih Afrikalı Lina dahil
bilinmezliğin ejderi yutar hüznlerimizi
varışın güneşi öper öpüşlerimizi
resim olur aşk
recme girer kırılganlık
bir aşk ateşi yakar kaknusu uçar yeniler
yeni bir sen doğar özlemle, tutkunun merheminde
yaralarımıza sürülür beklilerin toparlar beni yaşam
sen ile bin sen arasında kalır kanıtsız ürperişlerim sevdaya

Hayrettin Taylan

Bir gidişin canhıraşını emzirir yeniden gelişler

Bütün kelebekler uslanmış gecelerde düşer düşlerime
Bütün arılar gece başlar, çiçeklerimde bal yapmaya
yıldızlı bir özlemin aranişında gizlerini sakladım gözbebeklerimde

gözyaşı aşısı olsam, damla damla işlensem yüreğine yeniden
hüznümü uykuyu daldırısam sesinle uyansa mutluluğum
haz yıldızın yansısa yatsılarda seni düşlediğim anlara
saatler iniltilerin filmini çekse anlarsın beni
burada sensizliğin saliselerinde bin kez ölüyorken
yalnızlığın nabzı nazirelerimde perelenir
hızlı atar sana can atılışım
uykuların uğutunda utkulanır pür cemalin
yuvarlanır sensizlik dem ile serkeşliğim arasında
bir gidişin canhıraşını emzirir yeniden gelişler
avuntusuz ırmaklar akar, durulanmış pişmanlıklara
üşümüş bir gelecek gelinliğini giyer son hüznümde
gel uyandır içimdeki arkaik mutlulukları
dokunuşları nakş eyle aşk eyle soğuk tenime
kapalı kutlardan açık hudutlar çiz yüreğimin tehine
yıpranış destanın aşka ölümsüz kılan alp er tungayım
haz gecelerin tongasına düştüm diye
sevdana olan kahramanlık akışlarım bitti sanma
sana tutuluşun tetiğini çekmektim acılarla huzurlar arasında
sana vuruldum ben kanadı
kanayan ben değildim bin sendin
yeni filizler nurlanır seher toprağıma
sarmaşık olur gelişlerin ben bene sarılır
güzelliğinin gölgesi düşer düşle geliş arasına
hissi bir görüntü büyülenir sarılıyorum sen aynasına
ruhum taranır
beyazlayan her telim abayı yakar yakıraşlarımıza
aşk suya akar
esilir gözyaşın buluşma suyunu
umut yıkar bizi kimsesiz kırılmalar arasında
her şey susar, aşk, tarih Afrikalı Lina dahil
bilinmezliğin ejderi yutar hüznlerimizi
varışın güneşi öper öpüşlerimizi
resim olur aşk
recme girer kırılmanlık
bir aşk ateşi yakar kaknusu uçar yeniler
yeni bir sen doğar özlemle, tutkunun merheminde
yaralarımıza sürülür beklilerin toparlar beni yaşam
sen ile bin sen arasında kalır kanıtsız ürperişlerim sevdaya

Hayrettin Taylan

Bir Güle Teslim Ettim Kühümü

Bir gül dökülüşünün kırmızı kühündeyim. Kendime ait kalakalışın
kıpırtısında gözlerinden güzel heceler okudum.
-Gözbebeklerinin bebeğini emzirdi içyüzüm.

Ç' ağlayan güzel berrakların sesi gibi içimde aktı söylediklerin hep
söyleyeceklerin. Bir dökülüş manzumesi sardı ruhumun kesiflerini.
-Keskin bir bakışının k'esilmemiş geleceğine sardım senli demlerimi.
-G'ayrı sende kalmanın bütünleşil sayfasında bir gül yazdı özlemleri.
-Yaşamak kendini özetini sundu sen yaşama o kadar sıcak mevsimken.
-İlk baharın ilk kezleri tümlendi sayıklamasını sonralarına sayıklayan gelişler.

Yüreğimin eş'kenarlarında eşruhun bütün açıları toplandı durdu.
Bir kere birin çarpılmasında bir kere sen bir gülsün. Bir bülbülün yüreğinde
yazılmış yazgı bestesini okutturdun.
-Şimdi seni tanımanın huzurunda geceleri hecelere teslim ettim.

*Sensizliğin izlerinde gözlerini kapattı gece.Daha çok karanlık olsun diye ay
saklandı. Gül yüzünle aydınlatmanı bekledim.
-Kadinsılığın bütün merhaleleri senle canlandı hülyalarımnda.
-Düşledim seni. Gül yaprağı üstünde kalmış damlaların seyrinde zelallerin aktı.
-İslandım düşlerinde.Bir gün seninle aynı hecede geceleme kısmetini ekledim
bir günlere.
-Varsıl bir hayalkent kurdum ikimizin dizlerinin çözüldüğü diz dize dizeler
sayrında.

Yeniden kavuşmanın yüzölçümlerini sevginle ölçtüm. Biçilmek ilginle, yeniden
sarılmış fasulyeler gibi algılar açıklığıyla.

* Sevebilmeyi, sevginin en özel yerine yazıp gönülden ömürler içmek istedim.

- Dileklerim senli meltemler esti.Esrik bir rüyanın sen sonrasındayım.
Uyudu sensiz hayatım.Gelip masumiyeti aşan öpücüklerle uyandırmalısın.
Bir imbat bulmacasını çözmeli emellerin. Aşağıdakilerden hangisi senden sonra
hep yukarıda kalacak olan duygunun adıdır. Uç harfle beş harfine giden bütün
her şeyde. Seni güncelere teslim ettim.

-Yanıt bulması için o sevgi sağanağında akmalı hayat.Yaşamanın en güzel
sözcüklerinde seni yaşayarak özetsiz okumalıyız özellerini kiskandıran bütüncül
hamlelerle.

Yaşamın her karesi güzelliğin dik açlarına emanet. Güzelliğinden hayata yansıyan
güzellikleri yaşamaya geldim.

*Yol bulup yol kalıp kendi huzurumuzun kalıbında yazar mısın beni.
Uzakları yakınsal düşlere teslim eden iç sesin sonelerinde okur musun yeni
sevi haritamızın özel şehirlerini.

-En uzun yolculuk kendimize yaptığımız yolculukken, beni kendinde aramaya
başlar mısın.

-Gül yüzünle açılan güllerini koklamaya geldim.

İçyüzündeki melodileri dinlemeye geldim. Türkülerin can alıcı deminde
Gözlerinde nakarat kalmaya geldim.Önce kendime geldim ki her dize, her türkü
bizi sunsun.

-Gölümsemeyi yanımıza alarak yaşamın en güzel gözlerinde dünyayı görmeye akmak lazım.

-Bir güle teslim ettim kühümü.Hece hece yüreğimize işlensin istediklerimizin yarınları.

Hayrettin Taylan

Bir Gülüşle Yeniden Canlanan Mecnun Mumyasıyım

Gözlerinde denizler akıttın vicdan okyanusuma. Islandım, uslandım, kurumadı sana olan bağlılığım.

-Doğudan batıya gözlerinden ışıklar yansır. Aşk neylediğini yaşıyorum ışıltın karanlık yaralarımı aydınlatırken.

Sıradağların sırasında oturan aslanım.Ürkek ceylan gibi yarimin sınıfındasın.Bir gün teneffüs olur belki görürüm diye bütün dünyamı beklettim yoluna.

- Bir gülüşün güncesinde yazılmamış durumlarım sıralanır.Şimdi eskiden iyi misin? Benimle aktığın yaşam pınarların tertemizken yalnızlığının kalabalıklarında hüznüne boyna sarılma. Biraz benden yana güleçleri yolla.

-Mendilim hep elimde, ne zaman geleceksin bilmiyorum, gelince sevinçten, gelmeyince üzüntüden ağlayacağımdan.

-Zaten aşığın mendili hep yürek cebindedir.

Karakucağına götüren kara bahtında karakiş var.

Sıcaklığını özleyen sarılmalarım da üşüyor.Üşüyor sen ailesi.

Gizemli sözlerin var sanki beni saklıyorsun.Cümlede anlaşılmayan ifadeler var gelmeye dair yorum sezdim.

*Tohumun yüreğe serpilişi gibi derinliğindeyim. Sırların filizlendi.

*Özlemler çiçek açar.Yarına yarine meyve tadında.

Yarden ve serden geçilmiyor. Burası orası gibi değil.Küskün köprüler var.Deli Dumrul'un otağı da değil. Bir eziyetle geçerdim köprüyü. Yar köprüsünden geçmek zormuş.Ötesinde kavuşmanın şehri.Neonlarını

Yayıyor gözlerin, gecenin ışığı oluyor aşk ışığın. Sevginin uğultusu var.

Sen var, senden var, kalabalıklaşıyor rüyalara kavuşmalar.Artık rüya dışında yoksun dünyamda. Yeting oluyor hayaller.

-Durdurmuş,kırılmış, kırıışmış,kurdurmuş bir alemin farikasıyım.

Sonsuza kadar seni beklemek için elektriğin bağlanmış barajıma.

Gerçeklerime dolanmış dolunayların var. Aşklar cürüten tavırlar var benim bendinde..Vanası açılmaya yakın bir baraj kapağıyım.

-Ağladıkça taşırım. Gelmedikçe aşarım bendimi.

-An'a kavuşmuş, a'na ağlamış

*Soğumuş sevdalar birikmiş hayallere. Hallerden hasretler birikmiş dünyaya.

- Eşitliğin kendi eşit özlemler bırakmış.Her eşin eşit refiklerinde naif bulutlar kapatmış viran halimi.

-Hislerin kadar sislerin da varmış. Kimseler görmesin diye yağmur bulutlarını tembihleme. Zaten gözlerim nemli, zaten göz yaşların bende yeni bir deniz gibi.

-Avuçlarında kalıyor kavuşmak.Bir türkünün kavuştağında dile geliyor kavuşmalarımız. Beni çalıyor kaderin elemcisi. Sen okunuyorsun sözlerinden.

-İçimde birisi yaşıyor meğer.Meğer birisinin bilinçalatı gemisiyim.Meğer onu taşıyor beyinle yüreğim.

özlenen bir günlerin aynası asıldı ruhumun duvarına
taranıyor gelişlerin

tutsak soluma yansıyor güzelliğin

ben iyiyim sen de iyisin demek

sendeymiş bütün iyiler demek

doyumsuz bir tutkunun kumrusuyuz demek

isimiz kalıyor aşkın kenti
tanımsız kalıyor aşkın semti
sensiz kalıyor benim her yeri

Hayrettin Taylan

Bir Kadın Ektim Benlik Sunağında

Dörde katlanmış, derde sarılmış, dermana sızdırılmış, ufka bandırılmış bir halin halis muhlis niyetiyim. İnsan, niyetlerinin şifresinin çözülmüş halidir. İnsan, içinde birikmiş niyetlerin hazin hazinesidir. Her niyet iyi niyet üstüne kurulmuş bir saat olsa da bazen çalmayan zamanlar da kötü niyetlerin saatini çalar şey'tan.

- Gün'eşim batalı Şey' tan dayım biraz.

Karanlık kalmış yanlarımı aydınlatıyor başkalaşmış demkeşlik.

Delilere emanet demlerimin aşk akıllısıyım. Aşkla akılı bir arada tutmanın delisiyim. Aşk varken, akıl kendine emanetken, işte bak ben süreğen yüreğin tavında kendimi taşıyorum.

*Kadınlar katmanında his arasında binlerce sis yaşadım. Her kadın meğer binlerce insanlık dersiymiş. Her kadını yaşamak meğer binlerce alemin denkleminde çözülmekmiş. Kadınlar tanıdım, kendimi tanıdım .

"Zevkli bir kadına rastlarsanız zevkiniz,

bilgili bir kadına rastlarsanız bilginiz,

esprili bir kadına rastlarsanız espriniz,

zeki bir kadına rastlarsanız zekânız gelişir;

yeni huysuzluklar, kaprisler, kavga nedenleri, acılar da öğrenirsiniz. " La Edri

Meğer dünya, kadınların katmanlarında ağlayan bir çocukluk.

Hani, sürekli ilgi, dikkat, güven, şefkat, sevgi, canlılık, içtenlik, isteyen meleksi yaşamın aynası olan dönemler.

-Meğer dünya, yaşlı kadınların eteğinde ,etiği tetikleyen öğretiymiş.

Hani, olgun, sosyal, kanatları açık, anlayışlı, koruyan, kollayan, her sözü, gözü, özü, korumaya, kollamaya, sormaya, sorgulamaya kanatlı meraklılık okyanusuymuş.

Meğer, bir kadın sevmek, dünyanın en kötü şeylerini sevmeyi de öğrenerek, yaşayarak güzellikleri tatmak dünyasıymış. Meğer, bir kadın sevmek, özündeki kırıksık emelleri ütülemekmiş. Buhuru

onun sevgisi, nazı, kurları, hep dediklerimiş.

-Meğer bir kadın, sözsüz romanların çevrile çevrile, dokuna dokuna, öpüle öpüle, şımartıla şımartıla, tercüme edilmeden okunma, yaşanma kitabıymış.

-Meğer, her kadın bir şarkıymış. Okununca bam telini koparan, derinlere, felsefi temlere, niyetlere, unutulmazlara, ya da her iyi ya da kötü duyguda eriten, uyandıran, betimleyen, tüyleri diken diken edilmiş yaşanırılık güneşinin kadınsal ışıltılı sözsüz karşılığıymış.

Bir kadın ectim sevda bağında. Aldanışlarım, gözyaşlarım, unutamadıklarım, vicdani retlerim, niyetlerimin temyizi orada yeşerir.

-Vefasızlığın nadasında biter ihanetin tohumu. İyi niyetlerin sulaklarında yeşerir kavuşmanın yeni başağı.

-En eski cep telefonun bize gülünç gelen anteni gibiyim sen ay ve tenim olarak içimde çekerken.

-Bağlandığım hat meğer sen mişsin. O, ilk aldığım an'tenli ; ama sağlam telefon gibiydi sevdamız. O telefonun sağlamlığı gibidir sevdamız.

-Şimdi an' tensiz seni çekemiyorum. Son teknolojinin içinde içimde çekmiyorsan , dokunmatik bir telefonu gibi her an dokunduğumuz aşklar yaşıyoruz. Üstelik, ağlamak yok. Üstelik, gitmeye yakın, gelmeye çok sakıncalı uçurumlar

uçarısındayız.

-Ömrümün çeken tek tarafı sol yanımdı. Şimdi orada bile çekmiyor gidişin.

Yorgunmuşum, yitirilişlerim tırtılmış. Gidişin meğer kelebek vadisinin en tenhalarındaymış. Meğer, seni benden götüren cinmiş. İçimde Çin kadar büyüdün; ama gelemeyişin cinin kuvvetli.

-Çok spritüel bir konudayım. Ruhunun derinlerinde ben yoksam, içtenlik kimin adressizliğinde ayna.

Meysim değişiyor, insan değişiyor, aşk değişiyor, ben değişiyor; ama sen değişmiyorsun.

*Uyandır beni, uykusuz kaldım sevdalarında. Ben de insanım, bana insan olduğunu hatırlat.

"Sevgi sonsuzluktur. Şayet orada ise, büyümeye devam edecektir. Sevginin bir başı vardır, ancak bir sonu asla yoktur."

OSHO

-Ruh ermiş Osho acep yanılıyor mu? Ya da bizimki sevgiden öte olduğu için mi sonunda asıl başladı ilk başlangıçlar. Bitmezliğinin fitilini yakan yakarışlarımın özetini izleyen içimdeki çocuk nedensizliğe felsefi arayışlar mı arıyor.

-Bilinç kulelerinde saklanan gerçeklerimin adılısın.İsimsiz kalmıyor sevgisiz güncelerim.

Yüzeysel bilinen karakter muamamasıdır insan. Tonlarca duygu taşır, her duygunun adıdır bazen.

Özümüzün derinliklerine fırtınalar kopar,küresel ısınmanın buzul çağı başlar, doyumsuzlukların sönmeyen yanardağları patlar. İnsan, binlerce özel duyunun, içsel karışıklığın, doyumsuzluğun volkanını taşıyan, kendin aşan, kendinde kalan, kendinden geçen, kendine gelemeyişin huy, tavır, iyi ve kötü niyet karışımıdır.

-Bu yüzden, ben'e kadar binlerce ben kirlettim. Sana gelmek için kirlenmiş dünyanın içinde içi geçmiş , geçmişlerle değil, geleceği tüm içsel, ruhsal, beyinsel, kalbi kaliteye sunulmuş üst benliğime sana geldim yani ab- insanın ilk özü Adem gibi .

Hayrettin Taylan

Bir Kereydi Gelmek Bin Kereydi Gitmek

Sessizlik,içinde yılanlarını büyüten gamın şerit gibi işleniyor
Sensizlik,içinde yalan olmayan gönül aynasıdır
sensiz ve sessiz kırıışık bir ruhtayım
gel ütüle beni sıcak yüreğinle
Tanlarıma teninden iklimler gelsin
Bir öpücük bir ömürcük arasında kurlarınla kur köprünü
bir kerenin bedelinde mimlesin avuntum
dilden tüllerle ört kara yazgımın karalarını
elden geçir elemlerimi
gönülden yıka damlalarınla aralarımı
poyrazımdaki hoyratları görmeden es yanımda
senli hâle döndüm perma perişanlık aynasında
bilemediğim özelemlerin beyaz saçlarında tarandı umudum
bir gelin kalbinde seni gördüm yazılmışsın bana
umudun fanusuna aldı heveslerim
doya doya öptüm son resmini
geçtim kendime, geçtim sana
üçüncü sevginin adılında sustum
hezeyan ile bekleyenin suları çoştı ta sende
sensizlik, dizine kadar uslandı
yalnızlık, sözüne kadar okundu
gelişin, gelinliğine kadar işlendi
vuslatım, vavlarında kadar şifrelendi
elif,lam, mim
hece hece şifresiz kaldım sana
uzatmaya mecalim yok sevdim bekledim

Hayrettin Taylan

Bir kulunu çok sevdim

Bir kulunu çok sevdim/Külünden Aşk Doğar-5

"Döndüm kibleye doğru açtım ellerimi
Yalvardım Allah'ıma duysun diye beni
Damla damla gözyaşım dökülürken gözümde
Çektiğim acıları yaşıyorum yeniden "

-Unutulmuşluğun utkun bebeğiyim. Biliyor musun Dilnaz, ayrılık aşıkla, bir bebek birbirine çok benzer.Gidince anladım.

-Bir bebek de aşık ağlar. Bir bebek annesini arar, o gelince susar.Bir aşık sevdiğini arar, gelince, onu görünce susar. Gözlerimdeki yaşları nasıl silersin.Hiç silmedin ki.Sen varken hiç ağlamadım ki.Şimdi merak ediyorum nasıl silersin diye.

*Bir bebek acıkıp ağlıyorsa, bir maşuk içsel açlığıyla ağlar.Yüreğimi Somalı yaptın. Şimdi bütün yardım kampanyaları bana yapılıyor.

-Beni sevgi fakiri yaptın.Yoksun işte.Tasalarım ab-ı aşkın tasıyla sensizliği içiyorum.

Son bakışının bütün detayları bende. Hani giderken o ağlamaklı, o hiç gitmiyorsa ama mecburen gidiyorsa attığın adımları tek tek hesapladın. Son kez baktın, yüreğini, ömrünü, ütülediğin adamın yaşam yuvasına.

-Ben gidiyorum, sen gitmemelerde kal diyemeden gittin.

O son kez dokunduğum ellerin fırında çıkmış yeni bir ekmek gibi hala ellerimde sanki. Sıcaklığı bende başka mecralar çiziyor bilemezsin.

*Bırakıp gitmelerin boşluğuna düşürdüm senli düşleri. Bu benim talihimin kuşu.

- Ben bu güzeli çok sevdim.Mantık tayrdaki bütün kuşlar uçun gelin.

Hüthüt benim. Bütün içinde çıkılmazların can kanadayım. Kendi aşkıyla kumar oynayıp kaybeden son maşuk da benim.

Uçun kuşlar,uçun onun ta bıraktığı yerden.Kanatlarını yavaş çırpın giderken aktığı gözyaşları yere inmesin.

-Yanaklarına süzölsün.Kendi elleriyle silsin. Bu giden kim, bu gidip de dönmeyen kim sahi Dilnaz.

-Bir umut artığındayım. Her yerde seni arıyorum. Gözlerim nemli, sözlerim ağlamanın defterinden alıntı.

Hüznü vuruyor yokluğunun şavkı. Beni senden bitiriyor yitiriler.

Bir bebek ağlıyor, şehir uyanıyor tam seni sevdiğim sıranmışlarda.

Uşüyorum sensizliğin salıncağında.Ağzımda seni seviyorum emziği.

-Ey sevgili biraz da tutku sütünden tutku sütünden.Bu aç aşk bebeğini doyur sözlerinle, o bakışınla, o içten gülüşünle.

-Kendine ait bir duruşun var, işte durdum orda. Durağım oldu o duruşun. Şimdi işte şimdi yeniden efil efil essin duruşun.

"Bir kulunu çok sevdim o beni hiç sevmiyor
Kalbimi ona verdim artık geri vermiyor
Elim kolum bağlanmış çaresizim Allah'ım
Bu canımı sen verdin benden almak istiyor "

İmkansızlık yaşıyor yaramın üstüne. Bu kulumu çok sevdim Allah'ım. Kuldan, küle, külden güle, gülden, soluksuz bir ömre çevirdi beni.

-Bir günlerin kuyruğuna taktı beni.Ümitlerin zengini yaptı. Umuluşun aşk ummanı

oldu.O bir gün kollarımda olacak diye ömrümü ütölüyorum hazan cenderesinde. Sol yanımda onlu magmam.Onun buzullarını eritecek pişmanlıklarımın sıcaklığı var.

-Her adımda ondan asılı hatıra gergefindeyim. Bu gri sevdalar yüreğimi bağlaymıyor. Yırtık bir yüreği yamalayacak onca sultan arasında sensin benim sultanım.

-Hiç gelmeyecek gibi sarıl geceme.Yıldızlar senden olsun. Ay yüzünden ay benim,şem yanınbaşımda. Ay-şemi eritsin sevişim.

Yellerim savurduğu sevgiye tutunarak unut geçmişi.Maziler insanın geleceğine ayna olsa da kır zincirleri.

Yokluğun sinemi ayrılık kılıcıyla kesmişken sensizlik hıçkırı hıçkırı ağlarken, tabip ne yapsın. Hangi ilacı sunsun bu iyileşmez ruhun hasta maşuğuna.

-Yarama sür gelişini, bir gülüşünle aydınlansın karanlıklara oğuldaş Halim.

*Helalim ol aşk ummanında.

"Hor gören şu gururun tükenmek bilmez mi
Sevginle yanan kalbi üzdüğün yetmez mi
İyi niyet uğruna yaşıyorsak dünyada
Seven garip olsa da sevmeye değmez mi"

İşte mahzun, bu sevgiye mahsul veren sevdanın ortasında anla beni Dilnaz.Kiralık yüreklerde yaşayan üvey bir aşık muamelesi görmekten sıkıldım. Kime gitsem üvey. Kimi sevsem yabancı.

Bu aşkın cananı sensin, susuz aktığım pınarından belli.Bir kafese almışsın.Alınganlıklarımız demir, sözlerin zemin, bir gün gelişlerin demir aralığı ve umut sen.

-Çıkar beni bu anlatılmaz, anlaşılmaz, ancak yaşanır aşk kuyusundan. Yusuf'u çıkaran kader gibi, beni de sen çıkar yeniden.

*Susadım sana.Bu yalnızlık hücrelerinde suçsuzluğum bitti.

Ateşle közün , görmeyle körün, anlatılmayanla anlayışına, hayalle gerçeğe, özlemle, nefrete, bir gün ile her gününe sormak lazım yokluğunun bıraktığı zayılatı Şükretmenin Şükrü'sü, Sabretmenin Sabri'si, beklemenin Bekri'isi, vuslatın Vasli'si, sensizliğin Sani'si, Aşkın, Ali'si gibi binlerce ben olup sustum gül cemalinde.

"Bir kulunu çok sevdim o beni hiç sevmiyor
Kalbimi ona verdim artık geri vermiyor
Elim kolum bağlanmış çaresizim Allah'ım
Bu canımı sen verdin benden almak istiyor "

Duysun duyulsamanın aşk frekansı beni senden çalsın çok sevmenin algısı. Düşlerinin tezgahına sersin beni hayat. Gözler kalbin aynasını kıramaz.O gözlerinden anladım ki yeşil sevgilerin bir günlerime orman. Gelmesen de sevmesen de içinden bana kalan şiirsel sözlerin var.

-Duysun yaramın üstünde aşkımın kurgusunu anlamayan seviciler.

Bir kulunu çok sevdim Allah'ım. Kul'dan ,aşka, aşktan,ayrılığa, ayrılıktan bitmemiş sevdalara, sevdalardan umudun ummanına götüren gül bakışlı, kelebek çiçeği ruhuyla onu çok sevdim.

Hayrettin Taylan

Bir Masal Yazdım "Ben" Yok ,Ben'den Aşk Var

-Bir Masal Yazdım "Ben" Yok ,Ben'den Var

Ünlü Aşk Yamacısı Mir Aşıkettin 'in Yeri-4

Adı açıklanmamış bir sevdanın masalındayım. Evvel zaman içinde içim içinin içinde.Bir varmış, birisi varmış, varmış ki vardığına varamamış. Kalbur zaman içinde ,aşk kamburu olup Ana kankru gibi aşkını can kucağında taşımış.

-Pireler berberken, biz seninle beraberken,sen annenin kucağında tıngır mıngır sallanırken,

Ben Mecnun olup Halep'te aşka bir adımım iki yüz arşın.Şimdi İstanbul'da bir adımım sen, bir adım bir sen metre ediyor. Gökten üç elma düşmüş.,

- Ben al elmanın alasıyım. Sen bal elmanın kalasisin.Aşk, Adem elmasının ayrılık tadıymış.

Ve şimdi uçarı çita gibi sensizliğe koşuyorum...

" Az gittim, biz gittim, dere tepe düz gittim.Ne gitmeler bitti, ne bitmeler gitti. Yolda tatlı bir cadiya rastladım. Geldi yaramın tadını baktı. Gittik biz gittik Dilnaz.

Çocuklar gibi aşk oyunları oynadık. Ben tavşan, o tazi, yaşadık bazı bazı.

Yüreği açılmamış sevgiler sundu. Aşk meğer tatlı cadılardan öğrenilirmiş.

-Yüreğimin derin bilincinde aşka peri oluyor yüz görmüşlüğü.

-Ruhum beyninde oturmaya geliyor.Senin adresin kalbimin tümüdür.

-Tümelin tüneline yanılırları tatmamış, bilinçaltı zehirlenmesi yaşamamış,aşk acısı yaşamamış bir ben'e tümünden/gelinli senler akıyor.

Beni anlıyor musun aşk masalının ruh terbiyecisi. Ki masalında Hintli bir aslanım.

-Dünyanın en büyük yangınında bir ağaç kavuğuna saklanmış, ağaç yandıkça yuvarlanarak denize kendini atan bir aslan. Ki yangın o kadar büyükmüş ki deniz de yanmış.

-Hintli aslan, denizin dibinde pençeleriyle bir mağara açmış,mağara büyümüş büyümüş dünya kadar olmuş. Yangın bittiğinde. Bu büyük mağaranın ortasında ismi Dil, ruhu naz olan bir peri belirilmiş.

-Binmiş aslana dünyayı dolaşmış Dilnaz. Gelmiş,gelmiş ta bana gelmiş.

Aşk suyu gözesinde sular seni tümlüyor böylece.Masal ile asal aşk arasında yasal bitişler var.

-Yağmurlar ıslatmıyor vicdanımı.Gözyaşların kadar kaderci değil iç çocuğum.

İçşel bir travma yaşıyor terk edişin. Hintli bir aslan olsam da Hint keneviriyle sensizliğe sarhoş olmuşum.Hint kumaşı giymiş uzak kalışların yürek ceylanı olarak seni kazanma arınmam bitmiyor.

-Asaletini kaybetmiş kayıpsızlığın yolculuğunda yol masal gibi uzayıp gidiyor.

Onlar erdi muradına, biz Muradın şemi olduk.

-Biz şemli gecelerin "ay " yansımasında ay ve şem olmayı bekledik.

-Ay yıldızların sıcağından çekindi. Ay hilal halinde , helalim olan seni sundu.

Şem,cehalinin akışında eriyip durdu gecemize.Biz biz eridi.

Ay ile şem arasındaydı şeblerimiz. Ve sen ay/şemdin yaşanan en büyük aşka.

-Özlemenin şemini yakıp, ay yüzüne şifreleniyor sende kalışlar.

"eğer beni görüyorsan, onu görüyorsundur

eğer onu görüyorsan, bizi görüyorsundur."

Bizi görmenin ayırdığı zamanı görmüyor görünmeler, arınmalar, pişmanlıklar, affedilişler illa ki mecburi gidişler.

-Sorunsallı tükenmişliklerin tükenmez k/alemiyle sığınyorum vuslatının b/endine.Biraz kendime baraj oluyorum göz yaşların akarken. Biraz daha göz

pınarlarının vicdanı paklığını yaşamak savaşındayım. Biraz daha varlığını içime çekiyorum.

Sol yanımla ol vaki hanım arasında gülden hanlar yaptım kendime.

Gayrı imkansız dediğimiz unutulma dağlarının arkasında gülden hanlar var.Gül cemalinden güller büyür.Gül üstüne gül yetişir.

-Eksilterimizin künyesine gül de eklendi.Gül hanım var.Gül yaprağından yapılmış aşk hanımda üşümüyorum.

-Ay kendi şemini yakıyor gün/eşine gerek kalmadı.Bir masal yalanıyla sensizliğin uzlarına imza atıyor bekliyorum beklemeyi Dilnaz.

Hayrettin Taylan

Bir noktanın sonuyum sonum senle başlar Selvihar

ezeliyetin tininde durulandı duruşun
merhametin şafağında başlar ölçsüz hayat
aynı düşlerin dilinde kaldık dudak dudağa
bütün dünyayı öptüm ekseninde sen dönerken
sonra fikri haza içsel kitap kaldık
okunduk özel bir dille ...sayfa son yerine sendeyiz

2....
kaygıyı içen tehlikenin içinde durulandı içsel mazim
akılsızlara sızısın, sezilmişliğin süzgecinde geçer valsım
gönülsüz kaldığım kalışın vadisinde başlar damla komşuluğum
ilk ağlayanın kazandığı dev kazanların şelale meyhoşuyum
her adım senle ıslak
her adım kıvırcık saçlarına kurgulu tuzak

3....
yabanıl kaideler deresinde yıkanıyor yoksul uzaklarım
senin için koşan ürkek ceylanları korur gizli saklılarım
sakrak adımlarında kokuyor cemalin
bir aşk muammasında teslim oluyor içsel ummanın
ıslanıp seviyor damlalar
sevip ıslanıyor aşk

4
ben fırat'ım el'azizle akarsın aşka
sen sırat'ım bir gün gelişinle geçilir aşka
kıldan inceliğin, kadınsal inceliğinde
ben o ruhsal geçişin sabrıyım
içsel alevin dersini çalıştırdı kader
etik sahillerde eteğine yazdım kederi
ya aşksın, ya da aşktan sonraya hüznün tohumu

Hayrettin Taylan

Bir Ömrü Soldurma Türküsü

uyudum uyandım gözlerimde
sessizlik içimde kimsesizlik yollara düştüm
yüzümde bi tebessüm garip bı tesaduf
hüznün sokağında yürüdüm
her seferinde kendimde seni buldum
kaybetmek istedim içimde bir yerlerde sen
el yordamı hep buldun seni
beynimin ıssız ormanlarına bıraktım seni
arkama bakmadan kaçtım hık ağlamadım
yavaşça yüreğime dokundun buldun ben mi

can evimde vazgeçtim artık senden vazgeçme sevdasından
sen bende be parça oldun
kaçılmayan kaçılmak istenmeyen
terk etmeyen terk edilmeyen

biz senle hayat olduk yaşam olduk
özlem olduk heyecan olduk kıskançlık olduk kara sevda olduk
biz seninle
omur olduk ömrü soldurduk

Hayrettin Taylan

Bir Öpücük İstedim Annen-Baban Hayrına

Dile çevrilmez bir yaranın sözsüz sözlüğüüm..
Yarin dili yok, yarının sihri yok...
Ağla ki Fırat kurumasın yüreğimde
Bak ki Harput yok olmasın...
Bekle ki bu Elazizli ölmesin yalnızlığında...

Hüzünlerin gelgitlerindeyim.Gelenim çok giden sensin.Özlemlerin esrik valsi vurur neon gecelerinde. Leonordo Di Vinci olup en halini çiziyorum ay ile ay yüzün sessizliğinde.

-Yüreğimin üstüne atılan atomlarının düşün gecesindeyim. Benden başkasının kollarında beyaz bir gelinlik giyinişini izliyor hayal kırıklıklarımın kırk ayağı...
-Beyazların, kara bahtıma kurşundan renkler müjdeliyor. Seni gelip vurmaktır aşk.
-Beyaz gelinliğinin kanla kardeş olmasıdır aşk. Bu tutkunun isimsiz öçlerine baş harfin yazıldı.Harf harf bende ölüşünü kutladı sevdamız.Şimdi hangi elin kiriysen beni paklamaz.
- Ben kendime yazılmış ve bestelenmeyen şarkıların diliyim. Notalarımnda sen eksik.
-Bu şarkı bitmez, bu bitmeyen sevdanın nakaratında.Benim ihtirasım yaramın kanamasıdır.Sen bende gitmenin ölümünü seçtikten sonra can aynalarını kıramam yar.
-Dudakların ilk mührü bendim.Fethini yapan dudak uçlarımın alfabesinde. Ne zaman su içsem aynı anlar içirir beni.
- Bir öpücük istedim annen-baban hayrına.
Bir sen istedim dünya-ahret aşkına.- Beni benle çarptım; senin gözbebeklerin çıktı. Beni benden çıkarttım; senin beni baştan çıkarmaların çıktı.Beni sana böldüm; bölünmez, aşk vatanım çıktı.Sağlaması zor sol yanının işlemindeyim. Şimdi dört harfinde dört işleme toplanamıyorsam ismimdeki " tin" ne yapsın.
-Aşk özüne isyan ediyor Muammam..

Yeni sevmeler istiyor,yeni senden sonra.Bebek ol şimdi bu aşk salıncağına. Şiir seni sallasın şairin.Dize dize diz çöksün ahu gözlerine, hu sözlerine.

-Nasıl gelmiştin yine öyle gel, yine öyle gül, yine öyle ağla.
-Hadi bebek ol çağır beni bu sensiz gecelere.Uyansın şair...Ay yüzünün suretinde okunan sureleri okusun.

Fırtınalar kopuyor Bisitun dağında.Ferhat ağlıyor yarama derman olmak için

-Ey Ferhat:

-Bu aşk şairinin anası ağladı günlerce. Dağı delme, bağrımı delen bu gidişlerin ortadoğusundaki özlem pususu benim.

-Vuslat Kudüs gibi. Bir yanımla onun kutsalı, bir yanımla başkasına meyil kıblesi.

-Ben kıblemi şaşırdım Zind...Onun benden gidişine iman etmiyor içim.

Ey, sensizliğin küffarıyım. İncim yok benden gidişine.İtikadım zayıf.

-Sen

En sen'e ulana kadar,kök salacak kaderim.Dal dal büyüyecek kederim. Kederimin çiçeğinden sabrın meyveleri beni sana taşıyacak Muammam.

-Yüreğinin en kesif yerlerinde katre katre bitiyorum sözsüz uzaklarına.

Oysa ben peygamberler ocağında ,çay demliyorum aşka. Yüreğinin süzgecinden sana süzüldüm.

-Sen kaynadım.Buhuruma aşklar eklendi. En güzel demli çayın sen sonrası oldum.

-Beni içiyor güzeller, senin öptüğün dudakların tadıyla.

-Sen bilmedin.Sen gitmedin Muammam...

Son ödeme tarihini unuttuğumuz yalnızlığın tarihine yazıldı talihimiz.Fatura gibiydi

benli demlerin.Seve seve otomatik ödemelerde seni yaşadığım son faturanın son tarihiydin.

-Senin bende kalakalışını hesaplamıştı aşk,kader ve de keder.

Ha bir de benim için akıttığın damlaların vicdan bankasıyım. Sana yaşattığım acıların can faizleriyle kara geçmenin hiç geçilmeyen geçmiş zamanıyım.

Borçluyum sana.Aşk,ayrılık,acı faiziyle seni benden aldı.Beni hüznün mali müşavileri ancak hesaplar.Beni bir gün gelişin paklar.Taşın yazdığı yazının defterisin.Hangi yürek kalemiyle yazsam silinmiyorsun Muamma.

Sensizliği toplamaya mecalim yok, sayılara sığmıyor, kitaplar anlatamıyor, sonsuzluğun son "on"uyum.Sen gitmeye işlemim yok bilesin Muamma..

Hayrettin Taylan

Bir öpücük istedim annen baban hayrına

senli anın ışık kuşaları uçar yüreğimde
kanatlarını açıyor kavuşmanın muştusu
söylenmemiş sözlerin dili çözülüyor
zaferini sarılışına saklamış sarmal özlemlerin bileşkesinde aşk
evveli tümleyen ilgilerin sonsuzluğu doğuyor sol yanımda
yüreğe ışıklarını bırakıyor tutkunun ömrü

hafızanın emziğinden içiliyorsun bir günlerime
ağlayış muammasında kurulanıyor ömrüm
özleyiş ummanında dalgalanıyor sensizliğim
öpüşlerini saklayan suların dudak uçlarında kalıyor hasretim
"bir öpücük istedim annen bababan hayrına"

3.
doymamış mazinin doyum aynasında gözlerin taranır
ilk harfin güneşinde aydınlanır içsel karanlığım
aşk tanrıçaların nazlarını okutur nazarında kalakalışım
eşkaliyle işgal edildiğim güzellerden arındırır özlemim
bağrına çağırıyor içsel mevzi
çığrına ulanıyor içsel fecir
gidişin bir günahın can kırığı foyasıysa
günahın ağırlığını tartamıyor gerçekliğin mizanındaki vebalim

4..
zamansızlığın zilini çalan benden çalınmış sensizliğin titreşil adılıyım
çalınan bir saat olsa bütün dünyam ve dünya uyanır aşka
çağırırsa bütün çağrıların adresi toplanır sesinde
bağırırsa bağıryanıkların türkülerinde söylenir dertli bülbül
gelsen , bütün huzur, hüznün kalelerini yıkarak gelir fecrine
yazsan, kalem ağlar, dizeler ıslanır imge okyanusunda
aşk şiiri ağlatır
ağlar okuruz, bir bebek nidasıyla gelişini ya da gelemeyişini

5.
bir çocuk yüreğinde annelik tutkusunun sözsüz diliyle
bir çiçek ufkunda açılmış yarına, yarime meyvelik umutların kokusuyla
bir gelecek göğsünde yaslanmış omzun sözsüz romanıyla
bir sarılış deminde demlenen hayallerin sonsuzluk hayaliyle
bir affediş yüceliğinde tütsülenen üst benlik kimliğiyle
bir sen sonrası, bin ben sonrasında sana sesleniyor aşk ve vuslat

Hayrettin Taylan

Bir Öpücük Sahilinde İslasıl Düşler

zuhrettiğinde Zühre ağlardı göğümde
isimsiz sislerin kaplamıştı hislerimi
çağcıl bir bağlanışın dilsiz özetlerindeydim
sol yanıma teslim edilmiş yıldız ömrün vardı
vardı varımı yoğunluğu kitabende toplayan

bir öpücük kenarında kalanların ıslasıl diliyim
öpsen yürek devletim gelişir
tutku bayrağını çeker içyüzüm
iltihap tutmuş tutulmuşluğum iyileşir
iyi olur gün yüzü görmemiş günlerim

ç'ağdaş atlaslarda rengine şifrelenir sevda
güzelsin diye güzellik okullarda ders olur
ilk öpüşüm,ilk sarılışım, ilk dokunuşum ilk sayfada
-Yoksa sen hep melek miydin

poetik ve pratik bakışlarında duruşum okunur
göz göze gelmenin dizesinde dizimin bağı çözülür
ve aşk egoit bir ruha bürünür
beni bulur ben'den sonra ben olan ben

ıçyüz yılında herkes kendi içsel çıkarına ara yüz
mağlup muğlaklar görünmez olur herkesin gördüklerinde
bağlı bir toplumun topu olur istemler
göl olur,sevgilim
damlaların göl olur

Hayrettin Taylan

Bir Öyküsü Bile Yok Aşkımızın

Gidişlerinde üstüme yağan, karın beyaz saçlarında ıslanıyor aşkım.Sensiz düşler büyütmek alnımın yazısından,yüreğimin sızısından ödevken,senle bir ömürlük öyküm henüz yok yazı yüreklim.Sancılı mevsimlerin mehtaplarını gecenden kaçıtır. Mızrabın batar hazanlarıma. Hazlarımin kullanım dışı zevklerinden sana canlı bağlanmak istedim gün ile aşk arasında. En uzun gecelerin hecelerini

sana şifreledim masalın biterken öykü başlarken.Bekleyişlerin biletlerini korsanlar almış,imkansızlığın Karaiplerine.Beni senden anlattı beklemler.Sen yetimsin Nazlıcan...Öykünü bana anlattı Yunus balığı.

“ Sen altı yaşındayken kaybolmuşsun. Seni yaşlı,dünyanın en iyi yay kullanan denizcisi seni bulmuş,denizin ortasında konakladığı küçük gemisine götürmüş,seni büyütmüş,yıkamış, beslemiş,sana ok atmayı öğretmiş.Tam on yıl orda yaşamışsın.Hayatın deniz,balıklar,mavilikler,yalnızlıklar.Denizci adam,45 yaşlarındaymış.Her balık satışından sana çeyiz hazırlamış,gittikçe sana bağlanmış,içinde beslediği tek duygu bir gün senle evlenmekmiş o küçük gemide.Gemide sana bir salıncak yapmış,süslemiş her yanı,ayakları suya değe değe salınırmışsın.Geminin güvertesine çıkarmışsın, keman çalmışsın.Denizci hayatın binlerce tadından yalnız iki şeyle tanıştırmış.Ok atmak ve keman çalmak.Denizci,denizin ortasındaki gemisine müşteriler getirip oradan balık yakalamak şartıyla para kazanırmış.Bir gün iki genç sana sultanmış,denizciyi bağlamışlar,sana saldırmaya çalışmışlar,sen kaçıp geminin içinde o gizemli yerlerden çıkıp en üste çıkmışsın.Yayı gerip her ikisinin ayaklarına ok atıp yaralamışsın.Tenin deniz gibi beyaz kalmasını sağlamışsın.Denizcinin biricik gizemli aşkı olmuşsun.Senin hiçbir şeyden haberin yokmuş.Ta ki 16 yaşına kadar.Günler suları yıkarken, kulağında valkmeni olan bir genç babasıyla sizin gemide balık tutmaya gelmiş.Delikanlıyı görür görmez aşık olmuşsun.Denizci onları öldürmeye çalışmış,sen delikanlının önüne siper olmuşsun.Oradan kaçmışlar,ilk kez aşk yaşadığın genç ile babası.Genç gidip senin aileni araştırmış ve bulmuş.Elinde belgeyle seni denizciden kurtarmaya gelmiş,denizci yine oklar atmış,sen siper olmuşsun biricik aşkına.Ve denizcinin tek hayali seni büyütmek ve senle evlenmekmiş.Sense delikanlıyı seviyormuşsun.Küçük, bir salla kaçmaya çalışmışsınız.Denizci, salın ipini boğazına bağlamış,siz kaçtıkça intihar etmeye başlarken,sen ipi kesmişsin.Onu intihardan kurtarmışsın; fakat siz gemiye geri dönüne kadar gemiyi batırmış,sen ağlayarak yıllardır seni büyüten, baba gibi,anne gibi bakan adamın ölümünü izlerken gözyaşların suları azdırmış,karaya zar zor çıkmışsınız.Karaya ilk geldiğinizde delikanlıyı rakip balıkçılar öldürmüş.”Ve iki seveni kaybederek kara bahtıma gelmişsin.Kaldırımda vahşi bir ceylan gibi oturup ağlayan seni gördüm. Ruhumun telleri koptu, güzelliğin güzel rüyalarımı coşturdu. Korsan seferlere çıktım, şifasız dertlerin hüznün tabletlerini içtim,kendime gelemedim.Başlıksız bir öykü gibi,seninle baş başaları oynamanın ilk adımındayız.Eşkalsiz sevdaların bütün masallarındaki yalnız kahramanlar gibi sarıldım sana.Paylaşılmış sızılardan süzgecinde geçti her şey.Sevdaların bedeli çekilirmiş, hangi aşk paklar ki acılı yanlarımızı.Kavuşma rotası yamalı gönlümün gemisi olarak beni sürükler denizine.Oysa sen deniz kızı.Yıllarca denizde yaşamış,kara görmemiş,kara sevdada yaşamamış bir güzeldin.Ne su temizler, ne de karanlık kavuşmalarımızı.Ben karada dört yıllık öykünün aşkıydım.Aşkımın aşklar ürerdi.Şimdi içimdeki yaraların yamasına geldin oturdun.İki yaralı, iki kara bahtlının bulmacasını çözebilir mi ki tutkular.

Uzat şimdi hiç öpülmemiş dudaklarını alın yazıma. Yazıl sevgi beyazlarıma.Alıştırmalar yap, kalp ile kal_ben arasından.

Yüreğindeki sızıyı hangi amaçlar kapar, hangi gözyaşların aklar? . Yum gerçeğin gözlerinden yeniden başlayacağımız hayata. Yorgun anların kirlenmemiş buluşması başlar. Rekorlar kırarız kırılan umucularımızın istendik ,tanıdık yarışından.Uyanık sevgimizin dar patikalardan yel usulca bedeni okşar,sözler kalır, yazı uçar, öykü içre

öyküler anlatır bizi.

Yaşamın en kara anından karalar bağlama. Gözlerindeki perdeye sözlerimin özlem denizi çarpar ve gelişinin yazılmamış anları yüreğimin özlem tuzlarını aklar ve seni saklar güzel bir geleceğe yazı yüreklim.

Hayrettin Taylan

Bir sen diledim bin ben arasında

bir sen diledim bin ben arasında
Sönmüş yanardağ savruluşlarına savunmasız gidişlerinin külündeyim
adını yazıyorum nazlı_cansız yürekle
kapatıyorum ruhumun sensiz şubelerini
bütün çetrefil iklimlerinde yalnız hazan oluyorum
hüznün sürgüsünü çekiyor gelememiş kapılar
oyuk oyuk yüreğimden silinmeyen bir sen çıkıyor
gitmeler arası hiç gitmemeler koşuyor
sevdamızı kollayan anıların düş uçurumlarında
yine sana düşüyor umutlarımın ormanlığı
yemyeşil dünya vardı hani bir dönem beni sakladığın
gün çekiyorum kırağılı beklemelemlerden
Dilimde eskimez nakaratlarla seni söylüyor bam telimden
sensizlik damlasıyla her şafakta yüzümü yıkar özlem
Gözlerin, sözlerimi yakan bir başlangıç gibi duruyorken
en kızgın alevlere ders veriyor sensizliğin sıcaklığı
bedevi sarılışlarım var yabansı güller arasında öylesine
ülkenden sürülen göçmen bir bülbülüm geleceğim sana
Sorgulu yanlışların yangınları yerine yeniden gelmenin baharı var gülüm
sonsuz acılar sunağında kalıp bir ömür olmamışlık nakışlamıyor hayatımız
hedefini aşmayan mızraklarla mavi bir geleceğin sular akar göz pınarlarından
göğsümden vurulan sol yanımla sahralarında serap görme dönemini bitir
gelmenin köşkünde yeniden yan yana olmanın sultanı ol ali bir geleceğe
giden göçmen kuşları bir daha dönmezken
sen ebabilsin ötmelisin şafağımda,yar ocağımda

Hayrettin Taylan

Bir Süreliğine Süreyim

Bir süreliğine süreyim/ senli sürenin bitmeyiş sonsuzluğuyum
Bir zamanlar zamandım/ zaman seninle eriyorken
Bir zamanlar bahardım/ yeşillikler ,yeşil gözlerinde açılırken
Topla kendini der akrebin sözsüz filmi
Bir ömre seni ömür biçtim aşklar zamana teslimken

bende var olan/ bende yücelen aşkyüzün, yüzer huzurumda
sevgin gökyüzü gibi sarmış benliğimin katmanlarını
sevdanın bir ucuna yazılmışım/ dünyamızın ucu içimizde
kor değmeli, kör olmuş sensizliğin her sızısına
gülün açmalı /açmazlığın bilinmez gölgesinde
hiç söylenmemiş sözlerim yeşersin yüreğinde
diyemediklerimin sözcük kuyruğu değsin bağrına

bakışın resim gibi içimde kalmalı
sarılışın roman gibi içimde kurgulanmalı
sıcağın magma gibi buzullarımı aşka taşırmalı

özel olmalı ki her şeyin,özellik seninle tanımlanmalı
öyle kalmalısın ki kalakalış hep seninle kalaylanmalı

dünyamızın önünde olmalı/ dünler ve yarınlar
ufkumuzun ucunda olmalı/ sevmeler/ kavuşmalar
ruhumuzun cenderesinde olmalı/ aşkı bakilik, sevmeye sakilik
sevgimizin sularında yıkanmalı/ önce sen, sonra sende eriyen ben
kavuşmamızın diliyle okunmalı kavuştaklar
aynı dilin manalarında erimeli sözcüklerimiz sonsuz aşka
aynı senli anların kelimelerinde anılara teslim olmalı aşk
içimde bir ömür gibi akmalı sevda pınarın aşk ile

Hayrettin Taylan

Bir şule dili yazdı buzullarımı

Bir şule dili yazdı buzullarımı...

Sözcük sözcük eridim, erittim buzul kitapları.

-Harf harf işlendik, büyüdük, büyülendik sevdaya.

Sevdamın arka bahçesinde güllerin, aşkı yetiştirmekte.

Derin bir koku yüreğimi doldurmakta.Aşka muhtelif yollara sıralanıyor sırlarıma.Bir sırrın daha var biliyorum. Ömrünü aşıladığın benle güzellik şehri oluyorsun.

Şehrinin şehrine geldim.Kahırların kahinleri hüznü gebeye bırakmak için yıllarını salmakta.Salışın filminde kalmışlık dersi var.Ben her şartta sana kalmaktayım.

-Eşsiz esintilere,ders veren cemalinde toplanıyor yüreğim.

İşıltının dansına kaptırdım.Oynuyorum, yerkabuğundan deprem dansı öğrendim.İçimde fay hatların var.Seni sevmenin tatlı felaketini yaşıyorum.

Bir şule dili yazdı buzullarımı.Küle dönüşen buzullarımın berraklarında oyalandım damlacıklarına.Bir yar denizisin diye denizleri sevdim.Yüzme bilmeyen yüzüm,güzel yüzünde yüzmeye başladı. İlk kezlerin senin daha fazlaydı.Benim de ilk kezlerim var seninle.Seni sevmek ilk kezindeyim. Sevmek ilk kez bu kadar ilkleşiyordu.

Aba telimde hasret besteleri kendini bulurken, bir gün seninle aynı bağrın sazında sözsüz çalınışa hazırlanıyorum.

Katmerli duruşun mevzsiyim.Kim ne derse, kim ne sunsa umurda da ömrüm de değil bilesin Şulenar.

-Finoluk yapan haz ısırganlarına karşı tavrım, duruşum, akışım belli.Bir denize teslim oldu yüreğimin beyazları.Beyaz teninde rengini buldu istenirlik.

Ayrıştırılmış sınırlarda mayınlar vardı.Belkiler bir bir patlıyordu.Gözlerine bakarak, ayırım yok demek istedim.Ayırım ile gönlü kahrım arasında kayıplar kendine inatlaşırken.

-Özlemin duvağına seni yazarken, zaman ve yarın senden yanaydı.Bir yar kumaşıydın, bulunmaz Hint kumaşı değildin. Her yere yar değildin.Ruhumuzun yer dediği, sevdamızın yar dediği, hislerimizin gök dediği,içimizdeki çocuğun işte bu dediği, işte arananın arayanı, işte istenenin istendik aynası, işte gün eşim, işte ruhu ikizimin ömür suları dediği en güzel şeylerin toplamındayız.

Bizi biz eden toplam sevilerin, tutkuların, isteyişlerin,tutkuların, yarınların g. Güzel niyetlerine diyet olduk.Yazıldık yazgının okuluna.Yaşamak için gideceğiz bu okula.Bütün dersler sen, sınıfı geçmek için seni yaşarak tanımak lazım.

-Bir ömür okulusun diye seni bitirmeye geldim.Özel dersine, özel ilgine, özeli de özel kılan kadınlık ilmine geldim.İlmek ilmek işle beni.Ruhumun ebrularında süsle beni.Güzel yarınların yar olma defterine yazdır beni.

-Susuşları kırılmış, kırılmış suları çok olan çoktan seçmeli bir soru gibi önyargılara ıslanmıyoruz.

-Kaygıların dehlizinde değiliz.İyi niyetlerimiz hep diyetteydi.Her şey normaline sobelendi.Kimsesiz değil sevdamız.Artık, seni sevmek sevabın cevabı.

-“Bir öpücük istedim annen-baban hayrına.” Hayırlı bir evlat olmak için elbette bu dudaklar ödevini yapacaktır zamanla.

Sevdamızı tümleyen güzel emeklerin somununda diz çöktü dizelerim ve dizlerim.Artık, senli bir gelecek eşitiyim.Artık, seninle tül lenir, tüm lenir, gül lenir, aşka sihrini bırakır seni bırakamazlık.
-Ben seni asla bırakamayacağın aşk başkanımı.Gönül gönüle kalışın kallavisinde kavlar y alıyor. Şule şule eriyorum sevda sonsuzluğuna.Öylece kalıyor, öylece sonsuzluğa şifreleniyorum.

Hayrettin Taylan

Bir Şule düş'tü aşk ateşime

Bütün dünya danslarında oynamasak da olur.Seninle ç'ayda çıra oynayalım.
Ellerinde mumlar, içimde senli mummyalar.
Ruhumun en ücra köşelerinde hissedeyim. Sen oyna, yüreğim zaten halayda.

Bir el'azizim, sevda azizliğim buradan gelir.Aziz bir kalbin merkezinde
yetiştirildim aşka.

-Sönük yangınların susmuş alevi gibi durma karşımda.Yakıcılığın baki, sakiliğin
yüreğimin meyhanesinde olmalı.Duyusal kadehler sun bana. Seni seviyorum de
cümle ve aşk başında.

Yalnızlığın bilmediği mezeleri sun bana. Sarhoşluğun soyut, soyutların soyunuk
gerçeklerime.

-Göçmen hayal kırıkları dolanmasın kırk ayağın dişlek emellerine.
Kınası yakmasın ayrılığımızın yağ merasimini bekleyenlere karşı.
Gül cemalinde açılan gülünün bütün yaprakları gibi sevgi kırmızılığını sunmalısın.
-Yediverenlere sarıldı bahtım.Kapanmamış yarınlar, kapısı açık algılar, düşlere güneş
sevgilerinde sar beni.

İçimde haylazlaşan hoşluğun. Şımarık bir çocuk gibi hep eteğine yapışan
hayallerime hal ol gayrı.
İçinde doğan gün'eşe eşlik ediyor aşk aydınlığım.Karanlık ve karken demler yok.

Güneşlenmeye bahane bulmak için kadınsal ışığına gelen güzel yarınlarımla uzan
aşk bahtınla.

Bir şule düştü suları yakan yüreğime.Bir şule düştü buzları buzulluğa seyirlik
yapan yalnızlığıma.Bir şule düştü düşlerime, kemiklerime kadar yaktı.Kalbimin
kıyısında küllerin, sonra güllerin, daha sonra gülüşlerin en çok da beni sevişin
sıralanmış.Ben bu sevdanın yıkılmaz kayası olarak o kıyıda muhkem kalacağım.

-Sevmeyi öğrenmiş dalgalara algısal akışımı ekledim. Benim dilimden geldim dilinin
ucuna.Hadi dilinin ucundaki romanı oku bana.

Hadi ilkokulda yakalık gibi bağla gönül bağımızı.Senin yakalığın beyaz ve
d'antelli.Benim yakalım aşka beyaz.İki yakayı bir araya getiren çocukçu düşlerle gel
aşk mektebime.

-Bir merkebin taşıyamayacağı senli üşüşmelerim ver.
Sözlerinle değil, gerçeğinle ısıt beni. Sözlerin çok ısıtıyor, sonra gönül yorganımı
üstümden atıyorum.Sonrası sensizliğin üşümesi, sonrası bensizliğin küsmesi.

Bir şule düş'tü. Suları oyaladı aşk. Nakışlı sular üstünde yüzen senli aşk
gemisiyim.Kendimi taşıyorum kendime.Sen henüz binmedin gerçek kimliğime.Sular
gibi azizlik okuluma yazıldın.Henüz karneni almadın sarılışınla, bakışınla, ellerimi
tutuşunla...

-Bir şule düştü sınıfa.Kitabın kapaklarına kadar yandı sınıf.
Bir şule düştü şiirlerime.İmgelerime kadar gül ve kül kokusu.

Dışarıda yar vardı.Varılmamış özlemler vardı.Varılacak kader kentleri vardı.

İncecik gül dalları vardı, kırmızılığın son başkentiydi.Kokunun ana vataniydi.En özeline kadar kokuyordu.

-Bu aşka şule kokusu düştü.

Bir şule düştü, masallarındaki peri yanarak öldü.İlham perisi olarak kendisi geldi, oyaladı manzum özlemlerimi.

-Üç vakte yazılmış buluşmaların papirüslerindeydi gerçek.

Kırkikindi yağmurlarında evlenen tilkilerin düğünü gibiydi güneşle yağmurun barışmasında.Sen gibiydi hayat, gerçeğine yakın yangınlar vardı.

-Seccadesi gönül yolunda eskimiş sofi; ama pozitivist bir maşuktum.

Zamanın aman çektiği üşenirlik dilindeyim. Susmuş saniyeler kadar yakınımda susuyorsun.Sıcaklığın soğuk esintisi değişiyor değmediklerime.

Bir şule düştü aşk ateşime.

-Saatin kendisi yandı zamana.Artık zaman yok, her şey senle başlıyor, senle bitiyor.

Hayrettin Taylan

Bir Şule,Nasıl Yanar Bilmiyorum Aşk

Ömür y'arasıdır senli yaşanırlık.Ruhunun ocağında pişen gül közlerindeyim.
Gönlünün kavruk masalına karışıyor dimağlarım.

-Göğsümde düşlerinin sıcaklığı. Solumda k'anıyor sevda yelin.
Bir ucu sonsuzluğa, bir ucu sensizliğe,havalanan bülbülün son adılıyım.Senli düşlerin, düşüncelerin, güzel hayallerin yerini tutuyorum.

İçimdeki çocuğun söz yangınlarına yüklem oluyorsun.Özümün öznesinde insan-ı kamillğin dili tutuluyor.
Yağmurun sözsüz damlalarında okunuyor cemalin.Sen güzelsin diye yağmurlar yağıyor bahtımın karasına.
-Ç'aglayacaktır cümlelerim aşk tepesinden, gönül derinliğine.
Senli bir dev kazanda kabarcıklar dilsiz romanlar okuyacak.Coğrafik bir şekil gibi gönlüme şekil veriyor sevgin.

Pütürtülü yüreklere yazılmış yazgılar var.Gönül pencereye takılı panjurların dilini süsleyen algılar alıcısıyım diye sevgi yüreğini seçtin.
-Kekremsi bir nidanın sanatında bağrım yanıyor. Bir düşe yangın olmanın isimsiz sularında saatim damlaların uyarlı bilesin Şulenar.

Damlanın misafiri olan sözlerin var. Sevda için yazılan her sözün gözlerinde görülüyor yokluğun.
-Hişmin hasmı değildi içsel felaketin.Tatlı bir nidaydı, tatlımsı rüyaydı geceyi giydiren.
Yeniden yazıldı bağıryanık türküler. Aba telimize uyumlu oldu söylencelerin sevgisi.
-Bağıryanıklarımıza uygun bestelendi türküler. Aynı türkünün kavuştaklarında kavuşmak masalımız okundu.
Peri görüntün sızdı bestelere, yeşil gözlerin dokundu t'ellere.

S'özünden tutulur aşkın suları. Barajların bendi olur benliğimiz.
-Yüreğe elektrik verişimiz böyle başlar.Karanlık kalmış duyguları aydınlatışın böyle başlar.İçimde birikir kadınsal ışıltın...Yalnızlığın kuytularından senli demlerin Çaycısı olurum.
Haydi, ç'aylar geldi sıcaklığını içemedim yar.Şeker yerine hayatıma kattığın şirinliği karıştırmak istedim.
İçimde özel çay gibi akıyorsun Mecidiyeköy `den Boğaz sırtlarına.Güçlü bir akış ki bu suların tepeleri aşıp gönlümün çukurlarına sızıyorsun.

Haydi böl hecemi üleşil sevdalar sınırında. Dokun bana, baharda açılan çiçeklerin niyetine.Açıl yanımda artık.

Gel işte... Gelmek bile isyanda. Bu aşılmazlığını kes,giyotin özlemlerle.

Aşk, bir hece, üç ömür. İlk ömrüne dahili numaramla geldim.Ahretimin en özel perisi olarak son ömrünü benimle pafta pafta yaşayacaksın.
*Hadi, sensizliğin cehenneminde yanıyor özlemlerim.Taşı beni yanı başındaki aşk cennetine.Huri olarak birkaç sözle yıka hasretimi.

Sözlerini bıraktığın aşk denizinin mayasından berraklar yarınlar oluştu.

Beraber yaşayacağımız yaşanırılığın ortağı olarak toplantı yap gözlerimde. Dokun bana. Tut elimden, el'ler nerede diyor Şulenar.

Bir şule,nasıl yanar bilmiyorum.Hadi, yangınlarınla oyala yüreğimi.
Öğret bana, seni canlı sevmeyi.

Hayrettin Taylan

Bir Şulesin Buzul Yüreğimde

klşe bir istanbul iklimi gibi esiyordum yüreğimde
sabah hüznölü bulut,öğlen sıcak düş, gece ay yüzü kadar mutlu an
işte bu sevginin gramercisiydim
dilimle dilinin dil bilimcisiyimdım
aynı sözcüklerin bağrında aynı ışının sevi bağıydık
aynı özlemin uğruna ayna olan içsel volkanın bağılydık
aynı faydan bağılanıyordu içsel depremlerimiz
aynı aşkın ömrüydük

2...

kırmızı hayallerinde durur, yeşil gözlerinle geçerdım aşkın karşısına
kalbinin bakireliğini verdiğin bu aşkın ölümsüz aynasında taranır umudum
mahcubiyetin yürek çantasında taşıyordun özlemleri
sözlerin ten renginde üşürdü sensiz sözcükler
esmer gecenin, berrak yüzyıllık umuduydun
bir ışık kadardı aşk
bir aşk kadardı ışığın

3...

seni tanımadan çok bendim, çoktan bendim
şimdi artık, bir sen, bir de senden kalanım
arafa rafını kurmuş üstbenlik kütüphanesinin
şimdi yalnızca sözlerinin maviliğini okuyorum
şimdi sonsuzluğun şulesisin
şimdi n'arının aşka bal kavmiyim
şimdi, tatlılığının bağımlı padişahıyım
şimdi, tahtımı bahtının sevilerinde kurdum
şimdi, tutku sularının aziziyim
şimdi, yeşil gözlerinin bakış bahçıvanıyım
şimdi, beyaz sözlerinin kitap kokusuyum
şimdi, senli hayatın ömür müdaviyim
şimdi, buzul yüreğimin şulesisin, çoğalıyoruz aşka

Hayrettin Taylan

Bir vatan içinde bin vatan ve Aşkistan

Çek etiği çekinme,
son özün bene sığınmaz
mecalim cemaline ırmak
akıyor tüm umutlarım
susarak giden buluşmanın sözlüğünde
senin tanımın yok
bağışlansın sevgin çiçek çiçek
borcun olsun her an beni sevmen
bu kanların son sözünde
hep aynı amaçların aynası
sen gülerken en çok sevdiğim ağlıyor
bir vatan içinde bin vatan
bu aşk kimin bu vatanda
bu son yatan kimin içindi
için içinler ağlıyor
bu son gül ve kan komşuluğunda
kurşunlar güllerimi vurdu
hiçbir diken yok
biter mi sevdamız
çek tetiği vur beni benden
yoksa bu etikle vurulmuşum

Hayrettin Taylan

Bir yanım ela bin bir yanım mavinin aşk tonu

ıslanan tüm umutların mutluluk ruhu seninle kurusun
özlemlerin yeni rengi mavi gülücüklerine sırra kadem
beni sana getirene ehilleşmiş hisslerin açısında
tüm tutku ölçülerim beni sana tümlüyor
akıyorum akışkan sevilmelerin sonsuz suyunda
bir yanım ela bin bir yanım mavinin aşk tonu
anlatılmazlığın anlaşmasında bir bulut heceler beni sana
penceresinden yalnız görülen bir aşk yıldızı beni anlatır
gelmelerimin uçuk biletini son sevda kampanyasında almadım ki
kavuşmalarımızın yeni mevsiminde güllerini açiver
tanımsız ve beklentisiz his bulutunu yayıver yaryüzüne
sönmüş umutların üstüne değil güleç hallarin son haline kaim ol
kılınmışsa yaşamın suçsuz yaşanmamışlarında seni yaşamak hürriyetindeyim
bir yanım ela bin bir yanım mavinin sensizlik sonu
her harfinde gizlenen umudun kavisine kav oldum
yangınların yakan bir yanışın akışında sularıma dem ol
lal heyecanların artığı umudun ummanına umman ol
yaşanacak daha çoklara çoğul kıl beni her şeyinle
susamış bir özlemin maviliğinde son dalgana al beni
hayıflanmış içsel erkimin keleşini güneşinden koru
bırakılmış her bırakılmışın ininde incele senli yüreğimi
asıver can evinin kapısına biz çok seviyoruz lütfen sevgimizi kıskanmayın
yakıver hali, al beni anlarına yüzlerce anıya sandık olacak kadar
aşk güvercinlerimin getirdiği son mesajı ruhun manşetine taşı
herkes okusun herkes duysun uzak mavi sevdamin ela halini

Hayrettin Taylan

Biraz da Sen Ağla

hüzünbaz bulutlarıma nemli damlalar yolladın
cennetsiz bıraktığın huriler kademinde
vakitlerine ayarlamıştı bekleyiş buhurlarım
kutsiliğini kaybetmiş senli nadaslarıma bir bir damladı yağmurların

ünlem halinde ünlenmişti sende kalakalışım
kekre hasretlerin kekemelerinde uslandı ıslanmalarım
kurumuş bir yaranın ehli sultanıyım
bahtımdaki tahtına kuruldu zamansızlık
gülüşler keskinleşiyor senin bıçaklarının dem be deminde
mağrur laleler,buzul suskunlarına açılıyordu
Seni okuyamam aşksızlık frekansından
Ucuz parçaların rüyasında çalınmak istemedin

Hep benden yana, hep aşktan yana notaların
Can yüreğini soğuk girdaplarımda kırdım
Belki aynı şarkıda yeniden aynısı olamayacağız
Belki geleceksin başka güzellere mumyalamadım kalbimi
Belki suskun ağıtların türkü olur diye kavuştaklar ezberledim kavuşmalarında

dualarıma tutunarak kayıp ayıpların ezberinde seni okudum
suresiz ve süresiz değildin
senin için seçtim içimin roman sonlarını
kavuşanla kavuşmayan arasındaydı her şey
Güllerine kanını sunan günlerin dilindeydi her şey
Kopyan biledi yüreğimin giyotiniyle özlemini
Gayrı keskin beklemelerdeyim
Sükûtum bir damla göz yaşın kadar

Kardelenleri eze eze cehlimden gidiyorsun demek .

Demek en isyan iklimlere kurak ayna oluyorsun

Demek en diplerine kadar tufandan kalanlarımı aratıyorsun
Demek beni nuh tayin ettin yeni ruh okuluna
Demek Kızıldeniz'de mumyalanmış aşkımızı aratıyorsun
demek git beni sende bul diye gidiyorsun

Öyleyse git ahular hu demeden
Öyleyse git Leylalar leyli demeden
öyleyse git gitmeler de git demeden
Ben buradayım
Ben buranın, burasıyım
Ardından ağlayacak cennetlik bülbül kalmadı
akıllarda kalan , beni senden alan bir can kaldı
Ağlamak gelmenin türküsüyken
Öylesine ağlamak yok.
Güzelliklerin resmi muammamsısısın aşktan yana
Fakat içinin sesinde atomlar ötreşir
Beni senden parçalar zamansız gidişlerin
Kalbim ki eser yok şimdi
kandan da beter bir akışta

üstüne üstlük seven benden çok eser var.
Şimdi dillendiriyorum senli aşklar kütüphanesinde bilesin
Hayrettin Taylan

Biraz kopar beni senden

uzattım ömrümü
...: ölmeyeceğim aşkımdan
Yarası yar arsasında alınan sezgilerimden sızdım sana
...: gidişlerinin izlerinde özüm yol bahtına
surlarını aşar sırlarım
Kadem ile alem arasında sağılır umudum
...: hoşluğun salıncağı sallar gelemeyişlerini
Ninni söyler derdim ,uyanır yaram
...:
kirlenmiş özlem sularımda yıkanır erosun kızı
...: afrodite kendi arzu pınarını akıtır damlaların yanı başına
sensiz her güzellik gelir yapışır çeperime
...: Göz yaşların ,yaşlarımı uzatır bayat hayata
Su ile susmak arasında elma ağacı
...: Ve ben "Adem " değilim
Ve sen "Havvam "değilsin
Aşk kendi havasını havamdan alırken
...: iç içe sokulmuş buğumlar yüreğimde
eşlik ediyor bana kedersizlik
...: aşk kendi mayasını atıyor ummanımıza
Sen sütten kesilen aşk perisi
Ben Hüsn'ün aşkı
...:kimyası bozulmuş bir çağın metruk canlarıyız
Çevirisi yapılamayan imkansızlığın aşk dilindeyiz
...: Beni güzellerin diline çevirdiler
Yüreğim ve sana olan sevgim dışında her şeyim çevrildi
...:Türkçe okunan aşk gazeliyim
...: Ölümün bile seni silemeyeceği sevgi giyotinin ağzındayım
Hangi güzele kesilsem ,kesiliyorum senden bin bir
...:yaksam seni acıya kafiyele ömür şiirim yanar mı ki
sanadır yüzümün sükutları
...: bölündüm basiretimle kaderim arasına
...: aşk bir kereymiş, bütün kerelere bedeller sunarak
-aşk bir kereymiş
...: yüreğindeki sevi kaknuşun yuvasındayım
bekleyişin zikzaklarında ağıyor son sözlerin
...: bir gün gelişinin bordrosunu hazırlıyor zaman
Sen varsın diye herkes gönül zengini bilir
...:rotası ummanlarına çevrili umumiyim
kamaramda acıların izlenir
...: dalgalar içimdeki seni sürükler kavuşmalara
şaşkın istemlerin yellerinde ellerim kavuşur sellerine
...: yalnızlığını yıkan suskun nefretlerin fitili yakılır
veda eser ,sol yanın sol omzuma kardeşken
...: bu aşk mı? Yaşa yaşaya yaşanan ölüm mü?
...: sana yanar can evim
-ödemediğim son aşk lavlarım çoşar
...:huylarının lavlarından siner gidişin
Vebali vefamdan sanrılı kalışın siner umuduma
...: kendimle bölüştüğüm cennetinde kovar beni huriler

uyur gelemeyişin
...:fatima'nın makberinde seni okur şiirler
...: Yeni "Hamit"
ben dizelerden yaptım kabrini
Nicedir gelmediğin Nice damıma leylekler yuva yapar
-seni leylekler götürdü göçmen yaralılar yurduna
...: baharım geldi gelme zamanın
-özlem bacama yeniden yuvanı kurma kurların büyüsün
...: bölünürüm ömrüne
Susar ve nemlenir ruh okulunda
...:bağrıma sözlerin yazılır,biter ayrılık defterim
...: suçlusu benim olduğum git-kalların süzgecinden geçir
acıkmışım aşkına
...: sensizim ve sessiz harfler yetmiyor yakarışlarıma
ekmeğim ile emeğim arasına yazılmış adın
...: gel unutulmayı öğret
üşümüş hayallerimi ısıt
Umuruna beni de ekle özünden
...:uzattım sevdamı
Biraz kopar beni senden

Hayrettin Taylan

Biraz Sen Diye Acıktım Kadere

-Aç kalışım ezelden değildi. Senden sonra hep açtım. Açlıklarımın açısını çözemedi matematikçiler. Oysa aşk matematikseldi.
Üç harfin büyüünde kaldım. Bir de adının her harfinde.Harfler çoğaldı.Adının elifinde sustum, açıldım aşka. Şeddelerinde kalmış bir ömür varmış yeni anladım. Yabancı bir şarkı gibi geldi sesin.Sesi güzel, manasını bilmediğim gizemin adılıydın.
-Felsefi dansıma uygun geldi ruhunun sözsöz anlamları.Fikri bir tevazünün sırrındaydım. Sırlarla nurlar arasında Araflarımı ölçtün.

Sen bir şehrin narısın, tanelerinin alevinde başlar yolculuğum.
Sen kozmik bir görünmezsin.Gizil sırlara kaşifliğim böyle başlar.Her kadın kozmik bir yerdir, onu egzotik karaya, sonra romantik adaya çevirmek sosyal algıları açık bir erkeğin elindeydi.
-Çoşumların çerçisiydim, lirik bulutlar taşırdı sol yanımdı.Göğsüme yakın olmanı bekliyordu zaman.
-Saçlarını okşadığım zamanın saatiyim.Dünya o gün durup bakardı, bu romantik seyri. Yıldızlar ışıltısını kadınsal ışıltına sunardı.Nemlilik sevinçten ıslanan gözlerine teslim olurdu.Buhurun, buhunun, isimsiz sevinişin eriyişinde bulurdum seni.

*Belki kırmızı rengin başlangıcındaydı dudaklarının sözsöz tadı.Bir öpüşme mevsimiydin; ama tadı bir ömre sıcak kalırdı.

-Ruhunun ayaz gecelerinde ilginle ısıtırdın. Şefkatine sığınmış yavru bir aslan gibiydim. Pençelerimi unutmamış yüzün vardı.

-Çok deniz büyüttüm yüreğinde, çok dalga besledim algılarımda. Olguların berraklarında çocukluğun kadar temiz bir gelecek sundum.

-Suçsuzdu âşk. Kaderine yazılmış ömrümün hayat ütücüsüydim. Demek çift iz bırakmak erkeklikten kalma.

-Erkekler iyi ütü yapmaz sevgilim.Egolar, hazlar,amaçlar, doyumsuzluklar...varken çift izler,aşk çiftlerinin yaşam elbisesinde çift izler hep olurdu.

-İhanetin başkentiydi erkek.

-Bazı âşıkların yerini, bazı yerlerin yarini, bazı yarların yerini dolduramazdı hiçbir şey.Şimdi vadesi dolmuş bir hesabın sonu gibi değilim.

-Kendim gibi sevdim seni.Toplumun ,çevrenin, gelişmekte olan ülkemin kirlettiği bilinçaltı filtremin ürettiği tavırlar, algılar, duruşlar,karakterler karışığıyım.

-Gelişmekte olan ülkenin arifi olsam da bilinçaltımı zehirleyen gerçeğin, zehrin, bozuk algıların, küflenmiş olguların, içi boş izmlerin gölgesinde beslenmiş bir yürek deniziyim.

-Fabrika artıklarını gönül denizimize atan çıkarıcı sülüklerin derin vatanındayız sevgilim.

-Ben kendim olmaya gidiyorum.Yüreğim artık vatanım, ben oradayım, sen olmasan da.

Işıktan, güzellikten, iyilikten, güzel niyetlerden, sosyalleşmiş karakterden, kaliteli bir dünya var.

-Muazzam bir hal; ama sen bu kentimin azasıydın, ben sevdamıza muhtar.Şimdi kendime dönüşlerin mührünü vururken, tutkusal dünya sen neredesin?

- Kozmik orkestranın şefiyim.Senli düşleri besteledim.Seni çalan sözlerin içinde kendimi çalıyorum.Çalgı da, söz de içsel göz de sensin.
Bu orkestranın ritmi senle başlar, benle devam eder, seni çok seven benle biter.Bu benlik, egolardan arınmış, yüreği arıtılmış, yalnız sana volkanik özlem okyanusu gibi.

-Her enstrüman dilsiz sözlerini söyler.Her söylem kendini bulmanın sesi.Sözsüz; ama sözleri ağlatan musikinin icrasıydı bu gönül çalınışım.
Bir uyumlanma, uyanış, umut denklemiydi,seni severek , söyleyerek, okuyarak yaşamak.

şefkatini tatmamış gecelerimi hecelesin ilgin
felsefi dansımı görsün, gün görmüş özlmlerin
ilk kez sözlerle dans eden adamın kollarında kal
anlamın gözlerinde kaybol
sözlerimiz dudak dudağa gelsin
öp beni okumak kadar, sevmek kadar

Hayrettin Taylan

Birik içimde

birik içimde
senli zamanlarda yağar....damlarım belki
doğudan esen bir alizenin susmalarındayım
sus senli zamanlarımın en doğargan hali cankeşim
yeşerir can bulur....unutur ateşre verildiği
yandığı,yakıldığı anları
huyum can buldu suların kirlenmemiş mişlilerinde
küllerimden yeniden doğur.....
ateşre atılan ateşim ve ak düşlerim beni çağıyor hesapsız özlemlere
taksitlerin sayısı artıyor gün uzuyor sen hala yoksun uzaktasın
hesap verilme defterinde artıyor eksilerim bendi
beni benden vuruyor yabansı istemlerin çışkusu
artık gitmekalların kalınışında kalmalıyım senden öte sende
arzularıma dinamitler bağlamış en aşağıdaki azazil
beni sürekli yalınç kaçkınlara atıyorlar
ve ben orda hep akıntılara kapılıp kayıpsız ayıpların arşivi oluyorum

Hayrettin Taylan

Biriktim Bütün Fecirlerde Sana Ağmak İçin

Bakışının gövdesinde açılan gülün azmiyim
Yakışının uçurumunda kokuna tutunuk aşkın alisiyim
Öylesi gidişlerin ininde münzevesini unutan maşuğum
Atışlarım ve kalışlarım ta derinden Yusufi
Gömülü özlemlerimi bulmalısın
Aşkın hazinesine doğru akmalı pınarın
Sevi cevherinin aşk hücresinde durulanmalıyız
Çölü okyanusa çeviren hasretin sonunda başlamalı ilkimiz

İstediğim Lir, ince sesinde
İstediğim ten, önekiz tininde
Yakıldığım tan, sonsuz ışıltılarında
Anıldığım an, sensiz özetlerde
Başkalaştığım simya, ruhunun çözeltilerinde
Senden sonra senden öncelim bilesin

Gergefinin atlasında bütün renkler gözlerin
Sıcağını yelleyen vuslatın sesi sözlerin
Kovgun istemlerin yadı, duruşunun aynasında
İşte sizi aradım sizde
Biraz sizi buldum biz'de
Biraz bizi buldum b'izde

Andını içen suyumuzun öğrencileri berraklarında damla dersinde
Akıttığın damlalarının çarpılmasını yapıyoruz vicdan defterinde
Ağmak ve sana akmak için
Biriktim bütün güzel fecirlerde

Hayrettin Taylan

Birleşik Mecnunluğun Genç Leylası

Ş...

birleşik mecnunluğun son halini özetler ayna sözlerin
bitişik leylalar denizinde suyu süsleyen duyguların
betik mecralar uğrunda, uğrumu serdim yolculuğuna
yitik ülkelerden, sonsuz sevmeler kentinde kadimliğim başlar
egzotik bir yer, yar gibi keşfinin huzur şafağındayım
tanıdık bir sen gibi, hep sendeyim senden ötedeyim

U...

temkinliğin tecimeni değiliz,
kaygıların uçurumuna müsrif yapamaz hüznün iç k'alemi
sevgi hikayesinin dışında/ düşümüz olamaz
tutku masalımızın içinde/ peri sensin, perişan ben
bitmez masalımız
utkunun yar aynasında/kazanmışlık sensin
tanığı sen olan, kanıtı ben kalan, ölümsüzlük iksiriyiz
aşk içtik bir kere
çok yönlü sevmenin dimağıyız / günler bize tatlanırken

L...

hüzünle antlaşmanın gülüşsün/hazan bitti sayende
manalara serpildim, sözsüz okuntularda arttı bahtiyarlığım
yeni sevdanın çekimisin farkındalık mıknatısıyla
yeni olana şiir, şiir olana aşk, aşk olana "ben "kalıyorsun
yeni başlangıç ırmağının ılık ağzı olup akıyorsun yüreğime
baştan sona senle akıyor dünyamın aşk ıslaklığı

E...

keyfin ufkunayız, solumuzda tutkusallık salıncak
umudun çarkındayız, kendimizle tanışma döngüsündeyiz
sevginin ummanındayız, zerrelere taşıyor üstbenlik
yaşanırılığın alemindeyiz, alevlenen aşka eğleniyoruz
kavuşmanın sonundayız, konuşan aşk kitabı gibiyiz
ancak yaşayan biliriz hekimiyiz, hakimiyiz
sevdikçe iyileşiyor, iyileştikçe seviyoruz

Hayrettin Taylan

Birleşik Mecnunluk Krallığının Şulesi

Kim?

-Kimliği kim sorusunda saklı bir güzeldi.K'im içinde imi yani işareti olan bir soru.Kim derken, işaret edercesine sorgulayışın bağı gibiyiz.
-Kim diye soranlara, kimliğim kadar yüreğimin cebinde taşıdığım biri diyecek kadar soruysan.Sorun bitmiştir.

Neden?

-Nedenleri yüreğinde ne dedikleriyle eşitlemece, düzeçleyici bir nedenin ederine sorgusuz sevi perisiydi.

Nasıl?

-Nasıl bir soru bu böyle, demenin demosu.Henüz aynı t'elden ç'alınmamış bir aşkın şifresiydik. "Ne" aslını kaybetmişti.Asıl ona kalan bendim.Aramızda ünlü harfler vardı düşmüştü. Ve nasıl olmuştuk.

Niçin?

-Ne, içini bana dökerken, ağlamıştı. Ebesi belli olmadığından artık birisini sevmek, aşka sobelenmektir.Aşkı doğuran ebenin kendisi gider.İçimiz Çin olur. Sevmek zaten niçinleri içinde eritmektir.
-Sevmek niçin diyenlere karşı içinin Çin'nini onlara göstermek.
-İçin Çin kadar aşılmaz, bir o kadar da kalabalıksa engel tanımaz niçin.
-Niçinin içinde zaten içi alınmış, içi sevgiye dolmuş, içi dolu sevgiler var.

Ne zaman?

Kabul edilmiş duanın sonuyum. Amin diyen dillerin dilzarıyım.

Zamanı yoktu.Ruhsal akışın zamanı olamazdı.Ne zaman seni sevmeye başlasam zaman durur.

-Delirmiş düşlerim akar zaman yerine. Kopuşun filmi oluruz.Zembereği boşalmış zamanın nesi var diye sorumaz geçip giden her şey.
-İnsan, zamanın ta kendisidir. Uyarılışın yoksa zamanın yoktur.Sevmiyorsan,zaman kendine ihanet ediyor.
Şimdi beni gözlerinin içten baktığı zamana yapıştır gerçeğinle.

Ne zaman bunu yaparsan zaman zarfı kıskanmaz bizi.Ne zaman sorusuna hep aynı cevap oluruz.

-Onu özlüyor musun dediklerinde...
Her zaman...

Ne kadar?

-Ne kader, ne kadar... Bizimki suslu bir aşktı. Tadı kadar adsız bir şarkının diliydik.

-Susturulduğum imgelerde, küstürüldüğüm manalarda, iksiri benimle
Bulunmuş sözcüklerde, lal olmuş,sevda denizine sal olmuşluğun kadarı kadar,
kaderim var.
-Ne...

-Evet, ne ...anlayamadı zaman, nedenler, niçinler...
İçimdeki sen yazıldı, sen konuştu, sen kaderime yapıştırıldı.Şimdi ne kadar sürer ki bu aşk diye soranlara karşı, karşı konulmaz sevgilerinle geliver gayrı.

Hangisi?

-En mahremi benim gördüğüm ...

Hangisi...

-Yazdığım kelimeleri emziren cümle annesi.Beni cümle mühendisi, sözcükler kaşifi, sevdalar cümbüşü yapıp Birleşik Mecnunluk Kralı yapan, şule sözlü dedim.

-Her şeyi alevden, her anı alevden, her alevi özel olduğundan Şule..

Alevlerine çare bulamadı kalbim, hangi aleviydi bilemedim çaresiz değildim; ama düçar kaldım onun sevdasına.

-Artık çare buldum. Soru almıyorum kaderin aynası.

Suni teneffüsle nefsimi kurtarmaya başladım.Nefsime yenik düşmüş bir düşpesentim.

-Payidarlığım böyle başlar.Doğurucu manaları kalaylıyorum algısal ariflere.

Ben onu manalarımın diliyle sevdim.Sevmek sevmeye alışırken. Öğrenilmiş zamanda geldi.Onun zamanın bir kısım aynası,annesiydi.

-Öğrenilmiş gerçeğin aynasında kim bilir kaç önyargı parçalandı. Her anne nedense melektir kızı için. Kendisi için melekliği aşan yaşamı vardır, kızı için aman kızım!la başlayan içi deviren devrik cümleleri vardır.

-Oysa aşkı suya yatırmıştım.Yarin akşam yemekti artık.

Oysa sözcüklerin kabuğunu soyup cümlelerin en önemli sözcüğüne komşu kılmıştım.

-Gerçeğin ta kendisi vardı.Sevmiştim. Sevmek için büyümüştüm ona.

Ah bu aşkta Ana'dolu. Ah! Anadolum bu aşkı da taşı , bu aşk vatanın bağıri senin gibi.Hadi beşikler gibi salla engellere rağmen bizi.

-Ben onu, bir ömür giyerim diye büyük sevmiştim.Bütün sevda bedenlerinden farklıydı. Bütün sevgi kumaşından farklı bir desen ve kumaştı.Seçilmiş bir kaderin içindeydi onun sevişim.

-Ben onu yüreğimin bedenine göre seçmiştim. Tam sevda benliğime oturmuştu. Onunla başlamıştı sevda şıklığı.Kim görse sana ne kadar yakışmış bu sevdanın elbisesi derdi.

-Kimin kreaksiyonunda giyiniyorsun. Şule şule yakıyorsun etrafı. Bu aşkın alevi sarmış benlik kumaşını.

O benim tarihsel sevda gömüştüm. Büyük aşkların yürek hazinesi taşır. Hazine kaşifliğim bundan. Gezginiğim onun yüreğinde son buldu.

Hasretlerimin üstünü kapatan sıcak bir yorgan gibi aşkını örttü üstüme.Artık onsuz bile onun kadar sığam ki üşümüyorum.

Yürek ucuma asılı bir ömür gibi onunla yaşıyor, onunla aşılıyor, onunla aşka

karşıyorum.

- Gönül dağına çadırımı kurdum. Aç kurtlar gibi onun kuzu özlü sevdasını yiyorum.
- Kuzuluğunu kadınsal duruşunda birikmiş özel, içten, sıcak, kadınsı, sosyal bir algı şifresiydi.
- Gözkapaklarını sevfa sözlerim için açtı.Benimle açıldı dünyalara.

Onun duruşuna göçtüm... Bu göç, aşk göçü oldu.Bu ona gidişti.Bu onunla aynı sevdanın yerleşik hayatına geçmekti.Bu talihimizin tarihiydi. Yaşayarak seviyoruz bu sevda meşalesini.

Hayrettin Taylan

Bitmeyen Aşkın Damarını Kesmek

Sonu belirsiz aşk oyunlarına tutanak yazdım, bu gidişin nedeni her ne kadar ben olsam da senin nedenin hafifletilemeyecek kadar değildi.

Payıma düşen kırıkları aklamak yazgının silintili yazılarında okunmayı tercih etmek ne kör doğrudur. Seni teselli edecek teslimlerden arınmak kolay oldu mu ki..

" Ben gittim, ben çizdim ismini aşk sözlüğünde. Hayal kırıkları antolojisine ben de bir cümle yazdım.

"Ölümünü beklerdim; ancak ihanet kitapçığının yazarı olacağını beklemezdim."

-Sus Nazlıcan.

Bu cümleye yüzlerce yazı yazdım, kurumayan vicdanımın bataklığına cümleler serpme. Gitmelerin son durağındaki panoya bak, istasyon şefi bile anlamadı orda yazdıklarımı.

"Ben de insanım, üstelik erkek, üstelik nefsi şeytanın cebinde, üstelik seni seviyor"
Ben vermedim emri, Akyakalarım ben istedim sonu açmayı.

Hiç gitmeyecek gibi giyinmiş sonları hesaplamadım. Hep çırılçıplak sevginin akışında paklanıyorduk, aklanıyorduk hayata.

Umursamanın ummanındaydık, dehlizlerden kaçıyorduk. Tedbirli gidişin ütülü halini yaşıyorduk sevda aralarında.

Güçlüydük, cesurduk, bütün kararları ikimiz karalamıştık, sayısız konuşmalar geçti gecelerimizde. Yaralarımıza yar_a bandın. Düşler kuruyorduk gelecek kentinden. Oğlumuz olursa ismi üzerinde felsefi atışmalar yapardık..

Yok kızımız olursa ismi sana zimmetlemiştik. Öylece kaptırmıştık hayatın kapanlarına kapılmadan. Oysa hayatın kapanları varmış, tuzak amaçlarımız, sınavlarımız varmış algıladık; ancak dersimizin bazı yerlerine az çalışmışız demek.

İnanılmazın öyküsü gibiydi. Yaşanan absürt aşk hikayesi var ya!

"Kız genç güzel, matematik hocası ve 25 yaşında. Erkek 50 yaşında, sosyal, mülayim ve ermiş. Erkek için kız imkansızlığın mucizesi, müthiş mesajlar yazıyor güzelimize. Derken, güzelimiz de 50 yaşındaki adama aşık oluyor. Akli denklemleri zorlayan bir aşk.

-Sorular, soru işaretleri, ünlemler aşkı duyanlar karşısında cevapsız kalıyor.

-Bu kadar güzel bir kız, babasından büyük bir adamı, seviyor, o kırılgan dudaklarında öpüyor, yaşıyor aşk."

Şimdi soruyorum, bizim bu aşktan ne farkımız var?

Hangi soru gitmeleri özetleyecek, hangi ünlem acılarımızın sonuna gelecek, hangi üç noktalar bitmeyenlerimizi özetleyecek, hangi noktalı virgül amalarımızın amalığını gösterecek, hangi cümle bizi en büyük aşk kitabında anlatacak.

"Her güzel şey bitmeye mahkumdu aslında "

Kavuşmanın masasında önce kedi oldun, miyav dedin, sonra her şeyin pıtır pıtır, pıtır, pıtır oldun. Sonra nazların, narinliğin, cana can katışından

Nazlıcan oldun. Elisyam oldun, şimdi Biricik olarak uzaklarımdaki bobin tuzaklarındaki gelgitlerin süreğini oldun.

Gerçek günün birinde dikilince karşımıza. Sert bir yumrukla ayrı dünyalarda yaralandık. Hayatın dersinden ters anlamlar çıkarmadık .

Anladık ki

bitmeye mahkum, anlatılmaya masal, derslere ayna, kırıklara yapışkan aşkın can damarının kesilme vakti tan vaktini yaşıyor.

Sen suçu bana yıkarak, yaralarını, aşkını, pansuman etmeden gözlerindeki yaşlarına güvenerek, her şeyini bantlayarak gitmenin kedisi oldun.

Kendini haklı çıkarmaya çalışan farelerin hala canevimde cirit atıyor, gel yakala,ya da korkup gitsin derinlere doğru.

Tüm güzel hikayelerin sonu aynı bitiyor demeyi özetledin .Bir klasik daha yaşattın.
Ve son olarak

Biten bir aşkın can damarını kestim ben..."

Bense susarak uğurladın seni; ama gidişine sustum, yeniden gelişine susmadım.
Bu aşk bitmedi ki,biten bir aşkın cenazesi kaldırılır, selası okunur, can kırıklarından mevlit şekeri yapılır.

Gözbebeklerinin darağaçlarında asılsam da, gönlündeki kırıçlarda kaybolsam da,kırıklarından bir vazo yapamasam da,şu an yanında olmasam da sana aman diyemiyorum.

Sana olan sevgimin tanımsız,sınırsız, ölçüsüz ve anlatılmaz olması ihaneti pusulardan siler,söner içindeki bir hatanın çırasının isi.

Kan kızılı aksa gözlerim, üstüne tırlar düşse de ellerimin emelleri,

Tornadolarla tutulsa yelkenlerim bermuda üçgeninde geçsek de hatta

"Son Durak " filmindeki gibi, uçak kazasında kurtulanların tek öldüğü uçağın yolcusu olsak da sevgimiz, kavuşmamız ölmeyecek vazgeçmediğim güllerin sultanı.

Hayrettin Taylan

Bitmezlere Sarılır Bitmemişlik

v/akitsiz bir sızının deryası olup yaktın bahtımı
Yarım kalmış sende kalışların tahtasına yazmış kader
bu yüzden bugün senden aşka epik kaçışlar yaşadım
sevmenin destanında köroğlu'nu vurdum
senli dağların mir ozanıyım
kimse benden başka giremez bahtına...

sözlerinde yasemin yansıması gül uzar gülüne
meylim artıyor neyine...sözün sazdan önce araşır
sevilme istilasında kendimi kaybeder sensizliğim
içimin tarihi açılır yüreğinin atlasına
seni yazar benden sonraki sonrasızlık
kıraç mazinin vazgeçilmezlerine gider gidişler
beni bulur sen...

g/ün s/undu aşkı

gizlenip durdum helalinden
gizlenip durdum celalinden
yansık dalgaların sesiyle uyandım aşkına
batık bir geminin gamında sustum kederime
neden yoksun diye
neden battın bahtımdan önce bahtında

kimsesizliğim kentine damlaların pınarı akar
sensizliğimi ıslatır gidişler
bensizliğimi kurutur kalışlar
gider bir ömür daha
biter bir aşk daha
ismin kalır islenmiş ruhumun sofalarında
ufkun serilmiş geleceğine sinerdi sözlerin
bitmezlere sarılır bitmemişlik
sen kalırdı bende
sen bitmezdi sende
ben gelir ben'e

Hayrettin Taylan

Bizim Şarkımız Çalınıyor İçinde Sen yoksun

“”

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-1

“ağlamak güzeldir
süzülürken yaslar gözünden sakın utanma”

Hayat sahnesinde gözyaşların kadarsın,Sezen Aksu’nın ağlamak güzeldir şarkısı çalar,çalınmış acılarımıza. Ağlarsan ağla, gülmek onun okyanusu. Sevginin acıtan dikenleri gül haline aşk sunmuştur,acı ezberini bozuyor, gidilmezlerin bozasını için hazanlar.Yaşamın getirileri oyundan sıkılırcasına kendi oyunlarına alıyor bizi.Bir gün sana da açacaktır kollarını beklemeler.İkimizin en çok sevdiği “Sezen” parçalarında şimdi bin bir parçam çalınır. Yine ikimizin parçası çalınıyor; yalnız içinde sen yoksun.İşte o an beni hatırlayıp hafifçe ağlaman gerekir sezen sözlüm.

Yaşamın utkulu sarılışlarında kazanılmış özelemlerin denizinde dalgalarını coştur gözyaşlarınla.

“ ağlamak su gelip geçici dünyada
her şeye rağmen var olmak demek
ağlamak yasayan binlerce duygu
insanca ve coşkulu güzel bir şeydir”

Kimliğini yırtan bu parçanın üzüncülerinden yansımanı görüyor her halim.Yine yüreğimin teli kopuyor,ağlamak diyince dünyada yalnız senin ağladığını düşünürüm.Her gözyaşın kaktüslerimi büyütür, çöllere gerek yok İstanbul’da sensiz en büyük “Gobi”,seni hep beklemek bir hobi. Kendi dikenlerini büyütür dert gülün.Mağrurlarının mağribine batar sözlerin yine Sezen’den bir sen çalar,asıl benim mağlubun okunur şu telden...

“askları da vururlar
şarkıya şiir olur
adanır sonsuz anısına
kanayan sevdanın”

Sersem bir duruşun güftelerinde, durulanmamış kirli amaçlarımın gömlekleri asılı kalır,sensizliğin rüzgarı uçurur,mandalsız asılan her duygumu.Yaşamın senfonisinden yıpranan urbaların günlerimi böler, ay geceye ağlar,sen hecelerine ...Yine aynı gece, yine gözlerinden zamlanan damlalar.. Yine şarkımız çalınıyor; ama içinde sen yoksun.

“ağlamak senin kara dünyada
hala sevdiğin ve hissettiğin
tüm güzelliğin ve çirkinliğininle
var olduğundur var olduğundur”

Bütün var olmalar sabahları yıkar mı ki? Aynı gidişin batışından bizim güneşimiz doğurma,doğmamış hasretlerimizin üstüne.Üstsüz bir kavuşmanın üstünü örter mi son gecen.Yüreğini onarıp bakarsan,bu şarkılardan ders alınması gereken bir gitmenin yokuşundayız.

“ben başka yastıktayım
sen ele kuşak çözdün
ne ben mahremim ne sen
kavlimizi sen bozdun”

Ruhunun yaşama sarılan ormanı kalmalarda,kavlimizin kavminden ayrılık düşük yapmış.Oysa bir bir ömür sevdanın Ömürkanı ya da Sevdanazı olacaktık.Kelebekler özgürdür,güneşine uçuncaya dek.Sen orda pervane ol,sen orda divane ol,sen orda beste ol bak yine bizden bir şarkı...

“bu gece ben şarkıların kederiyle içip
duman duman savrulurak dağılmak istiyorum
bilmediğim sokakların yabancı insanına
kaynaşarak efkarımı dağıtmak istiyorum”

Baş başa kaldığım yıldız gecelerimde, yıldızlar gözbebeklerimden öpüyor,öpülme
anım ay yerine tutuluyor dünyana.Dizlerine yatıyorum karanlığın,bu şarkıdan sonra
yatacağım diyorum, ama sen şarkıysan,sen her harfime bestelenirken bu şarkılar
nasıl bitirsin gecemi.

“bu gece ben cebimdeki en son kurusa kadar
yiyip içip gezip tozup tükenmek istiyorum
gün ışıırken yalpa yalpa sallanıp ta giderek
evin yolunu bile şaşırp kaybolmak istiyorum”

Belki sen arzularını yitirdin, belki sen güven güftelerini yırtıp attın,belki
yüreğinin pusulasını çaldırdın, belki beni hep hasta sandın,uzaklarını güfteleyerek
beni hilal gecelere teslim ettin.Ay çok beyaz bu gece.Son gecen kadar beyaz.
Yaşadıklarının kareleri yıldız ,her anın bulut gibi kaplamış evi,nereye baksam, sen
canlanıyorsun.Ve bizim şarkımız çalınıyor; ama içinde sen yoksun,oysa bütün
şarkılarımızın içinde sen vardın,sen söyledin ilk ve son dizelerini. Evin içinden
koşar durur şu şarkıyla.

“boş yer değil yok inanmam
koşarım yine ardından
bulsam da olur bulmasam da
bu ümit beni bil, bil yaşatan”

Acılar masum bekleyişin tomurcuk halinde ,bir gün goncaların, oncaların
açacak...Yüreğinle, bedenini kardeş kılacaksın beklemelerime.Adımlarının gölgesinde
rüzgarınla yarışacağım mistik ülkeme gelmen için. Bir bahta kapı açıldı, birkaç
umudun kitabı,biraz artık hüznün, en çok da özlemlerin sıralanmış yine bizim şarkımız
bu sefer içinde biraz sen varsın şarkı sözlüm

Hayrettin Taylan

Bizistan'ın Başkentisin Şulenar

-Bahtın tahtasına yazdım seni.Silecek silgim yoktu.Bütün bilgileri çalmıştı çok sevmişlik. Artık, duvarın her yerinde adın var.Artık adının her duvarında duvağın var. Artık, süslü bir gelinsin cümlelerime.Artık, sözcüklerin damadayım. Hecelendiğimiz gecenin leyli özüsün. Leyla şavkının tan közüsün.

-Dağ dağ aranışımdasın.Ovalaşıyorsun ve Ferhatlığım biteli çok olmasına rağmen.Düz bir ovada ürkek bir ceylan gibi sekiyorsun sevdaya.

Bir kevnî dünyamız vardı.Haddimizi bilerek, haddimizi aşmayarak kendimizle sevi romanı yazıyorduk. Bir aşkı dünyamız vardı, varışlarımızı ehil içlere teslim ederek teslimiyetin mümini oluyorduk.

-Sevmekten de ötelere şiirsel akıntılarımız vardı.Bir Çerkes masalındaydı periliğin. "Annesinden aldığı güzelliği,babasından aldığı edebî,Çerkes kızı dışında hangi bakan gözler; gösterebilirdi ki? "

Aşk...

İtalya'da komedi

Almanya'da trajedi

Fransa'da dram

Türkiye'de haram

Bizistan 'da asil, sonsuz, huzur dolu....

-Uzun zamandır sabahını yazdığım zamanlarda.Yoktun, uzun zamandır uzunluğu yüreğimde başlayan sevdanın.Yoktun, uzun zamandır, akrebini yüreğimde unutan sensizliğin.

Yoktun bir fincan çay kadar Finli olduğum aşk takvimlerinde.Şimdi gözlerinde yeşil sokak lambası ile hızlıca geldim Senistan'a...

*Çoktanlığı muhteşem bir kent. Farkındalığı atisin. Kadınsal duruşun temel duruşma urağanı. Benli mistik bir kent gibiydin.

-Keyfimin dönencesinde dönen Mevlîş, ruhumun derinliğinde akan Fecriye, Sevgimin selinde akan narin bir eldin.

-Nefesinin hisleri içimdeki sisleri sildi.Şimdi çok iyi görüyor sevmelerim.

-Bir tutam dedim bir tutam hayalinle, bir zerreye zer olan sevgilerini. Tartıldım ben ağır, sen gönlüme ağır.

Tane tane bir tanem olduğun yağışlarda kendimle tartıldım.Yaralandığım eksiz ben ile seni sevdiğim ben arasında milimlerin milleri bitti.

-Her şey kendi kaderin kalmış, şimdi Kalamış'ta bir çay içmenin iç döngüsüyüz Şulenar.

-Suskunluğumda saklı sesli düşlerin var. Yokluğunda var olan varmış gibiler var. Bir varmış gibi biri aslında yokmuş, hep sen varmış gibi dünyayı masallaştırma masasıyım.

-Masamda sustuklarımız var.Diyemediklerin çerez, dediklerin meze, diyemeyeceklerin yarına sır, ruhun, duruşun, içtenliğin masaya ayak.

-Sen damlaistan hiç durma uğruma yağmaya devam et.

Kıyamet kopmuş, aşk kopmuş, ben kopunca.Bir aşk kopardım her şeyden.
Yarın ölsem de gam giymem..

-Leyla' nın dudağından bana ne? Mecnun hiç öpmemiş ki ben öpeyim.
Şirin' nim şirin göğsünden bana ne ki? Ferhat için çürümüş bir göğüs; ama
Ferhat'ı yaslamamış göğsüne.

Aslı'nın aslından bana ne? Aslı Kürt, Kerem Türk ...Aslından bana ne?
İnsanın elinde mi ki yaşadığı yer. İnsanın elinde olan sevdiği yarıdır.
İnsanın elinde olan, elini tuttuğu kendinden başkasın el olan eldir.

Daha hesabı ödenmemiş Kerbela gibiyim .Beladan uzak,Hüseyin'e yakın Sünni
bir aşk dervişiyim.

-Hüseyin de bizim Hasan da ...Ömer ile Ebubekir'in esvabıym sevgilim.

İsa' nın doğum sancısı yoktur.İsa doğarken ağlamamış; ama bütün alemler
sevinçten ağlamış.Bütün alemleri yaratanın son mucizesin görünce on sekiz bin alem
ağlamış.

Hayrettin Taylan

Bohemya Boşluğunda İrtifa Kaybediyor Yalnızlığın Gülhar

*

Buruşturulmuş bir hayalin sonrasında uyanışım sanaydi. Aslım uykudan uyanmak istemezdi.

-Aşığın yüreğiyle köpek balıklarının ortak özelliği durmamak. Durdukları an aşklarından ölürler. Bu yüzden okyanus küçük görülür köpek balıklarına. Bu yüzden dünya küçük gelir aşığa.

-Küçükmüş dünya, büyükmüş yalnızlık sen gidince, sen suskular çemberinde yaşarken anladım.

-Ayaküstü bir sevda değil benimki bir ömre sığmayan sığışların seyri sefereyim. ‎ - Kendime yolculuğunun en uzağındayım, san tepesinden sonra başlayan sensizlikte.

-Nabzıma şerbet içiren demlerin son sözüydü ellerin, gözlerin, sarılışın, nefesin ha bir de söylediğin bir sözcük.

Şimdi sensizliği ölçmenin ölçeği delik, ben ve sensizlik süzülüyor özlemin derinliğine.

Ehliyetsiz ehillerin can kurtarıcıları seni kurtarmak istiyor bu yapayalnızlığın derin sularında.

-Aldanışların akmasın, bensizlik bıkkınlığın var diye.Yorgun düşmüş olabilir yalnızlığın. Düşlerine kadar yakılmış olabilir yüreğin; ama unutma gideceğin her durakta benzer gölgeler peşinde olacak.

-Bir erkeğin hormon haritası almalısın.Ki her erkek her yerde erkek; ama sevdiğin, alıştığın, güvendiğin, inandığın, tanıdığın, sosyal, aydın, sanatla iç içe ,ruhu, duyguları, özelemleri, egoları eğitilmiş, ehil olmuş erkek başkadır "ben" gibi.

-Yabancısin kendine, beni senden aramaktan vazgeçtiğin için.Aşk trafiğinden ötürü seni unuttuğumu sanıyorsun. Yürek fabrikamda leyla'lar üretiyorum. Seri numaralı sen gibi. Şiir ve şehir boğasıyım ayrıca.Boynuz darbelerimle tanınırım. Ben'im şimendiferine binen ya inmek istemez, ya da bindikten sonra atlamak ister. Bu ben miyim? Sahi.

Bu ben'den yok.Bu belki imalarının ,önyargılarının üreğen beni.

Unutma, iyiden sonra güzel, güzelden önce sonra sen, senden önce ve sonra ben gelirim. Nasıl ima da olsa böyle düşünürsün.

-Nemrut ve Neron'im kızı gibi yakma İbrahimi duruşumu.

Atma beni periler, huriler, kuyusuna. Arzu sularına alışmasın çerçi hallerim.

*

Otomatik özelemlerim var bir günlerine. Işınlarım var vuslat sonuna. Hızır yönlerim var sana hazır öndeşliğime. Bir sen mucidiyim, senin henüz bilmediklerini keşfeden ve yaşayan.

Yalanı yok, geleni ben.

-Bir düğme başmakla başlamıyor aşk ya da gitmeler. Eylem yapamam uğurlayamadığım gitmeler yolunda.

-İrtifa kaybediyor uğursuzluk. Uğur böceklerin de ağlıyor.

Kıpkırmızı damlalar arasında sen yanımda kıpkırmızı.

-Bitmeli bu ruhsatsız acılarımın üstüne kat kat yapılan sensizlik inşaatı. Gerek yok başka yar katına.

Gerek yok ,gerek yok sevgilim.

-Tek ,yıkılmaz, bitmez, özellerinle, güzelliğinle, duruşunla, sevişinle, yaşadıklarınla, yaşattıklarınla, yaşayamadıklarınla süslü, içten, sıcak, naif, narin, bütün kadınları özetleyen gönül sarayımdın.

Gerek yok ,gerek yok sevgilim başka gönül evlerine.

Hayrettin Taylan

Boşanma

Ayrılık ışıldardı gitmelere doğru
Kızıltılı günleri öperdi acılar
gitmek kar fırtınasının siyam sözleri
kalmak avdı susuşlara
mor alacalı sorgulardayım
tek bir soru sordu yargıç
gitmesine razı mısın?

suskun yüzüm aynaydı evetime
mecbur edilmiş bir evet
ellerim kelepçeli değildi üstelik
ama yüreğim kelepçeli
herkes eli kelepçelilereacırdı
oysa yüreğim kelepçeli
yar gidiyordu yar

yuvasız bir kelebek kaçıyordu güneşe
yalnız istanbulda ölmek hoşuna gidecek
süreğen ve üreğen bir kaçmaydı gayrı
gidip gidip dönmemenin tan vaktiydi
içimdeki güneş battı kelebek öldü

bulutlara öpücük yolladım yağ -mur -um
çıplak özlemleri kuruyan çölün son toprağıyım
yağsan da yağmasan da ben özümdeyim

duruyor daha orda adliye
cüppe giymiş ayrılık tecimenleri
kürsü duruyordu orda
duruyor daha orda
seni sevmek daha orda
son kavgalarımız daha orda
son bakışlarımız daha orda
gözü yaşlı son halin daha orda
içinde tanımsız acılar üreğen ben orda

dönmedi dünya
daha orda ordalar
beklenen İstanbul depremi nerde
bende ölen sen nerde
nerde cenaze arabası
seni taşısınlar
yıkasınlar gözyaşlarımla

o sen artık yok orda
o saçlarını göremediğim sen
o gözleri hep ağlamaklı
o gözbebeklerinden öpemediğim

o sözlerinde kaldığım
o bitmez tartışmalarımızın atışmanı orda
yok orda o kavgalar
o kıskançlık, o kin,o gidiş orda
artık gizlemek yok
o gün yok orda
o son soru yok orda
dört yıl ödediğim sevgi orda

varsam baksam orda
ne sen,ne o yaşananlar orda
o gün yok orda o sen yok orda

ya ben nerelerdeyim
ya ben neden ordayım
ya ben neden sendeyim
ya ben neden nedendeyim
ya ben eden edendeyim
ya ben
ben ya
ya
işte
böledir kader

Hayrettin Taylan

Boşunamanın Boşanması

ayrılık ışıldardı gitmelere doğru
kızıltılı günleri öperdi acılar
gitmek kar fırtınasının siyam sözleri gibi
kalmak avdı susuşların avret minvalinde kararlar
mor alacalı sorgulardayım
soru ile nemli gözlerinde kalır kalakalaşım
tek bir soru sordu yargıç
gitmesine razı mısın ki razı olmayışların kalp cebinde

suskun yüzüm evetlerime aynaydı mecburlar yalnız yansır
mecbur edilmiş,terk edilmiş bir imzanın ıslak halindeyim
ellerim kelepçeli değildi üstelik
ama yüreğim kelepçeli

herkes eli kelepçelilere acırdı
oysa yüreğim kelepçeli
yar gidiyordu yar,yar ağlayarak gidiyordu
bu nasıl gidiş,göz yaşlarının boyası aşka renkli

yuvasız bir kelebek kaçıyordu güneşe/güneş eşe ışıltısız
yalnız istanbul'da ölmeyi hangi kelebeğin göz bebeği açıklar bebeğim
süreğen ve üreğen bir kaçmaydı gayri
gidip gidip dönmemenin tan vaktiydi
içimdeki güneş battı kelebek öldü /aşk doğurdu bitmeyen aşkı

bulutlara öpücük yolladım yağ -mur -um mir halinde
çıplak özlemleri kuruyan çölün son toprağıym
yağsan da yağmasan da ben özümdeyim, yeniden gelme gözündeyim

duruyor daha orda adliye gidenin adı aliye
cüppe giymiş ayrılık tecimenleri
kürsü duruyordu orda kaçınıcı ayrılığı yaşattı hala kürsüydü
duruyor daha orda
seni sevmek daha orda
son kavgalarımız daha orda
son bakışlarımız daha orda
gözü yaşlı son halin daha orda
içinde tanımsız acılar üreğen ben orda
ordaydık bütün orda olması gerekenler

dönmedi dünya
daha orda ordalar
beklenen İstanbul depremi nerde
bende ölen sen nerde
nerde cenaze arabası
seni taşısınlar
yıkasınlar göz yaşlarımla

o sen artık yok orda
o saçlarını göremediğim sen
o gözleri hep ağlamaklı
o gözbebeklerinden öpemediğim
o sözlerinde kaldığım
o bitmez tartışmalarımızın atışmanı orda
yok orda o kavgalar
o kıskançlık, o kin,o gidiş orda
artık gizlemek yok
o gün yok orda
o son soru yok orda
dört yıl ödediğim sevgi orda
ordaydık bütün orda olması gerekenler

varsam baksam orda
ne sen,ne o yaşananlar orda
o gün yok orda o sen yok orda
orda yok olması gerekenler yok orda

ya ben nerelerdeyim
ya ben neden ordayım
ya ben neden sendeyim
ya ben neden nedendeyim
ya ben eden edendeyim
duy beni aşk ve gitmelerin kedisi

Hayrettin Taylan

Bölücü esrikliğinde

gizlendi özlerin tensel sıcaklığına,
tanıdık bir anımsamanın
bölücü esrikliğinde
beni vurdun
ana dolu da

biriken kinleri
kurşun geçirmiyor
güldük,
öldük
sildik
ama doluyuz
ama
anadoluyuz

Hayrettin Taylan

Bu Aşk Şiirinin Yarım Kafiyesi Sensin Ruhsu

Gönülden sızan söz ağırdır, her güzel cemel taşıyamaz Ruhsu.

Oysa doğru yolu bilip de gönle akmayan cümlelerin var.Vicdanımı sızlatan cümlelerin okyanusundayım.

-Affedilmez olana kafiyelediğim için, yarım kafiyeleleri bulman zor oldu.

Belki gün'eşe ihtiyacım var bunca karanlık gecem perilerin gözleriyle aydınlanırken.

-Belki gözlerini istedim gün'ahlarımı aydınlatsın diye. Yoksul güncelerimin dibinde sızım larım cümlelerime imgelerime karışıyor.

-Vicdanımın aşkısın artık Ruhsu...

Ruhu, gelişi,huzuru; bir ısıtır,bir üşütür,bir ağlatır,bir güldürür, bir bağırtır, bir sızlatır, bir de sevdirsin bana.

...:Mesafe ile sınırlı değil uzak kalışımız. Ben kendi sevdamı yaşıyorum, taşıyorum kendi uzaklarıma. En yakın olan sensin bana.En uzak benim,henüz kendime gelemedim senden sonra.

-Aynı yerde ve yarde olunca mesafeler kısalır.İçsel yollar biter.

Aynı anın içinde, aynı aynanın içinde, aynı ruha akmaktır biten uzaklık.

Şimdi üzölmek konusunda ustayım diyemem.Doğarken ağlamışım, ilk çıraklık öyle başlamış.Ama insanı ağlamakta usta kılan sevdiğin gittikten sonra onun özlemiyle akıttığın gözyaşlarıdır. İşte ustalığıma laf edemezsin artık.

-Ve hayat tek başınalığı dünyanın bütün nimetleri arasında sunar. Bu nimetler arasında yalnızlığımın kralıydım ta ki sen olana dek. Yalnızlığım yerine kalabalığımın yarı olunca işte sorun ,sevgi, aşk, acı, bütün duygu çeşnileri başlar.

-Sessizlik,yalnızlık aslında insanın kendinden bile güçlü oluşun güneşidir. Bazen öylesine sevmek çok kalabalık olur ve bu kalabalığın içinden çıkmak zaman alır.

Herkes gibi kimsesizliğim kısmetsizi olmamak için senin sevda yolundayım.

-İçimde dinlenme cihazın var.İçinde ne konuşursan dinliyorum.Bakışını ölçen algıölçerim.Her bakışından çıkan cümlelerin mütercimiyim.

-Nemli gözlerinin anlatamadıklarında kaldım. Beni bitiren, senli sevdamın bitirme tezi olan nemli gözlerindir.

-Bir erkeği en çok etkileyen şey sevdiği kadının nemli gözleridir.Orada erir,orada susar,içimizde çocuk ağlar, sonra yalnız kalınca kendimizde ağlarız bilesin Ruhsu

-Şimdi yeni bir sevda tezindeyim. Sen artık vicdanımın aşkısın ve imkânsızsın.

- İmkânsız oluşunun imleri akar beynimde.Şimdi duygular rafta.Bu senli sorular akli çalıştırıyor.Ne kadar imkânsız olduğunu çözmeye ,çözümlerinde kalmaya çalışıyorum.

-Ki akıl kendi çözümlerini sermiş durumda.Sana hak verişlerim artıyor.

-Umutsuz bir vakadan öte kendimi affetme çabalarım artıyor.

-Ki bazen aşk başka zamanların son damlasıdır.Henüz o damla düşmedi yarama, sevdama, vuslatıma, kaderime, kederime senli olan her şeyime.

-Bu yüzden kendimden başka zamanlar ürettim. Ve kendimi olduğum gibi bırakıp içsel özgürlüğümü ilan ettim. -Akli çelişkilere teslim etmemiş oldum. Çünkü hayat içsel özgürlüktedir. Ben oranın merkeziyim,kendimi tanıma,yaşama, üst benliğe ulaşma mecrasındayım.Kendi merkezini tanımayan herkes hayattan,aşktan, sosyal bağlardan, ağlardan kopuktur.

*Kendin olamamak içsel kopukluğunu faturasını sunar.Yani ürkeklik, içine kapanıklık, güvensizlik, gibi toplumdan,yeni yaşamlardan, aşklardan, deneyimlerden uzak bırakır.

Oysa kendine güvenmek ve kendini tanımak demek takdir edilmek, alkışlanmak,güzel kariyerlere ulaşmak gibi sosyal basamaklar sunup seni mutlu eder.

-Eski hayatın izlerinden kurtulmanın tek yolu içini özgür bırakıp kendini bulup ve kendine güvenmektir.

-Hipnotik telkinlere ihtiyacın olmayacak.Çünkü zayıflığını gören herkes kişisel gelişim uzmanı gibi kendince cümleler kuracaktır. Ve farkına varmadan başkalarına bağımlı oluverir insan.

-Bir başkasının bir başkası kalmamak için içimde seni özgür bıraktım.

Doydum sana biraz.

Geçmiş geleceğine mayınlar döşeyemez.Birkadın, bir erkek senin geçmişini kirletmiş olabilir.Oysa insanın içi en büyük okyanustan daha paktır,daha dalgalıdır, daha akıcıdır,daha huzur vericidir.

-Okyanusların durduğunu, dalgalarını kestiğini gördün mü? Sen de içsel zenginliğindeki dalgaları kesme.

-Artık "o "yok.

Ama geçmişini silme,insanı geleceğe taşıyan yaşam köprülerindir.

Her şeyin bir sebebine hamile.Doğar elbet sonuçlar.Biz kaderin de kederin emekçisiyiz.Yaşam bize emanet.

-Önce kendini çözerek hem geçmişin hem de geleceğin çözümü olmuş oluruz.

-Yani sorumluluğumuzun ekmeğiyiz.İyi bir fırında pişirerek güzel yemekler gibi biz de güzel yaşamlarda kullanmalıyız sorumluluklarımızı.

Aşk ve hayat öper geçer. Sen hissetmene bak Ruhsu.

Hayrettin Taylan

Bu Dönüşün İmanı Yok mu

bekleyişlerin upuzun gölgelerinde serinlenir umutlarım
eğildim ermiş olduğum yamaçların amaçlarında
düğün gibi yürüyor iç sesim
ilişiverir dönmelerin hevesleri zulama
çek gözlerine çektiğim acıları sürme olarak
çalkalanarak dol,dolunayın on dördüne
aşk tahtından ineli hüznün merdivenim gökte
gözlerinin nemleri değişiyor yağmursu bulutlar
bu dönüşün ıslanmasında uslandır beni
üşümenin kavruklarında kopsun kayıpsızlık
Sular sulardan arınsın, aşka aşka sarılsın
dağlanan yüreğine sür özlemi
surunda öfle gelişleri
bitir sorgulu günlerimin bıçak sırtında yaşayışlarını
Liman ol, ölüm ol ,sevdam,ol,kalım ol
bekleyişe sarılan umut bebeklerimin aşk annesi ol
ama yorgun yüreğini saklama benden

Zaman yalnızlığın aynasından yansıyor
sensiz ve zamansızım
usumda bir gün gelirsinin defilesi
yürüyen her sözde salına salına ömrüme gelişinin resim sergisi
kaçınılmazlarında yürüyorum, gönlümde kırdığım gül dalların
ömür sepetinde damla damla inen gözyaşlarının son hüznün rengi
uzak kal ama sür şiirleri sursuz ,umursuz sevdama
Dinle, yalnız benim söylediğim ruh teline uygun türkülerini
Sensiz yalnız bir türkünün bestesiyim
nakaratlarımda akan ve bendimi aşan suyumsun
Doğan her günün gün ışıyında ışıyan kumruluk sekenimsin
isimsiz anlara ayna olan güneşten öte esen seher yelimsin
sensizliği acıyla besleyen kavuşamayana kavuşan konuğumsun.
dirilişlerin derin şelalesinde akan fikrimin ince gülüsün
Ömür közlerinde sonsuzluğu bana kavuran tutuluşumsun
bu canı sana vereyim diyen sevi yürekli unutamayışımsın
döndürme sana açılan umut yelkenimi, ömür sularımda yiteyim
sensizliğimi yakan aşkınla her günümü sana vereyim
ölümü yaşamamış gidişlerden önce yeniden gelişleri doğur
benzersizliğin anlatılmazlığında dönüşlerini saliver özlemlerime

Hayrettin Taylan

Bu Kalakalış Sirkinde Seni Oynuyoruz Tinsu

Sihirli bir lambanın sihriydi gözlerinin sözleri.İçimde iksirini hazır içen iç çocuğun vardı. Büyülenişim bundan.

Yarina ait yarınlar arasında yarın senindir. Yarın yoksa da senindir.

*Tarot falında çekilen her kağıdın söyledikleri kadar gerçekdışı bir düşü tümleyemezsin.

-Yarınını çalan bir yarın şimdiki şimendiferine binsem ne fayda? R'ayına döşediğim gecelerin son istasyonundayım.

-Gelmek geliyor, gitmek gidiyor, sen mahşerine uzak

Sıratlar sunuyorsun. Gelemedin şairine?

Cennettin mi yandı?

Cehennemine attığın kinlerinin ateşi mi bitti? Gururun ateşi mi söndü?

-Yanılsama yalanlara inanmak istemedim.Biraz ateşe ders olan aşk kuramlarında yandım.

-Cehennemini sensizliğin her zerresinde yaşadım.

Yarınlar aşkına yaşamanın yarınlar sonrasındaayım. Sol yanımda, demi kaçmış bir zamanın zamansızlığına sızıyor.

-Sol yanımda, başka kuşakların aşkına küre oluyor.

Tükenişin,varoluş sayfalarında teninden kalan özlem sıcakları var.

Ertelenmiş duyguların hayalleri yazılıyor orada, senin silinmediğin. Hep "o an" demleri oynuyor gözlerimin ferinde.

*Sana kurban olacaktım.İsmail'i bir ses :

-Senin sevgin kurbanlıktan daha öte kutsi bir mecradadır.

Kayboluşunu kaybettirmeyen hisli pınarların var sevdiğinin damlalarıyla beslenen. Sonsuza dek sonlarını ütüleyecek bir kadın tanıdın, bir kadın tadında kaldı eriyişin.

Hiç gelmeyecek gibi her ana gelecek gibi her dem kurban ettin kendine.

*Kurban olmak az, kurban verdiğin ömrün var.

Ona kavuşmak büyük meselelerin denizi gibi.Yüzmek ile sevmek aynı orda. İkisinde boğulmak ile kurtulmak arasında mecralar ıslanır.

Yunus olman gerek, Yunus gibi kalmak gerek. Islanmak gerek uslanmışlığa. Sen İsmailisin. İsmail'ler ölmez yürek dehlizinde.

Onu sevmek saatin dilimlerinde akrebi kıskandırmaktır. Sen zamansızlığı seç, sen seçilmişsin bu aşka, bu aşkın metafizik öyküsünde süreçler ağlar, yıllar ve sonralar var.

*Sen unutulmaz bir aşkın künyesine eklendin, senden sonra hep anlatılacak bu İsmaili, bu Yusufi, bu Mecnuni, bu Ferhadi,bu bütün büyük aşkları, acıları, sarılmayan yaraların aşkı.

-Sen sevmeye devam et, o sende, onun gelmesine gerek yok.

Sevdiğin içindiyse yanında olmasına gerek yok.Senin yüreğin, ruhun, özlemin, acıların, her şeyin onda. Budur aşk, budur aşkın aşkı.

Kendi kendime, yetmenin yetimiyim. Sensizliğin öksüzü.

Aşk "eskimez" aşktan kalanlar eskimez.

-Ecelime kadar yakın bir uçurum dalındayım. Gidişinin kuşları var, yuva yapmışlar bahtımın yanında.

Yar meyvelenmişsin .Bu yüzden tatmak istedim seni.

Senin yüzünden açılmış gülücük çiçeklerine gelmiş arılarım var.

Aşkıma bal yapmak için buradayım.

*Buradayım, burası senden örülü yalancı bir cennet gibi.

Buradayım, burası senden kalan kalıcı aşk sirki gibi. Oynuyorlar yüreğimin

sahnesinde. Damllarına eşlik eden ceylanlar var. Hatalarımı oynayan domuzlar,özleyişime koşan tazılar, sözlerine uçan serçeler, kırılmışlığını taşıyan kırlangıçlar,sözsüz kalan her anını anlatan Ankaralı Tiftik keçiler ve ben de beni oynuyor bu sirkte.

-Gel izle bizi, biz seni oynuyoruz Tinsu. Biletin gözyaşların sakın bilet alma.

*En önde değil, en içte sana bir yer ayırdım. Nemli gözlerinle yeniden gelmelisin.Kokunu ,ellerinin sıcakını, kızarken kızaran yüzünün öylece kalışını, bakarken içimde dökülen incilerin yara dökülmesini özledim Tinsu

*

Hayrettin Taylan

Bu Ruh Sirkinin Aşk Aslanıym Tınna Tenne

Tınna Tenne Ruh doktoruyum, sensizlikten bensizliğe algısal ilgiler yamalıyordum geldin

İlimettin:

-Hastayım, hayattan ve sensizlikten zevk almıyorum.

Sen gidince bütün herkes hayattım gitti sandım. Bütün güzelleri sen sandım. Nerde sana benzeyen varsa takip edip yanlarına kadar bakıp

Pardon o değilmiş deyip geldim. Acıktım; ama

açlar içsel açlar aklıma gelince bir şey yiyemiyorum. Çıplak hayaller depresir beynimde. Çıplakları giydirmek istiyorum, herkesi giydirmek için gidiyorum sonra bakıyorum içim soyunuk,sanki herkes beni görüyor.

-Sonra vazgeçip içimdeki gurur öldürüyor giden gitsin diyorum Belalarına saydırıp kendimi suçluyorum.

*Kurşun geçirmez sözlerin aklıma geliyor.

Tinne Tenna:

Demıştin ya bana şairim, elemelerimin terbiyecisi, aşkının dize boyacısı.

Hani demıştin ya:

- O yol eskimez o yola.O yolda yar var. O varda vardan öte vardıığımız çok ar ve nar vardır.

Kıyıları senin damlalarıyla kanal açtı aşkın okyanuslarına. Delirmişliği, belirmişliği, ermişliği, erinmişliği senle tanıdım.

Gölgeler uzattım su geçirmez uzaklarına. Biraz acıktırdı algılar.

Dalgalarına yokluğumu değdirdim ıslanmadı; ama omzumda babanın cenazesinde akıttığın damlaların fotojenik anında dünyalar kapattım unutamadım.

-Sensizken canımı ben sıktım sen değil. Çünkü bütün pişmanlıkların pişmaniyesini satan bendim demıştin.

*Bu sözlerden sonra zekanla hayalinle imgesel avcılığınla iftar edip durdum.

-Açtım sana, seni kutladıkça içimde doydum.

Ücra bir meçhul gelir konardı yüreğime, gitmişsen eğer vardır bir kader arşivi.

-Oturup bu gidişimi iğne ucuyla kazdım.Derinlerine kadar gittim tam siliyorken Yusuf gömleğini giymiş halde gördüm.

İlimettin:

Her atılan çöp beni sayıklıyor sandım. Terk edilmeyi atılmakla eşdeğer buldum. Oysa terk edilecek son adamdım.

-Toplumun suçlarının toplamasını yaptım, bütün yükler sanki omzumda. Kadına artan şiddetin sorumlusu bendim sevgilim.

-Sen yoksan içimde şiddetli bir özlem var.Bak gördün mü şiddeti.

Artık sevmeyi unutmuş muyum .

Tınna Tenne:

-Bak hayatın perdesini kaldır, el ele dolaşan kaç kişi varsa onlar aslında bizim yerimizde .

Bak afişe edilmiş hayatlar var.Ruhumun afişini asmış aşk duvarlarına.

-Senden gittim; ama hangi sen bilmiyorum. Demıştin ya binlerce ben var bende. Bir ben seni çok üzebilir,bütün benlerim sana feda.

-O feda ettiğin benlerin var içimde demek.

Bak bir sirk palyaçosunun reklâmı yüreğimde.Sahi sirkte oynadın mı şairim.

İlimettin:

-İşte o palyaço benim. O benim başka yüzsüzlüğümün eğlenceli hali.

O sensizliğimin görünmez hali. Seni öyle eğlendirmek istedim belki.

*Uzatılmış mutluluk vardı seninle. Yürürdük birlikte yıldızların yüreğinde. Umutları olan gecelerin cebinde saklanırdık. Kimse bilmesin öpüşlerimizi toplardık gizemlerde.

İçindeki çocuk koştururdu bilinmeyenleri.Sorardın bana Beni tatlı buluyor musun diye.

İşte sirk o zaman başlardı. Sen tatlı değildin ki.Sana tatlıların hepsini getirirdim oysa.Sen tatlı değildin.Tatlılıktan öte farklı bir tadın tümleneniydi.

-Umutlarımız uzardı, uzakları kıskandıran yakınlaşmalarda. Ellerinle başlardı geceleri ütölemek. Kırışık bütün arzuları ütüler öylece uyuturduk geceleri.

-Baştan son harfe kadar baştan çıkmanın kitabını okurduk, severek, isteyerek.Aç gözlerini bu sirki oynayan gece aslanım benim derdim.

TinnaTenne:

-Biliyorum boyasız gölgelerin vardı peşimi renklendiren.Hep peşimdeydin.Peşimde olmanın peşinatçısıydın.

Düşleri düşüren düşünüşlerin meçhul yatağına atardın beni.

Kekre bir isteyiş armonisi beni bulurdu.Git başımın belası git derdim.

İlimettin:

-Yaşanmışlığın resim sergisini açan içimizdeki çocuğun çok büyükleriydik.

-Sevdik.

-Yaşadık.

Suretlerinde aşk görünen her görünüşün ömrüydük. Öylece yaşırdık hayatın zıkkaklarını.

-İstedim seni, konuştukça hasta olan ruhum iyileştirirdi.

Hayrettin Taylan

Bu Ses Olayında Olay da Aşk da Sensin Dilbeste

-

Aşk aynen yazıldığı gibidir: Sesli başlar, sessiz biter...

-Önce bütün duygular bağırır, çağırır, bağrında ağırlar.Sonra sessizlik iç aynasını yansıtır.Herkesin içinde saklı alfabe var.Kimi ne zaman ve nasıl yazacağı belli değil.Kimde ne kadar sessiz kalınacağını bilmez.

-Sonra sesli harfler devreye girer,kalın,ince,düz, geniş olanların içsel arabası yücelir aşk bağrına.

-Büyük ünlü uyumu gibi kalınlık incelik arasında kalır büyüklüğümüz. Ben kalın seslerin adıyım, sen ince seslerin. Benden sonra sen gelmiyor anlaşıldı Dilbeste Az gelişmiş ülkeler gibi kalın hecelerinden sonra gelen ince harflerin fakiriyim. Aykırı bir sevda oluyoruz. Oysa kalınlı başlanan sevda kalınlı, inceyle başlayan inceyle bitmeli.

*Hayatın kuralı bundan ibaret.

Sevgiden ölen umutlarımın piriyim. Ümitlerin şöhreti yeterdi bize. Sessiz harflerin gölgesinde tek heceli gibi kalma. Biliyorsun ki tek heceli olan sadece aşktır.Orada ünlü uyumları aranmaz.

-Bir de eskimez sözcüklerin var kuralımıza, sarılışımıza aykırı.

Anne gibi bir yardan sonra serden geçtim senin için. Elmalar aldın cennetten.Adem'im ol dedin. Sonra hangi yasaklı güncenin adıydık inananamadık.Kardeş sevdamız vardı Leyla ile Mecnun gibi.

Hücrelerimde çıkan isyanların müsebbibi sensin. Bir füzyon, bir başka füzyonun sıcağında.

Yarin atom olmaya hazır. Sesli harflerimden kork.İki ünlü yan yana gelmez. Füzyon ile füsyon gibi.

-Parçalanmaya engel, ünlü uyumlarımıza aykırı ekler, depresir.

-yor, ken, ki, daş,gil,leyin, imrtak gibi aykırı eklerin ayrılık timi olmayalım.

Gaddar,diktatör, acımasız bir ben ülkesi kurdu yalnızlık. Yalnız ben varım bir de hayallerin.

Oysa senli zengin bir aşkın kralıydım, şimdi yine kral; ama kendine, yalnızlığına kral.

-Kraliçe sen yok, senden sevgi bayrağım yok, özgürlüğüm yalnızca sevgime.

-Ulama başlar aramızda.

Sen sonu sessizle biten harfsin ben sesliyle başlayan sözcüğün harfi. Ulansın aşk.

Aşkımız bitmesin. Sezen Aksu şarkılarında dile gelsin ayrılık acımız. Aramıza noktalama işareti girmez, yan yana da olamayız. Biz ayrılığa ulandık artık.

Ketçap dök ünsüz değişimlerimize. Aramıza ünlü harfler gelirse

Ketçap cadı gibi değişir, yumuşar bahtsızlığımıza.

-Kitabi öpüşleriyle yıkılır sensizliğimizin can evi.Çiçeğe ders veren gitmelerden aşk yurdumuzun meyvesi tükenir. Yamacına gelen sol atışlarımdan ders alır , ihanetler.

-Bir kekliğin gözlerinde yaşanır bahar. Bir amacın sırtında biter aşk yazımız. Bizi güzel mevsimlere emanet eder hayaller.

Oysa sen gerçeğin sağlığısın bu hasta yüreğe.

Haydi Fıstığı Şahap gelmiş. Sert tavırlarını ,sert ünsüzlerin dilinde anlatılmazlığımızı benzeştirmeye gelmiş.

-Ünsüz bir benzeşmesin yüreğin bakırken.Senden sonra gelen c,d, g ekleri sertleşir ç,a t,ı k olur.

*İki ünsüz yan yanayken sertleşir sessizliğimiz.

-Dal ile dil isyan etti sen ağacında. Dal ben kırıldım bir kere. Affetmek yüksek ruhluluğun mizacındadır. Dil, kemiğim yoktu, özümden sana bahçeler sunmaktaydım. Bitmişti dostça başladığımız arkadaşlık. Aşka hücrelerimizi parçalamıştık. Bitkin değildik. İçtik aşk meyinden. Meyhoş bir dram yaşandı aramızda. Kökte başladı, yürekte bitti ayrılığımız.

Yüreğimi daraltıyorsun. Yor gibisin sanki.

Yor gibi ünlülerimi daraltıyorsun. Yok gibi "yor" ların.

Aşk gribine yakalanmışım zaten .Dinliyorsun bende hüzzam şarkılar. Bekliyorsun ki serkeş düşünüşler sarsın ömrümüzü.

-Dağlıyor, çağlıyor, ağlıyor, sınıyor sensizliğimi kader. Şimdi

Bunu diyen, yüreğimi yiyen niye nedenlerime asılı kaldı.

Bir bir düşünüyor ünlülerin yüreğimin alfebesinden. Sahi senden ne kaldı ki?

Omzumda taşıdığım bu sevda şimdi sensizliğin yürek burnunda sahillerine vurgusuz ıslaklar sunuyor.Boşuna ağlama göğsünde beni taşıyan bir şey kalmamışsa. Alnımda yazılı değil ki seni severken gitmek. Sararmıştı içimdeki buğdaylar. Aşk ekmeğin olmaya hazırdım. Kahvaltımızda oğlumuzla beraber yiyeceğimiz sevgi reçelimizi bekliyorduk. Oynanmamış geleceğin filmini çekememiştik.Niçin giderken nemli bir geçmiş bıraktın?

Nasıl bir hayale sığacağım? Burada damlaların okyanusu okuturken şimdi bu giden kimin kirli geleceğinde bilemedim Dilbeste.

Ünsüz düşmelerinde sakın yastığına sarılıp durma. Öyle meşhur ünsüz düşmelerini görmedim.

-Küçüktü yüreğin benden önce. Büyücek sevda ovamda yeşerdi dünyan.Ufalan bir ömrü büyüttün. Küçülen gitmelerdi sen değil.

*Minicik elleri vardı ayrılığın.Şimdi ise hangi el'e sığar yalnızlığın bilemedim.

Ünlülerin türedi yüreğim okyanusunda. Acılarımı sardılar, seni sordular.

-Gözleri hangi renkti ki bu renkli aşkı bitirecek kadar aciz ya da mecbur muydu?

*Sahi Dilbeste giderken aciz miydin?

Ya da mecbur muydun? Haydi anlat meramlarıma. Seviyor seni biricik aşk aslanın. Daracık bir ömre sığdırıyor her şeyini.Sapasağlam bir yüreğim vardı.Şimdi sen gideli güpegündüz

bile görmüyor sensiz güneşleri. Azıcık anlasaydın

ömrümüzün ak damarlarını akardı sevgi kanımız.

Ünsüz türemelerin birleşik sözcüklerde umudumu artırıyor.Hani yeniden birleşir gibi duruyorum umudun tan vaktinde.

-Affetmek yüce ruha sahiplerin derssiz verdikleri mesajdır.

Hissetmek gerek yaşanılanları. Zannediyorsun ki bu sevgi bitmiş. Oysa aramızda kaynaştırma ünsüzleri de var.Onlar da ünsüz türemesi sayılır. Sen gideli türedi içimde sessiz, sensiz harfler.

-Kapıyı açan sendin şimdi yalnızlığım. Sinesi yaralı bir bülbül gibi şakıyorsam bil ki bu aşkımızın büyüklüğüdür.

Sırrını sakla hissi kulvarlarımızda. Suyun suyla ağlamasıdır aşk.

-Sen bırak ağlamayı.

*Sırrın sırla his kümesi oluşturup seni samanyolumuza çağırmasıdır aşk. Sen yıldız ol , gel ömrümün gecelerine.

Ünlü değişikliği yalnız sen ve ben varız.

*Sana, uçramızda açılan çiçeklerin selamı üç beş kelamını getirdim. Bana hüznün zemherilerini artıran sana söyleyecekleri var.

Bana dargın dargın bakma sevgilim. Darandayım bu aşk uçurumunda.

Sana düşlerimden bir demet gül sundum kokla beni senden.

Pembe hayallerimiz içinde n- b çatışması yaşatırma.Dudak ünsüzlerimizin

benzeşmesinde beni sembolik özelemlere atma.

-Ben bu aşkın bitmez ambarıyım, her yerimde sen varsın. Çemberine al beni. Tembel hayallerden arındır beni. Beni topla sümbül kokan ömründe.

Yaşasın kaynaştırdık sevdayı. Yalnızca dört sessiz gibi olsak,

"Y" her yerde aramıza giren ünlüleri ayırsa; "ş" yalnız üleştirimelerimizde okusa kederimizi. "S" ve "n" tamlamalar, iyiliklerde aytlerimizde arasına gelse yeterdi sevgilim.

-Yaşamaya çok var. Sevginin kapısı açılır yüreğinden binlerce dünyaya. Yedişer kıta olalım, ikişer kalalım seninle bu uçsuz, bu bucaksız, bu sensiz ve bensiz dünyada.

*Bize bize yeter sesimiz olay, sevgimiz halay, aşkımız kalay olsun
kirlettiğimiz dünya tasına.

Hayrettin Taylan

Bu Sev_iş_i Kimse Bıkmaz

_Yokluğunun seherinde mavi rüyalar gördüm, deniz ağılıyordu.
Üzlaşmıştı köpükler. Yunusların dilinde tutkumuzun cümleleri vardı.

- Aşk ın fersahında sensiz dönen derin sızıların dilindeyim.

- Bölündüğüm ıslaklığın yürek arasında göz yaşların da ekli. Su,damlalarını avuçluyor, bu sen denizin dalgasında algılarımın frenkasındasın sen çalınıyorsun.
-Çoktan seçmeli düşünüş notasında noksanlarını tümlüyor kavuşmalar. Birbirine kavuşanların Yusuf masalında kendime ölüyorum Seher Yelim.
Haykırdığım yürek galaksisinde sen meleklerin yıldızıydın.Güneşte ve aşktan önce doğardın fanilerime.Muammalı bir iz sürülür ummanlarıma. Burası bulunuşun ve tutuluşun gün_eşsiz kenti.
-Bağrımda gelgitlerin hattı var.Ay ile şem arasında eriyen yeni sevdanın minimize afacanıyım. Kendi aşk küremde,kendi aşk kuryelerine seni sunuyorum. Su ile ay arasına sıkışmış gecelerin kabarcıkları arasında hangi balığın yasını tutayım?
-Hangi balık tavada sana kızarayım? Hangi suçun gemisine bine son Yunus olup yeniden atılayım sevi denizlerine? Valsını kimsesiz bebeklere emanet eden gece yıldızının ışksız haliyim.
-Aşk beni görmüyor. Aşkın kör gözünden baktım sana. Bu yüzden lal ve helalim sana.Bu yüzden gözden, sözden, senden, benden irakım.

Susma zamanındasın, zaman ile su arasına sızılarım derlenir.
Uyu bu sensiz gecelerin hecelerinde.Hangi harf seni sözlüğümde, sessizliğimde, hissiz kalışimde tanımlayacak bilmiyorum.

Sözsüz kalışları ört üzerine. "Ben "üşümesin...
Uyu, uyumak aşkın huyuna hayaller derleyen timsallerdir.
Kelebekler sol göğsünde " tırtıl" halimi anlatsınlar sana.

-Bir gün gelir, bir güne.Bir gün kalır ,bir güne.Bir ölür ,bin güne.
Bu kez, kezzaların kezzabından ,azabından kurtulur özleyiş.
Bu kez, bin ben serilir yaralanışın yar düşünce. Bu kez, ben ölür.

-Uçarı heves gizler,en uç atlasların rengine.Beni sana boyar gökkuşağı,aşkkuşağı, vuslat kavşağı.
Bir isteyiş hapishanesidir ben sana betimsel cennetler sunduğum bu uzaklar.Gel gör ki yaşamak ile aşmak arasında kirli çakalların ormanları çoğalır.Beni senden saklar baht ile acılarının tahtı.
-Çık bu el ormanından yarısı kül olmuş bir ömrün ortasında yeniden yeşillenmelisin.

Bu derinlik manzumesinin felsefi tinlerinde teninle, aşk kavlim ciltlenir yürek kitabıma.Seni okur ebadiller, bülbüller, illa ki ben içre bin ötre "ben" ler...
Bu buluşmanın yurdunda üşüyen bir ceylan'a ürkek masallar anlatıyor gibiyim. Oysa sen bu aşkın Manas'ı , uzadıkça yazılıyorsun yaramın def_terine.
Kendi kalışına sarhoş şimdilerin şimendiferiyim. Raylarında huyların serilmiş.Bu yüzden hızım ile aşk gözümde aynı isteyişin hazı yol alıyor.

-Kelimeler döşenmiş hemzeminlerine. Sirenlerin çalıyor gidenlerin bir daha dönmediği istasyonlara.
-Unutulmayı unutturan yeminlerin Yemen'indeyim. Yolum çemenlere bezenmiş.
-Sade bildiğim bir türkünün sesi yetimlerime tokluk ruhu ısmarlıyor.

- Gidişlerin cin düğünündeyim, senden kalan son sözlerle halay çekiyorum. Yanı başım sana dönen başım ve cinler de öğreniyor seni sevmediğimi. Yol ile aşk bitmezmiş yeni öğrendim .

Dedim ya senin zindanından kaçtım güzeller cennetine.Kimi sevsem senin ananı soruyorlar. Bu anasız, vatansız, aşksız ben'i anlamıyorlar

Ay yüzlüm,seher kokulum.

-Aksileri durulayıp aksine dünlerin dünyevi meşgullerine dalıyorum.

Sözde özneli bir cümlemin mecburi öznesiyim.Sözünde durmayan kağıda ancak öylesi bir sevda yazılır.

Aşkı imlâyla kardeş kılmaya gerek yok. Asıl ve asil bir Aslı olmadıkça bu yüreğin ilk cümlesine gerek yok başka güzellerin sıralı cümlelerine özne olmaya.

Bu bir sen kitabıdır, Hülagi bile yakamaz .

Hayrettin Taylan

Bu Yılsız Yılın, Yok Şehrinin Güzelisin Elisya

Aylardan aralık

Günlerin son demi

Saat...

Saat beni sen geçiyor. Hayat durmuş, aşk on ikide; ama sen yoksun .

Bu yıl da yine sensiz, yine hüzne bebek

Sana ağlıyorum gel sustur bu aşk bebeğini.

...: Bu yıl sensiz yaşamayı toplamayı, sensizliğimi yalnızlığımdan çıkarmayı, keşkelerimi bölüp elde kalan güzele sağlama olmayı, aşkına çarpılmayı öğrenip dört işlemle dört mevsim arasında kalıp gelmeni bekledim "Can çiçeğim".

...: Bu yılsız günlerin şafağında seni gördüm, aynada kendime bakarken, içimdeki sen yansıdı aynaya. Yine aynı travmatik yansıyış, yine seni özleyiş melodramasında nemli gözlerle bir gülüş yakarışına girdim. İçimdeki sen güzelliğinden, derin bir koku kaplar.

Göremediğim gözlerinin göz bebeklerine bebek olmayı topladım hayalimde. Cehennem günler yaşattığın demlerin küllerinde gülünü, gül halini, gül helalini kokluyorum.

...: Sensiz esen rüzgarın son esintisinde kendimsizliğime kavuştaklar okuyorum. Sazıma uymayan güzel türkülerin güzel dilinde susuyorum. Seni düşlerimin bam telinde çalışıyorum. Seni görmenin kör olma finalindeyim

...: Yaryüzün kapalı göstermiyor seni , sisler, içlenmiş hisler. Bu " yok şehrimde" alizeler kopuyor , kopuşlarımızı tümleyen özlemlerle.

...: Kıyısız aşkların sahiline taşıyor beni Yunus'lar. Göz yaşlarının dalgalandırdığı bu ummanın ummisi olarak bekliyor aşk adına senden cümleler.

- Aşk, yokların işidir, aşk bir ruhta, bir bedende, bir isteyişte yok oluşun risalesidir, beni oku senden diyorsun.

Aşk hızıyla yaşadığımız günlerin geri gelmesini istedim .

...: Gittiğin belirsiz rayların trenlerine makinist oldum. Bindim gittim, her adımına seni bulamadan kendimi buldum. Ben aşkın doğusundayım gözlerimde güneşim, yüreğimde mistik sevdalar, büyük aşkların çeşnisinden yapıma sevi gönlüm ve seni unutmak iksiri.

...: Sen aşkın ortadoğusu. Bir yanın Leyla'nın Kudüs'i, bir yanın Şirin'nin metruk kenti, bir yanın benim yaktığım aşk kütüphanemizin külleriyle yıllardır berrak olmayan Fırat... Sen ortadoğusun. Kanayan yaranın kan alıcısıyım. Meşhur bir Mecnunluğa soyundum. Kentini yeniden başkentim etmeye gelen aşk kralıyım. -Haydi fethine çağır beni!

...: Sen'sizlige atomlar büyütüyorum. Gayrı ben yokum , sen'e geçişimde yok. Gayrı permalarımı arama, sana olan yakarışlarımın küffarı oldun.

Sularımı yakan damlaların suçlarını yakamadı yar. Sensizliğimi mahpus talihinde fevrim dönüyor, sen yarına uydu gibi döndüğüm dünyada.

...: Her acıda sen filmi yeniden oynamaya başlıyor. Seni az anayım derken, kendimi anmayı, güzelliklere sunmayı unuttum.

...: İçimde sessizce seni yaşama melodileri dinliyorum. İç çocuğumla dış oğlum arasında çatışmalar var. Büyüyemiyor iç çocuğum. Sensizliğimin aç köpekleri

sokaklarında senden kalma güzellerin etleri peşinde.

...:Ruhuna hüküm giymiş sevgiliyim. Senin meteliğine kurşun atmış ,senin ela gözlerinde belalara karışmış, senin damlalarında vicdanen erimiş bir ermişin seni yeniden görmemiş haliyim.

-Hadi uyandır içimdeki çocuğu !

-Hadi doyur dışımdaki senden başka güzellere haz ödevi olan bu hovarda çocuğu.

...:Öylesine söylenmemiş sözlerin aşk çöplüğü değil yüreğim.

Yakarışları yakan can yüreklerin sondan ve senden önceki cemi cümleyim.

...:Daha dersimiz bitmedi. Özlemler idealdaki gibi tutturumuyor gelişlerini.

-Daha fazla acıtan günlerin sunağına atma beni. Testisini doldurmaya koşan güzellerin sulu sepken günlerine atma beni.

...:Bu kanayan yaranın ağdını başka güzellere besteleme. Bu yaranın pansumanını başka yare yaptırma yaralım.

" Bir bakışın ölmem için yetecek"

Bir sende kalış yeniden dirimem için yetecek,anla beni Elisya.

...:Sensiz her gün ölürken, ölümü isteme benden. Ben sensiz ve de ölümsüz bir maşukum. Tek çaresi aşkında olan dermanların dirhemindeyim.

-Haydi uyandır beni senli aşk yıllarına!

Haydi dile benden sana kalan ömrü...

Hayrettin Taylan

Bu aşkın Dersi Bitmez

sana dönmenin son uçurumundayım
benim için açılan gülüne uzandım
yuvarlandım sensiz uçurumlara
gayrı yaralıyım
gayrı seviyorum
eskiz bir kurşun kalemle yazdım seni
sensiz bir sınavda kopyalarımı silmedi silgin
yakalandım aşka
atıldım okulundan
ilk aşkımda kopyada yakalandım
bu kader de aşk ders oldu gülüm

gel ders ver sokak okulunda
gel öğret bana yeniden sevmeyi
zil çalmasın biz bakışırken
sınavı olmasın yan yana kaldığımız anların
defterde sor aşkı
kitaptan sorma
kitapsızım
sensizim bu aşk okulunda
yaramın cevabı yok
sözlüye kaldır sözle senle sözleneceğim gün adına
notumu ver sana eridiğim her demden
karnemde pekiyi çok olsun
ben seni pek sevdim
ben seni tek sevdim
bu aşkın dersi bitmez gülüm

Hayrettin Taylan

Bu Aşkın Dersi Bitmedi

Ruhuna Fırat'ı bağladım,yüreğin Keban Barajı mı?

Bana elektirik veriyorsun.Yüreğin su. Ezcanım bense Dicle oldum.Akışım sana doğru.Yüreğimde akan şelaleden dev kazan oluştu.Her bakışında Derinlik arttı.Platonik bir rüzgar esiyor içimden.

Burda bütün renkler biraz mavimsi,biraz pembe ve birazda yeşil, ortalıkta matemden eser yok,

Bütün kelekler düş rengi ve bütün martılar masum,bütün gözler ela,seni çağırıyor sol yanımdaki ağırlara.Ve yüreğimizin enginliği kadar çok...

Adını daha bilmiyorum. Sen lise 1 'e yeni gelmiştin.Bense artık tecrübeli lise 2 'deydim.

Her gün salına salına yürüyerek gelişin bende bir devrimdir.En büyük aşk tek kişilik yaşanır.

Adın ne?

- Şimdilik her şeyimsin Ezberimsin, Ezcanımsın.Sizin sınıfın önü ve koridoru en sevdiğim mekan oldu.Biliyor musun.İsmi beğendim.Sudenaz. Yüreğin su, tavırların naz.Bense Baran.Meğer baran yağmurmüş sana yağıyorum aşk toprağım.İsmi öğrendim.Sizin sınıftaki Elif bizim serviste.Sırf seni tanımak için onunla yakınlık kurdum.Elif'le olan diyalogum aşka dönüşmüş.Elif beni seviyor.Benim kalbimse senin sahiline demirlenmiş orada çürüyen bir gemi gibi.Seni bekliyorum tüm yüreğimle.Yüreğimin kuzey yarım küresinde sevimli penguenler var.Onlar da seni bekliyor.Yüreğimin güney yarım küresi Antartika. Antik bir sevda yolundayım.

Asıl sen oraya gelmelisin.Çözmelisin.Antartika'ya gel.Orda yaşam yok. Beklenti yok,hasret yok, özlem yok, sorgu_sual yok, hüzn yok, matem yok, sitem yok,kavga yok, ayrılık yok,...yok işte yok...yok..yok..

Zamansızlık var,sensizlik var,kavuşmamazlık var, aşk var,sen var.

Sadece zamanı seninle geri almak var,

SADECE SEN varsan da yeter...

Sensiz yaşamakta Antarktika gibi.Sensizlik güney gibi.Güney ya çöl, ya buz.İçim Antarktika.

İç -dışım çöl. Gel yıka iç- dış.Oncadır gönül arabam senden sevgi benzini alıyor. Susuzum ve suçsuzum. Seni sevmek en büyük suçum.İlk aşkla, ilk deprem gibi.Çok acemice seni sevdim.Sizin sınıfta herkes biliyor.Bir Elif, bir de sen bilmiyorsun.Elif servisten arkadaş,sana gelmek için Elif boğaz köprüsü. "Sen denizinden "geçmek için Elif boğaz köprüsü.

Herkes elif için sınıfa geldiğimi sanıyor.Oysa Sudenur'um var.Varlığına kitaplar ekledim. Kalp kapağıma, sınıfınızın kapısına, duvarlara, sırana Sudenur yazdım. Yetmedi Sudenur ve Baran yazdım. S/B Sıranı baktın mı? Gözlerimden anladın mı?

Seni sevmeden önce 71 kiloydum. Şimdi 60 kilo oldum. Senden önce sınıfın en iyi örgencisiydim. Şimdi ortalardayım. Orta bir sevdadayım. Bakışların dersim, güzelliğin dersim, yürüyüşün dersim.

Elif'ten senin telefonunu ve Msn'ni aldım.Ekledim seni Tam 6 ay oldu.Çiçekler açılmış.Her yer yemyeşil.Güller açılmış, güzel kızlarda güller gibi...

Dramatik bir sona değil.Seninle en güzel anlara tarih olmak için buradayım.Ya sen neden burdasın?

-Sudenur: Bir roman gibiydi Konuşmaların.Sabırla seni dinledim.Gözlerime baksana...Seven gözleri bilirmisin?

-Baran: Seven gözleri bilirim.Yeşil ışık gibi değil.gelip geçenler için değil.Seven gözler kıpkızıl. Herkes durur.İşte gözlerin kıpkızıl.Acaba gözlerin ışıltılı benim kalbim ne yapar düşündün mü?

-Sudenur: Dört aydır peşimdesin.Ben aşkın peşinatçısıyım.Toptancıyım.İlk günden biliyorum; ama tek kişilik ordu olamaz.Aşk bir ordudur.Aşk bir savaştır.Sen gerçekten

iyi bir silahçısın.Bütün silahlarını kullandın.Msn buldun,telefon numaramı öğrendin,benimle sohbet ettin.Ben bunları çok sonradan öğrendim.Aşkın büyüsüne kapılmışsın.Benim için büyük bir ordu olmuşsun.Senin beni sevmeni sevdim.Azıcık sana yol açtım.Birisinin beni sevmesini çok seviyorum.Bu seninle birlikte beşinci kişi oluyor.Şuan beş kişi beni platonik olarak seviyor.Bu sayının çokluğu beni sevindiriyor.Birisinin sevmesi.Sevgi zincirinin son halkası sensin.Senin beni sevmeni seviyorum.

-Bunun dışında aşkı tümleyen benden hiçbir duygu yok.Hep birilerinin benim için sevgi gösterisi yapmasını seviyorum.Sen benim için her şeyi yaptıkça mutlu oldum.Benim için aşk bu.

-Baran: Aşk oyunu oynuyorsun demek. Bende oyuncak.Ne güzel değil mi? Yaşadıklarımın bedeli meğer bir oyunmuş.Sen hiç ölümü tattın mı? Ölü gibi yaşadın mı? Sen hayal kırıklığının en kötüsünü yaşadın mı.? Ben aylardır senin olmak için her şeyi yaptım.Sense bir oyundasın.Oynaşa bile değilsin.Seviyor gibi sevmek.

-Ne güzel oynadın. Seviyor gibi sevmek.Bense sevdim.Öylesine değil ölürcesine.Ezcanımsın Ezberimsin.

-Seni okuyor ruhumun bülbülleri.Sana tutuldum.Sana ölen bir ölüyüm.Şimdi yaşamak; ama nasıl yaşamak olacak.Ezberim nasıl silinecek.?

Bir soluk almaksa, sen doluyorsun. Nefesime. Gecem, gündüzüm, her adımın,her anım...

Bir kelebeği öpecekse dudaklarımı önce sen konmalıydın.Saçlarımda dolanan rüzgar sen olmalıydın.Başımı yasladığım yastık sohbetlerime sen hayal olmalıydın.Sen olmalıydın sen

Sudenur bu konuşmalara dayanamadı.Gözlerinde iki damla aktı.Bir insan bu kadar sever mi?

İçindeki sislerle,hislerle,sisli İstanbul sokaklarına çıktı.Okuldan biraz uzaklaşmıştı karşıya geçmek istedi; ama bir araba onu yolun yarısında kucakladı.

-Bütün okul duydu,önce onu seven platonik beş aşık koştu hastaneye. Herkesin elinde kırmızı

Bir gül. Sudenur artık,ne su ne de nur.Ağır bir yaralı,ölümle yüz yüze gelmişti.

Yıldızlar çoğalıyor,güneş akşamı hep erteliyor,ay bile daha fazla ışık saçıyor, hesaplar sevdaya doğru her an aşkı ve yaşamayı suluyor.

Her nefeste sen vardın,her yazıda,her filimde.

Ve yüreğim yaşadığın bayramı sürdürür.Elini tutacam,kırılmıştı,göz göze geldik.Yalnız bir gözün görüyordu.Bir ayağın,bir kolun,bir gözün gitmişti.Yarım bir sevda için mi Allah'ım

Bütün bunlar. Burada saklı kent var, senin ve benim yüreğimin arasında saklı.Bu kentte hala seni seven bir ben varım.Yarım kalmış sevdamızı büyütecek sevda erlerimiz var,bitmeyen bir okulumuz var.Önce sen,önce dersler, öncelik ver gelecek.Bu aşkın dersi daha bitmedi.

Hayrettin Taylan

Bu Aşkın Tükenmez Kalemile Tükeneceğiz

"Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-5"

"dun bütün gece seni düşündüm yanarak
bir an geldi ki zannettim kalbim duracak
ellerim tutuştu hasretini okşayarak

nasıl istedim, istedim deliler gibi
sayıkladım hep sıcak sıcak nefesini
gel ne olursun gel son defa sev beni"

Gelenlerin ve gidenlerin bayram ettiği aşk atlasında baklava açan ellerini aradım. Parmağın tırnağa yakınlığı kadar yakındık,uzamıştık tırnak uçlarımızdaki sevdalar seni kestim yalnızlık makinesiyle.Sevenlerin çiçeği hiç kurumazmış,kurumayan sevdanı istedim, deliler gibi. Yastığına yattım seni sayıkladım,yıldızlar el salladı hiç sayıklama boşuna, onun kırılma haritasında nefret pınarları akar.İki kez büyük harflerle onu o derin ,en affedilmez,en ince ruh perdesinden can kırıklarını yaşattın. Başlar ve biter çığlıkların geçmiş zamanı,her insan hata yapmanın uçurumundadır. Seni sevmiş ki gidişlerin giyotininde senden kesildi.Sevmeyen affeder,sevmeyen görmez bazı şeyleri.

Onun giyotinli cümlesi zaten her şeyi özetler:" Ölümünü beklerdim, bunu asla senden beklemezdim."Bir sosyolog ol şimdi düşün...Bu cümlede seni yüzlerce öldürmüş,bir kadın sana ölümden daha öte güvenmiş, bağlanmış.Sense onun can kırıklarında iki gecelik haz raksı yapmışsın. Aç müziğin sesini,Sezen seni anlatsın gitmelere...

"bu gece gel yarin istersen yine git
hatta unut ne varsa verdiğim al götür öyle git
eve kokun siner duvarlara sesin
hatta unut sen dun gece nerdeydin kimle seviştin"

Gözyaşının sandığından bir damla aldım sürdüm alın yazıma.Buymuş senli kismetim, buymuş kaderim, buymuş senli ömrüm diyerek ömrü taşır hüznlerim toprağa. Yakarışlar varır adımlarına, susarsın, anlarsın beni.

Binlerce ruha yoldaş olur ,gece,yıldızlar,sensizliğin sisi kaplar her yanıımı. Yıldızlarla konuşmam biter,ay başlar sayıklamaya.

Ay der ki:" Sevginin minik tepesiyle sudan mezarlıkların var. O giderken sana bırakamadığı her şeyde biraz buhurların yücelsin dualarla.Sen sabrın son Yakubuydun. Maddi-manevi enkazlar yaşadın, onu yazdım bir ömür,onu sayıkladın Yazılarda, şiirlerde, şarkılarda,acıklı filmlerde,her istekte, her şeyde.

Göğsünün boşluğuna yüzlerce gül kokusu tünedi yokluğunda.Onlarca güzel geldi sahilinde çırılçıplak bir gelecek sundular.Onun tahtına aday oldular,seni ondan öldürdüler.Onun üstüne sevmiyor, gelmez,affetmez, marşları ezberlettiler. Sevdanın gözlerine indirdiği perde yırtıldı, umutların tükendi, maillerine cevap vermedi,telini açmadı, seni sildi her şeyinde.Oysa sen daha dün doğmuş bir bebek gibi onu sevdin, onu bekledin, suskunluğu, ahları, kırgınlığı büyüsün ve bitsin dedin. Dua ettin.En büyük silahın oydu. Rabbine asi olmadın.Sen bu sevdayı verdin,bu büyük sevgiyi kalbimde bitirmedin Rabbim bin kez şükürler olsun.

-Gelmese de en büyük aşkı şu an ben yaşıyorum.Onun sevgisi, onun senden gidişi büyüdükçe, sen gittikçe ehil bir yıldız oldun.Sen güneş ol, ben onu temsil eden bir ayım. Yüzü bana benzer, her şeyi bana benzer.Bir yüzüm beyaz,bir yüzüm karanlık. İçini bilemezsin; ama ben sana söylesem mi acep ?

-Yok yok onun içindeki denizleri sana anlatamam,, ama şunu bil ki her zerrede seni izliyor,ruhunun galaksisinde elinde sevgi teleskopu var. Senin dünyana yeniden

gelmek istese de içinde davul çalan şeytanların sesinden iç sesini duyamıyor.Dahası senin uslandığına inansa, senin onu çok sevdiğini adı kadar biliyor.Bir insan yüzler şiiri, yüzlerce öyküyü öylesine kimse yazamaz o da biliyor şaircan. Güneş doğmaz üzere hadi sen de uyu,Sezen'den son parçanı dinle onu düşün ...

"yürüyorum hasretin acının üstüne
sıgmıyorum dünyaya dar geliyor
geceler mi uzadı, bu karanlık ne
gönlümün bayramları, senliği sondu

seni kimler aldı, kimler öpüyor seni
dudağında dilinde ellerin izi var"

Yaşantımızın tüm mevsiminde ağırlamıştım, her iklimde seni yaşamayı sunmuştum. Karasal iklimin kışında,üşüyerek yalın ayak gidişler gittin. Yüreğimi delip sevda kayasında büyüdü bir gül. Yeryüzünün tüm bülbülleri gül ülkeme göçü tamamlandı. Bir sensizlik uğultusu sarsıyor bam telimi.Abayı yakışlarımın yakarışları bulutları eritiyor her yerde yağmur ve gözaşların.Orda yalnız başına ağlama,ben burada hissediyorum.

Can kırıklarımın göçü başladı,tutku leylekleri sevdamızın bacasına yuva yaptılar.İki yumurta yapmışlar.Yumurtaların birinde adın yazılı, kış da geldi leylekler hala kuluçkada, onlar da benimle birlikte seninle sevdiğimiz Sezen parçalarını dinliyor.

İnce sızılar, saz oldu, acınmalar doğan bir günü taşır pencereden ruhunun cenderesine.

Umarsızlığım çakmağını yaktı, seni öyle kırılmalardan yakacak takatim kalmadı.Gidişin yapay bir peygamber yaptı.Artık inan buna, artık güvenlerinin Kafları yücelsin. Gel masal içre masal aşkımızda anlık masallar anlat bana.

Şarkı bitsin,gece bitsin, bakışların, bende kalışın bitmesin.

Alevleri altın sarmalı ateşinde sevda sözlerimi kolye yap yeni hayata.Utançsızlığa soyunan yerli emellerimin mağarasında artık " Kıtmir " bekler yanlışılarımızı.

Sevda mağarasında bekleyen bir zemheri, gözlerinin nurunda aşka ışık olur. Sol yanımda ağaran sevgin göğsümün salkımlarına aklandıkça bu sevdanın şarkısı hep bizi çalar.

"Ahhh!
deli gözlerin gelir aklıma
gülüşün, öpüşün, iç çekişin gelir"

Göğüs gerdiğim Everest'ime yürekten demirli merdivenlerim var. Tutunup içimdeki esintilerine gel,aşk hep zirvelerden sonra başlar. Burada hava az, sensizliğin bulutları kaplamış, güneş gözlerini kapatmış.Ay göğsümde, seni anlatıyor.Gelmen gerek,bu tepede ancak sen beni indirebilirsin.

-Dokun yüreğimin zirvedeki kabarışlarına.Şarkımızı söyle,

"ne hayallerle ümitlerle
mutlu olmaktı dileğimiz

suçlu ne sensin nede benim
şimdi sensizim sende bensiz

biran gelip de küllenince
yüreklerimiz dinlenince
başka sevgilerde teselli bulunca
işte biz o gün düşüneceğiz
etrafımızı sarıverecek
bir boşluk ki asla bitmeyecek
her şey bir anda anlamsız gelecek
işte biz o gün tükeneceğiz”

Gözyaşını silme aksın umutlarımın ovasına.Orda sensiz büyüyen kavuşama
filizlerim var.Oluk oluk akan bekleyiş derelerinin kenarında narlarının nazı büyüdü.
-Nartanem oldun gayrı,soyarak, sayarak seni bitirmez göz planlarım.
Bulut gözlerinde büyür umudum, ağlamakla gülmek arasında arasatın var.
Hiç söylenmemiş, hiç bilinmemiş,kitaplara sığmayan, sözlüklerin açıklayamadığı
sonsuz sevgilerin anlamındayım.
Bırak şarkıları çalmayı,düşlerimi çal,bende kalışları çal,ömrümü çal, kendini çal
benden.

“ne böyle senle nede sensiz
yazık yaşanmıyor çaresiz
ne bir arada ne de ayrı
olmak imkansız hiç sebepsiz”

Hayrettin Taylan

Bu Aşkın Aruzunda Kusur Benim

Rüya olacak kadar alacaklı değilim gecelerine.Mutluluğa gülümseyen güllerini kuruttuğum için gül kolonyasıyla idare ediyorum.

- Gül ile gülmen arasındaki cinasları özlem şiirinden çıkartalı örnek verilecek dizelerim kalmadı.

Hadi git,yalanlarım ile yılanlarım kardeş.Her yerin ısırik izi, her acın söz ısıriğı.Yalnızlık kabuğuma gelişini yazdı.

-Pişmanlıklarım kanıyor, kendimi kaybedişler kanıyor. Kan revan içindeyim,içimin sesine kulak verecek birkaç sözün yok.

-Hatıraların bebek gibi ağlıyor içimde.Sen aşkımın öz annesi,acıkmışım sevdana, emekliyorum tutkuna, gel bir ömür büyüt beni kallavi yaşamlarda.

- Buluşma uçlarıma uçurumlar kurdun,kime baksan sana uçuyorum.Her güzelin gölgesinde uçurumların var,kimle serinlesem uçurumlarında kanıyor yüreğim.

-Makusluğum, sonsuzluğumun terkinde gazel oluyor. Gazelimin üstüne eklenerek, murabba, muhammes, müseddes, müsebba, müsemmem, mütessa, muaşşer olup mahşerimde yaşa.

- Bu aşkın aruzunda kusur benim.Yaralarımda ulama arama. Zihaf ile zifafımız arasında kapalı senleri açık kılma sevgili.

- Bu aşkın ahret kalıbı sen, ahreb kalıbı benim. Kusuru bende değil,benimde ara.

-Psiko-sosyo açıdan beni düşünmedin hiç. Kırılma anlarımın üç noktalarından sonra psikolojik savunularda beni durulamadın.

-Hadi git...

Karanlıklarım, aralıklarım arasında durulanmış senli bir gelecek koydum seveda sepetine.

- Çek ipi, aşk da görsün.

-

Daha fazla bekleme, daha fazla üşüme yamalı nefretlerin taş bağrında.Orda yeni bir huzur filizi yetişmez. İkinci baharın harında hep kül vardır. Kül ile kul arasında hep mutsuz yangınlar vardır.

Beni " bana " emanet ettiğin arzular şalesinde sularım çıldırısaya akıyor.

- Gidişin üstüne hayfa türkü okumak yeni mertlerin oyunu.Ben aşkın zahiri, Zehrim ile zer düşlerim arasında Zühre olup yalnızlık gecelerimde Tahir yapma beni.

-Mesele, Tahir olmak zahir olmak arasındadır.

-Mesele,silinmez bir düşün sonsuzluğunda aynanda taranırken ömre mesel olmaktır.

-

- Bensizliğimde oluşan kraterde karakterim su oluyor duruşa.

-Kendi duruşumun yolcuğunda "sen"leyken bile "bensiz oluşu ütölüyor ömrüm.

"Fark"lıydın, farkında ermiş hülyalar uzardı .

-Aşk/tın,tinime tınıydın. Mubahtı anlık gidişin. Farz değildi, oysa aşk dininde farzlar önemliydi.

-

Yokluğunun sadakasını hangi güzel alır ki ben sana zenginleşip ve sensizliğe fukaralaşırken.

Gelişin "aşk" yeni yolu. Miracına çağırma beni.Sırat ile Fırat arasındaki günah barajımdan elektrik üreten güzellerin arzu geleceğinde sorgulama beni

-

-Yokluğun,yazılarımda anlatamayacağın bazı konularda zengin etti.

"Yine de yoktum, en tanınmış sende."

- "Aşk"tın,aşka adrestin,gönle ıraktın,tutkuya kumru,benime özdeş,ömrüme lehimdin.

- Bu yüzden, yüzün ve gönlün bende utulmazlığın sonsuz aynası.
Aşk ile seni görüyor öyle taranıyorum geleceğe.

Hayrettin Taylan

Bu Aşkın Cevabı Yok

aşk ııldardı aşka karşı
küsün özlemelere kaçardım susardım
yazıları silerdim yazgımın duvarından
kızıltılı kızgınlıklarım güncelenir uçardım
sevmek ile sevmek arasına asitli asırlar asardım
sevilmemek kötünün bütünlemesidir der severdim

ben gelmenin şahı,sen orda kalmanın ahusu
hem severdik,hem de bir türlü biz olmazdık
kavuşmanın devı ruhsal masalımızı anlatırdı
oysa ben hiç masal sevmezdim deli dumrul hariç
ben de aşkın deli dumrul'u aşk köprüsünden geçenden geçme sevdası
aşk köprüsünden geçmeyenden bire bir severek hasret dayağı atardım

ruhun göğüne taş atmaktı aşk atışmaktı amacım
aşkın küçük yaramaz çocuğuydum
çoktan seçmeli sevdaların a(aşık) ıydım
beni çözmeye yürek kaleminle gelmeliydin
yüreğimin tam orta beninde karalamalıydın senli şikkımı
kareciği ve yüreği taşırmadan sevdiğin gibi işaretlemeliydin
bu aşkın sorusu zor
bu aşkın cevabı senden içre benden ötre
bu aşkın cevabı köprü başındaysam a ş(ı) kkı
silgiler ve uzak ağlar,farklı bağlar silemezdi bilesin

Hayrettin Taylan

Bu Aşkın Galibi Ben

Tarihin en vicdansız Leylasına ithaf

Gelmeyeceğini Bile Bile hala yalvarıyorum zavallıca
Bu İstanbul'un en zavalısı benim şimdi
Seni Bekliyorum belki pişman olur diye

Yüreğime,beynİme işlenmiş her şeyin
Senİ Seven Kalbime Söz Geçiremiyorum çaresizim
Suçluyum ama seni sevmenin suçsuzuyum
Çaresizce Bekliyorum belki bi mesaj ya da mail
Özlüyorum Seni özlemler ağlıyor özlemlerime
Özlüyorum özlemeni.

Gittin...
tarihin en vicdansız leylası oldun...
gittin
sanki beni sevmemiş gibi oynayarak
gittin
tek suçlu benmişim gibi.
Gittin
Bütün gidenlerin gidişinde senin gidişini tümlüyor içimde
Sana kal demenin bütün bedellerini sunuyorum
Sana kal diyorum
Sana kal diyorum
Ben sende kaldım
Bütün suçum bu
Her hatamı geçtim
Şimdi sende kaldım
Bu dünya çok kolay
Bende ölece geçtin
Hiç mi zorlanmadın
Hiç mi sızlamıyor mı yüreğin
O ağlayan narin yüreği bu zavalıya merhem dağı olsun
İçimdeki tüm dağları deldim ben artık İstanbul ferhadı
Sense yalnız terk eden vicdansız yerli bi Leyla
Git
Ben gittim benden.
Git yeni sevdana.
Beni silen o sevdana
Beni bi çırpıda bitiren o sevdana
Git kitapsız
Git günahsız
Git ben gitmiyorum nasılsa senden

Biliyorum Bir Daha Dönmeyeceksin dünyama ayıma güneşime
Bana Aşkı Demeyeceksin ve kimbilir başkasına diyorsun işte bu bana ölüm
Bana Öyle İçin İçin Bakmayacaksın yağmur gözyaşların yağarken
Hep sen ağladın şimdi ben benle ağlıyorum
İçimi Yakmayacaksın git artık yeni sevdiğine yeni dünyana

BİR An Bile Gelmeyeceğim Aklına.ki aklım aklımı aştı
Ama Aşkim Biliyor musun Ben Seni Hep Özleyeceğim bilmem nasıl bitirecem seni
Hayrettin Taylan

Bu Aşkın Son Kurbanıyım

'o kendini biliyora ithaf'

alıştım sana, senli alıştırmalar yapmak gerek
ödevin var sayfa sen ile ben arasında
Susuyorum, duyarsın!
sessizliğim manas kadar seni anlatır
Susmalar aslında aslının çıplak özlemini sana sunar
dilsiz kalışın hep yanında kalmanın son kurbanı yapar
bu yıl da sensiz kesildim güzeller pazarında
can pahasına bedel ödediler yalnızlık ve haz
hoşluğa konuşuyorum susarak.
düşünceler ve düşler yaramın atışında
gece on ikini buluyor
on-ikiden vurur tutuluşların
Vurulurum her anına şiir şiir, türkü türkü
Bam tellere okunmadan, dokunmuyor yaşayamadıklarım
Hep yanımdaydım gibi, hep dokunamadığım tutku kilimisin
Bu bayram serdim her yalnızlığa

Unuttum bulutların gözyaşı şarkılarını göz pınarlarına alışmışken
İçinden çıkılmazların çakıl taşlarına bağımı taş eyledim
Aşk eyledim baş başaların baştan döndüren sonrasını
Yürek sızımından seni çıkarmanın son eksisindeyim
Beni senden çıkaramadı ali cenap kalışlar
duyular, işaretler, işvelerden payda çizgisi çıkmaz gülüm
bu çıkarmanın sağlamasında aşk çıkıyor
nedense senli sifıra ulaşamıyor kalem ve yüreğim
Her şey bitmiştir, bitmeyen her şeyindir dizesinde dizimin bağı çözülür
bir şeyler başlamıştır en başından en sonuna kadar gel de çöz beni
suskunluk susamış yaşamlarımın son dilimidir arasında sözlerin
antep baklavası arasında senin fıstıklığın artan aşkın tadındayım
acıklı bir çatalın ucunda sözceler
tadını özleyen dudaklarıma yakın her şey
akar benden düğümlü sular vefasız pınarlarına
yasaklı gözyaşlarının göz boyasında kirpiklerin ıslandı uslanmalarına
ruhumun melodik esinden sesin tümlenir kavuşma sazımda
şefsiz bir sen orkestrasından benli bir şarkı çalınmaz
ben sana ruhumu gökkuşağı kıldım, yağmursun sen
seni bekliyor nadasta bıraktığım kavuşmalar ve sarılmalar

Hayrettin Taylan

Bu Aşkın Şehidi Ben

Çiy suskunluğunu törpülüyor amaçlarım
Anlık masallar anlatıyorum güncül sevgiliye

yeni patlamış bombanın ortasında açılan bir çiçek

çoğulluğun oğulları eziyor çiçeği
ölüyor ölümlü dünya
çelişik arzulara arılanıyorum
ama çiçek ezgin ve azgın
bal yapma valsinde
ayağım kayıyor

arzumun sonsuzun sarmalında
yeniden doğumlar aşılanıyor
Yağıltılı hecelerde unuttuğumuz tüm unutuluşlar
sessizce umursangaçlara gaip

an ve nefis öylesine ağdalı özlem gölgelerinde
yaşamanın ve ilencin ve istencin Kafları yüceliyor
keyfi inayetlerde cinayetler başlıyor
düşselliğe yazgılı
her anda değişmek değişiyor
suçluluğun sessiz bombalarında
hissiz ilgilerde ölüyorum
bir ömür ödedeğin sevme vergilerimden
bana dönüşün yoksa sevgili
bu aşk vatanında sensiz yaşanmaz
bu yüzden aşkın düşmanları tam seni sevme yurdunda vurdular
vuruldu sana
hesap versin sevmeyenler
kurşun şakşakçıları
kan simsarları
sevda yılanları
ben sana vuruldum bir kere

Hayrettin Taylan

Bu Çağın Tek Savaşı Aşk

Antartikam sensin
sevilmiyorsam

Soğuk tutkuların
ay hattında.
Gelgitlerimin gelini varken
Yeni kıtam sensin

En gelişmiş utkuya uçar gönül güvercinlerim
Bekle
Gelecekler geleceğine
Hece hece
Ekle
Beni ruhun ateşine
Salıver yangınlarına
Sularımın kaynağından
Acil akışlar var akışkan heveslerine

Hayrettin Taylan

Bu Gece Benden Çal

Sensiz HİCAZ yüzüm. Yüreğimin sen yarısı ateşlere not veriyor. İçlerini taşıyor minimize elleriyle sana büyüyen melodik bebeğim. Sensizliğime ağlamışsın, göz pınarlarının türküsünü okuyor duyanlar. Gözyaşlarının gözyaşlarımla buluştuğu gelmeler denizinde dudaklarından dökülen HÜZZAM duadır bana. Segah perdesinde karar eden bir makam gibi akışın. Gazi Giray Han'a ait ilk peşrevdir sözcelerin Neva'da Hicaz göstererek seyrine başladım. Gerdaniye'de asma kalışlarınla kal yaptım sana. Perdelerden sana teslim oldu hüzün halim..

Ruhumun içinde ruha şuh olan şehirlerinden şehirlerin ruhuna doğru bir sen şehri kuruldu mehteran eşliğinde. Her his bunu alkışladı.

Hatırlar mısın; seni gördüğümde canlı müzik çalınıyordu, çalakalem bakışlarını gözbebeklerim çizerken sen de bakışlarıma nazlı kaçışlara cevap verircesine yandan bakmıştın. Bir güzelin kaçamak bakışlarından anlarım ki meyilleri musikime ruhtaş.

"Çok aşk şehrin ruhunu sana remizledim. Paşa gönlüm bilir... Manisi bol, "

"Şeftalinin irisi

Geçti kızlar sürüsü

Sürüsünden fayda yok

Yaktı beni birisi"

Gözlerim sel, gönül eskiten yellerim ve dahi bundan gayrı her halim yakışlarına telmih... Rast gelişlerimizin tesadüflerinde kalakaldım.

Hangi makam, hangi an, hangi beste, hangi yazgının silgisi beni sana ağırladı.

Her hendesi güzelliğinin bir köşesinde saklambaç oynuyor keder... Benim cânım beni senden alınışımı güfteledi...! Ecel gelse kapıma... Söylesene, ecel ne der?

Hangi makamdan beni senden alır bilmeden sevilerime huri oldun kaldın şevk-i şehirlerimde.

FERAHFEZA günlere hasret kalışından, şükranlar sunarak, sultan-ı segahıma alarak tanıdım seni. Bir de göz gözelerimizde yaktığın NİHAVEND şarkılardan başladı bülbül haldaşlığım.

Hüzün kokan, hazan eken, ruhu daralan bir dervişin SEGAH tebessümünde görünmeyenlerinin güleçlerine yetiniyorum.

Kor kor yücelen aşk ateşinin benli ermişliğinde NEY çalan bir Neyzenin niyazındadır sema ve sevapların.

Evet, senin asla kıvrak ezgilerin olamazdı sandukalarda. Ki benli çeyizin vardır diye oturdum sandukalarının üstünde. Yaprak yaprak kopardığım güllerin ağaçları çoktan kaktüslüğün kavuğunu giymişti. Çırılçıplak özlemlerin mahur bestesiyim.

Bu gece benden al...

Bu gece bitmesin benden ve senden...

Çok uzun zaman oldu almayalı MAHURun kapısını. Maruf'un kapısını her an çalarak yaşamalı sevda masalımız. Masal içre masallar ıkmalı. Tutinamelerimizin tutilerinden "tayrımız " hayrımıza bizden çalıyor.

Gayrı bu gece benden al...

Mayamızda coşku olan HÜSEYNİ yeminlerimizin andını yenileyelim. Dügah perdesinde karar kılan bir makam, ya da mi notasıyız hüsnünle, hüsnü zanınla. Bunca sıkıntıdan sonra gayrı özlenen doğrunun teğetinde bende kal...

-Kararsızlık kararmışken, yemin yemin üstüne üstelenirken, eminlerimiz bizi en bilindik notaya taşısın. Ve bizi hep aynı mutluluktan bestelesin yazgımız. algımızın algısında

Önce senin "re" sesin sonra... ben durmadan da... söylesem. Sevdamız hep uzasa da, bakışlarımız hep olsa da, sen bende, ben sende bir da hali olsam çok olmaz daa...

Ve sen bırak bohanda coşkunun koldaşı hüznü. HÜSEYNİ vedalarını sırala, sıraya girsin güzel sözcelerin nakaratları. Sen konuş benden, ben alınayım, ben salınayım.

Ben alınayım SEN makamında. Ahların, vahlarımin güftesi sildirsın. Ve hep sen okunsun ruhumun ezberinde... Ahın MUHAYYER' dir bilirim. TİZ ve titiz perdelerde seyrini aşırdım.

Bu babımızın feryadında salkıdım seni, benli türküler çaldım ruhuna kavuştak olan kavuşmalarımızı. İntikamın takımı kümeye düştü."Şiki şiki baba" söyleyerek uğurladı uğrumuz.

Ahımızı yıldızlar el ele Lorke Delo Loy söyleyerek unutturdu. Bizi kulaklar, bizi kötölüklerin ulakları değil, candır kavuşturan, bizi bizden Çaldıran.

Çünkü, duyan candır. Çünkü, gören göz değildir; candır, canandır. Çünkü, yaşadıklarımız kılıklı bir hal değil insandır. Bir aşk özlemidir sakınmalarımızın Ve tutkun RUHSUZLARA NİHANDIR. Beni benden alışından bellidir, güzelsin, kumruluğın anası, ahuluğın ablası, bilgeliğinin bil incesi...

Öyleyse SULTANIYEGAH tırmanışa aşık olmaktır, aşk kalmaktır hayata. Aşk için aşka makam olmaktır, olmaya olmaktır, kalmaya kalmaktır, sevmeye sevmektir, özlemeyi özlemektir sevda bestelerimizin son sözcisi...

Makamı aşk içen köklü bir aşk ınarsın. Dallarına yuva yapan bülbüllerime şansın, şanssın, şahsiyetimin şehrinde büyüyen bir ınarsın. Hu desin gül halin sallansın dalların, efil efil eşsin dokunamadığım boyalı mı boyasız mı saçların.

Bir TAKSİM- lik ömrün varsa dünyada; Neyin varsa Ney'inle inle gecemde, sen olan
hecemde...

Ve ey aşk, her şeye, her öze, her kusura, ya da her rağmenlere rağmen bu gece
benden çal...

Hayrettin Taylan

Bu Gece Seni Çoktan İstedim Şulenar

Sana تنها sözlerim var bu gece...Yalnızlığım çok sesli çalıyordu.Biraz kıstım.Biraz çok sesli düşlerini oynadım.Yıldızlar halayıma katıldı.Ay, yüzünü iyice anlattı bana.

Bu gece SEN'den başka her şeyin çok şeyi oldum..Bu gece kendim oldum, kendimle türküler söyledim, halay çektim, terledim. Durmak bilmedim sen varsın diye.

*Susadım gül yüzüne.Güleç halinden bir bardak içtim.İlk gülüşün aklıma geldi. İlk sözlerin okundu roman gibi. Bir masal gibi uzadım gecene. Peri misin huri misin yoksa beni bekleyen kendin misin bilemedim içtim her halini.

YÜREĞİNE bütün alemimin mürekkebinı harcadım.Yazgını yazamam; ama sevdanı yazmak istedim sana çaresiz bir kul olarak.

-Birikenlerimin üstünü kapattı ay ve ay yüzün. Kaplandım sana.Bir kopuş yıldızı geldi sol yanıma.Seni anlattı.Yeşil gözlerinden sonra başlayan yeni baharımızın yeşilliğini, gülüşünle açılan gülün kırmızılığını.

-Bir de yanılgılarımızın dikenlerini anlattı.

ELLERİM TITRIYOR, yüreğim yerine.Yarimin yürek başkentinde değilim diye eriyorum geceye.Bir gece yazıyorum, bin geceyi özetlercesine.

*Bu gece buruk gitmiştin. Bu gece bensiz yatamadım.Bu gecenin yazgısını yazdı cümleler.

Şimdi dilsizim yıldızlar gibi.Konuşmadan anlattım.Anlatmadan konuştum.

-İçim titreyerek kendime yeni içler ürettim.Bu gece içim kadar içtim seni.

- Susmuşluğun susuşlarında susadım sana. Susulacak her şey sustu.

Yüreğimde susmayan volkan konuştu.F'aylarımdan gecene geldim.

Titredi mi yüreğin. Yüreğindeki alevin duruyor mu? Her zaman bizi yakıcı bırakır mı?

ÖZLEMİM büyüdü.Büyüdükçe özlem olmaktan çıktı.Çok üst duygulara taşıdı.Artık ben bu özlemi taşıyamaz oldum.Hadi sar beni, hadi taşı gayrı bu özlemi.

SEVGİMİ...Düğüm düğüm bağladım. Kördüğümlere taşıdım aşkı.İmkansızlığın diliyle yazdım geceyi...Sızısı vicdanımda derlendi.

HASRETİMİ... sağdım yoluna.Yol ile aşk arasında anlatılmaz anlarım büyüdü.Büyüdüm bu gece sana binlerce.Sarılmanı bekledim.

TUTKUMU... tutulmuşluğun bütün dillerine çevirdim.Çevirmen kadar dilim vardı.Dilim varamadı sensizliği okumaya.Öylece bekledim seni bu gece.

Bir söz istedim... bir göz kadar ruhumu gören.Bir göz istedim yeşil gözlerini anlatan.Bir sen istedim bu gece.

Yüreğimde büyümenin gecesiydi artık.Bu gece çok büyümüştü.Yarına, yarime teslim olacak kadar büyülenmiş bir geceydi.

'SEN' bul istedim yarınlarımız.Sen bul, istedim sana olan sevgimin kıymetini.İyi niyetlerimin aydınlığını sar istedim.

Ay yüzün yansıdı ay'a.

Ay'ın yüzü konuştu...

...Onun yüreğine bakmaya mı geldin bu gece.Lakin onun yüreği benim bu gece.O şimdi hayaline ninniler söylemekte. O seni düşün bebeğini emzirmekte. O şimdi kafası karışıklığa karışık pizza pişirmekte.Lakin, o senin yolunda gecelerini uyutmakta.

-Mavi yıldızların türküsünü okuyordu, içindeki denize.Yeşil yıldızın adını sayıklamaktadır göz göze geleceğiniz günceler adına.

Sen içindeki özneliğini kaybetme. Sen özüne yakın yaz bu gece.

Şiirlerin dizelerde ağladığı gibi ağla, özle onu.Her sözcük damla olsun. Cümlelerin ıslansın bu gece. Matemlerin matematiğini çöz bu gece.

Güzel hayalinizin hikayelerine sarıl, sarılmış aşklara ulak olsun gecen.

Birine bakmıştım bu gece.Şule şule yüreğimde yanıyor.Birini istemiştım gönlümü oyalayıp durmuştu bu gece.

Bu gece çoğalıyorum ona.Bu gece masalımı yazdım onun sessiz kalışıyla....

Hayrettin Taylan

Bu gidiş çok y/akıştı S/ana.

Ayrılıklarımın devir teslim törenine gelmedi yadın.

-Y/aralarımı ölçmedi yar. Fazlalarımı görmedi belalım.

İçimde aşk bebekeklerini büyüten volkanın vardı.

-K/ederlere p/atlamaya hazırды. Sensizliğin f/ayından benli verimli topraklara akıyor her dem.

Bir veda tepesinde ağıtlarımı yaktım. Yalnız kardelenler ve yardelenler duydu ahlaramı.

-Kardan ve yardan geçip ba/hara alışkın değildim.

Ten defterine şiirler yazmak istedim, istedim işte seni tam benden.

-Bir gece ansızın her nerdeysen gelmek istedim .Sen uyurken, sen beni tam rüyanda gördüğün anda sarılmak istedim. Ağlamaklı ses tonumla ben geldim. Ben'den geçen, sen'e geçen, sende kalan gözü yaşlı tek Mecnun geldi. Sen uyu, turnalarını uyandırma. Yalnız benim yaralarım, sana olan özlemim uyanık kalsın.

-Sen uyu...

Bu takvimi sen yırttın. Bu takvimin bütün yapraklarını ben yazdım. Yazgımı da yazacak değilim ya. Sendin kaderim, sendin kederim.

-Ben gidememişsem sen gelememişsindir diye avuttum durdum avuntularımı.

-Hayalinin sesi ile ali cenap özlemler büyüttüm. Makyaj yapan yıldızların koynunda sensiz bütün geceleri yaşadım.

T/eninden biraz ayrılık, biraz küskünlük aktı.

-Kirlenilmiş bir mazinin azazili geldi can yanıma. Soydu beni arzular şalesinin ortasında.

-Beni baştan ve aşktan çıkardı dört işlemi bilen bir güzel.

- Payda olup durdu senin yerine. Ben p/aydım sensiz gecelere, ben bölünemezdim sensizliğe dedikçe sensizlik, yaralar, gelemeyişin bin kere böldü.

-Elde var olan el değmemiş özlemlerindi.

S/ağlaması çoktu bu gidişin. İşlemi bir kereydi. Beklemesi milyonkere.

-Lirik lahitler yazıp durdum sen ile seni seven ben arasında.

-Suskunluklarımın yazıtlarını yazdım bahtının ortasına. Üstünde silindir gibi geçtiğim geçmişini aradım durdum .

Adını andığımda gök gürledi benim yerime. İsmi yazdığımda sayfalar bir bir kanadı. Sana seslendiğimde bütün ayrılık şarkıları resital yaptı. Davut oldum, Yunus oldum, Yusuf oldu, en çok da Mecnun oldum, yoluna.

-Bir boşluk bıraktım kavuşmalarımızın arasına. Yazgı kalemin doldurur diye. Ki bütün ezberlerimi biliyorsun...

-O boşluğun evetini yazacak ütülü, tütsülü, tutkulu, yüreğin var.

-Önce erkekler ağlamaza inandım. Sen gidince dünyanın en büyük yalanı olduğunu anladım.

Sonra şairler ağlamaz dedim. Anladım ki en çok şairler ağlıyor, dizelerin gözüyle.

-Her dizem göz olup önce nemlendi, önce ıslandı, önce ağladı Dilnaz.

-Şimdi kuruyan y/aramın bendinde geçit vermez bekleyişler aşka hayat veriyor. Birikiyor damlaların aşkın barajında. Yarın yar olmana enerjik bir haldir.

-Her sevginden elektrikler üretilecek yüreğimden.

T/alan olmuş Moğol kenti gibi viranlarımı sorma.

İçimde yalnız mecbur ve meçhul terk edilmişliklerin vicdani molozları var.

-Beni aşkın Timur'u olarak görme. Yürek kentini yıkmadım ; ama seni kentimden kaçırarak Hülagü hesaplarım olmuş olabilir. Suçlu bir Adem gibiyim. Yasak elmaları cennetine değil, cehennemine atmışlar. Havva olarak bende olmadığın gecelerin

Karanlık ağlamasında ağ bendim, akçe sendin.
-Ak yüzünden kara günümün kara bahtı aktı.
Yenik bir hayat mumyaladı seni .
-Yalnızlık varlığım ile yokluğum oldu.

Senin aynandan baktım can havlime. Kırışıklarım ,beyazlattığım saçlarım çok şey anlatıyordu.

-Benim yerime taranır mısın uzak kalışlarımız adına.
Bende t/aranacak saç ve suç kalmadı.

-Ya da boş ver bu gidiş çok y/akıştı sana.

Öylesine uzansın yalnızlık dize dize gönlümüze, sen bensiz kal, ben de hep seni anayım ...

Boş ver bu kalış yakıştı b/ana.Sen ağlama.

Hayrettin Taylan

Bu Gidişin Yaz ım İlası Bozuk

Yarınlarımı yedi arş yere gelin ediyorum. Bulutla, güneşle son kez bakışıyor bakışmalarımız. Umudun zenginliği yalayan düşlerime sarılıp sular seller sayıklıyorum. Gidiyorum, benim de gittiğim gitmelere. Hazanların son yaprağını da gelişini yazıyorum. Vedası, yeniden geldikten sonra yazılı ayrılık güllerinin dallarında yuva yapıyor bülbülüm. Avazım çıktığı kadar, çılgınlıklarımı besteliyorum. Gidiyorum...

Çırpınan vedalarım hasta sevdamin yatağında bırakıp gitmelere tutsüler almaya,yeniden sana tutunmaya tav oluyorum.Senin uğrunda kanayan yüreğimin sana kırgınlıklarını iyileştiririm.Sensizliğin zülmü,huzur zindanlarında beni esir etti. Kalakalmalardaayım. Bir yanımda feryadın fay kırıkları yarınına çok yakın. Haksız gerçeğin aynasında taranan gel halinin gelin yansımasını tümlüyor her bakışım.Haksız kazançlar kazanan umudumun rayında burç yıldızları toparlar bizi.Sinemde çakılan ruh demiri özlem geminin yanaşması için siper olacak.Düşlerinde soluyan sonsuzluğun senfonisinde yalnızlığın şefiğim.Kendimden çalıyor,kendimle oynuyorum.Gömülüyorum sonsuzluğun rüyasına.Kefeni olmayan umutlara seni sarıyorum, gidiyorum kendimden geliyorum sana.Sorgularımı alıyorum sorgu meleklerinden...Acep nerde hata yaptık? Küçük mutluluğun alt dudaklarıyla söylediği huzurun zelalindeyim. Beyaz tenin,tinlerimi,özlerimi dahası gittiğim bende tümlüyorum sana.Bir dirhem tebessümlerine ömrümü tespih eyleyip çekiyorum.Katre katre alevler yüceliyor,yol ve aşklar üstüne.

Yanıyorum...

Yakılışımı izliyor ahular...Hu deyip,kurtarıyorlar sensizlikten...Mecburlarımın yaptırdığı cennetimdeki hurilerleyim.Zebani zevklerimin tüm hali yok oluyor.O senin güvensizlik mührü vurduğun benim yıkanıyor Kevserlerden.

Ali bir halin son çekimdeyim.

Geri gelmiş bir gelişmenin en gelişmiş haliyim.

Sevineyim mi yoksa güleyim mi? Hangi sorgu bu aciz, bu meczup, bu meçhul halimin imlalarını düzelterek.Yazım imlası doğru bir aşk yaşamadık ki senle.Hep yazım yanlışlarımız vardı.Üstelik edebiyatçıydık.Hasretin yaktığı gitmelerden yolda kaldım.Dersime yetişemedim.Ahulara anlatamadım,cennetimden giden güzelin canhıraşlığını.Benim için akıttığın gözyaşlarının birikintisinde yaşayan "ben balıklarımı" görmedi kimseler.Oysa alacaklarım var almaktan seni almaktan! Oysa kazandıklarım var seni kazanmaktan! Oysa yarınlarım var seni yarım olarak yarınlaştırdığım varamadıklarım.

Oysa bu dünyada bir yar sevdim,sevmelerimi aldı gitti.Feragat ettim,istifa ettim mecnunluktan.

Artık yalnızlık zamanıydı. Bir kelebeğin yüreğine sensizliği yazıp uçurdum güneşe...An be anlar olsun diye kısa metrajlı bir film gibi.Seni bekledim bir kelebeğin yüreklice güneşine ölümleşmesini.

Yüreğimi hayır kurumunda çalışan ve bana alışan bir güzele bağışlamıştım. Ve yarınlarımı ruh kaydındaki kütüğümde çok sevdi' yazsınlar diye gidiyorum.Son imzama yüreğinin en beyaz kağıdına attım.Gidişlerimin tek mirası soylu tükenişimdi.Rekorlar kitabına giren tek güzeldin.Hangi güzele binlerce şiir yazıldı.Dünyada binlerce şiir yazılan güzel sendin..Bu yüzden gidiyorum gelişin yeni rekorlar kırmaması diye ...

Hala aynı yerdeyim; yani bir türlü senden gidemediğim yerin yedi arş üst bendeyim. Gittiğin günün son bakışı son kez canlanıyor cansız hayalimden.

Artık ağlayamıyorsundur bile! Gözlerimden

Benim için düşlere düşen bir damla bile yok. Gözbebeklerim ruhtan,sensizlikten senli buzul dağları oluşturmuş.Buzul tutmuş bakışlarım ve sana akışlarım.

Ağlayamıyorum; oysa iç dünyamda ağlamana akmayı bekleyen nice pınarlarım var.Son kez bir daha benin için ağla k kurumasin sensiz büyüttüğüm umut fidanım ve vicdanım.Yüreğimde harelenen ve her an sana aprelenen sıcaklarıma ak ki yanmasın dünyam.
Gidiyorum; ama gitmelerine değil gelememelerine.Nedenleri edenleri,dahası beni senden koparan hesaplarındayım...

Hangi kapıyı çalsan, hangi sokağa dalsan ben akacağımı bile bile gitmelerini zehirledim.
Bense,çıkılamaz bir yolculuk sanırdım sana gelmeyi,senli olmayı yeniden, yenilenmiş yenidenleri
Öyle miydi? Ya da yine bir öğleyin gelir miydin?
Elimi tutsan, tut _sanda kendi masallarını anlatsan. Ve ben gitmesem hiç senden sonlar gibi ...

Hayrettin Taylan

Bu gün Emel

Nice yıllara... ruhun öğrencisi

Emeller enlemlerimde aşka yeni anları sırrına ifşa ederken
Malihulyalarını yeni güncende yıkasın utulma sen kendi yüreğine es
Estiğin kalplerin başkentinde ruhsal bir diriliş başlar güzelliğinle
Laleler açar özlemlerinin baharında yeşilleniyorum gelmelerinde

Hayrettin Taylan

Bu İklim Aşkına Aykırı

sen ki müthişliğimin çiçeğiyken ıcık ıcık koptum senden
sevgimiz bu son atomlu gelgeçlerde uçarı şeytanlara şerh oldu
çıldırma iklimi beni benden ve senden kaçırdı karakışlara
bin şeytana yenik düşen aç gözlü bir arzu dervişiyim
değişmez aynı kalır diyen güvensiz bir kelebek değilim

uçuk menüsü ruhumu her dem yem olacak kadar uçarı bülbülde değilim
gelinliğindeki o beyaz sevgi kadar haklısın sevgilim
o gözyaşların akışı kadar akıcısın haksızlığıma
senin için ben olmak
senin için bedellerin bilgisi ve temiz yüreklerin süzgeciyim
Nefesimin son anı nefsimin son bombası
Hani belki gelirsin diye ben benden değilim

Hayrettin Taylan

Bu Kara Sevdanın Tescilini Almaya Geldim Şulenar

Eteklerini yırtmış etik masallar anlatan kırmızı rujlu perinin aşk rejimine göre yönetemem kalbimi...

-S'oyunuk....duygularım var.

Yalnızca bir kolu vardır bu sevda ırmağına kul olan sevdanın.

-Omuzladım damlalarını, benliğime kadar ıslandım.Kurlarınla kuruttun, bir daha ıslanmak istedim.

Önce uslanmalısın.Önce usunu giydir bu fikri perilerin çıplak düşlerinden.Örüntülü olmasın düşlerin.

Birde sen üstbenliğime bastığın farklı kimlik sayfalarını yırtmalısın.İnsan sevince, bir karakterde bütünleşir.

Affet damlalarım. Şimdi öksüz yağmurların yarine giden öylesi hallerin hassaslığıym.

Yetim kalmış yetiklerim var. Cümleten acizlik içinde doyumsuz anları anı olarak yaşıyoruz.

İçimde ölen için var.Bir sensizlik mezarı . Yakınlığına aşkımın yaka kartını takmalıyım gayrı.

Kızgın güneşi baruta teslim eden hallerin ekiyim.Çekimleniyorum yalınç halimle.Seni belirttiğim masalların sonunda kendime geliyorum.

Fitillenmiş sedayı güleç yüzünün başlattığı yangınlarıma teslim ediyorum.Beni yakan gerçek bir şuleydi.

Saklı düşlerimin mülteci kampında çıkardı.Ben aşkın şulesiyim dedi.

Yaka paça atıldığıın yalnızlıktan çıkarmaya geldim.Seni sevmeye yetkili mührüm var.Biraz daha yakınsal ışığın aksın.Biraz daha aşka yakın, aşka yangın kal.

Bu seni suçsuz sevme mahkemesinde neden gözlerinin filmi oynuyor.

Yeşil gözlerinin baharından açıldım seni unutamayacağım yemyeşil sevdaya.

-Bir bahar şulesisin. Yar dağımdaki karlar eridi, alevinle akıp geldik en istensi sana. Beni sevme hakkı talebinde bulanana aşkın talebesiyim.Severek, bana kendi dersini anlatan sevi hocası olur musun?

-Bütün yar derslerini geçtim, yalnızca sende kaldım.Özel ders verir misin, bir öpücük kadar yakın, bir ömür kadar uzun, bir sen kadar manalı.

Neyi öğretsen yüreğim orda ölümsüzleşiyor. Varamadıklarımızın naylon kutularında çürüyor emeller.Bir emeldin aşka.

-Uzak durduğun her sırda şiir olacağım. Duruşunun sızıları akacak.Bende toplanacak aşkın asrı. Bu aşkın asrı artık sensin.İnanmalısın, bütünlerini benliğimde ıslatmalısın yar.

Huyların boylu boyunca alevler içinde.İçinde yangınım var görmüyor musun.

-Bir sarılışın iki yangını söndürecek kadar sulara aziz ayna gibi akıyor.

-En sensizliğimde kurulanıyorum duygularınla. Henüz, aşık olamayışının kopmuş cümlesinde eriyor, bekliyor, sabrın tespihi olup

Teşbihlerimi içimde yaşıyorum.

-Seni neye benzetsem ben oluyorum.

Bir umudun kalmış tek tohumuydun aşka. Seni ektim, severek.

Ufukları sağarak, yarınlara süt renginde seni beklemişim.

-Kısıksesle içimle konuşmalar yapmışım ki içim bile duymasın.Marazlar bitirmesin bu sevdayı.Daha çok benden yakmalısın bu aşk tüten sigara bulutunu.

-Hislerin kapatmalı negatifliğin sislerini.

Yüreğimde yıldız besleyip samanyolumda yolunu değiştirme.

Bu yar'yüzünün tek yıldızısın. Gün'eşim olmaya ışıksal zamanlar yaydım
Kasten seninle yaşlanmaya gelen yaşanırılık adılıyım.Bütün güzellerin adılısın.Bütün
büyük aşkların adılısın.Her güzelin yerini tutan özerk bir duruşun aynasında
-tasarlayarak- sevdim seni.

İzzet-i nefsim aşk lezzeti olarak sunduğum sevme dimağısın.
Demem o ki seni sevmek koşulunda şart sendin, sonucu bağlayan bendim.
-Vicdanım rahat kapısından geçtin.Vicdanımın vidalarını sökerek, kendi umut ve
sevda ellerinle sıkıştırdın bağrımın sonsuz kapısın.
-Gayrı bir kopuş manzumesiyim. Nitelikli ve nitel sevmenin arınmış, aşkınla arıtılmış
mümessiliyim.Tescilini almaya geldim.Bir gelmek kadar yakinken Şulenar.

Hayrettin Taylan

Bu Kurşun Şehit Güzeline

tanıdık bir kalabalığın alabalık allığındayım
bölücü esrikliğinde sarhoş edilmiş amaçlarım
vurdun tam beni benden
gözü görmeyen bombaların sesiyim
aşksızlığın tam kayıpsızlığında
bir sona kurşuni sevişmeler tuzağındayım
namlular namuslu umutların uzunda
mayınlar patlıyor kardeşliğin yoluna
aynı annenin kardeş bülbülleri ölüyor
bir savunurken
biri azınlığa avunurken
ben ölüyorum asıl orda
bin yıldır aynı ruhevinde yaşadık
şimdi neden nedene neden
hangi ucuz emellerin emeli atomik
biriken kinleri
kurşun geçirmiyor artık
gölüyor kurşunlar
öldük orda
ne kaldı dağlardan ve ağlardan arta kalan
bir meteliğin etiksizliğinde
Senin baban şehitti be güzelim
senin bayrağın kıpkızıldı be güzelim
senin yüreğin dantelli hilaldı be güzelim
senin bakışın kutsi hislerin bulutuydu
senin anan doluydu her güzellikte
bu yüzden ölümüne sevdim seni

Hayrettin Taylan

Bu Masalın Keloğlan'ı Sevdin Şulenar

Rafı kırılmış mutluluklar döküldü yüreğime. Her tabakta senden sevgiler vardı. İçim senli sevgilerle doldu. Araftaydım , kendimle oynayan kedinin kuyruğuna bağlı emellerim vardı. Sevmekten çok yaşamaya anlık emekçiydim. Hoşlanti yetiyordu. Günümüzün hastalığına ben de yakalanmıştım. İlgi, hoşlanti, sonrasında aramızda çekilen arzusun kısa filmi. Buna yaşamak, sevda, aşk, kısaca doyumsuzluğun bütün tanımlarını yüklemiştik.

*Ta ki sen çıkıncaya dek. Aşk közüne sevgini atıyorum, kızarmış yarınlara dimağında özel tatlarla buluşuyor iç dünyam.

Sen Rabbimin bana emanetisin. Emanete hıyanet edilmez. Özel bir çerçevesin ruhumun tuvalinde. Elmas bir fanusun içinde faniliğinle duruyorsun. Beni bekliyorsun, bütün ilklerini yaşamak adına.

İçinde umudun bulutu yayılıyor. Nemli demlere teslim oluyorum. Yar yağışları başlıyor içimde. Aşk toprağında senli bereketler. Rahmetinde duruluyor duruşum. Sensizliğimi öğütüyor alğının değirmeni. Berraklarıyla tutkunun ekmeğini yapıyor sevgini emekçisi.

*Gelgitleri çok olan bir denize teslim ediliyorsun. Artık kıyılarına gelin düşlerle geldiğin benim Şulenar.

Nakarati senle çiftleşen sevginin doğurgan ömründe bekliyorum senli çoğalan gerçekleri.

-Aynı nakaratta aparatı takılmış bir gelecek olarak aşkın mertebesine ulaşma ululuğundayım.

İmkansızlığın sızı ucunda alev alev engeller. Özledikçe uçurumlar şenleniyor çiçeklerle. Sen 'den ve düş'ten düşersem de çiçekler en çok kokusunu tanıttığın içsel gül üstüne düşeceğim.

-Düşte güzel olan gerçekte hep güzel kalır.

Tutsak edilmiş hayallerin mektubunda özgürce yazıldım sana. Her satırda haykırdım seni sevdiğimi. Duyan duydu, duymayanlara da sen söyle gari.

İyotlu hüznlerin denizinde değiliz. Yar'üzündeyiz. Azot ile izzet arasında özel denge var. Aynı mizanda eşitleniyor izanımız. Aynı irfanda tizleniyor, tözümüze serpiliyor tezlerimiz. Sana akıyorum, senden akan yarınlara seherinde bölünüyorum aşka.

Yırtık suları diken berraklarında amaçlarım yıkanır. Azizliğimi sularında daha da temizleten sevda yoldaşım. Sen ile senli demler arasında demleniyor yar çayım.

-Bir çay arası verelim aşka. Aşk , çayı içsin, ben de seni. Şekeri sevginle karışsın. Bir fırt, bir öpücük, bir ömre karışsın. Aşk, içteki en derin iç közle, gözle, özle kaynamalı. Yoksa ya sallama, ya da kıtlama çay olur. Tadı sadece dudak uçlarında kalır.

Bir içimlik içinde kalayım , bir ömür ruhunu kalaylamak için.

Duran zamanlar aldım sen varken. Bu yüzden seni ilk tanıdığım gün gibisin. Öyle güleç, öyle içten, öyle aşk sağan, öylece beni isteyen masum meleğin kelebeği gibisin.

-Yoksul düşmüş, üşümüş sevgilerimi aldın. Yıllardır sakladığın sevi dünyanın içine karıştırıp biz yaptın. Aşk, zaten biz olmuşsan aşktır.

Göz göze gelmiş yaz ile kış gibiydik önce.Şiddetli kışım vardı.Senin ömrün hep yazdı.Ayazların bile yoktu.Taze bir yaz gibiydin.Sevdanda hasat vermeyi bekleyen umudun, tutkunun meyveleri, sebzeleri vardı.Bir tat kadar adıma yakındın.
-T'adına yakınlaştırdın önce.Şule şule kaldım sende.Yüreğimi oyaladın.Nakış nakış süsledin sevginle.

Şulenar:

Ben seni istiyorum.Bu istek benim özümnden aktı.Vebali ne olursa olsun sevgimi hak edene gidiyorum dedin.

-Madalyamı sen ver dedin.Ödül olarak geliyorum sana.Bu aşk maratonunda hep önce koşun.Diğer koşucular gibi dopingli yalanlarla, pembe hayallerle gelmedin. Kendin kadar ben oldun.Mertliğini daha çok sevdim. Her şeyini benle ütülemen hoşuma gitti. Bir de ruhumun aradığı özellikleri tümlüyordun. Aradığım, arandığım, istendiğim, istediğim masalın Keloğlanı'ydım. Peri olarak sana gelmedim.Sözlerin, içtenliğin, zekan, duruşun beni etkilemişti.Gönül sarayımda beni almak zordu. Anaç duvarlarımı aşmak gittikçe zorlaşmıştı.Aşmalıydım.Bu benim sevda masalımdı.Masalımı dinleyerek, yazarak değil, yaşarak bitirmeliydim.Bu masalın Keloğlan'ı olarak kandırmadın. Kandırmalıkları turfandası yoktu.Ben kadar bana yakın bir sahildin.Ben bu Keloğlan'ı sevdim. Masalımı iyi yazdı.Beni masallardan, aşklardan, ötelerden de öteye taşıdı.Onun sevgisiyle, onu diliyle, ömrüyle hayata hazırladım.Bu Keloğlan'ı daha çok seveceğim.Ömrümün en güzel demlerini onunla demleyeceğim.Yüreğimin süzgecinden geçirip kadınlık tadımı da sunarak kollarına gideceğim.

-Ben geldim, masallara sığmayan yavuklun diye. Bir gıç kadar uzağı bir dirhem ettim geldim şairim...

Hayrettin Taylan

Bu Nehrin Nehiri Sen

Bu Nehrin Nehiri Sen
nehirlerin akışı hızlı olmadıkça donar hızlandıracak ivme gerekir o ivme güvenden geçer
bize ait şarkıların sesi su sesi senin sesi ama ben sana sağır
güzelliğe karşı sağır olunmaz sadece dil tutulur göz konuşur kulak ise hep siperdedir
siperim sensiz olan her savaşta ama savaş üzre sevişler haritası pırtık pırtık
pırtık pırtık olan bu harita düzelmezmi
düzelmesi senin jeolojik bakışlarına aşkolojik akışına bağlı
eskiye dönmeli diyorsn

eski eskYİ ieden her ekşiden sen TATLI ÇIKTIN
yüreğim engin denizler daha kıyıya vurmuş değilim
bu kıyıdan bu ömürden bu sevgi bestesinden çıktım
bu güzel yolculuktan geceme ve heceme çıkan yıldızsın
istersen vazgcerbilirsin dünyamdan
sensizliğin çölünde suçlu bi susuzum
engin denizlerdeyim lakin kıyıya vurduğum zaman kum üstünde kalacam
gözyaşlarımın seli o kumları silcek belki tarihi beni senden silecek mi

Hayrettin Taylan

Bu Öpüşün Fotojeni Yok

şimdi yanımda yangınlar angınlarını sunuyor
rüyalarımın duşunda yıkanıyor fotojenikliğin
kendime taranıyor suskun halin
perişanlığın hatıralarına sismik alınganların ekleniyor
kırgın güllerin büyüyor yaramda
kanasam kanar mısın
yansam küllerime Buda olur musun
yoksunlarım yıkanır mı ganj'ımda
tayfunlarımı öper mi zülfünde eriştiklerim
gökkuşağı gibi öper misin renksiz göklerimi
unutuluşun üstüne üst benlik zarfı atar mı can kırıkların
güzel sesinin melodisinde eritir misin yeniden
nefesin nefsimin kutbu olup penguen sevgiler yayar mıydın yeniden
döngülerimin dününde ezeli olmayan sensin
sonsuzluğumun son keresinde bir kere olur mu yüreğin
bir kereydi aşk son kereye kafiyeleşmiş gibiydi gidişin
yokluğun yeni bir yok oluşun ironik dehlizi
hep bir gün gelirsin diye mesnevi uzuyor sevdamıza
perişanlığımın imgesiz kaçıışı gibi gidişin
asla doğmayan güneşlerin ilk ışığı gibi asla oluşuna kaniyim
sensizliğin zincirlerine vurulmuş Yusuf'un güngörmüşüyüm
Zeliha'lar yaramı sarmakta
mumyalanmış sevdamı piramitlere taşıyor firavunların
tutku elimde Musa'nın asası
yüreğindeki yılanları öldürüyor sevgim
varlığının tınısı Kızıldeniz'de aşka gelecek
ve çalacak bensizlik
Yokluğun bestelenmiyor
kan revana marş oluyor sözlerin
aşk sonrasına güneş oluyor gözlerin
gelişlere kadim oluyor duruşun
sensizlik yeni yaranın hanı
ben yolcu sevda seyirci
Bırakma sevda yellerimi
Al sellerime damlalarına kardeş kıl
yarın aşkımıza yarın
yarın bizimle sözlendi
yarın aşk düğün gecesi
söndür son bakışındaki aşk ışığımızı

Hayrettin Taylan

Bu Öpüşün Resmi Yok

yalnızlığın koynunda bahanelerin uyur
aşk kendine sarılır ve uyandırır sensizliği
günahı aşırır gitmelerin gecesini
asi olmuş vefadan vuslatın şavkı vurur yakamozlarına
bir gün yastığıma başını koyma gölgesi yoldaş olur yaşama
kavrulur bekleyiş

acıyı içten emen tutkunun bebek sesinden
senli bir şarkı güftelerim sazım sen
küskünlüklerin mağarasında bulurum seni
hıncını alır hazinler
hüzünler denizinde aşk yılanına sarılır
sensiz kirlenmiş sularında susuz kalır yalanlarım

sevgi halatların kopar kopma anımda
kalbimin cehenneminde hesap defterimi çalan ayrılık
kayılmış kavuşmaların ateşini sunar
yaramın yaması közlenir özüne
susamış bir bebeğin can leğeninde canlanır senli damarım
beni keser küskünlükler
bende susar sevilme
keşkelerim sorgusuz seni arar
yoksun, hangi uzağın yılan ininde kendine sürünüyorsun
sancısız eriyen en güzel yılların yol haritasında
hangi şehir sana şehir, hangi aşk çölünde ölümsüzümsün
neden ile eden arasında taşınan hangi anın sonsuzusun
Çok uzak zamanların kırık aynalarında suçlarım taranır
Bir gelişin dökülen saçı düşer gözüme
hayat çift kişilikmiş gel çıkar gözümde özünü
huzurun odasındayım, zevkin gökkuşağında tenim renklenir
örgeli içlenişlerle örgülü kapını kapatma arayışlarımdan
ben sana yakından akan bir tutku pınarıyım
her an akar, her özleyişte paklanır sana

Hayrettin Taylan

Bu Seher Y/eli Aşkın Müjdesi

'O artık kendini biliyora ithaf'

S/onsuz bir arayış r/ayındayım bu gece
derin derin sensizliğe parlayan yıldızlar kucağında
baş başa kaldığımız demleri sorup duruyorlar
Yokluğunun yoklamasında y/oklarım yoktu
V/arlığının yoklamasında y/oklarım çoktu
Saplandım durdum seher y/elinde
alışırım derken sensiz ormanların aslanı olmaya
yine "düş"tün, yine piştin yüreğimde
iç gözüm, iç sözüm , içten ç/özümle sundu
Sensizlik gül gül yayılırken bahtıma
Her seher gelişini özetlerken gün/eşim
Şimdi hangi yanık türküsü beni paklar bilemedim yar

yapayalnızlığımın ar yatağına attı beni keder
sana yanıp tutuşmanın can küllerindeyim
anıların su yerine soğutuyor can havlimi
İslenmişim sana, kurumuyor aşk yorganım
Hayalin nakış nakış işlenmiş kaderime
tanımsız sarılışının sarı sayfaları açılmış açılmazlarımda
sen diyor
illa de sen diyor her şeyimin gün gün/eşi
yapayalnızlığımın ceylan failisin
ürkek kaçışlarının özlem kurşunlarındayım
yaşayamadıklarımızın söz sonrası geliyor aklıma
yaşadıklarımızın minimizeleri dev oluyor yutuyor hayalimi
sana ulaşmanın aşk istasyonu olup kalakalıyorum
yarın sana yarım
yarım sana yarın
gelmelisin seherler bende aşk oluyorken
gelmelisin ve susmalısın aşk özetlerinle

Hayrettin Taylan

Bu son Felaket Senden

Yırtılmış bir tutkunun ay çağında
Ezber sevgiler yaşıyordum
Aşk hükmünde kararlar çıkarıyordum yasam
Beni sensizlik boğuyordu yasa
ruhunun hükmü okundu
Bir geleceğe damlamış kanmışım
O da sensiz olmayacağı kesin
Tüm sevmelerin diliyle ben kesin

kaçışların ve yürek açılışlarında
şifreli umutlar yolladım sana
gizil düşler seni güneşe kaçırdı
nereye baksan ben ışığı
bu gidişin her gelişi gelinlik çiçeği
bu yüzden üreyen mutlulukların yunusuyum
tüm ruhumda ülvi bir heyecan sarıyor
en tanınmış musonlarda
taşıyor her arzum
bu on felakette
ben artık ölümcülüm sana
naif zevklerin geleceği için
bunu da çok görme be ayşavkım

Hayrettin Taylan

Bu Son Tangoda Felsefi dans

Yaprakların izinsiz firar ettiği sonbaharımda
yakamo ların son yolladığı mektupta
yüreğimde kopan fırtınalarından habersiz
umut ışıklarının bekçisi
gözdeliğinin gözü sunuldu

kavuşamamanın son yolunda
yazılmamaya yazılı sen
unutulmak kadar yakınsan
Şimdiki uzakların uzağı olsan
korkmalar arası şoselerinde,
hiç korkmayan ben
hüzünlü ve türküleri kekeleyerek

ruhun resmini yapar gibi geldim sana
bu son gelişimin icadında aşk bulunda
bulunmaların ummasında
sana yüzüyorum
sıcak tut denizlerini
dalgalarını azdır
köpüklerinle öpücüklerini
bana sakla
ki ben sana akan en büyük kaynak

Hayrettin Taylan

Bu yalnızlık kaç sen eder

Beklemek uçurumunda bir yuva yaptı sevdam. Ne olacağını, kendisini nelerin beklediğini düşleyen yavru bir yusufçuk. Kim için büyüyorum acep? Bir zamanlar sevi sözcükleri ile kutsanan, aşkın mı? Gitmelerime gelgitler ekleyip denizimi kurutan esrik sevgili mi?

Acılara and içen ürecimden, hayaller kurulan sevgiliyi hatırlamamak ne acı... İnsanoğlu nankör ve nankörlük çıkmazların kedisini aç ve susuz bırakan içsel bir eylemken seni sayfama ekledi ehli keyfim.

Ne kadar bekleyecektim, ne kadar beklemeliydim hiç bilmiyorum. Üç yıl, üç asır, üç dakika bile beklediğine değecek mi? İmkansız ve ruhu alınmış sorular canımı sıkıyordu. Sanki sorunlar yaratılmıştı da cevaplar henüz yaratılmamış hissi tanrısından yanıtlar bekliyor gibi.

Sorular kırk ayak gibi oğullaşıyor ve çoğalıyordu beyninin ve yüreğinin tam ortasında.

"Bu yüreğim yok mu bu yüreğim...". Nice oyunlar içre ruhunda derin yarıklar oluşturdu. Hiçbir dudak öpmemişti, hiç bir nefes girmemişti, hiçbir göz bu kadar aşka ışık gelmemişti.

Günlerce, unutulduğum köşemdeki kılıfımdan sıyrılmalıyım... Tedirgin bekleyişlere dem vurmamalıyım. İnsanoğlunun hafızası kısa ve güvenilmezdi, hele sevgilisinin daha kısa ve kaçmayı özetler gibiydi. Kimse dokunmayacaktı, dokunamayacaktı yalınç umutlarına.Sustu.Nerde.Nerde giden? Bir anı olarak kalacaktı gidenin ardında, yokluğu hatırlatan bir anı... "Gelmiş olsaydı sinek kaydı tıraşımı olup kapıdan karşılar kucaklar dakikalarca kalakalıdım.

Dudaklarım dudaklarını aradı. Süslendiğin tüm aynaları öptüm. İzi kaldı,ne zaman gelcen.Nefesini esirgemezdi benden, o her nefes verişinde ben de onunla inlerdim... "Isıt beni, ısıt nefesinle... bak nemlendikçe liflerim senin ısınla, sana ne masallar anlatacağım"

"Bir şeyler yapmalı" diye düşüne düşüne deviriyordu günleri. Gün içre içli günler uzayıp gidiyordu.Ama ne yapacağım şeyi bulabiliyordum ne de acılarım hafifliyordu. Sırta kadem basmalarım baskı üstüne baskı yapıyordu.

En kuytu yusufçuk köşelere saklandım. Sıkı sıkı örttüm sensiz üstümü,kimseler görmesin herhangi bir aşk kervani beni alıp götürmesin Züleyha'ya.Sen yenisen geç aşk yolumdan,ruhumun Yusuf kuyusundan bir kova yürek suyu al...Benim yansısin suyun yüzüne gülümse bana..İşte ip atmana gerek o anda tırmanır gelirim enlerine.Ehli keyfime dönenceler ekledin.Paralellerim arasında aşk ve zemin farkı zindesine zimmetleniyor.Gidişinin çizgisi ekvatorunu çiziyor, sensiz hep aynı mevsimdeyim.

Hazan... Bin hezar hazan.. Gittiğim her yere yüreğin de geliyordu beraberinde. Barışsan bu yürekle künhüne mutlu ummanlar akacak ve senli dalgalanacaktım. 'Ahlarımı aç köpeklerin önüne atabilseydim,vaveylalarındaki gözyaşı güzelliğini yaşamayacaktım. Gidiş mersiyende her beyit içinde öyküsel kavuşmalar zihafılıyor. Çözüm araması gereken ben miydim bu macerada bu mecrada bilmiyordum. İşte o günlerde düştü yüreğime, büyümenin sancısı... gelmene biraz daha yaklaşmak değil, bütün anlatacaklara hikayelerimin olmaması kaygısı...Ya da bu adam cidden sevdi,işte sevmek buduru özetliyordu yüreğim.

Benden gitmenin harlı fırınında pişmiş-özlemlerimizin sürüklediği 'kavurucu' vuslat beni hayranlık derecesinde yazmada büyüttü.Yazılarımda büyüdüm sende.Olanaksızlıklarımızın en tanınmış anmalarında beni anmanı bekliyorum. Ayrılıklarımızın-aykırılıklarımızın-uyu(M) suzluklarımızın soyundan bir gelme huyu akar,hu der ney eşliğinde senli sözcelerimin senfonik kalıntısında. Ve hey giden 'paganinin'-çığlıklarını dinle... Çığlıklarımı dinle...Dinle rücu etsin

sevgin,vicdanın,benden ve bedenimden öylesine gitmen

Bırak! ! acı yaşanacak-sa yaşansın... bırak sevda yanacaksa yansın.Bırak beni asıl beni.

Bütün mevsimlerin çeşnisinden,bütün iklimlerin her anından, bütün dünyaların her zerresinden renkleri cıvıltıları içinde,birbirine kan-etlenmiş tenlerimizin yeniden alışması alıştırmasıındayım.

Sonra da yatıp uyuyorum, ayrılıklardan kaçılmıyor ki senli bir maceranın meçhul mecrasında senden gidemedim

Mışıl-mışıl uyu sen orda uzaklarda, şarkılar seni sölesin,şiiirlerim seni yazsın.Benimde bir sen uyusun.Sen alışkınsın.Alışmışındır.Sen uyu orda.Fazla da uyuma. Bir gün uykundan beni göreceksin mutlaka.

Mışıl-mışıl uyu BEBİŞİM! ! ! !

Sen alışkınsın

Alışmışındır.Bensizliğin yorganını iyi ört.Savaş yıldızlarla,geceyi kapat gözlerinde.Karanlıkta dolaşan bir beni düşle..Zorlu bir savaş arasında zor karardı.Hiçlere kafiyelemek.Artık redifleri silmek gitme adlı gazelde beni anımsa. Zor olan buydu belki. Savaş hile hurda demektir. Göze göz, dişe diş, cana candı. Büyük oynayan büyük kazanacağı gibi, büyük de kaybedecekti. "Ya hep ya da hiç" dedirtecek cinstendi. Azla yetinmeyi düşünmüyordum

Gözü karayım, bütün kararlarımı aldım,her parmak ucumda,der dudak ucumda bir hazırlanış.Sensizliğin meydanındayım.Kimseler seni benden alamaz diyorum.Atomların yok edemez, kılıçların batmaz,kurşun geçirmez öçlerini de vurarak, vuruşarak,sevişerek sana savaşıyorum.

Kaybedecek senden kıymetli neyim var ki. Yeter sevda cephemde ya giden ya da gelen olarak gel. Zaferim ölümüne de olsa onun gözlerinin içine bakarak seni yeniden kazanmaktı

Dedim ya "ya hep ya hiçlere sözlenmekti.

Bu yalnızlık seni sen eder. Bu yalnızlık kaç sen eder.Dedim ya.

Sen; içime aktın...Yüreğimde bir SEVİ dölledin benler büyüdü ve doğurdun sevdayı.

Ben; aldım rahmine kabullenışı ve bağlanışı ve besledim senli her hali.. Ben-ile sendeki BEN senle sendeki ben birlikte BİZ; gönül kucağında hoş olanı bulduk ve ben ordayım ...

Senliyim. Dedim ya... Mışıl-mışıl uyu sen orda uzaklarda, şarkılar seni sölesin,şiiirlerim seni yazsın.Benimde bir sen uyusun.Sen alışkınsın.Alışmışındır.Sen uyu orda.Fazla da uyuma. Bir gün uykundan beni göreceksin mutlaka

Hayrettin Taylan

Bugün Hastayım sana

o kendini biliyoru başlangıçlar ithafı

gelmek sana kavuşmanın neticesi yazıver bir reçete.
sevgini de ekle.. bugün çok hastayım sana
bir iğne vursan vurulmalarımın
bir bakış içirsen gözbebeklerime
pansuman yapsan sana yara bereli kalbimi
arada gelip sorsan şimdi nasılsın diye
yürek acısı gitti mi sonra serum taksan tutkularıma
biraz iyileşsem sana.....
ellerin değse roman olur gözlerin satır başı
sızıları her hecende içimde sensizlik mikrobu gezerken
yalnızlık burgacında ürperiyorken kavuşmalar
gözlerim görmüyor gayrı senden başkasını kör oldu güzellere
ruhuma yeni bir ilaç yazsana derinlere kadar sen sızısına iyi gelsin
dedim ya bugün hastayım sana...
sensizlik sıkılıyorken içimden sana pınar akıtıyorum gel dalgama,
efil efil esen saçlarında özüm esinlensin
bir gelecek öpsün ömrünü ta benden
sözlerin kitap olsun gülücük kitabeme
beni iyileştir ey ruhun sağlıkçısı
sadece kendi devrine uzanmış mecnun
o yerküre o tek küresin ışıltılı bir haldesin
şimdi ben
isteyebilirim senden bir buluşma atlası
gözyaşlarınizi derleyen kıvılcımlarla yak bakışlarımı
masmavi denizlerin her dalgasına atıversen kalp atışlarımı
yeter ki senden de bir çırpıntı vursun sahilime
ben aşkın etiğine tahtı olan bahtlı bir hükümdar
hükümüm çalındı sevgi sofranda
hayallerini sellerden kurtaracak özlem gemim var
bindim geliyorum kendimden geldiğim gibi
rahatım sen salına salına biniversen
beni çalsan onca güzellerin çalgıları ve beni benden algıları arasından

kendi rahmine ağır bir özlemle
göçe zorlanmış yapay sevdalarda doğur bensizliği

al kucağına yeni doğmuş aşk bebeğimizi gönlüne
kal orda en güzel kalmanın anıtı olarak hislerinin mührüyle

Hayrettin Taylan

Bugün hiç kimsenin istanbul'unda

Bugün hiç kimsenin istanbul'unda
Seni aradım
yoktun
bunca milyonda da yoktun
kurnalar
turnalar
dalgalar
martılar
artılar
bir gün yine bu İstanbulsuz da yine seni aradım
vardın
ama
ben Üsküdar olmuşum
gemiler gelmiyor
balıkçılar
aşıklar da

Hayrettin Taylan

Bugün Yeniden Sana Başlamış Gibiyim

Dünyamızda yalnızlıktan korkmak yoktu.Yalnız bırakmak da yoktu.Bütün bunlara ağıtlarımızı yazdık gelemedin yağ şölenlerime...
Yalnızlıktan korkmak aşk denizimizdeki tüketici balıklara benzer ki biz Yunus haldeyiz olamazdı. Anlarımızın gümüşlerini kaybettiğimiz ilk yüzüğüne benzer.
Ki ben sana temiz gelmiş bir bülbülün gülünü aradığı dikensiz ve sensiz etiklerin etiketiyim.
"Ahlaksız-olan, "yaşam-içinde ve onun parçası olan insan denilenin değil"
"ahlakın/tüzenin- kendisidir..."

Küçücük olmuş yatılarınla tutkusal yatırımlarıma geliyorsun,kutsi aşk ağacıma batıl inanç da olsa beyaz ve kırmızı bezini bağıyorsun.Oracıkta ağlıyorsun.Güzyaşı güzeli olarak kalakalıyorsun ömre şifresiz gelişerimde.Her damlası bende bir ömür çalan ağlamalarına hangi kalbim dayanacak düşündün mü? Sözlerin gündüz bile olmadığı kadar gece.Alt ve üst dudakların bir saniyeliğine dudaklarımı kapatıyor.Bunun ne kadar süreceğini sen karar verme ki anlarımız anılara ayna olsun
Çivilenmiş gözbebeklerin yer değiştirdi göz kaçmalarımdan pencereden bile bakışlarımı kıskanmanı özledim duyuyor musun? Balkondan geçen güzeller el sallıyor o yoksa biz senin varsıllarına hemen göçelim.daha yakına,çok içten aydınlık bir aşk doğru doğrularım sıralanır.Aynı doğrunun artılarında bir açımız oluştu seni eksi tabloda göremem ki.Bu yüzden baş kaldıran özelemlere şunu anlatamadım meğer sevmekmiş baş kaldırılışlar.

Bu kadar kusursuz bir beyazlığı olan tutkularımız neden bitebilir ki?
Aşkımızın yarattığı ilk beyaz bu olmalı ki kararan dünyanda beyazlarımı kara lekeler bıraktım.Vicdanım delik deşik,umutlarım perme perişanlara perde. Özlemin üstündeki bu simetrik ışık kabul edilemeyecek,görülemez,tutulmayacak kadar karaları aydınlatmalı ki yoksun hala da yoksun yoksun işte yok... dedik. Gelinlik gibi değil ki beyazların,ayazıma kaçırdığın gidiş lekelerini hangi deterjan temizler ki deternist edenlerimin sonları aynıken.Beyaz olan hiçbir şey gibi değil
tutkunlarımız.Saatlerce,izledim.hiçbir şey düşünmeden beyazlığın içinde gördüm.Beyaz değildi aslında beyaz diye bir renk yok ki.Ana renk değil ki beyaz keşke siyahlarımız olsaydı biraz.Şimdi beyaz özelemler üstüne kapkara gidişlerine giyinik olmamın şıklığını yaşıyorum. İmaj maykırım bu dertle bu renk, bu özelemlerle bu beklemek gitmiyor birbirine.

Söyler misin? Bu uyumsuz dünyanın uydusunu bulmam da yardımcı olmayacak mısın? Bu dert beni adam etti, bu aşk bende büyük aşklar oluşturdu.Bitiyor,gidiyor beyazlık,ağla kalbim sen ağla içimde ağla ki duymasın kimseler.Gitmesin,gidemez ki aşk lekesi.Bu beyazlığın üstüne ihanet lekesi düşmüş. Acılar, gözyaşları, öçler başka renkte bakıyor.

Bugün yeniden sana başlamış gibiyim. Sanki bir ömür unutmuştum uyuyordum ve uyandım.Pencereden bakamadım aşk yalnızlığımın kırık zaman yok gibi gibilerime sarıldım,son fotoğrafına sarıldım.

Ve bir gün geleceğinle mutlu olmayı öğrenmiş gibiyim.Mutlu olmayı ummanlarıma umman ederek birkaç gözyaşı daha ekleyerek dalgalandırdım yaşadığımız her şeyi.Sen gittin; ama varlığın hep gelmelerimin mutluluk güvercinlerinin gagası olarak derdimi kemiriyor bunu bil ve hep git..

Hayrettin Taylan

Bul beni bulmalar aşka olmalar

özlemin tüm temaları seninle yeniden akları içimden
biraz huzur, biraz aşk, biraz sevgi,
ama özlem ve hasret vardı yağmur kokan gecede..
yağmurdan kaçtım..sana tutuldum..iliklerime kadar ıslanmak için..
içi içe şifrelerle özlemin kapıları sana açıldı
yıllardır biriken hislerin tutulma anı senin güneşine tutuldu
ıslanmamış her ıslak istemimde senin hayalin uslandı bana
zorların en kesif anında yağmurunla gelen huzur sevisi
anlatılmazların yaşadığı sisli dünyanın yarısı karanlık
sen gayri ruhuma yeni gelen her gelenin her halime kail ol

yeşertsem içindeki, o narin, nazlı ve huzurlu çiçeği,
sevmelerimin doyumsuzluğunda, ışığının huzmesinde kalsan, her ayrıldığında benden,
doyumsuz bir gidişine son çelmelerinde yuvarlanıyor yalnızlığım
gelmen belki gelmedir
gitmen ama hiç gitmeye benzemiyor
kurumuş bir yaprağın ve sevdanın tam ortasına seni işlemedi keder
bulunmazların olunmazında
bul beni bulmalar
bul beni gitmeler
sev beni yalın kaçışlar
o gitti,o geldi,
gitgeleni daha çok sevdi kaderim

Hayrettin Taylan

Bul'aşık Yıkayan Leyla'nın Dudak İmgesiyim

Yasak gölge gibi yasal duruşlarıma uzanır hayal meyalın.Nasıl bir yüzün var dı ? Unutmalık bir durumun ömrüyüm.
Karanlık cümlelerin caddelerinde özne olup köşe başı aşkları kapsam da sensizlik kaldırımsa yüreğimde çekilmez bir ömür sunulmuştur bana.
-Urbalar keseriz ipeklerin yaramı keserken.Yamalı bir hali tümler umut. Ufkun son küresine tümlenir içimde geçen zamanın öyküsü.
-Geçilmez denilen yolların yolcusuyum.Solumdan sonuma kadar izlerin var.Özlediklerim var...
-Yüzün kime benziyordu? Leyla'nın ben'i var mıydı? Ya da Şirin'e şirinlik katan incin var mıydı? Ne yapsan incinmiyorsan demek ki var.
Gülüşün Aslı'nın Kerem'in düğümlerini çözerken içten gülüşlerine benziyor.Sen Aslı olmalısın sevda bulutum.Düğümler bir düğünde çözüldü, sonra kördüğümünün düğünü başladı.
-Bu ben değilim inan.Çözülmemiş hiçbir duygum yok.Hazlarımı çözen güzellerin sulak derslerinden can kırıkların nefretsel akıntılar oluştursa da pak denizinde.
-Bir "ben" kirlenmişse bir sınav var aşklara.

Beklemenin arifesinde hazırlık var gözlerine bakmaya.Sahi gözlerin hala nemli mi? Gözyaşı güzeli olarak anıldığın bu aşk atlasında renkli dünyalarımı ıslatır mı yeniden ?
-Renkli mi damlaların? Kuruyan yaramın üstüne düşer mi? Kurumayan vicdanımın sen sızısına kardeş olu mu? Sahi, gözbebeklerin içindeki bebek sevgisine aşına özlemler büyütür mü?

-Sen dünyanın en tatlı annesi olmaya yakın bir aşk tohumusun.Annelik, senin hazinen.Bir huzur, aşk, umut, sevgi yeşerecek.Tanımsız tatlara taşıyacak.Kadınlığın yüzde doksanı annelik olduğunu göreceksin.
-Bir bebek ağlıyor bu kavuşmanın kavuştaklarında.
Bebeklerin türküsünü dinliyorum, kendimde değilim.Babalık damarım demek senli düşleri de aşındırmış.
• Senli aşkın babası, baba olmak ister senin hazinenle.

Zamansızlık siner, sensizlik akar, yaşamak çok yakın özlemler uzatır. Bir hayale sığınır sevda seli.Sürekler beni, kendimi bulduğum zela yarınlar ve yarlar sularında. Benlik kirlenir, gelgitler, sırrını verir, ayın son sözlerinde.

Demlenmiş sevinçler içeriz yeniden huzura akmak için
Eskimez düşlerin denizinde yüzer umutlar, hayata tutunmak için
Nedenlerin dili tutulur, güzel dünyanın aynasında güzelliğe taranmak için.Bir algı atlasında bütün renkler sen olur.Bütün benleri tümler özün haritası.Bir sen şehri başkent kalır yüreğimde.
-Yaramın ırmağı Nil olur.Akar uzak kalışlarımı temsilen. Uzlari ıslatır sevdanın ağzı.Bir ağızda söylenir vedalar. Bir gönülde bekler seven.

Sözün dağılmış kitaplarına sızar sızılarım.Mürekkebi kurumuş hallerin kabuğuna yazılır bütün umudum.
Aşkı tutuşturan sevgilerin seline kapılırız.Seni bulmanın son sözüne uyarlanır bulmaca.Çevirmenin çevrimdişi niyetinde beli olur sana olan tutkum.

-Benim tutkum hiçbir dile çevrilmez ki.

-Uçurum kendi kayaçlarını sunar. Sunulmuş bir yuvarlanış gibiyim. Sana gelmenin, sana kalmanın toz dumanları arasında, aslımı arıyorum.

Bir uyanış düşmesindeyim, kendinden geçiş düşündeyim. Döşüme döşenmiş unutulmayış tufanındayım. Uzatmalı beklentiler terhindeyim. Terk edilmişlerini terbiye eden kaplumbağa terbiyecisiyim.

-Hızımız belli, kabuğumuz da; ama kabuğumuza sığınmak yok.

Şimdi huyları kaçmış bülbüllerin yaşama dair berraklarında yıkanıyor huzurum.Hüzün kaçıışlarında kendime refik bir sevda aradım.

Hayrettin Taylan

Bul'aşık Yıkayan Ferhat'ın Hatında Sürdüm Sensizliği

Yaraya sensizliği saplayan günahın bıçağı köreldi dertlerimde.
Amaçsız bülbüller kondu gül dalına.Eski bir aşk diye, diyemediklerini okuyup gitti.
-Sanki divan şiirinin sevgilim.İçinde çok derin anlamlar var,mazmunları mistik heyecanlar sunuyor.Ancak yeni nesil kendini anlamakta zorlanırken bu büyük edebi derinliği nasıl anlamıyorsa ben de şimdi seni çok derin,çok iyi ,çok suskun, çok kadınsı, çok şiirsel buluyorum; ama anlamıyorum benden gidişini.

-Yanaklarına düşen ünlemlerin sahibiyim. Islasıl güncelerin dilinde kurudum.Su ile susuzluk, susuzluk ile sensizlik, onsuzluğun filmini çeken fillerin gücünden kalan sana yenilmemezliğim.

Şimdi hatırlamayacak seni kelebekler.Güneşi gözlerinle kapattın.
Bütün karanlıklara katranlarını serdin.

Cehennemin dibindeyim desende yine yanındayım, ben seni bu kadar severken sen cehenneme gidemezsin zaten.Kaldı ki cehennemin dibini bilmiyoruz, sen nerde aşk orada.

-Hiçbir engelin tekeli bende değil.Çin Seddini kurlarınla kurdun.Aşmayı bilen aşk yığidiyim.

Ayrılığının yönetimi beni gönlünden atmış olabilir. Terk edilmiş eski kentlere sürüklemiş kopuş.

Gerçekliğe ulaşmanın metafizik kapısında fiziğinin hesabını sorguladı bilinçaltı tilmizlerim.

-Neden yok yanında ?

Hangi egonun atomlarıyla onun can evini yıktın? Bir sevenin yüreğini Hiroşima yapmanın hangi bedeline bedevin.

Soruların kapısı kapanmadı bir türlü.Kirli bilinçlerin dersinde terslerimi sunan kaderin kederini taşıyan zavallıydım.

Telifisi bile telef olan kalakalışın dibinde dipsiz kuyularımı kazıyordu yanılgı.
Sevgi ve şefkatinizde kabullenici, affedici ve koşulsuz olun!

"Tüm hücrelerinle sevgiyi içinize çekin ve içinizden geçmesine izin verin. Her noktaya dokunsun ve sizi aydınlatsın! Sonra cömertçe başkalarına vererek sevgiyi etrafınıza salın. Zor durumlarda"Sevgi şu anda nerede? "diye sorun..."Penny PEIRCE

-Bu sevilmenin sırrında sırdaş oldu içimdeki senli gerçek.Senle ortak olan tek bağımız senli gerçeğimiz.

*Aynı fonda kalışlarımız yok.Senin gidişinin senfonisine katılan onlarca nefret sanatçısı var.Hep aynı şarkılarda öldürdüler seni.

-Çevresel etkinin konuşmalarına teslim ettiler.Kim ne dediyse zihninin haritasın haklı bir gerçeğe şehir oldu.

İnandın.

-Tüm söylemler iç içe, içinde haklılık mantığını yol kıldı sana.Gittiğin yolun doğrularında saklandı dünya.

-Aynı karede kalamazdı öylesine gidişler.Haklılığını artıran etkenlerin eteğini giyip etik buldun her şeyi.

Gerçek olan tek şey sevdamızdı. Sende iflas bayrağını çekmişti, bendeysen sürekli yeni sevi şubeleri açarak büyüyorduk.

sessizliğime sensizlik ekleneli ekler çıkarıldı türemiş sözünde
ilk sözlerin ilk çağ gibi son sözüne uzak kalınca çıkarıldı avuntularım

yalın sevmeler mevsiminde sen üşürken sıcaklar çıkarıldı çıt kırılmalarında
bilinmezlik oyuncağını tamir eden bilgeliğin sazı kırılınca
beni terk etti "ben"
düzyazının yazını yaşattı yazgın
imgenin yengesi oldu algın
şimdi yüreğimin kirasını sana ödetecek zamanın sonrasıyım
gel de içimdeki çocuğun aşk bakıcısı ol
gel de dünya değer biçsin kendine

Hayrettin Taylan

Bul'aşık Yıkayan Şirin'in Şekerci Maşuğuyum

....:Bir şeker de sen kat bu aşka....

İçime çektiğim dehlizlerin can kırıklarında kırılmayacak bir gelecek gördün.

-Gidenlerin gidemediği, gidemeyenlerin gittiği algı ile ruhsal çalgı arasında bulantılarım var.

Yol olmuyor, egoların sıkıştırdığı içsel dağlar.Ben vurgusunu yükleme yakınlaştıran acizlerden uzaktır gerçek kimliğim.

Yol olmuyorsa sol yanına.Biraz iyi niyetin kullanılma tarihinde, talihinde yapılan tahinlerde hainlik olabilir.

Kıyıya vurmuş başka koyunlarda kalma oyunlar var.Algıların dalgasındayım.Islak sensizliğin kurumamış kuruntularındayım.Kurların borsasında onlara benzemeyen reel artışın var.

*Budist cümleleri olan uzak kalışın doğusundayım. Güneşten önce

öyle bir cümle kur ki tüm karanlığımla teslim olayım sana.Bir ömür yüklemi ol ki özneni öpmesin başka güzeller.

Metruk kentin sulietiydi güzel perilerin viranlarımda sobelenişleri.
Bir ben arınmasının kimlik sorgusuydu. Felsefi bir değiniydi, sana değmediklerimle , diyemediklerimle tematik kaçışlar yakalamak.

Karşı konulmazlığına isyan ediyorum. Bir itiraz gibi değil razılarım.

-Şimdi bütün imkansızlıkların sızısıyım. Cümlelerim, beklentilerim, umudum, gelişin,sözüm sızımdan başlar,

-Sen yine orda mısın demeden demleniyor dünyam.Yaşanırılığın süzgecinden geçirip içsel dudaklarla seni kana kana aşkı içiyorum.
Sen hala gel demeden sana gelmişliğim canlanıyor.Gözlerinde kaldığım anların görüntüsü aydınlık bir hali sürüklüyor peşinde.

Damlaların anahtardı ve ancak sen ağlayınca kendimi toparlardım.İçimdeki dağınık haz çerçiliğini öylece bitirdim.

-Dudak uçlarıyla aşkın savaşını başlatan zamane aşkların kirli yastığında yoklukları arıyorum,yeniden senden vurulmak için.Yeniden varlığına varsıl Mecnun olmak için.Şimdi tenler çöl olmuş, Mecnunlar kent, kavuşmaksa bedava.

Kıyıma vurmuş hazların dil uçlarında cümleler aşufta. Yükleme çok soyunuk.Bir kadının duruşu, cümleleri, sosyal kimliği giyinik değilse, üryan olsa ne yazar ki.
-Kadınsal ışıltısını tümleyen sosyal kimlik, kariyer, bilgi, içtenlik, ehil tavırlar, yapmacıktan uzak eylemler, kendini bulma algısı, kirlenmemiş bilinçaltı ve erkeğini kaliteli aşka, yaşanırılığa sevk eden narinlik, kadınsılık terazisi olmalı kadının.

...Ve gülümşedin. Özetlerimi anlatmışsın.Aradığın, aramadığın, yazdığın, yazamadığın, yazamayacağın yazgının can gülü benim benim dedin.

...Seninle var olmamıştı sensizlik.Benimkisi biraz zordu.Nedense gidişin seninle birlikteyken içtiğim suyun berraklığı gibi içimde öylece görünüyor.

-Bu kadar temiz, bu kadar meleksi, bu kadar üst kimliği temizleyen karakter ağacının dallarını kesemezdim. Küsemezdim.

-Büyük aşkların faklı yastıklarda derin hayalleri beslediğini gördüm. İmkansızlığın sızısı yıldız olur, sen raks edersin yumulmuş gözlerimde.

Dünyam şimdi ikiye ayrılmış ikilemlerini sen senden kalan her şeye yüklemiş, omzumdaki yükü artırmış.

-Şimdi sevgilerin bin bir çeşidinde seni tümlüyor hayat, belki kalbine düşer benden bir sevgi.Belki son pişmanlık kitabımı alana hediye olarak verdiğim pişmaniyeden yersin cankentim.

Aşklar esmiyor sırlarımda uzanan sıradağlarımda.Ferhat, bağdaş kurmuş bana kızıyor.

...: Şair, bırak cümlelerle dağı delmeyi.Ben ömrümü verdim Şirin'e Ona kavuşmak için.Her şey meğer kavuşmakmış.Dağı deldim, içimdeki dağı delememişim demek. Önemli olan içindeki dağları eritmek, ya da delip onun kollarına gitmek.Ben var olanın algısıydım.İmkansızlığın sızısına saz ya da aşklı söz oldun.Bir şirinlik hazinesi vardı ona varmak için.Gecem, hecem, dünyam oydu.Başka bir ben'e bulaşmıştım. Ben yok, onun uğruna harcadığım binlerce ben vardı.

-Oysa hiç gerek yoktu, bir ben olsun, ademi, adami, kalbi, olsun. İşte ben de kirlenmiş kimliklerin eşkaliydim. Büyük bir aşka imza atıp sonsuz kaldım; ama onsuz kalmayı beceremedim.

-Onsuz diğer dünyaya teslimlerimle gittim. Şimdi büyüttüğün sevdanın dağlarındasın, cümlelerinle kazıyorsun onun yüreğini.Her sözünde aşkları ağlatan, büyük aşkları da aşan sözler var.

-Şimdi beni dinle, ona kavuşmak onsuzluğu gidermez.Onsuz yaşamamak için onun gibi kal.

-Aşk,onun gibi kalıp onun gibi yaşamaktır.

Ferhat! ! !

-Sus, ben'i de fahri elçi yapma. Ben onsuzluğun sızısıyım.İmkansızlığın imlasını düzelden onlu bir cümlemin içiyim.

Nicedir kitabımı yakan Hülagü'nün kılıcını aradım ve buldum.Meğer kılıç içimdeymiş.İçimdeki çocuğun elindeymiş.Meğer, hazlarım, kinlerim, doyumsuzluklarım, çıkarlarım, ilgisizliğim, bedbinliğim,kılıç olmuş sensiz kentleri fethet dip dünyanın en büyük kütüphanesi Bağdat kütüphanesini yakan Hülagü gibiyim ben de.

-Sen benim dünyamın en büyük kütüphanesiydin.Meğer yakmışım seni.

Yordamdan haberin var mı? Güllerin kül gibi mi hala akar.Hala can kırıklarının kırk

ayağı ben miyim?

Bağışlamasız mıdır o narin kalbin. Affedişlerinde saf niyetler akar bence. Bağışlamak şerefinde sözsüz dünyaların var biliyorum.

Gidişlerin bende açtığı dev kazanlarımın sebebi damlalarının şelalesidir.
-Beklemek içsel bir isyanın gönlünde bayrağını asmakla biter.Şimdi vicdanımın direği varken, gönlüne astığım o bayrağı yeniden asmaya aziz oldum.

Tanımsız, isimsiz, sığınmasız sıfatlar yüklediğim isminin önünde kaldım
öylece..Nitel sıfatların çeşnisinden sonra adlaşmış sıfatının cümlesinde büyük aşka cümle kaldık bilesin.

Hayrettin Taylan

Bul'aşık Yıkıyor Sensizliğim

bağrısan zamansızlığın sensiz sakiniyim
gizli düşlerin hazinesinde hüznlerini sıralıyorum
dişli hasretlerin ustalık eserlerinde pişiyorum sana
kandırılmış sevmelerin çocuk kalbiyim
bir şeker, bir aşk, bir aşk binlerce şekerliğin filmiyim
kahrımı çeken hayallerin sevda tespihiyim
şimdilerini eskicinin matarasında içen mecnun yüreğiyim
dahası akıl yok, gönül delirmişliğinde
dahası sen var, sen yok, öyle yokların yoklamasıyım

2

onsuzluğun otelinde onun hayaliyle yatan gecenin aşk gözüyüm
sevi ordusu tatbikat yapıyor dehlizlerimde
ben uyanık, sen bensizliğe kapanık
gerçek bakışlarını kullanıyor bir güzel
vurulup aşk yerine kanıyorum

metafiziğin can atlasında ruhum rengine yoldaş
sonsuz bir ilginin dersinde her şey sana sırdaş
ufkuna mazarini çizdiren pirlerin haritası aşktaş
sen şehri viran
ben şehri, seni sevdiğimden gökdelen

3.

aşk, bağdat gibi küle gül
aşk, kerbela gibi ali sevdalara ali
aşk, istanbul gibi büyük sevdalara büyü
aşk, roma gibi ateşine neron
aşk, senistan gibi ölümsüzlüğe aşk

4.

aşığı kaçıran uçağın tutku pervanesinde takıldı dünyam
düşlerin düştüm bir kerenin son keresine
aşkın göğünde sol yanın boşluğunda kaldım hücrelerim
bu yüzden uçmak ile sevmek aynı aynada soyunuk
bu yüzden senden başka sözcük bilmeyen çocuk kalbiyim
bu yüzden beni büyüten gözlerin ya da sözlerinin adılıyım
bu yüzden delilik ademiğim, deliller geçersiz sen yoksan

Hayrettin Taylan

Bulantı ve Özleyiş İratı

Bul'antı ve Özleyiş İratı

Vatan olmaktan yorulmuş
kara bahtlı gözleri irata
Yaşanacak yerin ben yoksam

2/
s'ancılar dökülmüş döküm üstüne
bağlanmış rüyaların seyrine
Bulantının beklentisi ileti
Şimdi yaşamak kadar yaşamak daveti
Sen yok,sen yokyoksensenyoksen
BenvardansonravarbenvarbenvarsenisevenbenvaR

3/ çarpık ilişkiler bilgisi sayfa iğrençlik
yırtık arzular atlası renk su mavisi
Bitik söylemler haritası şehir Sodom
Yıkık aşklar coğrafyası dünya ben ile
Bu kadar karışık hayatın kirmanıyız senle

4/ peruk takmış hayallerin lalesi gibi durma uzağında
büyür gidilmişliğin, söner sorguların nefret tuzağı
Biter arkaik can kırıkların,bensiz kalır acıların tutanığı
Gider yaraşının resim sergisinde gidemeyen kadın yumağı
bağlar bağrını, sağlar sağlamasını içten toplamalar çanağı
Ben çeker
Sen izlenir

5/ beni besleyen içsel melodramsın
güneşi gözlerinde kapalı bir aşkın ışınsın
sahip bilmez bir arı gibi çiçek çiçek sendeyim
b'ala y'akın bir sürecin süreciyim
en derinden en sen'e yakın
nurun kadar sende,senin kadar nurda

Hayrettin Taylan

Bulantı ve Özleyiş İratı

Bul'antı ve Özleyiş İratı

vatan olmaktan yorulmuş
kara bahtın yakılmasın
Yaşanacak yerin yok ben yoksam

2/
s'ancılar dökülmüş döküm üstüne
bağlanmış rüyaların seyrine
Bulantının beklentisi ileti
Şimdi yaşamak kadar yaşamak daveti
Sen yok,sen yokyoksensenyoksen
BenvardansonravarbenvarbenvarsenisevenbenvaR

3/ çarpık ilişkiler bilgisi sayfa iğrençlik
yırtık arzular atlası renk su mavisi
Bitik söylemler haritası şehir Sodom
Yıkık aşklar coğrafyası dünya ben ile
Bu kadar karışık hayatın kirmanıyız senle
Bu kadar kendine ardışık çıkarlar işlemeyiz

4/ peruk takmış hayallerin lalesi gibi durma uzağında
büyür gidilmişliğin, söner sorguların nefret tuzağı
Biter arkaik can kırıkların,bensiz kalır acıların tutanığı
Gider yaraşının resim sergisinde gidemeyen kadın yumağı
bağlar bağrını, sağlar sağlamasını içten toplamalar çanağı
Ben çeker
Sen izlenir

5/ beni besleyen içsel melodramsın
güneşi gözlerinde kapalı bir aşkın ışınısın
sahip bilmez bir arı gibi çiçek çiçek sendeyim
b'ala y'akın bir sürecin süreciyim
en derinden en sen'e yakın
nurun kadar sende,senin kadar nurda

Hayrettin Taylan

Bulantılar Cümbüşü İçinde Benliğimi Bulma Kaşifiyim

Bir renk cümbüşü içinde içimin içi yanıyordu.Sessiz bir ses, sensiz sensizlik, benliği alınmış bir benlik, üst benliği egolara teslim eden teslimiyetin tuvalinde rengim sensin. Renkli duyuların var.Doyulmamalarım dolma niyetinde içi dolmuş. Şimdi güvercinlerin beyazlarımı taşır.Yaşanmak, yaşatılmak andında, adımı melekler okuması gerekirken, bekaretini soyut sevişmelerde kaybeden sözcüklerin şeytanlık sultanı okur.

Şimdi bir tarafta tarafsız hadler perisi, bir tarafta eşeyli üremenin takviminde bir bir anlara sökülen tanımsızlık seferesi.

-Bertarafı berimde kalmış, sende kalakalmışlığın mizanında dünyalık ölçütler beni hafif bırakıyor.Nefsime yakın bir yerde aspirin satıyorum

-Dünyanın başı hep ağrıyor ...

Tuhaf zamanların derinlerinde geçiyor, sensizlik .Garip bir yolculuğun seçilmemişlere katıldım.

-Bu dünyayı ben mi tercih ettim; ama seni tercih edişim doğru.

Bilincin filtresini kirleten toplumsal algı yanılmalarına karşı, temiz ilim, temiz fikir, temiz inanç, temiz kimliklere temizlikçisi oluyorum.

-Önce yetiştirildiğim çevrenin, toplumun, ülkenin kirliliklerinden arınmaya çalışıyorum

-Karakterimi tümleyen her adımda sosyalliğe, inançlara, bilgeliğe aykırı ,zararlı, gereksiz temeller var.Temellerin duruşmasında , duruluğu olmayan yaşamlar var.

-Batıl inançlar, yanlış gelenekler, dine yakın; ama dinsel boyutu olmayan yaşamsal algılar.

-Doğru bildiğimiz; ama her doğrunun sosyolojik derinliğinde onca yanlış, onca yanılsama var.

İçimize örülen bu duvarları yıkmak, bu duvarlara yazılan kitabı olmayan sözleri, söylemleri, kemikleşmiş bazı şeyleri değiştirmenin arıtılmasındayım.

En iyi benle tanıştığımda anladım ki gelişmekte olan ülkemizin gelişmemekte olan benzerlerimiz var. Yalpalanmış ondalarımız arasında benzer şeylerin film şeridi gibiyiz.Sonumuz filmlerin sonu gibi.

-Gerçeği görme, gerçeğin erçeline ermek .Ve dahi , dahiliğin filminde rol almaya niyetli ömür namazı olmak

*Kılmak gerek, gülmek gerek. Gerekçeli sözler, gözler, bulantılar arasında en güzele bulmaca olup.

"Bilin ki, bütün cevaplara sahipsiniz. Asıl düşünmeniz gereken sorulardır. Doğru soruları sormaya başlayın. Aldığınız muhteşem cevaplara hayret edeceksiniz."

John Harricharan

-Damlalarla Islatılmış ayrılığın biriktiği vicdan kuyusundaayım.Kendimle çarpışmalarım var.Vicdanların duruşmasında yar ile yargıç arasında kaldığım durulanmamış, arıtılmamış veballerim var.

-Hatalarımın vebasına yakalanmak zorunda kaldın Elnaz.Sen kendini henüz kendinle tanıştıramamış benlik perisiydin.

-Acıların ebesiydin.Sobelendiğinde ders başladı.Dersleri aldın belki; ama başarılı bir karnen olmadı.

Tek kırığın bendim, bu acılar, ayrılıklar, aşklar okulunda.Can kırığı hocası, kanaat kullanmadı.Ve tek kırığın ben kaldım.

Şimdi sislerle buluşmuş hislerinin dünyasını göremem ki? Görünmezliği istemektendir farklı efsunlarda kalışım.

*Avutulmuş yüreğin kıyısında duruyor kendimle tanışan seni seven ben.
Tenha bir cümlenin öznesi gibiyim.Yüklerim yükleminde.Arasözlerimiz
Hediye edildiğin bu gönül kirletilemez.Başkalaşamaz yüreğimdeki simya.Sen Hüsn....
-Aşkın simyasını arayan Aşk Benim.
Algı atıma bindim. Açık denizlerini aştım.Bilinmezliğin şifrelerini söyledi hataların
cadısı. Kutsi bir yaranın solunda yolunun bin yolu bir yola bıraktı.
-Bir'in birinde saklısın.Biri böldüm, yarım kaldın Elnaz...

Hayrettin Taylan

Bulunmaz Ankara aşk kumaşı

aşk leke bırakır
bir başka güzel lekemi silmek istedi beyaz arzularıyla
senin gidişine benzemiyor ki leke eklendi kara kara
karşı çıkılmaz bir arzunun tuzağında arzulara kucaklandım
yırtılmış bir anın yaması da yırtıldı
ne ben benim ne de bende her sen
öylesine kapılmış bir fırtanın son esişinde gittin
saçlarının estiği rüzgarla yetinen bir aşk yetimiyim
git ankarana ve karana ve bensiz her kara parçasına
ben burdayım ne kadar bura burda değilse sensizlikten
pişmanlık mı desem gücüm bile yetmiyor gidişini anlatmaya
bir ömrün en ömürlük anında sularıma kapıldın
en beyaza beyazken yüreğin bebişlenirken
azazillerim arz üzre aruzlanmış bir arzuya kaçırdılar
aldatılmış bir melek de ordaydı
dedi ey çok seven onun ruhu şu an seni izliyor
yapmacık anlardan akışmayı bırak
bir anlık masal için bir sevgi ırmağını kurutma
ne melek ne şeytan ne ben engel değildi o ana
bir anlıktı
bir ömrümü çaldı senden
çok anlamlı
gitmelerine son arzu masalımdı
sular aktı
ankara kurak
ben burda sen irak
sense gitme karnavalında hüzünlerini alarak
nefretlerinle gittin
bir affedilme yasası bekledim vicdanın kertesinde bin kere
kadındın ruhu su kadar melek kadar alil
aldatılmış bir kelebeğin güneş verkaçına vurularak ölüşü gibi
canlı canlı öldün yanımda
bu gidişinin dönüşünde dayanılmaz bir hasret pınarı akıyor benden
geleceğim senin iklimine göre aşka meyvelenmiştin
tam annelik kulvarında bana çiçek çiçekken
ben gittim azgın hayıfların garkında heveslendim hesapsızca
git melerine son arzu masalımdı
sular aktı
ankara kurak
ben burda senden irak

Hayrettin Taylan

Bumerang Gelgitlerin Döngüsünde Bakire Ceylan mısın?

Gecenin ile sabahın gözünde kaldığım anların görmezlik sonundayım.

Mutluluğun seyrinde, huzurun rahminde direnen yarınlar var. Bir doğuş düşüne büyüyor güzel niyetler.

-Susuzluk, sensizlikti.Açlık, ayrılığındı. Beklentisizlik, suskunluğundu.

-Sarsıcıydı.İtirafın eşruhu raftan inmişti. Arayışın belleği zayıflamıştı.

-Hafızamda silinmeyenlerine karşı sinir bilimcilerinden destek alıyorum. Bir aşk bu kadar kalıcı ya da kalıtsal izleri var mı?

-Bumerang gelgitlerin döngüsünde dönüşüm, dönüşüm nasıl algılanır?

Aşk çekişen yaşamların dibinde kuruyan umudum varsa neye ıslanacak uslarım, ya da usanamadıklarım.

En zoru da söylenmemiş , yaşanmamış, denilenmemiş, buncaları nasıl soğutacak içimde sen magma gibi ısınırken.

Bu düşünce yorgunluğumuzun, seyrinde sana geldim, sende kalmaya geldim. Issızlığın hakim, sensizliğin s'avcı, yalnızlığın b'aşkan olduğu meçhul kentinde yargılanıyorum.

-Sen kendinden önce kimdin?

Ney'e önceydin,kamışa öz, üst benliğime özneydim.Aşkla çarpılınca yeniden doğmuş gibi oldum.

-Meğer insan sevince yeniden doğuyor gibi oluyor.Yeniden doğduğum bu sevdada, yenide ölmenin tanımsız acılarını yaşıyorum.

-Mahzun bir sızının sözlüğünde damlalarına mana bulmaya çalıştım.

-Ürkütöl demlerin demliğinde akan yaşanırılık susturdu.

Göz bebeklerinden okuduğum hayatı, şimdi senden uzak hayallerle taşıyorum. Tül perde çekilmiş bir dünyanın var.İçini görmek gittikçe zorlaşıyordu.

Anılar kokusuna gül kokunu ekleyerek yaşadıklarım bile yeter.

Sensizliğin boşluğunda bir hoşluk resitali. Bir kimlik ekşisi, bir karakter kofluğu, bir ego küflüğü, bir içsel dramın filmi oynuyordu Kendine dönüşlerde.

-Herkes biraz doyumsuzluğa kıyı.Kirli emelleri su yerine dökülüyor.

Bitmeyen çıkarlar çarpılıyor içimizde.

-Nefsine yenilmişliği azim olarak görenlerin çoğullarıyız. Anormallerin normalleştiği kendi kimliğinden kopuş sınırındayız.

Kültürel yozlaşma vizesiz girmiş yüreğimizin cebine.Nefis neye yetiyorsa, ona yetiniyoruz.Yetimlik duygularımız yok.Biraz tokluğun

Oğullanan nesliyiz. Dışımız arı görünümlü; ama kanadımız yok, güzel çiçeklerden besleniriz, balımız yok. Al mıyız şimdi ak mı kara mı sen söyle Bennara...

Sıralı cümlelerin içinde sırlarım sıralanmış.Bir izlence gömütündeyim.
Senli hazinem diplerinde suskun masallar okuyorum.Lal perinin hatrını
kazanmak için, dilsiz romanlarım artıyor.

Okunuyor veballerimin vebası, tabiatında. Pişmanlığın pişmaniyecisi olup mola
verdiğin dinlenme tesislerinde aynı tadını sana sunmanın elemcisi,eylemcisi, aşk
devrimcisi oluyorum.

Gülüşlerinizin ardında kalan içsel aydınlığın dilini çözmeye çalışıyorum.Bir sevgilinin
gülüşü hangi manaların açıklanmamış adıdır bilemedim.

Bunca yanımda olan senli anı varken neden kimsesiz bir bebek gibi bir cami
avlusundan bırakılmış, sabah namazında herkes cemaatle namazını kılarken
emekleyerek onların arasına karışıp herkesi babası sanan anlatılmazlığın
resmedilemez anı gibiyim.

-Arayış da bir ibadettir sevgili. Doğruyu aramak, doğruyu bulmakta ibadettir.

-Damla damla eriyorum orada.Herkesin güleç yüzü olan bir bebek oluyorum
birden.Herkes gülerek, severek kucakladığı sevimli bir bebek gibi.Görüntü mutluluk,
içsel çözültü derin huzursuzluk filmi.

Yalnızlığın perişanlığına bırakılan bu ayrılığın babası kim Bennara?

Bu mahzun, bu aşk sütünden kesilmemiş, gönül dilinde senin emziği olan, manaların
mamasıyla,kavuşmanın hüznü türküleriyle, acıklı filmlerin müziğiyle , sensizliğin
sahnesinde kalan, sevdamıza emekleyen bu aşk yürekli bebeğin sevda anası sen
nerdesin Bennara?

-Öksüz bıraktığın öküz müyüm şimdi. Ya da yetim bıraktığım yetik ceylan mısın?
Nedenler neden bu kadar acımasız? Aşk sorusu yok mu?

-İşte öyleyim, herkesin çok sevdiği, yüreğinin kucağına aldığı. Dışı güleç; ama içinde
derin volkanların kaynadığı anlar gibiyim.

Şimdi yalnızlığın denizinde susayarak susa susa suskun kaldığın güncelere imzasız
manalar yazıyorum.

İç gözüme kaçtı, içi boşaltılmış sözlerinin dumanı.

Çaresizce yağmur gibi inen damlalarına yandaş oldu vicdanım.Kendimle toplanmaya
geldi içsel bohemlerin.Fildişi kulemde bilinç sancağı asılı ve sen de Aslı...Kerem
olarak seni aramak, beklemek, kördüğümlerini çözmek dışında çarem yok Bennara...

Hayrettin Taylan

Bumerangıma Kavil Silanaz

Bu gün yakılmış köprülerinden geçerken eski yaram yeniden yandı. Yaşanmış, yaşanmamış, başlanmış, başlanmamış günlere utkulu hatta unutkan bekleyişlere bikri bir canım sense cananlığımın şifrelerindeki bilinmeyenlere uzaklar üflüyorsun.

Bir gerçeğin içinden içlenmişlerimden geçerek geçmiş zamanlı, gelecek emenli etik duruşlarıma dezenfekte olan ali beli aşklar büyütüyorum.

Kayıpların kanıt ülkelerine ulaşacağım elbet mavi sularım yüreğine akarken. Sen özlemler ekerken algıların dalgalarına ben atacağım aşk arını aklanmış Züleyha'nın sensiz kuyularına ...Yeisleri biten, bulutlarında yağmur öpücükleri olan bir Yusuf olarak büyüyeceğim.

Hiroşami mutlulukların panolarına bensiz her anın yaşanamazlığı uzun yıllar sürecektir gibi. Gözündeki damlalar düştü mü kara sevdanın toprağına. En sorgulu, ne vurgulu, en anlı ve benli anların tetiğini çektim vurulmuşum senden..

Bir suçluluk sülünü uluorta duygular yapışır kayıplarına. Çığlıklarımızın kavuşaklarında aynı şarkımız çalıyorken burada olamayışının melodisini kim güfteler. Geri dönmüş yokturlar ben seni yaşatmaya payım dercesine beni sana bölüyor onca elde var kavuşamazlık. Şimdi sağlamasını yapıyor senden haberi olmayan diğer güzeller... Ben sağlamım sana. Benim aşk bağlamım faylarında her an bir Leyla ölümcül yetişir bilesin; ama senin lavın, senin lafların, atıfların, nazların, azların, çokların, gülüşlerin, yaşattıkların dahası yaşatamadıkların bir volkanken kime ne... kim beni senden koparır, onarır.

Bu yüzden aşk kaybedilmiş ve kazanılmış oyunların sahnesi sen bensizliği oyna izliyor tüm mısralar, yürekler... Dokunsan donacağım, donacağım dönmelerine, içimde suskun atomlar kendi pimini çekerken sen hala yoksun... Sahi sen yokluğun posta kodu musun? Bütün cevapsız namelerime nemli bekleyişlerin yağmurunu eklemişsin. İki can içine iki cam içine beni almışsın.

Bazı sanları sanrısız yaşamak yakarıdır, yakalandığımız uzak sevilerin unutulmazlarında.

Gelemediklerinle, gelebileceklerin aşlarıyla besle hüznü.

Yaşanmamış bir kayboluş serenadından, yüklemsiz bir barajın bendinden ömrü geçmemiş ömür billah sensiz yapamayacaklarımın yıllar yılı olgusunu akıyorum beyazlarıma...

Anlatılmak dönencesiyle mecburi eksende kendimizi ayarladığımız kalbi saatlerin tik tak özlemlerine arışımız bizi varışımıza kavi kılıyor.

Ne hızlı bir akıştır, yakarışlarımızın müstezatlara gibi, bir uzun mısra, bir kısa mısra gibi tümleniyorsun üstelik medlerin de yok.

Hüzzam bir eda ile hazanlarımızın olmazlarını yazan tükenmiş eskiz bir sevdanın ilenci buhurlarını özetliyor ve beni sana kaim kılıyor silanazım..

Tadilatın kavruk, ayırık, savruk, bitik, yitik ve dahası ne kadar hüznün dolu en varsa hepsinin çeşni olduğu çeşme başı aşk aşında ben sana akıyorum yetmez mi?

En koyu gelişlerin gölgesinde iki boy uzaklıkla, iki bin huyla sensizliğe serinleniyorum.

Yokluğun acısı arar sol yanıma. Özümüzü acıtan sözcüklerin yaman felaketlerinde kaçacak kucaklar ararız işte biz.

Ruhumuzun magmasına kaili bir sevginin öngünü düşer düşerimden ötelere... Özetlenirim aşk arası, parıltısını her gelmene aklayan mavi heceli denizlerimin sesi.. Sırf bunun için unutulmaz kederlerin kazasını kıldım. Bunca yaram varken, utçun bir ömrün son sayfasında ruhumun üstünde otlanan aslanların aşk pençesiyle tavına geldim.

Küflü hayırları yıkılmış hanların arasına atarak,kendi ruhumuzun evine seni feryadımın yıldızı olarak saklıyorum.

Çalkantılı ummana düşen ummalarımın slüeti ,karasevdamın sularında aşkın resmini çiziyor su ile ben ile bağlantım ile... Ne kadar ile varsa orda sıralanmış dalgaların da yardımıyla seni çiziyoruz suya ve bene..
Heceler sürüyorum sıfırlanmış nadas bıraktığın gönül tarlama.Kavuşmaların pınarlarından yaşamı ve senli beyazları bağlıyor hasat ve aşk halime.Seninle yokluğun,seninle senliliğin ,bensizliğin yolculuklarına çıkıyoruz. Girdabına düşmüş yansımaların son ışınmasında beni sende buldum.Gerisi sılanın kendi alışılmamışlığı çözer sılanazım..

Hayrettin Taylan

Bunca ücretsiz sevmeler arasında

Telefonda kullandığın busbulanık cümle oldum ben
Ne zaman telefon açsam bir soğukluk
Sıcaklığına bulutlar ekledim dünyasızken

Ekvatorla aralanan asri vahalı bir kalbim var
Evrensel tezlere konu
Tez gel bu konuya konuk ol LİLİ
İşte kullandığım telefonun sıcaklığı
Ütülenmiş
Katlanmış
Katmerli bir gideceğin gelecek nesliyim
Pusulamız gelmenin geleceğini gösteriyor
Aysberg adalarını kalbimde sevgimle erit
Senin sevgilerin Antarktika'nı bile eritsin
Eritsin ki gel
Ve gelecek iyi bir geçinme olsun
Sen son kazancım ol
Bunca ücretsiz sevmeler arasında

Hayrettin Taylan

Bunu Bilsin Aşk

bunu bilene ithaf.....birises

Koleksiyon bakışlarını derledi ayışığı gece yolladı bana
Dokunmamışların ruh perisi gibi yoktun gece heveslerimde
Almışlar ruhumun mağmasından sıcaklığını
Dalmışım... bir meleğin sözlendiği sensizliğe
yalnızım...ki bu büyük bir olay senden kaynaklanan ay yutulması
Mağlup mu desem mahcup mu küskün mü desem, desen desenim ne desen biçare
'Elaziz uzun çarşı' ruhlar ruhlara karşı sensizlik benden arşın
özlerinde sözlüğüm, sözlerinde tuzum, kaç gündür susuz, uykusuzum
aşk ekmegi dim yalnızlığa bandıra bandıra kendim kandıra kandıra yerdim
kavgalarım da aşk yanı mı bıçakladı kader, kan yerine gitmeler akıyor
aşkın sen halini kurşuna dizdim ben vuruldum seneryo bitmedi
filmin sonunu bekliyor dizeler oysa ben sonu yazdım zaten
susmanın dimağında yım su suskunluk dersi veriyor yalınç halime
birleşmenin fırtınası esiyor özlemim çatısını uçuruyor arzular
ve yarelerimle yara yarayım sana...
beden perdesinin son hilesinden hissimin hı zırı kurtardı senden
gayrı yine "olsa, yine olsa severimin" sefiriyim bunu bilsin aşk

Hayrettin Taylan

Burada Rüyam Rüya

burada rüyam rüya
en mutlu mecnun ben
bir leyla eksik
bir de ben eksik
iki eksi bir artı
benim çarpımlarım eldesi bir el güzeli
bu ruhun na-salaşında su gibi süslenmek
ruh gibi incelmek
aşk gibi aşk olmak aşka
bakmak gibi görmek,görmek gibi bakmayı
işte neden iminin ini
nasıl yaşamaksa yaşamak,yaşamak nasıl yaşamaktır
ben gidiyorum git-kal arasında gel-gitlere
size düşen ruhumun yazım sergisinde yeni anlamsızlıklar üretmek

Hayrettin Taylan

Bülbüllerimi Emziren Algi Gülüsün Bennara

-Gözlerinde varoluşunun gizil sırları döküldü en dokunduk yerime.
-Bir kadın sırlarıyla örülmüş özel aşk ağıdır. İlginin çetelisini tutmuş örümceğin ördüğü ağın arkasında girilmemiş, yar yeridir yüreğin.

-Bedensel uzuvlarımın reklamını yapan kişiliklerin çıplak sahilinde kör oldu erkek gözlerim.Görmek istediklerimizi çok kolay görmenin kolaylığında doyurulduk böylece. ‎ Bilinmeyen derinliklerin vardı, keşfettikçe özel kıyıların çıktı.Sevdikçe dünyanın en güzel kadını oldun Bennara. Kadınsal ışıltını özenerek serdin.Kadınsılığın gülü olup kokladım seni, sensizliği.

-Yapmacıktan uzak dir duruşun iklimiydin.ılık mevsimler sundun, bu ılımanlık ılımlı bir dünya yarattı beynimde.Aslında sen böylece dünyamda , en sıcak mevsimdin.
-Kadınsal uzuvlarını öylesini seren, süslenmeyi abartan kendi ruhunun güzelliğini kendine yansıtamayan cinslerinden farklıydın.

-Yüreğin,algıların, sevgilerin, bilinçli düşüncelerin çıplaktı. Farklı bir özneydin kadınlık kitabında.Kariyer sahibi olup küçük dağlar yaratıp orada tanrıçık oynayan kadın değildin.
-Erkek rollerine özdeş hallere girmedin.Duruşun özel bir iklim gibi her anıma yansdı.

Bülbüllerimi emzirdin ilmi yolculukta.Mantık-ı tayrdaki bütün kuşlarımı sevgi yemiyle, birlik ekmeğiyle besledin.
-Belkıs oldun ki yüceltilmiş başka yüce sevdalar oluşmasın yüreğimde.

***Vele ki hicretin tam ders oldu.Benliğimi aşıladı yokluğun.Varlığınla baş başayken noksanlarımı görme yetimi kaybetmiştim.
Hicranlarımı t'asıyor bülbüller ...Hücrelerimde yeşerdi güller.
*Yalbimin yarısı, kalbinin yarısı...Bu yüzden yarım ve yarım kalmış durumların anlatısıyım.

Yüreğin Gobi çölü kumlarını serperken yüreğimin ağzına ...Vahalara, başka vakalara gelemedim Bennara.
Gönlüm dünyanın en derin gölü Hazar gibiymen damlalarının çoşturduğu pınarlarda kalamazdım.
Suların yakarken susuz kalmış hayallerimi, bu halden gidemedim senden.

Birdenbire hızını artıran rüzgar olsam saçlarında esilsem ,birdenbire damlalarını artıran yağmur olsam tane tane dokunsam yüzüne. Islatıp uçursam seni en tanıdık yanıma.Gözlerine baksam....

....
-Düğümlemiş cümlelerime d'okunsan k'alsan öylece.

*Gözyaşlarına karışan karışık hislerime tercümansız konuşsan.Aynı dilde, aynı dil ucuyla anlıkları yaşasak hayal mi ki?

*Dudaklarında kalan mazimin izinde gelsem.Ucu ucuna yaşanırılığı öpmek rüya uyanır mı ki?

*Yokluğunun yolculuğunda izini kaybetmiş hallerim var.Ait olmadığın hayallerin selinde uyandırdım zamanı.Şimdi geçmesini bilmeyen sensizliğin yılları var.
-Karanlık günceler sunuyor.Kara gündüzleri giydiriyor hüzünler.
- Gitmek ve kalmak oyun parkı gibi .İçimdeki çocuk oynuyor, benlik kendine geliyor. Parkın tanıdık isimsiziyim.Herkes gider sevdiğine gölgeyle beraber kalırız.Belki gelirsın, belki sallarsın dünyamızın salıncağını.
-Yürek parkından gidilmez ki? Onca gönül oyuncağı varken, hepsinin bileti senken gidemezdım Bennara

Hayrettin Taylan

Bütün Duygularımın Rızkısın

Kelimelerin kampanyası var sensizliği yazmak için. Ruhumdan derleniyor heceler. Magmama dokunuyor sızılar.İçsel bir yanışın gün görmüşyüm.
-Beynimde sıraya girmiş algıların dalgalarınca sürükleniyorum.
-Hükmedici bir ben ışınıyor yalnızlığımın son sahrasına.
*Sevmek , inanmak, yaşamak yan yana sıralanıyor içimizde.

Ahh bu tutkular dokunuyor, okunuyor sol yanımda.Yüreğimin sol yanında seni istiyor dünya gerçeği.
-Yalnızlığın küffarlığını bırakmalısın.
-Beni sevmeyen Müslüman değil Tinna.
Ne zaman Müslüman olacaksın bilemiyorum. Beni sevmeden müslümanım deme.

Uçurum uçurum senli uçarılarım derlenir yüceltiğim sen tepesinde.
Prangalarını y'ellerin sonralarına bırakan ahşap desenli esintiyim .
Taş üstünde yetişen güllerin hasret dikenini gibi taş bağrıma saplanma.
-Uykuları kaçırarak bir uyumuşluğun uyumlusu olabilirim ; ancak yalnızlığın uymaz terk edilmişliğe.
-Gizli bir öznenin sırlarında diyemediklerinin hazinesi akar sözlüğüme.Beni açıklar son sözlerin. Benden akan heceler dilinde gözükür algılar.

*Dudakların biraz öpücük seğirir, uçlarında kalan ömrümün hayali rujlarına renklenir.
-"Bir öpücük istedim annen baban hayrına. "
Belki bir siliş arzusunu yamalar amaçlarıma. Bir düşü közler gözlerin.Bir sözü özler son bakışların.
Mühürlenmiş virane yüreğime bir sen düşer. Teslim olmayı yenilgi olarak görmeyen sevdanın fecriyim.

Kaf`ın ardında Pinokyoculuk yapan kimsesizliğin gölgesi değilim.
-Ben Kafka`yım biraz, Milena kadar mazin olmasa da mazilerine erkten, ürkten, sirkten sen'ler ekildi.
-Sen de hükmen mağlubiyetimin yetimisin. Yenilgilerini sakla gözbebeklerinden.

‎ *Olmadığın her olgu kayıpsızlığın sızısı. Bastığın her yer içsel sızlanmalarımın merkezkaçı.

...
Her şey senden yanıyor gözlerimden aşk kıvılcımları damlalarıyla ıslanırken (Y)) (S) (K) anıyorum sen yaşadıkça.

Hayrettin Taylan

Bütün Çiçekler Sen Dedi

Ab-ı hayat'ım, derd-i aşkıma akıyor. Sözlerin ucunu keskinleştirdim, seni kesmek için aşka. Giyotin kızgınlıklarına karşı kendimi savunmak demindeyim. Bu tümcelere sığmıyorsun, bu sözcükler anlatmıyor meramımı. Bir papatya olmanı istedim. Tek sayıp atmak istedim sevgi toprağına. Bir kardelen olmanı istedim. En zor, en teki, en imkansız. Karlar altından çıkıp yarlar alemine gidişini izlemek isterdim beyaz beyaz.

-Bir gül olmanı isterdim, ikimiz gülerken en kızıl rengin kokusunda bana uzanan ellerinde hayata atılmak için.

Bir kaktüs olmanı istedim. Vahalarımın vavlarında esrik Leyla'lar beni baştan çıkardığında sineme batman için.

-Açelya olup nefse hakimiyetim olmanı, nefsimdeki tilkinin tilmizlerini terbiye etmeni diledim.

Hanımeli olup sana olan bağlılığım sonsuza kadar sürmesinin can kokusu olmanı isterdim.

- Orkidem olmanı yani sen çok güzelsin, sen çok özelsin isteyişlerinde demlenmek.

- Yaseminim olarak 'güzel ve çekiciliğın

- Zeytin çiçeğı yolladım 'Barışalım!' Bu sıcak çiçeklerin dilinde sustum. Seni bütün çiçeklere sordum.

-En sevdiğin çiçeğe sordum.

Orkide:

-Onun güzelliğini aramıyorsun. O güzeldi, o özeldi. Benim bütün kokularım onun huylarında saklıydı. Senin onun ruhunun güzelliğinde mis mis yaşamayı bilmedin.

-Benzerlerine benzemek istemedin. Evet romantiktin, onu seviyordun; ama duygusal açlıklarında volkanlar vardı. Nerde bir güzel gül görsen onun arzu kokusuna koşun.

-Sadakat onun tek zenginliği idi. Güven onun tek Everestiydi.

Sen önce o müthiş dağı Ağrı Dağı yaptın, sonra dağlanışın dağları da bırakmadı.

-Sadakat ve güven ikileminde ustuların kesti senin aşkını. Sen çiçekten çiçeğe koşan zavallı bir arıydın. Amacın aşka bal yapmak değildi. Yalansız anların deminde hazlarına doyurmaktı.

-İçindeki çocukla, ruhunun derinlerinde doyuma aç ilgilerin sözsüz dilindeydin.

Ve kendi yürek sızısının bilinmezlerinde ayıbın kaybını oynadın.

Şimdi benim kokum kadar temiz bit yüreğı var onun. Sana orkide, sana papatya, sana gül; ama

Hep kaktüslerini gösterir sana. Bunca nefret, bunca kin, bunca istemeyiş nedendir ki? Sus dedim, beni kendi kokun ve güzelliğınle vurma orkide. Beni benden anlatma.

-Vefasızlar künyesinden çıktım. Vefanın can cennetindeyim.

Bu yüzden ağdırdığın huzurun sonundayım. İdeanın iddiasında değilim.

Ruhun kökünde aşk filizlenen bu isteyişimin dilinde senin adın çiçek olur. Her çiçeğın manasında kalbine sırlar yolladım. İçtenliğınle, içinin sesi arasında susuyorum.

-Aşkın oğulluk dönemi. Ana arı tutkunun tadında. Sevgiler çiçek olup bala yakın olmanı sunuyor ölümsüz aşklara. Bu yüzden sen hep çiçeksin baharımda.

Hayrettin Taylan

Bütün Güzellerin Yüzölçümünde Gözyaşın Var Tinsu

Gidişiniz; hayal kırıklıklarını can bir fanusta biriktirdi.Kumbarası kaybolmuş bir çocuk gibi ağladım durdum.Kaybolan senli meteliklerimdi.

-Talihsiz olan gidişin kendisiydi.Ne sendin ne de bendim sevgilim.

Tanıdık yüzlerin yüzölçümünde seni görüyorum.Bakış açılarımdan izohipslerinin kıvrımlı çizgilerini yüreğim tümlüyor.

*Yıpranmış bir gönlün en sığ paftalarında şekilsizliğin ismi oluyor acılarımız. Gülüşüne asırlık hazlar bırakan bende bıraktıkların yeşilleniyor. Coğrafi keşifleri başlatıyor özleyişim.Sende henüz keşfedemediğim kozmik sevgiler var.Henüz dokunamadığım sismik hallerin var.

-Henüz, saklı kalmış, aklımı başında almış ali cenap karşılıklar var sende. İlgiilerini tümleyen ilgeçlerin cümlelerimde. Yüreğimdeki bütün aşk cümlelerini bağlayan bağıl bağlaçların var.

Aynada ruhunun uzayan yalnızlık saçlarını tarayan halis muhlislerin var.Cemileliğini irdeleyen güzellik iksirin var kazanılmış haklar meramında. Delirmiş kaçışların var bende kalışlarda.

*Haklı olduğun, hakkın rahmetine kavuşan ölümlü hislerin var yüklemsiz cümlelerimde. Kitapları da yakan sözlerin var kav arasına istendik sepiik arafta. Hayat,iki anlamın yükü altında beli bükük olarak geziyor,gülmek ile ağlamak sentezinde.

*Bir de aşk acısı ekleyince kıymetini koparan dünyalarım kopuyor ip üstünde kurulu her şeyim.

Cambazlığım, çabalanışım kadar değil.Beni aşk cambazı olarak görmek gayrı. Yanlış öznelerin yüklemine yem yapma sevgilim.

-Dil bilimcisinin dilinde kesik sözcükler bırakıp gitme. Çek şu çekimli bıçağını yaramın fillerinden.

-Biraz vurgulu bir öge olmak için aşk sorusu ol.Vurgula beni .

-Ha işte sevdiğim, sonra bırakmak zorunda kaldığım, bir türlü gidemediğim adam bu?

İçinde 'sen' olan adılların tümcesinden çıkamadık ki.Belirtilerin zaman belirtecinde kalmış. Yüreğimde " sen " kalışı imli bir geliş sızlatır. Beni toplar bir günlerin

Gereksiz sözcükler atıldı defalarca duru cümlelerimde; ama sensizliğimin tüm cümlelerinde gereksiz sızılar kaldı.

*Duruşum yenilendi sana yenildiğim yalınç özelemler kitabında.

Senin gözlerin neden gün'eşlerimi batırıyor.Neden seherlerimi yok eden sözlerin var. Aşk ışığa bilenirken neden kesiyorsun aramızdaki bütün aydınlığı.

*Karanlığın hangi karasına emanet ettin acılarını, güleç ışıklar görmüyorum böylece.

Acılarımı derleyen halk bilimcisi senden geriye kalanların atasözlerini ağılattığını söyledi.

* Gözyaşlarının yıkadığı o yüreğini nasıl unuturum ki? Damlalarla yıkanan yürekte daha temiz yürek olur mu ki?

Bir,kadının gözyaşları şiddetli bir yağmurdan etkin olduğunu söylemeye gerek var mı ki?

* Gözyaşı muhafaza eder içimizdeki bütün iyileşme süreçlerini.Bizi paklar içten ıslanışla.

-Yüce Allah merhametinin % 1 birini bütün dünyaya verdi.% 99 O'nda.Bu merhametin de en çok anneye, içsel bir kadına vermiştir. Sahi sevgilim damlalarından belliydi merhametli bir kadın olduğun.

*Şimdi ne oldu, nerde kaldı o merhamet dolu dünyan, bakışın, yakışın.

Yüreği yıkayan o damlalardan eser kalmadı mı? Nerde kaldı ıslatıl hasretin?

Gözyaşı bir yarayı ıslatır.En erken kuruyan gözyaşlarıysa seninkiler neden hala vicdanımda ıslak.

*Yüreğin o kadar temiz ki damlaların öylece temiz aktı yaşadığımız acının üstüne. İçindeki ateşin ağlamasıdır gözyaşı. İçindeki benin yok oluşudur ağlamak.İçindeki bitirmek istemediğin sevdamızın yoğunlaşıp buhara teslimidir ağlamak.

Böyle elemsi sızıntıları huzurun şebnemleriyle dökme yaramın üstüne.Artık ağlamak istemiyor dünyamız. Biraz da mutluluk hormonu salgılasın bünyemiz. Bu şaşırtıcı ıslanmalardan uzak durmak istiyorum.Bu kadar sensiz kalmak istemiyorum.

Bu benden gidişin cenazesine çelenk gönderin kederin için,içinin fotokopisini istedim istemlerimden.

*İçinle dışın meğer aynıymış.

*Şaşırdım .

*İnsanüstü bir kopuşa giyotin komşusu olup kesildim sana.

Boyumu geçen huylarımla karşılıyorum seni güzel düşlerin, güzel huyların savlamasında. Artık, özdeyişlerimin yengesi olmanı istiyor kardeş türküler. Artık, riyakârlıkların dipsiz oyunlarında oynaşıl geceler istemiyorum. Artık, bu kadar içten ağlama benim için.Ki bende biriksin sözsüz damlaların denizin.Senli sularında yüzüp ıslanmadan aşka yaşamak istiyorum gayrı.

Hayrettin Taylan

Büyüdüm Senden Gitmeye

uzanmış bir insanın tomurcuklarında güllenir günüm
gökkuşağına kuşak bağlar bağımsız bağlanışlarımı
ben dağım,ben ağım,ben köküm soyut buluşmalara
aşk yuvası yapabileceğin dal ol kollarımda
Ben-ile sendeki BEN arasında benim kanar
sen ile sendeki sen arasında gönül ocağım söner
Varlığın var değil,yoklar beni şobelendiğinden beri
keşfine gittiğim özün sözünde güzeller çıplak gezer hazımda
sarhoş olmayı göz pınarında alışmışken
şimdi hangi nota tuşlayabilir bu bitişleri
şimdi hangi ensturman ruhumu tam sensizlikten çalabilir
Bedeninde yazdığım destanları hangi mit silebilir epik yatağımdan
Yokluğuna alıştırımlar yaptım dersiz sensiz kitaplarda
yalnızlık kendi gazeline medsiz ve hadsiz
giyilmiş bir güzeli çıkardım üzerimden
gelmiş geçmiş demlerin buramlarında buhurlarım yüceldi azizeliğine
benim günahlarım seni azize kılmaz gülüm
oysa sen azize olarak gittin elazizli'den
sevda tutulana kadar ayında tutulacak seni unutmak
mutlu olamanın göktaşları düşecek yaralı yüreğime
baharlar geçmiş aşklarımın içine
içim içlenmiş içine
son göz yaşlarıyla kaç mevsim yeşerir sevda filizim
Hiç _ birin içinde SEVDA ARTIK bir..
- bu yüzden geçmişe, şimdiye,geleceğe dair teğetlerim var
Sevmişsen bir kez, dünya dönüyor gülüm
gitmişsen dünyanın sonu çokta gelmiştir
ben şimdi cennetinde yalnızlığımı çıkarmadan
bitmelere ulanan yaşamın suyunda damlayım yeni aşka

Hayrettin Taylan

Büyük Lili 23

'siz'inle

ilk karşılaştığımda,
nedense
dikkate almamıştım 'sen'i;
bir buzdan duvar
dikkate alınmaz,
sadece dikkat edilir.

sen,
ilk gülümsemen,
silmişti çoktan
o buzdan duvarı;
sonra,
sonrası geldi birden.
bir kıvılcımın
gel-gitler içindeki
son dansı.

gülerken
gözlerinin içi gülen insanlar
yakalamışlardır beni çoktan;
işte sen de
öyle yakaladın,
öyle yakaladın beni
tam,
ama tam şuramdan!

bilmelisin,
bilmelisin ki gözler
benim en zayıf yanımdırlar;
gözlerin gibi...
o yüzdendir ki
hiç,
ama hiç
istememedim
medeniyetin arkasına gizlenmeni;

o yüzdendir ki
gözlerini
tüm çıplaklığıyla
gözlerimin önüne serişin,
benim için
kirpiklerime
asılıkalan
bir an'dı;
bilir misin
hafızam,
orta yeri
otuz-iki kısım tekmilli
bir sinemaydı.

yüzler,

yüzlerde gözler,
hiç
ummadık denizlerde
yüzerler;
bildik gözler
bilmedik yüzlerde
gezerler.

sen ve o içten
gözlüksüz gülüşün:
o gözlerden,
çıplak
çırılçıplak gözlerden gülüşün;
sarılırcasına
kollarını açtığında,
hazırdı
dost sıcaklığını hissetmeye
çıplak gözlerimdeki gülüşüm.

kokun sindi şiirime
şiirim şiirin oldu
gülen gözlerindeki buğu
kirpiklerimden süzüldü
yaş oldu.

şiirinden şiir
gözlerinden anlam.
bilir misin şair oyuncağıdır
gözlerinden mısra çıkartmam...

bir son nokta:

Hayrettin Taylan

Büyük uzaklar kaçıyor kaçkınlarımıza

geldiler, yazgılıydı yazılıdan yeni çıkmış gibi bakıyordu güzel
çocuğu tavlardı yüreklere yengeç oluyor
büyük uzaklar kaçıyor kaçkınlarımıza böylece
ürperen mırıltıların martıları uçuyor aşkımıza
soluk amaçlar uğruna umurum değillerinde
sevgisi kırık bir aşkın ortasında
kaldım sana
bu da aşkın kalıntısı
bu da benim kanıtım
bu da sevgimin anıtı

Hayrettin Taylan

Camgöbeği Gönlünün Gökdelineyim Tinsu

Kahverengiye taşınmıştı bahtın. Kahverengi özlemlerimin rengi olmuştun. Ayrılığın haritasında acılarımın dağlarıydı kahverengi.
-Adım adım uğrunda yürüdüğüm yolların rengiydi kahverengi.
*Kahve gözlerinden alınmış kırk yıl değil, kırk bin yıllık bekleyiş bakışımın sen rengi oldu.
-Hiçlik ile hoşluğun gökkuşağını oluşturdu. Renk renk dağıldım uzak kaldığın her güne.
*Ek pişmanlığım var. Ekilmemiş; ama yeşermesi gereken söylediklerim var. Bunca cümle yakan Hülagü' yü. Külünden aşk akıyor.
Sen Dicle olarak mürekkep okunuyorsun. Ben Fırat'ım Sırat'ım senin elinde.
Kim bilir, Mezopotamya başka aşk acısını toplamak için öykülerini yakıyor. Kim bilir hangi masalın perisi olmak için bir varmış ile bir yokmuşu geçmişsin.
-Az gidip uz gidip bensiz gidip bir ele çürüyüş risalen vermişsin.
Ben gönlümü gökdelen yapıp sevgini de merdiven yaptım. Babil Kulesi gibi yıldızları daha iyi görmek için. Ki sen yıldızsın bu yüzden bunca yücelişe adım attım.
-Ehli keyfime dönenceler sunan dönmeyendi. Açılarım gün'eşe çok yakın. Yengeç dönencelerini isteyen yeğen umutlarım vardı.
*Renkli bir hayale daldım. Yeni renklerin dilinde küskün hayallerimi boyadım. Camgöbeği ummanlarımı, tavşanağzı hayalleri, vişneçürüğü, içlenişime denklem olup kahverenginden kurtardı.

Şimdi aynılarını aynanda yansıtan ruhun süreğen diliyim.
-Soluklandığın yerin en başında olmak istedim biraz. Hiç gitmemeyi orada seninle öğrenmek isterdim.

Aşkın artık gıdaydı. Kilo alışımın nedeniydi. Sen gideli çok kilo almışım. Aşk gıdan bana iyi gelmiş sevgilim.
*Varoluşun varoşlarından çıkalı çok oldu. Sen gideli metruk kentin virana aşk gökdelenindeyim.
*Kahve gözlerinin rengine boyadım tüm umutlarımı.
-Hayalperest yıldızların koynunda uyuttum sensizliği.
Maceraperest gezegenlerim dünyanın etrafında dönüyor. Gece -gündüz artık sensin. Bu yüzden sendeyim. Bu yüzden sevmeye saatin yüreğimde kurulu. Bu yüzden senden başka aşka kurulu değil saatim.
Keşke ile amanın ortasında haydilerim var. Belkilerimi bıraktım. Haydi, gizli özne olarak geldiğin gizemli cümlede beni aşka alıştır.
-Haydi, çırpınışırlarımın sihride kendini bul.
Sihirsiz sevdim seni. Büyücülüğüm aşkımın gerçekliğindendir.
Yabancılaşmaktayım yalnızlığına. Alıştırmaları bitmiş aşk deneğiyim. Seni sevmek için, senden gitmek gerekir.
Hiç yoktan çok vara varis oldum. Harap olmaya meyilli meyhoşum.
-Düşlerim, sensizliğim ayık. Şimdi sersemletme beni sözlerinle.
Bağ bozumlarında bağın kökünde kalan salkım gibi tanelerini özledim bir tanem.
Şirin bir tada alıştır yeniden.
*Helalime sun cemalini. Orada tin olup sularımı süsle beyaz düşlerinle. Yıka beni aşk ve aşk ile Tinsu

Hayrettin Taylan

Can-dan Sızışlar

Değerli Bir Yüreğin Unutulmaz Sayfasına

Ne zaman bir kendisi ölse birinin
Ölümlerde kendini yaşar kalır o. (Özdemir Asaf)

“Beni bırakıp nereye gidiyorsun? ”

Kısa metrajlı hayatımda seyrettiğim bir değer künyesinde yazılar acılar sevgiler şiirler renkler ve siyah beyazlı cümbüşler bıraktı. Bir ölünün hatıra defterlerini açmak bir kalanın kalan defterinde kalmak. Nazlıcan'ın dünyasında sıcak sevi dünya olarak kalmak... Üç gerçek ölüm yaşayan can güzeli bir de büyük aşk ölümü yaşamının son sayfasında olmak.

-Kapatmak istedim sayfaları üç ölüm hep açtı bir büyük ölüm açtı hep yaraları. Birisinin yaraları nasıl yaram olur diye düşünmek istemenin zorluğu içinde olmak. Unutulmuş günleri yeniden büyütmenin el-divan pençe olmanın yokuşundayım.

- Hisarcık kalesinde yaram taş oldu. İki ölümü yaşadım.En büyük ölümü sonra yaşadım. Canıma can olanın bende ölümü kadar zor olanı yoktu.

- Onun acıları benim acım oldu. Sevdığın bir yüreğin en sevdikleri bir bir gidiyordu. En sevdiğim o da gidiyordu. Hangisi zor?

Ölüm mü?

-Severek gitmek mi?

“Bu benim kendi ölüm bu benim kendi ölüm..

Bana geldiği zaman böyle gelecek ölüm.... NFK”

-Ya da mecbur kalınmış meçhul gitmeler yaşamak. Her yıla bir ölümher yıl ayrılık sarıyorsa unutamadığımı..Her acıklı filmde hala birisine nemleniyorsa bu yürek hangisi zor?

-Hataların hatırı kalır mı ki? Affetmek ölüm kadar zor olur mu? Birisini unutamamak bu kadar zor mu? Değerli can dostuna anlatabilir misin cennetinden.Kevserler akıtır mısın yarama...Atıldığım Yusuf kuyusunda Yusuf değilim. Beni anlar mı ki bütün güven dağlarını yıktığım can dostun. Can dostunun yüreğine demir dağları yollar mısın?

- Üç ölüm bir de aşk ölümü... Bir de giderken ölümcül bıraktığı yıllardır yarası iyileşmeyen yürek ermişi.

“Sen ey ışık gözlü sevgili

Şenden sonrasına

Ölümü yazmışım...

Eflatun”

-Suskun sessiz anlatılmaz bir anı sunmak istedim.İki gerçek ölümü birlikte seyrettiğimiz iki mezarı birlikte eştığımız iki mezarın başında birlikte ağladığımız değerin yılmaz sevgisi kavurur kalanları...

- Ben çok yabancı bir yürek ben çok uzak bir yürek. Benim olan yakınlığım can dostunun aşk dağı can kırığı olmaktan öte değildi.

-Dört yıldört bayram defalarca hoş geldinlerin.Uzatma bayram şekerini gayrı.

Bayramları yaşayan kim ki? Bu ayrılık sarkacında bir şekerin tadı zaten yok. Beşiktaş da şampiyon olmuyor.Bu yıl senin için olsa iyi olur. Duyarsın orda...

-Şimdi bu acıların yürek uçurumunda kim gülleri dikecek.Yazıldığın kaderin kağıtlarına kim yazacak. Paylaşmak senipaylaşamadığım sevgi dostunu yeniden kanatmak. Gidiş başka bir gidişi kanatır. Yaram kanar susmaz çığlıklarımın senfonisinde Hisarcık türküsü okunur

"Ölümü düşünüyorum
Simdi beni gömüyorlar bak
Ağlıyorsun ellerinde dağ menekşeleri
Hazin bir parıltı gözbebeklerinde
İçin ziyanla doluyor kahroluyorsun
Hatırladıkça geçmiş günleri geceleri
Bir acı ki öyle büyük öyle derinde
Olumu düşünüyorum "ÜMİT YAŞAR OĞUZCAN

-İçimde kanayan yaraya bir değerli bir dağ ekledi.Şimdi bu yüreğe yamaladığım acıların zemherisinde yazgımın yazı ne zaman gelecek?

-
-Ayrılık takvimi yıllar gibi bir bir eriyorbir sürgün dünyamda koparılıyor.
-Göz yaşı güzelinin son sesinde yeniden erimenin anlatılmaz sızısını yaşamak ne kadar zor...Güle güle can dost. Tümünden gidişlerin toplamından çıkarsız sevgiler böler yüreğimi. Elde var hep bir günler.Sana sayfa açının sayfasında olmamak da ölüm kadar zor geliyor can dost... Sen kendine yürü sen cennetinde yaşa.
- Kendi yalnızlığımızın cehenneminde aşk ile ateş yakmıyor gayrı.
"Bir soğuk yel eser
Üşür ölüm bile
Anlatır akan kanı
Beyaz sesiyle "Ülkü Tamer

-içim içime sarılmış gibi.Hangi sevgi hangi gidiş toplar can dostunu. Her yıla bir ölümü sığdıran yüreği yanık birinin yanığı olmak hala onun yangınlarına alışmak kolay mı? Değerin ederi hangi sözcükler anlatılır ki?
- Bırakıp gitmenin ne denli zor olduğunu yazamıyorum bile. Bir de seni sevenlerin ahını görmedi bu yürek. En yakınlarını gördü en yakınına döktüğün yaşları hesapladım ağıtlarını dinledim gözlerinde genç yaşta babasını kaybetmenin bütün acımsı karelerini gördüm.
- Yoktum orda yaram ile can parem arasında uzak kalışların karasal iklimini yaşıyordum.
Yoksuldu yoklarım...Oysa yine gizemli bir telefon ve can dostuna nasıl anlatacam diye serzeniş anları ve Ankara'a gözü yaşlı dönmek...
-Yoktum siyah beyaz bir formam da yoktu. Fenerim varama aşk fenerim de yoktu. Bu acılar derbisinde yenen yoktu can dost.
"Uzaktadır her şey hep... yalnız ölüm
Her yerde her an yakınımız ölüm. "Ahmet Muhip Dıranas

-Bir gün sana da nemli bir yazı yazmak yazar için çok zordu can değerli.
-Buldu beni yazgı...Buldu beni yeniden unutamadığım acının sızısı. Sevmek ölüm utulmak yalnızlık kavuşmak yeniden onun olmakvicdani bir derinliği damla damla eriten sözcüklerin dilinde söz olmak yazı olmak kalmak... Kalanlar kalmış mı ki sorma ...
"Ölmek değildir ömrümüzün en fecî işi
Müşkül budur ki ölmeden evvel ölür kişi. Yahya Kemal Beyatlı"

Yokluğunun mevsimlerinde güller açıldı can dostuna aldığım güller canlandı.Dile geldi geçmiş.Dile geldi gençliğin. Bu genç yaşta yüreklere bıraktığın değerli damlaların acısı siner geçer belki bir gün.

- Hep kavuşmalara ilıstirmiş özlemler vardı. Ruhun duyuyordu biraz da sen yolla can dostuna.
- Kalem yazgısıyla can kırıklarına yazdığı acıları silmesini dile.
- Yarın ölüme çok yarın
- Yarım ölüme çok akın.
- Perdeleri çekmesin sevi dünyamıza.Unutulmaz bir geleceğin eleğinde elendik bilendik bütün acılardan süzölüp paklandık.

Pişmanlığın bütün pişmaniyelerini yedik. Ölüme çok uzak ölüme çok yakın ruhun dehlizinde yalnızlık kalmak hayatın kalanı mı ki?

“Sen olmasan duyar mıydım gerçekten

Özlem nedir acı nedir ayrılık ne

Ölüm sana övgüler düzenleme

Boynumun borcu olsun yürekten” Nahit Ulvi Akgün

- Tanımsız gelgitler ay yüzüme yansır. Ay-şe-N mi bilmiyorum

Gidişinde acılar derledim güzel bir geleceğin aynasında gözleri nemli demler yaşadım. Değerdi yüreğin bütün yaşadıklarımıza.

-Sen sayılarla sözlerle kitaplarla anlatılanlar anlatılmayacak bir değerdin “Değerli”... Hisarcık kalesine bakıyorsun.Can dostunun en sevdikleri ordaen sevdiğim ben burada.

-Aşk ile ölüm arasında uçuyor bülbül-i şeydam.Ölmek üzere olan bir sevdaya uçuyor bülbül...Kanatları kırık yüreği yamalı gagasında s eni sevmekten çok seviyorum yazısı.

-Uçuyor işte.

“öldü kim ısıtır artık onun ellerini

suların aynasında üşüyen ellerini

suların saygısıyla üşüyen ellerini. “İsmet Özel

Hayrettin Taylan

Can Yansın-Canı Yansın

Sol yanımdaki yangılara hangi yürek su serpecek? Sensiz alıştığım boşlukta biriken acıların çakıl taşlarını hangi sevda seli sürekliler sonsuzluğa.

- Senli fırsatı çoktan kaybettim. Hayatımda rastladığım, çarpıldığım, aşka ayna olduğum sensiz ve güneşsiz kaldığım günlerin canhıraşımı.
- Tüklenen bu sevginin hangi türküsü beni çığırır. Bu aşk bitti mi? Bu aşkın kavminden yeni bir tutku bebesi doğmaz mı?
- Yakup olup seni beklesem, aflarının Kaf'larında kav olur musun hasrettime. Beni yeniden yakar mısın huzura...
- Sen gideli hüznünlerin mağarasında güleç yüzlü güneş doğmaz oldu.

Gelişlerinin dipnotlarında heceler düşürürüz imkansızlıklarımızın kitabına. Şiir şiir olup özlem dizelerinde kalıyoruz.

Seni anlattıkça karakiş yaşıyor yazgım, talihim, huzurum. Yazılmamış yazlar diledim senden.

Anlattıkça üşüyen yüreğim ısınıyor, akıyor ruhunun derinliğine. Bu sevgi neden böyle hep gül gibi gittikçe açılıyor, kızılışıyor. Ağır mesajın bitiriyor sanıyordum; keza küskün renklerin dilinde yeniden yeşilleniyor sevgim sana.

- Günahsız bir bebek gibi yaşayamadıklarımız büyüyor kavuşma ciltlerinde. Dünyanın en büyük kütüphanesi oluyor özlemin. Seni yaşayarak okuyorum.
- Kitap renkli soluyorum kokularında, seni beklediğim kütüphanelerden farklı bir şey.
- Bu tezin bitmez, bu sevda bitmeden.

- Duyuyor musun, orada mısın? Hangi acının çeşnisine çeşme oldun? Başka ellere el olma yoksulu olma sakın?
- Sana yakılmış bir bülbül ötüyorken gül bahçelerinde, ruhuna kadar seni sunarken ömrüne bu büyük sevdanın sevi abidesini yıkıp ahlarımı alıp asla mutlu olamazsın.
- Ben seni yazıyorum, yazgın seni yazsın yazamadıklarımıza.

Bu unutulmuş kırıntı geçmişin kırk haramisi olarak beni görme.

- Git sevgililerinle mutlu ol. Böyle ölümcül atomlu cümleler söyleme... Zaten Hiroşimalı bir yüreğim var sayende. Orda hiçbir sevgili yetişmez uzun yıllar. Bunu bile neden yeni atomlu mesajlar yazıyorsun...
- Harem ağası yapma beni yalnız kaldığım aşk virtlerimden ben uçuruma can geçim

- Uyumsuz huylarımın defterini açma. Günlük değil, günlük olarak seni yazıyorum .
- Bu renksiz kaçışma anafonda karartma geleceğimi. Dün ile dünya arasında kalmasın başka umutların. Bir başkasının başkalaşımı yeni bir aşk kimyası oluşturmaz. Periyodik cetveldeki yerimizi silme.
- Yıldız ekle elemelerin yerine. Beni son elementin olarak say.
- Düşler atlasında, sevi sözcüklerinle keşfedilmemiş aşklar öğret.
- Beni sana saysın aşk ve sayıcı..

Anlatılmazlığın kıraçlarında kardelen olup kışlarımı bekleme.

- Üşümüş anıların eleğinden geçmişim, yar senin serin sularından içmişim, testi testi sularınla kendime gelmişim...
- Oturup acılar Göleğinde sana ağlamışım...
- Dize dize damlamışım yaralarımı, kendime gelememişsem bil ki bu içimde tutuklu kalışının meteorlarındandır.

- Ay yüzünden karanlık dünyamı aydınlatan hasret ışıklarının hızındayım. Sol yanımda hep sen, sağ yanımda hep Hızır.
- Bu sevdanın Hızır kesilmez,vardır bir hikmeti. Bunca yazmak, bunca istemek, bunca beklemek, bunca erimenin vardır himmeti, hikmeti.

Arlar, yarlar, gelemeyişler çatlar.Çatlaklarında benim akar, bensizliğim akar.Beni bulamazsın can çatlarında,yüreğimi iğne ile arama. Çok küçüldüm zerre zerre bittim sende.

-Bıkmadan özleyiş cennetini arar dururum.

-Kanamalı bir aşık için acilen henüz pıhtılaşmamış, günaha,sevdaya, acıya alışmamış bir bebeğin kanı aranıyor. Bütün basın-yayında duyurusu yapıldı. Bütün dünya aradı; ama o kan,o sen, o sevda bulanamadı.

-Güven sağrısından sana olan duruşum ekildi vicdani tarlaya. Yer fareleri gibi içindeki humuslu toprağı kemiren, delikler açan,o güven güneşini kapatma.
- Güvendiğin dağlara kar yağmış olabilir.Güvensizlik faresi sürekli humuslu toprağını kemiştirebilir.Bir ahu gibi yüreğindeki huları kimse duymayabilir.
- Ben duyuyorum, ben hissediyorum, sen de mutlu değilsin.

Anıları topla gönül sandukasından, en gizemli saklıların kadar biraz benden saklı kalan şeyler var. Biliyorum, bir dirhem de olsa benden sana kalan eserler var.

- O kutsiyet kokan özelemlerin soluğunda,susma. Ben bir ermiş değilim, ben Firavun değilim, ben Hacca-cı Zülm değilim.

Ben kadim bir sevenin.Bel ki ruh ağacını birkaç kez taşlamış güven camlarını kırmış olabilirim.

- Cam bu,sevda bu, insan bu , hatasız kim var ki?

Sen aşkın penceresi olarak kaldın.Bense buğuna bir ömür silmeyi unutturacak sözler yazdım.

- Sen silinmezliğin,sen bilinmezliğin, sen imkansızlığın, ben bensizliğin ,sen kavuşmanın kanı oldun, canı oldun aşka. Bu yüzden akar sevda pınarım....

Hayrettin Taylan

Can Kentinde Demlenir Dönüşün

teğet geziyor yüreğimin sızısı seni görmediğime
ruhu çürümüş salkımında tad oluyor sevgin
bir ezgi içinde kalıyor kavuşamadıklarımız
Kusursuz fırtınalar arıyorum dem evinde
aşk sarmalında sallandırıyor sensizlik
pas tutmuş gidişlerin mihengine dirhem oluyor derdin
iniltilerin sözlüğünden yansıyor bedeller
geri dönüşümün silinen sevgilerinde
seni yazgıma kazandırma yazılımındayım
kendi kayıpsızlığımın atlasında sana yeşil pafta çizemedim
piri reis değilim belki ama peri reisiyim
özlem biriktirdim masal içle masal hasatlarında
kimliksiz kırılışların can kentinde canım yanıyor
çelişkilerin çeşnisinden çeşmen akar
Dargın bir hayal boyatır beni senden
geleceğin uçurumunda çiçeğin açar
çaresiz yokuşlardayım
seni beklemekten yorulmuşum
mataramda iki damla gözyaşı
Bağlılık arılarım bal ve vals yapıyor vuslatın ininde
yemin üstüne yemin ediyorum seni unutmaya
bir girdap beni de alıyor gergefine
Kehanet üstüne aflar zehirleniyor kırılışlarında
Kuşkucu bülbüllerime açılır gülün
kızıl kokular yayılır ömrümün senlerine
meçhullere vaha olur göz pınarların
demlenir seni unutamayışım
beni senden içer ben
sensizlikten türemiş hal olur pür melalim
kanar yangın yerlerine yar diye diye
varışların yoklamasında yokluğuna imza atar huzursuzluk
Yalnızlığın tebessüm salatasında seni bekler asil ben
varlığın aşka yemek olur açlığım susar aşka
neyzen olurum seni benden kopuştan çalar
bu kadın bendi, acziyle, sözüyle, acılarıyla gidişiyle
nefesim tükenir,hevesim susar,özlemim artar sana

demlenir seni unutamayışım
beni senden çalar aşktan çalınmışlık

Hayrettin Taylan

Can Kırıkları Üstünde Metafizik Dans

Eğitil-1

yağmurun gözleri ufkumun eğitil sözlerinde
sensizliği ıslattı içsel ıslahat
senden kalana mer'can oluyor aşk
aşlı bir algıcının kurşun sözlerine değişiyor değişkenlerim
yüzyıllık bir sevinin pınarında değillerim ak'lanıyor
deviler dev oluyor asri kıyıcılığımda
suskularımın füyyesi yanaşır sol y'anıma
yazılır yazgımdan önce sana yazılamadıklarım
can kırıkları üstünde üstsüz dansa başlar benliğim
ben kim ben'den yanan "ben" kim
sen kim sen'den kanan "ben" kim
ateşi aşka, aşkı ateşe, beni sana aşk kılan kim
üşümüş soruların iminde inime inen için nerde
nerde sen orda sen

us kösnülüğü-2

usun ıslıtısı bölünmüş hissin bulutuna özdeş
yamalı bir Samanyolunda yıldız sen
kuyruk acısı yaşayan kuyruklu yıldız ben
belki yare çarparımda dünyanın sonu olur umudundayım

belki dünlerin dünürü olup seni isterim
belki yarın olup yarin olmanı isterim
belki hal olup al'larını isterim
belki sen'den öz ben'e giden beni isterim
belki yokluk ummanında umduklarımı ıslatmanı isterim
damla arası gözbebeği kardeşliğinde
analar ağlamasın ruhum sana şehitken

ya' sen/Ya da sen-3

asi olduğum aşk vadilerinde aç kurtlar hazlarıma saldırırken
hecelenmiş hasretin dilinde tüylerim diken diken
ya gelmezsen
ya an'karaya vuran sana vuruluşumun gem gemisi yürürse
ya ay şemi eritirken sensizlik yanarsa
ya ben külden,gülden önce sana bitersem

ya ünlemler üşürken cümlemizin sonunda yüklem olmazsan
ya can kırığı özne batarsa vurgulu gidişin
söyle hangi yürek ayakta tutacak beni

bitmezliğin manifestosu- 4

bütün büyük aşkların eşkâlisin bitmezliğin bundan

düŖer, düŖlerin sonsuzluğun da sonsuzluğuna
beni toplar aşkından aşka çoğalan aşk
ararım seni, kendimi tanımak için
yazarım seni, kendimi yazmak için
gölgemizde kalır kalakalanlar
beni anlamaz anlamın izgileri
kapanmaz yaranın sözcüleri dil döker
sen sözlüğünden çıkarırız imkansızlığı
tutkular yamalanır özlemin ateşinde
sen perdesi açılır dünyanın gözünden
ben seccadesi serilir " ben " özünden
seni sevmenin ibadetine başlar özüm

bütün büyük aşkların eşkâlisin bitmezliğin bundan
bütün bitmez aşkların güneşisin sevgi ışıltıların bundan
bütün umutların ummanısın ıslak hayallerim bundan

Hayrettin Taylan

Can Kırıkları Üstünde Dansı mı Gör El Azize

Soruların cevapsız yüzü yüzerken ruh denizimde. Uzaklığına yargılanış imlerini uzatır yaramın çözümsüzlüğüne.

- Dalgalı düşleri tutkumuzun gelgitlerine yansık . Şavkın düşürken düşüncelerime kendime gelemeyişin yar taşlarında kalır umudum.

- Mavilerine açılır açılmazlarım.Beni taşır " ben". Ben denizinden benlik tepesine çıkar marizilerim.

-Çok tanınmış bir yarasın. Akriba olmuş gibisin hüznlerime. Bütün acıların neminde gözlerimin yaşları seni tanır.

Senin için ilk kez ağladığım günü hatırlar mısın Azize'm.

Hani boşanmak için mahkemeye gitmiştik.

Hakim :

-Hakim boşanmak istiyor musun?

Gözlerimden iki damla aktı ben ve sen yerine.

-Hayır dedim.Ben buraya aylar sonra da olsa onu görmek için geldim. Bu aşk davasıdır, kan davası kadar karışık kanlar barındırır. Bitmesin Hakime dedim.

-Bayan Hakime:

Şair misin?

Evet, şairim. İçimde mazi olan felsefi duygular var.Bilinçaltımın perisi olan unutulmazlığın sızı perisi var.Vicdanı bağımın bağıl muamması. Dahası onsuzluğun bütün lirik çeşnileri içimde ağıyor sonra dize oluyor.

Bayan Hakime:

-Ben de şiiri çok severim, sizi okuyacağım demişti.

beni çağırdı adının her harfi

caydır bu gözyaşı güzelini

oysa ıslak bir dünyanın yangınıydım

dönmeni istiyordum kaderden

gölmeni istiyordum kederden

gelmeni istiyordum en istediğim senden

Bu kısa şiirden sonra bayan katip, hakime hanım, suskun, gözlerimden yaşlar, gözlerinden yaşlar.

Hakime:

-Karar, duruşma duruşu aşka kafiyeli çiftin damlaları arasında sonsuz bir güne ertelenmesine.Yeterli deliller toplanmasına.

Toplansan da en büyük aşkı bitirecek yürek ben de olmadığına karar verilmiştir.

-Daha sonraki süreçte.Bayan hakime, internet şiirlerimi, sana yazdıklarımı okumuş.

Böyle yürek sızısı, böyle felsefi muamma olur mu?

-İnanmayıp beni arayıp bir çay içerek dertleşmiştik. Önce şiirlerime olan hayranlığı, sonra bana hayranlığı sonra aşk.

-Çözümsüz bir bulmacanın siyah kareleri bendim. Karelerin arkasında senli sevdam, yargılanış hem aşktan,hem ayrılıktan.

-Oysa ben mahkemeye beni seven kadınla, benden giden kadınları görmek için vardım sanki.

-Aşk ne kadar tesadüfün içinde. İçinden çıkamadım.

Ben seni görmek, o masum yüzünden okunana sözsüz romanları okumak için hep geldim duruşmalara.

-Seni sevmekten çok seviyorum sözüyle bütün duruşmalar erteleniyordu.

Beni seven yargıca rağmen bir türlü ayrılamamıştık.

-Her duruşmada şiirsel damlalarım ve çok sözlü sözlerim giyotin gibi kesiyordu her şeyi.

*Kanıyordum şiirin içindeki şiirlerle.Aşkın aşkı kestiği başka aşklarda kanıyordum.

sana sarıldığım yerin masalından
seni yaşadığım yarin asalından
bir ömür ütüledim kırıksık hazlar ülkesinde
seni bekledim ta senden, ta bana geldiğin bende

İhtimallerin hamallığını yapıyordum.Değmesine değiyordu.
Sen sevmesen de gelmesen de kendimi yazılışları seviyordum.
-Hani son duruşmada, gözyaşlarımızı silecek mendil bir türlü bulunamamıştı.
Neden ağlıyorduk ki?
-Giden birisi neden ağlar ki? O damlaların mucidi bendim belki.
Soruların kısır döngüleri arasındaydım. Sanki davadan vazgeçip kollarıma atılacak gibi duruyordun.
-Ya da hakime hanım bana olan tutkuları ruhunu zehirlemişti.
Benden giden başkasının da olamaz türü içsel tümceler yazıyordun bahtının yırtık defterine.

Sızılar ummanlarımıza yangın olup yakıyordu uzak kalışları.
Kırık canları üstünde dans ediyorduk .Tango gibi.
-Gidemeyen gidenleri oynuyorduk.Acemiydik. Yarama basıyordun.
-Bense acılarının, can kırıklarının ayağına basıyordum. Acını anlıyorum, affedilmezlerim vardı.
Evet, benden gidişin keyfin dönencesindeki dik gelen huzur ışıklarından değildi elbet.
Bir hatanın ıslığı gibi iç sesimize karışmıştı her şey.

Bulutsuz güncelerin aşk mevsimime marazi oluyordu.

Silinmiş gidişin hatıra takvimindeydin.Her gün dökülüyordun senden.

-Damlaları sayan bir sayaç aldım. Ağlamak yetmiyormuş, yazmak da.

-Hazan giren bir yüreğin mitleri, bitleri, silinmez sızıları varmış.

-Yüzüyor umudun yarını. Yar olmaya akın bir son baharın kararından resmen benden gitmişti.

-Resmen gitmek, ruhen gitmek anlamını içermiyordu. Gittikten sonra daha çok bende yaşadın.

kapanmaz yaranın perdesi açılıyor
beni ilk kezlerin kurşunluyor
tutkular din değiştiriyor Kevser sahilinde
hicran depremi yaşıyor yaşayamadıklarım
zayıflamıştı zaafplarım
kördüğümlerini çözüyordu sensiz göremediklerim
oysa bütün duygularım senin vagonunda makinist bendim
şimdi hangi acının istek kipiylim

hangi sensizliğin gereklilik filmiyim
hangi kavuşmanın kavuştağıyım bilemedim Azize.

-Dize dize sende büyüyor el azizin. Sen yazılarak kutsanmış sevda kitabımdasın.

Hayrettin Taylan

Canan Bir Candır Cana-1

Ben aşkın öznesi olarak büyüyorken cümlelerde sen bari devrik yüklem olarak kalmalıydın.

Yalnızlığıma, ıssızlığıma, sensizliğime tamlamalar oluşturmuştum. Eksiz ve aşksız tamlamalarım da sana benzeyen güzellerin gözlerinden sıfatlar kuruyordum. Sahip çıkmıştım onca yalnızlık arasında üç noktalı korkulardan. Sen yokluğun idelerinde ipotekli bir hazın baharında çiğdemdin. Baharlarımı sevdiğimi biliyordun. Bense sahalarda ruh yanılması yaşadığım benli bensiz, aşklı aşksız sadece öpücüklerle süslediğimiz adı ve tadı kalan kalıntılı ve alıntılı bir aşkın parafını açıp çok büyük metinleri içinde zipleyen perilerin de beyazlığını kattığı katıksız bir aşkın müneccimiydin. Korkularımdan korkmamayı öğreniyordum yavaş yavaş... Hayallere hazır aşklar fortmatlıyordum... Sensizliğime karşı antivirüslerini gönderen güzellerin sitelerinde önce besmele sonra heveslerimi artırarak katlanıyordum. Küçük mutluluklara, hayata dair geçici heveslere sarılıp gülümseyebiliyordum...

Alışılmamış ali bir sevdanın üşümüş parmak uçlarında yarına ve yara dair inandığım sözlerim var. Sözlerimden arta kalan her nefesin unutuşunda adım çıktığı kadalara kadri oluyor. Her harfe bir aşk sığdırmanın gayretinde olmak yolu da açılmış. Oysa ben ilk harfi geçebilsem aşk içre aşklara hecelenmiş yaşanmış aşk olacaktım. İçimde aşk ışıkları sönmüş binlerce tutku tutusu var. Eksikliği bilinen ama tamamlanması bensizlikten derleyen binlerce hikâyenin sonu hep aynı değılleri tümlüyor.

Binlerce gidiş ve belki de vaat edemediğim gelişlerin yarınlara rağmen inanmanı bekliyor.

Kıskıvrak edilmiş, ağları hazır bir buluşmanın gizeminde sen neden uzaklarıma canan oluyorsun. Yeşil gözlerin, aylardır nadas aşk vadimi yeniden yeşillendirecek mi?

Kelepçelenmiş geleceğimin gelelerinde can olmama hep canan kalacak mısın?

Vurgun yemiş eskiz acılarımızı unutturacak, ruh kırıklarımızı da Porsuk'ta yıkayan özel bir özlemin aynasında benime tarandın mı?

Dinle beni...

Gel, bu hece sen söndür ışıklarını içimin alfebesinde. Gel anlat bensizliği tüm sözlüklere. Gel ders ver bana. Komşunun yaramaz çocuğu yerine gel yarası olan ve seni büyük kitaplarda seven aşkına ders anlat...

Bağır karanlıklara gelip salsınlar beni beyazlarına. Teninin aydınlığında fethi benle olması ihtimal dudaklarını uzat bana. Bir öpücük ver, veremli özleyişlerimin haline hayallerine...

Unutulmanın o keskin bıçağı kessin imkanslıkları ve senden uzak kaldığım her anı.

Bie yürek çiz alev alev desenlerle, benden sana esenlerle. Tablo olarak değil canlı olarak as beni kalbinin duvarına.

Ruhumdaki şu darlığa rengini bilmediğim saçlarından esen esintilerin huzuru hazır kavuşmalarla çözsün. Oyala beni. Oyunu huylarıma kullan. Sandukta saklı o meleksi dünyanın büyüüne al beni. Kimseler bilmesin rüyalarıma her gece gelişini ... Sırtını bana çeviren gelişlerden ve bir gün mutlaka bana gelişlerinden haşlanmış ve hoşlanmış bir umut yemeğı pişir. Acıkmış bir aşığın kaşığı ve aşığı bellidir, bilesin. Artık yarınların yırtık pırtık hazırlarında anlaşılmayı beklemek seni beklemekten güç olma finalinde filmin sonu sen anlat aşka.

Anla beni...

Biraz eksiklik çeken, biraz artılık artıran, biraz aşkilik aklayan, biraz sen , biraz ben ekleyen , biraz yorgunluk, biraz boynu büküklük değışik duyulardan sana artarak geldim.

Mi'lerden arındım. Hu dedi demelerim. Ahulardan dua aldım. Kumru yemini ettim. Annem nazarlık taktı aşk geleceğıme. Gayrı senliyim, gayrı canan içre bir canım.

Hayrettin Taylan

Canan ve Milat

'o kendi biliyora ithaf'

Bütün gitmelerden derlenmiş kulelerim vardı ben ile ben arasında, kayıtsız amaçlarımla örttüm üstünü, gelebilmelerin üşümesin diye. Duyumsamalarımı, ezgilerimi, utkularımı, ulaşmazlığı ve inançlarımı akladım canan haline, gülüş haline, aşk haline, ruhunun hazinesine miladımı astım. Her can atılışta tüm canlılar senden bana can katıyor olmalı ki hep canım canına davetler yolluyor.

Şehveti bozkırlarda aşkın tiftik keçileri sensizliğe otlanırken ve heybende . Beni taşıyan usul usul özlemlerinin kurdu oldum...Geldi kurdum sürüne dadandı,adım can olarak sana yazıldı cananım.

Bir aşk kurdu sürüne daldı,yalnız seni çaldı yemek için değil, amaçlarının ,arzularının kanamamışlarına kan ve can olmak için. Açlarının dalgakıran ucu uçlarında cemreler doldu içerime. Senin baharına yakın bir buzullar eriyordu dağlarımdan.Porsuk benli bir bahar coşkusuyla akardı, yıkardım yalnız ve sensiz olan her pareyi..

Gelişlerinin sınır anlarına döşeli mayınlara basmamak için çırpındım durdum. Ecelerden uzaklar kurup, Cananların ufkunda sevdalarımı sundum yüreğine. Tutku tutulmuş güneşte ısınlanan sevdanın mahzeninde beklemeyi milat kıldı..

Hayallerim diye yazıldığım gece ile niceler arasında çağılayan bir şelalenin denize dökülüş sesinde sesin eklendi, ben aktım ve ben kalakaldım sularına, her şeyine.

Dokunuşlar okundu dalgalara, şirinliğin algılandı içsel denizime.

Ölü bir tavus efsanesi gibi durduğun, anlamına ve adına asla ulaşamadığın ulaşmazlıklarımızın külünden canan halin ayna oldu sevdamıza. Tarandı aramalarım hızlı bir tren gibi kavuşmalar aldı seni benden , dur demedi aşk ve yaşam geldin durdun kapılma kentime.

Büyüyemeyen iç çocuk kurşunladı yıllardır fildişi kule üstüne kule kuran kurmaca ve statik hallerine.

Bir tutkunun mozaik ışıklarında bir ışık oldun aşk ile gökkuşağı arasında hep rengime refika oldun.

Sevdalar sel gibidir, her şeyi sürükler kayalar dahil, ben dahil cananım.

Uzatılmış seferin seferisi gibi aştan yol almak, yasak sevişmelerin yassı adalarında demosların tuzaklarında idam edilmek zamanların en denklemsiz payandasında sana pay olmak sen ruhuma paydayken...

Sevgisizlik tufanlarında uçuruldum buhranların son buhurlarına, sen yoksan dolu gibi yaşıyorum kırık mevsimlere aşksız

Buncalarımın ucu kesik bıçak yarası aşk arası keskin düşlerinden hep ayrı dilleri konuşmuş, güzellerin gül beyazlarına kanmışım meğer..Oysa sen benim aşkımın öztürkçesisi gibisin.

Adını asla koyamadığın tutkuların kentinde kumru bir sokağa vermişim uğurlarla. Sorgularını sorulara saran cevap ile hesap arası anların kitabesinde manalara masmavi gelecek gibi dizileceksin kurallı bir cümle gibi.

Sır verdiğim dağların beninde buselerin adılı beni arkaik düşlerine taşıyacak senden öncesi hep önceydi,hep hüzünceydi.Şimdi güleç bir bebeğin zor yakalanan o an dediğimizin son karesi gibiyiz.

Gözlemlerin yeni arınlar arasında anılar devşirsin. Hayal ettiklerinin içirdiği iksirden sözlerin kavuşmalarımızın kavuştuklarında türkü türkü okunur kalakalırız yağmur gibi nadasın öz toprağına.

Bölüşülmüş tüm kaçışlar kurtulur, kasvetin kırkayakları çeker ayağını düşlerimizin uzak havlinden...Havlu uzatırsın gelişlere, ruhum ve sana gülen yüzüm kurumadan. Boynalarda asla göremediğin her görülen görülmüşün gün görmemiş

Gerçeklerinde "gelişlerin", nöbet pansumanlarına beni hazır kılsın.

Naftalin sürdüğüm hüznlerim, seninle huzurun son pınarı olarak canıma canan olsun...Bir andır, bir şandı, kazanandı aşk ve sendin.

Buhurlar yüceldi,gözyaşlarınla aşkyüzüne yarın yağmuruna çok yakın. Damlalarında miladından sonra aşk şairi olarak sel olacağım, gel olacağım,can olacağım sana cananım.

Hayrettin Taylan

Canan(Ruh Öğrencisi)

Canan bir dünyanın aşk uydusudur beyazlarındayım
Aşkın gökkuşağına renk katar,karalanır dünyası
Nadase bırakılmış özlemlerine geldim aksın ırmağın
Aslı kadar uzak kavuşmalarında taran,huzur senin bakışın
Nice ırmaklar çağlar,dağlarımda sen gülü yeşerir

ile
Cevherimden hücreler büyür umut okyanusunda sen dalgalanırsın
Asırlık bir özlem yağışı başlar,aşar aşkı,sen ruhun öğret bana
Nedenleri yak, uzakları yak, biriktir hasreti yarın sana yarın
N

Hayrettin Taylan

Canandın Kalmaları Anan_dın

naif bir ceylan yürür yüreğimde,yeniydi her şey orda,
baş başa bir aşkın aşısındayız, aşk fidesi aşılandı
gayrı yarınlık meyvelerin tadına yazıldık
öpüldü aşkın dudağı tatlısız çaresiz uzaklara attı kader
bir akışın ak çarelerindedir canan oluşun
sensizliğin can kırığında kırağılar konardı yarama
kaLsaydın dedi söyLeyemedikLerim
gittikten sonra yüreğime ağır geLiyor...
ardından seslendiklerimi yutkunur tutkular
Şimdi benimde canansın,canımdan öte cansın aşkı yaşatansın
nefesime eser olacaksa hevesin yıldızlarını yolla aşk geceme
tüm okyanusları sığlaştırdım uçsuz bucaksız dalgalarındayım
yüreğindeki melodiler beni sessizce okurken,ben gidiyorum aşk şehrinden
Koynumdaki güller kokunu ezberledi sensizlik toprağımda.
Geliş nehrimin mavi düşü,berrak özlemlerimin yeni güneşi
yüreğindeki şarkılar beni çalana kadar bam telim senli çalar

Hayrettin Taylan

Cananımsın Uzak Olsan da İçimde Yaşayanımsın

Sinanmış sözün doğrusundan,kınanmış gözlemlerin doğusuna ismimi yazan Aslı'nın asıllarından bir aşk büyür bizi çeker ay düşlerine.
Ben senin hilal haline ,ben senin kalem yazına, ben senin kazanılmamış duruşuna aynalar astım.Bütün hislerim sende taranır.
İnci mercan yalnızlığının tablalarından yalnızlığımı sorar ahdin ve vahidim.
Sonu sönmeyen ufkun uzantılarından uzanmış hayallerim büyür,büyülerim buselerinin canhıraşlığını.Kalırım sana.
Huzurumun zansız mimiklerinde dehanın aortlarını gıdıklayan heveslerim susuz özlemler büyütür.
Yurduna uğramamış,aşkına susamamış,aklanmamış müebbet kalışlar arasında gelişinin Arasatlarında arsa alan yeni beni tanı, tanıştır geleceğini...
Alaca yalnızlığıma süslenmiş düşler düşer aynaların rayına. Kav düşüncelerin düşlediği bensizlik ikliminde hep yazlar çıkar yazgıma..
Bunca karakış yaşayan aşk yaşantımdan yeterlilik fiilinde duraksadı asilikler.
Sensiz her yerde çekilmem ki çanaklarında ruhun tüm görüntülerini izlemek ister karasal sevdam.Bu yüzden karasal frekansından beni izliyor tüm şiirseverler.
Akbabalar babalısır, aylalar Leylalar yerine bebekleşir aşka
An düşürmemek için anlık masallar anlatırım çocuk haline,büyüsün sevda halin ...Ki varılmanın kazanımlarında buluşmalarımızın fotojenik rengine gökkuşağı da eklensin.

Şimdi, son bir kez daha bak bensiz her ana.Bütün parçalanmış aşkların acısını geliş bıçağıyla keserek, bu arası, bu aba, bu asalsı hayata sancak gibi aç yüreğini. Ay bağlasın saçlarını, istersen aşk ben düşsün sıcaklarına, ya da at aşkımızı gürül gürül akan birgünlerimizin sularına. Kutsanmamış

sözlerin sazına bam telini bağla, aba yakan bülbülerimin kanatlarını okşa, yargıla gülsüz yaşamın kıpkızıl günlerimizden uzak kalışlarını...
Benden dirilen bir yaşamdır, benden süzülen kavuşmadır.Hangi gazele beni eklesen yeni bir şekil olurum.Müsemmen bir nazım şeklinde mavilerim dizelenir. Kafiyelerine adaklar adağım yüreğindeki suskunluklarına rediflerin de olsun.Köklerinde ahengi olan son özlemlerin çekiminde kal.
Özü tükenen, çürümüş gövdesinde gizlenen sularca başkaldırıyla protest duruşlarım kavi kalır. Bıçağımı kesen yalnızlığının camlarında adın buhurlara yazılır.
Her aşığın bin türlü aşını koyamadığı,başını çekemediği yalınç anların eza kütüğünde, künyem hazanlardan,azanlardan,azılanlardan arınmıştır bilesin.
Hiç öpülmemiş dudaklarına abı -hayat sürerek, yarınlarımı sana deniz kıldım.
Dalgalarımın galasında süslenerek, özlenerek, aşklanarak gelesin.
Aşk künyeme yeni bir kimlik aşk ısıltıları eklereyek,cebimde taşıdığım kentli mecnun mührüyle hazırım sana.

Hayrettin Taylan

Canımı yakıyor "sana diyemediklerim

İçim acılarına tümleniyor,çıyanların çay damlıyor yalnızlığımda Çok acıtıyorsun çok bilmem ki neden, niye? Hani görmezlikten geleyim, hani gamsız defteri açayım diyorum defalarca kendime. Her seferinde susamışlığın sefere başlıyor. Vazgeçilmezliğin imansız hayallerine dalıyorum. Helalim kadar hal misin? Celalin cemi cümle akışlar bağlıyor . Beni senden alan beni senden çalan,beni senden gönderen sorular kadar cevapsız tarifler arasında yemek tarifi öğreniyorum.Gerçi hep tartışılır erkeğin yemek yapmasının hijyeni ve lezzeti.Ve de erkek gerçek sever mi? Gerçek kadar tartışılan tüm fikri firarlardan makus talihimi yenmek için affına yek ahenk oldu içsel dünyam.

Dostlar her sözce arasında "bu sana göre değil" diye. Bu göreceler arasında sana karalanmış ruh yolculuğumda yorulmadım. Bundan sonra kimi gönlüme çalakalem alacam ki. Umarsız söyleyiveriyorlar halden, aşktan, sensizlikten ve sana bağılarımın derinliğini bilmeyenler. Onlara kızıyorum her şeyin suçlusu onlarmış gibi içten içe. Sonra neden beni senden alan nedenlerinde edilmiş onca zorluk tepeleşiyor.Neden,ummalarım ummanken,senin çölündeki vahalarda vaveylaların artıyor.

"Neden bunları bana yapıyorsun". Bağırıyorum,aşk bülbülünün gülünü aradığı meçhul arayışlarda. Susuyorum.Sükun edilmiş kavuşmaların diliyle biraz bizce konuşuyorum,senle bakıştığımız aynada.Ayna çatlıyor,yüreğimin aynasında camlar gitmelerine ve gelmelerine batıyor.Bitik bir halin bir deri kemik fotojenliğine sürükleniyorum.

Kalıyorum.

Dinliyorum umut türkülerini,nakaratlarda hep seni buluyor ve seni söylüyorum yalnızlıkla.

Baktım son resmine. Kalbim dayanamadı yerinden çıktı,nakışladığın mendil sarıp sana koşup gelmeye çalışırken yere düştüm,düşlerim,kalbim bir yana ,ben bir yana düştüm.

Kalbimden bir ses:--Hala onu bu kadar sevdiğini biliyor mu ki?

Yaralıyım, Leyla merheminden senli acıyan yerime sürüyorum. Nerdesin, ne hallerdesin kimseler bilmeye. Geliverirsin diye ekledim düşleri yine peş peşe sıraladım.Ne sen geldin ne de düşler yarışı bitin günler boyunca.Hüzün hazanın yaprağına seni yazdı,özlem de seni sensizliğin akşam üstüne yazdın.Hani benden gidişinin bir akşam üstüne.

Dertlerim depreştikçe konuşuyorum böyle kendi kendime. Kendim söyleyip kendim inanıyorum beni sevdiğine. Hiç demedin ki şöyle ağız dolusu, dobra dobra "seni seviyorum" diye. Hep satır aralarından topladım ben o sevgi kırıntılarını biliyorsun ya sen de. Bak işte bir gün daha düştü takvimden yine. Sensiz geçen bir gün daha bitti diye düştüm kişisel tarihime. Günüm değişti, gecem değişti, miladım değişti sen gittiğinde. Doğmadı güneş doğmayacak da sen gelmezsen yüreğimde.

Bekledim her an, belki her şeye rağmen, gözyaşlarını Yusuf'un kuyusuna akıtarak, öçlerini Haçlı savaşlarının en şiddetli anlarına atarak,kırılışlarını o narin kalbinden atarak, özlemlerime güneş katarak gelmeni. Ne sen geldin ne de sensizlik.

Öylece kaldık baş başalarımızla.

Çıkıp gelmedin.

Değmez miymişsin?

Demek sevmiyormuşsun?

Kızdım, söylendim, bağırdım çağırdım ama gelmedin, gelmedin işte.

Ne demeli bilemiyorum ki senin gibi umursamaz,beni bütüncül silmelerine.İçimde aşkın

Hülagü'sü olmak geçiyor.,Yaşadığın, ayak bastığın her yeri yakıp yıkmak.Benim dışında aşkı baktığın herkesi gayyalarına atmak,seni Everest'in uçurumundan atmak..
Sitemi siteme ekliyorum içinde sen olan her şeye. Dedim ya sensizlik ve de gidişin o kadar dokunuyor, o kadar işlenmiş ki Yaşa Hülagü, Yaşa Yaşa sen de yaşa...

Nedir senin derdin-işin.Nedir senin bir ömür susuz bıraktığın büyük yüreğimin ovası? Sevi koleksiyonlarına içlerini, düş-üş-lerini aldığım ala aşkımın asi yanım ...nedir nedirlerin.

Yok-sa bir sevilik sevdalarla mı sınırın çizildi,Bağdat kadar karışık,Gazze kadar viran olmuş viraneden çıkıp güzellerin kumsalındayım; ama acı acı bakıyormuşum herkese.Hangi güzelin güneşlenmesine katılsam senli acı fotojenik halim depresir. Hangisi senin gerçeğin..Sen mi bana uzaksın ben mi sana...Yoksa ikimiz birden mi uzağız...

Aradığımız neydi.Ney kendi kamış türküsüne dönüşüne ağlarken, sen benden ağlayarak giderken,ben gelmene ağlarken. Neydi aradaığımız...

Biz olanı aratamadın onu-çok gördün..Biz olanı yaratamadın,hep en ucuz gitmeleri denedin.

'Hiçbir sevda yarasız,dermansız değil ki...Her aşığın kırıdığı niceler var.Evet ben kırıkların kırkayağı... Evet ben gözyaşlarının hazinesi.. Evet, bu da aşktan, işte bizli en çok olanıydı.

Korkulu düşlerinden uyanmışım, elimde bir bardak abı- hayat suyu,önce kurumuş dudaklarınla tanışıyor dudaklarım sonra suyum.

Bakışlarında gezinmelerinin özlem tonu.Renkten renge giren beklemenin son hecesi bitiyor gibi. Ya of ya.. bu da düşmüş meğer...

Ben gideyim şimdi seni düşünüp demleneyim demli bir akşam çayından sonra Biriktireyim sana dair olanları gelmelere,yollara, yolculara, gelmene dair her şeye.İliştireyim düşlerime,gerçek kadar ,hayal kadar,kadrların kaderi kadar ne kadar ederin varsa..

Beklemenin ak saçlı halinde gelmen yeni cennet bahçesindeki kevserin akışıdır. Hadi bekliyorum şimdi gel. Sakın bu sefer gelmezlik etme...

Bıraktığım yerden başlıyorum, Yüregimin ha bire takıldığı,ha bire yüreğime takılan diyemediğim bir şeyler var sana dair.Yüreğimin derinlerinde,sensizlik gün geçtikçe derinleşiyor.

İşyan,.. öfke,.. hüzün...kavuşma...

Yüregim dile gelmiyor,lal olmuşların ismi geçmişiyim.

Takıldım kaldım yüreğime,Asılı kaldı sarkıt-dikitlerin.Buzullarının oğullarından penguen şevinçlerimin

Ölümçülerinde kayboluşu sıralanıyor.Gece-gündüz,sıcak-soğuk kardeş sensiz yüreğimde.

Hadi bekliyorum şimdi gel. Sakın bu sefer gelmezlik etme...

Canımı yakıyor "sana_diyemediklerim

Hayrettin Taylan

Cankurtaran bir aşkıttım yokluk denizinde

o kendini biliyora....

solmuş sevda gülünün kırmızılığında yanıyor yüreğim
boynu bükük yarınların canlandığı cahıraş demler aziziyim
solumda akar denizin, uzağımda sonsuzluğa dalgalanır algılarım
hasret bulutlarının nemli atlasında damla renklerin var
aşk alevime düşüyor düş damlaların
ben sönüyor/ ben yanıyor sen yokken

köklerime inen yanıcı manalarım şule şule sözsüz yanırlarda
tebessüm fakiri, dünya fukarası fakru zaruretler ummisiyim
Sevdim sadece/ kendimden büyük

bir masalın asal sayısına keloğlan'dım
perinin annesinden kızı isteyen vaveyla ustasıydım
uzlarımı bitti/ sabrım demir olup beni taşıdı
taşındım ona / onsuzluğun siluetlerinde kaldım
barıştım onunla/ dünyanın barışık diline...

cankurtaran bir aşkıttım yürek denizimizde
sözlerin dalgasında tutkusal kabaracıklar yuttum ömrümce
seni bana yıkadı, seni bana sundu aziz suların yüreği
çelişikler zincirleme bir birine bağlı/ tek gerçek sevmek sevabı
birbirimize yetme yeteneğinin sevi ustasıydık
gerisi bir sürsü fasaryaya güdümlü hiçlikti /yar

senli manalar tozlanmaz/ algılar kirlenmez sevi ufkunda
sözler yıllandırır kadınlık şarabını
özümde yetişir üzümler
beni sarhoş edişin ölümsüzleşir
seni sevişim bakileşir

aşkı aşka yaktıran gibi... anı anlara sunan gibi... ömrüme sığışın gibi...
yazıldım yazgının sayfasına, alemlerinle yazdın beni
silinmez bir an gibi, ben gibi sen gibi dizildik aşka
bitmezliğin dili, aşkın künhü, sevdanın künyesiyiz
yaşanırılığın seyirlik atlasında bütün renkli yaşamın adılıyız
aşk gibi, aşktan öte hayat gibi akıyoruz benlik denizine

Hayrettin Taylan

Cehennemin son meleği

yalnız salındığın hal kıyılarında kurudu güller
ansızın benden kopan gelgitlerin gitmelerindesin
çürümüş, çiğnenmiş anlık heveslerim tümler sensizliği
can kırıklarını kanatır benden hiç beklemediğin
yürek gözünde yerli bir peygamberdim
seni çok seven günahsız,sevgi ermişiydim
meğer değilmişim
bir başınaydım senden gayrılarda
erkekler cehenneminde yakılmış kitapsız anların zebanisiydim
ateşli düşünüşlerin düşlerinde değildim
arzuların pınarında,pınar da nar da bendim
tane tane döküldüm sensiz gecelerden bir tanem
gece gündüz aynı değildi bende
seni çok seven benimde eserler yakılıyor
aynı sevdanın küllerine çığlığını yazdım
yar ile yaranma arasında arasatım kayıp
tam beni bir ömür yaşama pusatında vuruldun
gittin kendine...

hoyratlarımda sustum
gelmeler pazarında sensizliği sattım
yaralarımı sardım dizeler yetmedi
hep dizinin dibinde kalmaları imgeledim
varlığın yokluğu özetlemiyor
yalnız kaldığın her demin,günahlarına yazılıyor
benim cennetimden kaçıp giden cehennemin son gülü
ben sana yanıyorken
bana cehennem yasak

Hayrettin Taylan

Cehepe(CHP)

Kamera açkımış, ben ne yapayım
Çuvalladık halkım, unutma bizi!
Çep telefonumu, nasıl kapayım
Afalladık Halkım, unutma bizi!

Kırk yıl geçti, olamadık iktidar
Bu halk bize, niçin kulağın tıkar
Hökümat seçimde ton balık tutar
Kefalladık halkım, unutma bizi!

Bankamız var, gastemiz var, hepsi var
Kankamızsa, derinde çuval kadar
Kaderim bu, her mevsimde yağar kar
Ufalandık Halkım unutma bizi!

Yüzerim, gezerim, her şey sezerim
Kırk yıl geçse, ne bıkar ne bezerim
Tahminlerde yanıldık, hep bîzarım
Hep sallandık halkım unutma bizi!

Koruma altında, benim herşeyim
Dört nalı buldum da, yoktur eşeğim
Dünyada yok, yatacak bir döşeğim
Yuvarlandık halkım, unutma bizi!
AŞIK GULLAVİ

Hayrettin Taylan

Cemreler Aşka Düşerken

Baharın bardağından aşk -1

Kırlangıçlar kırılıyordu kırılışının gösterisinde
Kelebekler uçuşuyordu gün'eşimi canlandırmak için
Serçeler seriliyordu serpilişinin uçurumunda
Aşka helal olmak için benden helak oluyordun
Durup kalmanın sevdası oluyordum
Durup gidiyordum benden önce kendinden

Şom ile Güm - 2

Şom kuşkunun kuşları uçardı uçarılarıma
Her renge uyumlu gözlerinin nemlerindeydi yakarışım
Kaçanağı güncemi görmez oldu bağrın
Dirimcil bir ürperti başlar baştan savdığın sevdalarda
Utkunun kırıksıklığında taranır gidişin
Bir daha gitmek için bir daha gelmene sıfırlanıyor aşk
Bir daha sevmek için " bir "daha çift'leşiyor ikimiz
Her geliş, her sevişe gebe bir gelecek aynası

-tintin ile gittin-3

Aşırılıklarda yaşanan ayrılığın sonsuz özüsün
Tutulmayacak dalların gülleri kurutucu sevisi olma
Unutulmuş ürperişin perisi olma
Su geçirmez kalışların olsun yeter
Damla tutucu gözlerin olsun yeter
İmlası ütücü cümlelerin olsun yeter

Bir alaşım künyesinden sonra başlar sonum
Sonumdan sonra başaklanır öncelerim

Her sonum senli başlangıçlara ilk kezlik
Gereksizlerin gergefini taramaz alınganlık
Yalnızlığın meteliğine kurşun atmaz çekilmezlik
Önce,öncelerini alıp öylesine gitti öylesine gidilmişlik
Şimdi ne ben sana kafiye
Ne sen bana sıcak bir imge
Kurgusu bitmiş ömrün kısa filmi gibi
Oynuyoruz yaşamayı sevgilim

Hayrettin Taylan

Cennetteyim Huzuruma Dokunma Yar

ömrüm beklemenin ününde ütülenir
toprağı boyadım ruhun rengine
beklemek üşütüyor aşk damarımı
alacakaranlığımda alaca özlemlerin suskun suları araşır
kor alevlerimde kör olmuş arzularım küllenir
ezbere bildiğim senin bakışlarında tellenir ar perdem
bildiğimiz ışıklardan önce yansız ışıltıların
ezbere bildiğimiz ilk kopuşun film şeridindeyim
ezbere bir ok gibi damarlarıma saplanıyor kaçışların
ezbere bir arzu füyve sarar tutku hücrelerime
gencecik bir umudun zarında zar atar sana kalışım
patlar sevgim yüreğinde adım şanına künyelenir
bir çiçeğin son arzusu senli meyve olmaya kainiyim
belki bir tat kadar adında kalırım
belki bedelsiz tınılarıyla tümlenir yaşayamadıklarımız
kirini imkansız sulara akıtan gözyaşlarının sesinden
yalnızlıkları alınmış bir çölün ortasına kadar geliyor her şeyin
ütopyalarını gözbebeklerinin ruh kalemiyle yazan
bir geleceğin hasret soygunculuğunda
beni sana çaldılar gülüm
kendime sarıldığım geceleri aşkımdan sildiler yıldızlar
sensiz olmak işlemindeydi ay ve geceye dair her şey
beni baştan çıkardın, toplamaya gerek var mı ki
seni bana böldü kader, sağlamaya ve ağlamaya gerek var mı ki
alacakaranlığımda gelmekle gitmenin çarpımında aşkımız sonuç
çıplaklık bir işlemin son sayısı bu aşkun son rakamı
bu son yalancı baharda derisini atan bir yılan gibi kayboldun
bu kaybın kuytu amaçlarında can kırıklarım derlenir aşka
tutku ile ben arasında toplanır yeniden buluşmalar
ham duygunun umurunda bir ömür bekler seviler

Hayrettin Taylan

Ceren Ek (iz) Bir doğum günü şafağı

öğrencim Ceren ekiz'e

Sen,sevgi deryasında bir yara gibisin;
Kaşidikça kanayan,
Kanadıkça kabuk bağlayan,
Koparma hissi uyandıran...
Ve geçmesine izin vermediğim bir yara...
bu yara kabuk bağladı
bu sevgi dostluk çağıladı
bu çağlayışın neşelendi çiçek çiçek
ruhunda örselenen yeni bir bağın akışında
iyi ki varsının son haliydin
gidiyordun gidilmesi gereken özerk özlemlere
orada kal biraz
orda yaşa bendini
ruhun aksın
ırmaklar susasın sana
dağların hışırında seni bulsun senciller
gelsin gelmelerin anı ve sen
bitmesin hiç sevgi okyanusumuzun dalgalanışı

Hayrettin Taylan

Cevapsız Aşkın Kalakalışına Son çağrı

Cevapsız kaldı tüm bakışlarım
Gözlerimin aradığı güzel şu an bakmıyor
Geçmişine aynalar takan sevda yörüngesi bensizdi
Son nefesini veren bir ölünün kare kare kareasıydım
Karalanmıştı kara sevdam
Bir bakışının sırrına buğulandı gözbebeklerim
İyimser bir hayalin son pozunu yaşıyordu umudum
şeytani beynim oyunlar oynuyor
Çaresizliğin tüm anları akıyor
Çaresiz bir çocuk gibi bakıyorum
Kalakalmışlığın anıtı gibi
Orda kalmış bütün bensiz senlerim
sende takılıp kalmış kalbimin tüm küresi
Delirmenin döngelerinde dönüp gelmene bağlanmışım
Bitmişliğin bitkisel hayatındayım
Seni sevmenin hattındayım
Vazgeçmeli miyim
Ne yaptın bana?
Bu gamsızlık abidesi eridi
Ruhumdaki tüm hisler sana bulutlu
Müebbet bir kalışın son anında
Belki gelirsine umutlandı
Ümmi ummalarım
Cevapsız bir aramanın son ziyasında
Sen çıkageldin
Gelmelerimin her gelmesine

Hayrettin Taylan

Coşkunlukların Çerçisiyim Şulenar

*Coşkunlukların çerçisiyim. Coşumları taşıyım aşka.Mutlu olmanın muhkemlerinde derin bir sızı yakalar beni.

Hüznün kımıldanmalarında unuttum sensizliği. Gelmenin şifrelerinde sustum.
-Kapına, evine, ilmine, dostluğuna gelene merhamet kapısı açmak gerekir; ancak gönlüne gelene gönlün de isterse kapını açmalısın.

-Mağfiretin ahir sonlarında gül gibi, gülden kalan gibi.Anlık dillere teslim oluyor hayat.

-Suretimden yansık yarınlar yari görülür.Görünmenin ödevi başlar.Beni görmelisin artık.

Aşka bölünük aynalara soyunuk yarınlar dilinde, kendimi taradım ışıklarla...

-Sevgiliye gitmişliği öğret.Yolda seni düşünmüşlüğü yaşat.Gözlerinde eritil kılan dünyalık seller yolla.

Çözölmüş bağlarımın matematiğinde tığınla oyala bölmemi.Benimle bölüşöl zevklere payda ol.P'ayına geldim. S'ağlaması yok bu üleşil anların.Çoğurtkan anlara taşıdım.

-İntihal bir ihtilal yaşat bana. On yılda bir yapılmış devrik sülüklerin ihtilal sayfalarında uyandır beni.Kendi vatan bağlarına kurşun sıkılmış dışa bağıl papağanların çıkar ağında uyandır beni.

-Üç beş kelim yazayım.

Kaç gram aklınız var? Hangi peynirin faresi tarafında kemirilmektesiniz. Hangi çıkarın közünde maşa olarak kullanılma talihsizliği oluyorsunuz.

-Siz kimsiniz?

Sizi insandan saymanın sayfasına geldim. Sperm gibi milyonda bir insan olma şansı vardı.

-Vatanın bağıyla, algısıyla, huzuruyla, kalbiyle, oynamanın insanlıkla ilgisi yok.Kendi yürek bayrağını yakıp derin sülüklere dersiz silik kelim olmanın insanlıkla alakası yoktu.Hüzünler perdesini çekip, kendine mutluluk hırsızlığı yapmanın insanlıkla alakası yok.

-Sevgilim uyandır beni.Böyle sülüklere karşı diriliş kitabında beni bulsun benlik.

*Bu hal neye ha'mal? Bu hayal hamalı kimseciliğimi neden taşır ki?

Esefin şefi olmuşum.Estağfurullah demişim.

Maaleseflere mesafe koymuşum.Gitmişliğimi gezdirmişim sen yokken. Gelmişliğim var hayattan kalma.Kendimin kedisini salmışım aşk mutfağına.

-Peynirin nerde? Tenin gibi mi? Yüreğin gibi mi? Aşk faremin kemirmesinden utanır mı?

-İçinin tadında dimağının aynası yansır mı? Beni senle buluşturur mu gerçeklik. Dilime dolanmış yarınlar, yar gölgesi uzatırken, sensiz ne kadar sensizim ki...

*Bu aşkı kaç'a 'ya teslim ettin? Günceler satın aldın mı ki?

Geleceği dölleyen umudun emekleyen çocuğuna sevgili olur mu emzik...

-Emzik ile emek ikileme olur mu? Tezatlarını birleştirirler mi?

Antikası Antartika'dan alınma penguen düşlerim nerde? Nerde bulamadığım ben? Beni en son ne zaman buldun Şulenar...

-Dudaklarımda neler dökölüyordu, ellerimi tutabildin mi? Gözlerin sözsöz romanlarını

giydirmiş gırılçıplak özlemlerime.

Kadınlığının ısıltısıyla hangi karanlığımın ömürlük aydınlığı oldun? Kaç kez, kezalarımı besleyecek umudun.

Fanusun içindeki üç heceli aşk mı cin mi bilemedim? Neden uzaklığın cin gibi? Neden yoksun karşımda?

-İki çizgiden bir aşk harfi çıkar mı?

Bir noktadan sonra cemalinin cümlesi başlar mı? Aynı başın ucunda kalır mı umudun?

Beni bilir mi yıldızların kendi ısıltısı? Hareketlerini bizim için sunar mı? Seni sana yazdım aşk diye.Aşk, aşka benzemezmiş.Herkesin, aşkı kendine eşit aynaymış.Bizimkisi evveli, ezeli, kendine toparlanıştı Şulenar.

Hayrettin Taylan

Cümle Çeşitlerimin Yüklemisin Öznen Aşkken Dilbeste

Ezberlenmiş bir şiirin son mısrası benim, şiiri tümü sensin. Anlamına göre olumlu bir cümleydin severek yaşadığımız günler.

-Olumsuzluğumuzu yakacak, me-ma, değil, yok,sız ek ya da sözcükleri yoktu.

- En baştan mutluluk meşalesini yaktık. Anlamca ve biçimce olumlu cümlelerin yürek cebinde yaşadık tutkuları.

-Bazen biçimce olumsuz cümlelerde olumlu sevgiler yaşadık.

*Sizi sevmiyor değilim.

-Yüreğin sonsuz bir umman sevdanda. yok yok .

Seni anlamıyor değilim; ama yürek sızılarının deldiği yaramda aşk biraz masalara budandı.

* Sahte gülüşlerini sevmem. Aşk, birisinin birisi olmak için yanında gölge olmak değil.

-Yalancı baharların pınarında yıkanamam. Sen bütün sevgi çeşnime

Çeşmeyken.Gözlerinden damla damla ben akarken gidip başkasını sevmem.

-Anlamca,biçimce olumsuz cümlelerin cenderesinde bırakma beni.

Bir sonraki gelişinde anlamca olumsuz biçimce olumlu cümlelerle yakma anlam içinde anlam yüklediğim bu yalnızlığıma.

-Gel de bu gidişine inan.

-Ne geldin ne de aradın .Oysa ben her dem dilinin ucundaki sözcük olmak çok sonra da olsa hatırlanmak isterdim.

Şimdi ünlemin damlalarına benzeşim içinde.Islatıyorsun sevgi kitabımı.

-Sen gittikçe,uzakta ağladıkça ben ıslanıyorum.

Ey aç ve ay yüzlü dünya yorma beni! Sevinç, hayıflanma,şikayet ,ünlemlerinde cümle kılma beni.

-Ah kora kor sızlanışın can paresi olaydım!

-Aman Allah'ım bu yürek cambazlığı yapan ben miyim bilemedim!

Eyvah, ne sen ne de senden esen yel kaldı!

Şimdi hangi soru cümlesinin yüklemisin?

Neden ben sende terk edilmişliklerimi devrik cümle kılarken sen arasözlerime aramızı bozan sözler katıyorsun?

-Kim içinden arınarak gelen mistik yokuşumuza yoldaş olacak?

-Sen hangi bensizliğin adılısın Leyla gözlerinde? Hangi Şirin'in

Şirinliğinde çayıma karışan sıcak an oluyorsun?

-Hem sorup hem cevapladığım soruların sonunda soru işareti kullanılmaz seninle öğrendim.

-Sözde soru cümleler gibi cevapsız aşklarım olmadı. Ben seni severken her sorunun , her özleminin cevabı gibi gerçek soru cümlesi olup durdum karşında.

-Şimdi gerçeğimizle ilgili ilgeçlerin gelgeçlerine kav olma zamanı değil.

-Sen ateşsin aşka. Yakılacak yüreğim var, o da sensiz yanıyor.

-Ben bütün aşkların ismiyim yüklemimde. Yükleme isim olan cümleyim.

Kitabında isim cümlesi olarak yazılmış bahtım.

-Sen aşk cümlemizde eylem olarak kaldın. Bütün duyguların fiil cümlesi olup

arttın çekimli özlemler arasında.

Sen aşka renk açtıran gül yüzlümsün. Bir aşk hikayesinin
Sevdasıydın sular sirlara köpük köpük aklanırken.

-Bir vakte kalbini zemzem kılan sonzuluğun can aynasıydın.

-Giden, gider. Giden kalanın aşk armağanıdır.

Gidişin, hasret dişlisinden günler biriktirdi.

-Bir gün gelişine sobelendi bahtımın solaç yanı.

Kurallı bir cümle gibi gönlümün sonunda yüklem olarak kaldın.

-Ben aşkımızın temel öğesiyim, sonumuz için en sondaydım.

Oysa sonra nazların yüklemine bazen ortaya, bazen en başa attı.

-Devrik açılar yaşattın. Sen kurallı bir cümlemin en güzel yüklemiydin. Periler
raksa çağırırdı ben özenen olarak kaldığım anlatılmaz demlerimizde.

Aynı sözcüklerin kuyruğunda yıldızların ağıldı.

*Sevecektir seni bu giden, bu kalakalmayı kalaylayan.

-Bir gün bilecektir, sevmek ucuz bir kumaş gibi olmadığını.

Sonunda yüklemi olmayan cümleler yaşattın. Yoktun, eksiktin.

Sen yüklemimdin. Şimdi üç noktalarla anlatıyorum sensizliği.

-Bu aşkın üç noktasındayım. Daha anlatamadıklarım var.

Yüklemine hasret Mecnun öznen var.

-Sen uzaklarda yapayalnızlığını kırıştırırken ya ben burada...

Haydi tamamla cümlemi, haydi meramlarıma

*Ruhunu ütüleyen yapısal kıyılarından süreğen bir yunus olsam.

Basit cümlelerle sana olan sevgimi anlatsam anlar mısın?

-Yan cümleciğin kaçır basit cümlemin içinden. Yalnız bir yüklem olsun.

-

Senin ruhundan, sözlerinden arındım. Bu yüzden aşk sensin.

-Bu güzelliğe sonsuzluk gözesi oldum.

Şimdi içinde yan cümleciklerin olduğu birleşik cümleminin koynunda yatır
beni. Fiilimsilerin dilinden aşka uzun cümleler kur.

-İnanılmaz bir şölendir yeniden gelişin. Aşk üstüne aşk bina ederek
Gelmelisin.

Bir dua gibi kalmalısın seven gönüller yamacında. Amaçlarını
ruhuma dolayarak özünle sarmalısın beni.

-Bu aşksa ben bitmezliğin sırrıyım. Şartlı birleşik cümlelerin yan gözünde
sen varsan bu sevda bitmez.

-Gel gör ki sadece ikimizin bildiği gerçeklerin "çeki" karşılıksız çıkmış.

*Anladım ki bu gidişle gitmelere ders veriyorsun.

Benim meramları ancak sıralı cümlelerde paklanır. Yüklemlerini esirgeme benden. Ayrılığı bir yüklem kaldırmaz.En az iki yüklem olmalı.

-Gitmeyi, bir yüklem, bir gün gelmeni bir yüklem .

Haydi bağımlı sıralı kaldığım ortak öğelerimizde yıka beni .

-Bir düşünüş, bir iç çekiş, bir aklanıştır, seni yeniden yaşayıştır beklemek.

-Geri dönüş, yüksek ruhluluğu yaşayanların limanıdır.

Bir dönüş davasıdır, bir sevme ,aklanma, isteme fecridir bağımsız kaldığımız demlerde.

Ana rahme dönüş gibi değildir,beni isteyişin .

İlk sevdiğim güne dönerim, beklerim ilk bakışını. Parça parça permalarını dağıtmış mutluluğun izinde gider, bekler, tümlerim hasretini.

Uzakları yakın eden küçük kıvılcımın dilinde ateşe ram olup dil dil cümle çeşitlerimde beste olmanı beklerim Dilbeste.

Hayrettin Taylan

Ç/alıyorum Seni

'O, kendini biliyora ithaf '

tutkunun makamında uzak kalışını çalıyor ç/algılarım
yalnızlığın şefiyim sözsüz aşklar besteliyorum
ç/alıyorum seni

bahar açtı açılmaz çiçeklerin bağrında
d/ağladı senli yüreğimin iç çocuğu
b/ağladı aşk
içsel bir yargılanışı temyiz etti sevgin
ezelden hecene kitap olmaya büyüdüm
yazıtsız vuslatın k/aleminde susadım sana
hercai bir akışın sonunda ünlendim sevginle
Aşkın doğum gününde doğdum sevilerinle
şimdi mutlu bir bülbülün can gagasıyım
uçuyorum gülistanında güller gülüme meftunken
kaçıyorum periler sırasında tenler fıratıma akarken

B/edeli gönlümün derinlerinde sakla sevi özümle
anılarına sobelenen istenme k/avuştağındayım
bitirilmiş sonların en başındayım
senler kopardım ta benden
ta seni sevdiğim demden
umudun gökkuşağını boyadım sevi göğüne
buluşmanın denizini bağladım sevi ovana
gayrı yetiyecek bizli günlerin her meyvesi
gayrı tat ile adın arasında yeşillenecek günlerimiz
gayrı yokluğunun aynasında taranacak aşk ve aşk

huzurun tenlerine tin olacak kendine buluşun adresi
beni sana taşıyacak taşınmaz mülk gibi içten ağırlanış
yaşanmışlıkların n/azarında büyülenir senli ömrüm

sevi pınarından s/en içtim kana kana
peri suretinden senli kitaplar okudum hece hece

mum yaktım yakınlığımızın aşk yurdunda
kendimi sende görmenin neonlarında oynadım sensizliğe
bir günlerin ıraklarda aşka çırak özlemler büyütürken
senin kutsandığı yaryüzümde,yüzüm sana mimlenir

mührün basar bahtımı
özün yaşar çağımı
tutam tutam olur günce
aşk, aşk olur beni görünce
bu yüzden, yüzünden ırak günlere belayım

Hayrettin Taylan

Çağdaş Karacaoğlan Benim Bennara

-Katre katre haykırışlardayım.Ummadıklarım umman olmuş. Ay 'şemimi eritir mi aşkım.

-Dem vakti takvimlerden ödev alıyor, bir bir dökülüyorum senden.Yazılmayan kaderden müjdecî kuşlar konuyor yarama.Kederimi gagalıyorlar. Oysa vardı elbet bizimde ulaşamadıklarımız. N/azarın son yıktığı can tepesi bizdik. Aradığımdın, çağırdığımdın,bağırdığımdın, yandığımdın, sönmeyen aşk y/anardağımdın.

-Entari giymiş ay'ı şal olarak kullanan bulutların yandaşıyım bu gece.

-Ay'şemi eritir mi yakamozlar yangınlarıma kardeşken, nemli gözlerine vicdanım okyanus olup seni paklamaya kurbanken bilemedim.

Bizi anlatan yoldaş türkülerin dilindeyim. Beni lal sanıyor s/azlar.

Oysa küle gömülmüş aşkına kul olmuş bahtımın abası hiç susmadı.

H/arlı ulaşmazların ciğerimin "cigarası " oluyor. Tüttürüyor beni elemin.

-Yaşanmışlıklar aşınıyor yüreğimde. Her demine hayal şubesi açıyor dünyam.

Şimdi söyle nasıl yaşayayım bu sensiz anti- reellerden. Hangi güzelin reğeline meyve olayım. Hangi güzelin ömrüne yama olup seni anayım Bennara...

-Sırdaşım olur serden ,yardan geçtiklerim. Bir pınar başında Karacaoğlan olup yeni ceylanın suya gelişini, yüreğimi sallanışını bekliyorum.

"Karac'oğlan kes dilini

Yâre söyleme halini

Şaşıрма sen bu yolunu

Aşkın bâkî, yârin fânî"

-Güle bezenmiş gülüşüyle sana benzeyen Suna geliyor .Helal kıskacılarına alıyor gece gözleriyle. Ben gece görüyüm senden sonra.

-Bir geceydi beni senden koparan. Bir geceydi teninin defteri dışında hazır kitaplar yazdığım. Bir geceydi işte, bütün gecelerimi " k/ara" eyledi.

-Dedim ya senden sonra gece körüyüm. Suna gelmiş şu anıma ne yazar ki.

-Geceyi çalan anın çalgıcısıyım işte. Beni anlamaz oldu güzeller.

-Boşuna el güzel için el divan pençe olma demiş aşkın atası.

-Yorgun bir ömrün ortasında Ortadoğu gibi kaldın can sınırimda.

Bir yanım Kudüs, bir yanım İstanbul...Gel de çık işin içinden.

- Yehova 'nın kızı zevk yatağını sunmuş gece hazır.

"Karacaoğlan der, nedir çareye

Cerrah neyler yürekteki yareye

Gönül düştü şimdi kaşı kareye

Akar gözüm yaşın dindiremedim"

İşte böylesi anlarda anılarımız yırtılır gönül kitabından.

Kitapsız bir aşık yapar sensizliğin. Vuslat ağacın türbe olur hayallerime.Batıl da olsa çaputlar bağlar sana olan bağlarım.

Bir gün kavuşma apoletlerini taktım bahtıma. Yüzümden okunur gül yüzün.

Yanık bir türküye söz olup kapattım senli demleri. Susturulmuş bir çocuk gibi bekledim yeniden beni sevmelerini.

-Ağlamayı unutmuşum meğer. Mama yerine "amalar" sunulunca anladım ki ben çocuk değilim.

-Belkileri oyuncak olarak sunup gitme.Ben büyüdüm sensizliğe, tek başına sensiz kalmaya alıştım. Gözlerindeki yaşları rahatlıkla sil.

Nazardı her şey nazar.

"Karac'oğlan der, kondum, göçülmez

Acıdır ecel şerbeti, içilmez

Üç derdim var, birbirinden seçilmez
Bir ayrılık, bir yoksulluk, bir ölüm”

Ah Karacaoğlu Ah... Ayrılık varken, yoksulluk, ölüm neyin özetler ki ?
Yaslı gülüşlerini gördüm, nemli gözlerini, gözyaşlarını silmesini gördüm.

-En kötüsü kitaplara sığmayacak kadar acıklı sözlerini gördüm. Şimdi halk
ozanım, Karacaoğlu, demek aşk eskiden ecele acılmış.

-Ya şimdi aşk ecelin ciltlenmiş halidir,bilinmezlere, doyumsuzluğa kaplı kitaplar
gibi.

Ruhu yayılım ateşlerine atan içsel bombaların can havliyim. Vurulmuşum bin kez.
Ölmek ile sevmek arasında “ ayrılık ” yoldaş yaşamaya. Gelmesen de
yazmak benim katığım Bennara.

Hayrettin Taylan

Çağır Şimdi Göz Bebeklerimi Güneşime

bağrımdaki beklentisiz sırlarıyla inler gelecek
Boyutlar aşk atar kalabalık özlemler düşer sahilime
Yorgun mavilerin gözlerinde dalgalanır algılarım
Dokunuşları özetleyen damlaların beyazındadır tutuluşum
Varılmanın enlemi boylamını dikine bir sen çizer zamansızlığıma
Sensizlik yırtık mevsimlerin son değişimi olarak kalır sevdaya
Çağır şimdi gözbebeklerini güneşime
Bir gülücük ek ömrün nadaslarına
Gelmelere pınarlar akla beyaz düşlerinden
Biraz benden çal,biraz benden kalıntılar aşır
titreşimlerini resmetsin hayal ve gerçek
güncelerinin yatağında aşk oyar vadilerimi
haylaz bir çocuk gibi sözlerin sürükler bendimi
kucaklar boğazlar yalnız kaldığımız iki deniz arasın bir ben arası seni
özlemindeki tuz kristallerini ruhunun dudağından kavuşmaların damlası siler
duyumlar arası duyulmalara kani olur sana kanmalarım
Gülüşün düşünce zevkimin aynasına her şeyim anımsanır
Bakışlar beni doğru küreye çeker,aşk beni sana eker karalım

Hayrettin Taylan

Çaldım seni bam telimden

yalpalanışların kazasındadır sensiz akıntıları
sulanan yaşam, çöllerimde kara bahtı döllerken
sonların sonbaharlarında ahular raks eder yalnızlığımda
hicranın kapsülleri açılır aşk ile gelişin arasında
buluşmanın saklanma köşelerinde karışır tutuluş
dilekler ekeriz zevkin nadaslarında
mumlar sönmeden, mumyalanır özlemlerin
hoyrat eller kayıpsızlığından tutunmak üzre titrer
tutkunun karmaşık resimlerini çizer çözümsüzlüğümüz
ruhunun ifritleri yakar, yarasızlık ve yarsızlık yakılır aşk gecesinde
umulmanın yükseltisinde sesin yankılanır, beni alır senden
sevgi dolaşımlarıyla alıştığımız anlar yıldızlaşır sen yıldızım olmaktan kaçarken
yenilenmiş yeniden sevmelere şifrelenirdi harf harf özlemlerimiz
zirvelerinden aşk düşecek amaçlarıma,
bekleyişlere bikri sancılar eklenir en sevdiğimiz andan
durduğun enginlere ve koynunda olma bulguları bulur beni
Küle düşürdüğüm kaknus kuşundan tüylenir yeniden canlanışın
yüreğinin bahçelerinde kavrulmuşum, beni yiyemez her güzel
seni işledim gönlümün gül odalarına
yıldız yıldız kapılar açılır, ilk gece olmanın hecesinde ol
nefsimin eşkiya müfrezeleri aşamasın diye uçuklarımı
kavuşma gözlerinle örüldüm beklemelere
her duruşunu yüreğime kavuştak eyledim
çaldım seni bam telimden, gelme selinden
bekleyişlerim sonsuzdan öte, senden öte
prangalı yaşamak beyazlığın zinciri gibi halka halkayım sana

Hayrettin Taylan

Çalıntılı Çalakalışın

çalınan bir gidişin şerhiyim
sayılarla gitmelerin kaldırımındayım
gitmişse bir kere
neyi çarpsan işlem tam değil
umut eksi
bizden bir parça nemli bulut artı
akan damlalar payda
ve yüreği yakan canhıraş sonuç

hıçkırıkların hiç kırıklarında
ayrılığın kırk ayağı dolanır
belki gelirin ilk sayfası açılır
bir cümlede takılı kalır kavuşmanın plağı
hep sen
hepten sen

acıtan bir masalın orta klişesinde susan sen
bizim şarkımız çalınsa da sen çalınmıyorsa manasız
aşkımız cümle dışı unsur olarak kalır çalakalışlarda
sıradan ve can yakan her şeyin silinmişliğinde
yeniden yazılacak defter de yoktur
en arka sayfada "hani"ler vardır
issiz, isimsiz, sorgusuz anların deniz anasısın
ben deniz
kirlenmişim aşk atıklarından
alıntılı bir sen temizler her şeyi
göz göze geldiğimiz anın fotojenlerinde zenliğin büyür
ben büyücü
iksirimden hüznün vaat etmekteyim
çeler gönlümü haykırışlar
seni anımsatan her şeyde nemlenir bulutlarım
yaryüzüm yok gayrı
benim için ağlayacak sen yok
ben yok, yok yokların soy özünde
çelimsiz boşlukların hoşluğunda hoşçakallar çakal
çale kalem bir huzurun uçurumundayım
hatıraların tutar nefessiz kaldığım her anda
sana dair şeylerin kıskacında böler beni bilinmezlik
kabusun çellosu çalar türküye benzemez hıçkırığım
geceler sabahtan önce geceler beni
içi içine çeker girdap
çalıntılı gülümseyişlerle hayata yamalanır ömrüm
uzaklarına uzar, ummalarım
gitmişsin bir kere uzar ummanım
Elde kalan anılarının beyaz köpüklerinde arındın
su içre suya aşk, aşk içre aşka su olsam ne fayda
bir kere gitmişsen iki etmez bende kalışın

Hayrettin Taylan

Çapkın

çok kadın sever sevdim
bunlardan yalnız birisini sevdim
çoktan çok sevdim birisini

Hayrettin Taylan

Çapkın hallerin sakıncalarında

bir gece kacamağı
onun bıraktığı boşluklar
baharın ayarını kaçırın kaçkın bir özlemin gecesindeydim
arzuların şifrelerinde aklanmamış bir hatanın uçurumunda
önce gece yanıklarını akıttı
sonra susamışlığın suskunluğu sessiz hinlikler
ve al da gitmelerin alınmamış hesaplarında arzular bedava
boşluğun hoşluğunda hırlayan erkeksi bir nefsin susuzluğu karşısında çaresizdim
sıcak bir vadinin akan sularında yıkandı pişmanlığım
kirlenmiş bir gelecek hemen aktı yeni bir dert deresinden
yıkıntıların yıkılmış yığınlarında arta kalan hevesin sesinde
ey yuhlanmış anıların deşifresi asitli halim
ey gizemli özlemlere nişan almış bakışlarımın kör hali
üstelik üstsüz bir beyazlığın yıldızı altında kara bir an yaşamak
ödenmemiş son faturanın son saatinde zirve kapandı
hatalarımın faizi başladı
gülnaza naz, umutlarıma ümmi bir ceylanın ürkek bekleyişinde kalakaldım

çözülmemiş çözümü yıkılmış bir anlığın sisliğindeyken
ben güzel olanı güzel olmayanı yaşamak için değil

arzuların azaziziliğinde zil olarak kullandı beni sakıncalar

Hayrettin Taylan

Çapkının Pişmanlık Mersiyesi

Bir dokunuşun yüzyıllık hevesinde sular durular öykümüzü.

-Ötelerin, ötekileşme serencanında canımı kırıp geçmekte.

-Her şey dün gibi olsun. Her şey senli olsun gibi. Hiçbir limanda anlatamadığım sızılı bir duygunun gün görmüşüyüm.

- Yağmurun toprağa sarılışı gibi sonra olmak istedim seninle.Sellerine kapılan son kaya olarak gönül barınağında kalmak.

-Çoğalarak sana akmak,kayadan dağ olmak, dağdan yürek, yürekten aşk, aşktan aşka gitmenin künhünü okumak.

- Huthüt anlatır bizi. Mantık Tayrında okunmak istedim.Her kuşun eti yenilmezi ezber etme bana.

- Ben aşkın ormanının ermişi, senli,sensiz can erimişi bana kuşlardan dem vurma.

- Bir tahıl tanesi kadar küçük yüreğin aşk tarlama yetiyor.Tek hasadım oluyor, sürekli ürün veriyorsun.

-Sana açılan çiçek, bak solmak üzere,sana açılan gül kırmızılarını atmak üzere, sana açılan ben içre ben dağ olmak üzere. Sormadan gelmelisin sözsüz dünyama.

Sen ki harika ruhlusun . Harika ruha sahip olanlar daima sessiz, daima mutludurlar. Biraz ruhaniyetinle yağiver huzurlarıma. Ki ruhumuzu anladığımızda dünyadaki yerimiz yar olur. Bu ince sızılarında aflarına geldim.

Uç Çeşit Af vardır:

Birinci af, en önemlisi en öncülü ölümcük olandır,insan ruhundadır. İnsan, kainatla ve kainatın bütün güçleri arasında en büyük hisse aşka açılmıştır. Aşka açılan ruh ile olan ilişkisini, beraberliğini farkettiğinde affetmeyi de öğrenmiş. Sen birincil affı kullandın.

- Büyük Ruh'un durduğu ve insancıl içlenişin durulandığı ben merkezinde ikinci affetme gelir.Ki bu affetme zor sürecini bulur.Özselliğin kendini zorladığı birincil bir duyuncu anıdır. Ki sen de oluşmamış olmalı ki can şairini bu af sığıntılarına almadın.

Üçüncü af ise iki seven arasında yapılır. Nefretlerin ateşlendiği, ayrılığın atomlaştığı, can kırıklarının kırk ayak olduğu,imkansızlığın mimlendiği, barışın dağıldığı, anların anlatamadığı, sayıların sayamadığı, özlemin soyamadığı, işte bu anlam içre anlamın can damarında yeniden anlaşmaktır.

-İstemeyi istemek, kendimizi istemek, büyük ruha hazır olmak için yeniden sevdiğimiz huzurun gömleğini giymek.

-Ve aralık bıraktı aramıza yeller, eller, başka eller. Şimdi perdesini yırtan nefsmizin derinlerinde sese melodi olmak.

-Olmazlara, kader pişirmek.Olacaklara keder kızartmak. Çift olmayı çiftleşmek aşkın ömrüne. Sözün tükendiği,gözün görmediği direnişlerimizin helalinden seni istemek.İşte budur yüreğim.

Tüm benler uyanır sen kerreesinde. Bir kerede ben ol.

-Çok zor bir ruh manşeti istedim senden. Haklısın, bu ayrılığın ilmi olmaz yeni anladım.

-Ey şair, bu kadar felsefi sızılar sıvalama can duvarlarına. İhtimalleri de düşün. Garip olurların can havlini yaşatma .

- İstanbul saklıyor seni. Bense İstanbul'dan büyük oluyorum. Kader bu ya...İstanbul ben oluyorum, aşk sen. Bu aşk trağine alıştım.

- Bu nem ile gem arasında ara olmak da zor. Bir günlerin on ikisine nişan etmek, hep vurulmak aşka. Ne kadar zor şarkılar söylüyorum can çiçeğim. Nerde kaldı

en sevdiğimiz şarkı.

-Neden el ele tutuştığımız anların resim sergisi yok.

-Neden, veda busesini sunan aşk kuşağımız gitmelere uşak.

Alelacele gitmek bu aşkın alı cenaplığına yakışmadı.

- Yüreğimizde kalan közlerden yeni aşklar kızarmak bize göre değil.

Hangi güzelin teninde seilmeyi kızartsam sen rüzgarı söndürüyor .

- Meçhul kalışlar kaçamak yaparak sevda dersinden kaçmış olmalı ki sana sarılmak için ömrümü ütüleme amaçları gittikçe uzuyor.

-Can kırışığı anları ütülemek, dilemek ve istemek üstüne seni giymeye hazır olmaya kadim oldum.

- Sargısını attığın acıların can pazarında sana zama oldum

Uluorta bir istektir benim ki...Beklemin son karesinde bir duvar yazısı belirir.

Kendimize yakın, aşk ruhuna akın,sarılışlara meyilli başlangıçlar arasında olmak ömrü uzatır. Gel ömrümü uzat yürek elinle...

Hayrettin Taylan

Çaresiz Pusalarda Ben halindeyim

benden ölen ölülerin son doğumlarında ağladı güneş
gayrı hevesini kesen bıçağın ağında aşk düşüyüm
karanlıklarla meşgulüm hala.
Menhus ve meşhur karanlıklarda tutuldum tutarsızlıklara
ökse otunun çaresiz yıldızı gibi kayıp oldum gecende
Bir ayağım sabahla uyaklı; bilmezler oysa puslu sabahların ağlaşlarını
bir halimde gece çelme, bir ayağımda fener hülyası
seherin ağlaşmasında gözyaşlarım yağmurla öpüşken
bense puslu arzuların eksenine ekilen son tohum
haza alışmış alışamadıklarım çapkın öykülere akar
kapsam alanımdan çıkan leyli kaçmaların kaçkın zaaflarına tümleç olan zamanım
devrik öznelerimden önce ekstiltili eğritili tümcelerim şifrelendi
yüklemine gelmeden önce ünlü ünlemlere varislendim
varsıl sıfatların yüreğime çizdiği sıfır hoşluğunda sen hala yoksun
Ben, tümcenin devrik öznesiyim hala ve yüklemim yitik
yitik bir kitabın kapağında özetini okudu son mısram
seni sordu leyli gecenin yıldızları mürekkepsiz öpüşmeler
Dinlemeyenler leyli gecede habersiz öpüşenler
arzuların gazelinde heceyle koşan bir beytin ben halindeyim
etik bir ereğin ermiş kavuşmalarında uzak sevmeler kadar kaderim
demine dem katıyor karanlık zevklerin afrika adılı
mürseli mecazlardan hicazi melodikler mimler mumyalanmış an be anlarımı
anlatılmazı bekleyen bikri bir bakışın son yüklemiyim
durudur ruhumun son tümcesi cümle olma kıvamındayım
olmalardayım olma bulmalardayım buldu beni beli belalar
susmadı yüreğim yağacağım yalınç sevilere az kalmalardayım
üstü kalsın tutkulardayım üst üste bulmalardayım bul beni aşk

Hayrettin Taylan

Çaresizliklerin Dilindesin

-

Zehirliyorum ruh kaçkınlarını. Bende küçük kalan sevda sevilerine bonibon alıyorum.
-Boşluk arası hoşluk aralığında loğlanıyor umudum. Yeni bir "gsm" operatörü gibi sesine odaklanıyor istemlerim.

-Ocağı sönmüş bir ermiş gibi mistik iklimlere sığınıyorum.

-Yeni bir yemek öğrendim ruh cemalinde uzak kalışlarda. Zihnin izleğinde zahirlerim küresini arar. Kimse ile kimsesiz olgunun düş kısmına düşüncelerimi ekledim. Uzak bir Rint bana seslendi:

"Zihin tıpkı kalabalık gibidir; düşünceler bireylerdir. Ve düşünceler sürekli orada oldukları için sürecin maddi olduğunu düşünüyorsun. Her bir düşünceyi bırak ve en sonunda hiçbir şey kalmaz. Zihin diye bir şey yoktur, sadece düşünce vardır." Osho

İçe içe oyulmuş içimin içinlerini niçin anlamaz ki yar.

Benden önce, senden sonraların içsel kürence hayıflanırım.

- Hataların aç köpekleri ısıtır gerçeklerimden.

Yaralıyım. Yara p/aralıyım .

-Aynı yardeyim, durmak ile durulanmak arasında yeni bir Arasat açtım. Belalarımı saran sensin.

-Bir yemeği yakar gibi yakma yüreğimi.

Hele en sevdiğim yemeklerin y/akıcılığında

yüreğimin dibi yanmışsa sana olan açlığım bitmez ki.

-Aşk midemde tutku keleşini doyuracak kadar sevgin kalmışsa ülserin geçer Dilnaz.....

İşte Allah onların belasını versin! ...

Nokta kadar bir ortak sonumuz var ,bitmeyen cümleleri saymazsak beli bir tümcesin .

Permalarımı dört melek onarırdı. Yaralarımın surelerini Cebrail indirmez oldu yarkentime. Herkesin canını alan Azrail senli aşkımin canını almaz oldu. Suruna yakın, huyuna yakın, gidişine yakın ,ben'ime yakın İsrail sensizliği üflemez oldu.

-İçimdeki bütün karalar, kara bahtının sahiline akarken ben bir bir sana erirken Mikail karışmaz oldu.

- Senin dünyanda yaşadığımı bilmiyor mu melekler.

Sen melektin, sen meleklerin aşk bebeği olarak gelmiştin. Bense koca Mecnun. Bana geldiğinde kocamış aşkların deliliğe övgülerini yazıyordum.

-Tenimle tinim arasında aşk dinim yok. Sensizliğin işkencesine almış şeytan. Sen meleklerinle bensizliğin yeni küresini tümlerken. Saatin durmuş yüreğimde.

-Saklambaç oynuyor saklı kalan özlemlerim. Beni zamansızlığa zehirliyor yapayalnızlık.

-Mürg-i dilden bir bülbül beni uyandırır. İçimi çürütürcesine bekleyişim kavurur beni...

-Uçsam son mutluluğuna, kanatlarını açar mısın ki.

-Tazelenir mi ki cemalin ve hayalin.

-Çoktan özledim. Çoğullanıyor isteyişimin arıları. Bir günlerine bal oluyor her şeyim.

-Çaresizliklerim, kendine geliyor. Bu terk ediş çok bezdirdi. Gayrı saplantı gibi işlenmiş olmalı ki y/okların kanıyor her dem.

Hayrettin Taylan

Çarmıha Girmiş Günahın Yaşam Resitali Bilince Aşılar Beni

Hüzün çarmıha girmemiş İsa gibi son kutsi ışığı işaretliyor.
Sessizce,sensizce ilme ışık seriyor bilinen gerçekler.
-İkra diyor en Yüce. Herkese eşitçe bir sözce.

Şimdi neyi okuyor, neleri okuyor, nedenleri okuyor rızamız.
İç çocuğunu aç susuz bırakan yaşamın tilmizleri dışındaki aşk oğlanını zevk kızına heba ediyor.

İç çocuk felsefi ninnilere revaç göstermezse bilinmezliğin boşluğuna hiçliğin tortuları düşer, birikir açlık.
-Bilinç zehirlenmesi başlar baş ile baş başlarımız arasında.
Gülücükleri çalınmış , ruhu toz pembelere bandırılmış yapma huzurlara sığınır.
İnsan demek içindeki ödevleri harfiyen yapan, yaşayan, yaşatan, algılayan,sorgulayan bilinç çeşnisidir. Yaşamın evrenselliğinde mutlak gerçeklerin aynasında Latif olanı bilmektir.
-Hayat bir lütuftan ibaret. Herkes kendine sunulan lütfün denkleminde.
Çözumsuz olan gözü aç olan isteyişlerimizdir.Ki insan nefse yenik olarak yaratılmış, zaafına miknatis, günaha sahil, pişmanlığa set, sığıntılara içsel duvar.
Ruhun semantik kesitlerinde aynı sesi duymak güzel, güzeli güzellikte değil, güzel emellerde görmektir asıl ve asil olan.
-İyiliği başkasından değil, kendimiz yaşatırken manidar.

Oysa ki bilinçli yaşamak güzel bir şey yoktur.Bütün yokların yok ediliş hedefinde ok olmak,en doğruya vurmak, ya da en doğrunun yolunda ok gibi fırlama çabasıdır gerçek duruş.

-Hayat, en özel duruşun çizgisinde kalem oynatmadan bir sona gitmektir.

* Güneş kadar ışık salmak yerine, gün `eşinizi bulmak, onunla gündüzleri aydınlık gibi yakalamak, geceleri yıldız gibi ağırlamaktır paydaş yaşam.
-Şimdi Perizer bilinç mavzerime dokunma.Ben biraz kendime kafiyeli metafizik ermişiyim.
* Neyoşlar yaşıyorum.

-Hüzünlü bir damlanın t'anında dinleniyor aşka vatan eylediğim ömrüm.
Masmaviliğimde yıkanan bir bülbül uçuyor aşk gülünün dalına.
-Salına salına yüreğime geliyorsun. Oysa yüreğimdeki aysberklerden bihaberisin.
-Naçarlığımın Çarlığını bilmiyorsun. Hazımın otağında ölen Çariçe'nin çaresiz gidişini bilmiyorsun. Beni öyle nebi suretli görme.
-Şeytanların tanını bana an diye sunan Sufle' nin dudak uçlarında kendimi ölçmediğim demsizliğimin demlikleri var.
-Demli bir çay içmişim demek.Oysa çayı da o kadar sevmem.

Saklı kalmış kalakalışların hüzzamlarında okunmaz acılarımın bestesi. Her t'elde okunmaz ahlakımın nakaratı.
-Çok önce ilk sözlerini söyleyen bir perinin uzak cennetinde peri olarak ölmemi beklediğini bilmiyorsun.
*Belki ölmeliyim bu aşkı yaşamak için.Belki sözlerimde saklamalıyım,tarihe reh olsun diye.

Kendi derinliklerimde ağlayan Yusuf'un aşk yüzüyüm.Züleyha suretinde yaşamı tanıdım.

-Arazlı bir gelgeçliğin gelgiti damlalarını saklamaz benden.

-Saklanma derin düşlerde.Göz kırpmasın mecalin cemalimin gölgesinde.

-G'özlerini aç.Tözlerimi eğitsin aşka şekva olan sözlerin.

-Sözlerimde kaynasın sözlükler.Bütün manalara taşısın seni hayat.

-Orta yerinde yarin varken ortası olan her şeyi düşlemenin hayat ucundayım.

*Uçurumlar sessiz, uçkun devinimler, sensiz ve ben kendime yabancı.

*Yalnızlık kendine teklif ediyor kaoslari, kabuslari, kayıtsızlığı.

Ama hayatın bütün berrakları mavi düşlerin üstüne.Gök, su, aşk ve ben aynı rengiz.

-Kirlenmiş bir çakırkeyfin dönencesinde kendine dönen benim. Dünya sen, yani kaliteli yaşamın merkezkaç gücülü.

Hayrettin Taylan

Çarpılma Masalındaki Sözsüz Perisin Şehrinaz

Yorma kendini...

-Eşlik kendi eşiğinde hayatı sürmüş.Elbet yeşerir umutlar.Kaderin bir bildiği , aşkın sızdığı, ışığın eşitliği ısıttığı bir gönül elbet vardır.

-Gerçekçi gereğenlerin soyut gölgesinde itiraf ettiklerimiz bizi aklar doğrulara. Bir, hep doğrudur, bir'den sonra ikinin gelmesi senin bende toplamanı verir.

-Üçü de severim, yeniden gelmek,ya da bir bebek masalını yazdırdığı için. Diğer sayılar kirlenmiştir bu aşk asalında.

Asaletinin çarpım tablosunda bir kere bir sen güzelsin bir. İki,ikimizi istiyor, hemen toplamayı öğretelim aşka ya da kadere...

Sevmek,suskunluğu dağlardan indiren rüzgardı. Sevmek,sessizliği sessiz harflerin ruhundan cümlelere, kitaplara, kütüphanelere, sonsuzluğa getiren sesli harflerin eylemiydi.

Sevmek,uzaklığın en yakını ayna edip içsel yakınlığa güneş olmaktı.

Sevmek, en çokta dokunamadıklarımızı içine,ruhuna, hazına, hasretine dokuyup hislere nakışlamaktı.Beni nakkaş eden güzel gözlerinde başlardı hayat.

- Erişemediğimsin. Şimdi eriştiğim her yerde eriştenin tadı kalıyor. Dedim ya sen kendine özelken bana daha çok özel kaldın.

Ve üzülme...

Yine yağıyorsun algılarıma...Yine ufkumun sonsuzluğunda son sözün, ilk sözünle sonlarımı cemi cümleye tümlüyor.

-S'özlerin uçuyor ruhumun dehlizlerine. Çırpınışı kadere keder kılan güzel güncelerin dibindeyim.

Ve aşkların deriniymiş ayrılık.

Yusuf var yoldaş olarak.Korkma, Yusuf'a ders veriyorum.

Yusuf sınıfta çok sessiz. İçindeki dersten kalmış. İçinden çıkılmaz bir öyküye çarpılmış.

-Kralın eşi ona aşık, kendinden büyük, çok da güzel değil.Denklem içinde denklemin dersi.

Mistik sızılar akıyor.Kuyu bu, huylarla hemen dolar. Yusuf,aslında huyların, kaderin kuyusuna atıldı.Kaderin de üstünde bir kadere gitmek için atıldı.

-Sonra, bir gönle dar geldi, hapishaneye atıldı.

Susturdu beni Yusuf.Hocam, dedi bana. Nerden anladı ki aşk hocalığımı

Sustum. Aşk yüzün yansıdı derinlerime.Tut elimden Yusuf, dedim.

Aşığın elinden de dilinden de tutulur. Maşuğun yolu bitmez.Sen daha aşkın ilk harfinin ilk çizgisindesin.Haydi git kendine, haydi git muhtaç olduğun kudretin damarına. Haydi, kendine git, orada seni kendinle tanıştıracak ruhun güzeli var.Yabancı dilden, yabani sevdalardan, içsel sızılardan sana bir şeyler sunacak.

-Havaya, düşecek, sonra ruhunun toprağına.Cemrelerden sonra çiçek olarak karşına çıkacak.Tam meyveyken, tam olgunken, tam bebek masalı yazdıracak bir vakitte gidecek sende.

-Aşkın ilk harfini tamamyalacaksın.Haydi,şair senin dersinden kaldım.

Öz olmayın sözlerle gitme. Özün sözü onun içi gözünü açar.Kadınların iç gözünde güzel görünmeye çalış.

-Kadının iç gözü ilgiyi, şefkati, romantizmi, sahiplenışı, seviyeyi, güveni görür.

-İşte dedim ya normal dediğimiz bazen anormalleri formülsüz bırakan kaçıtır.Şimdi huylarının kuyusundan çıkmalısın.Aşk,günaha bulandı mı yürek kanını keser kavuşmalardan.

‎

Bir çarpılma öyküsü dökülür içimdeki isimsiz bıraktığın hasretlerde.

Gönlümün slaydında hareketli cümleler özetler meramlarımı.Fon müziği çatlamış umutlarının sesinden.

-Özlemle açıyorum senden kalan, senden giden her sesi.Bir ses bayrağıydın içsel çığlıklarımın.

Sırlarımın yurdu senin sırlarınla örülü.Çeperlerimi kapatamam gidişine. Her gidiş bir gelişi emzirir hüznün bebeğine.

Yaramdan dökülen kabukları toplayan kedersizliğin yürek emekçisi Adına yazdıklarımı bir bir ayırdı.

-Bir yazıyı ayırdı,okur gibi baktı ilk cümlesine baktı. Okudu, önce yırttı. Yetmedi yaktı, yetmedi küllerini suyu attı,yetmedi, suyu kesti, yetmedi, şehirden kaçtı..Yetmedi, senin doğduğun şehre gitti.

-Henüz dönmedi Şehrinaz. O cümleyi arıyor,o cümleyi soruyor herkese. Bir aşk, bu cümleyi nasıl böyle ağlatır, nasıl böyle güzel kılar, bu nasıl aşk ki bu cümle çıkmış yürekte.

-Delirmiş bir cümle, fışkırıyor sözcükler, yüreği kanatıyor, gözleri kör ediyor, sözleri sağır ediyor, umutları uçuruyor,her duyguyu dilsiz bırakıyor. Şimdi cümleyi merak ediyorsun Şehrinaz.

-Şimdi, gel gözlerimde okunuyor o cümle bilesin. Ben de merak ettim o cümleyi.

Hayrettin Taylan

ehapa(CHP)

Kamera aıkmiş, ben ne yapayım
uvalladık halkım, unutma bizi!
ep telefonumu, nasıl kapayım
Afalladık Halkım, unutma bizi!

Kırk yıl geçti, olamadık iktidar
Bu halk bize, niçin kulağın tıkar
Hökümat seçimde ton balık tutar
Kefalladık halkım, unutma bizi!

Bankamız var, gastemiz var, hepsi var
Kankamızsa, derinde çuval kadar
Kaderim bu, her mevsimde yağar kar
Ufalandık Halkım unutma bizi!

Yüzerim, gezerim, her şey sezerim
Kırk yıl geçse, ne bıkar ne bezerim
Tahminlerde yanıldık, hep bîzarım
Hep sallandık halkım unutma bizi!

Koruma altında, benim herşeyim
Dört nalı buldum da, yoktur eşeğim
Dünyada yok, yatacak bir döşeğim
Yuvarlandık halkım, unutma bizi

Hayrettin Taylan

Çekilme Dramı

Dudaklarının bir anlam yükleniyor şuan felsefeme
Yarın dudaklarının kirasını dudaklarım ödeyecek
Kesmek istemiyorum aramızdaki naz iplerini
Müthiş bir yanılgının yanında müthiş bir gerçek
O da odamızın kapısı kalbimin söylemi

Bu söylem yeni bir konuşma öğretmeli
Öğrendiklerimize var gücüyle varmalıyız sevda anasına
Tembelliğin ağzı çözmeli tenli benliğimizi
Ruhumun gürültüsü rahatsız etmeli ruhsuz aşkları
Neşeli neşterle kesmeliyiz istemediklerimizi
Bütün organlarımız faydalı olmalı bize
Çekingenliğimiz çekilme çekimindeyken
Çekil ruhumuzun en ulaşmaz gidişlerde
Çek git
Git çektiklerine
Çektiklerinden git
Git gitmelere
Yarın kim bilir yeni çekinmeler kulvarında
Bekleyen bikri özlemlerin vardır

Çek git
Git çektiklerine
Çektiklerinden git
Git gitmelere

Hayrettin Taylan

Çelişil Buhranların Fanusun Tinsu

çelişkinin çifçisiyim ruhunun toprağına ekdim sevdamızı
su, inançsız güdülerin kirlerini temizler
sarmaşık özlemlerimize uzar bir günler
bilinmezliğin fitili sözlerinin ateşinde
ben yanar,aşk suya kanar sen yokken
kâhinlere ders verir imkansızlığın sızısı
iksirlerin tesirinden seğirir özlem
edilgen küskünlükler belirir can evimde
tanıksız anılar dile gelir gizlenmeyi öğretir yaraya
vebalimin vebasına taşır istenç kayıplar
aşınmış rüyalarımı oynatır dijital gerçek
beni sana sarar
ben oynar, sen ağlar
aşk ara verir buluşmalara
ismimiz kalır, kalanla yaşadıklarımızda
travmanın tramvayı geçer sılamıza doğru
s'ürgün sevdamızın nafakasını öder vicdanım
ezik bir duruş durulanır içsel ummanımda
tesadüf, dağını Leylalığın için çöl yapar
artar kumların yaramın süreğeninde
seviyesine talipler artar niyetler kuşağında
asılsız bir gerçek içinde içinin ocağı söner
yurdu yakılmış penguenlerin küresi güney olur
kuzeyine iner nefretinin gölgesiz gururu,
kinin yelkeni yaşanmışlığımızı keser ta senden
ta benim gidemediğim benden.

sitemlerin yükü biner diyemediklerime
dayanmaz bağı açık dağlarımız
gitmez yüreği yanık buzullarımız
bitmez aşıkâra tanık özlemlerimiz

biz gelmeyi biriktirdik uzağın yakınında
biz sevmeyi topladık aynı şehrin toplamasında
biz aşkı büyüttük aynı gerçeğin sağlamasında
biz beklemeyi hayat yaptık, aynı hayatın sonsuzluğunda
biz seni " ben " yaptık, aynı benin sen atlasında
bu yüzden gelmenin gelinisin yüzüm beyaz haritanda
dirhem dirhem seni yaşamaya dünya oldum gerisi fasarya

Hayrettin Taylan

Çelişkiler Haritasında Şehrini Yakar Yakarışlarım

Kor döşeli düşlerim var, yüreğine yakın.Yakılmış gidişlerin öncesinde sonrasızlığını anlatan cümleler var.

-Umursayış kendine film çekerken senli umduklarım uyanır.

Y'anıcı cümlelerim ateşini son sözlerinden alır. Yüklemin ateşken özne olarak cümle başında küllerim savrulur.

Sensiz her yer, her yar yangındır Şehrinnaz.

-Sensizliğe savrulmuşum adresiz güzellerin güllerinde beklemişim.

Bir güle kul, bir kula gül, bir bir'e iki olmak için ikilemlerime ikilemeler bağlamışım.

Ben ben, sen sen hayat dibine yanıymış söz öbekleriyiz.

• Ey çılgın, ey çığlığın sevisi, bakir hüsrannarını topla acılarından.

Kanadı kırık her kanadın kadim sızılarında birikmiş öçlerini aliver.

Bekleyişin kanatları yüreğimde çirpınışı başlatırken aşkımızın kaknus kuşu gibi kül olup aşka gül olmayı düşünme.

• Bulutların hatırı yok mu sen damlalarını akıtırken yağmuru saklamaları. Düşlerime düşen damlalarının hatırı yok mu hiç.

-Gölüşün yaryüzüme huzurdur. Maruz kaldım sensizliğe.

• Hüznün izi kalmış yar bardağında. Bir sen içeyim dedim, bir sen'i kana kana içmek istedim.

• *Busen bu seneme neşeli günler sundu. Artırılmış huzurların adı oldum.Lezzetini senin yerine tutan peri adılının eklerinde Eridim.

-Gamzelerinde yapım ekleri sunuldu.Oysa sen adılımdın, sen ruhumun dönüşlülük zamiriydim.Başka gidişlerin ekleri değiştirir.

Öpüşlerin arasözlerimde kalmış.Açıklanması yapılan özlemlerime öğesin. Cümleli unuttum ki hangi öğenin açık denizsiin bileyim.

Şimdi kıvrımları can kırıklarında başlayan dağların zirvesiyim.Nefesin kokar, temiz yüzün yansır .Sağlarını okşarken esen yelin hatırı eser, beni eser her şeyin.

Sıcaklığı kalmış kalakalmışların sıralı cümlelerini sunar. Dilime kadar sen.

Özümde örselenirken bir gün gelişin, kavruk masallar anlatır değişimi. Her kadın bir ayna kırar aşka.Her aşk bir ayna sunar kırılmışlığa

Kıvıllı uzaklığın kıpraşır, kopuşuma .

Gözlerim dolaşır gözlerinden yazılanlar.Bir gözün yazdığı cümleler kadar manalı bir şey olamaz.O nemli gözlerinde okuduğum hüznün sözsüz romanında kendimi buldum.Vicdanın ekildi gerçeklere.

-Çelişkiler haritasında duygular çeşninin çeşmesi akar.Her duyguda bir sen yudumlarım.

Kıyısı olmayan gül kokularında kalmanın anlamında durulanır tavrı saflarım.

-Yüreğim Atlantik olur. Bağıma yakın "Bermuda Şeytan Üçgeni "

açılarını daraltır. Her gidiş bir eczadır aşığa. Dermanlarını taşır bekleyiş. İlacım

da seninle gelmiş. Yüreğinde kalmış ilacımı almaya geldim Şehrinaz.

Gamzelerini izleyen gamzadeyim. Ziyadeliğim gamzelerinle başlar, buselerinle son bulurdu.Şimdi bekleyişler bendini saklıyor. Hangi sulak ruhun taşır, hangi susuz özlemin aşar beni bilemedim.

Güzel hayallerin yataklarını serdim.Uyudum ve uyandım sen.

Çoktan seçmeli, çok sesli bir kalışın algı yanıltmasındayım. İleriye ketlerimi geri dönüşlerin toplar.Psikolojik bir vakanın sosyolojik merdiveninde bilinçli adımların yücelir bağrına.Bir sen'e yaklaştırdım, bir sen'e ömrü vidalamak için.

Hayrettin Taylan

Çevrimdışı Aşklar

Dün güne kahr
Gün aşınadır sanrılarına
nevadan beli özlemler aşırdım
özün hanendesi buldu beni
üfledim semanı
aşk sustuğunda,

gebe kaldığın yalnızlıklara bulut ısmarladım
sende kalışa soyundu aşk toprağım
iki damla mutluluk göz yaşın gerek
kurumuş her yerim, her yarım
biraz da benden yağ bir /azdan daha çok

imleçlerini kullan hafif meşrep kayıplarda
sana sığındığım sır keyiflerin kayıtlarında ara
bir ezgi ile gittin
bir sezgi ile bittin
jurnalimde cemiller bilinç kulem üveyir

Gözyaşları leğeninde yıkanan bebecininim
resmini çiziyorum rastlaşamadığımız her güne
Tut minicik aşk ellerimden
Seninle ilk buluştuğumuz parka götür
bir sen tınısıyla uyanmak İstanbul'a
Bir sen nefesiyle rüzgara karışmak İstanbul'a
şerh etmek ak dünleri
Şahsıma atılan ıslak kaderin imzasını atmak
üçüncü şahsın teninde mürekkepsiz kalmak
Yaramın üstüne seni yazmak
Kalanın üstüne seni yazmak
Üşümek acılara
Ve hep beklemek en beklemeyi

Bir ahu hikâyesinde hu demek
Bir hasret mahkemesinde hayır demek
Bir geliş suyunda su demek suya
Bir sen masalında sen demek perilere
Bir mecnun ağdında bana ağlamak
Bir sılanın kekik kokusunda yalnız kalmak
Bir şarkıda kalakalmak
Bir bir de bir olmak
Bir
Aşk
Aşk bir
uzar gider....

Hayrettin Taylan

Çevrimdışı Aşklar Yaşıyorum (elisyam)

Özümün sensizliğin özlem sahilindeki feneri sönmeden, hazanlarımın yaprak döken sol yanında kavuşmak özgürlüğü yok saydı mutluluğu. Dilim başka bir ismi yazamıyor kara bahtımın bir bir dökülen yapraklarına. Kalem yazmıyor seni ektiğim yüreğimin vadilerine başka sevdaları... Gözbebeklerinin bol köpüklü tavelerde fincancının katırını kaçırdığı anlardayım. Sana alışmanın sürgün kemerlerinde ufkumun mavi sularında kara sevda salımı nice sallara yürütüyorum. Arzularımın dayanılmazlığının sirenleri çalıyor,senden gittiğim ve başka nefes nefeslerde kaldığımda.Hevesleri kursağında kalmış,gecelik yaşatmaların ten ile tin arasında geçici huzurlarda bu dert beni verem etme yarışındadır bilesin.Bir ömrün derinlerine,vedalar ısmarlayan deniz köpüklü bir öpücük istedim senden son kez.Küskün bir şarkı dinlemek istedim senden.Sesin güzel değildi,nefesin yeterdi,son bakışın,son gözyaşlarınla küskün bir şarkı söyleseydin,bari vereme verimli akışlarım huzur bulurdu.”Git msn listendekilerle mutlu ol demenin demosunu dinlete dinlete küskün şarkılar dinleyemez oldum. Senin bu tümcen işte şarkım, listemdekiler kimdir bilmeden Git msn’deki 250 kişiyle konuş...

Evet,o listem var,evet,listemde kimler yok ki...Her kıtadan,her yürekten, her sevdadan, her terk edilmişliklerden, her acıyı yaşayan, her renkten, he sensizliğe benzeyen, her bana benzemeyen , her bizli olmayan herkes var...Yüreğimin öğrencilerini demek kıskandın..Demek ders verdiğim, ders aldığım yürek mahzunlarımı da kıskandın.. Senin listende ben var mıyım acep ...Sildin mi? Ya da engelleyip online oluşumu gözlüyor musun? Çevrimdışı aşklar yaşıyorum,çevremdışı,arzumdışı arzular yaşıyorum. Ardında bıraktığım hüznünlü saatlerin akrebi hep beni sensiz uykularda ısıyor. Ne zaman saat gidişinin saat 16.30 ‘unu gösterse gözlerinde yitik gözyaşlarının akışından yüreğime inen seller gelir aklıma. Sarmaş dolaş sensizlikten kalkınca, o ölümsüz sarılmaların suskunluğu başlar ağlamaya. İsimsiz güller gibi her soruda farklı bir bülbül gibi sana büyüdüm, sana öttüm çaresiz ve sesi kısılmış gelişlerin demiyle.

Çelikteki su gibi, çelik bir yürek bağışladı,sensizliğin zülmünü ancak öyle alkışlıyorum. Demirdeki pas gibi, havadaki sis gibi ve gönüldeki sus gibi gibi gibiyim sana.Gözlerine suskunum,yaşadığın her şeyeine dargınım.

Bir aşkın bitimsiz danslarında kaderle kadrin arasındadır hazanlarını yenilemiş kara sevdam.

Yaşamın ritmini,sensizliğin yanardağlarından akan lavlar ve aklar beliriyor.Bekleyişin can damarlarını Zühre yıldızının şavkıyla yanıp tutuşuyoruz hayata.Kirli emellerimin kavruklarına aldırma,sensiz geçen ömürlerin kurakları,kavi kavuşmalar sunuyor.Sen ile sen arasında bin desen örüldü.Bin güzelin nazında yıkandım,bin gece herkes masalını anlattı; ama gamzenin okunması sinem çaktı geçti. Ha bir de beyaz tenindeki beninden binlerce ayet okuyor izzet-i nefsim. Zülüflerin kement etti,boynuma takip sensiz şiirler yazıyorum...Ki bu yazıma kızacak birileri de olacak...Sen kalbimdeki aşk lekesisin seni silmek için yazıyorum

Tek terapim yazıncalarım,sakıncalarım... Kaç kez arındım ben senden, gül bakışlarında gamzen içten içe kanatıyorken benimi,o benin benden bin ben ağlatıyorken tut ki bugün yine senliyim.Bazen senli anlarım depresir,oturur çevrimdışı sensizliği yazarım.

İçimi,özlemimi kangren acılara ölümsüzleştiren gelişinin saçaklarından damlar dahil olamadığın yaşamlar.Her gece binlerce göktaş düşer yüreğimin volkanlarına Faylarım vahlarımın peşinden giden bir sevdalı bir çocuk gibi koşar ve beni dermansız bırakır hayat.Dirençsiz kalakalırım.

Her demde seni andığımı, ah’larla vahlarıma sarıldığım avunuşlarımla yapayalnız

kaldığımı kalmakla ile kalmamak arasında yoksunluğunu kurşunluyorum kurşun kalem özlemlerle...Seni senden ve benden vuruyorum,sevgi silgimizle yeniden siliyorum.

Omzumdaki kadın iklimlere yaslanmak isteyen güzellerin haritasında başkent olmanı gören benliler üzüyor.Oysa gayrı sen ne aşkım,ne bekleyişim, ne de geleceğimsin.İçimdeki silinmeyen leyli bir lekesin.Şairin yazma damarı,tohumu, daha yaşadığım en büyük aşk masalının utulmazısın. Amaçlarımdan inim inim inleyerek kayıp giden bir aşkın yamaçlarındaki kutsi öz olayım.

Dilersen yitik ve delirmiş kendi labirentimde, önce beni bulayım,sonra sensizliği.. Ah Elisyam! Ben gecelerin kınında kendini vuran, sensiz üşüyen tutkularının derinlerinde kanatarak seni arayan,acıyan bülbül halimi görme...

Bir sevdanın mahzenlerinde içindeki puslarla pusuya yatmış yaralı ceylan halini vurmaya hazır bir aşk avcısıyım.

Özlemlerindeki rehin tutkularla yıldızların kaçışlarında adını ölümcül bir gelmenin buz dağına yazdım.Baharın gelişiyle yeniden ana erimeni bekleyen son mecnun halimden bikri anılışların tahtına geçtim.

Gökkuşağı sür hadi sana hazırladığım yağmurlu şiirlerime.Dudaklarının yanılmış sözcelerinde, bir öpücük yangını gönder ki çevrimdışı,istemdışı gittiğim tüm gitmelerden sana geleyim Elisyam... el isyan..

Hayrettin Taylan

Çevrimdışı Özlemlerimde Okunan Sen Türküsü

gözlerinden okurum kendimi
yüreğinin deli közlerinde pişirildi unutamayışım
Bu yüzdendir yüzümde çekilen hep senin resmin
Bu yüzdendir içimde kızaran hep senin sevdandır
çevrimdışı özlemlerin arkaik yosunlarında
su toplar bağrım içimdeki ağrım
gözyaşlarının pınarları söndürdükçe gelişleri
ben aşka yarın, ben yarime aşk,ben yarına yar
eziklerindeki nefretli aleve yüz sürmek için
zulamda kanıtsız bekleyişler türer senle aşk arasında
kalırım senden
bülbüller şiir atar heybeme
yaz şairim yaz,bu sevdada yaşanmak için değildi zaten
ruhumu yıkadıkça yıkılmışlık
Gözlerini kapatır ayrılık körebe olur vuslat
Tutulmuş gönlümün bentlerini gözyaşların yıkar
Yıkılırım yıkılmış aşk şehrimde
Bastığın mermerlere yansır yaşamadıklarım
İçin bir ürpermiş olmalı ki susuyorsun
Sevdama yapışan gidişin kiriyle yeller eserim bilinmezliğe
En tanınmış düşünde bilinir olmaya gelirim
Tek gelirim sensin bir de gelemeyişin
Zenginim senden uzakların hepsi benim
Özlemler,bekleyişler, can kırıkları hepsi benim
Ha bir de unuttuğun iki token zenginim işte
Sulara yazdım hayallerimi,uzlara uzattım umutlarımı
Akıyor ruh ile su arasında paklanmış geleceğimiz
üşümüş sevilerin sevisinde dev uyanır
aşk susar,benden usar gelemeyişin
yüreğimizin ıssız çöllerinde Leyla öper senimden
seraplar kur yapar vahalarımda sesine uyanır dünyam
tükense de nefesimin soyu hep içimden söylenen türkü olursun

Hayrettin Taylan

Çevrimiçi Bir Yaranın Belleğisin Silinemezsin Zindenaz

*Uyarılma kendini atıyor senden sonralara. Sonrasızlığın diz boyu hayatlar sunuyor.Bulanıyor hayat.

-Anlam yüklemeye devam etmeliyim yeni aşklar patikasında.

-S'evgili sevgisizliğin kurumuş ormanını yakmalıyım ateşe.Aşk, ateşten önce yansın diye

*Güncelliyorsun y'aramı. Sonu yok gitmelerin.

-Uygulamalı ruh kendine ödevler bulmalı denek olduğum lirik tayfalara. Geri dönüşleri haykırırsın hasrımızda. Kendine gelsin kendinden gitmeler. Belleğimde kalan senli demleri tarasın kader. Seni gördüğüm ilk bakışın ortasında kalsın ortanca özelemler.

-Komutların aşkın bilişimlerine gelecek olup beni tıklasın yüreğine.

-Yazılım kodların görselliğimizi tümlesin. En farklı olana taşısın bizi veri tabanları.

-Online olsun aşk. Hep seni görsün özelemlerim. Hep ışığın yansın sörf yapan üst benliğim.

Çevrimdışı uyarıcıların bulsun ben'i. Can kırıklarını atsın kader geri dönüşüm kutusuna.Bir daha silinmiş acıları kurtaracak program arama sevgilim. Senin için çok ama çok önemli bir belgenin bilmeden silinmesine benzesin benden gidişin.

-Hiç kurtarılmayacak bir belge gibi dur imkansızlıklarımın sızılarında.

Oysa varsayılan verisin yüreğimin hafızasında. Gitmek, silinmeye benzemiyor. Bir kere yazıldın aşk yazılımlarımda. Teknik bir konu gibi benden gidişin.

-Kurtarılacak bir belge gibi durdun bahtımın silinmezlerinde.Gözümünden kaçmaz bu kalakalışın görselliği. Ana bellekten ,hard diske atılmış atılmazların var.

-Gidemezsin sevgili.

-Salt okunur belleğinde kalmış aşka kalışlar var.

Ana kartımızda hayata katlanacaklarımız saklı. Saklı kalmışlarımız var.

Sandıklarımız orada efsunlu.Sahipsiz kalan umutlarımızı bağlamak bağılar var.

-Ana merkezi tümleyen tutkumuzun mazisi var orada.

Silinmez misin?

-Sen bütün güzellerin ruhunu yansıtan monitör gibisin. Bütün güzelleri yansıtır aşk yüzün. Ekranımsın aşk ve hasretimin. Ekran koruyucu ilgilerim var seni benden bile saklayan.

Üzerinde harfler, rakamlar ve özel karakterler ile özel işlevleri olan tuş takımlarını bulunduran yaramın klavyesisin. Harf harf seni yazıyorum ."Q " klavye olmanı istedim. " F " klavye kulanamazdım, çocukluk aşkımın şifresiyle seni yazamazdım.

-Sen bütün aşklardan önceydin ilk harfinle ruhuma kadar yazıldın Zindenaz.

-Seslenişimi tek kaydetti ses kartı.

-Susamazsın sessiz bir slayt gibi. Acıklı bir anı sunamazsın.

-Hoparlöre gerek yok. Davudi bir sesim var. Bağırdım dünya bile duydu.

-Seni sevdiğimi haykırdım, hoparlöre gerek yok.

-Sen içinden bağırırsam bile burada hissederim. Sen sessizce içinde bağırıırken, ben burada ağlamanın belleği oluyor acılar kendi " cd " sana sunarken.

1 Byte 8 bit kadar değil algısal hafızam. Seni sığdıramam böyle bilişsel ölçütlere

Sen ilk kez kullanılan yeni versiyonsun sevdamin.Hiçbir şeye, hiçbir donanıma, hiçbir işletim sistemi seni benden fazla belleğine alamaz.

-Hayat virüslerin sığıntısında. Çok bilinmeyen bir virüs gibi belleğime girdin. Sildin yazgımı. Yaralarımda kaldı iletilerin.

-Online özelemlerle başlamıştık. Çevrimdışı bir geçmişin haz gölgesiyle gitmiştin. Oysa çevrimiçi bir sevdanın hep anılan, hep yazılan, hep aklan, hep tutkulara kumru olan öylesi yaşamların rengisin.

- Bilgisayarın çalışma mantığı ikili sayma sistemine göredir. Bu yüzden bir bit 0 ya da 1

in herhangi biridir. Bir bit bilgisayarın en küçük hafıza birimidir ve tek başına bir anlam ifade etmez. Bizim de sevdamız böyledir. Tek başına değersizliğin değeri bile değiliz.

*Bir sistem algılaması değildi, bir aşk yanılsamasıydı çöp kutusuna attığın ayrılıklar, acılar, içi yıkan sızılar.

-Şimdi ilk bakışın , ilk sözün, ilk sarılışın, ilk öpücüğün , ilk damlan gibi basıver bizi bekleyen bilgisayarın yani kavuşmanın düğmesine.

-Açılsın ekran ile gün yüzün, görünsün cemalin. Helalimin görseli ol .Hep aşka , hep sana, hep sana yazılsın sözlerim aşk düğmesini kapatmazken.

-D'okunmalısın harfsiz kaldığım aşkına.

Hayrettin Taylan

Çoban ile Güzel

kim tarafından yakıldığı bilinmeyen leyla köyüsün
git bir çoban bulur seni
önce kaval çalar acılı acılı
sonra güdersiniz aşkınızı

gitmeleri otlatın benim için
dağlara yazın adımı bu çağın ferhadı diye diiye
kuzular melesin benden içre içre
sonra bir kurt gelsin en sevdiğin kuzuyu kapsın
sen kuzusun hep postuna kuğuluk yazılmış
açlıklarınızı otlatın bağırlarda ve bağır orda bana yanıldım
soğuk pınarların başında soğanın cücüğünü yesin aşkın
biraz toprak koksun sevdanız süt versin sürünüz ve sürünmeleriniz
sonra sağın önce benden sonra sana yakışmayan sevdayı sonra pişmanlığı
sütten yalnızca ayran yapın ben hala sana hayranken
soğuk soğuk olsun gelince içeceğim senden

Hayrettin Taylan

Çok Değil Bir Ömürcük Seveceğim

sisler içinde hislerin sarıyor sensizliğimi
sırma düşlerimi topluyor umudun esintisi
dağılmış özlemleri topluyor etik kurların
fidan belinin ölçüsünü almak istiyor ilk sarılışım
sonsuz bir heves, bir nefis imgesinde susmak
manalardan aşklara,aşklardan manalara ulaşmak
kalmayı bileyleyerek kalmak sende...

bensiz bir hesabın karesini hesaplıyor parantez düşlerim
soluksuz kalışımın ışıltısında derinleşiyor sevda
hıçkırın bir anın füyyesi oluyor,sevi halimde
sevmeye parçalanıyor yüreğim
her parçasında senden dünyalar ağlıyor

gayrı ben'de değilim sevgilim
sen neresi, ölçemedi sensizlik gözleri
büründüğümüz zamanın geçmemiş geçmişi çalıyor
sarıldığım sensizliğin kalbi atıyor
miladını başlatıyor aşkın öncesi
sevabını yazıyor meleklerin sevi kalemi
seni sevmek cennetten bir köşkle sarılı

oysa gidişin binlerce cehennemin dibini sundu
adlaşmış sıfat gibi nitel yüreğinde eridim durdum
aşkımın önündeki nitel tutkunun resmisin
dile sığmaz/ dilden düşmez anlatılmazlığın
karşılıksız bir çek gibi, karşımdan çekip gidemezsin
yarınlarımızın bileti var, yarinlik için

Hayrettin Taylan

Çok Kötü Bir Şeysin Yani Aşksın Tinsu

"Seni o kadar hayal ettim ki artık bir hayalsin." Victor Hugo

Öyle bir çıktın ki karşıma,öylesi bir ölümdü sevgilim.

İlk defa doğar ,i yaşar gibiydi her halim. Az kalsın,azdan kalanlarımla gidecektim.Şimdi yalnızlığın bile zenginlik, bir gün gelişin bile dünya.

*Seni bana aşk diye doğurmuş annen. Emzirmiş yollamış bahtımın bütün duygu kentlerine.

-Aşk, tutku, ruh,ayrılık, acı, bütün duygu kentlerimi bir bir doldurdun.

*Yanlış hayatın doğru yanlışında yanılmadık. Sevdik işte, bütün yanlışları doğrusuna çeken şıktı.

-Duruşumuzun şıklığı bu yüzdendi.

*Bana benziyor aşk.

*Damıtılmış bir düşün şarabı olup yıllanmak istiyor gönül dergahında.

Evvelcenin cetveliyle bir üçgen çiziyor, bütün açıları, açılarımdan derleme.

*Kaybolmuş altın yıllarımızın definecisi olup arıyorum seni.O kadar uzaksın ki içim dışında başka mecralarda arayamıyorum.

*Şuursuz kalışın geçecisiyim. Güzellerin ruhuma girişine, bilet kesiyorum.Sınırdışı ettiğin özlemlerimi sen yerine yaşamak için geliyorlar.Beni anlamadan, neden sana yazıldığımı soruyorlar.

*Aşk bana çok benziyor sevgilim.

-Bir annenin evlat acısı mı? Bir evladın anne acısı mı? Bir aşığın sevgili acısı mı? Hangi acı eşit,hangi acı kendine benzer, hangi acının toplamı biz eder bilemedim.

*Bulutları kiskandırdım damlaların yerine yaramın üstüne yağmuru yolladılar.

*İslanmışım sana. Kurlarınla kuruman gerekirken şimdi hangi kirli masalın cadısı olarak az gitmişleri oynuyorsun.

Oynaşıl vakitlerine süreğen bir yılan gelir elbet.Elbet seni ısırır ahlarımla kırkayakları.Dolanır sana, dolambaçlı geçmiş.

*Ölçünü ölümsüzlüğünden alan yaralarım uzar, gider uzlarına. Masalın fakir, mağrur, duruşundan güzellerin öldüğü o Keloğlan benim. Ki biliyorum sen de padişahın kızı değilsin.Ben de tam kel değilim.

Gittikçe herkesleşiyorsun. Farkındalığının aşk boyası dökülüyor, sevgi duvarların görünüyor. Tutkularıyla ördüğüm kırmızı tuğlaların aşk kırmızısı eriyor.

-Can evin yıkılıyor sevgilim üstüne üstüne , üstüme üstüme.

Sadakatimin anıtı önünde, öndeş sevgilerin saygı duruşuna beklemesin.

*Ayrılık, seni kendine benzetmiş.Damlaların yaryüzümdeki

meteorolojiyi yanılttı sevgilim. Beni her gördüğünde neden nemlenir gözlerin.Neden ıslatırsın beni tümünden.

-Beni taş mı sandın? Ağlamaz mı sandın? Haydi yarışalım sevgilim, akıtalım damlalar, sonra bir Gölecimiz olsun.

*Ve aşkta islandı.

Yokluğun kurutmaz ,gidişin bitirmez,nefretin büyütmez içimdeki filizi Tinsu

* Anlatımı bozuk acıların, gereksiz sözcüğüydü ayrılık.Sıralı bir cümlede eksik yükleminden kaynaklandı anlatım bozukluğumuz.

-Öksüz öznelerim vardı, hepsi senli bir yükleme çekimlenmediğindi aramızdaki bozukluklar.

Anlam açık değildi. Sen benim için hep birkaç anlam oluyordun.

Oysa eksiltili bir cümleydik sen ağlarken, ben ağlarken,özne yalnızlığa giderken.Böyle olmamalıydı.

-Duru bir cümlemin duruşunda aşka gereksiz sözcüklerimiz yoktu.

-Biz aşka benziyorduk sevgilim, aşk bizden kopya çekip yeniden sevmemiz için sınav yapıyordu.
Bu yüzden yarın ders var.Bu yüzden yarın geçer bu sınavı bilesin.

Hayrettin Taylan

Çok Çalışacağım Aşkın "tanrısı "Olacağım

Bir hayaldin karınca yuvasında yuvarlanan sevgime
Bir dalgaydın gözyaşınla taşan beni benden aşan öz denizinde
Bir denklemdin sonsuz ile onsuzluğun son sözünde
Bir haldin , hasretimden hasır ürüsen bir istemin teminde
Bir dumandın, yakılmış yaralarımın tortusunda
Bir kar tanesiydin, çöllerimde serapla üşüyen bir tanemde
Bir yanılgıydın,bir bilinmezliğin bilinen mezarlığında
Bir önceydin ' , bir sonun son bulmacasında çözümsüzce
Bir güzeldin,güzel benim olmayıncanın son çekiminde
Bir aşka sözeldin,felsefi ötümlerin ezbersiz gidişlerinde
Dahası en çok hayaldin,bütün gerçeklerimin aynasında bir bir pareleşen
Dahası bir bitendin, ben sana sana bitiyorken
Dahası gönlüm,gözyaşlarını silemiyor aşk ile vicdan arasında
Dahası bağlanmış yüreğin en kırık yerinde can vahasına
Bir dirhem umudun sızısında ömrün gelişine demleniyor
Ha işte seven birisi böyle sever, böyle yazarmışının efsun diliyim
Dedim ya gönül sence konuşuyor
Başka yabancı dil bilmiyor bu sevda
Başka yabancı güzel sevmiyor bu en aşkı yürek
Nedendir bilmem,nedenlerin nadasında yakıldım sensizliğe
Gül açmış sonsuzluk yatağında,dikeninden gidişin kanı kurumuş
Bekleyişimin filizi ağaç olmuş meyvesi yar olmuş,benden giden olmuş
Dedim ya sen bir hayaldin, halimden hanlar ve şanlar bırakan
Dedim ya aşk tek vücutta ruhun ateşinde ömrü közlemektir
Bir ömür aynı yastığı,aynı bakışı ,aynı arayışı hep özlemektir
Ve hep beklemektir ,yeni sevgilere katlanarak yaşanmaktır hayalnazım

Hayrettin Taylan

Çok gelmek acilinde yatıyorum gönlümün doktoru Şulenar

Gelemeyişin deminde yürek süzgecim yırtıldı-1

muammanın çırası yanar / bağrım yanar uzak kalışından
ummanların yarası dokunur sözlerime, ıslanır ruhum
inciliğin işlenir yürek burçlarımda arınır sevgin
rengini tümler yeşil gözlerin, sözlerin sızdırır, yüzdürür yüreği
tuvallerimde kavlarını sunar şule çizilişin
çok renkli demlere nitel özlemlerin sıralanır
çok demli bir yarını içer cemaller, aşkı uykusuz bırakır gerçeklik
beni alır ta baştan, ta görüşemediğimiz bir aşktan

anne sütü kadar yakın bir sevda içir gayrı-2

ruhuma, hayalime yamalı, gerçeğime uzak y'elsin
gönlüne surlar örenlere karşı, savaşıcılığını bitiren s'elsin
içinde akıyorsun, içindekiler kirleniyor ben yokum diye
psikolojik çaylar demliyor anne aynası, bilinçaltına ben varım diye
içiyorsun yüreğin yanıyor,
bensizliğin tortularında yorgun ceylansın artık
gelemeyişine yazıyor şair
sen gelmeyince uzadı hasretin hüznün saçları
hayal kırıklığının kırk ayağı tarıyor kavuşmadıklarımızı

kopuşma filminde yok yeşil gözlerin-3

hecelere can olur umudun t'an esintisi, sürükler uzaklara çok uzaklara
sensizlik yelpaze siyle giderim seni sevdiğim kendime
orada senli hüznülerle beslenir içim kap'sal olur
kopuşlarımin ikliminde yeniden cansal olur aşk
nemli bulutun ısmarlar birkaç damla
birkaç damla ile ıslanır, uslanır özlemlerim
sen yoksun diye bütün yokluklar yamalanır günceme
ıslanırım birkaç damlanla içten, içe içe sana
yudum yudum içerim seni / imkansızlık bardağıyla
her şeye rağmen çok tatlı bir susun aşka
içiyorum sensizliği / içiyorum aşka

mümkünlerin eteğini toplayıp gel gayrı-4

imkanları mümkün kılacak mecalin yok,
seni uzaktan kesmenin besili tosunuyum artık
artık sensizliğin boğa güreşlerine hazırlanıyor
onca güzel seyirci arasında sineme batıyor sensizlik
bağırma saplanıyor gelemeyişinin kılıçları
artık senli yaralıyım / mutluca bak dizelerime
gelmek için iyileştirmek için adımsız kalışını yamala gönlüne
damlalar insin ruhuna, ıslansın içsel hazinelerin
kurutacak mecalim yok, yokluğunun bezgin bekir'iyim artık
kopuşun gölgesinde sönmüş yıldızların bağı gibisin
gecelerimi heceliyor hayalin; ama kadınsal ışıltın yok gerçeğimde

sen çok varken sen yok-5

usumun derinliğinde usanıl sızılar serpiliyor
bağrımın serinliğinde varsıl senler dizeleniyor
gülüşlerinin kıymetinde kopuyor içsel kıyametim
yan yana yanmanın mevzisinde vuruluyor hayalim
artık sen hayalimde , halime demli bir aşk masalısın
uzların büyütecinde görüyorum seni
sen var
sen yok
sen çok varken sevdiğim" sen " yok

çok gelmek acilinde yatıyorum gönlümün doktoru -6

ruhunun denizinde uyuyayım gelemeyişin tükensin
dalga dalga sürükleneyim bilemediklerimin üstsüz gerçeğine
orada teslim olayım aşka
orada mevsim olayım sevdamıza
orada ıslanayım, uslanayım gelemeyişine
bir adım atamayışının filminde oynayayım orman gözlerinle
deniz sözlerimle boğulma anında yalnız ben geleyim
benim de aşk ellerim var ana yüreğin kadar sana kadim
ben de kurtarabilirim seni bu sensizlikten
bir vebal bulmacasında cevaplar yanıyor sensizlikten
bir buluşma bilmeceğinde sevenleri ayıran ayraç kırılıyor sensizlikten
bir gün seni görmenin finalinde sorular kırılıyor dizelerimde
bir gün sen
her ömür sen
gelmek / çok gelmek/ hep gelmek/ yine sen/

Hayrettin Taylan

Çok Küçüğüm Senden Gitmeye

Bir gelecek ile seni eliyecek aşk arasındayım
Kahkahaların kahında künyem soyunur soyut akışlarına
ve güzel gözlü yaşamın yangınlarında bendimi yakar giderim
Bir melek ile ödüllendirildiğim kayıpsızlar sarkacında
Bir gelecek var aşka,bir sevecek var geleceğe
açmış kollarını bekliyor umutların bebeği
Sen özlemin annesi olarak emzir uzak kalışları
Sütün artsın ayrılığımızın her demine beyaz arası kalışlara
Yalnızlık korkacak yalansız sevgimizden
Ümitsizlik ummi olarak ümmet olacak nurların tin berraklarına
sana gittiğimde bir gidişin ırkı yok olmuştu
Bir gelecek var biliyorum beni sevecek mi imsiz,isimsiz,sensiz
Ölü tutkular tutulacak ay ile aşk arasında göz güneşinden
yarım kalmış aşkların gecelerine yakamozların gelin olacak
Düş perdelerimde oynanan son bakışında beni benden alacak sevdan
yaşanmamış tüm aşkların en yaşanmışlığı canlanacak can kevserinde
Bir gelecek var biliyorum gelecek ilecek ruhu silecek arasında mağma mağma
Yakıyor ve yakılıyorum sana
Uzatsam elimi dokunabilir mi dokunamadıkların
Nefesin son hevesime kafiyelecek mi redifsiz ve sancısız
çok küçüğüm senden gitmeye biraz daha büyüt sevgi ummanında
Büyümeliyim sende,kalmalıyım som kalışlarında suskularım panzehir kıldım aşka

Hayrettin Taylan

Çok Meryemsi, Çok Merhemsî Sevdan Bennara

*Üstbenliğin kumaşını serdin.Üstsüz algılarımı gördün kadınsal özün.
Varlığın piramidinde bilgeliğin paradigmlarını sıraladım. Bilinmek gerek.İnsan oğlu görünmeyene karşı farklı tezlere aşılınmak için uğraşlar yapmıştır.
-Görünmeyene, ulaşılmayana, bilinmeyene, sevelemeyen, kavuşulamayana karşı bütün çabalarımızı harcarız.Varlığınla bir bütün olduğun anları değil, şu an imkansızlığını aramam özümüzle oynadığımız nefsi oyunlar gibiydi Bennara...

*Özgürlüğün öksürüğüdür beklemek. Ciğerden yaralar,üşütür ruhu.
Yalnızlığımı dolaştırdığım her adımda, adın karışıyor.Ürküyor yaşamak.
*Erimeyi ilk şıkkına al kar gibi erimek mi, kalmayı son şıkkında saklayan yar gibi mi olmak gerek bilemedim Bennara.
Geçici,iyileştirici, hayata bağlayıcı, gül sunucu güzellerin özgürlük ekranında olmak, yaşamaya dair daireler çizmek de sensizlikten sayılır.
Oysa kafesteydi özlemlerim.Kanatlarını kesmişti gidişin.Uçacak kanatları yoktu.Zaten onu uçuran sevdandı, ilgindi, güzel sözlerindi, kadınsı ışıltındı.
Şimdi "can kırılma" mazesinde derlediğin vazgeçiş senfonisinde hangi bülbülüne aşk yemi olacak sözlerin ya da özlerin var.
*Aklından geçip de diyemediğin kaç söz var.Diyemediklerinin son kitabı ne zaman çıkacak.Bu arafın rafında seni okumak isterdim.
-Ne demek isterdin hakkımda. Bir merak bankası oluşturdum.Soru bankası yanında bedava.
-"Ben"i alana sensizliğin kitapçığı da bedava....

Bu dünyanın sınavında kim kimin kazandığıdır? Kim, kazanımlarının sınavıdır? Hangimiz özlendiğimiz olguya köle olmadık ki?

*Herkesin bir hasreti var.Kimimiz aşka, kimimiz güzel bir yavruya, kimimizi zenginliğe, kimimiz sağlığa, kimimiz güzellikleri görmeye, yaşamaya.
*Allah adildir, bilendir, görendir, her şeyi kendi mizanında eşitçe dağıtandır.
-Yokluğun tartışında çok ders vardı.Tartamadım Bennara. Tartı aklımda olunca bir gerçek kadar ağır geldi her şey.
-Asi olmadan, Asi nehrimizi taşırmadan güzel yaşamların pınarı olup akmak lazım.Güzel kısmetlerin metin kulu olalım yeter.
-O kısmet asla kısmaz kendini bilesin Bennara.

Benim yokluğum yoktu sen varken, şimdi çok yokluğa oğul kaldım.Beni de büyüten sensizlik.Gözlerimde nemlenen, içimde demlenen senli çayın buhuru. Tein eksik bu seveda çayında.

-Her çay yapışımında aklımın en ucunda çay içişin dizeleniyor.
Tomurcuk çayının bir gün yeşereceğini düşünerek yine çay yapıyorum.Seni yeşerttiğim içime benzeterek içiyorum.
-Benim çayım açık ve sıcaktır. İki bardaktan fazla da içmem.Birisini benim için birisini de senin için içerim.
-Fırtlarımın sayısı da bellidir.Ben çayımı seninle tanıştığım da kaç yaşındaysan o kadar fırtla içerim.
En tanıdık içimsi istasyondayım, gelmesen de bu çay içilir Bennara...

Artık kimsenin bilmediği mevzular mazesinden çıktım.Herkesin bildiği; ama senin bilmediğin geleceğin aynasında t'arayıcıyım
Periler gelir bağrım da.Etekleriyle, ettikleri aynı etikte olmayınca, bağrımın tarak

dişleri kırılır.Ben düşlerden kırılmaya başlarım.Ben seninle baş başa olamayıştan kırılırım.

-En sevdiğimiz şarkının en sevilen yerinde kırılırım.Kırılmalarım çok farklı bir iklim gibi .Hatta İstanbul gibi.Sabah güneşli, öğlen yağmurlu, geceleri sert rüzgarlı.Üç mevsim,üç dünyayı aynı anda yaşatır varlığın.

-Duyguların sabah,düşüncelerin öğlen, bende kalışın gece gibi. Keşke bu geceler olmasa diyorum.Gündüzün gözlerinde seni görüyorum seni.Gece tam aksine yalnızlığımın kara geceliğini giyiyor.Bir de yetmezcesine ay geliyor bağrımın en tanıdık yerine.Ay yüzünü, adını hatırlatıyor.Bir adın zaten ay....Bir adın sensizliği aydılitan şem...

Vazgeçememenin memesine yapmış aşk kısırağı gibi peşindeliğimin peşinatları geziyor. Betimlenmezliği yaşıyorum.

* Erdemin deminde demleniyor bütün algılarım.Bilinçli bir aslan gibi geliyorum bağrının güzel yerine.

....:Meryem oluyorsun.Gidişinin öyküsü çok Meryemsi.Meryem Ana, çocuğunu annesiz doğurunca, etrafını binlerce melek sarar. Şeytan, doğan her çocuğu ağlatır.İsa hariç,çünkü melekler, İsa'nın doğum anını şeytana göstermezler.Şeytan,İsa'nın doğumu görmez, böyle her doğan çocuğu ağlatması gerçek olmaz.

-Bir çocuk doğar,dünyanın algılarını alt üst eder.Bir ilkezlilik karşısında insanlığın aklı durur, fesatlığın bin bir filmi oynar.

Bir kadın erkeksiz nasıl çocuk doğurur.Mucizenin adını saklar.Meryem,kardeşi Yusuf la bir mağarada kırk gün kalır. Gelince kucağında kırk günlük dünya güzeli İsa var.Bütün azgın İsrailoğulları, kim bu çocuk.Amcı Harun'dan mı kimden başlayan binlerce fesat soruları sorar.

- ...:

-

"Ey Meryem! O kucağındaki çocuk kimin? "

Konuşma orucu tutan Hz. Meryem cevap vermez. Cevap alamayan kalabalıktan değişik sorular gelmeye başlar. Bu durum Kur'an-ı Kerim'de şöyle bildirilmektedir:

"Nihayet onu (kucağında) taşıyarak kavmine getirdi. Dediler ki:

Ey Meryem! Hakikaten sen iğrenç bir şey yaptın." (Meryem ayeti, 27)

Hz. Meryem sorulan sorulara cevap vermez, sabreder. Sataşmalar olur:

"Ey Harun'un kız kardeşi! Senin baban kötü bir insan değildi; annen de iffetsiz değildi." (Meryem ayeti, 28)

Bu olaylar meydana gelirken, Zekeriya Aleyhisselâm'ın da olaydan haberi olur ve derhal olay mahalline gelir. Ana kucağında duran İsa Aleyhisselâm'a hitaben:

"Eğer konuşman emredildiyse, konuş; hüccetini ortaya koy." der.

Tam bu esnada akıllara durgunluk veren olay cereyan eder. Kur'an-ı Kerim'e kulak verelim:

"Çocuk şöyle dedi: "Ben, Allah'ın kuluyum. O, bana Kitab'ı verdi ve beni peygamber yaptı." (Meryem, 30)

Çocuğun konuştuğunu gören kalabalık, dehşete düşer. Böyle bir olay, o güne kadar ne görülmüş, ne de duyulmuştur. Bebek konuşmaya devam eder:

"Nerede olursam olayım, O beni mübarek kıldı. Yaşadığım sürece bana namazı ve zekâtı emretti. Beni anneme saygılı kıldı, beni bedbaht bir zorba yapmadı. Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kabirden kaldırılacağım gün esenlik banadır."
(Meryem, 33)

Bu olaya şahit olanların söyleyecek sözleri kalmamıştı.
İşte gelinliği sana giydiren bu mistik olayın gölgesinde sen yüreğin kadar temizdin. Benliğimi tümleyen güzelliklere atlasdın. Hayatın değişik iklimlerini yaşadım seninle.
Bu mistik melodilerden sana çalınmaya devam edecek güncül dünyam bilesin
Bennara

Hayrettin Taylan

Çok Sen,ler Çokgenlerimi Çözemiyor Dilnaz

İç gardıropların içinde, saklıyordum sensizliği.Bakir günlerin özlemine kavuşmak adına sensiz bir çıktım.
-Her gün yeni bir sen giyiyordum. Hüzünlerin diline pelesenk olmamak için. Bekaretini kaybetmiş bir kelebeğin güneşe ısmarlanması gibi öylesine hayflarım vardı. Öylesinde sende kayboluşlarım batardı sineme. Ölürcesine sende kalışlarım vardı Dilnaz.

-Umudun gül tomurcukları açardı yaramın üstünden yarimin gölgesine doğru. Ben'den habersiz bir ben seni isterdi .
-İncecik bir d/aldı ,zerre zerre zer oldu dirhemlerime.
Susmakla müşkül bir pınarın dem ağzındın.İçimde demleniyordu Kavuşamadıklarımız. Mücizelerimi giyotin özlemlerimle keskinleştiriyordum. Sana kurban olmaya hazır İsmaili bir ruhun sancısıydım.
-Aşk bana aşktan meftun.Aşk bana senden yana umman.Kurban olmaya ne hacet.

-Yeniden y/ ar olabilmek için içsel bir yakışa namzettim.

Hiçliğin hiç oynanmış filminin fragmanında yan yana çok kimseydik.
-Beli aşklara rolümüz vardı. Masalların asallarında tümlenirdi peri süretin.
-Bir çocuk yüzüydü hayalim sana. Bir rüya gözüydü sana olan tutkumun can bakışı. Yaşlı bir çınar gölgesiydi sensizliğin kuytuları. Bir sen tepesiydi, ben derinliğinden yücelen özsel açıklık

Düştüm kanattım düşlerimi...

-Kabuk bağlamıyor y/aram sensiz uzaklara.
-Akordu bozuk bütün çalgıların t/elindeydi elemim.Nağme-i seherimden beslenirdi bülbül-i Şeyda.
-Güliden öte bir kızılığa bürünmüştü bakir kaçışların.Dikenlerini yokluğuma saplama yar.
- Nöbetçi bir maşuğun kanaması aşka berekettir. K/andığım Cemalinde gün yüzüm şekilden şekle girip kendini buluşları arar.

-En güzel bir şarkı gibi çalınıyorsun yüreğimde.Ne zaman özlesem şarkının sesi kısılıyor.Senden mi kederden mi yoksa benden mi bilmiyorum.

-Sözsüz bakışların imgesinde mistik bir ceylan olup kendi kaçmazlarında ürkek d/eminler büyütüyordun.

Senden k/alınmış s/özlerin sonsuz kitabında heceleniyordu umudum.

-Suskunluklar kendi pusulasını yırtıyordu kederimin açılmamış sen defterinden. Silgisiz sözleri silecek kadar gülden değildi başka güzellerin satır aralarında bana yaşattıkları.

-Çok sen,ler çokgenlerimi çözemiyordu.Geometri gibi zor ve formülsüzdü gidişin. Hangi çokgenin açısında benin açım dik özlemlerine özdeş bilemedin. Sayılar hayallerimi çözemezdi. Yalnızlıklarımın çok bilinmeyen denkleminde senin

"pi " halin peri kareni tümledi.

-Elde edilememiş kavuşmaların son doğrusunda seni aşka doğuran Ben'di.Beni sana kavuşturan sen'din.

-Öyleyse ben halimden sana benden seslenişleri dinle.

Sihirli geçmişimizin mişli avuçlarına alma beni.Geçmiş kendinden geçmişse beni istenmeyen içi geçmiş geçmişin hatalarında yargılayıp durma.

- Ben Peygamber değilim ki... Kutsi kitaplarından konuşma yarama.

Kedersizliğin görünmez kaderinden özünden sözler okuyup durma.

-Beni Mecnun ile nun halde ara. Beni Ferhat ile can hattında ara. Beni Yusuf ile güzellik sarkacında ara. Beni ben'de ve sende ara Dilnazım.

Vaveylarım bir bir düşüyor. Hayıflanacak hiçbir şeyim kalmadı.

Tutamıyorum sensizliğin uçurumlarını uçkurlarımdan.

-Ben de bir insanım .

Sen bu gece özlerimden y/akıyor. Şimdi cilvelere karışan yıldızların beyazlarından ayazım nasıl susacak .

Sıcak yatağını seren ay ile şem arasında nasıl dinecek arzu halim.

Bu bağdaşık korelasyonların gemi ben miyim sen mi? Hangi işlem beni sana tümler dil ile nazında erinçler büyüttüğüm aşk perim.

Beni büyük maşuklardan ayıran farkındalığın faturasına sevdim halini de ekledin mi?

-Manas kadar uzun, manas kadar manidar senli manaların görsel gölgesinde sözsüz kalışını okuyor ruhumun bülbülleri.

-

Sol y/anını deşen ağaçkakan y/ arama vuslati derinlikler kattı.

Bilesin ki S/ özümden sana sonsuz sevmeler eklim.Yarın

Yarın sonsuz düğünü. O yüzden ç/al beni senden.

Hayrettin Taylan

Çoktan Seçmeli Aşkın Sorusuz Cevabı

sana ısıldayan özlemlerin güneşinde ısındım aşka
gelişlerini bekleyen yavru kuşlar gibi yuva yaptım yüreğinde
sana açan ömür güllerin renginde eridim
fantastik kurgularla kaldım ruh dağında
nefessiz kaldım sensiz kaldığım her yücelişte
Sen kaybedişim, sen uzak türküm, sen baldan sazım
Sen aşktan sızım,
sen ben
ben sen
bitmiyor bu asli kavuşma dramım

yokuşlarımdaki utkun kavuşmalar doğradı doğrularımı
ilenç mevsimlerimde senli hazanlar yeşerdi
nadas bıraktığın gönlümde güller ve güzeller yetişti
gayrı sensiz ve zor da olsa seviyor rayındayım
seni unutma izdüşümlerinde düş seferindeyim
sol yanım savaştan kalma bitap name
göz yanım son bakışından dalma
bu yüzden ferini kaybetmeden
ruhumun kirlenmiş ırmaklarıyla akıyorum denizine
göz yaşı kollarının pınarlarına karışıyor aşk ve acılar
beni tam vicdani berraklarında yıkıyor
harımın narında tane tane ayıklanıyorsun duruşumda
tutkumun yurt girişlerine afişe oluyor sarmal kafiye bakışın

kurlarının kurlarında yükselir aşk borsam
dudak ucundaki her sözünle denklem kurulur
ekonomik keyfim trendini kaybediyor
şiirlerle anlatılmayan derin sızılarım artıyor
karışıyor sistem ve derin devlet
güzelliğinin çıkar sularında arzulanıyor ehli kayıp
ürkek bir ceylanın şarkısına besteleniyor sözsüz kalışın
ilişiyor unutamayışının mumyalı, simyalı sözlerin
eşsiz sevgin ile eşli geleceğine yazılıyor umudum
çoktan seçmeli bir sorunun aşk şıkkında artıyor özlemim
silinen bir gidişin cevabında yanılıyor zamansızlık
sen ile unutamadığım sen denemesinde dereceye giriyor aşk
bu yüzden seni kazanmak dışında seçenek bırakmıyor aşk

Hayrettin Taylan

ÇokTan Yaralı Çok Genç Kız

Güveniyordu herkese o genc kız
Herseyi çok seviyordu
Dünyaya toz pembe bakıyordu
Yüzünden gülücükler hiç eksilmiyordu
Hep gülüyordu çok mutluydu genc kız
Kendi dünyasında yaşıyordu
Mutluydu ozamanlar
Birgün bir delikanliyla tanıştı genc kız
İste o günden beri dünyası değişti bir anda
Çok baska duygular içindeydi
Bundan önce hiç hissetmediği duyguları yaşıyordu
Tecrübesizdi o genc kız
Duygularının onu nereye sürükleyeceğini bilmiyordu
Delikanli yasca büyüktü ondan
Görüşmeye baslıyorlardı delikanliyla
Hoslanıyordu besbelli
Birgün delikanli genc kızı asık olduğunu söyleyince
Mutluluktan ucuyordu genc kız
Geceleri uykusuz geçiyordu
Onu düşünüyordu
Onu özlemiyordu
Genc kızda asık olmalı delikanliya
O günden beri bütün dünyası delikanlinin etrafındaydı
Her anını birlikte geçiriyorlardı
Aradan çok zaman geçmiyordu
Delikanli aramıyordu önceki gibi
Üzülüyordu genc kız
Ama yine de güveniyordu
Çünkü asikti delicesine delikanliya
Delikanli çıkmıyordu genc kızın telefonlarına
Ağlıyordu genc kız
Yine de dayanamayıp ona gitmişti
Ne olduğunu öğrenmek istiyordu
Delikanli bu sıralar çok yoğun olduğunu,
Ona güvenebileceğini ve genc kızı sevdiğini söylüyordu
Sevinmişti genc kız
Hemen inanmıştı
Kalbi saftı
Cabuk kaniyordu
Yine görüşmeye devam ediyorlardı
Genc kız çok mutluydu
Dünyalar onundu sanki
O gece telefon bekliyordu delikanlidan
Delikanli aramamıştı o gece
Üzülüyordu genc kız
Her telefon çalısında umutla koşuyordu
Hala onun aramasını bekliyordu
Günler geçiyordu bir haber alamamıştı delikanlidan
En sonunda aramıştı delikanli
Sevinmişti genc kız
Genc kız onu ne kadar özlediğini anlatmak isterken
Sözünü kesiyordu delikanli

“Seninle güzel günler gecirdik” diye basliyordu söze
Anlamisti genc kiz
Delikanli ayrılmak istiyordu
Genc kizin gözleri doluyordu
Birsey diyemememisti
Bir tek kelime konusmadan kapatmisti telefonu
Hickiriklarla aglamaya baslamisti genc kiz
Ilk kez bu kadar cok agliyordu
Ilk kez gözleri parlamiyordu
Dünyaya küsmüstü genc kiz
Mutsuzdu artik,etrafına gülücükler sacan neseli kiz
Gözyasi dinmiyordu hep agliyordu
Toparlamaya calisiyordu kendini
Dostlari güc veriyordu ona
Unutmak istiyordu yasananlari
Unuttugunu saniyordu genc kiz
Aylar sonra tekrar karsilasiyorlardi
Kalbi yerinden firlayacakmis gibi oluyordu
Heyecanlaniyordu genc kiz
Delikanli “affet beni, bir hataydi” diyordu
Kaniyordu genc kiz
Duygularina yenik düsmüstü bir anda
Bu sefer daha cok baglanmisti delikanliya
Delikanli ayni oyunu tekrar oynamisti genc kiza
Yasamak istemiyordu
Oyuncak bir bebek gibi hissediyordu kendini zavalli genc kiz
Nerden bilebilirdiki askinin sonu böyle olucagini
Nefret ediyordu delikanlidan
Insanlara güvenmiyordu artik
Parlamiyordu gözleri
Gülmüyordu eskisi gibi
Degismisti genc kiz
Intikamini alicakti genc kiz
Vazgecmisti bir anda
Nefret ettigi biri olsa bile ona aci cektirmek istemiyordu genc kiz
Insanlardan uzaklasmisti artik
Icine atiyordu duygualrini, acilarini
Kimseyle paylasmiyordu
Güvenmiyordu, güvenemiyordu genc kiz
Delikanli cok sey alip götürmüstü genc kizdan
Birde büyük bir izde birakmisti
Gönül yarasiydi bu
Sevgi dolu olan bir kalbi nefretle doldurmustu
Yaraliydi genc kiz
Tövbe etti en sonunda sevdalara
Kaciyordu, sevgiyle yaklasan ellerden
Korkuyordu, tekrar incitilmekten korkuyordu
Eski günlerini ariyordu genc kiz
O eski neseli kizi ariyordu icinde
Ölmüstü o neseli kiz, öldürmüslerdi
Üç yil gemcmisti aradan
Toparlamisti kendini

Coktan unutmustu
Ama gönöl yarasini asla unutmayacakti
Delikanliyi asla affetmiycekti
Eskisi gibi olamaycagini anlamisti artik
Hayata geri dönüyordu yarali genc kiz

Hayrettin Taylan

ÇokTan Yaralı Çok Genç Wislina

Güveniyordu herkese o genc kız
Herseyi çok seviyordu
Dünyaya toz pembe bakiyordu
Yüzünden gülücükler hiç eksilmiyordu
Hep gülüyordu çok mutluydu genc kız
Kendi dünyasında yaşıyordu
Mutluydu ozamanlar
Birgün bir delikanliyla tanıştı genc kız
İşte o günden beri dünyası değişti bir anda
Çok baska duygular içindeydi
Bundan önce hiç hissetmediği duyguları yaşıyordu
Tecrübesizdi o genc kız
Duygularının onu nereye sürükleyeceğini bilmiyordu
Delikanlı yasca büyüktü ondan
Görüşmeye başlıyorlardı delikanliyla
Hoslanıyordu besbelli
Birgün delikanlı genc kızı asık olduğunu söyleyince
Mutluluktan ucuyordu genc kız
Geceleri uykusuz geçiyordu
Onu düşünüyordu
Onu özliyordu
Genc kızda asık olmalı delikanlıya
O günden beri bütün dünyası delikanlının etrafındaydı
Her anını birlikte geçiriyorlardı
Aradan çok zaman geçmiyordu
Delikanlı aramıyordu önceki gibi
Üzülüyordu genc kız
Ama yine de güveniyordu
Çünkü asikti delicesine delikanlıya
Delikanlı çıkmıyordu genc kızın telefonlarına
Ağlıyordu genc kız
Yine de dayanamayıp ona gitmişti
Ne olduğunu öğrenmek istiyordu
Delikanlı bu sıralar çok yoğun olduğunu,
Ona güvenebileceğini ve genc kızı sevdiğini söylüyordu
Sevinmişti genc kız
Hemen inanmıştı
Kalbi saftı
Cabuk kaniyordu
Yine görüşmeye devam ediyorlardı
Genc kız çok mutluydu
Dünyalar onundu sanki
O gece telefon bekliyordu delikanlıdan
Delikanlı aramamıştı o gece
Üzülüyordu genc kız
Her telefon çalısında umutla koşuyordu
Hala onun aramasını bekliyordu
Günler geçiyordu bir haber alamamıştı delikanlıdan
En sonunda aramıştı delikanlı
Sevinmişti genc kız
Genc kız onu ne kadar özlediğini anlatmak isterken
Sözünü kesiyordu delikanlı

“Seninle güzel günler gecirdik” diye basliyordu söze
Anlamisti genc kiz
Delikanli ayrılmak istiyordu
Genc kizin gözleri doluyordu
Birsey diyemememisti
Bir tek kelime konusmadan kapatmisti telefonu
Hickiriklarla aglamaya baslamisti genc kiz
Ilk kez bu kadar cok agliyordu
Ilk kez gözleri parlamiyordu
Dünyaya küsmüstü genc kiz
Mutsuzdu artik,etrafına gülücükler sacan neseli kiz
Gözyasi dinmiyordu hep agliyordu
Toparlamaya calisiyordu kendini
Dostlari güc veriyordu ona
Unutmak istiyordu yasananlari
Unuttugunu saniyordu genc kiz
Aylar sonra tekrar karsilasiyorlardi
Kalbi yerinden firlayacakmis gibi oluyordu
Heyecanlaniyordu genc kiz
Delikanli “affet beni, bir hataydi” diyordu
Kaniyordu genc kiz
Duygularina yenik düsmüstü bir anda
Bu sefer daha cok baglanmisti delikanliya
Delikanli ayni oyunu tekrar oynamisti genc kiza
Yasamak istemiyordu
Oyuncak bir bebek gibi hissediyordu kendini zavalli genc kiz
Nerden bilebilirdiki askinin sonu böyle olucagini
Nefret ediyordu delikanlidan
Insanlara güvenmiyordu artik
Parlamiyordu gözleri
Gülmüyordu eskisi gibi
Degismisti genc kiz
Intikamini alicakti genc kiz
Vazgecmisti bir anda
Nefret ettigi biri olsa bile ona aci cektirmek istemiyordu genc kiz
Insanlardan uzaklasmisti artik
Icine atiyordu duygualrini, acilarini
Kimseyle paylasmiyordu
Güvenmiyordu, güvenemiyordu genc kiz
Delikanli cok sey alip götürmüstü genc kizdan
Birde büyük bir izde birakmisti
Gönül yarasiydi bu
Sevgi dolu olan bir kalbi nefretle doldurmustu
Yaraliydi genc kiz
Tövbe etti en sonunda sevdalara
Kaciyordu, sevgiyle yaklasan ellerden
Korkuyordu, tekrar incitilmekten korkuyordu
Eski günlerini ariyordu genc kiz
O eski neseli kizi ariyordu icinde
Ölmüstü o neseli kiz, öldürmüslerdi
Üç yil gemcmisti aradan
Toparlamisti kendini

Coktan unutmustu
Ama gönöl yarasini asla unutmayacakti
Delikanliyi asla affetmiycekti
Eskisi gibi olamaycagini anlamisti artik
Hayata geri dönüyordu yarali genc kiz

Hayrettin Taylan

Çoşumları Emziren Yarınların Tohumusun Selvihar

Susturulmuş gülüşlerinin mevsisinde kendime hüznü kurşunlar atıyorum.Vuruluyor sensizliğim.

-Paslanmış yüreğin pasını alıyorsun. Kumruluğun kurulu saatiyim, zaman da zamansızlı benim diyorsun.

Gel ki boşa giden zamanın kirli suları temizlensin.Demlenen ömrün ıslasıl yarınlara yar oldum diyorsun. Benim hem adım, hem soyadım aşk diyorsun. Anların tadıym, tadılmamış bütün tatların ilkiyim.

-Mülteci bülbüllerin ötüşlerinde değilim. Muharririm, mağlubum sensin. Şekersiz geçmişinin şeker kamışıym. Tadıma alışmalısın şair.

-Tadıma alıştırmalar yapan perinin hazanlarındaki her yaprağın adılıyım. İsimsiz kalakalışların kalaycısıym. Ruhu kirlenmiş, mistik düş vakilerin yoldaşıym. Kendimle çapraz bağlar kuran bağıl bağlamlarım, bağlam algısıym.

-Nikotinlerini yüreğimde bırakan içilmişliğin dumansız sensizliğiyim. Şair seni anlar da, anlam içre anlamları olan yaşanırılığın bilinmezlik dünleri anlar mı ki? Temyiz eder mi gelecek?

"Kırılan Sigara Bile Duman Vermiyorsa
Kırılan Kalpten Sevgi Bekleme."

Yok efendim, içimde çekerim diyorsan buyurun kalp de senin dert de senin... gelemediğin ben de senin..

-Ya da bu içsel çekişin güzelliklerinde kalsın her şey.

-Korsan mazisini içimde işleyen güzel bir ressamın metafizik ismiyim. Postmodern çizgilerin dilindeyim.Çizgileri kadar derin algılar kokar benimde.

-Arıyorum ki sen varsın. Bir arınma küpüyüm. Pintilik yapan yaşayamadıklarımızın içinden çıktım.

-Cömert zamanlarım var seninle harcanmaya.

Matemli saatin akrebi gibi ısıyor eski bir yara.Sen yelkovan gibi çevirdin zamanı.

-Saat şimdi seni benden " ben " geçiyor. Bir kavuşma zilidir çalınıyor duruyor içimde

-Dersini bitirmiş gibi terslerini bitirecek bir günlerin kıyısındaım. Gam gemimi batıracak mısın güleç yüzünle. Limanlarımın son yolcusu olarak gelecek misin geleceğin en tanışık yerine.

-Ayrıcalığının ayracını açtım, aynı cümlelerin sonunda bir de ayran içtim hayranlığımla.

-Özleyiş manzumesinin dilinde seni de ekledim özlemlerin uçurtmalarına.

-Bir çocuk gibi havalardasın. Uçurtmanın ortasındaki kalbimizin rengine hava oluyor yarınlar.Bir yar zamanı diyor esen yellerin türküsü.

-Tutsak tutkuların ortasında eriyor sensizliğim.Bir günlerin komşusu yapıyor bekleyiş.

Bir gün aynı anda olmanın mutlu yarını oluyorum.Yeni bir el gibi olacak elini

tutacak elim.Dili mecralarım seni dilsiz romanların kahramanı yapacak. Sen içi işlenmiş aşk sevisi olarak baş karakter olarak ruhumda okunacaksın.

Kılcal güncelerin damarında işleniyor aşk. Şafağı teslim almış günlerin gündüzüyüm.Yüzümde nurundan işlemeli aydınlık.

-Sen aşkı uyutan masalısın perisi olarak az ve uzlarıma geliyorsun.

-Bitkin bir hali çöşümlara teslim ediyorsun.Çeşnilerinde benlik iklimi olan insaniliği akıtıyorsun. Geçmişinle özün arasındaki bağıllardaki

Yanlış dinamiklerin önünde susuyorsun.

-Millet ile manevi köprülerde seni o bağıllara teslim eden teslimiyettin mutlak gerçeğe bağıni sorguluyorsun.

Bağıllara seni teslim eden bağnazların sihrinden arınma uğraşısı var içinde.

-Evet, sevgilim mezhepler, ırklar, ülkeler, şehirler, makamlar, bizi farklı kılmaz.
-Önce insanız, önce iyiliğin özüyüz, önce melekliğin afişiyiz, önce güzelliklerin atlasıyız, önce kardeşliğin vataniyiz. Önce insanız.

-Nalları olmayan atların koşmalarında değiliz.Öncelerimiz var öznel kulluğumuzda.Yüce Rabbim insanı çok özel, çok farklı, çok akli, çok çeşniye özet yaratmış.

-Özünü bilmeyenlerin yüklemine kalmak doğruları ağılatır. İnsan, özündeki mutlak gerçek kadar temiz bir derstir. Ki inancımız bizi tümle en güzellere. Alp erenlerin erinç ovalarında başkalışımın ürünü olur mu ki?

-Tanrı dağı kadar Türk olanların düştüğü tuzakların uzağıyım ben.Irkçılık kokan cehennemlerde hep kaçtım.İnsanı farklı kılan, ırkı, mezhebi, ülkesi, rengi, değil. İnsanı farklı kılan beynidir, yüreğidir.Bu iki merkezi besleyen inanç, sosyalite, bilgelik tohumlarıdır.

-Ben iyi düşlerin tahıl ambarıyım. Ego dağlarında gezinen aç kurtların uluması beni rahatsız eder.

Tersi dönmüş algıların ters yüzü olamam.Temyiz yarınlarda olmak istedim. Bağılların ürkek ceylan gibi beynime sızıyor.

-Fikrinle zikrin arasındaki yılların tortuları var. Sen tortulanmışsın.

Hayallerimin tepesinde susuyorum sana.Çaresiz bir Çar gibi.Koca Rusya benim; ama Çariçem yani sen...fikri dehlizleri karakışındasın.

Değişmezlerine mayınlar döşeli olsa da saygım olmalı.İçsel hazinem İnsani değerlere aykırılığı benimsemiyor.

Sen sarhoşluluğumda ayıktım; ama algısal zehrini coşturan bağılların var.

-Şimdi ben olan içsel ülkenin denizlerini fetheden Hayrettin Paşa olarak sorusuz kalıyorum bulmacalarında.

Aynı cevapta saklanıyor bulmacanın siyah karesi. Şiirlerimde uyuduğun nicelerin Nicel adılı olsam da mavzerlerimi dolduran algılar var.

Başka düşünceleri sevdiren geçmişinin çarık izlerinde değilim; ama fikri

buhranların sonrasızlık karakterinde esilişin kendine soru işaretler üretiyor? ? ?

-Tutunduğun uçurum çiçeğinin kokusundayım.Senden düşmek üzere Hümanist, evrensel değerlerin değer kadimi, mutlak gerçeklerin kadimi var.

-Bil ki aşk üşümesin en uzaklarda.

-Kavgasında örüldüğümüz başka boşluğun hoşluğu olamayız.Bu dünyanın su oranı kadar yaşamak.Kara kadar kalan kısmı boştur. Çünkü karalar ,kara bağlamış, kirlenmiş, başka fikirlere, boş emellere,nefse teslim edilmiştir.

-İnsanın dışı kara, içi hep su. Bu yüzden içindeki suların berraklarına geldim.Karalarını kirleten başka terennümlerden ayıklanalım.

-Seni sarhoş eden fikrin korkunç tehlikesinden uzak kalalım.Biz en güzel tohum olup ekildik bir kere.

Hayrettin Taylan

Çoşumların Mistik Yunusuyum

seven gözlere özne, kadınsal ögelere bambaşkalık varisiyim
seven görünmeyene, sevmeyen görünmelere şifreli
yokluğunun fakiri, yoksul düşlerinin düş reisiyim diye
beni atma aşk cennetinden
içindeki sevi denizinin yunusuyum
kaptanım, berrak dalgalarının algı beyazıyım
bir düş ummanında kanadı ıslak paklar aziziyim
gayrı ıssızlığında saklı zambakların arınmışıyım
2...
külümü gülüne savruk kılalı artı aşk kırmızılığın
doğrularının rengine bandırıldı sevi gökkuşağım
belli ki aşkta mecnunluğun son sınıriyım
tanımsızlığımın sonunda başlar tanımsız aşkın
sevmesen de olur

gri güncelerin karanfil kokulu duyucusuyum
çoşumlarım varsıl alışmalara oğullanır
neo-epik rintliğim başlar köroğlu y'amaçlarında
bahtının tanınmış merasına kim gelse
meramlarımla kurşunlarım sevmenin yüce amacında
3...
ayrılık ,giyotin ağzında kalmış hüznün kemiğidir
gıldırılmış can kırıklarının kırk ayağı ben olsam da
mülayimim, hala seni seviyorsam
muallimim, hala bütün sevi öğretilerim sense
müminim, onca nemrut kızı ten yatağını sererken sendeysem
mecnunum, hala istanbul çölünde seni arıyorsam
misafirim,aşkın gözleri üzerimde..
kara bahtınla bir günlerine adayım
bırakmışım kendimi senin sularına
çok çok uzakların sen yakınıyım
törpil geçmiş damlalarının sorfçüsüyüm
ağlamasan da olur
sevmesen de olur
gelmesen de olur
ben bu aşkın aşkıyım sonsuz kerenin her zerresinde

Hayrettin Taylan

Çürüyüş Yüreğin Cümlesindedir Dilbeste

Duru cümleler içmeliyiz, gereksiz sözcüklerin kirlettiği sevda kitabından. İsimlerimizi kerpetenler, adılarımızı t'eller, sıfatlarımızı yürekler sararken sen fiil olup zaman zarfı gibi sende eriyişimi bekleme.

-Gülmelisin köklerimde. Eklerime kadar aşk olmalısın.

Tebessüm sunmalıyız can kırıklarında dans eden gerçeğe. Biraz geniş zaman kipinde kalıp mazinin diplerindeki can acılarının suyunu kurutmalıyız. Her deme ilaç olacak güleç çekimlerimiz olmalı.

Yok olmalıyız sözlerin özünde. Tine kadimler sunmalıyız .Kirlenmiş özbeniliğin sularında kendimize gelmeliyiz kader gibi.

Perçinlensin permalarım. Perişanlığımı sarsın aşkın aşkı. Üşütmesin beni kedersizlik. Bütün acıları peşin aldım. Zararına sensizlikteyim.

Sükutumuzun zemherisini aklamalı soğuk düşler. Sıcak su ile soğuk suyun karışmadığı Cebilitarik gibi gizil ,mistik, ince bir çizginin aşk dili olup ıslanmalıyız gerçek aşka.

Yortularda can olmalıyım canan kalışına. Pılı pırtını alıp gitmelerin hüznü memesinden biraz ders içmeliyim.

-Neden sen yoksun bunca varsılı sana sunarken.

Bir öz bulutu gibi yok olup gitsen damlalara. Sonrasızlığın yaşı olarak kalsam y'aramda.

Alacasında allarını giyen kayıpların deprem güncesinde kurtar beni. F'ay hatlarımı sensizliğin ortasına kurma. Artçı depremlerin ürkek ceylanısın. Enkaz altında bıraktığın sevdamızın mesulüsün.

Hazan ördün öleğin yalnızlıklarında. Bitivınlayan gidişlerin elemünde ıssız, isimsiz, aşkı mühürleyen damlaların var.

• Dirilis gibi sevmek istedim.

...: Lev Tolstoy Diriliş: Kurumsallaşmış modern kilisenin ikiyüzlülüğü ve gerçek Hristiyan ruhundan uzaklaştığını düşünen yazar, bu fikirlerini romanın temelinin bir kısmını oluşturmak için kullanmıştır. Romanın temelinin diğer kısmını ise hayatının sonlarına doğru daha çok inanmaya ve savunmaya başladığı, insan yapımı yasaların asla hakkâni ve adil olamayacağı fikri oluşturuyordu.

Sonra İkinci Yenicilerin Piri Sezai Karakoç

...:Diriliş

Herkesin 'reelpolitik'in o muğlak, içeriksiz, idealsiz, değersiz, ilkesiz sığınağına teslim olduğu, tek çaremizin batıya esir olmaktan geçtiğini gün geçtikçe daha kuvvetle ve fütursuzca iddia ettiği yaşadığımız zaman diliminde "Saadet yolu, büyümede, gelişmede gizli. Büyüme ve gelişmenin yolu, kendi medeniyetimizi diriltmede saklıdır diyerek içsel dirilişi, medeniye dirilişinin aynasına sunmuştur.

...:Ve çürüyüş

Kızgın tomurcukların yüreğinden aşkın köklerine doğru ilmesel bitiş özetliyordu.

-İskontosu istenmedik önemsilerin güneş yarısında. Işıltılı kaldığın ışksız sözlerini.

-Çürüksel benim. Ben ile sen arasında yarası tükenen de.

Kalışına saplanan özlem keskinliğimin öznesi de benim. Sen nerdesin, hangi yüreksizliğin sızısı olarak karışıyorsun kirli düşlerin ummanlarına.

-Hangi sancımın direncine ilençler sunuyorsun.

-Bulanık yüreğimizin berrak gerçeklerinde sevmek yapıştı kaderimize.

Nakşını serdiğin tümce masamda yasların tozları var. Silinmeyecek sözlerin var can yatağında .

-Mısralara diyet yapan senli zayıflığım artıyor. İki mükemmelin mülkiyetine

dayanmadık aşk ve gerçek. Kapısı açık ayrılıkların k'uyruğu oldu acılar.
-Hiç bitmeyecek kadar, hep biteceklerin yakacağı olmak zormuş.Oysa dilim de
bestelerin sözsüz şarkılar söyler, eylemin çatısında.
-Çatısız bir cümle olma ismin yüklemine ağlarken. Etken cümlelerin gizli
öznesiyim, etkin yanardağlarım var yüreğinde.
-Sana yanıyor ,sana akıyor, lavlarım.Sonrasını dilinle düzelt Dilbeste

Hayrettin Taylan

D'oya'sıya Sarılamadığmdın Şulenar

Şairzal:

-Yoksun yamacımda düşlerim yuvarlanır.Bağrımdaki taşlar fırlar aşklara. Yaralanır sensizlik. Dizi kanar dizelerimin.İmgesi manalarda gizlenir.
-Seni tanıdığım günlerin azlığı acıkır. Ağlar ağlamak. Beni sana teslim eden teslimiyetin niyeti dile gelir.

....:

-Sen onu severken sevenler derneğinin başkanıydın. Bütün sevmeler yüreğindeydi. İlgilerin başkentiydi şule yüreklin.Yıllardır içimde yaşlandırmış gibi taşıyordun.Ağırdı sevmelerin.Ağır bir sevda yükün vardı. Onunla yeni kıtalar, tatlar, anlamlar, seviler bulan kozmik algının alıcısı, egzotik hayallerin hamalı, kendinle barışmanın barışçısıydın.
-İyi niyetin aynasıydın. Gün'eşin olarak seçmiştin ömrüne. Onu özlemeye devam etmelisin.

Şulenar:

-Sen farkında değilsin, ben yokum artık. Senleştim. Hiç kimseyi okumaz oldum.Seni tanıdıktan sonra başka şiirler, yazılar, öylesine yazılmış metinlerdi.
-Bir de içinde ben olunca, yüreğimde doğmuş bebek gibi yazılarının kokusu içime sindi.
-Hep bendeydin.Benliğimin kumaşını ütöleyen cümlelerindeydim.Çok anlama gelen anasıl sözcüklerindeydim. Dokunmadığım senli anların kurulu saatine kurlarımı yükledim.Benden çekeceğin zamanlar var.Zilim çaldığında sallanışımı, çalışımı durduracak enerjinin özel anıyım.

-Heceliyorum sensiz her anı.Anlara karışır hülyalarım. Meczup kentlerden , meçhul kimliklerden arınıp sana geldim. Anacıl duvarlarımı aştım. Yüreğimde akan pınardın.Pi'narımı sana ekledim.Akıp gideceğiz, berrak hasretlerle.
-Kurtuluşumu sözlerinde, derin manalarında, ruhunun içsel hazinesinde, aşkının magmasında, renkli dünyanın merkezinde , kollarında, yollarımda buldum.

Şairzal:

D'oya'sıya sarılamadığmdın.

-Sevgi sözcüklerimi emzikle içirdiğim özel bir güldün.

Yangınların eğitildiği şule merkeziydim. Alev alev oyaladın gönlümü.

-Şimdi içimde nakışlanmış sevgiler süs olmuş soyut ve manalara soyunmuş Sevi gülüsün.

-Bir gülücük kadar yakın, bir ömür kadar sıcak demler şuurundasın.

İçimdeki çocuğun doyum oyuncaklarına doyurucu sevgi oldun.Oynadıkça yüreğimde, içimdeki çocuğun açlığı azaldı. Kendimle tanışma partilerim devam etti.

-Her aşk aslında içimizdeki hazinelerle tanışıp kendi verimliliğimize ulaşmaktır.

Yalpalayan duruşum seninle durulandı.Kimsesiz kalmıştı sevgilerim.Bir yaranın dipsiz kuyusunda Yusuf sahnesindeydim.Gözyaşlarıyla beni yüreğinin damla denizine atmış bir güzelin mutsuzluk sahilindeydi. Yusuf gibi yaşayan çok yaşanırılığın, çok bilmişliğin rolünü oynuyordum.

Sen geldin.

-Hoş geldin.

Şulenar:

-Yaşanmamış iklim gibi duruyordun.Derin ve örüntülüydün.Küçüklüğünden itibaren güzel şeyler yazana karşı ilgim vardı.
-Öyle şeyler yazdın ki bana. Dilsiz kaldı dilim.Manalarım kadar sızlattın.Böyle bir yüreği tanımak istedim.Sonra bana yazmaya başladın.Her yazın, sözün, iç gözün ben oldum.O yazıların sihirbazıydın.Sihrindeydim. Büyülenmişim. İksirini içiren yazıların kahiniydin. Böyle bir derinliğin güzeli olmak istedim.
-Her şeye rağmen her şeyimle sana geldim. Sende kalmalıydım, seni yaşamalıydım. Yazılarına oyuncak, aşkına oyun değildim.Bu yüreğin ta kendisiyiydim.Öyle hissettim.Yanılsam da bu benim ilkim, bu benim sevdam , yaşamadan belli olmaz dedim ve geldim sana.Ömrünce ısıt beni.

Şairzal:

-Tarif edemediğim tariflerin arifiydim. İlim ile film arası yeni bir oyundu bu sevilmiş manzumemiz. Sen dizelerimden, dizimin dibine geldin.Kandırılmış mevsimi yoktu. Her şey kendince, özelce gelişti.
-İçine hiç kimseyi almadığım s'andalım vardı.Sürekli gidenin damlalarıyla su alıyordu. Sandalım batmaştı.
*Yunus olup bir yunusun aşk bağrından sevda kıyısına ulaşmıştım. Artık, mistik bir yerde, yardeydim.

-Duygularımı besleyip Yunus'a aşk kıldım. Sular kadar zelal, aziz, akıcılığıma sana geldim. Sözlerim kadar derin bir dünyam vardı. Geçmişimde kalan lekeler arada gözüküyordu. Leke silicilerin vardı.Umursamıyordun.İnsanız, herkesin bir geçmişi vardır.Geleceği kapsayacak geçmiş olmazdı.Bu yüzden, yüzündeki yansık hallere, hayallere taşındım.

Maskem hiç yoktu. Mertliğimin bütün kitaplarını okudun.Güven tepemiz böyle yeşerdi. Böyle sevdik, böyle aktık hayata.

Kendime ördüğüm çaresizliğin girdabındayım, çıkmazlarım kalbine yansık. Bir liman kentiydın, yeşil gözlerinin ormanlarından sana geldim.Sana dair güleç yarınlara var.Seninle betimlenmesi zor anlarımız var.Yaşanacakların filmindeyiz.Artık bizi oyna Şulena.

Hayrettin Taylan

Dağınıklığın Şıklığındayım Sen Giderken

Bırak dağınık kalsın,dağılmış her umudumun su tasasını... Dağınıklık keldi. Toplanmışlık lal oyuştu. Alışmıştı dağınıklığa da. Eskiden olsa bu dağınıklık onun ruhunda derin hasarlara sebep olurdu. Oysa şimdi gözünün tekiyle bakıyordu etrafa. Diğer gözünü ise kapatmıştı bir türlü anlayamadığı dünyaya. Bilinir bilinmez bir şarkının içinde anlatılırdı her şeyimiz. Suskunluğunun türküsünü çaldı senden çalınan ömürden. Koptuk ve dağıldık hasretin bağlarında. Sana dönmenin tellerinde çalındı ruhsuzluğum. Ben ne benim ne senden bir yeni genim. Giderken durduramadım duruşlarındaki her tılsımı. Tütsülenmiş bakışlarını aldım sakladım aksakallı ummalarına. Durdurmaya elin, elim, ellerimiz, kalem ve alem olmadı.Kaderin teğetine sarıldık,ayırıldı biz ekvator. Eğitemedim çocuk kalmış kalışlarını, benli devleşen önyargılarının törpüleyemedim. Ben aslıyım ben olura olurum.

Giderken durdurmalıydın adım atışlarını,susturmalıydın kalp atışlarını. Durdurmaya gücü hücumü yetmedi. Yetimdin, yitik gidişlerin gıtkalıydın.Gidişlerinde beslenirdi ayrılık kirpileri.Beni yılan eyledin ayrılık sürüncelerinde.İnsan isterse yolları aşıyor, gönül kapının eşiğini kapattım. Geldiğim gibi beyaz gidemedin, karalarını giyerek gittin. Geldiğin gibi bakamadım gidişine,daha arkana hiç bakamadım. Sen, bildiğim sen değilsin ki bildiğim benden çıkıp gittin. Gelişmelere suskun suluklarını unuttun.Bir umudun son aşkıydık. Şimdi ayrılık, yolunu şaşırmış bir deniz kaplumbağası gibi çakıl taşlarıma koştular.Yerin orası mı? Yarın orası mı? Bensiz her yer sana huzur sunakları mı seriyor.Hangi gözbebeği,bensiz bebekliğine kitabe. Şimdi sen, saklanmış tüm saklanmışlığım ince sızılarına tümleniyorsun. Şimdi biz, çellodan çalınmış iki nota gibi helal olsunları besteliyoruz. Yokları ve eskimiş eskiler süslüyor ayrıkılarımız.Dilsiz ama mutsuz gelmelerimiz büyür içimizde. Gidiş kapısının eşiğinde erişemediklerimiz kaldı.Dışarı attın kalışları,içerde tutamadım tutuluşlarımızı.Sesimi gidişlere yetim bırakmayacaktın.Sözlere değil özlere hayran bırakmalıydın sözsüz bakışlarınla. Şimdi, kaldır gözlerini gittiğin güne kapanmış kara gecenin göğünü izle. Ortada bırakılmış emellerimin yıldızların saklanması izle.Kuyruk yıldız çıkmayı bekliyoruz.Yani yeni bir kıyamet ancak bizi buluşturur. Yerinde olmayan koltuğun kavuşmalarını,başını koymadığın yastığı umutlarımı, masada unutulmuş bardak susuzluğumu sensiz kılıyor. Yerine konmamış bir çift terlik aslında onun ruhunun dağınıklıklarıydı. Başını koyduğum ama uykunun kendisini terk ettiği yastık yalnız olduğuma kanıt olacaktı. Birbirinden ayrı düşmüş bir çift terlik ise hayatının özeti gibiydi. O da öylece kalmalıydı.

Dağınıktı evim,kalbim,yüzüm, saçlarım hatta cebim. Masadaki bardak, yerdeki terlik,dolaptaki yiyecekler. Dirhem dirhem yitirdiğim her şey dağınıktı. Her geçen gün penceremde uçamayan sen güvercinleri. Bütün gece hani süslendiğin aynanın karşısında kendi kendimle konuşmaktan sıkıldım. Son konuşmamım erişim sitelerine koydum izle gör cemelimi.Konuşmadığı zamanlarda ağıtlarımı törpülüyor gecem. Geceyi seviyordum. Sensizliğin karasını gösteriyorlardı.

Gelgitleri gün geçtikçe gelmelerin yakamoz besliyordu. Nasıl olmasındı ki. Evin dağınıklığını toplasa da kalbi ha denince toplanacak türden değildi. Tuzla buz edilmişti son zamanları zamlanmıştı.Evi toplamak için bütün bir ömür susmak gerekir mi ki.

Sussam susam sokağımda yeniden çocukça koşar mısın ki?

Sussam da o sustukça taşardı gönlümden duygular, bedeninden sıkıntılar, ruhundan daralmalar. Hepten dağılmaktan korkuyordum.Psikiyatr derinlikler perde olmuştu ruh halime. Bir daha derli toplu bir ben sevememekten Yine de dilim dilim bölünüyor, dirhem dirhem dağılıyordum dağ başı dumansız,amansız sensizliğe.

Bırakılmışın girdabına kaptırmışım.Merdanesine giyotinler bağlayan gidişlerin hızına sahipsiz umutlar bağladım.Bağlarım bağ bağ bağlı.Kalın hesaplarımı kesemez sensizlik.

Bir gidişi yazdım gelişini yazamadım. Yazmaya giderken kendimden sensizlikten geçmişim.Geçmiş anlarımın günü geçmiş.Hak mahrumiyetlerim bitmiş sevda güncelerinde.Arkama dönüp baktım ki her şey sensiz dağınık kalmış.Artık çok geç,sensizliği toparlamaya.Biraz dağıtmaya sık giyinmiştim.Yok iyi gitmemiş, yok bir gömlek fazla dedi aşk.Oysa sensizliğin tüm şıklarında sensizliğin şıklığı beni ele veriyordu.Kimi sevsem sensizliğimin şıklığını anlatırdı.Ütüsüz bıraktığın tutkularım buruşmadı; ama yanımda bir sen olursan dağınıklığı bitecek bilesin.

Hayrettin Taylan

Dağıttım yüreğimin zekatını yoksul gelişlere

Sararan anıların yapraklarında bir bÖcÖn aşk olur
yÖzÖnÖ gÖneşe evirdiler
devirdiler beni senden
şevkât aynamda şehirler sundum sana
yeni bir ben dile diyorsun
eski benin bende bin kez yeşerirken aşk ağacında
gÖl dikenin açtığı yaralardan yar akarken
açıların selinde bir el değdi sensizliğime
iğil iğil sustum susku fenerlerin gözleri önünde
kÖk saldım hesapsız umutların denize açılan koylarında
gizgiler çektim ekvatorumuzla ,eksenimizin eğimleri arasında
çek artık sensizliğimi
gÖzyaşlarıyla sarhoşluk yaşayan meyhane görmemiş ermişim
içimdeki şeytanlar koro olmuş yine gelmedi diyorlar
yeter beni avurtlarına alışın
şusuzluk gelip geçici sensizliğin sunusudur
İsmi hiç duyulmamış pişmanlıklarımın slaydındasın
rastlamayı düşünene alan müthişliğin uzak sevabısın
meleklerden alıntılı özlem zırhım var sana karşı
gÖkkuşağılı aşk ulacında biledin körelmiş tutku bıcağı
yalnızlığım kesti bıcağı
çek oklarının sesini yanık bağrımdan
Kuşkulu nemlerini rimellerine emanet etme
Bir daha damlamasın göz nurundan benli damlalar
dağıttım yüreğimin zekatını yoksul gelişlere
uzak duruyorum şimdiden daha şimdi olan o anlardan...
öz kalemim kırık, gidişin teni sardı huzurumu
senli bir gelecek eşeledim ruhun yurt gezisinden
hisarcık kalesinden sesleniyorum yönüm rahmetlinin mezar taşına
bir sen ekledim ömrüme,
her şeyini alıp gittiğine benzer gelişler büyüt
bir gün,bin günün ortasında büyüsün her anın

Hayrettin Taylan

Dahası Aşk...

' o kendini biliyora'

Göz kapaklarını kapattı.Konfetiler yağdırdı aşk penceresinden.Yarasaların o keskin bakışlarından ezber bakışlar attı bana. İliklerine kadar tutkunun suyunu sıktı ki ben çıktım.Dört işlemi yaptı; ama elde kalan artık özlemleri formüle edemedi.Yalnızlığını çarptı hep küsuratlı hep ben suretli sayılar çıktı.Puslu susmaların son zadesine son bakışımı zeyl eyledi.Bebeksi fotoğrafını gördüm,hani belki içindeki çocuksudan bir ninni söyleyerek aşkıma cevapname olur.Çıldırta dengelerine sarınmıştı bir kere.Niyetlerinin harmanında kırk haramiler,harama bulaşmış güncül hazlar derliyordu.Kaskatı kesilen diline,dilence hevesler besliyordu.Bir şairi sevmek nasıl olur? Hayatında kaç şair var ki? Ya da dünyada şair sevdiği olan kaç sevgili var? Sorularının giyotinleri döküm gibi kalbine döküldü.

Kalbimdeki bu ince kalıbın aşk kitabını yazıyordu. Korlarından koma beni.

Şair viranesinde darmadağınık ruhun kitabesine bu şair sevilir, bu şair yaşanır. Ruhum eylem ki baş kaldırışlarım,aşka akışlarım hep bir eylem.

Porsuk Çayı,akar kalbimin canan yakarışlarında.Tatlı bir su balığı olur kalakalırım.Oltasız gel sularıma dokun ve oku beni sözcelerinle.O masum gülücüklerinle birkaç damla gözyaşı dök Fıratıma.Gülmekse ateş hevesli metafordur aslılarımızda. Aramızda çözölemeyen denklemler var.Uzaksın.Her hecesi benim uzlarımda büyür,üşür senli yanlarım. Ar perden dans eder,kavuşmaların akar,yüreğin beni yakmıştır zaten.Tenhalarım sularını akıman kalmış.Sol yanımdaki sızılardan tutkulu bir pınar akar.Ben hep Fırat..Sense koca şehrin ortasında akan Porsuk ...Oysa ben aşk ırmağıyım.Bütün kıtalardayım.Basra Körfezine dökülür arzularım.Leyla 'a dokunarak temizlenmiştir ayazlarım.

Terkedilmiş tenine, tinsel umutlarımı ekledim.Bekledim bir gün yanımda aşk kedisi olmanı.Ruhumun oyuncuklarıyla oynamanı dahası bir gün bağrımda mıyıl mıyıl kalmanı.

V e ben gelirim sana hep demeni demliyorum bazen bu yetiyor hayata bağıl kalmak için.

Üzerimde senin ırmağının bıraktığı kumların masumuyeti durur.Ben gelirim asıl bene.

Çeyiz sandığınınadaki ben nakışlarında bekler,Kızılırmak olurum başkentinden geçer ya da geçmezsem de özlem barajımın suları akar kavuşma çeşmemden.

Anlar ve senli anılmalar bir meczubun suretinde sure okur gibi kutsi iyiler çoşturur.Sandım ki Zühre yıldızısın.Yakışlarını görünce Marsıma ters döndüm.Engerek bir gereğin gereksiz sözlerinden ders aldım sensiz kaldığım her ana.Sen yanımda yanılmanın anasıyken.Dertlerin okuduğu şarkılarımızda gamzen vurdu heveslerimi.Çöreklenmiş cemalin muamma gibi ben ummanında dalgalandırır tüm ummalarımı. Ki zaman akıyordu uzaklarından.

Sahipsiz sevilir bulutlar gibi kaplamıştı her yanımlı.Sen okuyamadığım kırmızı kapaklı kitapların tozlu benli sayfalarında hep yüklemime sonlandın.

Mavi panjurlu ruh evimde salına salına salındığın anlar düş olarak gezer durur.Her kendimi kaybedişlerde sarmalaşır tüm avuntularım.Mumyaladığım suretine gülümser,bende ben kalan fotoğrafınla avunur kalakalarım.Yaktırılmış mamutlar çeşnisinden n bende cananıma yakıldım

Özdeş bir fırtanın esişlerinde esil esil olmak parmak uçlarımla saçlarında.

Bir göçebe depremin salantılarında sen de yanımda salına salına içimdeki depremi büyüttün.

Açlarına akan yıldızları avuçladım.Göğün serilişlerinde sarılışlarını kavuşma aynası ve aynısı yaptım. Çıplak bir barağa bıraktım tutkularını ki hemen bana elektirik olarak gelmiş olmalı ki her senin aydınlığındayım.Ardımda kalan ne varsa mecburen koyulan ünlem işaretleri gibi.Seni bulan benliğim kaoslarını giyotinlerinle kesme anında.Bir gelecek zaman kavuşmalarına kavuştaklar derledim ikimizin sevdiği melodilerde.

Çırılçıplak bir ömre bıraktığın gözyaşlarını da topladım.Susuzu değilim.Her yanımda sen denizi.Ama sensizim o bambaşka bir şey.Unutulan aşk kapılarını çaldım. Aşka dekorlanmış ruh odası açıldı.Gelmiş geçmiş ne varsa serilmiş,senin bana serilişin gibi. Artık mumyalarının çözüldüğü tutku anındayım ve hep yanındayım.Bir şairin deryasına bir kaç gözyaşı ekleyerek ve de bekleyerek büyü ve büyülen sonsuzluğumda. Tanımsız ve sınırsız sevgilerim senindir ve anlarımızındır bilesin Cananım, Yağmurum,Zümrüdüm,Éyfel'in üstüne tutkularımızı diken İmoşem,Moni Heveslim...Dahası aşk...

Hayrettin Taylan

Damla Kırıntılarında Islanan Aşk

Sevdada damla olmalı ki ıslanmışlık uslanmışlığı dize getirsin.

*Yüreğin diplerinde kalsın sızılar, biriksin ki egolar susadıkça içsin acılı sudan.

-Damla olmalı aşk her keresinde toparlayış iklimini yaşatsın diye.

Aşk birazda acıdan konuşturmalı gereğın denklem için. Hep huzura odaklılık doyumların ambarını erken doldurur.

-Darı arayan derman b  b  l   dolu bir ambarda değil, onulmazlığın g  l g  lgesinde bulmalı darısını. Dara d  şmeyen maşuk, aşkını meftunluk besleyemez.

-Aşk en çok kırıntılarda. Bak sevgilim   rneklere. B  t  n şarkılarda, filmlerde, s  zlerde, şiirlerde, yazılarda en   ok can ve aşk kırıntıları var.

-Neden sen eden nedenlerin ederindeyim.Aşk biraz damla kırıntıları arasında. Kırıntılarınla uslandım .

Cesur olan insan değil, insaniliğe attığımız adımlar.

Ki sevdalar anlatılmaz anlar gibi, hi   s  ylenmemiş s  zler gibi, yaşanılalı duygular gibi.En   zellerimizi dahası enlerimiz sevdaya saklamışız, sevdaya sunmuşuz. Değerlerimizin izi,   z  ,g  z  , son s  z   olmuş seveda.

Aylardır kapımı sana a  madığım i  in kapattım .Bulutlar ,  zlemler, damlalar hari   kimse giremedi.

*Yokluğun s  z  l  yor, demli bir gelecek var bardak i  inde.

Bir dudak payı bıraktım sensizliğe, her c  mle kendine aşk.

-İ  tim seni.

*Ağlamak hayatımızı s  r  klediğimiz sevdanın felaketlerini bir nebze   nler. Bir terapidir.

Sensizliğin   ığlığına aşına kalışlar ekledim. Ekildim seveda fırtınana.Fırtana ektim saçlarının arasına.

-Eksik bir şey var, o saçları okşayan ellerim. Başka el'lere etkili bensizlik s  rme.

-G  zyaşlarının kavurduğu volkanların son haliyim, magmalar   rer,aşk susarken.

*Ben ruhumu seline verdim.Yarlı essin   zlemin.G  zlerinde kalsın zaman ve amanlar.

Yeşertsin seni su.Damlaların kırıntıları arasında

sesimi dağlayan y  reğine melodi yap.

-Aşk beklemektir. Beklediğin varsa aşktır.

G  l goncasındaki incelik kokunu   zledim.Koklamasını ezberlediğim, tutmasını g  z   kapalı bildiğim ve y  reğimde yaşıadığım b  t  n g  llerin adısın.

*Psikolojik bir   znesin i   benimde. Damardan ,ardan, serden, yardan, hayırdan bir kulesin bilin  lerimde.

-  ncel duygunun aynası aşk, sevgi,nefis,merhamet ve de sadakatin i  inde i  i ge  memiş, s  z   bitmemiş, g  nl   işlenmemiş ,ruhu sızdırılmamış, şevki incelmemiş, huzuru ka  ırılmamış b  t  n i  şel hazırların şifresiz diliyim bilesin.

Sokakta kalmış ,karlı bir kış gecesinde sımsıkı sarılacak bir beden, sıcaklık gibi r  yalarımı aşındırma seveda yelim.

*U  urumlarında yuvarlanırken son bakışındaki minimize umutları toplarken, ben seveda değilim deme.

Tut ki en k  t  n  n aynasıyım; ama sen g  zelliğin, iyiliğin, iyi niyetlerin, g  venlerin adısın kır bu aynamı.

Kendi yüreğınle işlediğın, nakışladığın sevdiğını söylemekten vazgeçmediğini söyleyen
öznel aynanda bırak.

Üzölmek, sessizce ağlamak yerine filmlerin sonu gibi en zor şartlarda bile olsa
sarılacağım günü düşlerine al.
hicri takvime göre sen gitmemişsin bende

Hicranın anılarını yazar yazgının son yazı
Baharına alır algı
Çiçek gibi açılışına gelir arı'lığım,
Narına katlanır k'avlarım
Coşkunun oğlu gibi akar giderim sana
Adressiz bir ömre lir olur kalır bahtım sana

kırılı can yüreğinde ütölenir bekleyişim
beni sana yamalar aşkın ta kendisi
beklemek dışında şanssı bile yok sayan hesabın s'onuyum
bir sen
bir kere sevdiğim sen
hesabım, kitabım sen

Hayrettin Taylan

Damla Denizini Fetheden Hayrettin Paşayım

Damla denizinin bakir berrakları-1

göl bağındaki dikenler yırttı ruhumun kumaşını
başka periler gönül terzisiyiz diye yamaladılar yaramı
şimdi yaram ile başka aralar arasında arasatımı tümlüyor yaşamak

büyücü olmalıyım ,iksirimi sunarak içindeki "ben" katmanlarını görmeliyim
ne kadar sevdin gibi tüm ne kadarları görmeliyim
görmeliyim nemli gözlerinden bütün alemleri...
alem ,alemdeyken sana gelmeliyim yeniden

yokluğun dalga serüveni-2

yokluğunun yıldızları gecemin yolunu keser küskünlüklerinden
varlığının gündüz sorgusunda söner gözlerimin feri
kelamlarını kesen k'alemin aşk ucu usar
tutkunun sen atlasında hasretim rengine uçar
seni aramanın simyasında bensizliği vurur vuslat
saçlarının gölgesi düşer suçlarıma
vicdani sızılar toplan sensizlikle dağılan ben'i
yanıveren sevgilerin küllerine gülünü sunar cemalin
kokusuyla uykunun en güzel yerinde uyandırır helalin
bir ömür sarılmak kadar açılır kollarım
gelmen,farzdan da öte bir yerde,yarde
sende kalmam, kalıştan çok öte bir serde

damla denizinin hayrettin paşası korsan güzellerin su yatağında-3

ıslanmayı, uslanmaya öğreten öğretinin sevi küresinin
kabe gibi mistik örtünmenin sevgilerini sağdın gönlüme
sana gitmek, çevrende dönmenin baş dönmesi gibi
damlalarının denizini fetheden hayrettin paşanın hayrımı
vicdanımın korsanlarını karşı konulmazlığıyla yenerken
yabancı bandıralı bir güzel haz gemisi değdi vebalime
şeytanın sahil güvenliği yardım edince
bir geceye battım , hecelenmesi zor bir geceye

senden sonrasızlığın atom sonlarındayım şimdi
yürek devletinin bülbülü gibi sensizliği okuyorum
damla arası vicdanın sardığı yaşanırılık sızısıyım
dünyama mesken, meftun mazi yanısırlık
ayrılık denizinde batık gam gemisi hüznülere varsıl
feryatlarının dalgası arasında algılarım alev alev
sular,acıyarak berrak elbisesini sundular üstsüz sensizliğime
gamın hisse senedi düşünce vuslat borsasında
menkul ve sonsuz değer arttı yüreğimde
tedbir alalım sevgilim, zaaflarımızın zarfını açtı kader
bir sınav arası son şıkkın yanışında hederini sundu keder
bir ben karışımı, sensizlik karmasında çok şey sundu ömür
tedbir alalım sevgilim, vuslat kavuşmanın vanasını açtı

Hayrettin Taylan

Damla Denizini Fetheden Hayrettin Paşayım

göl devrinden sonra lale devrini yaşadı hayalim
solmuş baharların adılı gibi bahtımı solladı vebalim
cefayı aşka çeviren büyük aşkların eşkalisin
oysa içsel cennetimde sakiliğin bakiliğime ayna
bu yüzden cefayı sefaya taşıdı sevda erliğim

2....

ahının buhurları nemli gözüne kardeş olunca
ağladın ki gam denizim olsun
ağladın ki hayrettin paşalığım baki olsun umuluş ummanında
oysa ilk bakışının gecesinde kaldı tüm geceler
oysa ilk sözlerinin anlamında kaldı tüm heceler
oysa ilk dokunuşunun yangınında kaldı tüm hevesler
oysa ilk öpüşünün dudak arifesinde kaldı ıslasıl hayaller
oysa ilk ben'de kaldı mecnun-ı aliliğim

şimdi sensizliğin çalgısı gibi her güzelin sahnesindeyim
nur yüzünün safa sabahında kirli yüzümü taradı gerçek yüz
demler sununan sakilerin ruh eteğinde kaldı ettiklerim
perişanlığımı bilen periliğinin kanatlarında kaldı uçarılarım
yabancı buselerin sonrasızlık filminde bitti emellerim
oysa aşkının bitişini saklayan apaçıklığın ummanıyım
sen yok, senden olan çok
ben yok, ben'den sana akan ben çok

Hayrettin Taylan

Damla Frekansında Son Damlan Çalınıyor Tinsu

*Göğün cam buğusuna yazdım bende kalan sensizliğin isimsizliğini.
Yasak iki yıldızın gecesinde sakladım bende kalan seni.Gecelere sığmadı,
hecelere kalmadı yadın.Samanyolu'nda şarkı söyledi sözlerine meftun gök
cisimleri.El ele dile dile değildi.Yürek yüreğe sonsuz bir hoşluğu boşluğuna
biraktılar.

-Damla frekansında ilk damlan çalında yaramda.Sonra öncesizliği anlatan son
damlanı istedim. Alıp benden çaldılar. Alıp beni benden çaldılar böylece.

Üşütüyor gidişin yeniden gelişini
kan revan hatıralar kanıyor sol yanımda
meğer vedanın ziliymiş son sözün
korsan bir dersmiş senden başkasını sevmek
kayıp özelemlerin medeniyetiymiş sensizlik

Acının istek parçasını istedik. Sen ağladın, ben yazdım bu ayrılığın künyesini.

-Şarkımız bitmeden aramızdaki elektrik kesiliyor.Kapkaralık bir acıya bürünüyor
demler. Bitmeyen şarkının ortasında sol yanın Ortadoğu gibi çalınıyor. İçimizdeki
elektrikler kesildiğinde yüreği kanayan mumlar eridi benim için.

-Gözlerin siyaha geçmişti. Belki yeterdi bu yalnızlığı aydınlatmaya. Karanlıktan
korkuyorsun , acıların karanlığından neden korkmadın ki?

-Benden giderken yüzün katran karasıydı.İçini sermişti yüzüne; ama yine de
gitmiştin. Sen hangi tezatin tinisin. Hangi yüzeysel sanrının anısın.
Kaç derece karanlık var gidişlerinde bilemedim. Damlaların silgi olup vicdanımda
yazdığın aşk sözlerini siliyor.Demek tek taraflı bir aşkın ekmeğini yemişsin.

-Demek bu aşkın mimarı benmişim? Sen bu gönül evinin sayhalık süsü olarak
gelmişsin.

Yüreğe bulaşmış kinlerinden arınmamışsın demek.

Ufuk çekmecesine kilitlenmiş hayallerinin rimelleri dökülmüş. Makyajsız olunca
amaçların beliriyor.Çok amaçlı gelecek haritadaki huzur, haz, hayal şehirleri
beliriyor.

-Benden başkasına kent olmak düşünme mıknatıs oluyor heveslerin.

Sonra susup yalnızlığına alıştırılmalar yapıyorsun.Susku lavları akıyor içinde.

-Gideceğin son istasyon erkek olunca raylardaki erkeksi yapıya güvenin yok. Yol
eski. İlk insana kadar uzanıyor erkeklerin amaçlarındaki güvensizlik, haz yolu.

-Sadakatin hükmü hangi yüreğe kadar bilemedin? Eskinin eskisini arama
gölgesinde sustun.

-Beni düşledin.Eskittiğin beni.

Oysa ben yeninin yenisiyim.Seni hep sevdim, sevdikçe insan yenileniyor sevgilim.
Aynı pozda secdeye kapanıyor kavuşmalarımız.Aynı sarılışa sarmaşık oluyor
özlem.Aynı dokunuşa dokutuyor yürek halımız.

-Aynı sen'e yamalanıyor ben arası bir ben.

-İmkânsızlığın halatı kopuyor kopuşlarımızda.Senin damlalarından bir g'öl oluştu.
Yabancı bandıralı bir güzelin ayakları değdi haz s'alıma.

-İslandım sensizliğe. Kendimden geçişleri yaşattı. Şeytan dalgalandırdı Salı.Düştüm
işte bir sıcak su yatağına.Sonrasını sorma, seninle yaşadıklarımızın en kötü hali işte
sevgilim.Belkisizliğin beygiri gibi yaşadık durduk sen içimde ağlarken.

-Bıraktığın y'astığın ağlama nakışlarını hiç sorma.N'akış kalmadı ki
her dem seni silerken.Dökülen saçları toplamak vebalime düştü sanırım.

*Sen ağlama, damlaların bende bütün ölümlerin arkasında kalan acıyı derliyor.

-İçim ağlıyor.

*Ben ağlıyor.

Gelişin dudak uçlarıma kadar geliyor, gel diyemiyorum.

Artık gelme hakkını kullanmalısın.Son kullanım tarihi talihinde değil bensizliğin.
Dedim ya ben yeniden önce yeniyim. Seni severek, seni isteyerek, seni özleyerek
yenileniyorum.

Hayrettin Taylan

Damlalar İki Yüzlü Kumruzen

Damlalar iki yüzlü Kumruzen. Bir yüzü senin içini kurutur, bir yüzü benim içimi ıslatır.

Sular yalancı, asıl yüreği ıslatan damlalar. Her damla değil, severek, içtenlikle akıtılan her damla okyanusların eşsiz dost olarak geçer.

Şimdi acılarımı yelkovana emanet.Ben zamansızlığa fünüye. Patlamaya ya da sensiz dünyanın kucağından atlamaya yakın bir yar sanrısıyım.

Sen şimdileri giyinip acılarının şıklığında beni unutma ayinleri düzenlerken. Düzen değişiyor bilinçler arasında.

-Algılarımın yıldız sığağında soyunuyorum geceler. Ay ve şem şahit.

Aşk kahin, sevda gidişine ayna. Ben görünmez, sen binlerce güzelin suretinde okunur.

Yazılmamışları da yazan yazdırılmış yazgının takviminde bir bir dökülüyor dünyam.

Sisi düş!

-Hissi düş!

-Mayınlı gidiş!

-Özümseniş sinmiş

Terk edilmiş sarhoşluğunu içiren şey' tanlığın deminde sensizlik zamana döllenmiş.

-Gaile bir hale soyunur soyut algılarım.

Ben bilinmez...

-Ben kirlenmez.

Çoşkun heveslerin d'ağından akan, aktivistim.

Gönülbazım. Meyhoşluğumun isimsiz süreci senden sonrasına yamalı.

Bırakılmış geçmiş zamanların müdavimi değil, senli zamanların muavini.

-Yol yok, sen yok, yolculuk kendine yol. Şimdilik şimendiferini sözlerinin yoluna sermiş. Serilmiş bir akışın kışı gibiyiz.

Meczip olmuş vakiler. Varsıl bir düzen kurmuş hayal kırıklığı.

Çan kırıklarını işlemiş bütün derslerden ders alan benlik.

-İnsan işi değilmiş sevmek. Dağa sunuldu aşk. Dağ gibi yüreği yoksa aşka karışmamalı.

Yüreğini ateşin özü yapmadan yakılmamak gerek sevdaya.

-Alacakaranlığında alalarımı sarmış güncelerin gün fazlasıyım. Kendime arttım.

Sanki bir gün gelecek gibisin zamanların dilinde. Bu yüzden

savruk hayallerin peşinatıyım. Düşlerimin düşmanlarına karşı seni gerçek bir sancı olarak algılıyorum.

-Hüzün kendi derdiyle meşgul. İşsiz kalmış bir genç gibi, sensiz kalmamış bir dünyanın çirasıyım.

Fay kırıklarımı depremlere sen yem ettin. İçimin haraplarında sen yaşadın acılarla.

-Bir istatistikin hesaplayamadığı mayalı sonrasızlık adılıyım.Her şeyin adımın yerini tutuyor.

-Her şeyin sıfat olarak kalıyor isminin önünde. Ekonometri çözemez bu reelden de öte yar sargılarımı.

Oğullanan arının uğultusu gibiydi terk edilmiş dair sesli konuşmaların.Otomatik hareketler gibi,otomatik sözlerin sanki vardı.Ya da anlam olmadan otomatik

yazmak, söylemek imkansız. Ben gidiş anında, başka mecralardaydım. Ben'i aşmıştım.

-Aramızda, aratıl uçurumlar.Düşmek üzereydim düşlere.

Hüzzam şarkıların dilinde, hazanlar dul kaçışlar sunuyordu yazıma, yazgıma.

Duyumsayış uyanışta.Uyanış, uyarıcılar takılı bitimlik. Sismik arayışların buluşma bulmacasında soru ben, bütün cevaplar, hatta çevredeki güzellerden destekli cevaplar sen. Soldan sağa doğru her sorunun cevabı var; ama yardan aşağı sorularında zorlandım.

-Vedasız kalmış kalışların kavındayım.Yanıldıklarında yandım.

-Huriliğin çöktüğü yalancı cennetlerde, cehennemi sunamaz.

- Muazzamlık azizeliğinde başlar,azizliğime kadar gelir.El aziz şahit olur.

Hayrettin Taylan

Damlaların Şarj Eder Vicdanımı

damlalarının suladığı vicdan tarlasının çiftçisiyim
ruhi ecza için seni ektim yar n'adasıma
yeşermiş bir gelecek gibi içimde meyve olmaya tatsın
hiç bilmediğin özelliklerim yasta
hiç yaşamadığın hallerim yasta
hiç gidemeyecekmiş gibi bende kalışın şokta
hiç gelmeyecekmiş benden uzak kalışın boşta
hiç sevmemiş sevgilerin dili hasta
hiçliğine, gül, kül, kul kokusu salıyor huzur
bu yüzden sensizliğin nakkaşiyım
işlenmiş, içlenmiş, dışlanmış, yüreğimi süsledim seninle
seni sevdim bana ne?

2...

çırılçıplak bir rüya gündüzün uykusunda
eskimiş sevdamızı görüyor, görülmezlik g'örgüsü
duyumsamının üç noktasına uzanıyor hayal
buluşmanın son yüklemine yaklaşıyor öznem
sevmenin son özüne vurgulanıyor severek yaşamak
vurgulamalısın bel cümlelerde
kollarını, yollarını, sıcaklığını değil
ben olan senin sözcüklerini açmalısın
ben artık seni seven insan değilim
seni yazan, anan, ruhunun kaşifi aşküstüyüm

3...

sensizlik sessizliğin sislerinde,
bulutlar nemli gözlerine yakın
yağış var damla ile aşk arasında
ıslanan ben, kurutan gelemeyişin
beraber ağlayacağımız ağlak merasimi sonsuzluğa akraba
şimdi güleç sevdaların muhaciriyiz
araflar rafta, raf kafın aşkına pafta pafta
paramparça yürekler ve son parçam sen
yaşamak gittikçe kısalıyor, hayatımın şarjısın

kalk umudun sol küresinde aşka penguen kal
aşka adanmış ruhunun sahilinde sevimlice sev beni

Hayrettin Taylan

Damlaların Kilitli Güldestan

23. 23. 2013

Dört bir yanımla duruşumu ıslatan damlalarınla sarılıç. Islak ve olsak ikelemin l'allerindeyiz.

*

*Sinemde irem bağlarını kuran hurilerin sevabındayım.
Yâre varan, yardan uçan bülbülün kanatlarında uçamadıklarım var.
Anlatamadıklarım var.

-Göç yürekte. Damlaların kilit vurmuşsun. Benim için ağlamaya neden ara verdin ki?

-Bahtına tinlerimi serdim. Güleç hayallerim var gözlerine karışan.

Onarılmaz bir y'ara var sen ile sensizlik arasında. Kimin künyesine isimsiz kalışımızın adını yazıyorsun.

-Hangi yüklem belirtince çoklarını azlarıma yetim bırakıyorsun.

-Edilgen bir yüklem sözde öznelerine sözlerin neden arayüzlere arasöz.

-Seni anlıyor mu kederin kaderi?

Hangi rüyanın bilinçaltı temizlikçisisin. Yüreğime kadar neden temizledin beni.

-Gitmek mi kalmak mı zor?

Sevgi risktir. Risk aldıkça sever, sevdikçe olgunlaşır insan. Gitmek, kalmanın ilk hali, kendine gitmeyi öğretir önce.

-Sevdiğinden gitmeyi öğretmez gitmek, kalmak derstir, bütün dersleri tersten okutur. Bütün kopyalardan, umutlarından, zerre biriktirir.

-Terk edilmiş bir gölge gördüm, gözleriyle beni süzdü. Bastım ta bağrına, bir sızı sıçradı suçlarıma.

Sen suçlusun şair. Bir kadını sevmek suçtur.

-Nasıl olur dedim. Bir kadını sevmek neden suç olsun ki? Dünyanın en güzel duygusunu yaşıyorsun. Kadın demek ilgi, sevgi, aşka uçurmak demek.

-Ben ona bu duyguların en özellerini sundum. Kadınlığını yazdım ince ruhumun k'alemiyle. Ona nice alemler sundum.

*Kadın sevmek suç diye sızlandı durdu meçhul gölge.

Sonra:

-Birbirinizin bir şeyi olmak yerine birbirinizin her şeyi olarak olağanlara karışmak mı sevmek?

-Çok severken başka tekil isimlerin haz cümlesinde geceleme mi aşk?

-Çok severken b'aşka başka düşlere dün olmak mı aşk? Hangi aşkın baykuşu iyi görür.

-Neden görülmemiş görmeleri görmüyorsunuz?

-Bir kadın sevilmez, bir kadını sevginle bütün güzelliklerden mahrum bırakamazsınız.

-Bir kadını severken, bin dünyadan vazgeçmeyi seçmelisin. Bir kadın için ömrünü değil, bütün dünyalarını sunmalısın. Çünkü kadınların bütün dünyaları aynı zincire bağlı. Aynı işlenmiş dantelin motiflerinde.

-Örülüş el yapımı atkının atılmamışlarında. Her şey bir düğüm gibi.

İç içe kendi kördüğümünü kör eder bir kadının dünyası

Bir kadın kadınsa seveceksin bütün bu saydıklarım için. Senin kadının, kadınlığın, kadınsılığın, aynası, güneşiydi.

Kadın olan kadın kim?

*Hayatındaki kadına bak, kadın oydu.Tanımını onu bir türlü unutamayarak yapıyorsun şair.

-Senin kadının aşkın tanımsız şifresiydi.

Senin sızılarının suçlarında dikenli tel gibi vicdanına örülü.

Git şimdi o kadının gölgesinde bekle. Kirlettiğin bütün dünyalarını yeniden berrak kılmak için içinde kirlenmiş yüzlerce dünyayı temizle.

Suskun bir bomba gibi konuşup durdu meçhul gölge.

*Göç yolları gün yüzüne yansır. Ansık hallerdeyim.

Beni tanımıyor ben. Bir benlik ipliği sırlar, surlar, aşklar pazarında.

Sineme saplanıp kalan, kalakalışların nazarındayım. Raziyim, refikler rıfkını kırdığım nedensizlerde.

Ölümsüzlüğü mumyalayan gereğenlerin sırrında ifşa edilmiş bir şey var.

*

Aşkta şimdi yoktur sevgili. Aşk ,şimdilerin şimendiferini yürütmez.

Aşk, hecesi kadar küçük değilmiş.Üç harfe sığdırmazmış üç dünyayı.

-Yıldızlar düşse düşlerine, günler üşüse gecene.Hecelerimi özlesen bütün vebalimlerimden sıyrılmış olarak.

Ben sevgiyi ,sevilecek her şeyde sakladım.

-S'aklımdasın.

Hayrettin Taylan

Damlaların Valsi

itimat edilen yüreğin kavuşm kavaşığımı
sol yanımda yanıyor kırmızılardan
sana duruyor hayat, yalnız aşk geçiyor
damlaların valsinde kendine geliyor vicdan
ödenmesi gecikmiş acıların sensizlik yüzü vurur benlik sahiline
imkansızlığı ikram eden hayalin gölgesi düşer yoluna
şüphelerin kedisi, kendiliğini yiyor
ben yok
hayat hiçliğe içinin boşlarını ekliyor
boşları almaya geldim, beni içtin mi yar
t'adım kadar yaşadın mı yar

2...

imzasız imaların ürkütücü sığınağında gün yüzün belirir
sensizliğin kaşifiyim, bilinmez huyların sırrından aşarım
yüzünün gizeminde bulduğum tebessümlerin kuramcısıyım
aynada kendini bulan hatıralarımızın can diliyim
bizi yazıyorum kaderin sen sayfasına
titreyen v edaların vadisinde, sensizce ağlıyorum
sen aşkın özüydün, ben taklitlerine t'arandım

3...

özlemler sarrafıyım, eskimez bir bensin
unutulmuş anların arşivinde kalan bizli sonsuzluğun seherisin
yazılmamış yazgıların sırtında okunan aşk geleneğisin
varılmamış yerlerin yar küresisin, penguen seviler dersisin
aşk ibrahimce akarken
kurban edilmiş yarınlarının ismailiyim
yüreğinin mücevherlerini sundu nurlar/ belkiler bitmeden

4...

biri sana bağışladım, ikilemler ölürken
beni sana teslim ettim, benlikler kararırken
sefil bir geleceğin bikri bekçisiyim yürek devletinde
bağışla ilk adın, ilk tadın, ilk kokun, ilk benliğimin sırrında
ilk sevdiğin kadar kaderin kaderinde kal benimle

Hayrettin Taylan

Dara-23

Gözünün yaşıyla, gönlünün yasıyla suladığın yaramın kabuk sonrasıyım. Biraz iyiyim şimdi.

Suretinde okunan surelerin mistik geleceğine mumyalandım. Sana egzotik güller derlemek için Hüsn'ün ceylan çiftliğinde kimyanı buldum.

-Beni bulduğun günün adı yazılıydı Dara...

Ve d/ara düş'tüm

Y/olsan aşkı bu ben kim? Bu yüreği bulutlarınla kaplı yağmur gözlünün aşkı kim?

-Nadaslarında Leyla fidesi büyüyen kökleri bağrında olan bu ben kim...

Sahi söyler misin sen hangi sensizliğin kırk ikindilerinde güneşinle usladın beni.

Arayıp b/ulamadığında yitik haykırışların sesinde sustum...Sen geldin aklıma.Hangi akılsa, hangi akılda kalmışsa işte bilmiyorum Dara..

Yitirdin in acını.

Bulamadıklarımızın gayrı safi milli hasılatında milli olan bendim. Bir gece, bir ay, bir güzel, bir sensizlik, bir de milli golcü olarak oynadığım arzu maçı. Maç gece boyunca berabere geçti. Ve hakem şeytan olunca maçı oynamadan kazandım. Bu maçın sonucunda sana yenildim. Sana yenik türküler besteledim. Zelalinde sakladığın helalinden öldüm bin kez ...Bin bir geceyi zehirleyen akrebin son zehri gibi bahtının can kısmında kaldım.

Bu güven abidesinin ben'inde senin izdüşümün düşlere kaplanmıştı. İlkokula yeni giden bir çocuğun ciltli defteri gibiydi hilal yüzün. Hasrettime yazılmış fişlerin vardı Dara... Seni okumak istiyordum ,seni yanımda okumak istiyordum hece hece.

-İlk fişler zordu... " Ayşe elma ye" ...

Adem olsam da okuyamam , adam olsam da.Bir aşık " A" dışında başka bir şey okuyamaz. Gel el yazısıyla değil , gel gönül yazısıyla yeniden yaz bizi kadere.

Gitmeyi sevmek senin ödevin. Kolay bir ödev. Silgisiz, bensiz yazabilirsin. Ben yokum ya rahat rahat geldi ödevin.

-Yapmacık yaşamların matarasındaki su olma aşkımıza. Ki çölündeyim biliyorsun. Ki sen ölene dek bu gönle dudak uçlarının yağmuru düşmeyecek bilesin Dara.

Önemsemek... İşte bu sözcükte kırılmalar bile imana gelir. İşte önemden, önceden, senden, hatta benden önce gelen önleş hislerin bulut arasıyım. Senin göz yaşlarınla yağmura yakın bir yerdeyim.

Çü men nadas ile aşka kadim ve kaim bir küheylan...Çü men süveydanın refikası.

Çün men sana kafiyesiz şiir...Öznesiz cümlelerin mantıkçı öznesi. Yüküm ve yaram çokken sen yüklem olarak kaldın.

Bu kıramadığın kalbimdeki camların buğusuna adın yazılıyor gönül arılarınca.

Yaralara bant yetiştiremedim.Yaramın üstüne yara bandı olan güzelin gönül tahtasında yazılamadım. Her güzelin sınıfında kalıyorum. Sadece aşk ve sen derslerim iyi.

Bu kendini beğenmişin mişli geçmişine gelecek bir ayna ol. Aklıma yansıyor ayna.

-Seni tarıyor us ve aşk. Böyle bir kaderin ederinde duruyorum Dara...

-Duyuyor musun? En sevdiğin ölürken aktığın gözyaşların hatırına.Morgun önünde bana sarılıp ağladığımız o günün hatırına.Mezarı başında kalakaldığın ve bana sarılıp gayrı her şeyim sensin dediğin o cümlelerin hatırına. Gözyaşları ve acılarının anlatamadığı bütün günler hatırına,hatırı sayılı bütün günlerin günü adına DUYUYOR MUSUN?

- Bu yüreği yağmurlu aşk ermişini. Bu sana yazılan manzum destanların dilinde susma ve ahdini yaz bir kenara.

Gidene kal demenin moda olmağı Moda sahilindeyim.Senle çay içtiğimiz kafeteryanın

Eteryasındayım. Aramızda Kaflar uzuyor...Görüyor musun? Duyuyor musun? Özlüyor musun Dara.

Kendimi gönderdim; ama sen oradasın. Senle kesişeceğimiz günlerin ateşindeyim,son

yakılan ankayım. Ankara çok uzak, Ümraniye çok yakın.İstanbul çok küçük Dara.
-Yitik bir şehrin aşk duvarıyım. Gönlümde duvar yazıların.Seni aşka emziren
ceylanların
Yüreğindeki kimyanın dilindeyim.Hangi dilde sana sesleneyim Dara. Hangi imanla,
hangi vicdanla, hangi yürek sızıyla, hangi acının rengiyle, hangi senle geleyim
sana Dara.
Nerede olduğunu bilen zahiriyim .Gönlündeki fayların kırıklarında huzur aradığın bu
metruk kentin sessizliğinde kendine gelmedin mi?
Bu feryatlar eşiyle seni istediğim aşıklara aşına olamayacak mısın?
Bu yüzden anımsadığım Venüslerin sen gecelerinde gidenler dönermiş. Sen
dönüşün ve düşün zühresi seçmiş aşk anlıyor musun Dara.

Hayrettin Taylan

Darasın Aşkın Bitmeyen Yüküne Nazlıcan

23.23. 2010

Dar'alacağı vardı bu ruh künyesinin. Mutluluğu boş bir tenekeye bağlamış, kaderi koştur uğruna. Bir uğurböceği almış cebine, Saat olarak kullanırmış. Uğru tam ben geçiyordu ki aşk zil çalmış.

-Gitmiş açmış kapıyı. Kapı içinde kapı, o kapının içinde bin kapı. Arka arkaya açmış en son kapıyı açacakken.

-Bir ses:

...: Sen hangi senin kapısı. Gönül, ruh, haz, ilim, keder, his, aşk, hazan, vuslat, yeniden kavuşma, binlerce kapı var; ama hangi sözün, hangi gözün, hangi ilimsel akışın, hangi kadın yüzün anahtar olacak.

-Dünya yaşanmak için değil, dünya daradır. Her şeyi tartarak yaşamaktır. Hangi sevda lugatini yaktın? Hangi Hülagü'ye yavuklu olmak için senin için binlerce kapı açandan kaçtın?

-Bir gühantan bin günaha kaçışlarını açacak hangi gürühun ruhuna kendi ruhsuzluğunu ekliyorsun.

Tozlanmış masalların asi perisi sen misin? Masalları yazıp yırtan aşıkların güzel kapağı mısın? Sen kendine Leyla eteği diktin mi ki? Yırtmaçlı geleceğin var diye salına salına sevenin yüreğini yakmaktan daha büyük günah olur mu ki?

-Seni sevenin kapısına gitmektir en büyük kapı. Şimdi sen yeni bir huzurun kuruşundasın, meteliklerini biriktiriyorsun.

-Arayış kendinde olmalı. Çürüyüşün yürüyüşüne beyhude.

-Sen'e dön, sol yanında senden esir sana mahkum bir Mecnun kapısı var. Yum gözlerini, hayat uyuyunca daha güzel.

Aç rüyalarının frankansını seni çalan aşkını dinle. Son sese kadar aç ve dinle bir kereliğine.

Her nefes alışımızda nefsimizin bilinmez, sınırı bitmezlerimiz açılır.

İnsan olmak nefesine yenik düşmektir. Erkek olmak tümünden nefis demektir.

Erkeğin nefsi aklının ya da ucunun ucunda. O yüzden yenik bütün hazların hazırcısı. O yüzden kirli sulara bulanık demler kaynatır, aşk ve sevgi inlerken.

...: Sesin etkisinden binlerce kapıyı kapatıp geri dönmüş, her kapıdan bir söz, her sözden bir kapı, her söz bir kapıyı kapatmış.

Son kapıya gelmiş, kapı kendiliğinden açılmış.

-Sana eriyen, seni isteyen, bütün pişmanlıklardan sıcak pişmaniyeler yamış şiir gözlü, yazı sözlü, aşk kokulu, sevda göklü, bir ben beklemiş seni.

Ve üstsüz kalan sözlerime giydiliyor hasretin. Kavuşmaya en yakın kapıda senaristliğim gün yüzünü gösteriyor kapı kapanıyor.

-Açık susam açıl diyorsun. Ben bu pişman olmuş erkeğimi istiyorum, içimdeki bütün nefretlerin sihrini yaktım. Gerek yok büyümlü sözlerine, gerek yok yüreği kavuran şiirlerine, gerek yok damlalarım.

-İçimdeki çocuk ağlıyor. Sosyolojik derinliğe iniyordu algı merdivenim.

Psiko-sosyal ikilemde kalıyordum kakalışım.

Acıtan bir gerçeğin giyotin ağzında keskinleşiyor buluşmalar. Uzatıyorsun gönül elini, kesiliyor bahtım. Uzakların çürüyor, aradaki mesafe özleme kilit oluyor.

Kapanıyor bütün kapılar. Bin kapı var.

999 kapı aç yalnız bir kapı kapalı. Orda sen varsın, orda senden kalanlar örtük.

Kapına yazdım başharflerimizi

-Ah!

Bir Ah çekti aşk, bir ah çıktı ki karşı dağlar değil, karşında, gidişinde, bir gün gelişinde dağ olan ben yıkılıyorum.

-Yetim damlalar birikti yetim ve bensiz yaşadığın metruk kentin çıkılmazlarında.

Cümleler sussun, kelimeler ağlasın, sözsüz bakışın dile gelsin, beni bağlasın içinde sen olan bütün cümlelere.
-Kapı gözlerini açar, bir birimize sarılışımızı ister, gelir aşk.İster bizi sevda.Ve içselin öyküsü kapının açılmasıyla sarılışınla biter Nazlıcan.

Hayrettin Taylan

Davalıyım Uzak Kalışına

toprak çürütmediyse gül dalından benime düşen yaprağı
sızılarıyla sözlenecek sözlerin susmazdı aşk başımda
bundan sonraki yakınlaşmaları "yar" edecek zaman
huzurun defterini açacak gül düşlerimizi
meşhur limanında bekleyecek hoşlaşma
el sallayacak gelişler ve bende kalışlar
semavi bir şifre çözecek çözümsüz kalan denklemi
sen uzaksın bulutların henüz nemiyle nadim
henüz düşmedi damlaların sol yanıma,can şanıma
hayat veren hücrelerinde tutku filizin yeşerecek
amansız güzellerin yelleri kıracak dallarını
küçük bir umudun ibrişiminde can kırıklarımız canlanacak
bilinç ile sevinç arasında sevi paydamız olacak
piyanonun akustik çeşnisi gibi çeşitlemelere eşitlendik
tellerin titreşimi ellerin titlerine sunulacak
vurgular beni senden vuracak
sıkışmış bir huzurun suyunda akacak güzelliğin

herhangi bir demin semasında susacak ayın
zamansızlık karanlığında yıldızlarımı arayacak
aşk ya da aşka yakın olmak
aşk ya da ikilemlere kal olmak
gitmek ya da gidende kalmak
doğru zamanın zamında yaşanmak
doğru zamanda doğurtmak sevdayı
aşk içsel oyuna yaşanma projesi
öylesine çıkan ölürcesine yaşanandır
ve ben bu yaşanan son bam teliyim aşk eliyim bilesin

Hayrettin Taylan

Davulcunun Aşkı

bu gece sensizliğin sokağındayım
dum bada dum dum
ruhumun sesini dinliyor tüm istanbul
dum bada dum dum sevdim
sevdiğim gitti dum dum dum
bastığın her adım anılarla karanlığa akışıyor
çal zurnacı çal
bu gece şairin ağladığı gece
bebeklikten sonra ağlamayan adam ağlıyor
dum bada dum dum sevdim
sevdiğim gitti dum dum dum

Hayrettin Taylan

Deccal Gibi Gelmelisin Sensizliğime

Şah damarımdan uzak kaldığın her uzağın mumyasıyım
d'eli şanlı huzurlarının öncesine mimleniyorum
Sol yanımda benliğimin sahibesine soluk
bana seni hep sevmek düştü
Dün düş'ten güzelliğine düştüm
Bugün düş'eşinden döşünde düş'tüm.
Yarın vusla'tınısı arayan aranjörüm
ürküntülerin buharlaştırdı hayallerimi
iç ancılarım aç kaldı aşk acununda
Ş'isli rüyaların ortasında uyandım feleğin çemberine
Biraz acılarıma oynadım
Biraz kendime kumar öğrettim aşktan sonrasızlığına
Kopkoyu kopyaların rengine sana yakalandım
dirhem dirhem hoşluğunda büyüttü beni boşluğun
bin bir minimizenin derin hevesinde uyanır algım
Kadavralarını görür imkansızlığım
içimde bir gün gelirsin uyur gezeri gezer

hapsolmuş sevgilerim kaçır ta benden
ta seni istediğim ilk gün dem be demlere
newrotik çılgınlık yükseliyor en akıllı olduğum sende
aklım nerde sevgilim
bu mecnun beni kim sürdü başka güzellerin ahına
aşkımda nerde sevgilim
bu dudak uçları yazan rujnaz kim sevgilim
mahcubiyetimden akan arzular şelalesinin meşhulisiyim
sensiz her meşhur gecenin müzmin gün geçireniyim
anla beni biraz, senden b'aşka hüthüt olmuşum
iz düşümlerim düşlerimin yangın yerinde
doludizgin gidiyor haylaz kaçışlarımın kanatları

bu öl(ç) ümü kaçırışları çok görme
küflenmiş bir ayrılığın can ekmeğiyim sanki
yokluk mağaranda açılmış bir aslan gibiyim

arayışların tokluğu için yiyorum seni
sensiz denizlerde gelgitlerim gelinliğine meftun

nergisin düştüğü kendimi beğenme sularındayım
saat tam seni unuttuğum melun gecenin tam hiç geçmeyini
t'elin çağrın geldi gitmeler sarkacında
Dilemmaların dili lal,sözlükler sükun
anlatılmaz bir tanımın sözsüz kalışında aşk kuşatmada
ve ben ölümcül hıncın cinleriyle gitme kallarında düğündeyim
halayın başında çeribaşı gibiyim
cin çarpmış hangi aşk varsa ben oluyorum
besmele çek ki gitsin bu azaziller ve cin güzelleri

eksik olan bir şey yoktu aslında, dolu olanları boşaltım hatasındaydım

harf harf bir sınavdı sense yazgının defteri
senziliği yazmak için kendimi terk ettim sevgilim

her Şey yeniden seni yazmaya ve yaşamaya kafiye
ruhumun k  zlerin çalınma k  z'artmanın son redifiyim
sensiz haiku yazılır başka t'enlerde
bir aşk ve   m  r Şiiri yazılmaz Dilnaz

bu susayan dizeler g    nde "deccal" gibi inmelisin d  nyama
yarın yok
bug  n yok
yarın yok
mitolojik bir tahribin tarihinde talihinle gelmelisin
giyotin s  zlerle kesmelisin bu sensizli  i
ve kalmalısın aşk ile yarınlarımızın derinli  ine

Hayrettin Taylan

Def_Ol

Çok geç,
Geç kalmanın gelgeçlerinde git dedim
Bir aşk elması kurtlandı
Ben elazizli adem
Sen nereliydin,neren Havva'ya benzer
Git dedim cennetimden kovuyorum seni

Bu gidiş, çirkin ama kasvetli
Bu tutku çalışmıyor ama zamanlı
Bu sır, ama yalnız sana odaklı
Bu bir ölüm, senden gitmeye odaklı
Bu ben dünya ve yanında galaksisiz sen
Bu yazı, silmeli yazgıyı, şiir kokuyor ayrılıklar
Bu unutamayış, yaşayan bilmeli, yaşamak defolu
Bu gül kırmızı rujundan kalmalı,öpme dudağında kalmalı alışamadıklarım
Bu yaşam, yaşamalı hepsini,bu ben seni unutmalı
Bu gülümseme gidişine içten değil, öfke kefenliydi
Bu ağıt, sağ kalışına,benden uzak kalışına
Bu cevap ,sorusu gelişinde imlenmiş,işlenmiş,islimesmiş
Bu son, başı sonunda olan bir hoş
Bu geliş, hazanından,sazı ağlayışından tellenir
Bu rüzgar, esip gürlemeden, son sözlerinden
Bu sen,senden değil,benden giden sen sen değil
Bu bekleyiş, işte orta-ası belli
Bu iksiri kahin içti kahır uçtu benimde
Her seni görmediğimde def oluşun def çalar ruhumda
Senin uğruna yaşamaktan yaşadım dünya minik minik
Sen gitmene bak, gelmek hep baki
Ben kendimi bildim aşktan def olman da aşktan

Hayrettin Taylan

Del Etme Gazeli

Seni yeniden buralarda görebilseydim yağmurlarımı özetlerdim dostlu denizine..
Sözcelerin değişen zamanla ve şartlarla anlamını ne kadar hızla yitiriyor son zamanlarda. Asra bedel sözler veremiyorsan neden asra bedel aşklar yaşıyorsun. Uyumum bozuk yollarında huyum değişti. Aşkımın da , hayallerimin de uyumu bozuldu... Yitirdiğim uyum bir karmaşayı algılamamın bozuntularında ruhuma sisler ekledi Gönül gözüm görmüyor.Temiz ve duru kalan tek sözcük "gelişin" olsa bile, ışığı görmüyor umutlarım.Belki de sorun gerilimine "dayanabilmek için" senin ışıkına sızlanmaktı. Sarmala beni,sensiz hecelerimden. Beni al ay ışığına. Huyuna bağlandığım gece diplerinde bilincimin her anını doldur sevginle..
Onca şey var sende zihnimin patika yollarından süzülüp gelip kalbimin tam ortasına oturuveren. "Öfke kalkanlarımı sanrılı hallerini bir de sensiz üşüyen ruhumu iyi bir tatile gönderme vakti geldi, kalbimle beraber.
Her şey birbirine benzer ve benzin döker sararan benzime. Ben "bu filmi son kez izlemeye değil ben bu filme yönetmeye geldim" değişmeyen kaderim Senaryo o kadar tanıdık ki... Başrol oyuncularını benden gitmişliği gurur eden sen,seni onuruyla bekleyen eklentili ben.
Herkesin bildiği masallarımı yüreğimin derin magmasından çıkartıp ısıtıp senli modernize ediyorum sadece.
Nasıl oluyor da hep başladığım noktaya dönüyorum düncülerim ve güncelerim? Hadi o zamanlar; çocuktum,çocuk gibi oynadın, küçüktüm, bilmiyordum, saftım, aptaldım, aşka oynacaktın,benime hazineydin..... Ya şimdi ne demeli. Bütün emeller sellerine akıyor.Sonuçlar değişmiyor,sen değişmiyorsun Ya da ben değiştirmeyi becereme dersinde ezberler okuyorum.
Kırmak istemiyorum" diye bıraktı boşlukta,hoşlukta kara bir bilincin derinlerinde "tutuluş" olmayı düşleyen her şeyi bilinmeyenin göbeğinde... ve hiç düşlemedi..Düşüme düşünce bulaştı.Bulaşık ve olanaksızlığa sevi bir devingenliğin içinde kurt kapan haldeyim. Kapılma merdaneni düşünmekten alıkoymaya çalışıyorum. "Yok yok geçer..." diyorum kendi kendisizliğime"Abartılma anlarımdır her zamanki" gibi. Sonra bir ağırlık çöküyor gözüme ve gönlüme. Biraz çaresiz bir hal akını başlıyor.Nedenlere ne kadar yük varsa ekliyorum.
Nasıllarımız nasır tutmuş, niçinlerimiz için için ağlarken nerdeydin?

Onlara paralel bir hızla kendimden de kaçabilirsem elbet bu acıları da diner yüreğimin. Dünde bıraktıklarımı yüreğimden silmek silgisi şevk neden zevkime sular kattın.Sütçünün oğlu değilim ki?
Kambur sonsuzluk,kavline kavim olmadı. Seni bana yar etmedi aşk kavmi. Bana veda bile etmeden gidenlere her gün dua üstüne dua etmekten vazgeçebilirsem şayet. Her gidenin kendim için bir kayıp olmadığını, bazen de kazanç olduğunu kendime kırk kez söyledikten sonra, buna bir de ben inanabilirsem şayet. İşte o zaman demeyeceğim kimseye " hani biz hep aşık kalacaktık" diye. Hep aşık kalmak diye bir şey olmadığına bir de ben inanabilirsem şayet... Sırtımın da gönlümün de yükü hafifler ve uçarım meleklerime.

Uyumsuz ve orantısız bir andaydı Ben kendi zirvelerimde zerrelere zekerimin ucuyla ceviz kırma savaşındaydım.Ben günaha yatkın ve alışkın Adem,Sen yüreğimin altında sürünen Havva...Kabil daha doğmadı. Aşk yılanı Başlangıçtan bu yana beni hep gitmeden ısıırıyordu.

Sorunlar onu oluşturanın mantığın çizgeçse de sorunlarıma/.Ki sorularıma yine kendim çözüm üretmem gerektiğinin de farkındayım. Bu farkındalık,bu senden aklanış bile

vicdanımı sızlatıyor çoğu zaman.

“Yanımda olsaydın keşke belki yeniden başlardık” demek giden birine ne kadar anlamlı gelebilir ki bundan sonra. Tamamlanmamış aşkımızı,upuzun cümlelerimizi üç noktalarla sonsuza uğurladık. Her boşluğu,her hoşluğu, her kıpırtıyı, her sızıyı anlamından daha basit devrik ve esrik cümlelerle doldurduk. Başka duygulara yer vermemek için olumsuz duygulara olumsuz tümcelere ismarladık.Hangisinin çıkartıp,hangisini seninle daha iyi oluşum türküsü gibi okunur özlem kitabemizde.

“Testi kırıldı her kerede...”“Hangi huyumla yapıştırırsam, hangi güvenimden tutuştursam dahası bin kez ölsem de sen hep bir yerlerinden sızdıracak dedin. Sırtımın ve yüreğimin kamburlarını vicdanım, akıttığın gözyaşların affetse de gönlüm affedemiyor. Ve bir de ölümü beklerdim bunu beklemezdim sendeleri... Ne kadar ağır konuşmuşsun.Ölüm üstüne ölüm dizmişsin.Selalarını belalarım okutmuşsun. Günün birinde dönüp gelersen, sen de “mış” gibiye kendini alıştırılmalısın. Fazlası için ise daha fazlasını ekledim eskiz sözlerimden senli gözlerimden ve de ilk bakışlarımızdan.En iyi sen gönlün kara kaplı defterime bin kez yazılan hassaslığın son nazlıysıydın.

Bağırıp durdum yeter, 'Daha çok ver' diye,sustum bağırdım,ağladım bağırdım, gittin artı bağırmalarım ki.. Ağırdı bağırmalarım. Veremem veremem veremem veremem neyi veremezsin.Hangi veremli vermemendeyim ki Bir kalbim kaldı,bir adın kaldı, bir gidişin kaldı.Ha bir de gönül sızın kaldı sazlı sözlü iki gözlü gelmelerinde. Aşk aldı.Aşk kaldı. Baş başalar kaldı. Veremem veremem veremem veremem Adresim saklı,kalbim saklı,nerdesin,kiminlesin, sözlerin,gözlerin nedenlerin saklı. Niçin, Niye? Neden? Nereye? Nasıl? Daha yaşamak delilik değil mi? Hangimiz deliliğe ders veriyoruz..Del etme beni,dile gel, gönüle gel, bana gel.

Hayrettin Taylan

Deli ile Delişanın Aşk Sunusu

karartılara son ben'i de yem etmişken
hele de bu denli ürkekken kimseyi kaderime ortak edemem
sen ki
kadersizliğin son sözlüğündesin
sancılarımı ben bile taşıyamazken başkasını sanrılarım kendimle..
adın bana şifrelenen bir şüphe
kaderimi de dün aksam gezdiğim iskeleden rüzgara savurdum
son nefesimi ilk kez içtiğim sigarayla savurdum gecenin koynuna..
savruk güncelerin son ışığında esrik umutlarıma yazıldın
sancılıydı her şeyin her derde
demiştin sana umutlarına beni alet etme diye
geceleğim var,gündüzlerim yok
demistim sana sancılarım ağır,,sarsıcı
içtiğim sigaralar benim kadar hayatı da yakıyor her solukta..
artık yeni dönüşler yeni baharında beni bülbül kılsın
dönüşlerin virajlı olduğu bu derbeder yasama
yeni bir bahar sunamayacak kadar dinginim
o denli bittiğim bu yaşama..
kılsın ki gitmekalarında kale olayım
yıkılmaayan ve senin aştığın kale

Hayrettin Taylan

Delirmiş Sevdanın söyleşisi

can gülüm
ruhun nasıl
dalgalı..
zerzenislerim ağır..
dalgalarına köpük olmak zor mu
kopugu bulmak zor
ben berrak gok mavisından olsun ıstıyorum
meleksen olur
yuregim temizliği bakı..
süzülen hislerin
aki mi
hissiyatlarımla,zihinsel akıntılarımla karışmış durumda
ve gölgende gölge oldu hiç
ve ruhunda ilaçlanma oldu mu
ve böcek bağlandı mı ağlamalarında
:
golgemı yıtireli çok oldu..
ilaçlanacak ruhum yok,ağlamalarımıysa hep denize akıttım..
gözlerinden bir mil ötre bakış akar mı bakamadıklarına
ayıplanmış uçurumlarda tenin suya dokundu mu
benim bakışlarım yurekten,,taa en ıcten,goruntu istemez
tenimin suyla dalgalanısını unutalı çok oldu..
bir bilinmezin en saf yerinde seni bilen oldu mu
gittin mi gitmemeler
kaldın mı kalmaların kallavsinde
kaflarında kav yakan arzuların suladı mı anları
ben hiç kalmadım ki hiç bir yurekte
hep giden oldum..

Hayrettin Taylan

Demetlenmişim Aşkına

'o kendini biliyora ithaf'

özleyişin uzak adı gibi günlerimde eriyorsun
aynı sahnede seni oynamak istedim
yoktum kendimi oynadım kendi şehrimde
gül yaprağın düştü cemalime,
demet demet katlandın içimde
hırçınlığı arttı içimdeki çocuğun
sen dedi, senden aşk ninnileri isteyip durdu
geceme kadar heceledi seni ali cenap kader
" burası muştur yolu yokuştur " sözünde ütülendi ömrüm
Gelişlerine türküler besteledim sen ile hiç yaşamadığım sen arasında
Tellendim aşk diline
Dillendim sevgi seline
Yitirilmiş sevdaların hasatlarında kaldım zaman diye
Pusudayım ruhun üşümesin bensiz sılalarda
ufukta bir sen bayramı var
Aşkı kurban edeceğim sana
Bir Kucak Aç...
bir kucak seç yakınlara
Sensizliğime yangınlarını yolla yakılsın yüreğim
Aynalarına değsin isteyişimin görüntüsü
değsin özlemlerim uzayıma
çizdiğin şekillerden aşk sergisi açılsın
mavi gözlerinde batsın güneşim
İlk bakışında kalsın bir ömrün özeti
Beni sana taşısın aşk ve bağlanış
babası ölmüş yalnız baba diyebilen bebeğin ağzıyla
İsmi hecelemek istiyorum kere kere bin kere
yorgun bir maziden uyandırdığın sevda salındayım
uzakların umman olmuş yüzüyorum sana
bitmeyen baharlarının yeşilindeyim
nil kadar uzanıyor göz pınarların
gölgede şakıyan bülbülümünden ben dersi al
saklı iç yüzünün dersindeyim

yüreğimi yazıyorum güzelliğinin defterine
yarınımızın mavi olması için
maviye çalan gözlerinden aşk mavisi çiziyorum aşka
yarın bir mavinin visalinde nesil olacak
seni bana ezberletecek hayatın köpükleri ruh denizinde
ve dalga dalga kalacağım seninle uzaklar biterken

Hayrettin Taylan

Demkeşin İmkansız Sızısın Nazlıcan

Dünya sağır sesine, ben sağır sultanın babası.
Aşkımızı sorguluyor sorgu melekleri. Demek aşkımız mevta olmuş sevgilim.
-Oysa "öz"lerin özlerimde sırlar bırakmış .Oysa özlerim seni.

Heceye katranlarını sür, sürgün ve süreğen olduğun yalnızların alfabesinde.
Ayrılığın hüz'zamında beni ara zamansızlığın kuyruk ucunda.

Ucu sana keskin bir sevda aleviyim. Bütün aşkları yakmaya gidiyorum.
Ah ettiğin masalların perisiyle muradımıza ermek için az ve uz gidiyoruz.

-Dilim dilim aşk dilim oluyoruz. Masal içre masal büyüyor.Bitmiyorsun.

*Hani hatırlar mısın? Seninle gittiğimiz akraba ziyareti dönüşünde Kayseri civarında yolumuza çiğ düşmüştü. Arabamız çiğın altında kalmıştı.

-Ne olduğunun farkında değildik. El ele tutunup sımsıkı sarılmıştın.

Gözlerinde aşk vardı, özünde beni ısıtan sevgin vardı.

-O sarılışını, o ürkek bakışını, ölümle kalım arasında aşkım değişini özledim.

Ha bir de Allah'ım daha aşk çocuğumuzu doğurmadan yanına alamazsın bu kumruları demiştin.

-Bu seven kadın, bu aşk adamından bir çocuk doğurmak istiyor Rabbim bunu çok görme demiştin.

-Damlaların buna eşlik etmişti. Arabanın teybinde bizim sevdiğimiz şarkı çalınıyor, sanki çiğ değil o büyük aşkın altında kalmıştık.

- Sonra nefessiz kalıp bayılmıştın. Camı kırıp annemin sana hediye ettiği kelebek çiçeğinin saksındaki çubukla karı deşmiştim.

-Ellerim donmak üzereydi, sen baygındın. Eşe eşe biraz ısınmıştım, karın içinden gelen gizil havayla biraz nefes almıştık.

-Bütün umutlarımı yetirmiş,gittikçe üşüyorduk. Bir ara uyanıp aşkım, aşkım deyip yeniden bayılmıştın.

-Bir daha aşkım deyip uzun süre uyanamadın. Artık öldün, dedim kendi kedime. Gözyaşlarına eşlik etti gözlerim. Yanağımda donup buzul oldu.

-Ölüm bizi özlemişti. Ben de kendimden geçmiştim.

-Ele ele öylece kaskatı kesilmiştik. Uyandığımızda bir hastanenin acilindeydik. Karayolları yetkileri bizi çiğın altından kurtarmışlardı.

-Kendime geldiğimde seni sordum, hemşeri:
-O da seni sayıklıyor durmadan.Kendine geldi. Karın altındayken Rabbime dua ettim buradan kurtulursak bir kızımız olursa Berfin koyacağım dedim.

-Sen de tamam yeter ki buradan kurtulmak nasip olsun demiştin. Sonra zatüreye yakalanmıştık, tedaviden sonra iyileştığımızde

-Kemankeş duruşunla gözlerime bakıp sen kaderin de aşkısın demiştin.
*Ben o seni özledim, o ölümün hecelerinde aşkına hasretini heceleleyen seni. Şimdi bu vurgun sinenin içini dolduracak hangi aşk var .

Koru düşsün yarama. Sen'i aşk edecek günlerin külündeyim.

Kör olan, kirden olan,kırılardan kalan can kırıcıların kıyıcısıyım.

Emri oluna , aşkı dolana atsın hasretin.Öylece sende kalmadım ki mecralarımdeki

aşk dilim sussun.

Şerha şerha eridim yürek kentinde. Bir sevi göğü, bir tutku okyanusu, bir sen sonsuzluğuna yapışık kaldım.

Sensizlikten öte sessizlik varmış, varoluşa meseller dizelerken ben.

Umudun aşk küresinde buzulların eriyor yarama. Işlanarak,severek, çoğalarak, her gün biraz daha isteyerek seni bekliyorum naçarlığım.

Hoşçakal dediğim gün , gün olmaktan çıkmıştı zaten. Hoşbuldukların bulgusundayım gayrı.Hangi sözsüz buluntusunda bulantılarımı anlatacak Kafka bilemedim. Hoşçakalın kalın sesleri gibi seslice ağlamıştım. O yüzden elvedaları yazamıyorum, elde kalmış , elden geçilmemiş sevgi çeşnisinde

Sızısı sen olan her şeye umman oluyor umudum. Sendeyim, algılar, dalgalar arasında beklemekteyim.

-Bütün imkansızlıklar sahiline set olmuş, yeniden sende yüzmeye yasaklı günlerin hayalperestiyim. Yetiyor bunlar, acıyan gözlerle bakma sakın. Seni sevmek ,seni istemek büyük aşkı tümlemenin dersi idi.

*Ben kendimce yaşamın öğrencisi, aşk ödevim vardı. Şimdi de aşk ödevimin içindeki sen var, yazıyor ve seviyorum bilesin Nazlıcan

şık bir bekleyiş aşk rengimize oğullandı
vakte aşk gülün açar, bağrımda kokusu tümlenir
sol yanımin haritasında seni şehir yapar umut
isim arayışında sensiz ve isimsiz kalır vuslat
ünlem ile damla benzeşim seyrinde ıslatır cemi cümleyi
hayali tutkuya yapıştırır gereğen sevgi
bekler seni aşk
özler seni aşk
ister seni aşk
kavuşul olur aşk

Hayrettin Taylan

Demkeşin Nöron Sanrıları

Kayıp bir sancı gibi içimde büyüyorsun.
yüktür *

yoktur arayış

-Melek olmana gerek kalmadı, cennetimi yaktılar.

*Kafidir güllerinin yanık kokusu.Huri gibi ölümcül yaşantımda kalışın yüzleştirir ruhumu özbenilikle.

inceldikçe sivrilir gerçek

-Unutulur belkiler, keşkeler.Amalar birikir beni ama olarak bıraktığın aşkı görme zamanlarında.

-Başka aşk telmihlerine atma beni.İstifhamlarımin dramlarının dibinde dinamitler sunuyor.

-Nida

Gerek yok, ben'ler içimde patlarken.

-Üstü kalsın üst benliğimin, üşür bulur sıcağını gerçeklerim.

Sonsuzluğun dudaklarına yapışır algılarımin. Metafizik olguların çakralarında tadını verir öpücüklerin.

-Bir öpücük tatlısı yapar kabulleniş. Melekler de öpermiş.

*Örtsün bahtımın tahtasını güzel sözlerin.Güzellerin güzellemelerinde Karacaoğlan bırakma beni.

* Başkasının türkülerine beste olup Köroğlu yapma aşk dağlarında. Öyle ürkek bir ceylan gibi yalnızlığın İstanbul sorumlusu ol daha iyi Tinna Tenna

İlim ile aşk defterinde medresede tutkunun harflerini öğrendim.

Elifi demişim.

Lamelife kadar gitmiş kaderim. Lam elif gibi tersyüzlerimin yüzü görünmüş.

-Ömrüne yazgılarımini bandırdığım güzel. Kurumuş yaralarımın aşk nadaslarının damlalarının çeşmesini kurmuşsun.

-Kurulu bir yara gibiyim, sen aktıkça bu yürek dehlizime.

Fırat olarak büyüdüm başka nehirlerin adına akmadım damlaların hariç.

-Er meydanda, aşk seyranda, yar meramımda. Kalmışım bir yerde değil bir yarde.

-Hiç taş erir mi ki? Ben gördüm eridi sen yokken .

Hangi taş olduğunu tahmin etmene gerek yok en sevdiğin taş bağırlın

Sözsüz kalışın alevindeyim yandıkça buzullara büyüyor vebalim.

Zifire zanlarını serip suskun volkanlarını alkışlattırma vurdumduymaz mecralarımda.

-Demkeşim ben.

Gün görmez insanlığımin devir nazariyesiyim. Gölgen büyür, kaygın siluetini sunar bahtsız güncelerime.

-Serkeşim ben.

Hayrettin Taylan

Demleniyor Uzak Kalışların

-Hiç içilmemiş aşkın sıcağı gibi
-Hiç tadılmamış şekerin adı gibi
-Hiç göremediğim ateşin beni kavurduğu gibi
Çok uzak bir ocak gibi kaynıyor aşk ve sen

* Demet demet yumurta
sakın beni unutma ocakta kaynarken

ikimiz için büyüyen güllerin gölgesinde saklandım sana
...:gidiş gelişlerin gelgit gelinliğini giyen anların sırrındayım
senden gitmek için senden kalmak için gidiyorum sana
...:ateş bakışlarına asılan gönül bayrağının direği oldum
her dem senin andın okundu yadım seni şifrelerken
...:dönüşüm ile sana dönüşümün dünyasında ay sendin
hiç bilinmeyen bir yüzün vardı
hiç bilinmeyen bir denklemin vardı
hiç çözölmeyecek işlerimde pisakor benim
...:seni bulmaktı son işlem
seni bırakıp gitmek değildi sayılar ve aşklar arasında

...:diz çöküşüm çok sesli bende kalışlarında
söz ekmişim çok hevesli senli topraklara
...:göz gezdirmişim çoktan seçmeli ruh denemende
seni kazanmanın zorluğunda soru da sorunda sen olmuşsan
...:hangi sınav beni kazandırır can çiçeğim

bekleyişlerin can penceresi kırık
...:kırık mızrapların çalınıyor
elinde gitarın gözlerinde nemlerin
...:giden şairin senden gitmeyişi çalılıyorsun
bu aşkın sol atışlarında hicazkar bir sen aklanıyor

...:duruşumuzun telinde abalarımız yankılanıyor
yakamozların sesinde dile geliyor dilediklerin
...:henüz çok bilinmeyenlerimizin künyesi okunur uzak kalışlara
henüz sen aşkın cenini
henüz ben sensizliğin yoldaşı
henüz kendi ellerinde yıkadığın gündüzümüz yok
henüz kendi sellerimizle sürüklendiğimiz ummanımız yok
henüz sen yoksun yanı başımda, başım aşka ve arşa değerken
henüz senden bir sen yok

Hayrettin Taylan

Demlerine Meftun Güllerini Giydim Gülzen

-Yel değirmeninde sözlerin öğütölür .Aşka ekmek olur cümlelerin.
Gül bayramım başlar.Hüznün yırtık libasını çıkarıp senli demleri giyer ömrüm.
-Haritanın yırtık paftasında yüzünün başkenti görülür. Gülün gölgesine dokunur , henüz dokunamadıklarımız.
-Güle meftun kadınlığın yakar yakarışlarımı.
-Susar su.
Sensizlik dalga dalga büyür, içimde derlenen özlemlerin köpüklerine kardeş olur yaşanmışlık.
-Senden k'alana düşer düşlerim.Belirsizliğin dişi güvercini uçar bahtımdan.Yakınlaşır gülünde büyüyen umut.

-Yırtılmış yüzyıllık hasret penceremi yamalar sevgin.Üstsüz kaldığım yapayalnızlığın sahilinde kırmızılardan kapatır.
Aramızdaki araların çiçeği açılır, gelir bahtının tadına arılarım.
-Algıdan, sevgiden, aşktan, senden , benden yapılır yaşanma balı.
T'adına varmak için yaşanmışlık diz boyuma gelir. Aşk hizamı keser hızar makinesi. Kesilirim gül cemaline.
-Kusursuz bir fırtınanın dili gibi estin. Sol yanımda kazı çalışması yapan birisinin bütün derinlerini kapatır sözlerin, gözlerin, ille de yaşattıkların.

Güzel hayallerin vebalisin, halden kaçmak günah. Güzel yaşamamanın ummanısın, sularından kaçmak günah. Güzelliğe güzellik katan yaşanırlığın can arısısın, balından tatmak sevap.

-Üşümüslüğün penguenleri oynar uzak kalışlarında. Seni ister, senden sonrasızlık. Deminde demlenir özün kifayeti.
-:İçten içe içsel bir volkan olan kadınlığının gülü, yakar beni ta senden, ta istenilen yaşamdan.
Yamalı geçmişin izleri silinir. Susar aşk ile aşka alıştırmalar yapan alışmalar.

Yorgun düşlerin eteğinde kalan nakışların sözsüz romanında okunur senli özlemler. Yazılır senden sonrasının yeniden senli sonrasızlığı.

Yokluğunu yamalar terzi düşlerim. Bir günlere biriktirir , bir günlere sıkıştırır kadim arzulara. Hazırlıksız kalır, hazın dilinde kalan yaşanmışlık.
Bestelediğim aşkın türküsü çalınır.Be söyler, sen oynasır en imkansız demlerden. Yaraya vurur gemiler, aşk sudan önce yanar.Ağlar yalnızlık, yeniden yan yana vatan olmanın tanında akraşır cemalin.

-Düşüş düşlerin takvim yaprağı döker geçen günleri. Senli demleri yazar, isimsiz kalemler. Uzar gider, yakar gider.
Su ile sonsuzluk arasında kalır niyetimiz. Güvendiğimiz dağlara kar yerine yar yağar. Eser meltemlerin aşk ovalarına.
-Terli yaşanmışlıkların diline günce gün be günlerimiz.

"Sensizlik cevap verir, verilmiş sözler süzgecinde.
Yaşanmışlığın dili yaşananlara saygılı olmaktır, onlarla saygılıca güven içinde yaşamaktır. Her aşk teni koklama mecrasına doğru teğetini çizer.
-Her sevenin dudak uçlarıyla yazdığı anlık ve benlik akışlar var.
*Gökkuşağı yaylanır sen sevincin yağmuru olduğunda.

Mavi alizeler allarını toplar sıcağında. Eser ,sever, geçerim.

-Uçurur özden akan su. Kendini toplar suskunun toplamı. Her insan biraz balçığına yakın topraksı istemlere karışır.

-Aramızda kalmaz mil. Birikmiş puanlarımızla uçar sevda güneşimiz.

Vesveselerini besteleyen önyargılar kurur.

-Yüreğinle uçan sevgi balonlarının elleri olur hasret.

Ufkun gülüne dokunur. Kadın olur aşk ve kadın kalır aşk.

Mecnun dile gelir:

- Mecnun, gezinir sokaklarında Bağdat'ın, mecnun misali... Bir adamla karşılaşır. Adam yazı yazmaktadır duvara. "Leyla u Mecnun"şaşırır mecnun. Yanaşır adamın ve duvarın yanına.

sorar adama ne yapmaktasın diye;

Adam: Bunların aşkı öyle büyük ki yazmak istedim der, duvara. Mecnun; yerdeki duran başka bir fırça ile duvara yazılı adını siler...

Adam şaşırır. sorar adam mecnuna:

-Ne yapmak istediğini? Mecnun yine aynı mecnun, verir cevabını:

Aşk'ın içinde Mecnun olmadı hiç.Aşk hep Leyla idi."

-Şenlendirilmiş demlerin yanaşır sahilime.Gül olur ,zene karışır her şeyin.Kalırım orada.Yeniden sende kalmak, yeniden sende yaşanmaya gelir gülüne hasret demlerim.

Aşkı ve yaşanmışlığı girdaba iten uzakları keser özlemin heceleri. Senli bir alfabe taşır sende kalışımın gülü.

Yarın hep gül olmaya kızıl kıyamet.Yaprak yaprak açılmakta sen varken kollarımda. Gerisi Ankara 'nın, sonrası İstanbul'un.

Hayrettin Taylan

Derdi Yüzülmüş Nesimi'yim

güneşin doğuşuyla küsen doğu'nun ısıltısıyım
kardeşliğin aydınlık yüreğini taşıyorum
ütopyalar devşiren sülüklerin derin kuyusunda değil vatan bağrım
aç beyinlerin penceresinde açılan kaknus değilim
birlikteliğin arasında akan bengisularım akar
cennet ,meğer aynı doğrudan doğruyanmakmış
cennet, meğer aynı çağrıda duyumsanmaktır

2

kayboluşun atlasında nurdan renkler yansır yüreğime
varoluşun metafizik künyesinde sonsuz özlemler yağar
doğuşun ikliminde kalır akla kent gerçekler
içlenişin ses bayrağı olur bizce konuşmalar
özgürlüğümün sevda toprağının
tutku bayrağının tohumları yeşerir hilal yüzünde
ay, ol hasretimin gecelerine
yıldız kal şahadet kokulu demlerime
bir aşka sunulmuş kardeşlik iklimiyle başlıyor sevmek

3

antik greklerin berduş tuvalindeki tavıl kült değil ruhum
yehova'nın kavlarına nema olan derin sülük adılı değil dünyam
yalınç özgürlüğümün mistik bülbülüym
bir gül istedim ömrümce koklamak için
bu yüzden istanbul birikir yamaçlarıma amaçlarında
seni bekler kalabalık yalnızlığım
çünkü fatih'in kızısın
alçakgönüllülüğün sevi meleğisin kara sevdama
fethinde kaldım elvedalar sığmazken yarama.
damla gelişlerin,provasızdı içimdeki çocuğun okyanusunda
sensizliğin kahyası olarak yaşıyordum y'aramın kayasında
vahimlerin vahalarını, ya da vahalarını okuyordum imkansızlıklara
ol vakilerin rüyasında arındım, arıldım sevdana
derdi yüzülmemiş nesimi olarak kendimi aştım
sevdim seni sevdim

Hayrettin Taylan

Derdin Sırrında Sıran Var Bennara

Gizle özne gibi kaldım m'ananın cümlesinde.Yüklemine doğuran anlamların öznesi olmak güzeldi.

*Sır, dokunuşunu saklamış cemi cümlende. Giz, iç gözünü bırakmış dil bilgisine can vurgusu olan sende.

-Öz, mevzisini yüreğinde unutmuş ki yazılarıma hazine olarak çıkasın diye. Dert, sırtını gidişine dayamış.Ben dertli,ben kurtlu bir elmanın Ademi.Adamlığıma daha çok var.Adem-i merkeziyetin merkezkaç kuvvetini çaldı zaaflarım.

-Zaaflarımın diyetindeyim gayrı.İş işten geçti. Şeytan okulunun fişiymiş meğer.İnsanın zaafları hep çocuktu.Çocukçadır bütün günahlar, hatalar.

-Pişmanlık, kendine hafiyeler arıyordu. Kafiyesini kaybetmiş şiirin sırtında yazıldım sana.Vicdanımın imgesinde surlarını kaldırmış güzelliklerine teslim oldum.

Kimseye emanet edemeyeceğim bir sevdam vardı. Gidişini bu yüzden ciğerimde yerini tuttu.

-Sızı toplattı sensizliğimi.Sensizliğimden çokluklar oğullandı.Bir hasret molasında kendimle dinlendim.

-Sessizliğin harflerinde kitabı bakışına okundum.

Yalnızlık çökünce yürek sokağıma aydınlık sözlerin aydınlatır.Seni okur amaçlarım.

Akıl, boyun eğdiği aşk için dayatılan her şeye razı gelir. Yüreğin çürümesi demek, aklın yitiklere teslimi anlama gelirdi Bennara.

Gizemi ama'dır,hicreti alevdir, gülü seleftir sevdaya.Selametini arayan, gamın barizlerinde değilim artık

-Sinelere sığınmış, sislerle kapatılmış hislerinin yaryüzünde değilim.

*Sahte anlar, anılarını sermiş, sermest olduğum dil cennetinde.

Sureten okunan güzel cümlelerin kitabını okur huriler. Benliğimi yıkar arşı alanın acınır hali..

*Bir mana, bir ben...Bir sözcük...Bir gerçek...Mutlak olanın bilinişi. Arayış izleği...Kendinle buluşma.Kendinde mola vermek.

-Ara gıda olarak terk edilmek...Ya da yaşanırılığı ruhun içinde makbul bir aşk.

-Boşluğa düşmemek için hoşluğa doğru ya da yanılmış olmak.

Bir boşluk içimin cümlesinde..Dolduruşunla cümle anlam kazanıyor.

Susluluklarımın defterini açan gerçeğin son kilidi.Anahtarını senden alır.

-Uzağına metelik atışımın da sonu geliyor.Bitiyorum sana.

Bir yorgunluk kendi yoğunluğunu bana teslim etmiş.Bıkmalıyım senden.Buna izin verecek hataların oldu.

Vazgeçmişliklerin vadisinin kenarında vazgeçemediğim çınarlar büyüyor,şiirlerimi okuyorlar bülbüller.

*Bekleyişin gölgesi değişiyor nergissel düşlerime.Kendimi bulmuşken, kendimi beğenmişlik hastalığından kurtarmalıyım.

-Bir şair hastalığı olan kendini beğenmeyi dizginlemeliyim.Üç beş güzel şey yazmakla tanrıcılık oynayan zavallı ilham papağanlarına karşı dirence geçmeliyim.

-Söz geçirmeyen sevdanın gölgesinde sızılarını toplamalıyım.

Ezgilerin dilinden, sezgilerin bağına teslim etmeliyim bilincimi.

Bugünü anlamak için geçmiş,iyilik için kötülüğü, daha güzel aşklar için yaşanmış aşkı, ders için de ders verilen her şeyden bir dirhem toplayarak toparlanmalıyım senden Bennara

Hayrettin Taylan

Derin Sülünlerin Vesayeti Bitiyor Gülhar

Nabza göre şerbetin şuuraltı nöbetçisiyim. Askerlik yaptığımı kanma. Sen yürek vatanısın, sen benden koparılmazsın. Bu yüzden sermayesi sevgin olan dünyanın müşgölpesentiyim.

-Sessiz harflerle seslenirim ki dargınlığın uyanmasın. Sesli harfin aşk ayracısın, bu yüzden beni de ekle sol yanına.

Sesi kısık şarkıların sesiyim. Kısık da olsa aynı melodinin hoşluğunu veririm. Verilmemiş sözlerin var ki vargılı ve sargılı sen sarınmalarındayım.

Hissizliğini ekleme uzakların bağıyla. Sessizliğini ekleme kırgınlıkların diliyle. Beni vurma vurgun sözlerin göbek taşında.

Güvenle ayıkladım senli günceleri. Güneşi ismarladım gecelerine.

Beni biraz senden saysın zanlı olarak gördüğün can kırıklarından aşkın hayatı.

-Takviyeli olarak damlaların akmasın ayrılık denizime. Eylüllerini sevmez oldum, sonbaharı mevsimlerden çıkardım. Gidişin sonbaharın hariysa yine aylardan kasımsa bende kalsın bu yakarışlar.

-Kusur, küsuratlarını vermesin. Küskünlük kıştırılmış hataları görmezsin. Kayıp kendi ayıplarını ayıklasın. Ayılık, dayılık yapmasını bilmeyenlere bilinç olsun.

*Bilince aşılsın senli özelemlerim.

Miktarınca artsın gönül sahipliğim. Sahipsiz güzellerin yüzlerinde okunsun yüzsüzlüğüm.

Sensizliğimin ağırlığını tartacak dara lazım. Belki sensin, belki de senden kalanlar. Ruhumun merasında yeşilliğine gelen acılar kurudu. Otlamaya gelen sevdam aç.

Tok olan yok olanlarındı.

Sistem hatası verdi vuslatın. Online hayallerim arttı. Error verdi gidiş sayfan. Ulaşılmazlığına ulaşamıyorum. Kaf benim için yok oldu.

Kafka'nın Milena'sı kadar ayırık aynalar sundu sunamadıkların.

Biraz kalacağım kalamadığım sende. Biraz gideceğim gidemeyeceğim senden. Birazı birazlara bırakıp bırakılmışlığın mişli zaman hikayesinde hikayemizi anlatacağım.

-Diyeceğim cuntacı değilim. Demokrasi var bu seveda atlasımda.

Askeri vesayetin tanrıcılığı oynayanlar bedellerini ödüyor sevgilim.

Geçmişle hesaplaşan akil bir toplumun olgusuyum. Militarist geçmişini yakıp özgür ve gerçek demokrasiye güzellikler sunan nüfuzun hüviyetim.

-Benim adım hürriyet hizasına yazılmıştır. Derin sülünlerin emdiği yaramın aslı da Aslı'sı da yok.

-Fişlenmiş arşivler arasında pis kokular yayılmış bağırımın tarihine. Bu kadar talihsizlik fazla.

-Biraz insanca yaşamak istedim, biraz insanca sevmek istedim sayende.

*Biraz kendime döneceğim, biraz kendime tarih yazacağım. Devrik rap raplar huzur musikimi bozmuş. Şarkımız çalınıyor duyamıyorum.

*Yaz ve aşk ortasında yeşil bot giyemem ki sevgilim. Duruşunu çıkarların gölgesinde bulan derin sülünlerin sümüklü saldırısı bitmiş olmalı ki pis kokular azaldı.

Artık iklimleri kandırmak yok. Artık beni senden ayırmak yok.

Sensiz kirlenmiş bütün mecraların cari açığı ben değilim.

-Bu astronomik ücretli bedellerin ederi de sen değilsin. Bu yüzden algılar açık, aşklar aşkımıza sürmanşet.

-Gidenlerin ardında kalanların söylediği sözler kadar değil yaşamın açılmamış perdesi

*Hayat sevmek ile seni sevmek arasında kendine hayat.

Hayrettin Taylan

Dertlinin Derdiyesi

Derdimin son kaçışında sen mutluluğun bekçisiydin
Yakaladın beni ta sevme hırsızlığında
şimdi sensizliğin hapishanesindeyim
Bir yanım özlem duvarı
Bir yanım bana gelmenin hayał sergisi
Gel gayri ölülerin bile alkışladığı sevda tufanımızda

Hayrettin Taylan

Deryalar Akar Sevgiye

yıllardır sevgimde büyüyen derya yüzlü öğrencime ithaf

Daralmış özlemin ırmağı gibi aktın yıllarca yolumda
Elinde yaşamak ışığı,günleri,başarıyı ve gelmeleri aydınlatırken
Renkli yaşamın kollarında deryalar akar ruhumun denizine
Yaşanmışlık,umut, tanımsız bir bekleyişin duası olarak kavuşturur
Adın kalır,sevgin akar, yüreğin toplar dostluk harmanımızı derya gözlü

Hayrettin Taylan

Devletçi güzellerin yaşadığı her güzellikte

senfonik bir halsizliğin son ekinde
çoğul aşklar ve ayrılmalar kattın
imgelerse,ölgün heyecansız ve cansız sevmelerime bilendi
affa uğramış son hüznün kalesinden
bütün terk edilmişliğin okları bana saplandı
esrik oflamaların akışına sularım kaydadı
çılgınlığını sensizlikten alan her sen
devrik bakışlarla yolcu ettiler
devletçi güzellerin yaşadığı her güzellikte
onulmaz,umulmaz,unutulmaz kofluklar çıktı
ruhumda yağ acıları
ey ehliler! Ey! hey demeyin artık

sana sorulamayan sorunun yanıtı bensizliğin kanıtsız anıtıdır
direncim son gecesinde ışık ve aşk yan yana bana yanıt
hiç bilinmeyenliğin dinlenen gamsızlığı
yüreğimde yeni alizeler hiç durmayan depremlerin sözlüğü
uyumsuz bir kelebeğin güneşe kaçıışı gibi
bal değil de baldan çiçek koparan arıların azizliği gibi
öylemsine kabul ediyorum kabul üstü kabulleri
ruhsal fayında papatyalar çiğneyen deccalın mecali

seçilmiş yanılığın yangınında
beni sana yeni alev olarak sunuyorlar
ahir zamanın bütün Ankaları benden bahsediyorlar
tarafsız ve tarifsiz sevmem en gerekli koşulum
güzelliklerimi kaydım ruhum kaydı rayına
gerisi geri kalmamış sevdaların en hızlı iletilerinde

Hayrettin Taylan

Devrik ayrılığın DİOJENİ

Devrik ayrılığın DİOJENİ

HAYRETTİN TAYLAN

gözbebeklerimin içindeki ışıltılara ışınlandı ruhum
ayrılığın hücreesindeki füzyonlarla gittin gitmelerime
sensizliğin vatanına attın atomlarını
ne ben kaldı bende ne sen kaldı bende
çırpınmaya çalışan bir tırtılın toprağı hariç

kadınlığının en ülvi tepesinden sana attığım bombalarla öldün
savaşamadım azgın nefsimle bunca sensizlik bunca şeytan salya pazarında
önüme getiremedin çin sedleri kaçtın gizil oyunlarla oynadın savaşını
hüznün surları sırlama ördü bütün şeytanlar bana aşınayken öldün
hevesli bir ben beni kaçırdı benden senden değil
ve bir bende hep sendeydi ölürcesine

gidişinle sana olan bağlılığım aşka yeni adres
sevmek sevmekmiş şimdi anlıyorum sevmek güneşim
düşlerini ve mutluluğuna kara bulut olan ben ve ben yağmurları
bir de gözyaşlarım eklendi. Yağıyoruz sensiz her şeye
uzun gecelerin ve uzun gündüzlerin her şeyi de eklendi
ayraçları kaldırdım virgül kadar eğik başlıyım sana
nokta yok mu hep üç noktaların uzuyor
soru işareti derdinle özdeş
bulutlar kirlenen bir yaryüzünün yağmuruyum
üstüne üstüne her gün yağıyorum
yıldızların ezberlediği melodik kaçışında ıslandım uşlandım
yaşam sana susamış bana dilsiz kör aşk ,sevgi sağır
hayatın vacibinde sana dönmem farzında sadaka veren güzeller
uçuk adlandırmalara ırmaklar bağlıyorken
sen gittin köy oldum koskoca İstanbul `da

gelmenle en büyük kıta olacak dünyam dönmüyor
ayrılık yenildi bizim ayrılığımıza anlıyor musun?
ılıman bir sevdaya başkent oldum sen başkentsizliğin başkentindeyken
bu yıl Türkiye nin tek derdi cumhurbaşkanlığı
benim de binlerce derdim var yalnız senle
içimdeki çatışmalarda her kötülük öldü tek canlı kaldı gelmen
gelişin sevgi imparatorluğuma en büyük fetih olacak
bense seni fetheden en büyük Fatih `yken kaybeden Diojen olmak istemiyorum
ben seninle bu şehri kutsadım
tütsülenen en güzel kutsi sevginle iyilerinle açıl bana
bakışlarında ezbere ayet okunan benden yaralı aşkım

sana benden ve benden ve bendelerden her şey sunuyorum
gelişin sevgi imparatorluğuma en büyük fetih olacak
bense seni fetheden en büyük Fatih `yken kaybeden Diojen olmak istemiyorum

Hayrettin Taylan

Devrik Mecnun Aşk ile aşkta

gözbebeklerimin içindeki ışıltılara ışınlandı ruhum
ayrılığın hücreesindeki füzyonlarla gittin gitmelerime
sensizliğin vatanına attın atomlarını
ne ben kaldı bende ne sen kaldı bende
çırpınmaya çalışan bir tırtılın toprağı hariç

kadınlığının en ülvi tepesinden sana attığım bombalarla öldün
savaşamadım azgın nefsimle bunca sensizlik bunca şeytan salya pazarında
önüme getiremedin çin sedleri kaçtın gizil oyunlarla oynadın savaşını
hüznün surları sırlama ördü bütün şeytanlar bana aşınayken öldün
hevesli bir ben beni kaçırdı benden senden değil
ve bir bende hep sendeydi ölürcesine

Hayrettin Taylan

Devşirme Aşkların Lalası Değilsin Dilnaz

devşirilmiş sevdaların ozanımı
yolculuklarım gidip kalmaların dizesinin dizinde
özün sunağında susamış bir ıslanır
yalnızlığım ulanır gecenin aydan sonrasına
ay yüzün yansır ruhunun şenliklerine
Sensizliğimin intihar çiçekler açar viranelerimde
bakışlarında kuruyan özlemlerim bekler
düşlerim yansır ayın tenine
gece düşer yalnızlık karama
üşür sen
üşütür ben
buruşturup attığım gidişlerinin kırılgı arasında kalır kırılmanın
vicdani bir sızı süzer ruhumu
geçmişimi yaktığım küller gül coğrafyasında
kızıl rengin aşkı ateşler
ateşin yakmaz
aşkın yakmaz
yokluğun kül ve kul eder
beyaz diyen beyazların ayazında ruhum siner
kalem güler meramıma
alem susar sevdama
aşk ular
gelişin ulur
yeniden buluşmak defteri bürölür
yazar yazgı
"elveda"lar ele yakışır
Kal demeler bize araşır
İçi işlenmemiş bir aşka volkanlarım değer
Yaramın fay yatağındasın
Yanardağım bu yüzden canlı bir aşk gibi
Bu yüzden her dem yanarım dilnazım

Gelişine ulanmış sözsüz kalışlarda buldum seni
çığ ile çağdan önce düşlerim düşer dünyana
yağmurdan önce akan damlanda beni bulur sen
sevi ninnilerin dilinde büyür yalnızlığım

Sensizlik sessiz gülüştür güller korurken
binlerce kez kanadığım sende yanar feleğim
Adını yazdı kaderim kederine
Yüreğime kadar uzandı aşkın göğü
Gayrı yıldızlarını saklama gecelerinden
Gayrı ay yüreğini saklama karalarım

Hayrettin Taylan

Dili Amannnnnnnnnnnnnnnn

A/...

belki sözlerinin zehri bitmiştir yılanları ısırın yalanlarıma karşı
belki birkaç damla ekersin yaramın sen yerine
bekliyorum bir gün ıslatırsın çocuklar gibi gözyaşlarıyla
ben ıslanmayı çok seviyorum
belki gelişin kuruyor içimde
prangası dökülür yara bağlarımın
hayata benzeyen özünden dökülür huzur
belki adını yazar yazgının kalemi
belki şehrine karışır ruhun alemi
belki beni ağlatır aşkın dermanı
belki kendimden geçişlerime köprü kurar hasretin
belki müebbetime uyak kalır senli uyanışım
belki bileceksin seven erkek melek katında aşk sıratında
belki bileceksin nemli gözlerinle
belki ağlamayacaksın ben ağlarken dizelerde
oy dılı amannnnnnnnnn yaman yamannnnnnnnnnnnnn

Y/...

süstürdüğün masalların cadılarıyla öpücük izlerini temizleriz
 uçurum uçurum ıslak dudak uçlarındayım
 beni öpen bir gölge var sen misin senden başka her şey mi
 ucu ucunda kaldığım dudağımın hayal hamalıyım
 nefesim nefsim karışmış
 şeytanın duvağına karışmış hazlarım sarılı bir tene
 dili amannnnnnnn bu ben miyim ...

§/...

senin olmadığın her zerrede zerlerin erir
Hiroşima gibiyim toplanacak hangi ben'e ulanırsın
Aşk yeşillerimi çaldılar künhümün meczupları
Beni de çaldılar benden dılı amannnnnnnnnnnn

Dağıldım ,dağlandım, aklandım aşk baharlarında
Sensizliğe kırılmış uğur böceğinin böğrü oldum sustum
Bu yetim sevdayı taşıdım, bu sonsuz yürekle
Nerden anlayacaksın, gözlerim hüznünün rengine dönmüşken
L e le amannnnnnn ağlıyorum gündüz gece

E/...

Senden gittim kendime geldiğim senden
kimsesiz kırıldığım, incindiğim, damlalarım ile ıslandığım vuslattayım
şimdi sen git vicdanın metruk tenhalarına
Yusuf gibi gelişimi düşünle aşk kokulu sözlerimden
Aşk yüzün bende kalsın, aşk sözün ciğerimde kaynasın
Ben senden sonrasına sensizlik mucidiyim
Koynunda uslanmış mücrimin cimrisiyim
ıslanır y'adım senin harflerinde ayın şemimi eritirken
Ayşeler ağlar, nazlıcanlar gülüşür ruhumun aysberg sahilinde
Dili aman amanoooooooooooooooooooo
Bitmez bir sevdanın sol hoşluğunda kalır ömrüm
Aşk kesiği yara esriği bir düğüm kalır kördüğümlerimde

Kalırım sana, kalırım senden kalanlara
Le le amannnnnnn, dılı amannnnnnn bilesin
Hayrettin Taylan

Di_dem Dedi Demle Ben Senden

Di_dem dedim.. dem zamanı gel biraz beni demle..
yüreğinin süzgecinden geçirmeden
en sıcak tadların adına kaynat sevgimizi
sonra beni atıver yalnızlığın sokaksız sokaklarına
bir sevda ekmeği çaldım senden..
dedim ya suçluyum sana ...
sal beni gönlünün hapsine...
suçum sensiz kalmak, seni tanımamak
yargıla beni yalnızlığın sarmalında
sar beni, yar ile yara arasında
savun beni, bensiz kalışının vahasında
kalıver, kalış ile sana alışma aynasında

dem zamanı , demle beni senden
akşam çayında hazır ol geceye
şekerim zaten yok eri hece hece
kal biraz,gece bitmezse de olur
sev biraz, ömür bitmezse de olur
anla biraz, şiirler yetmezse de olur
sus biraz, şarkılar her şeyi anlatmazsa da olur
gel biraz, gelinler seni alkışlamazsa da olur
gitme biraz, hep kalışlar uzasa iyi olur

Hayrettin Taylan

Dijital Tuvale Yansıyor Düşlerinin Dişiliği

bakışın, aşkın suç aleti gibi saplandı kalbime
gayrı ,yaralıyım
bûlbûlün gagaladığı gül zamanın içindeyim
gayrı, gülünün ölümsüz sevda kokusundayım

kuluçkasından çıkmış kırılıgancın kırılmayacak kalbiyim
seni kırmamak için yavruluyor sevdam

can kırıkların olmasın diye serçe gözlüyüm
gayrı, yeşil gözlerine değmeyecek meramın damlası

aşkın yumurtasından doğan anka'yım
tutkunun büyüyen kaknusum
bitmezliğin ve hep sevmenin şulesisin bu yüzden

2...
sevgilerim terazinde ağırlığım gönlünde aşk
ağır sevmelerdeyim

köpüren ilginin algı denizindesin
sadrazam yürüyüşümü ütülüyor hayrettin paşalığım
sevda sultanlığımı süpürüyor hayranlığım
gelgitlerin gelin yüzüne sunuyor berrak yarınların
dalgaların jokeri, kopuşlarımı topluyor seninle

4..
dublajı yapılmamış filmin sonu gibi kollarım açık deniz
salına salına yüzüver bu sevdanın s'onusuna
şeritler şirinliğinde artıyor bana gelişinin t'adı
ben oynuyorum, sen yansyorsun dijital tuvale
kıyametin metni olup seni yaşamdan kopuşuna saklıyorum
efektleri hafızamda canlanan senli anların aynasındayım
sen oynuyor, senlik bir şenlik başlıyor bağrımda
seyrine geldim, hayrına severek izle aşkı
ben'di yüreğinde olan barajın sonsuzluk suyuna tutkusun
elektirikler kesilse de sevginin ışığı bir ömre yetiyor
perdesi, sahnesi, sevdası açık , aşk sonuyuz bu da yetiyor

5...
dar vakitlerim uçurum çiçeğinin meyve algısında
senle aşkın buluştuğu yerdeyim/ yare kalma olgusunda
sevmeler arası gidip gelen aşkın sefiriyim huzurun atlasında
her şey kördüğüm/ seni gördüğüm / aşk haritasında

yüreğime başkent olduğun gelecek şehrindeyim
sevginin keskinliğidir ömrümün sana özeti
bir tutam düş,bir şule yanı, bir oya sarılıştır can kumaşına
görüldüğüm aşk yüzünün yüzyıllık aynası, bu aşk deryasına
sevdiğim aşk yüzünün sıcak yansımasıdır, güleçliğine feleğine
beklediğim ömür yüzücülüğüme berraklaşan okyanussun, dünyama

Hayrettin Taylan

Dil Dile Başlasın Halayımız Şulenar

Sen artık yürek k'aleminin yazılmış kaderine bilimsel bir bulgusun.Benliğimi saran sevginle, bilincin derinlerindeyim. Sen artık bilinçli bir kulenin yücelin sevi urağanısın.

Noktaları,virgülleri,satırları açmıyorun kaderin kalemine ...Seni seven beni, beni seven seni k'aleme açyorsun.

Sen artık bu kitapta, yüklemsin, beni özne yapan, beni alevine saran..Bitmiyor, bağırıyor, gitmiyor, hep artıyorsun.

Sen artık bu dünyada değilsin.Sevenlerin dünyası bambaşkadır. Sen artık, ikimizin dünyasındasın.

Zamana bırakılmış sevgi yelisin. Esintilerinle uçan bülbüllerim var,güllerine doğru gelmekteyim.Kıpkızıkların hazır olsun Her gün sancılana " kalp ağrısının " Ağrı Dağı oldu sevdan.Nefesiz kalacak zamanların en zirvesindeyim.Üşüyor sensizlik, en sıcak halinle, en esintili salınışınla, ufukları açan, umutları yeşeren, algıları beyazlatan, egoları eğiten, üstbenliğimi sana aşıl原因an özel gelişinle gelip ısıtmalısın bütünlerden, milyonlardan, bir tek sen olana dünyamı... Aşk,insanı milyonlardan bir yapar...İki'nin biri olur..kalırsın..

Dil dile halaylarımız başlasın...

*Aşığını haberdar eden us-histik algını çerçisiyim.Altıncı hisimle dehasal ışığın yansık izlerinde senli her şeyi yaşıyor, görüyor, eriyor, bekliyorum gerçeğime.

Devlet sigortası olan duygularım var.Bu yüzden sağlam duruşlarımla, senin yüreğinde işe başladım.Bu yüzden kaideleri bozan hayalden, gerçeğe tatminli bir an gibi aynalar şehrine geldim.

-Bu yüzden bütün mesaim sana.Beni baştan çıkaran bu işin tutku emekçisiyim.

-Bütün zamanlarım sana.Bu yüzden mesai dışında kalan bütün zamanlarıma aşk ikramiyesi verdin. Bu yüzden sevdim seni Şulenar.

Yortusu düşlerde saklı bir kelebeğin vefaşımı.Gün'eşimsin diye sana geldim.Kadınsal ışıltın aydınlattı kara bağrımın bütün odalarını.

-Ondandır ışık gülüşlerim, ondandır mavi tebessümlerim.Ondandır,sonsuzluğuna kafiye güzel sözler.

Doğrunun hizmetinde kalmış aşkın doğrusunda seni sevdiğim doğru. Hiçbir eksi bu özel doğrunun gerçeğini değiştiremez. İçimde yeşeren dev çınarın özetisin.Yarınların gölgesini yaşıyorum sen yarken, sen aşka serken.

Sızılışın türküsü aynı sözlerde bizi çalarken, sazı birazda sen al eline Şulenar.

-Seninle aynı aynada soyunuk zamanlar yaşamak istiyorum de.

Öykülerini bıraksın yansık gönlüme sözlerin.Her insan aslında yüzüyle , duruşuyla bir öyküdür.Her insanın duruş filmi vardır.Yüzüne bakınca filmi görür, izler, içlenir, hüzünlenir, mutlu olur kalırsın.

-Yüzyıllık bir sevi perisi olarak geldin aşk cennetime.

-Gökkuşağını bırakan damlaların seyrindeyim.Bir zevk cümbüşünde içsel bir jurnalistim. Journallerimi okumalısın. Biraz kendine çeki düzen vermelisin sözlerimin çok değişik senli ilacında.

Çünkü sensizliğin türküsü alevdir.Teslim olduğum alevinde yanıcı bir madde gibi değilim, kalıcı , seveci, seçici...

Güllerinde kül oluşum alevin filizidir.Kıvılcımların yanar d'allarımda.

-Direnç sinirlerin yansır hecelerime.Ömrümü özetleyen senli demler beni demkeş yapar. Seni içerek sarhoş olan mistik algıların ermişiyim.

-Dokuludur sevgilerim.Nakışlarını kullandım cümlelerde.Şimdi her kitabın özünde önsözlerin var.

Sözsüz kitaplarını okuyorum, bir gerçek kadar yakın aynalar yolumuz var.Göz göze masal gibi yaşamaya hazır mısın içsel perim.

-Uzlarımız buluşsun mu en egzotik geceyi betimlesin gayrılar.Sar beni, en tanımsız halinle Şulenar

Hayrettin Taylan

Dil (e) Sende Aşk "Ben"de

Kalbim kalbine mühürlü.Ruhumun köyündesin.Muhtar ben, mühür bende. Bir ömür ikametgahını yenilemek üzre kaydın yapıldı sevdama.

-Saklı kentin kedisi olarak yokluğun içinde ateşin yediverenlerimi besliyor.

...:Yusufi bir gömlek giydim us sokaklarında. Bağrım açık, bahtım açık, sevgine şifreli gelişim açık.Açıklanmamış özlemlerin dilinde türkü olup çalındım renkli dünyana.

...:Senin sevginle hayatı buluyorum, hiç bulunmamış bir hiçliğin hoşluğunda kendimi boşluğuna bırakıyorum

- Bırak beni haykırayım ki yarın bırakmalarını yem yapmasın yapmacık yaşam.Bırak beni sen diyeyim, güzellerin kedisi aşk ciğerimi koklarken.

- ...:Bırak ben diyeyim, neyin varsa beni çal da gideyim.

Yokluğunla biraz daha yok olduğun uzak kalışların kalıntıları arasında ahlarım yücelir. Rüzgarı estiren sessizlik, sensizlik girdabımı çözüyor. Gri hasretlerim mor kalakalışlarında renk oluyor.

...:Durgunum, yolunu şaşırmış Ferhat gibi kelebek vadisinde senli güllerin gölgesinde aşka dinleniyorum

- Kokun geliyor, ruhun sarıyor.

Sözler bakışlarındaki dokunuşların resmi olmuyor. Sen gibi bakmıyor başka bakışlar. Bir bakışınla hayata tutunduğumu unutma.

...:Bu yüzden kime baksam sen resmi çiziliyor gözbebeklerimden.Görmeler arasatında salına salına gelen peri sen olmalısın?

...:Cennet ile cehennem arasında nemli akışlar var. Nem ile gam yan yana ... Ateş ve Yan yana.

...:Bir avuntunun auralarında gönlümün gökkuşağına gök olan sensin. Hangi rengi seviyorum deseler tabii ki mavi... Artık mavi renk olmaktan çıktı. Mavi aşk oldu...

...:Mavi denizlerini akıttı çöllerime. Mavi,dağlarımı yıkattı ağlarımla ağladıklarım arasında.

...:Bir tesellinin telsim edilmemiş ruh sarmalıydım. Seni kendime taşıyor, seni kendime ekliyor teslim oluyordum aşkına.

...:Nispet kısmetinde kasrımın hasret tarihi açıklanıyor.Gel demenin demosunda deforme olmuş bir ses susuyor.

...: Sus ki telimden abalarımız çalınsın.

Sus ki su aksın hayallerimizin nadaslarına.

Sus ki sen büyüsün ömrümün merkezinde.

Sus ki nefessiz kalışımın nefsi oyunlarında oyunbozanların bazıları uçmasın .

...:Garip bir halin vahasındaayım. Senli filizlerin yeşilliğinde büyüyor karışık dünyam.Aşk ile gelecek arasında günlerim eriyor. Bir ömür yanımda olsan diyorum.

...:Yüreğimi eziyor uzak kalışın. Esrik bir ruhun yamacında ,yamacımda olmanı ölçüyor sevda halim.

İmkansızlığın ritmik dansında ayağıma basıyor çaresizlik. Biçare bir maşuk olarak kalıntıların arasındayım.

...:Yakıyor sözlerin, gözlerin, özlerin, seni özlediklerim. Külüme komşu

olmuşsun.Yarin komşusuyuz. Komşu komşunun külüne muhtaçmış. Sen güzel komşum, külün nerde? Aşk kulun şimdi sensiz buzullarda özlem penguenlerini büyütüyor.

...:Yüreğim yüreğine şifreli. Deşifre olmuş bir yaranın faylarından, senli bir Olival aşk toprağına ekildi gönlüm.Sen ile sana emanet aşk ve ömrüm.

Hayrettin Taylan

Dil iğnesiyle yamaladım sevdamızı

Tüm ağılarda sustur ulandım yazıklara, acının tatlarına kafiyelelendim.Sonum hep aynı ve de arama benden redifler.Artığım yok,artık yokum heceli aşklarda,aruzlu sözcelerimde arzulu hallerim açık ve kapalı özetlenir.Bir med -cizir çiz yetmezse medlerini uzat saçlarının yerine.
Eksilendim...Dil iğnesiyle dikildi yarimin yaraları.Can damarlarımdan ab-ı hayatın susamışlığı akar.Varmalısın bana. Sularım sağır zevkine. Yaşam-posasıydı artık düşlerimden atılan gidişler..
Ey hayat... ey sen. Ey didişen giden.
Daya tukularını dudaklarıma..Ki ben öpücük dervîşi.Ermiş sulu supken öpüşlerimizden Tekrar can suyuma kavuşuncaya değin.
İçmeliyim içmeliyim.. Memeli arzular beni atmasın gayyalarına..
'Şimdi kimsesizlik ' dedi ve sessizliğe gömdü şirinliğin.
oysa 'aşk dolusu' konuşmak istiyordun.

Kaygısızca,hislerimin servetine kondun.Bir çekiliş günüydü gelmelerinin.
Şans o ya seni çektim ben çıktım ...
Her bir sevmenin dil_inde yaralar açması,gönlüne sözlük olsun.Benim tanımını ara aşk arası gerçek aşklarda.
Sezişler ben de bir savlama doğurur.Her atasözü kadar katarlanırsın anlamlarımdan.
Elinden biberonu alınmış aç bir çocuk kadar şimdi bangır bangır ağlıyorsan bil ki o aşktır gülüm
Gamlı gamlı esen aşk yelleri kadar sakınım sana karşı...
Susarak seni özlüyorum,tam soğuk bir anımdayım ısıtmanı ısmar eyledim bekliyorum

Hayrettin Taylan

Dil Sürgünüyüm

yolun tabelasında gözlerin sözlerime levha
kime yazılsam sözcüklerin ruhuma adres
yarım kalmış yarınlar buselerinde yazılır
bir yaranın kozmik yansımasında bilinmeyenlerin anılır
hüzün sığınağında nemli gözlerinden vuruluyor yadım
içimin salıncağında içindeki çocuk bensizliğe ağlıyor
bir ben var, ben yok oluyor

ışığı için güncelerin dil sürgünüyüm
vuslatın koyağında gizli düşlerim akardı
üşengeç geleceğin şavkında karanlık emellerim saklanırdı
tutunurdu ayıksız otlar gibi bıraktığın yer yerin yarine
kendinden vazgeçişin ikliminde ısınırdu gerçekler
bir günlerin uykusuzluğunda uyurdu hayallerim
hallerimi sana taşımak için, sen'i bana aşlamak için
kimsesizliğimin zengini olurdu uzaklar ya da başka tuzaklar

buluşmanın son adımında dünyan akardı ömrüme
sen aşka son zirveydin, sonsuz bir ben akışıydın
içimde uçardı aşkın simurgu
kendimi bulmanın bilge bulmacası olurdun
çözerdim sensizliği
bilmediğim tek şey bendim

tanımsız ufuklarda başlardı yanıbaşında kalışlarım
düşlerine düşerdim, gözbebeklerini özlerdi helecanlarım
hoyrat bir arayışın esintisinde kendimi aklardım
sarsılışının resmini çizerdi hayalim öylece kalırdım
bir kalakalış mazisi olurdu yadım sonra senli adım
nemli gözlerimi sobelerdi damlaların
hüznün sayacında yeniden sayılırdım sana
bitmeyecek sevdanın güneş günlüğü olurdum
sen giderdin, ben gelirdim ışıklı yarınlara, yarimlere

Gelişleri ısıtırdı içindeki magma
mutluluk bir sen sunardı, bir ben için
çaresiz kalırdı kavuşmalar
Kanat olurdu on sekiz bin alem
Beni sana adardı aşk ile aşk

müptelası olduğum bir sen okyanusu akardı içimde
her gün ıslak binlerce hayalim yüzerdi gül yüzünde
beni senden koparan Firavun'un kızına karşı gönül asasıydın
kızıl isteklerin denizinde boğardın onca haz güzelini
sende kalışının bütün yollarını açardın

her dem gelirdim, her dem kalırdım sende Işıksen
Hayrettin Taylan

Dilbeste

Bağımsız sıralı cümleleri bağlamak için maviyi ararken bağlasın bizi noktalı virgül. Nokta sen, boynu bükük, yüreği kırık virgül ben olayım.

Virgül konmuş sıralı cümleleri arasında da olalım.

Bir tılsım gibi içime akmalısın, sözlerimde büyümelisin;
her susuşta sevginin ustası yapıp gözlerimde susmalısın.

Virgüllerle ayrılmış söz öbeklerini ayırmada kolaylık sağlamalıyız farklı kavramlara, aslında bağlaç gibiyiz. Bağlayalım farklı anlamları, farklı sözcük öbeklerini.
-Aşki sevgi, tutku; ayrılık, hüznün, hasret gibi değişik hislerin harmanı olalım.
-Ben ama, hatta ama sende ancak, fakat, lakin, yalnız bağlaçlarını taşı yüreğinde. Sakın unutma bu bağlaçlardan önce ; gelir.
Sözsüz bakışlarında infaz ettiğim anlamlarım var; yalnız sen şiir, sen tutku, sen aşk, sen vazgeçilmez, sen imkansız manalar ekledin. Oysa toplamıydım sadece seni sevmenin.

??
Hangi gitmenin zahirisin? Hangi kaçışın içinde ışınısın çözemedim. Bak işte kendim sorup cevapladım sonuna soru işaretinden kurtulmak için.

Birleştik mi? Ayrıldık mı? Yeniden geldik mi? Sorulara sığdık mı?
-Bütün soru işaretlerin eğik yapısında sanki biz vardık. Sorun , soru işaretindeydi sanki. Bütün sorunlarımızın sonunda boynu bükük bekliyordu. Bu imden sakınmak lazım. Boynu bükük gibi, yetmezmiş altında bir nokta sevda var .

Kesin olmayan bilgilerde çıktın karşıma. Sorular sordun.
Bana gelişin 2004- gidiş? Belirsizliğin iminde susup kaldın. Hala benden misin?
-Neden ben gidemedim sana? Neden hala her dem içimde yaşıyorsun çözemedim.
- Alay, küçümseme, uyum, şüphe mayınları düşüp ruhumla oynaşma.
Cevabı olan soru cümlesinde sevdim. Bir şey sordum Mecnun gibi?
Beni seviyor musun?
-Evet, seviyorum, dedin.
Vay be o da seviyormuş? Cümlelerinden sürgün süreğen yapan sensin.

Sevinme, acı, öfke gibi duyguları anlatan işaretin diliyim. Seni buldum, seni yaşadım.
-Hele ünlemlere ne demeli.
Her ünlem damlaya benziyor. Her damlan bende bir ünlem, her ünlem bende unutulmaz yaralar oluştu.
Damla damla yazıldın vicdanımın defterinde.

Eyvah! Damlan yağmurdan gebe kalmışken ıslanan bahtsız toprağım.
Hey! Gözbebeklerine kadar ihtiyaç duyduğum ihraç fazlası duygu şelalem. Neden akıyor önce cemalinin sonra meşhur gözlerin ?
*Sola dön! Sert komutlarda da varsın. Sola dönüşünde can kırıklarına basma. Yolun yol olan yolumun tozlarını alır mısın?
*Vay be benim için şiirler yazıyor! deyip küçümseme, alay etme uğruna binler yazan bu aşk muharririni.

Özelsin Afrika dahil her yerde. Senden sonra gelen çekim ekleri ayrılmalı kesme işaretiyle. Kesme şeker gibi erimelisin özel olduğumuz demlerin çayında.

-
- Satır sonlarına sığmayan kelimelerin minik sevgisisin bu yüzden sığ -mazsın en güzel sözcüklerime.

Leyla-Mecnun, Aslı-Kerem, Ferhat-Şirin gibi değildi büyülü sevdamız. Onlar hep imkansız, hep hayalin içinde, acılarda, türkülerde, romanlarda, filmlerde, yaşanmamışlıktaydı. Bizse satır aralarına sığmayan ; ama büyük aşkın ta kendisiydik. Sonu yoktu, üç noktalar yetmiyordu. Soru sormak yoktu biz severken. Ünlemlerle ünlenmiştin damla damla bana erirken. Açıklayamıyordum hiçbir şey ,o yüzden iki nokta üst üste olmanın hayali peşinde peşinatı olmayan hasretlerimiz vardı.

-Bir nokta kadardık.Minik; ancak virgüllerle yüzlerce sevgi anlamına gelen eş görevli sözcüklerin ruhu gibiydik.

Masallarda uyutulan peri gibi değildin.Tırnak içine alacak cadılığın yoktu. Ya da seninle bin bir gecemizi anlatacak "Şehrazat " yoktu.

-Rüyalar uykuya ninni kardeşliği yapıp dururken sen gittikten sonra parantez aralarında kollarının arasına alınmamış bir bebek gibi ağlıyordum.

Uyandığımda ağzımda -seni seviyorum - emziği vardı.

-Uçurum kenarına kadar kederinin leğeninde yıkanmış bir bebek sen'den aşka düşmemesi büyük düşlere ihanet sayılırdı.

-Ben gerçek olduğum için, ben doğruların güneşi, atası olduğum için "Pinokyo " öldü.

Kaçırdığın aşk artık senden kaçamak dünyalar boyamıştı.

-Çoğu zamanın zamansızlığı olmuştım.Noktalamalar yetmiyordu meramlarımı anlatmaya.

-Sükûnun bağı yırtılmıştı. Dilimle dilin arasında arılar girmiş gibiydi. Dilini arı sokmuş olmalı ki her şeye rağmen seni seviyorum diyemiyordun Dilbeste.

-Bu işaretler yeniden sende dirilişin habercisi.Sen aşk, sen üç nokta, sen sorusuz soruların işareti, sen hüznün ünlemi, sen açıklanamaz ancak yaşanırılığın iki noktası, sen aşk, sen ben, sen benden bir ömürsün Dilbeste.

Hayrettin Taylan

Dilbestee

Savrulduğum rüzgarın garında bekledim eskimez sevdamızı
Güzel perilerin h'az otoları geldi kondu yüreğime
S'on ve s'en müşterisiyim diye aldılar ön koltuğuna
Yolculuk çok derin ve uzaktı
Gelmen için işte gör,kör psikolojik bombardımanlarımı
Gelmelisin
-İlk kez gibi ruhunun kalemiyle yazmalısın
Kalmalısın her zerremde, aşk zahiyatı sevmez

Saçlarının arasında esenlerin birikintisinde kalmış sol yanım
üşüyorum seni beklerken
yokluğun donmuş, gelişin buzul ,sususun aysberg
Sensizliğim magma
Seni görmediğim her dem zıtlara ayna
Seni görmediğim aynada can kırıkların dünya
Şimdi işte şimdi eserek erit ben halimi

kelimesiz , dilsiz zamanlarımın tecimeni gibisin
cümlelerimi en güzel yerinde kesip atıyorsun aşkı
oysa sessiz harflerin sensizliğindeydi aşkın bütün gücü
oysa hiç susmak istemeyen sesli harflerin sedasındaydı sevdamızın izi
oysa dilden dile, dilsiz sevgiler yağdıran bulutun özüydü
şimdi dil ile mercan arasın esrik gelişler biriktirdim
belki bir gün dilimin filologluğu olursun yeniden

Hayrettin Taylan

Dile Geldi Dili Mecruh

...:Güvenini yiyen güvelerin arasında değildim.Öz benimi yiyemedi güveler. Güzel günlerin düşünce soyunuyor geleceğimiz. İçim ile içlenişimin kavında sevgim yanıyor. Yaşamın yaşanılacağı ve asi sularında bilmediklerimizin iç yüzü yansıyor. Ay ile ay yüzün arasında benzer beyazlar kendi bilinmeyen karalarını sıralıyor.

...:Kader ile konuşuyoruz: ...:

...:Sen ahdini, sen bahtını, sen sevgini, sen ömrünü defterime yazdın bir kere. Son kereler olmasın aşkınızda, bir kere sevdiyseniz, ben sizin sayfanızı yırtamam. Sayfanızı yırtmak isteyen yırtmaçlı güzeller, aşk çifti sürmeyen yabani öküzler olabilir. Güvenmenin memesinden süt içmeli içinizdeki çocuk.

...:İstemenin özü sevda toprağının sevilerine kadar inmeli. İçinizdeki tutkunun ateşi özel bir yanardağ oluşturmali, güvenmediğiniz dağları eritip, kavuşmanın buzullarını eritip sizi sulara, aşklara, güzelliğin gölgesine atmalı.

...:Keder Dile geliyor: ...:

Yaran ile yarının haritasında hüznünlerin kentiyim. Ben isteyişin soy ağacına baktım. Şifrelenmiş ve efsunlanmış bu sevda da hüznünler de olacak elbet; ama gün yüzünüzle, gönül yüzünüzün istekleri arasın hep zela dünya var. Ben sizin ederiniz değilim. Bu sevgi akışına benim bendim dayanamaz. ...:Ben eski yara ile eski aşklar da gün yüzünüze gelcem, anlık masalların cadısı olup kaf dağlarının uluyan kurdu olacam. Ki siz insansınız, veli, nebi, değilsiniz. Hatalar insanın en büyük dağıdır; çünkü gerçekleri, pişmanlığı ova yapıp verimli bir gelecek eker.

...:Aşk Dile Geldi: ...:

...:Gönlüne seferberlik yaptığın ceylanın kalbindeki simyayı saklıyorum sana. Mavi tonların tonlarca aktığı bu gizil isteyişin

salında salına salına geleceğim yürek sularınıza. Büyük aşklar gibi önce imkansızlıklarınızın. Salı olacağım. Önce öncelerinizi sileceğim ön yargı viranelerinizi. Önce kendinizin aşkı olun, önce kendinizi sevin onu sevmek için. Önce kendiniz hazır olun, hesapsız olsun. İçinde çıkar olan bir aşkı "ben " bitirir.

...:Günümüzde aşk ile para ikiz gibi aynı ruhta geziyorken, önceliğinizin resmini çekin. Fotojenik bir karede misiniz? Anlık masallarla bir ömür içinizdeki çocuğu susturamazsınız, doyuramazsınız. İçinizdekilerin aynasında taratın ütüsüz, kırışık, başka amaçlara taranan istemlerinizi. Önce kendiniz olun, önce kendinizi sevin ki aşk olayım, aşka kalayım. Modernizmle beraber aşkın gizil küresi seks olmuşken siz sevda fenerinizi nerde yakacaksınız?

...: Sizin denizinizin feneri hangi aşk tepesinde olacak ona karar verin. Ki sizin istemlerinizin haritasında sevilir, iyiler, ortak paydalar tarifsiz, tanımsız; ancak yaşanır dolmuş bunu gördüm. Sizi seviyor aşk, siz de sevin aşkınızı.

...:Gelecek Dile Geldi: ...:

Umutlarınız kangren olmasın, ümitlerinizin kanı dursun. Çok istemenin çoğulluğundan çıkmalısınız. Çok istemek ile çoktan istemek aynı şey değil. Sevilir aşkın beşiginde sallayın, kurgularınızı yapın güzel günlere. Ruhunuzun derinlerinde ben kokuyorum, geleceğinizin çatırdamayan aynasında güzellikleriniz yansıyor. Şık sevenler olarak geziniyorsunuz sevgi bulvarında.

Bağlı bir kavuşmanın döşegine düşleriniz nakışlansın. Öncelerinizi tartın gönül terazisinde, aşk ile mantık ortak tartılsın

...:Garipsi, yetim bir mutluluk ile değil, gerçekten huzur buluyorsanız, gerçekten huzuru yakalayacaksınız koşunuz. Adım atmayın böyleyseniz. Başkalarının başkalaşım yedeği olmayın. Yedek özelemler biriktirmeden, yalnız bir yüreğin

yazılımı olun. Yalnız onun gönlünde online olup onun çevrimiçi tutkusu olun.
...:Döngülerin dününde kalmayın. Dün ile bugün aynı demin suyunda kaynamaz.
Gün güne ram, aşk içre aşka ram. Yüreğinizin ramını tutkularla dolduran kumrular olun.

...: " Ben"ler dile geldi: ...:

...:İslanmışlığın nefis tezkiyesinde devriyelerin mistik kısmı dile gelsin. Doyuma ulaşmış bir karakterin idi misiniz? Gerçek ile gerçekleşenin gerdek gecesi misiniz? Ben ile beniniz arasındaki asil,asıl, asal enin beni misiniz? Hangi ben sizi bana ular. Hangi ben sizi soğuk suların balık hafızası yapar karar vermelisiniz.

...:Bitimsiz yol destanınızın mitik kahramanı var. Yazılıyor, yazıyorsunuz bir beni; ancak aşkın binlerce beni var. Bütün benleri yavaş yavaş yaşıyorsunuz. Henüz olaşamadığınız "ben" ler. Ki büyük aşklar bu benleri tümlemediği için büyük kalıp , büyükçe yaşamadan aşk olarak kalmıştır. Siz çok büyük bir aşk olma benini denemeyin.

...:Herkesin aşkı kendine büyük, kendine özel, kendine dünya. Siz kendi aşkınızın büyüğü olun, kendi aşkınızla büyüün. Aşk, hep büyümektir, başkasızlığı, eskileri eksileri, ekşileri küçültmektir.

...:İşte böyle sev _ ve gili. ...:

Bu özlemin ormanı büyürken, yeşil yeşil olurken içimiz ateş, güvensizlik, ön yargılar, kafa karıştırıcı imler, imalar kurutmasın. Biz kumruluğun kurulu saatiyiz aşka, biz saatin de saatiyiz. Akreple yelkovan arasına sığmıyor özlemimiz, istediklerimiz. Biz aşk bildi aşk ve hayat.

Hayrettin Taylan

Dileğim dileğimdir

Önce sana bakarken birdim
Sonra sen bakarken birdin
Duygularımız önce bir alır bir oynardı
Oynak hislerimiz çoğul çoğulumuza
Yarın belki çoğa sığmayacak çocuklarımız
Dileğim uzun destanlara destan eklemek değil
Ya da masalların sonundaki nakarat da değil
Ya da efsanelerdeki gerçeğimsi imler de değil
Dileğim dileğimdir
seveceğim seveceğimdir

Hayrettin Taylan

Dileğin Yağmuruna Heceleniş

öğrencim Dilek'e ithaf

Denizlere ısmarladım sevgi dalganı alil alil
İsminin her karesinde bulutlar sıraladım yağmurumsu
Levhaların tümü sevginin son adresini gösteriyor elil elil
En güzel anların en anlamlı anında seni unutmamak çıkıyor
Kitapların bile anlatamadığı özel bir tutkunun son hecesi oldun öyle kal...

Geçilmez bir vadinin son ırmağında akar şirinliğin
Eskimez bir sevginin diliminde bir dilim dostluğun aynasında
Çiçek çiçek oldun kaldın ruhumuzun en derinlerinde
Giden bir umudun son gemisinde bir dileğim oldu
İlginin tüm ilimlerine ders ve adres oldun okundun her yerde
Leylak kokusu ve şirin dünyanın bize hatta tüm dünyaya yeter

ve kalmalı anlatılmaz sevgilerin her anı gülen geliceğimizde
yazılmalı ilgi bizi ötelere dostluğun aşan bir dalgayla
bir dilek dilenmeli hayalin bittiği son dilek panayarınde
ve adın kalmalı hep özel ve anlamlı gelgeçlerde dostça

Hayrettin Taylan

Dilemma (Aşk dersinin Aşk öğrencisi)

Senin büyük olduğunu büyük sözlerden anladım; ama küçük bir dünyada fanusunu kırmışsın.Bu dersin son saatiydi.Zil çalmasına çalar da aşk beni sana çalar mı? Beni sev diye dersi uzattı kader,yan sırada gözlerin aydınlatıyordu en arkada oturan beni.Testim de bitmemişti.Susuz ve sensiz oturuyordum.Testim de yanımda,kana kana seni içiyor, seni çözüyordum Dilemma ...

Senin adını yüz bin harfe nakşederek imbikten imgeye ince heveslerle yazıyordum.

-Güzelliğin zerrecikler halinde aşkyüzüme yayılır ve içimde sen diye kalır.

Tadında adının anlattığı bir benzersiz tatlılığın yenilmemişi var.Oysa ben tattan önce adından önce,öncelerini sevdim. Sonralarını yaşamayı sevdim.Henüz seni tam olarak sevmedim.Bak yine zil çaldı.

-Hocam biraz daha kalsaydık.Biz ne güzel testten ve testiden içiyorduk.

-Hocam:- "Bin'leri doğuran bir'dir. O bir ise senin içinde gizlidir. Sen "bir" ol ki " bin" senden kuvvet alabilsin" dedin.; ama Dilemma anlamıyor. Ne bir oldu, ne bin oldu..

-Ben ona sıfırlandım,bütün sayılı güzellerden baştan çıkardılar beni; ama hep sıfırlandım ona.

Yeni aldığım sıcak ekmeğin kokusunu dayanamadım azcık ucundan kopardım.

Azcık ucundan kopar beni dedim.

-İşverlerinde işverenlerimin soyut dünyası tutuluşa ram olur. Tut elimden,ellerin şifalı otlar soyundan olmalı sıcaklığı kalbime iyi geldi.Sakin bırakma beni uçurumların en tanıdık uçuklarındayım

-Ha düşe düştüm,ha sensizliğe ...

Bakışlarına başka ad koyulamamış. Sen bakmaya bak,bana değil.Ki bana bakışın dil bilgisi kuralları çözemez.Henüz yanımda bitişik yazılacak birleşik bir kelime olamadın.

-Ki bilirsin anlam değişikliği olmalıydı, beni anlamalıydın ve bitişikimde o yüzden bitişik yazılmalıydın. Ya da sesinde bir değişiklik olmalıydı, ses olayları olursa, yanımda azcık titreseydin hep bitişik yazılacaktık. Ya da tür değişikliği.Sen hep fiil olarak çekimlendin içimde.Hem sevilen,hep beklenen bir fiil. Gelmekle gitmek arasındaydın.Gelgit olaydın, yakamoz kokulu günlerde dalgalarına alaydın.

-Sen güzelliğimde balıklar ürer, dalgalarım algıların bebeği.Köpük köpük kopmalısın benden. Yunuslarımı ürkütürmüş gözbebeklerindeki oltalar.Beni benden yakala. Bağbozumunda üzümleri didikleyen küçük kuşlar, gülüşlerine dadanmışlar.

Öperken çıkardığın hışırdan rüzgar utanırmış el ile dil arasına öp beni.Utandırdam utanmayı.

Dudaklarına ne ruj ne de kurumuş dudaklarımın pasını sür.Yalnızca çiçektozlarını sür.Biraz çiçek koksun ,biraz arılarımı çeksin yalnızlık.

Ay şikâyetçi olmuş, dün gece pencereden nemli gözlerle bulutları aşk yağmuruna çağırmaya,içinden seni seviyorum diye bağırma.

-Biraz gece olsan diyorum artık.Gündüz yaşadığın gecelerden çıksan.Ay da haklı ben de..Hep ders olur mu ki? İlim ile film arasında bir ara ver.Biraz ruh kantinimden tost al dostluğa.Biraz dinlen,bak etrafa,dinle yeni çıkan şarkıları.Ki bütün bestekarların dilindeyim, sözleri ben yazarım; ama dipsiz kuyularında huylarının yosunları yeşillenince ormanım kurur,kurlarım kurlanır kumruluğuna.

-Öyleyse sev beni, sevmekle çalışmanın tam orta sorusunda.

-Cevabını düşünme,aklına ilk geldiğim anda ara ve sor ...

Gerçi böyle de iyiydik; keza deniz fenerlerin felaketi olmuş güneş saatin.Dalgalardan önce suyuma çalkalamandan belli.Güneşten önce seherimde gözlerini estirmenden belliydi.

-Rüzgar gülü yüzüne kandım, her dediğine kandın.Bu kadar güvenmek aşktan mı? Sahi sen mi daha çok seviyorsun ben mi?

-Böyle zor soru sorma, daha sınava girmedim.Ki bilirsin sen benim sevgimle meşhur oldun,benim sevgimse hep gizliydi.Herkes senin,sevgim için yaptıklarını bilir, destandan öte, masaldan öte, mecnun'dan öte bir sevginin adresiz,isimsiz,sonsuz,

gidişindeydin.Benim sevgim seni meşhur kıldı.Oysa asıl sevgi benimkiydi.İçimden yaşayarak sevdim. Kayıpsız gecelerde kutup yıldızıyla dost oldum, bütün yıldızlarla dostum,seherine kadar tek tek hepsinin sönmesini bekledim.Her yıldız dünyada bir güzel için kodlanmış,etrafındaki güzellerin kodlarını yıldızlardan deşifre ettim. Kime baksan ben yıldızı açar gecelerinde.O yüzden sus ve sevgimin büyüklüğünü bu derste anlamamayım.Çünkü tarih dersindeyiz,aşkın tarihi de talihi de olmaz Şarkıcanım ...

-Dünyanın huyuyla dolmayan denizlere suları ağlatan sözler söyleme Dilemma.Kaybolmuş gözüpek kaygılarımda beni anlatmışsın, beni yaşamışsın. Bu aşkın dersinde kalmadım,bu aşkın zilini çaldım, teneffüsler ders saatini geçti. -İşte ben böyle bir okul istedim hep, teneffüsleri dersten fazla olan.Ruh kantininde hep senli şeyler yemek hep senle olmak .Gözlerinde kaybolmak yalancı cennetlere. Derse ise yalnız ilimsizliğin mayın tarlalarını temizlemek,entelektüel bir doğrudan büyümek ve geleceğin eleğinde iyi ekmek ve sosyal bir duruş için girmek gerektiğini öğrenmek için girmek. -Biliyor musun yaşayamadıklarımızın timsahları gelip çıkılmazları beğendirmeye çalıştı. Küresel değişimin arasında saydam bir zırh varmış.O yüzden sana akan gönül ırmaklarımı ulaşamıyormuş.Bunu söyledi İbn- i Batutta.Oysa Piri Reis'ten önce çizdim bütün dünya güzellerinin şehirlerini.Bu yüzden Mecnun'dan daha büyük sevdam.Senin iklimini,senin paftalarını, senin gözbebeklerinde kaçırdığın balıkları,senin senin tanıyorum Dilemma.. Olsun yine de sev beni. Ruhunun en derin bahçelerine al şakıyan bülbülün olayım. -Beni sen büyüt ki isyan gerekli bir şey olsa da aşkımız usanmalarda usun emrinden tutkunun telkinde telveler sunsun. Ders bitsin, teneffüsler de; ama yan yanalarımızın yeri hep istediğimiz ömür evinde olsun Dilemma..Kendi yediverenlerimde yel değirmenlerimi onardım, gözyaşı pınarıyla aşk buğdayımızı öğütüp tutkulara kendimiz olacağız bilesin.

Hayrettin Taylan

Dilgöl

Yalnızım, bütün aşklar, güzellikler, senden kalanlarla.

-En uzak olan, kendimle en yakın sen arasında birikiyor aşka mecralarım.

Mücrimlerimi deliyor müzminlerim. Gittiğin uzakta hasreti uzamış hayallerim var. Düştüm seninle düşler kurduğumuz kurulu özlemlerin seyrine.

-Son gülüşün, son bir rüyanın ortasında beni ağlatıyordu.

Vurdumduymazlarım duyuyor sağır sultan kaldığım kalakalışlarında.

-Suçüstü yakalanıyorum seni sevdiğim için. Gözlerimden akıyor aşkına pınarlarım. Bu susuzluğun isimsizliğini yazıyorum aşk yüzünden dalgalanan algılara.

-Benzetmelerin arazımda üşür. Aramızla aramız arasında arkaik düşler diz boyu.

Beni aşılıyor, ben'den kalanların.

Uyaklarının sesi düşer bağrımdan, sessiz harflerin arasında kalır, algısal devinimlerim.

-Sürülmüş hayallerim haslatını arar aşk toprağında. Humusların neden heveslerime imgesiz kalışlar sunar.

Islak anlamların ortasında kurur emellerim. Bağırdan atar beni dilin ve aşkın bağrısları. Titretir beni durağan hazlar saati.

-Tam uyumuştum sensizliğe rüyanla uyandırıldım. Bilinçaltını temyize çeken özerk umutların sonuna yüklenir yüklemelerin.

-Özne, olarak özünün ününde kalır varsıl düşlerim.

-Sen gidiyorsun diye bütün gitmelerin yolunu asfalt yaptım. Yüreğine dokunmasın benden kalan çakıllar diye taş bağrımda ipeklerini üreten ipekböceğinin sevgisiyle ipekli bir kumaşın adı oluyor her şeyim.

-K'anıyor sen.

Bir tehdidin dirençlerinde eriyor vazgeçilmezlerim.

-Düşüyorsun milimetrik simyalarım. Peryodik cetveldeki bütün elementlerin simgesi gözlerinden okunurken şimdi yeni bir yalnızlığa kimyevi haller sunamam.

Azgın isteklerin istek kipinde gün yüzü ve aşk ara yüzü görmemiş bulantılarım var.

-Sartre bana sesleniyor Bulantı' da.

Şimdi anlıyorum; geçen gün deniz kıyısında bir taşı elimde tutarken, ne hissettiğimi daha iyi hatırlıyorum. Tatsız bir bulantı anıydı. Nede tatsız şeydi öyle! Ve taşın geliyordu, bundan eminim taşın ellerime geçiyordu. Evet böyleydi. Tamamıyla böyle. Ellerin içinde bir çeşit bulantı.

Şimdi tadı sen'e uzanan bu bulantının hangi adresi olacağım.

Kaçıncı ayrılığın arasında kurulacak saatim. Beni' benden geçisin hangi aralığında güncelenecek umutlarım.

-Hiçlikteyim, hiçbir zamanları kıskandırmak için.

Hoşluktayım, hoş gelişleri alevlendirmek için.

Boşluktayım, boşuna geçen sensizliği ağmak için.

-Kendini ağlatan damlaların dibinde ıslatma geleceğimi.

Sihirli sözcüklerin kirvesiyim bu yüzden büyü sevdalarım hep var.

*Yaram mağaramın Kitmir'ini sevmiyorsun. Sen gideli ben uykuda, benden kalanlar uyanık.

İçimde kendi yakan küllerin arasında güllerin kırmızıları yayarken sen hangi sol yanın solu'canlarına toprak oluyorsun.

Boş hayallerin kentine, boş gezen sevdalılarının boş ve hoş sevenlerin kalfası yapma sakın.

-Ben, seni sevmenin ustasıyım.Ustalık belgem yüreğimin duvarına asılı.
Oysa şimdi yalnızlığın yeni çırağıyım.Çerağılar dökülür seherlerime.
Sana gelmenin her sabahında gözlerim nemlenir beli özlemlere.

-Dönüşlerimde bağırır, bahtını yaslandığın iç sesim.İçinde kalmış bir maziye bilenir giyotin hasretim.

- Bakışın sızıyor bir ihtimalin sunağına.Suna, salınışın resmediliyor gözbebeklerimde.

-Uzaklığını ıslatıyor her halim.Üst benliğimde egolarım eğitiliyor.

-Artık uslu bir aşığım sevda eteğinde. Yırtılmış bir geçmişin çekiminde üzme helalimi.

Cemaline şarkılar söylüyor hiç söyleyemediklerim.Gel demeni içerliyor, gel desen de bu algılar sayrında.

-Oynaşık hayıfların keşkeleri üñünde amalarımın gözü açılıyor.

Gayrı seni görmesem de olur. Ürkek ceylanların büyürken sol yanımda koşmaya mecalim kalmaz zaten.

*Yitirilişlerin can kumaşıyla kapattım gözlerimde kalan seni.Çıplak bir rüya dışında açık bırakmadın sensizliği.

Şimdi biraz kendime gidiyorum seni sormak için.

Sordum:

-Bu gerginliğine sobelendiğin kinci güzel neden seni siliyor aşk tayfasında.

-Sevi alıcısı gibi gezindiği yılların kıymeti hiç mi yok. Uysal

Kalan düşlerine neden atomdan nefretler atar.

-Gülüşüyle peşin ödediği büyüğü sevdayı neden ağır bir borç bırakır.

-Büyük aşkların son katilleri arasına neden ilk sıraya seni yazar.

Bu utançların sayfasını kim kapatır dedim.

*Kirli kalmış, kendine çok temiz bir özün öznesi olsam da kapanmazların kapanında kalmak kolay mı ki?

-Şimdi az kullanılmış ; ama çoklarını toplayan bütün umutlarınla gelmelisin Dilgöl

Hayrettin Taylan

Dilin Bilgisiydin Selvihar

aşk gözleri birbirine değmemiş gizli öznenin adıllarıydık
bir sıfat gibiydik hep
doğamamış yarınların ilgisine ilgeçtik
serabı ruhumuzun çölüne bağlayan bağlaçtık
isimsiz kalışın özel ismiydik
kendi cümlesinde kendi olmayan öznenin özüydük
arasözlerimiz ara aşklarımız gibiydi
yalnızlığı,sensizliği kefenlendi dil bilgisi
ya da aşk
sözcük türü gibiydin her konuda karşımda çıkardın
bir ömrün sınavında aşk sorusu olarak çıktın karşıma
bağlılık gösterimdesin haydi aşklar havaya
yakınlık filmindesin, hadi dudaklar dudağa
sevilik galasındasın hadi, sıcaklar dünyama
izlencelik ömrümdensin hadi salınışın yüreğime
imkansızlığın kurulu saatindesin hadi, çal beni demlerine

Hayrettin Taylan

Dilnaz'ın Sözsüz Destanı

hiç gitmediğim hep gittiğin kalışların sözüyüm
sensizliğin gözlerinde yalnızlığın dili kör olur
içime gömülü sevginin esir kentindeyim
dokunamayacağım kadar, kaderim yakın sana

ürkek sessizliğin pimini çaktı ali cenap özlemler
infilak olan yaramın sol dağarcığında gözyaşı denizin
istila, iflah olmuş bir ben'den bin sen'e sürükler
aşk ve sular
suların kapadığı öylesine gidişler kapısından
seni tanıdığım ilk güne mevsim olup susuyorum
çiçeğin havaya sunduğu efsunların günündeyim
yaprak yaprak,aşk aşk sen oluyorum
sonsuzlukla sensizliğin imkansız uçurumundayım
her dem düşten sana düşüyorum
aşk renkleriyle ruh yapısını bağlayan nefesin sesiyim
nefsime uyaklanır arzuların
ölürüm sesinin çıkmadığı sözsüz aşklarda
senle iyileşen, senle kanayan yaranın can kabuğuyum
gözlerinin rengiyle sözlerinin sızısı çeşni olur yüreğimde
güllerden bile küçük yüreğinde sıkışıp kalıyorum
hiç gitmediğimle hep gittiğim senli parkurdayım
bu bir yarış kazananla seven aynı değil dilnazım
hiç unutamadığımla hep unuttuğum senli demlerin çölüyüm
sana benzeyen ölü Leyla'ların mumyasında eriyor aşkım
seni bekleyen serabın ışıltısında güneşini saklayan bekleyişim
yarın karanlıklardan önce kara bahta kayıp
yarın benden önce sonralara kayıp
bu yüzden önceden önce gelemeyişin ayıp

Hayrettin Taylan

Dilnaz'ın N/az Söylemi

Bir kıtmirin havladığı sen mağarasındayım
Beni sana bağlayan yüce duygunun bilinmezliğindeyim
kimsesiz güvercinlerin söylediği ağıtların diliyim
peşimde Ebu Cehillin güzel kızı
seni unutmamak için nebi değilim Dilnazım
senden başka kimseyi sevmemek için Yusuf değilim
bu melodilerin lirinde loğlanır sevda halim
Seni sevmek ekmek ve Mushaf gibi
damlaların indiğinde dokunmak ıslanmış Musa gibi
sonsuz dek Kızıldeniz olmak ve sensizliğe boğulmamak için
sular arası sulara aşkın susamak zelalindeyim
seni özlemek helalindeyim
görmekle seni görememenin körlük cemalindeyim
perdelerim aşkı
çeperlerim güzelleri
fecirlerim sensizliği kaplar

cennetteki hurilerim sarar yaramı
beni kovduğun tutku sarayında tadilat var
her duvarda senli yazıtların yazgısı
silinmezliğin kalemisin silinmiyor
başka güzellerin aşk boyası kapatmıyor

düşlerimin galaksisinde vazgeçilmez cümbüşler sarar
beni bulur sen
benime dayanır sevgi evinin çatısı
gelişinin merdivenini dayar ömrüm, çatına
sana geldim desem yalan
senden gitmedim ki
beni bulduğun yerin masalındayım
perilerle cinlerin hercümerçlerinde tanımsızım aşka
bu yüzden senli bir sonsuzum
bu yüzden k/alem defterine imge imge yaşıyorum

Hayrettin Taylan

Dilnazım

Döndüm ve o eskimiş özlemlerin dünyasına uydu olarak ...Aşk yüzünle, ay_şen ruhun arasında kalıplarımı dokudum ömre...

Umudumu ezip yürek çorbası yaptım.Baharatı ve sen eksik olunca içmekle içerlenmek arasında kala kaldım.

Koyu sessizliklerin dilinde kendime sensiz bir aşk kilimi seçtim.

-Senin gözlerin, sözlerin, söylemlerin, sevdiklerin nakışladım.

Omuzda gidişinin yükü,yüreğimde bir gün gelişinin sızısı.

Taşıyabilir miyim taşınmaz ve gayrı safi milli hasılatı eklenmeyen sensizliği bilmiyorum.

Bu anlamsız,bu anlatılmaz, bu yaşanmadan bilinmeyen ayrılığın sesi kim duyacak bilmiyorum.

-Yarınların yar yatağında yatalak yatan aşk ermişiyim. Pirliğim , sultanlığım; hatta sultanlığım sana gelmek için.

Bir böcekten korkan çocuğun ürkek bakışları gibi senin ceylan gibi benden kaçışından ürküyorum.

-Sen olamayınca,güller,selviler,goncalar,önceler,sonralar arasında çakma güzeller yürür sevda defilimde.Beni senden giyerler özlemler, tenler,kumaşsız demler arasında.

Kızıl dudakların dersinde kızaran umudum yeter mi ki?

Ben yok olan yokun devinimde öpücüklerin ödevini yaparak aşka yamalanmak istemedim.

Bir doğar, sıfırdan, sıfır ana olur sayısız bekleyişlere.Sen birsin, ben ve gelişin sıfır... Ekledikçe çoğalırız sana.Bir doğar, sıfırdan...Bir büyür aşktan.Bir biter aşktan. Bir bitmez senden.Bir bekler benden. Sıfırdan ben çıkar, birden sen... Bir ile sıfırlanmış yüreğim arasında başka sayı yok.Bu yüzden sayısız , sonsuz, sınırsız sevdim Dilcanım..

En güzeli düşünmenin düşünde, düşkünlüğüm aşılır sevilerine.Sen tutkunun filizi olarak yemyeşillığe açılırsın.Yaşanamayanların künyesine bir de yaşadıklarımızın güzel demleri yamalanır.

Yaşanmışların güzel dileklerine güreşir ufuk.Sen uzakların tezatlarına giz olan hazların demirbaşı gibi duşla tuş edersin.

-Güzel düşlerimin gün be gün büyüdüğü büyülü sen pañayırında hakem yalnızlık.

-Kime yazıldığı bilinmeyen bir sorunun aşk şikkisin. Şıklığına tümleniyor cevaplar.

Zifiri kavuşmaların aydınlığa yakın aynalarında sana taranamıyorum.

Benim her anım senli yıldızların gecesine sis. Bulutların örtüyor yaramı,üşüyor sensizlik.

Cevapsız sorular karalanır kara yazgının tahtasında. Bahtı güzel diyenlerin feryadı yadımı deliyor. Vicdani bir çığlık içimdeki sızıların volkanlarını ayaklandırır..

Seni utumayaşın fay kırıklarından aşk kırıkları sızar. Ve başlar gidişler, ağlamalar, özlemeler seni yedenin beklemeler.

Çok bilinmeyenlerin bilgeliğinde yarınlar susar. Bilinmeyen yarınlara bir yar arası verir özleyişim. Tek suçlusu benim olduğum aşk mahkemesindeyim.

Yargıç soruyor, bu aşkın tahliyesi doğru mu?

Ve diyorum: Yaşadığım her acının, hayal ettiğim her güzelliğin, yaşayamadıklarımın her düşü, senli kalışların her önemi,canımdan can ,kanımdan kan, aşkımdan aşk

yaratırken bu aşk ölmez, bu aşkın mahpus kaderi böyle bitmez diyorum.
Gözyaşlarını sakladığın her demden sızılı sözler akıyor damla damla. Ve böylece
ölümsüz kılıyor seni aşk ve ben..
Ve anlatamadıklarımın derinliğine attım gerçeleri.Ağlamakla,ağlatılmak arasında
değildi aşk. Aşk hep güleç suretlerin suflelerinde kendini bulur.
Öyle hüznölere gebe bıraktın ki gidişleri.Her deminde kavuşmanın bebekleri doğar.
Mutluluğa ayıracak yer bırakmadım..
Sitem ile sistem arasında derin sölünler emer geçmişimi; hatta geleceğimi.
Derin bir ara ve yerli solucanların sol yakarışlarında sokaklar yumurtalara
emanet.
Kızgınlığım yumurtalara. Neden hemen kırılıyorlar. Bu yumurta kafalı beyinlerin
hedefleri gibi kırılmaları yaşamak istemiyorum Dilnazım.
Umutumu ezip geçen çıkarıcıların sislerinde ulayan aç kurtların şovenist yolu,
yoldaşı değilim.
-Ben yolum aşk ve sevi yolu. Ben iyilere, güzelliölere,doğruya, insani duruşa,
hoşgörüyö
Mayalandım.Bu yüzden aşkımla,şaşkınlığın arasında söz geçiremedim
sensizliğine.Gözbebeklerinde bebek olmak istedim.Nasıl sığarsın diye sorma, aşk bu
işte ben minimize olmaya, senli gözlerle dünyayı yaşamaya hazırım Dilnazım

Hayrettin Taylan

Dilnazın Naz Künyesi

Ayyaş yelin ellerine düşen ellerimin sıcaklığını tenhaları seven düş güzelinin demindeyim.

Yüreğime suretin zerleri çizilmiş.Bu senli kalabalıkların öksüz dilinde beni dile getiremeyişinin sızısındaım.

Hüznün eriten penceresinden ay yüzüne bakıyorum.

- Ayın suskun bakışlarından gözbebeklerinin yalnızlık bebeklerini görüyor ve susuyorum.

-Sivasız bıraktığın gidiş duvarıma her güzelden inci yazılar var.Aşkımızın duvar yazısını okuyan yaralı herkesin aşk destanıym.

Üşümüş bir gelişin uçurumunda uçuk sevgiler büyütüyorum.

Neo- sevilerin sihrinde ruhumun isimsiz sızılarını deşifre ediyor aşklar, alıştıklarım, sevdiklerimi yürek üstü bırakılışlarım, sensizlikler

Tortular ile zorlukların ıslak güneşinde gözlerim senden başka kimseyi görmüyor. Tutkunun eski treylerinde kendimi bulmanın son bulmacasında siyah renkler dilsiz kalıyor. Ben aşkın gökkuşağıyım.

-Renkler ile renksiz kalışların boyasıyım. Boyamış sevdanın makyajlı Leyla'sının aşk kırığı olup sustum sahilinde.

Yorgun düştüğüm seni özleme gecelerine yamalar yapan usumda kalbimin söküklerini yapsam, arada seviyorum boğumu atsan, aynı ruhun benzerinde akışsak zor mu ki dilnazım.

-Yokluğunu sorduğum güllerin kokusunda aşkına sarhoş kalmak ne kadar zor biliyorum.

Talanlanmış öykülerin kahramanıyım. Yırtılmış umutlarla betimlenen tavırlarımı herkes biliyor. Biraz artistim kendime.

-Gam ile gem arasındadır duruşlarımın gamsız gidişleri. Her denize değil, her dehlize kadardır kedersizliğim.

-Susamış özlemlerle ıslanmış , hatta ıslaklanmış gidişlerle kalışların didişmeleri arasında kalan erinç bir ruhun tilmiziyim.

-Aşk yalnız bir ödevmiş ...Çok çalışkanım sevmelerde,çok başarılıyım tutkularda; ama ödevim sen yok...

- Bu hayat dersinde yurtsuz özlemlere vuslatına sülün yaptın.

-Emiyorum can aşkından seve seve, özleye özleye , bekleye bekleye içten.

İçi ürperten güfteyle soluk aldım sensiz uzaklara.

İsteyişlerimin sönmemiş yanardağlarında bağrım da yandı.

Umarsız kalışına sismik ahlal ekledim. Depremimle, sebepler arasında tükenmiş sende kalışları ağırılıyor aşk.

•Şimdi bir yağmur gibi çıkıp gelsen nadaslarıma.İşlasan uslanmışlığıımı.

Sensiz üşümüş ellerimi tutsan yağmurdan önce.Öpsem öpülmemiş talihini...Yağmurlar yerine yarımın gözyaşları ıslasa yalnızlığıımı daha içtepi bir hale gelirim.

Yüreğimdeki aşk, aşkınla alev alsa, bir kor gibi kör olsam sensizliğe.

Yıldızların yanıp sönuşünü yalnızca derin sezışlerde anlasam.

-Arzuhâlimin dilekçesini yazıyor bekleyiş kalemi.

Gidişine bulaşmış saatlerin akrepsiz güncelerinde erir halim. Helalimin kitabından uzak kaldığın her günün fikir zekatını kimsesiz ruhuma veriyorum. Seşine güfteler yapan bülbülün Davut şubesişiyim. Bağırıyorum hüseyini türkülerle bağrı yanık olarak.

İçimde büyüyen, büyülenen aşk volkanlarına isim bul. Söndür sevgilerinle beni bu yanık halden.

Allı pullu yarınları emzirmelisin çilesiz güncelerin dilinde.
Açılarına barışık aşk çiçeği gibi solma huzurumun bahçesinde...
Önce kavuşma yeşilliğine renk ol, yeşer içimdeki senli filizini... Sonra susamış
günlerin meramında beni besle aşkınla,alışamadıklarına.

Bütün mevsimlerin elleriyle, seni elden, dilden, gönülden, her demden alacağım.Dil
dil çözüleceğim DilNAZım

Hayrettin Taylan

Dilnazın Aşk Maçında Hakem de Benim

Ağlayınca Leyla, gülünce Julyet, tatlı bakışınla Şirin,nazlarınla, sözlerinle, gözlerinle, duruşunla da Nazlıcan'dın.
-Pusatsız bakışlarının sığıntısındaım.Solumda sancılı kalışların atışı.Maçı başlattı bahtımızın hakimi.
-Seninle beraber yaşadığımız her dem berabere kaldı gülüm. Şimdi hep yenik, hep dış sahalarda oynuyorum. İçi saha maçlarım seninle ; ama sen yoksun. Dış sahadaki çalımlarım, gol atışlarımla bu ömrün liginde şampiyon olamam ki. Bu aşkın Messi'si benim. Yılın aşk oyuncusu seçildim senli serzenişlerle, özlem ağıtlarıyla,bir gün gelişlerine yaktığım aşk kitaplarıyla. Hep sensizliğin maçlarını kazandım. Hep yalnız oynadığım güzellerin gecelerinde yenildim.
-Şimdi başka yarin maçlarında ofsayttayım. Bu sensiz maçların sonucu hep belli kazanan anlık demler. Sen aşkın ligindeydin.
-Leyla ile sürekli birinciliğe oyanırdınız. Ben Mecnun'u,Ferhat'ı, Kamber'i ,Memo'yu,Romeo'yu bir geçerek puan farkıyla birinciliği oynadım. Sensizliğin birincisiyim. Yenilgim yok başka güzellere.
-Kaderin hakemi taraf tutuyor. Hep seni severek , özleyerek, ölümsüz yaparak oynadım.Hep birinciydim; ama sana yenildim diye birinciliğimi vermiyorlar. Sensizliğin meçhul törenlerinde ödülümü aldım. Kimsesiz bir aşk bebeğini büyüten tek büyük aşık benim. Ateşlerin yüreklerindeki küle seni yazdım bir kere. Bir kerenin maçıydı bu. Aşk bir kere oynar, bin kez yenilir. O esrik büyüünün suskun tribünündeyim. Bağırıyorum sana.
-Bu hoyrat ömür şifreli dilinde gel gör beni dilnazım. Aşkın dilinde armonilerim ketreşir. Ben "hoş"... sen "gör" sözcüğü olsan... "Hoş" Farsça, "görmek" Türkçe... Bak dünyanın en güzel kelimesi olalım ... Hoşgörü...
-Bu sözcenin dilinde bütün dünya susar. Bütün ödüller, bütün iyiler bu sözcükte tümlenir.
-Lor lügatimde yırtıcı kuşların gagası var.Sen güzel sözcüklerin ağacısın.Mantık-ı tayrdaki bütün kuşlar sana okunur ...Ve sen sözsüz aşkların Mesnevisi... Dil dil dökülüyorum sana. Kelimelerle, amaçların maçındayım dedim ya.Senin için sözcükler, aşklar, dizeler arasında oynuyorum.
-Seni seviyorum demeyi unutan kekecim,ahraz bir türkü söylerim sensizliğe.
-Dile gelir kavuşmalar. Kavuşamadıklarımızın kavuştaklarında tekrarlar kıskanır senli sevgimin tekrarını.
-Şerh edilmiş gözlerinin dilsiz kitabında okunmuyorsun.Bu aşkın Hülgu'sü olabilirim. Sevdamızın kütüphanesi yakıp gönlünü viran eyleyerek Fırat'ı küle çeviren de benim. Sen gidince Taç Mahal üstüne Taç Mahal diken de benim. Babil'in asmalarına adını bir bir yazan da benim. Bu tanımsız ben'i yaşamana az kaldı Dilnazım.
Bu aşk, sözcüklerle, aşkın maçında ve hiç yenilmeyecek.

Hayrettin Taylan

Din varsa aşk da vardır

gelmiş ve geçmiş bütün güzellerle dans ediyorum zevk dağında
uzak ve mutluyum benden önce
karanlık çıplak hayallerime örtü
keyif verici bir vericinin ilenciyim sensizliğe
bu benim bensiz halim, bu benim senli haline paydaş halim

din varsa aşk da vardır
sen varsan bende varım
Yeni bir dünya kurdum aşkla akrep arasına
yelkovanlarım, yellerin ve ellerin arasında
özgürce oynayan zamansızlığın amansızlığında
yağmur söyler gözyaşı şarkılarını
söyle ay mı güzel sen mi neden her gece ay var sen yoksun
Söyle baksın ay geceme
suretinden beyazlar atsın kara bahtımın karasına
söyle bilmesen de gece bitiyormuş meğer
gölgeler öpüşmez, heceler bölünmez gecede
iki kişiyim, bin sen arasında sen cenderesinden
Biri seni bırakamayan ben, biri seni unutmak isteyen
dedim sayende iki kişiyim, gece ve gündüz gibi değil
alındaki çizginin kader ucuyum çizilmişim sana
çoğalmak aşka azalmak yalnızlığa
özledim desem aşk küser mi gitmelere
gel demeye dilim yetmese de bir kilim serilir bekleme odasına
ışık söndü, gece öldü, son bakışın bitti
gel demeye dilim varmasa da gelsen uyduna
dünyam dönse, huzurun ışık hızına yetişse aşk ömrüm

Hayrettin Taylan

Dinkoris

Dinkorus'un kumbarasında ruh kavlari
Ve eski bir sevdalının paraları
Gitkalbsin kangutlarıda Donkişot sevdası
Eskimolarda severmiş meğer LİLİ

Kanın pıhtısında aşk pohpohlayan paylar var
Tarihin her paftasında sevmek payda
Sevmemek rayda
Nöbetçi sevgiler gelir aşka ilaç
Zindanın zencefil filleri aşka hüner
Kötülüğün kuğularında kasket giyen ümidin Adıvarları
beni özerk ayrılmalar atıyorlar
sensizliğin ıssız aşksız adasında
burda yaşamak sevmesi yaşam değil
ruhuna yeni oyunlar ekledim
geleceğim sana geleceğim

Hayrettin Taylan

Dişi Kuyruklu Yıldızın Çaptığı Mutluluk Dünyamızdasın Ruhsu

-Dünyamızın kopuşu bundan ibarettir.

İnsan aslında mutluluk demektir.Doğunca niceler sevinir, okurken, evlenirken hep mutlu olanların olduğu huzur kentiyiz. Aslında en büyük mutluluğu iki yürek severken yaşar.

-İki sevenin mutluluğunu melekler taşır. Uzun bir yolculuktur sevmek.İnsanın en uzun yolu içinden dışında gitmesidir.İki aşığın bu uzun sürecini melekler izler sanki.

-Can ile cam kırıkları üstünde bu özsel, öznel ve özlemsel yolculuk.

Ve Ruhsu seninle çıktığımız bu tanımsız, isimsiz, kitaplara sığmayan, sonsuz, onsuz, şekilsiz sevdamızın en kısa mesafesinde yüreğinin sadıklarını sandığında değil, sandığında kırdım.

-Bir erkek,kırıcılık ustasıdır bilmeliydin. Şimdi dersini almış,dersiz bile erkekleri anlıyorsundur.Çünkü bende bütün erkeklerin üst kimlikleri sıralanmıştı. Sıradan bir erkek öyküsü okumadı benden; ama üst kimliğin uzayında yürüyen erkeklerin de zaaf samanyolunu gördün.

-Zevk dünyasına çarpan kuyruklu yıldızları gördün. Dünyanın sonu gelmedi ; ama dünyanın sonu geldi.Demek doğruymuş sevgilim kuyruk yıldızlar çarpınca dünyana , dünyanın sonu geliyormuş.

-Sen ay'ken,sen şem'ken geceme.Bir gecelik yıldızın koynunda sabahın erken gelişini yaşadım. Oysa senle bitmezdi gece.Hecelerin arasında harflerinin kokusu vardı.Cümle cümle, kitap kitap, dünya dünya büyüdü içimde. Kokunla kalırdım sabahlara.

Şimdi yeryüzünde ve yaryüzünde bir tutukluyum, terk edenlere,gitmek zorunda kalanlara, güzel yollar öğretmek için yolumu ömrüme yamaladım.

-Sen gitmek zorundalığın gergefinde gri dünyanı can içinde taşıyıp gittin. Grek bir huzursuzluk sarmıştı. Gereksiz bir dil anlatamıyordu y'aramı.

-Her gece hecelere bölerim sensizliği. Yıldızları önce senin gidişini sıralar sonra ay yüzün yansır ay'a.

-

Ve gerçek mutluluğun, gerçek aşkın tadı başkalaşım olmuş içimde.

Sen gelmesen de sevmesen de içimde huzurun, mutluluğun var.

-Gerçek huzur en uzak kaldığımız içimizde.Sevdaysa içimde, sense içimde. Gözlerin, tenin, sıcağın yok; ama sözlerin, dediklerin en çok diyemediklerin şimdi içimde konuşur. İçimde zengin bir dünya var, seninle büyüyor Ruhsu.

Ve mutluluk, birkaç damla ,birkaç yıldız, birkaç aşk, birkaç amaç, birkaç sızıdır içimizde. Ruhu besleyen güzelliklerin sınırında akar senden kalanlar.Beni düşünme ben huzurun sensiz kentiyim.

Sözlerimin ağlamasına bakma, gözlerim seni düşündükçe güleç, dünyam sana akıyor, yaşıyorsun ve bir gün gelebilirsin.

-Ruhuma Yakup'un son şekli bulaşmış.Ruhum iyileşti, zihnimle olan mücadelem

var.Zihnin labirentlerindesin.Zihin çelişkilerin denkleminde seni silmemi ister.
-Ve merak etme, en zor olan zihni susturmaktır.O da senin suskunluğunla sustu.

-İçimdeki sesi susturacak atomların olamaz .İnsan içindeki sesin karışımıdır.
-Beni senden, baştan, aşktan çıkaran binlerce etmenin arasında seni yürek
simyama,aşk kimyama özel element kılmasını bilmişim.
-Simgelenmişsin içimde. Aşkın simgesinden farklı bir elektronın var.

- Dünya artık çok amaçlı modern süpermarketlerin amacına sunulmuş zevk ve
istem merkezidir.
-Her sevgi, her seveda, her olgu, algı, bilgiye ulaşma kolaylığının kuyruğuna
bağlanmış i dünyamız var.
-Doyumsuzluk had safada.Sınırı çizilmemiş yaşıamların ülkesine ve ülküsüne sınırsız.
-Sinirimizi bozan şeylerin ortasında sinir küplerimizi dolduruyoruz. Kaliteli yaşamayı
bilenlerin denizi az, öylesi yaşıyanların okyanusu kirli.
-Demler akıyor yaşanma süzgecinden. Alan memnun, satan memnun. Öylesi
yaşıamanın memuruyuz. Alistıklarımızın OGS 'si olduğundan gişeden geçip öylesi
yaşıamlara karışmak kolay Ruhsu.

-Ten ile güne karışmak kadar kolaylığın kavındayız. Yanıyoruz her yerde. Sınır bile
sinirini kaybetmiş.

Kendi gereceğimizle yüzleşmekten korkuyoruz.Bütün gerçekler sanki bizimkine
benziyor.Evliler mutsuz, ayrılanlar umutsuz, bekarlar teyakkuza. Örnekler
kötüleşen bir hastalığa yakalanmış durumda.

-Sosyal bağlarımız zaaflarımıza dolanmış.Entelektüel bir aynadayım
Ve seni sevdiğimin ışıklarını yazıyorum. Aşk ışığını yakalayan tek şeydir.
-Şimdi kendi hızımı yakalayamıyorum. Aşkla, gitmek aynı hızda bende Gelişin
kaplumbağa yürüyüşünde vuslatın üstünde yürümekte.

*Yüreğe fenomenidir bende kalışın. Kendimi buluş, kendime gelişin
merkezidir.İnsanı en çok da erkeği eğiten duyuşal merkez aşktır.

-Seni benden alan kaderin gölgesindeyim. Mutlak gerçeğin güneşinden ışıklar
sayıyorum yeniden kavuşmalarımıza.

-Partnerimsin yani kendimde görmek istediklerim sende olduğun için sendeyim.
Şimdi bu sonsuz potansiyeli seninle yaşamın kalite katlarına çıkarma zamanı
gelmiş Ruhsu.

-Farkındalık bizim kulvarın ortasında bizi bize ulaştırmış.Karakterimiz kendimiz gibi
farkındalığımızın turfandasını sunmuş.Yalnız ikimizin anlaştığı, sevdiği, mutlu olduğun
güzel yürekler toprağında sevgimizin meyvesi yetişmiş.
-Aşk ve yaşam işte budur,bunu yakalamaktır.

Hayrettin Taylan

DNA 'sı Aşk Olan Liseli Ruhnaz

Senkronik dokunuşlar
hassas ısırıklar
ve özlenen gülücük anı
kaos içinde ruhunun aydınlanması
aşkımıza ışık yılı
sevilme buhurumuz yüceliyor
iz düşüm içre izine düştüğüm her yerde
tutulumsu suskunluk
ve öylesine sana gidiş
arayışın son tangosu
Mezun olma yokuşu
Ahir arzulara akmak
gelip dünyanı yakmak
Sensiz her şeyin Hulagisim
Yıktım yaktım tüm bakışları akışları
Fırat kan ağlıyor
Dicle sınıfta kaldı
Nil benim için kısaldı
Tuna hunlara hayırsız
Ren rengimden soyut
Gri bir gidişe
Tüm siyahlar çekildi
İçim içime bayrak çekildi
Dalgalanıyorsun
Algılanmıyor sensizliğin bulunmadığı her his
Yeni bir gezegendeyim
Yeni aşk izmindeyim
Ya sevmek için sevmek
Ya da seilmeye oynaşmak

Hayrettin Taylan

DNA 'sı Aşk Olan Liseli Ruhnaz2

Senkronik dokunuşlar
hassas ısırıklar
ve özlenen gülücük anı
kaos içinde ruhunun aydınlanması
aşkımıza ışık yılı
sevilme buhurumuz yüceliyor
iz düşüm içre izine düştüğüm her yerde
tutulumsu suskunluk
ve öylesine sana gidiş
arayışın son tangosu
Mezun olma yokuşu
Ahir arzulara akmak
gelip dünyanı yakmak
Sensiz her şeyin Hulagisim
Yıktım yaktım tüm bakışları akışları
Fırat kan ağlıyor
Dicle sınıfta kaldı
Nil benim için kısaldı
Tuna hunlara hayırsız
Ren rengimden soyut
Gri bir gidişe
Tüm siyahlar çekildi
İçim içime bayrak çekildi
Dalgalanıyorsun
Algılanmıyor sensizliğin bulunmadığı her his
Yeni bir gezegendeyim
Yeni aşk izmindeyim
Ya sevmek için sevmek
Ya da seilmeye oynaşmak

Hayrettin Taylan

Doğru Zamanın Sevda Telvesinde Kalalım

İkonaların ya da dışında kalan alpinlerin
yanlış sandığımız her şeyi sandığına toplar
aslında dertleri sır olan kademlerin demindeyiz
Ne olura neler oluru güncelliyoruz
her acının başlı başına yılan olduğu inlerdeyiz
her acıya bir iğnem batar güneş sensiz batarken
biraz macera ecrini huzursuzluğa salar sallanır dünyamız
biraz kokuşmuş vazgeçişlerin kavşağında okunur kavuştaklarımız
aynı türkü de yoksak yakılmıştır bu aşk gülüm
biraz oyna halaylarını görsün gözyaşların
biraz mendil salla kara bulutlarım görsün gecelerimde
biraz hissin çiçekleriyle açıl yaşayacaklarımızın hecelerine
biraz derinlerde sularımı ısıt ömrün magması aşka ısınırken
biraz aşkları bıraktır hatıralara
biraz ruhumun okyanusunda oynaşan yunusları sevdire buluşmalara
biraz sevdana mağarana kıtmir eyle
zaman uyusun, sensizlik uyusun

yalın ve yalanlarını eskiz yarlara sunan suna olma
bir tutku geçidinde deli dumrul kıl beni doya doya
sana benzeyen her güzelden bir dirhem aşk alayım
salayım kendimi
yalnız senin olan kendimi
boy boy aşkların tükenmeğe tükenmez oldu defter arası buluşmalara
beni yaz, benden yazıl mavi mavi gözlerinden
aşkın tuttuğu şarkıların son sözünde
biraz umut,
biraz kalakalış
biraz sen çalınsın alem
doğru zamanın yıldızları açılsın geceye
doğru zamanın doğruları çizilsin kadere
tenlerinin tonuna uyaklansın huylarımız
terlerinin suyuna aksın coşkularımız
hep aşk hep gönül harmanın yankısı aksın
hep bekleyen bir gecenin yıldız olsun
hep sönmeyen içsel bir ışık yansın sevi dünyamızda
hep kabulümüz olacak tutkular yıkasın ömrümüzü
hep korkuya takvim olan güncül gelgitler dökülsün yaralardan
hep hiçliğin göremediği gölgelerde büyüsün gül canın
hep çırpınışlarımızı mahkum olan talihime tarih olsun adın

Hayrettin Taylan

Doğucan

Bombalar oyuncağımızdı doğucan
Gişe rekorları kıran filmler yerine
Cesetler izlerdik
Rock müziği yerine
Silah sesi dinlerdik
Cin yerine
bir tas ayran içerdik mutluluk üstüne
kurşun geçirmez aşklar yaşırdık
namlusunu namusuna çeviren
özünün erleriydik sanki
içsel atomlar büyüttürdük bohemyamıza
bekletilmiş yabancılaşmanın
ölümü uzatılan çağın hasta aşıklardık sanki

bir varil petrol
bir dakikalık aşk
elde var içsavaş
çıkarların çıkarmasında
toplam olarak iç huzursuzluk çıkıyor

hüznümüz türkülerin tellerinde
pop ise petrolüstü şarkılardı

sosyal krizlerin adıydı
yeni kimliğimiz
yeni karakterlerin bireyi
bireysel birer robot
gidiyoruz gitmemeğe doğucan

Hayrettin Taylan

Doğucan İle Batıbat

Bombalar oyuncağımızdı doğucan
Gişe rekorları kıran filmler yerine
Cesetler izlerdik
Rock müziği yerine
Silah sesi dinlerdik
Cin yerine
bir tas ayran içerdik mutluluk üstüne
kurşun geçirmez aşklar yaşırdık
namlusunu namusuna çeviren
özünün erleriydik sanki
içsel atomlar büyüttükdük bohemyamıza
bekletilmiş yabancılaşmanın
ölümü uzatılan çağın hasta aşıklardık sanki

bir varil petrol
bir dakikalık aşk
elde var içsavaş
çıkarların çıkarmasında
toplam olarak iç huzursuzluk çıkıyor

hüznümüz türkülerin tellerinde
pop ise petrolüstü şarkılardı

sosyal krizlerin adıydı
yeni kimliğimiz
yeni karakterlerin bireyi
bireysel birer robot
gidiyoruz gitmemeğe doğucan

Hayrettin Taylan

Doğudur yüreğim ya kar yağar ya da yar

bir yanımla karla kaplı çatımda beyazların ve ayazların
bir yanımla yanılmanın yangısı gelmenin angısı
çıkılmaz bir çıkışın çokgeniyim genlerimde sen havarileri
'oracıkta' 'ancak' anın durması için durulan sevda yanar
yangınlarını da götür gecelere hecelisin beni tüm seviler
...en acıtanı tan eyle vatan eyle özlenenlerimize biraz mehtap es benden
tıpkı elinden düşen en sevdiğini tespih eyle tembih eyle bensizliklere
hani o tıpkı tutamadığı gibilerinin ak düşlerinin düşüklerinde avut avurtlarımı
sana yanıyor sahipsiz bir mezar içinde yatan ölümcül hasretim
tüm gidenlerde yaşadığı gibi... tüm gelenlerin ırmağını yaşat tutku dalgalarıyla
ruhsal yelpazeni keşke bir yalan kadar estirseydin esrik sofalarımda
zerreciklerini zer eyledim, kerelerin kar eyledim, şaşkınım aysılmana
çervevenin geniş ve uzak olması seni bana yakın bir güneş kılıyor
her aşk ışıltısında seni yaşıyor karanlık her demim
hani o bir ince sızı varca içe akan... öyle incecik.. elifleri yıkan
parçalanın... tuzla buz olan... dağılmalarımda zenginlik ve enginlik
beni taşır taşıyıcı bir özün annesi gibi tutku rahmine bırakır
gel doğur beni tam senden
gel büyüt beni tam benden
aşkıma yıldızlar düşmüş
senin orda olduğunu yayılıyor gök
Ama senin hep hissettiğin yerde ağlıyor yağmur
Ama imkansızlığın toprağına damla damla dökülür

Ama durduramadığın an'ın tezatlarında tizlerimin aynısı kırılır
oluşunun keşkelerinde kalır kalışlarım
Ve o an.. çaresizliğimin acıtması
Ve anı anlatamadı hiçbir anlatılış
Gayrı o ana saklan gayrı o ana paklan
doğudur yüreğim ya kar yağar ya da yar

Hayrettin Taylan

Doğum Gününde Gittim Senden

Doğum gününde aklanmış dramların son faslını oynadım
Yanık ayrılışları sırtıma alarak ve seni orda bırakarak kaçtım hesapsız ahlarıma
Kitlenmiş vicdanın son lekelerini paklayan huzurun son zerrine zar attım
Düşüş oldu düşlerim kayıplar kazandı
Uğruna dökülen gözyaşlarımdan yoluna ısırganlar büyürken
Yüreğimde büyüttüğün sevili aslan ayrılıklara saldırırken
Paramparçalara bölünen bir hayalin son aynasında son kez baktım sana
Sense hesaplarına düşen zavallı bir ceylanın yaşlı haliydin
Beni benden çaldığın son melodik ses bir de gözü yaşlı halinden haller
İşte yine bende derin bir yara işte yine yaralı bir ben ve giden sen
İçimdeki şimşeklerin sesinden ruhumun enfesinden habersiz al uçtu uluorta aura
akışlarım
Bir gram sevginin payında aradım seni oysa milimlerin milisleri gibi vurdun da gittin
Mühürlü gitmelerin son imzasını attım içimden bin iç geçerken sana
Çaresiz bir bülbülün gülleri kesme anındayım
Dikenlerini böğrüne batıra batıra
Gitmelerinde titreyen gökyüzü kapatmalıydı güneşi
ağlamasıl gözlerin son gitmemi aydınlatmalıydı
alevlerimi akıtmalıydı dünyam esrik yanırlarıma
bakmalıydın bana son senedi imzalarken maddi sevgili miyim?
Değerim bu kadar edere heder olmuş gülün güncesi miyim?
Evet senin Hacca-ı Zaliminmişim meğer zülfünden zülüm aklanmış
Katran kare bir yare baş koyduğum komaların komisiyim
Son servisinizi getirdim yüreği kanlı olarak
bir bardak gözyaşı, yürek sarması, yanmış gidişin kadayıfı, gitmenin kısırı ve son bakışın
ha bir de masaya sığmayan gönlümde beklettiğim sevgi kızartmam
gıdım gıdım eriyordun her lokmada gördüm gözü yaşlı son halinden okunuyor acılar
hesabınız ödenmiştir gidebilirsin son gönül rest utarından

bugün senin doğum günündü benden gittiğin gündü iki duyu arasında bir atomdun
ve bende senden bir hal mı ki yüreğime attığın son atomdan sonra
yıllarca bir sen yaşamayacak, senli doğan her sevili engelli doğacak
füzyonların sevgiden değilmiş meğer Einstein 'nin kızıymışsın
gitmenin atom formülünü almışsın ki yeni fisyonlarının isyanı belirdi

bugün senin doğum günündü benden gittiğin gündü iki duyu arasında bir atomdun
bugün senin günündü
günlerden gündün
pazara, nazara, yazara, azara sığmadı bugün
son kez bana ağladığın gündü
gözyaşların kurutmaz sevgi fidanımı ve seni unutamayan vicdanımı

Hayrettin Taylan

Doğumu ertelenmiş Gelişler

Sevdanın mantık tepelerinde duyulama bulutları
Kıraç hislerin utançsız amaçlarını taş bağına serer
doğumu ertelenmiş gelişlerin hilalinde önce şavkın sobeler beni
susuz aşk mevsimlerinin tek arzulu umuduna udi çalıyor
içimde toy huyların tayı duçar adımlar ezberliyordu

esrimiş acıların soy kütüğünde adın yazılmış yeni öğrendim
akbabaların gidiş leşini gahaladığı ayırık yaşamların kıyısında
kırılma arenasında yakamozları kucaklayan dalgaların algısının
gülüşlerini ezberlerime taşıyor neon ışıkları sensizlik caddelerinde
dağılmış düşlerimin ordusuna siper oluyor beklemler
toplayıp atamıyorum seni.

Yaşadıklarımın koyaklarına adanıp adaklar diliyorum yaşanmışlıktan
Nefesinin nefis tezkiyesini dinlemek istiyorum arzulu şarkılar yerine
dinlemek istiyorum bam telinden, aşk selinden seni
ayak altı olmuş sevmelere benzemeyen sevgimin duruşunda durulan
aşka uzanan sarmaşık hasretlerin harında paralansın pakların
renk cümbüşünde sevda rengini aşk kırmızısıyla boyat
alışlagelmişliğin gemisinde mavi güveli bir an sun sonlarımıza
kalıver deniz aşırı, aşk aşırı arınma imparatorluğumda

Hayrettin Taylan

Dokunamadığım Bağıylemsin Şimdi Dilbeste

Eskimiş gitmelerin yordamıyım. Eylemsiler gibisin hem benden hem bensiz sırların var.

-Kökün sevgi,yani filleri besler, ben yani aşk eklendikçe adeylem, sıfateylem, bağeylem olup bağlarsın aramızı.

Eskicide kalan sözlerin vardı.Eskimez güzelliklerin dilinde yan cümlecik olup duruyordun.Oysa eskiden temel cümlemdim.

-Şimdi mayışmak adının geçtiği eylemlerin aşk uykusu.

-Sevmek, o gittikten sonra bir gün gelircesine bağlanıştır,süzülüşdür, aklanıştır bir günlere. Bilme, sevmek, isteme, bekleme, zincirinde seninle kalmak, seninle koşmak işimsiz yollarda yüreğinin en derinine.

-İsteyiş risalemizi yazan özlemlerin yelinde kendimize gelsek.

Kaybolmak yürüdüğümüz anların yaşayış haritasında. Sen fil olsan, ben isim, aşk olup adeylem kalsak.Sonra yan yana mayışmaktır aşk.

-Sarmaların,kavurmaların, ekmeklerin ha bir sarılmaların dimağımın yazgısında somut bir ad olup adeylem olmaktan çıkmışlar Dilbeste.

Anası mezar dikecekmiş sıfatında hayır beklemediğimiz ayrılık.

*Seni de almış yanına fiil olarak sıfateylem olarak dolanma yan yüreğimin cümlesinde.

Çıplak hayallerin kor teninden canlanan umutların adıyım. Eli öpülesi günlerindeyim. Unutulmamış bütün aşkların eşkali olarak yürüyorsun sol yanımda.

-Bitmez bir aşkın aynasında taranır geçmişim.Tanıdık bakışında kaldı bütün ömrüm. Haydi bir bakış daha istedim içten ve ücreti sevgimden ödensin.

-Haydi, koşar adımlarla geldim gözlerimde aşk ışıltısı, yüreğimde sönmeyen sevgi magmanla.

-Yanmaya geldim, seni anmaya geldim içimdeki yaraların aşkına.

Objeleri bağıl aşka gelecek olan hangi zarfın eylemisin.

-İpince eli kanamadandıkça arakmaz hayallerim.

Beklerken ruh halimin karanlıklarını bilemezsin. Beklemeden giden sendin. Yanarak sana aşk külleri oluşturdum. Bağrımda seve seve yaşadıklarımız var. Atıp gidemem . Bitmez,tükenmez, anlatılmaz, ancak benim yaşayacağım içsel meramların kavıyım.

-Yanıyorum, sahipsiz bıraktığın yanardağda. Sevince içinde açılan güllerin bahçıvanıyım. Sen gideli bütün dikenler sevgili olmuş bağrımın sen yanını batıyor.

-Gittikçe Mecnun'un son demlerine benziyorum.Özümde ölen Leyla gibisin belki. Şimdi giderken bıraktığın mazinin izcisiyim.

- Çölünde kumları aşka saydırıyorum. Kum gibisin; ama içimde bir bir sayılıyorsun.

- Ne zaman sorusunu sorsam bağeylemlerinin cevabı dize gelir?

-Nasıl sorusunun dibinde dile getir başka cevabın. Bağıl olan ben eylem de sensin.

Bu huzur urbalarının soyunuk gerçeğinde anla beni.Biraz dilsiz kumaşlarla ört yaralarımı.

-Ben sensiz aşk çıplağıyım. Sırılsıklam sarılışın belki kapatır bu yaralı gönlümü.

Hayrettin Taylan

Doludizgin Tutkunun Son Perdesi

Gölüşlerin yeni bir romanın ortasında yazdı yalnızlığını. Seni aradım, sesin o kadar nahif okundu ki toparladı beni

-Öznesiz ve nesnesiz bir cümlemin mantıkçı öznesi kadar karıştım.

-Bağlı taşlarını önüme attın.

Düştün önce,düştüm önce.

Göz rengini gökkuşağı izdüşümlerinde alan bir bekleyişin umut gözüyüm.

- Bakışlarının ikliminde kışları gördüm, dondum sensiz sokaklarda.

Kendime ısınmanın seherinde senli bir kırlangıç geldi yara pencereme kondu.

- Çıgıllıklarımı, çırpınışlarımı gagaladın.Ben sana çektirmek için yaratılmışım. Ben senin aşkın değilim belki; ama yazma damarın olmuşum.Kazanan yazmak ve yazılmak.

Beni yazmanın kitaplarında susuyorum. Ben ,sanki benimi buldum da yeniden seni bulayım.

Sus diyorsun. Beni kendi cümlemin yüklemi yapma.

-Kelebeklerin çıgıllıkları başlar,baştan sona yaz beni dedi kaderin kederine ...

-Senin kaderinden başka kadere gidecek gitmelerim henüz yok.Kederlerimde kimsi aklarını görüyorum. Umudun umanında sular susuzluğuma ulanıyor.Bileniyorum,bilinmezliğin künyesine.

Güneşle bulutun sıcak öpüşlerinde beni göz yaşların toparlıyor. Oysa damlan demlerimde kurumadı. Ağlamak,bağlamanın sunaklarına ulanıyor.Sen şiir oluyorsun, ben dermansız imge.Sen imgelerimi zehirliyorsun mesnevilerde. Hamse sahibi olsam da,üç dilde seni yazamadım. İki dil bir gönülde seni yazdım .Yetmedi, taşca da yazdım.

-Bütün taşlara sor,seni tanır.Taş üstüne taş kalmadı aklarımda.

Bana gelmeyi unutmuş suların berraklarında tarandım köpüklere.

- Yaraya tuz basan bir gölün acılı halisin. Tuzdan,uzdan, uzlaşma olanaklarında kendimi derliyorum.

Sonsuz bir hecesin ciğerimde.

Bensiz bir gecesin yıldız bakışlarımda.

-Cemlerine çiğ düşmüş mart kapısının baktırır halisin.

Çiçek bahçeme soğukların düştü.Bu yıl aşkın hasılatı. Oysa çiçeklerimi yakmaya devam ediyorsun. Bir çiçek olmanı istedim bir ömür solmayan.

-Bir çiçek olarak kalmanı,arı olarak beni beklemeni istiyorum.

-Kokundan bal damarları sunmak istedim geleceğe.Dize dize olup ironik hallerde kalmanı diledim.

-Güzelliğinin istasyonunda indim.Kutsal barınaklarda aradım peri halini.

- Alışılmamış kavuşma uçurumlarında ağladıkça bağlanıyorum sana.

Masum bir meleğin cennetimde kaçışını resim sergisindeyim.Sürrealist çizimlerden gelişinin çizgilerini bulamıyorum.

Tanımsız güzelliğinin şerbetinde kendime tatlanıyorum.Adın kadar şanına kafiyeleyeniyor vuslat aynam

- Yalnız senin anlayacağın karikatürler çiziyorum. Yalnız senin anlayacağın bir yazılarda hazinelerimi soyuyorum.

- Çıplak bir sen diledim,ekmek arası gecelerde. Hayranlığının ayrıyla uyudum hayallerine.

Bir ahtapotun pot kırışlarında can kırıklarının çeşnisi tümleniyor.

-Sinsi bir hecenin yazamadığı senli bir ismin baş harfindeyim.

-Sen küçüksün aşka. Büyük ünlü uyumuna uymaz adın. Bu yüzden aykırı inadına miadında pin kodlarımı çözemedi güven.

-

Güven cümbüşünün Ortadoğusu'nda Gazze'de yaşıyor gibisin. Çok yakınız aramıza örülen kader duvarlarını aşamıyoruz.İsrailli askerlerin yanı başında bahtıma taş atma sakın. Gönül sapanınla beni benden çoktan vurdun. Hain bir gece saldırısında seni yaraladım .

-Bu yüzden bir ömür silinmez can lekelerin var.

-Aklımın uçurumlarından çikalı çok oldu. Vahalarımnda kuzular meler, Leyla'lar testisini doldurmak ister. Yeni bir aşkın sınavında test çözmeyi bırak ey yar.

-Bir yanılsım bütün doğrularımı silemez. Yeni bir sınav sistemi çok karışık; üstelik sen meslek liselisin. Bir büyük aşk üniversitesini kazanman imkansız.

-Seni bekleyen elenmiş, bilenmiş,hataların dersinden ders almış; ama seçilmiş değil.

Öfkenin kanat çırpınışlarını bırak. Biraz kendini topla, işlemle , sevme arasında.

-Mesul olduğum Musul meselesinde yeni açılımlarım var.Petrol ile yaşamak arasında da değil. Her zorluk kendi bayrağını asar özgürlüğe.

İçinde susamış sese kulak vermeyi unutma.

-Lal kelimelerini sal gemisiz karşıya geçişlerime. Bir Yunus bizi taşır Yunus'un kızı, Yusuf'unu bekleyen özlem bakiresi.

Düşlerindeki ilgilerin anlamında felsefi lirikler yazmamı kanatma.

- Bin parçaya böldüğüm bin bir geceye sığdıramadığım yalnızlılık sarkacımda biraz düşün.

- Anlamsız acılarda aşkın Nuh'unu bekleme.Ben aşk Nuh'unun babasıyım. Senli her şeyi en yüce bir tepeye taşıdım.

Pişmanlık gülleri açılmış, her yer rengarenk. Sen, bir de geleceğin sen, illa da bir günler yok.

Hayrettin Taylan

Dönencesiz bir aşk haritasında

Çapalanmış güncelerde sen hasatsızlığın tutkusu
dönencesiz bir aşk haritasında hep yengeç olarak kalıyorsun

düşlemin son meridyenlerinde aramızda aralar aralanır
yalvaç ayrımların son deminde
demlenir ömür
kalıtcı bir düşizi siler beni senden

sevmelerimiz ıraktı galaktik islerle,
ünlü bir harf kadar kalamadım seninle

amele emeğinde emeklendi çabalarım
sensizliğin in sayfalarında
kaldı dirim ve kalakalmalarım
akşamla düş belki aynalarım anılır
o vakit fecrimde senin ışığın
şirke koşan leylilere derslenir

Hayrettin Taylan

Dönmüyor Geri

Dönmüyor Geri/ Ben Dönerken Aşka

-İbrahim Tatlıses Aşka Arabesk Terapiler-7

"Kınamayın dostlar Allah aşkına
Yalvardım yakardım
Dönmüyor geri
Çaresiz kalmışım çıldıracağım
Ağladım sızladım
Dönmüyor geri"

Deniz ürüyor, suyun rengine çoğalıyor özlemlerim. Anlatılmazlarımı dalgalar anlıyor.Algısal bir göç var bu anlaşılmazlığın gergefinde.Adımlarının gözlerinde bana dönüşün son istasyonu görülüyordu. Tek tek gittiğin iç duraklardan bana gelişinin hızı artıyor bilinmezliklere.

Suskuğun uçak sesi gibi geçiyor umutlarımın üstünde. Ve ben gidiyorum ruhunun vapuruna doğru.Martılar sen olmalısın.Ekmek mi yoksa aşk için bu yakınlaşma bilemedim.

-Bütün seslerden alıntılı bir gidiş sunuyor hayat bana. Sesini özlemişim demek.Bir telefon kadar yakındın, bir yastık kadar yakındın, bir göz kadar, dudak dudağa ödev yapmaya yakındın.

*Şimdi ya. Ben kendime yakın değilken senin yüzünden.Nadaslarımı ekdim papatya tarlası yaptım.

-Sen seviyorsun diye. Bir de oturdum bütün papatyaları seviyor,sevmiyor diye oynadım aşk dolu özlemlere.

"İşte dostlar budur halim
Görmedim ben böyle zalim
Bilsem onu sever miydim
Dönmüyor dönmüyor dönmüyor geri"

*Bu şehrin ortasında seni saydım seviyor, sevmiyor diye. Sevse dönerdi dedi laler.Sonra baharını beklemeden solup gidişlerinden olmalı inanamadım lalelere. Kırmızı Gül:

-Seven kadın her zaman gider.

Gidip dikenlerine kadar sineme çektim kokunu.Bu düşünce üstüne üstsüz bekleyişlere sığındım.

Sen çok güzel giyinmiş gibiydin, çıplak yalnızlığını uzaktan bile görüyordum.

*Seven kadın gider mi? Zıt değil mi gül.

Gül:

-Seven kadının yüreği benim kırmızı duygularımdan oluşur. Kırmızı sevginin, aşkın, baş kaldırının, sesi.Seven kadın, sevdiğinin en ufak hatasını büyütür.Sinesine alır, dikenleriyle kanıtır, kendisi kanar.Seven kadının yüreği magmadır.Sevdiğinden gelen buzullar aynı anda erir.

-O seni sevmiş.Seven kadın daha çok gururludur.İncitmez incilerini.Beslediği duygusu incidir.

Onlar incinmişse nefretin mercanı olur.Zaten sevginin son aşamasıdır nefret. Ayrılık, nefret, sevginin aslında dikenleridir.

-Seven kadın gider inan bana yaralı maşuk.

Kaktüs:

*Ben de katılıyorum.Sevmeyen kadın bazı şeyleri affeder. Kafasında sevgiden çok çıkarlara odaklı eylemler i vardır.Ki onların bir kısmı yerine getiriliyor.Bu kurulu çarkı değiştirmenin anlamı yok.

Sevmeyen kadın mantığını, seven kadın hislerini, sevgisini, tutkularını kullanır. Ki aşk kadınlarının çoğu gitmiştir büyük hatalarda.

*Ya döner mi dedim kaknüs. Batıyor şu sözlerin, dikenlerin doğru sözler için mi?

Kaktüs:

-Seven kadın ,önce baruttun adıdır.Sonra ateşin, sonra volkan olup arada patlar.Sonra affedilmezliğin mayını olup yoluna, bahtına patlar.Sonra bu korkunç nefret ateşi yerine, suskunluk başlar. Seven kadın, yeniden bir erkeği sevme süreci uzundur.Onun güven dağları yıkılmıştır.En sevdiği erkek tarafından Everesti yıkılmışsa yeniden zirvelere çıkmasının mümkünü yok.

*Mantık arar,onu duyguları sarmalar.Süreç uzayıp gider. Annelik güdüler perçinleşir. Çıkmazları onun yüreğini bitirir. Sevdiğinin pişmanlığı, onu çok istemesi, ona büyük bedeller sunması ona daha uygun düzen gibi gelir ve dönebilir.Sevdiği erkeğin ona sunacağı güven dağlarıyla ilgili

*-Sağol kaktüs. Evet, işte bütün çiçeklerin dilinde senin ruhun var,şimdi anladım. Çaresizim.

"Kolunda tutup da getiremem ki
Kendimi ben zorla sevdiremem ki
Silahı çekip de öldüremem ki
Dizine kapandım dönmüyor geri"

Bekleyişin kundağında öylesine bekliyorum.Bir evetinle koca adam olacağım.Koca adamı bırak Oğuz Kağan olacağım.Epik şiirlerin gölgesinde yüreğim sana silah olacak.Vuracağım seni aşk dağında.Aşka öleceksin. Dağ dile gelecek.

*Benim kamburluğum ezelden.Özüme inkarlar sundum. Dünyanın yükünü bana verdiler, ağır bir yük taşıdım, sonra gördüğünüz gibi kıvrım kıvrımım.Yüksek olmam,özüme yakınlığı verir.

*Ben büyük aşkların soyadıyım.İçimde sizin aşkınız ağılıyor.Kamburluğum sizin yüzünden büyüyor tez elden kavuşun.

*İnsanoğlu demiş ya."Dağ dağa kavuşmaz, insan insana kavuşur." Külliye yalan. En büyük dağ insandır.İçinde kavuşmayan onca tilki varken, çıkarlarla ,duygular birbirine kuyrukla bağlıken

Herkes kendine özel çıkarımlar sunarken, bırak kavuşmayı, ölmek bile zor. Ben Mecnun'un ağlayışını uzaktan izledim.Ben Ferhat'ı bilirim. Yüreğimdeydi aşk. Şirin için delip sonsuzluğa gitmişti. Şimdi kamburumda sizin aşkınız. İçimde bir söz akıyor pınar yerine.

*Sevdiğini çok üzdüğün belli.O benim güven dağlarımdaki meleksi ve ürkek ceylandı. Sen onu götürüp nefretin tazısı yaptın şair. Şair kendine gel, içindeki şeytanları as.

Önce cennetini görsün yar.Önce değiştiğini görsün.Hazların dağlığımı bile aştı.O meleksı dağ ceylanın zaten senin bu hatalarından ürkek bir tazı olmuş.O , vuslatın tazısı. Bir tazı iyi avcıdır.Bilirim. Sen avcılığı bırak ki ceylan olup aşk simyasını sana sunsun.

*Of dağlar oy oy dağlar oy. Bir of çektim hani sen yıkılmadıñ dağ.

Dağ:

-Bu ofun yürekten ve aşktan değildi.Gerçekler karşısında acizliğinin sesiydi. Sen yürekten, arınmış, melek ağzıyla bir of çek ki ben bin yıl bile yıkılırım.Sizin sevdanızın kamburunu taşımaktan sıkıldım. Avcılığı bırak.Ki Nazlıcan bunu anlarsa bırakır vuslat tazılığını koşar adım sana gelir ilk gün gibi.

*Susup dağ ben oluyorum. Ferhat ben oluyorum, dağ yerine bahtımı deliyorum.Anlar beni işte

Yüreğimin dağ ceylanı.Bu delinmiş yüreğin sızısını anlar.Bu uslanmış, usuna ayna olmuş maşukunu anlar.Pişmanlığın son baskısında gayrı uğruna pişmaniyeler sattığımı görür yar garajlarında. Pişmaniye, sıcak pişmaniye. Gidene yüz görümlük aşk.Kalana bedeva.

“Aldı gitti beni benden
Vurdu beni yüreğimden
Anlamıyor hiç sevgimden
Dönmüyor dönmüyor dönmüyor geri”

Hayrettin Taylan

Dönsulya

o kendini biliyora ithaf(acep o beni biliyor mu)

Yıka sevdamı aşkın gözyaşlarıyla,
tut sensiz can çekişen ayrılığın su ellerinden
Sür merhemini yaralı kalbime
Ki sussun ruhumun gölündeki bülbüller

aşksızlığın en kara akşamında geceme gel
yıldızlar el ele tutuşup gelmene oynarken
Ay, akşamdan türküsünü çalarken şamdanım yanmıyorken
Gelip beni bulsan kayıpsız sevda arşivinden

Öpsen gıdığımın
Dayanamaz olsun özlemim kokundan
kumbaramdaki acıları bozdursam sen gelince
kalp kentimize şenlik katsan
Yeşilleri sönmeyen şehrimin ışıkları kırmızı olsa
Dursa sana gelen ruhumun tüm araçları
emanet heveslerimden hesap verse son arzularım
gülücüklerin dertlerimi yamalasa gelsen yamacıma ve amacıma
bir sebep vardır ki yoksun yanımda sebepler ölse sen dirilsen
Ben seni aralasam aşk kapımızda gözleri nemli nemli
Sen gelsen gelmelerin beyaz helaline
Sen kalsan kalmaların kadim sevgisine
Sen alsan beni almaların alil sevabına
Okusan beni tutkulu gözlerinle her demine
Ben sevinsem "şurada" ölümü virgüller ayırırken
Bir nokta sevdana dilencilik ederken gayrı bunu da çok görme ...

Hayrettin Taylan

Drama Köprüsü

Kan/ben-1

keskin bakışını çekiyor giyotin
sana kalışımı tam senden kesiyor
tutamayacağım sevgiler kanıyor
etim budum içtenlikler oluyor ayna
görünmeyenlerin taranıyor
görünenlerin aranıyor

ten/sen-2

darasız bir arayış ve susku dilin
mizan ya nazların ya zanların
günü bir eden sonu iki eden gidişlerin
geçici heveslerin hüznün süzgeci
tebessümlerinin hatırı için bir ömür senden ayıklanış
beklentsizlik bulamacı ve ten arası ben
ve kurban ettiğim aşk

olmak aşk/kenarı -3

yaşayamadıklarımın can elbisesini giymişsin
yırtmaçlı bir isteyiş ve içimi nakışlayan arzular
fazlamı sana eksik
eksimi sana aşk
eş kenar bir üçgenin üç maymunu
sahte bekleyişleri oynar
seviyor gibi yangınlar
ve geceme gelmenle sönen sular

sevme rafı-4

hisler sislerine karışır aşk bulutu suskun
nemli gözlerin yarım olmaya yarım
yaslanmaya hazır bir ruhum arım
esirge bir hazırlanış
illakilere gebe gizlenmemiş üst ben sevişmeleri
ve çift kişilik k'aşık
ve çift kişilik iç g'özleme
ve çift kişilik benlik ekmegi
ve sofraya gelen aşk
ve de tatminin minileri

kafi ile hayfi -5

kandırmaçalar ile bulmacalar amacın sorusu
cevap bekleyen vuslat
bir gün gelir gibi yapıp hiç gelmeyenin olgusu
s'anmacalar resitali
iç ağlayış
dışavurumların dökülen damlaları
kafi gelmeyen gelişler
hayıflanış saatinin bozulması
ve bitmeyen bitişiler.

Hayrettin Taylan

Du'Dağında Yaralı Bir Aslanım

Özlemek ikmale kalmış. Ateş ile su arasında yüreğimin ipi uzanır.

Özlenmek cambazlığı yapıyorum. Kendime seyirlik sunaklar hazırladım...

Sen ıslanmış rüyaların gecesi olarak geçerken ömrümde
N'arı hayata karışıyorum.

Seni yeniden bulmanın seyyahıyım. Yolum,solumdan başlar gözbebeklerine kadar uzanır.

-En uzun yol kendimden geçip sana gelmekti.Henüz kendime gelemediğim için seni yeniden bulmanın metruk kentlerinde üşüyorum.

*Ber'duş bir h'alim var sensiz ilim süreğenlerde. Ellerin dertlerimi toplar mı ki gözlerinin yazdığı cümleler şehrinde.

-Ucu açık soruların sonunda uçsuzluğumu görebilir misin? İncinmiş bir yüreğin kavli olmak kabullenişlerini sırlara ezberletmek kolay mı sandın.

Vavlar kıvrımlarını hazanlarında başlatırken ve sen elif olarak kalbimce 'de okunurken söyle hangi amin' beni sana getirir.

Elifler, lam eliflere teslim ederken hülyalarımı beni mistik duruşun durular mı ki?

-Meryem gibi kendi yalnızlığında doğurkan bensizliklere doğurma sakın.

-Güzelliğini saklayan hangi çiçeğin isimsiz kokularındasın.Neden güzelliğine metelik atan arılarımdan saklanırsın.

-Çiçek tozlarına batırılacak sevi özelemlerim var.

Hâlâ içimde içinin sınavlarını yapan ölümsüz sevgilerin var.

Gelmelerini derleyen halk bilimcisi gibi türkü türkü kaldım yürek sonlarında.

-Kör bir talihin yakardığı ağıtların var.Ölümsüz güzellemelerin var kavuştakların kavuşma sonlarında.

Ve f'aniyim senin düşlerinde. Sonuma kokularını salıp durma.Sallama beni göğünde.Düşlerimi düşürme imkansızlıkların sızılarına. Ders verme uzak kalmanın tuzaklarında.

-Gitmek, bütün derslere çalıştırdı, alıştırdı.

Derinleştirdi çizilmemiş algıların resmi.Anlam içi anlamlara teslim oldu anlatışlarımın anlatamadıkları.

-Bir söz, bir damla, bir haykırış, bir çığlık, bir gülüş ateş ile su arasında bıraktı. Bende bıraktıklarının izlerindeyim.İzledim durdum mecalinden celalinize geçişleri.

İnce bir incelik inceler inci düşlerini. Küçük bir gülücüğün ortasına atar beni seni ümit.

-Ufuk güneşini açar gözlerinden önce.Aydınlanır içimdeki serkeş acılar.

Bıkkınlığım zıkkım kökünde yeni bir acıya ulanır.

-Biraz daha kendime gelmek için soğuk atomlarına dayanır amacım.

Parçalanıyım duyarsızlığında.Beni gömemeyişinde. Ben sana erirken, ben sana ölürken susturulmuş nefretlerinin atomları düşer üstüme.

-Korkma ben Nagazaki değilim, öyle hemencik yok olamam.

Anıların, dokunuşların, nefesin, hevesin, ilklerin en çok uğrumda oluşturduğun damla Gölecin var. Şimdi öyle hemencik yok oluşumu bekleme.

Unutamadıkların fırtına gibi eser yüreğimin saçları arasında. Meltemlerin esilir s'uçları arasında. S'usar akarım.

Dolana dolana gelir hayallerine dolanırım. Teslim olurum rüyalarına.

Kalbimi sorma sevgilim, yerinde değil kanımca. Mideyle yer değiştirmiş olmalı. Ne kadar seni yediysem ben benim demedi yuttu

-Biraz kilo aldım, kurbanlık koçlar gibi benim de yüreğimin üstü senli tutkunun yağ bezleriyle dolmuş.

-Kalbimi sorma dedim ya ne yerinde ne de yarinde.

Sökülmüş ,dökülmüş duygularım var, kalbimde sancıların oğullanırken, ziyanı yok diyemem.

*Sensiz geçirdiğim zamanların amansız hastalığıyım. Gündüz hasta, gece hüznler renginde. Akşam sefası semasını kaybetmiş bir ceylan gibi yıldızlar arasında seni arıyor.

Sensiz parlayan yıldızların rengindeyim.Gözlerimi sorma sevgilim, senden başka kimseyi görmediğinden göz olma özelliğini kaybetmiş olmalı.

-Aynada kendimi bile zor görüyorum. Sahi sevgilim benim gözlerim ela mıydı bir gelip bakıp söyler misin?

-Yürekler bela olduğu için mi ela yoksa el elam içinde seni göremediği için bilemiyorum sevgilim.

-Kendimi göremiyorum ,acep sana mı benziyorum.Sevdam,ömrüm, ruhum gibisin sevgili.

Sensiz bu çiçeklerin derdi var gibi.Kokusu farklı, algısı farklı.Çiçekler algılar mı ki sana olan meftunluğumu. Onların kokusu mu sen mi diye de sorma, hazırdır benim cevabım.

-Suskunluğunu nasıl terbiye ettin öyle hep susuyor. Hiç acıkıp susamaz mı nerde benim aşkım, erkeğim, şairim demez mi?

-Biraz konuşsun suskunluğun, biraz yuvasını arayan kuşlar gibi kanat çırpınsın. Sevme vakti gelmiş, gelme vakti çoktan geçmiş desin.

-Akciğer kanseri yaşayan sayılı günleri olan bir hasta gibi bırakma demlerimi.

B'
-T'aştı aşk.
Y'

Hayrettin Taylan

Du'dağındaki Aşk Aslanıyım

Du'dağındaki Aşk Aslanıyım

Kâh geliş,kâh gidişle perdesini açtı sevda yelin. Önce sen alisin diye alizelerini savurdu.
Tropikal bölgelerdeki denizlerde sürekli ve düzenli olarak esen alizeler gibi süreğen kaldı sevgilerin.
-Okyanuslara taşıdın. Mutlu sonlarını beklediğim için Musonlar esip gürledi yüreğimin Uzakdoğusunda.

Doğa konuna göre de yüksek basınçtan, alçak basınca doğru hava hareketi meydana gelmektedir. Bu oluşum sistematığı ise yaz musonu oluşur.Bir de yokluğunla oluşan kış musonları.

-Mu ` sonlar mı ki aşkı susturmayan.

BİR Rüzgar esiyorum ÖPÜLESİ yarınlar için.

Düşünüp düşlerine saldıgın esintilerin yoldaşımı. Yol ile yola yolcuym.
-Başka arzuların kulu ya da kolu değilim.

*Nefislerim nefesimi sırtımda taşır. Bu yüzden ağırlığın nefesimle başlar, nefisimle son bulur.

-İnsanın içindek en büyük yük nefistir.Hep onun hamallığını yaparız.
Nefsine yenilen kendine yenilmiş olsa da yenik düşler gazisi olarak başka yenilgilere yol açmamak lazım.

Dünya:

-Ben küçüğüm ve yaşlandım size. Artık dünya sensin, dünyanda o. Haydi gidin beraber yaşlanın dedi.

-Şimdi, mavimi mavi gözlerinde eskittim. Yeşilim, yemyeşil yüreğinde sarardı , hazanlar saz oldu.Kırmızım , kırmızı rujlarının altındaki balı dudakla tanıştıran dudağında kaybettim.

Ben aşka sonsuz suyken damla damla içerek yaşadım seni.
Şimdi susadım , susuz özlemler arasında seni içmek istedim

Ben kefil değilim çölüme.Serapları ağlatma susuz, suçsuz, bensiz, aşksız kaldığın demlerde.

Bir Du'dağın vardı aşka tırmandığım.Nefessiz kaldığım güncelerin yar tepesiydi. Bir öpücük istedim bu yeşil ve sonsuz sevdanın uçlarında.

*Uçurumlarında kalmasın uçarıların diye alıp öptüm; ama alnımdan.

*Sımsıcak sözcükler yazdı cümlemizi.Yükleme kadar sabredemedim. Zaman zarfında dem be bu demdir dedim Du'dağını öptüm.

-Ürkek ceylanlar aramızdaki ilgeçleri alarak koştular. Oysa kaçmasına gerek yoktu.

Ben Du'dağında yaşayan aşk aslanıyım. Sana asılan değil ,aşkına aslandım.

-Her şey mısralar gibi yüreğe inmiyordu.Kaçışlar kendi yüreğinin soluna doğruyd.

-Du'dağında gezinen aşk aslanını aç bırakma.Yangın başımda ceylanlar, ala geyikler dolaşır.

Bir sözcük ürettim aşk-ı alaya. Bir sözcük yazdım sensizliğin resmini çizer sözsüz kalışlarınla.

-Bir resim çizer, çizilmemiş kaderim. Bir kaderim var resmini sende unutmuş.

-Bir kederim var eritsel.

*Düşlerimi rüzgara öptüren düşlerinin sonsuzluğundayım.

Aklım almıyor benden uzak kalışını. Aklımı da mı alıp gittin? Ya bu akıllı kim ki uğruna felsefi içsel mayınlar düzen.

-Bu Du'dağında savrulan kavruk yürekli kim bilemedim sevgilim. Gel kendi ellerinle dokun.Gel gözlerinle gör.

Ruhumun çercevesi çevrende. Çevrilmiş özlemlerinle kaplanmış bir hayalin adıyım
-Asılmışım yüreğine.

-Aşküstü bir deme meyhoş olmuşum. Hoşluğuma dokunma sakın.

Du'dağında nemli gözlerine buhurlar sunan hislerim ,sislerin sarhoşluğuyla kapattı özlemlerimi

*Sahi sevgilim sen yaşıyor musun? Bensiz yaşamaya yaşamak mı dersin?

Bu can kırıkları üstünde raks eden hüznün ceylanı sen değil misin?

-Ya da pınarlarını kurutacak ne yapmalıyım.

Gel b'ölüşelim sevdaya.

-Dikenlerini sineme sapsın gül ya da gül cemalin.Biraz kanamı izle.

Sonra kanamalı bir sen hastası için acil sen aransın.

-Bütün sen'ler aransın, bütün benlerimi kurtarmak için.

-Bakışlarını bir acıya teslim edip ilk bakışın gibi koş sıcak dünyama.

Şairim, erkeğim, tırtılım, şark aslanım ben geldim.Yüreğimden senden kalan Du'dağımdan akan soğuk pınarlarımla.

-Haydi, iç beni zemzem gibi... Dem be demler uyansın.

Sonra renklere karıştırdın huzuru.Beyazlar giyip huzuru boyadın. Turuncularını soydun bağrıma.Bağrıma kapattı helecanların.

-İçsel bir yaryüzüsün.Ve bakışlarımda gökkuşağın.

Şimdi ağlamayı bırak ki renkli dünyanda sevgi ermiş olarak kalayım
Ayşina..,

Hayrettin Taylan

Dua Gölüsün Mistik Algılar Şehrime Şulenar

hayrettin taylan

Duadar asanın içindeydi sevdan.Yaşadığımız coğrafyada adım başıma sihirbazlar düşüyordu.Yılanları yerine yalanlarıyla sihirbazlık yapıyorlardı.

-Onca sihirbazın yalanlarını yılan olarak sürdüğü sihirbazlık aşk gösterilerinde tek çarem sana Musa olmaktı.

-Yüreğimdeki asayla geldim onca cambazın arasında meleksi dünyanı kurtarmaya. Musa olmak kadar usa yakın olmak gerekti.

Seni seçmişim asırları öncelere teslim eden kalbi mutmainlerde.

Kafka olup Kaf dağlarımda sana ruhumun masalını anlatmışım.

-Sense Milena'dan büyülü, daha büyüksü, daha içtensi, ılırsı, aşksı duruşunla beni sözsüz romanlarda, mana ormanlarında yeşil gözleriyle güzel bir aşka avcı etmeye devam ettin.

Kafka' yanına geldi, Milena'ya yazdığı güzel bir bukle sundu:

....:

Çılgınca bir korkunun tutsağiyım Milena. Anlıyor musun korkuyorum? bu koca satranç oyununda yerim yok benim zaten. İlgimi çekmiyor ben bütün dikkatimi kraliçeye vermişim. Gözlerim yalnız onu görüyor. Şahın yerinde olmak için bütün uğraşmalarım. Bunların gerçekten olmasını istiyorsam artık başka türlü davranmam gerektiğini de biliyorum. Bu yüzden Viyana'da kalma artık demem senden daha çok benimle ilgili hele şu an söylediklerim isteklerin en masumu en arınmışı belki de. Mutluluğun ta kendisi budur.

Alaz şulelerden kava niyetler sundum.Ben artık onunla yakılmaya hazırlık bir yüreğim.Buzullarımı eriten erinç sevda yeli olarak geldin.

Ruhu aydınlatan ışık demetine demet, hisleri bütünleyen duygu cümbüşüne cemile.

-Ufuk yanar yüreğin tüllenene uzantılarında.Sözlerinin penceresi açılır.Sana bakmaya gelen bir serçe gibi serilmiş dünyanı sever öylece kalırım.

-Çocuksu yüreğinin salıncağında sallanır duygusal bağlarım.Beni sana bağlayan bağların içrelerinde kendini uyutur hayallere.Gerçeklere razı olan gerçeğin tadı karışır bizli demlere.

-Kalıplarını kırar beklenti.Beklentisizlik filmi biter.Artık bekleyişin Kızıldeniz'i gibisin.Peşimdeki Firavun kızı, Kızıldeniz'de boğuldu.

-Seninle artık aynı suların berraklık adılıyız.Aynı ilginin ilgeçlerinde yeni anlamlara ilaçlı cümle oluyoruz.

-Yokluğunun temel duruşunda, durulanır bir günler.Çok günlere çok olur, çoktanlık seçkisi olur durursun karşımda.Karışamadığımız onca hayalin yazgısını taşır yarınlar.

-Yarınlar çok dolu olarak bizi beklemekte. Anlar çok anlara anı olarak ipeksi yaşanırılığı işlenmekte.

Her dem sana acıktığımda, tokluğun yanı başıma iliklendi. Silinmez anların aynasında kendimle barıştım.

-İlk kez mutlu bir bülbülün nidasında güllerine meftun huzurlar büyütüyorum.

-Sol yanımda sevda hanın. Kervancıyım ben. Bu dünya sevmeye eklenmek için Bir han. Bu h'ana gelmez misin? İpek kumaşlar içinde ipeksi dansını sunmaz mısın? Uzun yoldan gelmişim yürek tasından bir yudum sevda içirmez misin?

Kuş t y n yapılmış yatağıma, yatılmamış anlarını yatırır mısın? Sadece kokunun medeniyetini salar mısın? Sen huzurun kültürel bağısın. Sosyal algılarınla zekilik atlasında, kadınsal duruşunla, tanımsız, sayısız  zelliklerinle  zelimi mumyalar mısın?

-Sen, benli olunca, başka ben'ler, ya da benliğinin salyasını salanlar ölüyor.

Yangınının s reğeniyken sürek avında olmam mümkün değildi.
İki  aresizin çardağında yardağlarımızın kokusunu hissederek gönülde  alınanları dinleriz.

Zerrelerinde  zlem taşıyan su g lleri var. Suyu maviliği nakışlayan
Sonrasızlık damlacıklarında hayalin suya yansır.Yüzer aşk yüzüm, yüzünün
yüzölçümünde kalır sevdam.

Aşk,durmadan aşka kendi doğrularını sunar.Yosun tutmuş yanlışlardan, paslanmış eskilerden, katmerli yanılığlardan, özü kirleten emellerden uzak kalarak, sana kalmayı kitap kıldım.

Duyguların hızarcısıyım. Sensiz olmayan duyguları kesiyorum. Senin kara bahtının kara kışına hazırlık yapmak için içimde kalmış sözleri kesiyorum sana.
Isınıyorum sen'de...Yakılacak sözcüklerim yüreğinin sobasında.Harf harf, aşk aşk k l oluyoruz g l cemaline bilesin şulenar...

Hayrettin Taylan

Dudağında Üşüdüm Dilgöl

Du' Dağında Üşüdüm Dilgöl

Belki diyorum, belkilerde kalmayanlarımız var. Keşkelerimizi kızartan gerçeklerin seline salına salına gül olsan. Anlasan beni. Yüreğime yağmurlar serpildi. Sözlerin damla damla içimde. Bir gün, bir gül şehri olursun. Kokun yayılır sol yanıma. Mazimin sevda dikenlerini batmasın sinene.

*Yaşamakla yazmak kardeş değil. Belki doğarsın güllerin güneşiyle.

*Yazgının prangası peşinatsız sen ödemeleri sunarken. Geldiysem sahiline , kıyıcı yapma. İçimdeki aşk kayalarına çarpılmayı dene. -Gözlerine benziyor özleyişim. Senin kadar sana yakın bir yakınılma buharındayım. Y'amaçlarına yağmak için senli günler beklemekteyim. Üşür sensizliğim. Varsıl düşlerin yansır gecelerime. Yanımda oluşunu tümler umudun tan küresi. -Yürek kürenin güneyine gelir sevi penguenleri. Dilime güller ektin, gülüme diller ekledin. -Bir dil şehrisin. Sözcükler ve gönüller cadde cadde büyümekte. Aşk saçan gözlerin aydınlatır yarınları, yarimleri. Yine kendime gittiğim sen sonrası, ben sonrası, sonraların da sonrasını anlatan sonrasızlığın sızılarında sözsüz sazların dili olup gönlüne metelik atıyorum. -Müebbet bir ilginin adresisin. İsimsiz kalışlarını seçtim.

*

Güllerin yapraklarına yazılan masalların kırmızılarındasın. Kırmızı, kırmızı, şu gelen kimin kızı. Bir kızıl kıyamet getirmiş sevdaya. Yakıp gidiyor bu içsel muammanın yelkencisini. Denizin neden sığ, suların neden aşka berrak.

-Uçurum uçurum şelalelerinden düştüm, düşlerim su üstünde, sen yüreğimin en üstünde. Üst benliğin işaret ettiği bilinç gülüsün.

-Kokun kadar ömrün artsın dünyamda.

*

-“Du'dağın ne kadar yüksek. Öpülecek çiçekler yetişmiş. Rujlarının sakladığı yeşilliklerle kaplı. Nefessiz bıraktığın tepelerin var. Zirvene geldim.

-Çektim ciğerlerime kadar hevesinin rüzgarını. Meltemlerin esip gürledi.

Yaşanmanın ak duvağına yazıldı yazgımız. Yürüdüm durdum Du'dağında.

-Senin olmak istediğin yamaçların yeri gibi kalakaldım.

Yeşil umutlarımı sende topladım. Yağmuru çok Du'dağının. Öptükçe artan istemlerin buhurları var.

-Sislerin içinde, hislerin sol yanında. Özeldi Du'dağın. Hiç dokunulmayacak uçurumlarımların vardı.

-Uçarılarım dağcı, tırmandılar en istendik yere. Meşru ve hoşluk yan yana geldi.

-Sevilerimle dağıldım Du'dağında. Duçardım sana karşı. Bir ka'dın vardı, bin kadim kadını cebinden aşırın.

Bir yürek damıtırken toplandı okyanuslarım sana. Islandım durdum sevginle.

-Yunus gibi Yusuf luğumu ıslattım gecelere.

Kırılmış gül dalların bahçıvanıyım, kırılmayacak ummanlarım var .Umarım beğenirsin gözlerinle yüzmeyi, yüreğinle süzmeyi, ilginle derin mevzuluğun kumrusu olmayı.

-Hadi öp beni beni sevgilerden.

Bu sensizlik coğrafyam güzel dünyanın paftalarında erimesin.Bir atlas gibi içimdesin.Renk renk , renkli dünya sınıyor. Her renkten bir hayat sun.

-Henüz yaşamadığın kentlerim var. Henüz derinliğini keşfetmediğin keşf-i zünunlarım var.

-Gurbet gurbet aşk kesildi uzaklarım. Hadi kendine git önce, kendine geldiğin ilk yerin aynasına bak.Beni göreceksin, güleç yüzlü ve Du'dağlarında gezinmiş bir aşk aslanı göreceksin.Ürkek ceylanların etrafında fır döndüğü

Belki bilmeyeceksin.Onu yüreğini sana kırmızı hala yapmışken uzak kalarak üzüntülere hamilelik testi yaptırma Dilgöl.

-Ben sende kalan Fil Dişi Kulesinin kadimiyim.Bilinç kulemde senli demlerin adresiz yaşanırılığı akar.

-Bir gül ekim dilimde. Bir dil konuştu gülümle. Gönlün gülü olup, gülün dili kalıp dilin gül sözcükleriyle yaşama alıştık bilesin Dilgöl.

Hayrettin Taylan

Dul Bir Kadınsın

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-4

"ben dul bir kadını
öyle her istediğimle beraber olamam
ben dul bir kadını
canimin istediğince gezip tozamam

bir kız arkadaşım la bir yere gitsem
bir erkeğe kazara gülerek selam versem
ya da biraz fazla giyinip süslensem
dedikodu olur, çünkü dul bir kadını"

Bütün yangınların sorgusunu cevaplıyor, bir hal, kadından bir hal. Minvalinde bombalar artıyor, dul kadınsın. Erkeğin tetiğindesin, kurşunlar zevkin ucunda tetiğe gerek yok, kendi ateşlenir erkeğin beyininde. Siyah heceler üstlenir anlatılmaz. Meçhul bir gidişin gemisi rotasız hayatlar bağışlar. Dedikodu alfabe ezberlenir dil ile gönül arasında, dul bir kadınsın. Bütün anlamsız doğruların da olsa, bir doğru düzlem üstüne eğrilerin artarda da artar. Yanlışını bekler av ve tav yürekler.

-Zevkin hazır ve huzur kıblesi gibi görünür karşı dünyada. Ezberleri bozmak zor. Kariyer, sosyal duruş, ya da gizemli yelkenler açarak belki saklı dünyalar yaşarsın.

Gidişlerin özlem tufanında, uçurulmuşsun. Bekler seni ,aç,tok, ya da fark edilmezlik. Sen gölgesin şehvetin. Suları kurumuş iç amaçların kaynağına hazır kaynak sular gibi durur hazır bulunmuşluk kimliğin. İkincil olmak burada asıl başlar, tarihsel mendenin içinde bu süreç dul kadın kimliğinde bürünür kimliğine.

Biz yaşamı en kolay dileklerle fal açarız, hangi mecbur seni bu kimliğe attı.

-Evliliğinin birinci gününde, Allahüekber dağlarına tırmanan orda soğukta kocası ölen Kerime'nin kırık aynası mısın?

- Ya da Kurtuluş Savaşında, kocası gözleri önünde şişlenip 30 Yunan askerin sırayla tecavüz ettiği Hazan Neftine 'nin göz nuru musun..

-Veyahut, kocasını kazada kaybedip, iş verme amacıyla kandırılıp geneleve satılıp orda zoraki bir yaşamla baş başa kalıp, yıllar sonra oğluyla o lanetli odada karşılaşp tam sevişme sırasında belindeki benden tanıyan taşra yürekli Suzan Saki'nin dikiş tutmaz yarası mısın..

Ya da 80 kişinin isteyip kimseye varmadığın, bir gönül depreminde aşık olduğun, aşk masalı yaşadığın, başkentteki o güzel ortamını terk edip en kısa zamanda evlenip İstanbul'a yerleştiğin ve herkesin ideal çift olarak ezbere okuttuğu mutluluk everesitinde her şey güzelken, her şey bam telinden, aşk elinden öte, kendi ekvatorunda yüreğine çizen şair, entelektüel ve sen bir ömür sevenin bir gecelik şeytani zevk mağarasına kaçan, ölümünü beklerdim, ihanetini asla diyen Nazlıcan'nin hem nazı, hem canı, hem bitmeyen acılı aşk masalının aynası mısın.

Ve severek ayrılmak zorunda kalışın destanı yazıldığı Nazlıcan'a dönmesi için 500 şiir, 150 öykü yazıldığı halde hala ona dönmeyen Nemlican'nin gözyaşlarını taşıyan, inatlarını, kırıklarının kırk ayağını aşırın dul ve masumlüğün kavuşma anı mısın...

Sen dul bir kadınsın, adın kadar kadın, kadın kadardır adın.

"ben dul bir kadını
bir gün yeniden birisini beğenirsem
beraber olursak
birkaç kez yan yana görülürsem

dedikodu çarkları o an hızla çalışır
'bakalım alır mı seni' söylentisi dolaşır
erkeğın ailesi adamakıllı telaşlanır
ortalık bir karışır, çünkü dul bir kadını

Gececek, sevecek, özleyecek, yeniden hayatlar sıralanacak,sıra dışılığın öyküleri uzar,
hangi acılı, hangi tedbirli, hangi gizemli romanslar sıralanırsa ürkek ceylan halin
sırdas olur mecburlar bahtının tahtsız sultanlığında.Aşk tapınmasız yaşamının
hazımsız derelerinde,paa sıvanmadan geçen salya ırmaklarında sazanla azan
arasında olmanın olgusunda algısız alkışsız,hadsiz, edepsiz gidişler kafiyeleir.
Sen dul bir kadınsın, yüreğın yamalı,sanki alında lazerli bir ışıkla hazır hazların
kaynağı olarak sunuyorsun.

-Şimdi hayatın uyumsuz gözlerini çıkar ve hayatı dişle. Yaşamak yinede sol ağrıların
ağrısındadır.Sol yanın yansın,dönölmez aşkların ufkunda biraz bak
kaderine.Kederlerini sil acılı atlasından,yeni bir harita güzelliğler şehir ol,aşk ol,Leyla
büyüt ölllerinde.Ki her erkek bahtsız, tahtsız, haz sultanı değıl, seni de anlayacak,
gözlerinin önünde ötecek bir bülbölün çıkar.

-Sen dul bir kadınsın,şarkılar bile seni anlatmaz, aşklar senden sonra aşk, yeni aşklar
senin çölüne uğraksız olduğı,güvensiz iklimlerin hazanındasın. Yaprakların bir bir
dökölür, dölleir amaçsızlık,yalnızlık,huzursuzluk, mecbur dulluk sana huzurdur.

- Ya başka huzurların paydasında büyük mutluluklar ararken,yeni evini bırakıp,hala
seni seven,pişman olan eski kocan varsa,çarpım, çarpılma tablosunu yeniden
öğrenmende fayda var.

-Ki biz erkeklerin hep bir er ve kek yönümüz vardır.Yenilecek, tarafımız kektir,
ekilmez tarafımız "er" dir.Er işte, subay değıl, rütbesiz,eğitime muhtaç,ehil olmayan
acemi ezberlerimiz var.

"ben dul bir kadını
benim de duygularım varmış
bunlardan kime ne
seçme şansım yok boyun eğdim kadere
bana ben değıl kurallar sahip çıkar
saygınlığım bağılıdır daima bir erkeğı"

Yine sorgusuz sancı gülüm.Söyle bakalım aşk adamın nerende?

Bütün güzelliğlerin bölündüğü yerde,hani o beyaz gelinliğı giydiğın garip halin
nerde.Evden ayrılmanın tanımsız duygusu,evlenip kocaya varmanın mutluluk veren
resmi bambaşka.İnsan da parçalara ayrılır,aşkların da füzyonları var gülüm. Sert
sözcükler üzerine yemin etmedik.

Hoşça kal demenin zor olduğı adliye koridorları kadar sevimsiz bir başka duygunun
hasır altı edilmiş, yüreğı yakan yıkılışlar da insan içindir, seni dul kimliğının
özgürlüğüne taşıyan kaşınan kararların adresizliğinde olmak da hayattan .Canlı mı
banttan mı bilemiyoruz.Sen düşün karar ver dul kadın.En kötörüm eksikliğın
ıkarması yap,toplamayı toplama, denklemlerin denginde, hangi denklik seni huzura
pazarlayacaksa karar ver dul kadın.

"ben dul bir kadını
benim de duygularım varmış
bunlardan kime ne
seçme şansım yok boyun eğdim kadere
bana ben değıl kurallar sahip çıkar
saygınlığım bağılıdır daima bir erkeğı"

Hayrettin Taylan

Duru Bir Aşkın Tümce Tecimeniyim

ben bir anlatım bozukluğuyum
yanlış demlerin öznesi olmuşum hep
gereksiz sözcüklerimden kaynaklanmadı gidişin
ya da yanlış anlamda kullanılan aşk sözcüklerimden
üç nokta ile sonsuz özlemin sonu gelmedi
imlası doğru bir kitabın sonsuz aşkıydık
duru bir Türkçe gibi değildi senli tümcelerim
dedim ya anlatım bozukluğuyum bozuk aşk cümlelerinin
bu yıl sorumuz çıkmayacak
bu yıl sonumuz olmayacak sevgili.
bu yıl beni senden soracaklar
iptal edilme ihtimali olan sınavın soruları gibisin
doğruların da yanlışların da sonuçta aynı
beni çözemez senden başkası
benim formülüm ömründe şifreli
beni senden çözecek aşk
beni senden bilecek aşk

Hayrettin Taylan

Duy Beni Büyü_k Aşk

kırk ikindi yağmurunda ıslandım aşkına
damlaların yağmur gözlerin güneş
düşlerimden çıkıp bahtımın toprağına düşüyorsun
yeşermeye ve bir ömür aşk derinimde büyümeye kalıyorsun

geliyor mahkum kaldığım vicdani zindanıma sellerin
terk edişin bitsin diye uslanıyor ıslanmalarım
ölümüne beklemlerin ilmi haritasında çıkarıyorum seni
ilimsiz bir aşkın filmindeyim
şerit şerit oynuyorum seni
sonu dışında her şey benziyor
usumun galasında oynanıyorsun
hislerimin sahnesinde sislerin karışıyor
film ile ilim arasında kalıyor imgesiz oynaşım
minimize hasretlerin dilinde yazılıyorum
unutmak için erken kavuşmalar yeşeriyor benimde
yenik düşmüş düşün helalinde aşılanıyor ruhum
anlayacağın söz üstüne ekiliyor özlem gülüm
yaşanan acıların cenginde, önce fatih ,sonra sultanım
unutulmuş her şeyin fethinde Bizans yanımda düştü
o yüzden İstanbul kadar içimde metruk metropolsün

orada kaldırımlar salıncağımda
kaldıramadığın can kırıklarını sallarsın
akreple zaman arasında akrebin ısıyor vicdanımı
kızıl bir kıyamet yaşıyor yaralanışım
kanıyorum ta sen, ta ezelden
senin yazdığın yazgımda durulanıyor vuslat
aynasını kırıyor can kırığı
seni göremiyorum özümde
kangreni umutların sözünde aklanıyorum
evet, bu bir belanın ela sonuydu
evet, bu bir yaralanışın gri fonuydu
evet, bu bir aşkın, aşk sonuydu
evetten sonra hayırı olmayan gidişin zinciriydi
evetler sustu
hayırların kermesinde sunuldu sana
beni almaya gelen güzelin sosunda tatlandım aşka
seni kendime bölmüşüm meğer
payımda senin paydani aldı güzel
böldü parçaladı gecelere, hecelere
evet, bu bir senin bitişindi
evet, bu bir aşkın gelecek sahnesiydi
evet sen
evet ben
evet sen de bittin demek
duy beni büyük aşk

Hayrettin Taylan

Duygu Aynasında Taranan Sevi

'iyi ki doğdun yürek öğrencim'

Damıtarak aşk ırmağını yüreklere yeni beyazlar akladık sevi sözcelerle
Unutulmaz, her andan bir evren yarattık gülücüklerle donattık hoşluğu
Yorgun durulardan süzüldük beyaz bir geleceğe şiir gözlerle
Görülmez engerekler, çıyanlar olsa da karanlıklar silen aynalardayız
Umudun gönül tuvaline fermanları aşka yazan güzellik hali çizildi şiir gözlü

Hayrettin Taylan

Duyguların Menkul Kıymetler Borsasıydı Sevdan

Ş...

duyguların menkul kıymetler urağanıydın değerle
bekleyişin bülbülü gül dalında kokunla uçtu ruhumun derinliklerine
aşka yemyeşil ömür olmuş gözlerinde açıldı sevi çiçeği
yarın meyve tadında, yarım sevda tahtında

U....

arılar parçalıyor özünde kalanları anları
b'al t'adin var diye ç'oğullanıyorum gül d'alına
gül bayramında gülüşünü getiriyor sevda bağrına
biraz şiir, biraz duygu, biraz yalnızlık, biraz sevmenin ömrüne
böyle geçtim ç'agrının imgesine
böyle eridim sözcüklerimle yüreğine
böyle sevdim, sevdim böylece...

L...

dönüşüm ile sana dönüşüm arasında düşler akar
kendimle tanışan hayallerin gerçeği arasında yanar sevda
istanbul birden aşk, aşk bir'den istanbul'a ulanırken
kelebekleşiyoruz sen ve gün'eşim arasında sevda kalabalıklına
boğaz köprüm yüreğin,sözlerimle geçiyorum üstünden
iyi niyetim , içten bağlanışım, duruşum ve seni sevişim bilet
sorun yok sevgilim, artık istanbul kadar seviyoruz

E...

gönlün malazgirt, alparslan gibi fethindeyim
bir dönümle bir dönüme dönen ana'dolusun
aşk yurdumun şulesi yanar, alevlerinde sevda vatanım
ilgiden köprüler kurarsın, varmak kendiliğinde kentleşir
kavuşmanın rüyasında dans eder, huriler sen yerine
bir güzel sevdim, oyaladı sevgisiyle cennetimi
bir güzel sevdim, şulesini sundu buzul kalbime
işte buradayım, işte burada oluşunun öndeşiyim şulenar

Hayrettin Taylan

Düğmesi Açık Suların Sol Yanıyım Akışım Sana

alem arası kelimelerime deniz ruhlar dalgalanır
algının seçiciliğinde güzelliğine uzanışım ıslanır
düğmelerini açan köpüklerin kumaşı olur vebalim
kalırım aşktan önce sana.
y'anarım senden önce aşka

kendimi dolandıran özlemlerin m'ayınlarında uyanır mecalim
elif kadar berrak yücelerim dizelenir imge sonsuzluğunda
meçhulden meşhur bir arınmanın süzgecinden erişir özüm

bir ben düşerdi sendeki ben'lere düş olmak için
bezgin kulluğun bölünmüş coğrafyasında kalırdı için
oysa sevmek temiz bir iklimin asil sayfasıdır
oysa gitmek sensiz bir mevsimin tükeniş çeşnisidir
oysa varmak gerek bir v'arana

kımiltısız kalmış kalışların içinde akardı pınarın
gıldırılmış hasretlerimin susamış ruhunu ıslatır
nefsin son sayfasında yırtardı sensizliğin tüm'ellerini
öylece kalırdık aşk adanmış yolların yıllarına

gülüşlerini esrik bir yüzde unutan leyla'nın özünden açılır gülün
menzillerinin anlamlarında aşka m'analar toplardı bülbülüm
çünkü senden gitmeye daha bebektim
büyütemezdi hüznün çocuk sözcükleri
özne yapamazdı yaralı cümlelerin sen yüklemi
efsaneler biriktirmezdin yamalı yüreğimin nesnesi
seninle sıralı sarmaşık cümlede sonsuzluğa çekimlenemezdik

esir dillerin yabancı sözcükleri gibi değildi meramlarımız
iki kişilik ben deniziydik sevdikçe sonsuzluğa akan
iki kişilik vuslat dağıydık estikçe aşkın sonsuzluğuna
yanı başımızda yanılmış zaman,
kandırılmış içsel gelişmeler
arındırılmış mecraların arıları
açılmış gülüne gelirdi öylece değil ölümüne sevmek için

yenilenmiş terk edilmişlerin terkinde kederim eklenirken
gidişler soldan başlardı, s'onsuzluğun y' ağırlarken

seslenişlerin k'avında yanardı fenerim, sözler aşka dönerken
sarılışların fırçasında kalırdı bakışın, dokunuşun dünya sana k'anarken
v'arılışların sırçasında alırdı yakışın, s'özlerin yüreğimde okunurken

Hayrettin Taylan

Dün Liseliydin aşkın Mine,Giderken Üniversiteliymişsin Ayrılığın

Biricik
Mine Gök'e

Tanınmış bir yağmurla ıslandım ve uslandım sana
Estetik hisler mahrem gelişlerin tuzağında
aklanmış zevklerin uçuklarında dirilken akrepler kısıkcındayım
Hangi yana baksam yerli Leylaların zevk kısıkcısı
Ruh yazılarında aşkın ölüsü
nostaljik hayıflanışımı özetliyor

silah alın bana
vurulacağım sevdaya
erotik özlerle değil
kozmik kalmaların Kozanlarındaki ipekböceğimle
ki yolum çok yol
doyumsuz sevmelere astrolojik gölge olacağım
bir his verin bana
ey! Arzulara tuzak gönül iletilerim
sevmeyi özetledim
kitabın sonu
aşkın başlangıcı
kısıtılmış bir hayata yakışmıyor
ben sana göre yaratılmışım
bunu söylüyor son damla her an ve her şey
Dün Liseliydin aşkın, Giderken Üniversiteliymişsin Ayrılığın

Bu aşkın dersi yok mu
Bu hayatın akli yok mu
Bu sevmelerin sevgilisi yok mu
Ne kadar anlamsızlık varsa ben orda yaşıyorum sensiz
Ve anlıyorum artık her şeyi
Bir tek seni anlamış değilim
Tam senin için yaratılmışken şimdi yoksun
Dün Liseliydin aşkın, Giderken Üniversiteliymişsin Ayrılığın

Hayrettin Taylan

Düne dair Dün

Yazıp bitirmediğim mısralarımın metreleri hala belli değil
Yazdıklarımın her metresinde bir metres
Genel af varmış, ruhunu savruk amaçlara satanlara
Bu yüzden beni af eyle aşk tanrısı LİLİ
İnan sevdiğim şeyleri yazamıyorum
Yazıların kışı kalemdendir
Affı da o yazmış LİLİ

Hayrettin Taylan

Dünyanın Sonu Geldi Yeni Dünya Sensin Zindenaz

Seni dünya yaptıktan sonra yüreğimde küresel ısınma devam etti.
Şimdi bütün kürelerde sensizliğin penguenleri ölür.Yalnızlığının kutbunda buzullar şarkı söyler.
-Erir aşk, erincine sarılır sarılmalarım.
Beni de anlamaz olur anlam.
Hiç kimse yok, olmayacak bu bahtsızlığın iklim değişiminde. Jeopolitik gizemlerinde sırlarım kademlerini sunacak. Seni özleyecek yaz mevsimi.
-Sen aşkın yazgısıydın yazlara. Şimdi karakışları uzatıp uzlarını bağlama paftalarımda. Başkalaşım sarmış ruhunu. Bir b'aska gülsün. Kardelenlerin bekler.Başka bedenlere ödünç sevgilerden ve sevgimden kaybolur kardelenlerin.
-Susar buzul.İçindeki aysberge katılır acılar. Sen üstüne sen yükselir.

Sözsüz yazdığım şiirlerimde melalin lal kalışlarını azıtır.
Kıyılar varamadıkların. Razi olduklarım helalime gelir.
-Yeni bir iklim gibi üşütür bende kalışların.Sıcaklığını bekler benden önce sana gelen gelişler.
Sustum.
Birikmiş harflerimden secili heceler sıraladım sensizliğe.
-Sükûtum anlamadı kaderin güvercini. Yüreğimde kutsanmış mağarının önünde yuva yaptılar. Ebu Cehil'in kızı geldi beni baştan çıkarmaya. Mağarana kadar indi.
-Ben vardım, "ben" yoktum.
-Sol yanımda beyaz güvercinleri yuva yapmıştı. Uçmadılar başka güzel gelince. Beni senden başkasına sunmadı sıcak demler. Hazın kürkünü giyen soylu öncelerim gitmedi başka anlara.

-Sen dur uzakların en sonrasızlığında. Zamanın yoktur beni sevmeye. Zamansızlığın kapatır acılarını.
Sen, dur sevgilim,ben gideyim, ben seveyim, ben ile ben aşka kanalımlı.
Bakiyesi yetmeyen birlikte yaşanacaklara baki olayım.
Zamanın zanına kattığı zamansızlık sızısında biriksin kalakalışımız.
Hiç bitmeyen düş'lerin sonrasında sonlarını ütölesin sıcak sözlerim.
Bozdurulmuş bir gururun gurusu olup tatsız gidişler sunma.
-Aç kalamam sana.
Yarın yarındır.Aslı'mı bugün yaşamak vardı Kerem ettiklerinle.

-Doğum gününü kutladır kutlanmamış günlerimiz.
-Nice yıllar demek istedi ruhumuzun senaryosunu yazan algı.

Yaslarımın kuyruğuna takılan boş sözler tenekesi sesimi susturdu.
Arkandan yas tutan tutkularımın dili tutuldu. Tutam tutam eridim sensiz atlasın görülmemiş yerlerinde.
Yaramın atlası oldu.Renk renk sevdayı sunuyordu.
Gözlerinin yeşilini göstermiyordu.Sözlerinin sonsuzluğuna renksiz demler sunuyordu.
Oysa en güzel renklerle dolmuş yar atlasıydın. Sözlerine kadar , özüne kadar ben rengin vardı.
-Şimdi varsın; ama yoksun.
Şimdi ben var ; ama "ben" yok.
Doğurgan fizyonlar büyütür sen yanıma. Yanımda olsan, paramparça olan senli özleyişlerime derman olsan Zindenaz.
-Çile ile çöl kardeşken kaktüslerin gül gibi görünmez. Solmaz terk edişin; ama batar sineme susku sözlerin.

- Sen susma. Sen iklim iklim değişsen de içimde.
- Konuş .
- Kavuşma ülkesinin hadimleri beni sana sunar.
- Yüregini sana dünya etmiş bir yiğidim yolunda.
- Sen yürü.
- Sabır bizden yana yanar.
- Hasat bizden yana hasılat rekorları kırar.
- Sen büyü.
- Zebercetten kuşatmalar sunar sana asiliğim.
- Sen bekle Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Dünyanın Sonu Geldi Yeni Dünya Sensin Narıçe

Yormak istemiyorum artık cümlelerimi.Yeni bir dil gerek beni sana anlatmak için.Anlam yetmiyor, Türkçe aciz .

-Yan yana getiremiyor sözcükler. Baş başa bırakamıyor başlangıçlar, üst üste alamıyor algı ve üst benlik.

-Ele ele buluşturamıyor özlem, hasret, acılar, vuslat.

Uzakları tercih ediyor her şey.

-Zaman diyor,zamanla diyor kader.Bana alfabenin son harfiyle seslenme.Adın, sevdan ilk harfle başlarken öyle son harfin sözcükleriyle bağırma seslenme.

-Bu dil yetmiyor dilsiz kaldığım aşk sonrasızlığına.

-Hiç söylenmemiş sözler yazmanın yazgısındaım, elimde elemelerim, kalemlerim, sinende yazılıyor.

- Yetmiyor anlattıklarım, daha anlatamadıklarımın inşirahını duymalısın Narıçe.

Senli anlamalar çıplak kalsın, arzularım örter sen korkma.

Ya da bensizliği giy Arap saçına dönüşsün dönüşlerin.

Ben,seni çıplak giyineyim hasretim, istemlerim örtsün seni.

-İkimiz kalalım bu sevi dünyasında.

Bütün ayrılıkları ,acıları, mecbur gidişleri, bir türlü kavuşamamayı yakıp yeni dünya yaratalım...

Sonra giyineyim seni sıcak bir elbise gibi. Sarılışın anlam, öpüşün kitapçık,dokunuşun kitap, sevişin kütüphane, bende kalışın ömür olup olamayacakları paklasın bize.

Bu sende kalış,hasbilerin meramıdır. Hesabı olanların olgusudur.

Bu seni isteyiş ümmilerin sadasıdır. Seni aşka kazanma davasıdır.

Yani seninle dünyayı ilgiye, sevgiye, güzelce yaşama paydaşlığıdır.

Kazanma değil yani insan kazanma davasıdır.

-Gönül fethetme için, fethedilen gönülde seni sevme arayışıdır.

İsrafil'in sırrı senin güzel tabiatındadır. Bu güzelliğine meftun olmuş nazariciyim ben. Nazlarına kadar nedenlerimi ekledim.

Kurumuş sevdâ toprağıı yeşertme savaşıdır. Yeşillenmeli ali dünyanın.

Hız.Ali'nin kızı gibi yürümelisin yeşillerle bezenmiş göz pınarlarının sunaklarıyla süslü,aşka nakışla, sevmeye, paylaşmaya, dünyayı güzelliklere anlatmaya manalı soylu bir duruşun içsel ummanı gibi sonsuzluğuma.

Beni delirttiğin, beni dirilttiğin bu sevi davasının küresini kapatma göz karelerinle. Beni topla cennetinde. Huri ol, nurunda aksın aşk. Kapkaranlık algılarıma konsun "MUTLAK GERÇEK"

-İdeolojinin idlerinde yapma tanrıçılığı oynayan güzellerin

Yaşatmalık karmaşasından kurtar beni Narıçe

-Karanlık fikirlerin dehlizinde zehrini akıtan sözde söz sahiplerinin acizliğinden kurtar beni.

-Bilgeliğim aziz gibi akar sularına. Sen ummanın ummanı.

Umudumun son küresi sen, kareler biriktirdim, küreler arasında aşka

kutuplarım var.Penguen sensin.Üşüme ben ülkesinde.

Biraz ben merkezçiliğimin merkezkaç kuvveti olmaktan çıkar.

Sen hep özellerime dünya kaldın.Dönmeliyim dünya yerine etrafında, zamansızlık ve sonsuzluk için.

-Kavuşmaları almalıyım sol yanımin enlemlerine.Enlerin gelmeli dönencelerime. Bir oğlak dönencesinde, en uzun gece gibi yanıma gelmelisin ve uyumalıyız aşka Narıçe.

Hayrettin Taylan

Düş Aslancığının Ruh Ormanındasın Mavilsu

izlenimci bülbülün gül partisinde sözsüz ruhun soldu
okudum roman olarak bu soluğu
kadife hecelerın gecesinde direndim aşkına
kafiye yoktu, ruhunda yazılmamış bakışına
hafiye yoktu, bağrında taşınmamış sevdaya
seriye bağlanmış bağlanışın diliydin, severek öğrendim
2...

düş beyinciklerine kan götüren karıncanın arınmasıydım
hasretlerin defilesinde ömrüm takıldı aşkına
salına salına gelişin, yalnızlığımın tutku teline dokundu
iste oradan bütün benliğime teslim oldu aslancıklarım
gizil hazlara mayalandı kavuşmanın bağıl demi
buzul anlara aşılandı sıcağının isimsiz yanı
bir sen öncesi, binlerce ben hazırđı
öylesine değıl, ölürcesine aktım ömrüne
duygularımın kuyruğunu salladı iç köpeğın
anlık, şanlık, benlik saldırılara maruz kaldı hevesim

3...

kaynağın kaynakları yapıştırıldı parçalanışına
süzülen içsel mazime aktı hayatımın hayat kısmı
sensizliğın yüzü, zamanın yansıl aynasında
sevmeye kodlanan benlik sevi yanışında
dilek taşlarının bitimlerinde betimleyiş resitalinde kaldı özün
tanımsız haline yoğrulan öykünün deniz armasıyım
sevmenin yüzmesine yüz olan sensizliğın sarmasıyım
sol tarafım sahiline yar kıyısı
ömür tarafım uzanmış sevginle güneşleniyor
yılıgısını siliyor ulaşılmazlığın isimsizliğı
silgisini tüketiyor, imkansızlığın imleri
beni yazıyor, yazgının son hecesi
a) sana
b) ana

Hayrettin Taylan

Düş Gözlüğün Kırılmış Bennara

Düş gözlüğümün çerçevesi düştü? Görülmezliğin ucuyla bakıyorum hayata?

-Sen, leyli gecelerimi uyutan Leyla bağı mısın? Yoksa, bütün yokluklara yosn tutmuş, varılmazlığım en güzel dimağı, beni hayata kerem kılan Aslı mısın?

*Ya da her güle gülüş, her tada tadış, her bakışa ömür, her ada bir şirinlik seli olan Şirin mısın?

-Bu içimde yankılanan benzerlerinin künyesinde susup ağladım.Susturulmuş, küstürülmüş bağlarım volkanik yüreğini faylarım dayayıp can kırıklarının bitmesini beklemek mi hayat.

Geçmişin izleri gelir düşlerinde oynar.

...: Yalnızdır artık o. Silinecek zamanı boşluğa bırakır.Her boşluğu doldurmaya hazır duygular vardır.Seni teslim eder, kavruk masalın başlar.

Gözlerini kapatır göremediklerin.Bir umut, bir toparlayış, bir unutuş uğruna, uğurböceklerin ölür.Normal gelir sana.

-Kırığına adak damlalar akar. Seni kurtarmak ister derin kederden. Ederini bilir teslim olduğun boşluk.Seni satın alır sensizlik. Bensizliğin Kavurucu sıcağı gelir aklına.

Bir ah çekersin, ahın söner, karşiki dağlarda ben uyanır.

Her şeyin sahtesi bürünür sızılarına.Gerçeğine çok benzer, belki de Çin malı özlemlerle gerçeğimi kapatmaya çalışırsın.

-Oysa içim Çin , yaşadıklarım Çin. Bensizlik Çin malı duygularla kapatılamazdı.Çin Seddini aşalı çok oldu.Bu yüzden içimde kalabalıksın.

Oysa Mevlana bizim için gerçek aşka sordu:

"Bir gece Aşka; "Doğru söyle, sen kimsin? " dedim.

"Ben ölmeyen hayatım, ölmeyen yaşanışım. Ben daima devam eden, hoş geçen bir ömürüm" dedi. Tekrar sordum:

"Ey mekândan dışarı olan aşk. Senin evin nerededir? "

"Ben gönül ateşinin dostuyum. Ben yaşlı gözlerin yanı başındayım." diye cevap verdi."

-Mülteci umutlarımı bulur özbenlik. Kendini aşar, bilinç.Bir buluşma arenasında nalan olur hasret.

-Yokluğunu yargılayan özetler dilenir içimde. Bir umut, başka umuda tüm dengelerini gelin kılar.

Beyaz olur kalışın.

Varlığına sarılır sağlık...Önce sağlık, önce huzur, önce sabır, önceden çok önce başlar zaten aşk.

Şimdi işletim sistemi gibi yazılacak anların yazılımcısıyım.Yazılımlarım senin üstüne.Belleğimin en dolu yanıyla sana geldim.Güncellenen sol yanımda senden sayfalar açıldı. Bir ağ bağlantısı açıldı ahlarıyla.

Ünlemlerim üşüdü, son damlanda. Virgüllere teslim ettim nefret aralarını, bir nokta koyacak cümleleri bekledim.

-Yalnızdı... Sensizdi... Garesizdi... Süreğendi... Aşk.

Heceler yalnızlığimde üşüdü. Geceler sözcüklerimde kaynadı. Cümleler yüreğinde buhur olup yağmurun sarılışı gibi dilsiz nadaslarıma indiler.

Yüreğimde açtığın mana hendeklerine karşı, gönül zıplatici umutlarla hazırlanıyorum.

-Çaresizlik uzanmış keyfini çıkarıyor. Naçar bıraktığın bu ayrılık sonrasında suskun manalara etik bomba oluyorum.

Aşkı öğretmeden, aşkı tam yaşamadan, yaşatmadan, aşkın yokluğuna alışmayı hangi sevi mantığı kaldırır?

Med-cezir'lerin ressamı olur mu suskunluğun.Çizer mi içindekileri. İçindeki çocuğun suçsuz ve çaresiz yüzünü görmek istedim. Hangi tuvale sığınışını görmek lazım?

-Kaçak umutlar, göçmenler ufukların gölgesinde uyanır. Çitler örülmüşken örüntülere.

Benliği temizleyen, içsel prizmalar hep olacak.Çakraları aydınlatan kadınsal ışıltının özünde eriyorum öylece. Bilincin sarrafıyım. Sensizliğin sahafında eskimeyen kendimi aramaya geldim, bilesin Bennara.

Hayrettin Taylan

Düş_ün Mavisiyim Demetlenmiş Aşk

düş/ün ben kendisiyim

...:asi kentin en uzağında yırtık masallar anlatıyor aşk
aşkın kuşları arasında şaşkın sözlerin sarılır ruhuma

...:uzandım sessiz kaldığın bensiz günlere

İsyankâr gelişler sıralandı yanılgılarıma

...:orgazm olmuş gülün yaprağında uyanır bülbülüm

...:Gayrı seherine az kaldı ,üşütme beni senden

Yorulmuş özlemlerin leyli gagasından al beni

...:içinde içinin yazıldığı aşk deryasına yaz beni

Çırılçıplak kaldığım umut atlasında yeşillendir gönlümü

...:Mavi gözlerinden güzel bir gelecek dalgalanır

Sal beni su ile susamak arasında kaldığım mavi sonsuzluğa

...:menziline zil çalan umutlarıma heves ol

yankısı sözlerinde kalan kitabı kalıplara can ol

...:angısı geleceğinde açık ömrüme su ol

hep senli sayfalarında beyaz ermiş kıl beni

...:sana açılışımın ayrıçlarıyla huzuru ütüle sevginle

yakamozlar gözlerime seni ay olarak sunarken

...:Gecelerime yıldız say, sayılamayan ilgililerle

Haylaz geçmişin gölgesinde kararsız saz çalma

...:Ben açık bir denizim

Sularımda gözyaşı dışında karışık yoktur bilesin

...:Gün gelir sensizliği de öğrenirim.

içlenişlerin yurdunda şehrim sensin

...:eserim senin eserin

arıyorum seni seven beni

...:Yokum şimdi sevgili

Yokum senli kayıplardayım

...:senli bir yüreğin tayfalarındayım

aşka kulaç atan aşk kuluyum

...:güle kül olan aşk külüyüm

yüzyıllık tutkularımı sana sunan aşk alisiyim

...:doyumsuz özlemler biriktirdim sevgi ummanında

gönlümde senin salın

...:yunus ile geliyorum sana

yeni bir türkünün sol çalınışında

...:sözler susar, tel ağlar, bağrım kanar

yaralı ceylan olarak sen konar ömrüme

...:mavi sür hayallerime

tenimin keşfinde gizemli özün gelsin

...:içimdeki özlemin miadı doluyor

maviler demet demet akıyor özüme

Hangi yana dönsem adın yazılıyor geleceğime

...:bu sevdanın yamacına konuyor serçen

dilim ile ilim arasında yuva yapıyor

gel uçur beni aşk ile aşka

...:Aşka sensiz sürünerek gidemem
Aştım yalnızlığımı geldim mavilerine
...: al beni köpüklerinde denizler susarken aşka
tutku yurduna geldim aşk seni sordu
...:utku fiyorduna geldim  r beni senden
giydir beni bir ömür maviler demet demet yüzerken

Hayrettin Taylan

Düşler Coğrafyasında Egzotik Bir Kentsin, Bensin Şulenar

Her şey•*Söylemek mi yoksa yaşamak mı yoksa severek beklemek mi?
Haykırışların damlalarında yıkanan bir gönül deryası susup akmaz mı sence.
Ya hayalinle gece gündüz kalışının ruhsal kalayları... Ya içsel sohbetlerimdeki sevimli halin.Ya seninle bitmeyen bitmeyenlerimin bitmeyi unutmaması.Ya gülüşüne metelik attığım anların borsası...Seninle yükselen menkul değerlerim. Trendi triplerinde saklı gizemli eriyişim.

*Ya damarlarımdaki akan asil tutkuların gül kanına, ruh şanına, bizli anlara karışması...

Boş şeylerin bile hoş şeylerin için içinin dolu olması.Varlığının nitel isimlerinde kalakalışım.Ya bütün güzeller, büyük aşklar yerine seni koyduğum sevda adılın. Bütün bunlar sıradan şeyler mi şule pınarım. Aşk lavlarını yüreğimde çekiver gayrı. -Yanışın artık yanı başımda mercan gibi, inceliğinin incisi gibi, bütün meyvelerin şirinliği gibi şirinliğine sevi dimağlarına alışmalıyım Şulenar.

-Sevmenin söylemesiydi bu akışkan cümlelerim. Sevmenin dilsiz romanıydı akan sözcüklerim. Tortullarında sana birikmiş bir gelecek var. Geldim sevmenin en özel, en senli zirvelerle bilesin.

Seninle senli bir ömrün en sıcak atlasında kalmak güzel anlara renk olmaya geldim.Her rengi sende yaşamaya geldim.Kırmızı noktaları seninle renkliliğe eklemeye geldim.Yeşilciği, yeşil gözlerinde yemyeşil yaşamlara seyr-i aşk yapmaya geldim.Sana geldim, özel bir renk olarak....Koca'man bir yürekle...

*A'yazda soğukları güzel demlere taşımaya geldim.

B'ağrı'm kadar yücelmiş sızılarının tepesini göremeye geldim.

C'anısı olmuş güncelerin dilinde ömrün kitabı olmaya geldim.

D'üşleri vatan olmuş sevdanın düşünce bağı olmaya geldim

E'lemi bitmiş, huzuru hücrelerime hicret olmuş güzellikleri yaşamaya geldim.

Çok seçmeli şıklar arasında senin a) şıkından yanmaya geldim.

*Gök mavisi özlemlerim var öyle sonsuz, öyle belirgin,öylece sen gibi yayılan. Yaryüzüme yakın, aşk yüzüme akın eden sevi hislerin var,sisleri ve hüznüleri yok eden.

Gerçek kadar doğrularım birikti. Bütün kopunlarımla senli kopuşu almaya geldim.

-Aşkın bir kopuş olduğunu seninle öğrendim.Sevmek, öğrenmeyi besliyormuş meğer.

Aşk, kendinle olgunlaşmaktır. İçindeki çocuğu sevgiye, hazlara, az yaşanmışlara doyurmaktır. İçinde yaşanmamışlara, yaşanmışlık katarak sevilerini katmerleştirmektir.Yenilenmektir sevgiyle.

Sevgiye pişirdin. Doyumu az bir hayata doyurdun.Sevginin membasından içirdin tutkuları. Benliğimi aşıladın benliğine.Aşk, daha sonra birbirine çok benzemeyi pınar gibi akıtıp aynı anların sularında, serinliğinde mutluca, ustaca yaşama sanatıdır.

Sakili ilerleyişlerinle sakince geldin bakiliğime.Hoş sedalar bıraktın dize başlarımda.Diz dize, dize olmanın imgesel yönünde estik. Aynı boylamların boyunda huylarımızın saati işlendi.Elemlerimizi aynı enlemlerde bıraktık.

*Hayalimin dönencelerinde aynı geceleri eşitledik ekinoks düşlelerle. Düşler coğrafyasında benzer paftalarda eşitlendik aşka.

-Güzel havalara sobelendik.Aynı güzelliklerin oksijeni olup uzayın boşluğuna değil, yüreğin boşluğuna bıraktık hoşluğumuzu.

Senin ilk kezlerini, en uzun geceye saklamış bir yarın gibi durdum.

Aynı sevginin aynasında benzer bakışları taratmak. Aynı bakışı aynaya yansık güncelleme yapmak.Hayata aynı bakmayı taratmak.

Bir geleceğin o'nurlu duruşuyla durulanmak; ama seninle.

Büyümüş, katmerleşmiş, filizlerini huzura, iyilere, güzelliklere, sağlam duruşu, sadıklığa, aynı ömrün içinde kalan duruşa teslim etmiş sevgi teslimiyetin iç mimarıyım.Seninle aynı gönül evinin sonsuz şulesi olmaya,hep ilk gün gibi hep aynı sevgi ışıltısıyla yaşamaya, yaşlanmaya, anları anlara katmaya, kayıtsızlığı senli kayıtlara almaya geldim Şulenar.

Hayrettin Taylan

Düşler Vurulunca Düşer/ben Düşkentindeyim

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-11

"Sigaramın dumanına sarsam saklasam seni
yokluğun ah yol yol olsa uzasa unutmam seni
Gitme gitme gittiğin yollardan dönülmez geri
Gitme gitme el olursun sevdiğim incitir beni

Akşam vakti sardı yine hüznler
Kalbim yangın yeri, gel kurtar beni senden
Akşam vakti dolaştım sokaklarda
Yırtık bir afiş, seni gördüm duvarda"

Aşklar aştım,göz fenerlerin her fırtınanın sonrasında onu aradım.

Aşklar dolaştım, rotasız özlemlerin deminde çayın demlendi .

Her seviyorum dedikçe dalgalar coştı, yalan diyorsun.Dalgalar dile geldi

- Sevseydin gitmezdi,sevseydin yanında olurdu.Onun göz pınarlarının dalgasını gördüm,benim dalgalarım öylesine.Hiç onun dalgalanışını gördün mü? İçin su gibi mi? İçini yıkayan sular var mı? Sen hangi aşk nehrin kirlenmişisin.Sen aşk okyanusu istiyorsun.Kirlenmişliklerini saklayacak okyanuslar arıyorsun.Dalgalarla kadınların kalbi kardeştir.Oradan bilirim.

- Ya erkeğin kalbi kaya mı? Hiç mi dalgası yok, hiç mi anlatılmaz algısı yok? Benim taş yüreğimden çıkan nehre ne diyeceksin? Hangi yürek, hangi ayrılık, hangi imkansızlık...Taş bir yürekten ona akan ,ona eriyen dağlarım var.Dağlarım hep taş,hep kayalık ama dağım kalmadı onun hasretine eridi.

Dalgalar:- Gecemin atardamarını zorluyor şimdi hataların.Sen su olamazsın.

Sen kaç gece ağladın,kaç gece ağlamaktan gözlerin şişti.Geçmiş günlerin çamurları akıyorsa bu su olmak değildir.Sen hangi çamurun hamurunda yoğruldu.Sen hangi gece güzeli çamurdan yapıp yaşadı.İçindeki aklanışı anlıyorum; ama Yaşarken hesaplayamadığın kırılmaların takvimini yırtmalıydın.Aşkın neden kaçsın yağmurdan,damla damla neden erisin yalnız uzaklarda.Çamurlar sıklığına sığmamış olmalı.Nemli hesapların fotojenik sergisinde onu gördüm.Sızıları seni anlatıyordu.Her şeyinde hala sen varsın.

- Seni unutmak için girdiği sevgi turfandasında akıllara ziyan bir sevgi uçuşumunda uçtu.İmtihandı sizin sevdanız.Kaybedeni olmayan, kazanını belli olan. Bir üzüntü kaplıyor hücrelerimi, sabahlar uzak, içini bir ben görebiliyorum.

-Suskularına yorum arıyorum. Sahi sen hangi vicdanın beyaz meleğisin.

Beni kanatlarından atan hangi meleğin kanadı kırılmışlığını aşıyorsun.

Kuluçkaya belenen beklemelerin misafiriyim.Az kaldı .Bende gideceğim senden. Bin sen şehri oluştu.Kentlerin karanlık çünkü maviye çalan gözlerinin ışığı yok. Her sözünden kitaplar yazdım,kütüphane dolu;; ama okuyan yok.Sen,ödev vermelisin hasretin öğrencilerine. Öyle gelmeli ,öyle okumalı sevdamızı bizsizlik,hissizlik.

Hüzünlerimizin otobiyografisini yazdım; ama bitmedi.Yalnız iki gece uzadıkça uzadı.

-Orda gözyaşların,içi yakan sözlerin, can kırıkların uzar bin bir gece masalları gibi.

-Sahi sen mi anlattın bunca yalnız kaldığım anların efsanelerini yaza yaza bitmiyorsun.

Zavallı bir gece oluyorum...

"

zavallı bir gece
bu gece ben gerçeğimden uzaklaşıp giderek
düşlediğim dünyaları seyrederek görerek

boynu bükülü bir köşede kadehiyle yarısan birine
teselli vermek onunla gülmek ağlamak istiyorum

kaderci bir şarkıyla of çekip de şöyle
büyülü bir ask arıyorum”

Sağa sola kaçışan mecnunların pabuçlarından giydim.Ben bu derdi bir yere
aklamalıyım. Rüyalarımda görüldüğün anların filmini çektim. Şimdi
yaşadıklarımızın belgeselini çekiyorum.Sevginin ne kadar yüce dağ olduğunu, üstüne
sensizlik karları düşünce,ben orda yapayalnız üşüyünce daha çok anladım.
Ben sana bu kadar iç akıtan acılı nehirler akıtırken; ancak bu anlamsız kaprislerle bir
büyünün bulunmazı olman ne kadar doğru.
Seni çok sevdiği söylediğim senistan’da, itildim, kakıldım ve horlandım, dışladın, dar
ağacına asıldım, taşlandım;; ama yüreğimdeki figürlerden sana çizdiğim sevda
resmimi kimse aşk duvarımdan silemedi, indiremedi bilesin.Yaptıkların belki
Nemrud’un kıza yapmadı; fakat onun kızısın bile diyemiyorum yetim aşkım.
Özlem çizgilerimin nice tabloları vardı.Her aşk kentinin girişine seni astım.
Aşağılandım, hapislerine atıldım; ama yılmadım seviyorum dedim. O,artık beni
sevmese de ben aşkı yaşıyorum ya.Aşk anlatılmaz,aşk yazılmaz, aşk paylaşılmaz, aşk
suyun suyla durulanmasıdır.Benim yüreğim “büyük okyanus” ... Ben aşkıma
durulanıyorum.

“cesaretim olur o zaman
düşünmeye içtenlikle
açık seçik ve hiç korkmadan
sonuna dek dürüst ve sevgiyle

bos yer değil yok inanmam
koşarım yine ardından
bulsam da olur bulmasam da
bu ümit beni bil yaşatan”

Sevgi okyanusumun derinliklerinde topladığım rengârenk çiçeklerle sensiz
kalakaldım. Bütün büyük aşkların erkek kahramanı oldum, bir kendim olamadım
-Beni bul ey ben dedim.Beni bulsam,seni bulacağım .

Aşklar yaşadım aşk arası yarama dirhem olsun diye. Deniz fenerleri hislerinin
kamarasıyla her şeyi sana anlatmış olmalı ki yaşadıklarımda gölgen uzar.
Her gidiş fırtınasının ortasında seni aradım,gel saçlarının arasında akla beni.
-Seviyorum dediğimde kaybettim kaybetmeyi.Ne dememi beklerdin ki..

Mümkün olsaydı,daha sana nice sevgi masalları yaşatacaktım.Kulağına içinde
depremler oluşturacak sözler yazacaktım.
-Yeniden, yeniden sevmek mitinginde herkesin pankartında Bensin,Bendensin
yazılıydı.
-Gözlerinden düşenler düşlerimi vurdu.Tek hasadım onlardı şimdi yaralıyım ta

düşlerden,ta sana düşkünlüğümden.

Düşüyorsun düşlerimden şimdi. 'Kal bir ömür' Kalakalmalarımı kalayla. Ne desem desen desen yırtıldı kalbinde biliyorum.Nakışlı sözlerini de yırtmış atmış olmalıyım Yetimsin, ulaşamadığımsın.

. Aşına bir bülbülüm gül dallarında .Vedamın vadilerinde göz pınarları rahat rahat akmalı nadasa bıraktığımız mutluluklara. Huzur ormanına uçmalı ak güvercinlerin.Seninle ilk buluştuğumuzun ağacın üstüne yuva yapmalı .İki yumurta yapmalı aşka ve sensizliğe. Yarın bir civcivdir.Büyüsün de uçsun aşkımız, bitirileyeşimiz.

Bu aşk tabutu değil ki sen de tutu son kez ucundan.Henüz musalla taşına gidecek kadar bitmeleri yazmadı kader.

“yaralı kuşum hazan güneşim
güz ayazında kor ateşim
bir sözün uçur göğüm gün açsın
yad eller aldı bizi
haberini sal kara bahtlım
beni yanına al yaraşı saklım
üzerime hatıran yağıyor
bu yokluk yaktı bizi”

Yokluk yellerine sarıldığım esintilerin ezgisini yitiren bu mevsim senfonisinde adın kaldı, yüreğin kaldı.

Aşınmış vuslatların kıyılarında yuva yaptı bülbülüm.Sensizliğe melediler dizeliyor.Düşler vurulunca düşermiş, ben binlerce kez düşünde vuruldum , düştüm; ama sen susarak zor ve çözümsüz ağıtlar dizerek çaresiz mevsimler sundun.Ben seni bir gün geleceksine güneş kıldım oysa güneşinin halkalı ışıltılarından yaktın bütün umutlarımı.Şimdi kapkara hayalleri olan Susuz ve sensiz yalnızlıklarının ölü iklimlerinde, yalnız hazanı yaşayan ali bir aşk mudisiyim.

Hayrettin Taylan

Düşlerin Buzul Tuvalinde Donmuş Sevdam

Hisler bulvarındayım, yüreğimde penguen bir sevdâ. Düşlerim buzul tuvale seni çizer. Hangi sıcaklığın eritir bu çizimleri bilmiyorum. Hızlı geçiyor burada sensizlik. Gülün gözlerinden kıpkızıl sevdalara taranıyorum. Suskunluk hüznü bir veda gibi ibrişim serper alinganlıklara. Bir bülbül korusu Kurdi Hicaz derdimden seni çalışıyorlar.

“Aşk Aslında Çok Özel Birinin Gelip Yarana Dokunmasıdır”

Büyümek dedikleri aslında hep bu korkunç boşlukta hep üşümektir hep üşümektir” Bu nakaratların dilinde aşka müptela özlemin üşür, ruhun sıvılaşır, akar kimyasal bir yaşa. Bu yasların yaralarını piminde. Bir yağmur yağmasa infilak edecek sana olan bağılarım bilesin. Her yara kurumaz bu da gerçek. Yaralı aşık özülle buluştuktan sonra boşluğa düşmesi ölümle özdeş bir duygu. O eski boşluk örtmeye başlar hoşluğu bir yara sızı süzer her yerini kalırsın boşlukta. Bayatlanmış gidişler, sağır unutkanlıklar lal korkular ertelenen düşler buzlaşmış uzlaşmalar hırslar basit hesaplar örter belki; ama senden uzak kalışın kalıntıları örtemez ki...

-Neden üşütür sevgi mevsimim söyle?

-Neden taşıyor başını koyduğun göğsümden binlerce deniz?

Kayada yetişen çiçekler topladım, kıraç özelemlerin vazosunda büyütüyorum, güneşsiz, sensiz büyür mü ki bilmem. Benimki de iş mi yani.

Sırf sevdâ uğruna, gönlümde bir penguen, canevimde senli çiçekler büyüt, yadsıyorum gayrı. Kucağının resmini gitmeden önce çizmiştim.

Bir demet yaparak kırmızı gül bıraktım kucığına. Kırmızılar kanıma dokundu, aktı ciğerimin kanı güllerin üstüne. Bütün kırmızılar yan yana.

- Kan: Gülün kızılığına, sen beni benden çalamazsın, benden önce var olmuş olabilirsin. Bütün aşkların kurtarıcısı, mutlu habercisi olabilirsin lakin

Ben yüreğe daya yakınım unutma.

- Gülün kırmızısı: Bütün sevdaların huzur kucığıym, kavuşmaların, barışmaların, yeniden gelişlerin şafağıym, buluşma güneşiyim. Evet, sen yüreğe can veriyorsun, orda akıyorsun. Peki, neden bu ayrılıklar, neden bu acılar, nerde hani şairin Nazlıcan'ı... Kanları donduran onca sözceye rağmen, neden Nazlıcan'ın yüreğindeki kan siyah akar ?

-Kan: Sarı sarmalamıştı hüznü, mor göğse nakışlamıştı ve senin kırmızın düşmüş yüreğe, bu aşk yazdırsın, bu aşk kanları dondursun diye onun yüreğindeki kanı esrik ve acımasız akıtırm.

Sen bütün kırmızı güllerini ek sevdâ ovalarına şimdi, bütün renkler kıskanıyor seni, Nazlıcan'ın nemli gözlerinden buhurlaşan, üzülen yağmur sonrası gökkuşağında bir gün kavuşmanın altında geçecek bu sevdâ.

Aşkın damarlarındaki sürgünler, sülünlerini kanına musallat etmişler ki kan çekmiyor sensizliği.

Utulmazların vitrininde bende kalışın gerdanında sıcacık an oluruz.

Herkes okur, herkes bakar inci düşlerimize. Kanamış olsa da pırlanta yüreğimiz sana aldığım pırlantanın rengi soluncaya kadar sürecek bu sevdâ gümüşümüzün ömrü. Hiç yaşanmamış anlarında, biz aşkın volkanlarında faydan geçer, sevdâya püskürtülürüz. Bir yanardağdır içim, lavlarımdan oluşan aşk ovasından Ayşecikler büyür. Yine bugün acıktım. Bu akşam Ayşecik yemeğinden yapacağım. Gözlerim neden yaşlı diye sorma? Sana ağlamadım, yemek yaparken soğan yaşarttı. Sonra da senin kullandığın kaşığı kullandım biraz oda yaşarmış olabilir.

Duruşumuz gidişin silüetini yansıtır kaçkın ruh denizlerinde gül yüreğim, biraz belalarımızdan ders alma vakti gelmiş olmalı.

Her hata, her susku bildik bir yanıttır, gelişlere, aklanışlara...

“Ağlasam gözyaşlarımda varsın, gülsem gamzelerimde

Şarkı söylesem sözlerimdesin, şiir okusam dizelerimde
Karanlıklarımda ışığımın, yalnızlıklarımda tesellim
Ilık ılık esen rüzgârlarda hasretimsin, sağanak yağmurlarda umudum
Mutluluk sana uzanan bir yol ve ben de bu yolun yolcusuyum”

Bütün yürekler ayna tutar, henüz baş başa taranmadığımız tutkular için.
Mevsimsiz sarar unutmalar beni.Sevdanın soluklanmadığı her yaşamayı ezberime
aldım gül bakışım.
Silinmiş yazının silintilerinde gibisin. Yeniden seni okumaya çalışıyorum kriminal
özlemlerle.Bu seveda imzası senin mi,bu gözyaşların neden akar yaralarımaya.? Kalem
geçişlerini, yürek sızılarını, ahlânışı, hayıflanışı izledikçe yaşamışlık ağlar
yüreğimde.Her anın renginde beyaz düşlerin büyür, her kelimenin derinlerinde anlam
kazanır aşk.Yankısı angısına dönen çılgın resitalinde rest çekişlerin resim sergisi.Gözü
yaşlı bir güzelin, giderken baktığı son bakış...İşte aşkımızı özetleyen kare,bir ömür
eritir son karen. Ve ey gül ateşim,şimdi kapat gözlerini kırılmaların son hecesinde,
izle sessizliğin ve sensizliğin içindeki umudun dirilişini.Tutku
bilinmezliğin,unutulmazlığın,hatta imkansızlığın yurdu...Gözyaşlarının mayası özlem
denizlerimizde maya tuttu.Şimdi daldır seveda kaşığını, biraz yaşanacak,biraz daha
büyüyecek, ders alınmış, temizlenmiş gönül kasemize. Yutuver,uykularını kaçırın aşk
gecelerine,uykusuz, bensiz, yalnız köşe kapmacaları uyutsun son kaşık ve ben son
aşık.

Hayrettin Taylan

Düşünürsek O'yüz

İnsan , telepatiler ya da tekamüller çeşnisidir.

Einstein'ın rölativite teorisine göre: "Guantlar denen titreşimler, o maddenin cinsine göre titreşimler topluluğu olarak canlanma bulur. Her oluşum, atomun en küçük parçacığı olarak bilinen quant taneciklerinin belli oranda yoğunlaşmasıdır (düşünce, duygu, ışık, madde, her şey) . Titreşim ve titreşimler topluluğu, kendisinden zayıf titreşime sahip maddeyi kendi etkisine düşürdüğü gibi; kendisinden güçlü titreşimlerin de tesirine girebilir."

*Bu bağlamda iradenin haritasını tanımak lazım.Güçlü irade, kamil sıfat,kendimizle barışıl içsel güç bizi daha özel yaşamlara, yaşanırılıklara sunar. Güçlü iradeyi arzuya yönlendirme yanılığımızdan vazgeçmek lazım. Erkekler, daha güçlü bir iradeye sahip olsa da iradeyi arzuya teslim ettiklerinden sonuçları onları farklı yaşam algılarına teslim eder.

- Uzaktan enerji gönderme eğilimi yüreğe kadar inmeli.Kadınlar bu enerjiye çok güzel sahiptir.Beyinle , yürek arasında kurdukları duysal çağrışımlar sayesinde daha temkinli, tetbirli, korunaklı yaşamı yakalar.

Ve insan kendine çok farklı düşünce formlarıyla kaplıdır. Bu formlar aurasında değişken renklere götürebilir.Bilince yakın bir yerde telepatiyi yakalamak gerek.

Düşünce formları içsel enerjiyi direk verir. Bir barajdır düşünmeye, gerçek olmaya, gerçek kalmaya.

-Beyinde birikim olur düşünce.Bu düşünceler bir baraj gibi akli sınırlarda birikir.Aşırı yüklenmelerle barajın bendi yıkılır, beyinsel haretin hızına kavuşamaz irade.

Sağlılık bir iletişim için akli şifalandırma gerekir.

Sağaltma, enerji yükleme, gibi içimizdeki geçiş enerjilerini farklı duyulara teslim eder.Öpme, sarılma,görme,dokunma isteği bu düşük enerjiye karşı içimizle barışık olamayışımızdır.

Yani algılara gelen bozuk titreşen hücreleri kötü etkiler, zedelenir beynin zihin dağırcığı.Bizi böyle farklı düşlere, hatalara sürükler.

-Bir duyum boşluğu bizimle kalır.Bu kalış nefsi olana yakın olduğundan insan, aslını yakın olanı ister, özümser, yaşar, yaşadıktan sonra kendince bir huzur, biraz da pişmanlık yaşar.

Olumlu veya olumsuz bir duygunun fizyolojimizde bıraktığı kötü enerjiyi rahatlıkla algılıyoruz.Kendimizi tanımakla alakalı her şey.

Aslında beyin programlanmasında nöronların birbirleriyle etkileşiminden sonra bilinç, ya da bilinçalatı çeperi oluşur.Bir içsel programlanma güdülenmesiyle kendimizi tanır, sonra başkasının başkasını tanımaya çalışırız.

Ve insan mana istikametinde kendi manidarlarının bulur, arar, kendinle tanışır.

Doktor Carles Philmore:"İnsan bedeninin ihtiyacı olan bütün ilaçlar zihinsel olarak üretilmektedir, zihindeki yenilenmeler, vücuttaki hücrelerin de yenilenmesine sebep olur."

-Her şey aslında hücrlerin hicreti ya da algıların akmasıyla kendini bulur.

Sürekli gelişmeye,yenilenmeye, ileriye, güzelliklere, güzel anlara, hayallere, hallere odaklı oluşumun nedeni içteki bu titreşimlerin bir tekamüle mil kadar yakın olmasıdır.

Bilginin denetimlenmesi, deneyimlenmesi, uygulanması,uyarılması, uyandırılması, kendi ruhsal telapitilerimize uyumlu hale getirmek lazımdır. Ki insan ruhu, canlı bir deniz gibi sürekli kendi yenileyen düşünceleri dalgalandırır.En önemlisi uyumlu bir frekansı yakalamaktır.

Hayrettin Taylan

Efilemsi senceler

Sen bana her bakışında ürperen durgun gölleri anlat! ..
ki ben hep kendi mısralarımla konuşurum sana rastladığımdan beri
bebeksi buselerinin efilsin anı beni benden vuruyor, gayrı ben ben değilim her tel
saçında özlem rüzgarım eser
geçtim senden kaldım senden özel dersine geldim
haftada bir kez de olsa özel ders verir misin senden
kalışından alışından akışından notlar sun bana
suya yaz özlem dersini
vuslatın kalemini kullan yeni kitaptan değil üreğinden anlat
seni anlat sensizliğime
beni anlat bensizliğime
ki sen yoksan ben zaten kalmışın dünyasıyım
ki ben zaten terkin hülyasıyım
ki ben zaten senin sevilme pınarında çağıldayan
umudumun bütün kuşları senin pınarından seni içtiler sensizliğime
ben aktı her ormana
sen aktın
ben durdum
durulandı söylenmemiş heveslerim

Hayrettin Taylan

Egolarıma Sponsor Ol

'o kendini biliyora ithaf'

Dudaklarının yaşam pınarında bir tas sevda suyu aldım susamışlığım gitti.

En ölümsüz yaşam beyazlarına ismini yazdım, yazıldım huzur dalgalarına.

Kavuşmanın gücüyle salla beni, içsel bebeklerimi.İçimde yaşanmış felaketlerden sonra geldin,viranelerimde gül gibi yetiştin.

Ayrılıklar dökülürken kaçınılmazların dallarından sevdayı toplar ruhun akutları.

Bilinmez bir tutkuyla çağırdım senli huzurların çiçeklerini,kendime baharlar

sundun.Uzak kalışlarına destanlar yazdım kendi mitlerimden.. Yolcusuz aşk metrobüsü

ilerler aşkın ilk ışıklarıyla, beni sensizliğin en anlatılmaz kentine taşırlar.Nerde

ineceğim,hangi sokak,hangi cadde,hangi felsefi manada duracağız bilmiyorum.

Bu buluşmanın hikâyesi uzundur, kısalan aşkla oyunlar arasında gerçekler roller

güneşine ışınlanır. Dokunsan,ağlayacağım fiilinde çekimleniyorum.Naiflerine

zeyillerimle meyillerimin meyi içilirken,içimde sus olan artçı özelemler sarsılır durmadan.

Anatılmaz ancak yürekten seslenen bir geliş türküsüyle satır aralarına baş başa kalışlarımızın da melodisi nakarat olarak eklenmeli hayata.

Çingisi yaşam sularımızda baharın yeşillerindeyiz.Hangi çiçek sen,hangi yemyeşillik

seni bana sarar bilmiyorum.Özlem dallarımız yeşil entarisini ütüler bütün güzelliklere

seni bana meyve sunarken bense cemrelerimin sulara dokunmasını bekliyorum.Pili

bitmiş egolarımın şarjına gelen bir güzelin sesine,hevesine, beyaz tenine aklanmak

istesem de bu yürekte sen fidesi büyüyorken hayır dedim yıldızım,uzaklarımda

büyüyen yerli meleşim.Benim için akıttığın gözyaşlarının ödenmemiş sevgisinde

boğuluyorum.Bir dirhem sıcaklığın,bir bakışın, el ele kalışın temizlerdi her şeyi:ama

yoksun, yoksul bırakılmış azılmışlıklarımda.

İçin boşaltılmış özelemlerin sözcükleri bırakır, arzularını çıyanlarım toprağa gözyaşıyla

karışır,arandığım sevginin temiz bahçesinde sen gülistan olarak büyürken içimde ben

kurumuş bir gülün bir hazlık,bir anlık,zevk tufanındayım.

Yaşanmışlığın ırmağı akıyorken senli uzak yaşam aşkıyla, ruhundaki andıyla ve

yüreğindeki bekleyiş manisiyle cemrelerin kavuşma arınmışlığıma düşer.Bir ömür senli

bülbül olarak kalakalırım.Gülistanında her anın rengine zevkler yaşatırsın biliyorum.

Hevesimin kaydıraklarından anlık hazlara düşüş olmak insanı mutlu eder mi? Sen

hangi bulutun beyazına yazdın beni.Seni tümleyen denklemimde

göğsünün tahterevallilerine yeniden binmek ve sallanmak salınışlarında tek hayalim

olarak kalacak.Amansız bir coşkuyla titrerdi ince yüreğimin kuytularında.Yarınlar

vardı,yarınlarımız yağlanmış bir kapı gibiydi; oysa yağlı fenerlerimizi, rüzgârlara

bırakırdık ölümsüz kavuşmaların kavuştağlarında hep senli okunurduk türkü türkü.

"dağlarına dargınım, yollarına yorgunum

Gözlerine sürgünüm sensizlik bana zülüm,kalbimde açılan gülüm"

Mavi akislerimde kımıltısız bir yakamozun yapbozlarında buzullarım da erir yıldızım.

Dağlanmış içsel düşlerin kızıl sularına vuracağım dalgalarımı.

En bakir hislerinin yamacında amaçlarımın gökyüzüne bağrımı ağır yapacağım. Çoban

yıldızı ruhuma senin beyazlarını aklayacak.

Sensizliğimin açlığını katık yapacağım,tokluğunun ambarından tane tane olacağım

sana bir tanem.En doyumsuz rüyalara,çıplak umutlarımı yamalayacağım,bitimsiz

uykularda gecem sana tümlenecek.Gamzenin vurduğum sinemde kalakalışın ışınları

bende senli haller bırakacak.

Ellerini göğsüme bastırarak gecenin sensizliğini aşkının diri bedenlerine sahip

olacağım,sahipsiz bırakılmış bir kedi yavrusu gibi al bağrına.

Kapkaranlığın sarıldığı yalınç heveslerime sevgi yükle gecenin içinde beyaz kadını. En yeni raksını akla yatağa, firdöndü bir savruluşla sarıl çıldırmış özlerime. Beni al, allanmış pullanmış allı şanlı geleceğine.

Uzak şehirlerin bensiz ve sevdasız semtinde, senin kadar uzak bir başka ben özlemlerimi kemirir yalnızlık anlarında.

Seni düşünüyor, sokaklar, yürüyen her adım., Sözcüklerden fildişi kule örüyor aşk ışığı gözlerine açılan dünyamda. Gülüşlerine tutunarak, belki de sesini dinleyerek ulaşılmaz bir sevdanın sularına gözyaşlarını da ekleyerek bir gün senin olma finalinde kalıcı bir an oluveriyorum.

Seni düşlediğim bütün limanlara salına salına gel. Her sarılışlarına isim seçeceğim, sensiz her gecene yıldız tutucağım. Yokluğuma sarıl, yazdıklarına haykır, şiirlerimi bağı. Anı sorgula, yeniden kavuşmay avuçla ve yıkılmaz köprülerde aşk biletimi al. Yalnız benim geçmeme izin ver. Aşkın sıratında sıralanmış güzellerden arındır beni. Aşksızlığın cehenemindeki hazların, nefsi birlerin şerinden kurtar beni. Uğradığın bütün güzel istasyonlarda sana olan sevdamin marşlarını ezbere bilen güzellerden benliğinin kanatlarını kopar, beni bensiz bırak.

Bir mengene sıkar hatalarımı, gergeglerden derlenmiş, ayıklanmış, huzura beyazlık katan, mutlu bir benin mustusunda ezbere oku sevda andımızı.

Bekleyişler mağrur bir güldür, sulamaya, koklamaya geleceğim. Yağmalanmış yaralarım sabır yumaklarım yeniden söker, meçhul ağrılarımın dergâhından sana gelmek ermişliğindeyim. Huzurun zuhuru ay yüzüne sobelendi. Gayrı bütün hallerimin, egolarımın sponsoru oldun.

Gülüşi emsalsiz güneşlerin koynunda, yıldız açar, canan olursun can halime. Yüreğimizin simli perdelerini açarsın, beklersin beni. Hangi ben olduğunu bilmeden, üstelik kırıklarını onara, onara huzuruna beyaz deniz ola ola kalıyorsun yamalı dalgalarımda.

Kıpkızıl gülüm, sevincin zaman rengi, feda ediyor beni sana. Düşlerinin her tonu beyazlarını aklarken, yüreğimizin kırılğan kapaklarını güzelliklere açarak, sana uçarak bir ömür gözlerine bakma koşusundayım. Gelsem de gelmesem de, sevsem de sevmesem de içimin alfabesinde böyle yazıldın bilesin.

Hayrettin Taylan

Egolarımın Sponsorusun Gülzen

Ego, id ve süperegounun bastırılmamış algılarında haz ve suçluluk hisleri taşıyan üst benin tanımsız haliyim.

-Kendime veda etmeye geldim sevgili.

Asıl kimliğimizin psikolojik aynası ego, kişiliğin biyolojik çerçevesi id, toplumsal merdiveni süpereo arasında kendimi buldum. Seni bulmayınca hep bebek kaldım. İçimdeki çocuk senden masallar dinlemeye, aşkına sözsüz istekler yollamaya başladım.

Beni yöneten benliğimdeki değişim şemasını sundum sana. İlkel güdülerim yok. Saptırılmış safhalarda, içsel sayfalarda beni bulamazsın.

-Birkaç günahlık sunum kafandaki algı evinin çatısını çökertmiş olabilir.

İç gücün kazanımları insanı tümler. Benlik karmaşası yaşamıyorum

Patlamış mısır gibi değildi beynimde kaynak yapan senli sözcükler.

-Sana sahip olmanın vergisi ödenmeyen hayallerim vardı.

-Asıl insanın hayallerinden vergi almak gerek. Bu kadar hayale dalmayı önlemiş oluruz.

-Kendini bulamamış, kendisiyle bulaşamamış biri değildim. Seni aradığım tinsel paftalarda, ruhumun katmalarına inen senin duruşundu.

-Egolarımın sponsorluğunu yaptı içten sevgilerin, tutkuların; hatta yaşattığın acıların.

-Her damlan aslında bir idi doyurmaya yetiyordu. Vicdanıma kadar iniyordu sızılarının sözsüz algıları.

Şişirilmiş gayrı resmi bir benliğim arada yüzebilir bahtsızlığının denizinde.

-Bunu da hoşgör sevgilim, henüz kendime veda etmediğim durumlar var.

Bu toplumun silindir gibi ezdiği kaçınılmaz sonlara uçurumlar hazırlayan kurallar, şişkin egolar var.

-Erkeğe hediye edilmiş, üst benlik olarak aşılınmamış eğitimsiz tavırlar var.

-Ehil olmayan hatta bir kadının o romantik ormanında yabani kalan onca erkeksi davranış aslanlığıyla eğitilmiş, büyümüş bir erkek olduğumu unuttun.

*Yiğidi malı meydandır.

*Erkek adam ağlamaz.

*Erkek adam çapkındır, değilse ya fakir ya da beceriksizdir.

*Erkek adam, maçodur.

*Her gün pilav mı yenilir?

-Egoları zehirleyen onca cümle var. Hangisini yazayım kitaplara sığmayan buncalar üst benlik olarak erkeğe şişirilmiş ego olarak sunulmuş. Ben de bu katmanın sosyal merdiveninde de olsam.

En üst basamak da olsam etkileşim vardır sevgilim. Patlamış bir benlik dehlizinde kendime gelmeye geldim.

*Ateşin içinde sürekli kızaran egoların sonrasıydım. Modernizmin kendi algısında yarattığı farkındalığın fevrisiyim.

-İçtepilerinde sorunsallığını bilen bilinçli de olsam zehrini yüreğime bırakan toplum erkinin inindeyim.

*Normalleşmeyi algılayan gerek sevgili. Normlarımız arasındaki yabancılaşıma, aykırılaşıma, asimel etmeleri bilmen gerek.

-Her birey kendi dünyasının merkezini temiz tutmalı benliğiyle.

Duru benlikler. Duruşu temiz kimlikler. Algısı açık, sosyal kimliği üst düzeyde, kendini bulan, egolarını, idlerin, süperegolarını bir benlikte tümleyen ve mutlak gerçeği bilen asil, inançlı, ilerici, bilişsel akışa hazır biri olmanın tan vaktinde olmak gerek.

-Kendime vedalarımı çoktan yazdım. Bir sana veda edemedim.

Aşk işte beni saran, sarsan, kıstıran en büyük olgu.

-En büyük rüyanın sonuyum seni görmek için uyuma isteğim.

-Aşk budur işte, sevdiğini rüyasında görmek için uyumayı isteyen bir benin merkeziyim.

Sen ve sensizliğin güzelliği, kendi ıstırabı var.Beni sonsuz mutluluğu yaşamaya meyilli özel cennetine sundu.

-Huri oldun, haramlarımı yakan şeytana karşı. Hazlarımın reklamsız tanındığı istenme tenlerinden kurtardı helalin.

-Güzel olan güzelliğin kâbusundaydı.Ya da yaşattığın güzelliklerin Sihri içtim. Ya efsun bendim.

Senin bıraktığın ben sonrasında egonun egzozu zehirledi sensizliği.

-Kendime başka trafikler seçtim. Gözlerinin rengi ışıklardan bir olmalı sol yanım hep kırmızıda durur.

-Y'şilin ruhumu geçirir karşına.Karşıya geçmek için birkaç sen gerekti.

-Ego sensin.

Yani gerçek özünün tam tersindesin. Ders vermeye çalışıyor benden gidişleri tümleyen sanrılar.

*Hasılı kandırmacaların gölgesini gerçek sanarak bir şeyleri yaşamaya, bir şeylere alışma mecrasındayız.

-Dön kendine bak. Hangi sen beni tanır ve yaşamak ister. İkimizin özü meleksi bir benlik.

-İnsan her yönüyle temiz bir öze doğar.Meleksi, her şeyden arınmış, mükemmellin insani versiyonuyuz.Sonra sahte bir benlik yaratmaya başladı çevresel faktörler.

-Sahte bir duruşu üst ben olarak sundular. Bilincin filtresi zamanla kirlendi.

-Özümüze kadar kirlendik. Hangi doğru kimliğin fotokopisiyiz bilemedik.

Hırslar, şartlanmalar, öykünmeler, kapital mayınlar, içimize sığmayan onca Üst kimlik oyunlarına kurban edildik. Kendimiz olmaktan çıkıp çevresel baskının baskısı gibi yazıldık yaşamın kitabına.

-Şekli bir ben oldu. Asil, kaliteli, üst bir duruşa durulanmamız azaldı.

-Kirlendik, yabancılaştık, melekliğin tüm evrelerini yok edip şeytani algılarla zirveye çıkmayı doğru yol bildik.

-Hep yanıldık.Yanılgılarımızın yansımasını herkes doğru gördü.

Patlamaya hatta atom kadar bizi ve çevremizi etkileyen egolarımız oluştu.

Ve bu egolar bizi paçavraya paça edip durdu.

-Sen kimsin sevgilim.Hangi sevginin kimisin. Hangi yüreğin üst kimliğini kaybettin.

-Hangi seni sevdim ben şimdi. Bu kadar haz, naz,ego zehirlenmesi arasında bilinçli aynanı çıkardın mı?

-Şimdi beni anlıyor musun bu aşk ermişinin seni o kadar severken kaçamak atomlarla esrik sensizliğe kaçışını.

-O eski kendine vedaya hazır mısın? Vadesiz bir sen sunar mısın dün doğan bir bebek temiz bir duruşa durulanmış, benliğini bulmuş bu bilinç bilgesine Gülzen

Hayrettin Taylan

Ekletisi Kaderin Kumrusu

Beni sana ekler ekletesi kader
vuslat bahçelerinde dökülür keder

payitaht olmuş hecenin başında kalır ezelim
mağrur bir rüyanın sonrasına yanaşır evvelim

Nedene ağır bir ç'ağrı yükler omzumu
başını yaslayacak yerine konar bir kumru
Gügümlerini imkansızlığıma bağlar bir huri
karışırım sana
alışırım sana

yontul bir bağlın sonralarında kalır kalışım
göz pınarlarını kirleten bir emelin mevzisinde vurulur cemalim

dikkatin dağılır, bağrımdaki sızıyı anlamazsın
üşümüş üşümüşleri okur yadın çözemezsin
soluyan güllerinin toptancısıyım bilmezsin
akan damlalarının hüznün ağzıyım bensiz akamazsın
bağlamışım bütün sırlarımı, surlarımı, sevdana gidemezsin
bir zembereğin gerdeğinde gecemi çalamazsın
olağan karşılaşmaların feleğinde vurulup beni silemezsin
tanrıların elma yediği ya'saklı gölgelerde beni yiyemezsin
aşkı ayıran sınırın ötesin el sallamazsın
bir'den sonrayım, ikiden önceyim, biraz sendeyim bitemezsin

Hayrettin Taylan

El 'aziz'e Bir Daha Gelmez misin Nazlıcan

Aslını bırakıp geçmişinin fotokopileriyle yaşamaya başladım.

Silik yazgının okuntuları arasındayım şimdi.Oysa yüreğimize kadar okunur bir sevda geçmişimiz vardı.Hangi kirlenmişliğin algısındayız. Üst benimizi kirleten hangi etmenin etil koynundayız. Bilinçaltı filtrelerimizi kirleten ritüel gerçeğin arasındayız. Modernizmin bize sunduğu yapmacık yaşamların sınırında rayımız. Genlerimize kadar bozulma kokusu var. Hormonel anormalleşmenin mayınlarına basıyoruz.

-Değişerek bozuluyoruz aslımıza. Uslanmazlık,yaşanmışlık sayılıyor.

Zaaflarımız bizi yönetiyor. Kirliliği algılamakta zorlanıyoruz.

-Bunca şiddet, bunca boşanma, bunca değişik ilişkiler yelpazesi ders ver miyor mu ki.

-Bütün bu kirli yaşamlar resitalinde biz de kirlendik. Oysa ben aşkın bağrında senin aşkınla temiz sevdalar yaşayan Elazizli bir Mecnun'dum İstanbul sırtlarında. Ağır bir sevda yüküm vardı.

-Duruşumdan ezber sevgiler akıyordu göz pınarlarına.

Meftun olan olan yaşanırılığın güneş sonrasındaydı huzurumuz.

Güzelliklerin tamircisiydik.Bütün iyileri senle yaşamayı onarıyorduk.

Şeytanın tanı bize uzaktı seherinde bülbül olup gülüne şakıdığımda.

-Sonra bizi de elledi elemin kirli emelleri. Emel sen oldun, Amil ben.

Amil , güzel sahillerin miline saplandı.Arzular şelalesi aktı.

Ben de değiştim ya da zaaflarımın mayına bastım üstelik seni severken.

-Oysa seni sevmiştim.Kekik kokusu kadar, keklik ötesi kadar, Harput çırası kadar berraktı geçmişim ve seni sevmişim.

" Ç'ayda çıra " oynuyordum sevginin ışıltısında, senli demlerin günlerinde.

-Gittin. Belki gitmek senin kaderin benim de kederimdi. Buydu asıl sınav.

Sınamakta sinemin erimeyen buzulları. Ağlamaya yakın damlalar üstünde geziyor her halim.Helalime dökülmek için tümünden ıslanmaya, uslanmaya hazırız.

-Yalnızlık bilir misin ki yılanlar yalanları yuttuğunda. Yoksa gitmenin asaletini mi aldın. Mührü sende mi gelmeyeşin.

Yoksa ben mi sağır sultanım bilmedim. Bu yazgının katibesi sen misin ki öyle yargılamadan attın bahtının hapishanesine.Oradan kaçıp sahil dilencisi oldum.

-Bir geminin limandan ayrılmasına, bir dalganın kaybolmasına, denize düşen her damlaya ağlar oldu.

-Hep seni çoğaltmaktı amacım. Dilendim durdum sulardan en çok da damlalardan. Ağlaşıp durdu gündüz martılar,geceleyin yıldızlar.

-Sonra bütün gelişleri avuntu yapıp yaşanırılığın kulağına küpe yaptım. Bir gündüz vedasıydı gidişin. İşte güneş kadar aydınlık olmayan bu v'edanın suskunluğundayım. Duymuyorum kendimi.

-Gündüzleri önce hiç sevmedim; ancak şimdi tesadüfen de olsa seni gördükten sonra sever oldum.Geceleri hiç sevmezdim; fakat şimdi her gece ya hayalimdesin, ya da rüyamda.

-Sen'i sevmez oldum önceleri; ama şimdi sen'den sene bin seni seviyor büyütüyorum dizelerimde, cümlelerimde sonra seni bir sandığı koyup sandıklarını bekliyorum kaderden.

-Hiçbir şey olmamış gibi yaşamak yalanlarında içimde üredi yılanların.

Sonra ne zaman seni düşünsem ısırdı düşlerimden, sevginden, gidişinden kısaca her şeyinden .Isırgan otu bağrımı iyileştirdi ; ama bağı yanık türkülerime beste olan sensizliği iyileştirmede

İçi dışı kirlenilmiş ütüyopyalarda can penceresi açtım sana.

Can kırıklarını taktım.Kırkayak olup bütün talihsizlikleri sardım ayaklarıma.

Gelinciklerin gelinliğine kızdığı, deniz kızlarının küsüp kızlığına atıfta bulunduğu demlerin çaycısı olup şeker halini karıştırıyorum.Kırıştırmaya mecalim yok ten

vadisinde.

Oysa perilerin ten defterine meyilli bir kalemim varken böylece susup yaşıyorum. Umut maşukun ekmeği aç susuz bırakmaz.Gönül pencerede bakarken uyandım yalnızlığına.Seninle bir kez gittiğimiz Elaziz sokaklarında buldum kendimsizliği.

-Bu gezen benim, yanımda sen yoksun, içimde sen vardın.

-Bu giden ben miyim, bu caddeler neden ağlıyor, herkes neden seni soruyor gözbebeklerimden.

-Dedim ya bir daha benimle gelmez misin El'aziz'e.

o Kırma ,açma ama sev bu ufuk penceremi.

Hayrettin Taylan

El 'aziz'e Bir Daha Gelmez misin Nazlıcannn

23.23.2010

Suskuya El 'aziz 'e Arası

Aşk vuslatın yan komşusu arada gitmek gerek gülüm.İçe içe gidişleri görmek lazım.İçerde içini yıkayan kumruları izlemek ,sonra kursunu hirsından almayan güzelliklere alıştırma yapmam lazım.

Sessiz sessiz sensizlik birikiyor aşkın ven şemasında. Pi'den sonra sayamıyorum günlerini. Aşkın "pi" hali kötü.Çok farklı sayılar var .

Gizemli renklerin varmış kaderin.Kedere göstermediği desenler varmış aşkın.

Sende bulduğum her şeyin meğer bir sen olmadığını ,bir sen etmediğini hayatın dersinde anlıyorum.

Bir elin "el", bir elin beni kendine çekiyor.Bu nedensizlik sarmalında

-“El "azize olmuşsun hemen. El alem beni soruyor sana.

O artık el'azizli diyorsun. Ben bütün ilklerinin eli ve diliydim.

Ne zaman el oğlu yaptın. Ne zaman el aziz kıldın.

-Aşkı, azizin dediğin el aman günleri unutun mu ki el azizem.

Güzel düşlerimizin yamaçlarında neşve sana sarılmış, nazlar gölgemde ve kalakalışın sonsuz sularına akıyorduk. En sonda damlaların varmış yeni anlıyoruz.

-Cümbüşün Edi'si sen Büdü'sü ben.Susam sokağımız yerine kumruluk kulvarımız vardı.Her şeye,her olumsuzluğa rağmen kavşaklarımızda bizi birleştiren özel sevgimiz vardı.

Gülün kokusu yollarında ve ben gülüne sürgün edilmiş son Mecnun.

Gizemli sözlerin,aşkların, gidişlerin, acıların, sonraların, bir gün dönüşlerin mihriyim hatta miriyim.

Serzenişe atomlar bağladım.Benim bağılarımın üstündeki bütün kentlerin yıkılacak.

-Sızılardan göleçler olacak susayan ben'i yıkayacak gerçeğin mutlağı.

Suskuya el'aziz arası-2

Yüreğimde kilitli kalan kalışın vardı. Ayrılık kendi ipini asmış sen yerine.

-Acının saltanatı başlıyor ve ben son padişah 1.Tövbettin.

Melodramların tahtındayım. Bahtımda başlayan sessizlik, gizemli bir y'araya götürüyor. Dilimde düşmeyen kalbim nasıl düşürsün ki el azize.

İçimde tütmeye başlayan baş başalarımızın mazisi okunur. İçimle için barışık özlemler sıralar.

-Sırası olmayan aşk dersinin tersinden kalkar yanılgılar. Önyargıların kurşun olur vurur seni.

-Ölürüm uzağından. Yabancılaşır üst kimliğe tırmanan aykırılık.

Beni "monşer " yapar şeytanın temsilliği. Arzu ile Hazvi olur bitmiş aşkınla yeni başlayan aşk.

Geoit bir zamanın dünyası olurum.Unuturum seni.

Fırat'ın ırgatıyım sular susar sana-3

Suyun mektebine gider alalarım.Belalarımın tanrıçası ölür eski kömürhan köprüsünde.

-Uyanır menzilemde kalan ruh emelin.
Yokluğunun hasatlarında biçerdöverci olur bahtım.Biçerim sensizliği.
*Tek gelirim olursun. Tek gelenim olursun.

Başka güzelin senfonisine şef olup şevke dalmak istedim.
-Körktüm büyük sevgimizin hatırasından. Tül çektim aramızda çekilmeyenlere.
Set çektim güzeller kentine girişim zor olsun diye. Çin Seddi kadar cedit sağlam olan duygularla savaştım.
-Azabı çekilmiş eski günlere füyve bağladım. Patladı ve bitti.
-Kırık mızrapların mızdırmacı benim aslında. Öylesine ötüşlerim var bülbül -i Şeyda olduğumdan beri.

Rengârenk sen'e kafiyelelendim ve redif sen.Renkli bir şiir gibisin her sözcüğünde onlarca renk.
İzahı yok bu nezih sensizliğin sonunda. Rüya kadar rengârenk olmuş bir akışın eliyim.
-Aziz ben.Azize sen. İkimiz de "el"olduk.
He şeye rağmen el'aziz'e gelmez misin?
El'azize'm olarak bir ömür büyümez misin büyük şehirlere örnek olsun diye.

Hayrettin Taylan

El 'aziz'e Gelmelisin El'Azize

Sona bir son Sodyumu-1

son defa gidilmenin kavşağındayım
kavuşmak sol yaptı çarptı beni aşk
silinmiş bir kalbin hızıydın sanki
hiç gidemeyen hep gidendin sanki
son senlerin senesiydi Eylül'dü hüznün
yaralı bir bülbülü saldın ormanlarına
ötüp durdum büyük aşklar için
uçup durdum en büyük aşklar için
el'aziz yaptın ruhlar kentinde
elsiz bir tokatlaşmanın adılıydık
ilgini bağlamıyordu duygunun ilgeçleri
iki gidenin bağlacıydık bağılar iç cümlede

*Hissin sismik solacı -2

hissetmenin yağmur hızıydın
damla damla düş'tün
acı çeken günlerimin urağan urganıydın
paganlarımı bitirici özençlerin vardı
sözlerin uçmuştu venüse

gözlerin düştü marsıma
ay sol yanımda sen yoktun
ay üstsüz hayalimde sen derin sularda
suretinle yakamozlar arasında Araflar ağlaşır
sırat'ından atar Fırat evvelim
kirli sularımı kabul etmez Kevser.
Bulanık hazlarımı kabul görmez özün
Biraz ben istersin, biraz benden istersin israfsız bir aşkı üfler İsrafil
Doğam sen sensizliğe doğan ben

*Ecir cebrini Cibril ederken aşkına-3

Sürüyor sürgünler mecrasındaki ecirlerim
kalmayı felç eden sensizlik kavlarım içimde
ilave ediyorum keşkeleri dilsiz geliş rayına
tabiatın tabi kızı sensin,sensin yol
künye sonsuzluğuna
fünye gidişine
kafiye son sözlerine
aşk her şeye kadimler uzatır, uzların gölgesindesin diye
ölümü eritir yardan taşlar değirmeni
gülümü soldurur kırmızı aşk cenderesi
sözümü sildirir sanrısı hülyasında kalan ben deresi
akar dururuz senin pınarların kururken
yakar dururuz senin alevin buzul acılar sunarken

bekler dururuz sen yakarken umudun bütün gemilerini
nasılsa vuslat denizi bizim
nasılsa seven biziz el 'azize

Hayrettin Taylan

El Değmemiş Hasretin Pinokyosu.

Bu aşkın pinokyosu benim. Burnum Kaf dağında,kokunu alamıyorum.

Güllerini kaldırıp koklayacak mecalim yok.

-Daha fazla kalamam sensiz piren kentlerinde.

-Çaresiz bir kalışın hicazkar resitalinde susamam. Mum kokulu dünyanda kalamam sensiz.

-Gerdek gecesi aşk katili tarafından öldürülen Suna'nın gelinliğini pınar kenarında yıkarken sabununu çalan karga benim işte.

-Gagalar yok, kahırlarım var. Kalıntıların, çalakalem gidişlerin var. Bir den gözlerinden akan damlanın son sesi.

-Burnu akan bir çocuğun el değmemiş aşk mendili değilim. Bana masal anlatamayan sen olmadığından raflarımdaki masalları kendim yazıp sonra okudum.

- Kimse bana şarkı okumadı, kimse şarkılarıma söz olmadı.Sen ben yazıp besteledim. Okudum sazsız bam telinde.

Aldırma sen, sen kendine çal oyna. Zıkkım ağacının gölgesinde zehrimi içme.

-Dur biraz yalvar alaz yalnızlarına.

Biraz beni bekle,neden bekleyeceğine dair istemlerle.

-İnfaz edilmeye yakın bir aşk katilinden tutkuya dair son sözler dinler.Aşk ölümle kalım arasında birisinin yüreğinde kalma mecrasıdır.

Bakışın sıcak yüreğe inerek içimizdeki arzuları ırmağını akıtmasıdır.

-Tek kişilik senaryoyu çok kişilik kimliğe çok sesli yaşayışlar sunmaktır.

-Hangi neşterin peşindesin. Hangi kederin keskinliği kaderinden önce seni kesecek benden.

-Şimdi burada sana kanayan bir y/arin durmaz durağıyım.

Şimdi şurada olsaydın,durmak bilmezdi durulayamadığımız yaşayamadıklarımız.

Şimdi şimdilerin şimendiferi olsan gelsen son yolcu olarak alsan beni ömrüne.Aşk dile gelse, vagonlarına sığmayan aflarını salsan üstüme.

-

Bir Düşün Kırık mızrabında inleyerek uzak kalma can gülüm.

Umutlarıma takılan pervanelere takılmasın keleklerin. Ben seni yine beklerim.

Düşün Sen...

Sen düşün düşüme.

- Kalk dedim,kalk bu mazinin ortasından atimizin aynasına yürü.

- Kendine bak beni göreceksin.

Kendine gel beni bileceksin.

Çocuk kalsın sevdamız.23 Nisan'a hazırlık yapsın. Seni sevdiğim ilk gün gibi oynansın günler. Şen çocukların dilinde şiir oku yüreğimin antolojisinden.

- Beni oku benden. Gerisi teffuarattır canperim

Hayrettin Taylan

El'aziz'e Gelmez misin Nazlıcannnnn

23.23 2009

Özündeki çiğdemin kokuları gelmiyor oysa baharındayım.Gayrı açılmanı bekledim.Yusuf'un aşka alıştırımlar yaptığım dipsiz özlemlerin kuyusundan çıkarmalısın bir sözünle.

-Acım çilesi bitmeyen dizelerde,şarkılarda,ölümsüz demlerde.

Neyzenler döner, ney çalınır sızılarımın sahilinde. Sonsuzluğun başı döner, sana döner hasretim.

*Kırgın bir ceylan gibi gidişin kalır en derinlerimde. Unutmak istesem de yüreğinde simyam kaldı aşk ceylanım.

Talihimin tarihini yerle bir ettiğin ana kuzusu demlerin çaycısıyım.Sensizliği içiyorum şekerim yok.

*Sendin şekerin, içimde,t'adımda eriyen.

Eriyen buzlarını, umutlarını, can kırıklarını bağrıma basmışken basılmamış yarın yazılır adıl kaldığın uzaklarımda.

-Turuncularının gizemi renklere karıştırır beni.Gri bir haz s'arar kopuşları. Maviye çalar sözlerinin sonsuzluğu.Nefretine tünar siyahın.

-Siyah tokaların kalmış isimsiz çekmecelerde. Hangi suçumun taranmamış sağına takayım diye bıraktın ki onları.

-Kârım sendin bu aşk tecimenliğinde. Cambazlığımı rağmen şimdi sensizliğin zararındayım.

-Sezon sonu indirimlerine giren bekleyişin inişinde yürek heybemde senli hiçbir şey yok.Yalnız umut aldım bol bol.

-Vuslatımın v'anası bağı açıklarında açık. Gel kurumuş bu aşk toprağının bütün renklerini sula diyor.

Beni savur, kavur, güzelliğinin gölgesinde. Ucu görünmeyen yüreklerle götür beni.Kalbinde topla, çıkarmaları yap eski acılardan, çarp yeni benle her şey.Güleç bir payda ol, al beni p'ayına.Bölüşsün özlemler.

*Elde kalan kahırları s'ağlamada kullanma sakın.Bir ayrılık denemesinin mucidiydim. Dünyada senin gibi bir güzeli kırmanın , beni terk edecek kadar can kırığı bırakmanın mucidiydim.

-Tarihe geçmek değildi amacım.Talihinde kalmaktı belki. Bir mucidin denenmemiş yaşamlarında bedellerin seyrü seferliğini hesap edemedim el azizem.

Sevginin seri katili, sebebin sebebi bendim belki, ya sen hangi duygunun meleğiydin ki bunca sebeplerin failiyken beni bir türlü alamadın cennetine.

*Söyle sevgili ben kirli düşlerin sularını akıtırken sen zezem kuyusunda mıydın?

-Nemrut'un kızı beni ateşine atarken sen İbrahim'in kızı olsaydın gelip alsaydın aşkla ateşin sınavından.

-Ben Firavun'un kızıyla haz satrancı oynarken bütün piyonları mı çalan Musa'nın kızı olaydın.

-Bütün kalelerimin gönül kapısı olup beni Kızıldeniz'e sürükleyeseydin.

-Orada ölmeye bile razıydım.

Böyle inleyen bülbülün sol yanında kilit üstüne kilitlerle kapatılmışken şimdi söyle hangi anahtarın açacak bu bahtsız kalışları.

Bu sende kalışın nabzını yoklamayacak mısın nemli gözlerinle yağmuru özletirken. Bu aşk fidanım yaşıyor mu hala? Ölümsüzleştirdiğim senli sevginin yeşilliğini görmeyecek gözlerin .

Görmeyeceksen misin her gördüğün başkasında beni.Kime baksam seni görüyorken sen başka isimsiz imzaların gözlerinde helalini haramlara kırk haramı mı yapacaksın.

-Harama karışan bir sevdanın cenneti olur mu ki gülüm.

*Gözüme ırak'san başkasının Bağdat'ı olup Hülagü'nün yaktığı en büyük aşk kütüphanesi olamazsın ki.
Düşlerimden daha düşürmedim ki seni.
Ben kendime gittim .Sen nereye gidersen git
hep "el " kalacaksın ben kendimdeyken.
-El'azize gelmez misin bir daha .
Bu şehir, bu ruh, bu sevgi, bu isteyişin aziziyim.
Bu tutku, bu vuslat, bu imkansızlık, bu vicdani canhıraşın azizesisin.
-Ben aziz.
-Sen azize.
-İkimizde şimdi "el" olduk. Aramızda çiğ altında kalan çiğ düşlerimiz.
Ve eritecek sözlerin , gözlerin, özlerin var " el" azize.
Bu el aziz'e dönüş için yazgının biletini hazırlamalısın.
Yazgımın sen p'arasında senin yüzün. Harcayacak zaman ve aşk var; ama sen yok.
*Hıçkırıklarımın gömüsünden senli hazineleri görmemezlikten gelme.
Vuslatın tarihçesini yazdım sen ile illa sen arasında. Eksik hatta esrik demlerin eksik.
-Tümle beni el'aziz bağrında. Sokul aziz kaldığım tutku dağarcığında. Sularına alışan Fırat gibiyim sol yanımda Dicle'n akar.
Ne kadar kaçarsan kaç vuslatımız Mezopotamya'dır.Orada birleşecek sularımızın kaderi, el ele Basra'ya taşıyacak.Biz okyanusların koynunda ıslandık aşka. Biz sonsuzluğun dalgalarında algıladık aşkı.
-Bu yüzden yarın sonsuz bir sen'e hamile. Gelişin iki dünya için hayr'ettin'e emanettir bilesin Nazlıcan.
-Bu dünyadan sonra bin dünya yaşadım sevenlerin cennetinde bekle beni.
-El azize olarak değil. Azizem olarak gelir misin el'aziz'e.

Hayrettin Taylan

El'azize Gelmez misin Nazlıcannn

23.23. 2010a

-Saltanat kumul yanıyım. Son padişahın olarak geldim, tek eksikliğim halifelikti.
-Benden halife çıkmazdı sevgilim. Sembolik bir aşk koliğine teslim edilmezdi böyle makamlar.
-Hallac-ı Mansur'un mahsulüyüm ben yok ten ile tin arasında.

Haydi hıncını döşe El'aziz yollarına. Sensiz hem el hem azizizim azizem.
-Zemlerin vuruyor bahtımı.

Zeval vaktinden sonra vuruluyor şavkın kınanmışlarıma. Beni öyle alegorik hayıfların sonralarına bırakma.

-Keşkelerin padişahım, sultanım sen yok. Bir günlerin gündelikçisiyim, sensizliği siliyorum.

-Hem varsın hem yoksun.

Bahtına işlenen zerlerin definecisiyim. Def ettiğin her kaderde kederlerimi saklıyor yeni aşk görmesin diye.

-Bak itiraf ediyor el'azizin. Yeni aşk diyor. Yeni mi aşk, aşk yeniden yaşanır mı ki?

-Mecnun Leyla'dan sonra Halice ile evlenmişti.

Bir gün sordular Mecnun'a :

-Nerde Leyla?

-Nerde aşk?

-İki sevda arası bu araf , bu tanımsız Arasat kimin?

Nerde cennet gözlün ? Nerde bahtını salladığın kahrında can çekişen Leyla?

-Nerde asıl sen?

Sen hangi Mecnunluğun aşk ya da aşksızlık şubesisin?

-Halice aşk mı? Yaranın yarabandı mı?

Mecnun'un ilk kez ağlıyordu Leyla için.

Üç damla yere düştü.

-Bütün soruların cevabı bu üç damladaydı. Kimse gözemedi.

Üç damla bütün bu soruların cevabı olabilir mi ki?

Üç yudum ömür içilen hangi algının cevapsızlığıydı. Hangi aşka mülteci bülbüller ısmarlamaktı. Hangi gülün yaprağına damla düşürmekti aşktan ve düştten önce bilinmedi.

-Aşk meğer bilinmezliğin sarmaşık köküne inen damlalardan ibarettir.

Hangi büyük aşkta damla yoktur ki? Araştırmaya gerek var mı ki Nazlıcan.

-Üç damla, üç sorununun cevabı değildi. Üç bin berzahın cevabıydı.

- Birinci damla ilk bakışı. İkinci damla ilk kez sevişi. Üçüncü damla ki bütün acıları, yaşanmışları, yaşanacakları, sonrasını ve mahşer dahil bütün dünyalarıydı.

-Her aşk üç damlanın içinde. Diğerleri ziyandır. Boşuna ağlama, boşun ağlatma beni.

-İki top ateştir aldım bağrımın El'aziz tepelerinde. Ben de senden sonra dokundun dokunulmaz denilen her öze.

-Ölüm kadar gerçektin bağrımda; ama şimdi mezar taşı kadar uğurları arındırıyor yokluğun.

-Gerisi yalan!

-Berisi talan!

-Sayrısı solan!

Zamansız bir gidişin hoş geleniyim, boşlarımı toplamaya gidiyorum kırdığım

kalpler caddesinde.

Can kırıklarının soykırımcısıyım, katlim vacip bile değildir.

-Ben aşkın her haliyim bu yüzden yüzümden her benlik yüzer sevmelere, terk etmelere, acılara, illa da vuslatına.

*P'ervasız düşlerimin pervanesi oldu karışık hayatlar. Ben biraz kendimi de aştım sanırım.

Pişmanlığım neden bu kadar ucuz ? Hangi vicdanın danesisin.

-Med cezirlerin neden ruhumun derin sularında suları susatır bilemedim.

-Çelişkiler magma. Ben magmanın son şekli.

Vesvese sıcaklığında aşkına yanıyor sol yanımda. El azizli bir aşk gerillası sanma beni.

-El değmemiş tutkularım vardı. İlk elden, ilk gönülden, ilk telden sana sunmak istedim.

-Azizdim, azimlerim büyürdü yolunda. Ademlerime dem yetiştiriyorum azize olarak geldiğin el'aziz sonsuzluğunda.

-Fırat kadar temiz yüreğimin Diclesi oldun. Sol yanımda aktı

Mezopotamya 'ya.Birleştik aşkın en son haliyle.

-Akıp gittik özelce,özlemce, tanımsızca, sınırsızca, Basra'dan sonsuzluğun okyanusuna .

-Ve aşk gerçek suyla tanıştı.

-Her defasında damlaların küçülttü okyanusu. Önce deniz, sonra buz bir denizi, daha sonra küçük bir göl, sonları yaramın deresi gibi akıp durdun. Sessizce.

-Nefretin kayalarını yarama çarpa çarpa.

Beni tümünden sürüklemene,gitmene, yaralamana alıştım sevgili.

Alışamadığım kendimeydi.Bu denli sana olan tutkularımın sihri neydi?

-Ben bu dünya seni sevmek için mi gönderildim?

Bu aşkıdan gebermelerim neden?

-Neden kendini tanıyamıyor bu el 'aziz.

Ürkek ceylanların bağrındaki simyan mı karıştı özüm bilemedim.

Hiç öylesine uğramış gibi severek gitmene nasıl alışayım el'azize.

Ayaküstü bir sevda mıydı bu ömre sıkışmayan, ayakları yere bastırmayan yanılısamalar.

Ne devmişim aziz sevgiler masalında. Gidişinle "El" kızı olsan da hala azizesin bu azizin dünyasında.

- "gidişin yağmurlara sızı dersi verdi
ne zaman özleşem damla damla sen
ne zaman yağsam s'ellerin yarışır
gidemeyen hislerin varmış
'sus'! biraz beni yağdırsın aşk"
sus! biraz el'azize gelsin aşk
sus! biraz el 'azize ,aşk olsun aşk.

Hayrettin Taylan

El'azize Gelmez misin Nazlıcann

El'azize Gelmez misin Nazlıcan-2

"En çirkin dekolte aramızın açık olmasıdır."

Dekolteni kapatacak param parçalarım var. Permalarını da yamala belki perişanlığımı da kapatırsın. G'özüm görmesin dekolteni.

-Sen böyle dekoltelerinle hangi bensizliğin arasını kapatacaksın.Hangi açık olmayan yar hesabımdan beni çekeceksin -Kapat dekolteni ki kapansın yaram Nariçe.

Aslolan aslını bilerek sevmektir. Sen hangi aslının Aslı'sısın öyle geziyorsun El'aziz

D'ağlarımda. Yoksa en güzel meri sen misin .Metirisin önü neden ağılı Nariçe.

-Metirisin önün neden yaslı..Yoksa y'aslı Suna sen misin? Yoksa Mamoş'un yavuklusu musun?

-Neden bunca acının türküsüne dil olup çan kırlarını sunuyorsun el divan pençe olduğum yalnızlık sonrasızlığında. Aşkın Balakgazisi'siyim .

-“Elaziz uzun çarşı

Dükkanlar karşı karşı

Sevmişim alacağım

Dosta düşmana karşı”

Acılarımı bir kitapta toplamak için devrik cümleler kurdum .Arası açık aşklara ulandı sessiz kalışım. Sesli bağışmalarının arasında büyüdü ulamalar.

-Aslolan sevmektir.Aslolan aslını bilip sevdiğine ummanlar sunmaktır.

Aslolan düşlerine mumyalar üretmektir. Ve ben Arap Baba'yım. Ruhum, gönlüm, senli sevdam mumyalı.

-Bir ömür, bin ömür çürümeyecek mecradayım. Şerhalarım atomlar büyütse de sunaklarımı kirletse de yalancı Suna'yı oynasan da Harput Kalesinde benimle çayda çıra oynamasan da ben sendeyim Nariçe.

-Tane tane çoğalıyorum, tane tane yanıyorum aşkına.

-Aslolan sonsuza dek ruhunda seni saklamaktır. Malihülyalarına sarma yapmaktır.

İki gözünle aşk hüznün arasında sevgimin mor üzümlelerinden sana orcik yapıp gelişine sunmaktır. Z'anlarına öküz gözü üzümünden meyler sunmaktır.

_Öyle pestilimi çıkarma ayrılıklardan. Daha yemedin gönül bağından sana yaptığım pestili.

-Sensiz her yer dağ.Sensiz her yar dağ. Oysa ben dağları delen el'azizli Ferhat'tım.

-Senin yolculuğunu yapan sevgi yolunda bir hattım vardı.

-Bu aşk minibüsü Nariçe'ye gider. Bu dağdan, bu aşktan sonra başlar benim dağlar.

Yar senin tadında kalmak günah mı ki. Senin dutlarından pekmez yapmak yarama iyi gelmez mi ki?

"-Kara dutu yiyen yok

Derdim yara diyen yok

Ayrılık gömlek olsa

Benden başka giyen yok

Altın yüzük, hoş bilezik

Kollar nazik oy oy

Ben yarimden ayrı düştüm
Bana da yazık oy oy "

Oysa Aslolan unutmamaktır.Senli pekmezin tadında fayda olmaktadır
buluşmalara.

-Sevinç sevinç, ilgiden ilgi, vuslattan vuslat, aşktan aşk yapma meramındayım.
Mermiler işlemez yarama.

-Bölüp sensizliği bütün acılara. Dünya bir yana sen bir yana. Killerimi topladım
Baskil 'de.

Millerime kadar milli bir ozanın.Bağrımda şiirler akar. Fırat akar damla başında.
Keban olursunuz özlemin sonsuzluğunda.

-Bendiniz olur sevmek,istemek, yeniden kavuşmak. Yarın Keban. Yarın bizden
elektirik üretecek aşkın bülbülleri.

-Alabalıkların seyrine gelecek Yunuslar. Bizi sürükleyecekler Baskil-Zeyve
bağrından Karakaya' sahiline.

-Bizim de denizimiz var Nariçe. Biz de orda çimer ağlarız.
De gel hele El'azize.

-Bütün sevenler,ayrılanlar, içi kan ağlayanların ermişi aşk Fırat'ıyım. Sol yanımda
Dicle olarak akıyorsun.

-Bağrıma yakın Hazar Gölü gülüp aşkımızı ıslatırken. Yarın yine Mezopotamya
olmaya hazır.

-Sen Fırat, ben Dicle. Yarın yatağıdır Mezopotamya. YARIN BİZE YAR.

-O yüzden orada birleşip Basra'dan sonsuzluğa akmalıyız Nariçe.

Ah! Bir bilsen Hint okyanusu göz yaşlarını sordu. Hani türkü gözlün dedi.

Çayda çırılarım var (Hop hop nanay nanay)

Gizli yaralarım var (Hop hop nanay nanay)

Eller al yeşil giymiş (Hop hop nanay nanay)

Benim karalarım var (Hop hop nanay nanay)

Al dedim ben'imden bir türkü.Al dedim beni Nariçe.

Usulca gel , gelmem dediğin varılmazlarıma. İlk geldiğin gibi yeniden gelmelisin.

Mamoş ile can şairini ağlatıp durma. Bu Harput kadar eskitme mecalimi.

-Masal bana yazılmış meğer.Meğer masallarda ölmeyen ve senin için ölmeye
nazır kahraman benmişim.

-Evvel zaman içinde evvelim sen. Ezel aman içinde amansızlığım sen.

Ah! Mümkün olsa daha neler olurdum yoluna. Baskil'in kavisli yollarında
dolambaçlar ben olurdum bana dolandığın gibi.

-Harput'taki tarih aşk çınarı olup yaralarının üstünü örtmek için bahar
olurdum. Gölge olurdum her adımına, her bakışına, her ağlayışına.

Sonra savrulup giderdim beni kavurduğun yüreğe. Orada dururdum Nariçe.

- Ah! Mümkün olsa düşlerini kurduğun düş olsam acep içinde ben var mıyım.

Kapalı çarşımız kadar renkli,karışık, her nebiden yaşamlar var mı öğrenip sonra
yanıbaşında sussaydım.

Oysa düşlerim düşlerini döllerken, bu umudun çocuğuna anne olman zamanın
gelmiş. Bu doğurgan sevginin sevi annesi, haydi emzir bu aşk bebeğini.Haydi yıka
İstanbul'da kirlenmiş, Elaziz'de tozlanmış, Baskil-Zeyve'de ruh aklanmış aşk
bebeğini.

“Demedi yar demedi
Elinde gül demedi güzel
Ya ben nasıl güleyim
Yar bana gül demedi güzel”
- Ah! Mümkün olsa deseydin Nariçe.

“Gel benim gelin yarım
Ver bana elin yarım
Gör aşkın yarasını
Ne kadar derin yarım”

Hayrettin Taylan

Ela bir Haldeyim Beni Duy aşk

Ara verilmiş arayışın arkaik güncesinde
Sen çıktın karşıma
karışık ve kırılmış hislerimden derlenerek elendim sana
ela bir halin istnabul haritasında aladır her bakışın

sevmenin son canhıraşında ben benden uzakken
Güzellerin bakışlarından ateşler arlanırken aşka
Eriyen bir geleceğin eleğindeyim
Yeşeren sevginin son şafağında
Uçuşan bir boşluğun ortasında kalbim
Ararken arayışı
Sen çıktın karşıma
Bütün karşı çıkmışların inadına
yokluğun son yoklamasında buldum seni
hoşluğun son aklamasında buldum beni
Hislerin aşınmasından sana buhurlandı nemli akışlarım
Erozyona uğramış özlemlerin tutku toprağına yağıverdın
Yüreğin de ekvatorum olunca
Kalbimin yarısı yarimküre oldu

Bugün bu yüzden sevdaya ateşpare
Bugün bu yüzden anlatılmaza takvim
Bugün bu yüzden yüzümde ruhunun su sesi akışır
Bugün bu yüzden mutlu güller açılır üreğimden

Ararken arayışı
Sen çıktın karşıma
Ben yokluğun son yoklamasında buldum seni
Bugün bu yüzden anlatılmaza takvim

Hayrettin Taylan

Elde Varların Kainiyim Dara

-Elde varların varlığı üstüne kurulu hayali bir özleyişin adresiyim. İsimsiz mektuplar yazıyorum beni bulan ben'e...

Yürekten istendik kanayışların dilek ağacıyım. Her d/alıma senli kelebekler konar. -Ç/aba ile tedavi edilemeyen sensizlik büyümelerindeyim. Güneş doğunca sen geliyorsun diye ışıklar kaçar kelebeklerin. Orada ölüm bayramı yaşarlar aşk adına. Yine yalnız, yine meyvesiz aşklara kayıtlıyım.

-Gönlümde uçurumlar bilenir giyotinli vuslatlara. Sana kesilmenin İsmail künyesi. Nemrut'un kızı can yatağında ten ve zen dersi veriyor. Arzulara ara vermeden heceleniyoruz isteyişin sislerinde.

-Dipsiz kuyuları tamir eden Yusuf'un aşk hocasıyım. Sen Zeliha'nın süt bacısı olmalısın bu yüzden güzelliğine kasideler diziliyor.

Huzur için içimlenişinin biçimlenişine mimar oluyorum. Yakup değilim ki sabrın tabelasına yazılayım. Seni çok istemenin meşhur ve meçhul maşukuyum. İçimde senin közün. Maşan yok mu Dara. Yanıyor magmada dile getiremediklerim. Ben diyen yüreğinden mangal yapılır mı ki? Kana kana yiyessin geliyor Dara. Kendimi kızartıyorum közümden, sözünden, gönlünden illa da yaşadıklarımızdan. -Kaybolamıyorum sensizliğin ritüel sonlarında. Rengine gökkuşakları ekleyip aşkı bir gökyüzü kuruyorum. Yıldızları tek tek gönlüme alıyorum. Her gece bir yıldız sen olup galaksime neşe getiriyor.

Yaşıyorum seni görmediğim, duymadığım, yalnızca hissettiğim her demde.

o Y/angına ders veren gidişin diline çeviriyor beni keder. Hazanın son yaprağı bekleyiş defteri oluyor. Senin olmadığın baharın harını yazıyorum. Mevsimlerin yazarıyım. İklim iklim sana yazılıyorum. Sonbaharını hiç sevmedim Dara... Eylülün o Lüpünde kalmak istemiyorum. Yine aylardan Kasım, yine doğum günün gelmiş, yine ben yokum yirmi üçünde.

o Belki olur diye, dilek ağaçlarının bahçıvanı oluyorum. Belkileri suluyorum. Amaların aması olan yürek dervişiyim. Sözsüz aşkların kitabını yazıyorum. Dile getiremediklerimizin önsözünde: Aşk, çatısız evleri onarmak için sudan merdiven yapan sudan sebeplerle gidenlerin can evini yapan yüreğinde sabır taşı olanların iç işidir. Belkilere elbise tasarlayan ruhun modacıyım. Bedenini bildiğimden kumaşların diliyle senli kreasyonlar sunuyorum. Bitimsiz özlemlerin nakışında koparılmış geleceğimize senden kalma düğmeler takıyorum. Ki düğüm düğüm kalakaldığımız anlarımızın düğmelerini habersiz gelişin açacak.

-Tutkuları iliklediğim gün aşırı, deniz aşırı, günlere sevi sözlerini ekliyorum.

-İliklerime kadar ıslanmışım sevgine. Özleyişlerinle serinleyen bir günlerin bekçisiyim. Bu gün de sensiz geçti. Bak günlerine ne kadar sadıkım.

-Dingin değil ummadıklarımızın ummanı. Sen hep Kızıldeniz'din. Yanında Musa ve Mushaf vardı. Bense Yusuf can yoldaşı.

- M/ısır bekle bizi..

D/u-yar_sızım. İlgimin sancaklarını taşı aşkın bülbülleri. Sen gül kalmana bak. Sen bensiz gittikçe kızılışıyorsun biliyorum. Sen güle de rengini ver. Kırmızılarını artır Dara.

-Bir yüzüm de yüz üstü bıraktığın anlara süzülür. Bir y/anımda sensiz Günlerin m/anasız kitabı. Diyorum ya ne sensiz ne de senden

- Du/çar 'ım. Çariçe olman için fethedilmemiş iksirli yüreğine kurdum bahtımın

çadırını.

Sırra sır olan kademlerin A/demiyim

-Kenarındayım aşkın.Se/ferindeyim senin Dara. Yaslanıp aba tepelerine bam
telimden seni çalıyorum .Abı-hayat- aşka güfteleniyor yaram ...Seni ç/alıyorum
Dara...

Hayrettin Taylan

Ele Ele Kalışımızın Galası

kalakalışını payladığım işlemsiz uzaklarındayım
teselli yalnız sana teslimlerimde araşır
gözleri dönmüş bir bercestenin zindiyim
bekleyişin sözsüz çölünde arıyorum seni
kanattığın yüreğimden akıyorum sensizliğe

bana gelişin bin bir sureti uzar bahtıma
Sönmeyen volkanlarım depreşir yazgımda
vuslatın vaveyla sahilinde Yunus olup
bekleyeceğim seni aşktan önce

umudun tellerinde çalacağım seni kursa gitmeden
hayalin lirik gözlerinde göreceğim son bakışını
ışığın aşk hızıyla yetişeceğim bensiz her demine
aşılmaz ve ulaşılmazların bendini damlalarla aşır
kimsesiz sözlerimin serenadını yapacağım sevginle
üşüyor sensizliğin sol yanı
tükeniyor yalnızlığın sen yanı
sızıyor yüreğin aşk yanı
birikiyor sen'den ben'e özün tanı
başlıyor gündüz ortasında gecelerin
beni termik rüyalara taşıyor hecelerin

peri olduğun masallara prangayım
kelepçelerin var , yokluğunun yosun tutmuşluğunda
içi içe deniz olan yüreğimin alaborasındasın
dalga dalga sürüklüyorsun kimsesiz yalnızlığa
alışılmamış serüvenlerin seyyahı yapıyorsun güzeller kasrında
her adımım sevgine yapıştırılmış sözlerken
bütün yanımla aşkken gidemem senden
gel bitir bu sensizliğin bitmeyen filmini
bir kumru gibi süzülerek çık sahneme
ben geldim aşkının yönetmeni
bu aşk burada bitmez, senaryosu aşkımızken
kapansın ışıklar bitsin s'onsuz perde
başlasın ele ele kalışımızın galası
gelsin alkışlar, başlasın sarılışımız

Hayrettin Taylan

Eli açık açılmamış arzularımız

eli açık açılmamış arzularımız
yağmur öncesi durulu naşı aşka

gözlerim akşama aydınlık sana zifiri
kayıtsız ve azımsanan yolculukta sen sana son

asılsız dağların kavuşmadığı aşklarda ben ferhat
hatların urbasında gider her gitmediğim
şimdi sen gelsen işte gölge ve hayatın son yansıması

Hayrettin Taylan

Eli açık arzuların ingensi

eli açık açılmamış arzularımız
yağmur öncesi durulu naşı aşka

gözlerim akşama aydınlık sana zifiri
kayıtsız ve azımsanan yolculukta sen sana son
Hayrettin Taylan

ELİS'E ELEMSİ ÜNLEMLER

Unutkan şiirler gibi dizildim sensizliğe
Beş milyar ben içinde sadece ben sensizim
Gençliğimi usta cüvelerinde kaybettim heybetlice
Ümitlerim umman gibi umutsuz
Şimdi sensiz ve kifayetsiz hatta anlamsız tutunmalardayım
Alabildiğince ala kalplere bela belilerim var
unutkanlıkların yoğuranda yoğlanır yoklarım
hatıralar bir tasa gibi tasarlandı taşlanmış ümitlerimde

Hayrettin Taylan

Elisya-23

Bir gülüşün istendik pınarları akıtır aşkımızı
Bir sızış gerçeğimin beyazlarına yanar, yanar aşk
Kim olduğum ne olduğum önemimde değillerin batar sineme
Seni sevebildiğim yerdeyim yar
Senden başka bir şey beklemeyenlerdenim

yar yanardağının ırmağında akar vuslatım
ağlamakla gülmenin sıcak adıyım
Pare pare olmuş ruhumun yadı
Hangi duanın son sesiyim bilemedim
rahmet kapısında ellerim havada
hangi kitaba sığmıyorsun çözemedim

Gözyaşlarının ıslattığı vicdanımın sözsüz telindeyim
Uslanmışlığa çalınıyor son adım
ve düştün düşen güzel çiçeklerin kokusunda kendimdeyim
bilmeyeceksin belki de
bu masum bekleyişlerimde meyve olacak umudum
heceme dokunsalar kitap olacak söylemediklerin
bu kadar silinişi okuyamıyor ruhumun sayacı
karanfilin fiilinde sayısız çekimler bağlar acımı
son bakışınla ıslattığın gözlerimi aklayacak güneşini
seni ışısız ve aşksız da yaşacağım uçamayan kelebeğin olarak
baharın gelecek harın yakacak cemalimi
işte zamanın en kötümser demi damlayacak kavuşamadıklarına
uzak bir şehrin uz yüreğinde uzanacak sensiz rayım
mesafesiz bekleyişlerimi taşıyacak sana keder
Sensizliğin isimsiz yokuşlarına yürütecek kader
sensizlik yokuşunda çöller üryan olacak yarama
kanayacak kanım, senden açan can çiçeğime
kalanların son nefesinde aşk aklanacak aşka
beni kendime paklayacak aşk ve kader

Hayrettin Taylan

Elisyam'a Güleç Tutunmalar

Elisyam'a Güleç Tutunmalar

farkın neresinde fark ettin beni
tütsülenmiş tutkularım utkundur sözlenmeye
sözlü ifadeler kadar ifadiyim sensizlik düşleminde
seni sevmeyi okumaktır son kitabım
ilginin tüm dillerinde anılmak
ama senin yüreğinin kerteciğinde
tatmin edilmez tahminlerin devriyesinde tutulmak deliler gibi, deliller gibi
güneş kadar güneş gözlerinde kaybolmak ışığa ışka
devrik sevinçler yaşamak bir devrimcinin sevmelerine anlamdaş
ruhumuzu porseleyen ivedi hazzın hüzzamlısı olarak değil
kalbinde ömürlük izler bırakan gönül dervişi olarak senin olmak
olmanın olmasındaki son olurun sevdasında bir sevdavi
ayrılmaya ayrılış da aynı sonları tümlesek severek,
varılamaz bir aşk tepesinden sonra oluşmalı aşk tepemiz
sevdikçe yükselmeli bu tepe yeni yaryüzünden
seni arayışın mecburlarında buldum mecburen
nerdesin işte içsel bir devinimin devrik sorusu
istemek,
istemeyi istemek
asıl olan seni istemek
işte özetin özü bu Elisyam

Hayrettin Taylan

Elma Dedim Saklı Uzaklardan Sobele Aşkı

Sensizliğin iç kesitinden içimi kesen içli düşlerin var.Varamadığımız her anın sihrini bozuyor özlemlerimin sihirbazı. Uzak kalışına anlam veremiyor duyusal volkanlarım. Ayları devirip kavuşamamanın acizlik filminde aynı replikleri oynamanın imkansızlıklarında sazlıklar var. Orada hayal kırıkları saz çalıyor.

*Aşka dairdir, diyemediklerim.Islanmış bir gelecek içinde sızılarım artıyor.Dokunamamak filmi oynuyor ruhumun derinliklerinde.

-Yedi iklimden, yediverenlerin gönlündeki yeldeğirmenlerine teslim ettim içsel haykırışlarımı.

-Yedi kıtanın ta kendisi oldum senin için.Seninle Avrasya iken şimdi koca bir Afrika'yım.

-Sol yanıma sömüren emperyal güzellerden arındırmalısın.Elmaslarımı çalmaya değil, ellemeye gelen gün güzellerinden kurtarmalısın.

Ben varım, ben seninleyim, dokunuyorum sana işte. Bir ömür sana dokunmaya hazır dokunmatik bir Leyla gibiyim de.

Kırık uçları yüreğimde kalma kalemlerle alemlerimi yazma sakın.Can kırıkları üstünde valsini bırak. Yüreğimdeki magma senin için sevgi sıcaklıkları yayarken uzak durma benden.

-Kaynayan vakitlerin fokurunda gözlerim senin gelişini ısıtıyor.Sözlerinle çok geldiğin yüreğime, gerçeğinle gelişini bekliyor ömrümün tüm ayrıntıları.

-Yağmurunu teslim ettiğim gözlerimdeki ıslaklığı gör gayrı. Seni özleyen damlalar yar yerine yere ediyor. Islanmış yerlerim var , yar

-İtimat kendi denklemeğini sundu.Güvendiğimiz dağlara yar yağdı bir kere.

Güleç yüzünde yüzen umutlarım var. Bir gelecek kanadı seni taşıyor yüreğimde.Uçtuğum son gül dalısın.Kırmızılaştı hasretin.

*Yusuf'un kazdığı gerçek aşk çukurundayım.Sen Züleyha gibi beni severken, bu kuyudan aşmaz huylarım.Bu gözler senden başkasına yedi düvel yabancı

*ve sonsuzdur senli düşler. Ve bitmez sana haykırışım. Benden bir'ler kopardın. Bütün sayılara eklenen duygular gibi sonsuzluğu saydım.

*Elma'dan saklı bir cennet kurdun.Bu aşkcennetinin Havva'ıydın. Yüreğinde elmaların vardı.Yasaklı mı elmandan ısırarak. Kırmızı mı ki elman güllerin, sevdan, beni sevişin gibi bilemedim.

-Elma dedim gelebilirsin uzaklardan. Bana dokunarak sobelenebilirsin Şulenar.

-Ebe, hüznün olmasın sakın.Bu sensizlik çok saklambaç oynadı. Her yerde, harde, yarde aradım bulamadım.

-Bir elma istedim senden.Ademliğim gittikçe kopuştan kopuluşa yanışıyor. El ele yaşanmalı bu sonsuz sevda .

-Anesteziden kurtulmuş mutluluk tezlerimiz var.Bir uyanışın filmiyim.Rollerimde canlasın ; ama kollarımda değilsin.

Hayal ile yıkandığım günceler tükenmekte. Bir tükeniş pınarını yuttu sensizlik. Sol yanımda seninle yeşeren mutlak düşler, mutlak gerçeğin doğrularında güzel yarınlar sunuyor.

*Her şey aslına rüku ederken aşk namazımızı bozmaya çalışıyor şeytangiller.Henüz selam vermedim.Henüz aynı safta namaz kılmadık.

-Hep sevme ibadetindeydik. Seni beklemenin tespihini çektim.İçsel zikrim devam etti.

*Bitsin yol, başlasın gözlerine bakarken gülüşmeler mevsimi.

.. Kısaltılmış sözlerle kur cümlelerini yanı başımda.İçimdeki yanık sesin bestesinde okunmalı kalakalışın.

*Düşe düşmüş yazlarımız var, yazgımız aşka ılık baharken.Güllerine gelen ömrüm var.Kokuna teslim olmuş algısal okyanuslarım var.İçinde açılan gelinciği gelin düşlere sardım.Sarılmış bir hayalsin; ama sarmaşık gibi bedenimi sarmadın yar..

-Islak dizelerimi kurutacak tek gerçek , dizimin dibindeki kalış kafiyeleridir.Seninle tunc kafiye olmalıyız. İçimde geçenler senin içinde geçmeli.

-Redifi bol olan özel bir gazel gibi aşkın şarabını sunmalısın.Ben Fuzuli'yim, Baki'yim,Nabi'yyim, en çok ada aşkına, ömrüne Nedim'im. Nedimeliğini sun gayrı.Sakiliğini sunduğun sevda Bakiliğimde İstanbul gibi güzel bir Türkçeyle beni sevdiğini sarıldığında söyle.

Bu kimsesizlik şiiri yakıyor. içimdeki imgeleri.Seni bana teslim eden manzum özelemlerin dili çözölüyor.Özledikçe artıyor hasret hastalığım.

-Kalbim zamana emanet, emanettilik yapan sensizlik suskun.

*Adınla bestelediğim yangılarım beni yakıyor.Sulak birkaç gerçekle gelmelisin.

*Kelamını kemanımda ekmelisin.İnleyişim bitti. İnletildiğim dağ uçlarında esen rüzgarlardan kurtar beni

-Sar beni artık.

Hayrettin Taylan

Elmayı Sevenler Derneğinin Adem'iyim

-Elmayı sevip adem o kalıp adam oldum uğruna. Havanın Havva'sı kadar, etiklerine etek olan yarınları yazmaya geldim.

*Elmayı sevdim.Ki sen cennettin gülüydün.Aşk cennet demekti, oysa elma cennetten kovulmayı tümleyen bir imgeydi.Aşk, cennetti, yani sevmek, güzel tutkular demekti.Oysa cennetten kovulmak gerekti.

-Elmayı ilk ben ısırdım sensiz bir gecede. Cennetinden kovulmak, ayrılıkla, günahla, hüznle, vicdanla tanışmaktı.

*Ki vicdanın insanın en yüce sesidir.Onu dinlemekti.Her damlanın sızında kendime gelmek demekti.

-Elmayı sevenler derneğinin Ademiyim,adam olmak için yasaklı meyveyi yedim.

-Nefsimle, hevesimle, hazlarımla, sensiz azlarımla, günaha tanışmış ilk benliğimle.

Bir sevdayı kirletmeye, bir ayrılığa mazmun destanlar olmak için.

-Ya da algıların zehirlemek için kendimle kumar oynamaya gittim.

Hem de seni o kadar severken, hem aydın, bilinç kulemde poetik hasretler beslerken.

*Meğer ademlikten, adamlığa terfilikmiş. Ademler bir kez günah işler; ama adamlar çok ...

Sızılarla sözlenmiş ıslanmışlığım kadimi oldum.Bütün yağmurlarda ıslandım; ama damlaların kadar kaderci değildi yağmurlar. Sen vicdanımdaki dev kazanı deldin, içsel bir yıkılmışlığa sundun.

-Yarınların yarlerinde zaaflarına derse öğreten çakırkeyfin ismi lazım olunayım.

Uçurum uçurum kendime imkansızlıklar kurdum.Kendime gelişin dev kazanlarında damlalarına ıslandım.

Bütün benliklerin öğütüldüğü gerçeğin değirmeninde mutlak olan düşlerle kendime geldim.

-Bir elmaydı aslımın tadını varan.Bir dersti elma. Bu yüzden elma günah gibi dünyanın her yerinde yetişti.

-Bütün iklimlerin meyvesiydi elma. Bütün insanlar bir iklime teslimdi.Elma içimizdeki günaha davet ısırılmasıydı.

*Bir elmaydı aldığımız dersin son algı atlası.Kıpkırmızı dudakların gibiydi beni senden koparan kırmızı elma.

*Her şey kırmızıydı, her şey kırmızıyı tümlüyordu.Hazın alev rengindeydi gerçek.

-Bir değirmeni vardı içimizdeki çocuğun öğütemediği, eğitemediği her yerde, her yerde, her yerde, her belada.

*Gizli bir haritamız vardı nefsin başkent olduğu doyumlarda.

Çıkarlarımızın atlasında renk renk amaçlarımız vardı, başkasının yamacın gitmek için.

-Her şey cennetten kalmaydı. Özümüzden kopuşun filmiyle sonu kendimize benzeyen hataların rolündeydik.Üstelik herkes kendine çok güzel artisti.Herkes kendini sevmişt.

*Fiziken, ruhen onca eksiğimiz vardı; ama kendimizi sevmeye, kendimizle barışık yaşamaya alıştık.

*Hevesler, nefis, çıkarlar konusunda aynı zekaya sahiptik.

Şimdi ab-aşk suyunu içen içsel bebeğim elmayı ısırsa da ne fayda.

-Ah ettiklerin ünlemlere bile sığmadı. Elma ile Selma arasında kaç kaldım.

-Adem olsaydım sadece elmayı yedim; ama dedim ya ben ademlikten adamlığa geçtim ya hem elmayı hem Selma'yı yedim.

-İnsanlığın ders çıkarması gerektiği bu içsel kulvarda elmayı sevenler derneğinin başkanı olmam olağan değildi Kumruzen

Şimdi sür meramlarını sırlarımı bilen azizliğime.
Nemli gözlerini temizle elma yarağıyla.Bir insan kokusuyum.Kul olan, bazen aciz olan, bazen yasaklı elmayı yiyerek sınava tabi kalan.Kendinle kalmayı öğrenen bilinç azmiyim.
Tükenmiş zamanın tütününü olmaktan çıktım.İçtim bütün dertlerimi. Ayrılık sağlığa zararlıydı tütün gibi, gözümde tutuşum gibi.
Şimdi bekleyişin sol bekiyim.Elma kadar yakın bir mevsime gittim.
Senüstü yarınlara pusulasız, hesapsız rotalar çizdim.
Bir elmanın çürümüş kokusundan ayıkladım hüznü.Ademliğimin eskimez elbisesini giydim.Havva gözlerine baktım. Aşka çağıran bakışlarındaydı istendik cenneti görmeler.
-Bekledim açılsın cennetin kapıları, ilk hurim olarak salına salına devr-i aşkıma gelişin bekledim, bilesin Kumruzen

Hayrettin Taylan

Elmayı yiyen son demin ademiym

Nefes nefese çıktım dağlarına
Bağrında sözlüğün ben tanımsız kılıyor sensizlik
sözlerinde tuzum, biberim,aşım, aşkım
susuz, uykusuzum, sensizim
böğrümde nazların yar dolandım olana
sol yanıma vuran tutuluş zembereği beni alıyor zamandan
beşiklerinde beni sallıyor özlemin depremi
sana hayattan ödedim acılarımı
bu aşkı öldürmeğe izin veremem
ruhun su yatağında kendini boğmaya alış
umudun mutunda mitlerim büyür
destanımızı yaşamaya çalış
hüzünleri berdel verdim bedellerime
uslanmaz pusun paydasındayım
beni benle çarpıp değiştiğimi göreceksin sağlamalarla
içimdeki seni böldüm ölmeye
ölümsüzlük çıktı ağlamalarla
Şimdi devam et kimsesiz sevgilerle beni saklamaya
köklerinden kopar kalışları .
adressizliğinin şimyasına simlerini sür,sürgünlerin süveydası
seninle yaşadığım anların kopyasını çekti çekilmezler
mutsuzum çekimsiz çıktı cümlemden
bekleme benden silinecek senli gitmeler
masal ile asal arasında periydin vavlarında saklı vahaların
dur besmelesiz gidişlerin uçurumunda
safına eklendin kimsesiz kalakalışlar
biraz kemirsin sadakatin güven elmamı
ben elmayı yiyen son demin ademiym
beni de kovdular cennetinden
Sana değil kendime diyorum cehenneme kadar sevmeye varım
Ve orda ateşini ben hazırlayacağım
Bana dönemeyen aşk küffarı olarak yanacaksın
Öle
öle-mezsın ulanmaya
çünkü asana dizelenişim yalnız bir zihaftı
yalnız iki gece kadar karanlıktı medlerde arama beni
bentlerini kır da gel
Şimdi bırak içindeki gelemeyiş senfonisini
Besteleme bir daha yapam,edememleri
kendini asma ruhumun isimsiz babil asmalarında
bir hecenin kapladığı yer kadar yar kal somalarımda
hiçlik hoşluğun şifresini kırmış kırıkların sonlarımda
Bir uçurum çeşidi açılır imkansız kinlerinde
boşluğu yüreğinde gel doldur tok ollarınla

bu kadar mutlu ektim geleceğe
olmazların eleğinden geçtim
Seni " sana " seçtim
Bite-mez-sın,dal ile zal arasında
ölümsüzlüğünü yamaladım huzura
Çünkü ben sana aşktan öte aşk dedim

bir hecenin kapladığı yer kadar yar kal somalarımda
bir kelebeğin gözbebeği kadar aşk kal özümde

Hayrettin Taylan

Elnaz

Elnaz (Yalnızlığımı yabancı, sevda nazının son güzeli)

Tasalanışların tasarımcısıyım. Hayıflanışın sözsüz mimarıyım.

İç çocuğun duyum sözlerini taşır benliğim. Bilince ekilmiş bir gelecek aynasında yeşerir sevda filizim.

-Sana bakınca kendimi görmenin azizliğindeyim. Seni sevmekle başladı kendimi sevmeler.

*Varsıl hallerin hamalıyım. Mutluluğu, iyileri, güzel aşkları taşıyım.

-Sargısız yarınları iyileştirme eczasında çalışırım.Amacım kendimi sağlamlaştırma kimyasında özüm döndürer sunmaktır.

*Bir kişinin kurtuluşu, bir toplumun kurtuluşuna özdeş mistik cümlelerin öznesiyim.

-Kopuşun yaprakları dökülür y'aramın üstüne.Aritilmiş mazimle gelirim sana. Yaramda kalan bir mazi olsa da yeniden sana gelmek, yeniden senle akmak pınarının çoşumcusuyum Elnaz...

Bir menzilin aşka süreğen dilinden yazıldım yazgının sahiline.

*Yazılmamış kadar sana yazılmayı zorlamanın Zal Rüstemiyim.

-Zoraki bir sevdanın müşahidiyim. Seninle yazılmak için bütün kayaları öğüttüm yüreğimde.İmkansızlığın sızılarını deniz kıldım.

-İçimizdeki aşk ışığına ulanır gün ışığı. Aydınlık bir sürecin maverasıyım gayrı.

-Dilimle çizilmiş tuvalerin yabancısıyım.El ve naz dedim sana.

Yürek devletimin başkentiydin.Şimdi işgal edilmiş gönlüme yabancısın, bir o kadar da naz surların var.Bu yüzden sana elnaz dedim.

Sahipsiz her şeyim sahibi gibiyim.Her şeyi var; ama hiçbir şeyi yokmuşcasına yaşamamın uçurum kıyısındaayım.Kıyıda ,kıyıyı yapılmış senli çiçekler. Oradan oraya, o sevdadan o sevdaya, o serden bu sere, kıyıları, uçurumları, sahipsiz bütün duyguları besleyen tokluk avuntusuyum.

-Bir kayıpsızlık serüveni, bilinçli bir kaybediş yanılgısı, kendimi kendimle tanıştırmam cezası gibi öylece ölesil yaşıyorum.

İhtiyacı var içimdeki çocuğun masal denizine. Peri olarak yüzmelisin güleç dünyamın berraklarında. Dere tepe düz gidip az ve uz gidip benliğimin ovasında yeşermeli sevda filizin.Meyvesine koşmalı amaçlarım.Bir tadın en güzel anında yanımda kalmalısın Elnaz.

Yeni bir algı noktasında başlar sana olan dünyacı tavrım. Bir günlerin içinde büyür Çin'im. Tanımsızlığı tümleyen her şeyde tanımlanır sevdan.Sırlarının seddini aşar, aşılmaz denilen güzellikler

-İyiliğin perisi olarak yazıldın sevda masalıma.Kaderime kadar beyazdın. Berrak

algılar alıyordun ruhumun denizine.Mistik bir yunus gibi içinde yüzüyordum.
-Yeni bir doğmuş bir bebek gibi güzel yarınları sentezledi umut. Sen zel bir
nimettin yazılmamış sözlerimde.
-Yazmak için bana sunulana el gülüsün.Ellerim senin için, dillerim senin için, içim
de senin için Elnaz.

Koşulsuz bir bağlanışın hacmiyim. Hicranlarımla tecridinde kalmış bitmezlik
sınırındayım. Bağıl bağlamlarım yok.Hiçbir fikre göbek odağım yok. Cemaatlerst,
partilerüstü, fikirlerst, stnlerst bir yerde, en doğrunun evrensel, akli, insani,
iyiliğe, güzelliğe, kaliteli yaşama odaklı bir sınırın sahibiyim.

*Güzel yaşama sürüyorum yarınlarımızı.El olsan da nazların kurşun gibi olsa
bensin, benden kalanların ecrisin Elnaz.

Hayrettin Taylan

En Çok Damlalarıyla Islandı Bu Şehir Gülhar

23. 23. 2010 Nazlıcansız yıllara ithaf

Bu şehir en çok damlalarını sevdi. Bu şehir en çok böyle ıslandı.

Bu şehir en çok beni anladı, dinledi, uğruma yakınlığını süpürge etti saçların yerine.

-Şimdi bu şehirde kim ağlasa sen ağlıyor gibi içime içleniyor.

-Seni görmeyeli çok olmuş, turnalar uyanmış, Kıtırmir bağrımdaki mağarada seni beklemekten vazgeçmiş.

Kıtırmir:

-Şair, yar gideli gözlerin küçüldü, yüreğim büyüdü. Uyudun üç nesil, uyandın bin nesil onu sayıkladın.

-Küçüldü gözlerin ondan başka kimseyi görmedi sözlerin. Ağlamayan adamın damlalarını tanıdım. Isırdım, acılarını anlayamayan her güzele. Havladım bağrın gidene yanarken. Gecemi gündüz yaptım, sen için için havladım ki yar duymasın ağladığını.

-Yar görmesin yüzüne akan damlaları. Beyazlaşmış saçlarını, sakallarını görmesin diye kapattım onun seni görmeyen gözlerini.

-Leyla, geldi sen gidene uyurken uyandır şairi dedi.

Neden dedim Leyla: Bir şiirinden alıntı okuyup gitti.

"ağlamak ile ağlamak arasında ağladım ben

üstelik erkek, üstelik şair

oysa erkekler ağlamaz

oysa şairler şiirde ağlarken

ama ben sensiz ağladım

ağladım be kadın!"

-Dokunsa seni ağlatacak gözleri vardı. Şairi uyandır, çok Leyla'lar ağlatmasını bıraksın.

*Sana baktı, birkaç dizeni okudu sustu:

anlamsız yazıldığım kaderin sayfasından çıkamadım

zamansız yaşadığım zaaflar seyrinde bıkamadım

peşinatı ödünmüş acıların biter sandım

kendime oynadım kumarın kum ve m'arıyla

bir bir kaybettim kum ve ardan

gözlerime doldu bakışın

özlerime sızdı yakışın

çözümlerime yazıldı tutuluşun

ölümlerime dirildi sevilışin

gidemedim sende be kadın!

Gidemedim!

Sus Kıtırmir sus, anımsatma tüm istasyonlarında bıraktığım mahzun deşifreleri.

Beni deşifre etme güzeller kasrında. Ben beli bir yaralıyım.

Sen gideli şehrin saati, akrep olmuş zamansızlığımdan, sensizliğimden, ısıyor.

-Yelkovanlar yellerini estiriyor aşka heba ettiğim saçlarımda. Şehir içimdeki dehlizin karantinasında karalarını ısmarlıyor.

-Beni selam söylüyor bahtsızlara. Benden selam söyle yarini göremeyenlere.

-Ben kavuşamayan son füzyon. Atomlarım büyüyor Nagazaki'ne.

Ve aşk içi parçalanmış bütün yürekler adına bana yakınlaşıyor.

Sen gelme be kadın!

Sen dönme be kadın!

Lal kalmış özlülerin alisiyim. Garipçe bir hal taşıyorum geleceğin eleğine.

*Başka gül için, başkasına gül olmak için ben'den kopuyor tutku.

Sorumlusu değilim. Yari görmeyeli çok zaman olmuş, yarin zamanı olmuş mu acep beni görmeye.

Araya parçalar koyup dinler mi eksikliği gider mi? Neden bütün şarkılar acı, ayrılık üstüne?

-Cevap verir misin gözyaşlarıyla.

-Yap-boz ya da gelgitlerime dokunur mu diyemediklerin.İçinde saklı kalanların var.

-Gelip turnalar eşliğinde diyemediklerini söyler misin gül cemalim.

Sızı birleşimlerimizden aşka denizler artıyor. Büyük okyanus olma akıntısında.

Bir damlanın ömrü kurutan yerindeyim.İslattığın vicdanıma konar geçer sevdalar gelse de merak etme, serden, yardan geçemez bu aşk ermişi.

-Asıl resim sensin. Tuvalime başka dudak uçlarına değmez kalem olmaz. Sürmelerini tanıdım, beni sürmelerini bilirim.

-Aza kanaat eden hülyaların razısıyım. Riyalarımı alacak riyal yok. Tutkumun bedeli, ruhumun ederi yok bilesin.

-Haddinden haddene gelmiş ve orada kalmış aşk gravürcüsüyüm.

-İçimde ritüel senler var. Şekilden şekle büyük sevdâ güzellerini oynuyorsun.

-Leyla, Şirin, Aslı, Arzu, Juliet olup taratıyorsun sonsuzluğu kırıksık saçlarım ve karanlık suçlarım arasında.

-Yürek rençperliği yaptırıp hasılat rekorları kıran vuslata hazırlanıyorsun belli.

-Hırçın dalganın içinde damlalarında tutuyorsun sana olan tutuluşumu.

-Uyurgezer atlasında binlerce renk varken, ben kahve rengi gözlerinde kalmışım. Bütün renkli hayatları, morlarını, turuncularını, pembelerini de feda etmişken özlediğim gözlerin.

- Şimdi sen nerdesin hangi elmanın yarısını kesmek için yar olma telaşındasın. Hangi renksiz dünyanın gözüne huzursuz bakışlar ekliyorsun.

-Ya da benim gibi kalakalış canhıraşında hışımları mı ayıklıyorsun.

*Ya da bağrındaki acılarının ceninleri büyümüş hüzünkar mevsimlerin sayıklamasında mısın?

-Yoksa can kırıklarının üstünde metafizik dans eden bana eşlik etmek için tinsel danslar mı öğreniyorsun.

-Ne gerek var sevgilim, kollarım açık kalmış zaten Gelip sarılsan, başını koysan omzuma yeter be kadın!

-Haydi sevgi ölçeğini koy mizana. Kimin darası fazla, kimin harı, yarası ağır. Senin y'ellerin, küllerin, s'ellerin, kalların var sevgilim. Benim can kırıklarını besleyen kırk ayaklarım, kasırgalara kardeş olan zaafplarım, ıcılığı belirsiz kılan egolarım vardı.

-Beni anla, beni dinle turnalar beni sana uyandırırken.

Şimdi şiirim sana ağılar:

şimdi aysız, Ay ve şemsiz hecelerin dibindeyim
harf eziyorum yüreğin mors alfebesinde
tutunurum yazılmamış dönüşlerin kitabesinde
kırılır dizeler, ağlaşır imgeler
hükümsüz kalır bağrımdan t'aşanlar
sensiz kalır ç'ağrımdan yaşananlar
kefensiz kalır kabrinden aşka kalanlar
yazısız kalır, yazğından aşka yazılanlar
bensiz kalır, aşktan aşka koşanlar
bensiz kalır aşk
sensiz kalır ben

Hayrettin Taylan

En Büyük Metafizik Olay Hep Seni Sevmemdir Nazlıcan

23.23. 2010

Gitmeni de istemedim kalmanı da bekleme de özleme de istemedim aslında.
-Gidişin yüreğindeki ayseberkleri tüketti.Kalman en büyük okyanusum oldu.

-Ortasını dertler kemir, berisini özlemler, umutlar, kalakalışını volkanlar, "hali " hiçbir duygunun anlatılmayacağı kadar acizlik kaplamıştı bu aşkın.

- MARAZ ın kaçınılmazlardan kaçması ruha esrik demler ekliyordu. Haz ile akıl arasında

PERHİZin duyu kapılarından ayrılmayarak sürekli beyni içsel istemlere sunması.Kirli,virane , hazkeş, bir ben yapıyordu.

-Hazkeşliğim içsel volkanlarla desteklenirdi.Aştan çok zevke fay yatağını sunan perilerin

Perinde öylesine yaşamlarım büyürdü.

Perhîze ferman buyuran "Haz " asılsız hüznüleri pahalıca satardı. İnsan aslında mizacının güneşidir.

-Her davranış, her tavır, her yaşayış risalesi mizacının ışığındadır.

-Mizacın kaynağı vicdan, hoşgörü, içtenlik, sosyal ve içsel algıdır.

Ve Rûh böylece günden güne büyüklüğünden, mükemmelliğinden yüce mertebelere ulaşır. Olan biteni cevherine ve cevheri cismine ve cismi arazına letafet bağışlar.

-Bu bağlamda ruh, içsel dinamiklerini hazın şehrinde kaybedebilir. İnsan en çok haz şehrinde kaybeder.

-Nefis her zaman akli galebe getirmiştir. Yenilgiyi kendince yaşayan içse açlıklar beni de bu kirli düşlerin suların bırakmıştır.

-Seni severken pir ü paktım. Çünkü sen melektin, damlaların zezem gibiydi. Beni aşkı temiz ve temyiz eden gönül leğeninde yıkamıştın.

-Bütün iyilerinle, iyi niyetlerinle, gelmiştin. Bütün ilklerini sunarak. Bizans olan ten kentini bana İstanbul etmiştin.

-Ben de bütün büyük aşkların Fatih'i olarak fethedilmeyen seni fethetmişim. Sonsuzluğun sol yanında uzayan çölün Mecnun'u olarak göğsümü gere gere, aşkımı yaka yaka, bütün hayatımı aşk ateşine maşa ederek gelmişim.

-Sevmiştim.

-Sevginle büyük ummanlarımız oluşmuştu.Sol yanımdan akmıştı güzelliklerin.

Birleştik mi? Ayrıldık mı? Yeniden geldik mi? Sorulara sığdık mı?

-Bütün soru işaretlerin eğik yapısında sanki biz vardık. Sorun soru işaretindeydi sanki. Bütün sorunlarımızın sonunda boynu bükük bekliyordu.

-Hele ünlemlere ne demeli.

Her ünlem damlaya benziyor. Her damlan bende bir ünlem, her ünlem bende unutulmaz yaralar oluştu.

-Ya iki noktaya ne diyeceğiz.Açıklamalarından sonra hemen üst üste gelip örnekler istemesi. Sonra utanmayıp

Sizi şimdi iki nokta üst üste görmek isterdim demesi. Yetmedi

Başka perilere kullandığım cümlelerden önce gelip gözünün içine içine bakmasına ne diyeceğim.

-Sonra üç noktalar gibi uç noktalarımı tümlemeni bekledim.

-Seni hep üç noktalara benzettim. Hep bitmezliğin sonundaydın.

Hiç bitmezsin diye bütün sevgilerimin sonuna üç nokta getirdim.

Bütün güzel kelimeleri senin için kullandım.

Nariçem, Zindenazım, Nazlıcanım, Dilnazım, Bennaram, El Azizem, Gülparem... Bak kimse duymasın diye üç noktalar yine kesti sana hitaplarımı. Dilde varsan, sözsüz romanların kahramanlığında yoksun. Uçtuğum uçurumların sonuna gül bakışını bırakmışsın.

Üç nokta...Başıyla sonunun soneler yazdırdığı bu mevsimlere aşk dersi veren iklimsiz, sensiz, sessiz işaretlerle bende kaldığın isteme finalinin filiziyim.

-Hep filiz kaldım, hep dal dal sevda olarak büyüdün. Sonra çiçek çiçek açıldın.

Meyve tadında sıraladın sıralı noktalarını.

-Noksansız, kedersizdin.

Dargın bir gölgenin peşinde sürüklendi hayalim.Gölgeni sen sandım, gerçeğine götürür diye metafizikten zahirlere sığındım.

- Yol yok,sır yok,gizem yok, etik gölge yok, öz yok. Aradığın gerçek saklı değil. ONDAN SAKLANAN SENSİN. Sensin, aşkı metafizik kılan.

Görünenin dışında görünenin ardına bakmak, görünen olmak, görülmeyene de akli , hissi kaçışlar yüklemek.

Bu yüzden sen misin giden yoksa giden mi bilemedim. Hangi gitmenin zahirisin. Hangi kaçışın içinde ışınsın çözemedim.

-Gitmenin algısal derinliğinde yatan kaderin sığıntıları ders verdi.

Senin suskunluğun kadar değildi kaderimde oynanan içsel oyunlar.

Beni bensiz bırakan yarınlar yar olmak ne kadar zor bilir misin?

"Metafizik, bilinmeyene dair mümkün varsayımların tümü değil bilinmeyene dair mümkün varsayımların bir alt kümesidir. Bu alt kümeyi de kümenin geri kalanından ayıran şey, prensip olarak o varsayımı yanlışlaşabilecek bir gözlemin varlığının kabulüdür.

İşte bu nedenle bilinmeyene dair yeni farklı fiziksel teoriler birbirleriyle rekabet halindedir.

Bir deneyin başında heyecanla nefeslerini tutarlar. Biri yaşayacak diğeri ölecektir ya da en azından biri birini tümleyecektir.

-İşte metafizikten zahir sevgiler birikil bende. Asıl olan asılı kalan duygularım var. Asıl ona Aslı'nı aramaktır. Kerem ettiğin duygular yeter bir ömür bana.

Şimdi sen hangi Aslı'n asri uzaklığında bensiz asılsızlığı yaşıyorsun. Hangi anlatılamayan, bilinemeyene metafizik alt kümesin.

-Oysa bildiklerim vardı.Beni seviyordun. Kendime sormuyorum.En büyük metafizik olay seni hep sevmemdir bilesin .

Hayrettin Taylan

En son aşkta...

Muhtaç Olduğum En son aşkta...

Hayrettin Taylan

paylaşım faylarında en büyük günahlara senle yazılmak
seninle uyanmak nice çılgın gecelerden sonra uyanmaya
alır götürür beni kokun uzaklara en uzaklara ta tuzaklara
ağzın dudaklarımda ıslak bir güldür sabahları demli bir sevdadan sonra
tenin çekiyor beni tenin tutmuş saçlarımdan ve ağılarımdan
afrikalı kölenim senin esirinim mecburum ve en üst düzey mecnunum
gözlerin değmese gözlerime kahrolurum
ve kimyam kimsesizlerin sevdasına kimsel
ölürüm çekersen ellerini avuçlarımdan
dönsün başım tutuşsun damarlarımda kanım
gel otur yanıbaşıma erişilmez kadını
yum iri gözlerini devir kirpiklerini
ser önüme bir hazine gibi güzelliğini
sana en muhtaç olduğum şu anda gel

gel ki bu son küresel ısınmayla kurak sevdam alil olsun
gel ki bu yeni ben,benden bene öz olsun
gel ki bu zamlı sevgilerin katma değeri özlemine değsin
sana en muhtaç olduğum gelmelerim çekimindeyim
gelmelisin ki
gitmelere giden son ceylanın yüreğindeki ekimlerim artmasın

gel otur yanıbaşıma erişilmez kadını
yum iri gözlerini devir kirpiklerini
ser önüme bir hazine gibi güzelliğini
sana en muhtaç olduğum şu anda gel

Hayrettin Taylan

Enel Aşkla Haspihal

-Düş 'ün küresindeyim senin.İç içe rastlantıların ruh ermişiyim.
Özüme dair daireler çiziyor bahtımın denizi. Ben illa ben diyor.
-Kendimi kaybetmenin ummanlarına ufkumun dehlizlerini ekledim.
Hayıflanışımın gün görmüşlüğü zahirlerine sobelendi. Aşk kendine gidişin
içsel yolcululuğunda varı var edip yok olmayı ar eden bir akışın can suyu.
Yanılgılarım bu yüzden yüzüne asimetrik sonlarını sunmuyor.
-C/an dilindeyim. Terviyeli sözcüklerin devriyesindeyim. Hallac- ı Mansur
olmak güzel bir rüya. Ben'den ben'e. Ben'den en tanıdık sen'e mistik
istendikler sıralamak.
-Ki Mansur, Enel Hak derken başka özlere tin dersi veriyor:
"Yoksun ama, içimdeki bilinçten değil
Benim hüznüm Sevincimle karışmış
Bağlılık bir oldu ayrılıkla
Öyle ki yoklukta var oldun
Şen benim derin gizli düşüncelerimdesin
Öyle derin ki, içimdeki şuur altı bilincimden daha da derin
Sen bana,günden daha gerçeksın,sırdaşım
Gece zifiri karanlıkta gece muhabettimde muatabim'sin"

Bilinçaltımda rastlantının egoları canlanır. Süper egolara taşır sensizlik.
Her id kendine daire çizer.Ödümnden kopmalar başlar.Seni kaybetmenin yırtık
bağları arasında ciğerim yanıyor.
-İçsel bir sesin selinde sürükleniyor yalnızlığım. Yalanlarımın kuyruğuna sarılıyor
yılanlar ve çetrefile fil oluyor ummadıklarımız.
Çok y/aşanılası dirhemlerimiz büyüyor.Ben'e doğru varsıl tümsekler beliriyor.
Ve Hallaç benim de yerime idam ediliyor.
-Ben Hallaç'ın Ali'siyim. Ondan zerrelere taşır urağanlarım. Kaniyla,bedeniyle son
mertebeye giden ilk ve son ermişti.
Ki baksan Dilnazım Hallaç -ı Mansur benim yerime konuşuyor:
"Senin yerin kalbimin bütünüdür
O Sebeple başka kimseye yer yok
Ruhum seni derimle kemiğimin arasına ekmiş
Ne zannediyorsun, seni özlediğim zaman nasıl davranırım? "
-Duyuyor musun? Enelerimi...İstiyor musun bensizliği?
- Ben ene ile ego arasında buzdağlarımı eritme hızındayım.
Kayıpsızlığımın ilanını görme aşk -ı aladan. Ben topla tanımsız kimliklerden.
Tanıdığın her erkeğin kekinde tadımı topla yaşadıklarımızdan veya
yaşamadıklarımızdan.
* Ego ile ene aysbergimi büyüyüp beni senden uçurmuştu. Bütün güzelliklerin
Titanik' ine binip gidiyorduk bir ömür mutassıl sevdalara. Oysa aysbergin ve
benim görünmeyenlerime çarptık ...Gemi içimde battı, sen boğuldun, sen gittin .
-Şimdi söyle bana ego buzdağım eridi, enelerim hep oldu. Şimdi hiç
giremediğin senli büyük bir okyanus oldum. Cebeli Tarık gibi iç içe karışmayan
arasında ince bir çizgi olan aşkımızın çizgisindeyim.
-Gel beni çiz yeniden.
* Aşk elde edilen sevi bir süreç değil. O doğustandır, o özün özetinde yazılmıştı.
Bize düşen sadece onun açlığını doyurmaktır. Yani içimizde saklı olan o özel hisler,
özler, bizler karışımını yaşamın diline katmaktır aşk.
- İç açlığın karşı cinsle doyuma eristirme çabasıdır aşk. İç çocuğun sevi gıdasını
arama arılanmasıdır. Bu yüzden ben susar, sen susar, aşk ular bizi..
Aşk,gizem içi gizemlere karışan içsel zikzakların his ve ruh aynasıdır.İç çocuğun
özlenenlere lal kalma mecrasıdır. Bu yüzden aşk anlaşılmaz, aşk yaşandığımızı

sandığımız öylesi demlerin gün ve arzudan düşülmesinden başka bir şey değildir.
-Anlaşılmayan bir şeyin şifrelerinde yaşamak ne kadar içsel ,ne kadar akli.
Akli melekelerin emrinde olmayan bir şey ne kadar insani.
Akıl mı?
Tın mı?
Öz mü?
Hangisinin yaşam ağında biz daha çok yaşamsala yakın olup huzuru buluyoruz.
-İçgüdülerin iç sesiyle yaşadığımız bu yalpalanış melodramlarının künyesi neden büyük peki.
-Bütün aidiyetlerinin, gruplaşmalarının,içtepi kazalarımızın temelinde açlık var.
Yaşamsalımız gökkuşağı gibi zihnimizin prizmasından anlık yaşamlara renkli ışınlarla bizi egolarımızı tatmin etmeye, iç çocuğumuzun doyurmaya, dahası nefsi olana hevesi akışlar yaşıyoruz. Hayatın özeti bundan ütülenmiştir.

Hayrettin Taylan

Enijensu

firariydım kant'ın ruha öz gereklerinde
gidişlerim düştüğünde bayrağı yoktu sensizliğin
isyankar bir perinin vatanında mülteci düşlerle yaşıyordum
umut haritamda yusufun acıları şehir şehir
merhamet suskunluğunda sözlerin zehir

kaçak gidişlerin ve dövüşken ruhunda sisli bekleyiş
kelepçeli mecburların meçhul Kenan illerinde
Ben atıldım kuyuna Yusuf da kim....
Benimki kardeş oyunu değildi kardeş aşkların oyunu
Çekemeyenlerin arşivinden çıkarıldı acımsı halim
hayfıma tayfunlar eklesen de erkimden sen çıkmasan da
ahlarına esir düştüğüm için vahlarımın vahasında kaktüs sergisi
havva'nın kemirdiği elmadan emiştğin anlaşılmıştır Enifemsu

vurulurum zeliha'nın Yusuf halimden sonralarına
kuyudan çıkaran son gidenin gemisinde ben yunusum
ıgıl ıgıl günahlarım oğulduyor gemi tufanda
korsan sevdaların arzu efendileri beni attılar gemiden ve senden
yunus haldeyim sular susuz ve suçsuz burada..
sahiline beni bırakıyor sensizlik,dalgalar senli dalgalar vuslat
düşüyorum belkısın sarayına sen yoksun hala
kalbinin fethine gelmiştim kalelerin ve kulelerin viran bana

tayrın terhindeyim
terhis edilmiş aşkın eri değilim
çoşmalarımın dersindeyim dersim derse ders
kaldım sana kalmalar kaldı bende

ummanlarımda ummaların boğazı açıldı
sularımın sularına karıştığı cebelitarığımsın
beni kurtar benden ve sendelerden

yunus haldeyim sular susuz ve suçsuz burada..
Yusuf haldeyim zelihalar tutkusuz ve huysuz burada
Yakup haldeyim eceliceler bitkin ve utkun burada
Nuhtan ödünç bir gemi aldım sana aitlerini aldım geliyorum sana

masal masal içre içsel bir buluntunun bulutuna ismarlandı hayalin
gayrı yusuftan öte gayrı yunustan öte gayrı benden öteyim..

Hayrettin Taylan

Entelektüel Bir Sızısın Perizer

*Mağlubun mor beresinde entelektüel bir hava sezdim. Rüyalarım kadar işlenmiş riyanın metafizik sorgularında sustum.

-Suskunların lalını oynadım laleler açarken baharımda.

İçimdeki çocuğun şimdi pişman olmak için affını soluna çağırıyor. Sokaklarda hep solcular var, sen soluma gel, aşk ve ilim orada. Bırak sokakların papağanları ağızlığını kullansın

Perizer

Yüreğe bağlantılı bağlamların dilinde ve ilmindeyiz. Yenilmişiz aşk ile aşk- alanın ilim küresine. Kutuplaşmış bir toplumun geoit dünyasında kutup ayıları yerine sevi pengueni olarak buzullardan sevdalara yani sıcak ilgilere gidiyoruz.

-Su savaşı kadar gizil olan petrol savaşında rolümüz belli.

Beli sevdaların orantısız güçleri arasında değiliz. Gücümüz sevgimizden .

-Kesintiye uğramayan hasıllarımız var. Ver hasıllarımızı hasır altı etmeyecek aba telimiz ver ruhtan çalınan.

Werther'in

leş kanını Lute'ye yazdığı sözler gibi değil meramımız hani hatırlar mısın?

Werther

...: 10 Eylül

Ne geceydi! Wilhelm! Artık her şeyin üstesinden gelebilirim. Onu bir daha görmeyeceğim.! Ah, keşke uçarak yanına gelebilsem, boynuna atılabilsen ve bitmez tükenmez gözyaşlarımla, bütün coşkuyla yüreğime saldıran bu duyumsamaları dışa vursam. Şimdi burada oturup soluklanmaya, sakinleşmeye çalışıp sabahı bekliyorum; gün doğarken atlar hazır olacak.

Ah, o şimdi dingin bir uykudadır ve beni bir daha göremeyeceği hiç aklına gelmiyordur. Kendimi ondan kopardım, iki saat süren konuşmamız sırasında hiçbir şey demeyecek kadar güçlüydüm. Tanrım, ne konuşmaydı!

Aşk susar, bulantı bilinci kütüğe çevirir.Çevrimdışı alışkanlıklar başlar. Eyl

-Birleşmemize neopolitik engeller dizilir. Sol yanından akan nehrin tersinden kaderin ıslanır, ıslanmamış ve uslanmamış bir ben süzülür .

Cemil Meriç bilinç kulelerini uzatır.Bilince dair ,dairelerim var.Giderim ustamın gölge boylarına. Biraz ondan dinlenirim aşk ve dünyalık her şeyi.

• ...:" Her toplum bir kitaba dayanır: Ramayana, Neşideler Neşidesi veya Kur'an: Senin kitabın hangisi? "

• Sahi ustamın dediği gibi senin kitabın var mı? Kutsi, son mucize, dünyadaki bütün kitapların toplamından daha öte bir kitabımız Kur'an var.Onun dışında senin kitabın var mı?

Dedin ki:

• -Senin ustan benim de ustam onun deyimiyle : "Kitap, istikbale yollanan mektup... smokin giyen heyecan, mumyalanan tefekkür." O yüzden kitabım var sana dair ,sana aitlerimle,ilklerimle, özlemlerimle, hayallerimle, kadınsılığım.

• Kadınsılığımı tümleyen sosyal, bilge, ufku açıklığı, algılarımın yoğunluğu, hoşgörüm, sadakatim, güvenim ,narinliğim, nazlılığım bir kitap gibi .

Sus !

-Biliyorum sen kaç kitabın özeti, özü, ruhu, şuuru, kutsi aynası, ruhsal derinliği, nursal gölgesi.

-Sus Perizer polemik yapma:

- "Polemik zekaların savaşıymış. Zekalar birbiriyle savaşmaz. Kinlerin, peşin hükümlerin, gizli çıkarların savaşı, polemik. Eski bir inancı yok etmek isteyen yeni bir düşüncenin savaşı. Ve her mübariz kendi cephesinde muzaffer."

Ben sana k'an vereceğim yüzyıllık bedenimiz canlansın.

Cumhurun ben olacağım inkılaplarımda ölenler olmayacak.

-Kendi yürek ermişlerim karşı çıksa da ölmeyecek kimse.

Latif bir kimliğin adlıyım. İlke ve inkılaplarıma karşı çıkanları idam etmeyerek büyük liderliğin meşalesini yakacağım.

-Büyük lider:

-Kendi ulusundaki her sese ünlem olabilir. Bütün sorularının sonundaki soru işareti olabilir. Kendi insanını yargılayarak, hapse atarak, idam ederek kendi fikri duruşmasını sergilemek liderliğin meczup grilleridir Perizer.

Senin saçlarım uzun, benim bıyıklarım uzun, dedenin f'esi var. Senin gözlerin ela, benim kalbime bela. Şimdi nasıl seni seveceğim ki?

-Beni de mi idam edecekler? Heykeller felsefe yapar mı?

Ulusal papağanlar ötgeçliğini benim içinde seferber eder mi?

Hangi kuyruğun acısında dile getirmeyenlerimiz olacak söyler misin Perizer.

- Oysa Ustam (Cemil Meriç) der ki: "Tarihimiz, mührü sökülmemiş bir hazine." Ya vicdanındaki mührü acılara, dışlanmışlıklara, ayırtırmaya basan derin sülünlere ne diyeceğiz.

- Düşünce şüpheyile başlar. Düşünce, tezatlarıyla bütündür. Zıt fikirlere kulaklarımızı tıkamak, kendimizi hataya mahkûm etmek değil midir?

- O yüzden herkes biraz kendine dünya sonra dünyaya dünyalık olsun. Beni sevgi ummanında bekle.

- Algıların ve kolların açık olsun. Ben insaniliğin aşkıyım. Ben evrensellikten öte, mutlak gerçeklerin en güzel yaşandığı, uygulandığı, bilindiği mecraların ayna başıyım.

- Ruhum güneşine yakın bir hazine. Sense aşkın, sevmenin, güzel hayallerin ve yaşamanın suyu. Akmalısın aynalar şehrim Perizer.

Hayrettin Taylan

Epik aforizmalar-1

zakkumların penceresinde emişen sülünlerin yadına künyelenmiş yaşam
amaçların sol yanında atar hevesler
namlusu namusa tetikli yürek kirpisi
ısıtır yılanım yalandan
çarpar vatani, çarpık ilişkiler avında
tek yürek, tek vatan nidası yayılır
ama bir iki üç ve dörde bölünür gizil istemler

eskiden silahlar süslerdi epik duvarları
şimdi lirik fikirler
şimdi isterik çıkarlar

sıkıntının sırrında ifşa oluyor gizil daimler
köroğlu ile körün oğlu aynı paftada demlenir
cep ile vicdan arasında loğlanır arzular
basılı kirlenmişlik uzatır bilinmezliği
sargıçlar ar olur utanmazlığın gölgesine
yargıçlar kırılmışlığın aynası olur kırık heveslerin karartısına
yandaş bağdaş kurulur en derin katta
depreme gerek yok
yeni rejime gerek yok
sülünler emişir vatanında tanında

Hayrettin Taylan

Epik Aforizmalar-2

hükümsüz, hakimsiz, bensiz bir tarihin son sayfasında
yalan bir bulmaca, varsıl bir kurmaca yazılır ulusun yazgısında
us ile uslanmayanın usanmışlığında lösler toplar gerçeği
yakılan bir milletin özü
yıkılan bir milletin ruh evi
kapatılan bir milletin gözü
yerli beyazların salyası akar sülün güncelerde
yakar derin çıkarlar
infilak eden bir halin sesinde susar her şey
vatan ile vatan için ölenlerin sayfasında
yırtılır bağrımızdaki temel dinamikler
uyruğun kuyruğuna basar komi basili derinler
ücraları bombalar kendisizilik nesli
kardeş ile kardeş aynı n dağda farklı amaçları kurşunlar
işaretler ele verir, yele verir karışıklığı
azınlık zenlik yapar varsıl oyunların yatağında
çıkarlara döllenir halin son hali
korsan kaçışların kamarasında gözlenir istenmeyenler
akar kan
yakar can
alabora olmuş bir ulusun geleceğinde
mimlenir bilinmezlik
kösleşir oyunlar
hançerlenir ufuk
sipariş verilen son oynun sahnesi genişler
ağlar vatan
ağlar aşk
ölür sevginin melekleri
cenneti vatan olanların bağı kanar
konuşur lord barito
cennet sizin değildi zaten
yalnız kalır özümden gözümden sözümünden çeşni yurdum

Hayrettin Taylan

Epikliyos(Ya Sev ya terk et) savunusu

Uğursuz uğurların umurunda son ummanın ummanıyım
açlarına üşüyen yağmur ve sis ile dalgalıyız gitmelere
sancıyan sensiz kentimin suları çekildi
özerk özlemlere inadi baz kuruldu her yerde ulaşılabilir

benime dokunan her aşk ölümsüze farzken
kim tarafından yakıldığı bilinmeyen bir Leyla köyündeyim
küllerinden acıların ağıtları yazılmış,yazılmayan keder defterime
Bir özü yakmamanın pişmanlığında milis bir üryanın uranyum haliyim
Beni mecbur edilmiş öçlerin kanında yıkadılar ötelere ötrelendim
Karayel üşütüyor içimdeki azınlık zağları
Rüstem-i Zal oluyorum,rind sahilinde keyifsiz dönemeçleri ezberlerken
Şözüm eksiliyor artıklanmış hüsemetlerin pin kodlarında
Öksüz bir kurşun soğukluğuyla vuruyorum hoşlukları senden
Ay küçülürken gecelerimde karanlıklar büyüyor dağlarımda

Evet isyan,evet evet...

Bakıyorum da nedensiz edenlerin her edilginliğinde dingin değil hesabım
öçleri terlemiş ovalarımın pamuk yetişmeyen harelerinde hardır yüreğim
Vuruyorum mazisiz kayıpların ortadoğusunu doğudan doğudan
Korkuyorum kendi ecrimden vuruluyorum benden ey etik yazılsın batı haritama
kaçmanın bir ucu duruyor ortada,dağlarda kan gülü
Hülagü bir halde leyla'yı kurşunluyorum aşk ederini kaybetmişken
Amaçlarımın rengi yırtılmış fotoğrafta, bu sergi benden değil
Kül sözlerden içsel açlardan birikmiş dertlerden döllen en atılmanın Zaçıyım

vaktine sığmayan özümün yüzünden boyadım kendimce haritalar
Biraz petrol akışlı bir arzulanışın cilveleşmesindedir sevişmeler
Hangi çıkarın dölü olduğunu bilmediğim oyunların oynaşısında büyümüşler
kankalem çalınmış bir resmin kıpkızıl tonunda tonlarca açlık
durup ağlıyorum ağlamaya
biraz Ortadoğu biraz doğudan doğudan ağlıyorum
Ay gülümsemeyi unutmuşken büyüdüğümüz çocukluğumuzun anadolusunda
üşüyor ülke halim
infaz edilmiş bir avuç öcün ucunda uçurumlar ve derinden derinler
Büyüyor Anadolu... dolu dolu ortak dünyamız ekseninde dönüyor
yüreğimizin eşiğinde kan izi,her adımda can izi
davalı bir buluşmanın mahyalarında beni yazın yunusça
pusuya alıştırılmış bir neslin mesnevi aralarında beni öyküleyin
kararmış bir ayrılığın renginden çıkarın bensizliğe usulca yağmurlar üstüne
yaslı bir alfabede beni ezberlemesin azınlığın bülbülleri
Ölümün öz sahipleri ağlaşıırken beni nadasa bırakmasın ilmi güzellik
her kent aynı aynada taransın üstelik bencilik bedava çocuklar...
karıncalıyor derinlerin bilindik hesapsızlığı susuz gömmeleri
ruhumun dokunduğu her yer senli ey güzellerin güzelliği
beni sevinin sularına çağırıyor birliğin yıldız sonra günceleri

Hayrettin Taylan

Er_soylu Aşk Cenkli Kavuşma Kavuştağı

'O,artık kendini biliyora,saklı kentin can sevisine '

Tin katının ten penceresi sen
Aşk alfabesinin aşk harfi ben
başladığı yerde başlayamayan sevdanın sonuyuz
K/ülfetin önüne b/endini kuran senli düşler ırmağıyız
koruna düş, harına düş,varına hoş olma ummanlarıyız
İslanmak ve uslanmak için algılarımıza kadar dalgalanıyor uz
Henüz aynı metinde büyümedi vuslatımızın ilk tümcesi
Henüz aynı tende bin olmadı yaşayacaklarımızın sıfır noktası
Henüzden önceleri tümleyen kalakalışın içsel mimariyiz
Senli olmanın katlarını yüceltiyor aşk ve aşkın
suskunluğun gümüşlüğünü kırdım arzu yanardağlarımda
Can kırığı senli özlemlerin küllerinde büyüdü bir günler
sıcak kıvılcımların tutkularıma mayalandı
Ateşe aşk oldu aşk
Yanıp ve sevmek bizim işimiz.
Bakışıp içlenmek bizim sevi ödevimiz
Akıp ıslanmak bizim içsel sınavımız
Sarıp sarmalamak kendi işimiz gülüm

Sol yanımda eskimez sensizliğin aynası
Ben can kırığı,aşk kırığı tarağınla tarıyor beni sana aşkın kaderi
Bu yüzden yüzümdeki sen biraz bana benzer
Bu yüzden sözündeki sen biraz aşka benzer
Bu yüzden pişmanlığın son bestesi öze benzer
Bu yüzden sen kavuşmalarımızın kavuştağı aşk-ı alemsin

Hayrettin Taylan

Ergen Ekon benden değilsin kekom

Hasrına hüzzamlar ekleyen devrik bir ayrılığın kafında
Bütün yüzlerde o bildik hayıfların suskunluğu
mültecisiyim gitmelerin en bilenmeyenlerine
Gelişler tek günahım ve ilk ahım
Tedirgin bir bekleyişin hininde vuruldum arzu ötre arzulara
Şavkına salya salan anlık heveslerin fiğ kavisiyim
Ruhumu gerisi deprem
Salınıyor sevdaevim

Mutluluklarımın üstünde tanklar geçti
Baha biçilmez acılarımı bir zafer ışığına akladım
Kelepçelendi bakışlarımın en senli olanını
Güneşe muhtaç olan en anlamlı gündüzlerde
Kapatıldı ufukum ve alil alil geleceğim

Gidişlerde hak huk sesleri
Her güzelliğimin gülevinde devrik muhbir gizil
Şehitliklerde içki meclisleri
bu kent yabancı bu kente bu sevda yabancı bu yabancıya
bu avcı yabancı bu savcıya
bu savcı avcının avcısı
bu sancı sancının acısı
Üstüme üstüme kaldı ayrımsı gayrımsı acılar
Bu kara ankarada sensizim
Ruhum dingin ve sürgün sensizliğe
Nura gaip bir umudun sonsuz nurundayım
Gel desem artık gelir misin gülen hüzünlerin gülteni
Haksızlık hakkın üstüne üstüne çullanmış

Bıçakların bıçağında yolculuğum
Nereye yürüsem ben kanı hüzün anı
Açlıklarının uçurumunda kadeh kaldıran son solucan
Sürüngen umudumun tayfasında beni bentlerime attılar
Yerli poyrazlar esti sevda ülkemden
Ben milyarların kalkan ellerinin son duasındaki mecnun
Leyla'mı benden alamaz benden milli nurumun görüşüyle
şafağında kelebeklerden kalan ışıksı bir atının güneş akını
Ömrüm kovgunlara hazır hezar bülbüle yakın
Zaten bir ayrılık mezarımın künhıraşına künye
Bıçakların bıçağında yolculuğum
Nur üzre nura ışıklandı güneşim
Yürümek ve hizmet bendimin ben hali
Gerisi hesabı olmayanların son vebali

Ey ben

Ey gen
Ey sürgünlerin solucanı
Ve hey gönül gemim
Sahiline geldim
Sana geldim yani özümün tözlenmiş nuruna

Nur üzre nura ışımlandı güneşim
Yürümek ve hizmet bendimin ben hali
Gerisi hesabı olmayanların son vebali

Hayrettin Taylan

Erişimi Kolay Huylarım Çevrimiçi

Erişimi kolay bir bloğun ana sayfası gibi aşk yüzün aksın
Dijital devrimin can gülüsün, sevgin aksın film arası hayata
Bilimsel oyunlarımız olsun, bilge ben, Leyla sen
Yüreğimin trafiği aksıyor
Kendi yazıp oynadığım son oyun galası gibi özel olsun gelişin
Dijital kitabımın her sözcüğü gibi okunsun sevdan
ilk bakışın düğmeye basmakla başlayan teknolojik yenilik gibi beni sürsün
ilk sarılışın izlenen tüm filmlerin sonu gibi olsun kavuşmaları süslesin
ilk öpüşün, suların berraklığı gibi bilişsel kaynaklardan aksın
ilk dokunuşun, otomatik anlar gibi demlensin yüreğimin sızısına
ilk gidişin, son gelişinin talihi gibi tarih olsun ömr-i muhayyileme
ilk kalışın kallavi kavları yaksın şuleler üşürken yüreğimde
sosyal medyanın ortanca sayfasında oyalı bir aşk olsun gönlümde
beni bilen bana su olsun , dalgaların dijit özü olsun yüreğin
algılar sihrin çözünürlüğü olsun gözlerin
çağrılar efsununun klasöründe saklansın yadın
bağrı yanıkların sayfasında dile gelsin, dilsiz romanın
aba telinin sözlerinde okunsun mesajlarının masajı
aşk selinin uzantısında yazılsın aşk....
kavuşmanın dili olsun gül yüzün
çevrimiçi içinde yazılsın sevda yüzün
çevrimdışı kalsın benden başka bütün dünyalar
sen olsun açılan ilk sayfam
sen olsun sevda ekranım
sen olsun aşk...
aşk olsun sen....

Hayrettin Taylan

Eriştim, Erişteni İstiyorum Tinsu

Dua eden bakışının filmindeyim. Ellerin açık, kendine yükseliyorsun. Oysa arşa çıkmanın tek yolu birisinin seveni olurken onu da sevmektir.Sen içindeki kör gözbebeklerin görünmeyen gözü müsün?

-Sen içimdeki lal sözlerin çeşnisinden akan aşk çeşmem misin?

Yoksa kütürüm acıların gramerci misin? Bütün ayrılıkların dilinden anlar mısın?

-Mesele sevgilim senden nasıl ayrılabilirim? Senin gibi nasıl ayırık otların yabanında yaban bir domuz gibi gezebilirim?

*Ya da sen hala yüreğimdeki otlakların arasında gizlenen ürkek ve ben gözlü ceylan mısın?

-Bilmem inanır mısın benim de ağladığımı? Damlalarım seninkine benzemez. Senin damlaların bütün ayrılık acılarına aşına.

*Oysa benim damlalarım senin eserin.Gözyaşlarımın yazarı diyordun bana.Şimdi kim yazar söyler misin Tinsu.

*Bir yangın ile senli bir angının ortasında önce güllerin sonra küllerin sarar bensizliği.

-Kelimeler yanar sana söylemediklerimin ağzında. Bütün şivelerin diline gülümse söylediklerim.

-Dudağının başka görevleri varmış meğer.Bana aşkım diyemek içinmiş yeni görevi.Sakin kırmızı ruj sürme öpemediğim o dudağın ucu uçlarına.

-Aşk,her zaman imkansızlığa sızıdır. Aşk, her zaman sızıdan sonra özümüzle sevme ötelere ıslanmaktır, kurulanmaktır sevdiğinin her şeyinde.

-Aşk bazen içsel bir büyüdür, iksiri karşılıksızdır.Ve önemlisi içmeden büyülenmektir sevdiğinin her şeyine.

Şimdi; bindiğim şimdi yoksan her zaman şimdisinin şimendiferinde ferim açık kalır mı ki? Daha sonra asla bulamayacağın " ben " adılına tamlama olma zamanı gelmedi mi?

-Söz öbekleri gibi aşka göbekten bağlanmışken öyle uslu durmayan hep acılar bağirtan bu ayrılık neyin müjdesi sevgilim.

Bu labirent düşü mü aşk ? Yoksa daha çok karışmam gereken gergeflerin gri tonlarında mı tonlarca ıstarabım.

*Defalarca ördüm seni suçlarımın saçlarına. Defalarca çözdüm ben'i senden. Bir defanın dehasında kaldım.

-Bir tanenin hanesinde yazmışlar seni bir tanem. Başkasına iki olamam, başkasıyla "bir " den sonra iki olmam imkansız gibi.

*Buruşturulmuş hallerim olsa da mazim sendin, geleceğim sana yamalı. Bu yüzden giderken git.

-Sen hiç gitmeden sevgilim .Gittiğini sandığın başka gelmelerdesin.

-Yüreğimde zayırların sözsüz kalmış. Neye yarar, neyden çalınmış senfonik zamanlar.

*Ney'e yarar inleyişim.

Sürpriz olmaya başladı, seni düşünmediğim demler. Bana gelişlerin yolunda , yol ağlamaya başladı.

-Yolda gözleri yaşlı hangi güzeli görsem sen sanır gider sarılıırım.

Dinlerim derdini.Sana benzeyen ne çok yaralı ceylan varmış.

Öyle uzaksın ki ta içimdesin .Neden bu kadar uzağa gittin ki?

Şimdi seni nasıl hissedecek içi alınmış, pardon içi sen olmuş,senle kalmış, içimdeki hazinen.

Erişmeye başladım sen dergahında.Gayrı aşkımızın ermişiyim.

-Bir şey eksik erişten. Ne kadar gitsem de adressizliğinde kendi adresim çıkıyor.

Çok şey istemiyorum.

-Eriştim, erişteni istiyorum.Sakın üstüne peynir dökmeyi de unutma.

‎ Bazı aşklar, aşkları suya temizletir. Bazı aşklar suyu da temizler.
Bu yüzden suların selamı var. Bundan büyük akan aşk selamı olamaz.

Hayrettin Taylan

Erkeğin mertçe sevme kurşunları

meyhoşun yok çokları-1

serkeş talihin zavallı bülbülüym
gülünü kurutan bahtın berduş aynasında öter vebalim
sana kavuşamamanın ürkek yansımalarında susuyor cevaplar
uzaklığın تنها bir umut olarak ürerken yüreğimde
bir gün gelişine hazır değilim sevgilim

sevmenin iç mimarıyım
aşktan, ayrılıktan, acıdan, aynı umuttan örülüdür gönülevim
bu yüzden, cefacı bir halin ali cenabıyım
bu yüzden, sefacı bir kalışın şifacısıyım
bu yüzden, hasta bir ruhun aşk ilacıyım aşka
bu yüzden, aşkıma yansık gül yüzünden gidemem

erkeğin mertçe sevme kurşunları-2

mertlik kitabımın önsüz gözünde yazılır sevgin
acizlik eczanemin sözsüz anlamında yazılır ilacın
şerh edilmiş gidişin mücahidi gibi savaşım sinemde
mürekkebi bandırılmış kalışın şehidi gibi ölümsüzlüğüm sevdama
sabrın sonsuzluğunda akan ruhun pınarı gibi azizim sana

hüzün çekişim içsel dirilişime ilk kıvılcım gibi
aşk, bir çılgınlığı sundu gidişinle
meğer, yakınlığın aşka gül sonrası "kül " kalışmış
meğer, büyük aşk " gitmekmiş"
meğer, en büyük aşk ayrılığın remizlerinde
meğer, büyü sevdamızın kavuştağında bütün kavuşmayanların melodisiymişim
meğer sevmek büyükmüş sevgilim

gamzene gamlarını bandıran çulsuz mecnun-3

gamzene saplanan son bakışın içsel mummyasıyım
ahu gözlerinde kalan ela sözlerin iç gözüyüm
taş bağrımı gül bahçesine çeviren sevdanın yürek özüsün
uyanamadım aşk uykusundan
geceliğini giyen geceyi uyuttum
heceliğini kemiren şiirin imgesini örttüm
uyanık kalan yalnızca çırılçıplak gidişin
her halimden ...
sözümünden ...
özümünden
g'örünüyordu

tarizi yok talihsizliğin-4

öttüm bütün dertli sevdakarların bülbülü gibi özümde
kapattım baharları ağartan sensizliğin bakış güneşini

aran ile aramdaki karanlığa ulandı imkansızlık
feryadımın bestesini okudu, ahuluğunun serçesi
isyanımın melodisini okudu, hicranlığımın aşk kurdu
gam denizinin dalgaları arasında ıslandı gerçeklerim
kavuşmanın fısıkiyesi altında kaldım seni seven kendimle
ışıltilar seher hayalini serdiler,bilinmeyene kadimlerle
gizli kalmış hasretlerimin aşk yüzü göründü
okşadı kaderin ruh anası
tokluğuna değil, çok yokluğa ilendim
yokluğun aşka ışık, gül, öz ve yeniden geliş bilesin

Hayrettin Taylan

Ermışler Aşkına Cevap Verdi Yar

Atlasım yırtıldı sevgili.Yırtık haritalar bıraktın.Pusulam yok.Bütün güzellerin kentine girdim.Her güzelin kentinde biraz kendime arzu şehri oldum. Seni aradım, bende. Sen yoktun...

-Yüzümden sana gülüşlerimi büyütecek huzurlar çizdim.Atlasım yırtıktı.

-Bu yüzden,yeşil dünyanı göremedim.Mavi denizlerinde yüzmek istedim, maviliğin gitmişti.Gayrı sana Mavişem diyemezdin. Şimdi hangi güzelin gecesine yıldız olup güneşten önce doğacağım.

Uç perdelik bir oyunumuz vardı. Seni tanımak, senle yıllarca yaşamak ve son perde gidişin.

-Perdeler geriye sarılsın istedim.İlk bakışımızla başlasın oyun.Sana taktığım ilgi isimleri sıralansın.Ruhuna kadar şifrelensin her şey istedim.

-Ermış günlerin dersinden ders al dedi erenler. Aşkına cevap olacak dervişlerin diline gittim.

"düş içime uyu
ve sonsuz büyü
unut renkleri
ve şekilleri
hepi
ve hiçi
beni
ve seni
ve geceyi yuttu"

Nirvana

şekiller bir yerden geldiler
şekiller bir yere gittiler
şekiller görünmez oldular
büyük köse vur
bütün sesler bir seste boğuldu

Mansûr

cüneyd nerede
cüneyd ne oldu
sana bana olan
ona da oldu
kendi cübbesi altında
cüneyd yok oldu
Cüneydi

İbrahim içimdeki putları devir
elindeki baltayla
kırılan putların yerine
yenilerini koyan kim
Asaf Halet Çelebi
câaan
seni çağırıyorlar
yolunu kaybeden güneşlere
bakıp gülümserim
ben uçarım
gökler uçar

Mevlana

Özümden yalnızlık düştü ...Düşle tin arasında durduğum safta seni aradım.
-Yokluğunu özetleyen ben ötesi şiirlere sığındım... Felsefi pleybek yaptım ömrünün merdivenlerinde. Dünyanı yaslamışsın göğüne. Oysa göğsünde uyumak göğüne gelme demektir. Şimdi sol yanının neyi neden beni çalmaz.
-Özümseyiş kördüğüm. Gördüğüm seni göremediğimse bu körler alfabesini yazan sensizlik güzeli kim?

-Yeknesak hülyaların hisleriyle,yediveren umutların sisleri arasında bir sen gördüm.

-Beni unutmuşsun. Bulutların yağmur ağzıyla konuşuyordu. Islaktı hayallerin. Ye'is ar damalarım kadar gemleştirdi. Biraz tanımsız bir özleyişin içi içe halkalarına tümleniyordum.

- Huri değilsin. Ahuzar değilsin. Peri değilsin. Leyli gecelerin Leyla'sı değilsin. Şimdi bensiz Sen değilsin. Bu yüzden ederine, kaderine, kederine, giderine , fenerine, benine bir iz uzattım.

- Tut çiz beni yaralı yüreğimden. Kalakalaşın ressamı ol .Boya beni erdeminle, etik kalışınla, ruha inişinle, aşka töz oluşunla.

- Beni sende bul yar. Yaralarım yarabandı olan perilerin aralarında bırakma beni.

Can duvarlarıma çarptın aşk yüzünü.Yüzün ile hüznün arasında aynı seciler sıralanmış. Bende yaşayamadıklarının süslü nesirlerinde seci olsan ne fayda.

-Diyemediklerimin dilinde susturulmuş bir özün can aynasıyım.Bende taranırken tarağı ve yüreği kırılan güzelleri kıskanma sakın.

-Kırıldım.

Yalancı emziklerle emzirdim yalnızlığımı.

Ruhumla yüzleşmek için sevilerinle yüzmek gerek Yunus denizinde.

Aşkın gizli öznesi yapıp upuzun ömrün yüklemi olarak kaldın.

Şimdi bu bitimsiz, bu kitaplara sığmayan cümlelerin gölgesinde, hangi söz, hangi göz, hangi yeniden kavuşma anı kurtarır bilemem yar.

-Kırık bir mızrabın künyesinde kırdım kendimi. Yüreğimin kırk ayakları artıkça sarıldı can yaralarına.

Ve kalakaldım öylece. Sen yoktun velhasıl kelim.

Sen yoktun bir bebek olup hep ağlamak istedim melekler şehrinde

Sen yoktun. Bir kelebek olup sensizliği o kadar kısa yaşamak istedim Leylalar kasrında.Velhasıl kelim sen yoktun.Yoklar özümü yoklar

Hayrettin Taylan

Eros sunusunda slayt sensizliğin sılasını vurur Ruhsu

bir gölgenin şef
katiyim
sonsuzluk
istedim son güne bıraktılar

yıkık yalnızlıklara acıkmış, aç kalmış alingan algılarım var
bir varmış bir yokmuşun masalında perinin sırrı var

aldanışlar
tanık
gülümseyiş
nakit
ben ,hüznüm, gönlüm, kendimize şifacı

bilge hasretlerin sözlüğünde isimsiz kalan alevler suya aşk
aşk alevi sevmez
girdabını güncelerine bırakmış gurur çöşkun
umutlar solunu biriktirir berrak yarınlara

kendini beğenme tapınağında kendine karışma
güçsüzlüğünü
görmesin
imzalı çığlıklarım

Yırtılmış geleceğin süzgecinden bir yar geçer elbet
Hücresinde ismini tutan bülbülün kanatı çırpır elbet
çıldırış
fevkinin sildirir kirli emellerden
emel sütünü içer elbet

bir mucizenin hicazında sazı çalınır umudun
içleniş
içer ruhumun badirelerine
kalır fayında arta kalan sevi toprağı
yeşerir sen

güleç yüzünü ismarlar kader
kederi saklar hüznün bakraçlarında
geçmişle önsüz bir geleceğin kitabında okunur kavuşmak
öğütölmüş
oklitini yetiklere bırakmış erosun sunusunda
bekler beni beklemek
zayıf halkalarımı bağlar sen zaafılarımda mutluluk
sarılışı imzalar gelecek
güneş öper senli şafakları
gün aşkın sıratında güleç ışıllış ismarlar
cennetine tümlenir hayat
akar kevserin, huri dilinle çalınır sonsuz sevdamız

Hayrettin Taylan

Eroslarına Lavlar Büyüttüm

günahın gözleri açılmış kederin sözleri deniz köpüğü
benim günahlarımın gözleri kör, kederim kitapsız
istedim ki yağmur yağınsa temizlesin temizlerimi
istedim ki her damlasında bin yıl yaşayım nemli heveslerle
istedim ki zühre yıldızına huzur haritamı asam
istedim ki aşka ders versin aşk halim, sendeyken ve senli olmuşken

çıplak bakışlıydın eroslarını saklamıştın dudak uçlarında
beni sularına ağırlıyordun en sondan önceki her hayalin ve halin
esmer bir duruşun gölgesinde serinlendi sıcak özlemlerim
gayrı gölgende büyüyor sevda filizim biraz güneşimden öp büyüt fideni
fossil sevdamin çöllerimden bir ömre fışkıran ham petrolüm var...
bu aşkın rezervi sensen gel işgal edilmiş kalbimden çıkar petrolünü

Uğurlarımın lav hızında Hızır aşk dedi hazlar aşk dedi
Küllenmiş bir geçmişin orta ömründe ben Ortadoğu kadar karmakarışık bir mecnun
Kudüs kadar üç yönlü bir aşkın hazinesinde kuraklık yaşıyor sevdam
Dünyayı kavuran bir gelmenin geçmişinde gelecek zamanda yağmurum olarak çekimle
lir dillenen lal sevmelerimde biraz kaçışların karı yağdı üstüme
armoni k bir soğukluk özümü soğuturken kış değil yaşadığım sen

ne oldu bende de bir sikkilik var
Eroica bir nida benden kaçan Köroğlu
Duyuyor musun Ayvaz'ın kızı yağmurnaz

Ritmini zevklerimin susma anında alan kaçışlarım
Bir ney inlemesinde boşluğun hoşluğunda beni yıkadılar senden
Konçertolar uzar,sevda masalları anlatılır uzaklarıma uzlarım ayna olur
Ateşi kiralayan son Leyla 'nın uçurumunda ayağım değil kaderim kaydı
Güneş tutulsa da kimseler görmesin demeden yaralandım bir yara

Hayrettin Taylan

Ertelenmiş Kendini Buluş ve Öze Dönüşler

Sükunet telkin ediyor suçsuzlar sessizliğine
Geri geri gidiyor artık amaçların karanlığı
İçimin evren kadar boşluğu hoşluğu çölleşiyor
Devrik arzular ruhumun tüm okyanuslarını çöştürüyor
Esrik sistemin sarhoşluğundan buzullar ürüyor üreğimde
masum sorularımı cevapsız bırakan sülük efendi
aydınlık, çık karşıma demeden siyah özetler sundular
ruhumdaki çözeltilerden amaçlı sarkıtlar oluştu Karanlık namına
öfkeNasıl oluyor da çıkıyor Bunca çıkmaz sokağa
ben dünyaysını ben döndürürken
azarlar beni düşüncelerim
Bir tranvayı beklemek kadar asit dolu zamana kaçmak
karmaşık bildiklerimin alfebesinde azınlık ıkınıyor
Yılmadan ve yıkılmadan kalmadan kalakalanlar gibi
Mücadele, acele,mücadele ve hep ecele,ezele
vazgeçeceğim yere değil özlenen özlerin sözlüğüne
hazır kart değil hazır kıta
tükenimişliğin sirkinde aslan hep aynı
ben ruhsal dirilişin tazısı
ey dirilişin öndeşleri kovalanıyorum ana dolu da
ertelenir itiraflar biter biftek partileri ve yengeç avcılığı
Sözcüklerin ucuna yüklenen zaferin son harfinde bitmek de var gerçi
Artırılmış bir yaşam var sırtımızda
yasaklanmış sevdalar yaşarız
çok uzak dostluklar
Ertelenmiş kendini buluş ve öze dönüşler

Hayrettin Taylan

Ertelenmiş Kendini Buluş ve Öze Dönütler

Sükunet telkin ediyor suçsuzlar sessizliğine
Geri geri gidiyor artık amaçların karanlığı
İçimin evren kadar boşluğu hoşluğu çölleşiyor
Devrik arzular ruhumun tüm okyanuslarını çöştürüyor
Esrik sistemin sarhoşluğundan buzullar ürüyor üreğimde
masum sorularımı cevapsız bırakan sülük efendi
aydınlık, çık karşıma demeden siyah özetler sundular
ruhumdaki çözümlerden amaçlı sarkıtlar oluştu Karanlık namına
öfkeNasıl oluyor da çıkıyor Bunca çıkmaz sokağa
ben dünyaysını ben döndürürken
azarlar beni düşüncelerim
Bir tranvayı beklemek kadar asit dolu zamana kaçmak
karmaşık bildiklerimin alfabesinde azınlık ıkınıyor
Yılmadan ve yıkılmadan kalmadan kalakalanlar gibi
Mücadele, acele,mücadele ve hep ecele,ezele
vazgeçeceğim yere değil özlenen özlerin sözlüğüne
hazır kart değil hazır kıta
tükenmişliğin sirkinde aslan hep aynı
ben ruhsal dirilişin tazısı
ey dirilişin öndeşleri kovalanıyorum ana dolu da
ertelenir itiraflar biter biftek partileri ve yengeç avcılığı
Sözcüklerin ucuna yüklenen zaferin son harfinde bitmek de var gerçi
Artırılmış bir yaşam var sırtımızda
yasaklanmış sevdalar yaşarız
çok uzak dostluklar
Ertelenmiş kendini buluş ve öze dönüşler

Hayrettin Taylan

Es_le –M_estikçe Aşk

dağılmış bir yüreğin son katmanında eslem
özlemleri tutuşturan günlerin sonunda eser
küle çevirir nazları
kula çevirir aşkı
unutulmazlığa uçurum yapan bülbülün sazındayım
gül ile gülen arasında dikenlerini yaşamak anındayım
ummanlara sığmayan umduklarımızın en başındayız
sen kendine cennetler sunarken
ben cennet içre cennetinde huriliğine harlandım
sevgimizi ören arıların can çiçeğisin
dizelerime bal damlıyor tutkundan
özleyiş imgelerinde derin anlamlarda bekledim seni
aşka vurgun gözlerinden güneşler derledim
biraz daha büyüdüm aşk ışıklarında
eslerin serinliğindeyim
çoşkun pınarlarında kana kana içiyorum
pınar başında aşk yaşında seni ekledim ömrüme
sensizliğin çiçek kokularına meyve ekledi kaderim
esintilerin bağlar uzaklarımı
dügümlenmiş bir anlaşılmazlığın çok uzak cam kırığındasın
kırk ayakların kırkı çıkmamış ki bizli günlerden
ve bitirdim diye ağıtlar sunuyorsun
alp er aşkın ölmedi
bu destanı kuşlar yazamaz
zaman ve sen yazar can çiçeğim

Hayrettin Taylan

Esatir Keser Giyotin Özlemin Gülhar

-Kelimeler nefessiz bırakıyor kitabın aşk ortasında. Mürekkep kokusu yerine damlalarının şırıltısı sınıyor tanımsızlığıma.

-Ve belli ki ağlıyorsun, ağlatıyorsun. Sevenlerden biri ağlarsa diğeri de uzaktan hisseder bir vesileyle ağlarmış.

*Bir geliş, dudağına yapışık gibi ; ama gelemiyorsun.

Ben işte oradayım senin gelmenle gelemediğin arasında yücelir dağlarım, ahlaram, vahlarım, diyemediklerim.

-Susma hakkını bilmeyen sağır bir Mecnun gibi çölde değil yanı başındaki kentte ölümsüzleşip özlüyorum.

Aşk bazen, bir pazendir, yalnız kadınları severken süslü ve şık görününen bir duygu yumağıdır.

*Şimdi yüzü suyu hürmetine yüzen içimdeki suların dalgacısıyım.

İçim içime sığmıyor. Gerçek olan başka gerçeğe kafiye. İslanmışım aşkına. Kurutulmaz bir yüreğim var.

*Bir kadının ağlar içimde. Bir kadın kanar içimde. Bir kadın binlerce kez ölüp dirilir içimde. Bir kadın kalır içimde, ben o kadına ağlasıl ağıtlar yazıyorum.

-Failiydin paramparçalarımın. Meçhulüydün, meşhur yaptığın acılarımın. Muğlak bir lalin lalesiydin baharlarımın. Baharını aradım krizantem özlemler deminde.

-Mevsimlerden yalnızlığa geçtim, geçemediğim senlerde bitti baharım. Kışa kıyametler yetiştirdi soğukların.

-Sarıldım ikimiz yerine kendime. Hangi kendim diye sorma.

O ilk sarıldığın bende kaldım, başka ben tanımıyor zaten.

-Telaffuz edemediğin güncesiz sözcüklerin dermanıyım aşk kapanında. Yakalanmışım.

Kapana gerek yok ki güzeller ağlarken yüreğimde.

-Esaretinden esatirler kokar, yürekler perhiz eder yaram ile aram arasındaki arasta. Arafında kalan raflarımda sen var.

-Şimdi gelişin sürpriz olmaktan çıktı gayrı. Zaten gitmedin ki bende. Sadece gül cemalin yoktu. Bir öpücük uzaklığında olmak bende yok olmana gelmez.

*Ummadık karşılaşmalarımız karşıdayım. Arşın arşın sana geliyor gelemeyişim.

*Öyle uzaksın ki yakınlar kıskanıyor. Öyle yakınsın ki uzaklar şaşkın. Öyle bendensin ben bile şaşkın.

Sahi sevgilim sen hangi damlanın ıslak tohumusun. Bu kadar hissi bomba atmana gerek var mı ki bu gammaza.

-Adressizliğinde adımı sormasın talihsizlik.

-Sensizliğimde yadımı paklamasın şartsızlık.

-Sonsuzluğumun onunda yakılmasın bensizlik.

Çünkü ben' e giden gelin çiçeği kokar, aşkı tin duvağı yakalar beni.

Şimdi; girdiğin o tanımsız girdabın marabası ben değilim.

Uğursuz gönüllerin toprağında yeni aşk ekme sakın. Taş kesilmiş bir yüreğin taş bağrında yeni bir sevda filizi yeşermez

-Ben'e benziyor ben'lerin.

Sen'e bulandı birikmiş ben'ler.

Bu yüzden yüzünden arta kalan gülümsemenin gül gölgesinde kırmızı bir rüya yaşıyor yaşayamadıklarım.

Giyotinlerin kestiği labirentin sonundayım, onun sana benziyor.

Karmakarışıklığım karışıyor, karışamadığım dünyana.

-Dünya karışık, dünyama karışık sözler ekliyorsun.

Belki orası aşk, belki aşktan sonrası, belki aşka başlangıç, belki de aşkın sonu.

*Ben oradayım, orası bende. Birbirimizden memnunuz.

Hayrettin Taylan

Esilya

karanfil katre yeni sevdaya (o kendini hep bilir) ithaf

anların bohçasına uzak kalışları al ve de gidilmeyenleri
kuş sütünden kalma bilindik hazlara yazdır ya da azdır beni
gitmeyen zamanın şusamışlığında yıkasın beni kederler
çökeltlerinde bir yığın kimyasal akışmaya adak ben
ve ben karmakarışık bir depremin habercisi
sismograf diksem güneşe yarışamaz kalbimle
ölen son güzel benim depremimdendi
ağıtlar yakıyor aşkın ve ayrılığın anası

sılanın gemisinden atılan son yunus'ken sen kıyımı taşılıyordun
avutur alıngan özlemlerimin sün annesi
ben emzir hayat
beni sularına çağır aşk
asılı kalmış gözlere kavuşayım

çemberine almış beni aşksızlığın milisleri
sinyalsiz zaman
vuruldu sende ve de hep sendelerden
azrailin son şoförüydüm seninle ölümsüzleşirken
besteledim kurşunu gidişlerini her özün öngüsünde
şikayet etti beni mecnun rençperleri leyli gecelere

imzaldım mavi kaçışların hızını Hızır kavuşmalarıyla
gayrı ben solmayan gülleri kesiyorum
sülüyor keşfimden kaçan gözyaşlarını esilya
hatrına hatlar çeken kayıpsızlığın takviminde seni yazdım

arılar geldi çaldı seni tattan ve benli hattan
kanıtsız bir geleceğin eleğinden gecirdi felek
esilmiş hazların devrik uçarılarında bana bilendi son Şirin
dağlarda ölümsüz yaşayan yalınç güzellerin üşümesindeki ferhat halim
çok salim bende de zalim

zalimin kamış üryanları ziftledi ruhumu
gayrı sana gelişimin asfaltında devrildi metrobüsüm
belasız gitmelerimi besliyorum umut güvercinleri
sen esmene bak,sen eşmene bak,sen benden gitmene bak
vedaların gitmeleri çalmasın düdükleri
serdim ömrümü,verdim gönlümü,aldım seni senden
yıldız aralıklarına asılı bırak beklentileri
asılmış beklentilerin listesinde adın yoktu
yarın seçim var beni seçecekler sana bilesin
an sorgularında saklı kalmasın hiçbir gizli saklım
vuslatımı zincire vuran yazgının şifresinde şükür oldum
sen esmene bak,sen eşmene bak,sen benden gitmene bak

Hayrettin Taylan

Esilyaa

soğuk anların girdabında gitar çalıyordu elini tutamayan ellerim
seni çalıyordum hani o bana baktığın anı
sen çalarken üşüyen bedenime sarılıyordu şarkıların efkarı
hatırsız son günlerin güneşi batırma anındayım
efkarın kürdi haliyim biraz benden çal bu gece
acımasızlığın fotoğrafını çekiyor sensizlik halim
kalışımın kahkahasında silerim azap yumaklarını
hayfın yumağını çözen keskin bakışlarından vuran keskin nişancı gibiydin
affetmedin beni tam senden vurdun
senden vurulurken affa durdu kurşunlar
yapayalnızlığın şeytan üçgeninde üçgenini hesapladım azımlarımla
tutku fosillerimi kanıksamıyor kansız gidişler
unutulma tarihini yaktım,
meridiyen aralıklarında zamansız ve sensizim
hayrına gitmelerin sularında yıkandı ümitlerim
seyrine doymadığın gözlerinden körlüğüm
feyzine çeyiz eklediğim hislerimdendir vefasızlığım

bana gelmenin heykeli oldum tüm istemlerinle ruh yolunda
kaybolmuş gözü yaşlı bir çocuk gibiyim
gel anlat bana masalını
evvel zaman içinde içim senin içinde
biri varmış biri benden varmış sana
onlar erdi muradına bense ermenin ermişi
şimdi beni anlat bir türlü anlamadığın gözyaşlarında
söz ver bana, göz ver bana, oy ver bana
sana seçilmem gereğinde mecbur edilen aşkın güneşiyim anla gayru

Hayrettin Taylan

Esişle kesişmeler

saklınmış bütün özlemlerini almaya ve seni çalmaya geliyor ruhum
ilginin kitabında sen ilginin tanımı bense tümlenen son özne
bağrımdan sana pınarlar akar,beyazlarımızdan güller açılır
ellerini tutmak arasında tutulan güneşim ben anlarsan batmaz
leyli gecelerimde seni sallıyorum sevda salıncağında

kara bir karada kara kara sevdalanmak susamış yüreğinde
anılmak yanında hece hece,sevmek sular seller gibi
ruhuna özetlenmek,orda kalakalmanın kalemi olup seni yazmak
a) sil bir buluşmanın son haliyim seni bekliyor her anım her yanım

Hayrettin Taylan

Eski Bayramların Şekerisin Nazlıcan

23.23. 2010

İspinozların davetsiz misafiriyim. Bayram şekerden önce bana geldi. Bayram oldum, hangi bayramı seviyorsan o bayram oldum. Senin yerine çocuk oldum, bayram namazından sonra gidip şeker topladım. Bozuk moralim kadar, bozuk paralarım oldu.

-Tüm sevdiklerim yoktu. Elini öpeceğim annem yoktu. Babam da yoktu. Sarılacağım, gözlerinde kalacağım, bakışından şeker toplayacağım öylece kaldığım, öylece nemli gözlerinde sustuğum sen de yoktun.

Bestelenmemiş acılarım vardı. İçimde çalınıp durdu sızılarının. Hiç kimsenin hiçbir şeyini oynamak zorunda kaldım.

-Bir kelebeğin elini öptüm sensizliğin harçlığını almak için. Kelebeğin gözbebeklerinde seni aradım, minimize edilmiş gelmeler eşliğinde.

-Yoktun.

Bugün anladım ki yokluğun hayattan saymıyor. Diken içinde yeşeren çiçeğin kokusu gibi yayıldı sensizliğim gezdiğin bütün odalarda.

-Bayram namazı dönüşünde kapıda hayalin vardı. Çok iyiydi. O hep giydiğin yeşilinle beraber kapı girişinde bekliyordu beni.

-Hoş geldin dedi. Sonrası hep sana benzedi. Gözlerinde yaşlar aktı. Bu bayram da rahmetli babam yok, sen yok, acılarım, yeni huzur Vandallarım var. dedi sustu.

Dokunamam dedi bana. Hayalime kadar yasaklıyım, saklıyım sana.

-Bir bebeğin hıçkırığına benzedi son hıçkırığım. Seninle geçirdiğimiz son bayramı hatırladım.

O son bayramın her şeyi pınarın çağıldayanı gibi yaramın üstüne.

-Bayramları sevmeyen olur mı deme işte ben. Deliye her gün bayramın senaryosunu yazıyorum.

Ben de sevdim.

-Benim de sevdiğim bayramlarım varmış.

Rolümün ayarı yok. Sensizliğimin kurbanıyım. Kurban olayım demeye geldim.

Bir çeşit hastalığım aslında.

Yakışlarında kendini yakan, bakışlarında kendine fotojenlerin bulan Varamayana varan, gidemeyene giden, kalana hep kalan biriyim.

-Hatta bir bile değilim yarımim.

Aşkını yakmış Mecnunluk sonrasıyım. Bayrama gerek var mı ki?

Sarmalarını mı sarılmalarını mı sözsüz saran cümlelerinin plakı mı hangisi sarılmaya meftunum bilemedim.

-Bir kere sarıl gerek yok zahmete. Sarmaları hazır yeriz; ama sarılmaların hazırı yok ki? Bu teknolojiye de kızıyorum .Neden yok, neden senli şeylerin üretimi yok.

-Neden gülüşüne benzer gülüş, bakışına benzer bakış, konuşmana , yürümene, ağlamana benzerler neden yok?

-Bu nedenlerin ilmi imlasında imin neden yok?

Sahi sevgilim el yapımı baklavanın arasında tadın hala saklı mı?

Ben mi ev baklavasını çok seviyorum yoksa senin tadın mı karışmıştı çözemedim.

Haydi bir tabak sunmalısın ruhuma. Gözbebeğinde uyut özlemlerimi.

Doyur beni her duygudan. Kavurmayı da unutma. Tepside kavurma da

olsun. Bütün kavruluşlarımı doyursun. O renkli peçeten de koy ki renkli damlalarımı silmek için. Her damlam bir acıyı, bir sensizliği ıslatmak için akar.

Haydi biraz yüz ver bana. Bayramda şımaran çocuk olayım. Yeni alınmış elbiseler içinde, yenilenmiş sevdalar yaşayayım.

-Kayıplarının peşinde koşan, yüreğinin uçurumlarında uçurtmalarını tutkuların sayesinde tutmaya çalışan tutunamayanları bebekken okuyan biraz filozofça olan biraz kendiyim.

-Umarsızlığın ummanıyım. Gamsızlık bende ıslanmaz . Beni aşka kurban ettiğin İsmaili günlerimi hatırla .

-Beni aşka kestiğin anlatılmaz ancak yaşanırılığın kesiflerinde say özlemlerimi. O bakışlarının mihmandarı olduğun, ol vakileri sayıkladığım senli demleri demle .Baklavadan sonra getirdiğin çayın tadını anımsadım şimdi.

-O çay değildi,o çayı aşka kaynatan zamanın bitmezliğiydi.

Haydi hüznlerimi sar, haydi hüznlerimi yayımlat aşk solunda.

Tut kolumdan Fırat'ın kollarına at yüreği kanlı Diclem olarak. Mezopotamya bizi bekler.Bütün medeniyetler orda ağlamış.

-Büyük nebilerin çoğu orda başlamış gerçek aşkı yaşamaya.

-Haydi sürükle beni' kendin olduğun, benim olamadığın her süreğene.

-Yırtık bir mazinin kağıdı olma. Yaşanmış aşkların arşivi de.

-Önceden önce sen ol. Sonra ben olmaya kadimlerini sun.

Mürekkebin unuttuğu sözlerimi hatırla. Bayram gelmiş, en güzel cümlelerini kullan. Affetmek sözcüğü ayna olsun.

Tarandıkça yalnızlığım, kanayan sensizliğim dökülsün saçların yerine.

Tut ,aşk yüzü kırık kanatlarımdan.Seni uçurmaya hazır bu kanatların "teması " sensin.

-Sonra bende meşhur kalan göz yaşlarından birkaç damla gösterisi yap. Her damlası oyuncu olsun, vicdanının sahnesinde oynasın.

-Yürek perdem yırtılsın ve bitsin ağlayışın. Dayanamayacağımı bile bile bu rolü oynamayı neden hep sevdin ki?

-Ben de insanım, üstelik üstsüz de seni seviyorum.

Haydi topla kederini ,kirlenmiş geçmişi de at bir yerlere. Bayram gelmiş, nerde aşk bayramının müstesnası ben.

-Nerde sarıldığın, bu sarmalar senin içindi. Nerde sarmalı, kavurmalı, baklavalı sözlerin?

*Nerde kaldı eski bayramlar.

Ben seninle geçirdiğim bayramlardan dolayı eski bayramları seviyorum.

-Nerde kaldın bayram !

-Şekerim yok sen şekerim olarak uzağımdaki şekerlikte can şekeri olarak kalırken.

*Hazır baklava aldım sizinkine benziyor biraz; ama tadı hiç benzemiyor. Hani sırf sana benziyor diye birisini sevmeye benzer.

*Nerde kaldın eski bayramlar haydi geriye sar beni.

Hayrettin Taylan

Eski Yalancıların Uydurmasıdır Aşk

Eski Yalancıların Uydurmasıdır Aşk -Nariçe-

Aşk eski bir yalancıların uydurduğu sevme durağıdır. Dahası içsel bir elde ediş dehlizidir.

-Bu yüzden bu son yalanında ben de yandın, bende yakıldım leyla'nın eteklerinde. Beni de nakışladı kader aşka.

-Beni de ısırdı yalanların yılanları.Ben de zehir zemberek şeyler yazıp yaşadım. Beni de baştan, aşktan, hayattan, yaşanmamış,daha da yaşanacaklara sundu kaderin kedisi.

-Beni de tırmaladı arzuların pençesiyle.Aslında aşk arzu kedisinin pençelediği içsel oyunların tümüdür.

-Bende oynadım minnoş gibi yüreğin ateşinde, suyunda, huyunda, algısında, bütüncül olan her şeyde.

-Ben de insanmışım.Şeytanlıktan kurtardı beni aşk.

Şeytan aşık olmazmış yeni öğrendim.Böyle zor işlere karışmaz şeytan.Ve zaten aşk cehennem ateşi yaşatır seyrinde gitmezse.Sanki aşk şeytanın terk ettiği gayyadır terk ediş varsa.

- Özlesen de,ölsen de, gülmesen de, ömrünü çürütsen de onun için bin tane Taç Mahal yapıp karşında ağlaştan da Babil'in asmalarında kendini assan dönmeyecek giden.

-Eğer gideceksen, gitmelerini emanet bırak.Senli olan beni kime emanet edeceksin.Hangi perinin kanadına bırakacaksın.Hangi adressizliğin adı olacağım. Gönderen giden.Adresiz uzaklara yolcu eden sen.Peki ya içimde henüz yazılmamış volkanik tümcelerimi hangi ruh kağıdına yazıp sensizliğin sonrasızlığına yazacağım.

-Açık adres veren hangi aşkın kapısı olacağım.Hangi huri zili çalıp beni senden alacak.

-Bilirsin belki sensizliğimin yürek ateşini.Yakıp yakıldığım limanların son gemisi gemilerimden üreme.Bilirsin ben aşk-alayım.Arşına geldim.. Kurşunların sökmez öyle aurası açık terk etmelerime.Ben gökkuşağının renk tamircisiyim.Damlalarından sonra hep yaryüzümde göründü gökkuşağın en çok siyah renginin giyotinlerinde kesildim.

-Kırımızın meftunu oldum.Kızıl bir güle dönüşünü gördüm .Mavilerini gördüm bensiz en büyük okyanuslara sürükleyip durdu. Bermuda üçgeninde ,üçgenini sunan güzelin sularına kapıldım ,akıntılar beni cehenneme kadar götürdü.

___-Kendime geldiğimde bir elimde şeytan, bir elimde terk edişin tutmuştu.

O zaman siyah sırtıp durdu, şeytan kiritip durdu.Durmayan tek şey gidişin , damlaların ve vicdanen, ruhen, aşken tümünden eriyen ben.

-Sonra damlaların döküldüğü her yere yardan filiz, filizden ormana, ormandan sonsuzluğa metafizik bir renk oldu.

-Amazon ormanları kadar görkemli bir seni yaşadım yaralı bir aslan gibi.

-Ormanlarının kralı yaralı,kanıyor yüreği .ürkek ceylanların avındayım, kaçıyorum senden dahası biraz kendimden.

-Kadınlar, kadınlar haydi ormana. Ben ordayım, sizliğin ormanındayım.Tarzan ve tarzım budur. Hıçkıra hıçkıra, çığlık çığlığa yarımı arıyorum bu balta girmemiş İstanbul ormanında.

-Bunca öküz, ayı, aşk çakalı var.Ceylan kalmamış hiç.Bir kadın bir ceylan.

Bir erkek ancak bir aslandır.Yaşayan tek aslanım benim.Ben de yaralıyım, beni de aşksızlığın batağına attılar. Mil mil batıyorum bahtıma.

-İsmine aşk denilen kısa metrajlı filmlerin yönetmeni değilim diye yaşadıklarına aşk demiyor demciler.

-Gri günlerim yok.Maviye çalan tavlaram yok. Kırımızını sevdim, bir de turuncular içinde tanıdım seni.

-İlk gördüğümde ve giderken üstünde turuncuların vardı.Beni turuncgiller familyasına teslim edercesine bilerek bilmeyerek bu rengin içindeydin Nariçe.

-Renkler,aşklar,gelmeler,gitmeler, rengine refik sevmeler arasındayken narın düştü gökkuşağıma. Hangi renkte toplanırsam seni dağıldın tane tane.

-Maviye geldim,denizler aldı tanelerini,en derine,sen sensizliğe, en imkansızlıkta fersah fersah sakladı seni. Dünyanın en derin çukurunda sakladı seni kader.İyi bir dalgıç olsam da algılarımı, ahlaklarını, damalarını geçip gelemedim.Hep nefessiz kaldım tam seni bulurken.

Kırmızıya geldim ,gül aldı yaprakları arasına.Kırmızı bir gülün kızılığında tanelerini toplamak istedim, dikenlerin battı bağrıma,bahtıma, nefsim,günahıma, hatalarıma.Gül cennetten,gül iyilerden, temizlerden, güzel aşklardan,sense nefsi bir Ebu Cehil'sin dedi güller.

-Sonra beyaz geldim:

Bey, az dediler. Sen siyahın kadimisin.Hüzünler, acılar, can kırıkları, hazlarının kırk ayakları, ağlatma senfonisi dahası hazanı tümleyen rengin yandaşısin.

-Biz berrak düşlerin meleklerini taşıyoruz.Bütün iyiler, güzel düşler, kavuşmalar, mutluluklar bizim minvalde.Onun beyaz tenini, nur yüzünü biz sana sunduk.Oysa sen başka enlere kaçtın ve kaybettin şairim deyip siyaha gitmek dışında şans vermediler.

Siyaha gittim.

-O kim gelmiş,aziz dostumuz .Sen bizsin,bizdensin.Şeytan sana yeni bir takım elbise almış.Şık olmalısın günahlar caddesinde.Şoklar yaşatmalısın bağrı yanıkların yangın yerinde.

-İsyanı,asiliği, ah etmeyi öğretmeliyiz sana.Biraz ölüme yakın, biraz ölümden uzak duygular yaşamalısın.Aşkın ilk rengi siyahtır aslında. Her mutluluğun gizilinde hüznün rengi biz varız.

-Öyle değil mi severken en iyisiyiz, her şeyimizi sunmazmıyız.Ya giderken neden bu kadar katran karası rengimize koşuyorsunuz.Her şey çıkar, o yüzden aşk da bizim rengimizin çıkarı.

-Diğer renklere gidecek mecalim yoktu.Senin rengine sarıldım.Turuncu bir penyen kalmıştı.

Yalnız o anladı beni.Ağlatmadı, güldürmedi. Sen aşkını giyinmişsin dedi.Sen en büyük aşkın rengisin kim ne dersi desin dedi turuncun bilesin Nariçe.

Hayrettin Taylan

Esma Yalnız İsim Değilmiş

Esma Yalnız İsim Değilmiş Yeni Anladım Nazlıcan

Buhurun buluta yükselişiyim sanki.Nadaslarımı özlemişçesine umutlar sızar yüreğime. Ve en senden, bir kadime meftun kalıyor kalışım. İmla hatalarımı dinleyen bir yazgıcının dilindeyim.Çekilmemiş bir karemiz varmış.

- Vaziyetlerin dili suskun.Bir bekleyiş ummanı uzatır umduklarımı. Kızıldeniz'de beklemekteyim sen Musa'nın kızıydın diye.Ben Firavunluktan çıkalı çok oldu.Sana gelmek içindi döngülerim.

-Eski yazıtların dilinde eski yaşadıklarımız okunur.

Şusar su.

Özler seni dalgalarımın algısı.Kim ile kimlik arasına sızar içtepik söylemlerin.

-Beni ıslatır damlaların.Kendimden gidişlerin günleri bin kez beni eritir cemalinin uğrunda.

-Senmişsin son melek. Kırdığım kanatların bende. Bir ocuk masalı kadar masumdur özleyişim.Peri olarak ağılıyorsun sensiz her gecemde.

Ruhunun oyuncaklarını kırarak avundum bitmez tükenmez vuslatında.Baharı yakarak hep yazını bekledim yazgının kuyruk sokumunda.

-Başlamak istiyorum ocuk masalına.Bir kadın çocuktur, en güzel masallarda yaşamak ister.Bir kadın aşktır, en güzel aşkın bulutları üstünde yürümek ister.

-Bir kadın kadındır, kadın olmak ister erkeğinin güven denizlerinde.

Yüzmek ister özel sevgisinin köpükleri arasında. Boğulmayı istemez hiçbir zaman.Ki yüzdüğü denizde erkeğı Yunus'tur bekler onu.

-Yunus'un sahilde.Oysa denizde olup sevgi kulağlarını yaşamak ister.

-Firari ömrün hangi dalgası arasında hayal ettiklerimiz gerçeğe ayna olur ki?

-Yalnızlığın da sorumluluğunda bir sürecin süzgeciyim. Beni senden sızamadı gidişler.

-Alıştırmalar yapamadım gitmelerinden.Hep bir gün gelmelerinin sayfasındasındaydım.

-Sayfa sen ile sayfa hep sen arasında kaldı ömrümün öğrenciliğı.

Senden kaldığım için içsel bir melek diledim "Esma " güncüllerinde.

-İçimin atomları parçalanmıştı.Canhıraşın temsilcisiydim yaryüzünde.

Yaralı bir maşuğun Şems haliydim. Ve beklenmedik bir rüyadan da öte bir rastlantıya kafiyelelendim.

-Şiir şiir aktı aramızda.Aramızda sen yoktun, senden olan her şey vardı.

Dize dize , dizlerine kapanırcasına sen destanını okuyordum, yürek güneşine.

-İkimiz de seni sen kadar tanıyorduk.Tanıdık alıştırmalar yapıyorduk

Ay ile şem arasında.

-

Gidişlerin soğukluğunda ısıniyordu ruhumun buzulları.Erimek istiyorcasına aşkının şemine ay oluyorlardı.

- Bir kalpte yaşamanın adresiydi .Aşka evrilmeyecek yabancı umutlarım yoktu.

-Yoktu gidişinin evirisi. Anlatılmazdı da.Hiç çevrilmeyen ama önemli bir yazıt gibi yanı başımda duran kitabeydin.

-Uğurları bağılayan bir boğaz gibiydi sonun da okyanusa ağıktı.

Ah,işte ben, gözlerinde damlalar sunduğun yüreğı sen denizi ben.

Ah, işte ben,her gece ayı sana benzeten vicdanı sana mummyalı yaralı bir Yusuf.

Gül kokan ömrünün dikenleri arasında gülüşüne hasret özlem ermişiyim.

-Susmanın suları akar, yıkar bendimi.Kendime gelişlerin iklimini görmedin.Sen hep değişmez, uslanmaz sandın.

-İşte göremedin, yaşayamadın, bu new-enist maşuğu.

İmkansızlığın rahminde mümkünler doğurmaya hazır.Sen kaderime bebek hayalisin. Bu cehennem benden değil. Haydi cennetini ısmarla Kevser sonrasızlığma.

-Spermilerin yaktığı arzu ormanlarının bekçisi değilim.Haz çerçiliği yaptıran ömrün gelgiti değilim.

-Ben şimdi ben'den, sen'e yeniden doğmuş özler sunan aşkın masum bebeğiyim.

-Bir aşk masalının ortasında ağlayan Keloğlanım.

Heybemde sen, solumda sen, içimde sen.

Ey aşkın padişahı! Kızın Nazlıcan'ın nazlı canında yaşamaya geledim.

-Kutsi ihanet defterimi yakarak, sözsüz dünyanın romanında

Baş başa , baş rolde yazılmaya geldim.

-

-Doğmamış günlerimi paklayarak paketledim senli demlere.Siyah giyinişlerin uzak kalışlarında değilim.

-Bembeyazdan nura, nurdan ,öze, özden töze, tözden hep sen'e
Tümlenen bir tamlamanın sen haliyim.

-Sevmeyen bilmez bu aşk tamlamasını.Bu isimler konusuna iyi çalışmak lazım mış.

-Esmâ, yalnız bir isim değilmiş. Esmalar: İsimler değilmiş yeni anladım.

-Sana geldim ilk günden daha istekli, farklı, aşkı atomlarımla.Geri kalan ömrünü yaşatacak bütün tekil istemlerinle.

Sana geldim yağmur,su, söz,aşk sol cebimde.Bir ölüyü diriltme hamlesi gibi.Oysa sen İsa'nın kızısin.Ve bu aşk ölüsünü yalnız diriltebilirsin. Ya da gayrı gel göm beni bahtının en derinliğine.

-Sensiz yaşadığım ölümcül her günün sonunda yaşam deruhte değil.

-Her gece bu aşkla uzaya çıkıyorum.Ay yüzünü görmek için her gece aydayım.Dünya umurumda değil.

Parola: Gelişin gidişine benzemiyor.Bütün gidişler aşka.Bu yeniden gelişler b'aşka. Sığıntı ile ümidin rüyası olan aşkına p'aklanıyorum.

Artık gelmesen de olur.

-Ama sen yine de gel.

Bu çocuk yüreğe ömründen masallar anlat. Gözbebeklerin aşk bebeğıme anlatsın bakışıyla tatlı rüyalar.

-Gel ki ecele sen arasındaki zebaniler de gitsin.

İçinden yüzülen o derin edebi veçhenin sahilinde kalayım.

-Gel ki içimde sarhoş olmuş y'elleri sustur .

Bu melankolinin kolisini taşıyamaz oldum aşk hamallığım.

Hayrettin Taylan

Eşk_ici

uçurumların eskicisiyim
demir alınır,derin sevda alınır
geçmekteyim sevda muhlinde
bağırıyorum gitmeler sesinde
ilmek ilmek işleniyorum sularına
muğlak bir hissin buhurlarına karışmalı her halim
yeniden sana akmalı ömrüm
mutlak isteyiş, sonu görünen özlemlerde
küle çevirdim kaf'larımı
aflarını bekliyor sevgi saflarım
gelişine mektuplar yazdım adresinde ben
bir buluşma mektubu havasında..
damlalarınla yapıştırdım geleceğin zarfını
ironik bir demin son sözünde açacaksın gerçeği
sen eskimez bir yarasın bense eskici
sen eskimez aşk vazosu ben kırıcı
sen bitmez sevda yeli ben yel değirmen
sen vazgeçilmezlerin bavu ben geçişlerin zarı

geç-er-ken demeden demlendim her haline
gel ile el arasında kalışını ütölüyor vebalin
oysa bu eskimez sevdanın eskicisi pür cemalinde
oysa seni istiyor ruh-ı helalim.

Hayrettin Taylan

Eşruhun Tinsel Haritası

(Felsefi Tinler-25)

Tüm kadim ve spiritüel öğretilerde önce benliği ortadan kaldırmanın uğraşı vardır. Yunus Emre, Mevlana, Hallaç-ı Mansur, Ramtha, Lao-Tzu, Osho, Budha, Bartholomew, Cibran, Hayyam ve daha bir çokları gibi ben ötesi benleri bulma ruh şığınağındayız aslında.

İtirazlarım var bu ruh devrimcilerine. Ruh ile eş, eş ile ruh arasındaki bağıl bağlamları bir merkeze bağlamanın yanlışlığını bilim açıklayamaz.

"Birbirlerine madde planında rastlayabilen çok, çok az sayıda eşruh vardır. Bu çok ama çok nadir bir olaydır! ! Eğer takıntılarını gidermeden rastlamışlarsa bu birleşme patlayıcıdır. Çünkü her ikisi de tüm tutarsızlıklarıyla karşılaşmaktadırlar. Bu kendi kendinizle güreş tutmaya benzer. Kim bilir kaçkere kendinizi mutsuz ve sefil yapmışsınızdır? Bunu katlarıyla çarpın öyleyse...." Ramtha,

- "EŞRUHUNU" bulma karışımında seni kendime ruhsal bir harita kıldım.

Eşruhumla, eş huyum arasında özsel patlayıcın hala yüreğimde. Bu yüzden ruh yüzünün fotojenlerinde zenliğin gönlümde peri suret olarak kalır.

-Takıntılarımız denklemini farkındalığın işlemi olduğu için çekim güçlerimiz aynı dünyaya aktı.

-Eşruhumuzla, eş seçme huyumuz arasındaki içsel bağ, biz her zaman güzelliklere taşıyamabilir.

- Seçimlerimiz karakter ağacımızın kökleriyle bağıl bağlantısı var. Herkes kendi karakter ağacının gölgesinde eşruhunu tümle seçtiklerine.

- Öteki benliğimiz ne kadar öteki sorun orda başlar. Çünkü içsel enerji henüz yaşayamadıklarımızın elektriği konumundadır. Deneyimlerimizle deneyemediklerimiz arasında özsel bir geçit var. Bu bizim seçimlerimize geçiş olur. Ve istemlerimizle içimizde tasarlanan istenmeler arasında seçimlerin açlığı başlar. İşte bu yüzden eşruhumuz, karşı cinsin ruhuna doğru akışa geçer.

-İstemlerimizin denklemini bilincin ışığıyla kendini bulur. İstediklerimize önce istedik oluyoruz, kendimizi hissettiğimiz an karşı cinse özdeş eğilimler büyütüyoruz.

Böylelikle içimizde kaydedilmiş olan deneyimlerinin adresi ruhun süzgecinden geçiyor, arayışa şifreleniyoruz. Ve arayış kendimizi bölmeye ayırmaktır. İç çocuğumuzun açıkları

Artıkça eşruhumuzu bulma eğilimi artıyor. Bazen de toplumsal ritüeller zorlar bizi.

Merkezde kendine olmak, kendinde kalmak, kendinden geçmek, kendini bulmak arasında kalırdı... - - Olma haline ulaşmakla, olma halinde kalmak arasında çetrefilleri aşan, geçen kendini bulur. Sağlıklı bir ben'e doğru benliğinin bütünlüğündeki mistik özlere doğru hayıflanırız.

" OLAN ile olmayan hale ulaşmak, benliğinin bütüncüllerini tümlemektir. Kendimize ait bir dünya ve düzen kurma telaşındayız. Biraz Tanrıçılık kopyacılığı yapıyoruz. Mevcut düzenden, meylî düzene giderken enlerimizi bulma telaşındayız. Ben ile bin benlik arasında yürek nerde?

-Beyinle kalp arasında gönül nerde? Bütün bu sorgulayışlar nefsi olana bizi sürükler. Akıl mı kazanır yoksa beyin mi? Şimdiye kadar bütün insanların yaptıklarına baktığımızda akıl hep kazanmış, hep akli olanlar çok olmuştur. Keza nefsi, hissi olanlar hep aklın peşinde ve çoğu insanda onu geçip özsel lider olarak kalmıştır.

-.....Eşruhluluğu bilim açıklayabilir mi? Bilim bu ince çizgiyi açıklamak konusunda çaresiz kalmış.

-Her insan ince nefis üstüne kurulu bir dünya çeşnisidir. Bu bağlamda baktığımız her

insan içsel bir hazine.İçsellik insanın dışı kadar net değil.Dışsallığı doyuran çok şey var. Keza iç çocuğun açlığı her bireyse farklı kimlik bunalımları ortaya çıkarır.Bu karmaşa da eşruhluluğun sağlıklı olması beklenemez. Kendini bilen en büyük bilgedir.Kendine dost olan en büyük dosttur. Kendine aşan en büyük kaşıftır. Kendimizle barışık olan en iyi savaşıdır. Bu kendini buluşlardan sonra mevcut içsel doyumlarımızı başkası ile paylaşma serüvenidir. Bu serüveni hızlandıran duygu ve ilgililerdir
-Bütün bu sonlar eşruhun denklemini çözer.Ve bizi bize tanıtırır.Bizi eşruhumuza tümler.

Hayrettin Taylan

Eşruhun Eşeğine Binen Günahkar Maşuk

Soru İminde Yanıtsız Güleçler-1
Soruya sorayım sorsun meramızı
Cevaba gerek kalmasın sen bakarken
Sen içimde akarken
Bu yırtıcı bülbülün gagasında taşınsın gülün
Ki ben dipsiz ayrılığın kuyusunda Yusuf olarak
Poetik hasretler besledim dizelerine, dizlerinin dibine

Eşruhun yalınç yatağında ürüşme -2

Çözülecek buzların varmış koynunda
Mecbur bir şeydi yaşadığım
Şiiri kıskandıran bir geceydi
Alt dizleyle üst dizinin zevk arınmasıydı
Şiir gibiydi yıldızlar bile kıskandı
Eşruhun yalınç yatağında ödünc yaşamalardı
Biraz biraz azizil'den zil çalmaktı
Ama günahı çoktu sevgilim

Çırpınış kendine çırpı toplarken ağalık yaptığım sensizlikte-3

Bekleyişin çırpınış demindeyim
zaman sonsuzluk ve sensizlik kısılcığında
Kıskanmayı erkene al
Saatimi çaldı güzeller
Şaşıрма
Bağıрма
Kim bu kap ve kaçın perisi
İçimdeki seni öldürmedi gerçek
Dudak uçlarının ölçüsünü almak istedi bir peri
Masalıma kadar dokundu
Düşün sevgilim ben bir erkeğim
Örseleniyor hazlarımın son harfi
Elimden, dilimden iş gelmezse de
Yaşanıyor bir şeylerin çok şeyi

Havva değilsin ki havanı atasın be kadın!

Adem gibi arıyorum seni cennetimde
Yasaklı meyve yerine pasaklı bir güzeli yedim diye
Attın beni cennetinden
Şimdi elma dersem de gelmezsin
Oysa ben oralıyım yani senli
Meğer huriliğin yaşıyor bende
Ölümsüz sevdanın betiklerindeyim
Gelmesen de olur
Ama sen yine de gel
Sevmeye

Beni sevmeye
Yeniden sevmeye
Hayrettin Taylan

Eteğindeki Dijital Etik Örtür mi Yalnızlığımı Tinsu

"Bir güzelin en iyi frikiği gülerken saklayamadığı gamzeleridir."

Gamzelerinde kalan sözsüz atlasın çeşnisinde acın hangi çeşitsizliği yok edebilir ki?

*Vedalar tepesi oluşturup içsel vadine gelişimi engelleyeceksen gelme. Vedaları sevmedim senden sonra.

-Kim veda etse benim düşmanımdır. Dünya nüfusu seni saymazsak sıfır. Ha bir de benim gibi hayal kırıklığına uğrayanları sayarsak o kadar. Bu yüzden biz kaç kişiyiz diye sorma.Bütün güzeller öldü sen gidince. Bana güzel kimdir diye soranlara.

-Bir güzel vardı, o da benim güzelimdi.O da güzelce gitti.

-Kimi seviyorsan güzel odur.

Peki aşk merceği sordu neden ayrıldınız.

Dedim ki:

Haramla helali karıştırıyorduk ya da elmas ile elmayı karıştırdık. O elma yerine elmas istedi sanırım.Beni bir el' mas ile sınadı.

Ben de el' ması karıştırdım bir gece. Havva sandım, elma sandım meğer haz elmasıymış geceye sunulan.

Aşk damlası sordu giden ağladı mı? Gözyaşı nedir sence?

Dedim ki:

*Gözyaşı, yaryüzünün yeryüzünde yaşadığı içsel buhurların birbirine karışırken yaşadığı vicdani hava hareketidir.

Gözyaşı, sevenin gözden düşme hamlesidir.Gidişin ıslanmasıdır, vicdanın kendi hesabının kapatmasıdır. Sonsuz sevginin onsuz acıyla kendi kendini bitirişe ıslatmasıdır.

Gözyaşı aştır. Aşk damla damla eriyiştir. Bir rahatlanma mecrasıdır. Aşk, bir kopuşsa, kopuşun temizlenmesidir iç sularla.

Aşkın Aşk:

-Peki şair siz ağladınız mı?

Erkekler ağlamaz dediler,o gidince yalan olduğunu anladım.

Hem erkek, hem şairdim. Benim damlalarım mısralarda bitmedi.

Islattığım vicdanın kurumayan haritasıydın. Bütün maviler onun damlalarıydı.

Büyük okyanusu istila eden aslında benim.

Ağladım, dahası her acıda, her vedada, her özlemde, her gördüğümde ağlatıldım.

-Ben ağlamadım sadece gözlerim onun gelişini özlemle ıslattılar.

Benim damlalarım sur oldu vazgeçilmez kale gibi kaldı onun yolunda.

Başka güzellerden korudu benim ağlayışım. Her damlası başkası için ağlamama engeldi.

*Ve Tinsu , sevmenin bir yolunu değil, bin yolunu seçerek çık bahtımın kozmik gizemlerine.Ki ben bulurum seni.

-Yeter ki sevmeyi yol olarak seç.

Sana dedim ki gidersen peri kızımın son hayali; kalırsan salıncağını sallayan göğsündeki hazineyi sunan cennetin ayakları altında olduğu özel bir anne öznesi olursun.

Oysa sen ne yaptın giderek başka hayalleri de kirlettin.Başka umutların dijital versiyonu oldu.İçindekilerin alt yazısını yüzünden okuyorum.

İçimizdeki karanlık kendine bir aralık seçmiş.Hangi aralığın ocağısın.

Hangi yalnızlıkla beni kızartıyorsun.Hangi ocağı sönmüş Mecnun'a tercih ediyorsun.Leyla eteğinde henüz benden dökülmemiş bilişim ışıltıları var. Sanal olandan gerçeğe uzatılan yaşamsalın masasında periliğinin suçu yok.

-Evet,kısa etek hiç giymediğin doğru; ancak uzun eteklerinin etiğindeki dijital düşünlerde neden etiği kızartan rüyalara atıyorsun.

-Dijital kanalımsın, bir ömür seni seyretmeyi seçtim. Sakın vericilerini benden sakındırma Tinsu.Vericilerinden artıyor hayallerim, yarınlarım, bebeklerim,

yaşayamadıklarımız.

-Çekim alanındayım antensiz çekiyorsun yüreğimde. Sen gideli hangi güzelin kanalında kalsam da hep hışırtılar vardı. İçimdeki sen cızırtılarından oynanmış ve huzurla yaşanmamış bir sevda filmim yok. Bu yüzden dişital kanalımsın seyrim yürekten. Bu yüzden dijatal platformdan dişital kanalının etik görüntüsünde sensin aşk, sensin bende izlenen.Sensin reytingi hiç bitmeyen. Sensin hep özlediğim, seyrine doyamadığım bilesin Tinsu.

Hayrettin Taylan

Eti Puf Kadar İçten Bir Sevdasın

Yağmura yetişmek isteyen damlalarına yetişti nemli gözlerimin sözleri.

*Yüreği deldi sözcüklerim, gönlü yamaladı yüklemim. Öznesiz kalmadık, cümlesiz yazıştık ruhun bakracında.

-Yokuşuna tırmanan sıfatlarım güzel isminin önünde durup dinlendiler.

-Alelacele geldin hüznümün yanı başına .Benzersiz değildik, benzemeyenlerimizin kök diplerinde gövdeden türemiş hasretlerimiz vardı.

*Kopuşun uçlarına bağlanıyordu umudumuz. Bir sevmekle çok sevmek arasında değildi sevgim. Sevgim vardı, sevgi yumağına gelişigüzelleri tümleyen iyi niyet belirtileri.

-Sıkışmış soruları çıkardım bağrının deliklerinden. Yanıma gelmeni tümleyen kokulardan beslendim.

Kokuştı yokluğun.

-Sevda kokun yayılmış unutulmazlıklarına.

-Tüm alışkanlıklarımın arasını açtı gidişin, gelişin, bende kalışın.

Kısa bir film gibiydi göz göze gidişin. Metraji yırtık bir filmin sonu gibi .Bari dublörün gitmeseydi.

-İşte damla, işte akan ben.

-Karanlık kendine beyaz gölgeler sunuyor.Badireler Nadirelerin kucağında emzikli bir bebek.

*Yarığına bıraktığın bırakılmışlar çizilmiş bir harita gibi.

Pafta pafta yaramı tümlüyorsun.Kabuklar arasında çürümüş kentlerim var.

-Beklemek çürümekle evli. Hiç ayrılmıyorlar. Çocukları "hüzün", okul çağına gelmiş.

-Bir sınıfında ikimizin fişlerini okuyor.

-İkiye geçmeyen tembelin belirsizliğini işlemiş. Gücsüz bir rüya içsellerini çağırıyor.

-Çağrısız kalmasın bağrındaki nefretin nefirleri.

Yoksun .Bu metafizikten öte bir düşünüş.

Yine çürüyüş rantını yiyor kederin kavmi. Yine vuslatına metelik atan atılmış özlemlerim var.

"adsız bir ceylansın dağlarımda
ürkek yürüyüş bağrından derleniyor
aslan olarak aslına geldim
pençelerim yok
içtenliğim ve çürümeyen tutkumla
sendeyim ,senden öte ve sonralardayım
sonrasızlığındaki perişanlığımı ütölüyor halin perileri

*Yama içten olunca tutmaz Tinna. Bilmelisin artık. Hüznüme metelik yapma.

-Taş bağrında dönen taş plakta anonim türkülerin var.

*Yaşayan bir beste gibisin algılarımda. Olgularına tohum eken erkin aynasınsın. Gördüm seni yeniden.

-Rüyalarımda ağlıyorsun bu sefer. Hayallerinde ağlıyor ve ödeşiyoruz.

*Hiç akıyor, hiçlik uğruna sürükleniyor umutlarım.

Yokluğu küflerinde biriktiren dehlizimde kurtuldu dünya.

-Temiz bir rüya kadar, temyiz bir sevdanın ömrüyüm bilesin.

Hayrettin Taylan

Evsellik,Evlilik

Felsefi Tinler-11

Hegel:'Evlilik ötsel olarak tekeşliliktir, çünkü bu ilişkiye giren ve kendini ona teslim eden dolaysızca dışlayıcı bireysellik olan kişiliktir; ilişkinin gerçekliği ve içtenliği (tözselliğin ötsel biçimi) böylelikle yalnızca bu kişiliğin karşılıklı ve bölünmemiş olarak teslim edilişinden doğar; kişilik başkasında kendi kendinin bilincinde olma hakkını ancak bu başkası da kişi olarak, e.d. atomik tekillik olarak bu özdeşlikte olduğu sürece kazanır.'

- Evliliğin tötsel yönüne baktığımızda ötsel bir teslimiyetin atlası görünür. Bireyler kendi özel yaşamlarını daha yaşanır hale getirmek için yaşam haritasında en yeşil, en sulak, en özel olan doğru kendi özlemlerinin teslim bayrağını diker. Özerk olarak yaşamaktansa kendi devletini kurmak düşüdürl evlilik.

- İki kişinin kurduğu tek eşlilik merkezine dayalı bu devletin erkleri kendi etik düzleminde devam eder.

- Bu törel belirlenim altında tek eşlilik ötsel istençlerin merkezi sayılır. Aslında eşeysel ilişkisini tinsel amaçların uğruna sunar.

- Her şey tinsel duyunçların dilinde seslenir. Evlilik aslında sevgi üzerine bina edilir.

- İki kişinin birbirini sevmesi, ya da birbirine seveceğine inanması, ya da iki kişinin sevmeye denemesinde yaşamı birlikte sevmeyi dengelemesidir.

- Bedensel-duygusal, tensel- hazzal, içsel, dışsal,annelik, babalık, soy-sop, gelecek merceği gibi kavramların sultanı altında bir ruhun çatısına giren dünyayı emzirme güdüsüdür evlilik.

'Sözleşme tüzel Kişiler arasında olur, Sevgililer arasında değil. Sözleşme bir Mülkiyet ilişkisidir. Sözleşmenin yanları iye oldukları Mülkiyetler üzerine bir özdeş istenç oluştururlar. Evliliği bir sözleşme olarak görmek onu Kişiler arasındaki bir Mülkiyet ilişkisi olarak görmek demektir ve Kant Evliliği böyle görür. '... Evlilik (matrimonium) , e.d., ayrı eşeylerden iki Kişinin eşeysel özelliklerinin yaşam boyu karşılıklı iyeliği için birliği' Kant

-İşte aslına rucü eden yaşam boyu birlikte yaşama uyumun temel dinamikleri vardır.

Yalnız erotik sevgi ilişkisi üzerine bina etmek yanlıştır. Evet, evliliğin en içsel merkezi erotik sevgiler olsa da sonra başka renklerini oluşturur. Sevgi yağmurdan sonra gökkuşağı oluşur, renk renk hayatlar sunar.

Evliliğin dinamiği her zaman erotik sevginin sürekliliğine can olur.

- Hiçbir şey yolunda gitmese de bu erotik sevgi kendi sürecini sürdürür, dahası eşler bazı şeyleri yadsıyarak bu vazgeçilmez hazları doyurmakla evsel bir dem olur.

- Bazı özgürlüklerin kapısı kapandığında ortak dille, ortak özsellere oluşan sevgiler bir bağ oluşturur. Aslında evlilik ortak bağların bağlamından oluşur.

- Sadakat sevginin önüne geçer. Güven aşkı da esir alır. Ortak bağların çoğullanması, sonra aynı duyguların oğullanması evsel bir huzur getirir.

- Mutlu çift yokturi mutlu olmayı bilen çift vardır. Evlilik tamamen bilinç üstüne kurulu sevi yumağıdır.

Başkalık kapısı açıldığında,başka kapılar açılır. Oysa evin tek kapısı vardı en başta. Sevgi. Ya da sevmeyi sevmek. Bu kapı da hislere dayalı,akla dayalı. Sevgiyi kadın değil erkek dengeler. Çünkü kadın ötsel istençlerin yumağıdır. İlgi, güven, sürpriz,

şımartılmak,hediye, sahiplenme, basit ama onure edici şeyler gibi kendi dünyasını kapsayacak şeyler bekler. Evlilik erkeğin omzunda,erkeğin omzuda kadının omzunda, kadının omzuda kaderin omzunda, omuzları tutanda yüce sevgidir.

-Kadına düşen tinsel istençlerini dengelemektir. İstençlerinin sonu olmayan kadın bilinç dünyasını geliştirmek zorundadır.

Tinsel dünyanın, doğal dünya ile kesiştiği istençlerin duyunçların merkezine aktığı bu özel sözleşmenin psiko-sosyal bağında bağıl olarak kalmak en mutlu olaydır. Ki bütün bireylerin tek amacı bu özel sözleşmeye adım atmaktır. Hayat bunun üstüne kurulmuş, süreç kendi erinçlerini böyle büyötmektedir.

- Öncöl olan bu bağların nefesinde hep aynı nefesi solumaktır. Dünyada aynı nefesi paylaştığın kaç insan vardır. Gece boyunca, aynı yastıkta, aynı nefeste, aynı bedende çok özsel şeylerin yaşandığı bu ikili bağın kopuşlarından oluşuyor hayat.

- Yaşamak sevmektir, sevmek güzel bir evliliştir. Meyvesi her şey, her duygu olan bu bağların güçlenerek, yenilenerek, bilinçle büyümesi gerekir.

Hayrettin Taylan

Ey Ben! Bul Ben_i

İslenmiş bir uzağın uçurum çiçeğisin
bir şehir üşüyor gelemediğin her deme
kuruyorsun ben_ den
ansız, anısız, sensiz ürperişin sesi artar

beni bul ey sevgili
kavrulmuş özlemlerim aşkın magmasından
savrulmuş muştularım aşkın simyasından
güllerin köklerine sarılan tutkum hevesinden
sevi atlasında yeşillenen ömrüm bir gün gelişinden

denizlerin mavi sözünde
algıların aşk özünde
özlediğim yarın aşk gözünden
beni bul ey ben...

bakir kalışlarında yanıyor ciğerim
bu aşk olacağı gelecek
bu aşk olmayacağı seçenek
bu aşk feleğin eleğinden geçecek
sen sen, ben ben ayrılacak özden, sözden
ey bul, seni bul

gökkuşağının aynasında taranacak yaram
engellerin can kırıklarını tarayacak aşk
özleyişin yakarılarını dinleyecek sözsüz umut
gelişleri sürececek bekleyişin ummanı
ve yeşerecek senli günler
ey sen, seni bul...

ruhun kızgın, kırgın atomlarını atacak sensizlik
yokluğunla bendeki çokluğun bitirecek yalnızlığı

aynı isteklerin vurgun anlarına ana olacak aşkımız
hiç serilmemiş kavuşma yatağına düşürecek bizi yadımız
ey uzak, ey benden de uzak sevgili bul beni

Hayrettin Taylan

Ey ben beni bul

Unutulmuş aşk ışığın altında unutulmuşum
Hüzün üzümlerinde alegorik şaraplar yapıyor
İnançsızlığı uçuşan uçurumlarında büyük unutkanlık
Bu uçukların uçağı yüreğimi bindirmiyor
bin - itler
Çünkü doğruluğun kapakları arasında yazılan kitaplarda aşkımız
Biz unutmayız bizi unutmayan en büyüğü
Çok sesli sayfalarda üniversiteye düş oluyor aşkımız
Yasakların ayaklarını
Ayakların şeytanlarını
Şeytanların şeytanlarını
Yola getiriyor büyük aşk
Kuşattığımız unutulmamanın gönül şehirlerine
En güzel güzellikleri sunuyoruz
Bilginin akışları okyanus oluyor aşk aşka aşk
Yeniden yaşanmaların dalgalarında
Nazların nabzına yenik düşüyor hazlarım
Hatalarıma anlık zevklerin giyotini değıyor
Hem arzularımı
Hem ihanetlerimi kesiyor
Ey ben beni bul

Hayrettin Taylan

Eylül ile benhölümsü yazışmalar

sana gelecek yolum ol..ve ışığım..yol orada bitiyor diye değil, sen orada bitiyorsun dediğim yer, ikimizin buluşması olsun..
ikimizin buluşmaları sevilmenin yeni buluşu olarak sunulsun
bittiğimiz ve başladığımız yer..
hiç tükenmeden..
akman bana, ve akmak sana..
tükenilmişğin tükenmez kaleminde ismin yazılmasın seni silmesin hayat
seni tekrar tekrar kaybedip, tekrar tekrar bulayım, seni her bulduğumda, tekrar kendimle buluşayım, beni sana geri verebileyim, seni tekrar senden alabileyim..
Aşka inananlar ki..per_ü taze kalırlar, öldüklerinde bile, ki..ölüm yoktur onlara..yazıldıklarında bir yüreğe..

Hayrettin Taylan

Eylül ile benhölümsü yazışmalar2

saklı kalmış,kalmışların yüreğinde açık adres olmak sana
özlemlerin posta kutusunda hep ben çıkmak sana
dinginleştir beni, açsızlığımı ve susuzluğumu gider, hırçın dalgalarla geldiğimde
kıyılarına..dokunuşlarınla..ki..dokunuşlarının her biri..sessiz bir huzur çağrısı..kendimi
bırakıvereyim kollarına..
lal olan anların bulmacasında beni sana çözdürsün hayat
beklensi buzullarımın erimeyen yönünde sıcaklığın yetsin her şeye
ayrılmak değil aslında şu an..şu an gidişim..gidişim ki..aslında..hep sana gelmelerim..
özlemlerimle...benle kal hep..olmadığın zamanların çokluğu kadar..benle kal..
sende kalan kalakalmalarım saklı bir hüznün gemisini batırır
mutlulul uçarı bir uçak gibi beni seni alıştırır her an gelmelerindeyim
bana gel..bana sarıl..öğreteyim sana..suskunca bir adam nasıl sevilir..

Hayrettin Taylan

Ezber Edilen Öpücükler

ey yar! Sen benim son yanardağım ve yandığımsın
ey yar! Sen benim son ilacım ve illaki ilhamımsın

kavuşmak ile kavuşmamak arasında hep aynı kavuştak
sen ile ben arasında hep aynı sen ve ben

“seni kaybetmek beni kaybetmek gibi değil
sen artık her şeye şifrelendin gel göz beni”

Hayrettin Taylan

Ezgiler Çalarken Huzura

'şiiir dostunun gönöl kızına doğum günün anısına'

Engin bir bakıştan arta kalan gelmelerin söz gemisindeyim
Masallar anlatır ruhlar sen doğdun ben büyüdüm mutluluklara
İzledim büyümeni bin dünya verdin hep başarı aynalarında tarandım
Nazlarına sonsuz özelemler ekledim ekilmiş huzurum oldun
Eskimez senli hiçbir şeyim sen güzelliilere hasatken

Ertelenmiş mutluluklar uçu seninle gagaladı hayat yeniden
Zaman seni bana nimet, ruhuma güneş kıldı hep çalındı ezgin
Güneşe gerek yok, güzelliğin ve güzelliiklerin ilmi ırmaklarda akarken
İsmin ömrüme vatan oldum yavrum vardırın kalp atanısın huzur sensin

Hayrettin Taylan

Ezo Masalı

suskun bir haldeyim sularıma suların karışmadı
susuz haldeyim su halini özlüyor içimdeki bebek
tüm heveslerden pınarlar akıtmanı bekliyor ruhumun angısı
akil bir buluşun bulmacasında soru gibisin sorul ve sarıl bana
soruluyorsun dönencemde dünya dönmezken bana
hatırı sayılı acıların yanı sıra kasrında kafiyelelendik uzaklara
sen orda oralığın aralığına olasılıksız özlemin tayfı
ben burda buralı değilimin dengisinde dingin bir fırat
dicle olup ruhumun mezopotamiasında gülüşlerinle gelmeni
el ele basra da denizimize dökülmemi beklerken aşk kıtmirin yoldaşlığında
elaziz azizliklerinde ben azizliğin azizi sen azmin azizesi

üreğimin mağarasında beni senden vuran militanlara karşı tek kurşunum kaldı
o da ya bana gelmeyi vurmak ya da bende kalmayı
antik bir kavuşmanın kentindeyim ben gayrı Avesta'nın babasıyım
zinde bir geliş ve özüne eklenmiş ehil özlerin sözlemi
ben ve sen kadar sen
üşüyen iki yüreğin mağmada saklı kalışı gibi
beni senden çağır ezo
beni bende ağırla ezo
gül bayramında dikenlerini bülbüller temizlesin de öle ölümlü kal bana
aşkın yörüngesine seni fırlattı tutuluşlarım
biten dünyanın uydusu olurken ay bana küskün yıldızlar ağlıyor
boyun eğen delişmenliğimin sevilmişliğinde sevilme sana
dün yarına bugün hayrına özelemler eklediğim son muammam,,
çözömsüz bir soru gibi çözülmek senin en sevilme halinde
aşk şiire şiir aşka şair her gıdımaya karışmışken
senli bir kitabın kapağında gözlerin bir de gece seslerin
senden bu kadar varken bu kadar sen nasıl oldum
bilinmeyenlerin ilgisinde gayrı kaynasın ezo gelin
çok açkıttım beni bana verin uzatın ezo gelini
içeğim biraz birazdan içeğim
gerisini ateş ve aşk düşönsün ben içmelerdeyim ben sevmelerdeyim

Hayrettin Taylan

Faili meçhul yaralarım Sen Merhemi

eskimiş özlemlerimi ütölüyorum
önsüz fırtınaların beni koşularına atıyor
mutluluk sonlarına gelişinin gözlerini takmış
beni görüyor huzur, aşk tanımsız anlamlara sözlük oluyor
varılmaz Kafların, anlatılmaz masalların yollar ayrımındayım
sevgi damlaların göğsümü delmiş, özlem aşmış kaçınılmazlığı
Sahipsiz bir beklemenin, ıssız, sensiz, ölümsüz sahilindeyim
gelişinle huzur kendi kıblesine kıyam etti
gözlerin aynasından güneş doğdu seninle yaşarken
bedelsiz sarhoşluğun ıslak kalışlarında uslanmak yanında
bütün zevklerin kadehine rengin damlar
Sesimizi ve gülüşümüz en güzel melodilere su olur akar

faili meçhul yaralarım sızlanır eskiz sevdalardan
kabuklar dalgaların oynadığı su ile aşkın birleştiği beyazlarda
gül ağırlarımızın yakamozlarını gizleyen dalgalar kaybolur
derinliklerimizde aşk ağlar, suyun ağıtları duyulur sesinden
nefirsen özetler çıkarır gelişlerinin anları

özledikçe bir türkü tuttururum sözlerinin bam teliyle
tükenir anlarım yıllanır ve kar düşer yar sensiz her yaşanmamışlığa
nedensiz yalnızlıklar diken diken çıkar gül hasretli her anından
gitmeler kısalır ve kavuşmaların fenerler içlenir iç geçitlerimde
Sen olursun göz fenerlerime tutulup gelen
şenliklere eslenir, eşişlerin yan yana ikimiz akarken özlem denizlerine
sevmelerimde içli çırılar yanar, ısınırız huzurun tün benlerinde
ruhumu doyar, tüm neslimi mutlu edecek tokluklar peydahlanır sevginden
anlatılmanın ıslaklığıyla yeniden dirilişin kurumuş beyazlarında
gözlerin ve sözlerin benim için ,özgürlüğün sen kenti olur

Hayrettin Taylan

Farid Farjad Ağlatsın ,Sen Yüreğimin Kemanısın Elnaz

*Bir ışıksın, aşkın kendi bilinmez karanlıklarını aydınlatan.
Nefsin karanlığında kadınsal ışıltınla nefesine meftun ettin.

Siluetinin göründü, görülmemişlikte. Bir iz, bir naz, bir haz, bir hazırlıksız gidişin sesinde sustum.

Sensizlik ile uğraşan arınmışlık çiftçisi oluyor vicdanım.Ne ekersem ekeyim sen yeşeriyor.

-Oysa ayşe olarak ektim.Sırıklarını karşılayacak yüreğimle uzanıp sarılmanı bekledim.

-Ayşelendin yeşererek.Sarıldın aşk sırtığına.İçimde tane tane arttın.
Haslatı çok olan beyaz taneler içinde bekledim durdum içimde pişmeni.

...../Pusu kurmuş paslı ayrılıkların dibinde büyüyor taş çiçeği.Meyvesiz ağrıların oluyor.Tadına benzemiyor sözlü meyvelerin.

Her ısırılıştta yüreği kanatan cümleler söyleyen özel bir meyve gibisin.Bu ısırılış elma gibi değildi.Adem'in elmayı ısırmasına benziyordu.

-Elma, o zaman kızarmıştı.İlk kez günaha neden olduğu için.Dünyan biricik erkeğinin ısırmasına dayanamamıştı yüreği.Yemyeşilken kırmızıya bürünmüştü elma.

-Havva'nın ısırtığından sonra bütün elmalar, bütün almalara kırmızı algı olmuştu.Elmayı ısırarak ayrılıktı.En güzel yürekten uzaklayıştı. Aşkın tınısız sızısıydı. Bir kopuştu, en çok da en özellerden kovulmuştu.

*Bana soyduğun kırmızın elmanın tadı kadar kalmış ömrüm.Hangi dilimde dilim sana kırmızı sözcükler uğurladı.

*Hangi dilime damlaların döküldün.Sen giderken, ben dilim dilim soyduğun, gözyaşlarınla yıkadığın elmayı yiyordum.

-Bari, bir dilim al yolda yersin, bu tadı sunan kaderin hatrına dedikçe sen artırmıştın damlalarını.

-Benim halimin elması henüz olgunlaşmadı.Ben artık, yalnızlığımı elma olarak kabul edeceğim.Ben artık, sensiz kaldığım her anın kırmızısını elmama sunacağım.

*Cennetimi senin can kırıkları oyunuyla hazlara bandırdığın kirli emellere teslim edemezdin.

*Permalarımı saran hüznün girdabından gidiyorum.Sen yoksun, sen aşka çakallık yap. Sen arzu perilerine hazır paketlenmiş anlarını sun.

-Bu tadın acemisi gibi öylece arkana bakıyordum.

Kerbela benimle başlıyordu.Şehit edilen yüreğimdeki Hasan'ın kızı gidiyordu.

-Kan revan kalışlar ağıtlarını yakıyordu.İsimsiz kalmış bütün acılar sarıyordu beni.

-Farid Farjad, kemanı ağlatıyordu. Ben ağlıyor, ben yazıyor, ben özlüyordum seni Elnaz.

*Damlaların çerçisiydim.Hüzünlerimi satıyordum sensizliğe.

Sensizliği yasakladım, kirpiklerime.Islanmak yasaktı senin için ağladığım yüzüme.Gün yüzünü göstermeyecekti acıların. Şimdi ağlayan kemanın telleri kadar ağlasıl bir haldeyim.

Çatlıyor , yüreğimin tüm senleri. Bağlanışım dili çözülüyor.

Çatlıyor veballerim. Yar sarmasını sunan sarılışını özlüyor amaçlarım

Bir sevda ömrü sen damlıyor yüreğimden...

...../ Ağlıyorum, İstanbul susuyor,yüreğimde kopan fırtına uzaklarını aydınlatan t'elleri koparıyor.

-Sensizliğin karanlığında, benli hayaller görünüyor.

Yalnızlık giyotinlerini bileyliyor.Kesiyorlar beni senden.Yoksun hiçbir yerde.

Başka kokuların muhaciri, başka tenlerin uzmanı, başkalaşmanın kayıp kendiyim.Bendimi aşan yoklukların kirli düşlerinde sensizliği içirdim sarhoş demlere.

Sensizliği yamalıyorum.Bıraktığın bohçanın içinde kalmış umutları açıp yıldızlara serdim.

-Ay yüzünle şem ışıltın arasında "ay ve şem"....

Hala Farid Farjad çalışıyor.Bizi ağlatan parçasında keman deliriyor.

Bu sefer sensiz daha delice çalışıyor.Beni eriten nağmelerin içindeyim.

...../Ah bir bilsen, bir bilsen sensiz ne haldeyim. Acınacak sözcüğü kurban edilirdi. Oysa damlalarınla arıtıldım, kedersiz hayatlar evinde. Berrak bir sevdaya, içli bir deme yazıldım.

Bir ömür kendi kuytusunda, ben yaralı Yasuf....Uyanabilsem...

Çıldırmanın kurulu saati çalışıyor.Aklım ile sevdam arasında binlerce tezat zincirleniyor.

*** Değer mi? ***

İşte sensizliğimin bütün hücreleri ölümcülken bu soruya binlerce cevabım oluyor.

*Değer mi? Yüreğime değmişsin ki bu sorunun işaretinde boynum büküm büküm.

Soru işareti gibi boynu bükülüşün altında bir noktayım.Seni sevmenin cümlesinin sonunda konulmak için oradayım.

*Senin de yerine akan damlalarım yazıyor cümleleri.Mürekkebim artık onlar.Sen ağlamaya ara vermelisin Elnaz.

-Farid Farjad çalsın, ben ağlayayım.Dünya şairler yazsın diye böyle acıklı aşklara teslim edilmiş.

Şimdi sensizliğin viranlarında kıvranıyorum.Vicdanımın tutuklu kaldığı veballer hapishanesindeyim.

Şahdamarıma yakın bir serdesin. İçimden , benden, aşktan çok yakın bir ben'desin. Ben'lerimi aşıl原因an aşk filizinin yarınlar meyvesi gibi içimde tatlanıyorsun.

*Soluyorsun gülün gecesinde.Kırmızı satenli elbisen gibi görünmezliğinin şıklığı yansıyor odama. Gözlerimi siliyorum, görmeyesin diye.

*Bu ağladım, ağlayarak yaşadığım sen olamazsın.Sensizlik magma modunda.O kadar sensiz bir sıcaklığın içinde kahroluyorum.

Senden gitmenin matematiğinde açılarımı topluyorum.Tüm acılarımı kapatamıyor açıların. Bütün açılarının toplamına siliyor damlalar.

*Ah be Elnaz...Aşk, ağlıyor.Kalk, sustur.Kalk, sarıl, okşa yeni doğmuş bir bebek gibi.Kalk,biraz umut, özlem sütünden emzir.

-Sevda yüreğinin salıncağında biraz salla.Dünyası sallanmış şairin gözlerinde fecirler görülsün.

Kalk, şiirimin içinde. İmgeler kadar derin bir sızısın.Bütün manalara sığmayan derin sevdan var.Filozofluğumun kapağını açan cümlelerin var.

Sana adayorum bütün söylenmemiş en güzel sözleri.

*Emanetimsin

Kimseler bilmese de sen kabul etmesen de .Bütün damlalarımın şahitliğinde ıslanan

yüregimi kurutmaya çekildim.

*Farid Farjad hep ağlatsın, ben severek yazayım seni Elnaz.

Hayrettin Taylan

Farkım Sensin Şulenar

Şairzal:

Geldin...

Şulenar:

-Gelin'miş oldum.

Şairzal:

-Yüreğine uzandı usumun aç kurtları. Zekice seçtim, zekice sevdim seni.

Çok tanıdık, çok senli benli bir ruhun vardı. Bu ruhun derinliğine teslim ettim içimi.İçimin kalaycısı olur musun? Bakır tepside sana sunduğum sevdayı kalaylar mısın ?

Şulenar:

-Yıllardır özlediğim, beklediğim, istediğim, erimek istediğim sevda bağısın.Bütün bağılarım sana ,aşkın ahusu olarak geldim. İlklerime kadar ,iliklerime kadar ahu oldum.Ahlarım olmaması için dualardayım.

-Bir güven kalesi kurdun gönlümde. Sabırla eriyip karıştık sevdaya.

Beni üzmemeye yeminin var mı şairim...?

Şairzal:

- Yaralarım vardı, sızılarımı teslim etmişlerdi melankoliye.

Ama sen ustalara ders veren kadınsal duruşunla, kadınsı zekanla beni mutlu paftalara taşıdın. Artık yürek devletimiz var dedin. Artık, bu devletin başkentiyim. Gönlümün padişahısın artık dedin. Bu yüzden yaşanırılık geçmişinden sorumlu değilim. Senin geçmişinde kalmıyorum, bana sen lazım, senli yarınlar lazım.Her insanın bir geçmişi vardır.İçsel tarihinden çok, gelecek talihimiz güzel olsun.İşte, bu söylem diliyle, bu senli demlere ulandım.

Direnemedim... Şimdi bu yüceliş sularında ruhuma, gönlüme, her şeyime başkentken nasıl seni incitirim?

-Küçük bir parantezin olsun her zaman. Büyük kentler, insanın egolarını kirletmekte, içindeki çocuğu hasta etmekte, sosyal medya ve diğer sosyal, bilişsel öğelerle insanın bilinçaltı filtresini kirlenmekte.Bu bağlamda kafanda çizdiğin peygamberimsi ben de değişebilir, o güzel kalbini kırabilirim. Bilinçlice yapılmaz bunlar.Aşk her zaman yüzde yüz mutlulukla gemisini sürdürmez.Sen hiç dalgasız deniz gördün mü ki?

-İnsan da öyle, bazen senin de benim de farklı dalgası olabilir.Önemli olan anlayış olgunluğu.İyi niyetlerin elçisiyim.

İlk defa saklamadım sevgimi, her dilde,her yerde seni andım.

Ve sen....Ve yine sen....

Yüreğin o kadar özeldi ki..Samimiyetin aynası oldun.

Hassaslığın gün'eşi, güvenliğin güleç yıldızı, gülümser günlerin ruh aydınlığı.Bu minvalde seni üzecek duruşlarda olamazdım.

Ertesi var olan düşler akıntısıydın.Adını koyamadığım dalgalar algısıydın.Beyazlığa beyazlık dersi, maviye mavimsilik ,aşka gerçek aşk adresini sunan, özüksü, aşkımsı bir sevi meleğiydin.

Kör kuyulara atılmış Yusuf'tum.Sen henüz Züleyha değildin, Züleyha komşusuydun. Beni gördün aşkın derinliğinde, vazgeçilmez anları yaşamak için gönlünle beni çıkardın o huyunu geçen kuyudan.

Şulenar:

-Seni sevdiysem; hatıra ormanımı sözcüklerle, güzel sözlerle, açık algılarla, güvenli tepelerle, en önemlisi de benleşerek, benzerlerimizi, eşitlerimizi sevdaya dahil etmendi.

Beni hatırla, hatırın hatlarında.Beni hep ara, arayışın gül yüzünde.

Duy içimdeki kızın sesini. Tanıştır içimdeki oğlanı içimdeki kızla.Biz içsel aşkın ürünüyüz.

Yangınım tanıdık.Şule şule senle aşk alevlerine teslimim bundandır.
Şimdi aşk alevinden, deryalara teslim olmuş güzel günlerin aynasındayım.

-Duyur içimde susmayan sesimi.Nefesim kadar yakın demler biriktirdim.Öp beni aşkın bakir dudağından.Bakırsal düşlerinin pası silinsin.
-Boşluğun bilinmezlik hoşluğu değiliz.Hoşluğu dolduran güzel yarınlar ecriyiz.
...İç aynaların yansıttığı güzel anlar kuyruğundayım.İçimle yarıştır içini.
Farkım sensin, sevgim sensin, şairim, cümle mühendisim.

Hayrettin Taylan

Farkındalığın Mutlak Düşlerindesin Işıken

Farkındalığım sevgi çeşmesi. Renk renk akarım. Bir cümbüşe kördüğümlemlerimi sundum.

Gitmenin kendinde kalanlarına dönüşebilirsin çünkü benim olduğum her şeyde senin hoşluğun. Hiçlikleri zayıflatan izmlerin ilim dışı etkenlerinde edilgin bir öge gibi durmaktan çıkarsın.

-Oradaydım. Nere diye soru cümlesinde eğme cümlemi.

Acılarım, ikilemelerim, sorunlarım, ilgilerim, silgilerim, silemediklerim aynı teğetin eteğinde. Yırtmaçlı olan yalnızca veballerdi.

-Kaybedilmiş bütün kayıpların ruletini çeviriyor terk edilmişlik. Terk edenle terkini kabullenmeyenin bağı arasında bağ -fiillerim var.

Yan cümlecigiözne olarak vurgulanmış bir aşkın cemi cümlesiyim.

Hayatın tam ortasında duran zamansızlığın eski saatiyim. Yarım gibi yarınım da eski. Zembereği boşalmış geçmişin dili geçmiş gönlü geçmemiş ol vakilere taşınmış, özel bir vakiyim.

Sensizliğin perdesini açar, başlar sahnende sahipsiz aşkların dilsiz düellosu.

-Bir ben vurulur, bin ben kanar.

-Vurulduğum.

-Kanadım.

-Bekledim.

Titrek göğünü sol yanıma çeker cemalin. Yıldızların altında, yalnızların yıldızları ağlar.

-Ağlar aşk.

-Aşka ağlar dünyalarım. Meğer kaç dünyam varmış, meğer kaç dünyanın aşkıymışım. Meğer sığınmışım sığ hülyalara.

Anılara analık eden yaşadıklarımızın dibinde dipsiz kuyular gördüm, ben vardı, aşk adına hesabı akan benden bir dünya vardı.

-Türküler yakılmış bütün sevgililer vardı, gittiğim her yaranın kuytusunda. Saz oldum, aşk oldum, asıl sen oldum kaldım.

-Yusuf olmalısın dediler. Oysa Yusuf olmak arınmaktır, kutsi bir ben'i yakalamaktır. Mertebe mertebe yücelmektir. İnsan-ı kamilliğin amili olmaktır. Bir öz tiyatrosunda kendini bulmayı oynamaktır. Mutlak gerçeğin gerçek libasını giymektir. Kendine şık olup en büyük sorunun şıklarında cevap olmaktır.

-Yusuf olsam Züleyha çok. Ne ben Yusuf oldum, ne sen Züleyha gibi donattın sevgini. Şimdi her yer, her yar zindan. Yarın yarın hapishanesi. Ben oradayım, sen beni bekle parmaklıklar arasında.

Yeni Zelanda'nın tropikal ormanlarında ilk kez yeni bir bitki bulan gezgin biyologun şaşkınlığı gibiyim. İlginç olan sensizliğin de böyle olması.

Hayalinin sarmalında kanayan yarımın tek tedavisi yosunlar.

Aşk dökülmez sevgi yüzülmez, vuslat bitirilmez öyle kalan, öylece kalışların azmiyim.

-Tiz suskunluk bulut olur gecelerime. Hecelerime gelir, hücrelerinin adı. Hicranlarını

keser kesif terk edilişler.

Gelgitlerin gelin olmuş, yakamozlar yakarışların üstüne yansımış. Bir kaybın karanlığına yansıyor neonlar.

Uykusu kaçmış utkuların uykularından ayılmış bir kimlik haritasıyım. Herkes bir dünya, herkes bir dünyalık peşinde. Oysa asıl bir yare hazırlık için yarınları olmalı insanın.

-Bir yar var ki bir yerde, yerde değil serdedir, gönül içre gönüldedir. Şimdi en'e giden bir berraklığı tattırdın. Yalnızlığı bile olmayan bir en büyük yare parelerimi , ömrümü, bütünlerimi serdest eyledim.

Güzel gülüşlerine hecelenir, hatırı açılır ruhun dinginliği. Bir bulut sonrası, bir yağmuru ister nadaslarımda kalanlar.

-Bir damla kadar yakındım sana, şimdi bir damla kadar uzakları ıslattın. Bir yare ıslandım, bir yerde uslandım, kaldım kadınsal ısıltından mutlak düşlerin ışınlarında bilesin Işıkzen

Hayrettin Taylan

Fatilos-1

Feleğin altın güleçleri ruhumun babil asmalarına aslı'dan asilken
Adın gönlümün dehlizlerine saklanan gizemli bir gelecek gibi akar
Tutkuların firari kaçak olsunlar sarı gül ile diken arasında aklanayım sana
Fırtınalar kişiliklerine inat,yüreğimden kopan seni uçurur çölüme
Masalın Nazlı saraylarda gelişlerime taç mahal haller sunan giz
Adın Yüreğinin üstüne buluşmanın şerbetini döktüm döküldü dünyam

Hayrettin Taylan

Fatilos

Feleğin altın güleçleri ruhumun babil asmalarına aslı'dan asilken
Adın gönlümün dehlizlerine saklanan gizemli bir gelecek gibi akar
Tutkuların firari kaçak olsunlar sarı gül ile diken arasında aklanayım sana
Fırtınalar kişiliklerine inat,yüreğimden kopan seni uçurur çölüme
Masalın Nazlı saraylarda gelişlerime taç mahal haller sunan giz
Adın Yüreğinin üstüne buluşmanın şerbetini döktüm döküldü dünyam

Hayrettin Taylan

Faylarırma Ayrılıklar Ekli

gördüğüm yüzü sevdim yüzün nesim-i yüz mü
yazıştığım yüreği sevdim yüreğin zindi-i yürek mi
sevmek bana göre değil ben sevmem
ben sevmeden öte ben sevenin sevileni
her sevişte bir diriliş varken sevmek
ölüm acizlere mecnunlara yakışır
işte ben aciz ben meczup ben mecnun ben sana çaresiz

IV

ama bil ki var burada seni algılayan duyumsayan yüreği açık bir deniz
boğulacağın tek şey bu bedende sevgidir
ben sevgiyi bitirdim ötedeyim sense öteberiden
bakmanın ötesine geçtin gördün hayatın ve senin güzel olduğunu
geceler heceler,geçenler,sensiz olurken
ölümsüz değilim az önce öldüm yüreğinden

ölmek insanın yanılgısıdır her ölüş bir diriliştir aşkta
hasret ne dünden ne öbür gününden ne senden ne benden

hesabı tutulamayan günlerden
ruhu ütülemeyen sevdalardan
çetelesini tutmaktan sıkıldığıın zamanlardan kalma
belki ondan belki mecnunluğu aşmamdan kalma
kalanlarım ve yalanlarımla geldim

Hayrettin Taylan

Fayların Ocağı

Bir fayın orta yerinde oyunlar oynardı hayat. En yüce dileklerine murat aradı.Bir düşün kıyılarına kurdum İnegöl'ümü.İnmeyen acılarına belkiler ekti çocuk düşlerinden. Rengârenk çiçekler ekti mutluluklara,büyüyen bir umut kadardı yüreği.Paris'te yaşayan sosyal bir ailenin dört kardeşten en küçük kızdı Mihrinaz..Ay sancılı,an yaralı,günler kendi kanında akıyor gibiydi.Babasının yeni aldığı Jiple İnegöl'e dedesine geldiler. Bir ışıltıyla göz kırptı, mutluluk, hayat kendi eksininde dönüyor, her şey güzel,yaşamak kendi vatanında biraz tatlı oluyormuş. Mihrinaz henüz on bir yaşında.Gözlerinden acılı bir gelecek güneşleniyordu sanki.

Gündüz üç kardeşi ve annesiyle birlikte sahilde yüzdüler, güneşlendiler.Kumdan oyunlar oynadılar.Erkek kardeşi Bilal,kumdan 5 kişi yapmıştı.Sahilde herkes müze gibi onun yaptığı kum adamları görmeye geliyordu. Bilal,bir an kendisini mimar sandı.Paris'te çok Türkçe konuşamadıkların kıt Türkçesiyle bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.Gündü,kum kale ve kum adamlarının yanında uyumaya başladı. Uzaklardan bir dalga özlem olup haykırdı, ansızın gürledi.

Her yer bu çılgın dalganın esiri olmuş,ne şezlong kaldı, ne havlular, dahası sahil sahil olmaktan çıkmıştı.Yaşlılar hayret içinde kalmışlardı.Bu şimdiye kadar görülen en büyük dalgaydı.Herkes,şaşkın,herkes kendini kurtarma telaşında.Bilal yaptığı kumdan kalenin arkasında ,kaleyi kuruyan 5 adamıyla uyuyordu.Annesi telaşla onu arıyor.Bilal yoktu.

Zaten dalga her yeri yağmamış,acıların posta kutusunu bırakıp gitmişti.Kimse bunun farkında değildi.Bilal dokuz yaşında ve haber alınmıyor.Annesi,bütün çığlıyla ağlıyor. Sessizliği çarptı siyah anlara, gündüz acılar içre açılar yorgun bir ölüm bekliyordu her anı. Bilal yok,herkes seferber.Bilal yok..Dalgıçlar,babası Hazar,İstanbul'dan geldi.Herkes arıyor, dalganın bıraktığı taşlar arasında,her yerde aradılar bulamadılar.Dalga denizi kirletmişti,derin bir fayın ağzı açık kalmış gibiydi.

Tam üç saat geçmişti.Annesi şok geçirdiğinde hastaneye kaldırmışlardı.Mihrinaz, ordan ayrılmıyor, kalakalmış,hep bir noktaya bakıyordu.Denizin melekleri sanki kulağına fısıldamış kardeşin Bilal yaşıyor dercesine.Kalakalmış,ağlamıyor,arada Bilal'ın uyuduğu yere doğru bakıyor gülümsüyordu.

Babası İstanbul'dan sahile vardığında deniz biraz çekilmiş, suların maviliği kendine gelmeye gelmiş gibiydi.

Mihrinaz, babasının elinden tuttu gözlerini ayıramadığı yere götürdü.Gülümsedi,dili lal oldu.Kalakaldı.

Babası:--Kızım konuşsana nerde Bilal.

Mihrinaz:- Gözleriyle bir adım ötesini gösterdi.Lal olmuş, denizin melekleriyle konuşuyor gibiydi.

Babasının ayağını denizin altından birisi tuttu.Meğer Bilal'in kalesini kuruyan askerlerden biri.Dahası kumdan yaptığı kum askerler canlanmıştı.

Babası,kafası suya daldırdığında bir kale,kalenin içinde cansız kalan Bilal'i gördü.

Kucağına aldı,sahile getirdi.Bütün İnegöl ayaklandı.Çığlıklar, haykırışlar, gökyüzü,çaresiz,an ve her şey bu acı manzaranın şaşkınlığı içinde kalakalmıştı.

Annesi Suheyyla geldi.Oğlunu görür görmez,ağlamayı bıraktı.Annedir,yüreğinin tellerinden bir şeyler hissetmiş olmalı ki

Sustu.Cansız yatan biricik oğlunun yanında kaldı.Dokuz ay karnında taşımıştı.Daha dokuz yaşındaydı".Sen ölemezsin..Kefen bile giyemezsin"

Türküsünü kendi kendisine söyleyip durdu.

Türkü bittiğinde birden Bilal uykusundan uyandı:- Anne ne türkü söylüyorsun ,bırakmadın ki rahat uyuyayım.

Bu neydi Allah'ım...Rüya mı? Menkıbe mi? Film mi?

Annesi:- Sen uyuyor muydun?

Bilal:- Kumdan yaptığım kalemin içinde yattım.Kumdan yaptığım askerlerim beni

korudu.Bir dalga geldi,derinde ama bildiğimiz bir dalga değildi annem çok derinden sanki bir şeyler söyledi gitti kırıklar.

Annesi:- Babasına sarıldı,şükürler olsun oğlumuz yaşıyor.

Dört kardeş,anne-baba arabaya binip misafir geldikleri dedesine gittiler.

Her suskunluk ruhundan köpüklü anlar sunar,belki hayat derstir,belki ölüme yakın bir film şehridir bilinmezdi.

Er geç kaderine ulaşan bir hüzün yoludur yaşamak bazen.Sustular, akşam yemeğini yedikten sonra uyuma başladılar.

Bugün acının fotoğrafını sulara çektiler,çekildi deniz haber verdi asıl acılara.Kimsesiz geceler uzadıkça uzadı.Deniz iyice çekilmişti.Gündüz Bilal'ın oyununda ders vermişti sanki.Kimse bilmiyordu.Bilal dokuz yaşında belki deniz melekleri kulağına bir şeyler söyledi.Fay kırıklarının ağzında belki çok şey gördü.Hep gülümsemesi,anneceğim son kez denize bakayım demesinden şifreler gizleniyordu.

Gece bütün karanlığını yaymıştı, ay ışığını saklamak için bulutların arkasında gizleniyordu.Yıldızlar kayıp.Ayıpların bedelleri çıplak olarak fay kırıklarına yaslanmış gibiydi. Zifiri karanlık anların tarihine sarılmış kader sahile inmiş an be anların anıydı.

Gece 03: 00 gibiydi. Bir toz bulutu,sarsıntı,bağrıışmalar,hüzünlerin çığılığı ve deprem.

Merkez üstü Gölcük 'teki depremle ilçe harabeye dönüşmüştü.

Herkes kaçışmaya çalışıyordu.

Mihrinaz:- Anne,baba,Bilal diye hıçkırıklarla ağlıyordu.

Ufuk çizgileri ölüm ile kalıma varınca gözlerin ve seslerin amansız kanatlarına degecekti hayat.Çaresizlik bulutlar kadar yayılmış, sis,toz duman bütün ilçeyi sarmış,yerli bir cehennem gibiydi.Mihrinaz,yıkılan evin yemek masasının altında kalmıştı.

Evin bütün duvarları çökmüş, ortada bir masa,altında Mihrinaz, Mihrinaz:--Kimse yok mu? Çocuk ya...Ayağım sıkıştı,eteğimin üstüne taşlar düştü.Çıkarın beni buradan. Acılar kendi huyunda çalışıyor,çaresizlik gözyaşlarıyla kol kola.

Mihrinaz'ın kaldığı ev,ev olmaktan çıkmış,moloz yığını.Masanın altında ağlıyor,bağırıyor,bir ayağı yıkılan duvarın dibinde,oluk oluk kan akıyor.

Sosyal dersinde öğrendiği depremde neler yapmak gerektiğini düşünmeye başladı. Ama ayağı yıkılan duvarın altında.Prangalar eskitmiş olmalı orda kalmayı.

Sabaha kadar,ağladı.Gözyaşları, ölen annesi,babası, üç kardeşinin kanıyla birleşmişti. Beş ceset ile sabaha kadar oracıkta masanın altında kaldı.

İlkyardım ekibi vardıklarında Mihrinaz 'ı bayılmak üzereydi son inlemesini duyan ekip hemen kavuştular.

Sapasağlam ama yıkılan duvar bir ayağını beş yerde kırmıştı.Dahası ordan çıkması imkansızdı.Koca duvar ayağının üstünde.Ayak,ayak olmaktan çıkmıştı.

İlk yardım kangrene dönüşen bacağı kesmekten başka çare bulamadılar.

Mihrinaz, yaşıyor.Üç kardeşi,annesi,babası ölmüştü.

O,baygın, çocuk akıyla acının derdinde,bir türlü de akıl edemiyor, dün Bilal onca olayda kurtuldu,Bilal nerde? Annem, babam diğer kardeşlerim ablam nerde?

Hastaneye götürdüler Mihrinaz'ı cesaret iğnesini vurdular,rutin tedavilerine başladılar.

Bakışlarından setler ördü, sabırsız öfkelerimin saçaklarıyla ellerini saçlarına götürdü. Yüreğini herkeslerden saklayarak,kendine gelmeye çalıştı.Paris'ten tatile gelmişti.Huzur ve sevgi doluydu.Babasının doğduğu yerlerde,annesinin genç kızlık günlerini geçirdiği yemyeşil İnegöl'de mutluca yaşıyordu.

Şimdi bir ayağı yok,hala bilmiyor o depremde canlı kalan tek kişi kendisi

olduğunu.Dedesi,annesi,babası ve üç kardeşi ölmüştü.

Ayağının tedavisi bitince,ilaçların etkisi geçmişti.

Mihrinaz:-Doktor Amca,annem nerde ne olur annemi çağırın.

Doktorun gözlerinden yaşlar aktı, deprem oldu kızım, kimseden haber alamıyoruz..Belki başka hastenededirler.

Mihrinaz:- Ayağıma ne oldu?

Doktor: Deprem oldu ve seni masanın altında bulmuşlar,ama bir ayağın duvarın altında kalmıştı.Kalan ömrün burada, hayallerin,acıların, bir ömür yazmakla,anlatmakla, bitmeyecek acılarınınla buradasın.

Bir ayağın artık yok.

Hemşire o sırada odaya girer.Mihrinaz'ı tekerlekli sandalye ile psikolog odasına götürür.

Beş ölümü hatta dedesinin ölümünü nasıl söyleyecekler.

Ocağı sönmüş bir ayağı olmayan ilkokul beşi yeni bitirmiş,genç bir kız.

Mevsim kim bilir sonbahar, belki de ilkbahar olmayacak ama, sen mevsimsiz kederler içinde yaşayacaksın.Tekerlekli sandalyenle bütün yakınlarını kaybeden bir yürek olarak.Ne zaman hüznlerini toplarsın, hangi huzur senin yüreğini temizleyecek bilinmez.Sen,o ailenin gül ocağı, sevgi ocağı, hüznlere veda etmenin sancağısın Mihrinaz.

Sen belki de kızgın demirler,belki tanımsız her acı kaplamıştır,senin o yüreğin köyün girişindeki tepeye sıralanmış beş mezarı kaldıramayacak. Senin yazgını silgiler silemeyecek,sen büyüyeceksin, mezar taşlarına baka baka, nerde bir sarsıntı olsa,yeniden öleceksin kücüğüm.

Haritasız ülkelerin yüreğine an aç yırtıcıların konup göçtüğü düşlere sen gerçeklerinle büyü.

Yitik özelemlerini emzirme,senin yaşadığın bir kaderdi,öyle bil, yüzmelisin güzelliklerin iklimlerine.Sen pınarsın,sen dünyasın,senin acına ağlıyoruz.Sen büyü,sen büyüle protez bacağınla bütün başarıları,ölen bütün canlarının uğruna sen Mihri ol, aydınlat huzurumuzu..

Hayrettin Taylan

Felsefi Bir Ninni Dinle Benden

sensizliğe sığınmak için açtığım sarkıt –dikit mağarasında
eriyen bir geleceğin sözleri var
kutsi güvercinler beni kurur sensizlikten
katlanmaz halime yumurta yapar umudun
kaçmak istedim yara mağaramdan
müşrik güzeller arzusunun tan şanında vurdular
gün ile ah arasındadır günahlarım
bu yüzden hala sensiz yaralı bir mağaradayım
duvarımda arkası ve önü ayrılık yazılı senli sözler
durma sakın göz yaşlarıyla ıslat ve uslat beni
içimi kemiren ehli keyfin ekvatorunda sen zaman ol aşka
sen paralelimde kal
sen enlemim sol yanında kal
bütün gülüşlerini ısmarla can aynamda
taransın vuslat
beni şık yapsın soruların bütün şıkları
cevapsız aramalarım yansısın bam teline
beni çalsın adresindeki yokluğum
ayrılık kendi içinde bir iç yaratır yara arasına sıkışır kırılmalar
bense yara ile yar arasındaki çatlaklardayım
nerde senli bir özlem orda kaybolurum
en bilinmedik dokunuşlarına şifrelenirim
kalakalarım yokluğunun susuzluğunda
pişmanlıklarımın karasal ikliminde büyür buzulun
huylarıma magman değer eritir özlemin
kendime gelişlerinde susar aşk
yeniden buluşmanın kanyonlarında artar heyecan
semahlardayım ıtri'den ıtırlarını titretecek ben çalar
sıgmaz oluyor sevgim beklemelerine
seni unutmanın bermuda boylarındayım
içimdeki kumrular okyanusunda sular susar aşkıma
çıktım tanımsız aşkımızın dalgalarından
köpüklerinle yıkandı umudum
bu yüzden köpek balıklarının müziğinde
bir çığlık uyandırır beni yokluğuna
bu yüzden sulardan özlere yazılmıştır yazgım sana

Hayrettin Taylan

Felsefi Yatağımdasın Gülzen

Hoş geldin hoşlarıma yaralar sunan kendini bende unutan.
Tut sözünü senden gittim de. İnandır bana resmi unutmalarına atılan
mührümün dilini. Mürekkep ol, aşk ol, sen ol .
Mühürsüz bıraktığın dudağımın öpücük kederini kim anlayacak.
-Lâl kaldığım aşk özgürlüğünde göz çeperlerini benden ayırma.
Nahoş olmuş olmazların sazına kaderimi sunma.Beni
avazların çalgısı yapma sana yapışık limitlerim varken.
Uçuk hülyalarımından çek dilini.Dil ile ilim arasında kalsın aydınlanma çağı. Biraz
hüzünle alıştırma yapsın algılarım,sen sevginin aydınlanma çağırken Gülzen.

VOLTAİRE olayım:

-Tüm aydınlanma düşünürlerince bu hareketin babası olarak gör beni. Doğal Hak
anlayışının Protogorasın tarihsel sürece bakışını hatırlatan- insan deneyiminin tarihsel
süreçte durmadan gelişip, yetkinleştiği görüşü ile (aklın tarihsel evrimi anlayışı ile)
birleşip burjuvazinin istemleri ve çıkarlarıyla çelişmeyen bir toplum ve devlet düzeninin
kurulmasında kurumsal bir dayanak durumuna gelişine örnek kalayım.

JOHN LOCKE olayım:Epistemoloji (bilgi kuramı) alanında-ön kabullenmeleri
doğuran -bilgilerimizin deney- öncesi (a-priori) olduğunu kabul eden feodal aristokratik
söylemin dogmatik tutumunun yadsınmasına dayansın ilkelerim. Felsefe kendini
bulmaktır, kendimi arama arasındayım.

Montesquie Olayım:

Mutlak monarşi karşısında aristokrasinin geleneksel haklarının ve çıkarlarının
savunuculuğunu yapayım.

Siyaset kuramının aristokrasinin çıkarları üzerine ustalıkla kurulduğunu, bir başka
deyişle aristokrasinin kazanımlarını korunması gerekliliği doğal ve zorunlu sonucuna
ulaşmayı kaçınılmaz kılsam da sen beni aydınlat.

Jean-Jacques Rousseau Olayım:

Zeminini 19. yüzyılda bulacak olan bir ideolojinin görece temsilcisi olup ve ileride işçi
sınıfının önderlerine ve ideolojisine hizmet edecek düşünceler üreteyim...

-Sen aşk olup gönül fabrikamda çalışasın.

.

Yalanların yılanı dönüştüğü sensiz kuyularda Yusuf kıl beni.Yılanlar dost olsun
sensizliğime.Benden uzak kalışını ısırsın, senden başka öpücük ödevini yapmaya
gelen güzelleri ısırsın yılanlar. Bir yalanın ısırtığı hiç geçmez; çünkü panzehiri
yok.Ben sende en doğruyum.Dilimde düşmüyor düşlerin.

Söz ormanlarındayım. Her sözcüğün bir meyve ağacına düşüyor. Metafizik bir
yön başlıyıp felsefi aydınlanmanın bengisu pınarlarına yanaşılıyor algılarım.

-Hoş geldiğim ay yüzünde heceleniyor aşk ile asıl aşk.

Y'akışının menzilinde su ol, ateşe çevrimci yanlışlar sunan sevgimi söndür.

Tut gözbebeklerimin senin için büyümelerini. Anla beni hücre hücre canlandığım
sızılarda, sözsüz sevmelerde.

Pagan dokunuşlarıyla esir et beni.

Sonra sus. Bırak aşk kendine konuşsun, bırak gözlerin alıştırma yapsın yaşanma
defterimizde.

-Kibrimin kavlarını yok etsin güzellik ateşin.Yaksın bendeki kirli hazları. Sen
olsun kader, senden olsun keder.

Görmeye zeyli, güllere meyli, aşka heyli olsun akışım.

Kendi yöremi en sevilen yemeği gibi tadına alışsın sevi dimağım.

*Çare'siz .

-Bırak bu t'adın aşk gemisini taşısin bahtım. Bırak sol yanımda başlasın tufan.

Y'ellere diyeceklerimiz var.

Hoşluğun abidesi, hoşlanmışlığın kitabesi, hoş beşlerimin söz tarlası, hoşça kal diyemediğimin ummanı hoş geldin .

-Tut meramlarımın dilinden dilinle. Dilin yazsın yazgımı.

-Kaldır içimde uyuyan sevi bebeğini.Önce emzir tutkunla. Sonra bütün kirlenmişlilerden arındırmak için can leğeninde yıka beni.

-Güzel kokun ve güzel kokularla p'akla beni, bensizliğin dibi çöksün. Küsmüş her şey şekilsiz kalsın. Sarıl bana sımsıkıları kışkandırırçasına.

-Sonra sevmenin sen sayfasını aç.Açık kalsın hep. Bir bebek ağzıyla seni okusun her halim.

-Tebessüm zil olsun. Ders sen olsun, dersi anlatan ben olayım. Hocan olayım.Şifre şifre, dize dize, söz söz, aşk aşk anlatayım seni.

-Son pişmanlığımın aydınlanma çağına gelsin Locke, Voltaire, ...

Sen kalsın aşk, ilim, felsefe, metafizik yürüyüşlerim.

Aklının zindelerine sar beni. Tutkularının tutkunlarında tut beni.

Doğa içimdeki bütün benleri en istendik sen'e. Senelere damla olsun aşka yağışın.

-Değdir gizemlerini esrik hülyalarıma. T'ene adres olsun isteyişin.

Ruhunun cümlesinde yüklem ol, en başta seni isteyen öznen benken.

Bütün şiirlerimde en tanıdık imge olarak seril.Dize dize öleyim sana sen yokken, sen varken, sen giderken, sen gelirken, ben kendimde değilken.

Sonra matematik olsun dünyam. Say birden sana kadar.Rakamları ciddiye alan sıfırın içinde sakla beni. Beni bir olarak, birin olarak, biriciğin olarak getir öndeşlerine. Sen sıfır ol, ben bir çoğalsın aşk. Bir, on, bin, son bile sayamazsın sevgimizin hızını.

Sen gönlünde say beni. Bir kere bir ile bir kere sen benimsin arasında çarp beni. Sonra topla beni aşktan. Baştan çıkar beni çıkarmalarınla en baştan ya da sen sıcağından.

-Paydam ol, payında erisin sayısız isteyişim. Bölüşelim aşk aşk.

Sağlamasına gerek kalmasın bu sevginin. Sen yetersin bütün asıllara, asallara,aşklara, gelmelere hatta gitmelere Gülzen

Hayrettin Taylan

Felsefi Yatağımdasın İlmi Öpüşmelerle

Derin bir y'aram var el'leri kışkandıracak.Abdallık ile aptallık ırmağında yüzen edenlerim var.Küme küme bulutlarım nemli gözlerine komşu olacak. Yağmur ile gözyaşına meftun alışagelmışin gön ve aşk görmüşüyüm.

-Var ile varı ar eden, yok ile yoku yar eden bir arayışın çeşnisiyim.

Kendime çarpılmalarımında toplanır aşk ve hüzn.

Senli k'ağıdım var yar bayramlarında.K'alemimsin berzah berzah yunusları eğitirken.Sana ait geçmişim var geleceğimin aynasına kadim kalacak.

Yaşanılasi demlerin var sevgi süzgecinden geçen saatimde.

- Akrep durdu, y "el" kovan... çok.

- Bozuk diye kaldırdığım köşede zembereği kırılan aşk kırığı saatim nicedir gidişini telafi etmek istercesine bin bin atmakta.

-Daha ne olsun? Bir ile ben, iki ile sen . Minimize edilmiş bir matematik sayfasında sonsuz olmaya küçülmüşüz.

- Aşk kökümüzün formüllerini formel çözümler bulamaz.

Ruhumuzun dibine kadar s'alınmış bir seviyi ancak biz çözeriz.

Şimdi duyma sensiz bestelediğim şarkıları.Şimdi dinleme benden bentleri yazılmış kavuştakları kavuşmalarımıza mumyalanmış bam telininin sözsüz yakarışlarını.

Şimdi dokunma, d'okunamadıklarımıza.Sıcaklığım senli günlerin iklimi olarak kalmış güzeller mevsiminde. Ben ya hazanım ya aşk mevsimi. Bu yüzden çok düşünme kelekler vadisinde.Bu yüzden güneşini çek ki yaramdan hemen kurumasın.

Ben iyiden de iyiyim.Beni kötülerin sobeledi. Kötü kedi Şerafettin ile affettin arasında kederin faresi kaderimizi kovalar.

-Var mıyım? Yakalar mısın ki öz beni.

-Felsefi bir yatağa girmişim.Gelir misin ilmi sevişmelere.

Yok muyum? Yokluk ile çokluğun yastığında sarılır mısın ?

Sende miyim? Sen ile ben arasındaki tinsel yakarışın yokuşu biter mi ki?

- Yorganım hala senden ısmarlama.Bu t'özsel aralanış biter mi ki?

-Sıcaklığında kara yazgıyı yazasım gelir. Alın yazım benden de öte sen de de öte ah!

-Nedim oldum sensizliğe.Nedamet çözer bağı yanıklarımı.Kopmaz kıyametin Kıtımiri de değilim. Alıştım zaten sensiz rüyalar görmeye.Hayallerimi satın aldığın günlerin de azaldı.

-Bir sen, bir ben iki etmiyorsa bu son kavuşma toplamında.

Dünyanın sonu gelmiştir.Gözün aydın Mecnun, benim de sonum sana kafiyele.Gözün aydın Leyla, gidip de gelmeyen sana benzemiyor.

Hayrettin Taylan

Felsefi Özlemin Öz Ödevi Sayfa Sen

Neden_sizin dün_yasında dünya neden
Nokta bile olmadı yanımda sen olmayınca
Ben bir hiçin içiyim
Hiç olmasan da
Boş olmasan da
Hiçler biçilmiş
Hoşlar koşulmuş
hazlar ekilmiş sensizliğime

sana var olmak yetmez,
Benlik ateşinde benim yakılmalı
Benciliğin ocağında

senlik büyür, serenlikte
kimlik bir sen haremliği
övünçsüz,sensiz, sessiz
aşka inat
kendi türüne türev
öz değerlerin değicisinde
Önce kendine kendi
hiç olmak ergisidir
hoş olmak övgüsüdür
bedenlerinden önce aşar yaşarı.
ölüm son değil,sondan sonradır ölüm
Bir geçiştir bir başka alemin künhüne
aşk için,içinde olmaktır içinin

Gerçek içler, hiçliği okuyamaz
Hiçliğe erişmek,hoşluğa geçmek değil
Kazanılmış hiçliğin hamlığında piştim

Kazanılmış haklarımın sevdasında
Erilen bilmişliğin Niliyim
Sonuç olarak akıyorum uzaklarından
benci dalgaların köpüğünde yıkanır ömrüm,
ab- ı hayat ile saf-ı camiya arasındayım
sen ile istediğim asıl sen arasındayım
yeni kavuşma mertebesinde araziyim
ruh seni sobeler,aşk seni sarar yar sen ararım
sen ile dünya arasında benli bir arasatım
cennetinde kul olmak, kal kalmaktır özetim

Hayrettin Taylan

Felsefi Pleybek-23

Namsız bir kalyonun, sislerle hislerin aşkı ıslattığı ben sonsuzluğumdayım.

-Hiç biraz suskun. Hislerin diline dolanmışım. Sislerin kapatmaz yaramı.

-Hiçlik ile kimlik arasında aklın fareleri geziyor. Beni senden kemiriyorlar.

-Kırılmış dümeniğim geçmişimim. Sular sulara suskun benim yüzümden.

Gözlerinden akan her damla bulutları da ağılattı.

-Ağlama da ağladı. Beni sorma. Bu durumda her damla aslında benim.

Ürganlar yırtılmış hüznün denizinin yorganıyım.

-Örtme sensizliği. Pak kalsın aşk.

-Hiçlik biraz kendini yok etme zehridir. Sen varsan ben yoksam bu nihilist kusmalar neyin sesi...

-Biraz saklanma dehlizlerinden. Biraz biriksin sunaklarındaki göz yaşların.

-Yokluğuna alıştırmalar yapan müneccimin son ödeviyim. Muammalarımın Dügüm atıyor, kördüğüm. Gördüklerimin kördüğümünde lal olur Aristo.

- Der ki:

- "Sevmek acı çekmektir, sevmemek ölmek. Sevmek zevktir; ama yalnız sevilmemenin hiçbir zevki yoktur"

Şimdi kurumuş sözlerin söylenmeyen özüyüm. Hapsolmuş kalışların miriyim.

-Mumyalanmış bir sevginin Piri Reis'i benim. Yüreğinin haritası pafta pafta çizdim. İçindeki bilinmeyen kentleri keşfettim.

-Benden enkazlar gördüm. Başkentini yakan Timur olarak günlüklerine yazmışsın.

- Benim aşkım son Hülagü demişsin. Bir ömür onardığım sevi kentlerimi harap etti. Dünyanın en büyük aşk kütüphanesi Bağdat'ımı yaktı.

- Fırat aylarca kül aktı. Benim gülüm kurudu onun bana yaşattığı hüznlerle. Son Hülagü kadar yağmalanmış o yüreğini fethetmedikten sonra namım neye yarar...

- Sonum ile aşkım arasında küller akıyorsa, ben zaten Fırat'ım.

Harput zaten gözü yaşlı. Sen yoksan Ankara kaç kuruş eder ki...

-Ankara'yı yıkan Timur olsam mutlu olurum belki. Gerçi yüreğini talan ettikten sonra doğduğun kenti talan etmenin manası ne ki?

- Kendimle çelişik haller arasındayım bu da biraz aşktan.

-

-Yüreklerin dile gelmediği metruk kentlerin kanalıyım.

- Yüzüyüm yalnızlığın. Akarım aşksız güzellerin evine. Beni kana kana içmeye hazır perilerin permalarındayım.

-Su olmaya çok yakınım. Sularına karışmak için tenlerin gece lambası olmaya kaniyim.

- Alattin'in Sihirli Lambası benim...Lahitlerime bakıp susma.

Mührünü çektiğin bağrımdan şifreli günler akıyor. Sihrimle, şiirimle, sözümle, iki gözümle seni bulacağım senden.

Perişan edilmiş İlham'ın Fildişi Kulesiyim. Bensizliğe tırmanan senden vazgeçilmezliğin can kedileri tırmalar yaramı.

-Kanıyorum işte ne yapayım.

Davası bitmiş yaraların merhemi sensin. Leyla' markalı, Şirin kaplı, Aslı yazılı merhemini almaya geldim.

-reçetesini de koymuşsun içinde.

- Endikasyon: Bana müşteki kalışın dozunu azalt. Tesirini gösterdiği durumların bulunduğu yer sadece kalbin değil. Baş ağrısı değil aşkın. Yürek ağrısı da değil.
-Merkez vicdanınla sevi yüreğinin en bilinmez, en çıkılmaz, en anlatılmaz, en içsel, en yakıcı halidir.
-Akla sığmaz hislerin esrarlı yanışı. İlaç değilim sana. İlaç olacak kadar güçlü değilim.
-Katrene sığamam. Varlığında büyüyemem. Bu yüzden belirti ile ileti arasında yeni bir tanım gerek bende kalışına.

-Kontrendikasyon: Yüreğinde ıssız sızılar artacak. Kanayacaksın geceler boyunca. Sana güvendiğim bütün Everestlerin üstüne üstüne yıkılacak. Altında kalmayacaksın; ama bensiz her dirhemde canlı canlı öleceksin. Bir süre oku ve enzim olan yarana üfle.Biraz bekle beni. Bir gün belki gelirim. Ki bu cümle için bin kitap kadar büyü bende. Can kırıklarıyla aşk kırıklarını derle. Benzemeyenlere benzememek için bensiz yaşadığın her gönül evinin camlarını kır. Bileklerini kes,kan aksın, ben aksın.Benden izler aksın. Yan yüreğinin etkileri kırılan cama benzemez. Hemen toparlayıp atamazsın. Batar sinene yaptıkların, yaşattıkların.
-Şimdi hangi can kentindesin,hangi can güzelinin camlarını kırıyorsun camcılığı bırak aslına dön,aşkına dön.

Sosyal endikasyon:

Kör Mecnunların yıldızların gözüyle Leyla'yı buldukları arınma çölünden çıkmalısın.
- Aşk kentinin gökdeline çık.Ben yaryüzün olmuşum. Bana yakınlarınla gel.
-Yakarışlarını ütüle yaran üstünde.

Senin için aşk açlığından ölümle pençelesen Habeşli Mina gibi bekleyeceğim seni.
Ceylanların yüreğinde yalnız ikimize sakladığı kimyanın sen yanıyım
Gözyaşlarımı zembere suyu olarak akıtıyorum yara denizine.Biraz daha biriksin sosyal barajın.Senden elektriğim aldığım ilk gün gibi damla damla geleceğim.
-Güneşi sol yanımda yatırıp,bir seher vakti "elin olarak değil " yelin olup eseceğim bilesin.

-Şimdi söyle apak yüreğine yazıldığım bu demlerin felsefi yatağında hastan olarak nasıl böyle iyileşeceğim.Beni iyileştirecek umutların tan vaktiyim. Güneşine az kaldı can kentim.

-

Hayrettin Taylan

Ferhat'ın Şehit Oldu Gülyara

-Pürüzüne takılı bahtımın kablosu.Elektriği kesilmiş bir Mecnun gibiyim. Gözlerindeki ışıltıyla aydınlanıyor ruhum.
Yalnızlık aşktan katıdır. Katmanlarını biliyorum.Sen uzayın orasındasın biliyorum.Bulutsuzluk özlemim ondan olmalı. Sözlerin gözlerinden önce geliyor bana.Benimle ilgili kullandığın her cümle sızılıp geliyor.

-Çok bilindik aşka silindik. Ağlayanların arasına biz de katıldık.
Oğlu şehit olmuş bir annenin gözyaşlarına biz de katıldık. O gün daha da dertlendik. Biricik yavrusunu kaybetmenin dayanılmazlığı ve sonsuzluğu nasıl anlatılır ki?

-Sen hiç şehit oldun mu ki ? Ya da her şehit cenazesi sonrası içimizdeki öfke kadar öfkelendin mi bana.

-Bir anne yüreği kadar kanadı mı yüreğin.Bir çapulcunun tuzağına düşen o gencecik filizlerin ömürlerini hangi gözyaşları yeter ki?

-Her gün ölüme yakın sevdalar yaşarken,sevdiğini düşünemeyen o gençlerin sevdasıym ben.

-Sınırdaki ölümle kalım arasındaki cehennemini yaşarken biz kendi cennetimizden kovulmayı sevdik.

-Herkes kendi acısı, hıncı kadar konuşuyor.Bilinç yok, suçlamak o kadar basitçe ki.

-Beyinleri sorgulayıp zorlanıyorum.

-Şaşırmaya gerek yok. Gereksiz bir kipti bu acıyla çekimlenen.

Kim için maşa olduğunu bilmeyen zavallıların,kim için yaşadığını,kimi sevdiğini bildiği halde bu kadar basit ölümlere teslim edilmesi doğru mu ki?

- Şimdi gel de Ferhat olma. Sen ve acılar Şirin olup dağlarda bağrımızı yakarken.

- Yürek silahımızı almak yerine, bilinç ve sosyal filtremizi almak doğru olmaz mı?

Akan kanla beslenen azınlık sülünlerinin vicdanları satın alınmıştır.Taşla en kötü pisliğin karışımına çevrilmiştir.

-Bu beyinlerin çevirmenleri olan derin sülünlerin oyunu bitmeli.

Sürekli acılar doğuran bu uluslar arası derin oyun bitmeli. Ağlayan analar da gülmeli ,gülmeyi unutan sen gibi, ben gibi Gülyara.

-Sen bir aşka anne.Birisi bir şehide anne, birisi zındık bir eşkiyaya anne. Dünya böyle karışık pizza gibi farklı tatlar, acılar, renkler, resimler sunuyor.

-Sen orda mayınları döse.Bir gün bende basarım sevgili. Yüreği ağlayan anaların aşk evladıyım. Bağrında milyonlar barındıran vatanın tükenmez kalemiyim.

-Herkes, her sevdaya, her fikre,her ömre yer açtık.Biz olmaya büyüdük. Yar saçların neden dağınık.Bırak şu ağlamayı.

-Efil efil esen rüzgarım dokunsun saçlarını. Ben oradayım, esen yelin, ağlayan anaların, bitmeyen acıların, yaraların, akan kanın, boş kovanları bir de senin yaralı yüreğindeyim.

-İnsan olmaya biraz fazla, senli kalmaya biraz azım işte.Dağlar, öyle mi ki? Altında binlerce gizem barındırır. Aslında insan ile dağ benzer. Dağın altında her şeye rastlaırsın.Su, maden, petrol, gibi sonsuz cevherle,üstünde yeşillik, taş gibi görünen örtü. İnsana ne kadar benzer.İçimizdeki cevherler, dışımızı süsleyen fizik.

-Şimdi bu dağların bağrında Ferhatlara tuzak kuran hainlere kızıp yaramı ihmal etme.

-Hayat kendince akar.Durmayı bilmez. Sen sevdasın, sen aşka büyüyen acının son resmisin.Ağlamayı bırak.Bu toprağın her karışında şehitler var.Karış karış aşk ve

kan kokuyor.Bu sevda bitmez bilesin Gülyara
Hayrettin Taylan

Feylesofun Aşk Risalesinden -1

-öz-aşk-bekleyişe tinsel sarılış -a

iyileşmeyen yaraların güncesi

dün ile dünya dönmüyor

gelişi beklerken
ordaydı kabuklar

kabul ediyordu yadı

....:
issızların sırrında sıraya giriyor gidişler
dans eden dönüşler susuyor

....:
kayboluş türküsünde tel kopuyor bağrımdan

....:
sonra, önceden sonrasının boyalanmış hep sonrası

....:
garanti bir serzeniş canı yakar yardan

....:
yüreğinde aşkı olanlar direk cennete alınır

....:
ve aşk acısı yaşayanları bekler huriler

....:
sorgular başladığında seviyordum tek günahım buydu

....:
aşk yandığında huzur ürker

....:
gerçeğin sırtında dağlar dağlanır

....:
gerçek orda olmanın Kafları yakar

....:
kaybeden ruh erincinde susar özleme

....:
son tutkuyla ütülenmiş sevgiler

....:
içer bir günleri

....:
bos gözlerle beslenen bakışın son akışında
akar tersten ömrün nehri

....:
bi zamanlar aşkı, bir zamanlar aşkıttım tım.. tımlar üzer seni

....:
ondan önce , önden önce kadınları dizelenir şevke

....:
kaybedenlerin ay ışığında gece soyunur
sonsuz uçuklar ip ucu verir varılışlara

....:
başka gönülde ucuz damlalar akar ıslatmaz aşkı
içsel uçurumlarına dillenir bülbül

eski bir yaraya bant olur sözde seven
.....
gelecekte dem vuramaz varılışlar
.....
unutuş ile bekleyiş arasında kutsanır vuslat
.....
tuhaf bir hissediş kamarasında sular ürker damlandan
.....
zen tanrısı arzu sunar geceye
ben peygamber değilim
bu konuda bir sahifem yok bilesin
.....
kimileri erkektir ademden de önce
.....
kimileri erkektir aşktan da önce
kimileri erkektir sevdiğini asla unutmaz gibi
.....
herkesin bir yarası vardı, yarimden öncede
.....
ucuz değildi yaram
.....
umutsuzların sızında saz çalar gırçır kardeş
.....
bu yüreğin yazı bitmez ondandır sözde kalışım
.....
ve gidiş sahnesi metruk bir ana tasarlanmış gibi
.....
hafif bir bekleyişin kınında kalır özlemler
.....
gelişinin hesabını bilmeyen muhacir ufkum
.....
isimsiz farkındalığın fukarası olarak fecri öper
.....
yarın gelmeyecek kadar karanlıksın
.....
son gidenin ordusunda beni senden vurdular
.....
umut ve unutulmuş arasında mumyalanır sözlerin
.....
uykusu kaçmış gecelerin sırrında açılır gözlerin
.....
ruhun tınısında bekler tümceler
.....
var oluşuna vafını verir gelmelerin
.....
armağan eder seni aşk ve kader
.....
kaybeder seni ben ve keder
.....
doğru ile doğrulmamış ömür arasında arasatın görülür
.....

kader gecikir
keder hızlanır
aşk diz boyu ıslanır
şair uslanır us ile hoş arasında
....
sevmeyi düşünenler arafında saf bir öz tümlenir
....
bir- sen_den önce birdi zaten
....
hiçlik kendi teranesini yayar
....
sen beni unutmaya kavim oldun
....
öylesi bir hiçlik değil benim
beni unutamazsın tin güzeli
....
çok sesli kalışların senfonik özüdür dünyam
....
gitmenden medet uman ümmilerin kırık pazarı değil gönlüm
....
düş ile seni görenlerin pazarında değilim
....
aşkı uzatan ömürlerin boy ölçüsüyüm
huy ölçümü biliyorsun
esrik metrelere gerek yok öz sevim
....
sevmekten başka bir şey bilmiyorum
....
aşk doğum sancısı yaparken bekleyişe
....
şansını kaybedenlerin göçünde en öndeyim diye
güven çadırını yaktım diye
beni silmen gerekmez aşk da aşkı olan gül parem
....
yarı saydam,yarı paydam,yarım faydam
....
bir -sonu doğru,bir sen arasındayım
....
atıldığım cennetinin tasarımcısı oldum
....
huri kalışının gölgesindeyim
....
düş- düşman olduğun aklarımıza sığınıyor
....
gelmelerin üstüne adını yazan meleğin sonesiyim
....
gel – demek ile gelmen demek arasında fonetik bağrışlardayım
....
içimde yok olmayan seni büyüler periler
....

umutlar aynalarını sihirlerken son bakışına

...:
hangi halüsinasyon beni toplar sende

...:
deliysem bu sevme delilerim hangi aklın ürünü

...:
seni özlemişsem bu bekleyişin hangi harfi ruhunu yazar

...:bu unutulma bulmacasının son sorusunda da varsa adın

...: bil ki çözümü sende olan özlemler ermişiyim

...:gel ki susmayan susmalarım kafiyeleensin sevdaya

Hayrettin Taylan

Feylesofun Aşk Ağıtı

' o kendini biliyora manzume'

Hasretindir sızlayan..Beni benden alan,yakan,yıkan,yok eden. Bende sızılarının nesli tükenmiyor.Senin her halinin filmini izliyorum.Bir bilet alan bir bilet bedava... İki kişilik bilet alıyorum.Sen yoksun.. Uzakları tümleyen ürkek bir ceylan gibi kayıplarımdayasın.Duydun mu bu sana yazdığım satırlarda özlemediğime dair soğuk hevesler... İşte tam soğuma angıcına açıldın.Beni bekleyen hangi ben sözlerine gözyaşlarını da ekledi...

Yok işte bana ne verdin ki..Fazlasını bekleme..Bir yürek nasıl dayanır sen benden uzak ölümcül yaşarken Söylemedim mi her ölen bülbülün leşinde sevda kokularım var. Bensizliği gagalayan her aç kuşun sevabından biraz beni topla...

"Ben seni seviyorum" diye kalıntılı tümceler yazdım duvara,her kitaba.Meryem'in o bakışlarında seni buldum,Leyla'nın bir kemik kalmış halinden seni derledim.Şirin'in ölüme sürüklendiği ırmakta kiralık sandalım var her gün gönül oltası atıyorum.Nice güzeller takıldı oltama ama senin ağından kaçtılar.

Duymadın mı yüreğimin sessizden haykırıışlarını.Yıldızlar çığlığıma dayanmadılar kayboldular.Ay güneşine tutuldu.Ben sana tutkunken...Gizlice sayıkladığımı mars söylemiş Venüslerine..Kimse görmesin diye yanına yaklaşamadığı..Kaçıyorum kaçmaktan.. Kaçıyorum kaçkın umutlarımdan....Kaç kaçış daha varsa hepsine kaçtım.? Seni sevmenin günahı var mı ki? Ruhumun kirli havasından sen mi belediye mi sorumlu ... Yapmacık kader ederindeyim Beni kaçışlara mahkum ettin. Evet şairim.. Askı yaşamak değil aşkı yazmak yazılmış yazgıma. Şimdi seni yazıyorum.Sana yazılmak yapmacık cennetindeki Kevserlerinde yüzmek,seni hürri olarak yaşamak günah mı?

Duydun mu haykırıışlarımı sensizliğin cehennemindeki zebaniler söylemişler her güne.. Herkes gülüp eğlenirken,sızıp kalmamalıydım köşelerinde.Bir aşk dilencisi olarak uzak sokaklarında seni dileniyorum.Hani bir gün gelirsin kulvarımda el ele yürürüz nemli gözlerinle..

Beni sevdandan alıkoymalıydın gitmeden,ya da gelmeden.Biterim demenin beter fiillerinde çekimleniyorum. Çekim eklerini kullandırmıyor kader. Yapım ekleri eklenerek her haline yeni anlamlar katıyor hayatım

Hakkım değilmiş gibi suskun uzaklara gömüldü sevdam .Ya da ben hakkımı kaybetmişim. Ya da hakkım daha var.Ölmediğime göre.

Uğrunda büyüttüğüm her aşk kan ağlıyor bağrımda.Bağrımı ancak sıcak başın iyileştirir. Efil efil saçların.. Gömdükçe gömüldü daha da dibe sevda.

Sakladım sakladıkça sen çıktın her aşkla saklambaç oynadığım tutulma hazlarında.

Hasret vurur ruhuma. Her anın resim sergisi dünyamda.Hangi dünya duydun mu?

Tutamam içimde haykırıyorum yedin bin dipteki fersahlar da Everest'teki kartallar da duydu.

Yol aldım gidiyorum ela gözlerinden. Bir gözün Nil kadar uzan akıtır acılarımı.Bir gözün Fırat'tır ilk yüzdüğüm,ilk aşk lekemin yıkandığı nehirdir.Akan her suya sordum pak halini..

Meğer tüm sular temiz tutkularını senden almış ölmece çılgınca akıyorlarmış. Ben sularında boğuldum.Kurumuyor,kurutmuyor ruhumu ıslattığın güneşler...

Yasak mevsiminden yeni bir iklim çıktı yalnız sen yeşerirsin .Kopardım senli meyveleri.Aşk dallarında

Yasaklı bir meyve olarak kaldın orda..

Yaşayamam ben bu aşkta. Asi mavileri tutamam avuçlarımla derin ummanlar sana ummadığımken

Yalnızlığımda üreyen yılanlarımla ısırdım kentli güzelleri güzelliklerinden. Kimse beni

ısıramaz gayrı..

Donduruyorsun yüreğimin magmasını. Buzullarımın uzamış halindesin. Küçük bir sıcaklıkla düşecek saçaklarım.Üşütüyorsun ruhumu .Duramam sende daha fazla.. Enötesi kayıplarındayım. Anıtlıydın karşımda, seyredilebilir güzelliğini melekler sundu sanki.

Yalnızlığımı acıt istediğin kadar. Gönlüm susamışken sularına, olmalarına gelmelerine, gözyaşlarına.

Arıyorum hatayı..Suçu yükledim hazlara,erkeksi nefesine,biraz da savunma mekanizmaları kafayı sıyırmaktan kurtarıyorum işte.

Benim günah tek başına işlenmedi katkılarını unutmadı şeytanlar. Savunma bana aşkı.. Sana sayılmayan,kitaplara sığmayan,sözlüklerin,tutkuların anlatamadığı sevgileri büyüttüm.

Onlar bitmedikçe bitirdi beni.Bitik bir sevdanın masalını dinliyor sensizliğin yeni doğmuş bebeği.

Sütüne ihtiyacı var,sense yoksun,bir erkeğin memesine yapışan özlem bebişini gördün mü hiç..

Sakin haklı görme görmelerimi..Haksızlık pazarından nazara geldiğimi bütün meleykeler söylediler.

Evet haksızlığın tanımımıym belki.Ama sevdim bu da haksızlık mı?

Hor görme o bir türlü inanmadığını söylediğin aşkımızın çöllerinden yarın petrol çıkacak.Bir varille ölçlerini yakacağım.Ham bir aşkı, ham petrolümle yakacağım.

Gördüğüm güzel, göründüğüm güzel güzeldir gözlerimde ama sen güzelken bu göz görür mü ki güzel.

Savunmasız, yıllarca tutkularını aşkının iç cebinde ilikleyen ben..Açıktı kapıların..Sorgusuz sualsiz çalındım dünyana....Büsbütün oldum seninle..

Yaşadım.

Yaşamadığım.

Yanlışım.

Yanılmışım

Ağlattığım

Ağladığım

Gittiğim

Geldiğim

Her şeye rağmen beyaz sevdam...

Tüm umutlarımın penceresine, ruhumun hücrelerine.

Çoğalıyorsun.

Çağıldıyorsun

Çocuklaşıyorsun.

Bu çoğalışı artırmak için, içlenmiş bir ben ney alıyor özüne.

Sonra..

Sonrası mı?

Var olmakla,varılmak arasında bir vadimiz var.

Seni akıttım bir yanda sen Dicle, bir yan da ben Fırat...

Mezopotamya'da buluşmayı imzalıyor ruhun tüm tutku melekleri

Mecburlarımın meğhul günlerine seni ekledim bekliyorum..

Duydun mu ...

Hayrettin Taylan

Feylesofun Nazlıcan'la Öz Savunusu

Soy tenini saran benim aldığım çiçekli pazinlerden.Yırtmaçlı bir eteğin belki yok ,o yüzden yırtık dağ eteklerinde yalnızım. Çıkar matem elbiseni, mavi uzaklardan sonra başlayan gri özlemlere.

Çık çırıl-çıplak araların arasına başka çıplak tenleri tanımayı zorlama.Yaşamın durularında durulansın tavırların.Beni kapsam alanına al.Yeni baz istasyonumdan olmalı ki her yerde çekiliyorsun.Sesin yok, sessizliğin var, geçmişin var.Yaşattıklarınla iletişim kuruyorum.

-Senin suçun var mıydı ki...Bırak gidişler utansın çıplak ihanetlerimden.

-Maskeler madalya olmuş bir işlenen hatanın paydası senken. Tüm zamansız kelimeleri, gitmelerin yüklemeni vurgulanan öge yapma.Böyle dil bilgisi konularında cilveler yapma.Edebiyatçımız diye sevda çerçilerin de anlayacağı aşk diliyle konuş biraz.

-Evet, sözcükler benliği kirletmesin,temizlik yürek işi,aşk temizliği yüreği de aşar.

Ben sözlerin büyücüsüyüm.İksirimden bir kez iştin ömrüme misafir oldun.

Şimdi efsunlamış sözlerime inanmıyorsun.Şairsin ve sen zaten yazarsın.

Evet, yazmak derdi olanların sözcük ekmeği.Benim derdim, sensin.

-Hangi bulmacanın cevapsızlığı titretiyor bilinmezliği.Bu imkansızlık acep bulmacanın karalarında mı?

Yüzüm mü kızardı? Diye bir bilmece sorma. Ha sahi tek bildiğim,bilmece var,sana da sorsan cevabı gelir mi? Ki cevabı gelirse bil ki bu aşk gülünde kurumayacaktır.

Bilmece:" Pencereden ay doğdu görenler hayran oldu, anası kızken, kızının kızı oldu"

Cevabı."Hiç"liğin "Hiç" liğim olsun; ama cevabı bu değil,senden cevap bekliyorum.

Yaşamak ile ölüm arasında sen tinimde ben teninde akışlar yakarışların dibinde.

Hiçliğimin derininde hoşluğun neden boşlukları sürekli klonluyor.Her hissimde neden senden yeni şenler doğuruyor yaşamışlık.

Ben sonsuzluğunun görünmezlerinde, yeni kutsi bir kitap yazmıyorum.Aşksızlığını kitabıma göre ayarlıyorum.Araf'ında ateş yok, yüreğinde bir "sırat" beni atmak istiyorsun cehennemine.Dur yeniden "sırat"ında geçip benim sana sunacağım bizli cenneti dinle, gör.Ayırma teninden tinimi...Özüme doğru ,doğru sevgiler akıt.

Olması istenenin olanaksızlığı, aşk gözlerini geleceğin bilinmeyenlerine aşırıyor.

Kayıtsız bir dilenciye yakaran umudun son sözünde sus biraz.

-Hiçbir aşk ,aşka imkansız ve sevmeye imansız değil.

Bir "ada"dır,kavuşamadıklarım.Bir adaya düşersen götürmek isteyeceğin üç nedir diye soruldu.

-Cevap:- sen,sen, senli olan ben..Üçümüz yeteriz; ama hiç kimsenin ada olmadığına duyulan inanç, beni sensizliğin sonu olmayacağına götürüyor.

Şok amaçların çöşkusuyla anlaşılmaz bir çelişki irdeliyor.Acabaları deşiyorum her gün.Balkonda yıldızlarını ezberliyorum.Onların hesabıyla acabalarımızı sorguluyorum.

Öteki yüzünün, yaşadığı ana inancını yitirmiş yalnızlığının yersizliğinin adasında mutlu olmana zarar vermiyorum.Bu gece, zaman bir baykuşun tanıklığında, bu gece sensizlik bir gelişin umut ışıltısında.Bu gece,kader,kederin kayıtlarında, bu gece rüya, sonu hayırla biten amaçların beyazında,bu gece hayal,son halinden daha ötede, bu gece ben biraz daha karışık pizza kadar sana alışık.

Bir bekleyişin ritmik ilerleyişinde ortaya çıkan bir sonsuzluk yanılgılarını

pazarlıyor.Güven,sonsuzluk yansımasının tortusu olarak hayat damarını

tıkıyor.Gelmenin kanı seni durduruyor.Öznenin özle varlık bilincinin keder karşısında

ve kederle iç içe olduğu zamanlarda sensizlik yaşamaya ana olman bile yetiyor.

Yaşamdan duyduğum korkumun, aşktan süzöldüğüm yaralı belleğimin sevi uçlarında, Nedir aradığım ve nedir yitirdiğim? Diye sorma....

Aşk doğumlarının ve tutku yıkımlarının arasında sıkıştım,karar ile arar arasında ne kararına ara, aramıza karar oldum.

-Biraz kendime kendiyim.Biraz sanırım sana acımaya nazırım.Ya da sensin benim

hiçliğim, hoşluğum, boşluğum, kavuşma sancım.

Hayrettin Taylan

Fırat Sırata akarken El'aziz'e Gelmelisin Nazlıcan

Yaşamayı öğretecekti ali cenap buluşmaların.Bütün umudumu bu yolda harcadım.Harcanacak başka bozuk kalakalışım yoktu. Biraza kalmış yokluklarım vardı.Gülümsemenin can damarıydım.Dahası tebessümün mumuydum kendi etrafıma veremediğim güleç demler için.

-Masmavi hülyalarım vardı.Sen malihulyalarımından sonra gelen pınardın. Damlaların aşkın gözünden akardı.Ağlayışına meftun bir aşk kutbuydum. Uzaklarında yaşayan penguenlerim vardı.Buzul istemlerimle sana geliyordum.

-Sükûtların altın rengindeydi. Susturulmuş çığların vardı. Varlığını iğneleyen sözsüz yamaların can defteriymdim.

*Ruhsuz risalelerin okunmamış yaşamların diliyim. Kimsesiz yalanlarım var. Yılan üretim merkezinden yalanlarıma zehir üretiyorum.

-Aslında panzehirim bakma böyle aurası açık istemlerim var.

Saadetlerim sularına akıyor. Kendine gelmeni bekliyor ıslak hayaller.

Derinliklerine çekiyor kederin. Kaderim orada Yunus oluyor. Sensizliği taşıyacak tek umudum o.

Hiç duyulmayacaktı sana bağırışım.Meğer gözyaşlarınla dalgalar kardeşmiş. Senin için haykırdığımı hatta ağladığımı söylemişler.

Umutlarımın tan küresinde sakladığım kalbim yamalı bir heybenin içinde.

-Sürgit bir halin depresirli sancısıyım. Benimle anlaştı kader.

Benden gidişin için ayrılıklar hazırlıklı değildi.Hayal kırıklığının kırk ayaklarının kırkinci oyununda rolüm değişti.Seni seven, yanında olan, sana ölen biri şimdi özlüyor, gözlüyor, özleminle geberiyor.

İçimin sarkıt dikitleri eridi mağaralarında. İçsel bir göletim var. Kocaman bir balina yaşıyor acılarınla, hasretimle, sızılarım besleniyor.

-Beni yiyor kahrımdan. Ekseriyetlerim esirdi. Gönülsüz yaşadığım sevdalar yolculuğunda yoruldum.

Umudun koylarına sırların suyu geldi. Sırta kademlerim bitimsizliği oynadı.

Şafak türküleri beni dinledi.Tel tel yüreğim oldu çalınan her şey.

-İçimin buhurları nemli gözlerinin uzağında yağmurla öpüşte.Ve nadaslarıma düşen düşlerin hamile bıraktı bir günleri.

-Doğum yapsın artık imkansızlık.Ben böyle imaların bozuk imlalı cümlelerinde yapayalnız kalamam.

-Duru bir tümceyim. Özümden özneler büyür. Ruhumun magması özüne kadar imgesel dizelerle dolu.

-Sol yanımda silinmez yan cümlecikler var. Cümlemim temel cümlesi olduğu aşkımızın sıralı cümlelerinde ortak öğemiz aşkımız.

-Haydi bağımlı sıralı bir cümle gibi artsın başka ortak öğelerimiz. Arasözlerimi de olsun bir araya gelemediğimiz her gün için.

Yaramın yoksulluğu hazin bir geleceği barındırmaz oldu.Sen ve sensizliğin varsıllığı yaşamak için yeterli de olsa yeterlilik fiili küskün.

-Yeterli değil yetim kalışlara demek.Sırtı dönük yaşamların bağrında yaşamak öyle kolay değilmiş. Demlerini demleyen insani erkler var.

Emzirirdin bütün benliğimi.İçimdeki çocuğa doyuran özlemler beslerdin.

Şimdi derin öfkelerin sahilisin, kayalarımı aşındırdı vicdani retlerim.

-Sen aşkın atom ağısın, ben güvenilmez bir fünye gibi.Füzyonlarım

Vizyonlarına göre çok fazla.Çok fazlalığın denklemsizliğiydi yaşadığımız onca zelzele.

- Gel bahtımın kırık demine süzgeç ol.Gel zamanım ol , benden zamansızlığı ç'alan perilerin yaşamak girdabından.

*Kördüğümümüzü çözsün azizeliğin. Beni can dilinle aziz yap.

El aziz olarak kalmasın bu sevda mucidi. Bu aşk gravürcüsü, bu tutku kitabelerinin Yolluğ Tiginini.

-Her şeyi taş bağrına yazdım, yazıtlarının taşları aşkımızdan. Gel oku beni senden,

sen ile ben'den el `azize olarak kalma İstanbul bize bilenirken
Hayrettin Taylan

Fırat'ı Ağlatan Ceset

Zalimin aslanı ceylan yiyor aşkın sahilinde
Kardeşini vuruyor bu domuz ne işi var Fırat'ımda
Bu dağ bin yıllık kardeşliğin, bu leş kargalar kimin kardeşim
Seninle kardeşçe sürek avına çıktığımız her yer mayın
Bu kara'koldan sarma beni kardeşlik
Al götür bu yanılığı çıkarların sülünlerine sun
Bu ağlayan anne kimin?
Bu vatani ıslatan damlaların okyanusu kimin?

Sen kimsin kimliğini çıkarıcıların közündeki unutan kardeş
Maşalığını kullanan hangi paşalığın aşağılığısın
Aşağıdakilerden hangisi senin cümlede aşka cinayet
Sahi sever misin kardeş !
-Allah için sever misin?
-Vatan için sever misin?
-Kardeşlik için de sever misin?
Sahi k'ardeş seni kim h'ayvana ç'evirdi !

yontma taş bağrıların çağrılarında taşa kesilmiş vaatler
çarpılmış çarpık ilişkilerin ağında çıkarlar
el'ler cepte, cep kimin, el kimin belirsizliğe kifayet
hiçbir vicdanın imgesine uymayan gizil amaç ziynet
kan ağzıyla kitapsızlığı okutan gizlilik cinnet
süt dişleri çıkmamış bebekler babasız vatana emanet

kardeşlik pusuya düşürülmüş ,hainlik refik
uluslar arası, ulus arası, aralar arasında şirkin sirki
kim bu yerli ayı,kimin sahnesinde ölümü oynuyor
cengaverliğin tarihi, talihi kokar bağrımızdan
Rabbim görüyor, Resulüm görüyor,ben görüyorum
damarımıza kadar kardeşlik, birlik, ilericilik akıyor
Bizi paftalarında kazanç edemez lainler
Atlasımızın her rengine sonsuz nurlar akar
Sevgi haritamızın her zerresinde sınırsız güller açar
Koklar dururuz, sever dururuz, ölüp diriliriz dirliğimiz için
Seni de ıslah eder Rahman

Seni de bin yıldır sevdik yeniden severiz kardeş
Yeter ki sen çıkar sülünlerinin kan emiciliğini bırak
Yeter ki giydiğin ayı postuyla aşk sahnemizi kirletme
Yeter ki kan ağzıyla yazdığın kaderde anaları ağlatma
Seni de bin yıldır sevdik yeniden severiz kardeş !

Hayrettin Taylan

Filozof ile Nataşa

Sevmediklerin kendini doğrulayacak

bir

felsefe hoşluğunda

di'li geğmiş zamanlarda

ve ben benden öte ben

kendime tözüme torpilleniyorum

ekose özlemlerin

güleç sevmelerinde

gizem ortansımında arta kalan kalmalardayım

tüm gerçeklere aykırı bir düş içinde düştüm bir kere

varlığın ana varlığında sensizlik senfonosi

yokluğunda... yokluk içre yokluk

sen varken de sen varsın

yokken de yoksun

kendi kendilerimdeyim

Biraz ötre bohemlerde

Kule üzre kuleler ürüyor arzularımda

Her şey suyun suyla buluşması

Bütün herkesin derdi bu

Hayrettin Taylan

Filozofla İle Femilize'nin Zevk Söyleşisi

yıkılmaayan ve senin aştığın kale
gecenin bittigi noktada hayata bu denli yenik,
bu denli güçsüz bu denli savunmasız
korunaksızken yeni bir gitmekala sığınamam..
özlenen bir kelebeğin güneşe kaçıışı gibi
sığınsam bile sığamam bu derbederlikle
ben gunesimi yureğime gömdüm soluklanam molalarında uğradığım çınaraltım benim..
soluklanma..
güzelliğine ışıklanan bir anka kuşu gibi

kaf dağında sevginle dirilen kaknus gibi
kanatlarımı kırıltı çok oldu,,kacısplarımın ağırlığı...
yüce dağlarda kar olmak misali
senin everestinde mest olmak
ya da rest olmak

Hayrettin Taylan

Filozofun Aşk Damlası

birbirine tinlenen uzak kalışın er demindeyim
gül ağacının kızıklarında astığın kızlığına şifrelenir arım
bal yapar, yapısal değişimin tenlerinde
adına tatlanır,ömrüne aşk olur geleceğim

senfonik bir kalış gibi susarım sözgelimlerinde
pozitif yüklü bir gemi kalkar göz pınarlarında
zamanın sunaklarında susacak özlemlerim
ruh devriyesinde yakalanacak gizem
ilk bakışın resmi çizilecek permalarım
kaçıncı vazgeçişini hesaplayacak kritik dönem
ölüm ile ben arasında sana kalışımın fosillerinde
kırçıklarında kavlar uzayan bensiz bir benin filizi büyür
çiçek çiçek,aşk aşk,meyve meyve,sen sen kalır

yolcululukların yolunda,yol yorulur vuruluşuma
teninde sırta kadem olan sıcaklığım eniştir yüreğine
iki narımda sonsuz taneler toplandı sende
tane tane mir olup kalıyorum özünde
bu yüzden yüzünde çekilmiş yüzümün aşk resmi
bu yüzüne benli bir aşk sunar mitsel

soyut tanrı, bulutları nemlerinden yapmış olmalı
hangi yalnızlığın kara bahtlı toprağında gezsem
iki damlan düşer her demime
kendimden geçenin hanına an yapar
ıslanır ve uslanır kaderinin nadasında

bu kaçıncı kaçışındı bilinmez
bu kaçıncı bakışındı silinmez
bıraktım kendimi hoşluğuna ...
dilimde meryem'in sonesi elim asa,canevimde sen

hışırtılı bir yaprağın sararcılarına sancılanır ruhum

sayıkla beni sevgilim sayılar sonsuzmuş aşkta
ayıkla beni sevgilim, aşklar sonsuzmuş gerçek aşkta

bıraktım kendimi hoşluğuna
dedim ya bu aşkın boşluğunda bulutlarım nemlidir bahtına
üzülme kefeninle gelinliğini sen almayacaksın
her iki gidişine de ağlayacaklar bellidir

gözbebeklerine sun kaderi
görmek mi aşk,aşk mı görmek ben seni görmüyorken
aşk mı sen ,sen mi aşk ben seni yaşamıyorken
böyle ikilem arasında ikimiz de yokken

davalıyım ayrılığa duruşmam var yeni gülümle
bıraktım kendimi hoşluğuna ...
dilimde meryem'in sonesi, elim asa,canevimde sen
gidiyorum aşkın içindeki aşka

gidiyorum kendime
gidiyorum iştelere
cebi delik kaderimden dūřuyor dūřlerim
gönlü açık sevdamdan uçuyor tutkularım
seni açık bir kalışım mumyalanıyor son sözümde
kalıyorum can içinde aşk içinde öylece
kalıyorum senden bu da aşk,bu da kader

Hayrettin Taylan

Filozofun Gitmelerindesin

akan öfkenin ritminde kararlarım lal olan arkaik gidişler
Bütünlerime ilmi bir kalış
Kalıyorsan kal diyemedim
Aynı şeyleri konuşan aynı aşkların aynasındaayım
Seni görüyorum ben yokum
Hasrına yenilmiş kendi aşkının kurşun kalemine çizilen kurşunsuz bir aşkın şövalyesiyim
Ruhu delen mermilerin ezgisinde mutluluğumu bitiren işve bir ezgidir
ruhun ayazını sen sanıyorsam alazlarından gidemediğimdendir
derin kesikler vazgeçirmez.
parçalanırım paramparçalarım pare pare o yare
Sen tepkisiz, hareketsiz,gözü yaşlı bekle
Çırpınır elbet umutlarımın yeni kaknusu
Yeniden küllerinden beni doğurur aşkına
ve sus..
ve küs
ve git
git diyorsam
kal demenin ilk yıldızıdır
bu gün gece
geç içindeki yangına..
benim küllerimden mutlu bir sevdan olucaksa
gayrı git...

Son kez diyorum
git
gitmek gitmenin gelmesidir
gitmek kalmanın kalıntısıdır
gitmek pişmanlığın aklanışıdır
gitmek gitmektir
ya bende gidemediklerin
ya bende kaldıkların
ya bende bitmeyenlerin

ve git
git diyorsam
kal demenin ilk yıldızıdır
bu gün gece
geç içindeki yangına..
benim küllerimden mutlu bir sevdan olucaksa
gayrı git

Hayrettin Taylan

Fiyort Kıyılarında Dantel Örme Kalbime

Fiyort kıyılarında dantel örüyorsun, yaralı kalbimin üstüne .Gerek var mı ki yaralarım binlerce ayrılık kayan değdi,vazgeçmenin oltasını sığ sularıma atmışsın,üstüne yalnızlık denizime gözyaşlarını da akıtmışsın. Dalgakıranlarından medet umarak,umutlarımın kirlenmişliğini paklayabilir,nazlarınla sözlenebilirsin huzur kentime.

-Aşkın fotoğraflarına bakarken, eskimez gülücüklerden bu aşkın bitmeyeceğini içindeki seller hep aksa da bentlerim sağlamdır gülüm.
-Toynaklarıyla aşk gövdeyi tırmalayan kısırak bir ceylan ürkek gelişler sunuyor.
- Sana gelmek için bindim arabama.Çok az kalmıştı,şiddetli yağmura aldırmamıştım. Tem yolunda seller arabayı sağa sola sürüklüyor,herkes geri döndü.Ben aşkın sellerini yaşadım, ben sevdanın tufanlarını geçtim, ben bin kez senin selinde sürüklendim normal bir sel tesir etmez dedim.
- Sel arabamı yoldan uçurdu,bir dereden Marmara'ya sürükledi. Tam denize sürükleniyordu,iç çekmeciyi açtım, ikimizin fotosu duruyormuş, ne zamandır orda bilmiyorum.Hani Camlıca'da kıpkızıl laleler içinde sana sarılmış,öpüyor gibi pozumuz vardı ya işte o çekmecedeymiş.Ona bakıp daldım geçmişe,o ana... Bir metre denize kala,orda bekleyen itfaiye ve kepçe siper olmuş.Bir de baktım kapımı açıp beni kucaklayıp taşıdılar kepçeye... Kepçe ile geliyordum, kucağımda o foto, seller kepçenin gitmesini zorlaştırıyordu polis helikopterinden yardım istediler. Bir halat yolladılar, halata tutundum bir adım kalmıştı halat kopmaz mı?
- Gidişin öldürmedi, içimde Rabbim bu büyük sevdayı böyle sonlandırmaz. Yine sulara düştüm,bir köye...Evleri yıkılmış,onlarca kişinin öldüğü köydeki samanlığın üstüne düştüm. Ayağım acıyor,yürüyemiyorum,samanlık, küçük meşe ağaçları arasında sıkıştım.Helikopter aşağı doğru indi; ama yerime ulaşması imkansız. Bir dalgıç halatla geldi,ona tutunarak acılarla çıktık. İçimdeki senli acıdan hiçbir acı hissetmiyorum ki..

Ağlayan bir resim tutuşturdum,ben ağladıkça seller arttı... Ben kendimi sellerin öksüz kirlenmişliğine attım.Hiçbir derdim görünmesin diye. Kendiliğinden oluşan sevda tortuların arasında senli beyaz bir gül açılına kadar sensizliğin sularında kalacağım.
-Bizim dağlarımız şarkılarda, her melodide doruğuna tırmanır özlemler.Çiçekler çalar yapraklarının teliyle bizim şarkımızı.Acılara dokunur, seni unutamayışım.
-Azrail'in ince köprülerinden geçtim,melekler alkışladı Yakup halimi. Deli Dumrul oldum bilesin.İstanbul'daki 3. Köprüde otağımı kuracağım, seni tanıyana 40 akçe, seni tanımayana baş baş...
Bir mevsim senfonisinde şefin eli kırıldı,beni sana çalamıyor.Ritim bozuldu korodan aşkı sesler gelmiyor,her telden, her dilden bir ses.
Unutmalısın diyemiyor koru... Rabbim sen beni bu aşktan koru..

Hayrettin Taylan

Fotojen Zenin Kaloması

saklı kalmış algıların defterindeyim
aynı suda susamış olmanın yazgısını yazıyor elemim
ruhlarımızı uçuran y'elin ağzı değiliz
sevmeye kafiyeli şiirin son sözcüğüüz
yazılmaya imgeli kitabın aşk kapağıyız
kaybolduğumuz ayıpların can atlasıyız
aşk kendine ciltleniyor
ben sensizliğin yılanı
kabuk değiştirmeye gidiyorum
2/.....

habersiz hazanlar ve nazların kondu y'arama
sonsuzluğa alıştırmalar yaptım çareme
bir höyüğü aşk gözü olmak istedim sol yanına
bu yüzden beni benden arama
3/.....

fotoğraflarında kalan nemli gülüşlerin izi çizer dünyamı
gün'eşi kapattı gözlerin
gül'ümse yaşamının neonlarına
beni de ekle can duvarına
güzellerden sakın beni özünle
4/.....

Döktüğün damlaların merasimi var
ilk damlan
İlk aşk kadar ıslak
Ve son sözün kadar kuruydu bekleyiş
5/.....

Dondurulmuş sevgini kullanıyorum aşk cennetinde
Unuttuğum acıların şerbetini içiriyor dermanlar
hiçbir kimseyim kimsesiz sevgililer arenesinde
Yenilmişim bir kere sana
Her güzele tuş ya da düş olma zaafındayım
Kapat aşk zarfını yazma beni bir daha dünyana

Hayrettin Taylan

Fransız Kaldım Moni Çölünde Serpil-miş Serap Bekliyorum Zümrüt ü ANka ile

' o kendini biliyora'

Kırılmış bilincin cinlerine geceler sunan bunamamış bir derviştim. Aşkılarımı eşkiten menkıbe şehirlerinde leylalar öldürüyordum sözcelerimle,aşksız akışlarımla.Üzerimde tutkudan elbiseler ve alnımda güzelleri gösteren bir ayna. Gelmeye uzanan yolumun üstüne üst benlikten bilinç erkine giden arkaik arzuların seli akar ve sürükler beni bir çift göze ve söze... karanlık dehlizlerindeydi kara sevdamin minimize edilmiş aşk sonrası son anları. Beni anlatıyorlar,anlara.Ayrıksı bir alize eser alazlanmış gidişlerden.İnadım park eder sensizlik kısılcısına.Akrebini alır,alışlar.Yel ile kovan arasında benim yelkovan..Yeldeğirmenlerimde öğüttüm sevdamızı.Su,his ve tutku ile döner aşk fönümüz.

Ben çok uzak gitmelerden başı ve aşkı ıslak geldim.Yıldızların altında altın arardım Araflarıma kimse çıkmasın isterim.Onca kaflarımı yıkan güzelin gidiş masalında sözgelem bir hayıflanışın keşkesine tutundum. ıldız üretirdim,gözlerin yerine.Bakar dururdum,Susar susardım.Beni şevke esir eden nazlarına şarkılar söylerdim gam makamında.Ney'e kızardım, kamış halinde kalmış her kalmış duyguya duyularımı etkilerdim.Kalış.Özetleniş...Evet,renğime uzaklar sönerdi.

Lecan...Bellidir ki seni seviyorum,karmakarışık bir yağmur yağar üstüme.Yağmur mu? Aşk mı? Aşkın yağmuru diye sellerine kapılıyorum.Beni Zümrüt ü Anka karşılıyor,komşu ruhlarda. Kara bir Ankara...İşte Ey Yecücü Mecücüler neden hep Ankara sararsınız sarmalarım.Evet sarma çok seviyorum,ondan mı? Fransız kaldım,İmoşe eyfelin üstüne üstüne aşkımızı koyarak tümnden beni çala kalem özlemlerin çerçiliğine itiyordu.

Bilinmez öz tadında kalakaldım.Uzatılmış sakalarım beyazlar gördüm,beyazlanıyor sensizliğim.Yoksa o tene uzak çöllerimde serap mı olur.Her Serap Mersinde mi? Bense giderim ordan tersine. Terslenmiş, özlenmiş, ayrılmış, Yavru düşlerime yakın Yavru varana bakan bir yerdesin.Çölümdeki Leylan'ın mezarına gazelle yazarken gördün beni,okudun beni.Nazarlarından sakınarak,akarak,gözlerine bakarak Yollug Tigin oldum yazıtlarımı diktim taş kalbine.

Uzaksın diye bari dikili yazıtlarını okuyayım.Ya da,Thomsen amca gelir bulur yazıtı okur,Büyülenmiş bütün dünya okur beni sana.Bilindik daha bestelenmemiş kavuşmalarımızın kavuştağında hep seni çalar her ben.."usta öle demişti:Benim aşkım uymaz her saza"

Henüz dinlemedin benden türküler"Oysa türküleri,besteleri de Viyana'yı da geçmiştik. Gülümsememiz uzak fotoğraflarda kalmış sencil ve de bencil sen duy beni ... Her gün batımının batısında,her gün açılışının doğusunda,her seherin eherinde seni bekler, tekrar direnen esrimesi gelişlerine çentik atarım.Ne zaman buluşma?

Bütün bekleyişler çıkılmaz kapalı çarşı gibi...Her şey senli,her şey eskiz, her şey gizemli,her şey ekzantirik.Her ben seni gezer orda.Unutma ve unuttuğun anlarınla gel bana.

Bütün gelişler tek başına olduğunu kanıtla anıldığın bu ben şehrimde.Gözlerin yaksın gecemizi.

Sevinçlerimizi astığımız gece lambalarında tüm özlenenler yaşasın yaşanacakları.

Hayrettin Taylan

Füzyonlarını Yüreğimde Unuttun Sevgilim

23. 23. 2010

Olasılık kaderi sırtlayıp gidiyordu yüreğimin uçurumlarına kadar. Körkütük kalmışım sevgilim. Kederin yıkamadığı dev bir adam olmuşum üstüme hisler çökmüş. Damlaların eritmiş vicdanımdaki lekeleri kalmışım en tanınmış sende.

-Kalbine girmenin şifresiz sevelerini bekliyor mecalim. Ağzı açık hayallerin ırmağıyım. Akıyorum sensizliğin her zerresine.

Hiç büyümemiş bir çocuk yüreği gibi sevi kumbarana senden, benden bir şeyler atıyorum. Bir vuslat bayramında sana elmalı şeker alacak birikmiş hasretlerim var korkma be kadın !

-Adem ile Havva 'nın yediği yasaklı elma değil bu elmalı şeker.

*Bu elmanın şekeri yaşadıklarımızdan, elması kaderimizden.

-Çok amaçlı gönlün yok biliyorum. Bir kadının gönlünden yatan kalpten kalbe yolların tamircisiyim.

*Sadıklığın çalar saati oldum. Sana değil aşkımıza sadık kaldım.

Kesişme bir bekleyişin güven odağıyım. Solumda büyüyen senli filizler çeşnisi var. Solmaz güller arasında büyür umudum.

Hem gitmeyi hem de sende kalmayı öğrendim.Öğrenemediğim tek şey var, nemli mi hala gözlerin.Hala akar mı yanaklarına benden damlalar.

-Bensizlik huzurun hangi kenti sende? Neden gidenler kalanlardan şık?

Ayrılığın makyaj malzemesi ithal mi yoksa. Mesafelerin farkındalığı akıyor, gidiyor makyajın. Gidiyor musun kendinden? Ben'de kalışların aynasında yüzüne baktın mı? Hangi yabancılaşma içindeki sızılardan seyrine geliyor?

-Özgürce ifade edebildiğim sevgine yüzdüğüm demlerin algıcısıyım. Dalgalanışımı çok görme?

-Acem yüzücü olabilirim; ama Firdevsi gibi sanata ve sana meyil bir yürek k'alemim var

Mecburu tek şıka indirilmiş bir terkin yanlışı şıkkıyım. Aşk burada cevapsız kalıyor, suç senden üretilmiş değil yeni anladım.

Oysa hüznün soğuk hücrelerinde kendime geldim .Hücre zarı incelenmiş inceliğin dilinde seni gördüm. Seni sordu terk edilmemiş her mana.

-Manasızlığın kromozomlarında kalan artışın sebebi meğer ben miyim. Meğer gitmek güneş enerjisine destek için .

-Hani içimde üşüyen sen'ler varken, acımtrak ısınmalar yaşamak için. Biyolojik istemlerimin temasını çizen güzellerin dudak uçlarında yazılan moda aşkların arşivcisi yapma sevgilim.

-Çivisi çıkmış bir dünyanın marangozu da olamam. Bil ki ben yürek emekçisiyim, ben sevdada yoldaşıyım. Gidenlerin ardında türkü yazıp seni hatırlayınca besteleri yakan yüreği yanarlı bir gönül çerçisiyim.

-Gitmekle gelmeyi pazarlıyorum seni de beni görmemiş, yaşamamış Kırsal, kırçıl, bencil, sencil demlerin alemi farikasıyım.

Her gidiş biraz ölümden yansık acılar bıraktı.Taranmamış kalakalışlar sundu.

Tecrübe kazanmış derslerimin tersten okuyan utkun amaçlarını yamaçların tutku yuvası yapmış.

-Bir yürek tepesinde kalmış sevdam. Buhuru çok olan, yağmaya, damlalarına yoldaş olmaya yakın bir yerdeyim.

-Sen'deyim, sen'e seneler besliyorum bu sene.

Hayrettin Taylan

Gam Deresi

dert ettiğın etikler deresinde
çok'tan çoktu yokluğın
gidecek diyor onun gideceğİ
gidişİ
bir'inden çıkacak
.....

dokunmalarım
dokümanlarımla yolda
düzene uydu dünyam
yuva mı kova mı belirsiz
alçıpenli acılar ruh penceresi
abdal ilen aptal cenderesi
ben ile azotlu ben hendesesi
bu böyle gitmez hayat
bu ömür benden ömür değil
bak akıyor gam derem

Hayrettin Taylan

Gamgün

Acıkmiş seslerle çıktım yola
unutulmuş anımlarım cebimde

Geçmiş zamanının gark
sus! geçecek geçmiş ve su
şimdi ün
Şimdi dün
Ruhun katı halinde
Suyun saatinde
İstirap ve istemek
Şeni bana buzulluyor
İçim içime sığmıyor
Gelmesen de gelsen de
Gel gamgül

Hayrettin Taylan

Gamzelerin Gamlarını Neden Saklamaz ki Tinna Tenna

Başımı yasladığım yasların yastığında izlerin özlemiş beni.

A-zar attım yalınç demlerime.

B- anar sandım geçmişimizi. Olasıl bir hayalim dizgilerinde beni sardı kader.

-Üşür verdim uzaklığına. Isınmaya merkez oldu ısrarlarım. Kirpiklerin ıslak sözlerinde ucundayım gözlerinin.

-Özlerim senden başka, benden başka, aşktan başka her demi.

*Gamzelerin hecelenir, hüsrânların batar bağrımın taş kısmına.

-Dudakların mührü var dudak uçlarımda. Mürekkebi bir daha öpmeye kalan bir ömür var dudak uçlarımda.

-Bir daha öpmek, bir daha yaşamaya eşit .Bir daha gelmek için bir daha sen olurum.

-Varışın vurgulu öznesinde yüklemim kıyıma yanaşır. İzlek ister, özlemsiz güller ister, kokundan yeni yağ ister kadar.

-Yetim yetileri salar huzur.Yetmezlik karşısında dilim diline sürgüsüz sözcükler sunar.

*Gelme diyen senden bir öykü yuvarlanır.

...:

• Yokluk ile varlık bir gün yolda karşılaşır. Yokluk tokluğunu bilerek yola atar. O sırada güzellik de geçer. Yokluk, varlığın tokluğundan doyurmaya gittiğinde pembe fistanını giymiş, alımlı çalımlı yürüyüşle dilinde bütün aşkların susturan sözcükler, elinde bütün aşıkları çağıran tutuşlar, bakışlarında bütün yüreklerin güneşini batıran algılar, silinmez ilginin hevesiyle, bütün baştan almaları baş başalar için sıralayan güzelliği görür.

Güzelliğe seslenir:

-Ben yokluk benle arkadaş olur musun?

Güzellik:

-Benim arkadaşım içimde, ruhumda, imkansızlığımda. Ben imkansızım

İmkansızın sızı kendisi içinde. Sen yokluklsun,yarın varlık olabilirsin.

-Ben güzelliğim çirkinlikler için varım. Bütün çirkinliklerin aslı benden sonra başlar.

-Herkes güzellikler peşinde. Herkes güzelliğin ve zevkin paydasında işlem olup tapınışlar yaşar.

-Zevk ve güzellik terazim varken sana değil kendi gölgeme bile gitmem.

Yokluk:

-Senin sonun benim başlangıcıma öykü.

Varlık hemen lafa karışmış. Benim ağırlığım ikinizin de sonundan önce başlayan temel etkindir.

*Ben olmazsam "ben" olmaz.

- "Biz" bir ben cenderesinde yakılmasın. Seni taşımak istedim ruhumun en anlamdaş sözcüklerine.

*Gamzelerin neden saklamaz ki gamlarını.Nasıl sevgilisin Tinna.

Beni kimse görmesin siyam ikizlerimin ve seyyar öküzlerimin kimlik tuvalinde.

-Beni çıplak görmeye mecalin artsın diyor hayatın son şifresi.

Bu toplamcı düşlerimin gereğinde olmalısın. Yokluğuna metelik attığım Terk edilmişliğin mişli geçmişinde geçilmezlerimi ilaçlamalısın. Mumyama dokunmalısın.

*Orada senin gölgen var.Orada benim sensizliğimin eriyişi var. Ardında geçen ömürlerin seyyar satıcısı olacağım.

-Bugün zabıtalara kovaladı ömrümü. Böyle bağırarak sevdanı her gönle

benzeterek ,her güzelin gönlünde satamazsın.

-Vergisiz bir kaçışsın milimlerindesin. Kendine gel, aşk böyle içsel çığırtkanlıkla olmaz.

Bağıрма:Sen aşkın değil kendi yalnızlığın pazarlamacısın git başımdan.

Sonrasızlık ikliminde üşüdüm. Kelimelerim çemen olup sardı. Güllerin artı. Kokuna koşmak için Gülistanlar sundun. Kırmızıların aşka çar oluyor, çaresizliklerimin çariçesi olmanı bekliyor kader.

-Dünyanın döngeci dünlerimde yırtık .Yayılmış mevsimler içinde değilim.

Bir yaz geldin, bir a'yaz gittin.

-Bitişin renksiz şafağında gün'eşim senden ırak. Bırak seherleri, bırak yalnızlığın yeni karasallarını.

Ben geldim Tinna.

-Benden sonralarımın dergahında kendime gelişlerin dersi var.

Ders sensin Tinna Tenna.

-Ders arası bir dünya serdi acılar. Teneffüsü başka dudak uçlarında yaşatma.

Ben geldim, ben'den sonralarım geldi Tinna Tenna

Hayrettin Taylan

Gece Benim Ay'sa gözlerin

Gece Benim Ay'sa gözlerin

Hayrettin Taylan

Gece Benim Ay'sa gözlerin1

gece benim, ay değilim aşkın uydusu olamazdım
ben ayları güneşine kaçırdım tutulmalardayım
sensiz yanım kara sevdanın karası
gece benim, ay'sa gözlerin
oysa gündüzlerin gün aklarında adınla aklanmak paklanmak isterdim
En uzun gecelerin seheri tükenince akacağım bekleyişlerin işlerine
bekleyeceğim seni bikri gelmelerin son harfinde
sevik seferlere çıkacağım, yutacağım şifasız kavuşmaların
tabletlerini..
Başlıksız bir gidişin orta sözcesinde yırtacağım meçhul kalışları
resmin bende yok diye her resmi sen kılacağım

aşılmış sızılardan terli yüreğinden göz nurların iner aşk toprağıma
sol yanındaki acılarından bana derman kılmaya gel
ay bile çeker gider geceden, ben nasıl çekileceğim geceden
ben gecenin gecesi
herkes uykunun koynunda ,ben hem gecenin hem ayın hem de senin
gecem senin hecende kitabe yazıl bahtıma
senden kalan beni benden alan asi mahmurluğun uyanışlarındayım uyanırım
sensizliğe
bakışlarının perdelerini yırtarak sevdanın gökkuşağını açtırıp
bir damla gözyaşıyla tüm zamanların yağmurunu yıkatırım
sen ağlama güzel bebeğim
içindeki içlenmiş ,işlenmiş coşkularla nakışlarsın aşk damarımı yüreğine

hiç gitmemelere uğurlarsın, uğurunun pınarında sana susamışken
umut festivallerinde beni oynarsın sen gülücüğünle
viraneye atılmış aşk yamasına ilişecek anılışların
huysuz ve sensiz gecelerin perdelerini salladıkça benden esen sen
bu aşkın harlarından, yaralarından nice mevsimler şifrelenecek bilesin

Hayrettin Taylan

Gece ile Gece

hiç bir gecemin örtüsü açılmamış, tılsımı bozulamamış, sihri kaçmamış kelimelerimin,
susmuşum sadece, sen gelene değin..
çöz öpüşünle..ki..her bir kelimen, her ayrı yertimden öper beni..
tutsaklığıma yer yok..sen bende iken..
öpülmüş bir bulutumdasın her halim sen buhur buhur
sihri çalınmış bir geleceğin tam orta elemesinde
beni eledi hayat
beni eledi güzellikler
yalnızca seni sundu yazgının son demi
demli bir çayın buhusunda özlet uzaklığını
çağır beni teninden beninden eninden sesinden hissinden
alıcenap buluşmalarımızdan yeşersin sevgi filizi
büyüsün ümmi umutların bağrındann

Hayrettin Taylan

Gece ile Gece2

hiç bir gecemin örtüsü açılmamış, tılsımı bozulamamış, sihri kaçmamış kelimelerimin,
susmuşum sadece, sen gelene değin..
çöz öpüşünle..ki..her bir kelimen, her ayrı yertimden öper beni..
tutsaklığımıza yer yok..sen bende iken..
öpülmüş bir bulutumdasın her halim sen buhur buhur
sihri çalınmış bir geleceğin tam orta elemesinde
beni eledi hayat
beni eledi güzellikler
yalnızca seni sundu yazgının son demi
demli bir çayın buhusunda özlet uzaklığını
çağır beni teninden beninden eninden sesinden hissinden
alıcınap buluşmalarımızdan yeşersin sevgi filizi
büyüsün ümmi umutların bağrındann

Hayrettin Taylan

Gecenaz ile Seveda Sörfü

Simurg, Habil'in sevgilisinin güzel fotoğrafını yollamış
gözler sevdalara mühürlü yeni yaşanmalara sihirli
bakir sevmeler okyanusunda yansıyor her şeyin
kanadı kırık bir anka çıkagelir gelinliğine gölge diye,
özlenen bir gidişin hengamesinde
kalmanın ve yeni duruşun sevgilisi olman
kaflarımında aşk için aşk yaşayan kafir tutkucular
her ana anlar ekliyorlar
bu devirde aşk aşk için yaşanırmış
bu yüzden Leyla sevmeler yok
dağları delen Ferhatlar ruhsuz okyanus kıyılarında
bense sevmek için sevmek
yaşamak için yaşamanın yaşlarında bütün gelgeçlerindiyim
uçmak ile uçarı bir halin son gözdesi
gidişim arzular ateşine kav
seninle aynı yasaklı meyvenin dilimleriyiz
gerisi artık bir bire bilenen özerk tutkudur

Hayrettin Taylan

Geçeğen Bir Gerçeğin Aynasındasın Zindenaz

- Ay ışığında inleyen gerçekler yürür yüreğine doğru.
- Köhne ayrılığın labirentlerinde asılmış aslının hüznü fotoğraf sergisi var.
- Bildik gitmelere benzemeyen gidişinde iğdişlerini pazarladı keyfe keder.
- Kanıksanmış bir hale çekimlendim. Her sevgi fiilin çekimlisiydim. Birleşik zamanlarımda sen vardın. Dili geçmiş özelemlerin kip kaymasını yaşıyordu öylece kalakalış.
- Severdim.
- İtaatler itlerini salmış bağrımın sol yamacına.
- Amaç beni sensizliğin merasında meramlarımla aç bırakmaktı.
- *Sevdana aç bir kurdun ense kalınlığını hangi acı zayıflatır ki?
- Kurt kendini işini kendi yapar. Kurt, sisli havaları sever. Kurt tok olursa saldırmaz.
- Bir de yerli kurtlar var. Ulusal yaftaların yatağında ırksal bozgunluk yapanlar.
- Hani üstünlüğün üstsüz soyutlarında faşizan zanlar üreten kendine yenikler.
- İnsan ademdir, sonra adamdır. Eşit eğenin
- Sularındayız. Bir damla kadar temiz aynalarda yaşamak var sevgilim.
- Kardeşliğin kıraçlarında değiliz. Düz ovanın sulak ruhunda herkes kendine eşitleri oynamalı.
- Evrensel cümlelerin ögesi olmak. Mutlak gerçeğin, gerçeğinde en doğruları algılamak.
- Biz olmak, aşk olmak, ilim kalmak, sosyal atlasın renklerinde üst benliğe akmak.
- Gelişmekte olan bir ülkenin bir türlü gelişemeyeni ni bırakmak, gelişen dünya ekonomisinin en önde gelen atını oynamak. Kendimizle kumar oynamayı bırakarak aşkımıza zaman ayırma vakti gelmedi mi Zindenaz.
- Her aşk kendi künyesine dinamitler bağlar. Bir gün aşkı yaşayarak ya da giderken tümünden kendini imha etmek.
- Sonrası özerk mahşerini oynar. Her gidişin arkasında bıraktığı cehennem vardır. Yanışları yaşar, sıcağın sesinden dile gelir dilsiz kalışlar.
- Taksitleri ödenmemiş aşkımız var. Haciz gelmiş yarama. Kabukları dışında mental bir şey yok.
- *Ha yüreğimde dünyanın en zengin sevgisi, hiçbir zaman unutulmayan senli sızılar var.
- Damla damla sen olan bir Gölecim var. Sahilinde ağlarken çektiğim fotoğraf sergin.
- Mangal yüreğim var, k'özlerinden senden kalanları pişirmek için.
- Defolu bir yaşamın hiç hiç giyilmemiş günleri var.
- Umurumda dünya diyen bir ben var.
- Herkes giydiği donu hemen kirletmemek için içinde kirli şeyler yaşıyor.
- Oysa içimiz af buyur sevgilim donumuz ve sonumuz kadar temiz değil.
- Her şeyi çabuk kirletiyor aşklarımız da dahil.
- Öteki"leşme mecrasında kimin ışığı yanıyor ayrınlanmaya. Yanılsamalar arasında yanılgılarımız neden dizboyu.
- Neden "çıkır " her adımında. Neden gölgemiz olmuş içimizdeki aç gözlülük.
- Gözlük takmaya gerek var mı ki? Kendimizi göremeyoruz, bütün gerçekleri görsek ne olur ki?
- Bozuk sistemin teması değilmiyiz?
- Yardımcı düşüncelerimiz ana fikrimiz neden tamamlamıyor. Aynı paragrafta yüzlerce farklı fikir gibi başkalaşıp yozlaşıp kendimize kurşun atıyoruz Zindenaz.
- Sifonları çekmeyi unutmayalım. Kendimizden çok şeyler yiyip duruyoruz.
- Adisyonlar yosunlarını bağrımızda biriktirmişler, birilerine maşa olan oncalar var. Yamalı bir geleceğin eleğinden geçtim.
- Bilge bir yaralıyım. Seni unutmamak için buhurlaşmış sen'den aşkın bulutuna

damlalarını ismarladım.

-Nadasa kalmış gerçeklerin üstüne tane tane yağmalısın bir tanem. Zinde ve zind olarak gelmelisin ıslak umutlarıma.

-Sen yağmursun, sen damlasın aşkımıza.

Sen yağarsın, akarsın, sinersin, bitmezsin kara bahtımın zindelerinde Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Gel Beni İyileştir Senden

Sen aşkını yeşil ormanlarıma sunmaya alışan aşka yaralı aslana aşık bir Ceylan
Bense sensizlikten ürken,özleminle,tutkunla eriyen aşk ormanımıza
aslan.Tavına geldim önce ben vuruldum.Şimdi bu yaralı aslanı iyileştirecek tek şey
ceylan yüreğindeki simyadır.
-Gel beni iyileştir senden...

Suya sardığımız aşkı ,göz yaşlarıyla çözerek gidemezsin yar.
Tutku yumaklarını suya karışan göz yaşın paklamaz.Ben sensiz çok kirlendim
aşk gayyalarında.Ben sensiz çok arzulandım Leyla'lar
Leylisinde. Ben sensiz çok ben oldum , senler benimi sarıyorken.
Aşk damarına kadın kanı karışmış, yüreğim kızıl kanamıyor.Senli damarım dışında
kızıl aşk kanı yok.
Karmaşık bekleyişin son dalgalarında uğurum paslanır yaşlarınla.Yaşına uygun,
yaşlarım birikir vuslat ummanında. Umman denizi benim.Kızıldeniz'de kaybettim
asamı ve senli asamı.Musa değilmişim meğer.Oysa seni sevdiğimde Musa idim.
Yüreğimde asam vardı. Onca güzelin sihride, onca yılanın zehrinde aşka oyun
olmuşken sen geldin.Kutsi ve bestelenmiş duruşunla.
- Önce duruşum, önce sana olan tutuluşum, önce mistik yüreğim önce seni
isteyen ben asam ile aşk yasana girdi.
Geldin işte ben Musa iken, güzeller iksirini içirip şiir şiir beni yakarken.Sen gelirken
de giderken de Rabia gibiydin. Meryem gönül yatağında büyümüş seni
kader.Kederinde beni ederim vardı. Ağlamak ile ağlatılmak arasında kaldık...
-Haydi sevgili sayalım damlalarımızı. Kimin ki fazla...Bu yürek ıslanışın dibinde nasıl
kuruyacak bu vicdanım bilmiyorum.

-Ben senli demlerin en güzel süzülmesinde başka buhranlara süzıldüm.Musa
olmaktan çıktığım gecelerde usa sığınmadım.
-Nefsimle izzetim arasında lezzetlere kapıldım.Tur dağında idin, beni
bekliyordun, elimde asam yoktu, yıldızlar sana ağlıyordu, ay, ay yüzünü kapatıyordu
yaptığım hatayı görmemen için.
-Durulması duruşumda kayıp olan ol vakilerin kayığındayım. Kimin oltasındayım
bilmiyorum. Bilindik hazların hazır tecimeniyim.Geceleri pazarlıyorum arzular
zindanında.
-Sonuçsuz bir kaçışın katmerli yüklemiyim.Özümden uzaklaşan bir
özneyim.Cümle bitmedi daha beni senden kaçırın gecenin. Bu yüzden geceleri
sevmiyorum,bu yüzden kışları sevmiyorum, bu yüzden sensiz seni yaşadığım semti
sevmiyorum. Bu yüzden ,yüzünü göremediğim kendimi de sevmiyorum.

-Acıtan bir tanın vatanındayım. Çıgıllarımı yalnız bülbüller anlar. Can
bağımdan kanattın gül bahçesinde.Dikenlerini diledim, kokun imkansızlığın şişelerinde
saklı kalırken.
-Sensiz yalvarışların alyuvarında rengim tenine şifrelendi. En seni istedim.En
_seni aradım...
Yoktun.

Peş peşe dizilen yıldızların sol bağında can kırıkların sıralanır, sırta kademlerin
tükenir benimde. Yokluğuna sihirli cümleler kurar kendime gelirim yar.
Özleyişin raylarında çalışan utulmazlığın can feneri olurum. Hüngür hüngür
gelişini beklerim. Beni öyle bırakışının sarsıntısıyla
Yol uyanır koynunda,yol biter özlediklerimde.Yol siner gözüme.
-Ey iki gözüm, ey iki damlam, ey uyutulmazım gel uyandır beni senden!
Her acının kamarasında senli yunuslar yüzer,gözlerinde senin yaşların. Bu
denizin fanisi benim. Bu mavilerin gözleri benim.

Bu suların susamışı benim. Bu deniz sensin ...

. Yasaklı aşk şehrin külhanbeyiyim. Külümden hanım, sözümle beyliğim. Yasaklı bir sen şehri sundular. Periler, huriler, cadılar, nazlılar var. Sana çok benzeyen sen var; ama yok şehrin yoklarında sen yoksun.

-Çürümüş bir tezin tez canlısıyım. Gel çöz beni antitezli akışlarınla.

Bu sensizlik vahalarının yanında Leyla çölü, orda düş ile duş yapan benimde akıver ... Su gibi ol aşka. Su gibi kal aşkımda. Su gibi ak özlemlerimde. Ben suya yazıldım, ben suyla kandırıldım. Ben suyun

Susuz halkıyım. Kanamışsın sana. Gürül gürül akışını özledik.

-Bak Dicle kana akarken ben hep Fırat'ım. Benim kirlenmiş cesetlerim yok. Benim kirlenmiş gecelerim var. Su geceleri görmez zaten. Bari bu kadarcık da avuntum olsun.

Bu alabora olmuş ömrümün mimlerinde mumyalaanmış sevgime gözüm bul. Biraz beni avut aurası sensizliğine rengine nişane

Vuslatımı. Her algılayışın dalgası sendin. Her frekansta sen çalardı bam telimden. Benim aba yakılışlarıma kına yakıyor güzeller. Beni yara yakılışlarıma yuh çekiyor güzeller. Ben sendim, ben sendindim, ben kendimde değildim yar...

10.12.2009

Hayrettin Taylan

Gel ama yağmur gibi

Yağmurun son damlasında gördüm seni>
Aynalara söyledim sensizliğin ölümcül olduğunu>
Günler bunu duydu ve ben her gün sana güneş,>
Mutluluğun tam kalbinde aşk ile aşk arasında>
Umutsuzca kalakaldım aşk ile aşk arasında>
Ruhun bana deniz olmak için akarken sen beklerken>>
Senin gittiğin günden beri yağmur yağıyor>
Seller akar elin kızlar bakar bana>
Ama ben bir yağmuru dilerdim>
Ne zaman sel olsa>
Gidişin felaketi gelir aklıma>
Gel ama yağmur gibi>
Efil efil esil esil>
Yağmur yağmur...>

Hayrettin Taylan

Gel beni anlat bana

Nişan aldım düşlerin sularına vuruldu dalgalanışım
Gitme ile kalma arasında bin kez vuruldum hala yaşıyorsam bundan

ruhuma okunan son şarkının enfüsünde ben yoktum sızılar çalardı saz
hasretinin gecesinde ay ve yıldızlar beni dinler benden
gece taşar yüreğimi aşar
isyan çığlık atar sen yoksun diye
zorluk ılgıt ılgıt yoksunlarına akar
bekleme mecalim eceline ecir olur
Heveslerimin adağında ben kesilir
sana hazır gözyaşlarım akar
siperine bekleyişlerim yerleşir
belki gelmenin pusunda vurulurum yine sana
yeşerir umutlarım senin sahilinde

şehri terk eyleyen vislina kuşları
yuva yapar can bulur yalnızlık sarkacımda
gidişin susar,
yeniden varışın vurulur gölgeme
issiz bir an çıkar sensiz her bakışa
bakarım ama ne sen ne de senden bir akış var

bunca seni bekleyişimin faturasını getirir ebabil kuşları
yalnızlığıma ilıştirdiğim yaralı halimden ödenir her şey
benden gidişinin sahibi
özleminde bürünen buhurlarından yağmur ve gözyaşı gönder
ki gökkuşağından sonra ağlayarak sana geleceğim
üşüyen ve de üşengeç hesapların tutarında sen fazlasın
seni sevmemin sustuğu yerde yar sen susturulmaya zamladın
çok yakın yaralardan seni bekledim kent içre içimin kentinden
şahdamarından bir damar yol açtı sensiz her ana
acılarına iner iniltirlerim ahlarım senin destanında
akar bekleyişimin senli nehirleri
tutku fuarlarında anılırsın giden diye
günahları çok rahat öpen dudaklarımın gösterisinden kaçtın
işgal ediyorum sensizliği
benden sonra yüreğindeki tüm mültecileri vuracağım
son mermiyle ya seni ya da kendimi senden vuracağım
seni yunus hilalimden seni Leyla helalinden vuracağım

Tebessümlerini tespih eyledi tembihlerim
senden ötesi ben
bilmelisin beni
Uranüs ünleminde üryan hecelerim
Seninle başlayan her harfime kelepçe

gel beni anlat bana
Gel gidişini anlat bana

Hayrettin Taylan

Gel gayrı beni götür berraklarına

Başladığım düş kümeslerinde tilki
Kendi gönlümün civcivlerini yiyorlar
Yaşayanların aşk savaşını kızıştır ölüm
Aşk savaşların en büyüğünde kazanıldım
Şimdi ölüm sana daha yakın, yakınım
Ö da odan, odan adımın refiki LİLİ
Odlara atılmış bir geleceğin içinden kaçtım
Her yanımla yanıklarına yandaş
Gel gayrı beni götür berraklarına
Suların azizliğinde ay şavkıyla yakınlaş bana
Ki ben sensiz ederin ederi
Ruhun sürüklediği son kederin

Hayrettin Taylan

Gel Git Ten Düş

umut kanaviçelerini astım gölgende büyüyen güle
yaslı dikenlerini bahtıma süs olarak işledim
gidişin puslarında duruşumun hisleri sislerine alıştı
mevsimlik musonlara fısılda meselsiz aşklarımı
Ufukların şiddetine varınca gözlerinin göstergesi mimlesin
İçimde seninle künyesi uzayan kavuşma kavmine yazdır
tavlı bir seveda uzanacak, seninle henüz uzanamadığımız tavilma yatakta
Esirgenmemiş kalışların kelepçesini çözmek için anahtar dönüşken
Yüreğinin mağarasında, ağ örücün, karanlığında ısıldayan aşkın ışığıyım
Sabahına çiy gibi, ruhunun kahvaltısında çay gibi, aşkına tay gibi
Hüzünlerimi geceler saklayamaz, mutluluğumu gündüzler
Gülüşlerin gündüz, gözyaşların gece yüreğime
Çözülememiş özlemlerin düğümlerinde beyaz bir gömleğim
titrek alevlerin dudak uçlarına kalıcı umutların rujunu
ruhumun öpücük duvarında iz bırakma
tanımsız tutkuların utkularında demlenmiş bir geleceğim sana
biraz karıştır ali sevgilerinle gül şekerini katarak, yüreğimi kanatarak

ihtilallar başlattım yeniden gelişlerinde gelmeler prangalı

kavuşmak türküsü gibi ay çalsın yıldızlarımızın son şanından
sensizliğin kutuplarından buzullar erirken ermiş dönüşlerinde
gayrı bir ezginin sarsan sesinde ses ver, sus ver, gel ver, dönüşlerime

Hayrettin Taylan

Gel Yaktır Bu Şehri

Bu şehrin yakılan aşklarında
yalnızlığı yaktır bana...
uğruna küller olduğum sensiz kentten kurtar
sensizliğim acıyor
tedavi etsen gelişinle
sen aşılı kolumsun nasıl silineceksin
her sevda mikrobunda aşın korur beni
Genlerimde sen şarkısı
Beni çal aşktan ve diğer güzellerden önce
devrimsel bakışlarının munzurunda yıkandım
huzurun aktı firatıma,
mezopotomya 'da ruhumun medeniyet özü yıkandı
benzedik aşka,yürüdük aynı denklemin sonsuzluğunda
kurşunlar işlemez oldu can yüreğimize

düşleyip ettik birbirimizin içini
Dönüşümü olmayan her dönüşümde
yeşerdin,aşardın,başardın bende meyve olmaya

kirlenmiş hislerin idelerinde bilinçim zehirlenir
sevdanın dudak aradığı tutku mağarasında
iki kurşun bakışına vuruldum
'sevmek ya da sevmek' ne fark eder ki
Kökleri aynı, sevme haritamız aynı
yüreğin, gündüzünde gece, gecende
hiç türetilmemiş sözcüğün yeni anlam selindeyim
eksiz ve sensizim
bu anlaşılmaz kürenin küheylanı benim
ya sen hangi venüs'ün venüz'üsün
her an lavlarını akıtırsın türkü türkü

Hayrettin Taylan

Gel_senE

Bedeli güllerin yaşam kırmızılıyla çevrili özlemle parsellenmiş sevda kentimize gelsene.

-Rotamızda mutluluk kendi ruh rayını çizerken, ben kendi modern metromu yapıp derin ve sessizce sana geliyorken.

-Gelsene son durağa. Mezar ile taş arasında kalma. Aşkın mezar taşı yoktur, aşk ölmez, aşk öldürülmez, aşk kendini infilak eder.

- Gel_senE aşka...

Aşk içimizdeki gelgitlerle kendi med-cezirini çizer. Yakamozlar alkışlar tutkuyu. Sanırım ben tutkulardayım. Anladım ki aşk ile tutku farklı şey.

Gel,sana gül bahçesinde gül nasıl aşk olur onu öğreteyim. Her gül aşk olur, her gülden aşk balı yapılır. Arılar ile şairler arasında kalmamayı da öğren. İkisinin de çiçeği çoktur. İkisi de bal yapar, vals yapar.

-İkisi de ürün verir, sevda verir, tat verir, acı verir. Sen en iyisi ikisi arasında kalıp acılardan ayrılıklardan ısıрма ...

Gül ile sonsuzluk aynı gün doğmuş.Sen hangi gülün son sözünde sonsuzum olup soldun ki? Neden gül cemalini yaşamıyorum.

-Sonsuzluk sende kalıyormuş. Seni anlattı bana:

"Bu kadar bensiz ve kalabalık yaşama. Sonsuzluğa de ki ben şairin cennetinden kovulmadım? Onun cennetinden kaçtım. Onu Kevser'lerimden mahrum bıraktım. O şimdi yerli pınarların başında nazlı güzellerin aşk suyundan içmeye müdavim. Oysa ben hem aşkın hem ab-ı hayatın suyuydum. Huylarımın gölgesinde can kırıkları oynamakla suçlanan Hacivat ... Gölge oyununu iyi bilir şair. Karagöz'le değil.Kendi arzularıyla, huylarıyla, dizeleriyle, özlemiyle, benle oynar. Susmak sırası bende değil, gelmem yeni bir dünya demektir. Gelişime hazır iklimlerin var mı ki? Musonlarında yaşadım, göz pınarlarımın selinde bir bir öldün. Sellerimi, ellerimi isteme benden. Ben yalnızlıklar mevsiminde kendime huzurlu bir kent kurdum.

-Ne sen varsın, ne de Mecnun olacak biri. Ben böyle iyiyim. Bu yalnızlık bana çok yakıştı. Ütüsüz ve ana uygun bir elbise gibi.

-Sensizliğin can çıplağıyım. Böyle iyiyim, böyle gidişler yakışıyor bana.

Sen de gelsene böyle bir yalnızlığa. Bir tek damar kalıyor, işte orada ölüyor can kırığı. Bir damar ki var oluşumun öz kaynağı.

-Anne olmak dağları üstüme üstüme yıkılıyor, senin babalık damarların da kan ağlıyor biliyorum ; ama sen kendine bir gelecek diz şiir şiir. Beni unut diyorsam vardır bir hikmeti. Hikemi tarzımdan söz işit.Git benden, asil ve usul olan ben değilim. "

Bu can yakarışlarının mırıltısı özümde susturdu. Seni hiç bırakmayacağıma dair ,daireler çizdim ben dünyasında. Sen benim ruhumun mevsimiydin. Şimdilik sana çok yakışan yalnızlık elbisesini çıkarman için Gelsene...

Ben ki senin yaşadığın ruh denizinde yüzlerce yıl Yunus olmuşum.Göz pınarlarınla beslenmiş, Hz.Yusuf'un menkıbesi gibi seni can yüreğimde taşımış ta derin sızılardan kurtarıp aşk eylemişim.

-Şimdi beni sana Yunus anlatır, belki halimi o sana bildirir.

"Ben ol dükkân-dar kuluyum gevherler ile doluyum
Dost bağının bülbülüymü budaktan gül üzer oldum "

Ey gülüm, özgür bıraktın.Beni böyle özgür bıraktığın ateş çemberinde güzellerle oynama nasıl razı olacaksın.Ben sana yasaklı, ben sana yamalı bir yürekken nasıl başka ruhun yamacısı olurum ?

-Aşk ile arzular arasında beni bedbaht bırakma. Sarsılıyor kalbim yedi bin fersah yar yerin dibinden.Ummanın sonsuz oldukça dalgalanıyor aşkım sana.Su istiyorsan işte benden büyük aşk suyu olmaz.Bütün sulardan,bütün huylardan, suçlardan, arınmalardan, güvenmelerden, acılardan, ayrılıklardan, beslenip ar oldum, sana yar oldum. Ben yar suyunun en zela haliyim. Halimden aşk suyu susar.

*Sular susatma

- Gel_senE

- Arınma yumağındayım. Beni örece kadar ,beni saracak kadar sana aklandım.Doyumsuz bir geleceğe ör beni. Al eline gönül tığını nakışla beni can sevgimden. Kızıl kızıl aşk işle sonsuzluk ipliyle.

- Beni çeyiz yap aşkına. Ütüleyip koy özlem sandığına. Sen bu sefer sonsuz kez özünde istemeye ve sevmeye geleceğim.

- Çok sesli kavuşmanın şefiyim. Senfoni hazır, dünya ile dünyam hazır.İçimden sesleniyorum, dışım zaten seni özetliyor. Gözlerim, sözlerim, beyazlayan saçlarım, binlerce baskı yapan pişmanlığım ,ha bir de sana olan tutkum ...

Gel_senE...

Gizil bir cennet açılıyor gün yüzünde. Derinliğinin son dirilişinde kendi duruşumla dirileyim. Yok olduğum bilinmezliklerde bu sefer sana hep var olayım. Ruhunun kütüphanesi açmak için özünün ruhsatını almaya geldim. Hülagühan değilim.Korkma , milyonlarca sevgi kitabını yakıp gönül dünyanı kül etmeyeceğim.

- Seveda seveda seni okumaya geldim, gözlerinde güneşlenmeye geldim.

Gülüşlerinde yaşam olmaya geldim.Saklı hazinelerini aşk yüzüne çıkarmaya geldim.

Senli bir Lord olmaya geldim. Lordlar kamarasında seni gözlemeye geldim.

Çamlıca'da yeniden senle gözleme yemeye geldim.

- Kendime geldim, sana geldim

Gel_senE

Kuruyan seveda çölümde serap ol. Bağrıma ak,seni halüsinasyonlarla değil özümle göreyim.İstanbul'u fethi kadar zor olan bu gelişine o kadar içten çağırışımı, haykırışımı görmelisin can kırığım

Bir pınar gibi berrak döküldüğümüz sonsuzluk denizindeki kuytularında aşkınla ısla beni.Kurumuş özelemlerime murat ol can çiçeğim. Beni kurtar bu kurumuş aşk dünyasından.

Hayrettin Taylan

Gelemeyişin Aşık ve Açık Veriyor Şulenar

umudun göğünü boyattım yeşil gözlerinin aşk sözleriyle
içime kadar nemlendi bulutsu bekleyiş
damla damla sınıdın içimde kuşlar yuva yaparken içimdeki çocukla
sızılarımla fışkırdı m'analardan
Ana'dolu kadar karışık hayalleri yazdık kaderimizle

buzullarında ırgatlık eden penguen düşlerin Hayrettin Paşasıyım
fethi zor bir antartika'n var/
oysa denizaşırı / aşk sularındayım
tek yenilmişliğim sana...
ana deniz dinlemez bu kara sevdam bilesin

2...
şimdi dilimizde canlanır sözlerin fidesi
Yarın bize yar meyvesi olarak büyür
Yarın bize yar hasadı olarak kalır

sulak yarınlarımızda kurların saati kurulu
zaman ıslak / kavuşmak çöl
her kum kadar seni isteyen benlerim var
çoğaldı hasretim/ taş kesilmiş uzaklarımız var
taşı sevmem/ taş kesilmeyi de bilesin

3....

kızarıyor hecelerim, kızıl güncelerini eritiyor
Tutkunun harflerinde ıslanıyor sensizlik
Sessizliğimiz sönüyor sensizlik girdabında
repliği dilsiz filminde olan anların kalakalış şeridiyiz
Kavuşmayı erkene almalısın/
Kavuşmamayı sevmem/ bilesin

4...

Soyut resimlerin sergisinde somut olmalı dokunuşun
Şolan anları diriltmeli içten gelişin
İstemediğine inandırmalı her halin
Engel tanımaz aşk
Engel tanıtmaz aşk
Yaşar ve aşar aşk

5...

susmuş ile susturulmuşun masalı değiliz
kopuşun destanınız/ aşkımıza yetişmez zaman
derin manaların dalgalarına sarılır algısal yücelişimiz
bir ömür geçeceğim ömür kentinde aşk ile
sensiz geçen zaman uyusun/ uyanış zamanı olacağım aşkınla
çok sevdiğin şiir denizinde yüzünle yüzeceksin aşkla
damla damla biriktim ben geldim aşkla

hicranın hicretiyim bir bir kopar beni senden
çok susup / çok seveceğim bilesin..

Hayrettin Taylan

Gelgitlere Giden Ruhun Gelini

özlem sılası
EZGİ' YE
sevgi silgisi kullanarak
yazıyorum özseviciliği
satılık tercihler yerine
utulmuşluğun yüreğindeyim
Yorumsuz hedeflerle
Gidiyorum özün öznesine
orda kalıyorum sevdaya
ki dünya sevdanın omuzunda
kutsi bir eylemin çeşnisinden
arşiv edilmiş ufukların gösterisinde
güzelleştirilmiş bir geleceğin güzeline
kalem oluyor tutulma anlarım
yazılıyorum sevmeye
aynı anda seviyorken yazıyorum
bunu bilsin hayat ve su
ben özüme giden ay gecesi
sense her güzel gelmenin gelini
her sevilmenin bulutu
her damlanın esilesi
ve yaşamının vesilesi

Hayrettin Taylan

Gelinsi gelenmeler

özlemin tüm temaları seninle yeniden aklandı içimden
biraz huzur, biraz aşk, biraz sevgi, ama özlem ve hasret vardı yağmur kokan
gecede..yağmurdan kaçtım..sana tutuldum..iliklerime kadar ıslanmak için..
içi içe şifrelerle özlemin kapıları sana açıldı
yıllardır biriken hislerin tutulma anı senin güneşine tutuldu
ıslanmamış her ıslak istemimde senin hayalin uslandı bana
zorların en kesif anında yağmurunla gelen huzur sevisi
anlatılmazların yaşandığı sisli dünyanın yarısı karanlık
sen gayrı ruhuma yeni gelen her gelenin her halime kail ol

yeşertsem içindeki, o narin, nazlı ve huzurlu çiçeği,
sevmelerimin doyumsuzluğunda, ışığının huzmesinde kalsan, her ayrıldığında benden,
doyumsuz bir gidişine son çelmelerinde yuvarlanıyor yalnızlığım
gelmen belki gelmedir
gitmen ama hiç gitmeye benzemiyor
kurumuş bir yaprağın ve sevdanın tam ortasına seni işlemedi keder
bulunmazların olunmazında
bul beni bulmalar
bul beni gitmeler
sev beni yalınç kaçışlar
o gitti,o geldi,
gitgeleni daha çok sevdi kaderim

Hayrettin Taylan

Gelişin, Aşk Çağını Değiştiren Sevisel Eylemdi Şulenar

Şairzal:

-Yüreğinde nemli bulutlara teslim ettiğim hislerim var.Sakin sislerin arasında saklanmasın seni gerçekten sevdiğim.

-Gözlerin gözlerimde kendi bakışının şarkısını okusun. Senfonik bir tadın içinde kalmış içlerim var.İç cebimde yaşanırılığın birikmiş parası var.
-Telaşa sardığın sarılmamış cümlelerin var.Çıkmazların dibinde, çıkılmış bir yürek akışındasın.Dilinde, dilim arasında yaşanacaklara dair sözler yazılıyor.
Nefes nefese kalmış roman gibisin.İçinde kalmışlığın karakterini oynuyor sol yanımlar.
-Harflerim yıkıyor güzel duygularının seyrinde.Sonrasını düşünecek çok düşün var.Çok şey düşünecek kadar kırılmış düşlüğümüz yok.

-Kifayetsiz sallanan manaların dibinde pişeceğiz aşka.Sen hala bir bebek bu uzaklığın, yalnızlığın. Biraz büyümeliyim senle.

-B'oyunu büyük seslenişin içinden sana akacağım.Asla sevgimiz ihracat fazlası duyular gibi olmayacak.Ya da yaşanırılığın ithal ürünleri gibi öykünsü yaşamımız olmayacak.

Şulenar:

Dudaklarımdan d'okunacak sözler sonrasıyım.Benim öncem zaten yoktu.Bebektim, önce demek hala bebekmişim.Şimdi,sonram sen olmuş.Ben öncemi güzel yaşadım, sonramı seninle daha güzel yaşamak için her anı, her akışı, her güzelliği düğümledim sevda yoluna. Yolumda senli cümleler, algılar, sevgiler, hayaller yeşermiş.

-Önyargıların çamuru vardı bu yolculukta. Üzerine sıçramasın diye , diyemediklerimi sıraladım.Sen kadar sana açık bir yerdeyim. Ben kadar bana kader yariesin diye her yerimi yar kıldım uğruna.

-Sözlerinin sözlüsüne çıktım.Hiç yazamadığın cümlelerin yüklemine sordular. Dedim ki onun yazdığı tüm cümlelerin yüklemi benim.

-Başkası gibi bahtın tahtasına kalkıp aşkın "a" harfini yazamayacak aciz, ürkek, karışık , isteksiz değilim.Ben onun yüreğine yüklem oldu.
O da benim gönlümün öznesi.Özüme yakın, sevdama sıcak bir özne.

Şairzal:

Bize yatırım yapan gönül borsamızın duygularına güveniyorum. Bu menkul kıymetler duygusunun yükselen trendiyiz.Biz bizi anlıyoruz, başka söze ne hacet...

-Gözlerin yüzlerce ormanın özeti... Bakışlarıyla başlar koşmaya ceylanlar, aslanlar, aşklar ve de ben.
Kaldır başını, gör beni.İçine bak gör beni.İçindeyim...İçinin ebrularında, içinin sularında.Sularının sondajında, anları yakan anlardayım...

Gönlünün bakışında, bakışının sırrında şiir olana aşk, aşk kalana bakilik sıcaklığı

olan güzellikler c mb      .

İçimde  erke  fırtınası ...Savrulu um   llerine. Endamında durulanmı ım, susamış sana.Bir        kadar yakını     lmemi  dudaklarına, zor i tir sen olmak,senle kalmak.Susatırsın.Seraplar görür, suların akar.Suların susar, suskun  ehirlerim yanar.Benlik kuma ımı giydiren sevdan yenilenir.Yenilirim sana.Bu da seveda başarısı.İçsel bir   retmensin.

-Bütün dersleri geçtim, bütün sensizlikleri geçtim, bütün aşamaları açtım, yalnız sana kaldım.

-Bütünlemesi var mı bu sevdanın.G z göze, söze söze, dize dize en çok da dil dile özel dersiniz var.özel ders almak istiyorum, istemenin son aynasında.

-Gizil bir zek nın sancısıyım. Dehaları  pen bal mumu anların arınmasındayım. Biraz zaman, birazdan sonra zamanım sana.Biraz sana kalmı lı ın son s zleriyim.Biraz, kendimi a ıladı ım kendimi bulma uc suzuyum. Biraz, kendimi bulmaya yaran kadınsal bir bulmacasın.

 ulanar:

-Kürtçe yazılmış efsanevi Memo ile Zin gibi efsanevi, ürkek, sakıncalı. Türkçeye çevrilirken aşkın yüreksel boyutu bozulmuş,ancak karde  e yaşamanın bin yıllık kokusu hala taptaze kalmış.

Bin yıldır aynı şiirin kafiyesi gibi ya amı ,aynı haritanın farklı rengiydik. İnsanı yücelten ırkı değildir.İnsaniliklerimizdir.Zekamız, duru umuz,faydacılı ımız, niyetlerimiz, iyilerimiz, g zelliklerimizdir. İrksal oyunlarda oyun oynayan çıkarın sülükleri değiliz sevgilim.

-Ucuz kelime oyunlarıyla çıkar oyna ında olan dans ılardan değiliz.Herkes kendisiyle sorumlu.Herkes, kendisiyle şiir.

 airzal:

-Yakın bir talihin tarihiyiz.Aynı kaderin ay ve yıldızyız.şimdi ay yüzünde derlenmiş güzellikler varken, ayrı tırmaya mayın d  emi  algıların zehrinde olamayız.İnsanı farklı kılan, insani y nde leridir.

Sosyal zekasıdır, algısı, duru udur. Kariyer, ilim, sanat, inanç, gibi üst benliğin güzelliklerine komşu olandır temiz olan.

Benim kapımı gönül kapı ı.Mayınlı düşlerin varsa kapımda ölürsün.

E ikteki ger e im saftır. z m su kadar temiz.Mertli imin duvarlarında okunur ger e im.

Gönül evimin içini kalabalık sanabilirsin.Yanı ma, aldanma, önyargının sis bombalarıyla y ry z n  kapatmış olanlara karşı, beni sevdiğin yürek dilinle kar ıla onları.

*Normalin üstünde de olsa kar ıla mamız, kendi doğrusunu, sevdasını çoktan do urdu.

Şimdi bütün benliğim seni isteyen bir anne gibi.Her  eyini gönül kapımın önünde dizmi .çok kalabalık g r neyim sana diye.çok g  l y m sana olan duygularımla. Şimdi düşlerimi dizmi  yalnızlıktan arındırma zamanı..şimdi sen zamanı.

Hayrettin Taylan

Gelişinin Gelgiti

'O artık kendine biliyora'

gönlümün kapılarını kırdı sensizlik
aşkla çalışan yalnızlıkların saatine kuruldum
saat tam seni ben geçiyorken geçtin gözüm önünde
Suskunluğun can kafesinde ötemeyen bülbül dilindeyim
aşklara bağıyordu bağı yanak türküler
düşlerin son düşüşüne şaşı oluyordu kederler
uyaksız bir sensizlikti şiire ve aşka sığmayan
perdelerini kendi yırtan oyunun sonuyduk
yüreğimizin son katresinde rotasız bir gidiştik
çırpınışın can suyunda ıslanmıyorduk
uzaktık biraz uzağa
bağıl bağlamların aşk bağıydık
saçlarına dokunamayan suçlarım vardı
şarkıların sözlerindeydi sözsüz kalışımız
gömdük seninle imkansızlığı
tutulduk, en istendik anlara
yazıldık kaderin en e/derine
ardımızda yaşanacak çok özlem sıralandı
bu yüzden yaşayacaklarımız umman
bu yüzden senden bana akıyor aşk ve zaman

Hayrettin Taylan

Gelişinin Dönencesinde En Uzun Özleme Gecesindeyim

Karışık pizza ruhunun siluetinden ürküyor bağlanışım
sızan sözlerinin ışık krizlerinde zemheriler başlıyor
bütün bülbüllerin, bakir arzularında sesim sana araşır
şiiirin ininde dizelerim diz çöktü sevdana
yazısız sözler yazdı yüreğim
Ay ile aşk doğuyor içime,
Güneşin öpüşmediği içsel buzullarımı ısıtıyor
His dağlarımdaki yar karı eriyor
Bahar ile har arasında buluyorum kendisizliğimi
Yönlerimin uzantılarına değiyor sıcak gölgen
Susuyorum su ile sensizliğin sahilinde
uzdan kanatlarım kanıyor sen dalgalarını artırırken
hiç anlatılmamış cehenneminde tutkunun zebanilerine ders veriyor sensizlik
gitmelerin acıdan atılma tanrıları alkışlıyor
gelişine yalınayak kaldığım imkansızlar mağarasında
kanayan sevdamin gönül erzakı bitiyor sen ile gelemeyen sen arasında

Yokluğunun kızartılmış demirler pasında yaslarım görünmez oldu
Hangi güzelin demir kapısını açsam senin kilidin takılı
Hangi aşk süngülerini açsam senin zincirlerin uzantılı
Hangi dağa çıksam dağlanıyor yüreğimin başkenti
Sebepsiz sebepler yelinde yar yolum taşlanıyor
Aralıyorum yaram ile senli aramın dirhemlerini
Çürümüş aşk cesetlerinden beslenen çakallarım öldü
Yalnızlığına kanat çırpın şahinlerimin nesli tükendi
Gelişinin gül bahçesinde gülen arılarım kaldım
Senden ve illaki benden yapıyor bal
Yarın yarına tatlanırken yarın adı tadımdadır gayrı
Sen gelmesen de ben aşkımın peteğinde ölümsüzüm bilesin

Hayrettin Taylan

Gelişinin Valsındayım

sen sarhoşluğum sürer mey meclisinde
sakiler raks eder senli huzurlarda
bir ömür yürekte biriktirdiğim aşk dökülür geceye
ay susar,şarap akar, gönül bendini aşar
hüznün sıratında geçer suretim
kendime gelişlerin şavkı yansır mutluluğa
bir yanım gece, bir yanım gündüze aşına

sensiz bir atlasın ortasında yeşilleniyor sevdam
en güzel manzaranın zarındayım oynama benle
düşüş gelmez aşk
düşlere yetmez aşk
uzatmaya gelmez aşk
gitmeleri sevmez aşk

sevince büyüsün gelişin
keder bostanlarında karpuz olsun özlem
kırmızı olunca büyüsün buluşma
tatlı bir kavun gibi yüreğinden aksın aşk tadı
hasadını yabani aşk kargaları deşmesin
ben varım, aşkın varisi olarak her kerende

Hayrettin Taylan

Geliyorum Gönül Belleğimde Bütün Gelmelerle Tinna Tenna

İsimsiz fısıltıların soyağacında dilsiz kalışlarım türkü bağlarına haberdır bilesin.

- Birikmiş mecralarım var, artırılmış özlemlerimle beni sana taşıyan

-İntihar eden damlalarının son mektubunu okudum .

Diyorlar ki:

Vuslatın tinde biten yeminleri beni yetim ve bitiklere taşıdı.

Bir hayal kırığı hıçkırığı beni can aşkın boğazımda bırakıyor.

Isıtmış esaretler beni bekledi. Bir kaşışın müjdesi var sandım.

-Yalnızlık önce ekmek kadar kutsal geldi. Sonra yalnızlık meğer yeni bir esaretin esatirlerini sunuyor.

-Ağladım.

Seni unuttuğum her günde ağladım. Bir kadın neden ağlar diye düşündüm.

-Bir kadına emanet edilmiş hisler var. İçindeki nemler bulutlarla özdeş. İçsel bir haykırış, özsel bir çarpınış, hayata aşk ,aşka dönüşün ıslaklığıdır

İçimde tohumlarını bıraktığın sevgi, hasılat rekorları kırıyor. Can kırıklarımın üstünde oynadığın valsın tesirinde esir olduğum nefretler seriyor hayalsizliğimi.

Yalnız bırakılmış bir bakışın vardı. Beni gördüğünde nemlenen, erkekliğini gün ve aşk yüzüne taşıyan erdemın deminde akan damlalarına geldim.

-Aslında içimde sensizlik yok değil; ama nedensizliğin sorgularında sorumlarıma cevap verecek kararlılığım yok.

Gülümün külünü serpmeye yarana. Başka güllerin kokusunda gül yağı üretme.

-Tutukludur ruhum sana. Bilmeyeceksin hiçbir zaman. Damlalarım ve suskun kalışımdan anlamalısın.

Bu satırlardan sonra kendisizliğimi kestim kanadım.

Sensizliğin algı çizgileri derin sesler derledi.

Varış tuvaline damlaların boyandı. Ruhumun sen sergisinden güleç bir halini aradım bulamadım.

-Tebessümlerine bismillah dedim Tinna Tenna.

Mahkûm ve muhkem istemlerim uzar yanılsamalarına.

Çılgılık bir/ diriliş/2 direniş/3 haykırış/4 özleyiş/5

-Sığındığım en içsel kavramların kuramlarında Mushaf çarpsın ki özleyişim her şeyin önüne geçti.

-Kuramsal bir derinselliğe gerek yok.

-Seni b'eklerim aşkın haritasına . Seni başkent bırakıp yalnızlığıma virane bir yar ya da yer ararım.

-Bir çiçeğin avuçlarında kalır nemli bekleyişlerim. Yar etmem seni gelin yatağını arzular çeşnisinden alan korsan Mecnun'a.

Bu bahtsız sensizlik cinneti ayıklamaya başladı.

S'aklamıyor seni gelişigüzel umutlar. Umurlarıma

yazılmamış imgeler ya da mazmunlar ağırlanır.

Çok felsefi bir derinliğin aşk kuyusunda yım. Beni Yusuf sanma.

O kadar temiz değil dünya ya da dünyalık.

-Sevgiler uğrar ömrümün sükunlarına. Sessizliğe, sensizliğe, serzenişe taşır umudumun bam teli

-Çalar beni aşk.

*Küfleniyor kara bahtın tenhaları. İlençlerini ilaçlıyor algılar.

-Ve ben de insaniyim yeni öğrendim.

Yozlaşmış insaniliğin ininden çıkmış, sosyal bir göbeğe yaslanmışım.

-Göbekli aristokratlar arasında Aristo kalmak zor. Zorro'nun muttasıl treninin makinisti benim aslında.
-Taksimini aç kurdun ağzında yapan kuzunun postunu serme yanık bağrıma.
-Acımsı bir halin ütüleme kırıksık yaralarırna. Bağrıma yakınsın şakağına özet sevgiler içinde.

*Sızılı bir vuslatın okyanus ortasıym, kavuşmakla imkansızlık gemisi içimde yarışta.

-Ben orada seni berraklığın son hali olarak beklerim.

Terkisinde tikel sanrılar uzatan Leyla olma. Benim yüreğim

Çölüne alışamaz.

*Meçhul kayralar içinde bırakma beni.Biraz umut, biraz ekmek arası aşk bile yeter.

*Yırttım malihulyalarını kabuklarımn üstüne yazan üstsüz perileri.

-Muştulu bir geleceğın eleğinde eledim kederi,gayrı sen kadar sana yakın bir sevilme güneşiyim.

-Üşüyorsun yalnız, ışınmalarım yansıyor yüreğinin diplerine

Geliyorum, küskünlük y'ellerini içinden kovmaya.

Geliyorum, içtenlik sellerimi bağrında akıtmaya.

Geliyorum, bütün gelmeleri heybemde taşıyarak Tinna Tenna.

Hayrettin Taylan

Gelmelisin Dara

- Ben Yok Oluyoi t

-İksirsiz yaşamın pullarına yazılmış bahtım.Allanıp pullanan sensin.
Bulutların nefesi arasında yıldızları heceliyorum gecelerin adına.
-Y/ılgın mazinin tam ortasında kan şekerim düşüyor, tadına karışıyor
hayallerim.Kendime gelemeyişin ifritlerinde ateşin suyundan içiyor kederim.

Öte den beri ye atılmış bir kalakalışın ışınında susuyorum Dara
-Öteden de beri durulanmış can yüreğindeki berraklara aşk pınarlarımı
akıtıyorum.Gözyaşı güzelisin diye gözlerinden akan her damlanın sarrafiyım.

-Dokunduğu her şey bulmaca bulmaca çözülüyor ruhumun sayfalarında.
-Aşka dönüştüğün her demin zamansızlığına kapanıyor gidişler. İlla gelmeni
bekliyor ruhun sarmalı...

Yıkıntıların bilindik enkazlarında kazların uçuşur tatlarıma. Adın kadar tad olur
" kaz esirgeyen yerde tavuk kesmek..."

Ay _şemin siyah yüzüne ulanır beklentiler.Kanaran kissalarım okunur dermansız
ve sensiz gecelerimde...

-N/adası bol olan kara bahtın sol yanındayım.

A/çar oldum gelemediğin gülistanlara.

Z/amansızlığın bulutlarımın nem küpünde ve yağmaya yakın aşk.

L/afların yüzüme eksik yarınlar sunar, susar geleceğin gidişi.

İlman kalışın beni akıtır bedbaht kaçışlara.

C/ana hece kokulu adımların miski amberime koklanır,kokar aşk

A/sırlık kırçıl tutkuların dilinde abalarımız yakılır, yanar aşk

N/akışı ezgiler derleyen gül yüzün gün yüzünde payelenir aşk

-Esaretim, sitarelerinde gül yüzü açıp kızılılara karışır bekleyişim.

Bir de güzeller duymasaydı, âr edişimin dişleri çıkmasaydı iyi olurdu Dara....

Suların şifalı t/adına seni yazıyor kaderin üstündeki kader.Kedere kimyon sunan
baharatsız bir geleceğin sonunda bulur kendini aşk.

-Yüreğimde döktüğün yıldızları bulamaz Neil Armstrong.Ben seni bulduğum yerin
yariyim bu yüzden benden başka göklerde yıldız yıldız saçlarını aç ellere açma.

Bir de gecenin yalnız gözleri görseydi seni nasıl aradığımı susardım Dara...

Yalnızlık tek düzlem üzre izleğini kırıyor .Umulan ile unutulanın da aynı fırında
beslendiği İstanbul meşhurlarında varlığın arasında sersefil aşık olarak yaşamak ne
kadar zor Dara...

Gözyaşına zam gelmiş olmalı, benim için ağlamayı bıraktın. Petrol ile gözyaşların
arasında orantılar kurdum. Benzinsiz bir yere gidemiyorum. Sensiz bir yara
gidemiyorum.Tesadüfe bak. Depo ile kalp de birbirine benziyor. Depo pahallıda
olsa doluyor. Ya bu senin sevginle dolan kalbim nasıl dolacak?

- Yabancı, sensiz, hatta sana benzeyenlerin gizinde bu aç kurtların bile
barınmak istemediği yüreğim nasıl dolacak Dara.

-

Tarumar bir telaşın aşısını yaptım gelemeyişine. D/oyumsuz bir seçimin
arefesindeyim. Seni seçmek için s/andığa gidiyorum.

İklimleri şifreleyen ruhunun renginden sözsüz atlasında beni anlatan sözlerin
sözlüğü için hala sen diyorum.
Yakılmış yakamozların ak yüzüne bir ampul yanıyor. Işık doğudan gelir, aşk
doğuştan gelir...
Ak yüzünd periler kitap okutur güzelliğini okudukça aşka gelir aşk.
Seni sevmekten yeni kesilmiş küçük bir çocuk gibi sen diyorum Dara. Çölünde
yalnız yürüyen bir çocuk nasıl Mecnun olur ki... Gel beni Mecnun'un olarak büyüt
seraplar aşka güzeller yollamadan.
Çölünde ağıtların yeli susamış özlemleri örtmeden gelmelisin Dara...

Hayrettin Taylan

Gelmen farz oldu vademın gülü

vuslatı kutsayan mistik eğiticiler gibi ders oldum sensizliğe
yaşanmışlıklarımızın bağrında aktın imgesel sonsuzluğa
anlam sonrasında yeni m'analara tümce yazgılar ibiğinde bıraktın
yamadığın derdin can pazarında perilere alıştırıldı yalnızlığım
hep boşluklara yarım oldum
hep eksikliklere yarım kaldım
hep ulaşamamışlık uçurumunda esti y'ellerin
saflığını süren özel yaşamların selindeyim
bağlılarım ile sürüklendim peşinde
aşka çarpa çarpa kanaya kanaya geldim sana

sensizliğin s'esanslarında esaslarımı yaktı güzeller
tansık yarınlara sobeledi gün'eşin ışın bağı
kaldım, farklılaşmanın tadında eteğini seren güzelin etik tahtasında
yazıldım, yazgının silinen k'alemiyle
üretici hüznlerin karanlıklarına meta oldu yalnızlığım
tükenişin takısını takan haz perilerin sıcaklığında silindi sensizliğim

anları ütöledi egonun karışık benliği
gün'ahlardan okunan zamanın kaynı oldu meramlarım
akrabası oldum hazanların bitişine kağıdı oldu veballerim
denenmiş bir kaçışın bulantı vadisine damla oldu sözlerim
hicret etmek sünnet
aşkına muhacir olmak vacip
sensiz gittikçe ebu cehil oluyor dünyam
bu yüzden gelmen farz oldu vademın gülü
bu yüzden, yüzündeki sureleri okuman gerek name gülü
bu yüzden, aynı ekinoksların aynasında gül cemalini yaşamalı bütün zamanım

Hayrettin Taylan

Gelmen Gereklik Kipinin Öleğen İsteği Diğbeste

Çaresizliğin derman olduğı hekimler k'asrındayım. Gidişin meğer çareymiş. Biçare olan ben değılim. Kalan ve seven naçardır.

İlk defa gitmenin t'arifiyim. İlim ile aşk arasında yeni bir ilim işve işve sensizliğe karışıyor.

*İş- kılış fiilleri gibi nesnelerimi öznel bakışların tümlüyor. Özne, nesne, iş de var. Kılışımız hayrola.

-Durum vahim. Nesne yok. Hareket yok. Sevmek, ruhunun yatağında uzanmak, dinlenmek gül yüzünde.

-Oluş olmak, büyümek, filizlenmek yadında. Kendiliğinden olan, doğa fiillerinin fillerine binelim. Düşlerimizi ancak filler taşır.

-Haydi hangi kipin çekimindesin. Zaman, hareket, kişilerin olmadan iplerini sermez misin ?

-Kipin ipleri zamandır, hareket ya da dilektir. Haydi kişi olarak sende sonlarına ekle. Aşka aitliğin bilinsin.

-Seviyorum.

-Seveceğim.

-Severim.

Bu kadar yeter diğere zamanları anılarımız çekimlesin. Ben haber kipiylim. Eskimaz yaramı bilinen ve öğrenilen geçmiş zamanla anlatırım.

• Sevdim.

• Sevmiş.

Böyle zamansız geçişlerin dilinde kalmak ne kötü. Haydi sen eskidin, haydi sen mişli geçmişin tadısın. Adın masallara karıştı. Bir varmış, bir yokmuş, o hep yok olmuş. Masala taşınıp kaldın.

-Şimdi beni anlatacak hangi sözün var. İçinde bulunduğumuz zamanı sunacak hangi sözcüğün ekisin, ya da çekimsiz ,bensiz halisin.

*Duy beni seviyorum.

Daha sonralarımızı anlatsın, gelecek zaman eki. Geleceğin aynasına yansısın alyansın. Peri tozuyla içilen aşk içeceklerinden kurtar beni.

-Seveceğim.

-Bundan daha büyük içsel felsefe olur mu?

Tanımsız korkuları içindeyim. Öncelerim, şimdi, gelecekte sen sesleri hep varsın. Hep geniş zamanlı düşler gibisin. Her devir içimde bir yerin var.

-Sever, bekler, özler, gitmez şair.

-Ben özlem kiplerinin haber kipi olup bildirimlerin aynasıyken sen dilek kiplerine sakladın. Gizli olarak gelecek zaman sundun bekleyişe.

-Bir dileğin aynasında şartlarını sıraladın. Varsa sen yaşıyorsa içimdeki dilek -şartın dünya bitse de sen bitmezsin.

-Gelmen gereklilik kipinin künyesiydi. Gereğen, süreğen, öleğen, bir ben vardı.

-Gelmeliydin, sarmalıydın, sevmeliydin hep kalmalıydın.

Uykusuz gecelerimin istem dışı dışavurumlara karşı istek kipini sere sere ,seve seve, gele gele, içinden bana öle öle susalım ve her dem sevelim demeliydin.

-Haydi şair, haydi dizelerinde imgesel okyanuslar sunan şahmerim

Sevelim.

*Emir kipi gibiyim. Bir eki, bir seni bile yok.

Sus.

-Bekle.

-Dinle mecalini.

Seni düşünüyor düşünürler. Sen bu toprağın bağırsın. Bu bağırdan bağırsan bilinç kulelerinden duyulur.

İbni Sina, Mevlana, Yunus Emre, Piri Reis, Kaşgarlı Mahmut, Fuzuli, Ali Şir Nevai,

Şeyh Galip, Mehmet Akif Ersoy, İsmet Özel uzar gider kuleler.

-Kip kayması, anlam kayması, zaman kayması gibi değil aşkın kayması.

-Senin yerine başka güzelin gölgesinde çekimlenmeye benzemiyor.

Şair ,onunla haftaya görüşüyor.

Dilbeste,şairle ilk buluşmasında sarılır, gözleri nemlenir,omzunda ağlar.

Şair:

-Sen aşka yağmurlar ıslattın. Benime kadar ıslandım. Bu aşkın bitmesi, koruması imkansızdır.

-Sen dilek kipinde sakla dileklerini, dilediklerini.Zaman kavramı yok dilek kiplerinde. Daha çok dilediklerin, dileklerin mummyalanır.

-Sana doğru koşuyorum yüreğimde çekimlenmiş filler.

-Çekimli fillerimi tümleyen zaman ve şahıs eklerimle ha bir de gözlerini de ekleyelim.

-Kökü mazi, kökü fiil olmalı.Ben çekimli bir fiil değil; çünkü isimlerin güvencesiyim.Bende çatı aranmaz. Ben isimle aşkına geldim bu da yeter aynı cümlede yeşermeye.

-Çürüyüş yüreğin son yaprağında ve hazanım bitmek üzere.

-Gülüşün güllerin en kırmızı seyrinde ve yazım gelmek üzere.

Gelişin güneşin son ışığında,seherdeyim, daradayım sensizliğinle aynı kilolarımız var.

*Yarine doğmaya çok yakın.

Olumsuzluk yok olmasın. Eylemlerin olumsuz eki "me-ma " memba oluyor acılarımın üstüne.

-Gelmez dedi keder.

Kader:

Tek gelirin oysa gelmesin. Ki onun gidişi senin kendine gelemeyişini ekmektir.Yani yazmaktır. Yazarın sancısız yazamaz.

Bırak giden gitsin, bırak kalan kalsın.Sen gidenle kalanın aynasında can kırıklarını yaz, kendine gelişin eleğinde yazmaya mazi ol.

Karmakarışık bir hayalin kılış, durum, oluş sonunda, kırdım imkansızlığın dalını. Büyüdüm dal ile kal arasında. Uzandım sevdana, cücelikten devliğe geçmenin arafında kaldım.

-Bilenenden öğrenilene, şimdiden geleceğe, her daim olan geniş zamanda kokan eylemlerin can eviyim.

-Birleşmeliyiz hikaye birleşik zamanın hikayesinde.

Sen zaman, ben ek eylemin eki.

Seviyordu, desin aşk ve kader.

Seviyorsa, şartlar kendine şartlı birleşik zaman araştırken.

Seviyormuş,rivayet öylesine değilmiş.Beklermiş aşk, gidemezmiş giden.

Kalakalacaksa aşkını feda eden, bilinmeli ki birleşmek için iki zaman şartı var.

-Yalnız başıma ikimizin aşkını yaşamaktan sıkıldım.

Gülüşün, gözlerin, sözlerin, diyemediklerin, en çok da benim için akan damlalarını özledim.

-Özledim, bekledim, istedim seni.Bak fiiller yetmiyor. Bak ne anlatsam nafile.

Hayrettin Taylan

Gelmenin Geleceğisin Gülzen

*

Gel

-Bütün sevdalar k'avdan sense ateşin özüsün aşktan önce ve sonra.

Senden başka , benden başka bir başka olamaz.

Senden başka ,aşka uydu olan güzellerin tenhası olamam.

-Bile bile gidenin Yusuf kuytusundan al beni.

Gel!

-Al benili bir dünya boyala hasret gökkuşağınla. Boyanmamış yarınlarımız renkli olsun.

Görmeye görücül demlerin şifresiyim. Sözsüz kaldığım yerde bitiyorum. Sen sözsüz aşkın kimyası.Ruhuma esil özlemler büyütüyorum.

-Delili olmasın deliliğimin. Bir akıllı da bunu yapar mı desin aşk ve aşka alıştırma yapmalar.

-

Gel de sarılayım güneşine. Yaksın benin ilk bakışın, ilk sözün, ilk isteyiş risalen.

Gülüştüğün çocukları dolaşsın gönül evimde. Hem sana, hem senden kalana ulansın aşk ve kader.

Gel!

Gel de yarını ısmarladım, günü fırına verdim.Gelişinle sıcak sıcak olacak demler.

-Şimdi tüm umutlarını yaşanmışlığın sularına bırakan, bırakılmışlığın adıyım.

Gel!

-Aşk kağıdında bir gemi yap,yüzdür güleç yüzünle.

-Bırakılmış bırakmaları bindir.Ha bir de o çok istendikleri yüklemeyi unutma.

-Esrik kaldığım, esişçiğimin sunaklarında ıslat beni. Ben'e giden bütün ben'leri doyur.

-Soyunuk kalmış üst benliğimden , giyinik kalmış senli hayallere kadar Uzansın kaderim. Yüz üstü bırakılmış reddiyelerin raptiyelerini bağrıma saplanan her kimseyse çıkar gül bayramının güleç kadını.

Gel de asl'olan aslı kalmanın kallavisi ol. Olagelmışliğin olasılıksız leğeninde yıka beni.

-

Sonra aşkına çok küçük bir çocuğum. Duruladıktan sonra elma şekerimi unutma.

-Elmayı severim. Adem'den öğrendim. Şekeri de senden ,özleminden, sıcak bakışından.

Dedim ya; gelişinin şiirindeyim. Dize başında sen Dicle, dize sonunda ben Fırat. Akıyor buluşmanın Mezopotamya'sına bir günler.

Bütün günler sen. Bu yıl dünya demek sen. Saatimi de kaybettim.
Zamansızlık diz boyu. Saat tam seni benden on iki geçiyor.
-Uzaklığın kadar yanacak ayrı kalışlar.

-Öte yok, ötelenmiş, ütülenmiş, aykırılığa ay düşürmüş düşler yok.
Sözlerimin kölesi ve ruhunun efendisiyim ben!
Susturamadığım arzu kipindeyim. Su ile derin su arasındaki surların yıkıldı.
Sol göğsüne dayandı dayanamadıklarım. Düşümlendi hasret.
Kördüğümlerini çözdü, çözülmüştük. Çözumsuz denklemler sunan kayıpsızlığın dilinde
yandı bahtım.

-Ahları kucağında sallayan ünlemlerin salıncağına bindim. Birdim, sendim, aşkıttım
binlere karıştım.
-Sensiz uyandığım uyanışların deniz ermişiyim. Dalgaları eğitiyorum sal dideli
günler için.
Yalnızlık paydoslarını salıyor üstüme. Üstsüz seni görmek isteyen hangi benliğin
Damlasıyım bilemedim. Dermansız, fermansız, özlemler bilemedim giyotin seherinde.
-Sabahına az kaldı. Gün'eşin yarın doğmaya kıymetli.
-Duradursun durulanmış duruşun. Saklılar arasında büyüsün sevgi filizimiz.
Sevgi sularıyla büyüt. Filiz kalmasın aşka ağaç olmalı sarılışınla başlayan hayalin
geleceği.
-Feleğin eleğinden geçemeyen hangi sensizliğin gürhuyum bilemedim.

Yokluğun biraz kaderime metafizik algılar besteliyor. Ben ötesi
acıtmaz bu can içre seni isteyen anlatılamayanlar, aktarılamayan hailim.
-Yarınlara gelmiş gün görmüşlerin gül sesi seni sordu.
*Nemlerini saklayan gözleri yağmurlu seni hiç tanımadım. Bu senden kaç
var ki? Ya da ağlamak kadının duygu katığıdır bilemedim.

Dindirdim dünyayı aşkın hüznle karışık pizza yediği erinç demlerden.
-Tutuldum sana. Adresiz, isimsiz, kitapsız, değildi sevi damlalarının.
Bırak, aksın, içindeki her şey.
Bırak, haykırsın hayıflarındaki keşkeler.
Bırak, yitirilmiş, mişli kokusu olan eskizleri. Sana gelmenin
domino taşları gibi yayıldım içine.
-Sevmek için sevmek değildi dirhem dirhem biriktiğin sende.
-Sevmeyi de severek, bütün sevilmelerin aşk otağı olmağı.

Yapayalnızlığım ayrı mecrasında olsa varlığın dünyama güneş gözlüğünü taktı.
-Gülün koktu.
-Hasretine kırmızılar açıldı gül gibi. Yaprak yaprak sen oldum. Tomurcuktan
aşındım senli açılmışların kanadına.
-Saat sen.
-Gün sen.
-Ömür sen.
-Ben'den bir şey kaldı. O da seni isteyen, seven ben.

Hayrettin Taylan

Gelmenin Gelemeyişine Zeyildir Elisya

Gecikmiş meramımı yazan bülbüllerin gagasında hala senin gülün ve hala senin kokun varken bu aşkın mürekkebi biter mi ki?

-Bugün kendimden önce ilk kez sana geldim. Yar penceresinin önünde beklemek, perdeleri aralayışı beklemek ne de zormuş.

- Hayallerimden, hallerimden, bekleyiş ummanınımdan, umut bulutlarımın arasından, nemli içlenişlerimden, benli ve senli her şeyden çıkıyorum.

- Yalnızlığından çıktım, beni sensizliğin son şubesinin müdürü yaptılar. İşim çok zor, sensizliğin bütün güzel müşterilerine kredi vermek zormuş ...Taksit taksit seni benden alıyorlar aşk ve heder...

-Can gözlerimin cam sözlerine seni yazdım. İşte silinmez bir yazı olmalı yazgıya. Gamsız bir buzulun hiç bilinmeyen mağarasındayım. Gidenleri cesetleri arasında kalakalanların mumyalı gözlerindeyim....Karışığım ama benim işte...

-Yıllar, aylar, günler, senler, benler, anlar sonra döndüm ve o eski beni özledim. Kaybedişlerin emziğine alışmış aşk bebeği gibi uzak kalışlara ağladık durduk.

-Suçluluk trenciliği oynayıp durduk sevmeler, kinler, barışmalar, özlemeler, affetmeler, yeniden gelişler arasında. Makinist bendim. Suçlu bir treni taşıyordum arzulu gecelere. Sen ilk duraksın , sen benimsin diye en son sana geliyordum.

-Bir gün o narin ellerini tutamayışın gizinde eridi durdu hecelerim. Harf harf kül oldu sevdâ kitabım. Sen sen gül oldu tutku bahçem. Güller ile gülenler arasında yüzüm gülmüyor. Öylesine gülücükler atıyorum sensiz kızıl güllerin sıcağına.

En sevdiğin çiçek senken başka çiçeklere dokunmak acıtıyor can gülüm.

Beni akan zamanın gül kokusunda geçmiyor sensiz günler. Gururun mektubunu yazan şeytandan ders alma. Aşkta gurur toktur. O yüzden aşkın gözü kördür.

Bu kendine ve sana gelen beni tanısan severdin. Bu yeni beni yaşardın güller, şiirler, aşklar, sular, yaşadıklarımız, yaşayamadıklarımız arasında. Bu kopuşun seferine aşk eylerdin öylece.

Bu tahammül seferinde seferim sensin.

Hoşa giden yılların koşan Ferhat'yım senli, sensiz, bütün dağları deldim. Bütün Şirin'leri öptüm. Doydum aşklara am asana acım, sana muhtacım.

.....
Sana ulaşmanın paftalarında haritalar yırtık, yeşillerin arasında kayıplarım gözüküyor. Bu ben altasındaki güzellerin metruk ,kozmetik resimlerine aldanıp beni birini seven ve mutlu yaşayan biri olarak düşünme.

-Gulam Şerbet'in o muthiş gözleri kadar güzel değil aşk atlasımda görünenler. Belki sevi gezginiyim, belki hovarda mevsimler eskitiyorum sensizlik panayılarında, belki ben bile benden değilim. Belki bir can diledim aşkımıza. Bellki içimdeki aç çocuğu doyuruyorum. Bu psiko-sosyal karışımında kendimin kemendelerini aşıyorum.

-En ben, beni bul diyor ve susuyorum.

Seni dilemenin çok sesliliğinde çoktan seçmeli soruların bütün aşk cevaplarında sana söyleyemedim yaralanışımın sorusunu. Şimdi haykırıyorum senin dönüşün muhteşem olacak.

Beni taklit eden bülbüllerin gül gölgelerinde seni bekleyeceğim. Sevmek senli bir eceli tümör ömre. Ezelin ile ecelin arasında Sabrımın pür ü pak denizlerimde saklıyorum seni.

Her aşk bahtında bir giyotin köreltir. Her aşk kanar, yanar, kendine dil olup yazar

kendi meramının arşivini.

-Senin dilin ile dinin arasında hakikat şifreliydi. Meryemi bakışlarında
Tinsel bir gelecek ezberledim.

-Hayatta kalışımızı kutlamak için Musa olup etrafındaki büyücüleri bir bir öldürmeye
geldim.Gayrı Kızıldeniz'ime kaçma zamanın Elisya.Etrafında sana büyülü
sözler,şifreli gelecek sunanların ten denizi olup yok olma kaderinde.
Kızıldeniz'deyim,Firavun'un güzel kızı yüzüğündeki zehrini bana içirmeden gelmelisin
ben'i ütüleyen özünle Elisya...

Hayrettin Taylan

Gelmenin Gitmesi

gelmek için gitmek lazım
kayıplarımı buldun mu
hala burda hala bağındayım güz güllerinin
bulamadım
kayıplarında parmak izlerim yok
olay mahalinden geçen bir hayaldi varlığım
ayıplarımın karesini alan son güzel birlikteliğime çarpıldı
ateş böceği misali karanlıkta aydınlığımdan korkuyorum
çarpmalarım bu yüzden
durmak durulmak adına
durulanmış en yeni hislerimin susamışlığına gönlünden su akıt
bitmesin içimdeki çösel ayrıkların gülgeçleri
yokolma korkularında ben yetersiz kalırım cesaretine ve çösel gölgeçlerine
zamansız mekansızım
düşsel başlangıçların bitiminde gün çoktan alaca karanlık nöbetlerinde
beni benden alan zamansız bir hülyanın kara asında asılı kaldı son isteğim
alaca bir almacanın alinganlarında sana akıyorum suçsuz

Hayrettin Taylan

Gelmenin Gitmesi2

beni hapsine alan narinsellerinde taş bağırim sürüklendi
şimdi kıyısı bir aşk kentinin bendlerini aştım ama sen yoksn
meriç nehrinin kıyısında sınır gülüyüm bendim yok ansızın bükerim boyynumu solarım
yunan savaşım yani beni benden vurandan sonra meriç te akmadım
fırat ta beni için akarken okyanuslar sen derimin merici
uçuruldum sana kanatsız ama umutlarımla ve de senlik sevgimle

neler oluyor! ! !
sözcüklerin girdabında sorgusuz sualsiz bizleşmeler.....
soru sormadan geldin aşk dergahıma
dedin ki ey aşkın huzur dervişi beni bul
ey ben dedim
ey bulmalar
beni bul
's' ile'b' nin bütünleşmesi 'b' galip geldi 'iz'in sayesinde
kayboluşlarımız buluşlarımızın muştusu

Hayrettin Taylan

Gelmeyi Öğrenen Aşk Bebeğisin Şulenar

Yağmurdan damlaya doğru aşkı ıslatmıştık. Gözlerimiz nemliydi. Sevmenin incelik dersindeydik.İncitilmiş anlar vardı.Beklenti dağ dağ büyümüştü.

Kuyruklu yıldızın kuyruğunu kesitiğim kesif zamanların sonundayım.Gelemezdin.

Dünyasına çarpan amaçların vardı.Hayallerinin kürkünü giydirmişti yargılar. Önyargılar sıırıslam etmişti aklını.Aklını başından alanla, aklını toparlayan anacıl duvarlar arasındaydın. Araflarında kararsızlık rafları vardı. Raflarında bekleyen beklentinin dimağları vardı.Doyurulmuşluğa bırakılmış birikmişlerin vardı.İnsan, kendine ısrarcı, insan kendine kopyacı, insan kendine düşlemci. Ruhunun işlemcisi doluydu benimle. Hafızanı dolduran sevgimin sıcağından sana geldim.
-Hevesimin fareleri gelip çalıyordu peynirini. Bir aşk mutfağıydın bana.Gizil içsellerimi doyuruyordum seninle.

-Nefes nefesimden nefsim dökülürdü. Bir şeytan dürtmesi vardı.Bilirsin sevgilim, şeytan altı yönden insana gelir.Sol yanına gelemedi ben vardım. Sol yanına ben geldim. Şeytan hep dürttü.

-Kalbim ah nerdesin? Bu yerli şeytanları yenemezken asıl şeytanı nasıl yeneceğim? Nefsim biraz daha sabır?

-Kırkikindi yağmurlarında kendime gelirdim.Yağmur ve gün'eşi severdim. Ruhsal tilkilerimin bayramıydı kırkikindiler. Damlaların güneşle dansıydı.Orada aşk var. Damlalar güneşi ışık dudağından öperek yar toprağına iner.

-Yüzükoyun uzanmış zamanın üstünü iniyor damlaların. Bir kadının katığı gözyaşlarıdır. Beni de besliyorsun böylece. Beni de ıslak hallerden ıslatılmış hayallere teslim ediyorsun.

Damla takviminden senli sözleri okuyup günceleri yırtıyorum sensizlikten.

Damlanın üşüttüğü düşlerden arınıyorum. Düşüncelerimi kurutan izmlerden de

...
Sen varsın diye ben yokluğumu izmlere teslim edemezdin.Her fikir zehrini beyinde üretir. Her, fikir beyni uyuşturan ilaçlar sunar.Yan etkisi ilacın kendisinden fazla izmler var. İzmin kendisi afyonken bana giydirilmek istenen yücelik olamazdı. Bir akıldan çıkan bütün akıllara hükmü imkansızdı.

-Sol yanımla asla solcu değildi. Bu yüzden fikrin maşası olup başkalarının çıkar kózlerine kızartılmış amaç kebabı olmadım.

Gönül emekçisiyim sevda meydanlarında çok bulundum.Sevdim hem de çok sevdim.Her sevmek uzun ömürlü film gibidir. Baş rolünü kapar, oynarsın.Kendi filmin, senaryosu, yönetmeni, kurgucusu sensin.Seyircisi herkes olur. Bazı seyirciler bu filmin bitmesini, benimle film çekme hayaline kapılır.

*Bebek gülüyor, film devam ediyor. Bebeği uyuttuk aşka. Bebeği uyandıracak ihanetlerle gelmeyin gönül dergahıma.

-Benim şeytanım tam kapsamlı, benim kadar beni tanıyor.Sevgilim, şeytan kadar yakınımda olsan diyorum. O sürekli beni nefsim'e yenilmeme neden oluyor.

-Sürekli seni gıdıklıyor, sürekli yoksun diye hüznün sofrası kuruyor. Beni sensizliğin ortasında

Senli düşlerden uzaklaştırıyor.İmkansızlık onun sözcüğü, uzaklık onun uzaklığı.Sevenlerin uzağı olmaz. Sevenlerin gönül tuzağı olmaz.Ama iki sevenin şeytanı da o sevgi kadar büyüktür.

-Yine hatırlatayım sana,şeytan insan altı yönden geliyor.Altı yönden saldırıyor.Her cephemiz işgal altında.Dikkatten daha çok dikkatli olmalıyız...

Umutlarınla şık ol her zaman.Tedbirinle bir ol yanımda. Seni üşüten yanılgılardan arın. İnsan hep başka şeylere iten, hep daha iyisine sürükleyen şeytandır.
-Herkesin kendisine iyisi vardır, herkesin kendisine sunulmuş özellikleri vardır.

Hayallerimizin figüranı yok. Biziz gerçek. Kırılmışlığımızın kırlangıcı yok, biziz gerçek.

Damlalarımızın toplayıcı yok, biziz gerçek. Düş bahçıvanıyım. Senli güller yetiştirsem de gerçek olan sensin, sen olmalısın gerçeğimin gülistanında.

Hayrettin Taylan

Gelmeznaz ile Beklerhan'nın Harfsiz Aşkı-23

Ben sustum, hiç yazılmamış, hiç yazılamayacak cümlelerde. Zor sözcükler sana kalsın. Harfsiz gidişler sana yakılsın, sessiz nefretler duvarına yazılsın, bensiz kara talih bahtının sandığına taşınısın.

-Susmalıyım ki; yüreğimin sesi, atom sesi kadar katı yüreğine duyulsun. Suskunluğum seni Hiroşima yapsın. Bensiz hiçbir gönülde yıllarca yeşermeyecek dünya. Bu sevdanın ahından şanlı bir sevgi denizinde yüzeceğini mi düşündün. - Yüreğine ulaşınsın isimlerimizdeki ortak harfler. Harflerin iksirinden çok şey öğrendim.

1 (A,H,Ö,Y)

2(B,İ,P,Z)

3(C,İ,R)

4(Ç,J,S)

5(D,K,Ş)

6(E,L,T)

7(F,M,U)

8(G,N,Ü)

9(O,V)

Önce isminizi 1 ile 9 arasındaki rakamların altına gelecek şekilde bir kağıda yazın. Her harfin bir karşılığı sayı var. Daha sonra bu sayıları toplayın, eğer iki haneli bir sayı çıkarsa o iki sayıyı da bir birleri ile toplayın, tek haneli sayıya erişin.

Örn: A(1) Y(1) Ş(5) E(6)

1156 = 13- 1 3= 4 VE anlamı: Sizin doğuştan gelen ve erkekleri etkisi altına alan bir çekiciliğiniz var. Doğruyu söylemek gerekirse sizin gözlerinize karşı koyabilecek erkek yok denecek kadar azdır. Ah kaderim, ah yürek ederim harflerinde sustum.

-Beni duymamak için yürek sesinde hangi Yecücler yaşıyor. Yaşlı bir gelecek peşine mi takıldın. Ben susmalıyım ki; tüm zor sözcükleri, sözlükler tanımlasın. Can kırıklarının izahını yapamıyor vicdani lügatim. Dil dil döküldüm uğruna, seni yazdım, seni sildim, seni anlattım, sensizliği yazdım ,kendimle oynadığım kumarbazlığı yazdım.

- Meğer seni çok seven; ama ruhunun dehlizlerinde hazlara kumar oynayan uslanmaz aşk kumarbazıyım. Bütün sevgilerini dil dil dökmüşüm güzeller hercaisinde. Gül gül kokundan uzaklaşmışım anlık masallar gecesinde. Bin gece değil, bir gece masalında seni can evinden vurmuş, hiç inmediğin seveda göğümünden düşürmüşüm.

- Gözlerimde günahın gökkuşağını hissettin. Gözlerinden akan yağmurlarından gökkuşağı oluşmadı. Kirpiklerine benzer bir renkle harfsiz ,bensiz kaçışlar sundun.

- Sunam ,Nazlıcanım, Goncam,Leylam,Her ŞEYİM olmaktan hece hece kaçtın.

- Beni kovdun kalbinden. Beni sildin silinmez dediğimiz harfsiz kitabımızdan.

-Bu aşkın kitabını biz yazdık,şimdi sayfa sayfa yırtmak ne kadar zor.Bari arka kapağı yırtma, orda kalbinin duvar yazılarını yazdım yazgıma.

-Cümleler sana kalsın, adının ilk harfini saklıyorum kendime. Yetiyor, özetliyor, her şeyi.

-CANI YANSIN..! ! ! ' demişsin. Yüreği kanasın, beni hep arasın günah kentlerinde, yalansı Leyla'lar cehenneminde.

-Yakılsın bensizliğin ateşinde.Cennetimde sana yer yok, yar olmak ,sana ser

olmak yok demişsin.

-Sus dedim sana,sus ki Canı Yansın, canımın.

-Unutamadım, unutmayı başarmak okuluna gittim,harf harf eridim, harf harf sildim ; ama unutamadım,meğerim Nefesimsin.Bir aşık Nefessiz,nasıl yaşar ki,Meğer canımsın, bir aşık, "Cansız" nasıl yaşar ki.Meğer " Göz Nurumsun"...Bir aşık gözsüz, sensiz nasıl yaşar ki.

-Meğer "Aşkımsın,"aşka ders veren,aşktan ders alan, aşk ders olan, aşktan öte aşk olan bu yürek ermişi nasıl aşksız yaşar ki...

-Ben Seni Kendim Bildim,Gittin Yarım Kaldım! Gittin Yarım kaldı. Gittin amansız kaldım.

Duyuyor musun? Anlıyor musun? Var mısın, Yok musun? Beni unuttun mu? Can kırıklarının kırk ayağı,gönül ayağına , dert merdivenine sarılıp duruyor mu? Beni, yaşadıklarını,yaşamadıklarını, her şeyi unut...Bir tek şeyi unutma! Ben seni sevdim, ben seni unutamadım,yanarak, yıkılarak, kül olarak, eriyerek, buz olarak, köz olarak,aşk olarak, yalnız olarak, terk edilmiş olarak, bütün olarak sevdim işte. Budur beni ahdim, budur benim gönül haritam, budur silinmeyen sevginin güneşi,budur BEN....

Hayrettin Taylan

Genel af varmış sevmeyenlere

Genel af varmış sevmeyenlere
Yetkili bir sevgili söylemiş
Artık herkes sevebilirmiş
Aşk mimarisiyle yapılmış kalbi binalarda
Herkes oturabilecekmiş meğer
Kiralılar sevdaya karşılık vermesiyle ödenecekmiş
Sevmeyenler bu binada
Ayrılığın zindanına atılacaklarmış
Budala bir şey değil mi?
Bu ülkede zorla birisini seveceksin diyorlar
Onlar beni hiç sevmiyor ki
Onlar benim sevdiklerimi sevmiyorlar ki
Onların sevdiği bir benim aşkım aykırı
Ben sevmenin diğer küresi
Ben leylanın son püresinden beslendim
Ben sevme doğusu
En güneşten sonra seven perinin kandaşı

Hayrettin Taylan

Gerdege Girmiş Aşkın Gergefi

Gecene vardığım gün başkasının hayatından hayatına karışmış gibiydim.Masal içre masallardan masalını yaşadık.Sıfırdan başlayan baş başalarımızın kaydın alındı. Sevda listemizde yeni mutluluklar eklenmiş huzurunun duvarına seni seviyorumu sonsuz kez yazıvermiştim.Ne ellerim sıfır, ne yüzüm binler ne bakışlarım, hepsi sayısal bir değer taşıyordu aşkımızın aritmetik hesabında.

Hissiyatlarımızın modüllerinden senli olma modunun pin kodlarını çözerek çözülmüştüm sana.

Gecenin zor/karanlık bir saatinde hecelenen yalnızlığımızı siliyoruz kalabalık coşkulara. Bir sonraki şarkının verdiği heyecan ve duygunun kapılmışında radyo radyo geziyoruz seni çalmanın dahası ikimizin sevdiği Feriddin Düzağaç'tan bir parça arıyoruz.

Zihin mekanizmalarındaki aksak seslerin aksanı benim aksanımla birleşince bizce bir dille konuşuyoruz sen üstüne.

Neden bana gelişini görebilmek için ay ışığını beklerken bir karanlık oturuyor geceye. İyotlarını koyuyor ortaya ...Hangi çözültide çözüleceğiniz henüz hesaplayamadım.Karanlık üstelik deney yapamayız.Yalnız tensel deneyler zarar vermezi denemek gerekliliğinde dudaklar ödevini yapıyordu.

"Uyku"çekilme prizmalı bilinçaltından gözkapaklarımızı kaçırıyor bilince. Gözler zorluyor uyumayı.Bir ömür beklemişim seni,hemen uyumak bizim bulutlar arasında uyuyan ay'a yazık.Ay yok, nefsin ayları oynasırken içimizde suların sularla buluşma sondajında ince sınırı eşme hürriyetini yaşadık.Gece kendiliğinden teslim oldu kollarında.

"Yaz "yaşıyoruz ama ben hiçbir şey hissetmiyorum bu karanlık soğukta manik depresif melankoli arası uykulara söz geçiremediğimden olmalı.

İd- süperego dengelerim denginde ruhuma özerk günceler sıralıyor.İyi ki gelmişsin. Yoksa farklılığımın maskesinde reklam mı yapıyorum anlayamadım sevgilim.

Farklıyım tribiyle gönlünün tribünündeki her hisse alkışlandın belki ondandır bu kadar sana bağlanışım.Farkında olmadığın renklerle dolu bir dünyanın döngüsünde rengine boyanmış haldeyim.Hallerime hal eklerinin tümünü ekleyerek yalın halini çoğuldanmış ve özlem yazınlarımın kalemi olmuşsun.Kendi özünün bahçesi,kendine ait sırların sırrı,bir kuş tüyü gibi süzülüp gitkalların,masalların,iyiliğin iyileri,hayata bakışının akışı,müziğinin ritmi -kendi yaptığın yapılmışlar-,hayallerin son hali,tanımların ve benin çok anmalarında kaybolmuş yedi cennetli bir sen kenti oluyorum.

Denizsin,derinsin,ulvisin, umut gecemin ay'ısın kraterlerinde su aradım su olma haline geldim.Berrak her akışına ömürden öte bütün ötelerimi yükledim.Format çekilen kalbimde başka virüsler, güzellerin kalıntıları yok bilesin.

Başka güzellerle karşılaştıramıyorum seni biliyor musun? Usum bu usanmış bu uyumsuzluğu algılayamıyor.Seni sıradanlığın içinde sıraya girmiş onca güzelle kıyasa kabil bile etmiyorum.Sen farkısın.Senin elektik elektriğinle aydınlandı tutkularımız.Apaydın bir sevda güncesine hecelerimi alfabe eyledik.Boş ver boş verilmişlikleri . Kendisini aşk kentin kıyısına fırlatılmış bir dün gibi olmayalım. Hep güzel yarınların yarı olarak hep yarınlar olalım.

Bugüne ne kadar umutsa yarın durmak bilmeyen sırların işvesinde işvelerini artırarak yaşa beni.

Sandıkların değil, sanrılı hallerden kaçmış huzurun sahilinde bütün beyazlarınla kalmalarımın yakamozu ol

Oyalanmaların oyasını işle,bir ömür oyalan yedi cennetli,yedi tepeli gökkuşağı düşlü İstanbul'umda.İçimde yaşat başkentliğini.Şehir ol,aşk ol, ömür, sen ol, ben ol ol vaki her olurlarımıza.

Hayrettin Taylan

Gerilla Mecnun Gibi Aşk Şehrini Kuşatmasındayım Şulenar

Devrimci bir Mecnun gibi çölden sıkılmıştım. Leyli, Leylai bir metropol isitiyordum. Geceleri gözlerine benzeyen, gündüzleri sözlerine, sevgine benzeyen. Sensizliğin kalabalıklığı gibi beni benle kaybeden, çıkmaz özlemler sokağında kayboldum, üstbenliğimle kendimi bulduğum seviler kentisin.

Heyecan doluydu, ılıman bekleyişin sınırındaydım. Gözlerin Leyla, sözlerin Şirin, tavrın aslımı onaran Aslı, nazların kurulu sevda saatim Nazlıcan gibiydi.

-Büyük aşkların mevsiminde seni yazgımın yazına almıştım. Bir kerenin içindeydi. Bir kere bağlanmıştım.

-Ama, fethi zor İstanbul'dun. Fatih'in olmak için önyargı surlarını çevreleyen surlarının, diyemediklerinin, anlatamadıklarının, içinde kaynayan volkanın sessiz kitabını okumalıydım. Tavrıların surlar gibiydi. İçinde içinin dehlizleri vardı. İçindeki çocuğun doyumsuz salatası vardı. Ben vardı, benden başka arayış çeşitlemelerin vardı.

-Gam gemilerimi karadan yürüttüm. Hüzünlerimi görmeden sana geldim.

- Çatışma çıkardı şehrinde. Ben, zorakiliğin gerillası, yüreğimde gri hasretler. Etrafını sarmalayan imkansızlığa karşı direnişteyim.

-Erteliyorsun aşka akan sevi nehrinin akışını. Öteliyorsun aşk şehrinin kadınsal ışıltısını. Öteberilere berilerini istifliyorsun. İkimizin eşit olduğu aşk için direnişteyim.

-'Bu ülkede kimse eşit olmayacak' Sen Gelmezsen Şehrime, sen salına salına yürüyüp sarılmazsan, yürek devletimizin rejimi hep tehlikede olacak.

-Bu rejimi kurtaracak rujlarına yakın öpücük saldırısındaayım. Seni içimde çok öptüm narım, yürek elmasım.

Şehrinde ıslanmayı, uslanmayı, bir ömür kalmayı göze aldığım Alamut Kalesi gibiyim. Ala bir yüreğim var.

Sen bahara açan çiçeklerin açılma anısın. Ben yanımda açılışını gördüğüm zamanın kavliyim. Öylece bekliyorum.

Yağmursuz, çiçeksiz, sensiz, bensiz, hangi baharın adı olur ki?

Seni öylece tutup ilklerinin bütün mahremlerinden öpsem içimizdeki kışı bitirsek böyle.

-Topallayan uzağına karşı zaman ayarlı sevgi bombalarım yollasam, biraz daha yaralanır mısın sevdamıza.

-Yeniden iyileşmek için açık kalmış kollarıma koşmaz mısın?

Bir öpücüğün ezilmiş güncesi yapmamak için, dudak uçlarında beklettiğim sözlerimle sendeyim.

-Sözcüklerim öpüyor seni. Cümlelelerim bu yüzden rujunun renginde.

İncinişini iyileştirici yakınlık sıcağım var. Hadi, aç kollarını, bir sarımlık ömür sun bana...

İçimizde kapı arası kapalı algıların kapıları açmak. Ve gitmek bilincin odasına. Seni

orada beklemek en güzeli. Hastalıklı egoları olmayan, bilinçaltı filtresi temizlenmiş, sosyal, aydın, kendini bilen,kendini seven bir yüreğin duruşu olarak sevdana kapına gelmek.

-Herkes gibi olmamak, herkesten çokları olan bir senli aşkperver olmak.

-Dışarıdan gelen destek ve onaylamaların doğrulunu tartacak terazini uyarmak. Herkesin algısı kendine açık, herkesin doğrusu kendine doğru.Oysa gerçekler çok başka.

‎ "Düşlerinizi küçümseyen insanlardan uzak durun, küçük insanlar bunu hep yaparlar. Oysa büyük insanlar, büyük düşlerinizi gerçekleştirebileceğinize inanmanızı sağlarlar.."

* Mark Twain

-İç huzuru güçlü olan dünyanın en güçlü insanıdır.İç huzuru tümleyen dengeleri iyi bilmek lazım.Kendimizi bilmek.Yani ego haritamızı, bilinçaltı atlasımızı,üstbenlik kentimizi,onu besleyen,onu durulayan, onu özel kılan içsel eylemlerle sağlanır. Bilinç kulemdesin. Bilincimin şulesisin. Alevlerin sevda şehrimde.Kuşatmalarım, keşiflerim, sabırlarım,imkansızlık surlarında.

Bir sır gibi, bir ışık gibi, bir ben gibi bana yakınsın bilesin Şulenar...

Hayrettin Taylan

Gerisi kara toprağın sorunu

Çoğul tekilliğimin çoğulusun
Daha çok çoğullarımız olacak
Daha çok tutku oğullarımız olacak
Olacak da olacak

Filizimiz henüz magmanın filizini istiyor
Sevda amamız magmada kaynaşıyor
Yarın sularına sıcak bir geleceğe gemiyiz
Ömrümüz yaşamın dumanlarıyla tütecek
Al içinde al gelinliğine al renkler süsleyecek
Bir güzel amacın antolojisinde anılacak her şeyimiz
Biz gitmekalların kesiflerinde umura umutlandık
Umulmazların çeşnisinden umulan umman olduk
Şimdi her şeyin beyazı bizden alınan beyaz
Gerisi kara toprağın sorunu

Hayrettin Taylan

Gerisi kara toprağın sorunu değil

Çoğul tekilliğimin çoğulusun
Daha çok çoğullarımız olacak
Daha çok tutku oğullarımız olacak
Olacak da olacak

Filizimiz henüz magmanın filizini istiyor
Sevda amamız magmada kaynaşıyor
Yarın sularına sıcak bir geleceğe gemiyiz
Ömrümüz yaşamın dumanlarıyla tütecek
Al içinde al gelinliğine al renkler süsleyecek
Bir güzel amacın antolojisinde anılacak her şeyimiz
Biz gitmekalların kesiflerinde umura umutlandık
Umulmazların çeşnisinden umulan umman olduk
Şimdi her şeyin beyazı bizden alınan beyaz
Gerisi kara toprağın sorunu

Hayrettin Taylan

Gezegen Gülü

valsine,vuslatının asık suratını asan son periydi etnam
yanardağımın yardağını yaşıyordum
son perdesini açıyor unutulmazlığın selvisi
buzul sevgileri taşıyan sevimli penguen gibiydi dili
soğukluğunu unutturan öpücük toplamasında eridim
gelmesen de olur/ bu t'ada alıştım gayrı
kıskanmanın milimlerinde meramlarını saklamasan da olur

2...

yontusu bağrında olan kızıl gülün vejetar'yeniyim
her dimağının ten gurmesei değil meftunluğum
artık yaralar üreten ayrılığın atölyesindeyim
manaların arasında aramızı açan kavramları onarıyorum
sözsüz kaldığın suskunluklar küresinden kalışımın t'anıyım

3...

gidişinin aşk şıkkını silen cümlelerin can kırığında kaldı gerçekler
buğusunu ismarlayan hüznün yüklemine noktasıyım
yılğınlığının yılına yılan kılan karamsarlığın doz'acıyım
düşlerine düşmekten başka çaresi olmayan naçarım
sorgusu bitmemiş gizil talihin tarihiyim
içimin arşivinde senli gerçekler tozlanmış
yeniden dokunarak şilmelisin ilk kezlerden ötede
iltihap tutmuş yüreğin can ilacısın
yeniden içmelisin misk- i şiirlerimi

4...

yücelik köprüsünden incelik yolunu gelmekti aşk
bu yüzden nazlarına kurulu saatin zembereğiym
yeter ki sensizliğin dili olsun hayatına çalınış
yeter ki sevmelerin gülü olsun kırmızılığa alınış
yeter ki ben'lerin dalı olsun meyve veren aşka kalış
resmedilmiş hallerin dilinde yazıldı yazgım sana
senden öncelerin dokunduğu ve dokuduğu mazinin sızısıyım
senden sonraların b'aşkını olan hüznünlerin sarmaladığı hazanım
bendini aşmış bir baraj gibi damlalarını bekliyor dünyam
yarın sensiz bir karanlık,elektriğin olmalı bu aşka

Hayrettin Taylan

Gındırlanmalıyız El'azize

23.23. 2010 * Gındırlanmak(yuvarlanıp gitmek)

Gözlerin düşlerimi savurmuştu bakışsız güncelerine. Güne gün olan ruhsuz akraların el aziziyim.

-El'aziz'e gidemedim. Yoktu aziz hatıraları.

Ay gecelerinden yoktu; ama geceyi aya çeviren yüzün vardı.

-Usluca bir us geldi, topla türelinde düşleri. Yaşamak düşe döllelenmiş, giden gitsin

Artık sen el aziz'sin. El alem bildi.

-Gındırlanmalısın yeni aşka. Meteriste saklanmalısın yeni meri gelsin diye.

Sen aziz bir kekliksin. Sana sunulmuş aşk baharları var.

-Sen uzaktan şakı.

Yağmur yağar; ama sen ıslanmazsın. Ki gidenin göz yaşlarıyla ıslanan biri yağmurda ıslanır mı ki?

-Damlanın müziği acıtır mı? Bırak sızıların tele dokunsun.

-Bırak enerjisi biten gidişleri. Bırak kendini bırakılmış su gibi sonsuzları ütüle dalgalarla.

Hecenin koynundaki senli harflerin yürek faresiyim. İsminin ilk harfi peynir olmalı ya da aşkın ilk harfine benzemeli ki hep kemiriyorum.

-Daha alfabenı bitirmedim gitmelerin kedisi. Kovalama bu yürek faresi ıssız, sensiz, aşksız, inlerde.

Varlığını dürüp acıkmış sevdamıza dürüm yap, yorum yapsın yaşamının lezzeti.

-Ay, ay yüzüne bakarak zülfünü tarıyordu. Duş ve düştü yeni çıkmış gibiydi.

Sen yanı çıplaktı. Baktım.Utanmaz adam deme El'azizem.

-Bu soyunuk rüyanın sonrasında kalamam zaten. Sen beni giymedikten sonra çıplaklığı kim giydirir ki.

-Ay ve şems aynı şey değil mi ki? Ben Mevlan'a olmasam da yürek doğrumuz aynı.

-İkimizin de ay ve Şemsi var. Ayşems olmuş. Ç'oğulların tutkunun bağrında ağlıyor. Toplam gül sayısı, toplam arı sayısına eşit değildi.

-Dahası sen bir çiçektin, ben binlerce arı.Sensiz bal yapmaya eğimliydik.

Çiçek çiçek kokan dünyana geldim. Çiçeğinin özünü sakladın.

-Özünde koparılmıştım zaten. Bal yerine zehir yapan umutsuz vakanın künyesiydim.

Güllerin renkleri, kadınların vücutlarını tümler. Hangi gül, hangi vücudun sıcaklığı saklar bilemedim. Her gül cinsini, her cins kadını şık yapar.

Senin sevmen kitaptan çıkarılmış olmalı henüz rastlayamadım. Yoksa kitap gibi güzellerin sayfa aralarında seni göremedim mi bilemiyorum.

-Kesintiye uğramış bu elektriğin barajı sensin. Damlalarını saklama. Aşk durmaz, aşk solmaz, aşk gitmez.Gitmek başka hüznölere gebe kalmayı kabul etmektir.

Wertherin Acılarını yaşadım. Lutte de intihar etti. Werther benim için İsa yerine yeniden dirildi.

-Sakın Mehdi sanma beni. Ya da dünyanın sonu gelmiş gibi sen öyle hazırlan bana yeniden gelişini.

-Yaralı bir aşk için kan vermen gereklik kipinin çekiminde. Öldürülmüş aha
karışmış cümlelerini nefret kitabından çıkar.
-Dahası yakıver her şeyi. Biraz tüllensin umutların.Biraz bakış açında
geometrik şekiller kendini bulsun.
-Her açının her açıdan yeniden yaşanmaya dair formülleri sunulsun.
Formel kalmasın hormonal zehirlenişim.

Saçlarını uzatan suçlarım kestirsin biraz. Tam El'aziz delikanlısı olayım.
-Bahtımın karasını ucu sivri siyah ayakkabım sunsun.
Çılgınlıklarım kravıtını taksın. Şık ama soyut bir ben olacağım.
-Üst bilgeliğimden üst iyiler çıkacak. Bu felsefenin aşk düşüdür.

*Bütün bu karışık duruşlarda duru bir cümle gibi sendeyim.
Gereksiz sözcüklerim ve can acıtan hatalarım yok.
-Sen kadar aziz, sen kadar zelal, sen kadar kadir oldum.

gideceğim ensk ökümdede devlet denen şirk,
beb gözüğümde kent gördükçe kırılan gıçlar,
ve bir dizeyi haklar gibi terli ellerim
bu çağın açısını dik tutacakla

Hayrettin Taylan

Gidene Yol Yakışır

Ben sustuğum için anlatamadı masalını,derin yalnızlık. Gölgelemedim verilen sözlerini. -Dilenmedim kalışlarında. Aşkla gurur arasında yarışan şeytanlarımın illalarında billah ettim gitmene.

- Gidene yok yakışır, kalana aşk.Ben aşk olarak kaldım, sen yol oldun , yol aldın. Kal oldun, al oldun, belayı gam oldun. Kelimelerimin bası bos kaldığı ıssız ve sensiz kalışlarda can darılmış ömrüme. Can kırılmış kavruk masallarına. Ahlar ağlıyor yabani heveslerime. Sözler pusuda gönül kendi yolunda.

-İçini doldurduğum bakışlarında aşk halimi özetliyor. Aşk kalmayı senden öğrendim.

Rabbim,senin sevgin meleğini tutku evimde büyütüyor. Cennetinde bana yer açmışsın, gözlerinden akan Kevserlerden anladım.

- Nefretlerin de aşktandır yeni anladım.
- Seven gider, gidene yol yakışır.

Esrik şehrin üşüyormuş, yapayalnız ömrün titriyormuş.Ben yanımda kabuk bağlamış. Dolu dolu sözlerim dolu olarak yağmış kabuklarına. Çatlamış yaran, kanamış istemediğin ben. Ömrünü çatlattım biliyorum. Çatlak bir ömrün dehlizinde aşk ağlıyor halime.

- Ne halin halden, ne göz pınarların selden. Yeni bir el mutlu eder ülküsünde saklanıp durma.

- El oğludur, el ile gönül arasında çatlak çıkarlar varken seni mutlu edecek ellere gönül fermanını okutma. Bütün ilklerini benimle yaşadın, başka da yaşacağın ilkin de yok. Belki yeni bir acının ilkinini yaşarsın.

- Seven gider, seven döner, seven affeder. Yanıma nemli gözlerinle gelsen mahşerim olarak kabul etsem yeniden. Çok mu büyük hayal.

-Rabbim bu hayalin bütün hallerinde sana sığınıyorum. Çekimle beni bu sonsuz arzunun duasında. Elini tuta tuta kalsam anlatılmaz anların dirheminde. Dehrime serap olsan bir an da olsa...

- Rabbim,bu sonsuz hayalin bütün zerrelerinde sana sığındım.
Bu sevginin gül kokusunda aşktan aşka yol var .

Umudunu dolduran sevilerin yokmuş, ben bilmeden bana büyülenmiş güzel dünyan.

Küskün ümitlerin alın yazınla yerli kıyametlerin arasında susmuş, susamış gül cemalin gülümsemeyi sayende unutan bana.

Küsmeyen ne varsa hepsi etrafında toplanmış. Vicdani ret ile aşkı rey arasında rayıma cuylarını heba etmişsin.

- Oysa ben senin kalbinde hayata sunulmuşum. Sonu sözlerinin sunusunda olan kumruların dilsiz sarılışında seni bana anlatıyor harf harf yaşam.

- diyemediklerimle, diyebileceklerimle yolundayım. Gittiğin her adımın adımında veda çalışıyorum bam telimden.

"nasılsını" güfteliyor özlemler. Derdimin pasını atıyor gelecek günler. Bile bile unuttuğum seni yazıyor unutulamayanlar.

- Bu büyük aşkın tutunamayanları olarak asi bir aşk şehrine asi olarak akmanı bekledi hayat...

-Affettim seni ey gül kokusunu özleyen maşukum! Terk et kendini, zaten kendinde değilsin. Bu ballı ruh haline aşk ekmeğimi bandırmaya henüz hazır değilim. Balı yemeyi ve de bana balım demeni de özlediysem de ... sana ödettiklerimin yükü hafifmiş diye uzaklarımı kalaylıyorum yürek civanla, bana olan civan halinle ...

-sor diyemediklerimi. Soru sor belalı başımın dumanlarına.Aklımda kalan senden alizeler öpüşüt yeldeğirmenleriyle.Seni öğütmüş acılar anladım, bekledim, ününden çok unundan medet bekledim.

-Ününle, unun arasında berraklarına paklandım. Dillerde düşürmediğim eskimez gönül parçamın sesinde sana gelmeye hazırım biraz.

- Yüküm yarana yakın, yakınlığım imkansızlıklarına akın. Sol yanımda bıraktığın izlerin izliğinde kendim oldum .

-Aklım ile saklım arasında sol yanına sarmak istedim, sen istedim külbe- i hazandan. Yusuf olup Yakup dağında sabrettim .Gül halime gelme demiştin. Dikenlerim var, kanamaya razıysan gel demişsin.

- Kanamalı bir maşuka kan çare mi? İçlemeli bir maşuka sensizlik reva mı?

-Iyeniden sar göğsüne sıcaklar aşka kardeşken. Gül cemalini sür yarama, affet beni ademden.

Hayrettin Taylan

Gidenle kalanın Felfesi atışmasında Visalleşme

ruhunda boş bir yerleri doldurmaya merhaba, ruhumdaki boş bir yerlerin dolmasına merhaba
konuşmaların hışısında çaresizliğin kokusunu yaşadın mı?
kandırılmış umutların son şafağında ölümcül anlarla buluştun mu?
bir umud adına terk ettin mi tüm sıcak kucakları mecbur ellere gittin mi?
yoksulluğun yoklarında derdinin son derdi ölümüne ayna oldu mu?
ne bir umudun şafağında kaldım doyaya, ne de umudun içime girmesine müsaade etti ruhum, sadece yaşadım,gördüm ara arada bildim,bir hiçi
birisi için reklam birisi için acı bir bombalamasında hüznün şarenpen parçası üreğine saplandı mı?
uğrunu onca şiir yazdığın ve çok sevdiğini birine ihanet ettin mi alil alil
sonra dayanamayıp gitti mi bunca büyük aşktan sonra
sen hiç kimsenin hiçi bense ne hiçlerin içi ne de içlerin içiyim
bulunmuşluğun bulgusunda bulundun mu günlerce yalpa yalpa
bir gülün kadına verilme anında kurşunu dizilen ayrılıkçı bir anın oldu mu
sen bakıpta ağladığı sanılan şu göze aldanma,umudunu yitirdi sanıp,giden de kalan da bir, bu alem fenası yerde...bu dökülenler ruhun aynası
karamsarlığın kara tahtasına hala onu bekleyen ayrılık dersi verdin mi?
dökülen gözyaşarının vicdani sesiyle ruhsal unutulmama an beyi yaşama sergisi açtın mı?
ders vermek, haddini aşar bu bende, kuduran bir denizde ufak bir kayık nasılsa batar...
ey ayşe dedin mi bunca bana hayran gizemli gül geçerlerin ininde
kuduran bir hissin sisliğinde uludumu vatansız ve kalbi atansız uçarların kurtları batan bir günün geleceğine hala bir umud bayrağı diktin mi?
hani belki bir gün dönerse tümcesini aşkı anayasa yaptın mı?
bayrağa sarılı tabut gördükten sonra, ben ne umudu dikerim ne umuda dikerim o kefeni
gereksinim duyulan içten bir öpücük için dünya güzeli bir güzelinin bağrını ezerek öptün mü sevimsiz dudakları
hani bir gün olur da dönmesin diye duaya gebe düşlerim, kör olmayı yeğlercesine öpmek, ne kadar da arsız bir ölüm
Tahammülsüzlüktür öpmek bana
ayrılık tabutuna sarılmış gitmelerin zevke gitem uğurunda bir vicdanın atomuna fünne oldun mu?
duya gebe dönmelerin şavkında ay tutulması oldu mu tutkularında tutku doğmamış bebek, ana rahminde ölmeye mecbur, habersizce tahammülsüzlükleri öpemeyen bir yarin gidiş gözyaşlarıyla eriyen bir vicdanı tanıdın mı
vicdan kör bir ebe, yakalanmamak ister her kimse ona,bilirse bir çoğu oda, nasıl yaşasın ondan sonra
satılamayacak bir mutluluğun ucuz acıların teğetinde statik kalmsına şahit oldun mu?
mecburların barbarlığında kalmanın kalıntısı sevgisini bitirdi mi?
şahit,en sevmediğim kelime,kim kime ve neden,birilerine gebe mi kaldı yoksa biri yine...
mecbur olmamak adına yaşamak
bir ömür adadığın adaklanmış bir yarin zevk çeşnisinde arzulanışa oyuncak oldun mu?
güçlenen bir gidişin son yokuşunda yakaladı mı seni kader
hala kalsam mı bu bununla diyen bir dirhem umuda gelecek oldun mu?
dönüşü olmayan bir şeyler imza attıktan sonra yeniden bir mutluluk senfonisinin şefi oldun mu?
sen gitmeleri hakketmedin gidişin bir yazgının yüklemiydi devrik bir cümlede bekleniyorsun yeniden yüklem olmaya
evet işte hayat bir yüklemdi benim için oda gitmek'ti

mesul olduğun zlem resullerinin sunusunda anıldı mı özlemin
Özlem zlenir mi,
işte ey giden ve gelmesi mucizevi hayallerin son atom sevmesi olan güzel
bir yürek nasıl bunca sevgiyi unutacak gidişinin günah bombalarını düşündün m?
Bir bedelin ederinde ben çok eder değilim belki ama bu yürek unutmadı değerini
eğerini

Hayrettin Taylan

Gidennaz

o kendini biliyora bilindik ithaf...

susamışım sana
sözlerim közlenmiş gittiğin her güne.
acılar boşamış beni mutluluklardan
bana aşk yaşamak haram kılınmış aşk cennetinden kovulduktan sonra..
bir süpermarketten aldım huzur ruhu
şimdi biraz biraz önce kadar kederli değilim

kağıttan bir güzelin sözlerine destan yazıldım
beni okuyor cümle alem sen okuyor musun beni
hislerime atılan her bombandan sonra ben ölürek çoğalıyorum tavus gibi
kümüls geceme gözyaşı yağmuru
arkaik bir hazin hacimlerini hesapladı bitmişliğim
sonu tüllenen bir hoşluğun kasrında beni vurup gittin
uzaklar üşütüyor gecelerimi sen değil
mumyalanmış esrik hatıralarım dinazorlar eşleştirdi her yaşamadığımla

parmak kaldırmadın soru sordun seni severek sıfır veriyorum
velin gelsin veli nimet sevdamızın son halini görsün
seni sözlü yaptım sözlerimde gözlerimde gelimlerinde
biraz daha çalışmalısın bana,önemli bir dersimiz var şirinsu

ateşinden duramadığım her buzul iminde yenildim noktalarına
virgül arttı bakışlarının üç ve öz noktalarında
kalabalık hislerim seninle buharlaşıyor yalnızlığına,
seni arıyorum seni araladığım her arada
seni yazıyorum yazılmadığım her güzelin gönül bahtına
beni simyılıyor ruhun şifreleri yeni hazinelerde
evet biliyorum ya gelmeye gelin ya da gitmeye Leyla
ama anlatamıyorum sencileyin beni
öleyim valla valla ,öleyim billah billah
ama susarak seviyorum işte bu dur işim

Hayrettin Taylan

GidenNaz ile Sevdabaz'ın Söyleşisi1

ruhuna geldim, ruhunun sahilindeyim
su gibi akar geçerim derelerden ırmaklardan
ve deniz olur
ummana
deniz olursan, dalgana taş atabilir miyim
deniz sahiller tuzak der
taşlarla bağı kanamışlığı
kabul edemez
bir katre ol der denizimde....
usulca...
usulca bir damlaya geleceğim
üşümüş bir mecnun gibi
çölde susamıştım denizde de susar mıyım?
denize meftunsan
deniz seni bağrında besler....
bağrın yanıkça, yanıkların aklanmışsa
deniz can
deniz hayattır
deniz sevdadır
en vazgeçilmezinde....
can içre vefalı bir sevdayım
ne duruyorsun leylaya müştak yar....
vefa varsa sende...
vefa istanbul da semt olalı aşklarda vefa kalmadı
kalmalarındayım kalmayışının son kalesiyim
kalelerin savlamsa,can yüreğin asilse.....
yıkılan bir kaleyim, sevgi ve tutku yıkar
:
sevgi ve tutku neden yıkar ki
sevgiye tutsak denizimde inci mercanlar....
Ulaşılmazında...
bir giz bir inci tanesi.... değil
ben en ulaşılmaz derinliklerin derdiyim
yolcu oldun mu?
yol benim yolcum
gönül sarayına...
saraylarda değil hep yalnızların viranpençesinde
viran olmuslarda nice perdeler var.... Sarayı görmez
kapısından bakar geçer.....
kapısında baktığım leyla dünyamın kapısı oldu
yıllarca kapandı dünyam, yüreği yamalı bir kent mecnunu
yamaların ki bu can seni görsün...
o cana özlem buhurumu gönderen aşk toprağım
yağmanı bekleyeceğim iki damla gözyaşı ve şırıl şırıl yağmurunla
çöldeki serap bitsin asıllarında rahmet yağsın susamışlığı.....
bırak kendini denize.....
sükunette
renkli yaşa...
civıl civıllı
güneşle kavrul..
yaakomoz aksamaları dans et yüreğinle yüreğime...
yaşadığım her renkli desende sensizliğin ruhu işlendi

yakamoz akşamlarının tek derdi, benim ay olmamı senin dalga
deniz bu ya ebruli yaşamlara haydi merhabalar de
gün denizle daha çoksun... gün denizle daha bitimsiz...
ebruli yaşamın son yaşıtıyım, beni saldılar aşka
leylalar sahilimden çıkmıyor,ama ben leylasız
dedim ya deniz cosmada sahılller tuzak
sen ailsen leylana shillere kanma
asilsen,

Hayrettin Taylan

GidenNaz ile Sevdabaz'ın Söyleşisi2

denizin çoşuyorsa,suların sularla buluşmasıyım ben
oysa sen cebilitarik oldun karışmıyorsn sularıma
can ol nile karış ahsenile umman ol.1
nil uzundur,yüreğim kısa ömür kısa sen uzun sevda
yüregi kısa ömür denizimde gark olur
sen bu yolda yürüyemez
sen bu denizde yüzemezsin

:
sen can derdinde sen her daim cananın derdinde....
:
ayrıldı sular ummanda tatlı ve de tuzlu diye....
yol uzun ve de meşe katli
sabırın tükendigiıııı aşklar mahzun
yüregimi daglamasın

bense esrik bir geleceğin eleğinden geçtim
yüreğinin en ıssız yerinde vuruldum yaralıyım
yürek yaralarıyla asildir
kanasada yürek can olmalı kıpır kıpır atmalı....
hücrelerde damarlarda sevda hep varolmalı
hücrelerimde aşkın tınısı tenlere tanımlanırken
sevdası dilde olanımın aklı avare...
sen uzak bir sevdanın masmavi kaşısı oldun
avare can yurduma talan ettirmem
can özüm gönül sarayım ygmalattırmamm
gitmelerin gidişinde gitmedğim tek gitmelerin olsam
bu sarayı zor edindim göz yaşlarımla yaldızladım...
gönül perdesi hicaplarda.....:
gönlün hicaplarında arlarımı çaldı azazil

çırılçıplak umudun arzu ummiisi olan uçarı ummanım

akıntılarında cennetten kovulan aşk dervişiyim
tövbeleri olan kavmin ümmetiyiz dervişsen yol tut dos dogru yürüki umudun çiçek
acsın
rahmet rüzgarlaarıyla savrulasın....
rahmetin tüm mevsimlerde işçiyim

ab-ı çeşmeden rahmet katreleri yücelir

ankebut olma
yeni doğmuş bir akrebin kısıkcındayım zehrim ve sevdam var

Hayrettin Taylan

Gidenya (Aşk ülkemin ülkesi)

Dağıldım, dağlarımın üstüne ben dağı yüceldi.Orda dağıldım.Dağlandım,ama bağlandım sana. Dağılan parçalarımı topluyorum, direnen sevgin.Çok güçlü sevgi tohumları ekmişsin ki benden çıkmıyorsun. Merhemsiz, neşter değmemiş gidişlerini,geçemedim. Tene yakışmış inci hayallerimin bilindik bilinçaltılarında sene varmanın senesi dolmamışken gelmenin yollarını asfaltlıyor dualarım,özlemerim,seni sen kadar isteyen benim..

Günlerin gülleri üzerine helezonlar çiziyorum, başladığım(n) noktaya dönüyorum. Düşünüyorum, düşündükçe seni bıraktığım en son noktada buluyorum üç noktalara nota veriyorum ... Ve asi olmadan asilce yaşıyorum yalnızlığı.Asi olmak, asi gibi çağıldamak başka aşk topraklarında bana yakışmazdı.. Nedenleri, niçinler satarak aşksızlığın tüm imlerini alarak geliyorum yeniden sana.Kendime ve sana dair metinler yağıdırıyorum,imlası doğru,,ilgisi ilgililerce onanmış ve bensizliğime paraf atan her imzanın mürekkebinde ıslanıyor hala yaşıyor olman. An... ve şan amanın dokunduğu ve dokunduğu anda anılmanın ve senli kalmanın kanlı dişleri arasında sıkışık kalan bir hale ayna olup taranıyor arayışlarım. An'ı yaşamak isteminde iklimleniyorum kükürt kokan minimize tutkularla Bensizliğinin benzi sararıp benimi ararken..An, acıları göğüsleyip çevreliyor etrafımı içinden çıkılmaz örtülerle...Örüşük bir duygunun ekseninde dünyamı ağırlıyor,ağırlığın ve beni aşka çağıran çağrıların...

An'ı yaşamak istemiyorum dedim anılara; ama her yanımla anınla sarmaş dolaş...Geçmişimden kalan,kalıntılardan hala an be an gibi tazeliğini koruyan an(ı) larımı tasarlıyor yokluğun hoşluğu...Hoşluk ile boşluk arasında ne kadar sen varsa hepsini yaşadım ama sen kütlesi bitmedi.Uzayın boşluğunda düşmedim; ama sensizliğin boşluğuna düştüm...Düşlerimin kanadı ve sabır havası beni önce benden sonra sensiz kalma uçuşumundan kurtardı.

Ve hemen sana mesaj çektim,artık böyle aşka çağıran,ben kokan mesajlar yazma dedin...Ve mesajın sonunda iyiyim huzurum yerimde şimdilik...Mesaj içinde bin mesaj hangisi beni kesti bilmiyorum.

Ağlıyorum, şiir dokunuyor öptüğün ve öpülmekten uzak kaldığın yanaklarıma. Yeniden dünyanın en derin çukurunda yürek dehlizlerim açılıyor.İşte o derinden sana yazdım...Bırak seni seveyim...Bırak sana yazılayım.Tek taraflı,tek heceli ama bir ömür kokan sevdama laf etme bari...

Ulaşılmaz oluyorken benim içindeki ben...Bir yanını yaşamak bari kalsın.Üstü kalsın yaşamların yüreğinde seni içimde taşımanın azizliğini yaşarken sen orda kal...

Ben Ayşeistan'da(aşk ülkemin ülkesi) küresel aşk krizleri artmışken,sevgisiz enflasyonlarım zirve yapmışken ve yüzlerce derdimin bozuk paraları yere ve yara saçılırken sen orda kal...Kalmak da gelmenin bir kalesidir.Sen orda yaşa..Orası da Ayşeistan... Gölgesiz ve nesnesiz kalıyor başkentimden başa başa kaldığım her tümcem.

Umutlara çarpan inilti çingiraklarından bir de son sesin çıkmıyor bir türlü bin bir türlü halimden.

Kanıyordum, sarılmayı bekleyen bir yara gibi yar senden yar biraz benden yar hep sensizlikten.

Diliyordum ki; dil arasında aynı dile esen yerli meltem gibi dağlarımda esesin yeniden.Ki dağlarımın üstüne bin dağ çıktı,sen gittikten sonra ...Öraya varmanın vaveylasında ahlakımla uçuver.Bininci dağda kal...Bin bir gece masalımızı anlat orda

bana..Nedenleri neden eden bütün nedenleri anlat..

Saati ve sensizliğı durdur. Yelkovan"la 'akrep'e aşk arası sus payı verdim, sen varsın,sen benli ya da bensiz yaşıyorsun diye ...

Ve anlıyorum ben seni yazdıkça yandığımı,bu yangınların külünden tavus gibi yeniden bir sen çıkacağını adım kadar umarak ummanlarımın boğazını sana açıyorum.İstanbul Boğaz'ında yeniden sandalımın sanmalarına binerek beni özüne taşıyacağını ve orada o duruşunun hatırına bin ömür yaşamayı suluyorum...Su aşkı hep taşır,aşk hep suyu kirletse de..Su ile sus arasındasın gayrı..Susarak özlüyorum Ayşeistan'ı(aşk ülkesinin ülkesi)

Hayrettin Taylan

Gidişik İslanıl

gidişin yağmurlara sızı dersi verdi
ne zaman özleşem damla damla sen
ne zaman yağsam s'ellerin yarışır
Gidemeyen hislerin varmış
'sus!' biraz beni yağırsın aşk
sus! biraz aşkı ıslatsın aşk
gömdüğüm senli demleri uyandırma
yaralarım çevrimdışı kokular salma
ben hiç bilemediğinin hiçliğindeyim
adının yapıştığı hoşluğunun sonuyum
sayrılarım kan ter içinde
gayrılarım aşk çeşnisinde
ben biraz ben olmaya aşılandım
fidemden dalına kadar aşk kokar sevi meyvem

şıksız bir ışığın formeni-2
çoktan seçmeli gidişin aş(ı) kıydın
hayalinin kalemiyle işaretledim işvelerini
seri bir katil gibi diğer sensizlikleri doğradım
senli her şeyi öldürdüğüm yaşanmışlıkların seyrindeyim
elimde aşk
içimde aşk
dışında aşk
dışlanmışlığımda ve gidişinde aşk
hatıralarını yakan hūlagiyim bağrımda akar ırmağın
sen yoktun küllerin ve güllerin akar
sen gibi değildi ıslanmış hayatın enleri
diledim sensizliği unutmayı
kesik ve kesif umutların giyotin ağzında

dilinde dilenen aşkın gravürcüsü-3

sözsüz kaldığın isimsiz haykırıışların dilenir
dile gelir nedensizliğin sanrıları
yüreği kanlı ve senli sonraların ustasıyım
acılardan ahşap bir sen kenti kurdum
işgal ettim kararsızlığının bahtsızlığını
binlerce kez öldüğüm kalakalışın gül beyazı
faili meçhul hasretlerin içine attı
mevsimlik kandırmaların marabasıyım
fıstık topluyorum ten yamaçlarında
Sende yaşıyorum yorgun düşleri
yüreğim süreğen
sol yanımda benliğim bilet satar aşka
gelişine giden biletsiz aşk kaçamağıyım
tüm durakları söktüm yol sonsuz ve sensiz
makinist ve kondüktör benim
sürdüm bahtımı aşkının kaderine
durmak yok sevmek yakıtımız tükeninceye dek
23.23.2010

Hayrettin Taylan

Gidişin Balosunda Nariçe ile Raks

Hükmü yok kayıtsız hislerinin sislerime karışmasından.
Hiç söylenmemiş sözlerin öncesi gibi dilimde yazılıyorsun.
Bahtın bahtıyarlığımın riyasında ya da rüyasındadır. Beni senden önce görüyor görmeler ya da görmemeler. Görünmüyorsun ,en görülmesi gereken demlerimde.
Dem ile gem arasında kalmasın ömrümüz.

Hep yazılmış hatta Manas`tan daha uzun bir kitap gibisin.Yazdıkça aşka artıyor cümleler.Beni yazmaya mecbur kılıyor her tavrın.
Hangi ilgisizliğin azizesin, ilgeçlerim bağlayamıyor bizle ilgili cümleleri.Aramızdaki bağlaçlar kayıp. İle bağlacımız yok.
-Hani ikimizin ismini bağlayacak yegane bağlaç "ile..." kayıp.
İl mi olmuş kayıplarımıza. Büyükşehir mi yaptın "ile"mizi .

-Bu uçarı hezimetlerin haznedarı sen misin ki Nariçe.
Yitiklerini hangi perinin masalında bıraktın.Bir varmış, bir yokmuş.
-Bir var olduğum masalını yaktın mı? Bir yokmuş, hep yokmuş olmuşsa.Periler kimin için yaşıyor.

-Aranıp bir türlü bulanamayan kan gibisin.Acil sana ölen hastayım .Aşk gekişen bir sen hastasına k'an vermelisin.
-Bir bakışın, bir sözün, bir zerren kanatır zaten. Yeter ki senden bir zerre olsun.

-Darmadağınıklığı yaşayan seni yaşamamış ben'den ben'e yollar aşk olur.Sıfırın içinde yuvarlanır ömrümün birleri. Senden öncesi ve sonrası sıfırda, sıfırı ben bulmuşum.

-Kusura bakma "Üstat Harezmi ",senin bulduğun sıfır yalnız paralarda, matematiksel işlemlerde, sayılardadır. Benim sıfırım aşkın, gelemeyişin,aşk acısının, sızan ruhun,dahası canhıraşın.
-Kusura bakma ben sıfırı yürekte yaşarım.

-Sayılar kadar kaderine yazılmıştım. Kederini yazdım yıllarca.
Canlı intihar bombacısı gibi yokluğuna atıldım. Parçalanan yalnızca söyleyemediklerimizde yüreğimizde. Biraz da yaşayamadıklarımızın can parçaları vardı.Bu
ölümsüz sevginin sorgusunda beni ateşine atma Nariçe.
Ulaşılmaz denilen bu deyişlerin ustasıyım. En imkansızlığa köprüler yaparım ufkumdan, umudumdan, hevesimden, hasretimden ve illa da senden.
Firar etmiş duyguların olabilir.Şeytan ile tan vaktini çalmış olabilirsiniz gururdan.
Oysa seherim var seherim. Bir gün gülünü alıp gelecek bülbül olduğum aşk ocaklarına.Ben aslında güzel çıkarılan maden cevhercisiyim. Aşka tükenmezliğim bu yüzden. Yüreğimdeki altın taneciklerin bu yüzden pırlanta özlemler sunuyor.
-Can kırıklarını, en kızgın anında söylediklerini bile özlemişken şimdi bu gelemeyiş balosunda hangi kostüm bahtsızlığımı örter Nariçe.
-Narların tane tane döküldü periler, huriler ,yerli melekler arasında.
Tane tane seni topladım. Mağrur bakışlarla herkes hor baktı bana.
-Sen bin tanemken bir başkasına bir tane olmaya mecalim yok.
-Tane tane topladım seni şimdi.N'ar haldesin ,yangınlarıma düş olma seyrindesin.
Şimdi topla beni bir kerecik. Şimdi topla beni n'arında.
Yarın yanmaya, yarin yanmaya çok y'akın

Hayrettin Taylan

Gidişin Kader Değildi Nariçe

hamiş:(Bu yazılar sevgiliye değil en sevgiliye ithaf)

Kader yolun tamamında yanında değildi. Gitmek kaderin değildi.

-Bu yol ayrımlarının ayrılıkçı gerillası bendim. Ben'den beklemediklerinden ürken ceylan gibiydin.

-Güzergahın gah güz, gah yazları tümlerdi.Aslında sen yazgımın yazıydın, hasat olmuştun sevmeye, kadın olmaya, anne olmaya.

Keskin bir dönemeçte sanmadıkların ,hayal edemediklerin, can kırıkların devrildi.İçindeki " ben " yaralandı ya da öldü.

-Ve s'apakların başka ufkun dehlizine dahil edildi.Burası kaderden değildi. Beni sevişin, bana gelişin, bende kalışın, benimle bütün ilkleri yaşayışın kader; ama benden gidişin kader değildi Nariçe.

-Çaresizsin.

-Ömrünün en kısasıyla en uzunun kesiştiği bensiz yengeç dönencesinde yenge olmaktan çıktın.Artık kimse sana yenge diyemiyor .

-Hangi aruzun kalıbına sığdırıp mazimden bir şiir yapmaya kalktıysa başaramadım.

- Melul mahzun sözler sıraya girip ağladı. Şiir ıslandı. İçimdeki sen kağıdı yırtıldı. Bahtım açık denizlerde foralar geçirdi.

Yücelmiş vakitlerin yüce duygularına yazıldım. Sensiz her vakitten mezun olmak için zamansızlığın sızısı olup eridim aşk geçmişinde.

Bir salyangozun s'alya dersinde içi geçmiş aşk topraklarında saklandım.

-Acıların kıymık oldu, senli her güzele buluşup param parça etti beni senden.

-Ben'ini buluşturdu kıymıklar. Kıyımların devam etti mecalsiz kaldığım düşlerde.

*Çırpınışların çaresizliğine aldı kederin ıstakozun. Oysa deniz görmemiş özlemlerim vardı.Beni böyle yalnız saramazsın.

Ruhumun kapısındaki takoza can kırığı çivilerini çakıp öyle gidemezsin.

Kirli emellerin ocağındaki yellozun ten sarması yapamazsın beni.Bu benim kaderimden değil.Ömrümden sana kurbanlar keserken, bayram gelmeden. Ki anla beni demek sana deliyim, her dem sana kurbanlar kesiyorsam deliye her gün bayramın h'alayındayım,

-H'alayıklar anlamaz beni.

-Üstümden kaldır bu bahtsızlığın molozunu. Ben senli viranbağların köyüm, sevgi tavukların yumurtlar yüreğimde. Sensiz öten horozun

Can sesiyim, seni anıyoruz demlerden, aşklardan.

-İçinde aşkın bebek Musa'sı var sana doğru gelen salımda. Sen salına salına gelmeye devam et. Al kucağına beni ilk gün gibi. Dün gibi. Dünya gibi.

-Muhteşemlerin şemi yanar ay şahit. Ay,şem den önce var olanlarıma aşk lalesi sunuyor baharlar bana açılırken. Soyunuk arzularımı giydirmeye gelmelisin Nariçe.

-Su lalesi, raks eder bahtımın denizinde. Seyrine gel, hayrına gel.

Peri şuretin yanısın yakamozlarına.Yaktıkların, yakarışların, yalnızlıkların yansır can toprğına, aşk özüne, çiçek özüne. Beni arılara al yapıyorsun öyle uzak güzel bir çiçek olarak kalarak.

-Sana gelmeleyim, senden bal yapmalıyım ve yarin tadına karışmalıyım. Özünden, sözünden, iki gözünden ilham alıp şiirin kucağında,aşkının ocağında çoğullarıma sevi özelemler sunmalıyım.

Üzölme bana. Aradığım sen'den sonradır. Arandığın sen'den öncedir.
Öncelerimle, öndeşlerim arasında Araflar var. Bulduğun hangi sen
bilmiyorum.Bana gelen mi, bende hep kalan mı benden giden mi bilemedim.
Binlerce sen'e sene olup güncelerimi erittim yazı diplerinde .Narın yaktı yazgımı,
yazımı, yazlarımı. Narın dağıldı yüreğimde yazılanlara. Tane tane seni topladım
yazılmamış sözlerimde, özlemlerimde bilesin Nariçe

Hayrettin Taylan

Gidişine Son Gazel

Bir adın kalmışsa geriye dünyanın sonu bu
kırılmış şeylerin nihayetinde sensizlik nihaventi
Aynaların sırrında tüm gidişlerin izbesi
Yalnızlığın peşinde ben faresi
Kovalıyor beni bendeki senden
Yakalıyor beni paramparça yalnızlık
Kayıtsız hatıraların çeşnisinden kayıplarımın haritasında sen
Bir şehir gitti Ankara
Bir şehir ağlıyor İstanbul
Bir şair ağlıyor
Şairin ağlaması hiç kimsenin ağlamasına benzemez

ey yar say ki ben hiç ağlamadı bu şair
Hiç ateşe ateşini atmadı
Geceleri koynuma aydan başka kaş yıldız aldım
İçimin sütbeyazı sularından sulandı ayrılığımın kelebeği

Evet salaş yalvarmanın korkusunda talan
Evet kaybetmenin o zehirli buğusu
Evet isyan evet benden kaçışına isyan
evet gece hain
ay suskuna tutulmuş
an be an değil ancak yaşayan bilir
bir şairin yalnızlığı İstanbulla benzemiyor ankaralı
Bu gidişin biraz nadan
biraz benden kalan
arta kalan son kalbimde ölü güzeller yaşıyor
kime baksam sensizlik sergisi gözlenir
kime sevgilim desem yalan
düşlerimin düşünde düşman düşlerine

Kafları aftar oynattı yerinden
hallaçlar attı aşkımın Hallacı Mansur halini
Beni idam kıl ey giden sevgili
Ben seni senden çok seviyorum dedim
Hallaç mutlu öldü
Ya ben sensiz ölüyken nerdesin
Sen say ki yerin dibine geçti ihanetimin kırık aynası
say ki yaşanmışa aşınmış bir hatanın son bedelinin bendini kestim
aşk içre aşka yamaladım yalansı arzular feslimi
nefsimi nehir eyledim süresiz ve firesiz akışlara
affet
kaybetmek seni acının son tanımı
daha seni yenilenmiş pişmanlık sonrası sevgi diliminde anmadım
gitmek için yaşın daha çok genç
gitmemek için nefretin daha çok aç
bir adın kalacak kara delikli kalbimde
geriye
beriye

seriye

Hayrettin Taylan

Gidişine Son Gazel2

Bir adın kalmışsa geriye dünyanın sonu bu
kırılmış şeylerin nihayetinde sensizlik nihaventi
Aynaların sırrında tüm gidişlerin izbesi
Yalnızlığın peşinde ben faresi
Kovalıyor beni bendeki senden
Yakalıyor beni paramparça yalnızlık
Kayıtsız hatıraların çeşnisinden kayıplarımın haritasında sen
Bir şehir gitti Ankara
Bir şehir ağlıyor İstanbul
Bir şair ağlıyor
Şairin ağlaması hiç kimsenin ağlamasına benzemez

ey yar say ki ben hiç ağlamadı bu şair
Hiç ateşe ateşini atmadı
Geceleri koynuma aydan başka kaş yıldız aldım
İçimin sütbeyazı sularından sulandı ayrılığımın kelebeği

Evet salaş yalvarmanın korkusunda talan
Evet kaybetmenin o zehirli buğusu
Evet isyan evet benden kaçışına isyan
evet gece hain
ay suskuna tutulmuş
an be an değil ancak yaşayan bilir
bir şairin yalnızlığı İstanbula benzemiyor ankaralı
Bu gidişin biraz nadan
biraz benden kalan
arta kalan son kalbimde ölü güzeller yaşıyor
kime baksam sensizlik sergisi gözlenir
kime sevgilim desem yalan
düşlerimin düşünde düşman düşlerine

Kafları aftar oynattı yerinden
hallaçlar attı aşkımın Hallacı Mansur halini
Beni idam kıl ey giden sevgili
Ben seni senden çok seviyorum dedim
Hallaç mutlu öldü
Ya ben sensiz ölüyken nerdesin
Sen say ki yerin dibine geçti ihanetimin kırık aynası
say ki yaşanmışa aşınmış bir hatanın son bedelinin bendini kestim
aşk içre aşka yamaladım yalansı arzular feslimi
nefsimi nehir eyledim süresiz ve firesiz akışlara
affet
kaybetmek seni acının son tanımı
daha seni yenilenmiş pişmanlık sonrası sevgi diliminde anmadım
gitmek için yaşın daha çok genç
gitmemek için nefretin daha çok aç
bir adın kalacak kara delikli kalbimde
geriye
beriye

seriye

Hayrettin Taylan

Gidişini harakiri eden son yerli kara bahtlısın

Gelmenin son halinde ruhumda akan ışıltıların sönmesine alıştım.

Her hevesin son uçurumunda, bir anlığın ilk yaşanmasında yanında anılmak bir başka aşkı bitirmenin bedeliydi.

Erkek olma haline gidişti. Sen bir ay ve ay şen..üzre ayşın

.Sönmüş bir yıldızın bulutlarla öpüşmesine hayıflana bir bulutun ayrılığımıza yazmayı, beni senden kaçırıp bir başka güzelin yalnız gecesine ekledi.

Ayrılma ırmağının aktığı ve yürekleri dağladığı özleyişlerin anlatılma; hissedilme, burgacında, sesinin naifliğinde kendimi buldum

Anlatılmadan, yaşanmadan yalnız bakışların esirimsi gidişinde bir umut aynasında sana sürüklendim.

yüreğimin son umudunda damlayan arkaik suda güneşimsin.

Aklanan bir pınarın kendi yüreğinde durması gibiydi gidişin

Gelişin dünyanın yeniden yaşatılmasına eş değerken ben benden gittim

Ne son yıldızım ne de ilk geceme doğan hilal halimsin

sen karanlıklara kaçan çıkar güzellerinin son yanık aynası

gidişini harakiri eden son yerli kara bahtlısın

Hayrettin Taylan

Gidişlere Aforizmalar

her sızıma kilit vurdu ilmi kaimler
ölü yaprağın sarartılarında dertlerim çürür
yürek sızısının son sınavı soru birde kalan umut
unufak bir farkın kimyasında sustum kadere
bir yaprak kadar yaşamadın seni
düşmedin sevda ağacımın sevda diplerine
gittin başka tomruklardan sevgi umarak
her zerreme işlemiş sevgi zerrinde unuttum kendimi
veda kendi bendinde vasıtalarını yolluyor türkü türkü
dünyamı ayaklar altına alarak yeniden geldim sana
işte bu olmamalı aşk
zamanı gelmiş düşmelerle oynaşan yaprak gibiydin
düşmemeli yere, yarın gölgesi üstünde geçmeli
kökünde ağlayarak bıraktığım hiç kurumaz gül ağacım var
bir bebek emekleyerek vardı
gülümsemesini öğrendi aşktan yarama dökülen senden
sevap vurmuş gölgesiz her kalışına
kalışları dil ile örmüşsün dilim çözülmez efkarına
yüreğinin yamaçlarına amaçlarım kitap gibi okunur sensizliğe
yağmurla damlan el ele vuruyor vicdan kıyıma
okyanus bile olamadınız düş kırıklarına
hükümsüzdü değildi düşüşleriniz
ıslanmak,uslanmanın ulamasıdır bir bir anlattı damlalar

Hayrettin Taylan

Gidişlerin Ağlatılması

Tanımsız aşk arasından" kalp kentimde öylesine kalakalmıştım. Önceleri gelip beni buralardan ve sensizlikten alırsın diye çok bekledim. Alev alan özlemler yakalandı hüznün tutuşan utanç gırası benimi yakıyor. Sarıldı dil yarası,arandı bende sensizlik yağmurlarının her damlası.Son damlada meğer gözyaşların karışmış.Oysa ne sen geldin ne de ben ölümcül şafaklardan kurtuldum. Gidişin öyle sessiz bir çılgıktı ki duyan bütün seviler bile masum; sadece bir gidiş işte diyemediler...Nedenleri zincire vuran edenlerime şüpheler yaktılar.Benim gamsız duvarıma yazdılar,sanki dünden razıymışım gibi. Oysa öyle değildi. Sen giderken, bende sahibi bilinen sensizlik cinayeti işleniyordu. Katil ben değildim; ama ölen ve yeniden sende dirilen belliydi; ölen bendim,acıların vıcısını çeken de bendim Ha özleyken de.Şimdi soruyorum? Katil ben mi yoksa sen mi? . Sen giderken içimde vicdani depremler oldu, artçıları devam eden depremlerde gönül evim virane... Beni benden alıyor yüzündeki O masum gidişlerindeki ağlamaklı halin.Sende kalmaya geldim,senli kalmaya geldim.

"Hayır, olamaz" diyordun,sevgim bitti üstelik kim bilir başka aşk oyunlarında beni unutturma meçhullerini yaşıyorsun. İlk zamanlar, "bu değildi benim sevdiğim kadın, bunca yürek değişirdiğim,bunca şiir yazdığım kadın bu olamazdı. Hayır,hayır, bunu ben hak etmedim" dedim kendi kendime. Hatta sen Hülâgü'nün,Hitler'in kadınısı hali misin? ..

Çıkına çocukluğumdan çalınan düşleri koyarak yola çıkmalıyım.Zamanı senden eritme geldi. Dilimde demek istediğim bişeylerin ekmeği var Çiğneyip yemek istiyorum sana dair.. Diyemediğim hani ağızda dilin takılır türden.yabansıldır dilinin "o" ve dil takılır kalır ona...sana dair diyemediğim şeyler var dilimde.Bir kısmı nefretin kılıcı kadar sivri,bir kısmı gitmenin lazeri kadar.Bir kısmı çok senli,bir kısmı umut türküsünün meledosi. Ne,yapsam,hangi ney çalsa yüreğim de sen gitmelerin kedisi olmuştun.Öçlerimin faresi,ahlarımın beyaz faresini yakalayarak gidiyordun arkana bile bakmadan. Yıkıntının yerli haline sobelendin. Çünkü giden sendin, yıkılan ise ben. Gidiyordun işte hiçbir şey yaşanmamış gibi,öç alırcasına bütün nefretlerini heybene atarak soğukkanlı, sakın ve acımasız. Belki haklıydın,belki haklı yönlerin, ya da duygusal dünyadaki volkanikler, içsel depremler ve ihanetin karanlık rengi bir şeyleri gerçekten bittirmek istemeni tümlüyordu.Devrik ve esrik tümceler kurarak,barajlarımın bentlerini yıkarak,ruh kentimi sular ve sensizlik altında bırakarak acımasız olmak zorundaydın. Ama yine de çok ağır geldi gidişin,sensizlik bana. Ne şarkılar, ne atasözleri, ne canımdan çok sevdiğim annem ne de aklı başında bir dost avutabildi yaralı ve senleşen yüreğimi. Yürek dolusu ezgilerle.. yola çıktı özlemlerim. Yazdıklarım beni terapi ediyor.

Kendi acıma psikolojik jenerikler ekleyerek ruhuma susmayı öğretiyordum.Gazze'de,ve daha nice yerlerde ölen bebeklerin resim kareleri biraz sensizliği kapatıyordu; ama anladım ki her acı,her gidiş kendi asalarını taşırmış kendi içinde. Her acının kendi sihri ve süresi varmış. Asamı,senin kaçışlarının Kızıldeniz'e bıraktım ki orda Nemrut yanlışlarıyla boğulacaksın.Beni seni burada unutmazken sen başkalarının gözlerinde erimeye afişlenmiş bir sokak Leyla'sını oynuyorsun. Kendi mücadelesi kendi isteğine göre herkesin. Bu böyle ayarlanır.Senin saatini kim ayarlamışsa,benim akrebim yalnızlığı ısırtıyor günler ölece umarsamaz ve mutsuz bulutları kapatarak gidiyor.Şimdi yalnızım, yokluğunda, sen aklımdan çıkmazken,

içinde ben olan hatıralara hangi muameleyi yaptığını bilmiyorum.Bütün fotoğraflarımız sende,acep yaktın mı onları,ya da gömdün mü? Hani kartpostalı andıran bircimize sarıldığın sahildeki o fotoyu ne yaptın? Ayrılığın rafında mı? Ne olur üstünü nakışladığın çeyizinle ört bari o fotoğrafın.O fotoğra çok bizli olmuştu.Ha bir de Farid Farjhad 'ın cd'si hep çalsın.Bizli ezgilerdi,ağlarken bile çalınıyordu. Kafamda yüzlerce belkiler büyüyor,senli septik ve etik olmayan öç dolu tümceler Kaflarımı zorluyor.Gittin işte asıl gerçek bu, yoksun, olmayacaksın da.Bu gerçekten bir reğel yapılır mı?

Onurun ışınları oralarda geçer,gurur panayırında şeytanlar sana benzeyen güzeller sunar. Direndim, zamana, değişen sana, küresel yozlaşmalara,kirlenen aşklara.Bütün toplamlarda,tablulardan baktığımda sana bu kadar özölmek çare mi ki.Sen de bu çağın yumurtladığı banal aşkın ininden çıkmışsın. Aşk kitaplardaki kadar basit değilmiş. Bir aşk kitabının arka sayfasındaki özetler kadar her şey açık ve manalı değil. Açıp sonu nasıl bitiyormuş diye bakmadın.Her gidişin için üç bilinmeyenli bir denklem taşıyormuş kendi içinde. Çözmeye çalışıyorum; ama Pisagor değilim ki...Ben Mecnun'un atasıyım.Aşkın özünden, tutkunun kaynağından çıkmışım ve seni öylesine değil ölürcesine sevmişim zavallı...

Sen yeni bir yürekte yerini perçinleştirirken ,ben yüreğimde açtığın derin boşluktaki ali acıları emziriyorum yalnızlık gülüne. Yıldırım düş'müş yüreğinin ta içine ve beninde yaralanmışım.Karmakarışık olmuş kara sevdam.Gözümde sözöle sözöle senli yaşlar akmış aşk okyanusuna.Benimde küresel kuraklık yok.Taşıyorum sana.B-akmış, ç-ağlaya ç-ağlaya,senli ağlaya ağlaya...Gözyaşlarınla büyüttüğün çiçeği,göz nurum büyütüyor.Geçen kızdım kökünden söküp attım.Senli uyandığımda yeniden yeşermiş.

Demek ki Sen de giderken öylesine acıttın ki canımı, defalarcayeyeşeriyor. Aşk kök salmış, yüreğimin dehlizlerinde.

"gidiyordun" fiilini çekimliyor her halim.

Yüreğimi asarak geçiyordun, başka yüreklerde. Susuyordum.

Gittin, benden bin ben çalarak gittin. Yeri doldurulamaz bin ben.

Sakin üzölme,eğer anmıyorsan,hala gelmiyorsan demek ki senin

Yüreğın oyun ve oynaş .Yeni cehennemler yaşatmaya benli cennetleri mi geleceksin.Artık dur, durulan.

Asıllıklarıyla farklı olan notaların,aynı ezgide kompoze olmasına benzer gibi

Doyumsuz ezgilerimize gelmeni bekliyor tüm yeni yazılan şiirler ve şarkılar.. S-evimiz tertipli ve zelal...Zinde özlemleri derledim Zinde Avesta'dan, Aldım yanıma,sen ne istedinse..

Gel gayrı ne bu gitar bu derdi keser, ne bu ağlama bizi adam eyleyip uzaktan kavuşturur.

Hayrettin Taylan

Gidişlerin Tan vakti

kararsız bir hecenin güvercini beni taşıyor yalnızlığa
kutsanmış bir akışın son damlasında hatalarım damlandı
tanıdık fırtınaların hissinde üşengi ve utkun bir bekleyişin esriğiyim
sevilmiş her sevilmişin son sevilmişiyken sevmedi artık seven
kanıtsız ve tanımsız bir ruhun derinliğine atılan son mağmalıyım
yanıyorum yanmalara anmalara anılmalara
suya susamış suyun küresel ısıngaç şifrelerinde bulutlandı ömrüm
artık yeni bir aşk toprağının damlalarına kitlendim
refikimin cenderesinde cenin hazanlar aslı
bense kalakalmışlığın kafındaki son kerem
hatalarım kevserlerin yıkatmadığı arzu denizinde yanımda firavun
musanın sevenleri peşimizde
bizde tarifsiz özlemlerin uçarlarına bileşen bilgiç tuheyflilerdik
tam deniz ortasındaydım tam sevmeye otağındaydım
deniz çekildi aşk kühüne kayıp oldu
kerbalada ölen son hüseyin ben oldum leylanın ayşesi
şuşelenmiş ve tek şubesi kalbimde olan tutkuların bankası
sana ödedeğim bir iki günahın faizinden bana arta kalan hasanın gözyaşı
hüseyinin unutulmayan acısı ve yusufun acımsı güzelliği
ayın uğultusunda ruhumun gökkuşağı çıktı
ben aşktan ve hecelenmemiş her sevgiden çıktım
şimdi bülbülün canhıraşına cânperver,akli virpençe
gidişlerin tan vakti,ruhumun erkinde terk edilme şafağı
kırılan her kırılmanın karışımında karmakarışık bir kaviyim
gidiyorum, güncesini güneşin ilk ışığında alan hissi bir hissin sonuna
ordayım,oranın oranlarını orantılamayan orangutanlı mecnunlar
bu son leyla bendimi alıp götürdü
akıyorum yalnızlığa akan yalnız bir denize
dalgalıyım taş atmayan büyüyor dalgam

Hayrettin Taylan

Gidişlerine Mutluluk Hackledim

Şimdi kendime yeni bir ekvator çizdim sınırsızlığın çizgeçleriyle
Tasaların tohumları büyülü kinlere kirve oluyor
Sünnet oluyor gavur hiddetlerimin şiddet severleri
Azımsanan bir gelecek gelin oluyor gelişemeyen gidişlerime

Gidişiyorlar gidişlerim

Ara veriyorum herkesin sevdiği bütün sevmeleri ve sevinçleri
Benimsediklerim hiç bulunmaz olsun olurun oğulları
Bu çekilmezlerin çeşnisi yok olsun yokluğun yohları
Aradığım aralarda asitler döküldü yanacak yandıklarım
Yeni olmayan her yenide gelişimin gelişmeleri yenilendi
Hayatı olmadığı gibi bayatlamak epopeliğimin yeni duruşu
Duruş, buruşuk olmayan kimliklerin kimyası
Bireysel menkıbemde şimdi bu kadar anlamsızlığı anlamak mutluluk

Hayrettin Taylan

Gidiyorum Gitmegillere

sevginin sayfası güneşte, ulaşılmazlığımın bahtı karanlığında
böyle mecnunluk çiftçisiyim sevi dünyanda
yüreğinde başlardı ışıltılar, gölgesiz umutlar, saklambaç keder
metaforların metafizik şevkinde dillenirdi sensizlik
yar'yüzüne düş'en göktaş / yaralardı aşkımı
bilinmez demlerin adsız bülbülüydüm
oysa jeolojik zamanlarımın aşk talihisin
sevda kıtam henüz yeni, henüz kabuğuna yara'lık
içsel depremlerim bu yüzden, yarkabuğum bu yüzden çatlak
2..

anlamsızlığın anlamı seninle başlardı şiirlerimde
aldanışın mısralarında karasal bir iklim gibi imgelerimdeydin
bekleyişin mevsimi uzadıkça anlamsızlığa kanardı yüreğim
sevilişin göğünde yıldızların kayboldukça yanarım
bir filmin sonu gibi, bir sonun rolündeyim
ürkek penguenin istanbul yüreği gibi durma kutbumda
zitlığın mıknaşması gibi çekme soğukları sevdama
bir martının teleğinde vuslatın angısı
uçuyor aşk
varsıl yüreğinde kalıyor umutlarımın aynası
bir günleri tarıyor, bir günlerin

3...
erişemediklerimin son sözü akıyor ilk bakışına
dipsiz kuyuların yusuf'u olup kendimle kalıyor sevdan
üçgenli sözcüklerin açılarında tanımsızlığını eriten heveslerin alisiyim
seninle anlaşılan anların tanımsız duyularında yüzüyor nefsim
sayısız açlıklarım artıyordu içimdeki çocuğum yüreğinde
benli kayıpların kopyasında artıyordu bilemediklerin
dil ile gül arasında batıyordu aşk
tanımsızlığın uçsuz bucağına hakim oluyordu umudum
yeniden kavuşmanın hücrelerine taşınyordu hicretim
bu yüzden seni beklemekti aşk

4...
yalnızlığımı yalın ruhunla tanıştırdı veballer
sensizliğin ödünç sevgisinde uyanışı tanışın diye
içimdeki sevda gülünü suluyor damlalar
bütün yaşadıklarımı ıslatıyorlar
üleştirilmiş ünlemlerle vicdanımı tümlüyordu her şeyin
gizi, öze tanıştırmamanın kurumuş sonrasızlığındaydı uyanışım
eğitilmiş aşırılıkların aşındırılmış kumsalıydın
sevdirilmiş bilinçlerin taratılmış tanelerindeydim
bekletilmiş istemlerin sahilindeydin umarsızca
uğrumun son dersini sahilinde güneşlenerek veriyordu azmim
çağrımın son sesini son sözünde eriterek çalıyordum aba telimi
aşkımın ilk nefesini, nefsinde besleyerek gidiyordum kendimden
gidiyordum gitmelere....

Hayrettin Taylan

Gitme Yazıtı (Göktürkçe)

uzların yoklarında yoksun yoksunum
yalınç bekleşiler içre içten bir sen anıtı

ilk aşk ilk alfabe yalnız ben okur yalnız ben severim
sana hazır olmak nazarında bulutlar beni ekledi yağmura...
sen anıtını sel aldı birsen birben
bir kez baktın ilk kez baktın ilk okudun metnimi
ben yazıldım sana sen yazıldın ana

kalıntılara alınc eyledi beni yazgının tilmizleri
hüseyni bir an çalındı girift buluşmamızda
beni çaldın benden seni çaldılar bana
melodik ve enfusi bir hazın çeşmi akarında aktın bana
anlatı ve sallantılar arasında aşk seddim gerçek ceddin
bulunmaza olunmaza seher gelinmeze kahrı candır gidişin
buselerinden bestelendi mutluluk türküm

hoşluğun kalında lal oldu alların turnalar çağırsın bekleyişimizi
kolayların kolajından kavi öpüşler eklendi arzulara
gayrı senin özleminin çerçisiyim seni gezdirir umutlarım
sözün en sözü gözün en gözünde seni bildi ey söznazım
azaltılmış bir ümidin izlense gişesinde sen kırıldın gişelere
ben izledim seni özümle
sonra gözümle
yazınc bir hazanın kazancında beni yazamadı melekler
direk cennete aldılar beni
ki aşk cehennemini bin kez yaşadığımda olsa gerek

erinç bir gitmekalın kalın duvarında altında kaldı hayallerim
ben yazdım aşkımm son seneryosunu ben sevdim ben oynadım o da gitti
yittinlerim ve bittilerimin hesabını ödedi ruh halim
sensizliğin suyundan gelmenin huyundan hıızırı bir haz sundular
son kez baktım o gün sana.....
bütün dünyanın bakış çeşnisinden bir sundun o an....
kaldım sana...
lal ve bütün umutsuzluk halimle

yaşanımların yaş akar gözyaşlarım kurutur
gitmelere ve kalmalara çırılçıplak soyundun
Suskun bir umutsuzluk alırmış insanın rengini.
yeller ve eller sevindi bense hüzzamdan çaldım
susmayan bir özlem beni aldı bendelerimden
lafzalarım lahitlerine kaplı bir sır iyesisi sundu
bütün acılarımı öğüttü yalnızlık değirmeni....
hangi hissime baksam senden bir hun ve gün

minimize edilmiş yanlışların yangınıym adım kaçamak papişi
demli bir masalın vahını içti iç çocuğum
esrik bir arzuya aruzlandım hamseler dolusu heveslerle
beni kıpkızıl bürüntülere ucurdu ins suyu
tan vaktinde tanjantımı aldı sayıları bilmeyen güzel
tüm geolarda egolarım kavsil ve istemlere uçlandı

uçtum ama sana değil beni senden uaran başka namsız sevmelere
doğurgan bir gitmenin her gnesinde bitiyorum
gel de gelme de
ilmi bir beklemenin hasat mevsiminde gel en iyisi
beni en iyi sen okursun bunu dedi hıızırın kızı nazlıcan

Hayrettin Taylan

Gitmek ve Ülser Sizde Genetik

Rüzgarının garına geldim, eslerinle viran bir şehre gidecektim.

-Hadi git dedi içleniş.Oturup kendimle demlendim. Erozyona uğramış umutlarımın taş bağrında bağı yanık bir türkü beni topladı.

Dağlar üst benime düşüyor. Yalnızlık düş olmaktan çıkıp düşman oluyor kalışlarına.

-Git diyorum sana. Her gitmenin ırkında soylu bir tükeniş var.

Git diyorum, gitmek sizde kalıtsal. Mide ülseri, gitmek sizde kalıtsal, geç öğrendim.

Kapılardan kapılara, kaderden kaderlere, gitmelerden gitmelere kör oluyorum.

-Senli olan hiçbir şeyi görmemek üzere anda gidiyorum; ama kalp gözüm sana açıkken münkir bir haizi oluyorum.

-Bana verdiğin ne varsa, varsıl bir yara olarak arttı. Yokluğunun faiziyle topladım kendimi.Hesabımda bir ömür umut, bitmez kavuşmalar.Zenginim yalnız sana...

- Birini bekleyerek yaşamının tanımsız, anlatılmaz duygusunda durulanan anları yaşamak da güzelmış. Biraz daha gelme, biraz daha kal en uzaklarında.

-Seni sonsuzluğa gömmek için kazılar yapıyorum. Babil'in asmalarında seni buluyor çivi yazım. Yazgımı silemiyor Haçlı ordusu. Sen Diclemdin, Ben asil Fırat.

Mezopotamya da ele ele dökülüştümüzü unutmadı kader. Ben senin aşkının Selahattini Eyubbi'si... Hiç yenilmedim senden başka, güzellerin savaşında.

-Şimdi yenik, bir o kadar da yaralıyım...

-Düşman güzellerin kılıçları ruhuma kadar batırılmış, kanıyorum.

-Yetim kırlangıçların gagasında getirdiği gelinciğin beyazlarında karalarımı bağlayamıyor kader.

-Hadi git...

Gitmekle gelmenin döllemesinde umudun oğlu aşk orduna katılacaktır bir gün.Bahtında kılıcını batıracaktır,özlemlerine.

Harf harfine ölümsüz kalışlar ekleyecektir ahlaram.Alın yazıma yazılan adını bir güzel gelecektir. Ya seni silecek, ya beni silecek, ya kendini, ya da yeniden gitmeleri...

Adresler meftun,yalnızlığın baki, aşka aklanışın sani, ruhuma sızıışın evveli, özleyişim ezeli, tutuluşumun ebedi,gönül sözlerin edebi olarak kalıyor.

-Kendi yüreğine eklediğin baki kırıkların durusunda akıver masuniyetlerime.

- " mutluluk senin göbek taşına yazılı değil "

- Git durmalara... Sisli havalarda ulur hazlarına ikinci el bir kurt. Taşkın hazlarının ırmağında sen de akarsın bir geceye. Gece ile hece arasında senin de heveslerin okunur bir gün

-Hadi git, başkaları da gitmek dersi verir belki.

Adınla başlayıp adınla süslediğim ruh sergisinde sözsüz yazılar da yazacağım. Adını unutsam,aşkını da unutacağım; ama nevrotik sanrılara dahil edilmedim henüz.

-Seni silemediğim cümleler kadar yalnız kalmak istedim; fakat bir güzel gördüm hecelerine kadar, ahlara kadar sana benziyordu. Sıralı bir cümle gibi derdimle, seni unutamayıp ortak öge olarak paraladı beni.

Durma karanlıklarımda, durma hatıralarıma..

Git sadece...Diyebilmeye alıştırmalar yapıyorum sayfa sen ile son arasında ...

-Hayat boyu akan yaramın sensizlik sahilinde yüzmek için zayıflayıp bikinisiyle gelen aşk arzulu güzelin öpücük ödevini yapmak zorunda bırakma beni.
- Ben de öpücük ustasıyım unutma, bana ustalığımı unutturacak kadar uzak kalma. Gidişin yerine bütün lanetler bent olsun göz yaşlarının Gölecine. Lanetlenmiş güzeller kentinden beni de kovsun ihanet barbarları.
- Beyaz Türklerin yaşadığı gecelik mezelikler gibi tadına ad olmadı hayalim. Asil bir özlemin asi'siyim akıyorum Akdeniz'ine ...
- Asi, asil, artist, bir o kadar da romantik ...
Bırak göz pınarların dökülsün yara denizime. Biraz daha ıslansın vicdanım. Biraz daha midenin ülseri yükselsin,biraz daha gitmelerin acısın. Dedim ya, siz de gitmeler ve ülser genetik...

Hayrettin Taylan

Gitmelerin ayrımsı beyaz kedisi

gelmek için gitmek lazım
kayıplarımı buldun mu ayıpsız gelmeler sakıncalarında
hala burda hala bağındayım güz güllerinin
bulamadım
bulunamadım bulutsu kaçışlarında
kayıplarında parmak izlerim yok
olay mahalinden geçen bir hayaldi varlığım
ayıplarımın karesini alan son güzel birlikteliğime çarpıldı
ateş böceği misali karanlıkta aydınlığımdan korkuyorum
çarpmalarım bu yüzden
yeni sislere kesreler atmam bu yüzden

·
durmak durulmak adına
durulanmış en yeni hislerimin susamışlığına gönlünden su akıt
bitmesin içimdeki gölssel ayrıkların gülgeçleri
yokolma korkularında ben yetersiz kalırım cesaretine ve gölssel gölgeçlerine

·
zamansız mekansızım
düşsel başlangıçların bitiminde gün çoktan alaca karanlık nöbetlerinde

beni benden alan zamansız bir hülyanın kara asında asılı kaldı son isteğim
alaca bir almacanın alinganlarında sana akıyorum suçsuz
tek suçum var sevmek nöbetinde sana vurgun kurşuniler yaşamak
bana aşkı yaşamak çok görüldü ben ancak aşk yazarım
sense en küçük kırılmalarda gitmelere kafiyelelendin ezberimisin
sonun hep aynı redife kedilenmiş
kaçmalarına beyaz bir fare bıraktım
yarın gelme günü
yarın gelme günü
yakalanmak istiyorum anla

Hayrettin Taylan

Gitmelerin Leylakeşisin Nazlıcan

23.23.2010

eski aşk yazıtı...

Beklemenin ücretidir imkansız aşk.Ücretimi ödedim Mecnunluk kasrındayım. Sol yanımda yadlarımı hatta sensiz yadsıdığım her şeyinden bir şeyler de var.

-Bedelsiz bir sevmenin sınır ötesi operasyonundayım. Mayınlarını temizliyor umutlarım, umduklarım, umacaklarım.

Aşk böyle yaşanmaz diyor Mecnun:

....: Aşk birisi giderken onu özlemek, onu beklemek hiç gelmeyecek gibi gitmektir mecralara. Bekaların son hecesinde kendini bulmaktır. Mistik hülyaların seherinde y'ellerini tutmak huzura.

-Umudunu umman eyleyen,gönül gönüle, ten tene , tin tine sığamamaktır. Hep artmaktır aşk. Ya da hep senden bir şeyler eksilmektir aşk.

Aşık çok zalim bir hükümdar, sevgili çok insafsız ,yürek yakıcı bir Leylakeş.

Aşk içsel bir sıladır .Onu hep hasretin prangasında yaşamaktır çoğu kez.

-İşte Mecnun yani benden aşka dair söylenmemişler dinle beni ben'den.

....: Gönülünün hoş, boş, koş olduğu yerdir aşk.Hoşlanmaya hazır, sevmeye vaktin olup ve uğrunda koşmaktır. İstemeyi istem kökünde yaşamaktır. Gönül sesini türkü eylemektir.Aynı nakaratı söyleyip hayata, aşka ve birbirine sarılmaktır.

-Ses dalgalarının yükselmesine için içindeki sesi feda etmektir. En özel fedailiktir birisini sevmek.

Ya da bir piyangoda en büyük ikramiye olarak hep bir gün çıkacak gibi durmaktır. O yüzden hep sevdiğinin çıkması için sürekli bilet almasını sağlamaktır aşk.

Ve sonra hatta sonrasızlığın da sonunda parmakları birbirlerine kenetleyerek yırtık kefenler sunan hayallere, hallere, kalakalmalara, gelemeyene, imkansızlığa bir ağızdan hayır demektir.

Ben sana uyandım yine. Yanı başımda sen vardın. İl bakışın gibi duruyordun.

Sen başka rüyaları temizlerken ben senden uyanıyordum. Belki aramızdaki fark buydu.

Biten bir aşkın hemen ardından bir başkasının uçurumunda gül yetiştirmek için öylesine bahçıvan olmak hayattın kirli sularında yıkanmak gibidir. Çelişkinin giyotin ağzında kendi kendine kesilmektir.,

-İyiler iyi sever, bir kere sever, çok sever gülüm.

Özledim.

-Dedim ya felsefi derinliği bu kadar vahim bir cümle var mı ki?

-Hadi damlalarını tut sakla hüznümün nadasına akmasın. Sen git, ben de hep nadas kalayım. Y'aramın üstünde yetişsin dikenler.

-Bağrı yanık yırtıcı hayvanlar gezsin . Nadaslarıma sakın dokunma, damlalarını bilerek ya da bilmeyerek akıtma. Her damlan içsel bir bostan yeşertiyor.

....: Haydi, tut sislerimden örtelim sislerinin üstünü. Seni ya görmeleyim ya da görmemeleyim. Bazen görmek ölümcül kuşlar uçurtuyor yüreğimde.

....: Karanfillerin özünde yıka karalarımı. Fillerin taşısın uğrunda kullandığım fiillerimi. Çekimlesin beni aşk ve kaderin. Cümlelerin başında öznemi nakışlasın sevgin. Ve cümlelerin sonunda kalakalsın yüklem.

-Ağır bir yüklem olarak kalsın içimde çağcıları artan sensizliğin.

Götür beni güllerin güle aşk olduğu , güllerin aşka su olduğu gül suyuna. Yıka beni ta sevdiğim senden. Sonrasızlığımı birkaç cümlele kurula. Kurlarınla biraz koştur beni kardelenlerin soğuk düşlerinde.

-Serkeşliğime ehil güzellikler sun. Meylerini sunan saki olarak meyhoşluğuma sürekli dem vurma.

-Aşk, sana sarhoş olmaktır zaten. Ben de meyhoş, ben de serkeş, çilekeş keşiflerin yolundayım.

-Ayık kalmak başkasını istemektir.Ya da haydi ayık yap beni.

Gözlerimi açtıracak nefret tümcelerini çok kullan. Gaddar bir güzel olarak kal yüreğimde.

-“O hiç beni sevmedi ki ” .

Bu saatten sonra sende fırtına bile kopsa bile saçımın bir teli bile sallanmaz de.

-Bu saatten sonra saatlerini sen hep geriye al, eskiden yaşadıklarımızla yetin. İleri saat uygulaması yok sana olan tutkularımda.

-Yarın ve yarın olamam de. Benden aşk olmaz, ben Leylakeşim. Ben yalnızlığın dilbazıyım, ben gitmelerin sokak kedisiyim, ben öylesine gidenlerin türküsünü çalan sesi kötü bir çalgıcıyım.

-İyi niyetlerini kullan ve bekleme beni de.

İşte şimdi zamankeş oldum. Bütün zamansızlığımın saatiyim. Her dem seni siliyorum silinemeyecek olacak içimin içinden.

-Merak etme, ben kendimden gidiyorum. Önce kendimden gitmek gerek senden gitmek için.

seni bekledim ta senden, ta bana geldiğin bende

y'araya vurur aşk gemisi

siper ben

gelemeyişin eşkâlisin git dediğin yanık sözlerin sularında

acılarım ıslanıyor

anların gölgesi uslanıyor

kapanmaz yaranın perdesi açılıyor

beni ilk kezlerin kurşunluyor

tutkular din değiştiriyor Kevser sahilinde

hicran depremi yaşıyor yaşayamadıklarım

bir ben ölüyor bin sen arasatında

bir ben diriliyor bir sen ummanında

gitmek için yeniden gelmek yanaşıyor sol yanıma

ve ben gidiyor sen geliyor

Hayrettin Taylan

Gitmem gerek büyüyor bebek

bu aşk şehrin nefretinde kirlendi kumruluğum
milatlarını doldurdu destansı mitlerim
oysa aşk bile aşkı benden öğreniyordu
boşluklarında akıyor hoşluğum
Ölüm kalım arasında kalan sevilerimin çobanırım
Gitmeleri otlatıyorum kırık baharlarda
bir düştün düşüp aşka atıldım
başkasında yok olmak için
gitmem gerek gayrı

yalnızlık para kazanmadan
gölge, serin bir sen sunsun
kapıyor yar ile yaram arasında kırılışlar
etini parçalıyor etik
kendi benimde düş oluyor sensizlik
gitmem gerek gayrı

sen rayında kayboluşum
yok oluşların sözlerinde can cam oluyor varlığın evine
isabet eden bir yayın gerilmesine gün aşırı oluyor atılışın
Hiç olmazsa sevda bıraktın bana
Meşru bir aşk bebeğim doğdu sende
kanayan yüreğimin memesindedir aşkın sütü
Gitmem gerek büyüyor bebek
Sen gitmeleri,yeniden gelmeleri emzir sevgilim

Hayrettin Taylan

Gitmenin Gelmesi

kayıp olan zamanların bulgusunda
ya da unutturulan özelemlerin sende dirilişidir bizimkisi
bulunmuşluğun bulgusunda yaşanmamış anmışlığın mazisindeyim
sancılar yola çıktı sırtında onulmaz düşlerin ağırlığında akla doğru
zamansız....ağrılar girdi aklıma
sakıncalar arasında hep beklenmenin bekleyişi sızıldı yüreğimize
esrik bir düşün tortusu ben nehrinden sen gö
sen gülü
sen gülünün kıpkızıllarından akli bir dumur
kalışını bana sürünce eden ruhun ezgisinde yeni bir türkü
bestelendim ahestelerinin göğre çıkışından sonra
gayrı uslanmaz bir ifritin ferî beni şevkine kaim kıldı
hüznüm o şarkının güftesinde nakarat
aşığın sazında figan teli
beni senden çaldılar
beni sana sundu arzuların melekleri
sen hiç bende olmadın ki....
al al oldu alil hislerimin tutulmuş anı
kayıplarım değilsin kazanmışlıklarım mı.....kimbilir
aklarımın ağında karalanmış bir istemeden istedim seni
.
susmak zamanı....gözlerimi yummak istiyorum
yolumu bulabilmek
ruhuna girebilmek için
susmanın uslanmasında usulca gel keşkelerime

Hayrettin Taylan

Gitmenin Kedisi Mırnaşır Yaramda Nazlıcan

23.23.2010 'ithaf

*Gitmekten daha zordu ,söyleyebilecek onca şeyin varken susup yalnızlığında ağlaman.
Gitmekten daha zordu susarak seni unutmak.
Çaresizliğin çarı olarak hep seni içinde çariçe olarak yaşatmak,gönlümdeki tahtını hiç yıkamamak her şeyden daha zordu.

-Vedaların sarar yaramı. Kanayan bir alışkanlığın alıştırmasını yapıyor kaderim. Giden sen değilsin, benim aslında. Sen hep bendeyken buna gidiş denilmezdi.
-Bir öpücük parametresinde metre başı metres yaşamlar yaşayan başka benliğin kirli sularında korku filmin başrolündeyim.
-Bu sensizliği oynama senaryosundan alınma yaşamlar, bu benden hayır çarşısı çıkmaz.
Ruhumun viranelerinde kermes düzenleyip senli her şeyi sunuyorum.
Bu anın kısa metrajlı filminde en çok gözyaşların revaçta. Damla damla bana eriyişini ıslatan o demin sızıları süzer vicdanımdaki kayıpsızlığı.

-Akar gider bende ölüşün. Yanar gider ciğerim.
Ilık bir özlemi vardı bakışının hep resmi duruşunun. Güleç yüzünün haritasında dünyanın en mutlu erkeği şehir olurdu. Ben kent üstüne kent olurdum sen gülerken.
-Post modern yaşamlar sunardım sen gülünce, salına salına sayfelerimi karıştırınca.
-Hayatın en son yaprağına yazardım seni. Şimdi bir ayrılığın ölümden önce yazılması kaderden çıkarılmış.
-Bu sevgi ölmüşse sende, ölüm artık gerçekliğini saklamıştır. Bağırsam da duyamazsın.
Bu ölen kim hani salası okunmuyor. Bu ölen yoksa imamın kızı mıydı? Yoksa imaların perisi miydi. Yok yok bu gidenin hiç gidemeyen ölümcül gülüydü.
-Yalnızca dikenlerini sinemde bırakarak gidenin kırmızı gülüydü. Kendisiyle kumar oynayarak kumarbaz olmak istedi acıların metruk mekanlarında.
-Kumarında beni kaybetti. Oysa bütün ilklerini iliklerine kadar yaşamıştı aşkla. Bunca büyük aşkın sonrasında nefretlerini ekip gitti yaramın nadaslarına.
-Öküzlerin bile yiyemediği dikenler yetişti ayrılık yamacımda. Sen mutlu orada.Ki orası, ora olmaktan çıkmış.Çivisi çıkmış yaşamların gizil oyunlarında hangi akıl oyunlarındasın.
-Teninde saklı kalan hazinelerini aramaya gelen hangi ikinci el öküzün boynuz arbedeleri arasında içsel açlıklarını doyurmaya çalışıyorsun zağımın kızı. Seni durdurmak için rekorlar kırdım yolunda koşarak. Durduramadım.
-Gideni durdurmak hızlı aşk koşucuların işi değilmiş. Bu hız nerden geliyor sevgilim.
-Can kırıkların verdiği özel bir acı ezmesi mi? Bu gidişini nasıl durduramadım. Bir inme gibi dolaşır bedeninde pişmanlıklar, Neylersin gitmek kaderinin ederiymiş. Yazılmışlığa koştun. Yeni bir hayatın yatırılarına attın.

Bu aşkı terk edip hangi yalancı baharın gülü olarak sunacaksın bilmiyorsun. Bu güven hazineni kaybeden biri küçük hazinelerin sevda ambarında mutlu olur mu ki?

-Beni, ben kadar tanıyıp yaşarken çıkmaz sokakların karanlığında bilinmeyen bir ben'e yenilince peki o bilinmeyen yüzlerin dünyasında hangi yüzle yaşamaya alışacaksın.

Başka gitmelerin garından arını söndürmeye yakınsın anlıyorum.

-Haydi git benden. Haydi git öncesi mutlu sonrası mutsuz anların anaforlarına.

Sol yanında umutların, beni unutmuş ve gözleri nemli bir sen gider.

Seferinde gözyaşlarının ağırlığını ekleme.Çünkü ağlayacak çok zamanın olacak.

Bu gidiş beni unutmayı mumyalamaksa uyandırma Firavunları. Nemrud'un kızı olma bunca seni severken. Öyle sevgi ateşinin ortasında bırakıp giderek ciğerimin yanmasını izleme.

-Çaresizliğimden üstün körü körlerin yaşanmayan diliyim.

*Sözcüklerim sustura, kesiyorum sensizliğin acılarını. Doğanmış bir sevda vücudu gibi kendime gelişleri sarıyorum.

-Artık gelme. Gitmek şimdi moda. Ben de alıştım bu modaya.

Hayrettin Taylan

Gitmenin Şimendiferi

Hiç mi dur diyecek kelimen yoktu?
Bu son tren...
Sen istedin ben mecburen
vardı söyleyemedim melekler vardı yanımda
oysa şeytan de diyor
söyleyemedim tren mi kaçtı makinist mi hızlı bilmiyordum
utandım da biraz öyle ulu orta auarası belirsiz söylenmezdi de
sen git... annenin son tebessümlerini de al
gel tren kaçsa da makinist benim
mecalsiz kayıpların örgülü çorabını giydim üşümüyorum
mecburlar ıştırken gidişler ölgün hasretlere sarılırken
eskiz, cebi delik anların hamındayım
yandım piştım elhamdüllah
umurumda bile değilsin
kaçışların labirentlerinde zar attım hazır kalışlara
yeni bir sevdanın defilesinde beni sunar güzeller
kıskansan hatta çatlasan da hayat böyle ayna öpüyor
suçlarımın saçında evrenin bütün umutları beyaz
yaşlanıyorum aşka
kumru panayırında ölümsüz aşklar satıyorum
istersen uğra kendini satın al benden
kalmak sana çok yakışan bir fistan gibi
gel onu da al, ruhun takasıyla
sahiplenemediğim aşkın da bedava
gözyaşların zezem yerine satılırken burada
kutsi sevdamızın kabesinde sakın ağlama
kaderin cilvesiymiş,nasipten öteleri tavaf eyle

Hayrettin Taylan

Gitmenin Tatilindeyim

çalınan bir gidişin şerhiyim
sayılarla gitmelerin kaldırımındayım
gitmişse bir kere
neyi çarpsan işlem tam değil
umut eksi
bizden bir parça nemli
bulut artı
akan damlalar payda
ve yüreği yakan canhıraş sonuç

hıçkırıkların hiç kırıklarında
ayrılığın kırk ayağı dolanır
belki gelirin ilk sayfası açılır
bir cümlede takılı kalır kavuşmanın plağı
hep sen
hepten sen

acıtan bir masalın orta klişesinde susan sen
bizim şarkımız çalınsa da sen çalınmıyorsa manasız
aşkımız cümle dışı unsur olarak kalır kalakalışlarda
sıradan ve can yakan her şeyin silinmişliğinde
yeniden yazılacak defter de yoktur
en arka sayfada "hani"ler vardır
ben ordayım sen sızılarda ,yazılmayanlarda

ıssız,ımsız,sorgusuz anların deniz anası
ben deniz
kirlenmişim aşk atıklarından
alıntılı bir sen temizler her şeyi
göz göze geldiğimiz anın fotojenlerinde zenliğin büyür
ben büyücü
iksirimden hüznün vaat etmekteyim
çeler gönlümü haykırışlar
seni anımsatan her şeyde nemlenir bulutlarım
yaryüzüm yok gayrı
benim için ağlayacak sen yok
ben yok, yok yokların soy özünde

çelimsiz boşlukların hoşluğunda hoşcakallar çakal
çalakalem bir huzurun uçurumundayım
hatıraların tutar nefessiz kaldığım her anda
sana dair şeylerin kıskacında böler beni bilinmezlik
kabusun çellosu çalar, türküye benzemez hıçkırığim
geceler sabahtan önce geceler beni
içi içine çeker girdap
çalıntılı gülümseyişlerle hayata yamalanır ömrüm
uzaklarına uzar, ummalarım
gitmişsin bir kere uzar ummanım
Elde kalan anılarının beyaz köpüklerinde arındın

su içre suya aşk, aşk içre aşka su olsam ne fayda
bir kere gitmişsen iki etmez bende kalışın
bir kere gitmişsen söze gelmez gidişin
bir kere gitmişsen bir eder dertlere
bir kere gitmişsen gerek yok çarpılmaya

Hayrettin Taylan

Gitmişliğin Leyleği Yuva Yapar Gül Dalına

Ellerin beni sığağından yüreğini avuçladı. O an soluğunu çekmişti yaşanmışlık. Anların hülyasında gözlerine bakamıyordum kalakalmıştım.O, gözlerine alışan alışagelmışliğim,sonranın veda korkusundan,zayilerini sensizliğin ışığına sundu. Yalnızlığın suni bahçesinden gül kopardı kendisini.Laleler attı önüme hayat.Bir ilk baharla yetinmek içinse gül ağladı, sevdası kurumadan ve kavuşmanın regeli yapılmadan.

Hiç kimsenin yaşayamadığı ayrılık davasıdır içimizde volkanlaşan...Atlas gülüşlerin, yeni haritaların somurtularında mutsuz bir dağ yaptı.Dağlanışım,ağlayışına özdeş hatta sensizliğim acılarını çok çok katladı.

Suskun öpüşlerin kanatır,öylesine bakışların ,sessizliğin,birden unutuşun biriktirir içimde ahlara.

Ak güller açar içimde, senin iksirinin kokusu sızar yapraklarına.

Seni benden koparan anların dalları uzar, gitmişliğin leyleği yuva yapar.Tek teselli o işte... Hani belki bir gün bu leylek yeniden asıl vatanına döner.

Az dinle desem sesimi, içindeki yıkık kentler yıkılır mı üstüne.

Seni onca seven anlatılmaz sevgilerin kül adamı,ses veriyor dinle biraz,son türkümü okuyacağım ağladığım,yakıldığın Fırat sahilinde.Küllerinden arınmadı şiirlerim, vicdanım,yaşam ceninim. Büyüyorsun özlem anasının karnında.Yarın gelmeye doğacaksın.

Seni seven,sensiz yaşamayan kışın Lordu olsam, kömürüm olur musun ömrüme?

Unuttuğun soğuk paylaşımlar adına yüreğimde emsalsiz,tanımsız, anlatılmaz,bensiz varılmaz aşk vadisi olur musun? Geçilmezlerin hemzeminlerinde bütün demir kafeslerini seninle geçsek,hızlı tren gelmeden...

Açsak sevginin kitaplarını, bitaplarla,hitapların masallarını uzatmadan eski bir yalanın bilinmezliğinde okunsak göz göze,dize dize,söz söze...

Bir solukta okusak aşkı,bir nefeste kavuşsa her özlediğimiz.

Dönüşü olmayan , dünü olan, anısı olan, geleceği olan yeni asfaltlanmış geliş yollarında benimle gelir misin?

-Terk edilmiş zamanın bitirilmiş akrebinde yellerinle, ellerinle, sözlerinle,yelkovanınla,ahınla,beni unutuşunla vurma.

Zaman her zerrenin ilacıdır.Dirhemlerimde zem suyu akar, ben kutsi bir özleyişin hep bayramıyım.Sense resmi bayramlarda kullanılan aşk dilisin şimdi.

-Beni unut, yeni bir hayat kur, benimle yeniden olmaz.Bu ay ki maaş bordrosuna bunlar da ekli resmiyem.

-Bu aceleyle dönen, çıkar ağının ecelinde insan harmanı içinde yalnız sen yaralı değilsin.

-Evet, cilalı taş devrindeyiz yan yana olmayınca,bir taş buldum, yüreğindeki taşı da getir sürtelim.Yangınlara ihtiyacımız var gülüm

Bir çağı daha atlatırız böylece, maden çağına geçelim senle, yalnızlık dağımızda her madenden varmış.Ama senin yüreğindeki tutku madenini buldum.Hızla geliyor aşk çağlarımız.

-O madenden bir aşk yaptık, bir ömürcük yaşadık.Şimdi tut ellerimden gel buluşma mağarasına. Mağaranın girişine seni çizdim, seni yazdım.Yazı bulundu yazgımızda.Yazıyı buldum, yazgımızı buldum, buluşlarımız ilk buluşmamamızı sağlar.

İlk çağdayız, ilk andayız, ilk kez göz gözeyiz.Yeni bir çağdır içimde unutulamayan. Artık yazabiliyorum sensizliği...Bu çağ çok uzadı gülüm.Kelepçelenmiş ve Nemrut ateşine atılmış yerli bir acının İbrahim'iyim... Hüzün tiktaklarında tümle beni ya gelişinle, ya da gidişinle.Evin ortanca oğlu olarak hala ortaçağındayım.

-Yalnızlık çare değil içimizde onca amaçlar, sevgiler, utkular, aşklar varken büyük isyanlara. Yürek yurdundan yetişen baharatlar, kahveler,yeni yeni şeyler için bir de bensiz kalan Kudüs haline " Haçlı Seferleri düzenledi ali kavuşmalar.

- Beni senden kimse alamaz, aslım, neslim Selahaddin Eyubbi.

Seninle aşk olan, nur olan, şan olan, bütün sevenlerin,acıların kiblesi olan Kudus
'ünü kimseye yar etmeyen Selahaddin Eyubbim bilesin yaralım.
İstersen, ruhumla paklanan, pişmanlığımı pişirdiğim,sözlerimle sonsuz kıldığım,
her yeri senle nakışladığımı aşk sarayımızı ellerinle yık,sığdır yaşamı içine, kal
orda.Bensiz mutlu olacaksan, mezarımı kazayım oraya.
-Mezar taşıma bari yazıver, "bir zamanlar benimdi" O beni unutmadı, ben unuttum.

Kavuşmamızın yoksulluğundan, yüreğimizin varsıllığından, yaşama sabırla aktığımız
bütün akışlarda sence,insanca yaşamayı seçmenin sınırındayız.

- Bir ucu dağlarda, bir ucu masallarda,bir ucu kavuşmaların imkansızlık uçurumunda
olan belki bir günlerin emrindeyiz.

Bir düş ırmağı akar, bir ay parlar sensiz gecelere, bir güneş kavurur ayrı kalışları,
dualar artar avuç içlerimizi özetler anlarımız.

Sen ki, yazma damarımı bulutsu rüyalarla ve gizemli masallarla donatırken,
huzurumun anlarında kıpkızıl güllerin açar.Hiç söylenmemiş sözler akar, sana..Beni
sana anlatır her cümlem.

- Beni sensiz bırakma, beni bensiz bırakma yaralım,yaşam tuşlarından her
sözcüğüm yürekten döküldüğü seveda kevserinde su da izlemeli yansıyışlarmızı. Her
damlası bizi berrak bir geleceğin hikayesinde anlatmalı.

- Billur bir özlem, kirlenen gönüllerin iç hesaplaşmalarını da kapsayarak bizi
ilk günkü gibi özerk anlara taşımalı yaralım

Hayrettin Taylan

Gittiğin Gün Sevdim Onu(sozluğu)

bu gitkalların son dönüşünde ruhum asıldı
acıların bıçağı kesti beni benden
dönsen de ,
ben artık ben değilim

bu gece ay yok, yıldızlar gizlendi, sen yok hele ben hiç yokum
:misallerimden sancılı ağlar buluşuyor gözyaşlarıma
erkekler ağlamaz diyorumun sözcüsüyken şimdi ağlattın
:
aradığım her kırık dökük kalbimde yerin dolar mı?
arandığım anların masallarında bulutlar gözyaşlarımla maçta
amaçları gözyaşlarımı uğruna akıtmak
bir bedelin son hecesinde adın anıldı
: yalnız iki damla gözyaşı aktı
biri beni senden ayıran arzularımı temizledi
biri hani bir gün gelirsin diye sevinçten ağlayacağıma

gitme de
gel me de
ben böyle iyiyim

Tanımsız ayrık sözlerin sözlüğünde
seni anlatmıyor hiçbir kelime
la mekan
la güzeller
illa da sen diyor yüreğim
bulunmaz bir acının son adresindeyim
kime sorsan ben
yani hüznübaz bir aşkın son mecnunu
artırılmış bir hıncın son amacındasın
gidişine heykel olan gözbebeklerim kalakaldı gelmene
gelme
gitme de

bir kelebeğin vıcısında seni andı yellerim
bir gülün hışırında seni andı içimin kızılığı
bir pınarın son damlasında seni andı tüm beyazlarım
: sana kullanmadığım daha nice beyazım varken
sen kapkaranlıklarımın bir tanesini beyaz gelinliğine sararak gittin

iki duygu karışımı kavuşmaların sınırındaydım
bir yanım sen gelirsinin kuzey yürek küresi
bir yanım zelal yeni eksenim güney küresi
ben güneye indim kıblem aşkım sıcağı o yönde
sen ortada ortanca oyunlarınla kal alil alil
zelal bir canhıraşın sunulduğu buketli sulara
asi kadar asi, Fırat kadar zelal,aşk kadar aziz haldeyiz
gelmemenin gereksiz hali çok çekimlendi üreğimde
şimdi anılmanın magmasında
buket buket açıldı ruhumun gülleri,
bunca soru işareti içre tümlendik ay ve aşk gibi

beklensi,önemsi,hissi ve ömürsü bir tazelikle
gidiyoruz en güzel gitmelerin gelin çağına
bir ağ değil
bir bağ
bir ürek dağı
bir ceylanın ruhundaki özerk kimyanın bulunuşu gibi
içreler içi içlerin içindeki içleniş özü gibi
ben gibi
buket gibi
hasıl oldu ak bir tutulma dünyası
her an onun süzülen hislerinde şafaklanıyor gecem ve hecem

buket buket açıldı ruhumun gülleri
hayatımın her zerresinde zela Dicle akar
bense Fırat'ın yatağından melil melil aktım ona
bütün açıklarımla ve acılarımla geldim

buket buket açıldı ruhumun gülleri
yüreğimin her yeri zela sevda kokusu
ey ömür
ey aşk
ey sevgi
ey duyanlar,duymayanlar
ey ben
ey sen
bil ki bu sevda yeni sevdanın tanımı ve tümlenişi

Hayrettin Taylan

Gladyatör Bir Mecnun'um İstanbul'da Zindenaz

Gladyatör Bir Mecnun'um İstanbul'da Zindenaz

-Seni sevdiğim sürece hiçbir güzele, hiçbir sensizliğe, hiçbir deme yenilemem.

-Gücümü yüreğinde bitmeyen sevginden almışım.

-Yalnız sana yenilirim, yalnız sana tükenir ömrüm.

-Arenadaki gladyatör gibi sözlerinin hançerini kullanarak seni benden alan kaderciyile savaşıyorum.

-Ben yenilemem bu kadar seni severken.

Bu yüreğe armağan ettiğin sevginin güçlüsüyüm. Bileklerime değil, yüreğimdeki tutkusal gücün sihrindeyim.

-Musa'nın asası gibi sensizliğin yılanı olan her şeye karşı direnmeyi bilirim Zindenaz.

Hayat kısa,yılları yılan yaptı uzak kaldığımız her deme. Beni ısırmak isteyen zehirli haz güzellerine karşı panzehirin yüreğimde.

-Sen rahat ol, sen rahat yaşa. Merak etme, beni kimse sevgi salıncağına alıp aşkına bebek yapamaz.

-Senin sevgi emziğin ağızımda. Sütünü özleyip istesem de bu sensizliğe alışık alıştırmalar yapıyorum.

Sensizlik yeni bir yaşam şekli olmuş. Sensiz de yaşamının gereklilik kipinde epigramlarım var.

Hayat seni sevmekse eğer ,eğerlenmiş bu hayatın en güzel yanına sana bir yan açmaktır.

-Bir gün gelişine gebe bu aşkın sonrasızlığına pınarlar beslemek gerek.

-Sessiz harflerin sırrında hurifi olmadan senin huriliğini yaşamak ve aşmak lazım lafla yürütülen sevda gemimizi.

Seni yazmak için yeni bir içi içip unutmak gerek eski yarayı.

Ruhumun en güzel cümlesinde vurgulanan sevginin yüklemi olup duruyorsun. Ben en çok bu silinmez aşk cümlesinin vurgulanan öznesi olmak isterdim sen uzak bir yüklem olarak gidişlerini ütülerken.

-Üşümüş bir yüklem gibi sıcak özneniden uzaklaşma.Mısra olur gözlerinden akan damlaların kaderi.

İslatma kitabımı.

Hüzzamlı bir hazan sarmış bam tellerimi. Abaları yaktığım senli gizemlerde özümü tetikleyen egoların sponsoru olmuş gidişin, hayalin, bir gün gelişin.

-Süper egoları çoğalan çoğulcu bir gerçeğin kesifiyim.

Beni anlamaz kader.

-Beni silmez aşk.

-Benden gitmez sensizlik.Nakaratından silmez en acıklı türküler. Ben aşk türkülerinin kavuştağıyım. Bu yüzden kavuşmalarımız sırrında okunur sözlerin.

Yalnızlığımın dağınıklığını topla helal cemalinle. Gönül erzakından aşkıma doyurucu dimağlar yolla.

-Bir öpücük sonesi sun hayalime.

Sil içimdeki sonbaharları. Yaramın üstüne dökülen yaprakları sil sevginle.

Bu karanlık ve arkaik düşlerin ininden çıkar beni.

-Sarıl bana, aşk gibi. Aşk da sarmaşık kökünden gelmiştir. Sarıp, sarmalamaktır, ruhu, bedeni, ilgileri, hazları, azları, çocukları, yaşanacakları, yaşanamayacakları.

Ve ötesini hesaplamayan duygulara sayısal dayanmadır aşk. Metafiziğe zahirden özelemler eklemektir. Kendini bulmaktır ben olma yolunda.

Aşk kıpkırmızı görüldüğünde sol yanını yolla araşan ömrüme.

Can çekişen gitmelerin korkusunda kurtarmalısın beni.Tüm gerçekler helalime celalini sunarken öyle salına salına allı pullu yalnızlıklarınla benden uzak yaşamak

reva mı?

-Kapatalım hayalin gözlerini,açalım bizli gerçeklerin gözlerini.

-Beni görmelisin ben'den önce.

Gün'eşimden önce batmalısın sineme. Gecelerim olmalısın yıldızları kıskandırmak için.

-Biz olup yaryüzünün en güzel aşkını yaşayalım hayalden öte şifrelenmiş özümüzle.

En güzel gece için en özel insan olalım. Halata sarılmış alışkanlıklar lifini örüp eskimeden

kopmaz bir aşkı yaşayalım .Yanaşalım sahilimize.

-Biz geldik, sözden sonrası yazılmaz kader.

Biz olduk, özden sonrası yaşanmaz keder.

Biz kaldık, kalakalışlarımız kalaylı bir aşk tabağında yaşanmaya yemek olurken.

Biz yaşadık, yaşanacakların çanağını takıp bizi en özelden izlerken uzakları kapatmalı kader.

-Biz sevdik, aşk ,aşka yeni mecralarını şerhalarımıza sunarken Suna cemaline, ben bu helale bandırılmış aşk tadından gidemem Zindenaz.

-Biz olduk, bizi tanıyanlar, tanımayanlar.

Hayrettin Taylan

Göçbir Kalbime Gelmelisin Bennara

İmtihanlar,ihtiyarlaşmış ihtarların üstüneydi. Üstü açık soruların cevabı yoktu.

-Sensizliğin, intiharları inine inmişti.

Kurlarına kurulu kurgusal dünyamın dinamizmi ile kendime geliyordum.

-Günceme değiyordu hecelediğin sözcüklerin. Kendini giydiren cümlelerin kitabı oluyordum.Manaları sobeleyen yeni tanımların dilinde dilsiz kalışım dillere destan oluyordu.

Beni sende kalabalık kılan kalakalışın cennetinde
Huriliğini yaşıyor içsel bohemlerim.

*Fil dişi kulemde kendini bulan, kendimle yarışan, kendime dair dairelere çizen
isimsiz iç kahramanın filminde kalıyorum.

İzliyorum her sözcükte seni. Nedensizliği eriten, hangi gerçekse o kadar kendime
yeniliyorum.

-Kırlangıç çobanlığı yapıyorum, can kırıklarını iyileştirmek için.Aç kurtların uluyor
güzel aşkımızın ulamalarında.

-Hisli havaları seven iç kurtlarının boyun eğilmişliğinde mecburen Kıtırm oluyorum.

-Evet, anlıyor musun 300 yıla aşkın aşk mağarımızda uyuklarken, kapıda bizi
bekleyen Kıtırm imgesindeyim.

Hicazkar bir çığlığın sesinde uyanışlarıma akıyor son halin.Son bakışını resmeden
gözlerimde canlanıyorsun.Damla damla gidişini yazan içimdeki senarist çocuk rolüme
hazırlıyor.

-Sahne hazır.Sensizlik maskeli rolünde. Maskesi düşmüş acıların adımları hüznü
yüreğimde.

-Yüreğime çeper kurmuş kurların bitmekte.Artık gitme redifli bir gazelsin.

-Sonunda adım geçiyor. Zülfündeki taç kadar taç beyitimde söyledim sana
diyemediklerimi

"Fuzûlî rind-i şeydâdır hemîşe halka rüsvâdır
Sorun kim bû ne sevdâdır bu sevdâdan usanmaz mı"

-Sarhoş bir eda ile sessizliğinin konserini dinler can havlim.

Bende kalanların sesi alegorik özelemleri toparlıyor.Simgelerin imgelerimde
sahibini arayan madalya oluyor.

N'

-P'aram 'parça hayallerim.

Y

Ama hep gel,hep kal.

Bu alışmışlığım karmakarışık kalsın.Bu bir devrimdir kendimle.Seni yazmanın sözlü
ölümsüzlüğüdür.

Seni sığdırdığım bu dünya küçük gelmeye başladı.Herkes birbirine benziyor.Herkes, birbirinin benzemezlerinde gidiyor.
-Oysa sevenler belli bir süre sonra aynı benzetmenin temel öğesi olur.

İçimden içine teleferik uzanırken, aşağıdaki uçurumlar insanlığımızın sevgilim.

-İnsanlık artık uçurum, insan artık dağ. Devir değişti, şimdi en sadık, en içre, en ötre,en öte insan için sunulan her varlıktır.

-Düşlerim göç etti.Artık sosyal medyanın kadranlarını oynuyoruz.

-Günüşğının sonunda aşk ışığın olmalı.

Yaşanmışlığın yeni haritasında hasretin, hayalin, hatırın, hatıraların, hazanların, halin, hakimiyetin, hakikatin, hayretin, hayfın, hüzünlerin, hazların, hayatın rengi var.

Bir keman teli gibi ç'alınarak ağlıyorum sana.

-Göçebe kalbine geldim.Ben orada yaşamak zorundayım, soru yok, zor yok Bennara..

Hayrettin Taylan

Gönlümün Yayın Akışı

Gönlümün Y'ayın A'kışı

23. 23. 2011 Saat seni tam ben'den geçerken.

Çok kezlerim yanıyor, bağrım ilsel sızıların diyaframlarında. Algı kendine çalgılar sunuyor.

-Su ile susturmak arasında sistemin sülünleri. Yutulmuş çıkarları ağırlıyor derin kırkayaklar.Kırlara karışıyor, karışamadıklarım...

...:Kırk,

Kırkpınar, kırk haramiler, kırk-ikinci yağmurları, kırk dereden su getirmek, kırk bir kere maşallah, kırk ev kedisi, kırk para, kırk yılın başı, kırk yılda bir, kırk yıllık dost. kırk katır mı-kırk satır mı, bir fincan kahvenin kırk yıl hatırının olması...

Kırk sayısı eski Mısırlılarda gök varlıklarının kendi yörüngeleri üzerindeki dönüm sürelerini gösterir. Tivratta da insanın yaş dönemlerini belirtir. Muhtemelen kırkıdan sonra azmak veya kırkıdan sonra saz çalmak deyimleri de buradan kaynaklanır. Hz. Muhammede(S.A.V) 40 yaşında peygamberlik verilmesi, İslam dininin doğuşu sırasında ona ilk bağlananların kırk kişi olması, kadınlarda hamileliğin 40 hafta sürmesi de bu sayının kutsallığına olan inancı geliştirdi. İnsanın malının kırkta birini zekât olarak vermesi de bununla ilgilidir.

Ayrıca, insanlar tarafından Nuh tufanının 40 gün süren yağmurlardan sonra oluştuğuna, Tanrının Hz. Ademin çamurunu 40 gün yoğurduğuna, dünyanın sonu yaklaştığında Mehdinin kıyametten önce 40 yaşında ortaya çıkacağına ve kırk yıl yeryüzünde kalacağına inanılır.

Doğum yapmış kadınların çocukları ve ölümler için doğumdan ve ölümden sonra, 40 gün geçmesi daha sonra şerbet ve lokma dağıtılması ile kırkı çıkmak deyiminin kullanılması da 40 sayısının özelliğine olan inançla ilgilidir.

Hiç kimse benim gibi kendi kırkında can kırıklarını toplayamaz. Kırıklarım kırk kadar değil, can kırıklarının kırkı da çıkmaz. Kırk yıl geçse de gücümde,ecimden, berimden sızıların varsa ne fayda.

Başka desenlere, başka yaralara, başka sevdalara, bambaşka yıldızlara sunulacağım.

-Hiç yazılmamış şarkının son nakaratında hiçliğin, hoşluğumun yoklamasında.Beni yok saymayan kırk damlan var sevda Gölecimde.

-Kimseler bilmenin sınıfında bilemediklerimi sormuyor. Acılarının kırkı çıkmıyor ki. Hangi acının yazılmamış cümlesisin.

-Hangi sızının sözsüz ıslığısın.İslığın neden iç çocuğumun aşk kulağını sağır ediyor.

*Y'ellerin olasin diye mi savurdum seni seyranlarıma, hayranlarıma, dirhemlerime.

-Tenhaların uçurumlarında bir kaygı taşı yuvarlanır, ders verir dersten sonra kaldığın kırık canlar sınıfına.

-Sirkî yok bu kalakalışın.Ürkütmekten vazgeç tutku aslanımı. Ürkek ceylan gibi kaçma kırka kadar sensizliğimin ismini anan doğanın ortasında.

-Kimseler dokunmaz kırka yakın anlamlı yaşamlar serdiğim yaklaşıma rayında.

-Trenin tenin kokusuyla hasretlerime yürüsün. Ten ile tinin son durağında insin cemalim.

Cevelan olarak geleyim gelmişliğe. Suskunun kedersiz cümlesine yüklemelerini uzat.

-Yaralı bir öznenin boynu bükük sözcüklerinden arındır. Eksiltili cümlelerinde

kalakalışını kalaylamasın yalnızlık.

-Benim ederim yüreğinin kitabında.Söz sığdırmaz bizi sevdaya.

En iyisi, sen sev beni

-Aşk üşür, çarpık istemlerin tepesinde. Karı -koca gibi aynı rüyanın kırk haramileri olalım.

Koca" bilge" demektir, yüce demektir. Koca demek, dağ demektir.

Ve ne kadar yüce olursa olsun, üstünde kar olmayan dağ eksiktir.

Dağların yücesine kar yağar diye kadına da "kocanın karı" demişler.

-Bu yüzden böyle sıcak temaların tuvalinde ağlıyor ağlamak.

Peruk takmış keder dağlarımdan arındır beni.Kel olan kal olmaya kadir kıl. Her şey kendine özetlensin.

Aynı akşamların şeminde aydınlanmak aşka.

-Kalmak seninle k'almalara.

Hayrettin Taylan

Gönlümün Öğretmeni

isimsiz bir yankıydın derdest düşlerimde
bir düşü okuluna yazdırdım
hiç bilmediğim hep kaldığım hoşluğun defteriydin
ansız sızıyla yazılırdı kaderim
aşk okulunda sen dersiydi aşk,
zil çaldı, ben çaldım, başladı ilk bakıştan aşk
dinmez, bitmez, anlatılmaz sağanak gibi sıırıslıklamdım
esrik acının silgisiyle sildim bahtımın aşk yazılarını
oysa ben şairdim üstelik damlalarının demkeşi
Bir aşk öldürdüm düşlerimde tarifsiz acıların serkeşiyim
Gülüşüne metelik atan sensizliğin tembel öğrencisiydim
yalnız gözlerinin kitabını okurdum
yalnız sözlerinin yazılısına çalışırdım
yalnız hayalinin dersine katılırdım
yalnız sensizliğimeydi ödevdim
tanıdık ve haylazdı acılarım
hüznün giyotin ağzında kesilirdim bir gün dönüşüne
zamansız bekleyişlerin sellerine katılıp giderdim kendimden
gizli bir yaraydın pafta pafta büyüyordun atlasımda
Bir aşk, bir aşkın haritasında sahipsiz şehir rengindeydi
bir aşk, sen renginde ela gözlerine tarih
bir aşk, senin sözlerinde senfonik talih

canhıraş bir ağıtın sonrasızlığında
Unuttum umutsuz sözcüklerin sonsuzluğunu
Üşütüyor gidişin yeniden gelişini
kan revan hatıralar kanıyor sol yanımda
vedanın ziliymiş son sözün
korsan bir dersmiş senden başkasını sevmek
kayıp özlemlerin medeniyetiymiş sensizlik
Yitik bir rüyaymış ,tabirinde gelişin bensizlik
silinmez bir hal sarıyor bekleyiş sahnesinde
perdesi açılıyor bensizlik ve sensizlik baş rolde
zil çalıyor, ben çalıyor, aşkın dersi başlıyor
gönlümün öğretmeni sen yok
boş dersleri seven bir öğrenci gibiyim
hoş senleri seven bir mecnun gibiyim
başka bir dersin sevdasını beklercesine değil
aynalar şehirden salına salına gelişini bekliyorum
Bir kadın ektim sevda kitabımda
sayfa sen ile sayfa hep sen arasında severek okuduklarım
haydi gel incele yüreğimin yaptığı ödevi
haydi imzanı at, ilk bakışın,ilk sarılışın gibi
haydi gönlümün öğretmeni
beni bana öğret,
sen gideli ben yabancı, ben bilinmez, ben anlatılmaz
bu senden başkasına zır cahile üç beş kelam öğret
senden ve aşktan olsun
haydi bahtının tahtasına kaldır beni
önce sil damlalarımı
önce ilk sarıldığın gibi sarıl
önce ilk baktığın gibi bak

önce ilk ağladığın gibi ağla
sonra sıfır versen bile umurumda değil
sonra damla ünlem benzerliğinde susup
ağlamayı aşka ,beni bana öğret
Haydi,mahşerine geldim, beni benle bitir gayrı
Haydi, sevda ocağına geldim, beni senle pişir gayrı
Haydi, damlalarına geldim, sevda denizine dönüştür gayrı
Haydi, seni öğrenmeye geldim, sevmeyi yeniden öğret gayrı
Haydi, talihine ömür olmaya geldim, bende kalmayı kendine öğret gayrı

Hayrettin Taylan

Gönül Filoluluğuyum Yalnızca Bizceyi Konuşurum Şehrinaz

Çok Yabancı Dil Bilirmiş Giden

-Kaç dilde bana ağıtlar yaktın, kaç dilde bensizliği yabancı dile çevirdin.
Oysa bizce dışında bir dil bilmeyen gönül filoluluğuyum. Yalnız bizceyi
Konuştum durdum sensiz her yerde, her yerde.
-Gözlerimin sözsüz dili bile bizce.Damlalarım bile bizce okur.

Gerçeğin sadık aynasında mutlakları unutmadan öznel sevdaya aktım.

Çok tehlikeli yokuşları taşındı nefsimin son katındaki deniz ve sen manzaralı kata.
-Nefsime yeniklerin keyfinde çakırkeyfimin kahyası haz kahvesi yaptı.
İçimdeki hoşluk bir perinin ojesi telvesinden içti geceyi.
Bir erkek daha yazgısının ortasında yenildi karartılmış yazgısına.İhanetlerin dilini
tercüme edemedi gerçeklik.
-Bir gün'aha batırıldı sinem.

Güzellik, zarafet, mutluluk egonun tavanında pişti.Sahte içsel kimliğe büründü
yaşanırılık.
Oysa,fedakârlık, tolerans, özveri ve uyum aşkı ve sevgiyi dengede tutan içle dışı
barıştıran öznel yaşamın formülünü veren değerler var.

Bense egomun sakarlığına uğradım. Teslimiyetin akışına sel oldum bir el güzeliyle.
Ya da pişmemiş hamlıkların vardı.Ya da acizlerin tiyatrosunda rolüm vardı. Daha
doğrusu bu yanlış savunacak tek sözcüğüm yok Şehrinaz.
-Her gün, bir şeyi bırakmaktır tecrübe.

Hecede kalanları taşıdım bana ait olmayan cümlelerin içine.İçimde sen varken iç içe
cümlelerin yüklemi olan bir güzele özne oldum.

-Önce cümle çeşitlerinden, sonra dilinden, sevda kitabın özür dileyerek başladım
sıfatının ismi olarak yaşamaya.

-Sileceğim piramitlerin gizemlerini.Benim gizemlerimden daha içsel gizem var mı.
Kıtaları ve yüzleri atlatıp okyanusa, senli düşlerin iklimine gidip paklara
dalga misafiri olacağım.Köpük köpük pişmanlığım yıkanacak.
Sileceğim geçmişin birikmiş kirlerini.Egolarıma döşenmiş mayınlı hisleri
temizleyeceğim.
Tarihin aşk aynasında sana akacağım.Bilge bakışlarla.
Ki insanlar artık insanlığı taşımakta zorlanıyor.
Oysa taşınmaz en büyük mülkümüz insanlıkken, ölüm gibi yaşatmak reva mı
Şehrinaz.

Şimdi
Şeydiğim...
Yağmur...
Yağmurun küçük gözlerinden akan damlaların ...

-Yüreği delinmiş bir hayatın nadaslarına baktım.
Yine yağmur üstünde uslanıyor vebalim.

İslanmıştım.

-Gözyaşların kuruttu. Çelişkinin zirvesine attı.

Öyle güzel bir yüreğin damlaları kurutur vicdanını, kaç biraz.
O damlanın hüznü şarkısıydı senden akanlar.

Bak yine yağmur, yine damla arası seni özlemek.

Oysa uzun yollardan ancak kedime geldim.

-Duruldum.

-Duruşumu ütüledi gerçeğin adılı.

-Süzüldüm sevgi eleğinden. Yaşamak kadar, kaderi bir keder iliklendim.

*Arındım.

Hayallerimin toprağını ektim, sen yeşerdi, sen filizi ben'e ulandı.İç kafiyelerimin sözcüklerinde durdum.

-Ahşap yüreğimi eşeleyen hazları ilaçladım, boyattım eskiyi.
Şimdi kendim kadar,senin kadar kaderli bir yolun solundayım.

Kırılmış ve yorgun nefislerin hevesinde kırıldım sana.
Neden beni anlamıyorsun.

Bir yağmur damlası, bir ışık gölgesi kadar ışık kalır .

-Yağmur damlası insan yüzüne aşk gibi iner,incitmez ki.Beni de öyle san içine
yağışım öyle Şehrinaz.

Bir âhla düşlerime dolanma. Sarıl, sosyal algılarımın yeşil sarmaşıklarına.

Tutunsam dillerine , giden sevgili çok dil bilirmiş, dilinde hep yabancı sözcükler
olurmuş.

-Çünkü sevdiği artık yabancı olduğundan hep yabancı sözcükler kullanır onun için.

Çünkü sen güzelliğin, güzel yaşamının gülüsün.Sen gül şehrisin.Sen gül kokunla
yönettin ruhumun kokusunu,bu yüzden sendeyim Şehrinaz.

Hayrettin Taylan

Gönül Çelen Sesinin Son Notasıyım

ben bardağında ulaşılmazı içiyorsun
mut ile mit arasında kalıyor geleceğin
geçiriyorum vakitsiz biten sevda arasıtında
Yalnız vakit geçirmek değil amacım

vakit geçtiği için mecburlarımı geçirmekti
şadece biraz kendimden geçmekti
Üzgünüm aşk ve yaşam
emeğim öğüten yeldeğirmenlerinde
sularınız kadar kederim alındı kaderden
canhıraş başlar ta derinden
kalbimin mumlarından mimlendi sızılar
diziler başla gidişten yakın susma ekranından
gönülden çelen bir çalışın ses açılımındayım
sesinden esler ektim fırtanalar biçmeye

Bitsin artık sana anlatamadıklarım
sen ruhun sütünden periler ürettin
ben yalnızlığın bebeği özledim sütünü
gidemeyen gidenim işte
emekledim yar ile yaram arasında
dedim ya sütünü özledim memeler şehrinde
yalnızlık annenin közünden beni taşı özüne
ne dediysem doğruları doğurdu
yalanı yazı kabul etmez bilir aşka yazılanlar
yazgının silgisiyle sildim uzak kalışlarını
acaba ondan mı yazamıyorum kalakalışları
ödedim düşlerin payını ay ile güneş arasında
tutuldum dedim ya dünyaya gerek var mı ki
şimdi insafa gel,istifa et gitmelerden

Hayrettin Taylan

Gönül Frekansında Beni Çal

geçmişin çarık izlerinde aşk susar uslanmadıklarına
oysa delik ceplerine sevgiler ağaran hanların ermişiyim
sevdanın damında düşürdün beni
yar yerim yaralandı
belki umurunda bile değilim
belki yanan ciğerinin labirentlerinde benli bülbüller ötreşir
belki aç bırakılmış kumruluğumuzun kurlarında kurs görüyorsun
belki sözcüklerimi emzirmek için ayrı kalışın saati ayarlıyorsun
belki yarından yakın, belki yarinden yakın bir yerdesin
belki gönül frekansında kanallarımı karıştırtıyorsun
içimdeki senli cızırtılardan anlıyorum sen çalmıyor bam telim

gölge ikindi kıyılarında bile sensizliğine gölgesini geçmedi
Ecelsiz,kifayetsiz, sonsuz sandım aşk'ı,
Kayboldum sensiz düşler haremünde
Hangi ırkın güzelisin senin aşkın nereli soramadım
içimizi ağrıtan hislerin sisinde yıldızların örttü özlemlerimi
kırılgan yüreğimizi yamalayan ruhun gülünde
kıpkızıl bir haz servetinde seni kaybetmenin sancısındayım
sanki hep yanımdasın ama dokunamıyorum
içli içli her şeyin dokunur hasretimin kilimine
Sen, ömür çiçeğim, sen şiir sözlüm, sen gül kokulum
sana ben şiirler büyüttüm tutku saksısından
çiçek çiçek açıldın yaralarımın üstüne
şimdi kimse sana olan dağlanışımı görmüyor,ama yaşıyor
bir an olsan diyorum yanı başımda
bütün keşkelerimi yakmaya,ömrümü su etmeye hazırım
cemrelerin düştü yalnızlığımın manzum toprağına
ertelenen düşlerin düşüşünde bir kelimam az dinle
hüznün yırtmaçlı eteğini giyme
tutkunun beyaz modasını takip et
sen son sevda kreasyonumuzda
yüreğimin istediği seni giy
şık bir beklenen olarak beni yeniden ekle ince dünyana

Hayrettin Taylan

Gönül ile Gidişnaz'ın Aforiz Söylenceleri

Sana sevgimin üzerine yemin ederim ki özlemlerim zemzemle ,duygularım Kevserle, ruhum misk-i amber, içtenliğim ab-ı hayatla yıkanmış.

-Sevecek birini bulmak kolay da severek giden birini bulmak, onun yolunu beklemek zor.

Oysa sevgi adına ne varsa sende tümlenmişti.

Bir sızıydın "koca "okyanusun.

-İliklerime kadar ıslanmıştı sevgim. Yüreğimde meşalelerin yanıyor, başka güzellerin güzel gözleri güneş olamazdı.

-Dokunabildiğin kadardı senli kaderim sandın.Oysa dokunamadığın her günü de ekledi kader.Kederleri de sen uzak kalışları da .

-Dokunamadıkların sensizliğin kilimine işlendi.İçimde kilimin serili.

Dilimde sözsüz kitapların, bakışlarım son görüntüne meyilli.

Bir türkü dilinde aşk odamda - Aşık Veysel - ile çalınıyorsun.

"Şu geniş dünyaya sığmayan gönül,
Şimdi bir odaya kapandı kaldı.. "

Gönül sustu, gönül sessiz kaldı. Gönül konuştu:

- Burada hiç aşk elektriği yok mu?

Gidişnaz:

- Ona gerek duymuyoruz. Gitmek karanlık demektir, başkasına ışık olmak konfor sayılır.

Gönül:

- Ama ya ışık nasıl olacak?

Gidişnaz:

- Bizim umutlarımız var can kırıklarımızı aydınlatan.Pişmanlıkların mum ışığı var. Gözlerin bir kez görüp bir kez daha asla göremeyeceği göreceklein ışıltıları var.Var olana varisiz.Kara bahtın tinlerinde yansıyan aydınlık kişiliğin adılıyız.

Gönül:

- Ama susmak, yalnızlık, öçleri kinler hep karanlıktır.

Gidişnaz:

- Evet,olması gereken de budur. Yıldızları görmek için karanlığa alışmak lazım.Giden herkesin tonlarca acısı var sırtında.Binlerce acının diliyle konuşur durur içindeki yüreği kırılmış çocukla.İçinde yanardağlar patlar.Lavlarını artırır öçler, kinler.Karanlık beynin odalarında, kapkara yüreğin sofalarında derlenir gidene karşı içsel saldırılar.

-Gitmek asıl bin kez kendine yenilmektir. Kalamayış bombalarına karşı Onun sığınağında saklanmaktır.Ona karşı beslenen her kötü duygu bir bomba gibi onu da seni de yaralar aslında.

-Bazı gidişler aslında hiç gidememektir. Bazen gitmekle başlar aşk.

Gitmek demek oyuncu olmak demektir.Kendini oynamaya gidiyorsun.

Özünde olanları ona karşı farklı tavırlarla oynamaktır. Nefret, sevginin son merhalesidir.İnsan hayatına aldığına, tanıdığına, yaşadığına,bildiğine nefret besler.Hiç görmediğin, tanımadığın birisi ırkı ne olursa olsun neden nefret etmeyiz ki?

Bir nevi bir insan gibi oynamaktır giderken sergilenen her şey.
İç maskemizi çıkarıp asıl ve asil olan benliğimizi sunuştur.Çocuklar, sarhoş, kızgınlar, genelde yalan söylemez; ama söylediklerine ,yaptıklarına inanmak, güvenmek, kabullenmek de zordur gülüm.

Ve insan kendisi olması izin verilmeli her duyguya; ama sınırlı,seviyeli, içten.

Gönül:

-İçsel keşfin en zor olduğu yıllar, yollar ve yerlerdeyiz. Ne olmadığını keşfedersek ne olacağımıza varırız.Karışık duygular,karışık hayaller, karışık ilgilerle varılmaz.Sağlam ve temiz bir keşif olmalı.

*İnsan içi özel bir ada.Bu ada özel binlerce duygu meyvesiyle donatılmıştır.Binlerce özel duygu meyvesini önce tanımak, önce tatmak, önce en özellerle keşfettiğin yüreğe sunmak lazım.

-Adaya varmışsan binler şeye hazırsın demek.Binlerce duyguyu yaşamak için binlerce algıyı açmak lazım.Bilinç güzel duyguları aşılır, sunar.

Hiç olmayanı keşfedebilmek içinde bilinç,içtenlik, güven, ilgi, sıcaklık, romantizm gibi nice özel duyulara gitmek lazım.

-Tüm sahteliği hemen görünen duygular ürkütür seveni.Kız yavru ve ürkek ceylan, erkekse ehil, asil, uslu bir aslan.Yavru ceylan sahte, yapmacık,ilgisiz , güvensiz her şeyden ürker, kaçar, körelir duyguları.Kaçış için kendine özel karışık sistemler sunar.

Ehil, uslu aslan da suretinde ifade edilmeyecek her söze,her yapmacığa,her gereksiz konuşmaya, içsel saldırıya karşı yabanileşir, saldırgan bir ruha bürünür, her an pençesini gösterebilir.

Yapmacık her davranış ile yapmacak her söz,gürültü ve gönül kirliliğine neden olur.

Hayrettin Taylan

Gönül ile Aklın Felsefi Haspihali

-Gönül:

-İç çocuğun hep yalnızlığın ambarında.Tokluk aklın himayesinde. Doymak için sevmek lazım, sevmek için aşka büyümek gerek

Akıl:

-Aşk diye bir şey aşk mı. Aşk, aslında içsel açlığımızı doyurma eylemedir.

İçimizde aç kalan hisler, hazlar, ilgiler, algılar, özençler, magma gibi durur.İçimizi ısıtır ve buzullara gidip kendimizi bulmak, içimizi tatmin etme uğraşısıdır.

-Aşk karşı cinsin buzullarına magmai sıcaklığıyla gitme yolculuğudur.

İç sesin frekansında çalınır, yüreğin diplerinde kuytularını serer, istençlik açlık sınırına gelir.Ve seni tümleyen karşı cinsin denizinde bulursun.Yüzme bilmeden. Herkes kendi içinde büyütüp, şekillendirdiği, dahası iç çocuğunun kafamızda şekillendirdiği özel tipe yöneliştir.

-İç içe denklemlerin çözümüdür karşılıklı aşkların başlangıcı.

*Yani ruhun güzelliğinde güzellikleri istemek için oynadığımız duysal oyunlar, oynaşılardır.

-Aşkın kapısı, güven, ilgi, sıcak bir karakterin duruşundan süzülen içsel gerçeklerdir.

-Büyük ruhlar ve büyük aşklara cephe açmış, akli geride bırakıp tamamen duygunun yoldaşlığında sürmüştür.Mecnun ,Ferhat, Leyla, Romeo gibi.

-Bu yüzden tanımsız,anlatılmaz, herhangi asıl işlemle çözülemeyen en tatlı,en güzel, en sıcak, en istendik, en ulaşılmazla en derin acı, haz, sızı, yalpalanış,kaybediş, gibi derin duyguların karışımıdır.

-Aşkın en uç tepesi ayrılıktır.

Gönül:

-Ben fermansız sultanların yürek devletiyim. Kural tanımazlığın iç depremiyim. Mantiği devre dışı bırakılışın adılıyım.

Akıl:

-İçimizde aç kalan hazları emzirme, büyütme, yaşama, algısıdır. Dahası içsel hazların zehirlenmesidir.Panzehir olarak karşı cinsin his, ilgi, sıcaklık gibi özel duylardan asıl olan hazın son doruğu sekse odaklanıştır.

-Neden sarılırsınız? Aşk aslında tümünden haz meselesidir. Başkasını istemenin temelinde hazlar var.Sarılışlar, öpüşler, sevişmelerin renkli fotoğrafı değil mi ki aşkın.

-Neden ele ele dolaşırız?

-Neden şımarır, öpüşür,sonra en son tensel oyunların yatağında kendimizden geçeriz.

-İşte bütün bu sorgulayıştan yola çıkarak aşkın aslında içsel bir hastalık olduğunu bunun karşı cinsel tele transla tedavisi gibi bir şeydir.

Gönül:

-Aşka, paralel olarak Neden ağlarız.

Akıl:

"Temel gözyaşı göz küresini yağlıyor ve onu kayganlaştırıyor. Bu gözyaşları bir günde sürekli olarak yaklaşık 300 ml üretiliyor. Refleks gözyaşları ise fiziksel veya kimyasal uyarana karşı tepki olarak üretiliyor ve tahriş eden nesneleri gözyaşlarıyla uzaklaştırıyor. Üçüncü tür gözyaşı ise duygularımızın yoğunluğuna bağlı olarak oluşuyor. Bu beyinde bulunan ve gözyaşı bezlerine nörotransmitter gönderen kraniyal siniri harekete geçiriyor ve aynı zamanda gözyaşının akışını artırmak için hazır bulunan yüzdeki kan basıncını artırıyor. Duygusal gözyaşları yüksek seviyede mangan ve prolaktin (normalde insanlarda süt üretmek için mamal bezleri harekete geçiren) hormonu içeriyor. Ağlamak bizi içimizdeki endişelerden uzaklaştırıyor. Ağladıktan sonra ferahlar, içimizdeki kargaşayı akışına bırakır ve dikkatimizi zihinden uzaklaştırıp fiziksel olana odaklarız."

Gönül:

-Aşıklar neden ağlar ki?

Akıl:

- Ağlamak içsel bir dökülüşün su resmidir.

İçteki sıkıntıları dışa pazarlamaktır.Bir nevi özel dertten kurtulma algısıdır.

-Sevgiliye naz,sitem,acı,yeniden bağlanış için yapılan istem dışı hormonal süreçtir. Pişmanlığını,acısını,onu ne kadar sevdiğinin duyurusudur.

Kaybedilenlere karşı istem dışı sunulan ağıttır.

Gönül:

-Neden kadınlar daha çok ağlar.

Akıl:

- Vücudumuzun duygusal ya da fiziksel durumuna göre zehirli olabilecek hormonlardan kurtulması için ağlarız ve ağlama ihtiyacı duyarız.Kadın,duyusal dünyanın merkezindedir.

-Hislerin tanrıçasıdır kadın. Duyusal arınmayı çok yaşadığında ve sürekli vücudun bütün hormonlarına yansıttığından bir nevi içsel arınıştır.

Parasempatetik sinir sistemimizin, sempatetik sinir sisteminin acıya, kaçıya, kavgaya, krizlere hatta yoğun bir sevince verdiği tepkiyi yönetmesinin etkisini azaltmakta kullandığımız bir yöntemdir. Bu yöntemin kadında çok yoğunlaşmasının nedeni.Kadın,her şeyi içinde pazarlar.Erkek dışarıdan gelen duygu trafiğini beyinde bitirir.İç dünyasına çoğu kez göndermez. Beyinde bittiği için kan ve diğer iç organlarımızı etkileyecek kadar yoğun bir hormonal akış ya da zehirlenme yaratmaz.

-Gönül:

-Şirinlik, sevgi,ilgi, şefkat, güven, iç huzuru tümleyen bütün olgular bende. Ki dünyada akli ziyanda bırakan şeylerin çoğu benim atlasımdan yansımıştır.

-Tac Mahal,Babil'in Asmaları,Kızkulesi gibi saymaya gerek duymadığım yapıtlar aklın değil, aşkın, gönlün harikalarıdır.

Akıl:

-Evet, aşkın da harikaları var.İçimizdeki en büyük eylem nefistir.Aşk nefsin en büyük çocuğudur.Hep büyük, hep önde, hep yanılı da olsa.Bizi içsel akışlara, yolculuklara taşır.

Şunu unutma ki insan olmanın en büyük gerçeği akıldır. Sen aşkın harikalardan bahsettin.

-Aklın bulduğu, geliştirdikleri hangi kitaba sığar ki.

-Aşkın ilk anı mantığa,akla yatkındır; ancak sonra tamamen gönlün himayesindedir.

-Her zaman yaşamak istediğimiz nefsi, hazzal, özsel akışın başlangıcı, ortası ve sonu ve sonsuzluğudur aslında aşk.

"Her sabah her sabah suya giderken, yar yolunda toprak olsam, toz olsam" (Âşık Veysel)

" Gözünün değdiği yere gül düşer" (Necip Fazıl)

Seni sevmek yaşamaktır,gerisi sürükleyiştir." Fenelon

Yüzlerce örnekle çoğaltabiliriz bu içsel arayış aforizmaları.

Aşk vizesini sezginin, duyunun sırrından alır.Naifliği, inceliği, romantizmi,içsel güzellikleri aşk erkeğe öğretmiştir.

-Çünkü seven erkek aşkıyla özdeş paydaşlardadır artık.Benzeşimleri aynıdır.

Onu mutlu etme uğraşındadır.Ve artık seven erkek sevdiğinin benzer ilgilerinde ezberlerini yutarak, yaşayarak bitirir.
Aşkın sonsuz derinliği elbette bitmez; ama aşk demek dünyanın en yüce ve en sonsuz eylemi dersek gönlü yanıltmayız; ama akli yanıltırız.
Akla göre aşk bir çeşit iç yemektir.İç açlık için gereklidir.Fazla toksini olduğu için aşırısı akla ziyandır.
Çünkü n derin ve en yüce değerlerin değınisidir.Dahası nefsin teslim olduğu büyük iç savaştır.Varoluşumuzun en güzel örnelemidir.
-Yaşamın bütün renkleri bizim içindir.Asıl olan aslını, özümseyerek, abartmadan, isteyerek, yaşamaktır.

Hayrettin Taylan

Gönül Kentinin Mühendisi Naçar Kaldır Sensizliğe Ruhsu

Zamanla önemsizleşti uzaklığın; çünkü beni sana taşıyan, beni sana yakın kılan tek duygu "özlemenin" aynası oluyordu uzaklar. Sen hep uzak kal Ruhsu.

Yüreğim yok uzaklığın bu yüzden en yakınımlar gibi kendimden uzaklaştım. Yüreğimden verdim sana yol. Gidebilirsin hem de salına salına.

İstendik bilişlerim var. Farkındalığın turfandasında seni sevmenin, sende kalmanın ve bir gün gitmenin bütün tatlı meyvelerini bilirim. Gönlünün ziraat mühendisiyim. Nadaslarında hangi aşk meyvesi yeşermez iyi bilirim. İçinde benden türeyen kurtçukların var. -Yasaklı elmayı yerken yüreğine inen o kurtçuklar şimdi sevdami kemirmekte. Gönlünün mühendisi olarak çareyi bildiğim halde çaresizce kalışımın ayırık otları arasındayım.

-Dikenleriyle yazgımı yazıyor, gülünün kokusu bayıltmış ve sensizliğe meyhoş bir hoşluğun ortasında yalpalanıyor sevdam.

*

-Amacım büyük mü küçük mü olduğu önemi yok ki? Bir amacım var onu da biliyor, yaşıyor, aşıyor ve o amacın amcası değil babası olarak kalıyorum.

Bildiğim, sevdiğim, inandığım, hissettiğim bir gerçeğin doğru tarafındayım. Mizanım kendimi ölçer. Nedense sol tarafım hep ağır. Bütün deliller senin orada kalışını özetler.

Can yakışlarımla başka emeller uğruna giderken seni kendimde öldürürken eriyen birim vicdanımdır. Sızının dersi orada başlar.

-Sözsüz konuşur nefis. Ama bütün sözlerden daha etkili, daha atomsal işlevi var nefsin. En büyük savaşların, en büyük günahların, en büyük ihanetlerin kısacası aklın hükümler olduğu bir mecralar hoşluğudur nefis.

-Erkeğe dokuz nefis, kadını bir nefis verilmesinin psiko-sosyal denkleminde susup algıların diplerinde başka sosyolojik merdivenler onarıyorum.

-Çürük basamaklarda düştükten sonra dipsiz kuyulara Yusuf olmadığımı anladım.

-Oysa senin Yusuf'un yani her seven gibi gözünde en iyisi, en yakışıklısı, en karizmatikim...en eniydim.

Yusuf muyum sahi sevgilim? Gönlünün hapsine geldim, sevdim, sevdalandım yüreğinle, sevdanla, ilginle, sıcaklığınla, ilklerinle, sonlarınla dünyana alıp özgür bıraktın.

-Evet, dedin sen Yusuf'sun. Hem de biricik Yusuf'um. Ben Züleyha olarak saçlarımla senin için beyazlatmaya geldim. Uğruna bütün uğrumun uğur böceklerini saldım. Karun hazinesi gibi hazineleri olan Karun'un oğullarını değil, gönlü, ufku, algısı, en çok da beni sevme zengini seni seçtim.

Evet, evet benim Yusuf'um sensin dedin.

Dedim ki:

- Her şeye başkaldırıyorum. Başkasının bambaşkası olamam.

Züleyha saçlarını göremiyorsam, ellerimle onları okşamıyorsam bu diriliş güncemde devrik cümlelerle yaşamanın anla mı yok ki.

Başkalarının benden farklı sevmesi değil başkaldırıdır, sen en sevdamin sen semantik , en fonetik, en sismograf özeliyken. Ben dilsiz fay yataklarında yüklemsiz ve sensiz cümlelere başa başalığın öznesini oynadım.

-Bir aşk kitabesiydin. Her sözün bütün kitapları terletirdi. Harflerin kutsanmıştı. Bağlanmıştım sözlü ya da sözsüz okunuşlarına.

-Ya şimdi dinliyor, izliyor, seviyor, bakıyor ama bir yandan da sana yanıyorum. Çelişil buharların özüyüm. Aşk duvarlarının buğusuna yazılmış sözlerin imgesiyim. İmkansızlığın sızısından derlenen yarınların, yariyim. Kendime metelik atan Metallika sevmeyen türkü gözlüyüm.

Sözlerin yanılsamasında beni yansıtmayan cümlelerin öğelerini doğru bulan; ancak yüklem yani sen eksikliğinden

Cümlelerin dışı unsur olarak kalan dil alimiyim.

-El alem ne derse desin, ben buyum Ruhsu.

Bakışların hayatın mecrasından ruhumun meçhullerine kadar yansır.

Sen yenide bakmaya devam et. Hep kendi içinde başlar yolculuk. Yolunu seçenlerin seçkisindesin. Dilinde zikri bekleyen bakir aflar var. Affına sığındım, solundaki meleklerle sormalısın.

-İçinde tahtını kuran gururun, öcün, kinin (şeytanın) sultalığıyla meşhur sultan olma sakın.

B' "

S'ol't'anımsın.

Y' "

Bir nefeslik gitmeyi yaşadık, bir nefeslik gelmeyi yeniden yaşamak sahilindeyiz. Gelmem için kayaların var. Yüreğini aşındırtmış ucu keskin, üstü paramparça.

-Biraz molaları çok görme. Hor görme sol yanında enkazlarım diye. Eskimez sevdaların viranesi değilim. Taç Mahal gibi eskise de sevda yüreğim senli bir sevda anıtı olarak kalır.

Sevgi aydınlığının içinde sönmez ışıklar sunuyor. Sensiz her yer, her yar karanlık; ama sevgi aydınlığıyla her yerde aydınlık geziyorum bilesin.

-Mucizenin şifresi sözsüz bakışlarında, içinde aydınlık kalan sevginde. Bende bitmeyen tutkuların güneşinde mucizesin ki seni yaşıyorum .

Hayrettin Taylan

Gönül Musluğunu Kapatan Ruhsu

Zihninizde nasıl olmak istediğinizin bir resmindeyim. Uzun süre buradasın, psiko-aşk kuramımıza göre bir süre sonra zihnimde resmediğim düşlerim daha sonra düşlerimden düşündüğüm bir oluyorum.

-Çıkamaz sokak ile mutsuzluk estiren rüzgarlardan kurtulmak için zihnimi kasup kavuruşlarından sevda derinliğinden kaçınıyorum.

-Aşktan daha güçlü olmak için aşkın çöllerine, Ferhat'ın deldiği dallara,Yusuf'un girdiği zindanlara, her şeye alıştım Ruhsu

-Kusursuzluğu bozdurdum herkes kendini mükemmel gördüğü demkeş panayırlarda.

-Leyla gömleği giymekle kendini Leyla sanma. Ruh ters teper.Acır, acıtır, acısı açıklanmış yaşanmışlık.

...:
-

Gönül musluğun açık olsun; ancak benim dışımda aşk yüzünü yıkamak isteyen Mecnun kılıklı, Ferhat suratlı,Kerem hüznü, Romeo giyimli, Şah Cihan yürekli isteyebilir .

Asla açma musluğu.Her erkek aşk değildir, aşk erkeğin en son gittiği sevi barınağıdır. Aşk ile aşk arasında yüzlerce oyun oynar.

-Herkes kendini yaşamanın cambazıdır. Güzel oynamak güzel sevmek değildir. Herkes kalıbını yüreğini serer.Susar sevdana, gönül musluğundan içmek ister; ama sen musluğunu açma,sızısı bile yaralar seni de beni de.

İsraf etme acılarını, duygularını, sen damla damla ummanımsın. Umman olduktan sonra kirli emellerini yıkamak isteyen çok olur. Bir kadın zor umman olup berrak kalır. Sen berrak bir deniz gibi ruhumda akmaya sevilerimi dalgalandırmaya devam et.

Sevgi damlaların tek tek beni yıkar vicdanımda, beynimde, algımda , ufkumda, huzurumda.Beni sana akıtır aşkın yar dağından akan şelaleleri.Dev kazanlarım olur...Derinliği senle kafiyeli yaşamlara adanır sevdam.

Beni de anla kusurlarım var; sırf bu yüzden insanım,sırf bu yüzden kulluğuma imgesel bir derinlik katarım.

-Bütün insanlar aynı dilde gülümser,aynı dilde ağlar, aynı dilde , hüznlenir, aynı dilden gider, aynı dilde terk eder.

-Kusur ile kusursuzun dili aynı değil.Kusursuzun dili yok, kusurlunun binlerce dili var.

Ansızın, düşüyorsun düşlerimin sürmanşetine. Her dem seni okumanın keyfini yaşıyorum.

-M'anşetinde yaşadıklarımız akıyor. Okumakla bitmiyor sensizliğin haberleri.

-Biraz da sen bahset bensiz geçen günlerini.Kimsesiz çocuklar gibi yalnızlık sokaklarında sana saldıran şehir ayısı oldu mu ki ?

-Ruh kümesindeki sevda tavuklarını yemeye çalışan şehirli tilkiler oldu mu?

-Aç kurtlar gönlündeki kuzaların melemesine tutunarak geldiler mi çevresiz çevrene.

-Bensiz herkes aslında yırtıcı bir hayvan gibi bilesin.Ürkek ceylanlığından feyz alan nicelere dikkat et Ruhsu.

Aşka ç'agrılmış mecnun gibi sevinçle çölünde geziyorum.

Dağlar, Kızıldeniz uzak.Peşimde Firavun'un bütün güzel kızları.

*Ben de insanım, hani kusurları olan, hani bu yüzden insanım diyenlerden.

*Çaresiz bir Ç'ar gibi susuyorum.Bütün dünyam benim ama biricik dünyam Ç'ariçem sen yok.

Anla beni albenilerin beni anlamadığı maşuk sözlüğünde. Her sözcük aşkına kavuşmak için çabuk yazılır. Her sözcük kendi cümlesinde aşk olmak için vurgularını saklar.

*Henüz sana yazılmamışların aşk sözcükleri bağrımda ağlar. Henüz seninle yaşamadıklarımızı yazdılar.Destan gibi , masal gibi roman gibi en çok da şiir gibi.

Gitmelerden ürkmüş heceler var kaderinin ortasında. Bir daha gitme sevgilim. Harf harf benimle yolunda ağlayan sözcükleri , alfabenin sonuna kadar seni özlemeyi bitiremeyen çizgileri yalnız bırakma bir daha sakın.

*T'arifsiz bir aşkın cümle cambazıyım diye yazmak şerefime kaldıralan bardakları kırma. Can kırıkları gibi aşk kırıkları da zor toplanır.

-En küçük parçacıkta sensizliğin batar.Giden değil bekleyen naif bir yürektir, kanar, kanatır yüreğini.

Çaresiz susuşlar kitabının ortasındayım, sözcükler ıslak, yüreğim kan ağlıyor, göz ucumda bir gün gelişinin ısıltısı öylece ve yeniden öylece bekliyoruz.

-Bir kelebek telaşı gibi üç günlük ömrü sensiz bitirmeden gün'eşimin pervanelerine sığınıyorum,ölümsüz bir aşk için ...

"Göz gördüğünü sevmez, Sevdiğini görür..."

C. Palahniuk

Hayrettin Taylan

Gönül Mühendisi

Gönül odama çarpan gözyaşlarının suları, içimde bir kanal açtı. Varışların alyanslarında adını yazmışım, tarihsiz, sınırsız. Bir aşk sınavına hazırlandık, dershaneler, özel dersler, özelemler, stresler her şeyi yaşadık. Kalem kıran, gönül kertmelerinde yanlış doğruyu, doğru yanlış götürürken, bir gün iki yanlış seni tümünden götüreceğine benim ÖSYM de anlamadı. İtirazlar, acılar, kırıklar, bunalımlar, ahlar, vahlar, fayda etmedi. Hatalı soruların belki vardır, belki vicdanın sızısından süzülen derman, belki bir günlere sığınmak bu gidiş sınavını iptal edebilir.

Oysa sana hazırlanmıştım. Yüreğinin üniversitesinde tutku fakültesini bitirmiş, gönül mühendisi olarak kalpkentinde çalışıyordum. Dünlerimizi yitirdikçe, onca çalışmanın sıvı hali akar imkansızlıklara. Amaçlar akar yıkık dökük kanallarda. Sular savruk gidişlerin her yönüne dağılır. Umarsızlığımız yarın, yaşanmamış yarımalarımıza umman olup coşkusuzluğumuzun dalga kıranlarına ders verecektir.

Gözü yaşlı sorular vardı sınavında. Senin matematik soruların çok zordu. Hangi küme sorusunu çösem küme küme düşlerinin ven şeması belirir. Hangi üçgenin dik açılarını toptasam sana diklenişimin açısızlığı görülür. Bir tan vakti tanjatlarnı toplarken, tan kızışmıştı gidişlerin ona benzerdi. Bir sevdanın "pi" halindeyim, pay gitmek, payda gelmek olmuşken, hangi bilinmeyen denklem çözecek yeniden buluşmalarımızı. Bir bölme işlemindeyim, seni böldüm ömrüme elde var hep yeni eller. Sen el ilinde, sen bensizlik eliyle huzurunu çıkarıp toplarken yeni mutluluklara bu sonsuz sayı kadar kederli sevdamızın sorunları nasıl bitecek?

Kare köklerini almaya gerek var mı ki köklerine kadar seni tanıyorken, çık açık uçlu sorulardan. Bir havuz problemi kadar mantıksal bir denge yok aşk havuzumuz boşalırken.

Yağmurlu öpüş yağar üst benimize, yüreğimize gelip oturan bulut, onca uzak kalışların nadaslarıyla özlemleşir. Yağarlar yağar, yağmalanmış her anımıza. Hasretimizde yeşeren acıkmışlık valsı bir günlerimizi vuslatın son basamağına taşır. Işıklar göz kırparken, canan söz kırparken, senin kentine kitabe olmaya gelirken, sen cansız bir gülnaz olarak kayıp bir kayada yeşermeye çalış. Ürkek ceylan yalnızlığımıza kuşkuyla bakan bezirgânlar da ders ver. Hep sınavına tabi tutma. Türkçe soruları kadar hep değillenme. Sen bir aşk paragrafısın. Hep aşağıdakilerden hangisi bu yürek parçamın içinde yok. Bütün cümlelerine baktım, şıklarınla şıklığın aynı. Hangi şıkkı okusam, şıklığım aklıma takılır. Bütün cevaplarım adının ilk harfine takılır..

-Bütün cevaplar A(şk)

Sonra, birdenbire yön değiştirdiğim hiç kimsenin ayak basamadığı buzulları neden soruyorsun. İçimde sen gittikten sonra devleşen Antartika varken, sen gidip buzul dağlarını soruyorsun.

Usla bilenir, uslanmadığım, uzaklarda. İmkansızlık bağlanmasının tellerinde bağlanışının simya hali çalınır. Hep aynı nakaratta yankılanır gelişlerin sesi.

"Senin yokluğunda yarınısım ben
Senin yokluğunda anlamsızım ben."

Eskiz aman çalgıcısının nakaratlarında utulmuş bir gelişin gemisine bindim. Rotasız, özlemsiz, uzak fenerlerine güvenerek çıktım yola.

İçindeki boşluğun özgürlük kalelerini yıkarak, yeniden sana sular bağlayarak gelmenin erinçlerindiyim.

Kırağılar yağar hasret güllerinin üstüne ollardan geçerken.

Ol vaki gözyaşların yıkar acılarımı. Güneş, aşkımızın üstüne doğmaz bu yüzden. Sensiz üşüyen dünyamı sıcak sevgin ısıtacak, ela gözlerin de aydınlatacak belalarımı.

Dönüşü döngüsünde saklı amaçların satır Araflarına biraz meleksi kalışın kurtaracak her şeyi. Ab-ı hayat suyundan içmeden, seher vakti görmediğim her anın yıldız gibi

geçiyor ömrümden.

Oysa, gönlümüzdeki asil ve özüne boyanmış sevgiler tarar umutsuzluğumuzu. Hani yaşadıklarımızın hatırına sığınırız, anılarımızla gün dönerken yenidenlerimize kan kusan bir geliş tornadosu olup talan etme hayallerimi. Tapılası sevdanın aynalarında sonsuza dek taranmayı seçmem belki bu yüzden.Masum, yetim,zeki,güzel,sosyal,kadını vs.lerin mumyalanmış benimde.Gel mum yak, gel gözlerini yak ömrüme, gel sevilerini yak son sınavıma iyi çalıştım.Soru sormadan,cevapsız sarıl ve kal öylece.Kağıtlar uçsun, acılar yırtıp atalım.Ve bir ömrün beyazında sen aklanmış Züleyha olarak beni kuytu hataların derin denizinden çıkar nurlarınla yanıtsu...

Hayrettin Taylan

Gönülden su içtim susadım gönüle

S'açlarını adımla topla çıkarma yap uzaklarımızdan
asırlar sonra yüreğinde kaynıyor sevgi sularım
beklenti bulantı serumunda yar oluyor
fırsatların soyut gölgesinde ben oluyor aşk
habersiz hayaller yapışıyor sen duvarına
kendine gitme sayfasında silinmez ilgiler akraşır
Vuslatın valizini hazırlar sana kader
Birikmiş kederlerini Akdeniz aklarıyla s'akla
Bir İstanbul hülyası yüzüdürür seni aşkla
Yıllanmak isteyen bir halin rengini seçsin yazgı
Kavuşmanın gülleri açılsın bahtının son aynasında
Biraz beni görsün iç gözünün sevgi ışıltısı
Biraz alışsın sıcaklığının mevsim dehlizimde
Biraz ıııııııı güzelliğinin iklimi künyemde
Biraz seni yazsın yazgının gün sayacı
Biraz seni yaksın güllerin k'özleri
Biraz beni okusun bülbüllerin sözleri

Etna gibi arada değil hep yakarsın sevgin
yanan bir geleceğın süzgecinden geçirsın ilgin
Silmesin sular gönüle şifrelenmiş yazılmışlığını
Lavlarla yazdım içimdeki seni
Hangi gönül su
Hangi su gönül
Belirsizlik ,kararsızlığın sızısında
Uzakların yakınlarımin sözlüğünde
Aşka yeni anlam oluşun sessizliğindesin
Bir yanın benden kalsın, bir yanın senden

Hayrettin Taylan

Gönüllerin Payitahtında İyilerim Ağlaşır Bennara

-Doğuruvermiş hüzünler, emzirmeden güzellikleri salıvermiş öylece gidişlere.
-İçlenişimi giyen yazıların yazındayım.Cümle boyu senden bahsediyorum.

Dirhemlerini sunan, demkeşliğin suretini görölüyor nemli gözlerim.İçimdeki senli buhurların reklamıdır aslında damlalarım.

*H'ıçliklerin ne kadar sıcak tutar hayıflanışı. Artık yadsıamaz oldum sensizliği.Alıştım nedensizliğe. Yüce bir sebebin gölgesinde savunma mekanizmalarım eridi.

Soğuk tavırların tansık yarınlarımı ağılattı.Gözü açılmamış gün'eşleri bekledim karanlık yalnızlıklarda.Garip; ama vazgeçilmez aşkların sihrini yaşatma bana. Benim mezhebim aşk konusunda geniş değildir.

Ben Voltaire değilim:

....:Voltaire ve Emilie du Chatelet / 1700'ler - Fransa.

Voltaire Fransız kraliyet ailesi tarafından son derece sevilen bir yazardı ve Emilie de genç, akıllı bir sosyete. Emilie, Marquis du Chatelet'le evli olmasına rağmen kendisi gibi Voltaire de insanların ne düşündüğünü önemsemiyordu. Emilie ölene kadar 15 yıl boyunca sevgili olarak yaşadı ve bilindiler. Hatta Emilie'nin kocası tarafından alınan bir evde yaşadılar. Birbirlerine karşı sadece fiziksel bir çekim duymuyor, birbirlerinin zekâsından da son derece etkileniyorlardı.

Voltaire ve Emilie 'den bizli ortak payda, sosyal algılarımız, zekanın içindeki kadınsal zekanın incelikleri, bu çekim gücünün gölgesinde seni beklemek güzeldi Bennara..

Yine usta Voltaire: "Ayrılık, tatmin edilmeyen aşkı artırır."Hüzünlerimin ustalığı bu yüzden.İçimdeki çocuk doymadı dünyana, sevgine, algına, hazlarına Bennara.

Seni benden koparan binlerce kötülük varken, seni bana getiren tek bir iyilik vardır. Karşılıksız sevmektir.

-İnsan nefsinin bekçisi, hazlarının çitçisi, amaçlarının çobanı, aklının sanayicisidir.Akıl binlerce duygunun hasarını tamir eder.Duygular bizi hatalara, kötülüklere, günahlara götürür.Sağlam olan özümüzü yaralarız, yolda kalır vicdanın öz arabası.Hemen devreye aklın sanayisi gelir.Tamir eder, yeniler, yamalar, yeniden sağlam bir benliğe kavuşturur bizi.İçimizdeki doyumsuzluk yolunda hızlıca gideriz. Yeni şeyler ,anlar, hazlar yaşamaya çalışırken, yeniden çarparız, yeniden yaralanırız içten.Yine akıl , yine akıl...Oda varsa....

Kötülük nefse en yakın olan duyu eylemidir.Günde binlerce kötülük peşimizde olur, ki kötülüğün iç mimarı şeytan, sürekli kötülük, günah üretmeye çalışır.Oysa iyilik karşımız çok nadir gelir. Sen bu nadirliğin nedimesiydin Bennara.

Aşk dimağına dokunan gurmeyim. Sonradan görme sevdaşörlerden değilim. Herkesi seviyor gibi tespihler, ya da teşbihler çekmiyorum bu aşk cümlesinin kitabında. S'armaşıkların karmaşıklarında kendimi düze çeken algıda seçiciliğin Ali'siyim.

-Ali, aşkı seviyor.Aşk Aliliktir zaten.Zülfikar ile zülfü yare dokunuşlarım var sevi yolunca.

Sevda benzeşmelerin bağrında , teşbihlerimin çeken güzel duruşun tespihinde imame olan duruşun taneleriyim.Beni senden sordu gerçeklik.

-Kim bu Bennara?

Neden benliğini bu kadar yaktı?

-Benlik ateşinde seni aşka köz kılan bu mudur?

-Nar tanelerinde seni aşka kırmızı akıtan gül cemalindeki kırmızılığı mıdır?

-Bennara'nın benliğinden gül kırmızısı, aşk kırmızısı, nar kırmızısı, sen kırmızısı var?

-Bu kalıplara sığmaz sevdanın Baki'si sen misin? Nedim olduğun lale mevsimlerinde Suzan kim?

-Seni yakan kim?

İşte mekanizmaları eriten soruların içinde belim büküldü.Kime hangi cevabı vereyim ben sevmeye nişaneyken.Ben sevginin, güzel ilimlerin, bağıl olmayan bağların iç mimarıyken.Güzel yaşamların peşinde peşinatlarımı harcarken. En güzele, en iyiye, en kaliteli yaşama kadim kalmışken kime ne?

-Var olmayı ağılatmadan, var olanı en güzel şekilde yaşamının salınacağı dururken.

-Nedenleri eriten sonların sorusunda neden benimle salınmıyorsun?

Yoksa hala önyargıların kinci çocuklar gibi mi? Hala seni can kırıklarına mı şikayet etmekte.

-Ya da kinlerin kan dansında mısın? Ya da hangi öcün fitilisin?

Hangi kötülüğün mimarı ölümsüz kaldı ki? Bir bak etrafına, hep iyiler , hep iyilikler, hep iyiliği yüreğinde taşıyanlar gönüllerde payitaht kaldı Bennara.

Hayrettin Taylan

Göze Göze Geldiğimiz Mevsimin Akışıdır Kadınsal Işıltın

Kitap içre özdeyiş kokusu veren cümleler gibi ağır bir sevdam sızıyor yüreğime. Kalmışlığın ağırlığını uğurluyor içsel mevsim.

-Bakışın hedef alıyor gönlümün on ikisini.

Vuruluyorum ey aşk!

Yaşanırılığı renkli kalemle yazgıya yazdıran anın içindeyim. Seni renkli buldum. Bulduğum sendin, enerjin aktı içsel maveralarıma.

-Kendimi bulmanın bulmacasını çözdü karakter bağım. Bir aşk bebeğiyim, tutkukularımın göbek bağını öpücükleriyle kestir.

Bir ışık, bir aşk, bir damla su ile iki damlan aktı sevdaya. Islanmış ışığın yansık güncelerinde kaldım. Kaldığım mecralarını kurutmaya geldi kurların. Bir bakışına ömrümü sahil etmeye hazırdım.

-Özlemin renklere karıştı. Sevgin ateşe bitişik sıcaklar derledi.

Tütsülenmiş ilgilerin sözsüz romanlar gibi içimde okundu. Bakışların güneşi kapattı ki gözlerin içimi iyice aydınlatırsın.

Defalarca aynı anda kalışım film şeridi gibi oynayıp durdu. Bir ışık geldi aşkın yanından. Benimle konuştu.

...

Ellerini tutmuş hayalleri sundu. Gözlerinden derlenen masalları anlattı.

Bir perinin kırmızı gelinliğinden aşkı kadim parçalar sundu.

Bir omzu özleyen kadının düşlerini yansıttı. Saçlarının okşanmasını isteyen bir güzelin şımartılma manzumesini ışıldadı.

-Bir kadın ışıltısı yaydı içime. Bir kadın sözlüğü sundu içimdeki bilinmeyen tanımlara.

-Kirlenmiş amaçları temizledi. Karanlık hazların korkuluğunu kaldırdı öylesine geceleri yaşamamak için. Ruhun sevişgen dilinden, tenin istendik demine demledi.

-Sözlerin, gözlerin, ilgin, kadınsal ışıltın demlendi yüreğimin magmasında. Çay ile aşk kaynadı. Buhuru yüceldi yaryüzüne.

Soluma yapışık sevgilerle yürüdüm bahtının sarayına. Salına salına geldin istendik sevdalar panayırına. Bir ben istedin, binlerce ben sundum sana.

-Söyleyemediğim sözlerin filozofu oldum. İlk kez sana söylenmiş cümleler denizimle yüzdüm anlamlarında. Derin manaları, derin yüreğinden besledim.

Öylesine kalışın rengi solmasın diye sol yanıma tümünden sana boyatmışım. Bütün kapılar gönlüne açılır, kapısı gözlerinin renginde.

Bütün pencereler tutkularına açık, pencereler sözlerinle açılır, ilginle kapatılır.

Esintiler dokunduğum saçlarıyla başlar. Bir aşk hayalinin son zerresinde zer olur kıymetine mazhar olurum.

Aşkın ağacı incelik dallarından oluşur. Kolay ulaşılan, eğilen, kırılan, çiçek kokulu, tutku meyveli sevdikçe büyüyen bir ağaç.

- Söz konusu yaşanırılığın ilgi, duyu, hoşluk ağacı olunca kaya gibi durdum karşında. Kadınsal ışıltın aydınlatınca akıp gittim mecralarına.

-Işık ışık haller, hayaller, gelmeler, sevmeler, özlemlere yaşadım. İçindeki istendik enerji gelip bağlanışlarıma elektrik oldu.

Artık, aydın bir aşkın sevda odasındayız. İki gözümüz var oturup senle yaşamaya.

-Esaretin olduğu yerde ve yerdeyim. Benim odam solumdan başlar, hoşluğundaki sofaya kadar uzanır.

Senin odan, beni biçare bırakan çare. Çerağlar yanar, ışıltın uzanır gönlümün korodürlerine. Koca bir hayat sığışır aşk dediğimizin hayatın minimizelerine. Kaç hayat, kaç kadın, kaç hayal, kaç tutku, kaç haz, kaç hayal, kaç gerçeği barındırır bilemezsin.

-Yükleniyor sevdam biraz daha beklemelisin diyor sevdanın sistemi.

Ağlarımızdaki yavaşlama, sıcaklığındaki ışıltıdandır bilesin Işıktzen.

Sessiz bir söz gibi sözsüz bir ses istiyor meramım.İsimsiz kalmasın cümlelerin başındaki sana önem.Yüklem olduğun bu sevi cümlesine sessiz, sedasız romanlar sıkıştırdın. Şimdi arınmanın eleğinden anlam denizini süzmelisin kadınsal ışıltıyla.

- Saçların rüzgarları toplamış iki dünyayı bağlamış böylece.Esintiler istiyorum yalnızlığın çöl sıcaklarından.
- Salına salına gelip omzumda sözsüz masallar dinlemesin.Ellerim de durmalı sözlerim gibi.
- Almalı kadınsılığın ışıltısı, alıp götürmeli bir kitaba, gönle, denize, sözsüz bir dünyanın dibine.Seninle her yer ışık dolu. Bağlanmaz arzular köpeği.Zincire vuramazsın bu senli hayalin dokunuş karelerini.
- Senli anların resim sergisinde durur hayalimin küresi.İstendik bir gelecek olurum.Gelecek olan sensin, senden ışıltılar.
- Bir dengede tutuyor sevgin.Bir denkleme çözüyor ortak değerlerimiz.

Bir formüle formül oluyor formel ilgilerimiz. Kalben ,aklen onaylanmış dudak uçlarımla mühürlenmiş sevdanın ışığız, bu aşkın karanlığı olamaz Işıken

Hayrettin Taylan

Gözleri Nemlican

Yitiriyorum sabır sandığının hazinelerini.Vakti çalınmış günlerin huzurundayım,güneşim yok .Bahanesizim...Bohemlerimde nemli sevgiler ıslanır,uslanır yüreğim.

Kuytu kuyularda büyümüş aşk Yusuf'u olarak Nemrut güzellerinin olta attığı aşk sahilindeyim.Üst benim parçalıyorlar güzeller. Elimde yalnızlık tesbihi var diye,aşктаş olmak istiyorlar.Yüreğimin ekranında alt yazılar geçiyor.Gözleri Nemlican diye diye..

Tüm tercih sıralarında,ruhun usanmış kediler kol geziyor ciğerci güzelimin dükkkanı önünde.Kaçamak bir Van kedisi oluyor oralarda.Şitemlerle örülü istemlerimin şimdilerinde şimendiferler kalkışa hazır.

Sanki bütün yolcular benim içim binmiş.Gidiyoruz,Kaf'ı aşarak,affı aşamayarak duruyoruz."Boşa kürek sallayan vicdanımdaki duvarlar çatırdıyor.

-Sen de kimsin? Ciğerin kaç para eder? Beni isteyen onca ciğerci güzeli varken?

-Sen kimsin? Hatta daha öteye giderek küfrü mühürleyip gitmek ...

Aşk intihar kuşları uçuyor umut dünyamda,en eski intiharlı aşk gelir aklıma.

Hani ünlü Çin imparator Xuanzong ile Yang, aşkı.Bizim Leyla ile Mecnun'u dünyanın bilinen en eski aşk trajedisi kadar kederim.

"Yang, imparator Xuanzong'un sevgisinden yararlanarak, yakınlarına soyluluk unvanı verilmesini sağlar. İmparator Xuanzong ise her gününü Yang'la geçirir, devlet işlerine bakmaz. Sonunda bir komutan isyan eder ve imparatorluğun güvenliği tehlikeye girer.

Xuanzong, askeri darbeden sonra saraydan kaçır. Kaçış yolu sarı tozlar, dar geçitler ve yüksek dağlarla doludur. Yolda koruma görevlilerinin baskısı altında kalan Xuanzong, en sevdiği cariyesi Yang'a intihar etme emri verir. Askeri darbe bastırıldıktan sonra, İmparator Xuanzong sarayına döner, ancak sarayda en sevdiği cariyesi Yang'ı bulamaz."

Gözleri Nemlican,seninle aşk göğünde yan yana uçan iki kumru olsak yeniden.Nemli gözlerin bulutlara ders verse,yağmur ve aşk yağsa yeniden.Yere indiğimizde fasulyeler gibi sınıksız sarılan yeşil sevdanın adası olsak.Göğün sonu yokmuş gibi görünür,bir sonu var, yerin bir sonu yokmuş gibi ama var.Her şeyin sonu var,ama ayrılık acısının sonu yok Nemlican...

- Seni seviyorum

- Yorumsuz..

- Kurumuş gül yapraklarına, bülbülün savruluşlarında saklıyorum seni.

Eğilip parçalarını topladığım,masum bir aşkın mahzenlerinde şiirsel bir malzeme değilsin.Tüm kelimelerin üzerine,tüm umutlarım üstüne,dahası her anın, duygunun üstüne,yar senin üstüne yeminler ederek sana sarhoş demek.Her gece şarabından çok içmişim.Kırmızı dudaklarına benziyor, içmişim.İçmesem de dünya dönüyor,başım dönüyor,manasız da olsa rolleri ezberletiyor acılar.

Tanımaya çalışıyorum gidişleri,belki de yeniden gelişlere sarhoşum Manasızım.

Haklı olduğum tüm hadiseler üstüne hadisler anlatsam da yüreğindeki kırık kalan demirlerin pası geçmez.

Geriye çekiyorum beklemleri,kısmetlere adıyorum adını, gelişini.İlk sırada olmaya hazır,hazır bulunmuşluğun kumaşından sana gelişlerin gelinliğini hazırlıyorum.İllegal bir beklenti benimkisi. Ve şimdi anladım ki ruhumun yitik çırpınışı alkışı hak ediyor; ama yaptıklarımın fotokopileri gelmenin dersi için çoğaldıkça bir şey ifade etmiyor senin için.

Harakiri ediyorum,kendi yaptıklarımla.Güven bir erkek ismi olunca, haklı olarak bana güvenin kalmıyor kısmetlim.Güvencelerimin everesti gün geçtikçe yükseliyor, bütün sonsuz uzaklardan görebilirsin Nemlican.

Hayrettin Taylan

Gözlerim Görmese de Olur.

"Ah ile zar etmişsen bir kere dolduramazsın yerini kalbim gitmiştir fecre
Ya dönüş yoksa ebediyete
gözlerim görmese de olur"

Sevgi yumaklarıyla örülmüş bir masalın orta yerinde gidiş yıldızına sırtımı,sırrımı içindeki güleçlere bileyerek,dönüşsüz kayıplara sobelendim.
Şimurg gözlerindeki nefretin ederi kadar etmeyişine kaniler bağladım. Sen fazlasın, kutsal vefayla seni sürgün yüreğimdeki yara kabuklarının üstüne konan tutku tozu olmaktan alıkoydum.

Seninle ketillerde kaynatılan demsiz poşet çayın tadında kaldım.Yüreğim kanadıkça en çabuk yoldan senden kalan tortularla demsiz,sensiz,imkansız da olsa acil bir çay olarak içiyorum seni.

Demli bir çayın tadı,nemli bir sevdanın adı değilmişsin meğer.
Sarhoş aşkların vurguncu güzeli olarak kaldın tutarsız defter aralarımnda. Senin sayfalarını yırtıyorum gözyaşlarının mürekkebiyle.
Yüreğimde batan titanik'in buzul dağı yeniden büyüyor ahlarımla bir ömür bu denizde çarpılacaksın bilesin.Hangi aşk gemisine binsen Buzul dağım gözü şaşı olarak, gönlüne aşı olarak gelip çarpacak.

Helalin lalında bir lale olarak yaşamadın.Taş attın,taş bağrıma.Taşlaşmış bağrıma taşın tesir etmez ki gülüm.Belki sevda ateşin,belki bakışın,belki gelişin, belki ölüşün, etkiler.

Paslanmış bir ayrılığa,paslı raylar serdim,en eskimiş,her an öğlerin kazasına hazır ruhsuz trenlerim hızlıca sana geliyor.Nefretlerin hemzemin geçidinde belki kaza olur, belki azarım değer ,vicdani garına.Şafağa süslenen bülbül sancılarla susmuş haldeyim. Bu hal bin haller sunuyor.İsimsiz rüzgarlar esiyor şiddetlice,aşk çatımı uçuruyor vaveyla.

Anlamalısın ki, öylesi bir pişmanlık mesnevi değil ,sınırsız sinirler ekledin beklemişliğime.

Gecenin bütün sessizliğini ayağa kaldıran çılgın bir seydalının isyan zulasında bangırlarım inletir sokaklarını.Belediyenin bozup yaptığı kaldırımlar değil düş bozumlarım.Biraz senli ahu zarların zar attığı meçhul ve de meşhur mecburlardır.Aşk gölcüğümüz doluydu,sevgi bahçemizi sulamak için boşalttım.Yeniden dolması gerek, ne sen,ne de gözyaşların var.Sevda bahçemiz kurumak üzre, bir dirhem umut yollasan da dolar.Şimdi beklilerin bile dibi görünüyor,göl tuza döndü.Tuzu yarama bandırdım, bir bandırma vapuru geldi sahilime, beni sensizlikle çöken imparatorluktan yeni tutku cumhuriyetine taşıyacak.

Evet,sen imparatorluklun, tahtın,tacın, acın, suçun, her şeyinle görkemliydin.Oysa,ben şahlar şahına yakındım.Evet,saltanatının zirvesinde ,saraysız güzellerin gecelik kubbelerinde sabahladım.

Yüreksiz,çıkarsız,sevgisiz tetiklenen bir kurşun gibi belki yüreğinden vurdum; ama sen ne kadar sultandın.Hürrem Sultanlığını unuttun mu?

Ya da arada Vera Sultan olup beni vebalı kaçışları atarken tahtına göz diken onca güzel cariyelerin cilvelerini es geçtin.Beni seviyor,benli bir et tırnak olmuş nasılsa.Kitabı olmayan yapay bir peygamber yaptın.

Oysa erkeğin kitabı olmaz ki gülüm.Olsa da kendi zevk kitabımıza uyumlar,öylece ulanırız ani zevklere. Güven ,Everest'i aşmışsa orda biraz nefes,nefis başlar nefissiz kalmaya.En yüksek zirveler, hep havasızdır,sen de havası dağımda,ağ_landın nemlican.

Esil seçil bir sevda büyütüyorum sana. Masallardan öte, filmlerin sonlarından öte,aşktan öte,ruhtan öte, bir ötenin konseridir bunca alkış.Ruhuma seslenişin güftesidir haykırışıdır.

-Değer misin? Şimdi bu soruya bin cevap olarak atomlaşıyorum.Üstüne üstüne atılıyorum.Sensizlik bin ömür yeşermesin diye.Bu kadar sevgiye, bu kadar sevgisizlik, bu kadar insani olmayan tavırların tavındaki tazi olursan.Hiçbir zaman aşk toprağı seni kabul etmez fırlatır cesedini.Bırak biraz Leyla kal,biraz Züleyha gibi davran,biraz arı kal,temiz yüreğindeki kurşunlarımı toplayıp her an at öldürme beni ilgisiz tavırlarınla.

Ki ahlârımın ahretinde sana en büyük cehennem kurulmuş,yanmak,yanılmak,pişmanlık, kırıklarmız odun; ama sen bu dünyada tomruk sunma sevda ateşime.

Akrebın zehirlediğı zamansızlık,sevdasızlık hükmünün geçmediğı, bahtımın coğrafyasında kent içre kentler büyür.En büyük kuleli şehirler sunarım gözyaşı ırmaklarının geçtiğı sensizlik sonsuzluğunda.

Sevda vapurlarının hıçkırıkla bıraktığı dalgalı yolculuğunda molasız kavuşma balıklarımıza her seven dualarla yem atıyor.

Özlemin taşındığı Yunus karnında oyunlara doymamış sevgilerinin sahilini arayan kutsi benliğime kimliksiz,vurgusuz,sorgusuz,biraz da vicdansız nüfus cüzdanın asılı nemlican.Kimlik değiştirmek zorundayız, bu aşkın acılı kentinde.Yeni yüzünle,yeni gözünle, yeni imzalarla beklilerine kadar atomlar besliyorum.Ya tümünden gelişin,ya da gidişine atılacak bu atomlar.Nükleer denemeler yapıyor ahu zarlarım.

“Ya dönüş yoksa ebediyete
gözlerim görmese de olur”

Hayrettin Taylan

Gözlerin ağıyor can damarıma..

Gelmelerle örülmüş bir günün duvar dibindeyim
Hüznünün badanasını yapıyorum ali gelişlerle
sensizliğin kırlangıç fırtınasında her dem senden bir es bekledim
uzak bir kentin kasırgası sözlerinden medet umdu umurum

yitirmekten korktuğum yetim güncelerin gün ortasında gece kavli
dokunuşlarının vuruşlarıyla ömre heceleniyor karıncalarım
zerre zerre benliğimi taşıyorlar derinliğine
Çığlığı artırılmış bir bülbül uçar imza attığımız o güne
İçimdeki gül kırığı hazanlarla sensizliğe sobeleniyor gelmek
Oğul ağlamalarla, anne yüreği parçalayan demin demlisiyim
Gözyaşlarını yıkar gidişlerimizi...
Büyük aşk gömülü bir makberimiz var Vedat Dolayka 'da..
Orada aşkın mezar taşına evet mührümün mavilikleri akar
Ayrılık senfonisi hışmın turunçlarını durmadan çalar dersten
bir gül ağlar beyaz kale kentlerin yarıları altında.
Bilmelisin ki, benim de gözyaşlarım akar bugün
Ağlamak yalnız sana mahsusmuş öyle düşünürdüm gitmeden önce
Geceleri gri bir gökyüzüne bakınca helecanlar çarpar tavımla anıma
İki damla temizler özlemleri diye gözbebeklerim bebek bekler senden
Yaraya tuz basmak basmağında yıldızlar usar seni sayıklamamdan
Beklemenin yontuları ufkumda tanımsız bir sevda ağartır
Ben biraz yorulmuş gibiyim seni göremediğim günlerden sonra
isimsiz umduğumuz her ummanın dalgasında sensizliğe çarpıldım
Gelişinle dönecek bu dünya
beklemeleri sağıp, göğsünde sıcak avuntuları emzirdiğim anın şanıdayım
sabrın dağlar dağına direnir, toprak adımlarında erir ve gidemezsin benden
öyle suskun kalmak gitmek midir ?
özlerindeki yakamozların iksirleriyle yıkadın beni, saldın beni çöllere
acılarımın serabını silmek istiyorsun benden uzak kalışlarla
oysa aşkımızın masal atına binen gelmenin gelinisin
Nicelerin nicelikli ömür sofralarında beyazların artıyor bugün
dinlediğim hüznü ağıtları bırak biraz bizden dinle lorkeler artsın sesinden
bekleme ibadetimi, sıcak ekmek arasına koyarak gelmelisin nefsinden
Hataları işgallere duracaksın, kıyameti bekler gibi bekleyen benden
Bugün çok üşüyorum sığının, bakışın, sarılışın sesin yok
Gel kurtar beni senden, gel yaşat beni senden, gel kal bir ömür senden

Hayrettin Taylan

Gözlerin Rengindeki Yüreğin

Tüm renklerin buluştuğu o gözlerin,
Kalbimi delen hançer senin gözlerin,
Hayalimde tabloladı o güzel yüzün,
Paha biçilmez o anılarımız canlanır
ruhuna yazmış
seni görmüş gibi yazdım
yüreğimin ateşi vurmuş
evet vurdu
ellerin
ilaç olsun mı
sustun
susadım
su ol bana
akıver
peki seninim iç

içtim
içim
bitmiyorsn
TATLIM
sen daha tatlısın

seni öpmek dudaklarımın sanatı
beni sanatkar yap
öp ama hemencik olsun
hala yangınlarında kendimi ararım.
mecnun gibi gezer keder düşleri
adım yaklaşmış gurbet gemisi bu şehre
Kokun yaz bahçelerini hatırlatmasın

Güneş doğmasın sakın geçtiğin yerlere

Anımsamak sen diye dünü, bugünü, yarını
Adını unuttuğum caddelerin ıslak kaldırımlarında rastladım
Gün ışığına çıkamayan yalnızlığım ve şimdi hasretimin rüzgarı

Hayrettin Taylan

Gözlerine Bakmak Zina mı

haziransa gözlerine bakmak zina mı bennara

üşümüşlük kendini ısıtıyordu özlemin magmasında
bir haz'iran ısıltısı görünen sen
aşka bölünmüşlük seni p'ayda beni aşkta yakalıyor
senin gördüğüm yerin yarı oluyorum şehriyar yerine
bin bir geceni yaşamak için
an'kara
kavuşmak yara

bir haziran sabahı, ilk kezler uçuyordu ankara otogarında
gördüğüm, sarıldığım, sonra ağladığım yerin yariyim orda
bu dönüşü sevmiyor ölüm ve aşk
sensiz her güzelin midesi bulandırıyorum diye
yamalı bir sevdayı bindirmedi kaptan
yürüyerek gittim kendime
çok uzaktım oysa
gelemeyişin yormuştu
yitik dünlerin düğünü bitmişti
hüzünlü bir gelinin gündüzü başlamıştı
yokluk terini akıtıyor, ben üşüyordum
sana gelmenin son yolcusuydum
gözlerimde nemli mevsimler,
ağlasam kıyamet
gülsem kıyamet
sussam kıyamet

beni çağırdı adının her harfi
caydır bu gözyaşı güzelini
oysa ıslak bir dünyanın yangınıydım
dönmeni istiyordum kaderden
gülmeni istiyordum kederden
gelmeni istiyordum en istediğim senden

sana sarıldığım yerin masalından
seni yaşadığım yarin asalından
bir ömür ütüledim kırıksık hazlar ülkesinde
seni bekledim ta senden, ta bana geldiğin bende

y'araya vurur aşk gemisi
siper ben
gelemeyişin eşkâlisin git dediğin yanık sözlerin sularında
acılarım ıslanıyor

anların gölgesi uslanıyor
kapanmaz yaranın perdesi açılıyor
beni ilk kezlerin kurşunluyor
tutkular din değiştiriyor Kevser sahilinde
hicran depresi yaşıyor yaşayamadıklarım

zayıflamıştı zaaf larım
kördüğüm lerini çözü yor du sensiz gö reme dik lerim
oysa büt ün duy gu larım senin va gonun da ma kinist ben dim
şim di han gi acı nın istek ki piyim
han gi sensiz liğin ge rek li lik fil miyim
han gi ka vuş manın ka vuş ta ğıyım bi le me dim ben na ra

bir haz'iran ge cesi ydi sen li ilk fil min bi tişi
bir eylül sa ba hıy dı sen li son se na ryonun ok unuş u
üç da mla gö zy aş ın yaz dı büt ün ya şa nan ları
susup ı san dım he ce he ce yok lu ğun da

göz be bek le ri ne ka dar he la lim din
oysa şim di uzak tan bi le göz le ri ne bak mak zi na
oysa şim di hay al et mek bi le gün ah
ben i aş kın kü ffarı yap tın
ben i öz le menin tü ccarı yap tın
ben i un ut ma ma nın um ma nı yap tın
ben i sen'den iç re le re aş k yap tın
ben i sen'den son ra la ra sonsuz luk yap tın

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzeli

Gözyaşları:-Biz durmayı bilmiyoruz, biz aşkız, biz acıyız, biz çığlığız, biz haykırışız, biz vicdani ırmağız, biz psikojolik nemiz. Biz akmanın aynasıyız. Biz akmaya, yakılan gönülleri ıslatmaya, uslatmaya akıyoruz. Bu göz yaşları senin değil. Akan göz yaşı senin olmaktan çıkmıştır, kimin için döktüysen sahibi odur. O göz yaşları ona akar, onun yüreği o dem hisseder.

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzeli Veda

GÖZYAŞI GÜZELİ VEDA

İlk bakıştan son bakışına kadar vurulan yaralı bir asker gibi sevda ocağındayım.
*K'aniyor seni her kare.Yolu olmayan anlara bırakılmış trenlerin makinistiyim.
İmkansızlığı sürüyorum yolcusu sen olan dağlardan çaresizce ilerliyorum.
-Yine efkarıma yar yağdı.

Artık gelmeyeceksin diye ünlemleri uzaklaştırdım damlalardan.Şimdi güleç bir fotoda ben neden ağlıyorum ki?

- Tespit edilmiş anlardan oluşan tespihleri çekiyorum. İpi sende kalmış olmalı.

Çekiyorum.

-Seviyorum diye bitmiyor otuz üç mavi boncuk.

Yüreğime sakladığım volkanların dili ben değilim. İçimde yaşanmış dilsiz fayların var.Nerde sen orada can kırıkları.Bu yüzden içsel depremlerimi çok görme.İçimde kapatamadığım derin sızıdan s'onsuz okyanus oldun.

-Her karene dalgalarımın berraklığını çok görme gözyaşı güzelim.

Sakin ağlama, dizelerimi ıslatma. Güleç yurtlar bıraktım peşinde.

Hasret sözcüklerimi kandırıyor.Sözcüklerin hayallerinde yaşıyorum seni.Cümlelerin rüyasında yüklem olarak özneme yükleniyorsun.

-Devrik ilişkilerin nefretleri içyüzüne vurmasın.

-Ertelenmiş iklimlerin isimsiz, imsiz, şifresiz sıcağısın belki ondandır meftunluğum.

-Örselenmiş kalakalışlarım kavlarını saklar senli demlere.Bir bakışına özetlenir.

Pususunu yüreğime kurmuş tırtılların bir yare kelebek olma seherindeyim.

-Bülbüller öter yar başında. Güllerini kurutan küresel iklimin uğursuzluğu biter.

*Oç orucuna başlayan kinlerin kinetiğini yayar. Kirlenmiş gidişler

yürür, yürümüş kalışlar durur.Durulanmış sevilir susatır su yüzünü.

-Ağlamayı bırakalı damlalar küskün sana. Sen beni besleyen manzum pınarsın.Susamışım sevdaya.K'ana k'ana seni içmeye geldim.

Pınar akmayı bıraktı ağladı. Ağlayarak su üstüne yazgımızın yazamadıklarını yazdı.

Pınar:

-Şair

Be'deli yürek. Neden susturamazsın bu akılı. Akıl işi değil ki bu yaşananlar.

*Silinmezliğin savuncusu kaf'ları aşan, Kafka'nın Dava'sında devası bulunmuş çözümlerin aynasıyım.

-Kederim yine kendine kadimler üretti. Yine yüreğimde tanımı yapılmamış duygular sevi perdesini araladı.

-Vazgeçmek geçmiş zamanı çekimledi yüreğimin yaralı, yırtık ; ama silinmez

defterinde.

*Kalem dilsiz harfleri sundu.Harf harf beslendim sancılarda. Ve düşlere kavmini salan bedbahtın bahtsızlık tahtını yıkan tahtaya kalkmamış yaşanmışlık sustu.

-Hayat sensiz de d'evam.

Devamsızlıkta kalan senin hıncın, kinin, öçlerin. Dersine çalışmayan sevgimi anlamayan algıların.

-Bir şairin yüreğinde büyümüş sevdanın büyük sevdalarını özetler.

"Taç Mahal " gibi yüreğimde dünyanın harikası olarak yükselirsin.

Begüm (Mümtaz Mahal,) 14. çocuklarını doğururken öldü.(1631) Şah Cihan, eşinin ölümünden sonra 2 yıl yas tuttu. Artık devlet işlerine ilgisini kaybeden hükümdar, teselliyi sanat ve mimaride buldu. Eşinin ölümünün ertesi yılı 1632de Tac Mahalin temeli atıldı.

-Bu sevdanın Şah Cihan'ı olarak dizelerle, cümlelerle seni ölümsüz kılmamı çok görme. Ben kendi sevdamı yazıyorum, ben kendi sevdamı kanatıyorum, ben kendi sevdama sadıklığımı sunuyorum.

Yeniden yaralandım, kimse anlamaz bu ara ara kanayışlarımı.İsimsiz sevda .Kanamalı bir hasta için aranan kan gibi bazen çok aranırsın.

Terk edilmişliğin etiği, eteğin kadar şık değil.Kış gibi turuncu değil turuncularını içimde devrim kılan renkli düşlerin.

*Ben adam olamadım ki bu sevdaya, ya da sevdanın sahilinde gül gibi yaşayanlara.

-Ben adam olmam bu sevdada. Bu sevda adamlık değildi, biraz idamlık düşlerin uçurumlarında açan güldü. Yani delilerin sevdası.

*Uçurumda gül büyütüp dikenlerine tutunup kanayan, düşen, yaralanan; ama en dipten yeniden sana gelen her mahallenin meşhur delisi gibiyim işte.

*Aşk deyince, senin aşkın diyince deliren bir çok aklın delisi işte.

Vicdani bir gölge ve boyumu aşan huylarımla yine sendeyim gözyaşı güzelim.

-Mümkünlüğün mumu yanar, mümkünse biraz seven insan aynasından gör beni. Mumyalanmış umuşlarım var.Taranmış hayallerim arasında taranmış saçların arasında esen y'ellerim var.

-Bir el kadar yelim yoksa hayat boşuna yorumlanıyor.

-Kıskıvrak,kız'kıvrak bir duruşun sonundayım.Biraz sadece biraz anla.

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzeli_Nazlıcan-23

Sudan yapılan merdivenlere tırmanıyorum. Senin için çıkıyordum biz'li bilinmezliğe...Yüreğimde kelimelerimin ipek atlası seni örüyor cümlesiz aşklara. Devrik bir ayrılığın yan cümlesiydim. Yüklem yandığım yüreğinde. Bülbüllerim düşlerimi sana getirirdi. Benim kanat çırpınışlarını görüyordun. Sudan yapılan kuşlar uçardı göz yaşlarından. Susup bana gelişinin seslerini dinlerdim. Sen gelirdin usumun usanmadıklarına.Kalırdım sana ...Bir leyleğin aşka getirdiği bebektin sanki.Yokluğun göçünü yaşıyorum şimdi.Kış gelince uçup giden göçmen kuşlar sandım hep.Bu yönümle hep çocuktum. Annesi gidince hani bir gün gelir diye değişik avuntularla umudu taranan çocuk...Gelmeyince annesinden kalanlara sarılan gibi bende sarıldım her şeyine.Kokladım senden ve sensiz her şeyi...

-Düşümdün ...

-Kaderin kaknusu getirmişti bana. Ben aşktım sana, ben aşktım bana. Ekmeğimdin aşktan önce.Açtım sana.Tokluğun papağını değildim.Senli aşk güllerinin dallarını delen ağaç kakan da değildim.

-Ben sana uçmağa alışmış kaknusun aşk görmüşüydüm...Ölürdüm sana.Küllerimden doğar,küllerimden aşk olurdu.

- Gidişin lanetlenmişti. Bu yüzden içimde ölümle kalım arasındaki kavuran içsel bir canavara dönüşen yaralı bir aşkıttım.Bu yüzden senden başka her güzel ölüyordu bende. Bu yüzden sana kaniyorken aşk bana yasaklı gibi.

-Oysa içimizdeki içsel rezervlerin ocağında aşkımız vardı. Seni arayan madenciydim. Senin tutku elmaslarına ulaştım.

-Sen elmastın, el güzeli pırlanta olsa neme lazım.Seni buldum, senin cevherlerinde kaldım...Asıl sana ulaşmaya çalışırken göçük oldu..

Perulu madencilerden biri de bendim.Aylarca göçük altında kaldım.

-Bütün dünya duydu seni sevdiğimi.Peru uzak, peruklu özlemler kadar sen de uzaktın.

-Saçlarını göremiyordum, suçlarımı göremediğim gibi.

Yüreğimde biriken damlaların berrakları ciğerime kor gibi.Oysa su ıslatır, nedense beni yakıyor. Gözyaşların karışmış olmalı. Busenin gölgesi nergis gibi içime içlenmiş olmalı.Seni seven beni seviyorum yar.

Herkesin yarası aşk kuzusu gibidir.Yarım yanımda ,yarım yanımda yokken hangi kuzu meler baharımda.

-Geriye kalanların son gerisinde hangi dem toplar beni. Hangi gülüşünde gülümser dünyam.

Kalabalıkların yalnızlarında çoktan seçmeli sensiz olmak,aşk şıkkında cevapsız kalmak.. İçinin an be an acıyan sevgi canlarında kalmaya kalmak ...İşte bu tanımsız, bu anlatılmaz can atışlarının müneccimiyim. Sen benimsin, sen benden de öte bendesin.

Belkilerinde muamma olmak,seni sit alanı yapmak yaramın kentine.Saklı kentlere kadim güzeller sunmak ve sensizliği onlarla şehir etmek; ama aşk yok; ama senden yaşayışlar yok.

Bir savunuşun fitilinde yanmak bu olmalı aşka.Şems ile dem arasında geceleri hoşgörüyü boyamak. Ve susma aşkımıza.

Zihnimde nimetleşen niyetlerin su halisin.Hiç kirlenmemiş, hiç yüzülmemiş, hiç içilmemiş bir suyun aşk adısın.Bir de benim için damla damla akıttığın pınarların var.

Ölümsüzlüğü yaşamış akışların berraklarında buluşmayı set ettim.
-Vuslatın vanası kapalı.Kapalı hanlarımızın su sızmayan kapılarında bekliyorum seni
...Senli gökyüzümüzün altında senli güller açılmışken hangi kırmızı beni senden
koparır...Hangi kanayışımız
Durular duruşumu.Çözemedim yar.Yaralanışına ömrümü vermişim ...
-Bunu duy.Yüreğimizde arınıyor uzak kalışların suları.Sudan sevgiler derledim,aşk
ummanımıza.Petrol bulan perilerin eteğine yapışmadım yar.Ben senin huriliğine
geldim. Cennetinde savma beni.

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzeli

sadece söyleyemediklerinde kalsam,
suskun yaramın merhemi olur mu
sensizlik kadar anlamsız bir izm yokken
anlamsız kelimeler olsam felsefe beni anlar mı

yaşanmışlık büyüğü arasında büyücü yaptın sende büyüdükçe
hangi güzelin gözlerindeki güneşle aydınlasam
cadı yaptın
kanattın yaramı
yarattın efsaneni
yoksun diye aşk da yoktur deme
felsefe yapma deminde değiliz ben sana demlenirken

sana ömürler dizsem dizlerimin bağı çözülür mü ki
sana acılar sayıklasam gecelerimin çağı dökülür mü ki
sana gelmeler ayıklasam sonsuz dek akar mı ruh pınarın
sana sevmelerden de öte sevilesi mumyalasam ölümsüz kalır mı ki aşkın
sana seni hiç unutamayan kendimi sunsam Sana olur musun Kevser başında

maviliğim olup saklansam dalgalar arasında köpük köpük olur musun yarama
şiiir olup dize dize, roman olsam aşk kahramanım olur musun ölümsüzlüğe
filizin olup yeşil yeşil kalbinde büyüsem meyve olur musun aşkıma
mesajın olup en mutlu anların gizeminde atılır mısın aşk ile durmadan
ben olup seni çoktan öte sevsem benim olur musun bir ömür

sana benzemeyen hayallerin gergefindeyim gri özlemler sıraladım
aşklara eklenmeyecek düşlerin uçurumundayım
varılışın beşiğinde sallanıyor umudun gayrı sana çok yakınım
buncadır bu kadar gelişini hissetmedim
aşk bayramımız yakın
gelişin yosunlar gibi yapıştı yaralı yüreğime
içimin kayalarına yazıldı adın ve bahtın
gayrı vuslat göğümde buhurların geçti
yarın yağmurdan da yakın
yarın yarımından yakın
seni ısladı özlemler can kırıklarında
berraklarında ısla beni,aşkınla kokla beni adem-i gülden

Havva olman gerek ,adem'ini öpüyor güzeller
Havva olman gerek, yasaklı meyve elma değil aşk olmuş
Havva olman gerek, seni senden sevdim sevinle nakışla beni
Havva olman gerek yeni dünyamız yeniden yaratıldı aşka

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzelinin Damla Kitabından

suların kitabında yüzüyor son cümle
y'el değirmeninde öğütüyor son bakışın
acıların kehribarı çeker beni son çeliminden
o bakışında bin kez ölüp sağ kalıyorum

yırtılmış umudun yamacısı gibiyim sol yanım kav
hiç kapanmayan davalara bakan yargıcın son kararıyım
verilmemiş sözler gibi
bitmemiş sevdaların müneccimiyim
senin için her şeyden çok şeyden aşkım işte

suskularıma kurşunsuz yaralar açma
Açık dertlerin son deniziyim
Kirlenmez suların da algısıyım
üşümüş kelebeğin kanadıyım
sensizliği uzatıyorum uzaydan da öteye aşk -ı alaya

bir sen ışıltısı yansır bağrımın ucunda
y'amalı bir duruşun değinisindeyim
yokluk postundayım kulluk yasta
çokluk yırtmacında n'akışın pafta
k'araya vurur arınmanın son gölgesi
aşk yanar sudan önce
su aşka karışır benden önce
ben senden öncenin de aşkıyım önceden önce

zahirin eşkâli gibi binlere minimizleyim
senden düşer düşlerimin gül yaprağı
kapanmaz yaramın kırmızısı olur kızıl gidişlerin
tutkular yakalar hazımdan önce sızılarını
hicranı paklar yazgımdan önce özleyişim

bir ruh perdesidir sevi sahnende kapanmayan
baş rolde kördüğümlerimiz
çözmek aşk
kalakalmak aşk
hiç gelmemek aşk
son düğmesindeyim sen kanıyor ellerim
tılsımlı olmalı açılmıyor y'adın
ben'desin diyor aşk halin
kalu beladan kalan unutulmazlığın adılısın diyor isimsiz

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzelinin Volkanik Yüreğindeki Şairim Tinsu

23.23.2010

Zaloğlu Rüstem gibi yıkılmazlarım var. Hz.Hamza gibi yenilmezliklerim var. Halit Bin Velit ,Selahattin Eyüp gibi,Köroğlu, Donkişot, Batalgaz, Balakgazi, gibi yenilgi yüzü görmediklerim var.

*Onların kılıcını ilim, fikir, sanat,aşkla taşıyorum. Hiç yenilmedim, hiç kesilmedim senin dışında.

On sekiz bin alem gezindim.Bütün güzellikleri gördüm, yaşadım, dokundum, onların ruh, ten, dil kitabında okundum.Onca güzelliğe, güzellere öğretmenlik yaptım.

*Sözlü yaptım dudak dudağa kapanan sorulardan sonra.İkmaline kalınca çalıştım sana.Acıdım kendime.Sana olan yenilmişliğim aciz, meczup gibi tümlendi ömr-i mutasallımda.

*Beni hasta sandı herkes.Psikologlara ders vermeyi bırakmadım.

Ben hasta olanların hastasıyım sevgilim. Senin hastan olmak en sağlıklı olmaya özdeştir.

*Gerçekliğin tüm çıplaklığıyla içimdeki kapanmayan kapılılarım üstüne örtünmüş. Kimsenin göremeyeceği bir yerde ve yardesin.

Bakışlarımın ressamı, yüreğimin tutku öğretmeni, aklımın aynası, hayallerimin yalısı, özlemlerimin özü, gözlerimin can gözü, kavuşmaların aşk kavuştağı, ben arası benin son arasatı gibisin.

İçimde, dışımda, düşümde, duşumda, yaşımda, kara kışımda, balta girmemiş hasret ormanımda,yalnız senin çimdığın özlem suyundasın.

"Yeter, aklından çıkar artık onu diyor kimileri.. Siz de aklınızla değil de yüreğinizle sevseydiniz, anlardınız beni.. /Cemal Süreya/

-Bak lirik üstat benim yerime konuşmuş. Şairlerin sevdası demek her dem aynı. İç çocuğun buz üstünde penguenlerini taşıyor. İç ruhun açlığı demek bu.Eşruhun yokluğuna işaretidir. Yalnızlık bir nevi açlıktır.Oysa buzullarının içinde bile sen varsın, ben varım.

*Haydi gel buz patenti yapalım. Düşsek bile düşler kırılır.

Haydi iki lop da benim için atıver ben düşmesin, aşk gösterimizi soğuk düşler seyircisi alkışlasın.

*Uzun bir tayt giy sevgilim, mahremlerini yalnız ben görmeliyim.

Dedim ya seviyorum ve kiskancım.

Ya da içinde sahra uzatan hallere karışalım.Uçsuz bucaksızlığın bucağı olalım.

Bütün kum taneleri dile gelsin. Sevgimizin sayılmazlığını anlatsın. Sahradan vahalar, vahalardan vaveylalara, oradan da

sensizliğe gidelim. Sensizlikten sonrası yok yaşamın belirtisi.

-Bu yüzden fethine geleyim saçlarına ak düşmeden, bir yabancı, yalancının y'elleri saçlarına dokunmadan.

Esişlerin en büyüğü tornadoların tornası olalım.Tornayı gözünden vuralım

sevgilim.En küçük damlada yeniden susuz kalsın içindeki acıların.

*Yeni ağla, yine ağla, yineden ağla. Ağladıkça ben çoğalıyor.

Senli depremlerin devinicisiyim. Yüreğindeki kırılmış can kırıklarının f'ayıyım.

*Perma larımı saramaz perma perişanın Perihan'ı. Zaten sevgilim Perihan'dan sevgili olmaz. İsmi Peri'den aldığına aldanma.

-Bana güven, kiskanma Perihan masalında Perihan'la duş ya da duş aldığımıza.

-Mushaf çarpsın ki masal gereği sular açtı, üstümüze döküldü.

Ha neden çıplaktınız diye de sorma, onu da kaderin bir köşesine sarıver gayrı.Böyle erkek kitabını yırtan sorular sorma.

-Dedim ya gecenin şımarık ve hazlara büyümeyen çocuğuydum.

Masal gereği, yalnız bu masal da ilk kez şeytan da var. Kötü huylu cin yerine şeytan var. Ben yazmadım ki senli bu geceyi.

-İnan sevgilim, bu gūnahta senin de payın vardı ki yedim.
Tadını da sorma bari. Savunacak, anlatacak, diyecek hiçbir sözcüğüm, hatta harfim bile yok.

*Hayvaniydi,vahşiydi.Balta girmemiş ormanların azgın aslanın ceylan pencesindeydim sanki.

*Ve sevgilim Mushaf çarpsın ki bu ben, benden değil.

" Artık dinle, inan bana Tinsu. Teskin et beni. Ders verecek cahillikte değilim. Biraz yüreğinin kalabalığından kaçtım, biraz büyük sevginin ummanından kaçtım, biraz tanelerinden arındırıldım nartanemken, meleklerle cennetimizi nakışlarken, anne olmak için hayallerine salıncaklar kurarken, en mutlu baba olmam için bütünlerin tek tek harcarken, bir günahın gayyasına attılar beni.

-İhanetin Ebu Cehili olmuşum, bundan büyük küffarlık olur mu ki?

Haydi, durma binlerce kez git benden demek istiyorum; ama diyemiyorum.

-O hayallerindeki salıncağı almak , o rüyalarında sarıldığıın ismini bile verdiği kızının vicdan babası olmak istiyorum.

Rabbim sen büyüksün, bu aşk da benden büyük.Sana sığındım.

Giden anlamıyor, ben gideni anlamıyor, hiç kimse anlamıyor bu karışık zihinler mecrasında metafiziğın fitilini yakan bu yakarışı .

Haydi sevgilim emanet et beni sana.Bende kalan emanetlerin var, onları almaya, beni sende s'aklamaya gelmelisin Tinsu.

*Müsterih olan gerçeğın çıplak özünde giydir beni sevginle.

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Kedisi

-Maviyi tırmalayan deniz kedisisin.Masmavi sevdamla yumak yumak oynuyorsun. Bölme bilmeyen düşlerimi bari bölme.Sen artığı yalnızlıkların derin sularındayım...Sulu gözlerimle sensizliğin sonsuzluğunu yazıyorum.
-Ahımda okunuyor adın yadın.Bir bilsen yanırlarımı belki acırdın deniz kedisi...Göz yaşlarının ummanında gençliğimin martıları uçuşur...
-En kesif keşiflerin dilindeyim. Dilim ile ilim arasında gizlediğin ölümcül sevdaların şifresinde baş harfin yazılıyor. Aşk ile baş harfin aynı olunca çıkıyorum yolculuğuna.

-Düşsüz yaşamının tuvalinde özele sığmayan yarınsız bir adam görünür.
-Yarınsız ve yarsız sızılardan su diline beni çeviriyor güzeller. Beni tercüme ediyorlar yabancı sevdalara.
-Yaralanışım son sözü tercüme edilemiyor.Senden yardım istiyorlar, senden ruh duvarlarıma yazılacak k/ararsız yalnızlık tümceleri isteniyor.

-Adem'in ısırdığı elmanın ekşi tadında ,aşk adını kemirmek istemiyorum...Cennetindeki elmayı yemek için yaşıyorum.
-Kaderin aynamda yansıyor.Kederlerin tarak uçları uçuklarımı taramıyor.Beni aramadığını anlıyorum. Kanamış ,ağlamış,kırılmış bir sevdanın can pınarısın.Kirlenmiş bir geleceğin susuz ve bensiz sahilinde yalnızlık sana şimdilik huzurun kayası gibi görünüyor..
-Yaslanmışsın yalnızlık kayasına. Kalmışsın kendi duruşunun hayasında...Seni yüceltiyorum azizem.

Beni bilmeyişinin metruk kentine yazıyorum seni.Ki senden önce uyanıyor ,uyandıramadıkların. Ki senden adımlarla hayata yamalanıyorum.

Bu maden çağından alınma alınganlığın boyalı treniyim.Seni taşıyorum sensizliğe.

Yol dokunuşların aşk istasyonlarında sirenler yerine çığlıkların dillenir.
-Titreten bir rüyanın sesinde hüznün sözlerimi kesiyor.Yırtılıyor yüreğimin cümleleri. Cemi cümle kanayışımı, yırtık pırtık cümlelerimi kitabesi biliyor...
-Azıcık ben'e geçişinin ipuçları olsaydı. Bu yaralı yüreğin sesine en sevdiğinin ölüsü hatırına
-En sevdiğinin ölüsü hatrına can yakarışıma ilaç olmayı dilemek hangi büyük aşkın dilemmasında vardı ki yaralım...
-Böyle yürek kaleminden yazıldığı gibi değil hayat.

Bu sevi eylemsizliğin ortasında sana bağıriyorum.
-"Susma, sustukça sıra sana gelecek "

İşte kalbim o zaman , zamanı sana sunacak...Beni anlayacak yürek yaran...Beni kurutacak yaşayacağın her acı...

- Aşk kentimizi yıkıp yakan Hülagü'nün kızı mısın? Fethedilmişliği yıkan Timur'un murç kızı mısın?
-Aryaların neden ince?
Neden hatıralarımız yazılmıyor yüreğinde? Kendimi bulduğum mistik mavilerin su mağaralarında beyaz bir güvercinsin ...

-Seni bulduğum su ile susamak arasında benden "eser" esmiyor.
-Bu sessiz, bu sensiz geceye yellerin ne zaman esecek.
Sakın bana deme başka ellerin yeliyim. Başka ellerin külüyüm. Başka güllerin künüyüm.

Benim çağlayanım yadına, ruh bahtına damlarken sen bensiz gidemezsin mutluluğa. Bitersin bir gün yapmacık huzurun bilinmez derinliklerinde...
-Ah şairim, ah yürek aslanım, ah şiir gözlüm, ah vefasız yarım dersin dersine.

-Şimdi damlasız ve dermansız kaldığım göz yaşların nerde? Gözyaşı
Güzeli olarak iddiamdan vurma yar....

-Aklıma gönül defterinin cümleleri bir bir tükenirken soylu geleceğe...
-Gözyaşın yaramın yumuşamasına ayna olur...Damla damlar siner ömrün yalnızlığa ...Beni sana çağırır aşk.Aşk tanrıların beni vurduğu güzeller tapınağında Allah'ım korusun ...
-Sen akan göz yaşların minnoşu...Damla damla oynuyorsun sulu sepken yüreğimde. Yumak yumak oynuyorsun utumadığım senli yünlerde,aşka ünlerde.
-İyi sevmek ve yazmak yetmedi gelemeyişine.Beni bana bırak artık.

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Ağdının Mutluluk Sunusu

bir seldir gözlerinden benim için beklenen
yaşamanın yabancı adıdır acılar
aşmaktır, ulaşmaktır heyacana
kalmak kalmaların ak güvercin uçuşlarında
hep senin kutsi yüreğinde yuva yapmak
aşk güvercinin olarak
sevdanla kuluçkaya yatmak
sonrası hep ikidir
sen ve ben

Bir işaret vardır sevda yolunda
ters kalbe girmek tehlikeliyken
orda ölümcül kaldım güncülüm
Muhtaç olan her şeye kani kalmak
akmak mutlu aşk ırmaklarına
sevgimizden kurmaktır geleceğin sevda barajlarını
sevinç tohumlarına şimdiden su olmalı her şeyimiz
en büyük servetimizin tebessümünde lal kalmaktır iyilere

su kalmaktır sulara
su yazmaktır yazmalara
suyu yazı yazmaktır azmalara
aziz olmaktır
bunca azazilin zil çaldığı gayyum şehrinde
sana kalmaktır emin gibi ehil ehil

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Feylesofu

ölüm nerede ve nasıl başlar senin vavlarında
yaşam nerede ve nasıl başlatılır ahlarda
Bir 'an', sadece bir an bile yetmez miydi bize...!
G-özlerinin en dip-derinlerinde aşkla demlendiğimde...
Her çeşit -ölüm 'söküp-atabilir' bu yaşanmışlığı benden?
Yok-sa yoklar mıydı yokluk
Sana gelmeye s-avunu çabası?
sorgularlar 'im-ler' boyunca boylu boyunca
ünlemleri nefesleyen hayatın dar boğazında
İliklerime kadar senden gitmeler.
Ki onlar;
soğuk-nefesiyle yaşatılan tutulma anlarıdır
ves-veseyi heveslerim pan eyledim
senden yana bir ilenç
benden yana her şey imleç
gitmeden yana inceden ince ağırca bir sızıyı taşır benliğim
İşte benim bunun içindir ve bunun içindedir...
Tüm ağlamaklarını vicdani bir tespih yaptım
Ki erkek tespihsiz gezmez
Ki sensiz de gezilmez
Yaşam ritmini bozmuş demek
Yırtılmış bir ayrılığın yoğununda
Sensiz de yaşıyormuş demek
Her okunuştaki huzursuz eden tınılar çıkaran gitme sesin
Sen ey gözyaşı güzelim! !
Sen ey!
Sen!
Var git, hüseyini ezgilerini çağıl da
Biliyorsun ' beni
biliyorsun 'susmayı'... ruhferini al da
yeni bir annenin bebişini sakinleştirmesi gibi
sen de gel sakinleştir sadece

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzeli-10

Bekleyiş yazıtı olduğumda akmiyordu damlaların
...:ve susturulmuş özelemlerin kavında kahin oluyordum sana
-yazılmamış bir aşkın sihrinde kaim kentini arıyordum ürecimle
...: göz yaşı halaylarına travmalar süzen sol yanıkların sülünü değilim
Tutundum,tutuldu, yaranın seri aşk katilliğine
...: kendi aşkını vuran son seri katiliyim
Destan meşalesini hevesten yakıyorum
...: kurlarınla bağdaş kurduğün güven tepemi yıkıyorum
Kül ile öylesi aşklara kul olan yecüclerin mecücüyüm
...: ateşlerin yadsındığı yadında kavruluyor umudum
Geleceğim senin sevi ekmeğine bandırıldı
...:alabora olmuş olmazların sınırındayım böylece
Suskun göz yaşlarına komşu nemli akışlarım
...:sensiz küçülen bir aşk bebeğiyim
Sanrı denizlerinin leğenindeyim yıka beni zelalinden
...: Tanrı sevilerin ummanındayım yıka beni helalinden
düşünüşler in duşunda usum konuşmuyor
...: mutluluğun mağarasına atıyor kıtmirin
Mutluyum sen varsın diye
Mutluyum seni seviyorum diye
Mutluyum bir gün geleceksin diye
...:yalnız senin aranda arayışlarım

coşkunun çocuklarına seni ekledim
...: böldüm kendimi kendi kendime ettiklerimin kifayetsizliği arasında
gönlünün her zerresine zer umutlarımı sarı ettim
...: âşık gibi sana barışık gibi, gibilerin bibisi gibiydim dışında
Varlığının yaşam lodoslarında zülfüne tel tel zaman oldum
...:döküldüm,beni sevenlerin pınarına sor
Dirildim,beni gelişlerin filizlerine sor
Öldüm,beni öldürdüğün bana sor
...: belki hüznülerimle zengin oldum
Belki sevmenin öte yakasına kavuşmadı aşk yakam
Belki sen
Belki ben ile ben arasındaki sen
Belkileri doldurmaz kanıtsız bekleyişimi
...: geçebilmek için,içinin okuluna
Bekledim üniversite olmanı
...:sende okumak içindi bütün testler ile yakarışlar
aşağıdakilerden hangisi ben seninken sen benim değilsinin değil
...:soysuz cevapların miminde kalıyor gerçekler
Şıklar ve şıklığım yok
Cevap tek: seni seviyorum
...: bakışının işaretleriyle ışık olmak ömre
Beklemek önce kendimi sonra seni
...: seni sevmek yaşamın gereklilik kipinde kirpilenir
Uzun cümlelerde uzar yılanım ve son yalanım
...:ısıtır seni travmlar,ölümler, ihanetler
Panzehirin benken sevi zehir olur ettiklerimin esrikleri
...: ürke gözlüm, fitratımın fırat'ı zelal zelal
Gel yıka beni içindeki düş beyazlarınla

...: gel, gel ol,ol denilen olmazların berraklarında
Gel beni bul, hiç bulamadığın bir bende

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzeli-100

giderken beni unutan gelmelerin sol yanında akıyor pınarların

...:hüzün tarayan aynaların camına damlıyor
kanıyor sen halim

...:gözlerine değiyor gözlediklerim
sözlerine eğiliyor özlediklerim

...:çizdiğin son resmin ortasında kalıyor kalmaların
perdeler kapanıyor güneşine

...:ben denizi kirleniyor güzellerin dudak uçlarından
taşıyorum seni bebekler cennetine

...:melekler ağlıyor melek haline

gel de dayan bu sensiz cehennemin dibinde

...:slak gözlerinin kirpiklerine gel de dayan bu ruh sarmacında
terk edilmiş özlemlerinin özünde kaynıyor kayyumlarım

...:kendi baharını yakan yeşil gözlü devim aynanda
oysa aynalar can kırıklarını göstermez ki

...:aklanmış yüzümün haritasında şehir olmak var
e- mecbur kaçışların esriğinden çıkar dünyanı

...:yüreğimi yamalıyorum ummanlarına
ağlamasan da ıslanıyor sana olan özlemlerim

...:mavi olan senin yaşıyor olman

bu yüzdendir yüzümün algıları

...:bu yüzdendir söyleyecek o kadar çok şeyim varken ben sen var olma deviyim
hiç kimse yakamayacak ateş deryasını

...:uzak buzullarına mahkum edilmiş penguenlerin susuyor
yolumu kaybeden yolun seni bulduğu kayıtlardayım

...:Gidişini görmeye hazır olmayan hecelerin baş harfiyim
kalışını özlemeye alışık harflerin aşk başıyım

...:Öylesine acıttın ki kopan benin son canhıraşıyım

Anlatamadıklarımı anlatmaya kafiyele şirin ilk dizesiyim

...:Sen yazdım bahtıma

Seni yazdım şansına

...:Gittiğini melekler kayda geçmemiş

Sıratından geçerken ecir defterimi yakmış güzeller

...:Gidişini önlemek için tek umudum sevgimdi

gelişin için biriktirdiğin özlem ırmağı coştı bir kere

...:Tutamadım bendini

Aktın

Gittin

...:bir ceylanın aslanla öpüşü gibiydi gidişin

Paramparçalarımı topluyordu keder

...:adım adım beni silerken bahtında

kaldım terk edilmiş aşıkların tahtında

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzeli-3

Düşlerini bir bir çıkardın, arzularının sutyenini örttüğün bembeyaz
Özlemleri benim çıkarmamı istedin.Bulut yorganlarının altındaydım hisler sislerimizi
kaybediyordu. Karanlığın in cinlerinde bakışların aydınlattı odayı.Hazır hazlar
dolaşıyordu duvar diplerinden.
Dudaklarındaki titreklik helecanlara can katıyor,bir rüyayı resetlemeden resmi
olmayan hayallerin gerçek haline çok yakındık.
İçimde gürül gürül akan pınarlar har olmuş,hazır bulunmuşluk yar
olmuş,yakılmak,yıklılmak, sunulmak üzereyim.
Saatlerce kendimizden geçmenin gecesini uzatıyorduk, gece uzadıkça uzamıştı. Bir
ömrün, binlerce hüznünü çıkarmıştık anlık yaşamışlıklarından.Gözlerinin ışıltısından
belliydi,uçuşların seni genç huzurlara taşıdığı.. Akreple yelkovan gibi kaç kez üst üste
gelmenin saatini tik taklıyorduk.Bazen sen salise oluyordun,hızla öpüyordun çölde
kurumuş dudaklarımı.Bazen ben dakika oluyordum,okşuyordum saçlarını, suçlarını,
neden beni bıraktığını.Bazen sen saat oluyordun kalıyordum on ikimden.Neden,neden
yaptın bana bunları diyor,ağlıyor, sızlıyor, kendinden geçiyor,küsüyor sırtını
dönüyordun. Bazen ben saniye oluyordum aşkım bir saniye dur anlatacağım,hayır
diyor kapını kilitleyip,yastığımı verip git diyordun.
Kapını kitleyip ağlıyordun.Gözyaşların kapıdan akardı, ben de çocukların leğende
suyla oynadığı gibi gözyaşlarını çırpıp durmanı beklerdim.Sonra zorla da olsa kapıyı
açardın, gelirdim sarılırdım, yalvarırdım,ne kadar cilve varsa, ne kadar güzellik
varsa,sıralar ikna ederdim.Küçük bir öpücük kurtarırdı geceyi.
Efil efil saçlarının bütün dehlizlerinde kokunu çeker kalakalırdım anlarına.Sana
büyüklerle anlatılan bir masal anlatırdım (Avcılar kampusunda bir delikanlı platonik bir
kızı severmiş,kız ta İstanbul'un diğer ucunda,Maltepe oturuyormuş.Delikanlı işletme,
kız bilgisayar mühendisi.
Delikanlı sırf durakta onu görmek ve aynı otobüse binmek yol boyunca onu izlemek
için sabah erken kalkar,Maltepe'ye kızın bindiği durağa gelirmiş,kıza da ben de size
yakın bir mahallede oturuyorum dermiş.
Her sabah iki saat geliş,iki saat gidiş günde dört saati yalnızca onu görmek ve yolda
izlemek için ayırmış.) Sonunu anlatmazdım, ne olur anlat derdin.Hayır olmaz bir
öpücük bile kurtarmaz derdim, başlardın öpmeye benimle oynamaya. Sonra masal
biterdi yeniden senle yağmaya hazır aşk yağmuru olur yağırdık anlara.
Bir su damlası, sensizlik göçümü ertelerdi anlatılması zor olan sevgilerin menzilinde
vurulurdum sana.
Ruhumuzu şevke getiren en sevdiğimiz müziklerle buluşurdu gecemiz.Dans ederdik,
ten ile göz arasına şiirlerin bile anlatamadığı ayak üstü sevgiler sıralardım yüreğinin
sözlüğüne.
Gerçekten ben bunlara layık mıyım? Gerçekten beni bu kadar seviyor musun?
Evet,sevdanın aşk mahzeninde tek içtiğim kırmızı şarap sensin gece gözlüm, sevi
sözlüm.
Birbirimize en kırmızı yansıdığı bir saatindeyiz, ay bile kızıl,yıldızlar alkışlıyor, dünya
biraz daha hızlı dönüyor,dans bitiyor. Yataktaki çarşafın çiçekleri geceyi çekiyor, bir
gün izleriz diye gerisini anlatmaya gerek var mı ki?
Sözcüklerin aşka yüklendiği anlarda gülücüklerin zil çalar, sevgiler hazır bulur kendini
aşk sofrasına. Vazgeçilmez saatlerimin en uçarı ışıltılarında kumrulaşırdık gecenin
hecelerine.
Zevklerime doladığın halatlarla kaldığım bataklıktan ancak çıkardın.
Binmişim çok yeni bir ruhun hızlı trenine,beni sürekli gecelik giyen güzellerin
şehrine taşıyorlardı. Geldin kurtardın beni her an bir kentte gidip bir çeylana vurulup
yaralayıp gelmekten.Vicdanımın lekelerini temizlemek için de yazdığım pişmanlığın
adaklarından sessizce kalırdım .
Sen ruhumun ilk barında kiraz mevsiminde yüreğime konup bir ömür ders verdin sevgi

ateşinden.

Sen ay'sız gecelerimde akan Amazon, sen en uzun gecelerimi özetleyen Missisipi.Sen hatalarımın tozlarından oluşan Gobi çölümü yok eden aşk vadim.Sen,gururun yükselttiği Evereştimi, verimli bir ova yapan gül fidem.Sen içimdeki uçarı amaçların volkanik yanardağı Vezüvümün küllerinde kumruluk meyveleri yetiştiren sonsuz nurumsun.

“Bu gece gözyaşı yok benim krallığımda bu gece en içli şarkıları çalsın.”

Bu gece gözyaşların yok,sen yok, sarılışın,sesin,gelişin, gidişin,nefesin,hevesin yok.Bu gece hayalİN,bir de hayal meyal yaşadıklarımın anımsaması var gözyaşı güzelim.

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzeli

ağışlara alıştırılmış küresel sevda akışıyım
Çünkü aşk yolunda çok gözyaşı döktük
Kalbimizin yörüngesinde güneşli iki sevdalı astronot
Biri sen, biri ben
Uzay gemisi konaklıyor yüreğimin uzlarını,özlerini
Uzayın uykusu geliyor aşk yüzünde
Hep beraber uyukluyoruz rüyalara
Bulutlar o gece eve dönüyorlar
İçimizde bulutsu düşler oluşuyor
Tütsülenmiş duygularımız yığılıyor sislere
Sisler hislerimize kadar iniyor her yönden
Yeryüzünde gençliğimizin sözlüğündeki astroloji
Bizi lirik bir sınırın tadına götürüyor
Olumlu bir dünyanın etkinliği olgunlaşıyor aşkyüzünde
Yüzümden binbir sevinmeler sıralanıyor
binbir geceye sığmadan binbir hece çıkıyorsun

Sen gitmenin uçurumundayken
Ben hep kalmanın en tatlı anlarındaki analizdim
Şimdi çözümlü bir sorunun yeniden çözümü gibi
Senin bana dönmeyeceğinin döngüsü gibi
Dün gibi
Düğün gibi
Gittiğin gibi
Her an her şeye her şeyin şifrelendi
bense ara sözlerin ara sevgilerine hafiyelendim
beklemenin kafiyesinde senin gelme redifli gazelinde
ölçü kullanmadan ölçtüm hislerinin hazan anını
sığmıyor acılar sığıntılarına sığlaşan nefretin ederi benim
ben,benden 'giderim'
ben senden 'ederim' hederimizi
yeter ki keşkelerimize güneşin değsin

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Kardeşliğimiz Bitsin Gülhar

- Yalvarırım sana. Beni çözülmemiş buzulların kardeşi yapma.
Bunca sığağın aşka aşılabilirken, aysberglerine meftun hayaller sunma. Üşümesin senden kalanlar.
Sorunların üveysi kalsın. Meramlarına lal kalan arayışların rızkı azalsın. Kaderine çeper kuran, kurulmuş hüznünlerin saati bozulsun.
Beni sana alıştırsın aşk ve aşk.
-Sevmeye çalış; sevmemek yüreği zedeler.Bensizliğin azotlarını taşıyın saçlarından esen yel.
-Yabancı lisanlarla yazılmış aşk kitapları gibi çevrilmesin sözlerin. Yalnız gözlerinden okusun aşk ve hüznünlerin. Yalnız rüyalarımnda yaşınsın.
*Yurt dışı gezimin ilk gecesinde rüyama gelişin gibi kalsın hayat.
Razıyım Gülhar.

Cevabı yok bu cevapsız kalışlarının. Sorularda, sorunlarda, sızılarda, umutsuz vakalarda değil yokluğun.
Seni yaşama meselesinin risalelerini yırtmasın kaşifler.Keşfine gelen egzotik roman yazarı gibiyim.
-Bilinmezlerin var ki seni arıyorum.Sorunun içinde yaşıyorum cevap kalışlarını.Kendime cevaplarım suskun, kendimde kalışlarım bitkin tek canlı kalan yanımda sensin.

Aşka barış getirmiş güvercinlerin gagasında kaldı geliş sözlerin.
-Tetikte bıraktığın umutların kurşun hızıyım.Huzurum sana imgeli.

-Riyakârlığım görmediğim rüyalarda. Yanlış,yanlış yapmış olmalı.
Samimiyeti sönmüş bir duruşun bombacısı değilim. Sadakatimin takati kırılmamış, gözümdeki yaşlar kurumamış bende. Son ağlayışın gibi kalmış gözlerin.
-Kurumamış gözlerin.
Rüyamda : Sil gözyaşlarını dedin. Haydi, beyazlanmış sakalın.Beni özlemiş tel tel demek.Haydi tıraş ol gel sığağıma.
Sustum gözlerine baktım. Gözyaşlarım cevap verdi her şeye.
Ellerinle sildin. Yüzüme sürdün.İslansın ben, islansın sana gelişim.
Bak yanımdayım, bak beyazlattığım saçlarımda ellerim.
Sonra gözlerin gözlerime gözyaşı kardeşi oldu.
-Ağladık durduk sevgilim. Ağlamak bu kadar yakıştı bu aşka, durmak bilmedi damlalar.
-Sonra dedim
...: Neden buncadır yoksun.
Bunca yanlışlıklar komedyasında kendimi oynadım durdum. Aklın delisi olarak oynadım durdum deliliği. Deliliğime sövgün aforizmalar yöneltim.
-Uсталık istemlerim vardı vazgeçemediğim vuslatında.

Benim adım yazılmış kaderinin hizasına. Hazırlıksız hazırladığım sevdaların sınavında geçmiş olabilirim. Hiç dönmeyecek gibi yaşadığım karakışların var kara bahtımda.
Gelişlere sunulan hürriyetin bayrak direği oldum gelesin diye.
Sallanmalı aşk bayrağın bu özgür aşk ülkemde. Başkalara yar yok sevgilim.
-Koskoca seveda yok olmaya meyilli.Bu yüzden UNICEF tarafından koruma altına alın yüreğim.

Varışın Taymis kıyılarında, ruhun üşümesin.Ben yok, benden kalan kayaların üstünde kalmaz damlaların.

Erir gidersin kendinden.Anlamı olan bende kalışlarını tanımla
orada.Orasızlık,olasılıksızlığın içinde iç olmaktan çıksın
-Çoğalsın çoğalmalar.

Damlalarımız rüyada kardeşçe akarken aynı toprakta başka kardeşler çıkarlara
maşa oluyor.Kardeşliğin katilleri bizden bir sevda yakıyor farkında değiliz.

-Özümden,sözümden, iki gözümden sana benzer değerler yakarıyor.

-Soluklan biraz kendi nefsinde. Nefesime alıştığın günlerin sıcaklığını hatırla.

-Değmişliğin var özlemlerimde. Sıcaklığın hasretimin tinlerinde.

Ah bu yıllar, yıl olsun artık ! Seni bana getirsin.

İçimizdeki yılanların yalanlarını yesin gerçekler, bu yılın patentini aldım
sevgilim.Sensiz olamam, her yerde çekerim seni. Frekansımız belli, sevişimiz belli.
Bu yıl, artık yıl olsun. Sensizliği kaldırmaz çift sayılar. Çifte kumruluğumuzun on
ikisindeyiz yıl iki bin on iki.

-Çift sayılar kadar sayılgandır çift olmaya hazırlıklı olduğumuz düşlerimiz.

-Gönül haritamdaki şehirler yakıldı ayrılık Timur'u tarafından.

Ankara yenilgisi yaşıyor, yaşayamadıklarım.Ankara benden değil meğer.An' karaymış
meğer.

-Sicilime başkentliğin eklenmişti.Şimdi Ankara başkent kaldı, sen yar kentim
değilken.

-S' ağlaması yoktu " ben" kentinden gidişinin. Sözlüne güvendim sözlü kaldığımız
demler gibi.Kanaatin kanatlarındaydı.Kanadın bendim sol algılardan işlemeli.

-Algıları alınmış saf bir intihar bombacısı gibi hazırlıksız gidişinin kalabalığına
itildim.

-Sensizliği paramparça etmek üzere senden ve benden gidiyorum belki.

Belki de daha çok sevmek için sendeyim. Varoluşa uzak gölgeler uzatıp durma.

Tin o halimden tüm halime eklendi aşkın.

Fünyesi bağrında olan asil, asıl,usullü türküler gibi içten bir aşk bombası var.

-Patlamak için değil,bağrına almak için ,içimdeki içlerin için.İçinde içi geçmiş ben'i
öldürmek için sen için sen arası ben için her şey.

Hayrettin Taylan

Gözyaşların Yanıyor Gülfem

-Damlanın sızısı saz olmuşsa sözlerime sensizliği nasıl yaşadığımı anlaman gerek.

İslanmayı bilmeyen gözlerimi peri açılmaz oldu. Kurumuş yaram gibi, yüzümde kuruyan gözden ırakların var. İslanmışlığıma alışan uslanmışlığım var. Sen kaç damla aktıysan ben o kadar içten vicdanen eridim, ağladım, zırladım, biledim bahtımı.

Yağmuru ağlatan damlalarındı. İkiniz ağlarken söyle beni hangi dağ bağrına alır ki? Setlerimi yıkan bu akışlara nasıl dayanır ki yüreğim

Herkes dişine taş takarken ben kalbime; ancak dayanır Gülfem...

-Taş üstüne taş kalmadı bu yürek dağımda. Ürkek bir ceylan gibi kaçıp durma .Ben tazı gibi koşamam peşinde. Yaralı bir aslanım. Sol yanıma ağır, gözüm kör sensizliğe, yaşlanmış acılarım var. Senin ormanın kralıydım. Masallarda o anlatılan masal bendim; ama şimdi ibretlik, yaşlı bir aşk aslanıyım.

Yollar gözler mi gözlerini. Bana bakan gözlerini anlar mı gözbebeklerim. Suskunluğunu alır mı bağrına söz öbeklerin. Ya da aynı cümlede güler mi geleceğimiz. İslanmamış bir halin ,hal ekleri olsak. İsmi en çok sen halinde kalsak. Sakın "den" ekine kadar uzamasın bu gidiş.

-Hep sen.

-Sen, sen, sonra da sen.

-Damlaların yanıyor .Yanmaz deme, gelip görmelisin. Her şey yanar, aşk dahi. Ar olmaya yakın yarin ateşi. Ateş de ateşi kucaklıyor.

-Hasretin prangalarını da götürmüş. Kilit üstüne kilit vurulmuş, vurgun yediğim yokluğunun üşümüş yerinde.

Güneş inat etmiş sensiz her günün gündeğümünü bir doğum gibi sunuyor sanki. Sancılarını seherden duyuyorum. Sen o saatlerde uykudasındır, ben ile bin beni temsil eden bülbül uyanık.

-Vay uyanık bizi. Seni böyle seviyoruz Gülfem.

-Günbatımını saklıyor akşamlar. İstemiyor akşamlar. Sanki akşamcıyım.

Oysa meyhaneleri kapattım .Gerek yok içmeye. Zaten sensiz her yer meyhane ve ben sarhoş. Ne gerek var masrafa. Masrafsız acılar bıraktın, ücretsiz mey sunuyor gidişin.

-İçiyorum sensizliği, dokunmayan bana.

Yarım sevgili arasında döner istedim hayattan çok mu?

-Döner dedi döner. Tam bir ömre porsiyon olup bekledim seni.

Ayrımda da hayranlığım. Her şey bedava sen yokken. Ayrılık çok pahalı mı ayrışılık. Soramadım.

-Kavuşmak da kaçır mı kavuşamayanlardan bilmek için sana kavuşmam gerek. Aşkında aşkı olur mu? Yaşam bu kadar şiirsel mi ki?

-Dizelerimde dizlerin neden var. Neden dizinde yalvaran takiplerim var.

Neydi bu sorusu olmayan cevabın günahı. Nefes alamayan nefsimi hangi sen çare olacak?

-D'ilden d'ile, bildenden gile, s'elden s'ele, g'enden g'üne, felaketten feleğe, elekten, emeğe, emekten aşka, aşktan hep aşka kalıp kallavi bir ömrün kervancısı olurum Gülfem.

-Sensizliğin bir roman gibi akardı. Akıcıydı. Baş kahramanın sözleri bendendi; ama romanın sonunda ölmesine çok üzüldüm.

-O, bir bendi. Ölemezdi. Onun aşkını yaşatmak için yazarın onu öldürmesi hayattan bir

bant saydım.Canlı değildi, ben ona yanarım.

-Şiirin sonu gibi şiirde sevmek istemez mi sevileni.Sahi, şair demez mi sen bu kadını bu kadar seviyorsun, demek ki bir şey var deyip sevmeye kalksa ne yaparım sözsüz dizelerimin imgesi, dizimin bağını kesen gül yaramın en kırmızı, en aşkı olanı.

-Her cümlem dile gelmez mi? Yeter, beni de ağılattın.Bir kadın için beni böyle acıklı sözcüklerin ateşinde yakıyorsun .

-Git ona bir makber bul.Dua et ölsün dedi.

Peki, cümle dedim:

-Toprakta istemez mi bu birbirine kavuşamayanları? Bari ben sarayım onu demez mi?

-Cümle sustu,cemi cümle beni haklı çıkardı.Herkes Yusuf da olduğu gibi beni haklı çıkardı.

-Bu bir aşk müptelası. Belisi , belasından ya da kalu belasından belli.Sen beni bil yeter Gülfem.

-“Ne kadınlar sevdim ama yoksular” diyemedim şair.

Ne kadınlar değil, bir kadın sevdim; ama yoktu.Gözleri vardı, damlarını sayardı ayrı kalışımıza. Sözleri vardı, Manas kadar uzun, derin ve beni aşkına alan hep yazılan, hep dilden dile dolaşan.

-Bir bahtı vardı.Karalarım da denizlerim de acılarım da her şeyim sığındı.

-Bir kadın sevdim şair,en çok yokları vardı.İşte burada buluştuk dizelerde. Olsun onun yokluğu da aşktan.

Hayrettin Taylan

Gözyaşlarına Bulanmış Aşkın Ummanıyım

Şimdilerini çıkar sandıktan nerde sadıklığın diye sorma gözlerim sana yağarken.

susar ağlarım

küser ağlarım

bekler ağlarım

cevapsızlığım budur diye .Bu yüzden meçhul sonların ortasında bağırır

tutkularım.Ben sevmenin beni sevme güneşiyim.Karanlık yok sevgimde.

İnsin ayrılık.Git benden ayrılık. Dilenme benden.Benden sana ekmek yok.

Ruhunun gölgesinde serinlenir duyumsamalarım. Bakışına hasta can akışım

tizlenir.Tez ile öze arasında kalır hesap edemediklerim.

*Gam/zedelerin ziyada ömrüme.Ziya kendine karanlık.İki ziya arasında fark var.

Ben aşkına Ziya. Ziya Paşa değilim, gönlündeki paşalığımın benzerlik dışında

Ziya Gökaltp hiç olamam.Hiç oralı değilim.Değillerimin son atomudur onun aşıladığı

zehir.Ben o zehrin maşası ya da papağanı değil. Benim fikri teecesüsüm yüreğin

yüreğe akıttığı sevgi deryasıdır canözüm.

Ben aşkın gözyaşlarıyla yıkadığı ayrılığın gerillasıyım. Yüreğimde taşıyım

mermileri.Tek tek seni vurduğum günlerin haznedarım.Bu yüzden şimdi vicdani

bankamın cari açığı büyük.Kapanmıyor Canözüm. Reel faizle kapanmıyor yaram.

Merkez bankası senken müdahalen şartken ben şimdi yükselen trendlerin can

simidi nasıl olayım.

-Bir gülüşün bile, bir gün gelişin bile bütün bu ekonomik dengeyi sağlamaya yetecek.Bir sözün, bir bakışın, içten bir gülüşün.Onu bırak " belkin " bile yetecek ayakta kalmaya.

-Bir gülüşün kaç milyon dolarlık duygunun karşılığı bilir misin? Sensizliğin ağır faturasını ödedim.Sana uyandı, us ile uslanmayan, yeis ile kendine yurt edinmiş Son cemalim.

-Tam seni unutmaya çalışırken dudak uçlarımdan başlıyor hasretin yeniden.

Seni öpmek için mi acep bütün bu istemler? Böyle düşünme.

Ten atlasına ulaşmak o kadar kolayken böyle düşünmen yaşattığım aşkımıza bombadır.

*Sus ve susamış sözlerime sevgini içir.Yüklem bu aşkın yükünde. Hamalı benim.

Çok şey istemiyorum, eksilteli cümleden kurtar beni.

Hep üç ve uç noktaların son noktasına atma karalarını.Bir şeyler karalamaya

benzemiyor içimde karaladıkların.Silinmiyor.Hangi ilgi kalemiyle yazdın.

Sözsüz sevginin göz bebeğisin. Gözüme aşk kaçmış ağlamıyorum.

*Ki ağlasam bile ayıp mı ki senin için ağlamanın. Sen yinede öyle bil.

-Masumlüğünün tuğlalarını ördüm yaramın üstüne.Yükseldin gün be gün.

Aşk,arşa uzanır zaten. Aşk-ı semanın his bulutuyum.Nemli gözlerinden buhur gerek. Bir sen gerek bir beni yağmur edecek .

-Saklanma sislerin arasında.Nerde olsan görürürüm seni.Baykuş gözlerini, Bülbul sesini, ney inleyişini, gül kokusunu, nar tanelerini, süt beyazlığını, aşk alasını, söz, içsel gücünü verdi.Bu yüzden yenilmezliğim.

Haydi beni say yıldızlar arasında.Her gün bir yıldız yerine say.Yokluğunu da say.

İki işi birden yapamam deme.Hem sevmeyi, hem nefreti bilirsin de bunu mu

bilmezsin. Hem aşkı,hem ayrılığı bilirsin.Sahi,ayrılığı kimden öğrendin.

-Çok hazırlık gibiydin.Yoksa,ayrılıkçı gerilla olduğumdan korktun çok kez seni can evimden vuracağımdan.

-Katli vaciptir dedin bu büyük maşuğa. Ferman dağlar bizindir dedim.

-Dinlemedi kaderin.Gittin.Hangi gidişin tanıımıydı bilemedim.

-Aşk ben, ateş sen.Beni su yerine saydı hayat.Öyle bir sevgin var ki
Onca nefretine rağmen kirlenmedi sana olan tutkularım.
-Aklandım.
*Dile düştüm.Dile geldim. Dilgeç eyledim her şeyine.
Canımdan can diledim Canözüm

Hayrettin Taylan

Gözyaşlarının Yazamadığı İslanmış Mektup

Akıtılmayan Gözyaşlarının Yazamadığı İslanmış Mektup*

-Nafile ve naiflik çizgisinde fark edemedi kurumuş yarayı.
Bir damla indi üstsüz özlemlere.
İslandı gelecek. Kendinden geçti yaşanan arzuhal.

-Ayık olan yalnız içinde bana söylemediklerindi.Aşk,içsel tortularını hiç sunmazmış.
Şimdi ay şemini eritirken bu yaz ayşe kavursam doysam çok mu ?
-İyi bir aşçı oldum.Tazeliğinden sulu bir yemek çıkar.Rüyaların yağdan say.
Yüreğe dokunamayan içinde kalanları salça say. Damlalarını ab-ı hayat.
Tükenişleri yemeğin buharından.Dedim ya ruhum şimdi taze ayşe kavuruyor.
-Bu gece yemeğim bu.Pardon bir ömür yemeğim bu. Sevgi ekmegini bandırarak,
hasretin kaşığıyla yiye yiye büyüyoruz sensizliğe.

Senden sen'e taşındım,sığınamadı senden sonra ayrılık.Her gün farklı mecradayım.
Adem-i mutlak ile aşkın zaviyesinde Zindlik yapıyorum.

-Oysa sen beni Zındık bilirdin.Zind halimi görmedin mi?
İçine yandaşlık eden ilkelerinden taviz vermelisin.Akamayan damlaya ıslanmış
özlemler sunmalısın.Beni senden kurutacak sözler derle.

-Sensizliğin vaiziyim. Can kırıkları yaşayan cemaatim var.Ağlaya ağlaya onlara
senden gidişimdeki hikemleri anlatıyorum.

Kaderin açılmamış kapağından değildi kopuş ya da yaşanan kofluk.Kederin
içindekiler bölümünde senli yazgılar, yazılar çok.Kitabı okumadan kapattın
bahtsızlığını.

-Desturların testere gibi test edilmemiş son yüreğimi kesmeye devam etti.
Şiir ya da roman gibi kırılan kalpleri okuyamazsın.Kırık mazisi olan her insanın
içinde patlayamayan volkanlar var.Yüreğine mayın döşeyerek ben ülkesinden, sevd
ülküsünden başka yalnızlık ülkesine gitmeyi yeni bir hayat sanma.

- İnsan en çok özüyle kumar oynar.Hislerin sis olmuş.Gözlerindeki nemli hava
hangi acının atlasını tümlüyor.

- Bir damla da sen yolla diyor keder. Sen hangi kederin peş pare etmez
acılarına ramak kalıyorsun.

Oysa huzurun başkentisin.Bir bakışına ömrünü sunan yaralı bülbülünün
gülistanını çok gördün.

Zeylime,meylime, seyrime, sevdama, dil uzatma sakın.

-Ben aşta gurur yoktur diyenler derneğinin sensiz başkanıyım.

Ne zaman seni unutmaya kalksam sözcükler ağlar beynimde.Beni ağlatan
cümlelerinden kalma hep sözcükler.

-Ya da sözsüz yazdığın dünyama en acıklı romanından kalma.

Ağlamayı ağlatanların var.

-Günahlarımı toptan sattım bir perinin cehennem azabında.Aklanmış bir
Mecnun edasıyla bağılıyor gelmelerim.

-Adım başı yadından kalmalar var.Söyle hangi damlanı seveyim. İlk akanı mı son
akanı mı?

-Hangisi daha sürgünleri süreğen yapar.Kapanamayan vicdani sızıma söz ve öz
olur bilemedim.

-Yontulduğumuz hayat değirmeninden özümüzden ekmek yeme vakti gelmiş.

-Umarsız kalarak huzur denizindeki yosunlar temizlenmez.Ki deniz analarının taşıdığı
kirliliğin sebebi de ben değilim.

Ağlama artık neon gecelerimde.

Bak ay tam sen halinde. Bense gündüz bile şemlerini yakıyorum.
Karanlık bir sensizlikten olmalı.

Bu karmaşanın karışık pizzacısı ben değilim. Sabır bir şeyler anlatıyor onca yaşadıklarımızdan.

-Ders de ağıyor.

Tersten algıladığım her şey de kitabına giriyor.Vakti bekliyor anlaşılma.
Seni bekliyor bikri kavuşmalar.

-Herkesleşmek kirlenmek demektir.Oysa farkındalıklarımızın turfandası vardı.Düşlerimiz kirlenmemiştir. Düşüncelerin de maşası ya da papağını değildik. Güzelliklerin eleğinden geçip kendimize özerk bir geçmiş oluşturmıştık.

-Sen pelikan kuşu.Ben yüreğin ankası. Sen kul olmaya kadim, ben kül olmaya ol vakiydim.

-İşte bu yüzden senden aldı beni kader.Küllerden kulluğa geçişin iç mimarlığını yapıyorum.

-İçimde Yunus besteleri, Mevlana' söylediğim ney sesi. Her şeyimde senin şarkın.

-Dilden düşmeyen fakat dile getirilemeyen şarkının onsuz sözlerisin.

Hiç yazılmamış,hiç okunmamış, içi hiç açılmamış ama çok bilinen, çok okunan, çok etkileyen bir mektubun tutku sonusun.

Açtım,okudum kedime yazdığım bir yazgının yazısıydı.

Ağladım.

Okudum,ağladım.

Ne kadar çok ağlamış bir mektup bu.Yine ağladı dizeler.

Gitmeler kadar kolay değildir, yeniden gelmeler biliyorum; ama sen yeniden gelmenin özlem nuru olarak içime yansyorsun.

-Şimdi son damlanın ömrü kadar olmasın bu kurumuş özlemlerin isteği.

Ki bir damladan bir umman olmanın sen vakti geldi de geçti.

*Duyuyor musun? Topla ıslanmışlığı, gayrı kurumuş günlerin güneş ortasındayız.Yarın ısındı yar olmana.

Hayrettin Taylan

Gözyaşlarının Yazamadığı Mektup

Gözyaşlarının Yazamadığı Mektup

Islak ve akışı göz nurundandı.
Söylemeden akardı damla damla
Silecek el şimdi yok.

Kurumazdı o yaşlar. Bir aşkı kurutmak demekti. O yüzden nemli gözler, hikemli sözlerin kavmindendi.

Ve ilk damla: Sayfa sen ile sayfa ben arasının ıslanmış uslanmışlığına değdi. Bütün yaşadıklarımı birden ıslattı. Vicdani bendi aştı. Susacak sözlerim de ıslanmıştı.

Gitme diyemediğim her gitme hazan. Kal diyemediğim her kalış volkan. Vicdan kendi virgüllerini attı. Düştüm cümleden noktası üstelik yoktu. Sen gözü yaşlı yüklem olarak gidince.

*Ağlamanın arasözleri açıldı. Seni çıkaramadım sonbaharımdan. Yapraklar kapattı yaramın üstünü. Kimse görmedim benden başka.

-Sonrası hiç

-Sonrası hiçten haşlanmış su gibi döküldü üstüme. Zaten yaralıyım. Meryemi merhemim nerde?

Bak yeşil olan her şey boyunlarını bükmüş. Başka güzellere Lord olsam da. Lordlar kamarasında oturup sonsuzluğu görsem de. ıslanmış bir sevdanın ortasında kaldım.

Damla iki: İki kere ikinin bir kere senle eşit olduğu hep ıslanmışlık usuna biraz niyet.

Bir kırlangıç şarkısında uyandım. Uçmak istedim, seni gördüğüm ilk yere. Senle ilk özelleri paylaştığımız saklı bahçenin saklısı olmak.

-Saklı kalmışlığı orda saklamak. Kimsenin kimsesizliğinde hiç kimseye adres olmamak.

Nakışlı mendil satan hangi güzel gözyaşlarımı kurutabilir. Yağmuru kışkırtıran damlalarımı anlar mı ki gidişin.

-Haydi söyle benim için döktüğün son damlanın zamanı. Ne kadar mesafe oldu ağlamadığın.

*Çiçekler benim için yapraklarını döktüğü hangi bahara bıraktın y'ellerini.

-Gitme diyebilecek kadar kaderim kalmamıştı. Kederlerimle geçindiremezdim seni

Sensizliğe de sonbahar oluyorum, yaprak yaprak dökülüyorum yaşadığımız günler adına.

-Sonbahar sular azalır mı. Tek umudum gözyaşlarım da bu sonbaharda azalsın.

Yaralarımı çimdim. Yara berelerimi sardım senden kalan can havluyla.

Damla üç:

- Üç kere üç sen de dokuz aylıksın.

Son Adem ben sanıyordun. Yanı başımda hazin tatlı elması. Ve ben de yasaklı

elmadan yedim.

-Cennetinden kovuldum, üstelik damlaların azabıyla. Cehennemdeki bütün azaplar denkti.

Kapat kapını damlaların susmasın.Cennetin ıslandı.Seni melekler aldı yanına.
Ya ben.

-Son Adem'dim. Ya şimdi.Hangi uzağın, hangi tuzağın, hangi canhıraşın adıym bilmiyorum.

*Suskun özelemler devşirdim her gidişe.Sen gittikten sonra bir bebek gibi sensizliğin salıncağına atıldım.

-Acılar salladı, ben uyuduğumu sandım bu kara bahtın karası görünenlerde.

-Gitme.

-İşte gitme.

-Bunları diyecek büyüklükte değildim sen giderken .Dedim ya sen ağladıkça büyüdün.Ben ağladıkça bir bebeğe dönüştüm.

-Kal diyemeyen kallavi yüreğin ermişiydim; ama gözyaşların git diyordu.

Günahlarımı temizleyecek her damlan beni yazdı.

Vakit gelmişti.Topla damlalarını. Gel ummanıma.

*Umudum tan küresindeyim. Yeni doğmuş bir bebe cıglığı seni çağırıyor.

Sözleri susturan sözlerine, o narin ellerine, bütün gülüşlere dek gülüşüne ,hiçbir dönüşe benzemeyen bana dönüşüne ağlıyor.

-Damla son:

- Kirpiklerin Çin Seddi ve dökülen yalnız ben.Saklı kalmış bir dönüşün bereketinde Sen hep aşkıma ömürden öteleri tümledin.Metafizik bir sonun sayfa sen ışığındayım.

-İçim aydın.Yüreğim senli yanardağ.Lavlarım akıyor sensizliğe.

Ben de sana benzemişim demek.

Damlaları bütünlemeye bıraktın. Yine senden geçmek için biraz kolay sor bu geri dönüşlerden.

Hayrettin Taylan

Grevimize Gelmeyen Aşk

- DilGül

*Sevmek hakkımız, söke söke alırız.

-Susma, sustukça sıra sana gelmesen de sıradan sayacaklar.Ki biz ala aşkların kalu b'elasıyız.

-Ela bir geleceği el'e bırakıp uzakların muhaciri olamayız.

-Hicran kendi anlarını sermiş, sere serpe döküldüm güllerine.

-Haşır yüreğimde sen yoksan.

Kayboluşun nişanıym. Birikmişim senli özlemlerde. Beni sana taşıyor, taşımacılık yapan eşruhum.

Mumum yanıyor, eriyorum sensizliğin ışıklarında. Bestelenmiş demlerin t'elindeyim.

-Kimsesiz kalakalışlarım uzar gölgene.Senden haber bekler beklentinin tinsel süzgeci. Sevginle geçirmelisin yarınların ummanlarına.

-Umduklarınla akmalı söz pınarların.Nil gibi uzun düşlerime akmalı halin, hayalin, helalin.

-Sen git, gitmek bitsin sende. Bir daha gitmek yakmasın yüreğimi.

-Bende kalsın ben, sende kalmasın sen. O sen'e senelerimi kumbara yaptım.Biriktim sana.

-Belki gönül kumaşından bir sen alırım aşka şık olmak için. Belki içimin istesel yörüngesin fırlatılır şavkın.

-Ay yüzünle, aşk yüzün arasında kendini bulur yüzüm.Kırışık ve hüzünlerimi de silerek sana gelir.

S'akla beni yüreğin cambazlarına karşı. Dilimde dökülenlerin dökümünü yaptırma hayatın paydosçularına.

-Payını çıkarların işlemine atmış bir çıkarcının çıkırcı çakrası değilim.

Bir sen kesiği iyileşir sol yanımda. Bir sen esriği durulanır duruşumda. Meğer ben de insanmışım, seni sevip yaşadıkça anladım.

Sözlerinde düşerim düşlere.Gözlerinden koşarım aşkın cümlelerine.Nefretini cümlemin başında patlatan gelgeç bir perinin sonrasızlığında değilim.

-İyileştim, kendime iyiler besledim yüreğimin tazelerinde.

Damlaların alıştırır beni yokluğunun toprağına. Bitkisel hayata aday bir sonun gölgesi değilim.

-Eteğine tutuşmuş yeni yürüyen bir çocuk gibi değil amaçlarım. Yamaçlarına gelmiş, gül kokunu bir günlere taşıyan bir gül kadimcisiyim.

-Nereden bileceksin ki içimde esen fırtınanın dilsiz kalışını.

-B/ulanmış yarınların yarisin. Bulaşık yıkayan ellerin değildi, tuttuğum. Aşk, huzuru, beni, yalnızlığı durulayan sudan yapılmış ellerindi tutunduğum.

Yokluğunda sızılarımı toplasır senden deniz sunarlar hayalime. Masmavilerin akraşır su üstündeki benime.

-Temizlenir şeb-i yaram.P'aklarıyla gelir sana istendik heyacanlarım.

Fırat'ın uzattığı berrakların seyrinde kalır, sözsüz kaldığım senli demler.

-İklimlerinde ıslatır gerçekler,bir hayale mummyalar seni seçenekler.

-Vicdanındaki acepler irkilir.

Hayfını kaçıır yaşamışlıkların gölgesi. Beni anlamakta zorlanır dilsiz içlenişin.

-Yazgımla yazım arasında bulmacalarını çözersin.Sorusunu bile bilmediğin gerçeklerimde kare kare boş kalır dile getiremediklerin.

-Yadsınmış bir halin t'uzaklarından kaçıyorsun. Mesafeli bir yolun selvisi olarak hülyalarımı deşiyorsun.

Bu senli şehrin gelmişindeyim, geçmişim geçmiş zaman ekiyle çekimlenir.

*Geçilmemiş geçiz zamanlarında belkiler bağlamaz bağılarımızı. Ki sen kendine üreğen bir sevda sunma.

-Ağ'yar kılma beni.Müebbetim mührü , mürekkebine bandırılmış bir aşk

-Sürgün hislerin sonralarında yakma öylesi yaşamları. Yakılmamış bir türkünün bendinde bendimi aşıp geldim.

-Kavuştaklarında güldü kavuşmalarımız. Ben sevdim, ben çaldım seni.

Göçmen kuşlar gibi.. BENDEN GEÇTİ AŞK.... DİYEMEZDİM. AŞKIN KÜNYÜYÜM
BEN, DÜNLERİMİ YAKIP YARINLARIMI KAVURUP GİDEMEM ve SENİ İSTEDİM
BİLESİN

Hayrettin Taylan

Güdüler Irmağında Yıkanan hayat

İçimizde oturan elemin duyumannesini
Doğuruyor dışımızın aynalı çocuklarını
Çocuklar koşuyor güdü mağmasına
Orda ağlıyor içsel mamalar
Mamalar emanettir bir vari üstlerine
Aç kalmak bir çocuğun cüceliğidir
Cücelik duygularda bir büyük açlık
Yaşarken zevkli zevkleri
Yaşarken çılgın lavlı güdüleri
Tatmanın tadıyla yaşamak
Yaşamak aşmaktır yaşamayı
Aşmak gerek her gereğin ereğini
Bir bilinmeyenin tek bilineninden
Bir ben çıkar
Bir ben akar
Her şey beyazla başlar
Siyahın tüm tonlarında biter
Bir güdü ırmağı akar
Ruhun her kuraklığına
Hayatı peşine aklar işte

Hayrettin Taylan

Gül ve Şendi Sende Kalakalışımın Tılsımı

Gül yaprağına yaprağını veren senin sözlerindeyim.Böyle kırmızı konuştuğça içimdeki tılsımlar büyüyor. Sen şen bir gülün dalı oluyorsun.Yüreğinde can olan, aşka kan olan bir günlerin iskeleti gibi Aşkın ten olmasını bekliyoruz. Aşkın gül bayramındayız. Güller,kokular aşklar arasındayız.

-Dikeni kutsi bir batışa hazır.Kanayan ve arayan bendim oysa.

Ruhumun dehlizdeydi y'adın.İmkansızlığın imlerinde derlendin.

Sezgilerim seni işaretli özlemin k'alem ucuyla.Ve yaşamak çemberini açtı.

"Çemberimde gül oya, yar gelir doya doya." Çemberini açtı kaçınılmazlık.Çember daraldı.Kimsesiz günlerin güncesi olduk.

-Bir bulunuş armonisi armasını uzattı.Aromalı içecek gibi içimli haz girdi istençlerimize.

-Gülen gözlerinin şeninde güller akraşır. Böyle aşka çağıran atasözlerin ortasında utanırım ben dedin.

-Yaşamak çığ gibi düşmüşse yaşanması gereken ömrümüze.Çıkmalıyız bu imkansız gidişin altında. Biraz kendimize gizemli sözler, yollar, ol vakiler çizerek gitmeleyiz senden sen'e.

-Ben zaten oradayım.

Günlerin en alaz suskularında uyandırdın sevilerin.Yaralı bir bülbülü çağırdı gül bahçen. Renkli renkli güllerin vardı.Her rengi senin güzel dünyanı tümlüyordu. Kokularının toptancısı olarak geldim.

-Hayallerin çözdüğü bulmacının her cevabı gibi akıp gitti yakınlaşmalar.

Umutlar ummanın en derinlerine saklandı.Saklı kalmış düşlerimizi de alarak. Önce tılsımı olan bir arayış islandı.Önce ruhunu efsunlara veren içsel mazim uslanıp islandı permalarında.

İşıksız soyundu gözlerim. Görmek istedi çıplaklık bütün istediklerimizi.

- Bir fısıltı kendine şarkılar yazdı.Bizi okudu özümüzün telinden.

Derinden bir sestti.

Şenlenip gül oluyor, Gülşen olup bahtımın ortasında açılıyordu.

-Güneşten öncelerini tılsıma emanet eden bir yakınlaşmanın geleceğiz.Elenmiş,içlenmiş, sevilere kodlanmış; ama zararı olmayacak güncüllere hazırdı hazların istedikleri.

-Bir günleri gül rengine boyayan yaşamın dinamikleriydik. Pay ve payda bölmeye, artmaya, yarınları sağlamaya hazırdı.

-İşlemimiz,doğru bir yöntemle yazılıyordu sevginin kareli defterinde.

Yarına ya da yarine sarılmış bir geleceğin öğrencisi gibiydik.Öğreniyoruz birbirimizi. Daha seni tanımanın anaokulundayım.

-Sevgi oyuncaklarıyla oynuyorum.Ağzımda sevginin emziği.

-Gün be gün büyüyorum. Alabora olmuş bir geçmişten sonra, hep mavi denizler istemenin hakkını arayan Hakk'ıyım.

-Guslünü suyun içinde yapamayan Yunus gibi çırpınıyor umudum.

Sahiline atıyor kader. Tılsımdan sular, sulardan tılsımlar şenleniyor.

-Şen bir şem gibi eriyor sözlerin gözlerimde. Seni tanımanın tazısı gibi peşindeyim. Sense ürkek bir ceylan gibi kaçırıyorsun şiirsel dağlarımda.

Bir günlerin seheri çehresini gösteriyor.Ben geldim, korkmasın yaşamak.

-Hüzünler kiralık bile değil.Bedava verdim, geçmişimle misket oynayan kaderin kadersiz çocuğuna.Şimdi sen zamanı.

-Haydi, bu bilge yatağını ser ay dolunayken. Haydi düşün beni en istediğin halimle.
ve.

Dokunuşun kim bilir şiir öteleri özetleyecek. İç ahenk, dış görünüşe kafiye olacak,kurşun geçirmez bir sanatın dilinde karışacağız huzurun da istediği bizli günlere.

-Yanık bir türkü belki eskimişlerimizi çalacak; ama yıldırım gelip yığılarımızı vuracak.

-Bu gidişin gökkuşağı varken, bu önyargıları atmalısınız diyecek.

Renk renk yaşamak varken.Her renge binlerce yaşamak umudu yüklenmiş.

-Siz,artık size ait olmayan siyah bir renge meftun olma alışkanlığınızı bırakmalısınız.

Bu acının namlusunda başka baharlar yok. İlkbahar gibi yeni bir mevsim olmaya oğullanma zamanı.

-Sıradağlar gibi yüreğinizde sıralanmış, sırlanmış, söz öbeklerini, göz bebeklerini ihmal edemezsiniz.

-Kor gelmişse içinizdeki buzullara. Yaşamak size farz kılınmıştır.

Bu düşün düşüşü olmayacak. Kalkıp kalkanlarınızı giyme vakti.

-Onca önyargı düşmanı arasında korunarak yaşamaya da yaşamayı öğretin.

-Toplayın kardeşçe yaşamayı unutmayan herkesi. Çıkarıcıları çıkarma işleminden muaf tutun. Yalnız kendine toptancı olan hedonistleri

Toplamanın topuyla vurun. Çarpılsın bütün istedikleriniz

-Bir kere bir siz bu güzel gidişin en güzel bir'isiniz bir.

Şimde sen pay ol. O payda. Duysun duygular, işitsin içteki her şey, koklasın her güzel koku, hissetsin haz ve algı.Bölüşün şimdi.

-Bu kavuşmanın sağlaması var; ama ağlaması yok.Bitmesin işlem.

-Hep güzelliklerin doğrusunda, doğru açılarınızı , doğruya doğurkan içinizdeki temiz algılar olsun.

-Şimdi işte şimdi tılsım gelsin. Gül olsun.Şen olsun. Gül devrimi yaşasın gülüşleriniz ve başlasın başa başa yaşacağınız her şey.

Hayrettin Taylan

Gül Han 'da Sevi Pazarı

konakladı aşk kervanım gül handa
özleminin mavi sayfalarına gül kalem yazdı bekleyişi
sığındım güllerden yapılmış hanına
güldün
h/andın
gülhan'dın

şulara susamışlık öğreten ömürdeyim
İstanbul da ekleniyor yazgımızın dağlarına
Nazların kök s/alıyor can kırıklarımda
Asil bir renge gelin oluyor sevgin
Beni senden giydiriyor alışma şıklığı

aşlını kaybetmiş yaralar tükeniyor varlığını
Üşüdüğüm aşk cennetinde huri oluyorsun
can kırıklarımın cehennemindeki ulaşılmazlığı yakıyorsun
gülüyorsun gül yerine
han oluyorsun an yerine
gül/han oluyorsun aşk yerine
kızıl kızıl ömürler büyüyor bu kokulu sevdada
Y/önsüz alışkanlık değişiyor değemediklerimize
tanımsız bilinmezlere yolcu ediyor yaşayamadıklarımız
Yüreğin gül denizi oluyor
uzak kaldığımız her dem gemi
özlemlerimizin yükü ağır
bir başka gama atma beni yar

bil baştan sevdalar yazdım ruhunun duvarına
olmazlığın saklı kentine kadim seviler ekledin

mir /gülden önce gülüm/ser
ben andan önce ulaşır hana
gülhanında açıldı son aşk şubem
mis kokulu demler satıyor ömrüme
gülüyor gülme
biliyor sen sorma
bir güle gül, bir hana gülhan oldum
beni tanıyor ben
eskizlerimi t/arama yar
eskimez volkanlarıma basma yar
ki ben aşkına y/anardağken
yazılmış destanların aynasında kırıltırma sevi yüzünü
sen gül/sün
gül /sensin
an ve han benden bir ben

Hayrettin Taylan

Gül'den Bey'aza Açıldı Gülün

Aşka ayna cümleler tarandı gözlerinde
Özne olarak kaldım yüreğinin gül sınırında
Kırık mazimizin izinde gitmeler sustu
olmazlığa giyinik ceylanlar ürktü
Bu kalakalışın aşk koşusuna

Mühürlü özlemlerinin can kağıdı olup aşka imza oldum
umutların nehri aktı yüreğinden
Gül'den beyazlar sundu gül cemalin
aşka kalktı aşk
Yeniden buluşmanın tetiğini çekti içtenlik
Vuruldum senden
Kanadım sana

bastırılmış ama yazısız bir mecmua gibiydi uzakların
harf harf yaşamak istedim seni
Birikmiş özlemlerimle doymak istedim senle
üryan bir gerçeğin s/alına almak istedim seni

sol yanında sonsuza dek uzanmak istedim alil alil
kavuşmanın iksirini içip gizil yaşamak istedim
"olmazlığı" olura bölüm sana kalmak istedim
gül'den beyaza
gül'handan kızıl gerçeğe eklenmek istedim
pişmanlıkların gül yaprağına seni yazmak istedim
bitmeyecek sevdamızın kalemine mürekkep olmanı istedim
aşkın hicaz edasında sana tükenmek istedim
bam telinde abalarıma dokunamadı istedim bu gece
Üşüyorum bu sensiz yaryüzünde
gül'beyazını sar bana
gülden önce gül bana
hep aşka kızıl ol güzelliğin dillere meftunken
beni senden yaşa ben sana kanarken
bir "ben" alıştı sana bin ben'den önce
bir "ben" çalıştı sana bin sen ürerken
bir sana kaldım
bir de sensizliğe
bu yüzden gül'den beyazların gül'hanımın can ve aşk kapısı
bu yüzden yüzüm senin yüzünden aşka fotojen

Hayrettin Taylan

Güleç Yüzünün Yüzüğünü Takmıştı Tutku

""O kendini biliyora şulevari yakarışlar""

Oyaladın sevda bahtımı-1

hoşluğunun boşluğunu dolduran bilgilik kalemim
coşuluğunun üç noktasını bitiren sevi ermişiyim
adının her harfine kav olan aşkın serüveniyim
bağrının her yerine sızmış tutku birikiyim
bu yüzden güleç yüzünün Fatih'iyim
bu yüzden İstanbul kadar müjdeli bir fetihsin

bu sen, bu benden olan sen-2

ruhun çektiği fotoğrafın güneş gülü gibiydin
sevginin saçları taralıydı, sevdanın tokası takılıydı
beni sevmek sıklığının ve şıklığının vardı üstünde
bu fotoğrafın diasındaydı duygularım
bu içsel karenin sonsuzluk sıcaklığında kalakalışım

ukdesi damlalarının buğusunda saklı yar bulutusun
ruhunla nadaslarıma iniyorsun
üst benliğimi öpen alt dudağınla kavruluyor hayalim
gözbebeklerin buğusunda başlıyor sevgimizin filmi
ben seviyorum
sen seviyorsun
ve sevmekle bitiyor film

Suyu yıkayan toprak bağıyım-3

zemzemi bile okuyan derviş sözlüğüyüm
susuzluğumun sensizlik pınarındayım
kana kana içiyorum
hayalin kırık mızrabını çalan hüzünden kaçarak
sessiz sevgisinin konçertosunu dinliyorum
jurnallığım içsel melodinle tutuşup aşka kalıyoruz böylece

Yüzünün yüzüğünü takmıştı nişaneliğimiz-4

sevgilinin yüzü aşığı dışında herkesebakirdir
benim için gülümseyerek aştık sevmenin yüzünü
tebessümlerinin tazeliğinde temizlendi kavuşmanın ruhu
huyunun kuyusundaki yusufluğum aşk gömleğini giydi
aşk suyunun içinde şulelerin yaktı züleyha kördüğümlemleri
sularıma, sırlarıma, kadar yakıldım seninle
sevdim çıktım kuyudan, aşk meğer seninle her yerdeymiş

aşk rengi sözcüklerin anlatılmazlık kapısıym-5

anlamın pıhtılaştığı sevdanın k'anındayım
sözcüklerin y'arayı sardığı hekim kitaplar divanındayım
saki kalan sen, aşkına baki kalan benim
ruhun sevdaya mayalandığı imgesel cennetteyim
müstahakın da hakkı vardır diye arındım hüznün girdabından
sevdanın da şıkkı vardır diye çözüldüm sevda denemende
bütün cevaplar a) (ş) ıkıydı sen tutkuyken aklımın kalemine
bütün bekleyişler b'aşkaydı
soyunuk tutkuların mert aynasında aşk bir daha giyinikti
örtük sevgilerle ört bahtımın sen tarafını
alışık anların son tarihi olalım her an
günlük değil, ömürlük yakınlaşmanın kavı olup
yakalım bizli sevda meşalesini
yara döküldüm, aşkına hicret etti dünyam
gayrı bilsin aşkımdan başka herkes

Hayrettin Taylan

Gülhar

Adımı sorma o senin hatıralarında kaldım.Benim adım senle yaşadıklarım. Soyadım da henüz yazılmadı. Yani senle yeniden yaşayacaklarımız olursa bu aşkın bir soyadı olacak. Adım ve adın yeter bu aşk için diyemezsin. Bu aşkın soyadı olursa Leyla ile Mecnun'un sadece adlarında kalan aşkını geçmiş olacağız.

-Baban hayrına yeniden gelsen sevsen de en büyük aşka soyadlarımız eklense diyorum.

Burçak tarlası halindeyim; ama seni tanıyor tanelerim. Bir tanem kaldığın günlerin toprak kokusu var yüreğimin her yerinde. Ben de diyorum bu senli toprak kokusu nerden?

-Yoksa öldün mü bende ?

Bir yerlerden, yarlardan, arlardan tanıyorum seni.Ölmemişsin, besbelli, beni ölümcül kalışların uğraklarına bırakmışsın.Muğlaklarımı besliyor yokluğun.Mutlakların düşlerine sarıyor sarılışın; ama saran sen değil sensizlik.

-Bu aşk sanırım.Yanılmalar arasında anılıyorum.Akıl ermiyor düşlerimin çocuğu.Ağzında seni seviyorum emziği, emeği, eteği, ettiği, etmediği, yettiği, yetmediği, bittiği, sildiği, silemediğin senli yaşayışlar çeşnisinde yürek akan bir pınarın zela haliyim.

-Sakin zülfün ıslanmasın kara bahtımda.Hiçbir engele takılmasın sensizliğin devrimini yapan gönül çelenliğim.

-Senistan'nın "sen" başkentinde geçerli olsun gönül yaverliğim.

-Hissel, düşsel yeni inkılaplarımı kabul etsin kabulenişin.

-Sen Kabil'in kabulü değilsin. Sen Habil'in can kızıdır. Bütün doğrular senin yüreğinin ilk noktasından başlar. Bütün enlerin enzimi sensin. Bilinenden bilinmeyene uzanıyor kalışlarının söylemedikleri.

-Ciddi damlaların henüz düşmedi yaramın en kanayan sen üstüne. Her an düşecek diye düşlerime uzanıyor sislerin ya da hislerin.

Kara bahtımın kara bulutları talihsizliğimin çekimini yapıyor. Yarın yılbaşı gibi yarına yakınsın.

-Bir bilet aldım, talihim için.Çekilişsiz, kurasız seviyorum diye kabul etmedi çarkın topları. Döndüler, uğurlu sayılarım döndü.

-Bütün sevdiğin sayılar çıktı, işte piyangomdasın. Topları çevirine güzeller hile yapmışlar.

-Beni senden kaçırmak için yanlış sayılar koymuşlar. Bahtımın çarkında sensizliği çekiyorlar.

-Dönüyor hazın dünyası, sensizliğin ya da azın dünyası. Merak etme, böyle de dönüyormuş dünya.

- Iskalamaz gelecek bizi.Geçmişimize bağlı bir dünyamız keskin vurucuyken sen rahat, sen kendine kaderler çiz yuvarlak olmayan bensiz dünyanda.

*Zaaflarımızı toplasın, toplamayı bilen devamsız isteklerimiz.

Yaksın içimizdeki bitmişliği. Yaşadıklarımızın sancıları bitsin.

* Narinliğinin ölümcül kurşunlar atıyor.Masumluluğunun hançeri batıyor sineme. Damlaların deliyor vicdanımı. Yalnızlığın eritiyor yalnızlığımı. Benden kaynaklı her sızın umman oluyor ummadıklarımın derinliğinde.

*Gülücüklerin gül demeti gibi içimde solmazken, bakışın gözlerimde film gibi sürekli oynarken ilk sarılışın sıcağında mummyalanırken, ilk öpücüğün dudak uçlarımda bütün tatlara isimsiz kalışlar olurken, ilk damlan bütün dünyamı ıslatırken, illk gelişin bütün gelişleri özetlerken ,son gidişinden sonra nasıl kendim kalabilirim söyler misin?

*Kendin misin diye sorma?

Hoş çakal ayrı yazılırmış sen gidince anladım. Oysa dil bilimcisiyim.

Oysa senli aşk cümlelerimin yazım ve imla kuralcisiyim. Hoş çakal derken sahi ayrı ayrı mı dedin?

*Hatırlamıyorum, gözyaşlarını izlemekten ne dediğini tam olarak anımsamıyorum
sevgilim. Hoşbulduk bizim için bitişik yazılıyormuş...Sen dersin ayrı yazılman
gerek yok Gülhar

Hayrettin Taylan

Güllerin Yağdığı Tuğba Irmağı

yaşamayı mekanik sevdalara indiren ruhun aynasında
gelirim ilmekler tarlasında sana
güdülerimi gizlemeyen masum bir leyli gibisin

soluk soluğa kaldığım yeni sevgi koşmasında
yıldızlar altında yıldızlarının altında ruhun yeni yıldızım

çiçek çiçek oldun kaçtığım hasatlarda
tohumlarını sevgiye saldın ölesine gönlümü çaldın
azot döngüsünün seni kaçırdığı yeni havalarda

Aşksızlığının havasında kaldım

Bir kalışın son anışında sözlerinin gözlerine aklandım

Dünya bugün dönem ödevine almış seni

Bu gece ay senin kitabın aşkın hitabı

Bulutların yağmura yakın kaçışlarında gelmelisin

Hesabımız bir sevgi üzre bin sevgiye sözlü ders

Bir bakışın akıttırdığı senli bir ırmağın ortasında

Ben yalnızım

Yalnızlık yalnız

Tek çare bir gün bir güne günhıraş olursa

Bil ki senli bir yağmur ve sevgi buluşmasıdır

Unutulmaz umutların en utangaç anında

Sen gel bu devrik gönlün aynasında taran gülnaz

bu şehrin bana benzeyişi gibi

suçlu kalabalıklar ortasında

herkes kaçtı senden

ben tutuklandım sana

Hayrettin Taylan

Gölücük temizler belkileri

Hiç gül sevmeyen fakirleri fenerlerle aydınlatıyor
Şimdi konuştuğum cümlelerin eklerindeki ilgiye ilgi zamanı
İlgileniyorum ilençli ilgilerle
Temiz bir hava teneffüste şimdi
Gerçi sevenlerin yaşadığı ruh mağarasında temiz hava yok
Ama olsun temiz hava kirliliğinizde
gülücük temizler belkileri
Ama kalbin kirliliğini
Ne sen
Ne güzel bir düşün
Ne de arzuların son ırmağı

Hayrettin Taylan

Gölüne Rujunu Sürer Kırmızılık Öpmelik Bir Dudak Olur Hasretin

Seninle hayatımı uçurmak istiyorum; ama bütün kanatlarım sensin. Sevgimizin göğünde göğsünde kalsın geleceğin.

-Herkesten daha çok sevdiğini hisselerinin hisselerinde anlamalıyım.

-Birlikte olması gerekiyorsa birlerimiz ikinde olurlar. Üç için salıncak kurmak lazım sevgilim. Sütünden artan zamanların dilinde şiir de yazarım ben.

Biz birbirimize dönmenin bir yolunu bulsun yeterki yetilerimiz. Yeter ki başımı döndürmeye devam et dünya yerine.

-Dünya dünme de olur, sen etrafıca yüreğimde dön yeter.

-Sabrın arınmasında derin ve sonsuz olur vuslat. Bu yüzden diledim seni, dilek göğünde. Yıldızlar çekimledi seni dilek kipinde. Zamanı yoktu bu dileğin...Zaten dilek kiplerinde gelecek zaman var diye sığındım.

Oyse bir daha ağlayalım ki damlalar yaşanacaklarımızı kurutsun. Bir daha ıslanmasın algılar, olgular, içtenlikler, tutkular.

-

Ben sadakatin ağır yükünü taşıyacak güçte olurum, ezilmem, ezdirmem onurunun tepesini. Bir kadının güven sancıları vardır hep.Benle biter bu sancıların.

Güvenmek aşkın mührüdür, sadakat mürekkebi, istemek kitabı.Gayrı yazılmalı bu aşk suyu.

-Aşk bir sonda bulur bir önceyi. Önceden sonra can bulur yaşamayı, adım atmak ve alışmak lazım.

Aşkı yaşamak istiyorsak öncelerimiz sonlarımızın kuyruğuna takılı olmalı. Teneke bağlasan bile ses çıkarmayacak kadar iyi niyetlerle beslenmeli.

- Önce neleri yaşamaya kadirliğimiz kaderini sunmalı, önce niyetlerimizin diyetiniz öğrenerek yaşamalıyız.Yaşamaya sarılarak değil, koşarak onun yolunda ömür törpüsü olarak gereğene ulaşılabilir.

-Bazen giderek , yeniden gelmeleri,sevmeleri aşılabilir. Sevenlerin gidişi yeniden kalışı yüceltir. Can kırıkları lehimlenir öncelerine, sonralarına, daha sonralarına.

- Sen gülsün en güzel gülün gülü.Kırmızılarına rujunu sürer hayat.Öpmelik bir dudak gibi kalırsın karşımda.

-Bir kalış öyküsü okunur pınar diplerinde. Taşını düşüren pınarın böbreğinde kalır yalnızlık.

Birinin hoşçakalından sana gelmedim. Senin hoşluğundan ve hoşçakalından önce kendime geldim. Uzun süre kendimde kaldım.Şimdi sendeyim. Hangi sen diye merak ediyorsundur.

-Şimdi öğrenmek için ben olman lazım.Yürek mahzeninde yıllanmış şarabımdan içmen lazım

Sarhoşsun ki demek ayrılığın .Beni anlamakta zorlanıyorsun.

Bir yağmur damlası gibi insem en istedik yanına. Niyet etsem, niyazlarımdan
arta kalanlarla.

Öyle nazik bir güncül olsak. Yazılmamışlara sahil olup kayaları ıslatsak
algılarımız ya da dalgalarımızla.

İncitmesem incilerini. Mercanlarının meri olsam, kadınlık haritadaki bütün şehirlerin
rengi olup özlemin atlasında kalsam.

Değsem gözlerinden sonra özlerine.

Kalsam, kalışlarından önce kabullerine. Tel tel bağlansam sazına. Çalınsam en
güzel şarkıda. Ki en güzel şarkı demek senin düşündüren şarkıdır benim için.

-Bir kerecik bir olur musun ikimden önce. Bir kerecik kalır mısın ikimiz önünde.

Yarın üç ister.

Yarın üç sever. Çoğalmak lazım aşka.

Bir kerecikten sonra kalır mısın ömrümde...güzellikleri yaşamak ve tanımak için..

Ki sen güzelliğin, güzel yaşamının gülüsün. Kokun geldiği için sana hislerim yağmur
yoldaşlığına çıktı.

İslandım yolunda. Kaldım birinden sonsuzluğuna, sensizliğine bilesin Tinna Tenna

Hayrettin Taylan

Gölüşlerim Yandı

-Tebessümlerimde yanıklar var.Son gülüşün de yandı. Yakılmış bir aşk olarak mazime külden, gülden kuldan kalıntılar bıraktım.

- Aldırmadan gidenin ameliyatla alınmış huylu urları var. Aldırmadan kalmanın kalaycısıyım. Sevda tasımız bakırdan olduğu için paslandı. Büyük sevdakarların hepsi bu sevda taşıyla içti sevdalarını.

-Ben kalaycıyım, şimdi bu sevda tasımızı ve tasamızı kalaylıyorum kalakalışlarla.
-Henüz icat edilmedi öylesine gidenin ardında ne yapılacağına dair. Öylece kalarak yüreğimdeki gülüşleri yaktım. Bir sevenin en büyük silahı onun için attığı ve onu hatırladıkça attığı gülücükler.

-Benimkiler yandı sevgilim. Yanıklarım anılarıma kadar indi.Yanmayan tek yanımda sensin.

-Çelişik duvarlar örüyorum.Üstümü örten acunların acısından derlenmiş huzurlarım.

-Bir kelime gerekliydi aşk ve ayrılığa.Düşündüm bulamadım.Buldu da biraz görsel, biraz işitsel, biraz özlemsel olunca yazmadım o sözcüğü.

-Düşün sevgilim lal olan kör olan sağır olan ve sensiz olan var.

-Onların da anlayacağı bir sözcük seçmeliyim.

-Yok yok sevgilim bu özel kelimeler böyle özel kalmalı.Dilsiz, sağırlar, körler nasıl anlayacak, nasıl algılayacak.Gerçi seven sevdiğine zaten laldir, ködür,sağırdır; ama yine de sözcük bulmalıyım.

Binlerce kelime yan yana, yana yana sana yakılışımı yakıyorlar. Kağıttan bir yüreğim yok; ama yine de yanıyorum.Ne kadar korsun bana.Ne kadar körmüşüm sana.

Tavır, takındığı tavrın aynasında tarar amaçlarımızı. Seni gördüm tavrın aynasında.Gözlerinle sözlerin aynı şeyi söylemiyordu. Nemliydi gözlerin, içsel yağmurlarını bekliyordu. Sözlerinin yılanı zehrini akıtiyordu. Bir ihanet bulmacasını çözen zamansızlık sızılarının siyah kareler arasında saklıyordu.

-Seni unutmayı en uzak paraleller arasında bırakmışım; ama ne zaman güneş doğsa içimde senin ışıkların ağlar.Ne zaman ay doğsa içimde kalan aydınlıklar ağlatır geceyi.

-Ne zaman yıldızların toplansa başımda düşlerin gerçeği diline dolar senli her şeyi.

-Yakarmış, yanmış, akmış bir halin içinde içim içime dolandır.Karışık pizz'anın son şekli ben miyim acep?

-İsrafın lüzumu yok; ama sensizlik israf mı ki? Beni neden bu kadar müsrif bıraktın? Bunun vebalini hangi vebali peri öder ki? Bir başka sevgi israfında öylesi demler yaşamak da müsriflik olmaz mı Ruhsu.

Ve saat kaç geçerse geçsin senin gidişini geçer mi ki? Zamanda israf ediyor.Senden sonra geceler yıl gibi, gündüzler bir saat gibi işliyor.

-Sevgilim ben sensizliğin cimrisi değilim ki bu zamansızlık neden hep yanımda.

-Varsıl düşlerim, sevgilerim, algılarım, çağrılarım, bağrışlarım var bilmiyor musun?

*Dünyanın merkezi sen değilsin dedim zamana.

Z'aman dedi.

...: Bu merkezin sızısı damla ile ömür arasındadır. Seven için zaman sadece yan yanayken geçen zaman değil. Seven için zaman kırk sekiz saattir. Sevenler gün boyu birbirlerini andıklarında ikiye katlanır zaman ve böyle katlanarak gider. Gittikten sonraki zaman üçe katlanır, o, sen, yeniden biz olma hayalini de katarak artışın son kereciğine gider.

Zamanın kıyısı vazgeçilmez kayalarla doludur. Her sevgi gelir çarpar, kanar, yaralanır orada güneşlenip bekler iyileşmeyi.

-Sevilen biri olabilirsin. Seven biri olarak kalmak daha kolay; ama seven birini sevmek, onu bekleme çaresizliğinde yangınlar ders verir dermansız , zamansız , vazgeçilmezsiz akışlara.

Sevda , kaç yaşında olursa olsun ilk sevdiği yaşta kalır.

‎ Aşk, alev gibi yanar onun ışıklarına tutunmak da sevene kalır. Aşık, aşkın alevi etrafındaki ışıklarla içindeki karanlık sevgileri aydınlatma uğraşında olan zavallıdır. Zavallılık onu edici bir şey.

-Birisi için öyle zavalıca dillere dolanmak kolay mı? Orada gurur boynu bükük çavdarlar gibi .

-İnsan severken de başaklar arasında hep çavdar gibidir. Başı dik, çavdarlar arasında en uzun olmayı oynar. Oysa yaşam başak olmak yani doğal kalmayı, doğal sevmeyi öğütler, sunar.

Hayrettin Taylan

Gülyaranın Meçhul Uzağında

Gülyaranın Meçhul Uzağında Meşhur Vuslatım Kanar

Uzaklar başka uzakları küsercesine uzatıyordu gelemeyişini. Dağlara benzettin sensizliğin atlasında kahve gözlerini.İkisi aynı renk.İkisi de en yükseği, en ulaşılmazı gösteriyordu.

Bir gün gelişini maviye çeviren yunusun gözlerindeyim şimdi.Azize olarak aziz sevgimin gölgesinde gezineceğini düşünüyor düşlerim, düşese dös hallerim, ver hasılı cem benden her şey.

Boşluğunda, meçhul hoşluğun aşk adı dolanır sarmaşık gibi sarılamadığımız günler adına.

-Önce Ankara üşür, önce bozkır yüreğin ısınır vuslata. Sonra İstanbul kanar sensizliğe.İstanbul benim sevgim kadar kalabalık.Sığ bir sevgi yolculuğundayım.Oysa koşmak isterdim sana.Bu İstanbul trafiği gibi engeller sıralanıyor.Güven hızım, seni çok isteyişim aracım, algılarım, hislerim, istemelerim, sadıklığım yolum,sen aşkın son durağı.

-Anons ediyor ruhumun telsizi. Ankara çık aradan Çankırı, bu hışırtı nerden geliyor, sesini alamıyorum, nerdesin.İçindeki vakayı anlatır mısın?

-Olay yeri yüreğinde mi tamam yoldayım geliyorum.Çok mu yaralısın. En çok ben yerin mi kanıyor.Tamam aşk güzeli. Pansuman edecek tutku ekibim var. Bir ayrılıktan bin ayrılığa mı gidiyordun.İçimdeki cızırtılardan anlayamadım. Yoksa benden ayrılman bütün ayrılıkların özeti mi.

-Anlaşıldı.Çık aradan Çankırı. Bu telseze bir şeyler oluyor.

-Sen sende kal, ben sendeyim zaten.

Ankara çok uzak, İstanbul'da benden daha uzaksın. Çık aradan ayrılık, bunca aşk kazasının canavarı oldun, çık aramızdan.

-O içindeki solfejler neden nota nota dökülüyor.İç sesinin melodik tınısında neden ben yokum.

-Kim çalışıyor bu Ankara havasını.Oysa elimde çayda çıranın aşk çırası

Sensiz bile oynuyorum. İlk k'ezlerin halayın başı.

*Oynuyoruz vuslat makamında.Mahremlerine alıyor mahreçlerin.

Senden hariçlere harici gazel oluyor sol yanımdan kalma Hüzünlü bir bestenin aşk beyazı gibiyim. Haydi ,şiir sözlüm diyerek yıllardır şiirler yazdırdın uğruna. Dünyanın sonu olmalı.Rekorlar kitabına girdim sayende. Gidene yazılan binlerce şiirin, can hamurusun. Türk edebiyatı seninle gurur duyacak; ancak ya benim dumanlı dağlarımda gezen ürkek ceylanların ne diyecek. -Dayanılmazlığın amasıyım, senden amadelere amele olup sen üstüne seni inşa ediyor varsıl halin.

Gel bağrından kopuş troykası. Kal çağrından üç tenor hegemonyası. Klasik bir müziğin sesi kadar alıp seni kaçışlarım dili besteleniyor.

-Taze bir gelin eli değıyor, sıcak aşk ekmeğıme.Sen sanıyorum.

Acıkmışım. Gel doyur beni senden.

-Gözlerin sözsüz kaldığım anların feneri.Evet, Fenerbahçeliyim,şike yok beni isteme, sende kalma maçımda.

-Dedim ya benim yüreğimdeki mangalda bitmez közün.Başka güzellere kebab yapma beni. Köz halde bırakıp gitme öyle Leyla salınışıyla, öyle Şirin'in nemli gözleriyle, öyle Aslı'nın kördüğümüleriyle.

-Dedim ya pusulam şaşmıyor senin bahtının bilinmezliklerinde.

Uzaklar siz biraz dinlenen.Çok yakınıma geldi yar.

O' nun sevilerinde sustum.Tanidik sözlerini duydum rüyalardan.
Fırar etmiyor gelemeyişin.Şimdi biraz bana yakın esişlerin sözcüsü oluyor
yellerin.

Sensizliğin aşk kutbunda üşüyor yaşanamayanlar. Sana söyleyemediklerimin
penguenleri dile geliyor. Yüzyıllardır erimeyen buzul eriyor.
Aşk mıyım?

Aşkın mıyım?

-Mir Huzurun Hızır Paşası mıyım?
Seni bilmiyorum koydum.

İçimde can kırıkların var.Vicdanımı ütüleyen ütünün buhura damlalarına karışmış
olmalı kırıxık duruşlarımla yaşamaya çalışıyorum.
-Dün doğan bir bebek bile beni senden tanıyor.Bu kadar aşına kılıp sal dideni salıp
gitme yar.

Bir şeyler senden kalmış yar

Bir şeyler benden kalmış sar

-Sana doğru sıralanmış doğrularım var.Doğur beni melek cennetinde.

Sen aşkın kevserine akan pınardın. Susamışım, yolum kaybetmişim, senden gitmişim
demek.Gel bul beni, desem yalan.

-Ki nerde olduğumu biliyor eşruhun gün'eşi.Sen de uyan yalnızlık uykusundan.Bir
bebek kucağında kalmalı diyor hayatın haberleri

-Anne ben geldim demek istiyor, aşkın istençleri

-Aşkımla yoldayım, gelirken ne eksiklerimiz var diyen bir ses istimliyor seni.

-Artık yazmıyor kalem, sözsüz isteyişler vuruyorum yüklemine.Özne olsam ne yazar
ki sen şah damarıma yakın yüklemken, şimdi devrik yalnızlıkların eksik yüklemi
olmuşsun.

Kangrene çevirme toz pembe bohemlerimi.Fildişi kulenin hüznü duvarı
olmaktan çık.

-Manas'ını yitirmedim sürekli dile gelen bu aşk. Sanrının tanrısına sorma
yaşanmışları.Şeytan üçgenindeki korsancılık yaptığım günleri yazıp durma bekleyiş
ummanlarında.

-Yalnızlığıma döşenen mayınları ayıkladım,zahit oldum aşkına.

Çabuk kavuşmalar sıraladım sırrına.Surunu üfleyen meleğin kulağına seni çok
sevdiğimi, bir ömür benli yazılmasını söyledim Dilnaz.

Bana müsaade sevgilim ben biraz senden ölüyorum.

Hayrettin Taylan

Gülzen

GülZen (Kadınlığın Gülü)

-Sözlerinin rengi karıştı gül yıllarıma. Gül bayramı yaşamaya yakındım. Dilsiz bir gökkuşağına ismarladım renkli dünyanı. Yıldızları toparladım, yaryüzüme.

-Her yıldızın elinde bir gül, geceme seni kadın olarak sunuyor Gülzen

-Sen kadınlığın gülü olarak açılıyorsun yaralı yüreğimin vahasında.

-En bilinmeyen yerinde, en silinmeyen demlere yazgını sundun.

Meftun olduğum aşkın dirhemlerinde buldum seni.Dahası kendimi.

Sahrayı yorgun düşlere açtım.Algılara çalgılar hazırladım. Kendimi çaldım, kendimi türkü eyledim.

-Özlerine nazar etmeyen yıldızların seyrindeyim. Kendimi anlamaya çalışıyorum. Dünyanın en zor işi kendini anlamak, tanımak, kendin olmaya vaki olmak.

-Sorular üretir boşlukların hoşluğu. Her insan başkasına hoş. Her insan bir başkasına boş.

Başboş başarısızlar güder şüphelerimi. Sen kimden kime kadimsin.

-Ben ruhunun ven şemasında hangi alt yüreğin kümesi. Matematik bilir mi yanılgılar.

-Gördüklerimiz kadar mı hayat. Balık görmeden yüzer, yüzdüğünü bilmez.

Algısal hiyerarşinin hangi menzilindeyiz. Bizi biz eden hangi özdenlik.

Her canlı kendi algısıyla yaşar dünyayı. Sevmek ve aşk arasında algı var mı ki? Yeteneklerimizi, potansiyelimizi , bize ait aidiyetlerde ne kadar biziz.

Telepati, altıncı his,biyoenerji, çakralar, fizyonist algıcılık terimlerin çemberinde güllerimi yetişir mi? Kokusu beynimize siner mi?

-Sinerjinin götürdüğü böyle içsel yolculuk gerçekten var mı?

His mi akıl mı?

Astral Seyahat(Fiziki beden kullanılmadan yapılan seyahat) ,”Durugörü”(Hipnozdaki gibi gözler kapalıyken, görme durumu ama beta dalgaları boyutunda) ,”Auro Katmanını Görme”(Vücudumuzun yaydığı fiziksel enerjiyi, çıplak gözle görme)

,”Biyokinesiz”(Düşünce gücüyle göz rengi değiştirme vb.) ”Audokinez” (Düşünce gücüyle ses frekanslarını kontrol etme) ... gibi içsel buluşlar aklın neresinde. Beyne coşturuculuk katar mı ki? Tam aksine negatif lifler atıp beynin halatını koparmaz mı?

-Mutlak gerçeğin kendisi varken, kutsiler, ”mutlak varlık ” ve onun çizdiği egemen dünya olmasına rağmen bu beyni zorlayan negatif enerji arayışlar neden var sevgilim.

-Gül kokundan aşklar ısıt. Farklı enerjileri öğrenmek yerine, hep sen olsun, hep sen aksan.

-Bir erkeğin enerjisi kadınsılığını sunan güzelin varlığıdır.Gölgende büyüyen kıpkızıl gülün meşhuruyum.

Meçhullerimi aldım geldim.

-Egolarıma gem vuran atçıl rüyalardan uyandım. Bindim içtepik bir bineğe

-Geldim, gördüm, yaşadım seni ve sustum erincin gölgesinde.

Bencillik zayıflığın zehrini akıttır.Benlik kendini bulmaya rayihadır.

Benliksiz kendi gücünü sunar aykırılara.Ayrımsız bir sızı siner sineme.

-Güler yüzün yansıtır yaşamak aynamı.Kendimi bulmaya geldiğimde kendimde değildim, kendimi bulma çarşısındayım.

-Dizelerinin dizinde gördüm seni. Beni anlama katan senin bana katılışındı Gülzen.

Hayrettin Taylan

Gülzen Kapısı Gülistan'a Açılır

Kapılar arası kapılar, yine kapılar sonra kapılar, yeniden gelmeler kapısı ve açılan gülün kadınlığı açık kalır.Aşk kendine başlar.

*Birçok şey daha varlığını kapı eder. Kapılar kapanmamak için içini yazar içimize.
-İç kapımız açıkken kapı kapatılmaz.Gül kırmızısı bir kapı seçtim aşka.
Yürek evime gönül kapını açmanı bekledim. Bekledim açılmamış olan kapını.
-Yüzüme kapı bir kez kapatıldı.Kapanmayan bir yaranın boyası olarak kaldı.
Her gitmek bir kapıdır, her geliş bir açık bir kapının motifidir.

Kapılarını sırala, sırrını renk et. Yeşil, mavi, kırmızı,beyaz illa da siyah olmalı gönül kapılarının renginde.

*Yağmura benzesin sözlerin. Yağmur adildir, adil düzenleri, adil yürekleri ,ıslatır.
-Ruhuna kadar iner.Gözyaşları da öyledir. Eşittir akışı.Kim için ve neden akıtıldığı önemli değil.Akar, yakar, sızar, sözsüz metinler yazar yürekte.
-Sen yüreğimin sulak arazisi, sen arzular şelalesinin güncesi. Sen ikna edilmiş umutların ummanı.
-Sen bir' den sonra bire çarpılmış gülsün. Kırmızı yapraklarının yatağında aşka önce buhur olmaya. Damla damla özlemlerime sinmeye hazırlanan hazırlıksız bir dünyanın içindeyim.
-Adriyatik'ten Çin'e kadar sen.Sen 'den dünyaya kadar ben. Aramızda kara bir yara adası yüzebilir. Yüzmesini bilmeyen acılarıma ilaç olan ola gelmişliğin perisisin.

-Perlerin ruhumun neferlerine amade.Sol yanımda yeni bir yangın, kül ve gül rengi sen.

-Kopkor olmuş süreçlerin dirhemindeyim. Dermanlarımı saymaya felç bir kader.
-Kelebeğin kanadına emanet edilmiş bir güneş. Gözlerin güneş, dokunuşun dünya, sözlerin toprağın özü. Söylenecek sözlerin defter arası sen.
Al bir alaya goncalarını sıralanır. Tene ders veren tinin isimsiz anlamlarındayım.
-Ben görüyor, "ben" görmüyor. Olsun "ben"
Yüzyıllık bir şelale gibi akıyorum içsel, arzusal dev kazanlarına.Kazanımlarımda Mağlup olmuş mağrurlarım var. Mayisi gizil suların adresindeyim.
-Pınar oluşunu, çağlayışını duyar iç elim.

Sende yaşıyor sen. Orada olmanın hayattan alınmış yüreğiyim.
-Gözlerin sözlerime akar. Üste çıkar benlik. Kimliğini yapıştırır algı.
-Us susar. Uslanmışlığın ülseri azar. Kaimlerin dile gelir.
-Biletsiz geldiğim sen kentinden yalnızlığıma dönüş çilesi.
Yol boyu düşlerim üşür. Manzara aynı. Aynası kırılmış bir güzelin çantasında kalmış sensizliğim.
-Senzizliğe görünecek gül cemalin yok. Kırmızıların canlanır doğa yerine.
Süzülüşün kumrulara ders olur.
-Yer kumru akademisi.Ders sen ya da sen . Üst benliğim aşkın kariyerinde.
Okunmuş bir sevda. Bilince bulanmış bir tutku.
Tut elimden, tutinamelere ders versin verişin. Uçmaları öğrensın uçmalar. Sen'den uçuşumun kanatları uzasın beni taşısın keyfe kader.
Tüm senler içimdeki levhalara verilmiş.Sensiz bütün adresleri ateşe verdim.Sonra

da sensiz tüm ben'leri yaktım. Yakılmamış hırsım var.

-Yada mahcuplarımla mazlumlara ahını bindirir onca yaşadıklarıma.

Geceye sürdüğüm yıldızlar sürgün, ay bitkin şavkımızdan. Karanlık yılanlarını yalanlara teslim ediyor.

Kör olan kördüğümün bitmez düğmesiymi. Tek tek göz beni.

Yaşayarak,uzaklarını eklemeyen, dokunarak.Topal bir karıncanın gözleriyle bak bana.

Gözü nemli bir serçenin türküsünü çok dinledi yaram. Tırtılın halis iyonlarını yaşadım. Kelebek oldum kel güneşlerin pervanesine.Binlerce kez öldüm her aşk ayracı arasındaki ayrılıklara.

-Kanayan beni sakla sıcak mazmunlarında. Sen "gül " sün. Kadınsılığın gülü olarak aç kızıl kıyamet yapraklarını.

-Koklasın yaşanacaklar ..Beni sende s'akla. Aklanmış Züleyha'nın Sarayındasın. Ben işte ben Yusuf miski amber haliyim. Dipsiz aşk kuyularının bekçisiydim. Dipsiz kuyularımı gözyaşıyla dolduran giden bir gönülgeçerin geçersiz mührüyüm.

-Hükmü yok, zırhı olan bir yaranın zihniyetin isimsizliğindeyim.

Faili meçhul değil gül bakışın, gülleri sulayan sevgin, gülden kadınlar yetiştiren kadınlığın gül cennetisin Gülzen

Hayrettin Taylan

Gülzenn

Nasıl bir aşk diye sordu sorulmamışlık? Sorduğu aslında kimsesizliğim.

*Herhangi bir hayalin, herhangi bir hayale sığdıramadığı, rüya içre rüyanın belki gerçek olma ihtimali olan bir anlık nefesti bizimki...

Susma. Diyemediklerin senin iç gözünden akıyor
Susma. Diyebildiklerin senin aşkın, aşkından akıyor
Susma. Deney yeri değildi yüreğin, sevda ocağıydı ben kaynattın ömrünce
Susma. İçey , düşey,eşey inen damlalarının sızıcı başının vicdanı konuşur
Susma. Gel saçlarının arasında saklansın saklayamadıklarımız
Susma.

Buselerin bu senelerimiz için gittikçe küçülmüş olabilir. Bu'sene düşen damlanın el'aziziyim.
İslasıl bir haldeyim.Kurumamış hayallerim var.Suskularını kesiflerde içsel keşifler yaparken şimdi gözlerinin içi ,içi geçmemiş sevdalar için parlıyor.

-Ansıyor ürkek demler. Biraz daha birazlara alışıyor birazdan geleceksin diye.
Bütün bir 'azları saklıyorum ikiden.İkimiz aynı sayıda bir olana dek.

Bir yanım bir, her yanım bir o...

-Sancıyor vuslatın son sözü.Söylenmemiş sözlerin sonunda yoruluyor yüklem.

Özneme batıyor h'ançerin.K'anıyor beni gerçek aşk.

Umuluşun sızısında büyüyor umduklarımın ummanı. Sen dalgası arasında bilince algılar.

*Açmak isteyen güller var gözlerinin önünde. Gözbebeklerini büyötmek isteyen helecanlar var içimde.

-İki gözüm daha olsaydı bensiz yaşadıklarını göreydim keşke.

-Çözüm olsaydı keşke sen giderken ben sana gelsem.
Demek sen giderken ben sana daha yeni gelmişim.

*Beriler barınağındayım.
Susma !

Aşağı sarkıp yüreğimde seller oluşturmaya direnen damlalarına konuştu.

*Biz geliyoruz,serseri düşlerini vurmaya.Vicdanını ıslatmaya. Çok işin var şair.O damla zengini, o senin için ağlama merkezini açmış.

-Açılışını yaptığın günden beri dinmedi damlaları. Şimdi hangi gözyaşı güzelinin şubesindesin?

-Hangi aşka kısıtılmış dünyalar uçuruyorsun.

-Damlalar kadınları tanımış erkekleri değil. Her damla bir kadın , her kadın bir damlaya yakın.

-Yüreklerde ıslanmak hangi iç denizin harcı.Bu ağlayan kaçınıcı kadının sesisin.

-Sil gözyaşlarını.Kırılalı ellerim silemez ki artık.

-Islandım diyorum; ama iç damlaların daha çok ıslak.İçimi deliyor damlaların. Bir ömür batıyor derinlere, dipsiz ayrılıklara. Bu acının kara gözlü köpek balığı ben miyim ki?

-Yuttuğum damlanın hesabı kim verecek? Ben insan mıyım ki?

Seven erkek insan olmaktan çıkar bilmiyor musun ki?

Şimdi alın yazımda derinleşti çizgiler. Ressamlar post modern çizgilerini meramlarımın çok boyutlu esintilerinden alıyor.

*Farkındalık zenginliğim var sayende.

İncelmiş ve senin inceliğini katarak gözlerime gelen aşkı bir ışığın tutku gündüzündeyim.

-Tebessümüm uzanıyor güleç yarınların sonuna.Sonuma yakın bir umut geliyor.

-Bekle diyor. Beklemek en zor olanıdır.Şimdi bu zorlu sürecin

Aynalarında kırışık hayallerimi tarıyorum.

-Bile bile birisini gelemeyeceğini beklemek de aşktır dedi vuslatın ustaşı.

-Bırak o gelmezsin hiç.Sen sevdanı yaşa, bu herkese kısmet bir duygu değil.

Camlar üstünde yazılmış yazgı gibi yazılmamışlığı bekledim.

*Ara k'alem çalışmalarım var ruhuna yakın sayfalarda. Fırtınalar uçurur seni hayalimde çizerken. Şekilden şekle girer bende kalışın.

-Kalbimi mukim.Yüreğim dingin. Sensizliğim çıldırırcasına seni arıyor.

Eritsel mazinle duygularımı bitirme ödevin var gibi öyle duygusuz kalışlar yolma.

-Ziyamdın.

Şimdi ziy'anımsın. Belkilerimin beşiğinde salınıyorsun.Büyüyor vebalim.

-Meleklerin yazdığı şiirlerde dizelenir unutamadıklarım.Sen hangi meleğin aşk

bakıcılığını yapıyorsun.

- Gönünde dolaşır bütün güzellikler. Sen güzelliğinin son güneşini neden kapattın

üstsüz kalan sensizliğimden.

Hayrettin Taylan

Gün Görmemiş Özleyişler

Sen kaçma beni tanımadığın hislerin cenderesinde. Daha vatanımda yaşamadı özlü sevilerin.

Kefil olmaya hazır ehli keyif.Sen beni dinle, ney ile ben arasın ney deme bana.Keyfine yeni sayfalar aç.Tanı beni tanımsız ve anısız her vakada.

Çok almaşık ömürler konuldu aşk tavıma.Etkilerine bakarım oldu, seni yakar oldum. Şihirli okunuşlar var mutluluğun doruğuna asılı sevmek yüzünde.

Hasretin ağlarını örüyoruz aşkın sabahında. Kristal özlemler takıldı bağollarıma.Biraz paha biçilmez sevgi anındayım.Ateşlerimin yaktığı hislerin küllerinde huzurun zuhuru yazıldı

gündüz gördüğüm rüyalara bakarım.Biraz gerçektir gündüz rüyalarım.yaşanmışlıklar daha şimdiden geleceği öpüyorlar.Senle ilk öpüşmemizin hazını mumyaladım.Beni toparlayamadı öpücük sergileri.Bir daha ne zaman aynı hazda bir yaza yaşayacağız. Bıçağı eğen heveslerimin ucunda bir uçsal tatlar peydahlanır.Hani seninle sıcak olduğumuz saklı bahçenin gizilleri sıralanır an be an.Sığınaklar anı beklemekte, sessizce...Sessizce gizilcelere kaçamak defterler açmak ne güzeldi.Hani yine bir sarılma sarmasındaydık bir parkta,annenle,yengene yakalanışımız.Küçük çocuklar gibi gecenin köründe gitmiştik.Hani utangaç tavırlarla,bakamamıştık annenin yüzüne.Küçük bacın parkınız da güzeldi demişti ya..

İşte aşk oydu... aşk.. Yasaklara yakalanmak,utanmak, kızarmak,susmak ve güzeldir demek ...

Pişmanlıklar, perde olur, olmazlar pencere. Pencereden beni gelişimi beklerdin, bense umursamız gelirdim oysa içim sana koşmak için yarıştırdı.

Gelmeyiş en acı terk edıştır, fakat bunu bilene..Yüzünün asılmışında bir "ben", geçmiş zamanların deliği gibi görülmezi gösterir.Gösteri bitmemiş aşk turnemizde turnaların çalınması bitmedi.Beni sana ağırlıyor,ağır yaralı gelmeler.Hitaplar yıpratır bakışmaya.Bakıver,yazılanların kalemine. Gecenin asilerinde lekelenen tutkuları,umudun jeliyle silmelisin beni.

Yanılmalara düşmek mi gerek mutlaka "var-mak" için. Dönmek, benliğimi(d) e,dönmek sensizliğimde.Gün görmemiş hatıralarımı saklar, gelişlerin ...

Edenim sızar hatırlardan gün görmemiş karanlıklara. Anılar, harmanında savrulur geç kalınmış vahlarımın rüzgarında. Ummalarımın uzak ummanında benliğimi yıkayan sana döner dünyasıl silinmelerim. Baştan savma savlarıma ilençlerimi eklemeli beni gerçekten seviyorsan.

Kalp kırıklıklarım ve de ihanetlerim yüzünden gönül dışarı ettiğim senden biraz afsal yağmurlar yağdırmanı bekliyorum.Esaretim, biraz vicdani lekeleri temizleme sıvışmasında.

Acılanışın böldüğü yufka yürekli arayışlarımın bendini benden kesen esenlerin var. ç. Oysa ne kadar güzeldi hatırlamaya çalışırken bile gülümsediğim senli anlar.

Bekleyiş elliıyor muyuz gerçekten? Gerçekleri elliyorum uz gerçekten.

El mi veriyor muyuz gül dokunduğumuza yoksa onu el sayıp mıncıklıyor ve kokluyor muyuz? Dokunma ne zaman bir ihlâldir, gitmeler ne zamandır devrik bir haldir.Beni anlatır mısın kederlerine.?

"Benden sana ne kaldı ki ardışık susmaların payında, bu gençlik rayında.

Bir ses duyuldu raylarıma döşeli ayrılığının her hissinde, izler göründü, yol göründü, beni sana getiren Hızır ve son sözdü bekle

Hayrettin Taylan

Gün/ahlarım Tedavülden Kalktı Dilnaz

AŞKın koruna düş'tün. Kavrulmuş özlemlerime bekleyişin soğuk şelalesi akardı yüreğime.

-Sen yanımda/ev kazan... Gidiş sana çok yakışmış olmalı. Kırışık yalnızlıklarının yılanları kavuşma kirpimden korkmuyor.

-İflah olmaz,aşkına iflas etmez bir halin Ali'siyim. Zülfikarım yok. Zülfü yare dokunanim yok.

-Hafız değilim; yalnız senin hafızanın hafızıyım, yalnız senin sevmenin vaiziyim.

-Divane divane divan yazıyorum. Arzum arzularımı tümler.

Senden geçmiş bir geçmişin bentlerine akar sevdam. Dize dize dolar barajım.

-Bomboş aynalarda taranan melekler bu aşkın cennetine hakketmek için arzuların şeytanlığını bırakmalısın.

-Bir sevgili ile melek arasında elek vardır.Eler durur duruşu. Eler durur sevişi. Eler durur içtenliği, ilgiyi, güveni.

-Bir kadının eleği güvendir, ilgidir, içtenliktir,tutkudur, sürprizlerdir.

-Dön bak aynaya. Dön bak neden çerçevesi kırık ve çürük. Vicdani çürüklük görüntüye yansımış olmasın mı?

-Ayrılık kendi ılığını imiğime kadar sindirdi.Bu yüzden içten içten eriyorum.

-B/ağrımdaki volkan can kırıklarına yanırlarını sunar. Kül yapar gülün.

Gözyaşlarıyla sönmeyen yangının uzak aynasıyım.

-Seni gördüm hala aşkıydın, hala aşktan zeyler ekliyordun meylime.

Yüreğimin med cezirlerinde sönmeyen ısıltın beni sana tümlerdi Dilnaz.

-Dilsiz haykırıışların karakışını yaşayan aşına bülbül değilim.

-Çıgıllıkları aşk çölünde duyulan pencereye konan serçeyim. Yalnız Senin penceresine konar, yalnız senin teninin baykuşluğunu yaparım.

-Senin istemediğin aşk çağının ç/ağ değiştiren muhaciriyim.Geliyorum sana dairleri yazmak için.

İçimdeki aç köpekler onca güzel arasında dolaşırken ,onca güzelin tensel ziyafeti beni Yusuf kılarken sen Züleyha değildin ...

- Koşuşuşumu ve üşüşüşümü görmedi helal halin. Onca kuyuya atıldım, onca güzel naz ipiyle beni oradan çıkarırken senin k/ervanın yoktu. Sen Yakup'un da kızı değildin.

Üstüz bir geleceği giymiştin. Ütüsüz huzurların salıncağında büyüymeyen yapayalnızlığın Meryem'iydin. Üstelik bir İsa doğuracak kadar kutsi bir yüreğin yoktu. Acılarınla, amaçlarını güdüyordun.

Dahası benden gidişini temizleyen aşk sokaklarının ç/öpçüsüydün.

- Aramızdan birisi aramız değildi işte. Arayışımızın birisiydik. Birbirimizi unutmanın mandalını kırmıştık. Yenilenmiş ama ıslak, ama eskilerimize kırışık aşk gömleğimizi asamıyorduk.

-Dahası bize asılanlardan olmalı ki ol vaki yalnızlığımız diz boyu, söz boyu, aşk boyu devam ediyordu.

- Şaşkınlaşarak bambaşkalaşmıştık bir kere. İki kere iki biz etmiyordu. Yeni bir işlemi kaldıracak yüreğimiz vardı belki; ama içsel oyunlarımızın tilkisi başka kümeslerin aç gözlülüğünü sunuyordu.

-İnsan olduğumuzu, birbirimizi çok sevdiğimizi unutmuştuk.

Şimdi anladık ki hem insan hem seveniz.

‎ -O/nursuzluk gelecek olamazdı. Biz onurun aynasal duruşuyduk.

-Şimdi söyle bana hangi yüreğin yapmacık oyunları seni mutlu kılar. Hangi aşk oyunun ebesi olarak sobelenip yeniden acılı bir yalnızlık ebesi oldun. Huzursuzluğunun nedenlerini anlayamadın mı? Gün/ahlarım tedavülden kalktı. Henüz duymadın mı yar...

...

Hayrettin Taylan

Gün'eşimi alıp Gitmiş ki Bir Türlü Yaz Gelmedi

-

-Yakamozun ozonu yüreğimde delindi.Hissedebildin mi uzak kaldığın dünya.Biteviye bir gökkuşağının renginden sonra yüzümün rengi değişir.
*K/açarcasına solan güllerin son kızılı senin yüreğinden derlenmiş olmalı.
-Bitimsiz kalışların mavilerinde denizim özler Kız'ıldenizini. Fravun güzelleri arasında Musa olmak isterdim; ama Usa kaldım.Süper güç ile "hiber" süreç arasında "us" aşkı anlar mı ki? Musa olmak ile Usa olmak arasındaki denklemin son işleminde "Usa" kalmak bana göre değildi.Yüreğim Tur dağıyken,Miami 'nin mimileri beni mutlu etmez.
-Uçsuz bucaksız olmalı uçamadıklarımız.Ki ucu görünmemeli sevginin.
-Ki sevmek uçurumun en uçunda beklemektir aslında.Gerektiğinden önüne bakmadan bırakabilmeli. Can kırıklarını yaşamalı,özlemin ilacı iyileştirmeli sonsuzluğu.
-Sen dünyanın en derin çukurunda fersah fersah sevgi kucakını aç ki Everest'imden k/ollarına düşüşüm düşten,düşünceden öte olsun.
-Su ile kan pıhtısı arasında sevmenin belinden tutmalıyız.
Bir ömür bırakmamacasına sarılmalıyız. Sarılmalıyız sarmal olan her şeye, çok şey her şeyi kendine yüklem yaparken.
bir daha bırakmamacasına
Senden kepeksiz,şekersiz,diyetli bir aşk beklemeliyim.T"el"veni
İçirmeli gün aşırıların.Beni sende bulmalı köpük.Yudumlamalıyım seni Kevser suyundan,Leyla huyundan,Şirin şirinliğinden ve de sen tininden.

Bir köşenin çokgeni olup ölçüsüz aşklara akmalı dik açıdan bakışlarımız.Rüyamı çözen işlemin zamanına sormalıyım oncadır sende kalışım tesadüf mü? Yoksa bilinçaltı zehirlenmesi mi?

& Aşk, aslında bilinçaltının hissi zehirlenmesidir bir nevi.-

-Bilmediklerini s'andığında s'ayıklama.Ben çeyizine ömür olacak aşkın nakkaşı değilim.

-Nakışlanacak bir yüreğim de yok. Yazını bekledim durdum.

-Gün'eşimi alıp gitmişsin ki bu yıl yaz da gelmedi.

-İz'düşümü senden yana kullandım.İzleklerim dizinin dibine kadardır.

-Yatırımlarım yatırlara kadar uzanmıyor.İmkansızın sızısıyım.Yarın bana okyanus olmak için acılarımı yar yapıyor.

-Sever gibiliğin aşk pervanesi değilim.

Tırtıl olmak kolay değil.Gün'eşim tırtılı hep büyüttü...Meğer her şey kelebek olmak için kurlanmış,kurgulanmış.

-Bir yaz günü kelebek olup uçtum gün'eşıme.Pervanesi aşk aydınlığı diye uçtum ve ışığında aşk olarak öldüm.

-Budur benim aşk uçuşum.

Y'azını bekledim gün'eşimi de alıp gitmiş olmalısın ki yaz da gelmedi.

-Üşüdüm durdum sensiz baharlarda.Budur benim kaderim.

Hayrettin Taylan

Günahkar Gecenin Kış Uykusundayım

Günahkar bir gecenin sönmüş yıldızında ay yüzün vicdanımın bam teline değdi. Beyazlarını öğretecek kara bahtım yoktu. Sessiz kalmanın sevabındandaydım. Gözlerinde inen damlaları sayıyordum. Her damlası yüreğime kurşun gibi ilişiyordu. ...: Huzurumuzun seri katiliydim başka gecelerde. Başka arzular pınarında türkümü söylüyordum. Oysa ben aşkımızın bestekarı, sanatkarı. Başka demlerin demosunda yaşamak bana göre değildi. Sosyoloji açıklayamaz bu halimi. ...: Ruhsal uzmanlar da bu senli kayboluşların kroniğini çözemezdi. Çok bilinmeyenler denklemin ihanet formülünde eriyordum sana. Benim payımda sensiz sayılar vardı. Sen aşka melek olarak aşka bölünüp aşka çoğalan ve sadık bir işlemin sağlamasında payda olarak duruyordun. ...: Benim kanım, benim canımda kumlar gibi aklın gözlerine serpiliyordu. Günahkar hece gibi ekleniyordum sensizliğin gece yarısına. Yarının gece ekspresinde değildim. Hızlı bir trenin anlık makinistiydim Bilinmezliği sürüyordum. ...: İçimde uyuyan şeytanları taşıyordum. La tüne, La-havlenin kabulünde kendimsizliği taşıyordum. Sayısız hatıranın beyaz gelinliğini yırtarak hüznülere gemiler yürütüyordum göz yaşı denizinde. ...: Kadın ve kadim ikilemlerin bıçağında sevmeyi kesiyordum bahtımdan. Yirmi dokuz harfin sonunda bana yetmeyen içsel azışın tümleğinde bu kaçışların faturasını hesaplıyorum. ...: Yirmi dokuz harf yarin siyam ikizlerini kitap olarak okumamı yetmezdi. Dedim ya gecelerin sisindeydim. Hislerimin çöl geçenin bütünü dillerin dile getirmediği tanımsız anların anasız, sensiz, hatta bensiz geçişlerindeydim. - Beni bana sormadı günahkar gece. Beni sana sunmadı günahkar gece. Şeytan ile tan arasında bir zamanlardı. Seherine daha çok vardı. Güneşini özlemiştim; ama yorgun bir geceydi, güneşine çok vardı. Ağrıtlarını duymadı aşkın melekleri. İçimdeki çocuğun açlığına ninni söyleyen güzeli sesi şarkı gibi geldi geceye. Bense senin türkücün, kavuştaklarında sana ağlayan, uzun sevdalar için uzun hava söyleyen senli aşk ermişiydim. - ...: Yunus'un bindiği günahkar geminin kaptanıydim. Yunus atladı geceden bense kirli sulara yüzmeyi yeğledim. Melodramlık bir teğetti. İlmi açıklamayla anlatılmayacak kadar derin ve içseldi. Biliyorum ki unutamayacak kadar derin bir yara bırakmıştım bize. Derinliğine indikçe kanayan, beni benden, senden alan sızının son sözündeydim. ...: Geçsin diye başka yüreklerin mevsimlerinde iklim olmaya aşılacaktık. Güneş her yerde güneş olduğunda sen gelecektin gözlerinle, sözlerinle... Bu mevsim bana göre değil güzelim, benim yarım benim yarınımda. ...: Ağaran saçlarımın teline dokunma. Onu beyazlatanın dokunuşlarını taratır özlemler. Her dökülen tel senden rüzgarlar biriktirir. Son bakışına tutulur dünyam. ...: Seni hatırladıkça yanık bir meram dile gelir. Aşk susar, suların ağladığı algılarda. Silinmezliği yıkar berrakların. Susadığım sen çölünde aşka akar sular. Çölü sel alır, çölden bir deniz olur. Leyla'nın kabri başında dua ederken sellerin alır beni. Ya ellerin nerde? Nerde el ele tutuştüğümüz o narin, o sıcak, o aşka çağıran ellerin. Benden boşanan göz yaşlarının birikintisinde aklanmak istedim sana. ...: Biliyorum ki unutamayacağız bunları. Gökyüzümdün gün yüzüme.

Susuz demlerin deniziydim, susamış tutkularımın nadaslarına a...:kardın, özlem toprağımı ıslata ıslata uslanırdım sahilinde.
Şimdi bir hatıra bile değilsin kimsesiz aşklar sarmalında.
-İmkansız oluşuna Babil 'in asmalarını sunuyorum yar. Sümerolog olup
Bahtıma yazdığın çivi yazılarını okuyup sensizliğin tarihini yakıp Hülagü Han oluyorum aşka kan kusulan bilinmezliğinde.

Bir aşk daha yenik düştü düşlere.Bir aşk daha büyük aşk oldu aşklara.
...:Senin gidişin aşka yazıldı. Senin bende kalışın aşka kaldı.
Beklemenin gökkuşağına boyandı özlemek. Şimşekler büyüdü unutamadığım gözlerinde. Göz rengini bile yazmıyorum ki kimse benden başka bilmesin rengini.
...:Siyah-beyaz filmlerin jeneriği gibi değildi bizim sevdamız.Üzun metrajlı, bol Oskarlı,oyuncuları ikimiz olan bizli bir film gibiydi.
Yüreğim sende kaldı ,almaya gelebilir miyim ? Gişesiz oynadığım sende,bir bilet alabilir misin aşka.
...:Oysa ürkek bir ceylanın tuale yansıttığı aşkın kimyasındaki şifrelerde bir gün geleceğin yazılıyordu.
...:Hiç tahmin etmediğim kadar bir sen kalmıştı ben'im de.Sen'e geçişimin resmi geçidi yok.Gizleme Sırat'ını.Sana geldim,en taze Fırat'ım ve fitratımla.

Hayrettin Taylan

Güncelerde Ağlaşan Sensizlik

23. 23. 2011

Cennetler kurmuştum içimde. Kevserleri damlalarındı. Sırat'ını geçmek için Fırat'ımı sevmek gerekiyordu.

-Bir gün, bir güne, bir günden sonra başka bir güne kördüğüm olmuş olagelmışlerin kıyıcısıydım. Yunus olarak kalmıştım sahiline. Yüzsüz yüzemezdi ruhunun denizinde. Algıları açık olmayan dalgaların arasında dolaşmazdı. Şairdim, yazardım ve senli bir yüreğin keşfi için yazılmamış yazgımı yaşıyordum.

-Bir Pazar postası gibi saklı bahçede büyük bir sevdanın tohumları ekildi, ilk bakışın, dokunuşun, öpüşünle.

/Pazartesi/

-P'azardan kalanları taşır h'afra içine. Bu yüzden affına sığındım.

Ellerim el'lerde b'Aşka sıcakları taşır. Taşınma suyla değirmen dönmezken ben aşkı döndürüyorum.

Dünya hüznün sobelendiği ebenin ebediyet yeridir.

-İnsan bir gariptir. Sevenler daha çok garip.

Gariplerin sıkıntısı garipçe sürer gider.

-Gaipden iç seslerin şarkısını besteledik. Bir pazartesi konuşması uzadı gitti bağlanış mesnevimizde. Şems olmak için kadınlığının şemsi yetiyordu bana.

-Ertesi olanların ertesi sonrasında sonsuzluğumuz akardı. Yakılmıştı bir kerenin içinde bir aşka bin kez olmak için.

-"Bir kere bir, sen güzelsin bir
Bir kere bir, sen benimsin bir"

/Salı/İbranice salis (üç) ten

-Salı ç' alınmış deniz yazgılarının sendrom sonrasıdır. Salına şalına gelişinin ilk günüydü. Salı demek, s'alına s'alına yanıma gelişin demektir. Ömrüme en güzel güncenin öncesini ve sonrasını yamalıdır.

* Salis (üç) ten, gelme düşlerin var. Ben, sen, aşk işte salıyı tümledi.

-

Berrak bir iklim gibiydi Salı. Çünkü bütün üçleri tümleyen gündü.

Aşk, tutku, sevgi. Ayrılık, hüznün, acı. Vuslat, umut, bir gün.

Seni üçlere taşıyordum. Ritüel değildi. Kendine ömürsel gerçektir.

*Yaşamak kadar, yaşanmak. Sevmek kadar sevilme, tercih edilmek kadar, tercih etmek. Her şey kendine kafiyeli bir son gibi sonumuzu sunuyordu.

-

Uzun yaşamışsın dedi kaderin cilvesi:

Dedim ki:

-Ömrümü uzatan onun sevgisiydi, bende oluşuydu, bende kalışıydı içimdeki bütün ben'leri terbiye etmesiydi.

-Bir ben'e aşına bir ben küresiydim dedim.

Kaderin cilvesi:

Onu uzun beklediğini biliyoruz bir kere ,iki kere geldi. Üç çok zor. İnsan üçe zor ulaşır.
Her şey çift. Her şey ikiye yakın.Ama üç demek, aile demek, çocuk demek, artmak, aşmak, yaralanmak, beklemek uzar giderin için dipsiz kuyuları ve ipsis huyları.
Siz ve aşk iki..Siz de tek üç sen, o, aşk acısı.

/Çarşamba./ *Cehar-şenbe (dördüncü gün, cehar: dört, şenbe:gün) den

Suyun suyu kirlettiği, damlanın demlendiği tanımsız ıslaklıklar dilindeydik. Dört kereye , dört kareye , dört kadere kadar uzanmıştı kaderimiz.
Tepside sunduğum aşkı, baklava değildi. Bütün tatları özetlercesine yaşamıştık.

Belkısın terk ettiği sarayda büyümüş olmalısın ki beni de sulak özelemlerde terk ettiin..

- Üstelik sağnak gözyaşlarıyla.

*Şimdi dört damlan indi diye bir ömür nasıl kuruyacak sevi vicdanım.

Belkıs'ın mavi ve yırtmaçlı eteğini giymiş etiklerin var. Bir de bana ettiklerini de unutmayalım

Sensizliğimin ressamı bensizliği çizemedi.Çözumsuzlüklerim vardı aramızda kalan çözumsuz sevgilerde, algılarda, sevi derinliğinde.

Endamın tasımları sürer ömrüme.Benliğimi ben'e katlar.

Göğün kaldırımlarında yürüyüşünü taklit eder ay.Şem olarak seni bırakır dünyanın dünlerine. Oysa sen yarımydın, yarısın. Şimdi yarım kalmış , yarım kalmış yarınlara nasıl Çarşamba olacağım.

Perşembe:/ Farsça penç-şenbe (beşinci gün, penç: beş, şenbe gün) den

Kafes kafes üstüne nefsimin K'afı kurulu. Yutulmuş mevsimlerin sıcağı gibi kavurma beni.

-Ilık bir rüyanın son görülmüşüydüm.Alaca bir alivere dalivere değildi.Daldım dünyanın bütün diplerine. Aşk susamış bir deli gibi şizofrenik bohemlerini taşıdım.

*Zamansız kalmış, zamanı kederden almış günlerin çok sonrasına saklama beni.
Bir zekinin gün aşırılmış haz gecelerini çok görme.Hor görme gari.

-Meşgul edilmiş çok meşgullerim vardı.Dahası dünyayı kandırıyordum benle yaşamak için. Sıgıyordu içime dünya ile oynuyordum.

Dünya:

- Ben senden büyüğüm seni yutacağım şair derdi

Dedim ki:

-Bu dünya kimseye kalmaz ki.Beni yutabilecek çok cilven var biliyorum. Benimle oynama dünya dedim.

Dünya:

-Burası misafirliğin en güzel yeridir.Yaşamak güzel; ama bilinçli, kaliteli, ölçülü, dengeli, sahibime bağlı bir yaşam sizi mutlu eder.

-O zaman ben kimseyi yutmam, siz beni yutmuş olursunuz. Dünya sizin içindir, siz

dünya için değilsiniz.

-Hadi oradan dünya ne kadar küçükmüş derdim bende. Öyle değil mi bütün bucakların ıçığında seni gördüm, yaşadım günler ardı ardına geldi. Sen perşembelerime perişan düşlere sardın.

-Bu Perşembe gel dedim defalarca. Yok olmaz Perşembe insanı perişan edermiş.
-Yahu ben Perişah'ım kandıramazsın. Perişanlığını yaşamak için dünyana yollanmışım belki. Ne dediysem bir Salı günü, güncelerimi yakarak yaşadığım şehri sormayacak kadar kayboldun. Oysa, aynı şehrin şavkıyız.
-Aynı perişanlığın şanıyız.Aynı şanın şemiyiz, ay ve şem ...

Cuma: Arapça Cemden Cuma (toplanma, toplantı anlamında)

En güzellerinin mummyası erir ruhumun derinlerinde.D'ipsiz kuyularda Yusufcuk besler umudum. Yusuf olup kendim olamayışımın mübarekliği uzar.

* B'akışır hayaller sen ben'DEN BİRAZ RÜJSUZ REJİM SUNARKEN DUDAK UÇLARIMA.

*Dudak rejimi uygulama erkeksi düşlerime.Zaten erkek zaaf partisinin genel başkanı olarak sultasını sürer içinde.

*Ucu bitmiş ve geçmesi gereken bir dersin sınavında olan naçar bir öğrenci gibiyim.

-Hocam kaleminiz var mı?

-.: Hayır, k'alemlerimi ona hediye ettim.

Peki arkadaşlar sıfır beş ucu olan var mı?

Arkadaşlar:

-Hayır, biz haftanın yedi günü, yedi asır, yediveren, yedi kıta, yedi renk, yedi katman, yedi ruh, yedi alışım gibiyiz. Bizim sıfır yedi ucumuz var bu dünyayı yazmak için.

Ve sonrasızlığın ıssızlığında dolaşırken kutsi bir duyulsama yaşadım.

-İnanç, insanın içindeki en büyük eylem.Sığındığımız en büyük gerçek,bütün içsel içlerin hazinesi.İnanç demek aslında insan demektir.Bütünlerimizi giydiren iki dünyanın anahtarı.

İnancımı yitirmeyen kendini de yaşar, dünyasını da.

/Cumartesi: Cumanın ertesi günü./

Sözlerin talihin tarihi gibi gün be gün beni yazar.

*Suskun bir hazine depremini bekler kaçışlar ya da kaçamaklar.

Beni tatiline çağır zevkler. Nefesimin peşinatlarını öder isterik hevesler. T'ene iner içsel ıslaklık.Bir belanın giyotin ağzında dudaklar kimsesiz yalnızlığımı öper.

*Oper ölürüm sana.

Sen kendimi kaybettiğim şehrin mihrisin. Duruşun bir kapı gibi içimde saklı. Tırtıl

iklimi yaşıyan kelebeklerin kel halini yaşıyor dem be demlerim.
-Oysa kırlangıçların vardı serçelerin gözyaşı dökölmesini engelleyen.
Ki bendim serçe.Biliyorsun serçeler gözyaşı döktüğünde ölürler.

Hadi, yanaşsak biraz. Cumartesi gelmiş.Yarın Pazar. Yarın tatilde kalmasın hayali

Her yer uğurböceği.Uğrumuzu taşıır.Her yer uğruna kendi mevsimin sunar. Sana anlatılamayanı anlatan gördüğüm , görmediklerimin kördüğömleri var. Bir bir çözüldüm.

Sarılmalıyız, yarın Pazar.Ömrün belki son aynasında taranacak güncelerimiz.

Hayrettin Taylan

Güncelleniyor Çevrimdışı Kalan Sevda Programların Vislina

Ezbersiz özelemlerin sayhalarında yüreğimin sayfaları yırtık.

-Eşliğinde eş olmak, eşliğinde bir ömre yavru umutları beslemek için yaşanırılığın iz düşümünde düşlerim arttı.

-Meçhul hayalde ele ele tutulmuşluğun filmi çekilse. Sevinçten akan damlaların senaryonun akışını değıştirse, bir de benim için ağlayışın gişe rekorları kıran filmi çekilse. Bitmese seni izlemem, hep seninle kalsa bu hayali film. Sonu hiçbir filme benzemesin.

-Filmin sonunda herkes kavuşuyor ya.Bizim ki öyle olmasın.Film kavuşmamızla başlasın, ayrılmamızla devam etsin. Ben ayrılmaları çok seviyorum .Sonra hiçbir araya gelmesek; ama öyle bir tesadüf ve mecburiyet bizi yeniden bir araya getirse.

-Rehin bıraktım ben kavuşmaları. Irkı yoktu bu acının. Kitapsızdı pişmanlığım.Yeniden bir kitap yazacak mecalim yoktu.

Gitmelerin emanetçisinde sevgin hazinen kalmış. Gittiğin her gün hesabıma yazılmış.

-Almaya gittim senden habersiz olmaz dedi kaderin cilvesi. Cilveni orada da gördüm.

Bir gün içinde bir gün, bir gün için bir gül türetiyorum.Kokunu alıştırmak için.Kokunla sensizliğin havasızlığını yaşamak için.

güle kokunu bırakıp gittin
özledikçe keskin kokun yayılıyor yüreğime
sen koktukça yaramın dikenleri batıyor sineme
iki damla
bir söz
gittiğin eylülün sonu dizeleniyor bahtımın sayfasında
ağlamaklı gidişin sıralanıyor sızılarımın dibinde
yusuf olup ağlıyorum
anla be züleyha 'nın aşk kızı!
içten içe, aşktan aşka,dünyandan dünyaya yayılıyor kokun
vazgeçilmezlerin üstüne
bir gün gelmelerin yoluna
bir ben üstüne siniyorsun

Ucu ucuna yetiştığım amansızlığın amasıyım. Görüyoru görüyorum ; ama sen yoksan göremiyorum seninle görülmemişliği.

Hayaller beni senle görmüşler.Şaşırdım.Oysa hayalimden çıkmıştın, başka ideaların sanrılarındaydı.

-Delirmişliğin belleğini dolduruyordu içimde güncellenen aşk programlarını.

-Virüslerini varislerine bırakıyor çevrimdışı kaldığım zamanlarda.

Sevmek duvarında neler yazıyorsun diye soruyorsun.

Oysa içsel sancıyı kaldırmıyor başka sevgililer. Başka sevgili değil meramlarımda koynunu yayan koyunlar.

-Dönüşsüz bir yolculuğun sonunda, sonumun yolunu kendi sonuyla çizen bir sevda yolculuğunun yolsuz, sensiz, aşksız, istemsiz, izmsiz, isimsiz, kemiksiz, özün seyri başlıyor.

Bir gidişin akustiğinde yitip giden gidemeyenlerim var. Gidemeyenlerin kokusunu taşır gülüm. Gülümü büyüten gülümdür. Kokladıkça kendimi buldum, kendimi kokladım.Misk- amberlere gerek yok. Gül kokun kalmış, kalmışların hayriyla yaşıyorum.

yalnızların türküsünü çalışıyorsun sevda frekansından
seni göremeyişimin yamyamları yiyor yaralarımı
yokluğuna ve sonsuzluğa yayılıyor kokun
gül koklayacak günlerimiz sayıklanıyor vuslat sayacından
çetelesini uunutuyor bekleyiş
ya bugünsün
ya yarın
ya da yârim
veyahut ölümsüz kokacağız gülüm

-Gitmek ölümden önce geldiği için yetim aylığı bağladı uğurların.

Kâbuslarını mebus yaptı gecelerin. Hecelere gerek yok.

Karanlığın arasında araların var.

Ben gelmek istedim yaralarımın arasındaki mezarlıklardan.

-Senin uğruna öldürdüğüm güzellerin kabirlerini görünce irkildim, korktum.

-Türküler söyledim, Sunalar uyandı. Evvelin ezeline ecel olmasın şair.

-Gidenin gözü ecrinde. Sen mahşerini bu dünyada kurmuşsun deyiverdi.

Yaşamı sana ne kadar benzetmişim. Bir dünya kurdum birin üstüne

Bütün birimleri senin üstünde kurulu, bütün iklimleri senin esintilerine bağlı.

-Balkanlar'dan gelen soğuk hava kütlen ciğerime yerleşik ısılar bıraktı.

-Sibiry'a'dan gelen soğuk hava kütlen , kütlesini gelişine saklamış olmalı.

Bütün hıncı Ankara'ya kadar uzanıyor.

-Ankara'yı sevmek isterdim ; ama soğuklarından nasıl severim bilemedim.

İçinde özlerimin yakıldığı kentlerin var. Çok uzakları küle çeviren demleri kalmadı. Yakılmış yakılışlarım var yıkılmışların üstüne.Üstüne alamadığın istencil yanılgılarım var.

-Morarmış morlarım var allı pullu yaşadığın zamanlarda. Kanatlarını meçhule taşıyan geç kalınmışlıklarımız var.Şimdi sendeyim, senden sonra bende kalanların yaşanmışlıklarda sessiz kaldığım kalışlar var.

*Temyiz edilmiş hislerin arasına duygularını isteyen bir "ben " var.

-Gülüne alışmış, gülünden kalana alışmış, alışamadıklarına alışmış özel ve özerk bir kokunun sonundayım.

Anla beni gül okulum.

çetelesini uunutuyor bekleyiş
ya bugünsün
ya yarın
ya da yârim
veyahut ölümsüz kokacağız gülüm

Hayrettin Taylan

Günü Geçmiş, İçi Geçmiş, Seni Geçmiş Bir Seveda

Kıyametin yeni çeşidi içimden kopuyor sen olmayınca. Kopuşlar benim dışımda benden her şeyi alıyor.

-Bu konuşan, yazan, koklaşan dünyalın ben değilim Misline.

*Hadi,beni yüreğine ısmarla. Aşk şehrine gelen davetli gibi en güzel yemeğinden ve de sensizliğin de yedir gayrı.

*Şimdi yoksun gönül sarayında krallıktan indim, soytarı olup yapayalnızlığımı eğlendiriyorum.

-Rengi bana şifreli gözlerine benziyor diye sarayına gelen her güzelin sözleriyle tenlere ödevler yapıyorum.Kirlenmiş bir defterin sayfasında kirimiz kimse görmüyor.Ya da kalemim alemimi çok güzel yansıtıyor.

Seni güllerin külleri arasında sakladım.Üfledim belaları bilinmezle. Belalar bedavaya gitse de asıl sensizlik neden ucuzladı .

-Oysa senden olan senden kalan her şey değerini yeni ürünüydü.

Kinlerine kene yapıştırmak yakışıyor mu ki? Gururuna öznel şeytanlar oynatan öcün videosunda gözlerin neden nemli ki?

-Aşkta gurur yoktur diye geriye mi sarıyorsun çekilmezlikleri.

Dijital bir halin sızısında beni görmedin mi?

-Seni oynadığın, seni yaşadığım, sana öldüğüm mecraların çiftçisi olarak bahtının nadaslarını ekmeye, seni bir ömür sevmeye geldim.

*Beni seviyor musun? diye bir soru kendi kendine soruldu; ama sen benim sorduğumu sana.Yüreğine sararak cevap ver.

İnsan geçmişinin toplamıdır.Tamamen unutamıyor eskiyi. Ne kadar yeni aşklar, yeni hayatlar olsa da insan eskilerinin ortasında ortamlarını arar.

Aklımda kalanların arşivinden çıkamadım.Hangi tarihi kitaba mürekkep olduysan ruhunun derinliğinden çıkamadım.Eskiz sevdaların seyrinde sayrılarımı topladım.

Seninle aynı atlasta kozmik yerlerin fotoğrafları gibiyiz. İlk kez gidilip görülmüş ve ilginçlikleriyle öne çıkan yerlerin yariyiz.Bu yüzden seyrine,ziyaretine gidilmeli bu sevdanın. Kahve gözlerinin kahvesini bitirme.İçimlik bir bakışın lazım bana.

-Z'arlar atıldıkça kavuşmanın yoluna bu oyun bitmez.Can kırıkları biter, dem emilmeleri biter, içinde biriktirdiğin kinlerin atom çekirdeği erir, yalnız asil ve asıl olan gerçek sevginin duruşu bitmez.

-Ben bitmez bir sevdanın fûnyesini terk edilmişliğimde saklı kalan atomlarına bağladım.

-Ben bir sevdaya yok olmayı işaretledim kaderin aşk şıkkında. Ben seni özlemeyi kazandım.

-Kustuğun sözcükler beni Mecnunluktan çıkarmaz, seni Leyla'nın küfürlü komşusu yapar. Oysa sen bu aşkın en modern, sevimli, içten, aşk alıcı Leyla'sısın.

-Yalanlar kendi yılanları salar bahtsızlığın ormanına, sen aşk dalları kırılmış hangi ağacın altındasın. Hangi yalanımın yılanı ısırıyor onca yaşadıklarım aklında okunurken.

Ve aşk bilimsel bir buluştur bilesin Mislina.Bilimle açıklanamayacak kadar derin konuları vardır aşkın.
-Bilim, önce aşkın bu değişkenliğini vurgulamalı.Aşk her insan değişen, yenilenen, kırılan, alıp götüren onu kimliğinden başka kimliğe yamalayan olgulara, algılara, egolara sürükleyen duyusal değişimin merkezkaçıdır.
Her aşktan sonra insanların değişmelerini görmek ayrı sosyolojik merdiven dayatır ilmin göğüne.
Bu yüzden değişen aşk değil, ben değil, sen değil...Yaşananlardır bilesin Mislina

Hayrettin Taylan

Güzel Bir Şehidetin Sevgi Fayı

kanımın faylarında çoğalan yürek fiyordu
güneş doğuşundan ödünc aldığım taze hayaller
gülüşlerin kör avazında
beni sana çağırır

yadsımadığım bütün bedellerin ilgisi
kan üzre kan varken aşk da varmış meğer
aralanan sevinç...
direnen aşk...
nefis ile vicdan arasında Leyla ve acı
geçersiz günler
zamanın kahkahası
çok değişken duygular,

heveslerin sılasında kullanılmış yeni ayrılıklar
sözlerin senesinde biriken benler
ve artırılmış öğlerin aynasında
sevmekle nefret arasında barut kokusu
yine kan içre sevdalar şafağı
yine aynı bayrak ve sevda akı
ben seni taze hayallerin sılasında sevdim
içim aşk vatani
sevilmek bayrak bayrak
yine bir şehidet günlüğü
bu son seven şehidetin yüreği hep bana bağlı
geliyorum ama bu gelişim büyütülmüş acılarla

Hayrettin Taylan

Güzel suretlerden senli bebeğinin doğuşu-1

Git gitmeden sor.
Bulanık bir halin bileşenlerinde karışır sensizlik
Sivil sivilciler,patlar huzur görmemiş yüzümde
Çekilmezlik çekimlenir edilgen yalnızlığımda
Bir dilek tut,gereklilik kipinde sevdiğim son dileğim
Anlatılmaz ancak yaşanırın en son basamağında düştü düşlerim
Dedim ya aranan aranın kendini arama cefasında
Dinginliğim,susamış gözyaşı pınarında yarışır huzurla
Seni sensiz görmenin görücü usulünde
Usulî'den gazel okudum gül cemalinden,aşk helalinden
huylar su berraklığıyla derinlerimi değerek duruluyor sana
suyun su olması susuzluğu gidermiyor sunazım
ki ben sana susamışken su satan onca güzeller arasında
sevi sırrı imbik imbik süzülüyor ruhumun sarkıt dikitlerinden
yalnızlığımın mağarasında seni bekliyor özlem kıtmiri
illa sen diyor gönül şarkısı
tel tel çözüldüm, dil dil döküldüm yanı başlarına
bu sır nasıl kavmine aşk suyu olarak akar gülüm
tutku zırhını soyamadıkça soyulduğum haz denizlerinde
sana yakın olabilir mi ki hayallerimin son demi

aşkSuyu sensizliğin rengi
içsel yaralanışın kokusu
gidişin şekilsiz şekli...
hayat ile hayalin döllenışı
güzel suretlerden senli bebeğinin doğuşu
güzel özelemlerin geleceğinde sana varmanın atlası

ben suların sırrında bendin oldum bin ben ile benine
tel tel çözüldüm, dil dil döküldüm yanı başlarına
illa sen diyor gönül şarkısı

Hayrettin Taylan

Güzel Yaşamının Güzel Aynasından Yansık Gerçekler

Küçük şeylerin erdemidir yaşamak. Küçük bir adım, bakış, ilgi, sevgi, aşk, güven, sadakatla başlar aramızdaki bütün büyük emeller, yollar, aşklar, dostluklar hatta düşmanlıklar.

-Kalite bir erdemi yakalamanın sınırında yaşadığımız yeri yar gibi görüp benimsiyorsak; düşüncemizdeki derinliklerin dilinde sözsüz güzellikler katıyorsak tarifsiz, tanımsız, sonsuz sevgimizde cömertsek, idareimizdeki en özel anlamda idare ediyorsak, doğrularımız kadar doğruysa işte kaliteli ruhun akışı budur Ruhsu.

*Her şey kalbinden gelen sesi dinlemekle başlayıp bitmez. Kalbinin seslendiren iç öykücü bazen bizi yanıltabilir.

-Kafanın söylediklerini dinlemek de her zaman doğru değil. Kafa, toplumun sesidir. Karakterin çok sesli merkezidir. İnsan beyni aslında yaşadığımız toplumun, algıların, ilgilerin, öğretilerin aynasıdır.

-Oysa kalbin sesi direk içindedir ve sana ait olan bir sestir.

*Kendimizi adadığımız uğurlarda hangi sese kulak vermeliyiz?

Kalp mi beyin mi? İkisini süzgecinden geçirmek en doğrusu değil mi?

-İki merkezin onayladığı her şey olumlu bir akışa sürükler bizi.

-Geri çekilme olasılığı olan her eylem kuşku, kararsızlıklar, iç yakarışları sunar. Tutarsızlığın kırk ayağı yapar, yaşamın güzel aynasında taranmaz yaşamsal güzelliklerimiz.

,

Oysa insan girişimciliği ve yaratıcılığın odağındaki kavdır. Yani başarıyı yakmaya, onunla yakılmaya güdülü aç gözlü öznedir.

-Yadsınması zor olan bur sürecin içinde kendimize kaliteli bir yaşam sunmalıyız.

-Basit algılarla değil. Modern toplumun bozulmuş genlerinden kendimizi ayırıştırıp ideal olan toplanmalıyız.

-Bir amaç için değil binlerce amacın toptancısı olarak buradayız.

Kul ile insan olmak arasındaki bize sunulan güzellikler vitrininde hep güzellikleri görmek ve yaşamaktır doğru olan.

-Neyin güzel olduğunu bize sunan aklın aynasıyla içimizdeki kalbin sonsuz güneşinden yararlanarak kendimizi güzel yaşamlar sunmalıyız.

*Kararlarımız karakterimizden süzülür. Karakter akıl ile kalbin çetnisinden oluşur.

-Erdem, aidiyetlerimizi aşılmalı. Değer verdiğimiz her şey değerinde denklem olaylar sunmalı.

-Aşırılık hastalıktır. Doyumsuzluk insana ait içtepik bir volkandır.

Bu doyumumsuzluklar zinciri çıkmazların girdabına götürür. Kendimize çok hoşluk ararken bir de bakmışız ki mevcut en iyilerimizden yitiyoruz.

*Bu yüzden her doyumumsuzluk bir düşman gibi en iyilerimizi öldürür.

İdeal insan kendi yaşamının şifacı hekimidir. Dert yerine dermansız yaşamlar sunar. Kalitenin etğinde kendini bulur, yaşar.

Güzel yaşamak korkulardan, aşırılıklardan, doyumumsuzluklardan baskılardan, özetle

insanı zaafa, çıkarlara,kırılmaya, zorluklara, olmazlara, olası düşlere sürükleyen her şeyden uzak yaşamaktır.

-Güzel yaşamak, güzelleştirilmiş bir kalbin sonsuz manevi doyumuyla,zenginleştirilmiş,eğitilmiş bir beynin kaliteli erdemiyle olur.

Hayrettin Taylan

Güzel Yaşamayı Sağan Hayalinin Hamalıyım Elnaz

Yaşamın amacı güzellikleri sağıp iyilerle mayalayıp huzurlu bir yoğurt yapmaktır. -Herkesin yoğurt yiyişi farklıdır. Herkesin yoğurdu kullanması da farklıdır. Cacık mı, ayran mı, tereyağı mı bilinmez?

Kendini bilmenin sorumlu denkleminde güzel şeylere amaç olmaktır asılı olan. Her insan düşleriyle, düşünceleri içinde örülmüş kulluk öznesidir.

İnsanlar, yerler, durumlar, şartlar, duygular, algılar gibi değişik çeşnilere komşu; ama zayı olmayan tek şey kendi özüne gitmek, orada kendi düşünleriyle hayata, aşka, güzelliklere ayna olmak, anlara, yarınlara, güzel emellere güneş olmak. Sonra kendini aydınlatmak, kendini ısıtmak, kendine güzel ayran olup yaşamın hakkını vermektir. Bunu yapmak, toplum katmanlarına da en büyük katkıdır.

-Bilinçlilik, sosyallik gibi üst katmanlarda kalmayı sağlar. Kaliteli olanı yaşamak bununla başlar.

-Bu yüreğin küresinde sen varsın. Bunca özümle çarpışmalarım bundan ibaretti.

*Gittiğin rüzgarlarla yel değirmeni yaptım. Sensizliği elektriğe çevirme çabalarım da yanılmamış, anılmamış, akıtılmamış esintiler hep oldu.

*Saplantının aparatı düşmüş yüreğimde. Damlalarla kurduğum barajın bendi öz benliğim oldu. Özledikçe baraj taşıtı. Hasretinden özel sevi elektriği ürettim.

-Dön yüreğim dedim dünyamız için. Kirlenmemiş yarınlarmız vardı.

İçimde kopanlara bir düğüm attım. Düğümlerin çeşnisinde kördüğümünün oluştu. İçinde çıkılmazları çözmeye çalışan Kerem gibiydi.

-Aşkıni kerem kıldı hayat. Aslılığının aslı yoktu. Fotokopi aşklar yaşamak istedim. Bilinç ile bilinçaltında kaldığın her zerrede gerçekler okundu.

-Dur şair dedi hayatın algısı:

Yaşamak bir düğümdür... Yeniden onunla olma düğünü var içinde. İçindeki çocuk halay çekiyor. Dokunamadığın birinin düğümleri artıyor. Tek tek çözmeye çalışan Kerem gibi bitmez bir sona sobeliyor hayat. Oysa, yaşamak ondan ibaret değildir. Kaderin bir kısmına tarih, talih, aşk olmuş ve giden bir sevda yelinin esintisi kalman doğru değildir.

-Dön bak kendinle barış dedi, kendinle büyü dedi. Büyülediğin dünyanın sihirbazı çöktür. Sen Musa olmaktan çıktın. Boş ver kendinle büyümeyi dene.

"Büyümesine büyüdük;

Zorladık kimi zaman kendimizi büyümeye,

Biraz da onların,

Büyümüşlükten başka şeyi olmayanların hatırı için,,

M. Rilke

Yarınlara sağrısından toplanmıştı acılarım. Çaresizce içimde suskunluk gölü olmuşlardı.

Canımda açan çiçeğin aşkın meyvesine teslim edilmiş bir tat gibi içime yayılmakta.

Vefan, vicdanımda birikmiş okyanus gibi, bütün iyiliklerini dalgalandırdı. Suçluluk giyotin gibi senli her şeyi kesip yaralıyordu içimde.

-Yaram olarak, uzak bir aram olarak aşkıma haram olarak kalışını çekemiyordu ruhumun merkezi.

Varsıl umudumdun. Bütün zenginliğim güzel yaşamak üstüne. İnsan, demek güzelliklere sahip olmak ve onları bu güzele sahip birisiyle yaşamaktır Elnaz.

Seninle anlam bulan, seninle derin anlamlara imge olan ve sen kalan yazılmışlığın erdemlik diliydin.

-Benim acım yüreğimin yüreğine yazılmış. Oradasın, oralığın urağan, süreğin adılıyım.

Yaşam; fırtınanın ilki olmaktır Sonrasızlığın sürüklediği her mecrada ayağa

kalmaktır... Sürükleyişlerin sonu olmadığını, her esintinin kaderden bir sayfa olduğunu, kendini bilmenin, kendince düşünmenin merkezine çağrı olup güzel yarınlara hazır kalmaktır. Aşk,her fırtınaya karşı yüreğinin setini sermektir.Ayrılığın damla dansında, kendine gelmeyi öğrenmektir.

-Onun yokluğunu da aşkın düğümlerine ekleyip, güzel niyetlerin gömleğini giyip Kerem gibi onu yeniden aramanın yürek yolcusu yapmaktır.

-Ki yaşamak yoldur. Bütün yollar sana emanet Elnaz

Hayrettin Taylan

Güzele Bakmak Reflekstir Tinsu

Tecahül-i Arif 'teki " Arif" benim, öyle beni bilip de bilmemezlikten gelemezsin sevgilim.

Hüsn-i Talil'deki Hüsn sensin, sevmek için güzelliğin güzel bir sebeptir. Haydi sanat yapma yaramın telmihlerinde Leyla gibi ağlayıp durma bağrımnda. "Canımı yakanda acımı dindirecek de sensin Tinsu"

Benim meselem seninle olamamak için olmanın vakilerinde ruha vakıf olmak, seninleyken sensizliği sen kılmaktır.

Kader bizi avuttu, karakterlerimiz eğitti, amaçlarımız yakınlaştırdı, kavuşmalar ıslattı, kalmalar kabil kıldı, yaşamak ıslattı, gitmek ağlattı, yeniden kavuşmaları dağıtmadı yaşamsalı.

Oysa bir merhaba demediğin için yaşamın durduğu senli bekleyişlerdeyim. Bir merhaba sadık, bir merhabana hasret, bir merhabana meftun, bir merhabana ağlayan bu aşk mücahidini neden sızılar içinde yalnızlıklar okyanusuna attın.

-Okyanusta ıslandım; ama uslandım, özledim, algılarını dalga yaptım, köpükleri berrak kavuşmalar için sakladım. Büyüdüm büyüdüm damlalarında. Kendi içimde ıslandım, sözsüz kaldığın kayıplarda sustum.

*Çabalar çyanlarımı yok etti. Bir kenara attığın amaçların yamacında akrebin zamansızlığımdan ısırıldı. Sensiz yelkovanları yeli olup sustum.

-Aşk birden üçe kadar saymakmış. Ben sadece seni saydım.

Bir Sen Son sen.

-Nasıl bilirdiniz bu çok sayıya sığan beni? Nasıl bırakırsınız hiçbir kitaba sığmayan, hiçbir kitapta olmayan ,hiçbir kitabın kokusuna benzemeyen beni.

*Gel vefasız gel vicdansız " diyebilmek için büyümedi kinlerim.

Gerektiğinde, gereğen, öleğen, biteğen,olağan sen imkansızlıklarına meylim olacak. İçimdeki beni çıkaramazsan içimdeki sen kalır. Sen zararını nasıl karşılar bu yürek adılı. Bu sensizliği kendine yakıştırmayan acıların yakışıklısı. Felsefi yatağında olmak isterdim.

Seninle tözle iki gözün göremediklerin tartışmak isterdik. Senin sevdiğin yazarları küçümseyerek seni kızdırmak isterdim.

-Biraz kendin gibi olana ulaklar büyüt , biraz özüne yakın gözler tak yaşamsal girdabına.Gergeflerindeki gereksiz sözcükleri çıkar duru aşk cümlemizde.

-Yazdıklarımın içine kendi oku, biraz kendine sözler yıka.Biraz sözcük helvası ye. Biraz cümle kızart yürek ekmeği yerine. Sana acıktığımı hatırla.

Ya da annen gelsin, o meşhur ekmeğini yapsın .Tadına alıştırmalar yapsın aç kurdun .

Belirsizlik içeren içinden vahimlerini sun. Beklentisizliğin antlaşmasını oku.

İntikam kokan mayınlarını tavırlarına dösemekten vazgeç. Vaizi olduğum senli sohbetlerin bağrından ruh halinin fotoğrafını yolla. Biraz kendime gelişe , gelişi güzel sevgiler ısmarla.

*Biraz daha, biraz dehalara yakınlaş .Biraz daha sendeyim.

Simetri takıntını davranış haritamda uygulamayı bırak.İnsan karakterler şehridir, değişmeyenleri vardı. İstanbul'da haydi boğazı değiştir bakalım. Biraz insan da öyle.

*O değişmez karakter şehirlerini güzelleştirebilirsin, sosyalleştirebilirsin, yontabilirsin.

-İstanbul Boğazını kaldıramazsın, ama ışıklandırabilirsin,sahiline muthiş manzaralar, mekanlar yapabilirsiniz.Üstelik insana,insani güzellikler yapmak daha kolayken neden zor olan heybe olup bunca yürek yükünü taşıyorsun Tinsu...

*Tahammül etmek paralı mı ki? Ya da şehirlerden önce biz mi değiştik.

*Cüzdanlarda yaşayan insanlar kadar asıl yürekte, güzelliklerde, güzel düşlerde yaşayanların sayısını artırma savaşında olmalıyız.

-Cüzdanda yaşamayı seven binlerin ininden çıkmalıyız. Biz insanız, biz varken

cüzdan yoktu sevgilim. Bir insan özü kadar özüne yakın bebektir.

-Bebekken vicdanı vardı, cüzdanı yoktu . Şimdi söyle sevgilim sen cüzdanların yarattığı insancıkların atlasında hangi renge karanlık dehlizler ekliyorsun.

-Yoksa bu aşk fakirinin tinlerinde su olmaya, su gibi kalmaya, su gibi akmaya, su gibi yazmaya, su gibi aşk olmaya nazır mısın?

Uç günlük dünya dedikleri:Cuma, cumartesi, pazar. /Anonim/.Şimdi pazarımız da bitti.

Sen haftanın hangi ilk gününde yalnızlığıma iyi bakmaya geleceksin. Yalnızlığımı eğitmeyi, ağlayan gözlerini silmeyi, yapayalnızlığa itilmişliği normal olduğunu söylemeyi dahası bu yalnızlığın mucidi senin olduğunu söylemeyi denemeyecek misin Tinsu.

Sahi sevgilim ayrılığın bedeni kaçtı? Neden bana uymuyor? Oysa sevgilim aşkın bütün bedenlerini seninle giydim. Üstsüz bile bedeni vardı aşkımızın.

-Haydi şimdi biraz beni senden giyindirme vakti, aşk alazlarını çalmadan.

Hayrettin Taylan

Güzellere Güzelleme

Güzellere Güzelleme

Güzeller engeli aruzular çengeli
Seni aşma ruhuma yörünge
Sense çok satan bir kitap gibi
Çok izlenen bir dizi gibi
Güneş gibi
Yağmur gibi
Toprak gibi
Aşk gibi
Dahası içtiğim su gibi
Sana geldim ki bu gelişim aşka yeni medeniyet
Bizce dilimiz
Vatanımız buluştuğumuz bakıştığımız ilk yer
Atanımız kalbimiz
Bakanımız gözlerimiz

Bugün yağmurdayım
İçim dolu,
Doludan dolu dolu selamlar
Sakin kar olma yar olmak varken

Hayrettin Taylan

Güzelliğın Rayında

Umutlarımla uyumluyum
Uyumuyor umutlarım
Uzun ömürlü bir aşk umuduyla
Bu yüzden umut ettiklerim
Ettiklerimin el emeğı
Yemekten çok
Ekmek yeme alışkanlığımız var
Aşk
Ekmek
Emek
Şondan 3 K formülü
İşte sevdiğimiz bilmecenin heceleri

Kıskançlığımız bile türkü söylüyor bize
Aşkla sadece aşkları batırabilirler
Gerçi batanların çoğı aşk taciri
Ben ise gönüller, duygular lorduyum
Bakışına mevzilenen ve bakışan,
namlu çeviren diğer bakışlardan
Gözü yaşlı bir kitabın,
bitirdiğı kitabın aslında asıl olan
Umut treni olmak senin hisli raylarında
Gelmek işte gelmelerine hisli bir aşk akşamında

Hayrettin Taylan

Güzelliğinin Gazabında

ecelcil kuşların ürkütüldüğü ben panayırında
koyu sevgiler dağıtan bülbül halim
çocuksu tavırlarla geliyor sana
hüzünlerin direncimin detaylarına ileniyor
çılgın bir umudun rüşvetinde sözlerin
bulutsu aşkımın engin parıltılarla coşkulanan iç denizini
dalgalandırıyor

sevilme alacasının gündüzünde gece düşündeyim
Meşhur edilmiş bir anın meşhur gecesine adreslendim
tüm tutulmalarım ölesine mumlandı
görücü yıldızlarımın seni görmesi ıskı
hep aydınlık heveslere hecelendi
bilendim özlenenlerin süzgecinden geçen anın tortularına
bir ürpertiye hasımlanan ruhumun en derini
seni aldı derin sevdalara
bir bakışın akşında sellere süregen oldu gözbebeklerim
yaşamaya ulanan her duyguda anıldın
çıldırın ağında ve sevginin yağından süzüldüm
sis ve his seni bana sakladı
tutkumu çisentilere yağmur eyledim
ve ben senin her damlandayım

Hayrettin Taylan

Güzelliğinin Nimeti, Ruhunun Ganimetiydi Aşk Şulenar

Güzelliğinin nimeti, sözlerime ganimet. Kendimle savaşın kazancıydı sevdan.

Yabancılaşmış kişiliklerin arasında kişiliğinden çok dişiliğini sözcüklerime sunan kirli emelin kızları arasında misk- amberliğin aşk yüzü gibi aktın sevdama.

-Mistik hülyalar kentindeyim.Susamıştım gerçek aşka.İstanbul kadar kalabalıklaşmış,İstanbul suyu kadar kirlenmiş, arıtmaya muhtaç anların arıtma cihazı gibi yüreğinde hiç kirlenmemiş ab-ı hayatın suyunu içmeye, şule-i aşka teslim olmaya geldim.

-Gözümün kovduğu herkesten kaçarak, gönlümün seni gördüğü, görülmüşlük kentine geldim.

- S'özüne pay verecek paydaların sağlamasında, işlemsiz teslim oldu sonuç.Sonucu işlemeli,işveli, oyalı, senli bir sondaydım.Bir son binlerce ilki doğuran kıvılcımın kızılığı gibiydin.

-Sevgimizi azaltamaya çalışan aşk düşmanlarına karşı siperimiz hazırды.Onların saldırısı daha çok bağladı.Daha çok kaliteliğinin dokusunda okundum.

Bırak avcılar çıkarsın yalanlarını taştan.Bırak,ötsün bay bay değişim papağan...Bırak çarpınış çarpmasıyla kendirlerini vursun yazılmamış aşk duvarlarına.Acizliğin acunluğunu yazsın kendinlerince.

Bizistan'da aşkın bayramlığı, gönlün seyranlığı, tutkunun turfandallığı artsın.

-Çamura bulanmış istemlerden arındık. Arılara ders veren çiçektin. Balına kadar yakın bir rüya, rüyana kadar akan bir gerçeğe yaşam aynası olup tarandım sözlerinle, yeşil gözlerinle, sevgi selinle, gönül dilinle kendime geldim böylece.

-Şatolarım var şulelerden kurulu. Oyalandığım sevda kumaşında, gözlerine kadar şekillendim. Şehrin azizi oldum. Vardım varılışa. Varlığının kulelerinde saklandım. Sırrımın çözeltilsinde element olan tutkularına bağlandım.Bağlı istemler coğrafyasında sana bağlı bir sevda kenti oldum.

Göz pınarlarının aktığı kapıdan, söz barajının ürettiği elektrikten kendime yeni bir dünya kurdum. Kadınsal ışıltıyla aydınlık sevgiler yaşıyorum

Sevgi yellerin taşınmaz mülk gibi içimde durulanmış gibi kaldı.

Köpürmüş sevdanın kopuş iklimi oldum.Artık,senli yazgının yazıyım.Artık, senli mevsimlerin hasadıyım.Artık,senli hasılâtın sevgi rekorum.Rekoltesi, dekolten gibi gözler hasadına teslim olan çoğullar gibiyim.

-Baktıkça sevdiğim, sevdikçe baktığım senli verimler çeşnisiyim.

Asla,batmış şehirlerin ruhu gibi değil sensizliğim.Asla, geçmişime iletilmiş yaşamlar çorağında değilim.

-Aslılarım olmadı. Asla demeyi sevmedim.

Acziyetin eczanesinde yalnızlığıma ilaç olacak anlık masalların cadolozlarına teslim olmadım.

-Gam gemisi taşımaz beni. Şimdi huzurun vapurunda aşk kamarasında seni izliyorum.Sen deniz kızının aşk kızıydın.Susamış sulara, susuz kaldığın demlerin masalını anlatıyorsun.Yüzünün güzelliği temizliyor kirlenmiş suları.Su yüzüyle aşk yüzün arasında güleç yüzüm Yunus oluyor. Bir yunus sevdin sen.Yunus 'a aktı sevdan...

*Hoşgörü timsaliyim.Yüreğimde timsahlar yaşamaz.Mertliğimi sistemin, ya da başkalaşımın ejderhaları yiyemez.

-Bebekken melektin, şimdi melekliğin son şubesi gibisin.O kadar temiz, o kadar masum, o kadar müsavisin en iyilere.İşte, o kadar özel sen kadar sana yakın, sen kadar senli güvenim. Senden daha sağlam güvenlerim, sevdalarım, ilgilerim ve seni istemelerim var.

Aşka değer veren matematiksel aşk mıdır beni senle toparlayan. Aşka bölüştüğümüz, üleştığımız sağlamalarımız var. Elde kalanlar elin olsun, sen ellerimi sıkı tut. El ele, el güne karşı karşı konulmaz kopuşlarımızın resmini çizer günler. Beni anlarına taşı. Anılarımız kadar kalsın hayat. Maziler insanın gölgesi bile değil. Gerçeğim seni senden çok istersen, bir gerçeklik teslimiyetine tümlenen olalım. Muhteşem ahenginin Süleyman'ı kıl beni. Valide Sultan'a aşkı sen öğret. Gecikmiş öğreticiliği görsün büyük aşk.

-Tarihe sığmazlar arasında, talihine kurban kaldığım İbrahimi güncelerime teslim oldum. Şule şule kaldım sende bilesin.

Hayrettin Taylan

Güzyaşı güzeli-1000

geldiğin gün geleceğin ütülendi sevda güncemde
...:hazır bir rüyanın ortasında kaldı kalışın
kaçak yaşamlar emziren ehli keyfimde doydu vazgeçilmezlerim
...:hiç bitmeyecek özlemlerin duvarına yazdım yadını

Başladığım ve ruhumu haşladığım sıcak dünyanın merkezindeyim
...:yar çekiminle duruyorum sevmelere
'Kal' dediğin hasretlerin dilindeki son sözüm
...:umut yayan sevi kitaplarında
uğulduyordu heceler sensiz gecelere
...:ay olmanı istedim karanlıklar beni soyarken hüzne
yıldız olmanı istedim yalnızlıklar seni oyarken yarama

...:Nereye gittiğin ile nerede kaldığın kalışların arasında sızlıyorum
uzak oluşuna destanlar yırtıyorum
...:yok olduğun efsanelerde çözülüyorum
senden, sensiz masallarda artık okunmamalıyım
...:bu yokluk seferisine ismim sensizliğe yazılmamalıydı
Kuruttuğun yaramın üstüne güzellerin gülü yetişmemeliydi
...:dedim ya ben sana orman olup ormanlarını yakarken
sen başka ruh toprağın sevda filizi olamazdın

...:Unutulanların yazgısı arasında yazılmamış kederim var
Anılarımı büyüten umur arılarım var umutlarında
...:yakalamalıydım seni bam teliyle aşk eli arasında
Bu aşkın noktasız cümlelerinde öznen olarak erimeliydim
...:Nokta nokta bitmeliydim ömründe

bir damlanın ortasında hüznlerim uslanır
...:kaybolmuş cennetin kevserinde ıslanır huzurum
Dev algıların salgın bekleyişinde direnir hevesim.
...:seni sevmenin şifrelerinde çözölmeliydi tutuluşum
bendeki sende yazmalıydı kader kendi kaderinde
özlediğim her nefeste seni yazmalıydı huriler
...:yoksun kalışların yoksul sözlerinde lal olmalıydı periler
Sagır sultanın olup bahtına tahtımı sermeliydim nemli özlerle
...:giymişim sevda takımını bugün dersim var sana

alacalı kaçışların bülbülüüyüm gülüne kondu özlemim
...:sevmenin titrek yapraklarında kızıl kızıl süslendi adın
Yıkıp yaktığım can hanında üşüyor ruh bedirim
...:sana gelmek isteyen isterik varılışım vavında susuyor
biraz ağla ki doysun yaram

...:Henüz, yıldızlar doğurmamış gelişlerin yokuşundayım
...:Heybemde senden kalma hüznler
Yüküm ağır
Yaram kahrır
Yarım sağır
Ak bir ceylan yürür gözlerimin ışıltısında
Ak bir çare sarar sevgi çeperimi
Ak sakallı bir ben ağlar bağrında

...:Ak ile kara arasında bir sen akar pınarlarıma
kırk ikindi yağmuru gibi senli bir güneş çarpar sonra
...:Seni özlediğim her yerde batar hançerin
Kanamaz yaram
...:Kanamaz senli aram
Susmaz senli yar dilim ...

Hayrettin Taylan

Gözyaşı Güzeli-2

Ayrılığın tütsüleri gri geceler gibi yalın şiirden öte gözyaşları sunmaya başladı. Gözyaşlarım aya damladı, yakamozların serenadıydı hüngür hüngür ağlamalarım.Yıldızlara baktım gece 3:35 olmuş, acılarımın senaryosunu oynayan bir film izliyorum.Yıldız,hadi uyu diye uyarı bulundu git yıldızın belki bir gün gecene gelir.Çok hasretlik çekiyorum ki denizlerimizdeki yansıma hüznülerimin silueti belirgin.Bir türkü de kurtarmıyor geceyi. Fotoğraflarını alıyorum kucağım hani annesini özleyen bebeklerin annesinde bir parçayı kucağına aldığı gibi.

-Ya Rabbim bir kula bu kadar çok hasret çok ağır geldi.Asi olmuyorum ; ama ben de Yakup değilim.Dünyada Yakup bir taneydi.Şimdi çağdaş Yakup gibi yaşıyorum.Bir gün belki aşk kervanı geçer de seni bulur getirir bana. Meryem'in gözlerinden medet umuyorum.Gözler çağırır aşkları,kutsanmış gölgelerde ciğerini közlüyorum.Eğişime uğramış yüreğimizin can kırıklarından gitmelerin ama bebekleri doğuyor.

-Hani seni bebeğin nerde? Hani ismine kitap yazdığım bebeğin nerde? Hani kocaman bebeğin ben nerdeyim? Hangi bebek,beni ağlatır biliyor musun? Ben hangi amaçların, hangi özlemlerin,hangi sensizliğin babasıyım.Yüreğimi okşadıkça hüznülerin yelleri,savruluyorum gözyaşı göllerine. Sabırla aşk da elbet tutacaktır sözcüklerimizin balıklarını. Oltam da yok, bakışlarımdan geliyor balıklar.Biraz da balık hafızalı değilim demek ondan da olabilir. Baksana hiçbir şeyini unutmadım gülparem.

-Acep ölseydin diyorum,ölümüne alışmak sanırım daha kolay gelirdi.

Benden ölmene alışamadım ki.Yüreğimde boylu boyunca cesedin var.Mumyalanmış her şeyin, gülücüklerin, yankılanıyor duvarlarda,yemeklerinin lezzeti kaplamış mutfağı,sen senfonisi,sen resitali,sensizlik krampları...

Sen gelene kadar kollarım açık, pencerem sonuna kadar aralıklı,yüreğim yaralı ve yamalı.Biraz erken gelsen,kanserli bir aşk hastasına derman olsan,baksan ilk baktığın gün gibi...

Pencereme konan bir Yusufçuk seni bana anlattı bu gece.Okşadım soğuktan üşümüş aşklarını, minik kızılığından öptüm,balkondan içeri gecene kadar seni anlattı, zaten seher vakti olmuştu,yazım da bitmek üzereydi.

Yusufçuk dedi ki:Umudun demirden değil,paslanmaz.Senin umudun sevdadan,sevdanın maddesi tutkudur ki o sende çok var. Allah'tan içten yanarak, bütün benliğinde bir şey istersen mutlaka olurmuş dedi.

O minnacık adımlarıyla salona kadar geldi,kanatlarını açtı uçuştuk ikimizin fotoğrafının üstüne aramızda kaldı.

- Ben ikinizi barıştırdım, bak aranızdayım ben de oğlunuz Cemil Meriç,bu kareyi çeker misin dedi.

- Bu kareyi çekmek için bir ömür vermeye razıyım Yusufçuk. Beni sen duyma Cemil Meriç duydu gülparem.İçimdeki sancıların adressizliğinden adılar türemez.Ki türerse sözce değiştirir biliyorsun. Ben başka sözcük değilim, sevgiyim en uzun cümlelerin öznesinde.En uzun gecelerin karanlığına beyaz bir tutkuyum,amaçlarımda senin yamaçlarında yetişen gül ateşler büyür.

- Sevgiyim, alınman sevdalar zemherisinin dehrinde.Dertliyim, düne dair her sensizlik hecesinde.Ne okusam senin baş harfinde dağılıyor dünyam.Gel toparla hecelerim, gel yeniden aşk alfabemin ilk harfi olarak kalıver yazıncılarımda.

Suya yazdığım beklemler mesnevisini okuyor balıklar.Balıklar bilmez ki Halık biliyor senli sancılarımı.Ben aşkın,ben aşksızlığın, ben bedellerin, ben yaşanmışlığın ince telindeki yürek yazısıyım. Sana yazılışlarımdan nurlu bir ezber okuyanı götürür asillerine. Asla bitirilemeyecek bir aşk'ın literatürlerindeki son aşk halkasıydım.Hiç kimse bu aşk bitmez derken, auralar solmadan kendi güneşinde aşk ışığın yaylı gecelerden çekildi.

Hazar 'da elleri kınalı Zin,Fırat 'ta yüreği pareli Leyla, Nil'de gönlü hançerli

Züleyha,Tuna akışları katranlı Aliya,Ren’de aşk ilmi kızışmış Juleyet ve
“Bendenizin’ de her şeyi bende saklı Nazlıcañ...Bütün bu güzellerin nehrinde
yıkandın ve bu nehirler aşk üreğimden akar.İçim artık çok temiz gel gülparem,
temiz aşk vatanın başkentine.
Sonu belirsiz bir menzilin eşiğinde gelmelerin süzgecinden geçtim, artık benden
yaralıyıcı küçük bir taş ya da geçici heveslerin tortusu yok bilesin.

Hayrettin Taylan

Hadî Gel Bu El'azizliye,Şulenar

-Seni çağıran içsel ağrılarımın Ağrı Dağıyım. Aşkın en istendik tepesindeyim.İnsanın nefessiz kaldığı anların nefsiyim.Beni öyle nefessiz bıraktın. Tüy dökmüş Vak kedisi gibi ağrılarımda durmadın. Gelip aşk kucağıma sevgini sundun. Sevimli, güleç, içtendi her şeyin.

Pütürtülü amaçlarımda beliriyor aşkın şavkı.Kendimi sana sunan benlik aynamdasın.Görülmüşlüğe zahire ambarısın. Aç kalmış bülbülüme birikiyor gül cemalin, sevda yelim, yarınlara şemi..

-Dili mecruhlerde banıyor hüzün.Bazenlerden yine pazenler üretiyor imkansızlık. Oysa nedimlik huyum boyunun geçti.Benden gitmeye daha çok küçüksün.Aşk daha bebek, daha emziğiyle duygu sütünü içiyor.

Parelenirim sensiz kalınca.Pire için yorgan yakanın yakasına yapışırım. Nerde benim perim, nerde yüreğimin yorganı.Üşüyor üşenirliğim.

"Seni olduğun gibi seven insan için" iyi gün,kötü gün" yoktur..
Ne zaman yanında olması gerekiyorsa, o zaman yanında olur.."
~Cemal Süreya~

Şair konuştu, şair sustu burada.

Hasretin kalbimin ritmini bozdu.Nefesi kesilecek gibi, nefsimin yanında öylece kalmışım.

Nefes nefese sensiz nefessiz kalıyorum.Sen nefsimin misafiri gibi duruyorsun.Oysa izett-i nefsim lezzetini ömrüme yazıla çok oldu Şulenar.

-Düş çürüğü renginde hasretlerime zam yapma.Sensizliğin fakiriyim. İnsan biraz beni de düşünür, annen-babanı hayrına bir öpücük verir.

-Güldükçe gülünün kırmızılığını sunar.Matemlerimde yuva yapmış simsiyahlığı , yalnızlığın simsarlığını ilginle siler.

Kapısı olmayan uzaklığımızın kapısını kapatan engellere karşı gönül penceresinden bana bakmaya devam et.

Yarım kalan buluşmaların bulmacasını çözdüm.Tüm soruların sevabı sendin.

*Yaz saat uygulaması başladı. Bu bir müjdedir.Aşk saatimizin başlamasına şifredir.Daha çok gündüzümüzü olacak sen gün'eşim olarak yanımda olacaksın.

İçindeki çocuğu kaygılara taşıyan her varsa eskiz düşlerin dedesine bırak.Geleceğini görmeyenlerin önyargılarını eskiz düşler dedesine torun sevgisiyle bırak.

-Sana sevmek çok yakıştı.İçindeki kızın güleçlerinde açıldı ilkbahar. Yeşil gözlerinde yeşerdi tabiat.Aşkı benden sonra uyandırdın. Artık uyanışın okyanusuyuz. Aşk sularındayız.Sen sular gibi berrak, ben dalgalar gibi aziz.. Hadi gel bu el'azizliye

Zamanın önemi yok.Akrebın beni sensizlikte ısırdı. Zamansızlık acıyor, hadi y'elkovanlar gelmeden sar beni.

- Sensizliğe takılı yalnızlık saatimi indir hüzün duvarımda. Ne zaman saate baksam damla damla ağlıyor.
- Zamanım ıslanıyor. Kurumuyor sensizlik. Düşlerinle duşuma giren kurların var.
- Hadi kurlarınla yeniden kur sevdamızın o mutlu saatini.

Parselledim kalbimi.Devre mülk değilsin gayrı.Bir ömür istimlak ettim tanımsız, sayısız sevgimle.Tapusu yüreğimde, gerçeği umudumda.
-Artık yar toprağımsın.Üstünde aşkımızın gül bahçesi.Bense seni seven fakir; ama mağrur bir bahçıvanım. Gül kokunun meteliğine ömrümce çalışmayı feda etmiş bir Ana'dolu yüreğiyim.

Gamzelerinde yandım, buselerinin şulesi yakıldım kavruk masallara.
Artık uzlarımızın ucu bir birine tanıdık .Ucu bucağı yok uzak kalışlarımızın.Yüreğimiz iç içeyken dünyanın sonu yoktur Şulenar.

Hayrettin Taylan

Hadi Gel

Hadi gel!

Zamanın kanadı olalım. Uçalım sevi benliğimize.
Gün'eşi sol yanımıza alıp kalalım sevda sıcağına.
Düşlerim kirlenmiş, hadi gel birlikte düşünelim ki temizlensin düşlerim, düşüncelerim, düşünemediklerim.
-Birbirine değmemiş değerlerimizin cümle teninde dokunalım sözcüklerle.Ruhumuzun manalarında anlam kazansın aşk.Yaşamın adını boyasın yeşil gözlerin. Kanadım oldu verdiğin huzur.Artık seninle uçan manzum bir bülbülüm. Gönül pencerene konan serçeyim. Serçin duygularıma yuva yaptım yüreğinde. Kuluçkaya girmiş yarınlarm var...Sen kadar tatlı, içten, güzel, kadınsı mana yavruları var algımın sonsuz berraklarında.
Hadi gel!

Gelmeler gülümsedi:

- Kanatların aşktan mı akıldan mı kalpten mi ?
Kırılmaması için onun kalbini kırmamak için," için" hazır mı?
Gözlerine aşk ışığı sürüp onun güzel bakışlarını tohum olarak ektin mi?
Güneş gibi tepeden geliyor sana ışıkları.Yüzün bu yüzden güleç.Onunla sulara , anlara karışıyorsan artık gün'eshlik demleriniz var.
-Karanlığını her şeyiyle aydınlatıyor.Kanatlarına hava oluyor sevgisi. Onun oyali kalbinde hep kal.
Dört kitap gibi hep iyileriyle mistik algılarına aşılarmış yüreği var.

Hadi gel!

Tut elimi, kıyametin yerlisini yaşayalım.Kopuşlarımızın filminde oynayalım.
-Ellerin değse şimdi, zaman erir, erime yeniden erir.Erinç hasretlerin gün yüzüne güleç olur sevda yüzün.
-Hasat verir aşkın minyatür yüzü.Nakkaşları çizgisinde çizilir dünyam.Renkli anların anası besler bitmezliğimizi.
- Hayat var oluşa hafiye.Gönül sevmeye kafiyele köprüler.Aynı sevginin hecelerinde zengin kafiye gibi yaşanırılığımız var.
Dünler biter, yarınlarm tok ve aşk coşuşlarıyla kendine gelir.Gelip yaşamının suretinde okunur güzel yarınlarm.
Dün tecrübelerini yüreğimde bırakmış. Gelecek çok tecrübeli beni istiyor senli özlemlere.
Bugün sen, yarın senden sonra hep sen gibi...

Suskun bir geleceğin eleğinde eleniyor elemelerim.Elemelerim enleminin koynunda bitti.Şimdi aynı boydaki sevgilerin boylamındayız.Yürek dönencemiz aynı.Aynı uzun gecenin bağına gündüzlü ışınlar oluyoruz.

-Aynı dünyanın sessiz sözcüklerinde aynı sesli anlara teslim oldu ünlemlerimiz. Ünlü üşenir olarak üleştirilmiş duygularımda uyandım san. Artık ünlü uyanışçıyım yürek sahilinde.

-Yalancı sevmeler, gülümsemelerden,aşklardan uzak bir gerçeklik ışıltın vardı. İçsel çılgınlıklarıyla tayinin çıkmıştı yürek devletime.Tahinleri meşhur bir sevda kentiyim.Pekmezlerim var peksimet durağında tadına alışmış alıştırımlarım var tornalar uyurken gözlerimde.
-Beni uyandırdığın sevme gerçeğinde kendimle konuşmayı bıraktım.Artık seninle

konuşuyor hazırlanışım ve huzurlanışım aşka.

Bir düş'e düştü şule yüreğime.Oyalı sözlerle nakışlarımı teslim etti özlemler.
Bu ateşi t'aşa çeviren tercümansız duygulardı.

Hadi hep gel...

Hep gelmek kadar çekimlensin özlemlerimiz

Hayrettin Taylan

Hafızamın Zen Katıdasın Ayşezen

*Beynin boşluğunda kalan hoşluğum farklı algıların dalgalarını yaydı.

Frekansların kaldı bam telimde, aba yelimde, unutulma selinde.

Anında tepkilerin eski bir beyini besledi. Ani tepkilerin değer, eskiyen beyin kendini yenilememesidir. Beyin hücreleri sürekli yenilenir.

-Beyinsel değişim eski kabullerin izinde kalabilir. Gelenek bu bağlamda kendi mantığını aşılamıştır sevdiğine.

Ya da içgüdüsel hayvanilik yönümüz kendine akar. Bu yüzden eskiz paspaslarını yüreğimin kapısından çekmelisin Ayşenaz.

-Güven, sadakat, samimiyet, sorumluluk, sevginin gerçek bileşenleri.

Sevgiyi kendi özünde karışım yapan bizli denklemin gerçeklerinden kaçamayız.

İkimizde içimizdeki zaafların seline kapıldık.

-Bizim de sınavımız böyleydi, başka eksilerimiz yoktu. Dersimiz bu bağlamdaydı.

*Egemen olmak egoların merdivenini büyütüyordu. Süperegoların basamağında içimizdeki aç çocuğa oyuncak demler arıyoruz.

-İnsan kendine yabancı aslında. Herkesin içinde büyük tehlikeler var.

Kendimize saygımız yok ki. Saygı bir insanı olduğu gibi görme, birisini olduğu gibi sevmeye, onun fikrine, dünyasına, algılarına içtenlikle kabuldür.

-Herkes kendine bir dünya. Her insan bir dünya demektir. Herkesi dünyaya benzetmenin anlamı yok. İnsanın göğü yok, içi var. İçi de göğeye benzer, bilmediğim nice cisimleri var.

Bu yüzden kıskandığım sen değil içimdeki sendir. Ben içimdeki seni unutmamak için seni sürekli besliyorum. Acı çektiğimi, hasta olduğumu sakın düşünme. Sizin sülalenizde benden daha iyi ruh sağlığı yerinde olmaz. Ben, gayet sağlıklı düşler, gerçekler samanyolundayım.

-Zeka ile aşk arasında seni yaşıyorum. Sen'e saygılarımı büyütüyorum.

Kederinden boşanmış gibi başka acılara zincirlenen yalnızlığına var birkaç sözüm.

*Sen yalnızlık yorgunusun? Hayal ettiğin o peygamberimsi cevelanın yok. Onların nesli benle son buldu. Senin hayallerini tümleyen ilk, son ve halen cevelan bendim.

*Hafızamda oturmaya devam ediyorsun. Olgularımda, algılarımda, hayallerimde, h'azlarımda, çocuklarımda, dirhemlerimde en çok da acılarımdasın.

*Geçmişimi silecek sen ya da sana benzeyen bir cemile gelmedi.

Bilseydim kendim giderdim.

-Senden gitmenin dersine geldim. Kinlerin, ahların, nefretlerin, suskunlukların öğretmedi bir şey. Tak aksine dersinde kaldım.

*Bu virüs aşktır demek. Bu belleğimdeki senli bilgileri silmeye gelen virüs aşkmış. Hafıza kartımda kalan senli sözler, özler, sıcaklar var.

*Anti virüslerini sıcak gecelerde sunan perilerin aşk ekranında

gizli ekran yine sendin. Dedim ya ramım, namım, kalakalışım seninle dolu.

*Her gün yeni bir sevda icadındayım, meğer en büyük icat aşkınmış, sende ölüşüm.

Hep sen biriktirirdim bahtımın son sayfasında. Son sayfanın son sözcüğüne kadar harf harf yazılmışsın. Kaderimin kalem seni yazıyor.

-Silginle sildiğin hayatımda izler var. Ne yaşadıkça silsen de izlerinden okunuyor her şeyin.

-Hani hatırlar mısın?

...: Kuzey Afrika gezisinde uçağımız düşmüştü. Uçaktaki herkes ölmüştü, biz yere çakılırken el ele hurma ağacının üstünde kalmıştık.

Kendimize geldiğimizde el eleydik, bir dişi aslan ele ele tutuşmuş ama kanamış ellerimizi yalıyordu.

-Gece karanlığı ve ay ile ay yüzünün hilalleri etrafı aydınlatmıştı.

*Dişi aslan yanımda hiç ayrılmadı. Şimdi düşünüyorum o sanırım senin meleğindi. Bu ölümsüz aşkı diriltmek için aslan kılığında gelmişti.

- Kurtarma ekipleri gelene dek hurmalar yiyerek o büyük çölünde ortasında hayata tutunmuştuk.

-Bizi Tunus'taki bir hastaneye kaldırmışlardı.Artık yürüyordum, bir gün pencereden dışarı baktığımda o aslan hastane bahçesindeydi

*Gözleri sanki şöyle dedi:

...:Tahminleri de aşan talihinizin fetret devri olacak. Bir kopuş melodramı sizi kucaklayacak.

*Mazideki her şeyiniz inciden kadar değerlenecek.Yalnızlığın komasına gireceksiniz. Sen onu üzecek bir vampirlik yapacasıksın.

*Vampir olarak başka tenlerde ders çalışmaya çalışacaksın.

Ve sevdiğin, samimiyet, sorumluluk, sevgi, güvenini bütün ilklerini sana sunan bu dram karşısında hafızasını silmek için senden kaçacak.

*En sevdiğiyken en nefretine tezat aynası sunacak.

-Aslında onun da derinlerinde sen varsın; afaki olanların onun sana gelişini geciktiriyor.

*Bu yüzden özündeki aslan ol, ürkek ceylanlar peşinde koştuktansa içinde dev peri olan yarana dönmelisin deyip gitmişti.

Şimdi b'ana uzak kalışının milimleri anlıyorum.Sende durmanın yol çalışması var.Kazılardan yolculuk da yoruldu.

Seni unutmak için değil, yeniden seni yaşamamanın terapi seanslarındayım.

-Haydi psikolojik jetini sür yüreğimin asfaltına. Biraz ben'i beslesin ilgilerin.Beyinsel çürüyüşüme sonsuz sevgiler yolla.

-Hıncının giyotin ağzından çıkar.Gül kokunun olduğu mecraların uçsuz bucaklarına taşı beni sevginle.

Kalmasın bana ettiklerinin ederi. Değerine ölümsüz sevgiler ekledim, ölüm de kalım da solum da yanımda sensin Ayşezen

Hayrettin Taylan

Hafif yalnızlıkları uçurumunda

Hafif yalnızlıkları uçurumunda
Yuvarlanıyor hayallerimiz
Anlık masallar dinliyor özümüzün bebekleri
Bekliyor her şeyi bekliyorlarımızı
bir oyalanmadan ibaretti sanki her an
şimdi sığınamadığımız bir düşün zamındayız
yalansı yarınların yaryüzünde
yar senin yüzünden yaralı tüm tutku erlerim

Düne bağlanıp yarından senin besteni isteyen arzuhalim
Yaşamanın tellerinde
Sensizliğin güzellerinde
Tanımsız hayallarda
Bizim sevdaya dair daireler çizen yalnızlık
Daha yakından bakmamanın acısını yaşıyor ben
söylenen sözlerde kayıtsız değildi hiçbir şey
akışımızın hayalden öteye yansılanışı
ve ruh rengimizin
aynı renge cenk etmesi
dahası
senden sonrası bir aşk vahası
benden sonra bir sen sahası

Hayrettin Taylan

Hâl Olmaksızın "Kaal" Olmaya Varid "Ben " Öncesinin Zindenaz

"Ben bir kenz-î mahfî (gizli hazine) idim. Görünmek için bu âlemleri yarattım." Diyor yüceler yücesi. Her şey onda gizemli bir tümlenıştır. Bu tecellînin ortasında kendime gelmenin sonatlarını oynuyordum Zindenaz.

-Varlıkların sırrı,sıraların en büyük gizeminde mutlak gerçeğin gölgesine amenna. Şimdi bu bilindik sırrın kademlerinde seni kendime kademeli yol yaptım.

-Ben yolcuyum mutlağa. Muğlak olandan mutlağa akan pınarların var.O yüzden sendeyim.

Hep aradığım,hep arandığım, hep arındığın bir ben öncesisin.

Gözlerin içe işlenmemiş resimler çizer. Yüreğinin duvarına seni çizer aşk. En güzel sevgilinin resmi olarak kalırsın gönül duvarımda.

-Her bakışta milyonlarca sırrın açıklanır aşka. Siner sevgim diz boylarına. Hızana kadar aşk olup susarım.

-Ölümüne beklemek, özlemek, yaşamak, istemek, yaşamak sireni çaldı senli kentimde. Bir iç savaş var sevgili. Seni kazanmaktan başka çaresi olamayan çaresizim.

Un olmuş ün salmış minik ifadesine eş kalmış senli sözlerin cümle başıyım. Başımda dumanlı sevdan .Sislerin kadar hislerin var.

-Ve ben bulutun oluru. Yağmura yakınlık sana damla olma güdülerim artıyor. Islak bir sevgi çerçisiyim.

-Su olmalısın.Zindelerin ıslanmalı.Zint olmalısın benim Zindlik yaptığım aşk dergahında. Zındık sevgililer ten dersi vermek ister senin yerine.

Nerdesin?

Ney'in çalar beni.

Bende özledim.

-Ayrılığın künyesi bende değil. Ladese yakalanmadım derin yaramda. Bir yara sunuldu bana. Mecnun olmak için. Hep Mecnun kalmak için o derin yarayla aşk öğretildi bana.

-Giden gitmedi, ben gittim gidenden. Bana Mecnunluğu mumyaladı.

Gayrı içimde çürümez sevdalar var. Bu yüzden sen yeni geldin aşkımin güneşine. İçim bu yüzden aydınlık bir benliğe.

Yan yana gelememekse aşk ben senin yanan yanıyım. Hep kavuşmayı dilemekse ben içinde türkülerin kavuştağımı.

-“Henüz dinlemedin benden türküler

Benim aşkıım uymaz öyle her saza”

Sevinçten yerden,yardan ayakları kesilmekse ben senli olmanın giyotiniyim. Kesiliyorum seni özledikçe.

Hasretin, seni istemenin dayanılmaz hal almasıysa haldaşlığım ben kaal olanım. Ezelden, evvele giden bir akışın yazgısıyım.

-Seni buldum mutlak sırdan.Seni ısırdım aşk elmasından.

Gayrı Adem benim. Gayrı adam olmaya akıyor yüreğimdeki sevda.Gayrı senli bir aşk mucidiyim.Müstesnalarım sinemde müjdelerini yazıyor.

-Son sevdanın sönmeyen nurusun. Işıltılar aşkı tümler.Hal dilimi anlamayı beklerim. Biraz içsel bilinmeyen sözcüklerim var.Her insan aslında aslını bilmediğinden çok bilinmeyen bir denklem gibi anlam içre anlamlara ustura.

-Önce kendini kesmek lazım acılara alışmak için.Her huzurun sonrasında gizil hüznölere alışmak için.

-Aşk kendine ait karmaşık kökünün meyve veren duygu dalıdır.

Her duygumuzun bir dalı var.Kimi çiçek açar meyve olur, kimi dal olup tomruk kalır gerçeğe.

-Aşk meyve veren dalın algısıdır. Ki Mevlana derki:

“Aşk, üstünlükte, hünerde bilgide, defterde, kitap yapraklarında değildir.”

"Âşk, üstünlükte, hünerde bilgide, defterde, kitap yapraklarında değildir. Âşkın dalı ezeldedir, kökü ebedde. Bu ağaç ne arşa dayanır, ne yere,

Gövdesi yoktur, gövdeye dayanmaz bu âşk ağacı...

Bu yüzden meyve olarak kal hep istendik sevgilerde.Dalların budak budak olsun.Bir dalın da gül kalsın.

-Ben kırmızıyı çok sevdim. Ben zind olmayı çok sevdim. Zindeliğin akar sırrıma .Beni açıklar her sevgide.Bende kalışını yazar aşk ve baht.Sonrasızlığımıza tatlı bir meyvedir gövdesi yok, dallarında sen olan aşkımızın Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Hangi Gelişin 'Kal 'olacak

o kendini biliyora ithaf.... o kendi mi? ?

Ruhun ve yosunun kokusu sinerdi, sinerjik gelmelerimize.Yağmur üstüne gözyaşların eklenirdi,hazan yaprağıma.
Suskunluklar dilenirdi kapımın önünde.Biraz ahlaramı verirdim, giderdi sensizliğin her demine.
Biliyor musun, kendi düşlerinde kaybolan deliler ders veren aşkın kali havarisiyim.
Meryem'e vebalı, Julyet'e doğurgan, sana üreğen.
Ve hasretinin rahmine kavuşma menisi düşer benden,gelmelerinle buluşur.
Islak, özlemi çatlamış ayrılıklar mı doğurur, onca parçalanmış her parçayı tümleyen o büyük sevda mı bilinmez.
Ve sen kendi bilinmezliklerinde hatıramı sallayan gözden irak aşk bebeğisin.Bensizliğin sütünü içmeden,yapmacı sevi mamalarla büyüyemezsin.

Gelmen doğurgan, sılaya anılmış gün-aahları bana yazılan güncelerin tüm anlarına yazgı olmuşum.Ciğerimde sütünların varken, hangi üvey tutku beni senden kaçıtır ki

Ilık uzaklarda dinlenir gelişlerin...Hep gelme halinde misin?
Gel misin? Gelende misin? Gelecek misin?

Çinli Tanrıçaların nü portrelerine benzeyen her benzine biraz gelişini resmleyledim.
Gözlerim kapalı seni yazıyorum ki güneş kadar beyaz görüntülerine hemhal olayım.

Gözlerimiz kapalı, kapalı hatta altınla kaplanmış hayallere sen de daliver.
İki kişilik yalnızlık senfonilerimizi gör ve de ki: Ask sen kendi hücrelerini üret ve beni onsuzluğa alıştırmadan yeniden ona gönder.
Tümcelerinin uzun olmasın geleceğine dair kitaplarda. Arka kapakta özetlenen sözceler kadar özetlensin yaşamaklarımız yaşanır hali.Öznesiz yüklemelerde kaybolma,sen o cümlelerin mantıklı yüklemesin, yüklü yüreğinle.
Arafa arasında sana yaptığım rafta sensizlik kitabeleri gelemediğin her güne çizdiğim resimler sıralanır.Sıratımızın her adımıda sen sergisi, bütün ölümcül sevdalar sana aitlerimi geziyorlar.İsimsiz güzel olarak kalma aşkımın ahir günlerine.
Kanaviçeler işle, tığı kalp atışlarımın üstüne batır,biraz sen aksın kırmızılarım

Ummalarımın yayını çektim işaret edilen aşkın ortasına saplanmalı..

Hedefin tam ortasında kalbim dururken yüzde yüz vurulmalıyım.
Ki vuruluşlarımız bizi hedef kıldı. Sen kal, bekle hasret satırlar arasında. Sen kal, kalmasın gizil buluşmalar yokluğunda. Aşan aklım akacak... akacak... seni aşan her derde,her özleme.

Kaygılı sevi limanlarına gelecek ihracat fazlası sevilmelerim. İthal sözlerinle değil, yerli ve kalpten tüm hallerinle gel. Aan açacak, zevk açacak, an açacak bir gül gibi sevdamızın çıkmaz sokağında ehli keyfin monteleriyle. Beni lehimleyecekler bakışlarına. Kalakalacağım uzak ara senin uzak kaldığın her ana her yöne..Hangi yöne bakşam sanki geliyorsun,salına salına Sunaklarına,suskunluğumun ve susamışlığımın her şeyi işlendi.Bir ömür sunuldu açiver tavus kanatlarını her renginde huzuru yaşat bana.

Adınla şanınla geleceğinle yazıldı, yıkayıp yıkayıp silemediğim hazlarım.

Kalvenizimli gizillerine toklarımı sırladım. Sensizliği sırtladım,gözlerin gözüme vuruyor hasretin hançerine.Gözümde tütüyor,her akışın kimseyi görmeme körlüğünden kurtarmalısın.

Beni benden alan, çalan, bende kalan her duyguda,aralar, satırlar, eklentiler, çizgiler,

gözler,sözler,dahası tüm duyumsama çeşnisi bir arada sen yoksun sevgili...
İlık uzaklarda dinlenir gelişlerin...Hep gelme halinde misin?
Gel misin? Gelende misin? Gelecek misin?

Hayrettin Taylan

Hasret Kaldım

Hasret Kaldım/ Sende Kalmanın Sonsuzluk Sınıfındayım

"Hasret kaldım gülüşüne
O sıcacık öpüşüne
seviyorum değişine
Hasret kaldım hasret kaldım sevgilim
Boynu bükük duruşuna
Ardım sıra bakışına
Kollarımda yatışına"

Hiçliğin ya da hoşluğun adresindesin.Bense adresiz aşkların münecimi.Ecinnilerim var. Yitik bir yürek devletin bayrak direğine gönül bayrağını asmışım.
Hasretlerim hazır. Haşire günler ısıtan ruhum nazır. Bir bilinenden çok bilinmeyene özel bir aşk denklemi oluyorum.

*Yeniden gelmeyi gururun şerrinden kurtararak gel diyorum artık.
-Giderek kendini kanıtladın.
Yoksunların yosun tuttu.Öylesine gidişlerin sedefindeyim.İçindeki incilere aşk ekledim.

-Dem nevi şahsıma münhasır.Eğilimlerim var eğri durduğum aşk uçurumlarına.Erkeğin uçukları var hazların cenderesinde.

*Hormonel monoksitler var gerçeğinde.Genlerimizdeki gizil isteyiş burgacından vuraçlar varis yapar. Bu yüzden yüzgeç kullanmıyoruz sulu sepken demlerde.

*Bu yüzden hasretimi algılama zehrindeyim.

"Hasret kaldım hasret kaldım sevgilim
Usul usul sokulmana
İçin için ağlamana
Canım deyip sarılmana
Hasret kaldım hasret kaldım sevgilim "

-Sessizliğini bile söylüyorum aşkın imparatoru olarak.Olagelmişin Geçmişiyim. Olağanın aşk oğluyum.Sevişim bu kadar kendine kadim. Ruh kıyında hiç sönmeyen şemin ay sonrasıyım. Ay şemi eritir Bensizlik.

-Şimdi neleri biliyorum merak ettin mi? Bensiz her gün biraz daha kendinle kumar oynadığını öğrendim.

-Aşk gururun hangi katında. Gurur aşkın hangi sonrasızlığını kırıştırır bilemedim.

-Çekip gitmeyi onurlu bir kent saydın. Gittiğin kentin sahibiysem onur erkek ismi olarak kalmaz mı Bennara.

-Sıktın bensiz ömrümü.Ben suyu çıkmadı, şaşıp kaldın.Tenhalarına gectin yalnızlığı. Bensiz yeni bir düzeni ütüledin koca İstanbul'da.

"Seni sensiz yaşamak
En kötü kader olsa gerek
Ey benim hasret kokan sevgilim
Bu ayrılığa dayanır mı yürek
Gel desem gelemezsin biliyorum
Ama ben seni yaşıyorum
Seninleyim ve tek seni yaşıyorum"

Bozuk bir plakta en güzel aşk şarkısı dinlemek gibiydi seni bekleyişim.Oysa
dowland ettiğimiz güzel günlerin ortasına sesin yeterdi hayallerimize.

-Yeni bir şarkı gibi yeni bir yaşam mırıldasak .

Buruşturup buruşturup attığımız sevgilerin telinde çalınsa ilk bakışın gibi son
bakışın.

-Sükut bitmek üzere içimizde biten özlemler sayesinde. Şimdi konuş iç çocuğunla.
Büyüt onu ,düşünde sana anne demek isteyen bir bebeğin ağlaması kadar güzeldir
hayat.

Sen benden uzak, sustukça sevgim çığ gibi büyüdü.Sen hiç bilmesen de, sen hiç
anlamasan da aşktı yaşananları. Anlamazdın diyor kader.Anlaşılmıştı diyor
keder.Dilerim ki mutlusun, huzur sokağında.

-Dağlar tutkumda eğilirken önüme serdiğin kayalar neye hacet Bennara. Belkide
bu hasretin dilinde kitaplar olup büyük aşkları yeniden yaşatmanın
yarıştıracısıyım.

*Beni senden saysın nüfus sayım memuru.Beni senden bilsin aşk.Beni bende bulsun
sen.

Hayrettin Taylan

Hatim Çiçeği Ayet Okur Sevi Suretinden

Dağlar ayrılır acılarımdan,ben benden parçalanır
rengine boyanır rengimizin gidiş
el ele tutulur son güneş tutulmasında sensizliğin
nefesim dolaşır heveslerinde bu gidişin son zehri
Doğar bir gün elbetlerin betim sarsakları oynar
gökle dağın öpüşme tanında aşk vatanım sana ışınlr
uyanır mutluluğum susmaz son bekleyişim
çizgiler başını çıkarır karar çizimlerden
bir doğru aşkı çizer teğetime nazar etme gül sözlüm
gelmekle gitmek dağının birleştii sen geçidinde
kırmızı bir gül açılır yüreğimin kızıl hevesinde
düş, düştü düşecek gelişin nefesimde
hatim çiçeği ayet okur sevgi suretinden
aşka dair,arlar yıkar hatamı hal susar senden
bahtın karartılmış inciklerinde cinlerin efendisi çarpar aşkı
dağ dağ aradım musa ile asam sözlerin
kevni bir gönül serdim yoluna ,gelişim ömre kafiye
bekleyişimden dem demlenir söz göze redif
bu aşk bir şiidir kafiyesiz de yaşanır her an bilesin

Hayrettin Taylan

Havva Olman Gerek

sadece söyleyemediklerinde kalsam,
suskun yaramın merhemi olur mu
anlamsız kelimeler olsam felsefe beni anlar mı
ki sensizlik kadar anlamsız bir izm de yok

yaşanmışlık büyüğü arasında büyücü yaptın sende büyüdükçe
hangi güzelin gözlerindeki güneşle aydınlasam
cadı yaptın
kanattın yaramı
yarattın efsaneni
yoksun diye aşk da yoktur deme

sana ömürler dizsem dizlerimin bağı çözülür mü ki
sana acılar sayıklasam gecelerimin çağı dökülür mü ki
sana gelmeler ayıklasam sonsuz dek akar mı ruh pınarın
sana sevmelerden de öte sevilir mummyalasam ölümsüz kalır mı ki aşkın
sana seni hiç unutamayan kendimi sunsam Suna olur musun Kevser başında

maviliğim olup saklansam dalgalar arasında köpük köpük olur musun yarama
şiiirin olup dize dize roman olsam aşk kahramanım olur musun ölümsüzlüğe
filizin olup yeşil yeşil kalbinde büyüsem meyve olur musun aşkıma
mesajın olup en mutlu anların gizeminde atılır mısın aşk ile durmadan
ben olup seni çoktan öte sevsem benim olur musun bir ömür

sana benzemeyen hayallerin gergefindeyim gri özlemler sıraladım

aşklara eklenmeyecek düşlerin uçurumundayım
varılışın beşiğinde sallanıyor umudun gayrı sana çok yakınım
buncadır bu kadar gelişini hissetmedim aşk bayramımız yakın
gelişin yosunlar gibi yapıştı yaralı yüreğime
içimin kayalarına yazıldı adın ve bahtın
gayrı vuslat göğümden buhurların geçti
yarın yağmurdan da yakın
yarın yarimden yakın
seni ısladı özlemler can kırıklarımda
berraklarında ısla beni,aşkınla kokla beni adem-i gülden
Havva olman gerek ,adem'ini öpüyor güzeller
Havva olman gerek, yasaklı meyve elma değil aşk olmuş
Havva olman gerek, seni senden sevdim sevinle nakışla beni
Havva olman gerek yeni dünyamız yeniden yaratıldı aşka

Hayrettin Taylan

Hayalüstü toptancısı

özünde damla ağlatan tanesin, sular aşkta yıkanırken
kül ve gül tanesiyim istanbul fethi gibi yüreğim kutsanırken
bir kopuş damlasıyım suyun kapısından aşkın sol göğüne giderken
yalnızlığımdaki kalabalığın aşk tanesiyken
emanet etme beni rujların akmış perilerin fistan tanına
beni bırakma merkezinde kuyruk acısı olanları taksit ödemesi var
bir puzzledir sensizliğim hiçbir yürekte kendini bulmaz
oynanmaz bu sevi ateşimle bağlanış sularınla yıka beni
suların kapısından geçip ömrüne otağında doyur beni aşkınla

ağzı delik sözlerle içimde masal anlatan başkasının sonrası olan perinin dilini
ısırmasin sensizliğin
kumbarasında özlem bozukluklarını harcayan hercai gündelikçi aşık değilim.
harcadığın, harcandığım hazinlerde hüznüme tepe olmasın sözlerin

jargonu aragon olan olagelmışliğime değmesin değinilerin
beni ütölesin sevgin

hazın hazinesinde canavar özelemler varken

yokluğunun salıncağında bebek değilim kocaman bir eşeğim
beni sevmek adına sallıyor periler oysa uykum geliyor sana
teninin isimsiz şehirlerinde isim şehir oynayarak bulurum seni
bir kendimi bulsam
aşk terklerini anlarım

sessizliğime sensizlik ekleneli ekler çıkarıldı türemiş sözünde
ilk sözlerin ilk çağ gibi son sözüne uzak kalınca çıkarıldı avuntularım
yalın sevmeler mevsiminde sen üşürken sıcaklar çıkarıldı çıt kırılmalarında
bilinmezlik oyuncağını tamir eden bilgeliğin sazı kırılınca
beni terk etti "ben"
düzyazının yazını yaşattı yazgın
imgenin yengesi oldu algın
şimdi yüreğimin kirasını sana ödetecek zamanın sonrasıyım
gel de içimdeki çocuğun aşk bakıcısı ol
gel de dünya değer biçsin kendine

Hayrettin Taylan

Hayatın Tellerinde alınıyorsun

kaçan bir tutkunun hayalinde
sana değil
hayata unutkanlık kazandıran
alışmamışlığın alingan anlarına
biliyorlar biliyoru
seni bilmiyorlar hayat
ekmek arası yaşamların son nefesinde
İstanbul trafiği kadar sıkılğan bir hattayım
sevinçlerini sandıkta çıkarmayan diğer yaşam
izdüşümün düşünde beni sana sunuyor
ruhumun yatırımlarda kazancım artıyor
sevebilsek ihmalinden çıkınca özlemin
seviyor gibi de olsa seviyoruz sevmeye sevmek
sevmenin sınırında mayın üstüne mayınlı nefisler
hep aynı anlara içimi ayna yapıyor
neyse işte
suların sevdalara karışması yani
eksiltme sevgini benden
açıl ve ak bana yeni bir ırmak gibi
ki hayat hep aynı telden çalıyor gibi

Hayrettin Taylan

Haydi Bize Gidelim El Azize

Aşkın yalan limanlarında doğrunun bağlandığı demir olup bekledim.

"Yalan dünyayı dolanıp gelmiş, doğru daha yerinden kalkmamış.

Kalksam mı, kalkmasam mı? diye, kıvranırken... " Sen hangi yalanın yalancı dünyasıydın peki?

-Aşk doğrudur, aşk doğruca sever. Yalan mıydın yoksa sen? Ben bir yalanın koynundaki yılan mıydım? Seni tam can kırıklarından ısırdım bu doğru?

-Ben doğrunun güneşiyim, güneşten önce doğarım gerçeklere.

Bir başka doğru daha var seni hala seviyorum olmam.

Sensizliğe eş, umudu gelecek yanımda var. Seni doğrularıma çağırarak iç ağrılarımı var.

Seni sevmiyorum 'artık derken ne kadar da haklıydın. Çünkü, Bende seni sevdikten sonra kendime hiç sevemedim demek. Sevsem beni sevmeyeni sever miydin ki?

-Yoksa her şey oyun mu? Dünya bir oyuncak değil mi ki bize. Sürekli bizi farklı yaşam oyuncaklarıyla avutuyor. Bazen aşk, bazen kariyer, bazen kadın-erkek, bazen para, bazen hüznün...oyuncaklar uzar gider.

-Duygusal oyuncaklarımız kırılınca çok üzülürüz büyümüş çocukları oynarız. Ayrılık yaşayan her aşık büyümüş çocuğu oynar. Ağlar, kırılır, sızlar, yüreği parçalanır, umudunu yitirmez. Bir türlü büyüyemez.

-Mecnun bu yüzden hep çocuk yürek kaldı. Hep aşk Leyla'dır dedi.

-Şimdi gidişinden sonra hiçbir şey yetmiyor seni unutmaya.

Sevgiliye sığmıyor hüznler, umutlar, sızılar, aşklar, sensizlik ve gelişler.

Bu hayal mengenesinin can ağzı benim. Azizlikten el azizliğe terfi etmek de aşırtır el azizem.

Tutkunun hikmet bahçelerinden hikemlerimi sunacağım.

İnanç sistemleri edebi ürünler, sanat yapıtları, efsaneler, masallar, atasözleri, türküler, şarkılar; giyim kuşam, yemek pişirme, dostluk, komşuluk, aşıklık gibi kültürel bilgelikle bir de içsel bilgeliğim akar, bilgeliği, hikmetliği tümler.

En aşılmaz badirelerin Bekri'siyim. Bakir özlemlerim var. Bekaretini kaybetmiş acıların dipsiz huyunda saklanma.

-Her dram bir sınavın kıyısıdır. Kıyıdan sonra başlar hayat. Temizlenmek için önümüzde deniz var. İyi yüzmek için pişmanlık ve sabır var.

Özümüzdeki su kadar temiz olmaya yakın dünyamız var. Aşk kendi mecrasında dalgalarını eğitir. Gitmek de aşkın yan komşusu.

-Sen gitmene bak, sen bensiz yaşamana bak. Yaşıyor olman da aşıktandır.

-Lekesiz kalsın bende kalakalışın. Silinmezlerini silmek için nefret atomlarını atıp durma.

-Nefreti hak edecek bir gram tavrım yok. Tavrıma mayınlar döşeyen hazların kurbanıyım.

-Kendimi bulmanın bulmacasıydı. İç çocuğumdaki aç yılanların yalancı dünyasıydı yaşadıklarım.
-Bir sınava sınavdı yaşadıklarım, sana yaşadıklarım.

Hikmet orda .Hatırlar mısın? Gittiğin son gün bir haftalık yemek yapmıştın. Şair yemek bilmiyor, aç kalmasın diye.

-Sonra mutfakta sandalyeye oturup ağlamıştın. O, yemekleri yaparken de gözyaşların akmış, bu kadar lezzeti onlar katmıştı.

-Deddi mi yaptıkların?

-Şimdi mutlu musun bak ben gidiyorum?

-Gözlerim nemli, içimde acının bin çeşidi, Everest kadar büyüyen nefretimle.Bakir düşlerimle geldim, bütün dünyamı yükledim senli hayata.

-Bütün ilklerimi iliklerine yaşamak için geldim. Beyazlarım kalsın belki siyahlarını paklar.

-Gözyaşlarımı sen silerdin hep.En acıklı günlerimde hep yanımdaydın.

Sana sarılarak tek dayanağımı yaşadım. Oluk oluk gözyaşlarımın akıttığı o acıklı günlerimde yanımdaydın.

-Bu senin için döktüğüm gözyaşlarıma sakın dokunma. Onlar yüzümde kendiliğinden kuruyacak.

Bir kütüphane dolusu hüznün cümleleri kurup gitmiştin. Sen sandın ki ben de ağlayacağım o sırada.

-Ben gözyaşlarımı asırlara sakladım. Şimdi o gün söylediğin her cümleye binlerce damla ekleyip seni acıların en yenisiyle yaşıyorum.

Sonra senli yemekler in bir kısmını yemiştin. Aşk acısından bir kısmı öylece kalmıştı.

-Tavuk sotenin bozulacağını akıl edemedim.Zaten akıl edecek bir dünyam yoktu.

*Sana acıkmıştım.Başka tok gibiydim. O tavuk soteyi yediğimde zehirlenmişim.

-Elim direk cep numarana gitmişti. Acılar içinde kıvranırken sesimi duyup o nefret ettiğin, o içinde binlerce can kırığı oluşturan ihanet keşine koşup gelmiştin.

-Kapıdan içeri girip yanıma gelmiştin. Bu yemeklere zehri ben kattım.

Hepsinde sevgim vardı. Sen sevgimden mi zehirlendin ?

Benim sevgim seni hep zehirlesin deyip kolum tutup hastaneye götürmüştüm.

-Sana olan hastalığım sen hastayken, ben sana hastayken başladı.

-Şimdi hangi yüreğim bu yaşanmışlık serenadını unuttur ki?

Mağrur bir aşk vedası mı?

-Akan gözyaşları mı?

-Kendini mecbur ettiğin gitmeler mi?

-Söyle sevgilim dünyanın hangi duygusu bu senli demlerimi unutturacak.

-Haydi şimdi git. Ben gitmeyi yıllardır öğrenemedim.

Açıldı yaralarımın kapıları sonsuzlukla onsuzluğun ıslak halindeyim. Ağlamak bu kadar ucuz değildi. Bir paklanışa dermandır belki.

-Üşüyor um cemalinin gölgesinde. Azizeliğin yansıyor yorgum düşlerimin

aynasına.

Taranıyor can kırıklarımız. Ben'den sana ıslak özlemler birikiyor.
Yarın deniz olmaya çok yakın bir yar gibi bize süsleniyor.

Uzun menzilli mahcuplar diyarına çağırma beni.Müstesna bir bekleyişin
imkansızlık komşusu olmaktan çıkmalsın.
Güzelliğin düşünüy iyiliklere ekmek yaparak güzelliğini en güzel dünyamıza
sunmalısın el azize.

Hüzün yoruldu yolunda. Aşk zayıfladı.Bir deri-kemik kaldı. Acılarını, yalnızlığını, bir
t türlü gidemeyişini yiye kilo alan benim azizem.

-Haydi bu gönlün diyetisyeni olarak gel zayıflat göbek bağlarımı.
-Haydi,aziz olan el olmaz. Azize olan "el " de kalmaz.

Haydi "bize " gidelim.

Hayrettin Taylan

Haydi Söyle Sevda Şarkımızı "Sezen "Vokalistin

hep yarım yarım ve erken yaşanan
her sevgiden izler var içinde
çizgi çizgi ve silemiyorsun
onları bir türlü hayır olmaz

yeter yeter beni bırak seninle kendi halime
yeter artık içindeki yabancıya söyle gitsin
hüzün olup bin bir damga vuruyor sevgim üstüne
yeter gidip o sevgisizliğinde kendi tükensin

'Acı yolda rastladı gülüşler serpiştirdi:
- Hayrola hala onu mu düşünüyorsun?

Bu sevda oyununu bütün savaşlardan ağır mı ki? Kaç bin şehit verdi gönlün.? Kaç yürek şehrini kaybettin? Acılı gözlerle onu beklemenin arifesindesin. Gelme bayramı arıyorsun. Ona bayram yeter mi ki? Hiç sordun mu bayram mı istiyor, aşk mı, huzur mu? .Bilirim ki içinde sen olmayan düş, düşüştür. Bilirim ki içinde sen olmayan rüya riyadır. Sevmenin ucuz uçurumları değil ki seni unutmak.

Mutsuzluğun çelik kanatlarında kanayan yüreğimin uçamayan bülbüllerini anlar mı güllerin, gül kokuların.

Yarınlara, özlemlere, baharlara, koşan ceylanın yüreğindeki kimya mısın ? Bir simyacı olsam seni egzotik anlarda arasam bulur muyum? Bulunur mu benden bir sen bilmiyorum.

Kırık dökük aynalarımızda görünmez tutkumuz, güvercinler ini özgür kılmalısın kafesini içinde büyütme bülbülümü, iki yüzlü bir bıçaktır aşk, Sevgiyi de acıyı da keser. Beni İsmail seçme, İbrahim kızı. Kurban oldum sana, başka güzellere kurban etme. Güneş koy istersen kumrunun adını. Her gün doğmaya mecburdur aşklar gibi ötsün seher yelinde

İçindeki ışıltıları gizleme, sözlerini esirgeme uzaklarda üşüyen bahtımın kitabesine. Yansı ki herkes okusun sensizliğimi.

. Karanlık sokaklarıma gözlerin ışık olsun, ruh ekmeğimi suya banıp ye. Hayat beklediğin gibi sıcaklarla gitmiyor, herkesin yaşadığı karakışlar var. Besmelisiz bir mevsim açma ruhumun imparatorluğunda. Küresel ısınmanın şiirsel kuraklığında dizelerimde felsefi bir gemi gibi yürümelisin. Suların anlamında, dalgaların sevgiyi anlatmalı. Aşkın yakamozlarında, yok oluşların ıslanmalı, gelişlerin uslanmışlığını kurutmalı.

-Sorularla dur yaşamın gökdelenlerinde, son katında bak hayata. Göğe değsin değinilerin anla beni orda, düşün ve sus biraz.

-Güçsüzlüğü sil gidiş defterinden. Öfkenin, kinin yürek dehlizlerinde yaşanmış kirli emelleri sil. Ah etmenin havasında asla asla olmazlarını yıka Leyla gözlerinle.

-Ben de bir insanım, ben de hata yapabilirim. Bir insan bir hatayı bir ömür işlemeye devam etmez. Sen Allah'ın bir lütfüsün. Allah kulunu affeder, bağışlar, korur. Sen bir kulsun, ömre, aşka bir okulsun. Yok mu senin defterinde bağışlamak. Sen şeytanın gayyasında mı ders verirsin geleceğe yoksa. Bunca suskun nefretlerini savurmak mı ders söyler misin seni hangi şarkı temizler.

"hep bin bir maske ve bin bir duyguda
hep karmasa sen ve senden başka
bin insana dönüp yaşıyorsun

parca parca her duygunu olmaz”

Sevda saatim çalar,sana uyanma zamanı,bana kırgın, bana uzak, beni affetmezliğin dersine çalışmalıyım. Sabrım kafesine girer, dualarım alevlenir, kırk ikindi yağmurlarının ıslanmışlığındayım.Bir yanım senli hep ıslak, bir yanım kuruyan yaralarla sarılı.

Sensiz kalışların memesine yapışan şiir gözlü bir bir şairim.Anlarsın tüm sevdalardan bir tutam koku kopardığımı.

-Mecnun,Ferhat,Mem, Romee elimi öpmeye geldiler. Mecnun bir tutam göl getirmiş,ortasına gözyaşlarıyla senin adını yazmış.Ferhat,deldiği dağı getirmiş,ortasında akan bir nehir var,senin ismini vermiş.Mem, Mezopotamya’dan asma güzellerin ruhunu getirmiş.Romeo da aşkın düşmanlığa engel olmayacağına dair bir manifesto sunar. Göz pınarlarımdan su içip giderler, senin aşkın bizim aşkımızı aşınca merak ettik şu Nazlıcan’ı ve seni.

-Kül kaldı geriye. Ben külü severim, kül aşk ateşinin sonudur.Külüne kul seni yazdım; ama sen meğer affedemeyişin Tanrıçası olmuştun. Ne küllerim, ne günlerim, ne şiirlerim,ne göz pınarlarım, her şeyim seni etkilememiş.

İhanet, aşkla beraber koşar,aşk bir zaman sonra hızını artırır,ihanet yorulur, susar, biter.Aşksa, yabansı kalabalıkta, bir ömür kalır yürekte.Yüreği yakar,yanıklar iyileşir,acı diner ama yara bir leke olarak hep kalır .

“yalnızlığım yollarıma pusu kurmuş beklemekte
acılar gözlerini dikmiş üstüme nöbette
bekliyorum bekliyorum bekliyorum
hadi gelin üstüme korkmuyorum
.....

bulutlar yüklü ha yağdı ha yağacak üstümüze hasret
yokluğunla ben baş başayız nihayet
bulutlar yüklü ha yağdı ha yağacak üstümüze hasret
yokluğunla ben baş başayız nihayet”

İçinin turuncu devriminde gülüşüne kulak ver.Bu gülüşünde hayatın garip sayfaları açılıyor mu

-Zar at, mutluluğa. Bir daha ağlayayım deme.Göstermelik gözyaşlarının perdesini açma, ben acıların oyuncusuyum gayrı çok etkilenmem.Ben seni huzur oyunlarına seçtim.Rolün güleç bir kumrudur.

Gizemli kabartılarıyla ruhun kabarsın yaşamın kamarasında.Düşlerinde yoksam bu bir düşüştür aşka.

-Düşlerini tıkma kafesine, göğüs kafesim ağlama duvarındı,şimdi nice güzeller taşıyor

Ne çektiysem, sen gittikten sonra çektim sevda gözlüm.

Ben seni,“sevdikçe var olan” sevenlerdenim anlayacağın.

Dertlerimi traşa yolladım, hatalarım zenzem suyuyla yıkandı.Pişmanlığım artık pişmaniye satıyor.Sana olan sevgi yellerimden el güzelleri uçup gittiler yalnızlıklarına.Beni tanıdığın ilk gün gibi yalnız ve bir o kadar da sana müştakiyım.

-Aşkına dokunmak için çok çektim, çok bekledim. Hadi oku şarkımızı.

Bu şarkıyı okuman için:- Masum yasaklardan, sonsuz yalanlardan, anlatılmaz aldanışlardan hesapsız, kitapsız sorgulardan, yanlışların yılanlarından, sakındım.

Üstünde hiç gezilmeyen bir kaldırım oldum yalnız sen gelip gezesin diye.

Yüreğimden, sevgimden süslü, yıldızlı bir gökyüzü oldum, ay olasin yanı başımda diye, gürül gürül akan bir şelale oldum, yüreğimde dev kazan olasin ve sana şırıl şırıl akayım diye. Yandım, yakıldım, ateşimden aşk yaptılar, suçumdan uçuk yaptılar; ama su alıp aklandım sana. Acı çeken ciğerimin her kilometresine

Seni ve gelişini işledim. Kapkara gecelerin karartılarında gözlerin aydınlığım olur diye kapattım ışıkları, kapattım içimdeki aşkın gözlerini. Yalnızlığa sobelenmemek için hep sakladım, ben yalnız değildim, hep sen vardın, beni; ancak sen sobellersin.

İç gözlerini içime çevir, anlatılmaz bir aşkın rüyasındayız. Yüreğimizin kutsal limanlarına demir atmış sevdamız. Büyülenmiş ve huzur şafağında sesini, sözünü gelişini bekleyen bu sevda erini reddedecek kadar ölmedin. Haydi söyle şarkımızı.

var git turnam tez haberimi uçur
dedim dağ kavuşmaz insan kavuşur

zemheriden ötesi bahar aylar
kuzu meler yoncalanır yaylalar
zemheriden ötesi bahar aylar
kuzu meler yoncalanır yaylalar

benim derdimle yedi cihan dolar
dedim hakka ulaşır bütün yollar

Hayrettin Taylan

Hayfa Hayf Hayıflar

Gülcümle cemi hayatımda bir gidişat
Beni karmaşık denklemlere payda ediyor
Hep elde var elde edilmemiş duygulara
Çarpanları çarpılma sevdama özdeş duyulsamalar
Anı, ansız gibi onsuz yaşama siyahlığında yeni yarlar karayüz
Travmatik oflamalarımda gizemli bir sunuya sular sululaşır
Ben hala hayıflaşmalarıma mirengi merilerin oylama arar oldu aşk arabulucusu olarak
Öklitlenmiş idoların idinde hinim bir hikayeye hikemi
Kimse beni anlamıyor anlıyorken ben anlamıyora anafestik
Masumiyetin ayetinde okunur oldu açık açık imcelerim
Bu yüzüm bir çürüme çözgelem
Gelegelmelere gülünce asri umutlar taşlamak
Gidegitmelere sevince ötreler sulamak
Bir gidişatın gelgeçlerinde ben de bir gitkalin alıntısı
Ya da yaşıyor yaşılandıran bir gelgitin kalıntısı

Herkes biliyor bu ufalanmış zevke ve faydalı faylara dayalı gelgitleri
Bulunmamış bir uğraş gibi koşuyoruz yeni mamaların mağmasına
Orada yeni arzulara ısıngaç oluyor bitmeyen devamlarımıza
Hiç bitmiyor dünlüklerimiz yarınlık için
Hep heplere hep diyoruz
Yok yoklar bizde yoksulluk çölü
Bense varyokun varvarası veya yokvarın yokarası
Hayat böyle kafiyeleşmiş kifayetsiz bilince
Ya da olmaya olmak için olanı olurdan öte yaşamak

Hayrettin Taylan

Hayıfları g nencesi

gel ama gelmelerin gelmesinden gelen bir gelensevi olarak

 kmazların dudağındaım
 psem de  pmesem de öpüyor beni hayat
ey aşk, özledim senin  ırpınışlarının, koynumun kuytusunda son bulmasını..
kuytuların en umulmazında bir izin izbesinde ezberlendi gidişlerim
dudaklarımdan tek ş z dökülmedi heceme, içimde saklı bir denizin dibinde gömülü
bütün hazineler, çağırmadım seni, sıcak bir akıntıydı seni sürükleyen, yüreğimin
ortasındaki sıcaklığa, bir de..tuza hasret suya hasret bedenim,..ruhun kayıp olmasın
bana, kayıp olmadığım senden..

keşkelerin son kemirmesinde  z lmelerin  z mleri salkım salkım
istifi bozuk bir morelin mor halinde bakışlarım sana akışkan
l ffen h llelerime gelen son hissin sisinde kayıpsız özlemlere gitme
kal yanımda, yanık bir türkünün son nakaratı gibi içimde bestelen
ahestelerinin melodik hesabında beni bulsun bendimin son haddi
aşarak kaçarak yaşarak tutulmuş arzu panayırında sende gel
salına salına yılların ve özlemlerin tümünü silerek
suskun bir lavın fay aynasından   ek olarak gel

Hayrettin Taylan

Hayrettin paşayım uğrunun ummanında

1.
erginleşti düşlerimin düşünce savı
belirginleşti üşüyüşümün ilmi tavi
sözsüz kitapları okur, vebalının zanı
zahmetsiz umutlarını yakalar şehrinin kanadı
sensiz aşkın yoksulunu doyurur beli kavuşmalar
bensiz hayatının haritasını sunar piri reis
damlalarının kaptanı olur hayrettin paşa
sultanlığımın osmanlı zamanısın
bu yüzden yıllara, yollara, uzaklara sığmazsın
dağılma dönemi yaşasam da
eskimez sevda köklerim var
bitmez tarih dokularım yolunda
birinci aşk sultanımsın
2.
bahtımın çiçekistanında koparılan şebboysun
boyumu aştı, çiçek sözlerin, meyve huyların
yılıgısı ilginde tümlenen kesif anların ak'ranıyım
tükenmişliğin yıllarını, bilinmezliğin yollarını, öğrenen saniyim
gömütlerin ıssızlığına yakın ayrılığın uzak ganisiyim
ganimetlerimde göz kalan çok yüzlü güzellerin şahiniyim
kanatlarıma yazılmış tutku uçuşları varken,
uçup gidemem, bahtsız, sensiz, aşk gecelerine
soyunuk yıldızlarını sunan güzellerin azizi olamam
olamam sensiz hiçbir şey olamam
3.
ismail'in kızısın aşkına kurbanlığım bu yüzden
zeliha'nın komşusun gönül hapsinde kalışım bu yüzden
meryem'in iç çocuğun aşka doğurganlığın bu yüzden
şirin'in tutku tadısın dimağıma kalışın bu yüzden
aslı'nın kördüğümüsün aşkına körlüğüm bu yüzden
leyla'nın ilk bakışısın, ilk gidişisin mecnunluğum bu yüzden
juliet'in rönesans dilisin dilsiz kalışım bu yüzden
yakub'un ruh sarnıcıyım sabır taşım bu yüzden

Hayrettin Taylan

Hazanlarımın Yüklemin Öznen Olarak Özüne Bilenirken Dilbeste

Acının en koyu deminde adın yüreğime kenelerini, genelerini yapıştırdı.
-İçsel bir huzurun romanıydın.Gözbebeklerinle başlardı roman. Beni anlar, beni severdi sözsüz yaşamın. Rimelleri yarama dökülen masum bir ceylan gibi yürüyordun uzaklarımda.
-Ürkek hallerinden sancılar üretti sevda halim.
İçim, içinden düşün cümlelerine özne olurdu. Temel öğeler gibiydik.
Sen aşkımın , ömrümün, acılarımın yüklemi. Ben seven, unutamayan, bekleyen ve bütün can kırıklarının mazisi içsel bir özne. Özüne kadar sendeydim, senli bir temel öğeydim .
-Bazen gizli özne, bazen gerçek özne olarak cümlenin başında beklerdim, yüklem olarak bende kalmanı.

Yalın ayak hasretim yer ya da yar tümleci olup bekledi.
Perişan halime hal ekleri eklendikçe dolaylı tümleş olup dolaylı olarak yarin olarak kaldım.
-Sende kalan yitiremediklerim var. "De " bulunma olarak sende bulunmamı tümleyor.
Nerede? Kimde? Nereden soruları karşısında seni yer tümlecim, yar imlecim olarak bekledim.
-Cevapsız kaldığım demlerde, senden kalanlara bilendim.
Seni sevmeye sular aktı. Özümde özneydim. Sense yüklemdin.
Nesne olarak kalan acılarımız ya da sevinçlerimizdi. Benim yani öznenin yaptığı işten etkilenen öge gibi nesne nesne belirtin.
İsmin " i " haliyle iyi haliyle seni belirtili nesne kılıp çoğaldık.
Gözlerinde aradım vurgulan öge olarak yüklemine yaklaşırdık.
-Sen yüklemsin aşkın ben sana yakın olmak için vurgulanan öge olmak için yanaştım yüklemeni.
-Soru sordun vurgum soru sözcüğünden önceye kaçtı. Kaçkınlık allanıp siyahlanmış yaramın ortasında.
-Zarfını açtın. Zarf tümlecinin zaaflarında bıraktın cevapsız özlemlerle.
*Ne zaman geliyorsun?
*Niçin bende hep kalıyorsun?
* Ne kadar sevgin var ben seni bitirirken?
*Neden gözlerimdeki damlaları aşktan saymıyorsun?

Kaybolmuş yalnızlıklar cennetimi sundum zamansız. İlgilerini istedin ilgeçlerle.
-Ne ile geliyorsun yüreğimin sonsuz okyanusuna.
*Kim ile beni unutmayı düşündün ?
-Niçin içimden sana yağmurlar ısmarlarken sen başka geceleri yazdın?
Kim için beni başka ten defterinden sildin?
-İle, gibi, için, üzere, dek, değinler yetmedi sözcüklerimiz arasındaki ilgiyi.
-İlgeçliğim ilkel mi geldi.
Bir sen adımı adıyorum özneler ortak özne olduğum gecelerin hecesinde.
-Şair, hep sevdi, hep bekledi, bir gün gelecek diye susup iç sesini dinledi.
-Sonra seninle aşkın hep gerçek ögesi olduk. Ben seni aşkla sevdiğimde gerçek ya da gizli özneydim. Aşk olmalı, aşkı olası cümle yapan özne ve yüklem olarak kalışımızdı.
- Edilgen yalnızlıkların tümcesinde yoktum, sözde öznem vardı.
Ben seni yeniden kazanmanın edilgin kaçışlarındaydım.
-Yüreğim sarıldı. Sensiz günlerim onarıldı. Belirsiz kalışlarda
Kastlarımı aştı hayat.
-Sözde öznemin yanına bir de örtülü yaralarımı tamamlayan örtülü öznem

vardı.

Yar, terk edilenler tarafından içimde mumyalandı.

-Hem sözde , hem örtülü olarak yüklemde acılar yaşadım.

Oturup ortak yüklem olarak ağladın bağıntılarımda. Bağlaşığa gerek yok dedin. Özünde gereksiz sözcük yoksa hata yaptığın cemi cümlelerde varsa sorun değil.

-Ben o cümlelerde yoktu. O cümlelerden sonra senden gittim.

Sen başka ten defterinde anlatımı bozuk cümle kurarken ben hissediyordum.

-Kadınlar hep hisseder, his frekansı açıktır. Aldatan kendini aldatmış. Rabbini ve kendini aldatamaz hiç kimse. Kaldı ki sen haz kalemle başka ten defterlerinde özne olup vurgulanan, vurulan özne olurken ben hissederek damla damla akıyordum aşkıma.

-Damlalarım ünleme benzerdi. Toplanmış ünlemlerim var acılarında.

Son pişmanlığın yüklemlerime ortak özne olmaya yetmez bilesin.

Bir kadının öznesi güvenle, ilgiyle, romantizmle, istedik sevgilerle, samimiyetle büyür.

-Sen bunları bir bir bitirdin.Çıplak bir özne oldun. Bense giderek büyüyen bir yüklem oldum. Acılarım, gururum, geri dönmeyişimle kendime yüklem kaldım.

Şimdi yapayalnızlığın yastığıyım.

-Sensiz cümlelerin bağrında demkeşliğini yaşıyorum. Dilimde seni sevdiğim günlerin cümleleri, yüreğimde can kırıklarının öznesiz kaldığı kalakalış.

*Yaralı , pişman, istedik koşuyorsun bana. Yüklemin gözü açık, gönlü kapalı.

-Özünden akan samimi itiraflar sıralı cümlelerimin öznesi olman için yetmiyor.

- Biz akan yüreğin açıkta bıraktığı acılar kapatmıyor sende kalışı.

Umudu giyindirmek istedim çırılçıplak vicdanına.Tetmedi.

-Sen beni gizli özne olarak istedikçe sırlarıma kadar giyinik kalan can kırıklarım,güvensizliğin, dahası hatalarının dili beni cümleden koparıyor.

-Benden sana hediye olsun damlalar. Sen ıslasıl hasretin kavmi olarak kal.

Mecnunluğunu yak soğuk kavuşma düşlerinde.

-Beni bekleme kaptan.Al özneni benim yerime kimi yazdıysan ten gecelerinde git ona.

-Git onun koynunda özne olarak kal. Git biraz daha artır günahlarını.

Cehennemim bile sana çok gelir. Bedenlerimiz aynı cümleye denk gelmez bilesin.

Ruhumuz aynı cümlede özne ve yüklem yapmaz.

-Bu gözyaşlarım sensizliğin kitabında hışmını artırdıkça benden sana gelişlerde s'eller olur. Seni süreğen bir kaya yapıp sürükler belirsizliğe.

-Bir kadın duygu yüklemidir.Bütün duygularımı sende biriktirdim.

Gel öznem ol, ömrümde kal dedim. Bütün ilklerimi öznende harcarken sen başkalarına da özne olup ihanetin şeytanlığına soyundun.

Haydi çık bu meleksi cümlemden. Arasözlerimde açıklanan aşk öznem olmaktan çık.

-Al kendini, al pişmanlıklarını, al kendine gelişleri hemen git yüklemimde.

-Öznene feda edecek yüklemim yok. Unut Dilbesteyi.

Dilin beste beste yazsın senden gidişimi. Bu terk ediş acıklı bir türkünün rahminde.

-Sen kavuştaklarda ağla, ben imkansızlıklarda. Böyle kalsın aşk cümlesi.

Hayrettin Taylan

Hazansu

Sessiz ,sazsız,sensizdi hüzn. Sağdıkça gelişleri süt kokan özlemlerim depreşir. Acı, girdabını kalamayışların salıncağında sallarken, örgeli mutluluklarla sensizliğe tutunuyorum.

Hani hatırlar mısın otobandır diye arabayı sana vermiştim. Ve bir otobüs şoförü bizim arabayı sıkıştırmış sen heyecandan sol şeride kaçmıştın.Ölümlle göz göze gelmiş,gözlerindeki korkunun soyadı okunmuştu.Yan yana kalmanın kırık gündönümünde kalışımızı kutlayan ruh haline nazireler dizen yolun ta başındayım.Bolu Tüneline az kalmış hayallerimizin,ölüme yakın acılarından, gitmelerinin asıl tüneline gidişinin usturalı adımlarında keyfim henüz yörüngesine fırlatılmadı.

Ötümüz dudaklarımızda popüler parçalarını ütülerken nakaratı tüm yürekleri parçalıyordu.

"Efsaneler yazdırdım sevdayı aşka dair,
Gamdan dilimde Hayri hali ferağ olaydı

Oturmuşum Harput kaya başında sensizlikte gazel okuyorum yar ben nedeyim?

" Ayrılmışam eşimden,

Eşimden yoldaşımdan.

Master dağı ben miyim?

Duman kalkmaz başımdan. Çadır gurdum düzlere

Tiken oldum gözlere

Aha ben gidiyorum

Harput galsın sizlere Çitimi çit eylerim,

Ucunu bit eylerim.

Senin gibi güzeli

Ardıma diken eylerim. Dağ ayrı, duman ayrı

Gaş ayrı, keman ayru

El bizi çoh gınıyor

Gezek bir zaman ayrı Mehlemizde yok mudur?

Bi kız bana çok mudur?

Bu mahle kızlarının,

Göynü gözü toh mudur? Gol aç gelene doğru

Gül at gülene doğru".

Unutuldukça,unutulan ezgilerin gizlerinde saklı yerlerim parelenir,sana yaralanır yaralarım.Kangren bir gidişi pansuman etmedin ki? Kendi acılarının bıçak sırtında yeni huzurlar bekledin.Sahi bensiz ne zaman mutlu olacaksın? Hangi huzur pınarı beyaz sevdandaki acılı damlalarımı yok edecek? Hangi kırmızı su temizleyecek kızıllaşan hüznlerimin senli beyazlarını. İkimiz dünyanın en büyük aşkına adayken ki Avrupa Aşk Birliğine girmek için yeni sevgi yasaları çıkardık. Oysa sen gidip hazanlar kıtasına Afrika dahil ve ahili karalara sığındın.

Sen tutkuların beyaz zencisin. Gözlerin sözlerimi geçtikçe yeni sözlükler çıkar kavuşamadığımız her cümle umutlarda.

İmkansızlıkların kıyımlarla parsellenen kalırların kahırlarında kasrımı, hasmımı bütün cürümümü serdim yoluna.Yolun yol mudur? Hangi yol aşk,hangi aşk yola yol eder söyle Hazansu...

İlkbahar oldu içimdeki kavuşma mevsimde, sen ruhundaki karakışları bitir. Özlem odalarında bir ışık seli yolla,kolla beni güzeller arasında.

Gönlüm sevmeye çok yakın,her an yeni bir adrese postalanacak gibi; ama tüm adresiz sevgi mektupları bana postalanmışken,yalnız sen kokarken hayat nasıl olacak bilmiyorum.

Ölümsüz sandığım tüm sevgilerimizi sandığa koydum,aşkın Firavun' u bir gün sevme Musa'mı öldürmesin diye.Ki sevenleri de kavuşturmuş Hızır. Yabansal güneş

doğuyorken sen gittiğin şafaklarda,bir ben çevremde,yalancı ve baharları anlatıyor aşklara.

Aşırı bir yolculuktur gelemeyeceğin köprülerinden geçerek yüreğinin yörüngesine fırlatıldım yeniden. Havasız,sensizim. Yüreğinin kraterlerinde bir damla su aradım.Venüs'ünde ne sen ne de suların var.Susuzum,suçsuzum,sensizim. Al götür, gülüşlerinin benli iklimlerine. Sensiz göçebe yalnızlığın kirli mintanlarını çıkar,giydir beni gecelerine.Sus yalnızca bak nemli ela gözlerime. Gül bakışım; 'ölmekle gülmek arasında üç günlük dünya sıkışmışken sakla,akla beni yaralı yüreğinde.

Ben senin hücrelerine işlenmişim,ben senin gözlerine güneşlenmişim, ben senin sözlerine sonsuzlaşmışım,ben senin acılarının kitabına yazılmışım bir kere.Ben senliyim,senli anladın mı Hazansu...

Hayrettin Taylan

Hazların Atlası

Ateşi yakan ateşin önündeyim hayallerimi ısıtıyorum
Gönlünün yakamozları vuruyor üşüyen sensizliğime
sevginin en tanıdık cennetinde, Kevserler nemli gözlerine buhur sunar
hazların atlasında her damlan kent olur, sen olur ısınır kürem
Her kalpte küresel yalnızlıklar,nadaslar,paydoslar üretirken
Senin nemli ve benli yağışlarında huzura yelken açmışım bir kere

aranmışlığıma basılan bakışlarının cümlelerinde söz susar aşk dillenir
tutku mahzenin ben ile sen arasında gelişlere tutulur
sözcelerin kalmalara yüklediği derin hislerin hissimındayım
saçların dağıtıyor hasretimi,gözlerin akıtıyor gözyaşlarımı
vazgeçilmezliğin valsına beni çağırdı gelgitlerin
ay ışıdı gecelerimin hecelerine
ışık üstüne ışık aşk üstüne aşk
ve sen üstüne bir ben tümlenir
ruhumu işgal eden sensizlik atomundan
beni parçaladı her anın,her halin
ne kadar ben kalmışsa gayrı yetin superim

kavuşmanın salıncağında seni sallamak isterdim
sarılmanın sarmalında gözlerinde aklanmak isterdim
beklemenin sobelenişinde ela gözlerinle bul benimi
sensiz ve sonsuz bir menzilde tutul tutuşmalarına
dünyanın düzenine bak ki sen yoksun en yanık yerimde
özlemelerin alacasında ala bir gün ısınır seni beklerken
bir tan vakti güneşine açıldım gün içre sen içre bir andır
aşk süzmesi, ışık sızması,gönül akması,sen gelmesi gibi şarlardayım
sevmelerinin kapısındaayım,aslı kilidini alarak açtım ve girdim gönülevine
gayrı ötelerdeyim,arzularımın üstüne örttüğün sıcaklardayım
senli olmayı,sensiz olmayı seyrettim gayrı gel birlikteliği seyredelim

Hayrettin Taylan

Hazların Pan'ıyım İçimdeki Çocuk Peri Masalını Dinlerken Zindenaz

İçimdeki çocuğun masallarında aşk arayan periydin. Peri suretinden sureler okunuyordu mistik hecelere.

-Ben kendimi aradığım Arafların sonrasızlığında'ydım. Önce ,öncelerin sunuldu bana. Yeniye dair bir daire çizildi iç benimde. İçimdeki çocuk acıkmıştı aşka.

-Yaramın kemirdiği yürek dehlizlerinden kurtulma armağanısın Zindenaz.

-Nur içinde yatırdın y'aramı. Şimdi arasan bulamazsın. Katli vaciplerin Vacip'iym bazen. Katlime fermanı verdi gidişin.

Kendini öldürdü, beni de her yeni sevgide öldürmek için söylenmemiş, yaşanmamış, yazılmamış sözler, kaderler anlatıp durdun dermansız aşklar epigramlarında.

-Git dedim.

-Günahlarıma karışma. Sen Tanrı mısın? Allah beni affetsin. Beni bana bırak dedim.

-Git dedim, günahlarımın ahlarda bayrağını çekme. Sen aşkıma vatan mısın ki? Sen yaryüzümdeki yıldız mısın ki? Ay yüzünle ay olunmaz dedim.

Çılgınlıklarını zılgıtlı türkülere emanet ederek git dedim.

-İhtiyaç ve ihracat fazlası düşlerim yok. Seni istedim, sen'den.

-Sadeceden sonra ihtiyacım var sana.

"Sana ihtiyacım var dediğiniz kişi:

Niçin diyorsa gelmez.

Ne zaman diyorsa gönülsüz gelir.

Nerdesin! diyorsa mutlaka gelir.

M. Longston

-Severek yaşamamanın müneccimiyim. Ecinnilerim var sanrıları büyüten.

-Bir sevgili için sanrıların varsa aşkın son mertebesinde. Herkesi ona benzetiyorsan, herkeste ondan esler buluyorsan, onun aşk tahtından kimse seni indirmes belki.

-Belkilere sığınıp yaşamak merhalesini yaşar. Keşkiler uzar. Amalara açılır özlemler. Ve boş verler zincirlenir peşinde.

-Benimsin; ama sarılamıyorum. Benimsin; yalnız benimde değilsin.

-Günahlarımı dokunma sevgili. En büyük günah şimdi sensin.

Varsıl sevgimin fakiri, tutkularımın fukarası sana bedelsiz gidişler sunmaya geldim.

-Günahım kadardır değer.

Ama bunu hak edecek hangi sen var. Beni öyle arkaik düşlerin prensi yapma. Beni sensizliğin kurbağasına çevirme, içsel cadılığıyla.

-En sevgili.

Üstüne alınma.

Senin çeyizin o güzel edebin, sevişin, içten akışın, isteyerek yakışın ve bana gelişindi. Kendini tümünden serdin gönülevimde.

Süslendi içimdeki dünya. İçsel çocuğum oynadı senli demlerde. Seni demledi kader. Yüreğimin süzgecinden geçirip içirdi binlerce alem.

-Berzahlarına karıştım. Leyla'yı utandıracak hiçbir şey yapmadın gitmek dışında.

*Ya ben sana gelirken Mecnun, sen giderken günahkar da olsa yine Mecnun.

Sen Leyla olmaktan çıktın, çıkar üst benini. Çıkar içindeki Leyla tümcelerini.

-Leyla'nın lügatinde senin yerin ve yarin yok. Yeni gelmeyene dek sen kendini de beni de terk eden kayıp kentlerin isimsizisin.

Üstsüz kalsın benden gidişin.

-Kimse görmez bu bahtının algısal zehrini.

-Nefes almak kadar yakındı yaşam sana. Şimdi hangi yalnızlığın yıldızısın.
Hangi yabancıya yerli tav olup kavını sunma Suna'sısın.
-Ne zaman bitecek bu acıtma ağıtların. Ne zaman sileceksin beni kederin
kitabesinden. Ne zaman bu yabancılaşıma yabaniliğin bitecek.

Ateşlerde yanmanın ateş sayılmadığı bu sanrılı güncelerimde sevgim
zenginleşirken sana bu kül olan kim?

*Ben hangi aşkın hüdhüdüyüm.

-Belkıs nerde? Simurg neden benim bahtımdaki gül ağacını gagaladı.
Ben bülbülünken, ben seherinde, tanında, yanında, en çok da şimdi uzağında
ötüşken aşkları mısralarda dizerken Mantı'k Tayr 'da neden yerim ve yarım
yok.

-Neden Simurg halimi görmüyorsun Belkıs'ın kızı .

-Bu hayalin perçemini kim uzattı.Neden gözlerini göremiyor güneşin gözleri.
Bu soğuk mevsimi kim getirdi aramıza. Neden yazımı aşkın kışına çevirdi
çevrimdışı can kırıkların.

-Neden Belkıs beni salıncağına aldı. Sallıyor beni senli tutkuların uçurumunda.
-Aşağı baksam aşağıdasın, yukarı baksam yukarıda. Yanıma baksam sol yanımın
sen anımdasın; ama celalinin helali yok Zindenaz.

-Küçük hayallere sığınmak. Alıntı hayalleri kendi hayalime yamalamak
En büyük hayalin nedir?

-Yağmur altında sevgilime sarılmak.

- Peki ya senin ki?

- Yağmur altında sarıldığın kişi olmak.

*La Fille Sur

Şimdi söyle kırılacak hangi can kırığın var? Kalp kırmakla, taş kırmak arasındaki
farkı anlatır mısın sevgili.

-Onca kırılacak cam varken, ben gönülevindeki camları kırdım. Can kırıklarını
toplamaya geldi vicdanımın Keş dervişi.

-Amacım camcılık yapmak mı acep? Şairim ya gitmeler ,yaralar daha çok yazdırır.

-Bak kendimle bile çelişen Keş bir Dervişim anla işte.

-Seni sevdiğimde Yunus'tan öte sevgilerin ütücüsüydüm. Can kırıkların yoktu.

-Şimdi sensizliğin gergefinde "Keş Bir Derviş ".Aşk dışında her aşktayım.

-Bütün ben'ler dışarıda. Hazlarım Pan'ıyım. Senaryosuz sevdalar yazıp
oynuyorum seyircisiz ; ama alkışı acılardan, gitmelerden, bir gün gelmelerden
Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Hem aşktan hem benden kaldın

Gezegenler yiyen adam gördün bil ki
Aşka olan borcumu ödemek için değil
Aşkı ortadan kaldırmaya düşünen düş aşkıyım
Aşk açtığı yarkazanlarım
Beni sürekli şelaleline atıyor
Gezegenlerin
Yıldızların
Yıldızlığın
Hepsini ortadan kaldırmak için
Önce duyguların güncesi buruları
Sonra duyumların duyuanneşi yıldızları
Sonra seni sevenlerin büyüttüğü yıldızlığını
Sonrayı da silerek
Şeni dünyanın en güzel sevme şıklığıyla severek sildim
İnan sende hiç naz silgini kullanmadım
Arada kullanacak nice kullanıcılar vardı
Ama en güzel sevmek, karşılıklı sevmektir.
Ne karşılıklı ne de karışırılıksız
Sevdin bir kere
Ben gidiyorum iki kere
Aşk yoktur yoklamacıyı
Bir kere sen hem aşktan hem benden kaldın

Hayrettin Taylan

Hep sevmek yaşamanın tüm adresi

Sende ütopik sevmemelere dalıyorum
Peltek bir çığlık çağırıyor utkun aşkın çağrısına
Bayat bir hayatın hastanesinde sevmeyen deli dolu
Delinin sevmeme oranı
Sevenlerin sevme olma oranıyla aynı olduğunu tutkusal.bilgeden
Kuduz olmuş bir cümle daha çıkıyor
Duyudan sevenler ayrılık sonrasında deliğe cephane
Cehennemin ateşinden dipnot sıcaklıklarda bunlar
İmse aşk için intihar etmesin diyor bilge
Yaşasın yaşanmayı
Aşsın anmayı
Arzuların her zevkine sulansın sular
Yeni heveslerin yolculuğunda
Bir dirhemle yetinmek
Bitik özlemlere adres olmadan
Hep sevmek yaşamanın tüm adresi

Hayrettin Taylan

Hep Yangındır Hasretin

- Senle, soluk aldıklarım mil çekmiş dünyama, mil çekmiş kara bahtıma. Dirhem dirhem gidişin bulaştı hasta yüreğime. Kanamalı bir aşk hastası oldum. Severek eridim yokluğuna. Hiçbir güzelin ilacı yüreğime ilaç olmadı.
-Güzlerimin gözlerinde çiçekler açıldı zambak zambak,sen seviyorsun diye
-Yanıldım baharlarda,üşüdüm aşkın buzullarında.
-Çağır ateşleri!
-Yak! Bu yüreği, yak bu sevdayı, yak , geleceğini.
Can evimde kalmış, kırık dökük mazileri de yak. Yaşadıklarının hatırlarını da.
-Bil ki; kördür,bil ki laldir, bil ki isimsizdir, bil ki sensizdir sana kalışım.
-Hep hasretin sözlerinde aşka açılan gözlerin derin bir sızıya çağırır. Can damarımda kalan aşk hamurumsun. Beni sevgine yoğurdu hayat.

Bil ki; hep yangındır,hep küldür, hep bekleyiş ummanıdır bu yürek.
-Affet! Seni bırakıp gidiyorum.Pişmanlıkların lal masallarında aşkının aslanı olarak gidiyorum senden.
-,Özlemin soluksuz hecelerde beni vurdukça, suskun kalışın, uzak kalışınla çiftleşip imkansız dağlar üstüne dağ ördükçe bu yüreğin sesi kesilir.
- "sevdim seni...yine sevdim.." severek gidiyorum.İşte bu dur kazancım.

-Şimdi git.
-Bensiz açılan huzur pınarlarında yıkan. Bütün ilklerini benle yaşadın. Bütün sonlarını biriyle yaşamak adına git.
- Geçmişe açılan mağaramda kalma, mağaramdaki sarkıt-dikitler arasında damlamasın yaşadıklarımız.
-Geçmiş bitmiştir, sevgim bitmiştir, diyerek kendi yüreğinle kumar oynama.
- Bu kent sana ders verecek, bu kentte yaşayanlar sana yalansı, sahte sevgiyi sunup yüreğinle oyun oynadığında anlayacaksın.
-Leyla değilsin, çölün yok. Bu metruk kentin aşıkları haz pazarında seni de pazarlayacaklar anlık masallarına.Bu kadar yürekten,bu kadar can evinden kimse sana seslenmeyecek. Bakir dünyalar arayacaksın,İstanbul ve dünya sana küçülecek. Modernizmin delere ettiği genleri bozulmuş neslin aşk yurdunda gerçek aşkı bulana kadar yüreğin susacak.
- Beni arayacaksın hep beni. Bunu adım kadar biliyorum.Şimdi gitmeleri otlatarak,can kırıklarını iyileştiriyorsun.
-Şimdi git.

-Gönlümde kimin künyesi asılı? Son bir kere,bak o ben renkli gözlerinle. Hala gözlerimde akan mavi nemleri gör aşka akıyor, aşk denizine akıyor buhurlarım. Ağlamayı unutmuşsun benden gideli.Ya da güçlü görünmek için böyle bir roldesin.
-Ben sağanaklarına teslim olmuşum.Islanmış ve uslanmışım sevgi renginde. Gökkuşağının altında aşk içiyorum .
-Aşk gitmiş, aşk ağlıyor halime.Senin gidişini özetlemiyor yeni sevdalar.

Kime baksam bakışlarının izleri çizilir, kime sarılısam bir elim boştadır.Seni arar, seni yakar sol yanımda. Fısıldamalarım yabancı bir hevese atar beni.
- Şimdi git, ben iyiyim. Ben iynin pi sayışıyım. Beni sayan bilir can çiçeğim.
-Heveslerin karesini alacak,kare köklü işvelerde beni çözecek aşk matematiği güzeller de var.
- Çarpılmayı biliyoruz. Birbirimizi baştan çıkarma çıkarmalarını da.Sonra dağılan halimizi toplamayı da .
-Öğrendim dört işlemi şimdi git.Çarpım tablonu as gönül sınıfına.

-Sana çarpılacak belki biri çıkar. Ezberler seni bir kere, son kere değil...
-Son kere ben çarpıldım sana, ben bütünlerini ezberledim.

-Pişmanlığın sığ sularında Yunus halimi görmedin.Yunus gibi aşka yazılışımı görmedin. Yunus gibi ermişliğimin yemiş ağacından sevi sevi yemedin naz çiçeğim.

-Hüzün uğrağının son durağında özlem treninden atladın. Şimdi kendi bilinmezliğinde kendini arıyorsun.Yalnızlık ,mutlulukmuş gibi mumyalayıp susuyorsun.Raysız, aşksız, bensiz bir yolculuktasın. Huzur kentine gidiyorsun.

-Huzur orda kendine huzursuz. Bilmiyorsun. Yükün gitmelere yakın, bana dönmelere ağır. Ağır bir şarkı gibi söz söz benden gitmeleri unutmayı çalışıyorsun. Oysa şarkı ağır,şarkımızın sözleri unutulmaz olunca kalakalmaları büyütüyorsun.

- Bu şarkı bitmez demiştin, bu şarkıyı bitirmenin sol la.fa.. aralarındasın. Sol yanında sülünler can kırıklarını kemiriyor. Aklımda kalışın dürtülerini ütülüyor. Saklımda olman, seni çok istemem göz pınarlarına ders veriyor.

- Kendine gelemediğim, kendin gitmediğin, kentsizliğinde susuyor dünya.

- Bana dönmenin donanması hazır.Oysa denizlerin donmuş, gözlerinden damlalar akıyor. Benim için ağlamadığın belli oluyor. Benim için yanmadığın belli.Denizin buzul olmuş, aşk magmam eritmiyor bir türlü.

-Güven sıcaklığımı bilemem lazım,sana olan sevgimi ıslamam lazım gönül harelerinden. Zerre zerre zer olmam gerek "İlla sen " sonsuzluğunda.

-Sevgiye ısındığımız, kavuşmaya yapıştığımız hayatın odalarında seni sevinçlerimizin ömrü yaptım. Göz pınarlarından oluşan aşk okyanusumuza sayısız mavi bırakarak MAVİŞE olarak yazdım yazgıma...

-Sen benim Mavişemsin,, ırmaklar, göller, denizler,okyanuslar kuruncaya dek.Ki dünyanın sonu ile senin sonun çok yakın.

Hayrettin Taylan

Hep Zemherindeyim Can Gülüm

göçebe laleler seni anlatır leylek kenti istanbul'da
gün yüzüne çıkan özlemlerin baharında eriyorsun
düşler atlasında seni bulamıyor acılar ve aşklar
Kıyım harelerin bütün paftalarımı yakmış olmalı
Hiçbir antik kentte yazılmıyor adın ve kaderin
Zemherilerin çeşnisinde damlar göz yaşların
Biraz toplar beni içtepiller ile hiç tepkiler arasında
bekleme sanrılarında tutku yaprakların sararır
bensiz bir meyve olma seherinde
bülbüller gül dalını kırar
gayrı sen de can aynamda kırık mızraplarla taranıyorsun
gönlümüzün kırık anlarını tarama

kenara itilmiş acılı bir yaşamdır ayrı kalışlarımız
kinlerin , öçlerin çer çöpleri sahile vurmuş
temiz bir deniz dileme benden
bir kere yüzdüm denizinde
Kevserlerin paklardı
şimdi ne sen ne de Kevser hüznü temizler
yürek süzmeleri söz ister dalgalardan
üşür suyun yüreği
tutulur su,susuz kaldığımız anların nadaslarına

seni yaşama andında kedersizliğin ekilir
çaresizliğin kanayan anında toprak kabul etmez sensizliği
bir yara olarak alır götürür içimizdeki o asil değerleri.
kabuk bağlayan umut mevsimlerinden sonra başlar aşk
tutam tutam kavuşma kıymığında kaymak senin yoğurdun
aşk kanatır beni senden
ilaç yok, yoğurdun yarama sır
acıtır sürdükçe
bir bekleyişin sargısı sarar yalnızlığımı
kırgın nemler yuvarlanır bulutsuzluk özleminde
tanımsız bir gülüş beni sana hazırlar
mutluluk kendi fünüyesini patlatır sen halinde
isimsiz isimlerin durum eklerinde çekilmez olurum

deli bir masal hecelenir aşka
klişelerden sonra başlar bir aşk varmış
evveli,ezeli sen
başka yare meyil verme dedin
şimdi aşktan aşka muhacir kıldın
kırık dökük kalbimin bir küresinde sensiz güzeller yuva yapar
beni senden kanatır
ağlar yüreğim, susar hallerim
çaresiz bir bulut gibi nemlerine gider arzularım
sen de bir insansın der damlalar
ve iner özlemin toprağına.
Aşk ile aşk arasında tutulur tutkularım
Güneş susar, ay küser, tutuluru yaşarız anları
umarsız kalakalışların dilinde çalınır zaman
ve beni sana çalar her şey , her şeyden önce

Hayrettin Taylan

Her Acıda Sen Filmi

S

Eskimemiş umutların iksirlerine nabzımı verdim, bedeli sensizlik olan bir yaranın aranan ve yüreği acılarla tarananın ehli muhterisiyim. Göğsümün hüzzamlarında çalınan yaşanası iklimimsin, sol yanımda hep kış kıyamet ve sen benden gittikten sonra.

Üşüyen gecelerimde, yıldızlar kapatır sensizliği, ay okşar kara yaralarımı, sessizlik siner yalnızlığımı, sevdanın cürümüyle ruhun kürleriyle yaralarımaya yeni ilaçlar sunar kalırım bir halinde.

Diğer hallerini, unuttum; ama hangi acıklı filmi izlesem, hangi hüznü şarkıyı dinlesem bir sen depresir ölürüm oracıkta. Neden yoksun, neden o ağlayan, o sızlayan, o yüreği kanayan ben oluyorum. Bütün acılar beni senin aynanda taratır. Neden bu sen yansıması hep derinden derinden.

Bir kavuşmanın, bir anılmanın dahası bir hüznün orta yerinde aşka açtım özlemleri kavuşmalarımı sen yoktun.

Ey dedim! Bu sonu susamış suların şırıltısı kadar sesli güzel, yüreğimde su kalmadı, derman kalmadı, sen kalmadı, dahası ben kalmadı. Sensiz bir bebek gibiyim, üstelik kirlenmiş dünyam, al leğeni, al anaç ve kumru halini gel yıka, gel avut, gel savur, gel yakıver ruhumun ışığını.

Bir düşün, bir dönüşün, yeniden sarılışın kıyılarına kurdum seveda otağımı. Yedi kapılı çadırımı, gökkuşağı desenlerle, yıldızlarla önünde yedi renkli sularla, yedi özleme adadım her şeyimi.

Sessiz kalışın çarptı siyah umutlara, bu kadar kırık camlar mı saplı benden yaralı kalbin. Her suskunluk ruhta yeni bir depremdir, sarsıntısı uzun sürer, benim faylarımdan kaçma, aynı huyların volkanik sancısını taşıyorum. Yarkabuğum sapasağlam, hiçbir hata, hiçbir siyah leke silemez, hiçbir olay alamaz beni senden.

Özlem sularımın özü yatağını asırlardır arayan çılgın nehirlerin dalgalı aynasıdır, aşka ve her haline ulanmış, bulunmamış, bir hazanın son yaprağına yazdım seni.

Hüsrana uğramış, uğraşlarımın uğursuz dizisinde her acıda seni oynar bensizlik. İpek böceğinin yüreğimize dokuduğu kumru halısının üstündeyim, seveda duvarında asılı fotoğrafımıza baktım, susuz vahalarda umut ve aşk araması yapan suçlu ve kentli bir mecnunun göz nazarlarındayım.

Yolumuz beklemekse, yol hep hüznündür, hep yol çözümdür, hep yol gülümdür, dikenli avunmalar olsa, sen olsan da, olmasan da aynı yerdeyim.

Sana gelmenin gemisi azgın suların yaşanası renk cümbüşünde gidişinin buzuluna çarptı Adriyana Monitta öldü, sensizlik buz bulanık, ben ya.. bir de beni sor... Ne haldeyim, ne hal bende, ne ben bende, ne sen bende ... Bir de beni sor, buzullar, uzlular, kavlılar ne ki?

Kaf dağların eteklerinde Kafka halime uzanan bir yamaç senin gidişinin Davasını ezberletiyor. Meğer her şey meçhul ve meşhur bir boşluğun uçurumundaki düşmeye yakın taş olmalı ki yüreğin birden taş kesildi.

Kelebeğin güneşe göğsünü verdiği en sıcak anlarımızda gitmelerin unutamıyor bülbül hazine halim

Sana puslanışım, sana dökülüşüm sana dağlanışım hatta sana ağlanışım, nemleri nazlı bulutları yağmur güncelere eklenmiş olmalı ki kıskanç gökkuşağı asil bir tutkunun en duru halinde bütün renklerden gelmene dair beyaz sevilere sundu.

Sana gelmek, annesini çok özlemiş yeni yürüyen bir bebek gibi düşer kalka koşmak kollarına. Sarılsan bana, fasulyenin sarmaşığına sarılışı gibi ben gibi, o eski sen gibi. Sevdana dökülen krom olmak, kalaylanmak beyaz umutlarınla seni düşünmenin büyüyle gelişlerine uğurböcekleri yoldaş kılmak ne güzel olurdu.

Katran karası aşk arası bir yola düşünce ışığın dansı, gölge zikir eder güzelliğine.Ben seni güzelsin diye değil,beni güzel yaşadın diye,benden o müthiş duruşunla gittiğin için sevdim.

Göğüsteki yankımızın hissinde yaşamının hisse senetleri rekor kırırken, yürekteki küresel kriz beni senden uçurup çırpınırlarımızla kaçışlarımızın imkansızlığında hasret yağdırırken,canımı,anımı, her şanımı paylaştığım terki diyarımın destanısın. Sancımızı acımız sarar, okşar gidişler kalakalışlarımız. Tükenir mum, sararır umutlar,bir ışık doğar doğudan beklentisiz bir hazır gelinmişlik beni alır getirir sana.Bu da bir umudun kentine giriş için bir ömür yaşama zeylidir kalpkentimin devrik kraliçesi bilesin.

Hayrettin Taylan

Her gün sana yeniden tutulurum

su dağlarımdan kumrular akar
aşka dönen seher yeli olurum
Küskün zamanların dalgalarında uyanır sevdam
kokun siner sinemin sunaklarına
Kim tutar, kin tutan tutunuşlarını
im suçlar beni
hangi yüreğin uç ve uç noktası oldun
nar tanelerin dökülür yaralarırma
say say,sev sev bitmiyorsun
buzlu pistinde kimler geçer, yaram geçidinken
bana gözlerini sunan suna'nın ışınındayım
içimdeki bozkırlara gelen Ankara tiftik keçisi yer,yar gülümü
yeşil gülüşlü bir dolunaysın
ışksızlığın dolanır, dök olduğum dökülmüşlüklerde
kavgamın asası eşerdir
şimşek gibi olur içim seni sevdikçe,
uykusuz hayallerim katresine matem sarar
ezelim senin ezber sözlerinde tartılır
şen özgürlüğümün ankası uçar kafımdan ahıma
yaralı bir hal vurulur sen halinden
efsanelerin fesini giyen gönül erinci olursun
aşk namluların ejderha ağzına atarsın beni güzellerle
senli sev_dam, dirençlerim gerili bir ok gibi
her anına vurulurken tutku düğümlerimde
an kızılı aksa da heveslerim seninde kayıtlı ömrüm

Hayrettin Taylan

Her insan bir değil, yarım ve yarım olanlar var

Kendimle savaşan sözlerim var. Sözler arsız ve hırsız mı seni cümleden çalıp duruyorlar.

*H'anilerdeyim.

-Hani gözlerin dolar ağlamazsın ya ...Her açıda sen filmi oynar içimde.

-Hani ağlamak istersin ağlayamazsın ya...İşte yasaklı damlaların sözsüz ummanayım.

-Ummadıklarım orada başlar. Yenildim ıslak demlerine.

Ve yar sen vicdanımın aşkısın. Benden güçlü çıktı bende bıraktıların.

Benden büyük çıktı büyülediğim dünyam. Benden büyük çıktı, seninle çıktığımız yıllar, aylar, günler, saatler, en çok son salisen.

-Kapı kapandığında salise de ağılıyordu bu z'amansız gidişe.

-Esirin var gölgesiz yaşamlar vadisinde.Ağladığın bu vadide nar'en'ciyeler mistik meyveler veriyor...

-N'arında tane tane yakıldım aşka.İsimsiz yellere verilmiş sözlerim var.Saçlarının arasında esmelerini istedim.Sarsıntılar derin yaralarımı Fırat'a uzatır.

Ah Fırat, bir ırk senin sahilinde kan ağlarken, Dicle'm olmasını beklediğim yar Mezopotamya 'ya gelmiyor.

-Hani Fırat'la Dicle orada Leyla ile Mecnun gibi aşka karışırlar. Berrak sevdaları sonsuzluğa taşırlar. Bizi de taşın bu pınarlar.

-Beni Hülagü mü sandın ? Kur'an üstüne yemin ederim ki Hülagü değilim, dünyanın en büyük sevda kütüphanesi olan yüreğini yakan değilim.

-Fırat'ın aylarca kül renginde akmış olabilir; ama Hülagü değilim, seni seven adam Hülagü olamaz zaten.

-Can kırıklarının kırıkçısı olabilirim,yüreğinde tanımsız acılar bırakmış olabilirim; ama senin Yusuf'un benim...Şeytanların gururunla yazdığı algılar kitabındaki Hülagü ben değilim.

Hani yeminlerin nerde? Nerde yeminli mütercimlik yaptım terk edilişlerin noter tasdikli ayrılıkları.

-Neden mühür padişah yerinde güzellerin yüreğinde aşk?

Söyle bana kontratların bu enkarnasyonda neden kendine kayıp?

Bu kozmik paralel zamansızlığında aramızda nedenleri ayrıştıran yanılığın kısmetsiz kim Ruhsu.

Dizgin evrenlerde, alternatif doğrular doğuran yanılmış doğrunun kuyruğu hangi çıkar tilkisine bağlı.

İnsan kendin üst bir kimlik ararken neden tavizlerinde ucuzluk yapar ki? Bu karaktersizliğin terlenmesini hangi terliksi açıklar ki?

Tüm kaynak sistemlerde, tüm boyutlarda, tüm algılarda jenerik akışlar sunan bu doyum bizi neden sürekliler aç gözlüklere.

Bu boşlukta hangi hoşluğun hükümsüzlüğünü sürdürürüz ki?

Bedava savurduğumuz yeminler hangi amacın kontratları olarak vicdani bir yer kaplar.

Birbirine ilişkili olan tüm yapıları, araçları, amaçları, dikteleri, içsel açmazları tetikleyen ölçsüzlüğün ölçsünden uzaklayış neden?

*Mutlak olanın güneşi varken, yapma ışıklar neden? Kutsi erinçlerimiz bizi götürür en istendik yere.

*Yar anlar mı ki bu açmazların açılarını. Hangi geometrik şekle benzersin şimdi.

-Üçgenin genlerimi bozdu bu bir gerçek.Üçgenlerinin açılara kalmadı bütün dünyam. Yüreğinde kaçgenler var, ben şimdi onların formülünü arıyorum.

*Yüzyıllarda çözülemeyen matematik sorusu gibi öyle çözümsüzlük abidesi gibi durma.

-Yenildim sana.

-Esirinim.

-Hani, faylı raylar olur ya.Yürek treni geçtikçe depremler olur ya.

İşte ben o faylı rayın makinistiyim. Herkesi sana benzetip herkesi sen zannedip bindirip hüznle kentlerin son istasyonuna doğru gidiyoruz.

-Hani bütün filmlerin sonunda sevgililer yavaş çekimle yavaş adımlarla birbirine koşarak sarılır ya..

-İşte ben hep o karenin aynası gibiyim. Öylece duruyorum, kollarım, algılarım, tutkularım, yarınım, yüreğim açık sana bilesin Ruhsu.

Hayrettin Taylan

Her Şeyim Sen Oldu Elnaz

Ektiğim aşk, bilinçaltımda güzel sevgiler fidesi olarak yeşermekte.

-Olumlu düşüncelerin meyvelerini vermek için varılışını beklemekteydi.

Yeni deneyimlerin, olguların, bekleyişlerin, rüyaların tohumu bilinç merkezimdedir.

-Özüme kadar yeşerdim seni severek.Seni sevmek dışında düşlerim olamazdı.

*Olumlu ifadelerin fidesi sendin.Sevmeyi, sevmeyi, reddedilmeyi öğretti sevgin.Elzemdin ve beni mutlak düşlere sardın.

-Kendimle tanıştım, kendimle yarıştım.Seni bu arada biraz unutmış olabilirim.Mistik yollarda geçiyordum.Metafizik okyanuslarda yunusluğumu eğitiyordum.

-Aşk, zerrelerini zer yapıyordu.Sana geldiğimde gerdanlığın hazırды .

Bütün bilinçli gerçeklerim altın rezervi ve artık gönlüm zenginse ben de zengindim Elnaz..

'GÜN' olur, gün diye severim, gün olur hüznü sobeleyen hazan diye severim.Gün olur, gün'eşim olarak düşerim aydınlık yarınlara.

-Gün olur, harman yerine severim.Sevginin hasılatıyla özel bir benliğe kavuşur, senli olmanın zevkini yaşarım.

Gün olur , anlarım ki yalanmış her şey...Doğru tek şey varlığımış meğer.

-Aldanmışlığın allarına pullanır gün yüzü görmemiş, benimle aynı kareye sığmamış güzelliğin.

-Her yanımda, senden anılarla sarılır. Günümü doldurur öylesine yaşamak.

Bütün popüler şarkılarda adın okunur en güzel sözlerde.Beni çalar, aşkın ta kendisi.

-Gün olur, sen yoksun diye denizyosunlarının dostu olur yokluğun. Beni sarar bağrındaki kayalara.Beni de çeker derinlik.

Gün olur, kilitlersin kalbini.Bir daha kırmamak için.Oysa ,güzellerin kalbi incilerden, yakutlardan yapılmış kırılmışlık küpüdür.

-Açılarımızı tülemeyen her şey o kalbi kırar.İçinde kemik olmadığına kalp kırılmışlığın kemiğidir Elnaz.

H A M U Ş" olur arındığım dünya.

Gözlerini gözlerime güneş kılalı güneş batmayan yürek devletimde susar karanlık.Meğer sen susturulmamış volkanların aşk bağrısın.

-Fay kırıklarına gelgit olur gelin düşlerin.

Meğer, ben kimse 'ben' değil, ben senden sonra ney'e dönütler besleyen yürek harcıyım.

Geçmişimde yaşamıyorum.Nedense beni orada sorguluyor aşk ve hayat. Geçmişim senden sonra geçememiş sınıfı.Orada kalmış, oralı olmuş geçemeyenlerim.

-Nefeslerimin sayacı olmuş sensizlik. Sensiz her nefes alışımın faturası gelmiş.

Otomatik ödemeye almış algılarım, sevgilerim, sevdalarım.

Nefsimin elektriği olur senden akan şey.Sensizliğin mucidiyim, senli düşlerin kavuştağlarında susar umutlarım

Yazılmamışlığa bakire kalır yazgı.

"Aşk yüzünden edilen feryatları duy,

Dökülen gözyaşlarını seyret...

Çiğ insanları nasıl pişirmede,

Seni nasıl olgunlaştırmada.."

Mevlana

-Yaşanmışlıkları yazarak yaşamanın etken çatısındaki özneyim. Sen bağı yanık bir fiilsin.Çekimleniyorsun geçmiş zaman kiplerinde. Zamansızlık başlıyor, sensizliğin sonunda.

Ben'den eser yok diye, yazmaya başladı üstbenlik.Ben'den eser bırakmadı bedbaht gidişin.

-Oysa sevi kütüphanemdin. Hülagü gibi yaktım yüreğindeki bütün kitapları.

-Ben Fırat'ın kül aktığı yazgılar haliyim. İçimden başladı kitabi sözlerinle yakılışının akışı.

-Her damlan yaktı içimdeki kitaplarını. Her sözün, Dicle oluşunu bitirdi.

Ben mahzun, mahsur, mahsup, senli küllerle akan Fırat.Mezopotamya `da el ele, dil dile, aşk aşka,üst üste , ilim ilime sarılışımız yok Elnaz.

"Her şeyim sen oldu,
Ölümün alacağı bir şey bırakmadın bende..."
Yannis Ritsos

Hayrettin Taylan

Her Yanım Senli Yanıyor

Sen gönöl bahçemde beklemediğim güzeldin
Bakışlarınla beni şifrelemiştin
Ve şimdi gitmelerin yokuşundayım
Sana yoruldum
Gelmene yoruldum
Gitmene yoruldum
Dinlendim bir güzelin sevgi tayfasında
Ama yine yoruldum
Yine sana vuruldum

Beyaz sevdalar sundun nemli güncelerimize
Son akıttığın iki damlayla besleniyor umut fidanım
Bir daha ağla ki kurumasın fidanım ve vicdanım
Suyun susamasında, ruhun ağlamasında ve sessizliğin vahasında
Bir yanım senli özelemler
Bir yanım isyan..
bir yanım ben
her yanım sen....

Hayrettin Taylan

Hercümerç Demlerdeyim

yokluğunla barışmak dünyayla savaşmaya eşdeğer
sen eş ben değer
değer miydi gitmeler
eriştiğim her güzelliğe yeniden yapar mısın erişte
er işte
erdim işte
erindim
direndim işte
süzülmekten kurtar beni aşkların sıcaklığında

hercümerç barutlar ürettim bahtıma
varlığının ateşindeyim
ateşle barut olmaya nişan aldım
vurulduğum
yaralıyım
miras kalan umutlarımla
çarşına geldim senin dışında bütün güzellerden ürün var
sen kokulu bir şey aradım
Hakikate susmaktan yorulduğum
Biraz huzur,biraz sen
seni sevmediğim de yalan
seni unuttuğum da yalan
bir aşk ile bin aştır arta kalan
bir sızı ile damladır sürekli artan
beni Fırat eyledin, Dicle giderken
Mezopotamya 'da mecnunla bağdaş kurumuşuz
Vazgeç vezinsiz büyük sevdandan
Kafiyesi yok umutlarının
Eskiz bir yaranın kabuğuna yazılmaz yeniden aşklar
Vazgeç bu imgeli, bu simgeli, bu özlü aştan
Leyla 'dan daha büyük aşk kalsın onu aşkı

Hayrettin Taylan

Herkesleşen Bir Dünyanın Her Keşi Değilim

Herkes kendi kaderinin sıradağlarında sırlarıyla sıralanır. Kendimizle tanışmak zirvede olur. Çoğumuz kendimizle tanışmayı hep ertelemişiz.

-Ertelenmiş düşler değil yaşananlar. Ruhumuza ekilmiş yarınlar kadar kemdimize yakın yetişmek lazım.En yeşilden, en maviye kadar toprak kokmalı.Her şeyin değdiği yer topraktır.Bütün dünya toprağın özüne özetlenir.Bu özetin sahibi insandır.

Herkes kendi nefesinde tutukluk yapar. Herkes içsellerine nişan eder, herkes kendi hayal kırıklığında kırılır. Ve herkes kendine nefesinin sessizliğinde kendine yenik.Şimdi detone olduğum bu kader şarkısında hangi seni, hangi senle yaşamaya geldim.

Nağmesi sana benziyor kaderinin.Bestelemeye gelirken, sana bestelendim.Aynı kaderin terazisinde sevmeye tartıldı. Yanışlarımı tartacak bir mizan arıyordum.Geldin, tartın, sol yanına bıraktın.

Oysa herkes batılı,batıl olan zihinsel yanılgılar vardı.Oysa doğulu ve dogmatik olan dokunmatik kültler vardı. Her adımda karşımıza çıkıyordu. Oysa, yaşamının en güzel sınırları kutsal kitabımızda açıkça yazıyordu.Kur'an her şeyin ölçüsünü vermişti. Biz neden kendimize göre ölçülere tavır oluyorduk.

-Yol belli, yolcu belli, yöntem hep farklıydı zaten.Sevmek bir özetti bu ölçülerde.

Herkes kendi gönül ağacında bülbül olmalı.Kendi gülüne meftun olup dalında ötmeli.Ya biz her güle bülbül, her bülbüle şad olma uçuşundayız. Doyumsuzluğun Hipokrat yemini bozduk.Hasta kendimiz olduk.Yalanın, arzunun, isterik demlerin doktoru yok.İlacı yoktu günahların.Ahları vardı. Vaylarına tanışmaktı ders. Dersimizi nefsimizde alamıyorduk.İzzet- i nefsimiz kirlenmişti. Kirli hal'den temiz bir gelecek arıyorduk.

-Yansık temellerimiz, can kırığı aynalarda gözükmüyordu.Temel dinamiklerimize dinamitler yerleştirmişti sistemlerin gizil sülükleri.Sosyolojik merdivenimize yerleştirilmişti içsel ve nefis mayınlar.Biz kültürel sığışmanın, yozlaşmanın milimlerinde zevklice eriyorduk. Teknolojik ağda, bize örülmüş ağların farkında değildik.

-Zaman en büyük hırsızken zamanımızı uyuşturup bizden çalan sosyal medyanın medyanları olarak sıralandık. Benzerlerimiz almak istediler.Herkes birbirine benziyordu.

-Geceleri aynı yerde bir yar gibi şarılıyorduk sosyal medyanın uzantılarına.

-Herkes benzer paylaşımlarına beğenilerini sunuyordu. Nerede olduğumuzu yazma hastalığımız kuyruk sallıyordu.

Sosyal ego hastalığımızı sağlıklı yaşam olarak yansıtıyorduk.Herkes kendi yanlış aynasında yakışıklı veya güzeldi.Güzelliklerimiz aynada gözükmüyordu.

Çok giyiniyorduk; ama ruhumuz çıplaktı. Ruhsal aydınlanmanın terzi çırağı yoktu. Büyük ustada, her yaşama uyumlu, uyanıklı, uyarılmış, dirilişe, mutlak giysilere uygun kumaşları sunamıyordu.

-Herkes ,giyinikken çıplak amaçlarda soyunuktu.

Herkes kendine ağına ağ bağlantısıydı.Herkesin çevrimiçi görüldüğü dünyası kadar asıl çevrimdışılığını içiyle beraber doluca yaşıyordu.

-Çevrimdışı yaşadıklarımız hayatımızın boyası olmuştu.Kirli emellerimizi sosyal boyalara bandırarak doyumsuz yaşamlara adıl olmuştuk.

Herkes kendi gönül kapısının anahtarını arıyordu.Gönül vardı, anahtar da vardı; ama herkes kendi doyumsuzlukların çilingircisi olmuştu.

-İçimizdeki çocuk açtı. Psiko-sosyal denklemde kendi açmazlarımıza yeni yaşamlar için yeni kapılar, yeni anahtarlar yaratıyorduk.Kendi gizil amaçlarımıza özel kılıflar buluyorduk.İçimizdeki aç çocuğun mümesiliydik. Ona doğal ürünler bulmakta zorlanıyorduk.Bu yüzden hastalığın gizli öznesi olup kendimizle kumar oynuyorduk.

“Düşünce ve duygular yapıcı yöndeysel hayat ve enerji verir, yıkıcı yöndeysel hayat alır ve yok edici olurlar.” Negatiflerimizi pozitiflere edecek yollar olmalıydı. Doğruların doğurgan doğrusunda olmalıydık.

-Herkes kendine çekidüzen vermeliydi kurulu düzenlere karşı. Sistemlerin sistematik yanılgılarından arınıp özümüz kadar temiz gerçeklere gerçek olmalıydık. Bilinçli, ilerici, inançlı,kendine ait duruşu olan, çağın sosyal algılarını bilen, kendinle barışık, uluslar arası güdücülerin tuzağını bilip uzaklaşan, kendi sosyometrik dilimlerinde dil dil yazgısına yazılı güneşler olmalıydık.

Hayrettin Taylan

Hey ayrılıkçı ayrılık

Hey ayrılık! yıka yüreğimi tut ellerimden yık sensizliği
Sevdiğimi kara gönüllerin başkentinde bıraktım
Kırk gün kırk gece ağlıyorum yalvarıyorum yüreği taş leylime
Ey kırgınlık! acıların tüm çeşnilerinde doğan vislîna b c ğ y m
Çaresiz
 u lu
Mağlup
Ama hala onu seven...

Ve yaşamamın tek sığınacı Ey kavuşmak! Sebepler ne olursa olsun ona koşuyor
yüreğim
Düşlerimin her anı onla sarılmış yüreğimin mağması onla örülü ben artık "o" olmuşum
Onsuz her yer vatansız gibi kalbi atansız gibi
Karası düşmüş aşk yurdunun Gazisiziyim
Bu çağın en umulmaz silahlarında asıl onu değıl kendimi vurdum yaralıyım
Rengarenk hayatın en renksiz güncüllerinde o hala yok ben yoksul

Hayrettin Taylan

Heybemizde Kavuşmanın Erzakı

Her seher boğaz sularında sensizliğe yıkanır, yakınır içsel dalgalarım. Yosunların benime dolandır, gelirsın sahilime deniz analarıyla. Andıç yemiş bir iletişimin sularında seni yazamıyorum asıllarım kirlenmiş, atık sevdalar karışmış bir sensizlik denizindeyim. Her anım kirli isteklerle akıyor ama senin denizine doğru dizginleri kopmuş aşkın yunusu olmak dışında çarem kalmıyor.

Gelişler eskisi gibi ılık değil. Seninle gelen efsunlu rüzgâr saçlarımı ve suçlarımı dalgalandırıyor. Açık kahveye boyadığın saçların vedaya açılmış gibi yüzüme vurur. Yar beni tarar mısın saçlarınla, özlemlerinle... Tarak uçlarına sevgimi ekledim ki saçlarının kökünden beynine iletilerim rahat gelsin diye.

İz ve söz bitmez aşka sen ancı, yeni bir bahara beni yeşert. Ah yeşilim, gül nazım, sevdalım, bahara sunaklı sultanım, gecemin yıldızı, sözlerimin sözlüğü baharımda har var. Kurumuş özlemlerimin toprağına sevgi buhurlarında damlalar aksın. Mahmuzları ıslıl ıslıl gözlerinle şıklansın hayat.

Yedi bulut çığlıklarına dörtünale koşuyor yıldızlarım. Hazlarımın hazır dokunuşlarından koşular yapıyoruz senle senli olmanın son anında.

Heybemizde kavuşmanın bütün erzakı, biraz çok özleyen benden arta kalan sevgiyle ağırlık kazanıyor buluşmalarımız.

İmkansızlıkları aşıyoruz, gündüzleri karışlıyoruz aşk ile karanlık arasında bir yıldız konuk oluyor mavi gözlerine. Kara sevdanın haritasından, kararsız kayıplar kayıt oluyor sözle, gözle, özle sen arasına.

İçimizdeki olmazlar, olurların yangınlarına yanıcı, gidici özelemler oluyor. Ben sana yanıkken, yangınların bana ders vermesinin anlamı yok ki gülüm. Ölümsüz bir koşul bizi koşturur özelemlerin gün karasına. Mutluluğun ülkelerinde beni seni kraliçem seçmişken, yürek yüreğe sarılmışken ne engel olabilir?

Delirmiş engeller suflenmiş rüzgar taşıyor aşkın imparatorluğına Suskularımıza değıyor hafif meşrep gitmeler. Surlarımın saçakları buluşma anginlarımızla kayboluyor. Sevda dedikçe, gülüşlerin gibi yıldızlar da yerleşiyor yar yüzümüze.

Oltalar atarsın Yusufi derinlerime benimden yemler olmalı ki takılı kalıyor ağır sevdalı olta uçlarında. Sevinirsin işte sular susun biraz, artırın maviliğini ben aşkımlı yakaladım... Artırın dalgalarını, benim aşkımlı yunus kokar, benim aşkımlı Yusuf kokar, benim aşkımlı mecnun değil. Çöl görmez, serap yaşamaz. Benim aşkımlı biraz, derin, biraz benden öte.

Yüreğıne, aydınlık ruhum olur derinlerde bile gizli incin olurum. Takarsın boynuna hasretlerimi. Bir özel günde pırlantanı parıldayan kavuşmalarımızla sana sunacağım. Gizli sözlere, sözlenmelere, özelemlere leyli parmağını.

Kavuşmalarının ırmakları kıpkızıl aksın hep şairine, mısralar dirilir, sessiz O gamzeye gizlendi dünyam, o buselerde beslendi hayallerim, o bakışlara kible oldu bakışlarım, o sözlere kitabı oldu tümcelerim. Dokundum aba yakmanın bam teline ve şiirce yürüdüm senli, sensiz, uzak, yakın, sıcak ve mavi her ana.

Duru sel gibi cılgınca akıştım sözlerinle gözlerin arasında içimizdeki kayaları, kirlenmiş geçmiş de silerek gittik özün okyanusuna.

Lal olmuş bal dilimizle ülkeler ve aşklara açıldık yüreğimizin tortularından yaptığımız savrulmanın ve salınmanın salıyla.

Dalgalar eskiyince balinalar su karanlığına yüreğini salar, her dalga, her an beyaz değildir şaire, derinliğindeki nurların haritası beni kurtarır kaçınılmazlardan.

Su kokusunda düşleri sakla, gül hasretinde dikenleri akla, aşk okyanusunda salımı, ömrümü salınışla sakla, bebeğim.

Dokun şimdi perma perişanlığın aynası yüreğıme. Ar perdesini çekelim suskularımızın, susamışlıklarımızın açlıklarına.. Aşk, içimizde en bulunmayan gıda, sorgusuz düşlerini, en bilinmez tutkularınla doyur iç çocuğumu. Can ol, heves ol bedenime. Ten ol, tin ol dudağın değsin değinilerime. Sen ol, ben ol, şen ol sevda- yi aşk koyalım gecenin zifiri gizemine. En anlatılmaz, e gerçekleşmez hayalin olayım geleyim bu gece,

hallerinin gecesine,kapat gözlerini,kapat sözlerini,kapat dünyanı,kapat bensizliği.En sevdiğin rengin turuncu gizlerinde gizlendim sende.Benim rengimi bul bunca sana alışıp geldiğim dalgaların algılarında Gül taşlım.

Hayrettin Taylan

Hıçkırığının Sesinden Vuslat Sagusu

Hıçkırığının Sesinden Vuslat Sagusu

yapayalnızlığın hıçkırık demindeyim
gülmenin yakıştığı aşk definesiyim
gülemiyorum
oysa gül yüzünden dünyalar derledim
oysa güleç halin son aynasıydım
yüreğin t'aranıyordu ta benden

gidişinle
esirgenmiş özlemlerin esiriyim
biten bir efsanenin efesiyim
büyüyen aşk masalının cücesiyim

Titrek bir ceylanın kimyasında haykırdın
sen başkasının başkalaşım cevherisin
Benden aşk dileme
Ben senden ve kendimden geçtim
Benim ç'ölüm seni aşk çağırmaz
Sır gibi değil yaşadıklarımın can kırığı
Şızım sızım inleyen halin ali kılıcı gibiydi
İçimdeki yaranın volkanı sensin
Faylarımdan huylarının kırıkları yansır
Canhıraş olur
Giderim senden ve kendimden

Hıčkıra hıčkıra gözlerimden akarsın
Dayanmazsın biliyorum budur ıslanmış kaderim
Uslanmış bir sen var biliyorum
İçimdeki depremlerin sarsıntısından göremiyorum
Gelmek istiyorum en istendik gelmelerle ama gelemiyorum
Gitmek benim eserim
Beklemek senin kaderin

Bir gün işte, hıçkırıklarımın destanını okur kederin
Bir gün işte, can kırıklarımı yazar sevda defterin
Bir gün işte, iç içe kaderin ortasında yazar vuslatın
Bir gün işte, ellerim tutar gözyaşlarını ta benden
Bir gün işte, yellerim eser sevi cennetinden
Huri olarak beni sana sunar ömür
Bir gün işte, sen gelir yanar içimde aşk diye
Bir gün işte, ben geldim yazacak mısın kaderimizi diye

Hayrettin Taylan

Hıçkırığının Sesinden Vuslat Ağıtı

yapayalnızlığın hıçkırık demindeyim
gülmenin yakıştığı aşk definesiyim
gülemiyorum
oysa gül yüzünden dünyalar derledim
oysa güleç halin son aynasıydım
yüreğin t'aranıyordu ta benden

gidişinle
esirgenmiş özlemlerin esiriyim
biten bir efsanenin efesiyim
büyüyen aşk masalının cücesiyim

Titrek bir ceylanın kimyasında haykırdın
sen başkasının başkalaşım cevherisin
Benden aşk dileme
Ben senden ve kendimden geçtim
Benim ç'ölüm seni aşk çağırmaz
Sır gibi değil yaşadıklarımın can kırığı
Şızım sızım inleyen halin ali kılıcı gibiydi
İçimdeki yaranın volkanı sensin
Faylarımın huylarının kırıkları yansır
Canhıraş olur
Giderim senden ve kendimden

Hıçkırığa hıçkırığa gözlerimden akarsın
Dayanmazsın biliyorum budur ıslanmış kaderim
Uslanmış bir sen var biliyorum
İçimdeki depremlerin sarsıntısından göremiyorum
Gelmek istiyorum en istendik gelmelerle ama gelemiyorum
Gitmek benim eserim
Beklemek senin kaderin

Bir gün işte, hıçkırıklarımın destanını okur kederin
Bir gün işte, can kırıklarımı yazar sevda defterin
Bir gün işte, iç içe kaderin ortasında yazar vuslatın
Bir gün işte, ellerim tutar gözyaşlarını ta benden
Bir gün işte, yellerim eser sevi cennetinden
Huri olarak beni sana sunar ömür

Hayrettin Taylan

Hicri takvime göre sen gitmemişsin

İç çocuğun prizması -1

içinde unuttuğun içimin iç kafiyesinde ağlar şair
bir sancı seciyelenir yazamadıklarımızda
sözsüz sanatlar anlatır meramlarımı
aslını kaybeden bir asrın mecnunluğuna oynar kaderim
uçuşturur bizi sızılar
yarıştırır bizi özlemler
tarifsiz kalır vuslatın aynasından akanlar
beni bulur devinimlerin süzgeci
süzülür yadın, kalır adın sonsuzluk başımda

şavkın nergisliği -2

gelgitler tutuşur damlalarına
bir ben ıslanır bin ben yanarken içimde
uğramaz olur huzurun son sözcüğü
cümlelerinde ağlatır aşk
alaz bir gölge gibi peşinde koşar tutku
demlenmiş bir hayal takılır gerçeklerime
düşünür durur düşlerim
bekler durur bikri umutlarım

hicri takvime göre sen gitmemişsin bende-3

Hicranın anılarını yazar yazgının son yazı
Baharına alır algı
Çiçek gibi açılışına gelir arı'lığım,
Narına katlanır k'avlarım
Coşkunun oğlu gibi akar giderim sana
Adressiz bir ömre lir olur kalır bahtım sana

kırılı can yüreğinde ütülenir bekleyişim
beni sana yamalar aşkın ta kendisi
beklemek dışında şansı bile yok sayan hesabın s'onuyum
bir sen
bir kere sevdiğim sen
hesabım, kitabım sen

Hayrettin Taylan

Hiç : Bu Aşk Dedi

...: hiç ile yok arasında hoşluğun varsıl

"ben" düşün içinde sen beni düşün

...: bir seçenek olmak isterdim aşk sorunda
hissedebilmek için seni

...: sormak seni hiç yaşamadığım sana
cevaplamak seni aşkla

...: karşımda hiç büyümeyen bebek gibi
sevginin salıncağında sallandırmak isterdim

...: gülüşlerini çözmek için yanında gülmek
devrik kalışlarında özne olmak yüklemim yanarken bana
...: ve üç noktaların da sonunda seni beklemek uç noktaya
yarım kalana

...: yarım kalana imla olmak

ilk kez yazılmış bir sözcük gibi akmak sensizliğin defterine
ilk kez açıklanan bir haber gibi yazılmak bahtına tahtasına
ilk kez öpülmüş bir dudak gibi yapışmak ömrüne can duvarına
ilk atılmış bir imza gibi yazılmak ruhuna ortasına
...: ve kalmak harfinle kalbin arasındaki her şeye

... ..: şeyleri şeyh eden güvensiz sorunlarda durulanmak
ihtimallerin ininde imgesel düş olmak yazmak seni
...: yalnızlığa eş anlamı eşlere yalnız anlamlarda kazımak seni
dileği tutulmuş tutuluşların remizinde resmetmek seni
...: hiçbir şeyin, hiçbir şeye benzemediği benzersizlerde sızmak yüreğine
yoktan daha yoksul

...: vardan daha varsıl

senden daha senli

...: bir aşk hoşluğunda hiçlikleri yakmak
ömrün boşluğuna doldurmak seni

...: aşka aşk kalıp aşkı yakmak yaşamın sobasında
ısınmak ve yaşamak önce seni sonra

Hayrettin Taylan

Hiç Dokunulmamış Gözyaşlarında

Alındım sere serpe gitmeler deryasına...

Her harfin hesabını bana ödedi gitmeler,oysa ben aşkın kavıyım,seni yakacak nice çöpüm vardı kutumda.Kalmalar oltama takıldı,sen ruhuma işlendi yeni sevda seferinde.

Yalnızlıklar öldürdüm, dirildim baharların gergefinde.Gri sızıların susuzluğunda bir gömütlük umudum çağıldar çocukça bekleyişime.

Hem de oynamak istedim,istendik hülyaların gerçek şifasında seninle.Aramızı açan hangi hissin şuurunda benzine benzin döktü gidişler.Hani,kırmızıların vardı, arada süprizlerimi baştan çıkartan, yüreğimi aya inleten,gece min kırılmalarını sularına çağırınve bütün hazlarıma bağırın kıpkızılların şimdi nerde?

Bir elim vakaydı,bir de senin eline su dökmez anların son karesiydi.Kararmış tartışmaların silgisini kullanmadık.

Kimsesizlikleriyle boş bırakılan iç hesaplarımın minimizelerinde büyük kavgaları derleyen sendin.

Hoşluğu doldurulamayan sancılı bir akışın kenarında düşmek sana mı bana mı yakışır. Kendini öpmeye çalışan iki dudak oyununda değiliz ki, seni beninde öpme görevimi tam yapamadım demek.Dünyayı dünyaya satma telaşından biraz da her erkeğin zayıf düştüğü haz tavında avlandım.

Kendini tutamaz ki huzursuzluk.Tutul-mayınca/ mayınca ilgisizliklerin beni sınırına davet etti dış güzeller.Tel örgüleri,mayınlar, haz oyunlar, ihanet şatosunda raks eden Isis ya da Zeus,YA DA julyet,ya da Aysu,ya da Exgi..ne fark eder birisi işte yerli ya da yabancı Hazımsızlığımı çaldı kelekler.

Kendine el olan bir eli öpmeye değil, kırmaya gidemedim.Öpülmeyince/öpmeyince bir umut,kayıpsızlığına,ılanlar yapıştırır.

Kendine çöl arayan ahuların" hu " sesine gittim.Zikir değilmiş,fikir de değilmiş, sevişme muştusunun çilginsini çalıyormuşlar meğer.

Sahi...

Bundan mıydı akışlara bunca bend kurmamız.Kurulu düzenlerimizi varken yeni mutluluklara kurulu saat aramamız.

Ne çok virane anlara varis bıraktık seninle.Hangi gözyaşın seni bende genç bıraktı. Dokunulmamış gözyaşlarını toplar mısın? Bir şişeye koy,at Nil'e.Beni senden alan Firavun'larda ancak öle kavrulur ve kavuşur hasretim.Besiğini,eşğini,aşk etiğini de koysun özlem annen.

Gitmeler birer aşk-gömütlüğünü sardılar sahilimize,gözlerin gönlüme vurur yakamozlarını.Nil ` saldım sahi sevdamin salını.Salina salına gelecek misin? Yeniden şaklıbahçeye.Bir gece ansızın basıp gelmişim, sabah en ergeninde karşılaşmıştın beni. Önce çorba içmiştik, sonra korkarak, tüm cesaretimi toplayarak hani tutmuştum elini. Bir taksiye binerek saklı bahçemize gitmiştik.Onca gezmeler arası oynaşılını yaşadıkdan sonra gerçeğe yakınlar yaşamıştık.

Ne çok çocukça aیتler yapmıştık,yasak olan yaşamaklarda..

İç kan ağlayan bir palyaço edasında...

Eğlendi durdu dünyamız, saklı bahçede havuz başında onca çocukluktan sonra romantizmi canlandıran anların melodisine bir de sürpriz bir evlenme teklifi.

Havuz başı ağladı, fışkıran sular ağladı, betonlar çatladı, her şey hayran kaldı.Masadan lavaboya gitmek bahanesiyle gitmişim.

Gün boyu çocukça aşk oynaşçılarımızı gerçeğe akın etme demindeydim.

Daha yeni konuşan dünya sevimlisi bir çocuğa kıpkızıl bir gül verdim, dedim:

Git şu ablaya de ki:-- Şu abi seni bir ömür sevmek için bu gülü gönderdi.

Çocuk geldi,aşk geldi, ben gelmedim.Uzakta izledim... Çocukça çocuk oldun.Konuştunuz, şakalaştınız.Bir çocukla gönderdiğim bir ömür mesajımın

mutluluğuyla aęladıń,havuz taştı ben geldim ben taştım.Benimde gözümdeń yaşılar aktı.Hatırlıyor musun?

O gözlerine geldim,o gözlerini özledim, o seni özledim,o çocuk nerde? Belki şimdi okuldadır, büyümüştür, yeniden bulsam, bir gül getirse, bu abi yeniden bir ömür dönmeni istiyor dese. Gelir misin? En güzel yaşam sarhoşluklarımızdan, sakınarak,yeniden Her harfe aşk atarak –kalmaz mısın? Ali ömürlere...Bir aşkın tam-da "orta yerinde" beni neden bırakıp gittin üstelik hiç dokunulmamış yeni gözyaşlarınla.

Söylesene taşıdığın içsel örüntüler ne zaman bitecek. Sana susuzluk artıran özlemlerimin her ertesinde... Vazgeçilmez bir yolculuk sanırdım sana gelmenin her adımını

Elimi tutsan, elim elinde kalsa,bu kalmaya kaç ömür öderdim bilir misin? Yüreğimde aşka vuran ezgilerin demosunda hep sen çalınırken,hiç akıtılmamış mutluluk gözyaşlarınla gelecek misin ?

Hayrettin Taylan

Hiç ile Güç 'ün Poetik Sözgeci

"KALP" Sevmekten yorulmaz.. "SEVENE" sebep sorulmaz...

~Mevlana~

Hiç:

- Kalp , sevmenin hiçliğini pompalar.İnsanı emer duygulardan.Sevgi, aşk, tutku, arzu, hislerin hiçliğini derler.Kalp, aslında içimizdeki hiçliğin sonudur.Örada başlar hiç olmaya meylî-zar.

Güç:

-Kalp, beyinden sonra insanı dengeleyen ekvatordur. İkiye böler insanı, akıl ile duygu...
Kalp, bütün duyusalılığın gücüdür. Beyinden daha etkin dirençlere sahiptir. Beyin, usun bir kısmını kullanır.Ama kalp bir bütün olarak her duyguyu pompalar hayata. Duygular bir şelale gibidir hep akar. Durağan değildir.Akıl, zamanı gelince harekete geçer.İhtiyaca hasılın dersidir akıl.İnsan, aslın duygular çeşnisinde akan çeşme gibidir.
-Nefsi olana daha yakın, duygulu olan daha akınvaridir.

"Bir kalbin içinde ne taşıdığını asla bilemezsin. Kırmadan önce iyi düşün. Belki de içindeki sensin..."

~William Butler

İşte sevgilim, hiç ile güç gibi varlığıma yakın, aklıma çok lazım; ama kalbimde hep olan bir sevi pınarısın ya da
Okyanusu kucağıma verip sonsuz sevgilere sardıran özel bir yüreksin.

Güç:

-Zamanı geldiğinde aşkınızın rengi özünüzün rengiyle eşitlenecek.Şu an hiçliğin kuyruk sokumunda uzakların uçurumlarını oynuyorsunuz.
-Sevgili gelmek için çabalamıyor.Burada sorun daha başka merkezilerde. Sorun artık sende değil.Sen ona gitmek için bütün içsel , ruhsal, tutkusall güçlerini kullandın.Gücünü gördü, hissetti, anladı.
Sıra onun hiçliklerin boşluğundan arınma zamanı.O, kendisine kurulmuş hiçliğin içinde.Hoşluğunu biliyor; ama aşkın meşaketini öğrenemedi.
-Birilerini kırarak kalbinde kentini kurmak istemiyor.Biraz garantör, biraz bağıl sevici. Hoşluğunun direncini saldın.Uğruna bütün uğrunu verdin.O, şimdi aslında kendine bir hiç. Sevdiğine gidemeyecek kadar öylesi bahanelerle uzak kalışları oynuyorsa, onu hiçler kaplamış.

Hiç:

-Değişim geçirme sürecinde araya , arasıll etkenler istemez.Hiçlikte dediğin şey, aslında onun gücüne teslimiyeti ertelemeyi istiyor.

Yaşanırılık hikayeleri onun ruhunda okunuyor.Çoktan seçmeli istekleri aşılandı her dünyasına.O da asil bir güç oldu. Bağıl dediğiniz hiçlerden arınıyor.Beni yok saymaya yakın.Artık gelmeli ki bu aşka bir hiç olmadığı gücünü göstermeli.

Onun sana gelmesi demek büyümüş olmak demektir.Henüz demek büyümemiş ...

Güç:

-Kendi cennetini ruhunun sahillerine taşımakta zorlanan dalgalar gibi onun algıları. Dalgaları yüreğini aştı.Seni sevme derslerini geçti.

*Olasılıkları açık. İçindeki sesli radyo ile sürekli konuşmakta.Güçlü bir kadın olmanın çabasında belki.Anacıl duvarlar aslında bahane.O kendini taşımayı aşıyor.Yoksa bu kadar uzatmazdı.
Henüz ustalaşmış değil sevmeye, yaşamaya, gelmeye.Ürkek ceylanlığın çıraklığında.

Sen sürekli gül,düşle. Yarın gülistan olur, yarin gülzar olur.

Yine sevgi ustası Mevlan'ının sözü çok şey özetler.

Sükut eyledim, "Kahrı var" dediler.
Biraz söyledim, "Zehri" var dediler.
Sustum, kahrından susuyor dediler;
Biraz konuştum, zehrini kusuyor dediler! ...

(Hz.Mevlana)

Güzel susmalarımla işte gücün ortasında sana susuyorum Şulenar.

Şulenar:

Evvel zamanın düğününde oynadın benimle. Zaman benim, evvelim, ezelim sensin.

*Farklı bir gözün, özüne yüklem oldum. Aşamadıklarımın aşısı tutmadı. Aştım kendimi.Neden yanında değilim, sahi ben neyin süzgeciyim.Hangi amacı süzüyorum. Kendim için yaşamadığıma karar verdim.Baksana hayatımı ben değil çevrsel faktörler belirliyor.Bir genç kızın etrafını çevreleyen onlarca algısal, kuralsal çeper var.

-Ben aşamadım, aciz miyim, ya da kendi hayatım benim mi bilemiyorum. Ben kim için yaşıyorum ki çözemedim.Bana ait olan hayatın neresindeyim.Sevdiğim erkeği görmeye gidemiyorum aylardır.

Şimdi bu acizlik eczanesinde hangi gerçek ilaç olur bilemedim şairim.

Şairzal:

Lütfedilmişti sana hayatın güzellikleri.Sen kendince güzellikleri taşıyordun. Bir hayatın ne kadar bizimse o kadarına kadrimizi sunmalıyız. Yüreğinin başkentine gitmek istiyorsan, yollardaki çeperleri, ayağına batacak dikenleri normalleştireceksin.

-Kolay kalaylanmaz hiçbir zaman.Hep paslı kalır.Zor kalaylıdır, zoru aşmanın sabır direnci vardır.Şair, sana direniyor, sanırım sabrın bütün katmanlarını tüketti. Bir adım istedi, adın kadar bir adım.

Bunu da çok görme.

Hiç:

- İsteklerin perdesi yoktur.İstediklerimizi içimizdeki her duygu görür.İstekler çıplaktır.Giyinik değil arzularımız. Amaçlar çok şık giyinir. Güç ile mücadeleme karışacak her duyguya merhem oluyorum.

- Uzaklaşma tehlikesini sundum ona. Güç artık hangi duyduysa ona sorun.

Güç:

İyi-kötü, güzel-çirkin, günah-sevap, gelmek-gitmek... yiyici tezatların odağındasınız.Tüketilmişliğin bileti alınmış. Ruhunuzu besleyen güzel duygular borsasının gongu çaldı. Reel değerinizi ölçecek buluşmalarınız olmalı.
-Bir bakış, bir dokunuş, bir öpüş, birkaç söz, birlikte zaman olmakır aşk. Sözsüz roman gibi beraberken okunmaktır.Aşkın gücü budur, yoksa diğerleri hiçliğin size sunduğu hoşluklardır.

Şairzal:

Ruhlarımız, hayallerimiz, duygularımız, hasretlerimiz buluştu.Bizim gerçeğimiz henüz sarılmadı gerçeğe.Henüz aynı cümlede susmadık çayımızı yudumlarken.Sen gittikçe hayale benziyorsun.

Şulenar:

-Of... Benim bahanelerime inanmadığını biliyorum. Gerçek olamayacağımızı düşünüyorsun. Belki çok haklısın.Benim kendime ait bir hayatım varmış meğer.Seninle fark ettim.Şimdi bana aitleri derliyorum.Bana sunulmuş hayatımı tek başıma yaşamak zamanı gelmiş meğer.Ama beni nedense daha yeni yürüyen kız çocuğu gibi görenlerim var.

-Sendeyim, ama gerçeğin kadar değilim. Üzülme sakın. Hüzünlerinin sorumlusuyum.Bu yüzden vicdanen eziliyorum. Biliyorum çok üzgünsün.

Şairzal:

Öz'ün üstünde yağmursu bulutlarım var.Mutlak düşlerim var beni gerçeklere saran.Seninle mistik sevdanın derinliğini keşfettim. Sen önce sana ait bir yaşamın gücüne inan. Sonra, adın kadar bir adım atarsın.

Artık, gel demeyeceğim sana. Binlerce kez gel dedim. Gelmek bin kez kırıldı.

Hayrettin Taylan

Hiç Kimsenin Minimize Melodramı

Hiçbir şeye benzemiyordu, hiç kimsizliğim. Hep senden bir benzeyiş ilikledim iliklerime kadar seni yaşamaya. Artık seni unutmanın önsözünü yazıyorum.

-Evet, sen aşktın, aşka kafiyeli en büyük hamseydin. Hatırı olmayan, sanrısı öykülerde gizlenen bir anın dersiyim.

-Derdimi tersten okur esişler. Vahşi bir sensizliğe aslanlığımı büyütüyorum. Benim aslan şairim dediğin günlerin kopyasını yaşıyorum. İçtiğim, içli Kevserlerin berraklarındayım; ama yüreği karanlık gecelerimin heceleri suskun. Melodramlarıma gecelik giydiren can yakılışların uyurgezer gibi hep özlem odamda.

-Seni sayıklıyorum, sonsuz uyumsuzluklarda.

Bir ağıt, bir kabus, bir kayboluş yükseliyordu, içimdeki eskiz hatta esrik nemlere. Yağmurlarla, damlaların arasında uslanmadıkları ıslanıyor

-Seni seviyorum ara bir cümle olarak ruhumun alt yazısında geçiyor. Senin gözlerinden çalıp, senin sözlerine ulanıyor bakakalışım.

Hep görülenin, hiç görünmeyen görünmeziyim.

- âlemin ali, ali'nin âlem olduğu kılıcsız, kızsız sızılarda dünya sanki dün. Bense benden öncenin geleceğiyim.

- Sen bir geleceğin aşk kazası değilsin ki beni özlem orucuna sevk ediyorsun. Olursa olmazın uyanıklığında anlatılmaz bir rüyadayım. Beni görmüyor renkler ve hayaller. Yan yana bir resmimiz bile yok ki seni, sensiz her yere asayım.

-Uzakların gözbebeğine kazılmış, kazanılmış aşkın uzaktan seveniyim.

Nakışladığın mendil, gezdiğin rıhtım, ilk bakiştığımız otogar.

-Yahya Kemal en çok Ankara'nın garını seviyordu.

-Bende Ankara'nın garı'nı sevdim. Seninle ilk kez orda karşılaştık. İstanbul'dan Ankara'ya gelişleri özledim hep. Yine sabahın körü, yine aşkın gözü kör, ben İstanbul'dan sana geliyorum, sen beni orda karşılıyorsun. Bir çorbacıda nefes alıyoruz.

-Ustam iki çorba istiyoruz, biri çorba olsun, bir aşk...

-Yine senin seferindeyim. Yine unutamayışımı ağlıyor güller, beni seven seviler.

- Özlemine sanrı doğurdun, senli bir geliş doğurdu gelecek.

- Tasvirsiz bir vicdanın sızında akar göz yaşlarım. Ağladığımı düşünme, ben ağlamam ki yalnız gözlerim nemlenir. Yalnız sözlerim ağlar, yalnız senin ağlayışın ağlar bende.

-Günahsız yıkamak istedim, ahsız can kırıklarını. Beni senden vurdu aşka vuruluş.

Beni Adem'in günahsız halinde tanıdın, yaşadın, ölüm kadar güvenden

- Yasak elmayı yediren biri kayıpsızın kitapsız kitabında yazıldığım gece hariç

- Ben Adem değilimdim, ben aşk değilimdim, ben senden değilimdin, ben kendimde değildim bir gece. Hecelendi, harf harf gayyalarda yıkandı arzular.

-Akan aktı, yakan yaktı, yanan ikimiz oldu can gülüm.

- Beni gecelerden sorma, ben hecelerden sorma, beni senden sorma.

-Bakir değil güvenim. Bekaretin kadar kani değil ilgim, sana olan bağılarım.

-Hasret ambarımda hürüm. Kendisizliğime kamberim. Kabaremde ben oynadım benle.

-Hangi aşk tarihi beni anlatır büyük aşkların arşivine, hangi yürek susar, sana olan tutuluş ağıtlarımı.

- Sığındığım, yazılarla yaz olur mu? Hasılat rekoru kıran acılar ağacımın dizelerinde hangi meyve seni özetler biliyor musun?

-Kerbela'nın Ayşe'si sensen ben hangi aşk çağının Ali'siyim.

Halepçe'de, Şeria'da, Beria'da ölen son güzel değildin; ama her acıda ölümcül

yaşayan benim.

-Ahlarımın bayrağını görmüyor musun?

-Kendine seçtiğin yeni mutluluk vatanında huzuruna mutlaka bir gün sızılarım ulanır. Bin yıl geçse de bu acılanış seni de boğar, seni de sarar. Yetimsin, bensizsin, aşsızsın.

-Tök bir gelecek arıyorsun,burnun kaflarını yüceltir.

Onu da vurun kalbinden, yoldaşım olsun Leyla

- Sütü bozuk bir el gelir tutar elini elbet. Her cümlede,vaveyla her sözünde sızılanış.Nefretin etinde,beklemenin kentinde minimize dramımsın.

-Bu yasımı , bu aşılmaz aslarımı devrik gönül mabedine yazdım.

-Şimdi yoksun, olmanı ister miyim? Bilmemlerin memesinde aslan sütü emiyorum. Ormanlarımdayım, harlarım, yarılarım yanımda.

Kor bir geleceğin eleğinden bir bir geçiyorum.

-Uslandım paslandığım hatalar şeninden.

'biz' li cümleler için ,bizsiz binlerce cümle yazdım. Kitaplar sustu, aşk sustu, tarih sustu, gelemeyiş sustu.

-Yalnız ben ve umut konuştu.

Sen imkansızlığa hadım olurken, ben belkilerine döl bırakıp geleceğe salıncaklar yapıp durdum.

Gözyaşınla yıkadığın bu ayrılığın içinde unutulamayan neydi?

Ne zorluklarla verdiğimiz pozlar mı? Uzlaşmaz dediğimiz anlar mı?

-Silinemeyen yırtık pırtık olan anılar mı?

Hiçbir şeyliğin hiçinde, hoşluğun adı kalmadı can gülüm.

- Hakkımdaki sanılar dağ doğurmuştur sende. Oysa ben aşkın ovasıyım, dağ görme sanrılardan uzak kal.

- Göğsümün kafesinde,çaresiz,tanımsız bir atılış var. Hep saatin sen ibresine vurur.

- Yokluğun,zamansız ,anlatılmaz kalakalışlar bırakır.

Bekleme dergâhımda yahşi hatta vahşi özlemler birikir.

Her gece en çok sevdiğimiz şarkının koynunda uyuyorum. Hangi makam daha çok seni anlatır,hangi notanın tınısında sesim sana daha ritmik yakınlaşma olur.

-Hangi benden dinlemek istersin özlem türküsünü.

- " O yarden haber versin türküler"

Ölümcül bağlanışlarla nikâhlı unutamayışın umanındayım, köpüklerime seni kefenledim .

- Araf'ımdan sana uslanmış raflar yaptım. Yalnız senin için yaşamaya odaklı benli kitabeler yerleştirdi.

-Sol yanımda mumyalanan sana yazılır şiirlerim. Hala başka şahsın şiiri yazamıyor can yürek.

Vurulmuş mantık- tayrın Belkis sarayından çıkma.

-Daha yazılmamış en güzel yazılarımdan , kelime tükettiğim sensin sen...

Hayrettin Taylan

Hiç Su

Hiç Su

Hayrettin Taylan

Her şey geçmiş gibi hepsi birken boş
Geleceğim gördüğüm her şeydim
Dişi şansım bugüne ayna
Ağırlığın ruha karşı taranıyorum
Kendimi beklemeyi kısas ve hılas eyledim
Hayatın adadığı hayata adağım
Büyümeyle büyüme arasındayım
Bir masum hocuk gibi koşuyu rastlaşmalarım.
Ben kalabalığın içinde yanımda fazla yapayalnızım
En yeni şeyim en yenidir.
Ruhum temizse temiz ben temizim der
Nefsim hayvan hayvanlıktan öte insan üstüyüm biraz
Benden kovuldum bana doğru ruhumun yıldırımlarıyla
En büyük kuvvetim kötülük çuşnimden
Hayatın boşluğuna akıyor üzümün çeşmesi
Özlemlerim sulandı.
Özüm ruh ikizim susadı
Kıskaranlık akvimin akvabi beni ısırdı.
Şimdi her yerim pozehire pan
Von
Han
Yan
San ve gidişe şan
Yalnızım
Ki yalnızlık susmayı öğretti susmalarıma...
Ülkesizlik ülksözlüğün aynı suç.
Kendi kendime yalnızım...
Bekliyorum kendimi
Hayata akıyor her şey
Her şey hoş
Her şey boş
Her şey bir
Bense hoşluğun boşluğundaki bencil
Kendimi yaşayamamanın san ismaili
Ey İbrahim! -gel kurtar beni benden...

Hayrettin Taylan

Hiçbir Ayrılığın Bulamayacağı Yerde Saklanalım

- Vurulduğum aşk tan vaktinde yaralarımın sardın gönül bayrağını. Gönül mazgalından sızan ince hislerin akışına kapıldım. Bir kopuş yaşadım aşktan. Aşk kendinden kopmayı çoğaltmaktır. Tininde sobelendim, tenini hiç düşlemeden.
- Seni sevdiğim her karışa surlar ördüm, en büyük Çin Seddim sensin. Aşkla kaplandı seni sevdiğim her yer. Sözlerimle özlerim arasında büyür imgesel yüceliş. Felsefi lirakalar yazıyorum sana.
- Biraz benden derin, biraz senden serin akıyor .
- Ağlayış risalede damlaların aşkın zembereği olmuş. Ben gönül kabeni henüz yıkamadım. Müşrik de değilim. Seni tavafa geleceğim.
- Gün ve ahlakımdan arınmak için
- Legal bir kavuşma istedim ,illegal eylemlerine son vermeni istedim ayrı kaldığın her andan.
- Her damlanı kurşun gibi akıttın sensiz nadaslarımı. Benim yüreğimin ovasında sevgi toprağı bitmez. Göz yaşların erozyon için akıyor durmadan.
- Canlı bomba olan tutkularım varken, bütün kutsi efsunlarda adıma şifreli harfler bulunurken, beni senden kim ayırtabilir ki Süveyda.
- Beni sevmediğini ihbarcımdan öğrendim. Külliye yalan, sen beni kendinden çok seviyorsun. Pembe yalanların perisi olarak etek salama bensiz dillere.
- Sevgim, bitti demişsin. Hangi sevgi, hangi sevilmiş, hangi sevilmiş biter ki gülüm.
- Ellere gönül telini verip eskiz türkülerimi besteleme. Kavuşamadığımız her kavuşmakta seni çağırıyor dünya ve aşk.
- Etinle yüzleştığım günlerin sıcaklığını anımsadım. Tin il tenin arasında seni en derin manalarda düşünceye sordum
- Parçalanmaya muktedir bir gönül atomudur dediler. O senin can kırıklarınla imha olmuş durumda. Senin onun en güvenli yaşadığın Nagazaki'sine ,Hiroşoma'sına iki atom atmışsın. İki atom gece yaşattığın bir gönül seni nasıl affeder dedir sufle.
- Şimdi sığınağı bile olmayan can şehrindeyim. Sürekli sana acıyan dünyama bombaların yağıyor.
- Filistinli bir çocuk gibiyim. Her yanıma karmakarışık meçhuller.
- Acıyan gözlerle gelmeni bekliyorum, Kudüs duvarına yazdığım dizeleri okumuşsundur, beni anlamışsındır diye bir dakikanı istedim .
- İmzasız tüm dizelerimi gönül postana yolladım. Kırgın kapını çaldı pişman olmuş postacılarım. Zilin mi bozdu, yoksa, ruhunun tüm zerrelere ihanetimin kanseri seni sarmış mı?
- İşgal gecelerinde basıldığım arzu kapanında yalnız beni suçlu olarak görme büyük aşkların kraliçesi.
- Hep sıfır çekmiş olabilirim, hep yanında sıfır bile olamayan güzellerin gözlerinde geceler batırmış olabilirim. Bir zamanlar aşkın küffarı olarak yaşamış olabilirim ; ama şunu bil ki ben senin tutku cennetinden hiç gitmedim. Kevserlerinden hep içtim, hep senli dualarda büyüdüm. Şimdi "0"rh negatif aşk kanına ihtiyacım var.
- Senin canın kanıyor, senin gönlün kanıyor, senin gidişin kanıyor, senin gelemeyişin kanıyor.
- Açıl bir sen lazım Süveyda.
- Öylesine yoktun, öylesine vardın, öylesine gittin. Bu son muhtıranın sabahında seni aradım; ama sen tanklarını yürüttün ikimizin yaşadığı aşk yurduna.
- Benim aşk halkıma artık böyle devrik inatlarla gelme. Bot giyen gönül erinçlerine güvenme.

- Apoletlerin rüzgarında eslerini yollama can yaralarım. Ben bilincin, mavzeriyim. Kendini vurma , ucuz oyunlarla.
- Gayrı devir değışti. Hep sevdiklerimleyim. Hep bilincin şurasındayım. Hep derin sızılarn sıçanları özümün mutfağındaki en asil şeyler yiyecek değil ya.
- Bu sana bir intihar manifestosu değil, bu sana aşka toparlanış gülüm.
- Bu vatan, bu kalp, bu senli acılarıma bundan böyle kimse oyun oynayamaz Süveyda.
- Sen kelepçeleri derdine vurdun. Ben yalın bir tarihin aşk kadimiyim.
Senin ilk çalıştığın Sincan'da yirmi sekiz şubattan arta kalan tank yollarına gül ekdim.
- Ben kanayan yarama gül ekerim, ben bilgeliğin, ben güzel dünyaların, ben sevginin soydaşı, Yunus ve Mevlan'nın aşk aynasındayım.
- Seni tarıyorum güzelliklere, yeniden gelmelere.
Ruhu her tene düşen lepra kokulu bir kadının teninde beni sistemin terk edilmişî olarak atma.
- Ben ruhunla sevişmekteyim, beni ten kokulu etlerin gecelerine atmadan gel.
- Saçlarının beyazlarında, suçlarının kara mağaralarında saklandım.

Yağmur olup yar üstüme yağdın. Dolu olup gül bahçemdeki güllerine yağdın. Her gülümde senli bir yara, bu yüzden hangi güzele gül sunsam senli bir yara okunur, herkes beni senden bırakır.

Uzak şehirler üşür gözlerimin haritasında, senli kentler ayağa kalkar.
Uzar senli hecem, yanar göğsümde senli mumlar. Her güzel aydınlanır, her seven ışık alır ; ama mum dibindesin, mumyalanmış sevilışin aydınlanmaz Süveyda.
-Harlanır aşk, yücelir nemli gelişler bulutlara.
Tam ben, seni düşünürken, akar damlaların önce yaramın üstüne sonra bir günlere...
Sesine tellenir bam telim .Sen olur seni senden çalar, bitmesini dilemediğim türkünün sözlerinde sana kalakalarım bilesin Süveyda.

- Hiçbir ayrılığın bize bulamayacağı bir aşk kentinde saklanalım, kader bile ayırmasın bizi ...

Hayrettin Taylan

Hiçliğı Sobeledi Hoşluğun ama Sensiz Bir Hiçim

kimsenin her şeyi her şeyin bir kimsesiyim
rüyalarımı tarayan sensizliğin hiçlik kıyısında
dağıtıyorsun algılarımın dalgasını
köpüklerimin üstüne gelemem afişini asıyorsun
aşılıyorsun vuslatımızın imkansızlık teline
ağıtlarımdan çalılıyorsun beni
damlaların, kirlenmiş yüzümdeki gerçekleri siliyor
depreştiriyorsun yüreğimden yüreğine gelişleri

delirmiş hasretin dilindesin tercümesiz sevgilerle
yellerine kaptırmışsın tutkularının tokalarını
saçların rüzgardan daha çok dalgalı dokunamıyorum
gelmelerden sıcaklar üretmişsin üşürken yanıyorum
kurtar beni aşkın aç perilerinden
içindeki çocuğa uçurtmalar hazırladım sevda ellerimle
yanımda yürürken estirdiğin hoşlukla uçar
güllerin içinde kalan kokunun unutulmaz müdavimiyim
şimdi koku algımı yitirmiş yitik mecnunluğun saviyim
sensizliğe mehdiyeler yazıyorum
bağrımda depolanmış imgelerin anlam içre anlamındasın

perma perişanlarımda permalarını topluyor cemalin
kaskatı kesilmiş hallerin uzanıyor helalime
dağıtılmış son Osmanlı gibi köklerimle cumhurum
demokrasi var haklısın zorla gelemezsin
sultanlığıma son veren parçalayışın boşluğundayım
anla beni

yeşil pasaportum var sensizliğin diplerine gelmeye
henüz söylenmemiş yazgının şarkısındadır seni sevmek
yalnızlığım çifte kumru oluyor düşlerimde yağıyorken
izlerin var, sözlerimi sevginle kesen
sözlerin var, özlerimi vuslatınla besleyen

beklentisine yatmış bir ceylan avcısıyım
seni vurmanın senden vurulmanın algıcısıyım
tek başıma iki sevdayı yayımlamanın alıcısıyım
hiçliğin ile hoşluğun sobeledi ebe sensin
anla beni
sobele beni bitmezlik sevdamızdan
gözlerimi kapattığın yar ağacın dibindeyim
yerim ve yarım belli
beni bulup sobele gayrı

Hayrettin Taylan

Hiçliğin efesi ben, hoşluğun ebesi sensin

hiçliğin fışkırmasında hoşluğun akar yüreğime
sen bir hiçsin,hiçlik senle başlar aşklarda
hoşluğun boşluğundaki sevi esilişin sultanısın
varlığın vitrininde yokluğunun oğul resmisin
özüne kadar aşkı insan kılan tutku alfabetesin
bu yüzden harfine kadar ekildi mürekkep talihim
bu yüzden seni sevmek sevap
bu yüzden ben'den gitmek günah

kendinin kıyıcısı-2
karıncalanan ruhuma, karıncaların elaman
el'aman!
yel ferman
gönül naçara sultan
aşkının dimağını sürükler bahtıma sonsuz aşkın
her duyguya özel bir k'atıksın
yaşanırılığın bütün k'aşıklarımda sen
yeniden seni sevmenin tadısal sonsuzluğundayım

sensizliğin sayacını kırdı can kırıkların
sevgimin şiddetini taradı pişmanlığımın kırkayakları
şiddetli geçimsizlik yalnızlığın sicimlerinde kafiye
serbest yaşamın imgesinde kaldık sefire
öğeleri bilen cümlelerin cemalisin diye
yüklemin vurguladı özümün öznesini
tutkumun hiç görmeyen gözü gördü
üçüncün göz, üçüncü şahsın gözbebeğinde ihanete nişan
sonuncu söz, sonuncu perinin etiğinde yırtmaçlı etek
aşk aydan önce tutuldu yüreğimde
bu yüzden yarım kürem sensin
bu yüzden bitmez sürem sensin

şan bilen şanlılık-3

şanlı buluşmanın vuslat kavuştağında
ağlayarak okudum seni
yürekte söyledim sensizliği
issiz ayrılığın s'azıyımn diye
sensiz, isimsiz, fersiz, bütün güller dinledi cengimi
haykırışlar can evinin bam teline değdi diye
yurdum sensin diye
yaktılar başka özelemlerde
kervanlar geçti sensizliğin yolunda
bensizliğin seferini başlatmadın diye
gizlenmiş içsel isteyişim ayaklanıyor
seni vuruyorlar, benden
sürgünlüğümü bitiriyor bir gün kavuşmak
nemli gözlerinin imzasında kalıyor alışmak
kitapları kavuran son sözlerinde kalıyor kalakalmak

Hayrettin Taylan

Hiçliğin Sonsuzluğuna Zeyl Ahirsin Gülhar

Hiçliğin Sonsuzluğuna Zeyl-i Ahirsin Gülhar

-Bu bilişim çağında sistem hataların içimdeki füzyonları büyütüyor. Atomlarına alkış tutuyor yalnızlık. Sensizliğin paramparçalarında esrik bir hale ali oluyorum.

-Gözleri kapalı sözcüklerin cümlesinde öznen olarak özüne ütüleniyor sevgim.Kırışık olan yalnız yanımda olamayışındı.

-Yüklemnin ışığı yanıyordu. Demek hala bensiz uyuyamamış cümle evin. Demek dolaylı tümlecinde kalan yerim ve yarlığım var.

-Demek, seni belirttiğim nesnelerde sevgi neslim tükenmemiş.

Arasözler gibi değilmiş virgül arasında nefessiz kalışım. Dahası sevgilim dil bilgisiyle anlatılacak gibi değil sensizliğim.

Bir bilsen seni nasıl bir önce sevdiğimi.Oysa bütün sayılar bir demektir; ama ben seni birden de önce sevdim. İkiye kadar sayacak sensizlik hafızam da kalmadı bilesin.

-Yürek cebinde amaları olan âmâ'nın sözsüz kitabıyım.Anlatamadıklarım var demek. Diyemediklerinin sağır sultanıyım. Yüreğime kadar sessiz kalamazsın. Bu sev sevginin en işlek caddelerinde vitrinde yer alan en güzel eşya gibi duruyor sana olan bağıllığım.

-Hangi tanımsız ilginin meteliğiyle alacağım bu sonsuzluğun hiçliğini?

-Hangi ben, benden önce seni tümler bilemedim. Bilendim giyotin sözlerinde.Kesildim bakışlarına. Kaldım senden önce seni bana getiren kaderde.

-Nötr bir duruşun yamacısıyım. Belki dilsiz aşkların çakırkeyif Mecnun' uyum; ama sensizliğimin fotojenikliği gönül rafında.

-Değişken olan sen misin kaderin mi? Sesli bir koronun en anlamlı sesi gibi anlaşılacak istedim duyamadığım sesinle.

-Hani arasan beni.Hani basit bir bahanenin hanesini doldurmak için de olsa arasan diyorum.

-Kalbim doymaz sana.Kaderin yorulmaz seni istemekle.

Yalancının mumu yatsıya kadar bir ömre kadar uzatılmışken, yalan söyledikçe burnu küçülen onca çıkarıcı Pinokyo varken, yılandan korkmam yalandan korktuğum kadar sözü çürük rafların görünmezliğine atılmışken söyle sevgilim sen hangi doğrucunun kızıydın?

-Hangi yalanın kapsam alanı dışındasın?

Aradığınız kişiye ulaşamıyor bunu bile özledim. Telesekreterini bile özlemişken şimdi bir numaran bile yok bu aşta .

-Kendimi aradım sen çıktın. Kendimle konuştum sen kapattın sesimi.

Evet, belki de haklısın; ama ben de haklıyım. Ulaşmak istedim, ulu özelemler darılmasın.

-Keza vakit kendi akdini yakıyor.Bir unutuşun buluşunda buluşuyor hasretin can havli.

-Sıcaklığını istiyor yeni sıcaklığım. Bütün sıcak mevsimlerin adıydın beni severken.

Şimdi Tundraların bile yetiyor. Aysberglerine bile razıyım. Zahir olan ile Tahir olan da benim.

-Öyle Zühre gibi görünmeyene göklerde yalnızlığının ışığını yayma sevgilim.

-Yaralar peydahlanmasın bahtımın sol yokuşunda.Başka Zühre'ler yorulmasın damla arası aşk sulaklarımda.

-Uzaklarını yakıp yakınlarını akın ,sakinlerini sükun ,etiklerini özel duruşuna etek yapıp salına salına gelmelisin ilk geldiğin gibi.

-Çünkü gelmek gidenlerin şanlı tarihinden bir yapraktır. Çünkü asil sevenler gidip de dönenlerin takviminden bir bir dökülürler.
*Haydi, o domino taşısın yeni bir baharın uğruna bir bir yığıl üstüme .Baharlar, aşklar, senler gibi kal .

Hayrettin Taylan

Hiçliğin Yoklaması

göl tarihinin talihinde kırmızılıarın kalmış
senin için içini boşaltmış yüreğim yanmış
bütün geçmiş ve gelecek aynanda asılı kalmış
tadı senle kalan kalakalışlarım var
taranıyor sözlerinin kitabı
aşka gelgitler sunuyor ay yüzün
yüzünle iç gözün arasında benzerine hediye oluyor sevilışim

biraz ,içime volkan olan bakışın
biraz, fırçalanmış hayallere akışın
biraz, gözlerinden sözlerime yazılmış yadın
biraz, kalbini gösteren sevgi pusulası
biraz,son kullanma tarihi geçmiş bir geçmiş
biraz, ben, biraz benden arta kalan sen
biraz, vuslat angısı, biraz aşk vurgusu
beni yaşamaya, sevmeye, beklemeye sahil yaptı
bu yüzden yüzündeki sevgi haritasının piri reisiyim
ilk kez seni sevmenin şehirlerindiyim
ilk seni çizdim yüreğimin her zerresine
sen sevmesen de gelmesen de görmesen de olur

Hayrettin Taylan

Hiroşima Kadar Kaldım Sende Nazlıcan

23. 23.2010

Nerden bilebilirdim ki bıraktıkların füzyonla eşdeğer olup içimde atomları besleyeceğine.

-Her gün beni Hiroşima'ya çeviren hasretinin tinlerindeyim.

Beni anlamaz oldu algı ve felsefi uyanış. Yoluna serdiğim gönlümün magmasında buzulların oyun oynuyor.

-Buz patentine çevirdi ayrılığın. Buz üstünde dans ediyor, acılarım, sensizliğim,partneri yokluğunla.

,Umarsızlığın ummanıyım korkma ılsansa da hayalin, hoyratça bir oradan bir buraya gidip gelse de içimde derleniyor.

B'oyumu geçti sevgin.Seçilmiş sevdaların kuytusundayım. Çaresizliğin Çarıyım. Rusya da yıkıldı. Sol yanım sen; ama solcu yanım hiç olmadı, olamazdı da o kadar algılarım açıkken bir algının maşası olamazdım.

*Sevdim.

-Bundan daha etkili felsefi cümle var mı?

Hiçbir şey başladığı mecraların muhakkaklarında kalmıyor.Muğlaklarına taşır istenmedikler. Tanımsızlığa çağırır renkli rüyalar gökdeleni. Son katına renk atar sensizliğin siyah bedeli.

Devri daim olan yüreğim yanar falan.Kat kat büyür sevdam. Gözünü açamamış açılımlar tüner söylemlerin can yatağına.

Söyleyebileceğim çok şey varken, bir şey söyleyip kalmanın penceresi oluyor gözlerin.

-Bir damlana yazılmış ama içinde ben yok, damla yok.Islanan acıarmış.

Artık gidiyorum, artık senden bir gram sen kaldı diyorum.Her şeye rağmen git demekle bir gram bitmiyormuş. Bir gram milyonlarca tona bedel olup sevgilerin isimsiz uçuklarına adres oluyor.

-En güzel günlerimizi düşün.Benim dudağımda sivilce, seninkinde uçuk oluşmuştu. İkimizin stresi bizden nesnelerle gün yüzüne çıkmıştı.

Eskisi gibi aynanın anlatamadıklarını yazmıyor bakışlarım.Aynı anda aynaya bakarken gözlerimizin ıslık ıslık aşk yanışını özlediğimden bakamaz oldum.

Ya da gülümsemenin kırdığı özlem camlarını bulamadığımdan kırıksız özlemlerle yaşıyorum. Tarayacak saç da kalmadı .Tek tek peşinden geldiler. Tel tel seni arıyorlar. Beyazlanan saçlarım kaldı. Onlar bahtımının karalarını kapatıyorlar.

-Tebessümlerin içten değilmiş meğer, ya da sevgin gerçek aşktan.

Seni Leyla'nın aşk annesi ,Şirin'in şirin, sevimli tonton anneannesi, Züleyha'nın zeval babaannesi,Aslı'nın asil, asırlık süt annesi sandım durdum.

-Meğer değilmişsin.

-Meğer, değillerin muğlak düşlerine perilik ediyormuşsun.

"bütün büyük aşkların eşkâlisin, bitmezliğin bundan
bütün bitmez aşkların güneşisin,sevgi ısıltıların bundan
bütün umutların ummanısın ,ıslak hayallerim bundan "

Ben böyle dize dize ölürken, seni ölümsüz şiirlerin hurisi yaparken yalancı cennetlerime sunarken. Sen gidenlerin türküsünde önde gidenlerin çalgıcısı.

-Sen gidemeyenlerin ekmeğini taşıyan ana kraliçe karınca değilsin meğer.

-Meğer, cırcır böceğinin heves stüdyolarında yalnızlığa şarkı söylüyormuşsun.

-Sesin güzel mi hala ağlamaklı mı?

Bizim en çok sevdiğimizi şarkıyı da seslendirir misin?
"Yine aylardan kasım, sanki sende kaldı bir yarım
Her nefessin her anım, sanadır canım ahhhh

Yine aylardan kasım, sanki sende kaldı bir yarım
Her nefessin her anım, sanadır canım"

K'asımın nesliyim aşk yolunda. Yine kasım, yine sen.Doğum gününe ramaklar kala, gidişine uçurumlar kala, biter mi ki bu ay.
-Biter mi ki bu ay, bu isimsiz sızılar, bu senden kalışlar.
Özlerinde boğulmuyorum.Dalgaların algılarımı kapsamış durumda. Gidişin bir deniz bıraktı.Bütün kirlenmiş geçmişimi temizliyor.
Tanımlanmaz bir hüznün var yüzümde.Yüzüm ile yüzün arasında özlediklerimin resmi çekilse acep nasıl bir kare çıkar.
Bitmişliğin eksi, eski, ekşimiş hatta esrik denkleminde sana bittim. Bitmez denilenlerde bitip yeniden çoğullandım.
Bakışlarında birer birer silinmiş gözlerimi sorma. Seni görmeyi özlemiş olsa da kör olmak yerine Köroğlu yapıyor yadımla.
-Dokunuşlarımın sayacı olsa diyordum kendi kendime.Arşivine alsaydı kader.Sonra o titrediğim, bittiğim, sende tükendiğim demlerin yazgısında seyre dalsaydım ah keşke.

Hayrettin Taylan

Hisse Senedim Hissi Borsamda Değeri Artıyor Gülzen

Sevdan çıplaksa giyinik özlemlerimi terletiyorsa bu aşkın gülüne zensin, bensin, aşka aşksın.

Susku kendi volkanını ağırlar. Yanardağ ,yardağımdan başlar lavlarını sevdaya sunmaya.Sen rahat uyut uzaklarını.

-Giyinmiş geçmişimiz var. Gelecek güneşimize ısıltı. Işık ile aşk arasında Gözlerin varsa başka güneşlere gerek yok.Ben ismini dudaklarından öptüm.

Bir çift kumrunun kurlarında arttı sevda borsamız. Hisse senetlerimiz, hislerimizin gerçek istemleriyle arttı.Değerimiz parayla değil, sıcak arayla yükseldi.

Brokerliğim umudun bütün sonlarında. Kazancım sensin. Zararına da olsa seni sevmenin Bull Marketindeyim. Ruhunun Call sorumlusuyum. Değerin kadar değil, sevdiğim kadar senin hisselerine,hislerine meftunum.

-Opsiyon çok.Her öpücüğün bir opsiyon. Her bakışın, dokunuşun bir değerdir. Aramızdaki engeller "Cari Pazar Değerini " düşerse de düşlerimiz yeter.

Vadeli Kurlarınla geldiğin sevi borsamda değerini yükseldi.Kazancım arttı aşkına. Varsıl bir Mecnunum. Yaramın zararını kapattın.

-Diğer kurlarda kaybettığım sevda zararını senle misli misli , hisli hisli kazandım.

-Umut belirtileri kendi değerini sunuyor. Gül halin yeşeriyor umduklarımda.

-Aya şemini veren erimenin aşk sonrasıyım. Seni tanımanın huzuruna akıyor aşk kadimlerim.

-Biraz nemlerin artmış kavuşmaya hediyeLik.Islanmış günlerin sevi seyrinde serkeşliğim artıyor.

-Dem be demlerin dünlerinden çıktım. Senli hallerin ekleri oldum.

Ve beklenilmiş güncelerin sözcüğünde seni yazdım sevinçlerle.

Bağırdım, bağı yanıklarımı duymak yetmezdi. B'ağrımda sen vardın.

-Islak kalan bizden olmayanlar vardı. Yaramız vardı kimsenin bilmediği. Oysa yaşamak bize yakışıyordu. Oysa gülüşünü tümleyen günlerin tamircisiyim.

Oysa gülündeki her yaprağa

Benden kokular ekledim. Zenliğin akıyordu zer değerinde. Borsaya gerek yoktu.

İnsanın senin gibi sevgi sıcağı varsa yaşamak yeniden tanımlanıyordu.

*Gözlerin, sözlerime bakış ülkesi oluyor. Hasretin aşk vatanıma ülkü oluyor.

Can ve aşk toprağıma ektim gülünü. Bütün kırmızılar senden ,sevgiden.Bütün açılmalar, kokular senden. Bütünleşmemizi isteyen her istemin gölgesindeyim.

Sen hasreti çöker kimyama. İçimde simyaları anlatan yaşamının atlasları var. Seni renk renk kattım atlasıma. Yaşamak sensin.

Bu yüzden bütün renklerin yaşamının kozmik algısı. Bu yüzden

Sana alışık yüreğim sızım sızım sızıyor. Adının yanına adımı yatırıp uykusu gelen bir bebek oluyorum.

-Acıktım , susadım, ağlıyorum özleminden.

Gelmelisin, gönül leğeninde önce çimmelisin kirli yüreğimi.Sonra, aşk sütünden, tutku maması yapıp beslemelisin.

-Sonra tıpış tıpış sevmelisin Gülzen. Seven bebektir, bebekleşir yüreği.

Hayrettin Taylan

Hissedişin Son Şarkısı

Bir yüreğin hissediş türküsünde çalınıyordun
Gözler özleme takılır önce...
Bakışmaların yalınç esintisinde anılır her şey

yüzlerce kalbi atışına denklem olur ali sevmeler ani anmalar
Yekun olur tikel arzuların istemlerine
yaşanacak çok şey vardır varılmamışlarda
biçilmez duyguların yoğurunda uğurlandı hislerim kalbine

kalbe aklanmak gereklidir şimdi...
boşlukların hoşluğuna kitap olmalı gülüşlerinin akisi
orda durmalı hayatın aşılmazları
yüremelisin ruh merdenimizde
tutunmadan tutkuların gitmeli hep benlere
kalplere giden yoldan daha anlamlı değillerde
ben sensiz değilimin değilim
.Bir dokunuşun kazançlarında zengin olmak aşkınla
hep kalmak yanında bir ömür hesapsız

Hayrettin Taylan

Hocam Öldü Aşk

gökyüzünün en bilinmezlerindeydi damlaların
nemden, yağmurdan, senden önce aradım
en ince gönül dallarıma düştün aşk diye

2.

seni sevmeye yataklıktan gönül hapsine atıldım
beklemenin namlusunda vuruldum sana
sen damla damla düştüm yarama
kan/adım
aşk yadım

3.

sen gittin diye
içimdeki çocuğun söz annesi ağladı
dışındaki sensizliğin göz babası kör oldu
ben ile ben arasında aşk atam helak oldu

4.

gözbebeklerin hangi acımda küçülür aşka
susmaların senfonisinde hangi hecen böler gecemi
intihar eden yıldızları hangi gözünle sayacaksın
yokluğunun simyasında bulamadım seni
çığlıklarını duyacak mecalim yoktu sevgili

5.

bugün hocam ölmüştü,
baban ölmüştü zaten
ölüme yakın bir sevda sahilindeyim
yun_uslara kulak verdim
dalgalarımı eğitiyor algılar
bir yanışımdır beklemek
bir damladır ben'e akmak
bir harftir geliş kitap olmak
bir "bir"dir özüne tümlenen
sen dedim, senden dedim, aşk sustu

Hayrettin Taylan

Hormonel Zehirlenme Yaşayan Neslin Teslimlerinde Olma Işıken

Bulutlara misafirim. Sevmek ,zaten bulutların arasında içsel gezinti yapmak değil mi?

Aşkın ,gözleri üzerimde, üzerimde sana varmak üzere üst benliğini giymiş bir duruş.

-Kamil olarak sana amil olarak geliyoruz. Emellerim sütünü içmiş, dişlerini fırlamış, yürek çürümesi dışında dışlayacağın bir durum yok.

Samanyolu'nda küçük bir aşk yıldızıyım.Gezip ışık vermeyi bilmiyorum.

Gözlerindeki ışıltıyla aydınlatıyorum geceyi.Gece suskun, şaşkın. Beni de şaşırtan bir ışıltı var. Bu ben miyim çok uzaklarında yıldız kalan.

-Yüreğimi bir yarlere bırakmışım, yer ile yar arasında cennetinden kalma ben arsası. Kimliğimi p'aklamışım kaderime yakın bir yerde ve sensiz bir yerde.

-Çok uzaklardayım.Uzağın gözleri üstelik kör.Dilsiz günceler seni anlatıyor. Lal masalların ortasında uzların da bitiyor.Uzu biten bir alemin kalemim.Kelamlarım, aşkın silinmez cümlelerinde kitapları ırmak kılıyor.

-Yüzen kitap oluyorum, gülen aşklar için.

Kapıları kapatılmış aşkların kapısında sensizliğin bekçisiyim.Kimseler girmesin diye değil kimseler seni görmesin diye bekliyorum.

-Sürgüleri beyinde olan milyonlarca erkek var.Sürgüyü açmayı aşk sanıp hazların köpekliğini yaparlar. Bekçiliğim hormonal zehirlenme yaşayan yeni neslin algılarınadır Işıken

-Bir dişi et kokusunu görünce hazların köpekliğini yapan erkekler saldırır bütün ilgileriyle, yapmacık romantizmiyle, yapmacık bir cennet sunar, seni peri olarak sunar.Kanarsın, her kadın gibi içinde melek ruhuyla yıkanmış saflıklar var.

-Samimiyetin seviyenin iç mimarısın, onu da öyle sanarsın.Oysa Şehrinaz, bir erkek olarak şunu bilmelisin erkeğin aşkı hormonlarına bağlı mayınlar düzenegidir.

-Erkeklerin hormon haritasında, ego atlasında, sevi kentinde farklı algılar,olgular, kaçışlar, istemler var.

Bin dikkatin varsa hepsini kullanmalısın.

Gerçek aşklar, su damlalarından oluşan özel bir okyanustur. Benliği pişmiş, ruhu emeğe, sevgiye, güzel yaşamlara ekmek olmuş, yüreği

Kirlenmiş bütün duyulardan temizlenmiş bir özel aynanın üst benlik yansımasıyım.Sana geldim, kendimi taramak için.

-Başka güzeller dudak uçlarıyla kalemimin ucu oldular. Ben zaten iyi yazarım .Uç bittikçe hazdan, tenden, derinden verdiler. Yazmak zorundalığın figüranı oldum.

-Hayat, bir film gibi yaşamayı öğretmeliyiz her duyguya. Ki unutma ben de insanım , seni sevmek beni insanlıktan çıkarıp başka benliğe taşısa da insanın özünden , güneşin sözünden, ışığın yansık ilminden sana geldim.

Hayatın her anı su damlasıdır. Her damla kendisini tamamladıktan, tanımladıktan, faydaya, güzelliklere hazırlandıktan sonra damlar.

Ve insan aslında davranışlar çeşnisidir. Her davranışı, kitaplar kadar derin ve etkileyicidir.Bu davranışı besleyen merkezlerin doyumları önemli.Onları duygusal ,inançsal, ilimsel, doğrusal eylemlere doyurmak lazım.Aç davranışın saldırısı, insanlığı yok edecek kadar tehlike arz eder.

-Buz yüzden kötü tavırlar, kelimelerden daha az konuşarak kötü sonlar sunar.

Ve mutlak olan içsel değişimdir.İçimizdeki devrim olmadan, mutlu hayat da aşk da olmaz.Yani algıladığımız hayatın merkezine inmek,içimizdeki aç iç çocuğu

doymurmadan,doğru yaşamlara,hele aşklara gitmek beyhudedir.

-İçindeki çocuğu aç bırakılmış,hormenel zehirlenme yaşayan,algı haritasında farklılaşma hezeyanı yaşayan bu havası bozulmuş, ruhu kirlenmiş, haz oyuncaklarıyla doyumsuzluklara teslim olmuş, bağıl bir karakterin aynasında kirlenmiş dünyasını bile göremeyen içinde kırışık olan onca çıkmazı tarayamayan neslin içindesin.

-Sen, bir gönöl hazinesin, sen güzelliğin şifresisin, sen iç çocuğu doygun,aşka uygun, ruhuma özdeş aşk Meryem'isin.

-Sana geldim, kendimi görmeye, yaşamaya, kendime doymaya bilesin Işıkzen

Hayrettin Taylan

Hoşçakal Bana

"Sen hiç görmedin
Baştan böyle yazılmış
Yok kimsesi kimsenin
Hiç kimsenin

Sen hiç görmedin
Sonu baştan yazılmış
Bitti bitti bitti kelimelerim."

Hoşların yerküresinde anılar kalıyor sana. Zamansızlık kendi otağını serer, ruh kendine bir şehir kurar.

-Güneşi bekleyen kelebeklerin dilinde çalınır iki günlük sevda.

-İlk defα görüyormuşum gibi,ilk defa sana bakmıyorum, yıllar yıldızlara aşk sunarken. Hissedeyim seni diye nemli bulutlar ısmarlıyorum.

-D/onan bir g/idişin a/ yazındayım. Sen yoksun diye sandukalarında beni saklayan çirkin güzellerin çeyizleri arasındayım.Güzel bahtımın telinde yine hoşçakal, yine hoş a gitmeyen kalmalar ile gitmeler ...

-Gözlerinin kıyametinde renkler ağlıyor.Gözlerinin rengini unuttum,lenslerini çıkar öyle ağla yanımda.

-Damlalar akarken hep yağmurmuş, hep nadaslara akarmış meğer. Sen ağla, sen damla yarama.

- Hoşların büyüyorum, kollarınla besleniyorum ...Arada işte " ça " var...
Hoşça kal

-Senle başladığım, senle bittiğim Manas'larda aşk ışına uzuyor. Bitmiyorsun hoşlarımda, sönmüyor kolların.

Bu ahdin son dizesinde gün görmüş geçmişimizin göz nemleri yansıyor.Seni çiziyor uğur böceği. Uğrunla , umurun arasında konuşuyor yalanlar.Ben bir yalancının aynasında kırdım senin yanılsamalarını.

Bana kalmaya sevinmiş; ama benden gitmeye alışmış bir ceylanın ürkek yüreğindeki en aşkı kimyanın tanınmış tanımiyım. Beni bulmaya gelemes başka periler.

-"Kaç adım , kaçmışsın benden? Adımlarım mı kısa, adım mı bilmedim.Bir çukurdan başka uçkura uzanır sevmeler.

-Boyumu, huyumu, suyumu aşan hataların hattında çalan arzu şoförüüm.Öylesine yaşamları sunuyorum geleceğe.

Varsıl akışların düşünüşlerinde kendimde geçmeyi uyandırıyorum.

-Sen halimden, uyku halime cemalin yansır.Göremez seni, benden ana giden gelenlerin gidemediği ile gidebildiği en sonlara چراغ.

Hükmün tepe lambasında beni görmez aşk ve ışık. Benim güneşim gözlerinden doğar. Beni bakışım senden ışıtır.

-Vurgun bir rüyayı taşır gecesiz kaldığım her zamansızlığına.

Hoşların saatlerinde akrep önce sensizliği, önce zamansızlığı, önce hoşça kollarını kapatır.

Hoşsohbetin ocağında senli kızaran aşk sözlerimizin kitabını da yaktın.Büyük bir aşkım var, büyücülerin kiskandığı senli imgesel sihirlerim var.

-Gönlünde ağaran gidişlerin sözsüz içselinde sellerim akar. Çamları devirir devirdiğim çamlar. Ben değilken bunlar yaşanmıştır bilinmeli yar...

-Sonsuzluğun müşaviriyim. Sensizliğin faturalarını hesaplıyorum.Son dönem

ödenmemiş gönöl vergilerimin matrahlarını hesaplayamıyorum.Sen kaç kere sevdiysem her sevişe fatura kesemedim. Şimdi yalnızlığın mali müşaviri olsam da sensizliği nasıl hesaplarım ki?

- Hoşça kallarını saydım.Onları kaç kez söylediğini biliyorum. Ön muhasebesini tutmuş hüznlerim demek. Benim için akıttığın her damlanın vicdani vergisini veremedim. Vergi borcum gittikçe sızı sızı eritiyor beni.

-Sahi nemli gözlerinin muhasebe defteri yok mu? Kaç damla inmişse o kadar eridim, o kadar öldüm ; ama hala verilmemiş senli demlerin vergisi görünüyor. Vazgeçilmezliğin vergi memurları her gün ya vazgeç ya da ödememi istiyor.

-Şimdi ağırlı bir yaşam defterinde seni neden silemiyorum. Neden kapanmıyor bu derin yara...

- Yalnız kendini al git, gidemediğim gitmelerimden.Yalnız bırak beni gözleri nemli bulutların en gözü yaşlı demlerinde.Âncak böyle kurulur sevda otağım.

Mutluluğun lahitlerine yazdırdın bende kalan sevgilerinle.Seni sayamıyorum bu sevda şehrinin en silinmezlerinde...

Hoşçakal bana.

"sen öyle sana benzeyen her şey gibi

erirken avuçlarımda

ben unutuyorum

hoşçakal

olacaklar sensiz olsun

daha durmam boşluklarında ben unutuyorum"

Hayrettin Taylan

Hudes Bizceden anlamaz

Volta atan bir başlangıç sevdalısıyım
Kalbimde yüksek voltajlı çarpılmalar var
Param kadar değil sınırsız sevmelerdeyim
Karmaşık bir dil ile dilenen dilciyim
Hudes anlayamaz bizce'yi
Gerçi çoğu kez biz bile anlayamıyoruz
Sen ilk bakışımızın dilini
Ben ilk kaçının dilini

Yolumuzda tekleyen
Yolumuzda tutukluk eden
Yürekler dışında hiçbir şeyi parçalamayan aşka cephelenmek
Bizi çağın tam ortasında vurmuyorlar
Tam aksine her şey aşk gibi bir kez tamdan vuruyor
Biz gidiyoruz aşkın bitmediği aşklara
Gerisi tekil tenhalardaki dönüşün ömrüne

Hayrettin Taylan

Hülagü Aşikkettin

seni kısmetsizlikler ülkesinde
kendisizlik sessizliğinde
kendime sormadan unutmak istedim
unuttum ama kendimi

seni unutmak için henüz yaşlanmadı sevda
demek ki aşk talihim ve tarihimsin
henüz yakılacak başka güzelin kentinde değilmişim

fethinden sonra kaybettiğim ülkeni yakmak için
hülagü olmak istedim
bensiz yaşadığın her yeri yakmak
benim dışında baktığın her gözü çıkarmak
sonra neron'la közlerinizde aşk pişirmek aşka
yakılmayan romanı da yakmak
sonra roman yazmak yazılmamış gelişine
sonra seni okumak sensiz bir tarihte
sonra seni beklemek karışık hataların fenerinde
sonrası ya tarihtir ya da aşktır bilesin

Hayrettin Taylan

Hüsn ü Aşk ile Metafizik Yanışlardayız El Azize

Veda sözlerin giyotin ağzı gibiydi. Son bakışınla sağır, dilsiz, aşksız, kitapsız bıraktın.

-Kesildim; ama aşk aktı. Ben meğer aşkımızın İsmail'iymişim. Aşkımıza kurban edildiğini düşünmüşüm. Meğer İsmailiyimmiş düşlerim.

-Yol boyu bin bir yol döşeniyor düşlerime.

Konuşma , yazma, beni özleme deme.

Her duyum haykırıyorken, gözlerimin ferî sönmüşken. Beni sönmüş volkan kılamazsın.

Aşkım y'anar/dağ.

*Lügatime girmeyen sensizliğin isimsiz sözcüklerine anlam bulamadım. Derin manaların vedasını öğrenmedi keder.

-Dilim alışmış senli hecelere. Harfsiz okurum alfabedeki alfaları. Betalarım dokunma.

Kimyamı bozdu gidişin. Ürkek ve üreğen bir ceylan gibi aşkımızın simyasını taşıyor yüreğin.

Ben Aşk, sen Hüsn. Hüsn ü Aşk 'ı oynuyoruz.

Ceberut âleminde doğup Lâhût âlemi yer edinmiş R Ū H adında, pâk yaratılışlı birisi olayım.

N Â S Ū T (İnsanlık) âlemine ayak basınca B E D E N diye adlanmış bir diyar görür. Yedi iklim, onun yedi endamından ibarettir. Bu N Â S Ū T mülkünün padişahlığı: birbirine benzemezlikte ortak; uyumlulukta ise birbirinden ayrılmalarına imkân olmayan DÖRT KARDAŞa verilmiştir. KAN, SAFRA, BALGAM, SEVDA! Bunların birbirlerini sevmeye adları: ERKAN; benzemezlikte de: EZDÂD'tır. Birbirlerine karışmaları ile VUCŪDa sebep olduklarından AHLAT olarak meydana geleyim.

-Biraz kozmiki biraz mistik, biraz histolojik bir ben'e çeşni olsun azizliğim. Sonra gerçek tene metin olmak için aksın kavramlar tümlesin üst benliği.

ACI, TATLI, TUZLU, EKŞİ, eşdeğerlerine değinili denkleme yani ben AZİZ, sen de KURULUK, YAŞLIK, SICAKLIK ve SOGUKLUK kavramlarına AZİZE ...

Mizacı tümleyen algıların ortasında kalayım. Sonrasızlığımızın sızısı aksın. Mutlak gerçeğin reçelinde insani olanı yakalamaya akalım.

*Ruh ile Mizaç bir bütünü tamlamasında uğraklara gitsinler. Önce bütün önceleri tümleyen etmenlere uğraşı olalım.

Önce Ruh ben Mizaç sen. Evlenelim devirler arafında. Sağlık, muhabett, aşk diye üçüzlerimiz olsun.

*Yola çıkalım yol bitmesin. Yoldan kaçmayalım. Yoldan çıkarsam da ruh yatağındaki yanardağlarına at beni.

-Durağan bir ömrün "Dimağ " dinlenme tesislerinde mola verelim. KULAK, GÖZ, BURUN, DAMAK, DOKUNMA, ORTAM DUYU, HAYAL, KULLANMA, VEHİM, BELLEK gibi on çeşit duyu ile özümüz doysun biraz.

-Biraz allara alıştır beni. Biraz tatlara alıştırılmalar yapalım. On duyumun merkezinde merkez olalım, merkezkaçımız kendine gelsin Azize.

Oradan orasız olmayan GÖNÜL ŞEHRİne geçelim, Gönül Şehrinin Müdavimleri: ÜMİD, KORKU, MAHABBET, ADAVET, FERAH, GAM'dır. Rûh, olarak burayı çok beğendim.

Sevdiğim üç tanesini: ÜMİD, FERAH, MAHABBETi yanına çağırdım. Sevmediklerim: ADAVET, KORKU ve GAMı ise yanımdan uzaklaşsın.

Sonrasızlığın sonrasında.

Zamanın bu üç bozguncusu (Adâvet=Düşmanlık, Korku=Havf, Gam=Keder) , Rûh ve ailesinin yanından (Beden Mülkünden) giderler ama onlara müthiş bir kin bağlarlar. Rûh ise ziyafet sofralar düzenler, yer, içer, çalar, söyler... söyletir. BEDEN mülkünde

hoş günler geçirir. Oraların sanatkârlarını: SEVDA, Kan, Balgam ve SAFRÂyı meclisine çağırır. Onları yerli yerine oturtur:

SEVDA- Başa yerleşir. Safra-Öde, Kan-Karaciğere, Balgam da akciğerde yerini alır.

GÖNÜL ŞEHRÎnden sürülen üç bozguncu: ADAVET (Düşmanlık) Korku (Havf) , Gam (Keder) bir araya gelerek, huzurdan sürülmelerine sebep gördükleri SAGLIK (Sihhat) in saltanatına son vermeye and içerler.

Adavet (Düşmanlık) , yandaşları olan: Yalan, Kin ve Hasede haber gönderir...

Korku (Havf) , kendileriyle düşüp kalktığı kimselerden olan Şaşkınlık, Dehşet, Sıkıntıyı yardıma çağırır.

Gam (Keder) , himayesindeki Mihnet, Mahrûmiyet ve Hasret (Özlem) e başvurur. Bu üç bozguncu, adamlarını da yanına alarak, GÖNÜL

ŞEHRÎnin kapısına dayanırlar! Şöyle bir nâra atarlar. Mahalleyi ayağa kaldırırlar.

RÛH, Gönül Şehrinin kapılarını sıkıca kapatıp, Allaha tevekkül ile kendisini koruntuya alır.

GAM (Keder) etrafı kuşatır. Rûhun dostları bir araya gelip tedbir düşünürler: FERAH: Benim, Hüsn (Güzellik) adında bir zâtla eski dostluğum vardır. Uygun görülürse çağırayım, der. Mahabbet (Sevgi) de: Benim, AŞK adında usta bir dostum vardır, onu celbedeyim, der. ÜMİD de: Benim, AKIL.denen bir derd ortağım vardır, Ona güvenirim. Ferman buyurulursa, askerleriyle beraber AKLı çağırayım; der.

Rûh, SIHHATla kalarak, Gönül Şehrinin kapılarını gizlice açarak, FERAH, MAHABBET ve ÜMİDin ellerine özel mektuplar vererek, kendilerini dedikleri yönle gönderir.

Umit,aklı arar.Akıl aradan çekilir.Ben kaybolur susarız. Biz yeniden mu metafizik sıcaktan çıkamadık.

Ne sen Hüsn kaldın ne de be Aşk...

Azizeydin, şimdi el Azize. Aziz idim şimdi Gel Aziz, Kel Aziz, El Aziz oldum.

Bu bilinmezlik sarkacından kurtar bizi Rabbim. El olmaya,yel olmaya, yalnız olmaya secici olan benden yabancı bu Azize'yi yakın kıl Rabbim.

Hayrettin Taylan

Hüsnün Yansır Yarama

beklediğim vuslat sağanağında sağıldım gelişlere
damla damla ak bir huzurun pınarında durulanıyor yakarışlarım
ilgilerin hazan hışırtısında hüsnün yansır yarama
yürek cebimde yeni baharları saklıyorum
sen en yüce sevgi tepelerinde eriyen buzul
ben akışına durulanmış pişmanlığın bendi
en tanınmış kavuşmaların birikintilerinde doluyor göletimiz
yarın barajımıza beyaz anların elektiriği

aşkın tapınma avarasında sıra bekliyor bülbüller
biraz benden ötecek aşklar bu seher
kalk dinle beni uzakların çalınışlarında
buruk bir esin ıssız hecelerinde eşitlenir ciğerim
yazdıklarım üşüyor senle gelemeyiş arasında
hangi ciğer dayanır bunca yaşananlara
yeni bir ciğer naklindeyim gayrı
özüm aygın bir gidişin giyotin sırtında
sol yanımda mülteci güller büyür sensizliğe
yanıp yakılıyor yaralarım
bir güzel, küllerinden tütün sarıyor aşkla içmek arasında
içiliyorum tehlikeli masal arasında periler sus pus
uzakların düğmelerini çözüyor kelepçelenmiş kalışlar
onca hecenin bekleme bikrinde güneşin susturuyor kaçkınlarımı
Göğsümde her dem denizinin affıyla çarpan sevdan var
sularında susamış sularım, ruhumda ölümsüz ışıltılar
tuzakların uzaklarında okunuyoruz can kırıkları arasında
oysa düşün tam orta doğusunda sen gazneli bir yetimdin
sevi yürekle, gelişin hoşluk sokaklarında aşk beni sorguluyor
nerde yetim gülün, nerde göz pınarları, nerde sol omzundaki izi
sorular susuyor, vicdan ile vatan arasında aşk ısırtıyor dünyamı
bu son açılımın takviminde yaprak yaprak sana okundu sevdam

Hayrettin Taylan

Hüzün Salıncağında Sallanıyor Nazlıcan

Hüzün salıncağım bulutlara asılı, nemli bakışlarından eklenir akışlar.. Delirmiş özlemler ve seni unutamayan fıskınlarımın sesinde kalırdım nicelerinde.

Yüreğimdeki pervane sızım sızım sızıyor, sensizliğin süzgecinden geçerken.

Beklentiler,ekleniyor,ruhun vahalarına, gözyaşı nehrinin taşkınlığında yaralarımın Salı batıyor sineme.Yabansı bir hazın zimmetini ele geçirdi susmalar.

Gençliğinin tüm ayrıntılarını araştırıyor aşk.Gercekten bir insan bu kadar sever mi?

Bu soruya milyonlarca his cevapsız kalıyor. Bu gönül imzası benim mi?

Ruhuma dolar, köstekli saat gibi gözyaşlarının damlası. İçimdeki hüzündenizi sana bağlar İstanbul Boğazımı.Kirlenmişliğin bütün suları akar sana doğru.Aşk beklemiyormuş oysa beyaz sularımızı,hüzünlerini kalbinde iyi sakla bari onlar kirlenmesin.

Bam tellerinden dökülen nağmeler, anonim sulara güftelenmiş gibi yüreğimi senin dalgalarına doğru hızla atıyorlar.

Sindire sindire gizlice soktuğum sevdalar gitmelerin sonbaharda yaprak yarama döküldüler. Seni kırdığım her andan bir yaprak düştü yaralı yüreğimin denizine.

Yaprakları saydım, hatalarımı yüzdürdüm onlarla.Oysa sen, içimi parçalayan, tutkuevimi yakıp, közünden yeniden kavuşmalar sunan, yüreği sunaklıydın.Nakışlarından birkaç tane kalmış,belki gelirsin diye her gün yıkıyor,ütülüyor,sandığının yerine,yandığının asıllarını asıyorum hüzün gülüm.

Sen hüzünlerini yüreğinde saklamış olmalısın ki temizdir acıların, bana kırılışların direnci bu yüzden uzun metrajlı bir film gibi oynuyor aramızda, kavuşamadıklarımızda.

Merhaba demelerinde içimde bahar tomurcukları büyüdü,aşkına meyve olma yazına hazırlanırdım. Yürürdün,depremlerinin artçı dalgaları artırdı içimde.Bakardın, açlığımı unuttur, susuzluğumu su istemezdim. Bugün çok yorgunsun Nazlıcan, yemek yapma biraz erişte yap hazır aşklardan daha iyi.

Yırtılan,başını koyduğun göğsümü kokunla yamardın,kalırdın orda kalın,mutlu bir dünya büyüdü. Dilinden dökülen sözcelerden,kitaplar susardı, and içerdi bilge geleceğin ışıltıları.Alev alev yanan dudak uçlarıma mayınlı bir öpücük bırakırdın, bile bilir basardım hazlarına.İçimde sana parçalanmış zevkler zincirlenirdi,geceye hazırlık dersi gibi biraz daha çalışır derdin.

Ve sen, benden aldığın ne varsa akıttırdın gelişinle, gülüşünle, sarılışınla.

Hani, gelişinle içimdeki bütün dünya harikası tapınaklarımız, sallanır, yüreksizliğin ağacı sallanır,sallanışın kurtarırdı her şeyi." Bu dünyada bir yar sevdim,el almadı,ben aldım; ama şimdi eller içinde,bensiz hüzünlerini büyütür.Bir yandan da beni unutmuş.Seni bana hangi kıyamet alameti çağırır ki bilinmiyor.

Cevapsız beklemeler zincirlenmiş,sevgilerim kelepçelenmiş,gelgitler aydan kıskanır gel -gitlerimiz son oyununda koynunun resim sergisini sunar bana hayal.

Özünün gözleri kilitlerini açar, sözlerin felçli umutlarımı yürütür,beyaz bir denemenin gündüzünde güneşime yaklaşan bilinmeyen bir cisim gibisin.

Nice tayfunun hayıflarını aldırılmaz, nice karabasanların katranlarını görmez,çözümlere çözülmüş dünyalar sunardık.

Hüzünlü yüreğinin gemisi sensizliğimin rıhtımda öfkeyle ve susarak bekleyište.

Ben seninle bir daha yapamam ki...

Ey şairin depremi, tsunamasi,bütün yaşanmış büyük felaketlerin çeşnisi.

Gözyaşlarının zembereğini çektin yaralı yüreğimdeki denize.Hiç düşündün mü beni.

Kirli denizlerimi hangi aşk,hangi umut, hangi bekleyiş,ya da hangi gözyaşların temizler. Ağlayarak, kaçarak, yalnızlığın sahilinde sürüklenerek neyi değiştireceğiz.

Aşkın formülü ve aşk'la yazılmıştır,benim formülümüm sonucusun.Formel andıçlara,bin yıldır çözülemeyen ünlü İtalyan matematikçisi Elver Soloni 'nin proplemi misin?

Gösterme gözyaşlarını,nazlarını, bensizliği kimseye.Sensizliği bütün dünya biliyor.Sen gizemli kal ki denklem kurulsun, hüznler kurusun nazlıcan.
İçimde çürümüş öğlerden medet umma.Ummanlarım temizledi,olgunlaştım,değiştim,
O seni iki kez hançerleyen benden bir milim iz kalmadı.

Dilersen boya dünyanın bütün hüznlerini, ayıkla bütün ayrılıkları,sayıkla acıları,
yakıver kederleri ne kazanabilirsin ki..Umut güvercinlerim konsun yaralı yüreğine.
Bir tan vakti aliver tanjantlarımı. Beni önce nurlamış benimle çarp.Payda ola
paylarıma.Yakup'tan ödünç aldığım sabırlarımı serdim,Yusuf'un zindandaki duvara adını
Züleyha'nın yanına yazdım,Ferhad'ın baltasıyla bütün günahlarımı mezar gömdüm.
Leyla'nın mezarından bir avuç toprak getirdim,evde bıraktığın çiçeğinin saksına
koydum.Her şey tamam,gözyaşlarından arınmış gözlerin,acılardan, ayrılıklardan,her
şeyden arınmış sözlerin, bakışlarımın kıblesi kahverengi gözlerin ve de beyazlığın
yeni tanımı o yüzün kaldı Nazlıcan...
Damla damla gel ülkene, sevgilerle, özlemlerle, kitabi sözlerle,bir çiçek ol
kurumuş sevgi bahçemde.

Hayrettin Taylan

Hüzünlere gelin olan geleceğin oğlu Mr. Mutluluk Lili 30

Hayat terkedilmiş ayrılığın sevgilisinde buldu bulamadıklarımı
Sevgilim süt satıyordu bilginin ineklerine
Bense yoğurt yiyordum yiğitlerin cirit attığı atmacalarda
Bir şehrin orta şehrinde şehriyeler satıyordum şehriban'a
O bana aşkından sızılar sızlatıyordu deşifre ettiğim her şeye
Güzellik yok oluyor üstünlüğün atardamarlarında
Damarlarım atıyor

Atışıyorum yorumların yorgunluğuna
Yüreğimden ırmaklar coşuluyor üzüntünün mağaralarına
Arzular eşkiya gibi yaşıyor orda
Bir arzu içimdeki nesli şeytanilere şerit çiziyor
Şerefimin şerifleri hayırlı bir hayır diyor "HAYIR" GİBİ GELİYOR BANA
Bir ummanın ummanında umduklarım bir dünya kadar umuluyor
Tükenmiyor türevleri aynı türden olan hüzünlerimin kızları
gızlar
gızlar
Siz var ya hangi varlığın vahasında bir kaktüs gibi gıdıkladınız tutkularımı
Şimdi bulutsu bir özlemin hinliğinde size şifre atıyor içimin çocukları
Şimdi yalnızlığın yokuşunda yuvarlanıyor yandıklarım,
Yanıyor yangınlarım
Hüznün ve hedefin kızları

Size rağmen,aşklara rağmen, rahmetli rağmenlere rağmen
Şevinç gökdelenim bulutları deldi deliloy...
İçimde yağmurlar yağıyor "Yağmur" yüzüyor içimde
Gönlümün volkanları patır patır patlıyor sevdasızlığa
Sevdasızlık yiğit kişinin savaşıdır anla yarının anaları
Ben şimdi rahatsızlığın ağasıyım rahatın gakkosları...

Hayrettin Taylan

Isırılmış Bir Öpücük Elması

beyaz bulutun gözlerinden bakıyorum damlalarına
gökkuşağının asma köprülerinde ıslanıyorum sana
dokunuşunlar yeniden doğuruyor aşkı bana
bir ben ıslanıyor, bin sen için kuruyor
uslanmış iklimlerin aşk dili olarak öğretiliyorsun aklanmaya
bırakılmışlığın bıkkın çölünde kuruyor kaktüslerin
bir sen yeşeriyor, bin ben için

rüzgâr gibi sözlerin esiyor içimdeki kitaba
hissediyor içimdeki çocuk
okunuyor tutkuların benliğimde
Bir öpücük kadar sıcak kalıyor içsel sızılarının
bir ömrün bolluğunda aşk kalıyor içsel mazilerin
sırrını saklayan güzelliklerin özüne sınıyor sinen

asaletinin tinlerinde yüceliyor sevilerim
dokunuyorsun ruhumun iklimine
nakışlı çiçekler açılıyor bağrımda
tarifsiz hislerin meyvesi oluyor tadında kalanlar
güllerin en güleç yerinde kokuna teslim ediliyor vebalim
bir vicdan atlasında meftunluğuna renkleniyor dünyam
gözlerinde kaldım, sözlerin sol yanımda yazılırken
gidişinde aklandım, aşkın ney gibi içimde çalınırken
varışında kaldım, varamadığımız ummanlar kururken

Hayrettin Taylan

Islanmış Harflerin Mürekkep Hunisiyim

Damlalarındaki dalgakıran vicdanımdaki ünlemleri eritiyor
Aşkın berraklarında kasırgaların araşır
Şu üstüne yazılmamış suyun ortasında yanışır susuşlarım
İçimde kalmış içlerin yelleriyle buluşur y'adım
Miladını aşkın kanatlarına bırakıyor sevinin meleği
Bu yüzden yaşamdan dakikalarını da al bağrımdan
Hiç görülmemiş utkun ve unutkun şehirlerini sil böğrümden
Beni al ben'den kalan iç sesinden

Kalmak istiyorum, yanmak istiyorum, yüreğen yürüyüşünde
Sende kalmanın denkleminde çözülmek istiyorum
Evcilik oynayan ruhunun kavuştaklarında söylemek istiyorum aşkı
Bu sevda yarışından, bu sevda barışından gidelim
Gidelim en yakın ben'e

Damlaların dudaklarında öpüldü ıslak hayallerim
Berrak sözlerimin emzirdiği demin vicdanındayım
Sızılarımın hecelerine eriyor söylediklerin
Uğrak hayallerin kadın merkezindeyim
Her bakıştan bir sen derliyorum
Her kadından bir sen özeti yaşıyorum
Toplanıyorum aşkın kaderinde seninle

Hayrettin Taylan

İsyanmış Aşkın Kurumuş Deniziyim

Geceyi hecelerden çıkardım sen yokken
karanlığı dürüp ışıkların göz kamaştırıcılığına sundum
şimdi kendimi de göremez oldum ayırık cemaller aynasında
oysa yıkanmış ayrılıklar vardı ayın sen yüzünde
Kurulanıyorlardı hüzünlerimin bornuzuyla
Çıplak kalan harflerimi kapatıyor öylesi gidişin
şems kapanırdı ay ve şemden önce
izin ekilirdi kederden sonra, benden önce

felç kalan önemsiz kalakalışın yürürdü bahtımda
Bir de ilavesi olan uğrunun yazgısı yazılırdı solumda
sanki Afrika benim karalarımın adı
Sanki bütün gidenlerin mesul y m
sanki f nyesi çekili mağlupların asisiyim

başka bir melankolinin kolisini taşıyor vebalim
topluyorum ıslanmış düşlerimi sana uslanmak uğruna

Suskunun dirhemlerine bırakıyorum kendimden gidişleri
Can kırıklarının kitabından bütün sıfatları atıyorum
Ben kalıyor
Senden kalan ben kalıyor

Hiç bitmeyen aşkların kader çizgisi üstünde yarışım başlıyor
Aşkı yokluğuna şerit kılan yollarına dolanıyor dünyam
Seni yok bu tinsel koşturmacanın
Beni çok bu isterik sevmenin

Serzenişlerin yanardağlarında yanan yar çok
Talihine yazılmış tarihinde ben çok
Geçmişe giyinik hazanlarında sen çok
Kalanlar kadar kader
Kader kadar kalanımız çok

kendime kızdığım zaman neden aşımın hışmına uğramaz
neden kendi kandırmacılarımda sevgin uğramaz
zaman mı benden giden neden uğramaz oldu uğramazlar

yaşanmışlıklar peşimde ağlar senin yerine
maceranın dizlerinde sızılar akar senin yerine
Duraksıyorum
Susuyorum
 nemsiyorum
yarım kalmış yarım kalmış öykülerini

Hayrettin Taylan

Islanmış Yağmurun Tutku DaMlasıyım

gölüşünü yazdım gül yüzüne
...:esirgediğin öpüşünü yazdım söz imbiğine
yıllara yol olan bahtını yazdım aşk sözlüğüne
...:sen melek yüzlü anlamlarda açıklıyor sözsüz seviler
seni aşk yüzlü anlatılamayanlardı açıklıyor dilsiz periler
...:seni ben yüzlü içrelerde yazıyorlar ben arası senlerde
senli sevgilerin sonsuz deniziyim
...:dökülüyorsun permalarınla berrak berrak
kalıyorsun özlem köpüklerinde celal celal

...:an_sızın k_(a) lır ta_arifsiz tutkularda
Susmak aslına aslı olmaştır
...:susmak ferhad'ına dağ olmaştır
susmak susmaya su olmaştır
...:sen susamış sularımda sustun
bu yüzden damla damla istiyorum seni
kurumuş sevdanın kumrusu gibi
...:yaşanmışlığa aşılandık aşk ile

sensizliğimin sürüngenleri dolanır uzaklarına
...:gönlümdeki yaranın yılanı ısıyor
panzehirin gerek
...:pan zehrin gerek

düşünüşlerin rüzgârı saçlarında
...:gizleniyor şımartılmış geceler
istiyor istemek
seni şifreliyor aşk
...:gözlerin,aşkı bakışıyla çağırır beni
büyümüş tutkuların gülünde gülümsüyorsun

endamin damında seriliyor özlem yatağım
...:bu gece ay tutulması yok yerine sen tutulması
buluşmanın bulutları arasında
...:seni yağmura yakın sevdim
yarın nadaslarıma yağma günü
...:yarın islanmış bir ben akar gönül derenden
yarın istenmiş ömründen yanar fenerim
...:seherinde kokar gülüm bülbül olur seferim
kaderinde erir sözüm, aşka balbal olur kederim
...:bu yüzden yağmurlarını sevdim gözyaşlarını değil

Hayrettin Taylan

Israrcı Bülbülün Tesadüf G nc l 

' Nazlıcan'a candan besteler'

Son kez değerdi sonsuza deklerin. Deklere edilmiş bir gidişin sonrasızlığında sızılar yüreği delmişse. Seni seviyorum dediğin cümlenin öznesini bulup sana bakarken gitmişliğini g rm şsem hangi yüklem beni toplar. Hangi cümlenin ortasında kaldım bilmiyorsun.

-Bazen seni görmek için her yeri dolaşırken g remezken, hep tesadüfen karşıma çıktın yar.

-Senin gibi giyinen herkesi süzmek zorundalığımı anlayamazsın. Acep bu sen misin? Kaç yüzün haritasında seni gördüm.Sensizliğin fotojenliğine kitlendim.

-Harf harf yoluna döküldüm.Her davranışını gözleyen bir aşık gibi peşinde dolandım. Senin haberin yoktu. Hangi mağazaya girip ne aldığını gözlemleyip durdum uzakların çok yakınında. Yardi n, yüzünden benli yalnızlıklar okunuyordu. Beni bir kez durgunken gördün.Orda kaldığımı düşündün.

-Gelseydin eğer benimle düşlerim kendine düşünce olmaktan soyutlanırdı.

Hayalinin soyunuk sırları haddimi bildirip gitmedi.

Dar ağacına çıkan bir aşk ermişi gibi yüreğim temyizleri oynadı.

Son bakışın,son cümlenin bağılarını bağımlı yaptı.Dualarıma mimlenmişsin.

-Bir ihtimalin ihtilalını seviyorum.

Aşk sevgiliyi kaybetmektir,onda kendini yeniden bulmaya çıkmaktır. Beni bulmaya çıkmıştım ki

Seni ördü ruhum, seni gördü göremediklerim.

Tekrarlarını oynadı  m r. Biraz benden değildi yaşamak bugün.

-İlk kez görmüş gibi bakmanın tadını yaşadım.

Aşkın g nd z yd .Karanlıktı sensizlik. Birden sen çıktın. Bakıp öylece gittin.

Soğuk bir dem vurdu kendime gelişlere.

Bir ihtimalin maili gelmiş gibi açıp okudum senli bu demi.

T'akibine milyonlarca hayalin cümlesini taktım.Mutlu olmanın treni gibi raylarını serdin. Alışverişini tamamlayıp hızla evine gidiyordun.

-Bu hızı anlayamadım. Peşimden gelme gibi ezbere y r yordun.

Ben sarhoştum. Beni ayıkacak aşkın vardı.

-Tanrıdan ,tanrıya gelen mektupları taşıdım. Allah'ım beni bu aşk tanrılarından koru. Her bir mektupta aşksızlığa iman etmeyi yazıyordu.

-Anladım ki ben sensizliğin Ebu Cehil'iyim. Henüz bana dönmediğine göre, hala o nefretleri kesen giyotin bakışların varsa.

-Bu aşkın Ebu Cehil'iyim.Ezilmiş pişmanlıkların pişirdiği pişmaniyeleri yemekle, insan pişman olmazmış yeni anladım. Bütünüyle aşka hazır olmadan aşk için yaptıklarımızın çoğu   plerde. Sonra sıra   p lerde. Beni senden alışları toplayamadı kaderin   p leri.

-Beni senden silemedi kaderin silicileri.Aşk plazan yükseldikçe yükseliyordu.ünlü örümcek adam gibi tırmandım tevil kabullerine.

-Çekingen hallinin eklerine  t lenirdi belkilerim. Israrcı bir b lb ld m g listanın için.Güllerine meftundum. K'okun düşerdi hayallerime

Bir tek yüreğe deniz olmak.Kirlenmiş geçmişi yıkamak. Su olmak için su içmek.

Akmak istedim işte seninle.

Senden uzak her gün, günaha girmiş rahibin dramı gibiydi.
Ayılınca, yanı başımda senden kalma yapmacık maymun konuşuyordum.
Tövbe eden, töhmetlerini mühimleri arasında arındıran, sızılarını sözlerine ayna kılan,
kalakalışını kalaylayan, aşkı senden ibaret sanan bir savlamacıyım.
-Kimliği kendine gülen, belirsiz bir akışın sularındayız.
Kelepçelemiş beni dalgalar. Algısal bir yanılsamanın sonsuzluk sözlerine kadimim.

-Gelseydin diyor denilmiş bütün sözler.
Keşkelere kani olmuş ayrıntıların öz ayrımında gözlerin beni topladı hayata.
-Hep uyumak istedim hani rüyama gelirsin diye. Hep gezmek isterdim hani yine seni
görürüm diye.

-Hep heplerim vardı.
Ne var ki ne var. Beni bulan benin var sonrası sen sonrası yoklarını
tümlüyorum. Biraz sana yakın, biraz kendime uzak, biraz özüme köz, biraz
gözlerime söz olan açık bir ruh feneriyim.
-Bu yüzden yüzünden, sözünden, ruhundan en önemlisi aşkına sultan olan
büyük bir ruh devrimcisiyim.
-İhtilalim ihtimallerin arasında .Ülkem yüreğimde hazır, başkentim gönlümde
inşa. Gelişinin gelini süslenmiş ve beni damat etmeye hazır , hazır bulunmuşluk.
H'azlarım, n'azlarına işlem.
-Beni sana çarpıyor aşk ve hayat. Ben bu tesadüfün düşlerindeyim.

Gelseydin eğer benim zaten gelmiş ile gitmişin sularında bekliyor olacaktım.
Kaldığımız dünden bugüne, yarın bir yare yakın bilesin Nazlıcan

Hayrettin Taylan

İssız,İsimsiz M'anaların Dilisin Şulener

Şairzal:

Sensizliğin acil kapısından ruhunun hastanesine yatırdılar. Ser'umudu taktılar.Biraz iyi kadar iyiyim şimdi.

-İssız manalara azizlik yapıyorum. Dilime kilitlenen sözcüklerin yeni anlamındayım.Anlatılmaya mecbur kentler sahilindeyim.Islak düşlerimden, kurumuş düşüncelerime kadar senli toparlanış aziziyim.

Susturulmuşluğun susturucusu gibi, vurulduğun sende k'anıyor yüreğim.

-Kimsesiz sevinçlerimiz var.Kimi kimsesi olmayan sevda bebeğimizi büyütüyoruz, büyüleyici tutkunla.

Keskin duruşunun durulanmasında kendime geldim.Toparlandım.Sevmelerimi temize çektim.

Şulener:

-Gönlümün kuş tüyü ve gül yapraklı yatağındaydın. Sıcaklığın o kadar benliydi. O kadar yakındı nefesin.Nefsimin şiiri oldun.Nefsime değil, sevgine, beni sevmene, bana yazmana, aşkımıza yenildim.

Sensizliği senli düşlerin gerçeklik payıyla uyutuyorum.

Soluğum sol yanında başlar, aşk başına kadar devam eder.

Yokluğunun yoklamasında ben de yoktum. Artık var olan gerçeğin ta kendisiyiz.Yaşamak bize revalarını sunarken, Suna yürüyüşümle gönlümdeki susamışlığı doldurmaya geldim.Pınar başında beni sözlerinle, sevginle, duruşunla bekliyordun. Ben içimlik şu gibiydim.Yar bardağından içirdim seni.

Seni neden seviyorum? İşte bu yüzden, bu yar çeşmesinden seni içmek içindi.

Şairzal:

-Yıldızlara söz dansı yaptığım yalnızlık sonrasındaydım. Ay yüzün kadar bir yüze bandırıldı sevda hasretim.İçimde birikmiş alevler vardı.Bir yandan da buzullarım vardı.

Sensizliğin masmavi döşüne değdi düşlerim. Sevmek artık düşünceleri de eğitiyordu. Yüzyıllık aşk yüzünle sevda yorganıma yüz olup uyuttun tutkulu gecelere.

-Huzur çiçekleri gibi açıldın bağrımda. Saksısı algımda olan özel bir gül gibi zekice büyüdün. Büyüdükçe kırmızlığını hissettim.

Şulener:

-Mutluluk aşıladı ruhundan akanlar. Bitmeyen bitki gibi büyüdün hallerimde.

-Henüz, yeşermemiş , yaşanmamış günlerimiz var.Nüksen anlarımız beklilerini saklar.

-Söylenmemiş şarkılar okunur sen yok hayallerimde. Beni diline dolar mısralar. İmgelerin yengesi yapar bilinçaltım. Artık ilham perim olarak yazılıyorsun yazgının sayfasında.

Derinlerinde denizler ağlar, aşk ağzında incilerin var. Değerli taş gibi taş bağrımda kalıyorsun.

Şairzal:

-Sustuğum anlarda gülümseyen anların konuştu. Konuştum sensizlikle.

İlginin demliğinde içtim seni. Şekerim yoktu; ama şirinliğinin içimde manidarlığı vardı.

-Yüreğimin en güzel yerinde tatlıcı dükkanın vardı. Sözlerin, gözlerin, dokunuşların, dediklerin en çok diyemediklerin tatlı olarak serilmişti.
-İçimdeki volkanların hasretini kızıştırdın.Fay yataklarına bıraktın sevdayı.
Patlayışa akın eden ruhsal bir cengaverdim. Sevmenin cengine katıldım.
-Yenildim; ama sana.Tatlı bir yenilgi.
Yaralandım; ama yar yarası aşka şifadır. Yinede sıcak sevda sıcağını esirgeme.İlacımın özüsün. Doğal bitkiler gibi doğal, yan etkisinden çok yar etkisi olan bir ilaçtın.

Şulenar:

-Sosyolojik bir haritada şehirlerinde kurulu bağdık.Bağlandık öylece.
Ağ bağlantısının bağlantı sayfasına sevi verisi olduk. Bizi bağlayan hızın gücöl gizinde sana geldim, senli anlara geldim.

-İçimdeki arkaik hayallere çare alup Çareçeliğin çırasını yaktım karanlık yalnızlığına.
-Sustum ve gülümsedim.
-Sevdim:ama susmadım sana şairim...

Hayrettin Taylan

Işıkzen

Işıkzen (kadınslığın ,aşkın güzel ışığı)

Nedim oldum sensizliğe.Nedamet çözer bağı yanıklarımı.Kopmaz kıyametin Kıtmiri de değilim. Alıştım zaten sensiz rüyalar görmeye.Hayallerimi satın aldığın günlerin de azaldı.

-Bir sen, bir ben iki etmiyorsa bu son kavuşma toplamında.

Dünyanın sonu gelmiştir.Gözün aydın Mecnun, benim de sonum sana kafiye.Gözün aydın Leyla, gidip de gelmeyen sana benzemiyor.

-Kendime söz geçirdiğim sensiz mecralarda içimdeki çocuk ağladı. Açlığına dayanamadı. Hep sen dedin, senli sözler istedi.O beni tümünden titreten bakışlarını aradı. Dokunduğunda uçan ruhumun enginlerini hissetmek istedi. Öpücük arası sen arası gecelerde ağlayan yıldızların rengini görmek istedi.

-Sen bile diyemedi, kekeleyerek, heceleyerek ağladı durdu.

Yarım ve yarım bırakılan hayallerin ortasında aç aç ağladı durdu.

‎

Derken...

İmkansızlığın inine giriyor senden sonrası. Sonrasızlığına dokunmak istiyorum ki; benzer yanlarımız hep aksın pınarlarında. Bir sevdayı kirleten hüznün barınaklarından paklansın dünyamız.

Bana benzeyen her yanına bir canımı verdim.Şimdi o canlarım canlanacak bilesin Şehrinaz.

Bir içimlik hayatın bendini açtım , özlemlerin şarabı döküldü.

-İçti sensizliği sarhoşluk, ayık olan hoşluğuma geldi keder. Kendine gel , kendinden geçmek için.

-Kötümserliğin zamanı kısadır, haklı çıksa da, iyimserlik hep zamandır, hep kazanandır.Dünya iyiler üstüne inşa edilmiştir.

Kötümserlik,içimizdeki kirlenmişliği daha üst iyimserlerle tanıştırma mecrasıdır. Fırsatların gelmesini bekleyen yaşam avcılarıyız, kendi çıkarımız için başkalarını vururken kendimizden vuruluruz aslında.

- Yalanın yılanı ölmez gelir bir gün en özel yanımızdan ısırır.Kötülüğün kirpisi vardır, bizi kendisine sarar yuvarlar vicdan duvarına vurur.

- Kendimize gelmişlik iyilerin içinde kendini bulur. Ayıklanmış, durulmuş, susturulmuş, ders almış bir yürek oluruz.

Geçmiş deriz sonra adına, adımıza geçmiş olandan ders alır,derse yeni başlarız.Başladıklarımızla ,başlamadıklarımız arasında iyiler dizilir,süzülür, sıralanır, ister bizi.Kötülerse hep vardır, hep var olmak için biz istemeden girer hayatımıza.

-Her insanın kendince büyüttüğü kötüleridir.Herkesin içsel şeytanı onu nefsinin çıkmaz sokaklarında kirletmiştir.

Temiz insan yoktur; ama temiz yaşamasını öğrenmiş insan vardır.

Bazı hatalar çıkmaz bir leke gibidir.Onu temizleyecek vicdani, insani,akli, hakkı bir deterjanız yoksa, leke ömrünüzün yarısını kirli olarak gösterir.

-Dünya bir gösteriş ve gösteridir.Siz yarım bir insan olarak tutunuşları yaşar, tutunamayanların alt basamağında kirli bir cüce olarak kalırsınız.

Kazanan hep mazeretlerimiz var.Her şeye kulp bulduğumuz mazeretlerimizle tutunmaya çalışırız. Oysa gerçek olana gitmek ya da kötülük, varlığını çok derinden başlatmalı ki mutlak olana, güzel olana, iyimserliğin üst limitine ulaşalım.

-Şimdi iyimser bir peri olarak yalnızlık kadar en yakının olmaya geldim.Yalnızlığın özgürlüğün aynası olmuş, seni tarıyor zamansızlıktan.Kırışık saçların, suçlarını örtecek kadar gür değil.Efil efil esemiyor.Rüzgar yasaklanmıştır bir başkasının ahlarıyla.Nefretlerin kenesi yapmıştır içindeki çocuğa.

-Ne özgürsün,ne yalnız, ne de benlesin.Karışık pizza sunan içsel şeytanın tanında , ten rengi hayallere dalıyorsun. Beyaz tenim kadar haya beyaz değil.Kılları yok işlediklerimizin. Her şey beyazdı oysa.Onu siyahın ahlara teslim eden biz değil miydik Işıkzen.

‎ Şimdi içinde aç kalan önyargıları atomların içine at. Çekirdeği sende kalsın, sen iyiliğin, sen güzel güncelerin güneşi, sen berrak zamanların azizesi, sen içimdeki çocuğun ışığı.

-Enerjin huzur veriyor içimdeki çocuğu.Güleç bakışlarını arıyorum, seni arıyorum bu yenilenmiş, temizlenmiş, iyi perilerin aşk sınıfında okumuş, gön görmüş aşkların mucidi olmuş, bilinçli bir kulenin mimarı olup iç mimarın olmaya gelmiş bu senli ben'e kadınsal ışığını yay Işıkzen

Hayrettin Taylan

İbrahim Yârimi Bul Getir

“Çağırsaydın gelmez miydim yar
Senin için ölmez miydim yar
Dünyayı ters etmez miydim yar”

Siğiniyorum sana aşk dünya anlamıyor.Bir hecelik özleme dayanmıyor yüreğim.Karanlık umutların sonrasızlığı farklı bir kapı açıyor.Tevarüs okuyor keder. Bu aşkın son sultanı benden gizil cümlelerin yüklemine.Yüküm ağır ,bütün özneler sırtımda.

-Cümle cümle aşk-ı deryadayım.Yar kendine dinamit.Patlamaya hazır nefretleriyle benden başka ben'e kopuşlar sunmak üzre.

*İbrahim, içimdeki sevdayı kurban et İsmail yerine.Bayram değil,her gün bana arife; çünkü bir gün gelebilir diye.

-Kurban olam, dedikçe bayramlar uzuyor.Sevdandır bilinmez.

Genelgeçer değildi sevda sığıntım. Seven seğer, bakan bakar,arayan bulurmuş umudunda kendime ritim tuttum.

Gönül ustası İbrahim Hakkı'ya kadınım nerde dedim :

“Kadın reyhandır, kahraman değil, onu yük altına atma. Kadına yük olma. Geçimli hanım iki rahatın biridir”

*Sen kadınına ağır bir yük vermişsin.Ayrılığı her kadın taşıyamaz.Sen böyle ağır bir yükü onu gönderdin.Şimdi iki dünya içinde kendine ait cehennemler sunuyorsun. Kendini ondan bulmanın tek anahtarı,güven,sadakattir oğlum dercesine gözlerime baktı durdu.

Bu sevgi anıtının gölgesinde susup su olmak,akıp ona gitmek istedim. Nerde ağlasa bana karışsın diye.

-Serzenişimi belki anlar.Yar gök, yar yer, yar sonsuzluk, yar bendim.

Şimdi hangi cadiya ait olmayan olgunun şatosunda zevke keder pişiriyorum. Dudaklarım tertemiz.Rujla da insan ölmüyormuş meğer.

Rujlu rejimler yaşatan yar, senin goncaların oncalarıma merhemdi. Yoksun işte.Gelip geçici sevdaların yalancı cennetindeyim güya. Güya sen yerine sevdalar pişiriyor köz halim .Oysa yanıltı beni sensizlik.

“ben uzaktan severim
seni de öyle sevdim
bir tutam gökkuşağı karıştı sevdamıza
kuş kanadı bir tutam
biraktık korkularımızı
uçtuk gittik”

İbrahim Tenekeci

Kuş sütü içiren Şehrazat 'ın zatıyım.Sensizliğin sen halindeyim.Bin bir gece gelmeyince.Başka masalların haz yatağında buldum kendime.

-Şehrazat yalnız masal anlatmıyor bu sefer.Bu yeni yetme Şehrazat.

Masal yerine ne mi yapıyoruz deme.Geceleri kiskandıran , yıldızları utandıran, ayın gözlerini kapattıran, yeri göğü inleten arzu ırmağı akıtıyoruz boyna.

-Daha bin bir gecemiz olmadı. Sen gelene dek süreceksin bu utancın u hali.

-Senli zamanın aşk hali asılı duruyor.Ve beni sana sunuyor özlemler.Kıskanma sakın bizi. Şehrazat seni bana anlatıyor. Binbir gece sonra kavuşmak adına hep bunlar.

Tetenoz olmuş bir yüreğin ilacındayız. Nem ve gam yana yana yürür.

Ve ürkek inşirah beni senli hayallerin kucağına atıyor.

Bak şair İbrahim Tenekeci kardeş de benim yerime sesleniyor.

"İçimden dedim beraber yürüyelim olur mu

varsın gemilerimizi taşıyamasın sular

varsın yarı yolda uyuya kalsın

bize gönderilen bahar"

*Bak , Dİlnaz bize sunulan baharın harı da varmış.Gel gayrı yakıver beni ordan.

Çık şu aşkın "den " halinden,halimi anla. Hal çekimlerini iyi bilirsin

Ben senin yalın halini sevdim. Ay'dan,şem'e, şemden,Ayşem'e aşka,aşktan bütün ömre öteler sundun .

Şimdi seni gitmelerin en korkunç mağarasına saldılar ; çünkü kapıda ben "Kıtmirim" diye.

-Düşeyazdım yazgımın son kitabını. Sen sayfaları bitmedi.Gece uzadıkça sen gelmez oldun.

-İbrahim , bu tatlı /sesinle yarimi bul getir dedim.

"Peşinden geldim kaç kere

Dünyamı yıktın bin kere

Kırıldım sana bir kere aramam "

Kırılmış, yüreğin kan çanağı yerine aşk çanağı akan bu " rındıkını " ben de bulamam dedi. Sol yanımda yaralı zaten, sol yanın yangın.Ortak noktamız var.

*Sol yanımda ağrıyor.

Bahtımıza kurşunlar ve ayrılıklar değmiş.Dünya kime kaldı ki şair. Yar derdiyle can derdi arasındayız.Oysa önce kardeşçe yaşamak.Önce insanca paylaşmak.

Önce sağlık,huzur, paylaşım,güzel sevgi. Senin yaran ,benim yaram kardeş.

"Sol yanımda ağrıyor şair."

Mısra mısra gül döktüm yollarına.Bütün ömrümden yapılma sadakatimin saati kurulu senli günlere.Pili yok. Pili senin sevgin, sözlerin, gülüşün, bende bıraktıkların ve gelişin.

*Saat seni tam beni sevdiğim gibi geçiyor.Ve orada durmuş.

Beni bulduğun yerdeyim. Yer kendine sürekli aşk eker..

*Nereye baksam sen fideleri.Çevresel aşk yeşilindeyim. Özlemsel aşk yelindeyim.Sol yanımda fırtınalar.İçimde Çin Seddini aşan damlaların akıyor vicdanıma.

Ve denizin doğruluk halinde İbrahim Hakkı:

"Ey aziz!

Konuşursan doğru konuş. Doğruluk keramettir. Yalan aşağılıktır. Kurtuluş doğruluktur. Yalancı ve hileci şeytandır. Lâkin görünüşte insandır. Yalan söyleyen kimseden hayır umulmaz. Dil insanın terazisidir, âlim ve cahili ayırıcıdır"

*Şimdi bütün zamanlarını yiyen hangi güne kızayım.Ben doğrularımı, sevgimi, pişmanlığımı kızartıp sundum sana.Yanımda bütün ömrümü sana verme salatası. Bir de uğruna döktüğüm gözyaşları zemzem olmasa da.

-Aşgının gözyaşları zemzemdır bilesin.

Uzun uzadıya mesneviler sundum leyli geceler adına.

Sevgimizin uykusundan arta kalanlarla sana kurban olmak için tutkularımı

büyüttüm yeşil sevgi ormanlarında.

*Ben sana yar olmaya yarın. Yarın bayramına yakın.Ben arifenin arifiyim.

-Zani özlemler bitti. Kani bir sen sonundayım. İbrahim'in yakıldığı ateşten daha büyük ateşin içindeyim.

-Beni şuh güzellerin ateşiyle yakmaya geliyor dünyalık.

Ey İbrahim, bana yarimi bul getir,bu maşuğu kurban edecekler.

Hayrettin Taylan

İç Çocuğun Mistik Bakiresi Tinne Tenna

Suyla içim arasında berrakların var
Sensizlik kâğıt bensizlik kalem
Yazılıyor yalnızlık seni içiyorum sudan önce
suyu içiyorum sudan sonra
Sevgin akardı dudaklarımız ödevini yaparken
Şimdi durgun suskun kirli suların adı bile değiliz
Susuzluk ile suçsuzluk arasında ıslanıyor dünyam
Kuru çiçeklerin tozunda özünü kokluyor aşk
Sensin hayat
bensin hayatım

yazılmamışa metelik...2
Dökülen yaranın yaprağına yazılan yazgısın artık
Kolay toplanmaz yalnızlığım
Dökülen sadece yaralarımın kabuğu
Dökülen sadece senden kuruyan

Aşk vakti geceleri sunan Suna değil
Suretine bir kadın bürünür
Tümler beni bedensel bir haza
Kalırım en kalındık yazgılarda
Bir günah tortusunda aklanır dünyam
Eteği yırtılan Leyla değil leyli geceydi yar.

Uzağına Müsriflik-3

Uzağı uzak eden uzağın değildi yazığındı
Yakını yakın eden yakının değil yakınışındı
İçimde damlalarına dolan bakracım vardı
S'akardın sana baktıkça akardın
Uçardın aşkın mavzerine
Vurulurdum sana
ve başlardı aşk.

Dua eden Juliet -4
Bu yüzden sevmek farzsa kavuşmak sünnet
Sevginin secdesinde dualarım seninle
Bu mistik algının açılan avuçlarında
Besmele kadar yakınsın hayatıma
Bismillah,
Vuslatın dilindeki yeni sözcüksün
Sevdikçe türeyen eklerin sevdasısın
Senden sonra hiçbir güzelin eki gelmez sevdama
Kalmışlığın şeb-i aruzunda arzularım tümlenir
Kaçışın şeb-i yeldasında umutlarım tinlenir
Arayışın şeb-i gülünde dikenlerin batar bağrıma
Kalışın şeb-i şebinde gündüzlerim aşka çağırır

Hayrettin Taylan

İç Çocuğun Aşk Bakiresi Tinna Tenna

Kayıp ayıpların damla şerhasındayız şehir suskun
İpin ucu, aşkın uçurtmasında bağıın utkun
yıldızsız hecelerin gecelerine ben bitkin
Yaralarımızın minderinde, mim küskün
Elif olsan Araf yüreğimde Tinna Tenna
Beni götürsen götüremediklerine metafizik kıskansa
Beni yeniden sevsen, sevemediklerin hayıflansa
Kalsak seninle ömür özlese bizi çok mu ki Tinna Tenna

Bir şiir öpüşmesi yaşasın imgeler
Bir kurgu hayali yaşasa öykü içi öykülük istemeler
Montajı yapılmamış yaşanmışlıklar olsun içlenmeler
Başka bağrışımı taşımaz böğrüm
-çoğul yaralarımın dirheminde yalınç azaltmalar olsun ama senden

Kırık dökük bir mazinin gölgesinde büyüsün büyülenişin
Anka'nın aynasında gülsün gülünün güleçliği
Çaresizliği söndürür gibi yaksın ateşini sevilmişliği
Ecel diploması almış olsun ezelim, ebedim, edebim
Sıratı ile fıratı sersin yanına vuslatım

Ay kendi teninden bir sen sunarken gece benden giden kimdi Tinna
Yalnızlığımı biçerdövere veren sövgün keskinlik kimden
Siluetini kirlenmiş gün'ahlara teslim eden kent kimin
Sırsız servetleri olan çakırkeyfin keyif dönencesinde dönen kim
Dün kim, yarın kim, yarım kim bilemedim
bizim öykümüz okunurken yara başlarında
ben başka perilerin romanında mucit olamam
dokundukça yakılan ateşin kül-i belası olamam
ağulu, ahulu, affillidir benim sevişim

Hayrettin Taylan

İç Çocuğun Bakiresi Tinna Tenne

Briç Oynayan Ruh-1
Bilgeliği kemiren ruh faresi
Aşkın mutfağında seni kemirir
Cesur fikirlerin ağına atar atılmışlık
Sancıyı kurutan güneşine yakınlaşır azizlik
Metafizik bir unutulmuş uzar bırakmaz ben'i

Şehrin aşkına, aşkın şehrine istiflendik
Kargaşa hiçliğin gölgesinde infilak
Biraz yoğuz
Biraz yoktan sonra varız
Biraz aşk, bir'azdan biraz

İçsel bakire-2
Tutkunun karnındaki aşk çocuğunu tekmeliyor haz
Hazırlıksız bir giriş çıkış istiyor istem
Macera arası muratlar öteleniyor
Kendine gelir kendinden geçmişlik
Kendinden geçer , geçersizliği isimsiz kayıtsızlık

Sen sustukça yorulan dağların taş bağıryım
Bağırma duyamam
ağlama akamaz sensizliğin pınarı
Çağırma gelemem ben'sizliğe

Zehirli Tümcenin Öznesi-3

İniltili sözcüklerin dilindesin
Cümlelerimi zehirliyorsun
Öznem ölümcül özelemlerde
Yüklemimden ç'acı var
Dilimdesin ilim kal olmuş

Böğrümde sosyolojik ceylanlar ürer
Tüyden hafif esrik hayallerin simyasını arar, arayış
Aşırılmış gelişler sarılır sanrılarıma
Uzar umudum
Beni bulur gerçeklik
Yola gelir övgünün geleceği
Yoldan çıkar sövgünün geçmişi
İnsan olur nesnelerin ninesi
Bir ben bulur senden
yalan dünya

Bakir sayfaların sınırında durulanır sinir
Yazmak ister sevişmenin kalem ucu
Akrepler susar zamansızlığın kalem direncinde
Bulantılar başlar amansızlığın zaaf sayfasında
Tatlanır adın ta benden
Tutuşup kalıyor kalakalmışlığın

Tümsek bir aynanın tümseğinde kırılıyor can kırıkların
Artık aşk yüzü yok
Artık ben yüzün kırışık
Artık delirmek kendine delil
Artık yüklük kendine hamal
Artık yalnızlık kendine kalabalık
Artık güzellerin yırtık teninde kalmıyor hevesler
Artık aşkın boyunu, sensizliğin huyunu geçtim
Bu yüzden ücraların mecralarında aşkına ölümsüz gerçeğim

Hayrettin Taylan

İç Çocuğun Bakiresi Tinne Tennanın Hoşluk Vakti

Hoş geçmişliğin hoş gelmişiyim. Hoşluğumu almaya geldim.

-Boş vermişliğin hoş algıcısıyım, hiçliğindeki boşluğumu almaya geldim.
-Kalakalmışlığın kavlarındayım, kavlini eceline sunan yangınların yan görmüşüyüm.

Göremiyorum seni bu da dünyanın sonuna işvedir.

-İçimde içini soran içsel devinimlerim var. İvmelerini sordu aşkın baraj kapaklarında.
-Damlaların aktı, taşıtı b'arajım. Kıyımda bekleyen onlarca güzel senin yüzünden öldü.
-Sensizliğimin katilisin, vebalini uzaklarında saklama çok yakınsın yarama.

Bulutsuzluğun yağmur komşuluğunda gözyaşların belirir.

Saklanan gerçekler ıslanır, kurulanmak için yeniden kurların lazım.

-Yetim bıraktığın yetemediklerim kâhırlarını ahıra çevirir. Artık öküzlerin urağandaki tren rayındayım. Güzele bakmanın sevap olduğu erkek durağındayım; ama güzel kalmamış. Güzelliğini metanın metanlarına bandıran dilbazlar var.
-Güzelliğini bir gecelik hecelerde kitap eden para sözlü dilafışteler var. Afişlerini seriyorlar hazların duvarlarına.
-Yakılmış duruşlar var bu ehli keyfin son dönencesinde. Dönmelisin Tinne Tenna...

Yangınlarını uzatan gölgeme geliyor cemalin. Helaline uçuyor, umudum tan küresi. Seherine konuyor bülbülüm. Helal bir lokma kadar yatkınlığın değişiyor duruşuma.

Sahiplik kendi sayfasını açıyor. Gidemeyişlerin kıyısında ölmeyen yunuslar aşka can veriyor.

-Suların damlalara gergefini sunuyor. Hava kalıyor su ve susmalar. Nazarında kesirlerini toplayan toplamanın sayısalcısı öznel haykırışımı nitel buluyor
-Aşk hiçbir zaman nicel değildi sevgilim. Faydasız zûl katranların komşuluğuna zahir olamaz. Metafiziğe gitmek için insin cemalinde müh olmak gerek.

Alâmetsizlik farikası içimizdeki çocuğun, ötesi yoklarının yoklamasını yaptı.

-Yoklama yaptı içsel sevi.
Periler, huriler, ecinniler, cariyeler, dilbazlar, dibusteler vardı.
-Gözlerinde aşk mavisini sunan sen yoktun.
Damlalarını da yakmışsın. Yakmıyor beni .
Bir mavi sızı arasında sözlerim , bağrım, son çağrım yanıyor.
-Saçlarımda beyazlıyor dünyanın sonu. Kara bahtını sunuyor
Ruhunu kara şövalye yolculuğunda avuntu yapan çulsuz Alp Er Tunga

değilim.

-Ya da kendi dağımda Köroğlu olup kör bıçakların dilinden konuşmuyorum.

-Bülbüllerin dizelerindeki imge ermişiyim. Yunus olmaya sen gerek.

Ben olmaya çok ben gerek.

-Unutulmuş özlemlerin şehrinde sokak başları üşür sen yoksun diye. Dizelerde, tümcelerde saklanan ayrıntılarımı görmüyorsun can perim.

Hayrettin Taylan

İç Sesiyle Oynayan Akıllı Tek Mecnunum

Mutlu bir geleceğin can yokuşunda gözlerin beni topladı aşkına.

-Hüzzam nameler, sessiz bir haykırışlarımı bastırıyor. İçim içim kendime okunuyorum. Sen yoksun, gözlerin yok, gözbebeklerin bizli demleri çekmiyor.
-İç sesimi dinleyip oynayan akıllı tek Mecnun benim.
-M/ahzenlerinde zenliğin zenginlik belirtisi. Belirtili bir nesnenin belirgin geçişlerinde susuyor yüklemim. Özne olsam da sana özün bana yüklem olmadıktan sonra ne çare Dilnaz.

Kendimle rastlantıları yaşıyorum. Yokluğun çokluğuma gölge. Serin bir güncenin gelin bakışlarındayım. " Hem ağlar, hem giderim." Sen gelin miydin ki benden giderken nemli gözlerini serdin.

B/ensiz bir kürenin penguenlerine yarım olup yarım olmaktan çıkma finalini neden yaşattın ki?

- Sen g/elin misin ki? Beyazların neden a/yazlarıma k/ara kış.
- Oysa ben yazgının yazıyım. Sıcaklarımdan besleniyor güzelliğin mevsimi. Hasatlarımı dermeye gelmedin ki?

Bir başak gibiydi herkesin dilinde seni sevişim. Başım dik, gönlüm açık, bekleyişim açıktı. Başaktan da öte yücelere atılmıştım. Beni çavdar sandın sen hep. Gururlu, kendine güvenen artist bir Mecnun gibi gördün. İçimin tohumlarını bilmeden sosyolojik atıflarda bulundun. Sosyo-psiko merdevineninde sana bağıllarımın baş harfi kadardı çavdar oluşum.

-Çavdar ekmeği kadar farklıydı sıcaklığın bilemedim.

-Meçhul bir y/aranın dinlenmesindeydim. Arayan bulurmuş "arını" .

-Bal ile beyazlar arasında gelinliğin yok, gelinliğinden kalma gelinlik çiçeği var. Her gün canlı diye suladım göz yaşlarımla. Bir gün meyve olur, tadına karışır sandım. Aşığın aklıyla çocuğun akli meğer aynıymış.

-Hiç gelin çiçeği canlanır mı ki? Canlasa meyve olur mu ki?

-Dedim ya kendime ait hayallerin h/amalıyım. Görmüyorum görmeyi.

Tanımlanmamış yakarının yar yanmasındayım. Kendimi göremedikten sonra bir başka güzelin peri suretine nasıl tümlenir dünyam.

-Aşk bile gizlenerek geçtiği vuslat geçitlerinde leyli heveslerin Mıhrışahı olamam.

"Senden gayrı yar seversem öldür beni " Öldürmesen de güldür beni b/ağladığımız gecelerde.

Bizans oyunları sahnede Romeo delirmiş. Aşk yerine seksi tümleyen çağcıl sevilere uçurumlarına akıyor zaman ve arzular.

- Sosyolojik bir enkazın azındayız. Sevmek ile sevmenin metresine metresler ekliyoruz. Kim için kim sevgili sorusuna tümlenemiyor içsel hesaplar.

- Kısa bir merhabanın kustuğu ten vadilerindeyiz.

Yangına hazır azılmışlığın karışık pizza demlerine sülün oluyoruz. Sevmeyi değil, hazların emziğindeyiz.

-Dudak uçlarının uçarıları ütülediği kırılgılığı kırıştırıyor pür celalimiz. Biz kime aşına kıldıysa istemler ona aşkinayız.

- Pimi çekilmiş sevgilerimiz var. Gerçekte başlamıyor sevdalarımız. Sanaldan banala doğru süzgeçsiz gecelerin suyuna ç/ay oluyoruz. İç yüzümüzün bilinmeyenlerini çözemiyor bilinmeyen denklemler.

-

. Ay içimizden kaçıyor, yıldızlar ıldızlarını batırıyor sinemize.

-Toplu bir farkındalık hezeyanındayız.

- Aşkım kelimesi o kadar ucuzladı ki kim aşk, kim maşuk, kim gercek sevginin miminde bilmiyoruz.
- Bedava sevmeler panarındayız. Ten ile ene giden tinin sesi yok yaşadıklarımızda.
- Kaybedişlerin meçhul arzu savaşcımız. Yeniliyoruz arzulara.
- O yüzden bağıllarımı görmedin yar. O yüzden ç/ağırlarımı Duymadın. O yüzden yüzünden okunmadı iç sesimin duası.
- Amin demedi gül -i nazarın. Beni sana topladı aşk ve ben.

Hayrettin Taylan

İç Çekişin Çekiliş Sonuçlarında Yine Sen

*Benden uzağa savurduğun ben'lerin kül prensiyim. Gül kralın olmak için hayaller, gözümde yaşlar büyüttüm.
Bir kaçış işkencen var biliyorum. Bir ben'e sığamayışın sağaltılarındasın.
Tecavüze uğramış uğrayamadıkların var gibi.

Ruhumu zapt edip hislerime sislerini karıştıran gök boyacısı, aşk elemelerinin enlemcisi, boylu poslu istemlerin boylamcası, isim zamanların aşk saati, yani istediğim, sevdiğin tin hazinesin.

*Kaoslarıma kasiğindan kasırgalar estiren ten ataşesi ülkene geldim ateşini sundun bir kere. Yakıldım sana , küllerim üstüne üstsüz günler yazdın nasıl giderim senden.
Senden başka ten vatani tanımadım ki nasıl dil bilmeden başka tenlerin kentinde dilsiz sürtmeler yaşayacağım.

-Çeliştiren edilgin çeşnilerin var yürek başında, ben sende kalmışım, kalmışlık benden ömür geçinir.
Güven sende fabrika çıkışlı paketli bir duygu gibi duruyor biliyorum.
Sana defolu hayal kırıkları yaşattım, bir daha güvenmek için bir dehanın içinde içini içinler için içirmek gerek

*Paranoyak bir oylaşın dibindesin. Kederine sisli gökler ekliyorsun, damlalarını kimsesizlere emanet ederek benim için ağlamayı unutuyorsun.
Bütün bu doğaçlamaya sanrılarımın mucidi sensin. Sensin yeni acıların kaşifi.
Kimsesiz hezimetten sonra çok kimseli çoktan seçmeli soruların aşk cevabı olsam ne yazar ki?

*Sindirmeye çalıştığım oncalarımı ektim. Gayrı ölümcül bir belanın ela gözlü ter kibisin.
Cümlelerinin cücüğü büyür kara bahtında, yeşil bir soğan kokusu gibi salamadıkların salatalık içinde görünür cemalin.

Hediyesiz bıraktığın sensizliğin paketini açıyorum, helalinden seller akıyor yara başlarıma.

-Özlüyorum Tinna Tenna

-K'açamak özlemlerin kaleminde kendime geliyorum.Yazılıyor kaderim.
Aşk kalmış, aşka bütün hücrelerini salmış , sal dideli yılların ömür ustası benlik gayrı aşkına tümlenmiş.
-Ayıramazsın gayrılarımı.

-Günübirlikçi sevilerin ten temizlikçisi yapıp durma. Hazlarıma zaaftan ziyanlar ekleme.

Ziyaların ziyaret etsin ziyanlarımı. Sensizlik ziyan olurken sen orada hangi geçersizliğin mantığsın bilemedim.

Bütün ateşler toplandı; hatta İbrahim'i yakmak için toplanan ateşten daha yüce bir ateş içindeyim.

-Ateşle İbrahim'in sınavıydı biliyorsun. Sınavı ateş kaybetti.

Ateş İbrahim'e gül gibi geldi. O yüzden gülünden ateşler topladım

-Yakıldım; ama gülünün içinde kaldı ömrüm, sevdam.

Özlenmeli bir cümle gibi işlendi.Tanımsız bir güzelin halısında hallerim
nakışlansa da yüreğimin nakışı sende kalmış.
Aşk dönümü kutlayışların kutsi seyrinde kaldım, kalışımın mistik kitabında kirasını
ödememiş özlemlerim var.
Öylesine hatırlayış sancılarının dolaşıyor beynim terk edilmiş sofalarında.

-susuyorum.

Bu suyun isteği.

Seviyorum .

Bu sevginin hevesi.

İstiyorum .

Bu benliğimin sesi.

Şezaryenle alınamaz içimdeki senli düşlerin iç çocuğu.

İç çekişin çekiliş sonuçlarında yine sen çıktın .

Gidemem.

-Seni istemenin son arzusu.

Hayrettin Taylan

İç Çocuğun Güdüsel Emziği

Beni sütünden kesince emzikler ezikliğimi de emer

T'anına kavuştuğum güneşin ncesiyim
Gözlerini kapatmak için benden uzaklara gitme
Sevda yamacısıyım
Senden başka yarayı taşımaz sevdanla örülü dünyam
Taş bağrında yetişen gülün kokusundayım
Baştan s'ona sen kokuyor

Vuslatın vahasındaki imleç -2

Anadan doğma özlemlerim var karşında yumma gözlerimi
Her bakışın yeniliğin aynası
Her sözün yeni kitabın zeti
Bırak okusun hayalim
Sensizliğin nasıl bir şey olduğunu yazamadı kitaplar
Bırak ben yazayım yazgısal
Bırak ben kalayım algısal
Bırak ben salayım salgısal
Bırak ben kanayım aşksal

Taranmamış ilgilerin silgi ucundaki sözler-3

Saçların kırışık kalsın
Hasretim tarasın diye
Sığamadıklarına esiyor zülfün kementi
Damlaların ses veriyor
İslanıyor vicdanım
Değer misin aşkımın matematiğine
Mesafelerimizin açısını ölçer mi kader
Yanışımın formülünde yangınların belirir
Beni çözer ben, seni ister son işlem aşk

Hayrettin Taylan

İç Çocuğun Dış oğlanla Aşk Düeti

Sarhoş edilmiş bir bekleyişin son hafızasında

Sözlerin güneşi telaşlanmış aşksızlığın ilacına

Düşleri sulayan ruhun bahçıvanı

Sen aslında sen değilsin

Sen bir aşkın arasında bir ilkin aşkısın

Buharlardan, nazlardan, cilvelerden, arzulardan

Aşk için aşk aşk olmalardan hayat biriktirmek gerek.

Huylar göndersem gözlerine uykularına sarılırsın mısın. Kalbimin bir küresinde yüzün, diğerinde hüznün. Sevgin ekvator, yarın coğrafya dersi var. Gerek var mı yeniden aynı şeyleri öğrenmeye.

Her aşk kabuk düşürür, her yılan gömlek değiştirir taze baharlarda.

Özlemin baharda nazları şerefe içtiği anlardayız. Yeşilliğimiz aştır, böceklerden kaçarak aslımızın

perdesini kaldırarak bakalım hayata.

Aynalar seni göstermez nadaslarımda kelebeklerin uçarken. Bir zil sesi kadar yakın olsam.

Sözlüye çıkmış en zor soruyu hoca sorduğunda zil çalınca sevinen bir öğrencinin sevinci

kadar sevinsek yan yana kaldığımızda. Şair yüreğimde senin adın kafiye olur. Cinaslı bir kafiye

son kelimesinde aşk yazılışlarımız aynı ama sevilmişlerimiz farklı. Sen en iyisi tunç kafiye olsan

içimde kafiye lensen.

-Seni hep bekledim. Sınıfta bekledim. Koridorda bekledim. Rüyalarda, hayallerde, umutlarda,

yeni çıkan her şarkıda aradım. Adın kadar, adım adım adıldım. Bilinmeyen bir denklem miyim?

Seni çöz-mek neden öyle zor.? Çöz sorularını. Çöz saçlarını. Rüzgar efil efil essin.

Belki beni anlarsın. Neden hala beni anlamıyorsun? Neden bana yeni şarkılar çalmıyorsun.

Ya da gözlerimin kiblesi neden olmuyorsun. Be-nim suçum ne? Sevmek için hazırlık mı yapalım.

Pardon aşkın dershanesi var mı? Nasıl hazırlanmalıyım aşka?

İlk okul beşten sonra mı başlar sana hazırlık bilmiyorum.

-Benimki içten, acemice; ama ölürcesine... Sen ya sanki bütün aşkları yaşamış, hazırlık yapmış gibi sallana

Sallana geziyorsun. Saçlarını bari öyle savurma bizim sınıfın önünde geçerken, bir ders sonu beklemek zor

Gelir.

-Bir gün beni anlarsın. Sizi anladığım o gün, birisinin olursam ya.. Birisinin olmak sözeliyeyim. Ezberimsin.

Seni ezberledim. Heceledim ve şimdi kekeleyorum. Eslimsu... Ben lise 2'deyim. Sen lise 1... Bir yıl var, bir bakış arası,

bir el ele bakış arası, bir sevme arası, bir sevip ayrılma arası, bir ayrılıp yeniden barışma arası, bir öpücük arası

mesafeler var.

-Eslimsu: Daha küçüğüm. Küçücüğüm. Aşk ne? Aşk neden var? Derslerim ya!

-Erimcan: Aşk ruhun gıdıklanışıdır. Özlenen dengenin bir denklemde

çözülmesidir. Arzuların buluş-masının buluşudur. Aşk, bir nağmedir. İnsanı kendinden

alan kendinden götüren özel bir duygudur.

Sen ya! Hiç sevmedin mi? Hazır değil misiniz? Neden ve niçin?

-Eslimsu:Hayatın tanıma merdiveninde düştüm.Yalnız yürüdüğüm bir günde sözde bana aşık olan

yerli bir öküzün tacizini yaşadım. İlk dokunuşlar böyle can kırıklarını yaşattı.Uzak dur benden,siz bütün

erkekler sanırım hamurdasınız,aynı çamurunuz var.Beni atma çamuruna.

O taciz anında çığlıklarım göğü deldi, güneş gözlerini kapattı, yırtılan eteğimi bulutlar kapladı.

Yağmur yağıyordu, gözyaşlarım, kanayan bacağım ve yüreğim.Bin bir haller derlendi benden.

Daha gencecik bir kızdım, daha erkekler kitabının kabı bile olamazdım,daha çoğunun sevgi bebeğiydim.

-Beni anlarsın. Daha aşk yaşayacak duygusal yaşta değilim.Ya da bu travmatik otomlar ne zaman silinecek.

-Bekleyişin bir çılgınlık çılgılığıdır. Boşuna bekleme beni. Platonik olarak sev.Kal öyle Sevme damarım çatlırsa bir gün aşk kapını çalacağım. Geleceğim sana bir gelecek olacak.

-Erimcan:Ben sevdim,çocukça ve acemice değil.Bekleyiş sarhoşuyum.Bir hiçliğin hoşluğundaki boşluk gibiyim.

Siyah daireler çiziyorum. Yıldızlar derledim gecelerine. Dersler ile aşklar arasında senin dersinde kaldım.

-Gökyüzündeki bulutlar örtüyor yalnızlığımı.Bir başkasını sevmen benim için yeni bir ölüm hazırlığıdır.

Aşk dershanesinde seninle ilgili tüm derslere iyi çalışıyorum.Aşkın matematiği çok zor. Sayılar yetmiyor seni saymamı ve sevmemi.Türkçedeki paragraflar anlatamıyor sensizliğimin sözel

Hıçkırığını.

-Çözümsüzsün.

-Problemlisin.

Tamam anladım.Kalbindeki göç ve güç seni çıkarmış.Arzularını emecek emellere atışını nasıl bileceğiz.

Bekleyişime efsun sürerek ruhunun mağarasına geldim. Karanlıklarına sokuldum, Özlemini aradıkça korkusuz gidişler uzadı.Başım sarkıt-dikitle değdi.Meğer sevda sancıymış, acım bitti,yüreğimdeki teller koptu.İlk elektriği verdin. Sonra gidip baraj oldun

gel benden sen elektrik üret. Bitti yolum, tükendi sorularım. Hoca bir soru sordu.

-Hangi soru sana çok yakışıyor,Hangi çiçek seni anlatır, hangi iklim seni anlatır, hangi güzellik

Seni özetler, hangi aşk senin aşkına kitabe.. Bir haftadır cevap aradım.İç çocuğumla Dış oğlum arasında başladı kavgalar.Her soruda bin ömür uzanır.

Yaşanası anlarda payımıza düşenleri düşlerimiz biriktirsin. Daha lise sona çok var.

-Sağalım hırçın dalgalardan aşka algılar.Bunun içindir göğsümdeki sol ağrı, senli Bir Ağrı Dağı büyütür adını yazarım.Nefes verdikçe biter dersler ama bitmez aşkımız.

Hayrettin Taylan

İç Çocuktan Dinle Aşk Haberlerimizi

İçindeki çocuk neden böyle yaşlı? Duyumların açlığında benim tokluğum yetmedi sana. İnsanın yaşı kaç olursa olsun o çocukla gülümsüyor hayata. Güneşi,tutkuları ulaşılmazları o çocuğun ıslıl ıslıl gözlerinden görüyorum. Seveda yelim ilk onun saçlarını okşar.Nefesim onun sesinde heveslerini katlar.Ütüsüz umurlarım onun içselinde salıncak kurar.Beni sana aşıl原因an da oydu.Hatırlar mısın sabaha kadar telefon konuşmalarımızı.

İşe geç kalışlarımızı,o gün sersem sersem gezişlerimizi.İçine sordun mu? İç çocuğun yaşıyor mu bensiz.

Kimsenin öğretmediği bir şeyi öğretmeni diledi iç çocuğum. Ayrılırken aşkı inançsızlığa taşıyan ayyaş iç çocuğun değil miydi? Bir ömür içsel açıklıkların derlenmişti.Bana açıklıklarınla geldi.Bende yaşadın toklarını.Tokluğunun gözleri açıldı.Ar perdenden araklama arzulara gemiler yürüttün.

Sahi söylesene senin içindeki çocuk kaç yaşında? Bir de şunu söyle. O çocukla en çok neden gittiniz benden. Biz ki geceleri pay ettik ay ışıklarına. Yastığı, yıl ettik özlemlere.Karanlığı kara sevdaya dönüştürdü arzularımızı aruz vezni

Biz ki sözlerin közündə pişirildik seveda gelgitlerinde. Eksiksiz noktasız,notasız tutkulara tümlendik.Nutku tutulan anların isimsiz gelişlerinde yanlışı yanlışları mı aldık ne?

Geride kalan viran edilmiş kavlarımızın melodisi seni bensiz çağıyor.

. Yalnızlığın serseri gülüşü, ansızlığımın asi vuruluşu su bendim neden içlerindeki cepler delik? , İsyanımın ufuk gezegeni gitmeye meyilli eğilimlerini eğitmekle hep meşgul. Olduğum gibiydim, olamadığın gibiydin.

Peri masallarında peri,cadı masallarında cadı, aşk masallarında aşk,gidiş masallarında hep giden ...Bense hep filmin sonu gibi kavuşmalarına sarılan.Hatırlar mısın? Her bensiz dönüşlerinde erken gelirdim arabayla seni garda beklerdim.İnmeden atlardım otobüse el ele tutuşup inerdik.Valizin hep ağırdı.Anneceğin hep kendi elleriyle yaptığı bir şeyler gönderirdi.Sarma kokularını alırdım çoşardım çocuklar gibi.Şimdi mi sorma... Sevinebilirsin sarma uzun zamandır yemedim.Bir kısır,mercimek köftesi,tarhana çorban,ha bir de eriştən ermiş çorbanı unutmadım.İnan onları hiç yiyemedim.Ha pardon nerde kermes varsa gidiyorum onlardan yemek için.Seviyorum onları... senide seviyorum hala.. demek..

Şimdi sen, yüreği total bir hüznün odasında kereciklerini merdaneye veriyorsun.Şehirlerimiz, ilçelerimiz, umutlarımız bile değişmedi.

Seni anlatmak anlamsız, susmak hasta ediyor, ayrılık bulaşıcı bir gelişe sınır.Tutku,sivil sevdaları atılması yasak ışıklı bombalarını üstüme atıp kayıplarda .Bu yüzden her yerim sencileyin.Yanık kokularımı duymadın mı? Susuyorum, suskularca sözler sunuyorum sana.

İç çocuğun toklarında yaşatamadın beni,içsel volkanlarında hep lavların vardı.Faylarından çıkan her lavın laf-ı güfazlarında atıştık boşu boşlara.

Senden kalışı, yüreğimin alışını yaz, dediler, yazmaya giderken kendimden geçmişimin geçmişi geçmiş.Hükümsüzüm...Kullanılamaz Artığım,bitiğim anlatamadım ki sana.

Arkama dönüp baktım ki beni görmeden kör gidişlere öçlerinin mayınlarını yerleştirmişsin.Artık çok geç, sendeki ben için çoktan bitmişim.

Hayrettin Taylan

İç_selimde Sürüklendin Ben Kayalarım Çarptın

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-6

"ben beni kendi içimde
bilmem arasam bulur muyum
yaşanmamış genç yıllarımı
ve sebebini suskunluğumun"

buluşsam orada kendimle
ve yaratsam ellerimle
küçük bir sırça köşk misali
dostlarımla benim evrenimde

Çılgılık çılgılığa bende yaşanan bir ömrün kelebek kanadına yazılı ismin,güneşin pervanesine gitmeden kendimi bulmalıyım.

Ellerimi tutuşuna mızrap,dudak uçlarına ömür olmalıyım.Kim bilir bensiz dudaklarının kurumuştur,benim yerime aynaları öpmüşsündür.

Öpüşlerine feryad- ı figan olayım. Yadlarımı tarasın yadsımadığım yaramın acısını aşk bilesin.Gelişine çoğalıp, göğsümdeki ağlama duvarına son bakışın solfej melodisi eşliğinde özlem resmini asmalıyım.Babil'in asmalarına tüm ihanetlerimi astım.Sana bir Taç Mahal yaptıramadım.Nedenini sorma,Taç Mahal'dan öte bir yapıt senin sevdanı paklar,ölümsüz kılardı.Ben sana yüreğimde binler yazıt diktim, yüzlerce şiirde anıldın, yüzlerce öyküde canlandın,yüzlerce yazımda ölümsüz anların adı oldun.

Yüreğimde ağ kuran bir örümceğin çizdiği izlerde, sızılanım şarkı olur.Aşk hamaklarına boşaltıp, ruhumuzun sarnıçlarında alı bir gelecek ezberliyorum.

Ezbere bildiğim şiirler okumalıyım.Sezen Aksu' parçaları, içimdeki parçalanışı terapi etmeli.Erimeliyim sensizliğe. Her şarkıda da değil, seni bana anlatan şarkılarda geleceğin güftesi kendiliğinde yazılmalı. Nan gibi, senin her dem anan gibi gelmeliyim beni bıraktığın her güne.

"gurbete gönderseler kan doldursa içimi
silemezler gönlümden ne aşkını ne seni
gurbete gönderseler kan doldursa içimi
silemezler gönlümden ne askını ne seni

ne aşkını ne seni

Sensiz içime sinmiyor "

Gün batımı, sensizliğimin sabrında geceye direnir, gece her gün biraz daha uzar,sen gelmedikçe sabahları özler olurum.Sabah olsun, gözlerin ve güneş eş olsun beni aydınlatsın umuduyla erken uyanışlar başlar.Toprak ağlamasını dinlerim,akan göz yaşlardan filizlenen güllerden kıpkızıl bir gelecek akar.Seni bulurum nadasa bıraktığım bırakılmışlıklar arasında. Aramızdaki yalnız ikimiz bilir,biz aramıza gökler,aşklar,kara bahtlar, anlatılmayacak bir şeyler koyduk.Kendi denizimizi bir kirlettik.Gözyaşlarıyla başladı kirlenmişlik, benimki el güzeliyle gelen seldi.Kirlenmişti denizimiz.Oysa insanız,oysa ruhu temizleyecek, bizleri yeni hayata bağlayacak anlatılmaz ancak yaşanır bir aşkımız vardı.

-Gözlerindeki neonların iksirleriyle, acılarımızı yıkamalıydık.Kirlenmişlik,doyumsuzluk, farklı arayışlar,dahası iç çocuğun bitmek bilmeyen içsel oyunları çağımızın hastalığı.İç çocuklarımızı doyurmalıydık.İçimizde büyümeyen bebekler vardı.Her duygu, her his, her yaşanmışlık bir bebektir.Bunları büyüterek bebek sahilinde benden romantik aşk ninnileri dinlemeliydin.

-Acılarımı silmek istiyorsun yüreğinden. Masal atlarına binmeden,uçakla gittin suskun

gökdelenine.Huzuru aradın,aramakla,aranmakla, yeniden arayışın sarkacında. Huzur sensin,huzur içindeki mağarada uyuyan bendim.Beni bilinmez ülkelerde bilindik nazlarla,tanidik bakışlarla,ahlarınla,vahlarınla vurma...

-Ben senin gecenden kaçıp başka gecelerin geceliğinde vals ederken vurulmuşum.Her yerimde senin fişek izlerin.Yanıklarımı sevgi merhemini iyileştirir.
-Her dem vurma,bu şarkı da sana gülüm. Biraz nefes al, biraz benden çal...

"Bazen bir çiçek acarken
bazen bir çocuk gülerken
ne zaman ki içim tasar sevinçten
sensiz içime sinmiyor

donup de baktığım zaman
hatıralar ağlaşıyor
bir yara ki her yanıma ah ah...
ince ince sızlatıyor"

Dinlediğim hüzünlü şarkıları silip yüreğinden, mutluluğun resmini assam biraz beni toparlar mı hayat.

Titrek umutların elleri mir hayallerime uzar mı? Seni bana çalar mı hayat.Yaralı gönlüme sargı olacak mı bir gün gelmelerin izi. Gelişin için yazıldığım mürekkep tarlasında huzurun tahıllarından yeniden buluşmanın hasadı çoğalır.

-Aşka ibadetimi, her gün yapıyorum.Gelişler bile gelişinden umuvar.Kıyameti bekler gibi,seni beklemenin Sırat'ındayım. Fırat ile Sırat kardeş gibi.Fırat gibi içimdeki nurlu akışlar beni Sıratında geçirir. Düşlerin Dük'ü olan dünün aşk erinciğim.

"bir gün seni kaybedeceğim duygusu
sarıyor benliğimi, korkuyorum
ve bu korkuyu çok seviyorum"

Böyle korkulu tufanlar geçti içimden. Nice aysbergler eridi, nice kardelenler üşüdü yar dağlarımda,çöllere inen nur olmak istedim, arşı ve Manş'ı aşp eslerine gelmek istedim.Yapabilseydim eğer, uçsuz bucaksız ruh okyanusunda batmayan gemi olmak isterdim.Her dalgada sallanışın aklıma gelsin isterdim,son müzikle Bermuda Üçgeninde risksiz geçerdim; ama sensiz ve aşksız asla.Yeryüzündeki bütün sular içimde taş olan sevdanın taşlarını atardım, yüreğindeki şarkılar her dem beni çalana kadar,çalınırdım bam telinden gerisini şarkılar anlatsın Nazlıcan

Hayrettin Taylan

İçgüdülerin Güden Bakiresi Tenne Tözecan

Öyle bir yerdeyim ki şimdi ,şimdilerin üşür.

Ne seni sevebiliyorum ne de sensizliği.Bir başkasının birinde eriyor bütün sayılarım. İçimdeki çocuğun bakiresi olarak gözbebeklerin önce büyüyor.

-Terk edilmiş bütün her şeyin yansımasıyım. Can kırıklarında kırılmış her şeyimi toplayamıyorum.

-Şair, git kendine yalnızlıklar topla dercesine beni yapayalnızlığın dinamitlerine atmışsın. Mayınlar döşeli, aşklar işlemeli yollarında.

İçgüdülerimde kalmış kalıntıların var.Eşruhumu küllere savurmak öyle kolay mı.Eşruhumu güllere teslim ederken, sen ben kül oldum, sensizliğe kul oldum diyorsun.

-Devleştirmeseydim devlerin cüceler bam teli sunduğu,aşk ve sonsuzluk dilinde bakir umutlarım olmazdı.

-Farkındalığının kimliksiz sorgularında kendimi sordum :

Bu yar beni unutamaz dedi kaderin cilvesi.

Her şiirde,şarkıda, acıda, yaşanmışlıkta birazlarınızın volkanları var.

Fay kırığınız var, can kırıklarınıza yakın. Gitmekle hiç gidememenin damla sahilindesin.

-Sen dizelerde ağlarken, o yapayalnız gecelerinde ağlıyor. Bu aşk gitmekle büyüse de içiniz de devleşti. Sen onun gelişini büyütürken , o gidişi, bir daha dönmeyişi, sana olan nefretlerini istifledi.

-İşte budur aşk.Aşk biri severken, diğeri ondan nefret etmektir. İnsan sevdiğinden nefret eder, insan sevdiğini düşman gibi ezmek, yok etmek, bitirmek, görmemek ister. Çünkü ondan içsel sızılardan, ıslanmış yaşanmışlıkların var .

Hatıralara sığmayan sevgimi yolladım, yol ile sol yanına.

-Haykırdı hayıflarım. Keşke dedi, keşke ...

-Kaç keşke var içimde bilemezsin. Bütün keşke'leri yoğurdum bir günlerimize. Yaşam resitalimin resmi bu bir günün içinde.

-Göm şimdi içinde yaşamadığım her şeye. Sakla beni bakalım, hiç seni görmemiş,seninle bütün ilkleri yaşamamış bir zaaf keşini.

-Hangi yaranın kabuğunu açsan ben varken nereye hangi yüreğine gömeceksin ki?

Tümsek bir aynanın tümseğinde kırılıyor can kırıkların

Artık aşk yüzü yok

Artık ben yüzün kırışık

Artık delirmek kendine delil

Artık yüklük kendine hamal

Artık yalnızlık kendine kalabalık

Artık güzellerin yırtık teninde kalmıyor hevesler

Artık aşkın boyunu, sensizliğin huyunu geçtim

Bu yüzden ücraların mecralarında aşkına ölümsüz gerçeğim

Sensizliğin dehlizlerinde delirmişlik kendine delil olurken hangi olmamış vakanın varisiyim, hangi olağanın olası adılıyım, hangi

Yaşanmazlığın yaşlı sıfatıyım. İçimde , beyaz gelinliğin gibi beyazlarını sunan gelecek giyinirken şimdi hangi sensizliğin suçlusu olarak yalnızlıkları toplamaya gideyim.

Vuslatın mezarı var mı ki gidip dua edeyim? Leylalığını bıraktığın bu yürek devletimde hangi güzelin sevgi bayrağını asayım.

-Hangi tenin atlasında öylesi renkler çizeyim söyler misin?
-Kolay mı sandın, git kendine yalnızlıklar ya da yeni aşklar topla.
Ben kağıt toplayıcısıyım sevgilim. Yüreğinin defterinden dökülen kağıtları topluyorum.
-Orada yazdıkların, yaşadıkların, imaların, bana yeniden gelişini ateşleyen kavi kabuller var.
-Sonranın başında aşkın ciğerindeki şevk sen olacak ya da senden kalacak.
-Gelmek yok.
-Gitmek çok.
-Ertelenmiş rüyaların tabirinde caizlerini yakıyor yanılmışlık.
Zamansızlığı, sensizliği resmederken kırılmışlık inanmadığın gerçekleri sunuyor.
-artık inan bana-
Zerdüşt'ün düş imkansızlığında bırakma ölüm ile kalmaları.
Yüreğim seni giymişken, sevdam sana bulut bulut.
Yaryüzümsün. Kaplamışsın her yanıımı.Sisler hislerimi cenge çağırıyor.
-Hadi göm can kırıklarını mazinin zindanlarında. Geleceğin
Gün'üşini küstürme bu aziz ve azizeler sahilinde.

Hayrettin Taylan

İçimde Yağmurun İslanırken

beklenti sessizliğin vedasındaki son harf gibi yazıldın aşkıma
yokluğumuzu sorgulayan kuru özlemlerin dilinde yazdın beni
kırık dinleyişlerde seslendin aynı şarkıda soldan soldan
içimde kıpırdar bulutların
yarın yağmur günü
yarın nadaslarıma geliş günün
yarın yarin günü
yarın yarım gün,yarım tatili

esrik anıların ininde kendime geldim
tarumar olmuş hayallerimle silkelendim gül ağacında
kırmızıların düşüp kızıl ateşinle kül oldu aşka
kurumuş yaramın yeşillerinde kul oldum aşka
ruhuma doladığın ipekle dil kilimi oldum aşk odalarına
serildim gönül evine
gayrı yüreğime kadar basabilirsin
gayrı senin nakışınla büyüdüm aşka

eskiz masal arasında değilsin periden ötesin
eskiz yaram arasında değilsin gayrıdan da ötesin
aşkın olağan saklılarında iksirinden içtim
ada ada aşk oldum suya
yarın sana akmaya yarım
bu yüzden yüzümde beyaz bir özleyiş
bu yüzden ömrümde nurlu bir bekleyiş
bu yüzden yüzüm ile sözüm arasında serpiliş
sana geldim
huyundan su olmaya, kuruyan sevdama huy olmaya
kendime geldim senden önce, önceden de önce

Hayrettin Taylan

İçimdeki Çocuğun Aşk Gülüsün

mistik kaçısın kaf'ında hafakanlar peşimde
optik bir duruşun arafında bakışanlar uğrumda
septik bir durumun dünyasından arındır bizi

sarılığını bekleyen içsel denizimin dalgasına sarıl
oyala ruhumun tümlenen kitabını özünle
şulelerin aksın buzullarıma
biriksin sevgi suları
berraklığın içinde yıkansın özünün iç gözü adımda
bir adım da sensin bir adım daha gel...

2...

aşk çeşmemden son sözlerinin gözünden aksın adın
sulansın gelecek, yarınlara yeşersin yar yolunda
med cezirlerin nöbetinden kurtar üst benliğimi
bende kalakalışın gelini olsun amaçlarının gelişi
bende yanışın yangını olsun tutkularının eriyişi
hayallerime sarılı ömür olsun, istemenin azizliğinde
bekleyiş vardiyasının yakup'u olayım, uğruna
kendimle sobelendiğim his ötelерimin ebesi ol gayrı
aynı harfin sözcüklerine bakiliğimiz sobelensin
aynı anın yarını olarak sakiliğin temizlensin özlemce

3...

beklentisizlik sonrasında üşüyor muştular
zamansızlığın, sensizliğin çayı soğuyor uzaklarda
şekerim senken soğuk demlerin tadında kalamam
içemem sensiz yağmurları bile

4...

Yusuf'un dilbilgisi dersinde değil güzellik
huyumun kuyusunda başlar güzellik, benliğe kadar
ben adıyla başlar senli dilin aşk öğretisi
senin yerine tutamaz hiçbir güzelin kavı
meryemsi, merhemi belirteçlerin var eylemlerimde
nitel özlemlerimle ismime tümleniyor sevdan
isimsiz, tanımsız, sonsuz, bir ayna gibi yansıyor her halin

5...

içimdeki çocuğun kırmızı gülüsün diye
şahdamarıma kadar geliyor kokun
sevmelerin çok sağıldığı senli demlere sızıyor sevgin
kavuşmanın kavuştağını okuyor yürek dilim
sevi vatanımsın, aşk bayrağını ömrümde dalgalandırır gayrı

Hayrettin Taylan

İçimdeki Çocuğun Bayram Şekerisin Kumruzen

Şehlaydı içindeki çocuğun gözleri. Egolarım sağır dilsizdi. Üst benliğimin kimlik atlasında arıyordum seni. Bilinçüstü bir üst beynin odacığında çağımı yaşıyordum. Yaşanırılığın gölgesindeydi aşk. Sonsuzluğu tümlüyordu gözlerin, sözlerin, sarılışın. Kadınsal ışıltın

karanlıkta kalan tüm erkeksi duyularımı aydınlatıyordu. Egolarımı eğiten öznel bir cümlelerin yüklemiydin. Öznen olarak özüne yakın, iç gözüne yakın, ruhunun magmasına, akın, aşka kadim bir erinç gün, eşiydim.

-Varsıl yaşamların Everest 'inde rest çekemediğim haz güzelinde öldürücü can kırıklarının öç okları arasında öylece bütün sevgimle kalmıştım.

İçindeki çocuk:

-Hüzünle, huzur, gitmek, gelmek, buluşmak, beklemek, ayrılmak, affetmek, neden aynı harfin başında aşkı aşılar. Bakımı olmayan bir alfabenin aynı harfinde yüreği eşeleleyen aynı harfler tesadüf mü?

-A...Ş...K... üç harfe kaç bin cümle, kaç bin sözcük sığdırmıştır biliyor musun? Susup bilincin "cini" olarak kayboldum.

-Sesini bekledim, hani bütün şarkılardan daha güzel, bütün ağıtları da ağlatan, beni yüreğine çağıran sesini.

Bir ses, binlerce şarkının, türkünün, ağıtın sesini kısırcasına kaybediş resitalini sunup durdu.

-Ve yüzün tanımsız bir atlas gibi gözümde canlandı. Hangi yüzün diye sorma. Çok yüzünü tanıdım, yaşadım, eridim. Bilmediğim, yaşamadığım, hep beklediğim yüzünü bekledim.

-Hani İstanbul yüzü gibi Boğaz'la gülümseyen Marmara ile çoşan, Karadaniz'le akan aşk yüzünü görmek istedim.

Kasımpatı, lale, kuzukulağı, gül, peygamber çiçeği kokan çiçekli haline hallerimi çekimledim. Özel bir kokunun aşkıydın. Tanımsızdın.

-Urkek ceylanın yurdunu taşıyordun yüreğinde. Ormanlarıma yakındın. Aslanlığını eğiten, iç dengemin de denklemini çözen huzurun gönül sofrasıydın, sonrasıydın, öncesiydin öncesizliğime.

-Saçlarını okşamak istedim, hani şu arasındaki hava ile aşka karıştığım, şu beyindeki benli algıları saklayan saçlarına dokunmak istedim.

-Hani başını omzuma yaslayıp işte:

-Dünyanın en mutlu kadını, sevdiği erkeğin omzunda saçları okşanırken, ona söylenen güzel sözler çeşniyle farklı duygular yaşayan aşksal melektir deyişini duymak istedim.

-Mutlu musun bensiz?

Saçları okşanmayan, sevimemeyen, sevildiği halde gitmek zorunda kalan milyonlarca güzelin temsilcisi olarak olarak sordum.

İçindeki Ses:

-Keşfedilmesi zor bir adayım. Kara bahtının adasındayım. Damlalarım ile oluşan bu denizin ortasında senden gitmenin adasındayım. Seni unutmanın finalini yaşıyorum. Bütün tropikal meyveler şahit.

-Şimdi bedenimde kaldığın onca yılın tadını anlattım meyvelere.

Birisine aşık olurken ruhsal sevişmenin derinliği, üst düzey sevişme boyutu kazandırdığını. İnsan sevmek üstüne, yeniden sevmek üstüne kurulu duyusal zamanın canlı merkezi olduğunu.

-Erkek beyniyle kadın beyni arasında binlerce farkın özetinde yaşamayı dengeleyen yücelere sığınmak gerektiğini.

-Çok sevmek, çok gitmek olduğunu. Çok sevmek, çok beklemek olduğunu söyledim.

Sana, ödünç iki kadınlık sırrımı sermiştım. İlklerimle, iliklerime kadar yaşattığın

ilklerimle geldim. Şimdi iliksiz bir gidişin mutsuz tazısı gibi koşuyorum senden.

-Sen, sözcüğü bile zamir olmaktan çıktı dünyamda. Ne kadar yabancı varsa sensin işte... Dünyada tanımadığım herkes gibi sen de işte yabancısın.

Sus dedim..Sus...Yabancı değilim, en yerli, en tanıdığımım.

-Emanet bir denizsin sen.Ödünç damlaların var bende.Vicdanımın vatanında yaşıyorsun hala.

-Sartre'nin bulantı kapağında gülümseyen ilim gülüsün.

Erich Fromm'un "Derin ve ihtiraslı sev... Kalbin kırılabilir ama hayatı dolu dolu yaşamanın tek yoludur." Doldurumuş yaşam yolundasın.

-Ve kinlerinin özetini sunan "Dünyada hiçbir şey insanı kin besleme duygusu kadar yıpratmaz."

Nietzsche'nin kin tutmayan kızı gibisin. Kinlerini şişiren ego sponsoruna dikkat etmelisin.

Oysa bizi tümleyen akıl ve kalbin uçurumlarında bir denge ya da insani bir formül vardı.

"Kalbin kendine has nedenleri vardır ki, akıl hiç bir zaman anlayamaz."

Blaise Pascal

-Bir zerreye, bir katreye, bir milime sığmaz gerçekler.İnkarı sende artan bu aşkın geçmişinden kaçarak kendine felsefi temler sunamazsın.

"Hayatın çeşitli güçlüklerine karşı üç şey hediye edilmiştir.. Ümit, uyku ve gülmek."

Kant

Soğuk önyargıların Sibiryası olmuştun.Seslendim sana, böyle düşlerden uzak kal diye.

"Önyargılar, insanları birbirlerinden uzak tutmak için bilgisizlikten yapılmış zincirlerdir." (Blessington Kontesi)

Şimdi iç sesini duymak istiyorum. İçindeki ağlak dünya dilsiz romanlar okudu. O, acılar ülkesinin hüznü prensesi oldu.Acılarıyla imtihana girdi, sabrın son sefinesi oldu. Gezip durdu hazanistanı. Sen bir bahar bülbülü değildin ki sen aşk bülbülü olarak onun gülistanında gezindin.

-İnsanlar ihtiyacı olanı ister, onun açlığını yaşar. Onun beyninde acılar varken, derin aşkını göremezdi.

Oysa meltemlerin esintisinde, tayfunların çılgınlığında, şelalelerin ısıltısında, yağmurun yere inişinde, denizin dalgalarla oynaşmasında, çalgıların do...re misinde, yellerle suların sohbetinde, annesini özleyen bir bebeğin nidasında, babası ölmüş genç bir kızın ağlamasında, bebeği kucağından alınan bir annenin feryadında, en çok da gözlerinde akan damlanın sesinde duydum seni.

-Bütün hüznü sesler meğer seni besteliyor yarama.

Şimdi S'onlu ve s'onsuz gökyüzü hangi yüzüne eşdeğer. Hangi damlan, dalgaya refik, hangi sen içimdeki ben'e nedim.

-Ben kim?

-Ben' de silinemeyen sen kim? Bu kimlik kilidinin yüzyıllık yıllık bekleyiş kapısı nerde?

-Aşkın majör tonda,şef benim gibi aşka sarhoş.Bu parça olmadı sevdiğim.

-Şimdi içinde çıkmaz sokağın solunda bahtının sarayı var. Belkis gibisin.Lal masallar anlatıyorsun imkansız aşkımıza. Artık, artıklarımız var diyorsun. Artık, senden artanlara kadim ol diyorsun.

-Ben, yok; ama herkes ben.

Sen , yok; ama herkes sen

Hayrettin Taylan

İçimdeki Çocuğun Bakiresi Tinna

unutuluş kavminin leyla'sı olarak kaldın leyli gecelerimde
köhnemiş ayrılıkların can yıldızı yanar kara bağrımda
örüntülerini boyamış karmaşıklığın cenini büyür sensizliğimde
yürürüm yar yüküyle
meçhul kalmış sızılarımın çeşnisinde toplanır yadın
sen sonrası benlik aydınlığında kendime kavuşmanın el'aziziyim

umutsu, unutsu, içlensi, demlerin demliğinde kaynar yaram
sızılarımda üşür, günlerimde ısınır, isimlerinde simlenir aram
hecene sarılmış sözcükler gibi cümle başında üşür yalnızlığım
is'yanım işsiz
nefretin defteri bürülmüş bahtsız bedeviler kitabında
özlemlerin seyrine varılmış tahtsız sultanlar gibiyim
sen yok, senden kalanlar fermanın fermuarı gibi
açılmışım kederine
yazılmışım kadrine
sağılmışım vuslatına
beklemişim kendimde
aşk buluşmasına bulmaca kalmış ömrüm
bütün cevaplar senle kalmış, senle yanılmış ve yanmış
çözümsüz kalmış yarle yıkanan yarımlar

her gidenin ardından kalan izlence anlar gibiyim
hiç gidemeyen, hep gelenin gölgesi gibi sendeyim
tek damla yaş
bir dokunuş
değiyor diyemediklerime, yaşayamadıklarımıza, yaşayacaklarımıza

veda eden, varsıl özelemlerin safiri gibi saf kalıyor umudum
içi boşatılmış bakışlar , içsel dehlize resim oluyor
tutulacak bir el gibi uzaktasın
sürüklenecek bir sel gibi yakındasın
sensizliğin kayası gibi kalıyor aşk kıyım

ıssızlaşma ufkun tanında başlıyor gün'eşsiz her gününe kadar
umudun kızılığında bakir kalmış bir günler hariç
geceliğini çıkarmış soyunuk hüznler hariç
heceliğini kitabında saklamış varılışın çocuğu hariç
niceleyen içsel bir titreme, tańsık tavırlarımı onarması hariç
gölgeler i üşüyen nazlı ceylanlığının sevi yürüyüşü hariç

kadınsal sıcaklığın kalıtsal ruhumda
bu hariçten gazelin aşk harcı tutkumda
tüm şıklar çözüldüğünde kazanılmış sınavın özümde

sararmış yarınların yaprağı gibi gelişinin titrediğı an gibiyim
düşlerinden düşürme, aşkında piştirm gayrı

Hayrettin Taylan

İçimdeki Çocuğun Bilince Sesleniş Bildirgesi

Ego, sendikalıdır. Eyleme geçirir, yetkinleştirir, seni istendiklere götürür. Bu, dünyada en fazla üyesi olan sendikadır ego...Herkes dolaylı, dolaysız üyesi, eylemcisi, mitingcisidir.

-Her duygu bir eylemdir, her eylem yeniden yeni duygulara salar bizi.

Özümüzün ilahi çekirdeği atmaktadır... Kendimizi bulduğumuz zamanla, kendimize bulamadığımız zamanların atlasındayız aslında.

-Her insan, bilinç öncesi ve sonrası olmak üzere ikiye ayrılır.Egonun eyleme başladığı günden itibaren itibarımız şekil bulur.Biz, davranışlarımızın toplamıyız. Her olumlu, olumsuz davranış karakter atlasımızın rengidir.Olumlu iletiler ehil egolara teslim olurken,negatifler hastalıklı ego olarak içimizde kalır. Onları doyurma zamanla olmayınca içimizdeki çocuk aç kalır, hayatımızın her aşamasında karşımıza çıkar.

Oysa evrensel ve mutlak programlarla yüklü dünyamız var.Gerçek olanı verince bilinçliğe ulaşmak daha kolay olur.Bu bilincin farkında olmayış farklı bir karaktere sığışmış bir insan yaratır. Anne-baba; inanç, ilim, sosyal algı, ruhsal iletişim, içselliği doyurma etmenlerini bilmiyorsa, geleneksellere çocuk yetiştirmişse ego haritasında mutlaka yakılmış, hastalıklı egolara teslim edilmiş şehirler vardır.Bir insanın içi bir devlet gibidir.Her duygunun bir şehri vardır.Bu şehirlerin hepsi sosyal ve modern şehir değilse ego sorunlarımız, bilinçaltı kirliliği, gibi içsellik kirliliği sürer.

Şimdi gerçek olan ego zamanla icraatlarını gösterecektirKendini beğenmişlik, içe kapanıklık, seçicilik, gurur, elıştiricilik gibi negatifliği Fitilleyen tavırları görürüz.

-Makam, para, sosyal roller aracıdır.Buna benzer üst rolleri yakalayanların çoğunda hastalıklı egolar kendini açığa verir.

-Bilinç öncesi çocukluk, ergenlik dönemlerinde göremediği sosyal katlara ulaşınca kendini çok şey sanma hastalığı başlar.En yakınlarına karşı tavır değişikliği, ulaşamazlık,yalancılık, gibi nice tavırlarla hasta olan egolarını yayar. Oysa, bilinçli, sosyal, beyni, ruhu, kalbi,eğitilmiş birisinin sereceği tavırlar değil bunlar.

-Sağlıklı bir karakterin tavır grafiği değil.Ve çevremizde böyle hasta egolu bir sürü insan var.

İnsan, süper makrolarıyla eğitilmiş ego ve temiz bilincinin birleşmesiyle kamil bir duruşa ulaşır.

Birçoğunun kompüter kayıtlarında silinmiş geçmiş izlerini görürüz.İnsanı ,insan kılan karakterine şekil veren çocukluk dönemi, sosyal çevrenin etmenleri bir insanı bir ömür denetler.Pozitif edilmemiş içsel negatifler onu esir eder.

-Bütün gen araştırmacılarının yaptığı araştırmalar da gösteriyor ki kamil duruş her zaman, her çağda, her ailede, ülkede, yerde değişiklik gösterir.

-Genetik kalıcılığın azaldığı sosyal bir çağdayız. Bazı kalıtsal zamanla evrimsel değişime uğrar.

Biz,sınırsız bilinç bütünlüğünden yararlanarak içimizde pozitif şehirler kurmalıyız.Negatif enerji, negatif karakter demektir.İçimizdeki negatifleri pozitive edecek sosyal, bilinçsel, akli, algısal, hissi, güzellikler olmalı.

-İnanç, ilim, ilericilik, iyileştirici iletişimlere açılmalıyız.

İçimizi böyle olumlu ve iyileştirici, sosyalleştirici, eğitici, ufku, algıyı açıcı özel şeylere programize etmeliyiz.

-Hücre duvarlarınızın içinde hicranları bekleyen negatifleri hüzünlerle tanıştırmadan

olumsal iyileştiricilere teslimlerimizi sunmalıyız.

Herkes, biraz ego, biraz bilinç ya da bilinçsizlik içselleriyle iç içe savaş halindedir.Yenik düşüp zayıf karakterlerin istilası var günümüzde.Herkesin bir hastalığı var.

-Herkes bir zaafın zayıfını taşıyor. İçsellerimizin dersini bilmiyoruz.Ego, id, bilinçaltı,bilinçaltı filtremiz,içimizdeki çocuk, temel merkezlerimiz,beyin, kalp, mide gibi üç önemli merkezin açıkları,negatiflerle meşgul edilmeler, hastalıklı duygularla işgal edilmeler gibi olumsuzluk güdülerindeyiz. Herkesin bir açmazın açısında kendisiyle kumar oynuyor.

Yaşamı kendi şartlarına da uyumlaştırmaktasınız...Kendimizle uyumlu, çevreyle uyumlu kişilik bozuklukları var.Modernitenin getirdiği doyumsuzluk salyasında anormelleri normalleştirdiğimiz bir yığın davranışımız var.

Bu uyumlanış, bu uyanırken sosyal ağlarla uyutuluş ikliminde soğuk karakterlerin negatif enerjileri herkesi etkilemeye başladı.

-Çok duygusallaştık, çok bencil olduk, çok çıkarıcı olduk, her şeyi ben merkezli bir dünyaya odak yapıp kendimize yarattığımız mutluluklarla yetindik.

-Karar ve istikrarımız terklerini sundu. Ani karar değişikliklilerine aşılandık.Aşı tutmamış bir neslin filizi olduk.

- Yeni alanlarda, yeni duygulara temiz algılara etkinliğimizi başlatmadık.

Sağlam bir benlik olamadık.Biz olmadan başka bir fikrin maşalığı altında biz çığırkanlığı yaptık. Savunduğumuz fikirleri de kendi amacımıza yamaladık.

Cemaatler, partiler, dernekler, gibi sosyal olgunun kurumları bizi çıkar maşası olarak kullandı.İçsellerimizin sönük yıldızlarından kendimize ışık, yol, sığınış, amaç güdüledik.

*Çıkarıcı sülüklerin çıkar közlerinde maşa olup onların amaç kebabını kızarttık. Ya da çıkarıcılara maşa olurken kendimize sosyal bir çevre veya içimizdeki hasta çocuğa bir çıkar, amaç aradık.

Oysa ilahi güç, mutlak doğru, ilim, doğruluğun bütün kapıları açtı.Bizi güzelliklere taşıyacak okyanus, gökyüzü,orman yanı başımızdaydı.

-Doğru olana doğru zamanda, doğru yöntemlerle, doğru emellerle gidip hasta egolarımızı onarmalıydık.Kirlenmiş bilinçaltımızı, gerçek ilimle, sanatla, ilgiyle, algıyla, sosyaliteyle temizlemeliydik.Bilinçlilik öncesi çocukluk, ergenlik dönemlerimizde,yanlış ya da yarı doğru karakterize edilmiş kimliklerimizi temizlemeden mutlu yaşam olmazdı.

*Temel merkezlerimizi(beyin, kalp, mide) temel dinamiklerle(inanç, ilim, sosyal algı, sanat, vs. gibi) besleyip eğitip pozitif yaşamların atlasında dinamik bir benlik olmalıydık...

-Yarım insan yarım ölümü hazırlar. Yarım kalmış hayatlar, bütünleri siler.

Hayrettin Taylan

İçimdeki Çocuk Sana Ağlıyor

ağlayan bir yaranın kabuğuna yazıldın
hep ruh dışımdan kanayacak için
la denilen aیتlerinin lahitler mezarlığında
eskiz bilincin cinleri uyandırır sensizliği
heba olmak için aşka

içimdeki çocuktan aldım tatmin edilmemiş haz haberi
özlemin pususundayım vurdular yeniden senden
sen ile özlediğim sen hattında yaralıyım senden
toplu intiharlar yaşayan bir tutkunun cenin haliyim
imkansızdır beni senden koparmak
zor bir tercihin kınında yapıldı hıncım
senin için ağlamak karacaoğlan geleneği

af dağında büyüttüm umutlarımın beyaz güllerini
sevgi insanlığına kokun yayılsın diye
seni hala çok sevdiğimi bilinsin diye
kefenini boğazda yıkayan İstanbul sensizliğini yıkasın diye
her şey hayal ile hal olsun diye
bir gün belki yanımda en beyaz anlarınla kalırsın diye

kavuşma fenerini yaktın vuslatımın denizine
gözlerinden akan son damlan benim için aksın diye
yeni gemiler yaptım yalnızlık ile yığıtliğimden
henüz kurumadı denizim ve senli hevesim
gitmenin yitmesinde kalan can parçalarımın damlarsın
sensizliği yadırgayan dalgaların çırpında modundayım
yanlış atılmış kayıp günlerin hecesinde sensiz ne nefessizim
yemin gibi içilen bir çilenin bitme anı gibiyim
aynı damardan yakalandığım hücresiz tutkunlayım
dön gel istedim , dün dünya döndü bugün sıra sende
sevdiğim ama sevdiğim hep sevdiğim
sensin isimsiz ömrüme yüklem olup kalan
sensin hare hare içimde harlanan
titreyen kalbimde sana aman kalmadı
gel ayrılarını ısla göz pınarlarıyla ona da razıyım
gel gayrılarını usla söz çınarından ona razıyım

Hayrettin Taylan

İçimin M'anas'ısın Şulenar

Bütün insanlığa etkisi oldun ki yan ve yar etkin kudretlerin ekvatorunu değiştirdi. Ekvator artık dünyamı ikiye ayırmıyor, sadece beni bütün dünya yapıyor. Kuzey yarım kürem de güney yarım kürem de sensin. Tüm lisanlarda, tüm aşklara dilsiz manalar anlatacak senli manalar erittim sevdaya. Bir manayla açıklanmaz sana olan eriyişim. Bir yudumun yurdusun artık. Bağımda yaşıyor duygularımın sevileri. Kahve kıvamın kavmiyim ben. Telve de senli anların çeşnisi. Aşkı yudumlayışım köpükleniyor. Seni içmeden de kırk yıllık dimağlarına teslim olurum. İç gözümün fotoğrafını çekti görülmüşlük. Seni görmenin öz kapaklarına resmini çizdim. Bana benzerlerinin resmini. Öyle çizilmiş, öyle yazılmışın ki içimde. İçimin romanısın. Dahası artık dünyanın en uzun destanı Manas kadar manidarlığının manasına yazılıyorsun. -Gözümü kapasam da açsam da sen yazılıyorsun. İçsel manzumelerin başlıyor dilimde ağlamaya ... Gözümün önünde oynuyor hayalin, gerçeğin, dediklerin, diyemediklerin, diyeceklerin...

Öksüz kalmış alemleri büyütüyorum. Yetim kalmış geçmişimizi güzel geleceğin betik sözlüsü yapıyorum.

-Canlandırmaya çalışıyorum eskinin büyük aşklarını.

Diyorsun ki:

Şulenar:

-Mecnun, Ferhat, Kerem olmana gerek yok. Önce insan, önce benim aşkıml olmalısın. Ki onlar zaten kavuşamadıklar ki. Benim olmayana aşk demem. Aşk, sevdiğini yaşamaktır. Onunla erimektir, onunla sonsuzluğu yaşamaktır. Ütülemektir, algıları, olguları, güzel olan her şeyi en güzelinden yaşamaktır.

*Ben yaşanırılığı çok olan leyli gecelerin Leyla'sı... Ben, şirinliği özel olan demlerin Şirin'i... Ben, her şeyin aslından, her şeyin güzelinden akan asil, aslını bilen ve senin aslını da senin kadar bilen bilincin Aslı'sı...

-Her seven kendine aşkın büyüktür. Benim aşkıml benden de büyük.

Susup demi tutmuş cümlelerde ağladım. İlmek ilmek içimin buzları eridi. Gözlerim taşıyor sözlerini. Sözlerim artık gözlerine kadar bakış açısı olup yanılmıyor sevmeyi.

Yüz bin kerenin yüzünde yüzünün yansık anları geliyor aklıma. Ah, aklım nerdesin?

-Topla beni bu dağılma dönemi yaşadığım hayal kırılığını. Artık hayalim bile kırılmasın. Artık, şule şule buzlarım eriyor imkansız denilen her şeyde. Taşıyor taşınmam onunla tanışınca. T'aşkınlığımın s'üreğenlerindeyim. Son artırmayla değil, sol arıtmaya artıyoruz aşka.

Yokluğunla yazıldığım cümlelerin yatağında. Sensizlikle sevişen sözcüklerim olsa da aldırma be kadınıml. O da senden .İçinde sen, düşünde ben varım.

Hayrettin Taylan

İçimin Romanı

Ruhumun yırtık ağlarına içimin tümcelerini yazdım.Kendi yalnızlığımın kahramanıyım.Düşlere daldığım,dalgalarına yazdığım cümlelerini hangi balık hafızan yedi.Öpücük sularınla düzelt dalgalarımı.Şiir derinlerine büyüler süreyim, susamış içselliğimden akan pınarlarımdan eski yıldızlarımı topla. Gidişlerin turuncu bağrında taş bağılarımı bağla,ağla biraz sularıma yazdığın kitapları.

Esintilerin resmi varsa derle beni gayrı resmi çizimlerde, biz aşkın sesini dinlerken düşünüşlerimizin döngüsünde delirmiş özlemler yol açsın içten sevilere doğru.Yazıl biraz, yeteneklere.Şiir kal,dize dize okun bağımlarda. Anılışları tetikleyen gizli sevişmelerin kafiyesini bulmadan yazılmak,şiir gibi tutkuların hecelerini bulmadan bitirmektir sevdayı.Oysa modern şiir gibi imgelerin yatağından senle çıkmıyoruz.

Anlamlar şölene kurulurken, okunuşlarımız şiirlere tematik ayna olurdu.Seni yazardım,seninle yazılırdım içimin romanına. Biz susturulmuştuk ustura uçlu demokrasilerde derin devletin şifrelerini bilmeden en sevdiğimiz, ulusal bilinci artırmak amacıyla bir intihar şölenine sunulurdu.Mevsim kıştı, 28 Şubat bitmişti.Beni en sevdiğim yürek devletinden sürmüşler. Ruhumuzdaki yangın yaşanmamış anların kutsi özetlerine kül olurdu.

Bütün acıların sorgularla köşe kapmacalarımıza kurşunlar yağardı,ihtilal oyuncaklarını sergilerdi dış bilenmiş aşk yazgımızın üstüne. Tehlikelere deniz sessiz vuruşlarla sırlarını resmederdi bilinmeyenlere doğru.Bilinen gerçeklerden, tanınmış özetler sunardık özündeki sancı aşka roman olunca.Seni okurdum içinden.Seni yazardım,acılarımla,gitmelerinle, sevmelerinle, gelmelerinle,bir ulusu özetleyen her ne varsa senle bütünler,senle akardım hayatın sularına doğru. Aynı dönüşümlerin aynı alışımaların, aynı sevilişlerin hayatın felsefe taşından bize kalan kalıntılar anıt olur,sana gelişimin Orhun yazıtları dikilmiş ki her eskiz bir yazıtta benli seni okuyor aşk.

Tutkuların suskularıyla sofalar üstüne saflar bağladığımız, yan yana ağladığımız mutlu bir gezintinin sırrında sen neden yoktun özlemlerimde. Lüp yüreklim, karanlık denizi ekler, dalışlar bilmeceyle sorumlaşır,sarımlaşır sensiz kirlenmiş sularıma.

Sözümüzün, gönlümüzün,açılışlarımızın, bekleyişlerimizin açılımları hatırların açılardan bütün formüllerimiz bizi tek sonuca getirdi. Onurumuzun artırılmış imgelerinde duygularımız ivmeli, yüreğimiz aşka vurgun, beklemenin büyülü adımlarında seni andım,içimin çiçek kokularına. Esintili yaşam kırılan sevdamızı onaran deme yeni özlemler kafiyeledi.Zengin bir kafiyenin rediflerinde rengin de eklenince şiir gibi yazıldık,okunduk,sevildik her güzelliğe.

Seni anmanın, seni göndermenin ruletini çeviririm sen ile acılı uzaklar arasında. Şans döngüsüdür,anlık masalların sonu gibidir, Yitirdiğimiz yaşanmamışlıklarımız. Her devirde renk tılsımın gölgesine saklandık. Sürgün heveslerin salıncağında yalnızlığımı sallarken, süt kokan nöbetlerin yazında meyveli bir hale geldim.

Uzat ellerini, artır gülüşlerini,en tutkulu merhabalarını artır, geliver suların dinmediği, yüreğimin en akıntılı yazılmalarına.Seni yazdım,içimin romanına.Kahramanı sen, olayı ben,ömrü ikimiz olan yazılmalarımızda okunuver gül bakışlım.

Hayrettin Taylan

İçimizde Buluşalım Yar

İçimdeki çocuğu üşüten kış kokulu cümleler kuruyorsun uzaklarımda.
Bırak, çocuk kalsın bende kalanların. Bırak büyümesin. Seveda hep çocuk gibidir.
Sevdikçe çocuklaşır. Bir insan severken hep çocuktur. Sevddiği
için çocuk gibi tavırlar seyrederiz.
-Bırakılmış mazilerimiz var, mazilerimizi geleceğe taşıyan algılar var.

Bırak, kendi hayallerimizi ağartsın geceler. Yıldızların soyadlarını
buluşmalarımız söylesin. Zaman kendi gerilm filmlerinde gerilla yapsın bizi. Sen
dağ ceylanı olarak gezinedur hülyalarımda.

-Yürekten nişan etmeyi bilirim.

-Geril La.

-Ger illa.

Hiç büyümemiş yavru ceylanlar gibi aşk bozumunu bekleyen çakallardan ürkmesin
ufkumuz.

-Dağınık kalsın uzaklar. Ki vuslatın teninde saklıdır hayatın şifresi.

-Beni sobele, beni ruhuna rumuzla. Remizler, elementler, DNA'lar arasında pin
kodlarımızı bulsun içsel buluşma.

-Biz içimizde buluşalım.

-Kendini bulan kendilere gece olalım. Hecelerini giysin gecelik.

Sarsın beni en naiflerine. Dokunsam hayat bulacak bir sarılışın kalsın hayalimde.

-Gel dokunalım ömre. Öylece akıp gitsin senli sevgilerin pınarı.

Mahkûm edilmiş muhkem düşlerime sarılsın sandıkların. Beni taşısın taşınmaz
mülk gibi içinde kalan bensiz her düşüncen.

-Uzansın yakınların yakarışlarına. Alınmış sözler gibi dursun duruşun.

-Berrak bir özverin dizilsin sıraya girmiş sırdaşığımıza. Gizemli kalmasın kalbinde
volkanlaşan tutkular.

-Fay yataklarında yatmaya alıştım. Sensizliğine artçılarını yaşadım
yıllarca. Depremse bir imgesin yüreğimde.

-Buseye geldim bu sen'e, dudaklarına çok yakın olmak için.

-B'âğrında büyümüş ağrı dağın eteğini giymiş eteğin. Zirvende sulara akar, sevdalar
nefessiz kalır. Nefsime yanaşır senli doğa.

Bekler dururum. Bir zirve meselisidir, bir aşk keşfidir. Bir unutuluş muammasının
çözümüdür. Kördüğümünün kör düğünlerini
aramasıdır. Gözler aşka açık, gelise açık biz olmaya kapalı.

Sol yanıma sol yanını asan güllerin kırmızı rengi var. Kalp atışlarına kadar alışık
pişmanlıklarım var.

Vicdanım kendi meyini içer, meyhoş yapar vebalim.

*Bir uyanış beni uyutur yoluna. İlme ilmek yapar etken çatıların fiili.

-İşteş kalalım gözlerimiz sözlerimize sarılırken. İçsel kalalım heveslerimiz
sevdamıza alışırken. Dönüşlü bir döngünün çatısında çekimlensin
gözlerimiz. Özne gibi özümüzü bulalım yüklemeler sevdayı yüklerken.

Bulutulu bir cümlede alışsın bize kader. Kederleri heder etsin gurur. İnadını
adından çıkarsın sevdamız. Biz böyle değildik desin diyemediklerimiz.

-Görünmeyene görücü olsun görülmeye, yaşanmaya, alışmaya, yeniden denemeye
değer sevdamızı.

Öfke kendi bendi yıksın güzelliklere aksın hınçlar.

Küstürölmüş gururunu ezsin az gelişmiş inatlaşmalar.Kin senin cinin olarak içinde yurtsuz hedefler seçmesin.
-Berduş sızılar toplar d'enizimden buhurlaşanları. Nemli akışlara beni götürür alın terinden sonra akanlar.

Hayrettin Taylan

İçimizdeki Çocuğun Felsefi Poetikası

Yazgısı:

-Okunmamış mektubun yazgısında yazılamayanların müellifiyim.Beni bilmediğin, ben'i okur musun şairim...İçimdeki çocuğun tezini yazar mısın?

Şairzal:

-Yasak elmanın ekşi tadı değilsin ki değillemelerime dokunsun vebalim.Her insan kendi yükümlüğünün hamalıdır.Herkes kendini yaşamak, taşımak sınırında.Mayınlı bölgesi vardır insanlığın.O da kendini bilmemek.Kendini bilmeden, her şeyin, herkesin sınırında olmak.

-Yürek devletimizin sınırlarını aşıp sanrılara gitmek bu demektir.

İçimizdeki çocuk bilinçaltımızın bir parçasıdır.Yarınlarımızın aynasıdır, ilişkilerimizin öğretmenidir bir nevi.

İçimizdeki çocuğun sağlıklı olması, ilişkilerimizin sağlığı açısından önem kazanır.

* İçimizdeki çocuğun" derinlerdeki yaraları", derin yarınlar oluşturabilir. Bilinçlik düzeyi elimizde değil, biz şuan bilinçliyiz; ama o süreci elimizde olmayan geçmiş var.Bu geçmişin yarattığı karakteriz.Huylarımız, ruhumuz, izimiz, özümüz, kemikleşmiş değerlere sığılmıştır.

-Nesiller, aileler, bireysel sorunlar, kurallar, kalıplar, karakterimizi yansıtmaya ihtimali yüksektir.

-Sevgisizliğin ölçütünü bilmiyoruz,belki sevgisini bilinçli olarak veremeyen ailemiz, yakınlarımız,çevremiz vardır.En ufak bir ayırım, ayrıntı, sevgisizlik bilinçaltı filtremizi kirletmiştir.

Koşullarda algılaması zor olan bu süreçte, uyumsuz, uygunsuz koşullanmalar özümüzü kirletmiştir.

-Yumurta gibi, ya da yeni dökülmüş beton gibi, ya da yaş pasta gibi en ufak bir etkilenmenin izi kaldığını düşünelim.

-İçimizdeki çocuğun, o dönemi de öylece önemlidir. "İncinmesini belirleyen unsurlar" ı bilmek, onları o odaktan kurtarmak lazım. Kendimizi tanımanın en güzel yolu budur.

-Bilinçleme öncesi karakterimizi oluşturan içimizdeki çocuğun incinme atlasını bulmak.Orada hangi yaşam rengi bizi etkilemiş.

-Çakralarımıza ulaşarak kendimizi tanımaya, iyileştirmeye, içsel eğitime gitmek lazım yazgım...

* Üst benliğimizi kapatan kötü algılar, olgular, geçmişler vardır. Üst benliğin kanallarını kirleten kirli emeller, geçmişler, izler temizlenmeli.Büyümek, bilge olmak anlamına gelmek demek değildir.

-Üst düzey bir göreve gelmek demek, üstün biri anlamına gelmez. Eğitim, ilim, sanat, inanç, sosyal algılar içimizdeki çocuğu eğitir. Duygularımızın derinliği, yaşanırılığın kalitesi, kendimize verdiğimiz değer, ya da incinişin merkezi olan içsel hazinelerimizi kirlilikten kurtarmak, mutlu ve kaliteli bir kimliğe gidişi özetler.

*Bağımlılık derecemizin ölçeğine dikkat etmek gerek.

• Karşı cinsle olan ilişkilerimizde bir denge gerekir.Aşırı bağımlılık, saplantının temeli içimizdeki çocuğun geçmişindeki felçvari tavırlardır.

Sevilmek, takdir edilmek, beğenilmek, gözde olmak, göz önünde olmak, göze girme çabaları gibi tavırların haritasında kendimiz olmak.Değilsek, sürekli öne çıkmak, başkalarının yağcılığıyla huzura ekmek olmak, başka mutsuzluk, başka sorunların kirli gidişidir.

*Takdir edilecek kadar olumluolumlamalarımız olmalı.Yaptıklarımız, tavırlarımız, ilgilerimiz bu takdiri, beğenilmeyi getirir.

*Bağımlılıkların bağı. Bir merkez de burası.Kötü bağımlılıklarımızın olması, bunlardan kurtulmayı denememek.Kıskançlık sınırının üstünde bir seyirde olmak.İçimizdeki çocukla kumar oynamanın başka versiyonu.

-Bağımlılık, irademizin zayıflığıdır. Güçlü birey, güçlü algıdır, güçlü olgular, olaylar, sosyalite peşinde olmaktır.Güçlü irade,zekayı, duyguyu, ruhu, her şeyi yerindelik kuramına göre seviyeli ve başarılı kullanmaktır.

-Alkol, uyuşturucu, sigara, gibi bağılıklar aslında orta iradelilerin, bunlara aşırı bağımlılık da zayıf iradelilerin işidir.

-İçindeki çocuğun geçmişteki derin sızılarıdır.

Başarının dengesini bilmek, bazen başarısızlıklar karşısında yenilmek köşemize çekilmek.İşte, yine içimizdeki çocuğun geçmiş hafızasının çökmesidir, kendini yenileyememesidir.

-Başarmak için önce kendimizi tanımak gerekmez mi? Geldiğimiz çevre, aile, şehir, okul, her ortam bizim başarımızın haritası değil mi? Olumsuzlukları tek tek bir yere sayarak, onların sizde bıraktığı izleri silerek kendimizi tanımak gerekir.

*Kendimize yetmeliyiz,kendimizi yönetmeliyiz.Hep olumlu önermelerle içimizle konuşmalıyız.İçimizdeki sesli radyoya güzel şeyleri frekanslardan yollamalıyız.

Güven güneş gibidir.Herkes için var; ama herkes için de açamadığımız bir kavramdır.Güvenmek,içimizin en büyük Seddi.Bu devirde güvenmek kavramı etrafında kurduğumuz binlerce set var.Haklılığımız önemli.Evet, güvenilecek insan sayısı azaldı.Evet, içindeki çocuğu, kendini tanımayan, çıkarıcı, doyumsuz, iki yüzlü , insan çok.

-İlişkilerimizde korkuluk gibi duran güvensizliği aşmak lazım.

Seviyeli,dengeli, aşamalı, kurallı, güven.Telkinler, sözler, değil.İnsana göre, eğitime, cinse, tavrı göre denklem.

-Kontrolsüz davranışlarımızın fazlalığını tartmak.Şiddete yakınlığımızı ölçmek.Her gün şiddetle ilgili ciddi şeyler duyuyoruz. İçindeki çocuğun, kontrolsüz, amaçsız, doyumsuz, davranışları insanları çıkmazlara sokar.

-Şiddetin merkezi beyin değil, içimizde kötü yönetilmiş duygulardır, içindeki duyguları beslenmeyen, sosyalleşemeyen, ehil, eğitil davranışlara sahip olamayanların kullandığı acizliktir.

-Şiddet,kendini bilmeyenlerin, korkakların kullandığı acizliktir. İçsel duvarlarını yıkamayan, kendini yenilemeyenlerin zavallılık oyunudur.

-Yaşamak bizim kadar önemli.Yaşamanın binlerce güzelliği var.Bu güzellileri görmek, inançlar, ilimler, ilgiler, güzel algılar bahçesinde olmak.İyilerin kokusuyla, içimizin derinliklerini bilmek, derinleşmek...

-Mutlu insan, içi mutlu olan insan demektir.Huzurlu insan demek, içindeki çocukla barışık, içindeki çocuğu eğiten, eğilimlerden, eski sızılardan, özlerden kurtulmuş, kaliteli yaşamın katmanlarında olan demektir yazgım.

İçimizdeki o spontane, doğal, derin, farklı, canlı, içten, güleç çocuğu sevgi, güven, ilgi, güzel algılar ve kabulle şifalı olumluluğa taşıyıp sosyal,topluma,kendine, ailece, çevreye katkıda bulunan yaratıcı bireyler olmalıyız.

*Yaşamak, derin, yaşatmak daha derin. Yaşanılmak çok anlamlı, çok farklı, aşk bu yaşanırılığın özel küresi.Sen bu güzel yaşamanın kutbundaki sevimli penguensin.

Hayatımız ya magmadır, ya da buzuldur.Sen benim buzullarımı erittin, sevimli penguenim.

Hayrettin Taylan

İçindeki Kadının Felsefi Duvarındaydım Şulenar

Saf kakao kokan anların sınırındayım...Ah kokun yok, yola çıkmalıyım. Yolda bir gül bulur, sen yerine koklarım.Dikenleri sinme batar, kanar böylece anarım seni.

Gözlerine bakma finalim erteleniyor, ben eriyorum.Buzullarımın kurbanısın.Onca buz dağını erittin.Şimdi sellerim var,bağrındaki kayalara vura vura alışıyor kalbim şana.

İçinde mutlaka benden bir yolculuk var ki içindeki kadın konuştu yol boyunca:

'Bize haz ve aşktan dem vur şair:

...:

Dedim ki o sevdiğim, eridiğim , yüreğini taşıdığın o sırlarla dolu dünya güzelime de ki:

Duyguların maskesi yoktur. Doyumlarımız dublör kullanmaz.

- Münzevi yolculuğu başlatır duygular.Aşk, içimizdeki milyonlarca duygunun karşı cinse bağlanma duyusudur. Bir isteyiş aynasında onunla taranmak, onunla arınmak, sevilme güdümüzü emzirmek sürecidir.İnsan sevmeye, seilmeye, huzura, mutlu olmaya kodlanmıştır.

-Aşkın içini dolduran en büyük isteyiş damarı hazdır. Bütün duygulara azdır bu isteyişlik.

İçimizde yaşanırılığı besteleyen anı yaşama şarkisidir. Biz çalarak, öperek, dokunarak, derinleri yaşayarak şarkımızı söyleriz.

-İçimizde birikmiş özlmlerin, arzuların tohumudur.İlgi, sevgi, yakınlaşma, içsel derinlik o tohumu yeşerir.Başak olur, hasat mevsiminde bizi en özel anlara taşır.

-Hasadın sonu elimizde değil, güzel de kötü de olabilir.

Hazlarımızı kafesten çıkarıp iki nefesin attığı anlara taşımak gerekir.İçimizdeki çocuğun açlığı, başka açlıklara, bedensel hastalıklara yol açabilir.Bir doyum oyunudur, bunu sevdiğinle yaşamak lazım.

İçindeki kadının kalbi şarkısını dinledim.

-Yitirmeden... Sensizliği bitirmeden içimdeki mert oğlanla tanıştırdım.

İçimin aynasında bakıştılar.Benzer anlarda,benzer duygularda, sarmaşıklığı kiskandıracak anlar yaşadılar.

*İçindeki kadın :

-Hani sarmaşığın nerde,neden gönül duvarına, sarılı değil. Ayağı incinmiş olabilir; ama kalbi de incinmiş değil ya.

Dedim ki:

-Onun sözleri incidir, onun duruşu sarmaşığım olmuş. Biz artık kördüğüm gibiyiz. Öylece bitimsiz, öylece sonsuz, öylece aşk doluyuz.

İçindeki kadın :

-Ö sana her haliyle hazır, bütün duyguları, kadınlığının bütün zerreleri seninle ilk olmaya odak...

Dedim ki:

-Bana ilklerini sunana bütüm hayatımı,uğrumu, ömrümü sunarım.

Bir ömür çiçeğim olsun, o,bebeğin bebeği.O,bütün büyük aşklardaki güzellerinin eşkalidir.

-O, leyli gecelerimin Leyla'sı,o şirin gündüzlerimin Şirin'i...O kördüğümülerimin Aslı'sı...O, uğurumun batısında salına salına yürüyen Juliet... O, yanırlarımın, alevimin, aşk güneşimin, şulesi...

-Muhteşemlik geldi yanıma.... Beni en güzel yaşatan sizsiniz diz çöküyor sözcüklerim.

*Güzellik geldi soluma:

-O güzelliğin son tanımıdır.O senli güzelliklerin zirvesidir.Herkes güzeldir, ama beni tanımlayan onun güzelliğidir, onun güzel duruşudur, onun kadınsal ışıltısıdır, onun masum, mütevazi, münzevi akışıdır.Senin güzel kalbin var ki onun bu güzel kalbini buldu.

-Bu iki özel kalbin güzelliği beni esir etti.Artık güzellik sizsiniz, en kısa zamanda büyölüycü, baştan, aşktan alıcı güzellikleri yaşayın dedi.

*Yol da sevindi ilk kez. Yol dile geldi:

-Buncadır yürek yolculuğu yaptım; ama sizin sevdanız eritti.

Cümle mühendisliğin asfaltımı eritti. Bir sevgiliye söylenecek bu kadar güzel sözlerin taş gibi bağrımı eritti.Ben bitmez, ben hep yenilenen bir sertliktim.Sözlerin, ilgilerin, ona eriyişin asfaltımı erittim. Artık ben yol değilim, el ele yürüdüğünüz gün yol olmaktan çıkacağım dedi.

‎ "Arzuladığımız şeylere ulaşmak için,zamanın içinde daralıp genişleyen bir yolda yürümek gerek."

-El Mutezza

Hiç açılmayacak,düğümünlenmiş düğümleri ,kördüğümüleri açan sevdanın yolundayım.Sol yanımda senden akan pınarlar.Kana kana seni içiyorum.

İçimde sapa sağlam kayaları erittin.Kaya tuzu gibi uçuyorum bağrına.

İçsel maceranın kaşifiyim, gezginiyim.Sözcüklerin anlatamadığı, sözsüz bakışının vesairesindeyim. V'aslına bahar oldum,çiçeklerinin açılma dünyasına bahçıvan oldum.Sen olmak ve sende kalmayı güzelleştirmeye geldim.

-Ruha açılan kapılarına sözlerimle geldim.Dilim sendin.Sözcükler kendiliğinden yazıldı.

-En gizli düşlerinin kaşifiyim, en istendik anların aynasıyım, en soyunuk sevgilerin bağrıyım, senli anların şahıyım.Gayrı, şuhunu sundun, gayrı huyunu sundun.Şularına karışma takviminden damla damla birikiyorsun Şulenarım...

Hayrettin Taylan

İçre yaşamlar

'Her sözcenin 'kutsanmış ' aşk içeriklerinde...
Atıl-dı alingan gitmeler
Aşktan _yana. Yan yana yanmak
duyumsayış/tutkuya olanağım varsa varım
Sözcelerin üşümüş/ dövülen cümlelerde sen yoksun
Can_damarlarımdan 'ab-ı hayatım'... pınar
Paçavraya dönüşen dünlerim ve hünerlerim
baş_başa... kaldığım sensizlik sarnıcı
Sus_adım... bir önde
içre 'yaşamaya vavlar ekledim
Ki bulurum seni sende
Şimdi biraz vazoyu kıran vaziyetlerdeyiz

Hayrettin Taylan

İçruhun İç Çocukla Sözsüz Masalı

İç dünyasını kurşunlayan ruh erinciyim. Fiziksel ölümden daha zor ölümler yaşıyorum sen ile sensizliğin kazandırdığı yaşam arasında.

-Susan iç sesimin dış sesi atom kadar saklı sesler çıkarıyor. Bağırdım arkandan sözlerle, dizelerle, bekleyişlerle. Kendini bulup kendine gelmelerle sana geldim. Her gün yeniden yanımdaki sesini melodi yaptım hülyalarım.

-Haykırmamak...

- Hoş görmek ...

Bütün iç güzellikleri sıraladım durdum sensiz her güne.İçimi öldürüp sensiz yaşayan dışımı nakışlamak istemedim güzellere.

-Can kırıklarını bir bir bombalayıp Nagazaki'ne gelmek istemedim .Hiroşima yüreğimken seni de Nagazaki kılamazdım.

-Unutmak ile unutmaya çalışmanın metrobüs kaptanıyım. Her gün yüreğimde binlerce peri taşıyorum. Her gün gül asfaltını eze eze sana geliyorum yazarak.

-Sürgün ediyorum çürüyen içime. Orda mumyaladığın sevdama dokunuyor yaşam.

-Hüznün salıncağında kayıpsızlığın bebeğini sallamak reva mı sen ömrüme ,aşkıma büyüyen bebekken.

-Gülmeye sınır gözlerimden nemler akar mı bilmem. Sen ağlamayı neden unuttun.

-Şeytana pabuç satıyorum diye Apaçi olarak görme beni.O benim mesleğim değil, erkeklik ereğim.

- Katil arılar gibi çiçekleri, güzelleri eziyor tavlaram, tavırlarım.

Senin için daha kaç çiçeği ezecem, meyve olmadan aşka ...

Tüm aşk cinayetlerini bana işletip seri katilim deme bana . Her ölen güzelin vicdani muammasında ummanların kurtarmayabilir.

-G/özlerimin ferini, senden gayrılara sunamam. Cennetini özledim.

Kevserlerinde yüzmeyi özledim. Nemli bakışlarını kurutmayı özledim.

-O seni özleyen kendimi özledim asıl. Bu çırpınış aslında aslımadır.

-Günahkarlığımın destanı yazılmaz ki ben de biliyorum.Tövbe heybemi can havlimle t/aşıyorum.Bana inan kendine kayıp Dilnaz.

İnsanın yüreği çabuk kabuk bağlar. Yer kabuğuyla yar kabuğu aynıymış meğer. İkisinin de merkezkaç kuvveti olmadan ayakta duramazsın. Aşk ile yaşam çekim kuvvetine şifreli.

-Acı, insanın kendisine en çok yaşattığı içsel zehirlenmedir.İnsan, en çok kendine yabancı. En çok kendi sevdiğine yabancı. O yüzdendir başka yüzlere meylimiz. O yüzden aşk varken başka aşkı zeylimiz.

-Yaşanılan her deme çentik atmayı bilmektir hayat. Hafif izler ile hayali sözler arasındayım.

-Hissediyorum sen yanımda çürüyor. Yaşam yanımda beni sunmuyor mutluluğa.

-Her şey bir anda yalan gibi diziliyor bahtımda.

-Her şey y/alan kendi isimsizliğimize. Pas tutmuş tutunuşların puslarındayım.

-Dünyanın en derin yerinden, en yüksek tepesi kadar uzak değil bana uzaklığın.

Coğrafi bir uzaklık mı içsel uzaklık mı aşka Çin Seddi ...

-Hayır, her şey aslında içsel minimizelerde kendine la dinler üretir.

-Rengarenk bir kelebek düğününde gibiyiz. Hayat güneşin doğmasına kaim.

_Ve aşktan sonra doğar güneş. Bütün kelekler güneşin pervanesine doğru ölerək aşkını ilan ederler. Budur içsel uzaklığımızın bitmeyen yolculuğuna kısa betimler.
-Yüreğimin pistine iniyor sevi kedin. Yumak yumak içsel ipler uzatıyorum. Oynuyorum sen ile sensizlik arasında. Sonra imkansızlığına goncalar açılıyor.
-Aşk gel kokla beni , kendi seyrinden dercesine kızıl bir renge soyunuyor. Mutlak ile farkındalık arasında fecrin yansıyor cemaime. Helaline lal oluyor gözbebeklerim.
-İçimizdeki sürgün aç çocuk ağlıyor.
- Gel diyor.
-Koş diyor.
-Sev diyor.

Vuslatın sorgucusu, öz tanığı kendimize gelişleri tümlüyor. Yasalar göre değil, yaşamalara kadimdir istediklerimiz. Bu yüzden bana kestiğın içsel cezayı bitirip ben'e, sen'e ulaşma rayını çiz Dilnaz.
-Sözsüz trenimle, bahtımla, uslanmışlığımla, seni çok sevişimle,unutamadıklarımle,söyleyemediklerimle en çok da daha çok yaşayacaklarımızla sana geliyorum. Bekle beni sen'li son durakta.

Hayrettin Taylan

İçsel Bir Dramın Can Sahnesinde Atıldın Kumruzen

Sen'den giden ben'e kavuştaklar yakıldı; ama ağıtın bütün türküleri etrafında topladı.Bütün türkülerde kendimi toparladım.

-Ben çaldım, sende kalanlar dinledi.Sözsüz şarkılarda kaldık sen gideli.

-Mümkünlüğün ümmisi olup çok bilmişliği aklın cebinde bıraktım.Bilgelik kendine sormaktır, kendinle barışmaktır.Başkasından öğrenmek değildi bilgelik. Bilgelik, kendinle yola çıkılan ilmi derinliklerde, bilinenleri öğretisel işlemde büyüttür.

-Ötesi var olan öteberilerinin metafizik ötesini ekledim.Bilinmezlik kendine kıssalar okudu. Sen mistik yüreğimin menkıbesinde okunan son ruhsal öyküsün.

-Parantez arasında aldığım sevgin değil, sevgiyle kazandığın özel kimliğindi. İnsan içsel denizlerde büyük bir karaktere berraklarını sunar.

Molaların ,m'ollası benim. Olasıl hayallerim var, olmayış resitalinde. Nefsin alışverişinde nefesin gücünü sundu yaşanırılık. Nefessiz kalışların esintilerine y'el olan başkasına s'el olmaya kabullerini sunar. Oysa sadıklığın da inanca göre izlenimleri.Her inanç her insanı kendi gücülerine göre şekle sokar.

-Şeytanın kendi azaplarında kezzaplar dağıtan güzellerin kebabı ya da ahababı olamazdım.

-Yüreğimde ceylanların taze sütünü, ürkek huyunu, en tazı tenini sunarken yiyemezdim.

-Dâhi'yanesin.

Yaryüzüm yüreğinde başlar, yıldızları sözleri olan dünyanın mucidiyim. Galaksinde gezinmeye değil, tam aksine yaşamaya gelen astronotum.Notlarım senin üstüne.

-Hafızamı, Hafız'ın gazellerinde yenileyen Fuzuli meftunuyum.

"Yarab bela-yı aşk ile kıl aşna beni
Bir dem belayı aşkdan etme cüda beni duasıdır. "

Fuzuli rind-i şeydadır, hemişe halka rüsvadır
Sorun kim bu ne sevdadır bu sevdadan usanmaz mı

Hadi şimdi benim yerime yine Fuzuli konuşsun.Temel gerçeği onun dilinde dinle..
""Ve ennehum yekulüne ma la yef'alün."

(Hiç şüphe yok ki şairler, yapmadıkları şeyleri söylerler)

Ben tertemizdim sözlerimde.Yaşadıklarımın yazgısal kalemiyim.
Ne dediysem sensin.Ne yazdıysam sensin.

-Ustam, aşkı, aşka teslime edenlere demiyor. Çün men o aşkın içiyim.

-Diz'aynı zor.Hasır altı edilmiş önemli bir belgenin önemi kadar değil vebalimden kalan.

-Bir tespitin tespihini çeken teşbihlerimde sonsuz betimlere teslim ediyorum sonsuz aşkı.

-Sen Leyla değilsin ki tanımın, çölün, ya da aşk ömrün olsun.

Damlalarının denizi var, orada başlar Yunusluğum ya da onsuzluğum.
-Mümkünatının mumyasında eridim aşk için.Koştum benliğine doğru.
Dahası hasarlı bir beni onarıyordum. Beni tam olan, beni yaşamak sen demekti zaten.

*Geçmişimim son kullanma tarihi geçmemiş. Bizi üreğen geleceklere bırakıyor yaşamanın dimağı.
-D'okunuşların sözsüz yarınlar biriktirdi. Bilgem aynalarda tarandı istedikler.
-Aynı ırmağın yatağında yıkanmak istedim .Uzaklık kalışlarım İzlanda yanardağı gibi yardığımı püskürttü.
-Sönmüş sandım sevdamı.Meğer sen İzlanda yanardağım gibi yardığım olarak kaldın ömrümde. Ne zaman özlesem lavların akıyor. Lav ırmağının ışıltısı kadınsal ışıltıyla özdeş olalı yandım sana.
-Tembel tembel gülistanında bahçıvanlık yapıyorum. Dikenlerin sineme batıyor, ben gülünün dibinde kırmızı demlerini kokluyorum.
Hadi sevdiğim gel gül kırmızısı renklerde salınsın huzur.İçi aşka bürünen her gülün kanamasını durdur salına salına gelişinle.
Bir tene gül ol, bir tende açıl, kokunu, kadınlığınla birleştir...yazıl boylu boyunca...
Gelgitler yaşasın. Gelemediklerinin suları dalgalansın.
-Ay`şemi eritirken gecenin son hecesinde harfime dokundu diyemediklerin.

Hayrettin Taylan

İçsel Gökkuşağın Bakir Rengisin Yüreğimde

Ş..
eşitliği ütüleyen kalbinin kırıışık uzaklığında
sensizliği ıslatan damlanın zerrecik yakınıyım
yalnızlığı vurgulayan gözlerinin kitabı kokusuyum
aşkı yüreğinde volkanik kılan sevmenin şulesisin
seni saran hislerimin yolu bağrının bakir alevinde
bu yüzden ilklerin ikliminde ilk baharın, ilk aşkın özüyüm sana

U..
sola tıklayıp gönlünde açılan yeni sayfanın aşk k'alemiyim
vardım alem içinde aleme, sen içre sende kalışın sonsuzluğuna
bildiklerin, bilmediklerini iliklerken aşk gömleğimin düğümlerini açan sendin
ateş dolu gönlümde alev çiçeğisin
aşk dolu gönlümde doyasıya coşkuların lirik dilisin
ışık dolu gözlerinde ısıya duyguların kadınlık ışıltısı

L...

sosyal ortamın algı hızında ortalandı sevi yüreğim
dokunuşum yüreğinin sonsuz harfineydi
kalışım aşkın ilk çarpılışına sözcük hazinesiydi
sızılışım imkansızlık anlarına berrak anahtardı
seni emziren güzel duyguların iç çin'iydim
seni aşka koşturan güzelliğinin aynasında artardı kalabalıklığım
sevmeye taranışının bende yansık anlarına sıcak mevsim gibiyim
içimizde çocuklaşan alev ırmağının aydınlık yüzü gibiyiz
bu cümbüş, bu içsel gökkuşağı, bu renkli senin huzur ocağıyız
hadi sıcaklığında beni pişir aşk dimağınla
hadi sıcaklığında sofranı hazırla, sözsüz kalışlarla

E..
tutku açılarının denklemi çözdü k'alemim
bir sen kadar, bir ben kadardı sevmenin işlemi
bu yüzden jurnalistim, senli filmin artistiydim
menfi denizin dalgası gibi sahnende akardı algılarımın dalgaları
sahilindeydim, çırılçıplak duyguların vururdu kalbime
hayatı şarj etmenin en güzel tutku etkeniydik
özne bendim, aşkı ve bizi eriten yüklem sendin
mutluluğun tatmin edilmiş eylemiydik sevmek sevmeye çekimlenirken

Hayrettin Taylan

İçsel Bakireliğine Savsal Uyarılma

var olmak vadisinde elif olur duruşun
iç çemberin gözlerinde açılır içsel açılımım
sen de insansın diye başlar benlik denklemimiz
çoğaltmaları olur sensizliğin, yetiklerimize kadar
sızıların bakir anında durulur can gülüm
kokuna kalır sevda, beni kırmızıların teslim eder teslim'iyetim
çetrefilli çavşılar bulur bizi, ayıklanır durulsama
değnilme sırrında ifşa olur doğurman umutlar
trajik bir kavuşma ipi uzanır uzamlarımıza
asidik damlaların sonunda ıslanır veballerimiz

meğer ben de insanın aşkından gelmişim sevgilim
meğer, hezeyanın yan ürünü değilmiş hüznlerim
meğer, istendik bir aklanışın ayrılık atlasıymış göz rengin
meğer, elalarının belasında okunan benlik değilmiş
meğer, kelimelerimin sevabında okunan aşk yüzünmüş
meğer, rintliklerimin ruznamesini okuyormuş yaşanırılık
meğer, duyumsamlarımın yengeci oluyormuş aşkın gündönümü
meğer, içsel yıldızlarımın günü varmış,
meğer, sarmalar, sarılmalar aynı anda ayna
meğer, özlemişim kısır döngülerden sonra kısırını

meğer tutku istasyonlarındaki uyarıcı benmişim
meğer, yolum ile solum arasındaki son ve ilk uzaklığımışsın
meğer, arifliğimin rafında okunan k'oku tanrıçası senmişsin
meğer, zamanın uyuşması uyandırılmış bilincime yamaymış
meğer, uğurlar, yoluna uğurböceği
meğer, içimdeki boğuşmalardan yorulmuş iç bebeğin
meğer, aşk sütünden içmek istemiş özleyişim
meğer, huzurun yoğuşmalarında kalmış kalakalışım

meğer vuslatın benzeşmelerindeki benzersizlik idolü benmişim
meğer, sen gideli kendime benzemeyişimin kalıpları varmış
meğer, uğrunun mesnevisinde bitimsiz dizler senmişim
meğer, özünün çekirdeklerinde birikmiş yarınlarının yariymişim

meğer, ayrılığın mübadelesinde sensizliği veren hüznümüş
meğer, sen aşktan öte aşk, öteden öte aşka aşk kavmiymişsin
meğer, sende kalışımın kalıntısında bitmeyen sevdam bundanmış

Hayrettin Taylan

İçsel Bohemistim Kumruzen

Hayat içinde,içindeki çocukla yolculuklar yapan kendine gitmenin baş rolündeyim.
-Terkime maruz kalmış ve terk edilmişliğin terkibi olan ya da onsuzluğun tertibi olan yaralı bir aşkın münzevi ücretlerini taşıyan içsel bohemistim.
-Fildişi kulelerimi taşıyan fillerin öğrenilmiş çaresizlik gibiyim.
-Hani fillerin yavruyken küçük bir kazığa bağlanıp öyle eğitilmesi gibi.Büyüp tonlarca ağırlığa rağmen kazığa bağlı kalır.Şimdi ben de öğrenilmiş çaresizlik gibiyim. Gidenin bir daha gelemeyeceğini bile bile beklemek de sevilmiş öğrenilmiştir yar.

-Bir sınırı var mı bu çaresizliğin.Neden çaresizliğin Çarı yapıp koca yalnızlık ülkesini bana bıraktın.
-Özgürlük,senin acılarının şekeri mi? Bensizlik farklı bir tatma, ya da farkındalığın turfandası yeni arayışlara filiz olmak mı çözemedim Kumruzen.
Her mutsuzluğu bir ego taşır.Mutsuzluk egoların hastalık üreten bakterileriyle çıkar.
-Sen hangi içsel mikrobun mikro milliyetçisisin. Kendini sevmeyi bırakacak mısın?
-Ezilmişliğin başkaldırılış surlarında sırlarını ifşa eden hangi gerçeğin tekeli ya da tekilisin.Bu kadar çoğul kadere ulanmışken,acılarını tarayan kırk ayakların ayağını giymişken beni de acılarına benzetme sakın.

Başka bir yolun , başka bir yolu üstünde başkalarının yolunda gidiyorsun.
Bir başkanın baş ağrısını hissetmek mi başkalaşım. Ya da insan kendine ne kadar başkadır. Neden başkalardayız.
-Bambaşkalar peşinde,peşinatsız hayallere, peşi bırakılmaz anlara teslimiz.
-İnsan nefis denizi midir sadece.
Kendini sevmeden başkasını sevmek mümkün mü? Hangi kendinle baş başasın.Sevmenin kaçınıcı çeşidindesin. Vuslatın son katında üşüme.Çatısında benden kalan yarınların var.
Kendine faydası olmayanın tayfasında tayfun savuran kimlik gözü değilim.
-Vicdani bir reddim vardı o da sendin.Seni terke zorlayan uslanmazlık kara kışlarımıdı.
-Hazları besleyen şeytanın meyhanesinde,hane sarhoş, ben hoş. Şimdilik kendimizle içiyoruz.

Aşınan bir gerçeğin gerdeğine yakınlaşıyor yar.Bir geceyi heceleyen aç kurdun kıtlık zamanını yaşıyor veballerim.
Öylesine serpilmiş fikirlerin gölgesinde gölge oyunu oynayan , fikri maşalara karşı tavrım netleşiyor.
-Bağıl bağlamların maşası olamazdım.Bir fikrin gölgesinde serinlenemezdim. Dünya, o kadar muazzamken sadece bir fikre, bir algıya, bir olguya tekil dünya olamazdım.
İdeolog sürtüklerin fikri yatağında Sultan Süleyman olamazdım. Ben kendimi bildim bile bütün sonsuzlukları fetheden, bütün büyük aşkların dalgasında bulunan Hayrettin Paşayım.
-Denizaşarı, aşkaşırı heveslerin fetihperveriyim. Senin adana geldim yeniden.Cemreler düşmüştü yar toprağına.
-Sular azizdi.Zelal güncelerin su yazısını okuyordu bir günler.Seni istemenin istek kipindeydim.
Yaşayalım mı ?
-Yine umudun yol kenarlarında ,ömrünün kenarını kemiren yaşamın papağanları vardı. Herkes kendi çıkar bağına ,göbek bağına bağlıyordu.
*Mutsuzluğun çitlerini aştım geldim sana.Bir uyanış ihtilalcisiyim.
-Ben'leri aşıladım evrensel değerlere, dahası mutlak gerçeğin reçelinde toplandık .

-Bütün gerçekler orada kıvamını bulur.İnsan bir reçel gibidir.Özünün tadına karışır elbet.
-Yeniden meleksi düşlere kavlarını serer.

Polyannacılık caddesinde öpetik düşlerini sermiş güzeller gördüm. Optik gözleri vardı yaşanmaya.

-Tetikte değildim.Hazlarımın tetiğini kıralı çok oldu.Tabancım hep dolu olsa da doyumsuzluklarımın ten çerçiliğini yapamazdım.

-Ruhumun aradığı öznel sevilere bekleyen özün suyuydum.

-Senin için el 'azizdim. Ta ki aziz duyularımın denizine cemlerin düşüne dek.

Şimdi el'azize misin hala bana. Ne zaman eli kışkandıracak el ele tutuşmalarımız olacak.

-Aşındırdığım hayalin ötesinde, öteberisinde berilerini beraberliğimize sunan duyular ötesi bir an var.Ben, o anın tamirci ustasıyım.

-Yaralı kalbin ustadıyım.Yaralanışı iyi bilirim.Dahası senin için eskimezleri sildim.

-Mücadelelerimin mucidiyim.Mücahitliğimi bilir,gerçeğin ta gerçeği.

-Seslenişlerimin ses bayrağına asılı umutların var.

-Dün kendine dünya,bugün kendine kader, yarının yar bayrağı göndere çekildi.

-Cemre düştü.Aşkın ilk baharı ilk bakışınla, ilk sarılışınla,ilk öpüşünle,ilk ilkinle.... Başladı.

Hayrettin Taylan

İçsel sızıışsın değirmeni gibi eridim yar yolunda

İçsel sızıışsın değirmeni gibi eridim yar yolunda

-Maviliğin bittiği kara bahtının sahilinde hürlüğü unutmış hurilerle karşılaştım.Beni cennetin bekçisi sandılar.Sevdiler, sevip sardılar aşk yurduna.
*Hayalimin lal okulundaydılar.Ben yazarak konuştum, onlar dinledi.
Sensizliği unutturamayacağı zamanın bitişlerini oynadılar.Cennet halayını oynadılar.Ben de oynadım; ama adımların dünyalık, sevdam, günahım, hatalarım, yanlış adımlara karışıyordu.Oyun bozanlığın ozanı gibi söylendim durdum.
-Meğer,ben cennetimi sözcüklerle kurmuşum.Periler hayalde bile değilmiş.

-Meğer, ıstırap çeken günlerin ışıksız diliymişim.Meğer, kendimle intikam almaya çalıştığım anların isimsiz adılıymışım.

-Hayat yaşadığın anların izlerinden oluşur.Yaşamadıkların seni kemirir bitirir.Sen yaşanırılığın kilimisin, hayallerimin bütün nakışlarını sana işledim.

Şimdi bana alışık b'elâlarınla gönül denizinin gemisini gamlardan kurtarmaya çalışıyorum.

-Seninle ürüten her hüznün, bir huzur gibi dalgalandı içimin tanımsız sevgi denizinde.

*Meskenin olmuş sevdalarım.Sen saklı, benden aşık yarınlar var.
Bir düğüme düğünlüğü, dünlerini dünür eder güzel yaşamlarım var.

-Perdenin kapatamadığı güzel umutlar şavkıyız. Kime ne?

"Gönlüm dilime dargın, dilim gönlüme...Gönlüm duygularını anlatamadığı için kızarken dilime...Dilim anlatamayacağı şeyleri düşündüğü için kızıyor gönlüme..."(Mevlana)

Hasretinin ziyadelerinde ışıkların vuruyor kavuşmaların dibine.Ben artık en dipteyim.Enlerimin karanlığı yok.Sol yanıma nakışlamış Yusuf yansımasıyım.

Hakk'a aşık bir yolculuk aynasıyım.Taranışının güzelliğinde şekilleniyor dünya.
Bir umut kalbiyim.Dertle bütünleşmiş umudun tanıyım.İşıklarımı yedi aşk.

-Aşk ver artık şu ışıklarımı.Onun gözleriydi ışığım.Gözler neden nemli iklimlerini sundu?

-Neden sen ağlarken,içimdeki okyanus açtı ağzını, vicdanımı taşıdı her damlanı?

*Nedenleri eriten içsel sızıışsın değirmeni gibi eridim yar yolunda.

-Bu ağlayan senden neden kurumuş nefretler zincirlenir.Bu son giden ben miyim ki?

Hayal manzaralı bir gölgede soyutlara soyunuk hallerimi onarmalısın. Somutlarınla gelmelisin mecazi mürselin Mür'seli olduğum güzellikler bağrına.

Güzel yarınların kuytusunda beni bulmalı gerçeklerin.

Sızılarımdaki tüm yorgunluk damlalarını toplamalı sarılışın.Benimle yarışmalı üst benliğin.

İyotu temiz sevdalar katığına katmalısın beni.

Aynı bakışın vadisinde bülbülün vaveylalarıyım. Gülünü yeşertmek için aşk gagamda sular taşıyorum.

-Kırmızılığını artıran heyecanın aşk canıyım.Beni senli güncelere yamala gayrı.

Duvaksız kalan yamaçlarında açılan hünerli çiçeklerin özüsün.Ben sevmenin,
güzel yarınların bal ermişiyim.
-Çiçeklerinde saklı sırlarınla senden kalanlarla b'al yapmaya geldim.

"Arılığım" bütün kirlenmişlikleri temyiz etti.En berrağa yakın bir zaman oluyor
sevdâ beyazın.
Ve umutların tamlamasında artıyoruz iki seven isimle. Yarın bize zincirleme gibi
güzelliklerini sarmış.
-Artık sarmaş dolaş kalalım Elnaz.

Hayrettin Taylan

İçsel Tutuluşun Tutunuşu

İçsel Tutuluşun Tutunuşu

Hayrettin Taylan

Kurtuluşundaki destansı kurlara okundu yüreğim
Kavların Kaflarımı kavurunca içsel sevisel göçümde
Sana göçeber oldum
Yasakların tam yangısında yanılığımın yörüngesi
Tehlikeli bir güzelliğin aranışına arzulandı
Nefsimin sobelendiği bir ana, anı ve ani olmak istedim.
Mani olmak azazil arzulara yeni bir adem gibi
Ya da hep arzulanan Havva'ya hava olup uçuklanmak özlenenlere
Çekimli bir sevmek fiilinin son çekiminde çekimine çekildim
Şimdi yüreğimin çekimi sana kabulün kiblesi

Yaşanacaklara ancak yaşanılının yüreksel sancağı asılı
Verhâsılı hislerim sana yönelik kutsi arılanışa sıralı
Alfabetik arayışımın senli yakarışına yar sen bir yaralı
Bense olacağın son hecesi sevmeye bitivınlayan havalı
Gerisi bir ilerinin biri kadar sıfır değil
Üstelik usun setlerini arşınlayıp gittik gelinişine
Hesabı ve husumeti olmayan kıymetin kıyametinde
Nazlarının naziresine yazdığım son yaşa gazeli
Ne fuzuli ne de Fuzuli'den
Sadece öylesine ölesine seviselimizin ruhnamesi
Adımıza eklenecek her ekin hesabı bir arname

İçsel uçarılarımızdaki son çöllenışten kurtulmak için
İçimdeki tüm Leylileri öldürmeyerek senden bir leylilik bekledim
Bu da sevda geleneğimizden kalma bir arayış beyliği
Sana geldim Ortadoğu'nun orta yaşlı yeni Mecnun'u olarak
Yüreğinin petrolüne binlerce Romeo emperyallaşmış
Bense elimde bir kitap ve pir ü pak hislerim
Kal dersin ki demelisin artık
Senden başka yüzlerce şehvetin leylisi petrol oynasında
Beni alıp Julyet'in tam uçarılanışına isteyişin bitişine atabilirler.

Kal dersin
ki demelisin artık
Senden başka yüzlerce şehvetin leylisi petrol oynasında
Yüreğinin petrolüne binlerce Romeo emperyallaşmış
Bense elimde bir kitap ve pir ü pak hislerim

Hayrettin Taylan

İçselliğin sosyoloğum Elnaz

Tümleyeni yoktu tanımsızlığında kalan.İnsani bir zincirleme tamlamasıydı, tamlayanla tamlanan arasında güzelliklerini niteleyen sözcükler vardı.

Aşkları tamamlayan güzel yüreklerin sözcükleri eklenmişti.İyiliklerinin iyelik eklerinde çekimlenirdim.

Şifrelendirilmiş bilinçaltımda ilgi eklerin vardı. Aşk grupları olarak kalıyordum sözcük öbeklerinde.

-Zihnindeki ulamaların uluyan sesli sesi değil vebalim.Bir insan olarak hatalarımın sayısından arındım.

Acı, acıyla iyileşir. Aşk ise daha büyük bir aşkla." /Hz. Mevlana/

Susturulmamış iç çocuğa birkaç duyum oyuncağı lazımdı.Aşkta bunların en önemli oyuncağıydı.

-İçimizdeki sürekli aç kalmış, bu yüzden hazlara, azlara, nazlara, nefse yenik yaşanırılık doyumları artıyordu.

-İçimizde yüzlerce yaşanırılık duygusu var. İnanmak,Sevilmek, gezmek, başarmak, sevişmek, romantik anlar yaşamak, gibi yüzlerce özel duygu var.Bu duyguların merkezini besleyen eylemler vardı.

*Bu eylemleri besleyen yaşanırılık gıdasıdır.Özümüze yakın güzellikleri yaşamak gerek.Allah'ın bize sunduğu milyonlarca nimetle doğru olanı bilmek, helal olanıyla yaşamak gerekir.

-İçsel sosyolojiyi kimse bilmiyor.

Bütün erkekler aynı...Bütün kadınlar da aynı sözünün körlüğü içimizin psiko –sosyal denklemini bilmiyoruz.

-Kendimizle tanışmaktan aciziz Elnaz.

"Birbirinizi sevin, ama sevginin üzerine bağlayıcı anlaşmalar koymayın. Bırakın yüreğinizin sahilleri arasında gelgit çalkalanan bir deniz olsun sevgi. Birbirinizin kadehini onunla doldurun, ama aynı kadehle eğilip içmeyin..."

Halil Cibran

Belki müptelalarımızın sahilinde kendimizle oyunlar oynuyoruz. Belki yenilmişliğin hamalıyız.Belki zaafılar partisinin genel başkanınız hepimiz.Onca yenildiğimiz, onca günahımız varken hala değişmez genel başkan gibiyiz.

Ve sensizliği belki bu yüzden üflediler en güzel yıllarıma.Belki çok bilmişliğin cehaletini yaşıyorum.Belki bilinçaltımdaki filtrenin kirlenmişliği geçmemiş.Ya da geçersiz sayılan yaşam puanım var.

Bu yüzden kaybetmenin birinde, birimlerimi ayırdım ayrılıktan.Ayrılıktan yana , yana yana tutuşan emellerim var. Bir adım da ayrılık.

Şimdi bekleyiş stratejimin açıklanmamış açık denizlerinde dalgalarının yıkadığı algılar sözlüğündeyim.

-Gerçek gelir diye bekliyorum her gerçeği.

Henüz noksanlığın faturaya tabi tutulmadı.Senden başka kimsenin elektriği yok.

-Yalan yok arada kaçak elektrik kullanmak zorunda kalıyorum.

Öyle bir ışığın var ki masallarımın aydınlığındaki periler yetmiyor.

Dünyanın düşleyenlere de ihtiyacı var, yapanlara da. Ama düşlediğini yapanlara daha

çok ihtiyacı var.

S.Breathnach

*İhtiyacımın hacmisin.Yazılmamışlığın yazgısında hücrelerimin hicretine yakın bir yerdesin.Bu yüzden, yüzünün yüzyıllık sorgusunda soru şu ki:
-Bahanesiz gelmek mümkün olmalı artık ...Elnaz.

Hayrettin Taylan

İçtepinin Pi hali

Korkuna bir içtepi beliriyor bencilliğimde
Benzinli benzinlikler gibi yakıyorum içgüdüleni
Hem de sismik sevdalara rağmen
Etik bir krize kuşanıyor kuşağım
Bir gaz odasında gaza geliyor istemediklerim
Oluyor ya seni kıskanıyor ilgili içtepi tipim
Kavuşmasın yorgunluğunda tipi görülüyor tipimde
Ruhların ekşi tarafı egzotik norm atıyor ortaya
Atılğan bir utangaç oluyorum
Utkun bir unutkanlık başlıyor bende
Unutuyorum uslanmayı
Uslanıyorum usuma
Hoşlanıyorum hoşumdaki Hiroşimaları
Ben hal alıyor benden yıkık benlerimi
Bir idin ruh iyinde nefsime iniyor hayat
İşte orda başlıyor içsel çökkünsüm

Hayrettin Taylan

İdamlık Arzunun Aşk Aynası

Seyirlik seviden anlatılmaz sözlere kaçış
Serzenişlerin lal olmadığı yaryüzünde
Ankaların ürkekliğinden kal olmuş anılmalar
Magmanın yaşanabilir her ısınımsı sevdasında
bir sızı beni sana mecnun eyler
belki de aynı ruhun süzgecinden geçiyoruz
çıktığımız her çıktı umutta
Hayatın adı ezberlenmiş gibi
bakışlarımızın resmini çizen yaşamın her şeyine kadar
ben seninim senin senin kadar olmadığın
Ol vaki ol bensiz her yüreğin tınısında

Hayrettin Taylan

İhanetin Bordrosunu Hazırlayan Nefs-i Düşkünler

Boş kollarımda ol vakilerin yokluk dramı yollanıyor.Araya başka bir y/ara giriyor. Suskular paklar mı ki yalpalanışımı. Direncime eklenen erkler yetir mi ki payımda eksilen paydandan.

-Tek başına işlem yapar mı ki p/ay olsan da.G/eceleri toplar mı aşkın bilinmezliği. S/"aman"yolunda diyemediklerimiz yıldız olur mı ki?

-Beni sana tümler mi dediklerimin son gezegeni. Yıldızlar neden ağlar ki merak etin mi yar.

Yıldızlar neden küçük, aşk neden büyük?

Geceleri gökyüzünde gördüğümüz yıldızların birçoğu bizim güneşimizden de büyüktürler ama o kadar uzaktadırlar ki, ancak birer nokta olarak gözükürler. Gezegenlerin yıldızlardan farkları, güneş sistemimiz içinde bizimle beraber güneşin etrafında dönüyor olmalarıdır. Bu nedenle çok uzak olan yıldızlar gökyüzünde 'sabit' dururken, gezegenler sürekli yer değiştirirler.

Şimdi hangi yıldız beni anlar, hangi yıldızın beyaz bakışlarındaki ışık beni aşkına mihenk yapar.

-İhanetin bordrosunu hazırlayan nefis -i düşkünler ders verir mi varsıl sensizliğime. Neden cennetinin kapısı kapattılar. Neden sevi maasımı kestiler Dilnaz.

Hangi kirli hayalin sessizliğinde uyanırız ki?

-Uyku kadar temiz değil ki yaşadıklarımız.

Canlı kâbuslarımin filminde baş roldesin ki bitmiyor hüznümün senaryosu. Yabanıl bir kalakalışın künyesini hangi ruh ermişi yazar.

-Hangi ben hala senli uzaylar sunar. Oysa yaryüzümün son yıldızı sendin. Yağmur yağınca gözyaşların ağlardı. Güleç halime ekler eklerdi keder. Bu da mı kader. Asi değilim; ama yüreğimde akan Asi A(ş) kdenizime akıyor. Bu yüzden susamış bir gönlün denizi hep içli akar.Bu yüzden meramım sana dair dalgalar sunar.

-Y/önsüz bir pişmanlık kitabı savrulur sol yanımda.Eser mürekkep kokulu heceler. Beni sana alıştıırır ders kitaplarındaki alıştırmalar.

-Sayfa sen ile sayfa hep sen arasındaki ödevim bitmez.

Et/kin/lik yapmadım gülüm. Hocam Şems de değil. Tevazu ile mevzu arasındaki incelik kadardır hayat. Anlamak ile hiç anlamamak arasında sıkışmış güncüllerin aşk mezarcısı değilim.

-Seni gömemem başka yüreklere. Aşk gömülerim seninle. Gitsen de sende kalan emanetim var. Sevi gömücüsüyüm. Yüreğimde bitmez aşk. Aşka adressiz ve sensiz yollar öğretiyorum.

-Telaş ar yurdumu temyiz etti. Senin yerine başkent olmak isteyen perilerin suretinden sureler okunmuyor.

-Kimse Şems gibi anlamaz gündüzlerimi. Ki ömrümün Şems'i sendin oysa. Beni sorma.Mevlana hiç değilim.

-Mevlana olmaya hiç de niyetim yok.Çünkü benim yoğurdum bana göre mayalanmış. "Ben " ben olmaya gönderildim .

-Meçhul demlerin salıncağındayım, umurumda olmayanları sallıyorum. Biraz kendime ayıklanıyorum.

-T/anımsız bir gün gibi olmak istiyorum.

Nedametın Sultan Ahmediyim.Beni kuldın saydı melekler ve aşk.

Yüreğimdiki cemaat sana ibadet ediyor yar. Beni muslim kıldı aşk.

Bir b/aşkadır sonsuzluğumun gölgesi.Uzar gider,gün'eşimle.

Sil baştan hayatlar yazıyorum yazgımın defterinde.

-İm' kânsız soru oluyor bahtımın cümlesine.

-Neden gitti diyor?

-Nasıl dönmez diyor?

Niçin anlamaz diyor?

Ne kadar bekleyeceksin,Mecnun kadar mı, kendin kadar mı?

İm'kansız akıyor beklemlerin kitabında. Gelmesen de.

-Beni okuyor, aşk, keder, umut, ufuk ve de vuslatın...

23.9- 2010

Hayrettin Taylan

İhtişamın, Muhteşem Süleyman'ıyım Şulenar

İki tespit arasında teşbihlerimin tespih boncuğu incikliğini sayıklarken.

"İkrar"ın tekririnde imkansızlığının inkarı gün yüzüne çıktı.

Belirsizlik sıfatına ulanmış bir gelecek gibi suskun yarınlar yar gölgen düştü.

Sukutum ve suskunluğuma geliyor değmediklerin, diyemediklerin, yaşamayamadıkların. Gittikçe imkansızlığın sızısı oluyorsun.

-Örülen duvarların altında kalmışlığın var. Kalmışsın kendi duvarlarında. Başkasının duvarında değil. İnsan kendini aşar, kendini aşınca her şeyi aşar. Anacıl duvarların bahane yazılarında okunmaz gerçek sevda yazgısı.

-Aşmayı aşılama gerek ruha, yaşanmaya, anlara. Yeşermek lazım imkana. İmkansızlığı düşlerden ayırtırmak gerek.

Sevdikçe, istedikçe, bekledikçe, gelmedikçe çoğalıyor anlamların.

Vefanın, vefatı yok sevdamızda. Erdemlilik ovasında yeşeren en güzel ilmi akışız. Naifliğin akıyor pınarlarıma. Karşıyorum sitemlerimle senli sulara.

Ben üzülmese de harflerim üzüyor. Hüzne bandırılıyor sözcüklerim. Seni çok özlediğimde görmek imkanım gözlerini kapatıyorsun. Oysa gözleri kapalı da seni seviyor, özlüyor ve de görüyorum.

-Dokunuyor bu aşamadığın duvarların yazısı. Kendinle tanışamadığın benlik kumaşının hüznü siniyor hazanlara.

-Bir damla kadar dolsun sevgin. Çok mu? Bir damla ile başlasın okyanusun çoşkusu. Süzülüyor sevgin. Çoğullarımla sendeyken ürkek tekilleri sunma sakın.

Sana talipliğin talebesiyim. Taleplerimin tekrirlerinde tanımsız duygularım var.

Cevabını duymuyor uzaklık. İçtenliğini görmüyor içsel ayna. Yangınlarını anlamını sezmiyor benlik. Kuşkunun kavıyla yanıyorsun uzaklara.

-Oysa güven sularım var, güvensizliği yıkadım, aşkı sızdırdım.

Sevdamız, gizli seslerin şifresinde, özlü sözlerin anlamında, kavuşmanın kavuştağında, aynı duygunun aynasında, aynılaştığımız her şeyde, her yerde. Sana teslimliliğin timsaliyim. Kaygı timsahları gezmesin gönül ırmağında. Kendini yeme, aşk bizim içimizken, işimizken.

Aşk bana "buyur" dedi. Aşka buyruksuz geldim. Emrinin Emira'sı olarak şulelerini şar sensizliğime.

İki kalbin aynı atışlarını sayamaz sayaçlar. Ritmik bir sevgi duruşuyuz.

Sırları ütöleyen, surlarını büyüleyen kahinciliğim dizelerde başlar, dizinin dibinde son bulur.

İhtişamın, ilk bakışın gibi muhteşem, son sözün kadar kitabı, ilk öpüşün kadar baştan alıcılığın algısı, ilk dokunuşunun görkemi kadar içsel olmalı.

Çünkü ben yüreğimle baktım, sevdim, sana geldim. Bu yüzden gerçeklik biz kadar netti.

Aşk yalnızca bir süreçtir. Bu süreç daha sonra kendini sevdiğimiz her şeyin yerini alır. Yani düşlerin, düşüncelerle gebeliğinden doğan yaşam çoğulunu çocuğudur. Yan, hazın hazırlıklı anlarla anılaşmasından oluşan yansık demler geçnisidir.

Yan, sürekliliği olan bir şeyin varlığına varsıl zaman olmaktır. Birlikte bir olmak, bir'ken mutluluğu, hazi, sevgiyi, özlemi, huzuru güzel yaşamak seyirliğidir aşk.

Hayrettin Taylan

İhtiyacımın İhtilalısın

Sensiz geçen zamanı ölüme saydılar, artık sensiz ölemem.

Susmadım ki..

___Yüreğimin biraz kendine dinlence. İçimdeki dilencilere sadakadır aşk.

Adı konulmaz, ruhu sunulmaz mecazi mürseldeki mürsel gibi senin yerini tutan perilerin benzersiz, isimsiz, izinsiz, sızısız yüreğinde oynadım.

-Babadan oğula geçen hayalci cümlelerin mühendisiyim. Benim babam, şairlerin hayallerini besleyen derin bir özne. Betimlemelerin, iç öykülerin vurgulanmış özerk öznesi. İçsel cümlelerimin ruhu oradan beslenme.

-Bulaşıcı bir özneydim sevdalara. Çaresizliğin yüklemi oldun olalı yüreğimde artan hastalığın درمان arasında sen vardın.

Benzerlerimizin fişini çekmişti zaman. Geçmiyordu sensizliğin harfleri.

Durmuş bir saat gibi, durulmamış aşklar gibi, gidilmemiş yürekler gibi, varılmamış sensizlikler gibi, dağ arası, aşk arası, özlem arsalarındaydı arasatım.

*Durmuştu zaman, yerine giden, biten, eriyen bendim.

Bir gerçeğin reçelinde hüznlerimi tatlara alıştırıyordum.

-An'dan., ben'den, s'özden, vuslatın tininde seni aradım.

Gerçekten sevmek için mi geldim sana.

Gerçek, neden bu kadar ten gibi aşk kemiklerime yapışmış.

Hadî, ikinci yenicilerin aşk uyarı....Turgut Uyar, dile gelsin sen yerine.

"Bir şey söyle

Sözü aşsın öze değsin.

Bir şey söyle,

Yanımdayım mesela"

Çok eksiğim var, şok benlikte. Ne alsam bedava dertler sunar.

Bu benlik gezegeninde egolarımızla diğer türlerden ayrılıyoruz.

-Avantajımız, şefkat, kahramanlık, aşk, tutku, haz, gibi birbirimizi bulduğumuz, ya da bulmak zorunda kaldığımız isimsiz arayışlardır.

Sen içimdeki çocuğun kodlarına mitoz çoğalmalar üreten arayış fenomenisin.

-Programlanmışım sana. Ya da istemlerimin elektronik karşılığı sensin.

Ya da hayatta kalmanın tadına senle alıştım. Ya da sevmenin şekerkamışı, yüreğin ney'i, içimdeki açlık dramının oyuncusu sendin.

Veyahut yalnız yaşamaya mahkum olduğum mahdum kuytulardan sonsuz sularını yaşamayı istedim.

-Bir gizem bulmacasında, bilinen ben,bütün bilinmeyenlere soru, bütün sırlara kadem, bütün içsel bütünlemelere betimsiz algı olan sendin.

-Bizi birbirimize bağlayan bağlın, aşk gözü açık adılıyım.Senin yerinde sevmeye meyilli zahirim .

-İhtiyacımın ihtilalısın. Lal zamanlarımin saatisin.Şimdi, konuşmayan demlerin çok konuşan vazisiyim.

-Hiçbir şeyin imkansız olmadığı, yalnız senin ruhuma imkan olarak sunulduğun Suna pınarında aşk testiimi doldurmaya geldim.

-Mahsulüm ,mahsurlarımkem susuz kalamazdım.

yakınsak özelemler yürek yürüyüşünde
bir günlerin sayfasında fecrin yansır bağrımda
huzurun uygarlık kalıntısında son halin bulut
sarılışımızın kültür arşivinde son sözlerin gökyüzü
sevilişin şöleninde buldu beni benlik arınması
gayrı sensizliğin kılıcından geçti vebalim
yeniden gelmek gibi geliyor senli ülkem
gelişmekte olan bir ülke gibi durma uzaklarımda
büyük aşkların kentiyim, modern bir devlet gibi sar beni

Hayrettin Taylan

İki K/adın Arasındayım

Ünlü Aşk Yamacısı Mir Aşıkettin 'in Yeri-10

İki k/adın arasındayım. Gül ile Çariçe bilinmezliğime han yaptılar. S/özün mânâyayı akladığı ak günlerin aşk ışığıyım. Nazların kalbi karanlıkların demine öteliyor.

-Sükût "kut" özelemler devşiriyor t/an özelemlerine. Yüreğim sonsuzluğuna demirleniyor.

-Halatın yok gam gemimi bağlayacak. Halin yok eskimez y/aramı aşk eyleyemeye. Kalbin sana benzediği özlem kavşağındayım. Sen türkünün bendi olup benimi kavuştaklarına getiriyor.

"Burası Hoş'tur yolu yokuştur
Giden gelmiyor acep nedendir"

Elemin "el" olduğu yarin del olduğu olmazların can kıyısındaayım. Sudan yapılan pencerede gül doğmuş.

Gülümsüyor.

Melâlin gölgesi helalime değişiyor. Değmez dediklerimiz dağ oluyor.

-Sen aşkın ürkek ceylanı olarak kaçıyorsun Everest'lerime. Bekleyişler bayramlığını giymiş bu yüzden sensiz her demin a/şıkkıyım.

-Kırışık gitmelerim var. C/an ütünle beni sen'e ütüler misin? Karışık hallerime helalinden bir ek ekler misin.

- Cümle olur musun özlem kitaplarımıza.

Bilemezsin içimdeki depremlerin sana hazırlık provalarını.

F/aylarımı görmüyor şeb-i yeldan. Okyanusa su , suya su, aşka su, sustuklarımıza su, yaşamadıklarımıza su olmanın en temiz halindeyim.

-Eski aşkların leğeninde yıkanmış bir aşk bebeğiyim. Beni yıkamasını bilir periler. Oysa sen aşk ile güneşe yakınsın. Bağırma yakın doğuyorsun.

Doğu'ya baharat , batıya ilim getiren son kaşifim. Keşfedilecek bir aşk kıtası vardı.

-Aşk'a sordum.Hüsn ağladı. Aşk'tan ders aldım.Hüsn suskun. Ve süreçlerin süreci Gül/hanına taşıdı. Kendi yalnızlığının hapisanesindeydin. Mutsuz ile mutlu olmanın karışık zamanlarını otlatan periydin. Perişanlarını permalarıyla kapatmıştın.

-Dağlar dağlar üstüne, senler senler üstüne uzanıyordu. Ve sendin. O geldiğim aşk yeni kıtası.

Kalbimi ve ruhumu sana adak yaptım. Ki sen de kurban olmaya hazır değildin.

Denklem kendiliğinden çözüldü.Bakışların, sözlerin, özlerin kalemdi. Bu aleme sığmaya çalıştık. Hayalimin aynasını uzattım.

-S/açlarını t/aradın benden. Çok karışık bir ben'i tümlüyordum.

Oysa aşk yeni bir mevsimdi bize. Sen bir türlü gelemeyen baharımızın can gülüydün. Açılmıştın bahtımda.

-Kangren yarin ,yarınlarına sözlü fidelerim büyürdü. Yazma damarımın Dayanılmaz sayfalarındaydın. Sayfa sen ile sayfa hep sen arasını göremiyordun.

- Yazmak benim ömrümün katığı. Kime, neden, nasıl, niçin ,nasıl yazıldığını bilmemenin "5nk" bendim.

Yüreğimizdeki özlem yanıklarının kokusunu hissetmedin mi? Her şeye rağmen güzel demlerin özel denklemindeydik.

-Sen güllere gül bir payda, ben yazgılara yazı olan pay.İşlemimiz aşk üzre devam ediyordu. Beni aşktan, baştan çıkardın çıkarmalarıyla. Beni gül cemalinle

topladın. Artı senden, eksi ben'e kadar uzanıyordu denklem.Bölünebilen bir
tutkunun elde kalmayan
Sayısızlığına tümleniyorduk. Seni çözüyor aşk k/alemim.Yeni bir işlemi kaldıramaz
bu yaralı yüreğim.
-Son yara olarak kaldın bahtımın tahtasında. Seni yazıp silemiyorum işte. Dedim
ya yara olarak kalma bu aşk bebeğinin salıncağında.
-Kendine gel ki bana gelişin kendinden baharlar olsun çariçem.
Çaresiz çareler içindeyim. Naçarlarıma açıldı gülün.
-Bir gülüşünü bekliyor ömrü sukutum.

Hayrettin Taylan

İki Canım Arasında Canım Yanıyor

Sılanın sılası okunuyordu. Canımdan öte sevdiğim annem, canım kadar sevdiğim sen de yoktu. Gözlerim sebepsizce nemlendi.Önce iki damla indi. İki sevdiğim adına.Dedim dur gözyaşları.

Gözyaşları:-Biz durmayı bilmiyoruz, biz aşkız, biz acıyız, biz çılgıız, biz haykırısz, biz vicdani ırmağız, biz psikojolik nemiz. Biz akmanın aynasıyız. Biz akmaya, yakılan gönülleri ıslatmaya, uslatmaya akıyoruz. Bu göz yaşları senin değıl. Akan göz yaşı senin olmaktan çıkmıştır, kimin için döktüysen sahibi odur. O göz yaşları ona akar, onun yüreğı o dem hisseder.

-Neden diye soramadım...Yaşanmak istenip yaşanamayanlara, görmek isteyip de göremediğıne

Susmak isteyip susayamadıklarına, bilmek isteyip de bilemediklerine.. her içsel sızıya akar dedi sol gözün yaşları. Sol gözün yaşları hep sol yanın bulutuna sevdalı. Bu yüzden sol yanımda hep ıslak, hep ağlamaya meyilli.

-Yeter artık diyemedim, bu akışlara, bu yüreğı ıslatan anlara,bu senli serzenişlere.

- Dedim ya ağlamak bugün bedava.

Belli ki çok özlemiş bu damlalar seni.Belli ki her damlasında sevginin nemi var. Belli ki aşk göğünde sensiz buhurlarım yücelir. Belli ki seni hala unutamamışım ay yüzlüm...

-İsyan mı?

-Haykırış mı?

-Unutamayış mı? Bilemedim.Susamadım...Kalakaldım işte. Gittikçe çocuk oluyorum aşka.

-Annem çok uzak, sen yoksun. Annemden çok sevmemi bekleme benden. Dedim ya canımdan da öte seviyorum .Seni de canım kadar. Ne kaldı ki bana. Annem şair olarak doğurdu; sen aşka doğurdun. Şair büyüdü, şair sevdi, şair gidişinle bir daha doğdu. İki sancı arasında doğumlar yaşıyorum. Doğu yanımda üşüyor ay yüzlü, can ceylanım. Güneşten önce seni sevmeye doğuyorum. Hep doğudan doğdum, Gökyüzünde İsa ile, Tur dağından Musa ile Kevser sahilin Yüce Nebi ile, aşk dağında Mecnun ile, İstanbul ile ben ile doğdum sana.

-Bu aşk bebeğini bir caminin avlusuna bırakıp gittin...Çılgılığını duyuyor musun?

- Kim bilir hangi güzel gelir kucağına alır hiç düşündün mü? Senin doğurdun aşk bebeğini bir başka güzel büyütecek, ona kendi ruhunu verecek hiç düşündün mü?

- Bu aşk bebeğinin çığlıklarını dize dize,öykü öykü, roman roman, masal masal duymadın mı.

- Irkı belirsiz kavimlerin günahkar aşk atası ben değılim. En ilkel kabilelerin kendi erklerine bağıl olarak bulduğı Tanrı da değılim. İlkel tabuların neden var?

- Sensiz bir kavmin acılarına , günahlarına, gün- ahlarına, peygamber olarak gelmemi bekliyorsun belki.

- "Gel "diyorum bu damlalar imanı temizlerken ruhuma gıda ol sevi yürekte.

- "Gel "diyorum,"Ali gel." Fişini indir bahtımın kara tahtasından.Karalarım ,berelerim, senin eşkine akarken.

- "Gel "diyorum,"Ayşe elma ye" cümlesini sil , cennetin bahçesinden. Yasaklı elmaları yediğim gecelerin cehenneminden gel kurtar beni Havva olarak, aşkıma çağa olarak, bensiz yara olarak, sen olarak ...

- "Gel "diyorum,Yasaklı elmayı ,cennet yemişi olarak sunan güzellerden kurtar beni.

- "Gel "diyorum,Beslenme çantasındaki yumurtası kırılan , can kırıklarının bebeğini kurtar bu sensiz hiçlik okulundan.
- "Gel "diyorum,çelişkilerin çeşitlerine alışık olmayan alışım larım kimyasından kurtar beni. Bu aşk bebeğinin kimyası bozulmuş.Bir ceylanın yüreğindeki kimyayı bulmaya giden "Aşk " gibi Hüsn'üm ol. Yeniden yazılsın "Hüsn ü Aşkımız."
- "Gel "diyorum,Kurtarılmış kurtuluşların kurunda ,kurlarınla, nazlarınla, canlarınla Nazlıcanım ol ...
- Gel diyorum, kendime söyleyecek çift sözüm var, dinle benden, dinle neyden,...
- Gel diyorum, tutkunla kaplanmış aşk atlasında, damlalarını akıtacak yaramın derin yerini göster aşka.
- Gel diyorum, bu aşk ölümsüzlüğü ödül sayarken, sayılar seni anlatamazken ,aşkın yazdığı kitabın kitaptan kitabe ol ömrüme.
- - Gel diyorum,bu sebepsiz göz pınarlarıma bent ol ki tutku barajımızdan unutulmaz sevdaların elektriği üretilsin .Yalnız kaldığımız her demi aydınlatsın naz çiçeğim..
- Gel diyorum..
- Geli biliyorum
- Gidi öğrenmedi aşk bebeğin.
- Gel senden gitmeyi öğret.
- Gel seni unutmayı öğret..

Hayrettin Taylan

İki ben arası bir /sen

aç gözlerini aç özlerini aç açılmışı aç/ben geldim
rüyadır ördüğün ben
onsuzluk denizinde...
salıma binen sallanışlarındı
biraz su bir zerre zevk, biraz beklemek
suların üstüne aşk resmi çizen iki gözün aşkıydık
ödenmiş kaderi alıyor kadrimizden
sen derin yüzeye, benim derim yüzmeye
Bir sumak şimdi benliğim,

su alıyor özlemlerim ve gözlediklerim

gökkuşağı aşka bulanmadan şimşekleri yaşamak
sen ebrula özünü geleceğin neyimle neyim varsa
bir yanım senden yana yanıyor

bir hu sesiyle ahu oldun tutuluş salıncağıma
bir ben denizinde sallıyorsun dalgalanışımı

aç gözlerini aç özlerini aç açılmışı aç/ben geldim
benim gelişim gelmeye gelişmedir iki ben arası bir/sen

Hayrettin Taylan

İki K'adın Arasında Deliren Lir Ozan Pakleviç

Kimi Gerçekler Sığmaz Yüreğe

-Kimi gerçeklerimden gerilir hayaller.Olmazların düğünü var, olacaklar mendil sallıyor.
-İki kadın arasında deliren bir eren oluyorum. Ermiş değilim, sevmiş değilim, sevilmiş olmak da yetmiyor.

Sessiz sessiz sevsem fayda eder mi ki yalın sı özlemlere.

-Dokuduğum dizeleri sersem gönül odana. Yar dökülür mü bahtının sol çiçekleri. Kelebek çiçeği kadar mı kaderin. Kelebeğin gözü ve isteme sözü kadar mı kederin.
-Aşkın kıyısına kendimi liman yapsam sen gelsen, senden sonra ruhumun magmasında yaşayan seher yeli gelse. Y'el olsam yeislere.

-İrili ufaklı, senli, benli yaşamlar sersem,serseri dünyam toplanır mı ki?

Uğruna ölünesi ölümsüz kalışların uğurböceğiyim.Mecralarıma konuyor kelebek çiçeklerin. Kendim ile hiç kendim arasında açılıyor .
Yar ile yaram arasında beni paralayan deşmelerin su yılanıyım. Yılanlarımı sular ve aşklar temizliyor.
-Çekip gidilesi gitmelerin bit pazarındayım.Ucuz sevdalar arıyorum sanki...
-Hayır , yalanmış meğer benim sevmemelerim.

Sen ardı arayışın ışınmasında allanıyor aydınlığın. Aşk gerçeğimi aydınlatmıyor sustuğum susku giyotinlerinin ağzında.

- Unutulan ile unutulmayan arasında bir ütü can kırıklarımı ütülüyor. Şık bir aşk ermişi oluyorum iki k'adın arasında.

-Minik bir susma.Büyüsün aşk ,kapansın y'ara.

Erkenci bülbül değilim, gitmeleri hiç sevmem. Gidenin gül dalını yıllardır gagalıyorum.

-Kem'al'e er'isin.Ben zatan ak bir yoldayım.İnsan- ı kamil olmakla, ihvanı ermiş olmanın sonsuzluk aynasında devriyelerim uzanır ben'e.

- Ben kimim ki? Gün'ah'karı çok olan kendini bulmayanın ben sonrasıyım.

Sorgulama beni. Benim günahım seni cennet meleği yapmaz.

-K'amil ötesi, ötrelenmiş, harekesiz,hareketsiz, sensiz okunan kutsilerin tütsülü sonlarındayım.

-Aşkımı yatırdım borşana. Hisse senetlerim hissetmelerimle yükseliyor .Bonu faizlerine paralel değil senli gidiş -gelişler.

-Öylesi yaşanmış gelgitler de değil. Sensiz gecelerimi yalansız neonları da değil.

Uğurun altın sarmalı,bahtın gümüş farbalı, sözlerin inci dilgesi

Ve sükutun su değirmenindeyim. Bekliyorum gözyaşlarını.

-Ki öğütme vakti geldi bu sensiz beni,bu senli beni yaşayan hürmetnazı.

-Ertelenmiş ertesi günlerin can aynasında seni taradım, kendimi göremedim hürmetnaz. Ben aşka mazi olmuşum.

Dedim ya iki k'adın arasında anlatılmaz bir rüyanın bilinçaltı Bebeğim. Beni emzirmeden giden,yalansı, yabansı aşk mamalarıyla büyüten gidenin söz süzgeciyim.

-Söz söz ,kelime kelime geçiyorum kendimden. Sanl, büyümüş de küçülmüş Mecnun gibiyim.

-Sokulduğumuz tutku küplerinden " pi "karesi olmayan iç' kenarların yazgı işlemeyiz.

-Sorun sevmek, ya da kavuşmak değil.Sonraların okulunda mutlu olarak kalabilecek kaçımız var. Sorun, sonraların çok çabuk tükettiği ilişkiler ekmeginin hemen ya bitmesi ya da çok bitmesindedir.

-Yeni film yazmak istedim,severek, isteyerek,yazarak,akarak,yakarak,kalakalarak.İlk aşk filmimin giş rekorlarını kırsın ve her dem oynansın dünyamızda.

-Görmeyi gördüm. İçimde gişe rekorlarının da rekorunu kıran kırık canlar filmi var.

-Dedim ya yaşanmış ve yaşanmamışlık arasında iki k'adın arasın yazdım bahtımın seneryosunu. Yalnızlık , sevenin olmasıyla giderilmez. Sevenin olduğu halde seven her şey olamamaktır bazen.

-Tutmayan hesapların milimetresiyiz hepimiz. Tutunamayanların totemcisi yalnız ben değilim. Çıkarlarımızın çıkarmalarını kalemsiz yapanlardan olmasak da sevmesek de biz özümüzü kendi lehine toplayan toptancılarız hürmetnaz.

-Bu yüzden son günahkar ben olana dek temiz bir sevda sofrası hazırlamak istiyorum iç dünyama.

Hayrettin Taylan

İki Kadın Arasın "Dın" Oldum

Dinlediğim kavuşma şarkılarında erimelerimi hızlandıran bir halin kalışındayım.
-Narlar dökülür güzellerin bağrında, güzelleri üzecek şarkılar besteler uslanmazlığım.
Tane tane açılımlarımın açısında doğrularım çözümsüzlükleri çözmez oldu.

- İki kadın arasında "dın" olmak üzereyim. Bir yaramın kabuğuna kadar yazılan, biri yaralanışımın kabuğunda yazılan şifreli uzak aşk kanallarında açık olan..
-Biri sosyolojik permalarımın en anlatılmaz sızılarında unutulmaz olarak kalıyor.
Diğeri, aşk imparatorluğumun gerileme döneminde kraliçe olarak bahtımın tahtına oturdu.

- Ben sevmenin ermişiyim. Dergahıma ruh eteği perelermiş güzeller mey sunarken, ben yalnız aşka sarhoş oluyorum.

-İçime düşen göktaşı gibi dünyam derinlerde kendi Yusuf'una ağlar.

-Hüznümün en mecnun anlarında su biter aşk kuyularımda. Beni kana kana içmeye gelmeli kadını .

-Yazdığım efsuna yazılara kanmadan, bilinç ve hissin ötelerini aşarak en sıcak sularıma ödevsiz gelmeli yar.

- Dudak uçlarının yazacağı anların şanına huzur olmalı yar.

-Yıldızlara değecek kadar yan yana kalışları olmalı bu özleyişin manzumesinin son isteğinde.

-Dalgaları atlatamayan algılarını yakmalı uzak kaldıkça büyüyen ön yargı defterinin denizinde.

-Her aşk kendi suyunu akıtır, her aşk kendi suyuna yazar yazılmayını. Her aşk kendi suyunu kirletir, her aşk kendi süzgecinde paklanır, adlanır, acılara ve mutluluklara isim olur.

-Aşk, her yürekte desenli bir düş kovanı yapar. Bal ile çiçek arasında kalır yaşanmalar. Peteklere kadar giden aşk arılarının iğne ucunda bilinmez güzellikler varken, ben neden senli bir huzur kahvaltısında balsız ve halsizim.

- Yokluğuna kelepçeledim kendimi. Dönüşünün, bir başkasının unutuşu arasında kendime sana isteyeceğim.

Başka bir gönül kentin sokağında, yalarımın artıklarıyla besleyen kimsesiz bir kedinin özlem gıdasıyım.

- Mutsuz fareler aşk mutfağında aç aç gezerken, sen sevimli bir kedi olarak benden uzak kalışlarda kalma elini bile tutamadığım.

-Rüzgârın dilinde sana bir türkü söyledim. Yine aynı saat, yine aynı film, yeni aynı sahne, yine beni yıkan aynı müzik, yine kendimi tanımadığım anlardayım

-Sen uzak kalışın künyesi olarak okunur ruh sarkacımda.

-Yitik, şiirler yazıp, aynı dumurun duvarına şiirlerimle yaslanacağım sana.

Sen ile gidende gizlendiğim labirentlerde kendime nemli bulutlar sunacağım gökyüzüne. Yıldızlar ile sensiz geçen gecelere

beni aradığın o uzak şehirlerin buhurlarına sesleneceğim

-İki kadın arasındayım. İki aşk arasında değil. İki kadın arasında , iki kere ikinin dört etmediği bu dertli anlarımın şifresini sen çözmelisin.

-Beni kendi yürek defterine yazarak değil, beni severek değil, beni benden alacak bulmacalar yazmalısın. Her sorusunda ben çıkmalı, siyah kareler eski yaram olarak kalmalı. Çengelli büyük bir bulmaca yazmalısın. Ortada ikimizin resmi.

-Yanda yüreği sana yanan aşk şairi kimdir diye bir soru yazarak cevapsız susturmalısın.

- Bir aşkı kutsal dehlizinden ısıtmalısın. Benim ile benimsin arasında eriyip kalmalı ali cenap anların.

- Taşlaşmış yüreğimin haşlamış halinde sıcaklığın eklenerek, aşk sıcaklıkları başlamalı yalnızlık ülkemizde.
- Küflenmemiş bir yaşanırılığın namahremlerinde nehirlerini akıtmalı isteyişin.
- Ben denizim kurumak üzre, nemli gözlerinden akan göz yaşlarıyla dolmaz .
- Yokluğuna biriktirdiğim kumsallarına adımı kendi hal dilinle yazmalısın.
Bir deniz fenerinin ışıltısında salına salına gelmeli uzak kalışın gemisi.

-Suda sektirdiğim sevinç, sözlerimle gözlerim arasında öylesine kalakalmalı
-Çok biletiğim özlemlerin dile gelmeli. Halay çekmeli us üstünde beni yaşattığın Yunus'lar.
-Yazgının denenmiş vahim sızılarına şark masalları gizemli bir aşk yaşıyorum.
-An _kara
Aşk _yara
Sivas,kendi soğuk türkülerini kararsızlığın bendinde okurken ...Ben ile ben arasına sıkışan iki kadının kını yürek tahtamı deşiyor.
-Her yer delik deşik. Birini unutmanın efsanesinde kendim susuyorum.
-Birine yeniden kavuşma masalında perilerim ölür, aprenenir yalnızlığımın can cadıları.

-Sessizce kimsesizliğimde ayrılıyor ayrılık.Ben ayrılan ile ayrılmayan bir anın ayrıyım. Hava çok sıcak amansız sevmelerdesin, soğuk kalışlarımın üstüne beni ta içten içme hevesindesin.
- "Amalar " dağ dağ yükselir. Kaf olur önyargıların. Aceplerin yanardağ olur. İçten yakılışına ayna olur gerçekler.
-Biraz haklısın, birazdan çok haklı olacaksın. Benimde bir ben var en büyük aşka.

- Hiçbir şey bilmiyordun sevgilim,kutsadığın hiçbir aşk vatanının sınırda askerin yoktu
-Yalnızlık karakoluma uzaktan değil, içten içten kurşunlar atılıyor.
-Sahi bu yüreğimi bu kadar yaralayan kim?

Tenimin yazısız sıcaklığında henüz sıcak yazılışın yok.
- Hiçbir dil, ehli dil kadar anları anlatamaz. Ki unutma bende bir erkeğim.
- Ilık bir hoşlaşmanın anında kendimi kaybedebilirim. Sular kendi sularına akmak istiyor.
Senin istemenin közlü sözlerinde gönül fermanını yırttı.

-Dudak ucunda dudaklarımın söylemek istediği şeyler var, yazıya sığmadığı için suskunluğum anlatır bilesin.

- Bütün can kırıklarımı, kırk ayakların kırk ikinci yağmurlarında ıslattım.
- Aşkılarımı temyize yolladım, senli bir yargıç bu yaralanışın kabuklarına yazdı her şeyi.
-Meğer bilmiyormuşum seni seviyormuşum.

-Kim ile kimi sevdiğim arasında kimliğimin yurdu şenlenir seninle.
-Şimdi pusatsız gelişin solfejlerinde sol yanıma, yanık özlemlerle gelmelisin.
-Çevir gözbebeklerini yakınlarıma, yivle kıskacın aşk sarkacında yeniden beni düşün, yeniden beni işle ruhundaki kutsi kitabeye.

- Belki de gerçekleşmeyecek bir demin demli ayı olacağız, belki bir ömür şark masalında anlatılacağız.
- Ki ben ulaşılmazlığı, imkansızlığa kurşuna dizdim. Gayrı sana kavuşmamanın katiliyim.
- Alın yazımda sen...
- Bekleyiş hapishanesinde bir gün ziyaretime değil, hep yanıma gelmeni bekliyorum bilesin sondan sonraki aşkım.

Not:” Dın” Farsçada deli demek.

Hayrettin Taylan

İki Ölü Arasında Aşk Goncası

Kutsi bir özelliği olan içilmeyen,yalnız kokusu hissedilen kızıl bir şarabın can canağındasın. Senin sevdan, gecelerime ay, çöllerime deniz ve gözlerinden uzak kalışa güneşti...

İçindeki kırılmışlığın volkanlarını boşaltmadan,gözlerin güneşim olamaz. Mor sevgiler üşüyor düş yurdunda. Bana ördüğün mavi patığın kokusuna kadar derin yalnızlıklar yaşıyorum.

-Hani hatırlıyor musun, kırk ikindi yağmuru yağıyordu, ben yolda ölen babamla öylesi bir günde gezmeyi anımsayıp ağlayıp okula gidiyordum.

Bir an önüme bakmadım,derin acılar gözyaşlarım, yağmur beni farklı duygular selinde taşıyordu.

-Yere düşmüştüm,eteğim ıslanmış,kucağımdaki kitaplar yere serpilmişti.Bir Türk filminden öte bir sahneydi.Sense beni izlemekten bıkmamıştın.Sana hiç pas vermedim.Ben acının bütün harflerini yaşıyordum,genç bir kızdım.Canım kadar sevdiğim babamı kaybedeli 3 yıl olmuştu.Lise birde daha çocuktum,daha oyun oynarken,oyundan sonra koşup sarıldığım biricik bir yumağım vardı; ama şimdi yok. Hep kafamda babamın acısı varken benim aşk yaşamam reva mı?

-Senin dışında peşimde kaç kişi dolaştı, güzel olduğumu biliyorum, önce derslerim, önce derin acımı seçtim.

-Oracıkta kalakalmışken sıcak bir el beni kaldırıyordu,yağmur, gözyaşlarım ,esen rüzgar ve helecanlarla göz göze geldik.Mavi gözlerinden denizler görerek ayağa kalktık.Ellerinin bahar salkımları

Acılarıma tat oldu. Yeşillendi bahçelerim, ufkum mavi gözlerinde mavi tutkulara aktı.Ben Dicle olmak için sana baktım.Sen zaten çoktan deli Fırat olmuştun,peşimde sürekli akıyordun.Mezopotamya 'ya kadar gelmiştin peşimde.Şimdi sarıl,şimdi aşk ırmağı olalım,aşk işte böyle şimşekli anların katığıdır,sürelim yaşam ekmeğimize Ozanhan.

Masum ve Filistin'de bomba artıklarını oyunca yapan çocuklar gibi gülümsemen yetti o an.Işık ılık bir sevda düştü yakılmış yüreğime.

Anların hesabı, kaybettiğim yılların yankısı büyüdü, babasızlığı bir aşk örter mi. Her gelenin senden bir şeyler aldığını tahmin etmeden sarıldım kollarına.Yabancı,babamın kollarına benzemiyor hiç.Üstelik başka niyetlerin diyeti de var.

Maviye çalan gözlerinin ülkesine uzaktan baktım,yüzme bilmeden sahilindeyim.Seni severken, aklımın yüzdelerini hesapladım matematik dersinde.

Okul bahçesinde yürüyüşün bir film şeridinde saklandı.İçimde açılan sen filminin galasına bütün yüreğim katıldı.Gişe rekorları kıran ali bir aşkın, baharını yaşıyorduk. Unutulmuş yaramın üstüne iyi geldin.

-Seni her seviyorum sözlerinde,yüreğimin odaları boyandı,gözlerim dolu dolu oldu,kar yağmaz acılarıma.Mesajlaşmalarından hazların dersini aldım,şimdi biraz edebiyat dersine çalışmalıyım.Bizim Hoca İsmet Özel'i çok seviyor,onun şiirlerini sınavda soracak... İsmet Özel'den sana biricik şiir yolluyorum oku... bu şiir beni sana özetleyen aşk atlası.

"ve ben o tanyerlerinin sulbünden gelmekteyim
hiç bir dostumu kalebent saymam parmaklıkların ardında
kan degildir dostlarımın çakrisına bulasan
kan degil,mürekkep lekesi ben bilirim
çünkü birgün gerçekten kan aktığında
ölüm çiçeklerin yırtıcı dülgerliği sanılacaktır
karaysam şimdi öfkenin payı vardır karanlığında
asktandır titredigim eger ki titriyorsam"

Ve mavi mavi dalga gözlerin gönlümün mahzenlerinde volkanik bir ders

kılıyor.Coğrafya dersinde öğrendiğimiz hiç sönmeyen yanardağların akışında seninle ele ele olmak,aşkın ateşiyle o ateş ırmağını izlemeye var mısın?
-Ozanhan: -Senin sevdan, illâ senin sevdan şu yüreğimde akan en büyük yanardağken bir yerlere gitmeye gerek var mı?

-Yetim gülü inciten ormanların bekçisi değilim,ben gül bahçende bahçıvan olmaya geldim.Dikenlerini temizlemeye ,yüreğimin ellerini kanatmaya geldim.

Sen yanıma olunca iner denizlerimin erkek kayalarına, sahilimden taş at,izle tutuklanışımızın dalgalarını.Martılar gül tozlarını çırpın üzerimize. Bir şiir olalım,bir şiir gibi okunalım baş başa kaldığımız anlara.

İrmağa, dağa, taş, toprağa,sınıfın tahtasına,senin sırana, benim sırama Baş harflerimizi kalbin içine yazarak, bağırarak,şelalelimizden uçarak aşka alışalım. Şelaleden dökülen su gibi aşk akalım dev kazanlarımıza.Dil bilgisi dersinde sözcükler kekremiş bir tad olsun,seni sen adında tanımak güzelliğini yaşat.İsmin "den " halini öğrenme sakın.En korktuğum konu.

-Ey aşk hocası, ey ali kader, ne olur Dilsu'na "den" eki yaşatma.

-Benim matematiğim hiç iyi değildi.Yalnız bir kere bir sen çok güzelsin bir bunu çok iyi biliyorum.

Sana bir süprizim var, ehliyet aldım,artık bizim arabayı babam verecek sürmeye,gel seninle Kızkulesi'nin karşısına gidelim.

Dilsu:-Gece gece nereye gidiyoruz böyle.

Ozanhan:-İşte aşk imkansızlığın aynasında taranmaktır, istendikçe her an yan yana aranmaktır.Sevgin neden dingin, içindeki alizeler ne çabuk söndü.Meltem yelleriyle bizim aşkımız ancak imbat anları yaşar. Demek sevgin küçük.

Dilsu:-Kim daha çok seviyoruzun yarışındayız sanırım.Oysa sevgimdeki incecik tül perdesinden bile beni görememişsen seninle yeni demlenmiş bir çay gibi orda aşk dalgalarını izlemek mümkün mü?

Ozanhan:- Saniyeler akıllı kalsın akrebinde, beniz deminde vurma? Yelkovanlarını salma suskun yüreğime.Gel işte...

Dilsu:Annemden nasıl izin alacam,gecenı köründe...

Ozanhan:- Gelmelisin,komşuya gidiyorsun,koca sitedesin çık evin yamacına seni oradan alırım.

Dilsu: Acemi bir aşık ve acemi bir şoförle binmişiz aşkın uydusuna hadi hayırlısı,tamam gelcem.İçimdeki dertlerin hepsin Kızkulesi'ne atmaya gelcem.

-Birlikte biner giderler,gece geceliğini giymiş,ay bu genç kumruları kıskanırcasına bulutlar arasında saklanmış gibiydi.Yıldızlar tek gülümsüyorlardı. İki aşkın hızı arabanın hızını geçmişti.On sekiz yaşını yeni doldurmuş,ehliyetini daha aldığı il günün yolunda Ozanhan.

Aşk ve gençliğin adı,sanı, hızı olur mu ki? Delikanlılık deli gömleğini açmış kaçırlara,aşklara,acılara yakasını açmıştı.

-Kızkulesi'ne varmaya çok az kalmıştı,Ozanhan'ın bir eliyle araba sürüyor,diğer eli Dilsu'nun elinde.El ele ,dil dile, yıldız yıldızla mutluluk tufanlarıyla gidiyorlardı ki viraja almadan diğer şeritteki tırın altına girdiler.Anı bir fren sesi,Dilsu'nun aşkım ne oluyoruz çığlığı her şeyi özetliyordu.

- Dilsu,hafif yaralı arabada sıkışmış,bütün benliğiyle Ozanhan'a sarılıyor,akan kanı durdurmak için mor penyesini yırtıyor,sarıyor kan bir türlü durmuyor. Araba hafiften yanmaya başlıyor, tırın şoförü iniyor, Dilsu'yu kucaklayıp biraz uzağa götürüyor, tekrak koşuyor Ozanhan'ı çıkarmaya; ama tam yakınlaşıırken araba yanıyor,patlama sesiyle uzaklaşıyor, ordan.

-Dilsu'nun çığlıklarını yıldızlar bile duyuyordu, gecenin karanlığını aydınlatan yanan arabaydı. Orada can veren biricik aşkıydı.

-Henüz on yedi yaşına iki ölümü de izleyerek yaşayan Dilsu oracıkta bayılıyor,ambulansla hastaneye kaldırıyorlar.

-Uyandığında hayatta tek sığınacağı annesini görüyor,gözyaşları hastaneyi kaplıyor, bitmeyen çılgınlara çare olarak sakinleştirici veriyorlar.Oracıkta kalakalıyor. Günleri gözü yaşlı mendilinde saklamak gerek,yaşamak, avuçlarının içindeki çizgilerde gizli bir hazinedir,avuç içlerine sürekli bakıyordu. İki çizgi,iki çok sevdiği,canından can olan iki erkeği canlı ölümünü izlemişti.. Kaderin giyotin yanı bıçağını ölüm mırıltılarının sesine düşüş eylemiş gibiydi.Bir gölge gelen acıları serin bir sabra paklıyordu. Bir gül dalına astığın bir goncanın açılmamış halinden başlar yeniden hayata tutunmak.Sen aşk acısını goncasısın, açılmamış yıllarında yüreğin kanamaz bir daha.Allah bir kuluna bu kadar acı yüklemes .Sen Yakup'un kızı değilsin,hayat, ölüm derinliği hesaplanamayan bir mağaradır...Gözlerinin pınarlarına acı yellerini karıştırma. Yaşanmanın gemisi yazgının fırtınalarında hep olacaktır.Çözumsuz ırmaklarda bozuk pusulalarla derdini büyütme.Her insan ölüme yakın ölüdür. Kırık kalplerimize derman olacak yeni arayışların beyazlarında tara efil efil saçlarını.Hayat seni aşka yazdı.Yaşamak bir aşktır.Bitir aşkı.

Hayrettin Taylan

İki Rekat Namaz Kıldı Aşk

İki Rekat Namaz Kıldı Aşk

-Sola selam verdi/ Başladı aşk....

Ş...

alaz güncelere yansık düşlerin değiyor
duvağına değen hayallerin çekimine başlıyor durum eklerim
isminde başlıyoruz sevmeye /isminde kalıyoruz aşkın a'dıllarına
gül gölgene değiyor kırmızlık şavkı/ durulanıyorum renkli dünyamla
muştuları için suyun algısında kendime serpil özlemler sunuyorum
bir günlerin gün'eşinde aydınlık sevgiler beşliyor amacım yan anlamı
mecazlara taşınmış benzetmezlerin sınırsızlığında belliğim sensin

U...

yalınç m'anaların sözlüğünde gözlerinin sözlüğü açılıyor
bir ben kaç ederse bir'e o kadar benim var sevgilim
yazgıların yazma nüshalarında yazılmamış sensizliğime iştirildim
susmuş vicdanın magmasında eridi buzullarım
gayrı ben huzurun son küresiyim
sense sevimliliğin pengueni ,geliyorsun sevimlice gerçeğime
küresel güçlere karşı/ karşı konulmaz mutlak sevdanı seriyorsun
aynı kutbun ucunda buluşuyor uçarılarımız
aynı ufkun utkunda birleşiyor düşlerimiz
aynı rengin koyuluğunda başlıyor kuyudaki yusuf cemalim
aynı senin senesinde açılıyor sinendeki aşk yamağı
aynı aşka ayna, aynı aynaya aşkı yansık gelecek kılıyoruz
iki rekat namaz kıldı şükrün aşkı
aynı duanın kabul olma gün'eşiyiz

L...

derlenmiş hasretlerimizin türküsünde yutkunuyor nefesimiz
serilmiş mutluluğun dizelerinde dize geliyor nefsimiz
artık, şiir gibiyiz imgesel yarınlara yar manası olarak
artık ,türkü gibiyiz kavuştaklar tümle kavuşmalarımızı
artık, sen ya da ben gibiyiz dünyanın ortanca yüreğinde

E...

umutların enleminde bitiyor elemelerim/
yörüngesi yüreğinde olan dünyanın gelin kutbusun
bembeyazların beyliğime değiyor
dönencelerinde susuyor ekinoks olma halimiz
günü güle, gülü ömre, ömrü aşkı çeviren mütercim ruhusun
bu yüzden/ yüzyıllık şavkımı sundum gün'eşimden önce
bu yüzden/ seni seven kendimi de sevdim

O...

sözcüklerin zembereğinde kanar cümle yüzün
seni unuttuğum salisenin zili çalar,kaçar hüzün

üşür üşenirliğim/ uyanışımın urağında akla gelir yüzün
yivli demleri demler zamansızlık,beni görecen kılar yazgın
serüven kendi duruşunu serer/ yıllara yol, yollara aşk yapar gönlün
kara bahtın travması biter , yazgıma yazlarını estirince sevgin
tuvaline çizilmiş yaşanırılığın rengi dile gelir sevdiğini söyleyince içtenliğin

Hayrettin Taylan

İki Tutkulunun Atışmaları

hep karanlık yanımdın ve yandığımdın
aydınlasın
suların
sonsun kara bahtım
dinsin susuz yüreğim
gecem terk etsin yüreğimi
aydınlık bulsun bentlerimi
sen karanlığım ol
görmesim gözlerim
ellerimle seni yoklasam
dokunsam dokunmalara
bulanık sularına gözyaşlarımı akıttığım
hayallerimi attığım
ızdıraplarımı kömür ettiğim
belki taze bir bahar olursun
yeni açılan çiçek gibi açıl bana
ben aranan çiçek olsam
kokumu duyabilecek mısın bu denli uzakken
kökleyebilecek mısın yüreğimi
ben arıyım yüreğim arı
ilk baharım ol ki ilk aşklar kadar alil olsun
yeniden,,ilkleri yaşatabilecek kadar,,
çiçeegin olabilecek kadar cesur mu bu titrek yürek
bu yürek tinsel bir elektin ilmiyle gelecek
bu yürekten süzülen her tutkudan sen suyu kalır
bu yüreğin yörengesinde kal aşka ve arzuya keşif
ki hayat devam etmemişliğe kafiye
sensiz her şey ruhsuz nafiye

Hayrettin Taylan

İkimizin Özel Bağlacı

İkimizin Özel Bağlacı Kadim Rüyanın Esmasındaydın

-Sen ile Senden Kalanın Haspihali-1

-Belirsizlik demir atmıştı ruhumun sahillerine.İmkansız kıyıların vardı.

Bilmediklerimle bildiklerim arasında sızan öylece kalışların kalaycısı gibiyim.

-Sorular sendendi.Ruhumun elektriğini kesen gerçekler karşısında kırık bir prizden sana olan tutkularımı yayma ışığıydım.

-Kendim kurduğum pusunun usu zorlayan yokuşundayım.Bu kadar bilinçli kirlenmişliğin içinde nasıl olurum?

-Güven güve gibi içini eritirken sana içimden camlar, canlar, aşklar, güvenler sunmanın sarmalıydıydım.

-Yar ile yargıç gibi senli sorgulayışlar dehlizi aktı zeki kadını.

Kim bilir nefesin de ordaydı. Kim bilir nemli gözlerinin son bakışı.Siyahların yoktu, ya da beyazlarım arasında saklanmıştı.

-Bir daha yapmayacağının garantisi var mı? Bir banka şubesi gibi değildi vaadim. Bir ömrün bütün duruşlarını garantileyecek sözlerim sıralandı.

-Hayatımla,aşkımla, sensizliğimle kumar oynayan içsel zaafplarımın şeytanlarını bir bir öldürdüm. İç çocuğumun emziğini çalıp içtepek oyunlar sunan hormonal yabancılaştıktan çıktım.

-Evet, bir erkeğim, genlerim, hormonlarım, içtepelerim, iç çocuğum, senden farklı denklemde .Şairim, içsel dünyanın yarattığı farkındalık egolarımın sponsorluğunu yapan aykırılıklar olabilir.

-Ben de bir insanım, özümde çamura yakın.

Sen içimde susmayan bir çocuk gibi ağlarken, hiçbir soru emzik olmaz bilesin.

-Buncadır sana ağlayışımı bütün dünya duydu.Sana en yakın kadim yüreğin de gördü koca yüreğin can yanışını.

-Benim ilmim benden sana aşk.Benim suçum, benden sana .

İçimde magmalar çürüyor. Yine fay kırıkların coşmuş, yine senden lavlar akıyor. Eta kadar etime dokunuyor gelemeyişin. Dünyada dönmemesi gereken son kadın sensin biliyorum. Oysa dönencem sensin. Bir anlık gelemeyişin bile dünyamda sonlar oluştururken, bu eriyişimin can havline berraklarını sunmalısın Bennara Bu kadar acıyı,bu kadar vicdani eriyiş, bu kadar özümde sana aklanma isteği karşısında taş üstüne taş kalmıyor. Sensizliğin felaketi bir yüreği bitirirken sevmenin tadını birikirken böyle aurası kaçık uzaklarda kalamazsın.

Hep gözlerinle konuştun.Ben sözlerinden çok gözlerinin konuşmalarında kaldım.Damla damla orada kaldım.Mutluluğun gölgesine geldin en mutlu olmak için.Hayal ülkeni kurguladın.Bir bir yaşadın belki.İki üst ve sosyal zekanın Çıkmazlarını, açılmış egoları düşünemedik.Ya da bizi bekleyen sın'avin farkında değildik.

-Bir hatayı hangi sözle ütülesem de kırıksıklığı gitmez,biliyorum.

Bu kadar çok şey biliyorum da nedenlerine yanıt olacak son duruşum nerde diye soruyor olabilirsin?

-O bildiğin benden eser kalmadı şarkısı sana gelsin.

"Bir kadının kaderi; sevdiği adamın ihanetiyle, sevmediği adamın sadakati arasında çizilir. [Tolstoy]

Ben sana yeni bir kader çizdim.İki adam değil, iki bin adam olup durdum.Kaç adam olsam da yalnız seni seven, isteyen, bekleyen adam oldum.

-Kadim dostun, yüreğin öncelerini sıraladı.Hangi öncüllerinde sıkışıp kaldın belki. Belki onu taşıyacak salın açık denizlerde yalpaladı.Belki birbirinizi tanımak için zaman kendine kumar oynadı.

-Her şeye rağmen bir aşk bölmesinin en iyi payı, paydasıydınız. Bölünüp aşka çoğaldınız.

Sağlaması sağlam yapılmayan bölmesi ve sevmesi bol bu aşk bitmemeli. Bunca onsuz yaşadığın boşluklarda başka hoşluklara cephe açtın mı?

-Ya da başka güzelin gönül bohçasını taşıdın mı öylesine yaşamlarda. Sustum.

-Belkiler vardı. Yaramın üstüne yara bandı olmak isteyen oldu.

Benim kurumayan yaramın üstünde başka bir aşk kenti kuramazdım.

-Kimi sevsem sen.

-Kime baksam sen.

-Kim ağlasa sen.

-Her acıklı filmin,şarkının sonu sen.

Uzayıp gidiyorken kimin bestesinin sözleri, kimin yüreğinin melodisi, kimin bakışının güneşi, ya da tensel bir tarla için bunca harama cehennemler sunmak ne kadar doğru?

-O varken haz çerçiliği neden?

-İşte orada dur. Bu onu sevmediğimden, ya da sevgimin azalmasıyla bağlantılı değildi.

Psiko-sosyal açıdan binlerce neden sıralamak mümkün.İç çocuğun hastalığı, doyumsuzluğu,içtepik kirlenme, bilinç ve sevi iç filtrelerin kapanması ya da yırtılması.

Özsel mühendislik açısından binlerce neden sayabilirim.Yine de bu beni haklı kılmaz.

-Bu hayvani hatamın kirli gölgesinde susuyor,dersimi alıyor, bin bir pişmanlıktan sonra

Kendimi buluyorum.

Önce kendimi sana geldiğim o meleksi Mecnunluğumu.Sonra kendime gelmeyi,sonra hep sende kalmayı. Sonra gelmeni...En çok da bu bilinç ermişinin pak adresi sensi

-Kaldır başını yıldızlara bak, ne kadar sana benziyor.Ay zaten sensin benim nazarımda.

-Sislerim hislerini yok etmiş olmalı.Yıldızlarımı göremiyorsun.Benim gün'ahım sensin.

-Epe parmakların ucunda heplerini topla. Bir ömrün en güzel mevsiminde değişme hemen.Sen benim yazımdın, yazgımdan önce.

-Bir yaz günü geldin, bir yaz günü gittin.Oysa hasadın hala yüreğimde

Ejder ağzına yakın umutlarım var.Sular ile aşklar kurumak üzere.

-Heceyle ölüm kalım arasında sol yanımda senden kalan o kadar çok şey varken bağlaç olan kadim dostun, yüreğin dünyanın en güzel güncesini sundu.

- İkimizin bağlacı gibi durdu bütün güzel dünyasıyla. Ben özne,sen yüklem, yeniden bir cümle olmamızı tümleyen bütün iyi niyetleriyle sözcük sözük girdi benzerlerimize.

-Hıçkıra hıçkıra sen çaldım durdum Tanburi Cemil gibi.Ya da üç tenor gibi bazen

klasik özelemlerimi dinledi.

-En güzel iki kelimenin bağlacı gibi gülümsedi.Farkına varmadan senin gülüşünden bolca yolladı.Gözlerinden bu karşılaşmanın menkıbesini okudu.

-İçsel bir menkıbeydi bu rastlantısal.Kim kavuşacak, ya da Meşhur tümcesiyle acep kimin bana ihtiyacı vardı.Ya da benim onlara. Hangimizin ihtiyacı çok ağladı bilmiyorum.En çok benimkiydi sanki.Bugün seni yaşadım, senli kadim yüreğini yaşadım.

-Bugün sen'den mutluyum.Bu da yeter nefes almama.

Gelişini özetleyen güncenin iç mimarına dua ve muhabetle.

Bensin...

Bendensin Dilnaz.

Hayrettin Taylan

İlk Defanın Defnine Gelme Dilgöl

Rüyalar üstüne kurulu şehri ağlatacak kadar kapsamlıydı bende kalışın. Senden kalanların dili benle gidenlerin ilmini öğreniyorum.

-Sen, isimsiz şimşeğin damlalarıyla aktığı içyüzümün sevi perisisin. Bir kıvılcım muammasında sessiz bir yıldız çarpar geceme. Beni allara, halden binlerce hallere götürür.

-Gözlerine kadar değinmişliğim varsa bu zerre kadar bende kalan hayatında bırak sevsin beni kaderim.

Yüreğin göğüne asılmış bir ateş topu yakar durur sensizliği. Kül ile gülüne gelir diyemediklerim.

-Sana sözsüz romanlar yazdım dilimin ucunda kalanlarla.

-Sen hangi aşkın dilinde bana yazılıyorsun.Bu sonsuzluğu özetleyen meftunluğum neden bitmez.

-Derece derece artıyor aşk közünden akan sıcaklığın. Berzah berzah derin denizlerinde ayıklanıyor gözyaşlarım.

-Uğruna sakladığım nemli gözlerime söz öbeklerini yolluyor periler.

Oysa ben kendimi anlamakta zorlanırken beni nasıl anlasın ruhumu okuyanlar. ... İlk defalarını son defalara teslim eden cümlelerini çık yaralı yüreğimden.

Kendine elektrik üreten yelin aşk diliyim. Rüzgar güllerim var sen gülken, sen güleç yaşamlar tuvalimde Mina Losam olarak yaşarken.

-Şimdi "nü " hayıfların seyrinde hazlarıma hazır bulunmuşluk sunan yapma masalların peri yatağında ısrarkeşliği oynuyorum.

*Israrına dayanamadı ısrar etmeden hallerime dokunanlar.

Bulutların duvak t'eli üstsüz kaldığım hüznülü gecelerimi kapatır. Bir rüya ile onlarca hayal arasında kalmış onca arayışın adılıyım adın bahtıma yazılmamışsa.

*Sus şimdi. Biraz kitapsız kaldığın mecraların aynasında kederlerini topuz yap dokunamadığım saçların yerine.

Gelgitlerin damarı oluyorsun içimde.Tükenişlerimi çalılıyorsun nemli gözlerinle.Sözlerime kadar heceliyorsun; ama geceme,ömrüme alfabe olmaktan kaçınıyorsun.

Dur şimdi ,ipi kopmuş cambaz gibi tutkularına tutunuşumu izle. O kadar yüksekte yüreğinin dehlizlerine düşüşümü izle.Düşlerin kertmesi gün yüzüne yansık benler sunacak.

-K'arşı k'onulmaz yerin en özel demindeyim. Sol yanımda Meraklı bir gül büyür.Büyülerine alır, sihrini saklar saklambaç oynayan kavuşma.

-Uçuyoruz derinlere, yücelerde kalan sırlarınla. Tutunuyoruz kaderle kederin gölgesinde. Sıcaklığını taksit taksit veren haz avcılarına karşı ,karşı konulmazlığımızı siper ediyoruz.

Tutuluşun damlaları iner hatalarımızın diplerine. Dipsiz kuyunun Yusuf'u olur uslanırım.

-Gerçeklerin denizinde kaptan olur sana gelirim. Fırtınaların bitmez, yolunda batar gamlı gemim. Sen sahilken, sevdama sahiken tek çare Yunus'a sığınmak.

Bazı sözcüklerin kaya olup çarpar yelken açtığım sen sahiline.
Taş bağrımda kalır sözsüz taşların.Sapanınla attığın son damlanla vurulur vicdanım.

Bir günlerin kırıltılarını bekler algılar. Olgularını saklar gerçekler.
S'evinin tam küresinde belirsizliği onarır bir günler.

-Hayat hep umudun tan küresinde saklanır.Hayallere,bir günlere, sığınır her şeyimiz.

-İşte insan olmanın iç ucu budur sevgilim.

Eskiz bir yalnızlığın kumrusu gibi hayıflanıp durma permalarımnda.

Perişah oldum sahipsiz dökülüşlerde. Ben'den dökülenleri topladı

Yara toplayıcıları.Yarkentinde, kağıt toplayıcılar yerine yara kabuklarını toplayanlar var bilesin.

*Süzülüşlerin yürek titreyişlerime depremsele beklentiler öğretti.

-Çoşkulu kalakalışın pınarındayım, ıslak özlemlerle bekliyorum Dalgül.

Hayrettin Taylan

İlk Filozof Su Dedi Son filozof Damla Tinsun

*Başköşesi aşk ocağına dayalı sıcaklıklarım var.Felsefi tinler sıcağında kavruluyorum .İlk filozofun sözleri arasında son sözlerin karışıyor. Thales : "Neyin var olduğu" "Neyin gerçek olduğu" ya da "Neyin gerçekten var olduğu" sorusu üzerinde düşünmüş,düşüncenin giyotin ağzı olmuş.

Thales, çokluğun kendisinden türediği, çokluğun gerisindeki bu birliğin "su" olduğunu öne sürmüştür.

Her şeyin özü sudan ibarettir keskinliğinde ıslanmayı kabul etmiş.

Şimdi sevgilim Thales benim.Onun doğrularını, yanlışlarını biraz benden dinle.

Su evet, katı, sıvı ve hava haline dönüştüğü doğrudur. Gözlemek yetiyor. Onun arkhe olarak su tercihinde etkili olmuş.Bu da güzel.İlk insanlık için önem arz ederim.M.Ö 6.yy için büyük gelişme.

Gerçek şu ki buharlaşma fenomeni suyun buhar ya da hava olabilmesini, donma fenomeni ise, suyun toprak olabilmesi denklemini getirmiş, özler üstüne su serpmiştir.

*Evet, su mutlak gerçeğin özlerinden biridi. Su, varoluşun, vazgeçilmezliğin temel kaynağı.

Yalnız su tek başına mutlak varlıkların tözü olmaz.Su var olanların kaynağı sayılmaz.

Su, toprak, hava, ateş. Mutlak gerçeği tümleyen en büyük tümellerdir. Tin açısından ritüel gerçekler bunlar. Mutlak bilginin temellendirmesi konusunda ilk filozoflar çağın da düşünce merkezini de düşünürsek ortaya çıkan düşünceleri küçümsemek doğru olmaz.Ama sevgilim gerçek şu ki mutlak varlığın tek yaratıcısı vardır.Onun da ezeli, evveli, ebedi yoktur.

*Saatimi kurdum ilk sözünle ilk filozof Thales arasındaki bağıl denkleme baktım.

-Senin de ilk sözün:

*Su, insanın aşka karışımıyla, insanın aşktan kaçışı sırasında döktüğü damlaların hava, katı, sıvı olana bilenmesidir.Yani hisler havayı, ayrılıkları buzulu, hislenişin özeti de damalalardır.

Şimdi bu çağlar arasındaki tesadüfü bağla nasıl alışırm?

- Vakitsizliğin koynunda hangi düşüncenin yanışında doğrularını doğrar kendi gerçeklerime sararım bilemedim.

Tarih öncesine takvimler eken bir kalakalışın felsefi seyrinde oturup algılar üstüne üstsüz fikirler izledim.

-İlme soyunuk olguların mahremlerinde kadın ile felsefi üstünde üst benliğimi işledim.

*İlk kadın bilgelik tanrıçası. , Hannah Arendt ile iç gözle, göz göze geldik.

Sonra diğer kadın filozoflar geldi. Hannah Arendt, Simone de Beauvoir, Hildegard Von Bingen, Agnes, Heller, Rosa Luxemburg ve Margaret Mead gibi.Kadın filozoflara kadın nedir dedim?

Hannah Arendt'tan

...:Kadın, erkek olmayan dünyayı erkek kılmaya uğraşan hem akıl, hem duygu çetnisidir demesini beklerken.

Hannah Arendt:

Dünün üzüntüleri ve yarının endişeleriyle donatılmış bir kalpten, bugün bir şey

bekleme,kadın dünün her zamanın zamansızlığıdır. Duygu ile akıl arasında karışık hüznler bırakan aciz olmaktan erkeğe veciz olmayı tercih eden endişe küpüdür. Dedi.

Şaşırdım.

Bu ayrık hissiyatı milat kabul etti milattan önceliğim.

Oysaki milattan önce beni sana yazmışlar.Senin miladın benle başladı.

Bütün ilklerin benle yaşayan sendin. Haydi , biraz program yapalım.

İlk filozoflardan son filozofa bana kadar neden bu kadar farklı düşler var.Neden bir düşünce mirinin gölgesinde serinlemekten kaçınıyorsun.

Yeni bir dünyanın ilk Adem'i benim. Havva, elmacık kemiğimden değil artık. Elma yemek

kaosundan kurtulacak aşıklar. Yapma cennetlerden atılmak da yok.Herkesin cenneti içindedir sevgilim. Cennet dediğin yüreğinin bütün duygularla tatmin olmasıdır.

Düşsel fobilerden uzak, tutkusal dehlizlerin içinde kalmayacak kalakalışımız.

*Ütopya yatağını serecek gönül haritamıza. Yüreğimizin paftalarında yeni bir sen şehri kurulacak.

Tinlerin içime su olacak.Sudan sebepler olmayacak aramızda. Su gibi aziz kalıp beni El aziz yapmayacaksın. Azizem olarak zemlerini tümleyeceksin gönlümde ve yaşamaya felsefi alınc olacağız Tinsu

Hayrettin Taylan

İlk Deneme İlk Aşk İlk Pişmanlık

Mutluluğun tüm günleri bana doğmuştu.Zengin duygularla büyüdüm.Babam iş adamıydı.Maddi bir refah içinde yaşıyordum. Pikaba bir plak koyup eski şarkıları dinlemek yerine,hayata zevk zili çalıp günleri eritiyordum.

Anılarını yazmak için erken, aşklarım daha bitmedi.Lise de bitmedi.

Hazin şarkıların otağında değildim,hazır bulunulmuşluğun teğetindeydim.

-Yüreğimdiki barış'lar, karış karış yaşam anlarıdır.Benim yaşantımın karıncaları yaz kış durmaksızın kendince yaşamayı lâbirentlerine taşır.

-Bütün yaşlarımda hayatın en zengin yönlerini zengince yaşadım.Hayatın zenginliği kader, zenginliğin en zenginliğince yaşıyordum.Hayat kadar zengince bir dünyada yaşıyordum.İlkokul, ortaokul derken lise gelmişti.Lise sona gelmiştim hayat buraya kadar güzeldi.Herkes çok ciddi sınava hazırlanıyordu.Kafamda üniveristeli olmak,okumak gelmiyordu.Bütün arkadaşlarım yazdan dersaneye yazılmıştı.Okullar açıldığında herkesin elinde kitap ya da dergiler.

-Hayatının sınavına hazırlanıyorlar.Tek çare onlar için kazanmak.Benim için kazanmak veya kazanmamak bir şey ifade etmiyordu.

Okula arabasıyla giden istediği gibi yaşayan birisiydim.Her şeye rağmen lise üçe kadar bir aşkım da olmamıştı.

Aşk susturulmuş bir ezgidir, yüreğin derinliklerinde çalınır. Bu ezgiyle yakıyorum gönül mumlarımı. Mum ile huy arasında eriyor ışık yaşamlarım.

Kaçmaktan yorulan sevdalar benim için sonuçsuz yürüyüşlerimin ormanlarına dalar ve beni sen de yaşamalısın aslant ağızlarına atar hayat.

Sevgiyi bilip sevgiyi yaşamayan mavi denizlerin balığı gibiydim.

Karıncanın yolunda aşk olmadım, atmacanın kanadında tutku olmadım, ormandaki aslanın payında sevgi olmadım. Öylesine bir hayat okuyordum.

Herkesin sınava hazırlanması ve bu sınava tüm yüreğini vermesi gün geçtikçe beni de düşündürüyordu.

-Zengin bir erkek mi?

-Aydın ve zengin bir erkek mi?

-Bu iki soru arasında bin cevap gelip geçiyordu.Her dem düşünüyordu.Üniversiteli olmak,aydın olmak,sosyalleşmek,sosyo ekonomik ikilemde yaşaamk.Bütün düşünceler ruhumda yankılanıyordu.Bir gün beyaz bir karar verdim.Gidip dersaneye yazıldım.Dershaneye özel arabamla gidiyordum.Kitaplar,dergiler,testler,sorular derken kendimi ciddi bir işin içinde buldum.Çok sıkıcı geldi.Benim gibi birisi ders dinleyip test çözüp kitap okuyacak.Çok zor geldi.Rahatlığıma batan dikenlerdi.Arkadaşlarıma,aileme,çevreme jest olsun diye başladım.Dersaneye öylesine gidiyordum.Kantini en çok kullanan yiyecekleri en çok tüketen bendim.Dersten çok kantinde oturmayı seviyorum.Dershane ortamı çok güzeldi..Her şey güzeldi.Herkes ders çalışıyordu.Deneme sınavına kadar her şey güzel yansiyordu.

-Sonuçlar açıklanıp panoya asıldığında en sonda ismimi bulunca işte o zaman dakikalarca sarsıldım.

-Dersane birincisinin adı yıldızdı.Yıldız bizim sınıftaydı.O birinci,ben sonuncu.Onun netleriyle benim netlerim arasında dağlar vardı.Yıldızın çalışma azmi,zekası,gayreti ve güzelliği beni etkilemeye başlamıştı.Sınıfta herkes benim çok zengin olduğumu biliyordu.Kantinden çıkmazdım.Etütlere girmeyip kantinde zaman geçirmemi herkes biliyordu.

Birgün kantinin denize bakan tarafındadüşünceli düşünceli oturuyordum.

Güneş batmış,bir yıldız görünüyordu.O yıldızı görünce sınıfta; bakışına, zekasına güzelliğine hayran olduğum Yıldız aklıma geldi.Gökyüzünde bir yıldız, içimde bir yıldız. Derken Yıldız da çayını alıp arkadaşı Meral'le karşıdaki masaya oturdu. Yıldızlar yıldızlar

gittikçe çoğalıyordu.

Bugüne dek zengin olarak her şeyi yaşadım.Ama hiç aşkım olmamış.Yıldız platonik aşkımdı.Zeki,çalışkan ve de güzeldi.Ona deli gibi bağlanmıştım.Meral'in telefonu çaldı...Meral apar topar kalktı.

-Gökyüzünde hala tek yıldız kantinde Yıldız ve ben....Yıldız'ın masasına gidip merhaba dedim.

-Onun bana ilk kez merhaba demesiyle içimde yıldızlar,yıldızlar çoğaldı.Gök yüzünde yıldızlar çoğaldı.Yıldız yılımızda Yıldız ve ben....Yıldız'a yıldızlı cümlelerle ona olan aşkımdı yıldızlar altında ilan ettim.

-Yıldız'ın cevabı hemen geldi.

-Benim tek hedefim sınavı kazanmak,seni kazanmak değil amacım.Seni kazanmak kolay; ancak sınavı kazanmak daha zor.Üstelik denemede ben birinci olmuşum sen sonuncu olmuşsun.

Kalakaldım.Hayatın tunç rengine,balyozlar iniyor hayatıma.

-İşte iki cümle hayatımın yeni değişim kitabı oldu.Bu cümleler çok okundu içimde çok dokundu bana.

-Evet,birinciyle sonuncu arasında bir aşk olur mu hiç? O yarın üniversiteli olacak ben hala liseli...Aşkların bir kimyası var oda denge ve eşitlik.Yıldız'ın bana bu tavırlarından ve cümlelerinden sonra gece gündüz çalıştımArtık sonuncu değilim.Ama birinci olamıyordum.Her dersten özel ders alıyorum.Yıldız'ı geçmeliyim. Birinci olmalıyım.Birinci olursam yıldız ikinci olur.Yıldız birinciyle çıkabilir? Yıldız için çalışmak,sırf bunun için mi?

Hayır,artık aydın ve zengin birisi olarak yaşamak istiyordum.Aydın ve zengin birisi için binlerce Yıldız var; amaşımdı zengin birisi için bir yıldız bile yok...

Birgün belki birinci olmayabilirim.Bir bir olmak işte tek hedefim.

Bir bir olmak birincil olmak...Bir şey de bir olmak."bir olmak için yaşamak"Yani özne olmak bir olmak adına.

Beynimdeki kapsüller patladığında başarı uzattı ellerini. Güzel bir geleceğin limanında parselenmiş umutlarım beni güzel bir fakültenin çimenlerine attı.

Teşekkür aşk, teşekkür Yıldız, teşekkür erken pişmanlık, teşekkür yaşamın bin bir rengi.

Hayrettin Taylan

İlk Günahıma ilk Mektup

ilk baharımda arzular yağmurunda
ıslandı sıra nefsim
yeniden,,ilkleri yaşatabilecek kadar
yeniden baştan aşacak kadar
çiçeğin olabilecek kadar cesurdum
tenisel bir bulmacının çözümünde
ben kalemimle
sen bembayaz kadınlı yazıldın
süzülen her histe an ben an anlatımlarda yaşadık
arzuya keşif
şeytana şirinsel mutiler
ve sözün bittiği hissi cehennemde
alev alev sardı her nefsi ihyam
ki senin çıkardığın seslerin
bende bıraktığı vicdani lekesinde
bir ömür kara kaldı
ilk günahım
ilk ahım
ilk beduam
buzullardan geldin göllerimi sul altına aldın
ve sonra kurudu tüm umutlar
başladı pişmanlığı türküsü

Hayrettin Taylan

İlk Yaşadığım An gibi Anılarındayım

Kıyının kıyısında bana kıymanın boşluğa bakan dize emekçisiyim. Beni anlamaya dair, bensizlik diline sarıldığın, yürek aslına arılandığın günceler seyrisin.

-Salaş bir yürekte salya çiftçiliği yapmıyorum ten tarlalarında. Benim aşkım adım kadar muhkemdir doğruluğa. Sevmediğime, erimediğime, ruhumun erimediğine, zekamın yansıtmadığı, zevkimin akmadığı bir gönlün mührü olacak sağır sultan olamam... Sende birikmişti hallerimin çekimi. Sende cümlelerin öznesi olup benle yüklem olmana yüklemiştim aşkı ve bütün dünyayı

Güvercin kanatlarına, bülbül dilimin dediklerini ekledim. Bir ömür gömülü hazineye yapmaya uçurdum seni.

-Kanadı aşktan olan ölümsüz sever. Kanadın henüz aşk tüyünden mi, sevda huyunda mı? Beni kendine aşılayacak tutku yeşilliğin hazır mı?

-Yunus' um duyacak kadar hoşgörü dalı mısın evrenseller dillere. Mevlişem olup yüreğimde semah yapar mısın?

-Hoşgörünün görünmüşlüğünde termallerin kaynar mı? Yüreğindeki termallere geldim. Romantizm yaşamadığımız için romatizmalarım arttı. Termalin , tenmalinle beraber romantizme sürükler romatizmalarıma sevi iyileştirmesi olur mu yar gülüm...

Doğruya kendi doğrularını ekler misin? İçini net okuyorum. Emellerindeki şeytan dürtmelerini görüyorum. Tam bende değilsin. Tüm benliğin zaten kendine benlik değil. Eğriye kehribarlarım olmaz. Kehribar tespihimle senli tespitleri çekemem.

Ben aşka sıdığım. Sadaklarımı çözecek algı çerezin yok. Survivallarında kalamazdı iletişimsizliğim. Bilişim kadar hızlıydı sevda hızım. Benim sayfamdaydı dünyanın. Sözcüklerimle besleniyordu sosyal algın. Mutlu ve Munzur bir yürek süreğeniydın.

-Devran döne döne dün oldu. Seyirlik sevmelerde değilsen, filminin sonunu neden kestir?

-Yoksa oyaladın mı beni?

Şule şule kuleler oluştu. Alev kalesindeyim. Alevin arasındaydı aşk. Alevlere düşen İbrahim gibiydim. Aşk ateşin güle, gül ateşin aleve, benlikten benliğe, aşktan sana akıyordum Şulenar.

Şimdi bu mihnet vahasında vahiy gelmeyeceğine göre, bana inanmak zorundalığını neden kullanmıyor musun?

Bir kadının rahminde bir kadına iletilmiş bakir yarınlarım akar. Gebeliği bekleyen düşler orada çocuk ruhuna iletilir. İçindeki kızla tanışır içimdeki oğlan. İçsel görüşmelerimiz görücü usulü değildi. Tamamen ruhun kaynaşmasıydı. Altıncı hissin altın rezerviydi buluşmalarımız.

*İlk çılgınlığını atan, ilklerine ilikledim aşkı.

Sensizliğe eşittir, bensizlik. Benliğin çok bilinen tarafından acilen senden bir aşk diliyorum ceylan yüreğim.

-Hayal kırıklığının kırk ayağı gibi uzaklarına dolama beni.

İlk yaşadığım an gibi anılarındayım. İlk demlendiğim dem gibi demleniyor gönlüm. İlk sesin yankılanıyor beynimde. İlklerinin tercümanı gibi, çevirisiz seni anlıyorum.

-Susuşlarını hisseden ermişlik denklemini. Metafizik kördüğümlemleri çözdim seninle... Seninle seni bulduk Şulenar.

Hayrettin Taylan

İllegal Gidişin Kal_paklısı

Yitirilmişliğin yetim sevgisiyim
Biraz özünden aşk diledim, sen ile ben parasızlığında
sandığımda çıkardım bütün sandıklarımı
Vakti çoktan geçmiş pişmanlıkların zam parasıyım
hangi güzelin ruh bankasına gitsem
Benden sonsuz sevgilerin faizini istediler
na mümkünlerin künğüyüm
Kuytu kalışların alışmalarına tarandı aynam
bir avuç kavuşma tarandı aranan sevilerimde
Hangi leyla'nın eteğinde dökülsem sana rastladım
Usandım her duyguda senle sobelenmeye
seni beklemekle örülü şimdilerimin şimendiferi yoldan çıktı

Sanki bütün yollar sana çıkıyor ben Abbas
vicdanından haber almaya geldim
bir sevda suçlusunu dinle ve anla sızısını
Bir avuç umudun suyunda sana okyanuslar köpürtmeye geldim
yorumsuz suların mavilerinde algılarımı dalgandırmaya geldim
Kör savruluşlarla düştüğüm arzu kuyularından aklanmaya geldim
Bir ömür yüreğinde hiçbir güzelin göremeyeceği yerde saklanmaya geldim
Şana geldim asıl kendime geldim, gelmeler sussa da
Öyle bakma, bakmakla yakılan gönül küllerinde doğdum
eğilip çan yanaklarıma merhem süren Meryem ol
ki ben İsa da Musa da değilim.
seni içmişem dünya zaten sarhoş
başım aşkımdan dönüyor
çekip gitsem de manasız

Bir hayal kırıklığının kırk ayaklarındadır umudum
bir ayağım beklentilerimin seni çeken çekimli fillerinde
bir ayağım yağda, bal eksik sen çiçeklikten çıkalı
aynı sevdanın güneyinden yar oldum
ilk sırada sıcaklığın son sırada gelemeyişin
İllegal bir unutulmazlığın mumyasında sana eridim
ve anladım ki gelemeyişin aşk bir gün gelişin ayrılık

Hayrettin Taylan

İllegal Ruhun Aşk Devrimi

En yeni şeyim en yenidir.
Ruhum temizse temiz ben temizim der
Nefsim hayvan hayvanlıktan öte insan üstüyüm biraz
Benden kovuldum bana doğru ruhumun yıldırımlarıyla
En büyük kuvvetim kötülük çuşnimden
Hayatın boşluğuna akıyor üzümün geçmesi
Özlemlerim sulandı.
Özüm ruh ikizim susadı
Kıskaranlık akvimin akvabi beni ısırdı.
Şimdi her yerim panzehire pan
Von
Han
Yan
San ve gidişe şan
Yalnızım
Ki yalnızlık susmayı öğretti susmalarıma...
Ülkesizlik ülksözlüğün aynı suç.
Kendi kendime yalnızım...
Bekliyorum kendimi
Hayata akıyor her şey
Her şey hoş
Her şey boş
Her şey bir
Bense hoşluğun boşluğundaki bencil
Kendimi yaşayamanın san ismaili
Ey İbrahim! -gel kurtar beni benden...

Hayrettin Taylan

İlmi bir sevilmenin son sayfasında ruhum tümcelendin

Tek geçim kaynağım seni sevmek ya da sevmemek
Ben aşkın Lord Mecnun'u
Fakirlik yaşayamam yeryüzünde yârim
Öksüz bir yalnızlığın yalnızlığında doluyum
Dolu doluyum
Kullandığın cümlelerin tizlerime tez
Tez gel tezimin konuğu oldun
Tezimsin
Taze gülümsün
hep gidemedğim son limandan sonraki durağımsın
sellerden sonra akan ruh suyumsun
özlemine arkaik düşler eklediğim eksiltili umutsun
hiç bilinmeyenden hiç bilinene dek arayacağımsın
yeterli bir akışın son damlasında tutulduğumsun
İlmi bir sevilmenin son sayfasında ruhum tümcelendin
okunuyorsun her hecemde dün gibi

Hayrettin Taylan

İltica Eden Bülbül gibi G l Koynundayım

anamlara varyant olan sevdanın algı  hrindeki sözcük atasıyım
sevilere kopu un filmini oynuyorum imgesel duru umla
anlara b ld   m z,  anlara yazd   mız güzel anların dibek ta ındayım
kendimi sende kaybetmiş demleri topluyorum severek
mutluluğu a ılayan güzel yarın atlasında ye iline göz oluyor sevdam

masum umutların tabanında derleniyor sensizliğim
huzurun koynunda dile geliyor dilsiz dokunu ların
tadın    nleriyle,    t lm   l   m  sunuyor susamış özlemler
lezzetin simyasında beni buluyor, üst benlik
nefsin kimyasında çözeltilerini sunuyor tutkusal akışın
kavuşmanın zerresinde iyi niyetlerini sunuyor iyilik perin
seni seviyor a k, beni senle istiyor yaşamak

iltica eden bülbül gibi g l koynundayım
aşkın u urmaları uçar yaryüzünde
artar tebessümlerin, beni sana teslim eder sevmek
arınmış ya anmı lık sürüklenir ba rının son kezlerine
benimle ilk kezlerin k z olur,  ulelenir ruhum
anamlı ba kaldırı ın sızısında toplanır sevi vaham
sen salına salına serapları t mlersin uzak kentime
yüreğim durur, sevdam susar, gözlerinle doğar g ne im
ba larım do du um gibi seni sevmeye

eli ge irilememi  ba langı larımızın seliyle geliyorum sana
aşka serili perdeler gibiydi sahnende uzanan hayallerim
gerçeğe pireli periler gibiydi masalımda sana uzanan ilgi
sevmeye serili sergiler gibiydi a k tuvalinden sızanlar
sen olmaya dayalı ilim gibiydi ,bilenenden sevilene giden

nedensiz yaşamanın hama ındaydım, sen sevdama neden olarak bilenirken
d   n  lerimizin d   cephesinde bulurdu bizi, taranırdı d   sel savrulma

metafizik derg h ndayım, ötesinde bana gelişinin tanımsız kokusu dalgalanır
bekleyişlerin helalindeyim, celalinde bende kalışın güleç g l  dalgalanır
lirik yanı ların savurdu u benlik sofrasındayım, a lı ımı doyurdu sevdan
sevi eksenimde dönen düşlerin d ngesindeyim, solumu çizdi nefesin

ertesi / ertelenmez duygular kıyısındaım, gelişin akıcı olmalı
 etelisi hasretinde olan sevgiler pınarındayım, akışın berrak olmalı
 ulesi yüreğimde küllenen sevda sarayındayım salını ın a ki olmalı
kokla maya niyetli anlar sarmalındayım, sarılı ın hem aşktan hem candan olmalı.

Hayrettin Taylan

İmge Gülün Kızıl Mazisiyim

özleyişin kör mazisinden vuruluyor senli düşler
kanıyor sevdanın sismik yanı
içimdeki depremlere kardeş geliyorsun
faylı kelimelerle salgın bir sevi oluyorsun
sensizliğime yumaklarını açıyor vebalin
beyhude bir kavuşma sızısında uyanıyor cemalim
gizlilikten kızılığı siniyor sineme helalin
yüreğimde akrep var zamandan salınma
ısıyor yelkovanlarını gelesin diye

sensiz bir göçün kırlangıcıyım onca kırılmış yüreklerde
gidiyorum; ama seni unutamamış kendime
yolcuyum ; ama bütün yollar sana
savcıyım; ama bütün yargılanışlar sana
avcıyım; ama bütün ürkek ceylanlar sen

uykusu kaçık söylentiler şavkını vurur ay yüzünden
beni unutuşunu yazmıyor yazgının yıldızı gözünden
kinin ininden çıkmalısın
susuşun hedefinde vurma beni
küstüğün bütün dünyanın ortadoğusuyum
doğumda sen doğarken aşka
istanbul'da ben baterken sensizliğe
içimde geçenleri taşıyan trenin makinisti olmalısın
gözleri kapalı sürmelisin bensizliği
son durak, son öpücük kadar kadere yakın
son aşk, gülüşünün mazisi kadar yakın

karşılığı olan karşılıkların karşısındayım gözlerin yok
öyküsel yaşanırlığımızın sonundasın başını koyduğun omzum yok
hiçliğimin hoşlukları yansıyor gül yüzüne yüzüne yansık ben yok

güller kıskanıl kırmızılarla kapatır meramlarımı
gerçeğini istiyor bütün gerçekler
gizlenmişliğin açık pazarında nazarın artıyor
damarımda birikmiş senli kanlar akıyor
yıllar geçmesine rağmen yineden yanıyor imge gülün

Hayrettin Taylan

İmkansızlığın Özel Bağlacı

İmkansızlığın Özel Bağlacı ile Kadar Kaderdi Bana

Aşk virtüözünü ile ayrılık tenoru olmuşum haberim yok yar.

Git gide gelgitlerini de benden sayacak kader.Bu alışık olmadığım sızılarının sonrasındaki sonların sonesini yazmak bana düşüyor.

-Düşler dölleniyo senli gecelerin ay şavkına.Sayıklardım

Gözlerinin rengini.İlk bakışınla son bakışın arasında o kadar ara var ki yüreğim temizleyemiyor.

-Bir ölünün hatıra defterindeki yazgılar senden sonrasını anlatıyor.

Kopuşun hatıralarını yüklerdi aşk hamalı.Vav halinden elif olmaya gittiğin yeni huzurun gölgesinde benli karanlıklar var bilmiyorsun.

-Özlemimi anlatacak sözcük, cümle, kitap, ömür, şeylerin şeyi yok.

-Bütün varlıkların akli dururcasına sana olan sevişime suskun.

İlk bakışın kışındayım.Son bakışın yazında.Yazmak ile yazgı hep aynıymış.Yazıp gidiyor.

-Burnumda tütüyor hasretin.Hangi kokunun oku sinemi deldi bilemem.Mum kokulu tenlerin cenneti beni mutlu etmiyor.

Ruhun turuncu kayması var. Pembelerini çıkar yüreğimin dolabından.Sana turuncu daha çok yakışıyor.Ha bir kül rengi bulutların arasında nemli gözlerini. Bir de açık kırmızı elbiseni hiç unutmadım ki.

-İlk görüştüğümüzdeki bütün her şeyin içimde müze. Sanki terzisi benim.Sanki ben giydirdim sana.Öylece gözlerimde.

Güldendi elbiselerin.Yaprak yaprak sen kokuyordun.Aşkın kokusuydu.Yeni doğan bir bebekle, yeni bir aşkın kokusu hep aynıdır.

-Melek kokusu, içine kadar seve seve çeker bıkmazsın.

-Sen gitme çetesinin hanım ağası. Ben sende kalmanın reisi.

Sen damlaların üvey annesi, ben aşkın leğeni.Toplanıyorsun bende.

Sen güzelliğin son iklimi, beni de değiştiren sıcaklık.Ben egoların sponsoru.

-Öylece, öylesine gitkalların tam ortasında ömrü senle ortaladık.

Yaş otuz beşe vardık seninle.Ben bu yaşı seni severek yaşadığım için ömrüm uzar kesin.

Şu seni sevmiyorum cümlesinin sesini biraz kısar mısınız? Burada aşkının orkestra şefi var.Dur hele, öyle sevmiyorum demenin demosunu çalma.

-“Henüz dinlemedin benden türküler

Benim aşkım uymaz öyle her saza”

İçinde henüz güzelliklere bestelenmemiş onca güzellik varken.Dur beni sözlerinle de öldürme.Gözlerin konuşunca hep ölümcül yaşadım.

-Her damlana milyon kez öldüm.Bu melankolik kolilerimi taşımama yardımcı ol Dilnaz.

Unutulmazlığın tragedyasını oyna ruhumun perdesiz sahnesinde.

Ar perdelerimi yırtmış olabilirim; ama aşk perdemin rengi hala sensin

Neil Armstrong benim aslında. Senin yüzün aya benzediği için aşk göğünü keşfe geldim.Havasızdım,sensizdim, Ölü Canları okuyordum.

-Henüz google yoktu.Onun yerine Gogol okuyorduk.Ben seni kitapların kokusunda tanıdım.
-Bütün kitapçılarda aradım seni.Yok satıyordun bulamadım.
Cemalini tümleyen kadim dostunun yürek sesinde biraz düşündüm.
Senin yerine o konuştu. Sanki sendin.Çok zorlandım senli suallarde.
-Aramızdaki özel ile bağlacıydı.
İle bağlacı yalnız iki sözcüğü bağlar.O da öylece özel ile bağlacı olmuştu. İkimizi bağlayan bir bağlaç gibi durdu özel meleksi duruşuyla.
Sen enjektörü soktu damarıma,zaten kendimde değildim.Zaten sensiz bir gerilla olmuşum çöllerde.
-Bu aşk çölünde yalnız ben ve bir de sürekli beni sana puh puhlayan aşk ermişleri kaldı.
-Serabı da gördük; ama seni henüz görmedik.Çöl gittikçe kendine bir İstanbul sunuyordu.
-Abdülhak Hamit'e benzetip durma beni.Ölmedin ki senden sonra birkaç güzelin kapısında dilenci olayım.
-Ki sen Fatima değilsin,aşk makberin bile yok. Neden öyle şair-i azam diyorsub öyle ulu orta aşk edebiyatı kentinde.
-Felsefi liriklerimde lirler örüp durma. Bana ördüğün ne varsa naftalin içinde saklı.
-S'aklımsın.
Gülüp ağlaştığın demlerin demlikçisiyim.Şimdi çaylarımı ocakta kaynıyor .Eskiden sanki gönlünde pişer, yüreğinin süzgecinden geçer öylece sunulurdu.
-Günümüzde çayların tadı da aşkların tadına benzemeye başladı. Onlar da tadından ayrıldılar. Sanırım sevgilim, bu devirde ayrılmak moda.
-Ya da modern hayatın stilistleri böyle bir yaşamı ayak bağı yaptılar.
İlişkiler çorap söküğü gibi oldu.Genleri bozulmuş, sosyolojik travma geçiren alt bir yaşamın gelgeçlerini yaşıyoruz.
-İç çocukla aşk anası arasında zevk bağı bağıklarını uzatmış olmalı ki öylesi yaşamların kuyruğunda yaşıyoruz.
-Şeytanın en rahat olduğu bir çağdayız.İşte dedim ya nedenlerin bin nedeni sıralanır gider.
-Neden yoksun, neden bende değilsin.Bu kadar bilince açık algılarım varken çözemedim Dilnaz. Sayrılarımı saymıyorum, gidişini de hayattan saymadan yaşamaya alıştırmalar yapıyorum sayfa sen ile hep sen arasında.

Hayrettin Taylan

İmkansızlığına Mumyalanan Dilnaz

-Kör olan kaderimdi.Bu yüzden kederlerimi görmüyorsun Dilnaz.
-Yıldızların yüreği yıkardı kirlenmiş sensizliği.Gece ağlardı ağlamaya... Susardı karanlık.Saklanırdı acılar bırakılmışlar içinde.
Ulaşılamayacağı ulanırdı özün sözleri dize dize.

-Bana yakışan seni hep sevmekti.Sana yakışan gidip suskun kalarak yaramı sürekli kanatmaktı.
-Giden sendin,gidemeyen bendim.

Her gün bu son yazışımdır diyerek binlere ve benlere ulaştım.
-Bu sana ulaşmak içindi değildi. Bu seni unutmak için de değildi.
Bu kendimi sende silmeden aşkı ölümsüz bırakmaktı.
-Kanayarak yazmaktı,yazarak sevmekti, unutmayarak istemekti seni.
Sen imkansızlığa karışınca hep sevdim.Ulaşılabılır olduğunu an ben senden giderdim. Sen uzak ve imkansızlığın kitabesi oldun. Yazıtlarını okuyamadı yaralarım. Güzeller gezginiyim. Güzeller kentinde aşk çerçiliği yapıyorum.
-Beni alana sensizliği bedava vereceğim.

-Ayrılık hep ılık, hep bitik.Ayrılığı yalnız şairler sever.
Ben ayrılığını senden daha çok sevdim. Budur itirafım.
-Beni alsınlar içeri. Suçumu itiraf ettim.Gönül hapishanende yaşamak istiyorum.

-Gitti mi gider, çağırırsan gelmez, bağırsam duymaz, istesem istemez, kalsa yetmez, baksa bitmez, gelse de yetmez olan bir duyunun hissi aynası gibisin.
-Aşksın işte yoktur başka özeti.

.."

Nesimi'ye sormuşlar o yar ile hoş musun? Nesimi şöyle demiş? Hoş olayım, olmayayım o yar benim bundan kime ne? " Nesimi

-Şimdi kime ne Dilnaz. Dilimde, ruhumda, sızımda, yazdıklarımda, yaşadıklarımda, rüyamda, benimde, her şeyimde sen varken.

Kime ne sana olan hoşluğum. Kime ne sana olan boşluğumdaki sıfır. Sen gelince bir olur.Sıfırın önüne bir gelince sayılar gibi aşk da değerini bulur.

-Yorulmuş beklemelerin aşka ekilmiş gönül tarlasındayım. Senin gül cemalini büyütüyor özlemler.

-İçinden bir türkü bestelenmişse bam telim bebek gibi ağlar. Sen yaşamana bak.

Yaşanmışlıkların galaksisinde sen yıldızlarını uyut.Her güzelin kendine ait bir göğü var.Orda kendi yıldız yürekliğini arar durur.
Her kadının hayalindeki peygamberimsi erkektir. Her yönüyle ideal olana hamış bırakmak.

-İdeal erkek var da ideal kadın var mı ki diyor Çiğero?

Bu hüzzamlı sorunun suretinde senin idealin benim idealistliğimin denkleminde payda olmaya yetiyor musun?

-Pusulasız bir tutkun yoksa gelme Dilnaz.Rotasız sevgilerin yoksa gelme Dilnaz. Bulutları sevginin memesinden emzirtemiyorsan gelme.

-Yüzyıllık yüreğin yoksa ve onu beni özlemenin ve istemenin tutkusuyla kalaylamamışsan gelme Dilnaz.

-Asi çığlıkların Asi' gibi akıyorsa sınır özelemlerde gelme. Hep sınır kal, ben de kaçakçı olayım, hep seni senden çalmaya geleyim.

-Sınırdaki güzellere yakalanayım arada.Onların hapsinde, gecesinde, hecesinde, dudak uçlarında kalayım ki sen ölmesin.
- Ç/ölün bitmesin.

Kökünü derin mevzulara mevzi eden gönül bağı yoksa gelme Dilnaz.
Ben hüznü düşüşlerin düşünde döşümü siper ettim sensizliğe. Alistım sensiz yaşamayı.
-İmkansız dağların büyüdü benden. Everest'teni özlemekti içsel isteyişimin.

Sonsuz bir buluşma bulmacasını çözüyor aşk kelimim. Sensiz bir gelme bilmecesini soruyor pür helalim.
-Cevapsız cevapların cevaları olup kendimi soruyorum sana.

Bulutların kapladığı yalnızlığımızın arasından çıkmalısın. Kümülüs olup önce yarama, önce öncelerime, önce nadasa bıraktığın bahtıma yağmalısın.

Vazgeçilmezlerimize vuran güneşe ışık olup eş olmaya gönlüme yaş olmaya gelmelisin Dilnaz...

Bizi hüzzam hayallerine bırakan halin , hal ekleri olup durma. Sen halini sevdim.
-Seni, sana, sende senden kimse çekimleyemez. Dil dil anlatma mecalini.
-Sözcük türü gibi her sensizliğin önüne gelip değişik duygular yaşatma.

-Önad olup kalalım. Sen güzel,iyi, içten,sonsuz, betimsiz, aşklı nitel ol.
Ben hep tamlanın, eksiz, erkeksiz haline erkek ve isim halinde kalayım.

-Işıltılarını keyfe dönencelerimden çekme. Utkularımızın umutlarına senli ummanlar ekledim. Bahtına kadar ıslanmışsın gayrı. Bu uslanmış aşk d/evrimcisinin tutku deneği olarak görme beni Dilnaz.
-Bu tedirgin bulutların hisleri sislerine meftun. Yoksun işte. Yokluğuna tümleniyor dil ile kelam. Kemale ermiş huzurun gün yakınıyım.

- Aşk kendi sağanaklarının sesinde birisini isteyerek yağmaktır.
- Kayıp giden geçmişin gemisi olup sonsuz uzaklara açılma. Bermuda üçgenindesin. Hangi sevda gemim geldiyse bahtında bahtım .
-Gayrı deniz üstü , ben üstü, sen üstü bir üstünlüğün sonsuzluk dilindeyim.
Sana gelmenin sonuyla, sende kalmanın başında dilim tutuldu, utkum açıldı, ufkum ulandı, umudum eklendi sen diline.
Kaldım s/onsuzluğun Dilnaz

Hayrettin Taylan

İmkansızlık Denizini Fetheden Hayrettin Paşayım Kumruzen

-Ömrümün en meşakkatli yarasına tanıştıran güzel.Kabuklarım meyvelerin kabuğuna benzemiyor. Yar kabuğuyla yer kabuğu arasında benzer diller var.

İki damla yaş ile iki dünyamı ıslattın. Gözlerinde akan misk -i amber mi?

-Neden ab-aşkımla ıslasıl?

-Gözpınarlarından söz dağarcığıma inen bu nemli geçmişin hüznü hazinesiyim.Gamlarımı taşıyan algı gemisinin Hayrettin Paşasıyım.

-Akdeniz'in ahdeniz olalı fethi zor sevdalardayım. Cezayir gibi değil uzak kalışın.Cebilatarık'a kadar uzandı kader çizgim.

-Damlalarınla, hazan denizim karışmıyor.Karışmıyorsun mistik yanlarıma. Menkıbelerin okunuyor isimsiz dehlizlerimde.

-Güncelerini taşıyor, taşınmaz mülk gibi isimsiz kalmamış hecelerim.

İsimsiz bir gidişin ismini arayan kendine hasım bir ego çırağıyım.

Hayıflanışlarımla sızısında topladım keşkelerini. Belkilerin romanında kapandı senli iç gözüm.

-Aslalarım yoktu, sen Aslı'm olana dek. Asla olmaz dediğimin son

halkasıdayım.Kerem'i aşktan sonsuzluğa uğurlayan kördüğümün sihrindeyim.

Senden başka kimsenin sihri etkilemez.

-Çözdükçe sana olan sevgim artıyordu. Bu ben'i tanımanı istedim.

Bir insanlık güzergâhında kimlik sorgusunda kendini aradın mı?

-Bir kadın ne kadar kadınsa, o kadar da aşktır? Hangi kadınlığın tanımısın? Hangi aşkın doğrusunda artılarımı artırdın böyle.

-İstikametini ismetlere sunmuş, ruhunun slaytında kendini görmüş, görmüş geçmişlerin iziyim aslında.

Yüklemine tamamlayan özümün öznesindeki cümlelerin yazgı kalemiyim.

-Biraz kendime gelme mecralarını yaşıyorum.İnsan, kendini tanımakla insan olur. Bul beni!

-Buldum seni en istendik yarınlarda.Sen artık yarküremsin.Penguenlerini sal özlemlerimin sahiline.Antartika'mı üşütme soğuk tavırlarıyla.

-Sevimli bir penguen yavrusu gibi ısladığım ve kuruyamadığım sahilime gel.

Birkaç söz söylesin nemli gözlerin. Birkaç damla daha aksın bağrıma.

Kurumuş vicdanımı ıslatsın her halin. Biraz daha kadın ol ömrüme.

-Bir erkeği benliğe taşıyan hayatındaki kadındır. Haydi gölgendeki çınarın gölgesindeyim.

-Koroğlu bıraktın beni.Oysa ben senli aşkın Karacaoğlu'yıydım.

"Dolandım dağları borlara düştüm

Kız senin derdinden odlara düştüm

Çaresi bulunmaz dertlere düştüm

Dostunun derdine ortak olmalı"

Her dörtlükte, dört dörtlük kaldığın sevilğin var.Yar, sen gidince insanlık öldü sandım.Sen hala insan mısın ki benden uzak kaldığın her gün için.

Tüm cümlelerime hüznün karıştı.Kitaplar arası aşk molalarında yakıldı sensizliğin kütüphaneleri.

-Sensizliğin cahiliyim, hangi perinin rujuyla yazılsam algılarımla silinir.

Sahi sevgilim sen bir deli divane sevdin mi ki?

Bir tek sen!

-Bir tek senle kalıyor dünyanın ucu. Bucaklarımı görmüyor gözlerin.
-Koskoca boşluğu senin hoşluğun dolduruyor.Gerisi kendine fasarya.
İnsan olmanın acizliğine imza atıyoruz.Birisinin, ya da bir şeylerin hoşluğu için hayatımıza sunulan bütün boşlukları dolduruyoruz.
-Delik bir dünya için delirmiş emellerin kaptanınız.Çok hızlıca hazlar, azlar, birçoklara, hep banalara gidiyoruz.
-Sahilik sahili kirlenmiş emellerimizce, algılar zehirlenmiş, bilinçalatı filtremiz kirlenmiş, doyumsuzluğun oğlu ya da kıızıyız ne fark eder ki?

-Şimdi böyle kirletilmiş dünyadan sana sesleniyorum.Tek temiz olan şey sana olan saf aşkımdı Kumruzen
Her şeyimken, hiçbir şeye olamayışının melodramlarını oynuyorum.
Hangi vebalin rolünü az oynadım ki? Bu ruhu delik dünyanın insanı olduğumu, hata yapmanın moda olduğu, doyumsuz neslin metropollerinde ,bilinçli bir benliğin haritasında sana özel bir şehir kaldığımı. Çok bilinçliliğimin kıyılarında senden kalmış hüznün kayaları var.Ve ben haya ederim ki sensizlik çok çıplak. İmkansız oluşun beni baştan çıkarıyor. Seni arzuladım ,aruz ölçüsünün her kalıbında.
-Derin imgelerin çağrısından kendimi bulan senli yarınların denizini fethetmeye gelen Hayrettin Paşa'yım. Sen Cebelitarık boğazı gibi kal en sevdiğim karışmalarda.
-Sıcak ve soğuk sevi sularımız karışmazsa da o suların, o hayallerin, o senli hallerin Hayrettin Paşası olarak yüreğinin en istendik, en aşka uçsuz bucaksız, en imkansız yar dünyanı fethetme geleceğim Kumruzen

Hayrettin Taylan

İncinen bir anlam taşıyordu gözlerin

Denizine girmek istedim gözyaşlarının coşkusundan yutar diye düşündüm.

İstanbul Boğazlı kırgın ve de pis bir hüznün vuruyordu denizinin yüzüne, taşıyordu beni bilinmezlelere doğru.Oysa ben kokudan anlamazdım,ta ki sen gidene kadar,denizin kokunca anladım.

Bu aşk beni ne kadar yaşatacak,bu hüznünler ne kadar yazdıracak belli değil. Seni her kare anda yelkenlerim fora ederek açılıyorum ruh denizine.Hazanlar açılmış bahar ımızda. Gönül vazoma senden kalmış dert defterimin arasında kurumuş güllerini koydum.İşıltısı aşktan bir kelebek kondu rüzgarlarıma. Bana ,her gün yaşadığın umutların tünelini söyledi.Bakracına aldığı kırıklarınla gizillerine huzuru taşıyormuşsun.Yeniden mutlu olma yastıklarını çürütme demindesin. Gelişi olan, dönüşü olmayan ilticacı bir ceylan gibisin.Bensizlikten kaçmanın sevgi soluklarını harcıyorsun acıyan gözlerle.

Gel içindeki çocuğa, balonlarım, şekerlerim ve uçurtmalarım çoğalıyor.Diyorum ya rüyalar kadar uzak,sevgiler kadar yakın,gelmeler kadar gidici,benim olan bir daha benim olma ihtimali olan senin sofandayım.Sensizliğin Harrisonuyum.En güzel mutluluklardan bile üşüyorum ama sana söylemiyorum.

-Kim bu Harrison:

"1840'da ABD başkanlığına seçilen William Henry Harrison, çok soğuk bir günde Washington'da açık havada düzenlenen göreve başlama töreninde şapka ve palto giymeyi reddederek yaptığı uzun konuşma sonucu zatürre oldu. Yeni başkan sadece bir ay görev yaptıktan sonra öldü." Her sevginin bir kuralı vardır,her zamanın bir kuralı vardır.Ben de Harrisonluğa son versem mi gülüm.Sensiz üşümeyi bıraksam mı,zatürrelere yakalanamadan. Ben seni düşlerken evrenin tüm yıldızları yüreğimi düşüyor belki o yüzden üşümüyorum.

Sen hayalimdeyken dünyayı yeniden paralellere, meridyenlere, ayıyorum.Dünyanın yeni merkezi,yaşadağın kent oluyor,Antarktika'da yaşam var gayrı.Ben ordayım,biraz üşüsem de,seni özlesem de Mecnun çölde yaşadı,bense Antartika...Aşk bu yaşamsalı seçtirmiyor, mekan tanımıyor.Kavuşmanın penguenleriyle iyi anlaşıyoruz.

Yüreğindeki fiyort imparatorluğuna çöl sıcağım düşüyordu ansız. Gözyaşı denizin kudurmuş olmalı ki dalgalarında benim hatalarımı çırpıyor.Temizliyor geçmişimizi.Ben burada zaten buzullandım,uslandım.

Açılara hükmeden esinti duruşlarıyla savuruyordun beni özlemlere.

Ötelerden,işmini hiç bilmediğin binlerce çiçek toplayıp sana geleceğim.

Sağır ve ağır geçen saatin zaman kaçırmısından dem vurma gülüm.

Yeniden on ikiyi yaşamayı özle. Hasretlerdeki tüm akrep ve yelkovanı efsane gözyaşı denizlerde boğma, biraz da güleç pınarlar aksın.

Derinlerinde gizlenmiş ve ulaşılması imkansızlıkları büyütme.Tutuluşun arzulu

beyazları aklansın sularında, umutlarında.Ders versin ruhumuzdan akan kirli suların arıtılmışlığı.

Tutkularımın tüm köleleri,diz çökmek yerine gelişine hazırlık için "çökertme" çalışıyorlar.

Bir kıvamdan diğerine geçerken ben gelişinin doğurgan tazeliğiyle

Bekleyiş bebeklerini kucaklıyorum.Ağlıyor aşk kucagımda.

İyotsuz hasret şelalelerinde yıkıyorum onu.Şütü eksik gülüm.Gel emzir

bensizliği.Yüreğimdeki tüm sazlıklara sazanlar dadandı.Öltaşız gelen güzeller var,her an tavımdalar.Tohumlar serpiyor, sabırsızlık.

Uzak kalışındaki hüznün ülkelerden sana yerli güneşler derledim.Bir ay görünecek her gecende.Gelgitlerine sardığın öfkeleri sessizce at içinden.

Güller üstüne gül büyüten erozyona uğramış çorak topraklarımda
Sevdanı büyütüyorum avuçlarım açık,dua ile beyaz düşlerime yağmur olmanı
bekliyorum gözleri nemlican.

Hayrettin Taylan

İnfilak Etti aşk

infilak eden bir güzeliñ saçlarında beni öldürdü aşk
ölümün güzel oturduğu bir yerde ben kaçışların sakıncalarında
beyazlar ağartıyor ayazlarımı
aranmış arasatlarıma arsa arıyor ruhumun açmazları
ayaklarımın altında kalakalmış tüm dünya
sen ezilen bir hissin pınarı olarak akıyorsun
beni hayata bağlıyorsun...,
kusurun unsurlarını dizeliyor ussun ussamcıları
ben diyorum ben....
saklı kalmış kalışların geçmelerinde bir lüffen sun bana leyalı
hayali bir zevkin zevcesinde ruhumu öfle hal
ben sürüncemi daim kıl hayat
suçsuzluğumun tek dostu azazil ve zilli femine -i zevkine
bir sırrın surru öflendi
yarın dünyanın son günü
ey aşk
ey ben
ey sahilimdeki Kevserler
ey güzeller güzeli
akmıyor ruhun ırmağı
içsel bir çölün vahasında beni vurdular acı bir gitmeden
esrik bir bekleyişin mürşidiyim
bulgur pilavı üstü bir mesnevi yanında özlem turşusu
aç bir hal
öç salmış gidişler
bir de hal içre aşk arası aşklar
beni bul ey ben
bu gidiş bir sonun sözlüğündeki son ağıttır
benim için ağlamayın melekler

infilak eden bir güzeliñ saçlarında beni öldürdü aşk
ölümün güzel oturduğu bir yerde ben kaçışların sakıncalarında
keşkelerin keşfinde yeni inkişafa gelmedi ahlarımın sultanı
gidişlerinin ölümcül komşuluğunda aynı kent içre iki yabancıyız..

Hayrettin Taylan

İnfilaka Yaklaşır Vuslat

sergin bir aşkın ateşinde gün oldum
kapattım y'araların güneşini
gözlerin güneş oldu sevda ocağıma
sözlerin yıldız oldu gecelerime
piştim kendi meramlarımda
söz nehre aşka bağra ben sana akarken
gül ile kül, kül ile aşk akrabaymış meğerlerimde
belki gelirsin diye bütün ama'lar gördü beni

d'ağını unutan dillerin hüsraniyım
ç'ağını kirleten suyun aşk tohumuyum
yalnız senli berrak sevdalar yeşerir sularımda
yalnız senli damlalar birikir sevda kumbaramda
mutluluk künyemde sen sırasında
söz dinlemez algıların sofistik bilinciğim
delirmiş özlemlerim var olgular nazarında
yalnızlığın sıcak mevsimiyim hülyaların ısınırken içimde

gücün şerbetiyim tükettiğin aşk buhranlarında
asırlardır aslısını akıtan asil bir nehrin ilim kaynağıyım
akıyorum aşklara
benim adım aşktan önce okunur bilesin
dile dolanan sözlerin mecrasıyım
sözden önce gözlerim akar sevdana
yanar içimde volkanların
sıcağına aşk getirir uzakların
umarsızlık rüyasını çağırır sensiz gecelerime
ninni söyler hilal yüzünün son yansıması
tutulurum ben
unutulurum sende
şırılar akar şuurlarıma
tatlanır içimde sana içsel bomba olan özlemlerim
patlarım sol yanında
infilaka yaklaşır vuslat
sebepler imrenir dayanılmaz imkansızlığına
akar yüreğinden gelişler
beni toplar umutlar
bir günlere sarılır dünyam
kalır sen ile sen arasında her şeyim

Hayrettin Taylan

İns Bulmacasında Sevda Kutucuğun Benim Şulenar

Kendinden geçme, kendinle barışma sürecinde ruhtaki içsel radyonun sesini kısıt etkenler olabilir.
Aklın durağında, kalbin rayları döşeli.Makinist olarak mekansızlığım devam ediyor .Mekanik algılar şehirden metalik köylere gittim.
Bir ürperme sürdü,Buluşmanın filmini çekti çekim gücü
Yıldızların yazgısındaki yazı yaşadım.Kara kışlarına hazır olmak için
Nirvanacılığın ısırığından kendimi arındırdım.Bir haz perisi olarak seni düşünmedim.
Hoşgörünün deniz sularına Mevlanalık dalgalarıma yamaladım algıları. Bir sürecin süpürgesi oldum, denizi kirleten kirli emellere karşı vicdanımı liman yaptım.
-Şems' in dizlerinde aydınlık aşklar ışıldasın diye gününe gün'eşini ekledim.
İçsel şimşekler çakar, bağrımı ikiye böler sevdan.Bölüşür ömrüm.Bir ömrüm hayat, bir ömrün sen.

-Mukadderin kıyısıdır teslimlerini sunan masumiyetimin.
Sevi meleğin defterlerini sunar.Hayrın yazılıyor.
Kıyamet güncesine aşılanıyor veballerim. Cehennem yasaklandı bana. Sensiz yaşamak cehennemken...

-Hesaplaşmanın da hesabı olmalı.Her hesabın bir sevabı olmalı.Şimdi seni sevme hesabımın sevabı senken, nasıl ürkek ceylanlar üşür ruhumda.
Baharın korudaki ağaçlara ders verdiği ilklerin kokusunda seni bekledim.
Etrafımı sarmış kötü niyetli çiçekler.Her kadın bir çiçektir ,kokusu hayattır düşünden kaçıyorum. Dikenli teller sarmış gönül çeperimi.
-Seni yazdığım aşk destanı yakmaya çalışanlar olacak belki.Sen aşka hazır, sen kendine güven dağısın.
-Bu gönül denizi kirlenmez.Beni sarhoş ettiğin bu şarap adasında kırmızıların saklı kalsın hep...

Senle olsam, senle kalsam bir ben eder. Bu ben de bir ömür kadar aşıldır, yaşamsaldır aşka.

-Çekip gitsen bir gün dünyanın en günahkar kadını olursun. Beni sevmek sevap...Nedeni yaşadığın , yaşattığın sevabım esbabında saklıdır.

-Seni sevdim, sen değildin.Beni sevdin, ben hep bendim aslında. Önemli olan benim senin sevmem.Bir erkek zor sever, zor severlerini zor sunar sevdiğine.
Ruh, bağlayışlarımız sağlamken, teni bağlayacak bağların müdavini olma zamanı da olmalı.
Öyle bir cengimiz de olmalı. İnsan olmanın bulmacasına cevap olmak gerek.

Özle iç dağın birleştiği yerde yanardağımın lavları akar.
Aksağlı umutlarım uyandırır imkansızlığında. Seni imkan kılan mümkünlerin mümini olurum.
-Secde etmeyi özlemiş secdelerde paklanır dünyam.Ah ne dünyasın böyle.Yalan dünya dediğimiz bu olsa gerek.Yalan olmayanı yaşamak için aşk uçurumunda bekleniyor her halim...

Bak, kıblem belli. Su çiçeklerinde yıkanır meyve veren sevdam.Artık, sevmenin

dimağıyız.Feleğin eleğinden geçti gelişin.
Ç'ağlar ayrılır bağrımdan.Sen ile sevdiğim sen arasında bir sen var.Ona sene
olmaya, onun senetini ödemeye geldim.
-Rengine boyanır boyalı gelecek. Aşkına imrenir aşk. Uğruna böcekistan olur uğur
böcekleri.
Bir ses eklenir sesine.Artık aynı şarkının sevda sesiyiz.
Bir nefes kadar nefsi, bir nefsi kadar hevesin esintiyiz.
Aşka dayanır senli günceler.Gün sen, günden kalan sen.
Aşkla dağın birleştiği yerde başlar Ferhatlığım. şirinliğinin rahatına erişmek için
Her sabah gibi güneşten önce uyanır senli dünyam ...

Hayrettin Taylan

İns Meclisi

Bilinmezlik üssü bilindik hislerden uç-arı bir ben
yanılgılarımız sürüklerdi bizi hiçliğin yokuşuna
gördüğümüz tanımadığımız izin yolundayız
görünüşlerin birer pususu susuz dölllerimizde..
sahte gülüşler öze sancılanırdı
bayat sevişler yaşırdık ömrümüzde
yaşırdık aşardı aşkın "ş" halini
alacakaranlık bir utkun misafiriyiz
emir salıncağında sallardık dünyalık hesabımızı
sevgilinin yüzüne yansırdı aynasız bakışlar
herkes yalancı kadar yalancı yalın
sahteydi...sobelendiğimiz her samimilik

“yanılgılarımız sürüklerdi bizi bilinmezliğe..”
çok gördüğümüz çok görmediğimize görücü
bir yüz...bin yüze özetlerdi her şeyi
kırık gitmelerde giderdik çıkar çarkına
mengenesi aşk mı? kazanç mı? hayat mı bilinmezdi
giderdik gitmelerin gereklik kipinden
olmalara bollanırdık bir idia kadar kadarlanırdık
gelecek bir mezar taşı kadar ederini beklerdi
ruhuna okunan bir Fatiha kadar berrak değildi değillerimiz
ölesiye yaşırdık ölümler kadar diriliklerimizi

Hayrettin Taylan

İnsanlık has'tanesinde ten'işik Güzelsin Tinne Tenna

Bu talihi kim yazdı tinne tenna
Kim bu aşk yanılğının atlasında renge riya
Neden gözlerin aşktan sonra kalbime belanın elası
Afrika'nın bütün kirli sevdaları neden kara bahtına kara
Oysa istanbul'u sen fethettin ben severken
Oysa bütün kentlerin anahtarıydın sevgin
Şimdi Fransız bıraktığın ayrılığın soykırımcısıyım
Senin yüzünden onlarca güzelin soyunmuş suçlusuyum
Ermeniler dahilidir insanlık telefonumda
İnsanlık hastanesinden geliyorum insanlık ağır hasta
Ve "ben " hasta kadınıam...

Aşk öküzünün Treni-2

Bütün renklerin soluna sevgini ekledim
Bütün çiçeklerin aşk tozunda sen varsın
Sen varken ben çiçekçiydim aşkın
Şimdi öküz barınağındayım
Rayımda geçen güzellerin trenine bakıyorum

Sen halis muhlis yürek devltimsin osmanlı'dan sonra
Sevginle fethettim yürek cennetini
Nefretinle işgal edildi hayıfsızlığım
Keşke demeyi kesti giyotinlerin
Sözlerinden önce kanıyor içim

Kopuşun Ten Zili Çaldı- 3

Rengarenk bir kopuşun azmiyim
Berrak bir bekleyişin damlasıyım
Ben'den sana birikmiş okyanusların aşk içiyim
Orada Yunus olup derinlerinde Yusuf kalıyorum
Gayrı sensizliğin sütbeyazlarını göremez oldum
Züleyha saçlarını okşamaz oldu umudum
Gayrı bensizliğin racalarında ricalarım cilalansın kadınıam
Gayrı vuslatın arenasında Araflarım bitsin nar-ı bahtım

Hayrettin Taylan

İntizarı Bileyen Algının B lb l y m

intizarı bileyen algının bülbülüyüm
hercai zamanların  algısında okunan yaralanışın mecaliyim
kendine giden tutsakların tutkusunda sevilenlerin gün'eşiyim
 zleyiş tufanına katılan katran gecelerin ay şavkıyım
serzeniş volkanını besleyen senli bir günlerin her g n y m
beden dilinde ben yoklaması yapan hüzün hovardasıyım
kullanılmış ruhların derinliğinden çıkan arş-ı alanın alisiyim

 rk t lm ş haz tanrıçası gibiydi gözlerin
dokunuşun, düğümlü bir kördüğüm gibi işleniyor içsel aynamda
bir ben okunup üzülüyor
bir ben hüzne kafiyeli
bir ben var beni bile tanımıyor

harfine kadar saklı kalıyor kentin, kendinin dili
dilimde ısmarlama hayatın sözsüz ummanı
yüreğimde ıslanan damlaların vicdanıma maya
hayatın kokusunu salan senli düşlerin güneş ağızıyım
yutuyorum aydınlanmış kadınsal yarınlarını
severek, aşka ışık oluyoruz
hem de ok severek aydınlığın bilge dudağıyız

suskun ve kedere bulmacalı bekleyişlerle cevapsızlığa susan aşk fanisiyim
renkli düşlerin yöresel kalbi gibi sol yanımda lavlarını artırıyor sonlarım
ilklerimizin siparişlerini gönül içinde veren içsel volkanların diliyim

uyruğ  aşk kuyruğuna bağlı aşkların istisnasıyım
susamam, gidemem, bitmemem sensizliğin dibinde

Hayrettin Taylan

İrem

biricik kızcığıma....

İlgin çiçek olur bahar kuşları kıskanır
Rengine gelir meyveler artar tatlı kalışın
Eskimez sevgiler akar gönül pınarından
Masallara ayna olur hanımcık halin susar iyilik

Hayrettin Taylan

İronik Keşin Melodramatik Aynasından Yansık Hüzünler

*Belledim sokaklarını. Kimsesiz bir yaşam çocuğu geldi.Sen hiç kimsesiz oldun mu?

-Bu kimsesiz sokakların dilinde kaldın mı?

Bilmem ki neden sordun be çocuk? Sokaklar beni anlıyor mu ki?

-Ben onu özlerken, ben damla damla eriken, aman şairin damlaları inmesin kaldırımlarımıza düşmesin aşk için akıtılan damlalar kutsaldır der mi?

-Git be çocuk, git biraz da kimsesiz kal.

Hangi vir'anların tavılma azizisin. Benim kedersizliğimi kaldıracak sokak kalmadı. Yeni bir kente çentik attık.

Antik özlemlerim var.

Nöbetçisiyim sensizliğin .Yarın yarindir diye nöbetten sonra dinleniyorum. Nefes alıyor nefsimin bütün havalarında.

Yarını bekler gibi yarini ekleyen kaderciliğin soyut adılıyım.

-Dönüşlülük zahirinde dönüşünü çekimiyor umudun tan küresi.

*Solugu senle başlayan soru adında cevapsız kalışlarım var.

Kim bu güzel?

-Sahi sen kimsin sevgili? Var mısın ki? Var olana var olmak için mi? Yoksa hiç olana hiçlik serüvenleri mi çizersin? Ya da hoşluğu

adımıyoruz bilemedim.

*Yoksa sen aşk gibisin yazdırıp sevdirep içselliği kandırıp aşka ballandırıp gidenlerden misin?

Yoksa gidenlerin dostu musun? Gidenlerin türküsü çalınırken ağlayarak halay çekenlerden misin?

Aşk izlerim, ayaklar izlerim kadar değil.Dökülür düşlerim, düşlerime dökümlerini bırakır kader.

Güneşten kopmuş bir aşk , ışığını karanlıklarına bırakır.Unutulmuş yarınların katranlarında da olsa bu yüzden aydınlık yüzün akraşır özümde.

Bir gözyaşı damlası çalıştırır vicdanımın yel değirmenini.Kendimi öğütür, sensizliğe ekmek olur aşkın sonsuzluğu.

Kınalı kuzusunu özleyen bir annenin elleriyle kınalı ellerini düşler kınanmamış geçmişim.

Bir heves daha almalı ruhun gözü. Görülmemişi göstermeli. Sen hayale dalarken göstermeli beni sana. Hayallerinin baş rol oyuncusu değilsem gişe rekorları kırmaz hayallerinin filmi.

Kimse benim gibi soluklanmadım sevmez. Sudan önce berraklarını ıslatmaz uğruna.

Şimdi kozmik algıların yabancı damadayım. Kozmoslar anlamıyor beni. Egzotik yerlerin yariyim.Yaralarımı kapatacak tropikal meyveler lazım.

*Uzakdoğunun algılarına gitmeleyim.Usandım .Haydi Osho çık gel , yar ülkesini uzaklardan çıkarmayı anlat.

OSHO:

Kalpden konuştuğun zaman dile ihtiyaç yoktur.izle ve gözlemle.bırak duyguları kalp ynestsin..!

*Hangi kalp yönetecek.Kalıpları sökülmüş bir kalk hangi yüreği yeniden yönetir ki?
-Yaralanmış bir yüreğin merkezinde Mu(tlu) sonlara alışık değilse ne yapacak.Beyine sığınacak. Beyine sığınan her aşk bitmiştir.

Hayrettin Taylan

İs(t/an/ Bul

hiç kimsenin çok kentinde bana İstanbul gibisin
milyonda birin içinde benim birim sensin
kurnalar,turnalar,nazlar, sözler, kızlar asında sen çalındın
İstanbulsuz İstanbul'da kendimi aradım
Vardın
Yokluğun trafiğinde
Korna çaldım yüreğimden
Duydun, geldin
ama
ben Yaralı bir Ayasofya olmuştum
her güzele, her inanca açık bir sevi müzesiyim
gidenler gelmiyor
sen gelmiyorsun
şimdi işte şimdi İstanbul olmaktan çıktım aşk
şimdi işte şimdi senden olmaktan çıktım aşk
şimdi işte şimdi senden kalmaya kaviyim aşk
şimdi işte şimdi benden kalmaya kabul aşk
şimdi işte şimdi İstanbul içre İstanbul 'da İstanbullum sensin aşk

Hayrettin Taylan

İsmail Olarak Kurban Edildiğim Aşkın Koçuyum

şarkılar içinde şarkını yazıp okuyor sözsüz bestelerim
dünyanın en güzel yerinde dünyamın en güzeli sen nakaratı gibi
çalınıyor sevda/
keskinleştirdim notaların diyebildiklerini
hangi şarkıyı dinlesem sanki ben yazmışım
hangi şarkıyı dinlesem sanki ben susmuşum
şimdi uyanık sensizliklerin kavuştağı gibi
kendimi bulmayı çalışıyor bilincin üçüzlerine

kovulduğum cennetinde baki kalan sevdamı taşıyorum kevserlerine
hurilerim ıslanıyor böylece
narkozu geçmiş geçmişin seni geçmemiş hastalığındayım
ellerini arıyor, el'ler...
el çok,
dert çok
aşk neden bu kadar kıt kanatın kanadı
uyuşamadığım bu ayrılığın girdabı neden sorularımda karışıyor vebalime

aşk dediğimiz bu içsel savaşın son gazisi olası hayallerde
yar'a büyütülen büyülü yarınlarımda bitmemiş umutlardayım
sevmeye niyetli binlerce iyi niyetin aziziyim
eksildiğim yüreğine arife olan arifliğin, ummanıyım
ilim ilim seni sevmekteyim
yazılmamış ve katlanmamış kağıt gibi hazırım yazgının yazılmasına
kirli emelin haz sütünü içeli sığa kadar büyüdü günahlarım
aşkım, temiz kalmalı yine de buncalar oncalarını kuruturken

mahkumdurlar, mahdumdurlar, kavilyalarını salmıştır keder
hatırlatırlar, her harfte aşk acısının sonsuzluğunu keder
yara, hiçbir zaman kapanmazın izidir susan ömür
biraz, uyuşmuş duyularım var
biraz, daha alışmış sensizliğim var
biraz, ben'i kedimle tanıştıran sen'im var

biraz, yetemeyen özlemlerin seherinde uyandım bülbül olarak
güllerinin gündüz kokusunda mestan oldum
yetmiyor yine yüreğimde sende kalanlar
yazgı kitabımın arka kapağında özetlenmiş ömrün var
seni yaşadığım en can alıcı cümleler dizilmiş
dokunamadığım her gün çağını sırlara sıralamış
uykusu kaçmış uykuların ortasında uyanmış ömrüm var
yorgunluk ç'ayı iyi gelir geceme
sana sormadan demleniyor kavuşmak
yine tavşan k'anı gibi içimliksin tazılığımın tez canlılığında

emanetinin emini olarak aminlerdeyim
damlaların an'dı okunan ıslak hülyalardayım
inanmışlığımın dili geçmiş dil destanlarında epik ayna benim
kızgın magmaya buzul dostluğunu sunan sevilmişlik sensin

can kere kırılmıştın bir kere
şimdi camı olan gelecek cennetime görmüyorsun

gururun saygı duruşundasın, istifini bozmuyorsun
azat ettiğin nefretlerin ifritlerini sunuyorsun kadere
affına geldiğim sonsuz aşkın bayramındayım
şıklığın güzel bir cümlemin yüklemine başlıyor
sevmek için yaşanmaya kurban olan ismail gibiyim
kurban oldu aşkım sana...
fakir güzellere bir hissem dağıtıldı bir kere
etimin tadı kadardı gece...
bitişinin seddi kadardı, çin yanın
gidişin, aşılmazlığı öğreti yaşanırılığa
kalışım, bütün insanlık meramı kadar kaldı hafızalarda
tutuşmayı harçlık olarak vermişti kaderin bayramı
buluşmayı harcamak lazım sevdiğim uğruna

Hayrettin Taylan

İsmin Sen Hali

've o kendini biliyora'

ismin yalın halini öğretti sensizlik
i hali..e hali...de hali...ve den hali...
aşk hali... özleme hali. Kavuşma hali derken

benim...susamışlığımın suyu akar, seni sürüklere bana
bitmeyen özlemlerimin okyanusunu taşır oldu kararsızlıklarım
binlerce hayalim, bocaladıklarım, ulaşamadıklarımın hali vardı

ha bir de sen halim varmış.....yeni öğrendim....ve çok seydim.....
Sen sen olduğun, bende cihan olduğu, ben sana sığmadığı için.
Bu sen halini çok sevdim.

Hayrettin Taylan

İsrafsız Sevme Resitali

Delinin akıla aşk sunusu-1

İyi şeylerin köprüsünde deli dumrulum
Seni senden çok sevişim dışında yok kötülüğüm
İskalanmış damlaların düşmesin düşlerime
Masalımda ölen perinin gözbebeklerini büyütme
Az ile uz arasında bırakma ,unutamadıklarımı
Büyüdüm sevgi okyanusunda yunus-ı ali olarak

Mahzun lir büyür buluşma nakaratında -2

Mahzun bir haritanın ortasında la şehrin
Beni sensizliğe başkent bırakalı yüceliyor hüznün
İçimde kalmış içlerinin atlasıyım son bakışın rene çeşni
Gözlerin ve sözlerin büyütüyor vebalimin ayrışımalarını
Bakışında küçülen umudun tan sonrasında ışınır cemalin
Işıklar aşka kırılı
Yürekler sevdaya sızılı
Unutulacak bir adam değillenmesinde
İlgisizliğin ilgeçlerini yutuyor yetim yüklem
Bağıl bağlaçlarda dermansız bırakıyor yaramın öznesi
Ara sözlere sığınyor öylesine kalışlar, öylesine gidişler

İyi şeylere iyi şeyler senfonisi-3

İyi şeyler adına büyüdüm mısra masalında
İyi şeyler adına köprü kurdum aşklara
Bin kez cadılaşan sen'den perilik umarak bağlanıyor hayatın t'ellerine
İyi şeyler bekliyorum senden

Kesif bir melodramın keskinliğinde aşk-4

Gönlü kesen kesiflerin sonrasızlığında
Deşik hüsranslar yamalıyorum tutku kumaşından
Ilık bir nefesin sessiz harflerinde kalakalıyorum
Bağrımdaki ünlü harflerin ünlü uyumlarıma kural
Dara düşmüş hecelerin arasında açılıyor aramız
Aşk hileyi bilmez sevgilim
Aşk gitmeyi bilmez sevgilim
Giymişim ayrılık seferinden dönen mecnun'un hırkasını
Sevmişim vurgun özlemlerin bağrında ağlayan şiri'ni
Kesilmişim kuzgun gölgenin bakirliğinde
Beklemişim ezelin ezinde, evvelin evinde
Silkele can kırıklarını
Düşsün içinde bıraktığın kinlerin azimeti
Hüsrana gerek yok, hasretin hüsnün sunağında ıslanırken
Gitmeye gerek yok, sevmek içimizde ummanken

Hayrettin Taylan

İstanbul'un en Son fetheden Aşıkkettin

gelmenle en büyük kıta olacak dünyam dönmüyor
ayrılık yenildi bizim ayrılığımıza anlıyor musun?
ılıman bir sevdaya başkent oldum sen başkentsizliğin başkentindeyken
bu yıl Türkiye nin tek derdi cumhurbaşkanlığı
benim de binlerce derdim var yalnız senle
içimdeki çatışmalarda her kötülük öldü tek canlı kaldı gelmen
gelişin sevgi imparatorluğuma en büyük fetih olacak
bense seni fetheden en büyük Fatih 'yken kaybeden Diojen olmak istemiyorum
ben seninle bu şehri kutsadım
tütsülenen en güzel kutsi sevginle iyilerinle açıl bana
bakışlarında ezbere ayet okunan benden yaralı aşkım

sana benden ve benden ve bendelerden her şey sunuyorum
gelişin sevgi imparatorluğuma en büyük fetih olacak
bense seni fetheden en büyük Fatih 'yken kaybeden Diojen olmak istemiyorum

Hayrettin Taylan

İstanbul 'da Sokak Sokak sen felsefesi

Hoyrat bir yüreğin en anılır magmasında
ruhumda uçan kuşlar
Gözlerine giz kalkışlarda

sana varmanın çetelesinden ve belasından
tutulmalarına zedelenmiş her şeyi
savruluşum geliri yeterse eğer
Baskil dolaylarında menkıbeye sığınarak
eskil aşkın ruhundan
umarsızlığımın ummanı
gülüş belirsizliğinde dalgalanır

Görkemli ürperişlerinle alırsın beni
Şenlik özlemlerime eklenen halinle
kaçırırdın benden beni sana dağlı

bense zaten gönüllerin tepesindeki bendin

Hayrettin Taylan

İstanbul Bize Ağlıyor Aşk

Sen anlat İstanbul! ! !

Ben anlatınca boğaz ağlıyor ondan önce akarak, yakarak.Boğazıma kaçıyor bütün acılar.Yabancı bandıralı bir güzelin gemisine çarpıyor hazlarım,onsuz azlarım, yalnızlık sazlarım.Boğaz 'ın serin sularında uluslararası antlaşmalar var, yaramın ıslaklığını çaresiz kalan.

Ben , söyleyince müzelik yaralı kanıyor gidişinden önce, kalışından sonra.

Ben, dillendirince sevgimin trafiği durur çekilmez oluyorsunuz ikiniz.

Şimdi onca kalabalık yalnızlığım sana benziyor. Bunca insan nereye gidiyor, bunca yalnız mı var? Ona benzeyen binlerin yüzünde neden yüzüm güleç değil İstanbul. Neden bu seveda senin kadar büyük, onu saklıyorsun yaramın ve yanımın başında. Küstüm sana İstanbul.

Sol yanım İstiklal gibi her şey, her seveda var; ama o yok.Adım başı sokak çalgıcıları, beni çağıyorlar. Beni bestelemiş belli; ama bu şarkılardaki hüznü beni arındır.Haliç gibi kirli düşlerimi temizlesin aşk ve hayat.

Küçüğüm daha çok küçüğüm seni unutmanın ummanda bırakmaya.

Hatalarım bebecsi, sensizliğim meleksi.Küçükçekmece gölü kadar içsel çekmecelerim yok.

Bu yüzden kendimde kalışın aşk bülbülüym. Bu yüzden sahilsiz suların damlarını biriktirdin nemli gözlerimde.

Bu yüzden damlalarını sayan kaderin sayacıyım. Sayılmazların son dalgasında, berraklarımı soran küçük bir martının içsel sesiyim.

Küçüğüm daha çok küçüğüm küçükler gitmeyi bilmez yar.

-Nereye adım atsam gözleri nemli bir çocuk gibiyim.İstanbul'un sağanaklarına karışıyor damlaların.Ağlıyorsun ki İstanbulum kirlensin diye. Diyemediklerime kadar ıslandım.Kadersiz, kederler içinde içimde kalanların seyrine dalmışım. Bütün periler, huriler, güzellerin şefkat kucağındayım...Kimi öpsem rujlarının adı oluyor gitmeler, sende kalmalar.

-Gidişi bilmeyen, kalışın emzik tiryakisi iç çocuğun sesiyim.

Gidemem İstanbul ağlar, bu kentte seninle büyüdüm, bu kente seninle eridim, erinç dağlarım yar eridi, yer yarıldı, ruhsuz tepeler bitti.

-Sesi sesinle kısıtılmış ateşlerle yürüdüm izinsiz hayatlar sahiline.

Bir ucu ağlarda, diğer ucu çağlarda olan imkansızlığın M'armara sonuyum. Son bakışını bıraktığın sahile gittim. Kadıköy, metruk bir rüyayı saklıyor. Kadısını kaybeden bir köyün bütün suçsuzlarına bakıyor vebalim.Bütün suçlar bana benziyor.Suçlarımın gölgesinde üşüyüp gitmiştin. Şimdi tinerce çocukların hali kadar, halsiz uyuşumlara tümleniyor can derdim.

Yükle masum kalışlarını yüreğime.Üsküdar kadar eskidi derdimin sol yanı.

Mihriman Sultan Camisi kadar iki aşkı taşıyor kalbim.

-Mimar Sinan gibiyim, gitsen de kalsan da senli bir aşkın inşası için bütün içsel ustalıklarımı seriyorum.

-Güven nakkaşı oluyorum. Sensizliğin bütün aşk duvarlarına seni işliyorum.

Yaşanmış ve yaşanacak olan bütün yarınların yarı gibi koynuma aldı beni İstanbul.

-Tırnakları uzamış sevginin yanındayım. Pençe atmaya öğretiyor hüzn.Hüznün meskunlarında susuyor kaderin algısı.Alınmış yarınların alinganlığında susuyor kimsesiz dünya.Ah bir ünlem olmaktan çıkmak istiyor senin yüzünden.

-Ah ki ah diyor Karadeniz'e ulaşan kara bahtımın ünlem ucu.

Bir şans daha vermeni istiyor milyonların aşk yüzü.

İstanbul'daki herkes bir aşk yüzü, herkesin aşk yüzü bizim yeniden aşka büyük yüz olmamızı istiyor.

-Kardelen yüreğin kar altında oysa yarelen üstünde olmalı.Kokunu salmalı üstsüz kalan benliğim. Kim ile kimlik arasında kalıyor dünyam.
-Dokunmadığın dirimselliğin dilinde süzgecini kapatıyor kopuşlar.

-Dokun, sensiz kalışların dilindeki sözcüklerime.Sözlerim ağlıyor, bağı açık cümlelerde. İstanbul'u yüklemsiz uyutan cümlenin öznesiyim. Vurgulanmış ögenin önünde zarf atan periden kurtar beni aşk ummanım.

*Sorumluluk sıralanıyor, sıralı cümlelerimde. Yüklemler sensiz, aşklar bensiz.Oysa ben aşkın son atasıyım.Nesli tükenmeye yakın büyük aşkların son münecsimiyim.
-UNESCO tarafından kalbi korunan yaralı bir aşk bilgesiyim.İlim ile dilim arasında İstanbul Boğazı akar...Bir akış, bir kalakalış aynasında susar dalgalar.Beni yücelmiş algılara taşır.Egolarımı temizler geleceğin su yüzü.

Yanlışların rahminde döllenir, çıkmazlar. Gayrı meşru olmaya yakın bir gelecek olmasın özlemlerim. Bu kentte doğdu büyülü aşkım.

-İmgelerimin dilinde derin anlamlar kazanıyor aşkın gün yüzü.

-Anılarımızı yakan gün geçirmez olamam. Sözsüz kalışların kavı değişiyor derdime. Meramlarımı sunuyor, mazisini yakan güncül haller.

Huzurun mağarasına sığındım. Asi olmam. Melekemin hazinelerinde hazinlerimi sunamam. Varsıl doyumların ummanında berraklarıma gelir, bekleyiş.

*Bekleyiş, iş buldu sen gideli. Kaderin fragmanlarındaki baş rol oyuncusu olarak benim işim sensin. İşsiz, sensiz, aşksız, yaşayamam İstanbul ...

Hayrettin Taylan

İstanbul Surları Saklayamadı Sırlarını Viranlarımın Bağısın

Ya Sonra... Ya giderken, hiç düşünmedin mi bunca şehri, bunca yüzü, bunca ayrılanın, bunca kavuşamayanın yükü nasıl kaldırarak bu seni seven, bu seni yüreğine başkent eden adamı düşünmedin mi ?

-İstanbul surları gibi virane bıraktın beni? Öyle yıkık, öyle tarihi kokan bir kalp bıraktın. Ata yadigarı, tarihi dokusu, kokusu olan bir sevda bıraktın. Çok viran oldu yüreğim. Yedikule zindanlarını kaldır yüreğimden. Her sur, sırrını saklıyor. Viranlarını onarmakla başlamak zorundayım. Eskimez, tarih dokusu olan sevdasın. Bütün büyük aşkların eşkalisin bitmezliğin bundan.

-İçimdeki sen surlarını yıkmak istedim. İstanbul'un surları gibi, yarım kalmışsın bir o kadar viran bırakmışsın.

-Hani bu surlar ne işe yarar ki? Tinerici barınağı, cinayetlerin, berduşların ocağı ...gibi düşünen, gereksiz görenler gibi. Surlar , İstanbul'un tarihi silüetidir, sırrıdır, aşkıdır diyenlerdeniz biz.

-Bana da başka kız mı yok diyenlere de cevabımdır. Viran olsa da gitsen de bu benim sevdam, bu benim yüreğimin yapıtı, bu sevdamın tarihi dokusudur. Başka sur mu yok, başka şehir mi yok, başka dünya mı yok. Vardır elbet. Egomun, bilincimin, bilinçaltımın, içimdeki çocuğun, ruhumun, tutkularımın, beynimin, yüreğimin özel harcıyla yapılmış, muazzam, bir o kadar muammalı sevi ummanımın surlarısın Yazgım.

Hayrettin Taylan

İstanbul _sen_i Bekler

Unutulmadığın anların dilinde söylediklerin çalınır
...:köhnemiş uzakların sesi kısılır
Yakınlar yakarır seni
...:özlem örüyor seni bir günlere
Meçhul ve meşhur kalışların alıştırmasındayım
...:Sayfa sen ile sayfa hep sen arasında ödevim
Zor bir soru var yoksun diye
...:Çöz beni bir ile bir kere sen benimsin arasında

seninle güzel bir dünyanın imlasını bozmadan
...:göçer vuslatın
kardelen olur yar gelen olur

...:gizlenir aşk, kabuğuna çekilir isteyişler
Derinde sırnaşır buluşmalar
...:iner gönül baharı gözlerine
Bakışır güneşinle gözlerin
...:Aydınlanır sevda evim
umudun demedi paklanır
...:Bir ömrün demedi katlanır ruh ummanımda
hicaz arzuların telinde çalınır tin adın
...:özleyişin pınarında yıkanır tadın
Gül, iç içe gülüşlerle kokar yadına
...:Beni sana toplar özden denklemler

Uzat sevgi telveni
...:Köpük köpük sen ısınsın ocağımda
Senli bir sevginin seferindeyim
...:yalnızlığım hızlıca yürür bahtına
uzak kalışların seherinde tahtına yazılır adım
...:Sensizliğin gölgesi düşer düşlerime
Gecenin hecesinde özetlenir sevilme

...:beyaz bir gül hıçkırır bülbülüme
Yapayalnızlığın seni uyandırır
...:Çiçeklerin gözyaşını sunar bana akıttığın damlaların
Göz yaşların demet demet mat eder hüznün piyonlarımı
...:Yenilirim sana
Sevilirim sana
...:sağını okşar yellerim, ya da bir gün ellerim
Beklerim seni en tanıdık senden

...:hiç ödenmiş sarılışların sıcak anını ısmarlar hayalim
İç huzurun gönderimine güzelliğinin bayrağı asılır
...:Hazır oluştaki senin adını okur aşk ve ben
anlatılmaz masalların yaşanır kıyısında
...:Sen peri
Sen benden benden aşka seri
...:demle beni tutkunun kumru çayından

sende kalışları biriktirdim
...:ıtır ıtır kokan sevda baharında çaldığın türkünün telinde

seni çalacağım aba telimle
...:yakılacağım yar yurduna
kalacağım yar sürgünde
...:bekleyeceğım yar ömrümde

Hayrettin Taylan

İstanbullu Mecnun

gidişlerin çaresiz koşuvarında
dönülmez ufukların uğru oldum
Zaman ve sensizlik gönlümde kalanları
gidişine bakmam için bıraktı
susuşlarımın sisinde hislerinin kalıntıları
kalmanın alıntılarına set ve şedde
yakarışımın resmini çiziyor ruhumun Leonardo'su
söylenilme unutkanlığımdaki pişmanlıklar da var
yalnız senin için anlatılmış anım da
yalnız senin için katılmış tutku kanımda
sen de terk edilişlerin susuşunda susuzluğa çeşm-i güzelsin
şunu biliyorsun ki dağılmış gönlümün son kalesini zapteyledin
geleceğim ve seni alacağım her hayalin ruhuna azleyledim
bir şey çok erken
sensizliğe kitap okunmak
ayrılıkçı aşk devrimcisi olmak
sana benzeyen her güzelin fethine çıkmak

biliyorsun ki
sen bende kayıptın
bir yanımda hep kutup
bir yanımda hep çöl
Şimdi buluşmalar ilaçtır bana
şimdi yanın bana şimdidir

Hayrettin Taylan

İsteyişimin Ruh Ekmeği

Kayıp özlemlerin dimağında gezerdi adın. Yadını besteledim şansına. Huyun ve şuurun buldu yalnız kaldığım uzak kalışları.

...:Ben kaldım

...:Benden kaldın

- Belkilerin sihrinde utulmaz kuyulara atıldım. İçinde sen olan sularla ıslandım.Kabarcıklar tek soru sorabiliyordu.

...:Bir soru,bin cevabın künyesine yazılmış.

...:Sordu kabarcıklar: Onu sevmek ile onunla sevmek,onun da seni sevmesi arasında sevmeyi sevmek ne kadar berraktır..

-...:Kirlenmiş sularım akıp cevap aradı ceylan yüreğinde. Simyacı olup yüreğindeki kimyasal cevabı bulmaya çıktım.

Her güzelde senin cevabını aradım.Dudaklarının ödevini öğreten Leyla da cevap vermedi.Dersim gittikçe zorlaşıyor.

...:Suyun kendisi sormadı aşkına düştüğüm ummanındaki kabarcıklar sordu. Soru bu kadar içsel ve içten olmalı.

...:Zekânın tinlerindeyim. Arayış ile seni arayışın şifrelerinde susuyor gelecek.

Bir gün benim olursun ile bir gün senin olacağım günün takvim yapraklarını yazıldım.

...:Her dem seni okuyor yaprak yaprak koparıyorum aşktan.

Yanıt henüz yok. Berraklarını mimledim, gelişine simler sürdüm. Mavi ile daimi aşk rengine yakın gözlerinde seni düşledim. Bütün renklerin dilinde dil oldum, kal oldum,sal oldum ummanlarına.

...:Ummanın,umulanın ırmaklarıyla beslenir. Akıyorum sana taşıyorsun ta benime kadar.

...:Ufkun dalgaları arasında mantık tıkıyor ruhunun sayfasını...

...:Acabalarımız büyüyor, geleceğe dair beklentiler zinciri uzuyor...Olası hayal kırıklarının kırk ayağı kirli sularımıza uzanıyor. Kırk soru kırk cevaptan sonra başlar asıl aşk.

...:Hala cevap bulamadım. Benden kalışın aşkın destanı gibi, ruhumun bebeklerine anlatılan müthiş masal gibi,gittikçe sevginle bebekleştirim

...:Ninni söyleyerek sol omzumda benimle uyuma uykusunu ekliyor hayalim.Melodik sesinle beni uyutuyorsun.

...:Kocam bebeğim diyorsun... İşte cevap orda şifreleniyor. Bir harf " m" işte sırta kademlik orda.

...:

Ben ile benim, aşk ile aşkım, koca bebekle," kocam bebeğim..." işte. Kabarcıkların bir soruya bin yanıt bu olmalı...

B...:ir ömür aytleri özetliyor bin ömre bedeller özetliyor. Gayrı bu yanıtın seni sevmekten de çok seven kanıtıyım.

-...:Kocam bebeğim haydi uyu kadınlığımın bütün hallerinde... Haydi beni yaz yazgı ile yazılmamış yaşanmışlıklar arasında.

-Seni kendi umudumun rayına çizdim.Uzak kalışına hızlı trenler bağladım.Vagonlarımda senli aşk erzağı var. Seni sana taşıyorum. Seni sana tanıtıyorum.

Bu benli seni tanımak istiyorum.Uzak kalışının dinamitleri taş yüreğimde patlıyor.

...:Paramparçayım özlemine. İçimde demet demet sevgilerin çeşni oluyor

...:Gel desenin desenlerindeyim. Derinlerime kadar desenli sevilerinin son kumaşında seni ütüledim güzel bir geleceğe.

...:Yarınların salıncağını kurdum yürek ağacına. Mavi bir dünya çizdim, gök mavi, deniz mavi, sözlerin mavi, gözlerin mavi, özün mavi, ben mavinin son tonu ...Yar mavi... aşk kırmızı..

...:Hasret kırmızı, sevgi kırmızı, arzular kırmızı,gelişin kırmızı, sonlar beyaz.... Sonlar hep beyaz ... Umutlarımız yarde yemyeşil, yüreğinde masmavi...Sonsuz bir boşluğun hoşluğundayım...

...:Bu sevda renginin genindeyim. Seni sevmenin pin kodlarında tuşlarım ile düşlerim

senin hep benim olmayı özetliyor

...:Üç kelimeye, üç dünyaya, üç umuda seni ekliyorum.

...:Bir sen hep güzel bir dünyamın son birisin bir...

...:İki sen yarınlarımın yar yurdusun, çoğalan şeylerle huzur vatanım oluyorsun. ...:Üç, üç dünyanın simyasında aşk, ekmek, sosyal atlas bizi tümlüyor.

Küle gül olan güle kül olan, yeniden kavuşmaların yapraklarında. Küllerin kaç kez aşk kulluğuma gül oldu. Kokuna dayandı sevi dünyam. Yıldızların yürekte doğması gibi özlenen gecelerin gece bekçisiyim. Gönül evime senden başka kimse girmesin diye bekliyorum.

-Bu kentin güzel hırsızları var.Çakrak güzellerin işvelerinde ruhumun her şeyi çalınmak isteniyor.

...:Çiçeklerin arısını beklediği senli bir bahar diliyorum.

Bal ile al dünyanın arasında sildim sensiz dağarcığımdan uzak kalışları. Demet demet yüreğim mavi sularında toplanıyor.

...:Su ve sen arasında aşk okyanusum seni bana taşıyor can suların gönül mavişesi.

Hayrettin Taylan

İşte Böyle Küçüğüm

'O kendini biliyora ithaf'

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-13

küçüğüm daha çok küçüğüm
bu yüzden bütün hatalarım
öğünmem bu yüzden
bu yüzden kendimi
özel önemli zannetmem

küçüğüm daha çok küçüğüm
bu yüzden bütün saçmalamam
yenilmem bu yüzden
bu yüzden kendime
hala güvensizliğim

Aşk goncası gibi gizemlerin en küçük kapsülünde sevdaya dirhem dirhem mihenk taşı oluyordun.

Denizi gören göz başka köpüğü gören göz başka köpüğü bırak denizi gören o mavi gözlerinde demlendi dünyam. Gençliğinin şelâlelerine attın yaralanışımı.

Düşlerin şafağa duran arkaik bir ceylan yavrusu gibi büyüyordu bana.

Meryem'in aşkı bakışları gibi kutsi ve bir o kadar da dokunulmazdın.

Sevmelerin eveleri arasında unutmuştum seni sevmeyi. Henüz sana yazdığım şiirleri de okuyamadım. Hep can yanımda, sol bağıma bombaların düşer. Perma perişanlarıma küçük sevdanın çadırındaki ali gelecek iyi gelmeye başladı.

Çağcıl bir Leyla'nın firdöndü yaralanışında henüz yeni iyileştim. Yaralarımın üstüne yazgısını yazan güzellere yazacak aşk destanım yokken sen efsanevi özlerimi canlandırdın. Oysa nadasa bıraktığım sevgi tarlamda yeniden tutku hasadının tadında, adında senli bir aşk meyvesi olmak istemezdim.

Çaresiz, permasız gibiydim küçüğüm.

Bilinmezliğin en utulmuş yusufları kuyusuna atmıştı birisi. Kurtulduğum bir anda dikildin karşıma önce gözlerinle .Sanki bir bakışın binlerce geleceği özetler gibi eleğinde feleğimin çemberini eritiyordu.

Unutulmayı kör bıçakların pasına bıraktım, giyotinlerin ağzında aşk çiğnedi, ruhun sakızı henüz çıkmamıştı. Senli keskin bir virajın dönüş sevdasında derleniyordum. Henüz senli demli bir günün gölgesinde değildim. "Olla Belli " adın. Olmuşun olanı, belirsizliğin bellisi, gidişatın gölgesi. Gözleri olan sözlerin kitabı yanısın. Yeni uyanışların çarpar, içimde seni benle çarpan sevgilerin tablosunda.

Bahtının tahtasına seni anlatan içsel eğitimcilerden sorgusuz seni sordum. Bir bulmacı çöz, her boşluğu doldur, yalnız üç harfli bir boşluk kalacak. Onu siz dolduramazsınız, onun cevabını bulacak ruh bilginiz, seveda birikiminiz henüz yok.

Gözlerimin kornea tabakasına işlenen bir bakışın can yakan duruşunda durulandım. Denklemin denginde rükularına kaldım. Bir gün kavuşmanın kavuştuklarında seni okudum ...

"ne kadar az yol almışım
ne kadar az
yolun başındaymışım meğer
elimde yalandan
kocaman rengarenk geçici

oyuncak zaferle"

Yılanların sürünme haritasını ele geçirdim. Yerin altı, yarin ruhu sarkacını çözmek için önce görmeyi görmek gerek. İçsel topraklarda süzülüşünü okumak, yılanlarının yalanlarının ısırgan anlarında orman olmak gerek dünyana...Benistan 'da gezinirken ürkek bir ceylan gibi yeniden yaşamak gerek bir aslan olarak.

Senin goncaların güncelerime yıldız yıldız gibi titriyor, o gece yüreğin,yediverenler gibi yaysız özlemlerin yatağında öyle bir halin uykusuzluğunda kalakalmalara kalıyor.

"küçüğüm daha çok küçüğüm
bu yüzden bütün korkularım
gururum bu yüzden
bu yüzden çocuk gibi
korunmasızlığım..."

Zaman,bizden izin isteyerek ayrılmış, kendi zamansızlığına aman olmuş. Yalnızlık yürüyüşlerini akreple yelkovan arasında puslu bir sensizliğin diliminde sürdürür. Henüz hiç söylenmemiş tüm sözlerimiz kavuşmaların kütüphanesinde okunmadı. Henüz ellerin,aşkı ve yalnızlığımı ayın avuncunda tutan ellerini tutamadım.Henüz okyanuslar tein ve rehin veren mavi gözlerinde kalakalmadım.Oyalandım dünyana,nakışlarım yaralarımın üstüne üstelik.

Dudaklarımız bekleyişleri öpercesine,öç alırcasına acımasız yalnızlıklara kuruyor. -Gel öp beni benimden, kavuşma anında.Gel yaşa beni, yaşanmışlığın yağmurları gibi esil esil, efil efil saçların uzansın ruh dünyama.

Goncaların olcaların gibi patlıyordu. Kenetlenmiş, özlemlerin çözümsüz uçurumlarında direncimizi hoşlukların ortasında bırakıyoruz.

Aynı ruhun odasında çıplak bir karanlıkta çiğdemler, nergisler yaseminler örtsün ani gelişlerimizi.

Dağlar sallanıyor kavuşmalarımızın dağlanışında. Yeni mevsimimiz gözyaşı döküyordu,sensiz bir iklimin orta yaşanmasında.

Sevdamıza istasyon açtı içinde çıkılmazlar.Yalnız sen rahat gelesin diye her adım attığın yere metro kurdum.Yerin kulağı var diye, yarin kulağına gitsin özlem sözlerim diye.

Dünyanın öbür ucuna değsin özlemlerim, ruhun son gelişine değsin adın,gelişin bende kalışın.

Hoşluklar dağılmış, içimizin fırtınaları ehil olmuş,yıllardır sığındığımız limanda tutkuların bilek olmuş kavuşmalarımıza.Gönlümüzün okyanusları mavi gözlerinde maviye çalakalem olmuş ve seni çağırmış her deme güzellikler.

Gözyaşlarından sonra hep beklediğimiz yağmurlar uslanmışlığımın üstüne yağdı.Usul usul islandım sana.Bardaktan boşanırcasına ağan

Yağan aşkın adresinde isimsiz gelişlerinin yanardağlarına attı beni kader. Saçlarını suçlarımdan toplayıp gel kurtar beni sensizlik cehenneminden.

ah beni beni
vah beni beni
nerelere gideyim, nasıl edeyim

al beni beni
sar beni beni
saramazsan eğer körfeze bırak
gurup ile soneyim

Oysa, bir insan goncası gibiydin,sözlerinde güller açılırdı.Kızıllığın kara bahtımın tahtını yıkar ve beni aşkına çağırırdı.
İşlenmiş bir günahın tortusu kalmış olmalı ki hala aynı ninnileri sana okuyorum. Dudağındaki kelimeler kahve tavelerinde beni sormasın.Dökülsün sözlerin gönül sarayıma.
Pembe bulutlarına nemli bakışlarını yolladım.Atıldığım en kurak çöle yağmurlarınla gelen son leylam ol.
Bir rota çizmedim yangınlarıma, küçüğüm.
İçimde bir beni yakan, kendi dairemin içerisinde dünyana dönen bir eksenin teğetinde tanımsız kaldım sana.
Yaralı bir aslan gibi kükreyen aşk muhaciri gördün mü hiç.Hiç olmazların sularında sürüklendin mi? Hiç kısmetin timi oldun mu beni çok karışık, çözümlenemeyen derinlerde araştırdın mı?

Denizin maviliğininde mavi gözlerinde çöz beni. Kana kana içe aşk'ın sularını.
Kavruk, yürek yıkan bu aşkın bırakan mevsimlerine meydan okuyup sensizliğimin dilinde yeni dil ol,konuş benimle.
İşte böyle küçüğüm. Geleceğin koordinatlarında paftalarım hep senli güzelliklere ekili. Yalnız senin dünyanın ölçülür, yalnız senin uğurların uğurlanır savaşlarıma.Korkusuz, aslanlar sofrasında ceylanlığıyla doyur beni uzaklardan. Yeniden geliver,sorhoş fırtınalar sensizliğe yakalandığında, aşkın dehlizlerinde çıkar beni kendi halinle.

Hayrettin Taylan

İsteş Damlalarının Ünleminde Kalan Yürek Yüzüm

gözlerin meryem değilken aşka
kimsesiz bakışların son müneccimi oldum
yüreğimin son hecesinde kitapların ısınır kitabı aşkımıza
zuhrettiğinde damlalarını sayıyor sayaç kalbim
damla bir sen, damla son sen
ıslanan ben arası son ben
bu çağın grisini yapııştırıyorum gökkuşağına
gececeğim sensizliğe orada mukim olacağım
lazım gelen kaderin emekçisi olacağım
orada olacağım orası oralı değilken
şurada olacağım yani sol yanırken hayatım

kan vereceğim iliğine kadar kanayan yarama
gidişinin son hamlesindeki kaleyi kuruyacağım
şah ben
mat sen,
matematik bütün hayat
susup duracağım sensizliği o'na kadar
denklemin diline dolanacağım pay senle ağlaşacak
işteş damlalarına sereceğim ünlemlerimi
beni ünlü eden soru işaretinin bükülmüş beli olacağım
sonra veli olacağım aşk dergahına cümlelerine
öğelerimi bulacak güzel bir mucizenin perisi
yüklemindeki türemiş acıları soracak bana
diyeceğim ki o eskimez bir aşktı mummyası benden üreyen
susacağım kelebeklerinin taşıdığı mayınlar üstünde
bile bile basacağım aşk bu
meşhurluğum sensin
meçhul yoklukların sinesiyim
bu yüzden kalb-i iştihakımın şuurusun Perizer

Hayrettin Taylan

İtaatin Bağı Kanadı Gibiyiz Elnaz

Sonu belli olmayan bir aşk gibiydi yazdıklarım. Son bakışınla kaç ben öldürdün içimde bilir misin?

-Her damlan içimde okyanus gibi sardı yara parçamı. Her bakışın dalgalandırdı içimde sakladığım seni ve beni.

-Farklılıklarımızın farkında dile geldi çark edilişler.Farklı hale düşüşsüzümüzü yazıyor yazılmamış algılar.

-Benzersizliğin ben merkezinde, alinyazımızın alıntı yazısında kendimize gelişler artar.

Bilinirliğin bilmece uçlarında, bilinmezliğin bulmacaları.Çözülmemiş yaşamların çözeltiler iner diplere.Dipsiz kuyunun huylarını taşır vebalim.

-Neden böyle arınmışlık üstüne ney'ler söylüyorum bilemedim Elnaz.

*Vaat edeceğim öz sunumlarında sonsuzluğunun slaydı yok.Sen kendine merkez, kendinle odaklanmış bir gerçek olarak yaşayamazdın.

Ülkülerin demirden yapılmış olmalı ki paslanmış. Ben de tesadüfe bak boyacıyım sevgilim.Yüreğini boyadım, şimdi içinde içi boşalmış ülkülerinin d'emirlerini boyatmaya geldim.Fikir mayındır, gizil atomdur, önce beynini öldürür, önce seni beyinsiz yapar.

-Her fikir kendi tekil bağlamlarının bağı yapar.Nasıl düşünürsek o'yuz.

Bu fikirsel uydurdukların terazisinde kendinle tartılmayı dene.Mutlağın mizanında tartıl.Sen bir bebektin, yeniden bebek olmaya, yeniden mutlak mizanda tartılmayı dene.

Sen bir güzelsin. Güzelliğinin doğruluğunu harcadı beyhudeciler.

Senin özgürlüğün özünde,senin özün özgürlüğünde.Hangi öz,hangi özgürlük bunu bilmelisin Elnaz.

Bir mülkiyet tabanında değil sayısız algıların.Bir mutlak denkleminde Özü'nün harelerinde arınmalısın.Bir tutamın tutkusallıkta amanlarında silinmeli keşkelerin.Bir şekle kayıt olmalı şükranların.

Tutsak eder, baskın emellerin.Beni yıldızların sağmasında toplar gece.

-Yıldızların sütünden beslenirim gecelerimi hecelediğin her demde.

Ay'ın çeşmesinden içerim şemli huzuru.Eriyişim böyle başlar.

Sen beni en kutsal merkezim, yani vicdanımla baş başa bıraktın.Oysa Vicdan öyle bir merkez ki bütün algıların, bütün iyi niyetlerin, bütün içsel hazinelerin değirmeni gibi.Öğütür de eğitir de seğritir de eritir de Ve sen önyargısızlığın sızısı gibi dağıldın içime.Septik eteğin vardı yırtmaçlı amaçlarımda dibinde.

-Salına salına yürürken söylediğin her sözün etiklerinde dağıldım.

Seni görmeye yakın , kendimi görmeyi denedim hep.

Her şey bir otorite karşısında aldığımız tavrın denkleminde.Biraz formüle edilmiş bir toplum algısıyız.Birazdan daha çoklarımız var yanılgılar üstüne.Çizilen duvarlar,örülen setler, yanlışlarımızın gölgesi peşinde sürükletir.Toplumsal sürünün

içinde süresi dolmuş zamanların adlıyız.
-Herkesleşiyoruz.

-İtaatin kanadıyız. Uçuyoruz herkes gibi; ama neye,neden, niçin , neler için bilmeden?

-Bir otoritenin teni gibiyiz.Yapışık kalmış çok şeyimiz var.Yanlışı algılar yolunda gidenler başka biatlere gafil avlanır.

Sistemin dışladıkları, ortalık malı düşüncelerin dışkısı gibi harcanıyordu.

Bir fikrin muammasında grift bilmeceler çözüyordu, durağan beyin.

-Herkes kendi çıkar ummanında kendi benliğini kirletiyordu.

Benliğin bilinçaltı filtresini kirleten derin sülüklerin taş bağına karşı Başka karşıtlıklar fabrikasyonu gibiydik. Partiler, cemaatler, dernekler, gruplar, gibi bağıl mayınların basılan ve çıkarla kesilen ayağı oluyordu çoktan çoklar.

*Oysa doğruya çalışmaktı doğru olan.Oysa mutlak vardı, o mutlağın bilinmeyenlerine merdiven olmak, her basamakta kendimizi tanımaktı, kendimizi okumaktı.

-Sistemlerin çatışmasında vicdanların duruşması var.Bir fikrin bağıl bağlamına maşa olmak mı?

-Ya da tarafsızlığın tarafsız atlasında hoşgörünün, ilericiliğin, ilmin, güzel niyetlerin, kardeşliğin rengi olup kaliteli yaşamın merkezi olmak mı?

-Sol yanında kalan bir gerçek var aşkım hala kalbim kadar yakın ve bir o kadar da hızlı atıyor Elnaz.

Huzur, herkesin başkentidir. Birlikte yaşamak demek dünya demektir.Aynı havanın, suyun, özün, gerçeğin yaşayan diliyiz.

Dünyayla uyum,uyanış, özümseyiş dili kendimizle konuşmaktır, kendimizle konuşarak güzel yarınlara yazılmaktır.Ben senden önce kendime uğradım.

-Bir kahve ısmarladım kendime. Sonra falına baktım. Meğer fala inandığımız kadar kendimize inanmadığımızı anladım.

*

Sonra üşüyordum yaz ortasında, bana bağısladığın yazgı ortasında.Sevdandır deyip geçiştirdim.

-Meğer sen hem yaşamanın, hem sevmenin nakışymışsın.Ben nakkaş olmalıyım, bilinçli yarınlarımızı süslemek için.En doğru olanı boyadım, sevdim, yazdım, yazdım sevdim seni Elnaz..

Hayrettin Taylan

İyi Niyetlerimin Betik Kentisin Şulenar

Bu gönlün arka bahçesinde yetişen güldün. Gülüşünle büyürdü güller, aşklar, ben'ler. Şimdi suskun şehirlerin ıssızlığı yağıyor yüreğime. Sevda yelim esmiyor.

-Gamzelerinde toplanmış gamlarım var. Güleç yüzünle toparlanacak bu ruh halim.Sensizliğin yellerinde gönül dalları kırılmış cümlelerim var.Öznesinin aşk kafası kırılmış.Beyin kanaması geçiriyor anlar. Yoksun diye kalbimde saklı tüm sözcükler hüznün kusuyor.

-Acilindeyim beni iyileştirmeye gelmeli her halin.

- Kirpiklerine sürdüğün rimelin değeri kadar boyalı anlamlar birikiyor yürek yüzümde. Rujunun değdiği manaların izindeyim. Hangi cümleyle yıkansam silinmiyor.

-Annen-babanı hayrına...bir dahadan çok öper misin?

Hayalüstü yazgımın üstü açık.Özü, üşüyor. Ruhumun dirençlerinde senli volkanların sözsüz romanları var. Faylarını sunuyor gelemeyişin. Gelemediğin her gün kendince depremler sunuyor.

-Cümle bağrımda sarsıntıların var. Sen hayalin adılısın.Gerçeğime aşılansın bir sevda yeli değilsin.Hoşluğun esti, yazdırdın, sevdirdin.Yenik düştü düşlerin. Aşk için aşka büyüyecek büyüteçli demlerin yok.

Bir anlık, bir ömürlük güneş tutulması sardı aşk gündüzlerimi.Öyle sandım. Kandırılmışlık muştuluğunda kendimi buldum.Serdiğim sevdanın iklimi yüce, içten, gerçek, bütüncül sandım.

-Beddualara karışmamış cümlelerimi durulanmış gerçeğindeyim. Özlediğimi biliyorsun, adın kadar bir adım atamam telaşındasın.

-Bir çocuk yüreğindesin. Yalnız başına sevememenin girdapları arasında kendine aitlerin aidiyet sofrasında sunulmuş yüce bir aşkı yaşamayı erteliyorsun.

• Bir gönül sofrasında tadımlık bir an gibi uzakların şulesini sundun. Yakarım ve susarım dedin.

Bilmediğim algılar yolculuğunda gerçeğim aşkı sen bildi. Çaresizdi bu yürek. Teslimleri ütülenmiş duygular şehrinin aziziydim. Azizdi sevdam.Berraktı sevgi denizim. Sen dahi kirletemezdin. Bu benim sevdamdı. Böyle sevmiştim, böyle yaşamıştım. Cümlelerde yaşandı. Vedası ertelenmiş aşk romanın son kahramanı gibiydin.

-Hep varla çok var arasında; ama yanımda hiç yoktun. Belirsizlik uçurumunda açılan güldün.Ha bugün, ha yarın...Derken suskun bir dile düştü düşlerim.

-Bir düşün , ötesi kismetle saklı.

-Sızıyla sazını çalıyor sensizlik. Gelmesen de olur. Yaşanıyor içimde aşkımızın tüm zerreleri. Sen kendine zer ol. Sen kırılmayacakların yanında kalbi kırılan sevgi oyuncağı gibi kal biraz.Ben kim, bana zaman ayırmak kim?

-Pus tutmuş yarınımda aç kurtlar satırlarımın kuzusunu yiyor.İçimdeki sisler, hislerimi de kapatıyor. Bir sevda okyanusu kuruyor. Teslim olduğun özel denizinde seni seveceğini de özel fabrikadan çıkarıp sunsunlar gülüm.

-Hadi kızım, bizim istediğim formatta bir adam.Fabrika çıkışlı, bizim amaçlarımızı, hayallerimize, öngörümüze uyumlu bir aday.
Robotla aşkın tanıştırılması olur mu ki yar...Sen sabrımın gülüsün tamam da

Dudaklarımda esen bu soğuk cümleleri ne zaman sığağa çevireceksin. Hangi iklim seni bana getirecek? Hangi gerçeğin dilinde dilsiz kalıp susacaksın.

-Veballer bilir misin? Birisini severken yarı yolda bırakmanın vebalini taşıyacak vicdani merkezin var mı?

-Var mı seni sahi sevgilim. Vicdani direncinde eser mi suskunluğunun, ilgisizliğinin y'elleri.

Bir veda telaşı soyunuyor uzaklarında. Bir adım daha var sana yakın. Bir adım daha var , senin adımınla büyüyecek.

-Neden bu büyük sevdayı kanatıyorsun.Hüzünlerimin vampiri misin?

Kalbimde senin aşk bebeğin büyürken, neden bu uzaklaşıp..Neden bu sızılış. Hangi bahanenin merdiveninde kendi dünyanın son katına çıkıyorsun. Kendini ne kadar yaşıyorsun? Ne kadarı senin hayatın.Bağışlarına teslimler bendi serilmiş.Oradasın, aşamıyorsun neden?

-Yazılmamış romanların dilsiz kahramanı gibi kahırlar sürme bağrıma. Dilimin yazdığı bu sonsuz aşkın sevi okyanusu gibi akıver. Dalgalarınla sar beni.

Maviler giydir güzel dünyanı. Benli dünyanı coğrafyasını çiziyorum .Egzotik kentlerinde kalıyorum. Kozmik yaşanırlığın tam ortasında sarılıyor dünyan.

Sitemlerim tuvale sığmaz.Bu da bir özleyiş resmidir.Bir terapidir sensizliğe. Kendime dersler vermektir. Hüzünlerimi seninle eritmek mecrasıdır.

Cümle uçlarımda yaşıyorum seni. Baş ucumda duruyor hayalin.Bir gerçek atlas gibi duruyorsun.Renklisin, aşk rengime özelsin.Bir rengin yok, o da gerçek olma rengin. Atla eskiyor, uzaklar eskiyor, gelemeyişin eskiyor duy biraz.

Duamsın...

-İyi niyetlerimin betik kentisin.

Dilden dile, gönülden gönüle beni taşıyan aşk şulesisin.

Süzülsün ruhumun derinlerine nefesin.Nefsinin başkentini taşı yanı başıma

Bir ümit bağrında, bir umut şarkısında benimle yaşa gerçeği.

Ben kadar adım at, ben kadar adım kal

Hayrettin Taylan

İyi'leş'iyorum Nazlıcan

23.23. 2010

-Gözlerime geldin.
baktın bahtının dünyasına. Sonsuzluğu görmeye gelmiştin.Gözbebeklerimin sayfasında onsuzluğu gördün.

-Gözlerin görebileceği özlemlerin vardı.Oysa özlerin özleyerek gördüğü aşkın evini seçemedim. Gitmeyi tercih ettin.
Seni çok ötede bir eve yer yar yaptım. Gidebilirsin,şimdi dünya sensiz çok güzel bir yalnızlık sundu.
-Her şey ben kadar, benimi sarmış.Kendime özgür, sana hasret dolu bir gelecek var. Bir gün bir şule yağmurunda kavruk masallar dilerim elbet. Beni aşk yeşilliğine götürecek elbet.

*Gecemin şafağına ışıltısını yazacak elbet. Gitmek siz de irsidir.

-Damlalarını çek yazılmamış kaderimden. Islatma geleceğimi.
Seni özlediğimi söylesem inanır mısın? Her açık film, dizi, müzikten sonra gözlerim nemli ...Birkaç damla, büyük aşkı ıslatır. Yattığın tarafa döner, varmış gibi seninle konuşurum.

Neden aktınız ki damlalar:

-O, hala yanımda.

Damlalar:

-Şair, kendine gel, o, yok.O, kendine de yok. O, yokların yoklamasında kendince sızılarını sunar.

Biz gözlerinden sızmak istemiyoruz. Artık mutlu bir aşka yaniver.Şule düşlerin aksın.Yaniver yeni sevdaya.

Damlalarını vura vura gittin.Düşünmedin mi vicdanımdaki kavruk masalını.

*Nefesim nefsinin hevesini yazıyor.Dedim ya, sensiz iyileşiyorum.

*Özlemimde sen kalan geçmişim var. İnsan geçmişiyile var, insan geçmişiyile yaşar.İnsan geçmişine bağlı bağlam olamaz.

Hasretimde sen varsın; ama gün geçtikçe iyileşiyorum.

-Özlem sağanağımın tesellesinde, teslimleri çok görme.

Yumru yumru boğazımda kalanların yutuluyor gerçeğe.Bende kaldığın ömrün sessizlik diliyim.

*Başkasına baktığım güncelerin seyrinde hasretlerimi yıkadım.Hatırı sayılır uzaklara gittim.

*Med-cezir beni sürükler kıyına.Gelişinin meçhul diline süreğen eder.

Yitiriliş atlasında hüznün yırtmaçlı renginde kendime gelirim.Bütün geçmişim senden ibaret; ama bütün geleceğimi oyalayacak bir güzel elbet çıkar.

Düş diline çevrilir sensiz kaldığım anların yabancılaşan manaları. Beni sensizliğin çözümsüz sözcükler döker denize.

Ruhumun iç cebi gibi yırtılmış sensizlik tutmuyor.
Tüm adreslerin manasında sözlükler ısmarlandı.Gidişinden sonra her şey manasız kaldı.Onları anlam kılmaya çalıştı sözlükler; ama nedense yeni bir sevgili dışında hiçbir şey manalandıramazdı, aşka aitleri.

Eski bir defter gibiyim. Yarası silinmiş yar gibiyim.Sen olmayınca sözcüklerin yarisi okunmuyor.
-Beni tümleyen sözcüklerini silen geçmiş mi sen mi ben mi bilemedim.

Bazen gözlerinde esiyor rüzgar, bazen rüzgarında esiyor gözlerin.
Zihnin algı kapasitesi doluyor.Farkındalığını sunan yarınlara yeni yar olmak için kendime yarışıyorum.

Hayrettin Taylan

İyikilerin Kilerindesin Şulenar

Dinle Ceylan Yürekli...

-Seni unutabileceğimi düşündüğün düşler cihanındayım. Ruhunu saran ceninler aşk bebek olurken unutmak türküsünü çalanların h'alay b'asını çekemem

İçin gözümde yeşil gözlerinin matem ormanı oluşamaz. Aşk, bir savaştır, büyük aşklar dünya savaşı gibidir. Her cepheden, her duygudan, her tanıdık, hayrandan, seyrandan, itten, saldırı gelir.

-Büyük aşka hazır bir yüreğin yoksa, başkalarının yalan dizisinde ağlamaya devam edersin ceylan yüreklim.

-Bir zavallının kaybediş eğlencesine meze olamazsın. Bir duruşun vardı, aşka teslimiyeti öğreten.

-Yanıyorlar yanıyor, sen benim yandığıma say. Ağlamayı ağıtlarımın sonuna ekledim. Mısralarım damlalardan oluşsa da yüreğim şule şule.

-Alev alev aynı sevgideyim. Bitmezliğin manifestosunu yazdım.

-Birazcık umurunu aç... Birazcık da kendini aç. Kendini kapatmışsın sevdanın insanlığına. İyikilerin var içinde. Bir resmi bile iyikilerine almışken. Ben bütünlerimi serdim. Resmim içimde, yüreğimde, sevda aşımında.

-Görmüşlüğün göreniyim, sevmişliğin seveniyim, aranmışlığın aranayım. Sevda soytarılığını bitireli çok oldu. Artık mistik algılar ulumuyum. Artık, metafizik öteler ermişiyim. Seninle arındım, seninle kendimle yeniden tanıştım. Bir içsel duruş perisiydin. Masum melekliğin son şubesiydin.

-Sana methiyeler dizdiğim manzum özlemler kentindeyim. Kendimle tanıştım, seni sordu ilkin. Yeşil gözleri kadar sonsuz ormanlar sunan ceylanın nerde?

-Hayatın her aşaması ürkeklik. Her ürkeklikte kaçır mı hayattan, senli hayattan, aşktan. Bir yalancının mumuna neden yatsı oluyor. Belli ki yatsıları kaçırıyor. Belli ki sana inancı yok. Sana güveni, inancı yoksa ona olan sevda varlığını neden yakmıyorsun. Neden Mecnunlaştın? Mecnun da senin gibi uğrunu şerdi; ama Leyla'ya kavuşmadı. Bu kavuşul uçurumuna giden kendini sevenler derneğinin ürkek başkanını neden böyle içsel sevdin. Kendini bu kadar sevmek doğru mu? Tanışmak, yaşamak, yakınlaşmak ona sanki ölümcül hastalık mı sağlayacak. Üstelik her benliğini ona teslim ederken, kaygının müsrifliğini neden yapar?

-Aşkına karşı neden bu kadar cimri? Oysa onun yüreği okyanus, bir zerre sevgisini istedin, onun da pintiliğini mi yapıyor yoksa kendini tanıyamamış mı?

-Şair dedi kendimle tanışam kendim. Bir kızın en büyük sorunu kendini tanıyamamasıdır. Kendinle tanışsa, seni tanır, sana teslim olur. Başkasının yılanlı yalanlarıyla sokmazdı kendini.

Eskiden ateşsiz yanıyordu yüreği, şimdi sensiz yanıyor. Yanışlara teslim olmuş vazinin vazosu gibi duruyor gönül masasında. İncinmişliğin cinlerine teslim.

-Bilinmeyenlere onu kaygılara, önyargı çukurlarına atıyor. Çıkmalı oralarda, seni dinlemeli, senle görüşmeli. Seni tanıyarak, erimeli erinç sevdalar kentinde.

Yüreğim sende. İyi bak ona. Geceleri nicel kılan yalnızlığına bir de nitel hüznlerimi ekle. Beni de ekle manaların yapım eklerinde. Sen eklendikçe sevdama hayat yeni anlamlar kazanıyordu.

-Canını yakanlar derneğinin başkanı mı sandın beni. O benleşen canını yakacak

şulem yok.Şulem içimdeki buzları eriterek su oldu.Su, azizdir, berraktır, temizdir, akıcıdır, iyileri iyilere yapıştırır. Kötü emelleri paklar.Su, aşktır.Sarmaşık gibi dalgalarını bağlar bağirlara.Su kadar azizeydin.Hala öylesin.
Sularına kötü amaç fabrikasının atıklarını atanlara karşı direncin neden zayıf.
-Neden kaygıların çok şişman? Şişman mı seversin?

Ben aşk-ı saniyim.Saniye saniye seni yaşarken, sen hangi yaşınla, gözünde akan yaşınla beni silme eylemindesin." Her eylem yeniden diriltir beni"
Üstelik..üste sende kalan yürek parçalarım var.Üstelik, üstsüz kalmış aşk aslanın var.Üstelik, üstbenliğimde sana yakıştırılmış asilliğim dururken, sen annenin eskiz haklıklarında kendine doğrucu bir cümle kuruyorsun.
-Yine haklı çıktık demenin demosundasın.Yarın güzel bir beste yapar, çalarsın kimbilir.Kimbilirin, bilirkişisi olarak geleceğim yeşil gözlerinde durucağım bilesin Şulenar.

Hayrettin Taylan

İzmir Ayrılıklarımın Döküldüğü Son Liman

ruhun meltemlerinde bir İzmir gecesi
konakta yaşayan duygum
yüreğinde siperinde salınan bir dilek
ve beddualarını bana sunan sündüs
kaybolduğum arzu şehrindeyim
rıhtıma giden her güzellikte
günah ısmarlayan anların anısındayım
en umulmazın boğazına sarılan
yerli bir yılan gibiyim
ayrılığa güneş olan terk edilmişliğin aynasında
bir dilek
bir de her an beni suçlayan sündüs
bu İzmir ruhumdaki en büyük Yunan
benimde dileklerim orda denize döküldü
benimde arzu sündüslerim orda kurşuna dizildi

akan aşka
orda ruhumun nefreti sinmiştir
körfezin kirliliğinden almıştır ayrılıklarım
İzmir hep güzel aşklarımın son limanı
pişman edilmiş hislerimin ordusu orda denize döküldü

kimim diye soruyorum kimsesizliğime orda
binlerce bilinmeyen anlarımın arşivi çıkıyor
elinde tuttuğum son dilek
her sevgisiyle kanat açan son sündüs
orda kanatsız uçup gitti
sıraya dizilmiş gidişlerin son ırmağında
Meryem ana duy beni
yaşadığım her an dinle beni
Ben İzmir' de izim hala

Hayrettin Taylan

İzmleri Emziren Yanılgının Gidiş Annesi

Kadına değineler sızıyor sözlü teninde
Hayaller depreşir hazın setinde
İleri atılıyor utkun tutkular
Sensizliğin senli filmi çekiliyor
Dublörün mü bu yatağında aşk şiiri yazdığım
Ellerin mi bu ellere fikri maşalık sunan

İzmleri emziren sol'dan kanıyor aşksızlık
Feyz yanımla yanıyor
Bu yüzden fikri öpüşmelerimiz olamaz
Gül kana kıyıcı değil
Dikenin blöfüne kendici bülbül
Ufuk çizgisinin düşünce bahçesinde
Dökülüyor yanılgılar
Kara bir sözcüğün karasına düşüyor kararlar
Hal'ler lal oluyor güller kal olurken

Sana denizler kala suların susaması gibiyim
O kadar yakınsın yakınların karası zahir
Elimi uzatsam güneş tutacak
Dilimi uzatsam cümleler
Yanıbaşımdaymışsın gibi ama bütün düşünceler senden uzak
Hiç gelmeyecek gibi başkalaşmanın uzak kutbusun
Global aşkın ilk tecimini gibiyiz
Gidemeyenlerin gideni gibiyiz
Sanki'lerimiz tütsülerini erklerde unutmuş
Keşke'lerimiz üstsüz ilimler sunmuş
Ama sonra geliyor sonraların
Uzaklığını kesip yürekten yarıyor
Oysa biz sevda yakınlığının uğruyuz

Hayrettin Taylan

Jurnalist Erini Dinlemelisin El Azize

Saflığım saf tutmuş tutku seccadende. Mistik güzelliğine, aşkı büyüten derin menkıbelerin var diye belki beni hep Şems tutarsın diye sevdim işte.

Aştan gitmenin ârâfında gönlünün rafındaki kitapları okudum.

-Okunmamış sözlerin var, dokunuyor bağrım. Hiç kimseye söyleyemediğin sözlerin var, tozlu cümleler arasında kaybolmuş.

Vav halinde bekliyoruz "elif" güncene. La deme bana sakın.

-Ben var; ama benden kalan sen yok.

-Lütfünü ilmi akışlara çeviren pınar gözlerin yok. Derinlere akmak isteyen filmi sözlerim. Ya da felsefi hayıflarım var kimsenin anlatamadıkları üstüne su olmak. Suyun üstüne su yazmak.

Tâ senden akan pınarların narı olmak, yakmak ya da dağılmak ateşinde. Ya da küllere gül olmak. Ya da gülüne diken olup sinene batmak.

-İmzasız damlaların var yaramın üstünde. Günü güne dolduramadığın hasretin fişleri var.

Yokluğunun yoklamasını yaptım .

- Sen var; ama beni seven "sen" yok. Bu aşk okulunu yakasım geldi. Nerde kaldın derttaşım Hülagü. Haydi yakalım bu benden gidenin bütün dünyasını.

- Dur dedin, Azizen konuşuyor:

-Hülagü sensin. Bütün dünyamı yaktın. Çaresizce gitmek zorunda kalan azize benim. Günah tahtından indirmek istedim ,başaramadım. İmzalı bir yürekle gidiyorum.

-Edebim aşkımdan öncedir, bilesin. Edep aşkın imzası, ben edebimle geldim.

Vakitsizlik değildi benim gidişim. Kırılmış fanusun nisyanıyım.

İsyanım kendime. Senden gitmedim; asıl kendimden gittim.

Dur şairim, dur aşk künyem, dur nefret küpüm, dur ilk kez geldiğim, ilk kez gittiğim belalarımın şiir sözlüsü.

Dinle gidenin hayıflarını:

-Damla damla akışımı hangi vicdanın kaldırır. Islak dünyam seni aziz yapar mı ey el'azizli.!

Yalnız Allâh, ekmeldir, kusursuzdur.

- Kusurlarını örtecek ruhum yoktu. Dahası son kusurunun kurşunlarına dayanamadım öldüm ve bittim senden.

-Aşkla yeşerttiğin ve meyve olmaya yakın bu sevda azizesi artık kurumuş hüznün lalesidir.

Şimdi yapayalnızlığın bu izbe kentinde kendime kent olacak mecraların dışı güverciniyim. Beyazlarım ayazlarıma karıştı. Kanadı kırık bir mazimle huzuru arıyorum. Onca adam arasında adam arama faslında yoruludum. İnci aramıyorum; ama adem olup adam olan birileri kalmamış.

-Aşkımı dipsiz Yusuf kuyularında sakladım. Ne senin ne de başkasının tasını dolduracak sevgi suyum yok.

-Bu var içinde yokluğun dramasında oynayan ben, oynaşan sen.

Kimil bir isimle seni şifrelemiştim. Tırtılım demiştim sana.

Sonra tırtılıktan çıkıp ilk aşkımın keleşliği olup beni taşıdın tutkunun güneşine. Orada, işte orada yıllarca ısındım, ruhum, ufkum, kadınlığın aydınladı.

-Pervanesi nefsinde olan dünyanın hazımsızlığında bitirdin her şeyi.

-Bu melalin mucidi sensin. Ya da kaderin defterini yakan nefsimizin sınavıydı.

-Gün kendine gelecek elbet. Elbet acılarımın faturasını ödediğimden mutlu günlerimin aydınlığını yaşayacağım.
Ezelime yakın ecellerim var; ama yeniden seni çekme biletim yok. Piyango şansım yok. Seni aşk olarak çektim, aşk olarak kazandım.
Talihimin tarihini senle yazdım, yaşadım. Sevdim, sevildim.
-En çok da kanadım bilesin. Uğruna ağladığım adama bir daha gözyaşı dökcek mecalim yok. Çık melalin gölgesinde kalan sevgi kırıntılarından. Ben artık sen'den fırtınalar estirecek güce sahip değilim.
-El azizeyim, el aziz duy beni.

El Aziz'den dinle haykırış sonelerini.
-Uçurum çiçeğin kalmış ve ben arı. Bal lazım senin eserin olan bu yara için.

-Gözlerinle fethettiğin bu yaralı aziz seni unutma uçurtmaları yaptı. Uçtu ta sen den ta seninle bulunduğu ilk demden.
Yare çakıldım .

Mağrur bir aslan gibi yürüdüm yalnızlığının ormanlarında. Sana benzeyen ceylanların yürek sofrasında doyurdum anlıklarımı.
-Anılarımı sordular. Senle başladı senle bitti. Bin bir gece masallarından daha uzun, daha şifreli, daha acıklıydı.
-Acıyan gözlerle baktı kaderin kıyıcıları.

Körlük gözün .
-Ya iç gözün görüyorsa seni. Ben hangi görüşün, hangi seni göremeyişin bakış açısında görmezliğin sonu olayım bilemedim.
Sağırlık kulakta, aşk yürekte.
-Ya içimdeki sesi duyamayan sen sağır sultanın kızı nerdesin?
Dermansızlık dizin, amansızlık nefesin.
-Ya sensizliğin meramına ilaç olacak maveraların nerde?
Sukûnet dudakta, heyes içte, alışmak beyinde.
-Ya bangır bangır bağırarak kendini kaybeden yalnızlığın suskularına çözüm sakinliğin nerde?
-Nerde yüreğin muğlak güncesinin yazdığı mutlak gerçeğin düşleri.
-Nerde kaldın ?
Hangi sözsüz romanınla sayfa sayfa okuyacaksın ben pişmanlığın manifestosu olup
Jurnalist bir hükümcü kalırken.
-El azizem bu jurnalistini aziz denizlerine aliver. İlim ilim, aşk aşk, düş düş kalayım hep sol yanında.

Hayrettin Taylan

Jurnalist Bir Ermişim Dergahından Kovma Beni El Azizem

Gönül bağımın kelepçelerini attım sensizliğin sonsuzluğuna.Son aslında senin başlangıcındır.

-Alabora olmuş geçmişin mişli geçmiş kipinde çekilmezlerini yazdı kaderin cilvesi.
-Nazlarının paylaşılmamış küresinde üşüdüm.Ruhuma inen penguenlerin raksında dilsiz şarkılarım söylendi.
Ben hiç söylenmemiş sözlerin bestesiyim. Asiliğime kadar asriyim.
Keyfime dönencelerin düşünmüş.
* Düş, dul kalmış gecelerinde.
-Sevgiye gündüz olan bakire gelecek koynumda. Çünkü ben aşkın kaderine Kadir. Ben sensizliğin yarattığı bütün acılara karşı sabrın Sabri'siyim.
- Sol yanıma ada, sen ve senden kalanlar kara bahtımla beraber aşk toprağı. Issız,isimsiz, sensiz; hatta bensiz bir adaya düştüm.

-Soru kendisini sordu.Almak isteyeceğin üç şey.
Bir sen, iki sen, üç seni de beni de seven sen.

-Çok uzak bir benliğe gitmiştim döndüm kendime sevgilim. Adada değilim, sende olmadığım gibi.
- Hani hatırlar mısın ? Pikniğe gitmiştik. Arabanın lastiği patlamıştı. Değiştirme sırasında yağmur yağmıştı. Sen ıslanma diye yandaki ağacın altında saklanmıştın. Şimşekler çarpmıştı.

-Korkmuştun, yanına koşarak gelmiştim.Sarılmıştın korku,sevgi karşımla. İşte o sarılışı istiyorum şimdi. Sonra biz ağacın altındayken arabayı kaçırmaya çalışan hırsızlar tekerleği patlak olduğundan orada bırakıp gitmişti. Arabanın yanına gittiğimizde hırsızlardan biri silahını kafama doğrulmuştu.
-Sen korkudan tir tir titreyip benim için ağlıyordun, işte ben o, ağlamayı istiyorum. Derken, adam tetiği tam çekeceği sırada şimşeklerin vurduğu tepeden taşlar yuvarlanıp geldi.
-Bir taş adamı yere serdi. Adam orada can vermişti.
-Ölümle aşk arası karışık anlar yaşamıştık.
İyi ki varsın, iyi ki seninleyim, iyi ki seni tanımışım demiştin.
-İşte işte bu cümlelerini istiyorum yeniden. Haydi bedava konuşmalar bekliyorum bu yaralı yüreğime.

Sığındığım yürek mağaralarında aşk kurtları var.Kurt bir mit, kurt bir simge,kurt faşist bir öge.Aç bir kurt değilim. Beni benzetme bu kimsesiz fikirler cehenneminde.
-Mutlak gerçek belli, ruhumuz temiz,özümüze kadar pak bir akışın aynasıyız.
-Küçük beyinlerin fikri maşası değilim, bütün değillerim böyle softa düşünler üstüne.
-Sosyalizm, Faşizm, Ulusalizm, Devrimizim gibi fikri atomlara karşı parçalanmamış sözüm yok.
-Tek doğru, tek yüreğin kutsi sesindedir. Beni anla bu kadar fikir kirliliği varken. Bu kadar basit maşaların papağan gibi öttüğü soysuz demlerden kurtar beni.

Gel sokul kimsesizliğime. Gel kurtar beni siyasi fosillerin kemirdiği vatan ile çıkar arasındaki bağıl gerçeklerden.

-Derin sülünlerin emdiği haramların gölge düşüncelerin kurtar beni.
-Sensizliğimi paylaşan yürek hırsızlarına karşı gelişinin alarmini tak.
-Kimse senden başka giremesin bu gönül evime. Bir de kamera tak senli demlerin evine.
-Senden başkalığı çeksin.Sensiz çektiklerimi çeksin. Gör pür halimi.

Sensiz izler biriktirdim, esrik hayaller çeşmesinden. Oluk oluk seni içtim kaderin ağzıyla.

-Sustum.
-Susadım.
-Sevdim.

İsyankâr kalakalışların kalaycısı oldum, tasalarımın tasını boyadım. Kana kana seni içmeye hazırım.

-Gidişine nazire olarak gelişini yazdırdım kaderime. Sen geleceksin biliyorum; ama zamansızlık kumar oynuyor.
-Ben kazanıyor; ama sen yok.

-Bekleyiş kendi işsiz kalıyor sayende. Aşksız, işsiz, gönülsüz bir sürü insan var.
-Gönlüm doluydu senle. Şimdi boşluk doldurmaların var.
Hep üç nokta bırakıp susuyorsun nefretlerine.

Gel ,suretlerin resme seçkin bercesteler gibi olsun. Çerçevesi yürek sarmalından olsun. Sen olsun, senin ilk ve son bakışının ressamıyım ben.

Aziz çizgilerin şifresindeyim. Fırat sol yanıma fırtınalar öğretti. Saçlarında esmeyi öğret.

-Azize gibi gel , deniz fenerime.Yarın senli gemilerin geliş gününe yar.
-Aşkın bütün makamlarında çalacağım seni. El azize olmaktan kurtaracağım seni el aziz olarak önce bağrıma,sonra sol yanımda büyüyen sonsuz sevgiye taşıyacağım bilesin.

Hayrettin Taylan

Kabullenif Risalesi

ara verilmiş suyun içinde,
en dibe doğru his sisçe süzölüyorsun...
tempo tutuyor acıların dalgaları
yarınaltı derindir tüm vahşi hayvanlar ısırır beni
yerinaltı serindir tüm aksilikler orda gömdürür beni
"tırnak içinde azdıklarımın hep altı çizilerek okundu... uçma dersine

Oysa bir tek"anı" yağmurundan öperek sel olmağı hazların

maceram mecrasını şifrelemişken sana

söylesene hala neden lanet ettiğim kentte yadsınıyorsun
Söylesene.

"Sen mi kayboldun yoksa ben mi bulunamadım sende "
Söylesene tinimi tutsadığın resimlerimin resmi istemlerini
Fışkıran bir ab-ı hayatın son akıntısındadır özlemim
İnsanlık ininde ölümcül haldeyken bir insan olarak sevdim seni

geçmiş dili geçmiş zamanların sandıklarına attım
çeyizin saf sevgin bir ömür sakladığın utulmazların ve umutların olsun

Hayrettin Taylan

Kaç Kezdin, Keza Ben Biliyorum Bennara

-Öpücüklerimin çetelesini tutsaydım kaç kez yeniden yaşardım seni.
Sol yanımda yatışlarının haritasını çizmedim.Kalbim senin için atarken pafta pafta hesaplamadım senli kentimi.
-Saymadım kaç kez ağlattığımı.Damlaların kadar eridim durdum özlem Gölecinde.Islak bir padişah gibi bahtının tahtında kaldım. Sultanımdın, ikimiz için devletimizi büyütmek için ilgi seferlerindeydim.
-Sarılışının her demine demli anılar yazıldı.Şimdileri büyütecek aşk geleceğimizin sayfası hiç kapanmadı.

-Çentik atmaya bile tenezzül etmedim sen dünyamın her şeyiyken.
Sayılamayan, anlatılamayan, kitaplara sığmayan, sözsüz romanların can ve aşk kahramanıydık.Uyanmış bir sevdanın salındaydık.Sen salına salına yüreğimi de sallıyordun.Hatıralara da sığsın diye, gitmelere gölge olsun diye sevmedim ki seni.
-Bir yaşam elçisiydim, kaderimin otlakçısıydım, aç bir bülbüldüm.Geçiyordu zaman.Kızılbaşan gülünü görüp meftun oldum.
-Ay yüzün şem oldu sevi atlasımda. En yeşile boyadım, en egzotik hayallere aldım, en enlerine çaldım seni.Yaşadım en dibine kadar senli hayatı.
-Sevmiştik.İşte dünyamızı özetleyen volkanik cümle buydu. Burda kalmanın bulmacısıyım. Şimdi sensizliğin sorularını yazıyorum. Bulmacanın, seni almanın ortasındaki güzel kim?

En önemlisi, bu güzelin yüreği neden delik, neden süzgecinden benieledi, gözyaşlarıyla neden yıkadı bahtımı...
-Milyonlarca hissi özetleyen gözleri neden hep ben söz konusu olunca nemlenir.
-Gözlerinin nemli bulutun anası mı?
-Bu yıl, çok yağmur yağmasının nedeni sensin sevgili.
Gözlerin nemli, hislerin buhurlu ve ben nadasta bırakılmış aşk fidesi... Bu yüzden bunca yağış.
- Ah bir de arada göz yaşı s'elin alıp beni sürüklemese başka mecralara.Vicdani kayalara çarpa çarpa kendime buluşların sahiline giderim belki.Ama bin yıl geçmiş özleyişlerimin sesine beste olacak gelecek yok.
-Seni sevmeye başladığım gün asıl doğmuştum.Bebekliğim o zaman başlamıştı.Ağzımda seni seviyorum emziğiyle büyüdüm.
-Göğsüne yaslanışların sıcağıyla doyurdu beni huzur ve kader.
-Güzel sözlerin katığımdı. Yazmaya çok önceden başladıysam asıl yazmalarım senle başladı. Dedim ya sendin beni ilklere doğuran.
-Yanında hiç büyümeyen afacan bir çocuktum. Uçurtmalarım vardı sanki gözbebeklerin benimle büyürken. Bir yakalanış, bir yalpalanış, bir arayış senfonisiydi.
-Yine aylardan sen ...yine günlerden sen... yine gecelerden sen tekriri " Tekir " olup mırnaşıyordu dünyamda.

-Hiç bitmeyecek duanın ortasındaydım. Edebi bir vechesi bol olan ve dünüm, bugünüm, yarınımın hafızası olan hafızlığının son tilavetindeydim.
-Bütün tazelerin en yenisiydin.Bilinmeyenlerini bilmeye gelmiştim. Denklem çözümcüsüydüm. Çözülmemiş b'ağların vardı.
-Var olmaya var olan varların vardı. Vavına kadar deşifre olmak.
Elifsi duruşunda ağlayan hangi harfin "mimi" olayım bilemedim.
-Lam dedim ...Başladım yeniden senin baş harfinde okumaya.
Öylesine içtendi her şey. Berraklarını yüreğinde saklayan bütün güzellerin yaşanır aynasıydım. Tarandım durdum aşk saçlarımla.

-Öylesine değil şah damarından daha yakındım sana.Ya da ben öyle sevdim,öyle yaşadım.
-Bilinmeyenlerine imler ekleyip ömür çürütme eleğinden çoktan geçtim.Sen şiirlerimin, yazılarımın, yazgılarımın aşk cevheriydin.Petrolüm sendin.Tükenmez bir yaranın cevheriydi.K'anıyordum eskimezlerine. Öyle sözle anlatılmayacak kadardın işte.Susup suskunlarımı kesen giyotinlerinin can ağızı oldum.
-Yine yoksun, yine keskin özlemlerin kesti beni.Yine damarım kanadı yar.

Hayrettin Taylan

Kaçkının Son Aşk Bütünlemesi

sonuçları açıklanmadan, kalbimindeki volkanlar araştırmadan
beklemelerinin faylarında ve sevmelerinin ayında yaryüzü olsan
bu bir kul ve üstelik erkek ve üstelik şeytani bir çığın altında kalmış

yalnızlık öpüyor dudağımdan
öpülen her sensizliğin dudağında hüznlerin ve sensizliğin kışı günleri geliyor
gidelim rüya ülkelerine..gülen çocuklar uçan kelebekler
damarlarımda sen

senin güneşine gülen kelebeklerin maviş halinde sensizdim hala
gözyaşın ağırdı bunca ağladın acımazsızlıklarımın aklanmamış rayında
seni bekleyen yeni pınarlara katıldı ağır gözyaşların
ki her damlası benden bin bir parça götürdü bilemezsin
sen ağladın ağlamam ağladı ama asıl benim yüzümden bana ağlamış oldun
kazançlı gözyaşlarından umutsuz bir çöle leyla olmadın
gittin çoktan seçmeli bir testin son şıkkı gibi zıkkım bir kentte
üstelik nefretlerinin tüm oklarını sapladın
öçlerinin tüm atomlarını attın seni çok sevmenin ederlerine
gittin
ve ordasın

ne kadar mutsuz varsa senin mutsuzluklarından muti mutluluklar umuyor
olmaz bitti dediğin her cümlede bitmedi bu seveda
daha ben mecnunluğun son halinde değilim
en büyük aşkla hemhal, emsal olursam bir gün
seni unutacağım hisarcıklı ve el divan pençe olacağım sana
azazilin tüm züllerinden oluşan bunca hata bendimin çin büyüklüğünü yıkamadan gittin

gidemezsin gitmek senin için yarınlarının cehennemine bir od,öd ve öc olmaktır
bekleyişimsin
bir beklemenin en pahalı olduğu son hecede birkaç harf yakın ol
gel gayrı,gayrı resmi sevdalarca açıklanmış olsa da gelmeyeceğinin
her sevenin bir son anayasa mahkemesi var,
yıllardır sana tutkulu ve aczine tutuklu bir aşk raportörü kararını açıkladı
bu aşkın bitmesi imkansızlığın imansızlığına yeni bir gidiş gayyası

sen gitmeleri hakketmedin gidişin bir yazgının yüklemiydi
devrik bir cümlede bekleniyorsun yeniden yüklem olmaya
sense evet işte hayat bir yüklemdi benim için oda gitmek'ti
öznen sensizliğin her hecesinde kayıpsız eriyor

Hayrettin Taylan

Kaçmaların Efsanesi

Leyla'nın
Şirin'in
Zin 'nin
Jüliyet'in tüm dramları sevdalılara tiyatro
Ve bunların hikâyesi aşk devletinin meclisi
Sevmek ve ayrılmak sevilen meclis
Onların çektiklerine benzer olaylar çekecek bizi
Sevdalılar kendi aşklarının vekili olarak
Aşkı yaşamayı yaşamak adına yaşayacaklar
Duygulara adanmış bir fiile ulaşmak
Fil gibi güçlü zebra gibi boylu olmak
Ve Mecnun'dan
Ferhat'tan
Romeo'dan
Çok ve çok farklı ve güçlü olmak şartın şartı
Alinyazımın yazılan yazılarından sen yarımsın
Yarınlarımın yavrusu
Yavrularımın yarınısın
sen yarımsın
sen yarımsın
sen ruh arımsın

Hayrettin Taylan

Kaderimle Gidişinin Maçında Hakem Bendim

muhteşem güzellikteki sözlerin sersek aşka
sorguladılar sevgimin mitik kalakalışlarını
elimi dolaştırdım el ile dil arasında esrik esrik
can maddeden yapılan tenine tinim ilmik
uzaklaşıp giderken gidişin
gidişinle kaderim beraber kaldı bu bekleyiş maçında
oysa maçın hakemi bendim benindeydi düdüğüm
sıcaklığına takılı gözlerinde kaldı düğümlerim
başka birşey aradım aranamyışında
kavuşmanın nesnele değdiği yerde
aşk öznel bir kokudur gülüme
tutkumuzun görüntüsü semayla özleşti
usulca içerlemelerinde kaldı can yakılışlarım
imkansızlığın oymalarına yazıldı adın
yıpranmış taş kalbimde nakışladın sensizlikle
ruhumu ütöledi öteleniş
usulca döndüm dünyana
hoşgeldin dedin hislerimin meteor hızına
hiç olmaz dediğin en uzak dünyanda oluştu sevi çukurum
tanıdık bildik bir gülüşün bağladı yaşanmışlığı
buldum kendimi beni bulduğum yerde
bilen birinin sözleri değildi bana söylediklerin
bulutun suya olan nazında çok nemlidir gözlerim
ağlamaya ders veriyor dökülemeyen yaşlarım
sensiz bir heves sarar yalnız kaldığın hasta bir gününe
yapayalnızlığın paramparça eder İstanbul içime
sakınmalardan derledim derdimi sakın gülme bekleyişime
bir gün içre bin gün susar gülünde diken kalmamış
bu son sonedir yazıldığın dizeler susmamış
kaderimle gidişin son maçında hakem bendim
sana kavuşamadan yıkılan son bendin

Hayrettin Taylan

Kaderin Nadasına Düşer Gözyaşların

birbirine tinlenen uzak kalışın er demindeyim
gül ağacının kızıklarında astığın kızlığına şifrelenir arım
senfonik bir kalış gibi susarım sözgelimlerinde
pozitif yüklü bir gemi kalkar göz pınarlarında
zamanın sunaklarında susacak özlemlerim
ruh devriyesinde yakalanacak gizem
ilk bakışın resmi çizilecek permalarım
kaçıncı vazgeçişini hesaplayacak kritik dönem
ölüm ile ben arasında sana kalışımın fosillerinde
kırçıklarında kavlar uzayan bensiz bir benin filizi büyür
yolcululukların yolunda yol yorulur vuruluşuma
teninde sırta kadem olan sıcaklığım eniştir yüreğine
iki nara sonsuz taneler toplandı sende
bu yüzden yüzünde çekilmiş yüzümün aşk resmi

soyut tanrı, bulutları nemlerinden yapmış olmalı
hangi yalnızlığın kara bahtlı toprağında gezsem
iki damlan düşer her demime
kendimden geçenin hanına an yapar
ıslanır ve uslanır kaderinin nadasında

bu kaçıncı kaçışındı bilinmez
bu kaçıncı bakışındı silinmez
biraktım kendimi hoşluğuna ...
dilemde meryem'in sonesi elim asa,canevimde sen
hışırtılı bir yaprağın sararcılarına sancılanır ruhum

sayıkla beni sevgilim sayılar sonsuzmuş aşkta
biraktım kendimi hoşluğuna
dedim ya bu aşkın boşluğunda bulutlarım nemlidir bahtına
üzülme kefeninle gelinliğini sen almayacaksın
her iki gidişine de ağlayacaklar bellidir

gözbebeklerine sun,aşkın göz haline
görmek mi aşk,aşk mı görmek ben seni görmüyorken
davalıyım ayrılığa duruşmam var yeni gülümle
biraktım kendimi hoşluğuna ...
dilemde meryem'in sonesi elim asa,canevimde sen

Hayrettin Taylan

Kaderin Ninnisiyle Büyüyor Sensizlik

Ömür,kendi karanlığının şifrelerini sunuyor.

El yordamıyla ellere giden bir yarin el sallama törenindeyim.

-El sallayarak uğurlanan bir maşuğun can kaşığı gibiyim Kedersizliğin soğuk çorbasını içercesine yudum yudum sensizliğin yurdu oluyorum.

Kader kendi ninnisi okuyor gecelerime.

Çaresizliğin çarmihına giriyor bekleyişlerim.Bikri bir güneş doğuyor içimdeki senli kente.

Ve Aşk uyanıyor. Tek kişilik oyunumda sen perdesi açılıyor.

İşte ben burada uyanıyorum utulmaz aşklara.

Susturdum, bağımda üşüyen aşk penguenlerini.Kutuplarım yok oldu.

-En sende eridi kıyıları. Sensiz bir sınır çizildi.

Kundaklanmış özlemin mimlerinde umut kendi fenerini yakıyor.

Ulaşılmazlığın sığınaklarından çıkıyorum. Bitmişliğin vurgunlarında vurgulanan bir aşk ögesi oluyorum.

Tedirgin bir ceylanın gözlerinde seni buluyorum.Hasretsizliğinin son voltasında voltajı yüksek tutkulara yakalanıyor yaram.

*Kanıyorum aşk.

Yitik bir gölgenin serinliğinde saf tutuyor isteyişlerim.Senin nefesine karışıyor hisli bulutlarım.

- Vakitsiz benden gidişlerin öcündeki öcülerini bir bir yok ediyorum.

Sol yanımdaki çocuk kalan atışlara senli masallar anlatıyorum.

-Aşk avuntuların bam telinde ...

Aşk yanımda yeni yürüyen çocuk yaşıyordum. Hüzünlere afacan, özlemlere yaramaz, bir gün gelişere biraz yorgun, biraz vuslata asiyim.

Sevgilinin yitik satır aralarında yitirdiğim aşka büyüyorum.

Yüreğim yüreğinin yan komşusu, sözlerin sözlerimin son sözlüğü. Sözsüz, sensiz, akıl almaz kalışların renksiz günlerindeyim.

-Dünümü yaşadığın ,günümü yaşadığın eskiz bir filmin karesindeyim. Kürelerin arasında karelerin perdelenmiş. Adın neydi sevgilim... Bak unutmuşum seni. Sahi adın neydi?

Çok mu bu unutulmuş? Kendimden geçişin kısa film akropollerinde akredite etmiş sensizliğin son seneryosuyum.

Senin yerine benimle oynayan figüran güzellerin cilveleriyle aşk filmi çekilmez yaralım.

-Al beni gözlerinin yar ve yer yatağına. Sevmek ile sevişmek arasında değil aşkımız.

Tutkulara durulanmış pak sevdanın güneş aynasıyız bilesin.

Yıldızları sundum gözlerine, sözler sundum bahtının gümüşlerine.

Altın bir tepside kalbimi sundum kahve niyetine.

- Gel köpük köpük iç beni kırk yıl hatırına, kırılmışlıkların hatırına ...

Bir ömür ile bin ömür vaat edenlere inat seninle bir gün yaşamayı şifreledim geleceğe.

Damarlarımdaki 'AŞK' kanı akıyor sana. Bu yüzden kızıl isteklerimin okyanusu sensin. Hiç kirlenmeyecek tutku seliyle kana kana, yana yana sana akıyorum su perim.

Hayrettin Taylan

Kaderin Radarına Yakalan Gidişinin Varisiyim

Bir'i bir geçe...

aşkın dışında akar özlem sularım
damla ıslağı hüznlerde birikir nefretin
acının su perdesini açar sensizlik
bir "ben"i oynar yaşanırılığın rolü
merakları canlandıran gölgemin sonu gibiydi her şey
uğurlanışı olmayan vedanın piminde kaldı bomba istemlerim
benim yüz'ümden giden bir dünyanın merkezi kavrulur

2'yi birinciliğin geçerken...

-
bulaşamadığımız zamanın gözleri damladı
ıslandım gidişine
yokuşlarına kanat takan umudun yorulmamış haliyim
sensizliğin kurumuş cemaliyim
uçurumun uçlarını açardı kelimam
sancısı algılarında bilenen halin ağzıyım
aşk ağzımı bıçak açmaz oldu sen gideli

3
doygun umutların şafağını beklerdi hazırlanış
kabulleniş ummanında ıslanır özleyiş
kaderin radarında yakalandım birkaç günaha
bir aşkı bitiren son gün'ahın ünleminde sustum
dua ile aşk arasında sabrın künhüyüm
biraz kendim olmaya alıştırdı yalnızlık
biraz senden gitmeye alıştırdı çaresizlik

4
evcil gerçeklerin dilene dolandı huzurum
ikiz kardeş gibi ruhumda parsellendi aşk ve hüzn
sevmek tek başına yetim bir yetik
damlaların çizdiği işleniş haritasının vicdanıyım
kalemi yok, ıslasıl alemi var
bu yüzden yasasını yaslarınla yazdım
bütün güzellerin başkan olduğu erkek tahtındayım
bahtımı zincirlediler öylesine yaşamlar için

5.
her adım çağı, aşka yontan ömrün uzantısıyım
çoşumlarımı biriktiren kavuşmanın çözünürlüğüyüm

çözülme vaktinin vakasıyız sevmek ağarken
buluşma yerinin keşfidir inamak akarken
sarılma sorusunun cevabıdır istemek yağarken
gülme havasının esriğidir yoğunlaşma artarken
gelme,gelinin beyazıdır ilkler öyle dururken

Hayrettin Taylan

Kadınlar Kadın mı

Kadınlarda güzelmiş dedi güzellik
Çirkinlik ben soyadımı kadından aldım
Naz ben ruhszuluğumu kadından çaldım
Çilve ben şeytanlarımı kadından kadadım
Narinlik arzuların erimişliğini onlardan aldım
Şeytan dedi aman aman
Erkek dedi
Erkek demedi
Erkek der
Erkek erkektir
Kadın için erkek bir kek çeşidi

Hayrettin Taylan

Kadınsal Işıltın Yepyenydi Hep, Işıksen

Sorma, ben Tolstoy gibi:" Kadın öyle bir konudur ki, onu ne kadar incelersen incele her zaman yepyenidir." Yepyenilerindeyim.

Şimdi aşkı yenilediği anların gövdesinde yeşeren dallarından allarımı biriktirdim. Algılarımı allayıp pullayan öncesizliğin dilindeyim.

*Sorma...

Yanmak kim için yandığına bağlıdır.Yanarken beraber yanıyorsun suya da rüzgara da gerek yok.Bir öpücük sarmalında her şey yerini bulur. Kavlarım var yürek atışlarımda. Yanıcı ; ama yanıltıcı, kırıcı, yok edici değil, sadece aşkımızın ateşi için dudaklarının renginde.

Dudakların ateşimin rengindeyse yanmasak olur.Bazen yanmadan yaşanan, özlenilen daha tatlı oluyor.

-İlk aşk ve son aşk arasındaki fark gibi değil kıvılcımlar.Her aşkın ateşi kendi alevi rengindedir.Bu alevi artıran, renklendiren karakter uyumlarıdır. Her insan bir karakter atlası, yaşadığı, yaşattığı aşkı da farklı renklerde, algılarda,küllerde. Bizim aşkımızın haritasında senli şehirlerin ışıkları var. Bir öpücük yakınlığı gibi değildi dudaklarımızın akrabalığı.

-Alt üst komşuluğumuz komşu komşunun külüne muhtaçtırdan çok gülüne kırmızı demler sunmak içindir yaşadıklarımız.İlk göz ağrının ağrısı geçmemişse bir geçmişten son göz ağrısı sadece ağrı kesici olur.

Kendime bile anlamadıklarım var uğrunda. Uğur böceklerinin son şarkısını dinliyorum.İnadının Çin setlerini ören kinlerine karşı, karşı konulmaz sevdamızı sürdürdüm.Nerede olursan ol, içimdeysen setler, kinler, öğ, unutmalar, uzaklaşmalar çare değil.

-Biçareliğinin Çariçesi olarak Sibiryâ sürgünlerindesin. Sol yanında benli yangınlar olmasa nasıl ısınırsın o koca yalnızlıkta.

*Tercih senin kaderin değildi, kederinindi.Kaderime yazılmış yaşanmışlıkların bir ömür boyası var alın duvarımda.

-Her aşk kendi dilinde konuşur; ama ayrılıkların bin bir dili var. Hangi dile çevirsem hüznü sözçüklerin bebekleri ağlar içimde.

Ve hiç kimse anlamaz ne söylediğini, neler haykırdığını.Oysa nemli gözlerle gidenlerin aslında binlerce kitap dolusu sözleri var.Ben sadece senin gözlerinden binlerce sözsüz roman okudum. Gözlerindeki ışığın dilinde bütün karanlıklarım aydınladı.Dünyalara dünyalar öğreten beden dilin vardı. Benden alırdı her nazın, her özel tavrın.Tavılma kedisi gibi yüreğimdeki kaçkın fareleri kovaladın.

-Düş kırıklığı, can kırıklığı, aşk kırgıncını yok edemez. Biz gerçek özverinin verisiyiz.

-Verilmemiş sözlerimiz yok.Alınmamış hesaplarımızın dilinde kalıyoruz.

-Aşk da ölür; ama öldüğünü kabul etmeyen algılarımız var.Aşkı da kurşunlayan emellerimiz, tavırlarımız, can kırıklarımız vardı.Ancak aşk ölse de dirilir.Onu diriltten, onu anka'ya çeviren içsel tutkuların ateşi varken aşk hiçbir zaman ölmez Işıksen.

Birkaç günlük cennetimiz, cehennemimizdir aslında aşkın yaşatıkları.Asıl cennetin tadını sunmaktır.

-Beni yaz bir kenara.Kıyındayım, sularının elleri değdi gönlümün eline.

Sürmelerini gözlerine süren güneşin yanıkları var sol yanımda.
Huzurun oyuncaklarıyla oynuyor umudum. Her oyunda oynaşıl yarımlar ip atlıyor
bağrımnda.

-Ses bayrağın yücelir yürek direğimde. Bağımsız bir sen ülkesindeyim.
Ülkülerim var, ülkedeki ürkek güllerini budamak için.Sen ışığın gülüsün. Güllerin
açar , günlerimi kokuna alıştırır.

-Kırık bir hayalin güncesinden çıktım. Kadınsal ışıltının çentik attığı güzel hayallerin
duru sularındayım.Suların ışıltısı, kadınlığının ışığı, aşkın aydınlığı ve kavuşmanın
berraklarında kalmışım öylece.

Hayrettin Taylan

Kadir Oluyorum Kaderim Sana Dalgalanırken Şehrinaz

-Biraz beni oku, biraz ben'i bilgilendir sevginle

Okumak da aşktan sayılır, aşk ise bütün okumaların ilk harfi, ilk sözü, ilk cümlesi, ilk kitabı...Şehrinaz..

Herkes demkeş güncelerimi soruyor.Herkes söylenmişlerin fişini asıyor ayrılıkçı duvarıma.Can kırıkların gönül evimin camlarını kırarken hiç söylenmemiş sözler lazım.

-Yalnız ikimizin sözcüklerinde eller duada olmalı.Yalnız ikimiz için söylenmemiş sözler akmalı yüreğin metafizik aynasında.

-Mutlak olana formüllerin sermeli vuslat.Bir ben arayışında ruhun okyanusu akmalı.İçimizde hiç yüzülmemiş bir duyu okyanusu var.

Sen bütün aşkların eşkalinden nuruma ısıltılar sunuyorsun.Yüzünde kadınsal ısıltılar .Bir erkek ile bir gerçeği yakınlaştırıyorsun kutsi yüreğine.Bin gece bedel bin bir gece dualarında Şehriyar oluyorum.

*Öykü içre öykülerinle sevgime soyunuk anlar sunuyorsun.Cümlelerinle soyunuyorsun, aşk kitabıma. Kadir oluyorum, kaderim sana dalgalarını sunarken.

‎ "Bekle " dedi aynı ses. Sesin süsünde kaldı suskunluk. Süslenmiş sessizlikler var sessiz harflerin içleğindeydi.Sesli harflerin ünlü anlamlarında dile gelemeyenler ağıladı.

-Dilsiz kalmış zamanların sihrinde kaldı zamansızlık.Yanımda yoksan, kanıma girmişlik kanatır yüreği.

K'anarım Şehrinaz.

- Sevildiğini bütün isimsiz kitaplar yazdı; ama dört kitapta sevgin aynı şifrede onaylanmış.

Sevginin bilgeliğini yapıyorum. Cahilliğimi bitiriyor özlemin.Senden başka, senden sonralar öğreniyorum.

Sen içimdeki çocuğun ışık gözüsün, enerji sözüsün. İçsel bir mecralarımda ışıldayan kadınsılığın gül yüzüsün. Kırmızı bir halin kokusunda kendime gelişin fecriyim. Işıldayan bir akışın atisinde atıl kalışlarımı sundum yoluna. Yolumda enerjinin etik seyri var, serin düşler topluyor beni.

-Beyin veya zihin ayniyetlerini aynı niyetlerinde sunar.Art niyetin kirli suları ruhu bulandırır. Oysa sen özruhun uyanış kaynağısın.

Kendimize gelişin cevherisin, akacak aşkın ırmak ağzısın.

-Sınırları yoktur tinsel yolculuğun, yol ile aşka gelir gidişler.

"Derdim yüreğimde, eller ne bilsin..."

İçindeki sessizliğin, sensizliğin, ıssızlığın, isimsizliğin, tanımsızlığın, sonsuzluğun derinliğinde başlar sana olan aşk bilgeliğim bilesin Şehrinaz.

Hayrettin Taylan

Kaf'ı Ufaltan Gitkalların Kühüsün Nazlıcan

Uzak dağları üşüten bir alev gibiydi gidişin. Gururdu sıradağarın.

*Kinlerindi Everest'i aşan, Kaf'ı ufaltan her şeyi Kafka'nın tümcelerinde Dönüşüm kılan.

"Bir noktadan sonra vazgeçmek olanaksızdır. Erişilmesi gereken nokta da, orasıdır."

"İnsanın asıl olarak iki günahı vardır, diğer günahlar bunlardan kaynaklanır: Sabırsızlık ve tembellik. İnsanlar sabırsızlıklarından dolayı Cennetten atıldılar, geri dönemeyişleri de tembelliklerinden. Günahlarının sayısı tektir belki: Sabırsızlıktan atıldılar, yine sabırsızlıktan geri dönemiyorlar."

-Ütüsüz bir kalakalışın öpücük dudağsın. Bütün arzuların şelalesin akıyorsun ta bağrımdan.

-Dayanacak susku yok. Dev kazanlar içinde devinim olan kabarcıkların var.

Damlaların karıştı bu aşka. Bu aşkın ıslanmışlığı, uslanmışlığı, usu çürüten yanı bitmez.

Yokluğa alıştırma yapacak karıncalarımız da yok. Beni sana süreğen yapan kutsi karıncalar var. Yar yuvamı görmelisin.

-Bütün ömre yetecek sevgi ıgılları varı.

-Olmazlığa kayıp özlemler sunan tavırlarından etik dersler çıkarmamı bekleme.

Yüzyıl senin yüreğinin ortasında durmuş. Yeni bir çağ yok biz kavuşana dek.

Çağımızı değiştiren gözlerinin sözleri var.

-Şimdi sözsüz destanlarının Alp Er Tunga'sıyım. Karşımda bütün kavuşamayanlar var.

-Çıkamaz bir yolun piyadesiyim. Yenilmezliğim seninle başladı. Sana değil, kendimeydi yenilişim.

-Dumur olmuş bir duruşun karışımında sen yoksun. Yenildiğim, uğruna uğurlarımı uğurböceği yaptığım sevgilerin yumağısın.

-İçimin sokağındaki aşk kedisi olarak oynuyorsun yumakla. Beni benden ısıırıyorsun. Özbenden son sen'e kadar ilençli durumlar sızıyor ta derinlerine.

Hayrina acılar veriyorsun bu yürek fakirine. Acılarımıza bile sadıkken sen yaşanmışlıklarımıza tuz basıyorsun.

*Bırak k'anasın sevgilim. İçindeki çocuğun gıdası benim yürek ülkemden gelme. Baharatları bulmak amacıyla keşfime gelmelisin.

-Katibe Çelebi olup Keşf-i Zünün' okumalısın. Orada ben var, benistan var.

Senistan'ın keşfedilmemiş adaları var. İsimsiz adacıkların var. Gözbebeklerinin gökyüzüne yıldızlar bulmalıyız. Sana söylediğim hitapları yıldız isimleri yaparak melankolik bir aşk erinci olarak yaşatmalısın beni.

Sisli bir geçmişin hisli geleceğiyim ben. Yıkanmış dünyam var. Aşk gözüme toz girmez bilesin.

Yarası dökülmüş vuslat ceylanı olarak ürkek masallarını çekmelisin henüz çekimlenmemiş fiilerimde.

-Derdimi filler bile taşıyamazken öyle tasasız gidemezsin balta girmemiş ormanlarımda.

-Sen varken aşk aslanındım, ceylan gibi ürkek ürkek kaçıyordun benden. Sonra yüreğindeki kimyayı sundun. Aşka yeşillendik. Bütün ormanların nefesi olduk, sevdik, sevdalandık. Meyve vermeyen bütün bitkiler meyve verdi. Yeşermeyen bütün otlar yeşerdi. Binlere karıştık, minimizelere mazi olduk. Aşkı dirhemden sonsuzun gözüne koyduk. Sevdikçe büyüdü dünyamız.

-Sonrasını anlatacak cümle "İçimdeki boşluğa düş ben tutarım seni" La Edri.

Ne çok olmuş ayşekadın gibi sarmaş dolaş kalmadığımız. Kim birbirine sarılsa kıskanır oldum. Bırak onu yosunların sarılışını bile kıskanıyorum. Sen kimsin sevgilim?

-Hicranın son sülünü müsün? Benimden, sevdamdan, derdimden, emmeye mi geldin?

-K'anıma kadar aşk kokuyorken böyle sulak özlemler sunup gidemezsin
Ne çok olmuş damlalarına siperine olmak için yalvarışım, yakarışlarım, ilgilerim
öksüz.
-Ne çok olmuş,yaryüzümdeki s'amanyolunda gezmeyeli. Göz göze geldiğimiz,
demlerin ısıltısında kaybolmayalı çok olmuş.
-Bir kadın tanıdım, bin kadın mecrasından bir aşk metafiziğine taşıdı
beni.Şimdi sonsuz bir başlangıcın ilk adımında adınla başladım seni
özmeye.Yarın aşka metafizik s'ol gelecek.
*Yarin alaz güncelerine bahtını yazdırmış ,seni beklemenin son adımında hiç
yorulmamış ve hep seni istemiş aşk künyesiyim bilesin Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Kafiyesi Yok Bu Gidişin

kaybolmuş ilimlerin urağan usuyum
doğusu aşkımın buhusunda saklı anların demkeşiyim
gün'eşimi çağırdım talihler çeşnisinden
ışıldını bekledim kadınlar kasrında
lazerlerini sunan güzelin bakışında kaldı kalakalışım
ısrarın yanardağı oldum yardağında
aklım vezüv gibi asırlık öykülerle
okundum sensiz tenler atlasında
yazıldım asrın kelamcısı olarak gözlerinin anlamlarında

2...

her bakışın yeni bir ilmin aynası
her bakmayışın hüznü filmin başlangıcı
baş başa kalacağımız son filmin senaristiyim
yazılmak istediğim yazgıma rızalarım teslim
talihsiz, tarihsiz,tatminsiz,duvaksız kalamazdı sensizliğim
yaşanmışlık ritmi olarak çalışıyordun içimin bestesini
tavusların renkli ışıltısını sunuyordu kadınsılığının renkliliği
kırlangıcımın kırılmayası kanadı olup uçurdum nefsimi
engellenmiş çouşumların lirik aynasında tarandın
dışlanmış dışavurumların vurgusuna özne yapardın nazların
aklanmış sevdanın tanında estin benliğime
tutkumun pusulasını çizen yüreğinin piri reisiydim
seninle yaşanacak yerin,yar haritasını çizdim
ruhsal buluşmanın kaşifiyim
seviyordum bilimselliği yok bu uyanışım

3...

sensizliğin ç'öğul tepelerinde üşürdü sol loblarım
sessizliğin tekil ovalarında yeşerdi filiz
hayatın meyvesi yüreğimin tabağını sunulurdu
tadına alışmış dimağ ustasıyım
yırtılmış yüreğimin bitmez sonu gibisin
aynı tutkudan giyinmişsiz aşk kumaşıyız
sevmeden ölemeyiz yar
bekleyiş zamansızdır, vurdumduymaz sensizliği yamalar
özleyiş amansızdır, saydamsız yansıtmaz sevdayı
geliş bizdendir, sevdasız bitirmez ömrü
bu yüzden senden başka isteğim yok

Hayrettin Taylan

Kafka ile Aynı Kaf'ta Karşılaştık Şulenar

Kent oldum uğruna.

Gelince her yerime bastın.Aşk, bir yarde gezmek değil midir ki. Kendimle vedalaşıp sana gelmişim. Kaf 'lar aşır masalın asal dilinden uzaklaşmışım.Kaf'dan inerken Kafka ile karşılaştım.

- "Aslında başından geçenler değil önemli olan. Önemli olan sensin yalnızca.

Peki, dedim, başımdan geçenlerin müellifi yoksa yanımda, bu baş neyi taşıyor. Ne çıkarabilir ki bu hayatın yansıık demlerinden. Yaşamak, sevmek midir? Milena kadar aşka taze olma yaşadıklarım. Eritmeli ruhumda kapsam dışı kalmış buzullarımı.

*Kafka:

"Uzun soluklu bir ilişki ya da yakınlaşmayla sonuçlanmayan insan yüzleri.."

Peki, bu yüzlerin urağan kenti olmayacak mı? Aşk imkansız olana özne olmak mıdır? Yükleme bekleyen cümle başında beklemek midir aşk? Yüklemin vurguladığı özneli, özlü cümleler olmayacak mı?

*Kafka:

.Bir göğüs havayı solumak için böyle nasıl daralıp genişliyor, aklım almıyor, senden nasıl uzak kalınır, aklım almıyor. Demiştin Milena'ya.

Milena:

-Cevaben...Hala,benden sonra aklın mı kalmış. Demek beni sevmiyorsun.Hala , bensizliği sorgulayan aklın var.Ben de o kalmadı Kafka...

Peki, kavuşmak denen sözcüğü normal insanlar mı yaşar. Ben onda bütün büyük aşkların eşkalini gördüm.

*Kafka:

-"İç dünya ancak yaşanabilir, tanımlanamaz."

Peki, bu tanımsızlık sınırında sihrini aşka salan büyücüler miyiz.Sihirbazlık yapmak lazım.Aşk, varmış, yaşanıyor gibi yansıtmak gerekir.

*Kafka:

"Anlayıp kavramak yerine tutup okşuyorsunuz dünyayı."

Bu etnik imkansızlığın içinde imkana sahilim açıldı. Ben iyilerin denizindeyim.İyi düşlerle başladım onu sevmeye.Onunla güzelliğin destanında Manas olduk.Yazılıyor, yaşıyor, yaşarken de yazıyoruz.

*Kafka:

-"Hayatı yaşamamanın iki yolu var: Bir tanesi, kaderinin sorumluluğunu üstlenmek, kendi kararlarını kendi vermek ve uygulamak, avantaj ve dezavantajları, mutluluk ve mutsuzluğu kabul etmek; cesurca, dürüstçe, pazarlık etmeden, yüce gönüllülük ve tevazuyla.

Diğeri ise, kaderini aramak: Ama insan onu ararken sadece gücünü, zamanını, hayallerini, doğru ve iyi anlamdaki körlüğünü, içgüdülerini değil, kendi değerini de

kaybeder. Gittikçe yoksullaşır; yeni gelen daima önceden var olandan daha kötüdür."

Sonra, meğer aynı zekanın türküsüne nakaratlar söylediğimizi anladım.Sana gelmenin sahilinde kendime yeni bir düşünce sıraladım.

Nefesine nefsimin ney söylemlerini ekledim.Çaldım seni ömrümün hecesinde. Aynı harflerin atlasında aynı renge süslü bir gelecek olduk.Renkli düşlerimin masalına bandırılmış bilinç vardı. Metafizik çok yakındı bana.Manalarımı emziren gerçeğin sonsuzluğuna kendimi teslim etmiştim.

-Görünmeyen daha çok görünmek, varılmayana daha çok varmak, imkansızlığa hep sızı kalmak demleri içimde kaynıyordu.

-Yüreğin egzotik temalar eklemişti, beynimin sınırlarına.Sanrıları çocuklaştırmıştım. Bir çocuk , büyüklerden daha çok kaşıftır. Seni bulacak bu çocuk halim.

-Eşdeğerin eş olmuş iç yüzüme. İç bükenleri doğruluğa teslim olmuş isteyişin yolundayız.

*Aşkın zamanı durmaz, duruşumuz aşkla durdurmalı.Bu karşılıklı sevmeye bir anlam olarak durur.Aşkta zaman böyle durur.

Hiçlikle buluşmadığımız bir yerde hoşlukla buluştuk.Hoşluğunun içinde hoş bir dünyaya adandık.

Hiç bilmediğin bir anda, hiç beklemediğin bir zamana teslim oldu zamanlarımız. Seni bekliyorum...

-Beklemeyi seviyor beklentilerim.

Hayrettin Taylan

Kahrımı Emziren Perinaz

Sırat ile Fırat arasında kavi sevdanın kül ve gül köprüsüyüm
Sevdim ile yenildim aşk yolculuğunda sevdim işte
düğümelerini çözemiyor gidişler
dengenin muhacir kuşları gibi uzak kalışlara ötme
ellerim, üşürken el güzelinin magmasında
yâr olduğunu bilsin yarınlar
Ki yanayım sana

kurulandım zamansızlığın saçlarında
seğiren özlemlerimin gözbebeklerinde büyür bebek halin
sevi salıncağın sallanırken
Arzu yataklarında yatırıp gitme yar
tövbeler ile aşka köfteler arasında yoğurma beni
binlercelerden sor beni
Kere kere sende kalışlarımdan öğren aşkı
Heyhatlarında hayat çoktan bitti
Zülfü yare dokundu zülfün
Bu yüzden,yüzünden aşka kalışların "ben" olur
gidilecek yarin yurduyum
bahtının bayrağı sallanır sol yanımda
zamanlanmış acıların akrebi ısırır tam on ikinden
hünerim seni severek beklemektir
üç vakit ile öğ takvimi arasında yırtılır yalnızlık
şifreli sözler okunur sen yokken, ben hep sende varken
sen gidişin kraliçeliğini yaşattın bu sahi ömrümde
Bu yüzden,yüzünden aşka kalışların "ben" olur

Hayrettin Taylan

Kal Demenin Son Hali (Kalmalısın)

en çok kalabalık ruhun tek kendisiyim
kayıp kentin ve yalnızlığın ve aşksızlığın suya inat yaşayanıyım
aşk benden aşksızken benden habersizken aşk olur mu
kim bilir sen kim bilirsin künyesi

suyun suyla buluşmasına alışmanın uçuşundayım
ŞU SIRRI mecra arıyor mecnunluğumu aşan aşk denizinde
Özlemin berraklığını derinleşmek ötelere ötresinde
Rengine çiçek olan her hissin buharlanışına yolcu emellerim
üzüntüleri eritmek, çaresizliği çökertmek ya da ya demek için her şey
Ben" aysberginden eriyerek değil ilmi ilimle aşan bir benin bendeşiyim
Uçarılarda haz çiçek açmağa başlamışsa durulanmalı bu sevda
Mutluluğun zikirleriyle kendine kendi olan arayışın suyu akmalı
Yakmalı Sıkan sıkıntıları ve bıkan bıkıntıları
Kırılmalar var kırgın ve dargın azgın ve alifelli beni benden deli

Bunları yaşadım ben, o "su" beni değilken
Herkesin özü "su" ben hali...
Hallerim tüm hallerini de aşmış oldum
Şimdi yalın haldeyim
İsmin a(ayşe) hali artık yok
İşte ömrümden bin hal götüren tehlike uçuşuyor
Tutunabilmek unutulabileceklere sünger oluyorum
Emiyorum hatalarımın sondan sonlarını
Beni anlamamaya kurallaşmış bir güzelin gitme kollarındaki kallaviyim
Yüreğimin kavlari dertleri yakıyor içim içime yangın
Ey diyorum!
Hey diyorum!
Ben sensiz belki çok ünlü bi hayata sahil olacağım
Ama sen benim en büyük okyanusumken bense artis yunusunken
Bu gidiş bu kaçış kaç acı kaç yara kaç sıkıntı ve kaç para
Yarın sana daha mı yarın
Ben bitmişliğin bitemlerindeki son zenci
Sense Ankara da zenci Leyla
O kadar beyazımız hazır ve suların sırrı affı ve her şeye kaimken

Hayrettin Taylan

Kal Demenin Son Hali (Zorbaniskon)

Ey diyorum!
Hey diyorum!
Ben sensiz belki çok ünlü bi hayata sahil olacağım
Ama sen benim en büyük okyanusumken bense artis yunusunken
Bu gidiş, bu kaçış, kaç acı, kaç yara, kaç sıkıntı ve kaç para
Yarın sana daha mı yarın
O kadar beyazımız hazır ve suların sırrı affı ve her şeye kaimken
ve sana dair yeni benden binlerce özet sunarken

Ben" aysberginden eriyerek değil ilmi ilimle aşan bir benin bendeşiyim
Uçarılarda haz çiçek açmağa başlamışsa durulanmalı bu sevda
Durulandı bu ben, bu "su", bu sensiz suya susuz ben
Gel diyor gelmelerin yeni kalmaların vatani

Hayrettin Taylan

Kal Hele! Aşk seni bana sobeledi.Ebe sensin

Yüzüm ile yüzüm arasında çarpılmış bakışların fotojenik anı kalmış
Mir ölümcülün yalnızlıkları sarıyor kitabelerini.Seni okuyor yaramın
dokunulmazları.Kanıyor aşk ...

...:Sanık sandalyesine oturtulmuş ve idamını bekleyen son Mecnun gibi gelmeni
bekliyorum...Benden gidişinden daha büyük ölüm olur mu ki?
...:Çek hele? Bu senli ölümleri yüreğimin mihenk taşından. Senin selanı duymak
isteyen güzellere kapı açma ...

-Düşlerimin dinamitli akışlarında taş bağrımdan eser yok. Sen hüznü yırtmacını
giyip benden uzakları büyülerken, ben aşkın simyasında kayıp gülümü
arıyorum.

...:Yine yakılan gül, yine kül, yine aşkına kul ben.Dayanılmazlığımın giyotin ağzında
kalakalıyor gelişin.Kesiliyor bekleyişim. Kanıyor sen yanımda.

...:Kuşatılmış vuslatımın kalesinde bir güzelin sihri değişiyor...Ve senin yerine
geçiyor, mihrim ile ilmim arasında kalıyor. Aşk kendine gelişlerin kanallarında beni
sürüklüyor. Ben aşkın son tanımsız ,isimsiz, öznesiz, kedersiz ,sensiz adılıyım.
Benim ile benim arasında sen kaynaştırma olarak kaynatıyorsun huzurumu.

...:Hüzün vardiyalarının son gecesinde gözlerin aydınlatıyor içimi. Nazından saz
çalıyor yıldızlar, ay saklanıyor ben sana nemli pınarlar akıtırken.

-Bir şairin damlalarından gelgitler yaşanıyor. Ay yüzünle , ay dayanamıyor
kendi kayıplarının bulutlarına saklanıyor.

Oysa, seni hangi karanlık bulutu saklar ki ben seni bu kadar özler, bu kadar
beklerken.

...:Söyle, can çiçeğim, hangi çiçeğin meyve olmadan özlemimden tat alışı
mümessili sen değil misin?

Kendisizliğime ördüğüm Çin Seddi, senli cediti mi yok eder mi ki?

-Hangi huzurun boynuna sarılsam, masalın dillenir.Aşk masalımız okunur imkansız
gelişler ve sonra gidişler sarmalında.

...: (s) arınmalara " ben " kaldı. Ben kendi ahımın sonatlarında sana
sunaklar sondum. Gözbebeklerimin namlusunda son hecelerin vurulur.

...:Aşk sen misin? Aşk ben mi ? diye sorma..

-A...:şk hep sendin, aşka yazılan hep sendin, ben meşhur eden aşkıydı...Sana olan
aşkımdı. Aşk sen, meşhur olan ben. Meşhurluğum, aşıklığının önüne geçmiş
durumda. Böyle sevmeleri isteyen güzeller anlatıyor masalımı.

...:Beni de böyle sevecek biri olmalı? Ya da böyle bir aşk var mı? Uğruna, uğurlar
kanatan, yürek ıslatan biri var mı?

...:Kim Mecnun bilmiyorum? Beni Mecnun olarak görme. Mecnun olmak çok
kolay...Ben Mecnun olmadım, ben Mecnun ve memnun kaldım. Sevişim aşktan da
senden de bendende de, öteden de öte...

...:Boşluğa hiçliğin bir günlerini çizdim.Su ile yazdım seni suya. Su akar, su
bulur, su temizler, su ister susuz yürekleri.

...:Sen suyun özüsün. Her kadın sudur, erkekse toprak.Her kadın su olarak şırıl şırıl
akacak humuslu sevgi toprağını arar.

...:Sen ,Dicle,Kaderin Fırat...Ben Mezopotamya. Kaderinle geldiniz bana. Bir ömür
Basra'dan dökülerek huzura, piri pak günlere açılmak istedin.

...:Bana geldiğinde Elazizli,aziz bir Mecnun'dum. Yüreğime kadar temiz ve
ummanlarımla meşhurdum.

...:Ta ki İstanbul beni Romeo yapana kadar. Romeo olmak ,kırık camlar arzusunda
sana can kırıkları yaşatmaktı .

...:Yine diyorum ben senin güven dağlarını eritmeyi Romeolu kaçamak

demlerimde öğrendim.

...:Kaç ağlamak , kaç gülmek arasında değil yaşadıkların. Kaç ağlamanın sayılmaz damlasında kaç canlı ölümün tarihiydi an be anların.

...:Göz yaşlarını senin gözlerinde gördüm ilk kez? Bir güzel ağlar mı ki?

...:Bir güzelin göz yaşlarına göz yaşı denilir mi ki? Bir güzel neden ağlar ki ?

- Uslanmaz heveslerin ikliminde beni kayıp geceleri aramaya çağırdı azazil.

...:Ne olur ki? Kim bilir ki? İki soru kurtarır mı yaşananları kapatmaya. Bir yarayı açıp, bir yaraya kapatan gecenin son Antartika'sı olmak kolay mı sandın.

...:Yenilgilerimi zaaf saymak,tespih gibi çekilen senli acılarımı toplar mı ki?

...:Fail_i meçhul anların deminde kim için vuruldum ? Kim için yoruldum ki bu yaraya merhem olacak seni geri getirmiyor istemeler.

...:Sol yanımda biriken atılışların sıcaklığı suskun. Sol yanımda, can yanımda arasında derin bir mağara oluşmuş. İçinde senden kalma sarkıt-dikitler. Benime , özlediğim senime doğru damla damla akıyor geliş.

...:isyanımın yan yüreğinde isler, işveler yücelir.Bağırıyorum sevgililerin buluşma önü Taksim meydanında.

-Sen de sev, yarın sevenlerindir.Kimse seni sevdiğimi engel olamaz.

...:Tiz sesimle, tin hevesim arasında özüne kafiyelenir umidim.

Senin kazanmanın zaferleri tutar beni senden.

...:Sol yanımdan vurulmuşum bir kere .Yaramı sen onarmalısın.

Git artık sol yanımda permalarından. Git artık sol canımın can yakılışlarından.

...:Sus Hele! ..

Gözlerimden oku hele! ,Sana olan özlemin bakışlarında

Yok edebilecek misin utulmaz kalışları.

...:Volkanım kanar seni andıkça.Fayların huylarıma değişiyor. Kırık bir mazinin baş ucundasın.Yarın yine sallanışının depremi yaşanacak sen yürürken gönül evimde.

...:Kal hele! Aşk seni bana sobeledi.Ebe sensin.

...:Duy hele! Abamız yanıyor ...

...:Gel hele! Çabamız kanıyor..

...:Bil hele! Şairin seni seviyordan da öte seviyor ...

Öl hele! Büyük aşklar,büyük aşk yaşayanlar ölmez be...

Ölen sensin, ölümsüz kalan sensin. Tek sağ kalan benim. Sağ kalanlar sever

...:Kal hele! Aşk beni sana sobeledi .Ebe ve ebedi benim ...

...:Kal hele! Aşk seni bana sobeledi.Ebe sensin.

9* 09* 209

Hayrettin Taylan

Kalakalışın Kalaycısıyım Aşk Mecralarında

*Aşk, tek heceli olduğundan, büyük aşklar bir keredir. aşk iki kereyi sevmez, ikinciler hep ikiliktir, başka bire bitmiştir. Bir teorem sözün dilsiz tapınaklarında kutsi söz gibi algılama yazılanları.

-Yürek kadar kutsal değil sözler. Yüreğin yazmadığı cümleler ve aşklar her zaman vardır.

-Öylesi "gidişlerin ", oturduğun yerden güllerimin dallarını kesip dikenlerini budadı sinemde.

Prensiplerim, zirvesine çıkılmaz dağ gibidir deme. Yüreğinde sevda okyanusun varken, bana d'ağlarını uzatma.

-Zevklerin akıntıya kapılıp yüzerken prensiplerin perisiyim diyemezsin Ruhsu. Nemlerin akıyorken iç gözünden. Susamazsın.

Nemler ,eğilip gözlerime baktı:

-Gözlerinde bir kadını ağlatış romanı okunuyor. Kalbinde unutamadığın kadının filmi oynanıyor. Sen onu hayallerinde, rüyalarında, hayatının her adımında izliyorsun.

-Bu nemli gözlerin yoldaş bana. Nemlilik aslında bir çürüyüştür. İçini çürütme sakın; ama sevda çürütmez, gözlerindeki nemlerin kıymetini bilir o "z'alim..."

Dedim ki neden zalim dedin:

Nemler:

-Z'alim olmasa bu sevdayı böyle okutur mu? Yaşanması gereken en yüce sevdanın kralısın, o da sultan olarak ,bahtında, yüreğinde, gözbebeklerinin atışında olması gerekirken şimdi çok kalabalık yalnızlıklara jönlüğünü kaybetmiş hüzünmeşrep Leylalığı oynuyor.

-Usulcacık onun nemli gözlerini izle. Gözlerine bak, sözlerindeki zehir aslında sevginin isimsiz, tanımsız, sensiz akışıdır. Bir kadının sözleri zehirliyse aslında içinde sevgiyle yıkanmış gönül akışıdır.

-Bırak zehrini akıtsın sözcüklerde, cümlelerde. Bırak, terk edilmişlik adına ne varsa yaşatsın. Bütün acılardan dersine çalış, her gidiş aslında bir gelişin hazinesini sunar sana.

-Nemli gözlerin özeti şudur şair:

-Hala birbirinizin hisler, aşklar, sevgiler denizisiniz. İçsel dalgaların sesi, rahatlamak için gözlerinize yansıyor.

-Her damla ona dönüştür. Yüze düşen her damla onun ellerinin d'okunuşudur. Islak bir roman, destan, masal gibi içinizdeki öyküsel sarılıştır.

....:Neden kurumuyor dedim.

Nemler:

-Mecnun 'un damlaları ölene dek gözlerinin ucundaydı. Her dem akarcasına hazırды. Büyük aşkların damlası bitmez. Büyük yüreklerin sevda yüreği okyanus olur, okyanus pınar, damla, deniz, boğaz, içten ve sevdadan gelen her suyu ister.

-Kuruması demek bu aşkın bitmesi anlamına gelir.

Hâlâ o damla karesi gibi durmalı bu akış, bu ıslasıl yitiriliş.

-Pişmanlığın kuytularında Yusuf kalmayı öğret. Elbet, seni baştan çıkarmaya gelen Züleyha'lar olacak. Ve erkeksin, meylin olacak. Yusuf'tan tek farkın meyline belki akacaksın; ama Yusuf peygamberdi, onun meyli önlenmişti.

-Meylini hissedecek,üzülecek, bir daha , bin daha kırılacak sana.
Her kırılış aslında onun sana gelişini onaracak.Meyline mani olmak için sana
özünün kafiyelerini sunacak.Yeniden bir şiir gibi aynı sevda başlığı altında
yaşamanızı zemin oluşacak.Biraz daha, birazlara yakın durun.

İçimdeki senli portreler yenileniyor, yüzündeki ilk gülücük hala duruyor.Nemler
her şeyi anlatsa da akan damlaların anlatamadığı imgesel derinliğindeyim.

-Savaşım sürmekte gururun zırhıyla, terk edilmenin kaleleriyle, öğlerin
kurşunlarıyla kaplı gönül sarayına.

-Kinlerinin tahtını yıkacağım bir gün.Ki mistik ve bikri hislerin de bu sana ait
olmayan kötü duygulardan arındıracak.Kin, gurur,öç cadının duyulsama öğeleri.Sen
yerli ve yüreğimde yerleşik bir meleksin.

-Başka bir sefir değilim.Safirlerini kullanıyorum gönül soframda Yolculuğum
kendime.Ki sen de oradasın.

-İçimde dokunmuş ipek halıların hallerimi kapatır.
İçsel bir tarihi dökülmüş bağrıma.Bağırmakla silinmez bu talihin tarihi.
Ağlamakla bitmez bu nadas yüreğin senli gerçeği.

-Melekler susar kırılmış kanadının yamacında. Seni aşkıma uçuran özün sayfası
açılır.Cennetin görünür tinlerim seni işlerken.

-Bizim aşkımız, bedelini ödediğimiz değerli öykünün temel
duruşmasıdır.Yazılmış bir kaderin kadrindedir değer taşıyan sevilerimiz.

Şimdi hüznün kireçlenmesiyle romantizmal haller taşıyan bu sevdayı romantik demlere
taşıma devri.

İsimsiz acıların merkezinden geldim.Dediler ki bu aşk acısının
toprağı yok. Bu büyü, büyük sevdanın anavatanım belirsiz.

Bu yüzden yeniden gelmelisin yüreğimin yurdunu tanımalı ,asmalısın gönül
bayrağını Ruhsu.

Hayrettin Taylan

Kalbe Yar Etkisi Olan İlaçsın Kumruzen

Masalların ortasıdaydım.Uzaklarının uzuydum. Yakınlarının yar alevi. Küllerinden bir ev yapmaya razıydım. Sen peri olarak kalmıştın bu unutulmaz aşk masalında. Leyla'dan öte içimde ötreleşmiş cemalin vardı.

-Anlatacağın her şeye karşı inancım güçlüydü. İçsel bir akışın ritminde seni çalıyordum.

-Yüreğini tanıdım öncesizliğini tümlerken.Orada kaldım.Böyle şiirse, kadınsal, ısıltısal, ruhu aşka, aşkı ruha, özü kendine özetleyen bir halin bütünlerinde durum eklerimi çekimledim sana.

-Isındı öznenme özüne yakın cümlelerin yüklemine.Cemalinin güzelliğinde kalakalışlarımı temizledi bir bakışın.Yakarışlarımın vurgulanan ögesinde temyiz edilmiş güvenlerimi serdim.

-Bir serçenin gözleri kadardı gözlemlerimde kalanlar.Bir serçenin ağlamasına vakitler vardı.Ki serçe ağlarsa öldürdü.

-İşte sen gidince içimde beslediğin binlerce serçe öldü.S'ellerin yarı gibiydi her yer.Bir yar sonrası, bir yer sonsuzluğım başladı.

Yüreğimin tavanında imgeydin. Renkli sözcüklerimin derin manalarına teslim etmiştin kaderini.Seni yazıyordum, senden kalanları yazıyordum.

-Yazgısını aşka bulandıran bulantının son temsilcisiydim. Sartre 'liğimi hor görme gari.

Sessizce sızdım sonsuzluğun sevdasına.Metafiziğin son hecesine eklendi maşukluğum.

-Çaresiz, ürkek, mazlum, gözleri nemli, sözleri alevi utandıran, nefretin körüğü, aşkı öldürüp benim sana olan aşkımla ölümsüzleştiren girdapların sözsüz meleği gibiydin.

-Sevdiğim! Beni kendime maziler ördüm sevginle.Atilerin can aynasında can kırıkların hala var.Nedensizliğin filtresini değiştiren her sorunun cevabı gibi gölgesiz sevilerimle geldim bağrının en tanıdık yerine.

Damlalarıyla ıslanmış vicdanımın gemisiyim. Ağlak denizlerinde bir ben taşıyorum.Ki bütün senlerin yükünü de alarak gidiyorum en yakın, en tanıdık, en sevindik, en beni isteyen sen'e doğru.

Saçlarında dolaşan parmaklarımın sıcaklığını getirdim. Şımartılmış güleç yüzünden kalanların kavıyım. Bir kibrit çöpü gibiyim işte, ne kadar yanarsam, yanışım ne kadar sürerse.

-Sonra, sönüklerin karamsarlığı başlar. Kara bahtımda yanan gül meşalenin kadınsal ısıltısı etrafında boylu boyunca seni yaşar, sen aşar her halim.

*Kokunu çekiyorum içimdeki doksan dokuz tespihle. Hacı falan değilim sevdiğim. Özel bir sayıya kadar çekimliyorum seni.Seni mutlak gerçeğin öz reğelinde bandıran yaşanırılığa kahvaltı ettim.

-İnsanın ömrü, sevdası sevdiğinin özenle hazırladığı kahvaltıya benzer.

Şimdi yeni acıktım, yine gönül sofrana aç olarak gelmek istedim.

-Kuş sütü dışında eksik olmayan o özel kahvaltımızda şimdi sen eksik, kuş sütü var.

*Kuş sütü meğer mutlu olmayı tümlemiyormuş.Devirler nazariyesinde hala ilk ben'desin.İlk baktığın, sarıldığın, öptüğün, gecelediğin anın devir daimisiyim.

-Şimdi uçurum diplerinde açan dünyanın güzel çiçeği kuzukulağıyla sana gelsim kalbinin atışları hızlanır mı?

*Kuzukulağı çiçeğini alan her güzel sevdiğine meftun olmuştur.Acep bu çiçeğin müthiş güzelliği ve senin müthişliğiyle kardeş olur mu?

-Kardeşliğinizin gölgesinde acep dayanır mı bu yaralı kalbim?

Ya da beni merak etme.

*Yaşıyorum.

Bak ustaz Sezai Karakoç benim yaşanırılığımı benim yerime anlatmış...

"Ben çiçek gibi taşımıyorum göğsümde aşkı

Ben aşkı göğsümde kurşun gibi taşıyorum

Gelmiş dayanmış demir kapısına sevdanın

Ben yaşamıyor gibi yaşamıyor gibi yaşıyorum

Ben aşkı göğsümde kurşun gibi taşıyorum"

İntihar gülünün gülüşünde ara beni. Şakaklarımda şarkısı çalınan kurşunlar, yüreğimde ağıtı okunan gidenlerin yürek zılgıtı, gözlerimde ilk ve son bakışın, kendimde geçmişliğin geçmişi gibi duruyorum işte. Bunu da şükür.

-İhtimallerinin yazgı sınavında hayıflanış resitalim var. Keşkelerim kadar sadık gerçeklerim var.

-Bir olasılık romanı gibi okunuyorsun .Olasılıksızlığın sızısı içimdeki muğlak düşleri eritir.

-Sen mutlak gerçeğin düş güzelisin.Eşkalin ben'imde çizili büyük aşklar armonisisin.

Sevilerine bulaşmanın bileşik kayıdıyım. Bin ben'e renk olmuş elementlerin simgeleri gibi yüreğin sulara emanet. Su azizeliğini teslim edeli azizliğime El azizli olarak sende kalmayı aşk bildim.

-Bu da yeter bana.

Hayrettin Taylan

Kalbim _Desin Gerisi Boş

Seni yaşama öyküsünün ruhunda gözler mavi geleceğine sarar beni. Yüreğinin iğnesi batar yarama. Kanamalı bir aşğın can kanı olup mazimi tümünden resetliyorsun. Online olan günlerin dilinde çevrimiçi sevdalar sunuyorsun.

-Düşlerin serpilir yalnızlığımın nadasına. Demet demet sen filizi aşka büyür, benimde yeşillenir dünya.

Hangi mevsimin aşk ruhusun bilmiyorum; ama baharların ve harların beni taşıyor aşk iklimine. Ilıman ve ilmi akışların pınarıyım. Aşkın köpüklerinde yıkılıyor adın.

Seni özlemekle, sensizliği kabullenmek arasına boyanıyor dünyam.

Mutluluk karesinde seni arıyorum. Sen varsın, senden olan her şey dizelerimin dizinde uyuyor, gülüşün yok, bir ömür bende kalışın yok diye hicazkar anlar besteliyorum.

Kavuşmalarımıza ışınlanışını seziyor, hislerime öylece derman oluyorsun. İçindeki içsel dağların dağlanışını duyuyor, sen ile senin çevrende oluşan volkanik sorunların fay kırığında kaçarak aslım kadar duruşumun güneşi seni özetler, seni bekler, seni ister ...

Ruhunun panosuna yazdığın benli özelemler, güzel bir gelecek için durulanıyor aşka.

- Aşk ile mantık arasında kurulmuş denklemin çok bilinmeyenlerinde bilinen benim, bilinmeyen değer sensin.

-Emsalsiz isteyişin haritasında susuyorum. Senin olmak için yerli Yakup oluyorum. Yusuf da ben oluyorum ki senden başka Züleyha'lar sevmesin. İşveli bir aşk sokağın cam damarıyım. Sen yoksun diye yoluma güller atılabilir. O yüzden Yusuf oldum, senin aşk kuyunda kalakaldım.

Bekleyiş destanımızın mitik öğelerinde adın okunur. Merhalelerinde dirhem dirhem senli kalışlar uzatır destanımızı. Dünyanın en uzun destanı Manas gibi uzar sevgin dünyamda.

-Varılışın saklı damarlarında okunmak sana. Hece hece erimek senle.

-Hayallere sığmayanları da yaşamın sahiline almak ve seninle uçsuz bucaksız okyanus olup yaşamak yaşamayı, yaşamak seni.

Her demi yaşamayı bekleyen haylaz kumrular gibi sokulmak huzura, mutluluğa, güzelliklere, güzelliğinle kalmak güneşsiz güncüllere.

Ay yıldızların saçını tararken usulca saçlarını okşamak hayalinde kalmak. Saçlarınla benli açlarım arasında esen yellere seni estirmek.

-Aksin yansısın aksilerime.

*

Kalbim desin

*

Uzun süreli bir yayın gibi güncelerin okunsun sevgi şafağımda. Adını yazmak, yadını kazımak, uzak kalışları kalaylamak, benli olan seni sıvamak sevda evime. Sen olmak ,senli kalmak aşk ile hep aşk arasında.

-Muhteşem yanlarının yandaşı olup seni okumak harf harf. Mavilerle anlatsa seni hayat.

Mutluluğun resmi, güzelliğin çizimi, isteyişin işlemi, hissedişin hissesi, mantığın tığı, bir ömrün mumu olup mumyalamak aşkı.

-Unutuluşların düşlerinde paklanmak geleceğe. Güven dağlarımda yetişen en kızıl gül olarak kokunu yayıp sarhoş etsem bir ömür.

-Leyla kıskanır mı? Şirin hayıflanır mı? Julyet kanar mı?
- Sen gülsün, gülsün gülün.Kokun sarsın sarsılan yüreğimi.

Bir gülün yapraklarının döküldüğü baharlarda geldin ömrüme.Eylülleri sevmek ,eylüllerde kalmak sevgim bu yüzden. Son baharın son yaprağında buldum seni. Yaprak yaprak döküldün yarama.Aşk oldun, aşk yazdın, dize dize büyüdün ömrümün yeni baharında.

-Gölgeli huzurun güneşine yansıdı gözlerin. Maviye efsane oldu beni mavilerine çalan baştan alışların.

Köpük köpük sokuldun dermanlarıma.

- Derdim şimdi sen..

Hep derdim ...

Şimdi notasız özlemlerin teliyim, çal beni senden.

Eşsiz kalan bir bülbülün ses teliyim dinle beni senden.Bulutların çizdiği havaların arasındayım.Beyazlarına, bakirlerine, gençliğine, hiç bilmediklerine sarındığım hevesimin simyası oldun.

Önce ruha düşen cemrenin ilk adyım. Önce, öncelerine yağan damlaların son kanıtıyım. Önce senden, senden önce senden , senden sonra senden öncüler bulan son aşk arifiyim.

Tarifsizliğin bu yüzden, tarifsiz sevgi selinin akışı bu yüzden.

-Gözlerindeki ışığın aşk aydınlığında yıllardır karanlık olan tüm aşk sofalarım aydınlandı. Yar yüzünün bulutu aşk nemimi yuttu.

-Yarın yağmura ağarıyor, yarın gözlerinden akacak damlaların doğum günü. Yarın beni sana yazacak aşk ve kader. Okulun tek kişilik ve bir ömürlük olduğunda yazıldım sana. Derslerin zormuş .Bu yüzden benden sen'e geçtim. Sende kalışların dersindeyim. Aşk dersin çok zor; ama senin Şems'in benim, senin Mecnun'nun benim, senin son kaderin, hatta son kederin benim. Çalışmakla alışmak arasında senin

Sıcak geleceğine geldim.

-Sunaklarında yıkanan aşk bebeği olarak kaldım. Yıka beni özünden, aşk sözünden. Mutluluk tablosuna çiz bizi. As beni sevda duvarımıza...Engeller susar, dağlar usar dağlanışımızdan gerisi aynı fidanın dalında çiçek olmak sarılmak ömrün tadına. Kalmak bir seninle, seni tümleyen mavilerinle can çiçeğim.

...

Hayrettin Taylan

Kalbim İcralık

"Hayatım'dın hayatın'ı mahvettin.
İnsanlığım'dın insanlığından eser yok.
Nefesim'din solunum yolları tıkalı.
"Sevdiğim" derdim ne kadar yalan söylemişim..."

Masum bakışın vardı sen bakarken içimdeki tüm yabancı ışıklar sönerdi.Gözlerinin feri,sözlerinin eri,özlemlerinin nuru başka renkli gözlemlere alırdı. Sarıldığında o titreyişin bam tellerimi koparırdı.Sevgisinin telleri kopmuş bir elektrik gibi titrerdim sıcaklığında.Gülücüklerin batırırdı güneşi, gözlerin yeterdi geceme.Gamzem okunurdu sinemden.İliklerime kadar hissedişin şavkı vururdu her anıma.

Di'li geçmiş zamanlı anmalarda yaşanmışlık kendine ağıtlar sunuyor sensizliğin mezarında.Sana dair her şeyi bırakmışım geçmişin herzelerine.Her zerren bende zer olmuş yazı olarak diziliyorken,hayatım insanlığım nefesim sevdiğim,ulaşamadığım son dağım bir bir sonsuzluğa sobeleniyor

"Veda" kısa bir kelime eylemi zor..
Öznesi belirsizken yüklemine çare yok..." Özne olarak özüne kadar tümleçler hatta belirgin nesneler yakınlaştırdım yüklemine. Vurgulanan öge oldum yüklemine.Çekimli bir filin geçmiş zamanlarında amanlarımı duymadın.Ahlarımın gelecek zaman çatısında edilgin kaçışlar bıraktın.
-"Veda" kısa bir kelime eylemi zor..." demekle ,yazmakla vedaların busesi bitiyor mu ki?

Hasretin günlerin alacasına asi bir renk olup kuartetlerim seni yeniden kazanmanın sınavı için gelişim içinde kalıyor.

Gözyaşlarının karaladığı kirpiklerinin sağdığı ömrümün temiz odalarında kırgınlık umarsız ummanlar sıralıyor.Ben ile sen arasındaki Antarktika hangi sıcak musonda eriyecek bilmiyorum.

Bir ömür yeni küresel ısınmanın değişimini beklemek kolay mı?

Yaşanmış kırgınlıkları özetler aşkımız.

-Hani en büyük iki aşkıttık,seni istemeye geldim vermediler.Biz de kaçmıştık.Yıllarca çocuk özlemi çektik,bir türlü çocuğumuz olmadı.

Bu aşkın meyvesi yoktu, bu aşk cepten yiyordu.Cepte dayanamadı gidip yakın akraba çocuğunu alarak yamaladık aşkı.

Ve biraz mutluyduk,aşk güneşini kaybetmişti.Ay ışığı ve yıldız gülümsemeleri yetiyordu. Bir gün evlatlığın okulu yüzünden birbirimizi ilk kez kırmıştık. Ve o gün,benden, yıllarca başını koyduğum omzumdan çekip gitmiştin gelgitlerine.Yakamozlar şahit olmuştu, üstelik ben neon ışıklarında seni beklerken, sana ağlarken. Herkes araya girmesine rağmen tam 27 yıl ayrı yaşamıştık. Aşk buydu.Sevdiğine kırlmak bu kadar uzun sürmeliydi.Mecnun'dan daha büyük bir aşk dersi vermiştik.Ve ölümünü öğrendim 27 yıl sonra.Seninle buluştuğumuz pınara gittim,bir tas soğuk su içtim,senden sonra iki saat geçmemişti.

Evet, iki saat sonra,onun acısına dayanamamış o da ölmüştü.Mezarları yan yana,yarın aynı Kevserlerden yıkanacaklar...

"Veda" kısa bir kelime eylemi zor.. değil mi vedalım.

Kilometreler bile değil uzak kalışların.Aklıma,hislerimi işgal eder yalnızlığın.Ruhumu cehennem ateşi bile yakamaz oldu.

Yankın düşer yanık gönlüme, şavkın üşür düşlerime.

Sözcelerin gözyaşlarıyla yamaladığın göğsümde zinzirlenir, paslanır içimdeki kırmızı hevesler. Volkanın ağzından,sönmüş umutlarımın ışığı belirir.Yüreğindeki bir zerre gelişin alevi canlandırır içimde sönmeyen her an büyüyen senli yanardağımı.

Akan lavları izler gelecek zamanın yakarışları. Lav ırmağında balıklar yerine

oltam sıcak bekleyişlere takılır.Yakamozların yaşanmışlığa aklandığı duru güncelerde adının son harfinde elemelerim de yanıp akar.Beklemeler,birkaç dakikalık bir slayttan sonra müzikli bir vedanın bangısına uçurur ve kalırım hecelerinde. Bir sevda çocuğu olarak yeniden yüreğinin parklarında,atlı karıncana biner,düşer düşlerim, kanar özlemlerim sen hala gelmemişsen bil ki sen de sorun var vedalım.

Sıkıldım tüm oyun içre oyunlardan.Yapmacık tavırlar arkadan iş çevirmelerden.. Tam oskarlık bir oyunculuk..Ayakta alkışlanmalık senaryolar...Bu son filmi birlikte izlemiştik sıkılmış gibi değildin.Ben yazmıştım, ikimiz oynamıştık, filmin sonu bitti. Her film gibiydi sonlarımız,kavuştuk,yaşadık, yaralandık; ama gişe rekorları kıran sevdamızın başka galalarında bir veda senaryosu yazmıştı hayat bilemedik vedalım

Hayrettin Taylan

Kalbim kaybolduğunda Dört yaşındaydı sevdamız

Alışamadıklarımın nikotini ciğerimi eritiyor.Hamur yüreğimin mayasında gözbebeklerinden gelecek ışıltıda saklı.

Gelmenin engin denizlerine, amaçlarımla çoğalan derin mısraların dalgasına degecek zülf- i yare dokunuşun.Unutulmuş bir uzakta hıçkırırken, gözyaşlarının bir damlası degecek vicdanımın nadaslarına.

Gelişi güzel hasretlerin tortusu yaramın arasında kalınca,yaram kabuk bağlayamadı saza gelemeyen naz gülüm.Senli ummalar biriktirdim kavuşma ummanlarında. Musa'nın asasıyla böldüm sensizliğin Kızıldeniz'ini.Firavun güzel kızı,yine pervane olmuş beni senden koparan bir gece daha karalamak istiyor günah tahtamda.

Kara bahtımın tahtasına seni isminin üstünü çizmiş Nemrut'u kızı

Hazköz,İbrahim'i yakmak için yakılan ateşin ışığında kuş tüyünden bir yatak yapmış.Yaramın üstünü de kapatmış, gönül gözüm zaten kapalı. Ey yar,zevk Tanrıçası İsis'ten bir buselik an geldi.Bir kaseinin içinde toplanmış arzular.Ben gayri ben değilim demek.Yabansıl uçurumların ermişi gibi hazır gecelerin kurbanıyım sanki.

-Ey yar! Gel içimdeki put güzellerini devir.

-Ey yar! Gel kurtar beni senden.

Korsan tezgâhlarından, al bir mendil aldım, önce sevgini sakladım,şimdi de gözyaşlarını silmek için saklıyorum.

O ağır yüreğim,sensizliğin hafif yellerinde uçmasın diye bendimi bağladım özlem duvarına.

Umarsız,kaygısız,gamsız benden acılı adana üstü bir hal kaldı.

Gecelerin dinmeyen,bitmeyen uzamlarında sevda mendilimi ıslatışını kurutuyor hayalim. Hüzün çalışıyordu fonda, kalbim kaybolduğunda 4 yaşındaydı sevdamız.Bu kaybın son ayıbındaki ütü izlerini silmek için yakıyorum o gün giydiğim kırmızı gömleğimi.

Her gün biriken acıların savaklarına savlarını serpiştiriyorum.Yasak bir meyvenin hamından pişmanlık kokusu alıyor ve kendime gelmenin giyotin uçlarında kalakalıyorum .

Yamalı geçmişimin üstüne karasal iklimlerin gelir.Bu yaz yine üşüyorum.

Yar yağışı beklerken, gönlümün yazına, beyazına kar yağdı. Gönül çatım sevda beyazı olması gerekirken kar beyazı gülüm.

Aşkın son perdesinde biraz da sen oyna.Gönül penceresindeki perdeyi kaldır,her gün işten eve dönüş saatlerindeki gibi perdeyi aç,elimde yine sana aldığım beyaz laleler var.Bu sefer her şey beyaz.

Kadın halindeki hislerin alıntıları kalkmadan,kapıdaki o hoş geldim sesinin çağlayanlarını dinmeden yeniden gelişin çok mu zor ateş-i suzanım.İbrahim'in kızı olarak sevdim seni.Babanı Nemrut ateşe attığında yanmamıştı.Bense senin yaktığın ateşin içindeyim.Yanmıyorum; ama ateşinden çıkamıyorum ki gülüm.

Sevda kırıklarına öfkenin bütün barutlarını eklemiş olmalısın,her an fiçin yakıyor yara yerimi.Yüreğimizin coşku kapaklarından tutku şaleleri akarken,yüreğimde dünyanın en büyük dev kazanını oluşurken sen yalnızlığında akıver su sözlüm.

Daralmış bir göğse sığmaz dargınlıklarımız, alınması pahalı öğ alışlarımız.

Terk edilmiş özlem pınarının yatağında dertlerin kayalarına yapışan çamurları savururken rüzgâr, ruhta sızın artar.

Her bedelin mutlaka ödenecek vicdani kavı vardır.Her hatanın temizlenecek bir tövbe deterjanı var.Her gidişin, bir gelişine seni kafiyeledim. Ayrılık denilen virüsten kaçmalarına karşı tutkunun anti virüsünü geliştirdim seninle online olduğum yaşamların anlarına.

Gayrı sevda açımız ı ııbir virüs ökertemez.Senli şifreleri yalnız ikimiz biliyoruz.Gereksiz nazlardan, emellerden ve maillerden uzak kaldıkça bu sevda verimizin üstüne daha çok yazılarak yazılacağız veri tabanl ım.

Tahsil görmüş yaşanmışlığımızın közlerinde özlerimizi iyi biliyoruz.

Yaşamak,gönülevinde ışıksız ve sensiz yaşamaya zılgıt atmaktır,sensizliğin boşluğuna öylesine sarılmaktır,hoş olmaktır umurlara. Biliyoruz ki, terk edilişin buruk anlarında güneş utangaç ışıklarını yaymaz sevdaya. Yeniden gelişin, öngünlerindeki umut, tanımsız bir bekleyişin yağmur duası. Kurak şevdama yağmanın var ile yok olmanın garip gaileleri gibidir hayat. İlk benim öptüğüm dudakların kurursa pınar arama, her ıslanmışlığın, uslanmışlığın, susamışlığın paslı hicran vanası sabır kaynağından fışkırır. Yiten,tüten, utulan günün ağrısından,sağır kalışlara kanal olalım ki sabır vanası açılınca en büyük şevda tarlamızdaki mahsullere ulaşsın tutkunun suları can bebeğim.Ölümsüz bir düşünüşün iksirinde tesirlerin sırrı ifşa olmuş olmalı ki ağrılar üşüşür,yalnız kalışlar titrer,ürkek ceylanlar korkar bu ayrı kalışlardan. K i gülüm sevmek, enekte tadı alan, gülücüklerimizle tamlanan iyileşmez bir yaranın eşnisidir.

Hayrettin Taylan

Kalbim Sensiz Tozlandı, Tozlarını Alır mısın Şulenar

Şairzal:

Sana geldim, kendimden kalan tozlar vardı yüreğinde, dudağında. Tozları alıp toz olucağım belki. Belki toz pembe olacak her şey. Kısmetin de kısmeti olup tozlu yollardan kalbine geleceğim.

-Sen de gönül evimizin tozlarını alırsın ıslak gerçekliğin beziyle.

Aynı şehrin tozları arasındaydı aramızın yolları. Yollar tozluysa sana gelmek tozlu, sende kalmak tozlu, yeter ki buzlu olmasın. Tozu almak kolay. Yeter ki hüznün tozları gözüne kaçmasın Şulenar

Aşk gözüne tozlar kaçmasın, iç gözünün de tozlarını almaya geldim. İnsanın en çok tozu içindedir. Dışındaki tozları el'ler, yeller, seller, güller, hüznünler, huzurlar alır. İçindeki tozu ancak seven bir yüreğin bezi alır.

Şulenar:

-Yanına gelmek yasaklanmış. Seni sevmeye ihtilal ya da ihmaller engel olmaz. Yanına gelmenin ustasıyım, yanın yanarken benimle, sensiz, yansız kalamazdım.

-Tozları iyi alırım, elimle değil dilimle, ruhumla, yakışımla, kadınsal ısıltımla alırım tozlarını. Sen buzullarını erit, sen uzaklarını başka yaralarla kirletme yeter.

Şairzal:

Hicranlarımı topladı hicret ettiğim huzur kentinde. Sen aşktan çok şeye kadir cinaslar sundun. Yüreğimin tenasüplerinde benzerlerimizi topladı gerçek.

-Benzetmelerin diliyle mecazlarım aktı sana. Tarifsizliğe tartı, tutkuya ölçsüz sevmeler oldun. Toz kalmadı yüreğimde. Yaramın kabuklarını sildin, benliğimi toparladın.

Sana gelişim güller üstüne. Güleç vatanının bağrında susamazdım.

Çağrılarımın düellosunda susup kalamazdım. Suskun yarınlara sahil, susturulmuş anlara fûnye olup seninle eriyen zamanın ta kendisi oluyordum.

-Yaşanmayacak korkular bağrında yaşanmasın. Hiçbir şey tesadüf değildir. Yazılmış kaderin önünde engeller olmaz. Bazı sıkıntılar engel, ya da çaresizlik değildir.

-Kuşkuların keşke sözcüğünde susamaz gerçeğimiz. Hayıflanış çoktan bitti. Artık senin yüreğimin başkentisin. Ankara'nın yeni başkent olmuş hali gibisin. Benli, özel, sürekli büyüyen bir aşk kentimin baş başa kentisin.

Şulenar:

-Dilmek dilmek sözcüklerindeyim. Bağrımın ateşine işaretlerini sunuyor dilin, sözcüklerin. Artık cümlelerinde değil, senli her şeydeyim.

Şairim, seni özlüyorum. Yüreğimin götürdüğü bir sevdadayım. Hayat budur, bunun özetini. İnsan içindekilere özdeş, eşit, benzer dünya arıyor, işte dediğim, işte kaldığım bir dünyasın.

-Pervâneyim gönül diline. Sarıyorum ruhunun her şeyini. Ruhsal buluşmalarımızı sarıyorum kaderimize. Keder yok artık.

Sen dilince benli yazılarda çağlayan, aşk kalemisin. Islandım sana. Uslanmış bir kelebeğin bir günlük ömrü gibi gün'eşine gelmiyorum.

Geleceğim kadar sende kalmaya geldim.

Şairzal:

-Kalp gözümde seni gören huzurun gözleri nemli. Bu kadar aşka kader bir güzelin var diye güzellik ağladı. Meğer güzel niyetlerin, güzelliğin son tanıımıymışsın.

Yolum düşlerine düş'tü. Düşünmeden yorgunluğuma gerçeğin bir aşk çayı

demledin.Yüreğinin süzgecinden geçirip içirdin bütün ömrüme.Şimdi zaman durgun, sen akışkan bu sevdaya.

Hayalim sığmıyor senli dünyaya.Büyüdükçe senli bir hayalin hamalı oluyor duygularım.

Sözlerim tozlanmaz, sözcüklerim buzlanmaz sen varken. Gündelikçi bayanın aldığı tozlar gibi değildi sevda tozların.Gün geçtikçe her an algılarımdasın.Toz yok sen hayalimken, sen halime künyeni eklemiş.Sen kadar sana yakın zamanın tozu alınmış sevdasıyım. Temiz bir gerçeğin mizanında izanınla gel izahatlarıma, gel mazeretsizce mahremlerim maharetine Şulenar

Hayrettin Taylan

Kalbim_Desin Gerisi Boş-2

Sana yakılıyorum kaknus gibi.Küllerimden sana doğmanın İsa öncesi var.Ben Meryem'in yar kardeşiyim.Yokluğunda nun masallar anlatıldı. Hun yaralar okundu ömrümde.Hiçbir şey bu yanısa set olamıyor.Çünkü sen her zerremde zer oldun. Her yönümde senli rüzgarlar eser.

Ne yana essen anlatılmaz heveslerim künyesi kafiyeleir şiirsiz sensiz kalışlara.
-Ulaşıma miminde mumyalanan yüzünün fotojenik jenliğinde mer olan ruhumun örtük yanları yamalanır.

-Sol yolunda yörüngeni koyan karıncalarım, tutku erzağı biriktiriyor.
Yüreksizliğimin sapaklarında, kavuşma kavşağının mavi ışıkları yanar. Benden sana geçiş için koyulmuş.

Benden uzak kalışların tozu kapsar,kapsam alanı dışında görüşemediğimiz her anı.
Bağırmda çakıldan, çalıssından derlenmiş öylesi gidişlerin sureti okunur . Oysa sana ulaşmak için iç içe geçmiş içimin özünde ütülenir ruhum. Beni sarar sensizlik. Beni bulur ben.Gayrı kendisizliğimin yeni adresi sensin.

Sana budanıyor sevda dalım. Yemyeşil bir ağacın aşk çiçeği gibi açılacak tütuluşumuz.

İçinde her duygunun yaşadığı iç dünyanda içim sana meyilendi.

-Var olmak ile var oluşunun mistik köprüsünde taşıyor beni sana anlatılmaz ; ancak yaşanır duygular.

-Kuşatmış olduğun bu yüreğin senfonisinde şefsiz bir orkestranın sen sesisiyim.Sislerinle hislerin arasında aklanmamış akıl duruşların olsa da senli akışların asi nehriyim.

-Asilliğim, asiliğim bu yüzden. Fırat'ın zelalinde yıkanmış bir aşk ermişiyim.İstanbul Boğaz'ının kirli suları sevi damarımı kirletse de özümde temizlenmiş bir ruh sarmalı olduğundan paklarım sana saklıdır bilesin.

-Senin kuşatmana karşı kuşatılmış arzuların demir perdesini açıyorum.

"Kal_emin ol.."Beni yıkamaz başka güzel.Sen açtın benden bir yara.Sen açtın bende bir çare.

Teslimiyetin tesbihinde çekilir ahım. Say ki hiç benim olmayacaksın.

Say ki bu bir akıştı,sen şairinin ilham perisi olarak kaldın. Kazanan yalnız edebiyat. Sana yazıyorum; çünkü yüzünün defterinde aşkın mürekkebi var. Gülüşünün gülünde sevginin yaprakları kızarır. Çünkü senin adın benim adımın yanında yeni soyadı eklemek için ömrün imzasında çimiyor.

-Sesine yüklediğim harflerin en sonunda demet demet huzur geliyor. Bu alfabenin yeni harfi sensin. Değişmek lazım, gelişmek lazım aşkın son gecelerinde.

-Yaylaşacak çok şeyimiz kendi payında.Sen payda, ben pay, elde kalır ilk geceler.Yıldızlar seni saklar o demlerden,ay s beyazlarını kapatır hep özlenen günlere. Yarınların habercisi,yarının sinerjisi olur, beni süzer ruhuna.Tam sevdiğimizin tanlarında çiçeğin açılır.Ten ile tün arasında dünler susar,anlar dilden dile seni okur.

- Aşk senden de önde. Aşk benden de öte. Sen meğer yeni ötenin ötelenen kavminin fecrisin.

- Işıklarını say benimde.Yakarışlarını soy seherimde.Ben bülbülüm, beni tanırl güllerin, ellerin, sellerin, dillerin.

Beklentisizlik neyini alıyor, seni beklemenin inleyişinde Şems'in ağılıyor. Mistik bir havanın dümeninde abalarım fora. Delirmiş dalgaların algısı beni sarıyor.Sensizlik denizi çoşuyor.Seni yıkıyor benden yıkıyor Kızıldeniz.Musa'nın asası yaram

saplanıyor. Yüreğimdeki güzellerin yılanları bir bir ölüyor.

- Bu kışanın kısaltılmış özelemlerinde vuslatın dağı delinir. Dağları delip kulağına küpe yapan son aşk delisiyim. Benim sevgim böyle yar dağlarını delip , yar çöllerini deniz yapıp mavi gözlerine aksesuar yapıyorum.

-Seninle yaşamak şöleninde şevke geliyor güzelliklere.Sen dans ediyorsun huzurumun gölgesinde.Salina salına susamış yalnızlığımla ıslatıyorsun bulutsuzluk özleminde. Sen yağmur bulutlarının can kardeşi oluyorsun ki senli kırk ikindi yağmurları yağıyor. Bir yan da sen,bir yanda güneşli yağmur

Gel de sevme...

Böylesine anlatılmaz ıslanmışlıklarda uslanıyorum.Senden başka hiçbir damlada ıslamaya and içiyorum.

- Seninle kabuk değıştiren güzelliklerin güzellik arenasındayım.

- Elimde sen, dilimde sen, suskunluğumda sen, hevesimde sen, anlatılmazlarımda sen, imkansızlıklarımda sen. Sen ile sen arasında sen...

- Sana akıyorum, aşka kendi bendini açıyor. Benim gib berrak pınarların karışıyor. Hiç denenmiş, hiç yaşanmamış, ilk kez bizim yaşayacağımız bir aşkın sularında sana yıkanıyor ömrüm.Benim olmasan da aşk, ben, özlem, kavuşmalarım kirlili değil...Seninle temizlendi bir kere. Sana akıyorum, sana dair her damlada sürükleniyor geleceğim. Bekle beni su ile aşk arasında maviler seni bana sunarken.

Hayrettin Taylan

Kalk Aklım Gidiyoruz Yar Geldi

ismin bittiği yerde başlar aşkın göğü
sonsuzluğun sisleri arasında hislerin borsası
sevdikçe artıyor sevdam
sevdikçe kazanıyor yüreğim

2...
donmuş bir hayatın son rengi gibi erimek sonralarına
umutsuzluğun magması gibi içimin aynası olmak öncelerine
kopuşun fırınında aşka kızarmış ekmek olmak
seninle aynı sıcaklığın dimağında nişane kalmak
varılışın aynasında taranmak aranışa, arınmaya
yüreğinin başına yazılmak/ okunmak için enlerinde
içinin sınırsızlığında vize almak/ gelmek cennetine
huri olarak sevmek/ baki olarak kalmak ömründe

3...
yarım çapında kalmak/ aynı ölçülerde y'ara hesaplanmak
bir kere birinin bir'inde elif olmak / sevmeye başlamak elifbanla
mim kadar mumsal, vav kadar kadir kalmak uğruna
hesapsız kalmak yolunda /
bunu bilmelisin artık
sevmek artık matematiksel
ikiyi ve bütün sayıları bir etme sonsuzluğudur aşk

4...
boyutları huyuma karışmış yüzümün yarıçapındayım
hacmini sevda acizliğimde açan sevi algıların diliydin
sevmekle çok sevmek arasında kalmış ömrün filmindeydim
kendimle baş rol kalmanın son kavı gibi yanıktım sana
yaralı olarak sarılıyordum yaşlı hayata
sen geleli çoklarım iyileşti
sen geleli yoklarım iyileşti

5.
imkansızlığın rujlu dudağı gibiydi uzaklığın
öpmek istemenin nefsinde uyarılış pınarıydın
akışlarına sıcak demleri sunan / demli yarınlar yarıydım
y'ancı suların çözeltisindeydi aramızda çözemediklerimiz
bu yüzden yüzünün güleç atlasında yüzyıllık oldu aşk
bu yüzden gülüşünün gölgesinde güller ömürlük koktu
bu yüzden / yüzünün akıyla geldiğin sevdanda kaldım yar

Hayrettin Taylan

Kalmak ile Gelmenin 'tanrısı' arasındayım

'ilhamı genç bir gülden alınmalara ithaf'

kalmak ile gelmenin tanrısı arasındayım
yandığım demlerin dumanında meleklerini yolla
okuttur beni özlemlerden
tut geçmişim zamanından
çekimle sonuna kadar
aydınlat karanlık arası karasız anlarımı

Tut ki ben uslanmaz bir aşk ermişiyim
Tut ki ben her gece bir yıldızın koynundayım
Tut ki ben bir hiçin boşluğuyum
Ama ben bir yunusum biraz insani
O zaman Mevlana kızı ol
Karanlıkta oku mesnevileri
Güneş ol mısra mısra kal marsımda
Yak günahlarımı,yak şeytanlarımı
Bir anda kaybol kaybettiklerim arasında

Beni kible et bakışlarına
yasadışı sevdaların dağında yücel sevda sevda
tırmanayım tutku ile utkunun nefesinden
Nefessiz kalayım sensizliğin uçurumunda
Ve yalnızca senin için günleri batırsın güneşim
gözyaşların solan gülleri sulasın bir ömür

aşkta boşalırcasına,ruhtan coşarcasına
İklim ol, sevgim ol
tornado ol aşklara
Yetme...
Yetimsin, yetim maaşı al aşk bankamdan
Hislerin faizinden sislerini dağıt zaman zaman
yandığım küllerden ömür yaz tozlu tozlu
Yaktır bana utulmazları
Baktır bana ela gözlerini
Sensizliğin den ekinde bana edebiyat yapma
Sus...
Senin uğruna,ölen uğur böceklerimin gözbebeğinde kal
Ve bitsin bu senli kanser arası hançer arası aşk yaralanışım
Sonuna kadar mumyaladım sevda anlarımızı
feryatlar,acılar,can kırıkları,ihanetlerin firavunu
yok edemez sevdamızın mumyasını
siyaha sevişen anların lekesiz gidişlerinde
bembeyaz kaknuslar fırlattım
önce aşkımızın ateşinden,sonra gelemeyişinin ahından yanacaklar
Kanatları kırılınsensizliğin, şafakları sönsün gecesizliğinin
Sessiz ve sensiz kaldığım kalakalmaların ermişiyim
Bir yanışın orta doğusunda özlemlerimin petrolü fışkırır
yalnızlığımın paramparça özlerinde doldur gidiş varilini
ki gelmek gitmekten daha zor

ki sen çık karşıma susuz ömürler yolunda
Seni seviyorumu mumyalamışım aşk yolunda
yoldan yol çıkar,aşkta yol çıkar sana

Hayrettin Taylan

Kalmanca

Hiç istemedim ayrılık demek bilmiyorsun!
Kalemimde nem var yine şarkılar yarım
Müjde bitti, her şey bitti, çok seven böyle gider mi? diye
Bu şiiri yazarken ne çok ayrılık şarkısı dinledim bilemessin..

Bilemezsin neler çektiğimi sensiz her salisenin dilinde
Koca bir dağ devirdim yüreğimde yalnızlığımda
Ama önce yüreğini sevmiştim, uzakta kalmanı değil
Dön artık, O eski ben değilim! bir şey kalmadı benden
Zaman getirmeseydi seni bana! ... Beni senle götürürken bitmeseydik! ... zaman ve
aman
Gelmeseydin, gitmeseydin, yüreğimi inci mercan güzelliklerinden

Önce yüreğini sevdim, sonra ellerini, sonra gözlerini
Ve sonra hayallerimizi...
Daha sonra sonlarımızı
Az önce de her an kalbimden çıkmayışını
Şimdi dağılan parçalarımı topluyorum yerlerden
Şensiz geçen her hatanın anından hininden kınından
Önce seni sevdim, sonra yüreğini...

Korkuyordum gözlerine bakmaya! Sibiry'a soğuklarına nazire kaçışından
BAHAR güneşinde üşüyordum uzaklığından...
Önce yüreğini sevmiştim! Uzaklaşmanın değil

İçimin kanayan derin yarası,
Umutlarımın kırık kuş kanadı
Ben mi tutunmuştum tek taraflı sevdalara
SEVDAM...Sen miydin yalan olan? Paylaştıklarımız mı?
bir anın son masasında adın bende gizemli şifre
Arzularımın künyesinde ruhunun resmi
Anılmak anlatılmak sana hayata

Önce yüreğini sevdim.. Sözlerim yarım kaldı...
Özüm sözüm SEVDİĞİM hayaller yarım kaldı
Gitmeseydin ıslanmazdı topraklar.. Gitmeseydin yarım kalmazdı BAHAR
Yarım..! Öbür yarım, gelmeseydin yarım kalmazdı yarım
SEVDİĞİM...AŞK iki kişilikti.. Tek kişilik değil...!
Ben şimdi burada kaybettim kişiliği
Uzaklara uzak, tuzaklara tuzak yalnız arzular selindeyim
Sürüklüyor beni her şey benden olmayan arayışlarda
Kal demenin son kalıntısında
Al demenin son alıntısında
Sev demenin son salıntısında
Gel demenin son gelincisinde
Ne ben kaldım
Ne dayanacak yarına dair dayanaklarım
Gel gayrı ,ayrık düşen tüm ömrüme ayna ve güneş

Önce ruhum taransın
Sonra sevgim ısınsın
Sonra arzularım aksın
Sonrası zaten sonradır sevgilim

Hayrettin Taylan

Kalp Kırıcısından Kalbine İnciler

Kalp kırılınca harflerde kırılıyor.Kırdığınızdan affını dilemek için kullandığınız sözcükler kırık, cümleler hep can kırığı olur.Bu yüzden kırılmış bir kalbi onarmak için kırmadan önce gönül ustası olmanız gerekir.Kırılan kalbi onarmak için yıllarca aylarca kalfalık yapsanız dahi bir daha belki usta olamazsanız.

-Bir gerçek var ki bu gerçeği bilen, algılayan, bu gerçeğin süzgecinden gönlünü sızdıran, bilince, mutlak doğruya teslim olanlar her zaman usta olabilir.

-On sekiz bin alemin sahibi Yüce Allah'ın en güzel ustalık sanatı insandır. Ki Yüce Allah affediyorsa biz aciz kullar acziyet eczanesinde inkar ilacı ya da zakkum ilacı sunmakla neyin bedelini ödemiş oluruz.

-Yüce Allah, bütün kalplerin ustası ...Her şeyimizi affederken ,her hatamıza rağmen şefkatini, rahmetini,esirgemiyor.

Peki cüzi iradenin irdeleri olarak neyin peşindeyiz.Gönül yapmaya geldik, yıkmaya değil.

-
Bir sırdır; ateşi köze ,özü aşka, beni sana sunan gerçeğin.

"Dünyayı Dolaştım Giymedim Başıma Taç,
Ne Zengini Tok Gördüm Ne de Fakiri Aç,
Yarabbi Öyle Bir Fevzi Kanaat Ver ki;
Namerde Değil Merte de Eyleme Muhtaç..
Şu Çeşmenin Haline Bak, Su İçecek Tası Yok,
Kırma Kimsenin Kalbini Yapacak Ustası Yok..."
YUNUS EMRE

Sevgi mimarının çeşmesinden akıp gittim. Pınar başında sana doğru akan Yunusluğumun dizeleri aktı.

-Kalbinle doya doya içmelisin beni. Yine Yunusluğumdan...

"Cümleler doğrudur sen doğru isen,
Doğruluk bulunmaz sen eğri isen"

Mutlak doğrulara kalbimi teslim ettim. Yüreğimi yıkadım asil, asıl ve Aslılığına ait olanların paylaşma paydaşı oldum.

-Sensizliğin denizinde boğan hayattan kaçarken yine Yunusluğum yüzdü aldı beni dizelerle getirdi sana.

"Paylaştığın senindir, biriktirdiğin değil...! "

Yarım kalmış, yarım kalmış kalbin cümlesinde özne olamazdık.Sen ta cümlelerin başından beri bütün aşkın yükünü çeken yüklemdin.Her yerde, serde, arda, aşkta beni vurguluyordun.

-Aşk cümlemizin vurgulanan öznesiydim.Kim sorusunun direk sahibiydin.
Bu sahiplik gücün enerjisiyle sahibeliğinin sahabesi gibi mistik duruşlar serdin.

-Öz gücünü özüne, özünden özne geldi. Yellerin eller arasında esti gürletti beni.Bütün alem gördü samyeliinde sıcak esintilerini.

-Karayellerin kapladı kara bağırimi. Poyrazlarında Köroğlu gibi estim gürlledim çevrende.

-Aşka alizeler estirdikçe Hint Okyanusunda okundu usumun senli tümceleri.

-Kalbimi sakladım Kızıldeniz'in en kızıl , en musa'vi yerinde.

Sevi imbiğinden çekiliyor vuslatın direği.Burnumun dibine kadar aşk kokuyorsun.
-Kırılacak kalbimiz yok Şulenar.Kalbimizi kıranlara karşı kırk ayak da olmadık.Kırık bir mazimiz de yok.Kırık mızrapların raksında oynadık aşka.

Sahibini arayan vedalarımın madalyasını koynunda, b'oyunda taşıyan imgesel güzellerim var.Şairim ya yazılarımda yaşar güzeller, güzel anlar, cümleler.
Sahibemin gölgesinde ihsan olup aşk dilenceliği yapma. Aşkı kalbine çeşme yapalı benimle aynı pınardan akalı epey oldu.
-Yazmak ile yaşamak.Yaşamak ile yaşadığını yazmak arasında Arasat.
Araf'a düşmüş düşlerin kalbime kırık harfler bırakıyor. Artık dayanamıyorum, yoruluyorum gibi gitmeleri bombalayan fiil çekimlerin var.
-Böyle atom kadar içli cümleler kurma sevgilim. Ben atomlarla ölmem; ama en ufak gidişinle ölürüm ...

"Ellerini ver, öpeceğim..."
Ki öptüğüm el el'in olamaz...
Ki öptüğüm el, artık aşk kokar...
Uzat ellerini, el içinde öpeceğim...

Hayrettin Taylan

Kalp örgütünün sevi gerillasıyım

damla temizliyordu yüzyıllık yüzsüzlüğümü
belkilerin aynasında taranıyordu sanrı
karmakarışıklığı közlüyordu buhranlar
sızılarımla, sözlerimi topluyordu bahtının kadını ısıltısı
bitsin istiyorum, bitmezlik iksiri bu sevdada
gitsin istiyorum, sensizlik sisi bu tutkuda

2...

bir kişilik kalp örgütünün sevi gerillasıyım
isyanım içimde başlar içinde biter
ödenmiş bütün bedellerin dimağında yenildim t'adına
yazılmış kaderin gösterisinde baş rolümü oynadım sensiz
akıtılmış bir geleceğin eleğinden geçti veballerim
içsel isyanı bastırmaya yetmeyen sevdanın sancısıyım
iyi olmaya iyi, yeniden sevmeye sevi hancısıyım
yollar kesişir diye bekliyorum han duvarlarının dize dibinde

3...

koşulsuz bir gülün kokusuna kul olmuş imgesin
kırmızılığını sürüklenişime heba eden manalar varisiyim
aşk ekmeğime sürüyorum tere'yağını
aşk yoksunu tebessümler şafağında uyanışımı besler gidişin
örtülmüş anlarımla açar, açmazların
gecikmiş kavuşmaların kavuştağında çalar seni sensizlik
iklimleri ağlatan nidanla üşüdüm sevdanın yaz yazgısında

4...

bir kopuşun sayfasında silindikçe yazılan sevda üşeniriyim
gidiyorum senden, gidiyorum kendimden
alabora algılar denizinde islandım damlarından
düşlerin köpüklerine ekledim kurumuş yarımı senden
unutulmuşluğu şifreleyen nağmelerin sesinde uyarıldım
uyandım aynı şarkının ortasında
saz, söz, iç göz benliğimle özdeş çalındı
özüme dönüyorum, seni sevmek için
içime yanıyorum, seninle aşka yanmak için
sözüne kanıyorum, manalara kelam kalmak için
aşka kalıyorum, aşktan ötelere sunulmak için

Hayrettin Taylan

Kalu Belanın Aşk Velisiyim Işıkzen

-Aşk ile bilgi benliğimde içsel, bilişsel, sosyal, algısal dimağ olarak kaldı.
-Bilinç uslarımda üslerini kurdu.Mutlak doğrunun doğrusunda doğrularını çizdi algılarımla.
Bilgi, aşkı tarttı. Aşkın mizanı bilginin kefelerinde yere değil yare çakıldığında tartısı alınamadı.
-Aşkın ölçüsü de tartısı da yokmuş; ama artısı ilim karşısında kıl u kal kalmış.

-Kazananlarımızın kazanında piştim.Kulluğumun önünde bir küllük bırakmış şeytan.Oysa sigara içmiyorum ki? İşte sevgilim insanın önünde hep böyle konulan hazır günahlar var.Şimdi sensiz içimlik periler var, üstelik haz ateşiyle yakılmış halde. Ve ben bir elim senin için, bir el insaf demek zamanı gelmiş sanırım.

-Göze alamadıklarımızın gözesinde iç gözün kalmış.İç gözünle baktım sana. Yanılmamışım. İçini dışına yansıtan içsel hazinende onca güzellik gördüm ki Son yerli melek senmişsin yeni anladım.

-Kendi güzelliğinin göğünde havalara estirdi çoğu güzel.Sen sana hediye edilen güzelliğini mütevazî bir kimliğe çektin.Karakterin duruşunda durulandı dünya.Güzel bir karakter olunca kraterlerimde sana aktım yıllarca.

-Tecelli teslimiyetlerini sundu.Suretlerde okundu ruhun sureleri.

Ab-ı aşka yar kıyısı oldum. Susamış vuslatım içimde derlediği seni sundu.

Yazgımız damladı. Yaşanırılık okyanusunu sondu. Sonsuzluk onsuzlukla ne yaşanmazdı.Sonsuzluğa ,onsuzlukla gidilmezdi.

Aradığımız bizden önce dalgalarla tanıştı. Bir ben ıslandı önce.

Sonra adandığımız her zerreye zerlerini sundu gerçeklik. Temizlendik kalu beladan akan ab-ı insaniliğe.

Hayrettin Taylan

Kanıksu

Gönlünün yel değirmeniyle susamış sularımın suskusu öğütsün özlemleri. Yıldızlar üşürken gözbebeklerinin ısıltılarında sensizliğin mağarasına açılan geliş pınarları paklıyor yaralarımı.

Kalışlarla dertleş sızı yüreklim. Zamansızlığın aşırı avuntuların arasına bir gün gelmeleri salıncak eyle. Sallansın yalnızlığımız gökyüzünde. Bir ayağın gözyaşı bulutunda, bir ayağın huzur bulutuna değsin.

Yokluğumun kırık kapısı açık, belki bir gün düşersin yaryüzüme. Aynı dualarıma devam edeceğim. Yüreğindeki kırılışların kırkayağı elbet bir gün her acıma ayak uzatmayı bırakacak. Sen hep gitmelerin kırkayağı olarak kırılış mesnevisi okumayacaksın.

Göğsündeki merhamet meşalesi tekrar yanınca kavi merhabalar dökülecek dilinden. Yeniden yakacaksın buhranlar yaşayan, sensizlikle bütün olgunlaşma seviyelerini aşan bir gönün eri olarak eteklerine tutunacağım.

İlim ve sevgiyle demlenmiş bir sevgi badesi sunan saki olacaksın sakın denizlerime. Geçmişimin temizlenmiş, kendini bulmuş tutku defterini bıraktım masana. Sevginle yeşermiş, tutkunla çiçek olan gelişlerimin gövdesinden geleceğimize meyceler derledim şair bağrımda.

Senin vuslat dallarını büyüttüm vislina kuşlarına. Kabullerin ak kâğıtlarına, seni yazdım gözü kapalı, gönlü açık, aşk aşısı yeni yapılmış mecnun köklerimden. Hiç aşk yaşamamış bütün insanlarla anket yaptım -Aşk yaşayamamak nedir?

-Aşk nedir?

- Benim aşkım nedir?

Senin sözlerini yazdım bütün sonuçlara, seni okudu yaşanmanın bülbülleri. Seni anlattım aşktan şifa bekleyen tüm hasta yalnızlara. Bütün anne-babalardan dua aldım. Ki anne-babaların duası makbuldür.

Çok istedim çok... İçtenden istedim içten. Sen benim ezberimsin.

Yeniden kitabım olmak zorunda değilsin, ama başka elin yazdığı kitap aralarında mutlu olamayacaksın kitap kurdum.

Haykırdım ismini mürekkep denizlerine dalga dalga, can ve an oldun seninle atan şu yaralı kalbime. Dalgalar ahlarımı susturdu.

Sustum...

Umutlar bağladım gönül güllerine. Aşk yollarına gül gül açıldın. Dallarına çaputlar bağladı yaralı yürekler. Ben de bir tane çaput bağladım gönül gözlerinin renginden, gelişlerinin nakışından, yüreğime akışından.

Denenmemiş, yaşanmamış bütün hasret denemelerini yalnızlığın laboratuvarında denedim. Senden gitmeyi de denedim.

Gittim ama sensizliği kadar sonsuzluğa kadar gidecek formülüm henüz yok.

Kaçışların yüzleşmelerinin rengi hüzündür, perma perişan yüreğim gibi. Hazanlarında keşkelere gülümseyen gözleriyle, unutamadığım sözlerinle vicdanımı kurutmanın ehli dünyasındayım. Artçı şoklarınla sallamasan da ehli dünyamı biraz daha yazsam, yaşasam seni.

Bahar gülücüklerinle miyav demiştin. İlk mesajının sonunda miyav vardı.

Ve sen gönlümdeki farenin aşk mutfağında peynir yiyişini izlerken kovalamıştın çok uzaklardan. Bir mayıs sonu, islerin sinmişti, acıkmıştım sevda mutfağında bir gece ansızın bilişim tellerinden sızdım.

Rumuzunun peynirini biraz kemirdim. Merhaba ile başladı beyaz özlemlerin peynirinde başladı bembeyaz sevdamız.

Çıglık geçişleriyle, geçilmez vadilerde kanoya binmiştim. Hızlıydı sularının akışı. Kayaların sertti, her an devrik yaralar yaşayabilirdim. Amaçların beyazlığı sanırım yetti sunazım.

Bütün geleceklerin gölgesinde bir gün sarılışını bekledim. Islandım, uslandım, özlendim, bam tellerimin teli koptu. Koparıldım sana.

Anlarımızın tarifsiz ıslanmışlığını sakladım ilk öpücüklerine.İlk öpücüğün resmini nasıl unatabilirim.İlk el ele tutuluşu,ilk baş başa çay içmeyi.Ne güzeldi ilklerimiz.Yıllarca sanki seni tanıyor gibiydim.İllerin sanki ellerimi tutmak için titrek ve sıcaktı. Saklıbahçenin bütün saklılarını oyandık. Bütün ilkler o gün başladı. Düşümüzdür tutuluşun aynası, biriken bir özlemin gergin yayındaydık. Gerilmişti sevda hedefe.Ok yerinde fırlatılmıştı işte tam on ikinden vurulmuştuk aşka. Bekleme hollerinde sabırla bekledik kavuşmaları.Sevdanı hecelemenin ilk okula yeni gitmiş aşk çocuğuydum. Yanımda beslenme çantam vardı. Sana yazdığım bütün şiirler,öyküler,özlemler, çok sevmeler, bir de suluk. Sulukta su yoktu, seni çok özlerken akan gözyaşlarım vardı. Ha bir de sana yalnız gelmişim.Yanımda anneciğim yoktu. Annem gelseydi anamı ağlatacak bir sevdamız başlamazdı gözyaşı güzelim. Seninle öğütüldüğümüz aşk değirmenin ısınısını dakikalarca terk edemedim. Bir sel seni benden alır, bir başka ortama aşırırdı. Gülüşlerinin hesapsız tufanlarında uçardım başka berzahlara. Yıllanmış bir diyetin gözcüsü gibi tutku bayrağımızı beklerdim bikri sevgilerle.Kapanırdı aşk gözüm, sözün, sesinin çığlıklarına artırarak beni atardı iç denizdeki mağaralara.Sarkıt-dikitlerine tutunarak yaşamın beyazlarını büyütürdüm gerçek dünyalara. Bütün kaşılarım sana dair dairelerin döngüsüydü.Sınır ötesi kavuşmalara sinir eden gölgelerinde sürünerek geçerdim.Varlığının gelinmemiş sahralarında yıldızdan kalma ışınlarla bırakılırdım gözlerine.Yüreğinin bildik adreslerinde,adıl adıl alınırdın isimsiz yaşanmadığım her şeye. Yüreğinin aynasında varsıllığının temiz akışlarını gördükçe, mavi gözlerinin eşsiz denizlerindeki mavilerine kulaç atardım.Vuslatın pimini çekerdim,üstüne üstüne ölürdüm kalakalırdım ölümsüz sevdamıza Yaşardık,aşardık, susardık kendi başlattığımız aşk dünyamızda.

Hayrettin Taylan

Kapılma Merdanesi Lili

Gözkapaklarınla kitap kapakları arasında
Neşeli deliler gibi delil topluyor gözlerim
Okuyorum kitapları
İki kalmak
İki kapak
Bir bak
Hep akmak sana..
Aç parantez iki dünya
Buzda kayan yaşamadıklarım
Mendil seriyor gölgemin uçurumda
Dilenci güzeli bile veriyor para
Sen ise bebe ninnileri söylüyorsun
Kalbimin tortularından oluşan bendillerime
kazan kaldıran epik duygularım kokluyor gülleri
Güllerin gülücüğü güldürüyor gönül gözlerimi
gri biz iz beliriyor kin kitabımda
önce kitapların kapakları açılmıyor
sonra donuk dudular çok yabancı tavları sürüyor
yakalanıyorum en unutulmuş zevklerin suyunda
sular suyla sunu
bense gitmenle konu
bu aşkın son cümlesi
hak edilmeyişin severek gitmenin ahlarına ehil

Hayrettin Taylan

Kara bir ankaraya gitme zamındasın

Her Şey oluvermiŐliĐin vereminde
Üremen bir pişmanlık ŐiŐmanlaŐıyor iÇimde
Ah keşke
Keşkelerin son peykesinde
Bir ihanetin bedeli ilan edildi özümdede
Sonrasında sen olsaydın bunlar olmazdı diyorum LİLİ
Vurulmuş bir ufkunun ütüőü beliriyor
Yeni moda istekler vitrinde kalbi çatırdıyor
Dayanmak ölüm kadar zor geliyor
Yalnızlık köşeye sıkışıp sıkılıyor
Ben artık o bildiğin anların tipisine yakalandım
İŞte ben de böyle başlar sen yokken kara arayışlar
Her deniz gördüğümdede sularının arzu rengi çıkar
Örüşük bir halin son salnamesindeyim
ĐiriŐik bir hesabın fidyesinde almadım sensizliği
Ömre adanmış bir gelgečliĐin son gayrı resmi gečişinde
Gidişinin töreninde örtük törelerle uğurlandın sanki
Oysa mutluluk bize güneş öpüşmesi yaparken
Ay her anımıza tutulmuşken
Yıldızları her gecemize beyazlanırken
Sen kara bir ankaraya gitme zamındasın

Hayrettin Taylan

Kara bir ankaraya gitme zamındasın2

Her Şey oluvermiŐliđin vereminde
Üremen bir pişmanlık ŐiŐmanlaŐıyor içimde
Ah keşke
Keşkelerin son peykesinde
Bir ihanetin bedeli ilan edildi özümdede
Sonrasında sen olsaydın bunlar olmazdı diyorum LİLİ
Vurulmuş bir ufkunun ütüŐü beliriyor
Yeni moda istekler vitrinde kalbi çatırdıyor
Dayanmak ölüm kadar zor geliyor
Yalnızlık köşeye sıkışıp sıkılıyor
Ben artık o bildiğin anların tipisine yakalandım
İŞte ben de böyle başlar sen yokken kara arayışlar
Her deniz gördüğümdede sularının arzu rengi çıkar
Örüşük bir halin son salnamesindeyim
GiriŐik bir hesabın fidyesinde almadım sensizliği
Ömre adanmış bir gelgeçliğin son gayrı resmi geçişinde
Gidişinin töreninde örtük törelerle uğurlandın sanki
Oysa mutluluk bize güneş öpüşmesi yaparken
Ay her anımıza tutulmuşken
Yıldızları her gecemize beyazlanırken
Sen kara bir ankaraya gitme zamındasın

Hayrettin Taylan

Kardeşliğin Manifestosu

a) Hepimiz kardeşiz

sarmaşık ergen düşlerin gölgesinde üşür ihtilal yüzün
derin sülüklerin emdiği hangi vatanın aşksız yüzüsün
yapma gülücüklerle kaç bağrın içsel katilisin
çıkart ağlarının dinamitlerine basa basa
hangi bağıl izmin kalbinde ürer bağışların
sol yanın mı solcu
aşk yanın mı sağcı
ya da içi boşaltılmış mayınlı fikirlerin papağanı mısın?
doğmatik makinende yıkanan kirli algıların kirpi yavrusu mu amaçların
oysa evrenselliğin ,kardeşliğin can diliydin
birlik pınarlarımızda akardı berrak yarınlara
ödünç kandırmacaların sarmalında aşka neye benzer
hangi benzersiz günahın ahında eğilir ünlemlerin
anayurt masalında uyutulan toplumun hangi ülküsüne üleştirildin
yurtçu efsanelerin sözsüz dilinde hangi ırkçı tavrın amansızısın
mutlak gerçeğin doğruları akarken kevser sahilinde
kardeşlik ,yürek türkünü çalarken aynı bağrın sahilinde
sözcüklerin ayrıştırıcı kutbunda hangi kurdun dişleğisin
neden kardeşliği ısırdın
neden kanattın mümin yürekleri

b) hiç bir fikrin hiçi değiliz

bitmeye yakınsak devrimci fosluğun fesleğini gibi doğmalarına sarılma
tenin, çılgınlığın çıplaklığını sunan beyinlere metasal işlemken
ben,birliğin kumsalının kumlarıyım
ben,mistik düşlerin evrensel aynasıyım
bırak taransın güzel yarınlara, emeller, huzurlar

c) ayrıştırıcı sülüklerin maşası değiliz sevgilim

girift amaçların ıssızlarında isimsiz çıkarlar ulur
girdaplarını sunan dış bağışların oyunu başlar
iç içe girmiş derin kurtçukların kan emişinde uyanır veballer
sen yüreğimin vatanısın
gülücüklerinle dalgalanır hilalim, senli helalim
hilal yüzünde birikmiş bin yıllık güzelliğine geldim
güçlü duruşunun, ince ruhunun yıldızlarını tümleyen beyazlarına geldim
anadolu kadar anaç sevdanın sonsuzluğuna geldim
biz sevmeyi, güzel yaşamayı, kardeşçe yaşamayı biliriz sevgilim

d) Derin güçlerin bağıl bağışlarına bağlama değiliz sevgilim

seğiren ve özünden uzak fikri bağışların kavı değilim
kandırılmışlığın , dışlanmışlığın, maşalığın, aşağılanmışsı değilim

derin sülüklerin sarmaşıklarındaki gizil oyunlarına oynaşıl değilim
k'aflarımdan sonra başlar insanlık dersim
öncelerimizi tümleyen inanç aynasında taranır vicdanım
içtimai bir yüreğin kardeşlik diliyim
mazisinde binlerce yılın birlik filizi yeşerir
sosyal atlasımda rengini bulur beraberlik
ilericiliğin kavşağında çalınır kardeşliğin kavuşma türküleri
özüme yakın mutlak düşlerde sevdim seni
bu gövdenin özü aydınlık, dalları kardeşlik, iyilik, güzel mazi
dallarımız yardır, güzel yarınlara meyvedir sevgilim
varolmanın kul öznesiydi, en güzel cümlelerde
öbür dünyamızı özel emellerle süsleyen sevi çınarıyız

e) İnsanız bu yeter yaşamaya, bir olmaya, ikilemleri silkelemeye

kamulaştırılmış sevdamızın mutluluklarındaydı doğrumuz
bir kadar doğru, doğru kadar bir'dim
bu yüzden, sana olan sevdamın aydınlık sesiyim
bu yüzden, bağıl bağlamların eğrilerden uzak sevdim
bu yüzden, sevmek kadar vatan, vatan kadar sevmenin adılıydım
bu yüzden, arınmışlığın yüzyıl yüzünde seni sevdim

Hayrettin Taylan

Karışık Pizza Gidişler

Sende Bende bir sen...
Sen ruha uzanan bir deniz
Ben sana kıyısı olan bir toprak.
Sen pembelerin enbesi ben ise maviye kanamış bir beden
Baharı özetleyen kışkanc bir kış kelimesin
ben, baharları kışkandıran cümle
iliklerime kadar senle ıslanmış gidişlerin
,hangi sözle,gözle, özle seni tarif eder ki.
sen ancak bana konuşun
döllenmemiş aşkların mecnunlarına değil
beni senden ayıran onun çocuğu da değil
Çünkü sen sadece bana aıtsın.

Hayrettin Taylan

Karmakarışığın Kırışığı Bahar Nezlesi

bahara çiçek olarak geleceksin anladım
yok yok
yağmur olsam iyi olur
Hazır yağmur
paketlenmiş
kredi kartıyla on iki mevsime dağıtılan yağmur olsam
bahar iyidir,iyi iyidir ben iyinin iydi
ben kredi kartıyla yağın yağmura açan çiçek değilim
baharın çiçeği
bakışların içeceği
ruhun sarnıcı gibi

istenme bendini ve benimi aşan
istesem de aşamam.
aşmakla aşmamak arasınca bir aşama
kaçışlara künyelenmek belki
belki de olasılımlara uslanmak
sakınca doğurabilir
sakıncalar külünden bir peri kaçır
bülbul halim kaçır peşinden
bir yerde bir olmak düşünde uyanır tümünden uyanışla
o halde o çiçek solacaktır.
Çünkü onda var olmayan yağmuru sever çiçekler.
Kendinde bir olanı değil.değillerden bir olan

solan çiçeğin meyveden sonraki ruh haline haldaşım
o halde bu çiçeğe yaşamadınız
yanınlardan geçmek belki
belki kokularına buhur olmak
belki de ona buhur olmak
ki sonrası suların sularla buluşması halidir
bu ruhun öze özetlenişidir..
baharı yaşamak düşleminde azılar harlandı
hazanda sevmek hüznle bitirmiş dedi ankayı anda
şimdi ne ben şimdiiyim ne de şimdiler

Hayrettin Taylan

Karşıya Geçebilirsin Nariçe

-Işık ve aşk yandı.

Kırık kalpli umutların ummanlarında ısladım sensizliği.

Bulutlardan önce nemlerin buhurumu koynuna alsın.Ki nadaslarım sizi bekler.Nasır tutmuş yürek toprağım ıslanmışlığına y'akin.

-Duygu boyları arasında alsın beni zamansızlığın.Paralelinde kalsın parıldayan umutlarım. Damlalarına tutunup tutkuları artırmak gerek.

-Ben'e inmeli s'ulak sözlerin.Yeşermeli aşkın kitabı ormandan önce,aşktan sonra.

-Fısıldadıkların en çok okunan kitap gibi yüreğime yazıldı.

-En güzel gülüşü senden yamalı bir busenin fotojenliğine uzandı ömrüm.Yanılsama bağı yanıklarım üstüne.

-Gateorize etmeye çalışma gönlümün sofalarını.Lal kaldığın sonrasızlığıma nun masallar anlatma.Sen benden gittikten sonra peri

Değilsin. Feriştah olmuşsun.Perişanlığımın Belkıs'ı sensin.Sarayını ben yaktım.Hülagün benim aslında. Sen Aslı iken, aslına dair kitaplar okurken Şehrazat geldi geceme. Mecburdum bin gece onu yazmaya.

-Sensizliğin masalını uzatamazdı kader böylece.

-Benle oynama, ateşle yaklaşma. İçi dolu tüp gazlarım var.

Yapıştırma ahından sözler.

Karikatürleştirdiğin bensizliğin ironisinde öylesine çizgiler çizme.Başka güzellerin güleceği sözler söyleme. Yerin kulağın var, yar için.

-Beni kendine topla.Bir kere bir sen hep benimsin bir. Beni senden çıkar ki ben kalayım sana.Beni senle çarp aşka. Beni sana böl ölümsüz paydalarda.Sağlaması içimizde olan bu sevdayı sayısalıcı yapma.

-Hesaplar arasında değil bahtımın işlemi. Mekanik özelemler söyleme.

-Otomatik açılan bir kapı gibi değil sevgim. Her gelen güzele açılmaz. Can kırıklarım var. Cam bebeğimiz aşkın küvezinde.

-Ağlıyor aşk.Bir mama uzmanı ol besle beni senden.

*Ağlıyor ben.

-Stokları dolan dolandırıcıların ağına düşme.Düşürme beni düşlerden.

Duygularım yok olma pahasında da olsa hislerine çarşı.Pazarına geldim.Nazarın nerde? Demoralize olmuş ruhumu sarsın.

-Depolitize edemezsin bahtı açık ve üstü açık arabalara biner gibi yarsizliğimden giderken.

-İllegalize olmuş olmazların varsılıyım.Olasıl verhasılların eskicisiyim.Yalnız sen'den olanları p'azarlıyorum

-Öyle sundum Nariçe seni sevmelere.Öyle tane tane tenine tümlendim.

-Yalnızlığı yazan aşkın hademesi değilim senin okulunda.

Evet, temizlik yapıyorum; ama senden olmayanları.

-Mahkeme duvarı gibi suratını sunma huzurumun yargıçlarına.

Yarimsin, y'aramsın. Bulamadığımsın hala.

-S'ancılar yüreğimde yaşayamaz.Ben d'emin emekçisiyim.

-İki yüreğin arasatında duruşmalarımız duruşumuza göredir.Arafa gerek yok.Özbeniliğimizin mikserinde seni ayıkladım aşka. İçilmeye, yenilmeye,hoşluğa hazırsın artık.

-S'anık sensin.Mağdur ben mi mağrurluğum mu ya da aşkın kurduğu tuzaklar mı veyahut imlası uzağında olan yasların yasası mı bilemedim.

-Mağdur ve şiddet görmüş bir kadını oynama.Evet,şiddetlice sevdim seni bu doğru.

-En çok büyüyen gözbebeğiymiş organlarımızdan kendinden altı kat büyümüş. Beni sevdiğini nemli gözbebeğinde anladım.Sevmiyorum dedikçe onlar büyüyordu.

-İçindeki yalanı onaylamıyordu. Altı katına, bin katına çıkıyordu.

-Sevgim bitti, güvenemem sana dedikçe onlar büyümeye devam ediyordu Nariçe

-Kalp sana beni sunuyordu. Hüzünler seni saklıyordu başka acılardan.

Biz okunurken yüzlerinde başka gözlerin önünde bakış denemelerine girip yeni bir aşk okulunu kazanmak nafile.

-Oysa seni tahliye etti kader.Çıktın çıkmazlığın hapishanesinde.Yoluna narlar serdim. Tane tane yoluna serildik.Tane tane bir tanem olmanı bekledi aşk ve huzur.Sana geldim,ilk geldiğim gün Nariçe.

Hayrettin Taylan

Kaskosu Yoktu Bu ayrılığın ,Elnaz

Garantisi bitmiş aşkın.Kaskosu yoktu bu ayrılığın.Her an başka bir güzelin kazasında yaralanabilirdim.

-Burası İnsanlık ...

Vicdanların cüzdanı yoktu.Yaptıklarımızın cimrisi değildik.Günah ve hatalarda hiç kimse nedense cimri, pinti, tutumlu değil.

Oyun içinde oyunlar soyunuyordu.Hayat, kendi dansözlerin sözlerinde oynaşıl hesaplar sunuyordu.

-Bulantı tamlamasını kuruyorduk isimsiz, sensiz, tanımsız doyumsuzluklar cümlesinde.

-Ben de bir insan zerreseyim.Kutuplarıma hep penguenler yaşamıyor Elnaz.

-Dil dile, aşka aşka , zevk zevke ,ikilemler yazıyordu alemlerimizin kalemi.Sen güzel bir hoşluğun boşluğuna çektin.

-Adıldım sen gideli.Hep senli sözcüklerin yerini tuttum.

Hiçliğe nitel sıfatlar tümleyen hoşluk perisi değildin.

Varlığın Leyla gözüydün. Leyli gecelerimin hecelerini okuyordu bülbüllerim.

*Gerçekler gelir.

Yalanın etiketini şeytan takar. Ucuzdur yalandan yaşamlar, yaşanırılıklar. Sonu çabuk biter yalanların.

Gerçekler, doğrunun can parçasıdır.Mutlak doğruyu doğuran doğruların yolundayım.Aşk ile gerçek arasında sıkışan beynin detaylarında kendimle çarpışmayı bırakır belirsizlik.

Soyunmuş, derisi yüzülmüş yaşamın bağrında kalmışlıklar var.

-Ütopyalarını ütöleyen hayalin " hal" hamalıyım. İstediklerimin müşterisi gibi yaşamak güzeldi

Varlığının bilinç okulundaydım. Akıl ile akli olanın dersinden beni attılar aşka ulanmış zamanlarım çok diye.

Oysa ruh denizimin kıyısında kalmış damlaların vardı.Köpükleriyle içimdeki kirlenmişliği temizliyordu.

-Gözlerinden akan gözyaşı pınarının balıkçısıyım. Önce kendimi yakaladım.

"Bizim başımızda başka bir himmet, başka bir iş vardır..!

Bizim güzel sevgilimiz, başka güzellere benzemeyen bambaşka bir güzeldir..!

Allah'a yemin ederim ki, biz yalnız Aşk ile de kanaat etmeyiz,

Aşkı da yeter bulmayız..!

Bizim bu sonbahardan sonra gelecek, başka bir baharımız vardır..! "

»» Mevlâna Celâleddin-i Rûmî

Yeni sevmeye koşan kısırağın bakir düşlerinde yeşil düşlerim artıyordu.

-Ormanlarım hepsi benim olsa da senin bana yaşattığın yeşilleri tutmuyordu.

Yemyeşil zamanların dili de sonu da kokusu da sonsuzdu Elnaz.

Çizgilerin çeşnisidir hayat. Renkli yaşamların, açık algıların, temiz duyuların, bütün iyilerin çizgisinden oluşuyordu güzel yaşamlar.Bu yüzden çizgindeki asıl derse geldim, seni severek çizdim.

Yüreğide sıkışıp kalmış kalmışlığım var.İnsan geçmişine bağlıdır.Bağımızla çağımız arasındaki köprüleri yok edemezdin.

Şair:

- "Cehennem boş. Bütün şeytanlar burada."Shakespeare/

Sen:

Herkes o kadar masum, herkes o kadar iyi ki, herkes o kadar iyi görünme çabasındakış sanırsınız cehennemde yalnız yanacağım.Sanırım, bir benlik kaybı yaşıyoruz. Aralardayız

,şeytan ortada kalanlara orta sıçan oynar.Ve şeytan ebeliği bırakalı çok oldu.

Şair:

-Gizil ayrışımaların sonunda, başka sonlar besleyen amaçlar var.İnsan en çok nefsiyle yüzleşir.İnsan en çok nefesine yenilir.İnsan en çok çıkarlarıyla denklem kurar.İnsan en çok içindeki açlıklarla tokluğu oynar.İnsan en çok hazlarına hazırdır.İnsan en çok içindekiler kumar oynar.İnsan en çok hatalarıyla ders çalışır, ders alır.İnsan, en çok yaşamadıklarını yaşayanlardan kopya zihinler yaşar.

İçimizdeki kurtların ziraat mühendisi oldun.Artık elmamız, kurtsuz.Ve en güzel tadın anlamında cennetimiz hazır. Biz yenile yenile, seve seve, ayrıla ayrıla büyüdük artık Elnaz.

Hayrettin Taylan

Kavuşmanın Ummanındasın El Aziz,Aşk Azize

Yorgun ruhun derin sorgularındayım.Zaman zan altında. Altından yapılmış bir geçmişin yürek tozlarında sen.

-Suskunun iletileri kavuşmuyor. Kavuşamamanın setleri önünde diz boyu aşk.
-Ben'i aşılıyor aşk.

Savrulan kader rüzgârıyla eskimezlere esiyor.

-Ben kasırgası hortuma dönüşüyor, camdan yapılmış gönül evinin çatısı uçuyor.
-Ben'i uçuruyor sen...

Bilinmezliğin bilgisi perdesini kapattı. Sen yok, senden kalanlar çok. Sahnede ben, bütün periler, huriler, seyirci.

-Ben oynuyor; ama ben yok.

Arzunun gelgitlerinde açılan gülün yaprakları sarmakta, sargısız, sorgusuz, sensizliği taşımakta taşıyıcı duyguların aşk annesi.

-Sen var; ama sen yok.

Şimdi tutkunun salıncağında yasak elma tadında tatlara alıştım.

-S' alınmak istedim istemedişi, aşk dışı, yasadışı bir gerillanın sevmeyenleri öldürdüğü ölümden daha zor sevda savaşında.

-Ben vuruluyor; ama sen yaralı.

Dudaksız ,hatta duvaksız gül cemalin ,helalimi yansıdı.

Ben var; ama benden gelen sen yok. Günaha alıştırmalar yapan nefsin ensesinde kalıyor umudum.

-Arzulara kadar batıyor bahtımın sol virajı. Devriliyorum sen'e.

Ben sağlam; ama sen ölümcül gidişlerin kaskosu oluyorsun.

Bir daha dönmeyecek kadar uzun süreli bir kasko yapıyorsun. Git istediğin güzelin nefis arabasına çarp.Hatta parçala geceyi.

-Nasıl da kaskon var, nasıl da günah işleyen hemen ölmüyor.

-Gül aşındı, gülün sancısı arttı. Gül kendi dikenlerini bahtına batıra batıra intihar etti.

-Gül öldü; ama sen dirildin.

Gözyaşı düştü düşlere, düş yandı. Islak benliğim kurudu. Kurlarına kurulu zamansızlığımın diline çevrildim. Çevrilmeyen kelimelerin vardı.Hani sorup da cevap alamadığım sevgi numaraların vardı.

-Kaderin tercümanı onları çeviremedi. Bilinmezliğin dili olup kalma, beni bu senli pişmanlık girdabından alma. Salma beni salıncağı aşk kucağında olan perilerin arasına. Bilirsin ki ben Peri severim azizem.

-Öylesi kalışlar şiir olup destan olmaya aktı. Önüne gelen Manas kadar uzun boylu, Manas kadar aşkını yazan pehlivan benim.

-Ten ve tin minderindeyim sana yenildim. Yenilen pehlivan doymazmış.Oysa ben sana yenildikçe rauntları alan aşk algıcısıyım.

-Min'derim

-Bin derim bu şiire ulanmış, imgelerin simgesel yengesi olmuş ala dünyanın savlı gemisine.

-Azize olarak aç ummanlarını. Aç sularının berraklarını. Maviler götür beni.

-Maviler kadar dize ol, köpük köpük aşk koksun sonsuzluk. Ben onsuzluğun süsemişiyim.

-İçir beni sudan ve aşktan. Kızıl ve bakir tutkular sürdürdüm kavuşmanın duvarına.

-Yaz beni ; ama özdeyişlerden öte yazılamamışlarla, yazılamayacaklarla.

Bir kere y'adın, karıştı bu sevda çeşnime. Beni bırakıp bensizliğin eşiğine tersten , hırstan binemezsin.

-Ünlü bir aşkistan atasözü der ki: " Aklının eşiğini tanıyan sevdasının eşiğini iyi bilir."

-Şimdi eşiğine kadar gelen bu aşk eşiğimin semerini vermeyecek misin? Eşek hoşaftan anlamaz da aşktan da mı anlamaz.

Bu sevgi bulamacına alışmış seni seven Nesim yüreğe tat olmayacak mısın azizem.

-Gülümsedi nurun ışıltısı.Aziz olarak gönderildim sana.

El Azize olarak öyle koca kentin yapayalnız kalabalıklarında seni bırakamam.

-Sarılışına hazırlanan bu bedenin gül azizesi her sarılış bir ömrü aşka sürükler. Gönlünüzün ölü gül, sonrası sonsuz bir umman.

Umduklarımı,sevdiklerimi çimmeye gelen bu el azizliyi kirli düşlerle yollama sakın.

Hayrettin Taylan

Kavuşmanın Mobil Tınısında

varsayımlar uzanır vuslatına vurulur ben
çıplak gelişlerin gölgesinde üşür umut
sırılsıklam biraz daha ıslanır uzak kalışlara

ayık olan farkındalığın ışıldar ruhuma
sevginin üstün dağında sevgi bulur denizini
açılır vana anlar için
dökülür zaman yaşanmak için

bilinç höyükte aşk kalyonda
gelen kendin kitabından akar
kalan kendi sayfasında soyunur geceye
uzakları yakın eden emelin suyu ısınır
ve yavaşır yanılısamaların son ışıltısı gerçeğe
başlar, başlanmaz denilenlerin sözsüz akışı
kalır aşk kendinden sonra sevgiye
üstün bir dağ yücelir sıcak kavuşmalarda
dil susar
gün konuşur
taşınır içe içe özlemlerin aynası
sığdıramadıklarımız yansır güleç demlere

közlenir isteklerin son basamağı
düşer düştten önce huzurun sesi
okunur yaşananlar dıştan önce içte
bitmezlere açılır üstsüz özlemler
gönül mahzeninden doyuma akar arayış
beni bulur sen
seni bulur ben
hayatın biz perdesi açılır
aç kollarını oynasın rolün
sonrası mutluluğun alkışlarına kadim

Hayrettin Taylan

Kaybeden Aşka Zeyil

erimiş yıldızların gecesinde hecelendim
pare pare bölündü hüznün hanem
yaşanılmayanların hücrelerinde sensizliğin güneşinden mahrumken
sisler umutların doğmadığı hislerin ötelere attılar
anı patların anılmadığı an be anlardayım
ruhumda yıkılan kulelerin hüsrana Kaflaşıyor kafam
uzlu gözlerine en yakın yakınmalar tutarak başlıyorum
bu aşk artıktan kaybediyor
sana ödediğim özlemin katma değeri de indi
bu benim kararım da
yararım da değil

dert edilme mevzisinde ayrık bir soruna takıldım
özgür hesapların geçmişinde aynalarım kırık
piyon bir akışın bekleniş sancısında
bir hüznündür aşkı aşk eden
sen gözlerini sil
ben özlemsizliğini
mevsimler anlamaz her ana değişen sevda iklimimizi
yap hamleni çek kılıcını yüreğimden öte geçtiğin her ana
unutma bu kan kaybedilişin bedelinde biraz da sen varsın
konuş korkma
bu aşkın gelgitinde ay bana ışını
güneş sana kelebeksi
ruh sıcaklığına bikri
umutların ummanı bize aziz
hataların şehrinde bin şeytan yaşarken
bunca bitişlerin kını en hassasa batarken
kalmanın son çekiminde
benimle çekil
ya da çekil
ya da ekil ömrümde

kırık bir kalbin testisinde taşınan
yıkık bir dağın tepesinde aşınan
bitik biz özlemin hissinde yaşanan
akik bir bekleyişin sonuna aklanan
son mecnun olmak çok zor sevgilim

hataların şehrinde bin şeytan yaşarken
bunca bitişlerin kını en hassasa batarken
kalmanın son çekiminde
benimle çekil
ya da çekil
ya da ekil ömrümde

Hayrettin Taylan

Kayıp Kentlerin Kayıp Aşkında Benistan

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-9

“ben başka yastıktayım
sen ele kuşak çözdün
ne ben mahremim ne sen
kavlimizi sen bozdun

bahtiyar ol gözüm yok
rabbim verir sabrını
bu hesap böyle bitsin
helal ettim hakkımı”

Suskun ve yaşanmamış serüvenlerin sırrında kavlimizin haritasına baktım. Edilgin şehrin viran bağında,bağışlarım dağlanmış.Tanımsız gül yaprakları kızışlıyor umarsızlığıma.Yıkıyor yıkılmışlıklarımın bir gönül leğeninde. Sen gittikten sonra bebekten bir farkım kalmadı.Peki hiç düşündün mü bu aşk bebeğini nasıl büyüyecek sensiz,nasıl yıkanacak.Gözlerime sensizlikten sonra köpük kaçırma kim yüreğindeki sıcak suyla yıkayacak. Yıkılmışım.Yakılmışım aşk ocağında.Benden sana yar olmaz,benden sana ekmek olmaz.Git doyur sevda açlığını tok güzellerin odağında.Git onların sunağında yatıver. Sen zaten uslanmaz bir avcıydın tenler ve anlar ormanında. İçimdeki yeşillikleri bir ömür sana saklamıştım. Dört yıl ormanım gittikçe yeşillendi.Her filizim çiçek çiçek,kucak kucak büyüdü dünyanda.Mutlu iki özeli güvercini gibi uçtuk anlatılmaz,ancak yaşanırın dahilinde.Oysa sen hep sahile yakın kaçamaklar kurdun bensiz gecelere.Pusunda hazır hazların gece nazları vardı. Sen anlık hazların nazlarıyla ömre kafiyeler ekleyen ozandın.Hep yanımda uzanan,hep yüreğimde şiir olan dizelerin emiri sandın seni.Sandığımdaki dokunulmamış çeyizlerim arasında senin ilk dokunuşunu saklayan nakış bir bezim vardı. Çiğnenmemiş geçmişin izi vardı,nazlarımdan, gönül sazlarımdan beni Nazlıcan yaptın.Oysa Naz kimdi. Ben Nazlıcan'ınken,ben nazlarının, ben canından öte canınken.Naz kimdi.Azılmış kırılmaların soru kökünde neden hep ünlemlerin uzar. Kırmızıyla sevişen kanından artık kalan gecenin adı neydi.Hiç düşündün mü,hiç ben oldun mu yalnız bir saniye...Hangi acı,hangi yürek, hangi sızı,hangi an, hangi ah dayanır ki. Seni Kaf dağımdan ötede Güven dağlarında yalnız benim kurdum,yalnız yüreğimin yurdu olarak büyüttüm dünyamda.Her şeyi beklerdim hatta ölümünü; ama bu yürek yıkan bir hecelik gece yaklaşılarını beklemezdim. - Şimdi git, şimdi unut,şimdi yazılma uğruma,adıma,nefesime, yaşadığımız o efsanevi anların tümünden. Ben Tanrı değilim o kadar affedici olamam. Al şiirlerini,al öykülerini,al acılarını, al hüznlerini git allu pullu güzellerin yanık bağışlarına. Beni unutmak,seni unutmanın şifresidir.

“ben başka yastıktayım
sen ele kuşak çözdün
ne ben mahremim ne sen
kavlimizi sen bozdun

bahtiyar ol gözüm yok
rabbim verir sabrını
bu hesap böyle bitsin
helal ettim hakkımı
helal ettim hakkımı”

- Sus her şeyimi doldurdum yaşam kadehine,şerefine kaldırarak başka acılı aşkım henüz yok.Merakın gitsin. Mu ve Atlantis uygarlıklarından başlayarak, Aztek, İnka, Maya, Asur, Sümer, Babil gibi dünyanın çok çeşitli bölgelerinde ortaya çıkan ve ortak bir ezoterik kentler aradım.

- Seninle Atlantis(kayıp şehir. Atlantis öyküsünün kalıntılarını dünyanın her tarafında görmekteyiz. Kimi yerlerde Avalon, Asgard, Aztlan, Aden gibi kayıp ülkeler öykülerde, efsanelerde yer alır.) bu kentleri aradım, belki ordasın, belki kayık kentin aşk şehrinde, belki Anlatis'te benli iksirler içiyorsun. Belki,Mu kentinde. Belki de Maya'da ruhumun mayasını tazeliyorsun. Belki Aztek 'te az çekmek için ruhumu azotlar derliyorsun.Belki Babil'in asmalarında ruhumu asıyorsun. Ondandır ruhum asil, ondandır ruhuma sana salkım salkım, akım akım... Belki Asur'dasın,bir asır sana verdiğim aşk ömrümü yamalıyorsun. Belki Benistan'dasın ben bilmiyorum.

- Bu kadar içten yıkılışımdan seziyorum sen Benistan'dasın.Başkentimin al yapısını inşa ediyorsun aşka... Bizim marşımızı ezberliyorsun bir gün dönüşlere...

-

- "bir kırık gençlik hikayesi
yok mudur sevdanın çaresi
hasretin kızıl haresi
cileli basima gelip tac oldu
ah yine o gurbet bestesi
gunun minesı soldu, soldu

yaralı kusum hazan gunesim
guz ayazında kor atesim
bir sozun ucır gogum gun acsin
yadeller aldi bizi
haberini sal kara bahtlim
beni yanına al yarasi saklim"

Hayrettin Taylan

Kayıp Şehrin Meftun Muammasısın Nazlıcan

Kimsesiz armonilerle seni dilsiz gönlüme çaldım. Varolandan, yok olana özetsiz bakışların kaldı. Nur ile su arasında aşkına benzer ışıltılarla uyandım bahtımın minel dünyasına.

Huzurun süvarileri vurdu hüznülerimi. Seviyordum seni .

-Mutlu olmaya beş muti ezber vardı.

Gönlümüzün kayıp yüklerini arasak kul olduğumuz, gül kaldığımız, küle ramak kaldığımız umulmaz; ama yaşanır sahillerde.

-Damlaların bulsa iç çocuğumun kayıp kentini. İnsan kendine kayıpken başka arayışların içinde bulunması başka kayıptır.

Sonrasızlığın pozunda nemli gözlerini sakla, bana gelirken kentim sevinçten ağlamıştı. Kayıp değildim. Kendimi bulmuştum. Hayat, bazen kendinde aşkı bulup onunla paylaşmaktır. İçimde inşa ettiğin kentlerin gökdeleninde inmedim. Sen sevdikçe modern bir kent olup sevgiler ağardı yüreğimizde.

-Yetmedi ömrümün başkenti oldun. Kayıp kent olamazdın; çünkü en güzelin yaşandığı bu muamma kentimizde kayıplar yoktu. Kayıplar ayıplarla başlar. Yaşam gözlerinde başlardı. Aşka ışıgımız ordandı. Bakışın beslerdi içimdeki kentleri.

*Ayrıntısı kozmik yaşamların sihrinde kalan özetlenmiş hayatımız yoktu. Henüz, günaha alıştırılmamız yoktu. Kayıp kentlerin hepsi büyük günahlardan sonra yok oldular.

*Büyün büyük kayıpların darası büyük günahlardır. Sen şimdi yoksan, sevdasızlığımızdan değil, oynanan büyük günahın gişe rekorunun getirdiği hüznüsel gelirdendir gülüm.

-Rolümü çalan şeytanın el kentiydim. Sen yokken, senden başkaları Züleyha olup kuyu yerine huyunun kuyusuna atıldılar.

-Ben de Allah'ın bir kuluyum, nebi değilmişim meğer. Sevgiyle kurduğumuz aşk medeniyetimizin günahkar kralı olarak soyundum soysuz hazların sarayında. Cariyeler çare olmadı senin benden kayboluşuna. Oysa sen yeterdin bu gönül sarayına. Hormonel

Zehirlenişin sisli güncesindeyim.

-Bir erkek masalı yaşıyor acılar, hazlar, gitmeler, hiç gelmemeler. Memesini günübirlik aşk bebeklerine uzatan çakırkeyf annesinin yaşanmışlık yatağımdayım. Beni de benden aldılar gülüm.

-Karelerinde bir kere mutluluk görülüyor, beni de bir kere çektiler sensiz birliktelikler deminde.

-Ben de derin suların kirli amaçlarına mazi oldum. Ben de kayıp kentimize dinamitler attım.

*Gitmelisin acilen

*Acıların bir çocuk gibi yüreğimde ağlıyor. Damlalarına verecek vicdani meteliğim yok. Etik bir eteğin vardı, duruşunla giymiştim gerçek aşkımıza. Şimdi sana yırtmaçlı bir hayat sunan ihanetin şark kurnazıyım. Hazbazım, başka duyguların cambazıyım.

Neye karşı, neye sızdır ders almak istemediklerimiz.

"NEDENİ OLAN, NASILA KATLANIR." Oysa senin katlanacak nedenin var mı?

Çoğul umutlar şafağında kapatma gün'eşini. Sevdayı böyle uluorta

birakamazsın. Bermuda üçgeninde çözdüğüm içsel üçgen

İçin bu aşk gemisini batırmaya hakkın yok. Aşk günahıyla sevabıyla bir ömür aynı denklemde hep çözüleni, yaşanılanı, güzellikleri sunandır.

Şimdi hangi mutsuzluğun raflarında kendine kayıplar sunuyorsun. Nur ile su arasında kalan hangi ışıltının güncesine bensiz halayıklar sunuyorsun.

-Damlalarına ara vermiş olabilirsin, bu demek değil ki mutlusun. Arkadan

biraktığın acıların iç mimarı iç evini yapıp yapıp yıkarken, hazanlara mevsim olup sensizliğin ikliminde üşürken mutlu olmak senin kaybın bilesin Nazlıcan Gidişin tozları birikir bahtının üstünde, beni senden arar huzur ve aşk. Bir bedelin ikramiyesinde affetmek senden ödünç ömür sunar.

-Beni sol yanına ağırlar melekler. Affetmeyi sistem dışı eden algılarını uyarır gerçekler. Her erkek biraz benzer kenttir. Gideceğin yeni kent ben daha kötü olacağına dair kanılar var. Seni uyarıyor, uyarılma.

Evet, dünleri unutmak kendini unutmak gibi zor da olsa. Bazen sıfırı oynamak lazım kendisini isteyen bir için. Çoğalmak hayata, aşka, güzelliklere. Kayıp istemlerimiz var, içimizde kayıp olan duygular var.

-En büyük medeniyetler insanın içindedir. Orda yıkılmayan sözlerle anlatılmayan hatta yaşanamayan yüzlerce kayıp kent ve o kentte aç susuz yaşayan iç çocuklarımız var.

-Haydi, beni doyur senden. Bir başka eskicinin kapısında gönlünü kalaylamayı bırak. Senin tasın da tasan da benim.

-Giyinik suların berraklarında beni ıslatma imkansız sorular şeridinde. Hız yapıp sana geldim, rüyalarımda çıkmıyorsun, kayıp kentlerimde nur gibi ışıldıyor aşk geleceğin.

-Haydi, sana geldim, senli geleceğe ayna olmaya yanaştım.

Al eline al yüreğini, tara beni kayıp kentinde. Büyüsün şehrimizin Huzuru. Sen huzurun gülüsün, kırmızıyla süslendi sözlerin.

-Haydi sana geldim, kendimden önce.

Hayrettin Taylan

Kayıtsız Acılar

Yabancıyıldım nazlarına
Bir de hani öpücük resmine
İşte bu yüzden ruhuna sular akıtıyorum
Çözöldü son aysbergim
Sıcak
Kurak
Senden her şey ırak

Hayrettin Taylan

Kayıtsız bir sevda söyleminde anıldın

Kayıtsız bir sevda söyleminde anıldın

Gözlerin gözlerime gözlem

aranıyor

bu şehrin bana benzeyişi gib
suçlu kalabalıklar ortasında
herkes kaçtı senden
ben tutuklandım sana

Yabancıydım nazlarına
Bir de hani öpücük resmine
İşte bu yüzden ruhuna sular akıtıyorum
Çözüldü son aysbergim
Sıcak
Kurak
Senden her şey irak

Hayrettin Taylan

Kazanmakis'in Sınav Tutkusu

Tanımsız ve tarifsiz kalakalmışdayım. Bilmelisin ki, sen olmadan düş de görülmez başarının hasat tarlasında.İlgıtların dağları dövmüyor, hücremdeki kumpasşar suskun ve silinmiyor izlerin. Sen olmayınca hüthüt yüreğimin ağacını gagalar,derin bir oyuk açar sana gelmeyi zorlaştırır.

Çalışma gövdemi çentikleyip ilim ilim oluyor gözlerim.Yokluğun vurunca kader aynama göğsüm ağırlı, rüyalarım sancılı, sözlerim suskulu, hırçınlıklarım harçlıksız Kalır öylesine... İstersen sil yüreğimdeki kabarışları, çok istememin sıcaklığını duy Göz pınarlarımdan.Geleceğimin bekleyiş saçaklarını umutla parıldayan şavkın vurunca,sancılı hasretinin tabletleri eriyor gönlümde. Bir bir eriyorum testlerinde.

- Bir ömür sana sundum.Ruhuma kadar,yüreğime kadar yalnızdım.Amaçlarımla tüm yönleri sanaydı.Sana geldim.Ferhat'ta Mecnun'dan,Kerem'den çok yıprandım,dışlandım,stres yaşadım.
Sana geldim.Gel dedin.Sadece bana gel dercesine.Evet biliyorum bilge bir güzeldin. Evet,sonra uğradım binlerce platonik sevenin var.
Evet,sonra öğrendim,seeni kazanmak seni sevmek zormuş.Milyonlar arasında binler arasında önde olmak gerek.Binlerden biri olmak için geldim.
Gel dedin, içten değil ama.Sev dedin; ama özelce değil.Yaklaş dedin ama; ateşlice değil.Öp dedin; ancak yanaktan.Sarıl dedin; yalnız bir kere öylesine.Olsun,bütün bunlar bile yetiyor.Yetimlik duygularım,amaçlarım,hayallerim sana adanmış.
Güzelliğinde gönüller ürer,ben sana mecnunlanırım.Varlığıma yeni adresler ekleniyor.Harf harf sana geldim.Aç kaldım.Susuz kaldım.Kalemim olmadı.Gönül kalemimle geldim.Açıldım sonra.
Açık denizlerini açtın.Yüzme bilmiyordum.Öğren,öğren de gel.
Geldim öylesine değil ölürcesine...

Kazanmak: Bir hayalin ilk bombası.Atom bombalarım vardı.Teker teker attım.Füzyonlarım,isyanlarıma değil,sensizliğin sisliğine.Volkanlar depreşir kazanmak yerinde.Lavların laflarıma adres.Periodik cetveldeki bütün soygazlar,soğuma,oluşuma,per oluyor.Perişanım.Sensizim.Kitapsızım.Sana geldim.Aç kollarını.Açtın; ama yalnız bana değil.Bütün platoniklerine.Sevdiğimi başkasıyla görmemle aldatmacasının bulmacısını çözüyorum.2 milyona yakın sevenine açtın kollarını.Ki yalnız birkaç yüz bini seveceksin.Kollarına 2 yüz bini alacaksın.Bu vefa mı? Leyla'nın,Şirin'in,Aslı'nın bile insafı var.Ya sen "ÖSSİYE".Gel,yine gel?
Bu hoşgörü de ne.Geldim,üstelik bir yıl çalışarak.

Everest'ine geldim.Hazırdım.Yorulmuştum.Nefes nefese kalmıştım.Gel dedin.Açtın kollarını beni uçurumdan kurtardın.

Seni gördüm.Seni yaşadım.Seni çözdüm.Senin oldum tamı tamına 3 saat.Bir ömre,milyarlarca hayale,milyonlarca cefaya,hasrete,yalnızlığa 3 saat yeter mi? 3 saat.Ben sınırsız aşkına geldim.Seni sınırsız sevmek için geldim.Heyecanlıydım üstelik.Gözlerin,sözlerin,nazların,bilgece tavırların.Hele sorular var ya? Beni heyecanlandırdı..Kalakalmanın kalıntılarında sana kaldım.Tüm dersleri geçtim.Diplomam da var.Yalnız sana kaldım.

Sana kalmak,seni kazanmak nedir?

Bütün büyük aşklar böyle bitmiş.Ben de sana varamadım.

Sonuçların bana geldiğinde.

Ağladım

Sana ve hiç kimseye bakacak gözlerim yok.Yüzüm yok.Takatim yok.Sensizlik değil benimki.Amaçlar ve gelecek...

Hedefim seninle mutlu geleceğe bilge olmaktı.Üstelik cevher gibiydim.Cıvalığım,cıvanlığım,cesurluğun dahası tüm zamanım sanaydı.

Sana geldim.Bu gelişime hayır dedin.Ne yaptın?

Bütün büyük aşklar böyle bitirmiş deme.Bizimki aşk değildi.Hayat memat

meselesiydi.Teselli kelimesinden tutulmuşum.
Ağlıyorum.Ağlamak yeniden sana gelmemin gereklilik kipi idi.
Sana geleceğim.Seni kazanacağım.İnadım inat.
Acılarım,sızılarım,yalnızlığım,dışlanmışlığım,öçlerim,oylarım,amaçlarım mecburen sen diyor.
Gelmelerine değil,gitmelerine değil,kazanmalarına geleceğim.Bu sefer kazanamadım.
Adım Kazanamamak
Yarin Kazanakis Mutluköviç olacağım...
Sana gelişim kapıda bekleyen bir zemheri, soruların ruhumu okşayan bir gece, çözümlerin hayallerimi sulayan nehirler, son soruya kadar uzanmış saçlarınla huzur buluyor her halim.
Göğsünün salkımlarına çözümsüz soruları da aldım, nefessiz bırakma beni ...Henüz askerliğini yapmamış, sivilcilerim hala sivil,amaçlarım devrik,hayata bakışım ezber gidişlerin kirli sularında; ama dudaklarının soru yapraklarını hiddetle emiyor, ellerinin uçsuz bucaksız sayfalara beni alıyor. Biten bir sorun bankasında karalamalarım kadar zamanı olmayan sevdalar da var.
Deneme ovalarında inleyişlere bırakıyorum yapamadığım her soruyu. Kantinde biraz çayla stresimin şekerini karıştırıyorum.
Göğsümün çelikten demirlerine tutunup içimdeki senli akan okyanus akıntılarına Geleceğe dair daireler çiziyorum.Dokun yüreğimin kurşun kalemle çözdüğü en güzel sorularımın kabarışlarına. Suyumu, göz yaşımı, huyumu, gecemi, hayallerimi, hatta rüyalarımı süsleyen her deminle aşkımı içerek büyü. Oluk oluk akan pınarlarımda yürü. Bulutsu gözlerime biraz buhur ekle... Hiç söylenmemiş sözlerin ilk sözünde bu genç de beni kazanacak de...Bilimsel düşlerimi çal ve çığlık çığlık gecelerimde kal. Bu son rüyada kazandığımı yorumla ömrüme.Kazanmak da ömrün ödevi, kaderin bir adresi, ekmeğimin aynası,geleceğimin güneşi bunu anlat bana yeter

Hayrettin Taylan

Kederimin Psikozlarında Sobelendi Kumruluğun

siyah ya da beyaz uykusuz,sevdasız kaldığım ten renginde
sefil bir sen meşalesi açılır umutlarıma
henüz sarhoş olmadım gözyaşlarıyla
henüz zamansızlığına çalınmadı karışık halim
henüz gelebilmek uğruna,uğultularım melodi olmadı
henüz zincirlerine bağlanan umutlarım susmadı
henüz gözbebeklerine imkansızlığın resmi sunulmadı
henüz sevdalarımın gölgesinde uyumadı kumruluğun
henüz yağmurların yağmadı yaramın nadaslarına
henüz rengarenk bakışlarında gözlerime mil çekmedim
henüz hasretim prangasında permalar sökmedi zelalim
mavi'yim ve asiyim dalgana
rimellerindeki ritmik retorik çözemez beni
sözlerindeki matlığın milimlerinde dilim gönlüne ilim
dilim diline dilim
buyum diyen her şeyin bilincindeyim
hayali günlerin lav ırmağındaki ışıltıyı yansıttık aşkına
ilk yazışmanın yaz mevsimindeyim
yalnızlığımın senden vurulduğu anın tavındayım
uçmak için aşka,bülbüle sivrildi yüreğim
bir kanat çırpma için yanı başlarına ömürce ütülendim
biraz umut varmış gibi il il döküldüm diline

sıcacık bir nefesin efes kültünde millet benim, aşk sen
erdem vardı idda bağrında sen toktun ,sarıkız aç
soğuktu hayat,dağ dağa dağılıyordu
sonsuz kadar, kader,kederimi sıradağlarına paydaş kılıyordu
aşkın psikozlarında mitik bir özleyiş olarak kalıyorum sana zelalim

Hayrettin Taylan

Kederin Teğeti

- "Birinci olmakla sonuncu olmak meğer aynıymış son nefeste"

Sınavdan büyük umutlarla dışarı çıkıyordu. Başarı kapıda bekleyen bir zemheri, bazı anlar ruhu okşayan özetler. Gözlerin hangi renkse ben o renk olayım gelecek dedi,içinde. Yakamoz sahteliğine başarı denizine yansımıştı, acı denizlerde dalgalarını artıyordu. Gülücüklerini, yıllar yılı sevinçlerini, sınırsız hayallerini ilk kez akan göz yaşlarını bir kava dönüştüren sızı var yüreğinde.

Sınava girdiği okuldan dışarıya ilk adım attığında içinde garip bir acı hissetti. Sınavı o kadar güzel geçmişti ki içindeki acı etkilemiyordu. Boğaziçi Endüstri Mühendisliği kesin geliyordu.Bu güzel umutlarla eve gitti.Ailesi çok sıcak karşıladı.Annesine sarılarak uçuyordu yükü bitmişti.Sınavı çok ama çok güzel geçmişti.

Bu cümle tüm ailede sevinç rüzgarı estirdi. Doyumsuz güzellikleri vardır başarının, renk veriyor hayaller... Korkudan cesaretli gülüşler uçuştu eve. En güzel anların öyküsünde yarınların ışığı düştü kalplere.

Göğsündeki sızı, yüreğindeki sevgi ve dilindeki nağmelerle öylesine girdi çalışma odasına.

Gülüşü, koparılan papatya gibi, yüreği titreten her ritimde her şey devam ediyordu. Odasında yatağının üstünde birkaç zıpladı, bitti her şey...

Sınavdan sonra insane kendini hafif hisseder,kanatları olan bir kuş gibi uçar hayata.

- Son zıplamada orada kalakaldı.Neydi bu içindeki acı,bu güzel günde peşinden ayrılmıyor. Daha dur sevinemedim bile, daha şehrine yakın dağa çıkacak haykıracak...

- <Bekle beni fakültem, bekle beni Boğaziçi... Diyemeden yatağında öylece kalakaldı.

Annesi oğlum yorgundu diye en sevdiği "patlıcanlı musakkayı" yapmıştı.Aile,en mutlu yemeklerini yiyordu.Ozankan,mutlu,sevinçli ama içindeki garipsi acı mutsuzluklara götürüyordu.

En son lokmayı yutmadan sofranın ortasına düştü. Zamanın bitirilmiş çizgileri içinde bir teğet çizdi yaşam.Mutluluk ve acı kardeş şimdi. Mutlulukla acının karışımı kokteyl duygular yaşanıyor.

-Hayat devam ediyor ama garipçe...

Bu aceleyle dönen, dur durak bilmeyen gerçekler harmanında, kim bilebilir

Hayat kısa bir filminden ötedir.

Ailesi endişe içinde o nu hemen hastaneye götürdü.İçindeki garipsi acı,birazcık dinmişti.Hastanenin bekleme salonunda sınav sorularının cevaplandırılmasını izliyordu.Her soru çözüldüğünde doğruların artması,bir anda olsa acısını dindirmişti.Nihayet sırası gelmiş muayene olacaktı.Doktorlarda bu garip acıyı çözemediler,tahlillere başladılar.

Ozankan,haftalarca hastanede yattı.Tahlilleri yapıldı.Tedavisi devam ediyordu,bir sınav bitmişti, garip sınav başlamıştı.

Başhekim nezaretinde toplanan doktorlar bu garipsi acının adresini tahlillerle bulmaya çalıştılar.

Ozankan,tam bir aydır hastanede tahlil ve öss sonuçlarını bekliyordu.

Biz ki, savunduğumuz yaşam bilgisi uğruna, bütün her şeyimizi sunarken, aniden düştüğümüz sunaklardan bir yudum olmak zor geliyor.

Geleceğimizi ateşleyen güneşlerden hep yazlar çağırırız,kış,kıyamet istemeyiz utançsız gidişatımızda. Oysa hayatta her şey birbirine zincirle bağlı ve komşu...

Yoksul amaçlarla yüreğimizin varsılığından care üretmek tek çözüm.

İnsanca bakarız,insanca yaşarız; ama kendimizce aşarız her şeyi.
Her an bir sınav, her sınavın çalışma takviminde yapraklar bir bir dökülüyor,bir türlü son yaprak gelmiyordu.Sonların bazen,ilklerden daha
Giyotinli akışları var.22 temmuz gelmişti.O gün heyecan mutluluk ve üzüntü üçlemi birlikte geziyordu.Sisli bir hava nemli bir ortam,etraf sessiz ve sakin.
Ozankan,yatağında iki sonucu bekliyordu. Tesadüflere bak, ya da hazır edilmiş beklenmişler yıldız yıldız sıralanmıştı.

Televizyonun sesini epeyce açtılar.Hasta yatağında oturdu. Gözleri faltaşı gibi ÖSYM başkanın açıklamalarında.

Başkan isimleri açıkladı...Mutluluk beyaz bir güvercin gibi hastanede ordan oraya uçup geldi.Ozankan, sayısal alanda Türkiye birincisi olmuştu. Aynı amacın dairesindeyiz; ama farklı karelerde herkes yaşam resmini çiziyor.
Bir an oracıkta kalakaldı.Hayal ötesi kavruşlarla,anlatılmaz bir duygunun seliyle yatağından fırladı, serup devrildi,yataktan düştü.
Ayağa kalkacak takati yoktu.Sessiz,suçsuz bir acının sol ağrısıyla buruk düşünüşler kapsülünü eritiyor yaşanmışlık.

-Kan ter içinde kalmıştı, serup şişesi kafasın düşmüş,alını kanıyordu. Kader kendi ipiyle onu gerçek yerine taşıyordu.

Biraz kendine gelmişti.Ailesi de aşağıdan tahlil sonuçlarını almıştı.

Annesi ağlıyordu, sevinçten mi, üzüntüden mi bilmiyordu.

Ozankan:- Ne oldu anne...

Babası gözyaşlarını içine atmış olmalı ki duvara yaslandı bir şey yok oğlum, kanser olmuşsun; ama tedaviyle geçer dedi doktorlar.

Hayat bile orda başladı ağlamaya, orda ağlamayan tek şey birinciliği idi.

Doktorlar eve götürün ne kadar yaşarsa...

Ailesi eve getirdi, hep yanındılar, sevdikleri, herkes orda... Bütün çabalar onu mutlu etmekte. Hayat garip,yalanca akıyordu.

Kayıt günü gelmişti, Ozankan'ı da arabaya bindirerek Boğaziçi Endüstri Mühendisliğine götürdüler. Kayıt sırası beklemedi,herkes orda da onun mutluluğu için seferber,ayakta kalacak hali yoktu. Erimiş, bir kemik kalmıştı. Babası bir kolunda, annesi bir kolunda beş yaşındaki kız kardeşi Ecnaz önünde yürüyor. Fakülte merdivenin son basamağından tam ineceği sırada bir anda oraya düşüverdi.

Ecemnaz,abi diye bağırdı. Abi abi, abi... Son kez elinden tuttu biricik kardeşinin ..Canım kardeşim diyemeden diğer dünyanın kaydına yazıldı. Hayat garip, hayat yalanmış meğer...Sınavdan öte sınavlar varmış.

Hayrettin Taylan

Kedi ile Leyli

bir farekız sevdim
acıkınca yedim
sevmek ve yemek aynı şey meğer
on severek yedim sevmeyi
hala ne yesem onu sevdğim gibi yerim

Hayrettin Taylan

Kediler de Gider

Gecenin siyahlarındaki sökükleri ten renginle onarıyorum
Vazgeçilmezliğinin valsında kırık gönlüne ayak oluyor bam telim
Martılarla denizi huzuruna kavuştak kılıyorum

Yaşamak ile yaşanmak arasında nefes nefeseyim
Özlemek ile unutulmak arasından heves heveseyim

Sana yazdığım tüm şiirleri kağıt toplayıcısına verdim
Sakin kızma,benli ruh neden böyle salaş gidişlerde
Sakin kızma,bu salak neden beni hala unutamıyor

takılıp kaldım yaramın can sızılarına
Beni de yakacak bir aşkın öğlen sıcağındayım
Boyum huyumla aynı gölgede
Yalnız ellerin ve gelelerin yok
İçimi yeniden umulan bir kavın rengine ateşledin
Bir bakışına resimlendi dünya gözüm
Yeni ütülenmiş bir gelecek gibi aşk eleğim sallanıyor
Gydim üstsüz düşlerimi
düşman güzeller çatlıyor sana olan sevgimden
Yenildim vicdanımın minimize mayınlarında
Yaralarımın üstüne aşk efsanesi yaşandı
Tinsel bir çevirmenin öz türkçesi kadar özüme yakınım
Gelmek istersen,özümünden öte aşk gözümün seherine
dokun henüz kimsenin dokunamadığı abalarırma
bir seher yeli gibi efil efil esiver gizlenmiş gerçeklerime
ahlarımı sürdürdüm yüreğine.
Ne sevda, ne de ben keşmekeş
Bir tükenmiş sazında aşılaniyoruz aşksızlığa
En özelleri geri çağırmiyoruz
yitik bir huzurun zer mağarasında zevkim şifresiz arzularda
sevi lerin en derinlerine inen sıcak bir suyun hız haliyim
doyumsuz bir kelebeğin güneşle öpüşmesini yaşıyor sancılanışım
sonsuzluğu buldum, sensizliğin sonsuzluğunda
susma devriyesinde yine yakalandım sana
kıymetini bilemediğimiz kahırların harlarında yakılsam da dem be dem
öylesine gidişin can damalarını kesemedim senden

Hayrettin Taylan

Kelebek Valsin

Kelebek Valsin Bitmez Gün'eşlerimde

Casus uçaklarım var bensiz gezdiğin arayış kayıplarında.Radarın kaderime yakalandıktan sonra, aşk keder oldu.

-Sulu gözlerinden özetlenmiş hayatlar gördüm.Kopya dönemi bitti.

Ruhun çığlık çığığa düşlere düştüğü benli üşüme mecrasında mecalim eceline kadar takipte.

Bir ömrün kelebek vadisinde değilim.Bir yanılsama armonisinden arındım.

-Meleklerin gözlerinden öğrendim seven kadının ağlamasını.Bu yüzden yüzündeki ifadelerin adıydın her damlan.

Kabul edilmez trajedinin ıslanmışlığı değildi.Hayatını sunduğun, ilklerini verdiği bir adamın, adamlıktan çıktığı karantinalar s'özelinde her şey şiir değildi Nazlıcan.

Bu dönüşümle , düşüm arasında döslerim sığar kalışına.Beni anlayan şahiniyim.

-Kendi dağlarımda ürkek ceylanlar kovalıyorum. K'esici bir ilençliğin bağındayım.Bağışlarıma bağlı kuyruksuz güzeller var.

-Bekleyişlerim daha bebek.Büyütülmesi gerek yaşamlarım var.

Uyanıp uyumuşluğumu uyutuyorum. Hep uyanık kalsın senli düşlerim diye güneşten günsüz imkansızlıklar alıyorum kara bahtımın kapkara gecelerine.

Ay, suçlu beyazlarımı da beyaz göstermez biliyorum.

Bey'azın kendisiyim. Kara kara düşünmeye gerek yok.

İlk söylediğin sözcük kadar yakınım sana.Senden gelen ilk sözcüktür aslında oncadır tutunduğum.

-Mikrop kapmasın diye ilk sözlerini sakladım sözsüz yürek arşivimde. Anahtarı sende kaldı.Ne demiştin, yeniden ilk sözlerini duymak içindir bütün ömrümü sunduğum.

-Bütün her şeyi hatırlayarak birisinden gitmek nasıl olur ki?

-Tentürdiyot ya da iyot yoktu bağrımdaki kanayışında.

Ben ruh eczaneni hep sevdim. İlmi ilaçlar sundun.Duruşun raflardaydı.

Güzelliğini tümleyen sosyal meleklerin kanadı vardı yapıda.,

Kimliğinin perdesini açtın.Açılmazlarım bir bir oynadı.Kısa metrajlı bir film gibi başladık. Sanal bir hızın çevrimdışı arayışında online özlemler sundun.

-Yazışmalar açılımında vurgulu ç'algılarım artı. Seni ç'aldım ta aşk denen denenmemişlerden.

-Bir denem değildi aslında vuslatımızın bulutsuzluk günceleri.

Kaderin kendiyle vuruşmasıydı.Kedere yazılmış kelimelerimiz da varmış bilemedik.

-Ayrılık büyük aşkların zekâtıdır. Ya da şairler en çok ayrılığı sever.

İçten ve dıştan yazmak için.İçinin içini herkese sunmak için.

-İşte ne yapayım, bu anlatılmaz sözlerin aşk cambazı yaptın.

Her ipten aşk, her aşktan ip yaptım seni unutmamak için.

En zayıf ihtimalin milinde seni hep saydım.İmkansız sızılar biriktirdim içimden.

Bu yüzden sana hazır Gölecim var.

- Hararetli ruhumun derinliğinde dönmeni ısıtan aşkta magma var.
Geoit bir hazırlanışın aşk ortasındaayım. Ortadoğu kadar doğu olmuş, benden gittiğin batılara.
- Ben senden doğudaydım.Gün'eşle doğmayı seviyorum demek.Şimdi aramızda Ata bir kent var.Özlem siteleri sanki senli özlemlerimi büyütmek için yapılmış.Sen orda küçük mekanında benden ve senden kalanlarla mutlu olmanın cücesini büyüt.
- Kahreden sözlerin kitabında virgülüne kadar takibindeyim.Aşk bu demek sanırım.
- Şeytanların bile yuhaladığı başka yaşamlar sarkacına atıp durma.Özümdeki melek kendi görmedin belki.
- Seni ilk gördüğüm gün kadar günceyim aşka.İlk görüştüğümüz gün kadar heyecanlı ve hevesliyim.
- Yine sabahın ilk demleri olsun, yine sen.Uzaklarına geliyorum.
- Gitmeler aşağılanmışsa da gelmeler asla. Sen gelmelerimin şıkısın.
Duygu terzileri seni benim tutku kumaşıma göre dikmiş olmalı.
- Baş başa sayımlar başladı.Baştan sıfıra geldim.Bir sensin.Bir den bize, bizden üçe geçmenin bebek seslerini duyuyorum.
- *Leyleklerin getirdiği aşk bebeği değilsin.Gittikten sonra çocukça kaldım.Bütün leyleklerin seni bir gün getireceğini bekledim.
- Baca açtım yarama.Bekledim durdum çocuk hevesiyle.
Gitmeler lazım bana.Gelmeler hazır sana.S'alıncaklar kurulmuş nazlarına.Biraz daha yürü bahtıma.
- Ömrümün orta yerinde evin.Bu nasıl gitmek.Derbeder bir sofinin beyazlayan sakalındaki tellerin sözsüz şarkısını anlar mısın ki yar.
- Aşk orda olmalı? Gerçi tek başına aşk neyin kurtarıcısı.Okşama böyle tanıdık simalarla y'aramı.Ben sana yakın ve senden de çok uzağım anladım Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Kemoterapik Vuslat

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-3

"gidiyorum butun asklar yuregimde
gidiyorum kokun hala uzerimde
sana korkular biraktim birde yeni baslangiclar
bir kendim bir ben gidiyorum"

Seninle hazır yangınlarına düşünde yandık yaram çok tanıdık, kabuk bağlamıyor o yüzden.Kul rüzgârlarına karıştım,beni uçurdu uçuklar, ben biraz kendim değilim,pusularına geldim kurşunlandım da ölmedim,yaralıyım sana.Gitmeleri çapalıyordum, Sezen Aksu,çalıyordu,ikimizin şarkısı bitmeden son kez gözü yaşlı bakıp gittin.

-Şimdi hangi geliş, hangi bekleyişin aynasında yeniden irkilirim,o masum yansımanda nasıl taranır ömrüm.

Amaçlarıma sığmayan sevdanın fir döndülerinde, düğün gecesi sanki,yıldızlar gelin olmuş, gözlerinin yaşlarına eşlik ediyorlar, sensizliği kapatıyor bulutlar. Döndüm yüzünü, pes etmedi gidişler, kapı kapandı, müziğin sesi yükseldi

"zaman sadece birazcık zaman
kızgınlığım yalnızlıktan korktuğumdan
bilirsin karanlıktan da ürkerim çocuklar gibi
ışıkları hep yakarım bu korkudan

gidiyorum yine bu şehirden
ayaklarım geri geri
tekerlekler almış başını
donuyor donuyor
sanki bütün büyük askların ortak kaderi
ah beni en çok bu kahrediyor

Sözlerinle kurduğum sevda saatim durdu.Şimdi en gizli yerimde sessizce ilerliyorsun. Dudaklarındaki aşmak şarkısıyla bensizliği ezberliyorsun.

Bayramlık gülüşleri çıkarıp gidişlerinin derin ve yabansı ambarlarına hüznlerini koyuyorsun.Seferberlik halindeyim,ambarındaki her şeye ihtiyacım var,mola verdim başka sevmelere.Öylece acılara cam açıyorum, belki bir serçe konar, belki bir kelebek gelir geleceğime.

Gerçi kelebekle gelecek aynı zamanın tortusudur.Seni kelebek zamanlar kadar olsa,yaşamak isterim şarkı şarkı.. Peri şafakla bir hikâyenin sokaklarına dalıyor,orda gözü yaşlı bir kız görüyorum .Sen sanıyorum, arkadan gidip sarılıp gözlerine kapatıyorum.O,ağlıyor, ben sımsıkı sarılıyorum.Her şeyi sana benziyor, yüzüne bakmadan saçlarından benzetiyorum.Arada senin sevdiğin şarkıdan mırıldıyor...

"yağmur yağar akasyalar ıslanır

ben yağmura deli buluta deli

bir büyük oyun bu yaşamak dediğin

beni ya sevmeli ya öldürmeli"

Şarkı bitiyor,bana dönüyor nemli bakışlarla,kimsin diyor...

-Savruluyoruz ayrılığın yönlerine,bilindin bir edayla hangi beni istiyorsun.Asıl sen kimsin, neden böyle tanıdık göz yaşlarıyla beni damla damla kurşunluyorsun.Hangi güzel ağlasa,göz yaşlarını derliyorum Nazlıcan..

Genç kız:-Ben aşkın arsasında bir kumruydum,Ankara tiftik keçisi kadar tiftik yakarışlarım var,sevmenin panayırında o yüreğimde pan olmuşken, ben onun

kültlerine kadar mitik bir destanın sevgisi olmuşken, çin malı sevgilerle ucuz bir gecede başka tenlere misafir olan sizin, aziz aşkınızın gölgesiyim.Bu vicdani irkiliş yıllarca kezzaplar dökecek sevda vatanınıza.Biraz daha ona güven denizleri çoğalt,arzu ceplerinde taşıdığın zevk şeytanlarınızı bir bir öldürmedikçe Nazlıcan 'nın güven defteri kapattığın gibi kalacaktır bilesin.

Gelmelere oltalar atıyoruz, beklemelere ağlar, gözlerimizden sözlerimizin aynasına akan kavuşma fecri ve sen yoksan, bu sana benzeyen güzel kızın bende eksilen yankılarında sırf seni anımsatıyor diye biraz daha sarılıp bakacağım.Gözyaşlarını avuçlayacağım,tükenmişliğime yitik imkansızlarıma ilaç olsun diye.

Adın yanıp sönüyor, yüreğimin plazmalarında, sensizliğin bütün filmlerini izliyorum,reklam aralarında kendime oynuyorum biraz.

-Sana dokunamıyorum,içimde yaşıyorsun, gözlerimin görselinde seller gibi akarsın, yazılarımın tanrıçası olmuşsun,çıplaklığın sere serpe her derime ama dokunamıyor.Bir şarkı yine dokunuyor bana.

"bölünür sancıyla uykular
sığınak değil en kuytular
gökte ay on dört
ben dolunay
son hatıramı sinene sar
bu kadarına razıyım yar
uzak diyarlarda evli barklı
mutluluk en çok onun hakkı
bu yorgun kırık hikayenin de adi bende saklı"

Yok olmanın kırık öyküsünde yol alan isimsiz bir huzursuz kentin aşk bekçiliğini yapıyorum.

Bir sınır kentindeyim,sana gelmenin çölü mayınlı, hadi mayınları geçtim,önünde balta girmemiş ormanların var, hadi ona geçtim, bütün acıların,ayrılıkların yüzdüğü gölün var, hadi onu da yüzdüm,imkansızlığın okyanusu uzanır, kulaç atmakla,sana kul olmakla geçilmeyecek kadar sınırsız bir yerdesin. Mavi bir gemide seninle pembe düşüm, gıdıklar geleceğimi,aşkınla üşüyüşümü güfteler dalgalar beni senden çalar beklemeler.

"gel bana kalbini göster ne olur
sen değilsin bu sudaki aksin
hadi gel kader değil
hepimize öğretilmiş öfkeler
ne olur teslim olma gel
bu kızgın, bu kalp kiran eller
bir zaman bebektiler
hadi gel aslini göster
suretin çok zalim
çok mu üzdüler seni
sahiplenme, senin değil bu dikenler"

Elimde sana dikenleri alınmış gül, gülmelerinle besleyen bir ömür ve kırgınlığın azalmasıyla büyüyen İstanbul cenini var.

Bir parça hüznün, bir parça yeniden yakarış seni yüreğimden çok önce düşürmüş gibi düşlerimden üşenmişim, hecelerine gücenmişim, güvenmişim sana.Sen öz apaklarına gelmeyi sürmeden ömrüm sürmüş nadas sevgilerini.Kara bir dünyanın beyazlarında pamuk yetiştirmiş yazdan kalma kalemler.Sen istemedikçe bu yürek yangınlarımla yamaçlarına hiçbir heyecan kendi gül tohumlarını bırakamaz.Bu dikenler senin değil,

kırılmış bir kırk ayağın kırık ayaklarıyla yaşanan bir sendromun olmalı benden kaçışın.

Özlemlerime avuçlarımı sürer, ellerini tutardım yürümeyi yeni öğrenmiş çocuk gibi.Şimdi hem yürümeyi, hem de sevmeyi unuttum bebek.

Nazlarınla,sözlerinle nemli sevda bulutu gibi ülkeme yağardın.Kaç mevsim yamaladım, kaç zemheri eskittim,kaç güzelle ağladım ağlayanlar divanında.Beklemenin tepesinde kalakaldım,kanıyor yaram, dermansız bir sargı gibi acıtıyor gelmeyişin, bir kuş öterek gidiyor sen sanıyorum içli içli bir şarkı gibi okunuyor sensizlik.

sözlerin haçer

yareler acar, yareler gülüm

sur gözlerinin namlusuna

sur beni, asktan olsun olumum

askları da vururlar

şarkıya şiir olur

adanır sonsuz anısına

kanayan sevdanın” kan merkezinde acilen bir sen beklenir Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Kendi Aşk Ulusuma Sesleniş

Suyla günlerin seviştiği bilinmezlik dalgalarında algılarım seni arıyor.

Damlaların namlu, sevmiyorcasına tavırların kurşun mevzide bekleyişim.

- Kahpe bir derinlik, sistemin sisleri, derin sülünler yar ile yargı arasında hezeyan.

-Sevgilim, bu yargılanışım etiğin yırtmaçlı eteğini giymiş. Kimin eli kimin cebinde bilinmiyor. Bu aşk yargılanışımız doğrularını kaybetti.

-Vicdan ile cüzdan arasında kanun yoksa söyle seni nasıl unuturum.

Fikri kurşunlardan vurulmuş yaralı bir beynin yasasında postalların gölgesinde sana içten bir aşk diledim.

- Yerli ongunlar, başkentli totemler ve çok sanrılı izmlerin caz sesinde bağırırsam sana beni duyar mısın ki?

-Benim aşk yanımda kan var. Her ihtilal sonrası gözlerine sürdüğün ben miydim? Yoksa gelemeyiş miyd?

- Yine tanıdık bir koku, yine aynı kaos. Yine ağlatılmaya bekletilen anneler, yine ayrılık, yine yoksun yanımda.

Oysa temiz huzurların giysilerini giydim. Gusül abdestimi de aldım.

Ve susmanın susamalarını serdim can gülüşüne.

Kahırsız, karsız, sensiz umutlarımı serdim can kalışına.

- Uşüyor huzurlu günlerin son demleri. Yine bir Ankara çıkmazı. Yine bir Hitit heykeli, yine içimi kanatan anlar. Susmak adına ,aşk adına ,darbelerden bıkmış hesaplar adına seni bekledim hecelerden.

- Bu sancılı hayıflanışın tespihinde çekildim.Koparıldım imameden

-Hangi tutku, infilak etmek üzere olan yalnızlık dünyama huzur olur.

-Savunmasızım.

Çıplağım senli günlerin gecelerine.

-Geleceğine dair tohumlar ekildim içimde. Yaramda kanayan senli küllerin ovasında yeşeriyor filizin.

- Layihalar turunca dağlarına asıldı. Adın yazıldı bana.

Soyadın benli bir gülün yaprağına yazıldı. Kimsesiz özlemlerin senfonisinde seni çaldı gelecek.

-Hücremin tinlerinde tenin adressizliğinde seni aradım. Bir el kadar ateştim el içinde.

-Seni sildim, seni çizdim, seni ekledim sayfama. Yırtıldım başka güzellerin sayfalarından.

-Şuhun şafağında bülbüllerimi uçurdu. Kendime geledim henüz.

-Kaçağım bu sensiz limanlardan, kendime deniz fenerlerine yapacağım senli yüzdüğümüz denizlerde.

-Avşa'da kaybettiğin yüzüğün sırrına kadem olacağım. Orda hangi balığın ,hangi gelişin karnındasın arayacağım.

-İğriplarımdan sana heceler anlatılacak. Ve la dediğin lal masalların sonlarında şiir şiir büyüyeceğim sana.

-Kanıtlanmış,her dile çevrilmiş, her gönülde kaynatılmış bilinmeyen kalakalışta seni anlatacağım.

-Can kafesimde , an seanslarını tutucağım.

- Yaralıyım.

Bir tütünamede tutuluşumun son heceleri okunacak.Periler ,perdelerini açacak,beni cennetine alacak gerçekler.

- Elmanın yasak tadını,adına yapıştıracak umutlar. Umut ile unutuluş arasında kalacak , keyfim.

-Beni senli düş(ünce) suçunda paklayacak, ihtilal sonrası ak eller.

- Belki anlamayacaksın, belki anladıktan sonra iş işe gidecek.

Bu unutulmazlığın şaşaasında bir şairin aşk şöleninden kaçtığına pişman olacaksın.

- Gelmek gitmenin gelin halidir. Kefene benzemezsin, gidişin. Gelmeler gelinliğe benzer, umutlar beyaz bulutlara. Sen benzeriz renklerin suyuna yazıldın. Yıka beni senden. Bekle beni sende.

Hayrettin Taylan

Kendi aşkının Seri katili-2

Yaramaz bir çiç olarak kabul et kırılmış mevsimlerine
senin için ördüğüm setlerin gölgesinde beklet beni iklim iklim
Kapattığın gönül kapımın ışıklarını gözlerinden yolla
sol yanımda sonsuzun son sayısı ol
Say beni yıldız yıldız
Soy beni ilim ilim
Yay beni rüzgar rüzgar
Duy beni peri peri
sanadır kalışım
doğurgan bir özlemin gülüsün
nereye baksam yaprak yaprak kırmızı sevgin
yalnızım,sensizim ama umudum var
terk edilmiş kentlerimdeyim deprem var
kerpiçten yapılmış viranlardayım
gidişin sallıyor, yıkılıyor sabır duvarım
acı yıkamıyor, suskunluğun yıkabilir

sonsuz kadar nakışladığım senli hayalime
koşar sözlerim
giyerim seni yaşamayı çıplak kalışlarda
başkasını sevmeye batağına atsan da
millere alışık yüreğim
susamış sensizliğe alışık bedenim
çamur sıçrar, günah işler ruhumu
nafile bütün bunlar semazenlerim sana döner
bitin ezanı,bülbüller ezan okurken aşk bebeğimize
kangren olan yaralanışım ilacı ol gayri
yokluğunun cemrelerinde aşk suya düştü
su zelaldir
su tutkudur köpüklere
gel beni yüzdür sen denizinde
dua ol yunus dilinde
beni taşı aşkın cennetine
ürkek ceylanların evlenme mağarasında kurtar beni
mülteci kuğuların sessizliğinde yalnız bırakma beni
huzurun gölgesinde kumruluğumuzu ser tutkulara
gözlerimde senin eşkalin ruhum her zerresinde aşkın,
dünya servetine ve bütün güzellere değişmem seni
sonsuz kadar ,sayısız gel demelere kadar bekleyim seni
sol omzumda sana özetlenen bekleyiş sıcaklığı var unutma

Hayrettin Taylan

Kendi Aşkının Seri Katili-1

duruşmaların duruşundayım
Kaybolmuş kayıpların kitabesiyim
gidişin tutanaklarında yazılıyorum aşka
imkânsız aşkın iminde tümlendim bekleyişlere
söyle hangi suskun yalnızlığın kentine çentik atıyorsun
kırılmışlığın akıntısına kapıldın
sürüklendi can kırıkların
dalgalar parçaladı ihanetin tinlerini
sürgüne gönderdiğin benden sana güneş var
sürek bir ceylan sürüsünde ısıtmak için
aşkın perini açtım kavuşma anına
hecesiz özlemler yazdırdı kederin
kaderim kitabında hüznün alkışları artıyor
seni sana yazayım diye
seni sana versin kader
buz dağlarının kayakçısıyım
desteksiz kayıyorum sensizliğin uçurumunda
beni sana böler keder
paydası bir gün gelişler
seriye bağlanmış afların kafındayım
çoğalırsın yaramda
soylu beklemelerin dirheminde yazılır adın
dua ile aşk sılası arasında sığınışım
arınırım kendisizliğimde
kendimi vururum senden
aşkımızın seri katili olarak
seni vururum en senli benden
hicranın hicretinde paklanır kalakalışım
suskunluğun şüphe sözlüğümü açtırır
yine aynı utulmazlığın nakaratıyla sığınıyorum sana
seni yazdığım ömrümün şifresinde
neyleyim kapısı açık aşkları
neyleyim sana benzeyen güzelleri
neyleyim ney çalan gülleri
neyleyim her şeyden bir şeyi
senli bir haritada arıyorum yansımanı
gözyaşı kırıklarında kırlangıcın konar pencereme
savruk halim tutar kırılmışlıklarında
his bulutları üstüne üstüne kaplar
görünmez oldun
aramaz oldun
yaşanmaz oldun asil ve asi bende
yokluklarımın seri numarası tutmuyor tutkulara
eşkalini çiziyorum sensizlikten
seni senden vurmaya geliyor duy beni unutamadığım

Hayrettin Taylan

Kendime Aşına Sensizliğin Can Aynasında

Öznesel Özsellik-1

sana türetilmiş özelemlerin cümlesinde özneyim
s'özümünden kitaplar sunuldu bahtına
kendine yenik bir mazinin ortasında sol yanım şiirsel
kalakaldığım sen gelişine kafiye
bekleyiş notasında gözlerin kinayeli
senden sonrasına bitiyor dizeler

-Perçim -2

yar ferî açık yaramsı ruhuma
ıslak bir geleceğin atlasında rengine amade emelim
hislerin dansındadır yaşamak istediklerim
ışık aşka hız
ben sana ışık
aşk ışığa yar
şimdilerin dilinde sınırını aşıyor görünmezlik
senli bir günlerin sözünde susuyor aşk-alamız

Dara-3

hengâmeli duruşun darasındayım
Özüm kadar ölçüldüm sana
çelişkiler gönül ehlimin ehliyeti
kader ortaklığım yoluna yolcu
gönül ile arındım tanış olmak için sana
kendime tartılıp sana ağır gelmemek için
kendime gelip sana gelmek için
kendimden geçtim senden geçmek için

ehli gönüle -ehli sahibiyet -4

bende kalışın failisin feleğime dokunamazsın
tükeniş çöllerindeyim abı- hayatını sunamazsın
bekleyiş ummanındayım umulmazlarını akıtamazsın
sürükleyişin canhıraşımı can-ı aşkından kovamazsın

Hayrettin Taylan

Kendime Gidişin İlk Günü

/T'an v'akti/

-Anlatmalıyım gece gördüğüm rüyayı. Rüya, rüyamı anlatıyordu, soyunuk cümlelerle.
-İhtişamı bitmiş yıldızların gözlerinde bitiyordu gece ve ben seni rüyamda yazıyordum.

-Elinde üç kırmızı gül vardı.Neden üç kırmızı gül dedim.

Dedin ki:

-Sen, ben ve ayrılık. Ya da sen, ben bir de bana anneliği yazdıracak meleksi bir ses.

-Sustum. Gözlerimden üç damla aktı.

Dedin ki:

-Erkekler ağlamazdı hani.

Dedin ki:

-Erkekler ağlamaz; ama seven erkekler ağlamaz diye bir özdeyiş yok.

Anonim değil bu söz.Çünkü her erkek kolay kolay sevmez. Sevme numaraları yapan yabani Mecnunları aşıktan,adamdan sayma .

Dedin ki:

-Peki bu k'ördüğüm sularında neden ıslasıl düşlerin benden önce ıslak. Sen neden ağlarsın ki?

-Seven erkek neden ağlar ki? İçinde birikmiş bu acıların merhemi ben olamam ki?

-Ben gittim, ben kendime gittim. Sen'de kalmanın uçururları vardı.

Rüya kendine bitti, yokuşlarıma geldin.Son kez bakayım dedin.

Son kez deme ... Bir gün lazım olur. Bana son kezlerin atom formülünü sundun.

-Formel değildi sevdam.Formüllerin de çözeceği bir denkleme benzemiyordu.

-Aşk ile bütün hayata bulantılar sunan gün aşırılığı yoran bir gündü.

-Dümdüz dizilmişti imgeler can yanıma.Seni görmenin güzel hevesiyle uyandırma zilim çaldı. Sol yanıma sarıldım durdum.Çünkü sol yanımda yatan ve duran sendin. Yastığına sarıldım.

Yastık:

...: Şair, ünlemlerin nerde? Üstüme kokunu, ömrünü, damlalarını , aşkınızı, her şeyini bırak o beyaz tenli, o aşk benli, o sen fukarası zelal ceylanın nerde?

-Onun kokusu sinmeyeli bağrımdaki pamuklar taşta döndü. Onun mis kokusuyla gecelere yazılışınız nerde.

-Bazen başını benim yerime omzunda koymasını kıskanmayı özledim.

-Bazen onun gözyaşlarını ellerinle silmeni kıskandım.Bırak pamuklarıma kadar ıslansın.

Dedin ki:

-Çağırdım, bağırdım, sızlandım, ölümden beter demler yaşadım, gel dedim gelmedi.

* Sabah'ın ilk Gün'eşi....

...: Seslendin, ıslandın, uslandın, onun gözlerinin ışığını benden çok diledin; ama bir şey unuttun.İçindeki karanlıkları aydınlatmayı unuttun şair.

-İçindeki çocuğun açlığına az harçlık verdin.H'azların vardı seni ondan uçurup uçurumların uçarlarına götüren.

-Senin karanlıkların dehlizinde dilsiz dest'anlar yaşayanlar vardı.
Vardı onun gözlerinden aşk ışıltısını senden kaçıran. Güven dağlarında taş üstüne taşların vardı.
-Demek bir gönlü kırmak, bir gönlü inşa etmekten zor şair...

Sessiz sessiz, sözsüz sösz, sensiz sensizdi ilk ışıklar odama geldiğinde.
-Odamı aydılitan seni bekledim güneşten önce.İlk ışıklardan önce gözlerindeki sevgi ışıltısı uyandırırdu odamızı.

Şimdi g'özlerin hala aynı mı? Beni görmeyeli şaşı olmadı demi?
-Çok büyük laflar ediyorum güneş kışanıyor. Işığım kadar cümlelerin var onun ruhuna hitap eden.

* Ve Gün'eş Doğar...

Bir kumru kondu sabah kalkar kalkamaz baktığın pencereye.

-Avcı dişi bir kumru güvercini takip etmektedir. O anda aniden kumrunun erkeği çıkagelir. Dişisine bakar. Tam o sırada avcı dişi kumruyu vurur, öldürür. Bunu gören erkek kumru çaresizliğinden kendi etrafında fır dönerek havaya yükselir yükselir, öyle yükselir ki gözlerden kaybolur.
-Gözden kayboluncaya kadar o kuşa baktık? Yüksekliğe varınca kanatlarını kapattı, başını yere çevirdi ve çığlıklar atarak kendini yere sapladı, paramparça oldu, ezildi ve öldü.
-Kumrunun öyküsünde titreşil anlar yaşadım. Sen gideli acep ben yaşayan ölü müyüm?
-Hani biz kumruluğun tanımı, aynası, güneşi, şavkıydık.
Şimdi yok oldu bu sözler.Şimdi söylemez olduk.

Dem be dem tükenişimi anlatamam ki erkek kumru gibi bende yaryüzündeyim.
-Güleç demlerindeki anıların yıldız oluşunu izliyorum.

Şimdi hayat başlasın istiyorum.

*öğlen ,öylen, söylen? ? ?

Deniyor denemek kendini benim bahtımın sol yanılla. Biraz senden kalanların uğurunda susup kalmak lazım.

*Müzmin sözlerin girdabında müzmin bekarlığın ikinci sultanlık devrindeyim.
Tahtımda bahtları aşka benzer kuğular var.

*Kabullenmenin kurbanlığı gibi isimsiz sevdalar pazarındayız.Haklısın kadınım onca sığır arasında yaralı bir ceylanı kim görür ki benden başka.

-Kurbanlık almaya gelen haz tecimenleri senin yüreğinde ben lekesini görünce vazgeçer hep.

-Sen artık ben'den kalanların alanındasın.

-Reddettiğin hayatımdı, ben değildim.Şimdi kendi retlerini sana sunan yapayalnızlığın arafındasın.

-Düzgün bir adam

-Sözcükler bu üç kelimeyi anlatmadı sana.Bu devirde aradığın yakuttan var mı ki?

Metruk, meçhulü tebessümlerin riyasında kandırılma türkünü besteleyen müsvedde D'ali gibi gecelerinin resmini çizerler.

-Bir gece ya da birkaç gece. Heceleri, ya da beyninde tuvale sığışın bu kadar.

/*Eprimiş Hülasalar/ Kırk ve kırık İkinci yağmurları

Ötekileşmenin kirli sularında yüzen beyincik, sol yanına yaklaşır.

Sen kumru musun ol vaki yavru musun kucaksız,ocaksız, bucaksız, şiirsiz demlere.

-Ya da anları harcırahını yatıran süreli yayınlar gibi yaşamının çok sonrasındaki az öncesi misin?

-Y'aş akıyor hayattan.Dikkatin önünde diz çök, çömsün hayallerin ya da hayal ettiğin düzgün adam melodramlarını kucağına atmak için bir gün gelir.

-Atlı prensin Pers'te paftası alınmamış yaşamları ıslatıyor.

-Sığınış duş alsın düşlerinde, belki birazlarımı beğenirsin.

-Yaşadıkların acilen yaşlansın ki tecrübenin aynasından haklılığımı göresin.

- Ve Ak'sama Yanaştık (Aşkama Çok Var)

-Eksiltiyor uzağındaki her şey ben'ime yaklaşılanları.

Farklı gözlerin ,farklı sözlerinde kalış biçimleniyor.Fiyasko kendi kaskosunu sunarak yarın çok yarına uzak.

-Bu yüzden , yüzünden eksilen bin parçanın sonrasında beni düşle.

-Bilançolar kendi ritmik sonesinde beni okur. Üç harfli her şeyden bir aşk mı kaldı?

Hayat mı hırsız, biz mi çok hırlı hırsız bedavi, bedevi mi yaşıyoruz bilemedim.

-Kendimizi kirletmenin demi yaşamının çöpçüsüyüz.Şıklık sadece kumaşlarda kaldı, insanın üstünde kalmadı.

- Tekrarı mümkün olmayan dünlerin dönmesinde dünya durur. Geceye geçmeyin.Çünkü gecelerde sevdiğin yoksa dünyanın dönmez.

-Siz tüm demleri temize çekin, aşk kendine çok yarın zaten.Aşkın zamanı, zamanın aşkından çok çoğullanamadığınız temiz, kaliteli, ölçülü, gerçek sahibini unutmadan yaşananlardır.

Hayrettin Taylan

Kendime Kendime Kafiyeleldim Melöl M elöl

Yarınlar hiç sevmeyenlerin buramlarında güne ötreder
mutluluk dalından alinganlığın çiçek çiçek açılır çilelerime
çoktan koparılmış bir aşk gibi üşür tanelerin
ayrılık kokuyor bir tanem
Söyle hadi uzayan gecelere, acının çarmıha girişini
Söyle hadi son ömür sayfam var ve bitmez
Ve susmaya niyetli hecelerinden kitap ol beklemelere

yalancı değilim bu aşkta
aşk masaldaki en uzun cümle gibi uzanıyorum yalnızlığına
sayısız gelgitler büyür ay yüzünde
yıldızlar ders verir karanlık hatalarıma
neden sevdiğimi ve neden unutmadığının armonisinde
kendi kendime kafiyeleldim melöl melöl
düşmemiş göz yaşından beslenir umudum ehil ehil
eğil dağların eğilsin dağlanışının somalarında
sevil haykırışının andında
ana ile yar yarama ağlarken
tut ellerimden, tut tutulmalarımın
bu ellerimle ancak seni tutar, ancak seni yazarım
şimdi en çok gelemediğini sevdim
bir gün gelme gününü yırttım vislina takviminden
sadece sev... sadece yaşa yeter ömür ritmime
kalakalmaların izdüşümünde düşlerim döşenir
yıldırımlar bana seni sorar gözlerin nemli nemli
yarınlar kadar acımasız acılı bir kebab değildir aşk

yokluğunun meşalesinde valsa kaldırıyor ali cenap güzeller
bu düş biter diye atılıyorum ateş ile aşk arasına
meğer ikisi aynıymış sen yanımda olmayınca anladım
bir tek senin yangınında yanmıştı yüreğim
kül tanırım, kul tanımam sensiz
umut kapısı daha açtım zifiri buluşmalara
böyle sevmek ,böyle beklemek de güzelmış
mil mil, il il, dil dil döküldüm sana
İsteklerimin ışığı yansır kahve gözlerinde
Hayallerim seni yakar her geceye
umarım bu son hayaldir aşkın hevesine

bir gün gelme gününü yırttım vislina takviminden
sadece sev... sadece yaşa yeter ömür ritmime
kalakalmaların izdüşümünde düşlerim döşenir
gelsen de gelmesen de bu yürek sizar tutku yurduna

Hayrettin Taylan

Kendime Vedalar-1

Gelme ile gitme arasında morglarım var benim, sol yanımda sensizliğin mezarı,korkuyorum sensiz baharlardan.Çiğdemlerin açılmasını bekliyorum.Her çiğdem bir dem sunacağım kırılmalarımın telvesinden.

Umuda kelepçeli gözlerin, virankentimin kuytularında kendi özleme dayalı hazlar kuruyor. Duygular birikim yaparak yaşanan acılar daha da acıtmasın kalp kırıklarını yaşıyorum. Şimdi hatırladığım tüm mutlulukların sonunda bir hüznün kuyruk saıllar.İçimden fersah fersah kaçışını betimleyen deniz dipli bir ejderhanın ağzı açıklığı kadar korkak ve ürkeksin bir türlü olamadığın yanımda.

İç denizimde iç açıcı olmayan sancımalarım anlarına ritmik bir koz bırakıyorlar.Kozmoslar ile olmazlar yan yana beni senden ayırmanın ateşli telaşında.Henüz dudaklarımızın yazmadığı bir aşkı öpücüksüz,kansız hatta susuz bitirmek istiyorlar.Benim içlenişim İstanbul gibidir, bilmelisin...Büyük ve de karışıklığın alışıklığı gibi bitimsiz.

Cografyayı bertaraf eden bir kumrunun yüreğindeki aşk damlasından yıkandım Sızım ve sözüm beni yeni tayfların öngeçmişinde kendi icraların icrasında mecbur edilmişliği esatirken sen kesif sayhalarındaydın...

Uzun hava arası bir hava eser seslenişlerimizin suskunluklarına.

Başını alıp gitmiş bir şiirin son mısrası kadar sona benziyor gelmeyişin.

Düşürdüğüm hayallerimden dipnot düşüyorum sen benden bir çiğdem gibi özlemlerimi paraf eyleyip kendi sahranda lavinya kokularla sütperi olup bebek halime sütünü sunmaya çalışman beni huzura getirdi.

Hangi kıvamdan tutunsam kırılmış harflere sen alfabe oluyorsun elif- lam arasında Kaflarımın kağıdını yırtıyorsun. Can yakan İmâ'lar parçalanarak zerrecikler halinde sineme saplıyorlar.Biraz cam kırıklarını çıkart sevgili yüreğinde Ayşeçik büyümemiş bir kerecik çiğdem toplamamış,ip atlamamış can içre cananıyla...İçimdeki sancılara can simidi at ki boğulmayıym sensizlik uzağından. Biri hu eder ahu olmadan der ki:"Aradığını bilmeyen,bulduğunu anlayamaz." camkesiği çiziklerimden kanıyor, sensizliğim.

Kavuşmaları morarmış güncemin hüznlerinde neden sen hala benim omzumda sevi masalı gibi yaşanmıyorsun?

İç içe geçmiş gelgitlerin karmaşıklığında sıkışıyor sevda halim.

Adını gelmeye şerh, yüzünü dipnot düştüm düşlerimin son gerçeğine.

Yağmur sonrası toprak koksun her özlemin bir gün öz toprağına gelmeliyim üstünde ekilmeliyim hazlara tohum diye.Yeni ötmeyi öğrenen bir bülbül gibi gül dalını gıdıklıyorum kekeme tümcelerle.

Hadi ifşa et,etken bir sözcemin her güncene güröldeyen şimşeğin ışımasına içlenişinde.

Koynuma alma algısında utangaç cümlelerin dili sürçüyor.Heceliyor seni yakamozların yansıdığı her yangım yeri.

Şizoid bir hesabın öfkesinde benimi kesiyor kesif ve henüz keşfine gelmediğim sen halin ...

Kızgın bir ben çıkıyor yılanların öç aldığı derin deliklerden ısırgan bir iğnesiyle içindeki zehri yayıyor sevi gülcelerine. Güllerin yapraklarını koparmadan deliyor, hüznlerimin ucu açık piskoza...Beni anlama zorluğu çekiyor gülceler günce üstüme üstüme yıkılıp kırıklarını ütüsüz bırakırken...Oysa sen benimle ben arasındaki kırık fay hattımda ara ara artçı depremler olur birkaç güzel yaralanır ...

Yürüyoruz yürekten yüreğe,canandan anlara,kan görmez sakıncalardan hep içi temizleri bütünlüyoruz.

(K) ayıbım kadar kalıyoruz kalınmış ve benden alınmış yarım esmeleri.

Akrebın yelkovanı defalarca koynuna aldığı zamanlarda, sana hasretim zamlanıyor.
Ezberimden silemiyorum,susuyorum her duyumda açılan bahar gülüm al beyaz
çığdem,kal beyaz sütperim..canıma can katan cananım...
Susuyorum
Düşüyorum düşlerine.
Üşüyorum sensizliğin her saniyesine...

Yine tutulmalara gönüllü devriyelik yapan gelişlerin ermişliğinde muhassıl özlemler
yürür rüya sonralarımda.
Sensiz ve sessiz yalnızlıklara çobanlık eden umutlarım türkü türkü çalar seni bana.
Gelişin röntgenini çekiyorum,tam gelme anındasın ama gelemiyorsun. Tut gözlerini
güneşi me içinin netliği görünsün
Karanlığındayım...
Gel mişin?
Aydınlığım mısın?
Bana gelecek zamanlarda tükenip durma uzaklarda,ben erimiş, ben ermiş,ben
tutulmuşum
Senli her yanımda (d) üşüyor. Nefes nefese özlemler büyütüyorum.
Ne desem,içimde desen desen senli bir şarkı kadar sızılıyor.

Öfkemin ambargosun kaldırıyor temyiz özüm...Bir meleğin meliş halinde
salıyorsun yüreğini, içimdeki çocuk uyanıyor,huzurun,aşkın,güzelliklerin kucağında süt
amaçları emiyor.Ve beni dün doğmuş bir bebek haline getiriyor şefkatin ...
Dün doğmuş bir bebek gibiyim
Kimse emzirmeden
Kimsecikler sevmeden
Ve de kimseler öpmeden
Gel sev beni,öylesine değil ölürcesine...

Hayrettin Taylan

Kendime Vedalar-2

. Susmalarında detaylarla arayan yanılmış ve sıra dışı özlemleri tertipleyen bir ruhun cemisiyim.

Okunuşların yatağında hoyratça akan deli bir fırat'ım bir yanımla sensiz akar ta Badel aşkül Basra'ya. Hoyrat dalgalarının boğçalarını attım kayalıklara kuruyor oracıkta. Uzak kıyımlarla saçılan yüreğime, bir aşk açısı açtın. Beni bendine bağladın, damla damla barajım doldu, şimdi elektrik veriyor özlemler. Uzak buluşmaların her yeri aydınlık aşk enerjimizle

Buz dağına çarparsa da batmayacak aşk titaniğimizin okyanusunda seni okuyor hasretin dalgaları. Beni sana pazarlıyor her damla tutku... Adı konulamamış güftelerin güvelerine nakarat kılıyor seni bana sunmalar.

Sevmenin tadı bir şölen düzenliyor hevesli yaşamın her seni özlediğim anında. Evet, yoksun yanımda, evet omzum senli bir anında depresyonunda.. İliş yüreğimin özlem aysbergini erittiği etik, betik akışlara.

Al beni, alınmış, alınamamış, kalınmış, kalınamamış, sevilmiş, sevilememiş her anın sancağına. Seç beni gönül tahtına. Altından ve senden işlemi tahtımın yanlarına kendini işle... İşisin, yaşasın yaşanmak istenilen arzu ile arz arasında sıkıştır beni.

Amalarımındaki zincirleri parçala sözlerinle. Uzakların uzları buzdağları yükseltse de periliğin cananlığını azaltmaz ve süt kokan doğumların güncesine yeniden ek beni... Ekil karşılaşmalarıma... Biraz umut ırmağını dalgalandır hesapsız özlemlerin sonlarına.

Sana çıkan yolların yilansıl uğraklarına saparak zehrini içtim sensizliğin.

Gelmelerine ısıldayan güneşlerin gün kısmından öptüm bir kere. Bu da demektir bir gün ısıldayancın dudaklarıma.

Gelişlerine açan çiçeklerin özündeki sevgileri meyveleşme cilvelerini yaşadım senle. Sen uğrak bir özlemin kentini yaktın yalın kalıntılarımdan en zor anlarında. Fantastik kalmaların masasında dev ile devrim arasında benimde kaldın büyüleri bozarak, peri olarak sunaklardın kalbimi...

Sen perim, sen ereğim, sen sazıma, özüme, sen kalışlarıma, sen her şeye uyumlu marşımsın. Bunca aşk ve kan dökülmelerinden sonra, bunca ayrılmışlardan sonra, onca bunca kavminin bitişinden sonra geldin bana.

Utkuların tutkuların direnç baharlarını bağladın yazıma. Bu yaz senli desenler işleyecek yamalı ve yalnız sana amalı gönlüm. Renklerin izdüşümleri, izine düştüğüm her ana gökkuşakları arası şimşekler sunacaklar gözyaşlarıyla yağmur arasında ölümsüz yürürken.

Ruhumdaki ben suları kirlenmeden, küresel kriz büyümeden, küresel ısınmalarımızın senli ısınmalarında biraz gül, biraz süzül ak yüreğime.

Dudağındaki çiylele, içindeki çayanlarla, yanı başındaki bensizlikle biraz büyü yanımda. Kendi haramlarımdan harından, özleyişlerin narından dahası senden ve benden biraz sular aksın aşka dair.

Sarmala beni ve yurdumun her yaz yakılan ormanları gibi, bir yandan yan, bir yandan yeşer benden...

Gelişlerin gel şenliklerinde Flamenko'nda evir beni devirlerine. Şu arzulanış trenlerinin peşinden koştur beni günlerce... Sonrası sonradır perinazım...

Aldanışların esrik vedalarına kapılmadan susarak, darılmadan, sürgün olduğum sensizliğin sen halinde yalın kalmasak çoğullansak geceden gündüzüne gün yüzüne, yüzüne hatta tözüne kadar yaşasak.

Aşka yayılan ilk iki ışık olarak aydınlatsak onca yıllarının eksikliğini. Özlemlerimizin eskiz Ergenekoncuların devşirdiği oynaşçılardan arınarak, özümüzle, geçmiş ve geleceğimizle, en kutsi ve en milli erinçliğimizle oyun oynayan derin sülünleri kuytularına atarak özgür bir aşk olarak sarılsak durmadan...

Paylaşılmanın gelgitlere kıskançlık getirdiği anlarda tüm harflerini yaşarcasına seni

alfabe yapsam ezber tutkularıma.

Sorgusuzluğumun örüntülü kaçmalarında şavkımın yanırlarından
sevilışlerimdeki sızı yüreğine sarmaya yetse,çağrımı duyan bir ses olsan
imgelerimdeki felsefi güzel...

Yedi bin fersah derinlerde ellerini arıyorum, gönder gönül ağılarını

Hayallerinde dolanan el olayım, gerçeklerinde kalan bir sel olayım,sana sürüklenen bir
sal olayım.Aç içimin sır kapısını, sıratına kadar geldim,ne suretin var, ne cennetin ne
de cehennemin..Pıhtılaşmış bir kavuşmanın kavuştuğı gibi türkü türkü
gelişlerindeyim..

Sana geldim, sende olmaya geldim, bir ömür ötmeye geldi bülbül-i şeydam

Hayrettin Taylan

Kendimi Bulmanın Seyyahıyım Kumruzen

Ah bu uz'aklar... Kızamıyorum ki uzaklara.İçinde ak var diye.Her uzak aslında ak günlerin habercisidir. Her uzak bir kavuşmanın huzurla döllelenmesi sonucu mutluluk doğurganlığıdır.

-Şimdi beni benden götüren demlerin demkeşliğini bırakma zamanı. Dahası zamanı ortadan kaldırmaya çalışan mucitliğin macitiyim.

Hayat, nefes alışlarımıza yeni bir element olmak için yaşayamadıklarımızın toplamında çaresiz. Nefesimizi kesen demlerin toplamasını ; içimizdeki doyumsuz kalanların nefsindeki çıkarmaları yapamadığından naçarlığın çarı yapar yaşanmayanlar.

-Şimdi yaşanmayacak ne varsa benimde soru olarak ağlamakta.

-Sen öznel gelgitlerime damlalarınla eklendin. Öptüğüm her yeri silmek için belki ağladın.Oysa benim öpücüklerimin içindeki yüzündeydi, sıcaklığı yüreğindeki magmadaydı. Silinmezdi hiçbir zaman.İlk kez, her ilkinden öpen Fatih'in olarak geldim özsel İstanbul'una.

-Şimdi kıyıların taş bağrıma kayalarını sundu. Sahilindeki en sert, en imkansız, en dert taşıyanın bağrına oturdum.

-Ey sevdiğim vuslat vanasını açıp tufanlarıyla beraber bir olmamızı tümlemeye gelişik temalar sundu, dikkat edelim.

Şimdi içsel ummanımın umutlarını taşıyan yürek gemisine binmelisin. Bin ki aşkın gidilmişliği anlama anlam versin.Sen artık felsefik temlerin tema gün'eşi. Sen, metafizik bakış açılarının için gözünde, iç gözümle bakılan aşk bakışısın.

-Damlaların vicdanın t'enine değdikçe kurudu günahlarımın kirli ırmağı. Kendime gelmişliğin can aynası oldum seninle.

Kendimi bulmanın seyyahı olarak yolunun bulmacasını çözüyorum, yolculuğunun duygu mühendisliğini yapıyorum.

-En kısa, hangi benle sana ulaşılır. Kavuşmanın kavuştaklarında soluna en kolay nasıl gelinir?

Sol yanından sonra sol yanıma ulaşmak neden imkansız sezislerde.

Hislerimin üstüne yolladığın

-Ki uzakların çok yakınımda; ama en uzağa imgeli ve imkansızlığa kafiye.

-Beni merak etme sevdiğim, kendimle vedaya geldim; ama kendimi bulamadım.Sahi sevdiğim, beni terk edeli ben nerdeyim.Haberin var mı ki?

-Terk etmek üstüne mastır yaptığını biliyorum, acep tezinin konusu tez gelmek olmasın mı?

İhtisas alanımı sordu bir güzel:

-Dedim ki bana beni sevdiren,Nergis aynası olmaktan çıkaran bir güzelin son temsilcisiyim.Onu sevmenin ekolünü savunuyorum. İlk edebi akıp Klasizm kadar akla, sağduyuya, ulusal öğelere, eskimezlere bağlı, romantizm lirik ve sosyal algısı kadar his tercümanı, realizmin,"eser yolu konulan ayna kadar onun yüreğine gerçek, naturalizmin:" aynı nedenler, aynı şartlarda aynı sonuçları doğuran deternizm kadar deneysel bağın bağıl özü, sembolizmin

İç ahenk,musiki, semboller kadar sembolik aşkın varisi, parnesizmin
Görsel değerdağınlığı kadar şiirsel gerçek ve postmodernizmin modern algıları
zorlayan gelişmişliğin adıym, ona aşk olmanın metafizik ve mistik künyesiyim.
-Tahayyül edemeyeceğin malihülyaların gün görmüşlüğünden çıktım.Şimdi
dâhiyane bir aşkın mihenk taşlarında, taş üstünde taş kalmayan umutların sanrısı
olmaktan çıkmalıyım.
-Çakralarım açık diye çak yapan içsel bir çocuğun bilinç dersinde
Ta bebeklikten beri bilinçlatısı kirletilmiş yanlış algılarla büyütülen bir karakterin
değişmez huylarında boyumu aşan yanlışların isimsiz temsilcisiyim öylesi
teslimlere.
-Sana teslim oluşum gibi değil bilmediklerin.
Zihnimin girdaplarında tonlarca yanlış aktarılmış toplumsal yanlış var.İnsan
davranışlarının özsel çocuğu gibidir. Ona şekil veren, ailevi, bölgesel, şehirselle, ulusal
öğelerin toplamıyız biraz.
-Önce yanlış yanlışın aynasında doğrudan da daha doğru gibi sunulan yanlışın
içinde içim mi kalır.

Bu hafızamı, bilincimi, bilinçaltımı, algılarımı, olgularımı, aydın dünyamı kirleten tonlar
yanlışın karakter haritasında kaliteli bir benliği yakalama savaşı verirken işte bu
yanlış yaşam şıkların birisinde seni kaybedecek hatanın bedeli kadar gücüm var
mı diye sordun mı sevdiğim.
-Peygamber imanı gibi iman, koruyuculuğu kadar mistik gücüm de yok. Sen beni
peygamberimsi değerlerin terazisinde tarttın.
-Oysa içimde beslenen önce şeytanın besleyicisi ben değilim. Çatışmalarımın mekanik
mekanizmasında da değilim.Bahanelerim çok temiz, çok içsel.
-Tertemiz bir geleceğim var diye umutlarımı saklıyorum. Mazisi temiz olanın geleceği
de temizmiş.
Haydi sevdiğim kendi rızanla tanıştır beni. Şimdi, ironik bir söylemin gülümsemesinde
kendimi bulmuş bir güzelliğin adıym.

Özgür bir ruhun gıdasını tümlesin sevdan.Bir üst kimliğin bilge diline çevirsin seni
gerçekler.
Bir sınırdayız, ötesi sinir bozuculuk. Mayınlar döşeli senden uzak kalışlar. Vizesi
kaliteli bir benliğe sahip olmakla kazanılır.
-Benliğini kirleten nefsin nefes alışlarına alışım olma sevdiğim.

Hayrettin Taylan

Kendini Bulan Aşk Bilgesi

-Ayrılığa attığın im/zanın ,da'ğladığı ben kentindeyim.Eşruhumla, eşmeyen ruhun arasında sırra kademlerim büyür. Lal olmuş gönlün diline cümle oluyorum. Şimdi alfa'beni' g'amadan çıkaran kimyacının künyesinde sin.Peryodik cetvelinde altın elementi olarak aşkımı tümlüyordun.Gidişin gümüş gibi işlendi içimde...
-Dedim ya hep elem'entin beni.

-Şimdi senli benli bütün cümleleri öldüren seri katil değilim. Serpeşkerim, can periyim aşka .

Tümcelerimin "gözü kör sözcükleri " de seni görüyor. D/ilim seni tanıyor. Aşk ilim seni arıyor.
Atıflarımın k(c) an akışında kendimi eksiz sözcüklerin sözlüğüne atıyorum. Lügatime sığmıyor bende kalışın,aşka tanımsız edişin. Lügatimde sensizliğe yer yok sevgili.

-Keşkelerimin k/ayığında kendim olmaya müneccimim. Kendimi bulduğum gün, senli bir aşk bilgesi olacağım. Kendini bilmenin ilmi şifrelerindeyim.
Harflerimin b/oyası ileniyor yarama. I/liman bir hünerin seyrindeyim. Sen batımı huzuruma ediyor her gece gün/eşimden sonra gün değişimlerine.
-Uçsuz bucaksız kaybın kedersiz ummanıyım. Sol yanımda muammaların aşka mama.
-Ben y /ama'yım .Sen görmesen de.

Yıpranmış bir aşkın yıpratılma payından sensizlikten emekli olmak istiyorum. Senli bir ömrün bedelinde yaşamak istiyorum. N/akillerim sana doğru.

-Yeniden gelmelere merhaba. Gidişin beni ehil kıldı. Gayrı yüreğimin kitabından sehl-i münteniler rahat okunur.

-Kendime giden yeni yeni İstanbul Boğazı kadar yeni ve istendik sana karşı. Suyun sen saatine doğru aktığı aşk akıntılarındayım. Karabahtım deniz olmuş. Talihimin takviminden bir bir yapraklar dökülüyor yarama. İstanbul kanıyor, İstanbul'da iki boğaz bizi temsil ediyor. Biri ben, biri sen, köprüler de gitmeler ve gelmeler için.
Bu aşkın üçüncü köprüsü aşkımız olmuşsa ben bu köprüden ücretsiz geçerim yar.

Her gününe 'belkiydin'. Her sözüme ekliydin.Kalmıştın muştularımda.'Keşke'lerimin Hecesinde ah ettiklerim cümle cümle ağlıyor bende. Hangi yazgının fonetiğinde sessizliğinin algısı içime kadar derlenir bilemiyorum.

Şimdi imkansızlığı üst üste yığıp çaresiz bekleyişlerin gün aşırısında aşırılıklarımı derliyorum ali cenap özlemlerle.

Gelebileceğin en müşfik günün cümlesinde susup sulara su olmak niyetindeyim.

-Bitiklerimin resim sergisini düzenleyen kabarcıkların sesiyle aynıdır sesim.

Sayısı artan günahların gün /ahlarında harcanmış günlerini durulayıp yıkanmak istiyorum

Bahtının denizinde. Islanmak istiyorum gelemediğin, göremediğim her gününe.

Hayrettin Taylan

Kendini Bulan Kaşif

bir aşk atlasında gözlerin
sırları yoklayan sözlerin

a

ş

k

a

.....gideceksin diyen metafizik çizgi
sensizliği toplamakta

g

el

iş bana akmakta

yaşadıklarımız a

y

n erdesin

a vuç avuç özlemin içilmekte

iyi berraklar güzelim
kirlenmiş mistiğin su yüzüyüm
yüzü soyulmuş Nesi'mi 'yim
kalbi-i hazana ait nedimelerim var
gidişin o kadar güzel ki.
Okyanus bitir ve

ba

Ley

lim

Le

Hadi buluşalım gecenin zifirisinde
La

Gözlerinle

Eskizler içelim
Susamışlığımızı görsün gelecek
O gelecek diye zaman hızılı geçecek
Zalim olan sensiz demler silenecek
Ve

Dahili

Numaram olacaksın

Ve senden hariçlerimi kapatacak aşk
Senden sonra başlayacak

Senden sonrasına kalışım

Hayrettin Taylan

Kendini Bulma Bulmacasındaki Aşkyüzlü Resimsin Kumruzen

Gerçekten siz kimsiniz?

-Bu gerçeğin içinde içi alınmamış bir sorunun cevabı mı ya da cevapsız yaşamların adılı mısın?

-Özünüzdeki fitilin ışıklarını yakan, hangi yakarışın dilisin. Kendini bulma bulmacasında soldan başlayan gerçeğin soruları yarimden aşağıya giden sorulara uzandı mı?

*Kendine sorma cevaplarında ruhun ne kadar derin.

Bir kadın, annedir, duygudur, ruhtur, nazdır, özerk hazdır.

Bir kadın, fikri maşa değildir. Bir fikrin dogmatik papağını asla değildir.

Bütün meyvelerin tadın gibiydi aşk dimağın. Belki bu yüzden, içyüzünden yüzüne yansıyan güleç dünyanın meyvesine talip oldum.

Lezzetleri bana sunan, sevgilerinde susuz kalmış, geç kalmalarım vardı.

İçsel yolculuğun bilinçaltı merdivenini dayamıştım bilinç tepelerimi.

-Dışavurumlarım ileri ket vuruyordu. Psikolojik bir deniz gibi açılıyordun bahtımda.

Zaman, sözcükler, fırsatlar, ilgiler, içtenlikler, dürüstlük, sadıklık, gibi insanı kamil gerçeklere sunan özel duruşun kavram kıyısında idim.

-Aslalarım yoktu. İyileri olanın aslası yoktur.

-Şimdi geleceğe gitme sularında idim. İnsan geleceğin berraklarındaysa huzurun kalesini kurmuş demektir.

Senli beklentileri bıraktığım, terk edilme viranlarında idim.

Dahası viranların, yalnızca yaşamayı öğretti. Var olandan yok olana bir ders verdi.

Bu yüzden hüsrânların suları çekildi. Beni güzel yarınların yar denizine sundu imkan. Beklenti, bir hastalık gibi içimde virüslerini sundu. Bu yüzden, aşk bir hastalığın şubesi gibi içimdeydi. Bekleyiş kendi kanserini yayıp durdu.

-Mutsuzluklarımın tercümesini yapınca içsel dilim, seni unutmanın finalini yaşadım Kumruzen.

-Kendi tercihlerimizin kumarında idiz. Bütün mutsuzluklar, içsel buhranlar böyle başlar. Ruhu yüzdürülen algıların, ruhsuzluğa bandırılmış egoların, hazlara teslim edilmiş emellerin toptancıları değil miyiz ki?

-Tercih şansımız hangi doğruya çizgi. Mutlak olana mı? Muğlak olana mı?

Ya her duygusal tepkisizliğin ürünü olmak mıdır sensizlik.

Evet, sensiz olmak kolay değildi. Yüreğimin öğretmeniydin. Bütün hislerime ders vermiştin.

-İlklerimin fişlerini yazmıştın bahtımın tahtasına.

Bırak kaldırmadan soruyordum seni, senli her şeyi.

-Bir dokunuş filmiydin, sonları hep aynıydı. Seviyordum sonuçta. Kendimden fazla sevdiğim bu içsel mevziyi kaybetmek elbette zordu.

-Zor olan acı çekmektir. Ben acılarımı eğitemedim. Kendimi eğitmek meğer çok zormuş. Gitmek meğer ne kadar kolaymış; ama insanı kendinden gitmeyi öğretiyor.

-Nemli gözlerinden çok yağmur ezberledim.Yüzün seni gördüğüm Ankara'nın ilk günleri gibi şimdi.
-Son bakışın,İstanbul'un çekmekeşi gibi içimde kalabalıklaşıyordu. Başkent ile huzurumun başkenti arasında bir aşk kendi metropolitan çıkmazlarını sunuyordu.
-Köyüme geri dönsem, dünya aynı gözlükle döner mi ki?
Ya da terk edilmiş başkenti neresi ki?
Oraya gittim, Mecnun'u bile kimse tanımıyor.Herkes beni soruyor.
-Neden terk etti seni Kumruzen.
Ya da terk edilme terkinde zorundalığını tümleyen bu narincenin hangi içsel volkanına sönmez hatalar yükledin.
Bir kadın sevdiği erkekten zor gider dedi terk edilmenin başkenti.
*Nedenlerin soru işareti gibi boynum büküldü.
İşaret artık benim Kumruzen. Sen de damlalarını ünlemlere verip noktalama işaretlerimi tümleme öyle.
-Uç noktaların atomsal sonlar uçuşurken...İmlası düzgün bir sevdayı bitiremem.
-Ruhsal gelişim kendi sürecini süzgecimde geçiriyordu.
Sensizliğin öğretilerinde tanımsız kalışlar derleniyordu.
Sana sarılışımın terimleri özetliyordu, anlatamadıklarımı. Yeni sözcükler gibiydi öylece içimde gidişin.
-İçselleştirme kitabının o güzel kapağı gibiydi.Arkasına yazılmış her söz, ardında yazdığım sözlere kardeş gibi.Ardında yazılmış her şey gibi, her söz arası, her aşk arası, her bekleyiş arası, bir aşk kenti gibiydin Kumruzen
kem gözlerin gam arınmasında aktı cemalin
öfkenin uzun saçlarını taradı ilgisizlik
bitişin can kırıklarında belirdi sonsuzluk
hangi güzelin yüz haritasında sevdaya şehir olsam
sevi başkentliğin can kırıkları ağlar içimde
Ankara üşür, İstanbul solar, El'aziz ağlar

Hayrettin Taylan

Kerbela Olmuşken Sensiz Yürek

Yenilgiler tomurcuklarını açmış sevdamin gövdesinde, sensizlik çiçek çiçek,hüzün meyve olmaya yakın ve ben ali orman olmuşum gerisi boş sözce gülüm. Dünün gözyaşlarında seninle yıkanmışım, seninle kurulanmışım kumrunazım.

Gizlice hüznülere sevişen gitmelerin penceresinden bir gül attım,tutup kokladın ve sonra da kalbimin defteri arasına alıp gittin.Her mevsim dilindeki ağıtlarla sessizliğimin nadaslarına nedenlerini bıraktın.Beni ekmedin sevda seherinde ben bülbülken ve sana ötüyorken.

Ağladıkça an yağar sevgi yüzünden, yürekten dökülür korların, savların, savunmasız gidişlerin. Ve ruhumu kaynatıp giderken bile bir haftalık yemek yapıp gitmeni hangi huzur halim unutacak.Bir sevgili giderken,gözleri nemli ve acılarını heybesine alarak hatta içlenmiş bütün nakışlarını da alarak acımsı gözlerle yemek yapıp gider mi? Hangi aşk damarım bunu kaldırır, yemek bitti,sevda bitti, sen bittin, benden bir şey kalmış mıdır? Gelip gördün mü senin yaptığın yemeklerden sonra kemik halimi. Bir deri,bir kemik kalmışım; ama hevesimin andında hani yeniden gelirsin diye can çekişiyoruz kara sevdıyla birlikte bahar bahçe umutlarda.

Kimi aşktan, aşk ölürmüş,bizim ki ölüm değil,menzili uzak tutkuların sızısıdır. Sızısı algılanmaz, sol ağrıya kırkayak özelemler yapışır.Tutar ta senden,ta geldiğin andan.Bekleyişe sarılan sülünler gezer yüreğimden emer beni senden. İşte böyle anlarda yaşamın zembemi bütün kurumuş özelemlerime dökülür.

Terk edilmiş yürekler in derinlerdeki ilgiler toplar beni biraz.Acıların paslı basamaklarında ruhum gelişleri dinleyerek düşer düşlerinde.Ki ben artık vurulmuşum, yaralıyım, sensizim.Beni pansuman edecek bir huzurun sınırındayım.Mayınlar döşeli,yabancı bir güzel acıyarak geliyor dünyama.Mayına bastığında aşk ayağı yaralı, kolsuz, sızısız.

Zehrini gitme anındaki akrep anına bırakan akrebin, yelkovanları aldırmadan, yeliverenlerimi kale almadan alışmış amaçlarımıza kadar gelmesine nasıl alışmalı hayat. Sahte alkışlar almış,ulusalcı görünen lirik sevişmelerin ündeşleri kadar solucanlarım yok vatan akışım.

Zavallıların ego aynalarında nergisler taranır. Faşist sevgilerini artıklı sofralarda, vatan payımıza sevgi düşüren kofik kurtların uluması musikime zarar vermiyor aydın görüşüm.

Gri sürüngenler, düşler tarlasında çıkar tohumları eker. Mayamıza yabancılaşıma serperek büyürüz aşkın gizemli kollarında. Yenileşmeyi kör,topal,orta sokak dille öğrenen bir papağan gibi yaşayan neslin aşk kavmiyiz.Ben seni nasıl sevsem diye düşler, beyaz fikirler büyütürken, aranişin ara döneminde her yanılaşa öfkeyle direnmeyi besteliyorum.

Usunun hücreleriyle günlük güneşlik gelişmelere ısınıyoruz. Hangi ben sana yakın.Hangi öz bizi paklar gerçek aşklara.Hangi gidiş gerçek? Hangi bekleyiş beklemenin son kafiyesi ki her sözümde sen redifi var.

Beyaz gölgeye yüzünü çevirince, güneş gözlerini kapatır özündeki karanlıklar görünür. Gerçek yüzün okunur.Bu sen misin? Bu ben miyim? İçimizin fotokopisi çekilir, okuruz en kadem şeyleri. Meğer nelerin ederi senden bana kalıntılı bir heder olmuş. İçsel bir ilahe sesi duyar ali gelişler. Sözüne dış geçiren, hayatını karanlığa deviren bensiz kayıpların ayıplarında kim neden susar.

Aşkı ve kederi beyazlayan saçlarından, ruhunu avuçlarından, sensiz mevsimleri de gözyaşlarından ezberliyorum.

Yüreğin yitik günlerine limanlar buluyorum. Senli yelkenler ekliyorum. Seni aramaktan kurtulmayı emekleyen deniz bebeğiyim. Suda doğmuş susuz ve sensiz bir bebek.Sulu gözlü,su ve seni görmeyince ağlayan,ağzında aşk emziği.Sütü yok,deniz göğüslerine yapışır durur.

Sensizliği sular döker, ilençli matemlerinin anahtarlarını aşkla beni anımsayarak yok et.

Deniz bebeğini, sulu özlemlerim maviliğinde,yeniden yaşamanın azizliğinde ara.Ben su arasında su gibiyim.Sensiz her yanımda balçık aksa da aşk denizinin su bebeğiyim.Temiz ve senlidir her halim.Gel okyanuslarınla o tanımsız,o benli sevgilerinle emzir deniz gözlüm.

Hayrettin Taylan

Keş Bir Maşuğun Sözsüz Romanısın

Gemilerim yakılmış, denizlerimi yüreğime çekmişim.

S'andıklarımızı sandallara taşımışım. Bir yanım senden kalan damlaistan, bir yanım senle daha da büyüyen İstanbul.

*Sevda beni yeni hastalıklara taşır. Yüreğimdeki lekeleri silmez olur huzur.

-Yakılmış gemilerimin külü içinde yetişen gülün, cemalini özetler. Bakar bakar kendimden geçerim.

-Kokun sinmiş sevilerime, başka güzelin ya da güzelliğin parfümen gerek yok sevgilim.

Bundan böyle bütün mevsimler sensin, kaç mevsim çiçek çiçek, meyve meyve açılmak istiyorsan söyle.

- Aklımın pınarları bulanık. Akıl verip durma. Sabrımın sedleri sökük, gönlümün senleri kayıp, kendimden o

Kadar eminken dağ üstüne dağ kurmaya geldim.

Sevgimin yüceliğini anlatsın, sensizliğimin zirvesini görsün, yaşanmamışlık. Kader biraz geksın kederleri içimden.

Oysa sen, herkes gibi değildin, farkındalığın vardı. Farklılığının rimelleri akınca beni anlar gibiydin... Beni anlar gibi... beni anar gibi, benle anılır gibiydin...

Şimdi cam kırıkları üstüne sevginin sözcükleri dilimin ucuna gelmiş söylesem kanarsın, kanarım, yazsam kesilir dudak ucunda kalmış bir sevda.

Acının gölgesine çekilmiş hayatın karelerinde anılırsın. Ben ki huzurun yeni aynasıyım. Bütün mutluluklar iç yüzümden yansır.

İzlerin silmek için izci olmaya gerek yok. Yüreğinden kalan he şey yeni sunulmuş bir doğa gibi doğallığını sunar.

-Güneşi de içinde saklayan ışıkların adısın. Aydınlık bir özlemsin.

Yeni yaşamları karanlıkları kargan bırakma. Yağmuru da ıslatan damlaların var. Sakın akıtma özlemlerimin nadaslarına.

Seni unutmak için ben'inden alevler içirdim yarama. Yakıldım sözsüz aşklarında. Bir bakışın romansal dili kaldı. Okudum seni sensizlik sarkacında.

Büyülü algılar içinde anladım kendimi. Meğer seni sevmekten çok sana Yazmayı, senle yazılmayı sevmişim.

-Yazılar, yazgılar zamanındasın. Dizelerimde dizlerin, cümlelerimde cemalim, sözlerimde özelerin, gözlerimde son bakışın ve üç noktalı heyecanların adılı ...

-Peşindeyim peşinatı sence ödenmiş sevdamızın. Sana söylenmemiş sözlerim var yürek cebimde. Kederler yırtmış, yarsız demlere düşebilir.

-Cebimden düşen dizelerle, cümlelerle beni senden çalabilir periler.

Yalancı, yabansı, sensiz cennetler de varmış. Kanabilirim .

Yaşadıklarımızı mayaladım berrak özlemlerin sütünden. Yoğurt yiyişimi yeniden görmelisin sevgilim.

-Sahi gönül kaşığım nerde. "Her yiğidin yoğurt yiyişi " gibi benim Sende kalışımı yeniden görmelisin.

*Yıldızların ortasına yazdığım özdeyişlerimi okumalısın.

Devran kendi döngüsünü dünlere sunarken, sen yarınlara yar, sen yarime yarın olarak yarım kalmış sevdayı başka başka aşka taşımalsın.

-Biraz allarına alıştırırmalsın.Pulların arasında bezenmeli yaralı gönlüm.

-Aşka şerhalarımı anlasın kader.Mecralarıma gelen meçhullerin rolü bitsin hazan atlasımda.

-Biraz beni renkli dünyana karıştır, en sevdiğin rengin gibi renkli kalsın senli dünyam.

Hayrettin Taylan

Keş' Ke

Gerçekten daha bir gerçek aşktın. İmkansızlığın dalıydın, umutlarım, sevgim, tutkum, nefsim, egolarım, içimdeki çocuğun masalı eli bu dalına tutunup geldi.
-Gerçekten varmışsın. Varılmazlığına kafiye olduğum sırlarımı ilikledim.Yamalanmasın diye yüreğimin üstüne bütün bağlaçları bağladım.
-Keşkeleri çok olanın yaşantısı keşkek olmaz.

An'dan m'anaya giden özün yolculuğunda, yol ile solum arasında bağdaş kurmuş özlemler var.

Şizofren kavisleri olan perilerin çıkmazlarından, kendimle barıştığım güncelere ileniyorum.

Gerçekten geçmiş bazen geçmezmiş, sen gidince anladım Bennara.
Gerçekten gitmediğini, giden sadece diyemediklerin, yaşayamadıkların, anlatamadıkların, içinde kalmış olanlardı.

Ve ben artık Keş ` Ke'yim.

-Belki kardeşimdir.Amalar amadır, yalnızları severim bizi bağladıkları için.

Keş Ke ` yim artık sana. Bir umut buluşmasında vaki kalan ömre heceyim. Su kadar kısa, su kadar aziz, su kadar akıcı, su kadar yakıcı anlamlar sayrısında akıyorum.Bir zerreyim dediğin kadınsal zerliğinin ferindeyim.Kendimi astım dallarına. O aşk dalım alın yazıma çok meyve verdi.Bu dalı kesmeye geldim.
-İnsan en çok kendine düşman, en çok kendisiyle kumar oynar.Bir kul hatası işte benim ki.Bir gün'ah sessizliği. İnsanlar en çok hata yaparken titiz, gizli, dikkatli, tedbirli olur.

Şimdi kendime ayırdığım karanlıklarda gözlerinin yok.Kadınsal ışıltın aydınlatmıyor içimin odalarını. Yalnızlık kendine çaresiz kalmış.

Sana Keş Ke'yim. Belkilerim olası düşler sarkacında.
Gördüğüm, görünmediğindir.Göremediğim görüldüğüdür. Bu tezatlar takviminde mecazlarım dökülüyor uğruna.

-Masal bitti.Aşk kendi perhizini sundu.Sevgi prize takılacak sevi f'işim yok. Elma ile Selma arasında kaldım. Oysa elma artık helaldi sevenlere. Ben kırmızı elmanı yemek yerine dudakları kırmızı rujlu, elma yanaklı, gül benekli, ateş nakışlı, arzu yürüyüşlü, can alıcı, baştan başa baştan alıcı, Selma'yı yedim. Belki Leyla gibidir, belki cennetinden bir meyvedir diye.

İşte, Keş Ke olduğum çıkılmaz demler demkeşliğim böyle başladı.

Keş Ke oldum. Keş derviş gibi mistik algılardan kaçtım.Dışında ermişlik, içimde keşlik. Bir kimlik yakılmasında.Benliğimi yakan doyumsuzluklar gerğinde hüznler siyahlara teslim ettiler.

-Kırmızı dudakların, kırmızı elman, kırmızı sözlerin, kırmızı gecelerin, kıpkırmızı sözcüklerin yoktu.

-Siyahıktan öte bir renge refik olup keşke dedim.

Keş Ke'liğim böyle başladı. Hayıflanışın mevzisindeyim.Siperim pişmanlığım.Sana çok

yakın, kendime çok uzak bir yerde nişanımı aldım kendim.
-Attım; ama sen vuruldun.Keşke ben vurulsaydım Bennara.

Sen benim doğal kaynağımdım. Keş Ke olarak sevi pınarlarından içtim.
-Yalansı, yabansı, yakıcı, yaralıyıcı, yar alıcı g e r ç e ğ i n içinde kayboldum.

Hay'aldım.
-Kendime.

Aynı mavinin sonsuz noktasıydık. Şimdi üç noktlara ağılıyor içimde.
Öyle başlıyor aşk cümlesi.Bitmemiş aşkın sonusun diye bütün üç noktalar bende.
Sen gidiyorum diyerek bir nokta koydun.Aşk geldi bir nokta ekledi.
Vuslat son noktada benim dedi. Üç noktanın Keş Ke'si böyle başladı.

Şimdi özgün bir sensizliğin üç noktasında sonu olmayan bekleyişlerin
uçurumundayım.
-Yar ile yer arasında keşkeler var.Bu yüzden Keş Ke'yim.
Baş ile baş başa arasında keşkeler var. Bu yüzden Keş Ke'yim.

Yar ile yadırgatıcı kalışlar arasında keşkeler var. Bu yüzden Keş Ke'yim Bennara..

Hayrettin Taylan

Keşkelerim Keşkek Oldu

Keşkeleri yamaladığın yürek haritamdan siliyorum. Eyvah'larım ürüyorsa da yaşamaya devam ediyorum.

-Vicdanımı emen pişmanlıklar sülün oldu, gitmelere gelin oldu. Hangi pişmanlığın son hecesinde aklansam ,bana aldığın pişmaniye'nin tadı çıkıyor.Tatlar ile acılar pişmaniye gibi dağılıyor dünyamda. Tadınla, acılarınla gün yüzüm kirlenmiş. Çantandan çıkarsan ıslak bir mendil silsen, ruhuma kadar ellerinle, gelmelerinle. -Keşkeleri çıkardım hayatımdan. Hayatım bir keşkenin keşkeki oldu. Beni pişir sende. ben seni unuturum sevdiğim

Kahve gözlerini, bir fincana gömerim, kırk yıl seni unutmamayı mumyalar dururum; ama köpük köpük sevdanı bir ömür içmek varken nasıl yaparım?

-Anıları nereye dökeceğim.Onca yaşadıklarımızı,iliklerine kadar yaşadığımız onca ilki nereye gömeceğim. Özene bezene çektiğimiz onca resim karesini hangi bakışla sileceğim söyler misin can kırığım.

Bir gün yıllar önce ağustos gecesinde kollarıma atıldın, yollarıma savruldu, yüreğimde kavruldu, ömrüme yamalandın, gelişlerime ışık oldun, gidişlere müjde oldun deyip nasıl susacağım can bulutum.Ört beni mavi bulutlarınla, kümülüs ol yaralarım. Yarın yağmuru öpmeye çok yakın.

-Zamansız utulma derslerini almak gerek, zamansız seni unutmak gerek. Keşke deyip, ah keşkem deyip yüreğinin keşkeni yemek hayatın TADI DEĞİL.

- Seni unuttuğumu san. Şanım öyle kalsın.

Yılana sarılmış modern hayatın yalanlarında pin kodları bozulmuş bir insanlığın en berrak hali olmaya , seni yeniden kazanmaktan yoruldum.

- Bu kent, bu hızlı gelişen yozlaşma, bu arzular şelalesi hep büyürken genleri bozulmuş neslin Mecnun 'u olarak çölünde yaşamam zor.

- Gel Yusuf'um ol,Yusuf kadar temiz bir yüreğin varsa. Yusuf kadar güven dağların varsa. Yusuf kadar aşk acısına dayanabileceksen. Benim babam öldü. Sabır babam Yakup'tan sana geleceğin dirhemlerini topluyorum.

- Gitmek benim kaderim, yüreğimin ederi. Onurlu bir duruşun resmi andacı. Kadınlığının en gül hali, mecbur edilmiş mecburların en meçhul halidir gidişim.

* Faili meçhul aşk cinayetleri işleyen sendin. Kaç güzeli öldürdün meçhul aşk gecelerinde.

- Söyler misin? Sen hangi aşkın uslanmaz künyesinin zincirisin. Keşkelerinden önce gidişlerimi bombalayan arzular çerçiliğini bırak.

- Güvenmek bir kadının en büyük dağı.Everest'in vardı. Ölümünden öte yükselmişti...

-Koca dağı başıma yıktın,hiç beklemezken, sana o kadar alışmışken, ömrünün aşkı, sevdamızın güneşi...

- Bilinmeyen sensin. Bilinmezliğin yozlarında anlık masalların perileriyle Kaf dağlarımı bitiren sen.

- Şimdi bırak mısralarda ağlamayı, şimdi bırak yazılarda ölmeyi.

-Beni öldürdüğün anların deminde ,süzgecinde zerre zerre aklanın mı?

- Hangi kadın yüreğimle senin bu büyük sevdana döneyim.

- İlla gitmek mi gerek ? Bir kadını ağlatmanın bedelini hangi yüreğin ödeyebilir ki?

Keyifli bir gidişti,şimdi çok huzurluyum demek isterdim; ama can kırığının kırıkları o kadar derin ki senli her şey kanatıyor.

- Her dizen göğsüme saplanıyor. Madem bu kadar seviyordun, madem bu kadar bağlıydın neden?

-Nedenlerin açıklayamadığı nedenlerin neden oldu ?

Sus ,can kırığım! Sus!

-Bu atomlu cümleler karşısında nasıl yaşacağım. Ben de insanım ben de...

- Peygamber sanma? Yusuf sanma? Sana aşık olan san, seni çok seven san, senin gelmeni isteyen ermiş, kendine gelmiş aşk Maclimi say.
- Zaten hayat bir yalandır makarasına sardım dünyamı.
- Zaten sen bir yalandın , ben yalancı..
- Yatsıyı bekledim, mumyaladığım sen geldi , gözlerin yerine mum geldi.
- Yalancı bir hevesin ömrü yatsıya kadarmış. Şimdi yalanlarım mumyaladığım senle aydınlık.
- Yalanım bitti, şimdi gündüzler benim. Şimdi sensiz her şey benim.
- Kaybolmuş bir buluşmanın yerin dibinde olan ruhu gibisin.Günler ile çiçekler arasında nefsimle nefesini aralıyorum.Güller utanır,arlar utanır ,utanmadan yaptıklarımndan.
- Sen bir hissin küpüydün.Matematikte değerini çözecek işlemler yoktu. O kadar seni sayısız, denklemsiz kıldım.Paydam olarak kaldığın aşk payımın işlemi geçersiz.
- Hangi güzeli çarpsam sen etmiyor.Hangi güzelin çıkarmasında çıkarma olsam, baştan çıkarmadan öteye gitmiyor.
- Hangi sevdaya bölünsem elde var yine.Sağlaması yapılamayan bir yanlışın can işlemiyim. Gel beni topla , gel beni kurtar bu işlemi günaha akan sayısız sevi işlemlerinden..
- Ben matematikçi değilim, benim açılarımı senin sancılarının dik acılarında. Bu karenin kare ası sen,kara sevdası ben. Gel çöz beni al ve sev kalemle.Yıldızlar seni paklar,geceler beni aklar.Öykündüğüm hayal Kevserlerinde gel yıka beni sensiz kirlenmiş seveda ermişini.
- Gel köpük köpük aşk koksun gece.En uçarı aşkın beni sarmasından kurtar sarmalarınla, sarılmalarınla. Sen tanımsız sevmelerin aşk bebeğisin.
- Ağlıyorsun can damarımda. Seni büyütmeli bu aşk Maclimi. Ruhunun Mecelleni benim. Kıtanı buldum, kutbunu,aşkını,seni buldum benden.
- Gelişin ağır ağır seherime konmakta.İçimde senden kalma bir seveda bülbülü uçup ötmekte. Gel bu ömrümün sabahına güneşten önce sarıl dünyama can kırığım.

Hayrettin Taylan

Keşkelerimi Topladım

"Keşke konuşsaydın şimdi ama şimdi..... Ne çok şey anlatmıştı bu iki kelime. Sesler sustu bu iki kelimeyi yankılandı bütün gece yalnızlığında Ah! ... Keşke olsaydın konuşabilseydin zorlanmadan için için aşkım demeni..Ne sen konuştun, ne acılarım ne dertlerim, ne de ben..

"İçin" ışıklar sönmüş-mumlar yakılmış en istendik zamanlarda. Bir poşetin içinde ruh denize bırakılmış gitmelerin mesajı gibiydi her şey.Seni aradım, dahası içimde melodik bir ruhsal ses olan " tırtıl" demeni özledim. Dalgaların arasında beni kaybettiğin sen denizinde yüzme bilmediğin ilk deniz sefamızın şifreleri çürüdü içimde.Hani seni daha ileri taşımak için çekişirken,kaybolan yüzüğünü kumsalda arama anındayım. Ha geçen gittim aradım, aradım benim için buldum o yüzüğü... Sahi,sen denizi o yüzüğü neden geri getirmedi.Muhteşem fırtınaların neden dingin, neden artık sevmiyor beni boğmaları. Aşk arası yaz yağmurları neden yağmıyor...Henüz dokunulmamış gözyaşların varsa ıslanmak isterim,orda bensiz akıtma... Umudu hep içimizde yaşatma finalinde kalbim burkuldu yare düştüm, seni kazanamadım aşk.Büyük umutların kıtalarını aştık,yalnız iki adada aşksız kaldık,yani açız. Ardını göremediğimiz kıyıları ararken şişenin içine bakmadık. Peki şimdi bak bakalım,sonunda ne yaptık?

Özlemin kıyıya ulaşmadan,gözlerin dalgalarımın yakamozlarını sünse etmeden taşıdığımız mesajlar ve bizi bir yıldıza ilgi olarak kullanıyor. İkimizde bir ruh şişesinde, ayrı okyanuslarda mahsur,kaldık. Sen susunca ben yazıyordum işte. Deli divane yazmak istiyordum keşkelerimizi. Bütün keşkelerden bir ortanca bir kavuşma güneşi doğar mı karanlık dünyama.Ne vardı dile gelseydi katran karası sözlerin,susayan,yalnızlığa atılmış çöllere derse veren yüreğin ne olsaydı konuşsaydı.O susunca ben yazmanın gerçeği oluyorum

Dile geleni ama en çok da söylenemeyeni. Şimdi kendimizi yarım kalmış kitaplara vuruyoruz. Olmayan olayların olayı,olmayan aşkların kahramanı, olmayacak hayallerle,Ali cenap şifreli cümlelerle sunuyoruz yapmacık yazılmaları.Ne ben yalanım, ne de sen.. İki gerçek,iki ayrı Bu şifreleri çözemedi gerçekler,belki bu yüzden üzerine bir isim yazma cesaretini gösteremediğimiz kitapların arka kapağındaki tanıtım yazısız kadar özetlendik gitmelere.Yorulmuş fırsatları yakalamadı ağlarımız içli bağlarımız demek.Ben,sen,...Yanıldık.

İsimsiz öçlerin yanlış adreslerine postalandık.Posta kutumuzu kıran bir anın vuruluş demindeyiz,kapı çaldı postacı mı? Sen mi? Yoksa bir hayal miydi.

Suskulara su serpti ser sefil özelemlerim. Uçtu gitti şimdiye kadar benim sandığım bütün sözcüklerim. Sustum ve baktım eldeki kare fotoğrafına. Beyaz bakışlarından,kırmızı akışlarına kadar resimledim her anınını.İsmi andıkça titredi yine bütün hücrelerim,sözcelerim ... Uzun uzun baktım, bakışlarım, akışlarım, yanlışlarım, yakarışlarım, uzun uzun sustu. Derin derin ahın virgül aralarına üç noktalı beklemelelere bastım uzun uzun durdum. Sahi sen hiç konuştunuz mu bir fotoğrafla saatlerce. Sahi ela gözlerin belalarımı neden sarmanlarına aldı.Bi fotoğraf karesinde,kara sevdam karartılarına canhıraş kalesi.

Dokundu ellerim yavaşça cansız dudaklarına. Canlandı bütün kelimeler,hece hece o dudakların içinde. Kaçamak ve masum,utangaç bakışlarla bana bakıyor gibiydi.

İki santimlik fotoğraf dikildi karşıma bütün haşmetiyle. Dedi:O kendi beninde bir yabancı, seni yeniden sevecek kadar sevgi denizi yok, fenerlerini ihanetlerinin dalgası kırdı,rotasız yelkenliler gelecek gayrı.En güvendiği bir yelkenlinin yeli olup,yeniden bir seni bulma hızında.

Ben söyledim o dinledi sadece... bu kadar da olur mu ki... hayat ne kadar acımaz haritalar yırtıyorsun içimden.

Bakımsız benlerden bir ederin kederindeyim hayat baba...

"Baba ben derviş miyim?

Hırkamı giymiş miyim?

Ben sevdim eller aldı,

Yoksa ben ölmüş müyem? "

İstiyorum ki tek senin aleminde yaşasın umutlarım.Sana baksın gözlerim sadece. Sen de beni gör baktığın her yerde,her serde, her anda bütüncül dünyalar sıralansın.

Aynı bütünün parçası gibi sen Dicle, ben Fırat Mezopotamya `da aynı düşün Basra'sına dökülsün tutkularımız... Senle düşün adım Homeres'a..

Çivit ve tanıdık yazılarla yazsın seni duvarıma...

Kim bilebilir ki, çekildiğimiz yerde hayatın öteki yüzlerini boyatıyor.Vicdan kaldıracabileceği en son yükü yüklüyor, gidişlere,acılara,sensiz her şeye.

Aykırı iki yağmur bulutunun rastlantısal buluşmasında senin ıslanmalarında aşka kadim olmuştum. Belki de aranan tek şey, bulamayacağımızı bilsek de, Aranmaktır,yıkanmaktır,şusmaktır,arayış umudun sarsak ritüeliyse ben senden giden reel bir gölgeyim aşk ağacı altında.

İşte canevimde ölümcül kalan ben bu resme bakıp bakıp daha çok yazacağım kendi kendime... Biliyorsun ki ben susamıyorum söz konusu sen olunca... Keşke sen de susmasan ve konuşsan söz konusu ben olunca... Sen ve ben baştan sona garip bir hikayenin bitmeyen cümlelerine resim sergisi olduk.

Hayrettin Taylan

Keyfimin Kafiyesinin Yar_a Redifi

Keyfime kafiye arıyordum sen şiir oldun,dize dize döküldüm kor yüreğime.İçimdeki çocuğu büyütüp aşk yanımla içsel konuşmalar yaptın

- Gerisi yalan, gerisi yaşanmasa da olur.Ödülü,ödümde od olarak kalan yaradır, beredir, serperedir.

- Yar/aydı, yar yüzünde yar aydı gecemde görülen.

- Yerini hiçbir yıldız dolduramayacak kadar tane taneydin.Pırıltılar ve göz yaşlarındaki şırıltılar anlatırdı.

- - Acılara örülmüş,gidişlere kavrulmuş derinden ta derindendi ...

Gözde/ydi, göz ile söz/ deydi. Ben ile ben/deydi.Önce ile öndeydi,bitmez ile bitirilmezdi.

-Eskirdi benden gidişlerin, bende kalışların, derinlerime inen sızıların.

Hırçın öcün içinden peri olarak kalmanı hep bekledim. Aşk hikayemizde bilinmeyenleri anlatmak isterdim aşka,sonra sana,en son kendime.

-Eskiyordu/m, gelemeyişlerine.Alıştırmalar yapıyordum başka güzellerin ruh haritasında.

Gölgeimde uzun boylu bir umut, benle unutamadığım sen arasında serinleniyor

- Kanıyordum, kan yok,aşk yok, sevinç yok, sen yok.Kanamalı bir aşık için pozitif senli bir güzelin kanına ihtiyaç vardı.

-Kanınla ilk ben tanıştım meşhur gecenin hecesinde.Senin canından ve kanından oldum. Bu işte aşk...

- Diliyordum ki bitmesin,hiç susmasın, akışı durulasın geleceğimizi.

Yelkovanla yeller kovan zamansızlığın akrebinde,akrep bendim.

-En hassas,en affedilmesi zor yanında ısırıldım. Zehrim, güvendiğin Everest dağımı eritti.Sevgin hece hece tükendi ömrümde.

-Sus payı verecek paylarım yoktu. Payda payda gittin dört yıl, dört işlemin çözemeyeceği dünyamdan.

-Sen yoksun diye bütün yoklarımı yaktım,küllerinden hiçliğin yolunu yaptım.

- Hiç öylesine yaşadığım bir gecenin lanet çemberinde oynadım durdum kederlerimle, hederlerimle ...acılar ve sızılar şahit..

Giyotin 'düş'ün içinden içim kaynıyor, buharı sensizlik yanına ulaşıyor.

-Çıkmaya hazırlandığım bu keskin kaçınılmazlardan yar/ama batıyor her şeyin.

Ah işte anlasan bir kere, zerrelerime kadar ıslanan,uslanan özlemleri...

-

Mürekkep işlemeli derdimin son zengin kafiyesinde redifler bana benzemiyor.

Sensizlik holüme yağın yağmurlarından damla damla biriktim sana.

-Nadasa bırakılan huzuruma yağiver aşkla, yeniden gelişlerle Uvaynaz

Hayrettin Taylan

Keyfin Dönencesi

Hayatı yaşamak uğruna
Yaşamak istedik,istedilerimizle
Bekle dediler
Dedilerin dedesi

Göğ e bakmak için
Ay tutulsun dediler
Ay tutuldu gündüzün ortadoğusunda
Bekle dediler tutulsun güneş
Güneş tutuldu gecenin ortabatısında

Bekle dediler tutulsun dünya
Dünya tutuldu
bütünün bütün dünyasında
Bekle dediler batsın dünya
battı dünya batının batısında
Bekle dediler batan sonların bekleyenleri

Bekledik
Büyüdük
Üzüldük
Ama yıkılmadık

Hayrettin Taylan

Kırgın Nazlıcan

Ruhumuzun koylarında aranmışlığı dalgası bir peri sunar,su masalı başlar sensiz ve dalgasız her kalışta.

Gecelerin yıldız kürekleri susuz özlemlere beni taşırlar. Susar hayat,susar kavuşmalar.Yıpranmış övünç tekнемizde,sensiz hıçkırıklarımızın sesi dalga olur algısız ve sensiz her ruh denizine.

"kırgınım;

beni yüreğime kırgın bırakan herkese;
bir şehre, gidene,gitmek isteyene
bu dünyanın, tebessümü unutmuş"

"Canım dediklerim canımı aldı

Gönül sarayımı yıkıp gittiler

Bu mutsuz yaşantım onlardan kaldı

Beni ölenlerden beter ettiler

Haykırsam dünyaya ettiklerini

Yine anlatamam çektiklerimi

Tanrım zalim yapmış sevdiklerimi

Beni sevdiğime pişman ettiler"

Paylaşmanın dingin anlarına düşler serpiştirdim,düşünmekle,yaşanmak arasındaki arasatta seni aradım.Sevda sancımız, yaşadıklarımıza çarparark kızıl düşlerin yarınlara yar olduk nazlıcan.Zaman çarkımız,akrebini kırdı.Sesimizin sarmaşıklarına tutundu yelkovan.Bu düş_tenden ibaret değildi.Nişanlı düşleri kurardık,evlilik raflarının kitap aralarından.

Coşkumuz, dağları sallardı,dağlanışımız birbirimize sarılınca artardı.Nerdesin sarılmadığım anların günlerden alıntılı dertle ve mutluluğun sarmaşağı.

.Bir yel açar,gönül yolunun tozlarını.Bir el açar, bir ele sığınmalarda bikri huzurlar beklerken belki.Yarın sana daha mı utkun.

Ayrı limanların kurdun düşlerime, ben ılıman tutkuların seferi,gözbebeklerin fenerim gelirim bir gün sana bilmelisin.Benden çok parçacık atomun var, bütün güzellerin üstüne attım,yok oldu içimdeki bütün güzeller sevinmelisin artık.

Sevgi gemilerimin demirleri paslandı,sensizlik çürümeye sahil.

Seni beklerken, gözlerindeki yaşlar denizden okyanus doğururdu.Ve ben kirlensem de okyanusunda hep deniz temizi olarak kalırdım.

Çok sesli bir denklemin çılgınlığını duymuş olmalasın.Birilerine yazdığım mesajları da aşk sanacak kadar bağıl nazlarının okları deldi bugün yüreğimi. Dedim ya şairim,her mısradan bin güzel okunur belki,ama her şeyin sana şifreli olduğunu neden ezber kılmadın nazlıcan

Kahve gözlerindeki ışıkla, yüreğindeki beyaz akışlarla en ölümsüz aşkların haçlı seferinde içimdeki Kudüs'ü kaybetmeyen senin Selahaddin-i Eyyubunum.Bir yanımda ceset güzeli,bir yanımda İbranice la- lanetiler.Duvarıma yazıldı adın, bahtıma asıldı yılların,ömrün gayri kaderden öte özetler sunaklıyor özlemlerim.

Tutkun en güçlü büyücülere karşı beni yeni aşkların zehrinden kurtarıyor.Ölümsüzleştğin şiirlerimde, ilk kez çizdiğim eşsiz resimlerimde ilk kez sana güftelediğim parçamda gülüşün yaşantıma güneş olarak kalıyor nazlıcan ...

Gizli gelgitlerimde ay tam şevkimden vururdu deltalar oluşurdu özlediğim her güncene.Çağırırdım seni gece sayıklamalarıma. Köpüklü bir kahvenin ruhumun çağlayanlarında bıraktığı tat kadar alırdı beni her şeyin. Yırtmak gerek yeniden esrik

kırılışları, yeni bir sarılışla kendi yatağımıza kumruluk pınarlar akıtmalıyız sadakatin en son katından.

Güven karanlıklar amaçlarda üşürdü,gözlerimizdeki bekleyiş ışıltısı sevda ışıklarıyla, aklardı her şeyi.

Ben bir daha yapamam, sana kırgınım dağilimin demosunu göndermişsin.Dinledim her an,kendimi buldum bu şifreli sözcelerden.

Ben bir daha yapamam ki. Bu cümleyi hangi sabır bülbülü şifreler.Ben Yakup oldum,olmadı Yusuf oldum, olmadı Yunus oldum atıldım denizlere,belki ellerini yıkadığın denizlerdeki yunus balığı beni kurtarır ve getirir sana nazlıcan.

Gündüzleri rötartlı aşk mevsimim kapanır gidişlerine.Gece hilal kaşlarına nakışlanan hilalin helal beyazlarında feryadım kavuşturur seni.

Bedellerimizin diyetiyle, yeniden gelişlerin divitini oynatacak, yeni bir aşkla senaryosu dualarla kutsi ellerle yazılmış bir filmin tükenmemiş sonlarında yeniden sarılacağız nazlıcan bilesin.

Hayrettin Taylan

Kırık Bir Gülücüğün Faslı

Üşüyorum özleyiş yatağında
...:bekleyiş yorganın nakışlarına yazılmış bahtın
Yürek ve us arasına demirlenmiş sevi adım
...:yorgun bir ceylan gibi kaçırırsun yüreğimde
atom düşü gibi içimde parçalar bırakırırsun
...:ismi konulmamış kaçışların permalarına sarıyor kader
cismi bilinmeyen isteyişlerin sarmalarına sarıyor keder
...:seni söylüyorum hicazkar hüznlerin telinde
seni istiyorum içtenliğin iç yanılısamalarında
...:mavi bir yalan olsun
gözlerine benzemezsin
sözlerine benzemezsin gidişin

...:tarumar boşluğun hoşluğunda loğlanır gelemeyişin
berrak denizlerin sularına kapılır renkli düşlerim
...:seni istemekle seni unutmaya dalgalanır bütün beyazlarım
soyunuk karalarım bağlar bağrımdaki seni

...:Berrak damlaların toplar beni
Yoksul uzakların sarar ruhumu
...:gelişinle gelemeyişinin muamması tarar sensizliğimi
eskimiş yalanlarımı ısıtır yılanların
...:panzehirine zehir taşır gerçeklerim
aşk ıslanmadan , ben uslanmadan bu aşk çölünde
...:Leyla olarak büyümenin anlamı var mı ki yar
Sende kalışın duldasında bağrım yansa ne yazar
...:bir Eskimo yazıtıdır yokluğunun buzuluna yazdığım
Sıcak bir gelişin eritir
Kucak kucak sarılışın siler

...:Devrilmiş gidişlerin hiç varılmamış vahasında
Leyla `nın morg evinde seni aradım
...:Seraplar ile serkeş haller arasında önce aşksızlık
Sonra göz göze gelemeyişinin cesedi uzar ömre

...:Bu senli ölümcül kaçışlarıma derman ol yar
tarıfsız buluşmanın bulmacasında çöz beni yar
İsimsiz kalışlarımızın bilmecesinde sor beni yar
...:Bütün sorulardan önce cevaplarım seni yakar
Çün men seni sevirem
Çün men seni istirem
...:Çün men seni beklirem...:

Hayrettin Taylan

Kırık Kalplerin Sıratında

gizlenmiş acının tam orta yüreğinde taş atan filistinli bir çocuğum
yüreğime seni çizdi ekvator ile elem
sevdamin kuzey küresinde parelenmiş ela gözlerinin penguen izleri
güney yarımküresinde antika olarak kalmış gidişinin antatirtikası
olmayacak duanın tesbihlerinde sensizlik ipi koptu
gayrı boncuk boncuk her yerde, her yaredir adın ve tadın
tükenmiş kalakalışların dalgıcıyım sen denizi yok
sarmaşık ile yosun can bağlar yaramda
taranır sulu sepken güzeller
sonsuzdur özleyişimin kabarcıkları
biraz berraklarımda sakla beni
Şimdi kendi hatalarımın son başkentinde işgal ediliyorum yalnızlığa
Kuytularında huyumun suyu akar, nergisler nar toplar orda
Oysa ben zaten kendi filmimin artisiyim
gerek yok aşk ile gidişin sonunu göstermeye
bensiz biten sonların dansında huzurun müziği kesilir bilesin
sinenemde aklanın kaçışın suyuna yazıldı terk edilmişlerim
ben seni suya yazdım
ben seni huya yazdım
ben seni aşk ile aşkıma yazdım
ben seni asıl kendime yazdım yazı ile yazgı arasında yazamadıklarına
sol yanımda solfej inilti teline telveli elvedalar köpüklerken
kırılmış bir gönlün gemisinde kaptan olsam da deniz kirlenmez ki gülüm
soluk verdim arayışlara, durulandı durumum
hevesimin uzağında gergin sızılarım anlara şan olur
bir gün benim olmanın düşünde kanatlar taşır beni sana
kahrımın iksirlerini yalanların yılanları içti
gayrı düşüncülerin fer dönmelerinde zelâlden ötedir sana dönmelerim

Hayrettin Taylan

Kırık Aşk Müzesi

Senden kalan her bakış ruhumun müzesinde
İlk yılımızda aldığın tüm hediyeler de orda
İlk ağladığın gözyaşların
İlk sarılışın
Benden uzak kaldığın soğuk kış geceleri de
Her şey orda, ben, sevdalar ve bir de gidişin

Giderken mutfakta akıttığın gözyaşlarınla bulaşıkları yıkıyorum
Gönül bezinle kurutuyorum her şeyi gözyaşlarım dahil
Bunu rahmetli babam almıştı bir parçası bende kalsın dediğin cümleleri duvara yazdım
Bir vicdanın hıccısında hecelenmiyor dünyam
Senli bir enkazın altında kaldım içim içime sığmıyor
Nefretlerin artıyorken bana karşı güven adına tek harfim yokken sende
Büyük nefretin şifrelerinde sevginin tanımına aklandım
Gözyaşların benim içimin derdi ve dermanı sen ağladığında ben hiç ağlamadım
Ama şimdi her gece ağlıyor dünyam
Her hecede saklanan gülüşün ve bakışın
Adının ilk harfiyle başlayan tüm klasik sözcükler lal

Gözlerin bir sözü vardır sessizce söyledik
Sözlerin bir gözü vardır çaktırmadan gördük
Gelmelerin bir ilmi vardır hissettirmeden getirtik
Kalbimin bir yeri vardır seni söyledik
söylenmemiş ne varsa söylendi sana

yüreğim sen gittiğin günden beri güzellere açık müze
Nice güzeller geldi yalnızlık müzeme
Ama bunca aşktan sonra kırık bir aşk yıkık bir sevgi çıkmadı

Bulutsu bir ürperiş
İki damla özleniş
Bütün gelmelerin dağlanışı
Beyaz bir umudun bestesi
Ruhumun sana açık ahestesi
Gül/gülşen ve sen kapısı
Bütün acılar kuyrukta
Bütün ayrımsılar ölüm kuyruğunda
Bilet bulamıyor sensizlik
Sen sevgisi şanlı bir müzede sen yoksun
beklemelerimin kombinesi varken sen uzakları oynuyorsun

Hayrettin Taylan

Kırık bir aşkın ortasında

geldiler, yazgılıydı yazılıdan yeni çıkmış gibi bakıyordu güzel
çocuksu tavlaları yüreklere yengeç oluyor
büyük uzaklar kaçıyor kaçkınlarımıza bölece
ürperen mırıltıların martıları uçuyor aşkımıza
soluk amaçlar uğruna umurum değillerinde
sevgisi kırık bir aşkın ortasında
kaldım sana
bu da aşkın kalıntısı
bu da benim kanıtım
bu da sevgimin anıtı

Hayrettin Taylan

Kırık Bir Mazinin Mimariyim Nazlıcan

Kırık bir yüreğin mimariyim. Kırık bir maziyle,kırık bir yürek bıraktım peşinde. Bu aşka layık olmayan şeylerin çok şeyiyim anla biraz. Sakın ağlama menekşeler tebessüm ederken yalancı baharımda.Kendi kendine kat atan bir yaranın gök'deleniyim.Uzadım gittim buhurlarınla özlemlerin arasına.

-Kendimi geçtiğim uçsuz bucaksız geçmelerin geçimsiziyim.

Bir tek kendimle geçinemem .Bir de sensizlikle.

*Ölümsüz kalan bağı yanık demlerin özünden tözlerimi çektim.

-Metafizikten zahir şerbetler içtim okyanustan da büyülu aşk sularında. Sen sularında geçerken zaman durdu duruşumda.

-Durup saydım dalgaları, ben gerçekten hazların köpükçüsüyüm.

-Bunca dalgan yutmadı.Bunca kabarcık arasında kaybolmadı damlaların.Okyanusun içinde damlaların o kadar tanıdık geliyor ki vicdanıma islanıp uslanıyorum yoluna. Sudan surlar kurdun şimdi nasıl geçerim ? Ne zaman geçmek istesem gözlerim nemlenir, sur üstüne sırlarımız yücelir.

-Gidenin sırrı gözyaşlarındaymış.

Mecnun giderken Leyla'ya demiş:

-Senden tek hatıram damlalarımdır. Her damlan bu çöldeki kumları canlandırmaya yeterdir. Asıl çöl benim içinde.Asıl islanan benim.

-Eğer uğrunda ağlayan bir kadının varsa dünyada bundan daha mutlu erkek var mıdır ki?

Leyla:

-Peki senin hatıran nedir?

Mecnun:

-Senin damlalarından sonra akan damlalarımdır.Damlalarının başlattığı benim damlalarımdır.İkimizin içsel islanmasıdır.

-Birbirimiz için ağlamaktır. Birbirimizin kederine sahip çıkmaktır.

*Her dem aklımızdan çıkmamaktır. Uslanmaktır, yaşadıklarımıza, sevdiklerimize bağlanmaktır. Ben artık sen oldum.Beni' sorma sakın.

-Beni kendinde tanı. Özlersen kendi öp benim yerime. Ayrılığın yarım beyazlarına alışmalısın.

-Damla yarım beyaz, saçlarımız kederden yarım beyaz, içimiz,isteklerimiz, her şeyimiz yarım beyaz. İçinde biraz siyah kalan beyazlarımıza, damlalarımıza dikkat et.Bütün dünyalarımın emanetisin.

-Beni bende tanı yavuklum.

İşte sevgilim benim nazarımdan sana Leyla ile Mecnun manzumeleri.Benim Mecnunum böyle konuşur, yani ben konuştum.

-Leyla ise sendin.Susup durdun acılarımın otağında.

Yanı başında lav yatağın var, yanardağlarımdan, yar bağlarımdan besleniyor.

-Şimdi küle dönen hangi dağın bağıyım biliyor musun? Hangi volkanik alkışı hak ettim. Meramlarımda Gülleşen, acılarımızda küllenen hangi canhıraşın kader sonsuzluğuyum biliyor musun?

Yüreğini kaplayan sevda bulutuyum. Üstüne kapattım hiçbir sis hislerine karışmasın diye.

Gel gör ki suskun doğurganlıkların oldu. Her gün suskulu bir bıçak sapladın.Yetmedi kinlerinin sıradağları değdi bahtıma. Bunca kini hangi aymaz gururun sülününden aldın.Neden nefret nakaratlarında zılgıtların artıyor.

-Bir taş ile eski bir aşk arasında hangi fark var senin nezlinde.

Sen aşkımdan çıkmış olabilirsin ya insanlığın ya o meleksiliğin hangi buhara karıştı.

-Ya da pişmanlık destanımı bitirmediğimi düşünüyorsun.Daha kaç Manas yazacağım.Daha kaç kez Oğuz Kağan olup sırlarında öleceğim.

Ben, sevmeye âşık,seni sevmeye âşık,dizelerime âşık, manzum çiftçisiyim. Seni

ektim, sen biçtim sevmeler,acılar, bir gün gelmeler arasatında. Araflarımın yürek
raflarında senden kalan katıklar var. Senin bana kattıklarınla yaşamaya zeyil
oldum.Tüm sevi öznelerim yüklemine doğru akıyor. Bu yüzden kitaplar, sözler,
şiirler, sırlar, sınırlar, sonsuzluklar anlatamaz sevdamızı bilesin Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Kırılı Mecraların Mecnun'uyum

Kırılı kentlerinde uçurtmalarını içinde unutan iç çocuğun gölgesiyim korkma bende.

-Kanadını aşkın gül ağacında kıran bülbülün sesiyim.

Duyma beni.

-Adı gömülmüş umutların şehriyim. Üstüme başkent kurulmaz sen perilikten çıkarsan.

Bırak köyümde kalsın aslımın azizliği. Bırak içimde kalsın, içyüzümde gerilmiş y'okluğun.

-Bırak seni vursun son bakışın.

Kendine ölürmüş kader, sonra kedere kafiyeleştirmiş. Sonrasızlığı ütülemiş düşürmüşlük.

-İşitsel bir bağa akıyorum. Görsel bir selin solunda kaya olup uğruna vurula vurula geldim.

Gün bir başka güne hamile. Güneşi dudağından öpmüş gece. Heceler yıldızların yanaklarında. Rujundan bir iz kalmış dünya ahret sensizliğime.

-Karışık mintanlara ulanmışım.

Bilinmezliğin bakışında kalır vebalim, cemalini ütüler ufkum. Şavka tüner gidişim. Yüzüne yansır aşk.

-Sakar özlemlerim yokuşunda düşer. Düşlerimin uçurumlarında tutarsın en ufak bir umut için.

Aşk b'aşkadır.

*Kühüme ilaç almış kayıpsızlık. Kavramların su yatağındayım.

Islanmış geleceklerim var.

-Gel desem hayrına, babanın hayrına.

İçinde damlayan aşk kitabının mürekkebinde anlasan. Okusan gün yüzü görmemiş acılarımı.

-Bir erkek uğruna damlalarını yakut eylemiş.

Ya sabır.

S'onsuz söz gibi yakınlıklaştı bahtıma. Arayış kendine kümelesin. Bulutlar ısmarlasın nemleri. Yarın ağlamak yok, yarin sana ütülenirken.

Dilleri b'aşkadır yaşanmışlığın. Gülleri b'aşkadır güncelerin.

Şehirlerinin atlasında rengini belirle. Hangi renge meftun özlemler yüklersin.

-Hangi rengin hüznü gebe. Yarın hangi iç çocuğun kederi büyütmeden ağlatır içimde.

-Söyle sevgili, sen hangi paftanda beni hüznülere coğrafya ettin.

Tün güzellikler şehir mi ki sende? Henüz keşfedilmişlerin vardı, hani keşfedilen bir kıta gibi.

*İçtenlikler susar mı sustuğun maveralarda. Dirilişim sana söylevlerini sunarsa sen de direnişin gülünde kırmızılığın artırır mısın?

-Turuncu sana çok yakışıyor gerçek. Turuncu devrimi yaptın içimde.

Biliyor musun ruhun rengi, isteğin rengiyle aynıymış.

-Yıldızı düşmüş düşlerin Ortadoğusu gibi sapanla vurma hasretimi.
-Sol yanımda Kudüs gibiyse Yehova gibi ezme bağrımı.
Lanetlenmiş güncüllerin izleğinde dizelerimde susma.

-Madem ki aşka çağ oldun. Bu aşk çağasını yüreğinde çağdaş medeniyet olarak büyüt.
-Kültürel renk yap sevgi vatanına.Gözlerinin rengine boyayım al bayrağımı.
-Sen salına salına yanımda yürürken, sallansın sevgi bayrağım.

Bir yalnızın bağrında ağrın olsun.Bir yalnızın çağrısında görülsün adın.
-Bir yalnızın sevda küresinde yaşasın aşk penguenleri. Bir yalnızdan yalnızlığına
ileti var gül denizlim.

Hayrettin Taylan

Kırılma Merdanesi

Hırçın, aşksız ve sessiz bir hazirandı. Benimle ben olamayan ve özlediğim bir şehirden geçiyordum. Bir fırtına sigara, demli bir çay ve dost sohbetiydi, kısacık zaman dilimlerine sığdırmaya çalıştığım. Akşamı giyinmiş tam gitmek üzereyken gördüm seni şifreli rumuzunla. Hiç konuşmadan hatta umarsızca baktın gözden göz uçuran bakışlarla. Minimize parodilerle süslenmiş haylaz bir çocuğun, hınzırca gülümseyişi gibi oldu tanışmamız, mecbur edilen tanışmamalarımız... Nereden bilebilirdim, nedensiz edenlerin bu giderayak dudaklara yapıştırılan gülümseyişlerin, yerini sevdaya bırakacağını... Kaçamak bakışlara gebe kaldı gözlerimiz ...aşk hamile çocuk doğmalı ya da aldırmağ yenicik sevda bebişine kıyılmazdı ki ...Sonunda hazan yaprakları sarılı bir yaprağın ışıltısı altında aynı çınarın yaslanışında iki dudak payı bir algılayışla başladı baş başalar..

Acılardan ve vedalardan sınıfta kalan, artık olmaz diye direten bir yürek mahzunluğu vardı. Gülüşlerimiz kapatıyordu ama kapanan bir mevsim ve başlatılan bir sevda şenliği. Çok sonraları fark ettik, örtmeye çalıştıkça bu mahzunluğun ortaya çıktığını. Direndik..Direndik bir zaman tutulmamak için aşka. Oysa gideceğini söyleyip de göndermediğim bir sabah ayazında şekillenmişti benim yorgun yüreğimde. Ahlarım döndüğünde anladım, canlanmaya başladığını bir sevdanın içimde. Artık çok geçti geçmeler geçmişti geçil bir tutulmaya ve büyüyordu sevda, hüznle ve hasretle beslenerek...

Gelmelerin her adımında kısalan ve senden giderken uzadığı akşamlarda dokundukça birbirimize, bir ben hesabı ödenirdi. Maskelerimizi ruhun gişesinde bırakarak, seyircisiz ve alkışsız sevme sahnesinde sevişmeyle de sevişerek seviştik. Seviştik ve çoğaldık tutulmalara. Her gelmen bir coşku, her ayrılık bir acı bıraktı yüreklerimizde; ama alışılmışlığın aşındaydık. Yolun ve umudun başındaydık. Uyurken seyrettiğim ay yüzün, yansırsı törpüledi kilometreler ötesinden... Ben gayrı seni seçtim geceme. Yıldızlar uyusun. Ay kapatsın gözlerini karanlık son şarkısını bestelesin bugün benden çalsın hayat...

Atık ve atıl korkularımız, evlat umutlar sandığımızda dolan acılar ve peşimizden itinayla gelerek bizi takip eden endişelerimiz vardı. Sen umursamaya aynaydın ben görmemezliğin ta uçurumu.. Acılara alışmış bir paylaşım kedisiydin. Bense acıları kemiren ehli keyfini bir fareydin. Seni senden ve acılardan kemirdim gönül mutfağından. Sarıldım sana bu savunmaların içinden. Gülmen sevginden önce uçtu benime.Özlerine yakışan tüm gülücüklerden arşivim doldu.Bir dolu günde ani bir doluya yakalanan esrik bir gecenin son kurbanı olmadan senli hecelerimin tümü sahnelendi içimde...Ama benim bir gecelik de olsa başka başkalaşımın sularına özlem ırmağı olmuştu ..

Oysa gülüşlerimiz bile hüznünlüydü gözbebeklerimizin yanında. Bakışlar hüznü çağırıyordu belki de sevdayı yüreklere, hiç beklemediğimiz bir an, ummadığımız bir gecede... Gece işte. İki hece ve iki kişilik bir hatanın kara asıydık.Daha senin sevda cenin bebekken bir başka zevke hamile kalan anlıklarımın vurulma halindeyim..Gitmene neden olan her kerenin Kerem'iyim.Nice dağlar deldim,nice şiirler yazdım ,ama bir azmanın Bedelyos'unu affına çağırmadın..

Şimdi sensiz gecelerde, babasını arayan gülşen sevdayı emziriyorum.Nerde diye sorulduğunda, işleri var, şimdi başka hazların azında ama yine de gelecek, diyerek yalan söylediğim sevdayı büyütüyorum. Seni kırdığımı, incittiğimi, beni bir daha ayaklanıp gitmelerine karşı. Kendi söylediğim yalan türkülerin kavuştaklarında hep kavuşmaları söylüyorum ve kendim inanmaya başlıyorum.

Sensiz sevdam uykuya dalınca, sessizce ağlayıp, affedilmem için dualar ederken bir

vicdanın hıcısında bin kez ölüp bir kere diriliyorum.

Sessizce gelişin, sessizce gidişinin ahengi ve gözyaşlarının bıraktığı her acıda nasıl öldürüldüğümü bilmeden gitmeleri seçme sınavında tüm netlikleri görmeden nasıl netlerin bu kadar yüksekti. Tek yanışımdan bunca ömür adadığım ve sınavımı kaybetmenin acısını bilmeyen gitmelerin başkanı, bilir misin? Bir ömür sana çalıştı seni kazandım, seni okudum, seni yaşadım, senden kopya çektim hayatın ta kendisi gibi. Bir sınavdan kaldım...Üstelik arzulu,üstelik zevkin sevkiyle gitmişim hasta bir sevdaya.Bir gecelik giymek kadardır gecemiz.O gece sana çalışmadım,senden notlar ve tenler yoktu.Kopya da hazırlamadım.Evet benzer şeyler yaşadım gerek yoktu kopyaya..Oflamalar,ohlamaları melodisi dışında her sahne aynıydı.Neonlar adres sormadı,gece acımadı,nefis bulmacasını çözdü ve beni çözdü istekler.. Ve kaldım sende...

Dudaklarım, konuşmayarak, ellerim seni hep yazarak, vicdanım şiir olarak cezasını çekecek... Biliyor musun? Sana bir şey söylemedim daha... İnanmayacaksın; ama olsa, yeniden olsa seni severim sefiriyim. Yol bitmez, gönül ölmez, sen orda yaşarken benim burada senli bir ölü olarak yaşamana reva mı?

Gelmelerini bekliyor gelmeler ve sevmeler. Dönmeni bekliyor minik elleriyle suyla oynayan iç çocuğum. Acıkmış duyularımın annesi,kırık kalplerin kulesi,merhametindeki ejderhaları öldür de gelir misin ...Bu gelişin gelişme çağında son sorumu çözemedim zaman bitti oysa biliyordum seni.Yeniden birisine çalışmak çok zor.Zor bir soru değil.Değillerin eğilsin, af ruhuna süt içirsin yeniden gel ki bir şair damarısın kurumasın her anın...

23.9.2008

Hayrettin Taylan

Kırılmış Kalbin Matematikçisiyim

“Bir kere bir sen benimsin bir”

.../ Can kırıklarını , yaramın kabuklarını ,sensizliğin sonsuzluğunu topluyorum .Bir de imkansızlığın türevini ,bir gün gelişinin tan vaktindeki tanjantını alıyor yeni bir formülle sıcak dünyamda işlemsiz kalışının matematikçisiyim anla beni.

.../ Savrulduğum rüzgârdan savunduğum düşlere kadar esişlerin var.

Yokluğun kendi buzul dağlarını yaramın üstüne kurmuş. İkimizin bindiği Titanik gemisi geçmekte sevi okyanusumuzda. Biz el ele, dil dile, söz söze, aşk aşka, kucak kucağa dünyayı kucaklıyoruz. Sensizliğim dalga dalga içimi şımartır. Hayalimdesin, seni göremediğim kadar, seni gördüklerim içimde yenileniyor.

*Seni görmediğim günler resetliyor canhıraşlarımı.Eriyişlerim eror veriyor.Çevrimdışı bir dışlanmış gibi peşinde kalışlarım kav oluyor.
.../ yanıyoruz sana.

Sensizliğin uykusuz günlerimin güncesi dile gelir.Dil ile dili mercanlarım sızılır...
.../ sen yoksun/ sen vardın/.../ seninle yok ile var arasında saklanan gelgitin tinlerindeydik.

.../birbirini kovalayan kaygılarım vardı.Yürek başlarını tutmuştu.Yüreğin acıyordu.Gözlerinin ferini kapatmıştı ayrılık.Acılar senin künyene ekli bir saat gibi işliyordu.

-Sürü gün'ünlerin vardı hem de ben sana süreğenken.Sensizlik kendine sürgün hayaller kurmuş.Seni göremiyorum rüyalar aynasında.

.../ Çoktan seçmeli kırılmaların var.

Bu seveda ilmeğini tutamadım diye bu kadar acıyı üfleme sakın.
Hep birilmek eksik yaşadım.

-Kördüğüm gibi gördüğüm gibi sendeyim.Çözülüyorum seninle yaşamak geç kaldı.

-Bu seveda okuluna geç kağıdıyla geldi.Hüzünlüydü yüzü.İçeri aldım,aşk dersi kaçırılmaz.Bunun sınavı da sevmesi de gitmesi de yaşanması başka.

-Matematikçi olmak isterdim; ama işim zor. Seni baştan ve aşktan çıkarmak varken çıkarmaları öğretmezdim.

-Hem nasıl seni benden çıkarırlar ki biz çıkarımların,çıkarmaların değeri değiliz.

Eksi'lerimi ayrılık toplasın. Artılarımı artık bana sarılışın, bana yeniden bakışın toplasın.

-Sen bir artısın, sen bir artının son çizimisin yüreğimde.

Beni artırıyorsun aşka, geleceğe. Sensizlik eksi değerde,değerime, değinilerime, devalarıma değişiyor.Eksinin doğru çizgisinde çizilmemiş kaderimiz akıyor.

-Sayısız kalıyor bakışların,içten yakışların.Doğrularını çiziyor hayaller, haller, amalar. Yoksun paydamda p'ayım gözlerini kapatıyor. Bölüşelim sevgimizi.

.../B'ölmenin sağlamasını yapalım sağ salımken sen yüreğimde canlı C'anlı yayın yaparken.

Ve kendimi kaybetmekten geldiğim vuslat kentinden çıkar beni.

-Ayrı düşürdüğün düşlerimden arındır beni. Çarp beni yüreğinle elbet bir aşk sonucu çıkar.

.../Garip kalmasın veballerim,emellerim.Vicdanımı sulasın damlaların.
İçimde bendini kurdum, toplanıyorsun aşk-ı alama.

-Uzağı kıskandıran yakınlaşmalarımızın fotojenik anındayım.Anılarımız güleç demler sundu.

Gittiğim her adımda senden gidemediğim yaşanılma yürüyor benden önce.Senden öncelerin, sonraların el ele elimi tutuyor.

.../bırakma sakın onu.

-Şimdi uzat dünlerimi, yarınlarımın yari olarak kal dünyamda.

-Söylenecek söz yok.Sözsüz bir dünyanın sonundayız.Yarın, yarım kıyamet günü.
Beni severek ölmen gerek bilesin.

Hayrettin Taylan

Kırmızı rujun ile derin ruhunun aşk ucu arasında açılır k'alemim.

Lal bir Mecnun'un seslendirdiği şarkı gibi sessizliğinin sesli dünyasını dinliyorum. Dilsiz senfonin sızılarında eriyor aşk dilim. Dil ile dili mecruh arasında senle buluşan ruhumun sızılı sözler bestesiyim.
-Helalime lal olmalı hilal yüzün, aşk dünyan.

Kör birine çizdirdiğin haritanın şule kentisin. Seni görmeden sevda başkenti yapan ruhsal bilimciyim. Yüreğin kadar yürek şehrim var. Alevlerin gönül caddemde . Yanan bir şehrin İbrahim'iyim. Ateşin gül gibi, gülün ateş gibi.
Bir harita üzerinde çizilmiş hatıralarınla büyüleniyorum sana. Uyanışım senli düşlerden rüyalara teslim. Bir yakaza halindeyim.
*Bir rüyadan hayata uyanmak için verilen şifreleri çözmek zorunda kalan paradokyanın içsel sızısıyım.

Huzurla döllemiş mutluluğun doğuş aynasındayım. Seninle olunca huzurun doğuşları başlar yaşanırılık aynamda. Vurdumduymazlarımı vurma, vurulmuş yüreğimdesin. Verilmiş bir sadakam varmış, yüreğim yanlıış gönle sevdalanmadı.

Oluk oluk akışın bahtındaki sevgiyim. Yanılmadıklarım da akıyor. Hatanın hayasını resmediyor mir günceler.

-Cümlelerimde gözün var. Aynı gözlerle yazıyorum. Sadece gözlerin yok cümlelerimde, sözlerinin de gözleri var.
Her sözcükte manaların insanı dirilir. İsa gibi cümlelerimde dirilen insanların mucizesiyim.

-Güzel anların giyinik haliyim. Helalinin ilgi ekinde çekimleniyor güzel isimlerin. Seni iyelik eklerin hepsinde çekimliyorum kendime. Çünkü bütün güzellerin yerini tutuyorsun.

Artık sana geldim demenin demosuyum. Demem o ki seni sevmekten öte, öteden de daha öteye bir yare şule kıldım. Oya dilin var cümlelerimin nakışlarında. Sevgi dilimin oyasıdır. Sözlerim bu yüzden imgelerle manalara derin nakışlarını sunar.

Kadınsal duruşun durulanmış sözcüklerinde arıldım, sevdirdim sana. Bir bakışının filminde oynadım sevda sahnemi. Uçurum ile uçarı arasında değildi. Filmimizde ruhsal sevişmeler vardı. Hislerimizin dudağa dudağa volkanik anlara teslimi vardı; ama tensel coğrafyanın kaşifi değildim.
-Keşfine gelmedim. İlklerinin Piri Reisiyim. Senli her duyguyu algı haritama çizdim.
-İlklerin haritasını ilk kez ben çizdim. Dahası sen keşfi, keyfi, zevki, dünyanı sundun ben de sözlerimle, sevgimle, mertliğimle, duruşumla, içtenliğimle çizdim.
Teslim bayrağı çeken aşk savaşının kadın kahramanı olarak teslimlerime geldin. Teslim ile Teslime'yi oynadık.

Sana varmak yalnızlık demektir. Çünkü alışınca heplerim üşür. Her saniye yanımda olasılığın artıyor. Sana varmak bu yüzden yalnızlığa kafiye. Ya da hep şiirsel mutluluğa kafiye olalım. Şiirlerimde kafiye yok; bari sevdamız kafiye olsun Şulenar.

Yüzün yeni bir kıta. Egzotik bir yarsin. Bense ruhunun gezgin biyologu. Keşfinde kozmik algılar var. İlklerinde yeni sevda bitkileri var. Sen yeni bir kıtasın aşka. İçimde seninle ilk kez yakaladığım duygular var.

-Kokun gelir sözcüklerimin yatağına. Ruhumu okşar sözlerin. Tensel bir cümleye dokunur hayalim.

-Kırmızı rujun ile derin ruhunun aşk ucu arasında açılır k'alemim.

Bir bakışınla doğardı gün'eşim. Bir gülüşe düşsel sonların yanaşır. Beni benden alır, beni sana ulaştırır yürek sızısı.

Varılmışlığın varlığı sunulurdu hallerime. Yönelmiş bir yönün sol yanında başlardı yolculuğum. Bulutlar nemli şarkılar söylerdi gözlerine doğru.

-Birkaç damlan inerti yürek kuyunda yaşayan Yusuf'uma. İslanırdı cümelerim. Sözcük sözcük damlardım sana. Senin gözlerinden, benimse cümlelerimde akardı damlalar.

-Özleyişin arınmasıydı. Kavuşmayı erkene al sevgilim.

Dalgaların unuttuğu Yunus 'um, kervancıların bulduğu Yusuf'um, çöllerin öldürmediği Mecnun, dağların deldiği Ferhat, kaderin gönlüne elçi yaptığı benim Şulenar.

Hayrettin Taylan

Kırmızı Rujun Ruhumu İyi Geldi Nariçe

- Sürdü beni sana.
- Sen kırmızı rujunla öpücük ödevi ver bana.
- Hayatın defterine yazarım seve seve.
- Öp beni aşktan.

Bırak üzölmek yok satsın. Hayat yok satmıyor algısal zehrin aktığı günümüzde. Aşk, bir incidir. Sevene birincidir. Bu inci katran karası derinleri bağrında barındıran sonsuzluğun okyanusundadır. Yüzmek ve sevmek gerek. Kulaçları kul olmak için atmak gerek.

- Yüreğin Yunus nefesli olmalı ki batmayı göze aldığında onun sevgisi seni karnından sahile taşıyacak.
- Dahası içindeki ben'i aramaktır, onu bulmaktır inci hayaller. Kendine gelip kendine meftun dünyayı sevgili gözüne boyatmaktır inci.
- İki sevenin dünya rengi aynıdır.

Sevmek, kavuşmak değil bir yolculuktur. Gerçek sevgide yol da yolculuk da bitmez. Biten yaşananlardır. Yürekte kalanlar yaşar.

- Kendi hizamıza, hızımıza kadar gelir aşkla yaşamak. Boyumuzu aşar paylaşma denizinde. Boğuluruz sevgiye, çoşup kulaç atarız mutluluğun kollarında. Yaşamak ramak kalır. Mutsuzluğu rafa kaldırır anlık peşin yaşanmalar.
- Oysa her huzurun içinde daha sonra ödenmek üzere hüznü saklıdır. Farkına varmadan, ben'i kirletiriz. Üst yaşamın sınırında egolarımıza sponsor olur güzel demler. Sonra farklılaşmanın demliğinde süzgecinden geçirir bizi hayatın tınları.
- Tene alışan alıştırmalarımız artar. Sayfa sen ile kırmızı rujun arasında kalır öpücük ödevi.
- O kırmızı rujunla aşk olan dudaklarına misafir olmak isteyen öpme hevesim büyür.
- Öptürür hayatın banileri.
- " Bir öpücük istedim yine annen-babanı hayrına" .Hayırlı bir kızsın ki öptün beni ta ben'den.
- Şimdi öpölmemiş hayallerimle baş başa bırak. Onları kırmızı rüyalarını sonra anlatacağım Nariçe...

Kara bahtımın kara giymiş perileri ders veriyor şelale ağızlarında. Ki suları seviyorum. İslanmanın istek kipiylim. İçrek değil nefsim.

- Sensizliğin uzanmadığı yaşanabilirliklere atılır kul'açlarım.

Ben de Adem gibiyim, yasaklı elmaları sensiz cebime koyuyor şeytan. Yoksun diye kırmızı elma yemeyi biraz hayattan sayarım.

- Vakarımdan yakıyor sol yanımdaki yangınlar. Kül oluyor kul `vallahi. Yanmadan sarıyor etrafımı senden kalanlar.

- Bir dinazor gölgesi düşüyor ezelime. Evvelime kadar düşüyor gölgen. Demek çok eskidir senli tutkularım.
- Mağara kapısında Kıtırm kaldığım günlerim aklıma geldi. Çok eskimiş gibi bu sevdâ. Öyle görünse de gün be gün yeni bir gelin gibi beyaz çiçeklerini sunuyor sevdan.

-Kalbin taşa bir şeyler anlatıyor.Kalbin taşla kardeş oluyor böylece.
Neyi anlatsam, neyi yazsam taş kalbinden acı olarak fırlıyor bana.
-Kanıyorum narına. Tane tane acı oluyorsun. Seni topluyorum huzurun
baharında,kendim olmak için.Kendime geliyorum narın beni gururdan yakarken .
-Güzelliklerin kucağında aşka bebek gibisin. Gelip güzelce kucaklamak istedim
.Hayatın kollarında alıp bana hayatım demeni bekledim durdum duruşumdan
Nariçe

Hayrettin Taylan

Kısa Metraj Özleyiş

Figüranın senaryoyu yakmıştı. Seninle seni oynamak dışında çaresi olmayan çaresizliğin filmini çekiyordum.

-S O N -

-SEN-

Yakınlarını sermiş sözcükler.Dil kendine dilsiz. Film, sondan sonra başlıyor aşklarda. Sona kadar gelmek daha başlangıç.

Haykırıyor ilk kezler.Son kezlerini çekimliyor içimdeki fiiller.

Çıglık çıglığa kalıyor cümlelerin öğeleri. Yükleminde kalıyor bütün içsel yükleniş. Şimdi özne olsam, özümden sana yaranışlarımı sıralasam yeter mi?

*Çavuşça lehçesiyle kendi hikayemi Batı Türkçesiyle anlatmaya çalıştım.

-Bilinmezliğini bilinmeyen kelimelerin sırrında aradım. Diyemediklerime benzedi her şey. O yüzden sustum orada.

Daha sonra, dehadan sonra zincire bağlanır.Bağlı bağlamlarıma bağlanır aklımın eşiği.Senden düşeli akıl eşekliğiyle sensizliğin hamalı. Beni kendine taşıyamadı hala.

-Labirent düşlerin olmuş, zikzakların bekçisi olamamış beklentilerim var.Her şeyde oralılığın çıkıyor.Her duygunun süpürgesi içimdeki kirleri süpürür. Aşka cevelan kalmış, fanilik elçisiyim.

-Buruşturulmuş umutlarım yok. İçi kirlenmiş gidişlerin dışında kirli bir şeyim kalmadı.

Kendimi ihmal eden, içsel ihtilalların sahibiyim. İhtilal dönemi bitse de içimde sürekli hazırlık var.Derin devletini yok etmeliyim ki bu kinler, öğler, seni şeytansı duygulara taşıyan ilgileri kesmek için.

Can kırıklarını, cam kırıklarını benzetirdin. Oysa birisi mimarı insan, birisinin insan üstü.

-Birbirine asla karışmayan iki su gibi değmemeli bazı duygulara.İnsanın birbirine karışmayan duyguları varken, kirli sularla,amaçlarla, sevdalarla, o sulara karışmak reva mı?

Kısa metraj günahları Allah affederken bir kul olarak neden zor dağlar örüyorsun ki sınırsız sevgimde.

-Vakitsizliğin sızısında sulak demler üreticisi misin? Damlaların ünlemlerimi yakarken, hangi yakarışın başka mevsimisin?

Şimdi yanmayı küle, gülmeyi güle, sensizliği kendime öğreti olarak sunan olacağın yakisi olarak geliyorum sana.

İyi her yönden iyidir. Tersten de kessen de aynı . İçi de öyle.

Tersten okunuşları aynı olan sözcüklerin aynasında susmak.Aynalara bakar gibi bu özü, sözü ,aşk gözü aynı olan sözcükler sarmalıyım.

-Şimdi zamanla,zamane aşklar arasında tutmayan aşılar var.Bilinglatı filtrelerimiz kirlenmiş, içimizdeki çocuk doyumsuzluklar şımartılıp aç bırakılmış. Üst benlik dalları kırılmış, gövdesi sağlam bir toplum ve aileye bağlı; ama yeni bağları hepsini silen neslin siluetlerinde kalmış gerçek.

kavurucu bir arzunun arazisinde ekildi hayalim
bir tenden önce bin ben yakıyamaya hazır

karıncanın devle,hazın akılla güreşinde yenildi aşk
yazgının çin seddi önünde aştım kendimi
yenildim, hücreleri hazda, n'azda çoğalan güzellere
yenildim,sözsüz taşkınlıların sevda s'eline
yenildim,izsiz yanardağların yar diline
yenildim,ölçülük terazisi dudak ucu olan periye
yenildim,suçluluk atlasın günah rengi tuvale
seni çizdim sevdiğim sen yüzün çıkmadı
anladım ki bu aşkın küffarıyım, ressamı kader

Hayrettin Taylan

Kısırlaştırılmış can kırıklarından kin doğar şehrinaz

çin malı ayrılık-1

hüzün kendi yağmurlarını yağıdırırken suskun nadaslarına
ünlü gülüşler yeşerir gözlerimde
bir sen filizinden meyve olur umudun tadı
seni unutamayışın filmini çeker kader içre bin kader
resmettiğimiz her şeyin gişe rekoru kırılır can kırıkların gibi
sevi masallarıyla susturamadığım iç çocuk imgeleri yakar
yakarım tüm resimlerini ve resmi tavırlarını
iki yabancının aynasında bile değiliz
çin malı mu ayrılık
cin salı bu nefretlik
hangi duygunun çılgılığıydı bu kalakalışı sızlatan
hangi vicdani duruşmanın tutanağında yırtın sevdamızı

dimağın aşk atlasında tanımsız kalmış aşk adın-2

dimağımızda asrileşen tutkunun içyüzünde sen atlası açılır
keşfedilmiş dünyaların hala duruyor
oysa sevgilim aşk ateşimizi daha yeni bulmuştum
kaç asır böyle yalnız ilk çağ gibi kalacağız
ilk aşklar ilk çağlar gibi bütün çağları tetikler
şimdi bu kalışın hangi harfinde yücelsin umudum
sen y'oksan saplanır bütün geleceğim
eskimez bir yontunun içinde kendime eskir giderim

kısırlaştırılmış can kırıklarından kin doğar sevgilim-3

kısırlaştırılmış kırılmaların diliyle suskun gelişinde sinerim
lekeli bir yar gömleğiyle yusuf olmayı oynarım
huylarımdan daha derin kuyu yokken beni atma kuytulara
rehin bir tutkunun kumru besleyicisiyim sensizken
esaretli sevgilerin eğiticisiyim benliğim yabanileşirken
düşlere yetim kalan yetiklerin betimsiz kalırken
özlem besteliyor bülbülün sesinden aşkın şarkıları
ısınıyor bir günler
azalıyor umutlar
tam senden giderken bir ben geliyor
bir ben kalıyor sana

ve'ballerin bal'erinleri oynar erdemle-4

erdem aksak bilgeliğin aklarına araşır
hicranın kaşifiyim diye hicretin yasaklanmaz gönlüme
mutluluk kör de bulur veballerim temizlenirken
ezalar yitirilişi oynar
titrek ceylanların dansına çağırır gönlümün ateşi

kalkar yanarız
sever yanarız

kutuplardan ısmarlayış hasretin tininde tenlerimiz buluşur
bilge sevgilerim bulur seni
sakiler ciğerimi sunar
bakiler dizelerimi okur
saniler sözsüz romanlarımı okur
faniler ölümsüz aşkların masallarını okur
haniler kalır , haniler kalır gülüm gelişine

Hayrettin Taylan

Kıskandığın Bülbülün G listanındasın Selvihar

ateşin özünde saklı alevlerin sarar üst benliğimi
ilk baharın şimşegi gibi ilk bakışında kalır ilk kezlerim
gamzelerinde saklı gamların muhaciriyim
g ç ettim gayrı senli huzurun en sıcak mevsimlerine
gizemlerinde saklanır aşkın ten yüzü
buselerinde ıslanır aşkın ben yüzü
bir sen istedim,gerçeklerin merdiveni dayarken yaryüzüne
bir sen istedim, kendimi bulan ben'den

2...

meğer,hayalimin i iyim ş dimağının merkezi
meğer,tutku kasesi meleksi tavırlarında
meğer,kav küresi kadınsı duruşunmu 
meğer,benzetmeler yetmezmi  tasvirsiz kaldığım ben ülkende
meğer,ekvator ektiğim d nyasıl  zlem senmi sin

sesimin yetim olduğu sana yetişemediğin demlerin m zminiyim
kedersizliğin sazını çalıyor sensizlik
tam varsın dediğim anların bilinci kapanık
 ah damarı kesilmiş özlemlerin dili kesik
sana yakınlaşmanın şavkı yansır , dili mecruhlarıma
bir sen kavu ur bin ben'e
bir sen kalır, özlediğin ben'de
buluşmanın bulmacasını çözen kumrunun k'alemiyiz
soldan sağa,doğrularım cevaplı güleç olarak yazılır

bir sen kavu ur bin ben'e
bir sen kalır, özlediğin ben'de

Hayrettin Taylan

Kıssan Okunuyor Erinç İsteyişlerde

feryatlar kendi yatlarını sunar isteyiş denizine

...:sevmenin tercümanıdır içindeki dalgaların artışı
geliyorum yüzündeki tanınmış algılara böylece

...:aşk varışı gelişinin bekasına değer

meftun olup ıslanıyorum estiğin yürek dehlizinde

...:kaybolmuş günlerin güneşinde doğuyorum sana
ışık ile aşk yan yana doğuyor gözlerinden

...:avare demlerim bitiyor gül akışınla

beni yıkıyor yürek,pak sevda suyunda

...:şifa gibi gelir vuslatını içmeye
Her sen'e yakın her ben'e akın,her şey sana yakın

...:Uzakları kırıstıran zorların ütücüsüyüm
İmkansızlıkları tüketen imkanların künhüyüm

...:Anlatılmak ile seninle anlatılmak istenen geleceğin künyesiğim
geleceğine kâinat olan kalbinin tutku büyüten ermişiyim

...:sözlerin yağar ıslatmaz yağmurları

eser vermez göz yaşların
...:Güler gün yüzünle günümü göreceğ yüzün

avareliğim,yar pareliğim bulmuşsa son ruhunu

...:geride kalanların ötenin bulmacasında yanıt olan sevi aynasıyım
Seni taradım anlatılmaz güzelliklerin saçlarında
Seni aradım bitmez özlemlerin nefeslerinde
...:Seni bekledim arınmış bir halin lalında

azizliğe burç diken elazizli aşk ereniyim

...:yalnız olduğum kuytu kuyuların yunus özetiyim

sen züleyha ol bekle beni sensiz hecelerde
...:Sen Meryem ol bekle beni bensiz gecelerde
Sen Julyet ol bekle beni önce roma, sonra heveslerde

...:kıssalar gibi kısa aşkların özetinde ders olsun sevgimiz

yağmurların, ağlamalarını kurutsun bulutun benken
...:esir ettiğin gönül girdabında satılmaz senin sevgin
esirliğin sırrındadır sana olan tutuluşum

...:aşk anlamaz hiçbir şeyi bilmeliydin söz pınarlarımda
Aşk bağlamaz sensizliği okumalıydın lal kalışlarımda

...:Kissan yazılmışsa bahtıma gel ki Züleyha ağlamasın
kiyamete kadar kader üstüne kaderin yazılsın ki

...:kederlerimi sunmasın ahular aşk hu derken
huzuruma sinmesin yalnızlık periler hep sen derken
...:gelişine bitmesin tutku huriler hep seni kevserimde yıkarken
bitmesin yadın
...:bitmesin aşk adın

Hayrettin Taylan

Kıtmir Bekler Sensizliğimin Mağarasını İmošem

Senin sesin duyulunca yüreğime, aşlar düşer içimin ambarına.Kıtmir bekler kimseler girmesin, kimseler duymasın diye yıllarca seni aşıyor,yaşıyor,saklıyor gibi özlemlerimin mağara kapısındaki beyaz güvercin gibisin, gagalarında beni taşıyorsun, gülümsesen,yaşasan, benli her şeyin düşecek gibi ürkek uçuyorsun. Isıtır gülüşlerin içimin penguenleri allanır buzlu heveslerim, kalakalırım bin bir sofranın lezzetinde.

Ellerimi yüzüme kapattığımda,kapanmış yaralarım arlanıyorsa,yanağıma dayadığımda hep seni düşünüyorsam, senin için nefes alıp, havaya his,tuşlara hep adını yazmak istiyorsam, rengarenk bir tutku gülüne yürümek istiyorsam, kim beni senden alabilir,kim söyler misin?

Aşk açılımın son aynası.. Sense aynamda görünmemek, içime yansımamak için direndikçe alışmalarımız iter bizi sonsuzluğa, onsuzluğu büyütür büyülendiğimiz anlarımızda.

Seni düşündükçe taşlar yağar baş başalarımın en başına. yüreğimden. Seni düşündüğün canevimi bir gürz parça parça eder biraz ben kalır sana. Ve nefesin, hissin, ulaşınca ruhumun derinlerine çocuklaşır, içimle oyunlar oynar, hayaller büyütürüm.

Serviban yeşillendirdi ölgün gülistanımı. Kavuşmak ile kavuşturmak arasında tutku türkümüzün kavuştağı söylenir leyli leyli gecelerimize Buluşmaya daha yeni yürüyen aşk çocuğumuz, engel de olsa da hiç fark etmeden yuvarlanır. Oysa, bedeli bulunmaz bir yaraya merhemimiz vardı,sür gel kabuk bağlamış,üstüne ağıtlar yazmış hatta tüm ülkenin bildiği milli ayrılığımıza. Aşk ancak aşkı oynar, sahne ve şahane sensin.Önce kendini oyna,önce kendine oyna,önce alkışlasın seni sevmeler, benden almalar., Yani aşk'a varıldığında ise en güç an aşkı yaşanır kılar belki.

Aşk'tan ötesi,aşktan sonrası zordur. Suskunluklar, puslarını serer,yüreğime seni eker,ben önce bir bene fide olur, filizlenirim. Seni bulmanın, senli kalmanın,sana dönmenin toprağında büyürüm.Sularına hatta gözyaşlarına acilen ihtiyacım var sunazım. Yörüngene tutkularımla fırlatıldım yalnızlık karası ile kavuşma suları arasındaki anmalarda.

Ama sen gelmeyince özlemin uzaylıları beni atıyorlar Venüs'ün, Oysa, aşkı ven şemasında sayısız yaşamdan damıtarak yaşıyoruz öğreniyoruz içimizin içimizden geçme halini.

Her gün, her saat, her dakika,her an, her şeyde çoğalan bir sen susar anmalarımın an be anlarına.

Bin bir düğümün çözümsüz grilerinde gergefine dokunan bam telimin abayı yakma şöleninde iki can olarak yaşamının imkansızlığında depremlerinle coşuyorum. İçimizdeki hükümlülüğün uzaması, ummalarımızın ummanı çoşturuyor, benli yunuslar oynar sevgi yanınla.Aşk bir yunusun yüreğinde onun için beklemektir.Yüzdükçe yüreğime degeceksin. Sana her çırpınışımda olmazlar' çemberini çevirecek yüreğimden, bitmeyenlerine. Seni sevdiğimi her gizlemeye çalışsam da senden sınıftan kalıyorum. Her seviyorum dediğimde gökyüzünde yıldızlar artar,yaldızlanır sevdamin akıl hali.

Yalnız ihtilallerimde çaresizliğimin ipimi yar ağacına astım.Gayrı asılıyorum sana.Bunun için bütün heveslerimi yürek ülkeneye, bütün nefesimi içimdeki aysbergimi eritmeye,dahası sensizliğin çölünden, gelmelerinin gölüne atılma uçurumundayım Kendim için sen, sen için sen olacağım. Gel diyorum sana, sorulardan önce, cevapsız ağırlardan önce, beklemelerden önce, benden önce,senden önce ...

Hayrettin Taylan

Kıyametin Erkene Alındı

Kıyamet kopsa da senin gözbebeklerini görse melekler
hesabı görülen aşk ateşinde sussa berrak vicdanım
Meryem'le paydaş özelliğiniz var babasız benden gitmek
Sırat'ı geçmek için fırat'tan su içmek gerek
yazlığa gider gibi aşkıma gelip gitmek olmaz gülüm
kısmetin cennetinde huri olarak kal
Bir yanımla cehenneme komşudur belki
Bu yanılmayı bırak aşk ateşine aşkken
bütün büyük aşıklar kavuşacak kıyamet gününde
aşıkların en son miri olarak geleceğim sana
kalbimde ilk bakışmadan kalma helecanla
susacağım kilitli vuslatların can kapısında

Hayrettin Taylan

Kızı I Deniz Olan Beni Duymadın mı

***Unutamadığım bir'inin yanına bir'i(y) sini getirdim iki etmedi.

***Çözemediğim, içinden çıkamadığım, unutamadığım, her şeyi çıkardım birisini bir'den çıkaramadım.

***-Sensizliği, kalabalık yalnızlığı, diyemediklerimi, imkansızlıkları, bütün hayallerimi, hallerimi, vaadlerimi, en çok hazlarımı unutamadığım birisiyle birini çarptım bir etmedi nedense.

***-Yaralarımın, umutlarımın, yaşanırılığın, sensizliğin, güzel anların paydası oldu, ben payda, bölüştük, öpüştük... üç noktanın diyemediklerini yaşadık, sular seller gibi olduk; ama unutamadığım birisini birisine böldüm, yine bir etmedi, üstelik sağlaması, üstelik ağlaması, oflaması çoktu.

***-Dört duvar arasında dört işlem, dört mevsim, dört dünya, dört aşk birisini atamadı yüreğimde. Meğer aşk tek heceliymiş, meğer büyük aşklar bir kereymiş. Meğer diğer aşklar birisini tümleyiş, toplayış, çeşnisiymiş.

***-Meğer ismi Leyla diye Leyla'yı sevmek seni Mecnun kılmazmış. Meğer, gönül kimi severse güzel oymuş...

***Sensizliğin üç boyutu var. Gelişin güneşe, gelemeyişin karanlığa, bende kalışın aşka bağlıydı.

Gidişinin üç dünyası vardı. Ayrılığın rahminde cenin olan vuslat angısı. Bekleyişin dünyasından bebek olarak yar salıncağımda kalışın.

-Ahretimde peri olarak kullarımda kalışın. İnsan sevdiği, uğrunda hüznü yaşadığı, unutamadığı eğer cenneti hak ederse o dünyada huri olarak ona sunulur. Aşığın ölüm özlemi bu yüzden ...

-Bir derinlik istiyordu, damlaların. Her yazımda ıslanıyordu vicdanım. Grek ve gri bir haza ulanıyordu sesli harfinle başlayan aşk.

Yüreğimde tek ışıklık bir yıldız, gözlerine yakın aydınlık izindeyim.

-Ağlıyor ağlama.

-Bekliyorduk seni mistik özlemler yokuşunda. Yaşanırılığın kafiyesini tutturun manzum hasretlerim vardı.

-Her devir kendi olgusuna yapışık ikiz gibi yaşar. Bu devrin toplum olgusu siyaset ve teknoloji.

Şimdi bütün bu bileşenlerin arasında bağrımnda açtığın ağın ç'özünürlüğünde kendimle bağlanıyorum.

-Bir sayfa da sensizlik için. Özlemekten yorgun düşmüş Mecnun gibi, diyarlarımı sırtıma aldım. Kamburluğum, kavrukluğun, savrukluğun, devrikliğim, dayanılmaz bir hal aldı.

-Şimdi arınma denizine doğru aşk adımlarıyla kaçıyorum ...Sen yoksan, yüreğimi kapsamına alan her güzel Nemrut'un kızı gibi

Ey Kızı'(I) deniz...

Duymadım.....Beni Yaralı bir Musa'yım...Peşimde beni yaralayan Firavun'un

kızı...S'andalımdayım..Duymam güzel perilerin sesini...Yar'a denizindeyim zaten.
Yarım kalmış aşkların kaptanıyorum...Kendimle tanışmaya gidiyorum.Sen oradasın,
ben oranın orasıyım

Hayrettin Taylan

Kızılötesi Açık Kızların Ağ Bağlantısında Sanma Beni Ruhsu

-Şoklar ve üzüntülerin rayındayım. Boyutun treni huylarımla taşıyor beni sensizliğe. Makinistlik zor sanat yaşamak sanatında sen eksilince.

-Çöküntülerle işim yok, yoklarınlarının çözeltilerinde kalan tortular var, beni bilindik mecralara sürüyorlar.

*Hayatı başka açıdan görmenin sürecinde süzgecin takılır bahtıma.

-Hayat süzülür, aşk teleğın dibinde herkesin farklı yorumuyla, yaşamıyla şekline bürünür.

Suskunluğuma bozuk cümlelerini bağlayan f'ayların depreme yakın haliyim. Artgılarım ve zaaflarım var. Tam deprem olamadım.

-Zayıf bir ruhun volkan akışında kendime yazılmamış patlayışlar var.

Eşek yükü devalarım var.Nevalar yetmez, çakralar aydınlatmaz.

Bilinenle çok bilinen arasında çok bilinmeyenlerimin fitili yakılmış.

-Yanıyor meramlarımın mazisi.Aşka külfetlerim oğullarını sunuyor.

-Geldi sana hadi şimdi susuyorum.Bu suskunluk suya benziyor, temiz ama güçlüce akar.

-Bilgeliğin zerreciklerin aşkının zerleri dokunur. Dokunuşun gibi olur su. Suyu bu yüzden ruhuna ekledim Ruhsu.

-Yeni doğmuş bir bebek gibi masumluğun var yüreğimin atlasında. Renk renk heybelerimde taşıyım seni.

-Arzular buhar gibidir istemediğin anlarda nemlere karışır sağnak sağnak üstsüz kalan hayallerine, haline yağar.

-Hayatımın gölgesinde yetişen gülleri sayıklıyor periler.Kaç gül yaprağına yazdım senden başkaları; ama bir gül sevdim diye bütün günlerimi feda edecek bir ömrü ben seçmedim.

-Sevmek kendini feda etmektir hayatında olmayana.

Benim gücüm çok kalabalık yalnızlığım.Aslında bu tehlikeli bir içsel yanardağdır. Kork benden.

İçimde yanardağların var.Küllerle yetişen güllerin, gülücüklerle büyüyen büyülü dünyan var.

Her masalın bir sonu başka masalın kokusuna benzer. Oysa bizim masalımızın kokusu yalnız biz aşkı yaşarken vardı.Şimdi masal var; ama kokusu yüreğimizde saklı.Bu yeni masalımızın misk-i amberliğine yanaşmasıdır.

*Aşk masal, yaşam masal, gitmek masal, gelmek neden masal değil.Haklısın vuslatın masalı yazılmamış diye bizim aşkımızın destanlığına laf getiremem.

-Ben Balakgaziyim Harput zirvelerinde. Aşka kaleler kurdum azizler aşkı helal kılarken. El`aziz olarak bırakma beni Ruhsu.

‎ Bir adam duymuştum
kelimeleri öyle güzel söylermiş ki
sadece isimlerini çağırmakla

elde edermiş tüm kadınları... Bu adamın masalını ben yazdım diye beni her kadının aşk çağrıcısı olarak görme. Bir çağrı ile yüreği ağırlı bir dünyanın sonuyum. Ritmini bozan bu gidişin, bu bende kalışın ,bu sana kalakalışın müellifi benim.

*‎ Üç tutkunun yolculuğunda yoluma sevgin, merhametin, acılara

alıştırmalar eşliğinde damla damla süzölüşün düştü. "Kendime karışmamak için"
herkese karıştım, her aşka karıştım, her büyük aşkın karışımında karışık pizza
sevdalar yaşadım.
-şimdi işte şimdi bağrımdan kopan telleri çalan ellerin el'lerin mi ? Yok sellerime
karışan damlaların mı hayatın sesi bilemedim Ruhsu.

Hayrettin Taylan

Ki ben şairim ağlayamam

ve şimdi
yine biraz yalınç uzamlardayım
yine yazmak arası yazılmak sana
ki kelimeler
kendilerini
hep yaşam sanmışlar
Ki ben şairim ağlayamam
Ki gözyaşlarım şiirimdir
ruhun caddeyle buluştuğu uçta, hislerin sisleri bulur beni
rüyada izlenen bir kadın gibi uzanmış heveslerim

ne çok da şey kazanmış gibi uyanıyorlar sabahsızlığa
ki sen orda ben buradayken neyin anlamı ney çalsın hasrete
ve gözlerimdeki ışıta şeklin pür cemal olur
bir elim hep cebimde unutma bunu
dünyaya sığmıyorum da ondan biraz
aman yarabbi neredeyse beni tanımayacak
Kumru sesinsen gitmenin hevesinden başım önümde bu ara
dayanamam ki böyle üryan halde umursamazlığına
kanatlarına bu sokak ne kadar da dar ve sesleri
sevda sevda yanmışlar...
ben yanmışım anam ...
anam ağlıyor
ki anam ağlamışsa bu aşkta
bu aşk bitmiştir ben gideyim gayrı
Ki ben şairim ağlayamam
Ki gözyaşlarım şiirimdir

Hayrettin Taylan

Kibrin Kibritiyle Yakmışım Sevdamızı

-Uyan Kendi Kedisi - Yarın ve yarın mutfağında aşk fareleri peynir bırakmadı.

Ona hissettiklerimi anlatamayacak kadar kibirliydim belki. Oysa aşk kibrin kibritini yakılmasını sevmez. Aşk gururun ortasında yakılmayı istemezdi. Yakılmış yanılırları neden sonra anlarız ki?

Suç benim değildi, suç değillerde değildi zaten.Susmak aslında güçlü bir bağırdı. Ben sustum severek. Bizi beklemekten sıkılmış ayrılıkların dinamit diplerindeyim. Yıkılması zor taş bağırn duvarı mısın ki Ruhsu.

Görölmeye değeri hiçbir şey seninle gördüklerimize değmiyor. Yüreğinden düşenleri toplamak kalbime iyi geliyor. Uzaklaşan adımlarımız; ama yakınlaşan düşündüklerimizdir. İnsan içinde geçenler kadar yakındır özlediğine.Mekansız hayaller kurdum içimdeki çocukla.

-İçimdeki çocukla sana sudan kentler kurduk.Berrak berrak pencerelerimiz var. Tebessüm dünyanın en büyük huzur seçkisidir. Gülücüklerin kabarcık bu su kentinde.Kirlenmiş bütün suçlarını duvarda kullandın. Aşka yeni mecazlarını ve sızılmaz sözlerini siva olarak kullandım. Güzelliğinin iksirinden akan büyölü yarınlar yarime sunak oldu.
*Yine susadım sana. Yine su içre sular arasında sulandım su perisine.

Oysa aramızdakiler inceikti, aramız neden bu kalın. Neden ayrılığın duvarı bendimi benzemiyor. Gözyaşları yıkamadıysa daha ne yıkacak bu duvarları bilemedim Ruhsu.

İlgimizi örtmemiştik hiç. Şimdi bütün ilgiler bilgiler gibi yeniden okunmakla kazanılıyor. Oysa ilgi içsel dersti. Oysa ilgi kadının diyet ekmeğiydi Hayatımın bir bölümünde aşk rolünde oynadım.Set aşkları gibiydi bizimki de.Orada başladı sevi senaryosu. Sen salına salına yüreğimi korlara teslim ederken, ben hep seninle baş başanın ta başında kaldım.

Bence senden gidemeyen bu benle bir gün yeniden tanışmayı dene.
-Senin için uykusu kaçmış umutlarımı gör. Hep uyanık ümitlerimin aynasında algılarını tara.
-Suskunluk aslında çok konuşmanın sözsüz romanıdır. Sustuklarımın baş kahramanı olarak okunuyorsun bahtımda.

İçsel haykırıdır, anlatamadıklarımızın çok sesli filmidir suskunluk.

Bir kaçıştan bin kaçışa sürükleyiştir.Susturucu takılmış çığlıkların son aşamasıdır. O yüzden susmak hele bir kadın susuyorsa binlerce kırınlığın saklıca dile gelişidir.

*Ya da içsel restin sunuşudur.Sen susma Ruhsu. Bağırsıkların dili ile aşkın gülü arasında aksın sevi sürecin.

Oysa insan seçimlerinin iç öyküsüdür. Aslında içimizde öykücü bir yazgıcı var. İçimizdeki sessiz olayları yazar. Yani kafamızdaki o sestir.

-Bir çocuğumuz bu yazgıca öykücü dinler, onun sessiz konuşmalarına sözcüklerine kanarız.

O iç ses yargılayışımızı susturmaz. Hatta dedikoducu olarak çoğu kez doğru adımlarımıza karışır.

-İçimizdeki öykücü yazgıcı gerçek doğrularımıza zemin hazırlar.

Bu yüzden ruhumun kenti İstanbul gibi büyüyorsun.

İstanbul un en kutsi avlusunda iki yürek yumurtası var..Yarin kuluçka dönemi... Bu yüzden yavru özlemlerin Çamlı Tepesi gibi her yerden görüyorum seni. Ve sonra soloya dahildir soldan uçan güvercinlerin sesi....Melodik bir uçuş bizimkisi.

ç'ağdaş atlaslarda rengine şifrelenir sevda
güzelsin diye güzellik okullarda ders olur
ilk öpüşüm,ilk sarılışım, ilk dokunuşum ilk sayfada
-Yoksa sen hep melek miydin

poetik ve pratik bakışlarında duruşum okunur
göz göze gelmenin dizesinde dizimin bağı çözülür
ve aşk egoit bir ruha bürünür
beni bulur ben'den sonra ben olan ben

Hayrettin Taylan

Kifayetsiz ve Kafiyesiz Kalamazdım Mistik Manzumende Şulenar

Şairzal:

-Kapat gözlerin dedi zaman çabuk geçiyor.Saliseleri de kapat. Sen yoksan zaman da yok.

-Aşk var, sen ve zaman yok.Zahirlerin zahirelerindeyim. İçim daire daire sevgine denizine açılmakata.

-Hayra yorulmuş hayrın sularında kendime yenilmiş bir umut sancısıyım. Mukadderatın kendisiyim. Yeni zamanların algısındaım.Kendimle seni taşıyorum başlangıçlara. Yol eşitlerini, zaman hızını, aşk bütün haşmetini veriyor.Bana, seni daha çok zamanla tanıştırmak düşünüyor.

-Kalp atışlarım çaresiz seni düşündüğümde. Çaresizce atışlarını yazdırıyor cümlelerime. Hadi, zamanımı al koynuna. Saatimi yüreğinde unutalı geçmiyor zaman. Aradığım zaman sensin.Biraz daha zaman ver dedikçe dünya yaşılanıyor sırtımda. Umudun vanası açılıyor.Sana doğru akıyoruz.

Şulenar:

Ben aşkına şuleyim, aradığım,arındığım, arıtıldığım, eridiğim, beklediğim, ömrüme eklediğim kelimeyi buldum.Şairin dudağına, tertemiz bir buse koydum.

Bir öpücük kadar temiz bir dünyanın, sevdam, gelişim var.Dudaklarındaki kirli geçmişini temizlemeye geldim. Bir öpücük kadar güzel, temiz,içten, istendik yarınlar sunmaya geldim.

-Buseme meylini artır şairim.

Şairzal:

-Kırılğan bir geçmişin erinmiş değiliz, yaşanmışıyım. Bir can kırığı fanusunda yaşadığıden. Yüreği kendisi kadar aşktı.Aşktan zamana geçti, geçtiği yara aralarında yarım olarak kaldı.Zamansızlık, onu da sildirdi yürek taşlarımda.

-Eriyen kayalarımın arasında kayboldu gitti. Eskiz bir özlemin tabu kadastro müdürü değilim. Eski aşk toprağıma ektiğim seveda meyvelerini zamanla yemek normaldi. Şimdi, mistik sürrealar ortasında parıldayan seni yaşıyor her halim.

"Sev beni"...

Yıldız öbekleriyle söz öbeği ol cümlelerimde. Beni yüklemine zaman zarfı yapıp açiver aşkın tüm saniyelerinde.

Şulenar:

-Mum ışığından umutlar yaptım karanlık yalnızlığıma. Meğer, bir ömür seni beklemişim. Meğer içimdeki çocuk yeni doğuyormuş. Kulağına ezan okudun, başladım senin namazını kılmaya.

-Namazına duran mistik algılar dervişesiyim. İtikadımca sağa sola selam vermek olmazdı. Seni sevince sola selam verip bitirdim namazı.

-Sevdanın duasına durdum. Ya Rabbim, beni bu güzel aşkın yüklemi yaptığın için sana minnettarım dedim. Her şeyin hayırlısını diledim, dilemenin en özel yerinden. Şairzal.

-Başucumdan güzel yarınları açan, güzel kelimeleri yazan muştulu bir kalem vardı. Ve

İlk kezlerinin ucunu açan ufkun öznesi olarak yazdım seni.

Sevdanın en doğusunda gün'eşim olarak doğdun.Bütün medeniyetler gibi beşiğini

saldın kadınsal ışıltınla. Bir aşka kaşif olmanın huzurunda kendime yeni atlaslar sundum.Seni sevmek her renge denk geliyordu.Seni tanımak egzotik bir kıta gibiydi. Her şeyin kozmik algılara götürüyordu. Ben'le tanışan ben'in d'okunmasıydı.

Elif, kadar ilk, aşk başı dik ve bütün ilkleri yaşamaya başlangıçtım.

Mim kadar yüreğimde mumyalı tutkular birikmiş, alfabenin sonunda alfalarını sunan gerçeğin ritmik sevgilerine teslim oluyorduk.

-Aşkı, hecelere öğretiyordum,cümlelerim kaldırsın diye.Yeni kelimeler sevgimizin yapım ekleriyle türedi. İsimden isim yapan yapım ekleri gibi aynı sevda isimlerine türetildik.

-Sev

-Sevgi

- Sevgili

- Sevgililik

Huzur,sadakat, kavuşmanın sadakasında yeni anlamlara beni teslim ediyordu.

*Bu devrin şuurunda kendimi bulmuş, bilmiş, aşmış, ruhsal derinliğini keşfetmiş, ustaları iyi bilen yaşıyordum.

Şulenar:

-Kaç tarih sen gibileri yazdı.Böyle cümleleri manalara ağlatan kaç zeka örüntüsü var bilemedim.Seni okudukça ustalarını merak ettim.

Birkacını öğrendim, onları okudum. Sen ustalarını aşmışsın şairim; ama ustaların cevher, ustaların ruhsal aydınlanmanın arifleri.

-Sen de benim Cemil Meriç'im ,Kafka'm, Gazal'im, İbn-i

Sinam,Mevlanam,Tolstoy'um,İbn-i Rüşt, Muhammed İkbali... sen de...daha nice senin eridiklerinde kaldım.

-Kaç menkıbe benim için mistik kurgular yaşadın.Kavuşmayanların mevziinden kaç kez vuruldun imkansızlığın sızılarına.

-Bir aşığı öldüren kurşunlar, sözler,tavırlar, duruşlar, damlalardır.

Şairzal:

- Sümeyye gibi yüreğinde et doğranmış menkıbesi aşkında olan özeldin. Bense başı kesilmeye kurban edilmiş aşkın İsmailiydim.

-Tam sana kesildiğimde kurban olacak yarınların simgesi geldi.

Dur, dedi bayramınıza daha var dedi zaman.

Ben de mistik algının Zeydi gibi taşları göğsüm eridim.Taş bağrımdaki taşları eritmek için damlalarıyla bir su değirmeni yapıp erittim.Zeyd gibi ufaladım imkansızlığı.

-Ve zor olan gerçek aşk ile aşk arasında kirlenmişlikten arınmaktı.Toplumun toplamıyız sonuçta.Onlar gibiyiz, onların benzerlerinden üretilmiş egolarımız, nefsimiz var.Arınmışlığı bilmeden şirkin ortasında sirk oynamayı aşk sanan doyumsuzluk failleriyiz.

Şimdi kifayetsiz kaldığım bu kafiyeyle belirginlerde, ezberlenecek bir şiir gibi değilim. Tam aksine imgesel, derin, bilinçli, inançlı bir özneyim.

-Sen ,Yusuf' yaptın beni uzaklardan. Züleyha'm olarak ayak bastığın manaların, yerlerin, yarlerin yolcusuyum.

-Aşkın denizinin fethine gelen Hayrettin Paşa'yım.Çerkes adasını da fethet geldim. Etrafındaki anacıl surlar, sırlarla dolu. Ben sevdanın atomlarıyla geldim.Fethi sensin, ruhu sensin bu aşkın.

Hayrettin Taylan

Kime yazıldığı bilinmeyen bir soru gibisin

Kime yazıldığı bilinmeyen bir soru gibisin
Cevabını aradım aşk çıktı sen çıktın

Sen sessizleşince,sesimden suların şarkısı çalınırdı.Suskun dertlerimin bütün halleri sergilenirdi.Kim_sesiz kalırım şehrin orta yerinde.Aşk araması yapıyor sivil aşkın tecimenleri,üstümde senli bir şiir çıktı yakaladılar. Ne yapayım seni yazıyorum her dem.

Büyük şehir ki ortasında sen, kıyısı ben..Gidiyoruz metropoliten zevklerin sonelerine. Dağılırım, serpişirim,kuytu mahallerin çimenlerine.Yüreğimde karanlık bendler yükselir.Bir yanım ikiz kuleler,bir yanım sensiz gecekondu özlemler.Saçı ve sakalları uzamış, durumların fotojeniliğim.Kendime çekmişim kent içre sensiz ötelere.

Bir karınca dolaşüyor kalbimin atan yerinde...Bir karında topluyor tutkularını İstanbul'un onca trafiğini aşarak seni bana taşıyor.Kışa,aşka, yalnızlığa nemalanıyoruz. Elime alıyorum,sensiz gülleri,yüreğimde yetiştiriyorum,düştüğü zamandan kaldırıyorum ve özneleşen gelmeni asıyorum ruh ağacıma.Amaçlarım susayınca susuyorum,annesi tarafından korkutulan masum bir çocuk gibi.Ama sen konuş içimde,sen bağır içimde. Sen konuştukça sözceler bereketli pamuk tarlası gibi beyazca raks ediyor sen konuştukça sana d-okunuyorum sankilerim.Sancılarımda sanrılarım sarılır.,benimle.. okunursan bilinmezliğe bilmediğim bir ırmakta yıkanır umutlarımız.akar parmak arasından sevda pınarımız. Oltası hazır bir balıkçı gibi bana yakalanmanı bekliyor aşk.Yakalanırım sana.Sessizliğini_kimse-sizliğini emmek istercesine bebekleşir.Ağlarımla ağlarım yanında.

Sen sen ol... beni emzir tutkularında dahası hayal ettiklerimi. Konuşmak isteyen suskun sevdamla konuş,aynalarımı toparla senli konuşmalarla travma geçiren işlemlerim .susma..Dilinde yaralar benli de olsa,bensiz de olsa susma aşka.

Yalnızlığım kan-ırtsa da... su serp üşümelerime.Kimliksizliğini açıklamayan uzak akışlarımız üzmesin seni.Sen susun.Su akışır suya.

Tüm kavuşamamalarımız 'sessizliğe' ulansa da,aramızda Çin sedleri örülse de yalnızlığım benim ilk kervansarayım uğramak istersen uğurlarını bozdur da gel. Hatta yalnızlığını azaltan başka ederler çıksa da kullan benim yolumda..

Aynı anda aynı şeyi düşlere almak mümkünmüş meğer, dil susar,yürekler Türkçe anlatamaz sensizliği biraz yabancı sözceler giriyor ki aşk yabancı sözcük,ben sana yabancı olavak o kadar.Öyleyse atıyorum geleceğe güneşi.Biraz ışılda umutlara.Seni bir tanıdık saysın geleceğimiz.Aynı cümleleri harca aşk panayırında,her aşığın dükkanından biraz benden al.Biriktir beni,küresel krizim geçerse, aramızdaki buzul ağuşlar erirse, bir de eskilerim eskirse bil ki seni yazmış kader. Benim için tüm günlerden başka bir gün değildi şenli olduğum günceler.Zamanın bölünüşünü senli her anın toplamıyla meşguldüm.İlginç bir güncenin orta yerinde Zind ile konuşuyor zindelerim.

Bir kurgu tilmizinden temiz bir an öğreniyorum,. Bana "bakışını gösteren" samimi içlenişler öğreniyorum.Leyla'dan çok farklısın.Leyla çirkindi,Leyla sosyal değildi senin kadar,Leyla aşk zenginiydi.Acep Leyla kadar zengin misin? Duyuyorum ,anımsıyorum nehirlerinin çağıldamalarını,imkansız şarkılar besteleyip gözyaşlarıyla okuduğunu biliyorum.Ya bu yeter mi Leyla olmana,ben Mecnun'un atasıyken.Serin ve sakin bir bekleme ekle dert denizi akıyor aşkımıza. Bir gülümsemen dalgalandırıyor.Bir bakışın çılgın gelişleri akıtıyor. Bu olgun sular susarsa gecemize.Bu senli dalgalar kapanırsa uçuk özlerime. Sen en iyisi günüşiğini taşı cebinde.Karanlığın her köşesinde beni senden çalmak isteyen

onca güzel ırmak çağıldarken.

Hadi,sen gün ışığını yolla aşkıma.Karanlık katran bir gecede gidenin yüzü yüreğimde
resim sergisi...sonrası yok bunun..ve olmamalı da...

sadece bir 'hadi...! ' demeni özetliyorum

Kışkırtır bana gelmeleri,bana dönmeleri.dünyan o gün senin için dönsün.

Kışkırtmadan usulca bir aşk getirme,aşklaşmış bizli karışımдан karışmış bir sevda
boğazı aç .Ben Marmara,sen Karadeniz ,buluştursun özlem gemimiz sularımızın

karışacağı bir güne.Bu hadiyi çok içledim. Birikmiş yılların..

diyesim geliyor. Şimdi tam zamanındayım yaşamanın Ya Rab bunu da çok görme..

Hayrettin Taylan

Kimlikçiliğimin Fotokopisini Çeker misin Özüm kader net olsun Vislina

Sen kimsin ?

Kimlik sorgularında isimsiz savlamaların kilidi.

Sen kimsin?

-Ben kimsenin kimiyim, ben kimin beniyim,ben, benin benlik sancağım. Ben, kendimi bulmuş, kendini aşmış,kendimle mutlu ve muştuları yağmurlara teslim eden azizim.

-Asıl sen hangi kimliğin kirli sularındasın? Damlaların içimdeki deniz kirletmez; ama vicdanımın dalgalarını artırır.

-O kilit vurulmuş sularıma azizeliğin değince susuyorum. İşte, bir gerçek var ki su kadar aziz, zela.

*Bir kadının erkeği ruhen, vicdanen, kalben erittiği tek gerçek, içten sevgisinin sızısıyla akıttığı damlalarıdır. İşte dayanılmazlığım damlalılarında başlar. Her damlana bin kez öldüm, bin kez kuruttun vicdanımı.

*Öçlerinin hezeyanlarını ölçen gerçeğin gergefinde çözüldü kördüğömler. Körlük aşkta yok. Akıllın olmadığı yerde, yarde, ölçsüzlük hep var. Aşk, akli atomlarla içsel gizemlere atar.

Şimdi alev alev yanan hayatların külüne sahibim. Bir de güllerinin sahibiyim. Bir gül bir ömrü özetle.Kırmızı rujlarına kadar özetler seni ya da sensizliği.

Ve ayrılık mıknaşın ucunda bensizliği çekiyor sana.Vuslatın çekim merkezine teslim ediliyorum.Dünyanın merkezkaç kuvveti sevdama edildi ki aşkıma teslimiyetin yeniden kolay olsun.

Kinlerin uçuzlattığı vedalardan arınmalısın.Kin, şeytani dürtülerin en doygün eylemidir. İnsan iyiliklerin adil terazisidir. Sen iyiliğin atlasında her renge aşk kalırken, can kırıklarının kırk ayağıym diye dışlama beni. Günahlarımın ahlarındayım. Kendimi kaybediş yağlarında ağıt okuyan perinin gecesine yıldızlar yamaladım diye. Hor görme beni sevgililer sevgilisi.

Gezgin bunalımların sahilinde gayesi içsel çürümeler olan algılardan uzak kal. Pin kodlarını değiştiren sosyal medya gerçeğinin gerçekdışı, çevrimdışı emellerine amil yapma beni.

-Ulaşmak istediğim sayfa kapalı. Web tasarımı ruhumun bilişim teknikerinin yaptığı bu özel aşk sayfam nasıl kapalı olur.Sistem hatasıyla hatalarım aynı sayfada buluşunca açılmıyor sevdiğimin sayfası. Yeniden deneyin ya da yenileyin sorusunda kendi hatlarım error verdi.

*Bir isme ulaşmak, bin dünyaya gitmek gibiydi.

Ötelerin ötesinde , örtünmemiş gerçekler kapatamazdı .Mutlak olanlar varken beni muğlak düşlerin erkincisi yapamazdın.

*Şimdi yalnızlığın mübadelesinde yapayalnızlığının kalabalığını kaldıramazdı gerçeğim.Acıların benden de dünyanda da büyükken, sevi meleği olarak kanat çırpamazdın ilgisiz ,alakasız, alasız güncelere.

-Kargaşanın ıssızlığında isimsiz sevgiler sunamazdın.Bir sensizlik senfonisi beni çalarken, sen acılarının ağıtındaydın. Alp Er Tunga olarak sana gelmemi , gözlerine bakıp seni yanıma çekip en acıklı günlerindeki gibi omzumda ağlamayı diledin, bekledin.

Bir oktavlık kavuşmayı çok görme hayallerime.

-Gerdirilen yanılgıların tercümanı olmasın nefretlerin.Kinlerini silsin huzurun kavı.Üfür içindeki bütün hesapçı güdücüleri.Egolarına sponsor olan esrik doyumsuzlara ders ver.

-Ruhumun kıvranışlarını kavuran gerçeğe magma olmaktan vazgeç.Bir sahil ol huzura, iyilere.

-Denize at benli güzel düşleri.Ben bilirim, bilmesem de "Halık" bilir, içimdeki çocuğun Yunus balığı bilir.Bir "ben"bilir işte.

-Kılıfı kirlemiş sensizliği kuru temizlikçiye verdim.Kurlarına kadar temiz bir yarına yarımsın.

İyileştirilmiş bir buluşmanın bulmacasında soldan sağa doğru cevaplarımı topluyorum.

-Bilgeliğimin bulaşıcı yanlarında, yakılmış özlemlerim de var. Hasta değilim; ama hastalık derecesinde ateşim var sana karşı.Magmanın ateşiyle aşk ateşim aynı denklemde, bir de senin ateşin olunca sıcakların ölçüsü, özlemlerin sınırsızlığı sinirime dokunuyor.

Çeşnilerimde buluşan bütün benlikler kadar üst benliğimin yoklamasında seni buldum, seni bulaştırdım kendime

-Uçarının piramitlerinde toparlanış mumyalaştı.Seni diledim, seni istedim, seni bekledim özüme yakın , iç gözüme sükun özlemlerle bilesin.

Hayrettin Taylan

Kirli Bir Mecnunum Aşk Leğeninde Yıka Beni Yar

Seni isteme nöbetlerindeyim.Vakit keşkelerime kadar işleniyor.Sıralanıyor senli düşler, sensiz aynalarda taranmak için.Mutlu bir bülbül geliyor, aşk hüznün kalesidir.Senin kaleleri yıkacak sabrın var mı?

-Gitmeseydin de bütün bu cevapsız soruların ağırlığında ünlemlerim artmasaydı. Yokluğunun sınıfındayım.Çok kalabalık duygular var. Her yoklamada, her soruda, her özlemde, her arayışta, seni arıyor sensizlik. İnadına içimdesin diyorum, ikna olup aşka arkaik düşler sıralıyorum.

-Çaresiz gülüşlere geleceğimi sunuyorum.Biraz gülüyorum, güllerin solmasın diye. Hiç ve yoktan düşler peri oldu. Cemaline benli demler okuyorlar. Eski sana gelmek için özel ders alıyorum.

İlk ders:

-Ders aslında alınmaz, ders verilir.D/ersin bu aşk.

Aşk'a soyundum,t/enimi tanımadı.Bu ten, tek başına aşka ateş olmaz. Bu ten , tîne adres olmaz.

-Yaşamak, sevdiğinin her zerresinde "zer" olmaktır dedi.

Yaşamak ,sevemediğinin her dirheminde derman olmaktır aşka.

Yaşamak,sevebileceğin için, içinde Çin olmak, seddini kurup güzeline karşı savunmalara hazır olmaktır.

Yaş amaktır bilene.

-Kendimi sana kabul ettirmenin ettirgen çatılı fiillerindeyim. Çekimleniyorum sana.

-Sevgimizin cümlesinde kip kayması var.Anlam içre anlamlar akraşır.Hangi zamanda sana çekimleniyorum bilmiyorum.

-Ama sen yüreğimin mecbur edilmiş eylemisin.Etkensin ta içimde. Yükleminde ben kökleri salmış.Bu cümlemin ağacında yuva yapacak bülbülüm.

-Gülüşünde açılacak gülün. Ve aşk kendini itiraf edecek. İtirazlar bitecek. Yoruldum ve senin için aşka yarıldığım yar dağlarım bitecek. Kerem'in kül olduğu aşk düğümlelerinde sana kul olacak hasretim.

-Yaralarım dokunduğun, yaralarım dokuduğun en bilinemezliklerin nakışında güleç yüzün beni toplar aşka.

Ve kavuşmalar bölünür kavuşamadıklarımıza.Hayat susar, aşk usar, sen pıсар, ben dilimlenir günlerin en demlerine.

-Senden önce, senden sonra,yeniden sana doğru ,yeniden senli demlere doğru beni doğru zaman ile zamansızlık.

-Poyrazıma karışan özlü karışımlarında esmeler susar. Kendimi kaybettiğim gecenin seher yelindeyim.Elimde senden kalma yürek kılıcı .Önce geceyi vurdum, önce arzularımın şeytanlarını doğradım, önce senden giden kendimi vurdum, önce ayın gözlerini çıkardım, önce yıldızların gözbebeklerini çıkardım, önce bulutlarını perma perişan ettim, önce sensizliğe dair her şeyi yok ettim. Sensizliğin seri katili olarak serice senli olmayanları yok ettim.

-Şimdi özlemin hapishanesine atıldım. Bir seri katilin anılarını okuyorum.

-Mutsuz çırpınışlarını çiçeğin meyve olma deminde gördüm. Bana en tatlı meyve olduğun aşk mevsimindeydin.

-Ateşinde duramadım, bu aşk tadının sırrına eremedim.

-Uykusu gelen aşkların koynundayım, sol yanımda bombalar atılıyor.

-Duyuyor musun? Yaralanıyor musun?

-Kış uykusuna yatmış hatalarımın yılanın yeni yalanlarını gördün mü?

-Kırk ikindi yağmurları kırk ayaklarımı ıslatır mı ki bilir misin yar?

-Güneşi boyadım göz rengi tuvalinde, sana açıldım renk renk .

-Gözlerin hala ela mı? Hala bu yaralı kalbime bela olacak kadar sıcak bakışlar dağıtır mı?

Birbirine barışık gözyaşlarından bir damla akıtır mısın yarama.

-Betimsiz mazmunların selinde sürekler mi dizelerin.Dizlerinin dibine getirmeli sana yazdıklarım. Sevap almak için beklediğim neydi?
-Hangi neyin sesinde sesim sana aşk melodisi olur bilmiyorum.
-Öyle bir yerimden yaraladın ki yaramın üstüne yarabandı yetiştiremiyor güzeller...
Sıraya girmiş sırların sunaklarında susuzum, oysa ummanın içimde, oysa tasın sol yanımda. Ben bu tasaların asasıyım. Musa olmam gerek, bu Firavuni arzular hükümranlığını bırakmalıyım can çiçeğim.
-Yaralarımından akan demlerin sözsüz anlamlarında kaç kitap kopyalanır kimse bilmiyor.
-Yedi verenler aşk boyunda, yedi tepeli şehir aşk soyunda, seni özleyişim kavuşma suyunda ve "ben " sen olmuşum.
-Gel bul beni ben. Gel şimdi ol ben.
Şimdi,aşk beni sarmalamadan gel salınan selvi ol ,ertelenmiş Huzurun mavi ömründe.

Hayrettin Taylan

Kitapsızın Aşkı

Kitapsızın Aşkı

Hayrettin Taylan

Sevmek henüz suyun mihengine rast olmadan restine şükreyle
Buhurun hecelenisinde sen aslında yağmursal vaziyete vals
Ruhumda irdelenen esrik arzulara arş ve tüm söylemlere marş oldun
İmkânsızlığın küffarı gibi ehli keyiflerime kestikler kısmetleyip
Bunca umulmaza umuminin ummalarına muamma ol dedin
Bense mağmasal ağların yırtınışında sana yandım Mecnun'ı aşarak

Yar senin kitabın yok mu bunca yoksul arzularıma seviyola
Yar senin insafın yok mu bunca isyanın isine sivil seviyola
Yar senin masalın yok mu bunca Kaflarım Kafka'ya kaviyola
Yar senin yıldızın yok mu bunca hınç ve sevince aydinyola
Yar senin benim yok mu bunca sen benden çıkarken benyola

Eklemek gitmelerinin özlemine ömürlük kitabeler
Okunmak sevmelerinde sevda masalı gibi
Kavuşmak ortak türkümüzün kavuştağı gibi
Gelmek sana bir çocuk gibi çocukça hoşça
Kalmak yanında en güzel kalmalara kalamara
Bakmak sana aşka çağıran yüreğe bağırarak kutsi tecelliyle
Ve sevmek hiçbir sevmeye benzemeyen sadece benim sevmelerimle

Yar senin kitabın yok mu yoldan çıkmış aşkın küffarına yoldaş
Yar senin insafın yok mu bunca nefsi eritişlerime eriştik
Yar senin masalın yok mu bunca zevcin zevklerine bense adıl
Yar senin yıldızın yok mu bunca parlayan sevgime seni sevmesek
Yar senin benim yok mu bunca sen benden çıkarken senbene.

Hayrettin Taylan

Kitapsızın Kitabı

suskunca bir lav büyüdü özlemelerinden şimdi sönmemiş bir umudun akıcısıyım
senin yakılmışlarında zil çalan arzuüstü istemlerim işlerini ruhunun kağıdına bıraktılar
ve öğreteyim sana adını..yanağımı yanağını bastırduğımda, saklı kalmış bir nöbetin,
sesimde, ortaya çıkmış, sımsıcak halisin sen aslında..adın yakar dudaklarımı, gizli
kalmış bütün duyguların aslısın sen aslında..
sevincin nöbetinde beni bekleyen yeni bir tehlikenin son andında vefan bırakmadı beni
üşengi bir arzın tarzında sen nasılların ön sorusundan çıktın karşıma
karşı çıkılmaz ummaların dalgasında sularım sana akmaya vefalı
karşı çıkılmaz ummaların dalgasında sularım sana akmaya vefalı..

Hayrettin Taylan

Ko Gitsin Kırgınlıkları

Buselerini izlerdin iz bırakan gülücüklerden sonra
bekleyişler sızılarımın ince ağrısı olarak yazılırdı ahitlerime
aitlerimin yataklarını açardık, açmazlarla , sana açılmalarla
çok sesli hüznün değerdı yalnızlığa
biz kokardık birden, anlar süslenirdi çoşkulara
sensizliğin kuytularını tarayan deli sevda
aklanmanın samyeli olurdu,
yan yana olmanın sıcak esişlerinde nefesim sanadır

Umarsız resmi gidişlerin vahasında susardım
yaşadıklarımızın kirmeni dolandır seninle dolaştığımız her ana
kınalı acılarınla kara bir gelinlik giyer gibi yoklarımı hançerleme
umudum akar başıboş göletlerinden
birikmiş sözlerimin dertli deresi akar sözlendiğimiz günlere
özlemin kırılmış kayaları sürüklenir sensizliğe
öylesine gitmelerini serpersin dalgalara
yosunlar birikmiş algılarımın suskusunda susturma beni
sol yanıma kurulmuş kumru saatim
ağulu şarkılarımın müziğiyle beni çalar senden ve zamandan
şimdi senin tam on ikin ama yelkovanın yelleri var
başka güzellerin elleri var senin yalnız geliş sellerin var
bir avuntunun ortadoğusunda gazze gibiyim
her yerim senli yıkıntılar arasında
birleşmiş güzellerin yardımıyla tutunuyorum aşka
gözlerinin pınarlarında yıkanmış vicdanım hala üşüyor
sürükler beni utulamayışına
kent soylu kaldırımların çeşnişi gibi içim
uyuşmuş kalmaların karanlığı başlar gözlerin aydınlatır
kendini arıyorsundur beni aradığın yerden
derlenmiş kaçışların kavlarını yakarsın yanıklarımın

çığlıklarımın güftesine tutulur gelirsin
bin bir pişman olduğum yeni aşk yurduma
bil ki sensiz çok üşümekteyim
senli her günü eskitmeye kıyamadığım anların kıyamındayım
kıyılarıma senli damlalar iner bekleyiş çağrılarına
ağrılarına ağrı olan binlerce tepecik sıvışır gözyaşınla
kararsızlık kafesimizde, sözün uçar, özün öter bülbülüme
kıpkızıl güllerin anar ko deme demsiz heveslerime
ruhumun çökeltlerinde bir sen arınır bin benden
Dağdan öte, denizden içlenir iç çekişmelerim
müjdeli gelişlerine bir ömür susar, kalırım senden
bu can unutmamakça adını seni anar bütün alem

Hayrettin Taylan

Kokunun Metafizik Fünyesinde Ölümsüzleşiyorsun

güle kokunu bırakıp gittin
özledikçe keskin kokun yayılıyor yüreğime
sen koktukça yaramın dikenleri batıyor sineme
iki damla
bir söz
gittiğin eylülün sonu dizeleniyor bahtımın sayfasında
ağlamaklı gidişin sıralanıyor sızılarımın dibinde
yusuf olup ağlıyorum
anla be züleyha 'nın aşk kızı!
içten içe, aşktan aşka,dünyandan dünyaya yayılıyor kokun
vazgeçilmezlerin üstüne
bir gün gelmelerin yoluna
bir ben üstüne siniyorsun

kenetlenmiş umutların teline dokunuyor abalarım
ağarmış özlemlerin seline karışıyor ağrılarım
unutulmamış sevdaların yeline alışıyor bağrışlarım
kurumamış damlaların sızısına yanaşıyor çağrılarım
vazgeçilmez tutkuların yüreğine bileşiyor nefislerim
ansızın gelişlerin koşuyor hayalime
gündüzün yıldızlarını saklıyorsun özlemimden
yalnızların türküsünü çalışıyorsun sevda frekansından
seni göremeyişimin yamyamları yiyor yaralarımı
yokluğuna ve sonsuzluğa yayılıyor kokun
gül koklayacak günlerimiz sayıklanıyor vuslat sayacından
çetelesini uunutuyor bekleyiş
ya bugünsün
ya yarın
ya da yârim
veyahut ölümsüz kokacağız gülüm

Hayrettin Taylan

Kompradorların Ten Şehrinde Değilim

Aşk,şehrin tümlenen özleminde silinmezlerine silgi.Beni siliyor aşka Dominolar yaşıyor yüreğim...

Tesadüflerin ritminde eriyor yanıldıklarım.

-Gölgelerin dilinden anlamak istemiyorum.Bu sıcak sensizliğin sonunda kompradorların çıkar penceresinden sana bakamıyorum.

Şüphenin yalın halinde uzar istemediklerin.Güvensizliğin ben haline çekimlenir eylemlerin.

-Gözleri görmeyen düşlerin filmindeyim.Sonu belli değil bu sen filminin

İçimde kıyaslarını giyotin bilerken.Sana bunca keskin kesilişimi hor görme.

-Bu suskunun uslu çocuğu benim. Aşk sütünden emzirmedin diye bir deri kemik kalmış hülyalardan çık.

-Gitmedin ki bende bu içsel travmalar beni sen ediyor.

Sahi sevgili imkansızlık merdivenden çıka çıkar arşa alemliye bulut oldum. Gözlerinden buhurlar yücelsin.

Nur cemalini özlüyor yağmurun "mur " hali

... Kaçışın kaçınıcı katındasın. Kaçırılmış fırsatların hangi satındasınız. Örgesiz kalışların hangi kalıntısında.

-Katranların hangi son hali hüznünü tümler bensiz gecelere.

Vuslatı bir günlerin sırtına yükleyip gün sayıyorum sevi sayacıdan.

-İslanmamış yağmurların yağmış haliyim. Her şeyin içimde ıslak özemler uzatır,ıslanır, uslanmaz sensizliğim

-Kaniyorum,gözlerimden sen akarak.

Susmuş serzenişlerin tarifesine ariflik ediyorum.Arifin zikri ile fikri arasında ince bir Sırat.

-Sen'e geçmenin en anlatılmaz anındayım.Unuttum seni.

Sen ki yaramı, aradıklarımın arasında kanatırsın .

*Kuşkunun ulaklarında sözsüz bir sen kitabı okunur ta içimden.

-Beni bilmedin ki ...Hangi beni bildiysen o benden bin ben bitti.

*Bu yeni benden sana göğüne kadar bulutları iğneledim.

Nakış nakış göğsümü delen sözlerini yamaladım sislerine.

Hislerim zannından çıktı.Cariye değil bekleyiş. Benim haremimde değil sen ve senden her şey.

Yakışlarına esir bir şahım, gecelerim heceler karanlık harfinde.

-Sersefil bir halin anlatılmaz yapayalnızıyım. Heveslerimde öncü

İsteyişlerin isimsiz aynası.Kırılıyorum sana.

-Bir hayır güzeline bağışladım yaralı kalbimi.Hayırsızın biriyim işte.

Bana hayır demeyen güzelin güzündeyim. Gözlerimde senli bakışlar, sözlerimde senli sözlükler.Dil dil, gönül gönül, sensiz sensiz ölüyorum onda.

-Arkaik gelişlerine tutsağım.Fanusumun içinde namusun, namusunda usunun

dile getirmediği hüznün sadeceleri.

Susmuş bir cümleinin yazım kurallarındayım. Sen halini yanlış yazmış aşksızlık.Bu yüzden,seni ikiye ayırdım yar ile yardan diye.

Hayrettin Taylan

Konsepte Yalancılar Oynuyor Şulenar

Konsepte uygun bir duruşun sızısı vardı.Varlığıma kafiyeleyen, kendi dize sanıp içimin sahiline gelmek isteyenler var.Hep belki olacak.Güzel şeyler yazmanın zekatıdır, ya da sözcüklerin ihtişamına kadınsal güdülerini bağlayan okurlar, hayranlar, saplantılı bağlar olacak.

-Bir itirafname yazmak gerekirse yüreğimde parselini kurmuş giden vardı. Yazılarımda hep o vardı. Her cümlede, sözcükte onun sevdası akardı kitabı cümlelerimde. Birisine ikramlıklar yazardım arada.Yüreğimin tapusunu kendilerine yazdığım üç kelamla sahiplenmek isteyenlere karşı

Benim sevda konseptimde böyle bir şey yok.Yüreğimde sızısı olan birisini ta ki sen çıkıncaya dek.

Hayalüstü bir kovuğun içindeydi.İnandırılmış kadar sağlamlaşmamıştı güvenlerin.

-Azılı düşmanların yalan foyaları sevda boyamızı kirletiyordu. Oysa aşk duvarına kirli amaçlarının yalanlarını yazanlara inanmayacak kadar güçlü olmalısınız.

-Yalancılığını, şeytanlığının kuyruğuna bağlayan acizlere karşı güçlü olmalısın.

Beni aşkın sabıkalığından kurtarmalısın.Yüreğine mertlik konseptimle geldim.

Herkese seni ilan ettiğim ifşalı aşk cennetinden gidemezsin.

Şimdi yokluğunun açtığı meteorlarda matemlerin matematiksel olarak hesaplanıyor.

-Sensizlik göktaşının açtığı derinlik kadar, yar çukuru oluşturdu.

İmkansızlaşmaya im, imkana mumya, sevdaya Süreyya olan benlik sahilindeyim.

Yıldızlığın samanyolumda beklerken. Nasıl bir hayale sığınırsın.

- Ateşten gömleğim yanıyor.Aştan yapılmış gönül takımım yanıyor.

Şıklığı bitiren başkasının yalanlarına inanacak kadar uzak söylemlere sözcü olman.

Konuş dersin:

Ayrılığı benden daha yaz yoktu. Şimdi senin ayrılığını yazacak tükenmişliğin yok.

Aşk , cenindi. Yüreğin en güzel yerinde büyüyerek çocuk oldu.Koştı sözcüklerle, cümlelerle yüreğine.Kucağına aldın.Bir aşkın annesi olarak bu sevda çocuğunu emzirdin.Büyüledin.Sihri bitmiş, sayrılarında başkalaşım yokken neden böyle uçurum gülü gibi kokunu salmaya çalıştın.

-Suskun hasretin susmuşluğuna su olan sevilerin nerde? Günlerime gün, ömrüme ömür oluşum bütün her şeyimle sende olmam yetmedi inanmana.En kutsalların üstüne , üstü açık doğrularımı dile getirdim.Senden daha çok güvenli bir kentimi kurmuşken yalancılık şeytanların dilsiz,inançsız, salyalı yalanlarına nasıl inanırsın.

Susuyorum.

**Seviyorum.

Seviyorum, susmuş gölgem kadar peşindeyim.

C'an'ım üşüyor.

-S'an'a ağlasam, ağlamak ağlar.

Suyunu nemli bulutlara teslim etmiş güzel anların dilindeyim.

G'öz'lerim k'ararır. Anlara teslim oluşum dile gelir.Yeşil gözlerinden kaç damla indiyse ben o kadar deniz, o kadar vicdan okyanusu.En sadık olduğun yakın kadar sana yakın ve o kadar güvenliyim.Bunu anlayacaksın.

Sevgi fırınımda yeni çıkmış bir pide gibi aşk dimağımdayken.

Küflü geçmişime yapışmış gocunurların diyabetliğinde değil niyetimin diyeti. Diyet ederek sana zayıfladım.Artık aşkımın zaafına zarfsın.

Seven sever, ruhun yanar, sözlerin kader olur.Kaderimsin, kederim olamazsın

Şulenar.

Hayrettin Taylan

Kopan Canda Künyen Okunur

emsalsiz haykırışların hayırseverim
aşkın can yakan havlinden gözlerini kurutacak havlum var
kurut bensizliği ah ettiğin şimşeklerden
balonlar aldım, ben ile giden arasında uçuyorlar
biliyorum hala unutamadığım küçük ceylansın
büyüsün göz bebeklerin öyle bebek emzir hayalimden
hiç ölmeyeceğim dedi aşkın gülleri
hiç sensiz ötmeyeceğim dedi aşkın bülbülleri
büyüyeceğim sensiz aşkların sulaklarında
bir yeşil vadim olacak kahırlarınla yanmayacak
sıkıştırılmış hüznlerin üçgenindeki en bilindik açısın
seni senden çıkarmışlar
beni senden çıkarmışlar
sıfırdayız
yalnız kalmış sıfır
yanına bir olmak gerek seninle
sıfırdan sevmek gerek güneş öpüşürken sevmeye
zümrüt viranlar arasında aslım sana kokar
böldüm hecelerini gecelerime
sökük sökük sensizliği yamaladım karanlığa
çekilip gitmenin çatısında adın edilgen
yanışım etken bir bülbül

aşk düştü cemrelerime
baharlara arlar astım
gönül ormanım yanıyorken
göz yaşların söndürmeli
pusulasız damlaların eklemeli beni denizlerine
gelişinin gölgesinde alın yazımın kitabı okunmalı
şimdi sevme zamanı
şimdi kavuşma zamanı
şimdi sensizlik zamanı değil
şimdi yan yana, yan olma zamanı

gerçekleri yaşadık aynı tümcenin iliklerinde
mecazlarına sar beni
çaresizlik kendi çeperini yıksın
şimdi sen zamanı
şimdi ben zamanı

Hayrettin Taylan

Kopuşun Muştusunda Özünden Aşklar Akar

kabullenişin boşluğuna düşüyordu hoşluğun
çiçekçi aşkların bıraktığı kokunun kanunuyum
son alışımalarında sonlarımı okuyor aşk yüzüm
kırılmış aşkların dalına asılmış aslı'nın aşk yüzüsün
bir benlik bulmacasında seni çözüyor vicdanım
bir senlik bilmecesinde seni soruyor vebalim
aşka bir taneyken nar-ı aşka
çarşıda alınıp gönülde bin tane olan özlem adısın
severek çoğalan benliğin dil- i mercanısın

sarmal sözlerin içsel arınmasıyım
huyun suyunda temizlenmiş pişmanlık adresiyim
sol yanımla aşk yanımla arasındaki anahtarlığının çeşnisiyim
kapılar ardı, kaf'lerde bekleyişine simurglar uçuruyorum
hangi vedanın vidasını kopardı kopuşların
hangi gönül kapısının renki dilisin bilemedim
kütüğümüz sevdamızın aynasında
ben görünüyor, " ben " taranıyor sana

gidişini zorlayan mısrların kalıp bozgunuyum
ne aruza, ne de heceye sığmaz bu bu sevda
imgenin yengesinin modern algılar şehrinde
yazılmamışa yazgın katmerleşiyor
kalakalışın dizgin özlemlere uzuyor
az ile uza arasında bahtımın yolu kısalıyor
yol belli, aşk belli, gelişin sadece gizemli düşlerde soyunuk

onulmazlığın hücrelerinde canlanıyor tutkumuz
varılmazlığın hicranında yetişiyor kavuşmak
imkansızlığın sızısında dile geliyor gerçekler
varılışın aynasında taranıyor özümüz
gelişinin gelinliğinde beyazlaşıyor umutlar
bakışının akışında tümleniyor sabır
yarın ile yarime ekvatorunu çiziyor vuslat
bu yüzden çilenin örgün bülbülü gibi okuyorum seni
bu yüzden gül yapraklarına yazılıyor sevda yazgım

Hayrettin Taylan

Kozmik Algının Çakrasında Çakıldı Sevdan Zindenaz

-Ben bile kendimi anlamazken, beni çok anla, beni çok sev.
Beynimin kozmik odalarında gir. Yüreğimden sana sonsuz sevgiler bulacaksın.
-Onsuzluğu var et sevi izinle.

Kozmik algılar gölgesinde soyunan soyut tümlüklere aşktan giyinik özlemlerini ekledim.

-Yaranın yetimiydim. Yıllarca bir yara üstüne üst benliğimi kullandım.Kırpıntılar beni sana getirdi.

Yalınlığın, yalnızlığımın gerçekliğini arıyordu. Ben aramayı arıyordum kozmik hecelerin pranalarında. Bilinmez olmayı düş yapmak istedim.

-Farklı enerjilerin çakrasını çıkardım beynimin heybesinden. Akılsızlığımın eşeğinden düştüm bir kere. Çok sevdiğim birini kaybederek ders aldım yoğunlaştığım çakralarda.

-Zindeliğin artı bende. Prana enerjiye dönüştü döngülerim.

-Prana özellikle enerji bedeninde çakra denilen merkezlerde toplanır.

Fiziksel değildir, bazı fiziksel merkezi güdüler.

Çakralar bulundukları bölgede fizik bedeni düzenlemeye ve yönetmeye yararlar. Enerji düşünceyi takip eder ve belirli bir merkezde yoğunlaştığı zaman kişinin içinden dünyayı algıladığı ve yaşadığı belirli bir çerçeve yaratılmaktadır.

-Örneğin zihin cinsel çakrada olduğu zaman insan duyuşal hazlar üzerinde yoğunlaşmış olur, oysa kalp merkezi insanı başkalarına karşı daha duyarlı ve şefkatli kılmaktadır.

-Erkeğin cinsel çakrada olma güdüsü hormonal denklemlerle bağıntılıdır. Tahrik edici enerji küçük bölgedeki enerjiyi harekete geçirir. Her zaman hazır tutar erkeğin uyarılmasını.

-İnsanın k'ac yüzü varsa da orda kendini bulur istemler. Güvenmekle, güveni kazanmak arasında devrilen gerçeğin kazanında ,yanan ya da kazanan kimse hayat öyle sıcak günlere ulanır.

"Evet! Ben de iki yüzlüyüm. Önünde gülüp arkandan ağlıyorum. Turgut Uyar Ben de önce şair, sonra insanım. Şairliğim, yazarlığım insanlığımdan önce gelir, bu da benim iki yüzlülüğüme sırnaşmasıdır.

-Üzülme!

-Yâr olan sensin. Sensiz yarılan, kozmik gereklerde kayıtsız düşler bırakan benim.

-Dualarınla büyü , büyülenmiş dünyamızda. Bir dileğin aynasında buldum dileğimi. Eski bir sevgi tapınağından kalma yar tarağı vardı. Güzelliğini tümleyen o gözlerinde dilendi dileğim.

-Sen bir dileksin aşktan önce ve sonra.

Susma!

-Ertelenmiş günlerin salıncağına aldım seni. Gayrı salınıyorsun içimdeki aşk ağacından. Dilek taşlarının taş bağırını sundun bana.

-Kıymetli her taşın adı oldun gülen yüzünle.

-Ferman de son dileğini açıkladı. Meğer her şey senli çakraların gizeminde.

Unutma!

-Talip olduğum dünyanın merkezkaç kuvvetiyim.Seni benden tanrısal güç dışında kimse alamaz Zindenaz.

Lâl olma!

-Leyla ol kozmik baharıma. Dilek taşlarını ser yaramın üstüne. Üstüne kendi çakralarının çarkını yerleştir.

-İçsel enerjinin dimağına alıştırma yapsın tutkular. Ben sana meftun bir aşk mucidi olarak geleyim uzakdoğuna.

- Bili altına bilinçli erişilmesinde muazzam enerjiyi toplaşın bizi kaderinle.
-  ng r  ve yaratıcılık ikileminde yansın bahtının ışıkları.
- Aksın sular ile aşklar yan yana.Bize farklı bir enerji gerek. Potansiyel enerjiyi harekete geçirmek, bili altını bilince dönüştürmek Kundalininin uyarılması anlamına gelir ki biz de Kundalinik bir özün kıyıcısıyız.
-  z m z temiz, kanılarımız temyiz edilmiş.
- Bili altı küçük parçalar şeklinde bilincin farkındalığına getirildiği yavaş bir sürecin s reğeniyiz.
- şimdi sürgün dünyamın süreğini, farklı kaderin çakrasında benle t mleşen dünyanın zihniyim.Zindelerim , nazlarını algılar. Beni sana taşır, bu yeni sevdamızın beni.
-  imizde kirlenmiş kişilik blokajlar enerji akışına karşı direnç gösterir ve üst beni kirletir.Farklı duyular, zihinsel,algısal zehirlenme yaşarız.
- Açılan yeni kanalla insan kendi bulur.Enerji meridyenlerimiz artar.İnsan her zaman özüne karşı temizdir. Bu akış bizi hep iyiler götürür.
- Sonra herkeste görülen ego illüzyonları başlar.
- Yüksek benlik  imizde uyarılana karşı aciz kalır, kendimizi kaybederiz. Bütün suçlar, bütün kendini kaybedişler bu haz savaşlarının çakışmasından oluşur.
- Bu yüzden i  yüzündeki tinsel aramak, aralanmak, yavaşlatmak gerek  imizde koşan enerjiyi.
- Dünya gerçeğin sırtında. Aşk ise gövdesiz bir dünyanın enerji meyvesi olarak gelir  imizin enlerine yerleşir.
- Tat ol!
- Beni tadına alıştır kozmik zindeliğinle.Bu fikri dehamı sula bari sevginle Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Kozmik Algılar Şehrinde Kumpir Yiyelim Tinsu

Yagmurla geldi gunlerin, damla ile gitti.

Sana her gelişimde ıslandım, her gidişinde hem ıslandım he uslandım.Uslu bir çocuğu oynadım aşkın benim oyuncağımkken.

-Aşk sütünden kesilince ikimiz yerine zırladım sevgilim.

Acılarımı telaffuz edemediğin kalakalışın yaramaz yariyim. Dağıtıyorum her şeyi, en çok da sensizliği.

-Ulennnnnnnnnnnnnnnnnnnnyyyyy Cüneyt Arkın 'ın benim.

-Ulenyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyyy nasıl gelmezsin? Nasıl dönmezsin?

Kendime olan c'esaretimden korktum. Film daha devam ediyor. Kadir İnanır gibi seslenmek istedim bir an

-Bir tokattan sonra seviyorum de ulennnnnnnnnnnnnnnn.

-Başı sonu aşkınla şifreli kozmik algılar arenasındayım. Ben ile senin savaşında kaybedişi izliyorum.

-Sen gideli içimde kalanların neden tükenmediğini hesaplıyorum.

Kerrat cetvelimle sensizliğimi ölçüyorum.Gidişin boyumu aştı.Diz boyu acılarının yatağındayım.

-Hastayım eşruhumun gönül kapısında.Bakışına, sarılışına, öpüşüne, hep bende kalışına acıkmışım. Kendimden olmayışın marazilerinde yetişen çıyanların oyunlarından kurtulmak istiyorum.

• Seni unutmanın bir yolu olmalı diyorum bazen. Kendime yolculuktan yoruldum.

• Bir sen molası verdim güzellikleri bana sunan Suna ile...

Molalarda sen suyu verildi. Tadı damlalarına benzedi.

Yine kanadım, yine susadım sana. İçmeden sarhoş olan sen ayıgıyım. Her içişte nefes alışların sindi içime.Çayım buhusunda içime karışan tatların yüceldi.

-Neye dokunsam sen.

• Senden ara verdim ben yolculuğuna vardım. Orada reklam panolarında damlayan gözlerinin reklamı vardı.

• Elinde en sevdiklerinden biri Kumpir,gözlerinde damlalar.

Asılardır senden gittin. Beni giymeyi unut sevgilim yazmışsın.

-Bari kumpirini bitir öyle ağla. Bari yıllarca de. Bu kadar atomlu cümle kurmak zorunda mısın?

-Dilber Ay'ın en çok dinlenen arabesk şarkısı gibi

Zorunda mısın? Beni böyle ulurorta, alelacele ağlatmaya.

*Gönlümün katillerine kumpir yok yazmışsın can duvarıma.

Seri katilin olabilirim, her dem seni ve sensizliği öldürebilirim.

*Oysa yıllardır kutlanmadı sensizliğimin yıldönümü. Evlilik yıldönümünü kutlayan kumruların dersinden çıkalı çok olmuş.

-Demek bensiz de yaşayabiliyorsun. Sırrı nedir bensiz yaşamamanın. Sarmalarını özledim diye mi gelmiyorsun?

-Yoksa ağlamaklı gözlerle sana sımsıkı sarılacağımı bildiğinden mi? Söyle sevgilim.Bu sefer yalnız sarılacağım, sarma falan istemem. Belki kısır döngüye dönmüş günceleri ortadan kaldırmak için yine sevdikleriminden 'kısır' yapabilirsin.

Yüreğime serilmiş her kilim hasretinin nakışı gibi. Desen desen, demesen de sen.

"Kilim Kalbin Aynasıdır Gönül Sesidir
Her Nakışı Bir Duygunun ifadesidir
Kilim Sevgiliye Çağrı Aşka Davettir
Kimi Renkler Şikayettir Kimi Hasrettir"

-İçimdeki çıplak özelemlerin üstüne örttüm dilinle ördüğün yar kilimini.Yalnızlığının tozlarını görmeyeyim diye odamıza serdim.
İçeride hazanların kalmış, onu örtecek bir şey yok .Bu aşk neden sızlatıyor dünyamın direğini anlayamadım.
*Yarkabuğum sağlam diye biliyorum. Yarime olan fay kırıklarımın canı sıkılıyor olmalı.Her dem depremindeyim.
-İçim içime yıkılıyor. Enkazını temizlemeye geliyor güzeller.
-Yar duvarının altında kalmışım. Gözlerim dışarıda, sözlerim içerde. Şimdi hangi yabancı öpücük beni kurtarır ki.

Gel yanım hidrellez, git yanım Muson ... Şimdi hangi bedbaht talihin tahinli pekmezi iyi gelir ki yüreğime.
-Üşüyorsam dünyanın ortasında beni ısıtacak hangi perinin yatağı aşktan sayılır ki?
-Su akıtma savaşında kalmasın bu yalpalayışım. Gitmekle ile gelmenin birleşmesinden sakınca görülmemişse neden gelmedin.
-Gelgitlerin nazlarından sıkıldı ay ve deniz. İçimde kalanları incitiyorsun. Öyle havalı, kinli cümleler kurma uzaklarımda.
Yarin ve yerin kulağı aynıymış. Duyuyorum onları.
-Dünyanın kaç bucak olduğunu kucakladım ben. Başka bucaklara aşk muhtarı yapma.
-Nüfus cüzdan sureti, ikametgah ilmühaberi, ha bir sensizlik verilir.Tek gelirim aslında sensizlik.Mührüm de var sensizliğim de. Basıp geçiniyoruz yalnızlığın kıymetli olduğu post modern algılar dünyasında.
-Saçının tek telinden yüreğime elektrikler, rüzgarlar ürettim.
Her şeyimi feda etmenin zamansızlığında susup seni bekledim.

Dünyana sığmayan hangi dünyanın sonrasızlık yelkencisiyim.
-Ummanlarınla, ummadıkların arasında dalgalar algılarımı istila etti.
-Tin ile su yan yana beni sana süreğen yaptı.Sürem bitti sevgilim sonraki ömür sıcağında sendeyim .Üşütme ben yanıma, seninle bir bütün olanımızı ütülemeye ve sonra senli bir şık olmaya geleceğim .Ya da senli bir Şih da olabilirim.Sen tabii ki Şuh olursan Tinsu.

Hayrettin Taylan

Körköstebek Hayalinin Hamalıyım Mislina

-Körköstebek bir ruhu deşiyorum sana varmak için.Varmanın vanasını açmışsın, aşılmışlığın berraklarına atıl bir susuş kurmuşsun.

Şimdi harlı kafiyelerin şiirimi yakarken, bu yaşayış ve özleyiş şiirine başlık aramak kolay mı sandın.

-Esrik nefsin oltasına takılmamaya çalışan bir balık olsam da yeminliyim aşkının yeminden yemeye.Oltaya gerek yok
Bir kez bak ,bir kez sarıl, bir kez öp, bir kez gel yeter Mislina.

Bir umut gemisi alev denizinde sadece sana yanarak kendime gelmekte.

-İki yakanın vuslat kaptanıyım.Kül ile gül kendine çaresiz.
T'adını hayalime paketledim.

Gelişin çok güzel olacak .

Aşkın ortasından doymadan gittik. Bu yüzden yaşanacaklar yakılmaz, d'okundukların asla bitmez.

-Tükenmeyen sevmelerim vardır, varları varlığına taşıyan. Sen kendine hisler küpü taşı.

Uğruna özlemlerimi veren sonsuzluğun cümleleri var.Ben cümle üreticisiyim.
Korkma, sev beni cümlelerimle.

-Bir yılana göz kırpan yalanlarım olsa da insanım, insanlara dair kayıtlar yaşıyorum.

Çok çekici ya da sıkıcıdır denklemlerim var.Her insan gibi çekicim, senin yürek arabanı her daim çeker Mislina.

-Çok sesli aşkların adılıyım.Ki Sessiz insanlar kalabalık, karanlık zihniyet taşırlar.
Bu yüzden mertliğin kitabını yazarak yaşamaya başlıyorum.

-Mertlik iyi erkeklerin güzellik tohumudur. Dürüstlüğümün duruşunda aşksal durumlar sundum.

-Ayran a gerek yok, sana hayranlığım varken.

-Hiç bir şey kalmamış artık hiçliğin tepesinde. Hoşluğun bensizliğin eyleminde.
Dünya tuhaflaşıyor. İnsanlar doyumsuzluğun maşası olup demkeş kalıyor.Anlık közlerinde gözsüz yaşamlara atılmış. Atıl değil hazların sofrası.Her yer, her yare çareler sunuyor.

Sis çökmüş içimize. Badirelerimizin bariyerleri yok.Çarpıla çarpıla kendi günahımızın şahı olarak
Cehenneme şöhretimizi şimdiden yayıyoruz.

-Güvendiğim dağlara kar yerine yar yağmış olmalı ki elimi sallasam ellisi yerine, elimi salamdan yüz buluyorum Mislina.

-Bu kaderin hezeyanında hazlarım yanıyor.Bir kendim, bir sen eden kendimle gidiyorum; ama nereye diye bir sor Mislina.

-Mahmuzlamaktan kaçan kaçkınlarımı otlatmaya gidiyorum.Meramlarımın merasına saldıran dış güçlere karşı içsel bombalarımı hazırlıyorum.

Berrak nehirlerini sakla o sevdiğim yürekte. Ben sana aşına damlalar yolcusuyum.

Dünya derinliğin son aşamasıdır.Sen dünyandan da derinsin.

-Gündüzün gün düşlerini, gecenin heceli rüyalarını taşırsın nazlı halinle.

-Acısını diplerin açılarında hesaplatan bensiz yaşamaya kaçan , yalnızlığın kaçkını olmaktan çıkmalısın.

Sen sevincin en yüce tepesisin.Güleç yüzünde birikir dünya. Güneş, renkli gözlerinin ışıldamasından alır ışıltısını.Rüzgarın merkezi, okşadığım saçlarından başlar.

Bu seveda, uçsuz bucaksız sonsuzluğun aynasından tarar sevgimizi bilesin Mislina.

Hayrettin Taylan

Kötürüm Anların DuldasındaYım

Omzumda şafak sökmeli özlemlerinin ışıında çılgın pınar akisleşirken
neon ışıltılı beklemleri gecenden su çiçekleri açılır açılmazlarımda
yalnız sana söylediğim sözceler ıtırlaşır ten ile tin arasında
hazlara yastık sererek har dökülüşleriyle gelirim yatılarına
Biraz bebek kalırım sütsüz geçen sevmelerimin meme uçlarında
Unutulmuş muştularım zilini çalar,sana çalınışımın bestesinden
. Damarlarımdaki üreyişler ülkene bir ben doğurur sen ile ben arasında
bölüşülmüş ayrılıklardan aşkın aslına yalın kavuşma yolluyorum
bir gökkuşağıyla içime dolanan renklerime gelesin diye

zulandaki zevk neyinden neyime uygun çalınışlara çal olmanı bekledim
susturulmuş yitik ve yirik özümün coğrafyasında senli şehrimin senle başkent oluyor
huzurun uçmaya hazır kanatlarına tutunuyorum tutkulu ulanışlarla
savruk saçlarının esintilerinde huylarım serinlenir
bir bakışına nakışlanan gözbebeklerimin seni isteme resminin resmi geçişindeyim
gel desem ile gelmen arasındaki asil gelelilerdeyim
kalakalmışlığın ekşimiş mayalarla beni sen karışımına attığı atıl haldeyim
sevda beyazı olur ruhumuzdaki kaşıklarla karıştırılır karışımlarımız,alışmalarımız
aya döşek sererdik, yalnızlığın atardamarları atardı,gece gözlerinle aydınlanır
dudak uçlarının duldasına emirgen öpüşler bizi bizden uçururdu
ucuz buluşmaları aşan asil bulunmaların umuruyduk
Göçebe gelme zemheriydi sensiz her ana,
aynalar kırıkta ürkek bakışlarına
duyarsız sevilmelemlerin susulmamış aşk atışmalarında
afak habersiz aşk habersiz,ben habersiz sana konuşurduk
kötürüm anlar da anlardı sana yazılışımın kayıtlı ve aitli halini
çağrısında hüznümlendiğimiz, kayıpsız gitmeler uçardı kara mağarasına
sızısında düşünüşlere düşlendiğimiz beyaz damlalarda aklanırdık aşka
bahar gönlümüzde bin bir yeşillik çoğuldar
ben ile sen arasında aşk iki yuva yapar
kavuşmak seni kuluçkasında bekler
bense şiir olur, sır olur, sana aşk okurum aşktan ve senden öte

Hayrettin Taylan

Kravatlı kitapların Yusuf gömleğine Sözcük Düğmesisin

-Kelimelere üfledi sevdan. Cümlelerimin ruhu canlandı. Can ile cananın can dilinde yeşerdi cümlelerim.

-Bir susuş manası dizelendi imge yüzünde. Yüzünün bilindik temalarına temas etti algılarım.

Matemli sükûnun seyrinde gezindi kavuşmak.Aynı kavuştağın dizelerinde dizine kapandım.Sevmek sana yakışıyor benimle.

Hazırlıksız kazanılır aşk sınavı.Aşk, kazanıldıktan sonra başlar.

-Konuş, tanış, alış beni özleyen kendinle.Dersine çalış, sevgilerinin eğitimini veriyor sevmek.

-Kanadım bülbül huyundan. Kokuna geldik gülün kırmızılığını sunarken.

-Sarmaşık gibi sarıldım cümle bedenine.Yüklemde belirdi özümdeki özne. İki temel öge olarak çiftleştik doğurgan yarınlara.

Görüşmek duraksarken, hayalimle canlandın.Var mısın? Yok musun?
Anacıl telaşlarımızın talaş tozları arasında hüzne dolanıyor yokluğun.

Oya'lı aşkın meyve suyuyla yıkandı yakarışlarım.Yadıma yapıştı adının her harfi.
Gelmesen de olur.

Ama sen hep gel.

Yineden gelmesen de olur.

Ancak sen hep gel.

Gelince de gel..

Sevince de gel

Bilince daha çok gel.

Geç kalmasan da gel.

Seçmece olur gelişin. Bu yüzden gel.

Aşk sancılı uzakların ışığı olma. Kazanılmış bir rüyanın sonunda, uyandım.

-Gönül tahtı aşkla kurulur, aşkla süslenir, aşkla bahta boyanır.

Tuhaf duyguların tuhafiyesi açılır.Gönülevine alınır panjurlu tutkular. Her duygunun bir penceresi olur gönül evinin. Ar perdesiyle kapanmazsa pembe panjurlarını kapatacak mavi gözlerimi bekleme.

Sözsüz kurduğun sözlerin sözlüklerinde özümde manalar eklerim. Kimse bilmez, kimse anlamaz.Zaten herkes kendi aşkına birincil dünya. Herkesin güzeli kendine güzel.

Şimdi kravatlı kitapların Yusuf gömleğine deniz mavisi sözcüklerim var.Sözcük sözcük düğmelerim ol.Mağalarımızın kördüğümü gibi kal.Okudukça yüzlerce mana çözüme çare olarak düğümlerini atsin.

M'ana yalnızlığı kadar Ana'doluyum.Kimsesiz sözcüklerin sokaklarında tinerci yalnızlıklardan, çete başı doyumsuzluklardan, ifil ifil tuzaklardan kaçıp aklarına geldim.

-Kaldırımların baldırlarında dövmele gerçek.Kimi dövmele şimdi.
Aşkı yıkarken damlalarınla sağanak yağmurun s'eline hangi önlemi kurmuş hayal olarak sereyim.

Aşkı oya'ladı şule sıcaklar.Yanışımın ismi yok. İsimsiz simlerinde ismimle anılır güzelliğinin resim resgisi.Gözbebeklerin de yeşil mi sevgilim.

*İçimdeki bebeği de taşır mı içtenliğin. Gebe kalır mısın geleceğimin aşk huzuruna.
-Senden bir çocuğum olsun, sözcükler, sözler, aşklar, duruşlar, kaliteler, bilinçler, ilgiler, romantizmler, güzelliklerin bütünleri bunu şifrelerken Şulenar.

Hayrettin Taylan

Kristo Sevdaliko(Yeni aşk ülkesini bulan)

savruldum ölesine Leyla holine
yüreğimin yarısına seni
yarısına hayatı banladım özledim ölesine
sensizliğe sarılırçasına mısralarıma sarıldım.
imge aktıkça senli gönül okyanusumda
Sen oldum..
sen kaldım
sen yaşadım
sen haline hallaştım aklaştım akıl dışı sevmelerle

yeni bir sahil bulan Kristo Sevdaliko
gidişinden sonra emekliyorum o kıyıya..
henüz yürüyemedi sensizliğimin sen hali
ruhum ve sevgim kuruyor
kurutulmuş hayallerin halindeyim
kuru bir sevdaya şifre edilmiş Kristo Sevdaliko
Susamış ömrüm seni içerken
gidişin beni benden biçerken
sen orda mutlu kal gizil günahlarının son taksidinde
suçlu ilan edilmiş bülbülün gülü dikeninde kanmış haliyim
ne desen nafile
sevmişim bir kere
seviyorum sonsuz kere
gidemezsin yüz kere
dua genişliğinde
umut gençliğinde
gelme sevincinde dünyam
uykulardan uyandırdım tüm şifreleri
hecelendi kavuşma
geliyorsun ama nasıl neden ve kime bilinmeyen bir bilinmeyen gibi
nefsime ilhak eden o yabancı ben öldü
hani beni senden koparan o beni bendi endi gerdi yok gayrı
bir umudun son bulutunda duanın son huşusunda bekleniyorsn

Hayrettin Taylan

Kullanılmış Kelimeler Gurultusunda Sen

Kullanılmış kelimeler gurultusunu azaltmaz yalnızlığın hele birde sahte sevinçler yaşıyorsa gün boyu insan sebepsiz fırtınalar çepeçevre saran gururumuzu kim nerede ne yapıyor ve sahte mutluluğu hangi hüznü sevgiliden yadigar O'na. Gelin saflığında da olsa her yapmaya çalıştığımız yine kendimize yabancı yine kendimizden uzağız. Maskeler Nemesis'in hatırası yüzümüze. Birde Deliler Agorası'dır günahlarımızın kefareтини ödeyeceğimiz yer ki öyle ihtişamlı bir şölene hazırlanacağız ki tüm torun ve çocuklarımızla başlayacağımız sefer hayatın gizini gösterecek her birimize. Dünün sancıları geleceği müjdeleyen çocukları n sesleriyle vuku bulacak ve her birimize hiç yaşanmamış aşk ve asla sahip olunmamış sevgiliyi hatırlatacak. Koyu kızıl karanlıkların gölgesi olmak isteyecek, kimsenin cesaret edemediği yolculuğun gönüllüsü olacaksınız. İşte başlıyor Büyük Agora Şenlikleri, giyinin

Hayrettin Taylan

Kum saati gibi Akıyordum Sensizliğe

kum saati gibi kıymetin, ziynetin, iyi niyetin akıyor sevdama
hakikat bu
aynı zamanın amansız diliyim
aynı acının atlaşında renksizliğin adılıyım
aynı benliğin yağmurumsu dirilişiyim
aynı aynıların aynasında sana taranmışlığın arınmışlığıyım
aynı sorunun sevabında , cevabının aşk kühüym
aynı sensizliğin, benlik okyanusunda yunus diliyim

aynı sen, aynı bende kalmamış
rahminde saklı nemleri saklayan bulutun tutku imgesinin
yağmak için sevmek, sevmek için yağmanın ismindeyin
ıslanmayı bekleyen kara bağrımın nazar boncuğu gibisin
astım seni aşk duvarıma, sevdim öylece

2..
melankolik gerillanın grillerini taşır kırılmaları
sensizliğin kaleşnikof ucunda vurulmaya uyarlı sevdâyım
onsuzluğun iyileşmeyen umudunu vurur gidişin
bensizliğin unutulmaya uyarlı, gelmeye kurulu saat gibi
ayrılığın berduşluğunu tümlemeye ayarlı hal gibi
bir sen dilencisi, bir sen dilzalı olup kalıyorum sana

3..
çığlığın çizdiği resmin ressamıyım
duyulmamışlığın sergisini seriyor vicdanım
sevilmemişliğin tuvaline çerçeve olan algıların sar'rafıyım
alışılamamış renklerin diline farz olmalı sevişin
imkansızlığın cümbüşü gibi durma, durağan yalnızlığında
gelmek gibi gelmelisin sevmeye
sevmek gibi gelmelisin sevmeye

4..
kendimi bilmenin sınırında bilince sınıırım açık
aşkın kınında ,sinirimizin vizelerini iptal etti sevgim
sınırlarına varmanın bilinç kulesinde hüznüm kayıp
artık kendimi tanıyan, tanınmış biriydim
aşka ayrı, akla ayrı, bilince ayrı saklılarım vardı
saklama kabına sığmıyordu sensizlik
gayri akli haritanın her paftasında işlendi yalnızlık
bir sen dilencisi, bir sen prensi olup kaldım ruh caddesinde
gelmek gibi gelmelisin sevmeye
sevmek gibi gelmelisin sevmeye

Hayrettin Taylan

Kumru

Ruhundaki gökkuşağında allerin al al
Gel sevgilim ömür boyu beni al ben sana lal

Rengin adresindeki sevme imzasında sen adılı
Tanımsız ve kayıpsız esriklerime devrim oldun
İçsel bir göçün son durağında sen sevda yoldaşım
Seni sevmek yetmedi özlemlerimin kitaplığına
Hece hece okumak ruhunun esemesini sinemdeki senle
Yazılmak sana aşka ve biraz daha sana
Gitmek senle ben arasında asıl sana
Silmek her şeyi ama senli olan her şeye göçmek
Olmak sadece senin olmak
Bakmak sadece sana bakmak
Yaşamak sadece seni yaşamak
Görmek sadece seni görmek
An olmak çok özele anı olmak ama senle
Yazgının son tarihçisi yazsın yıllığımızı
Sensizlik yeni çöllere özdeşken okyanusum olarak yüceldin
Senin ruhunun penceresinde çocuk olmak en güzeli
Bir çocuk gibi seni yaşamak yürek oyunlarıyla
An deme demli sevgim sana buhurlu
Sen içsel özleyişimin yağmuru olarak sunuldu
Her damlasında milyarlarca haz dağıtan kumrum
Kurulanmış ve kurgulanmış amaçlara vadi oldun
Yeni ırmaklar akıttın çölsele yüreğimde
Seni sevme finalimde hep aynı özelliğinle çoşulandın
Hata yapma uçuşumunda kanatlandın anka gibi
Uçuklanışın uçlarında hazlarıma ilaç oldun
Yaşanmaması gereken ne varsa yaşandı senle
Hayat ne kadar hayat sen ne kadar sense her şeye o kadar kadar ve kader.
Bense biraz zekanın şımarıklığına şehir veya gamzade
Senin olmak kadar dünyada tanımlı ve mutlu bir şey var mı ki
Sevgimin mumyasında sanan yanan mum sana umman
Güne güneşler ekleyip sana sevda yıldızı oldum mecnun'un babası olarak
Sense hep Leyla benim dedikçe umdumun everesti taşındı aşka
Sevmek seni için yetim kaldı bir tok sevdaşör olarak
Sana geldim çok senli sana yaralı kalbimle
Sana sunuldu yazgının son yazarıyla
Seni sevdim sevginin son tanımlamasıyla
Senin oldum olmaktan öte.öteden öte arzularla
Seni özledim her anın anısında
Sana geldim çok senli sana yaralı kalbimle
Yaşamak ve sevmek içsel hürriyetindeki anahtar.

Hayrettin Taylan

Kumru ile Gamri

Ruhundaki gökkuşağında allerin al al
Gel sevgilim ömür boyu beni al ben sana lal

Rengin adresindeki sevme imzasında sen adılı
Tanımsız ve kayıpsız esriklerime devrim oldun
İçsel bir göçün son durağında sen sevda yoldaşım
Seni sevmek yetmedi özlemlerimin kitaplığına
Hece hece okumak ruhunun esemesini sinemdeki senle
Yazılmak sana aşka ve biraz daha sana
Gitmek senle ben arasında asıl sana
Silmek her şeyi ama senli olan her şeye göçmek
Olmak sadece senin olmak
Bakmak sadece sana bakmak
Yaşamak sadece seni yaşamak
Görmek sadece seni görmek
An olmak çok özele anı olmak ama senle
Yazgının son tarihçisi yazsın yıllığımızı
Sensizlik yeni çöllere özdeşken okyanusum olarak yüceldin
Senin ruhunun penceresinde çocuk olmak en güzeli
Bir çocuk gibi seni yaşamak yürek oyunlarıyla
An deme demli sevgim sana buhurlu
Sen içsel özleyişimin yağmuru olarak sunuldu
Her damlasında milyarlarca haz dağıtan kumrum
Kurulanmış ve kurgulanmış amaçlara vadi oldun
Yeni ırmaklar akıttın çölsele yüreğimde
Seni sevme finalimde hep aynı özelliğinle çoşulandın
Hata yapma uçurumunda kanatlandın anka gibi
Uçuklanışın uçlarında hazlarıma ilaç oldun
Yaşanmaması gereken ne varsa yaşandı senle
Hayat ne kadar hayat sen ne kadar sense her şeye o kadar kadar ve kader.
Bense biraz zekanın şımarıklığına şehir veya gamzade
Senin olmak kadar dünyada tanımlı ve mutlu bir şey var mı ki
Sevgimin mumyasında sanan yanan mum sana umman
Güne güneşler ekleyip sana sevda yıldızı oldum mecnun'un babası olarak
Sense hep Leyla benim dedikçe umdumun everesti taşındı aşka
Sevmek seni için yetim kaldı bir tok sevdaşör olarak
Sana geldim çok senli sana yaralı kalbimle
Sana sunuldu yazgının son yazarıyla
Seni sevdim sevginin son tanımlamasıyla
Senin oldum olmaktan öte.öteden öte arzularla
Seni özledim her anın anısında
Sana geldim çok senli sana yaralı kalbimle
Yaşamak ve sevmek içsel hürriyetindeki anahtar.

Hayrettin Taylan

Kumru Sözlüğündeki Yuvan

sensiz dolaşan bülbülün "ün" kanadıym
ruh sayfamın marka yüzünde senin adın
bu yüzden uçuyorum senli uçuşa
uçsuz bucaksız ve sensiz kendimdeyim

yürüyüşlerimin masallarında peri halin melal olur
beni alır özleyiş kitabene
ufkun aynasında yansır gözlerin
düşsel selin uslanmışlığında ıslanır aşkım
beni senden koparan damlaların sözsüz mahkemesindeyim
kaygılı yellerin uzak kalışlarımı yargılıyor
oysa sen ummanın ummisiyim
yalnız seni bilirim
yalnız sana yüzerim
yalnız sana kanar yüreğim

suların efsanevi kentlerine saklamış seni kader
tutunuşlarımızın zaman esriğinde kederlenir özlem
dile gelen dile gelemeyişlerin gelgitlerinde susar sevdam
seni özler benden de öte ütülenmiş benim

ezberime yazılan seher yelimsin
estiğin çoğalmaların aşk çeşnisiyim
bekleyişin son sözünde aklanır sevgim
beni sana yazar lal perilerin kelamı
beni sana saklar kal ahuların selamı
beni sana yakalar aşk ve aşkının kumrusu

Hayrettin Taylan

Kumrular İstanbul'da Yaşayamaz Mislina

Kumruların kurgusu sandım.Film önce ayrılmakla başlıyor,kuğular dansında barışıyor imkansızlık.Sızılar sözsüz kitapları okuyor.

-Senarist,yazmayı bırakıyor kadere oynuyor.Kader senaryosunu kederin repliklerinde arıyor.Karışık hayatlara karışmış can kırıkların tamirci çırağıyım.Yüreğimde çıram da var.

_Korkma benden önce binlerce ben sundum sana.

Demlik yüreğinin közünde, demlese aşk gözünde iyi olurdu Mislina.

-İki şeker, iki damlaya yetmezmiş nemli sözlerinin altına not vardı.

Sonra kendime not yazdım:

...: Aşkın gözünü kör eden körler derneği başkanlığını bırakmalıyım.

Eskiye mazi diyenlerin deyişlerinde eski neden eskimiyor.Bu söz çok felsefik yüzle yüzüyor.

-Tutku kendi elmasını indirdi aşkın göğünden.Üç elma masalımızın ortasında .Elma ,aşka ayrılık demektir bilmelisin.

Adem'le Havva,elmayı yediklerinde aşktan, cennetten uzak kaldılar.

-Kendini vuran bir kuşun efsanesinde durulandı durumun.Duruşum içinde kalanlara karşı, içinde geçenleri aratarak kendine gelir.

-Ah şair...Leyleklerin getirdiği kız büyümüş de seni böyle süründüyor.Şimdi o leyleği bulup gagasını kırmalısın diyecem.

Leylekler kendi harfleri kadar yaşarmış.

Ley,
lek.

-Vakitli inen damlalarının hesabını ödemeye geldim güleç yüzünde.

Damla :

-Senin için inen o damlaların hesabını sen ona yanarken ödendi.Artık ağlayan cümleler kurma.Kurgulanmış gidişlerin mermisi olmasın sözlerin.

-Söz mü damla mı?

-Tesirin ölçüsünde kaldım,sözlerin mi damlaların mı daha ağır diye soracak olursan elbette damlaların,elbet nemli gözlerin.

-Kana kana içirdin vicdanıma damlalarını.Ağladın sızdım derinlerime.Şimdi isimsiz, sensiz, okyanusun ortasında kaldı vicdanım.Yüzen bir ada gibi, solunda sen, sağında sen.Sobeledi ıslaklığın.

Yetim kalan demlerin son hecesinde baş harfinde kaldım.

Aşka, aya, ayrılığa, aklanışa, çentik atıp durdu.Baş harfinle başlayıp baş harfinle bitiyor alfa bem.

S'onsuzluğun künyesi okundu sözlüklerin dilsiz hecesinde.K'alanlara gittim,kendime alan açmak için.İçimle dışım arasında dışlanmış acılar ağ kurmuş.Örümceği senden kalma, ölümceği senden alınma.

Hicran, cereyan ediyor,üşüyor vebalim.

İstanbul günahların toptancısı mı yapar, insan her kentte aynı mı ki Mislina.Metropollerin modern algılarında genler bozuk gıdalar gibi.

-Genlerimiz bozulmuş. Erkek egolarla içsel açlık arasında kendi hazlarına gerçi.Hazır tuzaklar nefesine nişan.Arzular hep tetikte, hazırlanmış soyunuklara atılmak atıl değil.Çok çıplak özgürlükler sunulmuş. İstanbul çok kent ağlatır, çok aşık usandırır, çok kadın ağlatır.

-İçimden akan içlerin metruk kenti sen misin?

An `kara.

-Gelemem.

-İs- tan- bul
İs (var bu -tan) da - bul-duğum seni.

sen kadar sana yakın bir sevilme güneşiyim
sen kadar sana beyaz kavuşma ayıyım
sen kadar sana yakın yakınlaşma şavkıyım
sen kadar sana uzak yalnızlık vahasıyım
sen kadar sana benzer bir benzersizlik alisiyim

Hayrettin Taylan

Kumrular Pazarındayım

Gelenle gelineğin gelgitindeyim
gidenle gidilenin sergisindeyim
can yetişir naz yetişir nazlı can yetişmez
bekleyenle beklenenin bekri şehrin aziziyim
bir günlerin sularında yunus oldum
yusuf oldum metruk kentin kuyularında
yakıldım aşka
atıldım aşk okulundan
bekledim hep onu
kaderden kadere gitmenin sıratlarında
fırat'ım akar
aşk yakar yakmayı
yaralar sarar beni
gelir elbet
gelirim artar kumrular pazarında
sevgiler artar sevmeler nazarında
gidişini yazdığı gibi suskun yıllar gelişini yazmada sözler yazarında
İklimlerimin kırılma sancılarında sıcak bir bakışını bekledim
günler suskun sözlerin mürekkebinde
Zaman yazısız, yazgısız
keşfetmişliklerin kıyısında adın
seni yazıyor, yazmak suskun
yalnızlığının yılanı zehirsiz, kavuşmak suskun
aşk biter, yıllar biter, sevgin bitmez, bu yıl ömre suskun

Hayrettin Taylan

Kumruluğun Dersiyiz Selvihar

-Etkinlik tutku sayfası, sayfa hep sen
Ödev, ilk öpücüğün

dokunuşun örüldüğü olası hayaller burgusuyum
tüm gülüşlerinle açıyor açmazları
devşiriyorum pişen bağıl özlemlerimi
asırlık bir not düşüyor, asilik kendine kalamken
suretin ay'a ders verirken, nemli gözlerin yağmura kardeşken sevdim

göçmen bülbülün dilindesin
esrik yalnızlığımın gülüsün
bir günlerin süzgecinde erir umutlar
kavuşmanın tanında uyanır, uyanışlar
ilk bakışının ilk baharında yeşerir filizler
bir filize abalarını teslim eder kumruluk meyvesi
biri ben'den, biri senden dimağ

2

döküntü geçmişin hüznü bağrında kalır vazgeçilmezlerim
ulaşır yüreğine içtenliğimin denizi
hayrettin paşa olarak gelirim fethi zor aşk adana
bekleyiş tuzağını serer bu istesil benliğime
kuşattığım dünyanın dibinde uyanır ürkek devler
bu tazelenmiş aşkı yemeye hazır , uzaklar
oya zaman ,saf ve temiz güvendir
oysa zaman,muştuların hecelerindeki sevgindir
oysa zaman,kıyısını yüreğine sermiş, uzaklar kaya
oysa zaman benim selvihar

3.

derbeder istençlerin dilinde okunuyor serkeş düşlerim
sinesinde usun okyanuslarını akıtan yürekçe bir demsin
coşkuyu ütüler berrakların
utkuyu sürer yar ekmeğime ilgilerin
uçsuzluğun ucu olur sözlerin, açılır bahtının defteri
beni yazar, seni ular aşka

4.

issiz hislerin hissesinde buluşur bilindik akışlar
turnaların turnesinde seni söyler tanıdık istemler
alazlandığın hecelerinin sözsüz romanında okunur hevesler
vakti gelmişlik , dizilir dizelerin dizinde
ötelere imgesinde derin anlamlara kav olur gerçeğimiz
yanarız aşka
düşün güllerine uzanır kavuşmak
dile gelemeyen kelimeler dilsel halay çeker talihimizde
sen oynar, ben çalar
aşkın düğünüdür, kalmaz kördüğümün nazı
bitimsiz, betimsiz, sırsız kalır kalakalış
kor düşlerin ortasında ayıklanır sıcak hevesler
kutsi bir işaretin dilinde akraşır yarin adı

Hayrettin Taylan

Kumruzen...

Kumruzen...

(en yeni aşkın ta kendisi...kendini yenileyen, sol yanımın güncel bakiresi)

Kapılmış sevdaların fecrindeyim, gözlerin yarına aydınlık. Gözsüz, sensiz, sevdasız yaşamlar viranında anılarımın tohumu düşer nadas bıraktığın yarınlara. Kıyılara kıyı, algılara deniz bilinç tepesindeyim. Bilinçaltımı kirleten sosyal paylaşım sitelerin filtresini temizliyor amaçlarım. Kavisli kasvetlerin temizlenmiş havası oluyor bilinç adımlarım. İnsan özüne kadar insan olmalı. Özüne dönüşlerde kirlenmiş kişiliklerin sahilinden uzaklaştım. -Sonsuzluk kertelerini sunuyor. Kereciklere geliyor tırtıl. Kelebek vadisinde güneş olarak doğmanı bekliyor vuslat. -Bir kerecik de olsa yanında olmak dünyanın en güzel eylemi olarak yazılıyor yazgımın ortasına.

Bütün yönlerin yörüngesinde son bakışın var. Nereye baksam, son kez bakışının tarafına başım dönüyor. Hani bir daha bakarsın, ya da insan gittiği yerden, yarden yeniden aynı yerden gelir. Sorgulayış amentüsünü okuyor ebabiller. -Neden diyor nedenler arası bedenler...

Ayrılıklara ders veren ayrılığın Tamil gerillası gibiyim. İçimdeki doyumsuz benlere karşı savaşmaktayım. Hazların sazında çalınan emelcilerime karşı iç çocuğuma kaliteli yaşamayı sunma savaşındayım.

"Başkalarının hayatlarına gönderdiklerimiz kendi hayatımıza geri gelir."
Edwin Markham

Geri dönütlerin önünde senden gelen mesajın deşarjiyla huzura bileniyorum. *Körelmiş yalnızlığımın çarelerinin çakraları uyanışımı dillere hazır kılar. -İçimde saklı kaldığın zamanların zamansızlık sızısı yüceltiyor umduklarımın ummanını. Sonsuza dek bir çek yazılıyor sana. Ödenmesi benden sonrasına.

*Yanırları izliyor küller. Güllerin yanıyor, gülüşlerinle alev alıyor kul hakkım. -Affedilmesi gereğen bir kıyıdaayım. Kıyı ile uçurum arasında kalmış uçarılarımın düşmemesi için düşlerine kadar senli oluyorum.

Kimşesiz mecnunların kentlerindeyim. Nun masalı okuyan nasırlı elleriyle senin peri olduğun kısımda kismetimi okuyorum. Kanamalı bir kanın içinde içimin romansal dilinde kalışına kanıyorum. Kan revan içinde kalışımın özetini sunan perinin aynasında terlenmiş geleceğimi siliyorum.

*Kahrının silinmiş bağrında sol atışlarımı hızlandıran yakınlaşmanın içsel mazisi oluyorum.

-İtiraf edildiğim sensizliğin güncelerinde cümlelerimi besleyen içsel zenginlik susturmuyor. -Habire seni yazıyorum.

-Anılardan, anlardan, anladığın ben'den arınma sonundayım.

Bakışların kurşun gibi delse de tek çelse de bitse de sevdamız içimde tükenmiyorsun.

- Yokluğun keşfettim kendimde ulaşamadığım onca duyusal adacığı.

Meğer her şeymişim aslımda kalanlara.Meğer sen bana sunulmuş peri kaderinin masalıymışsın.Meğer ders vermek için huzurumun atlası olup, sonra hüznülere bulanmış bulantıların Sartresi yapmışsın beni.

Şimdi hiçliğin kurutsa hoşluğunla büyüyen sevi filizlerimi içsel Amazonlarımı kurumaz asla.

-Sen Missisipi gibi içimde akarken sonsuzluk berrağıyla ben kendimle kalıyorum.

-İçimde uçan kumruların sesine ses ver. Kumruluğunun kurlarında kanatsız yaşamlar olamaz. Bu yüzden uçmalısın sıcağıma.

Kadının sevgi sarmaşığı kurumaz; ama onu sulayacak ,onun sarılacak dünyası olmalı.Can erkeğı olmalı onun sıırığı. Sarmaladıkça yeşillenmeli. Sularına kadar sulak özlemlerle beklenmeli.

-İç çekişlerimin çekimlerinde bütün fiillerini benim için kullansan. Ki derdimi filler taşımazken aşkımı hangi varlık taşır sen düşün.

-Unutulmazlığın mevsimi gibi üşümesin sende kalışım.İklimlere adres olsun sıcağın.Yazlar, aşklar yaşattın.Hep öyle kalmalısın.

Sevgilerin çeşmelerinde marabalık yapan çeşm- i siyahın gölge t'onuyum .
Onsuzluğum bu yüzden berrak akar. Bu yüzden lal kaldığım sensizliğin zel'alinden içer yadım. Bu yüzden tükenecek sevdanın sonrasızlık bağılıyım. Beni bağladığın aşka yenilmiş kendine arınma istasyonuyum. Richter ölçeğine göre ölümsüz sarsıntılar var.
-Can kırıklarının kardeşi olmuş fay kırıkları.Artık bütün sarsılışlarının yaraltı öküzüyüm. Sırtımda bütüncül dünyamızın aşkı.
-Her şey batıl inanç kıyısında.Yeraltındaki öküz sırtındaki aşk tozlarını silince başlıyor depremimiz.

*Eşsiz bir ışığın gölgesinde eşini arayan karanlığın gün yüzü oluyorum.

*Seven gönlün mevzisinde sakiliğın yürür gözbebeklerime. Karşımda kalışının son demlerini sunar.Öylece bakarım hayal içre, üçüncü gözün sonsuzluk bakışıyla.

*Zahir olsam ne yazar ki yüreğimde akan kan gibi içimdeysen hangi yokluğun hamallığı taşır sensizliği.

*Alinyazımla alınmış bir gerçeğın mutlak düşüsün, düşemem aşk uçurumlarında. Aziz olarak geldim bağrına.Aziz olarak sevmeyi kendi mecrasına taşımaya devam edeceğim bütün aşkların eşkali Kumruzen

Hayrettin Taylan

Kun feyekuun desin aşk

neden ürkek ceylan gibi kendi iç ormanına kaçıyorsun
puslu aşk vaktinde zamansızlık sen misin
bir gülün kokusunu yayarak, beni gönlünde sayarak karışsak bahara
erguvan olsan, lale olsan istanbul da ben olsam
içimizde ağlaşan çocuğun yaşama emziği olsan
alıp götürsen beni kendi mecrandan yürek ötesi maverana
değse değinilerim güzel türkülerin sonunda
değsek artık
bahara alıştırımlar yapsak

umudu t'ana salar gibi salına salına gitsek yaşamaya
biz geldik, sevenler derneğinin kumruları olarak
biz geldik aşk bizi tercih ettiğin için kazandı sınavı
biz geldik yaşamaya
biz geldik yaşamak
sonra en ince bir anlamda büyüyen mutluluğa ilişelim
y'arsız bir geçmişin eleğinden aşınsın sevdamız
içten içe büyüyen tutkunun mevsimi gibi olalım
yaşayamadıklarımızı kavursun, yaşayabileceklerimizi savursun
biçare yalnızlığımızın gölgesinde ağlayan meramlarımı bitirsin
alyansı alın yazımızda yazılı kumrular yürüyüşüne alsın bizi kader
biz geldik yaşamaya
yaşamın haberi olsun

kavuşmanın sırasında ,sırasını beklesin keder
biz gidelim aşkın kerevetine
anılacak gökyüzünün yüzünde, yüzünden akanlara his olsak
bir düşünüş serabı gibi senden sonrasının kanatlarında kalsak
hiçbir gücün katkısı olmadan yücelmiş özlem göğünde kalakalsak
ritmik bir başlangıcın son hecesinde aşka kitap okunsak
isterik nidanın son harfinde sarılsak hayata
biz geldik hayat
bunu yaz bir kenara, aşktan geldik aşk-ı alaya gidiyoruz
biz geldik, bizden sonrası başkalarının gidişidir
biz geldik, "biz "yüzündeki temaları aşka şiir kılmaya
biz geldik hayat

Hayrettin Taylan

Kuramların obanları kur sürüyorlar önüme

Kuramların obanları kur sürüyorlar önüme
Önümde koyun besleyen filozoflar
Bir fikir obanıym şimdi
Geometrik saptamalara aşkın sapmaları doğruluyor doğrularımı
Doğrularım doğusunun doğusunda doğar
Güneşin netliğı gibi
Hisler netliğimin niceliğimi sislere aklamış
Aşkı ispatladığını söyleyen filozoflar hala bekar
Aşkın yıkıntılarını onaracak kuramı ispat edemediler
Belli ki her şeye maddesel gözle
Ki aşkın gözü kördür
Ki aşk kuramı yine aşktır
Aşk karşılıklı bir bilimdir
Duygular arası kalbimize
Aşk çoğı zamanda tek taraflı bir tutucu tutkudur.
Öyle kuramların kuruyla sevmektir hayat

Hayrettin Taylan

Kurtçuktan Arta Kalan Hangi Meyvenin Adıdır Sevdan

Kurtçuktan Arta Kalan Hangi Meyvenin Adıdır Sevdan

Gözümün görmediği; ama sözlerimin gördüğü uzaklarımdasın.Hissetim seni en yalnız kaldığın sözsüz demlerini. İçinde ağlaşan volkanları gördüm. Sana ait kraterler vardı ay yüzünde. Masum bir meleşim çok masum bebeği gibiydin.

-Sensizliği ancak özlemlerim kaldırabilir.Umudun Tanrıçası gibi uzak durdun hep.

-İçsel bir sevi inanışı için kutsal gizemlerin dilinden, aşk kitabına yazılmamış , henüz bir ömre adanmamış, içli, bir akışın en berrak haliyim.

-Yürekteki derin sevgiye bir gün kavuşmalarımızın inkar edilemeyenlerini ekledim. Sürekli bir şeyler ekleme Mecnun'uyum. Öyle bir bak gözlerime anlarsın zaten.

Gözden uzak olduğun, gönle yakın kaldığın her imkansızlığa sızılarsın imza oldu.

-İslandı özlemler. Kurumayan yaramın üstüne düştü cemrelerin.Kış ve yalnızlık benzer üşütmeler yaşatır.

-Üşüdüm.Yaramın üstüne zemherilerin düştü. Hasretin son tortuları beni ayakta tutuyor.

İçimde seni sökmek için yaşanmış bütün her şeyi silmek istiyorum.

Nafile.

-Tanınmış ifadelerin serpiliyor can kitabıma.Sayfa sayfa yırtılıyor umudum.

Gözlerim yaşlı. Damlamaya zamanı yok.Dilimde lal sultanlığının sözcükleri.

-Cümlelerin sonuna geliyorum,yüklemsiz bitirmek istiyorum seni.Gel gör ki yine içimdeki acıları vurgulayan yüklem olarak baki kalıyorsun.

-Susuşların bende yeni bağırmalar çeşnisi.Seni topluyor şerha şerha kaldığım bakışlarında.

Aynalar gönül yüzümde kırılır. Güzelliğin peş pare etmezmiş meğer,içimde peri suretinin can kırıkları varken.

Gitmek neden senle bu kadar oynadı.Oynaşıl bir ruhun mayınlarındasın.Bensizliğe basa basa gidiyorsun.Aslında içinde kırılmış bir mazi var; ama sen farkında değilsin.

-Evlatlık edindiğin gurunla alkışlanan bir kadın olacağını sanıyorsun.Oysa yineden k'ollarına

Düşeceğin kumaş aynı olacak.Daha kötü bir kumaşın yamacında daha güzel amaçlara mazi olmaya çalışacaksın.

-Yırtılmış bir kumaştan şık bir geleceği giydirmek istiyorsun sevmelik dünyana. Nerde kaldı senin bu sonu gelmez hayallerin? Nerde kaldı içindeki hesap bankasının Milyoneleri.

-Sahi sen hangi kahinin inindesin. İksir sırrını sana sunmuş olmalı. Kehanetlere zarafetini sunma lüksünden çık.

-Uğrunda uğrumu su ettim,kirlenmiyor gelemeyişin. Bir gün gelişine kadar birikiyor sular, benler, özlemler, illaki senler.

-Masum bir öpücüğün alnında olmasını bekler zaman.Hani bir kadın sevdiği erkeğinin yatağındadır. Hani, iyi geceler der, alnından öper misali.Böyle bir masalın tam ortasıdayım.Yastığına sarılıp öptüm bu masalın hatırı için.

-Gurbetim gurbetine gebe. Yarın yarım olmaya doğurkan.Gidişin bir gönül ustasını işinden etti ; ama arayış ustalığını üretti.

-Söylediklerimle, söyleyemediklerimin derin kuyusundasın.Sol yanın aşkın sılasında ıslak.

Şu kuyunun , pardon huyunun sularını çekin. Ayrı kalışına filizler ektim.Büyüyüp yalnızlığın meyve çiftliği oldu.

-Şimdi oradayım. Sen hangi meyve olsun diye karar veremedim.Gözyaşlarının da akıttığı bu kuyunun,pardon huyunun suyuyla suluyorum bu bahtımın meyve çiftliğini.

-Sen hangi meyvenin adısın, tadısın, aşktan sonra kalan dimağısın bilemedim. Yerli

meyvelerden hangisi sen.

-Kiraz dudaklarından dolayı kiraz mısın? Yoksa elma yanaklarından dolayı elma mısın, yadımda kalanmısın?

Ya da avunduğun düşlerin kavunu musun? Bilmem belki de bostansın yerden bitmez kırmızı sevdamızın çekirdeğinde saklıdır sevdamız. Bir can eriğinin erişmesi misin yoksa. Yok yok sen iki gözüm, aşka son sözüm. Üzümüksün, özümden şerbetini yapacağım."Üzüm üzüme baka bakar kararır."Özüm özüme baka baka tözünü tümler aşka.

-Yoksa mutlarımı olgunlaştıran armudun t'adı mısın? Bilmem ay yüzünün gün yüzünün ayvasısın. Ayvayı yedin diyerek başka tatlarda dene beni .

-Hım sanki n'arsın.Tane tana dökülüyorsun, aşkımdan, yaramdan, ateşimden.

Saymakla bitmeyen özlemin taneleri olup

Ekşi ve eski özlemler sunuyorsun. Nartanem dememi bekliyorsun. Belki de incir çekirdeğini doldurmayan bahanelerin incirisin.İncir reçeli kadar içimde saklı bir tat kalmışsındır.

-Yok yok, bir kadının ayısı yine erkeğidir t'adındaki kayısı mısın? Kükürtlenmiş, islime verilmiş bir ömür çürümeyecek sevdanın sararmış haliyim.

-Ruhun hamile acılarımıza, yalnızlığa,yoksa erkeğini özleyen erik misin? Bilmem hangi meyvenin tadısın.

-Bilmem sevda çiftliğimizdeki hangi meyve çiçeğinin ruhusun. Şeftali çiçeğinin kokusunda özlemler biriktirdim.

-Kurtlardan arta kalmış bir meyve gibi uzaklarını, imkansızlıklarını, hiç gelmeyecek gibi susuşlarını sunma

Gülnara

Hayrettin Taylan

Kuşku, İlizyonlarını Oynatır Yaralı Kalbimizde

‎

-Oysa iksirimiz var, oysa aşkına Musa'yım.Elimde asam . Sihre, yalana dolan karşı kendimden bile güçlü sevdayım.

...:Bir kere sevdim ikinin hatırı ya da ikisinin için yeniden sevdim.Hayat, aşk, giden, kalan suç bende değil. Bu sayılarla aram hiç olmadı. Dört işlem gibi aşk geldi sevgimin önünde durdu.

-Önce sana çarpıldım.Sonra beni aşktan ve baştan çıkardın. Sen ve beni topladık biz oldu. Ben pay, sen payda bölüştük sevdayı.

-Elde kalan sayıların sağlamasında el'ler vardı bilmedik. Sevmeden önce el'dik, ayrıldıktan sonra el' kaldık.

Dünya, kurduğumuz onca hayalin saati gibi kolumuzda değil yüreğimizdeydi hep.

-Hep güzel bir aşka ya da amaca kuruluydu. Çalışmasını bekledik durduk.Oysa o saatin zembereğini unutmuşuz gülüm. Zembereğinin dağılması bütün acılara eşit zamanlar sunacağını unuttuk.

-Sevince saat çaldı,aşka uyandık.Bir daha uyutamadı bütün dünya gerçekleriyle beraber.Zembereği dağıldı, ayrıldık yine uyuyamadık.

*Ya gidişin, ya yeniden gelişin bu sefer kurulu saat gibi içimde durdu.

Yetmedi yol boyunca aldığım yaralardan kendime yarakent ile yar kenti kurdum.

-Sorana sevdim ulannnnnnnn dedim !

-Sana ulaştığımda ulaşım nedeniyle sevdiğiniz, kalbini kırdığınız, can kırıklarını onaramadığınız o meleksi, o mazlum,o içten, o perilerin aşk annesine ulaşamıyoruz dedi hayat..

*Susun dedim ,susun.....

Ey Aşk

-Nefes kadar bir nefis arenasındayım.Beni ben'le vurdular.

İçimdeki bütün ben'ler öldü.

Bir nefes kaldı vuslata. Bir ben kaldı hasrete.

İçim ile dışım arasında onsuz bir "adım " kaldı.

...

Ey ruhumun son aynası Ruhsu,bir umudun içine hapsedilmiş kamil bir aşk nazmıyım. Dizlerine kadar dizlerim sıralanır.

...Her sözcük aşk gölgesi gibi peşimde büyülenir, kalır.

-Gelgitler ay ve şemi benden alamıyor bir türlü.Girift bilmeceler çözüyor kaderin keder kalemi.

-Dantel gibi dante gibi ömrümü deliklerini sayar sensizlik.

Sensizliğe,kedere, ayrılığa isyanım bitti, onlar yandaş sözcüklerim artık.

-Nefsin arzularına boyun eğen girdaplarım bitti.Betimlediğin yanlışlarımın paragrafını yaktım.

-Artık hiçbir günah sınavında o paragraftan soru sorulmaz bilesin.

"Gözlerimiz isimlerimizdir." Hangi göz isimsiz kalmış sende bilemedim.

-Şu an her şeyinle bendesin; ama sevda aynı nefeste kalmaktır.Nerde nefsimin

alfabesinin ilk harfi nefesin nerde?

-Nerde beni nefessiz bıraktığın demlerin ilk adımı?

...Nerde

Şimdi kuşku, ilizyonlarını oynatır içinde. Ne desem soru kökünde boynu bükük olarak döner.

-Kontrolü bir an elden bıraktığımız önyargılar yargılar seni en çok beni.

Oysa her insan bu şüpheli tarafını infilak ettirecek İntifadası var.

...Eğer Sen Kudüs'sen....

Senden başka kiblesi olmasın sevdamin.Ki şunu bil Kudüs'ini fetheden, koruyan, kollayan ve hiçbir yabancıya teslim etmeyen yürek ermişin Selahattini Eyyubin var Ruhsu...

Hayrettin Taylan

Kutsilenmiş Aşkın Güvercinleri ve Sen menkıbesi

Yüreğimde aşka anlar çalan ebabil kuşları beni yağışlarına ağırlıyorlar.
Yıldızlar öpüşüyorlar istendiğim senli sevilerden.Dem bu demdir.Yağar mısın? Akar mısın sellerime,özlem kayalarımı süreklersin aşkın dehlizlerine.
Göğsümün uçurumlarında taş bağırlı oluşturun musun? Ki ben taş bağırlıyım, gamsız derelerimde yüzemedim de gittin.
Ki beni emziriyor tüm anaç anlarımla, gittiğin her adımda.
ben
Diye..... Diye diyemediklerin sıralanıyor buhurlarımın yağmur öncesine ve sonralarına.
Sus. Sensizliğe paslanmış telleri yüreğime çeper yapma.
Sarma aryalanmış yaralarımı.Gidişin, bir daha da gelmeyişinin zehrini içtim .Oysa beyaz bir ömre, sevda sağmaklarımdaki bir yüreğe sevgiyi öğretecektin..
Büyüdün, büyülendin, sevme hadlerin aştın ben mi seni vurdun, nazar mı? .Edilgen hatta oldurğan ve doğurğan değil cümlelerim..

Bulutlarım ve gözyaşların yeni öç yolları buluyor ağlamayı özlediğim ilk ana.
.Biliyor musun ilk akıttığın gözyaşlarını avuçlarımdı aldım şimdi bir şişeye koydum saklıyorum.Ne zaman yağmur yağsa ilk ağlağın yere gidiyorum biraz ben ağlıyorum şişe dolmak üzere.
Evet zordu yaşadıklarımızın huysuzluk çarmihında sürekli aforoz edilmesi.
Hatırlıyor musun ağlayıp küsüp yatağına kaçtığın geceleri...Gelirdim, bütün şiir dolu sözcelerimle,sevgimle, ilgimle, dakikalarca seni kazanmaya çalışırdım.Gözyaşların dinmez dayanamazdın gelirdin yalnız senin başını koyduğum omzuma.Geceyi yeniden yazardık, geceyi yeniden yaşardık.

Zifiri bir karanlık ilerlediğimiz, her izde biz kalırdık,ay susardı.Yıldızlar alkış tutardı,şeytan kelepçelenirdi biz mutluluğun ırmağını taşıırken.

Vazgeçişlerin yolculuk sanrılarında tanrıçıklar bile tanırdı.Vaslına valsini eklemeyen gitmemeliydin.Elimi tutsan, hani seninle kiralık umutlar beslediğimiz kiralık evimizde

Özünden masallar anlatırdın, çocukluğuna kadar tanır ve çocukça yaşardım seni.
Yağmurlar ekiyorum her gittiğin güne. O gün nadas kaldı. Bir Salı... günü....
Saat 16:34 evet.... bana son kez acıma duygularla birkaç gün idare edeceğim kadar yemek yapıp gittiğin o gün nadasta.

Kurak rüzgarlar estirdim o güne. Salı benim uğursuz günüm olmuş olmalı ki her Salı sallanır sevda salımın alınları.Neye kalırdı, nereye giderdi bir ikindi vakti güvercinler.Gittiğin o gün iki güvercin üstünde uçmuştu. Ve biliyor musun her Salı 16:34 'de o güvercinler gelir orda uçarlar. Bu kutsi yakarış bana huzur veriyor.Böyle apansız, böyle birden bire... gidişlerini kutluyor olmalılar.Kalakalırdım bu gidiş menkıbesinin sessizliğinde bu güvercinler neden hep gelirler.Sıkışmış nasıl bir çılgınlığı hatırlatmak için mi bu nedir bilmiyorum.Kalemim damla damla seni süzerken yalnızlığın tüm kuytu kuyularına.Yazdıklarımın süzülen vicdani hesabımın yüzyıllık sessizliği beni benden alıyor. Alışamadım ...alıştırmalar da yapmak istemiyorum

ruhumun penceresinde Meryem dua eder, İsa el sallar,Musa asasını gidiş sihrinden çıkan yılanları salar,nurların nuru bütün dünyanın Nur'u ışık salar gelmene.

Duymazsın,istemezsin Kutsileşmiş büyük aşkın aynası sevi hazineme.

Ben böyle yanılmazdım aşkın sözcüklerde bitmeyeceğini sende biteceğini..
Ben böyle tanımamıştım, senli filmlerin birden biteceğini üstelik bana sarılmadan
Ben b-öyle... sevdaları yaşatmak için bu çağa uyarlandım.Yazıyor, yaşıyor ve
aşıyorum seni.

Hayrettin Taylan

Kuyruk yıldızın kopunca dünyam yok oldu Bennara

Gidişin ölmüştü, kalışın mummyalanmıştı.Yaşanırılık yeniden canlanıyordu.
Duruşun, duruşu bozulmuştu.Bilinmezliğin kolyesi düşmüştü algılarında. Kendinden geçmişliğin geçmiş zaman perisi gibi uzaklaşıyordun masalımda.
-İnsan sevince masal gibidir. Her gece onu hayal etme masalıyla uyur. Uzlar yıldızlara kadar uzar.Gece biter, masal bitmez. Masalındaki peri için yaşar insan severken. Hayat, cadılığını çok sonra gösterir.
Şimdi o ömrünü sunduğun Keloğlan, gittikçe k'elleşiyor. Bütün padişahların kızları bana varmak için sırada.Sıra kuyruk yıldıza kadar uzanmakta.
-Bilirsin giderken seni kuyruk yıldıza bağladım.Kuyruk yıldız koptu ilk kez.Gözümle, özümle, acımla, derdimle, özlemimle, her şeyimle yaşadım.
-Gerçekten kuyruk yıldızın kopunca dünyam yok oldu Bennara

-Yeniden, gömüldüğün yüreğinde kendime gişeler oluşturdun.

Düşlerimin filmi oynanıyordu. İkimizin yerine, oynamaktan, ikimiz yerine sevmekten sıkıldım.

Koynumda açılmamış güllerin kokusu var. Dikenleri sinemde simlenir.

-Mevsimlik işçi, ya da göçmen kuşlar gibi sensizliğin mekanlarındayım.Amaçlarımı mutlu etme çabasındayım.
Bir yanım yar, bir yanım yara giden yar yolu.
Bir yanım yara, bir yanım yaranın iyileşme solu.

-Yokluğunu anlatamayan, yolluğumu dolduramayan yalnızlık bahçıvanıyım.
Güllerin ile sözsüz illerin arasında kalmış zamanlar
Marabasıyım.Ekilmiş yar yoluna..

-Bir film gibiydim ilim sonrası yaşanırılığa. Şeritlerinde şuurum, akan ekranda sözlerin, gözlerin özlerin.Özlediklerim alt yazılı olarak okunmakta.Renkli düşlerim plazada öyle akıyordu.

*Ayrılma sahnesi olmayan film, ya da dizileri izlemez oldum.Ben kendimi ayrılan herkesin yerinde bulur, onlar ağlarsa ben de ağlarım.

-Son kez arka bakmaların anındayım. Son kez bakışının filmi gişe rekorları kırıyor içimde. Sanki bir gün dönecek gibi, sanki bir güne sığmayacak gibi duruyordun.

Gözyaşının gizli reklamı vardı son damlanda. Bir kadının damlasında gizli hüznün, acı, reklamı var.Reklamın amacı aslında sevmektir.İnsan sevdiğine ağlar.

Reklam aralarında, renksiz sözlerini sayıkladı hayatın sırrı.

Bana ateşi sordu sevmek.Dedim ki sevince ateş sevmenin içinde.İnsan yanıyor,insan alevlere ders veriyor.
Sonra küllerin kuyusunda pullanır.İsimsiz kalmış bir çocuk gibi, işsiz kalmış bir baba gibi, evladı göğsünde alınmış bir anne gibi,fabrikasını kaybetmiş bir zengin gibi, sevmenin ya da ondan ayrılmanın tanımsız acısında kalıyorsun.

İlk son bakışın düşman gelen kurşun gibi vicdanımı öylece vurdu. Her damlanın kurşun izi var bahtımın tahtasında.
Grisini giymiş gergeflerin gecesine sarılmış bir gecelik gibiyim.

-Gecelik , korkuluk gibi, içindeki ben miyim, yoksa içini boşaltınız yaralı mı bilemem.

-Sabır tespihlerinin teşbihinde betimleye betimleye bitiremediğim cemalin hala ilk gördüğüm gibiye döndü mü?

-Son gördüğüm seni ben de sevmem şimdiden söylemeleyim.

-İlk gördüğüm, güleç bir ceylan gibiydin. Yüzünde aylar uyurdu. Beyazlık teslim olmuştu güzelliğine. Teninde uyumuştı dokunuşlar. Sarılışımızın sarılma fiili yanıımızdaydı. Tebessümlerinle aydınlanıyordu içimdeki çocuğun evi. Kendime gelip sana geliyordum. Benlik aşısı olmuş güzel algılar şerbetindeydim. Şuuraltının şiiri oluyordun. İmgelere teslim ettiğin susamış dizelerimi besliyordun ilginle.

Şimdi sende kalmış dünyamın uydusu ay yüzünün gelgitlerinde raks eden perinin çıplak sahilinde

-Yamacında kaldığım, amacın amcası olmuş anı yaşamak çok karlı. Yarın yoksa her uygun zararda.

- Suskunuz.

*Bitkiniz.

Gelişlerin istasyonlarında raylar gözünü kapatmış.

Bu yolculukta makinist yok. Umutsuzlar parkında indirdi beni hayat.

-Can kırıklarının salıncağına binecektim, s'alıncak da kırılmış.

-Ömür gömleğimin sol düğmesi kırılmış, yeni düğme hangi yürek terzisinde bulunur ki?

*Bir düğmesi açık gömlek gibiyim. İçimi gören güzellerden korumalısın yar.

-Dilsiz dudaksız cümlelerimle öpüşen yüklemimin öznesiyim. Bu özüm kadar gider. Bu yüzden, yüzünden okuduklarımı senden başka kimse anlamayacak. Gel anlaşılmış bir söz gibi dur sevda yerimde.

Hayrettin Taylan

Kuz yüzünle kızarmış özlemleri sun geceye

Sen kal, bekle yarım kalmış alınganlıkların allarında biraz pulların dökülsün yaralarım üstüne.

Sen kal, kalmasın sırlar yokluğunda. Ayaz gelişler akacak... Akacak, cinnet geçiren kaygılı limanların bensizliği. Hileler açacak bir ömür törpüsü gibi çıkmaz sokağında...

İnceden inceye kalışlar yağarken bir kadının sunaklarına. Adınla yazıldı, yıkayıp yıkayıp silemediğim anların aynasında kırıldım .Kırık yansılarda birisini sevdim.Hemen sensizliğimi zehrini akıtan gecelik bir yılan gibi süzüldü koynuma.Beni senlikte ısırdı durdu gece boyunca.

Günahlar, fikrimin Kalvenizimli sırlarına çare olmuyor bile.Tenine düşen ateşi, gövdeme çarpan kıvılcımlardan yoksun bırakılışların ecrinde yakılmak suç mu ki? Aç gözlerini aç,gözbebeklerin eriyen beni biraz özetlesin.

Bir rüyadır gördüğümüz,uzak kaldığı sonsuzluk denizinde,dalgalar,halkalar, çalkalar susamaz. Ayrılık teknesin içinde, Yunus oldum,

Biraz su, biraz kitre,biraz affedilmesi zor suçlar, yürek yanığı banilik ve susmak şenle.

Öde karışmış kaderin sıcağındayım, yanıyor bağışlayamadıkların. İki kez yakıldığım arzular cehenneminde,derinden yüzeye aklanışlar zincirlenir.

Bir parça kağıt parçası şimdi sensizliğim,benliğim, yalnızlığım.Sil sil bitmez,yaz yaz bitmez, gel gel gelmez.Doyumlarımı boyadım.Soylu bir aşkın gövdesini kemiren zevk bücüsüyle dostluğum bitti.

Rengarenk aşka bulanmıştık,ulanmıştık güzelliklerin gül kurusu kokularındaki hayata.Maşugun ateşinde,kavuşma maşamız var,bir günler közleniyor,gelişler gözleniyor

Bir yanım susuzluğuma sırlıslıkam ebru...İnciler döşenmiş düşlerine kadar çerçevesi bir akışın çizgi çizgi hatıyım.

-Bir ney sesi süzülür ciğerimden, benden kopuşuna özetler okunur.Sonra post modern ihanetlerin jöleli suçlarında piyanonun tınlarını dinle....

Alış...

Geceyi ömre katan gecelerin gecesine.Gölgelerden korkma,gecenin gölgesi beyaz düşleredir.

Bu yalnızlık seni sen eder,beni ben eder, iki ederin, iki bedelin, iki sevenin,kat kat büyümesidir uzak kalışlarımız. Kuz yüzünle kızarmış özlemleri sun geceye,geceler çok şey anlatır,gündüzler kadar değil gecelik giydirdiğimiz anlarda.

Alış... Beni günlerine katmaya, benden yaralanışı kar etmeye, uzak kalışları yar etmeye.Yeniden bir bebek ol, beklemleri em, boyun bükülmeleri bük, kıvırtan geleceğin kıvrımlarında bak bana.İşte geleceğin ,işte eleceğin aşk tavşanı değilim ayrılıkların tazısı.Taziyemiz bitti.

Düş(le) mek için SEN-delendim...Tutuldum senden.Önce sarmalara alıştırdın.Sargısız, sorgusuz sevgiler sundun.Biraz kırmızı güllerin dikenlerine batırdın özlemlerimi.Karanlıkların aralıklarında

Mum söndü, utandı yaralarım ışığından, özleminden.Kan_anadım.Vivaldi'nin melodisi gibi hıçkırıkların. Ben dokundum ömrünün en büyük yarasına yarım.Benden büyük dokunuş bir daha ömrüne gelemes.Paganini'nin çığlıklarından daha öte seslen bana.Beni kıl bu gece.

İnil inil kalıverelim ders almak gereken belalarımızdan.Başı boş asiliklere sakın söz dinletme. Biz hatamızın diyalektiğini bulduk. Uzak yataklarda,gözleri nemli özlemler büyütme aşksa yaşıyoruz vislinam.

Hayrettin Taylan

Kübra

Kağıttan tutkularla gemi yaptım gelmelere
Üzülme sen gelişlerin som altını ruhun işlendi bir kere
Babı-aşkından abı* hayalim geçti bir kere
Razıyım renginin son aynasında aynı ruh olmaya
Adın kalsın,kalışların kan kırmızı güncelerinde

Şevkine şafaklar eklensi öncelerine güneş
Eskimez içsel bir menkıbenin tutululuşuna ezberlendin
Nadasa birakalan anların çöşkusuydu,sözlerin şen al-ır

Artık bir yüreği suluyorsun sudan öte sulara su
Lakin adın kadar,bir kaderin ederindedir Kübra-sil halin

Hayrettin Taylan

Küçük sevgili Kayıpsız işkenceler çekiyorum

Gümrük vergisi vermeden sevinmeler ısmarladım

bir nazın kalbinde kayıpsız işkenceler çekiyorum
alaça özlemler beni benden boğuyor
çağiltılı arzular akıyor suya su diye
anlam içre anlamlar ürüyor sevgi çiçeklerime
bilinmez gülüşün gül olma kızlığında
sen en küçük kız olarak çıkıyorsun
tam sevme mevsimindeyken
küçüksün be güzelim
belki umuttur
belki buluttur
yaşamın beklide adıdır
uzak küçük kızın çığ yağmış sabahlarına
aşk meyvesi olmak zordur gülüm

Hayrettin Taylan

Küçük Bir Kız Gibiydi Damlalarının Ülkesi

anılarımın çiçeği büyüdü sensizlik kadar
baş başalarımızın meyvesi çürüdü yalnızlık kadar
dokunuşun ateşi söndü içsel yanardağ kadar
gelişinin göğü değdi sol yanıma kadar
kaderime kadar değdi hayatın, suskun volkan kadar

2.
aşk yolu üstünde üstsüz bilinçlere sırdaşım
özverinin can kızı , etigin eteğini giymiş serdarım
damlaların vicdan seli , sürükleyişime umuttaş
hüznün batık kentlerine, gidemeyen candaşım
haklılığın ruhuma, aşılanyorken aşktaşım

3.
küçük bir kız gibiydi aşkımızın ülkesi
salına geldikçe ya da gittikçe içimdeki sevi bayrağı sallandı
bakınca güneşi doğardı, biterdi yalnızlığının sonsuz ufku
gidince ettiklerimin ekini kurur,
kurlarının tohumu biterdi hüznünde
toplamaz oldu, toplumun algısını küçük kız
sevmez oldu, sensizliğin aşk annesini

gözleyici umudun sihirli lambası kırıldı can evinde
labirentlerde saklı düşlerin dünü yakıldı aşk başında
bir başına kalmanın kalaycısı gibiydi kaderim
tasalarımın tasını k'alayladıkça büyüdü aşk kızı
sevilmişliğin aynı olunca, gidişin küçük kız kaldı

4
tamburlarını yakarışın gül kedisi
tanıdık kavgalarımın sesine kadar geliyor sensizlik
tamamlıyor hayallerimi
bekleyiş lekesini temizliyor hasretin d'enizi
yanık sulara yenileniyor yaramın feneri
sen, geçilmez suların gemisi olunca yanıyor aşk
gizli tasarılarımızın modeli oluyor son bakışın
orada kalıyor oralığım ya da aralığım

5
çimdirdim damlalarını tanınmış ağıtlarımla
üzgün üzümelerin bağında kaldı bağıllığım
şaraba gerek yok, meyhoşluğum senle baki
gel çok temiz kaldı sende kalışın, yanışım, bekleyişim
gelirsen,özden, gizden, sözden, sazdan, sizden aşklar gelişir
damlalarını sakla aşk t'eline değmesin
gel çok temiz sevdim ayrılığı
gelirsen aşk ağarmasında uyandır içimdeki çocuğu
bitirdim gidişleri, yeniden sevmeye yazıldım bilesin

Hayrettin Taylan

Küçük Sevgili kayıpsız işkenceler çekiyorum aşkımdan

Gümrük vergisi vermeden sevinmeler ısmarladım

bir nazın kalbinde kayıpsız işkenceler çekiyorum
alaça özlemler beni benden boğuyor
çağiltılı arzular akıyor suya su diye
anlam içre anlamlar ürüyor sevgi çiçeklerime
bilinmez gülüşün gül olma kızlığında
sen en küçük kız olarak çıkıyorsun
tam sevme mevsimindeyken
küçüksün be güzelim
belki umuttur
belki buluttur
yaşamın beklide adıdır
uzak küçük kızın çığ yağmış sabahlarına
aşk meyvesi olmak zordur gülüm

Hayrettin Taylan

Küfemde sensizliğin filmi

Çıplak ruhumun cümlesine özne olmuş bir halim vardı.
Hiç tanımadığın, hiç okumadığın, içini aydınlatan yüklemindeydin.Yükün vardı, varlığının aşk temsilcisi vardı, bebek yüzünü taşıyan fidan boylum yoktu.

-Günlükler tutuyordu dilsiz kalan günceler.Seni yazarak yaşamının kolaycılığını kaçırmıştı ahde vefanın bülbülü.

-Seslenişimin sesini kışan tavırlarına karşı çok sesli bir sabır filminin baş rolündeydim.Rolüme kadar seni oynar, oynatıldığım sevdaya ömrümü kurban ederdim.

-Sense bilindik sosyolojik duvarlarını örerdin. Egolarının bütünlemesinde kalmış nefretlere sınav sorusu hazırlardın.

-Aşağıdakilerden hangisi , aşağıda olmasa da aşağılık yapmayacak kadar yukarı bir cümlelerin öznesini oynar.

-Şıklarını unuttuğun bir soru gibi dururdun karşımda.

Oysa kime,neden, ne zaman yazıldığı bilinmeyen bir sorunun bütün cevabı sendin.

-Başka iklimlere soru sıcağı olmana gerek yoktu.Yazgımın yazıydın, hüznülerimin hazanı, tutkumun ilk baharı, kara bahtımın kara kışıydın. Başka mevsimi gidince tanıttın.

-Meğer sensizlik başka bir dünya, başka bir mevsim, başka bir tat, bambaşka bir ısıniş, üşüyüş, eriyişmiş.

-Göz yaşı döktüğün tomurcuk değerlere, diğerlere, değenlere, değinenlere büyüyor, yeşillliğini yaramın gölgesine kadar salıyordu.

Olgunlaşan tek şey zamandı. Beni kedi zamansızlığına kurban etmiş, günlerimi çalan saatin kısıkcı yapıyordu.

-Sevmeyen kimse onun akrebi odur diyor yelkovan.Şimdi acep beni sevmiyor mu sevmediği için mi gitti sorusunun psiko-sosyal denkleminde binler sorunun cevabına inecek ilmi yoruluşum var.

-Ego, bilinçalatı, bilinç, vicdan, nefis, hasret, pişmanlık, affetmek, iyilik, güzellik... Bu kavramların sosyo- psikolojik inceliğinde insan kendine varır, kendini tanır. Kendini tanıyıp kendini sevdikten sonra onu seven elbet seviyordu.Beni sevecek, kadar kendimi yeni tanıdım.Şimdi seviyorsun altıncı hissimin his kanalından öğretilerin geldi.

-Bir yudum aşkını içtim. Ölümüne kadar susuz, sensiz kalmayacak gibiyim.

Oysa dadın gözlerinde alevlenen bakışın sonsuzluğu sarıyor, soluyor yüreğimin sensizlik yanı.

-Yaşlı umutlarım vakasız bekleyişlerin bas't'onuyla yürüyor kendine.

Alev almış vuslatı kurtarmak için mazimdeki yaşanılanların tarihi soruluyor veballerimden.

Vebalim.

...: Vebalı anlarım vardı.Henüz egolarım eğitilmemişti Henüz toplumun, çevrenin, yakın olan herkesin, eğitimin, toplumsal çevrenin, kültürlerin kirlettiği bilinçaltımın filtresi temizlenmemiştir. İzzet-i nefsimi temyiz edilecek güzellikte inanca sahip

değildim.Araların arasında Araflarını yürek cebinde taşıyan,sürekli ilmi büyümeler yaşayan bir kuldum. Bir gül için bütün dünyamı yakacak kadar kırmızıya bürünmüştüm.
Soyu tükenen sağlam duruşların mürekkep çifçisiydim.Seni anlamak için senden gitmeye mayınları yarınların haz, hazan uçurumunda sensizliğin denizine atlamayı düşünen s'azandım

Vakit ne kadar da çabuk geçse o kadar çabucaklarım yorulur. Bu yorgun söz avcısının cümle ceylanlarına karşı aslanlığım da bitmek üzere.

-S'üzülün yarınların sonrasındaki algı aynasında benlik duruşunu bekliyor beklenti. Yapayalnızlığın yalınç yanağından öptü zamanım. Bir öpücük istedim annen-baban hayrına, aşk panayırını harıma salarken.

İçimde çökeltisi artan dermansızlığın çözümüne gelmelisin. Çözölmüş soruların cevabı sevaplarını benimle artırmalısın.

-Sessizliğini, sensizliğime kafiye yapan manzum ayrılıklara karşı, karşı çıkılmaz gerçeklerim bilenir.

-Er'idim aşkına.

-T'eninin alevinde tutuşmuş hallerime eklendi hal ekleri.Yalınç kaldığın zamanla gekimlendik.

-

Yeniden sarıldık,, yeniden varıldık hayalinin son katına.

İnceliğin çizgisi çizildi çözölmemiş sorunlarımıza.Varılışımızın resmi çizildi. Sımsıkı sarılmışsın, beni bırakmak istemiyorcasına, bıraksan sonsuzluğa akan ş'el'aleye düşerim.

-Ya ölürüm, ya da ölmeden sana ölürüm.

Serceler gibi bir damla gözyaşının gerçeği gibi ıslandık.Islanmak ile uslanmak aynı aynanın yansımasıdır.İslattığın bensem, uslandığım benim. Islandığın sensen, uslandığın benim.

Ve sen

bil ki

sözsüz kalışımın külliyyatında külliyen yalan yok.Bir kul kitabıdır diye doğrularımda yanılmışlık kokusu olabilir.

Ama seni sevdiğim doğrusunu hiçbir gerçek bükemez.

Hayrettin Taylan

Kültür Emperyalistlerin Ego Şehrinde Kirlendim Elnaz

*Bir bebek şarkısı değildi söylediklerim, bir şehidin kendi ağzında söylediği ölümsüzlük ağıtı değildi dile getiremediklerim.

*Bir temizin sayfasındaki kirli amaçlar kalemi de değildim.

Neydim sahi, sevgilim, neye sızlıyordum? Sorusuz kalmış yaşamlar girdabından hislerimin kelimelerinden sana birkaç şey sunuyorum Elnaz.

Yanılmışlığı sağan dudak uçlarında, öteleri ıslatan algılarım var. Algılar şehriden sesleniyorum sana. Egolar, hormonlar, hazlar, hesaplar, hayıfsızlıklar, hayalsizlikler, hatırşinaslıklar içinde kalmış bir anın damarıyım. Kirlenmiş, kandırılmış, nefesine yenilmişliği zafer saymış, doyumsuzluklar sarhoşları arasında kendimi bulmaya çalışan algılar rindiyim.

-İnsanlık özünün damarından kanıyor. İnsan olmanın en zor bağında, önüme, ruhuma, algılarıma, ruhuma nefsi setler örülmüş. Benliğim kirlenmiş ego posalarıyla. Yanılsamaların çevresel görüntüsüyle sahte bir benlik olmuş durumum.

-Bir bebektim, seni severken. Aşk varken gönül salıncağında bir bebek gibi ağladım. Bir bebek gibi sevdin, bir bebek gibi sevdim seni. Salındık, aynı ruhun, aynı dimağın tadında tutkuluca kaldık. Kumruluğun dersi olduk, sarıldık sarmalları kışkandıracak bütün emellerle. Kirlenmişliğin şifresi haz ne zaman devreye girdi bebek olmaktan çıktım. Kocamış bir bebek gibi durdum. Dışım bebek içim bin yaşında nefesine yenilmiş, erkeksi hormonlarının selinde başka ellerle sefaya gayrı olmuş bülbül tahtıydım.

*Bir ego kadar tehlikeli ateşler içinde alev alev yanıyordum. Küllerim, güllerini yaktığında sol yanımdaki salıncak kırılmıştı. Can kırıklarının can bebeği olmuştun. O bebeksi dudaklarına can kırıklarım batmaştı.

-Bir öpücük dersinde insanlık olarak yenildik Elnaz.

-Ego; özünün eğitilmemiş, ruhsal elekten geçirilmemiş, duyularla berrak azizliğe ulaştırılmamış,

kendini bulmamışlığın ücretidir. Bu ücretlerin ümmisiyim, bu tınısızlığın sızısıyım, bu sensizliğin sesli diliyim. Benimde kirlenmiş geçmişleri taşıyım.

-Bir erkek ortalama bin egodan oluşur. Standart sapması yok bu işlemin. Bir erkek, ego ile haz, kariyer, yar, duyguların standart sapmasından ortaya çıksa da bu benliği iyileştirme merdiveninde bilincin, sosyal algının, aktivistliğin, ilmi çitçiliğin, ruhsal aydınlanmanın, doğrusal düzlemin çemberinde feleği düzelmişler vardır. Ben, egonun sponsor olduğu bir beyin değilim Elnaz.

*Toplumsal, ailesel, çevresel, algının yaratmış olduğu ego toplamı değilim. Örülen duvarların erkek sözü ya da özü de değilim.

*Bilinçaltı filtrem kirlenilmiş, bir amaca, bir duyguya, bir bağla, bir algıya, bir yaşama tekil dünyam olabilir. Yaşanırılığı en özelinden tanıyan, kendimi tanıyan gillerden. Gayrı, asılları, asilleri, aslını bilenlerin yürek bileycisiyim.

-Keskin uçlardan kaçan, kaliteli yaşamın bandında ruhsal yürüyüş yapan, kendimle tanınmış, kendimle tanışmış, önce kendime tanınmış biri olarak güzel yüreğinin tanınmışıyım Elnaz.

Ve bireye hep özel, meleksi, iyilerle donatılmış benliğiyle doğar. En iyi insan modeli bebektir.

-Herkes sever bu özü. Sevecendir, zararsızdır, sevgi yumağıdır, her türlü özel duyguyu barındırır. İnsan özüyle temiz bir dünya ile gelir. Kirlenmişlik yok. Bizi kirleten çevresel ve toplumsal çevrenin güzelliklere, güzel niyetlere, mutlak doğrulara çevrilmemiş halidir.

İkiyüzlü bir benliği yaratan çıkarıcıların maşası olmaktan kaçınma zamanı gelmeli artı.

Sahte bir benliği gerçek benlik gibi gösteren fikri, ırki, söylemsel, kavramsal algıların sosyal yırtıcıları vardı.

-Kimisini ırka, kimisini bir fikre, kimisini dogmatik inançlara, liderlere, bağımlı kıldılar. Sürekli sahte benlik yaran kapital uzmanları vardı.

-Şimdi de sosyal medyanın yarattığı sahte hacimli benlikler gibi.Kapitalizmin öndeşleri, psiko-sosyal bağlamda yeni bir düzlem yarattılar.Facebook, Twitter, Msn,Şkp, gibi nice sosyal ağla, toplumsal algıyı zehirleyen, sahte benlikler,bağımlı benlikler, banal beyinler, algısal zehirlenişler bağımlı bir benlik yaratıp uyumlu ve uykulu bir toplum yarattılar.

-İki açıdan kazandılar.Meta bu sefer herkes oldu.Herkes oralarda.Meta olarak bütün dünyayı kullanmaya başladı kültür emperyalistleri.

-Kazandılar,hem fikren, hem beyne, hem de maddi anlamda.Onların eli beynimizde başladı, cebimize, vicdanımıza, algımıza, oradan ruhumuza, girdi.

-Sosyal ağların oluşturduğu sahte benlik furyasında kendimize aitlerin girdabında gerçek kimliğimizi, toplumsal algımızı, en güzellerimizi seçmekte zorlandık.

*Kimdeşlerin sorusuna cevapsız yaşamlar olduk.Kültür emperyalistleri, algısal, sosyal savaşı başlatıp, diğer savaşları azaltılar.Gerek yoktu, başka ülkeleri fethetmeye. Derin mihraklar, evimizde, cebimizde, beynimizde, ruhumuzda.

*Sosyal algının yanılsamalarında, her şeyi normal olarak gördük, hepimiz oradaydık.Çünkü orada olmamız nefsimize yakındı.

-İçimizdeki çocuk eğitimsizdi. İçimizin annesi ezelden açtı. Beynimizin bir kertesini kullanıyorduk.

Kavramların içindeydik. Şucuyduk. Herkes kendi kutbunun horozu, papağanı.Herkes kendi fikrinin maşası.Başkasına köz olduğumuzu unuttuk.Dava dedik, emek dedik, vaatler dedik.Kandırılmışlığımıza sunulan güzel kılıflara inandık.

-Bir doğrunun ortasında binler yanlış doğru sandık.Yanılgılarımızın farkına varmaya erteledik.Herkes sonrasında bir çıkarın endeksi oldu. Aslında hepimiz nefsimize yakın bu çıkar borsasında hisse senetleri peşinde kaldık.Kimimize kariyer, kimimize, makam, kimimize güzel bir dünya...Herkes bu güzelliklerin peşinde peşinatı ödenmiş anlara daldı.

-Sonra baktık ki herkesleşmişiz. Londra ile Elazığ arasında tek fark saat farkı kaldı. O da elimizde değildi.Benzerliklerimiz vardı. Hepimiz aslında içimizde Messi, Lady Gaga, Justin Bieber, Park Jae-Sang' olduk.Aynı şarkıda ,aynı ruhu taşımaya çalıştık.

-Oysa her insan bir dünyanın, milyarlarca dünyayı tekil yapan teslimatçıların teslimcisi olduk.

Nerede yanıldık Elnaz?

*Neyin var diye soruyorsun? Sevdamin tellerinde sadece senin hüznün çalınmıyor. Damlalarınla damlalarım arasında farklar var.Sen kendin için ağlarken, ben değişen, yozlaşan, kendini kaybeden, kendisiyle yabancılaşan, doyumsuzluklara, saplantılara, sapkınlıklara, ego olan bireyler için, sonra sensiz kaldığım her an için ağlıyorum.

-Benim damlamla, çobanın damlaması aynı olur mu? Kuzusunu kurda teslim etmiş çobanla, algısını, fikrini, sosyal dünyasını,çıkarıcı sülüklere teslim etmemek için ruhsal, ötsel, fikriyel, evrensel diriliş ağlayan ben arasında fark olmalı Elnaz.

*Senin için ağlayışlarımın tamamen tercih meselesidir.Tercümanı yok bu içsel sızışısın.

Sen içimdeki sevgilerin dili, yalnızlığımın iç mimarı, beynimdeki algıların sosyal dansı, ruhumun derin magması, kendimle tanışmayı, barışmayı sağlayan vicdan melaykesisin Elnaz.

Hayrettin Taylan

Küresel Isınma ile Aşk arası Aşkların Kuraklığı

Ay bu gece uzak
Aşk karanlık
Yıldızlar güleç
Ama sen yoksun gece geceye küskün

yıldızlar yakarken gözlerini
ışıldar bakışın
dokunuşun tarihi yazıldı bende
ışksız bir aşkın tam gecesinde
neonlar yakama yapıştı

bulutlar gözlerime denklem
sensizlik buhuru yüceldi sensizliğe
gidişinden sonra her an çöl
gelişine denk küresel ısınmalar
bu yüzden yüzüm gülgeç
bu yüzden bu kent hep gece
bu yüzden gecedeyim
gündüzlerin gecesinde de körlük başladı
sensiz her ışık karanlığa kafiye
bense senin ömrüne hafiye
şimdi neden yoksun diye
kime gitsin özlemlerim
kime aksın sevda okyanusum
benim sevdamda kuraklık yok
ki erkeğin sevmesi hep büyük okyanus
küçük bir küresel ısınma ayrışımında gittin
bugün sular yeniden kesildi kalp şehrimde deme
ben okyanuslar okyanus dersi verirken

Hayrettin Taylan

Kürtaja Karşı İç Çocuğun Benle Büyümelisin Tinna Tenna

*Umarsız vuslatin saati gibi kurulmuşsun yüreğimde. Her dem sensizliğin zili çalar, uyandırır ya acılara ya özlemlere, ya gelişine ya da gidişine.

-hiç etmiş bir hiçlik sokulur umur kıyıma.

*Hoşluğun hoş gelmişliği ıslatır. Islanır, uslanır dururum.

Tanımsız serzenişlerin dibinde aşka kaya olup damlalarının serpilmesini beklerim.Düşlerim gebe kalmış gamlarına. Kürtaj edilmeyecek büyümüş içimdeki sensizliğin içsel çocuğu.

-Gelip önce beni, önceden sonra içimdeki seni büyütmelisin.

-İhracat fazlası duygularımı öylesi gidişlerde satamazsın. İthal zor olan bir değer duruşunda kalmışsam gümrük vergisi ödediğim senli ömrümde öylece gidemezsin.

Kavi yitirmişlik kendimizi buluşları buluştursun. Buruştuğun yalnızlığı salına salına gelişin ütülemeli. Bir hayalden bin hayale taşıdığım bu benlik çeşnisinden sana markalı bir aşk tasarımı yapmalısın.

-Bu sevdanın tasarlanışında gözlerin, sözlerin, güzelliğin, içtenliğin,zekan, duygusallığın öncül olmalı.

-süregelen çıkmazların ortasında kalan beni anlamalı algılar.

Ayrılığının ezdiği ruhsal güllerini en kırmızılara taşımalı al yanakların, balı dudaga benzeten dudak uçların öpmelik bir hayal sermeli.

Gözü dönmüş beklentiler sarmalında sarılmasın fasulyenin sırığına sarılışı gibi.Hasada kadar kalmalı bu sarılış.

*Hiçten harice, hariçten hazların kayyumlarına, oradan olasılığı devşiren gerçeğin kıyısına ulaşmalı hayalden yaşanmışlığa adadıklarımız.

Anlık heveslerimin önüne sevgi setlerin konulmuş.

Sıradaki sırrıyla uzanır t'enden alışma sahilime.Yüzmek ister iç zevkinin bikişiyle.

-Boğulma numarası yapar ben seni kıyıda beklerken.Hani cankurtaran aşk kurtaran gibi atlar gidesim var bazen.

-Her aşкта mola veren hedonist değilim.

Üstünde senin tarihin,talihin,aşkın yazılı tutku parasıyım.

-Öyle her güzelin pazarında kullanılmazlığım var. Yalnız senli panayırlarda artar değerim.

Kaç ömrün sözcüğüne yeter ki cemalin ya da helalin. Beni helak ettiğin yalnızlığın uzaklarında hangi değer etken çatılı cümleye yüklem.

-Yanımda geçerken kullandığın geçişsiz bakışların bir gün oldurgan yüreklerde nesnesini bırakır mı?

-Beni ettirgenlere kesiştirip durma. Başkasına yaptırtma sevda cümlelerimi. Bir başkasının başkalaşanı yapma beni. Dönüslü bir aşkın dönüslü cümlesi gibi en başta seni seven özne olup ben sevip etkilenip ben uğruna ömrümü sereyim.

-Kontenjanı boş kalmış bir fakülte gibisin; ben var puanım yetiyor sana; ama senin puansızlığının sızılarından okuyamıyorum seni, senli olan her şeyi.

Mazimiz aşk replikleriyle dolu özel bir tiyatroydu Hem içeriği güzel olan bir oyunun sahnesindeydik...

-Melodramlarımız olmadı. Perdesi kapanan yaralarımız olmadı; ama şimdi sahnesi açık yürek perdesi kapalı hiçliğin hoşluğuna yoklama yapan yabansı tavırlarımız oynuyor.

*Ayrılık boş rolde iyi oynuyor, ben bütün yalnızların yapayalnızlığını nemli gözlerle demli sözlerle oynarken sen damlalarını akıtmanın okyanus perisini oynuyorsun.

-Bir başkasına yalansı huzurlar sunmanın sunak boyunda huylarımızı dengeliyoruz.Oysa aşktan sonra başlar hayat.

-Mazereti yok sensizliğin. İzahını izafiyet teorilerine bıraktığımız anlamadıklarımız var.

-Metafizik bir künyenin sonunda başlıyor ilklerimiz. İlklerimizin sonunda başlıyor başlangıçlarımıza iletilmişlik.

Şimdi bir yere ya da bir yara itilmişliğin yetisi kapalı yetim duyguların sahrasındaıyız.

-Gerilmiş nefretlerin okun ya da yokun ucunda.Hedef benlerce ben.

Beni vurmanın ya da yeniden sevmenin naif sıyrığındasın.

*Tin ile din denklem kurmuşken teninden kalan ben'i yeniden formüle etmenin ol vakileri artıyor Tinna Tenna.

-Olasılığın içinden içime senli olurlar içleniyor ders arası aşk sonrası sen ötesi ben ötresi cümlelerde.

-Susup yaşamının tan ve tam vaktindeyiz .Saat seni tam ben'den ben geçiyor.

-Haydi, şimdi ayarla bu gelişin son zamanı Tinna.

Haydi,şimdilerin dilindesin, şimdisin artık.

Hayrettin Taylan

La-n- et- li Yehova

Kan emici işgalcilere ithaf..

ruhun sığınaklarında mazlum kelebekler uçar nura
biz nurdan doğan nura koşan ermiş sevgilerin çırasıyız
lanetlenmiş sülünlerin kan haritasında vurulan bebeğim
ağlasam dünya benle ağlar
çağlasam dünya benle çağlar
yüreğimin güney kutbu gazze
yüreğimin kuzey kutbu insanlık
nabzıma sıkkan kurşunların kalemiyle acılarım titreşir
suretini büyütür can pazarındaki tarifsiz kan canavarı
annenizin sütüne katılan hainlik bir ömür lanetli kılar
içimizdeki sevgi pınarlarını kurutamaz kırk ayağınızın kırk zehri
yalnızlık dehrinde kaybolduğumuz uçsuz kayıplarda
acısı içine işlemiş yitik bir aslanın ormana giriş halindeyim
benim soyumla huyumun gölgesinde terbiye edilmediniz
bu yüzden la masallarınızın aşufta cadılarından lanetli kaldınız
bu yüzden illa billahı bilmeyen bir avuç sülün sümüşüne yamalıyorsunuz
ümmetin alyuvarlarını içerek tarihe kadeh kaldıran dışlanmışlığın kırık aynası
önce kanar yapayalnızlığınız
sonra mevsimsiz kırağılarda üşür yürek devletiniz
hep ezilmişliği onarmakla geçer ömrünüz
hep lanetli emelleri emersiniz domuz memesinden
bu yüzden vicdani ifritinde kavlarınız çıkar teğetinde
bu yüzden kanla beslenen isimsiz bir lanetli çiyansınız
bu yüzden hiçbir zaman mutlu tarihiniz yansımada huzura

kabil'in elma bahçelerinde yasakları eziştiren işgalci
firari düşlerinizin son intiharında gayrı yalnız ötecek gayya kuşunuz
doyumsuz şarap mahzeninde kanınızı içerek sarhoş olacak suçunuz
ihanetlere taranan kefilsiz suçlarınızın saçını tarayacak saçınız yok
hüznü bölüşmeye devam edin korku sığınaklarında
sessizliğe dökülecek sinsiliğiniz
pisliğiyle oynaşıl domuz ders verecek gayya gölgesinde
sen bir hiçin ortasında sıfır kadar boşsun
değerin akıttığın kanla artıyor
sen hiçin piçliğinde tanımsızlığın seçerisi
sen lanetli bir künyenin sınırsız adresi
bütün hainlerin serüveni bir gün gün bile olmadan bitmişken
sen kan dansı kendi teninde yapacaksın bir gün
yeni Hitler türküsü çalınmalı bam telinde
sabun olmalı aşkınız
yıkıtmalı sizi insanlık
biz nurdan doğduk, biz nura koşan hilalin lal haliyiz
yıldız yıldız sonsuz büyüklüğümüze kardeş sevginin al haliyiz
aksa da kanımız,yansa da canımız biz inancın güneş haliyiz
haddini bil hiçliğin hoşluğunda kendine boş la- n- et -li

not.Lütfen bu şiiri herkesle paylaşın...
lanetli bir marşı herkes okusun..

Mazlumlar ölmez...İnsanlık ölmez..
Biz insanlığın nuruyuz..
Onlar hep lanetletli...

Hayrettin Taylan

La Mül

sürükleyiş duruşunda yarıldı ömrüm
bir yanımla sen
bir yanımla senden kalan ben
nefesim son hevesine y'el olup kaldı
mutlak ile muğlak arasında kaldım öylece
bir nevi yeni ölüm çeşidi

anlamsız yazıldığım kaderin sayfasından çıkamadım
zamansız yaşadığım zaafklar seyrinde bıkamadım
peşinatı ödünmüş acıların biter sandım
kendime oynadım kumarın kum ve m'arıyla
bir bir kaybettim kum ve ardan
gözlerime doldu bakışın
özlerime sızdı yakışın
çözümlerime yazıldı tutuluşun
ölümlerime dirildi sevilışin

gidemedim sende be kadın!
Gidemedim!

ve
biter sandım umarsızlık sızılarım
susar sandım içimdeki yabancı suziler
gelişinin uykusuna uzar sandım son gecen biterken
şimdi aysız, Ay ve şemsiz hecelerin dibindeyim
harf eziyorum yüreğin mors alfebesinde
tutunurum yazılmamış dönüşlerin kitabesinde
kırılır dizeler, ağlaşır imgeler
hükümsüz kalır bağrımdan t'aşanlar
sensiz kalır ç'ağrımdan yaşananlar
kefensiz kalır kabrinden aşka kalanlar
yazısız kalır, yazgından aşka yazılanlar
bensiz kalır, aşktan aşka koşanlar
bensiz kalır aşk
sensiz kalır ben

Hayrettin Taylan

Lâ Mührü Vurdum Yazgının Ortadoğusuna Tinsu

Hangi sensizliğe lâ mührü vursam illa da sen diyor yüreğim. Oysa sevmenin suçu yok, yokluğun soğuk mevsimler savuruyor. İklim ile ilim arasında farklı mecralarına banıyor meramlarım. Kaçmak istedikçe sende kaldım her şeyim. Sana bağımlı bir tinerci gibiyim. Sensizliğin sokağında kendimden ve senden geçişsin bütün perişanlığında ders görüyor hallerim.

*Yenildim işte! Giderken dökülen damlalarını suçu yok.

*Yakıldım işte! Giderken hüznükar bıraktığın bakışının suçu yok.

En mutlu insan, gönlündekiyle günlerini yaşayandır. Ben şimdi mutluyum ama mutsuzluğumuzun. Düne dönmeyen hangi dünyanın yörüngesinden fırlatıldın uzay hoşluğuna. Neden yoksun s'amanyolumda. Nefes nefese kaldığım ve nefsimle nefesiz kaldığım ali cenap günlerin içini neden boşaltın?

Kendine büyük düşmanlar kazandırma; algı, olgu, bilgi, ego gibi.

Egolarına sponsor olan hayallerin gurur haritasından sil kibirlerinin dağlarını. Biraz sulara, susamışlıklara, mütevazı kalıplara yeşillerin artsın.

"Aşk ateşten bir denizi mumdan kayıkla geçmektir" Şeyh Galip

Haydi seni versinler özlemlerime, beni vursunlar ta senden, ta istediğin senden. Ortalığı biraz toplansın kader. İçimizde kirli kalan bulaşıkları yıkasın keder. Nazlar, azlar, sensizlik pazara çıksın, inci yerine, inci dişlerin ve ince düşlerin, elma yerine elma yanakların ve elmas heveslerin, kiraz yerine kiraz dudakların ve öpülmemiş sözlerini alsınlar. Bir de sevgilim camlar da silinmeli ki can kırıklarının yerine camları kırsın keder.

-Bizi feda edeceğimiz uğurlara taşısın uğurböceği. Uğrunda kalacak dünyamı taşıyacak dünyanı biraz p'akla. Biraz mevzine gelsin aşk ve aşka cellatlarım.

*Bir yandan seni doğrar, bir yandan sana uğrar cellatlarım. Seni unutmak yarışındayken, bir yanda da içimde beni mutlu seni büyütmek telaşındayım. Bu zıtlıkların raksında seni unutmak da aşktan sayılır.

-Oysa aşk, tertemiz kağıda bulutları sığdırıp seni gökyüzü olarak yazıp gözlerini yıldız, yüzünü ay, sevgini güneş, yüreğini dünya olarak sunmaktı. Ya da kağıt yerine yüreğine kazırmaktı, yürek yetmediyse kaleminle sonsuzluğun dizelerinde, diz dizelerine. O da yetmedi, damlalarını akıtacaksın bazen mutluluk, bazen hasretine, gidişine.

*Birikmiş tüm özlemlerimi topladım, ağır bir sevda oldum sayende.

Dokunsan patlayacak mecalim var. Meramlarımı sana sunmakla geçmesin dünyam. Gayrı gelmelisin ceylan vadisine. Yüreğinde taşıdığın aşk iksirini içirmelisin.

-Bu aşk gribinden kurtarmalısın. Burnu akan, burnu Kaf dağında olan bu sensizliği iyileştirmelisin Tinsu

Bu yürek kaç kere çarpılır senin çarpılmalarına. Kaç kere ben senle çarpılıp hesaplanır kavuşmalar. Kaça bölünür kaçışların, kaç ile toplanır yeniden gelişlerin. Beni baştan, senden, aşktan çıkaran çıkarma bilen güzelin koynundan hangi işlemin sonucu beni dört yanına, dört işlemine, feleğin çemberine, hazın üçgenine, en doğrunun doğrusuna, en kedersizliğin egrisine, sen arası, ben arası bir asal akışa götürü bilemedim.

-Sen, sen hep sen derken ben'i kaybettim. Şimdi hangi bensizliğin sözsüz, kalemsiz, alemsiz, yüreksiz işleminde birine bir olmak için

çırpınıp duruyorsun. Yalnızlık sana çok yakışmış. En azından bir başkasının varlığı kadar tedirgin ya da meşgul etmiyor. Beni sorma ben çok kalabalığım. Bir ben yok sen gideli. Ama senli ben'i soruyorsun

-Hiç iyi değil. Dip boylarına kadar silinen sensizliğinin boyacısı olmuşum. Aşk duvarımıza sen gelmeyeli nice güzeller yazı yazdı.

-Senin için neler verdiğimi değil, senin için nelerden vazgeçtiğimi gören her güzel bende kör olup gitti. Aldım elem fırçamı sildim senin yerine yazgımın

duvarında yazan, yaşayan her güzeli.

-Şimdi o sormayı unuttuğun "ben" iyi de ben kötü.

"Bırak da seni ben seveyim,yabancıya gitmesin gözler." (La Edri)

-Huzurun dalgaları biriktirirken senli sahili. Hangi kayanın ayan beyanımı bilmiyorsun.

Bu senli sahil sudan kalelerle örülü. Her damlan kalenin yıkılmazlığına eklendi. Su üstüne aşk,aşk üstüne damlaların, damlaların üstüne vicdanım, vicdanım üstüne sırlar sur olup sardı her yanımızı.

-Şimdi bütün imkansızlıkların fetih kapısı gibi en uzakların en çok istenen yakınıyız. Kapa gözlerini aşk yağıyor kurşundan sözlerin yerine.

-Kapat kulaklarını kederlerimi sağır eden ayrılık tümcelerinin yerine dinle beni sevdiğim aşk sularında. Islanmış,uslanmış yıllardır Seni yazarak istemiş bu aşk özdeğini al sıcağına.

Nakışlarını ser sudan yaptığım gönül evimize. Islansın beyaz hayallerimiz. Balık ile balina arasında kalmasın özelimiz.Yunus'un kızısın bizi taşıyor Yunus balığı. Sen gam gemisinden, aşk gemisine binmeyi dene.

Şahkuludan aşk pulları biriktir. Bozuk hayallerini sığdırma bozuk paraların gıcirtısı arasına. Biraz daha değer artsın inciler sana mercan sıcaklığında yakutlarını sererken.Yeşillensin içimizdeki kıymetli taşlar aşk sularında.

-Ceylanların gözbebeklerinden bir bebek doğurmayı düşün. Bir çocuk yapalım sular yataırken gecelerimizde.

-Temiz bir aşktı, sonsuzluğun gözlerinden bakıştı.

Gönlünün nakkaşımı . İşledim seni seveceğim hatta hedeflerim üstüne.Bir damlanla yıkılsa da yeniden inşa etmeyi ezberledim Tinsu.

-Sular sustu.Damlaların konuşup durdu gözbebeklerim senden bir bebek beklerken.

Bebek sustu, aşk bir bebek gibi ağladı durdu sen gelmezken.

Bir bakışınla kuruldu bu aşk kenti,bir hayalinle metropol olup yükseldi sevgimizin gökdelenleri. İhanetin tufanı bağı yanık çatılarımızı uçurdu. Çatısı olmayan bir ev gibiydik uzaktan severken.

-Sen kendi gizillerinde çatını onarıp hayata mayalanırken, ben sensizliğin denizinde yeniden aşkıma karışacak demlerine zaman olup çağıladım ırmaklar yerine, akmayan damlaların adına bilesin Tinsu ...

Hayrettin Taylan

Lades Oldu Uzaklar-1

'uzaktaki kendi biliyora'

Yüzüm siyahlığın susaçmışlığında, uzak kalmalar, kalıtım olunca üst benimde beni terk etmiyor özcülerin.

İmgelerimin zerreciğinde sana sunduğum her zerre zerrine seciler sıralarken, sen aşkı yeniden rengime hum asil kıldın.

Hazan hanlarında, aşkın zanları misafir kalışımı ütölüyormuş hayat ile sanmak arasında.

Alabora olmuş her anım yeniden dalgaların ezberleniyor, yeniden soğuklarına sulanıyor sular.

Vuslatın ertelenen erk mevsimlerinde gülüşüne tümleniyorum.

Bir gülücük de benden eklesin şartlar, şekvalar, ayaküstü sözceli sevişmeler. Hırçın bir dalga benimi dövsün.

Kayıp huzur, gelebilme sarmalında sanrılar yerine sanmaları uzatsın merdivenin son basamağından. Bir omuz düşün şiir gibi ince anları seni için bekler durur. Bir baş, bekler baş başaları ama sen yoksan, yoksunların yeknesakları çizer çözümsüzlüğümü.

Gelmenin karşılığı arşınlanmıştır, tutku ışınlanmıştır ,hayat bizi kendi kulvarına alıp kul olmuştur aşklara.

Niyetlerin diyetini ödemiş, her sevilmenin hayat hatimlerinde ruhumun hafızları önce senciliği, sonra senli her benliliği hatmedecekler.

Sevda buymuş eğer, gece gündüz gibi anlık mutlulukların tigrelerinde migrenik hatta bazen arsenik anlar yaşatmış.

Gönlümüzdeki buzlarla, ateşli besteler çalınacak kürdi şinas makamlarımızdan.

Sen uzağımdayken sevi seller aktı. Gözlerin güneşime desen desen, özlerin sevdalı bağlamanın teliydi. Birliktelikler bin türlü alışkanlığımızı beklentiler tepesine taşıyan kartal gibi..

Utkumuzun tutuk, tutkumuzun, unutuk öncelenmişlerde, ruhunun iksirlerini kana kana açmanın hevesindeyim.

O, endamında demlendiğim ve henüz hiç demlenmediğim sende kalışlarımı neden atamıyorum.

Sızısı düşlere düşen bütün sevdalarda yeni şarkılar indiriz kendi sitemizden hatta sitemlerimizden. Bütün argılardan ve parçalı bulutlu kavuşmalarından aşk ışığını gördük... Görülmüş, açılmış bir er mektubu gibi okuyorum sensizliği. Her sözünden kavuşmalara çiçek toplayan yaralı bir arı gibiyim.

Her şeyi unuttaran uzaklarda bırakıklılığın canan halisin. Kara Ankara 'nın kara sevdasına başkent oluyor özel sevgin. Ara ara sancılandığımız kavuşmalarımızın gelgitlerine sahilim.

Görmeye gelmenin dalgasına adını yazdım, her dalga seni suya yazmamı sildi, her yeni dalga yeniden adını yazdırdı bana. Uzaklarım büyüyor, nedense hep uzaksın... Hani bir günlerimiz olur, işte hani ben onlara gani gani oldum... Ya kısmet! Kavrulduğumuz her ana yeniden yazdır bizi. Kendimle vedalarımın yeniden ona eriştir bizi.

Hayrettin Taylan

Lal dönencelerde İstanbul ve Sen

sırrı hırpalayan umutlarımın güvercinleri
sensizlik aynasında rüya içre rüya
yanılmış aşkların gidişine gitmeyen seven yanımla
yeni yangınlarda eski arzularla kalıyor

direnci aşmaz aklın saf atıfları
her güzel sözüne kitap gibi akıyor
entelektüel bir güzelin yürüyene benziyor her halin
Lal dönenceler ürperir yüreğimin bu sensiz yalınlığına
unutulmuş nazların artınca ilmi bakışmalarımızda ve alışmalarımızda
zamanların sinsiliğinden ürüyen sisler bulvarında
kayboldum
fikri bir fahişenin mağmasında yanlışlar yaşıyorum
durgun özlerin simyasında adem baba gibiyim bugün
duyarsız örneklere ayna olan dökülmüş sırların sesi
kalk sen de kovulmadan temiz aşkların cennetinden
git yüreğin ve suyun en özel gününe
çıkart sıcak bir soluğun güneşi
ve aşk içre aşklarda aydınlanır her sevgin

Hayrettin Taylan

Lal Lili'ye bağışmalar

Gözaşıcı bunalımlardan arındım hep
Hep iyilerin dişleriyle ısırgandım iyiliğı
Seni tutkuların tutuculuğunda
Gönlümün tığıyla nakkaşlardım
El alem anlam yapıyor anılarına bir alem yüklerken

Bu sadece seçkin iyilere teğetler çizdim
Hor görüyoru bile görücülere göstermeden hoşgörüye açıldı aşkım
Benzer benzerlerine benzinler döktü benzim
Benzin benzime eş-anlı eşit
Şeytanın gölgesine ip oynuyor aşkın lainleri
Şeytanımsı güzeller
Şehvetin ergilerini şer attı şevkim
Oysaki yüreğimde iyilik için duygularım var
Arındırdılar en acı arılarda iyilik arılarımı
Hep doğrunun çeşnilerine
Hep güzelliğine güzelliklere çalındı kalbim
Hep aklandım aşkına
Hep kaldım mutluluklarından

Hayrettin Taylan

Lanetli Aşktan Kaçışmalar

Lanetin limanında koyu bir gölge
Muammanın ummanı görünüyor sanki
Her şey sürtünerek kılıfına gark ediyor
İhanetin kozları bedelin eline geçiyor
Başarılmış bir hesabın tutarı tutmuş oluyor
Herkes sevmek için yollarda büyüyor
Parlayan bir gelişme çağında gençleşiyor yalnızlık
Herkesin derdinde ve aynı yapayalnızlık burgacı
Herkes yapayalnızlıktan kurtarmak için seviyor birisini
Benim öyle hafif duygulu bir udim yok
Aynı sevginin tellerinde yüz farklı besteye aynayım
Beklenilmez bir kaçışın akışında sözlerine kitaplardım
Bir özün buluşmasında kayıpsız umutların derdine düştüm
Bir gün hani bana özetlenen son gönöl sayfası olursun
Her şey değişken renklerin ruhsuzluğunda solarken
Ben aslıma ve aslına geldim ilgi sularımla

Hayrettin Taylan

Lavların Laflarımı Yakar mı Nariçe

-Apansız gitmelerin peşinatçısıyım. Bedeli ödenmemiş özlemlerin var. Ezberim beri gelişlerin şiir gibi içlenmiş. İmgesel bir derinlik gibi anlam içinde anlamlara sığdırmamışım seni.
-Bağıra çağıra akan düşüncelerin ırmak sonrasıyım. Akarım düşlerin bağrından, kalışların yağmuru ağlatan sesinden.
-Suskunluğun yanardağlarında lavlarını yarama sunan Suna'nın gölgesinde seni bekledim. Dest-i izdivacına kadar geldiğim yakarış yamacında bülbül gibi ötüp durdum.
-Çığlıkların ılındı. Bulutların bebeği ağladı damlaların akarken. Yıldızların ısıltısı ısıttı verilmiş sözlerini. Gözsüz sözcüklerinin anlamını aradım kendimde.
- Dokunamamak ihtimali fitilini yaktı, yakıldım senden.
Soru külleriyle geldim gülüne. Kırmızıları dışında her şeyin yanmıştı.
-Onurun ve nurundu seni bütünleyen duruşun. Kini ve kanı sevmezdin. Ki ben yüreğini kanatınca ikisiyle tanıştın.
-Ünlemlerinle söndürdün sevda çıramı. Aşk ocağında kaynayan senli her şeyi noktaladın.
-Bundan böyle cümlelerin sonuna nokta konulmayacak. Üç noktalar gelecek.
-Gelişin...
-Gidişin...
-Suskunluğun...

Seni tutmak istedim ayrışlarımda. Ayrılığın kısaltmalarında noktalar getirmek istedim.

-Tırnak arasında kaldın hep. Hep önemsenen bir sözcük gibiydin çünkü. Oysa, damlalarınla ünlem eritti noktalaması düzgün sevda defterimizde.

-Virgül bile sığamaz oldu aramızda onca yaşanan varken. Cümlelerin başı da sonu da senmişin. İmlere gerek yokmuş.

Bana kalmadı, soru işaretleri. Hangi soruyla başlasam acep? Hangi sorusuz cümlelerin cevabı kalayım?

-Hangi ritüelin eli olup ellere aşk olayım. Hangi el güzelinin aşkı yakan elinde kalayım?

-Bu sen saplantısı acep bir hastalık mı ? Böyle bilince zevkler çeşnisinde neden sendeyim?

-Eşruhun gidişi ruhu zehirler mi? Zedelenir mi yürek merkezi?

Kalmalarını giyer misin sevgilim? Hem eşruhum, eşgüdusel bir çöle atar mı?

-Kum kum toplar mı beni kedersizlik. Görülmemiş ömürlere sürükler mi serabın.

-Yelleri kesilir mi Mecnunluğumun. Damlalarınla biriken sevda gölünden elektrikler üretir mi günlerim. Geçmeyen günlerim desek daha doğru olur.

Işıkları karartılmış gitmelerin aydınlığı olur mu özlemlerim.

Seni bu kadar sevmek yeter mi kalan bütün ömre.

Böyle soylu, derin, sıcak bir sevda yaşattığın için bahtiyarım be kadın!

Aramızdaki aşk bağlarının bebeği ağlıyor. Gözlerini, ellerini, sözlerini, ha bir de damlalarını istiyor.

-Kirlenmiş biraz, sıcak suyu yüreğimde kaydattım. Eski usul olsun diye leğene koydu.

-Haydi, sil gözyaşlarını, sil geçmişini, bu aşk bağının bebeğini yıkamak senin kaderin.

-Sana kalmış artık gelmek, affetmek. Beni hasretim boyumu da huyumu da geçti. Öylece kalıyorum, öylece kalaylanıyor ruhumun bakracı.

Bu aşkın bin kapısında binler ben serdim, bekliyorum dört gözle.

Dünyanın sonu ile bu aşkın sonu benzermiş meğer. Mahşerini de kiraladım,

cehennemin hariç

-Ben,sensiz cehennemi zaten yaşıyorum.Ben,sensizliğin zebanilerini eğitiyorum zaten.
Bana senli cennetler gerek, huriler öyle diyor Nariçe

Hayrettin Taylan

Leon Sevda

'o kendini biliyora bilindik bir ithafname'

seni duymak için beni duymayanın sağırılığı geçmeli
hala o bana sağır ve gidişlerim lal
Ölü y0rum ben.duyumsa anla beni
çığlıkların anal dönemi emmiyor ruhumun ebişleri
kapılar sustu kalplerde pusu kurdu gidişini bekleyen ermiş güzeller

Ya bana sesini ver ya da ölümü yolla hayrına
geçtim bir bir dalganı ama bir damlada boğuldum o da gözyaşından

Bir son nefes gibi, bir sevgiliyi garda uğurlar gibi
ama benli bir hisin hışımlında nardını veren kelaynak gibi
Sadece anla ve ses ver çığlığıma

o noktanın son virgülüne kadar ünlenmiş ünlemler ejek ettim
can simidinin olsam su olur musun susuzluğuma
ölenlerin ölüsüyüm gayrı ne aşk ne de ayrılık öldürür
Susuzum, vatansızım, havasızım, sevgisizim ve ölüyorum şimdi.

ruhum öpüşmediği öpücük heveslerinde aklandı rüyalarım
benimle ben olup bilmediğim ırmaklarıma akan son gül damlasıydın
Umut haritamın kuşatılmış gelgitlerinde ay yüzüne şifrelendi
suskunluğun sefililiğim saflarım saflığına kafiyeleşti
gönül bölmelerimde de benimlesin şimdi,
aralıksız beni sana getiren) arkaik hüznünlerin tecimiyim
bu yılın zararı büyükken sen sevda kazancım olarak eklendin

Oysa ben çok ciddiylim Gerçekten ölüyorum bir ırmağın kıyısında susuz,
ekmeksiz.....

kapılar sustu kalplerde pusu kurdu gidişini bekleyen ermiş güzeller
Ya bana sesini ver, ya da ölümü yolla hayrına
Hoşça kal sarıldığım umut kırıntısı. Hoşça kal.
Hoşça kal bana kalmalar
Hoşça kal hoşluklar ve sensiz büyüyen boşluklar

umut kırıntılarından beslenen güvercinlerden sana haber var
gayrı ben salim bir dünyanın dönencelerinde meridyen gibiyim
ruhumun saati kayıp
sen yoksan her şey yok
yoklar yok satıyor
satılıyor yalnızlığın
bense zamansız,amansız ve sensizim
ahı vahların..dümeni sende bi tekne..suyuma harcanmış zaman..beni senden
vurdun..

Hayrettin Taylan

Leylacı Kuşlardan Bi -haber kaldım

paslı kilitler üstüne yalnızlığım kilitli
sen beklemek üstüne beklemek nedir bilir misin?
bak, leylacı kuşlar yüreğimde yumurtlamıyor
kuluçkalar hain, senli civcivler çıkmıyor
yutuyor zamansızlık seni

Hangi yüzün yüzsüzlüğe çekilmelik
hangi dilin hasretime adıl
soğuk buzullarına akan İzlanda yanardağıyım
Hava kül
aşk kul
sana gelemiyor nemli bakışlarım
özlerimde yarınlar susuyor
gidiyorum isimsiz gelişlere
örselenmiş bakışların kışındayım
sızan dilsiz baharlara yazdım seni
susuzum yalnızlığının çölüne
hal dilimle aşk halim arasında dilsiz kalışlar uzar
Gel

Yak ömrümün tutuşan kitaplarını
Belki küllerimdeki kaknus olursun
belki yeniden doğarsın doğan aşka güneş
belki karanlılık yalnızlığımı aydınlatırsın
belki ayarında olacak sözlerin beni tutar hayata
belki hezeyanlarıma güzellik olup saklarsın
belki heyelanlarıma gül bahçesi
belki dallarına konan bülbül kalırım
belki dağdan dağa vururum kalışımı
belki sudan, suya bırakırım âğıttan gemimi
aşk ve su!
ilk hangisi varır sana bilemem
ben sana varmak istedim duy beni aşk muhacirim

Hayrettin Taylan

Leylican 'nın Aşk Cenazesi

- Dokundun bütün dokunamadıklarına, soyut özelemler girdabında.

"Can gercek
Canan gercek"

bütün gerceklerin reçeline şeker olmanı bekledi aşk ve kısmet.
İspatlanmış bütün sevgilerin dilinde kitap oldum, beni aşk okudu.

- Sen henüz okuyamadın, henüz kutsi özelemlerimin sıcaklığında çöl sıcaklığı
olmadın, Leyla'nın al yazmasını takip karşımda salına salına yürümedin.

- Ben asırlarca Mecnun kaldım, aşkıma kadar, çölüme kadar, yarama kadar
Mecnun...

-Şimdi İstanbul beni Romeo yaptı. Biz ihanetin derslerini Romeo'dan öğrendik. Oysa
ben Mecnun'un son aşk babasıydım, aşk öte sevmeye çölünde Leyla dersi veriyordum.

- Modernleştik, yaralandık, sevdik, bittik, arttık. Leyla, Leylican oldu.

-ayrı cephelelerde savaşan uçağında atom bombası taşıyan iki kara sevdalıydık.

-Sen kendi metruk, acıklı kentinin Nagazakisi, ben ölümsüz bir aşk kentime attığım
atom bombasından sonra bir asır iyileşemeyen Hiroşamalı...

-Dedim ya, beni bana bırak. Hiroşamalıyım, Kendi aşk kentine atom bombası atan
Romeo... Binlerce güzel arasında yalnız ölen güzelin mezarındayım, mezarında
kurumayan gülüne kızılıyor vicdanım. Aşk ile vicdan arasında kalmanın ne kadar
zor olduğunu bilir misin Leylican...

-Hiroşomda yıllarca hiçbir ot, hiçbir, gül, hiçbir gül yetişmedi. Uzaktan mısralarıma
büyüyen bir gül hariç...

- Bu gül Hiroşom'da yaşar mı meçhul, Çin Seddim üstüne onlarca Çin Seddi
varken, aşmak için aşk gerek.

Bize dair şölenler kuramadık. Şölenlerde ruhunun valsini sunmadın.

Yanmadım, yakılmadım, bitmedim, yollarında. Henüzlerimiz büyüyor,

Kelepçeni açmak için tutku anahtarımı yollamadım.

Hücrede türküy söylemedim. Oysa ben ozanım, benim telimden aşka çalınmak
gerek.

- Biz türkülerin kavuşaklarında kavuşmayı seçtik.

Türkümüz aynı, sözümüz aynı, gönül gözümüz aynı.

Yağmurlar yağınca işte o zaman ben çalınırım, işte o zaman dellendir sevdam. Beni
damlalara sor, ya da göz yaşlarına.

- Gözyaşı güzeli olarak ağlamak da sevdadandır. Ben erkeğim ağlamamı
bekleme, içimdeki göz yaşı sellerimle yetin.

-Aynı cümlelerin içinde ayna olmak, aynı cümlede öge olmak aşkın kitabına
katlanmak, yaşanmak umudunu mumyaladım... Henüz Müslüman olmamış aşk
Firavun'uyum...

- Biliyorum sen Musa'nın kızıydın. Babandan kalma tutku asan var. Biliyorum, naif ve
bütün güzellikleri içinde barındırıyorsun.

- Kızıldeniz'e çağır beni. Soruların, sorguların, önyargıların, yılan olmuş. Asanı sal
yutsun yılanlarımı. Beni çıkarsın başka yüreğin koynundan.

- Kendini zehirleyen kobrayım, zehrim yarama dokunuyor.

-Ey Musa'nın kızı, ey gönlümün anlatılmaz, yaşanmaz, duygu seli, çağır beni
Kızıldeniz'e

orda ölmeliyim sana.

-Yenik düştüm alaturka bir sevdaya. Yaram ile yaranım arasında yorulmuşum.

- " Biz " olmayı başarmak için kursa gidiyorum. İzlerinle özlerin arasında kalan
varılmazlarımı öğreniyorum.

- Aklımda kalan yangınlarını söndürecek bir gelecek okyanusu büyütüyorum. Kirlenmiş

eskilerimi,Senin bitiklerini ancak bir okyanus temizler.

- Biz Seninle sakın Cebiltarık olmayalım. Hani boğaz suyuyla okyanus suyu hiçbir zaman karışmıyor. O kadar büyük aşk mucizesi olmak istemiyorum.

-Aramıza örölmüş kutsi ve bir o kadar iksirli hallerden kurtar bu sevdayı.

- Beni bul ey ben...

- Beni bana bırak biraz.Biraz daha büyümeliyim.Aşk annem öleli çok olmadı.

-Yaramın üstüne yar-a – bandın varsa sar.Hekimsin, hakimsin aşkıma.
Beni senle iyileştir.Sen ilacını içir göz yaşı tasınla,bir ömür yasınla.

-Hadi git sevgili kendine ...

Hadi o git,ben o gittiğin sendeyim.

Hayrettin Taylan

Leylizer

" o kendini biliyora ithaf"

yüreğimin sonsuz sularında yansıyor ışıltın
iç sesimin bestesi oluyor sözlerin
yoksul özlemleri besliyor gözlerin
bir aşkın ufkunda umudum tümleniyor bir gün gelişine
enlemlerime senli zamanların aralığını alıyor uzak kalışlar
bölünüyor sensizlik hecelerinde gecelerinde
perdesinin açıyor kavuşmanın sahnesi
sen arzular okyanusum olarak akıyorsun gönlüme
yaralı bir yunus olarak geliyorum sözsüz aşklar okumaya
ruhun aynalarında görünüyor yarınların huzuru
sensizliği biriktiren buluşmaların buluşu sobeliyor bu aşkı

hercai bir amacın camı kırılıyor yolunda
yüreğimden sökülmüş yaşamlar solunda
senli sözlerin melodisi kulağımda

sana gelmenin mevsimlerindeyim solumda fecrin
yetim kumruluğun uçuyor sunaklarıma
kepeneğini açıyor güvenliğin son adımı
eşsiz rüyaların dilini tercüme ediyor istekler
sen bir aşka kadim ömürler sunuyorsun
ben bir aşka ömürsel kendimi sunuyorum
el ele, dil dile bir aşk derleniyor içimizde
sevenin binlerce dili var
konuşuyoruz, severek leylifer demlere.

Hayrettin Taylan

Lili'ye balkentten aşksız bir mektup

Kötülüğün kütüğü kalbimin karanlığında
Fakat senin üşütmediğim kalbimin üstü senküre
Bu yüzden yüreğimden akan sular bembeyaz
Aşklar ile aşkın coşuşluğu büyük ırmaklara ırak
Hareketin bereketi var sevme dalgalarında
Bazen hareketin harareti halime darbe
Kelimeler sözlerine hamile sanki
Bu yüzden doğurgan sevdalardayım
Duygusal denizim mermileri atıyor
Sensiz her yer susuz olan her yere
Seni içten içe halletmeye çalışıyorlar halimin hamili
Ben ise halimden çoktan oğullandım
Bal üstüne balkent oldum
Bu yüzden üşümüyorum soğuk sevda kentlerinde
Fakat üşeniyorum senden başkasını sevmeye Lili

Hayrettin Taylan

Lili 'ye asri hataname

Gözkapaklarınla kitap kapakları arasında
Neşeli deliler gibi delil topluyor gözlerim
Okuyorum kitapları
İki kalmak
İki kapak
Bir bak
Hep akmak sana..
Aç parantez iki dünya
Buzda kayan yaşamadıklarım
Mendil seriyor gölgemin uçurumda
Dilenci güzeli bile veriyor para
Sen ise bebe ninnileri söylüyorsun
Kalbimin tortularından oluşan bendillerime
kazan kaldıran epik duygularım kokluyor gülleri
Güllerin gülücüğü güldürüyor gönül gözlerimi
gri biz iz beliriyor kin kitabımda
önce kitapların kapakları açılmıyor
sonra donuk dudular çok yabancı tavları sürüyor
yakalanıyorum en unutulmuş zevklerin suyunda
sular suyla sunu
bense gitmenle konu
bu aşkın son cümlesi
hak edilmeyişin severek gitmenin ahlarına ehil

Hayrettin Taylan

Lili 'ye Zeyl Vedası ve dahası

Başlanmamış başlangıçlarla başladı gidişatın hatı
Hatırı sayılır güncelere künyem okundu günlerce
Arzuların hiddetinde alkışladı beklentinin bekleyenleri tüm umutlarımı
İstemediklerimi ısırgadı isyanın sislerinde sonu tümleyen tümlemeler

Hayır dönüşümleri döngülerle dertlerime girizgah eylediler
Aslını arayan bir arayışın çözümsüzlüğünde çösel hinler belirdi
Bir bulmacanın siyah karesinde karelendi karışık hesaplarım
Hüsranları unuttu utkun hırslarımın gel-gitleri
Tarihi yok etti talih kuşlarımın gagaları
Haritasız çıkarların yoğunluğunda yeni harita çizildi benim isteklerime
Artık artıklara ve artısı olmayan çok şeye faYLAR DÖŞEDİM
Volkanların kızışıp,patlamayla seviştiği çıkışlarda döşeğim

Tak
Mı
Yorum
Takmıyorlar takmalarım

Şimdi kendime yeni bir ekvator çizdim sınırsızlığın çizgeçleriyle
Tasaların tohumları büyüdü kinlere kirve oluyor
Sünnet oluyor gavur hiddetlerimin şiddet severleri
Azımsanan bir gelecek gelin oluyor gelişemeyen gidişlerime

Gidişiyorlar gidişlerim

Ara veriyorum herkesin sevdiği bütün sevmeleri ve sevinçleri
Benimsediklerim hiç bulunmaz olsun olurun oğulları
Bu çekilmezlerin çeşnisi yok olsun yokluğun yohları
Aradığım aralarda asitler döküldü yanacak yandıklarım
Yeni olmayan her yenide gelişimin gelişmeleri yenilendi
Hayatı olmadığı gibi bayatlamak epopeliğimin yeni duruşu
Duruş,buruşuk olmayan kimliklerin kimyası
Bireysel menkıbemde şimdi bu kadar anlamsızlığı anlamak mutluluk

Hayrettin Taylan

Lili

LİLİ

Hayrettin Taylan

Bir cümle kuruyorum. gözlerin kadar güzel değil diyip siliyorum.
Bir umut sunuyorum sevgin kadar ömür şınaş değil siliyorum
Bir bakış atıyorum gözbebeklerin kadar alil değil siliyorum
Bir ben çıkıyor benden ve senden sensizlik değil diye siliyorum

yüreğimden geçen harelenmiş bir sonbaharın yapraklarındaki sular kadarsın
cemrelerin son ceminde senli mevsimim başlar hep sen baharı
çiçek çiçek olur yüreğim seninle
tenha anlamlarda ve sahipsiz vahalarda havalarım eser sana
ki sen son eserim ve son esişim
seni okuyor tüm tümlerim ve meylilerim

bir sonsuzluk pınarında akıyordun ve bakıyordun kaçmalarına
bense buzuldan geliyordum aysberk kokan sevdalarla
seni gördüm buz buz döküldüm senden
sen göbi çölüne çölken
ben antik bir antartika
sen Lal Leyla
ben kör mecnun
buluşmalarımızın buluşundaki son tesadüfnamede
bu tutku türküsü tam yüreğimizin teline göre
çalınmak için değil
yaşanmak için

suların akışı aklanıyor sevda okyanusumda
sen orda uzaktan, kaynaktan ve aşktan ak
ben burada senin erazyona uğramış son bülbülüm
şakayışım akayışım akik
gel gayrı bu sensiz karanlık günceme güneş ol

Hayrettin Taylan

Lili 10

Umutlar suya tükendi
Su aziz yürekli

Yıldızlarım ağlamalı bulutlara
Bulutlar su olmamalı
Dertlerim ıslanmamalı
Füzül sevinçlerim kurumalı
Yanıklarım yanmalı
Yüreğimin yangını sönmemeli
Ve ben biriktirme savaş bekliyorum

Suların ağlamasını
Dalgaların yüreğimde dalgalanmasını
Barışların unutkanlığı bırakmasını
Dahası suyu bekliyorum

Sular, su ol sularımızda
Her şey sulat ve sula
Su
Su
Susma
Su ol
Su, su olunca
Su gibi seveceğim seni

Hayrettin Taylan

Lili 11

Türkiye adına hasta Türkiye hastasıyım
Sen yürek devletin hasta yürek hastası
İkimizin hastalık hastasına sulta attığımı
Sivil sultanlık tutkularına tutuklandık
Yıldızlar bilmediklerimizi sordular
Yıldızımızın yıldızlaştığı yıldız yılında
Tutukluyduk bir hastalığa
Yerli inlerde inledi sevdamız
Fakat seni yabancı kelimelerle anlatan bir yerliydim
Yerim yerdı, yarım yarı
Modaların kiblesine rucü ediyordum
Düşlerim mayınla döşenmiş
Seni düşünerek düş bayramı oluşturuyor
Sevdamızda binlerce birlik treni kayıp giderken
Hırsım hısım oluveriyor kayıp sevdaların yerel özüne
Gırtlığımıza kadar artıyor sevgi borcum
Fakat dünya bir dünya sen iki dünya
Sevdamızın petrol işler öder borcumuzu
Yeter ki dünya ve dünyamız sevgiyle boyansın
Gönüllerimizin halkı oluşturdu sevda meclisini
Aşkımızı tutku vekilleri temsil ediyor
Sivil sevdalara alışmış tarihi aşklarımız var
Kızkuşlarının gagaladığı tutku yıllığımızda
Bu yüzden barışa barış aynası tutuyoruz

Hayrettin Taylan

Lili 12

Bir mecnun şakası
Seviyorum diye
Aynı Ay'ın altında yaşadığıma seviniyordum LİLİ

Akşam senden deli akşam
Ay parçalı ben parçalı bulutlu
Aynı Ay'ın altında yaşadığımızı seviniyordum
Oysaki şaka bitmek üzere
Yazık ne yazık

Sevinirken yürüyüşü öğrendim
Pahaliya mal oldu, sevgilerim
Ama şunu unutmuyorum
Bir şey var her şey onun içinde
O da yağmur gibi aziz olarak
Herkesin seni sevmesi sevenlerin sırasında
Bu bir kimlik enkazındaki imler değil
Yenilenen duyguların imgesi tutku
Adresinde özgürlük olan bir tutku
Bütün kanatları aynı anda çırpın bir tutku
Tutkular tutku olup, tutuklanınca
Yarın güneş doğacak dediler
Bunca aşık varken
Bunca ışık varken...
Beni sevdiğin halde
Güneş yine doğacak doğsun

Hayrettin Taylan

Lili 13

Bilmelisin
Farelerden sonra
En çok peynir devşirdiğimi
Bilmelisin ki...
Tavşanlardan çok havuç kemirdiğimi
Bilmelisin ki
Aslanlardan çok et ısırıldığımı
Bilmelisin ki
Aşıklardan daha çok aşıklık istinadım var
Bilmelisin ki
Mecnundan çok mecnun olduğumu
Bilmelisin ki
Leyla dan daha güzel Leyla olduğumu
Bilmelisin ki
Sütü ve kalemi temiz olan bir sen aradığımı
Bilmelisin ki
Ben bir mürekkep anarşisti
Savaşım kalemin ucuyla
Yüregim mürekkeptir
Duygularım kitaplı
Adımlarım aydınlı
Bakışlarım ağı, yağlı ve pahalı

Ya git uğruna sefer eyle
Ya kal uğruna beni tanı
Ya da biz uğruna bir ben ol
Ferdinden önce bir kalem

Hayrettin Taylan

Lili 14

Sefayı mehil ısırmadım
Sözüm yarına çarptı yandı
Sessizliğimin kıyısında kumsallar
Bu yanılgımın aritmetik güncesini soruyorlar...

Tasamda sefalı yöre oyunları
Yaşamımda sevmek suyu
Yok değil, değil yok

Ama ben inat şekerini emiyorum
Bir dakika karanlığa
Karanlık satanlar
Onlar gölgemde yürüyüp aydınlanmalı
Sonra uslanmalı ve utanmalı
Ben fedaîlerin enayilerini uyandırmak için sözlendin çünkü:
Sefalıyım
Cefalıyım
Davalıyım
Sevdalıyım
Sefamda zam olur elbet
Bir dakika sonra
Gelip gölgemde otursunlar
O zaman siz zamanı görün zamanı
Mumlar tez söner
Sefalar tez biter
Yarının deha ölümle
Yarını çiğneyen yarancılarla
Çetin bir LİLİ yaşasın

Hayrettin Taylan

Lili 15

Yıldızların ağlaştığı rüyada
Tenhaca gülüyorum gül ile
Ayın kraterlerindeki nostalji
Yüreğimin mekalkaç kuvvetini astırıyor
Dünyam dönüyor dünya ile...

Kendim muammasının imli timi
Mimik bir jest yapıyor
Rüyalar ütopyamı ısırgayıp
Kendimi kendilerime çekiyor
Sonu olmayan sonlar doğru

Orada sırlarıma sırrımı veren
Gizemin dostları
Yıldızların rüyasına şiirle tahlil edip
Git kendince oyna
Buna oyun varken oyun içinde

Rüzgarların gerdiği adamım
Bulutlar sorun
Ne kadar sevgi buhurunu taşıdığın
Yağmur yüklü yağmur adamım
İklimim ılıman bakışlı
Karakış yok satar sevdalarım
Yıldızların utandığı yıldız adamım
Doğrulara sorun ekvatorumu
Paralellerim eğrilerimdir
Soru sormayın sorularıma
Uzayın yerin arşın yanında
Beni yıldızlara sorun yıldızın yıldızları
Ben kendimim kendim
Bir damla kan ve su
Bir lili delisi bir yaşlı deli

Hayrettin Taylan

Lili 16

Aşk tazılarının avından sonra
Tavşan yarın yerine tükürmüşse
Bu oyunda bir oyun var LİLİ
Sevdalar ovaya inmeden tazılardan önce
Tavşanın tükürdüğü dağ yerlerine
Aşkın katı aynalarını serin
Tüküren tavşan kendine tükürsün

Eğer bu oyun içindeki oyunda
Sonuçlar sonucuyşa
Sevdiğimiz sıvı dağlarda aşk bir oyuncak
Tavşanın tükürdüğü sıvı aynalara
Derviş gönüllerin gönül adresini yazın
Yazınız ki tükürükler deniz olsun
Denizler,dağlar taşınınca
Leyleler aksın dağlara,dağlara
Bu sefer onlar mecnunlaşsın
Kovalasın tazıları
Tavşanlar Ferhatlar birlikte kalsın
Bir gün şirin gelirse
Ve o zaman tükürmeyin
Tutkunun tükürdüğü fut kaldır

Hayrettin Taylan

Lili 17

Yeni mutlu bulutlar
Taşıyor metropol yüreğim
Ambargosuz gümrüksüz gülücükler
Taşıyor her yüreğe...
Bu yüreğimde dizilen ipek yolları
Bütün sevdaları taşıyor
Uzğlıklar azota endeksleniyor
Savaş ateşleri yamanıyor
Umutlar ayna ve o yolda
Sofiyane âşıkane dostlar
Kalbimi bir gülle gülleştir
Beni kendilerine
Batık taşranın taşeronlarına
Muhacir sokakları
Yağmurlu ve çamurlu sokaklarda
Alıp götürüyorlar
Bir dert sevgisinin kaybolduğu
Bir taşralı yüreğinde
Seri sonu taşralı bir aşığım

Hayrettin Taylan

Lili 18

Canlı umutlarla tutkunum sana
Her duygum seni izliyor
Seni esinlemekte esirce
İsmarlama ifadelerim
Senin için sihr-i kazaya uğruyor
Umut devrimlerim
Hasça bakışlı ihtilallerim
Sana canlı, canlı alışıyor akıllıca
Direniyorum uysal güncesine günlerce

Her yüreğim gülünü özlüyor gülüne
Canlı savaşım gülünü arıyor gülüm
Sana ödediğim hisli buluşlarım
Bana seni buluşturmakta
Savaşımın sonunda
Gazi isteklerle canlı, canlı gezinmekte
Bir kaşık barış için
Yeni sesler sıralanmakta
Canım, canım, canım cananım

Hayrettin Taylan

Lili 20

Sana açılmamış
Sevda hayallerimi uzatıyorum
Kaynat, ye, iç ve açıl...
Hayalimde hayal olup hayal gör
Hayallerimdeki rüyayı çöz benli hayal ol...

Bilmelisin ki...
Senden önceki bütün güzellerin
Özel güzellerin antolojisine baktım
Senden güzel senden özel senden tüzel
Birisi yoktu olamazdı da

Sanki benim için büyüdün ve bekledin
Sanki benim için güzelliğime hayali güzeller kattın
Sanki benim için yıllarını su eyledin
Bekle, gör, sor ve kal

Aynalarım
Aynalarına yansırken
Seni susayan senli ben
Arkaik düşlerimi kırdı
Olanlar oldu
Ayıpların kayıplar pazarında
Alıverdim bu uzayan sevda ipini
Gül yağlarına tespih eyledim
Çektim çekiyorum sevdalarla

Kalbimde muammalı bir ses var
Uyanmış bülbülün gül güncesi
Günlük ümitleri yazıyor aşk arşivime
Sonra hedefi aşan biz
Düşlediğim yollara ayna oluyor
Bu ayna
Son bilmecenin rüyayı aşan gerçeğini bize uzatıp
Hayallerimdeki hayali hal olan
Ebetli ömür zincirimi zencine
Görünmek istediğimiz gibi yürüyüşümüzü
Anlamak için yaşayan sevdam

Yaşanmak için alevlenen aşkımıza
Ebetle sonrası seni ekliyor
Sonrası sen yok
Sonrası biz büyür LİLİ

Hayrettin Taylan

Lili 21

Her Şey yakamozları yakalamakla başladı
Sonra sırlarımda açılan nergisler
Kara harapların in noktasında
Bit deresinin tanrığesini yansıttı

Onu sevmek için köle olmam istendi
Oysaki ben rüyalarımın padişahıyım
Ve çöl Leylalarının sevdalısyım
Akdeniz'i yakıp Anadolu'yu satmam mı gerek
Ya kabul uğruna
Tanrıçe sözler söyler misin
Ya ret uğruna Ege'yi bana satarmısın
Bu sulu nağmeyi aşktan sonra
Tanrıçe ya huyumun tapınağı büyük heykelim
Tanrıçe ya uçkurumun faizli salyası tenimi
Tanrıçe ya şeytanımın güldestesi aza zil bülbül

Ben ki böyle yılanlı yalanlara atta atamam
Rüyalarımda bu yalanlar sönmeli
Hastalığım büyük babana güvenme
Ve çık sevdamın gül dirilişinden
Çıkın bülbüllerin gülistanından
Leyli görmeden ve işitmeden
Sen git ve tariğeliğine devam et
Ben seni sevemem Ege de LİLİ

Hayrettin Taylan

Lili 22

Ay tutuldu dudaklarımda
Yüreğim aydınlık yine
Gönlümde aydan aya
Sevda bayanlığı iniyor

Mevsimlerden sonraki
Yeni ay oyunlarında
Beni aşkın
Kendi aşkımın visal
Beni anlatıyordu uydularıma

Oysaki tutkulu dünyam
Hölü kiralınamadı güzellere
Fakat ay tutulması uzar dudaklarımda
Tutku,Leyli,dünya ve gümüş...

Ve anlamadan yürüdüm
Rütbesiz aşıklar savaşına
Yusufların kazandığı savaşa değil
Mecnunun kaybettiği savaşa da değil
Yeni bir savaşa katılıyorum
Orada ki aşk erleri
Sır verdiler argolu imajlarla
Leyli yi gösterdiler Lilime eş
Bir gördüm kargalar dahi uçtu
Zelihayı gösterdiler Lilime eş
Bir gördüm Nil yarıldı Firavun boğuldu
Anlamadan konuştum dudaklarımla
Ay yarıldı ve çarptı sana
Bu sefer dudaklarım konuşacak
Sen kimi aydınlatıyorsan cüce aşık
Sende onları taşıyacak 2000 li
Sevda yüreği var mı
Anlamadan tutuldum tutkularına
Güneşi yüreğime uzattım
Aşıklar ışığı gördüm aşık olsun
Çünkü bütün aşklar ışıktaki büyür
Çünkü bütün aşklar ışıktaki ötüyor
Çünkü bütün aşklar güneşe aşık ve ışık
Görüntüde korlan güneş yanıklarının
Seni sevmeye yandırmaktı LİLİ

Hayrettin Taylan

Lili haritası

Lili haritası
Haritaların hatırı var ayrılıklarda
Kalplerin hatırı var ayrılıklarda
Her ikisinde dinler ve seyredersin yaşadıklarını
Yaşayamadıkların hayallerin s tannesine

 nemli olan  mme duygularımızsa
Sevmek ile sevmek arasındaki d   lerdir.
Aynı haritanın koyulu unda kalbimiz aşka koyulandı
Adının haritalarda sevdakent
 ki kentli arasında iki sevdalı
 ıkmı ız büyük aşkın sonuna L L 
Ben hep gitmelerin Everesti
Sense gözyaşlarının yeni okyanusundaki en derin yer
Kavuşmak kavuşmaya çok akın
Ben ordan sana daha yakın

Hayrettin Taylan

Lili ile İlmeytin

Yaşadıklarımız yükselip gökyüzünün üstüne
Aşkyüzü oluyor LİLİ
Bulutların rengini hislerimiz değiştiriyor
BAkışmanın edilgen geni karartıyor havayı
Aşk yüzünde yücelmenin gözyaşları
Oyunlarımızın ufaksuzluğu sislenmiş buharlara
Canlı bir direniş katıyor
Yaptıklarımızın ayıpdolu samanyolunda
Yapmadıklarımız bile izim için yıldız
Gezegenlerin göbeği göbek bağlarımıza bağlı
Biz bağlı bağlılığımıza bağlı,bağlı failleriz
Eşit buluşmalarımızda ekolojik olaylar oluyor
aşk yüzünün karasında şiddet esiyor
Yeryüzüne doğru tutkulu donlar yağıyor
Don olayı görülüyor yerçekimli kalbimizde

Hayrettin Taylan

Lili ile yeni Lili 24

parçabaşı sevinçler tümlerdi nefsimizin tilmizlerini
isteklerimizin yokuşunda yorulmazdı en istemediklerimiz.
teorik temrenimler titriyor tutunuşlarımızın tuallerinde
bahtımızda tahtlar kurar oldu bi-bahtlar ve bi-zevkler
gerileyici öndeşlerin karanlığa göbek vurgusu
ilerici özlemlere ayrı bir vergi oldu
ders verişlerimizdeki alıcı hastalarının hasatzadeleri
hasut ve bensellik imleri
bulaşıcı ve geleceği bulandıran birer yılgı düşüğü

oysa usumun oğulları fikrin cehenneminden fikr-i enizler üretiyor
herkes kendi dünyasının yaratılmışlığında
yaratıcının reellerine tezatlar yükleyen
cüzzinin cazgırlarıyken

acil ve ekoniks mutluluklar bekleyen aynı vicdanın kara yazgısında
aynı bilinmeyenli beklentilerin ötesinde doğan tekrarlar di çoğunun
hatıra gelen gelmelerin gelinliğinde şık imseller
damatlık heveslerin düş görümlüğü oluyor
olmazlar olurlara,olurlar olmazlara gebe ve gübre olduğu vasatlarda

bir hasat çağında günceler hep uyutulmuş temleri işliyor
tematiklerin tiklerinde otomatik isteklerin adresi aynı restlere reset
oysa enterlemek için henüz yeni bir ara veya ara dönem yok
yokların yoksulluğunda varsıl heyulalar pazarlıyor aç hülyalarımız
aşk ile emperyal arasında devleşen kağıtlar
hep aynı beklentilerin kıblesi oluyor
kızdırılmış kızgın bir dünyada kız ve kızıl dolarlar
gün ve göz yaşlarımızı dolar
acil ünlemlerle işaret bekliyor beklememişlerimizin bikirleri
şimdi enlerin bittiği enlemlerde en,enlerimiz başlamalı
boşadım enist olmayan bütün enleri

B

A

Ş

L

A

D

I

K

...

Hayrettin Taylan

Lili3

Bir milyar güzelin imajıyla yüklendi kalbim
Her şey tırtıklıyordu ani bir aşk refleksini
Senin tipolojik varyantların
Üzerinde çalışmıştı tiplerim
Seni görünce 'gören' görücülerim
Açıldı yeni bir dünyanın yeni bir sayfası
Bu sayfanın açılışına kalabalık duygularım katıldı
Bin kendim birden sen diyince
Gözlerim seni gözledi gizlice
Sen bana bana bakınca
Gönlümde okyanuslar coşulandı
Yüreğim yana yana yankılandı
İşte o zaman
Tanımsız
Duyumsuz
Anlatılmaz duygularla sarsıldım saniyelerce
Bin yerim yara yara paralandı ve parladı
İşte o zaman başladı gönül avcılığım
Adımı adının adımlarına adam adayıp
Sınırsız çizgilerin çizgimizde
Sınırsız aşkımızın bize sınır ve sinir yoluna
Yol sınırı getirdim sevmelerimle
Kimsesiz ve yetim yalnızlığım
Şimdi senin fethinle meşgul
Şimdi içim fethinle yürek yüklü
Yükümün rengi belirleyici tonda
Ve öldürdüğüm diğer yabancı yılanlı aşkları
Bu aşka aşk olup, aşık oldum aşkım

Gözlerim seni izlemekle kör olma korluğunda
Gönlüm seni taşımakla ölümcül oluyor
Yüreğim seni anneleştirme yolunda
Yüreğim sana yüreğiyle bağlı
Sevmelerim sana sevme sınırsızlığıyla bağlı

Hayrettin Taylan

Lili4

LİLİ4

Harput'un yokuşunda seni düşlerken
Güllerin açıldı mayınlı sevdamda
Patladı sensizlik depremleri
Tu fani hislerim uçtu gür kıyılarında

Bugün seni düşlerimle doğuyorum
Her harfin mürekkep şeklinde
Bugün seni yi yiyorum cüce hecelerle
Hatıraların Everest kadar uzadı
Gönül nağmelerin indi yedi felek arşa
Sevda yağın mecnunlar çölünde
Visal tümcelerın Çin Setti büyüklüğünde
Firkat bulutları yağışlı gökleri yuttu
Sensizlik yangınlarım gökyüzünü dahi yaktı
Düş kuğularındaki kuş yuva yaptı içime
Sesinin inleyişi kanallar açtı sıvı karalarımda
Bugün sen vurgunu
Bugün siz düşlerimin bayramı

Hayrettin Taylan

Lili5

Paralı isteklerde
Seni istedim savaşında
Güllerimdeki mayınlı dikenleri düşlemeden
Sevda kanatlarım sana çaput landı
Oysaki siz gelgeçli aşk geçidinde
Tensel köprüünüzle
Taşıyorsunuz cemli, camlı, canikleri

Naylon hislerim erimeden
Ateşin sığınaklarında
Uzaklaşmak istedim uyur gezer içlilerimle

Bütün inatçı bakışlarınızı
Güzergah yaptın bülbül yollarıma
Mecnunluğumu suya taşımaya çırpınırken
Güllerin yonca seyrinde
Beni takip etmekte

Ayrılığa benzin döken
Arabalı duygularım
Her gün seni taşımak için yollarda
Veda çiçeklerim dökmeden
Veda kaknuslarım uçmadan
Azap nameyi yazdırıyorlar

Sesim sislerime değmeden
Yüreğimde oluşturduğum
İthal bulutlarına kırbaçladın
Bulutlar dağıldı visal köprülerime
Bulutlar gibi yayıldım köyüne
Anladığım anlayışlarla ağımı ağlaştırdım
Azap namenin bininci beytinde
Azap fakirlerinin önünde
Seni mutlu gül gibi sevmediğimi
Kahraman mısralarla yazdım
Ama sızsız silgi sevgilerle
Güzellik savaşına yeniden girdiniz
Size bir silgili yağ
Bana bir defter
Azapsız sevgilerle merhaba

Hayrettin Taylan

Lili6

Sevmek sessizliktir
Senli sevda şehirlerinde
Bakma öyle dargın baktığıma
Aşkımdan damlanan
Görsel bir temaydı
Sevdamda arıtılan
Muştı bir dalgaydı

Sevmek mayınlı bir umut
Kırılan duygu denizimde
Gülmek bir umut
Gül şehrinde
Gül demek bir bahçıvanlık
Senli gülistanda

Aşka susamak suç ise
Senin gezindiğin gölgelerinde
Beni aşk çeşmesine susuz götür getir
Met-cezir çiz yüreğimde
Bana kendini bağla
Sevdamız uydu olsun

Seni sevmek cezalı mı
Sana bakmak paralı mı
Seni istemek belalı mı
Sana dönmek hatalı mı
Git bu sıvı sevdalardan
Bu gülücüklü gül şehrinde
Sevmek ilaç değil
Gülmek hasrettime güllü yama
Sevmek bir şehirdir seninle

Hayrettin Taylan

Lili7

Yaşlanmış sevgilerin içinde
Yek tane sevgi uzatan bakışların
İçime depremlerinle yayıldı
Başladı duygularımda
Senli bayram tufanları
Bu tufanlar
Götürüyorlar sevgi ovalarına

Oysaki ben mısra çobanı
Beni alevlendiren
Cüce bakışlarında
Felsefi imalar kokuyor
Anlamam derlenmiş yalanlardan
Bana bak beni yak beni sev

Yolun uzadı evine
Ben başka evlere inat
İçime hülya döşedim
Senin dikenli yollarında

Bilmem neden yığıldın dağ gibi önüme
Bana baktın beni yaktın
Şimdi bir mum gibi eriyorum
Açlık çeken sevdalı dünyamda
Hiç birini yiyemeyen
Kentsoylu gönlüm
Bütün hecelerini birden yedi
Oysaki ben şairim tabiyem
Sensiz hastalığım dert çölü
Sesin, süsün, sisin, için beni yakmada
Uzatma bu bizli şakaları
İp bağla yerli evetler
Bugün evet ekvatoru çizelim
Yoksa eğri paralellere sınıırım
Beni yakıp beni unutma
Ben en büyük mecnunum unutma

Hayrettin Taylan

Lili8

Ben ayrılık tavşanı
Sen visal tazısı
Koala ta özlem başkentine
Koala ta hasret köylerine
Koala ta sevgi Everestlsrine
Koala ta sevda çukurlarına
Koala ta aşk beldelerine

Yakala Mecnunun sahrasında
Yakala Leyla'nın sevda mağarasında
Yakala Simurg'un en son noktasında
Yakala aşkın Çin sarayında
Yakala benim ben şehirde

Orada beni severek ye
Beni okşayarak ye
Beni mecnun gibi ye
Beni man sur gibi ye
Beni Yakup gibi ye
Beni sevgi gibi ye
Beni sevda gibi ye
Beni aşıklar gibi ye

Çünkü ben şarklıyam
Çünkü ben dertliyem
Çünkü ben sevdalıyam
Çünkü ben aşıkliyam
Çünkü ben ütopyalıyam
Çünkü ben kanlıyam
Çünkü ben yaralıyam
Çünkü ben şairim
Beni şiir gibi ye
Beni kendin gibi ye LİLİ...

Hayrettin Taylan

Lili9

Beni sevmek pahalı
Bana bakmak pahalı
Beni istemek hatalı
Bana dönmek zamlı
Benimle benleşmek cezalı
Git bu sıvı sevdalardan

Bakışlarım tutkulu yılan aynalar
Rüyalarım zota endeksli geçitler
Duygularım kariyer yönüne eğik tepeler
Gözlerim hep ağdalı kentsoylu havalarda
Hislerim proleter sülüklere bağlı sisler
Adımlarım başka bisutuları bekleyen yolcu
Saçlarım ağlara bağlı aşk ipleri
İskeletim yapay isteklerin maşası
Hıçkırıklarım çalınmış seveda marşı
Gülüşlerim mumyalı isteklerin şanı
İsteklerim kaçakçı listelerin elinde

Git bu giyotinle doğranmış
Gaspsalcı gönül daşların çöplüğünden
Git bu mayınlı sevmek yollarından
Git bu atom sevdalı aşk düğünlerinden
Git bu yalancı sevdalara sed içlilerinden
Git benim noktalarımın

Oysaki
Siz toprak kadar cömert
Dengeleriniz mistik magma gibi eski
Bakışlarınız güneş fotokopisi
Güneşlerinizde gül dostluğu
Sevdanızda Medine çölünün izi

Git benli buz adalarından
Seni şeytanlarımla yakamam
Gidemiyorsan
Sevdanı idam ettir
Kalbime böcek bağlı
Aşkıma deniz bağla LİLİ...

Hayrettin Taylan

Limon Satan Mecnun

Son Limanında Limon Satan Mecnun

Sular sessizliğini alkışlıyor.Senden sürüklenen her kaya ben.Islanmış bir geçmiş.
Sen aşkın denizi,kıyındaki kayalara yazılan ayrılık sözlerimi okumak için her ayrılan
Sahiline geliyor.Ve ben limon satıyorum.Her eve lazım. Her evde mutlaka yüreği
yanık birisi vardır.

-Bağırıyorum bugün var yarın yok.Yetişen alır diye. Jargonlarıma geliyor balıklar.
Yunus hariç. Yunus de atıldım yokluk denizinden.Bahtımın gemisi battı.

- Ecele giden ecirlerim yok. Ecinnilerim mahşerini oynuyorlar.

Bir filiz yeşerdi içimde.Uzaktan da olsa yüreğimin bütün yeşillerini uyandırdı.

Oysa kavlimiz var kabul edilmiş özlemlere.Sözlerinden önceydi gözlerinin
söyledikleri. Olsun gözlerin öpsün algılarımı.Ben köpüklerinde kirli emellerimi
temizlerim yine.

-Azıcık sahilinde uzanayım.Sakın zabıtayım deme.Bir güzelden zabıta olmaz zaten.

Bana yudum k'öpücük getir,anan baban hayrına.Biraz da hayır işle.Hep dünya, hep
ayrılık,hep hüznübaz sevişmeler.

Biraz dalga dalga bereket saçiver umutlarıma. Varlığın vazgeçilmez bir ada ve
ben seni isteyen aşkın coğrafyası. Dünya gibi geoit değil seninle anladım.

-Aşk ayrılığa uyaklı bir şiir gibi her daim. Bu dünyanın kuralıysa,bu sevmeleri
neden kurban ediyor bu temiz kalbe.

-Neden dize dize ölüyor sevdiğimizin dizinde. Nedenleri sulayan kim bulun getirin
bana.

Günahı ahlara koştur,sonrası ya çok hoştur ya da boştur. Dinlen benlik
ağacımın gölgesinde üst benimde sana asılı asmalar var.

-Ye beni tana tane.Sen zaten şarabın mahzeni.Sarhoş olmamak elden mi ki?
En iyisi sensizliği harmanlayayım. Hasatlarınla gelişin sardım bahtıma.

İki ucu ateş olan aşka tutunduk.El ele yanıyoruz. Gönül gönüle yangılarımız
alkışlanıyor

-Su ver Leylam.

-Söz ver Aslım.

-Tadiver Şirinim.

-Sarmaşığı yakmamak için değildi sarılmalarımız. Her sarılış aslında dumanlı
dağımızdaki her şeyi yakmaya hazır olmaktır.

*Oysa aşk daha filizdi. Oysa kökleri ruhumun hazlarında.Yarına, yarine dal olmaya
,çiçek olmaya,meyve kalmaya ve benle tatlanmaya özünden kadimdi.

-Yeşeriver Filiz bu uzak,bu senli,hisli, özerk denklemin nadaslarında.

Kuruyan bir geçmişin üstüne ,üstüme dahası üstsüz hayallerime sar yapraklarını
kadınlık gövdenle.

Sensizliği emanet ettiğim bir günler y'ellerini yollamış.Bir günden bin güne
şifreli huzurlar asılı. Sen güzel günlerin uçurtmasını yapıver.

Yarın hava senli esiyor.Yarın uçar her şeyinle.

Sürgüne gönderilmiş aşk şehzadesiyim.İyi bilirim ayrılığı.Bana ayrılık türküsü
okumadan güzelliklerin kavuştaalarında kavuşmalarımızı oku.

-Varsayımların ötüşmesinden bırak.Biraz kendinden özlemler pişir ucu bucağı
belirsiz sıcak kıtanda.

-Saklı bir kentin Ortadoğusu gibi kanamasın yüreğin.Elbet bahtına taş atanlar var.
Huzurunu kemiren yaşamayı bilmeyen papağanlar,kurgusal çakallar var.

*Hayat bir filizdir,sevgiyle,güzelliğe,güzel paylaşımlarla ağaç olup ömre çiçek

sonra meyve sonra sonsuzluk olur.

-Gölgende gölge oyunu oynamaya geldim. Hacivat ben ,Karagöz sen.

Gerisi hep oyundur,herkes kendi gizil oyunlarına ömür.

Hayrettin Taylan

Lir Mironiviç'in Lord Kamarasından Aşka

duygu yüklü bir hazan geçti geçilmezlerimde
ve düşünce düşlerime düştü
bölmeyi öğrendim gitmelerden
ve sonrası anlatılmaz, çarpıldım kendime
ayrılığın çıkarmalarında çıkardı beni keder
önemsiz bir işlem gibiydi ilk baştan
değersiz bir değere değersizlik verince anlaşıldım

yan yanayken toplandık, çarpıldık
hiç ayrılığa bölünmedik ki kader
doğum-ölüm arasında sancılar
çocuk-güneş arasında buncalar
giden -gelen arasında soncular
sonların güzeli gün olur susar hayat
al beni boya gökkuşağına aşk
düş yarısında yarım yarımküre
yurdumu buldum sende
giden gitsin, giden bitsin
yenisi gelir, yenisi olur yüklem
Sevmeye alışmışsan alıştırmazsın özne olmaz
çaresizliğinin çılgılığında çağlarım olmaz gayrı
Yüreğime nemli bulutlar ekledim sevi denizine komşuyken
Susturamazsın bu yüreğin can bağırışlarını bağı yanıktan
Çaresiz anların tuvalinde resmim çizildi güzellere
gayrı bundan böyle tuteyli bir ozanım aşka

Hayrettin Taylan

Liseli Lili

Sevdamız tükenmeden
ölürcesine

Hayrettin Taylan

Öylesine değil,
Kal de..."

Liseli Lili2

Kızdırma beni.
Bak Hiroşima olursun.
Her sözüm Felsefi bir buluş gibi
Her dizem, sana beste beste.
Gel sev beni aheste aheste.

Bense bir ozanım. İçim Anadolu
Senin sınavındayım
Yazılı yazılıdır; ancak sana olan sınavını daha yeni geçtin.
Yüz olarak yüz buldun.

Bütün derslerim sen.
Seni geçmek istemiyorum.
Sana kalacağım
Seni alacağım ders gibisin
Ama en sevdiğim ders
Hocası ben öğrencisi sen

Dün yeni doğmuş gibiyi
Kimse sevmeden
Sevdamız tükenmeden
Öylesine değil, ölürcesine
Kal de..."

Hayrettin Taylan

Liseli Ruhnaz DNS'Inda aşk

Şenkronik dokunuşlar
hassas ısırlıklar
ve özlenen gülücük anı
kaos içinde ruhunun aydınlanması
aşkımıza ışık yılı
sevilme buhurumuz yüceliyor
iz düşüm içre izine düştüğüm her yerde
tutulumsu suskunluk
ve öylesine sana gidiş
arayışın son tangosu
Mezun olma yokuşu
Ahir arzulara akmak
gelip dünyanı yakmak
Sensiz her şeyin Hulagisim
Yıktım yaktım tüm bakışları akışları
Fırat kan ağlıyor
Dicle sınıfta kaldı
Nil benim için kısaldı
Tuna hunlara hayırsız
Ren rengimden soyut
Gri bir gidişe
Tüm siyahlar çekildi
İçim içime bayrak çekildi
Dalgalanıyorsun
Algılanmıyor sensizliğin bulunmadığı her his
Yeni bir gezegendeyim
Yeni aşk izmindeyim
Ya sevmek için sevmek
Ya da seilmeye oynaşmak

Hayrettin Taylan

Liseli Tutkusu 'nun Son Yazılısı Ben

"Bugün güllerin bayramı

Sen bir gülsün
Ve benim bayramımsın
Ki deliyim sana
Deliye her gün bayram
Aşığa her gün seyran."

Büyütölmüş ve unutulmaz bir sevdadır
İki kişinin aşkı bir şarkıdır
Gönüllerdeki melodi asla bitmez.
Ayrılık bile o melodiyi unutturmaz.
Her aşkın gönüllerde bıraktığı bir melodi var.
Olaylar, anlar, anılar her an o melodiyi hatırlatabilir.
Ben son bestede ayrıldım
Hangi şarkı çalsa sen
Sensiz ve müziksiz yaşamak zor
Bugün gittiğin günün günü
Bugün gül bayramı
Kokun hala ruhumda
Sesin bana müzik
Tek bildiğim parça
Yüreğim paramparça
Gelişin son sınavdan aldığım yüz kadar önemli
Bugün son sınav
Okul bitiyor
Aşk bitiyor
Sen bitmiyorsun
Bugün gel
Gel bugüne

Hayrettin Taylan

Lutuf Denizinin Kumrusuyduk Şulenar

Uzaklığını unut...Uzak kalmış herkes adına yakınlarımın mıknatısı ol.Çekimle aşkı kendine.
Ellerini uzatır gibi yap ben hisseder tutarım.

*Zamansızlığını ortada bırak ben onu senli zamana çeviririm.
Sensizliğin tercümanı oldum, dilsiz, bensiz, sensiz, aşksız kalmış yalnızlığını yolla, ben sevdamızın yolluk ederim.

Kal bende...Bende kalmak yeniden doğmanın büyümesidir.

-Sen salına salına yürü...Gölgeni hissederim o da yeter bana...
Dedim ya dün doğmuş bir çocuğum ben...İlk ağlayışısın.Gözlerimi açtığımda ilk gördüğüm.Melek kokumu içine çeken en sıcak anım gibisin. Şimdi bu masum, bu masumluğu aşan aşk bebeğini kimse kucaklamadan, kimse aşk kokusunu salmadan salına salına gel gayrı....

Hiç seni görmemiş hep seni görmüş m yaşamış gibiyim... Öyle duygulu... Her şeyi senle yaşamış, her şeyi sende bulmuş, her şeyi senle yaşayacak gibinin gibisiyim Şulenar.

-Bütün hayallerimin halası gibi çok akraba sevdalar yaşattın.
Amaçlarımızın amcası gibi çok yakın amaçlarımız vardı. Ana yüreğinin anası gibi duygularını serdin yüreğinde yaşamayan gelen aşk bebeğine..

-Ben de bu aşk evinin direği gibi, bu sevdanın reisi gibi baba duygularla, duruşlarla, algılarla sana geldim.

Ortak denklemin ortanca çocuklarıydık. İkimizde evin ikinci çocuğuyduk.İkimiz olmak için her şey ikiye tümlenmişti.Aramızda ikilik olmasın diye çift kumruluğun hocası olduk.Ders verdik kumruluğa, ders verdik büyük aşklara...Sonra dersin dersinde kendimiz ders olduk Şulenar..

Ahır zaman kahırlarımı yaktı.Mistik bir mağaraya taşındım.Sen yoksun diye ünlü mağarada uyuyan sensizlik ermişiyim.

-Gizinin kokusu geldi. Sevginin ışıltısı yayıldı. Ruhunun derin akışı sardı kurumuş seveda nadaslarımı. Yalnızlığımın yüzyıldır uykudaydı.

-Tümdengelin gibi gelinlik düşlerin geldi.Bir gelinin gelin oluşu gibi duygular vardı.Hani, gelin giderken ağlamakla sevinmek arası karışık pizza duygular yaşar ya öyle hislerle aktın.

-Oncadır mukim olan yalnızlığını bırakıp kalabalık yüreğime geldin.

-Hoş geldin, sefalar getirdin gelin çiçeğim.

"AŞK; Bilmezler ki, Ayn'ın içi Cennet, Şîn'in içi Cehennem ve Kaf'ın içi de Âraftır."
AŞK.... La Edri...

İşte bu çok denklemlili yaşanırılığın ilk harfinde cennet gülüm oldun. Aşkın ilk harfi "ayn" sen bu ilk harfe cennet gülünle geldin.Gülün sol tarafı kırmızıydı.Sağ tarafı gelin çiçeği gibi bembeyazdı.Ortası kara bahtın karasındaydı.Her aşkın içinde küçük

hüzünler var.O hüzünler dengedir.Yeniden sevmenin, yeniden birbirini anlamanın küçük matemleridir.Bir ilişkiyi dengeleyen tezatlardır.

Bu lutuf denizinde yüzmeyi güleç yüzün öğretti. Bu Araflardaki çıkmazları, içtenliğin, kadınsal ısıltın, samimiyetin, kullanım tarihi hiçbir zaman geçmeyen iyi niyetlerin kaldırdı.

-Şimdi sana sen kadar yakın bir aşk cennetindeyim Şulenar.

-Zümrüd-ü ankanın külperestiyim. Küllerinden yeniden aşka doğuyor, yeniden Kaf'larımı sana aşk esintisi artırsın diye yakın kılıyorum.

-Ateş gülüsün diye ateşinde yanmak için ateşperest oluyorum. Ateşe tapmıyorum, ateşinle sadece yakılıyorum. Rabbimin yolu varken başka yollara hacet yok sevgilim

Şimdi cennet gözlerinin bakış çarşısındaayım. Bir cennet betimlemesi var içimde. Dedim ya cennette bir gün bu dünyadaki bin yıl kadarmış.

-Bu yüzden seni sevmek , gerçek sevmeyi tanıttı.Senin küçük cennetinle gerçek cennetin tasvir edilemez güzellikleri, nimetleri, yaşamları betimledim. Seni oradaki bir huriye benzettim. Bu dünyanın en güzel kızı bir hurinin tırnağı kadar güzelmiş. Şimdi cennetin tasviri zor betimlemelerimde bana cennetini sunduğun şükranım sana Şulenar.

Hayrettin Taylan

M'anadan ayrılmış sevilerin metafizik aynasıyım

yazgının yazılmamış sularında biter berrakların
hüzün dalgasını sunar, damlaların düşünce aşka
hicranların rayihaları sararır biten sevdamızda
mağrurluğun telinde okunur gelişlerin, gidişler fünyene künyeyken
usumun usandığı senli düşler ilminde yenilirim kendime
bekleyişin üşüyor aşk uçlarında
bir gelemeyiş kara kışı var bahtımda

unutulmuş mutluluğun kavında yanıyor mecalim
yitirişin son cemali taranıyor ayna sözlerinde
yarım kalmış yarimi kapatıyor sislerin özlerinde
yasaklanmış kavuşmanın kavuştağında okunuyor yadın
vakitsizliği emziren şiirlerin imgesinde canlanıyor adın
sadakatsizliğimin sadakasını veriyor yanılığların
ben gidiyor, ben eriyor, ben'den bir ben uyanıyor

m'anadan ayrılmış sevilerin metafizik aynasıyım
sen var, senden kalan can kırıkları yok
leyli berrakların son güncesi yok
harmanı hazır aşkın vuslat değirmeni yok
derbendinde dertleri taşıyan algının ufku yok
efsunlu kalışın sözsüz romanında baş kahraman sen yok
küçülmüş bir ümidin can küresi yok
var oluşa varsıl kalan bir ben yok
öylece akıyor öylesine gidişlerin sorun yok

yokları ufalıyor umudun tan küresi
ateşler ağlıyor damlaların yanıyor
bölüşül dalgalar arasında ıslanıyor uslanmışlığım
artık muştuların tükenmiş nesli gibi bitikliğim
değişiyorum dün ile yarın bir yar sızısında
bütün aşklar aynı renkтейdi gül bu yüzden kırmızı
bütün ayrılıklar aynı renkтейdi baht bu yüzden kara
bütün bekleyişler aynı renkтейdi imkansızlık bu yüzden sızılı

Hayrettin Taylan

Mağlup Bir Mağrurun Yarasına Serzeniş

Yıllar, yalnızlığa "düşmüş" mecburi gidişlerin güvertesinde sen denizinin dalgaları algılamıyor köpüksüz kalakalışlarımı.

Beyaz bir güvercinin pençesindedir,zamanım.Yüreğinin en betimiz tavanında hasretin yumurta yaptı.

İki yumurta,iki yüreğin kuluçkasında.

Ucunun nerede olduğu meçhul hatta meşhur anların girdabındayım.Yarın yarına yavrularken, senin için doğacak civcivin nesline aşk fermanı yazıyorum.

Kıyılarına,ihtimalin ihtilalleri devrik özlemler atar.Limanında durur, sevgiler. Önce ayrılık iner, önce öncesizlik iner,önce senden önceki sen iner.

Şairin gizil sihrine henüz aşk kalemin yazılmamış. Kavuşması olan vedanın vadisinde büyür laleler.

-Erguvanlarına varmak için,nemli iklimler özetledim.Buzul ömürler sunup, sunaklarıma öylesine kalışlar bırakma.

Tesellilerin,teslim olmadığı makber çiçeğinin kokusunda beni arama. Burnum güzeller dışında koku almaz.Bu yüzden, tatsız, tuzsuz aşk yemeklerindeyim.

-Gidenlerin hiçbirinin geri dönmediği kayıp hayıflar ütopyasında sen farklı ol. Sen ol vaki dönüşlerin Zeliha'sı yol.Gel acziyetimin,kuyusunda ben çıkar. Ben aşkın Yusuf'um.

Zeliha'dan doğma bütün güzeller bana meyilli.

-Benden başka kimseye meylin olmasın dedin.

Bendeki sevgi seni, sendeki kırılışlar beni ne kadar keder eyleyecek.

Tek kullanımlık acıların ütülü gidişlerinde benzersiz heveslerim olmayacak.

-Birbirimizi her bulduğumuz,her anın şifresinde sözlerin bitmeyecek.

-Forasız hatta firesiz yalnızlık denizinde yelkenlerimiz erken kalkacak. Su ile sen arasına amazonlar girecek. Ve yeniden balta girmemiş ormanlarına bekleyişin Tarzan'ı olarak geleceğim

- Yalnız tarzımla sana olan arzım olacak.

Hazanların kopyalanmasında bahar dallarının çiçekleri beni sana meyve kılacak.

-Ve seni sevda vazomuzda yeşertecek.

Doğduğum, doyduğumuz şehirler seni bana anlatacak. Harput Kayabaşı'nda harlarımlı izleyecek aşk nesli.

-Çamlıca'da göz yaşlarıyla büyüyen sevda çamların esintilerinde susacak kentli bülbüller.

-Metruk yalnızlıklar kentinde sana benzeyen güzelleri görme helecanında kalbim ne kadar dayanacak bilmiyorum

-Sana benzeyen kimi görsem sen sanıyorum.

. Gözlüklerin şifrelerini ele veriyor.Göze göze geldiğim her benzeyenin benzetmesinde eriyen benden selam var sana.

-Seni gördüm diye yaklaştığım,takip ettiğim,yoluna yolumu yol ettiğim anların heyecanından senli bir can doğuyor.

- O candan sana selam var.

Kaldığın bütün anların tünelini arıyorum.

-Bir metro hattı inşa ettim ,yalnız senin kaldığın evin altın geçeyim diye.

-Her gün bensiz kaldığın evin tıkırtılarını duymak için.Yüreğinin tranvayını kullanırken senin odada gezişini duymak için.

-İçinden daha yakın bir anın şanındayım.

"Hani,Mecnun Leyla'yı o kadar özlemişti ki onun köyünden gelen köpeği görünce heyecanlanır, gözleri yaşlanır,dünyası kararır; hemen eğilip ayağının altını öper.

- Onu öptükten sonra.

-Offffff der.

-Leyla'nın köyünden gelmiştir, Leyla'nın bastığı topraklara basmıştır.

-Onda Leyla'nın kokusu, hasreti, aşk özlemi vardır.

-İşte benzer duyguların bağı çözülüyor, gelişi olan dönüşü olmayan aşkların kedisi olma.

- Beni de Kıtırmir olarak yollama Zeliha'lar mağarasına.

-Ki ben kendime havlamam. Ki ben Kıtırmir kadar sadık değilim.

-Ki ben erkeğim. Erkeğin hep yazılmamış, hep kendi yazdığı, kendi yaşadığı gizemli bir kitapçığı vardır.

-Ey ben de bir erkeğim, üstelik şair, üstelik yüreği senli bin bir yamalı.

-Büyüdük aşk ile aşksızlık arasında.

Balonlarım, şekerlerim ve uçurtmalarım ve gözlerin yok.

Çığlıklarımı susturacak, sesin, gözlerin, göz yaşların bir de başını omzuma koyduğum anlar yok.

- Yok ile yok olmanın yokuşundayım. Kendim büyüttüğüm dertlerin hamallığını yapıyorum.

Ben seninleyken senin yıldız düşlerin düşerdi can evime. İki kişilik bir ikinin "bir " olma öyküsünde zaman ve sen yok.

-Bu ikinin aşk öyküsü bitmez. Defalara bölüyorum, belkilerde sağlaması yapılmıyor. Güneş; omzumdaki ayrılık acısını yakıyor. Beyaz tenim, beyaz tenine yıldız sayarken sayıklamaları bitiremiyorum.

Ve ayrılık arası gurbet sızısının orta küresinde İstanbul yetmiyor.

-Mütebessüm çehresiyle sular ,susuzluğuma yetmiyor.

Bir ressamın tabloya kendi rengini katmasına benzemiyor renksiz kalışım.

"Ölüm ile ayrılığı tartmışlar, Elli dirhem ağır gelmiş ayrılık."

Seni ölen güzellerde aradım; ama seni ayrılan güzellerde arayamadım.

-Can acıtan öykülerde erimeye mecalim yoktu.

Ayrılık, hep göktaş gibi düşer, kalanın kalmayan dünyasına.

-Hasretin kalplerde kendi kalıbını bastırıp hep gelmelere mahal sayfalar olurken.

-Sen neredesin?

-Senin yüreğin hangi vicdanın kamışından yapılmış?

Neyin çalar seni Ney'inden?

Kavuşmanın lirik bestesinde, haykırışlarımın telinde ne zaman çalınacaksın.

-Tebessümlerden mahrum beyhude ömrüme huzuruma ne zaman muttasıl kalacaksın.

Evet, ayrılık hak edenin; ama kavuşmak özleyenindir bilesin.

Hayrettin Taylan

Mahire'ye Güneşsi ve Hisleniş Ötresi

Gel yalnızlığımın gecesinde aşk ol
Sevgisizliğin karanlığına ışık ol
Çağır beni mahına ahına
Çağır ki güzellerin kör eden gözleri beni almasınlar
Nazlı arzu ırmaklarına
Orada yıkanmasın sana saklı özlemlerim
yüreğini set eyle
çiz alev alev gönül sınırlarını
Ruhumdaki tüm tenhalara gül yetiştir
Ki nereye baksam koklasam sen çıkasın
Birazcık bakışlarını
Az da salınışını
Azcık gülüşünü
Azcık da
gölgeni
ve yakalasın tüm hayat beni sana

Hayrettin Taylan

Mahire ile Gayri Visalin Valsında

MAHİRE

Karakış geçiren bir sevdanın üşensi ayazlarında
Ruhuma sıcak aller ekleyen yalın halimsin
İçimde hisleri sönmüş bir şehrin aranmışlığında
Fısıltıların diline dolanan dünyamsın şimdi
sonu tümlenen binlerce hikâyeden sen çıkıyorsun
Bütün cümlelerin sınışı ve sonucu sen
Binlerce acının canında yaşayan ben
vaat edilmiş yarınlarında kan ve kar yağan ben
zincire vurulmuş geçmişimden sen bari yoksun
aklanmış geleceğim
inan güzelim sana geleceğim
her sevdaya baksan ben dili konuşulur
mutsuzlukla taranmış karanlık günlerimin adına
dahası sensiz geçirdiğim ömür adına
anla beni
geleceğimin son ekindeyim
yorum seni
sevi
yorum
seni

Hayrettin Taylan

Mahire ile Mahri

Biraz geç kalınmış uzak bir sevdanın uğurunda
Bağırıyorum sana
Hayallere dnüşen her gerçeğin eşiğinde
Biraz sensizlik
Biraz yoksul amaçlar
Biraz da anlatılamayışların soğuklarındayım
oysa yüreğin sıcakların yeni adresi
Esişlerin leyli leyli

Hasretin ağır bir yük gemisi gibi sularımda
Gönlüm dalgalı
Senin alizelerinle coşuyor umudum
uzak anlarda
kenetli
bir anılmaya sarılı kitabım

Sor beni
Sar beni
Oku beni
Yaşa beni
Ki hayat orda

Hayrettin Taylan

Mahire(Arkaik Sevda'nın Devrik Öznesi)

Kimsemez rüyalarımdayn çıkmıyorsun
sen geleceksin diye uykularla dost gözlerim
sebebi belli aşkların çıkmazlarında
ey güllerin gülünazı
ey içimde bağırın ağaran
ey geçmişime gezegenler sıralayan
anlamasınlar arkaik düşlerin yılanları
ısırsın sensiz her günümü
buzullarımı çözsün penguen arzular
artık olmadığın aşkların
artık en nedim haliyim burada
mecnun bile yaşayamaz
hiçbir Leyla salınamaz

Anlaşılmayı beklemek seni beklemekten kadar ağır
Ağır bir aşkın son cümlesinde yüklem olsun
Ben hep devrik sevdaların öznesiydim
Edilgin hesaplarım hep senin neyin olmak
Ki diye sormanın cevabıym
Yani yalnız ve yalınç özen

Hayrettin Taylan

Mahire2(Arkaik Sevda'nın Devrik Öznesi)

Kimsemez rüyalarımdayn çıkmıyorsun
sen geleceksin diye uykularla dost gözlerim
sebebi belli aşkların çıkmazlarında
ey güllerin gülhazı
ey içimde bağırırn ağaran
ey geçmişime gezegenler sıralayan
anlamasınlar arkaik düşlerin yılanları
ısırsın sensiz her günümü
buzullarımı çözsün penguen arzular
artık olmadığın aşkların
artık en nedim haliyim burada
mecnun bile yaşayamaz
hiçbir Leyla salınamaz

Anlaşılmayı beklemek seni beklemekten kadar ağır
Ağır bir aşkın son cümlesinde yüklem olsun
Ben hep devrik sevdaların öznesiydim
Edilgin hesaplarım hep senin neyin olmak
Ki diye sormanın cevabıym
Yani yalnız ve yalınç özen

Hayrettin Taylan

Mahsur Aşk

Masum simyalarda zifir sözlerin
eflatun bir geleceğin adresiydi özlerim
mühürsüz bir oy attım geçersiz sayıldı hayat
seni seçemedim aşk ülkeme

haya heybemizde yokluğun kafiyesi
bin bir gece yürüdük yol mesafeli
papatyalar saydık, baharlar harlı
düşlerimiz yoksul kaldı aşk karlı
kovulduk aşk koylarında deniz dalgalı
telaşları yaşam kıldık yaşam algılı
yalnızlığı büyüttük mutluluk sayhalı
ölümcül bekleyişler ektik hasat varisli
uyuduk uyku ile utku arasında tutku efsunlu
üzerimizde tenden yağmur yağdı arzular ütülü
ödenecek demlerimizde şevk imgeli
masumduk
Mahsurduk aşka
huzura dilenen bir tutkunun masalında
Salımız denizsiz sulara köpük köpük
küştüğümüz anların berraklarında periler
kavuşmak illa kavuşmak arasında sen olur
Bir benden başka bene gider sular
iyi bir aşk şehrinin kaşifiyim
var ile yokların gömülü tutku madenlerinde
aşk baharatını buldum bulmak ile bulunmak arasında
Yüzümü çevirdim pervanene esiyorsun aşkıma
ömrümün, akıttığı şelalemden devliğim dev kazan oluşturur
derin bir sızının sözlüğünde adım tanımlanır aşka
Bu aşk sofisti arkandan gelecektir.
sokaksız adressiz varlığına şiir olacak ömrüm
umuluşun zahir kitabesiyim
Ummanlarım kurudu yaramın sol yanında
aşk umulana akmaksa kurusa da akar her şey
sen aktan sen aşktan sen bende aktın

Hayrettin Taylan

Mahşer Gibiyim Seninle Şulenar

İsrafil, uzun süredir bizim tabiatımızın niyetinde. Yeşil gözlerinle başlatmış ıssızlığının ormanı. Beyaz teninle başlamış aşk toprağın sevgi sonsuzluğu.

-Damlalarınla başlar göller, denizler, aşklar, susamış sevda suyu.

Ben saçlarına dokundukça rüzgar yenilenir, y'eller kıskanır esintimizi. Eser gideriz. Anaç duvarlarını aşar gideriz. Çin Seddi değil seddimiz canına can katan çok anacıl Çerkes bir duvardır bazen aşamadığımız. Olsun, bir yüreğin yüreği anlar can kuzusunun sevda ateşini. Bir meleğin aşk dünyasıyla tanışmasına razı olur.

-Yanlışla yanlış öğreten duruşunu anlar. Anlar, can kıanlısının hata yapacağını. Sadecelerini yaşamaya, yeşermeye, aşkımıza cümle oluşunu anlayacak elbet.

-Elbet, naif, aydın, mert, bir yürek olduğumu çıkarsızca geldiğim ruhuna, sevdana, hissel cennetine zarar vermeyeceğimi anlayacak.

-Biz sevda cennetindeyiz, aşkı yaşamaya geldik.

Azrail, uzun zamandır kula kulu olanların, aşka aşka kül olanların canını almıyor.

Dersin dersinde bir ders oluyor. Gel gör ki sensizlik bir ölümken, Azrail neden bunu yansıtmıyor ruhuna. Neden ölümsüz aşkımızın dua göğüne gelmiyorsun.

-İsrafil, içimdeki eskiz dünyayı seninle üfürdü. Eski benden haber yok, eski y'aramdan bir iz yok.

Mahşer gibiyim seninle. O kadar yoğun, o kadar aşka kitap...

-Şimdi gün'eşim olarak doğduğun yaryüzümde, bir başkasının mumunda mumyalanacak anım olmaz. Bu kadar budala, bu kadar aptallık dehlizi oluşturmam.

-Gidemem sensiz hiçbir yere...

Sen her karanlığıma gün'eşimken, içimdeki çiçekleri aşkın meyvesine teslim ederken b'aşka dimağlara gidemem.

Yar bensiz su içmeye bile gidemem.

-Gidemem dedim sana gidemem...

-Uç noktam var, uç noktana. Uçabilmeyi öğreten sevda bülbülüne cevapsız teslim olan kıpkızıl güllerine bir kırmızı hayal da ben ekledim.

-Ekliyor bizi sözcüklere yapım ekleri. Her an yeni anlamlara, anlara, şanlara, taşıyor aşk.

-Her ek, her sözcüğe yeni yavru gibi. Seni çoğaltan sözcüklerin cümle mühendisiyim. Artık gönlünde sözcüklerle evler kurdum. Yeni anlamların gelinisin. Gelinlik giymene gerek yok. Artık her güzel sözün gelinisin.

-Seninle bakir sözcüklerin hepsi yeni manalarda bozuldu. Söylenmemiş sözlerdesin. Anlatılamamış anlamlardasın. Aşkı yaşanmayan aşklardasın.

-Arayanla aranın arasatında gizlenmez bir gerçeğin mistik yüzüsün.

Metafizik megabaytımı dolduruyor sevdan. Doluluğu dillere destan, destanlığı aşklara fiesta olan yaşanırılık sahiliyim.

Biraz paradoksal, biraz algısal, biraz egzotik, biraz sismik, biraz mistik, biraz metafizik, bira sen, biraz ben olan bu yücelişi yüce umutlarda, uğurlarda, çağrılarda olan sevda şelalesin Şulenar.

Bu yalnızlığa müşkül, bu dolaysallığa sal, bu savsallığa sözsüz roman olan manalar esintisisin.

Yüreğimdeki nitel sıfatların can gülüsün. Güllerime günceler sunan, yaşanırılık kızılısın. Kızılıcak şerbetini içmeye gelen aşka susmuşum.

-Susmuşum sana. Bir gün değil, bir ay değil, bir ömürden öte senle susmamaya geldim.

Hayrettin Taylan

Mahzenleri Boşalmış Ruhun Şehrisin

-Sürdüm yüreğime yazgının yazılmamış meçhullerini. Mecburlarının çobanlığına başladım.Aklımın aç kurtları gezindi durdu doyumsuzluklar merasında.
-Acıkmış gönül perileri doyumsuzluklarının ilanını vermeye geldiler.
Aklımı çeldiler. Bir öpücük kadar dünyayı yakından tanıttılar.Bir erkeğin bütün erklerini alt üst eden şehirsiz ,isimsiz; ama akli çeldiren istendikleri yaydılar.
-Kutsanmış uzakların vardı.Bekleyiş kızartılıyordu sol yanımda. Sen ile sensizlik yeşermişti nadaslarımda. Sana benzeyenler benzetme sanatı yaparak telmihini yüceltmek istedim sadece.
-Nidalarını sussun diye. Tenasüplerin münasiplerimi örtsün diye öyle sanatsız, kurgusuz, hazlara hazırlık dersi verdim Şehrinaz.

-Efkârlar kâra başlayalı acıların zemberiği yüreğimde boşaldı durdu. Dışım çok mutlu bir ayna gibi; ama içim aslında hüznün can kırığına kırkayaklık ediyor.

Tohumlar serptim bahtına.Ekildim duyusal tarlana.Gözyaşlarıyla büyüdü meyveler, filizler, güller, gitmeler, gelmeler, seni özlemeler.
-İmkansız bir şehir oldun.Etrafın surlarla değil sırlarla çevrili. Fethine geldim, sırların surlarını sermiş. Etrafı acıların deniziyle çevrili kara bahtının adasına geldim.
-Sahilinde damlaların, isimsiz kumlar artmıştı.

Kumlara seni yazdım. Damlaların sildi. Git şair, başka nefeslere hevesini teslim et.Her kum bir telden seni anlattı.

-Kum kadar sevmek mi kum kadar istemek mi kum kadar sende kalmak mı dediler.

-Sayılmayacakları sordular.Ben sayacın ustasıyım.Ben bir ömür onu sayacak kadar içten bir ustayım.İçimdeki ustaların marifetlerini bilemezsiniz.

Gözyaşı güzeli olabilir ; ama ona asıl mutluluk yakışıyor.

Sevdanın tutkularından asma köprüler yaptım, onun sevgilerine asılarak geçtim önce kendime sonra onun metruk kentine.

-Acıklı gözlerine baktım, bu nemli gözlerin yazdığı demlerin kitabını yırtmaya geldim.

Dedin ki:

Hayatın boyunca karşılaşabileceği en büyük mucizelerin, başarıların, emellerin, ettiklerin, dediklerin, diyemediklerin; hatta sanrıların merkezi kendi değerini bilmektir.

-Beğenmişlik, insanların seni takdir etmesi, güzel kariyerler, ödüller değildir kendi değerini bilmek.

Önce içindeki o özel varlığını onaylamak, narsist öğelerden arınarak, mutlak doğruların aynasından süzerek içindeki o yüce kimliğini onaylanmaktır.

-Şimdi sen içimdeki şehrin kapısına geldin kendini bilerek, kendini severek, yazarak, okuyarak, en çok da beni isteyerek.

-Can kırıklarımın camcısısın. Elinde elemin sapanıyla beni can evimden vurdun.Kırılmışlığın perisi oldum.Gözyaşı güzeli yaptın.

-Tebbesümlerin fukarısı bıraktın.

Her dem yeni bir hayatın upuzun sahilllerinde yürürken içim kanar, bana yaşattıkların ayağıma takılır düşer,ağlar,kendime gelirim.

-Dönüşte düşlerim üşür; ama bana yazdıklarının tesirinde kalır, yeniden kollarına atılmaya koşarım.

-Gelirim en tanıdık sen'e.Seneler birikmiş uzaklarımızda.Yaşamak gerek diyor yaşanmışlık; ama içimde susturduğun yanardağların, yar dağı olmamı engelliyor.

Susturulmuş bekleyişin bikri şahı oldum.

Ruhunun şölenlerine katıldım terk edilmiş olarak değil, kısa süreliğine göl ustalığını pekiştirmek için.

Gönül güllerini taşıyor gagasında mahzun bülbül. Terk edilmiş gibi kanatlarını sitemkar çırpıyor. Sevgi pencerenin önünde en güzel şarkıları söylemekte.

-Kulağın nerde Şehrinaz. Can kulağın neden aşk şarkılarımda değil

Bırak ağıtların dilinde hüzne halay çekmeyi.

-Ben geldim, hani sevdiğin, sonra unutamadığın ben.

-Eşsiz ziyafetleri gönül bahçelerine bırakırken ziyaretlerin neden zayılerimde.

Neden ruhumu saran alevinle güllerine kül olmayı sunuyorsun.

Nefesine uyanıyor nefsim. Badireleri atlatıyor her halim.

Seninle yaşanması ... Seninle dokunulması...Seninle uç noktaları uç noktalara taşıyas...

Seninle şehir olmaya, nazlarınla hayata kalamaya geldim ŞEHRİNAZ

Hayrettin Taylan

Malayani De Olsa Israrımsın

gidişinin üç yüz atmış beşinde beş yüzüm eskidi
alışmak çok güzeldi sen yıllara güzelken
Yokluğuna alıştırmalar yaptım sayfa sensizlikle sayfa kendisizlik arasında

yüzüğünde bin yüzüm yazılı,yazgının kalemi yok
Yüreğimde bin tane sen bırakıp giden güzel
unutulma masalındayım salım açılır göz pınarlarına
Yaşanmamış hiç yaşanmamışlar dalgasındayım
asla yaşanmayacakların selinde kayıp kayalarım sürüklenir

Seni sevdiğim gibi,seni unutmayı öğrenemedim
Bir gün çekip gitmenin salıncağında aşk telim koptu
hoşluğuna sallanıyorum
boşluğuna hayıflanıyorum
sen bir daha geriye dönmeyişin meşalesini taşıyorsun acılar mağarasında
Çünkü sen hak etmediğin gündüz karanlıklarında üşüdün
bense hep seni seven denizlerin ruhunda,
Gemilere hazların dalgası oluyorum ihanet ile sükunet arasında
Pusulayı yeni bulmuş şeytanların gece yarısı aşk arasında
heyecanı olan can kırıkların kırılmalarında
Bu su limandan değil
bu liman sonların suyundan anlık kaçışların huyundan
bu limana sığmayacak kadar meşrebin vardı
sevdalar okyanus kadar temizdir
sevmek okyanus kadar durudur
ama hatalar da fabrikanın atık suları gülüm
aşk dervişin,huzur ermişin şimdi viran bağlarında

oysa senle yaşıyordum hıran bağlarında
Gezginci özlemlerimi taşıyorum hicran rayında
Bu yüzden yollarım sana sunulmuş gelecek sayısı
dolaşıyorum sol yanında, ulaşıyorum Ummanlarının umuduna
seni arıyorum sende değil unutamadığım bende
içimde,dışımda senli işlenmiş sevi tümceler zikirde
bu yüzden ne desem her senle aynı fikirde

na mümkünlerinde künyem okunur
Kaybetmenin kıyamında adın secde eder yeni geleceğime
çekip gitmenin gereklilik kipinde sensizliğe çekimlenmek gereksiz
Beklemek kaknus küllerinde arınmak gibi dem dem her gece
Dönüşü olmayan düşünüşlerin düşünde düşman değildir aşk ve hayat
inan ki bu seveda,bu seni çok isteme aşktan değil, benden değil içten ta içten

Hayrettin Taylan

Malihulyalarımı Yaktım Ruh Denizinde

ruhlar yüzlerini yüzer yüzünün nurlarında
fark etmenin fecri yansır malihulyalarım
tatlı olandan tatsız olma tutkusundadır aşk
hep umucun umuru sarar arayışlarımı
yalandan da olsa seviyorum işte gülüm
işte budur açıktan açığa sevmek
onun için mi aldanırlar hayaller hallerimde
o yüzden mi kalakalışımda sen ve yine sen redifi
gözyaşından ayrılmış bir su parçası gibi paramparçayım
acılar çevirmiş yalnızlık haritamı
yemyeşil sözlerinde ormanlarım kuruyor
göz rengini unuttum gözlerinin neminde saklı ruhumun rengi
sahi gözlerin hala aynı rengin güneşinde mi görür gidişlerimizi
titreyen ellerin el mi ele uzatılan el mi yoksa
sislerin kapatmış hislerimi bu yüzden de hissedemiyorum

sen dünyanı boyadın ben özümün uydusunu
dönüyor yaşam,aşk ve gelişin ha bir de dünya
sen yoksan,dünya bende zerreden öte değil gülnarem
ne olacak sonumuz önümüzde aysbergler berigillere erirken
sevdalar eski kadar toprak kokmuyor sisler arası arzulu geceliktir aşk
bu yüzden hala hislerinin şafağında aşkıma güneş olarak ışımanı bekliyorum
bu yüzden hala sen arası bakışlarda gözlerim eskisi gibi bakmıyor başkasına
bu yüzden seyirlik bir huzurun sonunda senli bir aynam var
bu yüzden bekler seni önce sen ve hiç olmazsa ben

Hayrettin Taylan

Manaların Ruju Değdi Yüreğime Şulenar

Yarı yarıyaydı cümlelerim sen gelene dek.

S'özlerim yarım, yalnızlığım yarımdı. Seni sevmeyi bekliyor yarım kalanlar.

Yarımlarımın yarı olunca aşk eli olup başka periler el kalıp sana aktım Şulenar.

*Şimdi seni sevdiğim için ertesi günü özlüyorum.Çünkü her gün daha çok sana alışıyorum. Süzme peynir gibi berraklarına kahvaltı oluyorum. Bandırılmış bir yürek yemeği gibi hayallerimin tadı oluyorsun.

-Uykumun aklını baştan almış olmalısın, gelmiyor bir türlü.Biraz uyusam seni rüyalarda görsem diyorum; ama sözlerin gecemi aydınlattığı için, içim hep gündüz sanıyor. İçim sayende apaydınlık.

-Zaten sevince gün ile gece ortadan kalkıyor .Mevsim yok, iklim yok, mekan yok, akıl yok...Sadece sevmek,sadece sevilmek ...

Yüreğimin en diplerinde dip boyasını süren yazgının boyacısıyım.Gönlünün duvarlarını boyadım. Yüreğinde renklerimin izi var.Dokundum bir kere cümlelerine. Öptüm seni sözcüklerin dudağıyla. Manaların ruju değdi yüreğime. Anlam içinde anlama boyandı kırmızılarının.Kırmızı noktalar kendini bıraktı içime...

-Yarın yaşanmaya özel hayal gibi kırmızısını sundu, kırmızı rujunun rejimiyle yürek devletimizin sistemini kurduk.

-Ana aşkımızın ilk maddesi, her yerde, her anda, demde, olayda, sıcakta, aşkımızı hep canlı tutmaktır. Sadıklığımızı kördüğömlere teslim edip kalitenin en güzel zirvesine öznel duruşumuzla gitmektir.

-Bir çocuk hayaliyle sarıldım senli demlere.Bir çocuğun kendisi kadar büyük bir şekerini sevmesi gibi ilginç, farklı, bir o kadar sevinçliydim.

-Ben de çocuk gibiyim seni severken. Benim şekerim, içtenliğin, tanımsız duruşun, kadınsal ışığın, romanları ağlatan sözlerin, bir de hayallerimiz....bir de yaşacaklarımızın paftaları...Benim şekerim senden de bende de büyük Şulenar.

Bir tebessüm bağışladın sesinle. Sesinde bir film başlıyor.Sen konuştukça oynuyor bütün dünya ve dünyanın sahnesine taşıyor film çekimleri.

-Şifa niyetine sarılıyorum.Ki aşğın sarılması bütün ilaçlardan daha etkilidir, üstelik yan etkisi yok yar etkisi var sevgilim.

Sen... Sen O kadar Çoksun...Sen o kadar çocuksun ki içimdeki çocuğun oyuncaksı kıvgın.

İçimdeki çocuğun oyuncakçısı sen her duygumun oyunu olunca, ondan aldığım duygu oyuncaklarına ihtiyaç yok.

-Bir bebeğin var, bir de bebek yüzün. Bu da içimizdeki çocuğa yetiyor.Evcilik oynuyor, egolar, tatminler, arzular, sevdalar. Bilingaltının altın kalpli çocuğu oluyoruz ve bilince sarılıp seviyoruz Şulenar.

-Kronik şüpheli olmaktan kurtardır bizi içten bağlanış.Samimiyetimiz zincirlenme isim tamlamasıyla birbirine bağlandı.

-Tecrübenin niteli olduk tümledik ikimizin isminde.Bir sıfat tamlaması gibiydik.Tek başına sıfat değeri taşıımıyorduk.Önadım gibi, aşk şanımdın.

Şimdi yüreğinin bağlantısını tümlediğin ilgilerimde seni dahadan çok, dehanın

sırrında sevmeye çiftçiyim.

-Seni ekdim sevda nadasına.Yeşermeli ilginle, güzel düşlerinle ve de benli zamanlarınla.

-Her anının tiryakisi olduğum yaşanırılık aynasındayım.Kendime baktım seni gördüm.

Seni içtim ömrümün pınarı gibiydin.İçtikçe susadım, susadıkça içip sustum.

-Özel bir alev gibi yakıldım,yandıkça üşüdüm, üşüdükçe şulelerine sarıldım.Serinledim , sevdim bilerek, yüreğine bilenerек üşüdüm ki iliklerine kadar ısıtasın ilklerinle.

Hayrettin Taylan

Manas Gibi Hep Yazılan Aşk Destanım

Çevirecek yüreğim can kırıklarını. Hatalarımı topladım, keşkelerimi çıkardım, çarpıldım gidişine, bölündüm hayata... Gayrı dört işlemi can yüreğim de biliyor. Pi sayısında durdum. Bakış açıları'nın açılarını buldum, senle hep aynı bakışlarında, hep aynı ruhun üçgeninde tümlendik. Sayılar anlatamadı sevgimizi, sözcüklerle anlatılamadı hiçbir zaman. Sözlüklerde tanımsız bir aşk yaşadık tanımı yoktu o yüzden.

-Sen hep dizem oldum, hep imgeli bir kalışın ışığında ısıttın benimi.

-Beynimin ilimsiz gecelerindeki kadeh tokuşlarında eksik kalan anları çarptım bir gecelere. Hatalarımı topladım, sığmadı affetme defterine.

-Her sayfasına damlalarının değdiği yazısı dağılmış bir hata defterini silmek zor gülüm.

-Her inleyişte büyür öylesine kaldığın vicdani filiz. Öylesin büyür, öylesine çınar kalır içimde. Şimdi vicdanımın çınarının gölgesinde sana kırgın olmak isterdim. Kırgın bile olmayı hakketmedim diye hayıflarımı sislere karıştırıp hisli muammaların arasında öylece kalıyorum.

-Anla biraz, ben de bir erkeğim, kek yapmasını bilmeyen, hep güzel keklerin tadında,adında olan kendimize ait bir nevi...

- Unutma ihtimalinin ihtilallerinde lal olup kaldım.

Beni nasıl unutursun? Nasıl silersin ? Ömrünün her karesinde aşk ve acı yaşattığım uslanmış, aşka ve acılara ıslanmış kentli bir mecnunum.

- Her halimden sana olan aşkım okunuyor, kilim kilim dokunuyor ehli güzellerce.

- Söyle can gülüm, dört duvar gibi üstüme kapandığın demlerin dili nerde?

Sözlerin düşer, düşerime. Düşle düşüş arasında sarılır sanrıların geceme.

Yıldız dans eder can karası hecelendiğim her demde.

Tutkunun göktaşı, düşer yaramın üstüne, kanar insanlık halim.

Mektuplarına ilıştirdiğin süsler gibi sus pus olmuş gelişinin pususundaayım.

-Benimden yazıyordun,benim seni sevdiğimi süslüyordun.

-Şimdi sürgünüm,yani dokunamamak, yani hiç bakamamak.

- Bilirim, unutursun beni, ya da asla...

Acabaların mitinde destanlarım azışır. Ben senin Alp Er Tunga'ndım. Kazanmıştım seni her şeye inat. Her şeye inat hala sendeyim.

'Bilirim' sadece, öyle söylersin, seni unuttum masalın uzuyor.

-Seni unuttum "Manas " destanı kadar uzun mu? Hala beyinde, acılarında, bir erkeği, bir şairi gördüğünde uzar mı yazılışım.

- Ben senin Manas destanın olmuşum.

-Ben senin nefretinde, acılarında, unutmalarında da olsa hala yazılıyorum.Soluyamam Bitemem, tükenemem,gidemem bilesin.

-Ağırdır benim yazılışım, ağırdır benim yaralanışım,ağırdır benim can kırıklarım. Ben ağır sevdim, ağır....

-Uçsuzdur.Gökleri yok, can toprağı yok sensiz aşk vatanımın. Sınırımda bütün güzellerin mayınları. Arzular bas diyor, basamam, yaşamam. Kendi yüreğime karşı kazandığım zaferin kahramanıyım.

- Senin için bekledim, son ana kadar bekledim. Ölümeye yakın uçurumlar ısmarlama, bahtına tahtsız yaşlı kahramanlar alma.

- Bir başkasının yaşatacağı suni özlemlerin dünyasında dünyevi kalmak aşk mı, huzur mu, yeniden tutunma mı?

- Düşündün mü?

Meyvelerimi dökmeye başlamış Hindistan ceviziyim. Sıcak mevsimlerin, seni özlemlerin meyvesi. Yalnız ıssız, sensiz huzurlarda yetişirim.

- Ekilmeden, dikilmeden, sulanmadan,gübrelenmeden, çabalamadan, özlemeden, emek vermeden yetişen aşk meyvesiyim.
- Hormonlu meyvelerin tadında güzellerin adına yazılmak istemiyorum. Ben seni sevdim, tadınla, adınla, her zerreme yazdığın tutku şanınla...

Yaşadıklarımız süpürülmez hatıralardan, dem be demlerden. Paylaştığımız her şeyi yel de el de almaz bilesin.

-Unutmayışımdan tanıdım beni unutamadığını.'Hâlâ' aynı halin şifresinde okunur adımız.

Seni unutmak isterdim; hatta unuttuğumu zannetme türkülerinde çalınmak isterdim; ama gel gör ki sen benim Manas destanımsın.

- Dünyanın en uzun aşkı, en çok yazılan aşkı,hiç unutulamayacak aşkı manas gibi... Hala ve hep yazılacak...

Hayrettin Taylan

Manaşık Halka ve aşk (foton güzelliği)

'o kendini biliyora ithaf'

şimdi uzak özlemlerin susamışlığındayım su üstüne su katar sevdam
yoksul uzakların zengin hasretinde seni bekler her anım
ezilmiş bir ruhun sosyal aynasında beni tara duruşunla
zevklerimizin haritasından önce bir sen şehri sonra bir ben başkenti
bizi yönetsin ilmi okyanusun dalgaları
beni sana çağırırsınlar çağrılar ve sensiz iç ağrılar

ezo bir haldir bende ömre bir saldır
fosforlu bir gelişin hoşluğuna asılan bir daldır
ey yar ben ve bendelerim geldi başını kaldır
her bakıştan her sevgiden her şeyinden bana aldır
kapatma uzaklarını uzatma sınırlarını beni sende çaldır

sana aitlerimin beyaz güvercinleri beni sana taşıyorlar
kıpkızıl kavuşmaların üşümesin sensizlik kışındayım
baharlardan, nazarlardan ve beni sana yazdıran kalmalardan geldim
gidişlerini dilini unuttum gelmeleri kekeliyorum sencilerdeyim sancılardayım
foton bir arasal ve aşk içre aşkların hasadayım
hesapsız geldim sana
akışların beyaz sayfasında yazıldı adım sana
içsel bir hesabın faturasıyım ödemeler kalbimin veznesinden
seni ödedim hoşluğun ve ülvi ilgilerin her keresine
bunca sakıncalar masalından sen özüne öz bir peri olarak geldin bana
geldin
gelindin
çalındım ben
alındın alınması imkansız arzuların rastlaşmalarına
rastgelelerin gelmesi değildi bizim rastlayışımız
ruhi bir menkibenin aşkyüzünü okutan hıızırı bir andı
ben önceydim sana
öncül özlemlerim seni sezmişti
ha işte bu
ha işte aradığımın aradığı
tanrım bunu da çok görme....

Hayrettin Taylan

Marjin Kırkayaklarım Dolanır Bahtına Gülhar

Ç'ölümde kum tanesisin, tek tek gözlerime savruluyor bakışların. İlk bakışın, son bakışın, ilk sözün, son sözün arasında ne varsa kum gibi gözüme giriyor. Onca güzele rağmen kimseyi görmüyor gözüm. Bu kariyere, nüfuzla beni isteyen onca periye perlerimi açmadım.

-İçimde kasırgalarım namelerini söylüyor. Melodik bir vazgeçilmez gibisin. Gözden kopan damlasının ıslattığı kadar huzurum kaldı. İlk damlan kadar ömrüm kaldı.

*İslanmışım, unutamıyorum seni. Bu sevgiler kalabalığın denizinde yunus olmuşum. Yunus Emre'yi sevdiğin kadar seni anlamak için. Senin sevdiğin bütün bilinç kulelerini okudum, onların sözlerinde, dizelerinde eridim senin için. Yalnızlığın sürmanşetine yazdırdım sensizliği. Emanetin var içimde. Merak etmiyor musun bu aşk emanetini.

-Öyle gitmekle çözüm mü ki?

Gitmeye gittin; asıl sen gitmedin. Ben gitmediysem bitmediysem sen gitmemişsin. Yanımda olmayışın bende olmayışını tümlemez.

Afili sözlerimi taşıyacak filler de kalmadı. Ya da sevgimi çekimleyecek fiillerin. Kiplerin , kirpilerine damlayanların zamanı getirir mi ki?

Samimiyetin tan vaktinde güneş yansır mı kara bahtımın karanlığına. Beni sana ulak eyler mi aşk içre aşkın imkansızlığı.

-Riyakâr cümleleri yatağıma atıp yataктаş olmamı isteyen güzellerin öznesinden kurtarır mı gelişin?

-Uluorta sevişmelerin kitabını yırtıyor yapayalnızlığın şeytanı. İtikadım sana olan bağlanışım zayıflanıyor.

-İçimse bir haldeyim. Zayıflarımı kurtarmaya çalışan zaaflarımın öğrencisiyim.

-Bu sensizlik okulunda sensizliği geçmek için senden olmayan derslerdeyim. Ya da terslerdeyim.

-Lüzum yok, yoklarından gül derlemeye. Egolarıma reklam veren çakırkeyfin kahyasıyım. Biraz yadsınamaz kayıpların içinde kalmalıyım. Kötünün de kötüsüne alıştırmalar yapıyorum.

-Bu bir kayıp kimlik sendromu. Bu bir sensizlik zehirlenmesi.

-Kına yaksın imkansızlıkların, gelemeyişin.

-Marjinallik kırkayaklarım var kırkıdan sonra yüreğinin ayaklarına dolanan. Sen benden uzak her yerde, her yerde kirpiklerini kirpi eylemiş gibisin.

-Oysa içimde sevimli penguenlerin kaldı, kutuplar sana yandaş. Şimdi mundar ettiğin yalnızlığın aslanı ürkütür bu büyük sevgimi. Şimdi özünle yeşillendirdiğin bu sevda ormanında yaşamaya izin vermezsin.

-Sen bende ölüsün diyeceksin. Seni öldü bildim ki çıktım başka meçhul, hatta meşhur mecburlara.

-Bir savaşta donarak ölen askerin cesedini yiyen aç kurdun açlığı var sana olan sevgimde. Belgesellik bir iz gibi.

-Mecburlar ne kadar ağır. Mezarda bile biten sevgiler varken yaşadığımız sosyal dünyanın ortasında. Şimdi seni hangi algının diliyle anlatayım. Hangi olgunun aynasında tarayayım seni.

-Yaşamdan silinmeyen usta şairlerin dizesi gibi bağırımdasın. Hangi duygunun seliyle gidersin benden. Ya da bizi kavuştaracak gücül içseliğin içinde kalmaya devam mı edelim.

-İçimdeki çocuk ağlıyor, acemi bir dadı olmalı susturamıyor.
Büyütemedi sensizliğimi. Her derde deva olan sevdalar sundu bu dadı. Ne büyüdüm, ne sevdim ne de mutlu oldum.

-Dudak uçlarıyla başlayan aşk, başka uçla devam eder biter gülüm.
Seni doğurmamışlar sanki sevdamdan. Yarın hep sancılı gibi içimde sızlıyor.
Halimi sorma.

Yarım ve yarım kalmış bir duygunun ustasıyım, seni sunuyorum yaşamın ritüellerine. Son bakışınla bakıyorum dünyaya.

-Hani gözlerinden damlalar akarken, ben gidiyorum, senden ölüyorum bütün acıları, yalnızlıkları, can kırıkları, hasretleri, imkansızlıkları sana emanet edercesine sözsüz bir roman gibi duruşun vardı ya. İşte onu okuyor vicdanım.

*O sayfada ve tayfadayım. O kakalaşın canhıraşındayım. O beni benden alışın anlatılmaz duygunun Nuh tufanındayım.

-Gemine her şeyini alıp benden uzak ve bilinmez bir tepeye gidişini betimliyor gidişin. Ben kan revan içinde arkana bakarken, sen de acılar içinde, yitirilmiş, bitirilmiş dünya içinde uydumdan uzaklaşıyordun. Oysa bütün aşk ve yaşam iletişim araçlarımı uyduyla ay yüzündeki ayına fırlatmıştım.

-Yaryüzüm sendin.

Şimdi aşktan hiçbir havanın olmadığı ay'da Havva'yı oynuyorsun. Ben Ademlikten adamlığa terfi edeli çok oldu. Sana gelmeyi biledim.

*Tutuşmuş emellerim var. Söndürecek sevda suların var ki bekliyorum seni.

-Tükenmiş yakarışlarımı boşa almış vitesi, gidiyoruz gitmelere.

Son virajda damlaların kaygan etmiş olmalı ki devrildi hayallerimin arabası.

-Sevgilim artık ağır yaralıyım sana. İyileşemez dedi hekimler.

Son çare olarak gönül çiranın yanımda yakılmasını sundular.

Şimdi bu hasar tespitini yapacak yürek poliçenle gelir misin?

-Bir aşk kazasıydı, bir başka aşk kazasını önlemek amacıyla yüreğimin derinliğine kadar sevginle, ilginle, özünle, bakışınla, içten yakışınla, estirdiğin rüzgarlarınla, güzelliğinle, kadınsılığın son tanımı olan kadınsılığınla, içimde kasıp kavrulan her şeyinle benim olmaya, bende kalmaya, beni bir ömür yakmaya hazır mısın?

-Hazırlarım kadar Hızır bir bekleyişin aşk güneşinde bekleniyorsun Gülhar.

Hayrettin Taylan

Marjinal Bir Yılanın Yalanları

*Marj kendi mağlarını üretir.Farkındalık eş değerlerinde eşini eşey aykırılıklarda arar.

-Çaba,kırmızı rujlu bir kadın dudağı gibi bekler.
Öpülmeyi bekleyen öpüşme demi,beni süreğenlere atar.

Sende kalakalışım, poetik öpücükle başlamıştı.

-Ar-is-toyu.

Şimdi usu da kendinden geçiren hissi dudaklarını
Kurutmamak için hayallere kurulu kurlarını sayıyorum.

-İhtiras ihtiyarlanmıştı ola gelmişlerimizde.Sırra kadem olan sırların sahilindeyim.

-Sır ile sur birbirine çok bir .Ö yüzden ben bir`de
Sıfırı kült sundum.Sıfırı asıl ben buldum.Yokluğun demekmiş meğer.

-Sonra sangılarımı saymalı sensizlik. Avunmasız kalabilmek için,içleri isteklere perdelemek.Açmak ruhun sahnesini.

-Kayıtlı olduğun her zerremden zerlerinin tortusu sararmış umutlarıma ekleniyor.
Biraz sen koleksiyoncusu olmuş. Hatta geçmişinin eskicisi.

-Gidişlerin demirini alırım.

-Eskici...Demir alırım.Seni alırım.Felsefe bu.

Garipçi akımın garip olmayan şairiyim biraz.Farkım eskici, ruhunun kalaycısı, sen koleksiyoncusu ha bir de özlem ermişi olmam.

-Sensizliğin son düğmesini de açtım.Çılgılık çılgılığa sen şarkıları.Şarkıcı yok, söz yok, sen yok, ses yok,sus ve aşk var.Bu ses nerden çıkıyor.

-Sen gelmesen de durum bundan ibaret. İçten dışa, dıştan aşka doğru yılanlarım artıyor.Zehirli üstelik.Isırıyorum geçmiş, hali.Bir tek geleceğimize iğnem batmıyor.

-Isır beni tam aşktan dercesine yoklarını arıyorum.Terk edilmiş bütün mağaralarda, yol ve yolaklardayım.

-Gözü nemli hangi güzel sen diye önce sevip sonra kendimce ısırışlarımı yapıyorum.

-Hazlarım ,keyfimin kahyası bir de zaaflarım eklenince karışığa yeni bir denklem oluyoruz.

İki büküm, iki yüklem arasında kalıyor ümidim.

Sonra, içim bu sancının kardeşi oluyor. Çok sesli bir düzelmeyen çok bilinmeyenli denkleminde çoktan seçmeli sorunun neden yazılıp neden beni yanıtsız bıraktığının anlam zehirlenmesindeyim.

-Bu yüzden köşe bucak saklılarından arındım. Cevabı sen olan dönüşlerin virajında vaveylalarım tükendi.

-Bir korku filmi sırası ya da sonrası gibi kaldım öylece. Gözlerine benzettim bütün dünya renklerini. Güneşi hiç istemedim. Gündüzlerden korktum.

-Bir gündüzdü gidişin. Belki bir gündüz de ölürsün diye hep.

-Koparmıştı bam telimi o gün.Salina salına gittiğin bir salıydı.

Ya Rabbim, Salı da senin günün asi olarak görme beni, sevmiyorum salıları.

-Uza ilençli imkansız sızısındayım.Ah ile vah arasında ince bir fark gibi

Ünlemlere sığındım.Soru sorulamayacak kadar kederliyim.

-Bu dünya yalan, bu yüzden herkes kendi çıkarlarının yılanlarını yalan zehri olarak sunar.

-Beni sen de gör.Isırma beni seni sevdiğim gerçeklerde Dilnaz.

Hayrettin Taylan

Mars ile Venüs 'ün Bakir Yıllığı

geceme gidiyorum karanlığımı..
aydınlanmayı bekleyen geceme..
o gece aydınken zevklerini okudu özlemlerim
akışına bakışına yakışına aklandı her an
her özel sesin çıkışında başka anlamların sözü dillendi
bir andır anılmayan andı coşkunun andıydı teninde okunan
günah defterini yırtan bir meleğin kırılan kanadıydın
azazilin zil çaldığı derste son buluşmamız
bu ders uzadıkça nefis nefisine atomlanıyordu
bu an
şu an
bir an
gel gidelim dedim gidilmemiş cennetlere
arzular yakalıdı
orda kaldı her şey
başladı birikmiş hataların hamında ucuz yaşatmalar
şimdi andır
akan kandır
kandırılmış hesaplarda
akıyor kirli sular
ben gidiyorum suya
su istiyorum beni
berrak bir güne kaçıyorum

Hayrettin Taylan

Masal İçinde Ben Büyürken Sensizliğe Tinsu

Sen ki güzelliği yeni tanımladın aşk sözlüklerine.Şimdi hangi güzelin tanımlı,aşına manalarında sensizliği anlamlandıracağım.

Nasıl izah etmeli bunu yanılgılar, sanrılar, sonralar, önceler ve de bir gün gelmelere bu zahiri durumu.

*Gözlerinde sakladığın binlerce mananın bakışında nasıl arınacağım. Hüzünlü bakışından beslenen damlalarımın hangi sözün kurumuş olarak yüreğimde susacak, susturacak ağlayan sensizliği.

Yeryüzü ve gökyüzü gözbebeklerine göre büyüüp küçülürken dünyamda şimdi bu ayrışımı yapılmış ayrılıkların dilinde ne zaman bırakılmayacak yüklemine ekleyeceğim.

Pinokyo'nun burnu ne zaman uzamasını bırakacak hayallerim yalan üstüne yılan söylerken.Burnu Kaf 'ta, gözleri Kafka'nın Milenas'ında, sözleri Şems'in şemsi sözlerinde olan bu bin çeşit benim burnu ne zaman güzel kokunu koklayacak.

-Gül kokunda ne zaman küçülecek burnu yerde sürünen üstbenliğimin burnu.

*Söyle sevgilim estetik yapmış Pinokyo'nun burnu uzar mı ki?

Hangi yalanımla ,hangi seni benden kaçırın yalanımla buruk direklerimi sızlatan emellerin dirhemi olacaksın bilemedim.

"Alice" harikalar diyarında Dimyat'a giderken piringten olan hariçlerimin kağıtsız sözlerinde. Uluorta sözlerin kahramanı olmuş, küskün ve dargın değil Alice. Hz.Ali'nin zülfikarı varken benim kılıcım işlemez sevdiğini senden almaya gelenlere karşı diyor Alice bana.

Alice:

-Alice savaş Kerbela ağlarken. Ayşe duymasın, Hasan 'ın ölümü.Hasta de onu, dönecek bir gün.O ölmedi, ölemez de.

*Sonra bir başka çocukluk seyyahım giriyor dünyama. Gulliver

Beni senistan'a götürüyor.Orada boyları ,huylarını geçmiş güzeller var. Bütün ilgi üstümde. Tek uzun boylu benim. Bütün güzellerin peşimde olduğu, su adasındayız. Amaçları beni yakalamak.Önce öpmek, önce ıslatmak. Beni, ben denizine atmak istiyorlar.Yalnız alın yazımda sen varsın diye korkuyorlar. Her güzelin elinde şiirler, kitaplar, sarmalar, etli yemekler,senli sözler, yazmalar, felsefi temalar, yani sevdiklerimle geliyor.Zaaflarımı biliyorlar.O, güzellerin tek özelliği zaafılarımı bilmeleri. Geliyorlar, tam öpecekleri sırada gözlerimden bir iki damla iniyor. Damlalar kılıç oluyor, her güzeli kılıçtan geçirip onlarca güzel arasında yine yalnızlığın sen şubesi yapıyorlar.

- Gulliver:

...: Bu aşk sende varken bu su adası batmaz, bu aşk davan bitmez. Haydi seni başka adaya, başka mecraya götüreyim. Pasaportsuz gideceğin aşk adasına götürüyor.

-Bu sefer boyları on metre boyunda güzeller geliyor.Ben 1,80 ...Onlar 10 metre...

-Bütün güzeller toplanıyorlar, beni aşklarına maksut yapacaklar.Bu cüce ve

yakışıklıyı aşka, hazlarımıza, gecelerimize meze yapalım.

-Üstüme üstüme geliyorlar sevgilim.Söylemesi ayıp çırılçıplak bırakıyorlar. Emellerine ulaşmak üzereyken dudak dudağa geliyoruz.

İlk öpücükten sonra herkes zehirleniyor.Senin öptüğün dudak başkasına meğer zehirmiş, meğer ölümcül sevgin kalmış, meğer sen ölümsüz aşkların salyasını kurutmuşsun orada.

-Bir öpücük istedim annen, baban hayrına demiştim.Hayırlı bir sevgiliydin o zaman büyük bir hayır işleyerek vermiştin.Annen, baban adına büyük hayır işlemiş olmalısın ki aşkımızı maskot yapan güzellerinden korudu ilk öpüşün, giderken yanağım bıraktığın sok öpüşün.Beni koruyor, beni hayata bağlıyor sevgilim.

Sen hep Pollyanna kal, pembe hayallerinde oynasın masalımızın filmi.

Bir varmış hep varmış.Evvelim zamanı içinde ezelimin masumiyetlerini

oynarmış.Merhametinin denizi akarmış yüreğimde, sevginin naif sellerinde yıkanmış umutlarım, Pollyannacılık oynarmış kumrularımız.

*Bizi bizden başkası anlamazmış meğer. İyimserliğini kaybetmeyen mutluluğun içsel prensesi olarak içimde kalanlarının Pollyanna'sısın.

-Sen demek mutluluk çeşnisinde aşka toplanmak demektir. Sen demek, iyimserliğin sularında sulara ders vermektir su üstünde usu da duygulara teslim etmektir.Sen demek güzelliklerle aklanmaktır.

Peter Pan, Rüya Bahçeleri"de beni beklemiş. Henüz senden gitmeyen, henüz senli bir aşk bebeği olduğumu anlamış.İkimiz de henüz bebeğiyiz, gizemlerin, bilgeliklerin, büyülerin, ütopyaların, imkansızlıkların bebeğiyiz. Dilek taşlarımızda sonsuzluk yazıtları var.

-İki dilek arasında, iki kadın yaşarmış.Anne ile sevgili arasında kalmış bu yüzden erkeğin yüreği.Hangi sevgi daha büyük onu yazıyormuş Peter Pan.

*Bense:

...:İki kadın arasında iki adın var dedim .Anne ile kıyaslarım yoktu.Çünkü benim annem yerli bir melekti.O meleklerin de annesiydi.

Temiz sütle emzirmişti.Burnumdan akıttığın süt onun bilesin Tinsu.

-Hakkını helal etmezse melek annem, senin cehennemin peşinen ödenmiştir demek.O yüzden dikkat et, Peter Pan yapma beni , iki dileğim üstüne son dileğim var.

- Beni ve annemi giderken ağlatan sensin .

*O yüzden son dileğim sensin.

Hayrettin Taylan

Masalı Bile Olmayan Bir Gidişin Keloğlanıyım

Bir "ben" sınırı geçtik, ama daha kaç sınır geçmeliyiz.Üst benliği olmayanların sınırı yoksa sinirinde yaşamak zorundasın bu da başka sınırsızlığı sinirlendirir.

- Bazen hep güzel kalan ben'ler var.Yaralansa da kanasa da hiç gelmese de insan içinde güzel izlenimler bırakmış, derin aynaları olan ve gittiğinde her zaman onun güzellikleri film şeridi gibi yansıtır.

Bazen güzel bir dokunuş, bazen güzel bir bakış, bazen içsel bir sızı, bazen tüm özdeyişlere bedel bir sözü, bazen her şeyi iç benin aynasından yansır. Bu yüzden hep güzel kalan, hep güzel akan, hep güzel yakan içsel sevi lavımsın. Can kırıklarında başlar f'ayımın akışı.

Volkanların ,dudaklarına bırakılmış patlamayı özleyen bir öpücük istemi gibiyim... Kopuşları severcesine.

Bir dem çığılığında beni duymanı isterdim. Sonra seslenip:

-Evet, sen hasta bir yüreğin hekimisin. Kendine çaresin. Kendine çare olan sevdiğine çare de olur gönlüne Çar da olur.

-Bu yüzden tozlanmış, üstü sensizlikle kirlenmiş, kapatılmış her tavrınla yeniden kırılmış kırılğanlıklarımın aciz, asi, yönünü çok görme.

- Aşkın sırrına ermişlerin aynasındayız biliriz sözsüz romanlarla , gözsüz görmelerle içselliği yaşamayı, aşka akmayı.

Kendi kendisinin efendisi olan, başkasının efendisi, ruhsal özeti olur. Emirvakilerle, güdülerle, güç gösterileriyle, olumsuzluğu tetikleyen her davranışla değil. Kendine efendi olan başkasına zaten bambaşkadır.

Her paragrafın sonunda, bir belki var. Oysa keşkelere geçtim. Hayıflanmalarımı bitirdi neyse'lerin. Başka masallardan gerçek öykülerin diline mazhar oldum.

Bir mazi arazisindeyim. Seninle ilk kezlerimi büyüttüm orada.Bir ben solması var gülünde. Bir ben aklanması var akli yordamlarda. Ruhunu kaybedenlerin makinistiyim. Gidiyorum mecbur gidişlerine.

-Bir mecburu oynayan ruhu yaralı peri gibi masalımı yakarak gidiyorsun. Aşk destanımızın Alp Er Tungasıyken şimdi sensiz bir masalın Keloğlanıyım.

-Fakir, üstelik aşkının gurbetinde. Onu Koruyan, kollayan öz annesinden uzak, sadece onun dualarıyla ayakta bir Keloğlan.

Şimdi gözlerinin kekre ışıkları vurur yaramın metruklarına.Şimdi bir ben birikimi var dayanamadıklarımıza.Şimdi bir sen koleksiyonu var bir günlerimiz için.Şimdi gelmenin en güzel çekimini istiyor fiiller.

-Pusatsız mevsimlerin gergefinde yayıl gerilmiş zamanın son haliyim. Atılmış bir sevdanın on ikisi gibi duruyorsun uzaklarımda.

Gülüşlerinin seyrinde oynayan iç benin aktörüyüm .Rolüme geldi bütün dünyanın.Kaldırılması zor bir roldü. Kendimi oynadım herkes seni bende izlerken.

-Alaboralığın boranlarında sözlerin ıslatıyor yağmurlarımı.Gözyaşların kurutuyor vicdanımın her zerresini.

Direnci bitmiş, dünleri çürümüş, geleceği inci mercanlara sarılı bir aşk hazinesinin gönül gözüsün. Sana geldim, kendime gitmek için.

Susuz bir suçun saçları değıyor yaralarımın sahiline. Gölgene büyüyor, göremediklerim ölümsüz çın'arı.

-Giyotinlere ders veren keskin sözlerin kesiyor vicdanımı.
K'anıyorsun.

İlgilere soyunan soylu geleceğın ayna olur yarınlara.
Y'ar perdesini çeker iç benlik. Göremiyorum seni. Hangi uzağın gül yüreğinde kırmızılarını sakladın.

-Özleyiş kokusunu aldım uzaklarından. Bir yakınlık rengi geliyor gözlerimin dibine.
-Artık seni görebilirim.

Hayrettin Taylan

Masalları yazdıran sen gibiydi aşk

Masal gibi değildi, masalları yazdıran sen gibiydi aşk. Gözlerinin yazdırdığı destanların mitik kentindeydim. Aşk kahramanının olduğum bu bitimsiz, betimsiz Manas'da m'anasını ağlatan cümlelerim var.

Çok şişman cümlelere yüklem olmuşsun, seni taşıyacak özne elbet yürek terazimdir. Elbet, seninle sırların ifşa yerinde surları aşacağız.

"İnsan sevmeye başladı mı, yaşamaya da başlar."

W.Shakespeare

Biçimlenmiş duygularım var,mutlu yüzünle aşkı biçerler. Yarın yarin hasadır diye hasetleri de biçer huzurum.Yüzün hep güleç olsun diye hazanları atlayarak ilk baharına har oluyorum.

-Kapanmaz bir uzaklığa uz olma sakın. Bitmez bir cezanın azası olup hüznülere muhtar seçme sakın.
Tüketilmiş bir umudun t'asında kara gündüzler sunma.Bahtımdaki kara parçasına yar halinle gelmelisin.
Savruk bir yaşamın yaşlarında kurutma mecalimi. İflah olmazlığımın iflas bayrağını gezen sevdandı.

'Mümkünlüğüm muhkem oldu.Acizliğin künyesinde ismim olmaz.Ben sevdim mi sevmekle beraber sevenim gelir olur yüreğime.

Gülle yaprağın yakınsı özüne dökülen şebnemler kadar içimde şulelerin var yüreğime yakın.Uzakların çiftçisi olan hayallerim var.
-Hani bir gün gelirsin de artar mahsullerimin masalları.Hani, tane tane seninle artığımız aşkın lezzetine ekmek oluşumuzu düşledim.

"Sevenler en sonunda bir yerlerde buluşmazlar
Onlar en başından beri birbirlerinin içindedirler
Bütün mesafeler yürekte başlar..."

Mevlana

Hayatımın en rahatı kaçırın kaçkın sevdasındaayım. Bir yanımla yangına sırdaş.Bir yanımla gidiş uçurumuna refik.Hazır değillerim ağlıyor , isminin cümlelerinde.
-Gönlümde misafir olmadığını, yüreğinin sahiplik eklerindeyim.Seninle aynı duyguların fiillerinde çekimlenmeye geldim.

Bir yol var biliyorum sensiz, isimsiz, ölümsüz, cümlesiz yaşam gibi; ama gidemem sensiz hiçbir yere, yare...
-Yokluğunun yan cümlesinde temel duruşumun cümlesi ağlıyor.Cümlelerimi ağlatma sakın. Onları tutkularımla yıkayarak sundum sana.

Balığın suyla küsmesi gibi hayata küsmüş deniz gibi yüreğim.

Oysa umudun ummanıydın, oysa masmavi gözlerinde birikirdi okyanus.

Oysa, aşkla sözleri yaşlandıran duruşunun durulanmasında kaldı heveslerim.

-Sözcük denizden çıkan manalarım aşksız gecelerin tensel defterinde yazılmayı yaşamdan sandılar.

Oysa dediklerimle balığın arasında su, suyla susamışlığın arasın sular ağlar, sular paklar beni...

Düştüğüm her düş kuyusunda Yusuf luk masalım okundu. Uğur böceklerin geldi gül yaprağında durdu. Kırmızıların kardeşliğinde sustum.

-Uğur böceği mi kırmızı , güller mi sevdamız mı bilemedim.

Kırmızı bir kuyudan huylarımla tırmanarak çıktım, artık bana Yusuf diyemezsin. Gönlündeki zindanda değilim, sendeyim sende.

Hayrettin Taylan

Maşuğa Yakışmaz Ağlamak

Maşuğa Yakışmaz Ağlamak

Arzuların yanardağıyım ben. Lavlarımı özleyen güzellerin gönül bağına akıyorum.
-Beni de Yusuf'lardan sayma.Ben Yusuf değilim. Ben Yusufluğu çoktan geçtim.
-Ben, ben'i geçemedim.Benden olan senden geçemedim.Hallac-Mansurun mensur haliyim. Enellerim var ruhuna akan. Ben Hallac-Mansurun seni yeniden yaşamaya Mezkur anlatılmazım.
Ben'e geçtim, sen neye yarar ki...

* * * * *

Yanan aşkların külüyüm, güllerin yetişir küllerinden.Umuluşun kervanındayım, sol yanımda senden kalma taş bağırlar. Bir taş da sen at. Senin de şeytanın benim cançıgeğim.
-Ki şeytan taşlanmakla ölmez.Ki beni senin kutsin de değilim.
-Bağırsam, rahmet akan damlalarının pınarı akar mı yarama.
-Kimseye evet diyemedim,kimsenin hayırında hayırlı işler yapamadım.
Sen vardın ta içimde.
Önce ruhun şifrelendi ömrüme, önceleri öndeş eden benden öncelerin aktı .
-Sonra seni görünce, görülmeyen görgü olup kalmışım.
-Kat kat büyüdün benden.Kat kat giydim, hüznüleri sensiz gecelerde.
Şirin oldun,kavuşulmaz dağların dağlanışında.Kafların üstüne kar yağdı.
-Sensizliğin çığı aktı, kaldım beyaz düşlerinin altında.

* * * * *

-Ufkum rahmetinle sel oldu el güzellerinin alın yazılarında.Gözbebeklerin anlatamadığı bakışların ikliminde sen oldu aşk. Uşumek maşuğa yakışmaz.
Damlana dün oldum. Gün gün sızdı yarama.Kanattın beni yar...
Tesellim, hasretinin ummanında berrak olup kirlenmişliği paklıyor.
-Sana müştak kaldığım can kalışlarının can sahiline vuruyor Yunus'un kızı olarak yaşadıkların.
Yunus kızıydın.İçinde İç Anadolu'dan kalma tarhana sevgiler.Benim de çorbama aşk oldun yar.

* * * * *

-Şimdi yılmaz kodunla hangi yalnızlığın el divanısın... Hisarlarına hangi köy eklenmiştir.
-Taife sefere gönderme beni.Çölüm ile ölüm arasında değil benim sevi işim.
Mısır'a sultan olan Firavun'lar bir bir yok olurken, aşkında yok oluşumu hor görme.
-Nefesimin zindanlarında beni astı istemeyişler. Beklentisizliğin sarmalında beni sarsın Sözlerin. Aşka adım atsın bebek yüzün.Yanımda olmana söz olsun gözlerinin yazdıkları.
-Şah damarımda yazılan kaderin kadar yakın olmak.Kaderi,kader kader büyüten sana keder olmak.Budur işte hayatın muamması.

* * * * *

Sana tutsaklığımın resim sergisine gelen güller kızıla kanadı.Kan revan içinde imzasız kalışlar gördüler.Sana alıp da bir kitabının arasında kalan bir gülün yaprağında gidişinin
Önsözü yazılıydı.
-Gafletin azizliği yoktur. Günahın ahı yoktur. İçinde barındırır.Affetmenin affı vardır.

Keza, affetmek gönül erenlerin özünden akar. Sen aşkın arka kapağısın demek.
Özetin süslü, vurgulayıcı,içten, baştan ve aşktan alıcı. Bir kapakla aşk baharı bitmez.
-Perişan düşün demlerinde beni düşürmez sözsüz yaşayışlara.
Sen aşksın affını ferman say yarama.
Tutkunun tütsülerinde gecemi kapattılar ay yüzünle.Bir yüzün bende onu biliyorum,bir yüzün sende; ama sen de bilemiyorsun.
-Çaresizlik pınarı akıyor sensizlikte. Bilinenleri kirletiyorsun. Oysa bilinmeyenlerin tutku yasalarına her şeyin mühür mühür.
-Sonsuza ağlayan umutların salındayım,okyanus küçülüyor damlalarına. Çok ağlamışsın diyor aşk ve su.

Bu yüzden varlığım sana kadim.Bu yüzden yüzüm sana çekilme stüdyosunda.
Biraz gülümse ki fotojenik çıkşın sende kalışım.

Hayrettin Taylan

Matemin Matematik Dervişiyim

"Bir kere bir sen güzelsin bir...
İki kere geldim bir kere sevdim,dünya dört duvar eder
Üç kere üç sen de dokuz aylıksın "

Yüreğimde serçeler ağlaşıp ölürlər.Can kırıkların kırlangıçları kalbimde kırılmışlığa uçarlar.

Vücudumda yanırların matemi. Hayal kırıklığın kırk ayağı kır siyah ayakkabı giyerek kırılmışlığımı betimler.Matemleri gagalayan hüznün giyotin ağzındayım.Kırgınlığının ilk anları.Daha kırkı çıkmamış hüznlerimin.Tatlı belanın sarıldığı aşk sarmaşığındayım.
-Yalnızlığıma sarılıyor aşkın ta kendisi.

-Bitkin bitkilerin yeşermesinde duruyor sevdam.Yanına kadar yanmanın huzuruna hüznü kaçışlar ekleniyor.

-Ben kadar ben değilsin.Aşk kavminden kaçmış göçmen kuşlar gibi kendi sınırlarının sinir uçlarına uçarı gülü oluyorsun.

Söz kapaklarım kapandı.Hangi cümleye nasıl sızacağım bilemedim.Sevmenin hüznündeyim. Hayalimi kıran,soğuk bir düşün Sızısında derleniyorum. Matemin matematiksel urağanında uğrunu çarptım kaçınılmazlara.

-Mecburların buramları aktı buhurlarıma.Beni damlalara teslim ettiler. Sözcük sözcük ağıyorum. Islak cümlelerle yarın kitabını yazıyorum. Yazılar ıslandı,benlik kurudu. Egosal bir deprem var içimde.Gönül evim yıkılıyor.Sığınağıma Yusuf olarak gidiyorum.Sen gelme artık.

Aşkınin gürültüsüyle uyanışım uyandı.Masalıma kadarmış kederlerin.Destanlığının dest-i izdivacı henüz yok.Sermest olduğum senli demlerin demliğinden bir çay içtim. Simitköyüm var artık.

-Susamları ektim, aşk üstüne. Peynirli bir simit kadar tazeydim yakınlığına. Self servis sevmelerdeydim.Kim gelse sevecek kadar hazırdım sen yerine; ama sen sanarak.

-Gelmedin...Zaman da gelmedi. Geriye gitti dünya. Gelen herkesi sen sanarak yüreğime şekerliğini banarak bekledim.

-Gelmedin...

Gelemezdin ... Rabbim ben yazayım diye seni hediye olarak sunmuyor ...

Artık gelsen de simitler bayatlar aynen heyecanla seni bekleyişimin bayatlaması gibi.

-Yeniden başlıyordum kendim yolculuğuma.Beynimin kentlerine vardım.Aşkın harap ettiği sokaklardan geçtim.Akli durakta dinlendim.

Usumdan usanmışlıklar hüznölüce aşk yüzüm baktılar.Seni matemlerle öpüştüren güzelin akli ne kadar akli. Zekiliği neden suskun, durgun? Neden kendini hapsettiriyor? Aşk özgürlük ister, aşk engelleri aşmayı istifler.

Akıl sustu.

-Nemli gözlerime baktı.

Onun ayağına gittin. Onun ayağı aşka; ama çaresizliği gerçeğe kırk ayak gibi.

-Naçarlığının cenini daha.Henüz aşk rahminde cenin.Henüz bebek olmaya, seni aşka doğurmaya uzak zamanlar var.

Bu zamansızlık selinde sürükleniyor taş bağıın.Sevda kayalarına başını vura vura gidiyorsun kalbe.

O kalbe selam söyle. Sevmek benim ek gelirim. Sevmek yapımın yapım ekleri. Ondan bir ek eklendikçe sevdâ sözcüklerim yeni manalara ,yeni tanımsız anlara götürür beni.

*O senin çekim eklerin.Seni çekiyor yüreğinin sözcüklerine.

-Umutsuzluğun lal diliyle,imkansızlığın kör gözüyle, kavuşamamanın kavuştak hoyratlarıyla, sözsüz kalışının sağır edeci can kulağıyla sana can kalmaya,aşk an olmaya hep baki kaldım.

-Sen gelme cümlelerim daralır. Sana yer yok yanı başımda.Sen ancak yüreğime sığarsın.Sen ancak cümlelerimde yanan kırmızı ışıık gibisin.Sensiz geçmeyen zamanı durdurursun. Kırmızı yanında dururum sensizliğe.Ya yeşil gözlerin bensiz yanarken seninle yan yanallığın hayalini nasıl geçireceğim Bu hayalin hamalı yaptın yine.

Ya da karşına geçmek için yeşil gözlerinin yeşil ışığını bekleyen matem dervişiyim.

Tüm sevdâ yollarımın tüketildiği tükeniş sonundayım.

Sonum sana benziyor.

Sonum bana benziyor.

Benziyor sonum benziyora.

Hayrettin Taylan

Mavi Bir Hüznün Demetinde Ağlıyor Aşk

ılık bir hüznün zarfındayım
...:yar dilinde kapandı hüznüm
- Beni istemeyenin en uzağına ...
- postalandım İsimsiz, adresiz, sensiz, bir yerin yarine
...:önyargı çağlayanları akan bir güzelin miminde mumlanır aşkım
sular kadar temizdi aşk suyum
...:bulanık demler sürüp kirlendi huzur ummanım
buluşmaların vedası zeyl etmeden gitmeler meyletti
...:uzaklaşır kırılğan anların aşk yıldızı
geceleri sanrılı kalışlara bırakır güvensizlik
...:sarsılış kendi bombasını atar olumsuz neslin aşkın
olmazların vavında dile gelir elif halim
...:beni anlamaz yar
beni dinlemez yar
...:beni istemez yar
bildik umutlar eker nadasa bıraktığım sevda
...:fetva vermez isteksizlik
kendi ruhunda can bulan bir aşkın denklemini kırar yar
...:çözömlüğün döllenmesinde doğar yalpalanış
beni bulur hüznün
...:aşk hep hüznün yüzünü tanıtır bana
mutlu aşkların ermiş değilim dergahımda yoksun yar
...:anların bedeli onların bedeli etmez
aşk sensin
...:aşk benden de sensin

sensiz bir öykünün içinde ayrılığa giden bir öykü sarar beni
...:gidiyorum senden
gidiyorum sensizlikten
gidiyorum çevrenden
gidişimi konuşun
sende kalışımı değil
...:seni unutamayışını anlatsın ahular
içimde çıplak olan tutkunu giydirdin periler
sen git
...:sen gitmelerin mavi demeti
gözlerinde saklayamadım bir ömrü
...:kendi bombalarıyla kendi aşkını öldüren son Leyla olarak
git kendine
...:biraz daha büyü ,büyücülerin ders versin terslerine

vazgeçilmezlik kapsülünde ilacım sendin
...:varlığını unuttuğum seni unutamadığım demlerin davisiyim
davam sen
devam sen

...:unutuluşun tuşlarında düşlerim düşer yığına
kendimden çok seni gördüğüm göğün yıldızların ayracındayım
ayır beni senden
kayır beni sensizlikten
çağır beni gitmelerden
ben aşkın her zerresiyim

yaşı beni senden

...:olumsuz depremlerin sallantısında artçı gidişler yaşıyorum
faylarımın ucunda huylarım uzuyor bilmediklerine
...:imaların vuruyor beni atom gibi
parçalarım beni de parçalıyor
...:kaçarak kendi hüznüme şerbet oluyorum
kalarak senin dağlarının dağ bülbulü olamam
...:ötemem seherinde
sen ile seninkiler arasında kırıstırılan sevda gömleğimi giyemem
...:sen ile beni yaşamayan sen arasında kararsız aynanda tarananam
ben gitmelere seçildim
...:ben senden gitmelere elendim
ben senden hep kalmalara kaldım
...:gitmek senin yeni eteğin
giy diz üstü sevdalarda

Hayrettin Taylan

Mavi_Sel Tinselın Duruşu

-İsteyiş çarpımı-

ruhun isterik kolonlarında klanmış sevgin
...:tezimi özleyişinin deminde kaynatır
dudakların antizlerimi sürer öpücüklerle
...:anları sağan arzular damlar geceye
terin terime künyelenir, hecelenir isteyiş
sen_tez ben canlı bir denek
...:Yaşanmaya dair parentez arası açıklanan aşka kaimiyiz
hiçbir hiç hoşluğuna virgül atamaz
...:Çü ben üç noktalar uzattım tenden ve senden öteye
bu yücelen aşkın sağrasında beni sunuyor sevgin

-Sarılış arası tutkusal Fehmisel

yüreğimi yere düşüren yarin yarimküresindeyin
...:dolaşık ve aşka ulak paftaların son toprağıyım
duyumsanmış, aşka doyumlar üreyen irenlerin seciyim
...:aşkın sezinsel sızılarında suya su oluyor akışlarımız
kamusumuz hevesimizin diline yakın sözcelerde
...:gözlerin hozat, gözlerin çemişgezek, mazgirt gözlerin
bağrı yanık dilim senli algıların dalgasında
...:gözbebeklerine uyumlu sözlerim yüzer ömrüne
şimdi ben hiç sevmemiş olayım
...:Şimdi ben seni istememiş olayım
Şimdi bunlar yalan sevgilim sen inanma
...:sen vuslatımızın enlerine çık
ol vaki suçlarımla saçlarım arasını tara
...:resmi öpücüklerinle mühürle özlediklerini

-sanrısız künyede ruhsal aklanış

ben farklı dünyanın kızartılmışı karışık pizzası
...:Sen İstanbul ciğeri
Yanımızda ana_dolu
...:Kalbim sana dolu

bu aşk bir parça imkansızlık ile imkan yolu
...:ilgi ilgi silinmezleri siliyoruz hükümsüz hayata
ders ile ters arasında yazılmamış yazılarda olmak
...:istendik kayıtların mührüne mürekkep olmak
aşk olmak her an çoğalarak seninle

-sondan önce ,önceden önce karar-
ilkel modların sırtlanı değilim
...:bu yüzden ceylanlarını parçalamaz cellatlığım
bu yüzden içimi sömüren aç kurtlarım ulumaz tanında
...:sen ve ben bir de sonu olmayan her şeye su olmak
esaretinin tecimeni değilim ki sınırlarını satın almak için
aşkın son suretinde süren okunur güzelliklere
anla beni
...:saçların yarınlarımı teline aşk yelini büyütür
ben seviperver, ben mavisel akışın menfası,ben sen
sen aşka yeni kıta, sen vuslata vana, sen tutkuya zeyl
...:eriyen bir buzulun yandaş penguenisin
ağlanan harlarımın üstüne istendik olarak geliyorsun
ikrarımda ismin mumyalanır aşk haritama
...:başkentimden önce bende yıkandığım mavi kentim
gözlerinde yıkanıyor aşk ve ben

...:damla damla tenine işleniyoruz
bu hiçliğin sondan öncesine fişleniyoruz
...:mavi ve demet şahit oluyor bu algılanış dalgasına
sonrası sözden de aşktan de tenden de ötedir
...:sonrasına hipotez olup kalmaktır aşkın tezinde
sonrasına seni yazmaktır yazgının son eziyle

Hayrettin Taylan

Maviler Giyindin Selviyar

aradığım sensizlik, her şeyi aradığım bir şeydeydi
arıyorum,yalnız kalmış aranmayı
aramak biraz sende arınmak, arıtmak
bir artış, arıtış, araniş, iletış gülüsün
gül bayramında giyinir kırmızılarını
beni toplar, benimle aratıl olur hatırın
filizleri aşkın tohumu olan feleğin sarar meleğimi
ansızın sızılar düşer düşsel cennetime
kırılganlık mevzine düşer dizelerim, burulur yüreğin
anlara devrilir, gönlünde uçar bülbülüm
bir ten denizine sürüklenir hevesim, seni ister senden
çekilir sensizlik , bayrağı vardır kavuşmanın

duyularımın ergin sığıntısında
arkalı önlü çekilmiş renkli bir fotokopi gibi
altı-üstü belirli bir şevdanın loblarını tümler huzurum
sonsuz ve onsuzluğun tohumu olur selvi uyanışın
sınırsız ve bensiz kalışın misafiri olur leyli rüyanın
yoksun diye yosunlarını soyundurur deniz gözleri
varsın diye kırk ayaklarını dolandırır istenmezlik
göze gelir gözünden sakındığın ben ve saki olan sen
aradığım her şeyin toplamı gibi artar değerini
aradığın her sayının sıfırı gibi bekler "bir" oluşumuzu aşk

çarpışmak, değersizleştirilen değerlerin m'izanında
mutlağın nazarında koparılmış nazariyenin nazırı olmak
olanı görmek, olmayana tabip olmak şifalı yarınlar için
yüreğin kumsalında çift yüreğin kumrusu olmak
olmak kadar hep olmak

paramparça bir anı pekiştirmek mutsu yarınlara
yar olmak kadar olmak, olmak dar,hep yar olmak

d'algın süzölüş,süzgeci bahtiyar kalmış inciniş
inci olmak, incindiğin kadar kaderi bilmek
bilmek kadar bilinmek, bilinmek ve bildirilmek içsel mahzene
her yolu beni sana sunar, sensizliğin yolu neden yok
korkunun kokusu gelir, burnun kafında değil
zorluğun zayisi yanar, ışıltın ummanında değil
darlığın dehası uyanır, nedimeliğin bütün dünyaya dahili

kırmızı bir benliği teslim ettim güllerini
kalbinle kavlin,cehlin,ehlin arasında koklaşır özlemim
sen bir ömre filizlerini verdin, varmak gibi varmak lazım

Hayrettin Taylan

Mavilere Teslim Olmuş Tutkunun Yaryüzüyüm Bennara

Geçtim.

-Gençtim.

Seçtim seni...

Benim ömrüm deniz mavisiydi, benim sevdam gök mavisiydi. Hüznüm deniz mavisinin kıyısında kaya rengiydi neden?

-Kaderin rengini sordu algıda çok bilmişlik.

Cevaplarla örttüm; ama üşüyen soruların vardı.Kaderin rengini sorup durdun.

-Oysa dünyanın en zor sorusunda hangi renk senin için bir cevap olur mu ki?

İnsanın kaderi rengidir, sen hangi rengi seçmişsen , o renk için yaşamalısın?

-Ben hep maviyi seçtim.Mavinin sonsuzluğunda kendimi buldum, kendime maviler seçtim.Mavişem olarak seni seçtim. Sende turuncuyu seçmiştin. Bir kadınlık rüyasını anlatan rengin içinde saklı hüznlerin vardı.Turuncu en çok tavşanlar sever, o da havuca olan tutkusundan.

*Her renk, bir karakter, bir hayvan, bir tabiattır. Mavi; gök, denizdi.

Mavi; meyve olarak yoktu.Mavi renkli meyve yok. Fitokimyasallar meyveye renk verir.Maviye yakın daha çok morumsu meyveler var.

Mavi, yalnızlığı, üzüntüyü, depresyonu, bilgeliği, güveni ve sadakati simgeler; kararlılığı ve bağlılığı ifade eder.Mavi renkli oda,daha çok düşünceler içine dalmasını sağlar.Vücudun sakinleştirici kimyasallar salgılamasına sağlar. Üretimi arttırır.

-Mavi bir salıncağım vardı bebeklikte.Balkonda masmavi göğü izlemeye öyle başladı.Bebekken, ağabeyim mürekkebi deney için koyduğu tasta su içmişliğim var.Annem, karanlıkta su sanarak su ile mürekkep mavisinin karışımı suyu içirmişti.Yüreğime, zihnime, algıma, dünyama mavilik böyle başladı.

-Mürekkep çiftçiliğim böyle başladı Bennara. Sen giderken üstümde mavi gömleğim vardı. Yanımda ağlayarak giderken sarılmak istedim son kez, ittin beni.Birkaç damla döküldü mavi gömleğime.Oysa, mavi gömlek aynı zamanda Yusuf'un da gömleğiydi. Şimdi siyah gömleklerimin tersizi senin yalnızlığın.Düğmelerini açan algı, Aslı'nın elleriydi.

Şimdiden önce yıkadılar benliğimi.Sonrasızlığı yıkayacak mavi gözlerin yoktu.Mavi lens takıp Mavişiliğe yükselmek isteyen perinin kırmızı renginde bırakma beni Bennara.

Şimdi bu ağlayan soruların içindeki cevaplarımın sevabını işleyecek misin? En büyük sevap, bir aşığı sevmektir.Ki aşık severken çocuktur, bebektir daha çok. Salınmak ister ilgilerle, emzirilmek ister tutkularla, sıcaklığını ister özlemlerimle...Aşık ile bebeğin tek farkı atan kalbidir.

-İkisi de ağlar, bebek alenen, aşık gizliden ağlar.

Şimdi uzatmalar oynanmaya başladığım oyali sevdanda özgür bülbüllerime gülleri sunmalısın.Maviliğime, en özel rengini sunmalısın.

-Aşk mavisini bir hayale sardım seni. Solumda akan denizin, bağrımda yücelen yaryüzünün mavi rengiyle seni sevmeye geldim Bennara

Hayrettin Taylan

Mavilerin Bayram Dalgasında Sen Yoksun

uzak kalışın çingıları düşer yüreğim
...:bir gün gelişinin alevleri sarar yaramı
yargılanmış bir sevda ereni olarak küle döndüm
...:isimsiz bekleyişin son ummanında söndür sensizliğimi

Tersine çevrilmiş derslerin hevesinde anla beni
...:alabora olmuş gönlümde esrik kayaların çarpar
yar ile yaranan arasında kanar kayıpsızlığım
...:Ölümcül bir sevginin sessizliğinde duy çığlığımı
aşk ağacımıza bir ömür seni aşılarken
...:sen kovuklara kav olup yakıyorsun gidişleri
şimdi hangi külün üstüne imkansızlığını yazacam
şimdi hangi sensizliğin büstüne seni asacağım
şimdi hangi senin üstüne üstü alınmamış isteyişlerimi giydireceğim
...:demlerin gökkuşaklarına seni de ekledim renk renk oldu aşk
damla damla bende kalışın büyür
...:ikrarımda derin sızılar
ikram ettiğin sevda ekmeğin kurumuş
...:şimdi kemendi gövdemde olan sensizliğin sofrasına
hangi güzelin el hamuru yoğurur yaramı
...:hangi güzelin şanında şöhretim uyanır
ben vuslatın son aynasıyken
...:hangi yüreği kırık tarağın uzun saçılım
hangi taranmamış sevdaların yansımasıyım
...:mavilerin kadar gri hecelerin kutsadı beni
vakitsizliğin kaydı alınır sen ile sensiz geçenler arasında
...:yaşadıklarımız inkârda,uzak kalışlar imana gelir
sen gönlümdeki ayın tutulmasında
...:ben güneşinde yanan soylu aşk ermişi
mum içine döktüğüm tutkularımı mumyalar seviler
...:sönsün bu alev in dersi
aşkımıza yeniden ders versin huzur
...:merhem olsun sözlerinle gözlerin
çözüksüz kalışa yar olsun hayat
...: nefes kadar nefis de toplansın beni senden
istesin beni istediklerin
...:boğumlanmış ayrı kalışların düğmelerini açsın sevgiler
çözömlenmiş sorunların dar ağacında insin isteyişler
...:kalakalmış yüreğime seni hep yazsın melekler
cennetinde yar olan,Kevserlerinde ser olan aşk kavisiyim
...:unutma beni senden
beni senin aşkının yeni tanrısı
...:ben senin aşkının yeni dünyası
ben senin aşkının yeni aşkı
...:bu bilinmezliğin sonuna ekle beni aşk
bu bayramın kurbanı benim
...:kesildim, kanadım, bekledim ve çok sevdim yar

Hayrettin Taylan

Mavişe-2

Kayıp özlemlerin dimağında gezerdi adın.Yadını besteledim şansına.Şuhun ve şuurun buldu yalnız kaldığım uzak kalışları.

- Ben kaldım
- Benden kaldı
- Belkilerin sihride utulmaz kuyulara atıldım. İçinde sen olan sularla ıslandım.Kabarcıklar tek soru sorabiliyordu.
- Bir soru bin cevabın künyesine yazılmış.
- Sordu kabarcıklar: Onu sevmek ile onunla sevmek,onun da seni sevmesi arasında sevmeyi sevmek ne kadar berraktır..
- Kirlenmiş sularım akıp cevap aradı ceylan yüreğinde.Simyacı olup yüreğindeki kimyasal cevabı bulmaya çıktım
- Her güzelde senin cevabını aradım.Dudaklarının ödevini öğreten Leyla da cevap vermedi.Dersim gittikçe zorlaşıyor.
- Suyun kendisi sormadı aşkına düştüğüm ummanındaki kabarcıklar sordu. Soru bu kadar içsel ve içten olmalı.
- Zekanın tinlerindeyim. Arayış ile seni arayışın şifrelerinde susuyor gelecek.
- Bir gün benim olursun ile bir gün senin olacağım günün takvim yapraklarını yazıldım.
- Her dem seni okuyor yaprak yaprak koparıyorum aşktan.
- Yanıt henüz yok. Berraklarını mimledim, gelişine simler sürdüm. Mavi ile daimi aşk rengine yakın gözlerinde seni düşledim.Bütün renklerin dilinde dil oldum, kal oldum ,sal oldum ummanlarına.
- Ummanın,umulanın ırmaklarıyla beslenir. Akıyorum sana taşıyorsun ta benime kadar.
- Ufkun dalgaları arasında mantık tıklıyor ruhunun sayfasını...
- Acabalarımız büyüyor, geleceğe dair beklentiler zinciri uzuyor...Olası hayal kırıklarının kırk ayağı kirli sularımıza uzanıyor. Kırk soru kırk cevaptan sonra başlar asıl aşk.
- Hala cevap bulamadım. Benden kalışın aşkın destanı gibi, ruhumun bebeklerine anlatılan müthiş masal gibi ,gittikçe sevginle bebekleştirim
- Ninni söyleyerek sol omzumda benimle uyuma uykusunu ekliyorum hayalim.Melodik sesinle beni uyutuyorsun.
- Kocam bebeğim diyorsun... İşte cevap orda şifrleniyor. Bir harf " m" işte sırta kademlik Orda.
- Ben ile benim, aşk ile aşkım, koca bebekle," kocam bebeğim..." işte. Kabarcıkların bir soruya bin yanıt bu olmalı...
- Bir ömür aytleri özetliyor bin ömre bedeller özetliyor. Gayrı bu yanıtın seni sevmekten de çok seven kanıtıyım.
- Kocam bebeğim haydi uyu kadınlığının bütün hallerinde ... Haydi beni yaz yazgı ile yazılmamış yaşanmışlıklar arasında.
- Seni kendi umudumun rayına çizdim.Uzak kalışına hızlı trenler bağladım.Vagonlarımda senli aşk erzağı var. Seni sana taşıyorum. Seni sana tanıtıyorum.
- Bu benli seni tanımak istiyorum.Uzak kalışının dinamitleri taş yüreğimde patlıyor.
- Paramparçayım özlemine. İçimde demet demet sevgilerin çeşni oluyor
- Gel desenin desenlerindeyim.Derinlerime kadar desenli sevilerinin son kumaşında seni ütüledim güzel bir geleceğe.
- Yarınların salıncağını kurdum yürek ağacına.Mavi bir dünya çizdim, gök mavi, deniz mavi, sözlerin mavi, gözlerin mavi, özün mavi, ben mavinin son tonu ...Yar

mavi... aşk kırmızı..

-Hasret kırmızı, sevgi kırmızı, arzular kırmızı,gelişin kırmızı, sonlar beyaz.... Sonlar hep beyaz ... Umutlarımız yarde yemyeşil, yüreğinde masmavi...Sonsuz bir boşluğun hoşluğundayım...

- Bu sevda renginin genindeyim. Seni sevmenin pin kodlarında tuşlarım ile düşlerim senin hep benim olmayı özetliyor

.... Üç kelimeye, üç dünyaya, üç umuda seni ekliyorum.

- Bir sen hep güzel bir dünyanın son birisin bir...

- İki sen yarınlarımın yar yurdusun, çoğalan şeylerle huzur vatanım oluyorsun.

- Üç ,üç dünyanın simyasında aşk, ekmek, sosyal atlas bizi tümlüyor.

Hayrettin Taylan

Mavişe-23

Kurtar beni senden, seni kurtarsın aşk benden
Kurtlar kuzuluğunun peşinde, postum aşk heybemde
Bu yüzden gelemeyişlerinin aç kurdu benim
hücrelerime kadar şifrelenmiş her demin
Bu aşk bu aşka nazire
Bu aşk bu aşka alt küre
Sayısız, sonsuz, sossuz diye
Çarpma beni sensizlikten
Toplama beni uzaklardan
Bölme beni yaramdan
El de var hüznün, can kırıkları
Bensiz işlemler öğretme aşka

Vazgeçilmezim olarak varlarımda ürüyor sevda selin
Sürükleniyorum sürgün sevmeler çölünde
Serapların kentimde görülür sol yanımda Leyla susuz
duy çılgılığını harfler ağıyor aşkımızın alfabesinde
Özünce yaz beni sevda kitabesine
Omzumun sol yanı yetim ve ben yitik

masmavi umutların mavi gözünde sen
deniz senin gözlerin diye özünde yüzen ben
Yanılsamaların yan anlamında yanan yürek ben
Bulamadığımın bulunuşu gibi geldim sahiline
beni senden tanı
kalbimi al yasak özlemler sıratında
cennetini aç kollarını açarak
kirletme beni yaramın sihrinde
sorguların kirli sularında benimi yıkama aşktan
sen benim ömrümün güneş öncesine aynasın

Bu aşk şehrin her köşesinde mavi rüyalar büyür
Büyür mavi gözlerin
Bu aşka demet demet eklendi sevgiler
Bu aşkın son demetinde katlanan benim
Bu aşkın son demetinde sana sayılan benim
Bu aşkın son demetinde sana eriyen benim

Kurtar beni senden, seni kurtar senden
sensiz yapamayan benden kurtar seni

Mavinin dalgalandığı köpüklerdeyim
Beyaz beyaz aşka yaz olan sulardayım
Maviye mavi olan gözlerinin aşk akışındayım

Hayrettin Taylan

Mavişe

--mavi sularında saat seni ben geçerken

Yağmurun muşunda ısladı muştularım

...:yüreği yorgun sevda nadasında mavileri uzattı geleceği

Yarın sana gelin

...:Gayrı yarın senindir gelin

hüzün içtiğim günlerin suyu bitti

...:yıllardır seni beklemiş ütülenmiş huzurum

Kaf dağının çağında büyüyor gül cemalin

...:kavuşmak için,için içime kızılışıyor

Aşk sensin demişler

...:Oysa yalan, seninle aşktan da ötedeyim

Oysa yalan, seninle aşkın yeni tanımıyım

...:Arıyor su beni senin uzak kaldığın her damlada

Arıyor beni aşk sesin

...:Vivaldi'nin kayıp konçertosunda biz çalınıyor

Abayı yaktığımız bam telinin aşk elindeyiz

...:Dökülüyor sevda toprağına

Yarın filizinden aşka çiçek açılacak

...:Yarın yarın meyvesi tatlanacak seninle

Yarın yarından da yakinen bilesin

...:Kavuşma nemleniyor ümit bulutlarından...

gelemeyişinin nemleri yüceliyor

...:Bir damlanı bekliyor aşk ve gelecek

yüreğinde yırtılmış can parçaları olmalı ki

...:Beni aşk parçalarına sardı volkanik sevgin

seherlerinde ötüyor bülbül- i şeydam

...:çiçeklerinin çeşnisinde toplanıyor tutkumun arıları

bal ile aşka sal arasındayım

...:mavilerinde yüzüyor bulutsuz günlerim

acılarıma tat oluyor balın ile alın yazın

...:Uzak mevsimlerin paftalarında büyüyor kentin

sevimin başkenti olarak sadrını kuruyorum Leyla sokağında

...:diliyor seni alacaklı günler

diliyor seni dilemma

...:diliyor seni ben ile sen amenna

hikmet kendi çekirdeğinde aşka fay oluyor

...:vuruyor volkanların yanardağlarım

yanarak ,severek akıyorum yüreğinin kentine

...:gelmesen de olur

sen geldin zaten gitmedin ki benden

Hayrettin Taylan

Mavişe Şem Olur

Kendini yiyen hislerim ulaşıyordu tuvale
...: imge gibi oğulduyordu aşk güzelliğine
çoğalıyordu senli çiçeklere gelen arılarım
...:al ile bal arasında ak bir sevda çiçeğiydin
seni yaşamamanın derbendinde büyürdü ormanlarım
...:yeşil bir ömre bürünürdü kavuşmalar

sislerin kilitleri kapatırdı sensizliği
...:hislerin heves penceresi açılırdı yalnızlığıma
özlerdim seni özleyişin ekmeginden
...: çaresiz bir yargıç gibi tutukluyordun sevginden
bu güzelliğin gizinde hapsinde kalmak kalıyordu bana
...:tamamlamayı tümleyen bir tam aşkın tanıydım
güneşinden öptüm aşk dudağın yandı
...: bekleyişinden öptüm gel kokun sardı
mükemmele mummyalanmış yarınların yari olarak kaldım
...:tanımsızlığın sızısında süzıldüm sana
kendine döne bir dünyanın son aşk ekseniydin
...:yörüngeme sen geldin aşk yıldızınla
yağmurlar fırcasıyla seni çizdiler kaderime
...:yarime değdi damlaların
yerime değdi değinilerin
...:yarından sonra yarinden sonrası gelirmiş dedi gök
muhtaç olduğum mahreçlerin perçemine sardı seni kök
...:dalların allarım arasında gül olup aşkı kokladı özümden
seni istiyordu aşk yanım
...:seni bekliyordu aşk canım
seni çiziyordum aşk fırçam
...:sevmek ile sevmek arasındaydı kalışlarımız
albenisini al benide saklıydı gelişin

...:yar gibi yeşerdi fasulyelerin umut çubuklarına
tazeydi yeşillığın
...:aşk hazineydi güzelliğin
sarabilecek bir sarmaşın sarılmış haliydin
...:sarıldım gül dalına
yarıldım aşk salına

...:sevgiliyi beklemekti yeni görevim
dönüş iksirini içtim senli içlenişlerde
...:gayrı sevdaya tutuldu dünyamız
...:uydum fırlatıldı göğüne
...:seni tam çekiyor günlerim
seni uzaktan da olsa izliyorum mavişe

Hayrettin Taylan

Mavzerimde Bekleyişin Mermisi

büyüsü bozulmuş sevgimizin Yusuf kuyusundayım
senle donmamak arasındaki kuytadayım
derinlerde su evi yapıyorum resimsiz bakışlarından
aynı yüzeyin aynasında dalıyorum ummalara
görünenle görünmeyenin görücü usulü sevgilerinde
sanıklığım sandığıma dair
oysa tutkunun kehribar geleceğinde uçmuştum sana
iğdiş edilmiş güzellerin sıcak tenlerinde baharlar yaşamak belki güzel
hazanlarındaki zanların huzursuzluğuma zimmetliyken
yaşlı anların damlasında ıslanmak hangi gazelin açıklanması
habersizliğinden geriye gözbebeklerinin dersi kaldı
mavzerimde bekleyişin mermisi vuruluyorum hecenden
beni harf harf gömüyor sensizlik
hangi alfabenin baş harfiyle ruhuma okuyacaksın geliş duanı
hangi sensiz kitabın önsüzünde başlanacak baş başlarımızın ummanı
hangi sende kalacağım
hangi bende tanınacağım sana
bu mevsim içre aşk yaşayan ömrümün mimlerinde mumyaladın sevgini
gerisi bülbüllerin son bestesinde okunur gül yaprakları seni özetlerken

Hayrettin Taylan

MaYINLAR ÜZRE Aşka YA DA ALİ'Yİ SEVMEK Lili İzmir 32

anlamsızlığında yanan bir ışığın ışımasında başladı ışıkmız
tarifsiz kifayetler gibi gitmeye gittik kıyamete doğru
türkiye'nin düşünce labirentinde aşkın zikzaklarına aldırmadan
sevmeyi sevdikçe sevdik seve seve sevmeyi
öylesine değildi ölürcesine de değildi sevmelerimiz
paryasının paydalarında gözyaşlarını besleyecek kadar azizdi
hatta silinmesi zor olan bir tarihten öte öteydi sevmemiz
bir gün bir gün olursa bir gün o günün bir günü olacak belki
aşk ırmağının sevdalı ve coşkulu son yolculuğu izdivaç okyanusu
hircin akışımızı hasretle beklerken
beklenen öncesi bikri uçların türkiye dalgası belirdi
mutluluğu besleyen mutluluğumuzun önünde bir su dağı gibi durdu
sebeplerden su sudan sebepler yüzünden değil hiçbir şey

o ali'yi benden daha çok severdi
ben de ali'yi seviyorum
ancak yaşadığımız vatanda ali'yi sevmek sevmeye set
ey ahali duy!
Aşkta ali'yi sevmek sevmeye set olabilir
Bu vatanda düşünce aşkın zehiri
Bizde zehirlendik bile bile, üstelik seve seve severken

Hayrettin Taylan

MaYINLAR ÜZRE Aşka YA DA ALİ'Yİ SEVMEK Lili İzmir 33

Bir bilinmeyene doğru çizilen bilenmeyen son denklemin çözümsüzlüğünde
Aşk bir acıdan eksilere doğru doğrusunu çizdi
Şimdi unutulmazlığın utkun yokuşunda sevdamızı besliyoruz
Yarın yarına daha yakın yarım diyorum
Yarın o kalbin hoşluğunda hoş bir tını ve sınırı bekler
Sınanmaya sevmeye susmaya söylenmeye sözlük olduk
Yaşadıklarımız hiçbir şeye sığmaz hiçbir şeyle anlatılmaz
Ama ama amalar varken var biz bunca varsıl duyguların ortasında
Birbirini özleme rekoru kıran son sevdaşörler olmamıza rağmen
Bir adrese özlenen bir adrese çin sedleri koyuldu
Mayınlar üzerine mutluluk oynasır ve kaynasır olduk
Ne yazar ben bir yazar ne yazar yazgımızda güneş doğmadı ne yazar...
Öylesine değil ölürcesine de değil sevdik ama sevdik
Şimdi bulutsuzluğun çöllerinde ben mecnuna öğretmen o leyla 'ya öğretmen iki
öğretmen

Ey yar unutma, beni de unutma unutmalar unutsa bile... bile bile unutma...
Ey yar söylenme,söylencilerimiz sözlere ve sözlülere yeni sevda sözlüğü
Ey yar yeryüzü yaryüzüne bilendi sen beni bildiğin gibi bana bilen,
Ey yar unutma, beni de unutma unutmalar unutsa bile... bile bile unutma...

Hayrettin Taylan

MaYINLAR ÜZRE Aşka YA DA ALİ'Yİ SEVMEK Lili İzmir 34

Ey yar unutma, beni de unutma unutmalar unutsa bile... bile bile unutma...
Ey yar söylenme,söylencilerimiz sözlere ve sözlülere yeni sevda sözlüğü
Ey yar yeryüzü yaryüzüne bilendi sen beni bildiğin gibi bana bilen,
Ey yar unutma, beni de unutma unutmalar unutsa bile... bile bile unutma...

Hayrettin Taylan

Mayınlı Tutulmalarımda Aşk Şavkı

kıpırtısı kaybolmuş dudaklarım
ancak senin öpücüklerin uyandırır
senden başka güzele kör gözlerim
ancak senin gözlerinle aydınlanır
ruhuna direniyor her anım
silinmiş umutların süzgecinden süzüldüm
büklüm büklüm oldu Adivarlarım
beş meteliksiz arzu çeşnim
şevkinin toprağına bülbul
sense güller gül
gülenlere gül
güle gülken ahlarımı işittin
benden habersizdi her şey
öylesine bir ummanın hisliğinde
hayata ve aşka karıştı sevdamız
şimdi çok anlamlı ve tanımsız tutulmalardayız
en son ki gözyaşları sırasında oluşan gökkuşağıımız
aşkımızın rengine yeni bir renk ekledi
her şey sen varken renkli
gerisi hep tozpembe

Hayrettin Taylan

Mazmun ile İmge Arasındaydı Sevdâ Mahşerim

Şiirin şehir kapısını öptü.İmge evine gitti.Orada mazmun bir peri yatıyordu. Nefes kesildi... Elektrik geldi.Aramızdaki elektriklenme böylece başladı.

-Dudak dudağa öpüştü gece ile gündüz. Tezatın teniyle uyumlu bir şekilde ritüel derinliklere daldım. Bir dalı kalan gülüne bülbülünü teslim etti.

-Mazmun peri kırmızıydı. İmgesel bir Juliet geldi aşk bağrıma. Serbestçe öptü dizelerimden.Dizimin dibine kadar serildi. Haz kadar hazırды yazılmaya

-Sen kalemin aleminsin. Kafiyesiz sevişelim dedi. Sıkıştırma sevdamızı şekilsel kurallara.Zaten önemli olan mana analarının güzel anlam çocuğu doğurması.

-Kalıpların gölgesinde ezberi kolay, manaların seyirliği tıknazlık da sıkar.

Mısra gibi konuştu yazılmamışlığın algısı.

Aşılı zamanlara sürükledi aruzlar.Arzuların aruzunda ulamalar arttı.Dizelere yetmedi, diz dizelerin mazmunlarında yaşandı her şey. Zihafı zülfünde saklı düşler aktı.

-Kavlarım sularının dudaklarını yakar. Yakılmış sular içinde içim yıkanır.

Sen bilmezsin elma çürüğü Havva yürüyüşleri.

Elma ağacının dalında serçeler ağlarken. Her damlası ölümle özetlenirken sen kendine kayıpları oynadın.

Umudun hududunu geçtim. Gelmesen sende seyirlik sevdalardayım.

Aşk esirliğim seninle başlamadı.Senin aşkının ilk Adem'iyim.

-Açık heceler gibi noktalar bıraktın gazellerimde. Fuzuli de benim.

"Öyle sermestem ki idrak etmezem dünya nedir?

Ben kimim, saki olan kimdir, mey ü sahba nedir? " Fuzuli

Fazıllığım başlar onca güzel arasında. Fuzuliliğim var onca şair arasında.Onlar şairse ben Fuzuliyim sevgilim.

"Gönülde bin gâmım vardır ki pinhân eylemek olmaz

Bu hem bir gâm ki il ta'nından efgân eylemek olmaz..."Fuzuli

Kalemim gardiyan olur aşk bakiliğine. Baki olur İstanbul Türkçesinde kalır aşk adım. Baki kaldığım aşk kubbemde eser beyitlerim.

-Sakiliğinle geldin, Bakiliğime aşılandı sevdan.Şimdi mazmun şuleler arasındayım...

"Gehi vuslatta aşık, gah mehcur

Bu dünyadır gehi matem, gehi sur" Baki

*Sevdâ zindanında zevk düşkünleri var. Uçkuru çözülmüş beyitleri okuyor beyinleri. Dedim ya bey'inleri var bunların.

Şimdi ben imgenin vardiyasına geçtim.Mazmunlar çadırda kaldı.İstanbul çöl değil.Ben birleşik Mecnunluğun son padişahı olarak alegorik olarak yaşıyorum. Semânın altında semahı izliyorum. Ben dönüyor, ben dönmüyor sana.

Sema'lar okuyor amalarım. Bir Mevlişe salınışıyla dilsiz sözcükler ney çalıyorsun.

Neydi seni bana bağlayan gerçek diyorsun.Bu kamış hangi kalakalmışlığın k'avına
yanışlar üretiliyor.
Bu yüzden bana tutsaklığın dizelerden dizinin dibine kadar geldi.Artık aramızda
kafiye yok. Belki sarmal kafiyelerde sarılırdık. Ya da çapraz bakışlarda çapraz
kafiyenin şifresi olurduk

*Beni arada hecele gecelerine.Hecede bizimdir, aşk da...

-Goncasın tutkularıma. Kesretin kısmetisin. Henüz vahdeti tümleyecek açılmışlıkta
değilsin.

-Hazanların kursağında kalmış kurbağalar var.Kirli emellerin sularında sesleri çıkıyor.
Nida da bir sanattır sevgilim.Bağırma dizelerimde,dizimin dibinde. Nabiliğimden
muştular bekle.

"Etme âr öğren, oku ehlinden
Her şeyin ilmi güzel cehlinden. "

-Nâbî-

İçimde yalnızlığı aşıl原因 umutların t'anları var. Bir anne duvarı ören izleğin
gelecek aşılısındayım.Beni yeşertiler aşk ovalarında.

Bütün dünya benim olsa gâmım gitmez nedendir bu?
Çün ezelden gam ile bina olunmuş bedendir bu

-Yavuz Sultan Selim- (Selimî)

Nar dalında ihsanım var.İsmetliğim yok sadece sana kısmetliğim var
Beni de anlamaz herkes.Yüreğim kadar derin, aşkım kadar serin, seni sevdiğim kadar
kaderim biraz.

*Tarumarın marları (yılanları) ilk baharda gömlek değiştirir. Mavi gömleğime
dokunmuş ellerin var.Bir düğme senin eserin. Yürek yakamı kapatan düğmeyi sen
iliklemiştin. Aşk, bir kopuştu.Bütün düğmeler bir bir "düş"tü. Şimdi gel ellerinle
yeniden baharı değiştiren gömleğimin düğmelerini dikiver can pınarım...

Sulardan göçüyor Yunusluğum. Deniz içre denizlere berrak algılar
oluyorum.Kabarcıklar arasında kalmış bakir suların var. Cebilitarik gibi sıcak ve
soğuk su gibiyiz.Tezatlarımızın teni değıyor, ben ıslanıyor, bir ben kuruyor.

Gelmelisin yeniden imgelerle, mazmun gölgelerle. Bakiliğime saki ol. Fazıllarıma
Fuzuli, muştularıma Nabi, Ney çalışıma Şeyh Galip, sonsuz aşkıma Nedim, kendime
Ali, sana her şey...olayım göz pınarım....

Hayrettin Taylan

Mazmun özlemler Kıyısının Gülüsün Selvihar

makamında çalınıyor isimsiz salınışın
baki penceresinde açılıyor ufkun, sensiz gazellerime
nabi oluyorum güller açılırken aşkımızda
fuzuli oluyorum Leyla otağında sen yokken
nedim kalıyorum laleler solarken hüznlerinde
şeyhim galip gelir, hüsnün aşka bilenirken
hafızın divanında oturur bağrımın kayasında bülbül-i Şeyda olurum
bir ben yazılır, bir ben okunur mazmun özlemler kıyısında

2.

özsuyunda özü yıkanan bekleyişin kalem ucu gibi emelim
yazılıyorum kaderimden önce sana
aydınlığını seren güzel gönlünün güneş gözü gibiyim
alinyazının haritasında başkent olmaya geldim
uzaklarımızın kemeri bağlanmış bağlanış köprülerinde
yakınsak özlemler yürek yürüyüşünde
bir günlerin sayfasında fecrin yansır bağrımda
huzurun uygarlık kalıntısında son halin bulut
sarılışımızın kültür arşivinde son sözlerin gökyüzü
sevilişin şöleninde buldu beni benlik arınması
gayrı sensizliğin kılıcından geçti vebalim
yeniden gelmek gibi geliyor senli ülkem
gelişmekte olan bir ülke gibi durma uzaklarımda
büyük aşkların kentiyim, modern bir devlet gibi sar beni

artık, aşka doğumlar öğreten içsel sancıların anasısın
artık, tutkulara y'eller ismarlayan sevda yelisin
esintilerinle sevi sofraları kurdum oksijeninle
yokluğunun tokluğunu alıntıladı özlemlerimin uzun metinleri
vuslatın eriyim, ordu sen, oradan sen

3...

uyanışın kirli filtrelerini sunar alınc huzur
gizil sandığın ,güven tepelerimdeki cevizden
damlaların bile boyasını silmez bu sandığını, ya da sandığını
varoluş okyanusunu okur gözyaşların
diriliş toprağıma ekilir sevda filizin
ürküntüleri yok eder kavruk umutsuzluk
çirkin emellerin azotu biter,meşk meclisinde
bitkin yarınları yamalar hidrojen
nefes nefese kalır nefsim
biyolojik istemlerin tablosunda çetelisini çizer yanısmak
çizgilerin beliriyor arzusunun k'alem ucunda
kızıl demin anı mayalanıyor yaşanırılığın yaşlarına
şeytanın yamalı bohçasını taşıyan egoların tuzağına düşmeden
yanmak şartın kafiyesi gibi uyumludur helalimize
cennetimden berrak yarınların sundum bilesin

Hayrettin Taylan

Mazmunlar Vav Gibi Yüreğimde Nariçe

Varılışa , varoluşa örülü sen ağı var arı oldu aşk dizelerinde.

-Aşk kendi tizlerini sundu tözlerime. Özüme doğru kendimi bulmaya yönelik şerhalar çizdim.

-Albenisi üst benlerde olan ola gelişmişin geçmişinde kaldım.

Sen ordaydın, seni oradan taşıdı gelecek.

-Mutluluk can yüzünü gösterdi can kırıklarına.Gayrı benden taranabilirsin.

-Umudunu yüreklere sızdırabilirsin. Renkten renge sahipli seviler ekleyip beni gül kırmızına sunabilirsin.

Hayal kırıklarının son imparatoruyum. İmlerimle ün saldım sen sultanımken.

Aruzu değişen gazellerin beyitlerindeydi adın.

-Soyut mazmunların mahreminden çıkardım seni.

"Ne yanar kimse bana âteş-i dilden özge
Ne açar kimse kapımı bâd-ı sabâdan gayrı " Fuzûlî

Bak mazmun çağdaşı ustam gibi bende sensizliğe çılgılığımı aşk olarak ekledim.

-Bende sonsuzluğa açılan seher yellerin soyut elindeyim.

Öylesi gidişlerin kelepçelerini söktüm attım bağrımdan.Biraz sana yabancı olmam gerek. Biraz kendime sanrısız günceler sunmam gerek.

-Alabora olmuş boranlarını üstsüz benliğime sunan ilgeçli araların cemi cümlesi olamam.

-Ben aşkın içinde mavilerini kalaylayan suyun algısıyım.

Berraklarımla raks eder mahiler. Olvakilerini sunar Yunus bağrında.

Bahtının tınısında suya haşıl olur öylesi yaşadıklarım.

"Canıma bir merhaba sundu ezelden çeşm-i yâr
Öyle mest oldum ki gayrın merhabasın bilmedim."
Ahmet Paşa

-Paylaşılmış mestliğindeyim.Kendimde değilim.Saki olup sürekli dem-i aşkımıza şarap sunuyorsun.

-Meyhoş bir şair yaptın.Ben'ime kadar senli kayboluşlardayım.

Sevgi çeşmende merhabaların akıyor. Ömrün paftalarında yüzölçüm

Yüzündeki tebessümlere bağlıdır.Sen gülücük dağıt dağılmış dünyama..Sen dize ol, ben dizindeki dize.Beyitler beyitlere,ordan bentlere olaşsın algısal kalakalış.

-Yer aradır yare.

-Sevgiye soyunan periler gibisin. Çıplak değilsin; ama bende çıplak hayalin kalmış.

-Seni unutmak için unutulmuş hayatlar gibi kıskaçlarımı büyüttüm.

-Nedim olmak lazımdı kaderine.Kederine nedimeler sunmadım.

"Derler ki gönül derdine tek çare unutmak
Heyhat unutmak bile cananı fısıldar "
(Nedim)

-Bende seni unuttum, ben de kimseler duymasın Nariçe.

Dört yanım yansızlığın yangında.Sen yoksun. Bu aldanişın gönül işçisiyim.Senin

yolunu yapıyoruz benden daha rahat gidesin diye.

-Sığındığın viranların bir anlarından çıkarmak istedim seni.Merak etme artık ben yokum .

-Korsan duraklarda bekliyorum peri suretini.Sana gelmemek için dünyayı boyadım yalnızlığa. Bütün sevenler yalnızmış.
Bir gerçek daha incir reçeli oldu bağıl soframda.

-"Kaçan kovalanmış."

-Meğer sen bütün tutkularımın tavşanıymışın.Şimdi aşkımızın ormanındasın. Ve tazı. Seni kovalıyorum.

-Tesadüfen karşılaştığımızda.

-Beni mi takip ediyorsun deyip surat asışlarından hüznü çoşturan ırmaklar akıtıp gidiyorsun.

"Göz gördü gönül sevdi seni ey yüzü mahım
Kurbanın olam var mı benim bunda günahım "
Nahifi

Bu senli demlerde var mı benim suçum. Hangi dizenin son sözsün bilemedim.
Kurban olmak istedim; ama İsmail değildim. Sen de İbrahim'in kızı gibi bana hazır değildin. Ben yine de kurban olup İsmaili oldum.İsraili olup lanetlerine karışmak istemedim.

Daha kaç var kaçışlarına.Hangi saatin zemberisin. Hangi zamansızlığa kurulup sonra çalarsın.Çalar saat gibi susup durma gecelerime.

- Paylama dermanlarımı. Hicranlarıma sarma anlarımızı, anılarımızı.

Meramlarıma mermi kalmadı.Kurşunsuz sözlerle yaramıdeşme yeniden.

-Ben bin kez ben oldum senin için.

"Ben, ben haritada deniz görmüş boğulmuş
Dokuz köyün sahibi, dokuz köyden kovulmuş"
NECİP FAZİL

Gelişine günler biriktirdim, tesellin tasvir etmiyor gravürlerimi.

Serap oldun çöllerimde gayrı rüyadan sonrası gerçeklikle kucaklaşmaktır belki.

-Bercestelerime tanelerin döküldü. İlk bakışın gibi son yakışına kadar tane tane seni topladım Nariçe.

-Sen hep narsın.Hep narından sözler eklersin aşkıma. Şair susar, şair dile gelir seçkin beyitlerde.

Bir vakte erdi ki bizim günümüz

Yiğit belli değil mert belli değil

Herkes yarasına derman arıyor

Devâ belli değil dert belli değil

Hayrettin Taylan

Meali Yok Gözyaşlarının

meaili gözyaşında okunan epik muammanın kaşifiyim
yüreğinin sırlarına karşı içsel kılıcımla uğrundayım
melodisini esintilerinden alan güzel şarkının özüyüm
bir düşü gidişin kırık mısralarında kapatan, düğümün kördüğümüyüm
eskimezliğin mezesini yiyorum, kara bahtının sofrasında
bir sen vuruyor, sol yanımla
bin ben canlanıyor, lirik sevdalara

2.

bir türlü gidemeyişin yazgısını ıslatan gülün özüsün
damlalarının mucizesinde nefretlerin şifresi çözülür
hiçliğe kasrını kurmuş tutkusal ruhun direnciyim
hoşluğa asrını yazmış içsel gücün can duruşuyum
boşluğa mazarını bırakmış bir günlerimizin beyaz güverciniyim
uyaksız gözlerimin gözünde akan kalakalışın şavkıyım
ben'den sonra başlar senden sonrasının yakarışı

3.

yarın, yarım kalmış tufanlarını seçer sevilmişlik
affın içrelerinde nemli sözlerin arasında
buharlaşıyor günahlarımın son hali

içimdeki doğal dünyaya sarılıyor önyargılar
sen giderken de melektin
benim de yargılanışımın duruşması böyle başlar
hiç bilmediğim, yaşamadığım, özsel gizlerin son sesi gibiydin
kaldım işte sende...

4.

bir perinin perlerinde uçtu uçarılarım
soyadı benimle değişen sevi dimağının sonrasızlığına demlendi ömrüm
müntehir bir değişkenliğin can alıcısında akan algının diliyim
seviyorum, seviyorum ki adım sevmek
gidemiyorum, gidemiyorum ki senin adın kalmak

5

mecazını ruhun eczasında anlatan bilgeliğin aynasıyım
hicazını gıdanın genlerinde bulan canhıraşın ezeliyim
vecizini sözlerinin derin atlasında manalara urağan kılan aliyim
acizini aşkında arayan vasiliğin, arınmanın abı- aşkıyım

Hayrettin Taylan

Mecazi Mürsel'deki Mürsel Ben değilim Elnaz

Kalbe sıkışmış, kalbe atlas olmuş renkli hayatın öznesiyim.

-Kalbin içinde farklı algı şehirlerim kurulu.Tutkunun son sayfasında, tutulmuş yarınlar sıralandı.

Her şey kalbin yazdırdığı yazgılar defterindeydi.İnsan kendi yazamadıklarında direniyordu.

-Gitmiştin.

-Bütün hüznüleri barındıran bir cümleydin.Bu sabır demekti.Bu içsel hezayanlara karşı dirençsiz kalmak demekti.

-Bu bir başkasını uzun süre yeniden sevmemek demekti. Bu içsel bulantının karasal iklimiydi.

-Sabır güneşi dışında özel ısıltım yoktu.Yokluğunun dinamitleri vardı sevda damarımda.Neye baksam kimi sevsem, kime dokunsam senli izler çiziliyordu yaşanırılığımın tuvalinde.

Ruhun,heyecanlarını tutkularımızdan çekmişti.Son bakışlar ok gibi saplanmıştı.Son sözlerin MS 13. yy. Hülagü, önce Alamut Kalesi'ndeki Bâtınî kitaplığı'nı daha sonra da Bağdat'taki elyazmalarını yaktırması kadir tarihi yakışlarım vardı.

*İçimde sana yazılmış onca kitap vardı, öylece yakıldı,sonra damlalarının ırmağı Fırat gibi aylarca kül oldu.

*Hiçliğe yakın olmadım, sevmedim hiç. Yokluğu bazı kıyılar, bazı uçurumlar, bazı saplantılar sundu. Hepsi gerçek aşkı bulmak için dünyevi engellerdi.

-Engellediğin her adımda başka adımların gözükürdü. Senin varlığın, benim varlığımın varsıl duvarlarını örerd. Aslımı bulmaya yakın gönül evimin evleri senle örülüydü.Yanımda oluşun bu evin yıkılışı demekti.

-Aşk senden uzak kalmaktı, seni özlemekti, sana pişman olmaktı Elnaz.

Bir kaçıştır çeşnisi değildi dağılışlarım, ya da kendi kendini unutma muammasını yaşamıyordum.

*Özümseyiştim.Temizleniştim.Pişmanlığın son yazılımıydım.Bilinçsel bir ağıdım sevda sayfalarında.Sosyal algılarına teslimdi.

Beyninki gürültülerden kalbinin sesini duyamıyordun. Can kırıkların seni öçlere, hınçlara, kinlere, nefretlere teslim etmişti.

-Eksi bir çetelen vardı.Oysa özünle kumar oynadığının farkında değildi.

Teslim olduğun bu kavramların şeytan dansında kıvrımayı beceremiyordun.

Mesullerinin kirli sularında bensizliği özgürlük ılığı olarak bilmen bir hezayandı.

Oysa ıssızlaştırılan yalnızlığının içinde, içine ait olmayanlardı vardı.Sen bu değildin.Zaten bu seni sevmiyordum.Benliğime teslim olmuş ilk seni seviyorum.İlk kezlerini bana sunan seni seviyorum.

-Bu değişmiş, gitmiş, zaafların dibinde ben Yusuf'un özü, atası, ruhuyken Yusufçuk aramanın yanılgılarına komşu olan hiçlik gülüsün.

*Ben giderken sende Yusufçuk hazlara gelir.Yusufçuk nazlara, azlara, azılmışlığa gelir Elnaz. Teninin atlasında her renkte adım varken, tatmin denizi olamazsın.

Nedir yanılışın simyası? Nedir seni gizemli uzların kozmik algısı kılan?

Nedir iç sesinin uğultusunda yankılanan sahte benlik ? Bu kadar zincire vurulmuş soru varken, cevapsız huzurlarda mutlu olamazdın.
-Bu yüzden bütün acıların yüklemiydin.Bu yüzden hüznler adres sormadan bahtının sönmemiş yanardağlarını çoştururdu.

-Sabır şuben kapalıydı kanımca.Doyumsuz masalların perisi gibi etrafındaki pervaneleri aşk sanıyordun.

Bu duygusal durum, içsel nöronlar vasıtasıyla beyindeki enkazla aynı denklemde buluşuyordu. Üstünü çizdiğin aşkımızın sorusuna cevap verecek mecalin kalmıyordu.

*Benzer duygusalların bağrında, kendi içsel duruşunu sunuşun bundaydı. Kimse güvenin kalmayışın , ya da benim gibi seni sevecek birinin benzersizliğini yakalamamıştın.

-Sadece benim yerimi tutan Mecaz- i Mürsel'de Mürsel kadar yakındı bütün erkekler.

-Mecaz- i Mürsel'de benzerlik yoktu. Bir ad, başka adını yerini tutması yeterdi. Oysa bu sevdanın Tecahül- i Arifiydin.

-Bilip de bilmemezlik tavrım bundandı.Arifler böyledir, çok şey bilir,çok şey sunar, ama bilmiyorcasına sever,beklerdi.

Benim benzerimi olamazdı bunca " aşk ",bu kadar bana benzerken.

Dibini görmediğin suyun berrağı olamazdın zaten.İçini bilmediğin insanlara sahil olmak da bu kadar zordu.Sonu benzersiz ilgilerin sahilinde üstsüz gezen Leyla gibi durma uzaklarımda.

-Sen giyinik kal ,çırılçıplak hayalime.

-Yitik mevsimler döner etrafında.Yitirilişin kara kışı bitmez.Aç kurtlar, aylar hüznünlendiğin ayrıcalıklı mekanına gelir.

-Bir yar parçalanmasıyla karşı karşıya kalır amacın.Yamacın bana teslim edilmiş yarınlarken, başka yırtıcı hayvanların gelmesine gerek yok Elnaz.

Hayrettin Taylan

Mecbur Edilme tavında

Büyük aşklar diye hitap edilen benden küçük aşklar gibi
Bende aşkın acımasız dramında dirildim
Yoksulluk çeken sevdama ivme kazandı onlar
Sen belki senden küçük olan aşk krallıklarına benzemiyorsun
Ama bütün güzellerin ortak noktası var
O da nazlarının nazarı
Buda bize pahalıya mal olan aşksal bir olay
Kalbimde senin nazlarından med-cezirleriyle oluşan
Kinli deltalar olsa da
Birlikteliğimizin toplumu için
Toplanmak için en büyük aşk es geçtim
Şimdi resmi sevmeler huzurunda
Gülmelerine hafiyelindim
Sevmelerine kafiyeleindim
Gelmelerine bilendim
Elendim sana
Dilendim aşkına
Gerisi su ve ruha nuh...

Hayrettin Taylan

Mecbur Edilmiş Meçhul Gidişler

Fırtınanda yuvarlandım Leyla'nın Mecnun için gözyaşı döktüğü ahu soflardan. Bir ardıc ağacı büyümüş gözyaşlarının sularıyla. Avuç topladım, avuç içlerim kanadı, anılmışlığın kırmızlığından yedim.

Sorgularının serap hali eğilir, sen sulara su dersi verirken, ben sensizliğe susamışken, aşk küresinde buzullar erir.

Bakışınla deniz olur, akışım ve tutuşum. Gelgitlerinde "gelin olma " benzersiz bir duruşla beyazlarını saklıyor ruhun sarayından.

Gelmelerini, sevmelerini, saklarsın zamanımın zulasına. Söz olursun, sözcükler ağlar, göz olursun gönül gözüm görmez olur, aşk olursun süzersin, işlersin resmimi bensizliğine danteline bam telinden çala çala, çalakalem gitmelere kanun olur söylenirsin derdimin en ince cevabına.

İşıltın bedenimi armalar, yediveren bir yürek ülkesi olur, üst bir rütbenin süvarisi gibi gülüşlerinin yollarına cephemi açar önce kendimle sonra sensizlikle savaşı, dururum.

Ayrılık dağlarımdaki buzul sıcak gelişine hazır. Uykusuz gecelerimde nefesin kapımı yoklar. Her ışıltıdan bir sen eser gibi beklemeyi ezber etti ummalarım. Her zil senden sanarak babasını içten bekleyen yeni yüreyen bir çocuk gibi koşar bakar ve susarım. Yine sen değilmişsin meğer zili çalan, zamansızlık ya da öylesine bitlenmiş bir bekleyiş.

Yanımda değilsen, ne yanım yansa, ne zulüm, ne de işkence görsem yüreğinde olmak bir tanem sonsuz bir haz bırakır unuttur giderim.

Susturduğumuz, suskularla mecburlara yolcu ettiğimiz meçhul anların şafağında bir bülbül öter, beni senden okur. Gagasını gül dalına koklatır, senli ötelere beni taşır. Dirençlerimizin yıldız döngüsünde, gece seni bana anlatamaz. Ay bile çeker gider, yıldızlar umursamaz sensizlik yıldız kardeşliği sayılmadığından.

Hızla tükeniyor Ammanlarım. Konforsuz ıhışlarla savrulan bir öz bulutu arta kalan özlemlerimi çalıyor umutlarımdan. Kendimi arıyorum, kendi cephemin yaralı, yamalı her anında. Vurulmuşum, sana varamadığım her demin eminlerinde. Gündüz güzellerin yazı, geceler çok hain, karışıyorum her mevsime. Ne yana baksan güz. Gözlerim şararmış umutların yaprağını görür üstüne seni yazar ve gel diye, sev diye.

Özleminin dayanılmazlığıyla yaşamak, ağır gelmeye başladı, inceldi bağrımın ağır aksak yürüyüşleri. Gayrı tırmandığım kavilya tepemde ceylan bakışlarından ölümcül kavuşumları gagalıyor bülbülüm.

Kahredici bir yıpranış, yüreğim şimdi sığıntısına kuramsal amaçları süzer. Sızısından acılar tülленir. Yanık bir türkü olur, kavuştuklarında yol verilmiş sevdaların kavuşamazlığı sazla nazlanır.

Sevda heybemi almışım sırtıma koca İstanbul 'da seni ve dertlerimi aşıyorum. Allanmış pullanmış göğsüne yaslanıp, ellerimi boynuna dolamayı taşıyorum. Ben koku tenin terinde uyuklasam kadını, yıllar yılı uyusam, bir kıtmir beklese, bir Aslı ekle beni MSN 'e ...

Bin bir renge çağrılı, her söze ağırlı, cilalı sancılarla buluşmalara aklansak. Yeniden seni beklemem, ilk beklediğim gün gibi.

Bekleyişler, özleyişler, serzenişler, terk edilmişler, sofrasında beyaz gül reçeli olsan, aşk ekmegime sürsem, üstüne üstüne süt beyaz teninin beyazlığını sürsem ve öylece kalsa bu sofraya bir ömür.

Yüreğimden kopan çıgın sesiyim yazıyorum sana. Bilsem ki anlayacağını tüm karlarımı, tüm yaralarımı, tüm aralarımı gönül bağına getirirdim. İlk buluştuğumuz yere bir gül diktim, sensiz geçtiğim bu bahar gidip yapraklarından gül reçeli yaptım. Her sabah kahvaltıda bir kaşık yiyorum. Bir gün geleceğini bir bilsem, en tadılısı gül reçelleri alırdım sana. Tutkuların en yüce amaçlara sırtlandığı bu anlaşılmaz ruh

devriminden hiç unutulmayan şarkı anlatır seni.En güzel şiirlerin dizeleri,dizinde kalmamı özetleyebilir.Seni nasıl sevdiğimi, söylemler, söylenenler bilemez,özetleyemez hiçbir şey aşk dağımın dağılanışını bilesin.

Hayrettin Taylan

Mecnun'u taklit ediyor Romeo

Mecnun'u taklit ediyor Romeo
Şeytan suratlı güzeller gizleniyor sevda batısında
Herkesin eli başkasının eliyle başka kalbin cebinde
Namus hamusa hasus
Güne sığmayan aşklar gibi
Karacaoğlan'ın sevmesi gibi onların sevmesi
Dinkorus'un kumbarasında alıntılardı bunlar
Öğrenmek için sadece sevmek
Sevmek için de sen lazımsın LİLİ
Ben sevmenin son tanımı
Sen gelmenin son gelini
Bu aşk ne eskiye eski ne yeniye yenilenmiş

Hayrettin Taylan

Meğer Sen de Kadınmışsın

-

Her sorunun sorulamayanısın öznelerim bu yüzden ürkek ceylanların yüklemine tümlenir.Kağıtsız sözlere yazdığım, kalbimin bulmacasında okumadan çözdüğüm, içimin defterine düğüm düğüm yazıldığın kavuşul
Yüklemsin.

Bu yüzden dilim suskun sözcükler kemiğine batır.

Ağzım susamış özleyiş cümleleri yakar yüreğimi.

Sesim sus.Hevesim hoş.Dilime doladığım sözlerin özündeyim.

İlk geceme gelişinin ilk dakikasındayım.Sultan Alparslan oluyorum,Anadolu'na girmek istiyorum.Seni bütünden ,özden, tenden, geceden, hazdan,vatandan fethetmeliyim. Direnecek misin?

-Ben Sultan Alparslan olmayı göze almışım.Öncelerimi yakmışım, sonralarımı sana adamışın. Ten kılıcımı sevi sıcaklarına sunmuşum.

-Bu gecenin yıldızlarına sormak lazım, gözlerinde batan, sözlerinde açılan, heveslerinde coşan aşkın gök cisimlerini.

-Bu gece ince bir ar arasında ince bir çizgi...Ben geldim, dokunamadıklarım, söyleyemediklerimle.

-An,dolu, anacıl demler dolu, sen dolu, ben dolu, aşk dolu... tümlenen bir Anadoluydun. Fethin gerek ,bütün sevi erlerimle, sözümle, özümle,iki gözümle sendeydim.

-Çiçeğime sen ağla.Çiçeğime sen Fırat ol.Sula ömrümü.

-Ben geldim, gayrı Anadolusun.Yüreğimin hikmetlerinde adın okunur.

-Murat ettim yüklemine. Masumluğu örten son sözcesin.

Yutkun...

Sus...

Yüreğine batırdığım son cümlelerin ilk harfi senden alınma.

Sakin yakılan harflerin diline kül gitme, gül olarak kaldığım bu fani güncüllerime.

Dize dize sende ölen kalışların kara bahtının tahtasına yazma sensizlik ödevlerimi.Parmak kaldırıp gelip sensizliği çözemem .Ki bu gidişin matematiğini anlayamadım.

-Benden sen çıkmıyor. Beni hangi güzelle toplusalar sen ediyor. Hangi Perinin perdesini açsam senin nakışların işlem olur günşe. Bu gidişin matematiğinde bir şeyler var.

-Her işlemin sonunda senin işlemin dile geliyor.X ile Y arasındayım.

- " Y" biraz daha yakın.Yar olmanı istiyor ".X" 'i sorma bütün bilinmezlikleri bana soruyor.

-Bu bilinmeyenlerin, bu sana diyemediklerimin diline artı sonsuz olsan,içimdeki eksi sonsuzları çıkarsan. Benim de hakkım artılarda yaşamak can permam...

Bu sevinin aşk raflarında senli kitaplar suskun. Kapağı açılmamış özelemlerin diliyle renk renk,sen sen soluyorlar orda.

-O meşhur sözünü söylesen de dile gelse yenidenlerimiz.

-Kendinle beni unuttuğun uzakların can kokusunda dile gelse kaldığın serencam.

Her gün seni gömdüğüm balballarından çıkar sevdiklerimi.

-Yağmuru ağlatan damlaların aksın bağrımın nadaslarına. Sensizliğe boğulan bir günleri kurtarsın can kurtaran gülüşlerin.

-Bir giyotin'in sözsüz ağzında duran keskin hayırlarını kesilsin evetlere.

-Bir evet kadar yakın ol ecrime.

-Ezelim ol, ezberimi sil hecelerinde.

-Seni düşündüm benden önce uyuyan geceye.

-Gece:

-Ben iki hece, o da iki hece.. Çok uzun değiliz.Onun adına ay var, benim tepemde. Ay 'ın bilinmeyen yüzünü sana anlatayım belki anlarsın bir kadının başka yüzünü.

-Her insan bir dünyadır; ama her kadın bin dünyadır.Her kadının ruhunda bin bir çeşit dünya vardır.Bütün kadınların bütün özellikleri aslında her kadında şifreli şifreli vardır. Kadının şifresini anlatayım sana.

-Kadın, duygu ile sevinin aşka taş olmasından oluşmuştur. Kadın ,duygunun duyulmamış ,yaşanmamış, ifrat olmamış halidir.

Kadın,hislerin sislere ders verdiği duyusal gökyüzünün gün yüzü yaşayan haz aynasıdır.Kadın,sevidir, şefkattir,merhamettir, inceliktir, narinliktir, hassasiyettir,ayrıttır,bitkidir, doğadır, doğal hiç değildir.

-Kadın,içindeki yüzlerce şeytanı tilkiyle dost kılıp bilinmeyen yüzünde Bilinen gerçekleri yaşamak için onları sefir eden duygunun özüne tarandığı bilinmezlik yanılsamasıdır.Kadın, asıl kadındır.Özünde annelik magması olan, uğrunu hep uğurlu şeylere kadem eyleyen tanımsızlığım insani tanımıdır. Kadın, erkektir.Yani dünya erkeklerin omzunda, kadının omzu erkeklerin huzurunda...Yani,kadın erkeği sevilere tanıştıran, onu meleklikten uzaklaştıran sevi cevheridi.

-İlgi, sevgi, güven, şımartılma, sahiplenme, ruhsal çözümleyiş gibi kavramların içinde ,dışında, her zerresinde zer olan yüce ile cüce amaçlar arasında erkeği Adem ve adam kılmaya münezih varlıktır.

- Ey gece peki erkek...

Gece:

-Erkek sadece adamdır.

-Adam olmak için Adem olmak gerek.Adem olmak için de Allah'ın insana verdiği bütün iyilerden en azından bir kadını iyileştirecek iyilerle yontulmaktır.

-Dilim sustura.Seni kestim geceye.Kadını tanıdım geceyle. Her gece b ir kadını tanımak çerçiliğini yaşadı hecesiz,sensiz kalışlarım.

-Seni seviyorum demosundan ölümsüz ve sensiz bir türkü yapmak için elimde sazım, gönlümde hazın, son sözün, son damlan, son bakışın ha bir de nemli bakışların ...Ha bir de unuttum, can kırıkları olan bir güzelin canımın camını kıran o sözlerin var.

Cümlelerimin sonundaki ünlemlerle ünlenip durma.Bu uzak kalışların kitabında yazım imlasız sevgiler var. Yazıldığın kaderindeki bütün noktaları hesapla ve gel yaşa beni ezelinden ...

Hayrettin Taylan

Mehtap Ismarlayan Gelgitlerin Gelinisin Mislina

-Hayatın devam etmesini neden araştırmıyoruz ki? Neden devam eder ki hayat senken, sen de yokken. Bu yaşanmış bir ölümün mumyasını sunmak değil mi?

Ya da kader kazançlarımızın toplanmasıdır, bize ait olanı olağan yapmak mıdır hayat. Peki sevgilim, kayıplarımızdan, ayıplarımızdan elde edilen kazancın karında neden yoksun?

-Nedenler hep zararda?

-Kim hem adil olarak kalmış.

Ey hayatın adıma yatırılmış kısmı, beni aşk dolu şiirlerle, türkülerle, perilerle, donatın!

-Yazıklarımın donanması yok diye veballerimi derin sularda bırakamam.Yıkanıp aklanıp aşklanıp çıktı.Şimdi aşka güneşlenme zamanı Mislina.

- Yarım " yakut "olduğundan yaramı pırlanta sanmasın hüznün hırsızları.

-Kabuklarımı elmas sanan hazine avcıları umudumu çalmasın yeter.

Toz kaldırmamasın bahtının toprağı.Özüm yeter .Gelmişsem sana gitmeyi de elbet öğretir aşkın hayatı. Ne zaman ki hayatın aşkı olup hayatımın aşkına varırsam bende kalan tortularını tırtıllara yedireceğim Mislina.

-Sen tırtıl avcısı olan aşk fakirisin. Kelebek olmayı seçtin, serçeler adına.

-Kırılmışlığına uçan kırlangıçlarım damlalarının selinde öldüler.Kırılacak neyin kaldı ki ? Sıra bende mi acep? Bu kurumlara da kızıyorum, sıra numaramı aldım, yarime birkaç öpücük yollayacağım çok bekletiyor hayatın bankası.

-Sözle iyilik, gözle süzülüş, aşkla mutluluk genç bırakıyor insanı.

Dertlerim senle yaşlanmış olabilir; ama sevdam genç, bir gün gelişin daha bebek gibi her günün önünde büyüyor.Derinlerde bekleyen ufkun magması var.Isınıyor yüreğim.Sol yanımda beyazlarına meftun.

-Evet,buzullarım da var hem de en büyüğünden senden kalma en çok da benden kalma.

Ama içsel özgürleşmeyi başardığımdan yenilmedim hayata. Sana yenilmiş değilim, sensizliğe katıldım.

-İçsel, çevresel,ruhsal baskılara karşı, karşı konulmaz sevdanı set eyledim. Celladına gülümseyen dervişin dualarında sığındım en yücelere.Mistik diplerde susuz kalmadım.Suçsuz bir aranın arasında adına mutluluk taşımanın kismetiyim.

-Farkında olmanın farkındalığını yaşıyorum. Varoluş algısında her oluşun bir kıymeti nazariyesi varmış.

-Biz kıymet verdiklerimize kafiyelemişiz.Oysa hayat kıymetli demlere emanet. Ve biz de emanetçiyiz.

-Dünyalar arasında taşıdığımız mecralarımız var.Varoluşa valsimizi sunmuşuz.Partnersiz olmaz Mislina.

-Damlaların okyanus süzgeci,ben susamış Ferhat, okyanusun dibinde kalmış dağın, delmekle değil varmakla delinirmiş bu dağ.

-Şimdi aşka mehtap ısmarlayan bu gelgitlerin gelinini karşısında ne yapacağım?

Duruşumun damadıym? Dünya batsa da umurumda sensin?

Şimdi yakomozlara yansıyan özelemlerin t'ayfındayım. Ay def çalıyor, şem aşk
uzatıyor. Ay ve şem'e teslim ettim aşkın kaderini bilesin Mislina

bekler beni beklemek
zayıf halkalarımı bağlar sen zaafılarımda mutluluk
sarılışı imzalar gelecek
güneş öper senli şafakları
gün aşkın sıratında güleç ışıış ısmarlar
cennetine tümlenir hayat
akar kevserin, huri dilinle çalınır sonsuz sevdamız

Hayrettin Taylan

Mehveş

Mehveş

zail kurganların kederinde zeylim sana
beklemek pınarında göz yaşların sana benziyor
önce sen/ sonrası / ben arasında akıyor hayıflar
iyot işlendi gitmelere
yapım ile yapım ekleri arasında değişiyor günlerim
özüne yeni anlamar oluyorum
adandım eklere türüyor benden aşk
sin nehrinin şırıltısında yıkandı sözlerim
gidenlerin köpükçüsüyüm
bundan böyle gönlümü kirletmez hiçbir güzel
harf harf bilendim giyotin tutkulara

son sözümü son sözün söyledi
bilmiyorsun
bulmuyorsun
saat aşkını benden beş geçiyor
zamansız
sensiz
bir anın aynasında sustum

Hayrettin Taylan

Melankolik Bir Pejmürdesin Nazlıcan

23.23.2010

Gam yükseliğine geldi huylarımın boyu. Benimle keder diye billurlaşmış bir güzel tanıştı. Nemli gözlerini anlattı. Artık eskisi kadar ağlamadığını söyledi. Beni unutmak için, içinde Çin kadar, cin kadar, in kadar, bir yar açmışsın. Beni sığdırmayacak nefret mağaraların varmış. Atmış kuytulara. Gözlerin yok, güneşin, sarılışın, gelişin yok. Kozmik bir Mecnun olmuşum orada kaderime.

Yetik aşklarımı öğütür periler. Y'arama aşk sürer zaman. Kendime gelişimle, kendimden gidişin son günü geçmiş. Artık ödenmemiş yaşamların adiyım.

-Artık yaşanmamış; ama içimde yaşanan aşkların merkezkaçıyım. Dünyam ile dünyanın bir bamyı sırtında. Güç ile aşkın savaşı başladı, en baştan, en sona doğru. Anlatılmaz ancak yaşanır girdapların sözsüz aslanıyım. Kozmik mağaradan çıktım, sensiz, sonsuz, aşksız, kitapsız ormanların aslanı oldum.

Özlem fidelerim boy boy sarılışına büyürken sen orada ekolojik bir yalnızlık olarak bağrındaki ormanı kurutan erozyona uğramış aşk güzelesin.

-Oysa sol bağrında dünyanın en büyük ormanımız vardı. Tropikal tutkularımızdan yüzlerce meyvemiz vardı. Aşktan sonra doğardı güneş. Ay senin güzelliğindi. Şem senin sözlerindi, eriyen bendim.

-Şimdi orman yangınları yüreğimde başlar, orda senin ateşin kalmış, hangi güzelin yeşillerinde nefsi piknik yapsam ormanım yanıyor.

Hareli demlerimiz depresir, aşkı ateşe öğreten senli anların kıvılcımları saçılır ta içimden. Yanar dururum, anar dururum.

Bir yalnızlık külü savrulur, üstsüz özlemlerim üstünü kapatır.

-İç sesimizin konserini dinliyor ayrılık. Ağıtlarını sunuyor acıların cadısı. Sen güleç bir ceylandın ürkek dünyanın. Şimdi yalnızlıkların giden kedisi. Gidenlerin hüznün mutfağındasın, kendinden ve yalara kederden mutlu yemekler yapma, yeme peşindesin.

*Leyla gibi kalamadın. Leyla, Mecnun'dan sonra bir gün kendisine aşk cambazlığı yapan birisine ilgi besler.

-Artık Mecnun yok, dönmedi, kavuşmamız nasılsa imkansız. Adam dahası çoğu erkeğin yaptığı aşk cambazlığına inanır saf ceylanım.

-Ona aşık değilmiş, adamın aşk numaralarına o kadar inanır ki Mecnun'dan daha çok kendisini sevdiğine inanır.

-Yıllar sonra gider adama. Adama inanır, dünyasını açar. Gel gör ki iş işten geçtikten sonra anlamış.

-O Mecnun'a sakladığı tenine dokununca anlamış ki her şey yalan, her şey kısacık bir zevk oyunu içinmiş.

*Kendi kendine, erkek ile aşk ne kadar aynı cümlede olur ki?

-Mecnun bir ömür elimi bile tutmadı, elim incinir diye, gözlerime bakmaktan sakındı, gözlerim nemlenmesin.

-Bu da erkek, bu da erkek. Hangi aşk cümlesinde hangi erkek gerçek aşk bilemeden susup ağlamış yıllarca.

-Al'yansını öyle yaşanmışlıkların karanlığında bırakıp susma.

Yırtık düşleriyle farklı mecralar sunan olagelmışliğin şanından olma. Huyunu ruhumuzun içsel derinlerinde bırakanların sonuyuz.

-İşveli bir sen geldi halimin can kavline. Şimdi yaşamak senden sonra başlıyor. Şimdi gelmek senden sonra tanımlanıyor.

Hayrettin Taylan

Melekler sevda defterimizi getirdiler

Melekler sevda defterimizi getirdiler
aşkınız kıyametin en güzel alemeti
bir bahara bahardır
Bir şiire ardır
suya su,
Umuda ümmi ummadır

yalnız sen beni düşün
beni sevme sevabını düşün

Senle olmam yeni farz değil
sensiz olmamam farz
ruhum sana kitap olmuş
ilk emir gibi
son emir gibi
her hecede sen okumaları
her an bir ben oyanır oyun başlar
ben hep çocuk aşık kalmak için oyundayım
sense benim yüreğimde ve şevkimde oyuncu
tek rolün var sanki
hep ben bakarken nazlı gidişlere kaçman
ki biliyorum bu aşk
ki biliyorum biliyorumun yorumu

Hayrettin Taylan

Memiş ile Nemlican

Saçlarında esen yelin son hecesinde sustum. Saçlarını okşamak istedim, bir saç telin kalmıştı.Bilgisayarda taradım, çoğalttım saçlarını çoğalttım suçlarıma.

-Gözlerinde inen yağmurun kuyusundayım. Seni kırdığım için Yusuf bile dargın burada .

Uzağıma Züleyha'nın kızı geliyor, sana çok benziyor diye gönül suyumdan bir kova veriyorum.

-Ne yaptıysam" sana olan sevdamdandır "

Kimi sevdiysem sana olan sevdamdadır.

- Yürek kalemin aleminde esir yoktur kalışına.

Ürkek gecelerin hecelerinde üşür yıldızların.Venüs seni çizer samanyolunun girişine.Bu gece hangi yıldızla baksam senin suretin Nazlı_can

- Yapayalnızlığın sözsüz sanatında buluyor beni mecazlar.Hicazlarında sensiz, sessiz melodiler beni yazıyor. Bilmiyorsun beni. Can kırıklarının kırıklarındasın. Kırıklarına dolanmış kırk ayakların kırkı kırk yararcasına yaramın kabuğuna basa basa mutlu oluyorsun.

Görmezsin,sana olan özleyişimde suretimin halini.

- Miş'li geçmiş zamanın oğlu Memiş'im Malihulyalarım da yalnızlığın vatansız bayrakları dalgalanır.

-Aşksız gezmeyem,sensiz hele hiç.Böcek ilacı da yok tenhalarındaki böcekleri kurutacak.Dedim ya susturulmuş pişmanlıkların gergefine sarıldım.

-İlgilerin çiçeksiz baharlarına ırmaklar bağladım gözyaşlarından Uzak tuzakların yaşamsal dürtülerine isimsiz sevgini yazdım.

-Olumsuzluğa aldırılmaz güleç halin.Sahilsiz deniz akar,algısız dalgalar sarar beni.Demiş demiş kadar oluyorsun.Adım sensiz gayrı Memiş

-Kadirbilmez acıların arşivinde tehcir edilmiş günlerimizi gördüm.

Gözlerinin içine baka baka yazdığım yalan tarihine inandığın günler geldi aklıma.

-Aşk kendi sızısında akmazdı.Bir düşün masalına girerek sonu umut dolu sayfalarda seni aradım.

Yecüc ile Mecücler can kırıklarını onarırdı helyuma ihtiyacı olan dünyasız dünyama.

Görmek için görmek yetmiyor...Beni kör bir Mecnun yaptın.Nadaslarımda çıplak Leyla'ların yatakları var.Göremiyorum.

-Arkanı dönüp attığın adımlar onur tarihi diye yazıp durma. Hep bekleyenin Memiş'i olarak acılı hikayenin ön sözü yapma.Daha senli kitaplarım bitmedi.Sızımın sazını cırcır böceği çalar.

-Unutamayışımın karıncıları seni toplar bende. Uçsuz bucaksız çöllerimde başlar vuslatımın samyelleri. Sam Amca'nın kızı asılıyor orda. Somun yapmış senin hamurundan ,civvelerinde üç çocuk yapma yansır sanki.

Yapamam adım çıkmış Memiş'e... Sevdamdan sen okyanusu susar. Susatır beni Cebelitarık.

-Aynı ilçede yollarımız karışmıyor. Ben Tarık Aziz,Sen Abdül'ün kızı Azize.

- Cebelitarık,tan da geçtim seni bende bulamadım.Bermuda Üçgeni'nde üçgen çiziyor kalemsiz, alemsiz gecelerim.

-Bilinmezliklerin Ortatoğusu'nda Filistinli bir çocuğum. Sen sanki Yehova'nın kızı değilsin biliyorum. Sana taş atmak için sapanın var; ama taş kalmadı taş bağrım da. Sen Kudüs'üme taş atıp durma.Sana olan aşkımın Kudüs'ünde seccadeni ser güzel aşklara

-Dua et. Hu desin huriler. Günahlarımdan arındırsın Kevserin .Sus dinle beni biraz

Adının kaldığı çıkmaz yaramın kabuğuna yazdır güzel ismini Nazlı_can

- Birbirimize ağladığımız tarumarların marjları ısırısın sensizliği.
Sana yeni denizler ürettim gözyaşlarından. Yalnızlığın fenerleri yanar,uzak kaldığın her yere...

Anlamın boylamında zamansızlığa dolanmayı bekleyen anlam içindeki dizelerimde sus biraz.

Anla biraz...

-Dine gel.

- İmana gel

- İtikadını artır aşkımı yaşayarak.

-Beni de dinden,imandan, sensizlikten çıkarma...

-Uykusuz bir gece yaşattım diye her gece bana bin bir gece masalıyla bekletme sofalarında gecesiz bırakma beni. Bir gün geleceksin umuduyla yeni masallar anlattırma. Bu aşk bin bir geceye de sığmaz.

-Aşkın yer altı yatağında atma beni.Başımda yer elması yiyerek elma yanaklarından öpmemi azdırma.

-Dedim ya yaralıyım yaralı...

Belki bağışlanmaz hataların cehenneminde zebaniydim. Belki zenciydim günahların şafağında.Belki ben değildim, sosyolojik dumurların duruşunda aklandım,saklandım,

- O bildiğin benden bir tek göz yaşlarım kaldı.

Gizli bir düşün atomunda parçalandım,gül yüzüne.

-Aşk bir yaşam biçiminde yazgımın üslubu oluyor.Kandırmaca bir bulmacının bütün cevaplarında boğulmuş gidiyordum sana.

Kolaydı değildi yokluğuna kafiye olmak.Serbest şiirlerin imgesinde yüzlerce anlama şifre atarken en güzel anların anlamıydın.

-Sen vardın, varlarınla yoklarım arasındaki arasatta.

Boş versene , borç versene hayat.

Aşk olunca gönül zengin, karın boş.Sessizliğin sunaklarında mevsimlerin karı erir.Altı ay yaz, altı ay kış geçiren gönlümün musonlarında sağanakların durdu.Şimdi içim de çöl, dışım da çöl, yalnız bekleyişim umman...

-Usumuzun dehlizlerinde üşüşür ceylanlar.Gerçeklerin kimyası ceylanların yüreğinde.Ürkek ürkek yalnızlığına izdüşümsüz kadın hayali düşer.

Bin bir gecenin içinde bin bir suretin yansır kırık aynalarım.

-İçten içe tutuşarak büyüyen yanardağlarım göğsümdeki ölümsüz aşkını utulmazlığa böler.Beni sana böler aşk,beni çarpar aşk. Beni toplar sen. Beni senden çıkaramaz çıkarmalar. Dört işlemin dördünde durur dünyam.

- Umutlarım zincirlere vurulmuş zincirleme isim tamlaması. Takısız yalnızlığın arasında yudumlayamadım ismin hallerinde.Den halini sevmedim hiç.

Hep " i " halini sevdim.

Seni dedim seni,utamadığım seni ...

Her acıklı şarkıda,her acıklı filmde, her acıda kanadığın seni.

-Beni iflah edecek yıldızlı günlerin keyfinde gecelendim,hecelendim.

-Yandım.

Ayrıldım.

Ayrılık aşkın Antartikası.Penguenlerini bari yolla. Kaç buzul kopunla senli bir penguen alırım

-Biriktirdim sensizliği. Neresi ayrılığın ay takvimden yazılır.Ay yüzün , aşk yüzün,
dert yüzün
yaşanmışlığa neden sahil değil.
Hangi cevapsız sorularıma sis olup kalacaksın üstsüz özlemlerime.
Hangi sorunun son sözsün bilemedim.
Yazdım seni kedere.Kaderden ders aldım,hep beklemeyi dene dedi.
-Hepbeklermişin Memiş'iyim.

Hayrettin Taylan

Meşhur kırınlık kuluçkasındaydın

meşhur kırınlık kuluçkasındaydın
bense ayrık seçilmiş bir güvercindim özlemine
sıradışı bir ritimle bir araya gelmenin gelişıydım
gelişim gelişmemiş bir ülkenin gelişmesine esrik
sen haklı olmanın tam hakkında hükümlü kıldın ayrılığa
Zincirlerinden sıyrılmış aşk aslanın ceylan avında ve sensizlik tavındayım
Kusursuz bir bekleyişin tazısı taziyme koşarken
Ben gözyaşlarımı bulutuna ısmarladım
Ağlamamı bekliyorsun
Müthiş uyanıklık
Bilinçle bilenen zaman
Biter diyen bitmeler
Ve sen
Ve ille de ben
zelal olmuş
lal olmuş hayat bize
o kadar uzak uğurlar sunma bana
gel su gibi
ak naz gibi

Hayrettin Taylan

Meşhur ve Mecbur Edilmiş Mechul Aslı

oynamış bir kelebeğin vıcırdısında
belirsiz bir sevmenin güneşe uçmasındayım
geleceği bozma seçeneklerinin son tortusunda
umutların kayıpsız seçkisinden sana Atlantis olmak
Bilinmeyene doğru bir son sunmak canhıraş halimle

Ayaküstü uyuklayan sevda sularına kapılmadan
kıvamsız ve kavimsiz tutulmaların son ereğinde
pi! si alınmış ruhun son karesinde bir kere hecelenmek yanında
sürüklenmek üzensiz ve acımasız anılmaların gül geçidinde
hareminde tüm sensizliği sislerine aklayan alil halimden arta
Unutulmuş bir özlem geçişinde yuhalandı hovardalığım
doğurgan kaçışlarımın her tuzağında senden uzaklaştırıldım
nasipsiz bir hülya bendinde gelmene köprüler kurdum
vurulduğum arkaik düşlerinden
gözyaşlarının akışında eridi dünyam
küçüldüğüm son demlerde aklandım sana
tarar ve arar oldu her bakışının manasında
vizesiz sevdiğim tüm aşk güzelleri sınır dışı edildi
bir geceye bir ömür karartma tutulmasında ay tutuk
gece kaim
yıldızlar şaibeli kaçışlarda
sen yoksun
birakılmış bir anın huzuru var
soylu ve söylenmemiş büyük yalanlarımı da alarak
sana gelmek yeni doğmuş güneş ya da bebek gibi
meçhul yaşanmış bir aslının aslı sensin bilesin
meşhur edilmiş arzuların uçarı keremi değilim artık

birakılmış bir anın huzuru ve zuhuru var
soylu ve söylenmemiş büyük yalanlarımı da alarak
sana gelmek yeni doğmuş güneş ya da bebek gibi

Hayrettin Taylan

Meşhuru ,Meşhur Menşura Eden Kentsin Şulenar

* Meşhuru ,meşhur Menşura kentsin.Yıldızların takviminden bir bir gecelerin dökülür.

-Evvellerim yıllardır senin için aşkı barışa çağırmakta. Bir zaaf sınırından, başka zaaf uçurumuna giden meçhul olmaktan kurtardın.

-Üstüme bir aşk üstlüğü aldın.Sevgi şıklığı mı gördü herkes. İçimde başka yaralardan kalma buzular vardı.Seninle eridi.İçim şimdi sonsuz nur kadar ışıltılı.Kutsi bir arınma gibi içimin dehlizlerine hizmetkarlık yapan Meryemsi, merhemsî bir halin vardı.

-Aşk halden hale girmektir.Seninle halden hale, aşktan aşka, yaşamdan yaşama kopuyoruz.

-Sefil bir yalnızlığın lorduydum. Hani kendimce Lord...Oysa lordlar kamarasında dalgaları izlemek hayattan Ama aşkın prensi olup Sevda prensessinle dünyalar, güzellikler, sevmeler, özel anlar yolculuğu yapmak güzelliğin son tanımımıymış meğer.

-Hayal zenginliğimin sahibesisin. Gerçeğime aşılı sözlerin yeşerdi.Yarın çok şey var beraber yaşanmaya.

-Sessizliğin şıkkını işaretleyen, bensizliği cevap olarak yazan uzak kalışları denemeden çıkardım.

-İncinmiş bir incelik gülüsün.Solduramam sensizliği.Gül kokun her zaman içimde zaman olarak kalmalı.

İçimdeki çocuk, içindeki kızı sordu. Nasıl içsel kıpırdayış aşka mı Kararsızlığa mı kimili?

Antika umutlarımı senin için çıkardım gönül sahafıma. Bedava alıcısı çok olan sevda kitabı değilmişim. Meğer yüreğim kendine tarih, büyük aşklara yenileniyormuş.

Göbek bağımda yedi göbek aşıklık istida var.Son Mecnun artık benim.İstanbul benim için çöl.Ve yüreğine yolculuğum devam ediyor leyli gecelerde.

*Duamsın. Ellerim açtım. Güzel niyetlerin lezzeti için seni izzet-i nefsim'e teslim etmeye geldim.

-Aşk doğum lekesi gibi kalbimde izinle kalıyorsun.Bir bebek gibi büyüdün içimde. Bir ömre sığmayacak kadar avuçladın dünyamı.

-silinmeyecek ...

Hep bilenecek.

Hiç unutulmayacak....

Kaderi kader mıknaş kılacak...

Bakiliğimim sakisisin Şulenar...

İçimde seninle giydirilmiş bir içlik.Hoşluğunun boşluğunu tümlüyor.

Bir ben kumaşıyla seni giyip sevdalara cümle yoldaşı oldum. İçimdeki sensizlik çıplağını kapatacak yürek kumaşı yok.

-Gelererek,severek, sarılarak, masumluğu aşan anlar yaşatarak sensizliğimi örtmelisin Şulenar.

Seni incitmemek için inceliğini inci yapıyorum. Seni kırmamak için kırılmışlığın kırılacağı olup gönül pencereye konuyorum.

-Mutluluk göz yaşları dışında ağlamayasın diye Serçe olup ömrünün en güzel yerine yuva yapıyorum.Biliyorsun serçeler ağlayınca ölürler.Bu yüzden ölümsüz

damlaların sınırında sinirlerimi paketledim.Gayrı seninle, gayrı sensizliğinle, hayalinle ve en çok bana sunduğun helalinle lal oldum sana.

İçimde putlarını dikmiş güzeller var. Beni sevda putperesti yapmaya çalıştılar. Oysa ben sözler, güzel niyetler, iyi ilimler, ilerici bilimler kelamcısıyım.Ne anlarım güzellik putundan.Ben İbrahim'in aynasıyım, Nemrut'un kızı gönlümde putlarını dikemez adın kadar emin olmalısın Şulenar.

-Hakikate teslim olduğum algılar şehrinin sultanıyım. Seni de en doğru olguların sahiline aşktan ötelerle taşımaya geldim.

Düştüğüm hakikat kuyusunda Yusuf'a günümüzün aşklarını anlatıyorum.
Yusuf:

-Herkes kendi hesabının temsilcisi.Misaller sana derstir.Senin aşkın ne kadar aşk? Senin Züleyhan ne kadar Züleyha... Meyli var mı sana. Bu meylin meyini içip dipsiz kuyulardan, ömür dolu yarınlara yakın mısın?

-Onun kucağında alıp yarın seninde kucağına benzerini sunmaya geliyorum diyebiliyor musun?

-Aşk sevdiğinin kucağına, ona benzerini sunmaktır.Beni Yusuf kılan oydu. Züleyha zor ulaştım; ama Züleyha birden iki oldu.Ben ikisini de aşk kadar sevdim.

Evet, Yusuf luğum bu fikrin ocağında.Bir papatya beyazlığından, şuleler kentine geldim.

Mihrabımda senin sevgi vaazın.İmam benim artık.Bütün cemaat içsellerim.

Aziz Kardeşlerim,

Alın yazıma yazılmış bir aşk var. Yüreğimde şuleler var.İçten içe yanıyorum.Beni oylarıyla nakışladı.Bir bebek aynasında hayal kundağını gördüm.Ömrümü ona güneş kadar yakın ve aydınlık kıldım gayrı onunla her özlemi yaşamaya kadericiyiz...Bileseniz...

Hayrettin Taylan

Metafizik Aynada Kendimi Sende Taramanın Yokluğusun

-Ece'lim alışık dağlar sürer, sol yanımda senden.
-Dilerim seni dile getirelemeyen her şeyden. Aşka sükunlarımı sererim serimi.
Bir sen'e bir senemi sinemde yaşatırım. Aşk saçlarında saklanırken okşar bulur saçlarının yelleri arasında kalmışlığımız. Şımartırım seni mavi hayallerin ıslanmış yaşanmışlığında.
Aşkın haremimdeyim senden başka sevmek haram .Yara sofalarına atmışlar İstanbul şahit. Yara kabukları üstüne üstsüz kalmış üstü alınmamış tutkularını yazarım.
-Gri vuslatın Grek sevinçlerinde çakırkeyfim dolanır sensizliğe
-Bakar ağlarım .
Acının gündüzünde karanlığına sobelenir görünmezliğim.
Eskimiş hayallerimizle yeni bir gerçeğin evlerini kuruyorum.
İlk hayalin sen katında kırmızı rujlu dudaklarının r'esim sergisi.
-Ben baştan sona kadar aşka çevirimiçi yapıyorlar.Öpüyorum öpmeyi.
Son hayalinin ben katında kadınsılığın bütün çıplak doneleri. Ben ruhunun çıplaklığına alışmış seni görmezliğin fakiriydim.
-Aman Allah'ım biri benim gözlerim kapatsın.Olamaz böyle bir şey.
Allah'ın özene bezene yarattığı nitel bir güzelliğin sonsuz ismisin.
Bakışın metafiziklerimi güdüler. Güdüsel bir arınma çatısındaım
Baştan sona kadar senden kalanların kalıntısı oluyorum.
-Baştan çıkıyorum sen'den çıkmamak için. Şimdi hangi s'onun özelse benimse onun onsunda kendime altından sözler, özlemler derliyorum.

*Olmayacak şeylerin çocuk aklıym, aklım ile saklım arasında kalmış bir sen var, binlerce ben var.

Bir bülün kanadına yükledim gülünden kalanları. Bülbül taşır da ben taşıyabilir miyim kokunla alıştım ömrü sensiz

Neden ruhuma yuvasını kurmuş elemin kargaları.Neden öter durur beynimin sensizlik ağacında.

-Seni leylekler mi getirdi sahi?

-Gönülevimin bacasında yuva yapıp her bahar beni sana çağıran bu leyleğin Leyla hali ürkütür.

-Montajı yapılmış acıların baş rölünde bırakma beni.Film içimde gişe rekorları kırıyor.

-Severken gidenlerin türküsünü çalan sendin. Şimdi bu filmin muziklerini neden yaptım deme.

-Kendimi bulduğum buluşların mucidiyim. Meşaleler yanar bağrımın sen kapısında. Ömrümü bulduğun günün gizem avcısıyım.

-Hazinelerin varmış meğer, aynı gülün dalında.

-Yüreğinde yaran varken koşma, gönlünde ben varkeb konuşma. Gitmenin okulunu bitiremeden terk edemezsin beni.

bir yanım yakılmış, bir yanım akılmış.

-Sen yanım ç'alınmış bir hayat gibi duruyor.

Kendimi bildim bileli yüreğimde geçmişin oturuyor. Şimdi sen mi eskisin gidip gelmişliğin mi ? Yoksa seni sevişim mi eskiz bilemedim.

Acıyan yerlerini öpecek bir dudak izi arar cemalim.Helalini ister
düşüğüm düşler, içsel zikzaklar.
Atıldığı kuyulardan, sıkıldığı huylardan, beni çıkaracak Leyla halini ister emelim.
Aldığın yaraların kabuklarına duvar yazısı yerine ömür yazgısı yazacak seni
isterim istendiklerim.
-Tüm doğruların doğurduğu güzelliklerin doğru denkleminde dengini ister
hayatın mavi boncukları
İster seni işte.

Var olmak kendi hücrelerini mitozlarımda bırakır.Kapısı ölüme, aşka, ayrılığa, acıya,
vuslata,arzuya açılınca binlerce ben ürer.
-Var olandan çok olana karışınca azlarımız şımartır bizi.Çoklara koşturur, yorulur ;
ama iç gözümüzün açlığını doyurmaz içimizdeki çocuk.
-Kurtuluş bunun neresinde. "Az" oluşu çok oluşa, çoktan kalışa nasıl lehimleriz.
Ya da insan bu kadar nefsanîyken arzu ve zevklerinden nasıl arınıp birazlarla
yetinir.
-İnsan ile insanlık arasında sadece bir yapım eki mi var. Anlamı bu kadar etken
kılan değişkenlik mi?
-Kendini biliş için kendinden geçişleri yaşamadan mümkün mü? Yüce aşk için
minimize ve minel bir aşk gerekmez mi?
-Her duygu kendi rızkını insana sunmuşken neden hala acizliğin aynasında kırışık
özlemlerimiz var.
Rastlantısal mı ki hayat? Gaybı bilmiyoruz ki .Bilmemize gerek var mı ki? Bizi
aşanların gölgesinde olmak zorunda da değiliz Tinna.
-İç ışımlarımız var her şeyi anlamaya, içselleştirmeye, yaşamaya, yaşanacaklara
ışık olmaya.
-Ne kadar kendin olmakla başlar hayat. Kendini bilmek dünyanın en zor işi ve
başarısı.
Başkası olmakla, başkasına ulaşılmaz. Duyumsamalarımız, içimize ışımalı akıl ile
yüreğin zerrelerinde karıştırılmalı.
-Biz olana, bizden olana, bizde kalana tümlenmek gerek. İnsanın özü kadar kendi
özünü bulmak da yaşamın şartı.
-Şimdi bu algısal izlekle sana geldim. Tinlerinin gözleri açık.Ve ben bilinçli bir
üreng olarak sana oğullanan yaşamın arısıyım.
-Aramızı açanların kaçan kanadı değilim bilesin.

Hayrettin Taylan

Metafizik Bir Fünyesin Baharıma Zindenaz

Celladım gülümsedi gün yüzüne. Artık sen varsın. Artık yaram yok Zindenaz.

-Son isteğin demlerinde içiliyorum aşkına. Artık yeniden sevmenin baharıyım.Çiçeklerin açıldı açıklanmamış sevda toprağımda. Gövdemdeki yarayı görmüyor senle yaşayış haritam. Seni şehir yaptım.Yaşanası kentler Newyork, Bern, Toronto, Auckland, Yeni Zelanda, Stocholm, Sdney, Ottawa, Münih, Lüksemburg, Kopenhag, Brüksel, Cenevre gibi. An be an farklı özler sunuyorsun.Neo ışıkların gözlerinle kardeş olup beni huzura taşıyor.

-SEN dedim kentlerime. Son dedim bakışınla başlayan sevda okyanusumuza. Sen dedim yaşayan, yaşanamayan,yaşanacakların adına. Sen uçma ki can keleşim olmayasın.Hiçbir zaman yüzme ki ruhumun yaralı balığı uyanmasın.

Sevmek nedim olsun sen nedime.

Lale devrini yaşasın yaşamak isteyeceklerimiz.

-Ergenekonumuzu deldik gayrı yerleşmiş bir aşkın otağındayız. Gözlerime bakarak hep Alp Er Tunga gibi görme.

Evet, ağıtlar yazdım nazlı yare. Çinli değildi benimde set kuran giden. İçinli biriydi.Kendini kurşunladı ben yaralandım aşka.

-Hep Alp Er Tunga olarak bakma bana. Sana geldim, senli Manas'ı yazmaya geldim.

İnkâra yeltenişin inişine geçemem.En uzun, en yazılan,en sevilen, senden en sen'e giden destanımız olmalı.

-Habersiz geldin sanki.Oysa içimin haberlerinde okudum seni.

Bana gelişini yazıyordu ruhumun alt yazısı. İşte beklenen sarışın, kumral, buğday tenli, enli menli, benli senli, her ruha, her bakışa, her renge, her özleme, her arzuya uygun bir uygunun mührü gibi s'alına s'alına geldin .

- İçe içe suskunluklarımı içti içim.İçim sarhoş. Dışımdaya dışlanmış bir güzelin gözleri varken geldin.

- Sen geldin zindelerinle.Zind olduğum mistik ruhlar sarkacında.

Aforizmaları dinlemiyordu dinden, imandan,aşktan anlamayan biri.

Sadece biriydi Zindenaz. Bir 'i sıfır eden, sıfırda bırakan, sıfırları tüketen alışıl gelmişliğe alışık, gidişler içdiş,payidarlığın p'ayı, şemlerini ay'ımda eriten an '(ve) kara'nın sevimli tiftik geçisiydi.

Tüyünden değil huyundan ruhsuz günlerime çoraplar ördü. B'aşıma terk edilmiş er'zaklar bıraktı.

-Seher yelinle geldin, çizdin beni güneşten önce doğan bütün sevgilere.Kovaladım durdum hayalini. Hayaline kadar güzelleştin Zindenaz.Zent Avestan olup ateşi yaktım yüreğinde.

Zerdüş't ,değilim korkma öyle yaftalarım yok; ama içindeki aşk ateşininin Zind'iyim. Bu yüzden Zerdüş't öldü ben geldim. Aşk ateş demektir, ateşe gerek yok.

Gidene gerek yok, sensizliğe gelemem.Bende kalmalı küllerin. Kul olmayı unutma Zindenaz.

Şiirimin üşüyen ellerinden tut.İmgelerimde kalsın kalakalışın. Yum

gözlerini.Gözbebeklerin yazsın aşkımızın romanını. Hayat hep roman gibi kendine sığıntıları sunar.

Senin romanını yazmaya geldim. Yum gözlerini, sustur sözlerini.Sev sadece.

Bu ,benliğin varisi sensin Zindenaz. Tetiğini çek tutkumuzun ortasına.

Haydi yaralanalım on ikinin zindelerinden. Haydi sana gidelim, ben ile sen gitmeleri hiç sevmezken.

-Zind olup Zindeliğine kabil olup sustum yaşanan en güzel kent olarak.

Haydi b'aşkentim yönet beni senden.

Hayrettin Taylan

Metafizik Bir Fecirsin

ben hep beklenen oldum
beklemenin tadını bilmem
ama bilinen tatlara benzemez beklemek
seni eklemek anlara
esen yeni alizelerde alicenap utkuların yanıtı olmak
firar edilmiş sevdaların yörüngesinden çık
gel yüreğimin yengeç dönencesinde
en uzun gecede ışığım ol
takvimler birer birer okunsun yeni tutkumuzun yazılmalarında

ben seni yazdım
alın yazısı yazmış bir kere
varlığın bende unutulmaz akisler oluşturuyor
her gelmenin gelgitlerinde ay yüzün yansıyor
bu gece ayın on dördü
gönlüm seni böldürdü
yarım küre sen
yarım küre tüm hayat
kısaltılmış ömrün son deminde
hep yanımda kal ki
içim içime iç deniz
suların en güzel anındayım
sevmenin en anlatılmazında
anla işte dünyanın en güzel anı

Hayrettin Taylan

Metafizik Bir Fünyesin İçimde

Atardamarlarımda senin fünyelerin varken, yüreğim, komşu güzellerin sınırında senin mayınlarınla dölşeliyken söyle nasıl severim başkasını. Sevda açmazlarında kaktüsler çiçek açar mı? Hani şu bildiğimiz dikenlerden gül olur mu? Gecelere durdum, sustum yeni açılımların yorgun gözlerinde kalbimde açılan gülünle hayata bağlandım.

Yüreğimi kanattığın,artık sevmiyor, umurunda değilsin hançerle yoksun her anımda. Acıkmış tufanlarınla savruk kaldım buralarda. İnatçı

Maskelerini takıp,başkalaşmış hayatların uçuklarında saçlarını tararsın. Saçlarını görmeyeli epey oldu,beyazların arttı mı? Her beyaz tele değmemiş elimi,sönmemiş ateşlerimi değdiren beyazlanırsın belki. Güneş batıran gözlerinde fecri gülüşler, içimde hiç yanıt bulmamış gidişlerin işsizliğinde iş arar. Artık bir isim de var.Seni yazmak, sensizliği yazmak, gelişinin özetlerini okumak umut kütüphanesinden.

Sahi hatırlar mısın,kütüphaneye gidiş gelişlerimi.Sen geçmişinin tezini hazırlarken, ben geleceğin kitabını yakıyordum.Bir gün İstanbul'a nadir kar yağan bir günde orda mahsur kalmıştın.Gelemiyordun,arabayla gelmenin imkanı yoktu,yollar açık, buzlu ancak belediye arabaları geliyordu.Akşam olmuş,kar savuruyordu.Sen sabah kütüphaneye gittiğinde hava güzeldi.Normal kıyafetlerle gitmiştin. Yanımda kışlık manton,eldivenlerin,bir yüreğim...

-Sana geldim kış-kıyamet dinlemeden.Kütüphanede senin gibi mahsur kalanlarla gözleri nemli beni bekliyordun.Pencereden beni görünce,işten babası dönen genç bir kız koşup sarıldın.

-Üşümüştüm,tüm üşümem geçmişti.Sarıldık kar bütün şiddetiyle yağıyor,el el gidiyorken inişli bir yerde aynı anda kayıp yuvarlanmıştık,senin gözlüğünün bir camı kırılmıştı.Gözlüksüz yürümen zorlaşmıştı.Elime sımsıkı tutunarak,yavaş yavaş otobüs durağına gelmiştik.Soğuk; ama sıcak günlerin haritasında zorluklar aşkın üstüne yağmıştı. Üşümüştün, üzülmüştün; ama iyi ki sen varsın, iyi ki geldin .

-Bir erkek eli değişiyor aşka, aşk yeni sıcak bir mevsim sunuyor.

Sorular, usumda tamamlanmamış sevgi depremine neden oluyor, sensiz kışlar nasıl geçer bunun kodlarını çözme anındayım.

Örümcek yalnızlıklarım ruhumda ağlarını örerek,bir gün senli bir el süpürgesi paklar bu da bir umut...

Kozamın içinde "içten isteyiş" bir kavuşma değil midir?

Sabırla belesem şu yangın gitmeleri yine buluşur muyum üşüdüğün yalnızlıklarla.

Yağlı kement gibi anları kaygan yapan imkansızlıkların

İnindeyim.İn aşağı bak, aklanmış,ak sevgiler büyüten ali cenap halimi gör.

Güvercinlerin uçarken Belkis sarayında,benim meşk meclisime gelen güzellerin mektubunu yüreğinin taze gül bahçesine düşürmüşler.

-İşte sen busun...Yine meşhur cümleleri kullanmışsın kendince.

-İflah olmaz adamsın.İkinci cümlede durmanda fayda var.Bu cümleyi kullanma bir daha. Sevdadan kaçılmıyor ipek gözlüm, aşk mutlaktan önce, aşktan önce yakalar. Nemli gözlerinle bizli gökkuşağı kirlenir.

Bütün renklerden,ektiğim çiçekler soluyunca,gelmeyi göze almalısın.

Bunca çiçeğin göz pınarlarına ihtiyacı var, sen orda çiçek çiçek solarken benden uzak kalışın reva mı?

Yapraklar korkularını anlatacak, renkler değişimin beyazlığını sunacak,pişmanlık kendi ürettiği benli pişmaniyeler sunacak.

-Hadi susma; halâ içinde enkazlarım var biliyorum.Bu kadar nefret,susmak,kaçış neyin şifresi sanırsın?

-Bir giyotinsin yüreğimi her kanatan,senli kan ırmakları sunan.Kanla,canla,aşkla,bir bekleyiş sundun yakıp köz eden nefesinle.

Seni sevdim, dağ-taş kendisi yazdılar.Her dağ bu dağlanmış yüreğime dayanmayıp adını yazdı.Her taşın üstünde senin baş harfin, hangi güzel

Aşk başıma taş atsa senli kanarım.Aranlık yollarda sürdürdüm izini, bütün güzel sözlerde seçtim sözünü...

Mir gözlerine, gül dudaklarına vurgunluğu süren tutkunun işadımıyım.

İhalelerine katılan bütün el oğullarına önce sevgi tabancımı çektim, arkasında, yazdıklarımı söz söz fırlattım üstlerine.

-Benim dışında kimse seni sevemez.Sen benimsin, bensin, bendensin.

-Sen, fırından yeni çıkmış sıcacık ramazan pidesi gibi özlem kokuyorsun... Seni yemek istedim oruçluydum, sensizdim, umutlarımın dağındaydım. Acıkmıştım sana, tutunca terleyen ellerine, bakışınca renk değiştiren gözlerine ...

Sen acısın, hem acının ilacı,hem de ilacını ruhun ecza deposunda stoklayan derman abidesisin.

-Sana olan hastalığıma yeni ilaçlar bulmuşsun.Kanserin bile ilacı bulundu, yalnız benim sana olan hastalığımanın ilacı henüz bulunmadı.

Yankım sana ulaştığında,sevgim dumura uğramış yüreğine aktığında, Güven dağlarımda kar yerine yar yağınca ilacımı gönder belalım.

Çürümüş kıpkızıl güllerin kokusunda yankılandı sesin. Korkular kesti

Ayrılık bıçağımızı, beni senden kesti hayat,aşk pansuman etti.

-Sözüm bitmedi,ruhumun bacası tütmedi,senli güller kurumadı hazan bahçemde.

-Ne kadar kaçarsam sensiz ıssız vazgeçilmezlere,yüreğinin kutsal limanlarındaki aklanışın,ağlayışın, masum periliğin, mütevaziliğin oğuldar ,yavru yapar ak güvercinler.Gölgen değer yalnızlığıma

Hesapsız, kitapsız,öçle beslediğin kaçışlarla gölgeni silemezsin. Yüzün, ellerin, gözlerin,sözlerin, bıraktığın her şey suni bir cennet olmuş.

-Bu yüzden seni hala çok sevdiğimi,taşlara,dağlara, bağlara, ağlayanlara,beni sevenlere, kısacası yedi bin aleme söyledim,bilesin yaralım...

Hayrettin Taylan

Meteor Aşk Yüreğine Düşünce

gidişin meteor düşü gibiydi
aşk parçacıkları yaydı sensiz dünyama
dehlizlerinden ders aldı algılarım
bestelenmiş özgürlüklerin şarkısında okundu adın
biz sevmişiz şarkılar bu yüzden ağlaşır
biz tükenmişiz ağıtlar bu yüzden araşır

2.
debisi düşük damlalarının akıntısına kapılmıştır vicdanım
ağlamasan da olur
vicdanım akla ağlatmayı öğretti
içimin eğimlerine doygundur ıslaklık
mistik derinliklerde cengindedir yalnızlık
akustik umutların fecrindedir sensizlik
septik kinlerin karanlığındadır kayıpsızlık
bu yüzden el bombası "el"dir benim için

3...
dizi dizi aşkın,sözsüz tespih gibi çekildi b'ağrımca
özgürlüğün akiklerinde teşbih gibi dizildin v'arınca
oysa yasaklanmış hasretlerin tecimeneyim
suyu boğan gidişlerinin ıslasıl aziziyim
"el" aziz kadar kutsi çınarların büyür yolunda
özümlün bayrağını görmeli yüreğinin vatani
vuslatın lavları arasında gezinen içtenliğini görmelisin
tuzakları savan sözsüz ömrümün dil busesi olmalısın
uzakların sorularında, cevapsız bulutların örter beni
nemli gözlerine buhurlarını sunar mutlu ya da mutsuz aşk
yarın ya ağlamaya yakın yar, ya da sana ıslanan aşk göğü

4
mısra içinde kalmış içsel mazilerimin imge gülüsün
soluma değen, şimşekler beyit hoşluğunda parçalar anlamını
aynı divanda, seni okumaktır aşk
aynı orkestranın, son provasında seni okumaktır aşk
aynı bakışın, yakışında sana yanmaktır aşk
aynı aynanın, son yansımasında kendini yaşamaktır aşk
aynı benin son kimliğinde sana ciltlenmektir aşk

5
soyunmuş gölgelerin sergin ufkunda kalakaldım
kalbin tıkalı damarı kadar içlenmiş kaderinden ayıklandım,
ultra viyolanın kadınsal ışını sen olmalısın
zararsız sevilir gibi içimi görmelisin
giyinik bilgilerin kesiflerinde keşfe başlamalı yorgun düşlerin
dizinin dibinde uykusu kaçmış hayallerime bolluk olmalısın
yüreğinin telinde çalınan saki olmalısın
kurbanlığıma benzeyen hercai zamanlara saat olmalısın
ve sever uyandırmalısın bu gafletten

Hayrettin Taylan

Metronik Hesapları Olan Liseli

Metronik hesaplar peşindeyim.
Pişman edilmiş gibi bir gelecek gibi değil senin geleceğin.
Saçlarını,suçlarını,nazlarını,azıklarını çözeceğim
Ama çözeceğim çözümsüzlerini
Aşağıdakilerden hangisi sen varken ben varım anlamına gelmez.
Gelmez ve gelinmez.
Şıklar sıralanıyor
"Sorun "şık ve şıklı.
A) Alınan tüm yanıtlar yanıt olabilir.
B) Bilinen tüm bilenenler yanıt olabilir.
C) Çözümlenen tüm şıklar yanıt olabilir
D) Doğru hep doğrudur bu da benim doğrum
E) Emek verilen her şey bir yanıttır

Ki
Seni yanlış anlamalarına niceleri ölmüş.
Nice:Yanıt bir olmanın kanıtıdır.
Bir olmanın son sayfasında sana bilendim.
Bileydin benim içimi hemen çözüldün.

Hayrettin Taylan

Metruk aşk şehrinden Son Çağrım

Hüznün metruk kentinde ben olmaktan çıktım
titreyen bir geleceğin sevgi gölgesinde üşüyorum sensiz
tüm umutları ulaşamadığım her şeyine ayna kılıp
bir ezginin en güzel sesinde susup kalıyorum aşka
beni de çalıyor teller ve"el"ler bilesin

sorgum kurlarına endeksli
bu aşkın ekonomisinde yüreğim para etmiyorsa
dügümlenir dünya
susar ay ve Ayşeler
bulanık anlar dolar
susar beklemek
beni içmeye gelen ürkek ceylan kaçır
puslu bir düş öpülme dudağımdan öper
mevsimler oynar iklim düğünlerimde
sen hazan ben sana hep yaz/an

Hudutları huylarımın sanrılarına sarılı demler bulur seni
Seni oynar bütün can kırıkları
Kavuşmanın defilesinde göz yaşlarını sunar ahular
Kumrular kur yapar,yanılsamalarımda
Beni senden kurar aşk saati
Özledim işte yine
Yine içimdeki zil sesinle uyandım
Sarılmak istedim
Yoktun
Sensizliğin bütün ateşi kendi künyesini yaktı
Yakıldım sana
Gel hayrına küllerimi siliver can evimden

Hayrettin Taylan

Mevlana ile Mevlam Neylerse Güzel Eyer

-Nariçe-

-Bir duadır haykırdığım,incindiğim sen kuytularındaki sesler. Hezimetlerinden sonra asi olan asi ırmağında kirli bir sen akar.

-Yüreğinde oymacılık yapma işim beni mutlu ediyor.Seni seviyor muyum bilmiyorum; ama seni çok seviyorcasına yazmak beni mutlu ediyor.

-Sana gelmek için şarkılar söyler durur.Oysa ben yalnız seni besteler, çalar, susarım.

-Coşkularımda oynayan mutlu çocuk benim işte.Mazlumun ahını alan bir güzelin güzündeyim.Çürük gövdeli aşk ağacının yaprakları düşüyor yaramın üstüne, yarimin üstüne.Kapatması gerekirken tümünden çıplak bırakıyor sensizliğimi.

-Mevlana geliyor,Şems yok yanında.Şair sen bensin, ben senim. Gir koluma iki aşkı ikilemlerin kiliminde dokuyalım diyor.

"Şefkatlice tut elini yaralarımın üstünde... Şefkatlice... Beslediği kuzusu yeni ölmüşçesine hüznünlü duran çoban gibi okşa kalbimdeki yaralarımı. Sufi bir dindarın varlıklara gösterdiği şefkat ve sevgiyle iyileştir yaralarımı..."

-Mevlana dedim yukarıda Mevlam var, Mevlam şahittir ki bu içimdeki yaralarımın meftunu bensem, giden günahkardır.

Mevlana:

-Bu kadar seveni terk etmek en büyük günahdır.Bu güzelin günah- kebirleri artıyor.Bu da kibrin kibritine k'av olmaktır.

-Çare çirasını yakmış. Özüm aydınlık, gözümünden sana akan mistik bakışlar.Gözbebeklerim içindeki bebeğe oyuncak sevgiler almış. S'alıncağımız nefsimizin yanında. Nefsim ile hevesim arasında mayınlar. Ben biraz karışıyorum ben'e.

- Bir kuşun kanadında umudum, düşlerime düşmek üzere.Karışıklığımı giderecek sözlerin gerek.

Umudun sandalı gelir damlaların sahiline.Biraz beni de ağlatır

-Gitsen çok uzakların tuzağına, beni alır mısın ağına ya da gönül bağına.

Ev sahibi sen,dünya boşuna.Misafir olarak kabul etme, evinin direği yapsan.Ev her acının depremine, felaketine karşı feleğimle ayakta dursa, kabul edecek misin?

-Yoksa git Mevlam yolunu açık etsin ilahisini söyleyecek misin?

-Bak Mevlana,bak aşk pirim anlamıyor bu Şems'in şemsiyesi altında damlalarını akıtan aşkın ayrılıkçı güzeli.

Mevlana:

- Senin bir saman çöpü kadar değer vermediğin yıkık gönül, arştan da üstündür, kürsüden de, levhadan de, kaleminden de.

Hor bile olsa gönlü hor tutma, o horluğu ile gene de pek üstündür.

Yıkık gönül Allah'ın baktığı varlıktır. Onu yapan can ne kutludur.

Kırılmış, iki yüz parça olmuş gönlü yapmak Allah katında hacdan da, umreden de değerlidir.

Duydun mu içimde ağlayan çocuk viranlarında aç, susuz, sensiz.

Günahın var yanıbaşında.Aşk mamasına alıştırdığın bebek, ağzında seni seviyorum emziğiyle gönül salıncağında ağlıyor.

-Gelsin Nariçe, gelsin gözlerimde büyütsün beni.Ben bakışların çocuğuyum.Ben mistik etiklerin eteğinde sözsüz büyürüm; ama aşksız büyümem diyor.

Damların sordum kuruyan yaramin hatirini. Neden böyle kabuk bağladınız:

-Aşk, kanayan yaraya sevgilinin damlalarının karışımıyla oluşan karışık demler geçnidir dedi.

-Sen kanayan ol, ben de damlayan.Karışalım böylece.Kanasın, dökülsün uzak kalışımız aşka.

Böyle sonbaharı ateşe veren sözler söyleyip durdu.

-Dereler çöşmüş içinde belli.Dicle olmaya gidiyorsun.Bense özümle, seni sevip bekleyen iki gözümle Fırat'ım.

-Yarın Mezopotamya ,yarın Basra. Haydi akalım , haydi yakalım suları.

-Hüzün derinlerde kalsın, temizlensin buluşmalar.Yıkansın vuslatın bağı. Bağı yanık türkülerin dilinde dilimde seni söylesin.

-Ben ulaşılan sevdaların Şems aynasıym dedim.
Mevlana sus biraz dinle beni aşktaş dedi:

- Yüreğim...

Toparlan gidiyoruz "Yâr" deyip susalım, "Yâr" dandır deyip razı olalım! .. Biz kısaltmadık aşkı...Takdire boyun eğmek gerek yüreğim! .. Kader, güllerimizi eğse de; Elhamdülillah, diyelim...

-Şükrü bilmeyen Şükrü olmuşsun.Asi olan asinin dili olmuşsun.Bir tesellinin tespihini çekmeyi bırak dercesine. Beklemeyi şifreledi kadim dostum.

Bir düş kendi düşlerini düşüncelerimin sepetine bıraktı.Usumda döllen aşkın usanmadıklarına ulaştırdı.

Sevdanilmekilmek işlenmiş içlerimin ta içine.Dinmez bir sızının sözlüğü olup narımı suluyorsun Narıçe...

Tanelerin döküldü fig'anıma.Şimdi her adımda senden bir iz,senden bir tane aşk.

-Tane tane seni topluyorum,görelim Mevlam neylerse güzel eyler.

Hayrettin Taylan

Mevliše Peri

'o kendini biliyora ithaf'

sıcak kalışların meşalesi sönmeden, savrul sensiz karanlıklarına
isimsiz sevgiler söyler sana olan atılışlarımı
senli mevsimlerin sıcak anlarına düşlerinin yağmuru ısıldar
ıslanır peri suretinden akan huzur zamanın
gizil kemerlerinde suskun adımlar atıyor senli kalışlara
yırtık anların cemresinde düşerim sularına
sirenleri çalınan bir coşkunun utkun sesinde sana ulandım
kendimden senler biriktirdim ömrün kumbarasına
yürüdüm tutkularımın en volkanik hevesine
nefesini anlattı hisler senden ben okundu şiirden öte
dişlilerinden çizikler derledim henüz ruhu çizilmemiş buluşmamıza
düşleri oyaladım gözlerinden beni düşleyen dünyana
yitik özlemlerin susamış sularında önce aşk denizin koşar
ölümsüz bir halin tam ortasında kafiyeleendi ilgimiz
sana susmak ile senle süslenmek geleceğin aynasına
düştüm dünyana,dünya ile dün arasında ya demeden yaşa
soruların miadında mitik bir uzaklık susar
hep uzaksın yanıbaşlarıma
istenmedik duvarların var üstüme üstüme yıkılıyorken
bir aşkın senaryosunu yazdım peri dilinle
seni buldum sende, seni buldum bende
bölüşülmüş özlemin dilimlerinde dilim sana kilim
her sözünle içimde senin titrek melodilerin çalınır
gün güne sayıklar gündüz gecelerinde giydir sensizliği
kurban gelmiş kurbanın ben olmuşken yalnızlığa
ışık olursun aşkın güneşine biter uzakların karanlığı

Hayrettin Taylan

Mısra Mısra Büyücek Kucağında Mısra

Yalnızlığımın çingılarını duymuyorsun. Biraz benden esrik melodiler dinle. Ben aslımın asrında kendime yenilmiş, aşkına serilmiş bir ümmiyim.

...:Özlemin alevler içinde, içim içinde, işin içinde senin içinde bir dünya ütülüyor amaçlarım. Elime Musa'dan kalma aşk asası.Güzellerin yılanları yalanlarımı ısırtıyor.Beni ısırgan arzular içinde bırakma.

...:Sihirle aşk arasına sızıyor zehir ve yalan.

Bu ölecik yargıları kabul etmemek için çürüyen asamı, akan yasımı, delinmiş bağrımı yolun seriyorum. Kızıldeniz ,kızlar denizine akıyor. Peşimde mumyalanmış Nemrutlar, Ben Musa değilim; ama asam var Nemrud'ın kızı. Beni anla, beni yaşa ilmik,ilmik işlediğim seni.

isimsiz kamaralarında izle dümenimi.

...:Beni isla Kızlar denizinde.Beni usla , uslar okyanusunda. Beni besle aşklar ambarında. Sevginin gagasıyla besle sana açık gönül ağzımı. Öp beni senin deminden...

...:Tersine çevrilmiş dağların yamacında taş bağrım delinsin.Taş üstüne aşk kalmasın. Ki zaten senin dağların var. Ki zaten senin bağrında taşlanacak eylemlerim var.

...:Göze bakışlarımızın efsunlarıyla sunulsun hayat bir tepside. Sütlaç olsun seni özleyişim. Sütten sebeplerin dilinde büyüsün sevdâ. Seni tatlı olarak yemenin zamanı uzasın. Tane tane yiyerek tadın kalsın sevgi ağzımda. Bitmesin, içimde adınla, yadınla, şanınla, sevginle büyüyen özlemin.

...:Bekleyişin gökkuşaklarıyla yayılsın bir günler. Kismet kendi kismetinde ismet olsun. Damla damla büyüsün kavuşma Gölecimiz. Berraklarımız, bizi taşısın durulanmış sevdâ köprülerinden katmerleşmiş gönül cennetine.

...:Cennet üstüne cennet sunulsun.Huzurumuzun tümlerinden aksın Kevserler. Melek olarak bana gelişine,melek olarak bende kalışına,şeytanlarımı bir bir cehenneme atışına kani olmak huzur veriyor.

...:Senden ırak bir ikrarın kutbundayım. Sen ile penguenler arasında buzullar yücelir.Eriyor aysberkler.Yanımda oluşunla iklimsel dengeler değişecek. Yalnızlığın kışı bitecek. Hep yazında yazgımın defteri açılacak.

...:Yüzyıllık duruş, buluşmanın kemendinde kendine süreler oluşturacak.Vuslatın karaiplerinde son şövalyen olarak açıldım bahtına. Bağrına bastın, uğrumun böcekleri uçtu sevi yatırına.

Vakitsizliğin ağlarına takılan beklentisizlik kendi keleşini uçurur.

...:Mavi gözlerini deniz sanar aşk ve özleyiş.Yüzer benim gözlerinde, süzer benim sözlerinde seni.

Yaşam kendini inkârda, aşamadıklarımızın aşısı yapıyor. Gayrı sağlıklı bir sevdâ bebeğimiz var. Mısra mısra büyür kucakındaki Mısra...

...:Mum içre mumların ışıltısında romantik bir vals beni bağlar bağlarına. Biraz sarıl bendime, biraz sarıl kendine, biraz sarıl bensizliğime. Ben aşkın tamircisi. Kekremsi sesinle göz pınarların aksın uzak kalışlara. Gül ile gülüşün arasına ısınsın yüreğim.Seni bana sobelesin kumruluk. Sen kumruluğun son şubesi bir ömür açılışına geldim.

...:Hayallerime assın ruh ve tin. Beni gerçek ederine teslim etsin kader.Ben sevgin için savaşılan Köroğluyum. Gözlerim senden başka güzelleri görmeyen kör, sözlerim senden başka okunmayan oğul. Yani senin dağlarının Köroğluyum. Kına

yakabilirsin, kinler , dünler, erirken.

...:Gölüşün merhem, benden kalışın derman, bana alışın hayran, benli eşişin seyran, hep gelişin cereyan olsun.

...:Çözömsüz, anlamsız, kifayetsiz kalışların ortasında her şey kendine çözümlensin. Tek çare sevgimiz. Biz seversek aşılır her dağ, çözüür her buz. Bizim istemlerimiz yeter. Sen denklemlerimin dengi, sen paydam, sen son işlemim, sen son dersim, sen son sözüm, sen son özümü kaplayan mavi derinlik, hoş geldin dünyama.

Hayrettin Taylan

Mim Kadar Kadere Yalınç Bir Eliflin Tinna Tenna

Saçlarını bağılıyordu, bir yandan gözlerinde yaşlar akıyordu. Damlaları bağlayacak sevgi bağı yoktu.

0/ yakındı. Bir bile değildi tek başına. Oysa sevdiğiyle bütün sayılar yetmezdi.

-Yokken onun yokluğunu seven vardı. Bir şairin dizelerinde Sevildi.

1/ neden gidiyorsun diye bir neden sıralandı damlaların arasında.

Mim kadar, uzandık içindeki kırıkları kırklara tümleyen.

-Merak etti son damla, yere inmedi hava kaldı. Benim ağladığım erkek neden yok yanımda.Neden ondan nefret ediyorum ki?

-Büyük bir hata yaptı tamam; ama onca sevdiğim adamı bırakmak için yeterli mi?

-Başlangıcından sonra başlayan bir sonucun akrebi zamansızlığı eğlendiriyordu.

-Her aşk saat gibidir.Yelkovanla akrep gibi var ya da yok.Ya da on iki gibi kalana kadar tik taklarını sürer.

-Işığı içsel çocuğunun gözleri.Bir adam sevdim.Ademlikten adamlığa oradan kamillige yetişkin biriydi.

-Bir adam sevdim aşktan önce de adamdı. Şimdi bu adam tanımsız,isimsiz, nedensiz, bensiz.

Haydi, delirmek sor sorunu. Cevaplarım tahterevalliyi hareketsiz kılar.

İçimdeki ağrıyla dışımdaki çağrılar biner, ben ben'den gider.

-Bir adam için ademiyaatımın eliflerini yakamam ki?

-Ona sorsan aşk hayattan da önce. Gidip geliyordu kararsızlık.Önyargılar hep önde yürürse bir araya gelmeler zorlaşırdı.

-K'okun vuruyordu yalnızlığımı. Can havli havlusunu uzatıyordu.

Son'ucun yalnızıydık. Soluğumla taşınırdı özlemlerim ciğerlerime.

2 Çiğeri severdim be kadını.

D'eğmeden gidip geliyordu vuslat.Beli bükülmüş umutlarıma kadar gelirdin.

Uşulca bakar, nefretlerine şairine toslardın.

İçindeki çiçekler ezilirdi. Ah be kadını ah

-Son yazgını kentimde değil kendimde bırakmışsın. Öyle ezgin ezgiler söyleyerek bu çağda Alp Er Tunga yapmak reva mı?

-Şimdi ıssız acunların macun şöleninde yaramı iyileştirir mi aşk.

Damla sonrası eros gezegeni gözükür mü yanılmış başlarımda.

Günahın çamurunu kurutur mu hayıflar. Hangi keşkenin kılıcı olup kendimi doğrayayım bilemedim Tinna Tenna

D'okunuşların ruhumda kitap.Cümle cümle bitiriyorum son gülüşünü.

-Bitmeyen bir kitap yönün de var. İçini serinleten her damla bende vicdani bir kitap olarak okunur.

-direnci- yok.

Çünkü hep yakındık dile getiremediklerimizle.

3/'e kadar yakındık. Bir'e çok akın; ama iki yoktu.İkimizin suçu demekti iki.

-Kalmak ilk seçenek değildi sende. En sondan önceki seeneğindi gitmek. Gitmemek için küçük bir seçenek daha vardı.

Damlaların ıslattığı yerdeydik.Yar olmak için yer olmayı tümlüyorduk.
Gidip geliyordu olagelmişliğin geçmişi.Geçmiş üstüne tezler yazıyorduk.
-Oysa bu aşk niversitesinin rektörü bendim. Üniversite de sendin.

şimdi bırak tezini tazı acılarımı içermez .
Nesnenin znesiydim şimdi belirsizliğin nesnesi gibi yüklemsiz cümlelerde
arıyorum seni. Yüklem de yüküm de üç noktam da sendin
4/ kadın imgelerini çıkardı.
ve acı
ve ölçü
ve yok.

Bğr alınmış bir alın yazıyı
şırtı okşanmış aşk aslanıyım.Penelerimde ceylanlar.
İyiymişim.

Hayrettin Taylan

Mina ile Mine' I Aşk

Mina ile Mine' I Aşk

Yüreğin arzulanma mağması
Duyuların bana duyulma nağmesi
Bakışlarının yöndeşi fotojenik andaşdır bana
Son düşlemin düşgeni düştüğüm düşüncelerin güncülgülü

Tutkularımdaki aynada ariseller arılanır ve arlanır
Sana bağlanma bağım bağımsız sevdalılar gibi yarlanır ve yaralanır
Bir ummadır sevgi muammamdaki muammalı gökkuşağı, aşkuşağı
Bir tutuluş menkibesindeki son tutku dervışı gibi geldim aşk dergahına
Sana bağlanmaya değil yanında ağlamaya geldim
Ağlamak aşklaşmanın en son mertebesi

Şimdi sevgi buhurlarım yücelir aşkyüzüne
Özlem kuraklığım artınca sensizliğin mecnun çölünde
Yağmur ol leyli leyli hayal ötemin hayat yoluna
Orada gidegitmelere güller devşiririm aşkın son devrimcisi olarak
Acılar ve anılar arta kalan kalakalmışlarım duyusal yörünge
Kanlar akar filistin ağlar ben ağlarım, sana ağ'larım
Sensiz her yer irak gel beni bırak
Iraklı leyla 'nın mecnun 'u şehit
bu gerçek aşka kanıt
Afganlı Gulam'ın dünyaca özel gözleri acıları görüyor
Afganlı Gulam kör olmuş kor olmuş af -kan yüreği
Gel affeyle eylemlerimin eylerini
Tahranlı Zöhre makyaj yapıyormuş ben laik ben buna layık
Tahranlı Şit şirretlere şed çekmiş ben Sin- ben iran
Kudüslü ferhat küfür hattında şiddete aslınına dahası Aslı'sına gider
Kudüslü ferhat 'ın aslı Aslı
Elazığlı Mem ırk oyunsallarının azınlık dağında Zin 'i arar
Yozgatlı Asena neyse Siirtli Zin O
Ama birileri a ile z arasına tam 27 harf atıyor
Bu yüreği hep yaşadık bunu bilsin derinselliğin sülüpenleri
Ben şimdi her gün ağlayan ve süslenen yeni bir sevgiliye sevda eri
Yarın kimi sevecem gözü yaşlı ve gönlü bağlı belli değil
Seni seviyorum dersem Aysem ömür boyu inan
Sülünler ile bu ara çıkar teğetimiz aynı eksende
Senin enlemlerimde inleyişlerim boylum boylum
Boylarımla an olduk aşkımıza yeni saat olarak
Bekle beni geleceğim ama nasıl geleceğim yine de geleceğim bu aşk
Sevmek ve inanmak
Tüm dünyada kan ve an
Sen ve ben
Gelmek ve gitmek
Aşk ve yine aşk
Bekle beni geleceğim ama nasıl geleceğim yine de geleceğim bu aşk
Seveceğim ama nasıl seveceğim yine de seveceğim bu aşk
Alacağım ama nasıl alacağım yine de alacağım bu aşk

Hayrettin Taylan

Mir Vasli'nin Titreşil Hali

titreş/mek arasında tatmin gerçeğine ecel

ikamet senin duruşundaki bekleyiş şevkidir

bu nehir gözyaşlarına alışmanın coşkusundadır

bu yüzden sadece severken yüreği titremektir aşk

denge içerisinde dengine hissi akıştır sevilmiş

beyazdan nura gitmenin gitmeme algısıdır gidişin

sina seni yutar, ben musa değilim gülüm

bedevi bir hayal kırıklığında can parçalarını toplaman zordur

oysa çöl bir serap için aşka vatansızlıktır

gitmelerin en gidilen tercihinde tozlar da aşktan sayılır

yavaş yürü çıplak hayallerimin çölünde

tozlar,özler, öylesine gidişler girmesin can gözüme

hislerinle soyundun oysa akıl çıplak değil

huyundan soyunmalısın, huy kurumaz yaş arzulara

sevi deminde soyun! Ki sen soylu bir tutkunun kaknususun

ölümsüz ormanımdasın bütün güzeller seni dinliyor benlik senden

gayrı ölümsüzlüğüne yakın gözyaşların harlanır

ve zerre içre bin zerrede min oldum, sin oldum , kal oldum

baharlar,çiçekler, kadınlar,şiiirler,gitmeler sevdim can oldum

küçüldüm, üzüldüm, dizildim baş başalarla mir kavuşan oldum

Hayrettin Taylan

Mirzal ile İç Çocuğun Aşk Bakiresi Tinna Tenna

Çevrimiçi sözlerden bağlanışım- 1

suskun bir bülbülün çağrılarındadır gülün
y'aramı taşır y'ar
gözlerinin coğrafyasında vuslatı başkent eder kalışın
zor bir ayrılığın künyesinde okunur yadın
kor yağdırır kör nefretin
başını koyduğun göğümde başlar hasretim
ateş yanığı bir sevda yüzü belirir yüzümde
acı keşiği bir yara dirilir aşk izimde
ebedime,ezelime, emelime ilişir sen ve sensizlik

gidişiğin bitişik savunuları-2

yaraların sarardığı eylül sonlarıydı son gülücüğün bitiş
içimdeki yetim barutlara bıraktın sevda ateşini
son bakışın dimağına damlaların erişti
ve ben bittim işte ben bittim isteyim hala
sol yanım ecelime kafiyeledi kaldı
ben bittim o zamandan bu zamana kadar

yalınc d'ağlar kurulur bahtımda
çevrimiçi ceylanların gezer sayfamda
Fırat kadar kaderin uzanır, ıslanır, dalgalanır algımda
İki damlan, bir sözün, bir bakışının fethi sürer vicdanımda
Seni arar sen, beni arar ben
Oysakiler bitmez, ol vakilere karışık hayatımızda
Şimdi arınmanın teleğinden sana sözsüz kalışlar içirdim
Gelişine kadar susatmaz bu içimlik sevda bilesin

Bekleyiş muammasının muavini kaptan Mirzal

Yanar durur duruşumdan sızanlar
Su ile damla yan yana yanarmış ayrılıklarda
Sen gidince aşk dökülürken içimden anladım
gri hasretlere bandırırım umudumun tayfasını
eser gideriz, sever dururuz böylece
belki diyorum belkiler kadar olsam hayatın
belki açar gülün adımın ilk harfinde
belki kokar ömrün adının son hecesinde
belki biter acıların soy kütüğü sen sevince
belki göğünü göğsüme yaslar gözlerinden açılır yıldızlar
bekliyorum terk edilmiş bütün kentlerin kralına gelirsin Tinna
bekliyorum bir günden sonra her günü bir gün eden günden

Hayrettin Taylan

Mislina

Kalbimin üstündeki sensizlik buzulları çözüldü.Küresel ısınma tutuluşu bitirdi.Yüreğimin üstünde nimet olarak kalan " yar" perden var.

Bir sevda tahtına hükümdar olduysam kismetimin yazgısını taşıdığımdandır.Hükümrانlığım kimliğini senin yüreğinden almış olmalı yıllardır içimin sultanı olarak kalıyorsun.

-Sevgin bir kereleri özetsiz yaşıyor. Dedim ya aşk tek heceli olduğundan seni bir kere sevmemi, ikinci görmediğimden yeniden seni görmüş gibi yaşamanın bir' ile birilerindeyim.

Bir sevda eşiği kurulmuş kapılar arkası kapılar, ardında perdeler arası perdeler, gizemler arası gizemler, sırlar arası sırlar ve bir söz arası suskunluk...

" Sır sahibi, yüzlerce dil bilir." Mevlana

Meğer yüzlerce değil, her yüzüne yüzlerce yüzüm varmış.Bir kadının bir yüzü yoktur Mislina.

-Her duygusu bir yüz, her yüzü binlerce iç yüzden oluşmuş sevgiler, ilgiler, beğeniler, şımartılmalar, romantizmler, kadınsılıklar sırrıdır kadın. Bir kadın tanıdım demek yanlış olur, bir kadının yüzlerce yüzünü tanımaya aşk da ömür de yetmez.

Ben sırlarımın kumandanıyım. Seninle yaşanmış, anlatılmaz, aktarılmaz sırlarımız var. Her sır onlarca filmin senaryosu gibi oynanır içimde. Kumandası elimde kanal kanal, yalnız ikimizin bildiklerini izliyorum, üstelik sıkılmadan, hayallerimizi de sararak.

-Sırlarına kadar sevdim ki kalbin sırrı ifşa olmasın diye Mislina.

Bütün ruhların yaratıldığı sırrın aynasındaayım.Seni sordum öncelerin sessiz gizemine. Senin öncelerindir sonralara katan.

-Yani ben, senden öncelerine katılmış kader mebusuyum. Yüreğimin halkı gönül meclisine beni seçtiler.

-Aşkı aydınlatan gözlerinden , geceleri ağlatan sözlerinden, bir de beni ölümsüz kılan sevginden dünyanın tutulmayacak dallarına tutunuşum sendendir Mislina.

Her sevgili tanıdık bir gizem aynası.Taranmamış anlarım var.Yaşanmamış yazgılarımın adresiz kaçışları var.Kaçkın bir ömrüm var ütülenmesi gereken. Irkı olmayan demlerim var zaman ülkesinde kalan.Kalbimi kalbine tanıtan eliflerim var.Baş harfini yazdıran aşk yazgılarım var mecralar kendi sunularını yüreğinin slaydında sunarken.

- Ezeli uğultunu duyan içimdeki çocuğun aşk kulaklarıdır.Aşık her yer de söylenmiş sözlerini duyar.Sakın beni unuttuğuma dair sözler sarf etme kırık kalpler meclisinde.

Gözlerin kahve diye bakışmanın tüccarı oldum. Sözlerin büyülü diye sözsüz yazılışların büyücüsü oldum.Tenin beyaz diye tinlerin ten atlasında renkli aşklar tanı oldum, gün'eşine yakın olmak için.

Sevilme simyanın karışımı olan ilgilerin bilinmez kimyasında seni anlatan elementlerin simgesi oldum. Kötü talihlilerin tarihçisi olup mutlu yarınların arşivini kurdum. Artık talihine tahirler karıştırdım. Artık aynı duyguların kahvaltısında yenilecek güzel zamanlarımız var Mislina.

-Hatıraların saklayamadığı beni hatırlatma duvarında yazılmamış sözleri oku.Ben

oradayım.Yaşanmamışların iç gözüyüm, sana diyemediklerim cümle dilencisiyim.
-"Annen, baban hayrına bir öpücük istedim"
Bir ihtilal avuntusu gibi hilal kaşlarının sırrında kalmışsam sevginin vatanındandır. Yüreğimin vatansız bırakamazdım.
-Her şey bir güzelle güzel olacak. İçinde sakladığın Yusuf yüzlü benim.Züleyha sırlarını bilirim. Beni baştan ve aşktan çıkaracak meyillerine maziyim.
-Bir ah çektin bütün dünyam yıkıldı.Ahında ölen ahuların meşk merasimlerine katılma sakın.
-Bir hu kadar yakın, bir su kadar berrak, bir avuç toprak kadar yüreğime yakın, bir," bir " kadar bir olmaya kader bir gidişin merkezinde gönlündeki merkezkaç sevdanın varisiyim.
-Varsıl sırlarının soyut ışığında sonsuz nurların yansık huzurunu buldum.Bu yüzden , geleceğinin yüzünden güleç yüzler derleyip sende kaldım Mislina.

Hayrettin Taylan

Mistik Filmin Fragmanıydı Gidişin

israfil'in surları sırlarında ördüğü sensiz dünyanın sonuyum
sonum orada başlangıcıma yamalanır
eskimez denilen sevdanın şıngırsını sunuyor ilklerin
matemlerini nakışlıyor sevmek
dünyanın sonu gibi betimsiz anlara akıyor ruhum
şeytanın akıl yağıyla farklı tatların uçurumundayım
beni senden yasakladılar aşk ve nefis
bir kadının kansık deminde kaybettim senli aşkı
günah bir tarzdır, tardiyeleri yazmayı yasaklar illaki
gitmek bir tarzdır, ağıtları yazmayı saklar illaki

2...

bakir düğmelerini açtı hazın istendik gömleği
hakir görülecek kadar değildi günahın elleri
içsel meryem'in yürek kızı doğana dek güzel aşk yok
bulantının imgesinde kendimi bulacak gerçeğin tınısındayım
yaşanırılığın kutsi bağrında devriyesi gezilen tutkundayım gayrı

3...

sözsüz bakışının son işvesinde belirecek anlatın
özüne dönüş rekorları kıran filmim oynanacak bahtında
doğruları iyice bileyecek dinletin
sana gelişimin masalında dirilecek aşk
aşküstü yüceliği emzirecek bulutsu bakışın
yağmuru sevdiren gözyaşınla tanışacak ezilişimin toprağı
yeşerecek sevdamız...
sensizliğin tercümesini yapacak zamansızlık kurdu
yalnızlık trajedisinde yaralar oynayacak sensizlikle
bilinmezlik tablosunda gözlerin gülecek alemin kalemiyle
seveceğiz işimiz bu olmasa da...

4...

zekeriya bensem yüreğimdeki ormanın ceylanı sensin
yüreğimi ikiye ayıran mistik gerçeğin kokusunda uyandım
doğru olan yoldaydı, yolculuk o'naydı ...
bütün peygamberlerin mucizelerindeki an gibi karşılıksız karşıdayım
tektonik bir olay gibi algılarımın tepesindesin
benliğimi ilişitirdin aşkın ilençlerine
ayrıcalığın ilk baharını yaşattın iliklerimce
ölümsüzlüğe mozole gibi yansık kaldı cemalin
gelişine ait metinler okudum, meryemsi anlardan
sen geldin, sen'den geldi, giden sadece gidendi

Hayrettin Taylan

Mistik sevilere yüzünde okunan öznel bir Işıksın Işıksen

Hiç görmediğim; ama görmek istediğim görülmelerin zahir zahirlerindesin. Zerre zerre zer oluyorsun ve serimi veriyorum yoluna.

Her içimi çekişte nutkum kendi nutkunu okur.

...: Kuşların taşıdığı cümlelerin kitap yuvasıyım. Gözlerim aşkın güneşi, iç gözüm ruhun ışıltısı, iç çocuğum duyusal doyumların enerjisi, bakışım kadınlığının canlandıran ışıklı devinim.

-Her halimden, senli saliseler artıyor zamansızlığın ambarına..

Şimdi konuşamam, sözcükleri doğrayamam çoban salatası gibi olmazsın gönülden derlenenlerim.

-Ben gitmişimdir...

BEN kalmıştır.

-Hoşuna gidilenin boşluğuna düşmüşüm. Düşlerimin gözü açık kalmış.

Seni görüyor, beni özleyor bir ben.

Daha yüreğimin bir ucundan bir ucuna sıralı özelemler eklenmemiş. En uzun yolculuk kendi yüreğinin bir ucundan başka uca gitmektir.

Şimdi kelimeler takılır yaramın kabuklarına. Sözsüz dile getirdiklerin dilime dolanır. Ayıklanmamış bir sevdanın çeşnisinde çeşmelerim akar.

-Doya doya bir ben içer seni. Ben yok, benden yok, bedenden akanlar yok.

Yokluğuna kalmış, yokluğuna alıntılanmış kalışlar cümlesiyim.

-Günahlarımın dipnotlarını yazmamış güzeller. Kaynaksız gecelerin makalesiyim. Nesnel olan buydu zaten. Kaynakça bir tendi, bir de kaybedişleri yazan bir bendi.

-Kanıtlanabilirliğini gördün. Öznel bir yüreğine damlalarını salarak duyusal cümlelerin bombasını yaptın.

-Gidiyorum ; ama gidemediğim bir gitmenin gideniyim. Kendine gitmek için ya da benden gitmek için değildi. Belkilerin rolünü oynadın.

Toplumun çizdiği doğruların doğrusunda matematikçi oldun. Bir edebiyatçı matematikçiliği toplumsalar erklerin kalemiyle oynarsa şiir de öykü de roman da sayısal ve asılsız kalır.

-Evet, sen yarım ve yarım kalmış aşkıma sonsuz bir romansın. Tamamlanmış kurgularımızın dibek taşlarındaydık. Bir makale yazdırdı şeytan tana ve tene yakın; ama sana uzak bir yerde ya da yarde. Kaynağımız belli. Uzun araştırmaya gerekti bir geceye teslim olmak için. Erkeksel araştırmaların kaynağında yalancı alıntılar çoktur. Hazlar kaynakça, duygular kaynakça ve geceyi kaynaştıran demlerin sonsuzluğunda sayısal ve nesnel olanı yaşadık.

-Sevgi mercanlarımı saldım umutların ummanına. Sende kalışımın özeti: -Dünyamı güzelleştirmendi. Dünyamın merkezkaç kuvvetiydi kadınsal ışıltın. Bir erkeği dünya kılıp kadınının ekseninde döndüren bu kadınsal ışıltıdır. Bu ışıltı kadını da erkeği de güneş yapar. Sevgiyi ışık yapar, aydınlık yarınlara tümler.

-Işık yolu, aşk yoluyla kesişir. Aşk , güneşten önce sevdiğine gün ve 'eş olmaktadır. Onu gündüz ruhsal ışıklarıyla, gece ilgi, romantizm, sürprizleriyle, daha niceleriyle hep aydın bırakmaktadır.

-Aşk, ışığın içine aşkın enerjisine kendini sunmaktır. Işık hızlıdır, aşktan daha hızlıdır. Aşk ile ışık hızının ortasında kadınsal ışıltın yakalar beni.

Işıktan ruha gelen serpintisel hıza, ruhsal akışa, içsel haza, duyusal enerjiye kendini sunmaktır aşk .

Karakterin duruşunda, özün durulaniş doruklarında renkli ışıklarla sonsuzluğa, onsuzluğa, aşka, hayata, yeniden buluşmalara enerji olma halidir aşksal hayat.

Ve vurdum duymaz algıların yırtık sayfaları arasında okunan tek cümle seni toplar. Işığın özünden, mistik sevilerin yüzünde okunan öznel bir gülsün.Kokularının enerjisi ruhumu tümler, beni sana sunar.Bu yüzden yüreğinin en tanıdık yerine yar kaldım Işıkzen

Hayrettin Taylan

Mistik ile Fıstık Bennara

Bi'lâl olsam Mekken duyar mı ki? Zayilerime iner mi inşirahın.Tedavisi sen olan yaşayamadıklarımızın telafisi olur mu? His ile us arasında bırakıp gitmemeliğimi sorgulama ben gayrı Mistik.

-Seninle kendimi kaybettiren eskimez bir ben.Kendini kaybetmektir aşk. Kendini bulmaya çıkmaktır aşk. Gitmek gelmeye ölümdür, otopsiye gerek yok Bennara.

-Terk eden ölür, bekleyendir yaşayan.Sahipsiz değil düşlerim. Düşmekle, düşüş arasında

sahipsiz değil sarhoş kaldığım sensizliklere.

-İntihar bile intihal olan aşk tecimeni değilim. Beni tanımadın Bennara.

Arşı yoktu, yaryüzümün. Aşkı vardı, aşinalığı vardı. Ben'i vardı.

İm'kansız kimsesizliği uykuya çağıran senli yaşamların rüyası vardı. Sen vardın, var olmaya var olan vakilerin.

-Y/aş günlerimi sildi gözyaşların.Nemli bakışlarına mumyalandı içimdeki sen.

-Sahi sen neden gitmiyorsun. Hala neden ben'densin. Bu kadar bedava nefret etmek, gitmek yetmedi mi?

- Benim d'ar ağacım yok. As'ılacak perilerim var. Ayrılık, mutsuzluğun son şubesini bahtıma açmış. Açılışına gelir misin ? Biraz hüznü gözlerimden hesap numarası al.

-Biliyorum faiz sana haramdır. Ya sensizliğin de haram olduğunu biliyor musun? Reel faizle, reel sen arasında fark yok ki. Hesapsızlığın bende bedava artarken, başka güzellerin reposunda beni kapital bülbül yapma Bennar.

-Gözlerime bakarken, nemlenen gözlerinin enflasyon farkını vicdanım ödeyemez oldu.

Dedim ya beni bitiren o nemli gözlerin ve sözlerindi. Ç/ölümü ıslatıp son kez diyerek gitmenin faturasını hangi içsel bankam öder ki...

-Yalnızlık indirime girmiş. Yapayalnızlık çok karlı bu aralar. Herkes ayrılıyor bu da bizim modamız.

-Başka tenleri işgal etme günlerindeyiz. Ten ile tin arasında kirleniyor duruşumuz.

-Dudaklarımızdan dökülenlerle değil, dudak uçlarımızla yazdıklarımız aşk.

-Yürekten sevmenin o kadar zor olduğu bu yabancı çağda bu kadar seni seven mistik bir aşk yürekçisinin cevabına "hayır"lar ekle.

Uzanıversin baştan başa kaldığımız demlerin uçsuz bucaksızları.

İrkilsin kayıplar. Ecinnileri oynasın kabul edemediklerimiz.

-Kabulün makbule olsun. Maktulünü gözyaşlarıyla yıkadın.

-Daha ben sana ölmem bilesin.Benim başka güzellerin dirisi olmamla çok mu mutlu olacaksın.

-Duy öyleyse yara üstüne yara açtılar. İki k/adın arasında Mecnunum.

-Ay/yaş bir gecenin son yıldızı gibi baktım yaryüzüne.

Yaramı bulutlar kapladı. Yarama yarabandı olmayan aşk olamazdı zaten.

-Bir düşün tırtılıydım sana. Sevdin hemen kelebek oldum. Gittin öldüm gün/eşime.

Alabora olmuş alışamadıklarımın bileşeninden senin simyan bulur mistiklerimi.

Aşkın çok bilinmeyen dehlizlerinde susar Kızıldeniz. Beni aşkın Mus'a/sası yapan tutku yürür d/enizine.

- Firavun'un kızı dudak uçlarımın aşk tadını almak için okuyan/ usunu yolladı. Henüz boğulmadım.Henüz öpülmedi dudaklarım.

-Mus'a/sası olan aşkın ortasındaayım. Perili yılanlar boynuma sarılıyor
Zehrini akıttılar gecelerime. Ben Musa olmaktan çıkardılar.
-Şimdi işte şimdi Tur dağında değilsin biliyorum; ama yüreğime gelmelisin
Binnara.

Hayrettin Taylan

Mitolojik Bir Fotojensin Müsait Sevmeler Tablosunda

Ekolojik bir rüyanın içinde tepik atıyor iç çocuk? Bu devirde aşk var mı diyerekten.

Kendi sancılarına yenilmiş soruların cevapsız sularında saat tam seni benden geçiyor.

Aşk bağımlı giyotin vedalarıyla kestikten sonra koptum hayattan.

-Aşk- asra badirelerimi bağladım. Epik dağların aşk sesi Köroğlu öleli

Aşk dağlara sığmaz oldu. Sen papatya olarak yeşerirken sevda ovalarımda.

Gonca güllerin gül devrimi yapar içimde. İçimde ötekileşmiş baharlar yaratır sevgin.

Lüzumu yoktu oysa gülüşün yeni dünya düzenime özel erk olarak sunulurken. İmalarınla vurma içimde yeşillenen filizlerine. Bırak büyüsün dev ağaçlar olsun.

-Bırak kanasın içimde yar olmuş yaralar.Sana zararı yok, sen kapat bu bahtsızlığımın üstsüzlüğünü.

-Kadere jilet çekip durma kederin kesilmemiş yanlarıyla. Yanımda olsan bitecek her şey.

Yine de sen demliklerini koy çeyizine. Hiç öpülmemiş özerklerine başkan olacağım gün, dudak uçlarında kaynasın kahvem.

-Orta şekerli olsun, ya da şekere gerek olmasın, sen şeker olarak erirken hayatımda.

-Stoku artan tatlandırıcı sevgilerin toptancısıyım. Toptan seni sevmeye, almaya, algılamaya, yaşamaya hazırım.

-İnceliğin mazarına köklerim değişiyor, seninle değinmişliğimiz aynı gövdede buluşuyor.

-Gayrı buluşalım, gayrı alışalım sınıf farkı olmayan sevda cemiyetine.

Cemiyet hayatının önde gelenlerine karşı, öndeş ilgilerimiz olsun. Liberal tayfunlarımız esmez belki; ama içselliği zengin kılacak güzelliklere alıştırmalar yapalım.

*Sayfa son ile tayfa sen arasında okusun aşk ve aşka dairler.

-Sözlerin kırılabilceğini kalpler durağının simitçisiyim. Hangi cümlede yürek yakılır bilirim. Susamı dökülmüş özelemlerden de anlarım

-Dedim ya can kırıklarının kırıklarını toplayan ruh çöpçüsüyüm aynı zamanda.

-Aynı zamanda zamanın da zamansızlık eliyim. Kendimi unutup seni yazdığım yazgılar merhalesindeyim.

-Salise seni tutuyor özlemin akrebinde. Akrebin zehri akıyor yelkovanlarım yellerinde.

-Sürükleniyorum başkaldırısına doğru. Doğru yanım, doğu yanım aşk yanıma yani sana güneşten önce doğuyor.

Salıncaklar kuruyorum kurlarının aşk dallarında. Güllerine düşüyor düşlerim.

-Kırmızı arası bir gece şifreliyorum.

Kafka gibi Kaf'larımı aflarınla aşmak istiyorum o gecenin sabahında.

Uzat biraz uzaklarını. Ürkek ceylanların kuyruğuna tutunmuş zaafplarımın tilkilerine ders vermesin tersten sözlerin.

Müsaite bir zamanda beni sever misin artık.

-Kanunlara gerek yok, resmi defterlerin yazdığı yaşanmışlıkların dilinde anlatma yakınlaşmalarımızı.

-Dudağı taze olan öpücüklerin kıvamında kalasım gelmiş,utandırma beni sevgilim.

-Utangaç bir aslan gibi ceylan gibi koşuşlarındayım. Koşasım yok sana Filmlerin sonu gibi ağır aksak geliyorum.Aç kollarını, ben görsün.

Sana bağılılık filmi çeken içsel yönetmenim sen görsün.
-Görsün artık bu aşkı, bu seni , bu beni özlem güneşi.

Hayrettin Taylan

Modern Algının Ego Zehirlenmesi Yaşayan Aşıklardık Şehrinaz

Yüreğimin biçilmemiş duyguları arasında öznel dokunup efil efil estikçe cız eder durur yaşanmışlığın dayanılmazlığı.

Birikip seni özlemenin atlasında renkli düşlere uzanırdım.Sol yanımda akardı pınarın.Bir narı doyuracak sulak sözlerin vardı.Yanardım seninle, sen gözlerime ışksal özelemler savarken.

-Sönük kalırdı kalakalışın kavlarıyla yanan yüreğın gözleri. Artardık aşkların derinlerinde.

-Çatısı çekimlenmiş fillerin filini taşırdı kara sevdam. Etken bir cümleinin öznesi olarak kara bahtıma yüklem olmuşsun.

Aşkın ve ayrılığın bütün renkleri çekimlerdi.Emir kipinde değildik hiçbir zaman.Emir vakilerimiz yoktu. Belirtili nesnesi olan belirginliğin cümlesiydin yazgımızın.

Berraklara serilmiş algıların dalgaları arasında artırdı içsel beyazlığın.Beyaz teninde başlardı aşkın rengi. Kırılmış demlerin duvarını boyatırdı siyah.Oysa gül cemalinin gülleri kırmızılığı kızlığın kadar saklardı seni severken.

-Asi bir dalga asiliğini alırdı.Akardı pınarın.Gözyaşı selini önlerdi güzel yaşamak. Sana ulanmış acıların arasında kalırdı vebalimin köprüsü.

-Kendimi taşırdım o narin yüreğın ipek yoluna.Yoluna düşenmiş mayınlar vardı.

-Oysa kardeşlik bin yıldır.Oysa aynamızın camı kadar aynı eşitlerdeydik.

Şimdi çerçevenin arkasındaki sülüklerin oyunlarında garipler ölüyor, sensizlik artıyor Şehrinaz.

-Anaları ağlatanlar aynı. Derin güçlerin taşeronluğunu yapanlar ,derin sülüklerin uluslar arası oyunlarını seriyorlar.Biz çocuk gibiyiz.Oyun sanıp oynuyoruz. Oysa derin bir ağın içinde derin ağlar var.

-Bir birine bağlı çıkar oyunlarında oynayanlar emperyal sülükler, oynayan, oynatılan ayıcıklar kim belli değil? Kimin eli kimin cebinde, akan kanın atlasında susup ağlıyoruz ,yüreği bir ömür kanayacak analar gibi.

- Güçlü bir ülke, lider bir devlet istemeyen derin sülükler,ruhumuzun, yüreğimizin, bağrımızın kanını emiyorlar.Kendi çıkarları için kullandıkları kitlenin taşeronluğu çıkar içinde çıkarlarına bağlı derin güçlerin oyunlarıyla biter.Nemalanan onca ülke,kitle, sülük varken garibanlar şehit olacak, o gariplerin anneleri hep ağlayacak.Her bayram, her acıda, her acıklı şarkıda, her acıklı filmde.

-Sen aşka aynasın,sen ruhuma aşksın sen ağlama artık Şehrinaz.

Bir yangın filmi çekiyor kedersizlik.Yanan ile tutuşan aynı olunca ağlıyor vicdanım. Küller kullara adresiz dersler veriyor.

-Mesaj kendine masaj yaparak toparlıyor hayatı. Beni attığın çıkmazın kapısı açılıyor ayrılıklara, acılara, tanımsız veballere.

Gazı dolu beklentilerin ortasında yanan yüreğimin alevleri.İsimsiz bir geleceğın eleğinden süzülüyorum.

-Kentim yanıyor, kendim kadar.

Hercai hoşluklarının boşluğuna aldım dünya.Merkezkaç kuvveti aşkına bağlı olunca, uçup gitmedi hayallerim.

-Ağladıkça ruhumun sokakları temizlendi.Ağlamak başka mutlulukları temizlemektir

Şehrinaz.

- Doyumsuzluk fitili yakmış güncül yaşamın modern tuzaklarında sosyal algıların diline düşmeden seni yaşardım.

-Yapayalnızlık tufanlığını serse de herkes böyle de mutluydu.

Modernizm kendine ait aitleriyle bize egolar kenti kurardı.Herkes biraz kendine süperegolar biriktirirdi kalbinin kumbarasında.

-Sonra içinde çıkılmazların sosyal ağlarında içimizdeki aç çocuğa oyunlar hazırladık.Sosyaldik üstelik; ama bilinçaltımızın filtresi kirletilmişti.

-Gönlümüzdeki beyazlar tükenirdi.Karamsı bir devrin dışı beyaz içi kara çocuklarıydık .Oynuyorduk yaşamak dediğimiz ve değıllere teslim edemediklerimizle.

-Mutlu olmayı oynardık, mutlu muyduk diye sorma.Banaldı, algılara kapalı,olgulara mama, açıklara hazırbulunmuşluk kaviydi her şey.

-Yeni atlasların resminde kendimizi bile tanımaktan acizdik.Artık modern şehirli olmuştuk. Artık, içine yenilmiş; ama öylesi yaşanırılığı modernite sayan algısal zehrin atıklarına dökülen bu çağın kirli ırmaqlarıydık.Anlamalısın ve şehrine, o saf dünyamı serdiğim, o unutulmaz aşklar yaşattığım, yaşattığın, o narinlerine almalısın beni Şehrinaz.

Hayrettin Taylan

Modern Kentin Kayıtsız Leylası

parelenmiş bir sonbahar güzeline döküldü sevgi yaprağım
nereye baksam yüreğinden dökülen yapraklar
sevdamıza ağlayan çöpçüler ayrılığımızdan kopanları toplamıyor
her dökülüşün ve bende anılışın birikti
bir ilk bahar çiçeğine koklanmıştım
meyve oldun sevda bahçemde
ama ben aysberglere kaçan yazılı sevdaların yazgıcı
şimdi son bir bahar geçti tam sana benziyordu
ben baharların baharını
ben kadınların sonbaharını
ben senin benden tarafını
ben senin sevme mevsimini sevdim

Hayrettin Taylan

Monisya' ya Atomi Hisleniş

Kaygının karanlığı yapıştı ıslak kavuşmalara
Sisli bir gitme alfabesinde son harfine kadar ıslandı okuntularım
Kalem ve alem yazamadı yazgımızın suçsuzluğunu
Bir soruda aşk olmak kadar cevapta bilinmek

Her şey nasılin asıllarında sen aslı'yken başladı
bir alageyik avında bir gitme tavında kavlarımı çaldın
ruhun çölünde unutulmuş bir ceylandın
ürkek tavırların avamında bulunulmaza bulguydun
beyaz heceleri kemiştiren tutkunun perisi gibi
perişanlıklar şaşaladın sobelenmiş yalnızlığıma

süslenmiş çekicilikler arasında sana çekimlendim
yuvası olmayan ruh kuşunun gökkumlarında bıraktığı iki yumurtaydık
ilginle kuluçkadan çıktı sevdamız
kurutulmuş anlığında anlatılmaz bir masalının tılsımında tırstım azizeliğine
ben elaziz bir yanım fırat korkmam aşklardan
akar giderim leyla ve şirinlere...
ordan ders alır sana gelmek için
sanrılarımın pi halinden bir denklem çözülür çözülürüm sana...
ceberrut bir his böler paydaşlığımızı
uzaklar ulur sensizliğe

ateşler yıkar soğuk yanımı
küller süpürür ay kavuşmalarımızı
koşullanmış özlemin depresif anında heykelleşir her halin
sıradan bir sır çıkar,gizem hırlaşır nefsi akıntılarda
beyazlar beyazlaşır arla aralanma arasında vicdan merdiveninde

tırmanıyorsun yılların açlıklarına alil alil
aşkı yeniden doğurtur kahinin leyli annesi
yusuf olurum kuyularında herkes güler
bu aşk doğar yeniden
acı içer acunumuz , gücümüz gücenir keyfimize

sılanın yıldızlarda elektronları var
meçhul atomlarım iç güneyinde
kuzeyden buzullarım depreşir
benden bir sen eser eserim ve son eserimsin
yiğidin yar olduğu yurdun yaryüzünden geldim
kumruların şifa menkıbesini yazdım ermişliğim aşka
kaflarımdaki belkisimsin aç sarayını ,açmışlığını
sana geldim gelmelere geldim geldim işte

Hayrettin Taylan

Monisya' ya inputlar

Senin büyük olma seyrine geldim
Beni sev diye geldim büyük aşk
adın mini bin harfe bölünerek zerrecikler halinde yeryüzüne yayılır ve nesnelere ad
olurmuş.
kapatıldığımız rutubetli gelmelerin sobelenişinde terk etti ehli kaçkınlar
Sokulgan, işveli parmakların, seğiren kaslara iyi gelirmiş her gelmen
Ellerin şifalı otlar soyundanmış,,soyunman ruhun huyundan
akışlarına ad koyulamazmış. Sevgin ürkütürmüş gözbebeklerindeki balıklar.
Ruhun sürünceninde uçan kuşlar , gülüşlerine dadanmışlar.
Sevişirken çıkardığın fısıltılardan benli esintiler nem kapmış
bir süre için bırakmış dedikodulara demelerin dem halini
güneş ve gece şikayetçi olmuş, hisli gel-gitlere yetişemiyor diye.
Ama dipsiz magmaya sığacağını veren sığağın ve güneş yakın dostunmuş.
sev beni ki sevilme tanımını yeni öğrensın hayatın hatırsınasları

Berrak hecelerde kuyruk yıldızımız olsun ali gecelerimize
rüyanın suyuyla dolmayan ağaranlarımıza kaybolmuş özlem mağaramız olsun
ayın mayın tarlalarını ve marsın Araslarını geçip sana kendisini beğendirmeye gelen
benim
son mağlup gözlerine inanamamış sensizlik bakışlarım
Hiçbir kurban yetmiyormuş sana.
Benden sana kurban olmazmış daha gidişinin bir yılı dolmamış ondan
"Sana dönenleri inançsız bırakıyormuşsun."
ne bahasına olursa olsun yine de sev beni.
ruhunun en derin bahçelerine al. Al al kiraz ol,dal dal hurma ol,
Kendi aşk tohumunu üreten sevgi süvarisiyim.
iyileşmeye çalışacağım, kendim olacağım..
senli meyvelerden yemesem de şiir olacağım şiire

Hayrettin Taylan

Monisya' Yağmurları

Aşkı geri alıyorum birazdan yeniden yenilenme meridyenden
Tasdikli özlemler okşayacak enlemlerimde en sıcaklarını
Tenini görmeyi unuttum yellerimde nice el güzeli
Nice okuyorum kendimden

yaş(lar) ım kadar yaş oluyorum yağmura
ak düşmüş bir damlanın son hecesinde dokundu dudağım
sursum sönmeden değinmelere değdi emelim

açıldı gülücük hazinemiz
dokunuş un borsası açıldı sen zirvesindeyim
soyunuk huzurlarım aktı heveslerine
bu son vuru(lu) ş adına yazdı seni yazgının algısı
Angınlarımda kumruluk dervişliği ve sözlerine kitabiyatlık

aşk özüne düştü çıplaklığımı örttü mas mavilerin
Yüreğimin sularında susadı hafiz halim seni unutmalara

uyurgezer bir gecenin bedenine dokundu özlemlerim
esrik ve eskimiş irkilmeleri sildi sisler
Sadece his bulvarındaki ruh öndeşeyim
okşa ve titret ay ışımlarımı üşümelerinden
dolayıver venüs'ünü arsız marsı `ma
ıslatılmış uslanmazlarımı ıslat sevilerinle
tutkunun dudağından öptüm gayrı öpülme ağındayım
alev aldı alınışlar algısız beyazlarda
hüzün tutuştu ta senden
Utancımın mumu yandı yatsılara
yatsıdan sonra başladık baş başlara
devam et dedi gecikmiş özlemler
Konuşmayı bilmeyen arzularımın üfleme göğüne
Tescilli bir mecnunluk hayatın içinden
Ayrılığın bacağını kırdım yetişmez korkma bize
Acıların canını aldım Azrail yerine rahat ol
beni benden alıyor her akışın
sana akmaya geldim kapat bendleri
barajımız dolsun ki yarın elektrik üretecek bu sevda
Işıltılar ışınsın benin bende ısınsın üretime geçti sularımız
Gayrı konuşmaya geldim gayrı susamaya geldim hayrına sev beni

Hayrettin Taylan

Monisya

Dili Geçmiş Zamanlarla gitmeler
Ay şavkına vuran yatağında
Yalnızlığını üstünü yorgan
Gözlerini loş ışığı

Tebessümlerini nedensiz
Saklı kalmalarını kalil bir an eyledim

duyuyorum seni
sayıklıyorsun..savlamlarımı
özden sözlerin kitaplaşıyor

gerçekten istemenin istasyonundasın
biletin güvenim ve ilgim
yaşıyoruz önce seni sonra bensizliği
bende bir şizofrenim artık senin gibi

anlıyorum seni anlatılıyorum seni
gözlerinde ıskın ışaması
yanaklarında dokunuluşumun allığı...
rüyalarımda üryani leyla
ve gereklik kipindesin
gelmeliyim yani sana

öpücüklerin kavuşma lirikleri
hislerin sevi yelleri

duyan yok sanıyorsun..
seven yok sanıyorsa
çekiyorum gelecek zamanı

geleceğim sana değmez mi

daha ne isterim;
yarın yarındır
yarın yarına daha yarın

Hayrettin Taylan

Montajı Yapılmamış Gidişin Son Filmin Sonusun Tinna Tenna

Çürümüş bir ürperişin içinde Çinlerim var.Setlerini zülfünle örmüşsün. Oysa o saçlarını okşamaktı benim hayalimin son sayfası.

-Yapayalnızlığın bağışlarıyla sana tutunmuş bir tutku tecimeniyim.

Acıma bana. Duygularının tüccarlığını yapıyorum, seninle içsel bir hazineye sahip olmaya çalışan ; ama seni seven aşk cambazıyım.

*

Buz a'yazını unutmuş sol yanımda. Sıcakın gerek.Gereğenlerin damlamalı gözlerinden, erimelisin beni acıların donuk kentinde.

-Dondurduğun hayalin içine gelmelisin.

Gelmelisin Tinna Tenna...

-Ben sensiz nasıl soruların hayatlarında kalırım,nasıl cevapsız aşkların gergefinde gri gramofonlar çalarım.

-Beni çalgıcı mı sandın? Bunca sanrılar damlalarında göl, göllerin içimde ağlayamadıklarım okyanus.

-Ben de ağlamak istedim omzunda. Tam tersi yapalım, bıyıklarımı sen tak, omzunda ben ağlayayım. Damlalarım insin vicdanına anlarsın beni belki.

*

Kendimi aradım cevapsız arama bile değilmişim meğer. Ben senden sonra kime arasam senin mesajlarını okuyorlar.

-Yüzü tanıdıklar akıyor güncelerime. Günümde tuhaf bir kurgu büyüyor, büyüyor ve büyüyorsun bende.

Yeni doğmuş bir çocuk oluyorum.Ağlamıyorum ki gözyaşlarına karışmasın aşkım.

-Emziğimi imgelere bandırıyorum. Biraz felsefi salıncağımda sallanıyorum.

Nice oluyorum diyorum ki:

Bir açlık büyüyor güzelliğimden: Aydınlattıklarım acı vermek istiyorum, soyamak istiyorum bir şey bağışladıklarımı -hayınlığa böylesine susamışım ben.

Doluluğum böyle öç kuruyor, böyle bir kalleslik sızıyor yalnızlığımdan.

Bağışlaya bağışlaya öldü bağışlamanın mutluluğu; kendi bolluğundan bezdi erdemim!

Ve kendi yokluğumun yoğrulmuş yoksunuyum. Kendi yalnızlığımın çoğullarında içsel oğulları ölen vefalı iç bir babayım.

-Ve bir de damlalarının babasıyım. Her damlan içimde bir vicdan evladı bıraktı.

Onları büyütmek kolay değil.Anne olmayınca onları büyütmek, kurutmak zor oldu Tinna.

-Yırtık meramin ortasın bir mera, k'oyunlarım otlanıyor. Yaralarım aç kurtlar saldırmakta.

-Kanamaktayım.

Lime lime akıyorum sensizliğin en ben yerine. Kor düşler peşimde

Yanar durum senle. Kurumuş özelemlerin damında kalırım, düşerim yare, düşerim yere. Serpilmiş öylesi yaşamının fitili olup yakılıyorum leyla'lar sahilinde

-Çıplak arzular değişiyor , değinemediklerine, değmediklerine, değmez dediklerine.

* Ben de insanım ben de ...

Ucu kırık bir dünya çubuk olmuş yanılgılarına. Yansık hayıfların var.

Keşkelerinden sonra amalar gelince çıkamıyorsun bağlaçların bağıl nefretlerinden.

-Oysa bizi bağlayan için ilgeçleri vardı. Aramızda her cümlede değişik anlam ilgileri kuran ilgeçlerin akar tümcelerime.

-Ünlemlerini besleyen damlalarını alamadım sensizliğin kitabından. Damla ile ünlem

esintilerinde beni acıların kitabında çıkaramadın.

-Bir de içinde ürüyen soru imlerinde önyargıların yargıç oldu.

Karar:

-Mutluluk nedir; hangi duyunun imbiğinde ibrişimlerini sunar?

-Kim mutlu ki bu mutsuz güveler k'emirirken ç'alınmış zamanlarda.

-Yoksulluğum sen ile sen arasında. Sana varamayışın fakiriyim.

Fakr u zaruret içinde zatüre olmuş demlerim var. Işığımı kapatmak isteyen güzellerin gecesinde değilim.

-Karanlığında beni yaşatma finali hazırlayan perilerin peri değilim.

-Gayrı kırlangıçların son kavuştağında bam telimi kopardı hayat.

B u yüzden karar sensin, kararsızlık aşka yama.

-Işıldayan temlerin temasında gemlerimi çalma yazgısal anafordan.

-Bana suskun yanılgıların, yenilgilerin, kırılışların, diyemediklerin.

Işıyanların var yüreğimin diplerinde. Dehlizlerimde oynayan görünmezliklerin var.

-Bir ben var, göremediğin, damlalarını yeniden akıtamadığın Tinna Tenna

Hayrettin Taylan

Muğlak Düşün İslanmış Maşukuyum Zindenaz

Ne kadar silersen kurumaz seven için dökülen gözyaşları. Tek tek ruhun defterine yazılmıştır, izi hep kalır Zindenaz.

Bir damlaya düş eklenmiştir, en derine kadar inmiştir. Sızısı sözdür, yeni şarkılar, şiirler, yazılar, algılar, özsel diyaframlardır.

Hele senin gibi güzelin yanakları ıslanmışsa kurumaz vicdanımdaki muğlak balçık.

-Hüzün gemisi kaptan eder beni. Yunus' u affeden sulara mı yoksa Bermuda üçgeni'ne sürekliler bilinmez. Batmaz denilen Titanik'in kaptanıyım. Bitmez denilen Nazlıcanlı aşkın, sonsuzluk erkiyim.

-Fethedilmez denilen İstanbul'un tanıyım. Yıkılmaz denilen Çin Seddinin viranıyım. Bitmez denilen Taç Mahal'in Babür haliyim.

Gözlerimde sen, sözlerimde sen. Bütün ilklerin iliklerine kadar sundum kaderimi.

*Sen varsan keder beğenmez bizi.

Noterde tasdiklettiğim bu yeni aşkın kınını batırma sineme. Kanamaz bu yürek. Kanayacak yeri de yurdu da sinesi de yoktur bilesin.

• Yürek dediğin bir et ve ruhtan müşteki değil. Yürekte bütün duyguların çeşnisi, bütün özlemlerin çeşmesi, bütün istemlerin suyu, bütün algıların geni, bütünü de bütün eden edenlerin sağlığı var.

• Aşka sormalı geçitleri yüreğine bağlı yollarımızı. Dağlarını delen Ferhat olsam da geçilmez denilen geçitlerinden geçmek zordur. İlginle, sevginle, damlalarınla, istemlerinle açarsın yolu. Bir sözün düşer çığ gibi yoluma. Altında kalırım; ölümle şakalaşır dirilirim tutkunun utkun sonlarına.

• Aşk damarına atomlar bağladım. Paramparçalarına ayrıldım. Permalarımı topla sevgi sözlerinle.

-Ben geldim üstelik salına salına, üstelik üstsüz tutkularla, üstelik senden daha bin parçaya bölünerek.

• Bırak matemleri, bırak eskitemediğin yararı, bırak her şeyi. Ben bırakılmayacak kadar aşktan özel sendeyim.

İşte Zindenaz böyle konuş ama istersen de gelme derim. Bir maşukun dermanı bu sözsüz romanlardır.

Klavyenin tuşlar gibi ufalıp düşlerin dünleri gibi büyüyüp seni yazmak da benim ödevim. Hiç bitmeyen aşkın destanısın. Manas'ı yırtıp attım. Aşk Er Tunga benim.

Hiçbir ruha tanımlanmayan bir karakterin terlenmemiş özüyüm. Sözüm kadar sadığım sevgine. Sandığa gerek yok sadıklığınla gel.

Aşk, serabı zorlayan özleyişin susuz umudun buhurudur. Çölüne değil, diri kaldığın aşk vahalarına ekledim vavlarımı.

-Elif kadar alnın açık olsun kitabımızın ilk hecesinde. Aşk ilk harfi hep sever. Aşk ilk harfin bütünlerinde kalır. Aşkın ilk harfi bütün harflere denk bir şekilde akar.

-Bu yüzden bütün harflerden önce, senden önce, aşktan önce adının ilk harfine meftun oldum. Önce ruhumda meridyenlerin çakraları göründü. Önce ışıklı enerjin aktı ışıdamalarım. Önce sezgilerime aldım özünden öncesini. Tınle yazdım seni.

Tenine gelecek vakalarımı topladım. Gayrı yarının yatağı hazırsa yarine.

-Ben geldim, ben'e geçerek, benden vazgeçerek Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Muğlak Olandan Gerçek Olan Sen'e

1.
yalnızlığın " gece " oğlu oldu
gözün aydın aşk

2.
uğrunun batısında güneş batar ben doğar
ben kokusu güle karışır
yalın duruşun adı araşır
ve ins ile insanilik dağlaşır öze
beni bulur gözden nurlarla
3.

hasret yanıklarını sunar
kafiye ve dize ruha ulanır
çöl, kar, deniz, sonsuzluğa çağırır
4.

yola çıkmalıyım kader deyip gitmeli keder
suyun susuzluğunda arınmalı yanlışlar
hayalarımızdan akmalı esrik unutuşlar
düşmeliyim düşten sonraki düşüşlere
5.

gecenin yarasında bandını uzatır yıldızlar
sevenin göz ışığı siner bahtıma

bir çok sen'den geçişin yordamındayım
az biraz kendimi buluyorum
az biraz sensizliği ağartıp
gitmenin kader olmadığını onarır halim

6.
muğlak bir gerçeğin düşüymüş uzak kalışın
bu uzak yeter
bu geliş hayali yeter

yoluna çıkmalıyım yollar yollara aşk şeridiyken
içimde ilme gürleyen sözlerin büyür
içimde suyun ölümü kutlayan göz yaşların akar

su ve damla anlatır gidişi, yeniden geliş mecalimizi
ses t/ellerimden bir el sonrasını özetler

7.
pan ve "el" bilmez ayrılığı
ben ve öz silmez sensizliği

ayrılığı bilmez ilaçlar
yanında olmalıyım gece ve sen
bağrında olmalıyım aşk ve sen
çağrında kalmalıyım tutku ve özleyiş

Hayrettin Taylan

Muhtaç Olduğum En son aşkta...

Muhtaç Olduğum En son aşkta...

Hayrettin Taylan

paylaşım faylarında en büyük günahlara senle yazılmak
seninle uyanmak nice çılgın gecelerden sonra uyanmaya
alır götürür beni kokun uzaklara en uzaklara ta tuzaklara
ağzın dudaklarımda ıslak bir güldür sabahları demli bir sevdadan sonra
tenin çekiyor beni tenin tutmuş saçlarımdan ve ağızlarımdan
afrikalı kölenim senin esirinim mecburum ve en üst düzey mecnunum
gözlerin değmese gözlerime kahrolurum
ve kimyam kimsesizlerin sevdasına kimsel
ölürüm çekersen ellerini avuçlarımdan
dönsün başım tutuşsun damarlarımda kanım
gel otur yanıbaşıma erişilmez kadını
yum iri gözlerini devir kirpiklerini
ser önüme bir hazine gibi güzelliklerini
sana en muhtaç olduğum şu anda gel

gel ki bu son küresel ısınmayla kurak sevdam alil olsun
gel ki bu yeni ben,benden bene öz olsun
gel ki bu zamlı sevgilerin katma değeri özlemine değsin
sana en muhtaç olduğum gelmelerim çekimindeyim
gelmelisin ki
gitmelere giden son ceylanın yüreğindeki ekimlerim artmasın

gel otur yanıbaşıma erişilmez kadını
yum iri gözlerini devir kirpiklerini
ser önüme bir hazine gibi güzelliklerini
sana en muhtaç olduğum şu anda gel

Hayrettin Taylan

Muhtaçlar Hiyerarşisinin Adılısın

1....

ihtiyaç sahibesisin, yalnızlığın dilsiz rahibesi değil
hicranlığımın tecritinde, hicretlerini sunma
bir gülücük arası aşk yeterdi sevgilim

2...

muhtaçlar hiyerarşisinde sonsuzluğun adısın
onsuzluğun on kuruşuna muhtacım
bana beni öğreten varsıl gelecek azizesin
nakşın feleğimde, bakışın sızımda, sözümde
kendimle tanışmanın ademiylim sensizken

şefkatini tatmamış gecelerimi hecelesin ilgin
felsefi dansımı görsün, gün görmüş özlemlerin
ilk kez sözlerle dans eden adamın kollarında kal
anlamın gözlerinde kaybol
sözlerimiz dudak dudağa gelsin
öp beni okumak kadar, sevmek kadar

3...

girift bulmacalarım cevap olsun tinsel dimağın
gri rüyanın bilinçaltını emziren sevi tadında kalsın ömrüm
fevri hallerin eğiticisi olsun kurların
bu bağlanışın provasında salına salına gelişin oynansın
bu yüzden sana yenilemem, gidemem gayrı gidemem

Hayrettin Taylan

Muštuların Manşetindesin Şulenar

Varuben varlığımla gariban. Bu dünya gariplerin yeridir.

Çoktanlığın çakrasında buldum seni...Auraların açıldı.Renkli düşlerin emziğindeydi aşkın bebedeksi ağzı. Tadıma kadar adın yetişmişti.Yetişkindi yetiştiklerimiz artık.
-Bitkin değildi, bitkisi gönlünde yetişen aşka alev filizin.

-Hezaren anların mezarı var sensizlik yerine.
Batıl inanç gibi gerçek olmayanı gerçek gibi düşünme..Batıl değil kalbimdeki sevdâ.Seni sevişim inancın gölgesinde..Kendine içsel mihrap gibi.Örtündüm içimde..Üşüyorum sensizliğe ki seninle hep sıcak kalsın her şeyim....

Yalnızlığın binlerce hayale gebe.Bir aşkı doğurmaya çok yakın t'anların var.
Ben seherine yakın, esintiler adılıyım.Senin yerine senin için yüreğimi seriyorum.
-Ve gün'eşim olarak doğuyorsun doğuşlara....Ve de dirilişimin muštularına muhabir oluyor varlığın.Gönlümün manşetini atıyor aşk ve gelecek...

-Seni sevmekten çok seviyorum....

Ehli dil ile ehli keyif arasında Arasatlarımı sorar gerçeğin de gerçeği. Bir gereğen ikliminde gergeflerini saklayan ürkek ceylanlı yazılmamış kağıtlara gelir susarım.
-Dil fakir..Aşk zengin.
Dil rüveyda, aşk sitare...

Dilimi ısır, sözcüklerimin tadına alışırsın. Dilimi ısır, sırlarımın dilini yazarsın . Dilime dolan, cümlelerim kitabına sığmazsın diye.

İffetinle defter ol izzeti nefsimde.Nefsimde yenilirim de sevaptan sayılsın.Güzele bakmak sevap olduğu kadar güzelle erimek de büyük sevaptan sayılır. Batıl inanç gibi dursa da yüreğimin kitabına uydurdum çaktırmadan.

"Sözlerimiz dudak dudağa gelsin
öp beni okumak kadar, sevmek kadar"

Kasrı Efrasiyab kadar görkemli bir hal gibiyim.Viranlığımı sar, şirinliğine.
Bade içmiş içimdeki çocuk. Mey dökülür damlalarıyla.Sakın ağlama, ben sana sarhoş özelemler içerken.

-Saki ol, gezin yüreğimin meyhanesinde.Orada şarap yok, şarabı insan eden sevdan var.Gezin masamda.Meze olma.Ki zaten mezelik, ya da müzelik değil sevdan.Asıl kadar aşk, aşkın kadar asil tutku elmasıdır.Değerine binalar kurdu sevgim.Son katındayım, yeşil gözlerinle mavi göğün arasında tanımsız bir hasret atlasım var.
-Kendi rengimdeyim. Hangi renkse bilemedim. Sevdikçe renkli bir dünyam akıyor, bu yüzden güleç dünyanın sınırındayım. Bu yüzden gül yüzündeki güleç anların takvimiyim gün be gün koparıyorum sana..

Hayrettin Taylan

Mut Sandığında Bakir Özleyişin Çeyizi

Sensizlik sızıyor sızılarım la vazgeçilmezliğin arasında
sen davasında yargılanıyor sevdam
en uzak bekleme zulamdan damlıyor birkaç damlan
koynumda özetlenen günlerin hecesinde sesim kısılıyor
Bağırsam da aşk duyar sen duyamazdın
gülüşün türkü olur tellenir yaram
Seni benden kanatır söyler aynı notadan
Noktasız kaldığım sensiz sonların ortasındayım
özlemin ihbarı eder ihmal ettiğim gelişlerini
küllerimle oynayan çocuksu umudum dillenir
ansızın seni sarar nemli bulutlar
içimdeki senli damlalara iner aşk nadasına
senin fidelerinden çiçek olur aşk
Unutulmazlığın meyvesinde tadın adıma eklenir
Kuralsız yaşamının düş sancılarında kalır hevesim
kırılmış bir kırlangıcın kanadında kalır gelişin
ıslanmadan uslanan usumun usandıklarında mut sandığına baktım
henüz açılmamış çeyizlerinin dantel aralarında kendi nakışladım
Tiğın battı kanadım acımadım
Sözün battı, gidişin battı, gelemeyişin battı
Oysa ilgi humuslarında hoşluğum büyür fide fide
Küçük dünyanda yeşillenir sevda üstüne
Sar beni, yar beni, bekle beni ruhun üstüne
pençelerini attığım oç mecalimden cenin çıkarlar kalmadı
Can kırıklarındaki kırık mızrap masallarını anlatmıyor gerçekler
Bilincin aynasından şimdi taranmak zamanı
Zamansız
Tereddütsüz
Ve sensiz kopuş bulmacasındayım
Al eline aşk kalemini çöz kelim kelim
Cevapsız kalanların karalarında bul beni alem alem
sorusuz uzakların sularında yüzdür sevdamızı vesselam
Ben suyunda huy oldum, ben huyunda su oldum
Topraksız bir özlem yaşadım kar bahtımın canında
Sen dedim, senli bir dem dedim can içre öz canımda

Zamansız
Tereddütsüz
Ve sensiz kopuş bulmacasındayım
Al eline aşk kalemini çöz kelim kelim
Bul beni ilk günkü gibi sözsüz, özsüz, aniler gibi vesselam

Hayrettin Taylan

Muthişliğin Şiiri

.hayata ayna.....yağmura damla bir aşk..
..ruhun yokuşunda.....ve hüznle yoldaş...
yaşanmış sevda ışığından olmaz umutlara lal
gönül kapkaranlık.. tutku burada güneşsiz
aşklar aşılamaz türden, ufuklar ruha tuzak
.gidişler mutsuz, yarınlar yarınlara kucak
...amaçlar belirsiz ve araçlar çok yetersiz
.....kavuşmak zor,görüşmemek daha kor.
.....sevebilmek ve de sevelebilmek
.....ne kadar imkansız sence?
.....ne kadar alil bu düş?
.....sevebilir miyiz?
.....sen-ve-ben
.....bir gün!
.....aşkla

Hayrettin Taylan

Mutluluğun Yabancı Dilindesin Gülzen

Yüreğinde olmanın yolculuğu biter yoluma. Biraz ten ilişik tinler sunar sualsiz kalışın.

-Sana gelmenin gereğinde gergeflerim zincire vurulur.

-Bir 'ben' arayışı kendini arar.

Saklılarımda kalan coşkuların isimsiz akışını tümler ruhumun tümsek aynaları.

-Seni aşka kaynatır başkalaşımlarım.

Mutluluğun yabancı dilinden beni anlatır anlatılamayanlar. Sen bir güle kadın olup ruhumun nadasında yaşanmaya aşına demler büyütüyorsun.

-S'ayık bir düş beni iter uçurumlarına. Düşerek sevmenin yazgısında yazılır senli bohemlerin.

-Uzaklarını ütüler bekleyiş. Her gidenin ardında kalanların kavıyım. Yanıyorum kahrından. Her an benimle olmanın kibritisin, yanmaya zeylin uzar üstü açık gazellerime.

-G'özlerinin fermanını dinler bakışlar. Bir daha bak sevgilim.

Bir dahaların gözünden tanı beni.

İç geçmiş iç yalnızlığımın aşk bebeği olarak büyümek istedim kollarında. Bir aşk salıncağında saki olarak bahtımı sallamanı diledim.

-Diledim senin dil'en'cin demlerinde.

Gölgemin tanınmış karanlığında kara sevdami serdim, sıcaklığın serinlesin istedim aşk dinlenirken.

-Hıcranın kaşifi olarak yaramı görmeden görülecekleri görmene atlaslar sundum.

.-Ömrüm rüzgarların esişlerinde mevsimini yenilerken. Sen hep bahar olarak kal harlarımda.

-Narlarımı toplamasın sensizlik. Bırak tan tane kızıl isteklere gitsin en gitmeler.

Bir şerha arası arafta değilim seninle. Zihnin kendi çırpınışını sunar sürrealist özelemlerim.

-Bir başkaldırı kazanı kaydattım kazanımların fecrinde. Fevrimin fitilini yakan yakarışlarıma kendini yazdın.

-Bekleyişin işi olup işsiz sevgilerin sevda merceği oldum.

Buluşmanın fişini taktım, elektrik tene hazın üretimini sundu.

Ve ben mecburen istedik yaşamlar sunağına geldim.

-Damla damla seni içmek istedim.

Seni, yalnızca seni istemenin fermuarını açtım açılmaz denilen heveslerin can diliyle.

Arzuladığım kördüğümün düğmelerini tek tek çözdüm.Çözüldü aşkın buzulları.

-Yan yana, yan anlamlı sözcüklerin pengueni olmayı seçti demler.

Anlar çoğalıyor ç'agrsız sol yanımda.

-Yanımda sen. Dünya yeni demek. Böyle bir dünya da varmış.

Şen yokken dünya neden böyle eski, yalnız, bencil, isteksizdi.

Özlemle çoğalışların aşk denizi oluyoruz.

-İslaşıl gön görmüşlere vakit oluyor. Saatin on ikisi gibi dem be demlerin üstsüz hallerini tümlüyoruz seninle.

-Kalburüstü k'alışların tanımsızlığında kendimize gelmenin ünlemleriyle yarışıyor yaşanacaklar.

Düşlerin dişlisinden arınıyor dişiliğin, kekremsi bir ceylan diliyle yüreğimde yürüyor helalin.

-Cemalinin al'i si olup zülfüyarımı zülfikarımla terbiye ediyor çiçekler aşka üşürken,arılar aşka arı bir özlem sunarken, ben kendime yabancılaşırken, gizsel bir

arınma sonrasızlığımız uzar.

-Yenibaharıma çiçek olup meyve kokusu saldıgın t'en yaşanırılığında yaşamak kitap oluyor ruhunun derinliklerinde.

Şükretmenin Şükrü'sü olup duaların sonralarına yazıyorum seni.

Yalnız senin bildiğin sözcüklerin anlamında anlamını kazanır yaşayacaklarımız.

-Şusar ben.

-Özetler özümüzde tadını bırakan üzüm. Salkım salkım olur tanelerin. En mahreme açar mahreçlerini bilinmezlik.

Bir düşünüş, bir iç akış, bir yakarış, bir sevilış bikrinde dile gelir kadınlığının dili ve beni sana bağlar tümnden.

Hayrettin Taylan

Mutluluk ve İnsan Doğası

-Felsefi tinler-13

Mutluluk kavram olarak Tin'e ait bir özelliğin içindedir. Töresel, ya da doğal bir eylem

Değildir..Duyusal çarpılmanın kendi toplamını vermesidir. Duygu ile duygunun bir olmasıdır mutluluk.

-İçimizde sürekli üreyen duygunun kendini bulup kendiselliğine dönmesidir mutluluk. Özelliği zirveye çıkarma ülküsüdür. Sevgi,övgü, başarı,eğlence, gibi duyguların dilinde büyür çoğu zaman.

Kendini yitirme, kendinden vazgeçme olgusundan kaçıp kendini bulma franksında yaşamaktır.Bir nevi içsel huzursuzluğa karşı kendini bulma yetisidir.

-Benin başka içselerde kendini bulmasıdır, kendini duyulara yansıtmasıdır.Mutlak bir kavram olmadığından Mutlakıyet mutluluk getirmez. Para hiçbir zaman mutluluk getirmez.Mülkiyet huzurun ana kaynağı olmamıştır. Mutluluk kendi sürecinde özsel bir dirilişe kendini bulur.

Freud göre: "Paranın insanı mutlu etmesinin temel dayanağı çocukluk dilekleri arasında olmasıdır".Çocukluk dileklerimiz bir kısmı büyüdüğümüz zamanlarda gerçekleşmesi mutluluk erkinin içsel dünyasını genişletmiştir.

-İnsan us sahibidir, duyunılardan önce bizi biz eden temel merkezler udur. Duyunılarda yalnız bizim iç huzurumuzun tinleridir. İnsan demek usun yaptırımlarıyla yaşamı şekillendirmek demek. İnsanı diğer varlıklardan ayırt eden temel erk us ve duyunılardır.

-Vazgeçilmez,içgüdünün hedefi doyumdur.Bize ait İçgüdünün içsel kaynaklarında doyumlar ve açlıklar vardır. Bizim içimizdeki çocuktur hayat aslında. Her insanın içinde duyunılarda beslenen iç çocuğumuz var. İçimizdeki çocuk doyuma erişmedikçe mutlu olmamız zordur.

- İçimizdeki duyguların doyumunu sağlanarak mutlu olabilir. Güç ve mülkiyet hiçbir zaman özgür sevgi bulamamıştır. Bu bağlamda içsel duyunıların açlığını yaşayan insan doğasına aykırı davranışlar sergileyerek hep mutsuz kalmıştır.

- Mülkiyet ve güç üzerinde yoğunlaşan istenç dışsallıkta yoksul eylemler gösterir. Varsıl eylemlerin boyunduruğuna giren bireye ahlaksal ve törel belirlenimlerden uzaklaşır, toplumun etmenleri arasında sıyrılarak kendince huzur ararken dışlanmış bulur ve mutsuz olur.

Bütün bu güç savaşların merkezinde çıkar ilişkileri olduğundan, duygusuzluk ve yabancılaşma kendi dünyasını geliştirir.

Mutlu olmanın en temel ilkesi duygu özgürlüğü ve içselliğinin bilincine ulaşmış,içindeki çocuğu doyuma ulaştırmış bireydir.

- Tüm istenci Mülkiyete,güce, akıla bağımlı kılan İzmlerin merkezinde duyunı ve içsel huzur yoktur. Bu duygusuzlaşma çabaları insanı ne kadar mutlu eder ki. En iyi güce, en iyi mülke sahip olmak tek başına yaşamaya yeter mi? Her gün havyar yemek insanı mutlu eder mi ki? En güzel mekanlarda yaşamak, en güzel varsıl imkanlarla hayatı yaşamak mutluluk getirir mi?

İnsan ereğin merkezindedir. Ereğin içeriği duyusal-duygusal olan tarafından belirlendiği ölçüde huzura kavuşur.

- Din,Törellik, aile, gönençlerimizi, huzurlarımızı besleyen kaynaklardır. Her zaman içimizdeki duyunıların tatmin edecek merkezi beli olan kaynaklara yönelmekte fayda olmuştur. İnanç, her zaman içimizdeki en büyük tin olmuştur. Çoğu duygumuzun doyumuna güneş olarak kalmıştır.

-Mutluluk hep iyilerin ışığıyla beslendi. Saltık bir değer olarak iyileri görmek, iyi

olana doğru gitmek. Mutlak doğruları bulmak, mutlak olana doğru kendi iç dünyamızı uyarlamaktır.

-Yaşamı sorgulayarak, sorarak, yaşayarak, yaşatarak mutlak olana doğru mutlu olma hedefleri çizmek gerekir.

- İnsan akıl ile duyunçların karışımından oluşan bir varlıktır. İnsanın özü mutluluğu bulmaktır. Bütün istençlerimizin temelinde mutlu yaşamaktır. Mutluluk yalnız içsel doyumlarla sağlanmaz.

-Mülkiyet, güç, başarı gibi aklın egemenliğini yakalamak diğer yandan da içsel doyumları doyurmaktır. İçimizdeki duyunçları, istençleri doyuma getirmektir. İçimizde binlerce duygu vardır. Bu duyguları duygularla kaynaştırarak huzuru yakalamaktır mutluluk.

Hayrettin Taylan

Mutsuzluk Varisi

Mutsuzluk Varisi

Mutsuz ve umutsuz bir güvercin gibi yuva yaptım gönlüne
Aşk özgürlüktür diye geldim
Ne yazık ki esirim tutukluyum sana

Kümülüs beni çağırıyor yağmura
Bugün yağmur günü
Gözlerin bana aşkın buhuru
Bakışın kurşun geçirmez kalbimi deldi
Bugün ayrılık günü
Bugün sensizlik çölü

Ama sen varsın diye taş bağrımda güller acılıyor
Sen koklandı
Ruhun yankılandı
Güzelliğin güneşin yaşayış tapınağı
Bense tapınağın mimarisi ve varisi
Ruhum senle yaz-kış
Hep ilk baharını bekledim çiçek çiçek
Yeşil yeşil
Efil efil
Sen sen
Hayatın son kampanyasında seni sevme taksitlerin uzamış
İşte son fırsat diye
Oysa ben sana ömrümü verdim
Anadolu küçüklüğünde beslediğim arzularımdan arta kalan küçük dünyam
Şimdi seni her anda arayışta görme finaline kitap

Hayrettin Taylan

Mücbirliğim Devam Ediyor Sevi Cennetinde Elnaz

Örtüsünü kaldırmıştı ayrılık.Üşüyordu sensizlik.Kırkı da kırk yıl hatırı da geçmişti can kırıklarının.
-Çırlıçıplak bir mazinin kara bahtlarla çevreli adası oluyordum.Sularım yalnız damlaların.
-İssızdı, isimsizdi, sensizdi.Yalnızdım orad.Yalnız bir adaya düşersen alacağım üç şeyi merak ettiler.
-Sen,sen, sen...
Üç şeyde sendi...Gayrısı başka kişi zamirlerine yüklenmeliydi.
Zavallılığımı çekimleyemedi ilgi ekleri.Çekimsiz, sensiz, fersiz, hesapsız, kitapsız, aşksız, bedelsiz ilgilerin eki gibi senin yerini tutamazdı başkalaşım.

Gidememenin kör vaktine ayarlı saatin akrebi gibi ısırma beni.Demlerin arifiyim.Kendimi bulan algılar sahafiyim.
-Eskimez ben'lerin var bende.Azaplarını yoğuran ilgilerin isimsiz cümlelerinde tükeniyor veballerim.
Fişlenmiş cümlelerim var. İlk kezlerindeki Ali, gel benim.
*Aliliğim Ademliğim,Yusufluğum, kademeli olarak artarken sen yoksan leyli gecelerimin hecelerini yorgan yapan perinin dudak ucunda başlar romanım.
*Belki biter; ama başlar diyorum sana Elnaz. Ben de insanım, ben de arınmış, arıtılmış, arif, mücbir, mütevaziliğin sevda vazocusu.
- Mimlenmiş yurtsal sevilerim var.Sevmek sevapsa neden azalıyor sevabım? Neden bakışlarındaki ışıltının tansık tınısı değilim?
-Neden kendinle yazıştığın yürekle kitabındaki başlık ben değilim? Ben insani olmaktan çıkıp, Yusufi, Mevhibi olduğum için mi?
Kirlenmiş kirlerin, arıtılmış geleceğinde damlaların ezber bozuyor.
*Sevmiyor gibi sevmenin şifresinde aşılınmış umutlar beynimde güzel hevesler ekti.
-Artık arınmışlığın cümlesiyim.Bitmeyen, yazılmayan, kavuşamayan cümlelerin de yüklemi gibi durma öznenin dibinde.
-Seninle aynı cümlelerin iki temel ögesiyyken, bu sevdanın cümlesini hangi son, hangi felaket, hangi ayrılık, hangi çaresizlik bitirir bilemem.

Mecnun öldü, Leyla da. Aşkların ölümü yok, bedenler ölür.Algılar, sevgiler, yansıtılan kurgular aşkı öldürmez Elnaz.

Şimdi sensizlik ölüm döşeginde döşlerime oklarını saplarken, ben hangi düşünle iyileşeceğim?

-Hangi iyileşmişliğin iyilik perisi olarak geleceksin sevi dünyama.

Hayrettin Taylan

Mücevher yarınlr, yarin kulağında

uyumsuz duruşun sancıları toplar vicdanımı
damlalarının maskesi belirir, yağmurun nurunda
içsel fıskiyelelemlerle yıkanır, pişmanlığım
gidişin, hüznün panayırını serer
gezer ağlamalarım,
ağlamalarına misafir olur gezgin ağlamalarım
2...

slogan atan fikri papağanların girdabından uzağım
dirilişin nesliyim, özüm kadar temiz sevda eriyim
aparışı çok umutların umman sonrasıyım
diriliş bulmacasının bütün cevaplarına refiktir cevapsızlığın
bir ben arması, bir ben arıtmasında aranırım sana
bir sen hazinesi sunulmuş bana
gelmezsen de varsıl aşkın kendisiyim

3...
terliyor dünler, çaresiz kalıyor kalakalışın bugünü
mücevher yarınlr, yarin kulağında
yar duyar mısın ki?
yar sen tur'da mısın, nur'da mısın, ben'de misin?
yar, beni duyar mısın herhangi bir mistik algıyla
delinmiş dünyanın ekvatorunda mısın
yar küremde misin?
bu soğuk iklim sensizliğin hangi yönünden eser
yar, sen ben'de misin ki?

4.
damlalarını arıtır zemzem yerine içen mecnun-ı aliyim
susamış sevdanın vatanıdır yüreğim
sensizlikten senli benli demlere geçiş dönemiym
dönmesen de olur
bekleyiş boylamında, geliş, sen boyunda, ben huyunda
sahabe sabrın gölgesinde zerrenin aşk zeriym
bir ben bilirim alimallah...
bir sen bilirim fesuphanallah

5
buhuru yağmura tanıtan güzellik damlasısın
ıslak hayallerimin muntazamlarına değıyor sözlerin
peygamber komşusu gibi içsel bir huzur gibi başlıyor aşk hoşnutluğum
öteleri istiyor aşk, aşkları istiyor öteden beriler
bir kıvılcıma ömrümü teslim ediyor sevi ormanın
yakılmışım ben
yakmasan da olur
ateş derste, ders ateşin külünde aşkımıza gül
gülmesen de olur

Hayrettin Taylan

Müebbetlimsin

İslanmış göğsümde damlaların deldi yüreğimi,bahtın köprüleri salladıkça gönlümüzü düşünirim hayallerinin döşüne.Asi bir ırmak akar asitlenmiş belalarımın.Belirmiş bir yıldızın beyazına peri suretin şifrelenir.Gözlerinin mavimsi mahzenlerinde sırlarımı zehirleyen bir anın yontma taş evresi modern zaaflar arasında kalır ve ben ile sen arasında kalan ben ölümcül bir haza yakalanır.Aşkı ekleyen bir sevdalı gelmelerimin tenhalarına pusular korumuşlar.Tutku mayınlarına basa basa,sana parçalana parçalana geliyorum sana.Tek sağ kalam yanımda sol yanımda bir büyük atom sana şifrelenmiş ve buluşmalarımız büyütüyor.

Ciğerimin sevili geçişlerinde "Deli Durulluk" yapan umutlarımın sahipsiz düşlerinin siyahlığında "tek beyaz" gelişindir.Utkulu aklar akar,utulmalar zifri inlere iner.Yalın gözlemler surlanır gönül hazinimize.Kalırız orada.

Gizillerime gelip yüreğimin sevda damarını kemiren güzellerle dertleşiyoruz.Biraz kıskanmalısın beni.Biraz özlemelisin.Şairinin şiirlerinde her an hayali bir sevgili çoşabilir,her yazımda,her azımda,her bulunmazımda bir aşk kedisi tırmalayabilir aşkı; ama sevgin ve sen müebbetimsin.Aşkın yargıcları müebbet verdiler,gayrı suçumu sen ve bütün dünya biliyor.

Aşk tınılarıyla tenim kendi terinde terennümlerini büyülerken sensizlik kendi bestesinden bana çalınıyordu.

Eskizlerin derinliklerinden derdin bana özet dersler veriyor.Anılmaların ovası argınlarını denizlerinde biriktiriyor.Su içinde susuz kalan susamış bir halin fırtanasıyım.Esiyorum,sana, aitlerine dalgalardan sonra çıkan görünüşlere. Çırpınıyor özelemler. Senli umutlar birikiyor tuvallerimden tutulmalarımıza.

Son gözyaşlarını silemedim,o yüzden sevgimden mendil,aylardır tutamadığın ellerimi arıyorsun yok,bekleme.

Yüreğindeki gerçeği,kaf dağlarına öfkeli masallarla anlat.Bensiz her güne bir çentik at, ödemeye geleceğim bir gün kurumuş dudaklarımın öpücük uçlarıyla.

Yorulmuş alemin parantez aralarına, aklanmamış,anlatılmamış,kitaplar dolusu,sırlar ulusu sevgimizi koyuyorum.Sevilişlerin terkinde anları düşle,aşk umuduyla bak dünyaya,biraz kal ali cenap özelemlerimde.

Benden dökülen her söz sevgi, her aklanış Kafli anılara karışan buluşmanın andıdır.

Gözbebeklerindeki algılı dalgalar koylarına ve beni koynuna çekti

Ardından, gülücük kapısını açar, huzurun.Kavuşma anlarımızın gölgesine

Güllerin kokusu ulaşır,koklanır buluşmalar.Gül havalı bir sen eser serinlenmiş gelmelerimden.

Kavuşmanın yüreğine sokulacaksın yangın duvarlarını aşip bakacaksın mavi gözlerinle yeşil gözlerime.

Kıyımız gittikçe büyüyor, çırılçıplak güneşlenen laleler yüreğinin kımıltılarıyla açıyor her anımıza

Hoşluğa uzanan sol yanımdan, bir aşk güvercini benden sana sözceler getirir. Sol yanımda çok ağır sancılı, ağırlı bu yanıma acil gelip koymalısın başını.

Hayrettin Taylan

Mühür Gözlüm

içindeki köyün muhtar olsam
seni yönetsem sevgi le mühürlü gözler arasında
sonra herkesin istediği imza olsam
ama yalnız senin mürekkebinde yazılsam aşka
mührüm dudağına sürdüğün ruj olsa
sen de her sabah ruj sürüp beklesen kapı eşiğinde
öpüşür mührümü alsam
resmi kayıtlara geçmese de olur mühür gözlüm

Hayrettin Taylan

Mükemmeliyetin Kamil Dansındayız Şulenar

İmgelerimin kedisi gibi kara bahtımın kara kışını yaza çeviren yazgı gülüsün.

-B'anar sevdana yalnızlığım.

-Şarabı sarhoş eder kaderin kendi aynası.Susar, susatır, inler, dinler tutku...

Yurdunu dün yapar, günlerini yurt.Vatanın bağı olur sevgin.Gözlerin bayrak, sözlerin anayasa, bende kalışın yurt özlemi olur, sever yaşarız.

-Mütekamil varlığın ermişliğinde ilmi yansıklardayım.

Yüce Rabbimin sureti ve sevgisini yansıtır varlığın, sevgin, izafilerin.

-Disipline edilmiş pozitif emellerin enleminde başlar zamanım. Paralellerime yansıyan özünün tenasüpleridir. Sana sunduğum teşbihlerin tespihinde mutlak gerçeğe nitel sevilerin sıralanır.

-Sen aşkın buluşusun.Yani özümle tanıştırılmam, özümün sahibine teslimlerimi sunuştur.

Sözlerin içindesin. Gözlerin dışındasın. Bir olmaya kani, aşk olmaya manidarlık timsalisin.

-Evrensel kuramın kurlarını sundun. Gerçeğine nitel özelemler biriktirdim. Senin sıfat olmayı seçtim.Sen dünyanın en güzel, en sıcak, en içten, en aşkı, mutlak gerçeğin özerk sureti, bense hakikatini adı.

-Önad olduk.

Sevginin metodolojisinde sismik temellerimiz vardı.İçimizdeki yarkabuğu temeline oturmamıştı. Yalancı öküzler hep vardı.Hep batıl inanç gibi sırtını sallayabilir, bizi yabansı depremlere teslim edebilirdi.

-Kutsal kitaplar, kendi kutsiyetlerini izahatlara sunarken, gerçek bizim kadar gerçekken, hala batıl olana kalbimiz neden teslim?

-Beni küfre sokan demlerin demlikçisi neden şeytan kanı çay sunar?

Bir insanlık nüvesiyim. Kendimle barıştığım kamil dağlarda Adem olmayı, adam kalmayı kadınlık cennetine yaşamaya karar kıldım.

İnsanın kendisi Yüce Allah'ın ustalık şekli,görüntüsü, idealizenin aynasıyken dinsel yaşantıda ritüele (şekilselliğe) gerek yok.

-Şekilsel ibadet yok. İbadet ruhen, kalben, içtenliği tümleyen temeller üstünedir.

-İbadet ,aşlında içimizdeki sesli radyonun frekansından mutlak varlığın sesine ses olmaktır.İçsel olarak o'nun kanalında o'nunla konuşmaktır.

Bu öz sesin seslenişidir dualar, aminler, zikirler, teslimiyetler, takdiriler.

Yaratılanın Yaratan'a içsel tanlarını sunmasıdır.İç güzelliğinin konuşturmasıdır.Sen dualarımdasın.

-Vahdet denizindesin. Damlasın. Damla damla sana eriyişim bundandır.

*Güzelliğin aslında bir surettir. O'nun mutlak güzelliğini seninle okumak isteyişimdir.

Ve mükemmeliyetliğin sınırında muhkem olan duruşuna ütülenen sevmek gerçeğim özüm için bir şıklıktır.

-Leyla gibisin leyli gecelerime.Senin harflerinden geçtim gerçeğin aşkına.Hece hece sevdim seni.Bu sevginin mistik kokusuyla bandı ruhum sularına.

-Sen azizeydin, sen azizliği berrak sulara teslimiyetin timsallik aynası, gün'eşimin kadınsılık ışıltısıydın Şulenar.

-Bilinmeyenlere bilinç enerjisi yaydım.Görünmeyene görücü, olup çok boyutlu dünyanın çoktan seçmeli şikkında seninle a) şikkı olduk.

Ve bir'e gitmek için bütün ile bütünleşenlerin üleşeni olduk.

Bilinenlerle keşfettikçe kendimiz oluyor, seviyor, sevmenin misafirim olarak yaşanırılığa kamil kalıyoruz.

Her insanın kader kapısı açılır, dünya denilen h'ana teslim edilir.Bütün dünya nimetleri arasında iyi nimetlerle, kötü niyetler arasındaki nefsi çatışmaların sonucunda kendimize bir gelecek hazırlarız.

-Hakikat bilincinde olanlar bu dünyayla tasviri imkansız olan cennet için gereğın duruşlarda kalır, gelişir, kendine gelir.

İşte ben ulaşmanın ulu sızısıyım. İşte ben sevmenin sevi şulesiyim.

Hayrettin Taylan

Müsait Işıkların Kadınsal Işıltısında Karanlıkta Kaldı Ayrılık

Müsait bir aşkın taşkınyım damlalarınla. Islanmış hayallerle sürükleniyorum sensiz her yere, yare.

-Alışıyoruz her haline. Sen varken hallerine çekimli hiçbir ekim ya da niyetim yoktu. Bütün vakitlerim sendeydi.

Gitmenin faturası henüz ödeyemediğim zamansızlık dilimindeyim.Dilsiz savunularla diline dolaniyorum.

-Kendime gelişimin elektriği kesildi. İçim karanlık, içimdeki çocuk sensizliğin karanlığında açılmış.Doyumsuzluk tokluğuna alıştım.

-Bölüşülecek acıların hepsi bölmelerimde seni payda kılmış.Sağlaması olmayan hatalarımın p'ayında tanımsız duygular taşıyorum.

Daha çok küçük içimde sevda çocuğu. Daha aşk sütünden kesilmemiş bile. Seni sordu, seni aradı. Yoksun diye yoklarını tümleyen dirençlerde sızılarım tükendim.

-Annesinden uzak kalmak zorunda kalan bir çocuğun aylar sonra annesini tanımamasına benziyor halim.Oysa annesinin kucağında, yüreğinde, nefesinde, annelik güneşliğindeydi.

-Birkaç ay annesinden uzak kalınca, çocuk akıyla kime alıştıysa onu tanımanın duygular kayıplarındayım..

Anne:

-Oğlum ben geldim. Oyuncalar getirdim.Bu da bayramlığın.

Çocuk:

-Baba, bu benim annem mi şimdi. Anne, nedir ki?

İşte annesini unutan bir çocuk gibiyim. Çocuk alışkanlıkların bağımlısı.Neye alışırsa öyle kalır.Öylece kalışların iklimiyim.

Canhıraşların göçeberiyim. Kendimden geçmişim en kutsal günlerin azizliğinde azizem olarak seni arıyorum.

-Yoksun, yine yokluğuna bir çentik atıyor keder.Birkaç damla sunuyorum .Bedeller dolmuş, eden buluru çoktan bulmuş; ama sen hala aynı kin masalında cadılığını oynuyorsun Işıkzen

-Küçülttüğümüz sevginin paftasında isimsiz şehirler sundun.İsmi bilmediğim güzellerin ten kentinde bendimi aştım.Elektrik almadan yaşadım sensiz geceler.

-İsmi aşk; ama isimsiz aşkların adılıydık biz. Bakımsız ruhumu aydınlatmaya gelen haz perisinin öpücük ödevlerinde hep artımı aldım.

-Üvey bir ayrılığın yakınlarıyla yaşamak kolay mı sandın? Ayrılığımız bile üveydi. Üveyik masalları dinleyen tınısız anların inkişarıyım.

Eski bir tapınak yazısında yazgıma benzer aşklar okunmaz halde. Beni seni nasıl sevdiyse öyle tanımsız, öyle silinmez kaldı.

-Kurutulmuş dertlerin sonrasında kurumayan tek yanım sensin. Yara ile yar'e benzersin.

Şimdi ayrılıklarını yürek cebinden düşüren sevenlerin arasındayım. Düşlerinden düşmemiş bir sevgiliyi arıyor herkes.Oysa seni hiçbir yerde, yarde, serde, dertte,sonsuzlukta düşürmedim ki.

-Sol yanında kazı çalışması var.Yol ile sol arasında "ol " fiilinin çekimindeyim.

*Ol vakiler taşıyor bağrım. Olakileri algılıyor çağrım. Bülbül olup bağırdığım gülistanında goncagiller ağlar.

-Müsait olmayan zamanlara teslim ettik gitmeleri.Gidemezsin diyecek kadar zamanı

yoktu öylesi gidişlerin.

-Sen nasıl öyle gidersin ki Işıkzen.Işıklarını istedi içimdeki çocuk.
El güzelinin fenerini verdim. Sustu içimdeki çocuk; ama
pili bitene kadar.Şimdi iliklerime kadar aydınlattığın ışıltın varken böyle
aydınlanışlar reva mı?

-Kadınsal ışıltın neden yok bağrımın en karanlık odalarında.
Neden bakışlarında mumyalanmıyor gözbebeklerim. Bir bebek istiyor hasretin
annesi.Bir anne istiyor seni.

-Adresine teslim edilemeyen sevgilerin içindeyim.Çin olmuş dertlerimin
kıtası.Bulamıyorum onca derdin arasında.Sen hangi derdin çocuğusun. Nüfusun
neden bensizlikten daha çok kalabalık.Şimdi bu gittikçe metropolleşen
yalnızlığımdan korkmalıyım .

Bir var gibisin.Bütün ben'ler bu varında. Bense yoğumu serdim yoluna. Varım
yoğum kadar özdeş duygular taşır.

-İyileşmemiş mecraların aşk canını taşıyım.Yolum soluma dolanır, kendimi tanımaz
haldeyim.

-Yarayı iyileştiren iyilerden dahası iyilerinden uzak bir uçtayım.
Senden başka kime baksam uçurum. Uçarılarımı düşürdüm bir kere toplanmak
zor bu sensiz yokuşlarda.

-Sızı kendi alfabetisiyle beni toplar acılarından.Kolay olmayan bir arayışın
dilimde düşmeyen düşlerindeyim.
Bir kendime kaldım .

Mızrabı kırık algıların hüznübaz çalgısıyım.Kendim çalıp kendim oynuyorum.
Delirmiş özlemleri böyle akile yastık ediyorum.

-Artık bu hasta ruhun yatağından çıkma vakti geldi.
Son senfoniye son sözlerin çalıyor.Kırık bir s'azın duygu t'elinde
ellerini arıyor azizliğim.

-Hiçkırın N'eyim varsa çaldı durdu.
İnceldim makam makam eridim. Nefes sonralarında özlediğim ne varsa yansdır
durdu sen yokken, ben sende çok varken.

-Dudakların üç noktasını sunup beni nefsimin kitabıyla baş başa bırakalı
bitiremedim bu dünya işlerini bilesin.

-Sonra nefesim nefsim'e yetmedi.Bu nefsin kurbanı olalı kurban bayramlarım
sensiz geçiyor.

Gerilla bir haykırış karışır nedensiz dağlarımda. Zirvelerde gezinen aç kurtların
faşist türküleri ürkütür. Solu yanı sosyal demokrat olmayan algı çobanların
güdülerinde de değilim.

*Fikri maşalığım yok.Düşüncelerin çıkar közünde kebab olacak emellerim
yok.Bir başkasının başkalaşımı da olamam.

-Ehil, doğru,evrensel, mutlak olana ruhum mizan.
diktatör bir cümle devrilsin dilimde, dur!

Kal!

Çaresizce büyüyen umudun tan küresinde küreselleşmeyi bitir
İki yanım solundan başlar iki yanına gelmek için.

Narkoz etkisi geçmiş bu yaranın etrafına pervane olup kadınsal ışıklarınla aydınlat
beni Işıkzen

Hayrettin Taylan

Naat Efendim Nuru Sultansın Gülistanımıza

1.

Bütün devirlerin son sözüydün, evvelinin, ezelinin müminleri vardı cihanda
tarihe sığmayan başarıların, varları var eden varların vardı kalb-i cihanda
uğruna kurban düşen, uğruna kurban olan sonsuz yıldızların vardı iki cihanda
kelimeler kifayetsiz, şiirler kafiyesiz, yürekler hücresiz kalır seni anlatmaya bu
cihanda
ötelerin ötesinden, sırların sırrında, kaderin kaderinden, doğruların en doğrusundan ol
vakilerin vardı bütün cihanda
intizarına zar atan gönül erlerin vardı nur- i cihanda

2.

berrak bir suyun özündesin, damlacıklarına ölecek milyarların gözyaşı selindesin
dualar kadar yakın yürek ermişlerin var yolları yol eden yolculuğunda
biçareliğin çırası, naçarlığın sırası, sonsuz ufkun ummanısın Efendim
Gelgitlerin sonuyum, sonlarına gelmek için
bütün değerli taşlardan ötesin, değerine bir zerre olmak için yolundayım
meleklerin kanadını taşıyan bitmeyen saf sevgimle solundayım
sevilerin duasını taşır uğurlarım, iç çağrılarım, ağırlarım
maveralar üstüne mecralarını kurar bahtım
gölgene uzanır bütün mecalim cemaline kavuşmak için

3.

bütün edeplerin ışığını bitmez aydınlığın karakterimizde
kardeşlerim, ümmetim dediğin milyarların var nur-ı arşına yürümekte
Savenin esbabında sahabenin eşrafındaymış gibi bekleyenlerin var Efendim
Ebediyetin tininde yücelen sonsuz nurların var şefaatine kavuşmak için
meftunluğunu bayrak eyleyen gönül erlerin var
mutlak doğruları, doğrularını anlatan ebabillerin var yüreklerde uçan
imtihan üstüne imtihana tabi ve ümmi olan müstakimlerin var
yaşadığın, söylediğin, giydiğin, dediğin her şeyi kutsi giyen erinçlerin var
gönül atlasında renk renk düşleri olan kardeşlik bülbüllerin var
sevgi haritasında kent kent büyüyen gül-i Ranaların var
Hakların duruşmasında duruşunu bayrak bilen adillerin var
Devlerin, devinimlerin, keşiflerin, bütün bilinmezlerin esrarındasın Efendim
Bu yüzden, yüzünden, ilminden, hayatından dünyalar içre dünyalarına geldik
mucizelerinin esrarından binlerce ufuk, ilim, gelecek akar
Bu yüzden, hayranlığına bütün ömrünü süren bilinç kulelerin var

4.

Bütün alemler rahmetin için vahdetleri tümler
Sonsuz nur'un ab-ı hayatında yıkanır bütün alemler
Damla damla iner sevgin kutsi yüreklerin inanç okyanusuna
İslanır vicdanlar, dile gelir su, paklanır kabarcıklar, aşk olur yoluna
Hu hu der amin diyen sevgi dilleri
Âmine'nin emaneti bütün dünyalara emanet
Ümmetin akardı zerre nurundan akanlara
Ya Rasulallah, Ya Şefaate derdi gönül içre gönüller
Ya Rasulallah, Ya Şefaate derdi nurdan nuruna gelen sonsuz nurlar

5.
benzetmeler yetmezdi sevgini anlatmaya,
tenasüpler dizilir,mecazlar ağılardı acizliğimize
nurun bütün iyi emellerin , güzelliklerin aynası
tarandı durdu asırlarca yürek devletinin yolcuları
tüm alemler senin güzelliklerin emaneti için ol vaki
saadet çağlarının meşalesiydi sunduğun her şey
suretlerin suresi okunurdu duruşunun azizliğinde
cehillerin kum gibi artığı Araflardayız
şirk sirki, hıyanet monodramları, inkarı oynar durur gölgemizde
kursağına kadar almış çıkarın sülünleri emiyorlar ümmetini
nuruna surlar ören ebu lehep'ler var
ümmetin en zor demde ama ismet-i aliliğin yetiyor Efendim
beyaz güvercinler gagasında yeşil umutlarla sevgini taşır yürek evimize
Ya Rasulallah,Ya Şefa'at derdi gönül içre gönüller
Ya Rasulallah,Ya Şefa'at derdi nurdan nuruna gelen sonsuz nurlar

6.
Hasretinin magmasındayız, sol yanımız nurundan okyanus
Sonsuzluğun şifrelerinde damla damla birikiyor sevdamız
Nebinin ruhu toplar ruheşimizi gelgeç arınmalarda
Dikenlerini sunan ehl-i keyfin Suna gülünde batır günahlar
Ağını seriyor çağ, yağını yayıyor heyulanın Julieti
Aşk senken başka aşklara pazarlıyorlar tinsel güzeller

Hızır ayna,Cibril kanat,alem simya, nurun dünya
Uğruna bütün uğurularını sunan milyarların suretiyim
yıldızlar toplar, yağmuru çağıran bulular örter sensiz yüreğimi
yollarına dizilmiş sayısız emellerin yoldaşayım
Bilâl-i Habeşî okur birlik beraberlik marşımızı
Devir ümmetinin kardeşlik aynasında taranma devri

Ya Rasulallah,Ya Şefa'at derdi gönül içre gönüller
Ya Rasulallah,Ya Şefa'at derdi nurdan nuruna gelen sonsuz nurlar

7.
Vuslatın bağrında yeni bir aşkın volkanı
Fay yataklarını kırılmış bir yürekte toplayan ali bir mısradasın var
Seni hissetmek duygular üstü bir halin vahisi
Seni düşünmek bütün düşlerin aynası Efendim
asırlardır yoluna ömrünü sunan refiklerin var Efendim
Sümeyrasin, Samuresin, Sitaresin, Zinnuresin Efendim
benzersiz cümleler tohumlanır seni anlatma hasılatında
Sözcükler söz içre sonsuz anlamlar sunar vuslatında
anlatılmazlığın fırçasında nura zahir olan sensin Efendim

8.

nağmeler, damlalar, ahlar, efkarlar, aşklar senin için türer bağrımızda
bütün cevherlerin, hazinelerin, ilimlerin güneşisin güneşten önce
ahengimiz, şevkimiz, bütün emelimiz sensin Efendim
dirilişin desenleri, direnişin paftaları, değişimin renkleri senin yüreğinden akar
mahzenler, mevziler, maziler, atiler, haller, hülyalar seninle başlar Efendim
on sekiz bin alem sana mümin ,yüreğimiz sana akar Efendim
şahdamarımız kadar kadersin, kader üstüne kaderi yazdıran nurun
aramıza nifaklarını eken sülünlerin ilacı doğrularındadır Efendim
kardeşlik harmanımıza ateşlerini düşüren çıkarıcı kavların çöpü değiliz
Birden önce ve sonra sen, ömürden önce ve sonra senken biz biriz Efendim
yüreğimize dokuduğun en küçük nakışın Nakkaşiyım
Dizelerimde ağlayan insanlığın zerresiyim Efendim

kavuşmanın sıratından sonsuzluğu yüreğinde taşıyan benzersiz adılın ismisin Efendim
9.

ölümsüz bir mucize gibi mecralarımızda yeşerdi fecrin
cümlelerimizin hücrelerinde yeşeren ilim çeşnisisin
rotasında bütün güzel niyetlerin ayetleri serili özden bir özne
aldanışların gergefini serdiği gerçeklerin sözsüz ummanısın Efendim

Lal olur, diller, gönüller, güller, her şey
Dal olur, aşklar, ilgiler, bilgiler uğruna
Sal olur, sermayemiz olur dilinden, ömründen akanlar
Kal olur, Meçhulü meşhur eden ruhu okuyuşların
Bal olur, gülünden kırmızılığını aşka çağıran renkler

Ya Rasulallah, Ya Şefaati derdi gönül içre gönüller
Ya Rasulallah, Ya Şefaati derdi nurdan nuruna gelen sonsuz nurlar
Sana geldim, senden ötelere geldim, senden sonralara geldim şefkatine al Efendim

Hayrettin Taylan

Nariçe

Vaveylası Vavında Yadında Olan –Nariçe-

Gözlerinin kendine benzer gözlerin bakışına gözbebeklerini yolluyordu.

-Yalnızlığın telvesinde köpükleri anlatan dermanlarım görünmezdi.Dahası içlek kahve gözlerimde erimemiştin daha.

-Daha bakışmanın coğrafyasında değildik.Falcıların algılarında anlatılacak umudum yok.Böyle duyguların fakiriyim.

-Sensizliğin elmas definecisiyim. Def ettiğim bir sevdadan sonra elmaslarını arıyordum.Önce elmanı gördüm aşk cennetinde.

-Yasaklıydın, uzaktın, imkansızdın, aşkın çölünde minik bir Leyla'ıdin.

-Büyümemiştin aşkıma. Her güzel aşk çölünde bebek bir leyladır.Sen de öyleydin.Mecnunluğumu göremezdin, niyetimde okunmuyordu senli ayetler.

-
El değmemiş ama yazılmış bir kitap gibiydi bana akışın.Aşkı tümleyen tamlamaların adılıydın.

-Sıfatlarını öğreniyordum.Adımdan önce gelişine hazırlanıyordum.

göz görmemiş kıymetine paha biçilemeyen

-Buram buram yakılıyordum dil bilgisi kitabında.Belirtecini olamadım onca eylemim içimde yanarken.Oysa vurgulu bir zaman zarfı olmak isterdim en senli yüklemde.

-Bütün zamanlarımı zaman zarfın olarak kullanmak isterdim. Her dem, her zaman, her gün, her an seni yaşamak adına.

Perişanlığımı parçalara ayıran sözlerin sihrindeyim. Dil ile dilemma arasında .Sahipsiz sözlerin kiralık sözlüğünde aramadım seni.

-Divan-ı Lugati Türk'te buldum senli bir ağıt.

-Gözlerinin sözleriyle yazılmış.Hüznün bu kadar yaşlıyken huzurumun Kitabelerini okuyacak aşk gözün var mı? Gözlüksüz beni görebilecek misin şifreli hevesler yaşadığım nefsi yazgılarda.

-Nefsimin kütüğüne yazacak mısın yaşanacak h'azların sonrasızlığını.

Benimle ışıksız kalabilecek misin dudak uçurumlarında.

-Yanacak mısın günaha ramak kalan ateşlerin eşsizliğinde.Beni dans kaldıracak mısın ben hiç dans bilmezken Nariçe.

- Leyla kasabasını yakan son Hülagü benim. Güzellerin kendi aşk kalemiyle yazdığı bütün sevi kütüphaneleri yakmakla meşhurum.

-Gaddarlık olarak algılama. Ben sevince çoktan çok sevdiğim içindir bütün bunlar.

Yağmurun sesini aç damlaların yerine.Islanmalım, uslanmalıyım.Puslu yollarımın pususunda pusulam sensin.Ya da senli günlerin şarkısıdır.

-İçimdeki bulutları saklıyorum.Hepsi yağmur bulutu, hepsi gözlerinin nemindeki buhurla besleniyor.Merak etme sen,ağlayacak daha çok damla var.

-Yaralarımın üstüne yapraklarını aşk olarak yollama sakın.Yara ile ancak ara kapanır, yara kapanmaz.

-Bir y'anişın son kurtulan meçhulü olarak beni meşhur etme sözsüz gecelerde.

Aşkın başından sana söyledim. Beni sevmek için sevmenin son tanımı olmalısın.

-Narlarını bırakmalısın hasadıma. Hasretlerimi sunmalısın Suna gibi yanında acıklı bir türküyle.

-Kendi sesinden, özünden,sözünden, akışından kendine dair akisler yollamalısın. Y'ellerin tutmalı tutarsızlığını.Turfandasında kendine m kayıpları,ayıpları, ayıklanmamış sevdaları olan beni kendi özünle yetiştirmelisin. Bazen bir öpücük arası yarım ekmek sevda sunarak, bazen burada anlatılmayacak kadar sıcak demlerin demini yaşatmalısın ali cenap gecelerde.

-Karanlığıma inat kendi aydınlıkların Rönesansını sunmalısın. Gri özlemlerin greyderi yapmalısın.Yakıp yıkmalıyım sensizliğin uçurumlarını. M.Luther gibi yeni şeyler söylemeliyim acının ilişik yaşadığı uzaklarımızda.

-Yıldızlar söz öbeklerinde cümleler kurulacak beni samanyoluna taşıyacaklar. Oysa ben yerin, yarin can toprağıyım, şimdi böyle sevgi yıldızıyla yaryüzünde yaşamak hangi erişmenin songusu.

-Tanelerin dağılırken her özlediğimde.Yıldızlara bakarak,ayın hilal halini bekleyerek seni anmanın beklemenin narı olmak kolay mı Nariçe.Kora korunu sunarken vuslat ayrılığı kime ucuz satacağım.

-Hangi isimsiz kalışın defterinde seni yazacak yazgının kalemi. Sana yakın yangınlarım büyürken ismi bilenen cümlelerde. Şimdi narını yolla tane tane seni toplayayım sevdiğim demden Nariçe.

Hayrettin Taylan

Nariçe Nar Toplar Yaramda

aşka yetişmez hiçbir hız
ben aşktan da hızlıyım
can yanımla Hızır
sen yanımla hazır
peki bu yükselen hangi umudun dün
alçalan hangi dünün günü
toz ve tüy kadar uçamam ömrüne
kader çabuk yürümez son sözüne
dağlar dağlar üstünde kalbime sığınık
nefes almıyorum nefsimin sen yanında
peri ile huriden öncesin,sonrasızlığında
masallar bana yazılmış
demek ki bu seven , gelen, giden,
yüreğimde ve çevremde salınan peri sensin
ela gözlerinle, dudak uçlarımla,aşk uçumlarımla
bu perişanlığımı neden zam yaptın

hazan ile haz arasında şan yaptım diye
tükenişin tükenmez kalemi yapma
senden gidişin gravürlerini yazdırma algıma
aşka gitmenin nuh'u olmuşken
tufanlarını sunup durma
eğrelti durmasın acının aynası
libas giydirme permalarımın
son bulduğun songularında sonsuzluğu üfleme İsrail yerine
tabiatım kaldırmaz Nariçe
boğulduğum banilerde kalbimde silme cemalinin helalini
faydasız yazgıların çaresizliğindeyim
sevmeyi öğretim sevmeye
beklemeyi öğrettim beklemeye
gelmeyi öğretim gelmene

Hayrettin Taylan

Nariçe'ye N'ardan Sözler

Nariçe'ye N'ardan Sözler

Hükmü olmayan gidişlerin bağrında susacaksın. Kararı alınmamış bekleyişlerin öncesinden, önünü göreceksin.

-Kafka benim yerime seslenecek sana:

"-En çok seni seviyorum diyorum, ama gerçek sevgi bu değil belki. Sen bir bıçaksın, ben de durmadan içimi deşiyorum o bıçakladersem, gerçek sevgiyi anlatmış olurum belki.

Dün seni gördüm düşümde....birbirimizde eriyorduk durmadan...derken nasıl oldu bilmiyorum yanmaya başlıyorsun...sonunda sen yoksun artık, yanan da, söndürmeye çabalayan da benim yalnız."

Senin elindeydi bu buluşmayı bulgulara, olgulara, algılara, salgılara, sanrılara, halsonlarına tümmek.

-Gelmeni frenleyen bütün etmenlerin eti olmak, sonra onları kesmek istedim. Oysa gelmek giyotin ağzında, oysa beklemek bıçak sırtında, oysa seni özlemek deprem gibi, patlamaya hazır volkan gibi, atılmış bir atom gibi ...Oysa sen eski sen değilsin. Onu anladım Nariçe

-Sen istemiştin sensizliği .Sen istemiştin bensizliği.Şifresiz bir ömrün dijital yayını gibi bensizliği oynuyordun.Bütün filmlerde sen vardın.

-Her film acıyla bitiyordu, ya sen ağlıyordun, ya da ben.

Başrolde ben yoktum, benden, senden, aşkımızdan gidenler vardı.

Ben kendimi oynuyordum, cam arkasında, gönül arkasında. Prangalarını tümlüyordum, bilinmez, silinmez, açıklanmaz özelemlerin tayflarında.

-Benime kurşunlar kaynatıyordum, seni vurmaya gelmek için, üç kuruşluk olmasın sevdam diye.Gururunda vurmak, hırsından, ahından, nefsenden, beni istemediğin her şeyden vurup gelmeye hazırım şimdi.

Bak yine gene gelmeyen sensin.Söz bitiyor, göz kendini görmezlerini bitiriyor.Beni sana getiren ruhun bağrında Leylalar yetiştirdim.

-Gözleri senden, sözleri senden, ömrü senden; yalnız çıplak bir Leyla, turuncularınla giydirmen gerek Nariçe.

-Karanlıklarım katranlığını giydirmiş acılarıma.Aydınlığım yok senden sonra.Gözleri kör olmuş gündüzlerim var.Merak etme senden sonra kimseyi görmüyor vebalim.

-Umutla, sevinçle, aşkla, hasretle, ateşle, şiirle, şarkıyla,

söylediklerinle, söylemediklerinle, geldiklerinle, gelemediklerinle, seni büyüttüm valsini ruhumda yapan özünü.

Beni sana getiren yolun solundayım.Sol yanımda yanık. Yanık türküler okuyorum sana. Zılgıtlarımı duyan her sevgili ağlıyor içinde.

-Ben seni yazıyorum, yazıp siliyorum içimden, uzağımdan, gelişinden, gelemeyişinden.Sonra ömrümün çekmecesine atıp başka hayatları sandığımdan, sandığından çıkarıyorum.

-Ben, benim biraz, biraz kendime karışık pizza.

Tam bana gelecekken hangi tavrımın dağına çarpıyor sözcüklerin bilemedim.

Hangi güven güvesi içindeki beni kemirdi Nariçe.

-Sendeleyip durma ömrümün yazılmışlarında. Ben şiirin, sözün, ben anlatılamayanların, yaşanamayanların aynasıyım.

-Kırışık halini,ben helalini taramalısın.Süslenmelisin yan başımda.

-Rujuna dokunmalı dokunamadıklarım.Zıyanı yok, bırak izi kalsın rujunun.Ki ruhun her zerremde leke bırakmışken, kırmızı rujunun lekesinden korkmaz oldum.

- Biliyorum bu öpücük ağır bir dönüşün sevabı ya da serabıdır.

Bir öpücük istedim annen-baban hayrına.Bunu da çok görme.

-Sızılar adresiz sözlerimde,özlerimde.Birikiyorsun en tanındık benlerde, bentlerde. Yarın barajına , yarin elektriğine hazır.

-Kal bu gece. Kal bu ömür. Ömrünün köstebeğiyim, sol cebimde köstek bir saat.Yaşlanmışım demek aşkına. Hiç bilinmeyen, hiç silinmeyen, hiç gidilmeyen yollar açıyorum sana.

-Gelmelisin Nariçe. Narlarını dökmelisin otağıma. Tane tane yemeliyim seni.Saya saya, soya soya tatmalıyım narını.

-Kırmızılar akmalı dudak uçlarımda ve kendime gelmeliyim biraz.

-Giritleri sevgimin gergefinde olan imkansızlığın sızılarını yok etmelisin.Biraz umuda yakın yelkenlerini salmalısın. Tesadüfleri sever oldum.Arada da olsa seni görmenin bayramını yaşıyorum.

Bak yine Kafka benim yerime bana ağlıyor:

“Tutalım ki seni her şeyden çok seviyorum dedim, aslında bu bile sevgi sayılmaz; senin bıçak olman, benim de bu bıçakla içimi deşip durmamdır sevgi”

-Şimdi hangi beni kesmeye hazır kesmekeşlerin.

Üşüyen çıkmazların hangi çıkmazında beni yanında alacaksın.

Kendi hayat sunağını bana ne zaman sunacaksın.Dağında şakıyan bir keklik gibi tavına salındım.

Şeni ve sensizliği ötmektir görevim.Hangi manada arıyorsan beni İnkârcı değilim.Sevdiğimi biliyorsun.

-Sendeyim, senden öte uzaklardayım, bendeyim, benden de yakın sendeyim. Arama beni, öyle acıların yelinde, güvensizliğin selinde, uslanmazlığın felaketlerinde.Ben senin kadarım.Sen ne kadar temiz bir sensen, ben de o kadarım Nariçe.

-N'arını sunmalısın tan tane birtanem.

Hayrettin Taylan

NariçeBir

Yolcu yüreğimin kervanında yaralı bir ceylansın. Mehtaplar biriktiriyorsun bensiz gecelere. Şavkını, şevkini, şeydanı sunuyorsun aya.

-Nağmelerimi dinlemediğinden en güzel şarkıda teslim oluyorsun damlalara.

Ben çalarken, sen ağlıyorsun. Ucuz meramlarını almaya geliyor, gelemeyiş.

-Uçsuzluğumun en ücretlerinde ücretsiz bakışlar sunuyor bir peri. Peri suretine hasretimden kabul ediyorum Nariçe.

-Sen'den gelmişse sensin. Bu yüzden benzerlerini yaşamak helal kılındı bana.

Gönlü soğumuş ,baharları yakılmış yalnızca yazını, yazgını sunup durma öyle.

-Demlenen ömrümü yüreğin sözgecinden geçir. Biraz beni de iç

Şekerim yok, sen eri, sen köpük ol ruhuma. Karıştırmak, kırıştırmak benim işim.

İsimsiz denizlere akan damlaların bendeyim. Sulak bir yüreğe teslim ettin hüznlerimi. Tükettim içimde seni. Tükenmez denilenleri tükenmez kalemle yazdım tutuluşa.

-Sensiz ne varsa sahipsiz bir orman oldu. Yeşeriyor her şey kendi başına.

Aşka uluyan aç kurtlar, gündelik ilişkilerin devrimcisi ayılar, kadının ruhsal dünyasını bilmeyen öküzler, arzular salyası akan sokak köpekleri, dışlanmış, lanetlenmiş, terk edilmiş, sonbaharlarını yaşayan her varlık sahipsiz ormanında.

-Bekçisi gururun. Nesire yapmaya geldim, gururlu bakışlarla almadın.

Oysa etrafındaki aç köpeklerin salyasını ilgi olarak algılıyorsun belki

Benden başka herkes etrafında öküz, sen güzel bir tren olarak sallanarak

gidiyorsun. R'ayında değilsin. Bir ayının ömründe aylarca kalacak gibisin. Vahşi bir ayının pençelerinde ömrün çürüyecek, beni bıraktığın yerde arayacaksın. Ah can aslanım, ah aşk aslanım, ah ormanlarımı yeşil yapıp, hatta yeşilken ürkek bir ceylanla bir gecelik yakan arsız aslanım nerdesin diyeceksin.

-Gel aslanım, gel kuruyan ormanınım kralı. Ben sensiz vahşi bir çıta olmuşum, herkesten kaçıyorum diyeceksin.

-Bu ayılar, öküzler, aç köpekler varken her şeye rağmen sen cennetliksin.

-Dedim ya iyilerim haca gitti. Kötülerimi şeytana sattım üstelik paha biçilmez bir fiyatla.

-Şeytan da aldanır ben de anlayamadın Nariçe.

-Gömülüyorum.

Sevgi gömülerindeyim. Deşiyorum sensizliği. Hazineye az kaldı. Önce taş bağıın çıkıyor, önce nefretlerin, önce taş renkli ahlaların, önce tuza banmış terk edişlerin, önce damla damla akışın, önce ürkek ceylanlığını simyası, sonra kukalı taşlarında yazılı ilgin, sonra elmasa yazılı ruhun, sonra sedef işlemeli sevgin, sonra inci mercanların sıralanıyor.

-Buluyorum seni sen'den. Ebelendim, sobelendim, her şeyinde.

Yalnızlığımı presleyip özel bir paketle senli bir güne yollayacağım. Yolun açık mı gönlün gibi.

-Solun açık mı yalnızlığın gibi.

-Bahtın açık mı ? Yolum yoluna karıştı. Hangi mecranın metafizik

Sözündesin. Hangi sözsüz ötelere sangısısın.

Sanmadıklarını sandığından çıkardın mı? Sandıklarımı sandığına almaya hazır mısın allarınla.

-Şerha ömrünün yamacında yetişir mi sevilerimim fidesi. Damlaların hazır mı yine beni de ağlatmaya. Senli çok şeyler özlemişim Nariçe.

-Seni aramaktayım bin sen ile yalnız bir ben arasında. Unutulmuşluğun ummanlarındayım sol yanımda dalgalı. Köpük köpük isyanlar sarıyor çilemi.

-Ben Yakup değilim ki. Bu kadar sabır bana sunulmadı ki Nariçe.

Yusuf'a ders verdim diye beni Yakup gibi sabrın ermişi yapma.

-Gelmenin çoğalış muştularında devriyelerim geziyor bahtının sol yanında.
- Kalburüstünü giyen vuslatın ceylan derisinde eriyorum sana.
Hiçbir sözcüğün anlatamadığı bizli şöenin yar yerinde üşüyorum .
-Elimde kalu beladan kalma aşk ekmeği. Yiyip yiyip acıkıyorum sana.
-Yine yoksun, yine açlığıma hazır bir gönül sofrası değilsin.
Yine yok o narin ellerin. Yine kimseler görmüyor el ele dolaştığımızı.
Bak yine çifte kumrular geçti diyemiyor kimseler.Kumruların kurulu saatindeyim
oysa.
-Narların döküldü bekleyiş saatimin üstüne.Tane tane on ikine kadar yayıldı
zamansızlık.Amansız kaldı akrep.Önce seni ısırıldı .Zaman ve ömür geçmek bilmedi.
Sonra yelkovan, sıcak aşk kovasını doldurup yaramın üstüne döktü.Döküldü
tanelerin, yanarak,anarak, özleyerek, bekleyerek, bazen ağlayarak topladım seni ta
benden, ta sevdiğim andan itibaren bilgin olsun Nariçe.

Hayrettin Taylan

Naz_dın Can _dın Lı_Candın

melankoli saati içimin koluna takılmış
akrep ve yelkovan aynı acılarda senliğe çınlıyor
gizlenmiş yaranın kabuğunda duruyor amansızlık
mümkün olmayanın gökkuşağında renksiz bir hayat
sızılarımla kapılarını açacak kadar derinden akıyor
diz çöken bir huyun suyu olarak aktım sensizliğe
bir acıdan diğerine değil teğeti çiziyor keder
deriyor sana olan içlenişim, isteyişim
gözyaşı şelalelerinde akan uzak kalışın
kutsandı Meryem ile Leyla sunağında
tüm gidişlere tohum serptim
topluyor umudum sevgini nedensiz nadaslarda
ruhsuz tutkularla yakalandığım sevdalar
sessizce beni sensizliğine ölümsüz kılıyor
ertelenmiş bir bakışın nemli haline sobeleniyor yalnızlığım
düşlerime taranan bir günlerin mayınlarındayım
sınırına geldim iksirinden aşk kokusu sarıyor
bunca özleyişin anlatamadığı mısralarım da ağlıyor
başboş bir kıtmir olmuşum kimsesiz mağaralarda
sensiz kıyıların millerine batmış bir ermişim
gül anasından güleç halin vuruyor yakamozlarıma
dağılmış bekleyişlerin alfabetinde susuyor gelişin
seni yazıyorum sana
suskunluğun huzur veriyor

Hayrettin Taylan

Naz_Lı-Candan C_aN ister Yaram

hiç bitmeyen sevdaların sözsüz makamındayım
Hüzünkar çiçeklerin meyvelere küstüğü sensiz notaların diliyim
Ezberci güllerin kurumuş yaraları üstüne yazılır bahtım
b/ağladı/m kader
k/alem ş/ahit s/alında benim gidişim renklenir
savaştığım sensiz gidişlerin eleğinden geçiyor elemim
K/ovulduğum cennetinden huri yaramı besteler
ve vuslatın tanında güneşim ürker dramlarımdan
geceden önce kapar gözlerini
gel gör ki sensiz hep heceyim gecelere
bu yüzden bitmiyor sensizlik ve geceler

doğumu erkenci kuşların gagasındadır gelişene dair sözler
bedel üstüne bedel kilitlerinin takıldığı sen kapısındayım
özleyiş zili çalıyor türkülü sesinle
önce yokluğunun trajik güftesi yaralar bağrımı
önceden önce gidişin pareler ciğerimi
gel/gitleri taşıyamayan sevda gemim batar
Yitik suların ay yüzünde toplar beni aşk
su takvimine yazdığım özlem sözlerim köpük köpük sen okunur
Yokluğunun dalgaları pişmanlığımın kayalarını sürekler
kendime gelişim güneşlenir
aşk uzar, mevsim biter sensizliğe
sahranın sonunda sözlerin tümler bensizliği
Vurulduğum senli akışlarda aşk ile su susar
seni isteyişimin dili, dolanır tutkuya
gelemeyişinin perdesi kapanır son bakışından önce
son nefes gibi kalır adın ömrümde
şonsuz ve sensiz bir uzaklık dil mecruh
İçimde büyüyen yanardağın yanar halime
seni sevmenin külü olarak akar aşk ve bekleyiş
beni sana toplar bilinemezliğin tüm işlemleri
beni sana ağırlar can sofrasında güzeller
beni sana bağlar Hüma arenasında bülbüller
beni sana çağlar Kevser berrağında pınarlar
beni sana yazdırır aşk
beni sana dağlar El Bisitün
beni sana yazar lam elif lamlar

Hayrettin Taylan

Nazlarının Nazımı Ağlar

Kalbine sakladığım içsel ruhun sözsüz masallarında periler ağladı.Adıma kadar yükseldi sular, bir ben battı, bir ben yürek suyunun üstünde kaldı.

-Alın yazısıyla yazılmış her şeyi alın benden dedi berraklar.Kirlenmiş bir hayalin süzgecinden geçmiyor vebalim.

-Çilenin başkenti olmuş kendini kaybedişlerin mecburuyum sanki.Bir yanım, bir yanına kafiye.

-Nazının nazımları ağlar. Aşk, aşkı bağlar.Beni senden çalan kaderin keder bağı kopar.

Kopuşun adlıyım.İsmine nitel güzellerin dili eklendi. Seni belirten işveli narlarını döktü senin nakışladığın sevda içime.

-Bir arayış sonatı dökülür, bir yaralanış dehlizinde. Beni sorar, benden kalan.Kendi içtepilerinin tepigi atar aşk tepemde. Havasız kalmış bir Havva gibi, adın, tadın, güzelliğin mumyalarını serer.

-En ulaşılmaza ulaştıktan sonra, beni zirvende nefessiz ve de nefissiz bırakıp gidemezsin Mislina.

Hayrettin Taylan

Nazlı Bir Can Gider

-yanardağımda yanar damlaların
-yarımçağında kanar ıslak iç yüzün
Gelmelisin diye gelmeler gelgit
-başlığı yok bu sen şiirin

1

yavru ceylanın ürkekleri sarılı girdabına
Böylece sarılmışsın acılarına
kanadı kırılmış yediverenlerin çiçek ağzında damlaların
bense kitaplara sığmazken son damlanla başa dönüyorum
yine oradayım hani giderken yanağına yakışan damlaların vicdanında
gitmeler donarken, içime atomların düştüğü o demdeyim
perişanlığımı yazacak hiçbir şey yoktu o zamandan bu zamana
acının atlasında renk renk kirlendim, ayıkladı damlaların
aşka bebeğin, bütün zamanlara melek
oysa şimdi hangi imgenin gözünden iner damlan bana sor
şiirin içinde, aşkın sızısından, senden, illa de benden akar bu bağı yanı

bu gidiş çocukça olsun sevgilim
kırgınlığın çabuk geçsin
ömrümden sana hediyeler aldım, dön bak nemli gözlerime
sol saatim durmuş, zaman ile dünya kendi gizeminde
hazanlarımın boyacısı gelmiş, sensizliği sana boyadı
ve ruju akmış kırılmışlığın
ve de vicdanı sızmış bütün benliğim
teselliye teslim oluyor böylece

II

Yeni duaların avuçlarında azizeliğin nar olur
Senden önce döküldüm yalnızlık ateşine

Söylemsiz, sensiz, dilsiz, tutkusuz bir maviye akar denizim
Kara bahtının karasında kara haberlerden gam gemim batar sinende
Tüm özlemler can yeleğinle taşır gelişini
Tüm gözler aşk özüyle gözler gelişini
mükâfatını asıyor asır, asrın mecnunun ben
ay ve şem şahit

III

Öyküsü yazılmamış yazgın sızar kederime
Dizelerimde bağdaş kurar veballer
Bu aşkın vebasını vavlara taşıdım diye
Elif ağlar
Lam eğilir
Mim mumyalanır
Ben'den ben çizilir sözsüz tuvalinde

Yanardağlarımnda kar oynar yar
Üşür sıcaklığının son hali

Isınır son sarılışın
Ve bir ben biter benden

Sûra şurayı öfler,sen biter, sen artar evvele, ezele

mecalim kopyalanır periler defterinde
huriler hüznü resmimi çizer
ben sana benzediğimden gözler aynaya ağlar
damla
ay
şem
nazlı bir canı yüreğimden kovar
ben yanar, benden kalanlar küllerini gülüne adar

Hayrettin Taylan

Nazlıcan'a Üveysi sevinmeler

Bütün yoklukların arasında yokluğum sensin
Sensizliğin şelalesinin yüreğinden akmasını beklerken
Tam baktığım bakışların doğusunda
Güneş ile birlikte bana bakıp
Tam yüreğimin ortasında akan nazlıcan ırmak oldun
Şimdi gel gör ki
Kalbimde bütün güzeller büyüklüğünde bir dev kazan
Dev kazanın dibinde yeşeren isteklerimin kavağı
Dalları güneşe ve yüreğime değıyor
Sen başlıyorsun değınmelere
O da dert oluyor
Bende başlıyorum en yakın yakınmalara
Aramızda yangınlar oluyor
Biz yanmıyoruz hala
Fakat dev kazanda bir Mağara oluşuyor
Sen o mağaraya akamıyorsun
İşte o mağarada su gibi aziz duygularım saklanıyor
Ruhun sakladığı her özlem akıyor
Beklenmenin eklenmesi oluyor
Oluyor işte hayat
Oldu işte aşk
Hayat böyle hayat

Hayrettin Taylan

Nazlıcan

23. 23. 2011

n...

amansız sızılardan seferiyim sol yanımda akar kevser
ismin verilmiş sensizliğin vahasına, vavlarım orada kayıp
bir elif inceliğinde aşkı bulsan benimle
seherlerde uyanır mecalin, ya da celalin

a....

sensizliğin ocağında kaynar, kavuşmanın yarını
yapayalnızlığın buhuru değer sol yanına
bir yanım nazlı, bir yanım can, nazlı'canım akar öylece

z...

gözyaşını toplar aşk akşamında toplanan denizler
bütün denizler toplandık damla başında
durgun sulara, durulmamış acılarımı anlattı hasret
dalgaların elleriyle yürek köpüğüme dokundu gidişin

l...

bütün denizler ıslandık, son sözlerinin algısında
bütün kızlar sevdi, gidişinin isimsiz sözlüğünde
bütün ben'ler istedi, kalakalışımın tanımsız tenini
bütün alemler titredi, bensizliğe kanayışından

l...

gelişinin borcunu ödedim hayalden öte metafizik algıdan
ayrılıkların can bayrağını diktim kavuşmanın avuntusundan
eşkalini işgal eden meşgullerimi bitirdim sanrılarından
gerçeğinin demindeyim çay arası aşk saatlerinden
şekerim oluyor eriyor vebalinin beyaz yanı

c..

girdabının bulmacasındasın çıktın cevapsız kalan bahtımdan
tüketilmiş heveslerin naçar nefsisin zayırların hevesinden
biriktirildim sana benlik kendine mayalanırken tutkundan
unutarak seviyorum, bu da benim klasik tavrımdan
bilindik hicazımla, tanınmış hicranımla, yeni hicretimdensin

a...

gizlenir yarınlar, yarin sarmal sıcaklığında
yarım kalmışlığın ömrüdür geriye kalanlar
umutlar coğrafyasında hiç bilmediğim, hep bildiğim kozmik yarlıksın
bir ben bilir, bin ben bilmezlikten gelir

n...

bir çırpınış atlasında sızılardan rengine kalır yaşanırılık
bir şafakta toplanır kavuşmak nefesi
göçer sensizliğim, peşinde pişer yalnızlığım
sana yakın sonsuz maviyi tümle, kapatırım dünyanı
göğsünün göğünde yanar sevi yıldızım
sözlerinin haritasında şifrelenir aşk şehrin
gelişinin yolunda yol olur geriye kalan her emelim
gelirim olur sevdan
ömre yazılım olur sevdan

Hayrettin Taylan

Nazlıcan _Gözyaşı Güzeli

Unutulmaz sevda bileklerimi kestim.Kanıyor kanımdan ve canımdan senli sevgiler. Sensiz dolaşan bir kelebeğin gözyaşlarıyla susuzluğumu yaşıyorum.Bir kırlangıcın geçmişinde seni arıyorum.Pencereme konuşundan belli yoksun, sensizliği getirmiş. İçimdeki çığlıklarını duymak istemiyor gidişler.Kalışların alıştırılmaları arasında ödevim sensin. Sen kaybedişin külleri defterim. Sensiz yazılan bütün aşk defterlerimi yakıyorum...Yine sen, yine senden baharlar yazıyorum, içimdeki harlarla.

-Kendimi bulmanın son bulmacasındaayım.Kare kare sana çözülüyorum.Bir soruda kalıyorum.Cevabını bilsem de senin vermeni bekliyor bulunmanın cevabı.Bulunmazlığın zamansızlığında göz yaşlarımla çözecek bir soru değilim.

Paslanmış yüreğimin arka yüzünde senin suretinden kalma umutlar yazılı... Seni kader yazmıyor,keder yazıyor.

Kırılmışlığın tuvalinde senin son gözyaşların damlaları kubist özelemlerle işlenmiş.Beni ressam yapıyor acılar.Elimde bir fırça dünyasızlığını çiziyorum. Ellerim kirli, ortasında bir gül, her yaprağına damlalarını işliyorum. Sevgimi ancak böylece anlatabiliyorum.

-Uçsuz bucaksız özelemlerdeyim.Özümden sisler hislerimle kardeş oluyor. Belirsizlik ikliminde susuyor aşk.Bu gidişin iklimi yok, bu sende kalışın karakışı kara bahtıma iliklendi. Yamalı bir yüreği hiçbir şevda kumaşı tutmuyor.

-Kimi sevsem sen yanımda kanıyor. Öylesi yürüyüşlerin umut izlerinde kendimi bulamıyorum.Kanamalı bir sevda ermişiyim, güzellerin duası da yetmiyor senden başkasını sevmeye.

Tutku gemilerim bir bir battı umduklarımın ummanında.Yalnız benim sevdiğim bir aşk adasındaayım. İçli bir sevda yüküm var. Üşüyorum sensiz. Açıkmişim. Bitap düşmüşüm. Ölümle kalımın arasında değilim. Senli bir ölüyüm,kalbimde ölümsüz sevdanı taşıyorum.

-Aşk_sızım...

İşte buna dayanamıyorum.İşte bunu kaldıramıyorum.Açlık, susuzluk, acılar, dünyalık her şey vız geliyor Nazlıcan.

Bu düşsel zehirlenmenin panzehiri sensin. Yadında yanan ömrüme göz yaşların gerek.

-Uzak kalışların nidasını duy.Yüreğimde kopardığın kayaların ahında ezilme yar.Dağımda sürüklenen her taş aşktandır.

-Aşkın kaygılı poyrazlarında susan ben.Üşümüş gelişlerin kışı bitmek üzere.

-Efsanevi kavuşmaların kavuştuklarında seni çalıyorum.

"Acı türküler yakma daha ölmedim

O ses benim duyda gel yine

Uzak yollara bakma elin olmadım

Gönül gelinliğini giy de gel yine

Yüreğimi yaksada hüznün

Ele karşı solmasın yüzün

Yediveren gül gibi doğdun içime

Şimdi bana değer her sözün"

Ansızlığın türküsü dolar içimde.Yanık bir sen çalar kader.Yarın sana sevgili...Aşkın ekseninde dolaşan bendin.Sen aşka uyduydun.

Ay yüzünle dünyamda dolaşıp duruyorsun. Hilaline geldim, helaline geldim.Bu gecesiz yıldızların suçu ne?

Bu karanlık heveslerin suçu ne? Bu tanımsız bekleyiş uçurumunda gel tut ellerimden.Kahve gözlerinde içir şekerli kahveni.

-Hicranımızın kollarında can vermesin aşk. Gül dökülen sevda yolumuza pınarların aksın ...Beyaz düşlerin aksın. Benli sen aksın.
-Aşk susamış bize.Gel içir sevdamızı.Kumruların nesli sen gittikten sonra tükendi.Gel kurtar bu kumruluk neslimizi.
-Aşkın ısıltıları arasında gel aşk güneşim ol.Her seher uyandır beni sevme dersine. Ben sende kaldım. Başka okulda okuyamam.
Beni sınıfta bırakarak verdiğin ceza yetti. Ben sensizliğin, kedersizliğini geçtim.
Yeniden yoklama almalısın bütün ilklerini benim dersimde anlattığın o naif yüreğinde.
Çünkü seni sevmede hiç devamsızlığım yoktu. Hep sendeydim, hep senin dersindeyim.
-Duy beni gönül okulumun aşk hocası. Bu okula çok alıştım, bu sen'e çok çalıştım.
-Yeniden okut beni,yeniden öğret bana bu kuğular balesinin can kırılışlarını.
Yüreğimdeki kelimeleri düğümledim pişmanlık defterlerimi yakarak,kül OLDUM SANA.
-Yaşayan tek kaknusum,küllerimden sana doğma günündeyim duy beni! ! !

Hayrettin Taylan

Nazlıcan ile Gamsızhan

Bütün yoklukların arasında yokluğum sensin
Sensizliğin şelalesinin yüreğinden akmasını beklerken
Tam baktığım bakışların doğusunda
Güneş ile birlikte bana bakıp
Tam yüreğimin ortasında akan nazlıcan ırmak oldun
Şimdi gel gör ki
Kalbimde bütün güzeller büyüklüğünde bir dev kazan
Dev kazanın dibinde yeşeren isteklerimin kavağı
Dalları güneşe ve yüreğime değıyor
Sen başlıyorsun değinmelere
O da dert oluyor
Bende başlıyorum en yakın yakınmalara
Aramızda yangınlar oluyor
Biz yanmıyoruz hala
Fakat dev kazanda bir Mağara oluşuyor
Sen o mağaraya akamıyorsun
İşte o mağarada su gibi aziz duygularım saklanıyor
Ruhun sakladığı her özlem akıyor
Beklenmenin eklenmesi oluyor
Oluyor işte hayat
Oldu işte aşk
Hayat böyle hayat

Hayrettin Taylan

Nazlıcan(çocuk)

Henüz on yaşına yeni gelmişti Nazlıcan...Annesi babası çalışıyordu.Okula servisle gidip geliyordu.Evin tek çocuğuydu.Sabahçıydı.Yorgun ve moralsiz bir şekilde eve vardı.

Soğuk ve karanlık bakışlarını odasında gezdirdi. Annesi olsaydı sarılacaktı.Belki moralim düzelir diye içlendi.Okul kıyafetlerini çıkardı.

Buzdolabından bir şeyler aşırıdı. Nice yarınlar doğdu, hesapsız, sorgusuz anlarda. Mutsuz bir şekilde koca evde yalnız dolaşmaya başladı.

Bu sana 'Son çağrım' gel, yüreğimin mutlulukları ...Mutluluk duymadı, hüzünleriyle kol kola evde dolaşmaya başladı.

Neydi beni bana bağlayan uyumsuzluk? .Tüm gövdemin yörüngesini yalnızlığa çevirişim nedendir? Her çocuk benim gibi yalnız ve mutsuz mu? Dertlerimi derledim,biraz ağladım gözyaşlarımı gören var mı ki?

Hiçbir şey yapamıyordu. Bilgisayarın düğmesine bastı...Ve işte dünyalara dünya sunan sanal bir kaçısa yelkenlerini indirdi.

Batalıkta sunulmuş bir umut, rüzgâr ve güneşe hasret kalan huzurun definesini arıyordu Nazlıcan.

Biraz kafa dağıtmak istedi.Msn açtı kimse yoktu. Oyun oynadı biraz ama oyunlar da sarmadı. Bir sohbet sitesine gireyim dedi. Can sıkıntımı orası kaldırır diye düşündü. İlk kez giriyordu sohbet sitelerine.Nazlıcan

Rumuzuna bir anda onlarca kişi selam vermeye başladı.Kalakaldı bir anda.

Onlarca erkek onla tanışmak istiyor, hatta farklı istekleri olanlar vardı.

Nazlıcan şaşkın şaşkın seviyeli yazanlara cevap vermeye çalışıyordu.

Sohbet çoğu zaman kısa bitiyordu.Yaşını sorunca 10 yaşındayım diyince çoğu bırakıp gidiyordu.Çocuk sitesinde değildi genel bir sohbet sitesine girmişti.Bir defnenin yalnızlığında avare gönlü gözlerinin okuduğu anları yaşıyor,bu dünyanın büyüğü hoşuna gidiyor,mutsuzluklara bir anda kayboluyor gibiydi

Sedef gülüşlerin çoğalırken, "erkek " sözcüğü beyinde farklı algıların sözlüğü oluyor. Bende artık büyüdüm ve 10 yaşındayım.Aşk denilen,sevmek denilen gizemli dünyanın aynasında ben de taranmalıyım dercesine içlendi durdu.

Yaşı küçük diye kimse ciddi arkadaş olmak istemiyordu. Yazan çok ama arkadaş olup msn veren yoktu.

Annesinin odasına gidip onun makyaj malzemesiyle süslendi.

Bir yaramazlık denemesi yapacak belli her halinde. Süslenmiş,makyajla tam genç kız havası vardı. Sohbet odasına yeniden girdi.Rumuz:Nazlıcan 18 diye...Bu sefer yoğun yazışmalardan ciddi yazışmalar içinde kayboldu. Kral34 adlı rumuzla bir saati aşkın sohbete daldı.Hatta sohbet odasından çıkıp msn de yazışmaya başladı.

Kral34 da İstanbul'da oturuyordu.Nazlıcan'a çok uzak değildi. Nazlıcan,yaşım 18 ve lise 3 gidiyorum demişti.Kral34 ise lise mezunu işsiz hatta birkaç sabıkası olan 24 yaşındaki biriydi.Amacı yine belli gibiydi. Msn sürekli cinsel ağırlı mesajlar yazıyordu. Nazlıcan:- Öyle ayıp seyler yazma bak seni silerim dedikçe yazmayı keserdi.

Nazlıcan:- Adını öğrenebilir miyim?

Kral34:- Mertcan.

Nazlıcan:- Yaş

Kral34:- 21

Nazlıcan:- İş ve semt

Kral34:- Üniversitede okuyorum.Mimarlık bölümü 3.sınıf. Semt Kadıköy Yanılmanın döşegindeki yalanlar bir bir sıralanıyor,sanal alemin zehrini akıttığı yeni anlardı. Ben beyaz düşleri severim,diye beyaza olan siyah katmalar ondandır. Siyah bakan gözlerin, karanlık amaçları beslediğini düşünmemişti.Çalışan bir ailenin tek çocuğuydu.Büyümüşü diye evde artık yalnız kalmasında sakınca görülmemişti.Annesi 17 gibi eve gelirdi.

Nazlıcan artık sanal bir hoşluğun boşluğunda kendi iç dünyasıyla kumar

oynuyordu.Bilinçsizce..Farkında değildi ki.Meleksi dünyasında hep iyi niyetler,sevgi,ilim vardı.Onun için bu bir mutluluk oyunu.Onca dizide izlediği aşk oyunu gibi bir şeydi. Kral34 msn deki yakışıklı fotoğrafını görmüş,o da üniversitede okuyan halasının fotoğrafını koymuştu.Kral34 da kendi fotoğrafı değildi ki...Yalanların akışı tüm hızıyla karanlık sular eşliğinde akıyordu.

Kral34:-Yarın, aşk günün olsun bebeğim. Kopar içini sıkın kelepçeleri. Ruhunun labirentlerinde yeni aşk yolculuklara çık. Yalnızlığın duraklarında mutsuz anlarını bitir,tanı beni.Sınavda çözemediğin bir soru gibi bakma öyle gel tanı beni.

Nazlıcan ,kral34 böyle güzel yazdıkça ona karşı güveni artmaya başladı.Demek ki üniversiteli bu çocuk yoksa böyle güzel şeyler yazamaz.

Kral34 ise başka yazarın cümlelerini kesip yolluyordu.Bu sanal dünyanın her şeyi boşluğun pis kokularını aratıyor gibiydi.

Nazlıcan ile Kral34 günlerce,yazışmaya devam ettiler.Nazlıcan,okuldan gelir gelmez Mertcan ile yazıştırdı saatlerce hatta o kadar sohbete daldı ki bir şeyler yemeyi unutmuştu.

Yaşamın kaypak hazinelerinden, hiç söylenmemiş, asla söylenemeyecek nice sözcüklerle birisini kandırma anı gelip çatmıştı. Mertcan artık kötü emelini gerçekleştirme için çırpınıyordu.

Nazlıcan sitemlerini rüzgârların sırtına yükleyerek sanal yalanının büyüttüğü çıkmazın içinde son çırpınışa doğru çocuk yüreğiyle açılmıştı. Yüreğindeki fırtınalar çocukça,masumca, zararsız; ama biraz uçtu.

Mertcan `a o kadar güvenmişti ki çocukça bir düşünceyle bir şey olmaz sanırdı.Yalnız bana kızar diye korkuyordu.Yaşını küçük söylemişti ya.

Mertcan `ın ısrarla görüşelim Camlıca `da bir çay içeriz sohbet ederiz geri döneriz demelerine dayanamadı ve tamam dedi.

Yağmurlu bir ilkbahardı. Sağnak sağnak yağmur yağıyordu.Her yer yarı karanlıktı.Nazlıcan,okuldan gelmiş,yine annesinin makyaj malzemesiyle süslenmiş kendini süslü ve genç kız göstermek için her şeyi yapmıştı. Daha yeni aldığı cep telefonu çaldı. Arayan Mercan`dı.

Mertcan:- Neredesin sizin evin yakındaki parkın orda arabada bekliyorum.

Nazlıcan:-- Tamam beş dakika içinde ordayım...Her yağmur tanesi sağa sola savurarak melek kızım gitme diye şiddetini artırıyor.

Nazlıcan,pembe şemsiyesi altında arabaya binmişti artık.Mertcan,onu görür görmez,sarıldı,hatta zorla dudaklarından öptü.

Mertcan:- Sen 18 `den daha küçüksün gösteriyorsun.Gerçi ne fark eder ki benim için.

Nazlıcan:--Yaş sorun etme de,sen resimdekine hiç benzemiyorsun,tavırların çok küstah.Msn de o kadar edebi ve güzel konuşuyordun.Burda hep argo, kabasin.

Mertcan:- Sana be kızım,ben benim işte bu da yeni versiyonum.

Saç sakal birbirine karışmış,hani psikopat tiplerini tamamlayan biriydi Mertcan.

Arabanın bütün kapıları kitlenmiş, hızla gidiyorlardı.Nazlıcan arkada ağlıyor,sağnak yağmur,gözyaşları ,acılar bir aradaydı.

Mertcan ise arabesk bir müzik çalarak hızlıca تنها bir yere gitme çabasında. Yüreğinde büyüttüğü akrep sevginin zehrini akıtmaya gidiyordu.Bir yıldıandan daha sinsi ve vicdansızlıklarla.

Polonezköy ormanlarına geldiklerinde, Nazlıcan`ı spreyle bayıltıp emelini gerçekleştirmesi zor olmadı.

Henüz on yaşında,henüz dudaklarına yağmur suyu dışında hiçbir şey dokunulmamış,henüz melek,henüz bütün güzellikleri içinde,henüz su kadar saf,bir o kadar masumdu.

Masum bir bıçaktan bir anın bedeli kesilmişti.Sevginin kanlı zincirlerine vurulmuştu bir yürek, bir beden.Dünyasını,geleceğini sormaya,sorgulamaya yürek bile dayanmıyordu.

Mertcan,dahası aşâğılık diye tarifsiz kötülüklerin yüz karası,Nazlıcan'ı zevk sofrasında kullandıktan sonra ormanın ortasında bırakıp kaçmıştı.

Nazlıcan uyandığında yağmur da şiddetini azaltmıştı.Bu manzarayı ıslatmamak için bir ormanın içinde ağlayan gencecik bir kız...

Gözyaşları yağmurla kardeş,teninde akan kanın ederini,kederini sorgulayamıyor.Ne olduğunun farkında bile değildi.Kendine bir türlü gelemiyordu.Ne oldu bana anne..

Hangi anne bu manzaraya dayanır ki? Annee ... diye bağıyor,ağaçların yaprakları hıştırtısıyla söyle kızım diyordu.

Parçalanmış pembe eteğiyle ellerini kurumaya çalışıyor,gözyaşlarıyla yağmur yarışıyorcasına etrafında küçük bir gölet oluşturmuştu.

Nazlıcan,çamurla,acılarla,kanla,hatalarla dolan küçük gölette ellerini yıkadı..Toparlanamıyor,annesinin işte çıkma vakti...Çantasını yanında bir türlü hatırlayamıyor.Orada kalakalmış,ağlamak dışında bir şey yapamıyordu.Bana ne oldu ki? Bunu bile düşünemiyor.Henüz on yaşında küçük bir melek...

Annesi eve geldiğinde Nazlıcan yoktu .Hemen cepten aradı. Cevap yok.

Komşuların hepsine baktı. Kocasını aradı.Herkesi,her yere baktı.Nazlıcan yok..Annesinin gözyaşları,Nazlıcan'ın gözyaşları ve yağmur her şeyi anlatıyordu.

Yüzün kez aradığında Nazlıcan alo dedi yeniden bayıldı yere düştü.

Ailesi son çare olarak, telefon şebekesini arayarak sinyalden yerini tespit ettiler.

Güneş bu anı görmemek için kapanmıştı, yalnız bir yıldız vardı,bir de yıldızı sönen Nazlıcan..

Ailesi Nazlıcan'ın yanına vardıklarında her yer çamur, karanlıktı.Nazlıcan yarı baygın, bir şeyin farkında değildi.Tecavüze uğrayıp ormana bırakıldığının farkında bile değildi.

Annesinin çığlıklarını bütün dünya duydu. Ağaçlar,yemyeşil otlar,akan kan,gözyaşları, acılar, her şey kendinden geçmişti.

Nazlıcan yaşıyordu tek teselli buydu.Nasıl bir yaşamaksa bundan sonrasını hangi mutluluk,hangi sevgi, hangi vicdan paklar bilinmezdi.

Hayrettin Taylan

Ne sendeyim,ne de sensiz

Gözleri görmeyen bir ırmağa serpildi yaralarının gülleri, seni sen yerinden yakıp gitmiştim.

Ağlayan ve göremediğin anlarım, berraklarında yıkandı. Kirlenmişim geçmişimin kiriyle akıp gittin. Sustun, bu kadar suskun akıp Kızılırmak olmak yakışır mıydı. Seni isteyen 80 kişiden birisine ömürlük kahve sunmadım. Gönül depremimde, can evim üstüne yıkılmıştı. Yazları ve aşkları severim.

Yalanlara aklanan doğrularım seni yılanlarımla tanıştırır elbet. Bir gün ölüm öte güvendiğim kavuşma sahilimde seni ansızın ısırabilirim. Beni peygamber çiçeğinin kokusunda aradın. Ki ben erkeğim, peygamber değildim, üstelik cenin halinde içimizde büyüyen haz şeytanlarımız var.

- Seni anlatır şimdiler. Ahlarının atlasında hangi batık kentin elçisi seçtin. Ad kavminin kralı yapma. Yec ücü Mecüclerlerin arınma tahtına yollama. Babil'in asmalarında asırlık tutkular astım, asıldım sana. Üzüm gözlerinden aşka tutunduk utkun heveslerle.

- Seni özledim desem, desenlerini kalp kapakçığının üstüne yapar mısın? Ebru kursunda öğrendiğin motiflerle yürek sarayımızın kapısını süsler misin? Bağırır mısın acıklı gözlerle

Gitmenin son basamağında "ben bunu "hakketmedim.

-Kaderin silgisini çaldım, ederin kederinde çobanlık yaptım göz pınarlarında su içti haz keleklerim. Kahve rengi gözlerinde kahve içmeyi özledim .Sahi şekerli bir kahvenin fincanında falıma bakar mısın?

* Bu ben miyim iyice bak.

Yaşanmışlıkların fay hatlarında derdini bırakmışsın, sana acımamın pimini çektim. Gayrı unutulmaya yüz tutmuş, unesco tarafından korumaya alınmış bir yüreğin var. Bense o viranedeyim.

-Ne sendeyim,ne de sensiz.

Korkusuz, kokusuz buluşmalar durağında bekledim, derse geç kaldım. Oysa dersi hayat verir, hayatı aşk verir. Ben verimsiz buluşmaların vergisini ödeyemedim. İnan cezam gittikçe artıyor.

-Hani hatırlar mısın sahilde gezinirken yağmur yağmıştı. Sığınacak hiçbir şey yoktu. O gün İstanbul'u seller almış, hatta sel baskınında iki kişi ölmüştü. Sahilde bir kayanın altına saklanmıştık.

Kumru gibiydik.

Deniz, yağmur, gözlerin, kaygıların, korkuların, korktukça bana sokuluşun fotojenik anını nasıl unuttun. Yağmur, fırtına, aşk ve korkuların özetinden kitaplar okundu, burnunu silmek isterken benden az uzaklaşırken fırtına seni sahile uçurdu. Denize düştün, çığlıklarını hatırlıyor musun

-Aşkım kurtar beni... Bu sese uçarak gelip seni kurtarmıştım. Bir kayaya sarılarak, rüzgar dinince arabamıza ancak ulaşmıştık.

-Suların yüzümüze çarpıp anlarımıza indiği bu umutsuzluk saatlerinde gizli rüyalar açıktı her şeyi.

Karartılmış, kurtarılmış gecelerde sevdiğimiz şarkıları dinler, aynı öpücüklerle geceyi uğurlardık. Zamanın labirentinde kıyama duran güller büyürdü sessizce gidiş yoluna. Bu büyük aşkın kokusundan yürek kuytularımıza yusufi kavuşmalar da sinerdi

Büyük aşk masalının sonunda periler de ölür. Sen ölümsüzlüğe öldün. Öfkelerimiz susar birbirimizden habersiz anılışlara.

Hesaplaşmalarımızın sanrılı boğumlarında, bağı çözilemeyen ipekli bir ip gibi savrulurduk iplere, öplere. Oplarımızı özetlerdi ali gelecek. Ömür boyu çekinmeden geçtiğimiz umut tespihimizin ipini bir gece kaçamağında kopardım. Güvensizlik

yüreğindeki bulutlara değince yağmur ve gözyaşlarınızla terk edilmiş amansızlıklara atardın beni.

- Bakışlarımız sorgulardı nedenleri.Böylesi anlarda bilinen ve dilenen dua aralarında hayırlı bir gelecek sundum.İnsanız, beni peygamber çiçeğinin kokusunda ölümden öte güven Kaflarında sakladın,akladın.Oysa,masalın kötü kahramanı Adem'in yediği yasak meyveye uçurdu beni.

- -Ne sendeyim,ne de sensiz,bunu çözsün ali gelecek.

Hayrettin Taylan

Neden Saçların Beyazlamış Şair

Neden Saçların Beyazlamış Şair

"Neden saçların beyazlamış arkadaş
Sana da benim gibi çektiren mi var
Görüyorum ki her gün meyhanedesin
Yaşamaya küstürüp içtiren mi var"

*

-Pihtılaşıyor tutkun beyaz düşlerimde.Beni bıraktığın bütün karalar beyaza dönüş yaptı.Saçlarım da yüzüne benzemeye başladı.Tel tel beyaz inciler gibi sensizliğim derdi ancak beyaz görünerek kapatmaya çalıştı.
Gün be gün benzersiz bir sen kalıyor bende.Bana acının en güzelini çektirdin.Fillerin çekimi benim.Çıkar kitabından çekimli filleri.

Doluaya karşı hüznülerimin gecesi yarıyor. Sılandayım.Gitmeler sonsuz bir algının dersinde.

"Bilmiyorum nerdeyim, ne haldeyim ben kimim, ayrılırken kimliğim, adresim sende kalmış" Cemal Safi sana olan saf sevgimi dokuyor.

-Ben aşığım,bende ozanım Aşık Veysel:" "Her sabah her sabah suya giderken, yar yolunda toprak olsam, toz olsam" görüyor musun.Ustalar kadar ustayım yar yolunda.

Kanadım kalışlarına uçmayı öğretiyor.Biz beyazgiller ailesindeyiz.Henüz Atlantik Sularında batmadı Titanik'imiz. Bir bilet de ben kazanıp bindim.

-Aşk bir bilet gibidir.Alırsın gidersin bir şeyleri izlemeye, özlemeye, gözlemeye,sevmeye, aşka, ayrılmaya. Ben de öyle yaptım. Bindim ali cenap bir Titanik'e. Sen Roza mısın orda. Mona olmaya razısı mısın ki. Öyle başlamıştı.
-Hiç ummadık bir zamanda aşk sahnendeaydım. Ve Tırtıldım.Seninle hemen kelebek olup,kelebek vadisine gitmek için hızlanmıştık.

-Ah bu gemide sen de vardın. Gemi batmıştı. Sen ölme diye ben ölümü seçememiştım.

-İkimiz de binmiştık aşkın sonsuzluk sandalına.Sonra aşka bile sığmadı. Sustukça büyüyor bahtındaki Pinokyo burnu. Meğer asıl Pinokyo ben mişim.

*Onca yalanım ısırdı en güzel yıllarını; ama burnum uzamadı.Şimdi ayrılığın tam bir Pinokyo yaptı. Tek tek ağardı yar sensizliğim.

"Görüyorum ki her gün meyhanelerdesin

Yaşamaya küstürüp içtiren mi var
Bir zamanlar bende deli gibi sevdim
O bana dert ben ona mutluluk verdim "

Sana yaşattıklarımın vicdani burcundan kurtuldum. Gelmesen de olur. Senden kalanlarla yaşamak da güzel; ama sen yine de gelmeye çalış.Daha cevher aşkın hasıl olmadı. Minimize varlığın içimde inşaatına başlıyor. Sen üstüne sen katları.
-Say say bitmiyor.Bilmem kaçınıcı kat bile diyemiyorum.Bu kadar yücelere sayısız kaldın.

-Görmeliydin sen sen diye çıktığım son katlarına.Seni sevmenin en son katında yüreğime ne kadar yakışıyorsun.

Bey'az

-Aşk yaz. Herhangi bir hattan bir iki sen ben yaz sen de katıl bu garibi sevindirme hayrına.

“Yıllardır soruyorum bu soruyu kendime
Allahım bu dünyaya ben niye geldim
Katlanmayı bilmeyen aşkı çekemez
Aşka mahkûm edilen garip gülemez ”

Biçare bir çarenin son Çarı'yım. Çaresizliğimin Çariçesi sendin. Soğuk yürek
devletimizin bağrında sıcak kalakalışlar sunan sendin.
-Yankılanıyor yürekten çağırışların.Çok uzakta değilsin.Yakınlar bana uzak zaten.
En uzak yakınlığın göz kapanışın kadardı.Şimdi ne zaman uyusam,uyanana sensin

Zembereğin zehirliyor sabrımı.Bekleyişin yeşilliğindeyim.Sense ormanlarımı
yakıyorsun gelmeyerek, gülmeyerek, umut vermeyerek.
Uzay boşluğu kadar uçsuzlarım yok dudak boşluklarımın. Biraz öp beni
aşktan.
Zelzeleni hissetsin hüsrânlarım. Hasrına kasrını sunsun sınavlarım.
Sen bir ödevdin, aşk ile aşka. Ödevimi günü güne yaptım. Tutku hocası sendin.
Tavizin yoktu sevilme dersinde. Hep yaptım ödevimi. Bir gece sular kesildi.
-İşte kirli suların hazında buldum kendimi. Ve büyük bir ödev verdin Ayrılık.
“Ben de yanmışım vallah senin gibi arkadaş
Dünyanın derdi bitmez böyle arkadaş
Ben de yanmışım senin gibi arkadaş
Dünyanın kahrı bitmez bilmez arkadaş ”

Bağılarımın tüm sütunları bir bir yıkılıyor. Dayanacak tek şey içimde bitmeyen
sevgin.
Sol yanıma dadanan güzel ceylanlar aşkından doyurmak istiyorlar.

Emanetçi gibi durunca sevmeler duruşunda herkes kalbini çekip gidiyor
Bennara.
-Nis nefislik bir nefese tutundum. Berdel amaçlar sunan talihin can kuşu değilim.
Gayrı meşru hesapların muhasibi değilim. Hazların döl yatağında bekleyen
parazitlerin hastalık sonrası aşkı değilim.
-Ben biraz kendime kendi.Biraz sana meftun bir maşuk.

-Meçhule açılan hollerim var.Sol yanımdan sana atılan kalbi atışlarım var.
Sana uzanan metafiziği fizik eyleyen aynalarım var.Öz benini tarayacak, seni
bende arayacak beyazları adıyım. Tel tel beyazladım anla beni Bennara.
“Katlanmayı bilmeyen aşkı çekemez
Aşka mahkum edilen garip gülemez
Ben de yanmışım senin gibi arkadaş
Dünyanın derdi bitmez, böyle bitmez arkadaş ”

Hayrettin Taylan

Nefis Saatimin Kurulu Haliydin Elnaz

Gönlün saçtığı pırıltıların payında kaldın.Amaçların payda, beni bırakışın el 'de kalan tek şeydi.

-Alışkanlıklarımın hissi merkeziydin, seni işlediğim merkezkaçın kaçışıydım. Zaaflarımın toplamasında değildi dünyanın.Beni baştan çıkaran tek çıkarma işlemi sendin. Senin eksillerinde artırıldım sevdaya. Dört işlemin aşk çarpılmasında kendimi senle çarpılmış, artmış, seni sevmiş gördüm.

-Bağlılığının temelinde duruşum arıtılıyordu. Kirlenmiş bir geleceğim vardı, biraz kendimle uyumsuz çalışan nefsi bir saatim vardı.

-Başka anlara çaldığı olmuştur. Nefis Saati bu... durmasını bilmez.

Seni sevmenin rahatlığıyla, aylak bir dervişi oynuyorum.Mistik dizgeler dizilir yüreğimde.İzleği sende kalmışlığın çizimsiz adıym.

-Afrodizyağın aşk yağında kendimi aştım, geldim sıcaklarının Babil asmalarına.Asılmalığım böyle başladı.

-Ten ile binlerce benin vardı.Seninle yazılarda yazılmayacak anların sobelenmesinde buldum dünyamın en tanımsız, en isimsiz, en güzel şeklini.Sözcüklerin soyunuktu.İlk yaşayışın titrekti.Bir an masalıydı.

-Bir an bitmesin diye zamanın bağı delinmişti.İstenmişliğin en güzel tadını ezbere yaşıyorduk.İnsan olmanın finaliydi.Sen vardın, bir olduğumuz sayısız anların sonsuzluk yüklemiydik.

-İstendik bir cümleyi tümlüyorduk. Ünlemlerimiz kendiliğinden çıkıyordu.Belirtilerin şifresinden zevkli bir dem ütüleniyordu.

-Sendim, senle eriyendim, seninle anlatılmazlığın sıcak vaktiydik.

Film sırası bizdeydi, şerit şerit akıkiyorduk.Cümlelerin en soyunuk yerindeydi teslimlerin.Kollarımda kalan özel bir roman gibiydin.

Okuyordum,okunuyordum.Yazıyordum, yazılıyordum. Bir öpücüğün hesap makinesi gibiydim.Öptükçe artıyordu içimdeki sayılar.

-Sayacı yoktu, ya da kırmıştık.Sular aksın diye içimizdeki denizler serbestçe akıyordu Elnaz.

Düşlediğimiz bir şeyle karşılaşmanın kaçınılmaz anıydık.An be anlarımız vardı.

Taşınabilir bir cennetimiz vardı yüreğimizde.Güzel emellerle, iyi niyetlerle, güzelliği artırıcı tatlarla, yaşayarak taşıyorduk bu cenneti.Ve sen bütün hurilerin aşk güneşi gibi özel sevgilerini bağışlıyordun.

-Bense bu gönül sofranızın komisi olarak sürekli ilginin dibindeydim.

-Buyurun, bir "ben" alır mısın?

Sen:

- Sade duruşumun makyajı akar bu benliğe, bir aşkın dimağına yarın ya da yarın olur bu isteyiş. Sen en iyisi bir sükût, yanında berraklık azizeliğimi doyuracak masum bir bakış getir.

Sevda Komin:

-Bu sensizliğe övgünün sofrasında, sakinliğini temyiz edecek güzel dimağlarım var amaçlarımda.Amacımın sahibesi olarak övgülmüş, öğütülmüş, eğitilmiş, içlenmiş, aşka bulanmış, seni sevmenin zerrelere zer olmuş, seninle bir ömür kesmek isteyen özel, sosyal, algıları açık,evrensel,mutlak adilin yolunda olan,iyiler içinde bir iyin olarak kendimi sunsam ne dersin Elnaz.

Sen:

Salt olanı istedin. Egoya yakın olanı. Ruhun giyotinlerinde kalanı.Kesilmiş bir kendini sundun.Azizliğin cümlelerde , sözcüklerde.

-Beyninde doğmuş cümlelerin zekasında sevdim seni.Zeki erkek, sosyaldır, romantiktir, ilericidir, anlayışlıdır, hayatındaki kadının tanımlarını,şifrelerini bilen

algısı açık öznedir.Bu yüzden sende kaldım uzun yıllara.

Sevda Komin:

Karmaşanın,ayrışmanın,kirletilen benliklerin, şişkin egoların, doyumsuzlukların katman katman büyüdüğü dünyalık bir arayış arınmasındayım.

-Kirlenmemek için bilinçli yollar, eller, sevdalar peşindeyim.

Orantısız güç kullanıp orantılarına işlem yapan anlık perilerim masalında okunan şiir olmak istemedim.Ölümsüzlüğü perçinleyen sevdanın yamacında geldim.Amacım seninle yamalanmıştı güzel bir sevdaya.

-Aynı şarkıda kalmış, aynı yüreğin güzellik besteseydik. Sesini özetleyemezdi hiçbir şarkı.Sen konuşunca içimde başlardı şarkın.

ve benlik katsayısının sonucuydu bütün bunlar.

‎ Sen bütün özel duyuların, algıların, olguların, sevmenin, sevilmenin, tanımsız, sonsuz , özel romanısın. Bir cümle, romanı da beni de yakabilir.

-Oysa bu sözsüz romanın en güzel cümlesi ol, en güzel cümlenin yüklemi ol ki özen olarak özünden sana akayım Elnaz.

Hayrettin Taylan

Nefsim ipotek altında

Nefsim ipotek altında

Çirkefin hurifleri huricikler gönderdi
Beni ta dinkorus'un kumbarasındaki aşk mektuplarına
Eskilerin görmediği sevda çözümlerini algılıyorum
Nefsim ipotek altında merceğe mucan takıyor
Mavi bir başlangıç dağlanıyor umutlarımda
Avrupa'nın ortasında sevmedik mi Eiffel kulesinde
Siyah yazıt olarak çeşni
Oysaki eski çözümlü bulmacanın her karesi aşk dolu
Bu yüzden aşkı sen iki yüzyıldır öğrenmiş olmalı
Bu yüzden bugün aşk biraz aşktan esriyenmiş
Ben ta' lar tö 'lerden daha tözli bir özüm
İki gözüm iki dünyana uydu
Bu da sana uydu

Hayrettin Taylan

Nefsimin Bilinçaltı Arıtmasıydın Kumruzen

Aşk,nefsimin doğrusunda kendine içsel mevziler çizme çeşnisiydi. Dertlerimin eksisi kadardı eksiklerim.

-Bir doğruyu , mutlak doğruya taşıyan mistik yolculuğun aziziydin. Yüreğim sana kadar tertemizdi. Meryem pınarını akıttın.Kutsal mahzenlerinde seni içtim.

-
Her şey s'adır, l'al, kor, zor, h'astı sayende.

-Bezginliğim sensizliğim kadar yeniydi, yenileniyorduk sürekli senli hay'allere..

Saçların kadar çözülmüş öyle dağılmış meramlarım.Hüzün adres sormadan gelmiş seni beklediğim her demde.

Hiç gitmez dediğim sen , hiç bitmez dediğim aşk sen, hiç bitmez ayrılığın bundan Kumruzen.

Düşlerim, düşüncelerine gaile, dünya kendine geoit özlemler sunarken, özlediklerim neden elips, neden tezatlarımda azat ettiklerin var?

Bu girdabın meçhulü ben miyim ki? Neden bu kadar severken, nefretlerin arttı.

-Ki aşkın merkezkaç kuvvet kardeşi nefrettir.Benden nefret edişin bana beslediğin sevginin tohumudur. Ektiğin büyük, büyüklü sevdanın meyvesidir nefretlerin.

-İnsan sevmediği, tanımadığı, yaşamadığı, unutamadığı birinden nefret etmez ki?

-Nefretlerini sakla bari..

Sen türkülere türkünü söyle can çiçeğim,ben kavuştaklarda kavuşmalarımızı okuyacağım.

Billur ,davudi sesimin şelalesi akacak damlalarıyla beraber.Dev kazanlarında bulanık y'aralarım düşecek gözünden akanlar.

*İslanacağım aşka. Oradan gideceğim hiç kurumamış senli düşlere. Akıp akıp yaktığın yüreğime komşu olacağım.

-Merhaba kendim, beni tanıyor musun? Hani ,o gideni sevmeden önce gayet mantıklı, gayet, huzurlu, gayet içten pınarlar sunanı.

-İçimdeki ses:

-Sen sebepsiz akan gözyaşı gördün mü ki? O, damlaların özsel müellifi, algısal muharari, içsel muharibi, hazzal mağruru, söylemsel muhaciri sensin.

-Onların hicretine sebep sendin.Bir kadını ağlatmak kadar büyük bir günaha akıyor veballerinin ırmağı. Biz bu beni tanımak istemiyoruz.

-Senin egolarına sponsor olan güzeller, güzellikler var.

Sen ego uçuşumunda, uçarılarıyla yana yana, kana kana yuvarlanıyorsun.

-Doyumsuzluk meşalenle sosyal algıların gölgesinde kendine dair dairleirn keşfindesin.

-Biz bu kaşifi tanımıyoruz. Biz mu muğlak düşlerin prensesini aşkının prensesine layık görmüyoruz.

-Sadıklığın sandıklardaydı. Şimdi ya hiç sanmadıklarımızın boşluğunda.

-Bu boşluğun hoşluğu olan kirlenmiş benliği istemiyoruz.

İçindeki çocuğun açlıklarına karşı daha bilinçli merhaleler odaklamalıydınız.

İçimdeki sese s (C) evaben:

"Hayata en önemli şey kazançlarınızı kullanmak değildir Bunu herkes yapar Asıl önemli olan kayıplarımızdan kazanç sağlamamızdır Bu zeka gerektirir; akıllı insanlarla aptal

insanlar arasındaki fark budur"

(WILLIAM BOLITH)

Belli ki özümde yakın algı ovasında verimli meyvelere aşk olma, ilim kalma uğraşıdayım.

-Acziyetimin ikliminde soğuk mevsimler olup nefsimde yenilişim kulluğumun sınavıdır.

-Ben de bir insanım, üstelik erkek. Erkek beyninin şifrelerini bilmeyen, erkeğini tanıyamayan, erkeğinin beynini okuyamayan kendine aciz çukurlar kazan onca güzelin kayıp kentiyim ben de.

-Ağlamak, haykırmak, üzülmek, kırılmakla bir yar, ya da yara kapanmaz.

-Hayatındaki erkeğin şifrelerini, sosyal algılarını, en önemlisi de erkeğinin haz atlasını bilmeyen kadın hayatındaki erkeğin gözü dışarıda olmasına kendisi sebeptir.

-Onu kendine, dünyasına, ruhuna, kadınsal ışıltısına, romantik dünyasına, ilgilere, sevgilere, her şeye çekecek olaylar, ortamlar, düşler, düşünceler, kadimler sunmalı.

-Güzel yemek, az ilgiyle bu aşk okulu bitmez. Erkek beyninin sol lobunda her zaman aktif, her zaman canlı bomba gibi duran hazlar, arzular, özlemler var.

-En ufak uyarılışla kendine gelir, kendinden geçer, hiç ummadığın, anmadığın, bilmediğin, en küçük fırsatlar odağında ağlara, anlara, demlere karışır erkek.

Ve şimdi içimde sağılan "aşkın" son sözü gibi birikmelisin. Bilinçli bir geleceğe doğru, doğrularını salmalısın Kumruzen.

S'oyunuk düşlerime teslim etmelisin kadınsal ışığını. Kargan mecralarını aydınlatmalı iç gözün. Bir açlığa aç olmalı kadınsal düşlerin.

Aşkın zemzemiyle yıkanmış senli yüreğimi temiz ruhuna taşımalsın.

-Damlaların ders verdi, biliyorum. Bilinçli bir günahkarım.

Dersimi çok tersten sonra aldım.

Canında can olup can açan çiçeklerinin kokusunda değil, tutkusal meyve kodlamasıdayım.

-Pin kodlarımı soruyor sosyal algı. Ben de bu aziz hatıraların müdavim muaviniyim. Yolum belli, yolculuğum senle sana benzer özlemler suna her Suna'ya.

-Aşk, belaya, bekaya, sefaya, cefaya meyilli içsel özlemler, istekler, hazlar, tutkular çeşnisidir. Her aşk, kendine mecralar çizer.

Hülyalı atlaslar sunar. Hiç bilinmeyen, gidilmeyen, bir yüreğe teslim eder. Önceleri çok egzotik, kurgusal, kumrusal gelir. İnsan en çok bu nefsi keşfe her şeyini sunar. Bütün büyük olaylar, algılar, yapıtların bu isteyiş risalesindeki aşk için değil miydi Kumruzen.

-

Damlaların sürükler beni vicdan okyanusuna. Usla tanışır benliğim.

Yüreğinden, yüreğime gelen birkaç söz kalır, bilinçaltıma kadar işlenmiş dünyanın güzelliği akar. Bulur beni, benden çok önce seni. Bir bilinç arıtmasıdır sana olan özlemim, bir aşk armasıdır gönlümde takılı kalışın, bir söz çeşmesidir kalbimde akan, bir algı üssüdür, benliğin. Bir arayış, arınış, aralanış, umut tansıdır senli beklentiler bilesin Kumruzen...

Hayrettin Taylan

Nefsimin kuduz köpekleri

Nefsimin kuduz köpekleri
Nefs dersinde yine işlediler kötü filleri
Oysa meleklerin kanatları yürek kuşlarıma kanat
Yitik isteklerim uçmaların uçkuruna teğet esmeli
Anlık susuşların suları akmalı
Yakılmalı sakınmalar sakinemelerle
Alışılmalı özlenenlerin sisliğinde
Bir hinin hafifliğinde kaybolmalı nahayat
Verilmeli bedelin son ederi
Anlık sular akmalı susuz tatminlere
Asıla asil olmalı ruhun açlığı

Ve.
Aslında insan nefsinin itliği iticidir çoğu kez
Kanayan bir yaranın yarımadasında yanarım yalnızca
Günah kentlerinde halesperveler olta.atıyor eğlenceye
Şuurumun kaçıkları kanıyor duyum tepesinde
Şımartıyorlar volkanik arzularımı
Lâin an geliyor anılarımın öncesizliğine
Sonrasında kötülüğün kökündeki son ektir
Bu ekin son anlam değişmesinde değiştim
Hatalarıma eklenen her ek yapım eki
Beni çekiyor hayatın çekimlerine

Hayrettin Taylan

Nefsimin Talebesiyim Ruhsu

Nefsimin talebesiyim. Nefs mektebindeyim. Nefs ile dünyalık tatlarla alıştırmaya yapıyorum.

-Dün doğmuş nefsi, ruhu, özü, iki gözü, sevdası özetle her şeyi temiz bir bebek olmak isterdim. Değilim işte Ruhsu. Nefsimin talebesiyim.

-Nefsim çalıştığı kadar başarılıyım. Günah sınıfında da kaldım. Geçemedim ki bu sınıfı. Şeytan öyle güzel ders anlatıyor ki hep kalasım geliyor.

Nefs ile savaşmak gerek. Bu savaşların sığıldığı aşk mecralarında nefis neden aşka galip.

Söz dinlemez olur, nefis-i emareye taşır. Bu yanılgılar çeşnisinden hangisi, hangileri beni sensizlikte kurtarır.

Nefsin galip geldiği durumları görmelisin diyor Temiz Ruh
...:

Hevâ'dır (Arzu, heves, ihtiras, muhabbet, nefsin haz ettiği şeyler)

2. Gazap (Öfke, hiddet, kızma)

3. Şehvettir

4. Hırsır

5. (Cimrilik, hasislik)

6. Ucup'dur (Kendini çok sevme yaptıklarını beğenme bencillik, gurur, başkalarını hor ve hakir görme)

7. Kibir'dir.

Şimdi nefsimin talebesi bu derslerde kalmış olmalı ki yoksun yanımda.

Hayat seçenekler çeşnisidir. Hangi şıkkı işaretlersen o kadar huzura erersin. Elimize verilmiş bütün nimetler kalem.

-Bütün dünya defter. Şimdi hangi nimetlerin şıkkındayız. Doğru hayatın şıkkı belliyken neden yanlış şıkların içindeyiz.

-Hep denendik. Hep yenildik. Yusuf değil ki yar. Hani Züleyha arzu ile Yusuf gel demişti.

-Aslında Yusuf da ona meyletmişti. İnsanız. Nefsimiz varken meyletmemesi imkansız mı?

-Nefsinin talebesi Yusuf ona meyleder; ama Rabbimiz onu sakındırır.

Bu yüzden Yusuf değilim ben. Şimdiki Züleyha'ların çağrıları daha nefsi. Nefs-i emarenin bütün gölgeleriyle ruhuna kadar iniyorlar.

Bir seçenek var seçilmiş ve saçılmış arzular sahilinde. Suların akmasına yakın sular var. Durulanmış demler var seni bağlayan. Modern algılar, modern kentler, ortamlar, hazırlıklı hazırlara taşıyor insanı.

-Tepkisel seçiciliği sen yaparsın. Ruhu, hisleri, algıları, kültürü, inancı, yaşam dünyası sürekli erozyona uğrayan bireylerin aynası değil miyiz.

-Nefs-i emarenin tüm zeminleri nimet olarak sunulan çağın içindeyiz.

-Sen Meryem misin yar? Yazılmamış kitaplar gibi ruhun temiz mi ki?

... Hayatını nasıl yaşayacağımızı bazen seçenekler sunmuyor mu?

Aşk saf sihirdir, nefesine göre hem zehir, hem huzurun, sevginin, güzel yaşamının şifası olabilir.

Savrulduğum rüzgardan değil nefsin kavurduğu sıcaktan bunaltılarım başladı.

Nefes ol nefsime.Nefsime kadar işaretle beni. Bu tembel nefis öğrencisi ödevlerini yarım yamalak yapıyor.

-Bu yüzden sensizliğin okulu bitmiyor. Bu yüzden sen yoksun diye şeytanın verdiği ödevleri yapmaya meyilli nefsim.

Gel hevesim, haremim, hayalim, hazlarımın aynası ol Ruhsu.

-Bir bakışın binlerce şeytan öldürür içimde. Bir dokunuşun cehennemlik bütün perilerin teninden yakar beni.

-Gel gülüm ol kırmızılarının örtsün hislerimin üstünü.Kıpkızılların örtsün bahtsızlığımı.Gülüm ol ki her günah kendi acısının dikenini batırır. Dikenlerin korusun nefsimi.Kanasın künhüm. Sana meftun kalsın her şeyim Ruhsu.

Hayrettin Taylan

Nemlerin Aşk Duvarımı Yıktı

öylesi kırılmaların can yansımalarında ayna sensin
...:taranmak istedim aradıklarımın kıvırcık saçlarında
suçlanmış bir aşk bülbülüym
...:kafese koydun
Mavi gözlerine sızdın
Bu kadar güneşime yakınöpme

özgür ormanların kurumuş olmalı
...:her seher yüreğinde ötmemi istemedin yar
değişmenin değillerinde değinilerin göğedeğişiyor
...:kendine yaşamanın forasında gemin gamını da batırır
beni mavilerine alıp yeşillerimi yok etme yar
...:gönül yüzümü sürdüm mavi gözlerine
ıslandım sonsuzluğu özetleyen yağmurlarında

...:bakir hazinelerinde durulandı gelişin
seni istedim aşktan
...:seni yaşadım huzurdan
senli demlerin demi oldum
...:harf harf işlendim sevda defterine
dağlarını görmeden ovanda yaşadım
...:şimdi dağların ve çin seddin, haddimi zorluyor
ben alp er aşkı
...:elbet ,aşacağım her şeyini
elbet , yaşacağım her zerreni

...:bütün güzelliklerin sende çeşni olduğu çeşmendeyim
Kana kana, yana yana içiyorum seni
...:bu aşk suyunu kurutacak kurak mevsim yok
Yaşat beni yazlarını,azlarını, sonlarını ve ilklerini

Hayrettin Taylan

Nemlican -2

Bırakılmış geçmişî gölgeden uzak mağaralarda saklama,biraz çık aşk ışığına Bronzlaşmış hesaplarımız finalde öylesine yenildi.Gümüşte kaldık,hala gümüş yüzüğüm duruyor,nerde olduğunu da bulamadım. Senin kentinde puta tapanlar artmış seni put sananlar artmış, yeniden sana İbrahim olarak gelmeliyim.Seni put halinden alıp,allanmış,aklanmış,güzelleşmiş bir Nemlican yapacağım. Ve ey Musa halim, Neden yardım sularımı ikiye,ben onun aşkında ölümsüz yaşayan geçici Firavundum.Geçmişimdeki mumyaları eridi,Bir gecelik Firavun olmak ne kadar zormuş.

Adımlarım, alıntılarım, zevk kadehinde kırmızı şarabın etkisindeki kızılbaşan anlarım iz bıraktı.

Farkında değil misin Nemlican,yarımım hala...Asam çıkardım,bende senin denizini ikiye böldüm.Gitmek mi kalmak mı? Güvenmek mi Önyargılar mı? ,affetmek mi? kaçış mı?

İmkan mı imkansız mı? Yeniden yaparım mı edemem,yeni arayış mı? Ben senin denizlerine çok ayırdım,kusura bakma yapma bir Musa' ancak bu kadar şefkati,gücü var.

-Kızılığımın Kızıldeniz'de bir uçak düştü.O,uçakta ben de vardım.Yemen çöllerinde seni aradım.Uçak düştü.299 kişi öldü,tek kurtulan ben oldum.Bu bir mucize değildi. Bir yanımda bin bir özlem,yüreğim Kerbala,sevgimin duvarları Kutsal Kudis,yağmalanan umutlarım Bağdat, her yanımda Ortadoğu gibi ortamsız acılar, aşklar acılar yaşıyorum. Dökülüyor gözlerimden gelecek,geçmişin buharları yüceliyor aşk yüzüne.Kalıyorum derinlerde "soyun yurtsuzdur" diye? Soyunuk gelmelerinde yıkandı hasretim.Gözbebeklerim seninle büyüyor hayata.

Ve sen Ey Musa'nın kızı Yetim Nemlican! Neden kız dolu Kızıldenizimi ikiye ayırdın. Ayırdığın akıntım aşkımdı,huzurumdu, geçmişimdi,günahımdı,bir türlü kurutamadığım vicdanımdı. "Yol geçen hanı" olan yüreğimden arta kalan yarımlardan yar çıkar mı?

-Elma dersem çık...Armut dersem çıkma,en iyi armut var emellerimde, en büyük huzursuzluk ayıları yemek için yarışıyor.

-Elma dedim çık,böyle ayırık, böylesine yalnız,böylesine alımlı, böylesin sakın...

-Ne oldu o mutlu sana, beni hiç sorma gülmeyi unutmuşum, bir filmde nasıl gülmüğünü öğrendim.

-Ve lanetledim beni İbrahim şehrinde, benim dinim senin dininden.

La dedim güzellere, la dedim Yehova'nın kız Lanetti Peres'e...Ben kulun kulu değilim.

- Yeniden avuştur,yeniden kavuştur, Fırat ile Dicle'yi Mezopotamya'da...Sen Diclesin, dillerinde ben ağıdı, ben Fırat, yüreğimde cesedin.Ve ilk Mezopotamya (Saklıbahçe...) Son Mezopotamya'da...(İstanbul'da senli her yer) ..

Martı çığlıklarından özlemde büyüdükçe yankılanan, yankılandıkça çoğalan,kanatlarında intiharına ihtarlar ...Uçun bakalım nereye kadar..Varlığıma beni geri çeviren hangi his ve hangi kavuşma arındırır beni. Okyanusuna ulaşır mı içimde seni taşıyan Yunuslar...

Sevdadan ölmek varsa,uğruna ölen Yunus halim var,kuyusunda kayıp Yusuf halim var, seni dualarla bekleyen Yakup Halim var, aşmayı aşan büyük aşıkların maşuk maşası var elimde.

Aşk azığının azaldığı,kavuşmalarımın kavuştaklarının az çaldığı, benliğimin silinmeye başladığı ruhani yolculuğumda neyine güvenerek çevirdin ki beni....Bu çevrimin son evrimi de geçiyor.

Hiçbir masalda karşılığı olmayan sevgilerimiz ferman yollamış " en güzel nakış yapan kızdır alacağın.

-Nakışçı kız güzel ve fakimış,inciden,mercandan değilmiş işleniş.

Yalnız nakış kız bir şey iyi biliyormuş,taştan da,topraktan da olsa benim için fazlasının hak olduğunu.Önce gözlerini inci yapmış,sonra sözlerini kadifeye işlemiş,yüreğini

yürekli aşklar için yedi bin berzah derinliğe gömmüş,gözbebeklerinden aşka nazarlık yapmış,olmamış inci,mercanları, gözünden yapıp göğe fırlatmış.
-Senin gökte her gece,izlediğin yıldız değil, nakışçı aşkımın gözleridir bilesin. Ne zaman seyretsen gökyüzünde, aşkın ışıklarını, seni düşünen sevdanın, yıldızlarıdır hasretim.

Hayrettin Taylan

Nemlican

geldim senin kalbinde kalp onarmaya
mavi gülüşler devşir yürek sızında

acıların dikenleri güle koklansın
gam gemimdeki saksıda kızılbaş aşka

sözün tükendiği tükenmez kelimeli sevgilerde
bakışınla resmet kifayetsizliğimi
susuşun suları aksın unutamayışlarıma
yangınlarımın sıcak adresine taşınsın umudum
ısınsın sözlerin
beni yeniden yaksın her şeyin
vakitsiz seherime güneşi uzat
ışık mumumdan aşk kur sığağınla
katran karası yalnızlığım aydınlansın
mısralarımda ağlasın bülbül
beni sana kavuşturan yelle,
bütün hatalar uçsun gitsin kendi hinlerine
biçare kırılışların kırlangıcı ötsün penceremizde
çağrılarının kayıtsız okusun yara okulumda
kalsın aşk sınıfta
seni okusun melekler
sıra arkadaşım şeytanı öldürsün tutkun
yeni bir cennet sunsun bitmeyen sevda
onulmaz anların huzuruna çıkarsın özleyiş
ağrılı bestenle beni okusun billure
sevginde biçimlenen kavuşmaların kavuştuklarında
türkü türkü kal melûl melûl
içimdeki dalın gövdesinde serinlesin ömrün
şairim ya
seni seviyorum ya
hatasız kul olmaz ya
anlam arar sensizliği ya
bu anlamsız uzak kalışlar var ya
çentikleri attığım kavuşma defterinden seni silemedi aşk
takvimlere taktım kafayı
her gün yaprak yaprak tüketirler beni sensiz
alternatifi sözlerinde olan zamansızlığın amacıyım
süzülen gelgeğin suyunda yıkandım gelişine
gayrı miski amber gibiyim
kokla beni senden
özle beni senden
yokla beni yüreğimden
nefesleri senli kokan derbederim
kentli Leylaların şafağındayım
dudak dudağa roman oluyoruz
anlamsız sofralarda ten ile tin oluyoruz
yaşamaya dair daireler çiziyoruz öylesine
geçici heveslerin volkan ağzında lavımız akar
aşk değil meşkten öte yakılıştır belki
yaramda ışığın yanıyorken
dilsiz bir peri senin masalını mumyalarken

türküsü tûtsülenen efsunlarımda çalınırken
pervaz gecelerimi gagalayan leylilere inanma
viranımın virajında vuslatın yansır
Böyle değildi değillerim
başını eğmezdi büyük sevgim
Hüthüt ile bülbül kardeşti saf severken
maveralarımı çevirdiğim çevrimdışı geceler hariç
hariçten okuduğum gazeller hariç
senli bir aşk sonsuzuyum nemlican

Hayrettin Taylan

Neonlar Altında Ağlama Yar

yanılsamadır unutamadığım yüzün
benzerliğinin kopyasındadır hüznüm
yaramın son baskısını okur kırık gönlün
Bilesin

senden çıkmalıyım sensizliğine odak olmalıyım
yanıma sensiz her şeyi alıp aşka konak olmalıyım
yavrusunu özleyen bir anne gibi gelişini koklamalıyım
bu ürperişin can doğusunda güneşinden önce doğmalıyım
hatırlatmalıyım sana Leyla değilsin
gayrı benim de değilsin
gayrı çölün pejmürde kaktüsüsün
dikenlerin batar bağrıma
sözlerin lehçelerinde ismin siner çaresizliğime
neonların gece gözünde seni göremeyişim yansır bahtıma
urbaların uçlarına asılır uçurularım
itiraz etmez yalnızlığın ağlar ,ağlarımda
içimde " iç" olan içlenişin dokunur ha/lime
gayrı ben ile benim değilsin arasına kurulmuş arasatın
cehennemin çok soğuk
cennetinde Kevserler kurumuş
sıratında Fırat halim yok
özümde, aşk gözümde eser yok sende
gayrı gitmeliyim s/en'den

anlatılmaz kasırgaydı gidişin
beni senden silip aşılmaz denizlerin sen kayası yaptı
aşka direnişin sahilindeyim
damlalarını ayıklıyorum aşk ve sudan
say say bitmez dalgaları
sev sev bitmez bu bekleyiş
yaz yaz sönmez bu kaderin kederi
sil sil silinmez bu yanışın küllenışı
vazgeçmeliyim kendimden
geçmeliyim varından
eskimez yarama yazmalıyım unutulmayı
susmalıyım yar ...
aşk ve sensizliğin son melodisini dinleyip
gitmeliyim kendimden
bitmeliyim yar ...

Hayrettin Taylan

Nesimiyim Derim Yüzülse de Sendeyim Nariçe

Yüreğim serçesi konu aşkın onarılmaz, konulmaz erkine.
Haşretinin dallarına konan bülbül-i Şeyda benim.Can kırığı dalın eğimiş aşk yuvam
dağılmak üzere.

-Bari sensizliğim y'are düşmüşün.

-Gülüştünden güller derledim Leyla koynunda. Sıcağında eridi erişemediklerim
Ermiş miyim, erinmiş miyim bilemedim. Vizeleri kaldırdım vuslattan.Artık
kavuşmaların pasaport görevlisiyim.

-Az önce Şirin geçti, bütün şirinlikleri sana bıraktığını söyledi.Gönül kapım da açık
bilesin.

Açtım bütün açılmazlıkların kapısı, artık sevenlere serbest gelip gitmeler.
Leyla 'nın pasaportu yoktu. Geçmesi yasaktı. Gözlerime baktı, sen Mecnunluğun
son güneşisin, bu gözler seven gözlerle benziyor. Gözlerin ağlıyor, burası neden
çöl değil dedi.

Demlensin tutkuların, seni anlar bir zerre sevgi kırıntısıyla. Sadece o kalmış ki
gitmiş.

Bir peri masalından öte sizin yürek akışınız.Bir zerre sevgisi kalmış can kırıkları
arasında.

Camlarını kırdığın s'evinin ortası Ortadoğu gibi. Giden Kudüs gibi yaslı ve her
yüreğe paslı.Kutsilerle, kutsanamamışlar arasında gelgeçlerinizin gelgitleri yansır.
Yakamozları alkışlayan algılarınız var.Bekleyin dedi.

Ekmeğin var sevdana aç değilsin sorun etme.Bir kadını anlamak için bin kadın
yaşamak gerek dedi.Git öylesine yaşa dedi Leyla.Sevdalı birisini anlamak için
sevda tüccarı ol.

-Yapma Leyla aklını mı yetirdin dedim.

Leyla:

-Hangi akıl,sevenin akli akla ders verir.Ben sevginin akıyla söylendim sana.

-Gül reçeli yapıştı tadına.Çatal benim kederimizin.Yiyemedim sen güzel aşk
soframızda.

-Bana seslenişini özledim yarım ekmek arasın tosttan ya da dosttan sonra. Ya da
kahvaltıda yaptığın güzel yemeklerin adında kaldım.

Sahi neyini özlemedim ki Nariçe.

-Yar'ardın aşkı.Sarardın beni aşk yerine.Şimdi hangi yalnızlığın girdabındasın.
Hangi zikzağın aklarında aklanıyorsun .Ya da karalarına hangi kara sevda fitili
taktın. Ne zaman aydınlanacak bensiz fenerlerin.

-Fener her zaman şampiyon biliyorsun. Beşikte salladığın takımından aşka hayır
yok.

-Bohça içeninde ahlara var mı.Oh çektiklerini de aldın mı?

Kırık dökük bıraktığın ben'i de aldın mı? İlklerin bezi hala içinde mi
bohçanın.Sakin yıkama onu.O benim eserimdi.

-Kimliğinin duruşunu da ekle, pembelerini, turuncularını, bensizliği, yaralarını da.

-Sana yük olan benim, benden olanları çıkar istersen. Ağır sevdalar sana göre
değilse at beni.

-Bohçaların sayısını artır, beni en eski bohçaya koy. Tuzla, mimle, kokmasın
gidişin.Çürümesin terk edişin.

-İpekten ördüğün üst benime dokunma. Üst kimliğin beyaz zencisiyim.
Eylül'de üşüdüm darbe sokaklarında daha bebektim.

-En çok Şubat'ta üşüdüm. Sürdüler beni en kötü mecralara.

Sen de yoktun üşüdüm onca derin sülün arasında. Ulusalçı çıyanların
Derin kuytularında oynandı oyunlar.Beni senden kovdular Nariçe.
-İpekböceklerimin kozalarını kırdılar.İpeklerimi yırttılar. İpek yoluma mayın
düşediler. Sonra düşecekleri gayyaları bana teslim ettiler.
-Sonra kendileri düştüler gayyalara. Kendilerine kumar oynadılar Nariçe. Benim
özüm bana dairdi.
*Duruşum mistik öznelerin yüklemine doğruydu. Vatanım kadar vatandım. Başka
emellerim yoktu. İnandığım temellerim vardı.
Temellerin duruşmasında duruşumun temeli belli. Ben özüme yakın nurlar
sancağını taşırdım.
-Ben kendime yakın cennetlere akıyordum.Doğruluk, iyilik, sevgi, hoşgörü,
sağduyunun merkezindeydi merkezkaç kuvvetim.
Seni de benden çaldı kader. Sen susma,sen ağlama, sen gitme Nariçe

Buz tutmuş tutkularımı s'akladım bir günlerine. Firar etmiş firakının
fecriyim.Tecride almadı beni kader.
Kismetine dair gelgitlerim büyür gergilerinden. Dermanımın soluk alışına yazdım
yanımda nefes alışlarını.Nefsime Nesimi oldum, derim yüzülse de sendeyim Nariçe.

Hayrettin Taylan

Netjettin 'le online Güzel

Senin dolaştığın web sitemde sadece adın şifreli
Bilirim petrolün değerini
Çağ petrolün üstünde yüzüyor
Petrol Mecnun'un ayakları altında
Leyla petrolcünün kızıydı
Lakin teknolojik zevkleri yoktu
Teknik zevkler varken aşk için delirmek Mecnun'a has
Aşk yolunda çile çorbası içmek Leyla'ya has
Ey LİLİ iste www.vay. adresim
Ulaşmak bulaşıcıdır ona göre
Yok, eğer kalbimin saflığını istiyorsan
Uçuk bir yolda uçuyor uçuklarımın uçakları
Ben çok dinlenmiş, ölü bir denizin kaynağıyım
Akıver susuz gecelerimin en hecesiz anlarına
Çöz beni kare kare aşk bulmacanla

Hayrettin Taylan

Netjettin ile Aşkiye

Sırlarının adresine açık gözlüğüm var
Aç bak anlamlarını
Yaz derdimin karşısına anlamlarını
Özgürlük petrole değdi
Özgürlük şimdi petrol kuyularında
Aşk şimdi güzellerin petrol kalplerinde
Zuhura sahip duygularım var
Sevilmek adresini biliyorum
Lakin senin dışındaki sitelerde petrol güzelleri var
Hep çıplak isteklere soyunmuşlar
İçimi ağlatıyorlar ağlarıyla
ağ bağlantısı kuruldu sevdamda
her an online hislerim sana
eskiden camdan bakışırdık alil alil
şimdi webcamdan akışıyoruz zelil zelil
ne kadar değişken hislerin uzundayız
şimdi ne kadar şimdidir
ey yar kim bilir yarın daha yarın ve yarındır

Hayrettin Taylan

Nevrofik Bekri `nin Bekleyiş Güftesi

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-2

"Akşam vakti sardı yine hüznler
Kalbim yangın yeri, gel kurtar beni senden
Akşam vakti dolaştım sokaklarda
Yırtık bir afiş, seni gördüm duvarda"

Özlerin çocuk akar, bir delinin arkasında sürüklediği boş teneke kadar
kederliyim.Sesimi duyar kaldırım güzelleri.Hepsi çıldırmış beklemlerle bakar
yüreğimin suskun yanışına.Kumru duruşları kurşunlar ,ele ele tutuşan çiftleri
görünce.Baharın yellerine,ellerin ellerine sızar süzgünlüğüm.Yaramın üstüne hatıralar
yazar kumrular,zamanın çok iyi kumruydular diye.Yüzün, gönlümün ülkesine çitler
kurmuş,mayınlar düşenmiş düşüne.Düşlerime kadar tel örgüleri sıralanmış,sen
gitmenin sınırını geçmişsin.Bense aşkın kaçakçısı.Sensizlik ülkesinden yeleli ve
benekli atımla,şanımla,can damarımla senden kaçak şeyler taşıyorum huzur
kentine.Mülteci kampında ciğercinin kedisi senden söz etti.Beni anlatmışsın sokak
kedilerine.Fareler ,babalar,oğullar,aşklar arasında kaçak bir aşık görürsen bil ki
benim.Bir sezgin bam telinde Sezen'den senli bir aşk çalınır,beni çalan güzeller
arasında.

"bir kırık gençlik hikâyesi
yok mudur sevdanın çaresi
hasretin kızıl haresi
çileli basıma gelip taç oldu
ah yine o gurbet bestesi
günün minesini soldu, soldu"

Eğilmiş bir düş solluğu, solgun güllerimde açılır,kandan,candan, senden bir leylak
büyür,vahalarımnda.Serabı özleyen bir mecnun selam yollar uçuşan sensizlik
kümelerine. Bir kümede bütün kümülüsler toplanmış nemli gözlerinden buhur
çalıyorlar.Dedim ya ben aşkının kaçakçısı.

Ahımın ülkesinde, kaçak düşlerden, sensizlikten vicdani vergi alıyorlar,bu büyük
vergilerden,ilgisiz sevilere gel kurtar beni.

Umutsuz bir dağ çiçeğisin, bir dağın yamacında doğurmuş anan seni.Bozkır
düşlerinde, yoksulluk türkülerinin baskısı okunur. Uykusuz suskun duruşların ay
tutulmalarına zemin hazırlar.Yıllarca çocuk bekleyen,ömrünü bir çocuğu olsun diye
harcayan bir annenin doğurduğu çocuğunu görmeden ölüme gitmesi kadar sancılı
ve anlatılmaz bir öykü kadar acıdır bozkır gözlüm.

"yad eller aldı bizi
haberini sal kara bahtlım
beni yanına al yaraşı saklım
üzerime hatıran yağıyor
bu yokluk yaktı bizi

bir kırık gençlik hikayesi...
Silemezler gönlümden "

Yay gibi gerilmiş beklemlerim, gülüşlerinle, ağlayışlarınla, tutunmuşum hayata.
Düşürdüm yalnızlığı, artıyor özlemlerin.Annesini hapisten dönmesini bekleyen ilk okula
yeni başlayan bir çocuk gibi,balaylarının ikinci günün eşini savaşa gönderip,gelmesini
bekleyen,ondan bir mektup bekleyen yeni bir gelin gibi,evin tek evladı olup Şırnak'ta
asker olan oğlunu bekleyen bir anne gibi,askerdeyken sevdiğinden haber alamayan ve

askerliğinin bitmesine bir gün kala,askerliği yanan bir er gibi,hani bütün aşk hikayelerinin sonu gibi, hani bütün filmlerin o tanıdık sonu gibi,gibi gibiyim. Ne anlatsam hikaye,güvensizlik giyotini yüreğinde benli her cenini öldürmüş.Güven sende yalnız bir erkek ismi dışında anlamsızlaştıkça şarkılar beni terapi eder mi ki gül çürüğüm.

Dünyamı karartsalar görmemem için seni
büyüler yaptırırsalar sevmemem için seni
dünyamı karartsalar görmemem için seni
büyüler yaptırırsalar sevmemem için seni

İçimdeki saklı suretini,hangi ressam çizebilir,sana olan susuzluğumu hangi deniz giderebilir,Bağışla, bağışla beni diye diye en büyük bağışları toplayan, hüzünlerin toptancısıyım.

Elemedin can kırıklarını, sustun,oysa şarkılarda sen,her acılı filmde sen, dahası işim ne kadar zor, neye başlasam adın ilk harfi,alfabenin ilk harfi sensen nasıl bitecek bu sensizlik,sonsuzluk alfabesi.

Giderken, bende gözlerini,sözlerini, duruşunu, gözyaşlarını, beni benden çalanlarını unutmuşsun yalnızca. Seni yeniden bulmak için denizler üstünde suları ütüledim, bulutlar arasında geleceği sakladım, kimse görmesin diye umutlarını sakladım dünyanın en derin yerinde.

Hayal kırıklarını itip ellerimle, dünyamda kırılan ışık huzmelerini artırarak,destansı sevdamin büyük yangını bir gün gelmelerinin suyuyla söndürdüm. Sensizim, senliyim, sendeyim,şarkıyım, sözlerine sözlüyüm

"Sensizim senden uzakta

seni özlüyorum

seni seviyorum

seni sevmeyi çok seviyorum

seninleyim, sana dokunuyor

seni hissediyorum

ve hissetmeyi çok seviyorum"

Sen oldun sen, yıl oldum, göl oldum,bir tutam öpüş için dizlerimdeki sızıyla sana süründüm.

Gitmeler sürmüşsün ruj yerine dudaklarına yazık. Oysa dudaklarına beni seni öptüğüm günün tadını,anını sürmen daha güzel olamazdı. Saklıbahçe şahit.Kavı bitmiş kibritin avıyım,acılarım çöp, hatalarım magmayken,eklediğim acıymış, özlediğim acı bir yutkunuşmuş.Ben kendi sabitlerimin bombası.Ben taş kesilen aşkların taş bağı,ben kulak ağrısız delinirlerin eczanesi,ben kanserin yeni ilacı, ben aşk,ben ayrılık yok yok... Ben sensizlik.

"tipki bir sabah vakti

yaprak üstündeki çiğ

hani seversin de, korkarsın dokunmaya

uzaktan seyretmek yeter bilirsin

oysa sen benim olmasan da seviyorum

ve iste bunu hissetmeyi çok seviyorum"

Hayrettin Taylan

NewEnizm En iyinin en iyisine özne olmak

Felsefi Tinler...

Kimlik algılarının indirimindeydi tüketilmişliğim süper ego marketleri. Benliğin ucuzlarını sunuyordu hayatın doyumsuzluk çarkına.

-Dünya kendi çıkarlarını öndeş kılan kendisiyle tanışmamışların sırtında dönüyordu.

-Dünü oradaydı, bugün her yerde, her yerdeydi.

Kilit vurulmuş ruhların girdabında içsel bozukluk başlıyordu.

Değişmek mi bozulmak mı?

Farkındalığın iç yüzü kirliydi. Değişmek için feda edilenlerin altyapısı yoktu.Bilinçaltı filtresi kirlenmişti. Rüyalarımıza kadar kirli gerçekler sinmişti.

-Ben merkezli bir dünyanın kutuplarındaydım.Fikri maşalığa teslim olmuş, başkalarına köz, kebab, hesapsız teslimciliği oynuyorduk.

-Sosyalistik, milliyetçiydik, ya da bağnaz dindardık...

Ve dinin bağnazlığı olmaz, din en akli, en tezli, en ilerici, en modern, en insanı, en yaşanırılığı yakın bir dindi.Ama çoğumuz ritüellere takılıp duruyorduk, dini bu şekilde anlayış sanıyorduk.

-Çarşaf giymeyi farz kadar önemsiyorduk. Ve giydiğimiz çarşaf toplumumuzun algısını uyumlu değildi. Coğrafik atlasın renklerine baktığımızda Arabistan'la bizim aramızda farklar vardı. Her toplum kendi toplumun algısına hizmet etmeli. Dinin emirleri bellidir. Örtünmenin şekli olmaz, kuralları olur. Bu bilince varamayan, bunun gibi nice yanlış algıları dinsel öğelere yükleyen softa dindarlarımız vardı.

-Diğer yandan sosyalizm gibi gece gözüküp gündüz giden fikri bedbahtlığın maşaları vardı.

-Her şeyi bir fikre endekslemiş, amaçlar borsasında tekil bir dünyanın algısı olmuş ve o fikrin kutbunda dogmatik, değişmez, kurallara sahil oluyorduk.

-Okuduklarımız, hayatımız, düşüncelerimiz, sevdiğimiz akıl özneler de sosyalist olmalıydı. Hatta sevgilimize kadar. Bir kaçış, bir zayıflık, bir bağlanış bağlamında değişmez bağ olmak. Tekil bir dünyanın dogmatik öznesi olmak.Kendi fikrinden başkasını görmemek, onları küçümsemek, düşmanca tavırlarla yaklaşma acziyetinin derin diplerini oynuyordu birçoğu...

-Başkasının maşası, kendisiyle kumar oynama, tekil bir dünyaya teslimiyetin zeka sorusunda öylece kalıştı.

-İlericiliği böyle sanarken gericiliğim yaması, derin amaçların kenesi olup öylece yaşamak mıydı ilericilik.

*Bir diğer tarafta milliyetçilik, ulusçuluk kutbunda maşalığı ülkü sanan kendini bilmezlik yokuşunun aç kurtları vardı.

-İrkçilik, dinin, aklın, zekanın, yasakladığı gerçek. Birlikte yaşamak, kardeşlik, yardımlaşma, hoşgörü, gibi evrensel, birlikteliğe bağlayıcı

İnsan özüne, mutlak gerçeğin, hak olana hizmetin en güzel öğeleri varken ayırtıştırmanın mantığını anlamakta zorlanmamak gerekir.

-İslamiyet tek başına her şeydir. Yanında Türk, ya da başka milleti barındırmaz.Türk-İslam sentezi diye saçma bir denklem olamaz.

-Türk'sen zaten Müslümansın. Ve dinin emirleri, temelleri, gerçekleri bellidir.Onları yorumlayarak, algılayarak, anlayarak, anlaşılarak yaşamak.

-Kendini milletini sevebilirsin, yaşadığın toplumun kültürel aynasında taranabilirsin; ama kendi milletini üstün görmek, Türklüğü,Kürtlüğü üstün kılıcı denklemlerde nosyonel sosyalist algılar besleyip her şey vatan için sözünde dogmalarla beslenmenin acizliğinden arınmak lazım.

-Evrensel değerler,hümanist öğeler, bağlı bağlamlardan öte çizgilerde yaşamak lazım. Mutlak ölçü bellidir.Var olan mutlak değerlere, doğru değer olmak.Öznemizi bu insani cümleye temel öge yapmak.

Bağıl bağlamları olmadan, herhangi bir fikrin, cemiyetin, amacın maşası olmadan;
ilim, inanç, ilerencilik üçleminde en iyinin en iyisi olmaktır
New-enizm ...

Hayrettin Taylan

Nice ile Sorgulayış Haspihali

Nice ile Aşkı,Kadını, İnsanı Sorgulayış Haspihali

(Felsefi tinler 34)

-Bir bilsem ki Nice olurdu.

Seni seviyorsam,bu benim hesabım, bu benim içsel uçurumu.Oysa Nice der ki: Uçurumları seviyorsan kanatların olmalı.

-Nice'ye dedim ki:" Benim kanadım da,uçurumum da var; ama sevdiğim şimdi yok."

Nice:" Bir uçurumun içine baktığınızda, uçurumda sizin içinize bakar."

Dedim ki:İçimde görmeyen gözler olmalı ki hep aynı yüreği ister,hem aynı uçurum çiçeğine meftun kılar mı ki keder ya da kader.

Nice:

- "Bizler arzu edilenden ziyade arzulamaya aşığız."

Dedim ki: Tin ile teni tan eyleyen nefsin kendisidir. Aklın elektrik kaçığı arzulardır. Dünyada bireyin en çok yakalandığı ,uğruna bütün uğurlarını harcadığı bu hazların azları değil midir.

Nice:

-“ Hep öğrenci kalan insan, öğretmenine borcunu kötü ödüyor demektir.”

Dedim ki:

Bu da yeni bir şeyler yaşamayı, paylaşmayı geciktirir.Hayatın geciktirici ilacı yoktur.Hayatı en doğrusunda okumak lazım.Aşkı en özelinden aşka sunmak gerek.Bir kadını tanımak gerek hayat, bir kadının adındadır aslında. Erkek başrolde olsa da yaşam kadının kanatlarına tutuludur.

-Erkek omzundaki yükü aşkı çoğu zaman taşıyamaz.

Ki en kolaya, en arzu edilene, en tahriksele akar çoğu kez.

Nice :

-“ Kadının nasıl bir nimet olduğunu tüm derinliği ile hissetmek gereklidir.”

-Dedim ki: Kadın his ile duygunun karışık kimyasıdır.

Narinlik, naiflik, incelik, ruhani sıcaklık, ilgi, güven , romantik akışlar,sadakat, sürpriz gibi kavramların tümlemidir.Ama çoğu kadın bence kadın olamadan ölüyor.Bütün bu duygusal duyarlılıkları yaşayan, bunlara çocuklarına, erkeğine yaşatan kaç kadın var.Kapris, ego, ruhsal dehlizler, hoşluk tepeleri, farklı zevklere dalışlar,şuhluk,gibi değişik nefsi temeller üzerine kendine bir yaşam sunan, ürkek, ikincil, kapalı, duvarlar arasında kendin olamayan, ya da toplumun erklerinden olmalı ki birey olmayandan kadınlık aramak doğru mu ki?

-Bir kadın, kadın olmadan sana aşkı vermez, aşkı yaşatamaz.

-Kadın olmayan onca kadını seven erkeğin düştüğü hazzal çukurun da sorunsal kadınsılığın gizil, özül iç dünyasındandır.

Nice:

-“ Nedeni olan, nasıla katlanır.”

Dedim ki:Hangi nedenin gerçek edeni sosyal bağlamda biliniyor. Kim ile kimlik arasındaki mayınlar farkındalıklar yaratıyor.

-Kadının itildiği kulvarda insanileşme emareleri çökmüşken, meta ya da zevk objesi olarak sunmanın uçurumunda egemen erkekliği insani sayıyoruz.

-Erkeğe bu egemenliği sunan kadındır.En çok erkek evlada özgürlükler, sevgiler, ilgiler sunulur.

Erkek doğar doğmaz, önce anne, sonra baba, sonra eşrafça birincil temellerin üstüne kurdurulur yaşam evi.Temellerin duruşmasında asıl nasıl'a katlanılmazlığı bilmek gerek.

-Erkek hiçbir zaman üstünde değildir.Kadın da Eşitlerimiz var; ancak erkeğin tin ve töz haritasını algılamakta zorlanan kadınlar, erkeği değiştirmek yerine,erkek için

değişmeye başladılar.Kendi kimliğinin atlasında farklı renk olmayı bırakıp, erkeklere özdeş paydalar yarattılar. Öykünüş uzadı gitti.Oysa bir kadın olarak kimliğiyle, karakterinle zirveleri zorlamak gerekirdi.

-Ya da fiziksel yapısı, ruhsal bünyesi nasıl'a katlanmasını hep sağlamış oldu.Bir güç duruşunu sergilemekte zorlandılar.

Nice:

"Kanmışlıklar, doğruluğun yalanlardan daha tehlikeli düşmanlarıdır."

Dedim ki:

- Kan ile kanmak, kanamak ile ruha yanak arasında fakir yanırları algılama zorluğu var.

Erkek algıya dünya, kadın duygua.Erkek beyinle beyincik arasındaki içsel iletişimin kanmasındadır.

Kadın beyin ile kalp arasındaki uzun yolculuğa kadim olup en çok yüreğine yakınlara kanar.

-Kadın mı erkek mi daha çok kanar dersiniz.

Tabiki erkek.Onu kanmaya zorlayan kadın olunca.Onun kanışları zaten hazır.İki kanma bir araya gelince,erkek daha erken kanar.Ki erkeğin kanması beyinsel.Yani mantığa,akla ipotekli.Kadinsa,uzun yolculuktan sonra kanar.

Nice:

"İnsanlar ışığın çevresinde toplaşırlar, daha iyi görmek için değil, daha iyi parıldamak için."

Dedim ki:

-Bu konuda üstat senle uzlaşa içindeyiz. Üstün olmaya, üste kalmaya, hep çıkarlara odaklı bir dünyanın dümencisiyiz.

-Çıkar için her şeyi deniz yapmışız,herkes kendi üstünlük belirtecini iç cebinde taşıyarak ulu bir kaptan olma uğraşısındadır. Parıldamak ve en iyi ışığı geçmek içindir çabalanış.

-İçsel bağlardan, ağlardan,iç çocuğun açlıklarını bir kenara bırakarak menfi parıldayışlar bizi ne kadar mutlu kılar bilmeden güneşten daha önce doğmanın koşucularıyız.

Nice:

- "Nerede canlı bulduysam, orada güç iradesi buldum; hizmet edenlerin iradesinde bile efendi olma iradesi buldum."

Dedim ki:

-Güç erki insanı insan da yapar.İnsanlıktan da çıkarır. Denkleme kurmak lazım.Din, sosyal bağlamlar, inanç, teknolojik denklemler, var olanı en iyi yapmaya mukavim olmak gerek.Oysa, güç gösterisi uğruna yaptığımız onca boş şeylerin kirliliği yeni bir sosyal ve insani kirlilik getirdi.Zengin oldukça güç gösterimiz arttı.Küçük dağlarımızı yaratıp Tanrıçılığı oynadık. Bize de tapan giziller oldu.Maddi güç aslında bir put gibidir.Seni tanrıçılığa alıştırıyor.Bu küçük dünyayı ben yarattım.

-Müdürlerin, sekreterlerin, çalışanların, sana patronum diyenlerin sesi, özel ilgileri, yağcılıkları bir nevi yaşam kulluğu gibi algılayıp yaşıyor insan. Bu da aç bir dünyanın putsalığını sunuyor.Tehlikeli bir kişilik zehirlenmesi başlıyor.

Nice:

- "Tek bir şey olabilmek, tek bir şeye varabilmek için, çok yerde, çok şey olmak, bu

bendeki sağduyudur.”

Dedim ki:

-Hoşgörü,sağduyu,kardeşlik, birlik, ilericilik, evrensel normlar, demokrasi, dinsellik, mutlak varlık.

-Şimdi bütün iyileri, güzellikleri, başarıyı, özümüzü özetleyen kavramlar çeşnisinden hayat tek gözle barmak.Farklı olmanı farkında olmak.

Hoş- gör. İki güzel kelimenin kardeşliği.hoşluk ve görmenin izdivacı. Karındaşlık.Bir insanı aynı karında yaşayan kardeşi kadar yakın görmek.İşte insaniliğin son aşaması.Bunu din gözü kapalı sunuyor bunları.Birlik.Her şey önce bir,sonra iki, sonra sonsuz olur.

-Birlik bizi yaratan karşı bir olmayı sunuyor.

Sağ-duyu. Sağ olanı, sağ kalanı, duyardan arınanı, yani en üst kimlikten ,en içsel ruha akışın temizlenmesidir.

-Sağduyulu olmak, sabrın en tatlı meyvesini yemek ve birlikteliğe ayna olmayı sunar.Dahası, tetbirli, temkinli yaşamayı sunar.

-İşte dünya güzeldir, insan güzelliğın eseridir.

İnsanlığa bütün güzellikler sunulmuştur.İnsanın özü temizdir, hoştur.Kirletilme algı flitleriyle bilinç ve bilinçaltı süngerlerinin kirlenmesi, yıpranması, ya da çıkarlara batırılmasıyla kendi özünden uzaklaşmıştır.

-İnsan her zaman iyi olmaya, iyi kalmaya, iyiyi, başarıyı aramaya kodlanmıştır.

-Yaşam kul olmakla, kula kul kalmamayı sunar.Ya da kendi gerçeğinden mutlak gerçeğe yolculuk yapmak.Kendin olmak, kendinden geçmek, yeniden kendine gelmenin şah damarı arasında giden süreçtir.

Nice:

NEYSEN O OL!

Dedim ki:İşte beni özetledin .

Hayrettin Taylan

Nikahsız Hüzünlerim Vardı Mutluluk Mührünle Bitti Şulenar

Cenneti hiç hayal etmek seni hayal etmeye eşitlenmişti.Huri bakışlarında eriyordu dünyam. Bir gülüşün kadar yakın yar'yüzüm vardı.
-Yüzünün yüzünde yüzen yüzyıllık yüzümle sana geldim. Yüzüne bakılacak bir aşk göğü gibiydim.Aşk yıldızını arıyordun.Aşktan yıldızlar yapmıştın.Kendi gönül elimle, sözcük ruhumla, sevda akışımla eklemiştim yar'yüzüne...
-Yıllardır beklediğin,hayal ettiğin, ruhunun süzgecinden geçirdiğin, gerçeğine yamalaadığın özel bir yıldız gibi gönlüne geldim.
Evet, dedi içinde her duygu. Evet, dedi evetlerinin aşk yurdu.
-Gerçekler soyundu gelişinin fikri atlasında.Her renk yeşil gözlerinin rengine selam vererek içimdeki gökkuşağını, aşkuşağına çevirdiler.
Dudak payı verilmiş gökle yaryüzü arasında.Bir öpücük kadar yakındı hislerinin bulutları.Sisleri yok saymalıydı sevmek. Hüzünlerime, yalnızlığıma, bunca zamandır bekleyişimden sayılmalıydı hüzünlerim. Sisler kapsam alanı dışına çıkmıştı.Beni tümleyen gerçeğin dilinde suskun şarkılar söylemeliydim.
-Bir çiçek kadar meyve bakışlıydın.Yarın dimağında duvağının resmi vardı. Vardı işte çok şey

Sen çiçeklendin baharıma.Bekleyiş hesabından şule şule arttın.Yanırlarımın iklimi olup yazı,yazgının sıcağını erken getirdin.
Bir düş düğününüydü . Beyazlarını giymişti hayat.Hayatın mimiklerinde güleç halin yansıyor.Bir aşkı kadere, bir kaderi aşkla içe içe yaşamın hevesine katmıştın.Katılmışlık senfonisinde seni çalışıyordum.
-Bir damat sözü var imgelerimde.Bunca beyazın bir gelinciği, bir gelinciğin giydiği gelini sunarken. Bu düş düğününde kaval çalan bir damat gibiyim.
-Evet, ben de bir çobanım. Öyle küçümse çobanlığımı.Bir peygamberlik mesleğidir. Benim çobanlığım sözlerimle, seni seven gözlerimle. Bakışlarının, sözlerinin,gülüşünün, beni seviyor deyişinin, özetle senli her şeyin çobanıydım.

-Beni çok sevdiğini söyle.Unutuyorum beni sevdiğini.Bu aralar seni çok sevmekle meşgulken unutuyorum kendimi.Sen de biraz sevdiğimi hatırlat.
-Bir damla söz düştü gözlerimden. Islatmadı gelemeyişini.Damlaya benzemez söz damlaları.Yakar,kavurur, kül eder. Bu yüzden şule şule sende eriyişimi kurutacak sevgi damlalarına ihtiyacım var.İhtiyaç fazlası ihraç sevgilerinle değil, içsellerinin selleriyle gelmelisin yeniden...

İlk gülüşünle sana kalmıştı bülbülüm. Güllerin vardı sevgili.. " Unutma ki; gülü olanın kırmızı düşleri vardır.Kırmızı düşlerine gelen bülbülün aşk şanıyım. Kırmızı kart görmüş bir futbolcu hali yoktu. Sarı kartım bile yoktu.Maçımız devam ediyordu. Hakem, adildi, kadirdi,rahimdi.Seni yazmanın güzelliğindeydi maç. Amaçsız değildik.

-Kavuşmanın kavuştağında senli dizelerin, dizine dizilir.İmgeler, hayalime, halime, benli bütün akraba duygularına gelin yapar.Sözgelimi değilsin, söz gelinisin cümlelerimde.

-Bu sevdanın, duvağı hiç açılmamış bir gelecek gibi. Geleceksin diye beyazlığını sürekli keskinleştirmişti beyazlar.

-Kara bahtımın karası yok olmaya misafir olmuştu. Seninle harf harf beyazlara teslim olan gönül alfabem vardı.Oyalamıştın özel sözcüklerle aşk kitabımı...

-Nikahsız hayal kırıklarım vardı bilmediğin.Bir de hüzünlerimde çok gizli can kırıkları vardı.Hepsi de bana ait değildi artık; ama benim eserimdi. Bir gönlü kırmışım demek.Hüzün ustalığım oradan kalma. Şimdi seni sevmenin Mimar-i Sinayım.Gönül sarayını inşa ettim.Şimdi sensizliğin, sonsuzluğun bütün adalarını, keşfi zor denizleri, önyargıları, en uzakları fetheden Hayrettin Paşayım....

-Denizaşırı, aşkaşırı yolculuğum var.İstanbul kadar İstanbulsun. Her yerin sırların surlarıyla kaplı.Ben asıl yaralı bir Ulubatlı Hasan'dım.Yüreğinin surlarına sevda bayrağımı astım.Artık, sen İstanbul kadar İstanbulsun...

-Bütün ilklerinin fethine gelen Fatih'iyim. Cevelanlığımı keskin düşlerle büyüten sendin.

Özel bir mahşer gibiydin.Her yer yar, her yar yer değildi içimde. Dilsiz kitaplar gibi sustum.Sözcüklerimin azası yoktu.Bütün azalarımız aşka yenilip ruhunun muhtarından bu aşk mühür basmanı istiyordu.

-Seni seviyorum sözünün altına mührünü basacaktın; ama kalbinle, ömrünle, içtenliğinle, ölümsüz kalışınla.

Hayrettin Taylan

Niyet Ayet gibi İndi Kalbime

-Yanılgının yazlık gölgesindeydim.Seni düşünme düşünme içlendiğim, gözlerimin nemlendiği bir günün tesadüflerinde yürürken gördüm.

-Ötesi çoktu,berisi çocuktu.Aşk içimde cevher cevher yanıyordu. Arkama baka baka seni izledim sürdüm arabamı.

-Hiçbir harf yerinde değildi.Heceler suskun, ben hiç ben değildim. Aylar sonra İstanbul çölümde seni gördüm.

-Sen gibi beceriksiz bir zamanın dilindeydim. Hangi kipin çekimindeyim bilmiyorum. Bildiğim tek şey,hala yüreğimin başkenti sensin. Şair-i Azam'ın Makber'i gibiydi, uzaktan seni görüşüm.

"Bildir bana nerde nerde Ya Rab

Kim attı beni bu derde Ya Rab"

Tipki silinmeyen mezar taşı gibi yüreğimin güzergahına yazılmışsın. Bir ceylan gibiydi kalbim... Arkadan defalarca bindiğin arabayı gözlüyordun.Gri rengi içine içine işleniyordu.

Kül rengi bulutlar kaplıyordu.Aynı renk, aynı demler.Hüznün rengine yakındır bütün renkler.Kül renkli bululara karışıyordu hislerimiz. Ben duramadım, korna çalamadım.

-İçimdeki kornayı duymuşsundur. Sana bakışımın kırmızı ışıklarında durmuşsundur.

-Adımların sustu.Kalakaldın. Ben görmeyi gördüm Nazlıcan.Bugün seni anlattım bülbüllere...

-Aşkın var mı sorusuna içi yakılmış cümleler kullanmıştım. Tesadüfe TÜFE olmuştu özlemlerim.Seni görmek bile yaşamayı aşk kılıyor.

Yeterli sevginin yitirilişlerindeydim. Yitiklerin yetim künyene yazılışını görüyordum.

-Yeterli sevginin affedemeyeceği günah varmış,onu gördüm gidişlerimi közleyen gözlerinde.

-Heloise'nin Abelard'a aşkı gibi,A.Hamid'in Fatima'a aşkı gibi,Evli Bedri Rahmi'nin sevgilisi Mary'e aşkı gibi,Sarıkız'ın mistik aşkı gibi, aklımıza gelen bütün klasik aşklar gibi zincirleme demler yaşadım.

-Sonsuzlukta birbirimizin ilk olduğu anların bütün yaşanmışlıkları gözümde geçti.

-Sen filmini izledim. Başrolde oynadığımız yılların can şeridindeydim.

Hep geri sarıyordu aşk.Nemli gözlerinden akan hayatın ıslaklığındaaydım.

Yalnızlık İstanbul trafiği kadar artmıştı. Bedenimdeki aşk izlerini okuyordu güzeller.

-Tek nefeste,tek heveste,alfabenin ilk harfinde sen işlenmişsin Nazlıcan.

-Bu aşkın dizelerini nesiller duyacak, sen bende ölümsüz kaldığın kadar, sözde, dilde de ölümsüz kalacaksın.

-Ben diyince seni anacak aşkın yazgısı. Bu senli yörüngeme fırlatılan ahuları kıskanma.

-Onların bende yaşamaya gelmiyorlar.Kraterlerimdeki seni tanımaya geliyorlar.

Ay yüzünü görünce, havasızlıktan, sensizlikten çektiğim meramın can dramına dayanamayıp kaçıp gidiyorlar.

Ben Yusuf'un kuyusundan ummanlarına açıldım. Ben Musa'nın Kızıldeniz'den aşkına ıslandım.Firavun'un güzelleri beni baştan alabilir; ancak senin aşkıdan alamazlar.

Şehvet, gurur, hırş yoldaş gibi yanıklarına yangın oluyorlar.

-Yorulan bir yüreğin kökünde yeşeren yarınların filiziyim.

İçimde senli çiçeklerin açıldığı baharlar mumyalanmış.Sensiz her adımı ilaçlıyorum.Kuduz olmuş ihanetlerin sokak köpeği ölmüş.

-Bir ömür seni gözetim altına almak zor Nazlıcan.

Şifası geçmiş gitmelerin gelgiti ben değilim. İyileştim bugün.

-Niyetlerim sure sure okundu nur yüzünde. Bu aşkın hafızı olarak okudum içinden geçenleri.

-Bu yüzden yarınlara yar dedim, yer dedim, aşk dedim sen olup kaldım bugün.

Hayrettin Taylan

Noktalı aşklar

Aşkın için virgül gibi eğildim büklüm büklüm
Şense nokta koydun sevdama yüklüm yüklüm
Üç noktalı aşklar diledim aşk dilencisi gibi sana
Off ya off ünlere sığındım
Oflar ufaladı yüreğimi
Gel beni al tırnak arasına özelce güzelce
Seviyor musun?
Bir soru gibi sorumla ve sarımla beni

Ben üç noktalı aşkların noktacı
Senli nağmelerin notacı
Sense tüm özel ilgilerin imlası

Ayraçlar açtım (
Zevklerimin zevci
Duygularımın duyusu,
Sevmelerimin sevisi
Gitmelerimin gitvari
Varmaların varvarı
Özlemelerimin özlemi,
Arzularımın arzusu
Ricalarımın rujlu rücusu
Beklemelerimin bikriyesi
Gelmelerimin gelini
Gel kapat parantezini tutkularınla)

Ben üç noktalı aşkların noktacı
Senli nağmelerin notacı
Sense tüm özel ilgilerin imlası

Hayrettin Taylan

Nursu ile Ruhneyin Tutkulanışı

[sabret] bu sonların karanlık gidişlerine
her gidişin dönen aydınlığında ara beni
beklemek böylesi zor gelse de
sen umutsuzluğa kör olsan da
gelecek, gelecek geleceğine
eklendiğin bu kalbin cümlesinde
yüklem olacaksın
dönüşlü fiillerin son hecesinde
işteş bir ruhta kucaklaşacak her şeyimiz
bekleyişin ümitler bestelenecek
sanmaların anmalarına ayna
ufku delinmiş her atıfa mimlenecek
mumyalı ali hislenişlerin
sabret az daha.
dua et benden ve hesapsız amaçlardan
bir bedeldir ödeniyor ömre ve aşka
gerisi hep sondur
sonlar hep mühürlü kavuşmamaların efsanesi
bense o efsanenin anka uçuşlarındayım
kanatlarım şükürler
ve şükrün ruh aynası rızk
ve ben şimdi yaşamamın en zengini
iki tanımlı kelimeyim beynimde oturur
seni sevmek sevabında
aşk olunur aşka
aşk yaşanır aşka
cemi heveslem buhurdur karanlığa
aydınlıklar sevdanın ekvatoruyken
sen sabret
ki ben Yakup'un babası
ki Zeliha ben doğmadan aşıkmiş bana
ki ben aşk
gerisi hep Gülnurul aşkinem

Hayrettin Taylan

Nü'rdesin Bennara

Nürdesin Bennara

kuşkunun fıskiyesinde ıslanıyor sevilerim
sözsüz namluların vuruyor bahtımı
yara üstüne bir yar yarası beliriyor
hiç kullanılmış özelemlerim taşınıyor gül yüzüne
kendime geliyorum senden önce
sana geliyorum senden önce

yüreğin sen küresinde ağıyor tutku penguenleri
susuşuna yürüyor, sana yürümek yorulmuşken
oysa görünmez bir rüyanın uyanmaya yakın haliyim
oysa silinmez bir hayalin görülmeye yakın alisiyim
oysa tükenmez bir sevdanın yazgıya yazılma salisiyim
asla bitiremediğim betikler arası özelemler tetiğindeyim

sessiz ve sensiz hecelerin dilinde vuruluyor yüreğim
söylenecek sözler var sen yüreğimde seslendirmenken
sen ben'imın şiirini okurken
dize dize dizlerinin dibindeyim bilesin

damlıyorsun bilincin aydınlık denizine
güzelliklerin iniyor aşk kentine
ya'kut caddeler kuruluyor kurlarınla
ve sen kalıyor ve'sen
ve ben k'alıyor ve'sende

Hayrettin Taylan

O Adam Aşk Kırığımdı Can Denizinde

kirli gidişlerin geçerğinde yürüdüm umursayışın ahdine
gülümseyişin coşkularında hevesim uğurlanır uğruna
her gidiş kendi yatağını serer yeniden gelişlerin ağışına
kavuşmanın çağlayanları vefasızlığı sürükler senziliğime
gizler, gizlerini gizler kıyamet bakışım
uzaklarına ayrılmış tavlarım tacını giyer hüzün sarmalında

mutlulukların hudutlarında bastırılmış mayınlar ayak olur oynaşlarına
içten içe eriyen senli ayak uçlarıma değer, değinilmemişlik
rest çeker, çekilmişlikle bir ömür de çekilememelik
keskin hal, salını salar sancılı dalgaların anlatılmazlığına
menzillerinde benzi sararan bir aşkın hazan yüzü yansır kırılışa
buluşmayla buluşur ali bulunuşlar
gecikmiş sol atışlarında son bakışına attım göz nurlarımı
aşkın son baskısında senden vurulduğumu yazdı üçüncü sayfa, üçüncü göz
biriken dönüşlerin düşlerinde okunur düşey kalışlarım
vaziyetin ütopyasında postunu serer gerçek aşklar
ayrılık ilacını, illallah ettiğimiz her şeyden arar arayış
her sevincin cin bayramında canım cana har olur
üzülme travmalarına umudun rayı döşenir döşerle
tutkunun gölgesi günahların resmini asar karartılara
inkârını ifşa eyleyen arınmanın arısı bal yapar çiçek olma valsında
yenilenmiş tatlılığın artar bal ile gel yeniden beni al arasında
suçladığımız utulmazlarımızın aynasında can kırıkları taranır sevince
dilini bilmediğimiz aşkın şarkılarında bitmeyen sevdamız okunur
sol yanıma titrettikçe güzelliğinin gül sırası
kuşkularımızın kuşluğunda sevi bir kuş öter isimsiz gelişlere

tekrir tekilerin kağanı değilim aşkın andında
olmayan umuluşların ummanını kirletmesin gözyaşların
bir anlık bir hatanın bandını kaldır uslanmaz kaçışlarımdan
doyurulamamış iç çocuğa egolar büyüt sevilenle
biraz benden kal, kalışın sonsuz alışımalarında
unutmuşluğun alışık olmayan vatansız can yurdunda
şehir ol yalnız aşka,
o adam benim aşk kırığım,
kırkayakları kırk güzelin baharında
yalnız benim yazımda yazıldı yazgısı, yalnız benimde yazıldı tutuluşu
masum sarılışların dersini, göçmen yüreğimin ocağında yaşadı
sırrın sırasında bekledim onu , gerçeğin kavında yakıldım ona
Bunun içindir ki benden gidemeyişini şiir şiir döker elmas sevgilerimizin
aşkla ektiğimiz çekilişin çekilmezlerini deniz süpürür geliş temizdir gülüm
gerdiğimiz anların gerdeğinde yıldızlar gözlerini kapatır rahatça öp beni
savurmak beni isterik sevilerin cansuyu yapar, canım susar suyuna
gelişin gelişmişliğin ilk şartı, yeni çağ aşkımızın bilişim huyudur
sevgisiz yaşayışların uzaklarında sözlerin derlenir gözleri harlanır benime
seni unutamam, unutmaların kilidini kırdım kırılışların kırkında salındım senine

Hayrettin Taylan

Obsesif Hallerin Var İlim Sosları Yetmiyor Mülnaz

-Sana d'okunmanın son sayfasındayım. Son cümle kadar geldim; ancak yüklem yoktu yüreğimde. Öznen olarak sözsüz filmler çeviriyordum. Susturucu olmayan hasret volkanlarım vardı.

-Tane tane bir tane olmana ısınır, ışınsı, işinsı, içtensi haller sunuyordu.

-İklimine kadar değişik mevsimlerin tutarsızlığını ıslatıyordu maziden damlayan damlalar.

*Bir yarin gözlerinde kalmış acılar vardı sankilerimde. Keşkeler ekmeğimin üstüne yağ sürülmüş, aman vermeden ama demeden yemeye çalışıyorum.

-Sen hangi kimin komşususun? Nasıl geldin sevda otağıma.Oysa çeperlerim vardı.

-Üstsüz kalmış, kalakalışlarım vardı. Yoğunlaşma yaşıyordu arkaik düşlerim.

-Hasret çerçiliği yapan karışık pizzacının çırağı sözlerim vardı.

Mesela yağmuru şaşırtacak nemli sözlerin var içimde. Gözlerinde kalamadığım tutarsız demlerim vardı, suskunluğuma ilaç olmak için.

-Terk edilen ceylanın yüreğindeki simyayı taşıyor gibi yapma.

-Ben Hüsn ü Aşk 'ta ki Aşk olup mistik yürüyüşe geçtim bile. Bin bir zorluklar var biliyorum.

-Sana ulaşmak için önce kırk yıllık,kırk yaralı beni bulmam gerek.

Sahi sevgilim ben kimim ya?

-Öperek beni tanıtır mısın dudaklarından dökülenlerle.

Takdiri herkesin huzurunda verir misin sevda öğrencine.Sen okulunu birincilikle bitirmiş ,sen üniversitesinin aşk fakültesini yazılıp senin üstüne, senin üstünde mastır yapmak istiyorum.

-Pinokyoların çevirdiği filmin senaristi olduğumu düşünme. Baş rolde olabilirim; ama burnum uzamadı,sevgim, yüreğim, seni isteyişim uzadı.

-Dejenere uğramış külhanbeylerin eğitimcisiyim. Maçoluğu erkekliğin şanından sayan zavallıların gölgesinden çok uzak büyüdüm.

-Onların insanlık dışı tavırlarından romantik gölgeler derledim. Bir erkeğin sosyal atlasında bütün renkleri topladım kendimde.

-Beyinsizlikleriyle beylik lafı taşıyanların aşıcısı değilim. İğneci değilim kadını inciten tenlerde.

-Don Kişotların donsuz gezdiği sevgi turfandasında yetişmedim.

Önce adem,önce adam, önce şair, önce yazar, önceden önce ilim aynasıyım

-Deniz kızlarının bekaretine dokunan acemi yüzücülerin ıslanmış gerçeğinde yüzmedim hiçbir zaman.

-Kader sana mahkum düşler sunmasın. Her nefeste sitemlerini saklama nefsinin ön belleğinde.

*İnsan olmak için, insani kalmanın masalını yazıyorum

Seni göğüme aşk kıldım. O gökten üç elma düştü bir hayale.

-Biri, ben, biri sen, biri salıncakta sallayacağımız hayalimizin aşk ruhu.

Okuma yazması kursuna giden Leyla'nın ilk öğrendiği kelime Mecnun olursa, bu aşk okulumuzun son dersinde ilk söylediğin sözcük kalır beynimin önsüzünde.

-Ust benliğin sen katında kimlik karmaşası yok; ama versiyonların bir biri dökülüyor ömrüme.

Hayrettin Taylan

Oğlum bak git diyen sevgili

Tek sırdaşın sırrını saklayan yakut gibi ben olmalıyım.Değerli taşların adresini soran güzelliğin ve güzel dünyanken oğlum bak git diyemezsin ki.Kaldı ki oğul yapmış bu sevdaya nasıl git diyebilirsin ki...

Kırmızı güller kızıl düşlerimizde yeşerir. Kırmızı bir dünyanın ortasındayız. Nüansların en ince çizgisinde çiziliyor dünyamız. Sevi güvercinlerin gagasında unutulmayacak güncelerimizin cümleleri var. -Sakin taş atma, sakın git deme.

Yakılmış yakarışların arayış uçurumlarındayım.Fırçasını uzaklarına alıştırmış gelişlerin tuval gölgesiğim.Gözlerimde çizilmişliğin,dudaklarımda içilmişliğin durmuş.

*Gece,imkansızlığın geceliğini giymiş. Hilâlde dolaşan helalimi aradım, yansık yıldızlar beni hislerine almışken. -Güzel dileyişlerin avuç içi gibiyim. Dualar sonrası gözlerimde beliren sevginin sessizlik moduyum -Özledim diyorum. Sakın özleme, git oğlum deme. Özlemlerimiz oğulken bana oğlum da deme saklı düşlerimin gülü.

Parçalı bulutlu hasretlerin sonuyum.Yarın ve yarım yağmura yakın. Ki biliyorsun aşk ve yağmur kadar hızlı değiliz. -Yetişmek mümkün değil bu sevdaya. Yağmur ve aşk oldun bir kere. Şimdi nasıl yetişeyim, bir de gözyaşların eklendi. Bir de beni anla, bir de beni düşün. *G'özlerime bak. Orada saklı kaldığın demleri silebilecek misin ki.Her damlanın inişinde melekler adını sorarken sen uğrak tenlerin atlasında başka kırmızılara halı olmamı istiyorsun. *Sakin, basa basa yüreğine bassın deme...

Korkunca saklandığım yarin göğüsün.Şimşeklerin çakar yüreğime.

*Saklanırım sevginin arkasında. Yağmurlar iner ilk sarıldığın demlerime.Islanırım ömrümce. -Kuruyamam sensiz, bir bakışın, bir dokunuşun, bir sızın lazım.

-Sığınağım biter sana sığınırım.Karanlık; ama gözleri aşk gören güzellerin aydınlığına düşürür beni hazlar, nazlar, azlar, gönülden sazlar. -Sakin gitme deme, ben de insanım ben de.

*Korkularım korkak, ürkeklerim ürkütölmüş, sevilerim sınanmış, anlayacağın ben beli yaşanmışların içyüzüyüm.

-İç çocuğum fakirlikten yana senli düşlerin zenginliğine koşmakta.

Yanında olmalıyım diye yanıma gelen perilerin gölgesinden kaçırır kader. Kederlerimi dudaklarıyla ölçen hülyaların önsüzünde ön sevişmeler kendine ileti bırakır.

-Sakin,güllük gülistanlıktır bunlar, yaşa hayatını deme*

-

-Sevmediklerini, sevdiklerime yazdım.Yazamadıklarını yazdıklarını, anladıklarını, anlamadıklarına, özetle algılar çeşnisindeyim, soluma adanmış güzelliklerin seyrinde biraz kendime esintiler besliyorum.

*Söylemelisin bana, yüreğimde kazılmış Yusufi kuyun var.Huyların kuruttu.
-Sana ütülü bir sevda gömleği giydirmiştin.Şimdi perilerin yıttığı, yamaladığı, üstüne bensizliği nakışladığı eskimez sevdama gelemem.

-Sakin, buz sözleri söylemiş gibi yapma.Bu sözlerin suskusunda nutkuma nutuk atamaz mecalim.
-Cemaline bilenir günceler.Seni arar dururum öylece.

*Birini hissetmenin bütün hisler toptancısıyım. Hissettim seni iliğimdem neciğime kadar.

Böyle silinmez tutkunsam tutulmuş bir yürekten gidemezsin.

*Vazgeçilmezlerin aynası, varılmazların güneşi, en istendiklerin damlası, en senli benli halin ekleri olarak ömründe çekimlenmeliyim.
Sakin, ismin hallerini bilmiyorum deme. Beni belirttiğin belirteçgeleri yakarak, yüreğimde korlarını unutma.

...:Paylaşılmazın olarak paydalarına aşka dört işlem olup dört duvar arasında yaşanacaklara defter olup yazılıyorum sana.

Sakin seni olduğum gibi kabul edemem deme. Sen şairsin, sen kendi kurgunun yelinde, sen kendi olgunun selinde, sen kendi zekanın algısında üst yaşamlar yaşıyorsun.

-Ben sana az geliyorum deme sakın. ...
Yetim bırakma yurtsuz özlemlerimi.Bayrağını diktiğin bu sevi gönlümü el güzellerince işgal edilmesine izin verme.

Ben buyum,huyum boyuma geçeli çok oldu. Değişmezlerim benle ekili.Sosyalleştikçe, bilinçleştikçe , ilmi sofralarda eridikçe bir bir değiştim. Sen yanımda hariçten gazel okurken Hafız'ın kabrinde kalakalmış bülbül-i Şeydalığıma laf etme sakın.

-Ben böyleyim, ben böyle büyüttüm sevdamızı.Ben böyle kaldım peşinatsız ödediğim bedellerinde.

Bana masal anlatıp durma.Her aşk yüreği eğiten bir masaldır.

..Masallarda yaşadığım peri güncelerime atomsal sözler söyleme.
Bir kere uğruna Keloğlan oldum.Olur olmaz perilerle ruh- ı izdivacım olacaktır elbet.

*Ben yaşadıklarımızın Dede Korkut'u gibi sonlarımıza doğru doğrularımızı anlayıp seni anlatıp durdum bütün yazılanlarda.

*Aşka dair iletilmemiş günler, günceler, seviler uzar.

Sevdaları işlediğin yürek tığınla yeniden fersiz kalan uzaklarımızın üstüne bir sen örmelisin.

-Gizlemelisin beni aşklar aşka yol keserken. Beni seri katil yapma uğruna.

*Uğur böceklerin ders verirken tırtılıma.Kelebekler vadisinde gözü yaşı bir sevgili olarak beklem beni.

Sakin, eskiyi unuttum deme. Seni hayatta tutan mazini yok sayamazsın. Ben senin Osmanlıken, Osman Bey'in benken ilklerinin .

-Ben eskiyi unuttum deme. Kanuniyekem yüreğinde bir hata yaptım Senistan yerine bir Gülistan'ı bir gece fethetmek benim gibi büyük aşk hünkarına yakışmazdı.

-Ben de meğer insan ve erkekmişim. Ben de, ben de...

Oğlum bak git deme, yarılmış yüreğimi öyle resmi sözlerle vurma.Yaralıyım senin yolunda.

Hayrettin Taylan

Oğlun Aşksız Anne! ! -1

Suskun hislerim sislerinde durgun, yüreğim aşka derbeder. Gül kokularına esrik yaşam sunan utulmazlığın söz aynasındaayım. ERMİŞ bir gölgenin zaman yamacısıyım. Ben ile ben olamayan ben arasında kendimi arama suflerindeyim.Kühümü hüthüt okur.

-Yecüc ile Mecücler mecalimin zararını atar. Satrancını oynar aşk.

Şah ile piyon arasındaayım. Gönül ahım şarla, şöhretle,şah oluyor bütün sevgi hamlelerim sen üstüne oluyor. Piyon hep piyon. Başka güzellerin hoşluğuna kale oluyorum, yutuyorum birkaç demi. Aşk sanıyorum yaşadıklarımı, meğer anlık maşallarmış.Aşk senmişsin.

- İçimde kanayan yüreğinin haritasında ismi yazılı gül ve zül güzellerin şuhunda kuruyan sevi dünyamı anladım ki sen okyanus yaparsın.

Hiç bilinmez çingilar kapsar umutlarımı. Gözlerine sözler ekledim.

- Sana sarılmak için demlerin dem kokusunda huzmelerim büyür. Benindeki saklanışa aklanır akiller. Ruh kendi ateşini sunar aşk yangınlarına.Küllere ihtiyacım var, kul olduğum aşkın için.

- An'ların anaç akrebinde yengeç düşer hayallerimi sen erirsin yelkovan ile beni kovan arasında. Yüküm dünyayla özdeş. Özünde hep çalınan şarkının bestesiyim, ağızda seni hala çok seviyorum emziği.

- Ağlıyorum aşk diye diye.

-Duy beni anne, duy oğlum aşksız yine.

Oğlun aşkını istiyor. Hangi gönül marketinde alınır bilinmez.Yine ağlıyor oğlun, yine yüreği kanıyor. Tut elinden götür bir gönül marketine, çocukken ağladığım gibi susturmak için aldığın şekerler yerine yine al şirin bir yürek ... Bir anlık da olsa sussun biricik oğlun. Sustur yüreğini. Bu ağlayışa gönül dayanmaz, bu yürek taşımaz, bu öze sığmaz anne...

Oğlum aşksız anne,oğlunu sevecek Can Çiçeği suskun. Gitmeler otlatıyor kara yazgısının yazında,ayazında. Bensizliği güdüyor, yüreğinde can kırıkları elinde asası bensizliğin sihrine atıyor asasını beni yok ediyor. Sevgim bitti diyor, yalansı ve içten imalarla .

-Beni unut diyor, tur dağında,nur çağında, ben onun miracına yücelirken, ben onun cennetindeki Kevserler `den kana kana içip aşk aşk ölürken git kendin ol diyor anne...

-Oğlun yine aşksız anne, oğlun yine yarasının can sızısında en büyük okyanus ağızı,aşka vanasını açmış.Can çiçeğine, naz çiçeğine, Nazlıcan'ına köpük köpük, damla damla,dize dize,söz söz, ömür ömür olup kanıyor yüreği.

- Ateş,sevk yüreğe iner hızla,ahlar bulut olup nem olur nadaslarıma.Ah bu günahkar oğlun,ah bu sevda tüccarı oğlun yine aşklar pazarında, yine güzeller panayırında, yine birisinin dünyasında... Ah anacağım,ah bu deli oğlun sevda ermişiyken şimdi sevgi tecimeni... Kimi sevse yaralanıyor. İki kadın arasında hep ...Biri hep kadını ,derin yarası, biri can aynası ,gelecek aynası ...İki kadın arasında deli olmuş, şimdi kendine tedavi için yürek kanatıyor.Güzellerin ağlayışlarına müneccim olup yaralanıyor yine ...

- Aşk halime acıyıp ağlıyor,oğlun her şeye rağmen aşksız anne.

"Aklın gücü, cennetteki sırlarla ulu:
Aştan deliren, akıllıdır, sağduyulu.
Sevdaya kapılmış yüreğin zorlu yolu,
Görkemli yabancılıkla, özlemle dolu."

Kendi kaderime türküler söyler,kendi sazımda kendi sözümde efkarlanıp susarım aşka.

İmkansızlıkla çiftleşen bir bekleyişin hamilelik evresindeyim.Bu aşk bebeği doğacak elbet.Elbet oğlunun da aşk bebeği olacak. İsimsiz bütün duygular,adresiz bütün sevgiler,ölümsüz bütün sevdalar,sayısızı bütün bekleyişlere isim olacak.

- Can baba,aşk baba, sabır baba,işte ben doğdum,şimdi gül biraz, kendine gel diyecek anne...

"Aşıkların gönüllerinin yanışıyla gözyaşları olmasaydı, dünyada su da olmazdı, ateş de."

- Benim yüreğimdeki okyanus sayende kurumadı, ateşse dünyayı ve dünyanı yakacak kadar büyük. Bu yüzden aşk okyanusuna yeniden hazır naz çiçeğim.

-Hüznün bentlerini aşan baraj sularından elektrik üreten bir zamanın can bitişiyim.

Bu susku labirentinde masum halinle,yeniden beni ara gönül sarayın için. Yalnızlığında kelepçelenen acıların kilidi sende.

- Gel aç, gel sıcak dünyanla ısıt sevdâ odalarımı.

Gülüştün,Antarktika'mı eritsin. Kara bahtının karası oluşsun, sevgi penguenlerin yanına. Beni de erit, beni su yap sevdâ yolculuğunda.

"Sevgiden, tortulu bulanık sular arı-duru bir hale gelir. Sevgiden, dertler şifa bulur. Sevgiden, ölümler dirilir. Sevgiden, padişahlar kul olur. Bu sevgi de bilgi neticesidir." Ben dağlarından ürkek ceylan gibi sevgi küpü olup kaçma.

- O dağın bağrında sen varsın, Ferhat halim var.

- Her şafakta sevdamıza ağlar, ceylanlar kimyasını yüreğinde araştırırken.

- Bu buluşma kurnasından özlemin şelalesi akarken öyle sessiz, öyle bensiz durup hüznün bulutu olup kaçma yaryüzümden.

- Ben sevincin huzmelerinden,ben uzak kalışlarından sunaklarından,ben her demin divane şanında sana eridim, sana susadım. Annem duymasın,anneme seslenişlerimi unuttur, aşksız geçen günlerime gül ol, güneş ol. Gecelerimi ay yüzünle,şen yüzünle,Ayşe'n dünyanla beni topla hayata.

Beni sakla sayılardan, beni çıkar aşktan,baştan, beni topla senle, sana çarpıldım. Dedim ya bir kere bir seni unutamadım bir duy beni ben can çiçeğim.

Hayrettin Taylan

Oğulhan AyŞem

Oğulhan Ay-Şem mi Dedi

Yaranın d'olğusunda felsefi sözlerim nara atar.

-Kimse değil, kimse olmayan.Olmayana olmuş hayaller ekleyerek yaşamı uzatmanın adıdır özlemek.

Şeminde üflenen esrik gecenin rüyasında bir bebek yürür. Bütün ilklerini bana teslim ettiğin odana gelir

*Oğulhan:

-Ay-şemini eritirken, elimi tutacak iki aşk mucidi nerde?

Nerde başını yasladığın sol enerjiyi içte tüketen kumruluk demlerin.

Başkalaşıyorsun ,bir bebek sana anne demek istiyor,en güzel yıllarında.

Yalnızlığın ateşi yakardığı bu bilinmezlik burgacında biraz kendine gelir misin?

Ay ve şem.

-Meleklerin kanatları altında ağlayan aşk bebeğiyim.Bilsen seni sevenin yüreğini, uslanışını, bekleyişini,koşarak gidersin.

-Ki ben sana anne diyorum ay ve şemin aşk aynası.Sen melek misin ki sürekli sevdiğinin şeytanlıklarının sayacına bakıyorsun?

-Hatalarının defteri açılrsa sığar mı ki?

Nefisine tutkunları anlatsam, bir bir susarsın.Ben bir meleğin can aynasından seni gördüm.Bir büyük aşkın cennetindesin.Seni bu devirde böyle içten, derinden seven bir erkeğin varken sen farksızlığın çalılıkları arasında saklılarını otlatıyorsun.

Gönülden düşmeye mahkum sevgilerin katili olamazsın.Sevene sevgini payidar etme paydasında olmalısın.

Ben ruhun sana aşk olduğu annelik sahnesindeyim,sana ağlıyorum, beni kucaklamayı istiyorum, aşk yavrusu olarak o masum, o aşk gülüşlerinde,o senin sevenin dizinde büyümek istiyorum içindek çocuk.

-Ey benden götürdüğün kadar bende kalan yar.Duydun mu içimizde söylenmeyenleri nasıl anlattı iç çocuk.

-Filizleniyorum başka baharların çiçek kucağında.Beni de sever b'aşka mevsimler.

-Savruk zamanların yazgı saatiyim.Saat senle tam ben arasında saat yine seni benden tam sen geçiyor.

-Şimdi bu durmuş saatin akrebi kısıkcımı ısırıyorken, ben sana meftun devirler bitirirken sen hangi zamansızlığın bilinmeyen gülüsün.

-Konuyor hüznün bam tellerim arasında türkü türkü.

Görsen beni.

Bulsan beni.

Açsan aşk kucağını.Bir sarılmalık ömrüm sığsa .

-Beni görmeden yaşadıklarını da eklesen geri kalışlara.Aksa yüzündeki gülümse aşk pınarlarına.

-Beni de sana bağlasa su. Ki ben suyun da suyundan, huyundan süzülerek sana gelmişem.

-Su evvelini, ezelinesi, ebedini, abadını, yıkamış.Benim yaramın tortuları kalmış.

-O, ilk bakışına kesilen gözlerime ram olsun son bakışın.Nemli gözlerini sakla benden. Ürkek bir ceylan gibi konuşup durma, için umman, dışın affet. Beni ağlarına atıp yar gönülbaşımda ağlama.

O ilk bakışın aksın dünyama.Susup kalayım. Susayıp kalayım umutlarımın ummanında.

-Zemherilerini yaşıyan yaşamadıklarını yıka gönöl leğeninde.
-Besbelli hala bensiz üşüyor ruhunun dehlizleri.Biraz daha sıcak alizeler estir ilk mektubun gibi.
-Hani şiir sözlün nerde desin aşk ve kavuşmak? Haydi sözlüye kaldır sor güven üstüne ,gelecek üstüne,sen üstüne illa aşk üstüne sorularını sor.

- Üşümüş bir halin eklerinde çekimle beni can aşkımızın defterinde.
Sokul en istendik gecelerin hecelerine.Biraz daha iç içe hayaller kur , bir insani isteyiş atlasında.
Sonrasının şifrelerinde çözülmüş bir soru gibi belli olsun aşk işlemin.
Say ki ben düştün de güzel bir kalışın sensizlik mucidiyim.
Şay ki eski yok, eski ben yok, eski senden hiçbir şey yok.
Öylesine gidişlerin pazarı kurulmuş ayrılık hanında. Şimdi yolundayım, şimdi solundayım, şimdi kolundayım sen öyle san.
Bir eski tacir say sensiz kaldığım başka heveslerin çıkmazını.
Baştan alıcı haz pazarlamacıların beni bedava aldığı geceleri hayattan sayma.
Ten ucuyla yaşanmış günahları da bitiren demlerin kırık hazinelerinden arındır beni. Sen aşkın da meleğisin o yüzden.
-Öylesi yaşamların müşterisi,öylesi aşkların tüccarı değilim.
Yelkenlerim senli aşk sularına fura. Fevri değildi yaşamak istemedikçe karşıma sunulan gecelerin imleci

-
"Uzatma dünya sürgünün beni
Sevgili
Ey sevgili
En sevgili"
Fakir sözlerim belki anlatır meramımı.Bu zengin kalışın tam ortasında
Sana geldim, senden kaldıklarına geldim.Affından çok afakında yaşamaya geldim.Arafta kalmış her şeyin perdesini kaldır.Cennet sensin, melek senden kalma
özlemlerin kanadı, aşkın seni huri yapmış, taze yaşamların adıyla gel diyor
Oğulhan.

Hayrettin Taylan

Okşamacı türküler

gerçil belleğime ilençleşen
aşksızların akıcı arastasında
sen günsüzlüğe günce

okşamacı türküler ruhu onarırken

aşksız sabahların hamaratında sen ve sen
bilgin anlamlar arasında beni anladın
tutku tilmizler sözcükte
körlenmiş sezimizde gıldırırdı,
çok sevgiyle
direnirdik çoğul usanmalara usulsüzce
kayıtlarlar aralanırdı öznel atıfların anısına
kalıcı yurtsamanın her sevincine
apansız,bilindiklerle giderdik
tekinsiz bir alışmanın burgacında
sen bana hayatlar üzre hayatlar sunardın

Hayrettin Taylan

Ol Vaki En Son Atinin Vakası

Yaşanmamış yaşamarasında yaşlandı yaş'larım bu yaşımda
Kurularım kurulandı kumrularım duygu kurumlarında
Şimdi olmazların oğulları olsa da olurlara mühür basıyor
Bu da benzemezlerime Buda olup kalakalıyor erkimin ininde
Yoksul tümceler pazarlanıyor isyanlarımın sisliğinde
Aç açlar uluyor açıklarımın acılarında eğri acılarla
Bir buluşun menkıbesinde buluyorum bilinmeyenlerin gizini
Bir kızın gizi kızıl arzularıma hayırlı hayırlar ekliyor
Hayır diyorum hayırlara
Hayır

Ben Hayıroğluyum...
Evetler söylemek zor dönen çıkarların dönemeçlerinde

Yokuşlarda terletti mülkün manitaları beni
Yaşıyorun dipnotlarında,asıl başlar yaşadıklarımın yorumları
Bunu bilsin nefsinin tilmizleri

Ben ay'a düşlerimin düşmanlığıyla çıkıyorum,bir kızla çıkarcasına
Çıkıyorum işte var mı diyeceği olan diyeceklerin yiyicileri
Var mı bunca yokluğun ortasında öç atalığı yapacak
Ben usun atasıyım,atinin en son koşacağı atla
Atla gel atıfların efendileri severi sevenler

Ben şimdi tanımazın tanımsızlığında kimseyi tanımıyorum
Kurallar kıroluğun aynasındaki yansıdır bence
Bu yüzden kendime yeni yüzler ,yüzülecek enler buldum en enle...
Ben yaşamaya değil yaşamak bana değil ben olmazların ölmeyeni
Ben olurlara değil olurlar bana değil ben olacakların yeni ötesindeki son ata

Hayrettin Taylan

Olasıl Verhasıl Bir Fünyesin Yüreğimde

♥ Olasılıklar metafizik bir fünyedir, onsuzluğa patlar.Bu patlayış aslına dönüştür.Aslına dönüşlerde Kerem olmak ve kerem buyurmak lazım Ruhsu.

Verilmiş bir armağansın ki arayış risalesinde, aşk pusulasında, gönül haritasında, ölümsüz kalışlar resitalindesin.

-Su ile su, insan ile insan ile kirlenir. Suyu ıslaklığı atlamak gibi sana da aşkımızı anlatmaya gerek yok.

-Sahipliğini unutma.Sahibi olduğun yüreğin derinliklerinde yunuslar büyür. Sahilinde bostanlar yetişir. Sadi Şirazi okur güzel sözlerin başakları.

-Gönlün aynası ile suyun aynasını sundum. Islak gözlerin görünmeyecek sen bakarken, ben sana bakıp ağlarken.

Sen yine de dendine iyi bak.Bensizliğe beyaz saçların vardır. Ayrılığa kırışık saçlarını topla. Boyasız kalsın s'açların ki içimdeki acıların açılarını ölçebilsin.

-Olağanüstü bir enerji akıyor alışılmışı aşlamak sevdaya.Hiç olmayacaklara dal olmak yeşermek,çiçek olmak, meyve tadında ömrü tatmanın kavli olmak güzel bir şey. Sevgi ışığımız dinmesin Ruhsu.

Bağlılık, bağımlılığı kendine dönüştüren döngülerimiz var.Tehlike kendi çanını çalıyor.Oysa muslim duygularımız var.Melekler şahit.

*Varoluş denklemine aykırı formüller, mutlak gerçeği aşan formel yanılgılar yolunda olamayız.

-Gerçek olan gerçek, aşk olan aşk olup kaliteli yaşamının iç mimarları olmalıyız. Bağlılık,öze özne, ruha yüklem, bütün yaşamımıza kitap olarak kalmayı sağlamalıdır.

-Sarhoşluk aşk sarhoşluğu da olsa aykırılığın terazisinde zararı tartar. M'izan bunu sevmez.

Her damlan huzura gökkuşağını sunar. Ağlamak, kendi yağmurundan sonraki bereketli, mutlu yarınlara belki hazırlanıştır.

-Damlalarımızı öyle oldu, her damlası zer gibi yar gibi.

Bütün renklerden uzaklaşsak da siyah ve beyazdan uzaklaşmak zor gibi.

-Bizim grilerimize dokunan yaşam, gergeflerini de sunmuştur.Hayat siyah ile beyaz arasında, yani zıddına kaimleri tümler. Keskin renklerin dilinde aykırı anlara tablo olmak, aşktan ve yaşamdan sayılmaz.

-Gereğenleri yaşamak,geçegenlerden arınmak, gelgeçlere kapıları kapatmak ve kendini bilmektir mutlu öznenin gerçeği.

-Yarım, yurdum, bayrağım, inancım, ekmeğim, sevdiklerimin olmazlarında en güzele, en özele, en mantıklı olana kadim olmaktır yaşamak.Beni sevmesen de hayat kendini şarkılar besteler isimsiz tellerde.

-Benim şarkım sensin.Bam telimde okunur dünya.

Dudak uçlarımla yakıyorum yüreği.Alevini istedi,istemler.

Kül olmayı bekliyor aşkın gülü. Kızıklarını çıkardı.Üstsüz kaldı kırmızılar.

Hayrettin Taylan

Olasıl Birinin Olmayış Risalesi

kandırmacalar ile bulmacalar amacın sorusu
cevap bekleyen vuslat
bir gün gelir gibi yapıp hiç gelmeyenin olgusu
s'anmacalar resitali
iç ağlayış
sen de sendedir kalış

Süzülen gitmelerin en sonrasındayım. En dipteyim, seni görmemek için kendimden saklanıyorum.

-Seninle açılışını yaptığım ayrılığın süper marketinde sen yok satıyor.
Raflarda değilsin oysa.Yüreğimin en kuytu yerine atmışım; yine de yok satıyorsun.Bir de benle ilgili yapmacık güven dağların var,onlar da yok satıyor.
-Bilmem kaç soruda aklanırım.Uslanmayan bir kelebek sanıyorsun.
Her dem renkli kelebeklerle haz dansı yaptığımı düşünüyorsun. Bu kadar aç ve de aciz bir ruhun çıkmazında sanıyorsun.
-Sen öyle sanmaya devam et, sanrılarının halüsinasyon gördüğü seni göremediğim her gün de öyle sanmıyor.
" Artık inan bana muhacir kızı"

-Puslu yüreğine uslu bir ben geliyor.Müge çalıları arasından kurtar beni. Yolum senden geçer yola.
Gelgitlerin vidalanmış sevi yüreğime.Çıkmak kolay mı sandın.Nefsin sözlerinde nefsim'e yakın kitap gibisin.Nutkum tutuluyor sen kollarını açıp bensiz yattığın her güne.
-Geceler ağıtlarını bağıslıyor gitmiş bir kadın çılgılında.Gözlerinin sözleri sinemi deliyor, ay selin.

Sen aşk göğümde bir elementsin,ilk kaşifi benim.Hiçbir güzele benzemeyen toplamalarım var ki hala her şeye rağmen sendeyim.

Özleminle oksitlenmişim gün geceye sarhoş, gece gelişine uyanık.

Kasvetin kasketi altında beni topluyor aşk.

D'okunulmaz hecelerın baş harfinde sensizliğin ilk hecesi k'anar beni.Şimdi söyle gidenin arkasında bakma yeni gelini göremezsin diyen ermişin uçurumlarında can tığını nereme batırdı.

-Yokluğunun tortuları var.İçimden söküp attığım her şeyden bir sen değil, bin sen üşüyor, bin sen düşüyor, bin sen düşlerime in oluyor.

-Kalakalışın cinleri çarpmış olmalı sen halimden. Unutuluşlarımızın dokunulmazları zincirlenir, beni sana kilitler tutku. Kelebeklerin duşa girdiği düş şalesinde çıplak hayallerimi giydirmelisin.

El içinde sensiz gezmenin çıplağından kurtarmalısın.Beni yeniden giydir zekanın aynasından yansıyan özel sevgilerinle.

-Duy beni, en değerlinin hatırına.

Alışkanlık mekanizması bu ayrı kalışların kalayı olamıyor. Gözlerindeki nemli kurut, bensiz yaşadığın her adıma huzur yazısı ekle ki uzak kalışını kabulleneyim.

-Sen her acıda gözleri nemli bir gülyara olursan söyle ben nasıl büyüyeceğim sensiz.

-Ben seni sevmenin dünkü bebeğiyim. Hazır sevdaların mamasını yiye yiye tontış bir bebek olmuşum.

-Bir aşk bebeği, aşk annesinin sütünde emmeliydi. Şimdi yalancı emziklerin aşk şişelerinde hazı severek emiyorum.

*Gitmelerin de korkusu da yok.Giden de yok. Biraz kilo yapıyor yaşamı. Oysa değıştik sevgilim. Toplumun genlerinde mayınlar var.

-Ben de basıp seni kaybettim.Kendimi de kaybetmenin sınır ötesindeyim. Bu terk edişin gerillası olarak seni kimle görsem vurma mevzisindeyim.

-Yetisi olmayan yetim kalışların can maşuğuyum.Yaptırımcı değil söyleyemediklerim. Daha söylemediğim, yaşayamadığımız onca hayatın ortasını delip gitmek reva mı ki?

-Rabbim ben asi değilim, sol yanımla Asi.

Ak-deniz çok yakın.

- Ay-şemi eritiyor gidişlerde.Dökülüyor işte gitmeler, belki de gelmeler.

-Bilincini kalaylayan felsefi liriklerin Manas'ını yazan Tırtılım. Yarın yarime kelebek.Aç kanatlarını gün'eşime gel.

-Sıra dışılığın dışılığıni yapan öylesi kalakalışların münzevi güncesi olmaktan çık. Beklentilerin en tepesinde kahinler var.İksir içirmesini bekleme acıyan yüreğine.

-Bir kaderi yaktık, geri kalanı yakmadan en güzelinde yaşamaya sahil ol.

-Dehliz gittikçe sen'e benziyor.Biraz topla beni senden. Biraz giyotin sözler kesmeyi bırak. Ki insanız, melek olmaya büyümeye çalışırken, şeytan bizi bizle zehirliyor.

-Açlıklarımızı, aykırılıklarımızı devşirip güzel yaşamının bileycisi olmalıyız.

-Gitmişsin keşfi en zor bir kıtaya. Seni bulamayacağını sanıyordun.Oysa bilmiyordun Macallan'ın babası ben olduğumu.

-Kapatma gözlerini. İlk ampülü ben buldum, gözlerin kapalı ve beni hayal ederken.

-Şimdi işte şimdi, basmalısın yüreğinin düğmesine.Ve aydınlatmalısın bu bitmez sevdamızın odasını.

Hayrettin Taylan

Olasılığın Aşk Aynasında Kül Oldu Gidişin Zindenaz

Yüreğime değdi yazgın sızısı.S'öze kadar ağladı aşk.Ciğerime kadar ançer yarası oldum.Kaybettiğim mazinin Ortadoğu'su oldum. Sen, git gide İsrail'leş'tin. Ben Filistinli bir Mecnun. Elimde sapanım, tank, tufünkine, sözsüz içsel bombalarına, gururlu terk edişlerine karşı hüzünlü taşlar atıyorum.

-Koynumda büyüyen güllerin soldu. Şimdi hangi sığağa dokunsam dikenleri depreşir, dile gelir Kudüs yanım. Kutsal kasen düşlerime düşmüşken kimliğimde yürüyen ceylanlığın çare mi ki?

-Kalemin yazamadığı kaderimden uzak kederler çürütüyorsun.

Nedenleri susturan her harfinin gizeminde kitabe bakışın canhıraşımı azdırırken sen öyle bir kez bakıp gidemezsin.

-Bunu saymaz aşkın melekleri. Yeryüzünde benim için gezen son melek senken, şeytan tüylü perilerin erince yatağına atma.

-Asıl sebebe Aslı'sın.Kerem et beni. Kazanılmış bir sınavın kaydına götür. Beni yazdır öyle git.

Bu yarada senin tuzun aşk ekmeğime yetiyor. Bu yaranın mucidiyim. Yazılarım, dertlerim, algısal zehirlenişime meftunluğum sensin.

-Beni anlayamaz kaderci güzeller. Sana yazıyorsam aşktan, ayrılıktan, yeniden seni isteyişten değil.

-Senin elbisen edebindi.Orda saklandığın özlerin, melek bakışınla içimde dirilen geçmişin, aşkı aşka tanıtan o saf sevgin,sana ait olan aitlerinin sonsuzluğundayım.

-Sindire sindire ruhumda bitiriyorum ki aklımın tilmizleri bir daha sen dersinde kalmasın.Bir daha anmasın seni can artıklarım. Kırılmasın can aynam.

Bir gün amansız dirilmesin bir türlü unutamadığım kutsi sevgin. Mumyaladığım özerk Leyla mezarısın.

-Makberinde aklar yeşerir.Taze bir gelin olur gelişler.

-Seni soran üveyiğin gagasındaki son söze tav oldum.

Vurdum seni.

-Aşk öldü.

-Ben dirildim terk edişinin mezar ucunda. Sulak gözlerinden yeşerdi bahtımın ormanı. Yeşil yeşil olup büyüdün .

-Gel aslanım ol dedin.

-Bir peçe arası dileğimin aynası görüldü.Ben geldim dünyana. Benim dilek halim helaline lal kalsın şair. Bırak yararı, bırak araları soğutan s'avlamaları.

-Göz göze gelelim.Orda konuşma, orda heykel olmak isterim.Doya doya seyrinde kalmaktır aşk.Başını çevirme, baştan ve aşktan almışken .

-Oysa senin Lordunken şimdi kıt kanat yalnızlığınla geçiniyor ömrüm.

-Gidişinden tanıdım seni. Yansımalarında bülbüllerim uçar, bir gün gelişine yuva yapar suskularım.

-Paylaştıkların pay olur, payda sensiz bir işleme sayı olur. Sıfır olur bahtın.

Oysa bir benim. Çoğalmak gerek sıfırdan ve sıfırınla.

-Aşk,erdemlilerin sevi hazinesidir. Aşk, erdemlilerin ilgi ambarıdır.

Aşk, erdemlilerin bilinçli haz çerçiliğidir. Ki Sokrates'in, bilginin erdem olduğunu söylediği anlatılır. Ve Sokrates'in haklı olup olmadığı iki bin senedir tartışılıyor, acep erdem sahibi olmayan aşkı anlamaz mı?

-Giden kimse erdemini demlerde kaybetmiş demektir. Severek gidenin ki hangi erdemini tanıdı.

- Kalk Sokrates, kalk. Doya doya tartışalım.

Öfkenin, acının,gururun, içteki bütün kötü algıların merkezi nedir? Bunları bilmeden gitmek erdem mi ki?

Aşk, erdemin aynasında hıçkır hıçkır ağlıyor. Ağlıyor ağlamak. Seni anlamıyor bilginin giyotin ağzı. Kesiliyorsun binlerce sorunun ortasında.
-Cevapsız bıraktığın onca sorunun içinde içim eriyor. Ben'den bir sen kalıyor .
-İlk şeyler hep yanlıştır. İlk kez gittin, ilk kez kanatıp ağlattın. Şimdi bütün yanlışları topla vicdani heybende.
-Geri dönüşlere dair erdemli bir yol çiz. Yoluna yol olan "ben " tozlarını al.
-Bir ego zehirlenmesi yaşadım şeytan kasrında. Delirmiş hazların sayrılarını saydım halüsinasyonlar sensizliği sunarken.
*Bu beni yok say.
*Say ki saat durmuş.
* Say ki o ben şeytan.
*Sayarak bitmeyecek olasılıksız bir ben say.
Böyle desem de ruhunun gergefine işlenmiş bu can acısını unutturmak zordur biliyorum Zindenaz.
- Bütün güzelleri yakıcı olarak sun.Sonra sensizliğin benzini dök. At beni Nemrut gibi ateşe.
-Yanar mıyım ateş mi yanar bilinmez. Ki bu ateşin ya da aşkın imtihanı.
-Ben yangını kaybettim. Yangın ben oldun. Şimdi ateşin ateşle imtihanıdır.
-En büyük ateş olup yandık sana.
Biliyorsan gönlünü ateşe sokman erdemdir. Erdem burada başlar. Yarın erdem'dir oğlumuz.Yarın erdemdir sonrasızlığa.
-Yalnızca bir kez yakar ateş, bir kez yanar gönül.Sonrası aşkın acısı, yakıcılığı, kalıcılığına gider.
-Sonrası küldür. Sonrası kuldur yaşanacaklara.. Artık olasılık yoktur, çünkü son olasılık başka bir akışa gelin gibi süslenmiş akıyor damla damla özünden her şeyi kopararak.
-Erdemdir beklemek,olasılığı eklemektir senli zamana. Aşktır, ateş bilesin Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Olasılıksız

kahinin gözleriyle gittin benden
düyunu sihrime şifreledin
donanmıştı saf bilinç ile

sen nesin diye sorulduğunda
ben farkındalığım diyebiliyordu

incinmekten ve incitmelerden, inciler dizdim sana
antenlerin açık, kalbi iki kez yaralıydın ve yoktun
giden yollar vardı gitmelere
ipotekli ve rehinli bir ayrılık arasında saklandı hüznülerim
vadeli can borçları ve aşka bölünen taksitler
çevremizi sarmış tehditler ve ihanetin timleri
güvensizlik lades
yazgılardan kaçtık yazıldık ayrılığın aguşlarına
paralel yaşantıları aldım gözyaşlarından
sordu sırlar ve sorulanlar ve de sorulamayanlar
bilsem ne değişir bilmesen değişmez
kolay dertleri seçtin
karma amaçlarım maçta
düşlerim ama
taratıyor gözlerim detayları
bana hem inan hem güven
davut olmak niyetimi anlamadan gitmek ne zor
perde arkasını görmeden gitmek oyunlarımdan
sezgilerin buhurundan yağmuruma yakinken
sunduğun gözyaşların akinken
bir yer var senden yar
bir yer yar
yar bir yer
bir yerdeyiz...
kahinin gözleriyle gittin benden
sihrini çözemedim bende musa'nın asası varken
gidişini çözemedim bende sen hevesi artarken

evet gerçek bugün biraz daha olasılıksız
evet gerçek oldu
la dedi gitmeler
min'lerim mummyadır ben ruhuna umman

kahinin gözleriyle gittin benden
sihrini çözemedim bende musa'nın asası varken
gidişini çözemedim bende sen hevesi artarken

Hayrettin Taylan

Olga Boylarında Aşk anıtı

Olga bolga boylarında bulgu anıtında
Seni sevdiğime dair yazıtlar varmış
Ruhum sana benden öte atılmış
Şimdi tam yaşanma zamanı
Bir sürecin karmaşıklıklarında
Karmakarışık bir denklemin payında ben
Tarihi bir sevginin aygıtında sen

Hayrettin Taylan

Olla Su-3

Güzelliğinin gül destanının başka bir duruşu simgeliyor.Sen güzel misin?

-Bu soru içinde binlerce güzellik taranır,sen benim için güzelsin demek.

İcara verilmiş özelemlerin aşk hasadında sensizlikte biraz pestil yaptım.

Üstüne tütsülenmiş gelmelerin susamlarını serdim., Gönlünün yıllardır içi boş kalışları kesici bir halde yakarışlarımı kesiyor.Edebiyat kitaplarındaki şiirlerin arasına seni yazıyorum.Bir eskicinin yalnızlık topladığı çığırta anmaların son adımındayım.

Eskici diye bağıyor her gün.Düşündüm neyim eskimiş, sonra çağırdım.

-Eskici vay,şair misin?

-Şairleri eskiciler de tanırmış vay be! Nerden anladın, şiir gibi konuşuyorsun, sesinden belli,yaralısın, aşk üstüne bir şeyler karalıyorsun.

-Eskici:Neyin var eski...

-Yalnızlığım çok eskidi,yaram var kabuk bağlamış,gitmeler,beklemeler, pencereden bakıp onu görmeler, derdim,aşk sızım, ha bir de onu unutamamak eskidi.

Eskici:- Şiir mi okuyorsun.İşim var.

-Hayır,şiir değildi,bendeki eskiler,istersen birkaç yeni de al.Özlem,kavuşmak, geliş,umut...

-Eskici: Çok dertlisin, yaralısın, gözlerin aşk akıyor; ama onlar para etmiyor,ben ekmegimden etme.

-Demek eskilerimi,acılarımı eskici de almıyor

-Ah anam, ah! Ölmüşem ben..

İşte gördüğün gibi kırmızıyı çok özlemişim,pembe giyinişlerini biraz.

Kırmızı ateşime,hasretime,kavgama,direnişime aynadır.

Yanıklığım artar antik bir Antartika gecesinde.Suskulu bir hesap çarpar kırılışlarına.

Alaturka bir kemanın çalınışındadır asil duruşun,seslenişin,

Giderken ağlayışın.Yanık bir güftenin,yan etkilerinden arta kalan ıssı bir sesin soluğusun.Gözyaşlarının buğuladığı vicdanımın penceresine senli bir simurg konu.

- Simurg dedi ki:" Hepimizde başkalarına katlanacak güç vardır"

- Peki,bu katlana katlana güçsüz kaldığım onsuzluğun ömür payı nedir? Bana beni anlat Simurg...

- Simurg:Şanssızlığa katlanabiliriz, çünkü dışarıdan gelir ve tümüyle rastlantısaldır. Oysa yaşamda bizi asıl yaralayan, yaptığımız hatalara hayıflanmaktır. Sen hatalarına hayıflanıyorsun,bir zaman gelecek belki her şeyi yadsıyacaksın.

- Büyük adamların hataları güneş tutulmasına benzer, onları herkes görür,ben belki büyük bir aşık olarak denenmiş bir güneştim.

- Simurg:Aşk bir kadının yaşamının tüm öyküsü, erkeğin ise yalnızca bir serüvenidir.

- Benimki serüven miydi? Tam tersi olmasın mı? Giden o.Unutan o,Sormayan o...

- Simurg:O,asla unutmamıştır,bir kadın yaşamın en büyük öyküsünü yazıp unutmaz; içinde destan ederek,yüreğine acılarını sindire sindire kırılmış fay hattı üstünde yeniden senli bir öyküye benzer arayışın arasatında.Sana dönecek güvenli kanatları yok.Güvenmiyor.

- Ki kadının en ince duvarını yıkmışsın,kadın güven,sadakat,narinlik ister.Sen çok vermişsin zamanla; ama bir ara kepçeyle almışsın.

- Aşkın gizemi, ölümün gizeminden daha büyüktür.Ve gizem seni gerçeklere uçuru aşk mücahidi.

Fikrimi allak bullak eden duruşlarında öylece kalıyorum.Kanıksamasam mı.Onca içim kanıyorken mümkün mü ki Olla Su

İhtiraslar sensiz kalmış bir güvercinin cami avlusuna sığınıp yuva yapması gibidir.Kutsi tutuluşlar belki aklar, belki saklar geleceğimizi

Gül gibi solup boynunu, acılar üstüne terk edilmiş gazeller okumasın gazelhanlar.

Her şeyin çok çabuk değiştiği,hayatın renkli yaşandığı post modern zevklerin

şafağında şakıyan bülbül halime biraz gülümse Su..

Benim yüreğimin matbasında bastırdığın sevdalar, en çok satan kitaptan öte izler bıraktı. Bırakılmışlığın, sallandığı aşk ağacında çiçek ol. Kapımı kimseler çalmasın, seher yelinden önce gel çal.

Nicelerini yolcu ettiğim, nicel günlerimiz biterken sana aklandığım nitel sıfatların tamlamasında hep aşk ol adıma. Gönlümün dehlizlerine akladığım gül kırmızısı günlerin ortasında yım güneş senden ısıtılar hediye ederken, içinden gülerek gel gül kentime Olla Su..

Firari bir kaçtım, kaçılmaz denilen aşkın zindanında, sabırla, tutkunun tornavidasıyla eşe eşe yüreğini şimdi biraz daha yakınlaştım can çiçeğim. Soğuk ve can kırığının yağdığı ayaz gecelerde, nice

Anlar doğdu, hesapsız, pusulasız, riyasız. Son çırpınışlar bilinmezliklerin Beklentisizlerinde. Ve beklentisiz beklemek, sevmek ikileminde durulanıyorum her şeyimle, her anımla, aşka vurgun sen adınla.

'Son çağrım' son ağrımı artırırken, "severek ayrılanların " en büyük destanını yazdık, kazıldık aşkın künyesine, gayrı bünyem kaldıramıyor gül tohumlarımız döküldü, gözyaşlarının ıslattığı buluşma nadaslarına. Bu yüce aşkın sahilinde kızıllaşıp gül halin, su halin Olla Su.

Hayrettin Taylan

Olla Su ile Bolla Belli

imkansız gidişler senin frekansından beni çağıyor
yaşam çarklarının çarmihında yalnızlığın bebeği oluyorum
"isa " beni vaftiz ediyor yüreğimin tur dağında musa ile
suskunluğun yakıyor gidişleri
git diyor gitmeler demek
demek gitmek de yaşamış yeni anladık
her bekleyişin ödülü varmış,kutsi simyalardan dezenfekte oldu umudum
garip bir çemberin içinde yıldızlardan öpülüyor uzak ummalarım
oysa adını sular yazdı yazgıma,
anılmış bir hevesin varisiyim "Olla"
beklemeler biçirim, baba mesleği atadan kalma orakla,yürekle
sevincin bütün başakları baş sallar yeniden buluşmalarımıza
tırmanırım ömrün sen tepelerine, yeller eser
el güzeli eser esriklerime
tutunurum öylesine sevda ellerine
düşe düştüm,aşk uçtum bir kere

okyanuslar birikir kirlenmiş yüreğimizi temyiz etmek için
gözlerin söz olur gözbebeklerini sunar şansına
yarına aşklar karaladım kara bahtıma,
bahtıma, senin güzellik kitabından sayfalar öğlendi
ışıkları vurulmuş ekenek tutkular yetmedi arayışlarımıza
çağrılı silkinişle ağırlara uzanmış gitmelerin fay kırığındasın
gülümsememiş bir gidişin buzul kapısından kaydı kayıpların
mecburların kaynaştığı kaynakla,oynak güvenlerin can kırıklarında
ayrılmak umulmaz bir sere serpeler sundu,en güzel yaşam kıyısındaiken
bilinmezlik kendi tutku telinde çalınırken ve ben sensizliğe alınırken
olması gereken bir gelmenin "ali gelini " okuyor sen halim

Hayrettin Taylan

Olla Su(ruhumun feylesof kadını)

“ ”

Seni silmek silgisini aradım, hiç kullanılmamış kıpkızıl bir silgi buldum.Nazı sildim,li'yi sildim; ama " can" ı silemedim yüreğimden.Seni yüreğimi yazmışım,sen cansın.Yürek bir candan ibaret. Neden naz ve lı silindi diye sorma. Naz,soyut, "lı" onun kuyruğu.Sen bir cana yazılmışsın, hangi silgi siler, hangi gözbebekleri siler, hangi güzelin özü siler hiç bilinmeyenlerin bıkırlar gibidir.

Hırsa sarılan gidişin gölgesinde kırıcı güfteler yapıyorsun, dağılır yaralanışının kabulsüzleri göğsüme.

Yaşamın cam kırıkları arasında beni toplamaz hayat, senin aklarımda arar geleceği.İnanmazsın bana.Güven süzgecin çürümüş,her adım beni süzersin,adım dışında,şanım dışında her arzum süzülür.

-Gerçekten seviyor muyum? Yalnız sana yazılmış bir bulmacanın çözümsüz sorularındadır cevapsızlığım.Anlatılmaz huyların vicdan vadisinde pişmanlıklar ulur kirli çakallara karşı.Karşımda,vahaların vaveylasında ,can çekişen Leyla uçurumu var. Aslı'nın gözlerini sildiği mendil var,bir de sen ağlarken gözyaşı geçmişini sildiğin mendil.İki ıslak mendil,kurumayan vicdanımı kurutur mu?

-Çakırkeyfim biraz elim de iki kızıl mendil, halay çekiyorum.Lorke Deyleylo söylüyorum.

Her özlem suyu,denizine çoktan seçmeli beyazlar sunar.Su üstüne halay çekiyorum; ama halay başı gözlerin, sözlerin, seni özlediğim her şey.

Üstelik dalgalar,algılar alkışlıyor beni.Bir delinin oynamasını izledin mi?

Yalnız sana deli...Yalnız senin için deliren.Yalnız senin için delilik yapan.

-Bir delin var gülüm,delirttiğin bu kara bahtın tahtasına bir şeyler yazmayacak mısın Ankara'nın beyaz tiftik keçisi.

-Ya da sensizliğimin yaylasında otlanmaya ne zaman bırakacaksın,her adımda neden hala güven surlarımı aşarak,gizillerimin inine iniyorsun.

-Denetliyorsun neden hala,acımsı bulutlarla söylenmeyenler üstüne beni neden yazıyorsun.Gerçekler yürüdükçe sevdamız yaklaşır,arzu endamlara.

-Felsefi temayüllerin derinliğinde gizlendim. Feylesof damarımın arasallarında kadın ve aşk ikilemi üstüne üstsüz düşüncelerimi sıralandı.

-Kadın filozof var mı ki? Sana felsefi aşk kertmem doğru mu ki?

Kadınlara belki filozof diyemeyiz; ama felsefenin hakiki muhataplarıdır bunlar. Mesela Nietzsche için Lou Andreas Salome var. Hem sanatı, hem düşünceyi, evine, salonuna buyur eden bir kadın. Bu kadının mekanında müzikle felsefe birbirine dokunuyor. Ve tabii Nietzsche'nin de aşık olduğu bir kadın o. Aynı şekilde Freud da kadın hastalarından çok şey öğreniyor. Yani kendi kadınısı tarafıyla, kendi histerik tarafıyla da temas ediyor.. Kadınlar yalnızca felsefenin değil psikanalizin de oluşumunda çok büyük katkıda bulunmuşlar. Peki ikimizin bilinçaltılarında sen neden hala çözümsüzlerime gayrı meşru şifreler sunuyorsun.

Zamansızlığın uçarı ollarında,olasılıksız gidişlerin ceninleri ölümsüz doğuyorken hayallerime,seni nasıl unuturum " Olla Su"

Sorgulu günlerimin, sargılı tetiklerini uzaklara nişan eyledim.Ben bu sırra erimedim ki...Yıldız gibi geçişlerini,ay gibi gecelerimde olmanı, güneş gibi doğmadığın her anın üstünde dik açılarla inmeni,dahası biraz senden istedim .

-Sonsuz olculukla aşamadığım dünleri biraz ol vaki akışlarında aradım.Zülüflerinin kemendini hangi özlem çözecek?

Kör ışıkların aydınlattığı yabansı aşk odalarında anlık huzurlar beni hayata bağlayamıyor.Hangi gözün ışıltısında aydınlansam,senin ilk kez, ve son kez baktıklarının ışıkları çarpar beni bin bir yerimden.

İksirli bir düşünüm , sevi düşmanlarımı yok edecek diye ümide bağladım geleceğimin

yollarını.Ölümsüzlüğüyle uslanan bir hazın ustası oldum.

Derslere ders verdim ki dersime çalışıyor,terslerimin terkinden önce,öncül kabullerine koşuyorum.

Seninle anların kahırlı harlarını çoğaltıp,kendi öz bengilik denizimizde Kızıldeniz'imizi اساسız, Musa'sız geçeceğiz. Ki,iki gecelik Firavunluktan istifa edeli çok oldu Nemlican.

Bir aşkın hikâyesine sığmayan anlatıların anlaşılamayanlarında senin yüreğinde süzüle ab-ı hayata nam saldı susamışlığım.Ömrün aklanmışına dursam, susar mı içimdeki asi çocuk, ya da suluk uzatır mı annelik ve gül halin.Bir aşk bebeğine dikenlerini batırmadan, bir damla su dökmeden suyunu içermek çok mu zor?

Ben ulaşılmazlığın zembereğini boşalttığımda," boşluk" hoşluğun döngülerinde aflarını eviriyordu. Göğsümün dinmeyen acılarına gülüp geçtiğin ali kayıplarda, sarılışın tüm sarmaş dolaş inatları bitiyor ve sen rüyalarım kadar iniyordun .

- . Sustum, konuştum,yazdım,bin bir yerimden yarime bölündüm.Elde kalmadı hiçbir şey.Sağlamamı yapacak kadar sağlam kalmadı hiçbir şeyim.

Sen paydamda acılarınla ,hıçkıra hıçkıra kes gayrı benli efsaneleri dedin. Ben payında,payımda peydahlanan acil ve acı gerçekleri böldüm beklemelere ve dua ile çıktım yollarımıza bilesin Nemlican.

Hayrettin Taylan

Oltamda Küflenmiş Bir Gidiş

Oltamda Küflenmiş Bir Gidiş

- Balık mısın? Bela mısın? Yakala Yaşam

Yorgun bir sonbahara düştü gölgem, sararan, kararan yapraklarla kanattığın yaramı sardım. Her yaprağına gül gidişlerini yazdım.

Sabırsız yazların yazgısında sarılır öfkem, ispirolaşmış öçlerim kırık sözlerle kitap olur kanıtsız öylelere.

Söner öykülerimin sabırsız ışıkları geceler hecelenmeden .

Bir dirhem seni unutmamaya rota olur ela gözlerin, açılırim yalnız balinalar ve benimki aşk belaları denizine.

Oltamda küflenmiş bir gidiş. Hüzün sarılışlarıyla, sularım susar, susuzlukla , suçluluk gelir diplerime.

Yırtınışlar süpürür dünümüzün kırılma noktalarını. Cümle biter, özne ben yüklem sen olmalıyken sıfatsız gidişlerin kayıplardasın yoksun yine.

Yaşanmamışlıklarımızın etik iklimlerine gözyaşlarımı da ekledim yeni bir mevsim gözyaşlarıyla, yağmurun döllelenmesinde çıkar.

Bu yüzden hiç bir zaman kurumaz vuslatımızın sesi. Kimsesiz bir nidayla yitirilmiş savaşların son cephesine katılırım.

Huzurun kentinde, hazırın caddelerinde güzel güller koklayan güzellerin arasında kalır, kalışım. Beni senden çalar sensizlik.

- Sen düşersin varışlarımın çeperine. Sızılarla doğan Gölecimize günleri kısaltır acılar. Saçlarıma beyazlar iner, yaşlılığın kanıtı değil beyazlarım, acılarımın temizlenmesi, paklanmasıdır bilesin.

- YARIN yarınlarında saklarım uhdeli sarmaş doloşları. Unutamam Heybemden giderken aldığın son nakışlı acının men_dilini.

Buselerinle muştularıma yeni basılmış huzur afişi oluyorsun. Seninle gezdiğim bütün her yere asılır, sana asılışımin asil ve asi hali düşer

İstersem tükeniş tenekesi olsun her şey, her an, her acıda, her öfkede, her ahta ses çıkarsın. Bir şey değişir mi?

Öpüşlerinin ıslak yankılarını nasıl unutabilir ki kuruyan dudaklarım.

Sesindeki titremeleri resmederim kara bahtımın tahtasına. Kendi kendime ders anlatırım. Evet, hayat dersimi, aldım, dertlerimin ödevlerini yaptım, acılarımın bitirme ödevini yaptım, artık huzurun mezunu olmalıyım.

Gözlerin yıldız olur yalnız benim göğüme, başın göğsüme dokunulmuşluğun dokunulmazı olur odamda, izlerde siyahlar içinde bir kadın, beyazların nerde. Sen ki en beyazın beyazıydın.

Yıkılmışlık, hak edemeyişlerin volkanlarında kayıpsız terkilerin fayında beni mi yoksa kendimi mi öldürdün.

-Kim öldü? Kim ölümsüz kaldı? Asrın leylası oldun, rekorlar kitabına seninle girdim.

Şimdi özlem kokusunu bırak şehrine. Ben caddelerinin boyasıyım, ben ruhunun oyasıyım, istemlerimin rüzgâr eserinde esemesi okusun gelişlerinin.

Bu çelişkiler atlasında, bütün yanlış dağları delen kentli bir Ferhadım. Hadimi aşarak, hadlerimi, hatlarına çizdim.

-Bir daha olmaz dediğin lale dürüşlerine asil duruşlarımı serdim.

-Boğaz'da geçemez oldu aşk gemilerim. Oysa sevda yüklü gemilerim var, denizaşırı, metafizik hülyalara beni ve de seni taşımalı. Sen farkında mısın vicdani Lozan kurallarına uymuyorsun, onu bırak affetmenin Karfloça'sına saygın bile yok

Evet, ilk ihanet, ilk gidiş, ilk acı, ilk hayal kırıklığı... Bu kadar büyük güven

imparatorluğundan sonra çıralı bir alevle her şeyi yakmak kolay değil.
-Aşkın hüner duvarına asılan resimlerine kayıpsız figürler seçtim, figüran olacak
benler aradım, seninle yakılmış bir benden sonra bulursam tabi. Sevdan ısıldar
yakamozlarınla. Bir sal bıraktım, bir senesi dolmayan, dolma kalemle, öylesine bir
alemle yazılmış gidiş denizine.
Küreksiz, geçer, yüreksiz seçer, tükenen yıllarım ama bir gün mutlaka
Mavi gözlerinde mavi esintilerine ulaşır her şeyim.

Hayrettin Taylan

Olumlama Serçesinin Benlik Gözyaşları

Gönül penceresini örttüğümde duyguların serçesi geldi can çerçeveme.

Serçe:

...Canan nerde? Neden pencereni kapattığın gönülde onun üstünü örttün. Bu sevdanın kaç damlası var. Kaç damlada hüzne teslim edilmiş anlarınız, can kırıklarınız var. Hangi arayışın, hangi aranişın, hangi zekanın tortularından çekip sevmeye geldiniz.Olmak ile sevmenin ikileminde olumluluk atlasında renklerinle, renkli dünyanız nerede?

-Bu tutkuların babası gün'eşini seherlerinize yolladı mı? Ben gibi serilmiş umutlarınız ya da kanatlarınız var mı?

-Olumlaşma çizginiz nerede?

Şairzal:

-Bedenin ışığını yansıtan iç gözle gözdür.İç gözün istediklerini gözümüz yansıtır.Görmek istediklerimizi görürüz. Gördüklerimiz tesadüf değil.Onlar o ana, o güne, o ömre sunulmuş derslerdir.Hiçbir şey tesadüf değildir.

İç gözün sağlamsa gözün sağlam duyguları, umutları, yaşanırılığı görür.İnsanın için hep aydınlıktır.İçimizle sürekli iletişim halindeyiz. İçimize sürekli akan dışsal kirlilikler ve negatif enerji vardır.Bunları olumlu tekillere taşımak gerekir.Olumlaşmanın aynasında taranmak gerekir.

Olumlama, değiştirmek istediğimiz, değiştirmekte kararlı olduğumuz, bizi rahatsız eden her davranış, düşünce yada geçmişe ait bir durum için bilinçaltı zihnimize düzenli olarak gönderdiğimiz mesajlardır. Bilinçaltımızdaki negatifliği temizlemektir.Kirlenmiş bilinçaltı filtremizi güzel amaçlarla, düşlerle, algılarla, kendini tanıyarak, severek, aşarak, kendinle uzlaşarak gittiğimiz dileklerdir, bağlardır.

Araştırmalardan yola çıkarsak"-İnsan kendisiyle iletişim köprüsü kurar.Sürekli içimizdeki içsel radyonun frekansındayız.Kendimizin kanalında sürekli yaşamsallık iletişimi kurarız."

Normalde sürekli olarak kendi kendimize iletişim kurarız. Araştırmalara göre bu iletişimin %77'si negatiftir. Bir günde zihnimizden ortalama 60.000 civarında düşünce geçtiği kabul edilirse, bir günde 46.200 adet olumsuz düşünce üretiyoruz demektir.

Kişisel Gelişim

-İşte bunca negatifin içinden senden sevginin pozitif şehrini istedim.Bu şehrini sunuver bana.

Ruhuna komşu olmaya gelmiştim.

Şulenar.

-Ruhuma komşu isen hem gülüme, hem külüme muhtaçsın.

Sıkılmayacaksın benden. Erich Fromm'un dediği gibi:" Sıkılmama, sevmenin tek koşuludur. Sıkılanlar sevgi değil, arayış içindedir. Bu yüzden arayışın kışı mısın? Ruhumun,ömrümün, ilklerimin, bütün heveslerimin, dahası biriktirdiğim bütün yaşamının güneşi misin? Gün'eşim olarak gelip her duygumu, her ilkim, her arınışımı, arayışımı, seveda hevesimi, ömrümü ısıtır, içsellerimin karanlığını aydınlatır mısın?

-Sevgili ,bütün bu saydıklarımın toplamadır.

Şairzal:

-Sevgili, bilincin, sağlam algıların, adımların, duruşların, sevmelerin merkezidir.İkisini

tümleyen olgulara, iyi niyetlere, ortak amaçlara, mutlu arayışlara gitmektir.Orada aynı hayatına işlemine bütün güzelliklerin toplamı, bütün iyi niyetlerin çarpımı, bütün temiz ve bilinçli anlara bölünüp pay ile paydayı sağlamaktır.Kötü emellerin çıkarmasından sıfırı bulup ikilemlerden, ikilikten, binlerden bir'e gitmektir.
-Aşk, yaşamın, içselliğin, ruhun , zorlukların, milyonlarından arınıp bir' olmaktadır.Bir'in merkezinde üst benliğin merkazkaçıyla kendini bulup kendince yaşamaktır.

Şulenar:

D'ağlara çıkmayı bilmeyen kırmızlık gülüydüm.Güleçliğime gelen sahte sesli, zevk kanatlı bülbüller vardı. Anlık masallara peri olamazdım. Öyle salyalık düşler perisi değildim.

-Her insan seçilmiştir.Bu seçilmişliği iyi seçimlerle onura etmelidir. Ben seçilmişliğimin serçesiydim.

-Seçildiğim aşkta özel bir serçe olmak isterdim.Biliyorsun serçeler ağlayınca ölür.Ben de seçildiğim adamın aşkında ağlarsam ölürüm.

Şairzal:

-Yine bir başka ustam SARTRE:"Hayatta yapılacak o kadar çok hata var ki aynı hatayı yapmakta ısrar etmenin anlamı yok..."

-Bu sevdanın kırlangıcı oldum ki can kırıkların olmasın diye. Bu sevdanın nemli gözleri benim. Gözlerinde hüznüleri sulayacak damlalar inemezdi.

Biz , güzel ilişkinin denklemindeydik. Uyumlarımız dizeleniyor.Ortak paydalarımız payımıza düşenleri zevkle sunuyor. Ortak zevklerimizin dilinde aynı şarkı olup çalınıyoruz. Aynı sevgilerin aynasında şıklığa, güzel yarınlara, anlara taranıyoruz.

-Sevgi ve mutluluk kuşatıyor ruhumuzun şehirlerini.Aynı pencereden hayata bakmanın esintilerindeyiz.Aynı güneşin aydınlıklarında karanlık kalmış içsellerimizi aydınlatıyoruz.

-Emin adımlarla güvenli, sağlam, içten, çıkarsız, sadıklığın can sandığında sevmeyi birbirimizi daha çok sevmeye çoğullanıyoruz.

-Böyle bir aşk var mı diyenlere karşı, biz böyle bir aşkı yaşayarak size tanıtıyoruz.

Hayrettin Taylan

On ikiye çok Var aşkSız(yeniyıl)

yeni yıl-eylül-aşk-huzura yamurumsu ithaf(

daha on ikine çok var aşk
Daha gelmeden 'özlerine mil çektiler',
güzelliğini gördüm diye...
Soydular, aitlerimi senden
Çırılçıplak yıllara çavdar oldu başak tarlam
üşüyen her şeye hasat olsun
Kat-be kat sevaplar giydirdi özlemin
İltica eden göçmen bir bülbülün son sesiyim
Aşka-ağıtlar öterim
Hayata-zılgıtlar
Biraz da birazlara olsunları yakmaktayım
_Ve ağlamakta son dakikalara yalnızlığım eksilerde
Hiç-kimse-için_ bir kimseyim senelerine

ahlarımı yakma bebek dilinle.
vahlarımı yakma gidenbazın dilleriyle
Dilini alır diline alınır adım ve senziliğim
gizlerim... senSiz
alırım yüklemSiz
beni yaşamış ayrılıklarımı közledim kavuşmalarımda
Oysa...

Hiç bir aşk,aşka aşk değil
küllenemez canhıraş gidişlerinin vıcısı

özü_örülen bir tığ gibi her sözcen

Hangi "söz"?

derdimim ciğerine koydun gittin
yalnızlığını ayaklarının altında ezdiren

gamSız

adı konulmamış kenar sahillerin dalgasında
Kaç beklemede sular büyüdü...
her dalgada ve büyü_de aşklar bozuldu...
erkekler kız okudu rafsız sokaklarda
kızlar her hazi caz okudu eşliğinde
tüm anlara ulandım ruhum bulandı
yıl bitti aşk bitti sen geldin
bu seneden bu senden çok umudum var o kadar

Hayrettin Taylan

Ona Ruhumun Yaralarının Kabuk Bağladığını Söyleyin

Ona ruhumun yaralılarının iyileşmediğini söyleyin... Yarın yarası,nasıl iyileşir ki? Hangi hekim,hangi güzel ilaç olur ki?
Bir yere bağlanmanın gerektirmeyecek kadar içimdeki uçurumları eğiyorum.

Sensizliği, hayatımın sonuna kadar boşluğa,hoşluğa yuvarlama çabasındayım.

Gelme ve olmanın imkânsızlığı ile yüzleşmiş ve beni kimseler tanımasın diye tanımsız sevdalarda kayboluyorsun.
Yangınlarımı gizleyerek geçişlerine ve içlenişlerine yazılıyordum. Güncül özelemler büyürdü,sen kentinde kurulmuş acılarını ezmiyorsun.Bu kente benim için gelmenin mutluluğundan, bu kentte bensiz mutsuz yaşamının psikiyatr merdivenlerinde yalnız tırmanıyorsun.Ve üstelik çamaşırlarını ellerinle yıkıyorsun hala.Bense bulaşmış her şeyi bir de bulaşıkları ellerimle yıkıyorum.Görüyor musun ikimizde el-lerimizle yıkıyoruz.

Başka ellere özne olma avında,tavındasın...

Tıkaniyor, hayat gelip kalbimde. Soldan soldan vuruluşların bir sona attırıyordu içimden. Anlatamıyordu kimselere ne istediğini. Nasıl istediğini. Sanırım hiç anlatamayacaktı da. Belki anlatabilirdim; ama her dert kendi bendinde bir tanımdır.Sen yoksan,yoklarımın akrebi benimden ısıtır,kanarım anmalarını.

Ona ruhumun yaralarını kabuk bağladığını söyleyin... Nispet yapar gibi hüznü gidışın umut dolu dönüşlerine sobelendim. Bulunmuş ve büyütölmüş bir sevdayı kaybetmek dedikleri şeyi iliklerime kadar yaşıyorum. Acının açılanışına açılmadan acıkan bir gitmenin sözlerine iham olmuştu.İhanetin acısı..İşte böyle bir acıyı yaşattıran yerli bir yılan gibi ısırgan arzularla güzelliği yaşayan ben miydim? . Özlerimi neden eğmekteyim? Neden vicdani lekelerimi bu kadar çok ağarmaktı.Hangi tavrına değer ki? Bedellerden,ederlerden çok şey satıp gittin..Ayrılmışlığın ,esrik hesaplarından senin hesabıma hangi duygu kaldı.Bitmişliğin hangi duyusu seni kuyularımdan,kuytularımdan çıkardı.

Ruh ve beden, sen ve ben, yaşam ve ölüm,öç,aç,kaçmalar neyi tümler ki.Birlikteydik onca sonsuzluğun olurlarında.

Ona ruhumun yaralarının paslandığını söyleyin... Tükenişini kendi tekilllerinde eriten aşkı sevdayı hiç anlayamadım. "Başka türlü sevmelerin türlüünü yaptım."Soğan kullanmadım gözyaşlarını akıtır diye,patates soymadım,soyulmuş umutlarımı koydum,patlıcan yoktu,kara sevdamı ekledim, domates yoktu,kıpkızıl arzularımı ekledim,tuz koymadım,tuzu yarama bandırdım,yağ koymadım, yağ yerine senli bağılarımı akıttım.

Normalleri de karışır oldum her şey gibi son zamanlarda. Gerçi anlam yüklemeyi bırakmıştım insanların davranışlarına. Kimisi çok garip, kimisi anlamsız, kimisi de çok çocukça gelmeye başladı.Başladığım yerdeyim, başladığım yerdeyim, sığağınla haşlandığım yerdeyim.Gittiğin yerdeyim. Yerdeyim işte, yer de yer olsa...

Ona ruhumun yaralarının sönmediğini söyleyin... Hiç kızmadığımı da; ama çokça kırılısam da bu da hayatın özeti.

Gitmen gerektiği için gittiğine inandırmak zorunda kalışına üzüldüm.Gitmeyi sen istemedin,gitmek yazgının yüklemiydi,bense gitmelerini hızlandıran devriktik bir özne

. "Gitmeyebilirdin içimde saklanan çocuk, hep bunu ağlayarak söylüyor.

Seninle uzak sevdalardan,uzak akışlardan içimizdeki çocuklarla yola çıkmıştık.Sahi Sen benden ne kadar çocuk kaldın, hani atlı karıncan,hani saklambaç yüzün, hani sen

hani sendeler.

Ona ruhumun yaralarına buz koyduğumu söyleyin... Bıraktığı gibi burada değilim. Benden ne benler üredi, üretken acılarım ehil oldu, sonsuz akışlara sözlendi gelmelerin. Sadece gözyaşlarıyla yeşerttiği umuttan bahsedin ki beni unutmasın aşk ve aşkın. İstersen benden açtığı yaraları bir bir sarabileceğini bilmelisin. Ben her şeyi unuturum, ben her şeyi kuruturum karda sevdalarımda. Yaptığım her şeye rağmen geride kocaman yüreğimin sızılarla delindiğini, biraz da yaralı bir ruhum seni beklediğini söyleyin mutlaka o bilir beni, niyetimi, özlemimi, sevgimi, rengimi, ciğerimin rengini, özden, candan, gözden, gönülden bağlanışımı bilir. Canım içre can olduğunu, tüm acılarımın yüklemi silindi. Hey sevenler.... Siz söyleyin yine de ona bülbülün kanının kınının aktığı yerden gülün rengini bulduğunu... ve adının da sadece "aşk" olduğunu, bu aşkı da onla yaşarken daha yeni bir sevdaya özetlendiğini.

Ona ruhumun senli olduğunu, ölüm akınlarından önce son kez benli beyazlara akması gerektiğini söyleyin. Her şey değişiyor sığılıyor, gidiyor, geliyor. Duvarlar, güzeller yıldızlar, saçlarım, hayaller, kavuşamadıklarım, inançlar, değerler, anılar... Her şey bin bir pare, senin gelmen son çare. Beni sende ara, bu derdime son çare.

Hayrettin Taylan

Ondörtşubatın aşk batısında

Konuştı bir üst yetkili zihnimin gitgellerinde
Konuştu bir aşk etkilisi gönlümün sevgilerinde
Konuştu ayrılıkçılar karasevdalı ayrılığımın düzeninde
Konuştu bir güzel konuşmadıklarımın kümesinde
Bende konuştum büyük aşkımızın dünyasında
Eşanlamlı bir eşe aşiyarlığımı aşıladım
eş
aş
iş
Bunlardan şaşma
Üç şekilli şeker şe'ler
İşte ben üç buçuğun şubelerinde şeker oldum
Şanlı
Kanlı
Çanlı
Özsevili

Konuşuldu benden bene
Sevilme andı içildi senden bana
Bugün gündür
Gün bugün
Aşk aşktır

Hayrettin Taylan

Ondörtşubatın Hissiyesi

Bir tutkunun tutulma tutarını tuttum
Ödemem gereken yürek borçlarım çıktı
Kalbimizin antartikadaki buzlar erimiyor hala
Çünkü sen daha yeni çıktın kıtalar arası aşkıma
Konuştuğum zeka vislinin tomurcuklarına
Tombul dallar oldun
Tombul sevdamıza kadar sallanan
Ta aşkyüzüne değsin
Sakin yıldızlara zarar vermeyin
Bunlar biraz nazlıdırlar
Hele güneşe hiç dokunmayın
Güneş çok üşüyor
Ay gülümse gecesinde bize dolunay
Işıltıların uğurunda yoğruluyoruz
Bir kere konuştu coştuklarım
Çünkü boşluğu doldurdu hoşluğun
Kalplerimiz tutulma tavında
Özlemlerin avında
Sen çıktın bu gece
Tüm yıldızlar rüku etti
Kayboldu yeryüzü
Açıldı yaryüzümüz
Gerisi yeryüzünde yaşanır

Hayrettin Taylan

Ondörtşubatın Son Sevgilisi

Lanetin sayılablarını yakıyorlar hissiz hazzamiler
Aşkın kavlariyla

Buzdan cam yapıyorlar ateş çemberine karşı
Güzellerin bakışlarından ateşler yükselir
Eriyen bir sevdadır
Yeşeren sevgidir
Uçuşan bir boşluğun ortasında kalbim

Seni arıyordu dolu tüpler gibi havalı yanlarında
Aramakla ulaşan son dev ben değilim
Ararken arayışı
Şen çıktın karşıma
Ümitlerimin tepesine kimse ulaşamaz
Orda hava yokluğundan değil, senin yokluğundan
Ben yokluğun son yoklamasında buldum seni
Hislerin aşınmasından çaldılar yağmurum seni
Erozyona uğramış arzuların son teğetinde
Yüreğin ekvatorum olunca
Kalbimin yarısı yarımküre oldu
Bugün bu yüzden sevdaya pürelendi
Bugün bu yüzden anlatılmaza takvim

Hayrettin Taylan

Ortaçıkların Çıyanı Ruhkıyanımda Beni Yedi

Eski taklitlerden arınarak büyüdük yenilere
Zevklere tırmanmaya kendimiz öğrendik çoğu kez,
Karakterimiz eşitliyordu bizim için önemli olanı
Olmakta önemli,
Önemli olmak daha eşit önemli
Bırakalım seçtiklerimizden orta olanları
Kuşları gagalasın.
Umutlar eşilesin etikleri
Kan görücüsü geldi aşksızlığa
Bir damla petrol ile bir dirhem kana azıldı
Yamaçlarına vadi kurulan hesapların ortaçıklarında
Ben kaçır bu sevdasızlıktan
Her yanım çıyan ile ruhkıyan
Anlam tam lal sözlüğünde
Yeni avların tavında etik vuruldu
Çıkar üredi hoşbeşin aşk dışı zevklerinde
Yamaçlarına vadi kurulan hesapların ortaçıklarında
Ben kaçır bu sevdasızlıktan

Hayrettin Taylan

Oyalandığım Aşkın Mistik Şulesiyim

Cıvatası yoktu bu kalbin. Demiri eriten sözlerle, ruhu kalaylayan bakırın özüyle, sevdanın hızıyla gidiyordum.

-Okkalı ve senli oktavlık sevgilerle besleniyordu umudum.Umudum tükenmiyordu.

-Sen uçurum çiçeği değilsin bunu anladım.Özgürlük şarkılarını ağda çevirmeye çevirmen olamam zaten.

Dev bir çınarın adılıydık.Gölgemizde senli güller.Dallarında bülbülüm.

Betimsizdi. Yemyeşil gözlerinde başlıyor aşka yücelen umudun gözleri

Üzerimizde var olan gerçeğin kuş cıvıltıları, seninle tümlenen güzel bir ses.Sesini duyunca kuşlar uçmayı bırakır, ben uçarım sana.

Çünkü kuşlar, güzel yarınlarımıza yuva yaptılar....sen sevdikçe, sen bir yuva için kanatlarını açtıkça.

Yokluğunu esintilere alıştırıran içsel uçuşlarım vardı.Saçlarına dokunmanın sıcak hayalindeyim.

Canımı kavruklarına teslim eden, gerçeğin aynasında kendime bakarak seni yaşıyorum.

K'alemler içre, alemler arası, sonsuzluk derinliğinde kendimle barışan senli anların onarılmış zamanındayım.

Seni anarken, senli hallerin iç güveysi huzuru geliyor.

Bir ayıbın kaybı değil yaşadıklarımız. Yan yana olmanın çaresizliği belki içimizdeki kaygıları artırıyordu.

İnsan yaşadıkça alışır, alıştıkça akar, aktıkça özeline yanar.

Şimdi seni o kadar isterken hangi engelin , hangi kutsi arınışın, hangi egzotik anların seyri, hangi sensiz imkanların sızı bu isteyişi inkar edercesine ikrarlara taşıyor.

Huzur cemreleri yüreğine düşerken.Bir cemre sancısıydı.Cemrenin özünün toprağına inişi beklemektir kara kışı yaşayan kara bahtımın.

Baharı yeşil gözlerine teslim ettim.Sen artık baharımın kapısın.Senden sonra başladım, benden sonraya taşınmış yaşamayı.

Güneşli bir aşk sabahını seninle tanıdım.Meğer güneş, aşk için doğarmış.Herkes aşkına dünya olmak için gündüzün oynacağı oluyordu.

Her çiçekte olduğu gibi, her yar her yerde, ben balımın özünü sende toplamaya geldim.Çiçeklere ders veren duruşunun tatlılığında kendimle tanışmaya bal valsı yapıyordum.

-Bilindik özlerin dizelerinden dizinin dibine geliyordum.

Tanıdık anlamlara anı olmak için yüreğime yüklem olmanı istedim.

Sevdi...

*Sevmeye alıştı.

-Çok alıştı...

Gelirken kopuşlarını sıraladı yüreğime.Kopmuş bir okyanus gibiydin.K'aralarımı istila edip kendine teslim ettin.

-Hafızamda sevdayı hafız kılan sevgilerin var.

Bir isimden öte, bir Leyla'dan içre, şirinliğini tümleyen Şirin'den de öteberi, aslının bütün asillerini Aslı kılan bir kılınmışlığın ibadeti gibi mistik derinlerin vardı.

-Aşkına masal olunca, herkes kendi masalından yalanlar okudu.Herkes hala seni kendi bebeği sanıyor o yüzden.

Bu aşkın büyüğün, yaşlar, duvarlar, eskiler, kaygılar birer cadı gibi masalında

akmasın .

-Destanlığımıza soyunuk yarınlarla gel ki sözcüklerim hep giydirdin.Yutalım seninle zamanı.Her şey bizimle değerli olsun.

Nafile namazı kılan ebabillerin postunda uçuyor içlenişim.

Yasaklı , gizemli, sırlı, surlu bir tabiat gibiydin.Ancak İsrafil olmalıydım yeniden senin dünyanı üfürerek seni kazanmalıydım.

Bir ömür gülümsemesiydi , bir huzur akışıydın.

Kavrulmuş bir sevdayı buselerinde taşıyordun. Şule şule içimdeki buzları eritiyordun.

-Mülteci değildim dudak uçlarının uçurumlarında.Bir öpmelik ömre paydaş kıldın.

Yaka paça atılmadın kollarıma.Aşkın istendik esintisiyle, ruhun aleviyle, duygunun serin sularıya, kendinle tanıştığın kendinle geldin sana açık kollarıma.

Bir gönül mizanında tartıldın. Ağır geldik teraziye. Bu sevdayı ancak bir dünya taşıyabilirdik.Biz de öyle yaptık Şulenar.

Seni sevme talebinde olan seni sevmeye çalışkan bir talebeyim.Önce sarılışından öğret hayata sarılışı.Önce öpüşünden başla tatları güzel anlara taşımayı.Önce bakışında derle, tutkunun sıcak anlarını.

Önce benliğini yıka güzel algılarımızla.Önce, eğitilmiş egoların diliyle öğret güzel yaşamanın Türkçeleşmiş anlarını.

Önce, hayalleri süsleyen gerçeğin doğrusunda doğrul karşımda.Bir bakış kadar yakın, bir aşk kadar sonsuz, bir sen kadar dünyanın en özeli ol bilinç kulemde Şulenar.

Hayrettin Taylan

Oysa 'gel' desen gelecektim...

Yalazlarında az kullanılmış,kullanılmışlığı yamalıyor yanırlarım.
Nikotinli zamanın her demine yüreğinin süzgecinden kaydattığın özlem çayını
içiyorum.Susuşuna,savlar sunuyorum.Haykırırlarımın üstüne çiğ düştü.Yarın kar
yağar,yarın yar yağar,yarın sevinçler ağıar.Hiç kimsenin içi görünmez; ama senin
içinin tüm dışları görölüyor.Hiç bulamadıkların,hiç ummadıklarının ummanında kirli
emellerimin suları karışır.

Şimdi aramızda sessiz kalıyor dalgalar, algılar, suların çözdüğü bulmacalar.
Söylenecek bütün sözlerin sözce ruhunda sana paydalanır özlenmişliğimin özü.

Her sabah ah oluyorsun, her ahtın bahtın gündüz karası oluyor. Damlanıyor
hasretin,varamıyorsun.Zeynep ile Kamil'in sevdası oluyorsun.

"Zeynep, Meşhur Mısır Valisi Kavallı Mehmet Paşa'nın kızı.Kamil soylu bir zade.
Kavallı Mehmet Paşa görevden alınır.Anadolu'ya gelmesi yasaklanır.Zeynep ,Kamilin
aşkından m yanıp tutuşur.Babasının yaverleriyle İskenderun'a birkaç kez kaçak
gelmeye çalışır; ama yakalanır geri gönderilir.Yıllarca bu aşk birkaç telgraf yazışması
dışında iletişim kuramazlar.Uzun bir yalnızlık araya paşanın girmesiyle aşıklar
birbirine kavuşur.İstanbul Üsküdar'da konaklarında mutlu bir evlilik yaşarlar.Aşklarının
meyvesi bir türlü olmuyormuş.Bir türlü çocukları olmuyor.Zeynep ile Kamil bu çocukluk
hasretini gidermek için Osmanlının ilk çocuk hastanesini kurarlar.Ve şu an bile içinde
sağlık lisesi bulunan İstanbul'un sayılı hastanelerinden birisidir"

Ve gülüm yüzündeki yağmurla indim bu alana,sırf sana yakın olayım diye.
İçine dert olan,yanırlar kentinin bebek seslerinde senin annelik arzularının çalgın
özlemleri aklımı depreştirir.
Dışına yağmur, susuyor,yüreğinde dağılıyor inci şehirler...

Beni son durağına çağırıyorsun aklanmış Paşa ol...Paşa,paşa yaşa kalışları.İnatçı
susmaların, sessizliğinde kendini bulmamalı aromalı yaşamlarda.
Gittiğin yerden gitmediğin yerin yar yelleri eser ellerine.Yalnızlık cinnetlerimi yan
cebime koyarak,dalgalarını izlemeyi özlüyorum.Denizine akmayı, gözyaşlarının
sahiline bakmayı bilmiyorum.Sana boğulmak üzereyim.

"İşte bundandır gözlerinden kaçışlarım..."Saçlarını tararken yatağa düşürdüğün bütün
saçlarını topladım, özlem ve gurbet yaptım.Suçlarımı da,yalnızlığımı da katarak
bıraktığın tarağıyla tarıyorum. Ben şimdi suçları tarayan bir tarağın aralıkları kadar
içimde taşıyorum vebaya koşan ani kaçışlarınla.

-“Oysa 'gel' desen gelecektim...

Hayrettin Taylan

Ozan Göğsüm Kanıyor

Acılarla örülmüş tenin enlemlerimde ozan göğsüm kanıyor,sıcaklığın pansuman olabilir; ama ne sığağın,ne de geliş umudun var.Senden öncedir yüreğim .Senden sonradır canhıraş halim.Hüznün mevsimlerinde devrik meyvelerden beslendim,zayıfladım her şeye.

Çiğdemlerin efsanesinde peri oldun, canan oldun, beni anan oldun; ama uzak kentlerden yağıyor içime acıların.

Yarını yitiren,yarimi bitiren anların anlatılmazlığındayım.Kaşlarımı yıktı geçti ani kaçışlar.Bir çift sözüm, vardı, söylemedim...Zühre yıldızı gibi yaktın beni,her an yıldız yıldız eriyor gecelerim.Dokunuşlarının hikmetlerinde yorganımdan ders alırım.Yastığının desenindeki yalnız Pembe çiçeklerle dertleşen bir sevenin yüreğini sormaya gerek var mı ki? Mutlanırım. Umutlarım oğuldar,bir gece kapının zili çalar,bu gelen sen olmalısın.Uzak şehirden geliyorsun, servis seni yeni indirmiş olmalı, bana sürprizin var. Bir hayal arası, arlanmış bir perdenin arasındayım.
-Zil çalışından tanırım seni.Zil çaldı,bekledim, bekledim gelen olmadı.
Meğer senin perin cinin gelmiş, yatak odama geldi,beni gördü, yine köşesine usulca uyumuş, gözlerindeki nemler yarınki aşk yağmurunu özetler halde.
Dünyanın bütün iğrenç seslerini dinletti bana,bir dağın zirvesine çıkarttı. Nefesim kısılana kadar bağırdım seni seviyorum, seni unutamıyorum.
-Dağa bir mektup yazdım henüz kar vardı, henüz yüreğimde har vardı, henüz içimde işlenmemiş pişmanlıklar vardı.Henüz uslanmaz bir adamdım. Hatalar bana ders vermiyordu, direk sınava gir diyorlardı.
-Acele vardı,hazlarım saz çalıyordu salya panayırında, sen melek halden huriliğe, oradan kumruluğa terfi etmiştin.
-Saçlarına tutunan yüreğimin yelinde uçuk sevgiler yamaladı ömür,kumruluğun derslerine o kadar alışmıştık ki dünya içinde dünyalar yaşadık.Bil ki senden başkasına yürek tellerimi akort etmedim. Senin öpücüklerinle çürüyen dudaklarıma başka dudaklar değmiş olabilir; ama yüreğimin üst ve ben ve şan dudağını yalnız sen öptün gül kızılım. Senli olmakla sevda dağlarına kafa tutuyorum

Çiğliği susturulmuş ormanlarda bütün ceylanlardan ders aldım. Ceylanlara benzeyen o kadar çok şeyin vardı ki,benim kaplamlığımın beklenmedik pençelerinde birden gidişlerin ölüm sahilinde atıldın.

-Yalan olur, yalan olur yaşadıklarımız,hayatın garip haritasında sensizlik dağ dağ kopkoyu...

İçimdeki su kırığı acılarla, yanmış yıkılmış bütün medeniyetlerin özündeyim, acılarıma ya da hatalarıma yeni bir elçi gerek.

- Yürek sızımın sesiyle siliyorum bütün göğü

Ay gibi yüzüne gözlerini asıyorum, bütün renkler ela gözlerine benzeyene kadar.

-Bilirim sen de benim kadar içinde ağlıyorsun.Renk renk hüznler kaplar varışlarımıza.

Buluşmanın son sınırındaki çoğul ağlamalarla, yeni anlamalara anlatılış pervanesi olup beni gelişinden serin letiyorsun.

-Aşk gömülü makberimizin yanı başında kavuşmanın gömüsü olmalı ki en ufak bir hissedişte seni arıyor hazine kaçakçıları

-Dinlediğimiz senfoni,dinlemediğimiz sarılışların çıkardığı sesin

aynasıdır.Yüreğimizdeki direnmelerin denklemini hangi vicdan çözecek,sen öyle uzak kalışlarda susarak huzur mu bulacaksın.

Beni bıraktığın dağların altında tutuluş altını bulundu.Üstüne karlar yağdı, kardelen ağlar senin ağladığın yerde.

. Bilmelisin ki, benim bir yüreğim var üstelik yamalı, üstelik senden başka kapalı,üstelik bakımsızlığından atıl..

Şimdi aşkın sokak köpekleri gezer sensiz yüreğimin sokaklarında, aç köpekler havlar,Fahriye Abla'nın benim şiiri okuduğu yerde.

Mona Roza dillenir,Geyve'den bana bir tas su getirir.

"Kırgın kırgın bakma yüzüme Roza

Henüz dinlemedin benden türküler

Benim aşkım uymaz öyle her saza

En güzel şarkıyı bir kurşun söyler

• da senin yaralı kalbine işlemez.."

Nazım'ın Piraye'si perme perişanlığarımda susar ve der ki:

"Ne güzel şey hatırlamak seni.

Sana tahtadan bir şeyler oymalıyım yine:

bir çekmece

bir yüzük,

ve üç metre kadar ince ipekli dokumalıyım.

Ve hemen

fırlayarak yerimden

penceremde demirlere yapışarak

hürriyetin sütbeyaz maviliğine

sana yazdıklarımı bağıra bağıra okumalıyım"

Sana a yazdıklarımı duyan Evli Bedri Rahmi'nin biricik aşkı Mari Gerekmezyan' susar şiir dile gelir.. Günahımsın, vebalımsın.

Dili mercan, dizi mercan, dişi mercan

Yoluna bir can koyduğum

Gökte ararken yerde bulduğum

Karadutum, çatal karam, çingenem

Daha nem olacaktın bir tanem

Gülen ayvam, ağlayan narımsın

Kadınım, kısrağım, karımsın"

Fatime Filistindeki mezar taşındaki ünlü Makber'i okur bana. A.Hamit 'te senin yürektendi,senin aşk şehrindeydi,senin yürek acının komşusu en iyisi sus "makber" konuşsun.

"Eyvah ne yer ne yar kaldı

Gönlüm dolu ah u zar kaldı

Şimdi buradaydı gitti elden

Gitti ebede gelip ezelden

Makber mi nedir şu gördüğüm yer

Ya böyle reva mı ey cay-ı dilber."

- Başım döner büyük şairlerin yaşadığı aşk kaçınılmazlığında susarım nazlıcan.Sen de asrın leylası oldun...Yarın seni de anlatacak herkes, sende dilden dilesin. Nazlıcan efsanesini duyacak. Bir şair gidişinde eridi aylarca, yıllarca bekledi.Bir aşk masalıyla 4 yıl evli kalırlar,şairin yürek depreminden beter hatasından Nazlıcan gider. şair hasretinde gün gün erir.Her gün onu yazar ... Bir gün bakar, 500 şiir, 150 öykü yazmış ona.Rekorlar kitabına yazılır bunlar..Dünyada giden bir sevgiliye bir daha bu kadar ürün yazılır mı bilinmez.şair bir sürpriz yapar bütün şiir ve öykülerini onun doğum gününde yayımlatır. 1 5 öykü kitabı,50 şiir kitabı... Canlı yayında Nazlıcan'ı çağırır.Nazlıcan yine dönmez, yine gelmez.

-Yaraya tuz basan kahr hecelerimde şiddetli bir kar yağışında kalmış bir bülbül gibi' titreyen yüreğimle seni bekledim. Sen ki şairin aşkıydın, evet şairler zor,evet şairler,farklı,evet şairler, değişken ; ama unuttun ben seni sevmekten çok seven bir insandım.

-Hani kahve gözlerimden senli buhurlar uçan,hani simsiyah saçlarımdan ki senden sonra beyazlamaya başlayan saçlarımdan suçlarını aklayan, beyaz tenli, enli boylu,soylu köylü ve kent soylu caddelerde yaşayan ali cenap bir aşk ermişi ...

-Unuttun mu? Ki buna inansam kuşlar, güller, bülbüller, o gözyaşların, o beni benden alan sözlerin nasıl unutacak biliyor musun?

Hayrettin Taylan

Ödemesi geçmiş veballerimin faturası

ödemesi geçmiş veballerimin faturası gibi vicdan gülüsün
kurban bağı gibi çağrılarımı duymayan sağır dilsiz sultanınım
oltası yıldızların ışıltısında olan göğün bülendiyim
sonrası sensizliğe bağışlanan duyularımın haşimiyim
deniz aşırılarına aşk aşırıcılığı ekleyen hayrettin paşanım
geç ve güç fethettim, aşk mavisini aşklarını
geç fark ettim, damlalarının ünlem kıyısını
geç hissettim, meleksi kanatlarındaki sevi yunusluğumu
bir daha geç ömrümde
bir daha geç ki geç kalmasın ömür
2....

bir nebzecik bakışını istedim nabızlarımın yoklamasında
nefessiz, nefissiz, sensiz bırakacağını düşünemedim
uyanışın çeşnisindeki devdi nefsim
uyandıkça sevdim, sevdikçe uyandım
unutulmayan eskiz aşklar, şarkılar, anlar gibiydi gidişin
unutturmak için ömrümü seve seve verdim
ömür gitti, sen gitmedin
sen gidemeyişin gidenisin
sen bekleyişin ummanısın
sen , sonraların sondan önceki sonusun
sen, unutulmazlığımın mumyasısın
ama ben hicranın firavunu değilim
ama ben biten aşkların aynası değilim

3...
hiçliğin çocuğu değil hiçbir şeyin
hoşluğun tutku kızısın kızıl goncaların meftun kılarken
aşk boşluğuna kök salmış gül çınarısın
gölgende ezgiler okuyan bülbülün şefiyim
seni okuduk, seni söyledik, seni istedik aşktan

Hayrettin Taylan

Ödenmemiş Aşklar

Beklemenin heybesinde oyulmuş doymamış binlerce öç çocuğun küskünlüğü vardı. Kırmızı hesaplar renksiz hayıfların buzlu esimlerine esintilerini ekliyor. İnatlarımızın eşeğinden düştük bir kere. Keçiler in yemini gibi değildi gidişin. Tavşan sevdası da değildi bizim ki...Ki tavşanlar on beş günde bir yavrulardı.Aylar oldu ay bakışından beyazlar yansımıyor

Bu canhıraş evrimleşmelerde aşk arılarının baharla dansı gibi geliyorum sana. Binlerce karınca aşk asfaltında ezilse de sürekli taşıdıkları mutluluk aynasından sana taranıyor yaralarım.Kıştan kalma kurumuş gül kokulu yaralarım var.Gizemini gözleyen destansı yunusun güvertesinden mavi bebekler olurdu sulara ve aşklara.

Kaçkınlarımın tuvalinde henüz akmayan gözyaşlarının mutluluk damlası işlenmiş olmalı ki bensizliğin ağlıyor.

Teksir özlerinin derinliklerinde akla beni.

Yalnızlığımın tüm zerrelerine taşıdığı polenlerle, esişler üreten yellerin ve gelmelerin huzur pınarlarımı coşturur.

Gözlerinin baktığı uçsuz bucaksız benimde şimdi sensizlik çölü Vefalı yüreğinle seraplarını büyütür ve tüm büyülenmeler eser burada.

Bu mevsimin laleler erken açtı sensiz bütün İstanbul güzelliklerinde.

Ayrılmış kuşların yeniden yuva yaptığı güllerin gölgesindeyim, kokunun, kavuşmaları süzgeçten geçirip, sadece hasretin dehlizlerinde bir anlık ya da şanlık da değillerinden arındırıp hesapsız,pusulasız ama senli olan her şeye odaklıyordu.

Yüreğimin aklanmışlıklarında ezişen gerçek bir hülyayı aldım sensiz ger geceme.Hece hece yaşanmışlığın imkansızlıklarında sızılar derledim umut vatanında.Gelelerinden bir bayrak yapıp astım yüreğimin direğine. Özerk bir devlet istedim,aşıkistan dan daha farklı yaşamak için.

Şimdi, tenimle birlikte her anım yanıyor. Sarılışlarımızın buluşmalarında istiyorlarımızın ne denli bizi kendi kulakçasına alır.Nedenlerin ılık sularında öpücük arasındaki bakışlarımız bizi güneşine alır mı gündüz yaşadığım bunca sensiz geceden sonra kavuşmalar heceler mi,minimize edilmiş tutku savunmalarım.

Bitmesin gündüz ile gece arasında beyazlarımın son ışıltısı.

Kaçkınlarımın tuvalinde henüz akmayan gözyaşlarının mutluluk damlası işlenmiş olmalı ki bensizliğin ağlıyor.

Teksir özlerinin derinliklerinde akla beni. Yalnızlığımın tüm zerrelerine taşıdığı polenlerle, esişler üreten yellerin ve gelmelerin huzur pınarlarımı coşturur.

Gözlerinin baktığı uçsuz bucaksız benimde şimdi sensizlik çölü Vefalı yüreğinle seraplarını büyütür ve tüm büyülenmeler eser burada.

Bu mevsimin laleler erken açtı sensiz bütün İstanbul güzelliklerinde.

Hayrettin Taylan

Ölebil Tutkular Sınırındayım

*Çırpınan bir gönlün yaşamak adılıyım.İsmimi sana s'aklamış hayatın burası. "Buradayım". Burası kendinle çarpılma burnu.Sonrası okyanusların u'su.
- Kapı çalındı sulara, berraklara,algının dalgalarına, güzel emellerin alfalarına.
*Betam bitti sevgilim. Eta kadar yanık bir bağrım var bu sevdaya.
Jeotermal bir yüreğim var.Kozmiklerimi görmelisin yeniden.

* Aşkın limanlarına algısal boyut oldum.Bilinmezliğin sırlarını ıslattım. Yaşamak da ıslandı.Şimdi sensizliği kurutmaya dayalı bir kendine geliş yolculuğundayım.

-Bu sevdanın K'ölesiyim.Ölebil tutkular sınırındayım.Bir yanım üryan kalmış sensizliğe.Gel ört mecalimi.

Aksın hayatın kendi hazırlığı.Bizi de bulsun içsel bulgular cenneti.

-İçimde kalmış mazini taşısın tarihsel serüven. Gizemli bir kent gibiydin.Hangi sözlerine baksam sonsuz tarih kokardı aşka.

-Yolcusuyum kendimi bilmenin. Benliklerimi kalayladım. Saf sevgilerle özel sevgileri yiyebilirsin gayrı.

-Aysız geceleri tümler şemler. Ay ve şem arasında kaldı bütün sevdam. Bir ay ve şem meftunuyum .

Yıldızların gonca sürmesinde kaldı rujlarının rejimi.Kırmızılığı içimin duvarında kalmış.

-Bir daha öpmen gerek Kumruzen.

-Damlalar ısmarlama hasretlerimin başkentine. Bir ziyan sonrasıyım.

Omzuma başını yasladığın her anın izi resimlendi sol yanımda. Yine güleç gözlerle başını omzuma koyduğun tanımsız anların tarihi yeşerdi.

-Sen imkansız bir adaydın.Yüzlerce erkeğin istendik savaşına karşı hayırların olmuş, yalnız bana evet demiştin.

-İçi sırlarla dolu, dışı güzel gizemlerle kaplı güzellik adasıydın. Yüzmeyi yüzünün güleçlerinde öğrenerek geldim. Fethine geldim.

-Bütün ilklerinin Fatihiydim. Surların sırlarınla, kurlarınla, nazlarınla, sosyal algılarınla kaplıydı.

-Oysa aşkının Hayrettin Paşası olmuştum.Fethi zor bir denizin sonundaydın.

Yenilmezliğim yalnız sanaydi. İşte Hayrettin Paşan geldi. Girit kadar önemli, Kıbrıs kadar politik, Rodos kadar romantik bir adanın hayalini tümlerdi adan.

-Fethettim seni. Sular, damlalar, dalgalar, algılar, senli olgular alkışında yıllarca yaşadım seni.

-Bütün ilklerin fatihi olarak kaldım yara başında.Hatta seni sevda yolculuğunda ilk ağlatan da bendim.O zaman, Fatih olmaktan çıkmış

Hazların, damlalarının Hülagüsü olmuştum.

-Biliyorsun her şeyi Kumruzen.

-Hadi gel, sıcağıma. Bütün sıcak mevsimler kışkansı.

* Hadi gel,zamanıma bütün zamansızlık dursun senli saatlerin kışkancında.

-Hecele beni, aşkın gecelerinde geceler kendine sözsüz akarken.

Gelgitlerimin sonuna eklendi gelişin.Sular sular üstüne, üstsüz kalmış hayallerimi giydirdi.

- Gitmeyi öğrenmişsin bu bir gerçek.Şimdi kendine gelmeyi,öğrenerek yeniden kalışları ütölemelisin.

-Göremediğin ufuk ötesinde ışıltın sonsuzluğa kadınsal aydınlık. Yaklaşamadığım her anına dinamitler dizildi, dizelerim yerine.

-Müebbedi istiyorum; ama yanında.
Darağacım,yarağacım, sarağacım sen ol.

Mevsimler sözlerinle başlasın.Her sözünü yeşersin baharımda.
Gözyaşlarının her damlasına yazılsın isteklerimin sonu.
Ağlamak seninle bitsin.

Gözlerinin nemli iklimi gibi kalmasın vicdanım.Kurusun içimdeki dehlizler.Sana uyarılmış, uyanmış, bir huzur olsun.

Bir umudun yalnızlık sevkıyatıydı seni yeninden kazanmaya.
Bir şeyleri paylaşmanın payında kaldı paydanda kalan gerçeğin sayısız , sensiz, sınırsız, hatta bensiz yanı.

Dalıp giden kem gözlerin deniziydin, umudu ıslatmaya, geleceği temiz tutmaya, bir günleri hep canlı bırakmaya yakın bir yar sonsuzluğuydun.Sonumu oralıydı. Ben değil.

Yaralı bir gelebeğin gözbebeklerinde okunurdu diyemediklerin.

Gün'eşine giden kelebek vadisinin sözsüz kanadıydın.
Ve bir buluttun yar dostuydun yağmurdan önce gözyaşlarıyla beni ıslatmaya.Bu yüzden bitmezdim sende, gidemezdim senden

Hayrettin Taylan

Ölen son güzelin cenazesinde sana ağlıyorken

İsimsiz kuytularında yaşama yanmış, yanılığın selindeyim
cığlık cığlığa ölen meleklerin son sesinde uyandım sensizliğe
beni sürükledi her halin
bir karabasan, hülyalarımın saçını yaktı
hüzün kaptanı sararan son yaprağın dökülmüşlüğüne bindirdi
ruhunda hasat çoktan bitmiş bir ırgat gibi topladım sensizliği
ilmek ilmek kavuşmayı taşıdı özümün karıncaları
kuşku değirmenlerinin dişli sevgilerinde öğütüldüm
karmakarışık bir anın aynasında tarandım yüzüne
ışık huzmesi sana hazır hazinelerime yansıdı
biraz kendime insan oldum
Sürünmeyi bıraktı yalanlarımın yılanları
sevgi dağlarımdan kekik kokusu çiçeklenir gerçeklerime
gülücük dağıtan bir anka kuşu, kanatlarını teslim etti hasretime
sırları dökülmüş iksirlerin son içiminde adını yazdı kader
ne kadar özlediğimi hece hece yazdım aşk duvarlarına
sevenlerin uğrak pınarlarında senli ağıtlar yakardım
sesine koşumladığım anın beyaz demetinde kalakaldım
ruh denizine akan yakamozların resminde aklandım
bütün sevda ülkelerinin rüzgârı getirdi benli kokunu
denizleri okutan gözlerinde yuva kurdu geleceğim
içimin titremelerinden besleniyor depremler
ölen son güzelin cenazesinde beni gördüler ağlıyorken
oysa ben sana ağlıyordum kimseler bilmese de
içimi tufana çeviren eslerinde kurudu her halim
fethettin her şeyinle çinileşmiş kumru devletimi

Hayrettin Taylan

Ölenci Gidişlerin Damla Tuvalindesin Mislina

Yokluğunun sonsuzluğun okyanusunda uslarımı yıkadı. Karmaşık zihniyetlerden arındım. Algının son aynasında sol yanımdan temize çekilen aşkın şimdi sılasını doldurur.

Bağlanış halatlarımın düğümlerine düğünlerin resmi işlendi. İşvelerin ders oldu uzak kaldığın her güne.

-Aşka yağarken yağmur, yerden, başka yarden önce nadas ve kavlı yüreğime düştü.

-Islandım Mislina.

Vakitsiz gelen bir bülbülün ihanet gagasında bestelenmiş git redifli gazellerim yok.

-Nazların can verdi Nazlı-canlı olarak yaşadığın seveda ömrümde. Künyene bir şey daha eklendi. Uğruna kitaplar yazıldı, damlalar biriktirildi, özlemler, tutkular harcandı. Ölümüne yakın kalmalarını ütüledi durdu bir şair sana.

Yorgun düşlerin dünlerine vuruyor ışık. Görmezliğin körlüğünü aydınlatıyor olmalı. Bir melektin benle akarken sevdaya. Şimdi kinlerin, gururun, öçlerin seni meleklikten aldı götürdü.

-Şeytan'la tanlarda kendince filmler çeviriyorsun. Gişesi olmayan düşüncelerden çıkmalısın Mislina.

Yansık özlemlerin vuruyor tuvale. Bir ben gülüyor şiirsel edayla.

-Sana yazmayı uğur yapan bir ben küsüyor. Sitemleri sistem hatasından senli çevirimci sevilere gidemiyor.

-Terkisindeyim ölenci gitmelerin. Oysa ömre ürüyen sevdaya türeyen bizli demler vardı.

-Kavrulmuş umutlarım vardı savrulduğum yolunda.

-Düşünüşü düşlerin sularında yıkanan temiz bir sevgim vardı. Varlarını sana sunmuş, sen fakiriydim. Elimde bir kalem, dilim de bir alem, sana dileniyordum.

-Artık beni unut, peşimi bırak, yeni birisini bul diyordun. Bu cümleyi nerenle yazdın Mislina.

Bu cümle değil ki içsel atomları ağırlayan viranların vicdansız sızısıdır.

-Hasta sana gelmiş, sen hekimsin:

-Diyorsun ki git özel hastaneye orada iyi doktorlar var. Ya sevgilim ruhumun vergisini sana verdim, şifam sensin. Bu yürek devleti seni sineme sunmuş. Sana geldim, sende kalanlarımı iyileştirmeye geldim.

-Aşk bir kerenin içinde bin kereye gider yeniden bir kereye gelir .

Şimdi uğrunda kaderimi taşıyan keleklerin konserindeyim. Keleklerin konseri üç ömür sürer, orada seni dinleyeceğiz.

-Seni ağlatan şarkılarda sahneye ben çıkacağım.

Bestesiz bir şarkının ağlayan mısralarında rediflerine kadar islandık.

-Ağlama sevgilim, yüreğim senin için ağlatan şeyler yazmaya devam edecek.

-Kahrolacaksın dizelerimde. Belki diyeceksin çok çektirdiğim bu adamın fiillerinde çekimli ve mutlu biri olayım diyeceksin.

-Aşkımızın yeşermesi döktüğün damlaların filizleri yeşertti. Şimdi sensizliğin çınarı oldular. Gölgesinde binlerce Leyla oturdu. Oturmaktan çok beni senden almaya geldiler.

-Çınarın yapraklarına yazdığım senli sözlerin hışırtısından gittiler.

-Gittiler ki gelesin .

Çıkmazların içinde içinde çıktığım mecraların var.İşin içinde çıkamayan damlalarının emekcisiyim.Her damlana vicdanımı serdim.

-İncelmiş yüreğimden sana biriktim, sana toplandım berrak özlemlerin denizinde.

Ağlayan gecelerimin melodisinde seni çaldım, yıldızlar raks etti, ay yüzünü sakladı, yüzüne benzediği için güleçliğini görmek istemedi.

-Geceyi sevdim böylece.

Meğer kalbimi değil hayatımın tümünde iç gözün, aşk sözün varmış.Hep sende kalışım bundanmış.

Adınla başladım sevginle verdiğim molalarda periler aşk pizzası sundular.Üstelik hayranlığını ayran yaparak.

-Karışık ruh halimi özetleyen bu pizzaların dilinde sustum.

Acıkmış bir erkek zehirli bir yılan kadar ısırgandır. Başka yarları ısırmadan peri arası vereyim derken seri numarasını unuttuğumdan kaldım işte öyle haz cenderesinde.

-Jandarmalar etrafımı sardı.

...:Şair ellerin yukarı değil, gönül yukarı dediler.Seni tutukluyoruz.Sen tutkunun son aynası, sevdanın son güneşi şimdi bu peri öyküsü onu üzer. Bir ömür onun gönlünde hapsedmeye götürüyoruz .

-Geldim işte, hissettin mi Misline

Hayrettin Taylan

Ölü Bir Alfabeyim Yüreğinde

Ölü Bir Alfabeyim Yüreğinde

- Harflerin bir bir ölüyor

Yok şehrin sonrasında aşkı emzirdi giden sevgili. Hangi virane sokağa girsem aşkın aşk köpekleri peşimde ulur. Ben kendi aşk dağımın kurduyum. Ben kendimce sever, kendimce yaşarım. Bir şairi sevmek zor, bir şairin olmak zor. Onun bilinç ile bilinçaltı arasında farklı volkanları var. Hisleri yeni bir depremin güncesi. Ve ruhuna sahil güller hep vardır. Karışık faylarından aşka çıkan hevesleri var hayata. -Mühürlenmiş bir kalbin zarfı kapatıldı. Adının ilk harfi öldürüldü aşk cenderelerimde. -Gözlerinin sözleri akar derelerimde. Kavuşmanın kavakları büyür, büyü ile büyüsü bozulan özlemlerimize.

-Ördüm seni.

- Makûs talihin makasında kestim sensizliği. Üşüdü, sonsuzluk.

-Onu hala seviyor musun? Bunu soruyor, içimde kentini kuran ruhumun perisi? Şair hep sever, hep ayrılır, hep acı çeker, hep birileriyle şifresiz yaşar gibi. Oysa, yaşamak ile yaşanmak, gerçek ile yazmak başka şey. Ben yazılarımda çok sevdim, ben yazılarımda çok kanadım, örttü yalnızlığını örüşüm kayıplar.

- Eprimiş geçmişimin aynasında izlerin duruyor. Ben seni kentsiz aşklar kulvarında bıraktım.

-Aşkı emzirdiğin sütsüz, bensiz gül memelerinin kızılığında seni emdim aylarca.

- Beni emzirdi yalnızlığın anası. Yüzgörümlüğü olmayan bir gidişin siyah tefesinde travmatik halim heceleniyor.

- Bu bilge, bu romantik, bu his volkanı, bu aşk adamı nasıl terk edilir?

-Hangi güzel bu şifreli aşk yayını yapan adamın dünyasında gider?

Yollandı gerçek, can yakılışın zarfı yalanıp kapandı.

-Öldürüldü gidişinin ikinci harfi. Hece bitiyorsun bende.

Aşk için delirme noktasına gelmek herkesin başına gelebilecek bir durum mu, yoksa zaten ruhsal sorunları olan kişiler mi aşkı bahane ederler?

-Bu bilinç abidesi ben, delirmiş mi acep? Biliyor musun beni düşürdüğün düş kramplarını. Sahi bana bu soruları sorduracak kadar seni seviyor muyum?

* Aşka nereye kadar sahip çıkmak gerekir? Vazgeçme noktası, neresi olmalı?

- Bu soyut gerçeğin ipoteklerinde eridim, bir kalışın alın yazısıdır diyerek yanılığın yazgısında ders çalışıyorum.

-Senden kalmak, aşkta kalmak, kendimde kalmanın bulmacasında sorunun cevapsız hecelerinde sustum

- Sevdim sevmeyi emzirdiğin güzelliklerde. Bu yeni doğan ayrılık bebeğine süt annesi bulmak zor gülüm.

-Eylemsizliklerine kaim sevmeler duruşunda sustum.

-Depresif sızılar süzgecinde bir bir geçiyor vicdanım.

- Malum ile melûl arasında maruzatlarımı kapadı gidişin postacısı.

-Beni sensizliğe yolladılar. Posta kodun, adresin, benden sonraki kalbinin küresi, dördüncü harfinde gizli olan "ş" aşkın ikinci hecesindeki "ş" bilinmediğinde ulaşılamadı.

- Bir kadının yazgısında yazısız ve yazsız yaşamak ne kadar zormuş. Hangi hecen anlatır ki dördüncü harfinde öldürüldü.

- Beni ruhun çapkınlarıyla aldatırsan recmetmek üzere seni alacak gerçekler.

* Haykırışın memelerine yapışan kendine kafiyeli şiirsel duruşun serbest şiirlerde imgesiz anlamlarda kalacak.

- Aşk sütüne beyazlanırken, pak gönlümün sular akacak güldür güldür.

-Çık artık düşlerimin permalarından. Kendine sorular sor.

Günü günlerine mahkum eden kederlenişin geçici cümlecinde yüklem olarak kalma.

-Resimlerin unutulmazlığında birlikteliğimiz resim sergisi açmış bekleme sahilinde.

- İki kumru gibi sarıldığımız fotoğrafın rafında kalakalışın andı okunuyor.

Acıyan gözlerle bakan herkes ikimizin çalındığı şarkının dilinde lal oluyor.

İşte böyle ölümüne sevgilerin tuzağında kapanını çek dayanılmazlıklarımda.

- Seni bekleyişlerimin senfonisinde sana ait solfejlerde ritim bozukluğum var. Bir sınavdır, anlatımı bozuk cümlelerin derin sorularında çözümsüz kalmak gibi her şey.

-En zor soru ile en kolay soru arasında aramız . Gönüllerden arınarak "Nice " oldum. Kafka ile Milena gibiydik fikri yalnızlıklarda beklerken.

-Minimize sevgilerin salıncağında bende kalışını salladım. Bir kaygı ile aşkımıza saygı arasında tükenişimin enflasyona çıkıyor.

- Bu aşk pazarında her şey sen gittikten sonra arttı. Hormonlu tutkuların meyvelerinde sağlığım bozuldu. Bu yüzden sağlıklı aşklar yaşayamıyoruz. Beklemenin altın anahtarını sevinç sandığında unutmuşum.

- Hüznün ibriğinde yosun tutmuş suların aktığı ellerde başka bir el benimi sulandırır mı?

- Hiç atlatamamış ve hiç yaşanmamış aşk uruklarında kendimi kaybettim.

- İncinmiş bir peri gibi hep yaramın şark masalında anlatıldım aşka.

" Benim dışımda kimin elini tutarsan, o el bir gün kendi acılarına kangren olacaktır."

-Sevdiği erkeğini başka bir kadınla gördüğünde kadını öldürüp , onu da yaralayıp çıkana kadar iyileşmeyecek kadar ağır bırakıp giden aşk leylası Anelya'nın aşk aynasında tarandım. Senin saç tellerini gördüm sustum orada.

-Sen Anelya mısın? Sen neden beni bu kadar yaraladın ve gittin?

-Unutulmuş türkülerin telinde su gibi aktım. Kederimin balıklarına biraz yem at. Yüreğimde büyüttüğüm yunus,sevginin sahiline beni taşıyacak bir günlerin harflerini sıraladı. Son harfin de öldü. Gayrı ben sende bir ölü alfabeyim.

Hayrettin Taylan

Ölüme Yakın Sevdan

GİTMENLE ÖLMEN ARASINDA AYNI ACI VAR YÜREĞİMDE
NASIL Kİ ÖLÜMÜN ŞARSACAK GİDİŞİN ONDAN DAHA ACI
BANA HER GÜN ÖLÜ ACISI YAŞATTIĞIN İÇİN MUTLU MUSUN?
mutluysan bu son gönül cenazemde
öle kal
öyle kal

Hayrettin Taylan

Ölümle Saklambaç oynayan sevdalar

Şımartma şu savaşları ölüm
Çiddiyete uğur eyle şu uykulu hayatı ölüm
Önüm ölüme giden sakıncalı dipnotlarla dolu
Perakende ve toptan satışlara başlasın yaşam
Ve yaşamadıklarımızı ucuza alsın gelecek
Teknoloji ise kıvırtsın durmadan hep yenilere
Biz kıvırtanları alışık kıvırcık isteklileriz
Çeviri yapıyordu ölümün başladığı ilk doğum günümüze
Hatta doğum günü partisi falan
Hatta Doğumumuza partiler
Hatta partilerle siyaset ediyoruz tok bir geleceğe
Hatta hasta ediyoruz ölmenin kucağında volkanlarla
Ölüm sen volkanlardan daha şiddetli patlıyorsun habere
Herkes bir haber bekliyor sevmek adına
Ey ölüm kimseyi sevmeden alıp götürme yanına

Hayrettin Taylan

Ölümsüz Aşkların Ölmeyen Aşığı-1

İçimin kapılarını boyadım, üstüne seni nakışladım. Biriktirdiğim en güzel özlemleri kapının zili yapıyorum. Yeniden efsunlar şehrini ezdiriyorsun gizli kalmış, senle ben arasında paketlenmiş mecburlarımda.

Kamasıyla özlerimi seninle vuran aşkın ölümsüzlüğünde ölmeyen aşık oluyorum. Ruhun kıyısında unutulmuş eski bir bakışın gözlerinden sana bakıyorum. Gözbebeklerin bir bebek sevimliliğiyle benimden ısıldıyor. Gönül defterime yazıyorsun sana gelmek çok istiyorum; ama denklemin son harfi ellerde. El kaldırıyorsun güzeller sınıfından, ben şairimi sevdim, ben şairimi seçtim. İşte bu adam... Bilmece sorulur, cevap sen, bulmacalar çözülür cevap sen, alacalar allanır cevap sen.

Huysuzluğuma güzelliklerle doluyorsun, gitmelerin karartılarında susturuyorsun. Hani, hatırlar mısın sabah evden çıktığımızda güzel bir hava vardı. Gezdiriyorduk gergin gezmeleri. Bir kırk ikindi yağmuru yakalandın, incecik bir penyen vardı. Islanmış ve bir ağacın altında bana sarılmıştın. Ben gömleğimi çıkarıp sana vermiştim. Her şey Türk filmi gibiydi. Şimşekler çakıyordu, içimdekileri sen görmüyordun. Korkuyordun, ağlıyordun

Neden ağlıyorsun dediğimde şimşekler demiştim. Biricik babamı şimşek çakmasından kaybetmiştim. Seninle ilk kez çıktığım, hayatımın en güzel gününde yine şimşekler şarkılarını söylüyor. Ağacından arkasından çıkmamız imkansızdı. Mesirede kimseler yok, arabamız uzaktaydı. Sen ağlıyordun, üşüyor, titriyordun. Şimşekler çakınca yarı ölü oluyor kalakalıyordun. Gözyaşların, şiddetli yağmur etrafımı sel alıyordu. Ben de üşümeye başlamıştım, atlele oracıkta kalmıştım. Hadi her şey rağmen arabaya kadar gidelim diyeceğim sırada ben ağacın altında yarım çıkmıştım sen hala ordaydın. Bir şimşek altında kaldığımız ağacı vurmuştu, seni çekmiştim; ama sol kolun, kalbini vurmuştu. Yara bereler içinde seni kucağımdan arabaya taşımıştım. Deredeki su biraz süreklemişti. Aşkın selinden, senin gözyaşı selinden, yaralarından, dertlerinden ayıklanmış öylece seni hastaneye taşımıştım. Sol yanın hala yanık, hala yaralı, hatırlıyor musun güncenazım."

Şimdi ne zaman şimşek çaksa hayatın neresinden bakarsam bakayım, önce gözlerin damlıyor, önce sözlerin akıyor, önce geçmiş zamanlı hallerin beni senden vuruyor. Sularına setler yaptım, bütün dünyamı kaplı sularında. Yeni yağmur sonrası, bir gökkuşağıyla içime uzanışını tümlüyorum. Gelişlerinle ısınıyor, huzur. Benimi sarıyor, ruhumu sarmalıyor şimdilerin şeklinden şiirler yazılıyor sensizliğin kimyasına.

Geceme sessiz aflar seriyorsun duygusal cephenle. Aşkın en bildik, en sık oynanan sahnesinden beni oynuyorsun. Rolünü ezber etmiş olmalısın ki hangi senaryoyu okusam senden sahneler çıkıyor, beni zoraki artist ediyorsun bir şehir yakıldığım dünyamdan.

Bulutça nemli ülkene yağdım özleminin buhurlarıyla. Yağdım yağmur üstüne. Yağmurlarla anlaştım, senin bastığın her yere damla damla beni yazsınlar. Gözyaşı döktüğün her yere içsel fidelerim büyür, yaralarımın sahilinde sensizlik ormanı Amazonlaşıırken, içindeki ceylanlar neden hala yoksun yanımda.

Yarınları sakladığın güzelliklerin baharında sen çiçek çiçek orda yalnız meyve olmadan dökülürken hayata, bu aşk yolculuğunda seni sevdikçe neden yazlarımın, buluşmalarımın, gecelerimin, ömrümün hasadı olmuyorsun? Susturulmuş ahlarcının coğrafyasında yerleşik bir krallığı yıkmak için çırpınma. Belkis olup benzersiz, bensiz saraylar inşa etmeye gerek var mı? Benim gönlümün sarayında, benim ömrümün sultanı olmak varken neden gizil dünyanda tayflarla aşk- tayr ile bensiz kalışları büyütüyorsun.

Bütün iklimlerim, bütün meyvelerim, bütün şiirlerim, bütün olan her şeyim seni

gösteriyor sevdiğim: çünkü yaşanacak bir ömrü sana boyamış gözlerim ve özlerim.

Hayrettin Taylan

Ölümün Bile Ölümcül Kaldığı Klanok Aşkımız

Usumun artçıları ruhunun rengini tetikliyor
Etkilenme çışnisinden çıkıyor ümmi ümitlerim
yazgının veremeyeceğı verişken istemlerde
kavuşmak için kani asillerime Aslı oldun ki
Umursamaz her şeye kilitlendi kalışın
Anlar mısın? bensizliğı
Çıkalım mı aşk çölüne
ben Yusuf'un düştüğü kuyudayım orda
Sense aşka susamışken kovanı gönderirken başlasın aşkımız
Gerçek sevmek!
Gereğinden sevmek gereğı
Sönmemiş arzulara aruzlaşmak
Ruhumuza uymayan ölçülere medd olmak
Alınmış alinyazısına tarihlenmek
Ruhumuz öyle kansın ki
ölüm bile ölümcül kalsın sevdamızda

Hayrettin Taylan

Ölümünü Beklerdim İhanetini Asla

' bir aşığı ölümcül kılan tümceye ithaf'

Alınmazdım sere serpe hislerin kaçışlarında karakış olmasına.
Her yüklemim hesabında özne olarak gittiğim kaçışların kaç milimindeyim.Mil tutmuş
avestalarımın zinde ile zevke dairler çizeriz.
Azılmışlığın gergefinde gereksiz sözceler kadar morel bozukluğunu lüplüyor
tavırlarım
Gömütlük pişmanlıklarımı sırrıma ve sırtıma alıp geldim kapına.Kapı ile yuttuğum hap
arasında biraz iyileşme sürüncesindeyim
Hani hatırlar mısın? Size geldiğim ilk gün,kapıda sana getirdiğim çiçeklerin olgusu
kadar utangaç halde kapınızda bekledim.Geç açmıştınız kapıyı.Bir yabancıydım sizlere.
Hem de çaldırmak isterken çıldırısıya kadar ruh kapını suskun,samimi,göze girmenin
tümlerini oynayıp gittim oturdum salonda açık kahve koltuğa.
Boşluğu doldurmak için bütün klasikleri okudu hayat.Merhabalaşmalar,sense ailene bir
damat adayı getirme hevesinde utangaç garipsi hallerine dairler çizer gibi mutfak ile
salon arasında ben ile sen arasında kalakalmıştın.
Ömür dediğin nelere nadas ki bilemezsin nazlıcan.Miyav ile başlamıştı,
yavlarımız.Yavalarımızla biçtik aşk yulafımızı.
Kendine kal olan kalmaları sildik, Ankara senden kara bahtlı olmalı ki, kara sevdana
çalakalem, ele alem eyledin beni
Şahi...sahanda emeklerimizin hatırına neden buncalarımıza oncalar ektik.Elektikti
sevimizin elektriği,senle gecenin körüne bitiremediğimiz konuşmalarımız vardı.
Hani bir ara,arka arkaya seher kuşlarını uyandırınca diğer gün gurup vakti yatı
kalmıştık, tellerimiz açık kalmıştı.Uyandıgımda uykuda çıkardığın sesi duydum.
Tırtılımmmmmmmmmmmm Tımmmm ben şifrelemişti rüyaların hayallerin uykuların...
Ne çok divane anlar türemişti uzak kalışlarımızda. Yaşamaklar kendi yaşlarında,yaşlar
kendi yaşatışmışlıklarında beni dehrine çekiyordu.Ne çocukça çabalar büyüttük
bütüncül sevda okyanusumuzda.Sen hep uzak denizdin.Bense aşkın Barbaros'u
...Uzak aşkların, uzak sevda denizlerini fatihi, dahası aşkın ta dalgasıyım.
Yasak olan yaşamaklarda, yaslarımı yasamıyorum.

İçi gürleyen her fırtınanın hisle ve tenle öpüşmesi anında an be an olan bir gelişin
sana gelen gerçek haliydin
Eğlendik-durduk,sevdik, sevidik, surlarını bize saklayan özlerin göğünde.
Sakınmaların sanmasında beni andığın her özete kitap dolusu aşklar olduk.
Hani hatırlıyor musun? Sizde kaldığım bir gece herkes uyumuş,sizn balkonda el ele
yıldızlara dokunmuş dersi vermiştik.Nasılsa ikimiz hocaydık, zorlanmıyorduk.Ay gözlerini
kapatıp bizden utangaç kaçtığında ağabeyin görevden dönmüş,balkona geldiğinde tüm
gece gibi kararmıştık.
! Ben b-öyle,sen söyle işte aşktı onlar nazlıcan.
Öbek öbek duygularla,zincirleme tamlamalarda kaybolurdu aşkımızın güvercin öznesi.

Bu aşkın tam-da "orta yerinde" yar sen bir aşksın.
Ey Zeus,Ey İsis,Ey Zeliha ey bütün eyler...
Söyletir misiniz benim olan tutuluşlarımın kurdi hicazkar makamda.
La sesinde la - illa sen diyen lal özlemlerimin adresizliğine taktın aynanı.
Kararsız -yazgıdan" aşka, aşktan kara sevdaya,kara sevdandan kara bahta yapılan
hatalı duble yollarda güzellere çarptı hazımın caz hali.
Oysa ben sana dair sanattım,
Oysa sen bana dair kitaptın.Bir anlık hafif dalışlarda diplerde su arama sevdası beni
sensizliğin ağına attı.Oysa ben sana; umutlarımın oğulluk döneminde teğet çizmişim.

Bir hata pardon iki hata, pardon iki... pardon iki.. Baksana hatalarımı ikiye kadar sayabiliyorum.Biri Edirne gezisi ...Diğeri Tunus dönüşü..Nedense hep gezmeler öncesi ve sonrasında sen beni beklerken,hediyeler beklerken...Ben geldim; ama gönderdiğin gibi gelmedi dudaklarım.

Evet,hediyeler aldım en güzelinden,evet seni çok da seviyordum.Evet, imtihan ... Evet yanılgıların silgisini kullanamadı vicdanım.Hazların açacağı açtı sulu sepken anları ve ben sensiz başka ayıpların zevk tarlasını sulamakla meşgul, meçhul,hain akisli bir esrik sevenindim.

Sense kayıp yıkık dökük acılar büyütüyordun kendi düş şehrinde.

“Ve ölümü bekliyordum bunu senden beklemiyordum.”

Hangi kapıyı çalsam, hangi sokağa dalsam,hangi göze baksam, hangi anı ansam bu tümce.

Ne kadar güvenmişsin bana ne kadar temiz bir yürek çizmişim sana.

“Ve ölümü bekliyordum bunu senden beklemiyordum.”

“Arkanda bıraktığın ölümcül tümcen “yalnızlığın uğultusunu atam bombasına eş ses olarak artıklıyor hüzn kulelerime.

Ölümüne seni sevenin esir düştüğü bir uzatmalı yanılgıların yangınında içini yaka yaka sevimlerimin kül olmasını izledim.

Bir ömre, bir sevdaya, bir şehre, dahası nice ilklere açılan bir kapındım.

Kapımdan atmadım, kapıma kapanmadın, sen kapımı,kalbimin kapısını kapatarak bütün enlerinle gittin. Benden gidişin bile ikimize ilkti...

Her çalınışında yüreğinde yankılanan bir sestin, türkü türkü ağlardın ağlarımıza.Örüntülü,görüntülü, kuralsızlıklarda kayıp amanların yitik düşlerini Yetim hallerini derleyerek gittin bendelerden.

Sana özleyişlerimin her ertesinde,biraz gelmenin her arefesinde silemediğim tümcelerin sıralanır. Yalnızlıklarımın öz-etİ... sen..sen

Bir de “ölümü beklerdim bunu beklemezdim”

Hayrettin Taylan

Önceleri şizofrendim şimdi ikimiz de iyiyiz

mutluluğun arifine sordu beni ehli keyif
özlerinde tutulan tutkunun çakırkeyfinde yakıldım aşka
sevda yakam bir araya gelmedi huzurun yansıklarında
dilimdeki hicazlardan mecazlar sundum sana
masalımızın mihrinde cemi özne kıldı devrik hıncıma
yalnız bakarken denizim sana dalgalanır
sana vurgunluğumun köpüklerinde zelal olur ömrüm
tutuşmuşluğumun ironik süzgecinde özlenir yaşamadıklarım
en içten söyle nevroitik yeller esmeden ellerinden
yalnızlığının provalarından cansız bir manken seni oynadı benimde
mumyalanmış bir kabullenişin dizinde diz çöktü mecburlarım
üşüten bir kalışın arkaik mevsiminde mimlendim kederime
eskiz yaranın üstüne derman yazıldı yazgım susamışken aşka
çağırdım bağırmda korlanan kavi özlem perilerini
yıldızları yıkık duvarlarına astım,astımlı bir çizenin olarak
nefessiz kaldım, nefsimle gidişin arasında
bir ömrün ödevinde defterim bitmişti yeni anladım
sensizliğin oynayan algılarıyla dalgalandım umursızca
huzur diledim yeni yaşamın nemli baharlarından
hüzünlü dinamitlerimi patladım devrik hazlardan
durulanmış buluşma sular akar susamış gelişlerimde
nemlenir halim,sıraya girer güzellikler bir güzelin kalbinde
bir günlerin şizofrenik uçurumdayken
elbet tutacak elimden,dilimden,bir güzel
muhtaç olduğum hevesin dizesinde sözlenecek imgesel seviliğim
sözce aralarına lekesiz bir gelecek biledim özümnden sözümnden
gayrı umutuzuluğun sağanaklarında ıslanmıyor acılarım
sustum gitmelere
ve şimdi iyiyiz aşkı
sen de iyi kal, kalamayan asri tutuluşumun günşehri

Hayrettin Taylan

Öncesiyim İç Çocuğun

Yüzüm,çözüksüz günöme görünmez olur
Gözüm,,isimsiz gidişine gül olur solmaz bağrımda
Şimdi hayatım tümöden köküyor
Gök orada senin gibi yayılıyor yalnızlığımın üstüne
Yaralarımın söküğünü suskun lavların yamalar
Acıktırıyor vuslatını
Yarın tok yarım olasın diye
Vedalaştığın bütün benlerden kirlenmişsin
Kilo almış yalnızlığın
Zayıflanmak gerek hasretlerimiz için

Aşkın kırçıl atlasından güzelleme-2

Aşkın sustuğu mecrada başlıyor g'özlerimin göğü,
Aşk ve yıldızlar gibi semaya takılıyorum
Yıldızları tesbih niyetine çekiyorum
Samanyolunda yolun karışırken aşkıma
Metafizığın kurgusunda kurların felsefi tem
Algıların olgularına nem
İyileşmenin hoşluğunda boşluğuma düştü düşlerin bu içime gam

Dile gelmeyen dilekler-3

Çağırdığım dillere aykırı bulundu bağrışım
Hiçin sen kedisi gezer sakrak sokaklarda
Aklında gezemediğim güncelerim uzanır
Fire vermeye başlar fırsatların
Fitre verir hasretin yalnızlığıma
Bu aşk fakirini doyuramazsın öyle
Sensizliğin zifirisindeyim göremezsın
Aramızdaki muamanının mamasını yiyemez iç çocuk
Algısal zehrin yalnızlık ortasındaız
Ağlatma sevdayı
Erkin yengisinde kaçık hayallerin var
Gidemedim direncin sayralarına
Gidemedim senden

Hayrettin Taylan

Öpülsü ölücükler

ki her kıyım beşik olmuştu, bir yaralı ceylana, her kıyımda ölümün ayak izleri vardı
geldiğin güne değin, kimi emzirdim..ve kaç hayat kurtardım..bu güne değin..sen ayak
basanlardan ilkin..insanoğlunun..

yüzünü getir öpeyim..çıplaklığını getir örteyim..

bırak ayazlardan soyundurayım seni..

ruhumdan alır..dudaklarım o sınısıcak nefesini..

kıyılarında demir atmış bir kaptan gibi izlerinin zevkindeyim

ifadi emziğini emen bir halin yalındaşıyım

başın dönüyor diplerime indikçe, esrikliğin hırçınlığımdan değil, kendimi sana
yumuşacık sunuşumda..

kurtardığın bütün hayatların kadar hayat sundum sana

bir ateş yaktın şimdi kalbinle..okyanusun dibinde..

esrik bir istemin son hoşluğunda bir boşluk masalyım sana

ki artık..bizlede sönmez..bırak yağmurlar yağsın üstümüze..

perilerin analığından kalbimin hizmetkarlığına

ki her damla..seni bana getirir..

hiç azaltmadan, durmadan çoğaltırım seni..

beni çoğaltan her damlada ömür uzuyor

sönmez bir sevgin şafağında leyli bir anın hecesinde ilk halim sen oldun

ki her damlada biz yağarız..denizler denizlere.

.yağmurlar yağmurlara..sular sulara..ateş ateşe..ay güneşe karıştığı gün..

o gün..bırak dudaklarını bana..

Hayrettin Taylan

Örgütsel bir suçtu seni sevmek

peronlarını yakan neron bendim sevgilim
kendime gelmeyi de yakarak r'aylarına kadar yakıldım

çekiyorum kahrının tespihini teşbihler gölgesinde
kendime sana benzeterek
susuyorum bitmeyen suskular uçurumunda
ucu ucuna yetişen bir ipin aşk cambazı olunca
gidişlerin bitmiyor...

bahtıma yamaladığın vuslat güllerinin dikenleri batıyor sineme
bunca buncanın içinde ertelenmiş hasretlerim yücelir aşk yüzüne
örselenmiş kalakalışların sularında ıslanır usum
uslanır her halim senden sonra eklediğim sözcüklerde

pusuda bekleyen bekleyemediklerim vurulur senden
kanar aşk

örgütsel özlemlerini yazar yazgı kendi duvarına
tutuklanır tutkum
artık gönlünün hücresindeyim
zarlarıma kadar biyolojik istemlerim depreşir

bedili ödenmiş eskizlerin yüreğinde yürür sol yanımda
yanar aşk

gitmenin geleceği asla yok
ama gelmenin bin bir dünyası var
ister aşk

maskesi düşer düşlerimin
görünür aşk
sistemin sülünlerine karşı mecnun olur aşk dirilişim
direniş ister aşk
en anlamlı sözcüklerin baş harfine meftun olur isyanım
hilelerimin kışını kırar bahtsızlık
haberi yok aşkın
haber ister aşk
vazgeçemediklerimde kalır bütün kalışlar
gelişimini ister aşk
ister aşk
ister işte.

Hayrettin Taylan

Össiye

İlimi yürüyüşü senin gözlerinle tanıdım. Kelebeklerin su içtiği nurlu denizlerde, engelleri aşamayan, karanlıkta tütsülerle ağlayan sandalda hayatın kumarını oynayan sevdalılarla dönmeyi düşünen içi parçalı bulutlu bir küreyim. Hiddetle kırılan dalgalarda tan ağarınca dalgalarda görünür gerçeğin dibi, sana gelişimin hızı. -Kaldırımlarda, yürüyüşünde sesi işlenmiş bir ceylan gibi henüz yeni yazılmış sorular gibi bakıyorsun.

Yürüyorsam seviyorum demek. Adımlarda sensizliğin şifresi atılır. İçimde atılmayan hisler sislere bulaşıyor.

Bu şehir sisli. Bu aşk hisli. Görünene değil, görünmeye görülmek bir soru oluyor. Bir testin ortasında senin sorun çıkıyor.

Belki oluyor, bu soru senin. Ruhunun tümceleri işlenmiş. Yüreğinin şıkları, şıklığın hatta tüm hayat eklenmiş. Kolay bir soru gibi...

Zaten sende öyleydin. Bir yıl boyunca sana çalıştım. Sana gelmek için. Denendim her an. Seviyor gibi sevmen var ya! İşte bu arada umutlandım. Umudun Everest'inde önce özlemine, sonra sevgine, sonra sevdamıza tutundum. Tırmandım hep.

-Sense gitmişsin kanyonların, ulaşılmaz dağların, başarının en yükseğine. Nefessiz kaldım. Orada alışmışsın. Ben hazırlıklı geliyorum. Sensizlik bitiyor. Orda başka sensizlikler, açlıklar; hatta havasızlıklar başlar. Tutunamayanlara tutunmak. Amaç bir anda amacına zincirleniyor. Ruhun esemesinden sana mesaj var.

"Gül bir ömrün kokusunda sevince yayılmış." Sen bir şarkının bestelenmemiş öncesindeki çalışma kadar nağmelisin. Sen, bir kitabın en öncesi kadar öncesin. Sen, bir düğünün ta öncesi kadar önceliklisin. Sen, bir anayasanın öncesi kadar kanunsun. Sen, bütün icatların en öncesi kadar kederlisin.

Sen artık bir sen ve son değilsin. Ben, bir bulut oldum. Sana yağmur olarak gelmek için. Ben bir "söz" oldum, şarkı olup sana okunmak için. Ben bir tohum oldum, meyve olup sana gelmek için.

Ben bir ben olcam. Ben ben bir sen olcam. Boşlukları yıllarca çalışmalarım dolduracak. Orası ilk sevişmemizde doğacak olan fakülte çocuğumuz olacak.

Ben böyle gelicem sana. Sen orda bir sınav gibi duruyorsun.

Heyecanım artıyor. Hayallerime volkanlar ekleniyor. Ruhsal betimlemelerimi göremiyor. Önyargılarım artarak ön sevinç oluyor.

Herkes bir şey söylüyor.

Masallardaki tüm düşleri öztleriz de, birini yaşamaya gücümüz yetmeden senin peri halden, soru hale gelmene şaşarız. Sen, yüksekte bir kayanın altında, denizde derin bir akışın altında, yüreğimde yalınayak gezinen, helecenların içinde, rüzgarı bile asla hesap edemediği eşislerdesin.

-Gönlüme zamansız düşmüş bir kardelensin. Bana bir yıldır kışa yaşatmadan belli. Çöz babam çöz... Bir yıl boyunca seni çözdüm, sana tırmandım, yurdun dağlardır, hep yüksektesin, elimden tutamuyorsun... Hayallerimin kardelen olmuş... Bir hayal değil mi ki işte biz sunduğun...

Yüksek bir dağ, yağın kar ve içli, sorulu, cevaplı büyüyen kardelen...

Ölümsüzlüğü ve çözümsüzlüğü kutsal kılan vazgeçilmezliğin

Sevdası gibi, seni solumakla, sana gelmek için nefessiz kalmakla meşgulüm.

Ya kazanamazsan? Dünyanın en tehlikeli önyargı cümlesinde kalakalıyorum.

-Ya kazanamazsan? Ya...lar uzadıkça sevdamdaki atomik inceliyişler büyüyor. Kaybedişlerin sorusu suskularını derliyor, hayırlısı sözcesi imdada geliyor ve beni tesellilerine alıyor.

Sana gelmemek senin olmamak dünyanın sonu mu ki? Bir yıldır, tüm hayallerim, tüm zamanım, her şeyim; ama her şeyim senli. O, kadar senli benli olduk ki sensiz bir

saniyem ziyandır.Reklamlarda , dinlediğim müzikte,izlediğim filmde, dışarıda,içeride, hayalde, rüyada, cennetimde,cehennemimde sen.. sen arası sen... Kurallara sığmayan bir sığılıkta,safir oluyorum.Ve sen Hüsn'ü Aşk'taki "Hüsn"oluyorsun.Senin kimyanı bulmak için kayboluyorsun.Kayıplar dasın.Hüsnün bana hüznün oluyor.. Yaralı, bilgili, ilgili, her anı silgili Mecnun oluyorum.Önüme bir sürü Leyla çıkıyor; ama senin suretin okunmuyor bende.
-Vahalarda sana ulaştım.Sınandım.Seni geçtim.Hedefimi geçti; ama bu senin sınavın değildi.Bu net.Bu netler sana yetiyor.Bu niyet yetiyor.Yetim kalan tüm hislerimle sana geliyorum.Geleceğimsin.Geliyorum sana.Bilgilerim artıyor.Çözümsüz bir denklem gibisin.Dengin olmak için çözüldüm sana.Formüllerin formunda sana açıldım.Senin yüreğin Antarktika gel erit diyorsun.Buzul denizde yüzmek bir rekor.Senin kıtana gelmek bir rekor.Bu net.Bu netler yetiyor.Aslında nazın aynı,sözün aynı,tarzın aynı; ama nedense zorlanıyorum...
Kolay gibisin.Ama bir tazi gibi koşamıyorum.Sen de bir ceylan gibi kaçmıyorsun.İninde hırlayan bir kurt gibisin.
Aşağıdakilerden hangisi işte duyguların dervışı"olmak sözüyle anlatılmak isteniyor.İşte bu sözün bile heyecanlandırıyor.Sen aşağıdaki diyince kendimi aşağı atasım geliyor.Her sorun dağ gibi çözdükçe aralaşıyorsun.Meyveler yetişiyor içimden.Umutlarımın çiçeği açılıyor.Hayatımın beyaz yaprakları açılıyor.Seni oraya yazıyorum.
Yazıyorum,çiziyorum.Yanlışlarıma Mecnun,Ferhat,Kerem,Romeo,Le Lo yetişiyor.Bak diyorlar,şöyle seversen böyle sever seni, onun nazları bitmez, onun sözleri bitmez,onun soruları bitmez; ama her güzelin kalbini kazanmak şöyle böyle aynı ...
Seni sevmek başkasını sevmeye benzemiyor. Senin olmak bir geleceğe hazine olmaktır. Sana geliyorum.Herkese kucak açtığın gibi bana da aç.Streslerinden kurtar beni.Önyargıları çürüt.Amaçlarıma güneş ol.Aydınlat.Şev ve yaşat.
Bir soru gibisin. Kime,niçin,nasıl yazıldığını bilinmeyen bir soru gibisin.
Bir yanıtın içsel yangınlarına su oluyor.
Sulara ve anlatılmaz sevdalara gidiyorum.
Bir cevap gibisin.Sırf benim için belli olan bir cevap gibi.
Gün güne,an ana,heyecan cana,her şey bir şeye odaklanıyor ve sen çıkıyorsun karşıma.Orda seni çözdükçe hayat rengine bürünüyor.Ve sen ve ben kalıyoruz bu aşkın son deminde, zaman yetmiyor seni yaşamaya ama geldim işte,bak şimdi gözlerim, her sayfada saklanma, her soruda aklan, çözül bana, soyun bana, seni evirdikçe hazlarım artsın.

Pervane böceğinin ışığa küstüğü o anlatılmaz anlar gölgelenir ansızın aşkımız şimşegine çakılır,elimde kalemim, yüreğimde alemim aşkı cebimizde geleceği kaybolmuş bir zar gibi gezdirerek alışıyoruz yaşamaya.
-Kimimiz yek atıp, kimimiz düşüş atarken hiç bitmeyecek bir ruhla açılır beyaz kağıtların yazılmış çözümlerine. İşte hayat,işte sınav, işte sınav günü ben geldim, bütün gelmelerim geldi gerisi boş...

Hayrettin Taylan

Öyle Bir Ağlıyorum Ki Annem Görmesin Nazlıcan

-Eski bir yara yazıtından okuntu metinler-1

23. 23. 2010

-Mahşerim damlalarından oluşacak biliyorum. Bir gün cennetine belki alacaksın.
-Sen huri olarak yürüyeceksin aşka üşümüş kelekler arasında.Güneş gibi yansıyacak celalin.
-Lafım bitecek, hafızam silinecek. Yeni bir ben bulacaksın karşında.
İlk sevdiğim adam, son sevdiğim adam olsun diye sana döndüm.
Benim ilklerimle sonlarım bir birine düğümlü.Kördüğüm olan sendin.
Zaaflarının zayıflarını bir türlü kurtaramadın. Saklı gözyaşların var biliyorum.Benim için her acıda ağladığını biliyorum. Kimi sevsem, beni sevmek içindir onu da biliyorum.
Ben senden gitmeyi aşk bildim.Ki sen benden çıkalı çok olmuştu.Onca zaafın arasında zarfını kapatacak sevgi yapıştırıcılığı oynayamazdım.
Öyle güzel yazar ki sözlerin okursam aşk , okumazsan damla.
Beni biraz ban bırakır mısın?
Solumda üreyiş, içimde türeyiş, vuslatımda sarılış, gelişinde beyaz düşler sıralanmış.
-Tedavi ediyorsun yokluğu. Hiçliğin yoklamasında nefesin, nefesine bileniyor.

Evet, sevgilim Rabbim bütün imtihanlarımı seninle verdi. Bir bir sınavındayım. Dersim çok. Çokluğa geçtim, sensizlik dersleri boş geçtikten sonra.

-Yazdıklarım var yazgımda. Okuyamadıklarım ve dokunamadıklarım var. Solmayan gülün aldı yanı başımda, gözleri sana benzeyen oyuncak ayın .Ha bir de üç tokan.

-Üç toka:

-Sen, ben, birinciğimiz.

Yara kabuğumda yazılmış aşk ismin varken başka yara çare mi çar mı olurum bilemem.

-Bensizliğin belisiyim.

Sensizliğin velisiyim. Gün yüzün, aşk yüzün içimde gelin gibi süslüce duruyor.

*Duruşunu tütsüle. Ketum olan kaygılarını yamala. Kırışık olan can yaralarını ütüle. Tutulmuşluğunu yenile aşk çağının lirik ışıltılarında.

Aşkta aşka aktarılıyor gözlerinin yazdıkları.Okunuyorsun en uzaktan. En yakınlarımı yakıyor diyemediklerin.

Güzelliğinin sultanlığını yaşamak için son sultan olarak kalmaya kararlıyım.

-Gözlerimden okumalısın tahtına olan yakınmalarımı.Beni senden tanımalısın.

*Damlalarım zam yapıp durma.Sen gelmedikçe her acıklı şarkı, her acıklı filmde ağlayan benim ben.

-

Gidişini tanıdım en çok.Belki gelişini tanımak istedim, belki bende kalışına kallavi bir ömürdaş olmak istedim

-Anla beni kadın!

-Mahşeri gölgene taşıdım.Taşındık sana doğru. Taşıyor yüreğimden artanlar.

Setlerini aştık. Serkeş bir halin alisiyim. Engelleri kesen zülfikarımla doğruyorum imkansızlıkları.

-İmlası bozuk ayrılıkların uzatma işareti gibi dokunamadıklarımın üstüne gelme.

- Gelme kadın!

Gönül gözüm seni görmekten öte görüntülerde. İçsel mavzerime

Gelgit olup beni vurma sahillerine.

*Islak bir geçmiş kaptanıyım. Sahiline sürüklenen her kayanın taş haliyim.

Taş kesildi hatalarım. Taştan bir aşk çıkar mı kadın!

-Öznemi neden yetim ve aşksız bıraktın diye.Bütün cümlelerimin içinde yüklemim ağlıyor.
-Eylem ve hüznün yüklemi olarak vurguladın özneni.
Evet, ilk sevdiğim aşk sendin, senden o yüzden gittim. Bu aşk hep vurgulanmış olarak kalsın.
-Kadınlık gururum da yanımda balsın be adam!
Tanımsız kelimeler gibi sözlüğünde gezinen güzellere öğret cümlelerini.
"-Kim aldıysa koynuna ona git diyeceğim; ama korkarım ki dünya turu yaparsın "
-Be adam!
Gönül listemin en çalınan parçası olabilirsin. Ben kadınlık gururumu, duruşumu, sevdami, sana olan bağlılığımı,bir de masum aşkımızı alarak gittim.
-Ya sen be adam!
-Hangimizin damlası daha değerli? Hangimizin sevgisi daha içten?
Bak gördün mü Cd sanki cızırtı yaptı.Bak gördün mü dünya solundan ,sonsuzluğundan, aşkından dönmüyor.
Bak gördün mü aynı şarkıda ağlıyoruz mısra mısralar susarken.
-Akustikliğinde kaldı algılarım. Paramparça olmuş güzel günlerin içinde kaldı yaşama arzum.
-Be kadın! Son replik öyle kalmışsa gözlerinde gidemem ben senden gidemem.
-Sahnen yüreğimde perdeyi açtım. Gelip salına salına, güleç yüzünle oynamalısın.
-Her acının rolünde oynuyorum, damlalarım yetmiyor seni istemeye.
-Kendinden önce bana gelmesin be kadın!

Hayrettin Taylan

Özlem Savgısı

Keyfe giyinik gürültülerle koşuyor özlem savgısı
Çılgın hayfın son hecesine ekledi beni yalnızlık
Fışkıran bir hayalin " den " halinde çekimlendi beni arzular
Havada uçuşan gitmelere benzer gitmelerim
Gidiyorsan git diyemedim kelebek vadisindeki güneşine
Orada ölümcül öpücükler derlenmiş bensizlikten..
gözyaşlarıyla gidenlere destan yazan lekeli bir vicdanının ummanıyım
sebepli ve sebepsiz her acıya yazıldı dalgalanışım
kaldım sana kalıntılardan alıntılar alındı bana
ahensiz bir aşk cenderesinde teğet geçti gelgitlerim
gelmen için için işlendi içinlerimde
sevmen için seviler büyüdü Leylalar vavında
kalman için kumrular kopyalandı bağlanma mumyalarımda
gel demeni bekleyen gelgeçli bir dervişin postuna büründü halim
gayrı yeni bir iklimsin iliklerime kadar ilgi sağanaklarında
hazanlarımın son yaprağına seni yazdım yeni bahar olarak gel
bir kırk ikindi yağmurunda ıslansın tüm dünyam
beni alsın sellerin başka ellerin güzeli değil
sonra kurut beni kurtarılmış Kudüs kadar kutsi istemlerinde
sonra sarıl ayıp değil bunlara bizden sıcak yaza hasattır
biraz da öp özlemediğim meleksi hislerinden
ha biraz da kal yanımda yangınlarıma damla damla
sonrası kavuşmanın algısıdır sevmenin çalgısıdır yaşamının aslıdır
suretlerine "olur" demeyen bürokratik olmayan senliliğin salgısıdır bekleyişim

Hayrettin Taylan

Özlemin Özlemi

Ey Özlem! Gel gayrı yürekten su gibi akarcasına hani o sevdiğim bakışınla
Zayı ilanı veren ruhumun en kesif zamanı
Dağılma dönemi yaşayan artist sevdaşörün son kılıcı kendine saplandı
Sen yaralı ben yara bereli bin parçalı bir çaresizliğin
Gel gayrı bu ayrılık ağrıların tüm sevenlere milli marşı oldu
Gel gayrı sözü bağrıma saplama beni ölümüne bağlama
Gel gayrı sözün sözü tükendi ben tükenmişliğin kör gözü
Gel gayrı sızım ol gözüm ol sözüm ol hep özlediğim hep seveceğim ol
Gel gayrı ölüm ölümüne yakın sen sana ben benden uzak
Gel gayrı tüm ümitlerimin hatta yaşama okyanusumsun
Gel gayrı hatalar hatalara hat oluyorken kapat bu hattı
Gel gayrı bilenmezliğin bilgisi sensizliğin ilgesiyim
Beni bana yoldaş eyle.
Sensizlikten öte, ne acı, ne ölüm, ne hayat tanıyorum.
Tanıyorum tanıyoru ve seni tam tanı mıyorken
Gel gayrı seni ömürlük tanımak mutluluğunu nail eyle

Hayrettin Taylan

Özleyiş Atlasında Maviler Ben Der

ödüllendirilmiş özlemlerin dilinde yazıldın bana
...:Sensizliğin sessizliğine gün olup bekledim aşkı
Sevmek ile hayatı paftalamak arasın uzanır ruh haritam
...:her zerremde senin tonların kendi atlasını boyarken
soylu kalışların kavında yanıyor sevilmişim
...:bir günlere dökülüşün orta yüreğinde artıyor sevgim
istiyorum istemden, hissemenden,hissimden seni
...:kopup gelen tutkuların selinde sürükleniyor umudum
susup gelen güzelliğin elinde sihirleniyor ufkum
...:sana ulaşmak için koşuyor ruhumun tazısı
sense ürkek bir ceylan gibi
...:uzakların eteklerinde koşuyorsun bensizliğe

emsalsiz bir iç dünyanın sarayında sultanım sen
...:sayfan ile kapın açılır isteyişin hikeminde
aşkınla huzura gömülmüş sevginin derinliğinde
...:fer oluyor periliğin
biraz daha büyüyorum sana
...:sol yanımın yangınlarında biraz daha ısınıyor buzulum
erittiğin ömrümün sularında akıyor sefan
...:sevgiye sigortaladığın yaşam bürünür güzelliğine
bir sen kazası yaşar ben
bir sen sefası çeker ben
bir sen arası aşar ben,

...:kotası dolmuş yaramın kabuklarını siler her şeyin
sen meleklerle ders veren aşkımın eleğinden süzülen ahu
...:sen ruhumdaki eşsiz akışın çeşnisi
sen asil bir çarlığın , çariçesi
...:sen geleceğimizin coşku pınarı
sen mistik yontumuzun tortusu
...:sen yeni sevdamızın, mahşere kadar ışıldayan şelalesi
sana geldim, bende kalmana geldim, kendime geldim

Hayrettin Taylan

Özleyiş Manzumesi

Ana rahmine düşmeden önce başlar özlenenler ve sonraların sanırları.. hep bir yerlere çıkma çabasını yakar ve yakalarız. Neyi özlediğimizi bilmeden ilk kalp atışlarımızla bedenimizin ruhumuzun içine yerleşik olarak kalır özlemler. Küçük beden en ısıcık kollarda kendine arayış besler.Ağlarız ki o sıcaklığa akmak için. İlk kalp ve adım atışlar ilk kelimeler etrafı dünyayı tanıma telaşdır özlem.. Beklenenlere büyümek için kavuşma yarışıdır özlemler.Oyunlara oynasıl ve bitişik kavuşmalara gitmektir özlem...Hani benim sana geldiğim ilk gün gibi.Sıcak bir Ankara sabahına sıcak bir İstanbul sevgisiyle dahası İstanbul büyüyen bir çocuk Ankara da oyundaşlığıma kalıtsal bir anıtlaşma günüydü.

Özlem..

İlk gençlik hayallerimizi emziren çılgın bir ırmaktır.Akar en uzun hayat toprağından, masum keleşin bakışlarına. Kaçamak el ele tutuşlara aşk oyunlarını öğretmektir. Hani annem –babam görürseyi korkarak yaşamaktır. Her dokunmanın ilk adı olan gençlik genidir, delice, içten, anlamlıca Msn 'de sabaha kadar aynı şeyleri anlatmaktır özlem. Mahçup bakışlara camda seni görmektir. Okul kırmak, pencereden kaçıp gitmek,tuvalette giyinip süslenmektir. Kalbi yeni keşiflere sürmektir. Aramaktır belaları sarmaktır... Hani seninle parkta annene ve yengene yakalandığımız sarmaş dolaşlarımız vardı ya özlem işte oydu... Hani utanıp gece geç saatlere kadar ancak evinize gitmektir özlem...Seni özlemeyi soruyorsan, kalbimin derinlerinde oluşan kalp atışlarının derinleştirdiği bir dev kazanda gözyaşlarının akmasını özlemektir...Sana göre ben seni ağlatmaktan zevk alıyormuşum..İşte bunu söylemen bile bir sevgidir...

Özlem...

Özlemeye özlem.. Sonu mutlu biten özlemlere ırmak olmak,aynı bardakta bir fırt sen içmek bir fırt ben...Arada küçük öpücüklerle çayın demini artırmaktır. Çocukken bir çikolataya duyulan özlem gibi bayramlarda bir kırmızı pabuç gibi seni özlemek hayalinde ve halindeyim. Gençlikte aşkın delirmiş nehirlerinde yıkanmaktır. Telefonda saatlerce konuşmak, yeni konuşmak, her an tele bakmak, çağrın ya da mesajın var mı? İşte özlem buydu senle yaşadığım...

Özlem..

Sonu olan duygularda yıkanmaktır. Hani sana aldığım ilk yüzü taktığında gülümsemene nemli gözlerle bakışmamdır.Hani elime yakıştı defalarca bakıp bakıp sonra küçük buseyle tenime şenlik katmaktı özlem. Gelmeyeceğini düşünmeden beni otogarda beklemendi özlem... Her dönüşümde gözyaşları dökerek beni uğurlanmandı. Yarını olacak aşklara özlemde her şeyimiz... Ruhunun derinliklerinde en sıcak duygu kadar ısınıp günlerime heveslerime eklemendi özlem...İşte vazgeçilemeyen özlem.. işte çaresiz bekleyişe özlem.. İnsanın içini acıtan... Boşlukta yaşanan özlemler... Seninle özlem çeşitlerini hepsini yaşadık gibi...Babanın cenazesinde hüngür hüngürlerinle bana sarılıp birlikte ağladığımız andı özlem Özlemin önüne ne geçebilirdi ki..En büyük özlemlerinden birisi gidiyordu...Tek tesellin biricik dünyanın bana sarılıp o geri döner mi demeni özlemektir özlem..Özlem bazen ölümdür.

Özlem sevginin süt içirdiği yaralı bir yavrudur..Bense yaralı bir

yavruyım...Özlemlerinin sütüne ihtiyacım var. Özlem güçse o gücü sende bulan son hazineyim.Beni Karun'un güzellerinden vurma.

Özlem varoluşa, benim varlığımı tümleyen senin sevgindi.Hani sana gözyaş dersi veren sevgim.Gözyaşı güzeli olarak ruhumun sahilinde dertlenmiş kayaların var...O yüzden taş kesilip kayıplarımdayın.Özlem sevdansa,ben sevdana tohumlar ekim,fideleri

büyüdü kış bitmeden yeniden gelmendir özlem.

Özlem bekleyişse,büyülenmiş her beklentide sana büyüttüğüm yıldızlarım var gece seyrine çıkmandır özlem.

Özlem içindeki acıysa, sen acıların hacisisin.Her türlü acının eleğinden süzüldün,bana geldin en büyük özlem acıya dönüştü, benimse acılarım yeni yeşeriyor gelmesen bir ömür orman olacak ahlarımdan kurak kalacak her demin.

Özlem gelemem diyeni bekleme gücüyse ,bu benim işte. Bu benim tavım bu benim kavuşma kavım

Özlem gidene ağıtsa ben sana yüzlerce ağıt yazdım binler okuyup seni püfledi,son ağıdım özlem üstüne gelecek misin.

Özlem sevdana söz vermekse ben söz verip de çayanların çıyandım keza şimdi söz veren Mevlana'yım ,Yusuf'um, dahası güveneceğin son liman

oldum,acılarını,öçlerini,önyargı atomlarını atarak gelmelisin...Sahilim şuskun,sessiz,yalnız dün doğmuş bir çocuk gibi...

Özlem kalbine söz geçirememekse işte ruhumun anayasasıdır bu...Bunca güzel,bunca özel, bunca imkana rağmen hala bu kalbin başkentinde senin bayrağın sallanıyor... Aşk özgürlüğümü işgal eden güzellerden kurtarmak için ilk gün gibi gelmelisin masun, meleksi,sosyal,narin,süt beyaz periliğinle nazlıcanlığınla,pıtıcığınla.... Özlem çaresizlik değil çaredir.. Sen tüm hislerime çaresin, ruhuma paresin.

Özlem vazgeçmemekse ben işte en büyük geçişlerin susmalarında susarak senden vazgeçmeme andını ezberledim,her an seni okuyor bu yürek bilesin.

Özlem kelimelerin yetersiz kaldığı anda benim yeniden yetmemdir sevdamıza...

Özlem sessizliğin, sensizliğin çığlığıdır.Bir çığlık sundu güneş,ay,yıldızlar ve bütün her şey gel diye,kal diye...işte özlem buydu..

Özlem gelmeyeceğini bilerek bekleyebilmekse ben beklerimi beklemektir, seni eklemektir her adıma,her yüze, her güzelliğe...

Özlem karartırılmış, çekilmez gecelerde seni istemektir, yastığına sarılıp sen sanmaktır, yıldızlarla sen yerine konuşmaktır, aydan seni istemektir, güneşi özlemektir, hani gündüz gelse geliri özlemektir.

Hayrettin Taylan

Özleyişin Özleyişi

Var (ol) uşların tetiksiz kurşunlanmış kalışlarında kayıp hasretler ekledim kozmetik kaygılarıma.

-Sen beni gittikçe aşka yeniliyorsun. Ben gittikçe aşka yeniliyorum. Yenilenmek ile yenilmek arasında hazırlarım uzar gider , seninle gidemediğim ve gidip de gidilmeyende ...

...:Küçük metinlere sıkışmış can yaramın,kitapsızlığında sözlerin kaynatır vicdanımı.

-Yıkımlarında sahnesi çökmüş bir tiyatro sahnesi gibiyim.Seni oynuyorum harabe gönlümle.Sensizliğime kadar gelen sınır güzellerinin işvelerinde yandığımı düşünme...

Mayın döşeli seni bekleme yurdumda yadına seller ekledim.Sürükler beni süreçsiz aşklar.

...:Örselenmiş havamın sesiyle tulum çalar amaçlarım.Yaylalarım da yakıldı sen yokken. Şimdi Ani kalesi benim.Yıkılmış aşk yurdum.Özlemek , benim ekmeğimle gidemediğimin gölgesinde susar.Susmuş bir vatanın bağrındayım.

...:Tulum yok, sen aşk kulum yok.Ağlayan yok, oynayan yok. Var olanları saymıyorum. Ben, seni çok özleyen, gelecek gün sana sarılacak olan ben...En var olanları bil yeter.

...:Bana kendini yalnızlık meزالimini anlatma. Bensiz kentlerini yakan Timur d eğilim.Kitaplarını yakan Hülagü de değilim.Ki sen her kitabı yaşayarak okur, altını çizersin.Nasıl yakayım kitaplarını,sen ömrümün kitabı olarak okunurken her dem. Gelişini (s) aklayamaz yaptıklarım ile yapamadıklarım.Hiçliğin hoşluğuna holümü kurdum. Salına salına geçtiğin günlerin videosunu izliyorum.

...:Şimdi en sevdiğim yemeği yaptığın demlerin demberisiyim. Gözlerim fal taşı gibi açılmış, açılmış derdim ekmek değil. Derdim senin benim için yaptığın bir yemegin lezzetinde seni sevmeyi yaşamaktır.

...: ayışığı vurmuş sana vuruluşumun beyazlarına.Beyazların söylendi günlerimle.Yıldızların nakışlandı yaramın tümlerine. Yaryüzü ile yeryüzü arasında gök _yüzün yok.

Ne yana yansam,küllerine kul ateşlerim ısıtır geleceğimi.Seni özlediğimi şair ilanların imge nazarında sezdim.Dize dize dizlerinin dibine kadar kafiyeleniyorum.

...:Meşhur (k) ayıpların meçhul yaz(g) ılı ömründe sana savlamalarım var.

...:Epikür bir destanın mitlerinde müsteşar benim. Benimde senin benlerinin rengi var. İçim kadar kaderimsin.

Varılışının dosyaları kaybolmuş.Metruk kentlerin sicilinde yoksun. Tapusu alınmış tabuların arasında ip oynamıyor cam_a (ba) zın.

...:Oysa Senin için,oylum oylum olmuştu bütün aşk fidanlarım. Oysa baykuşun kardeşiydim seni geceleri görmek için.Oysa karıncaydım tüm aşk mevsimlerinde. En dirhemini taşıyordum, yaşıyordum .

Tutuluşumun esrik yokuşlarında loğlanır, dağlanır kayıplarım.

...:Kıskançlık kendi depreminde ,fay zaten gitmelere kırık, sen zaten yeni bir kıtaydın. Bu yüzden artçı hatalarımda hep depremlerin gün yüzüne çıktı.

...:Bu yüzden deprem, bu yüzden sarsılıyor sevda evimiz. Bu yüzden enkazında kalan yüzlerce güzelin gözbebeklerinde hayata tutunuyorum.

...:Şimdi yürek pimi çekilmiş gitmelerin tutku anıyım.

-Buram buram vuruluyorum sana.

...:beyaza dönmüş saçlarımla,ayaza dönmüş geleceğim eleğinden geçiyor.

-savruluyorum kendisizliğime.

...:Ben bul ey ben,beni bul önce beni.

Kendi sayfamı yırttım hayattan. Okunacak kitabım yok, yakılacak bir yüreğim var.
Gel yakıver. Gel küllerimiz olsun aşka. Gel kaknuslar üresin sevdamızdan.

Hayrettin Taylan

Özleyişin Mumya Holündeyim

düş kavşağının kavuşma sonundayım
sular sarar sırlarımı
güller sarar vuslatımı
rüzgâr yamaladığı yamaçlarımda ararım seni
damardan üşüyen gülün dalı gibisin
uzak kalışlarına açılıyor gül cemalin
buluşma andı okunur sen okunurken yüreğime
varsıl sevginin gölgesinde mutlanır vadilerim
ruhumun öte yakasında sensizlik
beri gellerin gelini beyazlanır
aşk giyer aşkımızı
söz geçirmez kumaşların suyunda ıslanır umut
yüreğinin yüreğine demlenir can sızım
pusar gitmeler
aşar gelmeler
yaşar sevmeler
ruhun dalgasından arınır isteyiş
ırak gecenin yansımada dile gelir bekleyiş
mumunu yakar ummanın
iç çekişinin çekimlenmesinde vasi olur ben
umutlarının duvarına yazılır bahtım
ve kalır senli kalışların fotojenik mavisi
seherine çağırır beni ilkler
öter bülbülüm özün ve sözün üstüne
yakar beni aşk ile sana kavi tutkular
eser yelin, kesişir bir günlerin şavkı
bulur bizi yarınlar
yapar bizi yaşayış yar

Hayrettin Taylan

Öznel Cennetindeyim Dilgöl

Dokunmasan yanacak alemlerim
seni bulduğum ben sıratında
-Sen arası aşk sonrası öznel cennetindeyim

içten içe büyüyen tutkunun mevsimi gibi olalım.
Yaşayamadıklarımızı kavursun, yaşayabileceklerimizi savursun senli zamanlar.
Sonralarımızı özlesin öncelerimiz. Akıp gidelim Dilgöl.

Kelebek gibi h'afiflenemiş, ruha afişlenmiş sevgiler göster gözbebeklerinle.
-Bir b'akışın fotojenik anında yücelsin bütün sevgilerim y'aryüzüne
Konduğun yer yare ar olsun, aşka k'al olsun.
-Kokladığım gül, senden kokular yayarken, ayık kaldığım eski bir yaranın sahilinde
gözlerin beni alsın.
-Güzellik tohumları ektiğim sıcak dünyanın hasılatına geldim. Hasılat rekorları kıran
kadınsılığının ver hasılındayım.

-Bir kadın ekim sevda kitabıma bin kadın okutur yaşam resitaline.

Beni de götürdüğün bu aşk mevsiminde yeni bir iklimin adılıyım. Eski sıfatları
çıkardım sensiz geçen ismim önünde.

Şimdi gözlerimde sen varken yeni nitel demlere zaman ayarlı günceler ayarladım.

Dilgölsün.
Dilin gülünü büyütüyorsun saklı düşler arafında.
-Gönlün gülüsün.Kırmızı istemlerini taşıyor dilin.

Mutsuzluğun kiracıları kalbimle davalı. Mutluluğun lorduyum diye huzursuz
sevdaların mayınlarını serdi aşklar.
-Seve seve bastım. Basa basa sevdim. Ben aşkların mucidiyim, ben yaşanacak
aşkınların gül beyazıyım.
-Beyazında sustum. Kırmızında şenlendi bütün dünyam. Kayıtsız ve şartsız
açılan güllerinin kokusuna ömrümü su yaptım. Aktım kirlenmiş kentler arasında .
Seni aşka,bana,güzelliğe İstanbul kılışınla ekildim .

Doğruların kendi yanılgılarında en doğruya çizdim emellerimi.
Emelime cemalini serdim.Büyüdüm son arzuların kitabında.
Sayfa sen ile sayfa hep sen arasında bir son aradım yoktu sonun.
-Sevindim durdum öylece.

Bir damla gibi dökülür içtenliğim kurumuş sen yanına. İslasıl bir sen istedim.
-Dokunuşunun hecelerinde sözcüklerim ağarttı saçlarını. Saçlarına dokunmayı
kiletledim hayalime.
-Bakışına fitiller taktım yanan uzak kalışlara. Hep yanımda olası diye olası
her şeyi kaldırdım isimsiz,sensiz, hayallerden.

-İssiz bir düşün içinde söyleyemediklerim sarılı. Sargısı alınmış bir günlerin
sonunda, ellerin kadar elde ettiklerimiz sıralansın peşimizde.

Hiç yazılmamış ütopyalarında aklansın gerçek yaşamlar. Sırrına dokunsun, aşkı

ifşa eden sözlerin.

İslanmış uslanmış sevdaları çağırın melek yüzünde derlendim. Biraz daha d'okunsun yaşayamadıklarımız.

-Yasak tenler atlasında her şey istediklerimizin rengine gelsin ki yasak kalmasın aramızda.

*İhanetlerin akrebi kendi kısıracını ısırsın.

Biz gidelim kerevetlerin en güzel demlerine.

Mevsimlerini yürekte taşır sevenler, hep yazdır. Kışı yoktur seven yüreğin. Buzulu ayrılığın sonunda olsa da eritir yaşananlar.

İçyüzün geçişleriyle gün yüzüne vurur güzel düşlerimiz. Bizi urağan yapar senli yaşamlar.

-Hayalin deniz, senli demler hayale sığmaz ada. Ve ben oradayım, orası oralı olmaktan çıkmış.

Bakışların, sözlerin, gelişin, gülüşün, salınışın sağanaktır üstsüz kaldığım sensizliğe.

*İslanmışım sana.

İçimizdeki içyüzünlerin öznesinde yüklemine değıyor yüküm.

Beni taşır mısın kadınsılığın son gülü olarak , güller senden gül olmaya aşka koku olmaya ve de gülüşünle gül olmayı öğretirken Dilgül.

Hayrettin Taylan

Özsevmece (yeni aşk Dili)

Aynı tsunamilerde yeniden kurtulmak mecnunluğa
Yok olmanın yok olana giden hissi ticaretinde
Sen kim?
Bunu ancak mecnun bilirmiş ama Leyla öldü
Eğer her şey bu kadar aşka kaviyse
Gitsin ve bitsin bulutların buhurla sevdası
Ki biz balçığa aşına
Ki biz havaya ve havva'ya aşına
Ki biz ateşe ve arzuya aşına
Ki biz en çok suya aşına
Ki biz en çok ene aşına
Ki biz eni tanırız
Ki biz"la "dedik"lan" değil

Hayrettin Taylan

Özsulya

La dedi lal özelemlerin bulutu

Ey bozulacak dünya
Bir ünlem-bir ünleme kadar kaderler
Aşk-su-öz-ruh kadar mı

Ve sadece mi! ! !

Bir ünlem söz-sadece...bir öze
b-akışlarımdaki akışlar gibi, dikilmeli sevi
bulmalı... su suyu

yıkamalı her hatayı aşktan sonra
-susayışlarımdan buzlanmasını da eritmeli ermiş savlamalar

Nura kafiyeleşmeli onurlar

Hünerler payında artmalı bölünen her sevi-ye

" kılcal damarlarında, üreğinin en-mahrem yerlerinde yaşamalısın
d-okunulmayı..."

Ya ruh rujunu sür süslen insanlığa

Ya aşk tarat saçlarını özün aynasından

Ya ben içte sen kendine gelmelisin

Sadece bir ünlem olmalı yaşamak

Sadece bir soru imi olmalı gitmeler

Sadece mi

Ki sen kal

Sadece bir bağlaç olmalı yaşamak

Ki bağlansın dünyam sana

Hayrettin Taylan

Özün Tözüne Reset

VARYOK TÖZÜNDE NEFS

Ayrık fikirlerin kuyruğu sıkı düşüncelere kav
Nefs varolmakla gizli bir duyum sancağı
Duyu fillerin mağması
İçsel bir şekle,
Bizi hayatın hatlarına çeken raylı tren
Nefs mezara kadar duygulara Pazar
Ya da karşıt nazarlarla yokluğa yama
Veya güçlü bir varlığın gücüne zom
Bedene badanalı veya bedeninin dilinde
Aykırı bir toz bedenlerin ağlamasıyla çoğul
Doğal yetinin yetim adresi
Suretlendirme yetisinin sıvı sureti
Suretlerin süratlı seferi
Suretleri haza erıştiren duydu çeşnisi
Suretleri veren mutluluğun maşası
Edilgin bir kabul
Var-yok arasında var olan bir duyum ağı
Duygularımızın mıknatısı.
Şu ve suyun suyla buluşması
Özün özü
Özet

Hayrettin Taylan

Özüyle denizler yıkayan yunusum

özüyle denizler yıkayan yunusum
Mavi yüreğimde,alıntılı gelecekler uzar
deniz ara denizler kavrar yalnızlığımı
su ile aşk arasında susuz bir ben var
Kirli bir sevda yaşar su takvimimde
aşk dövmelerini su yapar özlemlerim
rotasız bir geminin geninde bulur beni beklemişlik
aklanmış milatlarımda mitlerim künhüme işler
günah çıkaran amillerimde miller birikir
geçmişten birkaç düş paklar arınmışlığımı
hüznümde yalancı anların suyu ısınır
beni atar aşk ve yalansız sevmeler
enelerin miadıyla sorf yapar umutlarım
değiştikçe zaman,değiştim zamana
algılı kementlerle bindim bendime
gözyaşlarıyla oluşan barajından elektrik bekledim
ıslanmış,uslanmış tenlerimde çarpıldım sana
Kılavuzsuz yel senden esler ürpertir
ulaşılmamış sensizliğin koordinatında ruhum üşür
öşür vergisi özlemlerini yollama zamanındasın sanki
son padişahın kızı gibi bahtımın tahtından sürgün edildin
bir gün gelmelerin resmini okşarken hazır beklenmişlik
kırgınlığımızın örme boylarında boyumu aştı hasretler
eşelesek tutkumuzun beyaz toprağını
unvansız merhabalarda sığınaksız bir anın ortasında kalsak
bir bebeğin yüzündeki en ölümsüz tebessümlerindeki gibi
bebek kalsak,meleklerin beni senden kaçışımı engellese
bir ömür seni beklemenin gıdasında kalarak sussam sularında
yine de gelmez misin, yine de almaz mısın susamış denizlerine

Hayrettin Taylan

Papatya Onsunda Sevmek Borsası

(Seviyor, sevmiyor, hep seviyor, çeyrek, tam, külçe seviyor)

mirsi ve onsa altın güleç-1

vuslatın dudağımda kahrıma bulaşır rujun
kalır izi, izinsiz senden kalışlara renk olur
hayalleri sönmüş bülbülümün gagası taşır sensizliği
bir arayış olur gözlerim,
söner aşk vatanımın bensizliği
içsel bir volkanın içinde büyür, kalakalışın sessizliği
çığlığı duyulur, ılırsı bir hazin sızar bahtsızlığıma
haykırışımın karışımından damlalarını toplar yarsızlığım
ıslanır gelmeler
kavuşmanın can direği sızlar, toplar beni senden
resimlerine diner gözyaşım, kurutur gün yüzün aşk ateşinle
bir sevme sureti yansır tuvalime, beni bulur bende
nü bir haz ırkılır geleceğin aynasında
kırılır kadimlerin sonrasızlığı
bulur bizi olası hayaller

kimdeşin imsel sureti-2

oysa ışıklarını ister güneşten önce aşk
oysa sözlerini ister kitaptan önce aşk
oysa özlerini ister tinden önce aşk
oysa ben'lerimi ister, ben'den önce aşk

gölgenin içrelerinde işvesini sunar gelmeler
gülüşlerini toplar hazanların muştusu
düşünüşlerimin derin anlamlarında dile gelir düşlerin
süzülüşlerimin sevi ocağında kaynar tutkuların
beni sana bağlar, yardan ,serden, aşktan tutuluşların

Duruşun tayfası- 3

sevdanın beyaz sayfasında yazılır y'adın
duruşunun duruşmalarında savunur bahtın
beni senden yargılar sevmeler ordusu
müebbetine şifreler ezelim, evelim, cemalim
kalır sen ile sen arasında aşka mağlup helalim

bir y'angınımız başlar gül ile güle güleler arasında
gül yanar, aşk kanar, ben adanır kumrular arenasında
unutulmuş sevgilerin seciyesi olur huriler mecrasında

dosyası açılır y'aramın kabuk arşivinden
bir ben bilenir giyotin istemler seyrinden

sana gelir benden kalan benlik
yar gelecek diye , yurdumun yüreğinde şenlik
sonsuzluk ile onsuzluk arasında onslarını serer yarlık
tınısını altın bir yüreğe sunar tahayyül
çizgisinde bir sevda doğrusu beni kucaklar hayatına
gelir aşk , aşktan önce geleceğe gelir olarak
kalır aşk, aşktan sonra bizli demler sunarak

Hayrettin Taylan

Paradokslarımı Sildim

Paradokslarımı Sildim Fikri Bağlılardan Bennara

- Hazır gitmişliğin doğum anlarında, imkânsızlık doğdu. Ben imkansız aşklar için yaratılmışım meğer.
- Sırılsıklam olmuş bir aşkı kurutacak yeniden geliş havlum yok.Ki ben can havlimle seni bir ömür beklemedeyim.
- Sonrasında yokluğun varlığından daha hoş geliyor.
- Baş başalarımızın baş rolündeyim. Telaffuzu bozuk bir aktris gibiyim.
- Kavuşamayanların bilinen jönü oluyorum. Çirkin kral değilim; ama incinmiş,aşkı yaşamış Lo 'yum kısaca.
- Aksiyon sahnelerinde sensizliği yenmek için dublör güzellerin öpücük oyunlarındayım.Duruşumla vurulmak istiyorum.
- Göreceli çaresizliğin çeşnibaşiyim. Hep geç kalmış hayallerimin senaryosunu yazdım.
- Gayrı büyüdüm, büyülü sözlerinde kalamam.Çocuk masalı gibi değil şavkımsan sana sızınlar.Biraz afili filizlerin can kökünde yeşeren
- Senin meyve olma umudundayım.
- Ufku daralmış fikirlerin tekil çocuğu değilim.Yalnız bir izime maşa olmuş ideolog değilim. Kalıplarım yok.Biraz fikirler üstü,biraz cemaatler üstü, biraz üstünler üstünü oynuyor üst benliğim.
- Bağıl bağlamlarım yok. Bir bağla bağ yetiştirmiyorum. Bir bağın üzümünden şarap yapıp aynı düşünceyle sarhoş olup ideolojik naralar atmıyorum vatansız vatanlar sokağında.
- Doğmatik papağan gibi olmazsa olmazlarım yok.Olması gerekenler mutlaktır, bilinir, mutlak iradenin bize sunulduğudur.
- Teizimden, deisliğe, deislikten, ateizme ya da farklı arayışın dışık İzmlerinde kendimi bulmaya çalışmıyorum.
- *Ya da nasyonel faşistlerin beslediği milli papağan da değilim.Ya da sosyalist gemherinin sunduğu devletçi sığıntının da soyağaçsız
- Geçmiş ya da geleceği değilim. Yetmiyor böyle bir fikirle ömrü çürütmelerim.Farklılığın fark edildiği yerde başlar farkındalığım.
- Biraz metafizikten öteye ütüleniyor ilgilerim.Biraz evrensellik sularının en berraklarında kadimleşir kadir şinaslığım.
- Toparlanıp, ufkun ötesindeki duruşlarda toplandım sana. Bir fırsattan, bin Fırat doğar.Bir Fırat'tan sana yaptığım barajları unuttun mu?
- Aşk bendimin önündesin.Gözyaşların da ekleniyor.

Nefsin tutulmuş unutulmaları var. Aşkın unutulmamış nefsi var.Aşk bir nefislik su ile bir ömürlük yaşam lekesinin karışık his ve zevk bileşimidir çoğu kez.

- Ç'alıntı gülüşün topluyor bu çıkılmaz ilim gergefini.Gerdeğe girmeye hazır kalışların dem kardeşiyim. Biraz ört gecelerimi.Biraz sakla saklı kalmışlarımı yüreğinin buzdolabında.

Kendinden salgılansın yeniden buluşmalar.

- Yetesiye kalmış yetim yalnızların adılı olsun bahtının son adı.Kendini tara can aynamda.Biraz da daha ilim kalsın aşkın kıl-ü kal kaldığı dirhemlerde.

- Bir fikir muammasının aşk eteğinde Şems ile Zind beni kavuşmanın dağ eteği yapıyor.

- En beğendiğim mor eteğini giy ve yeniden karşıla beni, ömrün en orta, kalp atışın en sol, sana gelmenin en başında, dahası baş başa kalmanın en kallavi özünde.

- Paradoksların ütüsüz bırak bu içinde çıkılmazların çıkar yurdunda. Ruhum, sızım, sözüm, iki gözüm, eşruhum, içtepilerim, egolarım, benlerim, bendelerim senden ziyade.

Yani benden kalan tüm zamanların bütün yanlarımdasın. Her şey,her yürek
gırpıntısı yan yana olmamıza daıdır Bennara.

Hayrettin Taylan

Pekmezilio Vampirinden Kurtar Beni Gülzen

Pervazına takılı hoşluklarım var. Ruhunun kırmızı libasını giymişsin, aşkı örtmek içine. Aşk örtük; ama "ben" soyunuk.

Yakası bir araya gelmeyen derviş gömleği gibi henüz dikilmemiş sözlerim var. Henüz söylenmemiş cümlelerimin terzisi var.

-Hz. İdris benim aslında. Güzelliğine elbiseler dikmeye temiz niyetliyim. Güzel hayallerini süsleyecek cümleden kıyafetlerim var.

Sen soyunuk konuş, ben örterim şiirlerimle seni.

Seni senden giyen aşk kreaksiyonlarım var. Sen sevgi şıklığının gülüsün.

-Açılmamış ilgi güllerin var. Verilmemiş tutku vericilerin var. Özel kanalımsın.

-Altı çizili cümlelerimin merkezkaçsın. Dünyam sana meftuni.

Haydi ört kıskançlığımın keçilerini. Haydi seril uzaklarıma.

Biraz aşkın demirinden yedir bu ruh tufancısını. Sensizlik bir çeşit demir eksikliğidir.

-Haydi, biraz sözsüz romanlar yazmayı bırak bakışlarınla. Biraz ben'den konuş. Gönül çeperini aşip geleyim k'ollarına.

Ol vaki olayım, olasılıksız aramızdan gitsin. Gerçeğin pekmezi ol ki tayin olup karışayım sana.

-Biliyorsun ki ben pekmezciyim. Gül pekmezinde durulandı duruşum.

-Güleç yapraklarında tatlandı sevdam. Aşk damında demlenip pekmez oldum.

-Bir kaşık pardon bir öpücük pekmezin teklemes yaralı yüreğimi.

-Pekmez:

-*Ateşi yakan, günahın yoldaş olmasını, içgüdülerimizi canavarlaştıran hazkeşin can dostu Pekmezilo'dir. İnsanın ruhunun içinde gizemli bir ışık gibi görünür.

-Bütün yoldan çıkmışların çıktısını verir eline. Yazılmamış günahlara süreğen eder bizi. İç çocuğumuzun deşifre edilmemiş

çocuğunu şifresiz arzular yayına çıkarır. Yayınlamış birlikteliklerin filmi başlar.

Senaryo, ten, rol aynı, rolünü oynayanlar başka. Başkalaşmaya urağan yapar Pekmezilo.

-Elma pekmezini yiyen Adem ile Havva ilk haz süreğini yaşarlar. Yasaklanmışa itilmiş en kutsiler olarak süreğen olurlar hayat.

-Haz insanın en büyük kemiştesi. Pekmezilo, içsel vampir. Bütün iyeleri sırnaşık şırıngasıyla çeken, bizi de heveslere, nefsi olanlara

İten içsel güğümleri oluşturan nefsin vampiridir. Pekmeziliğim şairlikten yapılır sevgilim. Şiir pekmezim var.

Hoş geldin tadıma. Haydi dize dize bağla beni ruhunun çakırkeyif mecralarına. Şerha şerha işle beni pekmez tadında. Tadılmamışlığı öğret bana aşk arası "yarım dönerlerde."

Tutukla beni yetim hasreti yiyen bu demkeşi. Ruhunun sarnıçlarına kadim kıl. Sus biraz bağla yokluklarımı cemaline.

-T'adına yazdığım arzular şalesi aksın.

* Bırak dünya meşgalesini, meşgulüm de dünyaya, biraz pekmez yap, biraz pekmez yedir bu öksüz aşk gazisine.

*Yavuklusunu bir aşk savaşında kaybeden yüreğinde unutulmazlığın aşk kurşunu kalan, kalakalışa kallavi, senli demlere kavi bir yürek ermişiyim.

-Haydi boşvermişliğin mişli geçmiş zamanı yap. Beni hal'e taşı.

Kirli bir "ben" yok gayrı. Sen pınarında yıkandım. Berraklarını yaşadım ıslak hayaller ve yaşamlarda.

Haydi yasakla bana acıları. Yalnızca sevmeler, gülmeler, hoşluklar, güzellikler ekmeğine bandır pekmezini. Haydi öldür içimdeki Pekmezilio vampirini.

-Dişlek hazlarımı yok et, yasaklı sanrılardan kurtar beni.

Topla, yıka, yaşa beni sende. Yeterlik güneşine taşı beni. Sakın peşinde üreğen,

öleğen ,kelebeklerin gelmesin. Sen gülsün, gülün pekmezisiz.T'adına alıştım
Gölzen.

Hayrettin Taylan

Penguenlerin Geldi ölüme

Umuluşun yankı caddelerindeyim, aşksız ve karanlık
Nurun ve ruhun aydınlatmıyor benli sokakları
Tüm anlatımlarımın anlaşıl mazlarında felsefik mitsin içimde
ödünç aldığım özelemlerin dünyasında ekvatorum gözlerin
seni ayırdılar gittiğin günden geleceğin günün güneyinden
emsalsiz gönül kuşağımızda çöllerime penguenlerin geldi
soğuklarımda cilveleştiler film gibi akıp gitti sensizlik
bir ömrün en tutkulu türküsünde bestelendik ölümsüz kaldık kavuş taklarda
ama şimdi kavuşamadıklarımızın arabeskinde kinlerimiz künyelenir
aşklar konar kuşlarımla hoşluk kanadanı
uçuruyorlar sana
bilemedim senin aslın nereli
gözlerinden benli bir kentliydin
içindeki haritan silinmiş olmalı
yemyeşil özlem ovalarım görünmüyor
benim için akan göz pınarların hiç yok
oysa bizim atlasımız bütün aşk okullarında rehberdi
onarılmaz yaraya dönüşüyor katran karası sevdamız
gitmelerin narkozundan yeni uyandık
gel tut elimden, elimden tutuşundan tanırım dünyayı
gel bak gözlerime, bakışların doğurtur yaşam güneşlerimi
gel kal yanımda, yüzüme yansıyan mor geleceğin gelin
gel yaşa beni, ruhun alizelerindeki güneş gülümsemesiyle batmadan

Hayrettin Taylan

Peri

Şiirlerimde dünya bulmuş uzak dost Peri'ye..

Prangalar sarmışken uzak kalışın eyfeli yücelirken sensizliğe
En güzel özlemlerin güllerin kızıl kavuştaklar bağladım bam teline
Ruhunun aynasında, taranın gerçeğın en tanıımışı gibi kaldım
İlgilerin bulmacasını çözdüm, çözüldüm sevgi bağlarına kaldım masalında

Hayrettin Taylan

Perijen

Gül düşlerinin düşmanı değildi yüreği. Geleceğe astığı şiirsel yürüyüşün kaderini tümlüyordu Perijen. Henüz dokuz yaşına yeni girmişti. Doğum günü bile kutlanmamıştı. Annesi ona evde bir pasta yapmış bir tek o kutlamıştı. Yokluğun son baskısında, yoksulluğun mürekkebi bitmişti sanki.

Yüreğini topla da öyle gir yatağına. Bir fısıltıyla geleceğine bir şeyler anlattı, gözlerini yumdu bir türlü uyuyamadı. Dokuz yaşına gelmişti, o gece çok garip geçti, sabaha kadar karnı ağrıdı. Yatakta sızlanıp durdu, annesine seslenemedi, babası çok sert, sevimsiz, ilgisizdi. Korkusundan odalarına giremedi. Gece uzadıkça sancılar yıldızlar eşliğinde artıyordu. Bu acı, bu içsel akış neydi bilmiyordu. Sabahın erken saatinde zorla kendini lavaboya atmıştı. İlk adet olmuştu, ne olduğunu bilmiyordu, ağlayarak annesine anlattı. Annesi, beyaz birkaç çabut verdi, korunması için. Her şeyi anlamış ve rahatlamıştı. Doğum gününde ilk kez adet olmuş, acıdan mutsuz, bezgin evin içinde dolaşıyordu. Geleneksel bağların, törenin, yoğun olduğu bir mahallede yaşıyordu. Okula gitmemişti, evden de çıkamıyordu, biri görür, bu halini diye.

-Babası, işten erken geldi, annesine seslendi Perijen'i süsle, giyindir görücü var dedi.

Anne Muhlise: -Bey, sen deli misin kızımız daha 9 yaşında.

Baba Zerdali: -Sus, büyütüp süs biberi mi yapacağız, adam zengin gitsin onun süs biberi olsun. Beni onu besleyecek gücüm yok.

-Muhlise: -Ben de giderim, ben kıyamam kızıma, daha ilk kez adet görmüş, üstelik bugün doğum günü. Doğum günü sürprizine bak.

-Kim isteyecek.

Zerdali: - Raşit El Tabiri.

Muhlise: - Hangi oğluna..

Zerdali: - Ne oğlu, eşi öleli bir yıl oldu kendisine isteyecek.

Muhlise: - 60 yaşındaki adama mı vereceksin, bu kadar güzel, altından daha değerli biricik kızımı. Ben ölürüm de vermem.

Zerdali: - Sen de kim oluyorsun. Sana soran mı var, bir tane daha yaparız. Adam onun ağırlığı kadar para verecek, şehre taşınır, bir tane daha yaparız.

Muhlise: - Namusunu parayla satıp güzel mutluluklar mı yaşayacağız.

Hangi vicdanın kanadı kırılmış, hangi dine sığar, daha okula tek başına gidemiyor, beslenme çantasındaki yumurtası daha duruyor. Okulu ne olacak, nasıl yapacak yavrum. Oracıkta bayılır, gözlerinde kan akar, Perijen annesinin yanına gelir, ikisi çığlık çığlığa ağlar. Babanın umrunda değil, çayını yudumlar, kapıyı kilitler, sesiniz bana gelmesin. Akşam gelecekler siz evi toparlayın der, vicdanın giyotini keser her duygsunu.

Zulandaki acılarla, öldürücü acıları inlet bakalım. Mum akar, gözyaşı dökülür, göğsümüzde şafak söksün, kader bir gelecek sunar elbet.

Perijen zorla süslendirildi, gözlerindeki yaşlar dinmek bilmiyor, doğum günü, ilk adetin verdiği acı bir yana... Kaderin cilvesi bu kadar acı mı ki?

-İki vicdanının dağ arasında taş bağırılar sertleştikçe dünyanın en acılı damarı açılıyor gibi. Baba başka sahte mutluluk peşinde, kız evladın ederi, hangi sevgiyle anlatılır ki böyle bir erkeğe. Dahası insani hangi duygu böyle bir babayı temizler ki? Zengin olmak için, namusunu pazara sunmak huzur mu, erkeklik mi? O terleyen bıyıkların her teli yarın gerçek cehennemde asılma ipi olmayacak mı?

-Ya 60 yaşındaki zengin Karun adam. Hangi vicdanın kirli emelleri seni mutlu edecek. Dokuz yaşındaki bir kızı sokakta herkes çocuk şefkatiyle sever, ona hediye alır. Bununla hangi çatlamış ar damarıyla yaşayacaksın. Ya bununla ilk gecen nasıl geçecek?

-Daha erkek eli değmemiş, erkek teni görmemiş, cinselliğin hiçbir harfini bilmeyen, cinselliğe dair hiçbir zevk şubesi çalışmayan biricik kızla nasıl olacaksın. Domuzla senin arandaki fark nerde. Ya da hangi domuzun babasisin.

İç çocuk konuştuğunda gerçeklerin yürek yakan yakarışları susar, acılar susar, yaşanma utanır, dünya bir an son olmak ister. Böyle bir olaya taşlar, dağlar, ağaçlar dayanmaz. O gece farklıydı. Ay yok, kapkaranlık, adam bir çanta dolu parayla, evin kapısı çaldı. Eve adım, atar atmaz şiddetli bir dolu yağdı, elektrikler gitti, şiddetli bir fırtına çıktı, bütün mahalle toz duman içinde, evin önce çatısı uçtu. Bütün pencereleri kırıldı, dışarıda ne kadar artık varsa eve girdi, ev evlikten çıktı, herkes banyoya kaçtı. Dolu, toz, toprak evi harap etti, evin bir duvarı yıkıldı. Mahşeri andıran bir görüntü vardı, karanlık, göz gözü görmüyor, Perijen durmadan ağlıyor, annesine sarılmış, doğum günü böyle olmalı sanki. Bu felaketin ortasında baba Zerdali, yaşlı damattan para çuvalını alır, sen Perijen'i kucakla götür.

Yaşlı adam, Perijen'i kucaklamaya çalışır, Perijen ağlamaya başlar, sığındıkları banyondan çıkmaz imkansız; ama mecburen kucaklar, ne kadar eşya varsa yaşlı adama değer, adam yara bere içinde yere yuvarlanır. Perijen ordaki büyük ağacın kavuğunda saklanır, sabaha kadar dinmez, fırtına, kar ve tipi. Adam oracıkta baygın baygın yatar.

Perijen ağaç kabuğunda, hiçbir şey olmamış gibi ağlayarak sabahlar.

Güneşin ilk ışıklarıyla her şey normale döner, Perijen, gözleri açtığında müstakbel kocası olacak yaşlı adam, kan, ter içinde tanınmayacak halde orda can çektiğini görür. -Büyük bir felaket olmuş, yoksul mahalleleri herkes kendi derdiyle uğraşır. Her yer tanınmaz halde, Perijen evine geri dönecek, ne sokak kalmış, ne mahalle, ne evler.

Yaşlı adam, kan ter içinde ayağa kalkar, Perijen'i arar, gözlerine kan saçağı dolmuş.

-Perijen acır, elinden tutar, adam yerden kıvrıla kıvrıla mahallenin dışındaki arabasına varırlar.

-Oradan bir adamın yardımıyla, şehirdeki hastaneye kaldırılırlar. Adam kendine gelir, gelmez Perijen'i arar. Onca felaketten sonra hala dersini almamış.. Acılara yapışan geçmişin tozunu az yutmuş olmalı ki, arayışı, hayali kursağında kalır. Perijen, kaçar, kaybolur.

Bütün vardır, an vardır, şan vardır, kan vardır, yaşam vardır, insan vardır, işte varlar, var olan varlara ders veriyor.

Bu vicdani uçkurunun ucunda olan yaşamsal domuzun, amacı gerçek olmaya doğru yol alır. Yaşlı adam, Perijen'i küçük kasabada aratır, yüzlerce kişi para karşılığında Perijen'i arar ve biri bulur.

-Perijen, bir leğenin içine oturmuş, nehrin suları onu temiz bir geleceğe sürüklemiş, sular kadar hala temiz ve birkaç yara dışında bir şeyi yoktu.

Bir başka kasabada onu bulan adam, yaşlı adama teslim etmek yerine polise teslim eder. Polis, 60 yaşındaki adamı arar bulur, adamın her yeri yara içinde, sargılı; ama hayali dokuz yaşındaki Perijen ile geceleme.

-Polisler, yaşlı adama güzel bir tuzak düşünürler, evinin balkonuna bir demir yığını asarlar. Yaşlı, yaralı, vicdansız, gaddar, gözü dönmüş adamla Perijen eve girerken, önce Perijen girecek, adam tam gireceği sırada, o demir yığının makarası çekilecek adamın üstüne gelip onun altında can verecekti.

-Perijen, elinde pembe çantasıyla bir şey olmamış gibi yaşlı adamla onun evine doğru gider. Kapıyı açar, sen bana dondurma al der gel ondan sonra gel der.

Yaşlı, zavallı adam elindeki dondurmayla tam kapıdan içeri gireceği sırada, balkondaki demir kütle üstüne düşürülür, altında kalarak cansız kalır.

-Perijen, doğum günün kutlu olsun der hayat ve onu sosyal hizmetlere teslim eder polisler, yeni doğum gününde artırılmış mutluluklar onu bekleyecek, güzel bir gelecek onu kucaklayacak, bütün dünyanın duyduğu bu acılı öyküden herkes dersine biraz daha çalışacak ve kazanan hep güzellik olacak PERİJEN.

Hayrettin Taylan

Perinaz

'uzak düşlerin sevgi güneşine ithaf'

Ölümsüz yapraklar dökülür gül ağacından sen ormanına
kurur yaram üstünde yarın senli reçel yapma günü
Devşiriş umutlarda tadın artar bu buluşma seherinde
eslerin beni senden alır savrulurum yanbaşılarına
kalakalayım al ile gönle bir dal arasında

sessiz özleyişlerin uzak kitabında adın efsane olur
payına düşen uğurun kanadında gözlerin ışık olur
sözlerin saz olur, bam telimde çalınır sevgin
akışlarımdaki resimlerini astım güzel bir geleceğe

gözbebeklerinin eşiğinde ısındım hayatın yenilerine
Dört yanım mum seni aydınlatır sensiz geçen her anı
özlemin mumyalanır peri halinle
zemheride kendimi sende buldum
cemrelerin düştü sevgi toprağıma
mevsimlerin yeni es türküsünde savruldum ince dünyana
dağlanışım artar senli hayallerimin dağı büyür bir günlerde
güzellikler serpiştirdim ilgi denizlerine,
eşsiz köpüklerinde yalnızlığı yıkadı her halin
sana gelmenin en derinlerin nefesim hecelenir heveslerine
sularım susar yaşanacaklarımızın körfezlerine yazılır adın
vaktin kurulu hızında huzurum senle berrak olur
muştular uğurladım dilimde senli günlerin algılı bekleyişle
iki yaşam arasında yaşayamadıklarımızın güneşi açılır her an
içimdeki konukluğun en temiz gerçeklerle büyüyor perinaz
yarın sana yarın ,ben sana yarın, sonrası gülden

Hayrettin Taylan

Perinazın Yağmur Mesnevisi

İsimsiz gemilerin geride bıraktığı köpüklere ahlarımı savurdum, gayrı yüreğim dalgali ve temizdir aşklara.Eskiz izlerin izleğini kırdım, kırılmış suları da düzelttim .İstanbul Boğazı gibi kirli ve her aşka açık denizlere açılmış sevda gemim.

Molasını dalgasız umutların sonsuzluğunda verdiğimiz aşk arası aşklara bağlanan ırmaklar olmak ve akmak ve tutkuluca...Ve gelişlerin kırmızı sularından arkaik hevesler paklasın kalmalarımızı.Hüzün fişkırın yanardağlarımızın püskürdüğü acılar toprağının üstüne huzur ve aşk fidesi ektim.Dirençlerle kol kola gezmeye gelen var olmanın gül yaprağına kızıl sevgiler yazdım ince ruh kalemimle.

Yapışık kumruların umurunda umut derledim, kuğulardan uhu aldım yüreğimi sana yapıştırdım. Tarifsizliklerin dokunulmazlığı kalktı ve yargılanıyorum imkânsız aşkların meclisinden. Kesin bir sevme cezası gelecek duy ey perinazım...

Dokundukça sana ruhun açmazlarından asi yeller esecek yalnız kaldığım her ana.

Ölümcül akışları çağırıyorduk gizli buluşmaların hederlerine, sen pınarlarını akıtıyordun uzaklarını benime boyatarak boy atıyordu kavuşma gülümüz.

Küskün bulutların nemine buhurlarımızı gönderdik, unuttuğumuz sevinçlerin radarında yağmur cezası olarak gelsin diye.

Sevdamız kurak kuytularına gizlenmiş mahsullerin üstüne yağmur oluyor her damlada yeniden büyüyor sevda filizim.Hırçın öçler büyüterek ahlarımın susamışlığında süs biberi olan yerli leylinin kavruk masallarından ararot imkanlar sunuyorum hayata ve aşka.

Bahanesiz,hansız bir yolculuğun yalnızlığında çevirmesiz mayınların üstüne nasırlı alinganlarımı siper ettim geldim bensiz olduğun sınırına..

Vizesiz ve gönülsüzdüm baştan...Pasaportumu ve ruhumdaki akordumu bilmeden yalınç bakışlarla baktın,beni benden alışına kadar bekledim; ama yeter nefessiz ve sensiz beni bırakmaya hakkın yok diyerek haykırdım . Hayallerimiz ve hallerimiz kopuyordu bizden..Saklandığımız üzengi yansımamıza frengi puslar yansıyor,gönül defterimizin sol yanı cayır cayır yanıyor ...Belli ki aşkın Endülüs 'ü olmuşuz,Rome ve Julyet' ders veriyoruz ali cenap sevmelerle.Güneş özlemleri üzerine ısıtılı buluşmalar düşüyor aşk karamıza.Kara delik açılan gezegenimizden kara sevdamızın kırk günleri başlıyor.Beni sana ağırlıyor kırk haramiler.Kırk peri peşimde, kırk seri başı oldum. Sırta kadem bir ademin cennetinden kovulan Havva'nın elinden sen aldım kimliksiz ve sensiz bir akışın okyanusuna atıl kaldık.

Dalga dalga oldu hislenişin,ruhun yer altı gemisiyle goncalarına öpücükler özlettim kurumuş dudaklarımdan.

Gönül kumbaramızda sözler biriktirmiştik şimdi kullanma zamanı.

Haydi kur cümlelerini,al pelerini,çiz Pergelinle kaçınılmaz açılarımızı.

Kavuşmanın masum dirençlerine katarlanmış sözlüğümüzden ekşi manalar

söyle..Tanımsız,sınırsız, kitapların anlatamadığı bu aşk menkıbemi kutsi sözcelerinle durula gül açtıran,aşk devri kapattıran beni benden alan Perinazım.

Vuruluşumuzun vavlarında,kalışımızın avlarında, uzak kalışımızın ahlalarında

anlatılmaz,yaşanılmaz anlar arasında aşk aynamıza taranıyoruz. İşte aşk bu olmalı ki gülcüklerin yetiyor yetim kalmış her sensizliğim yetiniyor.,

Can çekişen iki yüreğin sıratında senin cennetine koşuyorum ve sol yanımda sevda defterim,beynimin tüm hücrelerinde sen sen... Ben sensiz gidemem gidemem.Ey aşk, ey sorgu melekleri duyun.. Sıratımızda el sallamayı nasip kıl tutkuların perişan perisi...

Değiş tokuş edilen bir terk edilişin yedeğinde kalan umutlarımdan arz ve aşka kalktığı son sevme sanatından mahrum bırakmasın sevda...

Ne bende ölen gidenin, ne de yıldızların,ne de yeniden beni seven perinin suçu vardı.Tek suçlu benim aşk...Bir dolunayın dolu beyazlarında doyumsuzluklarla beni eğiten bir azazilin zil çalan haliyim.Keyfe mühürlü,anlara sihirli, an be anların tüm hazlarına şifreli ara hayatların ara yaşanmışlıklarındayım.Beni bulamayan bir benin

kara bendinde aşklara ve anlara baraj olmuşum akan bütün ırmakları topluyorum.

Kalakalmaların şöleni bitince unutulamayacak bir sen denizinde gemi olarak periler, ahular,kumrular taşımak istiyorum.

Kanasa da yüreğimiz,yıkılsa da geliş köprümüz,paralansa da yaşadığımız her şey senli bir mesnevinin tüm parçasıyız. Her an, her gönül çırpınışında, her nefeste, her sözde, her gözde, her şeyde anılacaksın ve anlatılacaksın Perinazım..

Hayrettin Taylan

Perizerlik Aynanda Sözlerim Taranır Safure

—yerini almıştı yarin imgesel gölgesi
öpüyordu dizelerimde hoşluğum yazılıyordu
zaaflar zarfın içinde yazılmamışa yazgı
kendi ateşinde yanan yapay tanrılar gibi
tutkunun mecrasından korkunun meçhulüne adıldık
zaman yok
zaman kayması, kaymağıyla sürülüyordu cümlemizin cemaline
tedirgindi bilinçaltı yarin yarin rüyası görülmeyebilir diye

devrik bir hüznün tutuşuyordu gelmekle hiç gelmemek arasında
gelgitin tini kimdi? kimdi bu kimliği aşka yırtan
kimdi bu aşkı kimliğe şiirleştiren
gülüşüyor sürekliliğin kozmosları sevi magmamda
cılveleşiyor gerçeğin özleri ruhsal ummanımda
uğultunun iç eli açıyor meramlarımın kapısının sözlerinde

...: kim bu kimin içindeki kim?
-ne kaldı arkamızda biz nedenleri eğerken
şimdi hangi sorunun sonunda işaretsiz seveceğiz
hangi gölgesi olmayan gerçeğin aynasında taranacağız
yüreğim senin içinde bir içi okyanus sunarken
şimdi bu sevdanın papatyasını kim dalgalara alıştırarak
şimdi ne zaman ıslanacak seviler aşk- alanın dilinde
yılmaz bir sonsuzluğun en sonunda gözlerim aşk renginde
seni istifledim ömrümün en sonuna, gelinlik kendi şarkısını okurken safure

Hayrettin Taylan

Pıtırıcık ile İlimcan

Gözleri bulutsuydu Sudenur'un.Minyonluğu ve şirinliği güzelliğin kitabesi olmuştu. Çocuksu olması ona olan sevgiyi büyütüyordu Çiçekleri çok severdi Okula her gelişinde sabahleyin bir gül alır çantasına asardı.Ceketine, önlüğüne, çantasına, tokasına renkli renkli çiçekler takardı.Uzaktan bir Çiçek.

Okulunda 'Çiçek güzeli' olarak anılırdı. Dersleri ortaydı..Sözleri çiçek çiçek açılırdı.Ruhunda tükenmeyen enerji vardı.Enerjik ve komikti.

-Bir gün okuldan çıkıp sahildeki bahçesi çiçekli kaffeye gitti.Masasının etrafı çiçeklerle çevriliydi.

Nereye giderse gitsin çantasında çiçekli bardağını taşır çayını ondan içerdi.Yine öyle oldu.

Garson çiçekli bardağına çayını getirdi.Bir taraftan çay içiyor bir taraftan çiçekli kalemıyla 'düşünsel yazılar yazıyordu.'

'Hayat, Özel bir melodiyi yakalayarak mutlu olma sanatıdır.' Bunu yakalamak için, şanstın çok çabalayışın güneş olmasıdır. Aşk ise ruhsal özleyişin arayışta doyumlanış zirvesidir. Kavuşmanın ertelenen mevsimlerinde Kırağılar düşer hayale... Hırçın bir aşk dalgası sevilme kayalarını döver ve aşınır aşk En büyük bekleyiş, beklemeden gelinen andır.

Bu notları bitirdi,Denize baktı.Kafenin yanına çiçeklerle süslenmiş,çiçeklerle boyanmış, elinde bir demet gülle Sudenur diye bağırان birisini gördü.Sudenur,şaşkın şaşkın bakıyor güller arasında sadece kafası görünüyor.

-Kim bu? Çiçekleri görünce zaten sandala koşası geldi.Ayağa kalktı.güzel bir bahar günü.

Her tarafta çiçekler açılmış, bahar yemyeşil gelinliğini giymiş, hava sıcak elbiseyle geziyor.Deniz coşkulu coşkulu dalgalanıyor,her şey aşk için hazır sanki.Sudenur sandala iyice yaklaştı;

Sudenur: Kimsin?

-Sandala bin Sudenur.

Sudenur:-Belki beni kaçıracaksınız; Kimsin? Yüzünü göreyim.

Delikanlı yüzünü çiçekler arasından çıkardı.Meğer yan sınıftan Ahmet Fuzuli'ymiş.Sandala bindi.

Tüm çiçekleri elledi, kokladı.Sandalda zıpladı.Ahmet Fuzuli ile göz göze geldiler.İşte ne olduysa orada oldu.

Çiçekler arasında bir bakışın faturası kalplere gönderildi.Hayat durdu.Gözler konuşuyor.İçsel volkanlar aşk patlıyor.İkisinin yüreğinde"Vezûv'ler gün yüzüne çıkıyor.Ahmet Fuzuli bir yıldır Sudenur'un peşindeydi.

Okuldaki bakışmalar, nazlanmalar, kaçışlar, aslında bu buluşmanın keşfine kadar uzanıyordu.

Bakışıyorlar,Kaffedeki herkes onları izliyor.Gökkuşağını andıran sandalda,çiçekler arasında bakışan iki liseli aşık...

Çocukça,masumca ve volkanca. bir şey. Ahmet Fuzuli bir yıllık harçlığından ve en son iki iddiadan

kazandığı parayla bu nostaljik aşk oyununu oynuyordu.İki kişilik film dakikalarca sürüyor gibi.

-Ahmet Fuzuli:Öyle yabancı gibi bakma"Pıtırıcık".Bir bakışın için ömrümü vermeye hazırım.Bir bakışın yaşam kaynağım. Uzun metrajlı bir yalnızlık filmidir içimizde biriken.Bir yıldır seni,yazdım, seni çektim, seni oynadım.

Örülü çitlere dolanırdı çiçeklerin,yürüyüşlerinde elmas adımlarının yankısı düşerdi ömrüme.Güzellikler yakamozunda sensizliği bulur içim deniz deniz olurdu çekilirdim.

"Sevmek benim ilk ödevim..Sevilmek tümünden hakkım"

Suskun kalışların kanatır içimi.İçimde gemiler yürür limanına,seninle büyürüm sonsuz aşklara.

Dinle desem son şarkımı daralır mı yüreğin?

Seni seven, senli bir gelecek olsam, kömürüm olur beni ısıtır mısın aşkın en soğuk odalarında.

- Sudenur: Bakmıyorum sana. Gözlerimin ödevi var. Sana bakmakla geçiniyorum. Tek kazancım bugün sen oldun. Biliyor musun çok zenginim yıllardır fakara ve fakirdim; ama bugün zenginim.

Ahmet Fuzuli susup kalakaldı.

- Çok sevindim ve çok hoşuma gitti. Çiçekten vurdu beni. Yürekten vurdu beni. Romantizmin dünyasıyım.

- Sudenur: Hele "Pıtırıcık" dedinya. Onu çok sevdim. Beni özetleyen bir şey. Bende sana bir şey bulacağım.

Gerçi adın ne kadar güzel Ahmet Fuzuli. Bir büyük edebiyatçının ismini taşıman ruhuna kadar işlemiş. Leyla ile mecnun'un aşkı sende tümlenmiş.

- Ahmet Fuzuli: Babam ve annem edebiyat öğretmenini ikisi Fuzuli ödevini araştırırken tanışmışlar.

Babam şair. Bir şiir şöleninde anneme bir şiir okumuş, şiirin sonunda evlenme teklif etmiş.

Babam şair-yazar-eğitimci, annemse edebiyat doktoru.

- Sudenur: - Ne güzel çok sevindim. Duruşun mevsim gibi. Bakışın İstanbul'a benziyor. İstanbul gizemli ve değişken. Ruhumun çiçeklerine yuva yaptın. Arı gibi geldin ruhsal bahçeme.

- Ahmet Fuzuli: Gizemlerine geldim. Benzeşlerine benzemiyorsun. Her şeyin çiçekçe. Çiçekçe ve özelce. Bütün okul sana lal.

Minyon ve güzel. Çocuksu ve zeki oluşun tüm erkeklerin hayallerine deprem olmuş. Senin olma depremi sürüyor. Ben bu depremin enkazındayım. Aşkın kurtarma ekibi olarak kurtaracak mı beni?

- Sudenur: Ruhumun çiçek mevsiminde geldin, su, çiçek, aşk...

Sandalla yolculuk devam ediyor Hafif bir rüzgar esiyor. Sudenur, bir taraftan eteğini tutuyor

bir taraftan üşümemek için çırpınıyor. Rüzgar şiddetini arttırdı. Denize açılmışlar.

Haydarpaşa'ya yakın dalga kırana doğru rüzgarın şiddetiyle sandal ala bora oluyor. Bağışmalar, çırpınışlar, bütün Kadıköy'de yankılanıyor. Haydarpaşa'ya uzan dalgakırana

Yaklaşıyorlarken sandal batıyorlar. Ahmet Fuzuli, Sudener'le denize atlıyorlar.

Sandal kaptanın yardımıyla dalgakırana çıkıyorlar. Sudenur orada bayılıyor.

Ahmet Fuzuli ceketle üstünü örtüyor. Alo sahil güvenliği arıyor. Sudenur, hala kendine gelmedi.

Haydarpaşa'daki dalgakıranın üstünde bekliyorlar.

Sahil güvenlik geliyor. Onları hastaneye götürüyorlar. Ahmet Fuzuli'nin sadece alını kanıyor. Sudenur, baygın

Sudenur gözlerini açtığında yatağının etrafı çiçeklerle donatılmış ve yatakta.

Sudenur: - Ben nerdeyim. Neden buralardayım. Haberi duyan hastaneye koşuyor. Ona hayran olan tüm erkekler hastaneye koşuyorlar. Bir anda hastane doluyor. Herkesin elinde bir demet çiçek. Hastane tıklım tıklım.

Yaralı, kalbi yaralı iki kişilik filmin hastane kısmı çok farklıydı.

Sudenur okulda her gün bakışlarına mahzur kaldığı onlarca erkeği yanında görüyor. Onlarca hayranı yanında. Oysa onca erkeğin arasında bir çiçek. Çiçekler çeşnisinden, sevgi çeşnisine uzanıyor. Sevgi gösterisi bitiyor. Herkes tek tek ayrılıyor.

Ahmet Fuzuli geliyor alını sarılı,gözlerinden aşkın damlaları akıyor,sözlerinden tutkunun cümleleri akıyor.

-Sudenur: ilimcan ne oldu! İyi misin?

Ahmet Fuzuli:İyimisiz? İlimcan kim?

Sudenur: Sen.

Ahmet Fuzuli: Ben mi? Şuurun yerine gelmedi mi? Ben Ahmet Fuzuli.

Sudenur: Şuurumu seni gördüğüm an kaybettim. Sensizlik bende annesiz yaşayan bebeğin ağlaması gibi.

Sen bana "Pıtırıcık" dedin.Ben sana İlimcan, diyeceğim.

Ahmet Fuzuli: Aaa çok sevindim.Anlatılmaz anlar yaşandı. Bakışların canlandırılması sanki yeni yapıldı.

İki yaralı,iki sevgili, bir bakışın mutluluğunda yan yana oturuyorlar. Tam o sırada annesi arıyor Ahmet Fuzuli'i.....

Ben şuan hastanedeyim, bazı işlemler var? Neden geç kaldın?

Ahmet Fuzuli: Anne bende hastanedeyim Bende bir hastayım. Doktor dedi kalbinde bir sorun var.

İlaç yazdılar. İlaç yabancı değil, yerli-Sudenur.Günde üç kez değil, her an içmemi istediler.

Bende Sudenur (Pıtırıcık) ilacının yanındayım.

Annesi:Oğlum ilacın yanında ne yapıyorsun. Al ilacını gel.

Ahmet Fuzuli:" Pıtırıcık ilacını " eve getiremem.

İlacın yanında olunca iyileşiyorum.Bu yeni bir ilaç. Aşk ilacı gibi bir şey. Severek yaşayarak içilir.

Annesi:Of ya! Tamam iç de git evine...

Bu defa Sudenurun babası aradı:-Kızım nerdesin?

Canım kızım nerdesin? Annen geç gelecekmiş. Sen nerdesin. Eve git, kardeşin gelince onunla ilgilen.

Sudenur: Baba hastayım. Kalpten. Kalbimde sorun varmış; ama merak etme ilacı verdiler

şimdi onun yanındayım.

Babası: Kızım ilacın yanında ne işin var. Al git evde iç.

Sudenur: Baba bu ilaç yeni,kalbin, sevginin ilacı. Yanında kalarak iyileşiyorsun.

Babası: Tamam kızım: İyileş de orada kal.

Yaşamak hoşluğunda kalbi boşluk dolmuştu. İlim ve sevgi yan yana onlar yan yana. İki zeki,iki çalışkan,iki gelecek aynası bu yaşta aşk yaşar mı?

Sorulardan soru,cevaplardan, cevap çıkar. Yaşanan mutluluğa, özellikli güzel günleredir.

Aşk kalbin arzulara varış imzasıdır. Aşk, ruhsal arayışın buluşmasıdır. Aşk, içsel özlemin karşı cinsle bileşimidir.

Ruhsal bir yolculuktan duyusal doyuma uzandılar.El ele tutuşarak hastaneden ayrıldılar. Msn adreslerini, telefonlarını aldılar. Bir taksiyle evlerine dönüyorlardı. Sudenur'un evine az kalmıştı.

Ahmet Fuzuli, çiçekçinin yanında durdu ne kadar kırmızı gül varsa satın almaya çalışıyordu.

Sudenur mutlulukla camı açıp onu izlemeye çalıştı. Bir kapkaççı çantasını aldı.

Ahmet Fuzuli gül demetini orada bıraktı. Onu kovaladı. Az ötede yakaladı.

Boğuşmaya başladı. Kapkaççı bıçağını çıkarıp Ahmet Fuzuli'ye sapladı. Ahmet Fuzuli kanlar içinde yatıyordu. Sudenur taksiden indi. Ona koştu. Türk filimlerinde olduğu gibi.

Yanına vardı, Ahmet Fuzuli' nin karnındaki bıçağı gördü görünce yanında bayıldı. İkisi orada baygın baygın yatıyordu. Hastaneye kaldırdılar.

Kendilerine geldiklerinde, yanlarında tüm okul ve aileleri vardı.

Mutlulukla el ele tutuşup gülümsediler hayata... Gözlerindeki ışıltılı atlaslarla

güzelliklerin,
güzel geleceğin  hrine kral ve kraliçe seğildiler.A k büyür,hayat yürür, kader
yaşananları sunar

Hayrettin Taylan

Pıtırcık ile Tırtıl

Pıtırcık ile Tırtıl

-su-aşk,bade,kutsiyet bağlamında Affediliş Risalesi

Bu sen şehrinin rüzgârında uçuşan benli tozları biliyor musun?
Benimle kül olan hayatları düşündün mü? Umulmadık bir yerin yarı olarak seni ummanlarıma katıyorum. Umulmadık bir yerde sana karışacak kaderim.Umulmadık bir yerde göz göze geleceğiz ilk kez karşılaştığımız gibi... Sen PITIRCIK olarak bahtımın baharında gezeceksin. Aşka hep sevimli, hep meleksi, hep çocuksu, hep güven veren kanatlarınla uçacaksın aşk ormanlarımda. Ormanımda gezinirken TIRTIL sana eşlik edecek. Bir ömür yüreğinde gezecek bu Tırtıl. Kelebek ile bülbül olmaya yakın bir aşk ermişi olacak bu tırtıl. Kelebek olup karışık arzulara açıldığın güneşine uçacak. Bülbül olup seheri çağırarak, ötecek dizelerde, yazılarda seni.

- Yüreğin hiç titremeden gözlerime bakabilir mi ki? Evet, diyorsun melekliğin bitmiştir bu aşk cennetinde. Sen başka aşkların şeytanısın o zaman.Seni kovuyorum cennetimden desem de YARISI SENİNDİ. YARISI yarimdi. Nerden kovayım seni şimdi söyler misin?

Özleminle çevrelenmiş bu aşk tarlasının çeperi sensin. Tellerin engel tenine dokunmak için. Uçacak takadim de kalmadı. Bülbül-i Şeyda olduğum aşk güncüllerim de tükendi.

-Özledim sarmalarını. Ki sarmayı sana sarılışımı hatırlattığı için sevdiğimi biliyorsun. Sen sardıkça sana sarılasım artıyor.

- Ekmek arası aşkları dışarıda yiye yiye zayıfladım can pınarım.

-Betimli dünyanın gökkuşağında hangi renk sensizliği anlatacak bilemedim. Ruhumda süzülen aşk badesini kana kana içmek için hangi sevda kadehin can güzelisin. Bilemedim.Umuduna sarılan yerli bir dilenci gibi senin kutsi dergahına geldim.

- Bir dirhem sevdanını istedim bu yaralı, bu yamalı, bu sevgine aç, bu seni unutamayan uslanmış, yüreği paslanmış aşk içinde aşklar derlemiş,özünde ütölenen özsel kalıplara kallavi olmuş, felsefi tinlerde seni içsel bir bebeğin ötümlü olarak sunmuş seni senden çok seven bana bir dirhem aşk sunar mısın yeniden.

Her acı , sanki yıldönümlerini yolluyor üstüme. Kendince ağlayan koca bir ermiş olmuşum.

-Merhaba dediğin günlerin takvimlerinden bir bir atılışımı hangi yıllar özetler. İmkânsız kavuşma tayfunlarında beni hangi sözün uçuracak,bana yazdığın mektupları okumak dışında bir şey okuyamama faslından kurtar beni. Bu ayrılığın yıldönümü yollarımı kesti.Kesif bir huzursuzluğun anlatılmazlığında anlatamıyor beni terki- i bentler. Her beytin sonunda beynimin suları akıyor.Mistik bir çırpının içinde kendime yazdığım mektuplara dönüyor semazenlerim.

- Mevlana oluyorum.Mevlana'ya ders anlatıyorum. Beni tanıyor çünkü senin Şems'in benim. Seni tanımıyor, sen Hüsn olarak en zoru sunmuşsun. Olmazın kimyasını sunup gitmişsin.

- "Ağlamak göründü gönül, ağlayalım seninle

- İlemek göründü gönül inleyelim seninle.(Hüdayi) "

Ya da karşılayışımın güncesinde sitemler, söylemeler, sonra gözlerin nemlemesi

anısına badelerimizi sunalım hayata. Hayat bizi hayta yapmaz. Hata bizi hayta yapar. O yüzden içmeden sarhoş olan bu aşk münafığını Müslim kılmak senin vazifendir
PİTİRCİK.

Bir tırtıldım ,tır tır geldim cemalinin ormanına.Aşk aslanı yaptın. Aşkın kuş sütünden içirdin. Bülbül yaptın sonra gülistanına... Güzel güllerin arasında masallara bile anlatılmayacak iki sevdaperver olduk.

- Perlerin bile vardı,uçuyordun aşk cennetinde. Seni çok seven bir yüreğin suyunda yıkanıyordun, yüzüyordun. Mutlu bir gelinciğin Pıtırıcıydın. Güvenlerim dağ dağdı. İstanbul ve sınav beni senden bir gizleyecekti bilmiyorduk.

-İçimde eskiz bir erkek büyüyordu hatalara, affedilmezler.İçsel açlığım gittikçe büyüyor beni senden çalışıyordu yabansı ,sanal ahular.

-Hu deyişin kadar kıymeti olmasalar da nefse nazireydi bir kere.

- Aştı senli olan her şey bir kere. Gecenden gitmek de bir kere.

Bir ahunun bedeninde arzu kalemiyle yazılan gecenin günahkarıydım.Karı zararını zehirleyen anların akamaz,can yakaran yakarışların son nefesindeydim.

-Dedim ya bir kereydi bir geceydi.

-Hayvanice,yabanice,dinle,ilimle, sözle, vicdanla açıklanamayacak kadar canı yakan bir haldi.

- Soru sormaya mecali bile yoktu. Bahanesinden binlerce can kırıkları yağdıran nefsin yok oluş sahnesiydi.

- Ruhen senin dünyanda, bedenlen atomlar yağdıran can parçalayıcı bir gecenin hangi hecesinde vicdanımı yamalayacağım

- Senin suçun neydi?

Benim suçumun künyesi neden uzadıkça uzuyor?

-Senin Pıtırıcık olarak ölümcül oluşundu her şey. Bense bülbül olarak kaldım, yüreğimde öttüm bir ömür senin için

- Gel, gel? Ama nasıl,hangi yürek yamanla, hangi güven dünyanla...Can kırıklarının kırk ayağı sevdama dolanıyor. Gelişine kırk engel sunuyor. Bu aşk ummanı kirlenmiş, bu kırk ayağın ayakları,bu yengecin kolları el ele seni ellere taşıyor.

- Şimdi söyle bu yürek nasıl katlanacak, benim yüreğimdeki mabedin büyürken bir başkası nasıl Orhun yazıtlarımın yanına seni balbalını asacak.

- Göç ettiğin yalnızlık yurdunda beni unutma. Bilge Aşık oldum. Kül Tigin gibi seni yazdım.

- Birinci yazıt seni çok sevdiğim için

İkinci yazıt seni unutamadığım için

Üçünü yazıt yeniden benim olacağın içinler içindi...

-

Bu dileklerin, bütün bu temennilerin, ölümcül yoklukların arındığı ve beni sana sunduğu aşk sunaklarında AŞK kirlenmez bilesin.

Hayrettin Taylan

Pin Kodlarımı Çözen Yıldızım

Yüreğimizden sakladıkça ve kayıpların pin kodlarını çözer özlemin tepelerine çıkarız.Tam buluşma zirvesinde kıpkızıl bir gül ekelim ki ulaşılmaz sevdalara koku ve süs olarak dalgalansın ve algılsın sevilerimin perisi.

Sınırları gelmelerin bebeciğiyle çizilen kavuşma yolculuklarında sineme bir har düştü. Yakıldım senden. Yangınları da yakan ateşinden ısındım sevdaya. Düşün ki, her aşkın külünde dünler yazılıdır ve her sevilik aslında bir kavuşmanın salıdır. Sen salına salına giderken,benim içimde neler olduğunu bir tek yalnızlığımın ağlayan dalgaları anlar yıldız sözlüm.

Yaralarımın yanıtlarına gecikmiş gelmelerin merhem olmaz ki aşk külüm. Bilinmezliğin kıyılarını çürüten gemilerini alıp gitmedin,limanlarına benden bekçiler koydun.Neon ışıklarında saçlarını taradın yaralarım üstüne döküldü efil efil saçların.

Göğsümüzü eriten özlemin güneşinde ölüm vadisine uçan bir kelebeğin beyaz kanadına senimi astım.Bir kelebeğin gözbebeği kadar sevgin varsa yeterdir bana.Bu sevgiyi bandıra bandıra bastırdım sensizliğin hasret kapısının paslanmış kilidine.Gönül kapım açılmıyor,paslanmış olmalı ciğerinin yağından sürsen biraz geçse gacirtısı.Ya da omzumda iki damla gözyaşı dökse belki otomatik açılır.

Ay içlerine vurgundur içimde tütsülenen efsunlu yıldızlarla sevişen senli akışlarım.Kavuşmanın yakasındaki mutluluk düğmelerini tek tek açıyorum.Gerdeğe giren en özel özlemlerin beyazlarına pınarlarımı bağlıyorum.

Kımıltılı burukların hüznün senfonisinden Dede Efendi'den seni dinliyorum. Bu gece çok içtensin,beni çok içmişsin.Ayıkırsan beni söylüyordu bir güzel.Kıskanmış yıldızların beyazları gibi geceyi kaçırma benden.

Seninle sen arasında iç dünyamızın çöllerinde vahalar aradıkça,aranan son aşka acil kan aranır.Bütün kan gruplarına uyar benim kanım, senli canım uymaz her güzele.Bir canım varmış yalnız sana uyarlanmış olmalı ki hafızamın,yazılarımın,acılarımın, dahası her şeyimde sen akar,içi beni dışı herkesi yakarmış.Masal içre masalmış,sen peri olur her hecemde yaşarmışsın alfabetik bir anın son harfinde zela sevinçlerle kalırmışsın içimde.

Şimdi, giden gelmez bir dahanın dehrindeyim,Mecnun ile kumar oynuyoruz sözcüklerden,ayrılıklardan,bir gün kavuşmalardan.Kaybetmenin kibriti cebimde.Kazanmanın ve sevmenin kavı önümde, yakacağım seni tam senden.Küllerinden aşk olmalı,ya da küllerine aşkı yazmalıyım.

Her ardına bakmadan yitip gitmiş günlerin terkisinden sonra yanıklarına bir avuç külünden serpmeliyim ya da kül savrulur savruk özlemlerime derman olmalıyım.Yenilenmiş kalakalmaların eski medeniyet kapılarındayım. Oteleri nakışladığın geliş doruklarını terk eden her şeye senli bir ilaç arıyorum.

Yüreğime projesi çizilen sensizlik dağlarındaki aşk vadisi, Ferhadi kavuşmaların en hızlı umudu olur,kalırım mavi hülyalarından. Ben seninle alev alev olan bir oluşun küresindeki en yeşil alanım. Er geç geleceğim beni beklediğin yangın şehrine.Yakılacağım kanadı kırık sensiz uçamayan post modern bir bülbül olarak.İçimin aklıyla, en büyük tutkuyla,en anlatılmaz anlarla öteceğim kıpkızıl gül dalında. Yuvamı yapacağım gülistanındaki dikenler arasında seninle kuluçkada kalarak sevgiye sığınacağım yanık yüreklim.

Hayrettin Taylan

Pişmanlığın Ankarası

Ruhumun kelebeği uçtu yalnızlığıma
Ben baharın aşk babasıyken
Sen gittin ankara'na
Bulutsuz bir umut güncesinde
Gelmene arzular ekleyen arzu çiçeğim
Seninle aynı meyvede bağ olmak ister
Gel gayrı bunca hasret yıldızım yüreğine yıldızken...
Bir bulutun ağlamasında
Yağıverdin aşk toprağıma usul usul...
Bense hep kaçkın tutkuların tuzağında kahırlara rüzgârdım
Adı konulmamış ummaların ümmisiyim şimdi
Gözlerinin önünde gülücük heykeli yaptı umutlarım
Bulunmamışlığın bulantılarında aktı suların
Şimdi sütbeyaz heveslerin akışındayım
Bahar geldi
Sen gittin
Ruhumun kelebeği güneşine ölümcül kalıcıyken
Uçamadım sensizliğe
Kalakaldım lal pişmanlıkların peşin özlemlerinde

Hayrettin Taylan

Piyanist Gibi İçimin Parmaklarıyla Seni Çalışıyorum Kumruzen

Birleşmiş sevdalar cumhuriyetinin demoslarını yazdım. Herkes sevebilir; ancak seni sevmek benim dışında iç ve dış güçlere yasak.

-Öldürülmüş vaatlerin şehrinde kendime gelişin martıları uçacak damla denizine.

-Aşk neden senin kadar değildi. Bıyıkları kesilmiş umutların suratında okunur vebalim.

-Vebaların neden içrek .

-Düzülmüş yarınların seferinde sefer olmak göremediğim sen kentine. Gelsem en tanıdık, en istendik, en yakınsak demlerine. Gayrı Müslimler gibi, gayrılarımın kayıtsızlığını görür vicdanın.

-Kadın, vicdan seyyahıdır bütün iyi niyet yolculuğuna. Bu mistik yolculuğun gizeminde hep aslına dönüşlerin iyimserleri var.

Sahi iyilerin neden denizde değil?

-Neden balığın bilmesini istediğin iyilerin var ki çözemedim.

Vav gözüğümden bilinmezlik kendine kafiye. Şiir küsmüş gibi. Sana yazmayı özlemiş imgeler. Derinlerine kadar gitmek, serinlerine kadar kalmak. Kalmak ne kadar isterse o kadar kalmak.

Hani sende kalışımı haklar gibi hakkım olanı istemek.

Ve rüzgarı senle bilmek. Ona göre erozyona uğramış yarınlarımı sana sunmak. Yeşermiş umutlarımı sulayan damlalarını tanımak. Alışmak kendime böylece.

-Ufka bir açı çizdim. Açılarını kapatmış öğler.

-Esrarengizlerin esrar içmiş, içindekilerle sarhoş edersin.

Çıldırılmış bir akrep gibi senli zamanlarımı zehirliyorsun. Kırkayağım, can kırıkların topluyor uzak sevdandan.

Kendimden kurtulmanın kurgusunda öyküden romana, romandan seni unutamayan kendime geldim.

-Trapez bir hesabın içinde kayboldum. Oysa çok sağlam, sağlamlarım vardı.

Demoslarım cebimdeydi. Seni sevmek demokratik bir hak gibiydi. Ancak, demokrasinin nimetleri arasında gitmek yoktu. Sultanlığımı bitirmiştin senle.

-Sevi ülkemin kraliçesi olarak bağlanmıştın aşk eteklerine.

Şimdi piyanist gibiyim. Parmaklarım içimin ritmine göre.

-Ülke, kendi ülküsünü sülüklere emzirtirken, vatanım yüreğine kaçmış olmalı

-Ritimsel bir özleyişim var sana karşı. Karşı konulmaz bir şarkı gibi dinliyorum sensizliği.

Memleket, kendi menbasından aşkın memesine özünün sütünü sunuyordu.

Yurtsadım seni. Sılamın son kuşları da göç etti. Sadece size kaldım Kumruzen.

Hayrettin Taylan

Pleybek Yaptığın Gözyaşı Gecesindeyim

hüznünde yalancı emarelerin emir suyundayım
sorgusuz, dalgaların aşk köpüklerinde beyazlanır adın
değiştikçe zaman,değişiyorum sularına
heceli uykularda uyarılıyorum hadlerime
aydınlık yarınların yarinde yakılıyor tutkularım
çürük kementlerle örüşük terk edilmişlikleri ilençliyorum
ıslanmış enlerimizde engin bir şafak açar bülbül halime
dumanı içimde işlenen sevdalarla güllerine uçuyorum
ezik çiçeklerin meyve güleçlerinde auralarım simlenir sana
kaybederim rengimi
ararım aramayı
beni bulur rengin
içimde kurşunların ödev yapar
seni benden vurur gitmeler
Kılavuzsuz bir iz çizer yaralarımı
Haritasız,isimsiz sızlanışım dağ olur,ağ olur
Küskün yellerim aşkın öz dudaklarını yalar,
Benden gidişlerin ışksız sofalarına resmin asılır
Ulaşılmamış yalnızlıkların albümlerinde senli bir şarkı çalınır
Pleybek yaptığın son bakışlarında adın çalar hüznülerimde
tırnak aralarına alınmış alınganlığın,bam telim olur
Isırgan yakarışların dilinde dil döker gelişin
Baygın sözcükler zemherisinde çiylerim tünler çiğlerime
Ciğerim yanar takvimlerine
Bugün beni yırt sıcak mevsimlerden
umutlar akla,akla kara arasındaki Kaflarımda
sayısız yıldızların akıştığı aşkın samanyolunda
yoldan öte yolları yıldız eyle,aşkta öte aşkları ışık eyle
pleybek yaptığın gözyaşı gecesindeyim
seni söylüyorum seni özlediğim senden
alkışlar başlıyor ta içimden içimden

Hayrettin Taylan

Pleybek Yaptığın Son Ağlayışın Aşk Gazisiyim Elnaz

Gözlerin Kevserin gözbebeğinden akar. Bense cennetinden atılmış ,uzaklağında pişmanlığınla arıtılmış kendimle barışık adem'im.

-Kendimi aşıp da geldiğim damlalarında sustum. Vicdanımın aşkısın diye, içsel bombalar taşıdım yüreğimde. Gecelerimi heceleyen sözcüklerde eridim.Acıklı filmlerde ikimiz yerine ağladım. Seninle yaşadıklarımızın benzerini gördüğüm her karede bin kezlere bölündü yüreğim.

-Susuzluktan yanarken sensizlik okyanuslar içti vebalim. Cemaline kavuşmanın kavuştaklarında okudum senli türküleri.

İstanbul çöl, yaşadığımız aynı muhitin tinlerinde yeşerdi hayat. Seraplara atıldığım hayalinde suçsuz kelebekler uçtu umutlarımın vadisine.

-Tutsak damlaların vardı vicdanım odalarında.Kereliklerine köpüklenen vazgeçilmezlerimin vaveylasını duymaya geldi dünya

-Yangınlara örnek alıştırma olmuş yüreğimde kalmış çözümsüzlük.Hangi imkansızlığın formülüsün, neden suskularına füzyonlu arayışlarım var.

Gözlerin hangi bakışın güneşini batırır.Hangi ben'i aydınlatır?

-Sular içinde damlalarını ayıklayan hangi ben'in tümel kaydısın Kutsamış mı yüreğin yoksa.Kut, mit, umut, tin, ten, şen, dirhem,aşk,vuslat...beni özetleyen imgesel sözcüklerin aynasında direnir.

-Dibe giden gidişinin dip ustasıyım.En diplerde başlar, en yüceler. Orada kendin varsın.Yücelerde herkes. Dipsiz kuyuların mistik manzumesinde okunur şarteli atmış ruhumun.

- Bir nokta kıvamında kendinle eşleşmek.İnsanın en büyük eşi kendisidir, kendi değerleridi.İçindeki çocuğunu doyurmuş bilinçli bireydir en büyük nokta.

-Virgüllerine ara verdim.Sana benzettiğim bütün güzelleri eş görevli olarak ayırdı virgül. Oysa benim dünyamda virgülün sadece özne olduğum, gittikçe uzayan, benden uzaklaşan yükleminden sonra kullanılır.

Tut ki yaşamışlık sadece beklemektir. Diyelim ki dünyada sadece ikimiz var.Ki sevenler için dünyada başka bir şey yok. İkiisi vardır, ikisinin bütünleridir dünya. Alacakaranlığında al al sözlerin dokunsun yüreğime. Alı pullu olduğun anların dili çözülsün.

Tut ki, rüyalarımın yorumcusun; ama bilinçaltımda yaşıyorsun.Bilinçlice kendini gösteriyorsun rüyalarımında.Ben de her gece rüyada olsa seni görüyor,izliyor, seviyor,eriyor öylece uyanıyorum.

Ve ben sevme hakkının Hakkı'sıyım. Adım böyle çakılmıştır sevdana.Varolmanın, özünü durulamanın, egolarını eğitmenin, algılarını berraklaştırmanın, en güzel ilgilere teslim olmanın teslimiyeti sevmeye gitmektir yaşamak.

Ve varlığım sevgimle aynı boyda.Huyumla, suyum aynı denklemde.Seni sevmek, en büyük sevgiye şifresiz gitmektir sevgilim.

Bir içsel güce duyduğum ihtiyaçtan arınmak savaşıdır.Sevmek, en büyük ihtiyaçtır. Belki bunu en güzel eğitimcisi sensin diye sende kaldım.

-Acının bütün varyantlarını senle tanıdım.Bu kadar büyük lafların sofrasında seninle başladım.

Bir başkaldırış destanında , t'anım da şanım da , ruhsal kanım da sensin.

pleybek yaptığın son bakışlarında adın çalar hüzünlerimde
tırnak aralarına alınmış alinganlığın,bam telim olur
ısırgan yakarışların dilinde dil döker gelişin
baygın sözcükler zemherisinde çiylerim tünere çiğlerime
ciğerim yanar takvimlerine
bugün beni yırt sıcak mevsimlerden
umutlar akla,akla kara arasındaki kaflarımda
sayısız yıldızların akıştığı aşkın samanyolunda
yoldan öte yolları yıldız eyle,aşkta öte aşkları ılık eyle
pleybek yaptığın gözyaşı gecesindeyim
seni söylüyorum seni özlediğim senden
alkışlar başlıyor ta içimden

Hayrettin Taylan

Plonjonlarımı Görmelisin Bu Vuslat Maçında

Bu aşk maçı başlamadan kırmızı kartı gösterdi kaderin hakimi.

*Her kalbe göre faullerim var diye ,bütün leyla'lara lal bütün Leylaların kal olduğu sportmenim.Biliyor demek kaderin orta hakemi. Maç oynamadan kırmızı kartını gösterdi. Ben kırmızı gülün sandım.

-Bu cezayı seyirlik sevgiler ayakta alkışladı. Plonjonları görmedin. Maçımızda değil misin ki yar? Neden forvette kalene gelişimi engelliyor defansın mirleri.

Ay ve şem yuvaya yüreğin izleğinde bütün isimleri silerken

sen Esma ü Hüsnâ okursun bağrımın sahilinde.

-Sıfatları çıkar aşkının maçında hazırlık yaparken göremediğim yüzünün önünde.

-Önad gibi durma yaramda.Gol sesiyle havalara fırlayan fanatik gibi seni görünce o coşkudan daha fazla zıplamak isterdim.

İsmine sevinçli bağlaçlarla bağlanmak isterdim. Gözlerine bakarken akan damlanı ofsayt sayamazdım Tinna.

*Şaşıрма ,dökülsün damlaların. Hakem nasılsa taraflı davranıyor. Kader insanın sevdiği şeyler uğrunda skorsuz yürütür bizi.

İsimsiz sevgilerin antrenmanına gelen periler volelerimi alkışladılar.

Her vleden sonra yere atışımı gördüler. Artistik görünmek zorundaydım.

Muhitime gelmişliğini görsün hayatın ta kendisi.

*Yetinsin gecesini seyircisiz maçlara adanmış kuralsızlığın haz -

İsminden dışarı çıktığım önadlara gece olan perilerin perleri kırılsın.

Hadi maç devam ederken yolculuğa çıkar beni ilk bakışın gibi. Baştan çıkarsın bütün benliğimi. Yüreğine saklansın yedek kaldığım sensizliğim.

-Berabere devam etsin hatta mümkünse uzatmalara gitsin maç.

*Hakem taraf tutuyor biliyorum,sen salına salına git, ben çalımlarımı acılarına yaparak gelirim k'oyuna.

-Çelme takma sakın. Bakışın kadar naif olsun .Ceza alanına girmekten çekiniyorum.

*Çayda çıra havası gibi olsun ya da pente havası olsun.İstanbulda oyun havası yerine huyun havası var.Sakın İstanbul gibi çıkma karşıma.Huyumun trağine karışma. Maçımıza hazırlıklı gel.

-Gülücüklerine, bakışına, damlalarına,nazlarına, yürek yakan cümlelerine yenildim.

-Ay yüzün ayı saklerken.

Şem'in gönlümü yakarken. Bu kafiyele kopuşta kazanmalıyım sensizliğin maçını.

- Topu bilerek taca atan tavırlarından vazgeçmelisin.Top toplayıcı duygu çocuklarını da düşün.

-Boşuna bekletme vuslatı.Güllerin korumuş olabilir; ama kırmızılığı hala duruyor.

-Dizelerimde yürüyen güncelerin seyrinde hazinenin anahtarı gibi gözbebeklerime kadar gelsin yeni başlangıçlar.

-Septik sözlerin diliminde kesme y'aramı.Sana yenilmeye değil, seni kazanmaya geldim.
-Penaltı vermişken kavuşmak kale yerine gönül evime geçsen. Kaleciliğin yok biliyorum; ama üç beş kural bilirsin,beni aşka düşürdün bir kere. Bu penaltı değil de ne Tinna.
-Dünya alem izledi, gördü, duydu, ağladı sana düşüşümü. Yüreğime kadar kırıldım.Kaderin hakemi gördü çaldı düdüğü.
-Bu gol kaçmaz sevgilim. Gözleri kapalı seni severken aç kollarını yeniden sol tarafa yatıver ki kaçınılmazlar fileleri yırtıp gelsin dünyamıza.

Sen bekleyişin yeşil sahasında değilsin.Sen vuslatın gül kırmızısı aşk ummanlarındasın.
-Gelişine damlaların da eklendi.Ekler tam yürekten türetir beni sana.
Sakın düdük çaldı bir kere.Bir kere sevdik.Bu maçı alacağız aşk,başka yolu yok.
-Bekle bizi Kanaryam...Uçup geleceğiz,aslanlar gibi kükreyip , kartallar gibi leş parçalarıyla oyalanmadan geleceğiz sevdaya.
-Bizim sevdamız hep ötelerde.Hep çok kalabalık yalnızlıkların çeşnisinde büyüdük. Şimdi çok sesli bir kalakalışın çoktan seçmeli
Aşk şıkında cevapsız bir soru değiliz.
-Bizim sevdamızın yanıtı gelişinin skorunda. Maç beraberliğe mumyalanmış bir kaderken öyle ayrılığın yenilgisiyle bir ömür kalamazsın Tinna.

Hayrettin Taylan

Poetik Bir Ummansın Bilince Şulenar

Felsefi ve Poetik Metinler-1

İsimsiz rotada od çalan özlerim var. Beni paylaştığın ruhsal duvarda yazılmamış güncelerim var. Ağlarını bana teslim etmiş, teslimiyetin mağrip düşleri var.
-Amaçsızlığın amaları var. Dili çözülmüş, çözümsüz yarınlar var.
Adem-i merkeze hizmet edilmenin sınırında selviliğin yürüyor.
Selvi gölgende serinleniyor içselite.

- Farkındalığın kaosları ulaşıyor ruhun açık denizlerine. Sen orada bir aşk kadar ada oluyorsun. Adının hizasına yazılmış, isimsiz kalışlarıma gerçeklik ödülü veriliyor. Kıyına gelen biçare yunusum. Sevginin eleğinden, büyük aşkların feleğinden süzülüp geldim.

... Tezahür ediyor tercihler. Herkes kendi tercihine güven buzullarını saklıyor. Günümüz insanın, temeller duruşmasındaki güzel etken güvensizliktir.
-Doyumsuzluğun nitel sayfasında birçok duyguya ad olan yaşanırılık çerçisiyiz.

-Kişiselleşen klasiklerimiz var. Herkes kendi zaaflarını klişelerinde savunma mekanizması çürütmektedir. Zaaflarının zayıflarını kurtarmak yerine, onların açtığı zayıf huylar rayında istemler makinisti olmayı tercih ediyorlar.

-Global bahtların tahtında kendini bulamayanların papağan düşünceler sınırında sinirimi artırıcı eylemler var. Herkes kendine benzeyene özdeş denklem. Kendinden olan formüle oluyor. Kutupsal buzullarını sunuyor kendinden olmayana. Tek sesli bir renge siyah fikirlerini sunuyor. Evrensel bağlar, mutlak doğrular, hoşgörü dilinden uzak papağanlık uçuşunu yapıyor fikri bataklıklarda.
-Her fikir, kendi zehrini beyinlere sızdırıyor. Maşalığı yüce amaç olarak bilip başkalarını dışlayan algısal zehirlenme yaşayan papağanlara karşı, insanca, kardeşçe, evrensellik bağıyla yakınsal aynalar sunuyoruz sevgili.

Kendi düzenin, sabit sisteminde sismik yanılığın farkına varmak, dünyanın renkliğini, insanlığın benzerliğini bilmek ve sahil olmak iyilere, iyi niyetlere.

- Kendini uyumlanmak, seçimlerimizin şiirinde. Kendine, insanlığa, topluma, dünyaya hayırlı olmayı şifrelemek. Her fikir bir çıkarı güdülerken, inançlar merkezkaç gibi her duygu, fikir, algımızı dengeler.
-Mutlak olan doğrudur; ama doğrunun temel kaynaklarda öğrenmek, öğrenileni doğru kanallarla yaymak gerekir.

- Gönül penceresini açıp sana geldim , bunca fikri zehirlenmeler, kutupsal ayıcılığı karalara, yaralara, kan revan anlara taşıyanlar vardı.
-Negatif enerji dolaylı da olsa herkese etkiler. Sürekli negatif enerjiyi yayan sülüklerin sosyolojik bitlerinden arınmak lazım.
Seni sevmek startını vereli, sevginin dilsiz destanlarına içsel kahraman oldum.
-An uyumunda seninle uyumlu zamanın uykusundan uyandım. Bilince çentik attı amaçlar. Aşılı bir geleceğin fidesi olarak büyüdün sevdamda. Yarınlarıma yar olmaktan çok, çoktanlığı doldurdun.
-Bebek yüzü gibisin. Bir anne ruhu sınıyor sevgilerinde. Kocalık çınarı büyüten

kocamışlık özünde tarandı gölgemin dinamikleri.

-Misyon şeflerinin isyan buğusundan yola çıkarak, yolu kendine gelmiş, yolu kendini bulmuş özel olgular sıratındayım.
-Cennetinde kaldım.Huriliğin yüreğime unutulmaz duygular serpti.
Başkasının dirhemlerinde değildim.Senin her zerrende kitap gibi okundu emellerim.
Emel, süt iç fişinde, ruhumun fişine taktın sevgini.Yazılımlarınla geldim veri sayfama. Belleğimi dolduran güzel anlara teslim ettin anları.Yarın, bir gelecek meşalesinde gözlerin kadar aydın bakışlar sunuyor.

-Yüce divana üyesi gibi kendini bilmişliğin divanındayım.Özüm kadar bilindik tanımlardayım.
Güzelliğinle manaya ulaştığım cümle ortasında başladı ortanca düşlerim.Sen saf bir ırk kadar gölgeydin farklılığa.Bu ülkede saf ırk aramak, inci gibiymen, kalkıp ırksal oyunların oynasıl amaçlarına ulumak neyin ölçüsü?
-Birisini dışlamak , kendini de dışlamak değil midir? İnsan olmak yetmez mi? Ortak değerlerin denkleminde aynı işlemin sayısız , isimsiz adıları değil miyiz?
-Ortak kaderin haritasında aynı ruhun şehri olmadık mı? Senin kalbin nereli ki? Beynin neden başka yerli?
-İnsan bir bütün değil midir? Hangi sülük içimizdeki temel duruşları emiyor.
-Aynada bakıp kendini göremeyenler derneğinin başkalaşmış yansık üyesi olmak mıdır insanilik?
-Kendini tanımayan, kendini aşamayan, algılarını temizlemeyen, herkese kendin gibi bakamayan, fikri maşalığa köz, ayrıştırmaya sülük, ırksal oyunlara papağan, silik karakterlik düzeneği değil midir?
-Bir başkasını vururken, yüreksizce kendi aynanı kırmak değil midir?
Yüreksiz olanların vatan aynasında insanilik yüzü yoktur. Yürekli olmak ne demek? Korkusuzca kendinden olmayanlara saldırmak değildir.

_Temel duruşumuzun aynasındaki temel dinamikleri iyi bilen, iyi yaşayan,iyi uygulayıp sağlam karaktere, ruha, aşka, sevdaya, ilime, algıya sahip olmak demektir.
-Bilinçlilikdir yürekli olmak; kendini, Rabbini, mutlak değerlerini, ölçüsünü, bilmektir.
-Kendimi bildiğim sağlam temellerden, ilgilerden, sevgilerden arınıp sana geldim.Yaşlar, ırklar, şehirler, gibi olgular ölçü değil beraber yaşamaya.
-Beraber yaşamamanın temel dinamikleri vardır.Sağlam bir karakteri olmaktır.Temiz algılarla sağlam duruşa sahip olmaktır. Kendini bilerek, Rabbini, ailesini, çevresini, vatanını,doğrularla bilmek ve yaşamaktır.
-Sana gelişim arınmış, arıtılmış, önyargılardan temizlenmiş, sen kadar sana yakın, ben kadar bana çok yakın bir sevda yeliyim.
-Meltem esintileriyle geliver en sıcak manalarım, aşkınla, özünle, meleksi dünyanla Şulenar.

Hayrettin Taylan

Poetik Plaza Gibi Yüceliyorsun Bağrımda Şulenar

Şairzal:
Sevdi....

Sevmek kadarmış. Kaderin de sevmesi varmış.

*İnşa edilmiş özel bir ruh kentiydi. Güleçliği kat kat yüceliyordu yaryüzümde.
-Bekledim...

Şule şule yandım. Beklentilerimi oyaladı. Artık nakışladı ruhumu.Çeyiz olarak en özel duygularını sundu.

-Bir gönül evi oluştu.Artık, onun kadar ona kaderdim.

Şulenar:

Ben aşkına karşılık gelen dünyanın diğer ucuyum.Ucum ile sevda ucum arasında sensizlik var.Senli düşlerle daha büyüyorum.Bir ömür çizmek istediğim içsel bir resim gibisin.Sevgimin fırça darbeleriyle çiziliyorsun.Her adımda adım kadar yakınsal ışıkların geliyor içime.

-Bilinçliğin ruhuma iyi geliyor.Her şeyi oturmuş karakter kentisin.Hayalimin ürettiği erkek tiplemesinin toplamısın. Sana geldim, senleştim şairim.

Bir kalp şulesiyim.

Bu kalbin içinde binlerce ev, bu evin içinde binlerce yalnızlık kapısı, kilit üstüne kilit vurulmuş benliğim vardı.

Sen geldin.Dahası bana büyüdüğümü hatırlattın.Sağ ol şairim.

Şairzal:

Her odası karanlıktı ruhumun odalarının. Kadınsal ışıltınla aydınlandı üst benliğim.İçimdeki çocuğun doyum masalını yazdın.

Sevdiğin,ya zaman...

Bu sensiz zamanlar neden geçmiyor.Neden sensizliğin güneşi batmıyor.Neden özlemlerimin yeşilliği , yeşil gözlerinin eşitliğinde.

-Eşitçe seviyor muyuz?

Şulenar:

Hala gönlümde volkanlarının halayı devam ediyor. Fay kırıklarından sana geldim.
-izLeri var bu özlemin/ seni kendimden daha çok özlediğime göre/ eşit nereli şairim.
-Ben hangi özdeş sevdanın şulesiyim.Yüreğin yanık mı yoksa yanırlarım sizin orali mi?

-Artık susuyorum... Çoktan çok sevmek için.. sözlerim bitti..

Şairzal:

-Sahiden bitti mi?

Bu mutlu sonun ummanındaki Leyla dalgaların sözsüz romanlar okutuyor

Yaşamın karmaşa kamerasında anlarım sadece senli anılarımı çekiyorum.

-Susamış bir suskunluk gibisin.Çok konuşan değil,çok yaşayan,çok yaşatan aşk izlerin

var.

*Aşk ve zaman iç içe senli bir ayna.Suskunluğun taranıyor yüreğimde.

Hala , güleç sevdanın pınarında akıyor sözcüklerin.Seninle konuşunca büyüyor İstanbul.Herkes adına topluca bana konuşuyorsun.

-Yokluğuna ilıştim.İlişkim var, varlığına.Konuşmalı suskun tümcelerini.Benimle yaşadığın, benlik kentine geldin.Egoları tamir edilmiş ruhumun trenine bindin.Sağlam duruşu olan, aşk ve yaşam yollarını bilen iyi bir makinistim.

-Karakter şehirlerinden yıllarca geçtim.Her karakterden bir güzel sevdim.Sosyolojik bir pejmürde, beni mürâi dillere taşıdı.

-Artık sen varsın, ben kadar.

Şulenar:

-Yolları, aşk yolları, yılları, ilimleri, algıları, huzuru, mutluluğu dahası bir kadını tümünden tanıyorsun.Bir kadını mutlu etme sanatının atlasısın.Onu gördüm, orada kaldım.Hayalimin atlasındaki her renge uyumlu ve uyanışlıydın.

-Onlarca renkli duygularım vardı. Hepsine karşılık oldun.Rengimin özdeş öznesi olunca yüklem olarak bu büyülü, büyük aşkın cümlesinde kaldım.

Öyle bir yere ve yare geldin ki tanımsız okundu aşk.Talihimin tarih köşkünü açtım.Sana hazır bir sultan olarak süslü yarınlarımı sunuyorum.Bütün ilklerimi ilikler misin?

-İliklerime kadar yaşatır mısın aşkı ve her duygumu.

Şairzal:

-Seni dizelerime doladım.Seni cümlelerim bağrında kaydattım.Seni manalarımın varyantlarına varsıl gelecek yaptım.Seni yüreğime başkentler başkenti yapıp sevdim.

Hayrettin Taylan

Poetik dramsın Tinna

Gül, aşk üstünde yazılamamış kırmızı bir şarkıdır
Dikenlerinde seni dinledim çiçekler aşka üşürken
Gittiğim her yerde bahardan bir yar var,
Yeşil gözlerinin sonsuzluğunu özetliyor tabiat

Ayak izlerini taşıyor ayrılığın kışından vaslının hoşluğunda toprak
Berrak bir nehir gibi karışıyor damlaların
Gittiğim her yar'de yerin ıslanıyor
Bağrımdaki kayalar gibi

Sürükleniyorum baharı müjdeleyen nemli gözlerinle
Uslu bir kelebek gibi gün'eşine takılıyor ruhum
Pervanesi gözbebeklerinde kalan bakışın sonundayım,
Depreşir yüreğim
Toprak uyanır
Gül açar kanatlarını yaramdan dökülenleri toplamak için
Orman uzar bağrıma
Ta seninle el ele gezdiğimiz ilk yere
Giderken damlalarını bıraktığın filizlerin şimdi dev çınar
Şimdi ben de gidiyorum en uzak kendi ağacıma
Şimdi vedalaştığın bütün benlerden kirlenmişsin
Çiğdemler yeşerir kara bağrında
Kardelenler aşk yüzünle uyanır
Karıncalar beni taşır sensizliğin bilinmezliğine

Aşkın sustuğu mecrada başlıyor gözlerimin göğü
Üstümüze yağmur yağar, son bakışın sonbahar
İlk bakışın ilk bahar, ilkin beni yok saydı mevsimler
Nemli gözlerinin iklimindeyim
Damla iniyor
Kuruyor dünya
Sensin bu küresel iklimin sorumlusu
Sensin bu k) Y) arasal yüreğimin sorumlusu
Sensin aşk...

Poetik hasretler besledim dizelerine,
Dizlerinin dibine...
Taş bağrında yetişen gülün kokusundayım.
Baştan s'ona sen kokuyor...

Her bakışın yeni bir baharın aynası,
Her sözün yeni mevsimin özeti,
Kardeşlik, dostluk, iyilik, güzellik gibi çiçeklerin var.
Bırak okusun hayalim,
Bırak yaşasın sevda baharım

Hayrettin Taylan

Portmanto Kadar Benli Kalabalıktaydın Şulenar

Kanadı ruha bulanmış bir kırlangıç gibiydin. Can kırıkların olmasın kırk ayaklı hüzünlerimi bitirdin sevginle, çoşularınla.

-Öyle bir haldeyim, halimi sormazsan eriyorum.

Bu dünyanın yalan olmadığını seninle anladım. Bu dünya meğer senden sonra aşkmış. Dünyanın sonu seninle kopuyor, bizi başka alemlere taşıyor.

-Bülbüller türkü söyler, güller halay çeker, yıldızlar dans eder, yeşil gözlerine teslim olur bütün yeşillikler.

-Gözleri görmüyordu yalnızlığım. Seninle baykuş gözlü, felsefi sözlü oldum. Artık görünmeyen söz, sözlere görünmeyen, anlam arası anlamlara diyar sözü...

-İliştireceğim seni dünyanın en güzel dünyasına.Yeni bir aşk, bir ömür demekmiş.Yeni anladım.

-Sebebi sen olan senelerin yaşam koçuyum. Kendimi eğitiyorum sevilerle. Sevginin iç evine teslimlerimi sunuyorum. Vicdanımın merkezkaç kuvvetinde seni tartıyorum.

-Sana bebekliğin kadar temiz geldim. Sen zaten bebekliğin, melekliğin masum yüzüydün. Bu masumluk, mistik inceliğin bağır teli oldum. Sözlerimle, özlemlerimle yazdım, yaşadım.

Yoksa yetim cümlelerimle sana yetemezdim. Yoksa, varsıl düşlerin güzeli olarak gelmezdin bağrıma.

Şimdi çok sesli iç sesinle beni sevmene eriyorum. Sen şairim dedikçe iliklerime kadar iliklendim sana.

Seni aradım evin her karesinde.Katre katre her demde aradım ama yoktun.

-Portmanto kadar benli kalabalıktaydın.Seni astım, tüm gömleklerim dile geldi:

-Demek aşkın gömleğini değiştirdin.Şimdi gönlünün gömleği şule şule yanarken, aramıza sığar mı ki bu sevdâ.

-Artık gömleklerine onun kokusu sinmiştir. Şimdi onca meleksi ve aşk kokusu arasında burnumuzun direği dayanır mı?

Kırmızı kadife gömleğim:

Onun yüzünü asacak bir yar oldun demek. Demek içinizdeki kırmızılar beni geçti.Onun kırmızı düşlerine ne zamandır teslimsin.Üç noktalı anların kıpkızılığında kızlığı ağlayan kaç deminiz oldu.

-Şimdi onun sevdası yüreğinde sinmişse, kızıklarınız aşkın rengine bürünmüşse söyle ben ne yaparım.

Dilime pelesenk olduğun gün yüzlerindesin. Aşk yüzün yansıyor en güzel anlarıma. Senin için, senin içinde yaşamaya karar verdim.

Seve seve manaların manidarı oldun. Seni en derin anlamların aynasına taşıdım. Neyi yazsam, neye kalsam sensin.

Hayrettin Taylan

Pozitif Edilmiş Enerjinin Aşk Ruhusun Bennara

Bir kere ayrılık girdi aramıza, bin kereye bölündü kavuşmak.Şimdi parçaları bütünleştirmek, yeniden bir kere olmak çok zor .
Dilek taşları, dibek taşları, aş taşları var taş bağrımın gizillerinde.Hangi taşı seçsem aşk kafamda kırılıyor.

-Can kırıklarının iç mimarıyım diye taşlamacılığı bırak gayrı Bennara...

Ben gözlerinde maviliği teslim ederken denizlere, içimdeki mavişe olarak büyürken sevi sözcüklerinde.Taş bağrının bakisi yapma beni.

Erdem divanında oturtur musunuz.Gözlerin beni ilmi inceliklere ışınlasın.Seven olarak yaşanırılığın içine karışayım. Çünkü seven adam kendinle meşgul, kendinle ilgili,kendini tanımakla, kendine ulaşmakla ...Zararsızdır seven adam.Tek zararı kendinedir.

Özel kanatlarımı takıver sevginle.Bir hurinin kanatları altında bırakma beni.Ben henüz ölmedim sende.

-Can kırıkların var diye sevdada kanadın da kırılmamıştır.Sosyal algısı olmayan, hastalıklı egolarıyla doyumsuz kişiliklere bürünen kendini bilmezler olabilir.

Bizi tahrik eden, dengemizi bozan, öfkesini bize salan, güvensizlik dağları oluşturanlar dolu etrafımızda. Biz aslında sosyal çevrenin etiketlediği karakterleriz. Bizim kimlik fiyatımızı yaşadığımız çevre, toplum, değerler, algılar, yetiştirilmeler verir.

-Şimdi ruhen, kalben, beynen, ilmen, fikren, cebren hastalıklı tavırlarla ,zaaflarla, zayıf kimliklerle çevremizde sürekli bizi negatif

enerji verenlere karşı pozitif edilmiş enerji, anlayış, karakterle karşılarında çıkmalıyız.

-Sosyal algısı olmayan, sosyal değerlerle iç içe olmayan, kültürel denklemin içinde bulanamayan, ilmi yolculuğun için içsellerini sunamayan, kendisiyle barışamayan bir sürü negatife edilmiş, kendini deşifre edici kişilikler var.

-Bu negatif enerji zamanla bizi de etkiler. Bize bulaşır.Bir mikrop gibi .
Hastalıklı kişiliklerin zoraki yaydıkları bu mikropsu tavırlara karşı pozitifliğimizi artırıcı güdülere, amaçlara, algılara, ilgilere, ilimlere, inançlara gitmek zorundayız.

Ve her şey bildiğimiz, algıladığımız astral plânda şekillenen düşünce

ve imajların toplamı gibi değildir.İnsan davranışlarının çocuklarıdır.Nasıl davranıyorsak aslında oyuz. Bu nasıl davranırız psiko-sosyal denklemlerle formüle edip içimizdeki gerçeklerle, dışımızdaki sosyal gerçeklerle tartmamız gerekir. Böylelikle negatif birikimleri temizleyip içsel ferahlığa ulaşırız.

-Şimdi katlanışımıza panzehir olacak bilinçli temel gerekecek. Temel mekanizmalarımızı, beyni, kalbi,ruhu; iyiliği, güzelliği, huzuru, sağlıklı iletişimi besleyici ilimlerle, dini inançlarla, sosyalleşme katığıyla beslemeliyiz.

-Bize ait olmayanları benliğimizden temizlemeliyiz.İnsanın özü bir damla sudur.Su hiçbir zaman kirli,amaçsız, pasif, durağan değildir.Su her zaman pozitifdir, berraktır, bağlayıcıdır, durulayıcıdır.

*İşte bütün bu algısal akıştan sonra sana döndüm maviliğin son aynası.

,Sensizliğin hâkimiyetini dalgalara verdim.Mavi düşlerde biraz sussun istedim.Biraz kendinle susmalışın dedin.Ben suskunluğumu dalgalara teslim ettim.Dalgalar ne zaman susarsa, susuzluğum ve de suçsuzluğum o zaman susar Bennara

Şimdi sensizlik olgusunda kendini yenileyen yalnızlık algımda beyazların var.Kara bağrın kadar kara bir vaziyete vaki ya da mazi olmak istemiyorum.

Dinamizmin hayallerini süsleyen güzel niyetlerin diyetinde zayıflamaz karakterim.Yalnızca zaaf larım eğitilerek özümdeki yaralanışı, yalpalayışı bitirdi.

-İhtişamın yüreğimde öylece duruyor.İnsan sevdiği kadınla Muhteşem Süleyman olur.Fethi zor olan bilenir. Faslı bitmez baharlara karışır. Ölümsüzlük iksirini o zaman içer.Herkesin hayal ettiği taht artık sende, sultanın, kadının, yürek sizin yanı başında.Sevdiğin de seni seviyorsa bahtın da tahtın da kendiliğinden altın olur.

Şimdi bütün bu erteleyişin mavi sonlarında yaryüzüm hala masmavi, yürek denizim hala masmavi. Dudaklarımdan akanlar kırmızı rujuna, gülüne, sözsüz romanına benzer.

Yalnız olmak yalnız kalmayı kalaylamak olsa da içinde sevdiğin yaşıyorsa çok kalabalıksın.Çok geni çözülmemiş sayısal sınırsızlık sızısı gibi formülsüz yaşanır lığın var.

-Aşkın ikiye bir etti.Ayrılığın ikiye ikiyeüzlü yapıp çift olmayı, kumruluk dersi vermeyi erteledi bilesin Bennara

Hayrettin Taylan

Prematüre bir çocuk hayali doğurma imkansızlıklarda Şulenar

-Prematüre bir çocuk hayali doğurma imkansızlıklarda. Sen masum meleğin şubesisin.Bu yüzden yüreğimde bebedirsin.Bu yüzden bebeğin, bebeğini doğurup ütülenmiş, tatmin edilmiş huzurun kulesi, kalesi, dünyası olarak kalmalısın Şulenar.

-Tenime d'okunur uzakların.Bir anı özetler.Bir kalışı ütüler gelemeyiş. Bir öpücük şehrim var, sözsüz cümlelerinle. Üstü açık manalarım var seni anlatan.Kitaplara sığmayan, sayılarla anlatılamayan, sözsüz, dilsiz, sonsuz sevgilerim var. Bir yürek cennetindesin, huri olarak sarılıp Kevser ırmağına götürüp aşkın suyunu içirdin.Gayrı ab-ı aşkın ölümsüz seveniyim. Sendeyim, ben olan sendeyim Şulenar...

Entelektüel dimağında bilinçliğinin tadı arttı.Çok büyümüşlüğü ilmi perisi gibi fikri yatağına girdin.

-Yüreğinin bakireliğini verdin. Sevdikçe sınırlarımıza örülen çitler bir bir yok oldu.

-Susuz kalmış, kalakalışlarımıza çok özel sularımız eklendi. Berraklara karıştık.Karmakarışık bir ruhun dehlizinden çıktık kadınsal ışıltıyla.

-Dublajı yapılmış, içimde oynamaya yakın sıcak aşk cümlelerinde oynadım seni ve sensizliği.Bir filmin sonu gibi hayallerimiz önce sarıldı.Onca imkansız ateş içinde dublör kullanmadan, en güzel gerçeğe doğru bitirdik filmimizi.Sarıldık sarmaşık gibi sözcüklerde. Bir kitab gibi içe içe cümlelerin özü olup sevdik,sevdalandık, aklандık Şulenar...

Geçmişin bilinmeyenlerine önyargılı bombalar üretme sakın.Her insan kendi kaderine kafiyeli bir şiir gibi.Keyfimin dönencesi değildi yaşadıklarım. Ya da senin yaşadıkların, diyemediklerin, ya da içinde birikenler.

* Kokuşmuş zamanlardan ders aldım.Dersin de dersini verdim.Şimdi dün doğmuş bir bebek gibiyim. Melekliğim, sevimliğim, şairliğim üstümde. Cennet kokuluyum, cümle ruhluym, ilim ve irfan sızılıyım, kimse sevmeden, kimse öpmeden al beni sol yanına, sar beni, sormadan sarmala beni.

Yaramın dehlizinden arınalı çok oldu.Temiz bir dünyanın sen sayfasında sevmeye kadim bir bilinç kulesiyim. İlim,aşk, akilite, sevdan ile yolculuğuma seni de ekledim. El ele, dil dile, söz söze, göz göze, biz bize gidelim. İnsan zaten sevmek için yaratılmış. İnsan zaten, kavuşmak için yürür.Diğer yürüyüşler menfidir Şulenar.

Kadınsal aydınlığına dokundum. Bir dokunuşun dökümündeyim.Yeşil gözlerinle başlayan gökkuşağı aşkın sonsuzluğuna renkli bir dünya yaptı.

Düşlerimi eğiten düşlerinle düştüm aşk ocağına.İzzet- i nefsin, en lezzetli yemeği gibi pişir beni sevdanla.İlgilerinle kur gönül sofranı.Gittikçe acıkıyorum sana.Doyumsuzluğumun kilometre taşlarında uzaklığını yakın kılsan gül yüzün, ten özün, ruhsal magman. Yakılmaya hazır, akmaya nazır, sevmeye dünya gibi bir yar azmiyim. Azizem ol, aziz yap bu gönül okyanusunda.

-Darağacında darasını koymuş imkansızlık gibi durma.Aşkım çok ağır, sevdam

okyanusların özüdür.Korkma bu zeka sarmalımdan.
-Bir özneyim özüme.Biraz bilince batırılmış insanlık bilinciğim.

Gazze'de İsrail askerine karşı, davasını savunan,ona bağıran, ona babasını soran, tanklara, silahlara rağmen bütün rağmenlerini seren kız çocuğunun yüreği kadar canlı, içten, yakıcı, seveciyim Şulenar.Etrafını saran setleri aşip sana gelmeyi sevdim.

-Seninle cümlelerde, her anda, yerde erimeye geldim.Hazır mısın, bu anların aşk alevi olmaya.Hazır mısın benimle kendini yakıp gül olmaya...

-Gelecek zaman çekiminde kaldı hayallerim ve gerçeklerim. Şimdiki zamanın sen bağrında çekimleniyorum .Bütün kişiliklerin çekiminde kişiliğimi aşkına çekimleyen eylemim olur musun?

Çok içli şarkıların telinde beni okur musun? En güzel anlarımızı çizer mi el ele tutuşumuzun resmi tutuşu o narin ellerin.

Şimdi sana gelişi kısaltan zamanlar sunuyorum.Gerçek benle konuştu gayrı.Seni yanımda, dilimde, ömrümde, harflerimde gerçek olarak istiyor bilesin.

Hayrettin Taylan

Psiko Sosyal Merdiveninde İnsan Olma Güdüsündeyim Ayşezen

Kendine insan olmak kaynağını soruyor sorgulayıp. Kaybettiğimiz onca alışkanlığın gölgesinde modernite edilmiş etiğini etlerin sıcağına bırakmış iç güdülerin güttüğü onçaların oncası yeşerir kara bahtımızın üstünde.

-Üstün olan ile üstünde olmayı yaşıyoruz. Üstünlüğün çıplak cümlelerinde en üste olmayı güder olduk. Kim ile kimlik arasında sızan kendini kaybediş pusulasında pusu kurulmuş.

-Sevmek bile sevmeye fayda. Hangi soya ait belli değil soysuzluklarımız. İnsan ile insani kalmak arasında kalmamışlarımız var.

-Önyargımız önden başlar bizi ruhu ezmeye. Ötekileşmenin tartışında kaybedenleri darası yok. Kazananlar her hazı kazanç kapısı olarak görmeye yaşayan kör kütük.

-Fırar ettik Ayşe'ttin

-Zihin açıklığımız başka algılara odaklanmış durumda. Sosyal ağların ağasıyız her birimiz. Benzerlerimiz çok .Hiç tanımadıklarımızın hiçiyiz, bazen her şeyimiz.

-Sanal bir banalın ruh kanalında yalnızlığın koliliğini koliliyoruz.

*Pörsük yaşamların var olma seyrinde kendimize minimize olgular bulup yaşanacakların duvarına yapııştırıyoruz.

-Her şey Facebook'ta bir dürtmeyle başladı sevgilim.Böyle Varoluşu zonklatan tümceler seyyar satıcısı gibiyiz.

-Her eve lazım, bugün var yarın yok felsefesinde değiliz. Satılık demlerimiz var.Ya da kiralık hayallerimizi kiralayacak birisine misafir yaşamlar sunuyoruz.

*Bu bilinçaltı kirliliğinin revacında sana geldim, yeni doğmuş bir bebek gibi, temiz ve meleksi gerçeklerimle.

-Kucağına almadın gönül salıncağına aldın.Oysa yeni nesil kucak kucağa hayat ısıtmanın arzular şelalesini akıtıyor.

*Anladım ki sen aşksın, sen aşkın Leyla eteğindesin.Y'amacına geldim Dilimde şiirsel sözcüklerle.

Yaşamları salyasıyla kirleten kendi bilmezlerin gölgesiz oyunları vardı. Herkesin haz kırkayakları vardı.Herkes, kendi yaşamaya aşılamıştı. Alışılmışlığı zorlayan aşınmalar, yozlaşmalar vardı.

*Uyuşukluk sarmış, sarmaş dolaşmaların kan dolaşımı artmıştı.

Biraz sonraları düşleyen onca güzelliğin fakiriydik.Postmodern algılar yokuşunda kendimize mayınlar düşüyorduk, basıp yaralanıyorduk.

-Sonra hep biten ilişkilerin gölgesinde psikolojik lojistik bekliyorduk birilerinde.

-Ruh sarkacımızı sarsan onca emelin elindeydik. El ele kalmayan amaçlarımızın gizemli demlerini sulara alıştırıyorduk.

-İlim ödevimizden çok öpücük ödevimiz vardı. Varı var edene değil, yoku yok edene temayüllerimiz vardı.

Kendi hedeflerimizin meleklerini ezerek illaki şeytani olana yapma ve banal kanatlar sunuyorduk.

-Bu ruh aşındırmamızın bedelini herkes farklı bir hastalık pençesiyle öderdi. Hastalıklı bir topluma dönüştürmüştü bizi hastalıklarımız.

-Herkes biraz hastaydı Ayşe'ttin Aşktaylan

-Ödediğimiz ücretsiz sevgiler yara olarak geri dönüyordu. Hep eskileri arama cümlesinde sesimizi yükseltirdik.

-Eski bayramlarımız, eski sevdalarımız, eski alışkanlıklarımız diye uzar giderdi. Sonra kendimize değil nefsimize maşa olup çıkarların közündeki gözlerimizi kör edene dek yaşamaya alıştırmalar yapardık.

-Biz biraz biz değildik Ayşe'ttin Aşktaylan

Anın sarhoşluğunda onun sarhoşluğunu yaşadık. Sevmek, bu kadar ucuz dillerde,sıcaklarda, yataklarda, emellerdeydi.Tutkuya taşınamıyordu

sevmelerimiz.Tutkulu aşıklar yok denircesine azdı.

-Son kumru bizdin Ayşe'ttin Aşktaylan

-Yaşamayacaklarımızın alt tabakalarına doğru sürüklüyordu bizi bilinçalatının altında kalan kandırılmışlığın,bağıl istemliliğin dili.

İçgüdülerinin dışlanmışlığına çıktığımızdan beri çıktı alamıyoruz güzel yaşamların yazgı yazıcısından. Toneri bitmiş ve silik yazılar çıkartan öylesi yaşamların yazıcısından kaderimizi gezdiyoruz.

Bu açmazlığa düşüş yolculuğunda kendi yakalama, bulma, aklama, mutlak gerçeklerden arınma merhaleleri aşıp kendimiz olmaya doğru büyüyüyoruz. Bize sunulan,alıştırılıp bağımlı yapılan hayat meğer bu değilmiş.İki dünya için çalışmak gereğine sorular sorup kendimizi bulmaya başlıyoruz.

-Bu yüzden aşk ile kendimizi bulma merhalesinden mistik, optik bir güzelsin.Sana geldim en doğrunun sözünde bilesin Ayşe'ttin Aşktaylan

Hayrettin Taylan

Psikolojik Bir Jenerik Geçer Yar Yüreğinden

ansızın sızıların başlar, devirgen günceler selinden
aşk düşürür aşkın ışığını gözlerinin güneşinden
nağmelerinin tortusu birikir ilgilerimin dilinden
bakir vuslata değer magma
aysbergimi özler bir günler

erimek üşüyor, düşler sıcak demlere sayfa
buluşmanın atlasından senden sözcükler yüreğime tayfa
sevdayı çalar tutkunun dilinde sensizim ne fayda
haykırışın kışında üşümüş demlerimi bulur cananda
yoksul yarınları sağır hayat beni tümler canda
göze gelir gözsüz kalışların fecri
yamalı bekleyişe takılır nakışlı sözlerin fevri
kiri akan gidişlerin sırrı çözülür gözlerinin seyrinde
ölümsüzlükle dayanışma içinde kalır sensiz dayanamadıklarım
gözyaşlarının açtığı mecralarım vicdanımda filizlenir
bir ben arası bir sen meyvesine gider hayat
ömür veren sevdanın dimağında susar hayat
adın silinir, aşkın mukimliğiyle ab-ı aşkıma mumyalanır
ben serilir, egonun sözlüğünden idlerin bağı yakalır
psikolojik bir jenerik geçer hüznlerimin sayrısında
usandırır beni keder
yetiştirir içsel kılavuzum kader
bekletir senden gitmeleri

unutulmuş hasretin tınısında tümel güllerin açılır
duldasız kalır kavuşmak, pusasız kalır umutlar
bekleyiş bendi aşar, beni sürükler damlaların
yaşanmamış yarınlara yar diye sürükler suların aşk adına
geleceğe emzirir hayallerim gerçeğin var diye
bir sarılış rüzgarıyla aklandım aşkın var diye
bir sevilmiş ummanıyla sürüklendim yunusluğuma gideyim diye
bir varılış muammasında dizildim suların zembereğe gider diye
bir son bakış filminde defalarca kurşunlanır an be anlarım sen varsın diye
bir son geliş mahşerinde nura bandırıldı isevi yüreğim sen varsın diye

Hayrettin Taylan

Pusun Ölümü

faşist bir kurt ulur kurtlanmış acıların arefesinde
hesaplar ötreşir,kitaplar anlatmaz ergenekon konduları
kimin eli kimin cebinde değilin cemi hüzzam halinde
ulusal bir sala binen derin kırbacın zamında zimmiler zom eyledi karartıları
(varoşyetmezler ve azınlık bülbülleri öter küçük çocuklarla arka sokak sevdalarda
Arabesk bir hüzzam alır gecekondu kültüründen bizi ve çalar en modern yalın
ihlıklara.

uykularımı çalar derinden demli çalgıcı demoslar
beni derin bir benden vuruyorlar
gene kondum erken hesaplara
on yılda bir oynan devrik maçlar bitmişti
henüz ihtilal görmemiş şubatta üşüyen bir gencim
oyun için bin oyun benim huyumu değiştirdi
milislerin sislerinden sus bombası attım susamışlığa
sırlar deşifre oldu yıkıldı gizemin putları
öpüştü gerçekler yargılandı yılların ölçeri
gitmeler kadar gidili bir ara dönemin döngeçlerinde
beni vurdular benden
derin bir ıslık çaldım duruşma anlarında
dağdaki azınlık akbabaların babası kadar babasınız
aynı teğetin eğrisinde esrik bir kaçışın kutsanmamışsınız
beni gayrı ben vururum devir gözlerini kapat

Hayrettin Taylan

Püföcen -23

İmkansızlığı kilitleyen uzak kalışların dalışındayım
...:Denizin temizlenmiş aşka,sular susuyor senle
bitsin bir an önce sensizliğin filmi
...:sonu gelsin ki sarılsın ruhlarımız
can gülüm gibi canımda açılın güllerden önce
...:içimde bir ağrı, güneşin doğarken ağrı'dan
seherinde bekledim seni
...:geçmez olan bir sevilışin,geçilmez olan bir isteyişin meriyim
Öyle bir kanıyorum ki anlatılmaz anlar şifrelenir özümde
...:mesken tutar tutuluş
yerine gelemes özleyiş
...:hiç bitmeyen yıllar gibisin yolların çıkıyor sevdama
hiç bitmeyen seller gibisin ellerin değişiyor dünyama
hiç bitmeyen benler gibi özlemlerin yağıyor sensizliğime
hiç bitmeyen aşklar gibi tutkuların sarıyor yüreğimi

...:içime dolanan geleceğın merdevinendeyim
çıkıyorum sana doğru
...:gözlerinle sözlerin arasında nemli bulutlar karşılıyor
nadas bıraktığımız geçmişe yağacak sevdamız
...:bereketli bir yüreğinde toprağında yeşerecek huzur

ilginin tohumundan yüreğın buhuruna değecek bekleyiş
...:gönlümde ısıttığım sen yağacak mavilerime
yalnızlığa serptiğım düşün döşegine düşecek gözlerinin ısıltısı
...:beni sana heceleyecek geceler ve senli ışık bulmacalar
yokluğunun mavi sularına dolanacak isteyişim
...:bekleyişin akrebinde yelkovan sen yek kovan ben
zaman duruyor, yel susuyor
dem senli
şem senli
fem senli
nem senli
ben senli

...:sarılacak bir yüreğın orta küresinde dünyam sana döner
ürkek bir ceylanın aslanla gürüşme yeşilindeyiz
...:dilinde benli incilerin dökölür
yenilir aşk bize..
...:tanımsız gelgitlerin şahitliğinde aşk susar
büyümeyi bekler güzel sonların filizi
...:meyvelerinden tat olacak günler aşk güneşisin
bu yüzden sızı iner,aşk siner gelişine.
...:Bu yüzden ben durulanır, sen süzölür kalışa
Bu yüzden aşk ve sen yelken açar özleyişe

Hayrettin Taylan

Radyodiagnostik Vuslatın Telindesin

Paslı bir yüreğin kalaycısıyım.Ab- ı aşkını içtiğim tasını kalaylıyorum çalkalanan Tasalarım. Bir gene gibi masal perine yapışıyorum... Yazına ve yazgına geldim aşkından ısırmalıyım, seni hasta etmeliyim ruh dünyama.

- Paranoyak bir kalışın, paran yoksa aşk da yoktur dünyasının tam orta doğusundayım.

- Yardım filolularım Gazze'ne doğru gelmektedir. Sen bensiz huzur içinde sanıyorsun.

Bensiz geçirdiğin her gün Gazze ile kardeşken beni İsraoğul sanma. Dedim ya yaryüzüne gönderilen " İsa " benim. Mahşerine gelecek günü bekliyorum. Mehdi'den ders alıyorum.

- Gidişin bana küçük bir mahşer yaşattı.

-Gezgin, bezgin, sezgin, aşkın bir dünyadayım. Mistik özleyişlerimi ütölüyorum yoluna.

- Yol ile sol yanımda arasında gittikçe uzuyor hasretin yolu...

- Yolumda mısın, solumda mısın ,benimde misin bilmiyorum .

Son bakışını unutup sırta kademlere kadim kıldım. Kıyamadığım senli heceleri feda ediyorum şimdi cümle güzellerine. Seni harf harf yaşarken,şimdi kitap kitap güzellerin açılmış kapaklarında akıyor arzu okumalarım.

İçimde tutuşan vuslat berraklığının su kaynağı kurumak üzere. Ben Fırat'tım. Neslim ile aslım arasında akıp medeniyetler arasında döküldüm aşka. Sen Dicle'ydin benimken.

- Şimdi Basra küskün, Hint okyanusu küskün, Mezopotamya küskün.. Birlikte akamadığımız için her şey küskün.

Kalbimde kuruyan aşk pınarları da küskün. Yalnız senden akan birkaç damlayla koca ömür aşk susamışlığımıza yeter mi ?

- Bern ıssız sevdâ kuraklığında tozla yoz olan karmakarışıklığın diliyim. Dilimde senli sözler, elimde gönül telin çalıyorum seni benden.

Kendi gururunun çölünde kayboluşlarını anlayacaksın kentli Leyla...

Suskun orkestramın yankısını duyacaksın sağır kaldığın günlerden. Bir şarkıydın kendinle savaşlarında. Sahte bir kalışla, sahte bir alışla, sahte bir varışla yaşanmaz uzak kalışlar.

Sensizliğimin kalemi yazacak mutluluk kağıdını aradı, senli beyaz tenler üstüne hayallin mürekkebinin aradı; ancak soluğun her şeyi silip kayıplara karıştırdı .

Yüreğine akan sözcükler aç,susamış,sanal heveslerin mihengine yandaş. Candaş medyanın derin sülünleri beni sana kötü anlatmışlar. Ergenekon sülüklerinin emdiği gizil vatanın bilinmez kurdu değilim. Ulusal yaftalarım yok, inançsız domuzlarım yok gayri ahlaki yaşamlarda. Doğmatik hayat felsefesiyle bir gram mantıkla hayata bakamıyorum.

- Yalnız elit, yalnız, bir fikre sahip olanların cüce dünyasında büyümüyor solucanlarım.

Sol yanımda aşka, sağ yanımda Mevlân'ın ,Yunus Emre'nin hümanist, aydın,eşit, insana insanice bakmaya meyilli.

- Çıkarların mayınlarını fikre zeminlere yerleştirip bir kurtarıcının gölgesine sığınıp kendinde olmayanları dışlayan,aşağılayan, onların papağanı olan derin sülünlerin yobaz ağzı değilim sevgilim.

- Büyümek,gelişmek,sevmek,ilerlemek kulvarında huzura kul oldum, aşkına kül oldum.

- Entelektüel olmayan, uluslar arası hiçbir başarısı olmayan üst düzey yargıçların

fikri gıçlarını dayadığı gemilerde değilim.

- Fotokopi üstünden karar veren , kopyasız amaçların yar _gıçı olan zihniyetin zehrinde değil amaçlarım.
- Kendi çölümün sulak vahasındaım. Değerlerim, geçmişim, birlikte yaşama ülküm, her yanıma destan olacak kadar sonsuzdur,yeterdir. Sol yanımda senin şifrelerinle hayata bağlanıyorum.

Bu otistik susmaların büyüünde beni anla sevgili.Kalem ile alem arasında çıkarlar çarkı varken, vatan ile vatan arasında bin vatan paftalanırken saf yüreğimle sana gelmemi bekleme.

_Azılı bir katilin son sözleri gibi gerginliğimin gergefine fesini serme.Bana sen gerek, nefesin gerek, senden izler, yıldızlar, bayraklar, hilaller gerek.

-Arsız bir hayat ile yarsız bir hayat aynı terazide. Adaletin terazisi çoktan candaşlarına daha ağır olmuşken benim yandaş dünyamı yargılama sevgilim.

Oysa arınmalı herkes gibi bizde.Aynı toprağın ekmek kokusunda yeniden birlikte yaşamayı öğretmeli acılar, kanlar, bilinmezlik. Eskisi kadar saf değil benim aşk milletim.

-Çıplak bir gül yaprağı gibi soyunmalı kızıl dünyanın. Sen Mevlana'ın kızısin, affetmeyi, bağışlamayı ezbere bilirsin.

- Tutsaklığımdan arındır beni, masum bir aşık olarak mizanına çağır beni.

Gönül ekmeğinin kokusunda taze taze olarak aşk soframa yeniden gelmeyi sun Mevlana'nın kızı Mevlişem.

- Radyodiagnostik huzurumun sesinde güzel sesinle neyini çalarak neyin varsa gel zela bahçeme.
- Yalnızlığım hoş,loş,boş her yerine gül gibi açıl.Gül kokusu için bana ömürler sun. Gül kokusu,ten kokusu, aşk kokusu arasında asıl benistana taşı Mevlişem..

Hayrettin Taylan

Rem Uykusu

Yeni 'ağrılara merhemim var mı? Şifayı kapatan sözlerinden sonra meramlarıma ilaç olacak gözlerin nerde?

-Nerdesin kutupta buzlar üstünde düşerken düşlerimde saklı kalan , aklımda tünemiş yürek serçesi.

-Kekeme kalmış hasretlerin buzul 'ağındayım.Sana şiirler yazdım buzun üstüne, yüzün üstüne, gelemeyişin sırtına.

-Söyleyemeyecek kadar tedirgin sözcüklerim vardı. Andersan Masallarının ve Kopenank'ın hatta Danimarka'nın sembolü "denizkızına " sarıldım.

Denizkızı, çıplaktı, heykeli 150 milyon avro ... Sarıldım.

Denizkızı:

-İlk kez sevdalı bir sarılış yaşıyorum.İlk kez yüreği yaralı biri

Yılların özlemiyle bana sarılıyor. Sevgin örttü üstümü. Bu altından yapılmış dünyaca ünlü heykelime ilk kez aşkını temsilen sarıldı.

-Yabancı gözlerle herkes sana baktı. Sarıldıkça gülüşmeler başladı. Sen aldırmadın, sarıkız ile yüreğimdeki aşk aynı dedin.

-Gönlümdeki yerin büyüdü,senin olmak istedim. Özlediğin kadının yerinde olmak isterdim. Bu kadar içtendi sevgin, gözlerin nemlendi.

-Etrafımdaki deniz donmuştu. Sevgilerin hariç her şey buzdandı.

Hasretin soğuklara özdeş aynalar seriyordu. Soğukların soğuklara kement attığı sıcak sevdalar kutbuna gelmişti.

-Beni gördün içinde göremediğin, dokunamadığın, okuyamadığın, sarılamadığın, gözlerine bakamadığın aşına bir özlem aynası aradın; ama yoktu. Alistirmalar yaptın can kırıklarını aynalara reklam yapan gidemeyen gidenin yürek yansıklarında.

-Sustun ...Konuş dedim benimle. Denizkızı'ı seni anlar.

Dedim ki:

Bu kırık dökük dahi neden aşkın formellerinde formülsüz kalakalışlar yaşıyor. İçimdeki peri neden hep sevda masalı gibi yürek yazgımda okunuyor.

-Neden el ele burada karşında değiliz. Neden Kopenak senin kadar sıcak değil.

-Seni görünce onca insanı aldırmadan sarıldım.Üstelik çıplak bir heykeldin, masumca, bütün kadınsal uzuvlarınca beni çektin içine.

-Dokundukça canlanmak istedim, bir uçak olup sevdiğimin yanına gidercesine kanatların açıldı.

Denizkızı:

-İstanbul'dan Danimarka'ya soğukların sevda şehrine

manidar özlemlerinle geldin. Gözlerin nemliydi. Yaran ile sevda

içsel cümlelerini sıraladı ruhumda. Gelip sarıldın, gözlerime baktın. Kendinden geçtin, etrafımdaki buzların üstüne yığıldın.

-Sustun.Japon turist kız,seni yerden kaldırdı. Teşekkür etmeden sarıldın.O gelmiş, yarin, özlediğin, uğruna bütün yüreğini serdiğin kadının geldi sandın.

-Japon kız: Öylece kaldı. Gözlerinde akan iki damlanın seyrine kaldı. Belki eliyle silmek istedi, sen engel oldun. Hava o kadar soğuktu ki iki damla yüzünde buz oldu. Gelip bana yeniden sarıldın arkadaşın fotoğrafını çekti.

-Hatta bir arkadaşın yeter artık bu sarıkız'a sarıldığın.Kızı hamile bırakıp döneceksin.

-İçtenliğini, sevda büyüklüğünü böyle ironik bir dille anlattı. Sen bana sarılmakla aşkına sarılmayı aynı bildin.Kışkandım, keşke böyle ölümsüz bir aşkım olsaydı.

-Şimdi bu altından yapılmış binlerce insanın ziyaret ettiği heykel güzeli sarıkız olmak mı? Uğruna uğur böceklerini seren senin sevdiğin kadın olmak mı daha manidar haydi şair İstanbul'da kollarını açmış sevdan var, sen bilmesen de hatta imkansız desen de var işte...

Denizkızının sözlerinden sonra kutuplara uzandım. Yürüdüm buzlar üstünde.
-Uçsuz bucaksız bir beyazlık ve soğukluğun bile çekemediğim bir soğukluk vardı. Buzlar üstünde yürüdüm, en uçralara taşımak istedim sevdamızı. İmkansızlık burada sızılarını yoluma serdi.
-Dünyanın sonuna doğru gidiyordum. Belki Kuzey Kutup'tasın. Belki masum ayı yavrularıyla oynuyorsun. Belki buzula dönen sevgilerin yerine nefretlerinin aysberglerini görürüm diye.
-Koşarak sana geldim, sen kutbun son noktasındasın sanki; ama ötesi suydı. Gelemedim.
-Dizlerime kadar battım. Herkes uzaktan oturduğumu düşündü, ekipten fotoğrafları çeken arkadaş, yanıma kadar geldiğinde battığım yerden çıkmıştım. Ölümüne yakın demlerde bile aklıma sen geldin. Donmuş denizin altından bir yunus ayaklarımı kaldırdı.
-Arkadaşlar hemen koşular. İslanmıştım. Onlar gelene dek üstümdeki elbiseler buzlanmıştı. Kutuba yakın bir otele götürmüşler. Ayıldığımda, sıcak bir yataktaydım.
-Elbiselerimi çıkartmışlar.
Uyandım:
-Arkadaşlar.
-Sen divane misin? Nereye gidiyorsun öyle. Ecelinle kumar oynamak güzel mi?
Ben:
-Hayır, az öteye gitmeliydim. Yüreği buzul tutan sevdalım vardı. Buzullar bitti. Bu sefer buz parçalarına bastım, ama bir yerde battım, bir yunus balığı ayaklarımı kaldırdı, bir buza tutundum battığım yerden çıktım.
-Sonra orada onu gördüm, Yunus'umu yolladım. Bana gelmen için hala buzlar var aramızda. Ölümsüz bir aşkın öyküsüyüz.
-Benim için orada ölmeni istemezdim. Seni gördüm şairim.
Sen beni görmesen de sevdanın gösterisini izledim artist.
Artistliğin bitmemiş hep baş roldesin, hep yazıyorsun.
Denizkızına sarılmışsın. Kiskandım. Ben yerine sarıldığın her şeyi kıskanırım. Altından heykel olsa da dünyanın en pahalı bayan heykeli olsa da ben yerine sarılacağın tek şey sevdamızdır şair.

-Üç nokta koydum uçlara. Sonrasızlığın aşk sonlarında seni yaşamayı diledim.
-Esirgenmez bir halin cemalinde seni ekledim bir günlere. Sıcak olan sen miydi, ruhun muydu en uzakların gezisinde anlayamadım.
Son ünlem işaretini benden aktı. Ağlamaya gerek yok.
-Sensizliğin rem uykusunda rimellerin döküldü bağrıma.
Şimdi senli alğının son simyacısıyım, seni arıyorum ceylan sevgilerin seyrinde.
Yeni mevsimlerimin üstüne geriliyor nemlerin. Nadaslarıma yansıyor damlalarının son hali.
-İşte hayat bana seni ali cenap bir sevda olarak iklimlerin son damlasına uğurladı.
Bu sırlı taşından, bu uğurlu aşkından yeni rüyalar sunan güzelliklerin kapısından tutku alemlerin kelamı oldum senin için.

Hayrettin Taylan

Renginaz ile afraş 'ın Arzu Söyleşisi

sen aysberg
ben ölleşirim
anlaşmalı sevgilim
geceme yastık yaptığım
yureğime pay bıçtığım
tinsel sevgilim..
tensel güzelim
arzularına mecnun olduğum
esmer kışlım
evde kalmış özlemlerini yaşa benle
sularının sondajına geleyim
bak gece oldu
sevdam yine budaklandı
öksürüklerim haykırışlarıma yoldaş
mecnunu olmayan esmerim
sularını okyanusa çoktan yem etmıs derbederim
biraz aylak
biraz kanserim..
her ne olursa ol sular sellerine geldim
güllerinin açılışında bulundum
ruhunun konserinde zılgıt attım

Hayrettin Taylan

Ressamlığının Şiiriydi Yeşil Gözlerin

-Ressam rolündeyim. Tuvalimde başlıyor tövbelerim. Terbiye edilmiş renklerle seni çiziyorum.

Güzelliğinin güzel tonlarını renklere veriyorum. Güzel renklerin güzelliği olarak kalıyorsun.

Yeşil:

-Ben tabiatın en güzel rengiydim. Sonsuz huzurlar sağardım yüreklere. Yeşildim ta ki sevdiğinin yeşil gözlerini görünce, yeşillik meğer oradaymış. Artık tabiatını değiştiren bu yeşil gözlünü tabiat kıl şair.Onun yeşil gözlerinde başlayan seveda ışığın sönmesin.Dünyanın en şanslı yüreği var sende. Şair, sana daha çok hayran kaldım. Yazılarında yeşilliğin bütün manaları vardı. Yeşili giydiren sözlerin var.

-Sözcüklerin o kadar yeşil ki onun yeşil gözlerini göremiyorum bazen.Bazen sözcüklerin tabiatın sonsuz rengi, bazen derin manaların.

-Bu yemyeşil sevdanın rengine aradan çekiliyorum.

Ki yeşil demek

...:Yeşil, Doğadır. Buna bağlı olarak ayrıca yasamı, gençliği, yenilenmeyi, ümitleri ve dinçliği simgeler. Bazı kültürlerde orta yaslardaki gelinler, dogurganligi simgelemesi için yeşil giyer.

Yeşil, gözler için en rahat renktir ve görme gücünü artırır. Sakinleştiricidir ve sinir sistemi üzerinde doğal bir etki yapar. Yeşil aynı zamanda hastanelerde de popüler bir renktir çünkü hastaların rahatlamasını sağlar.

Koyu Yeşil - soğukluk, erkeksilik, tutuculuk ve zenginlik kavramlarını ifade eder.

Zümrüt Yeşili - Olumsuzluk. Zeytin Yeşili - Barış.

Sârimsi Yeşil - Tüketicilerin en son tercih ettiği renk.

Şimdi ruhumun yeşil çerçevesi olmuş gözlerin nerde? Neden bakış şarkılarını söylemiyor.Neden sevinçten de olsa birkaç damla in miyor Şulener.

-Usta ressamlar anlamaz benim kadar yeşil gözlerinle resim yapmayı.

Gustav Klimt, Öpücük resminde kalmış öpülmemişlerim var. Raffaello, Üç Güzeller resmini kapatan sözsüz güzelliğin var.

* Giorgione, Uyuyan Venüs'ünü kapatan kopuşların var romansı sözlerinde.

Peki sensizliğimin resim nerde? Ben yanında yokken hayallerin beni nasıl çiziyor.Hangi renge soyarsın beni.Mavilerimle sonsuz denize açılıp işte dünyamın en büyük denizcisi Hayrettin Paşam geldi mi diyorsun.

-Gözlerini yumduğunda hangi filmim başlar.Hangi sözüm sakız olur ağzında.Hangi sözcüklerimle balon yapar patlatırsın?

-Hangi manaların dizinde , dizini izler, dizinin baş rolünde beni oynatırsın.

Ressamlığını kendi tutku hünerine teslim edip sözcüklerle çizdiğim seni görür müsün? Ben de bir Ressamım aslında. Sözcüklerle resim yaparım.

Manalarla resim sergisi açarım.Derin anlamların post modern algısını seçiyorum.

-Parlak renkler yerine, yar içine parıldayan sözlerim var.Sol yanında başladığım manalar sergisinden, aşklar meclisine uzanan sevi yollarına güller döktüm. Gül hünerimi yeni gördün.Ben iyi gül bakıcısıyım.Gülleri dalında, sevdiğimi can ruhunda koklarım.

"İşte bak, gözler gözler için neler yapıyor!

Gözlerim senin şeklini çizdi, seninkilerse,
Gönlüme açılan birer pencere; güneş de bayılıyor
Onlardan içeri bakmaya, sen varsın diye içerde.
Ama gözlerin sanatında yine de bir eksiklik var:
Gördüklerini çiziyorlar yalnız, yüreği tanımıyorlar.”

William Shakespeare

Dudağımda öpüşsü demler birikiyor. Çizgilerin suretinde seni görüyorum. Hiç görmemişin çok görmüşüyüm. Çok görmüşüm hiç görmemişiyim.

Yazılmış sözcüklerin seslerinden sesini, bakılmanın ruhundan güzelliğini betimliyorum.

-Korkma artık, bir adım at...Bir fotoğrafını bile yokken, yoksul bırakma hayallerimi.
Gerçeğin tuvali ol, atıl aşk kucağıma.
Çünkü artık seninle gül mevsimi, yeşillik algısı, umut mevsimi, kendini toparlar. Bir yakarış, bir alışım, bir karışım , bir ruhsal seyirlik dilindeyim.Bana gelmek kadar dolu bir kaderin var bilesin Şulenar

Hayrettin Taylan

Rintlerin Göğünde Yahya Kemal Usta ile andık Seni Şulenar

D'okunuyorum hislerin son haline.Her cümlede aslında bir hal oluyorum.Her yazılışta farklı bir sevgiyle d'okunuyorsun yüreğimde.

Sensiz , insan yağmurlarından kıyına varıyorum.Yahya Kemal Sessiz Gemi'yi yazıyor.

-Bu kemi neden sessiz usta. Bunca kavuşamayan neden böyle sessiz.Bu sessiz, bu sensizler böyle nereye gidiyor usta.

Yahya Kemal:

"Artık demir almak günü gelmişse zamandan,
Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan."

Bu meçhul ben miyim? Onun zamanı yok mu benle gelmeye.Bu gemi neden onsuz ve sensiz.

Yüzünü hüznünde kaybetmiş aşıklar gibi asık suratımda asılı Aslı cümleleri var.
Ben yağıyor, senli damlalar iniyor.

-Gemi d'oluyor damlalarınla.

Biçarelik mi sevmek, sevmek mi biçare. Bu elemin enleminde kaç kişi kaldı usta...

Yahya Kemal:

"Biçare gönüller. Ne giden son gemidir bu.

Hicranlı hayatın ne de son matemidir bu"

Demek giden çok, demek kavuşmadan giden çok.Demel matemim matematikçisi benim usta.

-Dur usta, sessiz harflerimi de bindireyim bu sessiz, onsuz gemiye
Umuda yolculuğumun çok sesli konuşmasında sesli harflerimle bağırdım duyar belki.

Yahya Kemal:

"Birçok gidenin her biri memnun ki yerinden.

Birçok seneler geçti; dönen yok seferinden"

-Şair, dönmeyen dün ol artık. Gelmeyene gelincikler besleme. Seferiliğin bitsin.Seferilik onun gidiş savaşıyla bitti. Yeni sevdana yarın ol, yarın olsun artık.

-Yarın sana çok yarın...

Usta, belki rintlerin raksına gelir.Belki rintlerin dansında Zind yapar beni.Belki Zen Avesta'nın ateşinde aşk ateşini sunar.Belki Zerdüşt olur veballerim.Belki rintlerin akşamında ağlarım.Beni anlar damlalar gibi.

Yahya Kemal:

"Dönülmez akşamın ufkundayız. Vakit çok geç;

Bu son fasıldır ey ömrüm nasıl geçersen geç"

Seni kovalıyor zamansızlık.Seni esir ediyor hüznün.Vakt-i aşk kıyam et. Hicranlarını bitir. Hücrende aşklar yeşersin.Yeni baharın gelecek.Şulelerle yanacaksın.Küllerini oyalayacak.

"Ya şevk içinde harab ol, ya aşk içinde gönül!

Ya lale açmalıdır göğsümüzde yahud gül."

Usta, gerçeği bilen ruhunuza d'okunduğunda tesiri s'onsuzdur aslında. Her şeyi d'okunmuş aşk meleği gibi oyalar seni berraklar sahilinde. Seni kendine kadim kılıp berraklarına teslimiyeti oynar.

Varılmamış göğün yıldızlarını süpürür aşk bekçi emelim. Sarılmamış t'eninde sıcak düşlerin tecimeni olur tümcelerim. Sözcükleri soyutluğa soydururken m'anayı giydiren ifadelerim muhkem kalır sevda kitabında.
-Gün'eşi kucağında olan yarının seheri olur beklerim. Bir çocuk düşü gibi saf kaşifliğim başlar. Belki bir oyuncak gibi gelir bulur beni. Belki bir vitrin gibi gözüme ilişir yakınlığı. Belki İstanbul gibi bir sevda olur. Her şeyiyle dolu ve karışık. Herkesin sabrını tüketip; ama yine de vazgeçilmez kılar. Belki dizlerimde başlar onun orkestrası. Belki o, duyar ben duymazım. Bu yüzden onu özlemenin şefi olup aynı anlarda, anılarda çalınmayı seven ermişim.

Yahya Kemal:

"Bir uykuyu cananla beraber uyuyanlar,
Ömrün bütün ikbalini vuslatta duyanlar,
Bir hazzı tükenmez gece sanmakla zamanı,
Görmezler ufuklarda, şafak söktüğü anı..."

Ey tali! Ölümünden ne beterdir bu karanlık!
Ey aşk! O gönüller sana maloldular artık!
Ey vuslat! O aşıkları efsuna ramet!
Ey tatlı ve ulvi gece! Yıllarca devam et!

Şimdi şair, sen süslenmiş güzele âğıt yakmayı bırak. Sen aşkına güleç denizler sun. Berrak sevdanın azizliğinde seni bulur onun aşkı.

Usta,
-L'afın ortasında biraz da onun ustalığı olsun. O örsün gönlümün duvarlarını saçlarını ördüğü gibi. O gelsin bütün gelinler gibi, içimizdeki denize aşık gelgitler eşliğinde. Hani yine demiştiniz ya...

"Aşkın gül açan bülbül öten vaktinde
Yaranla tarab yâr ile vuslat dileriz."

İşte sevgilim yüzündeki güleç algılara hayal kentine gittim. Burada sensiz bir gemi geldi. Usta'nın sessiz gemisinde seni aradım; ama kendimi buldum. Sessiz harflerin şenliğinde bana ses getirecek tek gerçek sendin.

Hüzün hep dağınıktır, saçları sırmadır, gönlü ırağın perişanlığını taşır. Bu yüzden çekidüzen versen de aynıdır aslında. Hüzünlü bir yüzü güldüren ne olabilir ki?

A'dem 'de demleniyor aşk ve hüzün. Ç'ayı çok attı Havva. Hangi sıcaklığın dilidir kavuşmak bilmiyoruz.

-Adem, iki yüz bekledi. İki yüz bekledi sevdiğine kavuşmak için.

Her gün kıyameti yaşadı. Her gün Havva dedi. Sevdaydı. Dünya onun sırtındaydı.

Aşka artı olmanın dört işlemindeydi. Bu eksik, bu senli eksinin çarpılmasında. Aşka
ufka yakın, aşk umuda pak, aşk sana çok benziyor Şulenar.

Hayrettin Taylan

Romanların Baş Kahramanları Benim Nariçe

Ben de geliyorum gidişine. Ben de kalıyor kalakalış. Alkışlar bahtıma.

Öyle yalnız,göz pınarları kurumadan, ücretsiz nefretlerle gidemezsin!

-Gerçek, o dur ki layık olduğun sevgilerin ummanında olmalısın.

Ben değil, benden olanlar seni sularına almalı.Algısal sulaklarda ruhun üst kimliğimi de ıslatmalı.

-İdlerini süslemeleri romanların kahramanları.

-Önce aşk Sefillerin baş karakteri Jean Valjean (Sefiller) oluyorum.Bütün sefilliği yaşayıp öncesizliğine gidiyor, yaşadıklarımın kıymetini anlıyorum.

-Sefalet çekmek ,aşk açısından daha kolaydır. Bir sefile herkes yardımcı olur.Bir maşuka kimse haydi sen çok aşk açısı yaşıyorsun biraz da ben seni seveyim demez Nariçe.

-Sonra aç kalmalı sana. Suçluluk psikolojisinin can mimarı Raskolnikov (Suç ve Ceza) olmalıyım.

Raskolnikov gibi usta cinayet işleyen günlerce kendisiyle çelişmesini, cinayet ortaya çıkana kadar çevresindeki insanların kendisine karşı davranışlarının sebeplerini çözümlemek için verdiği mücadeleyi yaşıyormuş gibi hissettirmeliyim. Ulusun vicdanında var olan ahlaki, bireysel ve toplumsal değerlerin, insan vicdanındaki muhasebesini geçirdiği sara nöbetleri ile kendi bünyesinde sorgulayan gerçeğin aynası olup kırıdığım can kırıklarını onarmalıyım.

-Vicdani sızımın psiko-sosyal derinliğinde senli deşifreler inen Raskolnikov olmalıyım.

Suçum ve cezam yan yana büyümeli.Darası sen olmalı, senin yüreğinde tartılmalı.Bir gün ben de pişman olmalıyım.

Evet, aşkım o büyük aşkımızın katili benim. O lain gecelerin lahitlerine sensiz haz dersi veren benim.

-Bir ihanet belgeseli çekiyordum Gaddariço olarak. Sırp kasabın benim.

Raskolnikov gibi itiraf ediyorum, sara nöbetlerim aslında sensizliğin pişmanlık damarından alıntı yaşamlardır.

Daha sonra, Werther (Genç Wertherin Acıları) olmalıyım.

Werther gibi Wilhelm adında hayali bir arkadaşına yazdığım günlük biçimindeki mektuplarım olmalı

Senden sonra soylu bir ailenin güzel kızı Lotte'ye aşık olup seni unutmalıyım.

Lotte de kayıtsız kalamaz bana.Ben en büyük aşk mucidiyken senden gitmiş bir aşk barbarıyım.

Ama Lotte,Albert'le nişanlıdır. Lotte Albert ile evlenir. Ben de Werther ise bir aile dostu olarak yer alırım yanlarında.

-Sonra dünyanın en büyük iki ikelemi arasında sıkışır kalırım

Aşk ve dostluk. Sana dost kalalım demiştin. Sanırım Lotte senin yürek kardeşin.Seni sevenle dost kalamazsın demiş.O yüzden dost bile kalmadın.

-Birbirini seven iki yürek dost kalır mı ki. Bu sosyolojik yükün altında bende kaldım.

-Sınır çizgisi zayıf olan bu aşk ve dostluk arasında kalamaz Lotte.

. Werther'e bir daha görüşmeyelim der Lotte. Senin gibi aynı sözler.

Werther, bu acıya dayanması ise imkânsızdır. Lotte'ye bir mektup yazar; "Bak Lotte! bana ölümün sarhoşluğunu tattıracak olan o soğuk ve korkunç kadehi elime alıyorum. Onu bana sen uzatıyorsun, ben de alırken hiç duraksamıyorum. Hayatımın bütün

istekleri ve ümitleri yerine geldi. Ölümün çelikten kapısını vurmak öylesine titretici ve çetin ki" diyen Werther, "Silahlar dolu. Saat on ikiyi vuruyor. Alinyazısı bu, önüne geçilmez. Lotte! Elveda Lotte! Elveda" sözleriyle mektubuna ve yaşamına son verir.

-Aşk intiharın sözsüz yüreğinde kalır. Seven ölür, seven yaşar, seven bitirmez sevgisini.

-Bu ikilem zehirlenmesinde Lotte sen misin? Bir daha görüşmeyelim diyen sensin.

Benim Wertherliğim gittiğin gündü. O gün intihar ettim sevgine. O güne sana bin kez öldüm.

Şimdi aslının olmadığı yüreklerde Kerem'im.Şimdi zindanlarının çoğaldığı yapayalnızlığın cehenneminde Yusuf'um.

-Şimdi dağlarda eşkiyalar öz kardeşini öldürüp birilerine maşayken dağı delen Ferhat'ım.

Dağları kardeşlik adına deliyorum.Vatanın huzuru için deliyorum.

-Şimdi İstanbul çöl olmuş, bense Mecnun. İstanbul trafiği kadar içinde çıkılmazlarım var.

Şimdi kendim olduğum senli romanın baş karakteriyim. Bütün tanelerin yüreğime döküldü Nariçe

-Seni ben'den toplayamıyor, romanların baş karakterleri.Herkes ben olmuş, beni arıyor senden.

Bu giden kızın romanıdır diyor acıyan yürekler.Bu sözsüz bir romandı.

Bu romanın n'arlarındayım.

Seni bekliyorum, seni Nariçe.

Hayrettin Taylan

Rotasız Kabul Edilişler

rotam, sevginle büyüyen ruh destanınadır
ölümsüz bir hazine gibi bekleyişinde yatan aşktır
sırılsıklam uslanamadığım sözlerinin sazındayım
biraz gelmelerden çal
biraz arınmalardan al
bakışlarının sihirli dalgalarından sensizlik büyür
sürecili özleminin akladığı göz pınarlarından yıkandım
Göğsümdeki ormanlarımdan sol yerine fideler büyüt
düşlerinle büyüteceğim beklenişmişliği
uyutacağım sensizliğin yeni doğmuş imkansızlık bebeklerini
susamış anların diliyle ninniler anlatacağım
lal sözcelerin derin anlamlarında sözlük olacağım
sonsuz dek büyüyecek büyülediğin dünyam
öz düşünce gitmenin ışıklarına,
ürperir sevgiler,sancılanır anılar ve asi özlemler
yaşanmışlık süzünce mecburlar güneşini aynalar kırılır
yüreği akar yansımaz sensizliğin
dil dile dolanır,oyalar beni yaralar
nur ırmakların suflesinde şevkim yıkanır
minimize olur dünyam
kaçışımız imkânsızlığın gül boyu olur
anlar ve yapraklar bükülür humuslu toprağa
gelme tohumunun özünü içer, ant içmeler
gel, kapa gözlerini bulutlar arasında aşk yıldızımda
seni özlemek bile yeni bir gezegenin keşfidir yıldızım

Hayrettin Taylan

Ru Reş

-

muamma ders veriyor alın yazımın yazısız kalışına
bir günüm yırtık kozandailmekilmekvuslata bilenir
öylesi kalmış sen ile senli bir ömürde

nicedir okunmuyor sözlerin şeb-i yeldamda
hoşluğumun boşluğuna güzelliğinyansımiyor
zarfları boş kalıyor zaafplarımın yazdıkları
yazgıma kadar meteliksiz kalıyor sensizliğim
unutulmuş bir hayalin ciğerinde öksürüyor cemalin
hazanın erkanında alt yazılı sözlerin geçiyor helalime
sahte dönüşlerin içresinde dile geliyor sonralığın
halimin posalarıyla kapanıyorum üst benliğine
kendini buluyor aşk
ben yok
sen yok

küllerin kürelerinde güllerin açılıyor penguen diplerinde
üşüyen bir sensizliğin magması ağlayışta
damla damla eriyor antartikam
donmuş vuslatın tan ağzında güleçliğin yansıyor
ru reş
algım beyaz

bir sevda yansıması var, tutulmuş kalakalışlar arafında
bir gönül yanması var,yakılmış özlemler arasatında
sol yanımda dirilişin hurileri senden yüklemeler yüklüyor
sağ küremde periler ipeklere işliyor y'adını
içimde büyüyen ummanların taşıyor son s'özünle
garipsi yolculuktufaniliğedeğınmişliğimseninle
baki kalan girdaplarım s'aniliğeehli keyfe kayyum
yüreği alınmış faylar içsel depremlerime komşu
sonsuzluğuna uğurlanıyor yanan içim l'avlarınlı
çağırıyor seni ölümün döşegi
çağırıyor seni aşkın ilmeği
bağırıyor bülbülüm bağıryanık şarkılarda
anlıyor gülün sevdası yitik demlerde
can kırıkların diziliyor yıldızlar seherinde
ayrılığın fotoğrafı siniyor seller tanında
sürükleniyorum bir düşün suretinde
bekliyorum bir günün sıratında

sen yanım cennetten alınma
sol yanım cennetine aşına
isimsiz tutuluşun yürek sırtında ağır sevdam
çekiyoruz sen olmasan da
y'amaçlarımda senli günlerin bembeyazlığı
sensizliğe kul köle olan karanın sonu
özünden bir deniz biter
ben aşk
sen aşk

ru reş olsa da
yarın ve yarın gün'eşine meftun
Hayrettin Taylan

Ruh Gemisinin Gam Lombozunda Özlemek

Ruh Gemisinin Gam Lombozunda Özlemek

Bağımsız bir hıçkırığın hışmına uğruyor ayrılık.Biz ile bizden kalanların kabullerinde susuyor özlediklerimiz. Bundan /sonrası bundan öncesine kafiyeleirken şiirlerimde kafiye arama şiir sözlüm.

- Günlerim neyini çalarken alınmış kaçışlarına. Çala kalem bir huzur aradım senden.
- müntehir bir terhin terhisinde kendime geledim. Kışlarda yaşadığım dört yılın izi silinmedi.

Anlatılmaz bir şehlanın gözlerinde unutuldum. Ezgimin gözlerinde resimsiz resimler sergisinde yalnızlığını resmeden bir şey yoktu.

- Bir dizinin dizlerinde çok sevdiğin diziyi izlerken,yokluğunun izliğini kaybettim. Ben sende ölüyor gibiydim.Ölsem dizi biter,son bölümde öldüm mü ölmedim mi bilinmiyor; ama sen bil ben ölümcül kaldım sende.

-Kekre okunurdu vazgeçişlerimde, biraz daha dehaya yokuş oluyordum.

-Birkaç damlanı akıttım diye artakalmışlığın,art niyetsiz sularında sular suskun bana.

- Pejmürde bir halin aşk kreasyonunda şık olmak istedim sana. Çoktan seçmeli soruların hep aşk şıkında kalmak istedim.

En zor soruların katili olarak emiyordum vazgeçemediklerimi.Kendimce hastalığım vardı. Bir nevi zaaf desek daha doğrusu. Tedavisi na mümkün olmayan yaşantıların hiç kurumayan yaşıyımıdır. Yaşım kadar , yaşamışlığım kadar, kederler ekdim baht ile taht arasına.

-Alabora olmuş ruhun lombozunda kendi buğularımı yazıyordum. Her cama,adını değil, şanını yazıyordum. Herkes bu gizil can güzeli kim diye merak ediyordu. Herkes bu büyük aşkın kazanını kim diye lir sevgiler emziriyordu dizelerimin salıncağında.

-Herkes yeter diyordu bu aşkın yolunda ağlamaların yetti.

Ben herkes değilim ,herkesten daha önce herkesten daha sonra olan bir kerenin kimsesiyim.

-Hatırlamıyorum hangi suçun toprağında güllerin yetişir. Haki bir dalın rengine kopan kokunun adı neden devrik cümlelerime sustu. Neden bozkır gözlerin el-divan değil.Hasarcıklı bir yaşam renginden hayatıma hasarlı ömürler közledin. Şimdi çan-kır'ın kırında yetişen bütün kavunların çiçeğine senin tadın karışır. Bir kabir ziyaretinden dönerken ruhunun ıslattığı kavundan almak ve seninle seni yemek nasip olmanın ol vaki hayalindeyim.

Öz nefs baktığım her bakışta,bakmadığım güzellerin rengine mai rüya dalgalandırır denizimi.

- Gözlerinin nan rengine bandırmak istedim bakışlarımı.

- Lamekan mabedin gölgesinde lal masallar dinliyorum.

Bozkır serinliğinde soyunan umudun dünyüyüm.Geleceğin gelini bulutlar giymiş ,düne mazi diyemediğimden,seni mazimden silemediğimden.

-Kalakalışlar emiyordu münzevi acılarını.Can kırıklarını kırk ayakların ayak dükkanında sattım. Candan, senden, ezelden, hadiseler kiraladım mevsimsiz özletmelerden.

-(K) an öncesi a(k) an sonrasında damarımı ütüledi modun.Bilinemezliğin kanı arandı yaralı bir seven için.

- Ayrılık diye bir bulut geçti nemli gözlerinden, nemsiz bıraktığın kara bahtımın nadaslarında dikenler yetişti.Çapalama çabamda,yorgun düştüm.
- a-dem/öncesi ka- dem/sonrasında keyfe tohumlar ektim.
- kaç tazi kovaladı beni güzeller koşu yarışında.
- Tenler üzerinden ,benler aradım. Ben, ben değilmişim, sen ben değilmişsin anlayamadı kismet.
- Kronolojik bir özleyiş risalem var. Tarihe sağdıçlık eden gerçeklerin yazılarında seni aradım durdum.

Biz yeniden kavuşsaydık baki aşk künyesini büyütürmüydü. Hangi kavuşan aşk büyük oldu ki. Ben seni değil, ben kavuşmamamızı sevdim. Ben büyük aşkı sevdim.

- Oysa tenlerde arzu pişiren perilerin cemaatinde bağlıydım. İbadetsiz bir aşk olur mu ki? Senin cennetindeki Kevser `den kismetler içmek öyle kolay mı?
- Sayhalardan sofalara sıralanan utanç ile hatalara kulaç atan yabanıl benden yeni af alfabesi yazıldı.
- Mahir yüzlü bir aşk silueti tinlerde özümü süzerken ben sana yol oldum, yol üstüne yol bildim, dil üstüne dil döktüm.
- Terkisinden gel/sem/öncesi gel/ sem/sonrasında son oldum önsüz kitaplara. Seni yazdım, seni kazıdım ruh yazgıma.

Hayrettin Taylan

Ruh Denize Açılan Vanalarımız

Yangınımız, algılarımızı yakmıyor
avuç içi özlem suyu söndürüyor ilmi aynada
aynı teğetin vanalarından ruh denizine atılırız
yüzeriz ben ile asil bir ben arasında
buluruz bulunmuşluğun beklentisizliğini
sonsuz bir varışa yarışırız mil mil melül gözlerle,sevi özlerle
En kuytu erenlik dışımızdayken ve bitimler kemirirken ciğerimizden
savurur saçların beni gelmenin yatağına
düşlerinin gıcirtısı uyandırır beni tutuluşlarına
buluşma kıyılarından bomboş sal ile salınırsın öyle
aşk kızılı ışık parlar neonların çağırır yalnızlığına
lila hevesler nefes okutur, nefsimizin ıslah olmazlarını ıslatır aşk
yanışları kavrar ıssız dudaklar, işvesiz haller
aşkın boşluğuna düşer hoşluk ile hiçliğin erinçleri
kucaklanır tüm dünyalar
aşk daha uyumamıştır rüyalar yeni başlar aranmışlığımızda
kaçamak açılmazlarda hayallere dalar sularımız ve avuntularımız
usandığımız usun fırtınasında saçların savurur tezat fikirleri
hangi amacın derin çetelesinde hedefler mimlemişse geleceğimizi
gün yüzüne su yüzü vurur,son dalga okutur gerçekleri
biçare ar'ın botlarından karanlık uygunsuz adımlar başlar
har yakmışken gerçekleri uygunsuzluk dipikler kendini
aşk,vatanında millette sevdâ nöbetleri başlatır nurlu yüzlerle
derinliğin simsarları simlenir,mimlenir sevi ekvatorunda
dünyalar ovuşur,özler kavuşur ölllerinde Leyla ile Mecnunlarına gülüm

Hayrettin Taylan

Ruh öğrencim Cemile

Farkın en mavi ikliminde yangınlarına düştüm,düşlerim yandı sana
Aşk rüzgârlarına karıştım,saçlarının esintisinde özlem yurtları buldum
Tanınmış sevdana döndüm yüzümü, pes etmedim,paslı uzaklardan
Maviye çalar gözlerinle kuruldun sevda otağıma,
Anlatılmaz şimdi en gizli yerimdesin,susmanın suyundasın
Nergisler açar gelişlerinden,seni bekler özlem kentim
Unutulmazlığın türküsüyle günleri ve hayatı adımlıyorsun
Ruhuna komşu olup, sevgi merdiveninin son basamağındasın cemile

Hayrettin Taylan

Ruh Tepkimseli

sen sorun sorunlarında
ne ben ne sen benden
söyleyebileyim..lerde
gidişine şemailim
senden eksiz
yeni sözcüğüm
esir aşkın ari ve sarı huyuna
gölgelere karışmış gölgene
ben karıştım sevginin tepesine

bir sensizlik hali bir
bambaşkalıktır
düşlerime aklanır her şeyin
zaman uçar yalnızlık burgacımda
aynısı ruh tepkisi aşındırır ruh deremi
nihayet senli sonlu bir karabasana doğru
sonsuz ve bikri gölgelerde
yarışır her şeyim sensizliğe
yeni bir hayata aklanır sensizliğim

Hayrettin Taylan

Ruha haber verdi gitmeler

nuha haber verdim bendeki bütün hayvaniler ölmeden arzu gemisine bindiler
ve bende suçluluğun suyunda yıkandım,
yeni dertler derledim ruhun kara deliklerinde
kararsız bir akışın zifirisinde zincire vuruldu umutlarım
dert üstümde uçtu ayrılık güvercini
beni benden ve ondan ayırdı yazgının gül ve nur kokulu heceleri
ve artık yalnızlığın dervişi olan yalın bir sevenbazım
Hayrettin Taylan

Ruhevindeki Wislina

Penceresi gözlerimiz ruh evinde
Kapısı duygu sözlüğümüz
Tanrısal izler taşıyor
bu gökdelen
bu gönüldelen

Gönülüstünde bir gülücük
Ey gönül müteahhitleri
Ey kalp taşeronları
Ey beyin sıvacıları
Ey duygu işçileri
Ey kendim
Bir güzelin sevdiği yeryüzünde
O yer yârime bina olmalı
"Benim aşkım bina okur"
Ben aşkı okuyan okur
Ey aşk
Aşk ey
Ey ben
Ayrılık değirmenin öğreticisi
Ey aşkım LİLİ
Kalpleri depresi en büyük duyumdan ve sunumdan
Dayanıklı kalbim dayan
Ki bu günler de biter

Hayrettin Taylan

RuHSaL AyDıNLaNMaNıN BoDRoSu

Hayrettin Taylan

RuHSaL AyDıNLaNMaNıN BoDRoSu

Korkuların matrahında çöküntülerin hesaplanamıyor
Kokusunu gülün ruhunda alan senli gelecek yoksul ve esrik
Uzakların dalgalarında derya üzre deryalar varken
Açıklanmamış hoşlukların çininde deniz kesmiyor arsızlığı yarsızlığı sensizliği

a)

Kuşkunun kışlarında cenk yerine keşmekeşliğin cazı
aynı duruşun benlik haritasında duraklamasına künhıraş
yeni zevklerin içsel tükenişi yeni neslin netliği
sanal hoşluğun boşluğunda,klavye atomik sent ve ruhi sent

b)

alışılmışlığın anlaşılmasında
sen ki sen içre sen ve son
bu bir birin birdeşi
suyun ruhuna su su içre su

c)

Uzakdoğu sarsıntıları gibi yüreğin ve leyli hoşluğun
Aynı tsunamilerde yeniden kurtulmak mecnunluğa
Yok olmanın yok olana giden hissi ticaretinde
Sen kim?

Bunu ancak mecnun bilirmiş ama Leyla öldü

Eğer her şey bu kadar aşka kaviyse

Gitsin ve bitsin bulutların buhurla sevdası

Ki biz balçığa aşına

Ki biz havaya ve havva'ya aşına

Ki biz ateşe ve arzuya aşına

Ki biz en çok suya aşına

Ki biz en çok ene aşına

Ki biz eni tanırız

Ki biz"la "dedik"lan" değil

d)

çok geçmişin türküsündeki kavuştaklarla kavuştuk
uyuyan sevinçlerimize kış uykusu eklendi aynalar
aynı değiliz aynalar
burası

bu

arası

bu

ar

bu

as ve

us

bitik özlemlerin özüne eklenen tözün son oyunu

ki gitmenin yokuşunda yol ve yorgunluk bitti

yeni arayışların arasatında sen ve ben kutupları

umudun sıcaklığıyla ısınıyor

küresel ısınma senle ben arasında başlıyor

bu mevsim bin hissin özetinde özleniyor

e)
bir bulut ısmarladım benden ve benden
yarın yağmurdur
yarından sonra güneştir
diğer yarın yarın
diğer yanımda yarım
diğer yarinde yarın
ve yarın yarindir hayat...

Hayrettin Taylan

Ruhsal Feylesofem -Olla Su

Günsüzlüğün kalan sarhoşluğunda ilgisiz kalışlarının mahmurluğundayım.Tutku perdelerini açarak,açıklanmamış bir sınavın sonucu kadar helecanlar,beklemeler eklersin derdistanıma.

Sevincim olursun,sevince güzellemeler yazarım,kendi yalnızlığımın koşullarında kuşlar uçar ta sana koşamadığım her andan.

İçindeki coşkulu kırılmalara,kırılan bir ışığın aşk yüzü olurum.Kraliçe okşamalarında, oklar saplanır,ipsiz,sapsız kaldığım kur dağlarında.

-İki kumrunun kurulu yuvasında iki yumurtalık beyaz özelemler kalıyor hesapsız gidişlerinde.Umut pazarlarında sevdayı tartarken ruhumda,kantarı kaçmış bir geleceği heveslerimle tartma yokuşundasın.

Liseli bir kız,ıslak saçlarını düşürmüş aşk denizindeki su mağalarına.Seninle iki liseli oluyoruz,seninle ilk dersten kaçışımız gibi.,

Gidiyoruz, dalış kulübüne. İki saat dalış dersi alıyoruz.Seninle buluşmamız böyle çılgın bir anla başladı.Ve okulda dersler bitmeden bizde yetişmeliydik kara düzene.

-Dalış hocası her şeyi hazırladı.Seninle önce sen denizine,ordan denize dalıyoruz.Derinlerdeyiz, el ele,sular sulara, aşk aşka, en derinden,en hissi derine.Balıklara yem atıyoruz.Dünyanın sevilen iki aşığıyız.Sular şahit,balıklar alkışlıyor el ele dalışımızı.

-Her aşkın acılı bir haritası varmış,ben haritayı yırttım.Koca atlasta onu bulmak zor gülüm demeden,işte bir ömrü susturan an geldi.Çılgınız ve liseliyiz.Denizden de,dalgalardan da, sudan da çılgınız. Sen bir mağara buluyorsun,giriyorsun içinde.Bir kişilik bir yer...Bekliyorum,bekliyorum gelmiyorsun.Ben de geliyorum....Bir de ne göreyim,bütün denizlere açılan bir yol görünüyor.Bütün denizler bir arada.Akdeniz,Kızıldeniz,Adriyatik,Manş ve Sen Denizi... Bütün denizlerde tek yüzüyorum.Sen orda kala kalmışsın.Cebelitarık boğazında kalıyorsun.Ordan öte geçmiyorsun.Oysa ben aşkımızın Büyük okyanusuna geçtim." Tuzlu su ile tatlı sunun karışmadığı ,Kur'an 'da anlatılan ince çizgidesin ve susuyorsun.

-Evet sen tatlı su idin,bense tuzlu su...Karaşamadık bir türlü büyük aşklara,Büyük Okyanus'a. Ve omurilik felçi oluyorsun o gün.

-Dedim ya,ilk buluşma,il dersten kaçış,ilk çılgınlık ve acılı bir aşk haritası.

-Liseyi bitirene kadar,seni tekerlekli sandalyeyle getiren yürek devrimcisi ben..Bir seveda barışıdır,bir tutku akışıdır gider ilim ve aşk denizinde."

Zeus gülüşlerini süzüyor yalnızlığımızın sofasında.Aş tabakta tafa,umurda,umut hummalarda. Ve vebalim sende.

Dirhemlere bölünen asi bir yaklaşım,beni sana zehirleyen bir beklemler.

-Ne kadar seviyorum seni? İşte cevabı yazıyorum şimdi.Hangi şimdi biraz bekle, hücrelerimin haritası üzerine çalışıyor hayat ve aklanmalar.

Çekiyor sızılı bir ah,vahlarına kadar bir iz yol oluyor,hala anlamadan,kes diyorsun...Üstelik,"kes" bıçaklarımı kesiyor,kesiliyorum senden.

Aşk bebeklerimi emziriyordun.Belki bir gün gelişlerinin meme uçlarına acı biber sürerek,umut bebeklerimi süttten alıkoyma sütperim.

Bir şair aşkı arıyor,labirentlerin dilde şifreli,gönülde hileli olduğu simya kuyularında.Bir cadı belki kurtarır kuyuların en dibindeki yuvalarından.

Yılansı güzellerin dudak ve arzu uçlarıyla zehirlediği kalemimi sormana gerek var mı? Hiçbir tensel açacağı açmadı.Körelmiş,uçlarını kızlık ve kızılık ruhunla açar mısın yeniden.

Beklentim yürekte ancılarla biriken muammanın mumyalanmış sonuna dedektif.Aşk-ı vefa, valsına beni çağırıyor.Saçların sarıyor dünyayı.Ay beyazlığına ben oluyor, yüzün bembeyaz gök oluyor,"benin " seni anımsamının uydusu oluyor, gece oluyorum özelemlerinde.

Sıcacık bekleyişlerin perdesini açıyor kederler,edenler, mecbur edilmiş meçhul gidişi sen oynuyorsun.Bense bilinçaltı zehirlenmesini bıraktığı anlık enkazları oynuyorum.İkimiz canlı ve ayrı kalışlarımızı iyi oynuyoruz.
Perde kapanmıyor,senaryo üstüne senaryo yazıyorum,yaman bir dönüşle gerçeğini arayan kollarına kadar uzanıyor düşlerim.Kolumda olmayan bir sanat gibisin.Yüreğindeki öfkenin sevgiyi zehirlediği hesaplaşmanın kırk ayağında,bir ayağın kırılıyor asla gelemem diyorsun,alkışlar sana geliyor,bense yuhalanıyorum. Kırık bir parçanın gururlu izlerini güzel oynadın.Maahsun,yaralı,meleksi ,kuzucuk gibiydin.Postunu sahneledin,çevrendeki herkes,gitmek sana yakışırı yazdı postunun üstüne. Oysa dost dediklerin yalnız postun varken dost,ya şimdi onlar mı sen mi, ben mi kim mutlu?
-Sebebi irdelenmemiş ensiz hesaplaşmaların psiko-sosya aritmetiğinde tetik çeken çıkarlara,kaçışlara,asllalara mermi oldun.Vuruldu kendinden, bu da ikimizin ölümü demekti huzur güneşim.Güneş batar, gece zehirler çörek otu yetişen gönlüne. Arzularımız yarım yar olur,Berlin duvarı örölür,iki seven kent olarak aynı muhitte,sevdaya yüzünü dönen, aşkın yüzüne haykırdığı iki kavuşamayanın güçsüz bekleyenleri oluruz son akışım.

Hayrettin Taylan

Ruhsal İşlenişin İçlenişi

RUHUN SİSLENİŞE İÇLENİŞİ
HAYRETTİN TAYLAN

Vaki yalnızlığı yücelten paragraflar asmalı bensizliği senden
Hüzünlü bir şarkıyla paylaşılan gecelerime sesin teselli ve teslimi
Şu anda size mutluluk verebilecek kimse yok demeli sessiz hayat
sessizlik haksızlığa alkışın haklı onuru yaşatırken
Susmanın utancı öldürüyordu beni bana
Sessizliği, sese dönüştüren atomik içselim seller sular gibi
unutulma, aşk borsasının değer kaybeden hisse senetlerinden biri artık...
bense ne borsada ne sende kaybolmak istemiyorum

Şeni çok sevmek yağmuruna gözyaşlarım da ekli
Üzüntünün haritasında hatalarımın şehri artıkça ölüyorum senden
Ruhumdaki tüm sevgi volkanlara sana açılmış biliyor musun?
Bir aciz ve ruhi meczubun dramlarındaki uçarılar sana hüznün kalesi
Biliyorum bu gidişatın şerrilerinde şeddeler ve seddeler var sunazım
Güvençlerinin buhuru bulutlarımı aşka ve yağmura ve illa da sana
Gelgitler kalbimdeki fiyortları yok etti
Özlem okyanusum soğuklara beste
Ben sensiz Antartikayım

yeni arzuların keşif çağı, geride kırık dökük yalnızlıklar bıraktı
arama huylarından vazgeçmeli diyor aşkın tam kendisi
sen en büyük, en farklı, en yeni alışkanlıkken
ben hala neredelere nadas ve sensizliğe meyvesiz
ağlaşmaya alışmalı devrik sevdanın en ulaşmaz yeri
dilsiz zorluklarda sevgin bana şifrelenmeli
Nilüfer kaplı göllerin bulanık suların da bile yansımaları güzelliğini
Uzaktan görünüşü çekici, aldatıcı, sözleyici bağlayıcı yöndeşim olmanı
Derinliklerinde sakladığın özlemlerinin gizemine güneşlenmek ihtiyacı doğmuş
"hayır olmalı"
bu hayrın son sözünde ruhundan en içsel özler süzülmüş
pak ve hiç bir beklentisi olmayan bir çocuk gibiyim yanında
altın yığınları gibi kasasına kilitlediğim özlemin şimdi aranıyor
ben özlemine defineci
ya sen ey neci
deyiver içinden gelen ve gelmeyen her şeyi gönül kitabından
denizin ortasında yalnız, seveda ve özlemle yüklü bir gemiyim.....

er türlü tehlikelere hazır..
sessiz ama olası tüm kötülükler etrafımda...

hülasanız benden öte arzulara ayna olan ruhun doğuşudur
gözlerindeki dolunay, sizdeki ışığın bana doğuşudur
söyleyemedikleriniz ilhamınız, tenindeki sizin yansımanızdır
Tutku, çevrildikçe özlemlerinizi farklı ışıklarını yakan
eğlenceli bir kaleydoskop gibi başımızı döndürüyor
bakmaya dayanamadığım sen olmanı ister misin
vazgeçiş bir tercih belki bir belki ya sen

yaşamını ısıldatabilecek ağırbaşlı bir sadeliğin sevdalısı olarak
karar vermekle ara vermek arasatında muhtemel bir tanışıklığın müzminiyim
vazgeçtiğim her şeye ilişkin ipucu ve arzucu dolu sularım akıyor
küresel ısınma belki bendeki ırmakların akışını yavaşlatıyor sevgili
ama geri dönüşe gökkuşağı desenli ve senli yaşama teğeti çizdim
ŞİMDİ ARTIK NE ŞİMDİ NE DE TUZAK ARZULARA KİFAYE
BEN SENLİ UZUN BİR ÖMRÜN VE UZUN BİR ŞİİRİN MISRASIYIM
SENSE HER MISRAMIN VE HER ANIMIN KEYFİ VE KAFİYESİ
Şeni çok sevmek yağmuruna gözyaşlarım da ekli
Üzüntünün haritasında hatalarımın şehri artıkça ölüyorum senden
Ruhumdaki tüm sevgi volkanlara sana açılmış biliyor musun?
Bir aciz ve ruhi meczubun dramlarındaki uçarılar sana hüznün kalesi
Biliyorum bu gidişatın şerrilerinde şeddeler ve seddeler var sunazım
Güvençlerinin buhuru bulutlarımı aşka ve yağmura ve illa da sana
Gelgitler kalbimdeki fiyortları yok etti
Özlem okyanusum soğuklara beste
Ben sensiz Antartikayım

Hayrettin Taylan

Ruhsu ile Ruhcan

tüm ömrümün özlediği sevgi toprağına yağ
hiçbir yürek beni yağmur kılamadı
hiçbir yürek yamacına toprağımla sokulmadı
hiç kimse sevdama senin kadar yakışmadı
sevdam hın kimseyi senin kadar yaşatmadı
bu derbeder yüreğimde..
neden şimdi yoksun yanımda
hiçbir zaman olmadığımdan
hiçbir zaman da olamayacağımdan
bense seni zamansız ve amansız ilgilerde aradım
bulutlarıma ısmarladım gözyaşlarını
bir gün yağmurun anası ol da
yağiver bir ömür sensiz çölleşen kalbime

Hayrettin Taylan

Ruhsu ile Ruhnaz

Saclarımı savurduğum rüzgara sığınıp gittiğimi bilirim çoğu kez
Ama
Avuçlarımı açsam yağar mısın?

çiçeklerimi suyunla sulasam
sen çiçek olsan
sen yürek olsan
Karanlığa saplandığım durakta aydınlığım oldun
:
Seninle yüreğimi örttüm,
seninle benliğimi bütünledim
yüreksel sevgilim
bense bütünden öte yeni senlerin sendromunu aşıyorum
seni bir çiçek gibi taşıyorum ураған kalbimde

Hayrettin Taylan

Ruhumun kelebeği uçtu

Ruhumun kelebeği uçtu yalnızlığıma
Ben baharın aşk babasıyken
Sen gittin ankara'na
Bulutsuz bir umut güncesinde
Gelmene arzular ekleyen arzu çiçeğim
Seninle aynı meyvede bağ olmak ister
Gel gayrı bunca hasret yıldızım yüreğine yıldızken...
Bir bulutun ağlamasında
Yağıverdin aşk toprağıma usul usul...
Bense hep kaçkın tutkuların tuzağında kahırlara rüzgârdım
Adı konulmamış ummaların ümmisiyim şimdi
Gözlerinin önünde gülücük heykeli yaptı umutlarım
Bulunmamışlığın bulantılarında aktı suların
Şimdi sütbeyaz heveslerin akışındayım
Bahar geldi
Sen gittin
Ruhumun kelebeği güneşine ölümcül kalıcıyken
Uçamadım sensizliğe
Kalakaldım lal pişmanlıkların peşin özlemlerinde

Hayrettin Taylan

Ruhumun Komşusu

nil kadar berrak gün kadar güneşe Duy Ey Nil,Ben Fırat

iki ölünün ucurumda yakaladığı son yaprakta yazıldı hayat
ömrün tam orta şehrinde unutulmanın imansızlığı başladı
ruhun üşümesi ayrımsı kokular ve yakınsıyı özleyen özler
gidenlerin ardında artçı hevesler ve özlem dolu nefesler
bir denizin tüm dalgaları kadar dalgalı bir iç dünyada lal olmuş umutlar
beklensi,hissi bir anın bıçağı kesiyor bendimi senden
unutmanın tanımsızlığı ve kavuşmanın imkansızlık çölünde
sen ruhuma komşu oldun ey nil ey gül ey ölü aşkın nilgünü
sığmayan özlemlerin diliyle yeni bir aşk dili terk edilme gazelinde aynı kafiye olmak
hecelenmek ama aruzla ama anlatılmaz mazmunlarla
leyla ötre, mecnundan ötre büyük aşklara türk olmak
hasrına hazanlar ve hüzzamlar ekli devrik bir kaçışın ağlamasında
bu gece yağmurun yerine geçen gözyaşlarımız
tüm gidenlerin aşk toprağına aksın
seller ve aşklar aksın yaryüzüne
bizi sürüklesin acının son hışırında alil alil
alınmış ve paketlenmiş bir geleceğin süpermarketinde ödül olarak verilsin aşkımız
sensizliğin kentinde ve bensizliğin bendinde kredili bir ucuzluk değil beklemem
beni sana bölen ayrılığın tüm harflerine zaten bölündüm
esrik bir halin son çekiminde ben yürek hep sana çekimleniyor
ne kadar sığıyorsa hayata o kadar sığındım yalnızlığa
bir şehir yakınım sen ruhumun komşusu
söyle şimdi hangi derdin bendi bu kadar benlik çalar
kavuşmakla kavuşmamak tüm acılarıma kavuştak
söyle erkan oğur bugün beni benden çal
bir kentin orta kedisi aşk çaresizliğimle oynuyor
bense bütün ayrılıkların faresi gibi beyaz bir aşkın peynirini arıyorum

bu ruhun kahvaltısında öze özlem algılayan son bilge olarak sen gül ben ayrımsı şeker
gel gayrı unutulmamanın son utkusunda ruhuma komşu ol esrik nil
ben fıratın tam doğduğu yerin öz mecnunu aşk kaçkını barbar ayrılıkçı
gerisini sular ve bir gün gelirler paklar

Hayrettin Taylan

Ruhun Aynasından Arınma Melektiriği

Sevgiler duvarında sana arınmanın köprülerini kurmuşlar. İki damla yetermiş köprü için ya da ömrün için.

Bizi ayırmak için sözcüklerin dil kılıcının ya da söz hançerine gerek var mı ki?

Birleştirmek için yazgımızın sessiz kitabında cümle olmak lazım.

-Korkma, ben arınıyorum. Korkuların yan anlamlarında yanaşılması zor eylemlerin yan ürünleri var.

-Sevmek, sevilme, gitmek, terk etmek, istemek, istenilen olmak, gibi ikilemlerin kendi eklerinde ürettiği yan korkularımız güçlü duruşumuza aykırıdır.

-Bir daha yapar mı? Güveni kurşunlayan sorularda kalmak güçlü iradenin eseri değildir.

-Bir insan aynı hatayı yapma oranının yüzdeliği çok zayıf.

O, bir daha bunu yaparsa ya. Bu cümlemin sonuna dayanacak ünlem yok ki?

-Bir pişmanlık terazisinde yapılmış hafif kalır.Yapılan yapılmış, terk edilen terk edilmiş, işlenen günah işlenmiş, sonrasızlığı özetleyen arınıştır.

-Yalnız geldiğimiz bir dünyaya yalnız gidiyoruz. En güzel arınış da yalnızlığı yakaladığımız demlerdir.Orada yaşamınızı kirletecek olaylar, olgular, algılar, eylemler, sınırlıdır.Ya da senin elinde.

Bu demek değil yalnız olalım.Yalnızlığımız çok kalabalıksa bu daha vahim.

-Mutlu olduğunuz zamanlar dünya da mutlu.Dünya sizin kadar güzelleşir.Bakış açılarımıza güzel bakışlarımız eklenir.Güleç dünyalar sızar .Sızar çoğalırız huzura. Huzur hep sağlığa akıtır.

Bütün hastalıklar huzursuzlukla, stresle başlar. Ruhumuzu besleyen iç dengedir.İçimizi güzelliklerle, güzel niyetlerle,iyilerle, kaliteli yaşamla güçlendirip aç köpeklerin telinde duran iç çocuğumuzu sürekli beslemeliyiz.

-

İşte ana rahmi gibi hayata üreğen bir çocuk getirmeye hazır özerk dünyamız olmalı.

-Doğurgan; ama içsel barışa ayna.Taranmış yarınlarmıza güzellik olmalı.

-İnsan kendi özülle barışık, kendi karakteriyle barışık ve kendi bendini aşan bilinç kulesi olmalıdır.

-İnsan bir deniz,kirlenir; ama akıllı, hisleri, algıları, dünyaya güzel bakma düşünceleri, hayalleri onları hep temizler.

Ve aslında gizli imtihanların duru dünyasındayız. Sınanmak için hayatın kollarına atılmışız.Hayat çok ferasetli bir sevgili gibi.

-Omzunu yasladığımız dünya bizi tadına alıştıtır,sonra rollerimiz bizi bazen papağan, bazen sırtlan, bazen çakal, bazen aslan, bazen ürkek ceylan, bazen sinsiz bir yılan yapar.

-Zıtların dansını oynarız.Tangosu olmayan yaşamların sınırında uçurumlarımızı kapatırız.

-İmtihanlar mutlak gerçek ile kendi gerçeğimizin ince çizgilerini çizer. Bütün dünyalar bize kalem olur, bizi ince çizginin detaylarında ritüelleri benimseriz.

-Rolümüze sarılırız, sahne dışında kalanlarımızla.

İçimizde uyuyanlar var, onların uyandırılması, yarın bir yar gibidir.Bu yarına iyi yar olmak için desteklenmeyen,faydalanılmayan içsel özneleri cümlede vurgulayarak en güzel kitabımızı yazmalıyız.

-Başarılar, zirveler, yenilgiler, hayal kırıklıkları dengemizin pin kodlarını verir. Bazen yaşam terazisinin en önemli teli kopar. İşte asıl imtihan orada başlar.Başlanamaz, olamaz, imkansız denilen anlarda içsel gücümüzle ,irademizle imtihanların karanlık hanlarında çıkmak zorundayız.

Hayat tesadüfleri sevmez.Bu dünya tesadüfen yok.İnsan tesadüfen yaratılmadı. Özümüz bir gerçek üstüne kurulu.

-Gizli ve açık görevlerimiz sınanmışlarla, yaşanmışlar arasında. Yüz akımız, doğru adımlarımızda, hayatı doğru algılamamızda, kulluk imtihanın derslerine seviyelice çalışmamızdadır.

Hayrettin Taylan

Ruhun Aynasını Kıran Felsefi Güzel

Meğer ruhumu aynasına kadın eli değmeyen bir bakir hayatın saklamışımıymışım. Senin içinmiş kirlenmeyeyim diye çektiğim beklemlerin fotoğraflarından bir sergi açtım. Duruşlarım,bunca zaman senden habersiz acıların toplamı bir acıya hazırlamışım kendimi.Seni kıskandığım bütün hisleri kestim hazır kalmalarla Sana yazdığım onca şiirin onca öykünün fitilini çektim yalnızlığım. Yüreğinin sıcaklığıymış benim vatanım. Boş yere kendimi başka Leyla kentlerde parçalayıp dağıtmışım. Boş yere salyalara sunulmuş ağır süzülmenin sülünü olmuşum seni senden emmişim. Oysa imkansız tümlenişinin tüllediğinde bir tutuluş menkıbesi beni sanat özetliyordu.. Bir araya bütün parçalarım gelse kendimden fazla bir şey olurum. Kaostan,kadim olmayan karmaşık bir aşktan.İki nokta arasında bir doğrudan daha önemsi bir hazırlanışı paketlenmişim.

"İyi dostu olanın, aynaya ihtiyacı yoktur," diyor Mevlana. Bense ayna kıran sensizliği kaçırın. Dostlarımdan kötü olduklarından değil aynaya bakış anlarım. "Acaba ben başkaları için ne kadar iyi dostum" asıl derdim bu.Bunun için Aynalara bakıyorken bakınıyorum sana da. Bana emanet edilen yüreklerin hakkını Helal etme telaşındayım. İçimdeki şüphelerim dinene kadar,sen gelene kadar ya ben senden gidene kadar bakmalıyım belki. Belki kırk kez söylediklerime kendim de inana kadar bakarak, senle bir anı yaşamayı beklemeliyim.

Zifiri saçların yok ellerimin sıcağında. Her aşkı ören, her bakıştan dünyayı okuyan manidar gözlerim de seni görmüyor. Elimde her şeye sihir katacak, bütün sorunlu aşkları çözecek Musa'nın asası da yok.Sadece aynalarda özetlendiğim herkese fazlaca benzemeyen asi bir yüzüm, bir ömre bakış ve kahve ismarlayan çift kahverengi gözlerim ha bir de büyütülmüş içinde sen Everesti olan kalbim var. Bütün aşksızlıkların, terk edilmişliği, kavuşamamazlığı, imkansızlığın kokusunu fazlaca derinden hisseden bir burnum... Duyduğu her şeyi anlamlandırmak,senli her sözü duyup iç kasetime kaydeden bir çift kulağım var. Bir de ille de her şeyi kendi süzgecinden süzen Kendince büyülenmiş zekiliğin son adresi beynim Kimilerine göre fazla gamsız ve artist olduğu söylenen avare,çok da seven bir yüreğim var.

Rabbimin verdiği malzeme bu olunca daha bir cesaret istiyor ayna karşısına geçmeye.. Titizlenirim tizleşir hep bende yansıyan görüntüye...görüntülere... Dedim ya hakkını vermek gerek bunca banal, bunca örüşük ilişkilerden terk edilmiş muamması çıkan yalansız bir dünyada ayna biraz gerçeklerime iyi yansı. İyi oturtmalı görüntüyü aynanın çerçevesine. Dev aynasında gösteriyor çoğu hazlarım.Yar aynasında da küçültmemeli, utulmaz bakışlarımın özlem şifreli akışlarını. Kendinde kalmanın patikasıdır aşk aynasında bundan böyle sensiz her bakış.Her aşık kendini bulacak sevgiliden önce öncelerimi yoklar...Oysa her sevişme bir uçuşumu oynuyoruz .Aynalara bu yüzden soyunuyorum. Bu yüzden bende bütün kirlilik killenir humuslu sevdalara, bütün günahlar temizlenir virane kiliselerde.Ben Rahibe Terasa ile seviştim, günahım ondan büyük olmalı. Yüzümde buğulanan sonsuz aynadan,affıma sığınan bebeksi bir melek sorgusu kalmıştır.

Ayna da ki amaç kendini göstermek mi kişiye o da ayrı mevzular sıralamaksa bense sıradan çok sıradanlığın dağınık hücresiyim Bakınca insan görmek istiyor ayna olmak için seyr ü sefer eden kumu... Beni terk ediyor taramak ne kadar zormuş, ben terk edilecek erkek miyim.Kim bu ruhu,tutkusu, sevisi çürük acuze...

Karartılmış bir gidiş bizi sonsuzluklara atar,bir azazil ruhu kapkara bir kuyuya atlar, bir parantez karanlıklara öç salar. Ayanlarım taranır,üryan kavuşmalara.

Aynanın karşısında dans eden küçük ve papağan mısın ki,bensizliği öter geçersin uzaklara.Kendi kendime kelimelere yeni anlamlar giydiririm. Bazen de aynadaki beni korkutacak kadar büyük cümleler döverim. Sonra da durup manalarını kaybetmiş gözlerime bakarım nemli akışlarına şahit olurum.Kırılmasın aynam ben kırılğanlığın kırkayağı.

İşte dostların yanında da ben böyle geveze küçük bir kuş gibiyim. Duymak istemediklerini birden söyleyiveririm. Sonra durup durup onları denerim... Bazen kendi boyumu aşan cümlelerimi çözmelerini beklerim. Bazen de kahverengi gözlerimdeki yediveren güllerini dermelerini senli kokmalarını isterim. Gönlümün tik tak'larından ritim tutmalarını, bizim şarkımızı dağa taşan kuşa söylemelerini, sana yazdığım son şiiri Davud okusun isterim.

Oysa göremez çoğu yediveren güllerini ezen bendim.Gül üstüne gül koklayan da bendim.Sen gülken bin gül sana feda eden de bendim. Ben güllerden anlamam erkeğim işte bilemedin.Bahçıvanlık yapmadan sana geldim, sende tarandım, sana bahçıvandan çok iyi baktım; ama ilgisi ve kokusu güncelerinde başka gülistanlara kaçtım ... Bazen açılmaz onların baharında çiçeklerim,bazen yeşermez sensiz fidelerim.Yüreklerimizin ritmi farklıdır, duyulmaz melodilerimizi kaçışlar. İçerim pınarlarından da gitmez deli divane özlemlerimin akışından sen görüntüsü.Örüntüler,özetler buluşmalarımızı aynalar.

Değişim, dediğim, özbenim kadar değişkendir benim aynalarım... Bazen tek renk,bazen çümbüş, bazen gökkuşağı; senden sonra kapkara ...

Kendimize anlatmaya degecek anlar,anılar bırakarak,hasır edilmiş ve hasar görmüş bir sevdanın meza taşına aynanı astım yol boyunca.Sevenlerin,kaçak ruhları yakaladığı aşktan kaçarken o aynada taranır.Bana dua eder, sana beddua ederek ayrılığa divançe olurlar.

'Kırrgınlıklardan' başka konuşacak ne kaldı aynalar söyler misiniz?

En iyi yapabildiğimiz birbirimizden kaçmakmış meğer...Sen kaçtın.Başardık. Kırılısın aynalar.Seni de sensizliği de taramayacağım,uzun saçlı hayattan kaçarak.

Hayrettin Taylan

Ruhun Canımda, Sevdan Her Şeyimde Şulenar

İlk söz ağrımdın. Sözlerimin gözünü aldılar, senden başka kimseye yazmayayım diye.

Dudağımda sözsüz kelimelerin ruju. Beni manadan öptün sevgilim. Yeni anlama taşındı aşk.Yeni aşka

dil oluyor güzel yaşamlar.

-Sözcüklerimin dudak ucundasın. Asil bir ateşsin. Şulelerin toplar beni cümle başında.

-Yandıkça ilmi küllere, aşkı güllere teslim olduğum yaşanırılık kitabındayım. Cümle başından, kitabın sonuna kadar kaderin aktı.Yazgının dudaklarını okudu hislerimin tercümanı.İçindeki kız, içimdeki oğlana abalarını teslim etmiş.Artık, seninle ab-ı aşkın şulesiyiz.Küllerle güller arasındayız.

Bir yüreğe yürek, sevgi yolunu açan ruhsal ışınsın. Işıldaklarınla aydınlanan güzel dünyana geldim.

-Dipsiz kuyunun huylarından arındım. Direndim Yusuf olmaktan. Yusuf bir misaldi. Mesellere aşkı.

Yusuf olmak istemedim. Yusuf'ca yaşadım ben. Sen Zülahya neslisin. Beni gönlüne hapsettin.

-Zindanlarında zenliğini gördüm. Bir zen destanı olup okundun cümle uğrumda.

-İçsel sarnıçların aşkı oluştu. Babil kadar uzandık aşk güzelliğine. Asmalarla, aşka asılmış aslımız kadar yakındık güzelliklere.

-Sınırsız tutkunun tuvalinden yansıdık aşka. Kubist öğelerle, sembolik deryalara aktık.Damla damla çizildik.

-Dalgalarımızı yazdı suların kalemi. Alemlere taşındık.Taşındıkça taşdık aşka.Aşkımızın taşkınlığını kıskanan saplantılı oynaşıklar sarmaşıklarını, zıkkımlarını saldılar.

*Zakkum ağacının diliyle sana geldiler.Geldiler sana.Seni benden koparmaya çalışacaklar. Hüsn ü Aşk eserinde de , Aşk, Hüsn'e ulaşmak için aşk, yolunca binlerce cadalozun engeliyle karşılaştı.

-Aşka engelli çengellerini sunanlar inanma. İnancını yitiren gül ateşi olma.Bağrındayım. Yüreğim ve ömrüm senin. Bunlara da inancın yoksa, yalnızlığının ateisti olmayı tercih et sevgilim.

-Sensizliğin ateisti değilim.İmkansızlığın küffarı da değilim.

Sızılarım sözsüz, sevgilerim dilsiz, sevdam lal. Sen kadar senli bir güven kumaşıyım.

Rabbim bana derin sevdalar sunuyor, yaşamayı kısmet etmiyor. Vardır bir hikmeti.

Sözcüklerimle, sözlerimle ağlar giderim. Islattığın cümlelerimde kalırsın. Hüzün perisi olarak masalımda kalırsın.

*Bir ömür tiryakisi olmayı düşündüğüm yüreksin.Gidemem, ben gidemem.

-Sen gitmelerin halay başını çek, çalsın davullar, çal davulcu çal, giden halay başında. Elinde mendili, gönlünde bensizlik, çal davulcu çal...

Ruhumda meyvenin çocuklarını açtıran çiçeklerinle gitmeyi istedi.

Gitmek ağladı.

-Aşk tüm harflerine kadar ıslandı.

-Yıldızlar dansını sundu.Ay, ay yüzüne teslim etti geceyi.Gitme dedi,kader.

-Hasret yangınlarında ayıkladım külle gülü. Sen güllere, güncesin. Benimleyken bile özlediğim gönül alevisin. Ben her saniye sana yanarken Gönümde hiç batmayan kadınsal ısıltıların vardı. Vardı, varı var eden, ar eden, şulelere teslim eden gün'eşliğin.

-Mutluluğun iç gözüydün. Gizin bağıl diziydın. Dizelerimin bitimsiz dilisin.Armağandın gönlüme.Ben bu armağanı bir ömür taşımaya hazır aşk savaşçısıydım. Seni kimse benden koparamazdı.

-ÖZLENEN bir gün'eşsin hayatımın gündüzlerine. ÖZLENEN bir yıldızsın ay yüzlü gecelerime.

VAZGEÇEMEYİŞİM sonsuzluk okyanusun.Dalgalarıyla her halinle serpiliyorsun. Sözlerimin sancısı, cümlelerimin doğurgan sevisi.

-Yüreğimde hükmen yenildiğim skorsuz bir amacın maçıydın.Milyonlarca seyirci önünde hükmen, ruhen, kalben aşkına yenik düştüm, düş güzelim, pınar akışım, şule yakışım bilesin

Hayrettin Taylan

Ruhun Gamlı Rap Höykü

başkası olmayacak başkasında
şans şansa aks
aktığın ak
bitirdiğin kalbinde / n
çalındı
ne(Y) çalındı
ruhun şimdi su
arzularım hüznün buzullarında
anlar alınmış benden
senler çalınmış benden
bitmek bu kadar mı bitik mi
anlatamıyorum
bir çalıntı arzuyla gitmeme
bir ruh darbazında
sislerinle gittin
hislerinden bir his kurtarırdı
hayatımızı

Hayrettin Taylan

Ruhun Irgatıyım Menzilin Metafiziği Örerken

Ruhun doğru ve doğru tarafındaysan güzelliklerin güneşi önce sana doğar.

-Biricik yüreğimizde birincil istemelerimizin tepesini kurmadan temiz bir yaşama sarılmalıyız Ruhsu.

*İnsan nasıl aşık olur diyor aşk... Şimdi bu sorunun ilk harfinde susuyorum.Sorunun içinde kalmış cevapsızlık. Aşık olmak, mutlu olmak, hüznü olmanın yol olmaz.

-Yağmur gibi bir sıralanışı yoktur. Gözyaşı gibi bir akışı yoktur duyguların yaşam zamanı.

-Bir çiçek ne zaman açılıp solacağını sormaz ve bilmez.Aşk da huzur da acı da öyle bir şey. Yerindelik ilkesinden yola çıkar.

Şimdi düşün sevdiğim, seni nasıl sevdim.Ben seni sevdiğimde hangi metafizik seyrinde sonrasızlığını yaşattı. Hangi ruhun sarkacından süzüldü tutkusalsızılarım.Yıllarca beklettiğim duyuların seline kapıldık. El ele , dile dile, gönül gönüle fön çektik yaşama.

-Irgatlığını yaptı huzurumuz .Huzurla , hüznle seciyeli sözcükler gibi kardeşçe yürür gider.

-Aşk, acı üç harf; ama içsel atomlarımız olarak peşimize yapışır durur.

Sen özlemleri düşün olgun bir meyve tadında bize sunulurken. Her şey severken güzel.Neden ayrılırken hayatın tadı isimsiz korkululuklar gibi gönül bostanımızın etrafında.

-Bu hayal kırıklıkların temsilcisi ben miyim ki.Kırılmayacak hayalim kalmadı ki.Ki bütün hayallarım camdan yapılı ve kırılacak bir yumurtanın üstünde.

-Peki bende kırılan bu hayal kırıklıkların can kırıklarının mı? Bir gün yeniden gelmelerin sonu mu? Hani bir daha geldiğinde kırılacak şeyler kalmasın diye mi hayat böyle beni en güzel yıllarımda kırıyor.

Gökkuşağı desenli k'okun sinmiş sineme.Yaralı bir bülbülün melodisini çalarım.Her güle güleç kızılıklar sunarım.Kıpkızıl bir yarın isterim yarım için.

-İlkokula yeni başlamış, pencereden annesi gelir mi diye bakan çocuk gözlerim var. Yüreğimde beslenme çantam etrafımda ilim; ama ben çaresizce senin gibi giyinen ve sana benzeyen birilerine bakınmaktayım.

-Dün yine sana benzeyen birini gördüm. Sen sanıp yanına kadar yaklaştım.

-Güneş gözlüklerini çıkardı nemli gözleri ve beni aşka çağıran gözleri olmayınca sen değilsin anladım.

-Şimdi ne farkım kaldı masum bir çocuktan.Beslenme çantam yok diye mi?

-Evet, sevgilim her aşık masum bir çocuk gibi sevdiğini arar ,özler bazen onuru ayaklar altına alan tavırlar olsa da.

Kalbimin küresini düşün.Kayıtsız özlemlerin penguenlerini taşımakta.

-Seni gördüğüm görümcelik görmelerimi paketledim.Hayalime sığdıramadıklarımın sığınaklarındayım.

-Yaralı onca insan gördüm, her hüznün bombasından irkildim. Bu hüznün eylemcisi sen misin?

-Kahrolsun diye bağırın sen misin? Bu kahırlar da kahrolur mu ki
Hala o ilk günkü gibi kalır mı bende kalışların.İlk sarılışı özetler mi dünyaya
sığdıramadıklarımız.

-Dünyanın neden bu soyut algılar çeşnisinde çeşmesiz özelemler sunmakta. Büyük
yapıtların içsel mimarları neden bu soyut; ama soylu sözcüklerin gölgesinde
yaşamı serin tutmakta.

-Bu ılık sevdada yelin senden mi hala? Herkes yalnızlıktan, doyumsuzluktan üşürken
ben sevginle terlerdim.Herkes aşk yerine tensel ziyadeler eklerdi gazeline.

-Ben bu anlık yaşanırılığın Fuzuli'siyim. Bakiliğim burada başlar. Şeyh olmasam da
galipliğim buradan sonra başlar. Mistik künhümü taşır algılar.

-Zeka küpü içinde kendi zekamın altınlarını ayırıştırırım.Korkma sevgilim ben hala
şair olarak sırlarımı dizelere gömerim.

İmgesel bombalarım var sen giderken bahtımın manzum sahilinde.

-Baki kalır sevdam. Fuzuli olur yoksan içimde.

Mısranın dudaklarından öpeli kafiyeleler suskun.Rediflerim yok; ama kafiyele iç
karışıklığım var.

-Garip biriyim.Kendimi tanımaya başladım.Çok erken başlamışım kendimi
tanımaya.Oysa kendimi tanımam lazım.Tanidikça sen çıkıyor karşıma.

-İlk sevdanın füzyonları filizlenir demlerimde. Kimi atılsam sol yanımdaki Nagazakiler
aynı olur aynılığı yaşatır.

-Annen sütü gibi ak hoşça kal diyemedim.

Birkaç dünya dolusu şiirlerim var boşalttım beynine.Dolmamış ki yüreğimden
habire sipariş alıyorum.
Gel oku gözlerimden, sözlerimden, seni özlediğimden. Dize dize akan okyanuslarımı
gör.

-Bir damla/ bin insanlığı özetler. Bir sen ıslılığı bulaşır ruhumun erinç
yatağına.Uykusu kaçmış bir dünya uyanır.Uyanış kendi bulantılarını buluşturur
benle.

Ve sevgilim asıl olan varlığını yakalamam.Yani yazmak için yaşamam lazım.
Seni yaşamak hayalimin ucunda bile değil bilesin Ruhsu.

Hayrettin Taylan

Ruhun Konseri

ruhun resmini yapar gibi geldim sana
bu son gidişinin ininde aşk bulundu
istemenin ummasında
sana yüzüyorum alil acil
sıcak tut suların hislerini
dalgalarını gezdir hülyalarımda
öpücüklerine dayanılmazlık sihri kat
bana saklansın saklı kalmış tüm özlemlerin
ki ben sana akan en büyük ok(u) yanus
ki ben gelişmiş umutlarına yunus
ki ben aşk dehlizlerinde öldürülemeyen mecnun
ki ben her güzel leylanın son tutku denenmişi
ki ben senin için bir ben
ki benim tüm seslerimin bestesi ruhunda şarkı
ki ben okunuyor benden senden
ki bu da yetere yeter aşktan da beter

Hayrettin Taylan

Ruhun Muharriri

Hayatımıza sızan her şeyin başlangıcı kendimizle başlar.Zihin alıstırdığımız duruşları serer. İçsel imgelemlerimiz var.Neleri yaşamak istersek onları kurgusuna yazılırız.Burada kader kendi milimlerini kısar.

*Kader, özgür nefsin eylemlerinde uzak kalır.

Bizi, çeken öznel çekimler araştır ve istendiklerimizde bizi bulur.Yaşadığımız nesnel olayların özü de içsel öznellerimizin nefsi izleklerimizden yola çıkmış.

-Zihin atlasımızdaki renklerin muharriri biziz.

-Görmezden gelmek, kendimize, başkasına biçtiğimiz öznel bir cezadır.Kesilmiş bir öçtür.Bunun savusu zor.

Oysa her zaman sevgiyle ifade edenlerin geleceğinde ışık var.

-Affediyorum.Azizlerin kullandığı yücel bir eylem. Kaliteli yaşamı bilenler affeder, affının süzgecinden geçirir hayatının sahiliinde olanları.

-Ki biliriz ki insan hata yapma makinasıdır.Özümü yanlışlar, hatalar, nefsin istemleri üstüne kurulu.

-Duyulsamalar bizi yönetir.Özgür ruhun önüne setler kurulmaz. Özgür ruhun kurgusu kendi vasilerinde olmalı.

-Denklem.

Özel bir duruş, kaliteli yaşamın bilincinde kurulmalı.Terazinin kefesinde eşit olmalı algılar, olgular, hisler, istemler.Kadere teslim bayrağı çekmiş lal ya da kör değil insan.İnsan kendini aşmaya, kendini bulmaya, ruhunu beslemekle meşgul yaşam yolcusudur.

Kendimizi ifade edmenin etken çatılarında özgür bir eylem olarak doğru cümlelerin öznesi olmalıyız. Yanlışlarımızı, yanlışlarımızı yüklemelere yükleyerek mutlu dünyanın cümlesi olamayız.

-Dünyaya geliş nedeninin imgesinde dünyaya alıstırmalarımız olmalı.

Bilinçlerimiz var.Görevlerimizi algılamalıyız.Allah bu dünyanın bütün nimetlerini sunarken karşılığında kulluk ister.Bu kadar güzel yüreğe,bedene, ruha,içsel gücü sahibizi.Bu kadar da güzel bir dünya sunulmuş, ödevimizi aksatmak ruha zarardır.Ruh , özüne sadıktır.

Gerçekler mavidir.Berraklarımıza yakın, köpük köpük hislerimize akar.Temiz olan özümüzdür.Kirlettiğimiz her şeyin dersinden özümüzü paklama çabalarımız var.

-İnsan hep güzelliğe, güzel olana odaklıdır.Kötülük aslında ders bile değil.Bir kimlik kirliliğidir,arınmak için mutlağın suyuyla yıkanmak için kendimizi buluştur.

-Pişmanlık içimizdeki en soylu ruhi ekmektir. Pişmanlıklarımız bizi yoğurur insan eder,kul eder,özgür ruhu besleyen yollar açar.

-İnsan hep özgürdür,özgürlük özgür olmadığından sonsuz özgürlük ararız. Yani içsel avuntularımızın tanrıçılığını oynarız.

-Hep" bana."lığı oynarız.Oysa rolüne çalışmadığımız onca yaşam eylemi var.Sorumluluklarımızı unutmak özgür ruha zarar verir.

Ruh , özüne sadıktır.Özünün öznesi olarak özlemleri bilinçlice yaşamak için çabalar.İnsan kendi doğrularını mutlak doğrularının özünden arındırarak yaşamalı ve ruhuna temiz yarımlar sunmalı.

Hayrettin Taylan

Ruhun Öğrencisi

ruhun öğrencisi

Emeller enlemlerimde aşka yeni anları sırrına ifşa ederken
Malihulyalarını yeni güncende yıkasın umut sen akarken ben'e
Estiğin kalplerin başkentinde ruhsal bir diriliş başlar güzelliğinle
Laleler açar özlemlerinin baharında yeşilleniyorum gelmelerinde

Hayrettin Taylan

Ruhuna Şehirler Sundum Gidiyorum

ruhuna şehirler sundum gidiyorm
bu şehirden
ki artık başkentim ol
istemem başkent olmak
gönlüne sultan olayım bana o da yetr
Başkentim olup baştan ve aşktan çıkartın beni
arzularım senden yana benden yanar
dönmek bana göre değil dünya dönüyorken
bekleyenin mükafatı beklenenin gelmesidir
geldin ama bana değil bensizliğe
dönüşe değmeli kaydadeğer birşey
bu mahcup geri keilmeler sona ermeli
geri çekilmeler
değerli şey değil benimki değinmece ve sevmeyece ve bizce
sevmeyece olan herşey kendiğerini içinde taşımalı
gönül kapım açıktır sana çalmadan gir içeri
geldim sen sen olma ben değilim artık
yerin ve yarin ve yarın yok sevgili
gördüğüm yüzü sevdim
yazıştığım yüreği sevdim
svmek bana göre değil ben sevmem ben ölürüm
her sevişte bir diriliş vardır
ölüm acizlere yakışır
işte ben aciz ben meczup ben mecnun ben sana caresiz

ama bil ki var burada seni algılayan duyumsayan yüreği açık bir deniz
boğulacağın tek şey bu bedende sevgidir
ben sevgiyi bitirdim ötedeyim sense öteberiden
bakmanın öteine geçtin gördün hayatın güzel olduğunu
geçler ve sen sensiz olurken artık ben bensiz dğilim senle
ölürsem yazıktır kanmadan sana
ÖLÜMSÜZ OLMALI AŞK
ölümsüz değilim az önce öldüm yüreğinden
ölmek insanın yanılgısıdır her ölüş bir diriliştir
hasret ne dünden ne öbür gününden

hesabı tutlamayan günlerden
esabı tutlamayan günlerden
çetelesini tutmaktan sıkıldığın zamanlardan kalma
belki ondan
şaşırdım ve şekerlendi kalbim artık şekerim var senden
diyetliyim ve niyetliyim sana
niyetini bozmadan gel bana
˙

Hayrettin Taylan

Ruhuna Yansılanış

Sensiz gecen her anım kapkaranlığın karası
Yitirilen bir yürekten satın aldım güneşi
Karşılaşmalara ayırdım tüm gün(düzleri)
Dün dünyam/dün
Artık bilindik hislerim mevsimiyim
Esir ve esrik tutkular devşirdim dem-i bezmi benside
Terk edilmiş her gözyaşında milyonlarca ben ölür
Melodik bir hayıflanmanın harfi olup kalıyorum

Ruhumun susuşlarından su çıktı
Artık gönül bahçeni sulayacak bu sular
Yetim kalan buluşmalarımıza akacak leyli leyli
Sevilmenin en son sahilinde sen limanı
Sevmeye cesareti olmayan bir ceylan gibi koşacağız
Casus dalgaların arasında kanatlanacağız güzelliğin özüne
Pişmanın yaşadıkları değil yaşadıklarımızın pişmanlığını yaşatacağız
Senden önce benden öncesinin çok öncelerine oğullanacak
Açıklanmamış tüm kırılğanların çeşnisinden sen çıktın nazlıcan
Düşlerimin arifesinde düşlerim her an sana bayram ve ana
Nakış nakış içime işlenen özlemlere alev ol
Hayallerim seninle fakirleşti biliyor musun?
Ki tek hayalim ki tek vebalim sensin
Ruhunun suyuna yankılandım aklandım sensizliğe
Çalındım sesinizin ve hevesinizin son bestesinde
Şermayemiz arttı ayrılık sonrası ayrılık öncesine
Kırılıyorsun evet demek ben kırılğanlığın dervişi ve ermişi
Ve unutma terk edilmiş her gözyaşında milyon kez ölüyorum
Ruhuna yansdım sen sahilinin yakamozunda
Artık gülmekle gülmek arasında gülmek senin adın

Hayrettin Taylan

Ruhunun Varisi

Uçuk isteklerle havaya uçuyor duyucuklarım
Bir cik eki için belki yaşıyorum
Lilicik demek için
Ve senin bana kullandığın ciğim ekini hastayım
Dedim ya umut asları var bir kere
Seni ektim
Ektiklerimi ektim
Ekinlerim böyle umut
Geleceğin sonu da sonsuz bir umut
Olmak ile olmamak arasında araya arasatım
Biz varızın ve varisleriyiz
Biz sevmelerin sözlüğü
Biz ayrılmaların aylalığı
Biz aslında ruhun rüyasıyız

Hayrettin Taylan

Ruzin

Islak amaçlar ruhumu irdeliyor
yağmur sonrası sismik güleçler
Öylesine değil güzellemelere gazel olan sevgimizle
Akıyor özlem kıyılarına
kapalı kutular açılıyor
Artık umutların anahtarı sende
dalmak avuntuların giziline
Göreceklerimin görücüsü oluyorsun
Sözlerimin sözlüğüne ekleniyor
Aynı sevginin çekiminde
dokunmazdım ümitlerinin aynasına
sevemeyeceklerini sevmek adına değil
kavrulan güzel anların anısına gitmek
Seni orda yaşamak yağmuruna sunmak
Aşkın bereketi ve umulan her şeye ramak olmak
cidden bu çiçek açan güncemin aynasına aldım
sefil bir halin son çekimden
Son halimi görsen
Aynı gözlerin üç noktasında kalakaldık
Geleceği bize akan,her an bizi yakan akışlardayız
azar azar yaşanacak bir gül dostluğunda
Anılmak yanında, yangınların dersi olmak
katar katar ruhum sana katar
her eşiğin bende erozyon olmadan
son İstanbul depremin merkezi senin yüreğin olmadan
Gel gayri ruzlarımı rujınla aydınlat gülnaz

Hayrettin Taylan

Rüzgar Belki Temizler Sensiz Her Anı

Yenilmiş bir ruh takımın forvet oyuncusu gibi gizlenir yüzün ,hüzün aynandan durulanırım.

Dilindeki hüzzam güftelerinden dökülen gidiş sonesinde batıl inançlar kadar esrik bağılarım beni sana bağlar.

Hani hatırlar mısın mayıs ayı ve kirazlar çıkmıştı, senle kiraz ağacının altında iki kiraz sevme yarışı yapmıştık. Ve sen ile kiraz arasında yeşil bir dal ve içimde sana yeşillenen aşkın kiraz renginde bilerek sana yenilmiş,rujlu ve kiraz boyalı dudaklarından öpücük dersi almıştım.Sonra kulağına kirazdan küpeler yapmıştım.İstanbul'a kadar çıkarmamıştın küçük kızlar gibi..Gözlerinden yaşlar akmıştı aşktan ve sevginin demlenmiş ahuluğundan.

Unutulmuş boynuna kolye olarak hüzün keleklerinin valsında beni unutmalarına kurşun ahlara atıyorum

Şimdi seni tam gitme gününden vuruyorum. Rüzgar temizler belki sensiz esen her anı. Tekdüzeliliğin ayrımsız menziliinde metirisler kurdum...Yalnızlığın keklikler öter..Gittiğin dağların keklikler vuruşmak üzere gelir ağlarla kurulu metirislerimize...Kim daha iyi öterse o kazanır keklik avında...

Ki benim kekliğim güvence altında,önünde kavgaları kazanacak ağlar var...Sense yabansı ruhlu keklikleri saldın gittin.Kim bu avı,kim bu ayrılıktan kazançlı onu avlıyoruz,onu savlıyoruz.

Sızıyı algılamaz,gidişlerin yüreği.Acıyı dindirmez bir başka huzur teni.

Bekleyişe sarılan ,annesini özlemiş,özledikçe annesinin yazmasına sarılan küçük çocuk haldeyim.Dokunmadan ağlayan,dokunsan gülen,güldükçe süzülen bir ruhun alıntılı bir kitabı gibiyim.

Her gezdiğimizde mutlaka uğradığımız kitapçılarda sana yazdığım şiir kitabımı satın alıp orda aşkım imzalar mısın diyerek yeniden beni yaşamamanın,yeniden ruhuma imza atmanın ödeme kuyruğundayım.Kuyruk acısı geçmemiş, geçmiş zamanlı eylemlerin geçimsiz ve sensiz zaman kaymasındayım.Ve işte böyle anlarda yaşam suyunun tümü kirlenir,susuz ve sensiz kalır hazır beklenişlerim.

Terk edilmiş sızılar durulanır,ütüsüz özelemlerin uzağından.Sesini unutma seanslarından sairilere şair oluyorum.

Yüzüğündeki zehri yutmaya alışmış, alışımı,aklanışı,sevdalanışı senli bir ermişliğin erinçliğinde eskiz benden eser yok ...

Sahte sevgilerle alkışlanan aynalarına dargın kırıklarından yüreğimin tüm hali görünürken gelsen de ne değişir ki.Bir karıncanın beni sana taşıma halindeyim,yol uzun, umutlar tükenmemiş,bir çalışma var,ana karınca beni hala sana taşıyor...Bir yandan da yeter gayrı diyen cırcır böceği var, tam gidişin gibi çalışıyor.Ustelik kışına ve sevdana hazırlıksız çalışıyor.Ben karıncama güveniyorum...

Bulur senin yüreğinin yuvasını ...Beni sürükleye sürükleye,paramparça ede ede,benden ne kadar kalırsa bir gün getirir diye bütün umut bağılarımı büyütüyorum. Mayalanmış hüznüleri kara sevdana serperek gizemli hata paylarının paydasın haddimi bilerek kadrini ne kadar bildiğimi sorguluyorum.,düne ve sana dairler karışır. Akıldışılığın kökleriyle büyüyen senden gitmeler gecesindeki haz nöbetlerim saralığı geçti.Pişmanlığın son satırındaki tüm heceleri kana kanata yüreğimden ve hata sözlüğümden attım .

Yaşam gölgesine yüzünü çevirip gaipten mevsimler sayıkladı senli baharı yaşarken. Özlemenin yamaçlarında yuva yapan bülbüller güllerinin solumasına üzülen çift yumurta yapmaktan vazgeçtiler.Bülbüller nesli tükenecek senin yüzünden...Gel cemalin sörf yapsın gözbebeklerimin sitesinde.

Ayrılık heybendeki gözyaşlarından artan, özüne dış biletten, karanlığına etik çevrimler yapan sen ne kadar gittin benden söyler misin?

Mızrakla dikilir sensizliğin her günü.Gün ekilir, ruhunun tohumlarına.Aşk süzülür

kavuşma süzgecinden.Ben büyür sana; ama sen öçleri küçülür mü.Kırıklarının kırkayakları hala senin her yerinden bana karşı acımasız iğneler batırır mı bilinmiyor.

Özünü yılanların yalansı zehriyle, aşklara can veren hamasi özneliğime devrik yüklem olan gülgeçli Leylaların aşk oyunlarında yoruldum.

Çürümüş bir gönlün kokuşmuşluğuna her zaman senden vardır güneş.Belki her zaman ışıklarını göstermez özlemlerime, belki ısıtmaz ayrılık yerimi.Belki şafaklarıma doğmazsın, belki tan vakti tenimi yakmazsın,belki gözbebeklerime kadar hissetmez bakışıl halin; ama beni benden ısıtır aşk ederin adım kadar şanım kadar biliyorum.

Hayrettin Taylan

S e n G i t Ben Henüz Gitmeyi Öğrenemedim.

Kal olmuş kavi düşlerimde kazılar yapıyor sonsözlerim. Vakit gelir gidersin gitmeyi sıkı sıkı giydiriyorum. Gizlenen yağmurları gözyaşlarına sunuyorum. Hiç gelmez değilsin bana...Biraz ,birazlara yetiniyor yetiklerim, yetim kalan yeislerim.

Bitmeden bahar yer altında gizlenen sevda cemrelerim çıkacak, çiçeklerine buhar olacağım

Sularım söz yazılacak yeşeren yapraklara. Meyvenin habercisi geliş kuşları gagalamasın acılarını diye saklanıyorsun benden.Biriken benden katre katre mahsul ürünler pazarlanır sensiz pazarında.

Onulmaz,umulmaz açmazlarımla yaralarımı pazarladım yabancı güzellere.Topladım eski umutlarımla birikilmişliğini,itilmiş mecburlarımla meçhul esintilerinde.

Duy sesimi, Davud benim için söyledi canhıraş melodimi. Herkes lal ü kal oldu.Sense, benim sevgim bitti,yetmem sana.Bitiklerinin kitabesinde Leyla'nın artıksı sevda satışını yapıyorsun.Pazarla benim gibileri bensizlik malihulyalarında.Seni 80 kişi istemişti.Varmamıştın. Varın, varsılın, varamadığın, darmadağın, yanardağın ben olmuştum. Benistan'da hep ilkleri yaşamıştın. İlk kez kezalarının kazası yoktu. Umumi umutların,aydın sevilerin hep yaşamıştı Benistan'da.

Kurduğumuz hayallerden elmas değerinde tutuluşlar yaratmak istiyorum...Onları dayatılmışlıkların olmadığı sonların tüneline taşımak; senin olmadığın şirin zamanlarda da yokluğunu tane tane sıralamak istiyorum aşk göğüne.Yıldızları silip,senli ışıltılarla geceye bakmak istiyorum.

Biriken öğlerden; tomurcuk açsın nefretlerin o da aşkın meyvesidir kurtar beni sensiz ve kurumuş bir kısmı yanmış aşksızlık ormanından. Teninde aşk baharının kokusu yayılsın gül bahçeme. Orda bülbül olarak yaşama şansım artsın.

Ah, birbirimize yakın olmak için yaratılmışlığı neden uçuruma reklam olarak astık.Kar yağınca neden çığlarımla altında kaldı çığlıkların? Görülmemiş harikaların avında neden benden vuruldu kalp atışların, beni çeken bakışların? Kalışının sergisini açmak istiyorum sevda panayırında, Sen salına salına sakıncalarınla geçip bakarken, güvenene güvenenler gibi güvendim her şeyine.

Sen gitmenin kedisiydin sanki hazlarımla farelerini öldürmeden, zevk kedileriyle aşk mutfağında oynaşlara sürükledin.Bir kaçınılmazın eteğinde dağlarımla eritti arayışlar.Araladım hatalarımı anladım ; ama tek suçlu ben değilim ki senin payın gittikçe tırtıklıyordu baykuşluğumu.Güzel gülleri deşerek yuva yapmam baykuşluğuma zafer değildi ki..

Devrilmiş bir dönemin sınavındaydım.Pembe dünyalarımın pan gösterilerinde her şey o kadar rengine alacaydı.Ala düşlerin ala geyiğini vurmaya gittim.Sensizlikten, günahıtan, hatalardan vuruldum.Kırık dökük hesaplarla damla damla bireken vicdanım gölünde gayrı tavın, tadın kalmamış.

Geliş buzulunu eritip saflığını,haklılığını ilaç yapacağım sahilimde büyüyen kaktüslerine.

Kanayan yanlarımla üzerine sıcaklığını sere serpe koyacağım.

S e n g i t ben henüz gitmeyi öğrenemedim.

Hayrettin Taylan

S/arma Yapar Dilnazım

yaralarımın sargısında adın paklanır
yar S/arma! yapar açlığımın üstüne
d/okunduğunda y/aram kapanır sensizliğe
B/ırak bu isimsiz bekleyişleri
Dinsin söylemediklerimin damlaları
azaptaki aşkın b/enliğimi yok eder
gül, küskün bülbülün ötüşlerine
d/enizinden uzaklaştığın şehirler de ay_şem bilmem
sabahsız ve sensiz uyanma uykusundayım
hayalimle halim arasında sızar sevgin
a/dın eder
ulaşılmaz aynanda can kırıklarımı t/aranır
v/azgeçilmez geçitlerin sıratındayım
sen cennettesin
sen hurisin
ben ve aşk azapta..
s/ana y/anıyoruz, d/ar geliyor cehennem
sorguların ve soruların külünden büyüyor aşk
bu yüzden hasretine y/anıldık
bu yüzden u/mutların t/eline aşk okuduk
bu yüzden ruhum t/avındayken meşke hecelendik

Hayrettin Taylan

S'onsuzluğun S'onuyum Sonum Bu Kadar

yılan gömleği gibi değil yaram ya da sensiz aram
arkanda bıraktığın ilk bahar gibi değildi ilk kez benden gidişin
hiç bitmemişliğin okyanusu gibi zelâldim, helâldim dalgalarına
hiç gitmemiş aşıkların kalbi gibi paramparçaydım
hiç sönmeyecek volkanların akışı gibi canlıydım
hiç gelmeyecek yüreğin gibi hilâldim sensiz gecelere
bu yüzden dürdüm bahtının sevi sızılarını
bu yüzden serdim umutlarımın umman ağzını
bu yüzden gerdim yürek y'ayımı şem dilberinde
bu yüzden ay yüzünün ipuçlarında kaldı beyazlarım
bu yüzden,uçsuz, bucaksız, sensiz, bensiz aşkı kader bildim
bu yüzden,varyantları tinsel duvarında saklılığın ademiylim

2...

kayıtsızlığın veziri gibi rezilliğimin aşk kaydı olamazdım
kuytadaki bahtsızlığın buhranları buhurlarımın sınavında
hamleleri halimin girdaplarında paklayışın azizesi olmalısın
beni sislerin sismik isyanlarında kurtarmalısın yar
unutulası sevdanın uçurum bekçisi kalamazdım
gidilesi bir sonun sonuyum, sonum bu kadar
s'onsuzluk avuntusunda çilelerin bitmeli
sevdim ; ama adam gibiliğin son tanımıyla
bekledim; ama adım ve adem gibi aşk cennetinde
kovuldum; ama aşka,sana, senli bir ömre

Hayrettin Taylan

Saat Kaç Zaman Durmuşken Sensizliğin Diplerinde Tinsu

Okyanus olsam; okuyan usunda kalsam.Yanaklarından süzülen damlaların toptancısı olsam, seni pazarlasam içimdeki alginın dalgalarına imkansızlık kendine gelir mi ki?

*Sensiz şehrin yoklarında senli şehirler kursam, kurlarınla gelip kalsan.

Ama fark ettim ki gidişinle bütün renkli düşlerim yıkılmış, yakılmış, masallara sığınmış bir peri gibi Kaf'ın ardında Kafka kılmış.

*Kış uykusuna kalmış hediyecek bir ayıcığın var bende kalan. Hep uyuyor.Dün uyandı, uyanmışlığını sordu:

...: Sadece siyah ya da kırmızılarının var.Başka rengi yok mu aşkın.Kırmızı tutkunuzu, siyah acılarınızın cevazı.

Onun gidişini acıyla tartman doğru mu ki? Sen manav mısın ki? Onun ağırlığını bilmiyor musun ki? Ya da onun ezberlerini okumadın mı giderken, gelirken, sende kalırken.Şimdi daranızı bozan tartısında hangi içsel olayınız var.

-Neden siyahlarını sürdürdün bahtına? Niçin kırmızılarını sakladı senden.Oysa o gülün yeni tanıımıydın.O, aşkınızı güle, gülünüzü aşk külüne, sizi sevdanıza kul kılan meftun ceylan gözlerinin son bakışıydı.

Bilmelisin ki şair:

...:Hiçbir aşk gidişi tartamaz.Öyle bir yürek terazi yok. Acılar mı özlemler mi umutlar mı dönüşler mi ağır?

*Haydi, cevap ver bakalım. Sızılarınıza tohum bırakan kalakalmışlığın

Mişli geçmişinde çekimleniyor filleriniz. Sizin sevda senden ağır.

Hatta çoğu zaman kendiyle bile

*Geçer gider yaşam; ama bitmez bu isteyiş, çürüyüş mecranız.

Şimdi onunla geçirdiğin zamanın amansız takipçisisin. Onlu hayallere sarılmış halin.Biraz daha büyüsün içtepek kazanımların.

Üzüntülerinin üstünü kapat ki başka periler gelip yamalamasın .

Gündüz gibi güneş, gece gibi gözleri nemli olsun.Kimse bilmesin yalnızlığının doğum gününü.Onu bekle ilk gün gibi.Onu en son gördüğün görüntüyle değil, hep görmek istediğin gibi hayatına sar.

-Bir kadın gitmişse aslında hiç gitmemiştir. Bir erkek sevmişse zaten gitmesi bir ömür sürer.Bunu kadınlar zor anlar,erkeklerin maymun iştahlı olduğu konusunda algısal zehirlenme yaşarlar.

*En zor erkek seven erkektir. Bağlıları, bağlamları, vicdani fasılları bitmez. Kapatır her şeyi sevdiğinin uğruna.

-Sakın ah etme sevgilim, sakın burnumdan getirme yanlışlarımı, yanlışlarımı, yansıl olmayan hazzal kirlenmişliğimi. Ben de insanım, ahların sarmasın ana kuzusu bu yüreği. Ahlarım tutar burnumda getirsem, içimde hakkını helal etmeyen iç annem var.

-Yıllarca sevgi sütünden emdin .Şimdi bu ahlarını affeder mi ki ?

Dedim ya sevgilim,al beni alnın değdiği her özleme sür. Sürülmüş sevdamız olmuş olur. Sevgine secde etmiş kutsi istemişliğimiz olmuş olur.

*Alinyazına komşuluk ettiğin benli günlerin al kuşağında gökkuşağını çıkar sislerin arasında.Hislerinin bütün renklerini de ekle.

Senin için bir mahzuru yoksa ela gözlerimi boyar mısın mavi düşlerine. Biraz sonsuz bakmak isterim. Biraz derinlerinde yeşillensin baharım.Biraz kollarında sararsın tanelerim sen başak başak içimde yayılırken

-Her yerde çeken bir GSM şirketi gibi olsun yüreğin.Vericilerini seni sevdiğim en özel demlerimde kur.

-Her dem seni çeksin istemlerim. Sesim çıkmaz belki; ama sessizliğim çıkar çığlık çığığa .

Yeter ki yürekten çeksin her halin.Yeter ki iletişimimiz içten olsun sevgilim. *

* Baz istasyonlarında imtiyazlı bağlarımız zararsız veriler yollasın.
Her hakkı sende, her iletişimi sende saklı saklayamadıklarımızın gölgesinde çekim alanın geniş olsun.

*Çekimli bir fiil gibi bütün şahıs eklerin sonumuzda kalsın .
Derin kalışların sularında bizli incileri aramaya çıksın bahtımız. Tahtımızı sallayan ayrılığın eşeğinden inmелisin. Şeytanın heybesini doldurmasın gururun.
İmkansızlığını gizleme gizlerini kızlığında bırakmış dünlerimiz için.
Aklım ile saklım arasında kalan senli akışların yarınıyım, yarım için.

-Sende kalan senlerimin senesiyim dolmadım henüz ayrılığında. Bu yüzden zamanlama atlasından renksiz hataların müneccimi ben değilim. Seni aşkın en kırmızı rengine boyamıştım.Ufkunun yeşillerinde güleç bir dünya çizmiştim. Gönül atlasımızın en minimize yeri ydi kumru gibi yaşamak. Oysa sen şimdi yelkovan,ben akrep.Zamanımızı ısırın geçersiz düşler, ya da boş gezen huzursuzluk.

Oysa bizi on iki yapan o'nurun gecesinde kaldı saatim.Saat tam beni sen sularında anlatılmaz demleri hayata göstermiştik.

-Saat tam seni ben'den geçmediği son vaktimizde damlaların durdurmuştu içimdeki zamanı. Zamansızlığım ıslak, gelişine kadar durmuş bütün zaman.

-Şimdi soruyorum saat tam kaç?

-Saatim durmuş içimde, sensizliğimde. Haydi pile gerek yok, o güzel sözlerin , sarılışın, bakışın varken.

*Haydi çalıştır sözde duran; ama özde senli çalışan bu aşk saatini.
Saat tam seni benden geçtiği demlerdir.Gel sarıl ki çalışsın içimdeki saat.Çın çın etsin kalp atışlarım. Gözbebeklerim büyüsün sen gelince, sen bakınca, sen sarılınca, sen bende kalınca dursun dünya.

*Saat o zaman gelişinin mahşeri olur, sormaya gerek kalmaz Tinsu

Hayrettin Taylan

Saatin önemi yok, sensiz çalışmıyor zaman

Seni ben geçerken-1

boğulmuş hüznülere can veriyor ruhun
girdabın dibine atılmış yalnızlığım kayboluyor
var gibi yokluğuna tinsel alışverişteyim
bir ben alıyorum özünden arta kalanlardan
bir sen kalıyor aşka

benim hep sende kaldığım ömrün dakikasındayız -2.

gitmek gibi susuz,sensiz marmara
boğazı özleyen dudak uçlarında yüzüyor içimdeki çocuk
ağlıyor cemalinin künyesini yazan yalnızlık
nar-ı beyzana damlıyor sözlerimin iç pınarı
bakıyorum,bakıyorum senle görmeyi yüceltmek için
gidiyorum, gidiyorum ki gidişini yaşamak için

Üç ömrün saati gibi aşkayız- 3
ilk ateşi bulan içim, öylece yanıyor sana
havva olduğun demlerin cennetindeyim
yasaklı elmayı ısırarak adam gibi adamım
aşk meğer adam olmakmış
adam gibi seviyorum budur özetim

derdimin duvarına asılı yazgının saatisin -4

..sustuğun damla kıyısında k'ayaçlarım erir
bıraktığın ıslasıl vicdanın tükenir yarınlar, yarimler
kırıldığı aşk cennetinde ölür uğruna huriler
gidemediğim sen okyanusunda sonsuzluğu, onsuzluğu taşır yunuslar
yabancılaşıyorum yüreğine
gelmek ve görmek için
şimdi turist gibi vizeli yazgılardayım

beşiğini sallayamamış; ama zamanı sallamış aşkın akrebiyim-5

mercan, inci, yakut gibi konuşkan aşk dilin
güller yanardı tutkumuzun kızıl kıyametini
bağrıma asılı güleç yüzünü izlerdi aşk gözlerim
çölleşen yüreğimde leyla'nın tin yürüyüşü
erkin doğrusunda doğmamış hasretin sevgi sızısı
anlaşılmayacak her şeyin içine ağırlar sensizlik

saatin önemi yok, sensiz çalışmıyor zaman-6

ürkmüş bülbülün gagasındadır gerçeğimin mazi kitabı
sana kalmış sevdanın mumyasındadır sevgimin ilacı
bana kalmış sevdanın atlasındadır gözlerin aşk rengi
görüyor, görüyorum ki beni görmeyişin kör olmasın
bekliyor, bekliyorum ki beklemek zaten aşk,kopmasın

Hayrettin Taylan

Sabah kırıkları mavi ruh ve öpülesi anlar

sabah kırıkları mavi ruh ve öpülesi anlar
yoldaş oldum olmalara
sevginin öpölüşünde
öptüm tam aysberginden
sevmek oluşun izniyle seviliyorum
özünde çiçeklenen hislerim
artıyor
kozmik atıflarım
şevkin gölgesinde serinleniyor
alev içre alevlere kanıyorum
menzillerimden çıkan tüm güzellerin
öpücük felsefesi
arzunun koşumsuz hızıyla yakalıyor
ve ben kendimden
ve bendimden geciyorum
ama
sana olan bağılarımda
kalıyorum gülmelek

Hayrettin Taylan

Saçların Suçlarını Kapattı; ama Sensizliğim Günahkârıyım Mislina

Kat'ran heceleri taşırdı gecelerin.Olimpiyatın başlangıcı başlar gözlerinde.Bu yıl sensizliğin olimpiyatına yalnız katıldım.

Yitirilişlerin senfonisiyim. Benden öncelere çalar algın.Benden kalanların kavlini oynar kalışların.

-Urbasını urağanlarımda unutan utkun geçmişin gelecek eleğinde gözlerini kapatır hayıf.

-Belki gelirsin diye belkileri sevdim.Beklenenler gelmezmiş biliyorum; ama gönül dilsiz,isimsiz, gözsüz,sözsüzdür Mislina.

Yalnızlığın gölgeyle yamalandığı çoksal kalabalıkların amiriyim.

Tehlikeli düşleri taşıyorum diye rozetini düşürüyor gerçekler.

İlman bir hayalin meyvelerinde besleniyor umudum.

Gelmesen de olur.

-Meramımdaki acıkmiş kavuşmaları görmesen de olur.

Oluruna bırakılmış yaşamların siperindeyim.Yaşadığına dair kadimlerim var.Seni vurmak için aşka vurgunlarımı keskinleştiriyorum.

Meyhoş bir durumun sol yanındayım.İçtiğim sadece bir ömür sen.

Neden ayıkamıyorum hayatın tatlarına.Bütün herkes sen mi ki?

-Çaresizliğim kendine çareler arar mı ki? Bugünden sonra yarın, yarından sonra yarım neden gelir ki?

-Sahneyi ahlârlarla donatan gölge oyunun son sözünde neden gölgesiz kuşların kanadı kol kanat gerer.Neden kanadım kırılır ki sen aşka salıncaklar kurarken,sen yalnızlığının hamallığını yaparken.

-Neden bekleyiş remizlerini talan edip eskimez esintilerde bırakır.

-Mağrurluğum mağriplerin destekleriyle günsüzlüğünü yitirir.

Teselli biraz tersten akan nehirler sundu.Aşk meğer terslenmiş,örselenmiş kalışların alışımıdır.

Susluluk kendi başkalaşımalarında direnir. İsimsiz nidalar ekler, aşka hayata dair denemeler.

İçi kanıyor kandıklarımızın.Kendine hendekler hazırlayan kaçışların kavmi gibi kendimden ve senden kaçamadım.

Vuslatın özlem tepesindeyim,yüreğinde yetişen güller açılır.Kırmızı kendi rengine çağırır beni.

Sineme sözsüz suskunların girer.Okur beni kahve gözlerinden içilen kahveler.

*Kutsanmış ve mistik algılarına mayalanan yarınların aynasındaayım.Saçların suçlarını kapattı.Görünmezlik iksirini içtim dudak uçlarında.

-Öpmesin beni kaderin kızı.

Beklediğim ocakta benden başka kucak istemeyen sen pişerken hamuşlarımı hercai sevdalarda kullanamam Mislina.

Hislerle kurduğum kalenin kapısına duygularının yazdığı cümleleri yazdım.

-Aşk bir katıktır, gönlü sağan hislere.Aşk bir şöhrettir aslını unutanlar için.

-Kurumuş bir yaranın kabuk toplayıcısı olmaktan kurtarmalısın.

Bir ekmek de senden olsun bu zalim ayrılığın aç bıraktığı sensizlik müptalacıyı.

Kronik bir hatanın hattında dolaşmasın veballarım.Beni biraz sadıklığa taşımalsın Mislina.

-Müsveddesi olan bir halin derin acılarından arındır.Sen ki aşkın da ecrisin biliyorum.

-Biliyorum ki bir gün geleceksin; ama beyazların timsali mi hayali mi yoksa gerçek mi bilemem.

Hayrettin Taylan

Saçların rüzgarımı furya ediyor

saçların rüzgarımı furya ediyor
Beynimde oturan bilge düşünce erleri
Mantiğın kanunlarını ezberliyor
gidiyor havan havalanıyorlar havasilere
zengin hülyalarla beraber
Fakir sanalı hülyalara adrestim
Canımın canlı yayın konuğuydum
Elinizin açtığı kapak anileşiyor
Ani bir şeyler oluyor anılardan önce
Kapakların parantezlerini kapatamıyorum artık
Kitaplarım kitap yazdırıyor adı şüpheli
Kapaklar kapakları açan kapalı bir şeker gibi
Kapakların parantezleri hala açık
Ben aşkın son uzun noktayım
Bekle beni üç noktalı geleceğe

Hayrettin Taylan

Safure

Bütün terk edilmişlerin babasıyım
Acı,hüzün, ayrılık gibi binlerce çocuğum var
Çok çalışıp çok sevmeliyim aşk

—usul usul uslarımı aldı kader
Aralığında bıraktı benimsemediklerin
ürkek şahinin pencelerinde kalmış peri gibi durma uzaklarımda
gelgitin alt dudağında gelinlik yüzün
Sevmenin tutku küresinde penguen bakışların asılı
Ver hasılı yine ,yineden sende kalmanın acımtraklarındayım

"hiç " kendine boşluk seçiyor
Hoşluk bileniyor giyotin sözlerinde
Dokunmasan yanacak alemlerim
seni bulduğum ben sıratında
Muşrikler hazın fırat'ına atıyorlar beni, sensizliği
kesilmiş günahlar var duvarında ses geçiren emellerin
geliyordu gelmelerin
Susuyordum Safure

Göğsümde yaşlı damlaların kurak özlemler barındırır
çıldırık haller harmanını serer ateşim üstüne
Darılmış öpüşlere dudak uzatır özlemlerim
öpsen diyorum
vebalini ıslatsa vuslat
hâlâ sıcaktı gergin bekleyiş
kördüğümlerini artırırdı özleyiş
köklerini salardı yaramın üstüne sezinleyiş
tohumlarını bırakırdı acılarıma haykırıış
yüreğime kadar dolardı seni isteyiş
seninle görülmeyi büyütürdü görünüş
bu yüzden ismindeki eliflere sığınırdı sevgim
bu yüzden isminde damlayla yıkanırdı sabrım

bütün terk edilenlerin babasıyım
sana bayramlık bir aşk aldım sevgilim
her gün arife, her gün sen giydір beni senden

Hayrettin Taylan

Sahi,Sevgilim Ben İnsan mıyım?

-Yüreğim alemler gibi başka alemlere betimlemeler uzatır. Göz bebeklerinde okunur sende arta kalanlar.
-Maddeden sıyrılıp manaya akışımı anlatır gözlerim.Sözlerimden sonra başlar metafiziğin kıyısı. Sonsuzluğum onsuzluğun soyut imgelerinde yansır.
-Beni arar ben.

Netliğimi ruhunda görürsün... Cananlığını canında görürsün...
Ben'den öte, özden öte, gözden öte,sen'den öte, ötelerden öte anlatılmaz ancak yaşanırılığın görülmüşlüğü akar.

...: özünü ütölemek ister misin güzel niyetler sisteminde.Her tavır bilişim sistemi gibi kendi algılarıyla akar.

Nefsin çağlayanları akar dev kazanlarımıza. Devinim bizden sonra uyanır.Biz oyoksak, dev kazanlarımızda kazan kaldıran eylemlerimizi nefs-i emareler kaplar.
-Gizli kalmış kalmışlığı emzirir günah.Her günahın emziği, süngeri, emişi vardır.
-Hiç yaşanmamış sözsüz demleri sunar, yapma mutlulukların kucağında kalır,susarız.

Ve sonralarımızı susturan sevdaya yakalanır.Ötesi aşk,ötesi ayrılık, berisi vuslat.

-Her insan bir göz, bir söz,sözün gözüyle görürüz çoğunu.
İnsanların gözlerinde uzanan yolculuğu benimseriz.Bir bakış ile başlar aşklar. Bir bakışla da biter.

-Benzersiz hazinelerimizi sunarız.Her şeyimizi feda ettiğimiz tek şey olur aşkımız. Sırlarımıza kadar soyunuruz.

‎ - Bir çatışma halinde çekimlenir insanlık.Kavramların kutuplarında yaşar. Herkes kendi kutbunun papağını, ya da kendince sevimli pengueni.

-Benzerlerimizin aidiyetlerinde toplanırız.Aynı fikrin maşalığında

Kızırır duruşumuz.

-Kavramlar çıplak tuzaklar kurar,biz tam tersine çok giyinik bağlarla onlara bağlarız.

-Sol, sağ, ırk,mezhep, din, ruh, ışık, gibi kendimizi kandırıp atıldığımız bağların çözümsüz bağı oluruz. Bir ayakkabı bağından farkımız kalmaz.Ayakkabı bağının tek görevi bağlamaktır.Biz de neye inanıyorsak onu bağlar,ona bağlarız. Mutlak olan, evrensel olana, daha metafizik olana, daha akli , daha ilerici, daha bağımsız olana uzak dururuz.

-Oysa dünya o kadar büyük, o kadar renkli, o kadar çeşni.Bu kadar bize sunulmuş çeşnilerden birisine hayatımızı feda edip dururuz.

-Sol...Hım..Yani tekil ve uyuşturulmuş bir benlik. Bütün değerlerimiz onun üstüne misallenmiş.

-Her kavram,her fikir kendi çıkarıcılarını sunar, her çıkarın ağına düşen binler var.İnandırılmış üstüne eğitilen beyinler var.

-Başka kutbun doğruları onlara doğru gelmez.Sağ, onlara göre basittir.

-Rekabet içinde, kendi akıbetinin selinde sürüklenir gider. Uğruna, uğrunu feda ettiğimiz fikri yanılgıların yansıtamadıklarını görmeden düşüncenin körü oluruz.

Körleşir her şeyimiz.Tek tip bir hayata paydalanır,paydaşlarımızla aynı oyunun

tuzağında kalakalırız.

-Yani içsel bir savaşımız dışımızdaki savaşa kardeş olup kendimizi aşmaya çalışırız.

-Oysa sen algımın arasında bir sevi perisi olarak geldin.Aynı ruhta on sekiz bin alemin aynasını sundun.

-Sevdim seni özümle Mislina.İmkansızlığın uykusundasın, uzakların mağara, gelemeyişini Kıtmir bekler. Ve beni sana tanıtır, ben.

Ne yapsam kapanmıyor gelmekle,gitmek arasında açtığın bu sevda parantezi. Eş anlamlı sözcük gibi neyi sevsem senin anlamın, kime baksam senin gözlerin, kimi sevsem senin cemalin.

-Sahi sevgilim ben insan mıyım ?

Hayrettin Taylan

Sahipsiz Cevaplarının Aşkıyım

Sahipsiz Cevaplarının A) şıkıyım

bir aşkın aşındırdığı, başka aşkın kapattığı vadiyim
bakışlar ayrı, yürek yakışı, damlalar aynı
gerçek olan yaşanmışlıkların biriken sızısı
bir aşk,beni yarar
bir aşk bir yar
bir aşk, bir aşkı arar
bir aşk yorar beni

Umutsuzluğum yanıyor bağrımın alevinde
sensizliğimin közünde çoşuluyor aşk
söndürür bir teselli fırtınası yalnızlık yangınını
bir kavuşma kavşağında artıyor senli trafiğim
gel demesem de yolculuğum bağrına
2...
sonsuzluğa takılı küpelerin aşkın kulağında
sensizliğe asılı meramlarım inci gibi bağrımda
bensizliğe sızılı sözlerin mercan gibi benliğimde
bu yüzden doğru sevmeler altın, gitmeler paslı demir

3...
ben'le büyüyen sensizlik çınarının nar-ı aşkıyım
dal dal, aşk aşk yapraklarla sarılıyorum hayata
giyotin sırtında beklettiğin aşk kesik, yalnızlık kesif
özlem aynasının bekleyiş çevresine rengim
yalnızlığımın siperleri yıkılmış, ben açık, sensizlik üryan
tutku kuvvetleri beni senden vuruyor, y'aralım
sevgi ordusunun cephesindeyim ayrılık komutan
dönüşünün füyyesi çekilmiş beklenti paramparça
bilinçaltımın kamerasında izliyorum sevgilim
yaşamalısın diyor içimdeki çocuğun tercümanı
beklemelisin kavuşmanın filmi gibi eriyerek yavaş adımlarla

Hayrettin Taylan

Saklambaç Oynayan Sensizliğin Aşk Ebesiyim Bennara

Soğuk bir kış sabahı çok sayıda aşk donmamak için hep birlikte ısınmak üzere bir araya toplanır. Donmak ile dönmeyi yanlış anlayan aşktan birisi donmak yerine dönmeyi seçer. Dönerken, donmuş bir aşkla karşılaşır.

-Mesafeyi çağıran mı, mesafeleri ağartan mı? Hangisi kendini bulana kadar içsel bulantıya reeldi bilememişler. Gereksinim mi içsel doyum mu? Cevabı donan aşk, dönerken de donmaya sorular sorduğundan ağzı donmuş.

Kalbin soğukluğu böyle başlamış.

Şimdi hoşluğun boşluğundan ve tekdüzeliğin tekil ismine baht olan aşkın hangi yüreğinde ısınır cümlelerin. Sözcüklerin marangozuyum; ama ayrılığın binlerce izi var bir türlü onaramadım. Bir türlü ayrılığa çeki düzen veremedim. Bir şekle sokamadım. İstirap ve acı çekmeye bir renk, boya, sistem bulamadım. Hüznün boyacısı olmaya karar verdi.

"Mutluluk, bir yerde ve her yerde, hiçbir şey beklemeden dünyayı, insanları sevmektir."

[Albert Camus]

Acılar anılarımda yok. Hep mutlu bir yaşam adılıydım Seni tanıncaya kadar, önce acılarına, sonra gidişine alışmanın sancılarını yaşadım.

-Yokluklara, yok oluşlara aşı yapan sabırdı. Yoksa dünya kadar derdi insanoğlu kaldırabilir mi? Rabbim kuluna göre yük verir. Yük kamyonumuzu iyi kullanmak gerek Bennara.

Şimdi bu kadar saklambaç oynayan öçlerin arasında nasıl yaşıyorum bilemedim.

-Nasıl bunca şaşı olmuş nefretinin arasında nedensizce kaldım?

Tek bir nefes kadar yakınındayken uzakları emziren acıların cansız halleri arasında yaşamının çaresizliğini bilir misin?

-Yıllardır evlat özlemi taşıyıp sonra bir evladı olan anne-babanın trafik kazasında onu kaybetmesi. Kucaklarında biricik evladının ölmesini izleyen anne-babanın tanımsız sevgisi, acısı gibi.

-Kana bulanmış küçücük ve parçalanmış gömleğini kucağına alıp evladı yerine öpen annenin hali gibi duygular yaşıyorum.

-Hastaneden mezara götürürken konulacak küçük bir tabutu olmayınca bir kutuya konularak götürülüşü kadar garipsi, acımsı, yüreğe dokunsa hallerin çekimindeyim.

-Damlalar yürüyüşte, cümleler bağrımda salıyor vicdanımı. Seni sevmekle, beklemek arasında sıkışmış umudun binlerce benzeriz acıda seni hatırlamasındayım.

Y' "

-Dardayım .

N' "

Aynı rüyanın t'adında yorulmuş bilinçaltının altın tepsisinde yaşattığım senli seanslarım var.

-Asonanslar çığlıklarına destek oluyor. Sızılarımın secilerinde derleniyor benzerlikler. Benzeşmenin tuvalinde deliriyor son bakışın.

-Ali'terasyonlar içinde sessizliğim sensizliğine karışıyor. Şiir gibi değildi yokluğun. İlk çırpıda manalardan vuruldum sen gidince.

-Ancak anlamadım, ancak sözcüklerin yetmediğin anladım. Bu kadar gamsız bir adamı hallaç pamuğu gibi yaptı.

-En küçük bir acıda başlıyor sen filmi. Baş rolünü oynayan neyse, akıyor sonunda damlalar.

Peşinde gelen ben olmayınca, onlar gelmeye başladılar. Yüreğinde akmayınca, onlar

akmaya başladılar.

-Damlalar romanının müelifiyim.Senden öğrenmiş gözlerim, senin damlalarına benziyor Bennara.

Gecenin gündüze, gündüzün geceye hamile kaldığı yarınlara doğurgan zamanlar arifiyim.

Alışılmışlığın girizgahlarında esir düşer, sensizlik.Alışamadığım her yer viran şehir olur.

Sergüzeştler yazarım seni sevdiğim her şehre.Seninle gittiğimiz her şehrin kalbinde bulurum seni.

Damağında kalan senli sevdanın katığı için ruhumun serilişlerinde beklerim seni. Ruhlar sofrasının nasıl doyduğunu duyarsın böylece.Bir azizlik saltanatım var

öylece anlarsın

Ertelenişi olmayan zamanın kurulmuş ahdi oluyorum.Seni soruyor her Dakka, her zaman, her saniye.... Sığamadığım zamansızlığın içinden içime zamanlar biriktiriyorum.

Bir gün gelirsin diye, diyemediklerim susuz. Bir gün gelirsin diye, dediklerim suçsuz.Bir gün gelirsin diye vuslatın koşucusu oluyorum.

-Bir gün gelirsin diye, yanırlarımın kitabında okunuyor zaman, umut, sıcak sarılma bilesin Bennara

Hayrettin Taylan

Saklambaç Oynayan Mecnun

*Saklambaç hiçliğin içinde, hoşluğun ebe. Şimdi seni bulmanın deryasında önce damlalarında sobelendim.

*Kimsesiz dalgalar sardı peşi sıralarımı. Köpüklerin dilinde sözsüz gemiler yürüdü yüreğimde.İslanmış bir geleceğin egoid sınırındayım.
-Sanrılarını şanslara bırakmış derin sızıların ismi oluyorum.İsmimin önünde nazlı bir güzel olarak nitellerini serdikçe bir sıfat tamlaması olarak büyüyecek sevdamız.Sıfatları çıkarsak ben kalır belki; ama senden kalanlar o benin içinde kaldıkça o sıfatına hasret kalır yadım.

*Beklentisini sırlarına bırakmış olağan bir aşk şüphelisiyim.Tutukladılar seni seviyorum diye.

-Gönül hapishanesine aldılar.Gözlerini sordular. Bütün renkleri saydım.Benim için onun gözleri gökkuşağı , onun gözlerine benim dışında kimse bakamaz dedim.

*Yarama yapıştırılmış sevdanın azmiyim, benden sonra başlar azizlik. Azizenin defterinde yazılır kaderim. Kederim bürülür aşkın cihanına.

-Üstüme üstüme kapanır gecenin hecesi.Sayrılarını arar, kendinden geçmişlik. Kaçınıcı ben sayfasında kendimle çatışmaların karalanır. Egolarıma değer diyaframı alınmış algılar.

-Benlik kendi kirliliğini yayar sosyal ağlarda. Doyumsuzluğa ileti gönderilir. Biz yeni nesil sanal bir ağın içinde içimizin kirlilerini yıkamadan sulandıra sulandıra asarız.

*Her şeyimiz duvarımızda sevgili.Eskiler gibi duvar örmüyoruz .İlişkimizi yaymalar dahil bilir herkes. Balandıra balandıra yazarız.

*Duvarımızda başlar egolar zehirlenmesi. İçgüdüler arasın benlik delinir.

-Kim ile kimlik arasına sızışır gerçekler. Kendimizle kumar oynar dururuz.Kirleniriz isimsiz huzurlarla. Doyuma aç iç çocuğumuz var bilmeden.

-Bilinçaltımız da kirlenmiş olduğundan gördüğümüz rüyaların yorumu yasak.

-Matematik işlemlerinde kalır doğrularımız, yanlışımızı anlatacak felsefi doktrinler yok. Filozofluk yapsam ne yazar ki? Kim anlayacak ki bunca hiçlik kendi uçurumunda insanlığı hastalığa sevk ederken.

Şimdi beni topla benden kaç topladın.Kaç kez nefret edip çıkarma yaptın.Eksilerimi nerede bıraktın en son. Sana çarpılışlarım sayılara sığmazken beni hangi güzeller çarpacaksn.

-Yeni çarpma tablosunda bir kere biri benle çarptın mı? Hangi acının ederinde dört işlemsiz beni bıraktın.

-Birbirleriyle toplanamayan hangi sınırsızlığın sayısında adımı sildin gözbebeğinin büyüme anında.

*Sonsuzu yakan bir araya gelemeyen iki yakanın aşk rengiyiz.

-Yalnızlığımı aşındıran damlalarını hangi vicdanın aritmetiği toplar ki. Beni acılarının muhasibi yapma. Sayamam sensizliğin geliş ya da gidiş vergisini.

-Damlalara soruyorum seni.Hangi damla neden akıyor diye.Susup akıyoruz, bizi bizden sorma.Dilsiz , isimsiz, aşksız akıyoruz onu bil.

Şimdi söyle, hangi kıyının sahibiyiz.Hangi sorunun sonunda cevabımız hazır gelmelere, görüşmelere, özlemlere gülüm.

Hayrettin Taylan

Saklı kalmış kalmışlar

saklı kalmış,kalmışların yüreğinde açık adres olmak sana
özlemlerin posta kutusunda hep ben çıkmak sana
dinginleştire beni, açsızlığımı ve susuzluğumu gider, hırçın dalgalarla geldiğimde
kıyılarına..dokunuşlarınla..ki..dokunuşlarının her biri..sessiz bir huzur çağrısı..kendimi
bırakıvereyim kollarına..
lal olan anların bulmacasında beni sana çözdürsün hayat
beklensi buzullarımın erimeyen yönünde sıcaklığın yetsin her şeye
ayrılmak değil aslında şu an..şu an gidişim..gidişim ki..aslında..hep sana gelmelerim..
özlemlerimle...benle kal hep..olmadığın zamanların çokluğu kadar..benle kal..
sende kalan kalakalmalarım saklı bir hüznün gemisini batırır
mutlulul uçarı bir uçak gibi beni seni alıştırır her an gelmelerindeyim
bana gel..bana sarıl..öğreteyim sana..suskunca bir adam nasıl sevilir..

Hayrettin Taylan

Saklı Kent Dile Gelse

'O, artık kendini biliyora ithaf'

sağsan yalnızlığımı
emzirsen özlemlerimi özünden
içsek seni ta benden, ta sevdiğim senden
yeline taşısa beni yaşayamadıklarımız
bülbüller ötsen gül pencerenden
ömrüne açılsa kızıl istekler
desibeli sen olan bir ben yükselse
oturup yaşamaya dair kahin olsak
sihrine şehrimi sunsam
içimin volkanlarına ders verse iç çocuk
aşk aşka arş olur sevgili...

içtepik bir tepik atsa arsız arzular
sensizliğin tozunu alsın baharın ilk çiçeği
dudağına değse dokunmalarımın suyu
kalbimin nadasına düşse düşlerin
duş alır gerçeğin ta kendisi sevgili...

tutkularıma döllendiğin gece uzasa bağrıma
evvel zamanlardan erek demlere sığınsam
sevi tecimlerden seni kurtarsam yar borsama
mağarana konan beyaz güvercinin olup
en olmaza en olur olmak için yuva yapsam
kuş olur yaşamın ta kendisi yaşlanır yanımda sevgili..

senden heceye,heceden geceye yazılsam
yıkılmış yar kentimin iç mimarı olarak gelsen
suyun seyrinde kentini kurlarınla kursan
aşkın yağmurlarında ılsansa ıslanmışlık
şiiir olur aşk, ta senden de benden önce sevgili...

Hayrettin Taylan

Saklı Kentin Sevi Başkenti

'O ,artık kendini biliyora ithaf'

uzak kalışı kanıksadık zaman arifesinde
yarın, gelişine bayram şıklığında yar
kızılığına güzel günler giydiriyor özlemler
aşına bir seni sunuyor ayna ile güneş

çaresizliğin gölgesinde mummyalanır bekleyiş
bir gün gözlerinde bir gün olmaya hazır özleyiş
delirmiş umutların tanı yansır içsel gözleyişe
beni sende bulur aşk ve gül
aşka gül olup kızıl kızıl açıldın sevi haritamda
güle aşk olan ben kurudum durdum sunaklarında
içimizin en "içinde" pakladı bizi kader

sorular sorsun sarılışımızı saracak imler
damardan bağlasın tutkunun dil köprüsü
seni beklemek mahşerinde uyansın bizli hayaller
arkaik isteyişin sonuna eklesin bizli haller
cevap istemeden yansın ruhumuzun meşalesi ten atlasında
bileşik olmak ötelere ötesi senli anlatılmazlarda
gelişinin sayfasında görülsün kördüğüm
bizi hapsetsin en istedik düğümlerle
kalsın aşk ve aşk üstü heceler
harf yerine bakışın yazsın kalakalışı
Yüzünün güleç okuntularında beni sarsın her şeyin
En koyu sen renginde kalsın gökkuşağın
yaslandığımız içtepilerin dilinde yağsın yağmurun
damla damla ıslatsın sevilerimizi
sonra gel dil ile gönül arasında
sıcaklığıyla kurut ,saklı kentin başkenti
ışıldayıcısı olsun gözlerin sözlerime
er meydanında aşk meydanına kaçır gibi sevdim
bu yüzden seni senden ve benden önce ütüledim yar dilime

Hayrettin Taylan

Saklı Kentin Ay ve Nurunu Yetiştiren Serrasında Aşk Meyvesi

Yalan söylüyor Kader:

-Uyuşturdu veya narkoz verdi hislerime.Ayık kafayla sevmedim.

*Peki bu şehri neden yaktın?

-Yüreği üşüyordu, ben yanı üşüyordu onu ısıtmak içindi.

*Şimdi son kararını söyle seviyor musun onu kahverengi gözlerinden yaşamı.

...: Sevmek onu çok seviyor, ben sevmenin kadercisiyim. Kederi idam ettik onun aşkı aydınlatan gözlerinde.

*Her şey, kırılmaz,anlatılmaz, ancak yaşanır anlığın sofrasındaydı.

Hislerin yazdığı bir kitaptı.Cümle cümle imkansızlıkları süzülüyordu sevgi denizime.

Uzaktı. Gözleri, sözleri, güzelliği çok yakındı.

"Büyük kalplere göre,
Uzaktakiler daima yakındır."

Kendine göre gelişip kendi rekorunu kıran bir sevme süreciydi.

Sevimli bir meleğin duygu gemisine binip kuşkların dalgası arasında algılarımın köpükleri arasında bana gelmişti.

-Önyargı içinde yakıcı volkanlarını büyütüyordu.Bu gerçeğin reçeli gerçekten tatlı mı ki?

*Ben bu aşk salıncağında mutlu bir aşk bebeği olarak salınmak istiyorum.

Büyüdüm birisine bir olmak için.Birisinde bir kalmak için.

Gayrı sıfırın içinde yuvarlanan kederlerim olmasın.Yastığımla dost olan damlalarım ara vermek benim de hakkım.

*Kendi içsel meramlarını otlattı sevi haritamda. Güzelliklerin atlasını gördüm ondan.

Biz görmüyor aşk görüyordu saklı kentimizin aydınlık yarınlarını.

*Yükünü atmak isteyen emellerimizin gemisi hızla sahilimize doğru geliyor.

-İletisiz bir illete zemin hazırlamıyor sahilden sonra aşk karasında bizi bekleyen gerçek.

Oysa varlığının güzel haritasında anlatılmaz ancak yaşanır bir güzellik şehri gibi büyüdü her şeyi.

-Ruhtan aşka sözsüz romanlar okundu. Geceyi heceleyen anların dilinde kendine geldi gelmeler, sevmeler, özlemeler.

İlgi fidanı büyüdü mahsulleri bekleyen buluşmalar arasatında.

Ve mutlulukla yazılmış cümleler ortasında yüklem olarak vurgulanan sevgimizin önünde bütün masumiyetli durdu saklı kentin can gülü.

-Gülleri kışkırtan kırmızı düşleriyle kokusunu yaydı ciğerime.

-Aşk, zaten ciğerine kadar gitmekti.

-Konuk etti beni imkansız sızılının denizinde. Aramızdaki araların Çin Sedlerini bir bir kaldırdı.

Arzularımız pas tutmasın diye her şey deminde aktı.

-Haysiyet hayıflarını geri çekti.Yaşanacakların listesindeydik.

*Zaten yoktu.

*Belkiler göz kırptı. Amaların amaliğinde boş vermişliğin defterini yazdık.İstek kipinde kendi gizemlerimize yazıldık.

Dudak uçlarımda uçmaya hazır serçe gibi durdu.

Uçma demekten çarem yoktu. Bir öpücük tortusu getirip yüreğimde yuvasını yapmasına izin verdim.

-İçimdeki aşka muhtaçlığa kanat vuran kırlangıçların başlangıçlarını gördü. İçsel bir serçe gibi minimize özlemler yaydı.

Tamamen bir aşk tesadüfünün şimendiferine binmiştik. Ankara kendine kara masallar anlatıyordu.

-İstanbul mavi romanlar yazıyordu sözlerimin gözlerinde.

-Başa ve aşka sarıyordu kaderin sayacı. Bizi buluşturan gerçeğin içinde rüyaları süsleyen yaşanırılığın dili oluyorduk.

Bütün zamansızlığın aynası onun yokluğunu yansıtıyordu. Her bakışında ürkek ceylan gibi var ile yok arasında içsel koşuları vardı.

-İnanmak, güvenmek istiyordu. Samimiyetin dilini öğreniyordu.

Çok zor bir dil samimiyet. Samimiyetin yapma dillerini bilen onca aşk oyuncusu vardı.

*Haklı olarak önyargı volkanları orada bir bir patlıyordu. Nemli gözlerinin seyrinde ne kadar iyi niyetli bir yaşam bekçisi olduğumu öğrenme çabasındaydı.

*Oysa ben yürek ermişiyim, bir meleğin kanatlarını kırarak vicdani güç kalmamıştı.

*Oysa ben aşkın da aşkını yaşayan aşk muharririydim. Yazıldığım yazdığım aşk sayfalarında kaderin kalemi tükenmişti. Ve ruhumun istediği bir yönden bütün dünyama güneş olacak sevi bir melek gelmişti dünyama.

-Aklım ile saklımdasın.

İade-i ziyaretim var yüreğinin en özel mecrasına. Yaşamak ile seninle yaşlanmak arasında akıyor özlemlerin pınarı.

*Ey saklı kentimin can gülü, pınara gelmez misin?

Yaşanmışlığı yeniden yıkamaz mısın? Pınarda benimle bu güzelliklere yüzmez misin?

Hayrettin Taylan

Saklı Kentin Can Kedisi

Giyotine basar gibi bastın bağıma.Kanayışımı yazmak için acelen var sanki.Şimdi şiirimin Ortadoğusunda sol yanın kanıyor.Saklı bir kentin can kedisi olarak, kendin olarak,kendini bulan olarak, beni bulan olarak, olarak ya da olmayarak kısrağım olarak geldin sahilime.

Gün_eşim gibi ışıldadı gözlerinin sözleri.Sözle ile gözün aynasında tarandık.

-Korkusuzluğun bahşişlerini verdin. İçimizde yaşanmamışlıkların iç çocuğuyduk. Yaşamımızı etkileyen ve çözümlenemediği zaman süregiden çatışmalar, endişeler, üzerinde düşünülen konular o kişinin temel sorunlarını oluşturur.İçimizdeki ana-babanın sessiz kalışı yeni sorunlar getirir.Benlik hastalığımız başlar.Yıllar boyunca süren bir hastalığı bir anda iyi etmeyi beklemek doğru değil yar.İç çocuğunuza inanarak her gün iç çocuğunuzla buluşmaya devam etmeliyiz.

-Kendimizi yaşamamanın kendi sınırları içinde olmalıyız. Nefsin ilacı yoktur. Hastalığın ilacı var.Yaşanmışlık tek ilaç. İçimizle kumar oynayarak içimize atılanları eğitemeyiz yar.

-Doyumlarına sahip çık. İlgi, sevgi, romantizm,şımartılma, sürprizler,hoşlukları saymakla bitmeyeceği nice içsel açlıkları yaşamaya merhaba.

Koru beni sensiz, ilgisiz, ruha tuzak demlerden.

Aç suretlerin ininden çıkar beni. Benim sıcak dünyama aksın özlem pınarların.Biz birbirimize yakın kentleriz. İmkansızlığın sızısı akar uzaklarımıza. Biraz bizi ister,istemek.

Zamanın iç çocuğu büyür zamansız yaşadıklarımıza.Biraz kendine buluşlar için yeni buluşlar buldum.

-İlk buluşmamızı özetleyen günlere artılar atıyorum.

-Dehşet engiz bir ruhu ütölüyorum.Komşuluğuna ihtiyacım var.

Külün var mı? Külün lazım, gülün lazım,kokun lazım.Sıcağını kiralar mısın vuslat buzullarıma.

-Tortusuz pınarların çağlıtları duyulur içimde.

Sensizliğin sihrinden kendime bir aşk büyüledim.İN misin, cin mişin deme.

- Gırtlığıma kadar sensizliğe borçlandım.Gel öde beni sevi yüreğinle.

Uzun masalların perisi olup söz söz içimde anlat meramını.

Kısa sözlerden,özüme kitaplar yaz. Harf harf eri içimde.

-Başka güzellerin zulmünden kurtar beni Züleyha'nın aşk kızı.

Kitaplardan,sözlerden, senden, heceler yaz bahtımın defterine.

Akşamlardan ve yıldızlardan

Vesaireden öteye metafizik hülyalarım var.Beni anlatmak zor, beni yaşamak kolaylığını sunuyorum.

Koru beni şeytan tüylü güzellerin cehenneminde. Ben daha yeni ben olup sana geldim.

Aklımı ak isteyişlere şifreledim. Biraz ussalın ulusalıyım.

Tan vakti ile vatan halim arasında seni yazıyorum.

Ve aşkı sana boyadım . Ressam benim, yumsan da ela gözlerini ben seni bana bakan olarak çizeceğim.

Bekleyişlere adadığımızın kıyasın kıyısındaayım. Senle seni kıyasladım. Dahası hangi

sen bana kafiyele.Hangi seni istiyorum, anlamaya çalışıyorum.

-Alnımı çatlatan bir çözümsüzlüğün can sahilindeyim. Sen canlı olarak aşk kıyına vuruluyorsun.

Kördüğüm ile gördüğüm arasında bin ara.Berelerimi onarak sevi yüreğinin içindeyim. Her şey sende gizemli. Her şey sana iki gözlü.

-Alyuvarlarımızın al direncinde kızılığın beni toplar biliyorum.

-Deli Petro değilim sana karşı. Mecnun ile aynı aklın terazisindeyiz.

*Onun Leyla'yı bulmaktan öte gittiği aklın mistik tinindeyim.

-Bir deniz feneri bekler ikimizin ortak paydasında.Sen orda gizemlisin.

-Aklımı dalgalar sana getirmiş. Gönlümü içindeki sular.

Pak mıyız?

Aşkın hizasına yetişmiş mi isteyişimizin?

İmkansızlıkların engebelerini bir bir aşıp kilit üstüne kilitli deniz fenerine geliyorum.

Kalbini açmak için kalbimden sana denizler sunuyorum.

Kız Kulesi kızlığına şahit. Aşkın karaya temas ettiği gizemdeyim.

-Girintilerine susamış özlemlerim takılır. Akar ben.

-Yakarışlarımın fiyort sahiline varır, varamadıklarımız. Susar,sudan önce aşkımız.

- Varışın tevarüsüne yazıyorum.Susuyor aşkın tarihi.Talihini yenen son Fatih olarak bağrına benden havan topları atıyorum.

-Gayrı benden bir kentsin.Saklı,bizli, sözlü, aşka şifreli.

Hayrettin Taylan

Saklı Kentin Kaknusu

Saklı Kentin Kaknusu
Küllerine aşk düştü

efsun bir aşkın kapısına yazdım seni
kurgusu kurlarınla başlayan bir filmin sonu gibi
bitmemiş özlemlerinle geliyorsun
salına salına montajsız kavuşmalarla

binlerce büyük aşkın özetinden senli bir kitap akar
senlik savaşları şenlik benlerinde okunur
okunurum sende, kalırım sende
ilk dileğin dilinde kavuşmak türküsü yakalar telimi
beni çalar senden
aynı sözde kalakalır istediklerimiz
aşk'a varılan son nemin bulutla öpüşmesinden
aşk yağmuru yağar

papatyalar anlatır ötesi çok zordur
suskun bir lav anlatır ötesi ateştir
yeni bir bebek anlatır ötesi arzudur
yeni bir sen anlatır ötesi bendir , benden de ötedir
sonrasına yazılan öncelerdir akışımız
yörüngem ile yüreğim arasında Arasat
denklem ile dengin arasında yaram
seni yazdım, yazgı ile kaygının perine
uçmaya geldim senle
cennetinde atma beni
ben ademin yoldaşlığında yeni çıktım
bir güzelin cennetinde yaşamayı özledim
anlık cehennemlerde arzu çobanı olmak mutlu etmiyor
geviriyorum yalnızlık rotamı sulu sepken tutkularla
aşk fenerlerini yak, yakıldığımız anların ajandasına
beklemek aşkın en son sayfası
yırtma beni oradan
büyüdüm senli bir yürek kentinde
sakla beni yüreğinin perelerinde
olurların çemberine al beni
güneşine sar beni her gündüz ışıldasın sözlerim
ayına sar beni her gece bir yanımla beyazlasın özlerini
hiç anlatılmayan sözcüklerin gölgesinde büyüsün kalışımız
hiç ile hoş arasında bağılar değil bağımızdan tane ol
tane tane yaşa benle bir tanem

Hayrettin Taylan

Saklı Kentin Kedisi

sensizliği dokuduğum yürek halıların nakışında
yalnızlığımın tüm zamanları susar
renksiz beklemler beni sarar
sana sarılamadığım her günün deminde
bir gün, güne küser zamansızlık başlar
kıyametin alameti olur sensizlik

uzakların yükleminde şrken yalnızlığın
tükenen öznenin sesinde
bitti saydığım hecelerde
Üç boyutlu ç noktalar uçlarını anlatamaz oldu

mevsimlerimde sensizlik baharı açılırken
ęiçek olmanı özleyen kırlangıçların kır gezisindeyim
beni işaretliyor hüznün sufleri
yaşanmış aşkların ezberinde okunur sende kalışım
ders değildi, aşk değildi, kapanmayan bir yaranın vahasıydın

görünmeyen upuzun heveslerin yelindeydim
akrep kıskacında kıskançlık tavernasında tabakları kırıyordum
yanılmış zamanlarım kayıpsızlığa çalarken
yapmacık arzuların sıvı duruşlarında akıyor ten kalemim
süslü özlemler sunan kumruların diline kuruluydu her şeyim
entarileri eskimiş bir ermiş değildim
Üstelik saki sunan onca ahunun arasındaydım
şairdim
eskimiş bir yaram vardı
yenileri alınan teninde değildim
kendim hiç değildim
bulanık bir ırmak gibi akıyordum ehli keyfime
kurşunsuz geceler yaşıyordum ay ile aşk arasında
beni idam edecek gücünü ezberlememişti sevgim
bu anlaşılmaz devran içinde kırılma merdanesi dönüyordu
olasılığın sızısında can parelerimi kalaylıyordum yokluğuna

senetsiz sepetsiz sensiz bir geleceğin son basamağında
aşkın tam deminde içim kanadıkça sana
nöbet tutuyorum sen ile gelmen arasında
gözlerinin şifrelediği bakışların atlasında
kendi aşk şehrimi aradım
yoktu öyle bir şehir
lmcl çöller sıralanmış içimde

bir damla gözyaşın serabım olacak
sen bitti say
bense gülüşünde gelişleri kızartayım
bütün şüphelerin şerrinden tok kılmak için

miras bıraktığın unutamayışın aynasında
geçmişin bütün anlarını tlyor ötesiz kalışlarım

yüreği çalınmış bir ceylanın takatsiz haliydin
saçıma dūřen akları siyah kılan sonların seliydin
sen bitmeleri toplarken kederden
ben üç noktasız vuslat denizinin vanasını açıyordum
kirlenmiş sevgilerimi yıkaması için

temize çekilmiş çekilmezliğimin menzilinde değilsin
nedenler ve sonuçlar arasında işlem yapmıyor acılar
ipucuların ucunda yenilmiş bir cambaz
dügümlü kalan hevesimi çözmeden
aşkına seyrim, gelişine hayrım kalmıyor
mecburların Maclinde nefesin kadar nefes oluyorum
sen bitti saydığın yerde ben sayıyorum gelişini

Hayrettin Taylan

Saklı Kentin Dervîşesi

ussi bir dervîşten kentin ruhi dervîşesine....

Tebeşşümler diyarından dertseller okundu sensizliğe
Özlemin şahı ruhumun atına bindi koşuştuk sana
Elçi istemler getirdim benden ve bendelerden
Özlemin kıvılcımları sarıyor yalnızlığı ve gelemeyişini
Çişıleyen umutların son hazırında ruhum nazır sana
Şusamış anların ezberinde tiril olur terelelli halim
Bir yanım isis'is kutup kертmesi..
Bir yanım narina'nın güney hismesi
Hülyalarım konan kutsi bir güvercinin beyaz yumurtasın umudum
Yavru hesaplar uçacak devrik mağaramın hüzzam yuvasından

Heva perdesinde beni oynayan kalmanın oyununda alkışlandın sen
Gergefe giren özlemin susmalarında küresel kaçışlarım izledi seni
Gelmek ile gelmenin gelgitlerinde yakamozüstü buluşlarımız
Getirdiler sevi cihanına
Nam saldı gelişim sana
Sözler dilsiz kelimeler imansız kaldı
Nemrut'ın kızı çeyizini gidişlerin gayyasına attı
Zeliha'nın ahı, aslın'ın vavı, leyla'nın son havfında buldum seni
Muammalı bir istemin bendlerini yıktı gönül barajın
Ne kadar kadarsa o kadar kadar oldu kaderimiz

Bir kürdü makamda neftleydi üreğen seslenişin
Sesli bir kalışın türküsüne kavuştak oldu kavuşmalarımız
Beni anlamasan da anlatıldı yazgımızın son masalı
Bekle lale yağsın baharına ...
Hangi baharı beklersin benden büyük bahardan sonra
Yaprak dökmeyen sevdâ ağacıma çiçek çiçek oldun.
Her bakışında meyve verdi tutulma zevkim
En güzel şarkıda batıyor umutsuzluğun gemisi
Tevekkül eden ruhun keleşi kurtardı beni sensizlikten
Eriten bir cazibenin künyesinde billurlaştı karasevdam
Korsan umutlar hayalimin en ehil yerini kurşunluyor
Artık gelecek bir yaralıyım
Anla beni ve bendeleri.
Kendi çölüne dön ama Leyla olarak değil
Saklı kentin varisini mutlu eden bir ruhnaz olarak gel
Zapt edemem uyanan özlemlerimizin ay şavkından sonraki halini
Gel sevilmenin buluştuğu enfis anların sihrine mühür kıl beni
İmzalasın hayatın şifreleri kentin huzur yasasını
Sevinç gülleri açılсын kıpkızıl mutlulukların panayırına
Beni sana çağırsın geceler ve heceler

Hayrettin Taylan

Saklı Kentin Elçisi

saklı kentin gelmelerine ithaf...

Terk edilmişliğin elçisi olarak geldim kentine
Hicranın hicretlerini aklayan yaralı son yaralıyım
Minyatür bir kelebeğin güneşe ölümü anındayım
Sinemde sensizliğin tohumu var beni ekmeye geldim
Beni bulan beni ekledi esrik toprağının yusufi derinliği
Züleyha halinden yıldızlar nakışladı ruh halim sendeyim
Tebessümlerin alevlerinde kaçmalarında gülücüklendin
Bir bülbülün inkisar salıncağında salladım sensizliği
Kent içre kentler yüceldi çölse ahularımın vavında
Dilsiz bir geliş heceledi seni
geleceğim gelecekse geleceğime
Gelecek misin
Aynı ruhun renginde çalacak mı sana kurulu saatim
Paylaşılma mağaramda beni öldürmeye çalıştı bir güzel
Tutkunun güvercinleri yuva yapmıştı kapımda
Beni öldüremedi
Ben öldüm orada sana...
Bir ölümcül seni bekliyor...

Beklemenin beklemesini bekledim beyhude anlarda
Köstebekler ruhunun derininde hazlar kaçırdı
Adın ışıltılı sanmaların anmalarında
Ne senden ne de sensizlikten hal kalmadı benden
Şevilmiş bir İstanbul sundular, kente içre sen içrelerde
Özlemler yurdunun surlarına yazılmış adın
Caddenin ceddine asılmış yüreğinin pankartları
Saklı kent yaşanmalı diyor hayat....
Ben sana gelmedim gelen ben değildim getirildim sana
Tek gelirim sen kaldın senin karınla yaşıyor yalnızlığım
Buyurgan gözlerinin renginde renkleli alicenap buluşmalarımız
Hüznü haçerleyen ruhun iç çocuklarında aradı ben
Yaşanıyor yaşıyorsa
Bende seni yaşamalıyım diyor içsel bendelerim bentlerim
Mimar Sinan değilim ama içinin sarayını ondan güzel yaptım
Mahrem akışlara süslenen hevesim sesinin tınısında tümlenir
Mağrur bir bakışın ve özleyişin rayında gelir hızlı gelmelerim
Yolcu musun
Yol musun
Bekleyen mi
Ya da ben dünyana hep ekleyen mi
Üzüntülerimin son kışında sensiz üşümek istemiyor istemlerim
Anılarını gelincik sandığına aldı umudumun perisi
Sevginden bir damla ayırsan gayrı
gelmem gelişinin amentüsünden ilk şart oldu
bir işaret bir işve bir küçük umudun anında
seni bekliyor her halim gönlü salim bir halde.....

Hayrettin Taylan

Saklı Kentin Tutulmanilaları

beni sana çağırıldı çağrılar ve içimdeki ağrılar
uykularımdan alan uyumlu bir nefesin esemesinde ruh dilim seni konuştu
umudun son tayfununda zülfünün telinde özlemin enfesinde aralandım sana
tekil kurtulma panayırında ruhuma denklem çözen sayısal akıştın
geçmişin yılanları yüreğimi ısıtırken geleceğimin gülüne açıldın
aslına dönen bir aslının hızır yokuşundan getirildin bana
yaprağı dökülmüş bir gidişin mutusuzluğundaydık
ki sen rengine gri renkten
frengi bir hevesin faslı baharında azotları yaydı dünyan

sevda süzüldü bulutsu kaçışların arayışlarında
bitenden sonra biten bir bitmenin sunusunda buldun beni

sende bitenler vardı
ben zaten bitmelerin tavındayındım
çırılçıplak hesabın akışının zuhur kesişmesiydi her şey..
yalnızlığın uçsuz bucaksız yalınlarında önce ruhunun izildesi
sonra neyine baksam sana çalınan özümün ney sesi
kayıştan kopmuştu gayri akışımız
satırlara nefes veren bir halin yüklemiydin
özlemleri tutuşturan ali buluşmaların deniz haliydin
sana aktım zeretül bin keretül her kereden,
beni sana çağırıldı yazgının son angısı
bir yel düşer düşlerimi esinlenirim sana
bir el tutar benimden
bir ses yağar senin son hecenden
zikreder her gözruhum özlediği kararıl anlarda
seni sevmeye ferman hazır
bu benim dermanım
hızırdan ve senli her uğurdan gelir
adımız yazıldı gelmelerin son yaprağına
beyaz bir nokta konuldu utkun buluşmalarımıza
gizeller dua eder biraz daha sıra kadem kayıpsızlarımıza
bunca yılın yılanı çıkar işte sizi hep ısırdım her yeriniz yaralı
şimdi sevme zamanı....
Bunu duysun duyanlar,aşka ruh katan kataniler,

İklimler büyüttük sevda yurdumuzda
Her yer ılgaman bir hevesin mihmandarlığında
Usul usul uslandı uslarımız
Gayri bizi anlamayana karşı aldık ikimiz bir yol
Suskun değil değillerimiz....
Asi bir akışın asisiyiz. Akdeniz uzak gayri
Mecburların tecimenlere karşı gizil bir sevdadır bizimkisi
Bedeli yılların açlıklarında kaimleşmiş bir kavi kavim gibiyiz
Çoğullandık tutkulara.....

bunca yılın yılanı çıkar işte sizi hep ısırdım her yeriniz yaralı
şimdi sevme zamanı....
Bunu duysun duyanlar,aşka ruh katan kataniler,

Hayrettin Taylan

Saklı kentle al gülüm

bir meleğin öptüğü işaretlerimden bul beni..
beyaz bir meleğin öpüşlerinde kaldı son dersim
nefretinin bana emdiren yerli bir akrebin yelkovanlarında eser yellerim
ve ben kendimi bulurum, senin öptüğün yerlerimden..
öpülmemiş her noktada şifrelesin seni bana suların sulusu
sana akıyorum, her noktadan..
ve..saklı bir göl gibi, seni bekliyorum, gelmediğin anlarda, kuytularında..
yüzünü okşamamı isterimsin, avuçlarımın arasına almamı, seni, sadece yüzün elerimde,
bakışlarımla sevmemi..
bakışlarımla sevişmeyi..
kalsın ki bir daha başlasın
sendeyim şu an..olmadığım kadar kimsede..
kendimi sana bırakacak kadar, yumuşak dokunuşların bana..
çocuksuluğu bıraktım, kadınlığıma büründüm, saçlarımdan ellerini çekince,
ve düşten öte, gerçeklerin tınısında ilmi bir aklanışım ol
sevmek bir ilim
ilim sevmek

Hayrettin Taylan

Saklı Kentle Bekleyiş

saklı kalmış kalmaların sahipsiz kalanyım
kutsanmış öpücüklerimle uyan her yeni güne, ve bir sevgi sözünün aynısını durmadan,
benim için değişik dillerde beste
beni benden olan kalışların akıntılarında
efil efil esen saçlarının yalnızlığında bulundum
kaldım senin sen olduğun her benden
dalgama hiç kapılmadın, bırak kendini doğudan esen saçlarımın rüzgarına..her bir teli
ki, bir başka bahardan alır kokusunu,..
başını arasına gömdüğünde, yedi iklimden, sen,n,ç,n taşıdım o kokuyu..
tınısını ruhundan alan bir ilkin ikliminde arzularımın hasadı sana
senin hazanlarında visal muştunu ezberleyen etik ben
dudaklarını bana bırak yakayım, korkma yanmaktan,bırak içindeki sonsuzluğu
uyandırayım, bırakayım içimdeki sonsuzluğu uyandır, rüzgar değdiğinde tenimize..
tenin yeni hınısında beyaz özlemler sıralnır
yenilmiş arzular sılasından sıgasından kaçarken
benliğimin tüm sevilerinden sana müjdeli akışlar başlar
damla damla tünér ruhunun magmasında
ateşine ram olur refik istemlerimizin suskunluğu
buncalığı aşan zamanın bendi yıkılır

ve an gelir ben anılırım sana

sevgili, bir kaç adım atsın, içindeki senle, döndüğünde ve geldiğinde, yine sana gelecek
senle..okyanusumsun, içimi çoğaltan, baharımsın, çiçeğimi uyandıran, özlemim..hiç
bitmesin sana...

Hayrettin Taylan

Saklı kentle hesapsızlaşma

Söyle bana bu uzun ayrılığın sebebini, kulaklarından sesim silinmeden..
akışkan bir halin saati oldum an durdu sen geldin
özlenendim, anı kollamadım, yüreğinden akanı dinledim geldim..

gelişinde huzurun huşusu vardı gelmelerindeyim
kıyım yumuşacık, sonsuzluktan alır deniz meltemini,
dinginim, gelişini beklediğim gibi, ürpertmeden sararım seni..

ürperişlerinde saklı kalan hecelerim cümle olsun sevgimize
beni sana tümleyen her söz destan olsun ruhun dinginliğine
aşmak senin bendini tenselinde tanımlamak özlemi
çırpınış değil içimdeki, çoktan duruldu hırçınlığım limanında,
sadece bir meleğin yüzünde görebileceğin çocuksu tebessümüne aldanma
arzuladığın kadar dişiyim tenimin altında..
öyle güzel bir yerde konakladım ki senden
konakladığın yaryüzünde yıldız yıldız çoğalt beni
aydınlanmamış arzum kalmasın onca buncalarımından sonra
sarıldın bana, sadece arzu değil, damıtılmış bir sevgi, ve arınmış duygular var
içinde..seni bana saklayan..ve seni bana getiren, yaşamayı seviyorum seni, bunca
yaşamayı bekledikten sonra..
sonraların en sonrasında bir sonradır gelişin
kalışın bende yeni visal çeşmelerinin beyazlığına götürdü

Hayrettin Taylan

Saklı Kentle Söyleşiler

Kabul et 'Günaydınımı'..biraz güneş, biraz bahar, birazda köpüğü var şarabın ve o içsel denizlerin içinde..
senin kıyındaydım dalgalanışını izledim

Şarabın köpüğü, denizin tuzu, azıcıkta hırçın dalgalar varken tenimde, sevgili, ey, sen nasıl uyandın güne..
yaprak yaprak açıp, kalakalmak isterim, çiğ damlaları alınmış, kuruyan teninde, ıslaklığıyla aşkın..
bekleyişimde bikri özlemlerimin andı olur musun
beni okur mu yüreğinin gizillleri her aşk topluğunda
bir yemin, ardından gelen her ihanet, kaybım diye kayıyorum artık, sana rastladığımdan beri gidenlere
gidenlerin unuttuğu çölde beni ağırlama
içimde bembeyaz bir kuş uyandı, bir denizin ak köpüklerinden, aşka susuzdu, kelimelere aç, bir inci taşıyordu sadece gagasında, adım yazılı, kondu..kaldı yüreğinin üstünde
sakınclarında ve külfetlerinden arınmış denzinde olacam
ve eklenmiş bir umudun son taksidinde seni ödedim ömrüme
gelgeç bir halin son sunusunda yıldızlar seni çağırdı aşkıma
hiç çöl olmadı yüreğim, kabul görmediler, olmayan bir anahtarla, yanlış cümle ve yanlış zamanlar, oysa içimde adı 'umut' olan, başı dik bir başak tanesi durmadan büyüdü sen gelene değin, sakladım onu, ekmek ve su ve şarap kutsaldır
kutsilerinden kaçan uçurum ustası senin eşrik kayandan uçtu
yaralıyım gayrı ekmek tekne ve sevda atığım olur musun
ve..hiç kimse ayak basmadı senin kentine bu güne değin, hiç bir tomurcuğumun üstünde, yabancı bir e gezinmedi, ürpersemde yalnızlığımdan,..sen..ilk adım atansın
sevda kendime, saklısı, ikimizin saklısında gizli şimdi

Hayrettin Taylan

Saklımdasın

Cemreler düşmüş,düş kanyonlarına,ıssızlığın ıslığı beni sana götürür.Bilinmezliğin en bilinmez mutlarında yüzerim, kaybolurum,kayıplarında. Sahi senin asıl beninde bir ben var mı?

Alışkanlığım olmuş bir sevme fosilinde aylar geçti hala sen diyorsam nedeni acep ne düşündün mü? Turuncu bir çiçek kıskanır gülüşlerini, aklarım seni tanınmaz hislerimde.Hüsrانlarımla, hazırlarım arasında hazır bir umut sunarım,susarım sunaklarında seni içerken.

Çiğnerdin yaşanmış acıların ceninlerini, hatalar büyümeden gitmeleri öldürürdün.Oysa hayat gitmek kadar öylesine edilen bir çocuk kakası değil gülüm. Beklemenin ocağında aşk kaynar, gelişlerin kıblesinde iki rekat namaz kıldırı ali cenap ruhumuz. Güneş sessizce terk ederdi adım attığın her yeri; oysa seninle üstünde güneş batmayan huzur imparatorluğu kurmuştum.Kurların belirlerdi mutluluk borsamızın günlük seanslarını

Yüreğimizin ısıtı ,sevgimizin jeotermal enerjisi doğal olana doğru yerli kumrular beslerdi. Biz seninle kumru olmuştuk,hayatla kumar oynayarak.

Gecenin kayıpları okunurken minarelerden,gitmeler ibadetine giderdi.

Ar perdesi yarın tül perdelerinde kapanır, usulca sokulurduk dertsizliğin magmasına.Sıcaktan daha sıcaklara kavi anlar olurduk.

Gün ağlar; ciğer kanar, anların paklarla yamalı denizlerine tertemiz ağlarımızı ağlayışlarıyla atardık.Beklerdim son damlanın dinmesini,kapın kapatırdın, gözyaşı güzeli olmak kolay değildi. Gözyaşı güzeli seçilmiştin bir kere tacını ben kırmadım, acılarını ben kırdım.

Ütopyamda, bütün renklerin izdüşümlerinde güzelliğinin güz kısmı yansır başlar güz mevsimim ki bitmeyecek böyle giderse.

Sesinin billur nağmeler çeşnisine çeşme olur, beni senden söyler.

- Ah bir de ol gülüşler akarken huzur pınarından, mutluluk testim bir türlü dolmazdı.Şimdi ise testim kırıldı,yapıştırdım, gülücük ırmaklarında doldurdum,güzeller güzelinden kahkalar bile işittim.

Hatta gülücüklerle yetinmeyip senin öptüğün dudak uçlarımda ılsansı oyunlar da oynadılar; ama testim dolmadı,dolsa da kırıklardan sızdı can gülüm.

-Yedi düvelde restinin resim sergisi açılmış, her yazım ağıt gibi okunuyor,güneşler batırdım sözlerinle, ay suskunluğuna utanır, bükülmez bir demirin pasında yaslarını artırarak kayıpsızlığın deşifre olmuş yetim olma.

-Sen yetimsin,sen betimsin,sen etimsin, sen bitmezimsin,sen saklımdasın.

Kalışlarının ovalarında yetişen benzer çiçeklerden mahsuller yedim.

asırlar geçse can gülüm sanki bitmez isimsiz,sonsuz sevgin.

Kayıpların bir anlık raksını izlerken oğul bekleyişlerinde aşk çiçekleri arasında arıların oğul verdi.Gayrı bahardır,gayrı hardır her yanımdı.Ağlarla,acılarla, boşluklarla donatılı yaşam sofamızda hüzn

Iyonyalı bir fahişedir.Verişlerini gotik viranlarda, idanın saklılarında,Sarıkızın eteğinde gizil olarak yaşar.

Eskimiş avdalar üstüne öyküsel bitimlikle yaşanmaz zaten, yankımız gizlenirdi dağlarda,ovalarda,dalgalarda,yeni açılımlarda.

Şimdi sen içimin algılarını aralayarak, aranan kanı bulmanın helecanında dünyama can gülü olmaya hazırlan.Çık sokağa beni bekle bir yerde, rastlarım sana elbet.Ben sokakta hep sana benzeyen güzellere bakıyorum,belki sensin,belki bakarsın diye.

Suskularını karalayarak,acılarını mumyalarak inatlarındaki Firavunları

öldürerek,ahlarındaki kuleleri yıkarak,dahası sen olarak gelmelisin

hazanlarla,gönlü sazanlarla dolu bekleyiş okyanusuma.

Ruhumdaki dalgalara,aleve dönüp bedenini, gelgitlere dayayarak özünü dinle ak

yüreklim.

Sensizliğin dilini kullanarak, gelmenin gizlilerine sarılarak, sarıl bana...

Huyların iksirlerini duaların sarınıcında paklayarak,aklanmış bir özlemin güneş arası,yıldız sonrası,ay tutulmaları arası yeniden tutuluşlarımıza manidar bir son olmak gerek.

Göğsümdeki senli çarpıntılar durulunca yaralarım kabuk bağlayınca bu aşk adınının sana söyleyecek çok sözü,senli olacak çok özü var unutma can gülüm.

Hayrettin Taylan

Saklının sağlamı

Karışımlarımızdan alışmalarımızın alışımı denkleşir

sen payda olursun arzumun ben pay

elde var zevkin dönencesindeki son saliselerin bitmeyişi

beni baştan çıkaran bir işlemin benden ve sen çıkarılmış haliyim

ben eksi benden sen eksi ben cıkmadı
hep artılardayız

hep çarpıldım sana

beni sana çarptı aritmik sevda
tüm açılarını çözmeye gelen son geositim
sarhoşluğunu özlemişim..geride bıraktım hasretimi..geride bıraktım
özlemini..vuslatındayım..bu gün güz değil..sana gözlerimi açtığım her an..yeni bir bahar
sabahı...
kucakla beni..hasret kaldığın kadar..
kucakladım dünyanı ekseninden geceler çıktı geceme
heceledim seni dünyamda dönerken yeni bir güne eklendi hevesim

Hayrettin Taylan

Samimiyet Orkestram

Düşe kertik aşka fercilik-1

Düşer zehrin yalanlarım yılanına
Yırtılır bahtımın iğne ucu hayatı
boyanır özlemin kendi panzehirine
sımsıkı sarar kendime gelişler
Isırgan, öleğen, ürkek bir kalış kalır geriye
lütuf olur, latif kalır y'adın
sana çıkan yollarım kaynaşır bitmez sızılarım
berdel bir hülya kalır seraplarım
çölüne giden kalmışlığım susar
damla damla ister seni istenmişlik
artçı hasretler belirir f'ay gecelerimde
volkanik tutkular serilir n'ey hecelerimde
seni çalar aşk

Çırıla Çıplak/ Çıplağa Çıra-2

çıplak sensizliğimi giydirir haz kumaşının perisi
bir ben doğar aşk ruhunun rahminden
masum bir rüyaya tümlenir bozulmamış vuslatın

bir inkarın masalındayım
seni artık sevmiyorumla başlıyor
uz ve az gittim ama hala seni sevmenin başındayım
kendi masalımla kumar oynuyorum
hep seni sevmem kazanıyor
kaybeden sen
peri oluyor, cadı seviyor beni
masal da masalmış ha tam bensizlik

...: vuslatın ıslasıl -3

yalnızlığım kendine hileli kalabalıklar sunuyor
seni sızdırıyor aşk sularıma
dalgalar orkestram
ç'alınıyor gidişin

hayıflanmaların son serisi oluyor ahım
kaçkın şimdilerimin şimendiferi geçiyor r'ayında
aşka aşk oluyor yollar
son durak ile ilk aşk arasında kalıyor beklenti
şimdi çekilmez denilen her şey imkansızlığa dost

izlenmeye müdahillerim film oluyor
hile yapıyorum kendime
seni yaşamak için,sevmek için
ketersizliğime oynuyorum
sevmeyen bilmez, seven izlemez

samimiyet bütün her şeyin güneşi
haydi, karanlıklarımdan çık
haydi, ışıklarına öğret aşkı
haydi , sensizliğime öğret ışığı
haydi, beni unutmaya umut yap dünyayı

.

Hayrettin Taylan

Sana Dün Doğmuş Bir Bebek Gibiyim Selvihar

varılışın çekirdeğinde aslını giydiriyor aşk "aslın"
kılcal hayallerin kerem'i gibi düşlerine b'aniyor aslım
"düş"müş belkiler
saklı yüreğinde kalır meğerler
kendimi bulmanın devinimlerinde uyanır devler
masal ile asal olanı kerteliyor gerçeğin aynası
yansık yüzünün atlasında rengine aşına oluyor sevilmiş
çürümüş umutların tortusunu ayıklıyor uyanış
iyileşmez denen yüreğin icmalisin
bitmez denen yolun cemalisin
imkansız sızılardan sözlüğün,sözden önce başlar adın

biriktiriyor sonsuzluğun olgusunu yarınlar
süzülmüş duruşların aynasında taranıyor algımız
yalnızlığı biçen suların şavkında durulanıyor sevimiz
geleceğin dimağında anılıyor , an be anlarımız
uzakların dilinde muştuların akışı topluyor bizi

sözlerinin defterinde özümün kalemi yazar yaşanacakları
alın yazının çizgilerinden başlıyor çizelgemiz
saklı düşlerin yakamozunda belirliyor zelalin helali
demlere damlıyor yaşanırılığın sevi huzuru
yakışanlara bileşke kılıyor kumruluğun özü

ilkel kayıpların ayıplarında susar ilginin dili
sözsüz dünyanın dönmesinde saklanır zamanın filmi
beni oynatır sensizliğin koynunda zamansızlık gölgesi
esrik yarınların güneşi açılır vaslın baharına
kesil sonların ötesinde yakılır muttasıl ruhum

sağdırılmış huzurun adılıyım başka perilerin tamlamasına gerek yok
tutuşmuş güzelliklerin kavıyım hurilerin alev dansına gerek yok
közde kavrulmuş benliklerin ego çatısıyım süper egoya gerek yok

mahşerin ucunu tutan ali aşkların bülbül çeşnisiyim
yanıklarını günahlarında barındıran düldül kıyısı değilim
sevaplarım kadar yakın kaderinin kaya başındayım
seni severek başlıyor besmelem
bismillah...

hicranlar derlenir mazimin alınmış dersinde
hüsrânlar derlenir mazimin dinilmiş okyanusunda
hayranlar bilenir giyotin duyularımın ağzında
kavuşanlar sallanır yüreğimin uçurum çiçeğinde
bu yüzden sana dün doğmuş bir bebek gibiyim

Hayrettin Taylan

Sana Yenilmişliğin Zindiyim

Gönlümün retorik şeklinde yazıldı algısal hevesim
Coşturulmamış şekillerin dilinde susturuldu kavuşmak pınarım
Zapt tetiğim damlalarında kurudu vicdanım
Meğer, benim için değil, içtepilerime silmek içindi içsel ıslaklığın
Ansızın, sızıların toplanır vaveylacımda
Talihim, kutuplaşır kitabı bakışlarında
Meğer, mihrin, ömür boyu seni sevmekmiş
Meğer, son çığlığın ağdını okumakmış bülbüllüğüm

2...

Dumanı ahına kardeş b'andırılmış yanışın sonrasıyım
Eriyen ben
Aydınlanan sana olan hasretim
Selvi gibi yücelen uğurmuş

İçimin dehlizlerini sana taşıyan uğur böceğiyim
Ebemkuşağında uğurun yolu, sazi, sözü, özü yok
Foton kuşağında benliği aydınlatan sevi sözün yok
Benkuşağında " ben " yok,
Gözlerin, acılarıma çeşme olalı
Gamların, amcazade gibi yakın bana

Hercai bir bekleyişin sönmüş volkanı gibiyim
Salına salına yürüyüşün faylarıma yoldaş gibi
Cefaların sonsuz ilgilerin diline yazgı kalemi gibi
Bu yüzden, yazılır ,yaşanır,aşılır, sensizliğin ummanı
Bu yüzden, güleç yüzünde yüzülür

3.

Mutluluk senle mevsim olurken hüznün yar iklimi
Meğer, aşk cefanın kader atlasında son renkmiş
Saçlarının tuzağında uzaklarımın yelkeni var
Uçsuzluğumun ortasında kavuşmanın seli var
Bağrı açık acizliğimin azizi gibi
Çağrışın sükunlara
Tetbirsiz gidişinde tedavülden kalkmış yara gibiyim
Himmeti varışında olan sözlerin acısı gibiyim
Cilvelerin kitap dışında verilen özel ödev
Çılgınlık, kitapsız yaşamı mürekkepsiz yazgısı
Bilgelik,hissin rüzgarında esişin sevişim ruhu

4

Emelin son sınırında, vize son bakışın
Gitmek için gelen ceylanı umutların dilinde
İmtihani aşkın kendi yazgısında yazılmamış yaşam seyrinde
Korkunç niyetlerin kullanılma azminde aziz ben
Yol gösteren, can kırığının yolu sen
Sol şeridin selini tümleyen gözyaşların
Susturulmamış iç çocuğun algı bombasıyım
Varılmamış sevdaların rindiyim
Esirliğim,hüsrânlarımın, sana yenilişimin zindiyim

Senden başka her güzel küfre aynayken
Oysa sen sevda cennetiydin
Bu kutsi yürekten gidemem
Gidemem ki gitmeyi bilemem

Hayrettin Taylan

Sana Az Kaldı

İçimde ıslak bir şehir büyür göz yaşlarıyla
evsiz özlemlerin penceresinden bakıyor aşk
Tozlu yollarına özümden uyanışlar karışıyor
yıkık tabuların sularınca susuyorsun bıraktığın gibilere
kutbuna yakın utkun acıların buzul oluyor
şato gibi büyük huzurlar yaşıyor sensizlikte
bu yüzden meçhul beklemlerin sokak ortasındayım
seni bekliyorum sen yürüyüşlerinde
bir ihtiyar yaşar bin ihtiyar sevgi evimde
ruhunun camları eskimiş bir ihtiyar gibiyim
taş atsan da kırılmaz ayrılık pencerem
peylerinde payım olan paydaşız faydaların fayındayım
suçları beyazlamış bir geleceğin gece halindeyim
kendime hiç acıamazları sabahlıyorum
hiç pişman değilin sinir küpündeki işlemsiz küpüm
sevgisizliğin çözer belki
ya da gelişin kalem oynatır çözümsüzlüklerde
iksirinden tiksindi vuslatın ağzı
sen aşkın ırmak ağzısın
bense hep Basra olarak bekledim
ben fırat'ın fecr haliyim
sen diclem'e aşk halindiyim
ve bir gün özlemle akacağız badel'i aşk-ı basra'ya
gaipten seslendi gayrılar
sahipten bestelendi Hayriler
O bilirmiş dedi hiç dememişler
halimizin gözlerin görmez olmuş
cemalimizin özleri yazımlaş olmuş m
Şehrindeki patikalara patik örmüş süt anneler
aşk üstünde aşk sütü içti bekleyişim
yok şehrin yoklarında yoksan
bu kaybolanların kayıtlarındadır sicilin
bu umulanın umanındadır umudun
geçmek gerekirmiş geçinemeyen geçilmezlerden
Söylentiler huzurun söylemlerinde susar
sen susma
sen sevmek kentinin gökdelenisin
ben örümcek adam
yasak aşklar duvarından sana tırmanıyorum
ıslak hayallerin son demindeyim
az kaldı azından düşüyordum
az kaldı yazında üşüyordum
az kaldı sana kaldığımdan yakılıyordum
az kaldı
aza,az kaldı
sana az kaldı

Hayrettin Taylan

Sana Dökölüyor Sevdam

Gidenin tek suçu gitmekti
Benimse hep sevmek
Suçlarımı örtecek saçlarım yoktu
Yoklarımı saç eyleyecek suçum yoktu
Yalnız ikimizin bildikleriyle aşk kadem olduk
Yalnız ikimizin yaşamadıklarıyla acılara ram olduk
Yalnız ikimizin künyesinde kan olduk can olduk
Bu ne bir şiir
Ne bir öykü
Ne de bir deneme
Bu, bir aşktı aşk...
Yalnız ikimizin okuduğu sonra yakılan aşk ormanıydı
Unutamadıklarımın küllerin kul oldum aşka
Sevme tiryakiliğinden sal oldum aşka
Gelemeyiş sırtımda iyice ağırlaşan sevdadır aşka
Gel sustur şairi
Gelmeler de aşk olsun

Hayrettin Taylan

Sana Dönmenin Doinu Ağıtları

sıradan bir cesetsin üzerine atom düştü
bir meleğin üstüne yok oldu günahlarım
gitmelere serpiştirilen seri mayınlardan birisine bastım
lakin insanım lakin erkeğim lakin şeytan bizim oralıymış
üzerime serperken hataları ben yok olmuşum
bilirsin beni senden çok kare kaldı silinmiyor
/
aşk yenide doğar) aşk yeniden boğmaz seni
faslı bir bitmedir sanırsın oysa hala benden çalan bir ben var...
beklersin/ ben hep bekledim)
üzüntü içmediğin kırmızı şarapların dışında bir gitme rengidir
"içinde siyah beyaz bir fotoğraf kompüterlerin ve yanında ben "
Ürperiyorum üryan hecelerinde eriyorum
acemi bir gidişmenin savcısı gibiydin
sonunda dönemeci olmayan yapayalnız bir yerdir yerin
vahşi öçlerini büyüten nü kurtlar eritiyor sevgini
beni senden çalan her psikiyatrlerde evet ben bir hastayım ama sana

gülmeyi unutmuşsun
gülme
çünkü gülüşün
ruhumun sırlarıyla örülü manastır değildir ki
ki yanımda rahibeler var dua ediyor gelmene
sen Müslümansın bense sana ihanetin kafiri
gitmelerin papazı günahlarımı aforoz etti
gayrı dün doğmuş üryani seni sevenim
mor ölümlerde sürüklenen son umudum tepesinde
bağırdım gel diye diye dünya alem duydu
sense duymalarım sağır, sevmelerime lal, gelmelerime hep gelin...
gittiğin gün gözyaşlarınla pişirdiğin çorbanın tadı kadar kederliyim
beni senden içtim yeniden çorbana gönül heybene geldim
ağlama....
Pembe yakışıyor gözbebeklerine...
Her gün baktığın bir bebeşe benziyor özlemlerin
Ağır bir yaranın kartalı gibi gagaladım gitmelerini
Evet yılanların öcünü aldı keder, sabrın kulelerini yıkamadı uçarılarım
Düşler rüyalara kaçkın rüyalarınsa hayallere kızıp kızıllaştı
Gülümsüyor olacaksın sen sadece, yalnızların çöllerinde
Gayrı gelmelisin gayrı senden hiç çıkmadım ki bunu biliyor sevda

Hayrettin Taylan

Sana Sustuklarımın Kurgusu

ruhun y'ayı söylüyor mecralarımın sensiz muzdariplerini
lir bir içseliğin tanımsız hecelerinde derleniyor çalınışım
düş kendi algının frekansında ç'alacak seni
serenadın akli fiillerinde çekimleneceğim sana
alevine gelecek vuslatın bir gün öncesi
bir gün sonrasında kalacak dünyan

bakir hasretlerim çoşularını yansıtacak can aynanda
güleç bir rüzgarın esinlerini toplayacak dokunduğum saçlarında
buhurlara yapışacak damlaların
yarın ve yarın için ağlayacaksın
aşklar sürerek yaramın her karesine
iyileşeceğiz severek

sen kuğular, kumruların dilinden sesleneceksin
aşılmış ve aşısını yüreğinde yapmış benliğim sınanacak
mutluluk tuvalindeki son anıma anıların sunulacak
v'akitsiz gidişlerin sisleri dağılacak hislerin serilecek
gönlündeki fecirlerle geçeceksin özlemler şehrine
ben geldim, hani senin gidemediğin, unutmadığın ben
susturulmuş müjdelerin dilinden aşk başı olacağım
bu sefer, oynayacağım seni
bu sefer, seferin olacağım ömrünün her karesinde

asırlardır bekleşen iki sevi gibi kucaklarımıza alacağız aşkı
gezeceğiz dilden sonra yapılan gönül sarayını
duvarlarında okunacak dijital ilgilerimiz
ölümsüzlük kapısından geçip kalacağız gözlerinde
bir öpücük yakınlığında yanacağız ayrılık buzulu yanaşmasın diye

tutkunun ekseninde doğrularını çizecek güzel yarınlar
kubbene yetiyecek umutların temiz düşleri
aşkın ışıkları yanacak gözlerinden sonrasızlığın sözlerine
uyanacak bütün büyük aşklar
bizim mutluluk galamıza gelecekler
el ele , ele düşmana karşı salınacağız vuslat salıncağında
sana sustuklarım dile gelecek
diyemediklerin deyişlerini sunacak Suna yüzünle
benim seçemediklerim ağlayacak mecburluğundan
kaderime yapışık ikiz olan yaşanmışlık yansıyacak
güzellik susturacak bu kavuşmanın bayramını yaşarken her şeyi

Hayrettin Taylan

Sana Şiirler Büyüttüm

çağlar beyazlatan ırmaklarında kulaçlıyorum yalnızlığı
sularında arındım,susmalarında sustum,alıştım kendime
günümü öpen evlalı yüzünden artırılmış bekleyişler yansır
gülücüklerinin forasına kuruluyor kavmin takvimi
beni senden bir bir koparıyor yunuslar
susmalarımın bütün dalgaları arınıyor arlarımda
oycun topraklarını yüzeyinde filizlenir aşkımız
güzelliğinin slâyetleriyle canlanır ali bakışlarım
issiz beklemenin birkini oluyorum sen susarken
en büyük acıların açılarında açılışım sana tümlenir
bir aşkın denkleminde dinlenir yaşayamadıklarımız
göğsümün boşluğuna hoşluğunun adı yazıldı
sol yanımda senli atışlar atılır avına, ruh tavına
gelişinin defterini tutan yıllara beni yazıyor yazgı
aşkın gün ortasında sağnak bakışlarım artıyor
hala gözlerin ela mı, hala sözlerin kalbime bela mı
Yokluğunun yol geçenlerinde hanlarımı yıktı hüznünler
Gayrı senli bir umudun ummanıyım
Bir elimde musa'nın asası arkamda firavunların
Ben senli sevdama güveniyorum ben boğulmam denizinde
Ya sen iki damla akıtmaya hazır mısın yeniden
İlmimden sökemedim sevdanı yazıtını
İlk aşkım,ilk kalp çarpınışım, ilk canhıraşım,ilk sevda atlasımdın
Seni benden yırttı,seni benden çaldı kıymık yaşamlar
Hoş çakal dedim aşkın katmerleşmiş kabuklarına
karınca dehlizlerinin bilinmezliğinde seni taşıdım yüreğime
bu yüzden mısra mısra seni sürükler tutku karıncalarım
İzini kaybettirdiğin ayrılık mağaralarının kapısında güvercinin uçu
Gayrı nereye gitsen benden esler ,benden sesler duyacaksın
yamalı beklemleri söktün içerimden,
Venüs'üne fırlattığın aşklarımı uydusuna binmeyi ihmal etme
Şimdi sana senden yakın, benden daha sakın bir yerdeyim
Gel hisli suların duvarına yaz beni göz pınarlarıyla bıraktığın yerdeyim

Hayrettin Taylan

Sana tutulmanın müebbediyim Şulenar

-Sana tutulmanın müebbediyim. Tutkunun şıklığıyla yıllara sığamıyorum.

*Umudun son çağrısında seslice geldim sana. Çoktan seçmeli sevgimizin bütün şıklarındaydık.Soru kadar sorgusuz teslimdik.Cevabı karşılıklı sevgimizdi. Aşağıdakilerden hangisi şule şule yanırlara teslim olan şair sözüdür.

Sözlerin arkasındaki niyetin iç gözünle cevabı yakması.Yaşanmışlık diline dolan sevdanın seninle yeni tanıma yeşillenmesi.

-Yeşil gözlerin yok diye

- senden başka herkesin üşenirlik üşüyücüsüyüm.

İşığa sobeleniyorum, kadınsal ışıltın yok diye sensizliğin karanlığında

-s'öze / ağlıyorum.

-Gün'eşle sırt sırta veren akrebin zamanında kalıyor ömrüm.Sevdikçe artıyor senli zaman.

Sözcüklerimin vicdani duvarına boyadım yaşayacaklarımızı.

-Vatan kadar vatani, aşk kadar aşkı, tutku kadar tutkusul, sen kadar senli bir aşk içinde yüreğimin hilali sallanır.

-seviyorum seni- Bayrak sallanır. Özgürlük kadar yıldız, sevgi kadar hilal, gül kadar kırmızı, ben kadar sevi vatanısın.

Acemisiyim senden uzak kalışların. Uzakları sevmiyorum sen yüreğimde çok yakın yanarken.

Birbirini gören iki görüntü gibi soyut anlar soyunuyor karşımda. Seni görememenin memelerinden umudun sütünü içiyorum.

-İnsan sevince sevginin membasında doya doya içmek ister sevgiyi.

Gel/ içir beni aşk sözleriyle...

Gel kal benimle mananın aşk gözleriyle

Gel işte, bahanesi çok Şulenar...

İçsel öykünün hoşluk başındayım.Cümleler öyle yanıyor daha baştayken. Yan yana, yeni bir sevgi yanığıdır.Merhem'in, Meryem'in yanında olsun.

-Başlangıcın ilk başında, sonucun son sonunda, seninle senli demlere demlendim.

-Uykusu gelmez utkularımızın. Sen, bir'e çok birebirsin. Seninle bir olmanın uyanık ikisiyiz.

-İkilem yok, iki yüzlülük yok. Bir'e yakın, iki kadar biriz. Bire yakın kader kadar biriz.

-Güzel anların labirentinde şule renge boyalı çıkışlardan aşka koştum.

Bir seveda gülüyle oyaladın sevgimin dünyasını.Şimdi teslimiyet, içtimai duruşlarımda benimle sana karışıyor.

-Susuş susuyor. İlk kez öpeceğim dudaklarınla susuzluğu suya teslim ediyorsun.
-Gündüzün perdesini çekiyor, çekingenlik. Artık aramızda ara yok.
Ara yüzler arasında tanıdı iki yüz olarak yüzlerce duyguyu yaşıyor, yaşıyoruz.

Güzel anların gülistanından gül, sen tan ben...
....berrak ısınişınla kimliğine tümleniyoruz.

G'özlerin hakkında sözlerim hakikate teslim oluyor.

-Dilin tutuluş mecazlarında bizli tenasüplere teslim oluyoruz.
Tegahül-i ariflerde arifliğimin arifesi başlıyor.Çünkü seni sevmek her zaman bayram gibi.

Yarın seni görürüm diye çok eski öykülerdeki çocuklar gibiyim...
Babamın aldığı pantolonu yatağımın altına, yüreğimi de yüreğine koyup sık ve sevimli olmak istiyorum.

Yüreğim tutulur! Ay yüzünle... Bayram başlar biz beraberken. Bayram şekerini almaya geldim. Memeli şekerlerin de vardır, horoz şekerimle takas edelim.Bayram bu çocukça sevinmek için.

-Sayfalarca, defalarca , bizlerce kez dedim. Sevmek, çocuklaştırır aşığı.Şımardım biraz, seni sevme bayramında,bunu da çok görme Şulenar.

Hayrettin Taylan

Sana yeteri kadarını dilerim Ruhsu

İkiye bölünmüş bir aşkın gölgesindeyim.Gölge tekil.Bir yanım öbür yanıma uzanır,bir yanım yanımda uzanamayan sen'e uzanır.Solum üşüyor, sağım vuslatına dileniyor.

Ve hiç kimseliğin Köroğlusuyum . İçsel diriliş böyle başlar. Yani düşlerin yakıldığı, imkansızlıkların zırh giydiği; ama her şeye rağmen rağmenlerin epik lideri olarak içinden çıkıp dışına sığmadan onurlu bir direnişe yürümektir hiç kimseliğim.

Olağanüstü bir öykünün içinde temyiz edildi ruhum aşkla.Kendimi tanımazken, kendimi sevmezken aşkla hem kendimi tanımdım, hem kendimi sevdim. Senin sevgin kamilliğimin güneşi gibi kişiliğimde sönmezler bıraktı.

-Olumsuzluğum beni kahreder, başka ateşler, ayrılıklar, s'iliksiz sözlere söyleme Ruhsu. Bu kahrediş lanetinde Afrikalı Leo benim.

-Yüzümün beyazlığı içimin beyazlığını kanıtlamaz.

-Dilsiz bıraktı hatalarım. Hataların dili meğer yokmuş. Meğer dilsiz mecralarda sensizliğin dili de yokmuş.Suskuğun kördüğümünü çözmeye çalışırım.Kendimle geliştığım ve kendime alışamadığım o musrif günlerin güncesini yırtıyorum anılar defterinden.

... Yakılmış yüreğin resim sergisinde nemli gözlerinin vicdanı levhası beni kendim kentime götürmeyi başarır.

Ne zamandır sendeyim bilemedim.Ya da hep sende mi kalacağım. Neredeyse ve nasılsan ben de öyle miyim? Neden bu kadar ulanmışım manzum yüreğine.İmgelerim bu kadar derin anlamlı sözlerin yatağında neden sensiz üşür anlam içinde anlamlar ağırlarken cümlelerimizde.

Beni bağışlayacak sözcüklerin lal mi? Helalimi yazacak k'alemin Can kırıkları ucu mu bitti?

-Şimdi metafiziğin susturulmuş saatimiz. Sonumuz ile ruhumuz arasında kavuşmaya kurulu zaman bekler.

Durdu akrep.Başka tenlerin zamanına ayarlı akreplerin kısılcasında tükendi zaman. Şimdi aşkın saliselerini uçuran zamansızlığın yelkovanıyım. Yellerin büyür, ömrün gibi.

Bülbül adını değiştirdi gülistanındaki güller damlalarıyla büyürken.

Kırmızı bir duvakla örttüm sensizliği.Sen içimdeki çocuğun gelinisin.

-Gözlerin nemli.Neye ağladığına Ney eşlik eder. İnleyiş şiiri biter dizimin bağları çözüldüğü dizelerimde.

-Bu ömürkeş sevdayı yazarak yaşamak kismetinden geçmeliyim.

Bir ömrün sonu önünde sana gelmeliyim yeniden. Ellerinle denize sürüklenmeliyiz.Deniz görmemiş tenine dokunmalı su.

-Yüzüğün yineden kaybolmalı bu aşk yüzüm senden kaybolmazken.

-İtikafa sarılmış yılan gibidir ayrılık .Bırak sarılsın yılanlarına ve yalanlarıma. Bırak ısırırsın kederler bizi.Ki her keder bizi mutlu aşka sürükler.

...emanetimsin.

-Sensiz bir ömür kiralık gibi. Oysa bu ömrün varisiyim, gönlümde kiralık sevdalar var.Yaşamak isteyenlere açılmış gönül evlerim var.
-Ki sana ayırdığım gönül sarayını görsünler diye.

İstedim ki sadece seninle bir cümlede g l c klere özne ve yüklem olalım.
Dolanalım söz grupları gibi uzun mecralarımızın anlamlarına. Sen bana baktıkça içimde okunsun kitabın.

Seni benzettiğın bütün her şeyin anlamında açıklansın huzurumuz. Mutluluğ a yüklerini ta ısın kader. Bizi kederin uçurumlarında alsın tebessüm.
-Köküne kezzap dökelim affedilmeyecek hatalarımızın. İnsan olduğumuzu bilsin yanılığlar.Kul olduğumuzu anlasın yanlışlar.
Soyut kavramların kavında yakılmasın ge mi imiz. Geleceğimize Deneyelimli ve her şeyden, her duygudan arınmış olarak girelim.

*Daha fazla kavurmasın bizi geçmişin izbe izleri.

Dilin kemiğ  yoktur; ama kemikli,kılıçlı, kurşunlu sözleriyle öldürdüğü, yaraladığ , hayattan, aşktan , yarından, yarinden bezdirdiğ  çok olayı vardır.

Ve sevgilim benliğimize yapışıp kalmış eski  ıkmazlarımızı, yanılığlarımız, affedilmezlerimizi esir olmaktan kurtulmalıyız.

*Hayat, güzel bir meleğın yüreğinde yeniliğ , kendini yenilemeyi, kendini a mayı, kendine gelmeyi, affetmeyi, yeniden barışmayı, yeniden g zelli lere karışmaya kutsi bir ışık gibi akar durur .
- oktan seçmeli yaşamın her şıkkı güzel yaşamayı, seninle güzellikleri i aretlemeyi sunuyor bilesin Ruhsu.

*Bu ruhsuz girdabın dibinden arındır beni g l   nle, yeniden gelişinle, sarılı ınla.

Hayrettin Taylan

Sargısı Düşen Düşün, Dün Bebeğiyim

Bir/incik

hıçkırık, can kırıkların frekansında söyler seni
ağlar ağlamak
damlaların töresine katılır insan hakları
sen gittin diye vicdan vurulmak zorunda
sen gittin diye senden kalanlar kurşuna dizilmek zorunda
sen gittin diye gitmelerden vurulmak lazım töre bu

iki/ncik

yazgına kına yakar gelecek
bir gelin gelişinde gelinir yaşamak
kavuşmak kesiginde kesilir kavuşmak
dokular işlenir dokunduklarında kalır istemek

ezgin bir ezgi okunur bahtımın solfejlerinde
ağıtlara bağlanır sana bağlanışım sözsüz sözleri
devam eden devamların devası olur diyemediklerin
yaralara ilacını sunan yarin aşk dudağı kapsar ruhumu
soluğu tanıtılır nefesine gelişimin son gidişi
üç/üncük
yoksunluğu olan yokların çoğullarında sana öğülanışım arı olur
bal ile pak arasında bir araya bırakılır isavi halim
göğümünden damlar aşkın mürekkep yazınsalı
lügâtsiz anlamlara kalır yarinlara kalan yarin yarımları
beni tümler, beni bütünlerine böler kahve gözlerin

eski sargılardan yargılanışım başlar vicdani mahkemelerde
eski suratlarının gölgesi vurur leyli gecelerime
unutkanlık nehrinde yıkanır yakarışlarım
yanar tutuşur damlaların
gayrı ağlamanın bestesi yok
gayrı beklemenin şefi değilim
gayrı kendimde kalan bebek gibiyim
dizelerde ağlayışım saflığımdandır bilesin misline

Hayrettin Taylan

Sarıkız İstanbul'da

Bir ölümsüzlük güftesi özlerin gibi ruhuma sancılanır
Bütün bekleyişlerin dram izlerini topladım kaz dağlarında
Sensizliğin bitimsiz ayininde susku aynaları beni yansıtmadı ida şanında
En doyumsuz anların bulutlarında gözyaşların yağmuruma helecan
seninle ölümsüzlüğün aşk tepesine atıldım damla damla
yerel cehenneminde kutsi aşkın sırrını sakladım bekleme heybemde

delirmiş özlemlerin esintilerinde dolaşmak istedim sevginin atlasında
ömürlük bir körfezin taş bağrında buldum yeni beni
Helen'in kızıl martısı değerdi deniz kokulu sarı saçlarına
ruhundaki özlem sonelerini okurdu Zeus.
Ölümcül bir halin pür cemalinde kahredici azaplarına kapılırdım
Yalnızlığın sorgulara açılmadan
ben gitmenin yollarına kurşun döktüm yüreğimden
Tepedeki noktaya dönüşürdün, koylarına alırdın anlatılmışlığı
akşam iner, aşk sinerdi gecene, kazların saz çalardı benim telimden
aşkın ölümsüz korsanları alın yazımdaki senli hecelere kadar alırdı
perme perişan bir düşün resmiydi sensizliğin ida bağrında
adın yüreğimdeki vusli volkanın canlanışına özetlenirdi
faylarla sarılı yalnızlığımın gözlerine mutsuzluğun şavkı vurunca

güllerinin yaprakları salardı aşk kokusunu seni sevmenin تنها sokaklarına
anardağ coşkularının affetme rayına döşenir düşlerim
iklimlerim sancılı hazanlar sunardı Afrodite sunaklarından ben içerdin
yok olmuş bekleyişlerin locasını açtım kara bağrında
bir gün gelmenin iç çekişlerini izlemek nasip olur diye
iki yalnızın bilinmeyen efsaneleri anlatılır gönül dilinde
mecbur, meçhul hatta meşhur edilmiş bir gitmenin varisiyiz sarıkız
ben yönümü sensizliğe, ben sözümü gelişine, ben ruhuma ateşine serdim
İçinden çıkılamazın bütün çıkışlarına öyküsel bir fide büyür sensizlikten
Senle paylaşacak gölge arardım ruhunun bakracında
Sahi gözlerin yeşil olmalı içim seninle büyük bir orman
Düşler sürerdin yasak ile aşk arasındaki nadas sevdalara
gururlu dirençler yaşamdan doymamış özlemlerin adı olurdu
kıyılarımızın kızıl saatlerinde efsuni sözlerin olmalı yıllardır
Dilin küser sevgiliye, ruhum usar yalnızlığa
Bari gel beni anlat bana sarıkız
anıların gözeneklerindeyiz her derdim köz içinde
kapanır aşk panayırım gider nazlıcanım
çaresizlik özlem kepenklerimi kapatır
umarsız geliş kehanetlerini anlatır başka cadılar
sen aşka taş yürek olmuşsun, nazlıcan bensizliğe
ey sarıkız son kez gel gör beni, gel anlat beni
gel İstanbul'da nazlıcanıma can ol, kavuşma ol
ikiniz boğazda bir kez de benim için ağlayın
kurumasın sevdamin gülü ve vicdamın sızısı

Hayrettin Taylan

Sarılarak Gitmenin Mumyasında Kaldı Aşk

Sarılmadan gitseydin içimdeki haritada bin bir hüznün kenti yok olurdu.

*Şimdi sorun şu: Neden hep sarıldım, hem gittinin sorusunda bin bir cevapsız sızıyorum yüreğim. O son sarılışın sınavını geçemedim. Hele sorunun ortasına düşen damlaların, hüznü bakışın, en çok da diyemediğin onlarca şeyin ortasında kaldım. Şimdi soru şu sen şimdi gittin mi sahi. Buna gitmek denilir mi ki ben bin kez sana gelirken, ben milyon kez sana erirken söyler misin kadınsal ışığım.

-O nemli gözlerinle sarılıp gidiyorum aşkım, yüreğim, aslanım, bana bütün ilkleri yaşatan. İlk kez gidiyorum, ilk kezlerimde son kezlerimin mayınları düşeli.

-Ben bir yar yoluyum yüreğimde m'ayınlar, yolumda mayınlar.

Gelme diyemem, sevme diyemem, gitmeliyim damlalarımın emekçisiyim. Can kırıklarımın düşmanısın. Beni en güvendiğim dağlarda vurdun. Ürkek bir ceylan gibi seni severek bana yaşattığın, sevdamızla yeşillenen bin bir çiçekle açılan tutkunun kokusuyla, sevginin yelleriyle, özlemlerin kuşlarıyla, aşkın her tadıyla özel ve özerk bir yüreğe taşınmıştık.

-Şimdi bu sarılışım ilk sarılış gibi değil. Yüreklere ısıtılan, aşkı kurşunlayan, vicdana atomlar bağlayan bir sarılış. Damlalarımı iyi göresin diye. Ya da içimde kopan fırtınaları hissedesin diye ya da aşkımın katiline son kez sarılmak istedim. Ne sayarsan gitmem bir gerçek oluyor.

*Vurgunlar yedi sevdamız. Gemisi su almış, algısı bozuk söylemlere komşu. Olguları değişken kırıklara kırk ayak.

Biliyorum geçmeyecek bu gidiş. Biliyorum bir kadın giderse hiç gitmez. Bir kadının gitmesi ile erkeğin gitmesi aynı değil. Bir kadının gitmesi, bin bir dünyanın gitmesine nazire. Şimdi

öyle ağır isteyişin sonunda cümle kurulmaz. Kurların yüreğimin borsasında hüznüler endeksi.

-Nefretinin reel faizi kalmış her hesabımda. Bu gidişin paradokslarını bilmiyor aşk ve hayat.

Her yazgının içinde içi içlenmemiş hayatlar var. İçimdeki tufanların ufalan yüreğinde neden son bakışın var. Sarılırken gözyaşlarının ıslattığı yüzüne değen yüzümün kaç bin yüzü oldu biliyor musun?

-O nemli gözlerinden nem kapıp içi buhurlaşıp senin yerine, benim yerime, ikimizin yerine yağmur olup ağladığım kaç gece var biliyor musun?

-Rotası gelişine dönen bütün döngülerin yeriym, yariyim. Mesken tutan bülbüllerim var kırmızı güllerine. Yarın diye bir yar varken yarınlarıma emekçi olup sustum dualarla.

Yalnızlığın yapma çöllerinde aşktan kumlar yaptım, tek tek saydım seni. Tek tek sevdim seni.

Hasretlere düşürdüğümüz damlaları saydım. Seni tanıyor ıslak umutlar, günü hiç geçmeyen kavuşmalar, aşklar, ilgiler.

Öyle son kez sarılıp gitmelerin mumyası olamam. Neden son kez giderken sarıldın. Ya son kez sarılmadan gidenlerin hatırı ne olacak?

-Yüreğimizi bölüştüğümüz yaralı yaşamın yaşlarında yılım kaçacak sensizlikten?

-Sorgularıyla algımı zehirleyen her tavrının düşünce haritasında bütün içsel kentlerim metruk, bütün hüznler sokak; ama bir gün gelişin bir kentin o güzel meydanı gibi duruyor.

-Bu aşkın sırrına erdim, bu erinç uzağıdır. Yanılgıların diline dolanan içsel akrebin zamansızlığı, sensizliği ısırtma anından kurtarmalısın.

Özümüz hazinedir.Her zerresinde binlerce aşk zeri varken şimdi kalayı silinmiş hazan taşlarında uzak kalışları içiyoruz.
Bu revamı ki? Kadınsal ışıltın, ruhsal ışığın, içsel enerjin, ilgilerinin doyumsuz akışı varken.

Bir şarkının yüreği esir ettiği o tüyleri diken etme mecrasındayım sanki.Yine sen yoksun, yine senden beslendiğim özlemler.

-Sarılmayı özledim.Ya da sarmanı özledim. Aşk sarmanı özledim.
Tane pirinç ben olayım, üzüm üzüm beni sar yüreğine.

- Yitmiş bir hali anlatan hangi yitik varsa benim gözleri olan sözlerim var.İçi ateşle dolu sözlerim var, seni de beni de yakıyor.Bir kitap sahilindeyim; ama damlaların özlem kayalarım vuruyor.

*Çelişkili durumun duruşlarında aklanmış gerçeklerim var.Bir varsıl rüyanın içindeyim. Bir son var gidişinde bütün ilkleri yeniden başlatan bir ilk gibi duruyorsun.

Yapayalnızlığın krokisini çizdim.Her karede bir kerelerin duruyor.
Son sarılışın mumyalandı içimde.Son iki damlanı bilirim, su deyince .
Ben oradayım hala vicdanım bu yüzden senli bir okyanus ; ama içinde sızıları olan ,
yüreği yaralı, pişmanlığımı taşıyan yunuslar yaşar.

Hayrettin Taylan

Sarılmak İstedim

Hala o sol köşede bağdaş kurmuşum. Duvarlarım dualarıma kadar yüceliyor.
-Hüzün siyah ve yırtmaçlı bir etek giymiş.Keder ile kader ederini sunuyor bana. Ben kendi rengime benzemiyorum.Gökkuşağı aşk kuşağımın rengini de değiştirmiş.Yağmurlar mı değişti yoksa her yağmur yağmasını gözyaşlarına benzettiğimden mi çözemedim.

-S'ana değil acılar.

K/açan bir hayalin sislerindeydi hislerimin son arzuhali

-Bilinmeyenlerin sandığını açtım. Çeyizini aradım, dantel dantel işlediğin sevgin yoktu. Liflerin vardı,leflerime yıkamak için.

-Kirlinmiş İstanbul Mecnun'uyum. Uslanmadan temizlenemem ki

Tecahül-i Arif'teki Arif, ben olmalıyım ki bilip de bilmediklerimin muarifi olmuşum. Yazılmamış, yaşanmamış özelemlerimizi yazıyorum.

- Aşk gazetemizin kurumayan mürekkebi senin yüreğinde.

İz düşümü bir düşün izi yansıyor bahtıma. Tahtımı sallandığın ilk sallana sallana yürüyüşün geldi aklıma.

-Sarılmak istedim işte. Aptalca kendimi kandırmaların saflığını oynuyorum.

Pir Sultan Abdal olmak istedim ermiş yüreğinde. Şimdi Pir Sultan Aptalı oynuyorum. Dedim ya aşk bu Abdal da Aptal da yapar.

-Şevebilsek, sevip kalsak. Bunu da beceremeyen ruh fukaralarıyız.

-İmkansızın imleri artar sensizliğin kitaplarında.

Soru "imi "mimlenir vaziyetlerine. Mağlup olmuş bir güreşçi edasıyla yeniden sana yenilmeye geldim.

-Sever gibilerin aşk çağından kurtar beni.

Yargı bağımsız hiç değil. Yeni yeni bağımsızlık kokuyor. Anayasa değişmek zorunda. Zeka mahsulu olmayan bu yasaların yarasalarından kurtarmak gerekir gerçekleri.

-Özetle sevgilim, sivil, sosyal, insan merkezli, evrensel normlara sahip, herkesi kucaklayan bir anayasa istiyorum.

-Anayasam yok, sen yok. Şimdi beni yargılamak doğru mu hakim.Ben bu şehri, ben bu sensizliği yaktım.

Hakim:Neden yaktın bu şehri.

Aşki: " Yakmak istemezdim bu şehri; ama ne yapayım üşümüşse sevdiğimin elleri...♥ "

Hakim: -Karar, yaz katip:'Aşk zaten birisi için yanmaktır ya da yakmaktır, 'beraatına.

Başkasına bakarken kör, sana bakarken "yarasa" gözleri olurum.

Başkasının sözlerine sağır, senin sözlerine bülbül kesilirken nasıl beratımı ister hakim.

-Bilmediklerimin sınırı göğe değdi. Bulutlara yakın olmalıyım.Nemli gözlerin ve bulut. Yağmur, gözyaşı.

-Dedim ya sana ilk sarıldığımda yağmur yağmıştı. Damla damla aşk olmuştum, yüreğimin nadaslarına kadar işlenmişti.İslanmıştım, aşka uslanmıştım.Bereketli bir günün sonundaydık.El eleydik, başka eller ve de seller yoktu. Sarılmıştım.

Ha bir de giderken sarılmıştım, gözyaşlarıyla ıslanmış ve öylece arkanda kalakalmıştım. Cansız bir manken gibi. Ağlamasını bilmeyen bir taş gibi .Kalmıştım orada. Şimdi yağmur ve gözyaşı.

-Dedim ya ikisi de güzeldi sarılmıştım. Şimdi sarılmak istedim.

-Ne arta kaldıysa onlara sarıldım. Senden fazlaları, bende artmayanlara sarılmak ne kadar beni mutlu eder ki.

-Hayat aynı açların dilinde değil ki.Hangi üçgenin iç açıları toplamı acılarımın toplamına eşit. Düşündün mü ki Bennara.
Açılamayacak hangi açının can açmazıyım.

Yarım kalanlarla yarım kalanların kalaycısıyım. Paslanmış,umuda ram olmak kendini bende tümleyen güzelin en pak haliyim.

-Beni anlaması için dil döktüğüm yüreği temiz, özü temiz, aşkı temiz bir seher yeli gülünün en kırmızı haline meftunum.

İç içe tamlamalarla tamamlanmış içli bir sevdanın meyve dalıyım.

-Geometrik açların toplamaz köklerimi.Ben aşkına tat olmak için özümü okyanuslarına bağladım.

-Umursamazlıklarım sazlık olmuş. Saç çalıyor çalılar. Suç ile saç bir birine karışmış.Kıvırcık olmuş her söylemim.

Ve imkansızlığımın "eş "kenar"ını arıyor sevda kalemim. Üstüme yıktığın, üstüme yığdığın bu sığın sevdanın işlemlerini çözmek için mecalimi tüketiyorum. Sen sol, ben sağ hangi ikilemin diline dolansam sol yanın açılıyor dünyama.

-Ve dökülüyor kumbaramda sana biriktirdiğim sevgiler.Bu yüzden ağlamak için sarılmak istedim Bennara.

Hayrettin Taylan

Sarmal Sıcağının Mevsimindeki Kafiye gibiyim Kumruzen

Yorgun ve yalnızdım. İki seçilmiş sözcüğün anlam şahı yapmıştın devrik cümlelerde.Yaramın yarısı kadar yardım dünyamı.

-Yarım kalmışlığın yarım elması gibiydim ademlik yolunca.

Yarım kalmış elmanın Havva'sı olarak kalmıştın ömrümce.

Ve kendimle misafirliğe yollamıştı sevdan.Şimdilerin şimendiferini sürem algılar makinistiyim.Hemzemin geçitlerinde sensizliğin işaretleri vardı.Sürgün ve süreğendi demir ağlarla dizilmiş yürek yolculuğum.

Hecenin gözleri üzerimde... Kelimelere sığışmış anlamlar cambazıyım.

İlim okyanusunda son damlanın küçük arif adasıyım. Aşk ile ilimi bir arada yürüten akılla kalbi tanıştıran tutku uzmanıyım.

-Sevdalar mühendisiyim.Önce gönlün binasını kurarken kendi sevdamın aşk plazasını yıkan yaralı bir mimarım.

-Son katımda kaldı son sözlerin.Hani, ben gidiyorum sen içindeki yaralı hayvanı taşı ömrünce demiştin.

-İçimde sonsuz bir sevda ormanı var.Sen bazen ceylandın ürkek tavırların iç mimarı gibi.

-Bazen kırlangıçtın. Ki belki bu yüzden can kırıklarının kırlangıcı olup kırılmaması gereken yürek pencereni kırdım.

Bazen, serçeydin.Bir serçenin öyküsünü taşırdın yüreğinde.Bir serçe damlasına yakın bir gelecektin. Ağlatmamalıydım.Biliyorsun sevgilim serçeler ağlayınca ölür.

-Sen ağladıkça öldün.Sen ağladıkça ağladı ağlamak.Sen ağladıkça içimde ağlak mevsimler oluştu.Şimdi bir serçenin mazisini taşıyor vebalim.

*Son damlan bende ölümsüz sözler gibi aktı durdu.Vicdanımda yuva yapan ağlak serçenin sesçil umuduyum.

Yüzme bilmem; ama yüreğinin denizindeki yunus gibiyim.Sensizliği taşıyım bizli kıyılara.Kıyıların de metafizik derinliği var.Herkesin kendi kimlik kıyısı var.Herkesin benliğine dolmuş kayalar var.

-Herkes biraz denizdir; ama kirletilmiş amaçlarıyla, çıkarlarıyla, eğitilmemiş egolarıyla, kapalı kutu algılarıyla.

Bıraktığım yerin uzak saptaması olmuşum. Bırakılmış cümlelerim var, sırrını seçmemiş yarınlarım var. Sayısız nimetleri olan öznenin öz yüklemdeki yüküne kadar uğrak uğraşlarım.

-Beynime kilit üstüne kilit vuran yanılgıların simyasıyım.Kimyamı bozan Yüreğinde kalan elemenlerdir.İyot kadar lazımsın can ekmeğime.

-Tadım yok bu sevda dimağında. Sen yoksan, yoksunlar yosun tutar, elementlerin simgesi değişir.Sembolik olur selviler şiirlerde.

-Mazmunlar ağlaşır imge dizinde.Modern bir övünç olur yaşarım seni.

Sabretmeyi öğreten her demin sözgeciyim.Süzgeçlerini kapatma uğurumun tortularında.Kapanmasın şansım.

-Her aşk bir şansın çekilişi.Piyango gibi bile değildin.Çünkü şans oyunlarını nazlarıyla, sözleriyle, algısıyla, güzelliğiyle, kadınsal ışıltısıyla

Bilen aşkı bilmişliğin sözsüz perisiydin.Gözlerinde okunurdu romanın.

-Hiç bitmeyecek bir sevda gibiydi.Serimi var; ama düğümü bir düğünde başlayan sermestliğimin azizesiydin.

Öyle nakşetmiş ki felek,çemberini bizim için yok etmiş. Şimdi işte bütün yokların adılı, bütün yalnızlıkların adlanmış sıfatı, bütün ben'lerin egosu, bütün özelemlerin mavisini gibi içimde, dışımda kalan peri gibi masalını okuyorsun Kumruzen

gizlenir yarınlar, yarin sarmal sıcağında
yarım kalmışlığın ömrüdür geriye kalanlar
umutlar coğrafyasında hiç bilmediğim, hep bildiğim kozmik yarlıksın
bir ben bilir, bin ben bilmezlikten gelir

Hayrettin Taylan

Sarsılmış Yüreğin Şelalesi

Alafranga imgeler alaturka mazmunlara azıyorlar
Oysa şiirin şirin eti öz közde kızarırmış
Ki şiir aşkın anlamlarında kızıl kıyamet kazanlar
Ağalararas bir üst dili var onunda sevdalılar konuşur
Şezginin çıkışı aynı kalbin çıkıntılarında
İşte mısraları doğuran anne felsefesi bu LİLİ
Kendi eklerimiz ekeneğimize yağ
Çünkü ilham ile aşk arasında ortak bir güneş sarsıntısı var
Kol kola girmiş yeni bir başlangıcında başlamaz sevdamız
Çileğin çileğini verdik çetin bir geçişte
Birleşiyor duygularımızın bulutları aynı yeryüzünde

Hayrettin Taylan

Sartre Sokağında Mutlağın Levhasındasın Zindenaz

Sartre sokağındayım.Çıkmazlarım bul'antı yaşıyor.Var mıyım yok muyum derken ruhumun dehlizinde Mevlana akıyor. Çarpışan arabalar gibi kimin doğrusu mutlak doğrunun elektriğiyle çalışıyor.

Sartre 'a göre İnsan sadece vardır. Belli bir amaç gözetilerek yaratılmamıştır. İnsan oluşurken bir taslak belirlenmemiştir. Önce varolur sonra kendi kendini gerçekleştirir. Yani kendisini nasıl yaparsa, öyle olur. Bir pipo ya da taş gibi, basit ve bilinçsiz bir varlık değildir

Sartre insan sadece vardır derken, insanın aslında yalnız bir birey olduğunu diğer insanların da yalnız olduklarını vurgulamış, bu yalnızlık ona korku vermiştir. Henüz sekiz yaşımdayken Lüksemburg parkına oynamaya giderdim. Bir adam vardı. Gelip August Comte sokağı boyunca uzanan parmaklığın karşısındaki kulübenin içine otururdu. Bizi korkutan bu adamın ne sefil hali nede boynunda çıkmış olan ve yakasına değen urdu. Bizi korkutan onun yalnızlığı idi. Şeklinde anlatırdı Bulantı'da.

-Yalnızlık hangi bulantımızın bulgusunu özetler. Ya da bizi özetleyen özün hangi sözü doğrularımızı aşılır. Yeşeren doğrunun fidesi için Mevlana anlatır benim yerime,
İnsanı.

* "İnsan bir cevherdir, gökyüzü ise ona arazdır."

"Her şey parçadır, basamaktır, maksat ise insandır."

- Eşref-i mahlûkattır insan. Şimdi varlığın tümleyen en yüce makam insan olduğunu algılayarak ussal zehirlenmeyi önlemiş oluyoruz. Sarte nerde yanılıyor ki var oluşa bu kadar sığıyor.

-Yine Yunus sahilinde benlik kıyıya vurur. Der ki:

"Beni bende deme, bende değilim, bir ben vardır bende benden içerü! ..."

-Şimdi iç ben'i de tümleyen b u katmanın hangi derecesi bizi gölge düşüncelerden arındırır.

Sartre Sokağındayım.Salyangoz burada önemlidir. Yunus kıyısında değilim ki "varoluşculuğu "

Zorlayan yalnızlık mı?

-Ya da insan eşref-i mahlûkattır ,mahlukatını tamamlayan diğerdenliği algılamakta zorlanıyor muyuz? Kulluk yapmaya geldiğimizi unutuyor mu insan. Mevlana gibi gerçeğimizi "Hamdım, piştim, yandım! "

Yakararak yaşamayı özetleyerek özümsemekten uzak mıyız ki?

Ya da her şeyin mutlaklığını algılamak zor mu? Bu kadar kaygı, bulantı, kendini arama, özüne atomlar bağlamak zor mu ki.

İmam-ı Rabbanî diliyle:

"Hiçbir şey O'na muttasıl (bitişik) değil ve hiçbir şey O'ndan münfasıl (kopuk) değil!)

...

-Peki Sarte Sokağında yazılı Var olma levhalarındaki septik arayış nerden zorlar bizi.

"Geleceği görüyorum. İşte orada, sokakta. Şimdiden daha silikçe. Daha ne bekliyor gerçekleşmek için sanki? Gelecek, bu ihtiyar kadına daha fazla ne sağlayabilir ki? İhtiyar kadın topallayarak uzaklaşıyor. Aniden duruyor. Başörtüsünden sarkan aklaşmış bir tutam saçı yana doğru itiyor. Yeniden yürümeye koyuluyor. Demin oradaydı, şimdi ise burada... Hiç anlayamıyorum içinde bulunduğum durumu: Hareketlerini gerçekten görebiliyor muyum, yoksa onları tahmin mi ediyorum? Şimdiyi gelecekte hiç ayırt etmiyorum artık. Çünkü, sürüp gidiyor bu, yavaş da olsa gerçekleşiyor; ihtiyar, koskocaman erkek ayakkabılarını sürüye sürüye ilerliyor ıssız sokakta. Budur iste zaman, hem de çırılçıplak zaman, yavaşça varoluyor. Kendini beklettirir ve geldiğinde

de tiksinti verir. Çünkü, zaten, uzun süredir onunla birlikte bulunulduğunun farkına varılır. İhtiyar, sokağın kösesine yaklaşıyor. Ufacık kara bir kumaş yığınının başka bir şey değildir artık o. Evet, doğru, bu, yeni bir şey. Demin orada değildi. Ama bu, insanı şaşırtmayan tatsız ve silik bir yenilik. Sokağın kösesini dönmek üzere ihtiyar kadın, dönüyor iste...bitmek bilmeyen bir süreden beri.

Pencereden söküp atıyorum kendimi. Sallana sallana odada başlıyorum dolaşmaya; birdenbire aynaya yapışıp kalıyorum, kendime söyle bir bakıyorum, tiksiniyorum kendimden: Hala bitmez tükenmez bir süre daha. Sonunda, bu görüntümden kurtulup yatağın üzerine yığılıyorum. Tavana bakıyorum, bir uyuyabilsem.

Sakinlik, sessizlik.....”

-Bulantı kütüphanesinde Sarte varlığa dair daireler çizmiş.Sessizlik, yalnızlığı, yalnızlık var olmaya doğru imgelem kurgusunu çizmiş.

-Burada yalnızlıktan sonrası gerçek varlığa, özüne dönütleri sunar. Biraz derin bir buhran ve kayıplar sıralanıyor. “Hiçlik” izleğinden varlığa dönüş yolu aralanıyor.

Yine sığıntılardan kaçınıp Mevlana aynasında varlık ile yokluk kardeşliği sıralanır.

Der ki Mevlana: “Yoklukta yız, yokluğun sarhoşu olmuşuz. Yokluk sevgilisi, çok daha vefalıdır.”

-Sartre yanılgılarla varlığın bulantılarından kurtuluyor. Mevlana ise her şeyin zıddıyla kadimdir. Yokluğun sevgilisi olana gitmeyi en doğru izlek olarak çiziyor.Bunalım yok, içsek bir dehliz var sadece.

-Varlığı, insan-ı kamil olmayı durulayan gerçek aynalara baktığımızda Cüneydî Bağdadî:“Allah’ın seni sende öldürmesi ve kendisiyle diriltmesi bağlamı bizi toplar. Merhale merhale bizi sunar öze. Varlığımızın içinde varolanı bulmaya meyilli olmaktır asıl gerçek.

Yine mutlak varlığın Yunus sahilinde :

“Hem evvelsin, hem âhir kâmu yerlerde zâhir

Hiç makam yoktur sensüz ben niçün göremezem”

Bütün bu metafizik füyyelerin içinde gerçeği anlamak zorlanmamak gerek.İnsan her zaman insan olmaya yakındır.

Mutlak her zaman gerçeğine meyillidir.Özünü tarar istençler.

Hayrettin Taylan

Savaşın Tam Ortasında Aşk

sözlerimi bir savaş şafağında unuttum
pusluydu aklım
paslıydı kalbim
sen geçtin orda
savaş başladı
önce ben vuruldum
yaralıyım
ilk ilacım sendin
bakışlarınla tedavi ettin sensiz kör olan gözlerimi

nazarlı tasalarla teselliydi her şey
adı konulmamış ne varsa yaşadım sensiz
bekledim savaş bitsin diye
öçlerin son tornadosunda ani kaçışmalar
nereye kaçsam sensizliğin düşmanları
ve ben esir düştüm
esrarına düşen ay da yok
ruhuna eklenen bende de yok
gel demenin son halinde
biraz iyileştim
ama hala savaş sürüyor
her an tümünden vurulabilirim
gelmen yeni bir gelgit oyunumuz olacak
aynı yürekte sularımız dalgalanacak
su akar gümbür gümbür
gel sende beni güldür

Hayrettin Taylan

Sayılar ve Seviles

Sayılar Gibiydik...Çarpılmıştık...Sen ve Ben toplanınca Mutluluk ... Gözlerin payda, sözlerim pay...İşlem ile gözlem tümüldi Ömrü.
...Bakışınla ,akışım çarpılır biz olurduk.
Sevgiyle,özlemle, güzelliğlerle bölünürdük, elde kalan elde edemediklerimiz.
Kalanımız aşka eklenirdi.Bir kere bir, hep sen...Sonsuz ile sensizlik arasındaydı sayılamayan sevdamız. En Ufak işlemde Sen Yazıyor...Kalbimin çarpım tablosunda Sen vardın.. Ben vardım çıkarmalarında. Biz bize işlem olmuştuk, biz bize aşk olmuştuk.Sayılar, işlemler, gözlemler yetmiyordu.Şimdi yoksun diye minimize edilmiş bir sensizliğin toplamı gibi kendi kendime bölünüp seni bekliyorum yeniden

Hayrettin Taylan

Sefilliğin aşkı ney çalarken

sefilliğin aşkı ney çalarken
ben ruhunun bestesinden erirken
tutku kıyılarını eriten öfkemizin tortusu
acı tohumlarımızı ekti
sen gidememenin zakkumu
ben Leylasızlığın kaktüsü,
ve sonra yıkılıyor özenli kurduğumuz hayaller.
Yalnızlığa kitap yakamozlarımızın sırrı
Gözlerimize mil çekiyor aynı ruhun aynasında aynı acılar arifesinde
bekliyoruz işareti gelecek sevgiler gibi.
Ayrılmak ne kadar zor geliyor
bu denli akışken aşkımız
hayallere hayalet olan bir geçmişin eskimişiymişiz gibi
her şeye iz bırakan yüreğin süzgecinden sevdalarım süzüldü
ben benden duruldu
duru bir geleceğin temizliğinde
sensizlik kirlendi
yeni aşk gemisi beni aldı benden
sense kalmaların titaniği olarak
hep gizil susuşlarda su gibi kaldın
bense aşk gemisinin çarpacağı aysbergine gidiyorken
o öldü dediler
o zaten ölüydü dedim
hayır gerçekten öldü
oysa ben bugün öldüm sana ölennaz

Hayrettin Taylan

Seher Yelin Eser Seherimde

ruhumun suskun kentinde seherin eser
...:gül dalının gül gölgesine öter bülbülüm
filmin sonu gibi ilk dokunuşuna öter her halim
...:gözbebeklerinin korneasında renkli hayallerim araşır
düğümlemiş gri gidişin içine sızlanır yüreğim
...:içime akan aklarında aklanır sevdam
bir dudak türküsüne bestelenir hasretin
...:bir gönül tuvaline işlenir gelişin
bir sen sınırına akar suların
...:bir ben dağına çıkar ceylanın
ürkek bir halin kırlangıç çobanıyım
...:seni istiyorum senden

gönlümde seni yaşamak volkanları büyür
...:sevisiz kalakalışlarımı bitirir sıcağın
yarına patlamak için ısınır her halim
...:arzularımın yılanlarını asayım kutsi asamla
senli kelebeklerin güneşine aşk olayım kavlimle
...:asi düğmelerini çözeyim gecen ile hecende
perdesini çek yaşayamadıklarımızın
...:cam ile can arasında kalsın özleyişlerimiz
Çoğalayım sevginle bu tanımsız aşk ummanında
...:sana yenikliğimin dalgasına alsın algıların
gülüşün kurutsun ısladığım sen denizinden
...:doyumsuz bir demin süzgecinden geçsin istediklerimiz
uzaklıkları yakan bir sıcağın anlatılmaz ısısında
...:bırak sana üşüyeyim
bırak seni hep isteyeyim

...:sensizliğin ağıtını hep okusun bensizlik
aşk bakışınla, ruh akışın arasında kalsın kalışın
...:bir asırlık arayışıma ara olsun seher yelin
bir anlık sarılışıma ömür olsun narin elin
...:bir senlik mevsimime iklim olsun sözlerin
bir benlik arasatında Kevserin aksın yüreğime
...:sen istediğim cennetsin kovamaz güzel şeytanlar ...:

Hayrettin Taylan

Sel_da-Yanır mı Nazlı Sulara

anne sütü ak bir sevdam var diye süttten kesti güzel
şimdi ne süt, ne güzel, ne de sen

içtiğim yalnızlık suyu da kirlendi
şimdi işte şimdi arındır beni
geç kalmış huzurların pınarında yıka kırıklarımı
varsıl sensizliğimin hecelerinde
ayıkla beni baş harfi aşk olan güzellerden
kavuşmanın öte yakasına taşı özleminle
mezarlıktan korkan ölümcül sevdalardan kurtar
ben seni apaçık sevdim

pusadığın yeniden kavuşma zailine zeyletme
arındığım arıların bal valsında tadına meylettim
gayrı peteklerin arasında aşk balının bakıcısıyım
gayrı çiçeklerinden medet uman bir ümmiyim
iç içe bir çekişin çekimlenmiş fiiliyim
seviyordum

gidişine asılı umutlarının ipinde kuruyor sevda kumaşım
şafağa yakın umut yağmurunla kurutup kur sürme ömrüme
düşlerle düşünüşlerin vaadinde müebbetlerimi yakma susarak

tutkunun yaralı kanıtlarında kaim kıl beni
unutulmuş bir hevesin nefesindeyim
nefes oku
nefis kitabından
her anına sarılıp uyuduğum aşk yatağında
ninni söyle

tekerleme söyle
o onunsa,o onun onarılacak ruhunda hep onundur
mani söyle
halk edebiyatı ol sözsüz sevdamıza
sığınağında sevi ol ermişler otağında
koylarımda kani ol sular susadığında sana
iç çocuğumun duvarına doyumlarını yaz
aç bıraktığın sarsak özlemlerim doysun
kendimden önce kendim olmaya hazırla beni

sevmek zor gelir
kavuşmak ölüm gelir
beklemek sır gelir
yeniden sevmenin damarları kanar
kan zor gelir yüreğe
an zor gelir imkansızlığa
bu yüzden kavuşma salıncağımyı iyi salla
düşlerimle huylarım arasında düşürme
uyumak istiyorum ömrümle sevda yatağında

Hayrettin Taylan

Sel_da-yanmaz Yarama

içimdeki derin sızıların kervanları susar gönül kapında
sevinin yollarında mecra olur utulmazlık iklimi
beni sana mevsim kılar içimizi yakan özsel isteyiş
aşkın seri yar makinesiydim, üretirdim her yudumda yaramı
geldin vuslatın yüzde yüz indirime girdiği ben mağazasına
beyaz, güven,şiiirsel desenli ruhumun kumaşını aldın al gönlüne
saldın kendini düşlerin kardelenlerine
koştun içinde üşüyen kıştan, dışında yanan yaza yazgı olmaya
içten anlatılan masalın terkinde permaların yandı ömre
saklandın sorusu çok cevabı tek olan hayal merdanesinde
kaptırdın yar dilini,
lal oldun kalakalışlara
sessiz harflerin sessizliğinde ünlü bir harfe şifrelendi umudun
aşına heveslerle buluştu hayalinle leyli halin
sel-dayanmaz oldu yarama
yaram ile gönül aramda sızdı ırmaklar
bir pınar başı türküsünde seni anlattı su testisi
su akar, gönül yakar, umut saklar her şeyi
çıkamaz yol ile içinde çıkılmazın çocukları gibi
ağladın yamalı bir gönlün çenarında

can kırığı bir sevdanın suskusuna ders oldun
sustun kendi sevi haritanla
denizlerini serptin büyülü aşkın dalgalarına
köpük köpük özleyiş oldun yar ile yara arasında
umut kıyıların uzadıkça uzadı sevdaya
-ansızın bir sızı seni avuşturur kavuşmalara diye
coşkuların küresinde 'aslı' oldun
dağ üstüne dağ olan ferhadi sevilerde
kelimesiz kalelerin örüldü özlemlere
yarına,yarine sel-da-yanmaz
yarına, yarine el-dayanmaz
yarına, yarine sal dayanmaz ummanlar aşka akraşırken
yarına, yarine bal dayanmaz arılar çiçeğine adlaşırken
yarına,yarine dil dayanmaz sözcükler sevilerine aşklaşırken
yarına, yarine kal dayanmaz gelişlere gelişine aklaşırken
yarına, yarine akıl dayanmaz sezişler gönle akraşırken
yarına, yarine yarın dayanmaz aşktan aşka sen seçilirken

Hayrettin Taylan

Sel_dayanmaz Geceme

Sarıldığım umman yıkadı sensizliği
Saklandım aşktan,
Umarsız bir sızının kadimi oldum ılgın sevdalarda

Sel -da-yanır mı arzularıma
Dokunuşlar ütüledim uzakların bahtında
Eksik bir hayalin giyilmemiş hali oldu aşkın mecralarında
çoğaldıkça tükenen anların demirbaşındayım yaralarımda
nefsimin ektiği heveslerin volkanıyım yar başlarında
olmazlara bekleyiş dağları örerdim içimdeki dağlanışlarda
coşkuyla kanardım yaram
yağardı üstüne özlem
sel _dayanır mı ki sürüklendiğim gecelere

garip sözlerin bendinde sular artar mı beyaz gecelere
tüm istemlerimin şehrinde uyanır mıydı aşk
yüreğimizin istediklerini aşar mıydı kader
bir buseye kuşanır mıydı öpülmemiş dudak
düşünüşlerimiz döşenir miydi sıcak anların yar başına
aşk meşhur kaçamağını gönderir miydi ilgi okuluna
senin her şeyin okunur muydu buluşma andı gibi
her anın yakar mıydı istendik gelişlerde
her damlan toplar mıydı dertleri buluşmalarda
her sözün okunur muydu kitapsız sarılmalarda
her demin duman duman yüceler miydi arş ile aşka
her adımın ölçülür müydü koşmalar ile hoşlaşmalara
her halin dayanır mıydı ki sel -da-yanmazlara

Hayrettin Taylan

Selanı Okusun Bülbüller

Yeryüzünde seven erkek yalnız mecnundu o da öldü
Yeryüzünde sevdiği giden erkek yalnız benim bende senden  ld m
Gece... sularda oynayan martılardan sonra başlar kanat  ırpınışım.
k      dalgalar sarar sarartılarımı aşk  ş r su ölür susamışlığımdan
G- zlerim yüzünde ve gözlerinde ve de  zlemlerinde
'Ay'la ve yakamozlarla sevişip-oynaşması gibi... akışırım
Suretine sevişken arzular ekler beklemelerim
'toplama' olmayan sevgi kalıntılarından arda kalan sen
Işık ve sen aynı oldunuz dokunamadıklarımın ikilisi olarak
  imde yansımanız doğurgan hasretler pazarlıyor aşka...
Sevilme tavanında tavlarımın tavrı tenine tümleniyor
Bulutlar değildi senli damlaları getiren
Yalan
Ağa lardı bulutları getiren ve g llerdi seni yağdıran

Nerede ağaçların? Nerde g l tomurcukların nerde ben

Ne vereceksin gözyaşlarına biraz daha biriktir acıları
Yılların susamış sılasında sela okumasın bülbüller sana
ne istedin kalmalarımızdan
Ulaşılmaz ve dönmez bir dünyaya döndü ay günlerin
unuttun yılların emeğini başka kar beyaz sevdalar sülün oldun
Emiyorsun sevgileri ve ahlakımı ölüm de var gülüm

Yeryüzünde seven erkek yalnız mecnundu o da öldü
Yeryüzünde sevdiği giden erkek yalnız benim, bende senden  ld m

Hayrettin Taylan

Selvihar

Filizlerin meyve dimağında aşk olgun-1

taze bir filizin dimağında aşk meyvelerini serdi uzak aynan
yarınların, yarimlerim ürkek ceylanı gibiydi öylece gelişin
sihirli bir akışın yakışında sihirbazlığa gerek yok
sihir sen,
baz benim....
sihirli dünyanın daimi temsilcisidir aşk özüm
endaminin sazında sözsüz anlamlar dile gelir
bir günlerin fidanı yeşerir olgun mevsimlerde
bakir anlar yanar, hayalimiz kül ya da gül olur
deler gönlü, serer ömrü yoluna
bekler seni, ekler sensizliği her deme

merdanesi bir tanesinde kalan ömrün yok yoksolu-2

fanilik sahilinde yüreğin yok yoksul
tutuşur sevmenin elbisesi "ben "yanık
buluşur ruhların sarkacı tenleri şifreler içsel mazi
oluşur gönlün dem gölü, yüzer umutlar
kavuşmanın pası safa nurunda aklanır
imkansızlığın şarabını sunar sakiliğin
ben uyanık
bin ben sar'hoş
oysa bakilik devriyesinde biter faniliğin sana
bir gerçeğin aynasında yeşerir filiz
yaşanırılığın en istendik yansımasında görülür devrin
saçlarını okşar okşanış
gamzenin gamcısı olur uzaklarım
busene çok senelerim serilir
bir sırra kadem, bir aşka vadim olur halim
yüz parça umuda yüz olur aşk yüzün
ruhunun incilerinde, alışır istendik yanı başınalık
sıcağının bilincinde arifliğim tez olur
sen olur aşk, aşk olur sen...

sensizlik arası uzakları eğitil dünyanın-3

aşına bir servet gibiydi sana alışmam
hava, hoşluğun esintisinde damlaların taşır
yara, boşluğun s'onsuzluğunda gelişini taşır
çılgınlığın aynasında hevesim taranır
bekleyişin can ocağında pişer yalnızlık
bir damladan önce ıslanır sensizlik
bir ateşten önce yanar uzaklık
bir yürekten önce ister istem
buluşmanın bulmacasında sorular, sevaplar, cevaplar sen
yaşamaya adanmış yarınlar gibi yarimliğe dünyasın

yarına yakın yarine yakın yerdesin-4

kavuşmanın alevi sarar senli dünyama
aranmanın ruhu yücelir sensiz dünyama
meylin zeylini sunar kalakalışa aşk
bilinmezlikten önce,asmaların dillenir yüreğimde
varılıştan önce, gönül çekicim çeker meramlarımın arabasını

bir öpücük pınarında yıkanır öpülmüş hasretler
bir sarılış magmasında sığağını saklar özlemler
bir kalış arenasında gözlerini bekler bakışlar
bir umuluş muammasında özlerin akar
bir varılış ummanında damlaların dil-i mercan
bir filiz urağında bir şair uğrar ömrüne.

Hayrettin Taylan

Selvihar ile Aşka Solfej Algılar

S.E. L. V.İ. H.A.R

S...

bembeyaz imgelerin içinde çin gibisin anlatamadıklarını aşamadım
bilinçaltımın iç sesi gibi öylece akıyorsun dizelerimin dizine
bu yüzden yüreğine göre ayırdım şiirsel mevsimleri
kar bahtını kara kışını yaşamadan
yazgının yazlarını yaşadım meyveler t'adında

e...

geçtim, sızısını unuttuğum geçmişin geçitlerinden
geçtim, bilgisini senden öğrendiğim ilk öpüşün dersinden
içtim, sevgisini senden kazandığım sevgili pınarından
atıldım, algısını senden kaptığım kopuşların alemine
bekledim, aşkın amberlerinde selviler gölgesinde

l...

bekleyişin anka yamacında kül olur amaçlarım
sonsuzluğun sularında yıkanır, kul olur sevmelerim
yıllardır acı çeken yurdumun yüreği gibi kalır kalbim
sar beni kardeşlikten öte leyla gibi
sev beni leyla'dan öte bayrak gibi içimde dalgalanarak
gün aşk vatanın benim

v...

vatan, sevdiğinin yüreğinde kalan tutku toprağıdır
bayrak, sevginin direğinde dalgalanan iç hazinenin örtüsüdür

i...

kıpırtısı geleceğin içine saklanan peri özüsün
tanıdık bir mavi gibi dalgalarıma aklanan özgürlüğün s'özüsün
yaşanırılığın kördüğümelerini açan aslının narin elleri gibi el'lerin

h...

usulcak uğradın dünyanın en zengin yüreğime
fakir bir volkanımı ısmarladım yarınlarımız için
faylarımın urağan içintisinde içtin yarlığı
yarın içsel bir depremin habercisi, haber sensin

a...

salına salına gelişinin huzur yolunda geçer umudum
dolu sevgimle hızlıca geliyorum sana
duysun giden...

r...

aşkı çiçeğe, çiçeği aşka, aşka aşka meyve kılan kaderin t'adında
seni beklemenin dimağıyım, tatlarına alıştır gayrı

Hayrettin Taylan

Selvihar ile Rind

Rindin pusulasız gerçeğiyim-1

nur pınarının kıyısında yeşeren filizin mecnun dimağıyım
feyz alemlerinin rindiyim,s'onsuzluğumu tümler bilgeliğim
iksirini yüreğinde saklayan sakinin ceylan sözlerinde başlar anlamlarım
beni anlamak değildi aşk ya da şiir
derinliğin timsalinde okunurdu tilmiz imgelerim

-
öyle doğal bir dünya gibi yaktı mecramı...
öylece yandım yansık özlemler şehrine

sarmal bir içselliğin kafiyesi gibiyiz senle-2

arif ruhun sarmal derinliğinde peri ışıltımsın
aydınlık yarınlara yar sayfasında uyanır, uyanışım
içtenlik türküsünü okuyan bülbül şavkıyım
gülüne güleç aşk bırakan zamanın alisiyim
özüne poetik dimağlar sunan azam-ı ışıkm
murat ipeğini ören ipekböceğinin kozasisin diye
bütün yollarım ipekyolu
bütün sollarım senyolu
sensizliğin çin seddi kadar ulanır kaderim
gam hastasıyım, yüreğin ilaştır diye
anlarımı akrebe teslim eden zamanın hafızıyım
ısır beni,yelkovanın yellerinde, eller esmeden
baharına bülbül geldim, güllerin açılısın gayrı

ilklerin nemli-3

endamin nemli bulutlara ders verip sisleri kapatırken
nemli bakışının sonunda başlasın aşka hazırlanan yağmur
yağış sınavına hazırlanan ıslasıl düşlerin öğrencisiyim
önce öp,sonra ağla bağıl demlerimde
ilk sarılışını sarsın ömrün görevlisi
ilk bakışını ışınlasın metafizikçi zahir
ilk yazılışının yazgısı olsun yaşanırılığın k'alemi
ilk filizin aşka ağaçlarını sunsun ben sana meyveyken Selvihar

Hayrettin Taylan

Selya Özlem Aynası

'şiiir dostunun yürek aynası kızına doğum günün anısına'

Saat ile sevgi arasında bir dünyadır güzelliğinin aynası
Ellerin gül derlesin akan huzur ırmağının deminde
Lafların susamış özlemlere kitap olsun okusun seni güzellik
Yakamozların şîhrinde gece ve heceler katsın seni ilim ile yaşamaya
Adın bin yüreğın meskeninde sevgi ve ilgi ile büyür güzelnaz..

Hayrettin Taylan

Sen'sin Sevdiğim Kadar Ben'sin

suskunluk susamış yaşamlarımın son dilimidir arasında sözlerin
antep baklavası arasında senin fıstıklığın artan aşkın tadındayım
acıklı bir çatalın ucunda sözceler
tadını özleyen dudaklarıma yakın her şey
akar benden düğümlü sular vefasız pınarlarına
yasaklı gözyaşlarının göz boyasında kirpiklerin ıslandı uslanmalarına
ruhumun melodik esinden sesin tümlenir kavuşma sazımda
şefsiz bir sen orkestrasından benli bir şarkı çalınmaz
ben sana ruhumu gökkuşağı kıldım, yağmursun sen
ben sana özlemeyişlerimi buhur kıldım, bekleyişimin damlası sensin
ben sana ,sana dairlerimi daire kıldım, dertgenim sensin
ben sana, sıra dışı sokuluşlarımı gece kıldım yıldızım sensin
ben sana, imkansızlığı iman kıldım, "budam " sensin budalan benim
Ben sana, yol olan yolların seheriydim, gündüzüm sensin
Ben sana, kendimi kadim kıldım, sana ölünenin benim
yüreğim, ezberlenen manim, manidarım, darım sensin
bu yüzden, ben sana sanatsal bir güneşin son ışınması
bu yüzden, ben sana aşk içi aşkın aşkında aşkım gülüm

Hayrettin Taylan

Sen Artık El'azize Değilsin Nazlıcan

Yağmura sordum seni. Gözyaşlarının talan ettiği yüreğimin cennetinde neden huri değilsin.

-Damlalar dile geldi. Huzurun onun nefes aldığı şehirdir, onun yaşamasıdır, sana bir gün dönmesidir. Damla damla sana akmasını beklemektir.

-Kurumuş gözyaşlarından sonra yeniden severek senin için ağlamaktır.Omzunu ıslatmaktır aşk.

Hüznün paftalarından çık artık. Kederlerini kaderin ağından al. Biraz kendine gel, biraz unutmalara alıştırmalar yap.Onun düşünden, işinden, içinden, söylenmemiş sözlerinden çıkar.

-Bırak gitsin başka hüznlerle tanışsın, bırak başka ellere sel olsun aksın.

Çarpıldığı kayalardan sonra senin naif , bilge, şair,zeki dünyanı arayacaktır.

Çok fazlaların var onları anlayacaktır.Hayatına giren ruhsuz öküzlerin sevgisiz çift sürüşünü görecektir. Boşuna ekilmiş sevda tarlasındaki mayınlara basıp kanayacaktır.

-Seni damla damla arayacaktır. Mecburlarını bekle.

Bırak o meçhullerini doyursun, bırak hayal kırıklarına can kırıklarını artırsın. Sen kendine kadimler besle, sen aşkına yürek aç.

*Damla arası suskularım dile geldi.

gidemeyen hislerin varmış

'sus'! biraz beni yağdırsın aşk

sus! biraz aşkı ıslatsın aşk

gömdüğüm senli demleri uyandırma

yaralarım çevrimdışı kokular salma

ben hiç bilemediğinin hiçliğindeyim

adının yapıştığı hoşluğunun sonuyum

*Doyurulamamış içimdeki aşk çocuğun ağlar, ben sussam o başlar ağlamaya. Kırık mazinin renkli gözlerinden seni görür göremediğim seni.

-Kangren olmuş hatta imkansızlığa karışmış sana alışık ,sana yapışık, sana ödev özlemlerim var.

-Ruhumun derin sahillerini aşındırır alışamadığım sensizlik. Garip bir kıyı olur öylesine kıyıcı kalırım.

-Bende severim artık, ben de sevgi çeperimi açtım. Sensiz demlerin demliğiyim aşk çayına kaynıyorum.

-Sabıkalı gidişlerin buhurunu kapattım. Kaçamaklar, kaçak çaylar yok.

Bir sen, bir de şeker olarak çayımda erimen eksik.Bir de sol yanıma dokunan bütün dokunuşların.

-Her yanımdan senden tatlara karışmış; ama tatlım yok. Oysa kaymaklı kadayıf gibi bir sen gerek tatlara alışık bu yoksul ben'e.

- elimde aşk

içimde aşk

dışimde aşk

dışlanmışlığımda ve gidişinde aşk

Özlemin bilekleri kesildi. Kesif bir sevdanın dilindeyim. Dilimden, düşlerime, düşümden gerçeklerime karışık bir sen var.

Yalnızlığımı istila eden seni unutmak mecralar açılır.Şerha şerha solaçlarımı kemirir öylesine gidişin, çığ gibi büyüyen nefretin.

-Nerde satın aldın bu nefret dolu tavırlarını. Sosyolojik pejmurdeliğini anlamakta zorlanıyorum.

-*Psiko-sosyo denklemin çözümsüzlüğünde ilk sen ile son sen arasındaki açık araları anlamakta zorlanıyorum.
Hangi seni sevdim, hangi senden gidemedim bilemedim.

-Tutuşmuş bir gerçeğin ateşinden dersler aldı soğuk algılarım. Bir de senin soğukluğunu ısıtacak yeni aşkın muamasındayım.Ummanlarını serdikçe huzura alıştırmalar yapar bahtımın dalgaları.

-Biraz bir ben büyüyor ; anlamakta zorlanacağın kadar bir ben işte.

-. Susar öz, küllerini savurur tavırların. Yanar güllerin. Dikenlerin gerçek dışı ,çevrimdışı, aşka aykırılıkları batırır.

-Köz kalır seni senden kızartmak için. Öfkeyi yakar ötekileşme.
Kendine kendi olur, olurunı kaybediş. Çoğullarını arar, oğulluğu olmayan İstemek. İstemeden de olsa seni arar, arayışımın Arafları.

-Sırat'ı yoklar Fırat'ım. Beni aziz kılar Fırat. El 'azize olarak çok uzağın yakını olarak uyaklanırsın dizelerimde, dizlerimde, ömrümün son sözcüğünde.

Sevdalı göz, görür, anlar,sorar, kapatmaz, aramızdaki aşk ateşini. Görür bizi görecekler. Kadere su olur, yıkar günahlarımı. Affını doyurur sevgi denizim.

-Azize olur her halin. El "aziz " olarak aylaklığımı ölçer özünün sılasındaki sular. Damla damla akar istediğim sen göletine.

-Hazar olur, nazar olur, aşk olur birikiriz yabancı ellerde.

Beni bulur, bulunmuş, bilenmiş, buğulanmış, aşka yağmur olmaya yakınlarım olur.

*Yağar sen.

-İslanır benlik. Kavuşmaların arasındaki kavuştaklar dillenir.

Söylenir aşk kendine kendine. Azize olur ruhun, sevgin, bensizliğim

-El kısmı kalkar aramızdan

Ben el aziz değilim, sen el azize değilsin Nazlıcan.

-Aziz ile azize oluruz el ele, dil dile, aşk aşka kalışların deminde.

Hayrettin Taylan

Sen Okulu Şaire Dön Diyor Fişler

-Sen Okulu-

Lirik koynunda sığın
infilak etmiş hazlarım dizginleniyor özlemime
sislerin kapladığı hislerimin arasında sen
Damla yükünü taşıyor vicdanım
can çekişen aşkın can aynasındayım
Sen yerim taranmıyor
Salaş bir yalnızlığın adı oluyorum

kördüğömlü anlamlara sığınıyor avuntum
Yeni sözler biriktirdim sevda mahşerimde
Cennetine uydum yollandı, ben sıratla
Sözcükler, aşklar, umutlar, hesaplar sırada
Bir sen yok, bir ben yok dil dile

acıyı bitmiş gelişlerin gemisi damla denizinde
biraz daha ağlıyoruz sana
biraz daha damla damla ölüyoruz sana
keşkelerin keşi olup senli ermiş olmak için
son pişmanlığın doğan umuduna seni yazıp
başlıyorum senin okuluna
-ayşe şaire dön diyor fişler

menzirim zil çalıyor bahtına
tüm sevgiler defter, kalem tutkum
düşünüşün düş felsefesinde gelişin cümlesi oluyorsun
gelmesen suçlusun

yüreğinin ben toprağında
ayrılıkların cesedini saklama
ben senli günlerin günlükçüsüyken
uzağımda ağıt yazıp aşkı ağlatma
satılık değil can kırıklarımız
kiralık sevdaların meçhulü değiliz
her yeri yanık bir sevdanın suyuyuz
akıyoruz kendi bahtımızın sonsuzluğuna
sonumuz berrak, sonumuz aşk

muammalar kendi muamelesini yapıyor isimsiz yaralarda
oysa yaramız enlerin stiliydi
rekorunu ben kırdım, kalbini kırdığım gibi
gelişine koşuyor gelemeyişin
oysa sen, gelmelerin gelini
oysa sen, sevmelerin sevisi
oysa sen, yüreğimin ateşesi
vizesiz geçişlerini artır yürek devletime
tatil için değil, bir ömür yaşamak için

Hayrettin Taylan

Sen Geleli Ben Ölmezlik Suyu gibi Aktım Sevdaya

Sen geleli...Saatler coşkun, zaman utkun, bulutlar masmavi,
ruh sokağım kalabalık, içim içime sığmıyor Şulenar.

Sen geleli kendimle barıştım.İçime düşman duygularım vardı, seninle iyileştim, seninle
gürleştirdi hissi filizlerim. Yeşil gözlerinle huzura renk, aşk denk, umuta ahenk oldu
dünyam.

Sen geleli iç savaşlarım bitti. Hislerimle sislerim arasındaki kozmik algılar, kozmetik
olgular tükendi.

-Haykırışlarım hayra, sızılarım güzel sözlerle, kanayışlarım hasretine, susmalarım
sismik sevdanaydı.

Şimdi sözlerimde maizi silen senli akışlar var.Bir pınar gibi geldin içimlik,
sevdalık, yarlık yüreğime.

*İslandım, ıslak hallerine tümlenen en güzel adılın olarak. İlginin ilgi ekleri olup
senin yerine yaşadım sen.

Sırlarla güncellenen dünyanın surlarını aştım.En yakında değildim, en yakına geldim,
en yakına baktım. Mecnun gibi bir hayal serpildi.

*Sen geleli sevdâ şehrimde İstanbul çöl, ben Mecnunluk imparatorluğun son padişahı
mahallenide geldim...

Bir Mecnun silueti uyanıp içsel bir öykü dizeledi yüreğime.

Dedi ki:

.... Leyla'dan uzak kalan Mecnun, onun hasretiyle delirmekteydi gün geçtikçe.

-Ve, veleri de eriten bir gündü.Mecnun, Leyla'nın köyünden gelen köpeği görünce
yanına gitti.

-Herkes Mecnun'u izliyor.Mecnun kimseye aldırmadan , köpeği yakalar,ayağını kaldırır,
altını öper...

Sonra burnuna kokusuna çekerek..

Ohh.... Der.

Bir delikanlı:

-Sen deli misin insan köpeğin ayağının altını öper mi?

Mecnun:

-Bu köpek,Leyla'dan köyünden gelmiş, Leyla'nın gezdiği topraklara basmıştır.Leyla'nın
mahallesinde havlamıştır.Onda Leyla'nın kokusu, hasreti var.O,Leyla'yı görmüştür,
onun için havlamıştır.O, Leyla'dır, Leyla benim ...

Delikanlı:

-Aşktan öte yaşamlar var.Her şey aşk mı ki?

Mecnun:

-Herkes ihtiyacı olana ulanur.Herkes, aç olana açısını sunar.Herkes, kendine kafiye
kaderdir.Benim kaderim Leyla içre Leyla..Sen içimdeki Leyla'yı bilemezsin. Leyla'yı
bulan Mevla'yı bulur.Meyla'yı bulan kendini bulur, kendini bilir.Ben bilinmişliğin
doğrusunu arıyorum, ben özümü arıyorum.Beni ben eden etkinlerin etkeniyim.Leyla,
yüklem,ben özne.

Biz mutlak doğrunun cümlesiyiz.Onun cemalinde mutlak cemali yaşamaya, onun
güzel yüzünde mutlak yüzün nuruna bütünlemek, kendimi aşmak, devriyelerimi
tümleyip aşk-ı alaya varmaktır.

-Senin gibi belanın gazellerinde okunmuyor amacım.Beni saran şuleler var.Onun
gülündeki şebnemlere teslimim.

-Beni deliliğim bir varıştır.Ona varmak için değil mi ki akıl.Ben o akli ona vardıktan
sonra tüketsem ne fayda.Sen çok akıllığın denklemindesin; ama kendini bile

tanımıyorsun. Kendini bilseydin bu soruyu sormazdın.

Bu hayalli öyküyle gezdim yaşadığın, gezdiğin, dokunduğun, belki beni hayal ederek gittiğin mekanda olmak huzur verdi.

-Belki kapınıza kadar geldim.Bütün kapılar gözlerine, bütün evler gönül evine benziyordu.Ve sanki ben oralıydım.Bir şifre gibiydi.Sanki hep geleceğim, hep seni orada karışılacağım .

-Bu Mecnunluk öyküm içimde yazılıp durdu.Tam dönüyordum, çok renkli bir köpek gördüm mahallenizde.

-Yanına yaklaştım.Yürümeyi bıraktı.Oracıkta oturdu.Kuyruğunu salladı.

Göz göze geldik, iki dakika baktım. Bir şey anlatır gibiydi.

Bizim kızımız çok evcil, çok kadınsı, çok özel.Sakin onu üzme, sakın onu bekletme.Ona bütün güzelleri sun dercesine sözsüz romanlar yazdı.

İşte orada keşkelerim üşüdü. O sırada beni ararsın dedim.Hislerle orada olduğumu anlarsın dedim.İlk kez sana yakındım.Bir çocuk gibiydim.

Koca adam çocukluk ediyor evinin etrafında, senin yaşadığın her adıma sevda yüzümü sürdüm.Geçtiğin yollara yol oldum, sustum ve özledim.

Bir düşe düştüğüm günlerin peşinatından mutluca ayrılan aşk savaşçısı gibi gittim.

-Ayaklarım gitmek istemiyor, hep orada, hep mahallede, hep en yakınında kalayım istedim.Çocukluk mu dersin senleştikçe kendimi bulmanın bilgisi mi dersin...Ne dersin de...Beni dersim senken hiçbir şey ters gelmez.

Seni sevda şirketimin ortağı yaptım.Kar amaçlı değil yar amaçlı şirketimizin yar yardımcısısın.Rabbim yar ve yardımcımız olsun sevgilim.

Hayrettin Taylan

Sen Gideli Ben Gitmedim Daha

Sen gideli gitmelerim bile yaşlandı
günler yırtık, gece yamalı, aşk yetim bir bebek
son bakışın içimin duvarında asılı çerçeve
Son yürüyüşün ceylani bir resim sergisi gibi gözlerimde
Son sözün bütün aşk kitaplarını kavurucu sıcaklığında
Kanadı kırılmış biçare bülbül gibi atıldım yalnızlığına
Gayrı gül bahçende ötemiyorum bile
nafileler yeşeriyor bahtımda
Kayıpların dikenini yeşeriyor acılarımda
sende kalanların zenginiyim bunla yetiniyor umudum

Şimdi dokunmak istedim gözbebeklerin büyürken
Bir busecik aşk yanmak istedim gözlerin damlarken

eskiyen bir ömrün ortasındayım sol yanımda Kudüs
Tuhaf tebessümlerin iklimindeyim içim soğuk
Öylesi yaşamların atlasındayım sen yanımda renksiz
Aşıkâr olan sensizliğin imzasında imlenmiş

sen gideli gençleştirdim acılara
Sen gideli yaşlandım aşka
Sen gideli sırlı özlemlerin güneşine tutundum
sen gideli eskimiş hiçbir şeyi sevmiyorum
Sen gideli tadilata girmiş yüreğimdeyim
viranelerimi temizliyor bir gün gelişler
Tahammülün mülkünü ben aldım ki
Dayanabilsin bu sensizliğe can kavlim
Sen gideli ben gitmedim daha
23.23.2010

Hayrettin Taylan

Sen Gidemezsin Ben Okyanusundan

Şükürsüzlüğün şuursuz halini yaşıyorum bugünlerde. Şükür, ruhumu elektiriğe veriyor, tadımsızlık tir tir titriyordu. Şok şeyim var elbet farkındayım ama O yok...Yoklarımın yoklması yapılıyor iç denizimin balık yaşamayan her yerinde ...Senin ağına takılan her halim yakalanmış asi nehri kadar asiyim sen yokken. Sensizliğin anlatılmaz karanlığında sonsuz aşka mahkûm olmuş Çakırkeyif yüreğim sevda şarkılarının notalarını Şükürsüzlük duvarına yazdılar.Seni çaldılar benden..Ney takdimi başlayınca önce ay ağladı kararan anlarımda.Sonra yıldızlar ele ele ağıttan bozma soneler söylediler . Feryadım feyzine ükselirken mutsuzluktan şikâyet eden yalnızlık halime kar yağdı, üstelik senli yazların tam hasadını demlerken. Üşüyorum... kolsuz ve ütüsüz isteklerle oradayım. Ayağım kaydı güzellerin yolunda, yolum kırıldı aşk dehlizinde Seviş sokağında yankılandı ıssız ve suçsuz halinin benden bitişi . Uzakları yak,yakınları yıka, bensizliği ütele,aşkı bir şişeye koy at bir ırmağa bulur ruhumun okyanusunu.

Sensiz olmak sıradandı, rutindi, "her zamanki gibi" denenmiş deninlerdendi. Bugünün düne, yarının bugünden bir farkı vardı sensiz her hecede. Sensiz Gün doğmuş batmış, mevsim dolanmış, takvimden yapraklar düşmüş, kara kara kışlar gelmiş,Filistin 'de bebekler ölmüş, aç aç güzeller gitmiş, umurumda mı? Günün şehri O'nsuzluktu sadece. Sensizliğe eklenen her ekin görevi kadar,içimden sana karşı içsel görevler çıkıyor. Nükleer duygusuzluklarla paramparça olurken gidişler,benimde ölümcül yaşayan seni diriltme sabrındayım.Hala yaşıyor olman belki bir gün gelmene dünyadır ... Sensizlik benim hayatımın kısır döngülerini dönderiyordu. Dönüp dolaşıp geldiğim sensizlik dükkanıydı. Senden yeni bir vitrini vardı. Denizdeki girdaplar,. Havadaki hortum, dahası her şeyin tüm olumsuz neveleri senden satılır ve atılıyordu.Ben kaçtıkça elime, ayağıma, ruhuma, gönlüme dolanıp sarmalayıp beni boğandı.. Kırık yazgının silinmiş ve el değmiş hatta ikinci el gözyaşlarıyla ıslandı yalnızlık evimin kapısı.

.Arayan yüreğimin Kıp kızıl üstsüz perişan halinde,yırtığım fotoğrafının bir parçası kapatıyor. Oysa güne seninle başlayabilseydim,bilmelere kadar susardı bilinmezlik ve istenmezlik. Sense gittin,üstelik geceliksiz,meteliksiz,öç açlığıyla benim içim geldiğim kentimin 500 metre ötesine.Buna nasıl ayrılık diyebilirim ki.Aynı havanın tavanıyız,bulutlar örtsün yakınlarımızı.Seni değil senli yakınları arıyorum, sana benzeyen herkesi arıyorum.Çünkü sen benim rengarenk dünyamdı.Umutlarımın gökkuşağı,aşkımın huzur uşağı,metafizik bir hasretin yaşanmış silasıydın.

Hayata tutunduğum umudum, kurmaktan bıkmadığım düşüm, gözümünden düşen damlam, aldığım nefesim, canımdan öte candı. O baştan ayağa ben kokan, sevda yanardağım.

. Ben'im dışımda tarifi edilemezliğe arife,çaresizliğe çera.. Ben'siz dile gelmeyen, cümlelerimin yüklemiydin. Büyüsü bozulan, sırrı çözülen, şifresi kırılan, anlamını yitirendi... O'na o sırrı veren bendim...Bana bunca olmazı olduran da sendin.

Zıddıyla var olan tekil bir varlıktık biz... Ve çoğaldıkça kaybolan kinayeli cümlelerdik. Ben ve O... O ve ben... Aynı melodide iki nota, aynı kaderde tek gerçekdik.

Kesişti yollar derin bir vadide. Bazen dipsiz derinliklerde bazen de engin düzlüklerdeyiz. Yârdan vazgeçtiğimiz her an bir başka yarın dibindeyiz. Yol kayıp, pusula şaşmış, ufuk kapalı karanlık bir tüneldeyiz. Aslında çoğu zaman kendimizde bile değiliz. Ayazda kalmış iki yürek, birbirinde kaybolmuş iki keşişiz.

O ve ben... Şimdilerde iki ayrı şehirde ölümüne sevdalı tek yüreğiz...Birbirimizden ayrı aldığımız her nefeste ise ölümü biraz daha özlemekteyiz. Hayatı başkaları için yaşayacak kadar da deliyiz. Sevda orucunu bozmadık belki ama yine de diyeteyiz.. Aşktan sermest olmuş şeyda bülbül kadar mağrur, utancından kızaran gül kadar kederliyiz. Bu sevdaya baş ve yürek koymuş iki aşık gibi çilehanede çiledeyiz. Sırf "oyun bozan" demesinler diye birbirimizden ötede ve berideyiz.

Dedim ya O ve ben... Ben ve O... Bu garip hikayenin kavuşamayan Aslı ve Kerem'iyiz...

Hayrettin Taylan

SeN Gidersen Ben Bende Ölüüm-2

beni de attılar aşk cennetinden
oysa ben tutkunun melaikesi olarak,ol vakilere seviydim
ütopik bir can öldü huriler mezarlığında
derinlerden bir ses geldi sevdiğinin kentlerini yakıver
zaten Ankara ` en kara bahttan yakmışım
Çankırı da ruh komşusu diye ilk kez yakıp şiire kazandırmışım
Aşk en mahremde merhem olmuyor
Gelişlerin körebelere kör özlem oluyor
Er meydanı,aşk meydanı ve meddahım
arkaik bir sevdanın ironik oyununda
buluşmayı oynadım,buluşulmayı da sen
gidişlerinin rahmine aldın acılarımı
göz pınarlarından akan sinemi delen damlaların
göçe zorlanmış bir hevesin kursağında kalır
ve yeniden bana doğmaya hazır bir bebek tırmalar aşkı
Vuruluşumun bütün vurguları işlendi yalnızlığında
Gel doğur bu benli bebeği
Gel emzir bu utulmazlığın hüznü bebek yüzümü
Gel büyüt ölümü ve doğumu aynı eksenindeki sevgimi
Salgın hastalığın öz mikrobu gibi özümde varistendin
Hep hasta bıraktın ,hep pasta bıraktın sensizliğe

Hayrettin Taylan

Sen Gidersen Ben Benden Çıkar Giderim

(a we sen)

kalpten yakalandım zor çıkamıyorum gönül hapsinden
bakışlarına tüm dünyam yüklenen özneyim
nereye baksam sen bakışı ve özümün akışı
gözlerin yağmur yağırdıyorken yağmura
ruhuna şehirler sundum aman Kudüs olmasın

(ki we ki)

her yerim karanlık karkan
gözlerin güneşim olsun
sözlerin ruhumun ekmeği olsun
senin sellerinle sürüklenecem hayata
hayalin bana resim sanatı olacak

(ve ve)

gel diyorum gelmelere benzemesin bezmi bensi alemde
sadece benim için gelinen bir gelme olsun

veve..
sana karşı sevme duvarlarım var
inan ki bu duvar üstüme üstüme yıkıldı
sevginin altında kaldım
baktın hala bakıyorsun
ama karşında koskoca bir bisitun var
ben her zaman aşamam kafını ve affını
zaten sevgim dağ gibi
zaten ben ferhadın ermişi

(wevesen)
sensiz iyi değilim artık
suclusun ve kurşun gibisin bana
yüreğime nişan aldın
ve vurdun beni tam benden
ölüyüm ama sana
ölürüm ama sana
vuruldum ama sana
yaralandım ama sana
baktım ama bana

ki we sen

utkun ve unutkan bir ceylan gibi kaçtın sanal çölüne
bura ora mı orada bura mı ora yoksa sen oralı
çok, çok şeylere dert çokken oğullandın kalbimde
ki
dün yazdın yüreğimi yazdın

bugun kıştın kayıplara karıştın
ve gidiyorsun gitmelere ve gitmemelere

Hayrettin Taylan

Sen Gidersen Ben Benden Çıkar Giderim2

gitmelerinde leylalar ölecek şirinler aslılar
git ama sevgime gel-git
kal ama aşkıma kallavi ve kav avi
ara ara sevgi süpürgesi ol duygularımın arzularımın
sonra sonradır sevgili
sonra gelir sen gelirsın sonralara
sonralar sonbahar olsun
sen benim sonbaharım ol yaprak yaprak dökül üstüme
toplayacam seni al al
sonra gel beni koynuna al al
olur bu olur ben olurun uğuruyum

olur we olursa olur

senle ben arasında
aruzlu ve özelce bir vadide
gözlerin kapalı gel
tam adres seni bulma ve yaşama caddesi
özlenenlere gidilen arzu sokağı
kalp apartmanı ve ne sen ve ben
şaşırsan yolu yüreğinin sıcaklığı ne tarafa yayılırsa git oraya
sevgi bekcisine sor
benim aşk adamım kim
sen bir harikasın
herkes tanır seni sevdiğimi herkes bilir

sen benim için cennetten kovulan cennetime gelen meleykesin
şimdi özlenen her şeyin bulutusun
buhurlarım yüceldi özyüzüne
yağ üstüme usul usul,usulünce
pahalı aşklarla değil kayıpsız ve ayıpsız özlemlerdir bizimkisi
sen beni ben olma şaşkınlığını geç ondan sonraki o ben oh ben
sensizlik yoksulu olunca bana bakar oldu güzeller
sen yoksun diye herkes yok gibi
var dediğin var ama sen varsın diye var mıyım varır mıyım onlara

işim zor,zorum zor sen venüs çölüne leylasın
benden bir ben alır mısın gitmeden

ki w e
sen gidersen ben benden çıkar giderim
gitmeler gider giderler gelir
tek gelirim belki bir gün gelirsın olacak

Hayrettin Taylan

Sen Gidersen Ben Benden Çıkar Giderim3

wevesen)
sensiz iyi değilim artık
suclusun ve kurşun gibisin bana
yüreğime nişan aldın
ve vurdun beni tam benden
ölüyüm ama sana
ölürüm ama sana
vuriuldum ama sana
ve artık inan bana

sen benim için cennetten kovulan cennetime gelen meleykesin
şimdi özlenen her şeyin bulutusun bulutların yağmurusun
buhurlarım yüceldi özyüzüne özlemyüzüme asıl bana
yağ üstüme usul usul,usulünce efil efil ölesine
pahalı aşklarla değil kayıpsız ve ayıpsız özlemlerdir bizimkisi
sen beni ben olma şaşkınlığını geç ondan sonraki o ben oh ben yeni bende
sensizlik yoksulu olunca bana bakar oldu güzeller ki tek derdimiz o
sen yoksun diye herkes yok gibi
var dediğin var ama sen varsın diye var mıyım varır mıyım onlara
bir hevesin uçarısında uçarlandı azazil uçmalarım
bi gerçek sensiz uçuyorum uluyor arzular
ama unutma ki bu yürekte mağmasın
yaktın içimi git diyemedim sana
işim zor,zorum zor sen venüs çölüne leylasın
benden bir ben alır mısın gitmeden sensiz olmayan ben

(ki w e illa ve sen we ben)

sen gidersen ben benden çıkar giderim
gitmeler gider giderler gelir
tek gelirim belki bir gün gelirsin olacak

Hayrettin Taylan

Sen Git/ Kalmaların Kamarasında Çekiyorum Sensizliğı

Bir gül dalında kurdum avuntularımı.Bülbül yuvası yaptım,senin ruhunun bensiz her şeyinden.

Bir kılıç saplanmıştı yüregime sen bensiz olduğun her saniyenin künyesinde. Failsiz fiil çekimlendi ilk görüştüğümüz kara sevdanın karasız toprağına. İşte o gün bu gündür...alışılmış tutku yağmurları yağar içimin çöllerine.Çöle yağmur yağdırdın,güzelliğinden güller açıldı.Dikenlerim sineme battı, kan yalnızlık nehrine. Yoğaldi yuğ törenlerimde sagularını okuyan, arzuların tecimenleri,ifritini alan her güzel benim kavından yandılar. Ve ayrılık yaratıldı, aşkı tam yaşayamayanların kırık dökük, viran vicdanlarında.Acılara s-üzüldü aşk... ürkekliğin köpüklerinde gitmelerine boğuldu sensiz her yönüm.Şehit oldu "keşke" lerin yakamozlarında bütün benler.Seni estirdiğin teröre lanet etti lal masallarımı okuyan her seven.Gidişinin cenazesine bütün hisli ve ayrılık yaşamışlar geldi.Gül attilar yollarına ve "unut" dediler o vefasız. Ey gilim.. hey sev gilim bir gün vefa semtinde boza içerken,seni silmeyi de içeceğim her yudumda duy ve de utan bir tan vakti ağaran aşkımızda. Sensiz yüreğim onarımda,tadilat nedeniyle her güzel bir ben alıyor.Vahşi, barbar tüm hinliklerimin sinilmişliğinde sinene efsuni ahlak ekliyorum.Gözyaşların temizler mi? Hatalarımın dehlizinde, sen çok derin kayıplar bırakmışsın.Dünyanın en derin çukuruna atmışsın bensizliğı."Seni sevmiyorum" tümcesini de Everest 'e yazmışsın. Şimdi ne yapcam... en derinden en zirveye nasıl geleceğim,yılansı ve yalansı kanatsız ummalarım.

Devrine devrine, çatladı hasretimin her tınısı tinlerinde,dinlerinde beni de al.Kutsi kavuşmalarımızda da tütsüle sensiz her anışının sılasını.Sığama çektiğim her derdi sil gülcüklerinle aşkla....

Yorulдум... Yorgunluğun hamurundan,sensizliğin ekmeğı çıkmış sıcacık.Bu akşama türlü yapacam, türlü türlü düşlerini de katarak yiyeceğim ; ama bir türlü gelemedin her türlü özlem çeşnime.

Ruhunun kayıp kuyularına attım Yusuf halimi, susamışsın çık gez kuyuları. At özlenmişliğin kovasını beni bulursun orda.. Beni güzellerin kervanı gelip götürmeden ya kana kana iç, ya da tümünden aliver al al dünyana.

Hislerimde ipi kopmuş uçurtmalar yücelir,seviyorum yazılı yazımla,kısımla hisimla.. Hayır,gelemem,sevemem bir daha varamam derken, yırtılı uçurtmam ve içirtmem Bir gece vaki kılar okunmuş özlemlerin beklemeye damlayan sızılarını. ç-ağladı,çağ ağladı.. derdimin bent derisinde.Yunus'tan bir ben arası ben sundular hular.

Bir zamanlar titrek hazlarımdan kaçan yıldızlar amin dedi her sensiz geceme.

...Bütün sevenler yalancı, aşk bir yüreğin diğerine değer vermesiyle başlamaz, diğer yüreğı terk etmesiyle, ondan uzakla başlar.b-eklemeler g-itmelerde saklıdır,aşk arası aşka gitmeler, aşka kalamara olmalar.

t-arifsiz sevilerin huylarına salıncak oldu sana bebek olduğum ilk zamanlar.Koca bir aşık yaptın.

Sayısız anlar yaşattın, yaşadın her yaşın adına beni yaşlı bir pastanın dilimleri kadar tatlıca..

Bir ömür yaşatm andı içmiştik. Bilincimizi boyatan,ağlatan koca koca laflar ettik sevilme okyanusunda.Sular çekildi,ayrılığın tusinamasi beni sürekledi üreğen acılara.Kalakaldım sen sularında.Yüzme bilmiyorum; ama sana kadar biliyorum,ya

ötesi, ya berisi, ya güzellerinde dalgasında ne yapacağım.Gitmenin kerametinde, kimimiz hınca hınç kalabalıklara boğuldu; kendini bile bulamadı yüzünde. Gittiğimiz yere götüremeyeceğimiz o kadar keder varki aklımıza kazınır hepsi de.

Sen g i t bin bir gitmenin yılan deliğine yumurtla öçlerini,sende türesin binlerce yılan gelip en tanınmış hazlarımı ısırsınlar. Acısın her senli yanımda.Ben bir hecenin siyahında saklayacağım umutlarımızı.yüreğim, titrek ve kutsanmış özlemlerin çeşmesinden akacak zelal zelal.

Alacağım sazımı elime pınar başında çalacağım senden...Sana benzeyen bir güzel pınara gelirse küçük bir umut türküsü olmak adına bakacağım ona ve tel tel çalınacağım belki onda.

Bıraktığın yanını yüzdüreğim ayrılık denizinde dalgalı ve alıngan umutlarla. Son bakışını büyüteğim gözbebeklerimin bakış annesi olarak, kalacağım kalıntılarından alıntılanmış bir sonun sunusunda. Yar seni seni anacağım sensiz her sende.

Hayrettin Taylan

Sen Gittiğin Gün Sevdim onu

bu gitkalların son dönüşünde ruhum asıldı
acıların bıçağı kesti beni benden
dönsen de ,
ben artık ben değilim

bu gece ay yok, yıldızlar gizlendi, sen yok hele ben hiç yokum
:misallerimden sancılı ağlar buluşuyor gözyaşlarıma
erkekler ağlamaz diyorumun sözcüsüyken şimdi ağlattın
:
aradığım her kırık dökük kalbimde yerin dolar mı?
arandığım anların masallarında bulutlar gözyaşlarımla maçta
amaçları gözyaşlarımı uğruna akıtmak
bir bedelin son hecesinde adın anıldı
: yalnız iki damla gözyaşı aktı
biri beni senden ayıran arzularımı temizledi
biri hani bir gün gelirsin diye sevinçten ağlayacağıma

gitme de
gel me de
ben böyle iyiyim

Tanımsız ayrık sözlerin sözlüğünde
seni anlatmıyor hiçbir kelime
la mekan
la güzeller
illa da sen diyor yüreğim
bulunmaz bir acının son adresindeyim
kime sorsan ben
yani hüznübaz bir aşkın son mecnunu
artırılmış bir hıncın son amacındasın
gidişine heykel olan gözbebeklerim kalakaldı gelmene
gelme
gitme de

bir kelebeğin vıcısında seni andı yellerim
bir gülün hışırında seni andı içimin kızılığı
bir pınarın son damlasında seni andı tüm beyazlarım
: sana kullanmadığım daha nice beyazım varken
sen kapkaranlıklarımdan bir tanesini beyaz gelinliğine sararak gittin

iki duygu karışımı kavuşmaların sınırındaydım
bir yanım sen gelirsinin kuzey yürek küresi
bir yanım zelal yeni eksenim güney küresi
ben güneye indim kıblem aşkım sıcağı o yönde
sen ortada ortanca oyunlarıyla kal alil alil
zelal bir canhıraşın sunulduğu buketli sulara
asi kadar asi, Fırat kadar zelal,aşk kadar aziz haldeyiz
gelmemenin gereksiz hali çok çekimlendi üreğimde
şimdi anılmanın magmasında
buket buket açıldı ruhumun gülleri,
bunca soru işareti içre tümlendik ay ve aşk gibi

beklensi,önemsi,hissi ve ömürsü bir tazelikle
gidiyoruz en güzel gitmelerin gelin çağına
bir ağ değil
bir bağ
bir ürek dağı
bir ceylanın ruhundaki özerk kimyanın bulunuşu gibi
içreler içi içlerin içindeki içleniş özü gibi
ben gibi
buket gibi
hasıl oldu ak bir tutulma dünyası
her an onun süzülen hislerinde şafaklanıyor gecem ve hecem

buket buket açıldı ruhumun gülleri
hayatımın her zerresinde zela Dicle akar
bense Fırat'ın yatağından melil melil aktım ona
bütün açıklarımla ve acılarımla geldim

buket buket açıldı ruhumun gülleri
yüreğimin her yeri zela sevda kokusu
ey ömür
ey aşk
ey sevgi
ey duyanlar,duymayanlar
ey ben
ey sen
bil ki bu sevda yeni sevdanın tanımı ve tümlenişi

Hayrettin Taylan

Sen kal aşk, ben gidiyorum.

Gelseydin "ben " olmazdı aşka ...

-Düşler çelim çelim gülüne sözleniyor.Kitap okuduğun günlerin mürekkep kokusu yayılıyor sevdaya.Kavruk umutlar yanıyor yüreğinin tanıdığım ilgilerinde.

-Anıların kıyılarında özlem kumlarına adını yazdım göz yaşların akıp sildi.

- Kendine çekilmiş yalnızlığın fotoğrafında kendimi sende buldum.

-Sarılmaya başladığım baş başaların en başında unuttum gidişini.

-Yokluğunun yarattığı hezeyanlarda sen yanımda yürüyor.Varlığın çoğullarıma oğullanırken beni de alıp gitti.

Yok ile var arasında sende yoktum. Yaşanmışlığın tozlu Araflarında beni cennetinden kendi ellerinle attın.

- Ben Adem değilimdim,üstelik aşkımıza gönderilen kutsi sayfeler de yoktu.

- Şeytanlar ders vermedi arzular yokuşumda. Öylesine bir kaybın ayıbında can kırıklarım arttı.

-

- Yaralar ve aşklar azabında imtihana tabi tutuldum.Cehennem ateşini kendisi yakan günahkar gördün mü hiç? İşte benim ben... yaşıyorum sana.

Satıra sığmayan sözlerin sisli katarlarını özlem silicinde son halin sığmadı sevdaya.

- Bitmeyen sana geldim.Dünümde dönen dünyanın uydusu da yok. Ay ile ayşem arasında geçiyor gecelerim.

- Senin olmadığın gezegenlerde genetik değişim geçiren sevdalara açılmak için huzur arıyorum

Ki huzur insan en büyük mayası, sen yoksan, gelmeyeceksen hangi aşk gölüne mayamı atıp önce aşk sonra huzura ermiş olacağım.

En renkli matemlerin matematiksel işleminde hangi seni çarpmalıyım,hangi seni benden çıkarmalıyım, hangi sevgini ömrüme bölüp elde kalan el güzelleriyle günümü gün etmeyi sağlamalıyım.

- Söyle hangi işlem, hangi işaret, hangi doğru, hangi açı, hangi bilinmeyen denklemler bana denk.

-

... Mutsuz ile umutsuz eken köylü bir şairin nadasa bırakılan yüreğinde hangi aşk filizi yetişir.

- Elveda diyen sendin. Gitme diyemeyecek kadar aslalarım yoktu,can kırıklarının üstüne tırla geçmiştim. Üstelik hafızasını kaybeden anların çoğullarında şeytanla arzu şarabı içiyorduk.

- Ten ile tin hiç kardeş olur mu ki? Bilinmezliğin giyotin ağzı kadar keskin bir karıştırm.

- Sen kal aşk,ben giderim dedin. Keşke aşkı alıp gitseydin. Sen gittin; ama aşk daha bebekt.Tutku sütünden daha kesmemiştin. Sevgi memelerine alışmıştı. Her gece öyle uyuturdun sol omzumun sol atışları eşliğinde.

- Daha büyümedi ki bir ömre, daha bir karnesi bile yoktu.

- Sen kal aşk ben giderim benden ...

Uğurlar ola, derin yaralar. Kabuk bağlanmayı öğrendiniz. Yeniden yaralayacak bir yarın uçurumuna kurdum hülyalarımı.

"yar fidelerim " büyür yaram ile yaranım arasında. Yarın aşk çınarı olmaya çok yarın.

Bir yarım yok diye, bir yarım yok diye sahipsiz değil sevda okyanusum

- Ben hep sevdim,ben sevme ermişiyim; ama.. en çok seni sevdim

Vuslata eren buluşmayı bilen yıldızların geceleriyle öpüştüm ay ile ayşem şahit....

- Yordamsız,kifayetsiz bir anın kafiyesiz şiirinde yalnız geliş imgesi üstüne kurulu bir manzume gibi akıyorsun.

Oysa sen ezbere bildiğim bir marş gibi dörtlük dörtlüktün, dört dörtlüktün.

- Serbest şiir gibi yaşayan, ezberlenmeyen, uslanmayan, kendine bir türlü gelemeyen benim

- Sen kal aşk, ben gidiyorum.

Hayrettin Taylan

Sen kal orda Çiçek

sen kal orda çiçek
sen ki müthişliğimin çiçeğiymen böcük böcük koptum senden
sevgimiz bu son atomlu gelgeçlerde uçarı şeytanlara şerh oldu
çıldırma iklimi beni benden ve senden kaçırdı karakışlara
bin şeytana yenik düşen aç gözlü bir arzu dervişiyim
değişmez aynı kalır diyen güvensiz bir kelebek değilim

uçuk menüsü ruhumu her dem yem olacak kadar uçarı bülbülde değilim
gelinliğindeki o beyaz sevgi kadar haklısın sevgilim
o gözyaşların akışı kadar akıcısın haksızlığıma
senin için ben olmak
senin için bedellerin bilgisi ve temiz yüreklerin süzgeciyim
Nefesimin son anı nefsimin son bombası
Hani belki gelirsin diye ben benden değilim

Hayrettin Taylan

Sen Küçük Liseliydin En büyük aşk çağımda

Gidişlerin anayurdunda gidiyordun tüm aşkları sallarcasına salına salına
bakışların ruhuma cemreler düşürüyor
artık seni sevme baharı
durgun bir geleceğin en güzel güzeli
ışıklı bir aşk sunuyorken
sen gitmekallere çiçekleniyordun
hislerin meyve verme saatindeyim
armağan edilmiş bir sevdanın
en özel sularında
sana boğuluyorum
ruhun deniz denizmiş
yüreğin bakir derinlikmiş
tam seni yaşama aşk çağındayken
sen küçük bir liseliydin
gidiyorum her gitmeye benzemeyen gitmelerimle
kefenim hislerin olsun
sen orda kal küçücüğüm
aşkımız çok büyük
amaçlarımız çok büyük
özlemlerimiz çok çok
ama sen küçük bir liselisin
gidiyorum her gitmeye benzemeyen gitmelerimle
sen özne kal lekelenmiş kalbimde
ben yüklemle ölümsüzlüğünde bitiyorum

Hayrettin Taylan

Sen Mecnun Değilsin Deme

' o kendini biliyora bilindik ithaf'

Güzelliğinin kokusu sinerdi suskun hayal evimin her görünmediğin anlara.

Seni özlerdim ruhun balkonunda mırıldardım bildiğim parçalarla.Paramparça olmuş hallimden öyküler içre öyküler sıralanırdı. Herkes bu kız çok güzel mi ki? Bu kadar yazılarında bitmeyen güzeli merak ediyoruz. "Leyla güzel miydi ki? Hani padişah merak eder,çağırır Leyla'yı.

Görünce,kara kuru, cılız,sıradan biri kız:Padişah Leyla'a bir sürü laf söyler,güzel olmadığını,Mecnun nerene takıldın falan filan.

Leyla susar hiçbir şey demez,dinler en son: "Sus Mecnun değilsin"

Vebalı aşkının doğurduğu sevilerimin masalımda düşlerinde kaybolan bir perinin senli halini yaşıyorum.Güzelliğin, yaşın,sözlerini aştım.Ruhumun denklemi olmuşsun.Uzaksın, hiç benim değilsin.Daha pay ile payda olamadık. Ben pay olarak üsteyim ve çizdim çizgimi.Sen ne zaman payda olacaksın.Ne zaman bölüneceğiz elde kalmışlara,heveslere.. Sağlamamızı yapacak anlarım susuyor ve seni bekliyor. Beni baştan ve aşktan çıkardın.Evet,çıkarmaları öğrenmişsin.Toplamaların ben öğrendin, tüm ömrümü senle topladım.Sen artı ben etmedi aşk,aşk artı sonsuzluk artı bitmeyen tutku ...

Senli zamanlarımda zam geldi anlara. Benim saatim sen oldun.Grinvic meridyenini içime aldım. Nazar dualarıyla,nazlarınla bendeki azlarınla yetinen aşkın yetimiyim.

Günahları ve gün-ahlarımı sana yazdım.Sensin beni bu hale sokan, beni bu halde bırakan.

Bir kelebek düşününde güneş açtı,içimdeki kelebekler uçtular güneşin pervanesine.Hecelendiler aşkımızı herkes izledi müthiş bir görüntü

Sözcelerimizi açık senfonileriyle eşlik ederdi gelgitlerimize.Sen gelmenin geli. Sen gitmenin gidi.Bense kalmanın kal haliydin.Kal olmuş bir ömre kavi hatta kallavi kalışlar derliyordum.

Arasöz, ara öz tümcelerle, kısa anlatılar kadar öznesiz bir yüklemdik.Sıralanış tüm duygularımızdan sıralı tümceler uzanırdı senin yükleme nota verip sustuğun anlara.

Haritasız geliş -gidişlerin yüreğine seni işaretledim, hangi güzele baksam sen şehri.

Sahi beni attığın uçurumların uçarısında ödeyemediğin öpücük vergin kurtaracak mı? Sis olup yitik hasretlere lal olan hislerimi hangi anın dağıtacak? Ne zaman güneşimden öpecek gün aşkların.Güneşi ne zaman batıracaksın gecemde? Ve o gün gözlerin güneş olarak ışıldayacak her özlediğim anların zerresine. İsimsiz bir sevi meleşine müjdelere göndermişsin.Geleceğim diye.Hapisliği sensizliği yaşayan hücrelerimde sen coşkusu.Damara kadar,katarlanmışın.

Yüreğim magma. Çıkartmaya çalıştığın sıcaklığım faylarımda huylarına geliyor.Yarın senli bir volkandır,andır, şandır bilesin.

Düşürdüğümüz umudun elmasını bulmak sen gelirken özlemlerin sularında.Ben bir merim senin mercanlarını da o düşürdüğümüz elması da buluruz.Yüreğimiz yanardağlara yanma dersi verirken olur her şey. Karartılmış aşkların göğüne yıldızlar ismarladım en güzel tutkularımızdan Paramparça olmuş ruhumun içsel penceresinden kaçıp sığınmaya çalışıyordum mülteci sevgimize. Ve sen sığınağım olurdun.Onca acının hacısı olan esrik bir benime.

Suskunluklar susamazdı sen gelince gözümde tüten her tutuluş yücelirdi alışmışlığa.

Özlemin avlusunda sen beni beklerdim,sen gelmezdin.Her akşam ilk çıkan yıldızla bakışırdık. Sanki sen gelmişsin diye diye.

Ve sen o zamanlar, aşkımıza daha yeni yıldızlar dökerdin. Gelmemenin tüm zorluklarını derlerdin.Bu dert olurdu.Ay yüzünle nazar duaları ederdiniz ay ile yakamozlarım azınca.

Ve ben o zamanlar, bin ben olur,yaralarırna merhem sürerdim sevginin merheminden.Düşünmezdik bir düşün neyi nasıl çaldığını. Olacağın kamış ve sensiz kalmış her demine demlenir dururdum.

“Her mihnet kabulümdür, yeter ki günün eksilmesin penceremden” misali visaline içsel valslar ekleyerek beklerdim.

Sen mecnun değilsin deme...Ben mecnun'un babası.Sen gelemediğine göre, hala benim olamadığına göre Leyla'nın komşusu Lecan `sın..

Hayrettin Taylan

Sen orda Dicle ben burada Fırat gel gayrı Basra' ya

Sen orda Dicle ben burada Fırat gel gayrı Basra' ya

Hayrettin Taylan

Sensizliğin en acı güncelerinde ruhumun kaf dağında kar yağıyor
Bütün benler soğukluğundan ölüyor
Güleç yüzünün gül bayramını bekliyor sevgisinden ayet okunan güzel
Meçhule giden yapayalnızlığın esrik yolcusuyum
Sana gelmenin yolu bana gitmemenin yolculuğunda yabancılaşıyor

Hey ayrılık! yıka yüreğimi tut ellerimden yık sensizliği
Sevdiğimi kara gönüllerin başkentinde bıraktım
Kırk gün kırk gece ağlıyorum yalvarıyorum yüreği taş leylime
Ey kırgınlık! acıların tüm çeşnilerinde doğan vislîna bôcügüyüm
Çaresiz
Suçlu
Mağlup
Ama hala onu seven...

Ve yaşamamın tek sığınağı Ey kavuşmak! Sebepler ne olursa olsun ona koşuyor
yüreğim
Düşlerimin her anı onla sarılmış yüreğimin mağması onla örölü ben artık "o" olmuşum
Onsuz her yer vatansız gibi kalbi atansız gibi
Karası düşmüş aşk yurdunun Gazisiziyim
Bu çağın en umulmaz silahlarında asıl onu değil kendimi vurdum yaralıyım
Rengarenk hayatın en renksiz güncüllerinde o hala yok ben yoksul

Ey Özlem! Gel gayrı yürekten su gibi akarcasına hani o sevdiğim bakışınla
Zayı ilanı veren ruhumun en kesif zamanı
Dağılma dönemi yaşayan artist sevdaşörün son kılıcı kendine saplandı
Sen yaralı ben yara bereli bin parçalı bir çaresizliğin
Gel gayrı bu ayrılık ağıtların tüm sevenlere milli marşı oldu
Gel gayrı sözü bağrıma saplama beni ölümüne bağlama
Gel gayrı sözün sözü tükendi ben tükenmişliğin kör gözü
Gel gayrı sızım ol gözüm ol sözüm ol hep özlediğim hep seveceğim ol
Gel gayrı ölüm ölüme yakın sen sana ben benden uzak
Gel gayrı tüm ümitlerimin hatta yaşama okyanusumsun
Gel gayrı hatalar hatalara hat oluyorken kapat bu hattı
Gel gayrı bilenmezliğin bilgisi sensizliğin ilgesiyim
Beni bana yoldaş eyle.
Sensizlikten öte, ne acı, ne ölüm, ne hayat tanıyorum.
Tanıyorum tanıyoru ve seni tam tanı mıyorken
Gel gayrı seni ömürlük tanımak mutluluğunu nail eyle

İkiye ayrılan ırmaklar gibi sen orda Dicle olmuşsun
Ben burada Fırat ama içi kanayan ve birazcık suçlu
Oysa Basra (evin) iki ırmağın en güzel yeri
Gel gayrı evin tozları bile seni
Bu evin her şeyinde bin sen çıkıyor gel gayrı
Ayrılığın sıfırından eksilere ekşilere sensizliğe dahası bensizliğe koşgeçenim

Her an bin volkan içimde depreşiyor faylarımdan sana sevgi ve pişmanlık

Ey ayrılık! Yolun kim bilir kaç mevzi ve bana nişan alıyor her şey

Böyle gidişlerde yürekler ne kadar biçare ve pervasız

Ve hayat ne kadar hayat acılı bir sevda yanında çankırı

, "nereden başlasam kanamaya? " sondan başa mı? baştan sona mı? Ya da sana mı
o ilk kaybediş... o ilk gözyaşı...o ilk kırılma ... o ilk af... o ilk sen... nerdesin

İkiye ayrılan ırmaklar gibi sen orda Dicle olmuşsun yüreği elil elil

Hayrettin Taylan

Sen Şairine Gülümse-1

' o kendini biliyora'

Gelme, hep şair kalayım, hep sair yazayım, hep ve şiirle kalayım. Sözlerini amentü olarak okuyayım aşk pınarlarında ruhun abdestini alırken.

Sen ürkek ve küçük ceylandın sevda kıyılarında. Tutkularıma vurulan minik dalgaların beni istila eder, dururdum. Sularına karışan suyu olarak gelirdim. Ab-ı hayattan sana arş-ı alaya ali sevgilerimi sunardım. Ve sen kaçırdın ne kadar uzak varsa bütün tuzaklarımı da çalarak... Bense aşk denizinde acemi bir yüzücüydim. Boğulmamak için çırpınırken yüzmeyi öğrettin bana, aşk içinde aşka... Sonra koskocaların bir dalgayla kıyılarıma vururdu, alırdı beni tümünden. Dünden ve her andan kalanlarımı alır götürürdü. Sularına akıttığın gözyaşların da eklenince taşırdım başlardım sana soneler yazmaya sinemin en derin kalemile. Senin denizindeyken çok çesurdum, sular seller gibiydim sularına ve aşklarına. Saklı yüreğinde saklı bir kent olmuştun. Yalnız ikimiz sözde biliyorduk.

Oysa suların aktığı her yere söylemiş kumrular... Sevmeyi öğrenmişim sevmeden, korkmadan ve saklı yüreğimi sularına sermişim utanmadan... Ben her şeyi öğrenmişim, sensizliği bir türlü öğrenemedim kafam almıyor, yüreğimin süzgecinden geçirdim seni o da almıyor, almıyorum sensizliği... Sensizliği öğretmedin beni başka denizlerde yüzmeye ittin. Şimdi bu tuzlu, şimdi bu buzlu, şimdi bu nazlı denizlerde sensizliğe nasıl yüzeceğim...

Sen şairine gülümse güzel çiçeğim. Her an gül koksun yüreğin. Gözlerin sevdanı lal etsin sözlerin kal kılsın sözlerimi. Sen gülümse şairine...

Har koksun gülücüklerinden arta kalan bütün artırılmış özlemlerimden. Hüzünlerimi sustursun gelişin ve beni benden alışın. Yeni şarkılar söyle mutlu, umutlu aynalarda, taran ve aran benimde... Çilesi dolan hayatın dolambaçlarında bağlarını oynasın melekler. Sen şairine gülümse... Varsın gidişlerin kanayan yanına senli yanlarımin yangını. Küllerinden zevklerinin tozu havalansın aşka. Gözlerinden damlalar akmasın. Huzurun takvimlerinden bir bir beni söküp oku ve yaşa...

İçimde klorlanan sensizliğin taşını düşürsün gülümsemen. Böbrek yetmezliğini yaşayan her aşına gelişinde düşsün taş sevdam. Talan olsun ve yalan olmasın asli aslı-lılığın.

Sen gülümse şairine... Şiirler yürütsün tutku gemimizi. Herkes erisin sana yazdıklarımda...

Sen gülümse gül bayramında kıpkızıl kavuşmaların süfli ve hisli akışında... Ben hüznü akıtayım, terk edilmiş eskiz pınarların kuruyan çeşmelerinde... Bir testi de benim uğrumda kıran son gidenin bütünlerini benden silen suya giden aşka giden güzeldiri oyna içimde, dışımda, yazımda, kışımda, harımda, narımda, zarımda zararımda ve de sende...

Hoyrat rüzgarlar saçlarını estirsin dalgalandırsın savurgan saçların ve benli açların...

Sen şairine gülümse...

Bir ömrün sabahına kadar açıl, yalnız yanımda saçıl güzel çiçeğim...
Ben nadasında kaldım bunca aşka ürün üstüne verirken.
Her an mahsul gagalayan, aşk öten bir bülbülün son şubesiyim. Henüz dinlemedin
benden bendeler...
Hüzün şarkıları mırıldar dudaklarım usulca çöl rüzgârlarına benzeyen esişlerdeyim.

Sözlerin amentüm olurdu olmuş, olmamış henüz benle doğmamış sevdalarda.

Tuti terennümlerin dizilirdi dizinde aşk çöktüğüm her gelmenin kavisi. Kavlarımı
büyüttün, kibrit çöpü olan olmuşlarını çıkıver. Yansın, yakılsın sevda ocağı... Önce
sensizliği pişir, yanına ikimizden bir tatlı yap, yardan, serden, ardan ve bütün
kavuşmalardan da anlamlı olsun.
Gelme, hep şair kalayım, hep sair yazayım, hep ve sana... ruhumun kulesi... aşk
zindanımın Leyla'sı...

Sen gülümse şairine... Bir ömrün sabahına kadar açıl, yalnız yanımda saçıl güzel
çiçeğim.

Hayrettin Taylan

Sen yağıyorsun

gözlerin ela ama kalbim bela
"keşke gözlerin yağmuuru yağdıracak kadar özel olmasa"
şimdi burda yağmur yağıyor
sen yağıyorsun
sözlerin yağıyor
gönlüm toprak
içimde sen bereketi

Hayrettin Taylan

Sen(a) nlarsın

'henüz aşk dersine çalışmamış ruh öğrencime'

Sözlerin sesli bir kitap gibi sevginin aynasında ruhu tarar
Ellerin huzuru alkışlayan temiz bir sevginin bebek halidir beni arar
Nedenlerin tüm edenleri imkansızlıklarının kilidini kırar ve sen olursun
Adın kalır,sevgin alır beni okyanusuna gözlerden uzak ruha yakınla

Hayrettin Taylan

Sen, Denizinde Sahi misin Yoksa Mahiyi Ahu musun Gülhar

"Sen, Denizinde Sahi misin Yoksa Mahi -yi Ahu musun Gülhar

Molaları bulutların geçmişinde arayan erinç bir bilgeyim.
Ta ki sen tüttürülmeden nefsimin yakınlarına. İlim aşka yenik düşler sundu bu sefer.
İlim diye sözlerini okuyup durdum. Hislerin yandaş oldu sislerime.
Gelgitleri üşüdü hilal yüzün yansımazken mahremlerime.Na mahremlerine mahreç kalıplar yazdım.
*Sevgilim kimse beni anlamıyor mu sahi?
-Bu yürek sızılar çok mu dalgalı anlam yüklüyor. Senin kadar çok mu manidar ifadeler uçuyor bahtımın defterinde.
-Sahi sevgilim sen sahi misin?
Bazı yürekler çok sınanır acep ben sınanmışlığım samsası mıyım?
-Gerçekliğine dil -i pejmürde oldum.Topla beni gülücük seherinde.
Tanlarına yangınlar ekle, yanlarına senler sun. Suna gibi bahtın olmasın, ben yaşıyorken milyon kez.
-Dönüştü yanaklarının kırmızılığında alan kızıl günler ücrasıyım. Mecralarım icra ediyor sensizliği. Dil dil çalınıyorsun ta benden, ta unutulmadığın ilk ve son benden. Bir hadise olmaktan çıktı içimde okunan sevi hadislerin. Kutsi ile bensi bir arada kalmış kalmışlığım.
-Sırasız, çırasız, çaresiz, çerağsız, fütursuz, kalakalış mektebindeyim.
-İlim yakılmış, aşk saklanmış, yalnızlık felsefi kitaplardan çıkartılmış, sen varken her sabah söylediğim sözler yasaklanmış.
-Güzel kızlar okula gitmeden ben üniversitesinin diploması verilmiş.
Ay'ın sen yüzü kapatılmış,güneş tutulması bizim yeniden tutulmamıza kadar ertelenmiş, sevi bir anayasa anamın göz yaşlarından sonra yapılmaya başlanmış,sürrealist imgelerin sihrini bırakmış sensizliğin sihirbazları. Özüne yüzüne bulaşmış bütün imkansızlıklar sızılarını bırakmış.
-Sen sen yine sen demiş diyemediklerim.
-Ben `densin demiş aşkın ilmi, sensizliğin filmi.
-Anneceğim, şu yavrun çok çekti bu aşk sonsuzluğunda. Sen rahat ol, sen içini ferah tut ki kavuşmalarımızın kavuştağı susmasın anneceğim.
"A gız senin de adında Nazik
Ak kollara da tak bilezik
Sen orada da aman bize yazık"

Hayrettin Taylan

Sen_den Nef_Ret Ediyorum

Sensiz beyazlaşan saçlarımdan kara haber var.Biraz kendim gençleşiyorum.

-Neden nedir diye sordum ?

-Sorgulayışın aynası dedin.

Gülünde kızıl kıyamet koparan rengin enginlerin lirlerim artı. Felsefi lirikalar yazdım yazgıma. Likalarımdaya leyli hecelerin uzar beni sana aklar balballar.

-Ateşimin sıcağında kavruluyor sensizlik. Yanıp yıkılan bakışının ışığında teninin beyazlığı yok.Nef çalışıyorum, ret alıyorum, Nefret ediyorum sen -ve den.

-Ceviz işlemeli tütsülü hayallerimin kokusu,gelemeyişlerine siniyor.

Gayrı seni unutmaya dersine gidiyorum.

Ders- bir: İyi ders, kötü giden tersler için

Ders- iki: Kader mi yaşadıklarımız yoksa ettiklerimizin ders veriş mi?

Ders-üç: Sen,ben, yeniden gelişe troykalanen mistik isteklerin özeti..

Ders- dört: Dört dörtlük aşk,insan, yaşam, erkek ve kadın var mı?

Ders- beş: İnsan beşer, insan şaşar...

Ders - altı: Altın işlemeli değil yaşam, anı,şanı, kana dokunan canı, ruhta kök salan aşkı, çok isteyişi, huzuru, sağlığı, güzellikleri yaşamaya çalışma ülküsü en büyük altın...

Ders- yedi: Yedi renk, yediveren, yedi kıta, yedi bölge, yedi şehir Ankara dahil.. yediden yetmişe her şey insanın şifresindedir.

- "Yedin " bitirdin beni.

Yaşanmışlıkların Çin'inde kalabalık özlemlerim var.Çin Seddini gittikçe büyüyor, Metahan olsam ne yazar. Sen ağıtlarını yakıp gittin.

- Sen Manas yaptın acılarımı. Mitik ve epik değil çırpınışım.

- Benden Alp Er Tunga olmaz, bana ağıt yakacak yüreğin olmadığından.

İskender'i yenen "Şu " olsam ne yazar. Haçlıları yenen, hiç yenilmeyen Selahhaddin Eyyubi olsam ne yazar?

-Kudüs 'te namaz kılamıyorsam seninle,el ele kapalı çarşıda tütsülü bir hediye alamıyorsam nefret de nefret ediyorum.

- İliklerime işlediğim sözsüz bakışların mumyalandı. O ağlayışlı bakışlarının filmindeyim. Acı acı işleniyor içime...Çok nadir de olsa ağlayışlarını derliyor eskiz dünyam.

-Giderken akıttığın son damlalarını hangi selim, hangi elim, hangi elemim temizler ki?

- Sonsuz bir tutku diledim, onsuz yaşayamam dedim kendime.Kendi aşkını zehirleyen kobra olma acısını kent ormanlarında yaşayarak anlamak zor geliyor. Aşk ormanına aslan olarak gelmek, ürkek bir ceylan gibi kaçışını görmek varken. Sonra kuzu kuzu senle gezmek, senle kav olmak aşk gecelerine varken.

- Bronşlarıma sinen soluğun da yok, yoklar da nefret ediyorum.

- Sol yanında soluğum olmak, sen olmak, ben olmak, aşka aşk olmak, yaşamak yaşamayı, yürümek huzura, güvenle,ilgiyle, anlatılmazlarla büyümek hayata. Rabbim bu da hayal olmasın..

Çok tan seçmeli bir hayal değil. Aşk şıkkı belli. Soru kısa, cevap net; ama sonucu bin bir gece masalına benziyor.

-Kaybolmak, kaydolmak, yücelmek,yüceltmek, yüreğine.Susmak ve sevmek ...

Tiryaki olmak tutkularına,kumruluğa kur dersi almak. Kalmak, kalıntısı eskiz medeniyetlerin kutsallarına aklanan olmak.

-Olmak ama yanında ...

- Bakmak ama karşında...
- Tüketilmişliği süzmek, öylesine değil, ölürcesine senin olmayı istemek.

Baktığın derinlikte derin sevgiler emmek ,etik ve efsun duruşlarında
Hep derin kalmak seninle..

- Göremediğim berraklığın en beyazında maviye çalmak suya. Suya mavi olmak mavi gözlerin eşliğinde.Suya su olmak, sevinçten akan damlalarınla. Dalgalarla,algılarla ele ele olmak köpük köpük eridiğim sende.

Sözlerinin dokunduğu hatırlarda kalmak, dokunmak yine senden kalanlara.

- Rujunun başlattığı gündüzleri yeniden yaşamak. Ruznamelerimle ,ruj namelerin arasında ara olmak ve arılanmak çiçek çiçek dünyana.

- Zincirlerimi zenci heveslerinde kırmak, can kırıklarını onarmak ve sevgi zincirine tamlamalar oluşturmak...

- Biraz sen,biraz ben olmak, nefretlerimi imha etmek.Senden nefretleri naftalin yaptığım son demin deminde yudum yudum seni beklemek
- Biraz sen,biraz ben kalmak aşk için Vavsu....

Hayrettin Taylan

Sende Kalmanın Çevrimiçi Çürüyüşü

uyuyacağım sevdanın dehlizinde uyandır lütfen !
Gitmek yitmenin kalakalış dansını sunarken
yadırgıyorum sensizliği, her yerde, her yerde uyuyamam
omzumda izlerin var, yüreğimde sızıların alem farikasında sözlerin
gidemem, gidemem, gidemem senden

belki bu yüzden aşkına okyanuslar uğurladım
belki damlalarını ayıklar diye
ıslanayım, uslanayım, yeniden seveyim diye
sevdiğim , sevdiğim ve hep sevdiğim sensin diye
dönüyor cemalin dünya yerine
kalıyor ay yüzün ay yerine
yanıyor şemin sen yerine
eriyor diyemediklerim ben yerine

kaldığım bu isimsiz yaryüzü sensin
kara bahtıma vuran tanımsız sevda yunusu sensin
suyumu ateşe kardeş kılan damlaların özü sensin
türeme yapan kalbimin eklenti ruhu sensin

bağışla beni aşkının kurbanı olarak kimsesiz sevdamıza
gözlerimden aşkı oku, çok şey öğreneceksin
özlerimden aşkı öze, çok şey seveceksin
sözlerimden aşkı yaz, çok şeye yazılacaksın

birak gitsin, içinde nefretleri pazarlayan azazili
birak gitsin, gitmeleri sana sunan Suna süretlerini
birak gitsin damlaların sızılarımın sunaklarına
birak gitsin bırakılmayı, kalmak yüreğinde hazineyken
birak gitsin gitmeler, sen kalmaların özüne dünyayken

Hayrettin Taylan

Senden Sonra Gidiyorum

Vicdanım kuruyor sensizlik kumsalında
Kum kum gidiyorum senden defolu sözlerinle
Kırık bir mazinin mahyasında yazılır adım
sensizliği mayaladım yeni aşk şehrine
içimi kavuran tutkun bitti
gönlüm hasret duvağını saklamıyor
attım seni vazgeçilmezliğin kuyusuna
gözlerimde seni unutan ışıkları birikiyor
yar derinliğinde görürsün
ahlarımın senfonisindesin
acılara sarılmış bebek gibi yastığına sarılmıyor bu yürek
unuttum seni
unuttum kendimi

durulaniş atlasındayım özümdeki duruşumla
bakir heveslerim akar nefret sahiline
bir sevda kayasıyım eritemezsin nikotin sözlerinle
üşüyorsa bu yürek kışından değil, yeni yaza hazırlığındandır
gül koklamaya büyüyen kızıl arzular ermişiyim
damlası aşka sel olan sevdaların gün görmüşüyüm
sen bir yaradan başka aşk olmayan kör Leyla'ydın
sensizliği aşırıyorum yeni sevda sularında
yıldızların dudak ucunda ıslanıyor tutkum
zemherilerini karanlık özlemlere devredip
gelgitli bir kavuşmanın telindeyim
beni çalıyor güzel
beni sarıyor güzel
beni ben ediyor güzel
dudaklarımızın bestesini söylüyor ten hecelerine
seni anmıyoruz bile

kırık hüznlerin pençesine yapışan yavru ceylansın
yüreğindeki kimyana güvenip durdun
seni unutmanın düğmelerini tek tek çözdüm
beni sensiz ve çıplak görüyor güzel
huzuru gagalıyor aşk ve seni unutuş
güzel anları desenliyor aşk ve sevilmiş
gidiyorum senden, defolu kalmalar sen de kalsın
gidiyorum senden def ol demek imiğinde kalsın
gidiyorum senden belalar sarmadan sevdamı

Hayrettin Taylan

Senden Bir Damla İstedim Denizi Değil

Ben dağlarında akordu bozulmuş şarkılarda seni çaldı felek.Heder olmuş çiçek zevkimde ruhunun mezarlığına sevda taşı oldum.Üstüne senin sözlerinden “ bu aşk beni çok eder” yazılı.Azrail’in sırat seyrinde Deli Dumrul oldum. Bir hatanın bedelinde,bedelin ederini aradım, hiç kimse can havlini sunmadı yalnızlığına. Gidiş köprüsünde bir damla istedim senden,içten benim yüzümden akıtılan iksirden öte ceylanın yüreğinde aranan kimyadan öte,ferhad’ın ırmağındaki sudan öte,benden de öte,senden bir damla istedim,denizleri değil nar- ı deryam. Ahların senfonisiydi içimizde bestelenen,kimsenin kazanmadığı hataların otağında mazlum bir ceylandın sen.Bense uslanmaz,arzuları paslanmaz bir kaplandım.Kaplamıştım seni ve sensizliği Pençlerim ormandaki her güzel yüreğin savurmasında.

-Pusularda haince vurulduk gibi.Oysa yazgının defterini yırtmıştı hayat,bir sınavın tuşlarına basılmıştı. Online kayıpsızlığın görünmeyen haritalarındaydık. Bir tuştan öte düşlere taşındı anlarımız. Benim mürekkeğim senin yüreğinden alınma ve mektupların genç kızlığın gibi öylesine duruyor durulanmış vicdanımın arşivinde.

Bin bir gecelerin hasret yüklü kervanları beni anlatır sana, bu yüreğin içindeki sızılar bir ömür seni mutsuz kılar.

Tayr seslinir sana:” Dünyada şairden öte seni bu denli metafizik ve sosyolojik seven hiçbiri olamaz. Bunca büyük sevgiyle sana ağıtlar yazan birini uçurumlarında bırakıp, uçurumun sonundaki şelalelerin toprağında hiçbir zaman mutlu yaşayamazsın. Bu sevginin ahı seni bir ömür mıknaş gibi çeker,sızılar süzülür can kırıklarında. Mutsuz yeni beyaz sahillere açılacaksın.Oysa,gideceğin hangi liman olursa olsun kaptan yine erkek... Ki gideceğin erkeklerin çoğu gemisini bir kez batırmış olanlardır. Batan geminin malından aşk arayacaksın.Paslanmış dudaklarda arayacaksın öpücük resmini.Sen Yusuf’un kardeşi değilsin ki kuyulardan çıkıp senin yanında olsun.

Senin kardeşin Hüseyin’di gülüm ...Ki Hüseyin Kerbala’da öldürelili çok oldu. Ki Hasan senin büyük dağındı. Bense Fatma’nın gözlerinde tanımıştım aşkı bir Ayşe’nin bütünlerinde yaşadım hem aşkı, hem ayrılığı...

-Bekler durursun,ekler durursun. Bakışların vahamı arar, ahlarım sonların kadar kederci değil.

*Takılır vazgeçişler boyalı duldalarda... Benim vaham ahlarımı gibi susuz, suçsuz... Barışmanın kilometrelerinde huzurun periyotlarına göz at Ezberlerimi söylersin en hüznü şarkılarından daha iyi gelir inan.

Tenindeki sahip ruhu arıyorum,çağrılar ağırlarıma tazeleniş oluyor.Ürüyor bende senli özlemler.. Doyumsuz öpüşlerle sarmaladığın geçmişimde bütün dili geçmiş zamanların dili tutuluyor .Sevdaya tutarsız ve faturasız saf kalışların kavli doluyor sensizliğin kavmi beni tanımıyor işte bu yüzden yalnızlık zor gelmeye başlıyor. Tanıdık bir çığlığın düşer yakamoz ısıltılı göz pınarlarından oluşan Göleçine.

- İşveli bir meltem eser, beni saçlarına dokundurur hayat.Korkulara salarsın kentlerimi, tek korkum vardı seni kaybetmek. Şimdi hiçbir korkum kalmadı bilmelisin.

- Yüreğinden, isler yükselir ben merkezime sızır yok oluşlar.

Ararım seni metoorlarda,kraterlerinde iki damla gözyaşın beni hayata bağlar.

-Bir yanım Antartika,bir yanım hiç sönmeyen yanardağ, bir yanımda Kevser ırmağı akar,bir yanım da maalesef şeytan vadisi. İşte o vadiye vuruldun benden iki kez. İki dişi kurşun yedin benden.

Vadilerimde kırılır sevda kristallerim, sonsuz bir acı kapatır geleceğini,aşksızlık ve ışıksızlık tünar dünyana. Söylenmemiş, bakire pişmanlıklar sunsam da, yüreğinde

canlı kalan dişi kurşunların fotojenik sızısız zor silinecek biliyorum ahu gözlüm.

Ben senin için denizler,ceylanlar ülkesini seçtim ve bu sevdanın fiyortlarında nazlı bir koy seçtim.Dualarım, gökle özdeş beyaz bulut oldu.Dilimde ayrılık nehirlerin yeni türküsü gözlerimde bir damla,senden de bir damla istedim bir deniz değil ahu gözlüm.

-Ağlamak da yaşamdan sayılır,benim ağlamam yaşamdan sayılmıyor ki yoksun sonsuzluk sahilimde.

Hayrettin Taylan

Senden sonra "Ben"'den Sonraların Kırık Aynası Bennara

-Sensiz olanlarım ç'oğullarını dert ve aşk mektebime gönderiyor.
Ali'yi yitirmek kadar değil gidişin; ama ali bir canhıraştı .

-K'adinım.

-İçimde oğul yapıp bal yapan şu sevdanı da al götür. Madem gitmek moda sizde. Al beni de götür gitmelere. Şimdi ben kime gitsem seni soruyorlar. Menzilimde periler zil çalıyor hazan.

-Can bankında oturmuşum. Dertli bir türkü dinliyorum.

"Bu gece buralıyam (Aynalım)
El vurma yaralıyam (Aynalım)
Gitti yarım gelmedi (Aynalım)
Ben bahtı karalıyam (Aynalım) "

-Yüreği yaralı kanadı kırık bir serçe gelip aşk pencereme konuyor. Gagasında senli bir damla. Gözlerindeki yaşlar demek kuramamış.

-Ben sana ve aşkına o kadar susamışım ki serçenin getirdiği damla derya oluyor s'ellere karışıyor sevdam.

-Akan sele sır vermişsin. Yakan ateşin sıcakını tembillemişsin.

-Gidin kara bahtlının vicdanında mumyalarımı eritin. Aksın şair.

-Kokum sinmiş zaten onun sinesine.Beni unutmamak için y'ele rengarenk kıskançlıklar estirmişsin.

-El ele dolaştığımız günlerin fotojenik demlerini çıkarıp yollamışsın.

-Her adımımız yazılı bir kader gibi öylece duruyor. Yine dertli bir türkü dinleyip senli her şeyi yakmaya çalıştım. Anladım ki kendimi yakamam.

Ben arası sen, sen arası ben ikilemelerinde içsel özümün öbekleri ulanır yarama. Ne olmanın ol vaki yaşamlarında beni anlayamıyor hiç kimse.

-Ben ki aslımın özetindeyim. Tinlerimde arta kalan yaşa artıklarını aşk kuşlarına sunuyorum.

-Ne için ben?

- Neden sen? Hep aynı sızılarda kalınır mı ki? Bir hastalıklı mı bu yaşamsala saldıgım senli izler.

- Sazım çalınmaz mı bam telinde aba yelinde.

Seni sevmeye kurulu bir saat miyim ki? Akrebimle yelkovan arasında b'aşka ellerin zamanı geçmez mi ki? Katip arzu halimi böyle mi yazar. Ya da saplantı mı ya da rastlantı mı? Nedir binleri aşan bu can yazıları?

-Cevabını yalnız ben biliyorum. Ne sen, ne de senden sonra ömrüme bahar olan. Yazmak benim can ve aşk katığım.

- D'inle bensiz yaşadığın yalnız sarkacında. Kendine gelişlerin can ağacını ağaç kakanlarım delsin.

Yüreğimdeki delik deşiklerini görürsün oy havvar! ! !

-Kalp gözüne de bir gözlük tak ki özümü daha iyi göresin. Sol yanımda yanan çırpınışların dili anlarsın belki.Dilimde yarım bir şiir, yaz yaz bitmiyorsun.

-Gözün gördüğü, gönlün yandığı,elin değdiği, aşkın kavurduğu seni silmenın silgisini kullanıyorum.O kadar çok şey yazmışsın ki bahtımın defterine sil sil bitmiyor. Yeni bir aşk defteri alacak kadar zengin değil gönlüm.

-Dedim ya sen ve sensizliğin fakiriyim. Dileniyorum senin yolunda. S'onsuz

kuruşluk sevdandan gönül heybeme bir dirhem atmanı bekledim belki.Belki de hiç beklemedim.Çelişkiler hamalıyım.

-Yazıyorum dilim almış gönül defterinde yazmaya. Ya da ben acıların çocuğuyum.Küçük Emrah büyüdü ben büyümedim.

-Ne fark eder ki aşkının küçük çocuğu olarak kalsam. Herkes benim acıklı filmlerimi izlesin dize dize, söz söz,şiir şiir. Gözü yaşlı, dertli herkesin can ve aşk çocuğu olsam. Benim de oyuncaklarım sensin.

- Dünya alem görse ne olur ki. Sahibine teslim edilemeyen onca yazının ortasındaayım. Aşk ile yeni aşk arasında beni tarıyor huzur ve hüzün. Bir yanımda hüzünün Çin Seddi, bir yanımda huzurun Taç Mahalı..

-Şah Cihan ile ortak paydalarımız o kadar çok ki...

"Şah Cihan eşinin ölümünü takip eden sekiz gün boyunca yemekten, içmekten kesilmiş, hiç odasından çıkmamıştı. Dokuzuncu gün dairesinin kapısını açıp dışarı çıktığı zaman saçlarının bembeyaz olduğu, iyice çöktüğü görüldü. Duygulu, gerçek aşık, vefalı hükümdar, ölünceye kadar kalbinde yaşatacağı sevgili eşi için bir türbe yaptırmaya karar verdi. Bu türbe saf aşkı sembolize edecek şekilde güzel, iç açıcı, aynı zamanda muhteşem olmalıydı. Bunun için dünyanın en büyük ustalarını bulacak, hazinesini, bu esere harcanmak üzere onların emrine verecekti. Bu amaçla İstanbul'dan mimarlar istedi. Mimar Sinan'ın öğrencilerinden Mehmed İsa Efendi ve ekibi idi."

-Benim beyazlanan saçlarımı, çökmüş dünyamı çok görme. Şah Cihan kadar şahlanmış mir sevdanın binlerce yazıtında sen varsın. T'aç (Ma) hal'im çok görme Bennara.

-Bir,ikinin; iki, birin öncesine ve sonrasına çok yazgılı.Bu yüzden ikimiz olmaya şifreli bu yazılışların sonunu kim görmez ki.

-D'eğersiz bir koşucunun yoldaşı değilim ki. Çaresiz,can paresiz yitip gitmelerin sonrasızlığının önsözünü yazıyorum.

-İki ayrı kavuşmanın kavuştaklarını yazıyorum.Türküler dile gelmese de.

-Sürgün .

-Melâlili.

-Hicrani. İşte türkülerimde kullandığım mahlaslardan yola çıkarak anlarsın can dilimin sözsüz yazılışını.

Hayrettin Taylan

Senem

9.yaşın kutlu olsun şiir yürek

Sevgi aynası bu gece üşümüş dağlarına
Eskimez güzelliğinle kayıp düşlerin yeşerir orda
Neşenle şarkılar okuyacak huzur ve sevgi
En güzel iyilerin eteklerine adın yazıldı bu senem
Mavi hayallerinle tüm yaşama bağlı damarlarımızı

Hayrettin Taylan

Seni bekliyor sen

Yüzündeki gülücükler ekseninde dönen bir tutkunun lokmaları gelişlere direndiğinde ve yüreğine asla söz geçiremediği bir yılan deliğindeyim.

Gönlümü soktum, yılan bile ısırmadı ...Bir yılan çıkıp acılarıma benimi doladı,gel sürünen acılarınızın panzehiri olayım...

-Sordum yılan:- Neden beni ısırmadın?

Yılan:- "Siz insanların yilandan korkmam,yalandan korkarım diye sözünüz var. Oysa baktım senin aşkın yalan değil, senin aşkın bu asrın en büyük yarası,içindeki acılar kanını dondurmuş.Seni ısırsam zehrim kanına karışmazdı.Üstelik kanın beni öldürürdü.Ayrılığın pıhtısında alyuvarların resmi uzaktan görünür. Benim işim ısırmak da değil, zaten.

Siz sevdayı yaşamayan, siz hayatı zehirleyen insancıl yılanlardan neden korkmuyorsunuz ki...Sistemin yılanları her gün sizi zehirlerken, yapmacık sevdalarla aşk zehri yayanlardan neden korkmuyorsunuz.

- Giden dişi bir yılanmış meğer, sen ömrünü,sen bütün dünyanı, ruhunu ona adamışsın. Bir kadın ancak böyle sevilir, anlatılır,dilenir.Sen bunları yaparken, o nerde? Ya da hangi erkeğe zehrini akıtmaya çalışıyor. Kim bilir başka hayatlar peşinde,kendince mutluluk bulacağını düşünür.

- Senin yaran burada kanarken, sen burada ona ağıtlar sunarken, aşkınızın cenazesi daha kalkmadan başka eller huzur mu getirir. Ki onun işi daha zor, elenmiş erkeklerin aşk kulvarında olacak, yarası ve amacı açıktan görünen erkeklerin dünyasında yeniden yeni yuva kurup mutlu olacak ...Ki senin ahların tesiri hiç mi onu etkilemeyecek.

- Yılan konuştu, ben nemli bakışlarla süründüm yoluna...Konuş yılan kardeş diyemedim, sanki içsel bir filozof,sanki seni tanıyor.

- Ya da sahi sen gideli görmedin yılan mı oldun? Beni bir ömür ısırmıştın,zehrin yüreğimde arşiv,sevginle büyüyor her şeyin.

Isırmadın anladım, zaten bunu ısırmıştım, bütün zehrimi akıtmıştım yeniden ısırmaya gerek yok ... Taş kesilmeni beklerken gidip yılan mı ya da yalan mı oldun.. Kimin ördüğünü bilmediğimiz yeni hayatların nakışındayız. Senin desenini benden çaldılar. Hangi ruha nakışlanan benden izler göreceksin.

-Kimin yüklediği anlaşılmas acılar tırında yol uzun, kaptan içmiş olmalı hız sınırını dinlemiyor,beni sensizliğe taşıyor.Yüküm ağır, hava senli ve sisli.Göz gözü görmüyor, ben seni çoktandır görmüyorum. Bu da hayat, bu da sevgilim. Buna da şükretmek gerek.

Fırtınalara göğüs gereceğiz gerdekli gündüzlerimiz de olacak yüreğimizdeki yontularla henüz açıklanmamış sınav sonucu gibi hayati önem kazanacağız.Umudumuzdaki isimsiz ruhundan sağıp, göğsünde emzirdiğin zamanın kıvamındayım.

-Çiçeklikten çıktım, artık hazanlarda yenilen ali bir meyve oldum. Çok sevilen, çok revaçta bir meyveyim. Beni yemek isteyen güzeller, alıp dişlediklerinde, dişlediklerinde bir de ne görsünler.Her meycemin üstünde senin adın yazılmış.Senin tadın işlenmiş,senin nazın eklenmiş, senin güzelliğin akmış, senin gözyaşlarınla büyümüş.

-Sen olsan böyle bir meyve yer misin?

-Hani sen çabuk bulursun birisini demiştin ya... İşte yüreğimi n fotoğrafını çektim sana yolluyorum. Kalbimin fotokopisini çek, bak göreceksin,orda senin dışında yazılmış,azılmış başka güzel yok.

Kelebeğin gözbebeğinden bakıyorum hayata,güneşe öyle akıyorum bu da sevgimizin minimize olmuş bekleyiş risalesidir.

Kanadında umudu taşıyan süslü bir kelebeğin ömründeysen desem inan ma,ya da bir gülün en canlı, kıpkızıl yaprağında seni anıyorum dersem de inanma...

Kısa bir ömrünün olduğunu rengarenk bir renge bürünür müydü, solar mıydı gül, susar mıydı bülbül. Hiç düşündün mü şarini,bütün bu cümleleri nasıl yazıyor.Şuursuzca yazmadığım açık değil mi? Yürek kalemimi susturmaya çalışma nazlı kele_bebeğim.

Gözlerinin nemli sızısındaki tuvale, aklanışın fırçalarıyla gelişin halini çizdim.Dokunup, işte dünyayı yeniden yaratmanın mutluluğu budur dedim. Ölümsüzlük iksirlerini kaynatan, kanayan ve bizi anan aşk bes dedi(yeter)

-Hazan kovmuşsa yaşananları hala aynı eksende başka kutupları tığla örmenin faydası var mı? Yalnızlık adamı ördüğün dantel kapatsın. Yeni mevsimlere açık tut kapını,..Biraz dalın tomurcuğa tutkun olduğu akışlar gibi hayat bakalım.

-Arının bal için çiçek çiçek dolaştığı, uçsuzlarda uçur beni,her atın özgürlüğe dört nal koştuğu kavuşma yarışlarında yarıştır beni sana gelişlerimle.

Demirci örsü döverken,sen kaçınılmazları, sen hatalarımız, sen kırılma anlarımızı dövüdür.Paşlanmış geçmişimiz dövülsün, sonra ustaca bir kapı yapıp boyansın.Üstüne bu kapıdan yalnız kumrular girebilir yazılsın.

-Her taş suskunluğuna ağlarken, sen sus, sen taş atma vicdanımın ince perdelerine, her yeri yamalı,her anı senli, nakışlıyken.

Ki aşkım şunu bilmelisin sevda demire suyun azizliğini, taşa ölümsüzlüğün sonsuzluğunu, kadere de dönülmezliği vermiştir; ama denklemleri bilmediği için biz seninle hep çözümsüz uzaklıklar yaşıyoruz. Benim paydam senken, ben payda payidar olup seni benler çarpıp sonucunda binlerce biz çıkarken başka formüllere ya da sağlaması yapılacak işlemlere gerek var mı?

-Seni bekliyor sen...

Hayrettin Taylan

Seni Özleme Arifesindeyim Her Günüm Senle Bayram

Şairzal:

-Gül cemalin değse şimdi aşka,hasat verir mutluluk.Huzurun dimağında toplanır keyfe kafiyeli manzum hayatlar.

Seni özleme arifesindeyim bugün...Bayramlık duygularımı giymiş bir çocuk gibi kapına geldim.

*Harçlık istedim kadınsal düşlerinden, ruhsal ışıltılarından.Tadının son şekerinden bir şirinlik istedim.

Hayalden tatlılar sundun. Bağı yanıklığının kadayıfını tel tel sevginle sundun. Sarmaların vardı, sarılmalarından sonra düşlerime kadar doymak için.

-Dudaklarında bayram neşesinin romanı neşeliydi.Gözlerin mutluluğun masalını anlatıyordu.

Bayramlığımı, hayranlığımı, aşka seyranlığımı giyip öylece gelmişim gönülevine.

-Kapına gelen masum aşkın çocuğunu sevginle karşıladın.Hoş'tan geldiğimden .

Şulenar:

- Hoş geldin.

Beni satır satır yazdığın bayramlık dizelerin dizi oldum.Seni dizimin dibinde yaşamaya hazırım.Bayram öyle olur, öyle başlar.

Hayatımı çok kalabalık sandım, çok mutlu sandım yıllardır.Seninle yakaladığım aşk mutluluğuyla yeni doğmuş gibiyim.Senli her gün bayram gibi.Arifelerimizin arifisin.Bana bayramlık ilgiler, ilimler, sevgiler, aşklar yaşıyorsun.

-Kağıt,kalem,alem, kelam, vuslat beni anlıyor, beni yazıyor senli kadere.

Sessiz harflerin yüreğinde sessizce seni bekliyorum.Sesli harflerle bana seslenişini aynı aşkla ünlü uyumlarımızın olsun istiyorum.

-Kalın harflerden sonra inceliğim gelse de büyük aşk uyumumuz olur.

Sakin bu kadar büyük uyumuz varken, küçük ünlülerin yuvarlak harfinde küçük düşürme sevdamızı.

-Her yarde uyum olmazken seninle bütün seslerin uyumundayız.Seninle bütün aşkların eşkalinde benzerlerimizi eşitliyoruz.

Şairzal:

Devrik gölgemin devrik cümlelerinde bile yüklemsin.Üç noktalar yok uçurumlarında.Uçurum çiçeği gibi dursan da zamansızlığında her zaman bendesin.

-Cumadaki vaaz kadar güncül dünyama yansydın. Dualar arasında kurulan aynı cümlelerin bağında senli bağılarım artıyor.....Aynı duanın elleriyiz, ellere rağmen biz olduk...Sellere rağmen kirlenmedi gönül denizimiz..

Güncül labirentim dolar kaygılarla.Bir yargı, önyargıyı hamile bırakırsa, yüzüzleri doğar bilesin.

-Oysa gerçek hep tek bir çocuk doğurur. Şimdi bunca yüzüz önyargı arasında gerçeğimi büyütmelisin Şulenar.

Gerçeğin tek çocuğu var.Seni sevmek bir gerçek.Bu kadar doğru bir gerçeğe doğurgansın.

-Gönülde hüznün, beyinde hasretin hasarlığı.Önyargılarla doğan yüzüz kaygı bebekleri. Benimle ilgilenmeni engelliyor.

-Bekleyişlerin sanrı sahilinde kendimi gören son uzaylı gibiyim.
Bir şeyler söylüyorum Mustafa Topaloğlu gibi.Saçma mı felsefi mi ironik mi salaş
cümle mi bilemedim.
-Gülünç olduğu gerçek.Ben seni bu kadar severken felsefi komiklik bazen beni de
güldürüyor.

Ay yüzün sahilimize gelgitlerin gelinliğini giydirir. Sana gelişim kadar gelişmiş bir
yürek devletimiz var. Metropolitine metroyla gelmiş
eli gönül cebinde bir dize emekçisiyim.

-Yasak düşlerim yok, yasaklanmış düşüncülerim yok. Duvarları ören gerçekliğin
dibinde alışıyoruz. Sabrın sofrasında güzel yarınların meyvesi büyüyor.Seninle bütün
lezzetli meyvelerin sonu gibi aynı dilde, aynı tadın aynasındayız.

Şulenar:

-Gül astığın gül şehrimde geldin.Bütün güller arasında sen bir gülsün.Beni hep
güldürmenin yürek bahçivanısın.Bir gül aşka koku olmak için açılır.Goncalarımda
kokladın.Tüm açılmışlarımda açısını dil dil ölç şairim.Gül kentimin matematikçisi
ol.Bölüştür beni sağlam işlemlere.İşvelerimle senin toplamandayım.Çıkarmalarımla
seni baştan çıkarmaya geldim.Çarpılışlarımızın çarpımında sonsuz sevgilerimiz oldu.
-Paydan olarak payım ve payıma ait olanları hesapsızca sun bana şairim.

Hayrettin Taylan

Seni Sevmenin Elmasını Yedim

Kirli bir emelin gün görmemiş yamyam yüzüyüm.Dünyanın bütün açlıklarını aşk diye omuzladım. Temiz ve iç çocuğu aç olarak geliyorum sana. İstedğim,istemediklerimin gizinde sözlük.Ben yazdım bunca anlamsız , anlaşılmaz, tanımlanmaz sözcüğü. Benden başka kimse seni anlamasın, yaşamasın diye tanımsız tanımlara şifreledim sensizliği. Daha büyük bir aşka dahili olmaktır büyüklüğüm.Şimdi ertelenmiş hevesler mecrasından çıktım. Biraz kendim oldum sana karşı. Biraz seni tanımanın tan vaktindeyim. Aşk vatanımda yaşamam için sana dair özlem bülbülleri büyütüyorum.

-Neticesi ne olursa olsun senli demlerin süzgecinden geçiyordum. Aşk ile ilim arasında felsefi bir yokuş vardı.
Ben'i tanımanın tin dersinden önce, teni tanımanın aşk gecesine yazıldım.

Bir bakışınla yağdırdığın yağmur sel olu el güzellerine teslim etti.
-Şimdi söyle sensiz aşk kayalara çarpa çarpa giden gönlümün hangi sesine dalga olacaksın.
-Ahretini bu dünyanın heves dağlarında yaşayan yırtıcı bir hayvani değil içsel açlığımın ...

Kaçamak akışların son damlasında önceden önceki ben suyuna ıslandı.
-Suçlu suçlu sevdim seni .Kimsesizliğimizin ayrı körfezlerinde beni bekledi aşk köpüğü.
-Yakası bir araya gelmeyen iki kıta gibi, sahilinde çürüyen s/al yapma beni
-İçimizin içlerindeki denizyolunda bitmemiş cümleler uzar. Beni sana çağıran ünlemlerin soru imi susar.
- Hiç yaşanmamış bir hayalin, hal öznesiyim. Uzakların en imkansızlığına bırakılmış yüklemine geldim.
-Kim sorusu seni sordu ta benden, ta temel cümlelerin çekiminde.
Gözyaşlarımızın karıştığı yarınları an ve anı yapmak için içtensi bir isteyişin kanun hükmünde kararnameler hazırladım.
-Bu aşkın müellifi sensin.Davacıyım yar
-Dün gibi, bugün gibi,yarın gibi, yarin gibi, hep gibi sıralansın istedim can aynasında görünenler.

-Hayata puslanmış bir yüreğin ışığıydın.Karanlık doyumlarımı aydınlatacak sevi ışıltılarını arıyorum.
İster giden ol
İster kalan ol
Gel diyor Mevlana
Bu aşk ermişinin dergahında biraz aşkı eğit göremediğim cemalinle
Önce,önceden de çok önce kurulur doğruya duruşun
pişer kimlik
Kim ile kimlik arasında araşır kendini buluşlar
Benliği bulan Yunus'un en tanımışiyım diye
Sen cennetinden atma beni

Elimde,özüne közlenmiş mutluluk var.Biraz kendi huzurumuzun pınar başlarında kalalım. Biraz bizi yaşayalım, bu dünya bize de kalmaz.
-Gönlümü sarıver gitsin! Başka sarmalarda tat aramak nasip olmasın.
-Evet, sarma seviyorum, hele senli sarmalar kim bilir daha çok seveceğim.

Saçlarımdan tutup, kor gözlerinle,
O yüzden sarıver gitsin beni yar... Terli terli, ab-ı aşkımdan içtim. Ateşim
düşmüyor,hastayım sana anla ...
Son kullanma tarihi olmayan ilacımsın.Gel işte iyileştir beni senden...
Senden önce bir başkasının başkenti olup baş başa kalmak zorken.Senden önce
başkasının okuyamadığı bakışlarında senin ruhunun fotojeni olmak ve hep sen
kalmak zorken.
-Şimdi hangi merhemin hamı olacağım. Hangi yaranın yararı olacağım.
-Bu uzakların kavında yüreğimin kül haline gül olacak mısın?
Beklentisizliğin mahkumuydum.Söyleyemediklerimle asıl sana söyleceklerimin
çölünde koşan senli bir Mecnun'um.Nun masallar okuya okuya peri suretinden aşk
arıyorum.
Gönlümde yanan aşk ateşin dilime mecruh olu ruhumu sararken,sensizliği
lime lime içime sindirdim bilesin. Varlığına, sıcaklığına sobeledim. Ebe sensin, seven
ben.

Umutsuzluğun keşfedilmemiş her keresinde seni arayan Macellan benim. Dünya
meğer dönüyormuş,aşkın başımı döndürdükten sonra anladım.
Yerçekimiyle yarçekimi meğer aynıymış sevgilim.Yine de korkmuyorum bu sevi
cennetinden atılmaya.
-Seni böyle seven Adem olmak güzel.Sen Havva mısın? Sen Leyla mısın? Sen
aşkıma can olan aşkın can elması mısın?
-Yasaklı elmayı beraber yemeye hazır mısın?
-Öznesi ben ,yüklemi sen, metni aşk olan içsel bir kitap olmaya var mısın?
-Sana geldim, kendime geldim bilesin.

Hayrettin Taylan

Seni Bulmanın Masalı

Geçmiş ile kendimden geçmişin hiç geçilemeyen geçitlerinde seni aradım. Sürgün edildiğim aşk dağlarında Ferhat olup vuslat dağlarını deldim. İçindeki pınarlar çıktı dağı deldiğim, seni tümünden gördüğüm dünyada.
-Dünya niçin var ile senin varlığın neden yok arasında metafizik sızılar usumda usulca akıp gitti.

Sonsuz ile sensizliğin iç çağrısını gördüm. Görmek ile görülmek aynı dizede soyundu özlemlere. Bir bakışına ömürler heceleemek istedim. Son kez gibi ilk kez bakmak istedim.

- Yaralanmış bir ceylanın gözleri vardı sende. Gözbebeklerin içimdeki senli aşk bebeğini görmüyordu.
-İçimdeki yürüyüş,varsıl duruşunun yolunda uzuyordu.
-Düşünüş ,kendi düşünün düşmüş geleceğinde beni topluyordu aşka...Bu tutkunun ipek kumaşında ipekböceği sensin. Benim yüreğimde kozalarını örmüşsün, nazlarınla, kurlarınla, bilmediklerimle, bildiklerimle, ilginle, özleyişinle, en çok da beni isteyişinle.

-Henüz giyilmemiş aşk elbisemiz vardı. Her dem ütölüyorduk, kırıksık günleri, eski yaraları, utulmazların izi kalmasın diye.
-Üşümüş bir ruhun penguenlerine sıcak kutuplar oluşturunuyorduk. Benim aysberklerimiz vardı,senin de küçük tepelerin vardı. Güven ile ilginin iklimindeydik. Denkliğimizin kıyısı uzardı istemlerimize.
- Birbirimizi istemenin aşka bölünmüş sevi yoldaşlarıydık. Ortak paydalarımız gün geçtikçe artıyordu. Sen aşka, ben aşkın da aşkına şifrelenmişim.

Düşlerin sınırsızlığına sınır çiziyorduk özleyerek...
Yakılmış yüreğimizin ateşinde aşkı közlüyorduk, bir günleri gözlüyorduk. Aç, huysuz, ruhsuz gönlümün aynasında her gün dolu dolu taranıyorduk. Yeniden yenidenlerin yengisiydik.

Bir ömrü beraberce ütölemenin sıcak buharıydık, aşk yüzüne ulaşırdı nemlerimiz. Bir bulutun utulmazlarında saklanıyorduk. Her an yağmaya ve sevmeye hazır gibiydik.

-Sonsuzluk çöllerinde döllemiş leyli gecelerin ay yüzü gibiydi bende kalışın.
- Seni istemenin umut sağanağında ıslanmaz, uslanmazdım senden.Kendi kabımda, kitabımda, senimde giderek taşıyordum sularına.
- Sensizliğin bende yeni kıyıydı. Yokların yoktu, susamış suların vardı.Beklemelerin bikri gökdelenin son katında hayalinin gerçek bayrağını astım.Sen esiyorsun seher yeli...
- Sen esiyorsun, dokunamadığım, ruhunu okuduğum,uzak kalışlarında ruhumu demlediğim güzelliklerin aynası. Sana geldim, erimekle, aramakla, alışmakla ,yeni buluşmalara ad olmak için

En güzel rastlantısı sen olan bir seherin yelindeyim. Bülbül olup şafağında adını ötmek istedim. Uzaktın, yoktun, alışmıştım, çok istemiştin, damlaların sesine müzik olup bekledim. Gönül harmanının hasadında üşümüş gecelerime senli günceler yamaladım.Seninle harf harf yaşamak alfabenin son harfine kadar. Son harfinde zaman bitmesini "z " ye zamansızlığı öğreterek sonsuz demlerin

yaşanmış olmak.

-

Hayrettin Taylan

Seni çok sevmek yağmuruna gözyaşlarım da ekli

Seni çok sevmek yağmuruna gözyaşlarım da ekli
Üzüntünün haritasında hatalarımın şehri artıkça ölüyorum senden
Ruhumdaki tüm sevgi volkanlara sana açkımış biliyor musun?
Bir aciz ve ruhi meczubun dramlarındaki uçarılar sana hüznün kalesi
Biliyorum bu gidişatın şerrilerinde şeddeler ve seddeler var sunazım
Güvençlerinin buhuru bulutlarımı aşka ve yağmura ve illa da sana
Gelgitler kalbimdeki fiyortları yok etti
Özlem okyanusum soğuklara beste
Ben sensiz Antartikayım

Hayrettin Taylan

Seni her demime mayaladım, mumyasız ölümsüzsün

sen'e bir sene sordum yıldız saçların neden örgüsüz
hangi esimde çözüldün özlerimle sözlerimin imbiğine
aşk ekmemiş düşe düşer, suya atılır nergisim
elimde gitmenin sapanı beni senden vurdular
Bir Leyla savrulur ben dağında etekleri sarı sarı
bir dilek, bir ilmeğin soyunda, soyunuyorsun yalnızlığa
seni bekledim, ekmeksiz aşk sofralarında
hazlarımda son uyarılışlar bam telinde zigguratlar
asılmanın babil suretinde nefesin yutkunur hadlerime
öfkeli bir kaçışın tazısı oluyorsun aşka ara vermeden
sus oluyorum suya
derinlerde senin süsün dalgalanır,zamansız gidişlerin algısına
katılmışım,atılmışım tanımsız özlemlerine
örtük sözlerin peçelerini aç ,açılmaz yaralarım
tutkunun pençelerinden perşembeler sun cumama
"den" açılır çekimsiz gitmelerin denizlerine
Ben isimsiz güzellerin " i " halinde bırakma
Boğuluyorum bu dersten,sıkılıyorum bu tersten
Kabesi sobelenmiş,belenmiş bir aşkım hüzzamında
Beni çal ömrüne
Biraz kal sırrında
Taşa kan olan bir damarın aşk aliyim
Aşka taş olan hücrenin nur salıyım
Musalar taşır sensizliğin denizinde beni
seni sev_ince aşar beni yaşayamadıklarımız
Ucuz ummaların ummanında olta atar hayaller
Sen her gelmenin sazanını değilsini oynar rolsüz aşklar
Uyutur beni çabalar
Çapalar beni son sözlerin
Bir tarla kuşu gagalar ömrümün en tanıdık toprağını
En kızıl sevginin gülünü eker gülenler
Sen ömür arası kebaplarımla ekmegimsin
Kutsi pencereye taş atar, atılmalarımla kırılır bendi
Bakışların onarır umuluşu
Geliş arası sismik gidişler titretir acılarımı
Simyalarında inci bir an bulunur
Elmas elmas olur gözlerin
Bekleyişler dize dize harlanır
Aşka düşer cemre
Çiçeklerine kaçır hasretimin arıları
Bal olur yaşam
Al olur anlar
Gel beni al olur sanmalar
yüreğim yüreğine nan olur
bizi bizden yer sevmeler
bizden doyar iç çocuk
engereği susar en gereklilerin
seni her demime mayaladım, mumyasız ölümsüzsün

Hayrettin Taylan

Seni İstiyor Gece

' O' kendini biliyora ithaf....

yokluğun ısıtıyordu güz odamı
omzuma konuyor kırlangıç ve başlangıç
rengârenk güller açılıyordu güzel yaşamaklara
sensizliğin karları eriyordu ummakla sana umman olmaya
en gizil kavuşmaların sırtında taşıyor seni gelişler
uzaklarını yılanını eziyor kirpi ayrılık
Umudumu mumyaladığı karşılaşmalara komşudur özleyiş
Turnalarım tur atıyor hecelerinde
Seni istiyor gece
Gecen önce var_dın

Nesli tükenmiş tutkuların lal sözlüğünde
Senin tanımın yok, senin yerin yok
Yokluğunda ektiğim filizler gece çiçeğini açtılar
Baharlar, ateşler, aşklar, gelmeler arasında meyve oldular
Bir şeyleri eksik
Bir sen eksik
Birden önce sen vardın
Senden önce benim birim yoktu
Hep sıfırın aşk delikanlısıydım
Elimde eskimez bir bekleyiş tespihi
Yürek cebimde hece tütülen cigaram
en uç özlemlerin dilinde aya yazdım seni
öylesine güneşinden öpüp teslim oldum geceye
gece kendi göz yaşlarını sunar
ağlar yıldızlarla
yalnızlık can çekişir
seni ister, her istek
gök susar, aşk susar,
ben susar, yürekte bir çığlık
gel diye... diye...

Hayrettin Taylan

Seni Kaybetmenin Masalı Seher Yelimde Esiyor

Su anlatır hiç anlatılamayanı.Nehir olsam; beni anlatsan.Hiç gidemeyen hiç olmanın ne kadar vaki olduğunu anlar mısın ki.

-Süzüldüğüm yaranın ırmak ağzı olsam,ilk akan, ilk seven, ilk benden giden olur musun ki?

Gidilemeyen okyanusum var.Dalgalarım seher. Gün'eşimin dudak uçaları seher. Aşkın gündüz olmaya masallar gerek. Perim vardı.Persiz uçtuğum gecelerin koynunda, arzuların huyunda kaybettim.

Huri mi de demsiz yaşamların cehenneminde yanarken kaybettin. Bir adım da kaybetmek.

Soyadım yok. Giden kendi acılarına ekledi. Yılmaz denilen aşkın ufkuna bağladım bahtımın zincirlerini.

-Hacmine sığıntılar,azmine azizler, azizeliliğine Meryemsi hisler ekledim. Al ben'i.

*Bu al'ın silmez öyle renksiz yaşamları.Sür beni Sör olduğum güneş batmayan imparatorluğun alnına.

-Öp beni aşka yama olsun.

Dudak uçlarının ucunda okunsun sevginin kitabı. Gündüz başlayıp bir seher vakti masalını okusun kader.

-Beyazlar içinde ata binmiş ilk sevdiğine giden en güzel gelin olmanı anlatsın masalın ninesi.

-Az gitsin, azdan daha çok gitsin. Uz kendine uzasın. Uzakları anlatmasın uz. Dere tepe düz gitsin. Dere bitsin,aşk gitsin. Gökten değil gönülden üç elma düşsün.

-Ben al elmanın alması. Sen kal elmanın kalesi. Kavuşmak beyaz bir elma olsun.

*Beyaz elmayı bölsün bahtın bıçağı. Sonra elmanın, seni almanın tadına varsın hayatımız. Ve cennetten kovuluşumuzu dair ademi bir ayna tutulsun.

-Ben Fırat, sen batıda Alaska'nın da sonundaki Varini nehri ol. Dünya döndükçe kavuşturursun bizi.

-Ya da dünya batsın, biz dünya olalım. Masal böyle daha güzel olur.

*Ben ne kadar yanarsam yanayım,yangınların adı ,bahtı, aşkı yok.

-Dermanın kül olsun. Harmanın gül olsun. Kül ile gül arasında aşk kul olsun yaşanacaklar.

-Alevin huyu sana adressiz kalışları öğretir. Kül muhtaç olacağın sevginin dilini, aşk ise bir ömür lekesini yumurtlar hücrende.

-İlk aşk,insanın ömrünün sonuna kadar leke olarak kalır.

Bırak kalsın, bırak silinmez bir yaran olsun. Milyarlarca insan içinde bu tadı yaşamak da aşk.

Yüzümü döndüğüm ,gün düğümlerinde kördüğümlerim çözülür.

Bir y'aranın gelgeçi olmak, gelgitleri yüklemek ay yüzüne.

-Baş harfindeki gizeme sabahlarımı sunmak seherden önce.

Kaderimi kederimden başlayarak yakmaya. Cemalinin helaline hilallerimi göğünün, göğsünün farkındalığı yapmak.

-Yaşamak seheri.Gün'eşe hazır olmak. Gündüzleri köze çevirmek,üstünde üstsüz hayalleri kızartmak.

Sonra dimağların adresinde tutku olmak, aşka kül olmaya yakın olmak.Sonrasızlığı hiç anlatamamak.

-Ben bekleyişin çürüyen kalbiyken mümkünlerin kenti olmak kolay mı ki? Bu namümkün kente gün'eşten önce seher doğar mı ki?

-Ben kader değilim ki bileyim. Ben gidenin yürek bileycisi. Körelmiş bir sevdanın giyotiniyim. Her dem kesilmeye yakın kesiflerim var.

-Dahası sosyolojik atlasın her olgusuna değişmen bir rengim.

Rengarenk bir akışın suyuyum. İçimde zezem yok. Yusuf'un atıldığı kuyunun

ya da aşk huyundan içmedim ki.

-Bir başka meleğin sevgi cennetine atomlarımı atacak füsyonlarım yok. Sol yanımla Nagazaki,Hiroşima. Permolarımda aşk çıkmaz.

-Ben acının cinlerine ders verip ders almayan algısal zehirleri olan devir çeviricisiyim.

-Ruhuma sinen seher yelleri oldu,yazgıma kadar dokundu özel bir kilim gibi. Bir ömür ütücüsü olarak melek yüzünden ayetler okudu.

-Gün'eşleri henüz unutamayan bir Mecnun atası olarak atıma bindim. Kendime gidiyorum biraz.

-Dört nalla aklımdan kaçıyorum.

Bir yudum sen arası veriyorum berrak sevgiler denizinde.

Suyun yüreğinde ıslanıyorum uslanmak için.Çöllerim petrol güzeline hibe ettim.Kendine düşman sevdalar ulansın diye.

-Var olandan yok olana hiç var olmasın diye.

Sen meleklerle ders ver, sen meleklerden ders al.Tersimden akan aşk nehrinin ıslak bekleyeniyim.

- Benlik masalını sunar, seher yellere kendine yenilirken.

Zülfüne kardeş esişler bırakır içinde kalanlar.

Herkes kaderine iklim olur, yazı ve aşkı yaşamak için

-Baharları da derman için gül yağın ömrün yamacın yamalar.

Bir aşk masalının vedaşında seher yelinin söyleyemediklerinde,unutamadıklarında, bitiremediklerinde,içinde mumyalanmış sevgi dilinde

Araşır , yaklaşıp, buluşur, yanaşır demler. Adressiz kalır bakışlar, tanımsız kalır tutkular, dile getirilemez dilsiz akışlar, sonrasız kalır sonlar, sayısızlığın sonuna eklenir işlemsiz aşklar.

-Düşün masalına sal olur akar gider gitmeler , kendini arar bir günler.

Akşam kaçır, gece kumar; yalnız "seher " bekler kaderine yakın olan içsel bir vakanın seyrini.

Hayrettin Taylan

Seni Seven bana geldim

Dişı duygusallığın alevi yakıyor sensizliğı
Hayatın geri kalanı akranları için
Hayatın arkası daha önemli
Bir çınltı
Bir Çatırtı
Bir Dinleti
Bir yeni aşk
Taze bir başlangıç için yeterli
Ama kalbin yoksulluğı herkese has bir his
Hüsrânım hasarlarım hasıraltı et ve yaşa diyor bilge
Bense yaşanmışa aşılandım
Hiçbir ilgisizlik hastalığı koparamaz beni senden
Gitmelere değil
Gelmelere değil
San değil
Seni seven bana geldim

Hayrettin Taylan

Seni Sevmediğim Yalan

Seni Sevmediğim Yalan/Sen Yoksan Gerisi Senden Kalan

"Yalan yalan yalan
Seni sevmediğim yalan
Kızgın bir anımda söyledim yalan
Seni sevmediğim yalan
Sen yoksan her şey eksik
Sen varsan her şey tamam "

Telvede bırakılan dudak payı kadar uzak kalışına bile dayanamıyor hayalim, sen kendinden bile uzaktasın.

Düşün ün saldıgın yalnızlıkların sayfalarını sarartıyorsun.

*Aşka sonra aşka bileşim olan benim yüreğim. Senden kalanların huzur sapağında kendime dair kadimler büyütüyorum.

Ve bir düşüsün cemresinde bir günlerin toprağına düşüyorum.

*Aldanışlarımla, alışamadıklarım arasında Araflar git burdaları büyütüyor.

-Farkında mısın gidişler üstüne kurulu bütün dünya. Bütün şarkılar ayrılık, hasret, özlem.Bütün şiirler öyle. Ben zaten gidiciliğin dize kıyıcısıyım. Sana yenik düşen Macellan.Keşfin aşktı, gidişin hiç ulaşılmaz bir kıtaydı.

-Karaların kara sevdamdan kalma.Denizlerin gözyaşlarıyla.Bu yüzden kendine benzer bir kıtaydın. Keşfi yeniden zor, çekim gücüm yetmedi.

Affetmek bu yüzden affet sayılır dünyanda. Bana gelişin yeni felaketin habercisi gibi sanıp sanrılarını alizeler teslim etme Pıtırıcık.

-Sonsuzluğun son sayfasında yırtık özelemler var.

İnkâr edemesin.Her şey bitti. Ağlamalarım da bitti.

-Senli intiharımı tamamlayıp sende öldüm.Bu söz Leyla'dan intihal sen diyemezsin böyle aşkı atomlayan sözler.

Güzel günlerimiz oldu; ama bitti.Böyle düz ve sıradan bir cümleyle bitirilmez onca yaşadıklarımız.

"Neyim varsa alıp götürsünler benden

Paylaşmaya hazırım inan inan

Yalnız seni paylaşamam

Yalan yalan yalan

Seni sevmediğim yalan

Kızgın bir anımda söyledim yalan

Seni sevmediğim yalan"

*Efil efil saçlarında esen rüzgarın şanıyım.Şöhretime isimsiz esintiler ekledin.Ben çölde değilim.Sen Leyla değilsin. Leyla'nın aşk komşusu.

Uzatmalı gölgendeyim.Huyların bir bir sıralanıyor.Değişmişsin.Gözlerin eskisi gibi kahvelerini kaynatmıyor yüreğimin közündü.

-Aşk nasıra basmış. Acılar, tırtıllıktan kelebek olma güncesinde.

Ve ben sana eriyorum kalay yerine.Başka aşklara kalaylanmanın en kolay sıcağı oluyorum.

Tenime dokunsun istiyorsun periler... Oysa sen huriydin. İki dünyama ayna ve mizandın.

*Şimdi iki dünyası bir öküzün sırtında depremlere gebe yaşayan yaşamayı

yaşamamış sayan ayrılıkçı Tamil gerillası gibiyim.

-Vurulduğum ey aşk. Gözlerin bir mil kadar yakın değilse kör sayarım kendimi.Sözlerin beni anlatmıyorsa dünyanın en cahiliyim demek.

*Seni görmüyorsun, bütün güzeller ölmüştür demek.

Yarım kalmış bir aşkın vanasını açtım.Bendim sensin.Yarın elektriğinden yarınlarımız aydınlanacak inanmalısın.

"Yalan yalan yalan
Seni unuttuğum yalan
Çocuksu bir sevinç başlar içimde
Seni gördüğüm zaman
Sen yoksan her şey eksik
Sen varsan her şey tamam"

- Özlem kokun sinmiş dünyama.Dünya kendine dünya. Sen kendine sütlaç .Tane tane eriyen,şekeri alınan benim.

Ne çok aşklar yaşadım arada kaldıklarım da.Aşk değildi, seni tümleyen yaşamı sayfelerdi. Adem-i mutlağa adem olmak sırındayım Sınırlarımı sınırlarım çizmiş.

Aşkın senfonisi seni sevmem üstüne çalıyor. En sevdiğin şarkının sanatçısıyım şimdi.En sevdiğin şarkını söylüyorum..

*Alkışlar

Al/ kışlar

Oysa yazın ortasında yazgı neden üşür.Firari bir hayalin sonu üşüyor. Sen yoksun.Özlemişim yine.İstemişim seni bu bir kesinlik ilgecinde saklı.

"Çok sevip de taptığımız
Başlara taç yaptığımız
Gerçek olan bir tanrımız
Gerisinin hepsi yalan
Yalan yalan yalan yalan"

Yalanlar vuruyor can kavlimize.Minimize mutluluklar peşindeyiz.

Kayıtsız amaçların süregelen yolunda yılan biz, ısırılan biziz hayattan.

*Sol yanımla solcu hiç değil sevgilim. Senli her şeyi yürek devletime bağlayamam.

Sol yanımla sen yanımla değilse.Koşulların koşmasında ben düşerim.

-Oysa gerçeklerim doğrunda.Doğrun artı senden artı sonsuza aşk değerini taşıyor.Eşitlerine kadar imgeleniyor seni sevişim.

Dize dize, dizlerine kapanıyorum. Ve bilmelisin ki:

"Yalan yalan yalan
Seni sevmediğim yalan
Kızgın bir anımda söyledim yalan
Seni sevmediğim yalan
Sen yoksan her şey eksik
Sen varsan her şey tamam "

Hayrettin Taylan

Seni Tanımadığım Arzuların Irmağı

sen aysberg
ben çölleşirim
anlaşmalı sevgilim
geceme yastık yaptığım
yureğıme pay biçtiğim
tinsel sevgilim..
tensel güzelim
arzularına mecnun olduğum
esmer kışım
evde kalmış özlemlerini yaşa benle
sularının sondajına geleyim
bak gece oldu
sevdam yine budaklandı
öksürüklerim haykırışlarıma yoldaş
mecnunu olmayan esmerim
sularını okyanusa çoktan yem etmiş derbederim
biraz çaylak
biraz kanserim..
her ne olursa ol sular sellerine geldim
güllerinin açılışında bulundum
ruhunun konserinde zılgıt attım

Hayrettin Taylan

Seni Unutamamanın Üşenirlik Üşünürüyüm

ben'den önce başlar benlik kokusu
sen'den önce başlar sensizliğin korkusu
yitirilişlerin yok olan kavmi gibi yayılıyor ayrılığın tınısı
bekleyişin göçleriyle geliyor başka sevda perisi
beni sevmenin suçluluğunda başlıyor unutulma zirvesi
yarini unutan yarını unuttur cümlesinde öksüz özneyim
vebalimin annesi yok, aşk babası olsam da neye yarar
sorgusuzluğun burgusu imliyor boyun bükülüşümü
varılmazlığın takviminde eriyor gün be gün bensizlik
kendimle tanışmanın yağışlarına karışıyor damlaların
artık ıslanarak, severek, alışıyorum sensizliğe

2...
ayrılığın göçebesiyim, açlıkların çadırındadır gönlüm
yufka yürekliliğine yünler ördüm, yönüm aşka kible
kendime üşenirliğin ünlü üşünürüyüm
seni sevmeyi bu yüzden unutamıyorum

boş vermişliğin veremine çare arayan çar'ın çağrısıyım
kement bağlamış algıların çağrısında çözülüyorum sana
vedalaşmayı bilmeyen sende kalışın lal zal'iyim
dokunmatik hatalarım sensiz her tende, her ben'de
film seninle bitsin, seninle başlasın aşkın yolculuğu

3...
kukla sahnesinde takla atan arayışın adılıyım
sevda arenasında gelişinle vuruşan gladyatörüm
sensizliğin bütün tanımlarında yarimi tutan sözcük bağrıyım
felek ustasının eleğinden geçip kendimle bölünüyorum aşka
Oyunlarım boyumla, huyumla, sevda selimle aynı akıntıda
sandığın her sandıkta saklı aklın bilinmişlik kalemim
sandığın her şeyi yaşamaya geldim seni severek
sandığım sensin, içinde ben var, sen var..aşk var

Hayrettin Taylan

Senin Şems'in Benim Mevlana'nın Kızı

Kızıl, ruhu puslanan sözcükler arasında senli huzurlar diledim aşk mesnevisinden. Islak sözlerinle kurumadı yaram. Denizim köpürür, damlaların akınca, yüreğim çoşar, vicdanımın kurumuş çayı kendine gelir, dirhem dirhem sana akar dünyam. Yalnızlığının duvarına yaslandım Mevlana'dan yazdığın sözlerin can evimin dukalarında okundu.

"Aşk altın değildir, saklanmaz. Aşığın bütün sırları meydandadır" Sırlarımla sinirlerim arasında yangınlarına çaresiz kaldım.

-Kendi bilinç yanılsamalarında hayata tutunabilmek için sevda ocağında pişecek aşka mecburum. Sen aşktan ıskalı çok oldu. Sen aşktan öte bir duygunun duyulsama erincindesin. Sensizliğe geldim, sen kendine kumar oynarken. Oysa ömrün kumara karşı, sevda fenerin denizlerimdeki güzellerin gemilerini takip etmekte. Kiskanıyor musun terk ettiğin ermişini. Dudaklarına değecek başka bir dudağın sıcak mevsimine karşı mısın? Aşka yeni tarifelerle iç içe benli örgüler örüp kendi yalnızlığına kurşun atıp durma.

- Beni zaten vurdun, zaten sana yaralıyım, her yüreğimden vurdun. Çek kurşunlu sözlerini yaralı lügatimden, çek bakışlarını el yüzlerinden Benden başka Şems yok, ben doğudan sana doğdum. Fırat'ın suyunda yıkandım, bu yüzden aşkım Basra'dan sonsuz okyanusa karışır.

- Yeni bir aşk açılımı yapalım. Davalarımız bitmez, aşkımız bitmez.

Ki dur biraz Mevlana konuşsun benim yerime. O kadar Mesnevi okudun, beni okudun dur Şems'ini dinle.

"Aşk, davaya benzer, cefa çekmek de şahide: Şahidin yoksa davayı kazanamazsın ki.."
Benim şahidim var, benim ahilim, var, benim kahinim var, benim benim var. Ya senin cefa çektiğine dair şahidin var mı? Yalnızlığına döktüğün damlalarını hesap eden su süzgecin var mı ki? Damla damla akarken, ben orda eriyordum, damlalarını saydım, dökülen saçlarımdan, suçlarımdan fazla; ama sana olan sevgi damarcıklarından az.

Çok sesli bir sen gösterisindeyim, seni oynuyorum çığlık çığlığa beni duymuyorsun. Cevap vermiyorsun hiçbir şeye. Suskunluğun aşka atılan sessiz bir atom gibi içimde büyüyor. Aşkın uykusundan uyan, atomlarım, sancılarım, senli angınlarım büyüyor. Yarın aşktan da büyük.

Bir sen bölgesi, bir sen gölgesi, bir sen çeşnisi ...Erken açılan bir çiçeğin dona karşı meyve olma sürecindesin. Kar yağıyor, yar yerine. Aşk halime ağlıyor, başka heveslerin metresinde metresler su serpiyor arzularıma.

-Gitmeler uçurumundayım, dudak uçlarımdan ölçüsünü almaya meyilli güzelin güzündeysin, göz gözündeysin. Baştan almaların ta başındayım.

* Sus diyorum şair, sus.. Beni bul ey ben diyorum.

Kıskandırma şu bahtı yaralı ceylanını. O yüreğindeki kimyasını sana saklıyor, o talihinin teğetini sana çiziyor. Sen dünya ol. Güven veren bir dünya ol, seven, ona sadık, pişman olmuş, bütün sevgisini ona sunan ermiş ol.

- Bekle gerekirse bir ömür. Yaralı bir ceylan gibi nazlarıyla, gönlündeki saziyle, o güzelliğiyle, o anlatılmaz ancak yaşanır her haliyle salına salına gelecektir aşk sularına. Sen Fırat'ını kurutma, sen salını eskitme, sen ona aşkını eskitme, bu haykırışa, bu isteyişe, bunca bekleyişe, içten çığlığı duyacak.

-Gecene gelecek yedi güne, yedi bölgeye, yedi nefise, yediveren her şeye bölecek. Yedirmeyecek seni başka bahtlara, gönül tahtına seni yazacak.

Yıldız yıldız sarılacak, başını koyacak kanayan sol yanına... Sen bulutların saçlarını okşa şimdilik onun yerine. Sen yıldızların gülüşünü izle onun yerine, sen yağmurun

damlarını izle onu sevinç gözyaşları yerine. Sen,sen ol şair... Kışkandırma, şüphelendirme, çok sevdiğini bilsin, okusun.Sus kendi suskularında." Ayın, geceye sabretmesi, onu apaydın eder. Gülün, dikene sabretmesi, güle güzel bir koku verir. Arslanın, sabredip pislik içinde beklemesi, onu deve yavrusu ile doyurur."

-Yorgun anları biriktirip aşk kanalı açıyorum nadaslarıma.Orda sen yeşermeli, çiçek çiçek, meyve meyve sen olmalı. Hasadın, hasetlerimi, arzularımı, bütün sensiz kalışlarıma yetmeli.

Çok renkli bir senfonisi olan kendimize terapik anlar yaşatmalıyız.

-Suskunluğumuzun çözeltilerinde yeniden araştırmalı her halimiz.

Her fısıltı sesini arar, her tını ruhunun akışını arar, her gülüş seni, her acı seni,her güzellik seni,her bakış beni; çünkü sana ilk baktığım gün gibi bakıyorum başka güzellere.Bir sen bakışı, sen gülüşü, sen sesi, sen fiziği arıyorum.

-Mahzenlerimde tarumar olmuş aşkın iletisinde susuyor ve aşk diyorum

"Ben, işte dağım: sesim sözüm sevgilimin.

Ben, işte resim: ressamı sensin resmin.

Benden geliyor sanma bu sözler-asla:

Ses, işte, anahtarla açılmış kilidin."

- Ben, işte senden bir eser olmuş,oku oku bitmiyor.

Göz göz,söz söz, tutku tutku, özlem özlem olmuş bekliyor seni ta ezelden, ta züliden ,ta derinden, ta anlatılmazdan.

Masum, metruk, içlenişlerin ta içinde içimi ütülüyor sevdan. Acılara kıymık, yaralara merhem, hazanlara haz, yazlar yazgı, yazgılara,algı, Alınmış sözlere sözlük, sana aşk olan karışığın tam merkeziyim.

Özlemlerimdeki yangın hasadının sonundayım, sonlar ile onlar arasında bir "o " diyor ve içlenir beklerim seni. Dönüyor dünyam sana, aşk mühletini ,kavuşma mihengini, dönüşler döngüsünü, sen bütün senlerini dolduruyor. Dünya düne yakın, aşk yarına yar.Yarım ile yaram sen.

Dön aşkın çevresinde: gün işte bu gün.

Dön. Dön. Çılgın kalbini yermez dönüşün.

Yangınla sınav-ölüm kalım-özge savaş:

Vuslat bu, kucaklaşma, zifaf, mutlu düğün."

Bütün boyutların, bütün ışıkların, bütün görünmeyenlerin, bütün yaşanamayanların, bütün bekleyişlerin yanından izlerim döner dünyana, beni anlatır, bu günlere. İşte o güne aşk ve ömür olup bekliyorum seni .

Hayrettin Taylan

Senin yağmura yağması

şimdi burda yağmur yağıyor
sen yağıyorsun
sözlerin yağıyor
gönlüm toprak
içimde sen bereketi

Hayrettin Taylan

Seninle Sensiz Olmak İstedim

Bir yaralıya verdim gelemeyişlerini
ısmarladım ıslak özlemleri hasret havasında
talan olmuş gönül gecelerin yıldızında seni saydım aşka
anlatılmazlığın duruşmasında kendimi yargıladım aşka
gelişin ile gidişin tezgâhında kendimi sundum güzellere
bir ben alana, bir ben içre ben bedava
Bir ben alana, bin ben huzura deva
Beni alan,alana sığmaz dedi reva
bu yüzden üşüyen sevdaların sibirya'sıyım
Yasımla yaşım arasında kutuplar araşır
seni özleme coğrafyasında "kendim" kentinde buzul
Eriyorum sana "kendim" yok oluyor aşk hariç

bitimsiz varılış, soy kütüğünde soyunur tutkularıma
hazlarımın boşluğundan hoşluğun andacını serdim sevilere
hurilerle terlendim
umutlara yıkandım sensiz her demde
aşk bana sindikçe derinden derine sana büyüyor aşk filizim
yeşillerine yaşam olmak istedim
meyvelerine tat olmak istedim
gelişlerine gelgit olmak istedim ay _şen şahit
gülüşlerinin yaslanışlarıyla huzur istedim aşk kanıt

Bir dem aradım son bakışından ,sesinden,nefesinden
okşanmamış yaralı bir yüreğe sunaklarını akıt
temas etsin teselli
heves etsin gönül bağı
Yüreğimizin ar çukurlarına hasret ekilmeli
sensizliğin tahtında özlem yeşermeli
hayat akmalı,can yakmalı beni senden
biraz benden ,biraz senden süzülmeli tutkular

Seninle en anlatılmaz anların güneşine dokunmak istedim
Seninle imkansızlık gökkuşaklarına renk olmak istedim
Seninle aşk pınarları akıtmak ve berraklarda kalmak istedim
seninle sisler üzerinde yürüyerek ulaşılmazlığa gitmek istedim
seninle biriktirilmiş tüm sevgileri mumyalayarak yaşamak istedim
Seninle bütün mavileri bulut bulut ruhuna sarmak istedim
seninle sokulmak istedim sol yanın can atışlarına
seninle aşk olmak,aşk kalmak, aşk ölmek istedim

Hayrettin Taylan

Senistan (Aşk ülkem)

fıskın kaçırların cilveli çiçekliğinde
en umulmazlarında ezilen çiçektin

mahkûm edilmiş pişmanlıkların son peşinatında acılar sundum sana taksit taksit

afaki konuşmalar ve ruha asri kokuşmaların salındayım

hayıflanan acılarımın haykırtısıyla

önce ay görünüyor
sonra şe
bade eşliğinde

ardında özlenen özerk asude bir bakışın...
yağmurunu bekleyen kara bahtımın humusi toprağı
ve senlilik seli
beter olan beterlerin son hederi
bedeliyos ofliman ben
üreğimde sana uçan beyaz bir güvercin
karanlık öter olur...
beyazlığının ve özleminin sesine su akarken
kara bahtım bin bir aha dilimlenirken

tembel ve kopyacı zevk öğrencisiyken
bir eşeklik ödeviydi benimki

kolay kopya ve işve verdi naşifeler
beni tam uçtan ve ucurumdan vurdular
ki senin bıraktığın boşlukta bende hazırın nazırıydm
istifa ettin yüreğimden gönül şahım
oysa halife ve ulufe gidişine izin vermiyor
beni benden çalan naşifelerin işve defteri kapandı
bittim artık son bitişimden önce bittim
gelmenin her paraleline yeni özlem kentleri ekledim
yaşamak yeni ayşesistanda ay ve şa(h) it

Hayrettin Taylan

Senistanbul k'adarsın

istanbul, sevdamı emziren kavuşma annesidir
tarihi dokusu hücrelerimde senli canlanışa nazırdır
sismik yalnızlığım boğaz'ında geçer can kırığı gemilerin
sen ile sensizliği taşır umudun y'elkeni
ululuk gümrenir, suçluluk direnir
esinlik gürler, eskimezler koklaşır içimde
istanbul, sevdamı büyüten kavuşma bebeğidir

2.....

istanbul, ayrılığımın bizansı, bense senin ilk fatih'in
ilk kezlerinin gemisini karaya, yaraya, aşka çıkaran hayrettin paşayım
yaralıyım; ama yarımın gönül bayrağını surlara, surlara aşka diken ulubatlıyım
sınırsızlığın sınırlayıcı gücünde yücelir yadım
sensizliğin belirleyici berraklarında temizlenir kalbim
melodinin tansıklarında söylenir diyemediklerim
başarının aşk başında başlar, baş başalarımız
istanbul, bana gelişinin servisi gibi sevdikçe büyüyen
salına salına gezişini tümlüyor kaldırımlar
uyandırılmış hislerimin sisleri arasında el'a gözlerin
kandırılmış, heveslerimin hazları arasında tensel çölün
varılmamış yarların yarası arasındadır haykırışım
çok ile çoktanlık arasında bende büyüşün büyüsüsün
aşk ile istanbul arasında şehrin şiiri gibi içimde dizeleniyorsun
seni okuyor,
seni seviyor
her halim...

sisif melodramların donuk tavrında oynar kaderim
belkilerin isimsiz derebeyi gibi kedersizliğinde
hazların efendisi karşısında sağır dilsiz sultan gibiyim
betimlenmiş hayallerin şahı olmalıyıldım piyonçe
kaknusun aleviyle yeniden sana doğmalı bu sevda
öperek, severek, istanbul gibi dopdoluca
4.

sönmüş mutluluğun yardağında aslanlığım başlar
ürkmüş ceylanlığının can kırıklarında kaçır sevgin
göçebe kararların çadırında beni anışının anıları biter
bakire değil son kararın mühendisi zaman
döllenmiş son sözlerin çok çocuğu var
bir daha aslaya aslı kalır aşk
bu yüzden ,yüzünden yansık aşklar kaldı

örümceğin ördüğü imkansızlık mağarasının içi gibiyim
ölüm ile kalım arasında sen ile sensizlik peşimde
gitmek ölüme sarılı
kalmak seni yaşamaya ölümsüz
doğurgan bir umudun tanısın istanbul içi istanbulumda

Hayrettin Taylan

Senistanın Siluetinden Kurtarmalısın Tinsu

Yüksek bacaların dumanı yoktu ben gökdeleninde. Enel saki gibiydin. Encik hülyaların vardı. Kirli havalar sızdıran öylesi yaşamların dibindeydik. Sisler hislerimizi kaplamıştı. İyi niyetlerimiz görünmüyordu.

-Samimiyetin metresi kırılmış, metrekareye düşen aşkların yerine seks Güdülleri revaçlarını sergiliyordu.

-Bilinçaltı filtresi kirlenmiş duygular arıtmasıydık. Arındırılmış çok şeyimiz vardı. Özümüzün suları kirlenmişti. Ritüel gerçeklerimizin minimize kimliğinde üstbenliği çürüten emellerimiz vardı.

*Algılayış listesinde öne çıkan amaçlar yamacını sevgilinin kucağına kurmuştu.

-Hazıra hazır hazların sıcağında kavruluyorduk.

Dumanlar yükseliyor, birbirine dolanıyor bizim dolanışımıza engel oluyordu.

Fabrika atıklarının döküldüğü denizlerin sahilinde burun deliklerimizi kapatarak kanserojenden kaçtığımızı sanıyoruz.

-İçsel kirlenmenin yaydığı kanserojenden habersiz yaşıyoruz. Beynen, kalben, ruhen, hastalık hastası bireye künye olup kedersizliğimizi çiziyoruz ; fakat umurumuzda değil.

-Basit duyguların fasitlerinde ilikliyoruz amaçlarımızın gömleğini.

Kül renge boyalı denizin , deniz kızlarını yaşıyoruz. Deniz biz, kız kirlenmiş yaşamlarımız.

*Melankolik bir duvar örüyoruz kendimize, aşk orada sızıyor sevgilim.

*Beni buluyor, tam senden, tam yürek atığı gibi aktığın denize.

Benden gidişini kirleten güzellerin makyaj malzemesi olduğunu

düşünüyorum. Dünyayı kirleten güzellerdir ya da güzel görünme uğraşısında bütün uğurlarını veren kadınlardır.

-Sana kızmak bütün kadınlara kızmak kadar kafiye de olsa, sözüm kendini bilmeyenlere sevgilim.

Birbirine benzeyen o kadar benzerimiz var ki? Tekil bir yaşamın sanal uşağı olmuştuk.

-Hangimize milyonlar verilse de internetsiz yaşamayı tercih ederiz ki?

Nefsin istediği milyonlar değil, demleri paralamak. Demleri ütölemek

lazım. Kırılmışlığın kırkayaklarını kirli emellerin denizlerinden çıkarma vakti gelmedi mi sevgilim.

-Duygu kazası yaşayıp duruyoruz. Binlerce "ben " ölüyor, biz hala sensizliğin ambulansı gibiyiz.

-En acilinden bana dönmelisin. Özlemlerim kanattı yaramı. Haydi, sevgi ambulansım hızlıca taşı beni sen hastanesine.

-Hekime gerek yok, bir bakışın, bir dokunuşun, elimi tutuşun, yeterdi.

Kanamalı bir hasta değilim. Sen yanıma acıyor.

Bulutların ismarladığı anlamlarımın peşinden koşmaktan yorulduğum hasta etti beni.

-Yoksul yasakların yastığında başımı koyacak hayalin tükendi.

Tam aşkın vurulmuş sözlerin kitabında kapağını kapattım dünyanın.

-Delirmiş sözcüğe hakim olmak için bekledim dünya gözün açılsın diye. Okudum sensizliğin her kelimesini. Ezberledim kendimi, seni tanıyan kendimi.

İkimiz arasındaki imkansızlığın resmini çizen sızılardan yanı başında oturup senin en çok yaptığın gibi ağladım.

-Ağlamak başladı ağlamaya. Sen şairsin ağlamakla zaman harcama , dizelerinde onun dizlerini yaz ki

Diz dize gelesiniz dedi.

Bıraktım ağlamayı sevgilim.Artık dizelerimde ağlayan imgeler var.Kimse anlamasa da sen anlarsın edebiyatçı inatçılığıyla.

-Şairlerin hepsi dizelerin uçurumlarında giden sevgililerine bir salıncak yapıp acılarını sallıyorlar.

-Sonra düşleri düşüyor, aşk sanıyorlar benim gibi.

Oysa sen Osmanlıydın benleyken sonra Türkiye oldun.Şimdi Yokistan.

Bu gümüş kalışlar bağrında altın yıllarını aramak istemcisiyim. Kodlarım sesi bir günlerine kadar gelmiş.Artık bu kirli kentin Siluetinden kurtarmalısın Tinsu.

Hayrettin Taylan

Senli Benliğimi Yok Etmeye Geldi Sevda Atomu,

Sen benim hüznün yanımda, ruhumun isli geçmişi hatta geleceğisin. Güneşin vurmadığı gölgelere gölgemsin. Serinlendiğim en kısa gölgen de gitti benden. Örüyorum, suçların karasını. Görüyorum, bitişlerin dağılmış halini. Yar zifir saçlarını tıra uçlarımda, uçarılarımda
Elimde kırmızı iğne sensizliği dikiyorum, yamalı, gözleri amalı, sözleri devalı sevdama. Beynimdeki hüznün sarkıtları düştü sıcağına, yarlar kanadı kanatlarımda.

Ayazda kalmış olup da rüzgara savuramadığım, alıp alıp defalarca sineme sardığım yanlarıma aynaşın. Taranıyorum, terk edilmiş yansımalarında En çok kanayan yarama sarmaya çalıştığımı. Sardıkça kanayan kanadıkça sardığım, sarsılmalarıma susturan benden gayrı her benimsin.
Düşüncelerimde tebessüm şenliği, Sözlerimde alaylı akışların kitapsızlığı. Neden nicin kime senliyim? An susacak, dil düşünmeyecek, aşk aşkıktan çıkacak, ben senden çıkmışım ya... olacak. İyiyim, hala, hazlarıma hüsranslar ekliyorum. Susman da savaştır benden kaçışlarına.

Sen benim hüznün yanımsın. Her doğan günle bir kez daha ümidimi yıkan, gelişlerimin güneş tarafısın. "Olmadı, olmayacak, olursa da eski olurlar kadar oluru" dedirten hain düşmanımsın. "Ah çıksan, kapımı açsan, baksan yeniden gelse şimdi..." diyecek kadar kendimi kaptırdığım saflığımsın. Saf sulara, saf sevdalara, saflığı almış gitmelerine, haklılığına alıştırma yapan kaçmazların tilmiziyim.
"Çıksa ve gelse, yeniden sarılsa" diye cırpan, hayallerimi uçuran kanadımsın. Ve her defasında kendime kırk kez söyleyip kırk kez seni yazmayacağım dediğim yazma anımsın.
Yanıldığımsın.
Yenildiğimsin.
Yeislerimsin.
Ha biraz da umut şafağımsın, güneşi batıran gözlerini görememe körümsün.

Sen benim hüznün şafağımsın. Söküp atamadığım, umut çiçeklerini aşk ağacında kuruyan, kökleri taşa büyüyen taş kalplimsin.. Sevda çiçekleri açar mı bilinmez ama umuduna umudumu bağladığımsın. Hederler, yaşamımın mayası oldu sanırım, kederim beni çoğaltan ve sürekli mutasyona uğratan bir efsunlu bitmelerdir. Sürekli yüceliyor ve ayılıyorum, sürekli değişiyor/değiştiriyorum. Atam hücresi gibiyim, seni, senliliği, senli yaşanan her şeyi yok etme çetrefilindeyim.

Nedir, aşkın gücü? Aşk beni ne kadar esir eder? Aşk sığınak, aşk bağlanak olabilir mi? Sevgili demek sonunda terk edip gitmek değil mi? Terk edilmişlerine alışıyor olmanın acısını isimlendiremez kaçkınların, alel ecel gidişlerin. Eceline ahlarımla beslediğin ök kuşların acılarının yuvasında yumurtlayamaz.

Dayanmayı bırakmalı mıyım?

Sen benim hüznün yanımsın. Dar vakitte bulup tez zamandaki kayıplarımı çeşniler oluşturan ne olmaların neon halisin. "Ne olur gel benimle" dedirtecek kadar yalvardığım saf ve vicdanlı hasis halimsin. "Sensiz hayatı istemiyorum" diyecek kadar uçurumdan kendimi attığım ve orada sana parçalandığım paramparçalarımsın. Geceyle, gündüzümü, heceyle harfimi, azla çoğumu, aşkla maşkımla, yanlışla doğrumu karıştıran arafımsın. Sahi sen benim aşk arası ölüm vuran yanımsın. Bütün kelimelerime yüklediğim felsefi akışımın anlamısın. "Sen" diye başlayıp da bitiremediğim üç noktamdan sonra başladığımsın. "Sen, sen ille de sen" diye durup durup nefessiz kalışımsın. "Sen varsan ben varım, ben varsam sana " dedirtecek kadar kendimi hiçe saydığımı hiçliğin kök hücreliyim. Kaderi kaderime, ederi ederime, sözü

sözlerime azlısı ezgime yazılsın diye her gün Yaratıcıya yalvardığımsın. Aklımda, yüreğimde, yürümemde, susmamda bende bırakmadığım aklımda ve duamda olansın, çoğalansın.

Sen benim hüznün şelalelimsin Bakışına şırıl şırıl aktığım,sesine özlemle düştüğüm dev kazanımsın.Özlemim, hasretim, doyamadığım,unutamadığım,vazgeçsem de vaveylası içimde tümlenen son acımsın... Bahtıma doğan,ahlarıma koşan, vahlarımı üfleyen Olmazsa olmazsımsın.

Nefretim, öfkem, kinim, sevincim, umudum, düşüm, rüyam, hayalim en çok da ağlamak istediğim bir türlü ağlayamadığım yanımsın... Senin tarifini, imkansızlık, vazgeçilmezlik, dahası her ana anılan ayna yanımsın.Cansın... Canımdan öte canımsın.

Ve sana bütün bunları yazdıran ben halimsin. Bense gayrı senden giden son yanın, son yazın,son angın. Son andın...Senli benliğimi yok etmeye geldi sevda atomu, bin bir gece

Yaşamayacaksın gayrı bende bilesin.

Hayrettin Taylan

Senli Yalınç Kalmalara Mer siYe

"Ben senin hayatından kaldım gülüm, hadi yerime getir ben kokulu bir çiçek
Ben senin hayatından kaldım gülüm, hadi vur papatyalarımı seviyor sevmiyor da
Bendeki sen arttı gülüm, hadi bakalım unut unutabilirsen
Ben seni gıdım gıdım içtim gülüm, hadi ol sütbeyaz alışmalara...
Zamanın ırmağı kah çilgün, kah süt liman akıyor yüreğimin sahilinden, sensizliğin
geçtiği güllü yolun çayına uzatmışım ayaklarımı... Acaba bu bakışın bir anlamı var mı?
Çok düşündüm. Düşlerim "anlam" adı verilen anlamsızlığa nasıl anlamlar
yükleyebileceğimi. Kitaplara, hitaplara, bitaplara, sensizliğe danıştım daha sonra ve diğer
düşünen insanların yazılarını anlamaya çalıştım; , ama her şey öylesine birbirine karıştı
ki karışımlarda senli yalnızlığım park etti yaşama.

"Dayanabilmek"miş bütün sorun meğer...

Dayanabilmek hangi dayanağın ayağı ki? Hem de yüreğimin yanında gezdirdiğim
ölümcül özlem, delicesine ürküyorken ve her şey sensizliğe onulmaz, uzlaşılmaz
gelişkilere dönüşüyordu.

Zaman bavulunu toplamış, akreple yelkovan, kovulmuş hasretlerimi aralıklara attırıyor
hazinesinden. Uzak benden uzamış olmalı aşk uzaklığı hederim ve beterim oluyor.

"Çık git hayatımdan! .." diyen sendin, sendin gitmelere uzak. Sahipsiz bıraktığın sokak
çocuklarıyla tiner kokan yalnız çıkamadığın sevdan bugün gelip sol yanında oturuyor.
Sanma ki aşkın mim olmuş hallerinden kurtaracaksın gönül gömleğinin kirlenmiş
yakalarını. Sen gittin ama ben'e/bana dairler seninle, sendeleyeni bir hasrete hasıl ve
hasım olmuşlar.... Geliver şimdi ayaza çıkmış her yanına bir başka gönül yaması bul
unutulmuşluğumda. Bul ve kapat cereyan yapan kalp kapakçıklarını, sensiz her yerim
tutuk ve tutkulu. Hadi durma ey sevgilinin gili doldur bütün boşluklarını beyaz anların
hoşluğunda kaliver.

. Şimdi senin vaktindir, uzaksın huzur seni tarıyor. Mutluluğun googlesin. Her huzur
bulan seni tıklıyor ve sende hiçbir mutluluk bulmuyor. Her tıklamada, her anda benden
ahlar ve anlar çıkıyor. Gidiş hüznün, gün akşamcıl, umut duvarda asılı kalmış gıcırdayan
bir saat... Bil ki göstermeyecek bundan sonra ben'li zamanları... Bil ki susamış anlar bile
kendi zamanına amanlaşmış.

Kişisel tarihler mi kuruyorum unutulma sanrılarında? Yoksa var olan anların kurgusu m
sensiz her deme kafiyeli mi? Ama bitişim ve bitmişliğimin la redifinde illa 'ların lal
orda. Aradığımı ve yitirdiklerimi biriktiriyor vicdanım yanmış bir kelebeğin güneş
gözünden görüyorum sensizliği. Küllerinde ben'sizlik akıyor. Kıp kıp boyandı
kapkaraya çalan bütün düşlerim. Benimleyken baş edemediğin tutkular sarmaladı ve
oturdu yürekte.

Son bakışına can bağışladım... Adın düşmeyecek dudaklarımdan. "Gördüğüm en güzel
rüyam" diye se Tanımlayamadığım, ama gittikçe büyüyen, büyüdükçe uçurumu
derinleştiren ve düşmemin kaçınılmaz olduğu utkun bir bekleminin bikri hazan
haliyim.

Susturucu bir libretto ile oynanan modern bir opera: Beni sana avazlatan, sızlatan
ayrimsız sızılar. yazılış ve kalışlarının ağda dönüştüğü ahlârların çığlığıyla biten bir
opera.... Sonunda alkışlanan bir aşk. İyi ki seni tanıdım biraz daha gidebilirsin.

Al şimdi avuçlarına, ruhuna, yalnızlığına sunuyorum benden istediğin ben'siz hayatı. Al
senin olsun bütün bensizlikler, ahlârlar, hayal kırıkları, susmalar, ağlamalar şimdi. Senim
için baktığın yerlere bundan sonra melül melül faileler ekleyecem. Her baktığında seni
de görme körlüğü takacağım...

Aynı toprağın urağanıyız alıp getirmesin rüzgar tenimin kokusunu burnunun doruğuna.
Tıka burnum. Duyduğün her ses biraz senli... Çalan her telefonda bir parça umudunun
kaldığını düşünüyorum Hattımı değiştirmedim. Sonu hep senli bir numara.... Al sevgili
bütün bensizlikleri baştan ayağa, ayak altlarına sunuyorum. Biraz ezilsin gitmeler, hak
etmemeler. Ve de az gelişmiş bir gelme hali...

Ayna da yitip gidişinin yitmişliğinin kederi, yitirişin haşat olduğu zamanlardayım.

Buruk bir ezgiye dönüşen dönmelerinin dönemecinde şartlarının şarapoluna yuvarlandım yaralıyım orda. Bir caz şarkısıdır kadar andır son sesin. Ve bu an da her şey ama her şey bir gidişin erimiş buzlarında bulunur.

Sen istedin benden bensizliği, ben bunca direnirken sana yazarken,sana kazılırken dünyam. Alamadın,yaşamadın kuramadın bendeki seni, o nedenle bıraktın sendeki bütün benleri.Daha mı kolay olacak söylesene... Hadi şimdi kırk kez söyle ve inandır bu yalana kendini. Sanma ki çekilir çiledir benden haldaşlığın. Hani ölümüne sevecek kadar ve bir ömür benden kalacak kadar deliydin. Kendindeki üst benleri öldürecek kadar diri olduğunu biliyorum; ama ölümüne sevecek kadar deliliğinden artık şüphedeyim. Göstersene kendini diri misin, yoksa ölü müsün? Yoksa en güzel kolayların alayında mı alaylı dünyanın.Cemrelere inat bütün düşlerine hüznün yaprağı dökülen yarım! ..

Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak bensiz hayatında.Her adımda bir ben çıkacak, seni benden vuracak ve susturacak seni hayat.Al benli sevdaları çıkart at kalbinden savur rüzgara. Dağılsın senli benli düşler havalara nem versin ve yağsın dolular dolu sevdam üstüne. Ki daha çağla şeklindeki bahtıma vursun dolular tane tane bir tanem.Yaralısın meyve halimi.Sen çiçektin benleyken, giderken ben meyve oldum, beni koparmaya gelecek güzeller.

İki kişilik yalnızlıklar diliyorum sana ey yâr! .. Sen istedin,sen gittin ben de gönderiyorum bendeki seni. Al topla, böl, çarp çıkart benden elde kalsın kalışlar ve sana alışmalar. Sonra kortezyonlarına ayır,sonra tutuluşlarımla türevini al.Sayıya sığmaz, çözülemez senli denklemime geç.Ya çöz özünle, ya da benden beni çıkar öyle git.

Al al senin olsun bütün bensizlikler şimdi. Bak ben yokum şimdi yanında, akan gözyaşlarında, sıcakta, tartışmalarında, efil efil saçlarında,hayatında...gecende... gündüzünde...

Bak iyi bak yokum ben sol yanımda yangınların,atışların, kaçışların belki gelişlerin yatıyor.

Bil ki ben yoksam sen de yoksun orada... burada... dünde... bugünde... yarında...bir küçük umut kırıntısında.

... Yoksun sen ben yoksam hayatında,sen öle bil, beni unutamadığın için gittin.

Yaşadıklarımızın toplamı olan, kimsenin bilmediği, kimsenin yaşayamayacağı ancak öznenin öze sığınıp soluklandığı öznel yaşantılardan damıtılmış yükleme" an olan: Kalmalara şifrelendik senle.Sen yoksan, bende varım.Bu ben senli de olsa var. Seni hep beklerinin sefiri ve gelmenin sürgün emiri. Gayrı sen yoksan bende yokum bilesin

Hayrettin Taylan

Sensin Bir Gün

Bir güne, gün dedim senin için
sensiz karanlıktan üşür gecelerin evinden
Yumuşak bir geliş tut gözlerinden
Tut ki,
zerre zerre işleneyim ruhuna

Bir gün, ile her gün arasındayım
Alev alev yanarsam ömründe
okyanus ol usumla, düşüme
bütün her şeyinle ısla ki
Yavaş yavaş ateşten su olayım sularında.

Bir gün ile senli günler arasındayım
cennetinden kovulup gelirsem
Uzat bana kumruluk ellerini
Uzat ki,
cehennemin dibinde meçhul güzellerin kül kulu olmayayım

Bir gün ile dün arasındayım
Kayıpsızlığın sızıları toplar ecrimi
Yalnız senin olduğun felsefi söylemlerdeyim
Söyle ki,
söz söz diz çökeyim ömrünün sözlüğünde

Bir gün ile aşk günü arasındayım
vuslatının vanası açılmış
sel sel akıyorum el diline
benim için ağla ki
Gözyaşlarında gün olayım, gün kalayım ömrüne

Hayrettin Taylan

Sensiz Geminin Aşk Dalgası

eski bir gömleğin güllerini göğsüme gömdün
sensizliğe kan vereceğim şırıngan var mı sevgilim
aynı filmin bu sefer figüranıyım perilerin dudak uçlarında
uçurumları çeker hazin canı
canımları çeker kanıma benzerlikler
içbükey ruhumun suskuları akar yakar ben'den öncesini
vurulur bahtım aşkına yamalanmak ve de yaralanmak için
denklem seriler payda bekleyen sevi yüzlere
aşk adamı ağlar giderim çağların aşkına

mayınları taşır kırlangıçlar, kelebeklerden önce
infilaka ramak olur sevdam
meşhur olduğum yaralara yar olarak düşerim
yokluğun başka düşlere taşımaz beni
sonsuz bir sızı toplar içimdeki okyanusunu
akar gider meramlarımla tutkunun cenderesinden

lir bilinçaltının altın çağını yaşar algım
aşktan öncesine penceresini açar olgum
bir kız hayaline bürünür kavuşamadıklarım
sandığı hazır ama çeyizini çalan sandıklarım
yeniden dünyaya gelmiş bir huzur gibiyim
yandıklarımı sanmasın kader
cengaverin tokmağı yüreğinde, dünya davulken

mıknatısı umuduna bağlı pusulanın pusususuyum
sensiz gemiler geçer yüreğimin ummanında
umduklarım aşka ıslandı
yunussal bir süzülüş yaşadı kader
beni de attılar sensizliğin derinlerine
gel öperek kurtar beni

Hayrettin Taylan

Sensiz ilk Bayramım

SENSİZ İLK BAYRAMIM

Katil dalgaların son umudunda sana baktı hallerim
ejder sırtı yaşamın penceresizliğinde ben yoktum
yalnız rüyalarım izlenir gişe ve düş kırarak
ürkek bir ceylan büyüyordu kaçmalarında
yoklarına giden bir varın vatında atılır vaveylam

Senin gidişlerin uyurken,
Benim gelmelerime mayın düşendi
akil bir seni arama avcısıyım
Beni vurdum benden, sen kaçtın taze ayrılıklara
Yaşlanıyor ufkum gelsen dahi gelmesen daha iyi

kayıpsızlığım süpüremedi yalnızlığı!
Örselenmiş,üregimden çıkmadı kaçışın
gözlerim yumuk,ruhum ummi bir derinliğe sızılıp kaldı
egzersiz bir ezgisiz içsel bir nidanın nadasındayım
gözlerinin pususunda beni vurdu son leyla
Senden kalan kalmalar arasında kallavi bir hissin yangınıyım...
Susuşlarımın susamış haline su verdi aşk annesi
sütbeyaz düşlerle emzirdi

ahımın göllerinden durgun bir dalgayla geldim
dilsiz bir umudun son vakasında viraj eyledi yolum
inleten bir geliş huzurumu hızla geçti
Yıkık emeller konuştu en alil halimden

kıpkızıllığa uyumuş güllerin yeni halinde gidişini
Gözlerin sözlüğü açıklayamadı
şavkın ar yüzüme mutassıl
Kaçışına katran kareler ekledi ömür
ödünç aldığım bulunmaz gelmelerden sen yoksun gayrı
Yastığımdaki çukura nefesinin hıcısı hecelenmiyor
çalınmış ne varsa çalınmış gitmelerinden
benzin döküldü gelmelerine

gelsen de gelmesen de
bu hüznübaz bazkolinolarımda beni öldürmez hiçbir şey
üregimde konaklayan acılar senden sonrasını yitirdi
hiçbir güzel bundan böle beni ağlatamaz bilesin

biriktir gözyaşı kumbarasını son iki damla benden
Belki bir gün beni almaya gelirsin gözü yaşlı
belki bir gün beni de ağlatırsın
hala aynı şarkıda çalınıyoruz
Bu tutkunun adresi dursun sende
yitik bir özlemin son aynasında belki taranır buluşmalarımız

biriktir gözyaşı kumbarasını son iki damla benden
Belki bir gün beni almaya gelirsin gözü yaşlı

Hayrettin Taylan

Sensiz Olmuyor Ve de Yerin Dolmuyor

Senin için an çekişen gelmelerin tetik düşlerine sevda beyazları ekledim.
Bana düş bilemelerin artınca,artçı sevgilerin sızısından elendi ruh toprağım.Şimdi ne
eksen yetişir tutkularımın toprağından,senin olmanın karar anında.Yırtıcı bir
atmacanın aşka atılma deminde demlenmiş özlemler içiriyor beklemeler. İçindeki
okyanuslarını bana coşturduğun
dalgalı kurların sana kurulmuş halindeyim.
Yılan ininde özel zehirlerle özüne panzehirimi akıtarak, bedenime enjekte olan
seviliğin kurtarır hayatı ve aşkı.
Kalakalmanın literatürlerindeki ismine aşk soyadımı bulmak için yürüdüğüm nice zorlu
yollarda soluk soluğa kaldım ama seni buldum en kalınması gereken yerde.
Hayalimde cümbüşün ve içimde asılı duran sevgi duvarın yanı başımda yan
yanaların yanı ve yanılmış hali...Bıraktığın hayal aleminden allı ve ballı turna
kanatlarıyla gitmişsin benden.
Ölüp de küllerinden yeniden doğan tavus masalım gibi yeniden başlayan bir aşk
cenin var kalbimde. Çözülememiş gidişlerin anlamsız bulmaca karelerinde sen
durmadan büyütüyorsun aşk bebeğini.Herkese çözümsüz bir soru gibi, bana cevabı
bakışlarında olan bir peri gibisin.
Bilinen çözümlerden, imkansızlığın sızısını gerçeklerden çıkardım.
Sorular ekledim yaralarımın yenik düştüğüm anlarda uzattığın gül dalına tutundum ve
kokun beni huzura buhur kıldı.Yarın yağmura çok yakındır diye nadas bıraktığın
sevda toprağıma her senden ektim.
Sen, benimle olduğun zamanların birikimlerini kullanarak yaşama ve aşka yüreğimi
yeniliyorum.Sonsuz bir sonun simyasına seni saklıyorum paklıyor asi olmadığım her
an beni huzura..
Akrep kısılcacında kıskançlık yaşayan,kırık güncelerin gece yarısı seni sayıklamalarının
sonralarında akan birkaç damlanın ıslattığı yanaklarıma ellerin degecek diye
umutla uyuyorum yağmur sözlüm.
Yanlış sevmelerin dahası azmaların uçurtma kanatlarında uçurulan heveslerimden
bir şey kalmadı senin kadar temiz ve azizdir beklemelerim.
Yapmacık nakışların süslü entarilerinde nakışlı arzular çekimli fiillerinde bir file binmiş
ve sensizliği taşıyorum. Bugün pazar, pazarda her zaman bulunamayan umut ve
seni aradım bayat bir bakış dışında bir şey bulamadan geldim sensiz hala
alışamadığım eve.
Kurşuni bakışlar attı sana benzeyen biri. Hedefe kurulan idamlık hazırlarım ve
hazlarım vurulma anında irkildim bu Pazar bana göre değil.Kaçtım kaçmalardan seni
açmalardan.
Oysa, hayat aşkın avcısıydı. Hep av olmuştu asırlardır gönüller gömültülü
gönüllere.Umudumu beyaz güvercinlerin kanatlarına,serçelerin sözsüz uçuşlarına,
bülbüllerin senli ötüşlerine, ceylanların ürkek kaçışlarına, aslanların benli
kükremelerine, en çok da kumruların sevgilerine bağladım.Gelişini özetliyor her
canlı,gelsen de gelmesen de ben de her canlının bir anlamı ve adresi ar yağmur
sözlüm.Gözyaşı güzelim ben seni sevdim,,çetin bir sevdam var boş ver diyorum ve
yaşıyorum senliliği ve sensizliği.
Nesli tükenmiş tutkuların can çekişmiş çekimlerinde senin filmin çekimlerinde
figüran oluyorum. Çözümsüzlükler sunan hep sendin sunam. Kaçışlarının
yangınlarında ne yanıklarım iyileşti,ne de dertlerimin külünü sildi güzeller.Sensiz
olmuyor.... Ve de yerin dolmuyor.
Yerlerinde öylesine dolaşır, ahular .Bense ah ulan bu ulanmış, bu ayrılığa bulanmış
kumrusal aşkımızı bitiren kurumlara kumdan bombalar yağdırmak gerek.
Senli her şeyi,anıları tararım,ararım gül harmanında, aşk hanında,çiçek açan her
ağacın dalında hani belki senli bir su bulur kurumuş beklemelerime içirim.
Özlemlerimin enflasyonu çok çıkmış olmalı ki hangi pazara gitsem senli paha

biçilmez hatalarım satılır. Sevginin anahtarı "güven " beyaz sandıklarda sunulurken, güvensiz bir cümlenin tüm sözcelerinden kaçıp gitmelerini onaylayan kaçışlar da sıra sıra bekler beni.

"Kim haklıdır", mahzeninde şarap olmuş, yılanmış ve içmeden sarhoş etmiş beni yalnızlığın.

Sen ölümsüz sevgilerin çok uzağından çok yakınıma gelme devindeydin.Usuma uslanmamış hayatlar sunan ölümsüz sevgilerin seni bekleyişlerimin kırılğan notalarından binlerce güfteyi yazdırdı yağmur sözlüm.Nice gönüllerden arınarak,nice sevgilerden çalınarak, nice yaralardan iyileşerek, hatta benimden aşarak sana çalındım, sana alındı tüm hayatım.Sana döndüm hallerine haldaş yüzümü,gönüllere dünya gönlümü,minimize sevgilerden büyük aşklar doğdu,seninle doğduğum her ana.. Sensiz olmuyor.... Ve de yerin dolmuyor yağmur sözlüm.

Hayrettin Taylan

Sensiz Oralı ve Mendiline Oyalıydım

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-12

"sensizim senden uzakta
seni düşünüyorum
seni özlüyorum
ve özlemeyi çok seviyorum

sensizim senden uzakta
seni özlüyorum
seni seviyorum
seni sevmeyi çok seviyorum""

Sevginin arşivindeki hiç yazılmamış,hiç okunmamış romanını okumak isterdim göz gözelerinde.Çıldırılmış kelimelerle, sana olan tutuluşumu cümle cümle sermek isterdim can denizinde; ama gidişler bıçak gibi sokulur yaranamadıklarımıza.Kanar ve sana yanar alıştırımlar arasında kalan yapayalnızlıklarımız. Kaçtıkça bizi kovalayan penguenin dehlizlerinde kalır sevimliliğin. Kunduz olan bir özleyişin yakılmış sözlerinde ömrümü ütölüyorum. Gecelerimi yaktım, hecelerim yanık. Yüklemsiz bir aşkın öznesi olmaya çekimlenen sensiz bir sevilmişim.

Acıların ve sevinçlerin kol kola gezdiği arınmışlık mevsiminde karların düşer düşlerime. Yarsızlık yarar yurdumun sevgi nehirlerini.Göz pınarlarından elektrik alır acil gelişler. Soyunan ilgilerin dudak uçlarında ,uçarılarım göklere savrulan nemli buluşların söz gelimine gelin. Hüzne döndüğü aşk katında anların kaçkını oluruz.Dertlerimizin defterini taşıyan ayrılık güvercinin gagasında kalır beklemeler. Bir aşk kümesindeyim. Yerli güzellerin içinde tilkilik yapıyorum.Hepsi tavında suskun.Ağızlarında yeni aşk peyniri.Peynir desem, gülüp aşka düşecekler ; oysa sen tutkumun bütün gıdasıyken reva mı başka gözlerin renginde şiir yazmak.

tıpkı bir sabah vakti
yaprak üstündeki çiğ
hani seversin de, korkarsın dokunmaya
uzaktan seyretmek yeter bilirsin
oysa sen benim olmasan da seviyorum
ve iste bunu hissetmeyi çok seviyorum"

Kaçışlarımızın muammasında tanıdık anların rehaveti çıkar.
"Şairin karısın ardından yazdığı sanılan duygu yüklü şiirin aslından ölümünden önce başladığı ve bitişi karısının ölümüne denk geldiği ve hizmetçisi ile uygunsuz vaziyette yakalanmasına benzer anlar değil ki benden gidişin."

Yanlış denklemlerde dengimizin dinginliği gün yüzüne çıkar.Biz hiç alışkın olmayan dillerin destanında yaşadık. Böyle ani gidişlerin ikliminde görülen kar yağışları ,yar sağanaklarına barınmak değil benimki.Yeniden ıslanmaya gerek yok,her şeyimi ıslatmışken.Biraz uslanmam gerekir diyor hayat. Uslu pusların panlarında seni oynamam gerek.

-Ey aşk,aşka aşk ol...
-Ey ben,önce kendine kendin ol.

-Ey sevdiğim, sevmekle sevilme arasında hep sevilen ol.

Beni sorgularına alan boşluktan kendimi saldığım ıssızlığın ,ısısında hışmın benim pişmanlık odalarını yakıp kavurdu.

-Gayrı kırılmalarımızın kırık vazolarında taşınmıyor gidişlerin. Sesine ölümlerle kuşandığım seveda yelimdesin.Seher yellerinden özlenmiş hevesler estir.Yalnızlık top yekun yok olmaktır .Ben yok olmayı var edemem, ben senli çokluğun ömür oğluyum. Uzat saçlarını efil efil koynumda essin. Uzat dudaklarını rujundan bal örneği alsın can çekişen arılarım.

-Döküver gözyaşlarını, yaram yarandır üstüne üstüne düşsün düş gibi, dün gibi, bir gün gelirsin gibi...

Sana kavuşmaktır ölümden önce sunulan hayat.

bir eski resim duvarda
belki beti belki pola
markiz 'de oturmuş sakın
seyrediyor zamanı gözlerinde tozlarla
seyrediyor zamanı gözlerinde tozlarla

ah bu ne sevgi bu ne ıstırap
bu şarkıyla gönlüm ne harap
al al olmuş gul yanaklarınız
bu mahcup nazlı bu eda bu hal

Sensizliğin yazılan hiçbir romanını okumadan, hiçbir ayrılığın kökünde eklere ayrılmadan, hiçbir acının en acımsı halinden çizimeden birbirimizin içinde kalsak.Bir ömür saksısı sunan saki olan olsan baki kalsan gelelerimde.

Özlemin alfabesinde yeni bir yazıt diksem bekleyişe hitaben

-Ey benden uzak, ben içre bana yakın sever gider. Tek servetin bensizlik.. İçine cemreler düşen bir yüreğin bahar köklerinde yeşersen,aksan durulanmış nehirlerime.Bir ceylan edasıyla süzülse yüreğimin süzgecinde tortularımda kalan güzelleri de silsen ömür cinas kalmaz mısın?

-Adresinde yokluğun, düşler vurulur an penceremde.Susamış her demin deminde şeker arar bekleyişim.

-Ey Çaycı getir şu nazlıcansız çaylardan yalnızlık erisin, ona akşam yemeğinden sonra yaptığım anlar canlasın.Dokunsam şekerine devrim olur aşk ülkende.

-Ey şarkılar, yokluğun melodisinde böyle beni suturarak, yazdırmayın. Duru çözümleri sulamak, pişmanlığın arsasında sana yeni cennetler satın olmak,güvensizlik dehlizlerinden seni güven sunaklarına taşımak gerek.

Yeni bir baharın fişkinından akan senli şalelerin en yükseğinde inmek hayata,sevdaya.Dev kazanlarda yaşanmak şarkı şarkı akmak güzel günlere.

-Duy beni huzur, artık unut beni hazan. Ben aşkın ermişliğinde eridim, ben terk edilmişliğin bütün dirhemlerinde dilim dilim doğrandım.Ben pişmanlığın giyotinlerinde kesildim binlerce kez.

-Beyaz saçlarımda saklı her şeyin özeti.Sen seni bil,bilinmezlik.

Sen beni bil,tanıdık sevdanın nazı, canı, tümteni nazlıcanı.

günlerden güz mevsim sepya
bir tuy kalemle yazılmış bekler
bir hayat daha olmalı
der gibi kahverengi tonlarda uykularda

der gibi kahverengi tonlarda uykularda

ah bu ne sevgi bu ne ıstırap
bu şarkıyla gönlüm ne harap
al al olmuş gul yanaklarınız
bu mahcup nazlı bu eda bu hal

Göz göze geldiğimiz ilk aşk mevsiminde nice kavuşul fasulyeler büyülendi. Venüs güzelliğinin sarılışlarında ateşinin yazdığı sözlerde sabahladım sensizliği. Her gidişin yeni bir umut kuklacısı

yarattı beklediğim emanet dünyanda. Bir ipin üstünde süt içen aşk cambazı olarak, ay gibi yüzünün yüz görümlük anlarda seni arzular, seni bekler ermiş her haddim.

Aşkın en doyumsuz mavilerine yeni okyanuslar büyütür dururum.

Uğurlar, aşktan yana, umutlar aşktan yana, gelişler aşktan yana.

Her yanımdan senden yana.

Yorgun bir yaşamın ağırlığı altında nemli bulut kümelerinde yağmura ısmarladım kurak gelişini.

-Söyleyemedim, sensiz öptüm her nefesini, her eşisini. Hummalı gizlerimde dinlendirirdim yokluğunu. Gelsen de gelmesen de ben senin tarifsiz ariflerin aşk ilminde yazılıyorum.

Sonsuzluğun son nefesiymiş seni özlemek. Ölmek ile ölümcül olmak gibiydi seni sevmek. Tanımsız tanımlar gibiydi seni tamamlamak.

- Hep üç noktalar büyüttüm bu aşkın son cümlesinde.

. Sesin düşüyordu ruh denizlerime, gözlerin giriyordu sonsuz düşlerime, ellerin değişiyordu sensizliğimin en tanıdık sıcaklarına. Sıcaklığın yakıyordu sol yanıma, başını koyduğun omzumu. Belki yoktun, belki yokluğun vardı; ama sürekli bu yürekte devrik bir kralıydın.

Hayrettin Taylan

Sensizim Uzaklar Ürerken Yaramda

Gölgenin gölgesi büyür sensizliğime
izim düşer izlerine dize gelir aşk
güneşin gözleri kapanır hüzünlerimde
Kimsesiz ceylanların yüreği erir yalnızlığımda
Seni ister uzakların dilsiz huzuru
Seni çalar yar yakınlığının sözsüz telleri
Seni arar arınmış vicdanımın son yelleri
Seni tarar,can kırıklarını toparlayan son ellerim

sevi aynalarında üstümü örten güllerin kokusundayım
Damla damla kıyılarına kendimi yolluyorum
Sensizim, kayaların eridiği isteyiş coğrafyasında
Sensizim,bu yürek küresinin son paftasında
sensizim,belleği silinmiş gönül diskinin çöp kutusunda
Sensizim,suretinin düştüğü düşler ve düşünenler kuğusunda
Sensizim , kavrulmuş sivruluşların can magmasında
Sensizim, mecburi,meçhuli yaraların can yongasında
Sensizim, doğmamış umudun can aynasında
Sensizim, ekliyorum bahtımı ruh tahtının duvarına
Sensizim , beşizliği koyunda yunus kılan aşklarda
Sensizim, yağmurla büyüyen yürek çocuğun dilinde
Sensizim ve düşlemekteyim yarından büyük gelişleri

Hayrettin Taylan

Sensizliği Derin Dondurucudan Çıkardım

- Şimdi bir bir çözülyör yapayalnızlığım.Prangalı bir yaranın kabuklarına yazılmış kaderim.Kederime kel keleklerin konmuş.

-Yıllanmış şarabı tadına alıştırımlar yapıyor güzeller.Beni senden içiyorlar. Onlar sarhoş, ben sana ayık.

-Sıvanmış yalnızlık duvarına senden sözler, özler, aşklar yazıyorum. Kimse beni anlamıyor.Oysa sen şiirim, sözsüz romanım, bitmez vuslatımdın.Yaramın sönmeyen yangınıydın. Betik hülyaların lal sultanıydın. Saçlarını uzatırdın sensizliğimin üstüne. Y'ellerin esmezse benlerim essin diye. Diyete başlamış niyetlerimin sevisiydin. Beni benden alıyordun.

-Tebessümlerinde saklanmış sonrasızlığın hüznünü keşfetmenin sen halindeyim. O gülümseyiş manzumenin her dizesinde senli bir acı yatıyor.
-Şimdi yatağını sersen, gelsem koynuna. Şimdilik sarılsam sadece. Film gibi demi. Oysa her şey mayalanmıştı sen varken gecelerimize.
-Yoğurdum vardı.Her yiğidin yoğurt yiyişi gibi değildi, yoğurtculuğum.
-Kaymağı hep ben yerdim. Kaymağı biraz seviyordum demek.
-Bu bir zaaftı sevgilim. Bu zaafın birinde ayranın sonra hayranlığın kirlendi. Bırak diyemedin şu kaymağı. Gece kahvaltılarının yanında kaymaksız yiyemezdim.

Şimdi yalnızlığın fiskoslarında fısıltılar derledim sana. Bu bay yanlışın hicranlarında yakılışın destanlaşıyor.Epik hezeyanların başlıyor. Ve son Köroğlu mecburen ben oluyorum. Benden başka kimse seni sevemez.

-Sen benim yarimden öte yerimden de hatta yarınımda, yanımda da öte bir yerdesin.

-Bu seni benden almaya kimse göze alamaz.

-Yıldızın oynaşıl gecelerin iç mimarı ben değilim. Öyle bulut örüp sislerini hislerimin üstüne yollama. Senin ay şavkın yansırken ruhuma öyle saklanamazsın, öyle sessiz, bensiz kalamazsın.

Öfkelenmiş volkanların fay ağızı gibi konuşma.Yanardağlarımı azdırma. L'avlarımameze yapma ürkek ceylanları.

İhtişamlı hasretin şarkısı gibi seni çalmalıyım seni.

Alevden aleve, çığlıktan çığlığa, hıçkırıktan hıçkırığa, kahkahadan kahkaha, sen'den sen'e değişik duygular çerçisi olmalıyım. Seni sunmalıyım bahtıma. Sen olmasan yazamam.Budur benim kaderim.

Takıldım yokluğuna. Bandım sensizliği ömrümün aşk tavasına.

-Bandıra bandıra, bağıra bağıra, ağlaya ağlaya, seni tadıyorum.

-Ödemesi yapılmamış faturanın faizi kadar kedersizliğim.

Bedellerinin ödentilerindeyim. Her şeye razı, her şeye rıza, her şeyine şeyh olmuş sevi müstesnasıyım.

-Biraz anla beni.

-İlklerimizin durağındayım, durağan bir sevda sahili var.Taş atsan da dalgalanmaz; ancak damlaların ya da bana sarılışın dalgalandırır.

-Başkaldırısı sızılarında sakla bir tutkunun tecimeniyim.Seni kendi sevdama pazarladım durdum.Satamadım seni kendime. Ben sen olmuşken, bu tüccarlığı bırakmalıyım Bennara.

- Sonbaharın harı düşte içimdeki ormana. Sen yandın sen.
- Ben külüne, ben gülüne, ben hatta ölüne meftun değişik bir deliyim.
- Sıyırmışım işte anla beni.Aşkın dışında anladığım bir şey yok zaten.

Bülbüller uçuyor gül cemalinin gülistanında.Çığ altında kalmış senli aşk bebeğinin çığlığına gidiyorum.

- Yetiş diyor, ben ölmemeliyim.Aşk annemi getir diyor. Daha aşk sütünden içmedim.Daha salınmadım aşk salıncağınızda.Daha göz göze gülüşlerinizi görmedim. Birbiriniz için ağlamayı, ağları bırakıp yeniden dönmelere, yeniden yaşamalara sunun beni.
- Bu çığ sizin ömrünüzdeki çağı kapatır.

Şimdi bu aşk bebeğinin hislerini onarmaktayım. Yeni umutlar sunmaktayım.

Yüreği dağıtılmış aşk postacısı gibi kapı kapı seni arıyorum.
Hangi adresiz gidişin evindesin.Hangi can kırığın, kırkayağı sakladı kabullerimden.

- Sönmemiş yanardağını yanık yüreğime bırakıp giderek gidilmiş sayılmaz ki.Sen gittiğin gün bana geldin aslında. Sen hiç gitmedin ki. Bilmediğin uzakların sihrindesin.Kahinler, senin ayınlarını düzenliyorlar. Sen mutlu olmaya iksir oluyorsun.
- Oysa mutluluğun gizinde benli acıların hacı olmak için ihramlarını giymiş.
- Gözyaşların zembereği gibi yarama dökülürken başka hayatı tavafa gidemem Bennara.
- Ayracımı senle açtım,senle kapattım.Arasöz gibi başka aşkların cümlesinde çıkarılacak cümle olamam.
- Öznesi,özü, ruhu olduğum senli cümlelerin Fatih'idim, varılmaz, ulaşılmaz denen yüklemine kadar gelip noktayı koydum.
- Sevdim seni işte yok başka özeti.

Hayrettin Taylan

Sensizliği Anıştırma

Niçin yazıldığı belli olmayan çözümsüz ve sahipsiz bir soru gibisin
Sevdikçe okudukça çözdükçe aşk kuşu olan gülkuşum
Çözümsüz bir denklem gibi dengin olmak aşk döngülerinde
En uzun bir soru okumak ruhunun esemesini
Resetlemek sensizliğe sonsuzluğa susuzluğuna gitvari umutları
Sonra sonradır seninle sonra son olmak özlemlerime son kez
Gitmek gitmemelerin git-kal ve kal-kallarına kallavi ve kavi
Akmak bakmak gibi olmak olan asıl olurlara
Aşğıdakilerden hangisi nazlanmak için naz yapmanın anlamı
Aşğıdakilerden hangisi sen giderken gözyaşlarıma eşdeğer
Aşğıdakilerden hangisi sen bakarken gözbebeklerime bebek
Aşğıdakilerden hangisi ben özlerken arzularıma duyusal anıştırma
Aşğıdakilerden hangisi sen yokken yokluğuna yoksul bir leyli
Aşğıdakilerden hangisi bir bakışının fotojenik adılı dileyli
Aşğıdakilerden hangisi yaralanışına yarlanışına yaryüzü
Aşğıdakilerden hangisi ruhsal çözgeçlerine aşkyüzü
Aşğıdakilerden hangisi gelmelerine bir gelin gibi
Aşğıdakilerden hangisi gitmelerine bir ceyli gibi
Aşğıdakilerden hangisi bir vedanın vedası olan vaveyli
Aşğıdakilerden hangisi senle benim öz sorusu

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Bitmez Sevdanın Adılısın Dilbeste

Herkes çok şıktı, bütün isimler gibi.Yerine geçecek sözcüğü bekledim.
Adıl olup gılmanlarını yollamanı bekledim. Sözcük halinde hatta aşkı artıran ek halinde yerini tutacak güzelin adılısın.
-İsmin kadar bende tesirin var. Teslimiyettim bu yüzden.İsmin bütün özellikleri nerdeyse taşıyor adılın.
Gözlerimi kamaştırdı şahıs halin. Yerine geçen güzelin tekil ve çoğullarında arı oldum çiçek çiçek bal yaptım
Ben,sen, o, biz,siz, onlar... İşte bizim sevdamız.

Hal böyleyken ek alıp sende kalmayı istedim.
Bana gelişinin taze ekmek modundayım. Sen ile ekmek arasında bizi anlatan sıcak bakışlar vardı.
-Hallerine büyüdüm. O, şimdi uzaklarımda kesilmiş ceylan gibi.Ürkeklerini benime akıtıyor.Sizi görmenin hayal ötesiyim.
Metafizikten zahir olanlara bilendim. Onlar var artık yüreğimin yeşil ormanlarını tümleyen.
-Sen eskimez bir y'arasın , yarasalar uçmaz uğursuzluğunda.
Gidişin uğur getirdi. Beni isim olmaktan çıkardı.Artık çok bilindik bir adılım.
Dilim dilim doğrandım cümlelerinde.
-Gitmek sana, gitmek sende. Güllerine dönüşlü zamir olmayı öğretmişsin.Her yaprağına eklerini bırakmışsın.
*Kendim,kendin, kendisi, kendimiz, kendiniz, kendileri. İşte iç içe dönüşün şifreleri. Şahıslara , başa perilere gerek yok. İşte şifrelerim, işte yürek adılım.
-İkileme şeklinde yan yana iki sevgili oluruz. Ben şahıs zamiri, sen dönüşlü zamir.
-Biz kendimiz büyüttük bu sevdâ okyanusunu. En büyük olmaya demlerimizi akıttık.
-Ben dün seni özledikten sonra kendim yattım. İşte böyle bir cümle olamaz.
-Anlatımı, aşkımızı bozacak cümle olmaz. Kendim her şeyi özetliyor Dilbeste.
İkileme olup aşkı pekiştirmiyoruz ki burada.

Bu, güzel elbise gibi değildi.İşvelerini işaret ediyordu.
Bu, bunlar, şu, şunlar, öteki, beriki, söylesi, böylesi, diğeri, işaret diliyle bizim yerimize geçmek istiyordu.
*Ötekisi , ötekileşmenin kirli sularında ayrışma bombaları hazırlıyordu. Oysa biz kardeşlik her şeyden önce. Aşkımız ,vatanımızdan önce gelse de bitmez vatan aşkımız.
Zaten başka temiz düşümüz de yoktu.
Bunlardan başkası bizi anlamazdı.Kuşanıp tüm güzel hayalleri sana giydirmek istedim.Böyle bensiz çırılçıplak işaretlerin arasında bırakmazdım. Şunu bunun için giyinip süslendi dedirtme hiçbir zaman.
*Vakur istemlerime karışma. Bilindik gidişlere benzemiyordu.
İşaret ederek seviyorduk.Burada olmanı istesem de sen şurada bensizliğin solan gülünü oynuyorsun.

*Bilmediklerini söyledi belirsizlikler.Belgisiz adılların hiç bilinmeyenlerinde diz çöktüm.
-Ben sensiz de demlenirim ama sıcak bir aşk tadı gibi kalsak seninle daha iyi olmaz mı?
-Birisi için her şeyini feda eden olmak güzel bir öte. Herkes kendine farkındalaşıyordu.
-Hiç kimse, kimsesiz kalan samimiyetin gölgesi olarak kalamıyordu. Samimiyet,

İyi niyet, güven çürüyüşünü büyülüyordu sanki.Kimse bu güzel kavramların dilinde değildi.

-Demkeşler artıyordu.Belirsiz adılar gibiydi herkesin anlık hayalleri gerçekleştirme çabası.

*Ayna karşında yüzler yüzümüz vardır, belki hiç kimsenin bilinmeyen yüzlerce yüzü vardır.Oysa Allah bize bir yüz vermişti. Şeytanla beraber yüzlerce yüzümüz oldu.Yüzdük anlık hevesler denizinde.

-Birçoğumuz ,çoğul haz ovalarında ceviz kırmaya devam ettik.

Etik ağlıyordu. Aşk ,seksin gölgesinde katranlığa karışıyordu.

Büyüdükçe daralacağını fark edemediğimiz düşlerimiz vardı.

Belirsizdi.Biri,birkaçı, birazı, birtakımı, kimi, bütünü, kimseyi, herkesi, hepsini, şeyi, ne kadar belirsiz sözcük varsa içinde kendimize ait onlarca belirsiz duygular vardı. Yeni nesli en güzel belirsiz adılar anlatıyordu. Herkes aslında şeydi.

-Şey...Onlarca belirsiz yaşam sığıyor.Kimisi kim için yaşadığının farkında değildi.

-Şey her zaman ayrı yazılırken bitişik yazarak doyumsuzluğumuzu da öylece tamir ediyorduk.

Soru adıllarına sığınıp duruyorduk?

Kim , nerede, hangisini bekler?

Kim sorusu her zaman adıldır. Benim hep sen kaldığım gibi.

Nerede, nereye, neler, kim, kimler, kimden, kimlere, kaç, hangisini, hangileri...Beni hangi soruda yakalıyor özlemin.

-Hangisi senin yüreğinden mutluluğu deniyor ben yokken?

Sen, ben.. Biz.. olduk mu soru işaretine yakınlaşıırken.

Kim, bu devrik cümlelerinde yaralarımın üstündeki plaka.Gelen her güzel sen plakasından seni soruyor.Bütün cezalarımı senin yüzünden aldım.

-Kaçımız arındırılmış sevdâ atlasında kendimize özel renk olmuşuz.

Arşınıyoruz öylesine yaşamları.İyelik ekleri yerimizi alıyor konuşmaktan tasarruf etmek için. Sanırım tek tasarrufumuz da bu olmalı.

*Artık kısa metrajlı filmler gibi, kısa cümleler kuruyoruz. Sözcük yerine iyelik eklerini kullanıyoruz.

"Kalbim yaralı, üstelik yamalı, sen varsın diye herkese kapalı."

Yüreğimde can kırıkları var.Kalbinde aşk sızısı olanların sığışlarındayım.

-Sevgimiz bitmez bir yol , tükenmez bir ömür gibi .

*Nefes alışımızdaki nefis seninkini anlardı.İlgi ekinde aramızdaki ilgi artardı ve üstümüze giydirdiğimiz yaşamın her rengine aşk kalıyorduk.Kavuşmaya yakın olan tüm ışıklara güneş olup adımız kadar adil kalıyorduk.

-Bu aşk dilimde beste beste.İçimdeki cümlelerin de yerini tutan adılsın.

Bitmez denilen sevdaların sonrasını adılarımız anlatsın Dilbeste.

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Yılsız Yılları

Ocak

-Ocağı ttmş sevdaların zemherisindeydik. Sol yanımdaki buzulları eritecek hurilere ders veren seni bekliyordum.

Hayali hale taşıyan gezginlerinin gizlerinde izsiz sözlerim vardı.

*Varsıl, ver hasıllılarım vardı.Varamadığımız bütün içsel kuytular sevi kırağımız düşmüştü.

-Düşlerime kadar üşmştm.Çiyler huylarımın üstüne düşmüştü.

Üşmştm sensizliğe. Ocağım yoktu üstelik. Demliğim yeter mi ki sana demlenmek için.İçimde,sevdamda, ruhumda kaynatıp yüreğimin süzgecinden geçirdiği ç'aydan bir bardak içer misin?

-Ben içtim, şimdi dış. Dışlanmışlığımız acep böyle mi başladı bilemedim.

OCAK od(ateş) dan odak/ocak gibisin. Kış ortasında yaktın sevginle.

Berelenmiş,birelenmiş, parelenmiş, sıralanmış, aklanmış, didinmiş hülyalarım vardı.

-Acılarıyla ortak olan olmamışlarım sızardı yüreğimin süzgecinden.Perilere bak-la * vacılık yapardım. Her baklava yaprağı arasında şiirsel tatlarını yazardım.

*Tadın kadar şerbetin kadar yaşamlarım vardı.

Buzları , uzları, uzlaşamadıklarımızın törpülerine dünlerimizi verdim. Gelmişler biriktiririz, gelmemişler sayırında. Bazıları gibi bazenlerimiz olurdu.Pazenlerini giyer salına salına gelirdin yürek devletime.

-Bir ocağı ttrmek için mevsimin ilk öpücüğünü verirdin.

/ŞUBAT: Süryaniceden, şabat/şobat/

Kış, kuştan dudaklarını sererdi lirik bakışlarla. B'itsin yitirilişler.

Tutulmuş güzelliklere, güzel demler yanaşsın yanıp tutuştuklarımız.

Bağrımda örülü tutkuların serinsin bahtına.Seninle bir kez Şubat 29 yaşadık.Bir kere yeter mi bin ömre.

Bu tiz üşşmelerin sonunda onsuz bir tez sürülür mü.Kış bitiyor diye aşk da bitirilmez ki?

-Yine üşyeceksin. Sarılmak için beni arayacaksın. Ayak ısıtıcın aşkımız kadar yakın olamaz ki?

-Haydi şair, git benden önce yatağı ısıt, yüreğim sıcak yatağımız da sıcak olsun.Önce yüreğimi, sonra yatağımızı ısıt diyecek misin yeniden.

Bak dlleniyor ruhumuzda kalan kalakalış.Yarın yar olmaya gebe.

Öyle yaramın ortasına şubat soğuklarını sızdırıp yar topu yerine kar topu atarak gidemezsin.

Yirmi sekiz şubat post modern darbenin sülün tarihinde emilmiş neler kaldı ki?

-Derin sülünlerin emdiği ulusal hazinelerimizden payına düşüne dışlanmışlık kadar sıkıcı ayrılığın. Hangisine katlanayım.

-Yarı tanrıçılık oynayıp üç gram akılla bütün benleri kirleten dış odaklı iç maşalı

kimsesiz çıkarıcılara mı gidişine mi ya da seni unutamayışıma kızayım.
-Alma mazlumun ahını ... sonrası hemen tüllenir, tümelenir bilesin.

-Albenisi al beni olmalı bu aşkın.
Beni kaybetmeyi başardın.Kışlarını da kaşlarını çattığın gibi alır gider misin peki.

Bu umut imparatorluğunda umurumda olan çok şey var.Umurumda değilsin
diyemem. Ben aşkın son halkasıyım, kopuşlarımı kimse göremez, çözemez.
* * *

MARTMars(savaş tanrısı) tan martius (Marsla ilgili olan,Mars ayı) (

V'an kedisi gibi durma sırnaşıl hülyalarımnda.Tırmalanmış vuslatlarıma tüy gibi
hafiflerini bırakma.

-Alerjim var ayrılığa. Mart kapıdan baktırır, kazma kürek yaktırırken kazılmamış ,
yazılmamış günlerimiz var yar senin toprağında.
-İlk sarılışın, ilk öpüşün ve diğer bütün ilklerin gibi değil ilkbahar.
Aşk kadar sıcak mevsimlerde üşütme beni.Üşümenin üşünmesine izin verme.

-Vesikasını vuslatın dağarcağında alan algıların derecesiyim.Ötesi metafiziğin
zomudur.Değiştir sonsuzluk ve onsuzluk kanalım.
-Beni Ben 'de izle gülüm.

*Kendimizle arındığımız simle arayışların hazır cümlesi değilim.
Haydi, bulantının alıntısını sil yazgından. Acılar senin künyene kaderden sonra
yazılamaz. Keder senin sınavda kullandığın şekerin.
-Sen hep sınavdasın.Ölümler dizeleniyor yanı başında.Solunda aşk dışında bütün
acılar gözü kapalı olarak üstüne geliyor.
-Baba, dayı, dayıoğlu, ve ciğerinin yarısı hatta tümü bacının bütün duruluşu
özetleyen anlatılmaz acısında ben hiç acın olamadın.
-En sevdiklerin, kanından,canından, anından, şanından olanların mezar taşlarında
bana yer yoktu.

NİSAN: Süryaniceden, nisanna (kökeni Akad. nisannus) dan
Vakta vaktin düştü. Nisa'n olarak kaldın düşmemiş düşlerimde.
İçimizdeki çocuğun uçurtmalarını egolarıma değdirmeye yaryüzüne yaklaştırdığı
yemyeşil nisandayım .İsyanlarımı sislerin kapatsa da hislerimi kapatacak hiçbir
şeyin yok.

Aşk ucuyla baktığımız çimenlerin çeşnisiyim.Renk renk çiçeklerine katılıyor
ruhumun sessiz kalışları.

MAYIS: Latinceden, maius (magnus/büyük, maior/daha büyük, maius) tan mayıs,
beşinci ay....

*Ve kirazlar aşka gelir.Mayıs ayı kiraz ayı imiş. Hayır bence kiraz dudaklarının
mevsimiydi benim için.Seninle tanıştığımız ay kendi kutsallığını içimde barındırır.
-İstanbul fethinin olduğu gündü.Ve seni fetheden aşkın Fatih'i olarak yıkılmamış
kalelerini yıkmaya, dokunulmamışlarına doküman , dokunam olmaya
geliyordum.
-Sen ben'den baharın son demini istiyordun. Yaza yaza,yaza,yazgıya,
algıya,hazırlanıyorduk.

Hırçın bir rüzgar bütün çeşitlerini hazırlıksız çölümüze salar.Toz duman içindeyiz. Sen orada , orası burada, ben orayla buranın farkı arasında daha da ötelerin sesindeyim.

-Oy ki oy Azam Ali'nin melodik tınısı gözlerime girmiş sensizliğin tozlarına çare mi ki?

*Ağar yalnızlığım yanılğılar üstüne.Üstüne bir şey örtme benden kalanlar yeter.

-Kiraz da yeme.O kiraz dudaklarına bulaşmasın ben rengi kirazlar.

*Mayası çalınmış mayısın sonlarına doğru büyüce bir aşkın büyüüne kapılmıştık.

-Kapsam alanın dışında değildik. Çekiyorduk her telden. Aradığınız kişiye ulaşamıyoruz,lütfen onu çok sevin,bir daha sevin, bir dahadan da çok sevin.

-Tele sekretere bağlanmış terk edilmişliğim aba dilinde. Beni anlıyor musun, duyuyor musun?

-Mayıs ayı birinci ay benim için.Seni tanıdığım ay her zaman birinci aydır. Bende yıllar, aşklar, mevsimler, kavuşmalar, beklemler, ağlamalar mayıstadır bilesin.

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Yılsız Yılları İki

23.23. 2011

/HAZİRAN:Süryaniceden hazaran/hazuran (sıcak, haziran)

Sudan yapılmış, sudan bahanelerle yapılmış aşk gemime binme sakın.
-Kıyılarımla ıslak, yüreğim kuru, yaram bütün yaralıların yarasına ayna.
Işıklar sönük, gözlerinin ferisi, sevdamızın fecri, gelişinin hevesi yok.
-Yokları taşıyorum Bermuda Üçgeninde.Üçgen çözümler yanımda.
Bütün açılarda senden kalanlar var.Bermuda bile ağlarken bize sen hangi berrak sandığın sularında, sandukasında sandıklarını taşıyorsun.

Yutkun bir mazinin mavzeriyimdim. Bakışların uçaksavar gibi yüreğime nişan alıp beni permalara emanet ederken.Sen hangi yenilginin mizginlerine dizgine gelmiş hallerini taşırsın.

İstanbul Boğazı hiç kirlenmemiş düşlerimizi taşır.Çamlıca tepesi hazıranda sarılışımızın heykelini diker.
- Hiçbir zaman ayrılığa eklenmemek için h'al ekleri den ekini çıkarır bahtımızdan.
Floranı takan damlaların düştüğü düşler dibindeyim. Yaramın üstüne düşen flu renkli düşlerinin damlalarını yaşıyorum.
-Gitmeye yakın, gelmeye akın bir arayış seyrinde sensiz güleçler topluyorum.

Her rengin söylenmemiş şarkısından , her sevenin hep söylemek istedikleri cümlelerin özünden, ruhunun sözünden bir sen derledim.
-Hazırandı sana gelişim. İlk kezlerin bir çoğu bu aya toplanmıştı.

Güller gülümsedi, sümbüller sönmemiş aşk tozlarını ateş yaptı.Yeşillik bütün y'eshlerini bize sundu. Ruhun derinliğine doğru akıp gittik başkentin en özel güncesinde.

Bülbüller omzumda seni anlattı. Ötüp durdular bağrında yetiştirildiğin kırmızı gülünün üstünde.Gül kokunla ömrüme sindin.

Kumrular sözlerimizin üstüne yuva yapıp kuluçka yaptılar.Sen sarıldıkça iki yavru kumru gibi akıp gittik aşkın hayatına.

Serçeler gözlerinden akacak damlalarla bir destan yazdılar.

Serçeler:

-Şair, bu güzel ceylanı ağlatma sakın.Ola ki bir gün ağlatırsan damlaları yere, yara düşmesin.Serçeler ağlamaz bilirsin, sen de bir serçesin. Zor ağlarsın; ama bu kadın seni ağlatacağa benziyor.

Dedim ki:

- Benim damlalarım maviye renk vermek içindir.Ya da ona olan aşkımın yücelmiş buhurların yağmur bulutuyla özlem ısmarlamasıdır.
Ben ağlamam, ben içimdeki yağmurları ona hediye ederim.
Ben ağlamam, ben içimdeki sevdanın sızılarını ona çeyiz olarak sunarım.

Serçeler:

-Ya onun damlalarını ne yapacaksın.Senin için ağladığın günlerin kaç damlasında ömrünle kuruttun.
Dedim ki:

O içimdeki tufanın isimsiz uzaklarına gitti.Şimdi hangi yeni acısına isimsiz damlalar akıtıyor.Kaç gece benden başka yakınlarının ölüm acılarına damla ısmarladı.

-Benim için ağlamayı unutalı çok olmuş olmalı, seherindeki bülbülüm susuz, sessiz, ölmek için benden haber bekliyor.

Uzanan ellerim değildi bütün dünyamdı, onu tutmalısın yar.
Haziranda tuttuğun gibi öyle aşktan, sıcak ve beni yaryüzüne taşırcısına.

TEMMUZ: Sümerceden dummuziden, İbranicede tammuz (efendi, bey anlamında) .

...: Sular ağlayarak bağındaki taşları da sökerek sevda tepemize kadar yükseldi.

Sensizlik ve bensizlik boğulmak üzere. Gelmelisin, sevmelisin, kavuşmalarında kavuştuklarımda söylemelisin.

-Temmuz günüydü ailenle ilk tanışmam.Mavi gömleğimdeki mavilikler taşıdı denizlerimizi.

Bir şair gibi değildim, yakınlarınızın aynasında yabancı bir yürek aslanı gibi söylendim durdum orada.

Şifa otlar gibi sıcak bağırını sundun.Babacığım, işte sevdiğim ve ömrümü verdiğim adam bu.

-Onunla tanışın ki dünyam hemen tanışmalı onla.O an söyleyemediklerimizin aşk dilinde kaldım. İşte ben geldim,sevdiğimin ailesi.Yüreğimle, sevdamla, kızıncı her şeyimi sunmak için yollar, dağlar, çağlar, aştım.En çok da kendimi aştım. Kendimi aşarak gelmek ne kadar zor.İşte ben geldim.

-Yutkunuşlarımızın mazisinde dilsiz günceler uğradı bana.Bizi sordu, ilk günlerimizin fotojenik demlerini tek tek sundu.

-En çok nerede eridim biliyor musun?

Bir alyansı yansıması varken eline takılmış sözler gibi.Ömrüne takı olduğum o karede, gözlerinin aydınlığında bana yansık demler sunduğun anlardı.

üşümüşlük kendini ısıtıyordu özlemin magmasında
bir haz'iran ısıltısı görünen sen
aşka bölünmüşlük seni p'ayda beni aşta yakalıyor
senin gördüğüm yerin yarı oluyorum şehriyar yerine
bin bir geceni yaşamak için
an'kara
kavuşmak yara

bir haziran sabahı, ilk kezler uçuyordu ankara otogarında
gördüğüm, sarıldığım, sonra ağladığım yerin yariyim orda

Oradayım, bütün oranın ortasında kaldı orası düşlerle.

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Çiftçisiyim

bir düşün düşüyüm, düşünceler atlasında
sen yazılı yazgıların yazıyım yaşanırılık haritasında
uzakların sihriyim, imkansızlığın iksiriyim vuslat şehrinde
ılık nefsin ademiylim, varlığına yakınsak aynalar sıratında
sonsuz kalmış, onsuz kalmış, bensiz kalmış refikler merdiveninde
sıcak yaşamlar çeşnisiyim, bağımla bağrın içe içe küre

2...

yarına sarmal kavuşmalar kafiyesin
her deme unutulmaz sevdalar şiirisin
yazdıklarımın içindedir yaşamadıklarımızın redifi
şimdi yoksun diye imgelerin anlamlarına kav oldum
şimdi yoksun diye güzellerin sözlerine tav oldum
şimdi yoksun diye, yokların yosunlarına can oldum
şimdi yoksun diye, ölümse sevgiler çerçisiyim
şimdi yoksun diye, ölecek değilim ya

3...

sen rengi tutkular caddesinde yürür cemalim
aşk aşka kavuşur vebalim
gülüşlerinin ressamıyım diye
güleç renklere atılır umudum
bir boşluğa eklenir hoşluğun
orada kalır oralığım ve sensiz aralığım

4...

yürek sesim yar'yüzüne değer
yıldızların ağlar senden önce
gece min hecesine gecelik olur sarılışın
uyurum; ama rüyalarım seninle oynar uyanışı
severim; ama tutkularım seninle sever dirilişi
meğer, kendime maşal yakmış düşler arifiyim
meğer, kendime keloğlan kalmış kavuşma şerifiyim
meğer, senin şehrin kaderindeymiş gizemli sızlanışım
meğer, senin bahtının tahtasındaymış aşka yazılışım
bu yüzden, hevesin uyanışı nefsimin girdabında volkan
bu yüzden, yüzünün güleç simyasında aşk benim

5...

bin ben üreşir ünlem bağrında
hangisi ben, hangi ben sende
beni sevdiğin, yazılmamış cümlelerin öznesi yap
yüklemim olarak yüklen dünyama
dünya sen, ben sen, sen benden sonsuz sen'e

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Yar_(a)_sal İklimi

Geçmişin yıldızları altında vefayla sarmalıyor Samanyolu beni.Yıldızlardan seni silmiştim, ayın kraterlerinde biriken gözyaşlarını içmiştim kana kana, yana yana...İsimsiz bulutların buhuruna seni yazmıştım ve cemrelerim suya düşmüştü ... Sen yarından daha yarın yağıacaksın kara bağrımın toprağına...Kurak sevdalarımda aşk gülleri kurudu.Dikenlerim bile batmıyor yarların sinesine. Damla gülüşlerini saklarsın,seninle saklandığım aşk mevzilerinde.Yeni yapılmış bir silahın namlu ucu kadar tedirginim biraz. Nereye, hangi can yüreğe tesirim olacak bilmiyorum. Dedim ya çok yeni bir silahım,en iyi ruh özelliklerimle hangi kalbin ortasına düşeceğim belli değil bilesin.

-Bir uçağın kalkışını ve inişini yaşayan herkes kadar, tedbirli ve ürkek bir haldeyim; ama sensizliğin ürkekliğinde hiç korkmayan ceylanlar dolaşır aslanlarımın tavında.

-Sen kovalanmaktan vazgeçmiş gibi geçmişinin kırık kanatlarıyla yalnızlığım üstünde uçuyorsun. Oysa gizli incini bulur, incittiğim yüreğim.

Sözlerinin dereleri kül aksın, ateş dünyama.Kül ile ateşin ramında rükuda kalsın özlemler.

Sensizlik devrilir sessiz kadehlerde gün olur aşka,kalır kalışların.

Yüzündeki bene dokundum şiirce, aşkça,bence döküldün bir bir.Duru bir yağmur oldu sözlerimiz, akları en güzel sözlüklerde. Sensizliğin son sözcüğü lügatimde yok.Seni silmiş gerçek cümleler. Ya da silinmezliğin tanımı yok, anlamı yok, çaresi yok.

Lal olmuş haldeyim ülkelerine yürüdüm,hangi şehrine gelsem saçların değdi yaralarım kanadım biraz.Yaramı saçların ve suçlarım kapattı.

-Seni beklediğim o mahzun kentinde yüreğinle buldun. Ben bulunmuşluğuna amil çelebiydim. Geçiyordum öylesine, Ankara biraz soğuktu,ısınmak istedi ömrüm.Sen de geleceğine huzur memeleri arıyordun.Ve kader bizi emzirdi yaşanılacakların beyaz memesinden.

Çıkrıkları büyülenmiş kara kuyuların Yusuf'uydum.İçimdeki güzellikler berraklaşıyordu sevdâ suları.Sen susamıştın büyük sevdâya, ben asrın Leylası olmak istiyorum dercesine kedi olmuştun aşk mutfağına...Yalnızlığımın cirit atan farelerini bir bir yakaladın tutkuların utkusuyla. Ben tam bam telimin tıngırtısında vurdun . Çalındım senden ...Alındın senden...Düştüm derinliğine.Her derinlik kendi felsefi teminde tapılır. Derinlik yaşamın içinde yaşını saklar, gizemlerinin sonsuzluğunu uzatır.

Önce bir taş attın derin kuyularıma, ali tutuluşlarım kanadı.Bir kere kanadım sana yaralıyım gelmeleyim sana.Sen hekimsin, bekimsin, sen benimsin.

Kuyu kederi saklarken Yusuf çık git yürek denizine, burası aşkına dar, burası Züleyha kokar,sen git asrın Leylasına...

Derinlik ışıltılı bağrındaki inleyişin resminde kaldım. Tutkularımızın denizi büyüdüğü her anda.Kalabalık sahillerine düşer gemilerim ve limanında limon alır.Biraz ekşimek gerek hayata ve hatalara...Limon yeşili yorgundur, nefes nefese berrak sularında dinlenir belki.

-İslaksa saçlarına değer ellerim kurumaz ve geliş havlun kurutur kumruluğumuzu...

-Avcularıma sinmemişse, ruhumu okşamamışsa, sözlerime uçmamışsa, gelişine inmemişse,çok sevmeye yağmamışsa hayat,yangınlar çıkaracam, Bana en son baktığın yerden.

-Dokun şimdi sularıma,biraz yıka beni can leğeninde,bebeğin olayım .

-Kurut beni can havlinin havlusuyla,bağına bas sınıksız sarıl ve sonra emzir beni. Sensiz her an üşüdüğüm gecelerine yatır beni.Hiçbir şey yapma yastığına yat, nefesin, kokun, her anın yayılsın yatağıma.

Usulca yüreğimin perdesini çek, yıldızlar sevinçten halay çeksın, ay gülümsesın,gece çığlık atsın gelişine. Aşkımız önce hiç bilinmeyen, hiç anlatılmayan,

hiç unutulmayan bir yurttu, şimdi ruhlar arası, aşklar arası, unutulmaz ve herkesin bildiği dünyalar oldu.

- Şimdi dalıver yüreğimin okyanuslarına, sevdalı bir yunus gibi karnında taşı beni götür sahiline bırak.

-Çağrılı gözlerine bırak bakışlarımı,göz ucuyla ,söz canıyla yarınlarımızı kapatalım.Unutulmazlığın diriliğini ve senden vazgeçemeyişin atardamarını ölümsüz öpüşlerinle yeniden canlandır ömür gözlüm, sevda sözlüm, unutulmaz akışlım.

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Akvaryumundaki Aşk Balığın

içlenmiş acının kuyruğuna takılı umutlarım
dışlanmış düş ülkemden akıyor damlaların
senli unutulamayanların sancısı zemherimde yaz olur
yosunlu baharlar bekler yaslı unutmalarda
anılar gönül şalesinde akar öylesine
her satırda sana beyazlayan suların ömrüyüm
ıslak özlemlere akıyoruz aşk ile aşka
sen yoksun
göz yaşların yok
bu yüzden çok dalgalı sular
bu yüzden çok algılı sevdalar

doyurulmamış özlemlerin özünde acıktım sana
çoktan seçmeli düşünüşün düşünde ışıklandım sana
miadı geçmiş acıların tarihinde atıldım bahtından
yaramı saran bir güzelin ela gözlerine sardım belalarımı
bir çığlığın çözültisinde unuttum kendimi
gözlerime sardım son bakışlarını

bugünlerde yine senli rüyalar sarıyor buluşma filmimi
geliyorsun aşka
geliyorsun hayalime
yerleşik amanlarımın sesinde kalıyorsun
ünlem ile yüklem arasında devrik özne olarak kalıyorum
öylesine gidişin ağıtlarını yırtıyorum türkülerle

ah candan öte can gülüm, üşüyen huzuruma sen ol
kanayan yüreğimin beyazlarına su ol
yaşanmışlığın mahzeninde mavi özlem ol
rehin tutkularımın beyazlarına nan ol
alaylarla halayların dış dünyasında beni oynayan ol
adını yazdığım yazamadıklarına ayna ol
bekleyişimin can cennetinde peri ol
güllerle kıyılan dikenli ömrüme bir /sen ol
parsellenen yalnızlıklarına yeniden aşına aşk ol

bu -dur işte talihim, bu dur işte isteğim

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Aşkını Yıldönümü Tinsu

Bakışımın sessizliğini betimleyen ilk bakışın yok.Kime baksam gözlerinin nemleri akıyor yarama.İslanıp kendime hayaller ısmarlıyorum.
Gözlerimin ortasında kalıyor kalakalışım.Sözlerinin perdesini açıyor acılarımın baş rolünü oynayan sensizlik. Sensizliğinin üçüncü yıldönümünü kutluyor yıllar, unutamadıklarım, yaram, senli aram.

*Mum bu sefer dip boylarımı eriten acıların dibine eriyor. Pasta yok, yasta olan ben var.Acılar yiyor beni. Damlaların toparlıyor günü.Alkış yok, kutlayan yok, acıklı bir hayalin son aynasında uyanıyorum seninle; ama yeni sensiz.

*Yıkık ruh kentime gelmiyor güleç yüzün.Yüzsüzlüğümün yözölçümü gittikçe daralıyor Dara.

-Naralarım şiirlerin imgelerinde metafizik ses oluyor.Beni bulmanın bulmacasını çözemiyor çözümsüzlük girdabı.

*Sorular arasına sızan ayrılığın siyah karelerin var. Kim ile kimsin arasında seni arıyor sensizlik.İmkansızlığa sızıyorsun.

İmkansızlık okyanusun çoşuyor ben resitalinde. Sözsüz orkestranı oynuyor gözlerin.Gözbebeklerin bebek olmaktan çıkıp büyüyünce damlaların bağışlanıyor içimdeki her acıya.

-Üstüme üstüme dökülüyorsun, içten bir mecra sunuyor aşkın.

Göçe kadimlerini sunan alegorik yaşamların ortasında betimsiz kalan bir hal sarıyor.

-Benzetemiyorum çiçeklere, güllere, yeşillere, aşklara seni.

Ezilmiş çimenlerin üstünde ezilmiş bir yürek sere serpe yayılıyor.

Özlemin magmasındayım; ama üşüyorum.Jeolojik jestinle yaşama iklim olmalıyım. Damlaların jeotermal enerji gibi vicdanımdaki bütün her şeye çare olup diri tutuyor.

-Biraz daha ağla, biraz daha sevgilim.Benden gidişinin üçünü yılı yılanlara, yalanlara sarıldı.

-Aşkımızın yanardağı lavlarını yarıştıyor bahtlar arasında.

Lav sahilinde özleyişimizin fotoğrafını çekiyor kader.

-Namahrem oluşuna soğuk düşler ekliyor yanılmazlık.

-Yanı başımda yarım aşında, aşk otağında, bir ben ediyordun.

Şimdi kök saldığını hiç hangi perişanlığın perisisin?

Hangi faili meçhul "ahın " gün yüzüsün? Hangi bilinmezliğin çok bilinmeyen denkleminde çözümsüz arayış kurasısın?

-Kurlarının borsasında kimler hazların çentik atıyor? Salya tecimenleri seni hangi sözcük sağanağında ıslanmışlığa davetkar, cüretkar tavırlar sunuyor.

-Sen hangi sen olarak kaldın benden sonra. Hangi sen, seni cennetinden atıp muğlak cehennemlerin diplerine yolladı.

-Bensiz her günün ateşinde nasıl yanıklarınla yaşadın buncaları.

Mutlu olmak için gittiğin yalancı huzur sahillerinde,hangi erkek kayasına çarptın?

-Ya da benim gibi tertemiz misin gideli? Kimsenin eli değmedi mi ilk kez benim tuttuğum o ellerini.

-Sen fethi zor bir İstanbul'dun ilk Fatih'in bendim.Şimdi İstanbul musun hala?

-Ben hep Fatih kaldım.Biliyorsun Fatih Sultan da iki kez sultanlık yaşadı.

-Haydi sevgilim, Ulu Batlı Hasan yaralı surlarıma bayrağını dikti.

-Yapayalnızlığın Bizanssızlığından çıkmalıydın. Ben geldim, seni hep seven Fatih'in geldi.Müjdelerimle, gözdelerimle, söylediklerimle,söylemediklerimle, benimle, özümle toptan sana geldim.

Şu bilinmeyen heveslerimin kursağındaki kurbağaları çıkar artık.

-Firar ettiğim tensel ovalarda otlandığım ceylan güncelerimi sayma hayattan.

-Hayat ya sensin, ya da senden olan ve kalanlardır Tinsu.
Koynunda kalan sıcaklarım mevsimlerin adıydı.Şimdi sen yoksun, koynunda kalan sıcaklığın yok değişken mevsimlerin içindeyim.
-Kara kışlarım bitmiyor, üşüyorum.Bir patik bile örmedin.
Bir isyan girdabında beni sensizliğe saran soğuk düşlerdi.

-Parasız savlamacılık yapıyorum .Ücretsiz aforizmalarım
bıktırılmış gidişlerinde yürekleri ağlatıyor.
-Ben ağlıyor,ben ağlamıyor.
Ben seviyor, ben sevmiyor.
Kokuşmuş senler arasına senlerim eriyor.Leyim olsan aramıza.
Bitişik yaşamlara kaynasak, aşk adına bir bebek rüyasını yazsak.
-Bilinçaltımızı tembihlesek rüyamızı gerçek yapsa,sonra en gerçek olan biz
adılında sarılsak sarılsak Tinsu.

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Gladyatörüyüm Kumruzen

"Herkes içine gömdüğü yaralı bir hayvanla iyileşmeye çalışmakta."Benimkisi ürkek bir ceylandı... Sevdamin yeşil ormanlarında kaçışıp duruyor...Oysa avcı değildim, sevdamızın aslanıyım, gönlümüzün bekçisiydim. Küskün bir geçmişin otlakları arasında mecalini gezdiren narin, aşkın simyasını yüreğinde taşıyan özel ceylandın. -Ormanımız vardı, algılarda, güzel olgulardan, seçkin iyilerden, bize özerk tutkulardan, bitmez sevgilerden, derin bir aşktan oluşan...

-Bir t'adı taşıyorduk.Dünya, dimağlık seçkiler üstüne kurduğumuz amaçlarla kaplı. -Farklı amaçların tadındaydık.Dahası herkes kendi çıkar ekseninde döndürüyordu dünyayı.Aşk, içtepelerimize tepik atan içsel hazların, açlıkların, sevi tokluklarını yaşama algısı, sevmeye, sevmeye, kendimizi karşı cinsin eleğinde özel emellere, ya da elemlere teslim etme mecrasıydı. -Sen aşküstü bir yerde ve serdeydin.

Umutların sağrısından akan yarin dilsiz romanıydın.Seni yazıyordu kaderin yazarları. Yazılmamış yarınlar vardı. Çizilmemiş anların resminde gözüküyordu gelecek dilberliğinin.

-Dudu kuşunun hayfında toplandık.Keşkeleri ötüp durdu. Hepimizin o kadar keşkesi var ki yazsak roman olur.Keşkeleri yazmadığımız içim içimizde hüznün masalı olup içimizdeki çocuğa acıklı anlatı kalıyor.

Ve sen güle dudaklarını teslim edeli, kırmızılığı arttı.Gül dudağında öpmek için bülbül olup dikenlerinin üstünde mevzilerimi kurdum, kanadım, kanadım durdum seninle.

-Umudumun vatanydı.Bir günler akardı pınarlar yerine.Susuz kalmış yarınlarımı ıslatırdı damlaların.Sen aslında beni aşküstü bir yere , yare, sere, sonsuz algılara teslim etmiştin.

Yürek sızısını aşktan sağan gönül çifçisiyim.Sızılarla beslenirim.

-Yazmak mıdır yaşamak mıdır aşk olan bilemedim. Ben sendeyim, yazıyor, seviyor, seviyor yazıyorum.

İnsan sevmenin yüzüdür.Bu yüz insana farklı güzellikler sunar.

"İnsanı güzel yapan yüzdür... Yüzü güzel yapan gözdür...insanı insan yapan agzından çıkan sözdür" ; ama senin yüzün ,için..ruhun sözsüz roman gibi..seni okumak istedim, seni okuyup sayfa sayfa çevirmek istedim ..sıcağını yaşamak adına yaşam yüzünü giymeye geldim.

-Biçare bir çar gibi senli düşlerin naçarıyım.Düçarlığım ucuz değil, seni sevmeye kafiyelemedi hayat.

-Oysa hayatın kafiye kendine hayat olmaktır.Ya da serbest şiir gibi ya imgesel düşlere, ya anlamın derinliğindeki sevdaya ya da olduğu gibi yaşamaya odaklanmalıyız Kumruzen

-Mutluluk şairin,aşığın, ermişin katığı değil.Mutluluk ısmarladım senin yolunda.Hüzünlerin tepesinde kurulu vakitlerimin saati.

-Saat ya durmuş olmalı ki saat her zaman seni ben ' geçiyor.

Gladyatör olup sensizliğimi izleyenlere karşı benden gidişinle kavgamı izlettiriyorum cümleler mahşerinde.

-Aşkın bilgesine karşı, karşı konulmaz zaafıma karşı anlamın gürzülerini, sevginin zırhını, tutkunun kurşun geçirmez gömleğini, aşka kalakalışın miğferini, sensizliğin iksirini, bir gün gelişinin umut libasını giyerek çıkıyorum aşklar meydanına.

-Ben' geldi, ben'den olanlar burada.
-Ben var, ben'den giden ben'ler yok. Bu bir benlik savaşıdır.Bu insan- - kamillğe
ab- ı aşkı sunma yolculuğudur.
-Hiç bitirilemeyecek sevi manzumesinin kutsal mısralarındasın. Bitişin yeniden aşk
olur.Ya da bitmezliğin imge gülüsün.
-Mecazi anlamlarımın, betimlemelerimin, dahası içsel benzersizliğimin benzetilmiş
can gülüsün.Canımda açılan can çiçeğimsin.Sevginin meyve kokusunda yaşama
tutuldum.Gelmek, yeniden özel bir çiçek olarak açılmak kaderinin hizasına yazılmıştır
bilesin Kumruzen

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Çıldırma iklimindeyim

Hayrettin Taylan

Aşkın sensiz durağı beni sensizlik çölünde bırakıyor
feryatların anı Leyla'nın zılgıtları ve yokluğun
hataların tüm yılanları süregen bana
Nefesimin son anı nefsimin son bombası
Hani belki gelirsin diye.

ağlayan mecnun görüntüsünden daha alil halim
yokluğunu tümleyen acıların bıcağı beni benden kesiyor
kesif ve esrik yellerin esişinde nerde eşim diyor
Gözlerini gözlerimle alacağım gözlüyorum seni
Artık durmalı zaman ve ben ve de sensizlik
yorgun sevdalar durulanmalı ve arınmalı yeni bene

Nalan ayrı gezer ruh ayrı, ben sensiz hiçbir hiçi gayrı
sevgin bittiği yerde başlar ölüm yılları
Tam sensiz ölümüm 30.günü

Ne ar ar ne yaz ne yaz
ışığı söndürülmüş kelebek gibi seni arıyorum tam senden
Sonbaharını yaşıyorum bütün dökülen yaprakların ve sensizliğin
Her dökülen yaprağa gözyaşlarımla seni yazıyorum
üregimde alizeler kopuyor benden ve senden
yaslar akiyor ruhumun ırmağından
bir leyli uçuyor sahilime sen sanıyor hemen bülbülü benim
her dökülen gözyaşına sen yağıyorsun vicdanım mağmalaşıyor
o suçlu sıcaklığın dayanılmazlığında
ve sen ki müthişliğimin çiçeğiymen bökük bökük koptum senden
sevgimiz bu son atomlu gelgeçlerde yoksulluğa şeytanlara şerh oldu
karaların en karasında karalandı bembeyaz sevdamız
gelinliğindeki o beyaz sevgi kadar haklısın sevgilim
o gözyaşların akışı kadar akıcısın haksızlığıma
bin şeytana yenik düşen aç gözlü bir arzu dervişiyim
içsel boşluğun hoşluğundaki nefsi devrimlerdi hepsi
sen beyaza beyazken ben karalanmışım aralanmışım
çıldırma mevsimi geçiren sol beynimin inindeydim
çok acıya boyanmış uçuk gidişin gitkaları
hep aynı repliğin son deminde hep aynı kalmaktı
kendi kendini yiyen vislana böküğüydüm
yabancı ve zencefil uçarların uçanı senden kaçanı değil

sen ki müthişliğimin çiçeğiymen bökük bökük koptum senden
sevgimiz bu son atomlu gelgeçlerde uçarı şeytanlara şerh oldu
çıldırma iklimi beni benden ve senden kaçırdı karakışlara

bin Őeytana yenik dűŐen aĉ gűzlű bir arzu derviŐiyim
deĝiŐmez aynı kalır diyen gűvensiz bir kelebek deĝilim

uĉuk menűsű ruhumu her dem yem olacak kadar uĉarı bűlbűlde deĝilim
gelinliĝindeki o beyaz sevgi kadar haklısın sevgilim
o gűzyaŐların akıŐı kadar akıcısın haksızlıĝıma
senin iĉin ben olmak
senin iĉin bedellerin bilgesi ve temiz yűreklerin sűzgeciyim
Nefesimin son anı nefsimin son bombası
Hani belki gelirsın diye ben benden deĝilim

Hayrettin Taylan

Sensizliğin en acı güncelerinde

Sensizliğin en acı güncelerinde ruhumun kaf dağında kar yağıyor
Bütün benler soğukluğundan ölüyor
Güleç yüzünün gül bayramını bekliyor sevgisinden ayet okunan güzel
Meçhule giden yapayalnızlığın esrik yolcusuyum
Sana gelmenin yolu bana gitmemenin yolculuğunda yabancılaşıyor

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Formasyon Eğitimindeyim Bennara

UNİCEF'in korunma altında tutmaktan vazgeçtiğim kalbim,şimdi Afrika'da yamyam güzellere bağışlanmak üzere bekletilmekte.

-Sinir bilimcileri bu seni bir türlü unutamayan kalbimi sinir hücrelerini imece usulu incelemekte. Hücrelerime kadar sinmiş bu seveda sınırı.Sızıların saz gibi çalınıyor sinirimde.Bu yüzden içimde bestelenmiş bir şiir gibisin.Bu yüzden hücrelerimde hicretin başlamıyor.

-Hüzünlerime genetik enformasyon gerek. Formasyon lazım yeniden sensizliğe eğitilmek için.

-Sen yalnızlığa okulsun. Sana ders vermek için özel formasyon gerek.

Aşk, insanı ikiden bir yapar; ama ayrılık insanı binlere, milyonlara, kezlere, tekrarlara ayırır.

-Bir'den ikiye gitmek zorlaşır. Kendin tek başına asla bir olamazsın.

Hep yarım kalır, yarım kalmış seveda yüzünden.Yarım yoksa, yarım kalmışım demek.Bir olmak için birin bütünlerinde kalmak, erimek, toparlanmak lazımdı. Şimdi, ayrılığın binlerce kişiye benzettiği bir ben var.Yarım kalmış, yarından ayrı kalmış çok kimlikli, bazen dertli, bazen acıklı, bazen hüznü, bazen sosyolojik bir jön gibi uzarım kimliklere.

-Yürek devletim kadar derin, o kadar güzel, o kadar sınırları olan, o kadar bana yakındın.

-Yaşadığım toprak gibiydin.Gülüştünle aydınlanır ufkum, umudum. Bakışınla beslenirdi bakış açılarım. Sözlerin okuturdu içimdeki derinliği.

Ezelimi soğüten evvellerin var. Evvellerimin evi olan bitmeyen temellerin var.

-Senin yüzünden, benim yüzümde açılan hüznün çiçekleri var.

Davetsiz kaldığım davaların uğrunda geç kalışlarım var.Varlarımı istemeyen kesif sözler var.

-Bağlılık gösterim, vicdanımın merkezkaç kuvvetinin beni arındırma çabasıdır.

Umarım umurlarım uyanır.Beni teslim ettiğin ünlemler göplüğünden kurtarır. Üç noktalı yerlere yar kılmaz.

Bitmemiş seveda...

Devamı var...

Öncesi var...

Sonrası hep var...

Gördün mü üç noktanın bütün yükü üstümde. Şimdi noktasız bıraksan bile ne fayda.

-Eskisi kadar eski kalır mı aşk.Ya da yeniden gelmek kadar mı olur aşk.

Ya da aşk her zaman aşktır, yeniden yaşamasını bilen bilincin sevi yoldaşları olmayı bilmek lazım.

-Herkesin anlattığı sokak masallarına karnım tok.Dönse de eskisi gibi olmaz. Sanki vahiy gelmiş, bunun tefsir ediyor birileri.

Şimdi yarım kalmışlığı bir etmeye çalışan birisiyim. Birisi için bir olmanın azizliğinde, aziz olarak gerçek biri anlayan biriyim.

Rol aldığım bu sayısal uzaklığın içinde sayısız kalışın sessizliği biter.

Hani sen varken iki karakter bile değildik.Bir karakter içinde sosyal rolümüzü oynuyorduk.

-Aynı anda açılırdı dünyamızın güleç sayfası.

Şimdi figüranlıklarını yaşadığım yalancı cennetin hurileriyle gerçek cennet arzusu yaşanmaz. Leyli gecelerimde soyunuk danslar eden Leyla kılıkli nefsi güzeller soyut algılarımı besleyecek ruhsal derinliği veremezdi.

Dedim ya bir benlik aşısıydık bu sevdâ yolunda. Karmakarışık kişiliklerin arasında bulantılar sunan çıkmazların içinde saflığın son şubesi gibiydik.

Şimdi yokluğunun şubesi de kapanmak üzere.Zararına sevmelerim var.

-Mevsim gibi değilsin artık. Belki yazın kalır diye erittim kara kışları kara bağrımda.İlk baharımdın zaten.Bütün ilklerini benle yaşadığın için ilkbahar gibi içimde yeşeriyor, çiçek açıyor, yazın da sevdamızın mahsulü gibi özel tatlarla karışıyorduk Bennara.

Hayrettin Taylan

Sensizliğin kütüphanesindeyim, okunacak tek güzel kitap,sen yok

serap günlüğü-

Çöl iyice sıkılmıştı ağaçsız,sevdasız, Leylasız günlerden. Her varlık dolar.Çölde dolmuştu.Onu en çok dolduran sonsuzluğu değildi. Mecnun'du. Yani amacı olanları bağrında taşıdıkça çöl doluydu.

-İşte çölümde kalmış gizil istemler var.Varsılığını tümleyen seraplar görüyorum.

-Denizleri denize anlattığım dersteydim. Okyanusun okundu usumda.

Meğer sen sulara beyazlık katan aşk gerçeğiymişsin.Mazimle tanıştın; ama o zamana hayata başka pozlar veriyordum. Saçlarım da suçlarımda siyahtı.

-Şimdi her şeyimle beyazım.Beyazladım artık.Çölden, göle, gölden, yeşil gözlerinin ormanına, oradan usun okyanusuna geçtim.

-Her yanı sırlarla dolu ıssız, bensiz, sessiz, susuz, aşksız bir adaydın.

İssiz bir adaya düşersen ne alırsın dedi hayat.

Sen, sen, sen...

Üç şeyde yetti bu ıssız adada.

-uzaklığım ile tanıştım, şimdi sen daha yakınsın, daha yanıcısın yakınlaşmama.

Bir gülde büyüttüğüm gülücüklerin var.Üstelik dikensiz sinemde gülüyor hayatın.

Daha çok seversin diye..sana yol yaptım güllerden, güllerin kokusundan, kokunun hayalinden, hayalinin halinden sana geldim.

- Kısa metrajlı bir kıssanın kızıl goncasında açılıyorsun.Kesretleri vahdete tümleyen güzel yarınlar beşiğindesin.

Kısa vakitli, kısa etekli, kısa etikli değildi emellerinin giyinişi.Çok kapalı,çok sırlı,çok şiirliydin.

-Şir oldum sana.

-Öteki farkındalık turfandasında yetişti özel algılarımla.Ufkum temeller duruşmasında, asil olan, aslılığını sundu.Demlerin Aslı'sı oldun. Kerem oldu hayatımın ta kendisi.

Bakıştım yarınlarımızla.Çok yarıdın geleceğimize.

Şimdi sensizliğin kütüphanesindeyim, okunacak tek güzel kitap,sen yok. Sensizliği çok yazdım,her kitap burada yalnız. Kitapların yalnız kaldıklarında içindekileri önce ağlar.

-Cümleler yerine damlalar akar.Kütüphane ile çöl benzerlerini serer.

Çölde insanı okutan kumlardır, burada cümleler.İkisi de çoktan sevmeyi sınar.İkisi de çok....sen gibi...işte.

-Bütün kelimeleri giydiren harflerin var.İlk harften son ,sonu yazmak için "s" geldim. "Ş" de şuleler yaktı beni...

Uyandım ki! Alfabe ağlıyor.Harflerimiz kurutamaz ona olan özlemini dediler.

-Kokuşmuş hecelerle onu yazmasın.Gözlerine bak, sarıl, okşa ruhunu.Biraz da öyle yazıl dedi.Hayatın alfabesinde harfler yok, sözler, dokunuşlar, öpüşler var şair dedi alfabe.

Alfalarım aktı.Beta'ya kadar Beka'larım artı. Artık biliyor musun

Baki'yim.Sen sakiliğini , salına salına bana gelişini sakla ...

-Tiz bir dem gibiyim.Canı tezliğinin tazılığı gelir ömrüme.
Koşuyorsun sevginle bana. Bensin, bendensin, bentlerini açık bir baraj gibiyi.Ortak elektriğimizle güncelerimiz aydınlanıyor.

Beni özledikçe gelincikler büyür gelin düşlerinde.Nikahına çiçek olan güzel hayaller depresir.

-İmza atmaya yakın kokularını toplar güller, ya da gül cemalin.

Beni dünlerin filminde izleme.O, zaman zaman kadar artistim.Kendimi oynuyordum.Başrolünde oynamadığın filmleri izleyebilirsin; ama oyunculuğuma dokunma.Dün kadar döndüm özetsiz yaşadım hayatı.

Her zaman insanı bir başkası yapar.Şimdi yazgımızın da yazdığı bu filmin baş rolündesin. Üstelik Türkan Şoray kuralların da yok.

-Sıkı sarıl varlığıma, yarın var olmaya filmdir.Haydi, beni oyna yüreğinde .Haydi, sevdiğim gibi yaşa beni Şulenar.

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Patentini Aldım Kumruzen

*Kendi yolumun patenti sendeydi. Kendimi bulsam başka dudak uçlarının uçurumlarında.Uçurumlarda yuvarlanırdı.

-Gözlerinin içine bakara yalanlarla seni öldürüşümün sonuncu Vicdanettin Paşaymışım.Meğer içimde Valide Sultan varmış. Ya da şeytan kendi barınağını nefsimin içine yapmıştı.

-Beni Yusuf sandın hep. Ben keşke günah gemisinden atılan Yunus olsaydım. Şimdi günahlarımı temizleyecek hangi vicdani denize atacağım kendimi.

Sayende dünyanın en yaralı, en antik, en gizemli, en derin, en seven,içsel mimarlığıyla bezeli bir kalbim var.

UNESCO tarafından kalbi korunan yaralı bir aşk bilgesiyim.

-Her güzelin ziyaret etmesi gereken bul kalbi ziyaret etsen yeniden...

Aşk kültürün artmaz mı yar...Sevi medeniyetin coşmaz mı yeniden

Bir sorunun içiydim.Kitapların dışı gibi değildi dışım.

Seni aradım sorularda. Yüzlerce fikrin omzu vardı sorularda.Mistik cevaplar yağıyordu yüzünden.

-Cevapsızdı uzaklığın.Haklılığının fır dönümünde, sensizliğin yıldönümü kardeş olmuşken, ben hangi İsimsiz arayışın diliyim.

Binlerce düşün, tonlarca düşüncenin imiğini emen keyfin dönencesinden çıktım. Arı bir duruşun duvağını taşıyorum gelin düşlerine.

-Arıtılmış pişmanlıkların aşk suyuyum. Aktım yoluna.

"Su akar yolunu bulur; ama her su değil, aşk suyu, ya da berrak özlemler taşıyan su bulur yolunu.

Doğrularımı taşıyan sevi karıncalarım vardı.Saklı kalışlarına geliyorduk.

-Benim doğrumun beli bükük değildi.Mutlak doğrunun çizgisinde çizilmiş yarınları vardı.Yarin yüreği de öyle çiziliyordu.

Kendime varışın vahalarını aştım, çöllere geldim.Her damlan ırmak gibi aktı...Çöl ırmak olup vadilerini sundu.

-Yolculuğun çıktısını aldı algısal akış. Son bakışının renkli fotokopisini çekti.Yetmedi, yitirilişinin filmi çekildi, nemli gözlerinin fotoğrafı çekildi. Son sözlerinin arşivinden tozlu umutlar alındı. Diyemediklerinin dili gözüldü.Her şey bir bir söylenmeye başladı.

-En zor olanı bu ya.İnsan diyemedikleriyle gider genelde. İçinde tonlarca diyemediklerin varmış .

Hiç bilinmeyecek bir yere göç etmiş gibi var ile hep yok arasındaydın.

-Bazen seni görmek için yaşadığımı düşünürdüm.El ele bir sevgili görsem kendimi el sanırdım.

Bir günlerin arayıcısı olmuşum. Sensizlik içinde kördüğümlemleri taşıyordum.

Sevi bir öğretinin içinde yeni bir teori gibiydi. Sözsüz dediklerinin sinir bilimcisi olmuşum.

-Sinir uçlarının dediklerini öğrenince kendime kurşunlar atmaya devam ettim.

-Hayatın içindeki seni bulunca,yaşıyor olmanın zevkini
Yaşıyordum Kumruzen

- Olgunlaşmamış ben'lerin dalında koparan nefsin köküne dinamitler ya da
dinamikler yerleştirdim.

Noktalama işaretinin hangisinde gittin çözemedim. Damlaların ünleme benziyordu.
Ünlemsel sızılarda kaldım. Giderken soru sordun . Soru işaretlerin bükülmüş bel
oldum.Alıntı bir söz söyledin Mevla'ndan. Alınanlılarını alıntı olarak algıladım.

-Birkaç şey sıraladın sonra sustun.Üç noktaların başladı.

Diyemediklerini üç noktalarda aradım.Her gittiğim üç noktada uç noktalara gittim.

-Bir ben vardı yüzünde.Noktaya çok benzettim, durdum.

Ne zaman coşması,ne işaret korkması, ne aşk susması, ne de karşılaşma şaşması
vardı bütün bu noktalama işaretlerini tümleyen halinden.

-Parentez içine aldığım acılarım vardı. İki virgül arasında kalan arasözlerim vardı
sana olan özneliğimin açıklayıcı ögesi oluyordum.

Vurgulanmış sözlerin vardı, tırnak içine aldığım.Seni benzettiğim aşkı sözlerin hepsi
kitap oldu.Hepsi tırnak arasında...

-Noktası konulmamış aşkıydın. Üç noktası çok olan bekleyişin sonsuzluğu tümleyen
sonuydun. Noktalaması doğru bir aşkıydın.Bense yazımı ve aşka duruşu doğru aşk
sözcüğünün özüydüm bilesin Kumruzen

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Sür Manşeti

Özlemin allarıyla yıldız çarptım sana çarpıldığımda
onsuz bir yaşanılabilirliğin özlerini gönül çağına ekledim
serpiştirdim kendimle henüz sensiz olmayan seni
ilgiyle karılmış yaşam fünüyesinde aşkın alevlere raks sunar
Işıklar açarak yürüdüğümüz kalp ile kalben arasında karanlığındayım
Biraz dön bak gül canım
Yaşayamadıklarımızın çerçevesinde unutulmuş anlar belirmiş
Dön bak notlar al, al ile bal arasında ben arırken sen çiçek
Kaçınılmaz geliş yağmurlarında aşkın kundağına ömrümü verdim
ölümsüzlüğü beler yazgımızın son dersinde sensiz yürek kalemle
olurun kader çizgisinde takdiri ilahı buymuş demenin gölgesindeyiz
sorulmamış soruların dalları yüzüme vuruyor sen esiyorsun
kanatlanışımızın üzerindedir yine de aşkımızın akışı
mızraba düşen bir düşün kertmesinde durulandı sancılarımı
gelemeyişinin karabasanları çözer çözümsüz kalışlarımızı
göz ve öz pınarı boşalır içimizden,
arınır hatalar, öçler, mecbur gidişler
beni sana çeker ruh miknatısı
sevginin çiçekleri açar henüz açılmamış gül haline
kızılışır, kız ve kuzuluk halin
venüs diz çöker ben marsın morsunda sana korlanırken
İbrişim telli turnalar çalar, alıntılı ve şanlı aşk seherinde
can renkli tasın tadasında içti beni kayıpsızlık
gözyaşlarını içine de boşalttı acun
ağıt beyazın gri bir meridyende bana zaman oldu
sızdın içime şelaleler gibi aktın derinliği olan yaralarım
Sensiz kalışın dev kazanları oluştu ummanlarıma açılan umutlarımda
Çaresizliğime kilittensin zaman ve sensizlik
içimde ağırlığı büyüsün bedellerin
kertemizde asil olan vaktin demecinde sür manşetine yazılmaktır aşk
Kör giyotinlerle doğranmış yüreğimden sal göz pınarlarını
hüzün olmasın, benden gidişin dolmasın uzun gölümde
yüreğindeki yaraları yazdırma aşkımızın Göktürk mabedine
Yükle omzuma iç çekişlerini, acılarının oyasında işle gelişimi
istifle can damarım sensiz her gece bin kez oluşümü
anlat beni iç çocuğunun aşkına kabul et olmuşları
benzersiz güller ekelim sevda nadasında bekleyen bizli kavimlere
asırlar süren bekleyişe tohum ol nazlarınla ,bir gün gelişlerinle

Hayrettin Taylan

Sensizliğin tomurcuğuna aşî yapılır aşk

yokluğunun suları arasında sorusuz sorgularım tümlenir
sorulardan seni sevişimin uzak kalışı tamlama olur
ruhumun kitabından okurum bende kalışının alışmalarını
tane tane içlenişlerime sızışın dile gelir sözsüz sözlüklerde
anlamını bilmediğim sevgi dilindeyim
seni tanımsız sevdim gerek yok söze, sözlüğe
yorgun bir ceylan gibi vahamda gözlerin yeşillenir
sensizliğin tomurcuğuna aşî yapılır aşk
yalnızlığımı uğurluyor düşler ile bekleyişler
üşeniyor acılar ,üşüyor gidişin
sensiz atlaslarda yaralarımın şekillerini özlüyor güzeller
yüreğimde açtığın meteor çukurlarına düşüyor vuslatım
nemsiz kederin yıkıyor sabır duvarımı
üstüne üstüne yıkılıyorum
düşünüşün dününe dünür oluyor yeniden kavuşmalar
neşene akan pınarın narı oluyorum
dökülüyorum tan tane gelişlerine
özlemin nergislerine gölge oluyorum
aynı hecenin aynı sesinde bağıriyorum gel diye
şuhun huyuna adil oluyor ben yerine
gerçeğin aynası gönül duvarıma asılıyor
önce Aslı,sonra aslın taranıyor
Dağılmış bir yüreği toparlıyor sevgi yansımaların
Artık gizleyecek bahanem yok
Seni seviyorsam aşk tadındaki adındandır
Aslı geldi,fişi indirdik aşk tahtasından
gel gönlümdeki kanamaları durdurmaya
gel yanıklarına sözlerinle merhem olmaya
gel geceli beni
gel hecele beni
bulutsuz bir dünyadayım sislerin artıyor
gidişinin kaf'ında cadılar yeni aşka masal anlatıyor
senden kalmış masal başlangıçların gizley kahramanıyım
beklentilerimin sürgülü kapıları kapandı
gönül içinde gönül kapıları var
gel beni benden açmaya
gel geceli beni
gel hecele beni

Hayrettin Taylan

Sensizliğin Yılsız Yılları Üç

AĞUSTOS: (Roma İmparatoru Augustosun adından)

Gözlerim arıyor seni.....Benim içimdeki çocuğun sevgilisi.

Seni unutturacak dünya yoksa, dünyanın sonunu arıyorum. Bu dünyanın çivisi çıkmış ki çivilemeye çalışıyorum sevginle, seninle en çok sensizlikle.En çok sensizliğin işime yaradı.

Dayanmalıyım,yaşamalıyım, bu son kezlerin küresinde kerelerine kadar sinmeliyim.

Senden kalanlarla... senden başlayanlarla başa başa kalmalıyım. Kalakalışımın bütün karelerinde seninle yaşadıklarımı pafta pafta dünya yaptım. Benim bir dünyam var,dünyayı yutmakta.

Senle başladı....Seninle bitti.. senle düşlerde kaldı, senle imkansızlıklara taşındı.Senle bulaştı aşkın bulantıları.

Göçmen kuşlar gibi.. BENDEN GEÇTİ AŞK.... DİYEMEZDİM. AŞKIN KÜNYÜYÜM BEN, DÜNLERİMİ YAKIP YARINLARIMI KAVURUP GİDEMEM BİLESİN DİLGEŞ

Al kalbini kendine git. Çok uzaksın hem kendine hem bana. Şimdi ben seni severken sana insan demek doğru mu ki bilmem.Melek desem de melekler kıskanır.Kanatların zaten var ,sen en iyisini içinde benimde olduğum kalbini al git kendine.

Gelgitler arası gelmişler sonrası şavkı gözlerimde biten güncelerini alıp git benden.

-Uğraşıl bir hüznün sonrasızlığında akar sızıların. Vicdanımın en bilindik yerinde günlerin üşür, gün yüzlerin ıslanır .D'emirden bir yürek bağlar gem gemisini savurup gidemediklerime.

-Ağustosları nasıl silerim.Seninle yuvamızı kurduğumuz, evimizi dizdiğimiz, düğünle ilgili her hazırlığı beraberce yaptığımız bu ayı nasıl unuturum ki Dilgeş.

Artık benim olmuştun.Aynı yastıkta aşkı geceliyorduk.İlklerimiz oluyordu, seninle ilk kez aynı sabahı yaşıyorduk.Senin elinden ilk kez kendi evimizde kahvaltı ediyorduk.İlk gecenin sıcak yaz aynası hala aşk duvarımda asılıyken şimdi eylüle götürme beni.

-Eylül çok acıklı sevgilim. Ne olur hep ağustosta kalalım.Hep benle kaldığın bu ayda kalsın aşk ve sen.

S'armaşıkların güncelerinde kaldığımız yazların diliyim ben. Hadi şimdi yoksun demek bir adın eylül.

EYLÜL: /Süryahiceden, aylul (eylül) dan, eylül (üzüm ayı) . Hint-Avrupa dillerinde eylül ayının karşılığı yedi sayıdır.

Ayrılığın sırası akar yokluğuna. Eylül sonuydu. Ben sadece onu bilirim.O eylül sonunda bir daha gelmeyişinin günüydü. Yapraklar sararıp yaramı kapatmak için acilen iniyorlardı.

-Eşyalarını toplamıştın. Ben yoktum evde, olamazdım da .Gidişini canlı canlı izleyemezdin.

-Eve gelmiştim.Her şeyini paketlemiştin.Taşımacılar gelip eşyalarını taşıyordu.

-Her şeyini taşıdılar; ama o evde kalan anıların ağırdır diye taşıyamadı kimse.

Damlaların vardı her yerde sulak acıların hayallerini ıslatmıştı.

Onları da taşıyamadılar. Sen bir zamanla bu evde çok mutluydun, beni kapıda karşılar,gülücüklerinle beni huzura uçururdun.

-O huzurun her karesi yaşanmışlığın tuvalinde.Neden taşımacılar ona almadı ki?

Son bakışın çok ağırdı. O bakış eve sığmıyordu. Sonra şimdi mutlu musun ben gidiyorum cümlesini neden taşımadılar.

Daha sonra ben yemek bilmiyorum diye gizlice bana yaptığın bir haftalık o lezzetli yemeklerin kokusunu neden taşımadılar.

-En son sahne.

...:Mutfakta ağlıyordun.Ayakların gitmeni istemiyordu. Sevdiğin adamdan nefret edip gidiyordun.Damla damla aktın orada .Ben taşa çevrilmiş halde damlalarını sayıyordum.

-Bir kadın ektim sevda kitabımda damla damla gidiyordu benden.

Gitme diyemedim bile.Bu cümleyi kuramayacak kadar mecalsiz kalmıştım.

-Ağlamalar ağlıyordu. Bütün terk edilenlerin acılarını sırtlamıştım.

Kalakalmak buymuş meğer.Sen ağlarken, ben orada yaslandığın duvar oluyordum.

-Ben gidiyorum gitmelere.Sen kalmalarınla kal demiştin.

Oysa ben kalmaların armasıydım sen giderken, sen kalırken, sen ağlarken.

Haydi çıkaralım eylülü aylardan.Bu darbeler ayını yaşaya yaşaya yaşlanamam.

Senden gittim kendime geldiğim senden
kimsesiz kırıldığım, incindiğim, damlalarım ile ıslandığım vuslattayım
şimdi sen git vicdanın metruk tenhalarına
Yusuf gibi gelişimi düşle aşk kokulu sözlerimden
Aşk yüzün bende kalsın, aşk sözün ciğerimde kaynasın
Ben senden sonrasına sensizlik mucidiyim
Koynunda uslanmış mücrimin cimrisiyim
ıslanır y'adım senin harflerinde ayın şemimi eritirken
Ayşeler ağlar, nazlıcanlar gülüşür ruhumun aysberg sahilinde
Dili aman amanoooooooooooooooooooo
Bitmez bir sevdanın sol hoşluğunda kalır ömrüm
Aşk kesigi yara esriği bir düğüm kalır kördüğümlemlerde
Kalırım sana, kalırım senden kalanlara
Le le amanoooooooooooo, dili amanoooooooooooo bilesin

Hayrettin Taylan

Sensizlik Bayramı

ol'lara düş-tü insan,
Düş-lerini gerçeğe verdi,
Çıkar ağın-da tüm dönemeçleri, ikilemleri,
niyeti, bayramlara gitmekti ben bayramken
Geri dönüşü olmayan ben kurbanında
bunu bilemedi...aşk ve keder
kestiler bensizliği İsmail yerine
Yol'lara düştü insan ol'lar düşlemeye başladı olmama zimmini
Beşikler alındı ruhumun bebek haline
Ağladı zaman ve imkansızlık
Uzaklar utandı gidemediğim her gitmeye
Yollar kıskandı ve çatladı geçemeyeşime
ilgenin kaleminden damlayan iz.. gibiydim
yollara düştü...aşk ve aşksızlık
"İnsan insana dönüştü..."
Bayramdı her yerde ben bayramken
Ol'lara düştü düşler...
Beni kurban eyledi güzeller
Ben yoksam yanında bayramın adı kalır dedi hayat
Ben arifin arefesi senin geldiğin güne bayramdır
Sana düştü cevher ruha düştü aşk
Biraz benden kes sevgili bir hissesini aşka ver
Kavur beni ay ışığında yıldızları kaşık gözlerini aşık eyleyerek
Son çağır ve bağır ey aşkım uzaksın biliyorum ama aşk bu yine de...

Hayrettin Taylan

Sensizlik Cennemin Ateşi Bensizliğini Yakmıyor

savruk amaçların gidişine git
amaçlarım savruk değil
orda kalakalmaların sözlüğünde söz bekleyen göz ol
sevda defterini aç
beni yaz aşkı kalemle
defterimi yakalı,yüreğimi gömeli çok oldu deme
İstanbul köhne sokaklarına al beni
İstanbul seni almış senden
sen başka İstanbul'da sevda çerçisi
ışıklarını yak tutku sokaklarında
en vazgeçilmez caddelerde beni görürsün
ben bu kenti çoktan sattım
ben bu kenti çoktan yaktım
karartılara attım kendimi
her karattığın yer plaza oldu
gözlerim görmedikten sonra
hergüldüğün yürek şimdi çocuk çocuk
çiçek açılmış tüm hislerim
görmyen sözlerimin sözlüğünde
senin tanımın yok

sensiz bıraktılar sensizliğimi
dilsiz bıraktılar sence yeni sökmüşken
yosun tuttu tutulmalarımın sahili
arzu volkanlarım dalgandırıyor yüreğini
gizliden gizliye de değil
aşık
açılmamış bir gül gibisin
yoksun yoksul çiçekleğimde
her güzel çiçekten çiçeğe çiçeklenirmiş
sense çiçeklerin ana yurdu
göç etmişim ayrılığına
sen yoksan yoksul her anım
gel gayrı,hayrına akan gönül çeşmem gibi

Hayrettin Taylan

Ser zen işte Sen zer işte

Gizli bir sevginin defterine yazdım yazgımı
gölgesi gidişine kadar uzanıyordu
Yaşamak ile seni yaşamak akıyordu şelale olarak aşka
Sensizliğe akar gibi akıyordun dev kazanıma
Derinliği eşer gibi yakıyordu sensizlik
Ve bilinmeyenler
Kasırğa kardeşliğini yayıyor umduklarıma
Boranlar ile yaramı sorunların cephesindeyim
Vurdumduymazlığa doymayan acem şakirdiyim
çaresizliğin dersine çalışıyorum bahtının okulunda
kurduğum hülyaların ten sınavındayım
Atıldığım cennetin arzu ırmağındayım
Öpmek ile unutulmak arasında ders yok
Gizlenmemiş gizillerin duyuru tahtasına yazıyorum arzularımı
ve kendimden geçişimi yazıyor kalem
Ve benden gidişini yazmıyor elem
Ve senden sonraki ben
Dersin aşkı oluyor

Umarsız bir kalakalış, tükeniş aynasında tarıyor senimi
Sonsuzluğa gelin olan gelemeyişin görünüyor böylece
gecem ile hecem arasında sıkışıyor tutuluşlarım
Dilimde senli ezberlerin melodisi
esrik bir hava ve sensiz aşka uykulu bir ermiş gibiyim
Kendi olmayan, kendinden geçenin yol geçen hanı gibi ruhum
Öylesi anların yaşamak kervanlarını barındırıyorum
Öylesi kaçışların kırık dünyalarını yamalıyorum
Serzenişim yeni işim olmuşken aşk kentinde
benliğim bin bir gecene kaf üstüne affını yazarken
hep senin oluşumun ömrü uzuyor
Hep senin kalışını özetliyor vuslat
Hep senin telinden çalıyor sevdanın sazı
Hep benim elimden eriyor aşk ve huzur
Hep seninim demenin dilinde büyüyor cemi cümleler
Hep senin gelmeni kaydediyor ali cenap buluşmalar
Hep senin adın yazılıyor bahtımın beyaz tahtasına
Sensiz bir ömür kalemi yazıyor seni
Silinmeyecek bir özle özetliyor bir ben

.

Hayrettin Taylan

Serseri

Kravatının içinde sürekli bir çakı saklardı. Annesini dört yaşındayken kaybetmişti Mülayim. Babası annesinin ölümünden sonra başkasıyla evlenmiş, Mülayim'i Çocuk Esirgeme Kurumuna vermişti. Orda büyümüş lise 2' ye gelmişti. Lise 2 'ye kadar gerçekten mülayimdi. Bir gün lise 3' ten bir kızı sevdi. Kız zengin ve seçkin bir aile kızıydı. Bir türlü pes etmedi.

- Sevdanın sol ağırlı çağrılarında efendi ve köleler imparatorluğunu yıkan aşktır. Damarlar akar, ruhlar diner, sevgiler eser, ama dirençli sızıntılarında acı tarlalarında beklenmeyen sonlar yeşerir.

Ağırlı yüreklerin giyotin özelemlerinde direnmek herkesin işi değil. Yıpranmış "ağlar" ağlar sarhoş balıkçı sandalında, aşk tutulmayınca.

-Bir gün okul bahçesinde her şeyi anlattı.

Kız: -Sen de kimsin? yanıma gelmen bile ayıp. Seviye ve sevme bu ikisi var mı sende yurt çocuğu.

-Kızın bu tavırları karşısında yurda gitti. Saatlerce düşündü.

Benim suçum mu. Sevmek için zengin mi olmak gerek.

-Yurt çocuğu ha? Bu sözler ona çok dokun-muştu. Yurtta lise 3' deki serseri abileri vardı. Arada onlarla görüşüyordu. Beyni sulanmış, aklı başından gitmiş, yüreği tükenmişti. Anne sevgisi, baba sevgisi şefkat yok. Yalnızlığın kitabını yazmış, fakirliğin taşlığında, taşlanmış. Yüreği haşlanmış, içindeki çocuk bir türlü büyümemişti.

Yurtta, güçlü olan serseriler hep mazlumlara ezmisti. Lise 2' nin 2. dönemine kadar gerçekten mülayimdi. Her hali adıyla aynıydı. Ta ki, lise 3 'teki Betül'ün ona 'yurt çocuğu demesine kadar'.

Bu söz onda nefret bombası tesiri yaptı. İçsel Füzyonlarında hesaplar çıktı. Öç alma duygusu akrep oldu. İçinde öçlerin yılanları ejderhaları bile çiğ çiğ yutuyor, anlatılmaz bir karamsar tablonun çarpılmayanı oluyordu.

Platonik sevdiği kız, hayali, hayat kaynağıydı. Ama onu bırak sevmeyi, aşağılamıştı. Aşağıda olmak aşağılanmak mı. Neden? neden?

-Mülayim, sana bu dünya neden küçük. Kendisiyle içsel sohbet ediyordu. Çıkmazların sokağında yılanlar görüyor. Solucanlar, aç kurtlar, arzuların tilkisi hayal ormanında geziyordu. Bir türlü unutamıyor Betül'ün aşağılayıcı sözlerini. Hele "yurt çocuğu". Yurttaki lise 3 serserileriyle sohbeti sıkılaştırmıştı. Onların sohbetine dalınca, karakter ağacının dalı yavaş yavaş kırılıyordu.

Dal kırılınca, rüzgar her yüze eserdi. Karakter ağacındaki kırılmalar köke kadar geldi. Kök zaten çürük. Sevgi, şefkat, zenginlik, mutluluk yok.

Hiç kimse anasından serseri doğmamıştır. Allah insanı yaratır. Ancak dostlarını, çevresini insan kendisi yaratır. Mülayim efendi ve saygılıydı. Hep öyle yaşadı. Ezik, sıradan çoğu duyguyu yaşamamıştı. İlk aşk onda atom sarhoşluğu oluşturdu.

- Mülayim, o günden sonra gizlice kravatına çakısını koydu.

İlk kırınış ve çirpiniş o oldu. Yurttaki (serseri) ağabeylerinin sohbetleri onun tek dersi olmuştu. Okuldaki serseri grubunu uzaktan izliyordu. O, grubun içine girmeliydi ama nasıl.

Öğle tatilinde Betül'ün çıktığı çocuğu takip etti. Okulun bahçesinde bir köşeye sıkıştırdı. Kravatın içinden çakıyı çıkartıp, ucunu çocuğa batırdı. Çocuğun bacağı az kanıyordu.

-Madde 1: Betül benimdir.

-Madde 2: Betül'den uzak dur.

-Madde 3: Kulağını keserim.

Benim adım Mülayim. Bundan böyle 3 kuralım var. Çocuk korkudan ağlayarak lavaboya gitti. Dizindeki kanı sildi. Allah'tan çok yaralanmamış.

-O günden sonra Betül'le okulda görüşmüyor. Bu olay kısa zamanda tüm okula yayılır. Mülayim'in namı 'Yurt çocuğu' olarak yayılır. Artık okulda kimse ona

yanaşamıyor.Herkes hep cebinde bir çakı var 'yurt çocuğu'.Anne baba yok hatta çocuklar biraz abartıyor Tinerici diyorlar.Mülayim, ah Betül seni bir alayım.Ne derse desinler.

Gözü hala Betül'de.

Betül'se Mahir'i çok seviyordu.Mahir'in bıçaklanması ve ondan uzaklaşmasını bir türlü anlamıyor.Bir gün bunu yapanın Mülayim olduğunu babasının korumalarını tembihledi.Korumaların üçü okulun önünde Mülayim'i aldılar.Depolarında bir güzel tartakladılar.Su sıktılar.Ayağını denk al deyip bıraktılar. Mülayim:Bunu kim yaptı?

-Artık kafayı yemiş durumda.Öç alma duygusu artıyor.Yapsa yapsa Mahir yapmıştır.Okula gelir gelmez hemen Mahir'in sınıfına gitti.O kadar sinirliydi ki, camı kırdı,öğretmenler masasını tekmeledi.Önüne gelene sataştı.Kimse ses çıkarmıyor.İki elinde küçük çakılar.Nöbetçi öğretmen yetişiyor.Onunda üzerine yürüyor,öğretmeni yaralıyor.Ortalık karıştı.Tüm öğrenciler kaçışıyor.Herkes aşağı koşuyor.Merdivenlerde izdiham var.Ezilenler, pencereden atlayanlar.Adım Mülayim var mı be ! !

-Mülayim delirmiş durumda. İki elinde çakı kimse yaklaşamıyor.

-Betül, Betül diye bağılıyor.Herkes kaçışırken Betül çaresiz bir şekilde mülayimin yanına gidiyor.

Mülayim'in elleri kanlı,her tarafı dağılmış,gözleri fıldır fıldır dönüyordu.

Betül ağlıyor, güzelliğine güzellik katmış bütün okul onu izliyor.

Mülayim:- 'İyi olmak mı, kötü olmak mı kolaydır? '

İyi olmak diye bir şey yoktur gülüm;

Hüner; iyilerle beraber olmaktır. Aslında ben hep iyiyimdim,hep iyilerin kabındaydım.Ben senin serserinim,ben senin eserinim.

Ben senin iyilerindenim zararsız... ruhum,sesim,yüzüm,tutkum her şeyim sana..... Sende beni hep iyilerinle yaşa....

Betül,korkusuzca değil, çekine çekine Mülayim'in yanına gidiyor.

Mülayim: Herkes duysun, herkes bilsin Betül'ü seviyorum.

-Betül yavaşça delirmiş Mülayim'e yaklaştı.Göz göze geldiler.Bakıştılar.Mülayim,o kadar etkilendiki elindeki çakılar yere düştü.Orada kala kalıyor.Masum ve donuk.Heykel gibi.

Ruhundaki bütün nehirler aktı,gözünden yaşlar aktı, eli kanamıştı,Betül'ün alnına kanla "B "

Yazdı. Sustu.Susulacak ne varsa sustu.

Betül: Evet asıl beni vurmalsın.Bu masum insanların, biricik öğretmenin ne suçu var?

-"Sevmek gitar çalmaya benzer,anlamayandan aykırı sesler çıkar."

-Sevmek bu mu? Mecnun böylemi yaptı. Ferhat böylemi yaptı?

-Aşk bir yaklaşımı yakalamaktır. Onu yakaladın güzel; ama beni etkileyecek hiçbir özel şeyin oldu mu?

-Aşk karşılıklı aynı yıldızları izlemeye gitmektir.Aşk ruhunun yıldızını yakalamaktır.Aşk bir özele, özel olmaktır.Sen bana özel olamadın.bana zarar vererek mi.Aşk ta gurur yok sevgili....

-Mülayim:Kalakalmış.Konuşamıyor. Betül'ün cümleleri kurşun gibi yüreğini delik deşik etmişti.

Mülayim:Aşk tek kişilik ordu olunca güzel.Ben aşkın derbederiyim.Tek kişilik bir orduyum.Sense bin yıllık bir kaleydin.İçsel sedler kurdun. Horladın. Gururumu yok ettin. Hiçbir kapı açmadın.

Betül: Dengeler Allah'ın takdiri.Seninle aynı ekvatorda yürümek için duyusal devrim

gerek.Bu da 'Buda' olmak kadar zor.'Yurt çocuğu' anladın mı? Gel öldür beni.Sen zaten bir ölüsün.

-Mülayim yere düşen çakısını aldı.Tüm okul onları izliyor.Kimse yaklaşıyor.
Mülayim:Herkes duysun.Herkes bilsin.Bu aşk burada bitmez.Bıçaklar elinde, Betül'e yaklaştı; Betül! ! Betül! ! Betül! !

Bıçağın birini kalbine sapladı. Bu 1

Bıçağın birini bacağına sapladı. Bu 2

Bıçağın birini eline sapladı.Bu 3

Herkes bilsin Seni seviyorum,

Diyemeden yere düştü.

-Betül yanına gitti.Elinden tuttu.Kendisi için yoldan çıkan bu fedai ve mülayim çocuğu kurtarmalıydı.

-Betül, ağlıyor,gözyaşı kan birbirine karışmış.Tek kişilik bir aşk ordusunun yenilgisini izliyor.

-Mülayim yenilmiş,Mülayim yaralı...Mülayim ölümcül.

-Ölümcül bir aşkı diriltmek için bir sıcaklık bir bakış yeterli...

-Betül kan kaybeden Mülayim'in elini tutuyor.Cansız oracıkta uzanan Mülayim canlanıyor.Betül'ün ilk kez dokunuşu her şeyi unutturuyor.

-Herkes öldü derken canlanıyor, Çömeliyor. Betül de çömeliyor. Kan olmuş her taraf. Küçük çocuklar gibi birikmiş kanla oynuyor.

Mülayim, parmağıyla akan kan ortasına kanla Betül yazıyor.

-Betül ölümüne seven Mülayim'e karşılık vermiyor.

-Aşk iki kişiliktir.Aşk ruhsal benzeşim denklemidir.Aşk nefretle başlarsa, çok büyük sevgiyle doğar.

-Betül,sevdiği Mahir'le ekvator çizmiş.Bir insan herkesi sevemezdi; ama Mahir'i ne kadar seviyor tartışmamış sevgiydi.Mülayim,yarı cansız çömelmiş karşısında.

Betül: 'Aşk çocuğu' beni sevmene değdi mi?

Mülayim: Seni görmemek ölümden daha zor.

Ne olur hastaneye götürmeyin ölmeliyim.

-Sensizlik her gün diri diri ölmektir.

-Betül,elini ona uzattı.

-Tut elimden; ama bu el daha önce tutulmuştu.Bu kalp daha önce tutulmuştu.

-Yüreğimin sonunda sana sözlük olacak bir sözcük var.

-Sana ait değilim.

-Mülayim'in gözünden iki damla indi.Her tarafı kanıyor.

-Betül'e yaklaştı.Onu ilk ve son kez öpmek istedi.

-Betül karşı çıkmadı, yanağından masumca öptü.

-Öpücük bitince Betül'ün kucağında öylece kalakalıp bayıldı.

-Betül,bir çılgılık attı.Gözyaşları sel oldu.

-Sel kanı ve aşkı temizledi...

Yaralanan edebiyat hocaları da geldi yanlarına:

-Avuç içi bir mutluluk çizgisi güneş oldu temizledi her şeyi. Göz pınarlar dökülür hüznün algılarıyla dökülür gerçeklere.Aşk insan içindir,aşk insani olan içindir,hayvani ve aşırısı Zarar veriyorsa,aşk değil,haz zehirlenmesidir.

.Aynı gökyüzüdür,aynı aydır, aynı yıldızdır,aynı zamandır yine de ruhumuzu karartan atlas.Sen hangi şehrin yeşil ormanısın.Sen Betül bu ormanda nasıl bir ceylansın.Ürkek Bakışlarından nasıl tutulur tutkular düşündün mü? Yamalı düşler gemisinde yolcuyuz.Severek terk ettiğimiz demleri, özleyerek süzgeçten geçirmeye uğraşırız. Kapanınca isteklerimizin, özlemin, kapısı,dar pencerelerden atılırız mutluluğa. Yapışkan düşlerimize yel çarpar,arzularımızı besler amaçlar.Yüreğimizin safari turlarıyla günleri güzelliklere aşılır,aşk ile aşılan arasında kalırız. Bugün size akan şunu

özetlemiştir.Yaşamak basit ve zorlamayla itilen yük gemisi değil.Önce sularınızın temiz olmalı, önce iyileriniz yüzmeli,önce denkleminiz çözülmeli.Kaderin tasından tasalanarak yaşadığınız bugünün aşk dersinden özetler çıkarak hayatı kanatmadan yaşayın der..Ambulans gelir, üçünü alıp hastaneye giderler..

Hayrettin Taylan

Serüven Yüreğinde Devam Ediyor Tinna Tenna

23.23. 2011

Ütü tutmaz yaramın sonrasızlığında beni affettin mi yar.

*Aşk gözü karaya vurmuş içimdeki gözün körlüğünü hissetin mi ki?

Ağır ağır büyür, indeks indeks kaldım gönül kitabında. Albeniliğin al benimle olan kısımlarında tüller örtüşüp kaldı.

*Sana değen değinilerim vardı, değinmeceler sunardı Suna yarlığına.

* Kalbim değil yanan,kalbimde olan sendin küle, güle dönen. Dünlerime düğünler sunan güleç yüzünden arta kalmış kalanlarım var.

Kül olduğun yerde tutkum vardı. Sana aldığım gülün vardı. Vardı sayamayacak kadar işte.

Tut ki yalnızlığımın sevabısın; ama kalabalık olan senli dünyamın günahı ne? Hangi günahın geçişini meramlarımın merasına saldın.

-Sensiz olduktan sonra ne manası var ki koyunlarını koynuma salan perilerin. Perlerimi sen kırdın?

*Uçamam sevgilim uçamam.

*Yaktığın yerde yakıldığın ağıtlar vardı. Ölen bendim, dirilen de eriyen de.

*Sabret, değişir rüyalarımın şuuru. Şerbetini kaybetmiş tatlılığından uzak kaldım diye acıların tadını da çok görme .

-Diner elbetlerim. Biter beterlerim. Senden olana kavil oldum.

-Kalbi çürüten bekleyişlerin piriyim.Ya sen terk edilişlerin perisi misin? Ya da perma perişanlığın pejmurde yalnızlığı mısın?

-Hesapsız mıydı can kırıkların. Reel faizi neden yüreğim de arttı.

Hesap numarası sende olan bu gönlün kabili sensin. Dekontlarımı yaramla ödediğim bu tutkunun varsıllarında neden yokluğun kısrağın bir ceylan gibi.

*Neden güvensiz güvelerin kemirir yüreğini. Bir insan taş mı ki değişmesin.

-Beni taştan bir yürek mi sandın? Hiç değişmez mi sandın.

Oysa bir serüvendi. Sana gelmek için yola çıktım, evinin yanına geldim, bir güzel kız evi şurası diye kendi apartmanına götürdü.

-Senin için bütün saflıklarım cebimdeydi.Peşinde gittim. Kapı açıldı, eli silahlı iki yürek avcısı silah zoruyla bu güzelin yatağına attılar.

-Merak etme,kıskanma, yardımına elektrik kavuştu.Meleklerin gelip elektriği kestiler.O karanlıktan pencereden atladım, sol ayağım ve ol kolum kırıldı.

Sürünerek bir eve girdim, kapıyı çaldım, meğer sizin eve gelmişim.

-Meğer sol yanımda solumdaki kırıklara size götürmüş.

Annen misafir olarak gelmiş:

-Acıyan gözlerle baktı.

Annen:

-Hep gelmeye benzer aşk.Sen kızımın aşk dağısın, onu yaralayan aslan avcısı, güzel ceylanların haz pazarlamacası. Bu acılar sana ders verdi mi şimdi?

-İçinden geçtiğin serüvende harcı yatırılmış bedeller var. Haydi, ölüm sana yakışmaz, gözlerini kızımın iç gözünden esirgeme.Senden nefret etse de bir yanı sen, binbir yanı sen.

-Ambulansa bindirdi,hastaneye gittim.Güzel hemşire çok ilgilendi. Meğer seni tanıyormuş, meğer sana yazdıklarımı okuyormuş.Kırılan bacağıma ikimizin ismini yazdı.

-Sol yanımda yazılı bahtından kalan ismin var. Serüven bitti derken, artık yeter bu kadar diyorken bir öğrencin geldi yanıma.

Öğrencin:

Aşk gece gibi insana bitmezleri sunar.Sizi okuyorum,yüreğinizdeki o dehlizlerin şifrelerini çözüyorum, en güzel cümlelerinizi not aldım.

-Yakında sizin yazılarınızdan özdeyişler, şiirlerinizden seçkiler diye bir kitap çıkaracam. Babam matbacı. Hani sizin bir şiiriniz vardı ya.Her edebiyat dersinde sevdiğin kadın ,aşkın, eridiğin gelirken okurum kendimce.

-Bir gün gördü bu şiiri.Kimin bu şiir dedi.

Dedim ki:

-Sizin hiç tanımadığın; ama hep tanıdığınız bir şairin.

Gülümseyip gitti.O giderken peşinde okudum şiiri:

gidemedim sende be kadın!

Gidemedim!

biter sandım umarsızlık sızılarım
susar sandım içimdeki yabancı suziler
gelişinin uykusuna uzar sandım son gecen biterken
şimdi aysız, Ay ve şemsiz hecelerin dibindeyim
harf eziyorum yüreğin mors alfebesinde
tutunurum yazılmamış dönüşlerin kitabesinde
kırılır dizeler, ağlaşır imgeler
hükümsüz kalır bağrımdan t'aşanlar
sensiz kalır ç'ağrımdan yaşananlar
kefensiz kalır kabrinden aşka kalanlar
yazısız kalır, yazgından aşka yazılanlar
bensiz kalır, aşktan aşka koşanlar
bensiz kalır aşk
sensiz kalır ben

D(B) (Y) ağladı aşk serüvenim sustum kaldım, aşk
yarıldı, yar sarıldı içimde. Tanımsız duygular içinde

özleyiştin gazeller okudum. Gözlerini özetleyen pınarları kuruturcasına .İçtim
seni ab-ı hayat yerine. İçtim seni aşk-ı ab yerine.

Hayrettin Taylan

Sesi Kısık Umut Radyosunda Sen Çalınıyor, Ben Söyleniyorum

-Yeni çentiğini attı damla. Islanmış bir geleceğin süzgecinden geçirdi beni sensizlik.

Haylaz vurdumduymazlarım duydu.Duyulsamanın enerjisinde gözlerinden akanların öz taşında, ruhun sıralandı. Beni taşıdı vicdanın her zerresine.Ki erkeğin vicdanı cüzdanına yakın bir yerde ve yarde olur genelde.Benim ki kadınsal ısıltılarınınla eridi, yüreğimin kuytularında sessiz iklimler sundu.

-Kara bahtının karasal ve yarasal iklimini yaşıyorum.Balkanlar ve Sibiry'a'dan gelen hava kütesinin ruhu sensin Şehrinaz.

-Yalnızlığım magmada üşümeyi unutmuş.Gözlerine bakmayalı, sözlerim bakıyor her şeye.Ben sözlerle seviyor ve yaşıyorum.

-Sesi kısık umut radyosunda senli parçalar dinliyorum.Bütün parçalar sana benziyor, ben söyleniyor, sen çalınıyorsun.

Vakitleri emziren yanılğının yansıklarında özünün görmediklerini aklın göremez.Ruh sonsuz , akıl ve zihin insani, sınırlı, toplum ve yaşanırılığın doyumlarıyla doldurulur.

Bu yüzden azap sensin, kezzap benim bu ayrılığın. Kendine eziyetlerin bilinmez tayfalarından çıkmalısın.

Gözyaşların vicdanını doyurur, vicdanımı ıslatıp çürütür belki; ama

Ağlayan gönlümüzden aşkın sesi duyulur!

güzellik ve iyilik yüreğimizin kaynağı bu yüzden, yüzünden akan özüne aynalar koydum.

-Bir ben görünüyor, bir sen.

Yağlı iplerin üstünde yürüyor üst benliğim.Kendimi anlamakta zorlandığımdan, kendime tutunmaktan acizim.Düşlere veciz sözler söyleyerek düşüyorum hayaline yaralı bir yar olarak, aşka bir ser olarak.

-Cansız sanma meramlarımı.Hepsi meranda otlanan aşk sürüsü. Serden geçişlerin otlağındayım. Yarden ve serden geçişin geçitlerinde Deli Dumrul oluyorum. Seven güzellerle kırk gün kırk gece, sevmeyenlerle bin bir gece masalındaki Şehriyar gibi öznel yaşanırılığı yaşıyorum.

-Tezatlarım seni tümsek aynalara taşımak için.

Yaşı başı geçmiş yalanlarıma da inan arada.Her yalanın bir yılanı var, seni ısırmasın bir gün. İğnesi sinende kalır demedi deme Şehrinaz.

Hırçın buhurlarını yüreğinde savurma gözlerine.Damlaların ürkütür.Bir kadının silahı gözyaşlarıdır.Bir kadının kurşunu yoktur; ama anlayan için damlaları kurşundan daha tesirlidir.

-Yalçın bağrım var diye bağırma öyle can kırıkların üstünde bana.Anlıyorum seni de sensizliği de .Dedim ya ben vuslat bilgesi.

Ayrılığı benden sorsun sevenler, gidenler, gidip de gelemeyenler, yerinde kalanlar, yarinde kalamayanlar .

Kuytuda saklanan düşlerin vaziyeti değilim.Vazgeçilmezliğim senin üstüne odaklı.V'aslını arayan bağlarım var.İç çocuğumuzun yazdığı masallardaki peri sensin.Doyumlar az ve uz gidiyor.

-Doyamadım sana.

Beni sobeleyip ebe yapan egoların aşk güneşi, güncesi değilim.
-Çürümüyor içimdeki senli sözcükler.Cümle başında aşka vurgulu bir öge olup
durmuşsun.Hangi güzelin cümlesinde özne olsam nemli gözlerin ıslatır
yüklemi,cümle hüznlerle erir gider.Başlangıçlar daha başındayken biter.

-Belleğimizin en kesif yerinde yarin akıl almazları varsa giyotin kalmaya mecbursun
Şehrinaz.

Bir dileğin içinde, bir derdin içinde, bir aşkın içinde, için içinde, bir senin için, bir
benin içinde, içi arınmış bir aşk mazisiyim, gidemem, gidemem, bilesin.

Hayrettin Taylan

Sesilya

hesap halinin şarkısına bestelendin amaçların
İsimsiz süzülen kayıpların cümlesinde
Gelemedin yüklemenle ayırık yükünle

sensizliği kutsayan simyacıların ayıplarına attın vuslat iksirlerimi
hüznün kuytularında gölgeli cadılar sardı aşk yanıımı
beni senden çaldılar
beni benden aldılar
Senli imanlara gelen sanal bir Leyla attılar ruh kucağıma
Başkası nedensiz bir masalın perisi gibi
anlamsız işaretlerin yazgı defterinde
yazım ve imlası bozuk aşk güzelleri okudum
bilinmezliklere tanınmış bekleyişlerimi ekledim
güzelliğinin mehtabına mecalsiz kalışlarımı yansıttım
sensiz hep gündüz ama gece gibi yalnızlığım
gerçekler düşecek ay gözlerinde
yan yana gelmenin filminde sen oynayacaksın salına salına
unutuluşa ada olacaksın sular yanacak uzaklarına
uzaklaşacaksın kendi acılarının mağarasından
benli bir metropolün perinde yaşayacaksın
kalakalmanın kırmızı ışığında duracak renkli gözlerin
benim yeşilimi yakacak aşk ve kader
ismimi isimsiz sessizliğin suretlerinde okuyacaksın

ruh demecini okuyacak aşkın melekleri
huzursuz yazıtlar devrilecek göç ettiğin orta yüreğimden
bir sevdaya secde etmiş gönülden akacak söz pınarları
beni benden açacak sevgi kilitlerin
bekleyişin ganimetlerini pay edecek beklentisizlik
çürümüş hazanların yaprak sonlarına eklenecek kedersizlik
bağrında kalacak lekeler ama beyazların mevsiminde kalacak mutluluğun
çünkü ben geldim, gelen bu sefer bendendi
Sular ve umutlar düş alacak düşlerimden
Beni sana mis yapacak aşk ve huzur
sen benim suyumun huyuna yazılan aşk köpüğü
nereye aksan,nerde kalsan aşkıma kalansın sesi

Hayrettin Taylan

Sevda ıgının Altında Aşk

kopan bir ıgın altında ağır deli bir sevda gülümsemelerine
dahası gözyaşlarıyla büyüdüğüm her acında
dilsiz sellere attılar
sen diclenin kanayan kananası
bense fıratın aklayana atası
bütün acıların doğum yeri mezopotamyaya sürüklüyor
ve sen orda yüreği yaralı zeliha oluyorsn
bense tüm dertlerden derlenmiş yusuf
dön demeye gerek bırakmayan gururumun kafında
anlık masallar anlatıyorum masalımsı bir aşktan sonra
sonu acıyla biten perime nazlıcanıma
anlatıyorum anlıyorum
arkaik bir ruha su yazıyorum
suyun üstü sevda
sevdanın üstü su değil
bir gidiş dalgası
ya da yeniden geliş seli

Hayrettin Taylan

Sevda Faizinin Son Taksidi

Koyu bir nem kapmasın nemalarımız
Birbirimize lazımız LİLİ
Pusuda yatan atarekil aslanlar var
Güzelliğini yiyecek erkek olanı
Yakışıklılığını yiyecek dişi olanı
Onların bir yürek devleti var
Onlarında derdinde aşk izi
Dudakların güneşimi tuttu bir kere
Güneş tutulması oldu bir kere
Gün – eşim
Aydan aya,ay da tutkulaşır bakışlarımıza
Dudakların da beyaz
Ay da beyaz
Oysaki senden önce beyazı ben savunuyordum
Beyaz tenin beyazında sevdadır
Yakılmış bir hasretin küllerinden kavuşmak kaçır
Bitik fırsatların iflasından sana müflis sevdam.
Tek kazancım gelmenin umut aynası olmam
Ol aşk olvaris
Kal aşka kallavi
Gel bana gülperi
Gitmelere Çin Seddi oldum
Gel bana gelişinin yağmuruyla
Damla damla başlasın her anımız aniden yeniden

Hayrettin Taylan

Sevda kömürlüğü

Söyle bana bu uzun ayrılığın sebebini, kulaklarından sesim silinmeden..
akışkan bir halin saati oldum an durdu sen geldin
özlenendim, anı kollamadım, yüreğinden akanı dinledim geldim..

gelişinde huzurun huşusu vardı gelmelerindeyim
kıyım yumuşacık, sonsuzluktan alır deniz meltemini,
dinginim, gelişini beklediğim gibi, ürpertmeden sararım seni..

ürperişlerinde saklı kalan hecelerim cümle olsun sevgimize
beni sana tümleyen her söz destan olsun ruhun dinginliğine
aşmak senin bendini tenselinde tanımlamak özlemi
çırpınış değil içimdeki, çoktan duruldu hırçınlığım limanında,
sadece bir meleğin yüzünde görebileceğin çocuksu tebessümüne aldanma
arzuladığın kadar dişiyim tenimin altında..
öyle güzel bir yerde konakladım ki senden
konakladığın yaryüzünde yıldız yıldız çoğalt beni
aydınlanmamış arzum kalmasın onca buncalarımından sonra
sarıldın bana, sadece arzu değil, damıtılmış bir sevgi, ve arınmış duygular var
içinde..seni bana saklayan..ve seni bana getiren, yaşamayı seviyorum seni, bunca
yaşamayı bekledikten sonra..
sonraların en sonrasında bir sonradır gelişin
kalışın bende yeni visal çeşmelerinin beyazlığına götürdü

Hayrettin Taylan

Sevda meycesı

baharı sundular ben yazı yaşarken
yazıldım gül yaprağına
dikenleri kalem
seni yüreğıme alem
imkansızlığa çin seddlerimi ekledim
ekildim gönül tarlana
yeşertti beni gözyaşların
şimdi yanında sevda meyvesi
al kopar beni benden
tadıma benzemez hiçbir meyve
dün doğmuş bir bebek gibi geldim sana
kimse beni sevmeden
ve ben ağlamadan
ve de kimse öpmeden
gel sev beni öylesine değil ölürcesine...

Hayrettin Taylan

Sevdamın şarjı bitti

ütüsüz günlerim güneş doğduktan sonra başlıyor
güneş battı aşk battı ve kara yalnızlığın aynasındayım.....
gayri yalnızlığımın atomlarında senli füzyonları çıkardım
kime baksam Nagazaki, senli naz aline
ölümsüz bir sevginin fay yatağında yüreğim sevili ve serili
beni aldı elemin cadısı

huzurum eylül'ün son yaprağına yazılmıştı kentre içre saklılarla
nazlar ve bana uzamayan azların setçinde film çekilmedi
bu aşkı ben yazdım bu aşka ben yazıldım
sen oynadın sen yazdın
gitmelerin kuyusunda yusuf oldum beni senden çaldı kervanın anlık zeliha'sı

aslım varken suretime meyillendin
köle gibi satıldım belkis sarayında
ben gibi atıldım sen zindanlarında
zinde aşkların kaptanıyken
zend aves'le sofistik tutulmalar atıştık senin için
dedi ki 'aslın senden zinde değilse meyilin meçhul bir mecburi'

geri çekilmelerde gelgitleri geçtim ama yine seni seçtim
uçtum uçurulduğum hevesin tayflarıyla zevk mağarasına
senin yuvana bastım orda
iki yumurta yapan eylül kuşuydun
yıkılmadı yuvan, ruhumun tüyleri bozulmadı
Üzüldüm çok üzüldüm
üzengi bir ahın alfabetini ezberledim
tüm harfelerin başına seni ekledim ve seni bekledim lal olmanı
sense aşkın sense kaçmanın sense hüznün papağanı oldun
"sana lal olanlar var..haz ile niyaz ile
lütfen..sabırımı ve sadakatimi gör sususlarımda"

öldürmedin benim kınımdan ve hıncımdan benli hançer savurdun
yaralıyım başkasının yaralarından sana
senden uçmadım sende sustum ,susamış bir bülbülün denizine gelmedin
hep uzaktan taşlar attın izledin dalgalarımı
büyüdü dalgalarım bir bir kayboldu....
neon ışıklarında beni bulamadı gözlerin
kucığın bana dünyamın yeni uydusuydu oysa uydudan seni izliyor heveslerim
yakınım yakılıyorken akınım aklanıyorken sana bahanelerini yak da gel
büyü de tutkunun bestesinde seni çalayım
büyü de büyüünün hendesinde çözeyim seni
büyü de ben de büyümüşüm aşkına....

Hayrettin Taylan

Sevdamızın Ekvatoru

Gözyaşların damladıkça sevda toprağıma düne karışır kokunun fidesi. Sensizlik büyür her yanı çöllerle kaplı vahamızda.

Oysa, sevdanın bayrağı, henüz bulaşamadığımız, bakışamadığımız, ele ele tutuşamadığımız sevgiyle büyüyen Everestlerimizde. Düşlerini doğrulanmamış gidişlerde kaybeden, özünü acılarla sulayan, andıçları gönlünde taşıyan yürek sevilerinin zulasında aklanan aşkımızın aynasında taranmak yaşanmaya aranmaktadır gözyaşı güzelim.

Çürümüş bir hayalin güneş yanığı yerinden yar olma pusulamı aldım, adım hep senle anılır gibi yaşanmayla dengelişiyoruz.

Zamanın ışıklarını göstermediği yapma ışıltıların aşk kervanında hancıyım yabancı sevdalara. Atıma binip sınıksı sarılan bir Leyla'yı koşturuyorum yabansı ve bitimsi sevdalara.

Her sözün doğrusundan, aşk doğumdan güneşlenen ifadi gidişlerin yolunda ekilmiş bir tarla gibiyim. Başaklarım altın esintili, sen belki geçersin sallanışın dalgalandır başak halimi hilal kaşım. Ve nadaslarıma atılan bir öykücüğü okur gelirim sana:

" Gençliğinin baharında, aşkın harındayken annenden izinsiz sokağa çıkmışsın. Şiddetli bir yağmur ve fırtına eve dönüşte uçan çatılardan, devrilen ağaçlardan sığınmak için bir apartmanın girişinde beklemiştin. Islanmış, eteği parçalanmış, yüreği dağlanmış yaralı ürkek bir ceylan gibi beklemiştin oracıkta. Bir bey gelmiş seni almış, sen kanmışsın yardımcı olacak diye. Meğer adam fuhuş mafyasının lideriymiş. O şiddetli yağmur, fırtına günlerce sürmüş, sen orada acıların son filmini oynamışsın. Adam sana tecavüze kalkışmış tam sırada pencere kopmuş adamın kafasını parçalamış. Şiddetli rüzgar ve yağmur dinmişti biraz. Günlerdir orada aç susuz yaşamışsın. Bense gençliğimin baharında saçları arkaya taramış, jölelemiş aşk kaçkını gibi senin alıkonulduğun apartmanın oradan geçiyordum. Bir de baktım kafam sert bir cisim değdi, küçük bir taşla bir not sararak kurtulmak için bir şeyler yazmışsın. Başım kanlar içinde, beyaz gömleğim aşk kırmızısına boyanmıştı. Notu alıp okudum, hemen bir polisle eve geldik. Ve sen odanın bir köşesinde güzelliğin tanımı olarak masumca, acınacak ne kadar hal varsa çeşni olmuş gözlerinden yaşlar odayı kaplamış halde öylece kalakaldım sana. Polis başında ağır yaralı gaddar, bütün kötü kelimelerin üç noktalasını kelepçeleyip karakola götürürken bense, başında akan kanla seni kucakladım, kanlarla gözyaşlarımız karışık bir sevdaya ezber olurken her şey öylece başlamıştı kederimin gülü"

Her kalışın hasta anında, demir yalnızlığının tabletlerinden seni içince kendim olurum biraz. Sonu görünmeyen, ufku gözlenmeyen, sözle anlatılmayan, kitaplara sığmayan, sevgi sözcükleriyle anlatılmayan güzelliklerin baharında açılan kıpkızıl bir güldün ve hep güldün bana.

Yalnızlığın mimiklerinde, kalma jestlerini ütüleyen bir sevda yaşantısının muzır ve asi dehasıydım.

Kor gelişlerin yeşil sağırsında mevsimleri yaktım, her anım senli bir ilk bahar gibi çiçeklenmişsin özümün sahilinde. Ve o mevsimlerin nefesi güle adaklı kokularda avuçlarından ormanlara açılan temiz bir havanın güzelliğini yaşamak isterdim seninle.

Acılar düşürmemek için hep çiçek kalmanı en fazla meyve vermeni hayal ettim. Bir sonraki mevsimin hazan olduğunu düşünmeden senin hep ilk baharındaki hardım. Isındıkça yaz geldi, gülcüklerinden

, bakışlarından, nazlarından, azlarından, kaçışlarından meyveler verdin.

Sonbaharın olmasın dedikçe aklımda mitolojik sıvalar döküldü, babil asmalarından sana getirdiğim son kırmızı üzümünden özünün şarabını içirdim. Bir Taç Mahal yerine yüreğimin sarayını sundum, yetmedi erkekler ağlamaz ama ben

ağladım.Gözyaşlarımdan bir gölet oluştu.Senin gönderdiğin mektuplarla bir küçük gemi yaptım.Şimdi yazdıkların yüzüyor hüznölü bir gölde ve de sensiz.Sen ağlama gözyaşı güzelim.

Oysa, güneşten önce düşünün ışığını gördüğüm, ışık düşmeden saçlarını ördüğüm,sancılarıma ilaç olan gül ermişliğimin son kızıl anı.

Öptükçe yüreğinden ağladım, ağladıkça gökyüzü ağladı,buluştı tüm sular sevdalara.Sellerine geldik,uzat ellerini.

Hiç unutulmaz anılarla yüreğinin burçlarında sabahladım,üşüdüm yalnız ve aç kalmış bir sokak kedisi gibi ciğerine kadar işlendim.

Şimdi, son bir kez daha bak yaşayamadıklarımıza.Bütün parçalanmışlıkların acısına çizgiler çizdim,pişmanlık pergeliyle.

Yeniden bir doğrunun üstüne utulmaz sevdamızın ekvatorunu çizdim.Bir yarım senli ve unutulmaz küre, bir yanım umudun son buzul küresi. Yönlerimi sana göre belirledim aşk mevsimim bilesin.

Hayrettin Taylan

Sevdanın "Sen" Şubesi Sensizlikten Kapanmak Üzere Bennara

Bu kalpte şubesini kapatan sevdanın kapatma kampanyasına gittim.

-YükLü miktarda ayrılık kalmıştı.Hepsini aldım, hediyelek paketlere sardım, sakladım.Bu benim sevdamda kalmışsa benim olsun.

- Bülbül armonisiyim gülümü ağlatacak tavrım olamazdı.Yazılmamış kaderlerin altında adını görmeye ihtiyacım olduğu ihracat fazlası duygulardaydım.

-Ucuza giden ayrılığa karşı çok bahalı ödenen bedellerim vardı. Elbette gidişinin bedelini ödeyecek gücüm vardı.İthal duygularla yeni bir seveda reaksiyonu giydiren yaşamın sahili kalamazdım.

Sensizliğin bir çığlık besteledi çok kalabalık yalnızlığımda.Kendime bağırdım, içimdeki sesli konuşmalarından içimdeki çocuk duymadı.

-Giderken sözsüz sızılar bıraktın her biri kitap dolusu soru işareti bıraktı.

-Vicdanın defteri kalın mı ? dedin. Kaç ortalı ki can kırıklarımı silecek kadar silgisi vardı?

-En temiz sayfası benken bu aşk defterinin şimdi silerek mi ya da kaldığın yerden giderek mi yazıyorsun?

Sussan daha iyi olur sevgilim.Vicdanımın defteri yanıyor böyle konuşursan.Beni affedecek sayfalar bari kalsın.Sus biraz.

Gel şimdi, çıkar silgini silmeye başla bakalım silebilecek misin yaşadıklarımızı.Bu derin sevdanın yazdıklarını silecek yürek silgin var mı?

-Karalayarak mı gideceksin yoksa? Silinmez bir sevdayı yürek kalemimle yazdım.

Alın yazımın yazılmışlığını silsen de izi kalmayacak mı? Alınmış , yaşanmış,uğruna damla dökülmüş, sızılmış, üzölmüş bir yüreği temize çekebilir misin?

-Hayıflanışı uzatmaya gerek yok Bennara. Narlar açsın içinde yarın yar olmaya çok tane tane...

-Keşkeleri, belkileri geleceğin belleğinden çıkardım. Zayıf güdülerden uzaklaştım.İradenin denizinde yüzen yunus oldum. Akli olanla gerçeğe kalanın sızısında derlendim, kurulandım.

-Alın yazısının yazacaklarına defter oldum.Bilingli k'alem olup yazıldım.

İçim şenli dün gibi aydınlık. Sensizliğin kuytusunda uyutulan Yusuf halimin gömleğini yırttı Zülethalar.Beni yalnız sandılar, beni sensiz yakaladıklar.Aşk dudaklarımdan duya duya yaşanmayı içmek istedikler.

*Fakat dudaklarım zakkum gibiydi.Dil ucundan , sözcük ucundan anlayıp gittiler Bennara.

-Hayallerimin geçmişine geçmiş olsun dedi hayat.Tartıldım boş umutlarda. Bir günlerin vuslat ölçeğiyle ölçöldü sevdalı yüreğim.

-Senden başka sığılacak ne yer var, ne de yar ...

Koca bir boşluktaıdı can kırıkların. Hiçliğe gitmek üzere pesimist kokular yayıyordu. Özünden kaçıyordu gerçeğin.Meleksi düşlerine şeytan sızmıştı. Nefretin

tini olmuş içinde kalanlar.Öç olmanın dinamitlerine teslim olmuştu emelin.Oysa meleksi bir ceylan gibiydin sevda ormanında.Ömrün hep güzel niyetlerin diyetindeydi.

-Bir bedel verdin sevmeye, bedelsiz sevdin beni. Bedevi duygularımı yoktu.Gün yüzü görmemiş hazlarımın kayıp gecesinde samanyolunun dışında bir yerde ışksal anlar yaşadım.

*Yaşamak çok ders veriyor meğer.Çoklu ortamın amaçsız buluşma sayfasında kaldı emelim. Emelime ulaşmak kolaydı; ama cemalini, helalini kaybettirince susup kalıyor yaşanırılık.

Sen kırıldıkça keskinleşti veballerim.Sen üzüldükçe yılanmış şarabın tadı oldu ruhumun üzümler. Sen nefret ettikçe aşk tak aksine yeşillendi...Her tavrın aslında sevdiğine karşı hisler bombaydı.İçinde

Kalmış yaralı beni öldürmek istedin.Kendinle tanışmayı deneseydin, kendinden nefret etmezdin ki bu nefret bana yansımazdı.

.Alışkanlıklar harmanında yandı sevda mahsulüm. Sensizliğin kıtlığını yaşıyor ömrüm. İçsel açlığımla yoldayım.Yolculuk varsa kavuşmaya doğru mesafeler ağlayarak kısalır bilesin Bennara

Doğrularım en doğruyu doğurdu. Yanlışlarım yanılmışlığı mı da yakarak, ayıklayarak, doğrunun içine attı.

Baş ağrılarım, seninle baş başa kalacağımız günlerin içine ağırlığınca girdi.

Korkularım örüntülerini ayıkladı. Korkulacak bir şey yok dedi.Gidenin dönmeyeceği korkusunu kadere teslim etti.

Alın yazım, alın siz yazın hepsi birbirine karıştı duygularınız. Benden bu kadar dedi. Seviyorsan, şahdamarın kadar yakın olana yolcusunuz.Bir sevda üstüne binlerce sevda katı yücelir.Yüceliğe varmışsanız..Sarılmak kendiliğinden açtırır kollarını....

Hayrettin Taylan

Sevde...

Şairden ilim gülüne ithaf...

Sevgiler su olur yüreğin akar ilim yoluna
En güzel gülücükler büyütür seni geleceğe
Varlığın ayna olur güzelliklere taranır sevenler
Dileğinin ırmağı akar sevdalara kalırsın sevde diye
Ellerin ve gözlerin seni huzura çağırırken gül açar gönlünden

Hayrettin Taylan

Sevgi Tuvalinde Kalmasın Bende Kalışın

sen kadar sana yakın bir sevilme güneşiyim
sen kadar sana beyaz kavuşma ayıyım
sen kadar sana yakın yakınlaşma şavkıyım
sen kadar sana uzak yalnızlık vahasıyım
sen kadar sana benzer bir benzersizlik alisiyim

kötürüm hecelerin dilinde bıraktın beni yılmaz ağrılarla
uyandım sen , uyudum sen
papatyalar seçtim çiçekler sensizliğe ağlarken
asırları özetlemez oldu bende kalışın
sevgi afişlerinde kalmasın yüreğin
dizginsiz bekleyişin tanında karartılmasın kara sevdam
hayallerimin rengi, ömrümün saati durmuş sen yokken
Miadına milat ekleyen vuslatın tiniyim, sızıyor ömrüm sana
sen aşka kadersin, kadrini bilmeye büyülendim
yaşanacak günlerimizin dizindeyim dizelerim sana güneş
haydi, ben geldim bütün ömrünü taşıyacak sevi ışınlımla

Hayrettin Taylan

Sevi Meleğinin Kanatlarında Kırılan Aşk

-İzi yüreğimde, gözü sözlerimde, sızısı ruhumda, adı sıfatlarımda, tadı dimağımda, şanı anılarımda, gidişi işte gidişi bütün ömrümde olan sevi meleğisin.

Bu ezginin son sesi son nefesine çok yakın.Yar sen bilirkşi raporuna göre bilirlerin ve kişilerin sonrasızlığına melodik kalış olmuşsun.

-Bildiğim kişi hep sen olunca senli kararlar çıkıyor kara sevdamdan.

Eski bir rüya , eskimemiş bir hasreti sarar, sarıldığım senin hayalinle hangi halin çekimisin.

Aşınmış bir hayatın tinleri bulur senden sonraları.Beni toplar kaderin kederle kesildiği uçta.Ucu keskin bir bekleyişin anı olurum.

K'esilirim sana.

-K'anar insanlık

T'alanlanmış geçmişlerde kalır son kalışım.Gidemem, gidersem de gidemem.Tezatlarıma yapışık kalmış gerçeğin.Gözlerin gerçekken, son sözlerin gerçeğimi keserken gidememem.

Umarsızlığımın son kullanma tarihi geçmiş .Umduklarıımın üretim tarihi yeni başlamış.Umuluşun son tarihi yazılmamış.Bahtının içinde saklı bir aşk tarihi gibi kalmışım sana.

Yüreğin kesiklerinde yaralanmış günceler taşıyım.Lazımsın sol yanıma.

-Hıçkırığını y'ellere kaptıran periler gibi masalımın uzunda kalma. Tatlı bir cadı gibi rüyalarımı anlatma hurilere.Burası senden kalma içsel cennetim olsa da anlatma benli düşleri. Damlaların akarken yüzemem sensizliğin denizinde.

Gidilmezliliğin s/ezgilerine kendime katarak beste beste okundun, varılmazlığa varıldım.Hissi bombaların altında kendime yaralandım.

-Seni sordu nemli gözler.

...:

Bir resim eder belki dedim.

Nemli gözler:

-Çok etmiş bak sana.Bir resim ki bir dünya kadar büyük. Sığdıramamışsın. Bütün gönüllerin, ömürlerin duvarına asmışsın.

-Eceli hecelenmiş bir ömrün sunağındasın.Sol yanından sonra başlıyor sensizlik. Sessizliğimin radyosunda radyosun yayılıyor.Kanserli bir sensizlik yaşıyor yanı başımda.

-Kaybedecek bir şeyi kalmamışsın kırlangıcı taşır taşınmaz ama sözlerle dile getirilen eylemleri.

Kırılacak gönül dile gelir

...:

Aşk kırılan bir gönle akamaz. Aşk, bir serçenin gözyaşları gibidir. Biliyorsun ki serçeler ağlayınca ölür. Aşk, gerçek aşka gitmek için kırılışı sevmez.

Sustum.

Dedim ki...:

-Aşk, içimizde elmaştan yapılma hissi bir fanus. Karanlık olan hazları aydınlatmaya

başladığı andan beri fanusun camları kırılır, can kırıkları üstüne, aşk kırılışları başlar. Başlarız yaşanırılığın en özelinde ayrılığa, hasrete, özleme, vuslatın tanı olup yamaları aşkı.
-Her aşk onarılmış, her aşkın elmastan yapılma fanusun camı kırılmıştır.
şimdi kuşatıcı bu duygunun binlerce yaşanırılığı gibi binlerce kırılışı var. Bu yüzden onun can kırıklarında, onun yaşanırılık gözleri akar.

İşte harlanış yarlığımı yakarışların hevesinde yaktı.
Hasret içimde uzman olmuşken gidemem bu yangından.Umarsız değil kalakalışım. Umudun son küresiyim, senden sonrası ben.

-Tükenişlerin tüketici haklarını savunuyor ruhumun son sesi.
Sensizlik bir hak, hakkımı aradım bu sevda şerefelerinde.
Yazılmamış cümlelerin bağrındayım, bütün aşk metinlerini eşeliyor sözlerin, bana bakan gözlerin şehrinaz.

Hayrettin Taylan

Sevi Terazisinde Tartıldım Aşkına Selvihar

-ben ağırım,bağırım, akisim seninle
Senin ağırlığını taşıyacak taşınmazlık bilinmezlikte ...

can eriten bakışının ilk filmiyim
salına salına ilk kezlerimize sarılışın oynanıyor
sonlarımızı bekliyor hayalin tanımsızlığı
susamışlığın direncinde ıslanan halleri taşıyorum aska
istenmişliğin terazisinde ağırlığın artıyor uyanışa
merhamet şelalesinden akıyorsun can evime
ıslasıl bilinçlere taşınıyor umudum tan küresi
merkezime geliyor sevi meleklerin
sevmenin cennetindeki hava'nın kızısın diye
adam ve adem oluyorum uğruna

tutku ordusunun komutanı olarak fethindeyim
ağlasıl demlerin mazisini bağlayan ruhunun direncindeyim
cümle denizini fetheden hayrettin p'aşayım
özel bir deniz gibi dalgalarımılasın
sular sulara susamış, ben sana
aşka aşka kördüğüm , ben sana
bir buse arası, bir ömre sığınak kaldı huzur
bir gamze sonrası, sonrasızlığına ulanan hazırım
berrak bir geleceğin bakisiyim seninle
şeffaf bir sevdanın alisiyim seninle

2

şuhun sarıyor bağrımın isimsiz tilmizlerini
ahuluğun yanaşiyor isteyişin tanımsız sahilini
huriliğin buluşuyor,yerli cennetindeki benlik iklimiyle
serviliğin uzayımı topluyor yıldızlar yüreğini tararken
kadınsı ışıltının billur hazinesinde beni bulur benlik
damla ile dalga arasında algılarımın mecrasını sunar senlik

gel selvihar diyor gelmeler...
gel ki izzetlik nefsim, nefesin helal bir dem olsun
gel ki ,ibretlik bütün ibreleri aşka kaim kılsın
gel ki ,gelişin yüreğime gelgitlerin gelini olsun
gel ki ,sevişin hazlara huzur akıtsın
gel ki ,tasvirsiz güzelliğine betimsel mazi kalsın ömrüm
gel ki ,tanımsız özelliğin özne olsun sevdama

Hayrettin Taylan

Sevilme Bulmacası

Kısık hainliğin kavında beni yakmaya hazır güzeldin
Gömülü hiçliklerin sisinde beni görmedi gözlerin
Çılgın özlemin ejderhaları beni senden yiyorlar
kuyruğuna basmamalı arzuların son haline
bu yüzden yüzüm salyalara susamış seller
bu yüzden ellerim eller güzelinin kuyusuna kavim

kötülüğün derinlerde korkmalarına kayıtsız kalmamalı ödünç öçler
asillik aslına rucu ederek susmalı tenlerde
Bir plaket vermeli ayrılığa ki ben ayrılığın son dinozoru
Fosillerimden bin aşk çıkar bunu bilsin yeni seven

Aşıktaki rollerimize alışmalı buluşmalar ve öpülme anları
Hayranlık ajan olmalı senin her sevme yolculuğundan
Yavan ve yaya olmalı üşüyen hasretler
Gandalf vurmali büyücüye beni sen büyülerken
Seyrini efil etmeli tutulma rüzgarı saçlarında
Neo olmalıyım neon ışıklarında bakışmalarımızda
bir hikaye çıkmalı yeni destanımsı kaçışlarımıza
heyecan, alınacak yeni ihalede şevkimizi eklemeli
son nazarda nazlarına sobelendi umutlarımın ortancası
kendime geldim gelmeler ali sevmeler gayrı gitmelere son

Hayrettin Taylan

Sevilme Dramı yaşıyan Sevilosi

son bir şansın ilk harfinde kaybettim her şeyi
kumarını oynamıştı gözlerim
bunca güzel içinde yalnız sana
fire vermişti bakışların
bana akışların

incindi in ve cinlerim
güven duygusunu kemirdi ruhum
laylar oluştu
ağlarımın bağlandım sana sen ağlıyorken
çevrimiçi değildi kalbin
mail attım sevgine ve gelmene
cevapsız onca iletide yaktun
sen kayıpsız sanalların sanrılarında
ben hep kendiliğimin en ussi usluluğundayım
gelmen ya da gitmen aynı acının haritasında
bu şehrin sensizliğinde tek şansım senin yaşaman
aynı nefesin hevesi bile yetecek gayri
ama dünyanın en zor kışkacındayım
ben çok severken
seni artık sevmediğini her an ilan etmen
bir savaş ilanından daha zor
aynı nefesin hissinde sevilme dramı

Hayrettin Taylan

Sevişen Sözceler

Ütüsüz ve üstsüz aşklara giydirilmiş kaftandım
yavaşır şafaklarım güneşine
bulutlara bul olurum bulurum seni
yakışan ışıklarla gelirim sana
ecersiz hecesiz ve de hilesiz sevmelerdeyim

art arda anlatılır masalarım da bin kez anılırım sende
tarihçeler atanır ilk buluşma hazımıza
cümleler sensiz bir yüklemken
devrik gelmelerde sorularıyla sarıldım sana
ana vatani öper gibi vaveylalarım da hilal kaşların
öncesiz sizden önce, sonrası sondan sonra son
tutkularında ağan o bilmediğin ırmak sularından içerim, kana_kana

içlen ve diril ve içil diyordu içim
kızıl denizi musa'nın asasıyla öptüm
gayrı benlik denizinde boğulmazsın
aklandık aşkın akışına
özne -SİZ ... öz neysiz...

Hayrettin Taylan

Seviyorumun Dilsiz Destanı

Çok sevmenin sorgu hücrelerinde aşk beni sana yaşatırken
şana vurulduğumu hangi söz özetler ki
İsimsiz özlemler biriktirdim gülücüklerine eş değer
yüreğimi bir tek sevdan kavurur, sözlerim bir tek bakışların uçurur
sözle seni seviyorum demeyi beceremeyip gözle özle söyleyen oldum

aşkla kavrulan tutku damarlarımda tahrip edilmiş gönül penceresi açtım
son kullanma tarihi sensiz sonsuz aşklarca yaşanmak istedim
okşayış çizgisiyle yapayalnızlığımın umurunda duruldun bin kere
söz kırptım, özlem suladım yüreğinin çiçeklenişlerine
pastel izlerle seni yazdım kalbimin en derin dallarına
umulmaz gelmelere güneşler doğurdum gözlerinden
kumrulara ipekten giysiler giydirdim her halim sana çıplakken
içimde senin ağını kuran gönül örümceğimden ömürler çizdim
Tropik bir zevkin sıcağında meyve oldum,bülbül oldum,yıl oldum sana
En yakın anlara,en seçkin bakışlara,en senli yaşanmaya çizikler çizdim
Ruhunun resmi çıktı,ben halden,gönül halden, sular aktı ta senden
En güzel yemekleri yedim ellerinden,tokluğum,çoşularım aklandı sana

düşünüşün fırtınalarıyla savrulduum saçlarından,saklandım ahularından
huzurun şavkı yakamozlarını topladı
Çamlıca beni ve İstanbul'u toplarken sana
"Seni seviyorum" dillerimden dökülmedi doğru
Her anım,her yanımda,her sözüm, her acım, her şeyimden dökülmesi yetmez mi
gülperim,uzak sevdam,en güzel yüreğim,gülücüklerin sultanı
Pembe umutların bulutlarla dans ediyor nemli gitmeler yağıyor şimdiden
En güzel günlerimden demlenmişken,en özel sözlerinden yıkanmışken huzurum
Pusulasız, yelkensiz sevdamın aşk gemisi gözlerinin feriyle yola hazırlanırken
Şimdi seni çok seven,sensizliğin destanından mit olan yaralı ben ne yapsın
Sen gittikten sonra aynalara söylesin,duvarlara söylesen,yastığına söylesin
Seni seviyorum sen orda işit, sen orda hisset,sen orda özle zind şairini

Hayrettin Taylan

Sevme Ciddiyetinin Yedi Göbek Ciddisiyim Elnaz

Ciddiyim.

-Seni sevmekte çok ciddiylim. Bu ciddiyetin yedi göbek ciddisiyim.

Ciddiyetin mücadelesinde cengaver olarak kayboluşların ırak hallerine karşı, karşı konulmaz sevgin için ciddiliğimi biraz daha artırdım.

Çok sessiz öfkelerin var? Çok sustuklarımızın ilacı mı yoksa, kendini tanımıyor musun?

-Kendine tanıyan öfkelenmez, kızabilirsin.Öfke, şeytanın insanları sunduğu güçsüzlüğün, zayıflığın, kendinle çatışmanın zavallılığıdır.

Sevdamın artçıları senle başlar, sensizlikle artardı. Yürek kıpırtısıyla havalanırdı sevi uçurtmam.

Kendine taşınmış, kendini de taşan anların tutku aynasıym. Taşkınlığının ciddiyetinde senin niyetin saklı Elnaz.

Aşkla sarmaş dolaş kelimeler saklandı gizlerimde.Sırlarımın surlarını ördü vazgeçemediklerim. Vaziyetimde güllerin açılıp kırmızılarını saçtı.Beni senden, benden, baştan çıkardılar.

Sensizlikle dolaşan hayatların girdabında başladı girift hallerimin bulmacası.Soldan sağa , aşktan aşka sorulmuş sorularda ağladı cevapların.

-Yardan aşağıya geçemedim.Bulmaca yarım kaldı .

Sende eksilen artırımı, arıtımlı, algımlı, dünyalar sığıntısındaım.Bu kendini bilmeyen ben nerden çıktı?

-Neden seni bu kadar üzer ki? Bu kaçınıcı benlik bilemedim.Şimdi psiko-sosyal denklemdeki dinamit kokulu kişiliğimin şifrelerini mayınlardan, sensiz hallerden, en çok da bensiz her şeyden kurtarmaya çalışıyorum.

-Bu ben, değilim.

Sevgisini ve bilgisini paylaşan güzel benlik diliydim.Şimdi sevgimi bile sana sunamıyorum. Bilgim, ilginin bütün viranlarında cahilce kayboluyor.

-Bu bilge yüreğinin ciddiyetinde yakalanıyor aşk.

Karanlığın tek rengi var gibi gözükse onun rengini artıran onca an ve renk vardır.

Sensizlikle çoğalan hüznün renk atlasında kendime bir yer ya da yar aradım. Unutmaya yakın ,utulmaya akın bir yarde belalarımı sardı ünlemlerin.

-Damlaların indi kuru vicdanımın nadaslarına.Hiç uyanmamış algılarım, erklerim, her şeyim uyandı.

-Suskunlukların sözcük çobanlığı yapar, bağırırım ey yar nerdesin.Aç kurtların anlamsız sözcükleri yar lügatime girdi. Sensizliğin tanımını yapıp seni sildiler anlam içre anlamlarda, imgelerimin yüreğinden, beni aşka ensar yapan ben'den çıkardılar seni...

-Zamansızlığa denk düşer düşlerim, düşerim kendimle baş başalara.

Sarılımı senli demlerin mavilerine.Özgürlüğüme yapışmış mas mavilerin rengine toparlanırım.

Dalgalar susmuşken algılarımda berraklarımın köpük partisini verir son hayalim. Yıllarımda sarmaşıkların var,sarılmamış anlarına sarılı. İçimde kalmış her şeyin temsili olarak yeşil ilgiler büyütürler.

Yok oluşların yokuşunda yokluğun sarar dünyamı, beni sana tümleyen sevginin yosunları sarar taş b'agrını.

Bir çağrıdır bu gidiş, bir derstir, bir kendine geliş ummanıdır.

Her kalış yeni Kızıldeniz'ler bağlar yüreğime.Musa'nın kızı gibi gidiyorsun benden.Ve beni Firavun sanıyorsun.Asla değilim, tek benzerliğimiz var.Benim de içimde senli mummyalar var.Sevdiğimin mummyasıdır.Ölümsüzlüğü aşka tanıştıran

olgular bedelisin Elnaz

-Duyarsızlaştığın duyum merkezinde çık.Uyandırılmış acılarının fatura merkezi değilim. Kinlerinin abone merkezi de değilim. Aşkımızın çağrı merkeziyim.Bir telofon da sen et.

-Dilinin ucundaki cümleleri söyle, yardım et yalnızlığına. Yalnızlığının mucidi benim biliyorum; ama yeniden çok kalabalıklı huzurun, mutluluğun, güzel aşkların yeni kenti de benim Elnaz

Hayrettin Taylan

Sevme ticaretinde kar olmazsa

Sevme ticaretinde kar olmazsa
ecele ne naza geliyorsun
Tezgâhını açmasın tehlikeli bir pazara
Mezarlılar bir pazaryeri değil
sevgililere Fatiha yeri
Ucuz bir sorgunun sargıları kapattı kapıları
Ocak tüten bir tümen duygunun anısına
Ey ölüm sevmeden açma kapılarını sevenlere
Sevmeyenler ise zaten sizden daha ölü
İhtiyacım var yaşamaya biraz
Gerçi aşk zamanımı istila etti
Beni bendeleri tanıtımlık gibi geçen zevkler
Çaldılar sevap ve sevda defterimi
Şimdi tuzakların uzağından yakına sürükledi
Arzu ırmağı
Akıyor sular
Yanışmış bir özleme hesap vermiyor ömür
Keşmekeşin kesiflerinde giyotonik anlar çıkıyor
Beni bendelerimden sendelerinden kesiyorlar
Orda oralı olmuyor hayat
Bunu bil nazların nazariyesi nazlıcan

Hayrettin Taylan

Sevmemek daha pahalı

Bomboş bir kalbin aşkla doldurmak gerek
Fark etmez diye her iki sevmeyi sevmek gerek
İnsanlar sevmek için doğmuş olmalıdır diyor bilge
Sahip olduklarımız oyuncak değil çoğu kez
Yüreğin mürettebatı ateşli sevme silahları ile dolu diyor bilge
Öyleyse haydi aşka
Aşk haydi aşka
Kim demiş sevimliliğin sözlüğünde sözlenmek yok
Kim demiş sözlenmeniz sözlüğünde özlememek yok
Kim demiş yokluğun yoksulluğunda adı yok
Kim demiş göç eden duygular sevemez
Göçebe değil ki kalbim
Yerleşik hayata geçtiğimiz gün aşkın kentleri kuruldu
Bir anıtın boylamlarında boy boy belgeli
Sevmek pahalı diyor bilge
Sevmemek daha pahalı LİLİ

Hayrettin Taylan

Sevmemek sevmekten daha karlı

Sevmemek sevmekten daha karlı
Çünkü sevmek ruhun dirilişindeki volkaniktir
Sevmemekle sevmek üvey kardeştir çoğu yar ülkesinde
Kokulu bir çikolata değil sevmemek
Kaygıların katranlığında bir kale
Sevmemeyi kemiren yerli fareler gibi
Ruh denizin dibinde şişmiş ahtapot sevdalılar gibi
Yarın dizleri dibinde esriğe aşık karasevdalılar gibi
Ayrılmış bir defterin sevmeme siyahlığında
Ben sana yazıldım
Ruhum sana azıldı
Çizildi umut haritam sana
Sen şehirde her an mevsimim
Son yılların en yoğun aşkımdayım
Peşindeyim ruhun suyuna kadar

Hayrettin Taylan

Sevmiş ile Gitmişin Cönkü

Yağmura çalışıyordu iç göğün. İki öğün aç kalışıma doyum oluyor

Yüreğindeki ateşin sıcağı.

Her damlası aşka hamle bir ıslanmanın gün sonrasındayım. Sensizliğin sayacı bozulmuş su kendine akıyor.

"Ben su olup bağrına akıyorum. Yüreğindeki denizin son pir ü pakü olarak Yaş akıtacağım aşkı.

- Suretinin sınavında Yû'suf benim. Züleyha olarak öncesizliği karşıla.

-Aslına bürünmüş, aşkına yakılmış, kederine ekilmiş, kaderiyle barışık benden Yusuf olmaz deme. Ben ile Yusuf'u kıyaslama. Devirler, emirler, aşklar, yaralar, atiler, maziler arasında çok köprüler kuruldu.

-Mir/acım yok henüz.

-Gelmiş, sevmiş, geçmiş,beklemiş arkadaş olmuşlar.Gelmiş ben sizin liderinizim.

-Herkes bir yerden gelmiş.Önce annenizin karnından geldiniz,sonra hayata geldiniz, sonra gerçeklere; ama aşka geldiğiniz de ben gitmiştim.

- Sevdayı yaşamıştı sevmiş. Sevmiş dile geldi:

-Zûleyha, Leyla, Aslı, Şirin, Zühre ,Nazlıcan özümnden sahici. Tin ile tene dokunmayla kendine ilgi yumağı. Anlatılmazların sevi sonsuzuyum. Son ile başın tanımsız karışımıyım. Uğruma yazılanlarla, uğrumda yazılanların yazı dağında, söz dağarcığında ne anlatsam hikaye ... Ben ,ben 'i tümler. Ben , ben'e şifreli. Azizliğin suyuyum. Suyun azizliğinde aciz kalır yaşanacak içsel akış.

-Geçmiş susun dedi:

- Sabrın sevgilisiyim. Kalışların kaynağıyım. Vazgeçilmezlerin can vanasıyım.

Sevgi, dil ile gönlün " L" harfindedir. Laldir. Konuşamaz. Dil gönlü meftun.

Gönül dile yazgılı.

Beklemiş:

-Yaşatmak vakası benim. Leyla varsa benim. Mecnun varsa benim. Sonların onlarıyım.

-Onlara v/armanın son rengineyim.Sevginin bitmemişliği, sonrasızlığı, farkındalığı benim

-Kavramların canında geziyorsun. Hangi kavramın canı sıkılsa sana canlanır dünyam.

Beklemenin kara parçası olmuş yüreğim. Keşfi zor bir adayım.

-Gözyaşlarının oluşturduğu vicdani denizlerin etrafındayım. Issız, sensiz mir ada.

-Timsahlardan öğrendim göz yaşı dökmeyi. Nedense ağlasam da

Göz yaşlarım seninkine benzemiyor. Sil g/özlerini. Sil beni senden.

- Sil ki özümü yaşartacak anların yakıcılığında bitsin her şey.

Metafizik durakta beni beklesin tinsel tilmizler. Aşk ile akıl arasında kalsın

kalışın. Bir yerde sana soyut gölgeler bulacağım. K/aybolursun böylece.

Gözpınarlarının hesabını sormaz böylece sorgu melekleri.

- Sil beni benden.

- Konuşsana Tur dağında Musa gibi , aşkı tümcelerle.

Ya Rabbel Alemin. Bu aşk, aşktan öte bir sonsuzluk suyuna yamalandı.

-Bu cennetine gelmek istemeyen gidenimi sil yüreğimin puslu haritasından.

-Nur yüzünde aşk yüzüm görünmüyorsa bu nurun kime ayna ey yar.

-Ayinlerini artıran Azrail ile yüreğime sagular yazma yar.

Sol yanımda çevirme yapamaz oldu aşkın polisleri... Çok hızlı sana geliyordum o yüzden duramazdım. Filmlere benzer bir kaçışın sonundayız.

-Yakalandım sana. Gayrı yavaşlasam da, yaralansam da sana gelmenin iç yolcusuyum .Bunu bil aşk ...

Hayrettin Taylan

Seyirlik Ruh Çoşumlarındasın Şulenar

Beklemekten yorulan sızılarım gün yüzü görmüş cümlelerimle aşk denizine dökülmekte.

-Sense kızlığının Kızıldeniz'i gibi Musa'nın kızlığına soyunmuşsun. Her, erkek bir sihirbazdır. Sihirli yılanları, belki sihirden öte yılanları vardır.

-Ya da haz kulvarının en iyi koşucusu olduğundan sözsüz masallarıyla ruhunu etkiler.

-Bir ip üstünde onlarca cambazlık numaraları. Hangisi gerçek, hangisi gerçek bilinmezlik kadar sıkıcı.

-Bu yüzden her kız gibi Musa'nın kızı olmayı denedin. Bunca sihirbaz arasında gerçek aşkı anlamak için aşkı, gerçek sevdayı, düzgün duruşu, temiz algıları, güzel yarınları, içten cümleleri denetleyici asan vardı.

-Önce beni cümle sihirbazı sandın. Önce dünyanın en büyük aşk yalancısı sandın. İp üstünde aşkı yürüten cambaz sandın. Sanrılar gibiydi sandıkların. Sonra, baktın ki gerçekten mistik bir ermişin kitabından sözcükleri yediğimi görünce teslim oldun güzelliğinle...

-Harabe olmuş harbiliklerim vardı. Mert olmanın erkeklik kitabından silindiği psiko-hüzün çağında mertliğimi sundum. Asan ile içteki yasan ile farkına vardın.

-Yaşlı umutlarım vardı. Birikmiş özlemleriyle seni almaya gelmiştim.

Bütün hayallerim zayıflıktan ölen Afrikalı çocuklar gibiyken. Sivil toplum örgütüne üye aşka yardımsever gönüllüğüne geldin. Aşka ölüyorken, Afrikalı Leo kadar, kaderim erirken, geldin yeniden aşka Sultan Süleyman yaptın.

Şimdi t'aşan coşan denizin dalgalarında kendimle çoşuyorum.
Beni yeniden kendimle tanıştırdın.

-Yan yana yürüyelim, yana yana yanılışımı ütüledi şulen.

Yan yana yürümeyelim ki bu aşk masalının etrafını saran cadılar, cadalozlar, kötü niyetin temsilcileri, kıskancı akrepler zamanımızdan ısırmasınlar.

-Doyumsuz bir neslin tükenişini izliyorduk. Bir gecelik aşka Şehrazat olan kendini peri sananlar zaafılar seyrindeydik.

-Seyrin göçü vardı. Seyir göçeberiydik. Herkes hayatı bir seyirlik gibi izliyor ve öylece yaşıyordu. Aşkın içini öyle boşaltılar ki aşk sadece boşalmanın sonucu oldu.

-Fermuarı açık gönüller arttı. Herkes doyumsuzluğun alışverişinde fermuarı açık dükkanlardan haz alıp yaşadı. Bütün bunlara aşk kılıfı bulup kapattılar geceyi, ya da aşklı heceyi.

Şimdi bu düşsel yanılısma durağında dar kafalı beyinlerin yaşadığı doyumsuzluk oyunlarına karşı, içtenliğinin, kadınsal duruşunun, zamanlı yaşanırılığın iklimi olup gelince.

Sustum ve sevdim seni.

Düşünmeyi, sevmeyi rehber kılıp sevi dünyana geldim.

Sarılmak kadar sarmaşık, darılmak kadar darı, beklemek kadar bey, sevmek kadar sevi, içlenmek kadar içsel, kavuşmak kadar kavuşmak, sözlenmek kadar söz, özlenmek kadar öz, yakınlaşmak kadar yakın, biz kadar biz olup kalakalışın kallavisi olup kendi kavlarımızı ruhun ateşiyle tanıştırdık Şulenar.

*Yalnızlığımıza mahsuben, yaşanırılığımıza hitaben, sensizliğime sessiz senfoniler derledim şef bakışlarla.

-Ç'oğulluğumun arı olduğu çiçek mevsimine geldim. Her kadın, bir çiçektir. Her çiçekten bal yapılmaz. Her kadında çiçek özü yok. Sen, işte sen bütün çiçekler kadınlık özü verdin. Arı olup yüreğinin kentine geldim.

Bir meczubum fiyort kıyılarında sahillerimi yırttım. Her sahilde bir güzelin deniz feneri vardı. Gam denizindeki gemimle gezişimi izliyorlar.

-Huzur vermek için ten denizini teslim etmek istekliğine karşı, duruşumun halatı gözükünce kaçıyorlar.

- 23. Senfoni ile 34.Düğümü söyleyen Mozart tenorluk ölçütünde kendimizi bulmayı çalışıyoruz.

Ve sen artık dilimde çalınan sözcükler bestesisin Şulena...

Hayrettin Taylan

SeyYar Satıcı Mecnun

Sey/Yar S'atıcı Mecnun

- Bir gülücük için aklını yitirdi. Yaşadığın mahallede belki seni görür diye hep seyyar satıcılık yaptı.Akli melekeleri oynamıştı.
- Ayşe fasulye der dururdu. Yalnız taze "Ayşe " fasulye satardı.
Bugün var, yarın yok derdi. Yetişen alır, batan bir aşk gemisinin malları bunlar.
- Yalnız bende bulunur bu yara.Özel ruh bahçesinden toplanmıştır.Organik bunlar.
- Sen de sevindir kendini. Arada mutluluk göstergesi yapardı.Kendisine gülümseyen herkese bir kilo bedava verirdi.
- Kazancı iyiydi.Yüreği yaralıydı.Unutamamıştı seni.Başka işi vardı; ancak senin dışarı çıkışını görmek, yolda sallanışını görmek, nefes aldığını hissetmek için sizin apartmanın önünde taze Ayşe fasulyesi satardı.
- Oradan kazandıklarıyla bir dernek kurdu. Severek Ayrılanlar Derneği.
- Ücretsiz tebessümlerine hasretti.Bir bakışına ömrünü verip deli divane gibi dolaşıyordu.
- Hep senin yüreğinin mahallesindeydi.Adın Ayşe diye, o da yalnız Ayşe fasulye Satardı.
- Ruha iyi geliyorsun demek.

Sözlerin, nemli gözlerin sızmıştı .Ömürlük sızı, yalnızlığın serilir üzerine. Üstsüz kalakalışlar tümlerdi her şeyi.

-Ah demeyecek kadar sana meftundu hayatı. Koca ömrünü deldi gidişin.

Adım başı sen kokuyor.İzahı yoktu. Kurgusaldı sanki.Özel bir hatta özerk bir sevda yarası gibiydi.

- Uğruna koşarken düşmek,bu düşüşü sevmek.Şiir gibi,roman gibi işte öylece yaşayışların sığıntılarındaydı.
- Sığ bir sevda güncülünde dem be demlerini yaşıyordu. Bir gülücüğün, bir bakışın aşkına cennetti; oysa aşk sevgiliyle yangın olmaktır.
- Severek yaşadığınız her şeyi kitap haline getirmiş, seyyar arabasının altındaydı. Müşterileri olmadığı zaman onları okurdu. En çok da ilk mektbundaki o aşkı bile ağlatan sözlerini okur dururdu. Arada aypetten sosyal paylaşım sitelerinde yazdıklarını arar dururdu. Sayfana gelirdi.Duvarında yazılı bir şey var mı.
- Öyle bir Mecnundu işte.

Bir yudum sen içmek istiyordu kahve gözlerinin şenliğinde. Kırk yıla değil kırk bin ömre bedel olsun diye.

- Sarhoş olmak yoktu, ona göre sen zaten sarhoşluğun tadısın. Zaten divane dolaşıyordu.
- Bak yine bağırdı.Ayşe.....Taze bunlar. Ayşe fasulyesi bunlar.
- Sonrasını getirecek cümlesi yoktu. Bir ozan yüreğiydi yaryüzü.Ozon tabakası gidişinle delinmişti.
- Yitiklerin yetimiydi.Sevenin gitmesi yetim olmakla özdeşti.Hiçbir şey yetmedi ona; ancak yüreğinin yettiği tek şey aşkıydı.
- Aşk neden bu kadar imkansızdı bir türlü çözemiyordu. Birkaç gecelik haz gerçisi olmanın bedeli neden bu kadar ağır diye kendini alamıyordu.

-Dünyasını isteyen aşüfte perilerin sonrasızlığında gidemiyordu. Dedim ya Yalnız sana dair , dairlerin can dairesinde yaşıyordu.

- Buyrun ben geldim diyemedi hiçbir güzele.Yaralı bir kalbim var, beklediğim var.
- Bir gün gelirsin diye başka sevdaların oralısı olmamıştı.

Hızlıca çarpardı yüzüne kapağı. Kapatılmamış bir yara varken, hangi cüretle sevda tüccarlığı yapacaktı.

-Nemli gözlerini özlemişti. Onun da gözleri nemliydi. Sana benzeyen her kadına bakardı, belki sensin diye.

-Yüzsüzlüğün sonrasında yüzü solar, gözleri nemlenir. Ağlamak isterdi; ama sey'yar Satıcı ağlamazdı. Tezgahında sen varken, senli ürünler varken ağlamak reva mı?

-Önce damla olup kara bahtının nadaslarına akmasını beklerdi. Susamış bir okyanus gibiydi hayalleri. Bir sözün dalgalarını çöştürürdü.

-Ona dediyse öylece kalmıştı hafızasında. Senin hafızındı. Her şeyini ezber biliyordu. Senli bir kitabın ortasında mürekkep kokan mistik sevda derişiydi.

-Yaşayan son Yunus gibiydi sevdası. Arı ve ardan yapılma.

-Kırgındı sana. Kanatlarını kırdığın için ya da dönmediğin için değil.

-Giderken akıttığın gözyaşlarına kırgındı. Terk ederken insan ağlayarak gider mi? Severe gitmenin damlalarını sermene kırgındı.

-Ona yaptığın son çorbanın bitmesin diye az az içmesine kırgındı. Neden bütün bunlar. Bütün bu iyimser suları anlayamamıştı.

-Son bakışına kırgındı. Giderken insan arkasına dönüp bakar mı ki?

O dönüp bakışlarında milyon kez öldüğünü biliyor musun Dilnaz.

-Kırgındı son sözlerine.

-Yaşadığımız bütün yılların her şeyi güzeldi. Bunlar için teşekkür ederim.

Bu son hatan bendeki sevgini bitirdi. Güvenim kalmadı. İçimde bin kez sana öldüm. Benim neyim eksikti. Bu genç yaşında, kariyerimle, güzelliğimle, saf sevdamla, her şeyimle senindim. Bütün ilklerimi senle yaşamıştım.

-Neydi eksik olan. Neydi seni benden bir gece de olsa götüren.

-Bu hata da bitirmeyecekse ne bitirecek bu ilişkiyi. İşte Dilnaz.

Senin giderayak yazdığın son kitabın bu cümlelerine kırgındı.

Yenikti. Bu cümlelerde bin kez ölüp dirildi.

-Bu zamansız terk edişine alışamamıştı. Severe ayrılmanın faturasını ödeyecek gücü kalmamıştı. Bu yüzden Mecnun'du. Bu yüzden aşka yenik denizler akıtiyordu yüreğinden, ağladığın her şeye.

-Oysa akrep üç buçuk denildiğinde gelir seni alırdı. Beklerdi çıkmanı.

Sonra iki kumru gibi evinize süzülürdünüz. Nerde kaldı o şiir gibi günler

-Hayıflıydı.

-Gözlerinden sana dair bestelenmemiş damlalar akardı.

-Belli ki hala seni çok seviyor.

Belli dönmeni istiyor.

Hayrettin Taylan

Sez_alandım Bir Kere -1

Umurlarına sürüldüm gayrı nadasta değilim. Uzak kaldığın her ana, karbon monoksiti bol özlemler yolluyorum. Sen Aşık Veysel'in seline yakınsın, biraz beni oku rüzgardan.

* Tetik düştü düşlerime. Sezalandım bir kere.

-Ruhumun düşlerine balonlar uçur. Gözbebeklerine kadar kafiyeleensin sevgin.

Henüz, rüştünü kazanmamış geleceğimize tarih ek.Arşivlerine al en yeni beni.

-Korunaksız uzaklarda üşüyorum. Karar ile kararan arasındayım.

-Soruşturmalar açıyorum sen ile illa sen arasında. Bunca imkansızın sızısında sonrasını çağıran her şeyde kalakalıyorum. Paslanmış yürek tasımı her dem kalaylıyor sevgin.

-Dibi tutmuş karamsarlığın yara adasında yarım olmanı istiyor her şey.İstanbul'un bir aşk adası ve ben yalnız. Ve hem sensiz, hem bütün açlıklara aç.

-Dört yanı çevrilmiş , dört yüreği aklanmış, en büyük aşktan daha yeni temyiz edilmiş, kendi aşkının seri katili olmuş, mısralarda ağlamış, öykülerde hıçkırılmış, yeni romanında rumi takvimden ıstıraplar yakmış memnu düşlerin piriyim.

-Pir Sultan değil, Mir Sultan...

Kirliydim, kaçaktım, açılacak gönül kapına konulan kıtmir değildim.

-Seninle baş başa olamadığım ol vaki anların anacaklarında henüz dil ile gönül arasında göz pınarların akmadı.

-Aşk kendini temyiz etmektir. Ben yıllardır Yusuf'la aynı koşuşta kaldım. Sen Züleyha` mısın ki mısır bile yetişemeyen kara bağrımın nadaslarında.

-Öylesine sevgilerin peydahladığı sanal aşk bebeği değil benim aşkım.

-Henüz yeni ciltlenmiş hiçliğimin boşluğunda felsefi bir merdiven dayadım bulutlara.

-Nemli bulutlardan seni sordum. Gözü yaşlı yılların buhuru susuyordu.

-Fail-i meçhul bir kalışın vahasına giden ürkek çöl ceylanı olarak geliyorsun kimyalarım. Her sevginin ilacı simyalarımda saklı bir anın şifresinde gördüklerin rüyaların dersiydi.

-Zimmetine aldığın onca sevginin şehrinde biraz da benim için yaşamaya nişanla kendini. Yürek çeyizlerini hazırla, seni senden istedim .

-Okunaksız, dokunaksız ahitlerimde seni yazdım. Dokunamadıklarım dokundum.

-Sustum bir zamanlar, zaman sustu. Susmak da aşktan, aşktan da susmaktır.

-Hiç bilinmezliğin hücresindeyim.Yalnız senin saf sevginle besleniyorum.

Ranzasını yaktığım bu mahpus kederin mahzun viranelerinde kendimi sende buldum.

-Yaram ile yaranım arasında raylarında bilemediğim gelişlere yürüyordum.

-Bir gün hep yanımda kalacak bir durağın adı oluyorum.

Uzaklarını yasal imkanlarla kiraliyorum. Kiralık bir dünyanın mavzerinde kurşunsuz ve sensiz yaşamak zor.

-Şüphe zırhına kuşandım. Kuşku ile kuşlar arasında beklemeler uçurdum, havana.

-Ant içti gerçek sevgim, söz verdi sözlerim. Özümden sana ütülenmiş yeni bir ben var.

-Kırışık bir dünyanın kreasyonunda en anlatılmaz duygularla beni güle güle giy gönül adam.

Hayrettin Taylan

Sıcağın Sıcaklanışı

sıcaklığım la severim seni senden gızlı..
askı bağ irtırım yureğimde..
yureğinde dız cokerım tutkularına,beyzlarına..
ve gece olur kaybolurum
kaybolduğ un her yerde kayıp ilanı verdi derdim

Hayrettin Taylan

Sıfatını Tümleyen İsimsiz Bir Mecnumdum Dilbeste

Sana her gelişimde bavulumda can kırıklarımız, senli hayallerim vardı. Sıfatının gülümsemesiyle başlardı içimdeki ön adının serilişi.

Gelişi güzel harcadığımız isimlerden önce gelmeye başladı sıfatın. Oysa önce isimdik, zincirleme tamlamaları oluşturan tutkumuz vardı.

Şimdi yaralı bir ceylansın.

-İsmimin önünde yaralı ve bitmez sevgi olarak duruyorsun.

Ben bir tırtıldım, hiç kelebek olmak istemedim. Kelebek olacak vakalarım oldu ama hep tırtıl kaldım. Gün'eşinin pervanelerine takılıp aşkından ölecek günleri bekledim kelebek olmak için.

-Ben gidiyorum sen aşkımızı nitele ya da belirtip ön gibi kalalım.

Bizim sevdamız böyle. Sen sıfat, ben isim. İmkansız da olsak bir sıfatın içinde tamlama olarak güzellikleri niteliyor, belirsizliği, işaretleri, sayıları, soruları belirtiyorduk.

-Nitel olan sendim. Güzelliğin, mavi gözlerin, bitmeyen sevgin illa da aşığı usandıran nazların.

-Güzel bir bahardın. Renkli çiçektin aşka. Bitmez, anlatılmaz sevgilerin mevsimiydin. İklim iklim eridim isminin önünde.

Baharına uyandım, yazını bekledim küçük hayallerin sırlarından arındırıldım. Şifresiz yayın yaptı sana olan tutkularım.

-Kışın ortasındaki Ortadoğu gibi gözbebeklerinden yaşadım gerçeği. Masmavi sözlerin vardı, acılar kendine daire çizerken.

Bir tırtıldım hep öyle kalmak istedim nitel yaşamlarda. Yok yetmez dedin. Altı üstü bir günlük ömrü olan kelebek ol, gün'eşimin pervanesine takıl. Uğrumda ölmeni istedim dedin.

-Öldüm; ama Kaknus gibi yeniden aşk küllerimden doğdum bu sefer belirttin beni ismimin önünde.

Şu gelen güzelin gözleri neden nemli dedim_

Dedin ki:

-O güzel benim. Damlalarımı ünlemlere benzer. Senden sonra yeni cümlelerim hep büyük harflerle başladı.

Öteki sevdanın beriki kavşağıyım. Kavuşmalarımızın kavuştaklarında sesin yükselsin. Beraber söyleleyim en güzel aşk nakaratını.

"ayna ayna hadi söyle benden daha gamsız var mı

ayna ayna hadi söyle benden daha arsız var mı"

Belirsizlik diz boyu. Birkaç, biraz, birçok, birtakım, bir, bütün, her, herhangi bir yanı başımızda belirsizliğimi sobeliyor.

Birkaç rüyaya varamadım diye hep bir gün gelirsine otağımı kurdum.

Herhangi bir kelebektim aslında sen hayallerini bütün geçmişe yüklerken. Yeni bir iklim olmaya alıştırmalar yapıyorduk. Birtakım engelleri aşıp birçok sevdanın adı olmaya çalışıyorduk.

-Kimi yürekte, çoğu akılda sığınak yapmış geçici mevsim gibi aşkı yaşamaya.

-Oysa biz sevdanın yeni tanımıydık. İklimlerimiz vardı, her deme.

Sayılarla sığamıyorduk. Asıl sayılarda büyürdü sana olan sonsuzluğum.

-Yüz gerçeğin ortasında üç kez bana baktın.

Dedin ki ...:

-Üleşim üçer kırmızı elmayı yiyen masal perilerinden gelmedir. Beşer hülyanın ortasında beşer olduğumuzu unutmadık. Sırasızdık oysa herkesin kendisini

dindirdiği sıra sayıları vardı.

-Sensizliğin beşinci katında kendime geldim. Beş kez gitmeyi denedim; ama kendimden gidemedim. Birinci sevginin diliminde dilinden dökülen pastalar vardı bu aşkı tadımlığa alıştırıran. Sen de dedin ki:

İlk bakışın ile son bakışın arasında bütün ömrüm sığırdı.Şimdi kime baksam , kimi sevsem, kimde kalsam sen.

-Şimdi yüzdeliğe gerek var mı ki? Yüzde eli yüreğim sen, yüzde elli ben. Kesirlere sığar mıyız ki? Bir elmanın yarisi sen, bir pastanın yarisi sen, bu dünyanın yarisi sen.

*Nasıl gideyim? Hangi güzelin gözlerinde pekiştirmeler yapayım. Yemyeşil dünyanın ortasında ürkek bir ceylandın. Bense aşkına avcıydım. Elimde seni vurmaya siper gözlerimin tüfeği vardı. Keskin bakışlarla bakıp vurdum seni ilk bakışmamız gibi.

Öylece yaralandın.Sen kanadın, ben aşk oldum. Yaranı kurutmak için tutkularımı ve bütün ömrümü feda ettim.

Ne güzeldi ? Bu kaçınıcı kaçışındı? Nasıl bir yürek hazinen var? Hangi aşk dağına çıksam sen varsın?

Kaç kez ürkek ceylan gibi kaçarken vuruldum sana?

-Ne günlere kaldık? Ne belaların atladık seninle.

Ben sana uyandım masmavi hayallerin ummanında. İslanmıştım. Birleşik sıfatların dilinde kendime gelememiştim.

-Açıkgöz bir aslandım. Alçakgönüllü bir derviş gibi dergahına geldim. Posbıyıklı bir yiğittim. Bıyıklarımı sevdan ilkin terletti.

Birçok manidar sözümle, birkaç bitmez ilgimle, ruhumla, sınırsız sevgimle sana gelmişim.

-Ruhuna giden aşk aslanıydım sen yeşil gözlerinle sevdamızı ormana çevirken.

Gözlerinin rengi çiçek, sözlerin ufku deniz, sevginin algısı gökyüzü, ilgin aşk sonsuzluğu olup yüreği yaralı ceylan olarak gezdiğin aşk yamacına geliyordum öylece.

-Dilimde nitel sevgilerin.

En güzel bakışında eriyip dil dil bestelerimi sunuyordum ön ad gibi hep güzel günleri yaşamak tamlamasıyla bilesin Dilbeste

Hayrettin Taylan

Sıfır Küresinde Çarpılma Tablon

iki kere iki dört edermiş, sensizlik neden sıfır ediyor
gelecek çarpılamıyor ruhunun suskun sularında
Sayı saymak, seni sayıklamakla aynı kefedede terazi vuslat
sen matematik sevmezsin ben sensizliği saymayı
işlem ile gelişme arasında bir ara döner ilgiye
sen ordasın ben burada bu işlem tam değil

huzurun dersi başlar, teneffüs istemiyoruz hayatın zili
ne gülün ne lalenin huzuru güzellikler çalar sende
aşk ile aşk arasında bizimki aşk değil, yaşanan bir demdir
buyurun cenaze namazına! İmam tutku duası okur
buyurun sen marşına adımlar ben okur
bilinen ilginin yaşanmamış pınarıydı akan ve beni yakan
Kalbim sanki bir fizyon bebeği aşka ağlar sürekli
Sus biraz
sustur biraz özlemleri,
emzir biraz umulmazları
öptür biraz uç uçları
sen iyiden yapılan söz aynası taranmak istedim kere kere
ben sana aklandım tanımak ile anılmak arasında
ben sana yazıldım, yazmak ile yazılmamak arasında
ben sana döndüm, dünya ile dünyasızlık arasında
ben senin olmaya geldim, gelinler alkışlarken beni

Hayrettin Taylan

Sığınışın Vuslat Mağarası

-Ben,bir ben'e başka ben yolu açarken.

Bir dirhem çekirdeğin dermanısın diye meyveli demler bekledim senden.

-Sefaya yoğrulmuş cefaların tanımsız bıraktım.Acının rengi yokmuş, huzurun gölgesi bile beyazmış bunu anladım.

-Seni yaşamak için çit çektiğin bütün belalardan arındım.Kızdığın kızıl kıyametleri yaşadım.Bermuda üçgenin çözülmemiş açılarını çözdüm.

-İslanmış damlalarının düşerken bıraktığı hüznün açılarını çözemedim.Hangi hızla ne amaçla düştüğünün çözemedim.

-Kendi talihsizliğin için mi yoksa beni sevdiğin için mi indi o damlalar bilemedim.

*Bir sevda ermişini dergahında öldürmedin, terk edilişlerinde erittin. Oysa sevilerinin tilmiziydim.Kinetik zamanların yüreğeniydin. Kendime yolculuk ediyordum.

*Bir ben, bir ben sonrasına yol gösterirdi.

-İçsel mazilerim vardı uğrunda yaktığım.

Külün sadakatinden gülün şefkatine sığınışlarımı görmelisin.

*İhanetin gölgesi de ihanet gibi .Belki bu içinde çıkılmazların rüyasını görmedin.

-Belki viraneye geldi hüznlerin.Ruhunu yoran acılar bitirdi benli demleri.

-Büyük acıların perisi olarak hangi acıya gözyaşların yetecekti ki?

Yakınlarını bir bir kaybeden bir naifliktin.

-Yorulmuş sevdayı taşımak istemedin bu yüzden.Can kırıkları üstünde metafizik dansımı kabul etmedin.

-Gittiğim yer yarime ait değil; ama gidişimin arıydı.

-Peki aşkın senin nerende narlarını dağıttı.Tane tane yok oluşlarını hangi baht topladı.

*Ya da sen toplanmış acıların dilinde ne kadar sırsız kalacaksın.

Uzak olduğun kendinde hangi nefes nefsin emziriyor.Kadınların çok şeytanı var diyor yaşamın öğretisi.

-Kaç şeytanın tan vaktinde akdini bozar. Bakir değil artık amaçların.

-Tüy dökmüş bir deve kuşu gibi saklayamazsın sana olan sevdanın yürek sonunu.

Bu da neydi deme. Ney çalmayı unutalı çok oldu.Başka nefeslerde

Heveslerini çalarken, bu ney neden hicranlarımızı çalıyor peki.

Kapatılmış gözlerini biraz daha kapat.Henüz güneşin aşka doğmamış.Henüz söylenmemiş sözlerim yüreğine dokunmamış.

-Pas tutmuş emellerime pistini kurmamış uçuşların.Havalı değilsin bu bir gerçek.Osmanlı neyse sen de öylesin.

-Yıkılmaz bir duruşun var .

Kıymetli taşlarını yürek dağında unutan güzel sen değildin.Güzel yüreğini ummanımda bırakıp gittin.Demedin mi senin sevginle beslenen sana ve senli sevdama alışmış bu yunusların kim nedim olacak.

-Büyü kendi bozdu seni de bozmasın yar.Sen damlalar altında huzurun sırlıslıklamlığına alıştırmalar yap.

Masmavi hesaplar sarsın sulak özelemlerde.Dalgalara aşk olsun berrakların.

-Yoksulluk yaşayan sevgimizi zengin etsin özünden sevişler.

Tılsımlar teslim etsin seni gerçeklerimin sevdasına.Sarsın seni hayat sarsık hülyaları kiralayan benden.

Biten tüm aşkların aynasında görünen yüz gibi kalma karşıma.En büyük aşkların

güzeli gibi öyle büyük, öyle sonsuz,öyle imkansız, öyle aşk dolu kal yeter.

Hayrettin Taylan

Sınavıye' ile İçsel Konuşmalar

Aşağıdan bir çığlık. Bekle geleceğim. Senin yerin var.Sen aslında bir sorusun.Sorunlarıma ve sorgularıma sargısın.Seni tanımsız gördüm.Sözlüklerde seni aradım.Tanımın yoktu.Yoksun.Var ediliş tümlenen br oyun mu? .Z inde olman gerek Zind Avesta'dan beri ruhsal bir duruluş ve duruş var.

Nerdesin? Neyin var? Ney çalar mısın özüne?

Burada olmak orada olmamaya benzemiyor.Ruhunun zikzaklarında adına kitabeler okundu."Sen","sensizliğe" yapım eki."Ben" bir adıl.

Kendi yerime geçtim

Kendim oldum.

Özledim.

Nergis olmadım. Mecnun olmadım. Romeo hiç olmadım. Biraz kendim oldum.

Tutuluşun tuvallerinde kendimi gördüm. Aynamda ruhumun buğusu. İçsel bir çözülüş büyüldi. Hazır değilim.Bir nida! Bir doğuşun ve kavuşun sesi.

Sesleniyorum.

Beni duyma. Anımsa, sadece hayata bırak. Karmakarışık denklem içindeyim.Sen bir pay hemde payda.Elde var kavuşamadığımız her şey.Seni böldüm,ben çıktım.

Arayış...İşte aslımızın aslı...

Benimkisi aşkın aralanışı.Aşk ki:"Yaratılmadan önce bağlanış,yaratıldıktan sonra arayış."Bir bağlanışın arayışındayım.

Yanıtın ne? Benim misin? Bak benimleysen bu bir sana sunu.

Değilsen mutlak.

Ki mutlak her zaman mutlak.

Seninle olma yolculuğum sürecektir.

Tek mutluluk var.Değişmez mutluluklarda değilim.Gidişim ve gelişim sana.

Var mısın? Bana değil.

Var mısın? Varlığın Mecnun'ı,Ferhat'ı,Kerem'i,Memo'yu,Romeo'yu tümlüyor.

Gözlerinden güneşler türüyor.Aşkın kıtası apaydınlık.Beyazlara beyansız hisler ekleniyor.Kökün çok sağlam.Ne eklense meyveleniyor.Ya hu! Ya demek için güzel yaşamak mı gerekiyor? Bir soru sormuyorsun.Hayatın soru.

Tüm cevapların bana.Tüm doğruların biraz yanıltır.Bunu bil.

Bilmek yetmiyor. Bilindik yaşamak ve bilince bilenmek gerek.

Yaşıyor olmak seni sevmenin gereklilik kipi.

Sevmeliyiz.

Ne kadar sevmeliyiz?

Nasıl sevmeliyiz?

Hasretinle tornadolar esiyor. Esrik bir türkü çalınıyor ruhsal buluşmamızın buluşunda. Aynı türkünün nakaratındayız.

"Sen gül oldun gül bana

Ben bülbül oldum türkü oldum sana"

Kitabi bir bakışla geldim.Yüreğimdeki mürekkep yetiyor.Mürekkep kokusuyla geldim.Her yanım yazı.Yazı bekliyorum.

Ya 18.Ya 19.Ya 20 Haziran...Hep bugünlerde sevenlerin artıyor.Seni bekliyorum.Allı pullu,kalemli,açacaklı ve alacaklı ol.Yanında silginde olsun.Silersin beni belki.Yanlışlarını sil,sevinçlerini sil.Belki beni silersin.Hislerine volkanlar bağlamışsın.Her an bana patlamanın fayındasın.Artık kırılсан fay hattı.Artık sarımalısın ve sarılmalısın bana.

Ağlama yanımda.Yine bir zil sesi.Haydi aynı sınıfa...

Bir sınıf olduk.Bir hesabın çözümsüzlüğündesin.

Adın kadar değil heyecanım. Sonucuna kadar her şeyi tanımsız, sınırsız, önyargılı ve stresli bekliyorum.

Bir gün...

İşte her şey bir gün...

Sen bir gün kadar özlemlisin. Sana geldim gün gibi, güneş gibi düğün gibi...

Bugün oldu artık.

Geldim.

Gördüm.

Sevdim.

Adına neler yaptım ki? Nelere katlanmadım ki? Yaşadıklarımı bir ben bilir bir de Allah. Heyecan, stres, önyargı, daha nice duygular yaşadım. Her gün eridim senin için. Özel hayatımın her şeyi sana yön oldu. Kimsesizler gibiydim. Yapayalnızdım. Sırf sana gelmek için. Ki hayat senden sonra başlıyor. Lise sondayım. Bu bir sondur sana gelmek için.

Neden bu kadar özel ve gizemlisin? Seninle sen olmak için bir ömür yetmez; ama sen diyorsun gel "3" saatte çöz saçlarımı. Ben bir rüzgarım; ama sen bir bulut...

Kayboluyorsun. Ruhunda atomlar yüklü. Tarzın aynı. Nabzın aynı. Nazların aynı. Ben aynı değilim.

Bu yıl seninleyim.

Beni sev ve değiştir.

Geleceğim sana

Ki Geleceğimsin.

Gelmekle gitmekle arasında binlerce gelgit. Sen orda hem deniz hem ay.

Bu yıl benim yılım. Sana gelmek için 11 yılımı verdim. Bir ömür yakışıklısı, bir yazgı takipçisiyim.

Yarışım karış karış. Barışığım sorularınla cevaplarındaki naza alıştım.

Alıştım.

Çalıştım.

Yarıştım.

Geleceğim sana.

Ki Geleceğimsin.

Dedim ya, düşlerin asla sorgulanmadığı, yasakların hiç olmadığı, yalnızca kalemlerin çözdüğü saçlarındayım. Heyecanlıyım, her telinde bir tuzak ve zorluk akıyor.

Saatlerin hiç tik-taklara durmadığı, nefes alışlarımda değiştiği anlardayım. Düşünle ölüm gecelerinin karışımı gibi bir duygu. Soru çözdükçe seni yaşıyorum.

Her cevapta yeniden doğar, her sayfa bitişinde gazel olurum, türkü türkü çalınırım sende.

Bu bekleyişin yılları çaldığı anlarda, yarınma atılan bir imza oluyorsun.

İçimde en sabırlı bekleyişlerin saliseleri seninle benim arasında kaderin izniyle geleceğe oynar.

Sınavı yaşamamanın rengi kara olur, yara olur, yeşillenir, sonuçlara kadar meyve olur. Sonuçlardan sonra meyveden, her şey yapılır; ama bazı meyveler gelecek vermeyebilir.

- Binlerce çocuk ağlar ruh sınırında. Gönlümüzdeki bakir hayaller susar, gerçekler ilk kez gençliğimizin en manalı dersinde gün yüzüne çıkar. Ekmek meğer, sofrada yediğimiz basit bir şey değilmiş, seni çözerken, senle meşkleşirken anladım.

İçimizde hiç eskimeyecek, hiç eksilmeyecek, hep söylenecek şarkılar.

Adına, ilmi sanayiler kurulduğu çalışma yurdumca otağ kurdum işte. Yağmur duasına gider gibi her gün hem çalıştık, hem güzel bir geleceğin damlası olarak kariyer şehrimde inmeni bekledim sinaviyem

.

Hayrettin Taylan

Sınırdışı Edilmiş Sinirin Aşk Kavmiyim Bennara

Yanımda olmayışının yıl dönümlerde bir yanımda daha yanıyor. Yandığım yan cümleler bir yar cümlesi eder mi? Yarıştığım, aşka barıştığım yüklemelerde yükümü soruyor sorgulayış.

Unutulma tepsinin içinde içi çürümüş bir meyve gibiyim. Çürüyüşüm sensizliğe, dimağın bitmezliğine.

Şimdi başka t'atların üstünde yürek yürüyüşüm.Koşmak ile yorulmak arasında bir de unutulmak var. Kendime kavuştum; ama sen yoktun.

Sınırsız tutkunun tutkalı olup ve öylece yapıştım yüreğine.
Sınırdışı edildi sinirlerim.Sinirlenmek yok.Sınırı aştım zaten yalnız kral ülkesindeyim.

*Her yalnız aslında bir kral... Kendi krallığını büyütmek için bir sevgiliye ihtiyaç duyar. Her yalnızlığın krallığı böyle büyür, böyle de biter.Yalnızlığını bitiren aynı zamanda yeni yalnızlığı başlatandır.

Şimdi mutsuzluğun, umutsuz vakalarında kapattım kalbimin mahreç kalıplarını.Yazılmamışlığa ulandım. Kalıbı bitirdim sözlerinin renginde.

-Gelmeyeceksin diye geldiğin savruk masallarda dinlendim. Dilsiz, ufuksuz, aşksız, tanımsız kalmadı umudum.

Vaktin saçları uzamıştı.İyi bir berber değilim; ama çok iyi beraberim sana.

-Kesilen her t'elin uzatmışlığında varsın. Tükenişin kanıyor, yüreğime pelesenk olmuş sözcüklerim eriyor.

-Hıncım, hınca hıncı dolu.

M'aç başlıyor aşkta.

-Kalede sensizlik, ilerde benlik. Bir düş güzeli beni düşürdü bir geceye. Düşürdü beni şeytan,tam düşme de sayılmazdı.Hakem kasti penaltı verdi.Sen kalede değildin. Gönül evinin direği olarak beni bekliyordum.

-İyi golcüyüm hep.Düş güzelini ters yatırdım. Bir gölü atmanın haziyla anlık masallarım döküldü.

-İstediğin kadar ağla, git, ben yokken sen kirlendi, temizlenmez artık o yürek.

-Kaynağı büyüğü bir pınar gibi ağladın, sızladın, sözledin beni.

-Teneffüs ettiğim nefsin havasını hüznülere teslim ettin.

Bu kadar kaderdeyken gidemezdin.Henüz işitilmedi sessiz ,sensiz, içsel bombalarının sesi.

-Hep kaldı, hepten kaldı, hepsinden kaldır bir şeyler.

Kırık çıkığı çok bir yüreğin vardı.Hekim hekim dolaştın.Oysa o kırıkların mimarıydım, bir pişmanlık duamla iyileşirdin.

-Geçmeyen ya da geçen zamanın her diliminde adın kaldı. Bağıma astığın zamansızlık sensizlikle içimde yüzyıllık iki yüzsüzlülük oluşturdu.

D'okunduğun kitapların azmiyim. Her kitapta binlerce senli sızıyı özetliyor. Dokunduğun sözcüklerde silinmez hüznler var.

Geleceğin aynasında taralı yüzlerin var.Bir gülücük kadar, kader olmuşun bekleyişlerime.

-Kadrime dokundun.Kaderim islandı gözyaşlarında.Kadrini bilmenin bilgesiyim.

Üstsüz kaldığın üstbenlikte, mana mana örttüm seni. Örtmek bahaneydi, asıl sana d'okunmaktı.

"İstanbul `da bir güzeli sevdim...
İstanbul'u daha çok sevdim..."

Bu İstanbul da kesmedi bizi, Hadi içinin denizinde islanalım.
İçi içe iki deniz olalım zerre ben, zer sen.

Bırakıldığım kent ölgün, yüzüm solgun.Güleç perimi aradım sen uykusuzluğunda.

...

Aştın sen, dünyayı kendine özüyle giydiren.
Gizemlerime, sırlarıma, sustuklarıma, susamadıklarıma sözsüz iklimler ısmarlara coğrafik bir periydin. Haritada pafta pafta kalakalışımı ölçemedi gerçekler.

Yüreğindeki yüceliklerin izohips aralarında mesafeleri ölçemedi kedersizlik.
Bu yüzden dirhem dirhem eriyorum uzaklığına. Zamansızlık senin olmadığı her yerde.Sensizlik seninle geçirmediğim her yerde.
-Karışık iklimler gibiyim. Her an yağıyorum, bazen kar,bazen yağmur; ama çoğu kez doluca yağıyorum sana.

Kelimeleri yağar, yağmur susar.Nadasa bıraktığın yüreğimin manasında cümle olur, kitap olur, aşk olur, okur kalırız sana Bennara

Hayrettin Taylan

Sır `atın Olayım Taşı Beni Cennetine Şulenar

Şairzal:

-Sırat'ın sureti göründü yüzünde. Yüzünde döküldü lirik hasretim.
Özüm Fırat...Orada ilkin gömülmüşüm, orada ilkin sevilmişim.Özümü orada kalaylanmış.Orada çimmişim aşka.Sırat ile Fırat arasında asil fitratım var.
-Fırat'ı geçtim Sırat'ına geldim. Suratından okudum Sırat'ı.

Şulenar:

-Sır'atım olur musun? Beni taşır mısın sırlardan gerçeklere, gerçeğin surlarından yaşanırılığın yamağına. Amacın ritüel bağında bağrımı taşır mısın en tanıdık tutkularına.Tutkuluca sever misin beni.Çünkü ben seni ilk kez seveceğim.Yılların coşkularını sana aktaracağım.Gönlün okyanus olmalı ki senle öylece akayım.
-Cennete gider gibi yaşar mısın beni.Bir sonrasızlık köprüsü gibi kalır mısın?
Her insanın Sırat'ı yüzünde okunur aslında. Yaşadıkların, yaptıklarının özetini verir yüzün. Yüzündeki nurlardan, ışıltılardan bellidir Sırat'ı geçişler.

-Sen önce sır `atlarını iyi besle. Önceliğine öndeş ol.Mutlak olanın doğrusunda bana doğruların geldi.Aynı açının sevi kuluyuz.Seni sevmek sevabına geldim şairim.
Sır 'atın olayım...İçimde seni koşturayım şairim.

Şairzal:

-Bir bahis makinesi değildi gönlüm. Tutturmuşluğum sana olan tutkumdan.Sen on iki gibi gönlüme hedeftin. Ruhsal akışımızın berraklarında durulandık.Sözler arası gözlemlere teslim olduk. Saatin on ikisi gibi bir beden olmaya niyetimiz çok sonradan başladı.Ben senin tenin atlasındaki renkli anlara gelmedim.Renkli dünyanın , ruhsal derinliğinin sonsuz sevgilerine geldim.
-Kadinsal ışıltın, güneşten önce doğdu içime. Öylece sevdim , öylece istedim seni.İki nokta üst üstenin benlik ateşini biz değil anlar sunacak açıklanması yapılacak her şeyimize.

Şulenar:

Yarın kıyamet gibi, yarım vatan gibi , yarım kalmış ömrümün sahilisin, algılarımın dalgalarına geldin.Hoştan önce geldi gelmişliğin. Ben şimdi hoşu bulmuşluğun Leyla'sıyım.Boşluğumu dolduran yürek kaleminle alemlere, aşklara, sevdalara, senli her şeye kanıt olacağım şairim...

-Katerina gibi vatan için tenini siper edecek kadar ahlak dışı, dışlanmışlığım olmazdı. Benim yüreğim gitsin, benim duruşum vatanımken gitmesin şairim...Yüreğimin hocası.

Şairzal:

-Aşıklar arasına k'aşıklığımla girdim. Leyla yahnisi kaynıyordu. Şirin'in şerbeti vardı. Aslı `nın Erzurum kadayıf tatlısı vardı.Juillet'in soslu makarnası.
Arzu, nun çok arzulu yürek ezmesi vardı. Vardı her büyük sevdadan bir lokma.Elimde kaşığım.Aşıklar arasından geçtim. Masum bir meleğin b'ağlması gibiydin.
-Cennetten bırakılmış huri gibi kadinsal duruşunla kendi köşende duruyordun.Hislerim sen dedi.Ruhum sana aktı. Bir İstanbul gibi büyüdün bende.

Yeşil gözlerinden aldım yeşil pasaportumu.... Seni yaşamaya Fatih olmak, senle İstanbullaşmaya geldim...

İlklerin Fatih'i olmak, fethi zor İstanbul'unu fethetmek....Sırlarının surlarına çıkan Ulubatlı Hasan gibi bütün hasımları kışkandıracak sevdamla gönül bayrağını astım İstanbul'una..

Bütün güzeller gözlerini çıkarırcasına bana baktı, beni almak istediler koynuna...Koyunları açık koyunlar gibiydi.Gel dediler arzularımızın çobanı ol. Bizi otlat teninde, sıcağında. Kavalınla çal bizi gecelere,al bizi baştan başa, her başa...Başladığın gibi bitmesin.Bitir bizi meralarında.Meramlarınla değil, zekanla değil, erkeksi kitabınla bizim ol dediler.

Dedim ki beni k' oynuna değil yüreğine, kadınsal vatanına, gönlünün hazinelerine, hisslerinin sonsuz sevgisine, ilklerine, alevlerine çağıran Şule'eme gidiyorum....

Hayrettin Taylan

Sırrı,Sırra Kadim Kılan Kader Gibisin

şüpheler tartaklar sensizliğin can dilini
gelmenin göçüne zorlardı benden kalanların
ağlamaya değmez hayatların sunardı leyli hayat
uygundur bu yaşamın ta kendisi
kul dansını yapar okur sen yaşanamayanlar

zam'para zanların ziy'asında teşhir ederdi keder
can'pare anların ağıyarında vuslat kılardı kader
aşk bir kereye, ben son kareye, hayat hep bize sefer

hüzün geçirmeyen ruhların bakracına alırdı yoğurt
bir başkasının yiyeşine tuzaklanırdı ömrün
dişgücü,düşün iç sesinden alınmalar uyarırdı h'azında
yılan ile yalan sokulurdu gerçeklere
zehirlenen sendin
kanayan,acıyan ben
nakli yapılmış imkansızlığın yeni sevdası olurdu yaşam arzusu
illa da bir günlerin büyürdü yolumda
sensizliğe bağışlanan kalakalışların can yordamında
seni saklardım sırrı ,sırra tanıştıran kader gibi
hatırlanması zor olanların zir vadisinde üşürdüm
aşk kanaması artar toplanırdım tahayyüllerinden
fırtınadan fıır dönüye dün olmak gibi
yarısını senden alan ömrün bombası gibi
göremediğim senin kör ettiği her gün gibi
sevmiştim seni içten ya da hiçten

Hayrettin Taylan

Sırtını dönüyor tersten okunan dünya Kumruzen

Bülbüller konuşmuyor gülünle. Solmuş yaprakların sayfalarında damlaların var diye yağmura alışmadı yalnızlığım. Her acının tanımını yaptı elemeler. El olduk diye ellerini uzatmıyor ilk aşk, ilk bakışın, ilk el ele tutuşumuz. İlkler küskün. İlk kezlerin kezzaplarını sunuyor. Yakıyorlar gün görmüş özelemler. Bu giden, bu kalan ben miyim bilemedim.

-Suskunluğun inşaatı başladı inşa edemediğim sensizlikte. Sen misin yoksa senden kalan ben miyim uzaklığın mucidi bilemedim.

-Uzatsam bütün alemleri, elemelerime defter olur musun? Kalemimle yazılmamış yarınlar var. Yarın kokusuyla işlenmiş özelem dersleri var. Cümlelerin öğelerinde kaldık hep.

-Sen, yine, sen, özlediğim, istediğim, unutamadığım, aşkı bir adıldan çok bitmez cümlelerimin yüklemiydin. Arasözler, ara aşklar, ara cümlelere yer yoktu. Yarın yüklemiydin. Ve sürekli özlemi vurguluyordun aşk gözlerinle.

-Vurgulanmış bir özne olarak özüne sunuludum.

Martılar ayrı tümleçler taşıdı gözyaşı denizine. El ekmek attıkça balıkların "ben" geldim diye çıktılar aşk sularına.

-Oysa el eğlencede, bense aşkına meftun ölümsüz Yunus...

Sırtını dönüyor tersten okunan dünya.

Ay /dün.

-Aşk/yarın

Bana, solmaz güllerin doğuşu gelir. Kırmızılarını sorar. Oysa kara bahtın kadar, kara bir renk kaldı ardında.

-Harelenmiş yaşamın payında ay yüzünü bekledim. Bir gülüşüne metelik atan çok seven; ama sen fakiri, sen fukarası, sen zirvesi bir öznellik kumaşıyım.

-Küskün yamalar buluyor insani kumaşımı. Egolarımın yırtıklarını yamalıyor özünden arta kalanlar.

-Bir süperogo yamacında, amaçların çatışması algı kapatıyor. Aradığınız ben değilsem, arayış zehirlenmesinde kendine ölümcül yarınlar arıyorsun. ‎

-Kapalı algıların bilinçdışı arayışlarında, arayışın özetsiz yarınlar sunar. Bir benlik sığınağında sığındığım özelemlerin mazisi sensin. Sensin aşka kalan, aşkı aşka andıran. Sensin, benliğimi güzellerin hiçliğinden arındıran. Sensin hoşluğun boşluğunda haz partisi düzenleyen nefsin tuzaklarından arındıran.

-Ben de bir insan müzesiyim. Mucizeye gerek yok. Her vasıftan bir ecza var. Alem alem son bendlerine benliğimi sundum. Devriyeler sahilinde sular üstüne sular yüceldi. Sulardan örülü en yüksek aşk gökdeleninde bir damla suyun özü kadar sana yakınlım.

-Yakınlım sana işte. Sular şahit, aşk ahit.

"İnsanın kendini bulduğu an, tüm ümidini yitirdiği andır, Çünkü o zaman ancak kendine güvenebileceğini bilir..."

J. Paul Sartre

-Son sözünü yazmamış bir ayrılışın ayırık otları besleyen cümlesinde unutuldum sandım.

-Gözlerimde demlenen bakışının binbir anlamını açıklıyor anlam bilimciler.

- Otomatik makineler gibi insanın otomatik duyguları, sözcükleri, anlamları olur mu?
- Sinir bilimci olup susuyorum.Oysa gerçek olan şu:
- Sinirlerin sinerjisi incelendiğinde, insandan olan otomatik olamaz.
- İnsan otomatik gülemez, yazamaz, yaşayamaz.İnsan, özüne kadar farklı bir mecra, üstün bir özeldir.
- Anlam olmadan sözcük olamaz, bu yüzden otomatik yazma da olmaz.

Şimdi bu olgular, bulgular, özlemler risalesinde susmak neye çare.
Çar'ını kaybeden Çaresizliğin Çareçise gibi uzaklarıma ipekböceği olmuşken
gidemem Kumruzen.

Hayrettin Taylan

Silinmeyen Aşk Leken sen

Seferberliğe hazırmış doldurulan hazan kilerimizde ilk baharlar açılınca... Biz yangın sevdamızı beklentisizliğin durulanışında açtık.

Ay kraterlerinde bir tutam tutku ırmağı akar yalancı cennetimizin Kevserlerine. Yalnızlığımızı paklayınca, tenimizi yağmurlar aklaştırır.

Bir buluttan nem kapmanın kapanında çıkmalsın,nadas sevdamda in cin inci ararken, sensizliğin ırmağı çağıldayıp duruyor.Oysa yüreğimin tarlasında binlerce sen mahsulü yetişir.

Bu huzuru çıkan çivit düşler resitalinde nemli bir bulut olarak düşlerime yağver.

Kumruluğunun kuruttuğu uzak kalışlarımı, yanımda nefes alışınla şehri zar eyle.Şehrazat ol gecelerime.Her gece bin bir güzelin toplamından bir tutku sun bana.Bense ,seni anlamayan gaddarı olam.Kadarlanmış,kederlenmiş bir kaderin kare köklerinde,kök hücre uygulaması yap.Beklentisiz geceler sun her gece, her gece bin heceye böldür kendini.

Gülmeyi ve ağlamayı gül kurusu aralarına sakla.Biraz ağla; ama bana gülmeyi öğret. Düşleri yırtılmış yaşamın döşğinde bir gün gelirsın, bir gün gözlerime ışıldarsın,bir gün " gün " olmayı yamala.

Uzerimize örttüğümüz sevda çarşafımız kirlendikçe,yıkanmak gerek hataların haşirinden. Çiçek çiçek büyülensin uzak kalışlar,bir tarih kadar ten ve tin olmak gerek.

-Ben Babürşah olayım sana.Bütün ülkeleri fethedeyim. Sonra fethine geleyim, gül saçakların sal biraz. Ve gidişinden sonra yüzlerce Taç Mahal gökdeleni yapayım. Göge değsin aşk bayrağının. Sallandıkça,uzak kalışların dalgalansın, aklasın, saklanmış özlemlerim.

Sonra,lise 1'e başlayan ürkek bir ceylanın aynası Melisa gibi olmasın onun.Okulun açıldığı ilk gün heyecandan okula erken gitmiş.Okul bahçesine vardığında kendisi dışında kimse yoktu.Sabahın karanlığı,bahçede biraz dolaşmış,okuldan atılan iki serseri öğrenci ellerinde tespihle Melisa'yı görürler.Yanına varırlar.

-Merhaba taze fıstık...

-Melisa: Defol aptallar ne fıstığı...

-İki serseri:İlk tat,ilk açılış senle olmalı...Melisa,zekice bir oyun oynar, siz gidin spor salon oraya ben çantamı şurdan alıp geleyim der.Gider girişten,kaçar,okulun karşısındaki bir apartmana sığınır.Kapıyı okul üniformalı yakışıklı bir genç açar.Gözü yaşlı eve atar,orda bayılır.Serseriler eve kadar gelirler.Meğer,lise1 yeni başlayan Furkan evde,yalnız.Anne-babası işe gitmişler.O da giyinmiş okula gitmeye hazırlanıyordu. Kapıyı zorluyorlar serseriler,Furkan açmıyor,bir yandan da cepten polis çağırılmış.Melisa okul kıyafetiyle orda baygın.Serseriler,biraz uzaklaşıyorlar kapıdan.Furkan,Melisa'yı görür görmez aşık olur, baygın olan Melisa uyanır,Furkan'ı görür görmez sarılır,başlar ağlamaya.Yıldırım aşk başlar,birbirine sarılmış halde oturlar,serseri gençler,sert bir darbeye eve girerler.Birbirine sarılmış,ağlayan iki aşığı görünce çılgına dönerler.Melisa'yı alır diğer odaya,Furkan'ı güzelce dövüp ellerini bağlarlar,atarlar banyoya.

-Melisa yalvarır,yakarır,ne olur kıymayın bana.Ben Furkan'ı yeni gördüm ve aşık oldum.Beni aşkıma bırakın.Serseriler bu kadar genç ve güzel bir kızı bırakma eğiliminde değiller.Amaçlarına koyulurlar,birkaç dayakla,Melisa baygın artık.Furkan,banyoda ne yapar,ellerini çözer,banyoda bulduğu makasla,Melisa'ya tecavüz etmek üzere olan gençlere saplar,rast gele,biri bayılır,yaralanır,mutfaga kaçır,diğer serseri,ardından gelir,camlı sürahiyi kafasında kırar.İki serseri kanlar içinde yerde yatıyor,Melisa'da kanlar içinde.Furkan kan gölüne dönüşen evde başlar ağlamaya...Derken polisler gelir.

-Melisa uyanır,yaralanmış,geleceği kirlenmiş,aşkının kollarında..

Polis eşliğinde,gözleri kanlı,yüreği yaralı; ama iki seven olarak karakola giderler.Ölüm ile aşk arasındaki hep bir akrabalık vardır.İfadeleri alınır,Melisa bilincini kaybeder.Nasıl

yaşayacak,annesine ne diyecek, bütün okul,bütün mahalle,hatta bütün ülke doymuş olaylarını.

- Furkan ise ben seni bekleyeceğim,kim ne derse desin.Ölüme o kadar yakın bir sevdayı bir ömür yaşatmak gerekti.ikimizde ölebilirdik.Kanla,zorla,anla başladı aşkımız.Geleceğini isteyerek kaybetmedin,iki lanetli yüzünden.Ve sen benim geleceğimsin.

Bir lale görkemiyle soy geçmiş ilk baharları, lale festivaline benzeyen bu acı aşk öyküsünden sana şifrelenmiş sözler var. Seninle de ölüme yakın anlarımız iki kez oldu.İki kez yarım trafik kazasıyla uç uça geldik.Aşk ölüme hep yakındır gülüm.

Yüreğimizdeki zorlu yollarda ölmedik,yaşadık her şeyi,bir şeyler öldü demek masum hülyalarımızda sessizlik ve sensizlik.

- Yokuşlarımızın yok oluşlarını aşarız hüznlerimizle.

Gizlice büyüyen bir seveda hazanında bütün sararmış öçler yaprak döker.Nefretin bütün ağaçları kurur. Gidişlerin göçebe yolculuklarında senden kentler görülür, aşk kentinin girişinde adım neon ışıklarıyla yazılır.Vizesiz, girişler başlar,baş baş kaldığımız her ana.Bu seveda festivalinde fecir fevkine beyazlaşır. Özlenenler ülkesinde nicedir yoktun .Yokluğuna mesneviler yazdım, senli yüzlerce öykücük anlattım yazdıklarımın arasına.

-Yalnızlığın adsızlığında üşüyordum. Tuhaf bir tutsaklık tutkularıma senli zincirler bağlıyordu.Kime gitmek istesem ayağımda sensizliğin zinciri halka halka seni bağlıyorlar.Bütün yıldızları yazdığım adını siliyorum dualarla.Seni beynimden siliyorum,seni kentimden siliyorum.

Sevdanın gönül mabedinde baş harfin kalıyor,silinmiyor.Neyi silsem de yüreğimdeki sen lekesi kalıyor.İçimdeki gizli geçitlerin kapıları bir bir açılıyor,sana olan açlıklarına gidiyor yollar, eller, gözler,keder,ederler ve aziz beklemeler.

Hayrettin Taylan

Siluetin Tinleri Felsefi Öpüşmemizi Göstermiyor Nariçe

Yerleşmişti sızılarna inkâr.Yeni bir benliğin üst kimliğini kaplıyordun.Eskimesin sevdalar diye özüne sevgileri ekliyorsun.

-Siluetin tinleri tümlemiyordu. Kendine yabancılaşmaya devam ediyordun. Anlaşmalı vedalar sunuyordun sanki.Bir gün hiç gelmeyecek gibi yaşıyordun. En uçta nefretlere bandırmıştın kurumuş sevdanı.Aslını inkara kadar süreğendi bu hal.

-İsmarlamaydı isyanların. Israrımı esrarkeş ediyordu tavrın. Keş bir derviş oluyorum sayende.Kaygılar kendi aygıtlarını sunmuyordu. Zahir olandan zehiri olana doğru mecralar uzatıyorsun.

-Dergahımdan çıkmışım sakiler sayesinde sakinliğim kalmamıştı.

Manolyalar yoktu gül ruhunda. Yeşerecek neyin var ki çözemedim. Zorla papatyanın yapraklarındaydım.Koparıp yarama sarıyorum. Beyaz beyaz sen kopuyorsun böylece.

-Ruhumuzun kenarına gelmiş gelmişlik. Bekleyişle pazarlık içinde gelecek. Özündeki eleği çıkarmalısın. Bu benlik şerhasında sen de olmalısın. Elemelisin dermanlarımı eleğinden, yar feleğinden. Beni biraz ben'e sunmalısın.

- İç içe; son yaşamlar akmalıydı. Bir mukadder beladan kurtarmalısın yüz görmemiş gün görmüşlerimi.

-Bu devrilen son gam treni değil.Rayımız ta Adem'in cennetten kovulmasın kadar eskil. Kul olmak demek hata yapmaya sahildir.

Öyle günahlarla biriktirdiğim bir mazimden dem durup durma.

-Beni nebimi sandın Nariçe.

Özlemlerim med-cezirlerini sunarken kanayan yarama. Gelgitlerin gelin çiçeğinin gölgesinde ıslatırken kaygılarımı.Öyle narım olarak dökülmesin bahtımın tözlerine.

-Sensizliğin okyanus sonrasıyım.Sonum sulara aşk. Aşkımdan da su. Islanmış, uslanmış keş bir dervişim. Topluyorum seni sakilerle meyhoş bıraktığın aşkın dehlizlerinden.

-Fırtınalar,boran, beni senden soranlar artmadan,Narını buzlarımda eritmelisin. Erimeliyim sana tane tane Nariçe.

Hayrettin Taylan

Simsiyah gözlerinde büyüt gelişleri

'o kendini biliyora ithaf'

şimdi siyah bir sevgi gecesi uzar,siyah gözlerinde
hiç bakamadığım gözlerinde beyaz özlemler ısıldar gelişine
gece üşür ,aşk ısıtır sensizliği
beni bekleyen bir gizemin uçurumunda senin hayalin sarar beni
Kırsak özlemlerin bütün demir kafesleri seninle uzar yalnızlığa
Dönüşü olmayan bir yola,sevgin götürür karalım
savunduğumuz aşk bilgisi uğruna, umurun akar denizlerimize
geleceğimizi ısıtan, yüreğimizi kavuran güneşlerden ve senden
nice yazlar çağırırız gönlümüze karalım
Bir ucu dağlarda, bir ucu masallardaki imkansızlığın sızısında
Yaşamaya berrak aşk pınarı olur musun alil alil
hep uzakların mı ısıtacak sensizliği
hep içten yanırlar mı hayalimizi emzirecek
senle umman olan umudumu emen gelişlerin yok mu
bir gerçeğin reçeli olarak ruh kahvaltımında olur musun bir gün
bir öpücük deneneyinde gözlerinle yakarmış sana yanık dünyamı
Düşlerimizde tufanlar büyürken ve ulaştıkça denizlere...
Yeniden kavuşmanın dalgasında artarak aşk su dersi oluyoruz
sen sonsuzluğun uğuru, sen gelişlerin ömrü oluyorsun karalım
gizlilerimde güller açar ve meyve olmanı ister yanımda hayat
tutkularımın üşümüşlüğünü aya anlatıyorum gel ısıt beni senden
gel yaşa beni sıcak bir mevsim gibi
gel anla beni sonsuzluk gibi
gel kalıver,geri kalan kayıtsız dünyada tutam tutam karalım

Hayrettin Taylan

Simurg'un Gagasında Taşıdığı Cümlelerin Yüklemisin

-Nereye öyle gözlerin sorularımı görmezken?

Dedin ki:

Sınavsız geçilen yapayalnızlığımın yalnız senden uzak fakültesine gidiyorum.Senden başka herkes var; ama sen olmayınca bütün dersler yalnızlık. Belki de kaderimde kullanma tarihi geçmiş yalnızlıkları yaşıyorum.

*Herkes var, herkes sana benzerken ; ama sen olmayınca yalnızlık oluyorsa çözüm kalışlar mecrasında kalıyorum.

-Yapa... yapa.yalnızlığın yükseldi...Son katında benim yalnızlığım oturur.

Yani benim yalnızlığımı bitirmez senin yalnızlığını.

Dedin ki:

-Korkma, aşk bir kere ziline basar,zilinin elektiriği yoksa yada giden tarafından kesilmişse ve de can kırıklarında kaçak elektriğin varsa, bir daha asla basmaz.Bir daha asla gönül ışığı yakmaz.

- Kaybettiklerimi bende bulamazsın.Kaybeden yok hiçbir ayrılığın.

Beklentisiz sevgilerin atlasında her bekleyenin sen rengindeyim. Kimi beklesem nemli gözlerinin renginde.

Sevdiğimiz için, içimizde aynı tonlar sonlarını sunar.

-Aşk idrake kılıf arıyordu, ben ciltledim ayrılığı, yarından sonra, yarimden sonra bir başka sonra daha varmış ironiye alışmalıyız *IŞIKZEN**

Varlığımızı, yokluğumuzda arınmış özlerle sunmalıyız. S'ona gitmek için ben'den acizlik kayası düşmeli.Düşleri yoğuran iyi niyetlerin sayfasında k'alem yazmalı gerçekleri.

-Ölümsüzlük neye ölüm sunar.Ölümsüz kalanların hepsinde ölen kaç yürek var.Bizim ölümsüz aşkımızı tümleyen sevgilerin isimsiz yüreğinde neden gitmelere dahili bir numara gibi sürekli seni arar.

-Ben aramın arayanıyım, ben yaramın yaranıyım. Ben, ben'immin banisiyim.

-Yokluğun zevallerinde zavallılığım son halini sundu. Bir bayram havasında bekledim. Dargınların barıştığı o güne bütün umutlarımı şeker olarak sundum.

-Gölgemizin egosunu taşıyoruz sanki.Kendimiz değil de gölgemiz de kirli geçişlerde.

-Yedi vadide kurtlarımızı sakladık açlıklarımıza. Bizi verilen zamanın düşmanı oldu. Oysa iyi niyetlerimizin son kullanma tarihi hiç olmaması gerekir. İnsan iyilerin, iyi niyetlerin kalan toplamıdır.

-Düşüşümüz düşlerden başlardı. Aldanışımız, algının ilk harfinde başlardı.

-Hecesiz kalan sabrımız yabancı amaçların alfabetesiyle başka benlikler sunardı.

*Yedi yüreğe sığmazdı yedi kıta adına yaşama sunduklarımız.

Yedi yol ayırımında yedi bülbül, yedi gül dalında gülüşünü beklerdi.

Sense yedi damlanla yedin ömrümü.Sevgilerden yapılan şemsiyem var diye ıslatma bu vicdanımı.

Kalanların kavlarında yakıldım.Çöplerimi toplamadı çöpçünün güzel kızı. Yüreğimde sensizliğin kirlenmişliği buna da yaşamak diyoruz.

Ve dönenlerin döngüsünde dünler yarına yar olmadı. Dipsiz kuyulara uzatıldı ipsiz bağladığım hatalarım.

Oysa saklıydı özümden sana akanlar. Bilirdik temiz sevdaları, yaşırdık anları.Şimdi sınandığımız isteğin pususunda pusulamı ayarlayan şeytanla atışamam. Yenildim vallahi de billahi ...

Hayrettin Taylan

Simurg'un Işığydı Kadınsal Işıltın

Oysa iki adım kalmıştı ilk adına. Sana isimler vermiştim. İlk adına geldim. Nazlıcan masalını okudu Simurg:
Yedi vadi aşkın mı? Aşılmış aşkların nefessiz zirvesinde nefsini temizledin mi?

Her insan yedi kez sınanır, kaç kez ondan gitmek için sınandın. Ondan gidişinde yedi kez dönmek için yollar işveler, işaretler, şifreler, tutkusal emareler var. İkinizde hazır mıydınız. İkiniz de biliyor muydunuz?

Yedi kez aşkını ve sabrını ölçtün mü? Onsuzluğun sızısında yedi kıta büyüklüğünde içinde okyanusların oluştu mu? İnsanın içi ancak yedi okyanus kadar büyür. Şimdi hangi güzelin kirlenmişliğiyle onun okyanusunu kirletmişsen damlalarının temizleme zamanı.

Yedi aldanışın var. Yedisinde de aldanma sakın. İnsan aldanışların uçurumundan nefsin uçurumlarına uzatılan keskin bir telin üstünde yürür. Nefsine yenik düşenler, düşlerinden de düşerek uçurumların en diplerinde yaralı olarak kalır. Yusuf da değilsin artık. Yusuf, yaralıyken düşmedi o kuyuya. En sağlam olduğu dönemde düştü.

-Daha sonra karşına yedi yalnızlık yolu gelecek. Sen şu an sadece yapayalnızlığın evindesin. Yedi yalnızlık yaşadın mı? Yedi kez ölümü bile yalnız bırakan demlerin oldu mu?

Yedi vadi aşmalısın onun ilk ismine gitmene; ama aşk vadilerini yedi kez aşmak için yedi bin kez kendini aşmalısın.

-Ki orada mutlak varlığın gölgesinde kendine geleceksin. Duaların kadar temiz ve içten isteyişin onun ilk adıyla çağırmana nasip olacak dedi.

-Simurg aynasında okunan masalımızın sonsuzluk anlamındayım.

İdrakimize giydirilen elbisenin nakışlarındaydı belirti. İstek ile istenmek arasında Araflar varken ben arınmanın feleğiymim Işıksen.

-Dönülmez bir seferin safir taşıyan sefiriydin. Yüküm yüreğimde, yüreğim sende. Yol senli özlemlerin taş bağrında. Bağrım yanık, bağrıslarımı okuyan bülbül bu kutsi yolculuğun yarısında yarım kalan, yarine, gülüne dönmekte.

Aşk denizi"nden geçtik. Aşkın gözü kördü. Biz geçene kadar. Dalgalar gemi, köpükler berraklığın isimsiz kalışıydı. İkimizin yüreği bebeklikten kalma temiz aşklarla kaplanmıştı.

-İçten sevilmelelere açıktır bütün güçler.

Ayrılık vadisi"nden uçuşlarımızı görmedi kader. Ya da benden başka ben'e geçtin bu algılardan olmalı ki bu vadiyi aşmaktayız. Ben en önde bülbül olarak gönül zirvene uçmaktayım.

Hırs ovası"nı aşip kendime gelişin sonsuzluğunda yenildim hırslarıma. Hırslarımın hırsızları varmış. Bir haz düğününe çağırın gülün kırmızı yatağında önce senli kanatlarım, sonra sensizliğin kanatları kırılınca, can kırıklarının gülü olarak kokunu ve ömrünü benden çektin.

-Oysa, bu ben'i kirleten sürecin kıskançlık tepesinde, adın yok.Yerine geçen adılın gönlü yoktu.Sadeceleri vardı, hazları yedirmeye yetiyordu.

-Üzülesi bir kalıştı. Kalmıştım yoluna. Soluna açılan sarayların kapısı kapanmıştı. Yüreğinin pencereleri önünde serenatlarımı bile duymadın.

-Sabrın seferi oldum. Seferler yüreğimin bir ucundan bir ucunaydı.Ucunda ucu açılmış kırık k'alemlerin vardı. Alem içre aleme katılmak için isimlerini yeniden anmak için bazen Yakup, bazen Eyüp gibi sabrın mizanında tarttım ömrümü.

-Gelmen için daha kaç kutsi kimliğe bürüneceğim bilmiyorum .

Bir c'ana ömrünü katık yapan c'anandın. Tokluğun da yokluğun da içimde.

Âb-ı Hayatı önünde susuz kalmış ve kalakalışlarını kalaylayan terk edilmiş bir bülbül gibiyim. Gagasında senli cümleler, kanatlarında senli hasretler, uçuyor; ama uçmak yolu çok uzak.

Sen varken sevginin zenginiydim.Şimdi sevgini satarak iflasımla müflisliğe geçtim. Sensizliğin müflisi olmak da aşk.Bu kirlenmiş benlik sensizlikle zengin kalamazdı zaten.

-Şimdi kendi yazgımızın kalemiyle güneşi aşktan doğuran güzel ışıklara açılmalıydık.Kadınsal ışıltının aydınlığı salına salına yüreğimi aydınlatmalı.

Bir Simurg aynasında taramalıydın yedilerimi.Yediverenlerin çiçek açmalıydı. Yedi kapın da kapalı. Birisi aşkın kapısı, birisi ayrılığın, biri bekleyişin, birisi isteğin,birisi, içtenliğin, temizliğin.Yedi kapında bekledi Duruşlarım.

-Kendi gönül evimize ulaşmalıydık. Ve kurtulmalıydık can kırıklarıyla viraneye dönüşmüş ilk aşkın can evinden. İlk aşkların ilk evleri sağlam temeller üstüne kurulur.Bu evin can kırıklarını onaran gönül ustasıyım.

*Yedi penceren var, yedi renk gözlerinle beraber aşkın gökkuşağı olmuştu. Şimdi arınmanın eleğinden geçen mücrim bir ermiş yeliyim.

-Aldatıcı hayatların, hayallerin, yanılgıların, nefislerin suretinden arınma zamanı. Yokluğunda binlerce ders görüldü.İşlendi.Ödevler, alıştırma, ders bulmacaları, hatta cevabı yürek kitabında bile bulunmayan sorular çözüldü.

-Çözülüş , direni, diriliş yolculuğunda zeval olmasın bunca hasretim Işıken

Hayrettin Taylan

Sismik Bir Ansın Yarkentime

"o kendini biliyora ithaf "

sismik içlenişin aşka felaket yüzüydün
yüzünle yüzerdim tatlı depremlerine
yaralanışıma koşan sivil savunma perisiydin
ilk dokunuşla iyileşir, kendimden geçişsin tutku köprüsü olurum
tektonik çöküntülerin oluşturduğu yar kentindeyim
volkanik işlenişlerle bekledim unutulmazlığın anlamında
yanardağın yanar yar dağında olunca
lavların eğittiği unutamayışın buzullarında biriktim sana

uyanışın senfonik rüzgarı eser salına salına gelirken
saçlarına dokunan yellerin aşk elleri olur eserim

kalakalışımın organik meyvelerine özel tatsın
hasretimin dimağlarına çeşnilerle her dem olursun
bulunmaz hint kumaşının hint güzelisin diye giyindim sensizliği
varılmaz kafların perisisin diye kafka okur kavlarım
aşılmaz dağların ceylanısın diye üveyik masalım uçar aşka

rastlantı masalımızın klişelerindesin/ seviyorum gibi
otantik bir bağın bağlamısın/ unutamıyorum gibi
egzotik bir arayışın dilisin/ hep arayacağım gibi
optik bir öpüşün iç gözüsun/ hep sendeyim gibi

tutkuda tutuşan sevi tutuluşların kav bağrıyım
varılışın yarım kalmış yaşanırılık tümüyüm, varmalısın
müebbedimsin ezelimden akmaz ebediliğinin aşk suları
kumsallarıma değen kum gibisin sevgin sayılmaz ancak yaşanır

Hayrettin Taylan

Sistem Durgunluğunda Efkâr Hata Veriyor Fecrinaz

Efkâr denizim ağlıyor damlalarının yanı başında
Sensizliğin ejderhası beliriyor aşkın sonsuzluğunda
Yaramın derinliklerinden hayıflarını getiriyor uğruna
uğruna ölebileceklerim dizeleniyor şiirin başında
gönlümü eşeliyor magmalarım düşlerim ortasında
gözlerini silmek dışında şans vermiyor hayat
sözlerinin yasını silmek dışında şans vermiyor şans
umarsızlığın sözlüğünde tanımlanıyor sızılarım

beni biraz senden tanımsız bir aşk acısı yapmışlar
ruhuma yoğurt olsun,peynir olsun diye
sağarak geçmişe geleceğe sütler biriktiriyorum
yağarak sevdaya demlerin bereketi oluyor ola gelmişliğim
bakarak gözlerine güneşi kapatıyor olasılıksızlığım
bilerek gidiyorum kendimden seni bulmak için ben'de

suskunluğuma metelik atıyor mahiler
gölgeli suların aşk dalgasıyım
sonsuzluğun son damlasıyım
aşkının son muştusuyum
kendimi bulmanın son bedbincisiyim
Hiçbir gücün güçlenemediği sevda erinciyim
yalnızlığın kurulu aşk zamanıyım
umutlar saniye, gelişin sonsuzluk dilimi
saat şimdi hep sen geçiyor

vuslatın mahkemesinde sanık olmak zor
imkansızlığın sızısında kaptan olmak zor
kederin mazisinde bülbül kalmak zor
bu yüzden acıyla takas ediyorum dönüşünü

Yıkılmış hayallerin tek kişilik orkestrasıyım
Sol yanımda başlar mahşerin kopuşu
Bilinen bir bilinmeyenin metafizik bilinciğim
Senli yaşamların güleç süzgecinden geçer diyemediklerim
Yüzünün haritasındaki umut şehirlerinden başlar başladıklarım
hüznüm, ruhundaki ufuk tepesinden bitirir sensizliği
Bu yüzden bekleyişin şafaklarında güneşten önce gelmelisin

Hayrettin Taylan

Sitareler Simlenirken Aşka

Hayallerimi ağlatan yıldızın uzak hecelerine yazıldı adın
Açıklanmamış özlemlerin sihrinde okunur güzel dünyanın
Tutkunun sevi kalemiyle yürek defterine yazıldı sevgin
İlgi depreminde yıkılan gönül evime özlem oldu can evin
Cevher büyürken ruhun özünde,sana yeşillendi güzellikler
Eskimez sevgi köprüsü kurarak merdiven dayamak aşkyüzüne

Hayrettin Taylan

Sitem

'o kendini biliyora sitem'

içi boşaltılmış bir hüznün yamacında üstüme kaya olarak yuvarlandın
ezilmiş bir çığlıkla sustum sana
ilgi bekleyen mutlu aynalarına yansıl olmak ışınydım
keza bende insanım
üstelik erkek
bir de üstelik şair

gri bir bulutun buhur haline gözyaşlarını ekledim
birazcık ağla...
erkekler ağlatmak için yaratılmıştır

çatlasın umutların aysberkleri, benim her mevsimimi tanı
beni hasat mevsiminde anma
bu aralar benden ne meyve ne den ben çıkıyor
melalin adılinda lal oldum kal oldum kavi kaçışların sakıncalarında
beni anlamayı anlamak anlamında ne olur beni anla

acılarım morgkta sevinçlerim firari heveslerin gelgeçlerinde
bungusunda ısrar edilmiş gidişlerin keyifsiz dönencesinde
aynı meridiyende modlarımızın bulutu yayıldı yaryüzüne
ben yağdım asi bir yağmur olarak
seller aldı selleri
siyah bir halin zincirinde beyaz bir gülün öpücüğündeyim
öpsende öpmesende öpücük vergini almaya geldim
hüznün kaçışınca mutluluk ağlarmış
ben hazanın hatta giden nazarın son terk edilmiş ermişi
postum orda beni kılıyor hayat

kaybettiğim kayıpların kaydına geçti kalmalarım
sana kaldım ki huzur yeniden şivesiyle konuşsun uzak özlemlerimize
hata şarabı içen ömrümün son deminde susuşları suskun değil
ben sustum
ömür sustu
saçıma senden beyazlar eklendi
bu bir aşk beyazı olmalı
ruhun güvercinleri beyazından gagaladı
bu gece geceye gecelik giyen bir hüznün geçmesi
anlıyorum biraz benden biraz sın
anlıyorum biraz senden arazım
anlıyorum biraz sana nadasım
bur ömrün son toprağı benim....
senin tohumun ekildi, gözyaşların yeşertti
şimdi kiralık anları derliyorum derdimin şafağından
sana mavi maceralarımı bir kelebeğin hışısıyla yolluyorum
bin yıllık ıstarabımın tüm zerrelerini silerek geledim sana
yarama hızırı bir sevda yumağın değdi
gayrı biraz benim bugünlerde
bizli bir durağın son yolcusu olarak aldı bizi sevda metrobüsü
sehere yakın bir üşüme ışığındayım güneşi kapattım aç gözlerini
ben geldim önce bana

ben bende olursam zaten sendeyim

şakayığın öngün kaçışlarında tutku ısmarladı hüzünden önceki mutluluk
gülüşünü bekledi bülbülleri fildişi kulemin kayıplarında
söylememeliydim sana acılarına gelen zamları senin ülken başka
aşk birimin pirim yaptı kriz üstüne krizler
değerin ederiğim sana gelmenenin kederiyim
kundağına al gelmelerimi emzir dişsiz heveslerimi
biraz daha ağla
giderken gidenin bıraktığı gözyaşı selinde yüreğim pare pare
ey mutassıl ömrün son bendi acil beni götür o yare

Hayrettin Taylan

Sitemler Dönerken Aşk Ağlıyordu

Yalnızlığımın sokak lambası yanmıyor ela gözlerin yokken
zamansızlık aynasında taranmıyor beyazlanan saçlarım
sensizlik sarkacında uslanmıyor arzularımın suları
gözlerin ve sözlerin olmalıydı işgal altındaki yüreğimde
Umudun titrek tellerinde beni çalmalıydı kaderin
hüznünün kaz dağlarını sarıkız'la devirmeliydin ben ovasında
Beni damlaların dağıtırken ıslanmalıydın yaramın üstüne
Kalp yarası bakışlarında kalakalmalıydım an_kara düşlerinde
sivas yollarında sis var,Ankara `da is var yüreğimde kış var
Ben hangi varın aşk artığıyım gülüm
artık tüm aşk mevsimlerin sıcaklığı olmak istiyorum
Artık yakılmak istiyorum "budâ" özlemlere
Ganj'ı kirletme ilmi Gandhi berraklarım yücelirken

yüreğim yüreğine kardeş gibi acılı ve uzaktan yamalı
sökük sökük yaptı güzeller
bükük bükük boynu taşıyor cemalim
gel desem hangi tutku deseninde şimalin
yalan dokuyan içimin sesinde var mı vebalin
akan damlalara sorulmaz neden ona akıyorsun
zaman yaralı yüreğim bombasını büyütürken
sitemler ve vedalar üstünde kanayacağım hep
del ettiğin gönlümün uzamış anlarında anacağım seni hep
sensiz bıraktığım beklemlerin yıldızlarından öpeceğim hep
sonsuzluğun masum hasretlerinde ömür ömür büyüyeceğim hep
yitik bir geleceğe kav olup kaknusumu kendimle yakacağım
ben aşkın aleviyim, dersimi içimde ateşinden aldım

uğruna güzeller öldürdüğüm aşkın sırı kasabayım
damlalarını mostar'da akladığım fırat'ın sevi aslanıyım
ormanlarına geldim ürkek ceylan gibi yoksun yoklarımda
yarım kalmış bir aşkın şirinden içmeye
son kez yiğitlik tacımda ömrüme zelal akışlar sunmaya
dahası kendime geldim, seni yeni anlayan kendime

Hayrettin Taylan

Siyahı beyaza çeviren gül gelecek

Siyahı beyaza çeviren gül gelecek

Sen varken duygularım olgun bebekler gibidir LİLİ
Sen yokken her şey şeyhine şevciye
Sevmek ve inanmak arınmanın elçisi
Siyahı beyaza çeviren gül gelecek
Artık sensiz yola çıkmamalısın diyorum
Ama işte sıvı istekleri bitmiyor arzularım su halinde
Beni en zayıf yerimden vuruyor uçuk istekler
Senin yokluğuna alışmak savaş kadar kolay
Gerçi insan hatalarını ekvatorunda kayan elçi
Ama sen yanımda olursan
olgun olur, olurlar
bir beklemenin son hecesinde
arılanır arı bir gelecek
sen beyazların son beyazı
ben karalardan kara ayrışma karası
gönül şifresi bulur ruhun magması halini
ben bendeyken bendim
sen orada sendeyken hamliydin
anlarmıydın halimden

Hayrettin Taylan

Sofistika

acizler benim meczupluğumu dengeliyor
hayatın hatalarına hat çekiyor güzeller
yaşanmışa uzun redif olan romeo artığı anmalarda herkes
acı çekenlerin aşiret reisiyim
hislerimin denizi kurudu ben gemisi karada ayşe ankarada
tesbitlerimin tesbihini çekemez oldu al kaderim
bal yaşamların nevilerinde Nice okur hiçliğe karşı ben çok şeyim diye
mekansızlığın son sınırında sırlarımı öfledi kaideler
gayrı ben bulma zamanlarının amanlarını yaşıyorum
dayanılmaz anların ruh süzgecinde faylarımı taşıyorum aşka
en büyük en büyüktür onu bilmeyen zaten bir hiçtir
tekillerden tekinlerden geçer benim tekne
bermuda üçgenini yaşıyorum
sürülenmiş yanılmalarımda yangın içre yangınlar yaşıyorum
rahmetin selleri pislenmiş umutlarımı alıp götürsün diyorum
çağıldayan bir geleceğin beyazlarında nursu bir dalga olayım
fışkırtılmış zevklerin noenlu hazlarında bendimi aşan anları süpürsün çöpçüler
foton kuşağında ellerini açmış bebeklerin duaları yalınçlarımı paklıyor
istekler furyasından binlerce lav akar beni sürükler hasıllara...
verhasıllara
lav vadimde yetişen her ben fidesi anlamsızlığa düşsel meyve
meyve vermeyen bir halin akıl halinde yenildim uçsallara
kuytularıma yusufi kuyular açtım
bir güzelin susuzluk taşı su aldı benden
büyük aşk kotalandı
o gitti hayat
hayat gitti
şimdi ne şimdiler şimdi ne ben şimdiyim

Hayrettin Taylan

Sofistin güzel kızına gönül çarpmasındayım

Sofistin güzel kızına gönül çarpmasındayım
Mithos'tan Arche'ye akarken
Bana baktı Wislina

Yolların olgusuna bilgi doğuran güzel
Ruhu tümünden aşktan ve taştan
Yolcun bütün demelerine demolandım
Tüm bestelerde onun bilgiç saçları yayılır
Patristik. Bir hal içre haldeyim

Skolâstiğe Hobbes dercesine güzel baktı
Aşk ile aşkın

Rönesans'ın
Aydınlık olsun! ...

Hayrettin Taylan

Sol Yanın Ortadoğu Kanıyorsun Nariçe

Rezervi bitip tükenmek bilmeyen hangi madenin ruhusun.Derinlerine böyle çağırıyorsun. Varsıl hülyalar sunup durma derinlerde.

-Derinlerde her şeye rastlar insan. Sen orda aşk mısın acısı mısın aşkın acısı mısın unutamadığım mısın bilemedim.

"Sessizlik" cevap mı? İçindeki petrol olmalı ve sol yanında da Ortadoğu. Bu yüzden kanıyorsun.Bu yüzden bütün gözlerim sende.

-Suskunluğun kendine kurşunlar öğretti.Beş meteliğime vurdun. Sen susunca bana da yazmak geldi. Sevginin gücünden ruha indin. Orda katman katman yakılmış ben'i gördüm.

-Şiir sözlüm deyip sevdiğim adamı hurilerle yakıp kavurduğun affedilmezliğin fotojenliği vardı. İçimdeki mağaralardan çıkmamı istiyorsun.Gökdelenlere çık diyorsun. Gökdelenlerde

Oturup gönül çelenlerle çelimsiz seviler yaşa . Beni unut Tırtılım yazmışsın.

-Demek kelebek olup bin ömür sende kalmaya razı değil kaderin. Ruhundaki sevgi magmasının mimariyim öyle buzullara atsan da penguenlerin gelir yaşatır bizim sevdamızı.

Her vedanın ıssız bir adası vardı. Giderken yanında neler almak istersek orda bekler diye gideriz. Oysa ıssız adalarda beklentilerin beyi yoktur. Orda huzurun ağası olmak da zor.

-Kendine sarılmak dışında başka gölge yaymaz vedalar.Ve sonrasında gözyaşının altın damlaları değer, değinemediklerimize.

*Uğruna ağladığın bir sevdan varsa dünyanın en mutlusu sensindir. Böyle yüce sevgi her insana nasip olmaz. Her damlası aşk,her damlası yaşamın sıcaklığı, ruhun kavuruculuğu, algıların buhuru, içtepilerin özsel tepmesi, akıştır kısacası.

*Hadi arkana bırakmadan git.

Git ki şehrin her adımında seni görsün vebalim. Seni özlesin cemalim. Seni istesin helalim.

-Ak akışlarla gelsin pınarların.Islasın beni.

Gitmek, unutmak, bırakmak değil.Gitmek, hep kalmaktır. İnsan sevdiğinden gider.İnsan sevdiğinden nefret eder. Nefretin bile benden beslenme. Alistırma yapma yapayalnızlığın girdabında. Sarıl vedalarına, orada ben varım.

-Veda et kendine, veda başka bir vedanın vadesidir. Zamanında öder kader. Sen gitmeleri seç yeter ki?

-Yeni baharı bekleyen bütün canlılar gibi , yeniden gelmeleri özler hayat. Ben de bir hayattım kollarında. Can toprağında yaşayan bir tırtılın ruhunu taşırdım. Hiç kelebek olmadım sen varken.

-Şimdi kelebek vadim var, gün'eşimin pervanesinde aşka ölüyorum.

Bahar sensin.Bense baharın harı, harın da özü.

-Ebedi bir özleme kadim olmuşum,sevmesen de evvelime dizeler uzar, narların dökülür vedalarım.

-Engabeli bir alfabe gibi bütün harfler arasında dökülüyor tanelerin.

Narımın, toplamam gerek seni harf harf.Hecelemem gerek yaramın çardağında.Kalıplarını ,kalakalışlarını yutarak seni buluyorum ilk harfinde.

-Seninle toplanıyorum sensiz narlarda. Benim de tanelerim döküldü.

Artık sevi Dök değilim. Krallar kamarasında seni seyre daldı algılarım. Şimdilik bir tanemsin narımda.

Hayrettin Taylan

Sol Yanım Boş Hanım Olarak Kaldı Şehrinaz

*Haklısın, ütülediğin sevdamda çift iz benim eserimdi.Oysa sen buharlı gülgeçlerimi üteler ve ötelerime şık bir gelecek sunardın.

*Yine de günahımı alma ki günahlarla batan Sodom Gomore olmasın yüreğim. Şehrine geldim nazlı edan sokağına işlenmiş.Ali Nazik yemek istedim elinden, gönül dilin izin vermedi.

Şehrinaz:

-Bilirsin erkeklerin hazları kirli çamaşır kutusundadır. Beynin çamaşır makinesi yok ki.Yıkansın emeller.

-Öylesine pis öylesine kirli ki amaçsız geceler yıldız yazar kirlenmişlik.

-Öylesine boşluğa boşalıyor çirkefin kefilisi.Öylesi acılara tezgah kuruyor,tensel kumru. Öylece alıyor kirli erkeklerin emellerini satılmış gecelerine.Öylece başlıyor öylece.

* Ayrılıkların ebesi sobeleniyor içinden çıkılmazların kulağına fısıldıyor gerçekler. Zihin, araçtır; fakat amaçları güder.Ölüm gerçektir, yaşamak da o kadar. Bu ikilem arasında bizi yöneten bir ögenin içinde çıkmazlarımız vardır.Onu yönetmek, onunla yönetilme arasında karışık algılara teslim olmak.

Sonsuz olanları tetikleyen biziz.Bütün olarak biz. Ruh şehrinde, akli ülkelere, oradan yaşanırılığın merkezine inmek.

Şimdi kulağın çınlıyorsa bu felsefi algılar yokuşumda bil ki derin bir sızın, istedik çok sözün var bende.

Ayna:

-Bu kadar yalnızlığın görüntüsünde çok sen var; ama bir sen yok.

İstedğin ve içini kalabalık kılan o yok.Onun gülüşleriyle çatırdadığım anlar yok. O anlar mı ki yansık hasretleri şair.

-Ölümlerden ölümü beğendiğin onun hasretinde onun hasreti kime acep? Bu aşkın can kırıklarını tarayan sürecin görüntüsü olmak istemiyorum.Artık gelsin Şehrinaz.

Mavimsi damla:

-Damla damla okunan masalımda o şimdi kendi tasalarının perisi.

Gözyaşıyla yıkadığı aşkından uzaklaşma terapileri yapıyor.Eskiye setler kuruyor; ama eski onun ömrünün ortasında her şeyden izler bırakıyor.Onu sevenin izleri bomba bomba içine yağıyor.Mavi bir masal oluyor ...Acının az ve uz ötesinde yapraklar acıları yazmıyor.Yazılmamış özlemler var ki masal mavisini onun damllarına çeviriyor. Yarın , yarin tercümanı olarak canını seriyor.

-Yüzü aşk açılan bir adamın mavi gecelerine sol yanını teslim ettikten sonra omzunda yeniden yatmanın sırları, sınırları, zihni aciz bırakan sorular, sorgular, kurgular arasında sığınışın susuşu olarak kalıyor Şehrinaz.

-Kararan gecelere hece yetiştirmek zorlaşıyor. Şehrinde olmak yaşamının son adı; ama yanında olamayış olası atom olarak içimde çekirdeğini eritiyor.

-Tein acılara kapanıyor çay vaktinde arta kalanlar. Uykusu kaçmış anlarımın demi bitiyor, yeniden kollarında uyanışı uyutuyor sabır.

-Saatlerime kurulmuş güncelerin var.Şimdi saat hep seni hep ben geçiyor. Seni sevmek neden bu kadar zil çalıyor. Oysa sessiz bir koddaki kurmuştum sensizliği.

Aşklar ç/alıyor en sevindik hayallerde.Uyanıyorum sana. Yastığınla haspihal ediyorum:

....:

Yüreğimi sızlatmadan şimdi bu yastığa baş koymuş, geçmişinde benden eserler kalmış, kalışları kadar alışları vaki olmuş bu yalnızlık şehri neden nazlarıyla gitti ki.

-Hüznün vurdukça yürek merkezine, senden caddeler yıkılacak.

-C/esaretini topla onun gittiği dehlizlerde. Bir kaçış filmine benziyor. Kader ile keder oynuyor .Sen baş rolde , rolüne sadıksın; ama o rolüne sadıklıktan çok senin sadıklığına inanmak ister.

-Bir kadının aynası sevdikten ve evlendikten sonra sadık bir eştir.Onun güven aynasında taranır, onun romantik güneşinde ısınmak, güneşlenmek ister.Onun ilgi iklimiyle mevsim mevsim huzurlar yaşamak ister.

-Şimdi romantizmin doruğunu anlatmakla ona yaşatmak farklı.Sen sadıklığı onun sandığından çıkarıp şeytanın sırtına verdin.

-Sen kendi günahkarlığının hamalısın.Şimdi vicdanın aşkı olan bu kara sevdanın müellifi olarak yazgısız sızılardan toplandı.

-Bir gün işte hayat orada toplanıyor bilesin şair.

Y/anların sıralanıyor beklediğim soluksuz hayattan.

Ücralara sığınıyorum, senden bir ses, esinti, kırıntı, olsun diye.

Vuslat, renkli giysiler içinde içimi giyip durmakta. İçimde

düşürdün kalışları.Her zerrede senden k'alanların içindeyim.

-Yalnızlığım ürküyor,şehrin ağlıyor, nazların topluyor hayallerimi

İçimde başlayan yangının masalı okunuyor sen yok, yoklar çok, çoktan yokluğa giden sonsuzluğun son harfi düşmek üzre.

-Düşlerinin ilk harfi gerek Şehrinaz.

Hayrettin Taylan

Solaçlarımda Kırılan Can Aynanın Çerçevesiyim Zindenaz

23.23.2010

Adsız bir sen mutfağındayım.Dimağımı geliştirecek öpücükler aradım.
Sen kokulu bir gül reçelinin ecelindeyim.Solmuş sensizliğin tadı var.Sinmiş duvarlara.Hala senin kokun var ömrümün tuvalinde.
Yüreğimde iklimsiz sebzeler yetişmiş.Ayşe kadın fasulye yere yığılmış.Oysa ben ayşe'nin sırığıydım çiçek çiçek bana sarılsın diye.
-Sonra kopuşların sofrasına dimağ olmaya aşktık seninle.
-Şimdi sırığı olmayan ayşe kadın fasulye nasıl hasadını aşka çevirecek. Öyle yalnızlık sularıyla olmaz bilesin.
-Kuşatılmış sensizlik duruyor yüreğimde.Meyve vermeyen ağaçların gövdesi gibi çürüyorum.
-Sulak özlemlerim büyür yarınlara, yarınlara.
Alışkanlık boşalır yüreğimin tanımsız ruhlarına. Periler tüner yaramın solaçlarına.Ben'den gider bensizlik.Senin mevsimsiz kalışlarına gelir, bir türlü gelemeyiş.

-Soyut bir çıplak olur hayalim. Seni arzulamak nedense aklıma bile gelmiyor. Seni sevmeyi,senli her şeyi yazarken arzulayış alfabemde yoksun.
-Kadinsılığın gülü mü soldu yoksa sen kadınlıktan şeytanlığa ya da pardon soylu bir melekliğe mi geçtin.
- Kalsam sensizlik/ gitsem vuslat.Boğuk sesler arasında bengisi olmayan gerekler sıralanır.
- Kıpırtısız gitsem kendi gerçeğine. Orada olmanın merhametine kendimi adasam gönül adan yüzer mi ki?
Suların gurbetini yaşayan damlalarına geldim.Ağlasan biraz, yaramın arasındaki sen ıslasan ve kurlarına kurulsa amansızlığımın saati.
-Saat tam seni benden geçerken kendime gelsem. Kalk şair, ben geldim hiç gelemeyen , hiç susturamadığın, hiç beklemediğin, imkansızlığın imgesi olan kozmik hecelerin gülü, biyolojik enerjinin jini,güle reyel olmanın gerenci ve seni idleyen içsel varışın varsılı olarak ılık meltemler estirmeye geldim.
Karanlığın kendi aralığında sallanan son kullanma tarihi geçmiş hasret gıdasının etiketini yırtarak taze baharın tadını sunmalısın.
Nefes nefese kalmalı nefsimin son istemleri. Yüreğime kadar inmeli y'adının SIZISI.
Sûretin gün sayıyor ruhumun dehlizinde,fotojenikliğin her karesi beynimde canlanıyor.
Samanyolundaki her şeyi setredip göğündeki her şeyin ısıltısını aşka sunuyorum ve sen oluyorsun gece.
-İlk yıldız gibi, ay'ın çıkmasını beklemeden , beni de beklemediğin gibi hecelerini gecemden kaçıyorsun.

Sen savaşı bitmedi .Canhıraşımın hışımları arttı. Sığınaklarım var sığamadıklarımı saklıyorum sensizlikten.

• A) yazlarm var.

B(aşka yok.

C) anım yanıyor sen volkanında.

D) arası yok bu sensizliğin

E) sir ya da lord değilim bağıl imparatorların güzergahında.

Haykırışımın heybesinde sesli harflerin beni toplar. Şıksız cümlelerin sessiz meftunu olur aşk olmaya ulanırım.

* Bir aşk avında bulduğum yanardağını anar oldum. L'avlarımı akıtır diye.Bir ceylan kaçıışında beni de tavına alırsın belki.

-Kutuplarında donuşumu ve sana dönüşümü anlatsın penguenler. Sevimlice yaklaşsın ateşine.Magmanı çıkar bahtının en aşkı yerinden.

-Erit bizi.Aşkın dirilişiyiz.

-Efsunumu bilir bilinmişlik.Gün görmüşlüğün görücüsüyüz.

-Seni görmeye geldim, görümcelik bakışlar arasında.

Ruhuma sızan Leyla 'nın ıslak uzaklarına ulaştı sen ve sensizlik.

-Kırmızı ışık yandı. Aşk durdu. Yeşil gözlerinin yanmasını bekledi bekleyiş.

*Karşına geçmek için aşkın karşısına geçtim. Yansın ışıkların,kapat gün'eşi.

Gözlerinden aydınlık bir sen ekledim vuslatın sokak direğine.

*Hangi yöne gitsem senli aydınlıklar var; ama içim karanlık.

Sen yoksan nasıl aydınlanacak bu için metropol olan ben bilemedim Zindenaz.

Hayrettin Taylan

SoN Başkentimin Sol Atlasında Buldum Kendimi

'o kendini biliyora ithaf'

Bir hüznünün kutuplarında gelişinin pengueni seni oynar
Dünyanın sonu olmalı buzulların eriyor bu aşktan sayılmalı
Seni su adası yaptım, kara bahtımın karasında karalara yer kalmadı
ıslanmış ve uslanmış sensiz yüzemeyen ben atıldı sularına
Kapat özlem kapaklarını taşmasın sevgin
köpüklerden kuleler ördüm, ölümle senli kalım arasında
aynı huyun ruhunda hoşlaşma bombası atıldı
Parçalarımın tutkunun can bebekleri doğdu
Büyür aşk ve sen
derman ara, ferman ara, asıl beni ara sende
Bir notanın en tınısız hanesine ahengimizi çalsın sol yanın
doğrularımızın hevesinde artsın hecelenişin sözden öte gözden ötelere
koşulsuz bir akışın bilindik falezlerinde tutamam kendimi

üslü usların kirletilmiş anlık haritasında sen son başkentim
zamansız bir pergelin çizdiği dünyadayım dönüyorum aşka
içimde ışıkların aşkları yanık
Kavuşmanın koynunda yıldızladım geceyi
senli günlüğümde bir tutam huzur aşıladım geleceğe
gayrı aynalar olmasa da senin hayaline taranır umudum
açıl susam açıl, açılmamış aşk iksirinden içirdi bir güzel
bir karıncanın yuvasında gönül erzakım helalinde saklı
açıl susam açıl, susadım onun aşkına
bakir mutluluğun rayındayım, dilimde aynı türkü
aşktan yapmacık tanrıların gölgesinde
"bir öpücük istedim annen baban hayrına"

gölüşünün güneş emziren sıcağında üşüdüm sana
sırılsıklam oldum tanımsız sevdanın renginde
gel ısıt beni özlemler yağmura yağarken
gel taşıt beni gözlemler göze ağarken
gel yaşat beni, yaşamlar yaşıma akarken
gel avut beni, her şeyin beni derinden yakarken

Hayrettin Taylan

Son (Bir) sen

Göz bebeklerin aşkımızın güneşi
Ya sonrası
Gözlekesi ömrüne dipnotlar ekler
Her sana bakışında
Bilgisayar camının suskunluğunda
Hep sen canlanır
Güller ve aşklar canlanır klavyemde
Sen çıkar gidersin
Ben benden çıkar giderim
Mor sevdalı allı pullu hislerde sislenirim
Gökyüzünden öte gider ve seni ararım
Ellerini uzatırsın ama uzak o kadar uzak olur
Bekler dururum gözlerimden yağışlar kalkışır aşkave ders biter
Tam seni unuttum derken yağmur yağar zil çalar
Sen hala uzağa uzak gönlüme tuzaksın
Ben sakıncalar külünden doğan kakmus gibiyim
Ölür ölür yeniden sana ölürüm
Arzular fişek fişek titrer terenimlerime
Nuhta ismarlama bir esintiyle mecnunluğu depreşir
Kabuğunu yenileyen su gibi süt beyaz olur yılanlığı
Beklemeler çiçek çiçek açılır
Aynı çiçekten yüz türkü okunur
İsteklerimize kurşun dökülür
Bütün hayal kırıklarımız tüner sevda toprağına
Ruhun bildirgesinden tutulu ve unutulmuş bir sen çıkar
Ne okunsa, ne yazılsa geleceksin geleceğıme
İmkansız mutluluklar eklenir beklentilerime
Kefaretsiz bir umut bağışlanır bana
Ve ben bir güne, gün olur kala kalırım
Saçlarıma akışkan hisler eser ellerimden
Bir dokunuşun, bilinenden başka özlemi kaldı benden
Meşhuru meşhur eden bir sevdaya paraf atar
Tutsanır ve tülленir bütünden önceki ruhumun arşivi
Sana ilişimler iner tutku inime
Sen ve sen, sen olur bana kalışın kanatı olursun

Hayrettin Taylan

Son /Gölümden Gül Aşırdım Kızıl Aşka

Son/gölüme ithaffffffff....

sağır bir yokluğuna yortusunda yordamlarımı serdim
tükendim, yamacındaki gülücüklere
susmalarımın anlatılmaz anlar şifrelendin derdime
haykırıışlarımın devriyesinde yine kanayan yaram coştı
dedim ya sen her yokluğun filminde başroldesin
beni oynuyorsun en uzaktan, en acılı senaryolarla
biçâre bir maşukun maşasını aldım elime
yüreğinin közünde sensizliği kızartım kızıl güllerin gölgesinde
hijyenik olmayan ve seyyar gönüllerde, güzellerce sunulan
ekmek arası aşkları yemekten bıkmıştım
Oysa sen ruhumun kebabiydın, lime lime tadındaydım
Bütün açılmış ömrüme özetlenen vasli vasli adımdaydın
alışırım dedim alıştırmayı yapılmamış uzaklarında
Alışılacak gibi değildi değillerin
Yokluğun yoklarıma kurumuş ütüsüz nehirler sunardı
Suyun da huyun da ütülenmesi gerekmiş yeni öğrendim
dedim ya dünya güzeli de olsan huyun sazıma uymuyor
Gitmek vardı gökkuşağımın tonlarında, elaların topladı belalarımı
Yokluğuna devrik hatta esrik kaçışlar besteledim en ücralardan
sevmek en zor olanmış yeni anladım
gitmek zordan da öteymiş ancak anladım aşka ile alışmamak arasında
unutabilmelerden döllen unutamayışın utkun baharındayım
gelişine yeni gelişmiş harları sundum
elin elime degecek günün teğetinde dünyam duracak diye
sustum bekledim
bekledim sustum
anlatamazdım bu çağın en büyük aşkını yaşayan kendime
deli tutkulardan bilgece hevesler heceledim gecesiz her anına
İçimdeki çocuk ile can kırıklarında doğan ergen arasında erklerim
anladım seni,
anladım aşkı
en olmazların muz kabuğuna bastım
düştüm düşlerine gayrı yaralıyım
gayrı biçare
bilemedin göz bebeklerimin neden tutku bebeğini büyütemediğini
Bilseydin, uzak kalışların en korkunç uçurumunda
öylesine gidişlerin salıncağında sallanır mıydın
hiçbir şey özetleyemiyor, hiçbir harf baş harf olamıyor kalakalışlarımıza
gel tut beni, tutkunun en sevimli bebek ellerinden
sensiz, zamansız kadar cüce kalan bir bebeğim
gel büyüt beni, son gülüm, kırmızılar aşka yakışırken

Hayrettin Taylan

Son Damlan Dökülsün Yarama

'Tutuluşun kandilleri sönerken, uzakların ışığı yakamozlarıma yakalanırken sen yine yoktun.İçimdeki yangının dersine çalıştı özlemin suları,seni söndürdü; ama beni ve senli her şeyimi söndürmedi. Yakamozların yazamadıklarında gelinmişliğinin dalgaları seni yazdı. Seni ben eden yakamozlar renk veren yedi veren beyazların içsel hıcsı içindeki aydır, sen beni hep içinde saydır.

Bülbüller rüyalarımda susunca, düşüp yollara savurma ayrılık eteklerini. Gül tozlarını serpiştirip yollara işte benim sevdam her adımda, her yolda kokar diye bana aitlerini yakarak özletme beni.

Canhıraş bir şarkı gibi, yalnızlığa melodik tatminler yollama,son gelen iletinden ilintili bir hüznün virüslerini aşk belgelerime buluşturur.Ve artık her anıma,her yazıma,her hissime sen varsın.

Tanrılar divanında ben sana yollanmış, ben sana nakışlanmış, yüreğimin her demi sana hislenmiş, ali anların son şahiyim. Ruhumdaki fırtanalar ermiş bir menkıbenin tufanına estirir.Ben , benden uçtu.Hangi sen, beni kendi inine indirir bilinmez.

Benim de içimden geçen denizlerinde yakamozların doğuşunu seyretmek için ilk baktığın tepeye gittim. Hani tepede beni izlerdin aşkla senle aşağı doğru yürüyüşümü.Çocukça bir hevesin ederinden,kederinden, nazarından ne kaldı ki? Sana son kez bakarken düşmüşlüğüm de aşktı.

Hani önce gülmüştün, sonra tüm hızıyla koşmuştun,kanayan avuçlarımı mendilinde silmiştin.Şimdi kanayan yüreğimi kim silecek hiç düşündün mü?

Gönlümde büyüttüğüm, belki sevda geçmişime anılaştırdığım sevilme labirentinde okların, ne de denizin mavisi sözlerin deldi yüreğimi. Gitmek zorunda kalmışlığın kömür karası eritti.

Koynumda barındırdığım icra mecraların malihülyaları nice sahte gözleri, unutulmuş coşkuları yeniden devşirir.Yeniden sultanı semahgahına namelerimle alırdın belki.Rüyalar gerçek olsaydı oynamıyorum sen yaşadığım tek rüyamdın. Hangi geceye yazılsam,ay tutulması olur ben ile sensizlik arasında.Arada aşkıma uçan beyaz kelebekler olsa da senin güneş pervaneni görünce gelir,senli ölürler oracıkta.

Kavuşma ile kavuşmamak döllemeyi istemiyor gibi bütün imkansızlıklarım tüm bebek yoluyla senli bir aşk bebeği doğurmaya nazırdır gülnazım. Yarın sana yar olurken bekle geleceğim sensiz ve seni unutmuş olarak.Peri masalımı perimle yaşayarak,yarama karalarımı bandıra bandıra herkesin içinde bağıra bağıra, sensizliği çağıra çağıra çağrılar bırakacağım perime. Daha yaşanılmamış acıların hazını duyarsın bir hayıflanma güncesinde bu gün neden yoktum.Yüreğin nitel çocukları sevindirir, nicel özlemler yuva yapar kırılmış gül yaprağının üstüne.

İki yumurta yapar ebabil kuşu,tam yavru ve sevda yapma anında gül dalın, bensiz halin kırılır. Yavrular yere düşer, ben düşer,sevda düşer, gelmeler düşer, düşülmesi gereken ne varsa düşer.Bir sen düşmez ne kadar zor gülnazım.

Susmanın çağı çoktan seçmeli sorularla günlerimi eritir,gayrı unut, gayrı yazma,gayrı azma mısralarda.Bu hasret böyle unutulmaz,bu yara böyle

Kurumaz.Oysa geçmişin büyülü masallarında cinlerin inime inmiş olmalı.Sayrılar, sanrılar,metafizik ötelere arasında kendimi oynuyor gibiyim. Hangi ben seni unutmadı,hangi sen benden gitti ne ben, ne aşk, ne de hiçbir şey çözemiyor.

Gelmelerin fiyatı artmış, kalışların faizini ödemekle geçiyor vasie yaşamın kuyruğunda yaşadığım

Yarım bıraktığımız nice anların tayfında esiyor tayfunların, beni esir ediyor,esrik,eşiği senle beşik olmuş, olmanın bebekliğini sallayan umutlarım tel olur senli elektiriği taşır,için o yüzden aydın.Sen kaçmaya çalıştın ülkenden de kaç,kaçmalardan da

kaç,benden de kaçamazsın.

Acılar sancısız çekilmez, yalnızlık sensiz çekilmez be güzelim, Sen nemli gözlerle gittin,insan her istediğinde ağlayabilir mi ki? Hadi şimdi ağla?
Vurgun olduğum, dargın kaldığım merhabalarında yeniden alıştırımlar yap ben ile seni bir türlü unutamayan ben arasında.Ödev ver gelmelere,sözlü yap seninle sözlü kaldığımız anların huzuru gibi.Parmak kaldırmadan,içten kavrularak, istendik her güzelliğin adıyla son notunu ver bana.Hocasın,kanaatlerine kaldı senden geçmem.Son sınava çalışmamıştın, başka birine bir gecelik çalışmadan gidip geçmişim.
Evet hocam, işte bazılarına hiç çalışmadan geçiyorken, şeytanın verdiği ödevi koşarak,azarak,çoşarak yaparken asıl senli sınava çalışmadım.
Bunun sosyolojik, psikolojik hatta biyolojik jiklerini anlatsam da yürek anlar mı ki? Hangi yürek bu sınavsız geçişle geçtiğim mum ısıltı günah ısıldayan sınavı mı?
Acılar sancısız çekilmez, yalnızlık sensiz çekilmez be güzelim, Sen nemli gözlerle gittin,insan her istediğinde ağlayabilir mi ki? Hadi şimdi ağla?
Son kez ağla ki senli,sensiz büyüttüğüm sevda fidanım ve vicdanım kurumasın.

Hayrettin Taylan

Son Kitabım,Vedası Olmayan Sevdam

Kitabım varken gidip fotokopi okumam.Bütün kitapçılarda değil, yalnız yüreğimin kitapçısında..Beyaz desenli,alev renkli, arzu renkli, şule şule ışıltılı...Son kitabımsın.Sonlarımın hepsi sana yazıldı.Yazgım kadar yazı, aşkım kadar aşk, sonum kadar bir sondun.Bu yüzden bu aşkın vedası yasaklı.Veda etmek, gitmek, ayrılık, hüznün, gibi can kırıkları filmimiz yok sevgilim.

Senden sonra başka güzellere kör, güzel sözlerine sağır, baştan alıcı tavırlarına lalim.

İnsan,sevince kendisi olmaktan çıkar, sevdiği olur.Onun gibi düşler, yürür, onun gözleriyle bakar, gülümser.

Sen ve ben aşk ırmağının mayası, temizlik aşısı. Akışımız yamak olmuş, bakışımız berrak anlar atlası. Seni yazdığım suların üstünde kendime ıslandım.Uslanmışlığın kitabını yazdım.

-Ertelenmiş sevgilerin tutanaklarında başlıyor temellerin duruşması. Doğru olanı bulmak için temellerin duruşması gerekiyordu. İnsanın temel bağlarında çözünürlüğü yüksek algılar var. Birbirine sığınak, birbirine köprü, birbirine düğümlü içsellerimiz var. Vicdan aslında bu temel bağın merkezidir.İnsan, vicdanının onaylamadığı her eylemin altında çok sonradan da olsa eziliş ya da pişmanlık tortuları birikir.

Şimdi mertliğim, doğruluğum sana yığınak... Haklı olarak çevremdeki gölgesiz gölgelerden ürkmen normaldir.Benim için bir okur, senin için belki potansiyel gönül çelici.

-Haklılığının mührünü aldım.Yüreğindeki mürekkebin gerek.Her şeyinle benim olduğun dünyana mührü bastığımda hiçbir kaygın kalmayacak Şulenar.

İki ayrı vücutta bir vatan gibiyiz.Kalbimiz tekleştİ. Yüreğimizde dalgalandır aynı sevginin bayrağı.

-Ciğerlerime kadar doluyor dünyanın.

Meğer; ne kadar yakınlık meğerlerine. Meğer, eğerlerinin eğimlerinde kalmış çınarlarım var.

-Meğer sevda yamacımızda erozyon hiçbir zaman olmayacakmış.Meğer, köklerimiz ruhlarımıza, ruhlarımız duygularımıza, oradan yüce aşka karışmışız Şulenar.

**Mağdalalı Meryem'in yürek özünü taşıdı masumlüğün.Yüreğin hamile kalmıştı. Artık aşk çocuğumuz gittikçe büyüyordu. Artık, herkes, bu aşk çocuğunun babasını sormaya, sorgulamaya, kurgulamaya başladı.Bir ömürdür içindeki hürriyeti bana sundun.Artık içime esir değilim, sana esirim.Artık sırrımı seninle tutacağımız güzelliğin günceleri vardı.

Meğer aşk ışığım azalmış, meğer çoğaltmaya, paylaşmaya, gönlümde Sonsuz nur olmaya meyli azizeymişsin.

Hayrettin Taylan

Son Leylay'a Lalname

Hayrettin Taylan

Aşk toprağıyım
Seni ektim ömrüme
Tohum ol sevdamin filizine
Filiz'ler orman olmasın gönül dünyama
Özlem ol tutuluş ürperişlerime
Özlem'ler titremesin aşk volkanımda
Arzu ol uçuklarımın uçurumlarına
Arzu'lar arşa ve aşka kadar uçmasın yaranıma
Gizem ol gözlerimin ve gizlerimin ötesine, ötresine
Gizem 'ler duymasın sevda volkanlarımın ahını
İpek ol yürek devletimin ipek yoluna
İpek'ler yürümesin aşk yürüyüşümüze
Sevda ol tutkularımın arzulanış Everest 'ine
Sevda'lar rest çeksin tutuluş menkıbeme
Naz ol nazlan sevme hecelerimin alfabetik çeşnisinde
Naz'lar nazlanmasın sevmeler ve sevinmeler kitabesinde
Canan ol canevimde canına can olayım,yeni can olarak
Canan'lar canım demesin kalbimin kandırılış hoşluğundaki boşluğuna
Leyla ol sensiz geçen ömürlük mecnunluğuma
Leyla'lar gelmesin aşk çölümüze
Gül ol,gül yanımda,açıl kıpkızıl güller gibi kıpırdır arzularıma
Gül 'lere gül almaktan kurtar beni
Peri ol,pervasız heyecansız arayışlarımın son sarayına
Peri 'ler sevda sarayı sunmasın belkıs gibi
Hülya ol her geceki ulaşılmaz ulvi düşlerime
Hülya 'lar kurlarıyla kurmasın kurmaca sevmeceler
Şirin ol şirince zevklerin seçkisinde heyelan gibi
Şirin'ler uyarmasın içimdeki arşivlik ferhadi tutuluşları
Ayşe ol ay ışığıma her şey a ile başlıyor
Ayşe'ler ay gecelerinde ay demesin senli demolarıma
Affet ol susuzluğumdaki ve suçsuzluğumdaki yangınlara ayna
Affet'ler af çıkarmadan sensizliğimin hapishanesinden

Hayrettin Taylan

Son Şiirimsin

' o 'kendini biliyora..ithaf....

sen alt mısra ben üst mısra..
merhaba şiirim
beni yaşamam için alfabe yazdım
ilk harfi sen son harfi ben
aradaki bütün harfler yaşayacaklarımız
Z/amansız hecelerde susmak ve özlemek
söz ile öz kumbaramdan seni beklemek
saymak seni,Leyla,aslı, Havva,şirin,julyet gibi
yapıştırmak seni aşk defterime
ciltlemek seni aşk ile kavuşmaya
sonsuzluğun kıyısında ötelere oynamak
şiir olmak senle sensizlik arasında
ezberlenmek yalnız gerçek aşklara
gerilmiş hasretlerimizin oklarında vurulmak hedefe
sözünle iki gözün arasında vurulmak
ve kanamak dize dize sözsüz bakışlarda
ve kalmak seninle beni istediğin sende
ve ıssız kalakalışın sonsuzluğunda istemek seni
aşkın çöl denizlerinde kil olmak kul olmak aşka
bu acılar, bu özlemler kulesinden fener olmak tutkuya
hiç bilmediğimiz,hiçlerin hoşluğunda yaşanır olmak
umarsız hayıfların dilinden anlamak ve amanları aşmak
şifrelemek geceleri ay yüzlü gözlerinden
açmak kapıyı ten yüzlü özünden
ve kalmak,kalmak ile sende kalmak
seni çekmek içime
içimde içmek
içimde susamak suyuna
akışını beklemek bir günlerden
bendimi aşacak sözlerden önce su gibi kalmak
azizce, şiirce,yaşanırca

Hayrettin Taylan

Sor bir: soru birinin neden sorusu yok

Sor bir: soru birinin neden sorusu yok

Neden bu suskunluğumun suyu akarken, ciğerimdeki denizin suyu susar.
-Neden bu yorgunluğum dalgalar arasında. Neden bu boşluğum kendi cevabında cemi cümle olur?

cevabı bilinen soruları sormaya gerek olmadığını unutmuşum!

Boşverleri büyüt!

Duyma..

Şiirler, mısralarda ağlar. Sözler mektuplarda can çekişir. Gözler gözlerde sonsuzluğu simyalar. Ya sen hangi gözün renginden mavi sevdami yeşil gözlerine çaldın...
Yokluğunda, yokluğun resmini çizdim, varlığın yırtık hüzünlerinde demlendim. Yüreğinin süzgecinde sızım sızım uslandım.
Karalanır kararlarım, seni ararlarım. Bu benim sevdamin tayfası, esler, hafiften besler yetmez.
Ve uslanılmaz bir yanıtın yan anlamındayım, gerçeğinden uzağa atamadı sevdâ. Mecazlarında caz çalar anlam içre anlamlar. Sözcükte anlamın aşk cevabındayız. Gözlerinin rengini anlatacak terim bulamadık. Ya da gönül perdemde her dem serdemle oynadığımız ali cenap kaçışların haz seyircisi yok.

Hoştan kelimeler ürüyor. Bağıl ile ağılın oğullanışında

kenarları boş kalmış sahillerin çakıl taşları oluyorum denizine. Beni bir bir atıyor sevenler denizine... mısralar dökülüyor, aşklar ıslanır şair göğsüm uslanıyor. Bu mahşer olmalı ki susuyorum sana.

Ruhun heykirları senli bütün şifrelerimi kırmışlar. Online dünyanda şifresiz ve kodsuz mimlenmişim sevgine.

Seviyorum işte...

Satırlar uzadıkça sevgim mi kısalıyor ne anlamadım?
Çürüyor yalnızlığın yazılmamış satırları. Ki ben satırlara sığmam, henüz yürek devletimin marşını okumadı lalın laleleri.
Eksiliyor nefesim, son nefes de olsa sana olan hevesimi uygun adımlarında destanını yazacak aşk erlerim.
Yaşlanıyor bu sevdâ, ölümsüz anların aklanmışlığında buzullarını eritiyor aşk imekler erişilmezlerde.

Bak içte soru işaretleri yok? Sorular, dışa vurulan hüzünlü cümlelerde Uç noktalar uç noktalara var. Bilinmezliğine bilimselliğin yol aralarında denklemin kurulur.

Göster göstermelerini..

İki noktalardan sonra benden alıntılı açıklamalar ihtiyacım yok. ben ile arasında cevaplarım. Yanıtsız ayıplarım olabilir; ama kayıpsız kitaplarında kötü karakteri oynayan ben değil, benden gidişin.

Sana yazdıkça ömrümün mumları sönmüyor.Yıllar
Çürüyor,çaresiz kalışların mevsiminde hazanlarımın yaprakları bir bir düşüyor
kalbine.

Nefesim mi eksiliyor,hevesim arasında uslanmamış amaçlarım ulanıyor.Sessiz
harflerin arasında aşk nefessiz.Bu yüzden seşli arzularımı duymuyorsun; ama
susmuyorum. Sessizce gitmelerin selindeyim.Özünde erimeleri, süzüyor ciğerimin
cemreleri.Baharına harlar saldım.

Benim olan her şeyi,bensiz ömürlere salgın kılma.
Yüreğine attığım hisyonik atomlarımı kendi yürek parçalamalarında kullanma.
Bu aşkın zilini ben çaldım.Bu aşkın yazım imlalarında virgüller ayırmamış bizleri.
Uç noktalı uç hesaplı sonlarımda soneler okudum sana.Oysa sen her acıda okunan
bir türküsün biliyorum.

Her daim sulara resmini çizerken gözyaşlarımı tablolarında salkıdım.Rengine ren
katan neydi acep? Yazılmamış şiirlerin slaydında harf harf bana dönüşünü sevdim
en çok.

Huy çıkmaz uykusuz gecelerimde yıldız yıldız sonsuzluklarımın samanyolunda
Aşk şavkınla içimde yansımanı sevdim.

Dinmeyen hasret bitmek bilmeyen bir özlemle sarıldım yoklugunda gecelere.
Yüregime koydugum sende tanidin beni er gece yıldızlara resmini çizerken gözyaşlarımı
gizlemeleri sevdim...

Dedim ya benim gücüm yok sensizliğin lanetinde ömür harflerini yok etmeye.
Gitmeye gücüm yok,gelmeye raylı yollarım.Mayınlarına basa basa geliyorum.

Seni bırakıp gitsem diyorum; ama her yolda yolun var,her bakışta bakışın
mıknatıslanır,her sevmeye sevgin yücelir aşk yüzüme.Hangi yüreğe aksam senin
dalgaların.Sana gittim sana.Bu aşkın cümlesinde umut yüklem, gelmek özne
olmuşken ben nereye gidebilirim duasıla

Hayrettin Taylan

Sosyal bülbülün entelektüel atlasındaki a k rengiyim Selvihar

dargın, dalgın haller gömleğimi giymi im
yusuf da yunus da , mec c de benim artık
terk edilmi lik eskiliğinin a k askısıyım artık
seni astım, sensizliği astım, bitmez sevdamızı da
sana asılan benlik gömleğimi de astım
ego ötesi sinirlerim kaldı asılmayan
sen ötesi özlemlerim kaldı a kımdan düşen

2...

yaban olan her  eydin eğitil özle derliyorum seni
soru yok
sevap, cevap sen
duralığını yitirmiş gönül kapağım paslı
aralığımı kapatmış kavuşma t rk n yaslı
gelişinin gelinliğini giymiş berrak sular kirli
ilk sıcağını saklayan yürek kabarcığın kelepçeli
dalgaların kilidini a an a k algın sırlı
kavuşmanın ivedisinde ivmelerin  v n l 
varılı ın vavında harfin sinmelere sevinç
kalışın kavmisin çoğalıyor aşkın
parçalanmış ayrılıkları topluyor aşkın
bitmezsin, bunca imgenin derin anlamına sözsüz ömrün varken

3...

bileylenmi  egonun keskinliğinde kesme algılarımı
sosyal bir bülbülün entelektüel atlasısın
her ilimden renkler içimde fokurla ır
her aşktan sevgiler gönlümde buhurla ır
yağı a, bağı a, akışa, sevi e yakınsal aynayım
t'aranmaya, arınmaya, arıtılmaya, gel gayrı
bulanmış nefretlerin ganj'ında gardını d   rmesin hüzünler

4...

renk renk ilgilerin diliyle boyansın a k göğün
mutluluk senli zamana yıldız olsun, susmasın gecen
raslantı olmasın hayalimin istemleri, gerçeğine boyansın adın
her demin hediyesi gibi süslenip sunulsun sevgin

Hayrettin Taylan

Sosyal Ağların Ağında Mayalanmış Yalnızlığın Kirli Benliğiz Misline

-Mesajlaşarak seviyoruz, bir "twit" karakteri kadar karakterimiz var.Sosyal medyanın algı aynasında kendimize zehirli sunaklar sunuyoruz. İçimiz orada, dışımız devekuşu.

-Sonrasızlığın ayrılık ikliminde hüznün nakkaşlığına devam etti, sözlerinle, nemli gözlerinle, acılarınla ve beni öyle terk edişinle.

Paramparça olmuş sol yanın salındayım, salına salına gidişini taşıyor dünyamın vebali.

-Ben miydim sebep ? Kaderin filmi mi bitti? Ya da sen gidenlerin h'alayında türkü başı mısın bilemedim Misline.

-Ölümsüz sızılar toplandı vicdanımda.Ben ile binlerce beni sardı sensizlik. Bir sen istedim, bütün dünyadan.Bir sen olsun gölgemin güleç serinliğinde.

-Hercai bir hayalin peşinatını ödemiş durmuşum meğer.Meğer gidişinde şifreli demler varmış. Sen meğer gitmemişsin, ben kendimden gitmişim, deliliğe övgün kentlerde yaşıyormuşum.

-Akilliğim suskun perhizlerde.Susmak usturanın ucunda, kesilmiş başlar gibi seninle baş başalar kanıyor içimde.

-Acıların sanığı olarak yargılanıyorum.Meğer emperyal sülüklerin kan emdiği bütün kentlerin sorumlusu gibiymişim.Gazze'de,Bosna'da Burma'da, Irak'ta, Suriye'de, kan akan her yerde senden acılar var diye ,ayrılıklar çoğalıyor diye hüznün mahkemesinde yargılanıyorum.

-Oysa, derin güçlerin maşası değilim. Kan emen sülüklere karşı duruşumla insanım. Fikri boşlukların içinde pişen çıkarların közü değilim.Maşa olamam fikir dehlizlerine.Bir fikre bağılarımı bağlayamam. Tekil, törel, dogmatiklerde titrlerim olamaz.

-Taşıdığım yüreğin filtresi kirlenmiş olabilir, seni üzecek emellerim çağın kırıntılarından Misline.

-Modern dünyanın ritüellerinde algısal zehirlenmenin bedellerini ödüyoruz. Bizi sunulan özgürlüklerin tutsağında dans ederek özgür sanıyoruz.

-Sosyal medyanın modlarında başka maşalığı oynuyoruz. Emperyal sülüklerin sosyolojik oyunlarında kek ya da kebab olarak sunuluyoruz.

-Yaşam sosyal medyanın , yansıl süzgecinden kirli amaçlarla kirleniyoruz. Bize sunulan teknolojik kucakta huzurlu sanarken bir yandan da beyin, kalp, gibi temel merkezlerimize hazırlanmış bizi kendimizden, toplumumuzdan, özümüzden, mutlak doğruların paydalarından arındırarak yabancılaştırıyor,basitleştiriyor,değişmek için değişme algısında kimlik zehirlenmesi yaşıyoruz Misline.

Tetikle besleyen kurşunlar yok, ruhumuzun,nefsimizin, güzel anlarımızın on ikiden vuran sosyal ağların,ağındayız. Kirlenmiş bir benliği taşıyoruz. Sanal düşlerin ortasında güncül masallar yaşıyor ve mutlu sanıyoruz.Oysa içimizde depremlerini salıyor mutsuzluk.Oysa doyumsuzluğun fay kırıklarında can kırıklarımızın sonu gelmiyor.

-Her şey elimizin altında; ama mutsuz,yalnız, bitgin, hayattan kopmuş, kendimizle baş başayız.Herkes etrafımızda; ancak dünyada en fazla yalnızlaşan kitle biziz.Yalnızlık modalığını boyarken heveslerimize şimdi benden gidişin kimlik filtresini sorgulaman lazım.

-O beklediğin prensin bendim, hayalindeki prensler öldürüldü bu çağın sosyal ağlarıyla, algılarıyla.

-Namlusuna sevdasız aşklar koymuş içsel tüfekler. Vurulmuş hayıflarımızın keşkelerini biriktirdik gerçek aşka.

- Güzel yarınlara mayalanan yarların aşk aynasında seni gördüm.

Sana benzeyen çok sen yok. Herkesten bir sen var; ama sen dediğim sen yok.Bu

yüzden seni unutmak zorlaşıyor Mislina.
İçin düşmüş kent gibi.Katliam yapan veballerimmiş gibi uzak durma.
-Algılarının frekansında biraz dinle beni. Anlarsın beni içinden içli olarak çalarsan.
Aşkın rüzgarısın,bense rüzgar gülü.Senli demlerden yazınsal esintiler
üretiyorum.Kaderim böyle boyanmış renklere.

Hayrettin Taylan

Sosyal Atlasımdaki İnceliğin Gülüsün Elnaz

Göğü kucaklayıp, yeryüzünü yaryüzü yaptım senin için.

-Saklandığın ben'lerden çıkma zamanı. Kaçışlarının kurasında ben çıktım.

Aşk, çiçeğe benzer. Çiçeği sevmeyen var mı? Çiçekten sonrasındır aşk. Hamdık.. Sonra pişmenin finali, yüreksel yolculuk.

*Dokunamadığın sözlerinle geldi cümle cemalin. Kitabı sızıslarda yaşattın beni. Yüreğe ekonomik yörüngeler dizen, içsel mahşerin sol yanında sana saklandım. Solumda sızılarının şelalesi, gözümünden damlayan özümün lav ırmağı, y'aramdan dökülen dünlerin tarihi ve yarınlara yar olmuş güzellikler arasında kalmış düşlerim var.

-Yüzleşemediğimiz içsel aysbergimiz var ki ikimizin gam gemisi oraya çarptı.

-Yüreğimiz dağıldı, sular aldı yalnızlığımızı. Kurulanacak bir yar aradık, kendi kucaklarımız yabancıyken, yabancı kucakların yerlisi olmayı denemektir suçluluğumuz.

*Rol yapmanın gizemliliğinde oynadık kendimizi. Sen kadimlerini sıraladın onca acılar arasında. Ben haz sergimi. Tuvalime dokunan her güzelin yaşanırılık resminde yaşadım, durdum.

*Gidenin önde gideni olarak sende gidemeyişin seferi oldum. Seferlerim yüreklerde başlardı, sensiz her yürekte biterdi.

-Hep çekip gidişlerin girdabında kaldık. Oysa kalmak insaniliğin en yüce basamağıydı. Yenilmemektir kalmak. Yenileni vicdanıyla beraber eğitip kazanmaktır.

-En zorun içinde kolaylığı yaratmaktır. Pişmanlığı kovmaktır kalsaydın. Belki gitmek zorundalığı yok etmektir. Bazen gitmek gerek biliyorum. Mecbur ve meşhur edilmiş gidişler vardı.

-Bu gidişin bilinçaltı derinliğinde farklı süzgeçler, yüzeysel yüzlülük, içsel derinlik, bilimselliği zorlayan sinir dili vardı.

-Kül olmadan gül kalmayı mı düşünürsün? Kırmızılığını sevdamda alan gül cemalinin renksiz yaşamında gül kediliğim kısa sürer. Acılarının faresi gönül mutfağını istila etmiş durumda. Yakalamaya çalıştığın huzur, mazindeki derin sızılara teslim. Kutularında artmış günahların gün yüzünde. Sen saklanamazsın gerçeğinden. Gerçekler yalanlardan daha tehlikelidir.

"Onu dinlemek ya da düşüncelerini okumak, insanın kendisiyle ve dünyayla şaşırtıcı bir sabah tazeliğinde karşılaşması gibi..."

Anne Morrow Lindbergh

Hoşlanmadığın düşler arınmasında kendine gelmeyi dene. Beni sevdiğin ilk günler gibi gönlündeki bağlantı müziğini sermelisin.

Bilim, sanat, inanç, gibi üst düzey yetilerin beslediği algılarına, ince ruhuna, özel yüreğine dön. Bu özeli yakala, böyle sosyal bir atlasın olsun ki renkli dünyanın içinde mutluca kalayım Elnaz.

-Sarmayı severim; ama iyi sarma yapan kadını değil, ruhumu, algılarımı, bilincimi, özel dünyamı,bilinç ovalarımı yeşerten kadını severim.

*Bir kez sevilmiş yürek değilsin.Bir kerelik değilsin.Bir kereleri aşan özel "bir"sin. İkilemlerim eriten, ikiyüzlü kaçışlarımı gün yüzüne çıkaran aşkın yürüyüşün.

*Hedefin affında kaldım.Varılmışlığım çok bilindik paftalarda.Yaryüzüne geldim sevgili. Güle selam söyle, gülene selam söyle...

-Küçücük avuntularım, küçücük umutlarım büyük mutluluklar okyanusum oldun. Selam söyle algılarımın dalgalarına.Selam söyle, içsel köpüğüne, selam söyle kendine. -Soylu tavırların saklayamadığın.Mesela gitmek bunlardan biriydi; ama yeniden sevdiğine gelmek en asil, en soylu bir özelliktir.

Şimdi bölüşülmesi zor olan bu ayrılığın terazisinde, neden kefen göğe değerken, senin kefen yere geliyor.Bu ölçsüzlüğüñ dili neydi?

-Bu ağır sevdam neden yaryüzüne değerken, sen kuytuların acırlarını besliyorsun. Hangi revanın dilisin.

Hoşlanmışlığım aynasında önce ben, sonra senli yüzler belirir.Bir arayış kırıksıklığında, isimsiz kalmasın sevdan.

Körlüğün umutta,sağırılığın tanımsız acılarda. Dermansızlığın isimsiz iç dudağında. Bir öpücük kadar sana yakın emellerim varken, senin sükûnların şifresiz yarınlarda.

*Sağır sultanlığım hazların ülkesinde bir ülküye amaç.Amaçsız amaçların amcası olmuş öylesine yaşamak ...

Körleşmesin görünen duyuşal duygularında sana sır verdiğim içsel görüşlerim sıralanır.

-Dermansız kaldığım, amansız kaldığım, fermansız gittiğın bahtımdan şimdi yarınlara dair iç sesler besteliyorum.

-Seni duysun, içimdeki çocuğın aşk bakiresi Tinna...

*Görüneni değil, ruhun eğittiği, bedenın yaşadığı özel anları ister Tinna.

Gönlün hissetmeli, algın hissetmeli, ufkun istemeli, umudun tartmalı, varışların aşılmalı bu sevi filizin akli dünyasını.

-Yürek seveni ister, yürek dokundukça yeşeren çınarını özler bilesin Elnaz.

Hayrettin Taylan

Sosyal Atlasta Yerini Var mı

Dalga vurdu özümün denizine. Her damlası düştükçe yarama delinir can parem.

Can kafesinde anlara doldukça, kan dolaşır,sensiz her atışımda.

Her derdin saati ayırır,ayarlıdır acılar.Lise bire yeni başlamış ürkek bir ceylan gibi geziyorsun sevgi okulumda,etrafına bakmanı bekledim,yeni olduğundan üç kez gözlerine baktım görmedin, azıcık çarptım fark etmedin Sihrisu.

Avuçlarında birikmez kavuşmalar, biraz su gibi akıver,sihrinle mi geldin, yeni formanın altında yürek yakan can alıcığında avlanmak yasak mı?

Sihrisu:-Bekleyiş dermansız bir hastadır, çok istemekle beslenir, kolay her zaman kolay bitmenin en tanınmış bitidir.Saklandıkça gerçeğinden, bir günlerin de bitlenir.Bana ürkek bir ceylan diye hitap etmişsin.Evet,liseye yeni başladım, evet ürkek havalarım eser,erkek keki yemeye hazır değilim.Zaten sınavın stresinden,kayıtla uğraşmaktan kendime gelemedim,avcı...

Sihrisu:- Sahi böyle ağzı laf atan avcımızın ismi neydi,ağların, oltaların, bakışlarıyla attığın mermilerin etki etmedi.

Barışhan:- Adım benimle kitabe gibi,Barışhan.Barut kokan sözlerine ateş olmayacağım, bir gün seninle ateşle barutu oynamaya saklayacağım kömür gözlü, ateş sözlü güzel.

Sihrisu:-

Henüz sana söylemediklerim düş olur,düşersin peşimden,ben ilim sahiline geldim, ben sanata, ben güzelliklere,ben güzel geleceğe kapılarımı açtım.

Barışhan:-Her amaç toprak olur bir gün, yeniden yeşermek için aşk suyunu arar, senin amaçların var, benim de aşklarım.

Sihrisu:- Zavallı...Senin sosyal haritana baktım,müzikle ilgilenmiyorsun, şiirle, tiyatroyla,güzel sanatlarla ve diğer sanatlarla hiçbir sosyal özelliğin yok. Sen neyle sahi zaman geçirirsin.

Barışhan:- Ben aşk adamıyım, zamanım sevgilimindir.İnternette,telde, evde, okulda,biraz ders sonrası aşk çağımız.

Sihrisu:-Dudağındaki kavlarla yakıyorsun geleceğini.Oysa,bu yaşta atılan adımların sihrini yarın ancak çözersin.

Göğsündeki sularla göllere çevirsen de aşk ovalarını, her gün bir sevgiliyle ruh denizinde yüzsen de seni anlık mutluluklara götürür.

-Bu dünyada yalnız kendin için yaşamak,yaşamla kumar oynamaktır,ailene,geleceğine, çocuklarına şimdiden sağlam zemin hazırlamak zorundayız

Barışhan:- İsminden belli bilge kız,sen neler yaparsın havanı görelim.

Sihrisu:-Şair hocamın desteğiyle şiir yazıyorum,genç bir şairim.

Sonra yine hocamın yönlendirmesiyle keman kursuna gittim keman çalıyorum.

Şair ve muzisyen...Lisedeyken de drama kursuna gideceğim.Hocamı asla unutmayacağım,beni sosyal bağın içine attı, gün geçtikçe sosyal ve huzurlu biri oluyorum.

Barışhan:- Şimdi utandım, şimdi bin kez yerin dibine girdim, ben futbol dışında bir şey bilmem. Böyle hocalarımız da artmalı sen şanslıymışsın,yeteneklerini görüp sana ışık olan biri varmış.

Sihrisu:-Birikmiş güzellik heybelerine daldırdıkça elimi, ruhumdaki güzellikler beni taşıdı bir yerlere...Güzel olmak, yakışıklı olmak iyi bir eş sunabilir ötesi olur mu?

Sevgili hocam Mir Eniz der di:" Aşk sözle söylenir, söz gönülden gönüle çalınan ney sesidir,inletir kalpte; gerçek her zaman gözyaşı döker.Sevmek, yangında kurtarılmış yanık bir bebektir,alev dansa kalkar, bebek büyür,iyileşir,özlem içli nağmeyle ruhuna yansır,

Bir hüznü bırakır bekleyişe,aşk dersin, ah edersin,çaresizlik susar,aşk bendine yuvarlanır seni sen eden şeyleri arar her şey.

Barışhan:-Bak şimdi kalakaldım, seni tanımak güzel...Hani delikanlıyız,en güzel yıllarımız deyip yapmacık avuntularla günü gün etmenin uçurumundaymışız.Çoğumuz öyleyiz. Bir şöyle baktım bizim okula,koca okulda,şiirle, sanatla,ilmi şeylerle uğraşanlar parmakla sayılır. Oysa herkes senin gibi sosyal ve sivil şeylerle uğraşsa,okullardaki şiddet,sokaktaki değişim olmaz mı? Şimdi sen okula,ordan kurslarına, şiirle, müzikle, sanatla iç içesin.Senden zarar gelir mi?

-Ha şunu da bil okulda bütün erkeklerin dilindesin,herkes seninle tanışmak çoğu çıkmak derdinde.

Sihrisu:- İçi doldurulamamış geleceklerle hayata yürümenin bedelini yaşıyoruz. Çatlamış, kırık bir anın aynasında güzel görünür her şey.Oysa sesimizdir,yaptıklarımızdır, başarılarımızdır, , nefesimizdir,hayallerimizdir,ödüllerimizdir.

-Senin hiç ödülün var mı lise 2 'ye gelmişsin.Vitrinine koyacak özel bir ödülün var mı?
-Buyrun bir gün bize gel aldığım ödülleri gör vitrinde, onlara baktıkça geleceğim gülümsüyor.

Barışhan:- Var bir ödülüm,iyi koşarım,sen de beni tümünden boş sandın, yüreğimizdeki cevherler işlenmemiş olabilir.

Sihrisu:- Yine sohbetimizi bilge hocamın sözleriyle bitirmek isterim."Geçmiş tozlara sarılıp anılara karışan karışım gibidir,amaçlarınız yoksa yolculukta tozlar,amaçsızlığınızla sizi yorar kirletir.Sen yarını yeşertmezsen günün ormanında, umudunu yıldızlara ulaştırmazsan her şey boş bir slâyda dökülür. Takmam dersin hayata,hayat bir gün gelir,sana takar.Slaydını izlemek istersin; oysa dökülen binlerce parça sızıdır, kirlenmiş damla damla sudur,o döküldükçe bizden çok şey götürür. Önemli olan haddimizi bilerek duruşumuzu sergileyerek güzel bir geleceğin ocağında şan olmak,ekmek olmak, ayna olmak,ışık olmaktır .

Hayrettin Taylan

Sosyolojik Permalarımı Sar Umalya

Permalaşmış bir halin karmakarışığında ayna oldum
sarındım yırtılmış bir kederin bohçasına
beni gizleyen kederin derinlerinde üşüdüm aşka
seni unutamayışın sosyolojik merdiveninde düştüm düşlerine
kızılca kıyametler kıymetinde uçurdu alil alil
gözbebekleri gidiş tozuyla kapalı keleşin kel haliyim
Saçlarımı örtecek saçlarım yok
kırık bir mazi biriktiriyor yenilmiş tutkular
güzel bir geleceğin memesinden özlemler emiyor bebeci bekleyişim
ağlıyorum aşk kırığı bir salıncağın püf yatağında
üşür simyacım seni bulamaz gerçekler
saklanır öğler içinde, seni sarar kinlerin kirpisi
dikensiz bir gül bahçesinden kıpkızıl bir gül uzansın istersin
matlaşan ömrün deminde süzgecin paslanmışsa gülüm
eski türküler kadar yürekten çalınmıyor bugünkü sevdalar
dokun, dokunamadıklarımın işit kendini
çekimleniver senli yüklemimde bilindik sözcelerle
çoğaliver, aşk ile su arasında koşulsuz beyazlarla
sarıver, üşüyen utulmanın, olasılıksız paklarını
yeniden yıka beni gönül leğeninde
artık sensizliğe de sana da yürüyen bir çocuğum
ağımda seni seviyorum emziği
aşk sütünden kesildim diye aç bırakma bensizliği
yeniden büyüt büyülü sevdamızın büyütülmüşlüğünü
düşlerine düştüm acıyor sen halim
biraz dokun, bir okun, biraz gel
razılarımın pınarı bunlara da razı ve hazır

yeniden tara saçlarımı eskiz özlemlerin kırık taraklarıyla
dökülen umutlarımın saçlarını sulara sır ver
yeniden büyüt beni, yeniden sev beni sırlarla surların arasında
yeniden anlat beni, dil ve destan sussun
huy ile su yan yana yürüsün
aşk ile gözyaşı yan yana aksın
sen ile ben yan yana yansın umalya

Hayrettin Taylan

Sosyolojik Bir Pemsin

Sana akan çağlayanlarımda yuvarlanmıyor özelemler...Adının yazıldığı anıt tepelerindeki aşk taşlarına yapışan tortu olmak ve aralarda yeşermek istedim sana. Sensizliğin alevinde donmak, bedeninin nemli sahillerinde gözyaşlarıyla sana büyüttüğüm ormanların balta girmemiş dönüşlerinde erimek istedim. Tayini çıkmış rüyaların harcırahı olan hayalinde kalmak istedim, enlerin ölümsüzünü yaşamak isterdim damla damla. Tüm istediğim, el ele,dil dile, gönül gönüle, dudak dudağa beraber yaşlanmaktı seninle...Bir çocuk gibi, ruhumun uçurtmanlarını uçurmak istedim, yalnızlık meydanında. Annelik özelemlerin gözüme depreşir, bir bebek resminin üstüne göz yaşlarım akar, bebek canlanır, anılarımıza. Başlar ağlamaya. Sen bunca acının, sen bunca şiirin, sen bunca renkli yaşamaların, hayal kırıklarının babası, nerde bu annelik yüreği paslanan güzelliğin bebeği. Sen bebekken, başka bebekler kurtarmalıydı gidişleri. Sensizliği gören gözün olurdu, Elin olurdu, el sallardık hesapsız ve yaşama bankasında tutkulara hesabı olan iki seven olurduk.

Ayağın olurdu.- Hatta ayağında kundura yar gelir dura dura türküsünü senin için çalardım, kısık, acılı, yürek burkan sesimle. Sözün olurdu, söylenmiş, gözlenmiş sevmelerin aynasında taranmış; yalnız seni aramış sözlerde kalırdım.

-Bu seni isteyiş risalem neden böyle uzar gider uz gözlüm?

-Hayatım boyunca hep aynı kokuyu koklamanın "gül dini" neden acep?

Gül dininden dışarı neden çıkamıyor tutkularım. Oysa ben aşkın azılı kafiriymişim ki gitmelerin cehennemine attın.

-Nedir bu aşk dinin on emri gülüm ?

Ben hep aynı kadına ' senin seviyorum ' demek istedim, ondan mı? Belki içimde kurumayan vicdani karıncaların yürek acısının yükünü zor taşımasından mı? Belkilerle de özetlenemez.

Eğer öylece bırakıp gitmedin, ölürcesine bırakıp gittin. Keşke öylesine olsa, keşke enkazları o kadar alıcenap olmasaydı.

Aç kalaydım, susuz kalaydım, sensiz kalmayaydım bile diyemiyorum. Gurur mu, sevgi mi çözmüş değilim.

-Hep şiirlerim sana yazmak, ilkin senin okumak isterdim. Hep bir masalı yaşar gibi, bir masalı aşka anlatır gibi beklemek isterdim, sensiz geçen zamanları.

Yolunu gözlerdim iş dönüşleri, ya da arabayla gelip seni almayı beklemek zevkini ... Sokağın başından dönürken pencerden gizliden bakardım, sen anahatarını çıkarıp tam açacağın sırada sürpriz zili çalardım. Seni öyle alıştırmıştım. İlla ben dışında, her şey olan aşkımızın karışık çantasında püsküllü anahtarını çıkarıp dış kapıyı tam açma sırasında zile basardım.

-Dedim mihtan öte, ahtan öte, aşktan öte, yaşamaktan öte bir gelişi ve gidişi yaşadık.

-Öylesine bırakıp gitmeler sunmadın. Ölümcül bir gidiş, aşk doktorlarına göre uzun zaman iyileşmeyecek bir yara kaldım aklanmalara.

Başka bir şey istemedim ki ben sadece seninle yaşlanmak, aklanmak, paklanmak istedim.

-Bunu da çok görme Rabbim...

Biliyoruz ki, zamanın akrebi her gün modern amaçsızlığı zehirliyor.

-Psiko-sosyal açıdan bir denklemin eşitsizliklerinde herkes başka açmazlıkların kirlenmişliğinde.

Aşk mı? Mantık mı? Vefa mı? Güven mi? Benzer kavramların erozyonlarında biraz kolay kaçmaların vadi pusularına yatıyoruz. Başka ırmakların huzur verecek mi? Bu kadar başkalaşan kent soyluların soyut dünyalarında kendimize mutlu, huzurlu,

mantığımızı, istemlerine eşit biri var mı?

-Hangimiz bir bebek kadar masum ve temiz kaldık ki? Başkalaşımın bağlamlarında, başka bağılara oğul verdik. Heplerimizin tepesi yükseldikçe hep banalara sığındık.İçimizdeki doyumsuz oyukları dolduramadık.Heplerin haplarını içe içe bak gülüm hapi yutmanın yontma taş çağını yaşıyoruz.İki ayrı dünyadayız, post modern akışların değirmeninde öğütülmeden büyük parçalara ayrıldık. Ben yontula yontula maden çağına doğru gidiyorum. Sense ateşi bulmak için çıktın aydınlık dünyamdan, şimdi karanlık mağaralarında elinde kırık gönül fenerinle yeni bir aşk çağı, huzur çağı arıyorsun. Benzerlerimiz ne kadar çok biliyor musun? Hangi gönül ormanına girsem orda yaralı bir ceylan görürüm. Özleyen gözlerle bakıyorlar bana. Aynı acıların balta girmemiş ormanlarında bunca yabancılaşmış tatminsizliklerin sınırsız uçurumlarında ıslah olmanı,benim sevda defterimde kurumayan yazılışlarımı mürekkep olmanı diliyorum dileycan ...

Not:Pem(pulsatif Elektromanyetik Alan(PEM) ?

PEM tekniği dünya üzerinde yaşayan bütün canlı metabolizmaların temeli olan hücre rejenerasyonu üzerine kurulu bir uygulamadır.Bir nevi hücre onarım,sosyolojik yardım..

Hayrettin Taylan

Sosyolojik Pejmürde

Esintilerini aşırılmış bir rüzgarın hortum olma halindeyim, unutursan zamanla diye, eskiz mir uğultuyla şimdi yolum sanadır canım.

Kayıp bir çerçiyim, senden ne varsa aşk köylerinde satıyorum. Daya yanağını yangınlarıma, herkes seni soruyor. Bu güzelin sevgisi kaç para eder ki? Çok mu zenginsin? Böyle bir güzelin kalbini nasıl çaldın?

-Böyle bir güzeli nasıl ağlatıp gidersin ki? Üstelik çeyizinde bu sefer gözyaşı lekeleri bırakarak. Ne satsam senli bir defo... Kimsesizliğimin kimlik sınırında sosyolojik bir pejmürde oluyorum. Ruhumun dehlizlerindeki iklimsel terapiyi kimse çözemiyor. Hevesin göğsünden akınca unutkanlık sırası, isleri kalır hislerimin yanık ve tanık anlarında. Aşk badesi içer, aşk. Bir canan gülümser, gülücüklerinde zamlanır gelecek. Kavuşmak kendi damarını keser, türküler olur, ruh olur, tutku olur, en olacıklarda kalır. Bir canan ağlar, bu zekanın küpünde ben de varım, varlığım asrın yarasına merhem olabiliyorsa şükretmek gerek diye.

-Koşmayı yeni öğrenen bir tay olur acılar, sus sesin duyulmasın. Bağırma, bağırmanın en yanık yankılarında. Can çekişen bir gül dikenini sarılır sensiz kokularıma. Bir gonca arar, senli bir el arar, bir yel arar beni sana anlatacak. Tomurcuğunu çağırır en açılmış gül anasının şehvetinden kokular sürer hazlarıma.

-Üşüyen sensizliğine kıpkızıl yapraklarını sarar, arar aramayı, sorar sormayı, sonunda soru işareti olmayan çok sorulu, çok vurgulu bir cümle olarak kalır kalamatilerinde.

-Kanayan zaman mıdır, zamansız gidişler mi bilmiyorum.. Hercai okunuşlarla bitmiyor içimin romanı. Beni sana yazdılar gülüm, beni senden aldılar algılar. Dudakları kuruyan anıların, gölgesiz beklentilerinde melodik bir hevesin umut olur.

-Gözyaşın dökülünce, Lord Vasli olarak yaşadığım, yaşanması imkansız kanyon saraylarında. Yağmur düşünce düşlerime oracıkta üşürüm.

-Soğuktan olmayan, aşk hisminden olan üşümeyi bilir misin? Ya da hala o eski tanıdık üşümelerin var mı? Titriyorsan hala, omzumda başını koyduğun anların mührü kalmış. Gel mahur gözlüm, gel mühür sözlüm, mühürlediğim omzumu sıcak akışlarıyla açiver.

-Üşürdü sevda. Üşürdü kalışlar, sözlerin ısıtırdı ta ısınmaları da.

İçinin tıptırtıları anların ilacı olurdu, gece gözlerini kapatırdı. Kapkaranlık ararlıkların arısı olurdu, çiçek çiçek yapraklarını konardım. Emerdim huzurunu, gülücük esinlerini.

-Ulaştırdım ulvi hislerin damlalarına. Demlerdim senden anlar. Yüreğimin bulutlarına değdi nemli bakışların, yağardı ağaran ve beni aşka çağıran her halin. Her ıslaklığın içimizde içlenmiş, işlenmiş, olagelmenin olası olurdu. Susardık. Susmak da aşktandır.

-Göğsümüzün coşusal göğüne yükselirdi vefa. Oysa, güven ağır bir güftedir, aşk ve duruş pazarında. Bana güvenin Kafları çok aştı, bir gün afların zor olacak korkuyorum dileyen.

Gidişlerin dirençli melodisin hoşuma gitmeyen sesler duyuyorum, bu senin ahdindir, bu senin ahındır, bu senin yaralanışındır, benli kanayışındır.

Aksamalarımızı umut pençeleriyle bağlar umudun aslanları benim ormanlarım henüz yakılmamışken. Hep balta girmemiş ormanlarımda aslanlarım olacak. Seninde ürkek ceylanların ha bir de öylesine gitmelerin tazısı. Beni de bekleyiş tavşanı yapma, ben aşkın aslanıyken yüreğimde sana bin bir sevgi yurdu oluştururken.

İksirli bir yolda, anılmış bir holde, sevginin en doğru pusulası özümde.

Akrebin yelkovana fısıldadığı zamansızlığını biliyorum. Gidişlerin yeniden gelişlere anlattığı ihtimallerin mitindeyim. Mutlarımı her şafakta, kutsi yürek menkıbelerin olurunda akladım.

Karanlık zamanların çılgınlık panayırında sihirbazların elindesin. Sihrim şiirim, sihrim sevgim, sihrim bekleyişim, sevişim, pişmanlığım.

Musa olup asamla gelemeyeceğim sihrin ve şehrine.Seninle her dem yaşlanıp sihirli anlar yaşıyorum.

Sen aslında hayatımın "hayat "olan tek bağısın,utumadığımın,vicdanımı kurutamadığımın. Belkilerimin gelecek perisisin.Hiç çözölemeyen ömürlük bir denklemimsin.Ve yalnız benim cevabını bildiğim imkansızlığın bilmecesisin.

Hayrettin Taylan

Soyulmuş Tükeniş

Dalgalı aşkların ömrü kısadır, durulunca tutkular, ilgisizlik saklanır diplerin oyuklarında, aranır eskiz akışlar. Bu biz miydik masalları anlatılmaya başlanır. Aşk evliliğinin tehlikeli sofalarında hızlı giden bir his aracı çarpar yaşam bariyerine. -Bariz bir ölüm kazasıyla kanlaşır aşk, asla varılamayacak bir düşün yolculuğunda seninle kaza yapmanın yapısal amaçlarındayız.

İssiz bir adanın ıssız dağında kendime iş buldum. Senin ismini yazarak belkileri büyüteceğim.

Ne zaman gözlerinin karasal iklimlerine düşsem, soğuk gidişlerinin kar fırtınası tüter içimde. Bir sızı bestesi başlar beni okumaya.

Oyulmuş, ruhu soyulmuş bir tükenişin suçlusu olmak ne acıdır bilir misin Aynı gerçeğin aynasında tarandık, gitmekle kalmalara arandık; ancak ben hep senden önce taranır çıkardım aşkın dışına. Ben aşkımdı, ben aşkın köklerindeydim, sense meğer açılan bir çiçek, meyve olmadan, meyve vermeden bir ömürlük tat katmadan gittin.

Anların krizleri küresel bir çarpılma yarattı. Sen kendi kürende ağlayarak, üşüyerek, kararlı duruşunla benden silinmeye çalışırdın.

Sen asi bir nehir, ürkek bir ceylan, yaralı bir serçe, mecburen uçan leylektin. Başka mevsimler beni mutlu edebilir. İhtimallerin timlerindeydin. Mitlerin yoktu. Sen aşka destan olamadın, aşk efsanemizin kısa ömürlük gülü oldun, senden yaşamın gül reçelini yaptım. Bir dönem ruhsal kahvaltıda yedim seni.

Ben kendi sorusunun sorgusunda bile aman diyen Gamsızhanıyım.

-Aşkın kimyasında felsefi taşlar bulur, olmazlarında sabır merdivenlerimi yükseltirdim.

Kısacası ikimiz bağı yanık bir sarayın tutku desenlerinde, ilgi ebrularında, hat çizgilerinde, ciltlenmiş mum tuzuyla aklanmış tarihtik. Seni yazdım, sana yazıldığımdan beri.

Ruhunda asitlediğin sırlarınla düşle bir günleri. Gün ile gün geçmezler arasında sensiz geçen günlerimi say. Ne kazandığını yaz, ne kaybettiğini say, sayılamayacak anların deminde demli bir çay iç, şekerim olarak eri biraz.

Bağlanışımın suskularından, sırrı teorilerle siva sevginin sarı odalarını. Gözümün nurunu sömüren, alışılmışlığın ışınlı sofralarına dersen bir daha gel. Sensizliğe alışırız, anlatırız ayrılığın canhıraş seyrini. Bazen göz göz közleniriz bakışlarla. Korkma öpücük hesabım olmaz sana. Ki o dudaklardan çıkan o sözlerden sonra bir daha nasıl öpeceğim yeni bir atom meselesi. Önce bakışarak, sarılarak alışalım. Öpücük atomlarını sakla yeniden biz olduğumuzda ativer Nagazzakime.

Nasılsa birbirimizden habersiz başka başka renkteki gözlerimizden yaşlar dökülmüştür. Düşen her damlada ahlarımız, acılarımız, kırıklarımız yaşanmışlık ıslanır, uslatır halimizi.

Yüzündeki "ben" çardaklarında esintiler gelince beni karala kara bahtının ağıtlarına. Ben ki aşk kütüphaneni yakan aslen Elazığlı; ama aşk ömrü İstanbul'da geçen yerli bir Hülagü'yüm. Fırat, aşk külü akar, seni sensizlikle yaktığımdan beri. Devrilmiş gölgeleri yeni acılar kapsar.

Çaresizliğin mührünü vur kadere, ne ederse etsin sativer acılarını.

Birazdan özlemlerim açar kapını, bakışlarım aklar gözbebeklerini, seni hala çoktan çok seven biri var.

- Sana uzanır birikmiş özlemlerimin kristalleri. Ben nemli bir bulutla öpüşerek çekilirim, çekincelerinden.

-Çekincelerimin sazında biter coşku, titrer içimdeki teller ve elenişler.

Fosil bir korku ve hüznüm kasırgalarıyla karlı en çok da yarlı mevsimleri arar. Derindir suskumuz, açıktadır angımız. Şandadır şan dersi alamadığımız ayrılık türkülerin şuhu. Karanlıkta sıçar, suçluluk. Gelme mevsimi bu mevsim, yeşeren dallarını

Babalık gövdeme saliver. Her sarsılışın bedelini, her düşüşün damarlarını
Bir bebek paklar.
Kapa gözlerini, açma kitapsızlığını, yaprak yaprak okuyayım inadını.

Ruhumun kuyularına sarkacağım gönülden ve aşktan örülen iplerimle seni. Benim
yeni Yusuf halimi göreceksin, tutku kovanla beni çekeceksin ta gönül tavanına.
Tanımsız ,tecimsiz sarılışların bağlanışında bir ırmak akacak, önce eskiz her şeyimizi
sürükleyerek temizleyecek geleceğimizi.
Söz tütecek, gönül bacımıza. Vereceğimiz sözlerin özlerinden
dokunuşlarının alevli bohçalarından yeni bir huzur ısıldayacak. Gözlerim
kamaşacak, her ışık, her bakış, her susuş, her geliş beni aşkından vuracak bilesin
Suhandan.
Ruhumdaki sızılı konukluğun gitmeyecek,
sevdamda mevsimler eksilse, ekilmiş güzellikler hasat vermese de
de yaşamımdan, benden hiç gitmeyecek, her anın...
Sen yürek devletimin en güzel cennetini tek kişilik varlığıyla idare etmişken bu
yaralı, bu aşk sancılı, bu gelmene nişanlı aşk şairin seni unutmayacak Suhandan.

Hayrettin Taylan

Soyunuk Yaralarımı Kapatır Zelalin

*Tutuklu kalmak ilmi okuyan dudak uçlarında.Öpmek seni kitabın ortasından.En kutsal hazine gibi korumak seni bilincin kulesinde.

-Her şeyden ve her öteden önce, öncelerini ütölemek, kırılmışlığın kırıksıklarını düzeltmek istedim.

*Leyla'nın eteğini giyip çölmüş gibi metropolümde gezme.

-Sevmişim bunu ilim açıklayamaz. Giyinik özlemler yaşamışım,soyunuk yaralarımı hor görme zelalim.

*Helalinde kök salan düşlerimden düşkünlük sayfamı yırtma.

-Git şimdi! Şimdiler gitti. Belkilerle bir süre yaşarım. Amalarım, zaten ama. Ama demek zaten mutsuzluk, belki bir teselliye teslim olmaktır. .Sakin aramıza ve ya da ile ekleyecek hatalar yapma. Senle bir başkasının zulmünü taşıyamam.

-Yamacına yaşama amacımı yamaladım, yırtık özlemlerimle. Kayıtsız değilsin biliyorum. Sen kendi acılarına adanmışsın. Onca acı arasında yüreğini toplayacak aşk toplamaların. En kolay olanı seçtin, çıkarma. Dört işlemden yalnız çıkarmamı biliyorsun.Beni hayatından çıkarmakla çıkarmayı değil, bütün işlemleri. -Ben ile sen artık toplanmıyor. Ben ile sen pay ile payda değil.Sağlamasını ağlamalarınla yaptığın aşk bölünmelerimiz yok.

-Bunca tutkunun tuvalinde ritmik sözlerin yok.

Kırık bir kalbi en çok ne incitir biliyor musun? Can kırıklarının üstüne candan kırılmış sözler söylemektir.

*Sus konuşma bari. Nefretlerinin dırdırını dinlemek istemiyor bülbülüm.

Kanadımın ortasına

Kırık mızrapları taşıyan gülünü bağlama.

- Yalnızlığımın kalabalığından ,demkeş bir hale Ali olup kaldım. Kerbela kadar mistik belalar sarma yarama.

- Yara üstüne yarayı tutmaz aşka yamalı sevdam bilesin zelalim.

*Sesini değiştir acılarımızda. Şiirsel bir nida ile seslen.Benzersiz özneler geçnisinde suskun ödevler ver.

- Sana bir romans anlatayım.

-Meyve nedir bilmezdi. Lise birde babası manav olan bir kıza aşık olur delikanlı.Yetim, öksüz, yoksul anneannesinin barakasında yaşıyordu. Derş çıkışı simit satıyordu. Bir gün kendi sınıfından mana kızı Perizer'e aşık olur. Önce onla arkadaş olur, kızın babasının yanına gider. Malta eriği yıkar genç kız, hayatında böyle bir meyve duymamış, bırak yemeyi.

-Meyveleri görünce orada bayılmış.Onca meyve, onca güzellik, onca tat. Uyanınca başında ellerini tutan sevdiği kızı görür.

-Bir tane malta eriği yedirir.

Delikanlı:

-İstifini bozmaz, neden bayıldığını kimse sormasın diye.

Malta eriği asıl Malta'da dalında yemek lazım.Ben orada yemiştım, burada dalından koparılmış görünce yüreğim eridi bayıldım der.

Kızın babası:

-Öyleyse haydi, iki kızım bir de sen.Bir haftalık Malta geziniz benden.Dalından yemek kısmet olsun.

-Geziye çıkarlar.Kasaba dışında hiçbir yere çıkmayan fakir gururlu gençle manavın kızları Malta'ya varır.

*Haydi Marihan ,gezdir nasılsa daha önce gelmiştin.

Marihan:

-Ben köyüne gelmişim, malta erikleri orada sanırım.Bayağı değişmiş, rahmetli babamla geldiğimizde Malta küçük kasabaydı.Şimdi devlet olmuş, çok değişmiş.Pembe yalanlarla olayı kurtarır.
Yedinci gün,sevdiği kızın kız kardeşi denize gider,onlar otelde kalır.Aşk kendini ısıtır, bir bütünleşme filmi çekilir. Kızların babası, kızlarına çok düşkün onlara sürpriz için gelir.Sahilde küçük kıızıyla karşılaşır, otele gelirler. İkisini samimi görünce, babası belinden çıkarır tabancayı, ikisini orada vurur.
-Dalından kopardığı malta eriklerini atar üstüne.Malta'da erik , acıymış, aşkmış, lanetmiş der, aklını sıyrır.

Şimdi dönüşü sende saklı hangi meyvenin tadısın.Hangi yemediğin meyve kokusuyla seni anlatayım.
K'alemi yakılmış yazgıların yazısında kaç berzah uzaklarımdasın.
-S'onsuza yakın mısın? Açlığını unutan acılarının hangi küresindesin.Yanı başında yanılgılardan kaçıp gelen sevi penguenlerin yok mu? Güney kutup ile kuzey değişmiş duydun mu?
-İstanbul diye bir şehir yok.Sen yoksan bu şehri neyleyim ki?
Urağanlarım urganlarını umuda sermiş.Sere serpe serkeş olmuşsam ser pençelerin neye yarar.
-Kuşanmış imgelerin dilindeyim, derin manaların abasıyım.Yakıyorum Kimsenin anlamadığı derin anlamları.Ben anlasam yeter diyorum ; ama bazen seni anlamakta zorlanıyorum Zelalim.

Helalimden zamana aktım.Akrep sol yanımda, yelkovan yara başımda durur.
-Saat şimdi tam seni geçiyor, ben gidiyorum kendimden.
Beni saniyelerinden de çıkarma, baştan çıkardığın gibi bırak ki dünya uyumasın bensiz.

Hayrettin Taylan

Soyunur Gelemeyişin

zaman yamulur derdimin yolunda
soyunur zamansızlık
öykünür aşk,susar sevmek
eğriler değinilerime değer
vurulur t/an vakti yüreğimde
2/.....

kutsanmış özlemlerin ışığında aydınlanır çare
çaresizliğin kirli aşk bebeği büyür kucağında
Gayrı büyüyor aşk ve hayat
Sen uzakta kal
3/.....

tek tek ben olsun gelemediklerin
b/aştan s/ona s/ondan b/aşa aşk olsun
Yüreğim zaten değirmen
Sensiz her güzeli öğütüp un yapar
Benim de ekmeğim bu
4/

.....
acı hacı olmuş bir kere gönlümde
el de tespih,dilde tembih ve teşbih
kendine döner, sensizliğin dev aynası
masal beni yaşar ,aşk beni aşar

5/.....
mayiler dolaşır bahtımın sonrasızlığına
Döngüsü dünlere yazgılı keder öper el'imi
sperm düşer düşlerine
Ve sevgilim aşkın s/onsuz hamilesisin
Meryem değilsin de, ben de İsa
Gel de çık bu aşk ve hayatın d/ilinden

Hayrettin Taylan

Sönük Arzular Çeşnisi

Yatkın bir akıntının son dalgasında
Su şarkıları söyleyen güzeller
sönük arzular çeşmesinden su içtiler
avuntuların beyaz kanıtlarında
Kararmış sevgi çiçeklerine giden son arı
Arlanmışlığın arsız sofalarında
düşen sevdalıların üzuncünde,
ortadoğu mutsuzluğu akar fırat'a gibi
acılar bir dirhem düşsün sen beni tanımamışken
beni tanımakla başlar ağlamaların
akışlarım süreğen değildi ben denizine
ben yüreği Kaflara kavileşen son mecnun
Kafka 'dan alınmıştır ruh gülüm
Düşsel bir varışın son akışında
Sen bir güzelliğin öyküsü
Bense en güzel bir mısra
Özetlendik aynı uğurun yoğurunda
Şimdi ne şimdilere şehriyar
Ne de alınmış gidişti
Ne de kayıpsız bir sevdaydı
Yaşanması gerekenliğin gereklilik kipindeyiz
Ya sevmeliyiz
Ya da ayrılmalıyız hayat
Ya da hayatım

Hayrettin Taylan

Söz Geçiremediğim Sevda Kitabem

Suların ipliğini karanlık hesaplar pazara çıkarıp düşler ısmarlama kanaviçeler nakışladığın ahesteli yüreğime...Varmanın okunu, gitmenin yayında geriyordu biraz hak edilmişlikler.

Sensizliğin kokusu sinerdi, söz geçiremediğim sevda kitaplarımda. Seni beklerdim aşk bacası tütmeyen yalnızlar evimin balkonunda.Kendi malihulyalarında kaybolan bir çocuğun sana anne deme anındayım. Ve sen o zamanlar, içimdeki çocuk hasretini bilir misin? Nazar dualarıyla,duvaklarına annelik bantı takmaya gerek var mı ki?

Ben çocuktum,ben bebektim, ben aşıktım, kollarında,şimdi sensizliğin babasıyım,yalnızlığına emzik aldım. Günahları sana yazan,süt beyaz umutları doyuruyorum.Bir kelebeğin güneş ölümlerine gitme zamanı kadar hecelenmiş geceler ısmarladım.Aşk fıırına verdim, dilim dilim seni ayırdım sıcaklıklara. Aç,senfonileri tokluğumun tavlalarında leyli besinler olarak aldım.

Liseli aşıklara öykü hayali büyür hayalimden:İki sevgili lise1 `den lise sona kadar hep aynı sınıfta,hep aynı sırada,okudular,büyüdüler, sevdiler.Genç kız,okulun son günleri dersler bitmiş,kuaföre gitmiş,süslenmiş okulun 4.katında aşkını beklemiş,delikanlı bir türlü gelmemiş.Direk onun evine doğru gitmiş.Evine yaklaştığında büyük bir kalabalık görmüş,gözlerinde yaşların seli cadde boyunca akmış.Anlamış gibiydi.Sormuş ölen kim? -Cevapla gözyaşları biraz daha artmış.Genç delikanlı,elinde bir demet kırmızı gülle karşıdan karşıya koşarak geçip okulda beklettiği sevgilisine gidiyordu,heyecandan farkında bile değilmiş.Araba çarpmış,ama biraz yaralanmış,ona aldığı güller yola savrulmuş,onları o yaralı halde toplarken,kan revan içinde aşktan başka,güllerden başka bir şey duymamış.İkinci bir kaza geçiriyor,kamyonun altında kalarak ellerindeki kırmızı güllerle can veriyor.Genç kız , mezarına gidiyor,o kırmızı gülleri alıyor,gözü yaşlı eve geliyor.Günler sonra okula gidiyor, elinde hala solmayan kırmızı gülü sınıfa gidiyor,4.kattaki

Okul giriş kapısına bakan pencereden bakıyor,aşk orda onu bekliyor,gerçek sanarak pencereden en kısa yoldan ona gitmeyi düşünüyor.4.kattan aşağı düşmüş,cam kırıkları arasında,elinde aşkından kalma gülle oracıkta can veriyor,sevgilisinin ölümünden 9 gün sonra "

Aşk tümcelerle, kısa anlatılarla, öznesiz hayatlarla, sensiz yüklemlemlere yaşanır mı ki? Onlar ömür boyu diğer dünyada beraber olacaklar.Ya bizim sevdamız,ya bizim okulumuz, seninle okula el ele gittiğimiz günleri hatırlıyor musun? Okuldaki bütün öğrencilerin gözde çift, örnek aşıklar diye hitap ettiği okulumuzu hatırlıyor musun? Piç ve pus zamanların tuzağından ders almamış bir hayatın kırıkları gitmelere ödev olur.

Haritasız acıların yüreğine hüznünlere aç yırtıcıların mevsimlik kaçıışlarındayız. Beride yitik,sensiz bir gelecek beni bekler.Seni istemenin en güzel ağında,ağların kurulu düşlerimde.Düşlerime de düşman mısın? Sahi be güzeli isimsiz bir sevda mı ? Onca sevgin nerde? Hapsinin hücrelerimde kopardığı duygulardan arındın.Gayrı ali,gayrı dersine çalışmış,gayrı hatalarının demir paslarını cilalamış, güzellere karşı zırhını giymiş,onca acının Haçlı seferinden sapasağlam dönmüş bir aşk cevalanıyım.

Düşürdüğümüz kızgın bir elmastır kayıplara,ayıplara.Elmasın düşmesi değerinden bir şey kaybeder mi? Sen mercan aramaya çalışıyorsan yanılıyorsun.Sana mercan yasak.Ki bir pırlanta bile bulman zor. Belki sevdanın sözleri, yaşamak adına seni çağrılarımı inci,mercan kılar.

Yüreğim senli sönmeyen bir yanardağ,aşk dağından akan lavlarımdan çıkar laflarım.Benim sözcelerimin deltalarında binlerce aşk mahsulü yetişir.Bütün sevenler beslenir,hayıflanır.Bütün sevenler sana da kızar,en çok da bana kızar.Yeter gayrı,bunu hakketmeyene yazma.

Her harfin hesabını ödedim aşk sözlüğümde.Kızgınlık tellerini kopar,kırıklarını güzel gelecekler adına lehimle huzurunla.

Yağmurunu bekliyorum,balkonda ıslanacak senli gömleklerim var.Zakkumların yandaşı kavi bir yalnızlık sarmacındayım. Sensizliğin izmaritlerinden rahatsız bir haldeyim.Sivil hatta sivilceli hayaller düşürüyor beni kentinde.Takvim yapraklarını gittiğin Salı,toptan toptan koparıp atıyorum.Rakıdan arpa olmaz, bir arpa yol almalı sevdamız.Nereye gider,nasıl yaşar bu senli yürek, bunca acı,bunca bekleyiş, bunca umut, bunca kumruluk kursu...buncalar....
Burası aşk ve tutku hurdalığı, gel beni anla,gel beni kurtar kendi beninden.

Hayrettin Taylan

Sözcükler Aradan Çekildi İsimsiz Kaldı Aşkımız

bekleyiş nöbetinde vurulan aşk gazisiydim
yaralı ama yarine ve yarınlara sağlamdım
bir kare duanın sonuydu yazgıya sızan
bölüştüğüm umutların son paftasında açılırdır sevi haritam
başkentim hala senin renginde solardı
gülüşlerini tümledi hayatın gerçek yüzleri
beni sana yazdırırdı ihtimalleri de yok eden imkan ya da imkansızlık

vakitsiz soluyan gülün hüzn-ü bülbülüym
kalu beladan kalma kalakalışlarımın ömrüyüm
kırık kalbinin ustası olan vuslatın son aynasıyım
halkalarla bağlanan bizli demlerin aşk şavkiyım
isimsiz sancıların imgesini taşıyan aşk ermişiyim

şimdi düşünde neşenin hazinesi ağarırken
kanayan bir geçmişin kan renginde kaldı aşk
sarılan bir sensizliğin sen renginde kaldı aşk
gülümseyen bir gelişin sen gülüşünde kaldı aşk
bekleyen bir maşuğun aşk dilinde kaldı aşk

dirençli huzurun şafağına açıldı gözlerinin güneşi
şifaların ısıltısı sardı yaramın karanlıklarını
yeniden bakışmanın yansık halleri sardı yüreğimi
feryatlarını kisan ruhun radyosunda dinledim seni
sessizliğin kinlerin içinde cin dersi veriyordu çarpımalara
bir kaçışın atlasında isyanlarının rengi solmuş
hüznü boyatma mutlu yarınların rengine
seni kaderimin k'alemine yazdırmış aşk
yaşa yaşa, yaz yaz, bekle bekle bitmezsin işte.

Hayrettin Taylan

Sözde Özneyim Edilgen Yüreğinde Nazlıcan

Yaralarımın çatısında etken fiil olarak özne olmamı sen istedin.

-Edilgen bir yüklem gibi kendi hazanlarına çekildin. Ve beni sözde özne yaptın yeni sevdalara.

Aynı cümlede hem etken hem edilgen halimi içenler, anlatım bozukluğunu anlamakta zorlanıyor.

-Gereksiz gitmeler yaşlı bir yaraya merhem olmaz ki.

-Aşkın bakışlarına gözlük takan bahtımın körüyüm.

Yalnız seni gördüm yalnızlığımda.

-Sorguların metro rayında hayıflarım düşeli. Düşlere gerek yok.

Bu cümlesiz aşkların kitabında cemi cümle olarak sunulmam ne kadar doğru ki.

Bu eksik kalışın, ruhundaki üşümelere neden bağıl bir sen bağlar. Figanlarımın fidesi neden ruhunun yanı başında susuz kurur.

Bu susuşun sonrasını hangi harfin temyiz eder bilemedim.

Bilge bir bebektim aşkımızın. Sen aşkıma anayken hiç ağlamadım, hiç süt emmedim, hiç emeklemedim sevginden, hep senli huzurların içinde kocaman bir adamdım.

-Hep tutkuluca koştum kollarına. Hep yanında yüreği yanan bilge bakışlarla baktım gözlerine.

-Hep sendim, sen'e benzer benlerim vardı.

Zaten sende ben olmuştun. Aşkımız bizi bir ben'e tümlemişti.

-Mutlu bir adıldık kendimiz için.

-İşte benim aşkım böyle olmalı fiilin gereklilik fiiliydin.

Çöl r nârını sunan ceylanın gözlerinden tanıdım seni.

-Sen aşk değildin, aşkı doğuran tutku rahmiydin. Sürekli ben'e hamile kalıyordu her şeyinle.

-Gel sev beni gitmeden önce. Gel git ki seve seve hasretinden gebere gebere seni yazayım Nazlıcan.

Ben toprağın aşk ütüsüydüm. Eze eze bastığın toğrağın bağıryım. Sen bastıkça sertleşip direndim vuslatına.

-Bir gün bu büyük sevgiye muhtaç olarak gelmeni ektim bir kenara.

Sen küskünlüklerin dikenini olarak yaramı kanatmaya devam et. Senin davan beni üzmemek olmalı ki ben hep seni yazarak yaşatayım.

-Hüznü, umudun ikizi yaparak yapısalcılığın ekmeğine yağ sürersin.

-Yaşanacakların dehlizlerine bıraktığımız bize ait değişmeyenler yeter.

-Sen bir karakter ağacısın. Dallarında farkındalığın, meyve vermeyen hallerin var.

-Değişmemenin değilisin biliyorum. Benim de değişmeyenlerim var. Zift gibi bahtımın duvarına yapışık.

-Değişmenin güzellik memesisin, süt yerine hep özel, içimi doyuranlardı.

-Ben de Allah'ın bir kuluyum. Her kul bir dünya demektir, her dünya kula sunulmuş özerk yaşamlar yumağı.

-Sen kadınsal dünyanın minnoşu, ben gözleri aşka açık sevimli bir

aşlan. Oyuncak olanından ikimiz. Hani sevmek için yaratılmış iki ruhun oyuncağı gibi.

-Uç nokta kahini bizi anlattı sonrasızlıklarda. Sihir var bu can kırıkların kırık mızraplarında.

Kozasına yüreğimizi alan ipekböcekleri sonsuz bir iz sürdü.

Kurgusal bir değinim işlendi hazanlara.

-B'anılmış ruhun süzgecinde alıştım senli tatlara. Sen bir aşk t'adıydın.

* Adsız bir yüreğin paftalarında atlasını çizdim. Renkli renkli sen.

-Gel de unut. Her acın, bir türküye hamile.

Böyle doğurgan bir aşkın sonrasızlığında kendimi öznesiz cümlelere hazırladım.

-Kelimesiz cümle gibi sözsüz Manas'ın kadar kader olup kederlerimi
bitirmeye geldim.
23.23. 2010

Hayrettin Taylan

Sözleri Ölür Gitmelerin

Sorgusuz, güneşine teslim kanadı kırık renkli bir kelebeğim
Şenin bilemediğim gerçeklerde ışık kırılmalarım başlar
İnadımın tümsek aynalarında yansımaz bekleyişin
Tutkunun damıtılmasından damızlık buluşmaya kaniyim
Süzülen şıradır yokluğun
Varışına simurglar uçurdum küllere ve acılara gerek yok
karanlık sorularla cevapsız aşkların sınavı gibiyim
karıncanın omzunda kavuşmalarımız
cırcır böceği gibi aval aval dolaşmıyorum yazında
umarsız kanamalarım var
ağlarsın
ki ağlamak bu aşkın en güzel türküsü
eksik kalırsın,
ki eksilerimiz sıcak gitmelerin gelişine sinir ve sınır
ince inleyişte büyüsün
örtük bir mum yakarsın
gece sözlenir karanlığına
duvar olursun üzerime kapanırsın
gözlerin düşer yıldızlarımdan
içimdeki kraterlerde gül rengin yansır
sarılır acılarıma yetimlik bir an vurulur benimde
aşamıyoruz sonraların sobelediği med-cezir sevilere
unutulan bir türkünün utkun sesi olur son sesin
son bakışın binlerce resim sergisi çizer akışlarımda
kalırım senden
sözleri ölür gitmelerin
gözleri kör ki yeniden gelmelerin
yolunda sarardığım bütün ormanlarım yanıyorken
bütün kırık yollarımı aydınlatırken yine yoksun tanıdık yanımda
labirentlerinde binlerce çıkmazın genç güzellerle çıkma halindeyim
halim perma perişanlığın perdesini kapatır
huzuruma aşk siner, aşk susar, ben kaçır benden

Hayrettin Taylan

Sözlerimin Dinamitlerine Bastı Son Sözcüklerin

Alışkanlıklarımın bir yanımın eksiklerini sundu.Aklımda kaldığım kadar aklım kalmış.Son bakışın kadar kalmış gözlerimin ferinde kalanlar.

Gözyaşının aktığı alıştım damlalara. Ünlemler besledim her damlana benzesin, her damlana karşı akıtmasın vicdanımı.

Pişmanlığa ördüm veballarımı. Güllerin kırmızılarını sunarken, içimin kanayışına misal oldu, içsel cümlelerime mesel oldun.

-Sözlerimin dinamitlerine bastı son sözcüklerin. Ayrılığını Hiroşima'ya atılan atom bombası süsünde üstüme attın.

-Oysa ben Hiroşima'ya karşı unutulmaz sevdamin zırhını çoktan giymiştim.

-Evet, doğrudur, çok ama çok yıkıldım.Yokluğunun atom sesinde kendimle çarpışan seslere teslim oldum

-Hiroşima kadar bitimleri oynayan aslanlarım öldü. Ürkek ceylanların doğumları, seveda sancıları azaldı.

-Düşlerimi sağan güzel yarınların yanına yamaladım sol yanımı.
Acıyordu bütün gerçek.

_Hesabı kapatılmış cennetinde atılan son Adem'dim. Adam olmanın verdiği zaafı zarfında kapatıldım.Oysa hayat bir mektup yazmaktı.

-Yazıp yaşayacaklarım daha çoktu. Zarfını kapatan gidişin yapışkanıyla sorunlarım var.

-Sindiremediğim sinirsel demlerim var.İçinde çıkılmazsın duyu sokaklarında yalnızlığı oynuyorum.

-Vahimlerin vahasında kendimi arayışlar artar.Çöllere doğru, benlik kumların arasında kaybolur.

Meydan okuyuşumun sözcük aralarında kalan mazinin tortuları toplar beni.

Çırılçıplak bir karaya bürünmüş hüznünlerin yamacından kaçmanın yollarını ezberlerim.

-Bembeyaz bir kişiliğe teslim olurum.Mahremlerini sunan güzel duyguların Belkıs'ına giderim.

-Gönül bir saraydır.Ben orada gördüm kendimi.Kendime revalarımın adıdır Belkis.Sen kozmik algılarımın Belkis'i.

Kavuşmaya kavruk aslan oluşum bundan.Bütünlerimi ütülemem bu tizden.

-Yakaladım en güzel düşleri.Gerçeğin gerdeğinde yaşamak istedim senli gerçeği.

-Bin bir gecemin öykülerinde yaşayan Şehrazat imgesinde derin anlamlar yükledim sana.

-Ceylanın teslim olmadığı aslan kovalamacısındaki öyküde buldum seni.

-Aşk aslanı kovalamaya devam eder. Ceylan, bütün hızını, ürkekliğini de katarak koşar.

-Bir uçuşumun kenarına gelir. Uçsa, uçuşumun dibinde bekleyen aç kurtlar, kalsa peşinde aslan.

-Çaresizliğin naçarlığını hesaplar, arkasındaki aslan sevinir onun durmasına. Kurt da aşağıda sevinir.Her iki durumda artık bir avdı.

-Gel gör ki ölüme yakın , aşka akın durumlarda akar her duygu.

Ve ceylan uçar; ama uçuşumun yamacındaki dev ağacın üstüne atar kendini.Orada

bir kartalın yuvasına düşer.

-Ölmez işte aşk, öldürmeyen Allah öldürmez işte.

İşte zekanın çantasından çıkardım bu öykümü.Sensin iki ayrılık arasında yaşamaya, aşka, belki yeniden bana kalan...

-Maskesini düşüren dünyanın sonu değildi yaşadıklarımız, ya da yaşamadıklarımız. Kayboluş,kaybediş,ayıp ediş, sabrediş, yüreğin sızısında yan cümlecik olarak kalır bağrımın temel cümlesine.

Mecnun viranesini çölde bıraktı. İstanbul'a taşımış seven biri.

Gidip gördüm, yüreğime çok benziyordu. Leyla'nın yalnız gözleri, bir de sözleri vardı.

-Nemli gözleri senden alınma.Son sözlerin çok manidar.

Leyla:

-Ben bir'e gittim, sen bir'e geldin. İkimiz bir'de başka bir'i sevdik.

Mecnun:

-Aşk, hep bir'di ve sonsuzdu. Ama ayrılık bindi, milyonda, bütün hüznölere okyanustu.

Ve bu sözleri yazarken sustum.Akli bir deryanın girdabında sana teslim olmuş sevgilerimin yazdırdığı bu manalar okyanusunda kendime ağladım.

-Kendime ağladım bu kadar cümle yazarken yanımda olmayışına.

Hayrettin Taylan

Sözlerinle Kırbaçladığın Gönlümde Aşk Yüzün Var Şulenar

Tamam, doksan dokuz kere yalvardım kapında. Kapılar üstüne kapılar kitledin. Kilidin dili için dilsiz destanlar yazdım. Bir milletin derin bağı gibiydi bağrım. Aşk yüzünün kapısında olmak, bir ömür yüzmek için sevgi denizinde bekledim ... Yüz'ün kere için kapında aşka kul olmak varken bu eriyişim devam eder. Ya da sözlerinle kırbaçladığın gönlümde, kendime bir yar var. Yalnızlığın vejetaryanıyım ; ama sensizliğin etselliğine değil. Minyatürk gibi senli her duygunun yapıtları içimde yükselirken Bir de aşk tutuşturan sözlerin sevda kitabımda yanarken Yüz'ün kere sendeyim, ben kere bendeyim bilesin.

Aşk boyacısıyım. Her türlü yürek boyadım; ama gönlünün duvarına en uygun boya sevdam ve sevda sözlerimdi.

Duyuyorum musun?

-Uçan sözcüklerimin dilinde gül kokulu cümlelerin var.

-Bu duvar aşılmazsa, bu aşk duvar olur. Terk edilen herkes yazgısının son cümlesini yazar.

Bende bu sen varken/ şansı kaldırdım yaşamın gerçek dilinden.

Sevda üzerime bulut, yüreğinle kapattın . Nemli yarınlara ıslak hasretler azıyım.

-Ağlamasan da olur. Sözlerim ağlak destanların , derin manaların yürek damlasıdır. En büyük başarımla senli bir hayaldi zaten. Gerçek olması için şairlikten , filozofik demkeşlikten kaçtım.

En büyük başarımla sevgi tohumuydu. Seni sevince her şeyi sevme yeşilliğim arttı. Sevgilerim yeşerdi, yaralarım kurudu. Yeşermiş yarınlara yar oldum.

Yakıldığım halden, sulak güncelere gittim.

-Hoşluğunla başladı hoşgörü aynalığım. Eşitlerin içinde sana, kendime, herkesi eşit oldum.

En büyük güneş kardeşlikti. Birliktelik ışıyla bütün karanlık beyinler aydınlanmış oldu.

-Gamzenin dılcısıyım. Nitel sıfatlar ürettim gözlerine bakarak, gamzeni resmeden gönül ressamımdan gamzeli halini hafızama kazıtarak yazıldım yazgına.

Dedim ta "busene " bu senemi verdim. Bir öpücük ödevinde yenildi bütün dünyalarım. Meğer yüzyıldır hazırmışım seni öpmeye. Dudaklarımın tembihiyle , ruhumun teşbihiyle, hasretlerimin kasıyla dahası seni her haliyle seven benle öptüm seni.

-Bu bir öpüşme değildi. Sevdanın kısa filmiydi. Dahası beni senle tanıştıran anın, aynadan ruha , ruhtan gerçeğe yansıyan tanımsızlığıydı.

Ya da düşlerim döküldü toplamak için, seninle toplanmak için bir mecranın macerasıydı vevahut içimin bir ricasıydı seni öpmek.

-Ya da sensizliğimin tozları vardı kırmızı rujlu dudaklarında tozları almak için temizlikçi ve aşka işbirlikçi dudaklarımın bir hamleseydi.

-Bunu çok görme sevda sonsuzluğum.

Uzansan mecalime dokunacaktın. Uzansan cemalimle coşacaktın aşka.
Uzansan koşacaktı sana uyanmış gizil duygularım. Uzansan, yanında uzanacaktım
kitapları ağlatan cümlelerin sahibi olarak.

Şimdi damlanın yüzüme değmesi gibi, kendimde uzaklaştım.Nerdeyim ki sevgilim.Beni
gördün birkaç asır. Bütün asrım, arzımı sana sunmuştum.Bu kadar
yoğunlaşmışım sende.

Sahi sevgilim, utangaç duygularınla gördün mü beni.Ya da aşamadığın anacıl
duvarların üstünden atlayıp üst benliğime gelmeyi düşündün mü?

-Psikolojik jönlüğüm yüreğinin dibinde üşüyor. Sosyolojik akışın
içindeyim.Sensizliğimi inceleyen toplum bilimcilerin sözsüz, sensiz anlattıklar
manalar sonucundayım,
-Durum vahim.

Aşk yorgunluğumu atacak birkaç sözüne, bir bakışına, bir de nefesine ihtiyacım
var.Sakin ihtiyaç ve ihracat fazlası duygularınla karşıma çıkma.

-Sana muhtaçlığın fakiriyim. Senli aşkların lorduyum. Dedim ya seninle zengin,
sensizken fakir bir o kadar mağlup....

-Yokluğun günah sayılalı bekleyiş sayacı bozuldu.Buluşmalarımızın çetelesi
doldu. Çetesini kurmuş hüzne karşı çaresizce saklandım uzaklara.

Sen büyük bir aşka yüz'dün.Bu aşk yüzünle söylediğin bir sözü unutmak zaman
alır.

Uzaklarının dibinde açılmış yüzünün kuyusu var.Her kuyuda Yusuf luğum başlar.
Boyumu geçen seni sevmem huyum kurumuyor.Boğazıma kadar doldum sana.
Boğulmaktan değil, her sözüne nefessiz kalmak telaşındayım.

Hayrettin Taylan

Sözsüz Romanın S/onundaydı Aşk

Sana geliyorum sen'den sen'e ayna olmak için
Susuyor sularım gözlerinden özler kaynarken

susuyor sözlerim
sözsüz bir roman yazdın bakışlarınla
bakışlarına senli demler demledim..
süzgecinden geçiyor aşka dair sözler.
aşk olmak için kaynıyor ç/ay
gözlerini yıldızlar sobeledi renk renk aşk oldu gece
hecelendim uzak kalışlarına bulutlar örtmedi yalnızlığını
gün yüzüne ruh sözlüğüm eklendi
tanımsız seni ölümsüzlüğe tanımlamak için

adım kabul edilecek dua..
adım aşkına haykırış
adım sen
sen adım
adım adım sen
koşmaya gerek yok
özledim bir kere... uçmam gerek

Sensizliğin şıklığındayım aşk a/şıkında
Hadi beni işaretle a/şıkından
haydi milyonlarca güzel sen...
haydi bütün perilerin elleri gibi yürekten alkışla beni
Öyle bir ayağa kalk ki nefes nefese kalsın özlemler
Bitmesin al/kışın
Baharının harına yazıldım
Gül açıldı gül cemalinden
öyle bir gül ki gül açılsın güle...
öyle bir sar ki saramaşıklar ders alsın dile
nefesim kadar nefsim işlensin...
nakkaşın oldum leyli gecelerin deseninde
desen de demesen de sevgim sana desenli

bekleyişin sermayesini sıcak ummanlarından aldım
yalnızlık dalgaları arasında köpük köpük sana eridim
aşkyüzü altındaki aşk sağanağında damla damla sana indim
ölümsüz sevgiler kadar ölümsüz yaşamalar süzdüm bahtından
gayrı sen arası bir / sen dünyasında kitlendim aşka
anahtarı sen,gel aç beni aşkından

Hayrettin Taylan

Sözsüz Duanın Duçarıyım Ruhsu

Sevgin , şiirselliğini yüreğime bırakmış olmuş çıplak imgeler sensizliğin derinliğini örtemiyorlar.

İçyüzümde gezinirken güleç yüzün hissetmek istiyorum dünyanın sonunu.

-Yüreğim sensizken çırılçıplak, her seven rahatlıkla görebilir. Sevdanın ressamı bu çılgın yüreğin nü resimlerini çizebilir.

-Gelip örtsen son bakışınla, sonsuz dokunuşla diyorum artık.

Yarın ve yarın bambaşka bir aşka yakın değişimler sunuyor.

‎ ...Affetmek bazen affettiğine yakın yangınlar sunar.Affetmek önce kendini yakmakla başlar.Affedici olan yangın yüreğini yakarak affı bekleyenin korlarına ulaşabilir.Ki affetmek hep yüce insanlara mahsus bir incelik, sosyal katmanları iyileştirici, sosyo-algılara yansık aynalar çeşnisidir. Her affetme beraberinde yeni bir insan ve insan kimliği sunar.Aslında onu ruhuna,sevgine, ilgine teslim etmektir Ruhsu.Hele sevdiğini affetmek en büyük sevaptır.

* Dünyanın en zor işidir sevmek. Bir yüreği taşımak başka bir şeyi taşımaya benzemez.Cam kırıkları gibi her türlü kırılışın çeşnisi olan bu duyulsama sürecinde nefis ile nimetler arasında kalan insanın özel bir şeyi taşınması çok zor.Çünkü aşk özel cam içinde nakışlanmış, süslü, güzel,ince, cazip, ruhu ve insanı cezbeden özel bir şey.

-Bu cam bir can için taşınır; ama en ufak nefsi rüzgarla çatlayabilir,en küçük hatada kırılabilir.Ki insanın özü hata yapmaya odaklı.İnsan kendi nefisine yenilmekle insan.

Şimdi boşluğunu boş, hoşluğunu hoş sözlerle doldurmaya çalışıyorum. Oysa bu yanılgı deşifresinde şifreler sendeyken böylesi kaçışlar ne kadar mutlu eder beni.

-Bakmak,dokunmak, hissetmek, kalakalmak gibi nice özel duygunun odağı olmak varken, uzakları eğitmek hangi içsel başarının adresi.

-Hesap kitabı yoktur sevmenin.Oysa aşkın mecrasında vicdana akış vardı. Vicdanımda yer edinmiş orada damlalarınla gölet olmuş gerçekler var.

-Şimdi sızılardan akıyorken yüreğimde beni unut, yeni bir hayatın sularına karış diyemezsin ...

Cebelitarık ağlar.O bizi anlatır. Benim başka sevdalara karışmamı önler Cebelitarık...

*Bu kadar gülün mumu yanar bağrımnda. Gülüşünle çoğalır sevginin ömrü.Bir kopuşun adısın; ama içimde koparılması zor olan sevda gülüsün. Her yaprağında bir renk, her renginde renkli bir dünya .

-Gül mumun yanar imkansız sızılara. Sızılar da yanarmış yeni öğrendim. Benim sana tanışımı,yanışımı, senle anışımı için yanarlar.

Sevenin gönlü çizgidir,onu sevgiler her şekle sokar. Bazen üçgen, bazen geoit, bazen daire, bazen dörtgen, en çokta aşkken olur.

-Belki bu gönül çizgisi en çok bir dairinin içinde sonsuzluğunu yayar. Diğer şekillerin açılarında acılarını hesaplar.Aslında gönlümüz çizilmemiş bir dünyanın bütün şekillerini tümlemek için sevgiye, aşka götürür.

-Ve artık duymalısın sözcüklerimin duasını.

”

Bir erkek sana kelimeleriyle dokunmaya başladığında elleri uzakta değildir.”

Sözcüklerin imgesel duası daha dokunucu; ama sözsüz cümlelerin var yazılmayacak kadar beni sarsan, ezberlerimi yakan.

-Dile gelmeyen dileyişlerin var beni dilsiz bırakan.Söylemleri ağlatan içsel söylemlerin var.

-Biliyorum gelmeyeceksin ben bu imkansızlığı sevdim işte..Budur benim mahirliğim Ruhsu.

Hayrettin Taylan

Sözsüz Müziğin Bestesin İç Çocuğun Bakiresi Tinne Tenna

Tereğinde kalan terlenmemiş sözler vardı Özümden yamalı sevdalara taşıdı.

- Damlalar izin vermedi, ayrıksı otların yeşerdiği taş bağırklarına.

Bağırma, duyamam. Ağlama bilirim damlaların okyanus etkisini.

Kimse görmesin ağlama gizlice bu yalnızlık toptancılığına sebep sensin.

*Tozunu hiç almadığım özün kirlenmiş olabilir.İçindeki güdüler, coşkularını giyotin ağzı gibi yapmış olmalı.

-Her an yolda çıkabilirsin yar.

Bir şarkı bize bizi anlatır, bir dize bize bizi anlatır. Bir cümle bizi bize anlatır. Bir damla bize bizi anlatır.

-Peki biz kimimiz sevgili. Biz olmadıkça bizi her şey bizi anlatıyorsa bu delişmen gelişkinin b'ela gözü sen misin?

-Damlaların ıslattığı bir cümle seni seviyorumdan daha derin akar bilesin.

Sen cümle kurmadın hep ağladın, hep gözlerin nemlendi. Gözlerime bakarken, nemlerinle fethettin.

-Gözyaşlarımın katilisin dedin içinde. Durmadı damlaların. Şenlik havasında aktılar. Ben ıslandım, ben'den içreler ıslandı. Bitmedi damlaların. Meğer hazinen varmış, silmek istedim, izin vermedin.

Dedin ki:

-

-Sana ihtiyacım var; ama sen ihracat fazlası güzellerin tenlerini giymişsin .Nasıl senin olacağım, nasıl sende kalacağım.

Seni severken yüreğine kadar fabrika çıkışlıydın. Bütün her şeyin fabrikasyondur sevdama.

-Sana ihtiyacım var, omzunda rahat ağlamak için; ama omzun kirli sevdalarla pörsümüş.

Şimdi sarılsan da dünyam sarar mı ki ilk gün gibi arar mı hücrelerimden kanıma kadar bütün her şey.

-

"Hatasız kul olmaz diye seni affettim; bu da benim hayatıma hata olarak kaldı.

Bazı günler hiç aklıma gelmiyorsun; ama o günler de aklım bana ait olmadığını anlıyorum.

-Aklım sende kalmış, kalmışlarım var geçmişinde.

-Herkesi sen zannediyorken sen herkesleşıyorsun. Böğrümüne dikenlerini bırakmışsın. Daha çok kanamak, daha çok aşka yakarmık için.

Ben buralarda seni özleyen birilerinin burasıyım .Ta buramda buram buram sen kokuyorsun.

-Kanım akıyor canım yerine. Akışlardayız. Belalarını sarmış günlerin füyyesindeyiz.

Çok acil sevmeler durağında durdum.

Kan verdim bir güzel için.

Güzel Hemşire:

-Bağımlılığın var mı dedi.

Ben:

-Evet, ona olan bağımlılığım bütün uyuşturuculardan daha tesirli. Benim kanım kimseye yaramayabilir, benim canımdan başka.

Güzel Hemşire:

-Kim dedi bu bağımlı yar.

Dedim ki:

-Adını ben bile unuttum; ama damlalarını, sevgisini, melek yüzünü, ceylan gibi sakımasını, ilklerini, bana gelişini en çok da ilk bakışıyla hele son bakışını unutamadım.

Güzel Hemşire:

-Kanını merak ediyorum alalım yine de.

Evet, sevgilim k'anımdan aldılar.

Güzel Hemşire:

-Bu kanın renginde aşk var, bu kanın içinde bitmeyen bir sevda var. Bu kanın renginde vuslatın bütün alyuvarları var. Bu kan, bir aşka ömür olacak.

Dedim ki:

Benim de bir çılgın projem var; onunla yeniden yaşamak, onunla yeniden yaşanmak.

Güzel Hemşire:

-Bu çılgın projenin temelini ben atayım mı? Yüreğine karışarak, seni yaşayarak.

Dedim ki:

-Sus be kadın, sus. Söylemen bile ihanet, yaşamam bin ihanet.

Benim projemin temeli atıldı. Onun kahve gözlerinde pişiyor dünya.

-Sus be kadın !

Aşkta yarınlar derledim, aşksızlığın yarılarında kalacak vaktim de mecalim de yok.

Güzel Hemşire:

-O kendi içine kaçmak için tünel kaçmış, o senden, sensizlikten kaçmak için çok derinlerde.

-O tüneline sen çılgın projenle kanal açıyorsun, beklileriniz keşişir elbet.

-Keşkelerinizle sizi bırakıp gidiyorum. Senden aşka cacık olmaz, hıyarlıktan çıkmış gibi durma karşıma.

-Senden bana cacık olmaz, be adam!

Dedim ki:

Bazı güzeller gerçekten manken gibi; ama cansız, ama beyinsiz, ama şursuz, ama

kadınlığı cansız mankenliğe taşıyan boşluğun son görüntüsü oluyorlar.
-Sen de güzelsin belki güzel vitrinin cansız mankeni yerine seni koyabilirim. Gelip geçenler en azından şairin de cansız gibi olsa vitrininde birisi var diye.
-Aşk, bazen sosyal bir olgudur be kadın!

Güzel Hemşire:

-Kanını almaya geldim. İçmeye ,dondurmaya değil.Bırak bu kan dondurucu sözleri be adam!

Sözü ve müziği sana ait bu aidiyetlerin bestesinde şef de benim şeref de benim.
Aba telin ben çalıyor.

- Gitmeyi tercih edenlerin konserini veriyoruz, el sallıyoruz , eller havada.

Meğer , sen de el olmuşsun.

Meğer,sen de el 'den çıkmışsın

Meğer,sen de elden çıkarmaların işlemesin.

Ey aşk topla beni bu belirsiz sıfatlarda.Sıfatlar çıkarsa adım kalır, adın kalır yar.

Hayrettin Taylan

Sözsüz Aşk

Ay-r/ ılık ---1
yabancıyıym ayrılığın
gülüşünün tınısı içimde yaşarken
Duy/umsa 2

duyuyorum benden sonra söylediklerini
bu yüzden sağır kalıyor uzak

göresel-mühre 3
görüyorum sevmenin buğusuna yazılmış kaderimi
kederlerimi keskinleştiriyorum kalakaldığım senden
usul usul usumdan usanışlarım artıyor
siliyorum sensiz olan her sen'i

hasse- hissesi 4
hasretin gölgesinde uzanıyor ilgim
geçişler beğenilme aynasında
kırılan hangi yüreğin s'aç kırıkları
s'ancılarımız neden günsüzlüğe künye
aramızda aranmazlar
söz kendine öz
olmanın manası kendine manidar
keskin bir derinlik sızar ruha
aşk susatır suları
Fırat dile gelir sırata uzanan hayaller için
sevmenin oltası verdiğimiz sözlerde
Ben tutuldum
Aşk nefessiz

Ene- zahiren -5.....

Ziyafet var özümde pişmeye
etim buduma kadar hamdım piştim
d/arasız tam sen ağırlığındayım
görmekten hep görünmeyen atılışın cengaveriyim

gül(üm) bir h'anın beklentisinde
İsmail ben
aşkına kurban kalmaya geldim
kanasam da akmaz bitmez aşk

Hayrettin Taylan

Sözsüz Kalmasın Bende Kalışın Gülzen

Bir tek söz söyle, birden fazlalarımı alsın benden. Böyle suskun volkanlar bırakıp gitmeleri sulama dikenli güller bayramında. Gözlerinin dizelerinde kafiye kalsın kafi olanlar. Artan sevgin redif olsun. Bizim olsun zaman ve aşk.

Anlatamadıklarım dolaşır yüreğimde. Bir bilince aşılır anlayış.

Hüznün cadısı alır eline süpürgeyi. Benden silinecek çok şey. Kirlenmiş umutlarım, sensizliğin, öylesine gidişlerin. Hüzün çeperinin arkasında saklı yaşansı perilerin devriyesindeyim.

-Gece bilinmez bir vaktin vanası. Akıyorum en tanınmış hasrete. Gözlerinden sözler okuyorum ay şemi eritirken.

Öylece kalakaldığım, öylece tıkanıyorum bir meram sonrasızlığının ilacıyım.

-Sıkı sıkıya bağladım tutkuyu. Sen artık aşkın rengisin. Siyahın çeşitlerine seni kurban edemem.

-Ürkek arzular yanar uzak kaldığın nadaslarımda. Beni sana toplar, beni sana ekler ehil bir seveda.

-Sıcacık bir sarılışa hayıflanır keşkeçiliğim. Amalarımı ama yapan

Sözsüz gözlerin vardı.

-Beni özlemin göğünde kuyruklu yıldız yapan sendin.

-Geçmişin yıldızları söner. Gece ile binbir gece arasında uzar ahdim. O gaddar, o şehvetpeşker, o güzellerin düşmanı benim.

-Cinnetin vurulduğu keskin anlatılmazların dili oluyorum. Dil suskun, dilden gidenler utkun.

-Gün başka güne karanlık. Güneş kendi bitmezliğini ısıtıyor. Gözlerinden sonra doğar güneş bende. Rengini sorar ısıltılar, beklemeler, sarılmalar, anlatılmaz ancak yaşanır.

-Haşlanmışım.

-Bir sen eksik bu uzak sofranın ortasında.

-Gizlensin özlemin masumiyetleri. Okunsun yüzünden okunanlar.

Kitaplar kadar olsun bende kaderin. Malumun dilemması okunsun yaşayacaklarımızın maverasında.

-Kana kana yaşamak kalsın.

Pıhtılaşıp acıların ininde çıksın bahtımız. Yaksın yeknesakları aynalar.

Gün be gün eridiğim ay yüzünde şemin yanınsın. Romantizmin Tizleri dile şekva olsun.

Dolu'n'aya yansık kalışlar bekletsin hasretin.

-Esintisinde beni savursun savruk masallar. Klişe sözlerle başlasın periliğe terfi ettiğin yalancı cennetime.

Hasretin ç'agrisında esrik hülyalara sığınyorum. Leyla eteği giydin diye eteğine nakışlanmaz belkilerim.

-Sustukça anlam içinde anlama dokunuyor dokunuşların. Tebessümlerime gelen hacizi bir gülücükle kaldırmalısın gayrı.

-Hatırıma, hazırlıksız gelen hatır şinas yaşamların seyrindeyim.

Sen dedim.

-Senden dedim aşka kavruk özüme.

Varlığım, ağırlığıma künye oluyor. Yokluğunu sınıyor keder.

Soyuyorum kaderi. Çıplak kalıyor yaşanacaklar. Örtmen gerek, öğretmen gerek henüzleri, anları, demleri, öteleri.

Görmelisin diyor, diyemediklerin.

-Yakşıyorsun mistik nazarıma. Yapşıyorsun sonrasız kalan özlemlerime.

Biçareliğim babadan oğla geçer gibi sultanlığını yaşıyor. Bir oğlu olmalı naçarlığımın. Sana giyinik aşklar giydirmeli isteyişim.

-Ben'e doğru hafif müzik hoşluğunda sen çalmalı.

-Seslendiriliyorsun özümnden, son sözümnden.

Gelmelere dair, içrek bir huy seriliyor can yatağıma.
Uzun uzadıya seni sevmeye yatı kalıyorum bilesin.

Hayrettin Taylan

Stresin Giyotini

Önyargılarım gittikçe artıyordu.Kazanacak mıyım? Ya kaybedersem ne olacak. Herşey, bu ikilemin tuzağında. Beynimde karışık sorular coşkulaniyor. İçim alev alev yanıyor. Kazanmak kaybetmek. Sorular kadar zor cevaplar kadar kolay değildim. Her soruda bir gelecek görüyordum. Stres beni istila etmişti.

-Ölüm gibi çok boyutlu, gökkuşağı renkli alkışsız kırkikindi yağmuruları gibi uğurlanır heyecanım.

Stresin dikenlerini donattığı açılışma atlasında geleceğin rengi gittikçe kavrengine bürünüyordu.

-Sözlerini düşüren anların tepesine çıktım.Nasıl bulunan ufkun bulutsu yoklamasında gönlümn sevda kapısı kapanmıyor.Bir damla gözyaşı ıslatıyor geleceği.

-Benim yüreğimde oluşan ansız meltemleri de anlatamadım bizim sınıftaki Meltem'e... Yalınayak aştım dağlar ve geceler adına.. Göğsümdeki aklanmış akların güzel düşünüşlerinde olurlar büyüttüm.

Kazanmaya ant içti kıyama duran başarının dil küresi.Yerküremiz, stresimizi küreğiyle içimizden atamıyor. Hayatın kuralı buymuş.

-Her gün sırlarını döken insanlardan, geleceğinin tırnağı sökülmüş, bir amaç uğruna yeni kibleler bulunmuş,gidiyoruz gitmelere benzemeyen here yöne.

-Her şeyden nem kapıyordum. Sınava hazırlandığımdan beri yaramaz,alınan,çıtkırıldı birisi olmuştum.Nazlı,heyecanlı,stresli ve bir o kadar da titiz.Mutluluklar o kadar mutsuz,umutlar kadar ümit varyıdim.Stres beni içten içten bitiriyordu.Hep sorular, ön yargılar cevabı ya kazanırsam ya kaybedersem.

-Ailem, akrabalarım,çevrem,öğretmenlerimin yüzüne nasıl bakacam.

Ya...Ya...Ya... uzadıkça uzuyordu. Boyu aşan anların terazisindeydim.

-Kazanamazsam cidden ben aptal mıyım? Tembel miyim? Başarısız mıyım? Yoksa eğitimcilerin dilinde zil olan" altyapım mı eksik bilmiyorum.

-Stres cidden bitiriyordu.Ailemin yaptığı masraflar,o emek boşa giderse ya.Dershaneye çok zor şartlarda ödediğim onca paranın karşılığında küçük dağlar yücelmeliydi başarı haritamda.

Hep "yavlar "hep ya'larla sınav zamanında yeni doğmuş çocuk gibiydim.Bir dokunsalar ahlar, vahlar yükselir.

-Susuyorum .Çarpıyorum ellerimi.

. Susun ve beni dinleyin ey geleceğimle gelincik tarlası oluşturan ehli zatiler. Sevgisizce hayata bakışınız yüzünüzü ağırtmaz bu başarı şiir asla sizi anlatmaz. Bir gencin ölümcül soluk rengi bu dizelerde kafiye olmuşken,her yılın sonunda şair redif yerine,serbest şiirler yazarsa,imge dolu dizelerde beni anlayamayacak, anlatamayacak hayat.

. Suya yazılır kaygılarım, yalnız dalgalar alkılar, suyun her damlası kadar içli içli büyür içimdeki pilav üstü cevapsız sorular.

Akar akar denizlere taşınmaz kaygılarım. Suyu kirletmez,yalnız ruhumun göletlerini kitletir, sazan olurum sazan balığı yerine beni yakalar hayat.

-Öfkeli damlalar girmişse içimin atlasına, bu bil ki, şiir de kurtarmaz.Soruların,hayatların, bizi anlamayan sistemin şairleri de anlamaz.

Dertlerden bile dertliydim. Çalışıyordum. Anlıyordum; ama stres beni bitiriyordu. Denemelerdeki yanlışlar,testteki yanlışlar bazı hep ya'ları hatırlatıyor.

Yanlışların ya'sı.Yanlışların kahyası...Her şey yanlışlar hattında buzul ve kaygan. Sınav kaygan zeminler,buzullar hatta aysbergler üzerine kurulu.

-Çıkmazların çıkışında bir çıkmazın son kurbanıyım.İçimde çıkmayan sorular kadar hayatım.Bu çıkışın yolu nereye...Stresin İsmail'i oldum,beni kurtarsın İbrahim'ler Nemrutsal çıkılmazlardan...

-Ayda bir hastalanırdım mutlaka...Haftada bir gün kırılır, herkesle kavga eder, küsmelerden de küser,çekilirim ay ile Ayşe'nin nazları arasında kalırım.Hangisi beni çeker bilmiyorum. Gündüz Ayşe'den ilgiye dair daireler çizdim. Telim açık, belki bir mesajı kurtarır günü.Zil sesine kendimi yükledim,hani belki gelir de gülücüğü,elimi tutuşu, gözlerimde kayboluşu kurtarır gündüzü.

- Sahi ben neden aramıyorum ki...Yok canım, bugün modamda değilim işte.

-Havadan hava almak,neme nem vermek,öylesine öyle olmak.Ya da gereksizlerde gerekli olmak.Ne gereği var ki? Aslında sistemli düzenli ve ciddi çalışma stresin ilacıydı.Gel de bana sor.Sorular kadar sorunlarım vardı.Bu sınavı kazanmak hayali kadar yeryüzünde başka hayal yoktur. Her akşam bir fakülte içimde filmini oynatır elimde ajandam, saçlar jöleli bekleyin beni kızlar...

-.Gidişatın yokuşunda çok yoruldum.Tükendim.Yanlışlarla,bilinmez duygularla işte engeller.Aslında sınavı ben kendi kendime kaybettiriyor gibiydim.Hep stres hem önyargı...Nedir bu? İşin içinden çıkmak.Başarının anahtarı benim.Çok iyi bir dershanedeydim,çok iyi öğretmenlerim vardı.Dergi, kitap,testler,etüdler,etüd salonu.başarı için her şey vardı.Üstelik ben de vardım. Biliyor,öğreniyor,çok soru çözüyor her şey tamam gibi.Eksik konularımı tamamlıyorum, sıkıntılarımla atlasında her şeyi çıkarıyorum. Ayşe'de başka dershanede,o benden daha fazla çalışıyor, bu da tetikliyor çok çalışmama. Her şeyi bıraktım, Ayşe kazanırsa, ben kazanamazsam işte kantarın topuzu o zaman kopar. Her şeyden binlerce nem yüceliyor çalışma göğüme.Arada birkaç damla olup akıyor testler üstüne,rahatlıyordum.

-Streslerim önyargılarımla işte başarısızlığımın fareleri içimi kemiriyor,bitiriyordu.şişman umutlarımı.

Yazıklar arasında bir yazı beklemek,bir yazgıda hayata yazılmak ne kadar zor

.-Beklemek ateşten daha yakıcı. hele sınavın sonuçlarını beklemek. İşte en büyük bekleyiş bu. On aylık çalışma su gibi biterde bir aylık beklemeyi hangi ömür özetler..Gidişatın zikzaklarında beynimde, sorular ön yargılar büyüyordu.

-Yüzümü yıkarım yaşanmışlığın yosunlun sunağında. Çalışma azmimde akan ırmaklara şiir olur kalırım umudun ovasında. Eker beni hayat.Gözyaşlarımı da su olarak akıtırım kazanmanın meyvesine. Yazın hasılat zamanı Rabbim her zaman zaman,emeklere ekmek kapısı açmıştır.

-Halimi dinleyen ruhun ağacı ufku gözler, başımı yasladığım başarılarla oyunlara dalarım. Bir aşk, bir gelecek, bir sınav sahilime liman açar.Beni benden çalar gidişlerin yelkenlisi. Berrak sularımdan ve kelepçelere vurulur

-Ve her adımım doğru,eksiğim kalmadı,güzel geçecek her şey diyerek, anahtarı bende olan kelepçemi açıyorum yeter,diyorum hayat.

Hayrettin Taylan

Su Gölüsün Kısa Filmin Sahnesinde Mislina

...Hayatın çok kısa filminde sesim kısık. Kısıtılmış ,yaşanmamış, özlenmiş umutlarım var. Umuluşun ummanıyım gözlerin ufkun yel devirenleri çevirken. -Yediveren yadların sahilindeyim. Islanmış su gülüne. Su gülünü büyüten damlaların vicdan kopmasıyım. Kopuşlarımı yaşadım adınla başlayan kitapların sözsüz cümlelerinde.

-Alfebenin ilk harfi seninle aşkı başlatır.

*Bakış vuruyor gözüme

Özüme iki gözün sevda yansıması çoğalıyor, artışlarını yaşıyorum.

-Solmasın su gülünün güzelliği diye solumdan sana ömürler yamaladım. Kirlenen beyazlarımı yıkamak istedim siyah ummanlarında. Ki siyahın da kara bahtıma iyi gelir.

-Bekleyişinin resmi töreninde hazır kıta halinde kalışımızı resmedecek hazır gidilmişlik.

-Boş bir kalbi, hoş bir yüreğe teslim etmenin vakti gibi akitler akacak aramıza.

-Ruhumla çevrimiçi bağlanıp beynimin çevrimdışı algılarını yok etmek istedim.

-Sahne açıldı, sen uzakların perisi olarak yaşanacakların su gülü oldun.Berrak özlemlerini ,ayıklanmış hislerini, bütün meleksi dünyanı bohçana koydun. Bütün ilklerim bakir, seninle ilklerimi iliklerine kadar yaşamak istiyorum dedin.

♥ İşte hayattaki en güzel film. İlkleriyle sana gelmiş birisine ömrünü vadesiz teslim etmektir. Salına salına sular gibi geldin sahneme.

-Kendimizden vazgeçmedikçe bu sevdadan vazgeçilmez. Vuku olan budur.

-Oyun başladı. Salına salına, seve seve, güle güle, aka aka, yaka yaka, iç gözüme baka baka oynadın özünle, güzel sözünle, illa ki ben olan ününle.

-Roller gereği sufleyi fazla kaçırdığım can kırıklarında acıları oynadın.Oynadın sen hep.Yaşanmışlık kadar iyi öğretmen olamazdı.

-Tek tek dersleri öğretir.Bir de sabrın aynasında taranan, güzelleşen, razılarına rıza gösteren kazanır.

-Hayatın yenilgicileri sabırsızlardır, asilerdir, anlık öfkenin çobanlarıdır.

-Hayat iyiler üstüne inşa edildiğinde dünya iyilerin omzunda, kötülerin dip boylarında kalır.Hiçbir kötü mutlu olarak yaşayıp mutlu olarak ölmemiştir.

" Rüzgar eken fırtınayı hep biçmiştir." Şu gerçek olabilir günümüz

Hak, haksızlığın altında inim inim iniyor olabilir; ama geçiş süreçleri böyle olur.

-Tarih boyunca güzellikler kazanmış, iyiler yaşamıştır. Çünkü özümüz temiz,içimiz güzel.İnsana en güzeller, en iyiler, sunulmuş.

-Bizi kötü kılan kendi kötülüklerimizi eğitemeyişimizdir. İnsan günah işlemeye, hata yapmaya yakın nefis ile aklın toplamıdır.

Biz aslında ihtiyaçlarımızın toplamıyız.

Yitirilişlerimiz başka kazançları sunar.Gidişin yitik dünyalar sürdü önüme.
İmkansız surların vardı sırları zorlayan, içinde çıkılmaz içlerimde hendeklerin vardı,
sevda gözlü olduğundan hep düşüp sana yenildiğim. Varılmaz sonların vardı, sular
sulara bağıl aşkın berrağı olurken. Bir sen vardı, varı var eden, yoğun yoklara
tanıtan, beni kendimle tanıştıran.Yitirmiştim seni. Bu da kazançtı Mislina.
‎

bu ayrılmamız, hem gidiş, hem kalıştır, ikimiz için;
sen ne kadar kalsan da, geliyor sun benimle,
ben ne kadar gitsem de, kalıyorum seninle...
Shakespeare

Hayrettin Taylan

Su ,Su İster Susamış Özleyişimden

...:Mavi kendine su olurken,ben suyun kaynağında çıkıp akıyorum aşka

Belirsizliğin coğrafyasındaki doyumsuz şehirlerden geliyorum. Gel başkentim ol doyur beni sevginle.

...:Aşkın kuş sürüsü yokluğunun çalı çırpısını toplayıp yuva yaptı tutkunun çatısında. Bize kumru olmak düşer sevgilim.

Benden kalışına tutunarak büyüdüm sıcak dünyanın dimilerine..

...:Susayın suyun içinde asıl susamışlığı arıyorum. Su kentim ol. Sudan gökdelenim son katında mavi gözlerin göğüme deşsin. Göğsüme işlesin sıcak dünyanın. Sonrasını anlatmamı isteme benden.

...:Ne yer anlar, ne gök, ne ateş, ne de kavuşamadıklarımız. Sudan sebepleri yok eden bir edilişin son filmiyim.

...:Tohumlar ektim sevilisin kitabına, her cümlede özen olarak büyüyorum.

...:Derinliklerine sahip olan denizlerin gön görmemiş işvelerinde susup durma, biraz aşka yamala çaputsuz yürek kumaşımı.

...: Aşkın ölümsüz ermişiyim diye aşk mabedimin çınarına güzellerin dilek olarak astığı çaputları temizle. Biraz benden kumaşlar kopar aşk libasımdan.

...:Yorgun gölgeler çekiliyor derinliklerine.Der_inini, beni topla gün görmemiş sevgi ışığında.

İpeklerle süslü, özlemle kilitli sensizliğin sandukasına tek tek ser çeyizlerini.

...:Tek tek sırrını ifşa eyle çıplak umutlarımın aşk ağzına. Seni seviyorum emziğimi süt akışlı sevda pınarlarında yıka.

...:Ben yıkanmış, sana yakılmış aşk pınarlarının hem suyu hem de ateşiyim. İki yüzüm ile bin yüzüm arasında sana çevrimiçi aşk yüzüm.

...:Menzilimde oyalanmış ruhunun örtüsü var.

Kapatıyorsun yaramı; işte bu yüzden aşksın. Nazlıcan ölümsüz bir yaraydı senden önce.Aşkın acılarında yıkanmış, bütün

kavuşamayanların kavuştaklarında dilim dilim yanıp kilim kilim işlenmiş, söz söz söylenmiş, hiç susmayacak demlerin deminde kaynatılmış aşka içilmemiş, bekleyişlere seçilmiş metruk bir kentin esrik aşk ereniydim.

...:Sen geldin, aşk şimdi geldi mavi sunaklı yürek tavam. Ben sevda bifteği kızar beni közlerinde, yazıver beni gözlerinde, yaşayıver bir ömür sevişlerinde.

...:Mirasyedi bir buluşmanın son buluşu gibi, mevsimlerimi süsle, mavi iklimlerinle. Çoktan seçmeli, aşka bilmeceli, ömre ninniler sayıklayan yeni zamanların ikileminde susarak özlüyorum seni.

...:İçten içe geçmiş bir geçmişin bütün güzelliklerini toplayıp senli sevda toptancısı oldum. Bir ömre bütün güzellikleri derledim. Tecrübeleri ütüledim,geleceğin aynasında sana tarandım,ütülü bir bekleyen olarak yanındayım.

...:Cönklerim var ehli keyfimden süzülenleri derler. Cenklerim var, hüsnünün ayraçlarıyla beni sarmaladığım her güne.

...:Sensizlik yeni bir duygunun hiç duyulmamış iç sesi oluyor. İçimdeki çocuk doyumlarını tümledi. Sana büyüdü içtepilerim.

İçsel bir kaydın son sesinde duy beni aşk mavisisi...

...:Sensizliğin iç öğrencisiyim. Dış dünyadaki tilkiler aklının tavuğunu yemesinler dikkat et can ateşim.

...:Yakamı "sırat'ında " tutma. Benim günahım seni gün- ahsız bırakmaz.

Mahşerin şerindedir. Ben hayrın hasıyım, ben güzel düşlerin duşundan çıkıp sana geldim. Ben aşkın cehenneminde hiç bulunmadım ...Bu yüzden cennetimde sana yar açtım.
Bu yüzden,"Kevserlerinden " ,mavi mavi kanayarak içmeye geldim.

Hayrettin Taylan

Su Gölüsün Mislina

Yüreğimde su gülün büyür. Berrak yapraklarını salar aşkımızın sonsuzluklarına.Yapraklarında sevginin cümleleri. Suyun adressiz kabarcıkları arasında zela bir ömre akıyoruz.

"Su gülüm" suyun içinde yalnız damlalarınla beslenir. Sen ağlamaya devam et Mislina.

-Gönlüm ah gönlüm aynı suyun gülüne dört mevsimi yapraklarına sunar! Derbederliğini anlamadı suyun özü. Bu kadar nemli isteyişin sırrı nedir diye sordular.

-Bir daha kadar değil, bir "deha" kadar benim sevi atlasımdaki sevda sonsuzluğu. Bu "Deha," aşkın gücünü üst benliği taşır.İsimsiz güzelliklere ular.

-Sana kendim olarak geldiğim benlik basamağındayım.Gereksinimlerimin istedik haritası seni başkent olarak gördü.

-Seninle olmayı iç sözüyle onaylamış bakış ermişiyim.

-Sevincimiz büyük... Sevdik.Her sevgi içsel bir manzaraya açılmak değil, yeni gözlerle içimizdeki gözleri körlükten kurtarmaktır.

-Sevmek insanı eğiten en yüce eğitici dir.

Çünkü aşk, ruhsal, boyutta bir eylemin devinimidir.Ruhunu bilen, kendini bilir, kendini bilen aşka tüm lenir.

-Yani aşk öz'lerin birbirini özleyerek bulması, buluşmasıdır.

Aslında içimizdeki karışıklıkları düzene sokmaya çalışan iç çocuğun haz anarşizmidir. Hazların anarşizmi karşı bir cinse direnişlerini salar.Sevme, sevilme, beğenilme, arzularını sağma çatışmasıdır aşk.

Bir yarayış ya da arayış toplamadır aşk .Biraz gözyaşı, biraz mutluluk, biraz coşku, biraz son...en çok da ucu sivri acılar...Sinemize batıp her dem kanatacak kadar sivri ve uzundur.

-Eşit sevmek yoktur aşkta.Biri daha çok sever, daha çok acı çeker, bekler.Her şeye rağmen hayal kırıklarını can kırıkları içinde bırakıp giden sonsuz ve onsuz içsel diriliştir aşk.Mislina,sen her duygunun karışımı gibi aşkta ötelersundun.

Aşkın insanı getirdiği noktaya seninle vardım, aşk içre aşka ulandım, aşk öte aşklara ötelendim. Gerçek aşkın tadına adınla başladım.

-Yürüyüş ömredir,sen bu yolun etrafındaki su gülüydün. Yapraklarındaki berraklara, gözlerindeki nemli iklimlere, bakışındaki sonsuz ilgilere, içinde bana uyarlanmış özerk heveslere, bir de yalnız bana harcadığın nefesine geldim.

Ve iradem kadar zayıfım bilesin. İnsan iradesi kendi zayıflığını ölçmez ; ama mutlak irade karşısında zayıflığını bilir.

Şimdi iradenin arasözü olarak seni aldığım bu aşk cümlesinde açıklanan, sevdalanan öge sensin Mislina.
-İçimin çekimlerinden belli ki en öncül eylem sensin.Bütün kişilere göre çekimledim; ama "sen" bitmedi.

Kendimle kumar oynayıp senin kazandığım için; nefesim kesildi, umudum tükendi,vuslat yolumu kesti, bütün duygular küstü.

Çırılçıplak ruhun gizli öznesi olarak yüklemine geldim.Yükünü taşıyabilirim dedin.
-Bütün hücrelerimi denetledin, beni ben'den çaldın. Yüce bir duygu var seni yüceltecek diye kandırdın bütün hislerimi.Toptancı yaptın içimdeki her şeyi.Varımı yoğunluğumu, yokluğumu sana verdim,sevdim Mislina.

-Su gülü olup nur yüzünü serdin ömrüme. Bir öpücük istedim annen baban hayrına, su gülünün gölgesinde bütün hayırlı öpüşlerini serdin.Ben şimdi iyi değilim sular içimde kazan kaynattı.

-Su gülünün dikenleri yok, yalnız kabarcıkları var damlalarına benzer. Şimdi onlar batıyor sineme, şimdi senin su gülünün dalgalı yaprakları vuruyor vicdanıma.

*Nerde su gülün, nerede nur yüzlün, nerede suları paklayan gönül dervişen? Neyiniz neden suskun?

Neyin yolundayım bilemedim Mislina. Çaresizliğin tek çaresi bir ömür daha gelmelisin.

Hayrettin Taylan

Suçluluk Naftalinledi Vicdanının Sineklerini Ayşezen

-Olların olağının dışına dışavurumlar olarak vakumlarını sunuyorlar.

-İdealimize batan gerçeğın kılıcına karşı, karşılanmaz güdülerimiz olmalı. Bizi ver yansılara yansıtan içsel ışıldayışın bikri olmalıyız.

-Ya bakir bir genç kızın çeyizi gibi tümnden hazır ve temiz ya da bir bebek gibi meleksiliğın salıncağında sallanmalıyız.

Kendi oyununda kaybolmuşlarımızın oyunbozanlarını bulmalıyız ki seni bulmak, senle buluşmak kolay olsun.

-Çılgınlıklarının özetiyle masum bir dersi geçmek kolay değil elbet.

Ol vakilerin kefaretni ödemek, olacağın gölgesini uzatmaktır belki.

-Başkalarımızdan başkalaşan gitmelere nasıl dayanırım. Yalnızlığını anlatıyorsun yanındaki gölge tilmizlere.

-Yalnız kalmak mıdır seni mutlu eden? Hangi yalnızlığın bankası ya da bakanısın?

-Faizsiz sevgilerimi bir ömür ödemek istedim.Karşılıksız bırakma

çeklerimi,çektiklerimi. Hisse senetlerim yerine bütün hislerimi yatırdım. Reel faizden kazancım yok, reel olan tek şey seni senden çok sevmemdir.Bu kar getirir güzel bir dünyaya.

-Dünyanın en büyük "sen" zenginiyim. Aşkının kapitalistiyim.

Sol yanının solcusuyum. Yüreğinin Müslümanı. Dertlerinin sofisi, geleceğinin liberali, özlemin güneş dil teorisi. Bu yüzden Hinzırlığımı mazur gör Ayşe'ttin Aşktaylan

*Damlalarınla taş gibi oyuldum.Taş gönlümde senin nakışların var.

Yüreğimdeki mangaldan közlerin aşka kebaplar pişirir. Pikniğine gelmiş aşk çocuğu gibiyim.Kapıda bekliyorum.

-Gönül kapın açık mı? Yorgun olduğumu duydum yalnızlıktan.

- Arasında kaldığım sensizliğın mihenk taşında bağrım sıkıştı.

*Suçluluk sinekleri vicdanının çürüyüşlerinde. Beynimden kemiriyorlar seni.

-Seni anlamaya yetmiyor gerçeğim. Hala bensen; ama bende değilsen dualar sayfasından çıkamam.

* Saatleri kırsam da sensiz geçen zamandan kaçamam ki? Günleri yaksam da sen yoksan gün ne için bitiyor manası var mı ki?

-Günlerden kaçamam ki gün demek sen demektir eskiden.Şimdi de bitsin de belki diğer gün gelirsın için bitmesini istiyorum.

*Bu acıyı benden başkası çekemez.

Dünümdün.

-Dönüm dönüp ekmiştim aşk tarlama.Hasılatıydı en büyük aşkın.

Ben dünün çarptığı demlerdeyim.Onun hasılat miladındayım. Şimdilik yetiyor.Geleceğe Yüce Allah karışma diyor.

-Ve geleceğim sensin, geleceğime karışamam; ama sensizliğı de alışamam.

-Zevkin hecelerinde kederin ederi vardır. Her zevkin içinde tonlarca keder varmış.Kaderin çobanlığını yaptığım sensiz her demde anladım.

-Çiçekler, güller, paralar, kızlar, şiirler, sözler, güzel kariyerler arasında olsam da kederi bitirmeye yetmiyor.

*Demek kedersizliğın ilacısı sensin.

*Demek kaderin cilvesi sensin.

*Demek hederliğın duran saati sensin.Beni aşkın damında düşüren sensin.

*Demek y'arama aşk olmaya mecalin yok.

Demek yorgun sayfalarını dolduruyorsun kader defterinin.

Oysa tutkularımızı kemiren algıların akli dengesiyim. Korkuları eğiten eşruhun güneş bakıcısıyım.

-İşıltilarım aşkıımızdan.Yalnızlığın üşümesin diye güneşten önce doğuyorum iç

dünyana.

*Demek sana benziyor aşk.

Demek aşk benim adımmış. Öyleyse çöküntüler,çürüyüşler, dramlar, hayıflar yaşayan bu halin sen ekleri nerde?

Nerde bakışınla yüreğime kadar sızan içse kopuşlar.Seni kinlere zincirleyen şeytanın tavından çıkmalısın.Bunca kin, nefret, gurur insani olmaya gölgesiz kayıplardır.

*Demek seviyorsun benden sana kalan yalnızlığını. Demek gittikçe benziyorsun aşkımıza.

*Demek aşk sensin Ayşe'ttin Aşktaylan

Hayrettin Taylan

Sulak Yarınların Yarısın Elnaz

Vedamın ateşli körfeziydin. Varılmışlığa açılan sulak yarınlara şileplerimi saldım.

-S'algısı gittikçe artıyordu senli huzurlarımın.Dalgaların arasında, algıların arasında, aranın arasında, sahipsiz kafiyeler sunuyordum, sunulmamış anların seyrindeydim.Kendimi yazıyordum, yazgının pişmemiş aşklarına.

-Yosunların yuvası olan yoksunlarının yanındaydım. Gözyaşlarına yazılmış yazısız yazılarım vardı. Damlanın kalemi, acıların alemi, sensizliğim kelamı olup kalmıştın.

-Bir evvel zamanın, ezeline teslim olmuştu tutkularım. Bir yar, bir yarden bir yere sığmıyordu.

-Bir yar sonrasızlığına sevi bırakılmış, kadimler lorduyum.

Yaşanası geçmiş vardı, yaşanası bir gelecek uğrunda uğurböceklerim.

Bir hüzzam hıçkırışında dilsiz kalan, sensiz kalan dile gelişlerim var.

" bir şarkının şarkısı sen"

Kayıtsızlığını pulsuz bir maziye teslim ettin.Hincının barometresi yoktu.Öç almış öcüler gibi, içinde çıkılmazların mavzerinde duruyordun. Beni vurmanın algı yanılmasında savunma mekanizmalarının mekanında kirliliği vardı.Ya da can kırıkların camdan daha kötü saplanmıştı bağrına.

-Sitemin sistemi vardı.Sistemin dışladığı, düşüncelerini ezdiği gülün kokusuydun. Vakti gelmişti huzurundan gitmeye.Ben de bir kader çobanıydım, sensizliği başka başka meramlarda otlatmaya gidiyordum.

-Meralarımız ortaktı.Aynı vatan, aynı şehir, aynı ilçede, komşuluğu tümlüyorduk. Şimdi birikmiş mutluluk kumbaramda seni varsıl geleceğe taşımanın yanı başındayım. Bir başınalığın kuytularından geçtim.

-Sarsıntılı duruşlarım vardı.Durulanmış bir karakterin bozulmamış kimyasıydım.Ruhumun serinleten tavırların vardı.

-Yasak mayasına,mayınları teslim etmiş gönül tarlasına girmiştim.Kimsesiz değildi kimseliğim. Bir duruşun durulanmasıydı sensizliğim.

-Hoyrat esen kayıpların kampında bekliyordu,beklentinin bütün talihleri.

Kırık bir canın yüreğini tümlemeye giden yaralı bir Mecnunluk okuluydum.Derslerim içimde verilirdi.İçimdeki çocuğun matematiğinde susardı suskun diller.

-Fermanı yok gidişin, dermanı yok bekleyişin.Öylesine yaşamının milimlerinde birikiyor.

İçimde gömülü gözyaşı denizinin dalga sesidir, yalnızlığımın dilsiz, ilimsiz, sözsüz, sensiz sesi.Bir arınma, yeniden kavuşma sızısının aklanışıdır.Pişmanlığın bütün emarelerini yaşamış, aşmış, kendini bulmanın son bulmacasına cevap olan hazırlık yoludur sana gelişim.

Tutku kelepçesinin anahtarı yüreğinde kalan arının iç sesidir bekleyişim.

Ruhumun savruluşları kendine dönütler sararken ,sen içimde sarmal bir iz gibi aynı yaranın bitştirilmiş ömründe kalıyordun.

*Sustuğum,küstüğüm, biriktiğim yalnızlığın, karartılmış sensizliğin görüntüsünde öylece kalamazdım.

-Bir film gibi, şerit şerit seni sevmeye meyiller artırıyordum.

İçsel düşünüşlerden ruhsal dönüşümlere kadim kalmayı seçmiştim.Bilincin yürek kemiği ydım.Can kırıklarını da iyileştirecek mahiler yüzerde yüreğimde.

*Bu yüzden,yüzündeki yansık hayallerin halı kalmış hatırımda, hatıra getirmediklerimde.

Düşünüş sahillerimiz vardı, düşüncenin en olumlu tikellerinde.

-Bir'den hep beraber bir'e gitmeyi, bir'i "bir" için giymeyi deneyen kulluğun özneleriydik.Birisi için yaşamının anlamından daha mutlak özetler sunuyorduk Elnaz.

-Ustası olduğum sensizliğin çınar dibinde gölgesiz notlarım vardı.Bir ben, bir ben'e teslim etmişti.

-Hıçkırığı bitmiş hiçliklerden, dirilişi,uyanışı, uyarılışı, umudu çok olan hoşluğuna iklim olmuştu ömrüm.

-Yazgının yazıydım,en güzel sevda meyvelerinden yiyen,kavuşmanın dimağına teslim olmuşluğun sonsuzluk diliydim sayende Elnaz

Hayrettin Taylan

Sular Suçuma Küskün

,. - . - , - Tanıdığım ilk günün son nefesinin kırmızı haliyim
.....) \ - > ' \ (..... Bu güllerin son yaprağı da kırmızı
..... / . \ . \ Kırılmış bir aşk güneşinden geliyorum
..... | | nereye baksam gül halin, geliş ve beni bekleyiş halin
..... \ /
..... = (\ / . = ... küstüm Suya
..... - ; Uslandım Aşka
.....) | Dindim hayatına
..... || - ' | Ekledim her halini
..... , || \ Neşelere uçtuk
..... \ | Aklandım aşka
..... \ | \ | Zaman zamana ve ben sana ZAMAN
..... \ | / | S \
..... - - \ |
..... > - - |
..... , - |
..... \ |
..... | | . A gidişin çok gidişlere kaim gitmesende

Hayrettin Taylan

Suların Tarlasıdır Bahtın Işıken

Terk edilmiş bulutların özünde bekleşen nemli yarınların hazinesiyim.

Geleceğin çocukluğunda büyür güllerin. Unutulmuş yarala batar dikenler. Sinemi aklayan rüyaların seyrindeyim. Kendime bilmeceler soruyorum, sorular içinde sorulmamış soruların cevapsızlığı için.

-Belki sensizliğin cevabı bulunur. Belki bensizliği gamsız kılar.

Siyah-beyaz çiftlerin arasında bir renk seçtim, bir renkten kaçtım.

Bin bir zamanın baş ucunda omzun. Saçlarını okşuyor sevda yelim.

Gözlerine bakıyoruz bikri bakışlarla. Kalıyoruz öylece. Öylece kalışları taşıyor taş bağrım.

-Sessiz harflerin bildirisini okuyor adındaki ilk sesli harf.

...:Yeniden aynı iklimde yaşamının hayat akışını ister, istendik dünyanın.

Unutulmuş türkülerin dilinde dile gelir yadın. Yansıtılmamış görüntülerin gizinde görülür yıllardır görmediğim özellerim.

-Oysa en özelinde yaşayan can- ı dilindim.

Ürken hayallerin aynasında seni göremem. Can kırıklarını gerçeğe ettiğin hüznün fotoğrafında kendime gelemem.

-Kendime gelemem sen üşüyen yarınlarda sözsüz yalnızlıklara roman olurken.

Herkesin hayatında romanlık bölümler var. Oysa sen aşkıma romandın, senin ilk romanın aşkımla başladı. Şimdi gidişinin selinde sürüklenen yaralar sefiriyim.

-Yaşamın metruk gösterisinden kurtulmanın azim aziziyim. Beni de çemberine almış felek. Beni de şeytanlarından kovmuş gece. T'asında yaşamak varken şimdi her güzelin gündüzünde günöbirlik, gecesinde ışık oluyorum.

Sesini yüreğime yeniden tanıştırmak konserleri vermeliyim. Hani aşkımla dediğin şarkının sözsüz kalışlarında kendimden geçmeliyim.

*Sahnedeyken yine sen varsın. Biletsiz ve en önde gözlerine bakarak bana kurduğun sevgi sözcüklerin melodisinde susup sevmenin aziz anlarını yeniden yaşamalıyım.

-Aşk kırmızısına dokunmalı dokunamadıklarım. Diyemediklerim duaların adresiz teslimlerine sana ulaşmalı.

Sen duamsın artık. Dua gülömsün. Bir iştihaya teslim oluşumun tazyikli su halisin.

*Su hep azizdir, temizdir, çevresindeki kirlere, can kırıklarına, çıkarlara rağmen yolu açık, yüreği paktır. Sen suyun gülömsün. Sen suya yüzünü teslim ettin gittin.

-Şimdi her damlada senin adın var.

Keşfetmeliyim yaralanan bir yüreğin pişmanlık kentlerini. Pişmanlık, bağışlanmaya kadir olmak değil mi ki.

Aşk buğusu sürdüğüm cam kırıkları arasından arındır can kırıklarını. Affına geldim. Yüксе ruhluluğun perisisin. O yüce ruhun sesi, k'özlenmiş sevgilerimi sunmalı sana.

Tokluğuna yarınlar var. Yokluğunu tümleyen ilgilerin seyrinde sensizlik ucuz kalışları sattıramaz.

*Bağışla beni kendine. Bir aşk fakirisin bensiz biliyorum. Beni kendine bağışla sevgilim. Biraz aşka varsıl hayatın sürsün. Fakirlik senin soyadına kadar işlenmesin.

*Bağışla beni kendine. Cömertliğini görsün aziz bekleyişim.

Yaşamın huzur gösterisinde salına salına gel yanıbaşıma.Yanımda yanmamış mumların var.Gel üfür beni sensizlikten. Karanlık kalmış sol yanıma gözlerinin feri değsin.

Suların tarlasıdır bahtın.Temiz ki sendeyim.Temiz bir yürek dalgaları arasın sana yaşayan Yunus- ı biçareyim.

-Taşı beni aflarınla en güzel yarınlarımıza kadınsal ışığım.

Hayrettin Taylan

Sus ve Git

Supsusun mavzerler dolu can uçmalarımda
paslanmaz sancılar akrebin döşünde yellerime yeis
serdim suskularımı
Sus ve git
bebekleşen nemrutu düşün
Seni acılara atan gece ateşleri hazırlıyorum sanki
Elinde tutmuş İbrahim kurban edileceksin aşka
Oysa kurban ben, ateş ben
yokluğuna küçülüyorum senin için
yokluğun hüznüme mezar yazısı
mumyalanmış s evginle ömür sağdım yanılığlarımı
ağır bastı yaralanışın
sızının sözle öz arasındaki resim sergisinde kaldım
bağrına nakışladığın İstanbul sevdanı
bilenmemiş iki kör bıçağın keskin arzulu gecelerinde kestim
içimizin dehlizlerinde Kızıldeniz uzar gider
sen musa'nın kızı ben hala peşinde olan aşk firavunu
avuç avuç amaçlar doldurdum denizine
ben almadı kaderin ve ruh ederin
şiir oldum, acı oldum, ayrılığa dair ne varsa oldum
damla damla sızdım denizine
su arası suç arası sular akıyordu
gözyaşı pınarının suyunu gördüm
beni yıkadım yaralarımın
git ve sus
benim için bu sayfa kapandı...
içimde hiçbir şey kalmadı...
terk edilmiş destanını özetledin
bir aşk dervişi ne anlar destandan
desti izdivacından terki zindanına gitmek de kader
koordinatsız, yitirilmiş bir özlemin kelebek düğünündeyim
bir kelebeğin göz bebeğinde sen gelişimin bebeği
sen sonsuzluğuma kanat çırpıp çarpılma
sen demin imbiği üşüdüğü anların paydasında
sen üşüyor idelerime.
Dilenmişin dil sancısında angılarım zülfü yare dokunur
güzelliğinin yakomozlarında ay susar ,
sus demelerine
gece küser ,nurlar dolandır cemaline
aşk bilenir bitimsiz betimsiz eceline
içimdeki yaralara pervanelerin perilenir
kilit üstüne kilit vurulmuş sen renkli kalbimde
adını yazıyor umut duvarlarıma utkun Ankalar
tutulmuşum suretlerinde
aşkın son suresi iner melek haline
amin der kalakalışlar
tutku iman gelir ben dinsiz de sensiz de yaşamam
aşkına söz geçirememiş en son kafir kılma beni
gel biraz surundan üfle oflarını sararak
gel biraz gül
gül ve şuur berraklı denizimde her şeyi aşarak
sus ve git demelerden demo yapma

gel yüreğinin yarım asrı burada sana kadim
Hayrettin Taylan

Susacak Sözüm Yok Aşk Toprağını Öperken

Yitik sözler sarkacında yarım ve içliyim
Ağlayış masalım bundan ibaret
Susacak sözüm yok
Usacak aşkım yok
katlime ferman veren gecenin hecesindeyim
başka gidişlerin alfabesine yazılamam
damlalarım bu kirli mecnunluğumu paklamaz
biliyorum ağlayışım bunadır yar
giderken son kez bakışınla sonsuzlaşan gök ve boşluk
hoşluğuna nemli bulut yapıp dizelerde ağlattılar
İsmi bile bilmediğim gülücüklerin mahremindeyim
ısıtmıyor vebalim
dönme ihtimalinin ihtilalındayım
şol yanım lal, sağ yanım ihmallerin ithalat hatasıyla dolu
İçimde kaybettiğim bekleyişlerin tınısı
intihar etmeyi düşünen düşlerim
mayın döşeli algılarım
Ve bitmeyen sensizlik volkanı hazır vuslata
sensiz olmanın fır dönümü
duada ölümcül kalan gelişler
bir dirheme merhem olan özleyişler
sılasını seren seviler
imkansızlığın sol köşesi üşür
yağan ben, nadaslarda sen
Sırılsıklam olan yalnızlık
Dün gibi, kül gibi, kum gibi, aşk gibi, sen gibiydi her şey
serenadımı duyan gözyaşlarının yaşındayım
Geçiyor günler, beyazlarım aşka benziyor
sana bana getiren melek ölüyor
yaza kalamayan yazgımız tükeniyor
Ve aşkın toprağına yakın mil ediyor beni
Özlemişim dün gibi, kum gibi, ben gibi

Hayrettin Taylan

Susalya -5

lavın sözlendiği yeni aşk ateşimde faylarım hatalarıma döşeli
firavunların piramitlerden daha tarihsel geçilmezlerin varmış
vivaldi çaldı alingan damarımda
gözlerin kapalı olmalı ömrün orta istanbul'unda
dede efendi 'den bir sen aktım meyillerine
herkes benimde çaldı,notalar senden

gözlerin ela olmamıştı bu kadar
sözlerin bela olmamıştı bu kadar
aşkın a'sındaki harfe dünya oldum döndüm kalbine
felsefesi ben olan kendi sevme hünerimin rüzgarıyım
hayalindeki güneş kadar yakıcı değil ışısız kalışlarım
bakışımın son hismında hevesim kurtlanır
nefesimin canında can kırıkların mutlanır
aşk kendi tepesinde kar olur ,yar olur
tutkunun gülümsemesi har olur sana
ermişin hırkasındaki nakışlar beni anlatamaz bilesin
dilde kelepçelenmiş gidişlerin tümcesine yüklem sensin
yürekleri yüreklerine ulanmış en aziz sevginin rengiyim
aşkı açık ömrün seferine umudum var
iki duygu arasında hükmünü akıtan vuslatın şelalesisin
bense en dipte dev kazanın oluyorum göz pınarlarıyla
bu yüzden yaram ile yar arasında hep susmayan aşk var

Hayrettin Taylan

Susalya

beni benden alışın sıradan değildi
sıraya dizilmiş mağlupların mağribinde anlatıldı masalım sana
ayrılardan uzak ve benden uyaklı bir gelişin gelişmiş halindeyim
kühüne hazır edilmiş edilgen uzaklardan ruhuna avcıydım
Sayfalarım sığmıyorsa seni sulara yazıyorum
susamış gelmelerin dalgasında her halin benden,bir anlatılamaz

sosyal duruşunda olağan bir öğeydim
devrik bir cümlemin gizli öznesiyken
şimdi tüm koşullarına ak güvercinlerim uçar
benden sevmeler getirir sana

oysa benden bentler kurmuş tüm eskiler sana
çığnenmiş bir huzurun radyosunda seni çalışıyorum
bugün benden çal
son sevilen senliğin sesiyle beni çalışıyorum benden
ki hayallerimden ve hallerimden senli her şeye dokunulmuş özlem halisiyim
beni senden nakışladı aşk örücüleri

ağlatılmanın kozmosları dedi ki
bu aşkın demokrasisinde ben bana eşit değilken
nasıl yöneltilecek umudum
bu masalın perisinden hazın derslerini alan anlık leylalar ben hırsız oluyorlar
beni çalmaya geliyorlar
geliyorlar durmadan
ruhumun kapısında senin adını görüyorlar üstünü çizip gidiyorlar
üstü çizilmiş bir ismin son hesabına karışık hesaplar özetlenmiyor
tüm özlemlerimi bozdurup ödeniyorum sana
ve de başış olarak sana sunamadığım öpücüklerimden arta kalan son gülümsemele
besleniyorum
tok bir beklemenin ruhi ermişim
vermişim tutkularımı güneşine
her an aydınlık her an mutlu bir zamana kafiyim

Hayrettin Taylan

Susalya ile Susami

muthiſe bir bumerang....susma lalindesin...

geçmişin gerdanlığını giyen ünlem şehrimden mimlerim mummyalanır sana
abbaralarının unutulmazlarında ımızganmış bir içsel uranyum zengini acılarım
Sus- ve süslendiğin aynaların ustasından ders almış yeni halime taran
sancıl bir insancıl ermelerinde gelmene ermişlik eden bir hülya kavisiyim
talkını okuyan azınlık bir bülbülün gagasında kaldı ilk sözün
senli bir kent kurdum Dara'nın tanrı yıkamaz şehriden daha kadim
surunu üfleyen bütün öfkelerin savlamaları beyninde zül olmuş
Sus-
biraz kendine yazıl

apaçık sevgilere göveriyor gözlerim,
arkaik bir gitmenin acısında canlanıyor sözlerin
damıtılmış her hissimde varsın ama gözlerin bensiz kıblelere kıyam
kurşuni bir kızılık kapkara hasımlarına zamlanıyor
gitmelerimden vuruyorsun
kavrulmuş, unutulmuş bir yanım durur senli
ayrılığın temellerini ören arzuların azazili senden yana çalgıcı
Taş olursun.
Sus-
nur leçeklerinde ben karası gözlerinin baktığı her yer hazan
yapmasaydın deme
Taş olursun.
Sus-
Faili meçhul kayıp gecenin yecücülerinden olmak tek suçum
Anter tufanında Musa'ile gönlümdeki sen ile esiliyorum

sevgisiz kuma gibi duruyor ayrılık kalbimde
mağrur umutların bentleri yüceliyor sensizlik kentime
imkansız deme
Taş olursun
Sus-

kalbinin kutuplarında çürüyor buzul kavuşmalarım
sakındığım her özlem sahilinden senli bir yelken açılıyor
sinmiş öykülerin ve gitmelere binmiş gözyaşların sularıma karışıyor
Sus-
bu sudur,durmasını bilmez ki
Sus-
minvalden lal umutlar beslediğim son yıldızın ışığındadır umudum

Sus-

kaç dilden kaç gönülden seslendim sana gelmen için
sus
taş olursun
yar olursun bana...

Hayrettin Taylan

Susalya ile Susimo

bir şey her bir şeye aşılarmışken
alışkanlığıma alıştırmalar yapan yüreğimde
şüzülmüş sevgilerden demli bir geleceğe tümleniyorsun
Üşüyorum üstelik sevgi magmasında
Düğümlendim تنها akışlarına
Susuyorum orada değilin tüm oral akışlarına

hiç çözülmemiş bir tutkunun işleminde sonuç hep sonsuz
sevgim hep sonsuz
sonsuzun önsüzü gibi sana son sözüm
hislerimin bölmesinden arta kalan son "bir "sen olunca
"Varsın aklım sensiz bilsin yüreğimi... "
paydaş heveslerin rayında yolcuyum sensizliğe
geleceğim sana
geleceğim sensin
sana geleceğim
gelmelerin geometrik uzlarında sevgimin son sözü oldun
gayrı ben gider bene

bulunulmuş heveslerin susuzluğunda suya zam gelme anındayız
artık sular artırılmış sevdalar bir de ani kaçışlarla anmalardayız
beklemek eklenmektir gitmelere
gitmek beklemektir giyinik gitmeleri
titlerim ve hitlerim özlemlerimin mitlerine özmik özenç
bunu kısmalar kispetler anlamaz

gayrı ben gider bene
söze su geçirdim su sözlendi kurak yalnızlığıma
küresel oynaşılmalarda yüreğinin pınarı akıyorken
ben hep nemli gelmelerindeyim

Hayrettin Taylan

Susalya(  har)

‐ A k kara gözlü bir Leyla'dır. Mecnun   lde bir deli. ‐
Hayır a k kara gözlü bir leyla değildir leyla kara
mecnun zamanı   ğretti bana aşkı bilmez mecnun
leylasızlığın   l ms zl k dersini verdi bana bense ona yeni terk edilmi likleri
akut bir zaafın zifirindeyim kırık siyahlar aldım

‐Terkedilmenin rengi zaten siyahtır ‐
Zaafıarsa zamanla renklenip kurtulurlar zaaf olmaktan.
gitmelerini ağdalayan  irin'in  erbet halinde tanıdım seni
Şimdi aslı'nın fotokopisi kadar aslım ve neslim yok
zaaflarıma zam getiren bir çığın son halinden sana geldim
renklenen   p lme sonralarını pırtık pırtık etti yüreğim

kandırma kasırgalarım modlarının sitlerinde set kurdular ben üstüne benden
ne zaman gelsem gelmene
biraz biraz oluyor bir azlar
azınc bir kazanımın sevgi  ifresinde gizil  evklere yaltanırım yel ha imliğim
efsun bir bulutla buluşuyoruz yarın yağmur halindeyim
yarın toprağına pansumandır damlacıklarım
seferberlik ilan etti gözyaşları ve de ahlarım
tarumar etmiş terk edilmi liğin edilgin ka ı larında
ben ka mıyorum burdayım sevdim evet erkek esine
acılarımla hemhalım hem de hamalım dertlerime
eroslarımdan ivedik kalmalar susar sulara
ve ben her zaman arzu pazarındayım nazlarını satın alma pazarlığındayım
yanlış pazara gitmi im senden almı ım meğer korsanıymı 
ne kadar okusam da sevgiyi senden sayfalar eksik
a k leke bırakır
leke aşka bıraktı terk edilmi liği
zulalarda aradım son züleyha'mı yusufsuzluğumdan eser yokken
aşkın sonrası tufandır ben umman
tutkunun anar isindir gidişler ve yeniden gelişler
 nce gelmeni vurdum vuruldum senden
sonra beklemeni vurdum bekledim her dem
en son gitmene atom attım ne sen, ne de gitmeler kaçacak sonsuzca
eh şimdi sorma bunca nükleer deneme geçiren yüreğin nasıl
benim halim ne haldir ne senden kaldır be gülüm

Hayrettin Taylan

Susalya(Üç)

öksüz kavuşmalarımdan kayıtsız sular akar sana
nil kısalır rüyalarımıdan sana benler akar
doyurgan arzuları resetlerken rast gelişlere gelmeyim
içimdeki piramitler ninnisiz uyanır bezişim senken
mumyalarımıdan mumlar yapar yalnızlığım
hazanların etken meclisinde ruhsuzluğun flörtünde akışım
suskuların susamış hazlarında beni çaldılar
varsıl huylarımla mumyası erimiyor sensizlik heykelim hala aynı
alimsiz bir gidişin kafiyelerini bulan son mısraydım
sulara rediflendim suçlara akitlendim
heceler beni kabul etmiyor anlam kasvi bana
sulu sepken saflıkların erimiş ermiş haliyim
likitlerimin erişken erklerinde damla damladır özleme kavım
yakılmış sözlerin levhalarını beni isimliyor
istendik bir salyanın salnamesinde çok yaşayan güzelim var
eritken günlerin seherindeki yelim
öznesiz sabahların ilk doğan haliyim
karmakarışık üstelik istanbuldaki pazartesi gibiyim
geceyi bekleyen bir ruhun eşdeğeri değil eşitsiz özelemlerim
gelmek
işte gelmeye gelmek sorunu
ve her aşk mutlaka kendi kırmızısını bulur bir gün.
mutlağın mutlu haritasında sen gittin bu gerçek
özlerimizi biz özleriz, biz bekleriz gün batımlarında sıcacık bir gülüşü ve öykü
demindedir saatler
roman demindedir yeniden bana dönüşünün son tümcesi
Gecenin gongunu vurmamıştır daha kanbur
şiir adındadır yeniden benden gidişinin imge yürüyüşü
gongunu vuran cıglığın sesiyim çok sesliliğin eşkeniyim
uzun hava çalan nefretim son titaniği tetikte
benzersiz kaçışların kaf dağında tutuldum aşkına
isyanın işsiz gecesinde işim çıktı acil gidiyorum senden
kanıtsız ifritler ekledi senden sonralar
kaf dağımda kafka okuyan anka kuşları severler ve seni seveler iltica ettiler bana
tutku demokrasisinde yine aykırı sesler hecelendin
hata yapma nöbetimden kaçan kaşarlı şeytan abdest alıyor...
steplerimi sevmeyen son leyla'nın kış türkülerinde erimedi buzulum
ısmarlama bir kutup getirdi bana
norveç sahilindeyim hani güneş batmadan sabah olma halindeyim...
sen sahilindeyim hani anlatılmazın yeniden yaşanma anındayım

Hayrettin Taylan

Susalyaa

Susalya(2)

gecelerindeki yıldızları sildim sisli akışlarımla
ay ruhunun kuytularında Yusuf halimi beyazlatır
kara bir arayışın kara kışyım
karanlık gecenin umutlarını emiştiren zeliha'nın bebek halisin
bense ahlara vahalar ekleyin ayrılık çeşnilerinin Yaşlı Yusuf'u
yüreği dünkü delikanlı, elleri hala terli sevdadan...
dünkülere dünkür yarına yar geleceğe gelinik bir susamışım
dağlarımda yalnız ıtırlar yeşerir
ovamda her türlü hürlenmiş hissin çiçekçil hali var
sen yaşanmaya yaşanmış herhasılların hasatısın
bense yalnızlık nadasıma özlem bostanı ektim
kıpkızıl sevdamin karpuzunu kestim
ben kanadım
:
kalabalık hayatın ortasına saçtım tohumları yolları bulup bulup döndüler bana,
dudakların da sen vardın
kanadıkça geri döndüm sana
:
tohumu esrik toprağına düşlendi
yeşerdi sen
rüyana üryan atılışlar esfelendi
nerdesinler de oturdum bekledim
ünlemlerimin tümünden iki damla gözyaşı kadar etkileniş yazılmadı
sudan bir vicdanım vıcısı ıslandı uslanmalarına
öksüz bakışlarından sonra varsıl özelemlerim tavında ram oldu rahim
acıların rahminden doğdu gidişlerinin anlatılmaz büyümesi
hangi güzelin mutluluk tahtasına kalksam sözlüden kaldım susalya
isa'ya çarmıha dersleri musa'ya asa dersleri verdi ben ötelirim
kutsi kaçışların hüznü tilmiziyim
sense gözyaşı hocası
damlalarından not ala ala sel haldeyim
nefsin nefessiz hali ali aklanmaların susamışlığı
gri beslenmelerim yeniden yenidenlere
dün doğmuş bir bebek gibi kulağına ismini değıl seviyormu okusam
bir ömür sever misin
ölsem yeniden ölsem, ölsem ölmeye
özler misin sende ölmelerimi
kalır mısın kalmalarımın kal halinde
alır mısın almalarımı al sahilinde
söler misin söylemlerimin simya sonsuzluğunda
akar mısın akışlarımın ak yaşığında
ve de döner misin dönmelerin dünya halinde yirmi dört saat

Hayrettin Taylan

Susamış Kaderin İftarısın

s a n a susadığım kaderin ortasında
s u s u y o r u m sular aşka k'anarken
iftarına çok var mı?
acıkmış bir y'elin oğluyum
hurma yerine sarma ile açayım orucumu
bir öpücük kadar doyur beni

bu bayram gözlerin şeker renginde mi olacak?
hangi tadın, hangi özlemin adılısın?
kendimizi götüremediğimiz her anın sesisin
kendimize aç kaldığımız bu aşkın şavkısın
ninnilerin söylendiği içimizdeki çocuğun salıncağısın
yüreğimi verdim, kurtulamadım

kırık uçları olan kelimelerin kalbiyim
etiğin eteği yırtılıyor görünüyor gerçekler
kapatsan da yaradır yeniden kanayacak
kaderler düşünüyorum düşlerinden seni saracak
yangın fistiği sunuyorum küllerine gülüne kul olmak için

yanan hafızama kesip yapıştırasım var seni
kanan gönlüme atıp kavrurasım var seni
anılan güncelerimizde kaynatasım var seni
sevdamızın fonuna veresim var seni

can kırıklarının camına konuyor kumrular
kumruluk dersi verdiğimiz demleri dizeliyor ötüşler
harcanmış zamansızlığın sızısında dilsiz kalıyor kalışlar
aşkı yaşamayı anlatmanın acizliğinde sökülüyor onur
binlerce sen dili biliyorum ama konuşamıyorum seni

Hayrettin Taylan

Susamış Leyla ile Sulu Sepken İçlenişler

Yitirilen zamanın zimmetiyim
yangına dönüşen gidişlerin zararında zar attım geleceğe
yüreğin düşüş oldu düşlerime
su dürecek özlemin algısında
dalgalarına yazıldım aşk pay izinde
pişmanlıklarına asfalt yollar serdim
asla af dilemeyecek dilekler yolcu ettim
zamanın giyotinine özümü verdim
bir daha sensizliği uçuracak azil hatalar yapmayacağım
uçsuz bucaksız anmaları mumyalayacak bakışın
yokluğunun son ışığında güneş arası aşk ısıldayacak
yüreğim bağrımıyor,bağrım ağrımıyorsa
büyülü bir rüyanın son nefesinden umutsuzluk can çekişir
bulamadığın günlerin "gel" ortasında gelemiyorsan
yusufçuk uçar derdimin dermansızlık ormanlığına
yeşil gözlerinden sevdalar allanır pullanır
Sakin olaki, aklından bile geçirme geçmişi
ciğerimdeki kan revanları süsleyen bütün çiçekleri söktüm
dikenlerin kaldı kaktüs ömrümün havasında
susamış bir Leyla geldi yaralanış denizime
benden aşk içmek istedi paslı yüreğiyle
kana kana, yana yana içerken
seni unutamayışımın selleri aktı ellerine
el kızı olup gitti yar borsamdan
her gün sensiz zararlar ediyorum
anlayacağın tek kazancım bir gün gelişin.
İşte böyle bebeğim işte böyle bitmiyorsun bende

Hayrettin Taylan

Susardın,aşk yağardı sensizliğe

Susardın,aşk yağardı sensizliğe.Küserdin, aşk susardı sularına.
Gözlerinde hecelenirdi ilmi akışlar, içsel yakarışlar.Benlik taşıyla giderdim ego adasına.Ehil olmak için eğitirdim geçmişten kalan izleri. Issız bir adaya yalnız kendimi alırdım.Çünkü,kendini tanıyan zaten çok kalabalıktır.
Yarım kalmış yarınların yarı olup tümlerdin tüm ömrü.
-Üşenirliğim başlardı sen yokken ...Üleştirilmeler yapardın ikimizin seyrinde.
Seyr ü sefir olup gelirdim, gelişinin en tanındık yerine.

Can kırıkları zamanda kırılmış.Zaman çok eski zaman.Şimdi zaman durdu, sen zaman olarak geldin demlerime. Dem her dem.Varılışın vavı belirgin.Eliflerin akar hecelerime.Bir olmayı tümler elif...Mimlere teslim olur mumyalanmış sevgim. An bu an...Anıları kremler aşk sıcaklığına karşı yaşadıklarımız. Bronzlaşan en özel anlarımız akar.Yanışın ikliminde kendine gelir, kendinle iletişim kurar sosyal algının ritmi.

-Güzelliğin güzünü yaşar yalnızlık.Seninle ilk baharın ilkleri sıraya girer.Tek tek bana varmanın vanasını açar içinde sular.Akıyoruz yakışlara.

Bilseydim sözsüz romanlarında kalır, okunurdum.Bilseydim, bilmezdim içsel nemlerinden yar yağmuru oluştuğunu.
Şimdi goncası içtenliğime açılan güzel yarınlar düşsün.Düştüm en istendik sana.

Sevginin kelimelerle ekildiği sözler tarlasına rengper olarak çalışıyordun. Ilgıt ılgıt rüzgarların esince ruhuna ırgatlık yaptım.

-SEVGİ eylemine katıldım. Susma dedim, sıra sana gelmiş dedim.Bu aşk sıranı geçir, bir ömre taşı dedim.

-Senden yayıldı, senden serildi aşk.

- Şefkat iyileştiriciliğini kat kat yükseltti gönlünde. Merhamet çınarım büyüdü bu şefkat plazasının dibinde.

İçindeki çocuğun tüm hastalıkları sevgi ilacıyla iyileşti.Egolar hastalığından kurtuldu.Kirletilmiş bilinçaltı, temizlendi.Bir bebek gibiydim seni sevdiğimde.

-Yanlış olanın yangınlarında başka yanlışlarla söndürücü olmaktan Vazgeçtim. Taviz vermenin ölçeğinde durulandım.Mizanımız oluştu.
Her şey ölçüsüne teslim edildi.

Varlığın dünyanın en özel güneşiyken .Yalnızlık sefalettin bitmeliydi.
İçindeki çocuğun kargaşasını azaltmalı güzel düşler, düşünceler.

Hayrettin Taylan

Susku Senfonisi

Sorgusuz teslim olmuş bir bakışın gözbebeğiyim
sen bilemediğim gerçeklerde gizil bir deryasın aşka
sevginin damıtılmasından gelişlerin alışımına bir alışkanlık gibisin
tutuluşa şıradır sevi akışın
nice aralık sorularla sardın sevdamı
en kötü bir film sahnesindeymiş gibi öylesine izlendim sende
affilli duruşlarla umarsız kalmanın son oycundaki huy gibiyim
özlerin düşer, közlenmiş bekleyişlerime
sarılır sıcaklık kızartılmış gelişine
uçsuz anlar akar güllerine
aşamazsın kaçamaklarımın çölünü
unutulan bir ceylanın sözlerini duyarsın ürkek tellerden
yalanlardan kurduğum tutkuların batağında çıkamazsın
bir bezirgan maşuğun labirentlerinde talezar olursun
lal bir masal dinlersin huysuz kaçışlarımın kelamından
bana beslediğin onca sevgiyi yaralı bir bülbül gagalar
yamalı yaramda görülür eskiz sevdamın ismi
nutkun tutulur, umutların ama olur
aşk susar, ben susar, senden kaçışlar ağ_lanır
tav rengini kara kızıl özlemlere araşır
ben giderim benden sen kalırsın benden
öylesine değil değillerim anlarsın bir gün
kurumamış bir yaraya, yar olmak kabuğu olmak mı aşkımız

aşk susar, ben susar, senden kaçışlar ağ_lanır
ben giderim benden sen kalırsın benden
bu gidişten, bu kalıştan, suskunluk kazanır aşk usar

Hayrettin Taylan

Suskunluğumun Atomusun

- Yüreğimin ciltlenmiş hüznlerinde senin her şeyin yazılmamış olarak kalmış. Yırtılmış sayfalar arasında yıllarca saklayacağım anların an be anlarındayım.
- Suskunluğum akıyor vicdanımın can sızılarında. Susturucu kullanıyorum, gidişlerinin kurşun arası , açılar arası , ben arası çığlıklarda.
- Çığlığın değişiyor henüz değinemediklerime. Küskünlüğü hayata yamalayan hataların hattındayım. Bir elimde elem, bir elim can kırıkların. Yüküm dünyadan ağır.
- Sana kapanış yapan umutlarımın erzakıyla biraz kendime bileniyorum.
- Sus ki aşk kendine yeni mecra bulsun. Sus ki giden sevgili değil, sevgilinin kaderi.
- Kader susar, kader uzar, kader akar kederine. Sus ki yar kulağı duymasın. Kilit üstüne kilit açılıyor umutlarıma. Muammalarımız mumya. Ummalarımız buzul.
- Tutkularımız bir beden seni beklediğin özlem iskeletinde. Biyolojik abraşım içinde bıraktığın neo- sosyolatan günlerim can damarımda hayata ders oluyor.
- Çaresizliğe gizli geçitler açıyorum , yüreğinle bensiz yüreğin arasında. Sırlarına kadar eşeleniyor eşek yükü vazgeçilmezlerim.
- Şimdi gözlerimden gitmiş olabilirsin; ama sözlerimde, özelemlerimde, her demimde sen varsın.
- Varsoiliğim sen, pişman olmadığım sen. Kızkınlığım sen.
- Gecelerimde sen varsın. Ay ile ismin özdeş gibi. Benzer harflerin özetliyor, tenin, ruhun, bilinmeyen yüzün, her şeyin ay ile özdeş gibi. Gecemsin ,ay şahit. Bazen yıldız oluyorsun. Gece seni görüyorum rüyalarımdayım,gündüzleri bu yüzden sevmez oldum.
- Gecenin kendince bir sürprizi var. Bilinçaltı zehirlenmelerimde dem be dem sen. Sakın girme düşlerime. Düşlerim de senlik bir fotoğraf sergisi yok.Gülümseyen bir seni unutmak zor. Girme artık düşlerime, çık git düşmanımın düşlerine.
- Kimseler arasında çok kimse gibi görüldüğüme bakma koca bir sensizim. Güleç olduğumu bakma, hayatın oyunlarındayım. Yalnızsam vebali sensin can çiçeğim.
- Hayat ağır sırtını vermiş yalnızlığıma. Kaflara yaslanmış umutlarım,aflarını bekliyor.
- İçimde senli fırtınalar içimi uçurtma yapma uğraşında.Uçmak ile sevmek arasındaki nadas bıraktığın taş bağırlı, aşk sağırlı yerdeyim. Yerim ile yarım arasında sığınaklar var.
- Gizil sevgiler besliyorum sustuğun benden uzak kalışlara. Yerin dibinde değil, yarin dizi dibinde değilim. Bir nevi sensiz bir cehennemin dibindeyim. Zebanilerim senin can kırıcı sözlerin, beni unut demeçlerin.
- Bu sevda yakar yüreğimin geleceğini.Bu sevda akar geleceğimin vadilerinden aşkın ovalarına. Bu sevda kalır ,aşkta kalışın kallavi özlerinde.
- Yıkar derinden,derinliğini paklar unutamadıklarımız. Benimle yaşadığın her izde bir izlek aklımda çizer seni.
- Hangi seni istiyorum.İçimde binler sen var. Hangi seni özlüyorum bilmiyorum ki . Bu haykırışımın sosyolojik alt yapısında neler var neler ? Ben iyi biliyorum. Bilinç kulemde sana kullanmadığım argümanlar var. Ruhumun duvarlarına sana henüz çizmediğim figürler var. Sen belalı başımla, vefalı akışım, sevdalı içimle omzumdaki en ağır yüksün.
- İçimdeki ağıtları çığlık çığlığa söyleyen güzellerin aklanma göz yaşı pınarlarındayım.
- Benim de ağladığım güzel var, benim için de ağlayan güzel var. Seni unutma mecrasında akan göz pınarlarında ıslanmayı , uslanmayı da öğrendik.
- Ben susarım diye düşündüm, bu olmaz dediğim oncalar arasında. İlla seni

unutmak için illa sevmek gerekliliğın son nefesindeyim.

-An gelir, kendi şanımda nefessiz bırakır. Bir başkasını sevme arifesindeyken senin bayramın başlıyor.

-An gelir işte biçarenin adılı olur ,sensiz cümlelerde aşka özne olurum. Oysa yüklem her sevda yazımın sonunda,her aşk tümcemin sonunda. Sonsuzluğu anlatıyor yüklem.

- Bense bütün aşk cümlelerin devrik öznesiyim. Özne olmak ile aşk özüne dönmek arasında döngüler dünyamı döndürür. İçimi kıvrandırır sancın,işte o zaman döner dünyam,işte o zaman söner sevdam,,işte o zaman söner umudum. Gelemeyişin zifiri gecelerini zifir saçlarına sarmanın sara odalarına atılır yüreğim.

- Nem gibi yapışır heveslerim kalbine. Aşk duvarımı nemin yıkmak üzere. Sevda sütununa tutunarak ağlayan yalancı bir aşk bebeğiyim. Ağzımda yalancı aşklardan yapma bir emzik. Sözde aşk emiyorum,yalansı, yabancı heveslerle. Üstelik Tompik

bir bebek gibiyim; ama yalnızlığın zayıflatıyor. Hangi aşkın sütünü içsem beyaz düşlerinin sütü akar can yarama.

-Ağlarım aşk aşk diye... Susarım aşk diye diye. Usarım aşk diye diye.

-Neden duymuyorsun? Neden geceleri yedi güne bölüp yediverenlerin yel değirmeniyle

umutlarımı öğütüp aşk unum,aşk ünüm, sonsuzluğun son sözü olmuyorsun.

- Neden seherlerin umut saklamaz sabahlarıma. Ben hep seherinde saklandım, aklandım. Bir sabah gelsen, keşkeleri yaysan gündüzlere, ömürlere.

-Ah etmek bana göre değil, can çiçeğim.Kalbinde kendime yenilediğim hayatın can dünyasıym. Alın yazımla, sevda yazım arasında senli ayazlarım uzar gider.

-Bana göre değil, sen içimde ölümcül hastayken başka yürekleri kavurmak. Başka güzellerle kavurma yemek aşk gecelerinde.

-Madem ki gelmiyorsun tüfeğini çektim ceylan umutlarına. Vuracağım gayrı seni senden. Cesareti,esaretine nişan ettim, seni vurdum senden. Kanıyor her şey.İnsan yeniden sevebilirmiş. Anladım ki seni değil kendimi vurmuş ah keşkelerde. Kanayan benmişim.

-Şimdi gelmenin gerekir.Yarin başka yarların çiçek mevsimi olabilir. Yarin ormanında yangın çıkabilir.Aşk aslanın yanabilir, aşk aslanın kanabilir .Şimdi senin gelme zamanı.

Hayrettin Taylan

Susmanın Orkestrası

"Ağlıyor musun hala senin göz yaşlarından akan acıların grilerinde ben var mıyım? Sus hadi canım, rüyada sıcak bir ve bensiz bir ülke karışır belki. Yüzümüzü geçmiş zamanlara çevirmiş aynı fiilde ahlarmız çekimleniyor..Ertelenemeyecek kadar yoğun mecburlar ortasında birbirimizi takdis ederek susmalara su oluyoruz.Bilir misin benden sana akan tüm pınarlar kurudu.Küresel akışın kuytusunda aradım. Çok sesli bir bir isteme bendini ördüm gelmelerine. Bak yağmur yağıyorum, gözyaşlarının yerine . Evet, yağmur söndüremez içimdeki ateşi! "Bu yağışlardan eller etkilenir sellerimizden.

.Özgürlükler içe içe dönmene matematiksel fonksiyonların türevlerinde seni " pi" halime taşıyorlar. Birbirimizi değil birbirimizin gözlerinde seviyorduk başka başka sevmeyi.

"Ben hiç terk etmediler mi? "Ney çalan özümnden gidilir mi? Seherlerinde her daim öten bir bülbül ölümcül bırakılır mı
"Senli kalmak bir ihtiyaç mıdır yoksa bağımlılığın ta kendisi mi? "Yoksa,ben mi bağımlı sevdalar teliyim ki hislerimin melodisi hep seni çalıyor. Bir zamanlar ay dünyaya çok yakınsal ruhlar beslemiş bizim gibi. Gelgit zamanlarında denizler iyice yükselince her şey uzaklaşmalar kadim kalmış.Pardon sende mi susmak için mi gittin.Ha pardon ya... gittikten sonra ismin neydi... Suskunluğa susar mısın? Bir anlık nefis bir sessizlik senfoninin ortasında beyaz düşlerle orada kalakalmaya susamak ve susmak.
Onca konuşmalarımızın ardından kulaklarının nasıl da uğuldadığını? Her sesin senin sesini tümleyen acılı uzun havalar kadar içli volkanlar olduğunu bilir misin? Kelimelerin efendisiyim buna rağmen an ben sana susuyorum
Susuyorum, duyarsın! Bazen sessizliğim bir destan kadar seni anlatır sana ve bana.Susmalar aslında çırılçıplak hallerin dilsiz kalışına anlık kalışa özetlenmektir.

Susuyorum.. Boşluğa konuşuyorum susarak... Kimse aracı değil düşünceler ve düşler on-ikiden vurur.Vurulurum yine sana.
Bam tellere dokunmadan, havayı kullanmadan, nefesini hissetmeden,senli her şeyi unutmak.
Bulurum bir çok sorunun cevabını... İçinden çıkılmazların içinden içimden seni çıkaram işlemlerini yapıyorum. Formüller, duyular, ölçer, ahlak,vahlar, her şeyi kullanıyorum üstelik de susuyorum da; ama işlemin sonucu yanıltır diyor aşk.
Senle konuşmak istediğim en istendik anlarda kelimeler boğazına düğümlenir. Her şey bitmiştir, bir şeyler başlamıştır özümnden kopmalardan.
. Ne kelimeler ne de suskunluk dertlerime ve sensizlik bulmacımın çözümüne çare. Dilimin ucuna hücum eden ve dudakların kolay yuvarladığı acıklı sözceler akar benden.Acılı ve öfkeye sarılı cümleler öter kitapsız gidişine.Ağlamak istiyorum ; ama ağlamak yasaklanmış gözyaşlarıma... Dizelerim ağlar... Dertlerim, sensizliğim ağlar.Ki gözyaşı da suskunluğun meyvesidir. Belki kuruyan sensizliği ıslatır, belki biraz beni sular asıl benden.
Seni, sensizliği, bizli her şeyi yazdım, güfteledim ,bütün enstrümanlar vardır ama şef yoktur. Anlam yüklemeye çalıştığın her tümce her özce, her his, her geliş bir öncekini daha da anlamsız hale getirmeye başlamışsa.. Şefsiz bir orkestradan baş döndüren bir senfoni bekleyemezsin ki! ..Ki tek başına büyük senfoniyim çoğu kez. Seni çalar, seni oynar,sonra da susarım.Of ki of.... İşte buyum sevgilim bu....Susuyorum. Belki duyarsın, belki dinlersin susmalarımı... Sen bana SENini buluşturdın, Ben sana BENimi akıttım. Susmalardan ders alıyor hayat.. "CANIM...-YANIYOR-CANIN-İÇİN acıyor biliyorum ama susuyorum."

Hayrettin Taylan

Susmanın susması

suskunca bir lav büyüdü özlemelerinden şimdi sönmemiş bir umudun akıcısıyım
senin yakılmışlarında zil çalan arzuüstü istemlerim işlerini ruhunun kağıdına bıraktılar
ve öğreteyim sana adını..yanağımı yanağını bastırduğımda, saklı kalmış bir nöbetin,
sesimde, ortaya çıkmış, sımsıcak halisin sen aslında..adın yakar dudaklarımı, gizli
kalmış bütün duyguların aslısın sen aslında..
sevincin nöbetinde beni bekleyen yeni bir tehlikenin son andında vefan bırakmadı beni
üşengi bir arzın tarzında sen nasılların ön sorusundan çıktın karşıma
karşı çıkılmaz ummaların dalgasında sularım sana akmaya vefalı
karşı çıkılmaz ummaların dalgasında sularım sana akmaya vefalı..

Hayrettin Taylan

Susmuş Bir Kadının Yanardağında Yardağı Olmak

Verecek cevabı çoğul sözlerin içinde sulara yayıldı. Su içinde içinin suyunu bulmakta zorlandı. Sevgisinin gücü, suyun gücüne karşı bilinç dirençlerini yayıyordu.

-Yaman yetmeyeceğini bilerek saatin zembereğini kırardı. Yüreğinin çarpacağı gerçeklerle karşılaşma buzul dağına bilmiyordu. Bir erkeğin hep aysbergleri vardır. Kadın olarak öyle meleksi bakışlarla teslim olmanın rahatlığındaydı. Bakışları bir yudum sevgiyi yanardağa teslim ediyordu. Bakışlarıyla başlardı fay kırıkları. -Kelimeler kifayetsiz , aşk teşbihlerin gölgesine benzetilen her şeye açıktı.

Sustu Şehrinaz...

Arınmış hallerine çekimledi bütün isimler. Cins isimler onun bu güzelliği, özelliği karşısında onun bu yüksek ruhuna özel isim olmak için sıraya girdiler.

-Tertemiz cümlelere yüklem olmuştu. İsimsiz aşkların girdabında teslim olmuştu bir kere. -Ben aşkım, onu da aşka benzetmişti. Aşkın teşbihleri ağlamıştı. Kendisine benzettiği aşık aslında istiarelerin aslanıydı. Sanatsız gözleriyle baktı.. Sınanmak için yapılan bütün sınavların simyasında ruhuna kimya, sevgisine element olacak özel bir simgeydi sevdiği. Öyle gördü. Bütün elementlerin simgesini ona feda etmişti. Periyodik tablodaki bütün simgelerde onu görmüştü. -Oysa aşkın simgesi sadıklıktı. O da herkeste olmadığına göre simgesiz bir aşkın elementi olup kimyasını bozmaya gerek var mı diye düşündü. -Ama, sevdiği bütün simgeleri alın yazısında dijital olarak yansıtmıştı.

Öylece kutsamıştı bu sevgiyi. Yaşamak gerekti. Kader sessiz harfleriyle yazmıştı onların sevdasını. Sesli harflerin bağı arasında kutsamış öyle verilmişti gönlüne aşkları.

Cevapsız cevapların içinde bütün cevaplar aynaydı bu aşkın yansık yanı. Z'ordu

Üşümüş emelleri ısınıyor, yanardağında bir yarı l'avlarına bırakmıştı. Yenilgi yenilgi sürükleniyordu ümidin sonsuzluk şehrine. Sondan sonra başlardı, sondan önce yaşadıkları. Sonra ona ömrünü veren maşuğunun haz uşaklığındaki yanılığları yanardağlarını harekete geçirdi. -Ağladıkça lavlar da ağladı. Bir yanardağı vardır seven her kadının. Sönmüş olsa da bir gün ayrılığın, acının, ihanetin fay kırığında canlanır, akar. -Nefesine nişan almış başka nefsin tezatlarında eridi. Terk etmeyi öteledi önce. -Can çekişiyor nefretler. Ölümsüz kalıyor öçler. Ona beslediği bütün iyiler, büyücülerin eline düşüyor.

-Kanaviçe işlenmiş hasretlerini sakladı. Gitmeliydi artık. Sevmişti.

-Sevmek, zaten gitmektir. İnsan sevince önce kendinden gidiyor. Çaresiz göçlerin serçesi olmuştu. Hani serçeler ağladı mı ölürdü. Sevdığı adam için ağlıyordu.

-Ağlamak, aslında sevdiğini öldürmektir. Sevdığı adamın can kırıklarıyla ağlayan

kadının her damlası aslında bir kurşundur.

*Çaresizce ağlamıştı.

-Damlalar kurşun gibi sevdiği adamın vicdanına nişan alıyordu.

Boyası düşmüş viran bir vicdana bir de onun damlaları iniyordu.

-Çaresizlik kendi ağdını okuyordu.

Onsuzlukla baş başa kalınca, devrilmiş devirler geldi.Anılar yakılmaz, geçmiş silinmez,acılar ancak diner dedi yaşanırılık.

-Bütün ilklerini teslim ettiği ve ömrünün en güzel yıllarını sunduğu adamdan gitmek zorunda kalmıştı.

-Gitmişti yanardağı yüreğinde olan Şehrinaz. Aşk zaten gitmekti.

Hayrettin Taylan

Sustu Şair Konuşta Aşk

bumerangın sungusuyum eşim uçtu
erenlik sularımda yas var coğrafyamın
Anızlar derledim sazlıkların son canhıraşında
su perileri yolculuğumdayken yol bitmelerine tümlendim
ataklığın uçarılarında aklandım
saklandım sana ve dönüşlerine
ruhumu barbarlar kesti
kesildi aşk dermanım
beklemek tek silahım
ateş aldım beni
sen vuruldun
ben zaten vurgun
üç harfli şifreyi bilen unutulmazların mağarasında
gönlüm ağardı
gün ve sen ağardın
Çılgılık çılgılığa kırmızıya boyandı hayat
Sessiz ve suçsuz akan ruh ırmağının iffesinde
Yalnızlık buza kesret
Ben sana hasret
Örtüşmeyen sevdaların yoksulluğunda ben sana zengin sevdayerken
Geni, gene beni sana taşıyan tenin, sevi bulmacam oldu
Çözüldüm sana
Kovgunlara vatan olmuş sensizlerin ifriti
Bir aşksızlık ve sensizliğin gül devriminde yaktılar
Hüzünler dilenen mutlu mısraların keşf-i zünün şairi
Şimdi yitik mutsuzlukların çoğullarına oğul
Her sevginin ininde artık bir muhbir oturuyor
Kimi sevsem kimin sevdası diye aklanıyor bana
Kavuşmanın perhizinden bir pirizlenmiş bir ışıltıdayım
İstemeyi bilmeyen suyun akışı gibi akıyor ruhum sana
Suskun bir şairim işte bunu da çok görme gayrı

Hayrettin Taylan

Susuş Senfonisi

-İçimdeki sevdanın kırık kalbi....Çok yakınlarda yanan yüreğim var. Can kırıklarını toplamaya gelen bana benzer Çöpçü Mecnunlar var.Dikkat et Mislina.

Bürür yıldızları.Ayın dolunay haline teslim olur gecem.Uzatmalı demler bağlarını bağlar gecenin hecesine.Karanlık olsun istedim gece.Ay yüzünü gösterip duruyor.Olmaz ki gerçeğin varken yansık hayallerde seni aramak. Bulutlara alıştırma yapan hislerimi kavuşmaların arasındaki sislerin kapatmasını.Çekmelisin kinlerini.

-Gururun azazili,zil çalması sevda okulumuzda.Bir ömürlük sevdanın dersi bitmeden zil çalan gidişlere aldanma.Boş dersleri seven yalnızlığın öğrencisi olma sakın.

Akbil gibi yüklenir talihsizlik.Artık sensizliğe yolculuk başlar böylece. Güzellerin bahtı meğer yokmuş.Bir varmış,bir yokmuş böyle başlanmış.

- İncelmiş bir inceliğin doğrusundayım. Aynı doğrudaki koşmak lazım aşka.Aynı doğrunun toplamında açılarımızı birleştirmek gerek gereğenlere.

Gelen gelir, kalan kalır, alan,alanın açılarında doksanlarını tümler. Ruhun çiçeklerinde meyveye kalır ömür.Hangi tadın son adısın söyle.Her kadın değişik meyvelerin karışımı olan tatların çeşnisidir. Bu tatları karıştıran, bu tatlarla kırıştıran erkek olsa da hayat kendi devamlarında kalır.

Kırık bir kalbe gülünü asan asil bir duruşun var bende.Kırılmış bir dünyanın var.İçinde acılarının siyah tonları birikmiş.

-Hüzün başkentini sana taşımış.Ben neyin başkentiyim.Neyi çalarsa hayat ben oradayım.

-Kuruyan meyve gibi değil yaralarım.Kuruntusunu kurgunda unutan geçmişin Alisiyim. Kendime yenilmedim; ama sana yenildim.

-Dökülüverir mumyaladığım sen.Kağıt toplayıcılar atıl çöplerde yaramın kabuklarımı bulur. Bulunmuşluğu aramaya gelen felsefecenin çekmesinde açılır can gözün.

Acılar,bilenir,aşk ulanır.

Ruhun emzirir içimdeki çocuğu.Varsıl olana büyür emellerim.

-Beklenensin nemli bir bulut gibisin, yarın yağmurlara teslim olacak.Damlaların fayda etmez.

Ki yol kenarındaki taşların uğuruyum.Üzerinde seni yazdım ve yükledim bütün sevgimi uğur böceklerinin omzuna.

-Yol kendine yoldaş, ben sana koldaş, geliyoruz,gelmeler biliyor bu da yeter Mislina.

Hayrettin Taylan

Susuyor Sensizliğin Cahıraşı

suskun dilinde,dile gelmeyenlerin süzgecindeyim
bir avuç huzurun can sızısıyım
yorgun ruhuma suların karışmış
bu yüzden seni isteyişimin berraklarında ıslağım
ilgisiz kaldığın an yanığının merhemindeyim
sürüyorum seni bahtıma
iyileşiyorum istendik

örselenmiş bir kalışın kalaycısıyım
paslanmış sen ile sensizliğin kalaylıyorum
bedenin izsiz sözlerinde parlar yadın
sessiz bir içlenişin can şehrindeyim
dem kıyısında kayıplarımı kurtarıyorum deniz anasından
kayboluş kaybolmuşluğun ninnisini söyler yunuslar
aslında seni arıyorum fenerler aşka açılırken
aslında seni arıyorum dalgalar seni algılarken aşka
aslında aslım'dan önce ferlerimi yaktım sular daim
ıslandım aşkına ben kaim
uslandım sevgine sen narin
yalnızlığımızın uzak cenklerinde aşk şahin
beni sensiz tepelere taşıyor
beni bensiz kalışlarına aşılıyor aşk
susar su ile yazdıkların
akar demirden eridiklerimiz
yakar beni seni henüz yaşamadığım
yoğun bir ilgi seliyle geledim dünyana
banal yazılışların dilinde kitabe olamam ki
vurulduğumuz özlem mağaralarından kurtar beni
gözlerinden önce sözlerin kurtarsın
sonsuzluk hecelerinde seni hecelesin kalış

kırılma nöbetlerimiz bitsin vuslatın aynasında
önce beni tara aşkla
önce beni ara aşkla
ben zaten dev aynasındayım
bizi yaşıyorun aşk yansımasındayım
bizi yaşıyorum aşk sonsuzluğundayım

Yosunların yas bağladığı kopuşlardan kaçtım
Seni bulduğum senli masalın son salındayım
Açık denizlerinde senden sana geliyorum ben yokum

Hayrettin Taylan

Suyun Su ile Aşk Yamasıdır Sevdan Nazlıcan

23 23* 2010

Bir fırtına besledim, bağrımın en yanık yerinde. S'ellere ders verdi senden sürüklenişim.

-Sulara rüya anlatan köpüğün sesinde dinledim seni. Rüyadan riyaya geçilmez sığ suların vardı. Yüreğin Kızıldeniz. Musa'nın sevi kızısın, aşk peşinde geliyorum .Su , inanç ile kardeş.Su ,sevgi ile paydaş. Bütün temizler, bütün güzellikler iç ummanına umut ve ben bir köpük peşinatında geldim sana.

...: Köpük bir ...:

Kopuş ta yürekten olmalı ki akışa engel teşkil edecek bir çer çöp kalmamalı.

*İnsan kendi tanıma berrahında olmalı.Kendini tanıyan Rabbini tanır. Kendini seven Rabbini sever. Kendine çalışan asıl Rabbine çalışır. İnsanlığa yardım eden Rabbine yardım etmiş olur. Çünkü mutlak olana yardımcı oluyorsun, muğlakın kirlerini temizlemiş olursun.

*İnsan özünü su ile toprak arasında hoşlukta tatmin etme çabasındadır. Gereğini , ereğini, süreğini, feleğini, usun denkleminde çözmeye çalışır.

...:Köpürtülmüşlük...:

-:Aslında hayat derin bir kuyudur. Yusuf orda ayna. Dipsiz kuyuları ararız, yani amaçları, yani çıkarları, yani içimizde bitmeyen tatminleri.

*Yusuf , bütün güzelliklerin timsalidir, en derin kuyudadır, nefsimiz oraya atılır,bir başka nefis Züleyha olur, bizi bulur, bizi bize çarpıp yaşamı aşka himaye eder. Yüreğimiz Yusuf'un çoğaltılmışı. Önce kendimize yabancı, uzak.Sonra kendimizle kopuş.İçimizde onlara ırmak var, hiçbirinin kolu hiçbirine değmez.Heveslerimiz tilkinin tilmizi ve ders haz ile aşk.

-İmtihan üstüne han yapılır. Ve gidiyoruz kendimizden. Yol ile sol akışlardayız. Sonra molalardayız günahlara ramak kala. İsteyiş Züleyha olur, bizi ister ten uçurumunda. Uçmaya çalışır insan. İnsanın en büyük hayali de uçmaktır.

Uçurmaktır içindekileri.

Dört yanı zindan, dört yanı mum, dört yanı haz, dört yanı şeytan çardağı. Üzüm ile iki gözün arasında yıllanan şarap göze görünür.

Bir" el " çeker, resmi çekilmemiş anları. Anlar ana olur anladıklara.

Bir an susar, bir andan sonrası ya anıdır, ya elemdir bilinmez.

...:Suya Meyil...:

-Suya olan meylim sana susamak ve sende ıslanmaktır. İnsanın aslı su üstüne , suyun üstüne, kendi suyunun üstüne yazılmaktır.

Sırlıklık kalmak, sımsıkı sarılmanın ıslanmışlığıdır. Bir gün hediye edeceğin gözyaşlarına alıştırma yapmaktır.

Yaryüzüyle, yeryüzü arasında kalan nadaslara damlayan ömrü sunmaktır.

-Suya meylim, huyuna meylimle başladı.

Üzerine doğdurduğun gün'eşine ışık kalmaktır ıslanmışlığın, hatta uslanmışlığım.

...:

Şırlara sırrını açan açılmaz kapıların aşk ağzısın

Yaşanmışlığın simyasında seni bulur öz benlik

kader doğrusunda toplar işlemsiz sevilerim

düşlerine düşer kavım sonrası aşka yangın

Emanetimsin kaderime.Kederlerimin sahilinde kalan bağı yanık kayalarım dokunan gözyaşı güzelisin.

Berrakların sunduğu hayali su yangınısın. Unutamadığım teber

Tebessümün son galasisin. Severek oynuyorsun benden gidişi.

*Damla damla büyüyorsun vicdanımın künyesinde.İnci inci inciniyorsun taş
bağırdaşlık yapan gönlüme. Feleğe çemberini açan avuntularımın içinde içinle
çocuk oluyorsun.İçindeki çocuğun aç kurtlarını sevda kuzularımın üstüne
salıyorsun.

-Seviyorum Ulennnnnnnnnnyyyyyyyyyyyy diyorum.
N'asıl da yakışıyor bu b'ağrışım.Kimi kimden vuruşun kanında uyanıyor vebalim.
Eşkalin düşüyor düş denizime. Kendimi sevmenin selleriyle akıp gidiyorum
senden.

-Burçlarına, Barisizlerini sunan vefasız Leyla oluyorsun. İndiriyorsun en
yücelerinden. Mistik bir direncin p'aklarına
Ak dede yapıyorsun sevdamızı.

Her şey eksik; yalnız sensizliğin tam küre. Kutupların var sol yanımda.
Penguenlerinle oynayan aşk elim var.Sürekli büyüyen sensizliğin aysbergine tutku
magmalarımı hazırlıyor sevda yolculuğum.

-Kurşun yerine hüznün dökülüyor uzaklarına.K'arşın yerine
Başka uzaklar tümleniyor isteyiş pusulama.
Sen var ; ama sen yok.

Ben hep var ; ama ben ve benden yok.

Oysa gözlerin sözlerime masal.Oysa sevgin içimde perinin güzelliği gibi
büyüyor.

Oysa ben arası bir sen arası var bu aşkın anlatılmazlarında.

Oysa sevmiştik, yaşamıştık, istemiştik bundan daha basit aşk felsefesi olur mu
anlayamadım Nazlıcan bilesin.

Hayrettin Taylan

Suyun Susaması

Saklı kentin su şebekesinde susuzluk....

bir çiçek panayırında uslanmışlığın şenliğinde
seni gül olarak aldı dünyam
gülümsemesine ömür adadığım adılsızlığımın aynası
kerteler ve perteler vermedim
mahsülünü özleminde alan adanmış hatta atanmış bir sevda elçisiyim
susamışlığın suyu susadı sensizliğime keyfe dönenceler döngüsünde
nereye dönsem bahar gülistan
asi bir nehir böler senli mevsimimi
yeni iklimlerin yesrik utkunların atılmalarında bakışınla baki kalıyor gözömrüm
sözlerin savlama gözlerin tavlama akıntılarına
biraz dalgalı ömrüm
biraz aşk at
izle senli büyütülüşümü öz suyunda aşk huyunda

biraz benden gel biraz bendenlerden gel
aşk parası ekmek arası bir sevda ödentisinde...
saçlarının her teli biraz senden beni estirir

birikmiş bir özlemin kutsi işlemiyle içimle çarpıldın
buhurlar sundun gözyaşlarınla
ısladım,uslandım bir de sevdalandım bilesin

kehrin ve şehrin ufulimlerinde bezil yakışlar
ruhun sadağında saklı kalmış kalakalmaların akışkan
fettan güllerin zindinde zeyl olmak sana saklı kalmalarına
beyhude güvercinlerin gagasında bazil istemlerimin mesajı
bu tayrın tehirinde müjdeli bir visli andır anla
yıldızların alazında azalan senli bir handır açılan
öpüldün öpmelerden
yürüyor özlemin hazinesi ruh sarayımda
asil ve asri kaçışlarına keyiflendi bana gelişinin son andağı
aslılar öldü asıllarımdan
bir kriz kertmesinin mutsuzluğunu emzirtiyor hayat anne
annem sen ağlama yarım dünyası yarılı yarlı puslu oğulsuna

çıkma umutların seyrinde ahular şifrelenir gülüşünden
ayrılığın hüznü nigarında hüsnün cehlime cemi hayıf olurken
belanın selası okunur azazil kargasının gagalanışında
benden bir ben çalınır senden
neyim neyine çalınır neyim neyine çalınır

beni anlamaz oldu beni yaşamayan yaşamiler
gelmelerin son haritasında şehrim sana yeşillendi
baharsın gayrı....
bir eylül ortasında ortandan kaldırdın hazanlarımı
eylül eylülüdür aşkın son yaprağına hülyamı yazdı meleykeler
mecbur edilmiş terk edilmelerin panzehirinde
Pan ile yaban benim

aşk öper aşk içre aşkımı
bitiştirilmiş ve yazgıma yapıştırılmış bir sevmenin cenderisinde
beni vurdu aşkın militanları
yaralıyım her yerim yardan delik deşik
kan akıyor kahlarım akıyor vahlarım
senin sellerin temizliyor sensizliğimin kirlilerini
bakıyorsun seni yaşıyor yeni gezegen
bakıyorsun us akışlı güzelin soluk akışını
bakıyorsun suskun fermanların yeniden sana okunuşunu
bakıyorsun periler per, ruhuna mer olan benli oynaşları
bakıyorsun aykırıları ay yüzünden yar yüzünden
bakıyorsun istanbul içinde ben aşkambul
bakıyorsun aşkambulmda sen ve sen içre ben....

bakıyorsan bu aşk bakmalardan akar.....

Hayrettin Taylan

Sürgün Ruhlar Kentinin Muhtarıym,Şulenar

Sisli hislerin gecelerini taşıyor yaryüzüm.Hüznünü bana teslim etmiş bir güzelin aşk hamalıyım.Sırt numaramı okuyamıyor periler... hüzünden eskimiş yazılar var. Son nefes gibi ilk hevesimle sesleniyorum. Bir zerre kadar zer ol bana.

-Sürgün ruhlar kentinin muhtarıym.Aşk mührümün mürekkebi bitti. Yüreğinde kalmış mürekkebimi almaya geldim.Daha çok yazılacak güncül demlerimiz var. Hadi, demle beni aşküstü bir sıcağın zamanında. Yorgun kalmış uzakları dinlendirsin kavuşmak. Canı sıkılmış sözlerin son isteğinde çekimle bensizliği.Birlikte olmanın bayrağını asıver istek direğine. Gönül gönüle vermenin vadesinde beni de hesaba katıver. Kardelenler gibi deliver ilkbaharı. Kokunla açılın güllerin.Kırmızılığını artırmış dünyanın gülü gibi, gülüver yanımda.

Yazgısı silinmiş hayatlar gibi her şey bayat gibi sensiz.Taze olan sendin. Tizlerine tez olan bendim. Tez canlılığına canını seren de bendim. Aşk sermestiyim.Meylerini içirdi kavuşmak.Hasretin yıllanmış anlarında kaldım. Bir adım kadar yakınsın bana.

Yalnızlığımı yüzdürür güleç yüzün.Güleç yüzünde yüzen sevda gemimi sürükler zaman.Beni amansız bırakır uzaklığın.Bermuda Üçgen'in var. -Sığ sulardan geçtim.Buzul dağları sevdamızla eridi; ama Bermuda'da murdar kaldı uzaklık. Bir türlü aşamadığımız demler var. Sana teslim olmaya hüzzamlı şarkılar eklendi.

Duaya açılmış meyveler gibi kabullerime değiyordu tadın. Çiçek çiçek döküldüğün içimde arılarım oğullandı, akıllandı.Aşkına bal olup t'adına alıştırdı imkansız dediğimiz her şey. gökkusagi sönük kaldı yakıcı renklerin karsisinde.açelyaydin Bir begonyanın üstündeki damla kadar yakındım su ile dokunmaya.

-Tutkum olmuştu yeşil gözlerinden sonra bütün yeşillikler.Bir adımda her zaman yemyeşilliklerdi.

*Başkaldırmış yalnızlığın baş kahramanıyım.Aşk romanımız dirilişin dizinde büyüdü.Direnişin bebeği gibi büyüttük.Uyanışın gölgelerinde susmamış anları yeşerttik böylece.

Ş'ahlaniyor yakınlaşmalar. Bana y'akın mısın, yakınsal aynalarında benlik şehirlerim gözükür mü?

*Lir olmuş varsıllarımı bilir mi Perişahlığın.

Üç noktasını uç noktalarda unutmuş yaşanırılık bülbülüüyüm.Uçurum gülüsün diye kanatlarımı hüznün kayalarına çırpamam.

Devrik cümlelerimde süslenen yüklemin var.Özümü vurgulayan özne olarak aynı

cümlede yeşeren yarınlar gibiyiz yar.

Hüzünbaz bir an gibi geçiyor sensiz her şey.Helalim kadar saki mi celalin.Aynı ruh denizinde yüzer mi güleç yüzlerimiz.

Bulaşıklar yıkandı, odalar süpürüldü, balkon ve merdivenlere pas pas da atıldı... İçim kadar temizlendi her şey.Gerçek kadar düş, düş kadar kadere temizlik yaptım.Beni alsan zarardan kazanırsın .

*Temiz kalır gönül evin.En azından sevdanı kirletmem, en azından yüreğinde kirlerimi bırakmam.En azından can kırıklarını içinde bırakmam – İyi bir camcıyım. Gönül pencerelerine göre çerçevesi bir sevdam, tutkularına uyumlu renkli düşlerin camları var.

-Sen gün'eşim olarak odamıza girmeye çalış...

Bir aşk damlasıyım yüreğindeki kocamış denizi dalgalandıran. Bir denizaşırı düşüyüm, düşüncelerinde derlenen berraklar aziziyim...

Bir Y'ar tanesiyim suya düşlerini teslim etmiş yarınlar helaliyim. Seni yazdım kendime, seninle yazıldım bahtımın en özel mektebine.

-Artık ben kadar bana kavi, sen kadar sana sani bir gelecek urağanıyız.Uzaklar,hasretler sürgün ver süreğen kalamazdı Şulenar...

Hayrettin Taylan

Sütperi

melekler,çiçekler,bulutlar ,kaçışlar sonsuzluk sesi
duydum ki teselli türküleri besteliyorsun bam telimden

açlar düştü,düşler acıktı ar damarımda
bu dertten,bu senli bentten can aşklar yürüdü
tırnak içine alınan özlemi, kapattı suskunluğun
uzadı gidip gelemeyişlerin
hangi güzelin tırnakları kısa ki?
bahane yok, saçların neden süt içirir
Seslendim beyazlarına melül melül
Geldi siyah cevabın kör uçlu kalemle
tutuldu benimden önce mihengin
ateşten aşk,aşktan ateş besledin parçalı yüreğimde
Görünmez heveslerin sancağında sallanıyor her halin
emrinde bunca beslediğin sevgin sabrın aynasında gülüşün
hicazdan hazanlar çalınmıyor gözyaşı alacağından
es yok,tin yok, ten yok, uzak kalış yok gayrı
bütün yoklarından varların varsıl
Yok`lar içinde,içinin devrimi "seninim "
tutuldum her açıdan sana
bana inanmak zorunda olmanın sevgi zenginliğindesin
nurunda sevilerin melekleri süt içirir içimdeki yaralı sevgilere
gayrı hayrına ve seyrine değil sana olan bağlanışım, içten ağlanışım
gözlerim aşk üzeri kuytulugunda Yusuf'tan bakışlar yolladı
yalnızca sen,yalnızca uzayan ömrün kadar aşktayım süt perim

Hayrettin Taylan

SüzeN

1.

Belleğimde tükenmiş özlemlerin tetiği
bu_senden vurmaya hazır incinişim
meşum kayıpların sesinde hece olmadın aşka
kanımı yakan bir yıkılışın son mermisiyim
hesapsız gidişlerin bağırını deliyorum.
giyotinleri eğittiği ısrarcı kesiflerin demiyim
İçimde ölen bir sevdaya mezar kazıyorum
Mezar taşına yazılacak sözü yeni aşkımdan umarak
Düşlerimi uçurduğum al yazmalı gönüllerde
İliğime kadar işleyen yalnızlığın sarmacında üşüyorum
gözden kaçırdığım kaçışların ikliminde zemheriler
vurdular yazlarımı yazgımdan
seçmeli bir aşkın sorusunda cevapsız bıraktılar
yanlış seçeneklerde değildi, beyaz bir tendeydi oysa
Beni en çok sevdiğim aşktan ikmale bıraktı hayat
Şimdi hangi sorgusuz sevdanın yanıtında kalem olayım
Hangi tenin defterinde zevklerimi yazayım
her gece okuduğum sen masalı biter mi ki
yüreğimdeki irin,şirin bir acının resmi andı değil gülüm
gülmek ile devrik göz yaşların arasına sıkıştım

2.

infazın,sazlar çalıyor yalnızlara
giyotini beliyorum henüz bilmediklerinle
Çok keskin bir kavuşma uçurumundayım
Sakın gelemem deme
Yusuf'un kuyusunda ders verdim aşka
ben züleyha değilim deme
ben sevmiyorum sakın deme
Beni sevmek ilahi bir mesaj gibi
Ruhuna içsel bir masaj gibi

bu mistik ikazı duyarak özle beni özümden
Kara olan bahtının kara tahtasına beni yaz
yediğim yasak elmanın sapını saklamayı bırak
beni azazilin zil dersine atıp susma rüyalarımda
benim yüreğim senden sonra kutsal hazine
bu yüzden bütün güzeller aşk duasında benimle
bu yüzden günahlarımın bahşinde sen yoksun
Şimdi, bitimsiz kalakalışın demir pasıyım
yüreğimde aklanacak günlere cilalasın sevgin

3.

bir yanlışın baş ucunda yanılgılarıma koşuyordum
yarasız varamadığım sonlarıma sone yazıyordum
ölüme ile aşka kurulan bir saatin akrebiyim sanki
hep seni zehirliyorum aşka
benliğimin ütüsüz duygularında koşu bitti
bir şilebin susuz ve sensiz denizinde batıkları oynuyorum
hayıflarıma tayfalar sunuyorum sondan önceki sana
Şimdi kurumuş bir yaranın bayrak vataniyim
senin kahve gözlerin, benli sözlerin bayrak bayrak

dalgalanıyor algıların ve acıların
zayi edilmiş bir hışmın son gemisinde
yolculuk müebbet yollarına
intihar seven harımın kıvılcım aynasıyım
seni bütün yakışlarımda tarıyorum aramaya
Tüm yansımalara ders veren ışığın görmüşüyüm
açık kalan sevgi pencereye serçe olur amansızlığım
İçimdeki seni semaya yıldız eyledim bilesin
bağırma haylaz göz pınarların akıyorken
benim sana olan andım aşk standım kapanmaz

4.
Ahirden ve zahirden halkalar bağlıyor yaramı
hallerime hükmün gölgesi siner üşür sevgin
sana meylimin zemzem kuyusunda mey sundu güzel
oysa zeyl atmıştın senli gazelime meyletme diye
ben de insanım, ben de meylin suyuyum
Şimdi eksiltilmiş harfinin yarısında kurutma gelişi
seni böldüm kesre kesre gayrı harfinde başlar özlem
bütün ferdalarımın perdesi açıldı, ferman hazır aşka
ben seninle kavuşmazlığın kavuştağında bam oluyorum tele
Şimdi devrik vuslatın bilinmeyen öznesinde üşütme kaderimi
gidenle kalanın sayfasında bir ömür kitabesi olarak dikil
ürkek bir ceylan gibi sessiz sunaklarda çırpınıp durma
kara bahtımın karasını kahhardan, al yazgımı alın yazgından biledim
Şimdi hiçliğin hoşluk mabediyim sırra kademle aşka bakilik arasındayım
gayrı sensin hayrımın hurileri ve bekleyişimin nur halkaları bilesin Süzen

Hayrettin Taylan

Şahdamarımın atlasındaki aşk rengisin Selvihar

susamış kelebeğin gözbebeklerinde aradım sensizliğin bebeğini
gün'eşime gelmeyi bekledim aşk salıncağında
varılmazlığın levhaları vardı, uzakların imkansızlarında
kurban olmaya hazır isamil'ken
zülehya'nın kızı olarak esir kaldığım yara kentindiydin
aldın beni ben'den gayrı

şahdamarımın atlasında ömrüme en yakın renksin
gelecek zaman çekimlerinde yüzdü kaderimiz
dili geçmişlerimdeki esrik sevda kitaplarımı yaktın
içi geçmiş eksizlerin sihrinden arındırdın
aldın beni ben'den gayrı

aşk okyanusunun yun'usuyum
dalgalarım arasında filizlenen aşkın meyve umuduyum
t'adına alıştır gayrı

2

yüreğim helen harabelerine yakın sarıkız şavkı
ten haritasına başkent olduğum demlerin kavıyım
yanmaya ...yaşamaya adil sensizlik mucidiyim
yakma beni püskün volkanlarla
bir sen istedim ,bin ben için

güvenliği bakir kıyılarında olan berraklık sonuyum
vizesiz geçişlerin yok mu yar
n'arlar toplanır istemlerimin sınırında
kavuşul resim sergisi canlanır hayalimde
bağlanış fuarları başlar yakınlaşmanın serencamımda
umudun tufanı savurur en ıslandık, istendik yanıma
yan yana ,yana yana güzel bir felakete bağışlanırsız böylece

3.

huzurun ipekböceği örер sevdamızın ipek yolunu
yol sen, yoldaş sen, yolu aşka kesilen ben
kadınsılığının sergisine baka baka yola devam
yüzyılın yüzü yansır yüzünün belirteçlerinde
yüz sen, aşk yüzünde yüzen ben
gelemeyişin sevda yılı, uzakların sızı yüreği sen

hasretin depremine f'aylarını seren yarınların yarisin
viranlarımın mir anlarını çok görme yar
erişilmemiş zirvelerin ufuk s'ancısıyım ermişliği hor görme yar
imkansızlığın değirmen taşının öğütülen aşk bağrıyım
yarın, yarım,ufaltılmış umut gün'eşi
doğdu doğacak aşk ısıltısı

Hayrettin Taylan

Şair Ağlamaz,Ağlar Ağlamalar

bilinmedik pusularda yüreğim
parçalanmış özlemlerin kutbusun
ağrılarımın sağısında penguenlerim üşür
uzak ile aşk arasında içsel antartikan büyür
özledim seni unutamayan kendimi
vuslatın çarkifeleğine feleğimi astım
dönüyorum sen ile cemalin arasında
bakışlarınla ütülen günlerin öğlen anındayım
susmadı bu yürek
seninle geceler kiraladı hayallerim
üstsüz düşlerin sahiline kumdan ve ummaktan kentler kurdum
ezilmiş beklemlerin kapısında bekçiyim gözlerine
mevsimsiz kayıplarında kendimi sıraladım af ile hayıf arasında
ansız gülüşler filizine meyve öperken
aldanmışlıkların nadasında kurudu gül halin
bakir gönüllerin somasında seni buldum saf altın yerine
nöbetçi heveslerim şifrelendi sözsüz gemilerinde
susuz ve sensiz denizler büyüdü içlenişimde
bekledim seni dalgalarda
bu bir acının ahdidir gülüm
bu bir tutuluşun aşısıdır gülüm
bu bir kopuşun sonatıdır gülüm
bu kendi yangınınım düğündür
kılden aşka, aşktan huzurun mimlerine yazılmaktır gülüm

aşkın kıymetini alıştırmasız sensiz ödevlerde öğrendim
sevdalar bağırır
gel diye
göz yaşları ağlar benim yerime
şair ağlamaz
sırt üstü yatan huzurun pınarındasın
duvaklarını sunaklarımda yıkama kanarsın
şaşıır alışamadığımız yan yana kalışlar
susar aşk ve ömür
ağlar da ağlar ağlama
sevdalar ağlar
gözyaşları uslatır usumu
kendime gelirim damlalarıyla anlatamadıklarım arasında

Hayrettin Taylan

Şair ile Masalının Selvihar'ı

Şair:

Sensizliği bir uçak yapıp, güzellerin üstüne atasım var? Her kanadına senin adını yazıp, siz de beni sevin diyesim. Bir kışkandırma filmi gibi seni çekesim var.

Selvihar:

- Dünün rüyası, bugünün sevgi tanrı, geleceğinin düş kurtmesiyim. Beni uçurdun sevginle, ilgiyle; ama bu realitedir. Şimdi iradenin cambazlığını yapıyorsun.
-Uçak yapma bari, gam denizine bir gemi yap...Savur yalnızlığını denizlere..Seni ancak sıcak bir deniz paklar.

Şair:

Kendinden uzak tutabilirsin beni, ya da kendini. Oysa sevgini, sana olan dağlanışımı, sevda sonsuzluğumu, bitimsiz tutkularımı, bağlanışımı uzaklaştıramazsın.

Bensiz kalmanın özgürsün. Kendinden uzak kalışları tutuştur. Umutlarını pakla, sakla güzel yarınları. Ben yarınım, ben her zamanım ...

Selvihar:

-Benim ülküm var, öncelerim var. Anılar özlenir, beni andığın her cümlede, her yürekte, her nefeste.

Ateş olurum uzaklardan yakarım dünyanı.

-Sen en iyisi bensiz bir hiç ol...

Şair:

Sensizliği senle yamaladım iyileşmeye. Yamalı yüreğimin hamalıyım zaten. Ağır gelmedi sensizlik, ben sensiz bir hiç sayılsam da hoşluğunda başlayan sonsuzluğun adılıyım.

-Bütün güzelleri senin yerine tutup sevmeye çalışan bir adıl. Dilimde henüz yazılmamış yazgıların var.

-Sahte bir gülücük yerine, sahi damlalarını sevdim. Sen benim için hep ağla.

Selvihar:

-Buz kadar lekesiz, kar kadar temiz, su kadar berrak, aşk kadar özel karışık, yaşam kadar çetrefilli olsam da damlalarımınla meşhurum.

-Gözyaşlarım içimdeki çocuğun yağmurudur. Seni de sensizliği de beni de yıkayan tek çaredir, kendimle tanışmanın yıkanmasıdır.

-En çok ihtiyacım olduğu zamanın saatisin. Sen akrep ol, beni ısır, sensizlikten.

Şair:

-Fedalarım var saatinin yelkovanında. Ben esintiyim, her anına, her damlana, her güzel sözüne, her yüreğine.

Uygulamaya geçirilen iyi bir planın azmiyim, seni sevmenin kavmiyim. Kalu beladan beri seni büyütüm içimde. Aşkım, bütün zamanların, bütün geleceklerin isimsiz yaşanırılığına şiir.

-Sen şiirim ol ki duygularımın gömüsü olarak kalayım derinlerinde

Hayrettin Taylan

Şair ile Kurşuncu

Şair:

-Kurşuncu,kurşunun var mı_

Kurşuncu:

-Kimi vuracaksın?

Şair:

-Kimi seversen gider cümlesindeki kimi vuracağım.

Kurşuncu:

-Neden "kimi " vuruyorsun ki?

Şair:

-Kimi sevmiştin diyecekler, kimin için bu acılar, kimdir senin gibisini terk eden ,k'imi vurunca cümle temiz kalır

Kurşuncu:

- Ruh, lütfen bu yeminler & kontratlar ile ilişkili olan tüm yapıları, araçları, varlıkları, alışkanlıkları veya etkileri salıver (uzaklaştır)

Hayrettin Taylan

Şairin Aşk Göleci

Acılar ıslanırken ruhumun yamacında, birikmiş sarılışların tüm anları toplar beni, benden ne kadar ben kalmışsa.

Utulmasız anları, kanmaları özlemlerin dağılmış grilerinde rengime dönüşüyor. Ha benim rengimi merak ediyorsan ben hep kara sevdaların rengiyim, ben hep aşk beyazların başlangıcıyım, hep sensiz kıpkızılların gül rengiyim, ben hep çakırkeyif hakilerin hakkısıyım, benimi tümler gökkuşağı ... Ben ile sen arasında aratıl aşkkuşaklarında dehlizlerim yücelir.

Senli demlenmiş bakışların, tüm güzellerin gözlerinden akıyor ve içimdeki sen güzeli silinmiyor, hangi silgi akışına katılsam yüzündeki "ben", kara sevdami karalıyor... Ne yapmışım? Neden seni önce beninde öptüm ki...

Neden iksirli olduğunu söylemedin, hep beninden sözlü etti gidişlerin...

Sahi gözbebeklerin nasıl büyür beni hatırladığında bir şairin aşkı olmanın beyazlarında bazen en siyah düşlerin çıkmıyor mu hiç?

Bu sözcelerin layığı mıyım? İçindeki leylek neden gelip aşk bacama yuvanı yaptı, sensiz üşüyorum... Özlem sobamı yaktım, bacama yuva yapan leyleğin kuluçkada yuvasını bozmak istemedim. Üstelik iki yavru yapmış, her gün gidip bakıyorum biri sensizliğe çok benziyor, hep geliş tarafını gagalar, hep senin geliş tarafına kanat çırpır. Bir yavrudur aşk..

Gülüşlerimiz, hoyrat bir çizgi üstü çizilmiş yalnızlarımızdan, sen orda beni düşlerinden bombalarken, bensiz her an ölürken hayal kurşunlarından ben burada hep yaralı hep yaralı... Sisler karışıyor, karışık kaçışlarımın seni tavsals rüzgarlara ezberlediği ala gelişlere başkaldıran sevmelere özlem olmak...

Hasretle sonsuzluk arasında son bakışın baki kalıyor fildişi kulemde bununla bin yıl yaşamak istiyorum. Sen gelme istersen, şu bakışlarından bir ben yolla, yalanmış meğer yalanmışları yılanları gelsin zehrini seni sevdiğim en özel yere bıraksın.

Geçici heveslerim dağılmışlıkların kadın dağlarında Leyla ağacında dar ağacım oluyor, senli bütün güzeller önce bana asılıyor, sonra beni asıyor sen ağacından... Son sözün nedir diyorlar. Hangi son sözüm, şairin son sözü olur mu ki?

Tutkumun çürük kanatları haz uçuşumunda düşürür beni, salyalar arasında heveslerimin ömrü demindedir, yaralarım kanasıl olsa da andır ya yaşanmalı ya kim takar umurları, yaşa yarası sonra ödenir ey aşk diyor hatalar, hayatın hattatları, şimdi hangi ressam bu yalnız yüzümün solumuşluğunu çizebilir. Hangi şair, beni sana anlatabilir, mutlu dizelerimde açılan güllerin kokusunda ne zaman güleç yüzünle, içimde ölmeyen benimi okuyacaksın tüm dünyalarımın dünyası... Toplanmışım sende.

Akli yangınla, aşksız, şifasız ağrıyla yanan iç çocuğum bendini yıkıyor, baraj suları altında kalan nedenler bir sularının altında kalıyor... Hangi neden senin salın olur, hangi neden seni sallana sallana bana getirir? Hangi neden beni sensizlikte paklar, hangi güzel beni sensiz aklar ki?

Senli korkularımın büyüğüne büyüler, iksirler, menkıbeler, iki canı taşıyorumun çaresizliğinde. Bir sana ölen ben, biri içimde ölen sen...

İki ölü, iki kalım arasında yoksun yine.

Bu özlem kelepçesi sıkıyor göğsümün en sol yanında. Vardır senden yedek bir gelme ve sevmeye anahtarı ... Gelsen, açsan ve veballerden, vebalardan, vedalardan, kayıplardan, kayıtsızlardan, ayıplardan kurtarsan ...

Tenin arı kolonileri yürüyor çiçeklerine ömür verdiğim her yerde. Gözlerimde donattım gelişlerinin koordinatlarındayım sinyal veriyor sol yanın farkındayım; ama hala uzaklarıma kaçırıyor melodik hazanlar..

Yaktım, yıktım, attım doyumsuz gelişlerinin göz kalemiyle çizdiği tüm kareleri. Senli şafaklarda kalkıp seni okudum, mısra mısra öldüm güneş doğdu, ben hala doğamadım ki gündüz de geceleri yaşayan çok ama çok yaralı bir sen haldeyim. Ne desen içimde desen desen... Hangi nakkaş benim kadar seni böyle çizebilir ki..

Ve ey yar! Şimdi yeniden kaldır başını göğüme, göğsüme düşsün düşlerine yıldızlar.

Algılara ulaşsın erillerim, erimiş umutlarımdan sular aksın göz pınarlarının dalgalandırdığı aşk Gölecimizden... Ay düşleriyle şavkını suya yar eder sensiz her gecemize. Senli çatırdayan damarlarımda dolaşan evgin gibi sevilerime iyi bak, onun derin sularında özlemlilik bekleyiş gölgesi vurursa korkma yaşa beni engin sırlarda..

Ben en uzaktaki yalnızlık türküsünü yeniden güfteliyorum aşkın, ışıltısız bir gökyüzü olduğunu, altında gezdikçe sonsuzluğuna ağırlar. Bu umutlar seni senden çalışıyorum her dem ...

Hayrettin Taylan

Şairin Cennetinde Kovulan Güzel

Şimdi bir çapaladığım aşk tarlamdan çıkmalısın.Sana yöneliklerinde yönler değişti.Ben doğu, yani Mecnun,Ferhat,Kerem,Memo,Zinde Avesta,.. Aralanacak afaklarıma çanak tutuyor tavırların.Benim misin? Benli misin? Zorluyorum oysaki şimdi konuşabilmek için,içlerini okuyamadım,dışını çözdüm sana yönelik önergelerim oldu aşk meclisinde. Sesimi duyamıyorum.Duymuyorum seni.Beni senden aldı aşkın azraili. Her şey sessizliğe çağırırsa aşk kulağım Senden yana değil ki.Şaşırdım öncelere,önden gidiyordu,kavuşmama umudumuzun hüsrancıları.Dünyanın dönme sebeplerine senin dönmeni de ekleyemem ki.Bekleyemem ki onca karatsızlığın karartılarında.Bu karşılaşmalar,karışmış dünyayı epeyce karıştırdı.

Aşk cennetinin kapısı ne zaman çalınmalıdır.Sen orda Huri misin? Gözümün nuru musun? Offffff...! Yoksa oyunlarındaki sevda çerçisi mi sandın. Beni gezdiriyordum pazarında sana uygun ve ucuz geldim ve ölece alıştın,kandın, sıcaklar ekledin.Dahası gitme mevsimi yaşıyordun bende seni gelmelerime gelin diye beyazladım. Belki ondan, belki susuz kalan ömrüne ırmaklar eklemek istemedin.Evet,haklısın eskimiş esriklerimde bazen kayboluyordum.Yaralarımı saran eski bir yara bandım var,üstüne gitmeleri yazmıştım okuyordun kapağını. Zamanın hangi tuhaf mevsiminde, tatil ettiğim aşk bayramlarında seni ömrüme yazınca öylece kalışlara açıldık.Bir 'kapı' açıldı arştan ve aşktan.Şifreleri şimşekler verdi.Pin kodlarını çözdün,seni ekledim adresizliğime.Kal dedim kalıcılığımıza. Açılacak tutku şubem olacaktın. Görkemli özelemlerimle açılışına gelecektim.Kurdeleni kavuşamadığımız her an açacaktı.Niye "ayrıca" kilit konur aşk kapımıza anlam verebildin mi? .Hani sana yazıldığım ilk mısradaki "bu aşkın aşkı sonradan sonra olamayacak kadar bir sondur.Bir anahtar teslim törenine hazırlanıyordum.Hislerden,sevmelerden,bağlayışlarından ve özleyişlerden karışık bir kilitim var sana karşı.Hangi kilit için hangi uygun anahtarı nasıl yapmalı gülüm Önce öncül kapılarını aç.Kurgusuz, beklentisiz,ekfiillerle yüklem olan adın kadar sahiydim.Sonra karşılaşmalar kilitler sensizliği.Aradığından çok fazla öndeşlerim.Aslında tüm paydalarına paydaştım.Elde var sağlama alınmış,alnı temiz terlenmiş sevmelerimiz var.

'Ayrıca' kilit_konulmuş bir kapıya senim adına neden yazdım ki.Kapını çalan çokmuş meğer.

Şairim ya!

Seviyorum ya!

Benim aşkıma aşk ya!

Ciğerimde senli dumanlar tüter ya!

İşte asıl soru bu ya

Benim suçum neydi ya! ! !

Gele-bilen için. Gelmek kadar olmak gerek. Ne kapılarım kaldı,ne de üstünde asma kilitlerim.Unutamadım,unutamadım; lakin acır ve susamam son yağmurlarda.Her damlasında gele_bilecek olan için içimi yıkatmıştım.Kendi olarak gelebilme ahlarımı yazdırdım.Sadece ve sadece biraz kendin olup düşlerime düşman olmadan,içindeki tüm arayış oyunlarını bitirip gelemey miydin?

İçten ve içlenmiş sıcak bir.'Hoş_geldinim' var.. Onu hep kullanmak istedim eğer bir gün gelseydin.

Bu uğursuz uzakları sevmiyorum işte bak. Beni senden kopardı hasret.

Düşlerim ve masumiyetlerim yağmalandığı bir ağın son halkasında irkildim.

Meğer senin gönül kapının kilitlerini açmak için granitten kuleli kaleler,Çin'den çinili sedler ve de asılmış tutkularına Babil'in asmaları gerekiymiş.Yöneticiymiş aşk bahçıvanın...

Birikmiş yıllarına yılanlarını salmış bir hazanın son yaprağına seni tümlemeyen bir masala heder olmak üzerisin.
Diyelim gelmiyor git ne halin varsa,sana da ait aşk cehennemleri var,ikinizi yakacak ateşiniz varken,üstelik ağlamaklı bir filmi izleyip ağlamışsanız benden bir ben kaçır,.. Çağrışım...ya da merakım. Veyahut aklanışım sana değil.

Lüften gider misin bir şairin aşk cennetinden...Mısrlarımın hurisi,Kevserlerimin kaynağı,yalansı,içten ve bir o kadarda tüm benliğin işlemiş ve işlemişken.Sen de Havva

Yedin yasaklı elmalarımından... Kovuldun cennetimden,Bir gün Adem olup gelirsem Ortadoğu'ya...Ki Filistin'de öz aşkımın bebekleri kucağımda ölürken mecburen gelmeliyim sana bilesin. T_ariflilerin arasında bir tariff öğrendim senli tokluğa geldim Tarihsilerin talihleri arasında tarih_siz_im.. sensizim .Güncelerim güne gündelik. Menkul değer kadar meçhul olan meşhur kalışların değer kazandı.
"Bir k_uyruksuz olarak dolaşırım, ben-den azade..."
Gönül denilen gönülde senden hesabım açıldı.Bensiz kaldığın her günün vadesinden bir ben artı bilesin.Ya benden kovul, ya da benime şehir ol.
İstanbul kadar büyüyerek kal.

Hayrettin Taylan

Şairin Çardağında

Çağır yeli ruhumun çölüne senden toz dumanlar uçsun
gözlerin bulsun gözlerini, sözlerin bulsun sözlerimi
Bir gülüşe sar sevdayı
yüreğinin titreşimlerini ekle yalnızlığın paylaşım sitelerine
dalgalar sun fenerlere, yakalım denizlere yakamozları ve yok olmazları
"lal sözlerin" beni düşlerine taşıyın hayal kırıklıklarımın kayığıyla
sorusuz sualsiz eskiz limanlara bıraksın bir güzel bulur benimi
Düşler çiz tuvale, tavlarımda sensizliğin son figürü çerçeve
Hovarda zaman geçitlerimdeyim geçmişimi geçiriyorum aşkla
Suskun bir kuş sürüsü geçiyor göçebe sevdalara
Beni senin sıcak ülkeneye taşıyorlar gagalarında senli nameler
Özlemin hala üşütür magmatik yüreğinde
Yüzlerce deniz aşırır dalgalı acılarını ve bensiz kalışlarını
Sıcak ile soğuk arasında nemli gözlerinden oluşan yeni iklimin meyvesiyim yüreğimde
hasılat rekoru kıran bir sevda
Erkenci güller topladım aşk bebeklerinin elleriyle
Yaprak yaprak döküldüm kıpkızıllarına
Mor yakarışlar göğsüne beni taşıdı
Gönlümdeki gökkuşağın, bütün renkleri kıskandırdı
Vuslatın gerdanına sıcacık kal oluruz son bakışınla
hiç yaşanmamış rüyalarımızda yar oluruz masal içre masal kalır aşkımız
hep kalmanın kollarında sevgiden süzer yeniden buluşmalarımız
bağlanma silüetimizin gölgesinde bana hep bağlı bir şan ol gül yüreklim

Hayrettin Taylan

Şairin Kırgınlık Sonesi

Kırgınım

Kitabelerinde birbirimizin izleri olan utulmazlığımıza
kırgınım kendim ile seni unutamayan kendime

Hüzünleri depolanmış son baharın yaprağıyım
Kedersizliği yazdım seni unutan sana

Dolaşıyorum yanardağlarımda çıplak ayakla
Minimize edilmiş ahların esintilerinde
Serinleniyor özlemlerim
Sana kavrulan anlarım anne oluyor acılarına
Gözyaşlarının leğeninde sensiz bebeği yıkıyor yakarışlarım
Parçalayıcı oluyorum koca aşık olarak
Kırgınım bu halime

Beni aşka doğurduğun kente metruk ve meçhul " ben "yaşlanır
Yedinci rengin yedinci tepesinde yeşillerim tükenir
Doyduğum kente aşk sefiliyim
Sensiz Medine fukarasıyım
Güzeller sevgisiz bırakmıyor
Aşksız değilim
Hangi aşk rengidir sorma
Hangi mideyle yaşıyorum sorma
Kırgınım sana
umutların tünelinden karmakarışık kimliğime yolcuyum
arıyorum senli bir ahuyu huylarından su içmek için
gelişi gülüşüne kafiyeli şiirim olası diye
dönüşü olmayan öfkelerin tatsızlığından
vizesiz gidişlerinin mührü akıyor bahtıma
Adın sevinç oluyor
ama kırgınım...
gözlerinde söz banyosu yapmadım diye
sözlerinde göz boyası yapmayan ruhuma

Kırgınım

arzularımın kırk ayaklarında kırk haramilerimden masal dinlemedin diye
Mantiğının meteliğinde hislerin sislere karıştı diye
Benliğime sudan kurşunlar yağdırıyorum
vuruluyorum gözyaşlarından
susuyorum yaralarımınla
merhemim senin varlığın
yaşamazsan da yaşıyor olman bile aştır gülüm

oyduğumuz oyunların tutku oyuncağısın
ben sende büyüemeyen yaramaz bir çocuk
mutluluğun sonesinde seni okuyor dizeler
şarkısını dinlediğimiz ayrılıkların redifinde
kırgın gazelin vezninde medlerine silmendim
üzerime düşen düşlerin yıldızında geceledim seni
iki kişilik bir aşk heceledim
defalardan çıkarılan afların safındayım
sayısız kez közleniyor kavuşmalarım

gelgitin bölüyor yakamozlarımı
Kırgınım...
Sonuçsuz sarılmaların sıcağında mahrum ettiğin için
Kırgınım çoktan seçmeli bekleyişlerime gelmediğin için

ansızım
sızım kadar sözüm
kudurmuş acılar sözlüğüüm
kırgınlığım beyazın ayrımında
siyahlarına sardığın yalnızlık girdabından çık
hayat ne aşktan ne de senden ibaret

Hayrettin Taylan

Şairin Lal Olduğu Nun Masalın

Durdurulamayan bir yüreğin aşk kanıyım
Akiyorum gelmenle gitmen arasına
Ömrüm ile gönlüm aynanda taranır kalakalışın
Sevda kırıışık
Şevgi tarağım yok
Öylece kalmışız koca hayatın ortasında

şairin yüreğini aldı ürkek bir ceylan
dili kaldı
sözleri kaldı
yaraları kaldı
yeni bir aşk kaldı koca ömre

sızının sözlerinde kalır sende kalışım
anlara sığmayan susuşların su şehrindeyim
su ile susmak arasında susuz sustum
iki damla bekledim yarama
iki çift söz bekledim koca ömrümü yamalamak için
sükutun defteri kayıp aşklar kentinde olmalı
konuşmadı aşk dilin
gösterilmedi gidiş filmin
canlanmadı can kırığı an be anların

her ağrının bir çağı, dağına özet
her çağrının bir aşkı özüne kanıt
her özleyişin bir dizesi ömre senet
her senin bir düşü aşka cennet

kaybolmuş güzel anların hayal anası olmuşsun
yetim bir mecnun olarak geliyorum sözsüz kucağına
al beni emzir aşkın ak sütünden
al beni geçir büyülü sevdaların sıratından
al beni büyüt tutkunun cennetinden
peri ol damla damla Kevserler sun bana
bin türlü yaşamak özetle, gül cemalinden
bir seslenişin senfonisinde oku beni
bir tükenişin armonisinde derle beni
bir kavuşmanın kavuştağında çal beni
yoksul hayal kırıklıkların bendinde al beni
aşkın törenlerinde sun beni yüreklice
müebbetli bir bekleyişin son hecesine ekle
ufukların en ufağında sustur unutamadıklarımı
üşür yalnızlık
yüreğim yaftalanır
sorgusuz bir gidişin dilinde susar ömrüm
dile gelir tükenişim
dile gelir özleyişim
dile gelir bekleyişim

gelmene tutunur ömr-i sevdam

şairin yüreğini aldı giden ürkek bir ceylan

dili kaldı
sözleri kaldı
yaraları kaldı
koca ömre yeniden gelişi kaldı

Hayrettin Taylan

Şairini Ağlatır Sev _Gili

' o kendini biliyora ithaf'
uzak kalışlara, unutamayışlara

Üşüdüm ansız ve sensiz sorularda
konu anlaşılmıştır, gidişin sınavda çıkacak
seninle çıktımızdan beri
özleyince çıkmış soruları çözdüm
Yüreğinin içimdeki cevapların kağıdında
Lirik bir dağ erir ayrılığında
Akar kirli gidişlerin sularında
Bulur beni sellerin ve gelmelerin
hüznün mil mil toplar gamsız hecelerimi
Yamalı vuslatımın vanası açılır
Çöl uzar,uzak kalışına
Leyla öpemediğin dudağımda öper
Kırmızı ruju kalır kalakalışlarına
Dönüşünün düşlerinde sürülür özlem tarlam
Yeşerir sözsüz ülkedeki suskun filizler
Dile ile gönüle ders verir gayrılar
Uslanmış sevda volkanlarım söner
Seni çok sevmenin kayıp defterini getirir karıncalar
İhanetin circır böceği saz çalar gecesiz gecelere
Bu geceyi dünyanda yaşanmış sayma
Şayı saymayan, o geceyi bilmeyen bir çocuk ol aşka
Öylesine geçişim sularda susar
Öylesine benden gidişin taş üstünde taş bırakmaz
Şair ağlar
Ağlatır şairi bende kalışın tüm izleri
Ertelenmiş umutlarımı sağar süt beyaz ümitler
belki de hiç gelmeyeceksin
belki de hiç sevmeyeceksin yeniden
olsun hiç yaşanmamış bir sevda yaşattın
Serüvenleri yüreğime serpilmiş paramparçaların dirhemiyim
Gönülde yakılan ateşlerin dil yanığıyım
İçimde senli közler var yakıyor sensizliği
Gözyaşlarım söndüremiyor özlem ateşini
Yanıyor can evim
Küllerden aşk denemesi yapıyor kaknuslar
Bir sen istiyorum bir_senden
aşksız hayatın gölgesinde serinletme beni
yıldızların sulara yazdığı huzurun köpüğünde yıka beni
gözlerinde seni sevdiğim hayatın sunaklarına akla beni
sessiz figürlerin dilinde kitap oldum sensizliğe
yağmurların ağlamasında beni de ağlattın
ezberlenmesi zor bir acının sözü gibiyim
bir filmin sonu gibi yaralıyım
sana sarılmaya koşuyorum ağır aksak
gözlerimde damlalar seni anlatıyor
senaryo böyle der ama kader sensiz diyor
bu aşkın filmi çekilmez gülüm
bu aşkın acısı dinmez gülüm

bu aşkın sonu bitmez gülüm

Hayrettin Taylan

Şairler Beni Anlatıyor

*Ey Necati, yürü sabreyle elinden ne gelir
Hublar, cevri-ü cefayı kime öğretmediler.(Necati)

Suskun özlemelerin dizelerinde mutluluk arıyorum.Bütün şairler beni anlatıyor gülüm.

-Yorgun, yenik, bitik gönlüme yamalar yapıyor
Uzaklaştığın her demde beni demliyor yalnızlık. Aşk yanığını iyileştirmek için merhmini bekledim günlerce. Meryem olup kendi kutsi kayıplarında acılarını aşırıdın. Merhemini, endamin, yürek sihrinden medet umarak ummanlarımı büyüttüm.

Her göz göze gelişlerde kendini anlatışların dile gelirdi.Nemlenen gözlerinden okunan beyitler beni dize dize dizine kapanmamı sağladı.

- Örselenmiş bir ruhun sarkacında taş bağına taşlar attım aşka ağlatmasın diye.

- Suskunluk melodileri okunurdu dünyanda. Bir o kadar da insafsız tavırlar büyüttü.

Senin düşmanı mıyım ki can çiçeğim.

- Evet, can evini yakmış olabilirim, hayvani düşlerimin anlık gafletiyle.Evet,yüreğindeki güven tepelerini yok etmiş olabilirim.

- Evet,en son beklediğini, en önce yapmış olabilirim. Önce insan ve de erkeğim. Bu savunma mekanizmaların dilinde beni konuşturma.

- Hata,insanın nefsi kurdudur. İnsan hata yapmaya adanmıştır. Hata yapıp doğruluğa gitmeyi, pişmanlık adına kutsi ve sevi çabalar peşinde koşar. Ben de insanım üstelik senin erkeğin...

"Adem odur ki adını alemde andıra

- Alemde ad kalır âdem gelir gider.(Âdem Dede) "

- Herkes izlerinde, özlerinde bıraktıklarıyla yaşar gider.

-Hazin günceleri uzatıp yaramın kangrenine esrik günler sunma.

-Sessiz,harfsiz,bensiz bir içleniş türküsü söyle Bir zaman nefesinde yaşadığın bu nefis sahibi can yüreğini düşle.

Damlalar ıslatsın isterik özlemlerimizi.Kadın demek göz yaşı demektir.Bensiz ağlıyor musun?

- Kim bilir birikmiş göz yaşların var. Kim bilir benim için dökülecek göz yaşların var.

Ya da ağlamayı unuttun mu yürek hazinem.

"Ağlamak göründü gönül, ağlayalım seninle

İnlemek göründü gönül inleyelim seninle.(Aziz Mahmud Hüdayi) "

-Yaralarını hangi huzurun deterjanıyla temizledin ki... Oysa silinmez bir yürek leken vardı. Gitmekle temizlenir sandın.Oysa gitmek seni başka buhranların sahiline attın. Orda Yusuf'unu bekleme. Belki Yunus'un karnında yürek evine gelir diye umutlarına ummanlar bağlama.

- Sen benim aşk okyanusum olduğu sürece Yusuf gelmez dünyana. Ki yeni bir Yusuf sana bir ömür masiva mutluluklar sunabilir mi? Züleyha'nın bıraktığı, yaralı bir Yusuf'tan yeni bir aşk mucizesi olur mu ki ? Ben senin Yusuf'un olarak ün yapmışken tutkularınla kumar oynama Can Nakışım...

"Günlerdir almadım senden ne bir mektup, ne bir haber

Kaldır nikabını, göster cemaletini ey vefasız dilber. (Havace) "

Bu tükeniş ninnilerini okuma bana. Aşk bebeğin büyümek istemiyor bu sensiz ayrılık salıncağında.

-Beni sallayarak gitmeler üstüne masal anlatma.
- Bu gece uykum yok güzelim.Bu ömür uykum yok sensiz.Sallayıp durma güzelliğinle, sözlerinle, bir daha gelemem, yapamam,olumsuzluk bombalarıyla beni atma cehennemine.
-Kırık plakların adı olmuşum.Hep seni çalıyor, hep seni oynuyorum. Sahne aynı, yürek aynı,bir sen aynı değilsin. Sözlerini iğne ile yamalama yarama.Zaten kanıyor,zaten dikiş tutmaz.
-Yangınlarını anlatıp durma.Ne hayallerle koca kentine, koca dünyana geldim. İstanbul ve sen en büyük hayalimdiniz.İki büyük kentin kraliçesi olarak sana geldim ömrümü ütöleyerek, sevgimi su ederek, Çin Sedlerimi aşarak, sana koşarak geldim şairim.
- Masalına çok alışmıştım, bütün ilklerimi seninle yaşadım,seninle aşk çocuğu olup huzura takvim olup bir bir döküldüm. İliklerime kadar seninle ilklerimi yaşadım. Hep güzellikleri yaşattın.Bu kadar güzelin sonu bereli yüreklerimize atomlar bağladı.
- Bir gün de yüreğime affedilmeyecek bir atom atacağını düşünmedim. Yaşam ve sevginle o kadar dalmıştım ki hayata.Hiç beklemediğim bir anda üstelik seninle en güzel duyguları yaşamak adına bebek yapma aynasında taranırken ...
- Sen ,işte tam biz olduğumuz sevi ummanımıza atom attın. Ve güvendiğim bütün dağlar üstüme üstüme yıkıldı.
"Ölmek değildir ömrümüzün en feci işi
Müşkül budur ki ölmeden evvel ölür kişi"
Yıkıldı dünyam,ölümünü beklerdim bu hatanı asla yüreğimin belası şairim.Bin kere öldüm senden. Can kırıklarım ,damlalarım,sevi cesedimle gidiyorum işte senden.
- "Bütün renkler aynı hızla kirleniyordu,
Birinciliği beyaza verdiler. (Özdemir Asaf) "
-Beyazım kirlendi, güvenim kirlendi, yüreğime attığın atomdan sonra beni bekleme can evine.

"Gülün güzelliğini bülbülden öte kim bilir?
Benim âb-ı hayatım senin bitmez sevgindir."
Sus can kürem,sus...Bu bitmez sevginin kutbundaki penguenleri oynuyorum.
-Sana olan sevgimin sevimliliği herkese tatlı geliyor olabilir; ama ben sensiz üşüyorum.
-Haykırışımın sesi arşı da aşkı da deldi.Yitik mesnevi yazıp durma yaramın defterine.Can kırıklarına, kırık mızraplar sunup durma.Atom mühendisi de değilim. Can evine attığım atomdan beni mesul edip durma. Suçluluk psikolojisinin bütün mimlerini yaşadım sayende.
Dil gitti gerçi yerine kondu hezar gam
Biri gider bini gelir oldu belaların (Şeyhülislam Yahya)

Belalarını sardığın makaranın teliyim, söz eriyim.
-Söner tınısına alıştığımız acıların ateşi.Yakar bizi yeniden gelişler.
-Sonsuzluk ve sensizlik sesleriyle sağır olduğum bu ömrün en sıcakına seni eklemeli hayat.

"Bahşeyleyip günahımı mesrûr eder misin
Ya Rab harâp kalbimi ma'mûr eder misin.(Enderunlu Vâsıf) "

Hayrettin Taylan

Şairzal ile Şulenar

Şairzal ile Şulenar (aşk ateşinin ateşi olan sevgili)

Şairzal:

-Hangi masum meleğin şubesisin. Masumluk örtüleri altında nurlu, surlu, sırlı, ürkek hallerin gözüktüyor.
-Bir ruh hekimi gibi ilaçsız iyileştirdin.Ab- hayatın damlasını mı sundun? Ya da ab- ı aşkın zerrelerini mi?
-Bu zer halin, serden halin, bu sırra ifşa olan gönül haline tümlenen senli zincirleme isim tamlamasının tamlayanıyım. Beni anlayan tamlananım olarak belirtir misin sevgini.

Şulenar:

-Kalbi bakireliğimi yitirdim. Ruhsal sevişmelerine, ilimsel öpüşlerine, zekai masajlarına dayanamadım.
-Ruhum arındı. Arınmışlığın ana arısı gibi içsel ballar yapmaya devam ettim. Küçükken özendiğim Leyla gibiyim. Uğruna , uğrunu verecek bir sevdiğim olsun. Beni derin düşler, ilimler, sırlar, içinde sevsin.Peşinatı ödenmiş sevgilerle zengin ilgiler, sevmeler, aşklar sunsun istedim.
-Beni eritince mutlu olup bağrının kıyısına damla damla biriktim.
Evet, şairim, ilklerimin Fatih'i, fethi zor hatta imkansız denizlerimin Hayrettin Paşa'sı ab- ı aşkının aşk ateşiyim.
Şairzal:

"Aciline geldim, kanımdan aşk var mı diye
Tahliller talihimi açıklar mı diye"

-Hadi, yüreğimi kanattın bak kanıma.Hadi kanıma girdin bir kere. Kanıma rengini veren sevgilerinle aktım beynimden kalbime doğru.

Şulenar:

-Kader burada susar,kader burada kaderi yazar. Üstü açık yaşanırılığın aşk elbisesiyim. Beyaz umutlarımla hekimim ve hakimim sana. Nefsime hakim olamadım. Artık teslim sana. Seni iyileştirdim sevgimle, aşkımla, duruşumla. Hakim değilim ben.Teslim oluyorum.
-Suçum rağmenlere rağmen seni sevmekse evet, suçluyum, evet seviyorum.
Peki sen şair misin yoksa yüreğimin romancısı, sevda hazinemın definecisi misin?
-

Şairzal:

- Biraz sen oldum, biraz ben oldum , birazdan çok sen kaldım.
Seni sevmek, seni yazmak, seni mutlu etmek davalısıyım.Benim de seni sevmek gibi bir davam var.
Seni sevmenin suçluluğunda yargıç aşk mı ayrılık mı hep birlikte olmak mı bilemedim.

-Seninle ilklere başlamak için dünyayı ilk yapma mimarıyım. Sözler, sevgiler, hoşluklar, hoşnutluklar,üzerine yüksel sevi plazımız var.
-Beni cümle başından baştan çıkarıyorsun, yüklemine gelmeden kendimden

geçiyorum.Sözsüz romanlar yazdırıyorsun.

-Poetik derinliklerdeyim. Söz ile öz arasında aramız güzelliklere ulanıyor.

Sakin gitmek uçurumunda duracak gibi durma. Her an düşecek gibi uçurumlarını büyütüyorsun.Sen düş müsün ya da hep düşlerde mi kalacaksın.

Şulenar:

-Uçuruma neden bu kadar erken getirdin ki? Evet, aşk her an gitmek gibi durmaktır belki, sen peşimde sürüklenmeyi göze al.Sen uğrumda sözlerini kitap almayı söze al. Sen sevmeyi, beni sevmeyi en başa al şairim.

-Sevişmeniz ,ruhen, beynen, ilmen.Tensel mevzimi hiç düşünme. Orası bir kelebek uçuşu kadar zamanı gelince kolay.

-Hani demiştin ya...sarmalarını değil, ilmi, fikri, zekai sarmalarını, sarılmalarını severim.

Bana sarma yapan değil, ilimle, kariyerle, beyaz algılarla, sosyal akışla beni saranı severim diye. Bu yüzden seni sözcüklerde sevdim.Cümlelerinde eridim.Yıllardır hazır olamadığım aşk hayatına hazırlıksız çalışıp seni sevme, seni kazanma sınavını kazandım.

Zaten arzulusun yüreğimde... Bir öpücüğün masal perisiyim.Zaten beni öpüyorsun.

Sen yinde dediğin gibi beyinle ruhun kanalında kalbe gelen özel ve mistik algıyla beni tanı, beni sev, en özellerimin vanasını açtım sana.

Hayrettin Taylan

Şairzal ile Yazgısı

Şairzal:

-Aşk yağıyor Yazgısı

- Yazgısı:

-İslanıyor kalbimin etrafı , bu sen misin? Bu içimin aynasında taranan prensim sen misin yoksa Yusuf yüzü mü? Bu ruhumu ıslatan, bu aşkı ıslatan bakışın senden mi? Bir erkek kitabesi okunuyor içimde

-Çoktan seçmeli bir yalnızlığın şıklarındayım.

Bu a) şık) kı sen misin?

Şairzal:

-Bu yazıldığın, bu imgelerde manalara karıştığın sensen o henüzlerinin seanslarına alamadığın benim.Öyle bir ben ki, öylece sarılmış benliğine, öylece istiyor seni kökünden. Gül kokunun dibinde kalmış yürek kuyum, atılmışım sensizliğin zindanlarına.Yusuf kendine öyküsel kalmış, yaşayan, seven, seni isteyen benim.Tansık güncelerimin gün'eşi olmaya hazır mısın?

Yazgısı:

- Tut ki gün'eş açtı... Aynı kalbin kapısından, aynı mekanın kapısından beraber girdik.Aynı anahtarlarımız oldu.Aynı evde, aynı dilde, aynı gönülde, aynı sıcakta, aynı ruhta eridik. Ya sonrasının aynısı olur mu ki?

-Bana ilgilerinle yaptığın taç gerek,papatyalarla değil.Bana, tutkunun gülünden kırmızılar sun, gül kırmızılarından değil.Bana, erdemli bir şal ol, şavkıma yansısın duruşunun cemali.Bana, romantik gölgeler yolla, benliğimi sarsın, takip etsin. Beni güzel bir anne yap ki bir ömür dizelerinde, dizinin dibinde susayım şairim.

Şairzal:

- Yıldız ağladığında yaryüzümde ağlar mısın? Düşlerimdeki volkanın fay kırıklarından can kırıklarına düşen meteorlarım olursa beni yeniden bağışlar mısın ki?

-Erkeğin eğitilmemiş egoları var, içsel bakireliğini uğruma sunar mısın?

-Düşlerimin sırtında uyanan senli yarınların yari olarak kalır mısın? Teslimiyetimin teslim tarihi bitmeyeceğinin garantisini verebilirim.

-Seni sevmek, düşten öte, öteden öte bir yerde, yerde, serde, algıda.

Daha önce ıskaladığım sevda atışlarında kendimi vurmuşum meğer.Yaralarımı sarar mısın sarma yerine. Sarmalarını değil, ilmi sarılmalarınla gelir misin bilgelik evime.

-Oklarımız değil, güzelliği, iyiliği çoğaltan çoklarımız tükensin.Biz iyiliğe deniz olmaya geldik, benlik denizime berraklarını sunar mısın?

Yazgısı:

-Nereye çıkar suların azizliği? Berraklarımın içinde kirlenmiş geçmişimi tanıyor musun?

*Her insan bebek olarak, temiz sudan daha temiz doğar.Doğunca bile insanı kirletmeye başlar hayatın şeytanları ve şeytan.

-Doğan bütün bebekleri ağlatan şeytan olduğunu biliyor musun ?

Bir bebek doğarken yanında melekler olur; ama onu ağlatan, korkutan, hayatın güzelliklerinden korkutup ağlatan şeytandır şairim.

- İnsan kendi doğrularında olursa, doğrunun sancısı az olur? Sen nefsiye yakın olma yeter.Sen aklıma, ruhuma, yüreğime yakın ol.

-Şimdi susmalarında su var mıdır? Hazır mı susamadıklarındaki suyun direnci?

-Susmanın içindeki su kadar berrak mı suskunlukların? Benim içinde susar mısın?

Şairzal:

-Yazgının içindeki sular kadar değildi benim yazgım.İşlenmemiş bir iplik gibiydi.Belki

yıllarına yorgan, belki güzel zamanlarına döşek, belki gerçeklerine yastık, belki beraber uyuyacağımız zamanı ısrarla çeken halat olurum. İpim özüm gibi temiz ve ben yaşadıkça uzar. Kirli emellerde kullanılan ip değil, bazen ipekböceği ürer, bazen yaşantısal mekanizmalar.

Vazgeçmedikten sonra doğrulardan, güzel emellerden, tarihi geçmemiş iyi niyetlerden, faturası ödenmiş mutlak gerçeklere doğru kendini bilerek yaşamamanın sözcüsüyüm.

-Aşk, burada içimi durulayan sevilir çeşnisidir. Sen istendik bir nefsin paftasında karşıma çıktın. Seni istemenin gereklilik kipinde koptum sevginde. Bir kopuşun filmi gibi geldim sana. Baş rolüme almak istedim.

-Önce menajerliğini yapan nazlarına takıldım. Uzun süre onu ikna etmeye çalıştım. Sonra castinginle uzun süre rollerimiz üstünde çalıştık.

-Ruhlarımızın uyumu için tutkularımıza uygun kıyafetler ayarladık. Sensizliği giydim, oynadım bağrımın aynasının karşısında. İçimde onlarca roman büyüklüğünde romanlar yazdım. İçimle konuşarak okudum. Ve başa başa kalmanın sahnesi için gözlerinde hep kalmaya geldim hazır mısın?

Yazgısı:

-Hazır olmaya hazırım ; ama sana hazır mıyım bilmem. İnsan önce hazır olmaya hazır olmalı ki yanında, uğrunda, umrunda Hızır hep olsun. Sen kimsenin gelme ihtimali olmayan sahilime geldin. Herkesin mesafeli davrandığın, yazgılar kentiydin. Etrafımda Çin Seddini ören setler vardı.

-Algılarımın, olgularımın, bilgilerimin, bilinçlerimin, doğrularımı mutlak doğruya taşıyan bir yar olur musun dedin?

-Sonra her insan özünden sonra kirlenmiş bilinçaltına sahiptir. Toplumsal ,evrensel kirlilik bilinçaltı filtremizi kirletmiştir. En güzeli yaşamak uğruna, uğurlarımızı zehirlemiştir, nefsimize yakın olan her şey. Peygamber gibi bir erkek arayışına uygun muyum bilemem.

-Kendimle tanışmak için seninle tanışmak istedim Yazgısı dediğinde içimdeki felsefi dev kazan coştı. Sevgi şelalemin suları coştı, sana doğru tutkuca aktık.

Vazgeçilmez bir vaziyetin valizini taşıdım gönül sırtımda. Leyla gibi, bazen Leyla 'dan öte tavırlara sana geldim.

-Şimdi birliktelik büyük zamanın öğretmenidir. Sen birlikte yaşamamanın öğretmenliğini yapar mısın? Güzel yaşamların öğrencilerine nasıl ders verirsin şairim.

Şairzal:

- Numunem sende yok diye, seni seven "ben" şubesinin sınıfına aldım. Seni özümün gözüyle görmeye, yüreğimle hissetmeyi yaşadın her adım atışında.

-Doğmak, bütün içsel doğuşların dersiydi. Küçük bir maziden, büyük bir mazi yaratmaya, sevmeye, sevmeye, aşka, terk edilmeye mevzu olmaya geldik. Ve yaşamak kendi içinde binlerce taşıdı. Milyarlarca varlık teslim edilmiş milyarları aşan insanlığa.

-Herkes bir dünya, her varlık dünyanın bir ögesi. Aynı ortak denklemde, yaşanırılığımızın öznesi olup güzel yarınların öğretmeni olduk. Çok ders anlattık güzellikleri yaşamak için. En çok da öğrenci kaldık aynı havanın, suyun, güneşin, tabiatın içinde.

-Yaşamayı unutanlar arasında kaliteli yaşamamanın sofrasında sana gönlüm dimağ eyledim.

-Bir tat prensessisi olur musun? Dünyalık tatlardan ahretlik dimağlara taşır mısın Yazgım,

Hayrettin Taylan

Şarkının Ortasında Şaşıyorum Sevmeyi

Epeyce aşktan sonra yıldız vardım.Hüzünlerin samanyolunda , yolumu kaybetmiş yıldızlar Mecnun'nuyum.Kadınsal ışıltıyla göğünü karartmış aşkı buldum.

-Hüzzam kendi bemollerinde hüznü sunmaya başladı; ama yüreğinde okunan mutluluk şarkısında kendime geldim.
Yontulmuş yarınların geldi uğruma.Uğrak bir masalın perisiydin.Masalının dilinden ısırdım sözcüklerimle.
Bir gölge gibi sevginin çınarında bekledim.Durdum kendi duruşumun yolunda.

-Şarkının ortasında duruyor hayat.Beni okuyor yeşil gözlerin.Solistimiz içindeki çocuk. Çok çocukça okuyorsun içimdeki şarkıları.Güleçliğinde dinleniyor dünyam.

Fener yeniliyor, şampiyonluk gitti gidecek. Beni anlayacak tek neden sevginin derinliğiydi. Sevgi denizindeki fenerler yanıyordu. Gem gemilerim batmıyordu. Berraklarına aziz oluyordum.Yunus oluyorum sularla sevimli anlara teslim oluyorum.

Yeşil gözlüm .com/ burada buluyorum duyguların yeşilliğini.Burada gönlümde şuleleniş başlıyor.Küllerimi güllerinle oyalıyorsun.
Sen bence şule oyasın sevgilim.Aşk ateşini oyalıyorsun sevdama.Her yanımda seni yanıklarla nakışlanmış.Sen var ile hep varmanın arasında açık bir vana gibisin.
-Elektrik veriyorsun karanlık düşlerime.

İçimdeki solları vurmaya dair fikri yeminlerim. Dün Marks takviminde bir yazıldılar.Bugün ulusalcı sofrada seküler dans.
Bir fikir aymazlığında ayazları sadece bir yaza taşıma hezeyanları yaşıyor.
Diğer yandan ulusalcılar aynı denklemde formüle oldu. Herkes biraz kendi çıkarınca Türk
Önlemsiz ,önemsiz, önyargılı uçurumlara vatan bağı kurulmaz.Daha evrensel temellere , daha mutlak değerlere, daha eşit düzlemlere insanice yaşamak.
-Birlikte yaşamanın temel duruşmasında temel dinamiklerimiz var. Birilerinin maşası olmak için birilerini görmemek ,birilerini dışlamak, hep kendi fikrinin ufku görmek midir özgürlük.
-Siz kimsiniz? Siz kimin közündeki öküzlüğün maşasını oynuyorsun.
Kardeşliğin aynasındayız.Herkesin birlik ırmağında çimdiği mutlak değerler berraklığındayız. Softalar yok.İşte böyle derin dertlerim varken, üstelik de Fener'in yenilgisi araya sıkışmışken seni aradım.

Seni kelimenin kökünde sakladım.Her seviyorum deyişin yapım eki olarak yapıma yeni anlamlar kazandı.Yeni anlamlara sevda akışımız arttı.
Gövdeden türemiş manaların dallarına seni yazdım. Dal dal yeşillerinde açıldı sözcüklerin çiçekleri. Manalara meyve veren çiçekliğin içimde özel bir tat kalıyordu.

Yeni anlamların çıkmaz dirençlerinde kendimi sakladım sana.

Yeni anlamların duvarlarını yıktı sevgin, duruşun. Kanıtı sen olan cümlelerde grafiği artan derinliğin izi oldum.
Haberi var mıydı gecenin granit kokusunda sana yandığımı.Seni yaktığım özelemlerde kendime gelemediğini bilir misin?

Bir noktanın temyiz ettiği cümlede bitmezliğini sezdin mi?

*Çıplaklık bir gerçeği giydirebilir misin? Soyunuk düşlerini duşlarına alır mısın? Bir alış, alıştırmasında seni görmenin nedenliğinde kendime geldim.

Sevdamıza bir sevk aldım.Aşkımın en sağlam yeri kalbim hastalanmıştı. Hekim hekim dolaştım.Fikri yobazlar, doyumsuz çerçiler, sistemin derin sülükleri gibi beni rahatsız eden etmenler var.

-Mutluluğun ilacını sordum,meğer tek sen mişsin Şulenar..

Hayrettin Taylan

Şefkatin şerefli şubelerinde başkandır yüreğim

Şefkatin şerefli şubelerinde başkandır yüreğim
Adını asitli yazmış şerefimin odalarına
Şerefsizlerin şifresindeki sen
gülüm de vadim
hadi gülün
Sende şefkat villaları benim,için yapıldığını
Yüreğimden yüreğime akıp şefkat villasının yanında
Yarlığımıza gölet olduğunda anladım
Suyun üstüne yapılan posterimiz

Aslında her şeyi aydınlatıyor
Adımız yazıldı bikri hislerde
Yazgımızın tufanları
Yok etti sevgi şehrimizi
Şiddetli bir sevinçle sarsıldı sessizliğimiz
Üstümüze üstün bir birlik gölleri oluştu
Alışimleri petrole dayalı bir sevda rafinesi
Ve bu rafineden ham petrol fışkırır kalbimize
Yürümek için enerjik hisle dolduk
Sevdikçe zenginleşti gönlümüz
Flaş bir şey oldu aramızda
Bir kere birinin birinde birleştik
Bu da ömre bedelin ederi
Ve benim de tek giderim
İstemezsen bak giderim

Hayrettin Taylan

Şehidet'in Ezgisi

..Ruha yazılan.....sevginin ezgisi...
..uzakların bulutlarında....yağmura ezgili
renkli bir sevinç; umut, umutlar zincirinde
ruhum kapkaranlık sensizlik sana ışksız
umutlar bitmezliğinde ruhuma sen sosyolog
.hisler mutsuz ve arzular kaçtığı son gemi
...aynalar belirsiz ve.. gidişlere özlemine
.....yanı başında zor, yaşatmalar zor.
.....anlayabilmek ile anlatılabilmek
.....ruhuna ezgilenerek okunma
.....sevinçli bir düşe düşmek?
.....yaşayabilirliyiz?
.....iki oyunla
.....gizem
az
öz

Hayrettin Taylan

Şehrayinlere Katıp Şehriyar Yap Beni Gülzen

Ruhumun cümlesine yüklem ol. Noktayı aşk koysun. Başlasın baş başalarımızın cümleleri. Kitaplara sığmasın hiçbir şeyimiz. Sözsüz bir aşk romanı ol yalnız gözlerim okusun seni. Gözbebeklerine kadar işlensin kaderim. Kederleri yaksın her hâlin.

Üç noktaların sonunda kalsın yaşayamadıklarımız, hayallerimiz. Bırak devam etsin, sen ve aşk...

Terk ettiğim yaraların arasında yetişen güllerden arındır beni. İslah olmuş, ıslahat fermanını yazmış, ilimin kıldan ince dalına binmiş sana seviler estirmeye gelmişim. Kendime gelmişim bir kere. İki kere iki Allah'ın mutlak dengesidir. Beni çarpıp durma uzak kalışlarla.

-Haydi Şirin ol vuslatını Bisitun dağına taşı. Haydi Leyla ol, İstanbul çöl yap.

-Haydi Aslı ol, Hoş'a taşın. Hoşluğumu başkent eyle. Kerem olayım diyar diyar Hoş'una geleyim.

-Haydi, Zin ol kanayan Güneydoğu'da. Zin olayım aşk ovalarında.

Dağda başka çıkarlara maşa olup kan üstüne oynayan azınlık piyonların kurtar beni.

-Kardeşlik türküsünü çığırt bam telinden. Aşk selinle ak.

Ve dedi ki:

- Biz bin yıldır kardeşiz, biz bin yıldır aynılaştık. Yok farkımız, yok aramızda hiçbir engel. Mazlum analar ağlamasın. Ezilmiş bir haritayı yırtmasın sabır. Yerli ve uluslar arası Derin Sülünlerin tuzağından , çıkar projesinden kurtar bizi Rabbim de.

Yusuf yap beni bağrının kuyusuna at. Firavun kızı sevsin beni. Seni çatlatmak için ben de onunla oynaşık filmler çevireyim.

-Başroldeyken gel sensizlik setini bas. Gel bitir bu filmi. Gel Züleyha ol tutkularımın kuyusunda. Sonra kana kana içelim aşkı.

-Çıkıp gidelim kendimize.

Yusuf'un yırtık gömleğini gönlünle yamala. Sonra gül üstüne , söz üstüne, sen üstüne yazıver aşkımızı.

-Biz severken bile yaralıydık. Sonra zindanlarım yüreğimde başlasın.

-Tut açıl susam açıl demenin önünde ayanı. Ben açılın, aşk kapısı yerine.

-Egzotik düşlerin içine alsın bize algı. Biraz bizden sayılsın bütün sevenlerin sayısı.

-Avuntu içinde içini bulamayan senli bulaşmanın gölgesi uzansın.

Çırlıçıplak bırak sözlerimi. Özledikçe yazarak giydireyim seni felsefi ve lirik lahikalarda.

-Duyarsızlıkların duyulsama sarmalında biraz beni ütüle aşka. Biraz benden aşk kalsın hayata.

Yırt at yüreğimdeki acıların şeytan defterini. Acıyı isteyen şeytandır. Oysa aşk melekliğe geçmek için sunulmuş içsel bir yolculuktur. Sen acılarınla şeytan meze olmayı bırakmayacak mısın?

-Oysa saki olan sendin. Meyhaneye geldiğimde salına salına gelip masama mey sundun.

Ney'in varsa çaldın ta benden, ta seni istediğim her istemden.

Haydi sobeledim seni binlerce güzel arasında. Ebe sensin. Seven ben.

Haydi bul beni ben'de. Şehrayinlere katıp Şehriyar yap beni. Gözlerinden kaçırma beni.

Bin bir gece gibi sıralasın senli geceler. Sen istendik bir aşkın Şehrazat'ı ol.

-Her gece bin gece yaşat bana. Her gece bin aşkı okut bana yüreğinin kütüphanesinden.

-Senli sevgilerin, ilgilerin, yaşamların, gelmelerin hatta gitmelerin arşivçisiyim.
-Lerzan kalbin ortasında leblerinin öpücük sanatına meylim artıyor.
Notaların sol yanından çal beni. Türkü türkü kavuşmalarımız uzansın kavuştaklara.
-Ezberinde oku bu yaralı şairin sözsüz anlattıklarını. Biraz kendine aşk ol,
sonra ben zaten aşkın kendisiyim.
*Aşk başka yerde arama.Aşkın sonu ve sonuncusu benim. Arzıma yadlarını
serdim.
*Karıştır içimdeki demli anlarını. Yürek süzgecini kullan kirli düşler ve
kirletilmiş sevda damlalarında.
-Su ile aşkın beyazında p'akla beni aşk adına.
Hunrîz gururlu edalarla kanlısının yanına koşsun. Bırak Kabil kalsın ihanetlet.
Bırak,aşk Habil kalsın. Sen Hacer ol, giden Sare olsun, ben zaten İbrahim'im.
-İki kadın arasında delirmiş bir yürek atlasım var. Gayrı sen yanın yemyeşilin
bütün tonlarına ulanırken.

Haydi ,yalnızlıkların giyotin ağzı ol.Kes beni sensizlikten. Kanasın senli aşk.Aşka
alışsın aşk.
Hoş geldin ruhumun en güzel yüklemi. Nokta özledim bilesin.

Hayrettin Taylan

Şehrinaz

yokluğuna ussun badireler atlıyor vebalim
içsel hazineye sızıyor acılar
biçarenin çarı olarak kalıyor dertler
uyarıl başkaldırının egosunda uyanırım aşka
döngülerin dönen dünlerinde kalıyor nemli gözlerin
bittiğim damlanda aklanıyor aşka ıslanmış gerçekler
alıştırılmış amaçların yamaçlarında yitik kalıyor sensizlik
üstüme üstsüz hecelerin kitabı düş olarak düşüyor
sonsuzluğun sancısında dile geliyor dili mecruh
nabzımda hevesimi ölçen ilk bakışın
eriyor dünyanın aşk merkezi
bekliyor dünyanın son ahiri seni

öznel kokun unutulmazlığa diriliş aynası
can kırıklarını tarıyor uslanmışlık
hüzün mızrakları için kafesten bir ten uzanıyor kıskanmışlık
nidanın şarkısında uyanıyor öylence gidişler
adanmış ömrün dizesinde imgelese kanıyor kalışlar
yetim bir gidişin öksüz kalışı arasında mumyalanıyor sevdam
ilk gördüğüm gibisin
ilk sevdiğim gibisin
ben biraz firavun, biraz musa, en çok da kendimim biraz

vurgunların vurgusunda sevgi asam ile kendim ait yaslarım var
her dem seni düşlerime okutan optik algının sonsuzuyum
onulmaz bir yaranın o'nurunda antik bir olgunun sensiziyim
varılmaz bir sonun ortasında septik bir aşının fidesiyim
bir'azdan birçoğa oğullanan sevi arısının petek mimariyim
derslere aşk, aşka ders olan otantik bir sevdanın ruh feneriyim
söz ile göz arasında sensizliğin içsel romanında ölmeyen sevdakarım
bu yüzden, yüzünden içyüzüne vuslatı ektim severek Şehrinaz

Hayrettin Taylan

Şehrinazz

1.
muammanın uğur ışığında kendimi aydınlattı sensizlik
ummanın umduğu dalgalar sardı agılarımı
bilinçaltımın filtresini kirleten güncel emellerin sızısında
hastalıklı egoların dibinde kimliksiz isimlerin kokusu var
sen yok, benliğini çıkarına sülük kılan periler var
ten var, aşkı daim kılan vatan yok
sistemin çalgıcısı çalıyor ayrışma şarkısını
sen yok, ben yok, kardeşlik mayınların dibinde
ayrılığın iğnesi batar sineme
aşk acısı mı yabancılaşıma aşısı mı bilemem
gel sev, gel uyandır, gel sarıl hilal yüzünle

2.
girdabımı saran örüntüler içinde kirleniyor içimdeki çocuk
taksiratı yalnızlığımda alınan eskimezliğin yüreğinde aklanıyor aşk
nefsin filmini çekiyor doyumsuzluk baş rolde
var olduğum varsıl yaşanırılıkta sensizlik holde
görüştüğüm yok, görüşüldüğüm var
görüntülendiğim yok, örüntülendiğim var
varlığım yol, yolculuğum varlığa değil

3...
kırılmışlığımız, kırıklığımız, kırağımız var soğuk amaçlarda
dağılmış, içi sağılmış, köklü bir medeniyet izi var sözlerimde
son bakışının uzantılarında sözsüz romanın kahramanı ağlar içimde
son kalışının kallavisinde, kalakalmışlığın kavı yanar içimde
son alğının berraklarında, sonsuzluk okyanusum temizlenir içimde
son umudum t'asında annelik yapan ufkun utku yanar içimde
son kavuşmanın kavuştağında, çok sesli isteyişler dillenir içimde
bu seni istemenin şarkısıdır, solist misin ayrılıkçı mısın bilmem

4..
d'umuru saklı öylesine saklı vakasızlık sınırındayım
can kırığı mazisinden yansıyan sensizlik sinirindeyim
sessiz bir sensizlik çok sesli hasretlere kardeşlik dilindeyim
v'aktin ermiş, yalnızlığın s'armış, bağrın yansıdığı benlikteyim
tutku sultanlığının bahtında silinmez sevilerimin şehrindeyim
bir duruş mührüyüm, künhüme yakın özler sahrasında
bir özleyiş imzasıyım, alın yazımın defterinde kaldı izlerin

5.
bulmacası çözülmüş kahin gibi aydınlığın mistik kuyusunda
yusuf olmaya gerek yok, züleyha'ya meylim ezelden
kerem kalmaya gerek yok, aslı'm zaten aşkına kördüğüm
mecnun gibi gezmeye gerek yok, leyla zaten yüreğimin düğününde
seni unutmaya gerek yok, benliğin zaten cennetimde huri

Hayrettin Taylan

Şehrine Geldim Gelmeler Gelinlik Giymişti Şehrinaz

Geçen yıl, senin doğduğun şehirden geçtim,, senin gibi sessiz ve sakindi, büyük ve sade bir şehirdi. Seni sevdiğim, seni ölümsüz kıldığım şehirdi.

-Milyonlarca insan vardı şehirde benden başka kimseler yok gibiydi Bütün güzeller sana benziyordu.

-Sana geldiğimi sanmıştım; meğer kendime gitmişim saklı kentim.

-Kime baksam sendin. Nereye yürüsem senin adımların. Bu ben miyim, sen mi bilemedim.

Evinize geldim bir duvar yazısı gördüm:

- "Aşkın kar-zarar defteri yok..."

Ben de yanına : Sadece Ömürlük misafirim bu aşkın ziyanı yok sevgilim.

Yüzümü içyüzüne sürdüm. Seninle ilk kezleri yaşadığım sokaklar yabancı. Sensiz her yer Sibiry'a. Ankara neden kutuplar gibiydi.

-İçimdeki penguenler neden nemli gözlerle ünümde yürüdüler. Ağlamak ile aşk arasında akan bir yanardağın, yar dağıydım orada.

Kendimden geçmişim. Yüreğimin başkentini , başkentten seçmişim.

"Her şey yolunda, ben buradayım. Burası neden buralı değil ki.

İçimin aşkdağlarına yasladım sırtımı. Bir Ankara türküsüyle seslendim tüm ayrılanlara:

"Ceylan'ınsın diyerek meclisten kanun çıktı

Gizli saklı değildi öylesine açıldı

Aşka susamış ruhum yalnız sana acıktı

Bakışını yemesem aklıktan öleceğim

Yemin ettim bir kere ben senin olacağım"

Sende kaldığım zamanlar yürüdü önümde, sağ elim havada elini tutar gibiydi. Refleks ya. Şehirde el eleydik, dil dile sözler atlasımız vardı. Renkli cümlelerin adılıydık. İsimsiz huzurların gerçek adıydık.

Aynı nefeste aynı duygunun bölünmemiş nefisini taşıyorduk. Nefis ünümüzde mutluca yürüyordu... Dondurmalarımızı yemek için el ele tutuşmaya ara vermişiz. Çabuk bitir dercesine ellerini özlemişti ellerim.

Huzursuzluğu bağışladık son gidene. Benim gibi bir türlü gidemeyenlerin deyişçisi geldi bu felsefi sözleri bırak. Bu zekayı ağlatan cümlelerin diline dolama sevgini. İçten bir bekleyiş iste.

-İsimsiz sessizliğin faturasını sundu. Yazgı yanıklarından sonra yazılmamış günceler var. Günleri besle. Günsüz kalmasın kavuşmalar.

-Yıldızların bağı kopmuş sensiz gecelerde. Yürümek karanlık. Gitmek düşekalkıyor. Bir kitabın önsüzü gibi, bir aşkın ilk sızısı.

Şimdi giriş cümlesi olmayan bakışlarının kitabında kendimi okuyorum. Son cümlesi senden , ilk cümlesi yine senden. Ben nerdeyim. Sana benzediğim için acep benlik yok mu sevgilim.

Kırık düşlerimi çalacak bülbül de yok. Yoklarımla yoklamasını yapacak Can kırıklarını sayacak kırlangıcın da yok.

Bir heceye eklenen sözler, bir günler kitabının işaretiydi.Bir güne okunmak için senli ömürler yazılıyor.

-Örgülü suçlarımı çözen afların seyrinde unutulmazların avuğlarında seni sakladım.

Kırılgan öyküler anlatmasın gidişler. Masalların sonu gibi olsun.Sen iyi bir perinin fistanını giymişsin. Mutlu son , mutlu gözlerinde başlar bilesin.

Hayrettin Taylan

Şems'sin Gönül Şemsiyesi Ol Can Çiçeğim

Şems'sin Gönül Şemsiyesi Ol Can Çiçeğim

-Güzellerin Yağmurunda Islatma Beni

İçinin içinde kırılmış umutların yaşanma fidesi öylesine nefesinle büyümüş.Şimdi susuz, sensiz,bir günlerin göz pınarlarında ıslanıyor.

-Uykularından, huylardan, bekleyişlerden hayat bulduğu aşk dalları çiçek olmaya kani. Alın yazının ilk baharında aşkınla açılmak istedim, aşkınlara saçılmak istedim. Onca kara kışı yaşayan kara bahtım meyve olmak için aşk dağındaki karların yarlarına , yaralarına erimesini bekliyor hayat.

-“ Aşkların gönüllerinin yanışıyla gözyaşları olmasaydı, dünyada su da olmazdı, ateş de” Benim ateşim de,suyum da sensin. Bu aşk nadasında seni bekliyor ilgim, ruh toprağım.

-Sıcacık özleyişin cesaretli provasındayım. Kendim ile aşksızlık arasındaki bütün duygulara kreasyonumlar deniyorum. Her duyguyu giyiyorum hayata,hiçbiri aşk gibi üstüme yakışmıyor. Bana zorla giydirdiğin bu aşk takımını çıkar üstümde,eskidi.Hep siyah takım giyilmez ki sensizlik defilesinde. Ben aşkın beyaz kreasyonuyum.Ben aşkın renk cümbüşüyüm. Ben aşkın ta kendisiyim,her gün beni aşkından giydir.Kirlenmiş gönül gömleklerimi yıkayama gelen güzellerin deterjan sevgilerinden kurtar.

- Öpücüklerle,hazlarla,anlık akışlara ütülenen ruhumun kırışıklarını gel sen ütüle. Çift izlerimi ancak sen giderebilirsin.

- Ben aşkın giyilmemiş en şık elbisesi gibi senin vitrininde bekliyorum. Cansız bir manken ile tek farkımız, gözlerim nemli,sözlerim senli, şıklığım senli, özlemim senli.

- Gel, gönül pazarını gezerken en baştaki vitrinde ben duruyorum, bıraktığın gibi.Beni al,senden.Bu ömrün defilesinde defolu arzular ağında eskiyip gideceğim.

- “Bir tane canım var ama, yüz bin bedenim.

Can neymiş? Neymiş ki beden? İşte ben'im.

Bir başkası var ya: işte ben, ben! O, beni

Sevsin diye bir başkası oldum kendim.”

-

- Bizi buyur eden ben ülkesinde seni sevmeye doyamadım. Kendim oldum,kendimi buldum, sözün ağladığı aşk dehlizlerinde.

- Yalnızlığımızı tutuşturan gecelerin hecesinde yaşarız,ansızlığı.

Biri olsun yanımda,eve gelişimi hızlandıran, beni bekleyen, bana gülümseyen, beni toplayan biri olsun deriz.

-İşte beni kendime toptancı yapan bu anların sen şafağındayım.Bülbül olup şeydalığına ötüyorum. Yalnızlık ,özgürlüğün ateşi olsa da bir yere kadar yanılıyor, bir yere kadar kül olunuyor.Hep ateşle yaşamak da olmuyor can çiçeğim.

-Canımda,yüreğimde,kanımda,aşkımda,ölümsüzlüğümde açıldın.Senin kurutacak başka güzellerin iklimine atıp gitme.

Gözlerimdeki günah renginin gökkuşağını büyütüp durma can yangınlarımda. Beni esrik hazların uçurumunda güzellere öten bülbül-i şeyda yapma. Yalansı heveslerin nefeslerinde yaşamayı huzur olarak yaşamak aşk diye sunmasın kader.

-Ben senin ederinin dünyasıyım.Ben ; ancak sen ederim, beni kovma yaralı kalbinde. Başkası; ancak yaramın yara_a bandı olur.Anlık iyileşmelerde bant atılır, yine sensizlik kanar.Yine gelişin uzar ömrümün sahillerinde.

“Gitsin, güzelim, hepsi de, tek sen gitme.

Ey dost, ey gam ortağı-bizden gitme.

Ey gülbeşeker, şarap koy, iç, doldur, gül.
Dünya süsü saki, alla sen gitme."

- Arlar aralanır senli uykulardan ben aralanır,rüyalar sığmaz sevgimiz. Vuslata dair deryalarımızın vanası açılır, bizi yıkar hüznlerden. Damla damla ağlayışların karışır.Senin Dicle olarak karıştığın Fırat'ım dile gelir.
- Basra'dan sonsuz bir aşk okunur. Bu sevda ırmağı kurumaz, bu göz pınarların sevi akışı susmaz.
- Yalnızlığımız üstüne kurulan barajlardan sana özel elektrik üreten gönül mühendisi Farhat'ım. Yüz hatlarım gülüşünle şekillenmek istiyor yeniden.
- Karanlık bıraktığın gönül evim şimdi Kodes olmuş.Senin yerinde olmak isteyenlerin işlediği sevme cezasını çekildiği yer olmuş.
- Gelen her güzel bu "Kodeste" bir ömür kalmak istiyor. Can duvarlarımdaki yazıları görüyorlar.Her yerde sana yazdıklarım, her demde sana akan buhurlarım, her bakışta seni sevdiğimin fotojenik hüznü aktığını görünce çekip gidiyorlar can çiçeğim.
- Sen her zerremde çiçek çiçek açılıp unutulmaz aşk çiçeği olarak aşka kokusu saldıkça bu gönülde senden başka olmaz emin ol...

Sensiz güzeller sihirbazın şuhları,iksirleri gibi.Sense, Musa'nın asası gibisin.Sen olunca, senin bakışın, beni yakışın, gelişinin asası yere serilince , bütün sensiz ben olmaya çalışan güzelleri yutar.Beni "Firavun" kılıp aşkını mumyalamayı deneme.
-Senin için Tur dağına çıktım.Orda tövbelerimi de yuttu aşk asan, vicdani asam.

-Sayıya sığmayan özelemlerimi anlatmak için, pişmanlığımın aynasında ruhumuzu ören beklentinin bekri ozanı olarak sana yazıldım.

Sevi imgelerinde,tutku mazmunlarında, senli her söz ve utulmaz özlerde kendimi aradım.Kendimi buldum, kendime geldim. Sana vurgun aşk güneşimi biraz daha parlattım.
-Yarın senin üstüne aşk gibi doğmaya hazırım. Bu gece yaralı yüreğimde ay gibi görün. Aydınlan bu anlatılmaz; ancak yaşanır olan tutkumuzda. Sana geldim,kendime geldim, aşka geldim.Aşk ile aşka ,sen ile sana,ben ile içimdeki bin bene geldim.Budur hayat, budur aşk can çiçeğim
Ben senin Şems'in.Güzellerin yağmuru yağıyor ta yaram yarama.Gel Şems'sinin gönül şemsiye ol.Islatma beni Can çiçeğim.

Hayrettin Taylan

Şen/Al Kübra'nın Şifresi

biricik şiir öğrencisine..ithafname..

Kağıttan tutkularla gemi yaptım gelmelere
Üzülme sen gelişlerin som altını ruhun işlendi bir kere
Babı-aşkından abı* hayalim geçti bir kere
Razıyım renginin son aynasında aynı ruh olmaya
Adın kalsın,kalışların kan kırmızı güncelerinde

Şevkine şafaklar eklensi öncelerine güneş
Eskimez içsel bir menkıbenin tutululuşuna ezberlendin
Nadasa birakalan anların coşkusuydu,sözlerin şen al-ır

Artık bir yüreği suluyorsun sudan öte sulara su
Lakin adın kadar,bir kaderin ederindedir Kübra-sil halin

Hayrettin Taylan

Şeref Denizinde Muhabbet –i Aşka Geldim Işıkzen

Bir yanış istiflenmesindeyim. Bir güle yüreğini teslim etme sürecindeyim.

-Bir bülbül nidasında çığlıklarımı duyma senfonisiyim. Son şiirlerim bestelenmeyecek kadar ağırdı. Bir şiirde yeniden göz göze geldi imgelerim.Derin bir mananın tanımında açıklandı yaralanışım isimsizliği.
Hz. Yusuf'un güzellik hikeminde tutuldu nutkum. Bir güzel, bütün güzlerimi sunmuşken başka yazgının yazını yaşayamam.

Züleyha olduğun günlerin her salisesindeyim. Bütüncül bir zaman, tüketici zamansızlık arasında bağırma batıyor Züleyha'nın aşk uçları.

-Tırnakların ojeli mi? Aşkın hangi rengiyle boyadın. Ben kendimce bir Yusuf; ama sensizliğin bütün derin kuyularının ta kuytusunda. Güzellerin kervanı geçiyor. Birisi elbet aşkına köle olarak götürecektir.

-İşte korkunç gerçek bu kadar sana ağarken, sen yoksun hala.

-Gönül penceresine konan kırlangıçların dualarında iyileşecek can kırıkların.Can kırıklarının müdavi kırk ayaklarımın kırk gün kırk gecelik haz eğlencesi de bitti.

-Şimdi efsanesi yüreğinde olan bir şairim. Aşkına efsane.Olağandan olağanüstüne üst benliğimi taşıdım. Taşıdığım bütün duyguların çaresizlik içinde.Çaresizliğinin Çarıyım. Sol yanıma yakın Sibiryalar var.

Avâreliğimin buzulları büyüyor.

Çaresizliğin soğuklarında Çariçe olarak gönlümü ısıtmak için bekledim. Sevgimin küffarlarına karşı

İbrahim-î bir muhabbetle yandım.... Senin sevgine her kes bir alev attı.Herkes yanmamı istedi. Atıldım sensizliğin ateşine. Yüreğimde nurdan sular vardı. O yüzden yanışım aslında özümde dönütler için bir özetti.Bir öykü vardı, binlerce romana konu gibi. İşte benim öykümün temasıydı bu. Şems'in özünden aydınlandı ıssız gecelerim.Gözlerin hangi renge manidarsa o manidarlığın darlığındayım.

-Hayası mayalanmış Yusuf 'un Zeliha'yı beninde bulduğu sevme nurundayım. Bütün sevgiler lal, bütün ilgiler suskun bir yanardağ gibi içime akıyor. Karışmışım sana.

-Yunus 'un balık karnından kendini bulduğu özümsemiş özelemler anı gibi sana geldim.

*Eşkalleri bilinen bütün büyük aşkların seyrinde susamış umman gibiyim.Kirliliğim akıyor içindeki denize; ama sevgimde aşka özel deterjanlar var.

-Muhabbet okyanusuna sensiz girilmez. Kirli Mecnun olarak bu kutsi muhabettin tîninde yalnız yüzemezdim.

-İçimde erimemiş onlar nefsin diktiği Firavun mumyaları var. Bir kul olarak bir güle meftunluğumu çok görme.

-Bir günah uçuşumundan Kızıldeniz'e gelen kızıl hülyalarım var. Musa ile göz göze geldik.

-Şerefliler kapısından nefesine yenik düştün. Oysa nefse yenik düşmek de bir kulluk zaafıdır; ama arındın, pişman oldun, duaların raksında kendini buldun.Özün kadar temizlenmek için sevdiğinin şeref yolundasın.

-Yüce Rabbim iyi niyetlileri şeref denizinde boğdurmaz. Senin sevdanın nur-ı alaya yansık özelemler sunuyor.

-Gözleri kapalı olarak yüz, yüzündeki ifadeler şerefli bir geleceğini sunuyor.

Sen sevda sıfatını koymuşsun, isminin önündeki nitel güzellere rağmen sevdiğine Şeref olmuşsun. Aşk-ı şerifiniz hayırlı olsun.

Kızıldeniz'in ortasında güllerin kıpkırmızıydı. Her gülü bir güzel taşıyordu. Her güzel beni senden koparmak için bütün tensel oyunlarını serdi. Zaaflarım dikenlerine battı. Kanadım, ağladım, susadım.

-Yalanlarım yılan olunca, Musa'nın asası şerefli aşkımız için tek tek yok etti.

-Bir kopuş, bir arınış, bir diriliş damlasıyım, özüm kadar temiz muhabbetle sana geldim.

Hayrettin Taylan

Şerha Oldu Aşkın İlmî Atlasımda

Bilmek istemek belki de bilmek istememektir özleyişim. Derin bir yüreğin endurunlarında okudu sevdam. Mecnun gibi çölden beslenmedi sevilerim. Çöldeki her kum tanesini Leyla olarak görmedim. İstanbul kadardı sana olan künhüm. Büyük ve bir o kadar da küçüktü.

-Düğünleri çözmeyi bilmedi kader. Kederine benden tanımsız benler ekledi. Aşka ilmi sirenler çaldı. Seni sosyal atlasın her yeşilinde buldum.

- Sistem mühendisliğinin öncüsü, astronom ve mekanikçi Ahmed Bin Musa'nın can kızı oldun. Ruhumun sistemlerini çözemedin. Yaşam mekanik bir algı değildi oysa. Senden uzak kalmanın yaryüzünü bulamazdın bensiz...

*

Pasteur'dan önce Mikrobu bulan ilk bilim adamı. İstanbul fethinin manevi babası ve Fatih sultan Mehmet' in Hocası olan Akşemsettin'in bizi özetler. Harflerinden senin adın çıkıyor. Benim sonum çıkıyor. Bana benziyor bu ilmi atlas. Senin Fatih'in bendim. İlk kez bütün ilklerine iliklerine kadar, ilgime kadar, aşkına kadar, kaderine ve kadarına kadar sana ilk kez geldim. Oysa surların vardı. Oysa seni fethetmeye gelen yüzlerce erkek vardı. Ben geldim. Sultan 1. Aşikkettin olarak. Surların ve sırlarına rağmen, Akşemsettin olarak geldim sana.

-İstanbul'da bir güzeli sevdim, İstanbul'u daha çok sevdim...

Bin ben vardı bende. Hangi ben'e geçtin. Hangi ben'den geçtin, Hangi ben'de kallavilerinin kavını yaktın bilemedim yar.

-İçimde her şeyi SEN'e dönüştüren sevilerin suyu var. Hangi güzelin aşk ırmağı aksa sen'e dönüşüyor aşk ve yalnızlığım.

Yüreğinle kalayladığın keder tasımdan kimse içemez oldu. Susuz bir aşk yılındayım.

Nadaslarıma yağın damlalarından başka ıslak hülyalar göremiyorum. Kurak ve irak bir uzak kalışın armasını taşıyor yalınç halim. Beni senden bulamıyor bulgular.

Med-cezir olayını (gel-git) ilk keşfeden bilgin olan "Ebu Maşer" olup gelgitlerinde ay yüzünün mahşerini yaşıyorum.

-Ay bir yandan şem...Şem bir yandan sen yanıma eritiyor. Yanıyor aşk ve gece...

-Yüreğinle sevmediğinin sosyolojik merdivenlerinde susuyor suskularım. Tarihi ilim haline getiren sosyolojiyi kuran mütefekkir ve psikolojiyi tarihe uygulamış, ilk defa tarih felsefesi yapan büyük sosyolog, şehircilik uzmanı

İslam tarihçisi olan İbn-i Haldun'un içtepi aynasında kendimi bulamıyorum.

-Ruhumun psiko-sosyal aynasını çözemiyor İbn-i Haldun:

"Geçmişler geleceğe, suyun suya benzemesinden daha çok benzer." Burada şair eriyor sana. Geçmişimin Diclesi sendin. Ben de Fırat. Aşkıım Mezopotamya'sında

Biz olarak akıp Basr'dan sonsuz bir aşk damla olup yaşamıştı. Şimdi Basra kan ağlıyor. Şimdi Dicle'de azınlık ırkların cesetleri akıyor. Şimdi kardeş iki toplum arasında çıkarın sülünleri kan ile an arasında oyunlar seriyor...Ölüyor kardeşler can gülüm. Fırat akıyor, Fırat suskun... Fırat'tan ötesinde oyunlar içinde bin oyun... Oysa Kömürhan köprüsü Harput'a bakar.

-Har çıkarların putlarını yakmıştır. Senden ve içimdeki sevi putlarından eser kalmamıştır.

- Sen olan, sen kalan yüreğimi gel incit incetebilirsen. Gel kanat, Ortadoğu'n hep kan akarken. Hangi sülün emer petrol ve diğer enerjilere mayalı çala kalem günlerini.

-Sen kentli bir Leyla'nın aşk görmüş, ilim görmüş, en önemlisi beni görmüş, yaşamaş ve de benden gitmişisin.

-Senden ders alıyor gidenler, yeniden gelenler. Ki en son dirheme yazdım gelişini. Kırgınlıklarımız, kızgınlıklarımız can mазisini silecek yeknasak bir

yüreğın dünyasıyız. Ki biz ilim ile kal arasında ince bir çizginin " Sırat"ıyız. Cennetine gelmek için cehennemleri yaşıyor sensiz halim. Orada Huri olarak sallanıp durma uzak kalışlarımın yolunda.

-Yüreğini yoluna seren bir serperim

Doktorların sultanı. Eserleri Avrupa üniversitelerinde 600 sene temel kitap olarak okutulan dahi doktor. Hastalık yayan küçük organizmalar, civa ile tedavi, Pastör' e ışık tutması, ilaç bilim ustası, dış belirtilere dayanarak teşhis koyma, botanik ve zooloji ile ilgilendi, Fizikle ilgilendi, jeoloji ilminin babası ve yüreğimin can atlası İbn-i Sina nedensizliğime çare bulamıyor yar.

-Diyor ki yaramın aynasında:

"İnsanın ruhu kandil, bilim onun aydınlığı ve Tanrısal bilgelik de kandilin yağı gibidir. Bu yanar ve ışık saçarsa o zaman sana 'diri' denilir."

"Hiç kimse görmek istemeyen kadar kör değildir." Benim gör halimi kör etme yar. Bu ilmi atlasın yeşillerinde seni büyüttüm.

-Aşk ile ilim arasında, aşk ile deha arasında, aşk ile vaha arasında, aşk ile senin aranda, aşk ile aşk arasında hangi beni taşıyor, hangi beni yaşayamıyorum bilemiyorum.

Göğsümde senin sızıların , sözlerimde senin damlaların, ömrümde senin denizlerin, hayallerimde, tufanların eser durur.

-Şerha uzaklarının her keresine seni bir kere yakın bir yar olarak yaşayıp sustum. Geliyorum yollarında sen olmaya dair ilmi atlaslar yakmaya.

-Geliyorum asıl kendime. Sonrası senden de benden de aşktan da yakınlara yangın yeridir.

-Külüne değil, gülüne sularımı akıttım .Yıkanmazsa da sevda hep pak kalacak bu sevi isteyişle bilesin. Unutamadığım ummanım her damlası aşk- ı zerim.

Hayrettin Taylan

Şeytanın Arzu Defterinde Sildin Sevginle İsmimi

k'andilimde kadınsal ışıltın, yanırlarını sunar bahtıma
sensizliğin senfonisinde dilsiz şarkılar söylenir yadıma
incelmiş sızının damla arasında beni bulur nemli gözlerin
tükenişin göçmen bülbülüme gülünü uzatır,
kırmızılığın zen olur, anbeanların sessizliğinde
beni gördüğün ilk günün zamanı dolanır içime
sever ağlarım, bekler ağlarım

huya düşüyor bilinçalattının damla gölgesi
nemlenmiş bilinçlerin arasında ıslanıyor vicdanımın sen bölgesi
urağan bir ağlak oluyorum
senli demlerin kutbunda içsel penguenlerin sevi resmiyim
başkaldırışın en başında isimsiz sevdalar eriyim
nemli buluttayım, gelmezsen yarım yağmurlu
bir sevda bereketinin sahiliyim, sevmek güzelmiş

bilindik arzuların şeytan defterinde ismimi sildi sevgin
dokunabilir miyim artık sensizliğe
bakabilir miyim son bakışına
kuratabilir miyim son damlanı
aşklar uzun geceler gibi yıldızlarımı sayıyor
kapatabilir miyim güneşi gözlerinle
ateş arası bağı yanırlarıma gülün kül olur mu
yeniden anka' gibi k'ara gibi başkentim olur musun
bütün damlaları içsem nemli gözlerini görür müyüm
gözlerini uzaklaştırdığın bu yanış yakınlığımı öreri mi cemalin
içsiz lâbirentlerini doldurmalı artık tutkum ve utkum
sarmalayış ritminde ay tutulması gibi kalmalı dünyamız
kalakalış resminde aşk utulması gibi poz vermeli dünyamız
varılış deminde suskunluğun depremini yaşamalı dünyamız
ayrılış isimsizliğini çizmeli, aşka ulanmalı yeniden dünyamız

Hayrettin Taylan

Şiir Sözlü Can Tırtılın

Şiir Sözlü Can Tırtılın Manas Destanı-18

Bugünlerde çok geliyorsun geliş mecralarımda.Hep bendesin.

-Masal şifresini kırıyorsun peri olarak sızıyorsun rüyalarım.

Sensizliği bitirmeye hazır ak sakallı şehzadeyim şimdi.Beyazlarımın ısıltısı tel tel göründü bahtında.

-. Gözlerinin sözleri iç dünyama ayna olduğundan mum yaktım gözbebeklerine. Biraz daha yakından göresin.Çık bu karanlık dehlizden.

-Tanıdığım, tanımadığım, sevdiğim, sevmediğim, alışıp alışamadığım her kimse varsa sendin Pıtırıcık.

-En kadından önce kadındın.Şiir gibiydin .Dizinin dibinde olmak şiirin ana duygusuydu.Duruşun kafiye, ben öylesine sevişin iç kafiye.

-Zeki bir k'adının yürek defterine yazılıyordun.Gelmen bana aşka mucize.

-Bir tutku kayması gibi çiğların altında kaldım.Nefessizce kaldım benden ses yok.Sendim gayrı.

-Onulmaz yaralarım nemli vicdan bıraktın.Bir içsel sızının toplandığı sen bendini aştım.En büyük deniz kadar en büyük şimdi senli toplamlarım.

-İslanmışım sana.Uslanmışım.Sense bana inanmayan aşksızlığımın ateisti.

-Bu kadar ateist olmana gerek yok. Gün gün deist oluyorsun. Şimdi agnostik oldun. Varlığımı hatırladın; ama uslanmadığıma inanıyorsun.

-Değişmediğime, değişecemiyeceğime, inanıyorsun.Farklı bir algısal agnostizmdesin.

-Belki haklısın, uzaktan bakıldığı sanki hep öyleyim.Senin için Çin olmaya, değişmezlerime Çin Seddi kurmaya hazırken.Sen Belkis olup gönül sarayını sunmuyorsun.

-Anka düşleri kurma.Külden önce yeni yaşama kul olmak gerek.

Aşk, içsel soyutun yakarışını sunar.Biraz mantığın tığını al eline.

-Kendini ör benlik ipleriyle.Ben'den nakışlar diz.Renk renk gerçekleri gör.Mutlu olmak için görülmeyenlerin zahiri ol.

-Mistik düşleri bırak.Kendini topla üst hayallerden.Ben sana yazılmış bir kitabeyim. Sen Dilnaz Tigin. Yüreğimdeki aşk yazıtlarını sen yazdın.

-N'azların epe parmak uçlarıma kadim kaldı.Kederlerimin parmağını emen yaramaz bir çocuk gibiyim. Herkes kim bu sevdiğin?

-Telgrafların t'ellerine sarılmış gibi hem imkansız,hem ivedisin yüreğimin yazılmızlarına.

-Uçurumlarıma uçkun dizginler bağlamışsın.Sahi ilk mektubundaki o ben nerde.O eridiğin, o şiir sözlün, o tırtılın, o ruh ermişin, o sayamadığın, o bitiremediğin, o çok istediğin, her şeyini vermeye hazır ve ömrünü sünger yaptığın ben nasıl silinir senden.

-Cevap ver Nazlıcan.

Yoksa güzel yalnızlıkların süt geleceğini mi kaynatıyorsun.Bensizlikten peynir çıkmaz. Bensizlikten güzel bir yoğurt çıkar belki.

-Timsahlarını aşk sahama salıp durma.Böyle canavarlaşıp durma bahtımın önünde.Aşık adamın korkusu da yoktur.

-Ölmekle sevmek aynı ruhun hamurundan pişirilme.Oysa sen için ilgeci gibi amaçlarımızı tümledin en güzel aşk cümlesinde.

-Oysa arı bir Türkçenin ay kökünde şemini eritirdin gövdesi sende türeme sözcüklerime.

-Hıçkıra hıçkıra hicazkar bir sen çalışıyorum aba telimde.İtri de kim ben varken.Dede Efendi, efendiliğin melodisini benden öğrenip çalmışken,sen Çaykoskovki olup çayı

hep benim demlememi istiyorsun.

-Çaylar benden Elisya.Yüreğinin süzgecinden geçirip sol yanımda içirmeye de hazırım.

- "Çaycı getir ilaç kokulu çaydan!
Dakika düşelim, senelik paydan! "

Ve bizi sayıklayan şekerin tadında kalsın hayat.Tat tat arasın bizi bir günler.

*Gerçekler ne kadar gerçekse işte ben senin gerçeğimin bilmelisin.

-Gözlerimi yumarak hayal etme beni.Peri ol gecelerime.Rüyalarından ayıkla, acılarından sayıkla, göz yaşlarınla yıkama beni gayrı.

-Kış uykusunda kalmış yalanlarımın yılanı öldü.Gayrı yüreğine acılarını zehrini bırakacak yılanım yok.

Bir kopuşun can yarısıyım, benden sonra aynalar koridoru.Sonsuzluğu sen.

İlk bakış kuş tüyü kadar hafif kalmış gözbebeklerime.İlklerine indim bugünlerde.Senli ilk resmindeyim. Bütün ilklerini iliklerime kadar yaşıyorum ki son halinden bir müjde çıksın diye.

-Bu kadar burnumun ucundasın.Kokunu hissedemiyorsan suçlu uçmayan tavus mu ki ?

Benden önce seni gerek. Esip geçtiğin hayatımda s'ellerin var.

Akıp giden pınarların var.Silinmeyen izlerin var.Senden öğrendiklerim var.

En önemlisi yürek devletimdin yıllarca.Bir devlet birden yok olamaz. Aşkımızın Kanuni dönemini yaşamadan en küçük Fetret devrinde gitmek doğru mu ki?

-Timur ile şeytan aynı cephede. Bu aşk vatanını senden almaya geldiler Ankaralı.

-Ben senli olmanın bıyıkları yeni terlemiş şehzadesiydim. Böyle büyük aşk ve şehvet savaşlarına alışık değildim.Ya da böyle bir sınava tabi olduğum en hortlak, en savunulmaz, en ürkütücü, en can yakıcı boşluklardaydım.

-Can toprağımdaki bütün tutku sularını salıp gitmek sana göre değildi Nazlıcan.

Bunu kötü rüya sanarak Fetret'le benden gitmen doğru değildi.Ben Kanuni olup senin Hürrem Sultan olmanı beklerken bu yıkılmaz, bu bitmez, bu anlatılmaz ancak yaşanır gönül devletinde. Sen gidemezsin.Gelmelisin Dara.

Hayrettin Taylan

Şiirnaz

ceylan yürekli ruh öğrencime şirinlik ithafı

Lila özlemlerin kirpiklerine unutulmaz sevinçler yükler
En savruk umuda savrulan saçlarında yüreğim serinlenir sevgiyle
Yaralar sorgular, kaçamak bakışlarında beni senden alışlar kalır,
Laflar tavlânır, derinliğini hesaplayamadığımız ilginin yaşanmamışlıklarda
Adını özler buluşmaların sararmış yüzleri beni sana çağırır şiirnaz

Hayrettin Taylan

Şimdi yalnızlığım bile yâr değil

Gözyaşların yıkasın içli şarkılarımın sözlerini
ilk bakışın bir türkünün nakaratı gibi okundu tutkularımda
şimdi yalnız bakıyorum kederlerin kadrini saya saya
yüreğimin camı acımasız gidiş ordularına direnemedi
Kırık dökük her yanı
bu yüzden nazlı kuşlar talan edip yuva yaptılar sensizliğe
gagaladılar yüreğimdeki yarayı
Sen kanadın kıpkızıl acılarla
Ah demeyeceğim tanıdık gözyaşları cevap olacak
Bu seher vakti soludu sözlerim
Şimdi yalnızlığım bile yâr değil
kuruttuğun gülün yaprakları çarşafımda desen olsa da
sabahın ayazını örtmeye yetmiyor yalnız sarılışlarım
bu seherde işi yok mu yellerin ve sensiz ellerimin

Neden esiyorlar saçların yokken savruluşlarımda
mavi gemiyi hüznlerine boyadım
İçine aksın gözyaşların, su alıp batsın yaralanışım
derinlere gitsin beklemler, beklemler.
eskiz mezbelik olsun kederim

eskiyen aşkların esrik acıların aynası olsun gidişin
büyük aşkların son tarihi olsun gelemeyişin

Hayrettin Taylan

Şirin de Şehit Ferhat'ı Özler

zihnimizde yenileşen devinsel imler
zengin ürperişlere artıklıyor
yaşanacak, aşanmalı aşama aşama
ölüm ölüme yakinken
bu vatanın en kutsi duygusunda
damla damla kanlara akan sevda
bayrağın bağrını yırtan amaçlar
atomik sevişmelerin güncül aynası azınlık
ve gözyaşlarının yıkadığı gelinlikler
mezarlarda açılan gelincikler
yüzyıllardır aynı saksıda yetişen gül ile kaktüs
suskun suçlar
çözümlemeyen acı haritasında son şehit Ferhat
ve her damla gözyaşında onu bekleyen son Şirin
kucağında arta kalan sevgi çiçekleri ikiz bebekler
kim kime kafiye
kim bu acıya hafiye
baba diyemiyen son Şirin'in ikizleri
ikiz kuleler kadar büyüten acıyı mutluluğa eriştir mi
ayrık hesapların son paydasında kim bölünecek
azdırılmış amaçların gelgeçlerindeki mayınlar temizlendi mi?
babasının tabutuna oyuncakla oynar gibi oynayan ikiz meleklerin
kanatlarına beyaz güller ve gülen bir gelecek sunulacak mı
Son Şirin ağlıyor
Bin vatan içre vatan ağlıyor
her damlası bir öcün gölüne akıyor
Son Ferhat'ın vatan aşkı dağları deldi
Şirin yaşıyor ölesine yaşıyor
Son Şirin ağlıyor
Bin vatan içre vatan ağlıyor
Son kan filmini izleyen devrik sülünlerin sülünüsleri
biz bu aşkı hep yaşadık
bu sevda bitmez ey!

Hayrettin Taylan

Şizofreni Leyla ' ya delirmiş mısralar

Buharlı kırık yarınlarda kırk gün kiralık kitap gibiyidin
Ateş içre ateş içenlere aittir: denizin bilinmeyenlerinde kavı kavşamak
rüyadan gökkuşağı oluşturmak, olgunlaştırmak o adada bensizliğimle

damlanın yarasını taşla sarar; güneş doğumlar düşken
her çalgının müziği ruhun acısını şifreler

şairin sevdası düşündeki suyu, suya ,
kuma kimlik
kum oldukça olağanını yeni şehirler kurtaracak bu med-cezir

aşkın son rengine boyayacak erek ve her gerek
Leylaların buğusuna hayatın özüne ardaş kılacak sonlar
belki de: tutkunun düşüne daldıracak bağlaç ve ağlaç
zifzifirin gizine aşkın büyüüne eş tutacak bu sav bu anlamsal av
dağın son gözünde açılır yol azmin azanlarıyla
cennetin son türküsü sana okunacak
sana bakışımda gül eziklerimden ruhuna reğel yap

urağanın yüreğinden inler arzumuz bulut arzulamaksa
sevmek mi? Azâbın nefsi künyesine kunhıraş
ve sevmek için doğan güneş aysbergimi ışıkla değil arzumla kır
ki ben seni sevmeye ki ben seni yaşamaya ki ben seni sana sakladım

Hayrettin Taylan

Şizofrenik Ben'den Sözsüz Tinler Zindenaz

Karartılmış güncelerin ortasında şizofrenik bir sen sıralanır.

-Rehindir kalan son bakışın var bende.Ben deliremem sevgilim.

-Aşınık yıldırımlar yaşayabilirim.Seni bırakmaya alıştırmalar yapmalıyım biliyorum.Karamsarlığın karası olmuşsun karam.

-Kara kalem ile kara bahtın kelimeler çalışmaları arasında biraz ben'i de çiziyorum hayatın tınısıyla.

-Kimliksiz bir susku uyandırır beni. Şizof musun?

Kaderini ıslatan bu deli fişek gitmelerin izohipsi oluyor, en acıklı halinin tepesini gösteriyor ben arası sen arası girintiler.

-Rehin bir benlik sorunsalıdır benimki. Benim bu karamsar sen halim delirmeye yakın değilmiş meğer.Merak etme benden sıradan bir Mecnun çıkmaz.

-Aşkın sırasındayım, sıramı senli sevda sılamı savıyorum.

-Kan dolu bir kuyunun huyu gibi durma aşağılanmış duygularla.

Bir insana davranır gibi devinimlerin aksın bana.

Kimyasal bir madde almış gibi uçmaklara alıştıracılarını.Ki bitsin içindeki dirhemler.

-Dirhem ile çekirdeğin sevkinden beni sağlıklı duruşum yetsin hatta yetişsin bize. Halüsinasyonlarda terk edilen bahtın gizil sobelenişi değilim.

-Serap da görmedim çölünde. Ben hala o sevdiğin benim.

-Hasta mısın deyip durma? Sülalende benim kadar sağlıklı ve algıları açık biri yok. Üst düzeye taşınan benimi görmüyorsun.

-Kör ettiğim iç gözüne lazerli tedaviler yapmalısın. Ağırlaştırılmış müebbetlin olarak gönlün hapishanesindeyim.

-Yüreğinin en derinlerde hazineler var.Biliyorum kapısında ihanetleri içeri almayan algıcı, sorgucu, kovuculerin var.

*Oysa beni yanlış tanımışsın onu anlatmaya geldiğimi anlar seni içindeki yanlışlar.

-Felsefi e'tiğin yatağı açılır. Beni içine atar içinden atılmayanlar. Orada kalır kalakalışım.Aşka mummyalanır, tutkuya mutlanır, mutluluğun kırılmaz aynası olup seni t'arar ömrüm.

-Sen'den bir parça sanır sevgiler, delirmiş özelemlerim dilini anlar anlatamadığın her şey.

-Tümleniriz öylece. Bir ölüyü avutan soğuk soneleri okumayı bırak.

-Şizofreniz izlerin sözsüz söyleminde kalıp durma.

-Aşk zaten delice bir şey.Herkese nasip olmayan içsel bir delirişin sevgi dilinde delice yaşamlar sunmasıdır.

-Aklın hiç oynamadığı içsel bir maçıdır.Sen hangi gerçeğin kalecisisin. Filelerin sağlam mı ki?

-Benim gibi ilginin gölcülerine karşı uçarak tutacağın sözlerin var mı?

-Cezası sahası içinde aşkın aşırılmış şutunu görünce onca görümcelik yanlışların arasında.

-Beni düşürdüğün düşlerin penaltısında ters tarafa mı yoksa sola yanına mı yatacaksın.

-Beni sevgi atışım sol yanına olduğunu biliyorsun demi.

-Ters köşelik yaşamlar sunma bana. Amaç beni ayırıkların gol kralı yapmak mı?

-Bırak atılsın içindeki her şey.Bırak biraz maç kendi seyrinde oynansın.

-Nasılsa içimizdeki seyirciler bu uzak seyirleri anlar. Çoklu kişiliği yaşayan beni alkışlar gerçekler.

-Beni sana çağırır hep bir ağızdan

-Haydi aç kollarını,ben geldim daha maç devam ediyorum.Bu aşkın maçı haz hakeminin verdiği kasti penaltıyla bitmez.

-Ters köşe olduğun benli maçın hakemi şeytandı bilmeliydin. Öyle her dem

senin için oynayan bir sevda forveti başka güzelin yeşil olmayan sahasında
şikeyle gol atar mı?
-Bilmeliydin bu haz maçında hazırlıksızdım.Sızılarım kadardı sözsüz yaşadıklarım.
-Beni bir ömür izlemeden gönül stadımı terk edip gitmek reva mı?
-Bu stat senin kombinle,alkışınla, bakışınla, sıcak dokunuşunla, sözlerinle,
suskunlukların dahası senle bir bütündü.
-Şimdi onca güzel elinde aşk takımımızın bayrağını sallayarak dize dize
oynamamı izliyor, alkışlıyor, beni senden almaya geliyor bilesin.
-Senin içindeki beni saklama.Sen'den hayatının bir yerinde bir 'ben' sunulacak
kadere.
-Benzerlerimizin minimizelerinde el sallayacak hayat.
-Bir ben'den son kez bir biz adılı girecek sevdamızın kitabına.
-Kapağı açıp gönül gönüle okuyacağız tin ile ten arasında kalan her şeye
bilesin Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Şizofrenik Leyla ile Aşksızlık Sohbeti

Buharlı kırık yarınlarda kırk gün kiralık kitap gibiyidin
Ateş içre ateş içenlere aittir: denizin bilinmeyenlerinde kavı kavşamak
rüyadan gökkuşağı oluşturmak, olgunlaştırmak o adada bensizliğimle

damlanın yarasını taşla sarar; güneş doğumlar düşken
her çalgının müziği ruhun acısını şifreler

şairin sevdası döşündeki suyu, suya,
kuma kimlik
kum oldukça olağanını yeni şehirler kurtaracak bu med-cezir

Hayrettin Taylan

Şizofrenik Leyla ile Ussal buluşmalar

aşkın son rengine boyayacak erek ve her gerek
Leylaların buğusuna hayatın özüne ardaş kılacak sonlar
belki de: tutkunun düşüne daldıracak bağlaç ve ağlaç
zifzifirin gizine aşkın büyüüne eş tutacak bu sav bu anlamsal av
dağın son gözünde açılır yol azmin azanlarıyla
cennetin son türküsü sana okunacak
sana bakışımda gül eziklerimden ruhuna reğel yap
Hayrettin Taylan

Şizofrenik Leyla ile Ussal buluşmalar1

aşkın son rengine boyayacak erek ve her gerek
Leylaların buğusuna hayatın özüne ardaş kılacak sonlar
belki de: tutkunun düşüne daldıracak bağlaç ve ağlaç
zifzifirin gizine aşkın büyüüne eş tutacak bu sav bu anlamsal av
dağın son gözünde açılır yol azmin azanlarıyla
cennetin son türküsü sana okunacak
sana bakışımda gül eziklerimden ruhuna reğel yap
Hayrettin Taylan

Şulenar

sürüklenişim ruhunun şifrelerindeki naraydı
şuleler yüceldi bağrımda, teslimiyetim uzandı bağrına
gönlümün örüntülerine sarılmış benliğin sardı kimliğimi
örtülmüş özelemlerin üstünü açtı içindeki sevi denizi
ıslanmaya gelen bir çocuk gibi sahilinde bekledim
gecikmiş hasretlerin atlasında renklerim senle sobelendi
ebe artık yaşanırılığımızın bütün zamanı

özel bir kopuşun iklimisin, sıcağınla başlar aşk
alegorik düşlerinin teşbihlerini çeken tespitin tespiliyim
unutulmayacak anların betimlemelerinde kalıyor güzelliğin
tesellisinde teslimlerini sunan özel duruşunun simgesiyim

durdurulamayacak anın aynasında taranır senli özelemler
sensizliğin yakasını bir araya getiren helecanların kavıyım
içimin yanışını resmeden özel anın alev nakışiyim
belleğimde birikiyor kavuşmanın kavrukluğ
yankına düşlerini salıyor sessizliğimin sensizliği
aynı anın güleç sularında algılarım dalgalanıyor
ıslanıyor yüreğimin sana değen aşk küresi
oyaladığın ruhumun süslerinde durulanıyor duruşum
umudumu serpiyorum yollarına
sevgimi ekiyorum uğruna
tutkularımı yapıştırıyorum bağrına
içimdeki birikmiş buluşmaların sesini bağlıyorum frekansına
artık aynı içsel radyonun sesiyiz
artık aynı bestenin aşk sesiyiz
artık aynı ruhun aşk nefesiyiz

Hayrettin Taylan

Şulenar Taylan Mucizesinde Yılmazlığını Seriver

SENİN.....Sesini duydum...Duyulmuşluğumun duyurusu gibi bütün seslere yazıldım.Artık seslice seni sevdiğimin şarkısı okunuyor.
Bir bebek şarkı söylüyor büyümüş sevdamızın sesiyle.Bir anne bestesinde okunuyor sevgin.

-Cennet kokusu üstüne siniyor. Artık bir şeylere hazır ruhun var.
Beni dizinin dibinde imgesel baba yapıyorsun. Gözbebeklerinin büyülü bebeği ağlıyor uzaklarımda.

-Bir sen istiyorum, bir senden.Doğum sancısı bitmiyor bu sevilmelerin.

Küçük bir çocuğun sesi gibiyim.Bir anne yüreği gizlidir her kadında, bir erkek ne kadar çocuklaşırsa, sevdiği ona o kadar yakınsal ışıltılar yollar.

-İçimdeki çocuk yaşlı bu sevdaya.Bir yanın çok yaşlı , bir yanım çok çocuk.
Ama sensizliği her halimde biliyor ve yaşıyorum. Özlemin sıcak ekmek gibi gönlümde kızarıyor.

Kurşun kalemle kurşun geçirmez sevdamızı yazdım. Dolma alemimle yazıların ucuna aşk oluyor, yazılıyoruz kaderden önce sana.

*Iskasız bir vuruştı yüreğinden gelenler.Vuruldu sana.

Bir masalı ağılattı periliğin.Uzlarımdaki buzlar eridi.Keloğlan olup padişah kızı olduğun sarayına geldim. Baban padişah gibi yüreği sende olana lafım yok dedi.Saray da senin kızım da senin.Ona gönül sarayı kurmuşsun, o seninle mutlu, seninle aşka, hayata, ilklere alışmış.
Gönlünde sarayı olana kız da verilir ömür de.Hayat sevdiğinle yaşanmaktır dedi.

Sessizlik başlar, sultan annenin kaygı defterinden heceler okunur.
Kalbini okşar gerçeklik.Babanın ince duruşunda annen de erir.Hayat, sevdiğine kendini sunmaktır.Tada öyle karışmaktır.
Gözlerin dolar...

-Aşkın gözünde birikir meramların.Teslimiyetlerinin seyrine gelir gecelerin.

Sev- gülünü düşünürsün.Nedensizce, ona akışının hecelerinde susarsın.Aşarsın kendini.Bu sevdanın kazancıym. Kazanılmış bir haktı seni sevmek.
Gönlümde bulduğum elmastın. Değerin senle artardı.Sen sevdikçe, inceliğin inci oluyordu.

Artık yadigar yardım en istendik paftalarda.

-Menevişlenmiş tutkumun kumruluk diliydin.Rengine yakın bir renge farklılık özü oluyorduk.

Kalbimin atlasındaydı.Her sayfasında egzotik düşlerin, kozmik algıların, berrak algılarının keşfi yansıyor.

-Yüreğindeki renkli dünyaya girdikçe büyüleniyorum dünyanla.Benzerlerimiz eşitleniyor.Bir ben bir sen'e teslimlerini sunuyor.Meğer biz olmuşuz, buzlar erirken.

-Diyeti ödenmiş niyetlerimizde zayıflayacak kaygılar. Gül açtıran umudun bülbülüyüm.Sen rahat aç güllerini.Kokunu yay kumruluk dalımıza. Benliğimiz zaten

asılı.Kendini sevmektir aşk. Aşk dalımıza
yuva yapmış bülbülü kafes koymasın keder. Özgür bir düştük .Özgür bir gerçek olalım
Şulenar.Sol yanında omzuna yaslamış bir bebek gibi özgür düşlere teslim et beni.
-Bir amacın mamasını yap hayaller susup gerçekler ruhunla tanışırken.

-Hiçlikler kendi hiçliğinde tükendi.Hoşluğuna eklendi ilgisel bağım.Bir hoşluk
hazinesisin ki bütün ilgilerim senle çoşuyor.

-D'okundu senli düşler.

Bir aşka "şule " düştü.Bir bebek ağladı güzel hayaller kitabında.Kucağında okundu
hayal ettiğin sözcükler. Tenine sarıldı aşka sarılı cümle bebeği. Gönül memesinden
içti sevginin, tutkunun sütünü.

Bir aşk bebeğe d'okundu. Ağladı kavuşmak, koştu aşk annesi , koştu aşkına.
-Kurban olayım dedi güzel ünlemlerle. Kurban kalayım sevinçlerin gölgesinde.
D'okundu senli gelecek büyüyen sevda kitabının salıncağında. Bir büyük hayali
sallamak için bir adım at, adıma eşit, soyadıma benzer düşlerle.Şulenar Taylan
mucizesinde yılmazlığını ser sevda bağrıma.
Büyüsün Şulenar, büyüsün masalımız, aşk bembayızlığını teslim etmişken
müjdelere.

Hayrettin Taylan

Şulenar İle Şairzal Metafizik Aşka Haspihal

Şairzal:

-Sevdik mi aşkı sevmekten öteye ütüler, yaşanırılığın şıklığı olup çoktan seçmeli bir sevdanın hep a) sık) k) oluruz.
-Engin denizlerin berrak sularına maviliği öğretiriz.Mavimsi bir akışın diliyle kabarcıklar arasında salınır durur bembeyazlığının ilgisi, algısı, aşkıma salgısı.
-Yüreğinin götürdüğü yere kadar yar, yarden sonra götürdüğü her an yarlığı aşan sermestliğimin adılı olur susarım.

Ben seninle bir zerreyi zer yapmayı seçtim.Sen damla damla yüreğime geldin.

-Sana olan hastalığım sen hastayken başladı.Bana koşamayacak kadar yalnızdın, alçılar arasındaydı hayallerin.Koşmak için iyileşecek günceler ısmarlıyordun.

Şulenar:

-Seni sevmek seçilmiş bir dert değildi. Bunu da dert etmedim.Senin tercihlerin arasında olmak düşünce sınav oldum. Hislerimin kitabının bana okuturdun.Ne sevdiysem meğer o kitaptaymış. Meğer ne kadar çok benziyormuş sevda kitabımız.Bu bensem, sen kimsin? İkimiz aynı fidanın meyve veren dalındaydık.Tek farkımız vardı.Ben bütün aşkların eşkali gibi kırmızı güldüm.Sense gülümün kokusuna gelen mistik azizler bülbülüydün.

-Herkesin söylediği şarkılar, sözler, seviler değildi seninkiler.Çok farklı, çok derin, dahası çok benliydi.İşte yazılanlar benli olunca bebekleştim.

-Sen de meğer bebekleri seviyormuşsun.Ben bu aşk cümlelerin annesi olup seni emzirdim sözcüklerde, imgelerde, aşklarda, hayallerde, bir gün yaşayacağımız her şeyde.

Şairzal:

Sevdayı sırtımıza alarak,ağrıyan ağrılarımıza ilaç olduk.İyi niyetin iyotlarına karıştım. Her yemeğe lazım olan iyot gibi bir sevgin vardı.

-Açtım. Güzel bir yemek gibi durdun karşıma. Kendi yüreğimle yaptığım özel bir yemektin.Artık ruhsal tadına alışmıştım.Artık, sevda nimetimdi.Dimağının çeşitlemesinde eşitleniyorduk. Benzer tatların yağıyla kavrulup insanice yaşamaya haritaydık.Yaşamaya bekleyen şehirlerimiz vardı.Yeşil gözlerinle yeşile boyadığımız yaşanırılık kentlerimiz vardı.

-Aşılmaz engelleri sevda otağı yaptık.Meramlarımızın merası vardı. Artık yürek nadasımız yeşermişti.İnsan yalnız hep bir meradır.Onca insanın yüreğinle otlanmak ister; ama sen izin vermezsin.Ta ki yüreğinin istediği aşk otlakçısı gelinceye dek.Benim yürek ceylanım sendin.Meramda sözlerimin otları yeşermişti.

Sözcüklerimin güller açılmış, bağrımdaki sevda pınarım akıyordu.

-Cümlelerimle otlanmaya gelen ürkek ceyländin.Bu derin manalı otlar çok büyük geldi önce sana.Sözcük sözcük yutunca alıştın.Pınarımdan kana kana içtin.Bir sevda yeşilliği başlamıştı yeşil gözlerinde.

-Bense yanı başında aşk aslanı olarak seni izliyordum. Ruhumun kentine gelmiştin. Onca ceylan arasında, tadımlık değildin.Adımlıktın bana. Yüreğimdeki anahtara adlık, sevda kapıma kilit, yaşanırılık yoluma yoldaş, gecelerime ay yüzlü, hayallerime sonsuz gerçeklik...

Şulenar:

-Meranda önce meramların vardı.Öncesizliğim korkuttu.Derin bir aslandın.Bir aslanın pençesinde aşka can vermeye gücül değildim.

-Herkes gibi değildin.Saldırmadın haz haritama.Tenimin vadisine hiç uğramadın.Direk yüreğime aktın.Hislerimin içine bıraktın hislerini.

-Cümle cümle eridin bende. Sözcüklerinde kaldım.Kendimle tanıştım. Aslında seni tanımak, yaşamakla başladı kendimi tanımam.İlklerim var bekleyen.Hepsi senle canlandı.İlk kez bir genç kızlıktan öte farklı algılara havalandım.

Heceleri inletem anlarım oldu. Kim bu adam. Beni bu kadar yüreğine misafirperver eden?

-Sonra sorularımın cevabı yazdıklarında eridi. Ve eridim sana şairim. Uyandım eridim, okudum eridim, istedim seni her an yazılardan öte, aşklardan öte, hazlardan, azlardan, bizden öte bir yerde , anda, şanda, aşkta istedim bilesin şairim...

Şairzal:

G'ören,bi'len, d'uyan, okuyan imrendi.Benimde böyle bir yarım olsun.Sözcüklerle gökdelenler kursun.Cümlelerle yeni bir dünya, sonra tatlı sözleriyle, temiz algısıyla, içsel hazinesiyle, tecrübesiyle, beni besleyen, bana akan özel bir yar kenti olsun dedi herkes. Dedim ki Artık o söylediklerinizin hayali gerçek oluyoruz.Biz masalımızı yaşıyoruz.Biz aşkın aidiyetiyiz.

Öyle bir sevmenin içindeyiz ki hiç bitmeyecek gibi bizi ayna.Sonsuzluk bize aşılandı.Seviyor, yazıyoruz, yaşıyoruz.

-Öyle ondayım ki benden başka kimse sevmeye cesaret edecek kadar yakınsal bir akış yaşayamaz. Bu bir yaşanırılık, sevilik, bilgelik, sonrasızlık sızısıdır.Derlendik, toplandık, aklarımdık ve yaşıyoruz her zaman.

Şulenar:

-D'okunmasını bildin. Meğer dokunmatikmiş dokunmasını, sevmesini, istemesini, yaşamasını, demlerimi bilene gönlüm. -Şimdi her an dokunuyorsun. Dokunmatik bir kitabım sana. Dokunmasan da hissetsen bile sana okunuyorum

Islatmasını bilen yağmur gibi çiseledin en özel anlarıma.Nadasa bıraktığım bütün duygularıma damla damla indin.

-Sırılsıklam, çırılçıplak; ama senli, ama içten, ama özümseyerek sana giyinik, sana yakın bir yaşama sahilindeyim.Açtım kollarımı, yüzümle yüzüyorum cümle denizine. D'algıç olarak kıyımda bekliyorsun yetiyor bana.

Şairzal:

- Yerden yere,yârdan yâre, serden sere, baştan başa, aşktan aşka giden bir sevi aziziydim.İçsel suların berraktı.Kirli emellerim olsa gözükürdü zaten.Kirli düşlerim yoktu zaten.Mertlik kitabımı yakarak sana geldim.Küllerimin arasında gerçeklerimin kitabı vardı.Okudukça gül cümleler gördün.

-Yer yerinden, yar yarından oynasa da muhkemdi sevgin.Katmerliydi tutkuların.Yüceliyordun...Sevdikçe alışıyordum

-Yürekteki yerinden , sevdadaki yerine geliyordun.Ben hep oradaydım, ben hep sevmenin yolundaydım. Yüreğin bir cennetti.İnsan sevdiği yere gider, yaşamak

istediği yere gider.İnsan neyi sevdiyse onunladır.

-Ben cennetini sevdim, ona serdim ömrümü.Artık, Kevserlerin akıyor, artık bu cennetin hurisisin. Biliyorsun ki cennetteki bir huri bu dünyanın bin güzeline bedeldir.Binlerce güzel arasında seni huri yaptım ,cennet gülüm Şulanarım bilesin.

Hayrettin Taylan

Şuur ile Şevkiyenin Şavkı

yavaş yavaş erimek,tam bittim derken yine karlarla sevişmek
anlaşmalı sevgilim,yureğimin aydınlık kosesi,sesiyle
yureklendiğim gecem..dokunaksız kapım,kanadım,sevismelerim seni de yakar beni de..
kavuşmanın en güzel renginde sana renk olmak

aynı renkte aynı sevgide büyümek

hep seni beyaz sevdim
ben cınarların golgesinde yetismis kayın agacı,gunesi kanatlarının altından seyre dalmıs
kucuk kelebek,sevgisini yiyik kentlere gommus,arama sevdasını dusmus hazine avcısı,
sen mor alımlı sevda yakımlılarda yaşamak
ben yakan,
seninle mor gecelerde ay olmak
sana acı veren olurum anca..
geceyle sır olurum koynuna,sığınırım kollarına..
sıcığında yeni bir yıldız gibi dokunmak

Hayrettin Taylan

T'enime D'okunmak Aşktan Sayıldı Ruhsu

Küçücük şeylerdir insanı tanıtan, büyüten, sevdiren, aşka ve ayrılığa götüren. Mesela, bakışından, şuşuşundan, gidişinden, bekleyişinden, sızısından, bir sözcüğünden tanımak mümkün. Özümüz de bir bir damla bir zerreden değil mi ki? Tesadüfe yer yok yaşantımızda. Her şey gerçeğine kaim.

-Meyil meyimler bizi. Aşk da öyle başlamaz mı ki?

-Küçük bir bakış, ilgi, sızı, ürperiş, isteyişle başlamıyor mu? Minimize edilmiş yaşamın son basamaklarındayım Ruhsu.

-Göğünde yıldızlar ağıyor diye Mir'acına geldim. Küçük bir sızıntı bar sevi okyanusumda. Sol yanımdan fırlatıldı yüreğim göğüne.

-Kutsi bir akışın berraklarında lal olup salımı salına salına gelişine Bıraktım.

-Sensizliğimi yeterince hakketmek için, beni sevdiğim kendime yürüdüm. İlk sarıldığın, ilk öptüğün, bütün ilklerini yaşadığın adam oldum. Kendi kendime dedim:

...: Kabul.

-Makbul olana mağlup oldun. Muğlak ağıllarda yaşadın durdun. Oysa gözlerinden seni nura çağıran perin vardı. Cennetini dünyana taşımıştı.

-Melekleriyle seni azaplardan koruyordu. Şeytanların tanlarında tanjantı hesaplanmamış hazlarda ne işin vardı ki?

-İşlemsiz işvelerde gecelerin paydası olup baş başka tenlerde bölüşmenin sağlaması olmaz ki?

-Şimdi bir kez daha aynı aynı atlasta seninle ömrümü boyamaya hazırlanan seni sevmeyi bırakmaya tutku gezginiyim.

-Egzotik tenler ülkesinden geldim. Her ten bir can yakarmış. Keşifsiz bir rüyanın gerçeği sensin. Dünyanın bütün güzellikleri seninle rengini verirmiş meğer.

Sevgi terazisine koydum bütün güzelleri senin tarafın ağır bastı.

-Yere mi yare mi bağlı bu sevi ağırlığın bilemedim.

Denge kendini şaşı yapmakta bu dengesiz rüyanın mucidi ben miyim?

Senin aşka kattığın bir havan vardı. İklimler orada başlardı işte.

Mevsimlerin öyküsü böyle başlardı. Mevsimsiz romanların böyle yazılırdı. Güzelim , emanetim, ummanlarımın umudu..

Paramparça oldu bir aşk üstü damlaların .Yüreğim ıslandı diye denizler ağladı kurak sevgilerde.

-Kıyısız bıraktığın özelemlerin sonrasızlığı dilinden dilsiz köprüler kurdular. İçimdeki kurtlar geçip durdular hazan ülkesine. Kedere yenilmeden seni beklediler.

-Yüreğime kendi t'enekelerini takıp raksa dalan perilerin perlerinde taşınmaz oldu

dünya.

-T'enime dokunmak aşktan sayıldı. Artık dokunmatik telefonlar kadar rahat dokunuşlar yaşıyoruz. Yasaklı elmalar süpermarketlerde satılmaya başlandı.İndirimli haz günlerinde daha ucuza alındı öylesine yaşanırılık.Doyumsuzluk işportaya kadar düştü.Düşlerimize kadar kirlendik modern algılar aralığında. Haz çerçiliği yapıp durduk üstelik mutluca. Cennetinden atılalı her yar yapma cennetini sundu.

-Örşelendi isimsiz hayıflar gölgesinde. Kendime gelmeyi bekleyemedim. Ben de meğer istekli bir kelebek gibi üç günlük dünya var diye üç günü üç bin gibi yaşamaya dalmışım

-Oysa sen sevdanın okyanus derinliğiydin oraya gelmek zordu; ama içsel Yunuslarla kolaydı yeni anladım Ruhsu.

-Cevap veremeyecek cevaplarım susulacakları astı bahtımın duvarına.

*Bir çocuğun diline seslendim.Dünya mı şeker mi diye. Çocuk şeker dedi. Mutluluk onun için ya bir şeker ya da oyuncaktı. Dedim çocuk benim oyuncağım aşk oldum, haydi beni çocuk yap hayata.

Çocuk:

-Şekerim nerde?

Dedim ki:

-Biraz daha büyü be çocuk sevdiğin şekerin olacak.

Çocuk:

-Oyuncaklarım nerde?

Dedim ki:

Onun sevdası, sevgisi, sefası, cefası, göz yaşları, hüznü, tutkusu sana oyuncak olacak.

-Hani en güzel oyuncağın kırılınca ağlarsın ya şimdi de can kırıkların olacak o zaman ağlarsın hem de yanında seni susturacak annen olmayacak.

Çocuk:

-Anne, oyuncağım nerde?

Dedim ki :

-Çocuk, kadınlığın yüzde doksan dokuzu anneliktir.Yüzde biri de bütün hayat.

Çocuk sustu,içimdeki çocuk sustu. Bir anne ve aşk imgesinde köşemizi çekilip arayışı bekledik Ruhsu.

-Ve Bağdat hantalı gibi bir kelebeği oynadım. Hani Bağdat Hantalı ...: Acından ölmek üzere bir hurma ağacının dibinde.O kadar hantal ki elini sallasa hurma düşer, elini uzatsa yine birkaç hurma yakalar; ama hantallık işte.

-Acından Ya Rabbim bir hurma olsa da yesem. Derken bir hurma ağzının altındaki elmacık çukuruna düşer.

Ya Rabbim bir olsa da ağzıma koysa ...

-İşte sevgilim inan ben de senin gözlerine bakarak yeniden seni seviyorum diyemeyecek kadar Bağdat Hantalı olup kelebek gibi üç günlük ömrün ortasında orta sıçan oynuyorum.

-Beni de bensizliği de gelip yakalaman gerek Ruhsu.

“Ben nerde bir çift göz gördümse
Tuttum onu güzelce sana tamamladım”

Cemal Süreya

Hayrettin Taylan

Tahammülün atlasında Aşk Rengisin Şulenar

yüklemsiz damlaların sensiz öznesiyim
özüm yetmez d'okunulmamış deryalar cümlesine
cemi cümle çoşularında
saklı yarınlarına baki kılan sevginin kabarcık tanesiyim
ıslanmayı tarayan kurumuş hayallerden arındım

Çizdiğim sınırların sonunda kendimi göremedim
Neşteri yoktu sensizliğimin kesifliğinde
Kesildiğim demlerin sonu sendin

Yitirilişleri gün yüzü yapan alışılmışlığım ayna diliyim
Seni gördüğüm/ buluş diyaframında
Hücrelerime hicret eden huzurun sakilik ismiyim

Gözyaşı kalelerini aşıp gelemiyordum güleç mevsimlerine
Vicdanımın bağlarında yetişen yıllanmış ömürler varken
Başka güzelin iklimine örtüşüm sevda olamazdım

Gizil seviler filizlenirken bağrımın sonsuz sarayında

Şulenin esiriyim, küllerine kadar aşka vakilik için
Ölümler diyarından
Manalara soyunuk mısralar mecazında
Yeni anlamlara ezca olan yaşanırılık teşbihim
Tenasüpler bağırsız dilsiz bakışında, kalışında

meczip yanılığlar sahilindeydi karışık düş
kıyısız , sözsüz, ilimsiz bedene özetlenemezdi huzur

yıkanmış nefsin denizinde kirlenir uzaklığın
İzdihamı artan senli gelişlerin sıcaklığında tülleenir gecem

tahammülün atlasında renge aşk olan razılık diliyim

aşkın bir 'e ayrıldığı yardeyim
ikiliklerin kuyruğu dolandığı kuyruklu yıldız uzağındayım
çarpılacak tek şey var o da yüreklerimiz

soylarına kadar soyunmuş hasretlerin meclisindeyiz
sakiliğin hoşluğunu yazdırıyor boşluğuma
aynı düşlerin mesajı oluyor ruhunun mesajı
temiz cümlelere sardığım sevdanın sonundasın
öznemi vurgulayan güleç anlar gibi....
Sen gibi bir dünya durulanıyor sevda sularımda
Artık ben de azizim, el bilsin gayrı...

Hayrettin Taylan

Tahrip Gücü Yüksek Kaygıların Mayınlılarından Uzaklaşmalısın Şulenar

S'alma uçurumlara giden yaşanırılık aslanı değilim. Algının bülbülüym. Kirlenmiş emellere karşı, karşı konulmaz sevdanı ilimle tanıştırdım.

Ahir zaman aşkları kendi ahretini burada kurmuş. Senin cennetine gelmek için sevaplarımı artırmaya çalıştım.

*Bir farkındalık sahilindesin. Bir bilinç gülünün büyüyen kırmızılığıdır. Bense ilmi beynin gagasında taşıyan ünlü bir bülbülüm.

-Beni ünlü kılan da kırmızı gülündü.

Göğsünde ünlü düşerse ünlü düşmesi olur.

Yüreğinde ünlü ben düşerse bir ölümcüllük olayı sevgilim. Sesim yetmez o zaman sensizliğin düşmesinin ses olayı olduğunu anlatmaya.

Ta anısının avradına kadar isyan ekti negatif yüreklere karşı güçlenmeliyiz. B'aşka ne olur ki sen pozitif hücreni beslemezsen...Sen, aşılmaz denilenlerin duvarı arkasında kalarak içinde hücrende hapsolursan.

İçindeki iç güzelin konuştu:

-Haklısın, bunca yıldır Meryemsi yaşadım. Bu neye merhemdi. Ya da kimin madalyasını saklıyorum ki? Ya da kim bana madalya verdi de saklıyorum hala. Bir duruşum vardı, bu duruşum devam eder; ancak içsel hazinemi saklamak psiko-sosyal bağlamda ne kadar doğru.

-Herkesleşmeden, kendi özelimin iç prensesi olup seni de prens yapıp yaşamaya kabullerimi sundum gayrı. Bir yanlısın uçurumunu düze etmeye geldim. Düzümün önündeki çölde, aşk ünlüsü sözcükleri yeniden doğurtan, manalara bütün dünyayı yükleyen, aşkın son mimarını gördüm.

-Teslim bayrağımı çekince hep mutlu ettin, hep mutlu kaldım seninle.

Görünmez, bilinmez, aşılmaz, gizemli mezarım meğer varmış. Meğer beni ölü gibi saklayan gerçeğin aşılmazlığında huzur vardır.

-Şimdi beynimde tamlanan yaşanacağın denklemindeyim. Önyargılarım zincirleme isim tamlaması gibi. Sorularımı ağlatan içsel sızılarım var şair diyorsun.

-Benim dışımda başkasını seversen ya? İşte o zaman ölürüm.

Şairin içindeki mert çocuk iman ederek:

Benim tenhalarımda gizlice büyüyen özel bir güldün. Kırmızılığın aşktı.

Kadinsal duruşun aşktan da insanlıktan da yaşanacak her şeyden de öte bir yerde ütülenmiş, bütün hoşluklarımı miknatis gibi çekiyordu.

-Sanki insanlık fabrikasyonusun. Bütün özellerin, özenle, özelceydi.

İşte, sevillecek, yaşanılacak, ömrünü vereceğin azize. Ki sen azizesin. Azizelik gizlidir zaten. Ki özel bir kadınsın. Kadınlık satın alınacak bir içsellik değil. Kadın olan kadınlığın kitabıydın. Ben bu kitabı bir ömür doya doya okumaya geldim. Tozlu raflardan, gizemli Araflardan arındırmaya, arıtmaya, onunla arınarak sevmeye geldim.

Şimdi bu tahrip gücü yüksek önyargılarının mayınlı bölgesinden uzaklaşman gerek.

-Bütünlerim, bütün gerçeklerim mertlik kitabımın kapağında. Dünyamı bu kadar aydınlatan, ruhumu magmaya çeviren, tutkularıma volkanik akışlar yükleyen, canda açan gülümü bir yaprağının solmasına bile razı olmazken nasıl uçarım başka güle...

- Sen varken bir saatli bir bombadır başka güzeller...Bile bile ölemem.

Bir ucu sende bir ucu bende olan dünyanın uçsuz bucağıyız.Uçlarımız kördüğüm gibi, uçarılarımız da öyle...Dahalarımız roman gibi. Bu yüzden daha çok yaşacağımız varken içindeki tesiri yüksek kaygılarını silmelisin.

-Senli yaşanmışlığın ortasında yüreğimi Ortadoğu gibi yapamam.

Her gün yeni acılara taşınamam.Sen aşkın başkentiymen viran olmuş kentlere gidemem.Gitmemek üstüne kutsi postumu serdim.

-Aşkın ibadetini kılarken, namazı bozan şeyler yapamam.Bu bir sevme, güvenme, içsel sözleşme andıdır bilesin Şulena.

Hayrettin Taylan

Tanımsız ve tadımsız aşk

-Lise'1 in ilk haftasıydı. Dersler genelde boş geçiyordu. İlk yılın heyecanı ve acemiliği devam ediyordu.

İlklerin hecelerinde kelime olmak ne kadar zor. Zorluğun hoşluğunda onu gördüm. Sınıfta orta sıranın ortasına gitti.Orta direk bir ailenin ortaca çocuğuydu.Orta boylu,saçlarını ortadan ayırmış

ortaokulu ortayla geçmiş orta halli bir çocuktu. Sevimli, bir o kadarda gamsız ve rahattı.

Kantinden bir simit almıştım.Ders zili çaldı, öğretmen henüz gelmemişti.Simidin bir parçasını ona uzattı.

Mertcan simidi alıp teşekkür etti.Simidi elinden alırken ellerin ve simidin sıcaklığı birleşti.

Önce içten bir tat, sonra dıştan tadımlar başladı. Aşkın mutluluk resimlerinde fotojenik anlar uçtu.

Embriyo gülüşlerinde yeni bir aşk kitabı okunurdu.Sevmenin derin izlerinde tozlar yükseldi

Perdeler aralandı yaşanma sahnesine.Işık değil,aşk yansıdı yüzlerine.Utangaç bakışlardan

Gözleri kamaştı. Avuçlarında kalan her an kınalı bir kuzu gibi yürür aralarında.

-Menekşe, onu ilk gördüğü anda sevmişti.İçi ısınmıştı.Gözlerine baktı. Mertcan yeşil gözlüydü.

Herkes onun gözlerine bitiyordu.Yeşil gözlerinden aşka ormanlar çoğaldı.Ürkek ceylanlar hep yaşırdı

Ormanında.

-Menekşe,cıvı cıvıydı.Saçlarını sarıya boyayıp kısaltırdı.Bembeyaz yüzünde yürekler rahatlıkla taranırdı.

Siyah lens takmıştı. Birisinin kendine ' kara gözlüm ' demesini çok isterdi.

Tek hayali Mertcan'ın kendisine ' kara gözlüm ' demesiydi.

-Genelde erkekler kızların peşinde dolaşıyorlar. Devir mi değişti ne var.Yoksa böyle bir sınır yokmu?

Böyle bir kural olur mu? Kız nazlanır, kız kaçar, kız reddeder. Hani eşitlik nerde.?

-Bu kuralı kim koyar.Kuralsızlığın hecesinde seni aradım.Her kuralımı çizdim.Seni aynı ruhun çizgisinde buldum.Sevecenliğin bana sevgi tapınağı.Yönüm güzelliğe yöndeş.

-Ruhsal dünyam sana yoldaş. Mertsin, şirinsin ve bir o kadar kaderimsin.Hayallerime zenginlik kattın.

Varılmaz olan her ne varsa denedim.Bir buluşun senfonik sesin de konuşmaların türkü olarak kaldı yüreğimde.

-Arzularına volkanlar ekledim.Yüreğim sevda magması.Yeni kurulmuş bir kıta gibiyim.Sensizlik her an bende depremler çağırıyor.Yıkılmışım.Bitkinliğimden bitkiler yeşerir.

-Aşkın tohumundan yeşeren gül, güller bahçesine aday.Sen bir ömre kafiye.Aynı sevgi şiirinin kafiyesi

olmak zor mu? Seviilmek ya! Gerçekten liesli aşklar öyle küçümsenecek kadar acemi mi?

-Seni sevmeyi ruhuma yeni bir buluş kıldım.Her gün seni Ceren'le konuşuyoruz.

Konuştuğumuz bu her şey günlük oldu.Günlüğüm senle doldu.Bir sevda masalını geçtim, rüyalarım kadar benimsin.Platonik seviyorum.

-Bir kere sever gibi yap.

-Bir avcı gibi.

-Bir yabancı gibi değil.

-Sever gibi sev.Buna da razıyım.

Sözlerine sözlük ekledim. Seni tanıyamıyorum. Aslında ideal bir öğrenci değilsin.

Derslerin, tavırların çok da iyi değil.Deli gönlümün mıknatıs tarafı seni çekiyor.Seni gördüğüm an içimi bir görsen...Dünyanın en garip hislerini yaşıyorum.Sınıfa her girişinde, kalbimi fethetmiş ediyor gibi oluyorsun.

-Üstelik benle aran çok iyi.Cerenle ben okulun sayılı kankalarıyız.

-Kankalığımızdan çıkan 'dost bank' senin vadelerinle dolu.Vaden doldu.Lise 1 derken, lise 2 derken lise 3 deyiz

Tam üç yıldır.Dile kolay tam üç yıl seni sevdim.Sense yanımda bir çocuk gibisin.Yanıma geliyorsun, benle ilgileniyorsun, ama sever gibi değil.Ya arkadaşça, ya haince.Seni anlamış değilim.

Anlatılmaz duygularıma tüccar olma o kadar naçar değilim.Seviyorum.

Benimde sevgi alışverişi böyle.

-Böyle aşk olurmu ki? Layık olmak.Aslında bana layık değilsin; ama aşk bu? Yüreğimin yangın yerisin.

Alevlerime alev oldun. Yakıyorsun ve hala bana bakıyorsun. Bana karşı boş değilsin.

-Bunu çok iyi biliyorum; ama sevginin rengi belli değil. Gökkuşağı gibisin.

Bense sadece aşk kırmızısıyım. Yanıyorum kıpkızıl. Seni görünce heyecandan kıpkırmızıyım.

Güller gibiyim.Ateşler gibiyim.Her şeyim kırmızı.Aşkın tek rengi var.O da kırmızı.

Sense ya yeşil oluyorsun.Direk cinsel oyunların rengi oluyorsun.

-Dile kolay ...Henüz benden dinlemedin şarkılar.Sana şarkı yazdım.Bestesi ve ahestesi yazılmamış.

Lise 3 bitmek üzere.Geçende, Ceren'le seni edebiyat öğretmenimize anlattım.O, bir aşk çiftçisi.

-Aşkımıza tanımsız ve tadımsız dedi.Orda oturup ağladım.

Neden? Neden? Seviyor musun? Arzuluyor musun?

-Hangisi? Bir sınav sorusu gibisin.Hangisi senin tavırlarına cevap.

A-> Aşk mı?

B-> Beraberlik mi?

C-> Canım sen de kimsin?

D-> Dayanılmazsın

E-> Elveda mı?

Cevabı yokmu? Bu soruyla sınavı kazanamazsam ya! Dershanede bile seni düşünüyorum.

Gerçek sınavı belki kazanırım.Ama ABS'yi kazanır mıyım? Ya ikisini kaybedersem.

-Ya Rab! Bu kadar ön yargıyla yaşatma beni.Benimkisi ölümüne bir sevda yangını. Bir şarkıya beste, ayrılığa efsane, özleyenlere ayna, kavuşmaya güneştir aşkım.

Sen ya!

Nasıl seviyorsun?

Tavırlarından tanımsız sevgiler yağıyor. Gözyaşlarıma ekleniyor.

Kalbimde sana akıttığım gözyaşlarımdan bir göl oluştu. Yüzebilirsin.Sevda balıklarımız çoğaldı.

Öltanı al gel sahilime.Kuşlar cıvı cıvı.yemyeşil bir sevda manzarası.Gel sahilime.Yüzme bilmiyorsun.

Olsun.Sahilimde güneşlen. Yansın her yerin.Ki ben zaten yangınlardayım.Lise 1, lise 2 lise 3 bitiyor.

Seni tam üç yıldır.tanımsız ve tarifsiz seviyorum.

-Ölçülmez ve anlatılmaz.Sen ne yaptın? .Bana en yakın zamanlarda arzulara yönelik mayınlar döşedin.

Her tavrın cinsel bir mayın gibiydi.Bense öpücüklerimi sevenime saklamıştım.

Sevenime öpücük yağmuru hediyem var.Gözlerine öyle öyle bakmakla olmuyor.

-Şimdi son kez soruyorum beni nasıl seviyorsun.

- A) Henüz karar vermedim.
- B) Sen sevmeye cidden layıksın.
- C) Canın cehenneme
- D) Senle öylesine arzulara koşalım. Arzuladığımsın.
- E) Ne sen ne ben.

-Ben hep 'b' şikkını bekledim. Senin için 'd' de.Dedenden mi, atandan mı? Yoksa siz tüm erkekler mi.

Hep 'd' şikkı.Bense "D" şikkından önce iki şikkın, aşka seda olduğunu düşünüyorum. Beni sevmeyen, ellerime aşına olamaz.Yumuşacık ellerimi tutman, allı pullu yanaklarımdan öpmek, dahası boylu boyunca sarılman için sevmе şartını öğren.

-Konuşma sırası sende. Tam üç yıldır. Ben sevdim, ben koştum, ben oynadım. Sıra sende

-Mertcan: Benim kitabım tektir. Ben açık sözlülüğün sözlüğüyüm.

-Her şeyimin tanımı var. Aşk iki kişiliktir.Sen üç yıldır aynı sahnede aynı oyunu tek başına oynamışsın.

Haberim yok.Senle bir arkadaş bir dost oyununda karşılaştık. Seni kitabıma kapak yaptım.

Son zamanlarda senin tavırlarındaki sıcak yangınları hissettim.Aşk, ruhsal arayışın karşı cinste tatmin edilişe gidişidir.Aşk, bir bağlanışın arzulara kaçışıdır.Aşk, içsel özlemlerim doyurulması ve uyarılmasıdır.

-Aşk, aşk aşktır.Sen onu yüreğinin haritasına başkent yapmışsın.Kendince beni başkent yapmışsın.

Çok güzel.Ne güzel.Üç yıl beni platonik sevmişsin.Bense senle ilgili aynı duygu ekvatoru çizemedim.

-Senin yakınlığında hep ' arzular şelalesinin akışını hissettim.

-Dahası biz erkekler tüm bayanlardan beklediğim' ilgilice özelciye...

-Paylaşmak kimi kez sınırsızca, kimi kez sınırlıca, kimi kez gizlice yaşamaklardır.

-Seni arzular haritama şehir yaptım.Aşık değilim.Daha öyle birini görmedim.

- Menekşe: Neden ben?

-Mertcan:Ben hovardayım.Ben gönül geçenim.Ben sevdabiçerim.

Hasılat mevsiminde 'arzular şelalesinde' yaşamayı severim.Sense, benimle hayallerinizin son noktası olan

beyaz bir gelinliğe kadar uzatmışsın.

-Aşkına karşılık, aşk beklemek doğal hakkın.Çok güzelsin. Çok zekisin. Çok başarılısın. Aynı dengede miyiz? Aynı denklemde miyiz? Aşkın çarpı aşkım eşittir ben çıkmıyor. Ben aşık değilim.

-Menekşe: İki damla gözyaşı döktü.Mezuniyet töreni birazdan başlayacaktı.

-Keplerimizi birlikte fırlatalım. Bir Haziran günü.Seni son kez güneş gibi göreyim.

- İlk aşkım haritamda başkent olarak kalacak.

-Kepleri fırlattılar.karneleri aldılar.Son kez okulun kantinine gittiler.

-Mertcan, ona sıcak bir kahve ısmarladı. Menekşe hala ağlıyor.Bir kahvenin kırk yıllık hatırı olur.

Kahveye gözyaşları da eklendi.

-Son gün, son bakış, son dokunuş, son sarılış. Sonlar neden hep böyle zor Neden bu şeyin sonu oluyor.Bu sevdada filmi bitmesin.

-Menekşe: her adımda arkasına baka baka onu izleye izleye eve gitti.

Kendi kendine:-

Sevda gömleğimi yırtıp gitmek reva mı? Üç yıl senin dikişlerin tutmuş bu gömleği. Kopardın düğmeleri,yırttın allı pullarımı; ama düşlerimi söküp atamadın ki. Tutkunla çiğnerim aşkın zehirlerini.

Sözlerinde biriken öylesine sevmeleri emzirir rüyalarım.Senin için ağladığım damlaları bir şişede

Biriktirdim.Boy boy kavuşma fideleri ekeceğim.Sınavı kazanacağım, başarılı,kariyer sahibi,sosyal
Bir güzel olarak,müzisyen olarak,eczacı olarak hala seni seven olarak geleceğim.
. Boy boy ilgiler ekecem kutsal yüreğine.
Aşk mevsiminde mini mini bekleyişlerimin çiçeği açılacak.Sen de geleceksin
baharıma biliyorum
Aşkın baharında ölümsüzlükle süslenen bir gül gibiyim. Sense benden kaçan ve
mutlaka bana
Gelecek olan bülbül olacaksın.Öteceksin
seherimde,üşüyeceksin.Kariyerli,müzisyen,güzel,alımlı
Sosyal bir gülü koklamak zor olacak.Bu sefer sen biraz ağla,sen biraz çalış dersine...

Hayrettin Taylan

Tarih Hasta

savaşlara susamış
savaşlarda susuz kalmamış tarihtim
arşivlerinde mitik cümleler kokan tarih
her cümlesinin bir kelimesi bir yanılğı
savaşı bu cümlelerle öğreten bir tarih
dedemin enleri çok iyi yazılmış
ya enlemler arsına sıkışan eğrileri
hangi boylamın zamanında gizil
anlat bana tarih
savaşı
eskiyi
gizliyi
hayatı anlat
biz yeni gerçeğı öğrenmek istiyoruz o kadar
aynı kökten ikigeçmiş kipimiz var
anlatılmış
anlatılamamış
öğrenmek istiyoruz o kadar....

Hayrettin Taylan

Tarih Hasta mı

savaşlara susamış
savaşlarda susuz kalmamış tarihtim
arşivlerinde mitik cümleler kokan tarih
her cümlesinin bir kelimesi bir yanılğı
savaşı bu cümlelerle öğreten bir tarih
dedemin enleri çok iyi yazılmış
ya enlemler arsına sıkışan eğrileri
hangi boylamın zamanında gizil
anlat bana tarih
savaşı
eskiyi
gizliyi
hayatı anlat
biz yeni gerçeği öğrenmek istiyoruz o kadar
aynı kökten ikigeçmiş kipimiz var
anlatılmış
anlatılamamış
öğrenmek istiyoruz o kadar....

Hayrettin Taylan

Tartaklanmış Ve Hiç yaşanmamış Aşk

Tartaklanmış bir hayalden sonra
umutla büyüyen ilgilerin ünlenmesi
Ruhumda okunan son bildiride,
Adın mı şanın mı kanın mı aşkın mı bilmem

yerli yabansıl tutkuların umurunda değilim
özgürlüğe uçan arzuların keleşiyim
uçarken seni görmek yeter
adanmış hazır sevgilerin tam ortasında
korkusuz sevmek
uykusuz yaşamak seni
uzak sevdalar rüzgar olmak
imgesel bir düste düşürölmek
koşmak ve gelmek gelmelerine
olası olan her olasıya olmak
ilençli bir hale ek olmak
çekimlenmek yanında
son çekimden sonra
gelecek zamanı severek yaşamak
coşmuş ifadelerin yüreğini yaşamak kadar yaşamak seni
yıllarca yaşanmamış özel bir hayfın tayfına tayfunlanmak
neşeli bir anda anılmak anlara,
tek başına baş olarak aşk olmak
hep yaşamaya yakın yaşlanmak
ama ne sensiz ne de nedensiz

Hayrettin Taylan

Tasaların bir tas gözyaşıma ölçü

Tasaların bir tas gözyaşıma ölçü
Aynı haritanın ölçeğinde krokimiz aşkımız köküne
Aşkımızın kökünde yayılan sevda içre sevda
Bilinçaltımızın altın çağına tensel bir hava estirdi
Esmenin esrik esişinin eşelediği eğlencemiz
eğlenenin emelinde sanki

Emeğin emirleri ayrılmaya boylam
Sokağa dökülen sevdalı bir emekçi
Aşkın haklılığını ister
Aşk haktır
Haktır aşk
Hak edenindir aşk
Oysaki ayrılığın bile bir tas gözyaşı akıtıldı.
Ayrılığın günbatımında ayrılıkçı bir kız gözüme battı
Bugün güneş o
Bugün eş o
Bugün çekim günü o

Oysaki çekiciliğin çekiçle çekti çektiklerimi
Çektiklerimin çekiciliğinden çekici kızlar hastalığı başladı
Bu yüzden ne çektiysem sende çekersin inşallah
Ölçüt değil sevmek için sevda haritaları yemek
Gerçi bütün güzellerin güzel kentleri var
Yüreğim işte o kentlidir.
Memleketim orası değil belki
Ama kalbim oralıdır

Hayrettin Taylan

Tatlı Çıktın Tatlıcının Güzeli

nehirlerin akışı hızlı olmadıkça donar hızlandıracak ivme gerekir o ivme güvenden geçer
bize ait şarkıların sesi su sesi senin sesi ama ben sana sağır
güzelliğe karşı sağır olunmaz sadece dil tutulur göz konuşur kulak ise hep siperdedir
siperim sensiz olan her savaşta ama savaş üzre sevişler haritası pırtık pırtık
pırtık pırtık olan bu harita düzelmezmi
düzelmesi senin jeolojik bakışlarına aşkolojik akışına bağlı
eskiye dönmeli diyorsn

eski eskYİ ieden her ekşiden sen TATLI ÇIKTIN
yüreğim engin denizler daha kıyıya vurmuş değilim
bu kıyıdan bu ömürden bu sevgi bestesinden çıktım
bu güzel yolculuktan geceme ve heceme çıkan yıldızsın
istersen vazgcerbilirsin dünyamdan
sensizliğin çölünde suçlu bi susuzum
engin denizlerdeyim lakin kıyıya vurduğum zaman kum üstünde kalacam
gözyaşlarımın seli o kumları silcek belki tarihi beni senden silecek mi

Hayrettin Taylan

Tavılma Kedisi

Giyotin sensizliğim,aynalarında gözü nemli taranır
Hüzünlerim kahkaha atar,nedensiz gidişlere
Başkaldırılar uzar sensiz beyazlaşan sakalım yerine
Suçumuz,sorgusuz kırılmaların dersine çalışmamak
Suçumuz, yaşamın sağırlarında ders almak gitmelerden
Suçumuz ,ceza kütüğünde nimet-i şinası eğitmemek gülüm

Kırletilmiş aşk sokaklarında haz farelerini kovalayan güzel kedinin taviydım
Önce yumak yumak açlarımdan oynadı biraz
Sonra susamış damarlarımı tırmaladı geceleri heceleyerek
Sonrası anlatılmaz zaten ,ne cennet,ne de cehennem

Dudak uçlarımda sana baharlar ıslattım öp çiçek halimden
Kırılan bir kaleme yeni bir alem sun,söz ile göz arasından
Yarınları tara,anları ara, aşk arası ben arası sonlardan
Rüzgara tut kavuşmaları,bir günleri uçur ayrılıklarından
Ödünç yaşamların son basamağından bir kez daha düşle beni
Böğrüne yeni bir aşk kimliği tak, uzak kalışlarından ismin okunsun
Aşk ısıltıları yayılsın, yabansı,ayrimsı ve sensiz gözlerime ısıl ısıl
Biraz ay düşür,biraz yıldız topla, bir seher uçur geliş kuşlarıyla
Kutsanmış beklemenin damarına biraz gelmeni akıt,aşk kanından
Hizri bir kavuşmanın sınırındayım,sınırı geçmenin vizesi gülücüklerin
Biraz içten, biraz aşktan biraz benden gülererek gel ülkene

Hayrettin Taylan

Tek Kelimelik Bir Dünyasın Şulenar

Gün boyu bir haber bekledim. Bekleyiş dile geldi:

-O bir martıydı, bembeyaz kanatlarını çırttı. Gam gemini bitirmeye geldi. Kirli emelleri olanlarla

İstanbul Boğazı kirlenmişti. Kirli amaçlarının yamaçlarını sere serpen doyumsuz insanlar doluydu.

-Ruhu, ufku, sevgisi, yüreği doluydu. İçine kadar şule şuleydi. Ancak, açılacak güvenli bir liman bulamamıştı. Beyaz bir martıydı, ona yem atan çoktu.

-Onun yemlere gelecek yüreği yoktu.O, artık ruhunun istediği, gönlünün işaret ettiği, içindeki kızın da istediği sana uçmuştu.

-Sözcüklerin köpük köpüktü.Önce kanatlarını çırttı sözler denizine.Sözsüz kaldı yüreğinde.Cümlelerinde yüzdü.Yüzünün yüzmesini gördüm.Yüzmeyi seviyor zaten.

-Şefkatinin gölgesinde anacıl duvarlar vardı.Çin Seddi değild.İçinler seddiydi.Anlayışın manalarında kendini toparlıyordu.

-Kandırılmışlığın bir zerresini hissetmedi.Ona yazdıkların gerçekten de yüreğin tohumuydu.

O tohumların yeşermesini izliyordu yeşil gözlerinde.

Sevmeden böyle yazmak imkansızdı. Onca martı arasında senin kanat çırpınışını gördü. Aşkı,algılamakta zorlanıyordu.Evet, onunla erimek isteyen çok olabilir.O,şair, aydın, yazardı.Algıları beyaz, duruşu beyaz, yüreği beyaz, ruhunun istediği, içindeki çocuğun aşk kızı olacak özel bir yüreği ararken, mistik bir rüya ile gelmişti karşına.

-Kanatlarınız şimdi benden daha geniş.Artık, aza, haza, çoğa kadar uçuyorsunuz.Uçtuğunuz geceleriniz var.Şiirsiz; ama içsel yazılışın güzelleştirilmiş anlariydi.

-Kargaların attığı ceviz toprakta yeşermesi gibiydi.Artık bir ceviz ağacınız olacak.Her aşık için kargalar bir ceviz ekermiş.

Cevizler kırmak içinmiş.Beyne benzer, beyne çok kan salgılamış.

Sonrasızlığın sahiline gittim.Martı uçup gitmişti.

-Onun güzel dilekleriyle seni bir daha özledim, bir daha istedim.

Tam, sahilten ayrılıyordum ki bir çift kumru geldi.

Kumru:

Mutluluk, iyi sevmenin, iyi yaşamının, hayata pozitif bakmanın, kendini tanımanın, yaşama bilinçli bakmanın ürünüdür.

-Düşleriniz temizse güzel düşüncelere,güzel düşünceleriniz zihni temiz algılara, içsel güzelliklere, oradan güzel duygulara sizi salar.

-İçiniz temiz düşler, algılar, olgular, ilimler, sosyal olaylarla doluysa, temiz bir aşkı yakalarsınız.

-Zihniniz mutluluk üretir, mutlu anlara taşır.İçsel güvenlik gerçek güvenliğe sizi götürür.Şimdi güven sandığınızın dolu olması buna işarettir.

-Sana sevgisiyle, ilkleriyle, ruhuyla, duruşuyla, her şeyle teslim olan bu güzel kumruya, sen de kumruluk dersi vererek kumruluğunuzu pekiştirdiniz.

-

Sahildeki taşların en ucuna gitti kumrular.Merhaba desem romantik anları bozulur, uçar giderler diye sustum.Kumru gibisiniz sözünü canlı yaşamak için,can kulağıyla onları izledim.

Kumru:

-Sizi şimdiden kıskanıyoruz.Bizim benzetme saltanatına son vereceksiniz.

- Ses etmedim.

-İçimde sesli tükenişler aktı. Kumruluğun kurulmuş diyarıyız.Gayrı bizi bütünleştiren

güzellikler var.

Alın yazısı alınmış anlara teslim oldum.şakalaştım kumrularla.

Kumru:

-Bulutsu bir yary z n z var.Onun nemli gözlerine eklenen yeşil anların yeşillikindesin.Hazırlarınız hazır,  ağrılarınız  ağrı.Sevmenin g g ndesiniz, sol yanınız cenneti tümleyen güzel niyetler sahili.

- zzet-i nefisinizle, güzel emellerinizlerle yüzmeye, yüzüyle aşkı yaşamaya alışıyorsunuz.

Ne konuştular ki günlere.G nle barışık , kendiyle alışık anlar gibiydiler.

Kumruluk; sadıklıkın anlaşılmasıdır, anlaşılmanın andıdır, anlatılmanın aynasıdır, güvenmenin lezzet gurmesidir, alışmanın anlaşılmasıdır, içsel manaların açıklanmasıdır.

Kendime k       bir not...

Tek kelimelik bir dünyasın. Bir cümlelik ahretim için ahir zamanlarımı sana sundum.

Kumruluğun Raksındayız şulenar

Sana minimize, izlensi not...

Sen gelmesen de kumruluğun baki, sakiliğin son sayfasındasın

Yaprakları yaralarımı saran hazan g lgesiyken içimde seninle yeni bir bahara k cak açtım. Baharlara baharları, aşka aşkı, yüreğime yüreğini, yarınlara yarlığını öğrettin.

-Nasıl boyalarla resmettim göz kapaklarımın altına. Ne zaman gözümü kapatsam hep ordasın.

-Gözbebeklerimin bebeği olarak ruhumun beşiğinde sallanıyorsun, aşkla büyüyor ve b y l yorsun. Artık seninle kumruyuz, artık seninle ayrılmazlığın mummyasıyız şulenar...

Hayrettin Taylan

Tercümesi Yapılmamış Yaşayamadıklarımız Var Gülhar

23.23. 2011

-Spontane olmuş hayalin laliyim. Laler solar seni özlediğim baharların ortasında. Yüreğimde harların harelenir, beni anlamaz olur anlamdaş sözcükler.
-Tercümesi yapılmayan geçmişin çekilmezliğindeyim.
Öyle çok seviyorum ki bilinmeyen zamanın mişlisinde mişmişler çiçek açar.
-Yarın güzel bir tada pestil olmak için uğraşısını zaman ediyor.
-Erişilmezliğin eriştesi olarak dimağlarımda kalan Ankara dolaylarının aşk oyacısı olarak kalma .
-Zaaflarıma tuzak kurup bensizliğimi yakalatma ömrüne. Evet, aşırılmış arzular şelalem olabilir.Dev kazanlarda kazanı kaldırmış istemlerim de.
-Bir erkek haritasındayım, atlasımda istediğim renkte olmayabilirim bazen.Ama artık istediğin, sevdiğin, bana yakıştığın renklerin cümbüşüyüm.
-Turuncularını giyer misin hayallerimi örtmek için.

Beni yalanlıyor kalbinin atışları. Nefretlerin ele veriyor sevgini.
Bırakıp gitmelerin öcündeki öcülerinin nesli bitti. Ankara tiftik keçiliğini oynamak zorunda değilsin.
-Aradığın peygamberimsi erkeğe ulaşamıyorum,lütfen sevgi sesinden sonra mesajını bırakabilirsin. Aradağınız o tür erkeklerin soyu kel aynaklar kuşlarıyla aynı kaderi yaşıyor, siz sizi isteyen mesajını bırakmayı ihmal etmeyiniz.
-Gördün be kadın! GSM operatörleri bile algısal mesajlar veriyor.
-İç muhasebeni yapan iç çocuğuna elma şeker ısmarladım.İçinde kalanlara karşı elma ile şeker tadını olsun.
-Elma ben, yani Adem, şeker sen yani Havva. Çağ değiştikçe bizim de aşk hallerimiz değişti. Üstelik yasaklı elma cennette,elma şekeri dükkanlarda.
-Aşklar da insanlar da bu kadar değişime, iç kişiliği daha şeffaf,daha yansığa büründü.
-Dizelerin ömründe deşifre olmuş hayallerin sözleri değiliz biz.
Mazmundan imgeye, imgeden daha derin tinsel sözcüklere aktık seninle.
-İfşa edilmiş , edilgen yanılgılarımız var.Anlamalısın.

-İhanetlerin yabancı dilini biliyorsun, içinde tercüme edilmemiş onca yabancı kin var.
-Hiçbir dile çevrilmeyecek haklılıkların var biliyorum.
-Muhelif yüreğime bakma, sensizliğe alışamadığından ya da ahlakından çok yorulduğundandır.
Bütün kapılar kapatılmış ve ben dibinde imgesel bir ömür yürütüyorum.
-Muğlak çıkmazın çakrası oluyor umudum. Zarflarını kapattığın anti depresyonlara karşı yoga yaparcasına kendime sende buluyorum.
Bir çiçeğin böceklerce çiğneniş töreni gibi. En önde son bakışın, ve bitmeyen sözlerim.
-Uzadıkça uzuyor bir tören. Kutlamalar kim için sahi. Törene teşrif edip gelmediniz ki kanayan yüreğimde bayrağın sallanırken.
-Evet, seni sevmenin özgürlüğünü yaşıyorum.Kime ne demi?
Düşman güzeller çatlasın,sen de çatla be kadın?
Diyorsun ki: Beni sevme, sevmek ben'de kaldı.Sınıf atla, başka özel dersler al. Git kimin koynunda koyunlarını otlatmışsan meramlarını onun merasında otlat.
-Çok haklısın be kadın!
Bak kanıyor içselliği ,tinselliği, sende kalan kalışlarımin cümleleri.
Bak yanıyor, söylediklerin, söylemediklerin, yaşadıkların, yaşamadıkların, yaşatmak

için ömrüme geldiğin her şey.

Bak kuruyor, özleyişinle büyüttüğün tutku filizleri.

-Bir aşk bakıcısının sarayında değilim, kendi yarama yara bandı arıyorum .Yara bandı olmak isteyen yarların yarını da olamam.

Benim ömrüm şifresiz yayın yapıyor hasret kanalında.

-İzliyor musun?

-Diğer reytinglere bakıyor musun?

Benim için, içini Çin yapan bu müdavim aşk ermişinin yazdıklarını, senin için yaşadıklarını.

Hayrettin Taylan

Terk edilişin Künyesine K nhıraş

Açık istemlerin korkuları sarıyor balonik zihinleri
Iřıĝı görmeden karanlıktaki aşkın şişirilişini  zleyen
Kalbin surları dışında nefsin ucunda dönen
Dönek aşkın  irkeflerini ezbere yiyorlar
Açlık ve isyan ısıkları
Özel dönüşüm yapan özün öküzleri
Günahlara aĝırlık veriyorlar
Herkes kendini gayyaya er yaparken
Biz çıktık çıkmaların çatısına
Nurlu sevdalara
Uzun ömürlü beyaz bir geleceĝe
Beyaz harflerle yazılıyor yürek yolculuĝumuz
Evcil bir inadın son badında
Bütün acılarım ısıyor ayrılıĝı
Zehrini gitmekte bulan son yılan güzeli
 almanın en güzel sahilinde
Ölüm üzre ölümler sunuyorlar
Orda  l yorum hayat
Bunu bilsin an

Hayrettin Taylan

Terk Edilme Gazeli

nazlıcan 'a (ithaf)

Çığlığın çığından kurtuldu gidişin
üstüme üstüme dünyalar düştü
senden damlalı yağmurun selinde
kil utandı
Erozyona uğramış umutların yamacında amacım sırsa
terk edililişinin hüthütü sevgimi ütülerken
gercek kendinden şüphe etti,
her şey her şeye aklanıp ağladı
demin en kesif anında anıldın
işlendin dışlandın ama utulmadın

bütün aynalar, gidişine buğulu
Hep senin adın yazılır ben bakınca bakmayınca
her güftede, gidişin battı gözlerime
sen redifli ağlamanın son hecesinde
Uyum, huyuma, sözün özüme kenetlendi
çürüdü acımasız her kaçışın yaprağı
geçtim tüm devrik terk edililerden
koynunda büyüdüğüm ilhamlarım akarken
kaç halin var dönmenin sensizlik ekseninde

Sorular sırmacında neden yüreğimin küresinde değilsin hala
Neden aynı mevsimin son açılan çiçeğine arılarımı çağırdın
Neden bağırdın bağrımın en yanık yerine.
Neden gittin en gidilmez anların en anlatılmazında
Ezber edilmiş sevmelerimde şiirler yürümüyor
Sular sulara suskun aşka aşka unutkun ve utkun
Unutulma vazgeçti ruhi iklimsizliğime
Oysa vazgeçiş, özleminde ta eskiden geçit
Keşkelerimin bulutlarına gözyaşlarım da eklendi
Sel götürdü sensiz olan her şeyi
Sürüklendim gül vadine
Beni tümünden terk etmeni bekledim
Susmayı ezberledim
Kavuşmaktan kaldım
Gelmeye çalıştım
senden kaldım
Seni geçtim
Kendimi geçemedim
Bu sonsuz nurun son nurunda sular akarken
Bir damla sevginin mutluluğunda yeninden yaşat beni

Hayrettin Taylan

Terk edilmenin gelgitlerinde çarpınan yürek

Terk edilmenin gelgitlerinde çarpınan yürek aortlarım
çiçeklere verdiğim ömür cinas düşlerim
özlerimle siner hoş gülüşlerine
gül alazlarına konar umutlarım

olağan susuşlarım tüner sevinçlerine
bu aralanan kıvanç
bu silinmeyen aşk...

sevişir günle ünler
kısır avuntuya bulaşır buluşmalarımız
beynimde uğuldayan sevi ankası

özlerin sılasında
aklanmış günyüzün hazanlarına
anılmayacak anlara bile
savruk ölçer ölçer
aşkların sükseli suyunda
ben sana son damla
ve sen beni anla

Hayrettin Taylan

Terk Edişin Arzulaniş Irmağı Akar

Terk Edişin Arzulaniş Irmağı Akar

Kafları kovalayan koşuşlarımda yelelerimi y/ellere verdim.

-Uçtum zamanın kuş olduğu sensiz her deme. Kırılmış bir yüz, fotoğrafları ağlatıyor. Çekilmez oluyor her şey.

- Son sözünün yaprağı güzüme melali kitap oluyor.

Söz görmezliğin sakıncaları yüreğimi yırtıyor. Farkındalığın turfandasında içsel hezimetlerime hizmetçi oluyorum.

-Har ile baharın ortasında harman olmaya hazır bir mümin gibi mevzilerime konuluyorum.

-Kavimlerin göcünü yaşayan ayrılıkların ılık sonrasızlığına yatıyor yaşamak istediklerim.Uyumak ile aşka uyanmak aynı değilmiş. Sen ile sensizlik aynı aynada taranırsa özlemek kimin icadı.

*Döşümde serin bir bekleyiş varken,bitmiş bir aşk sönmüş bir yanardağa benzer.Her an yeniden canlanabilir.

- Söndürdüm senli l'avları şimdi fay kırıklarındaki can kırıklarının depremleri revaçta. Gönülevim yıkıldı. Aşk çadırında yaşıyorum. Gözlerin dışındaki ışıkları kapattım.

-Karanlık bir dehlizin eliftik anındayım. Ar perdelerini, kapatmayan güzellerin bir perdelik aşk oyununda perdeciyim şimdilik.

-Sensizliği oynamamı istiyorlar. Ben sensiz değilim ki.

Yükledim sırtıma canhıraşın heybelerini topal bir çekirge gibi zıpladım bahtımın nadaslarında.

- Seni keşfetmek aşkın yeni kıtası. Başka dünya istemek , başka sularda yüzmek, başka yüreklerde mumyalanmak gereksizdi zaten.

Gidişin aslında bir keyiftir. İçsel, iç içe kapıların açıldığı, vicdanla aklın barıştığı, huzurla, hüznün kardeş olduğu, ayrılıkla, gelişin süzöldüğu bir arınmaydı.

- Gidişin aslına ruha yeni bir sevgi ve katıktı. Başka sevda ekmeklerine sürünecek y'ağların erimiş, eritmiş, kızartılmış demlerin akışıydı.

Ben gitmelerini sevdim Bennara; ama gelmelerini çok özledim.Gelemeyişlerine hiç alıştırmalar yapamadım.

Dönem bitiyor ,birikmiş bunca özlemim varken,alıştırmalar yapamam sensizliğe.

- Kendime merhametim arttı. Gamsız adam, duygusal bir yumak oldu. Her acılı filmde seni yaşadım,her acıda sen oldum.Dahası içsel ehillerim bilinmezliklere künyenlendi.

- Farklı bir duyarlılık depreşir içimde.Muazzamın içindeki azzam benim.

Beni aziz yaptır aşkın.

Duyarlılığın duyularıma özsel bir özne oldu.Ben kendime aşına oldum.

Uslanmazlıklarım içsel devrim yaşadı.

-Günahlarım ah ettiklerinin cehenneminde yandı,şimdi kevserinden içmeye hazır. Bütün hakları mahfuz bir sevi yasasının son haliyim.

-Dokunulmazlarına dokunuyor kıymet bilmediklerim.

-Kıyam eden kıydıklarımın kıyıcısı oluyorum.Sulu gözlerinle göz yaşı sellerinin beni sende toparlanışına kadimim. Bahaneleri uzak kalışların cüzdanına atıp atıfta bulunan kavuşmanın sonu olmalısın Bennara.

Hayrettin Taylan

Terk Etmek Ne Kadar Kolay

Terk Etmek Ne Kadar Kolay/ Tek Başinalığın İmparatoruyum

"Terk etmek ne kadar kolay
Şen kolay olanı seçtin
Önce benden sonra senden
Sonra da aşkımdan geçtin"

Son bir söz büyüler demi.Dem ile gem arasında bir kalış gemisi sürükler
içinde sen olup okyanusu korkutan sular.

Ne çok isterdim bu suların kaynağı olmak.Senin bana merhaba dediğin ilk günden
sonra kurumadı bu sular.Tek kaynak.

-Ve ben tek başinalığın İmparatoru....

Tahtım bahtımın içinde.Kılıç kuşandı gelemeyiş.Ayrılık devletimi aşkla idare
ediyorum.Para birimi sevgi. Başkenti tutku.

İşte dedim ya kaderim sensizliğin sonlarına kafiyeli.Yaşamadıklarımız şiir
değil.Yan yana iki dize olamadık daha.

Ağır sözlerin romanı gibiyiz.Tek başinalığın İmparatoru ben.

Kendine kitap olan, kitapların dizinde ilim ve aşk kraliçesi sen.

Devir aşk devri.Gerçi krallıklar sembolik günümüzde.Bu yüzden sanırım
kavuşamıyoruz.

Beraber yaşadığımız her yar gibi yerden yakınlar sunuyor. Terk edilmişlikler
yabancı.

"Her sevgide bin ah ettim

Gençliğime eyvah ettim

Bilmem ki ne günah ettim

Bilemem bilemem gülemem ben yalan dünyada"

Minnacık mektupçukların terk edilmişli örtüyor.Yazdıkların, yazamadıklarına
ağlıyor.Ağlama aşınadır sana.

-Çekimser bir gülücük ve masumluluğu aşan bir öpücük sonrası gibi kendimde
değilim şiir perim.

-Rengarenk yaşamların bağrında uğrunu inana, uğruna uğur böceklerini yollayan
aşka yoldaş, aşkına paydaş ve sevgine muhtaç bir sen yoksuluyum.

*Suçlu suçlu bakan dizelerin bezirganı değilim.Terk edilmiş bir taş bile beni anlatır.

"Tanrım sonsuz sevgi versin

Kalbim tapar gibi sevsin

Dilerim benden fazla sev

Sev ki sende gülmeyesin"

Kapanmaz bir yaraya kapan yapmış gibisin.Ne zaman senden gitmeye çalışsam
senden tutuklanıyorum.Ağlarına düşüyor düşlerim ve de senli aşk demlerim.

Kilitledim sensizliği, unuttum kendimi; ama ihtimaller bile senden yana.

-Girişi yasak bir özlem kenti gibisin.Fethi zor etrafı kayalıklarla kaplı, seni
koruyan milyonlarca kişi. Yani İstanbul'daki herkes seni koruyor, herkes seni benden
saklıyor. Koca kente sığdıramadım seni.

Ve kimsesiz dokunamadıklarım var. Bir dua kadar yakın sana sensizliğim.

Hatmettiğim her şeyini hafızamda silmeye çalıştım.Eski bir medeniyetin kalıntısı
gibisin.Silinmeyenlerin var.Oysa aşkın metro çalışması vardı.Hızlıca rayları

döşemeliydim. Böyle birkaç çanak ve çömlek güzel geçmiş için geleceğin aşk yolunu azaltamam.

-Geçmişin giyotin ağzından çıkar aslalarını. Belkilere istasyon aç.
Yarın sana çok yar.

"Köşe bucak aramayıp
Bir ümide sarılmayıp
Öğren aşkla vurulmayı
Öğren ki zormuş diyesin"

Varacağım tövbe duraklarında aşkın dualarla karşılayacak beni.Mistik bir ermişin aşkına yürüyüşü gibi.Saf ve uçmağına sevi akışlı.

-Eşruhun güdümünde egolardan arınmış,kendine safir. Kayıtsızlığını sana kadim kılmış ola gelmişlerin gelişi güzel huzuruyum şimdi.

*Aşk beni terk etmeye geldi diyor zebaniler.Cehennemini senin için süsledik diyorlar.

-Ben el değmemiş saçlarındayım,dokunmaktır cennetim.Şimdi başka tenlerin yapmacık sıcaklığı cehennemine hazırlık kursu gibi.

"Her sevgide bin ah ettim
Gençliğime eyvah ettim
Bilmem ki ne günah ettim
Bilemem bilemem gülemem ben yalan dünyada"

Bitmek bilmeyen beklemenin algısıyım.Nehrini damlaların eklenmiş olmalı .Heba olan ömrümün vebasında son vefanı bekliyor aşk.

Hayrettin Taylan

Tesadüfler Zincirlemesinde Aşk

Heyecanlı ve beyaz adımlarla yürüyüp otobüs durağına geldim. Sınava gireceğim okula gitmek için otobüs bekliyordum. Kuşkular,heyecanlar, tuhaf tuhaf düşünceler ve sınavla ilgili hayallere dalıp dalıp otobüs bekliyordum.Bir ara şöyle bir etrafa bakındım.Elindeki dosyalardan,yüzündeki heyecan ve endişe anlaşıyordu ki bu genç güzel kızda sınava girecek.

-Bir ara kalbi bakışlarla bir daha baktım. Sınav meleği gibi geldi. Oysa sevdanın yüreği hep aynı yansır, aynı titreşimlerle savrulur tutkular,aynı anda çıkar kapsülünün içinde çıkar aşka akışlar. Gizemin kızı,tesadüflerin sırrı ifşa oluyor sanki. Bir tutku çubuğunu Musa'nın sandığıyla salıp denizlere kafağının ardındaki sevgi sularında ulaşmanın ilk adım atışlarındayım. Ona baktıkça iç içe giren tutkuların ipekli ipi olur sevd.Nakışlanmış; ama içi içe düğüm olmuş, bakışlar,gelecekteki akışlarla çözülecek baha biçilmez anların demindeyim.Elim titriyor,sınav gününde bu mu eksikti. Aşk meğer şimşegini her sevme yağmurunda çakarmış yeni anladım.

İçimden ona sana sevgi sözleri söylemek, senden aynı karşılığı bulmak hayalin öz çocuklarına bile zor; ama içimde sana bestelenen helecanlarla söylenen bir aşk melodisi var.

. Geçen zamanın tik taklarında sana bakmanın fotojenik anını çekmek yeterli şimdi. Derken otobüsüm geldi.

- Otobüse bindim,son kez onu bakayım derken

-Aaa! O da bizim otobüse bindi.

Arka tarafa gidip,onu izledim...Her davranışının içsel belgeselini çeker gibi gözlerimin kameraşında onu kaydediyor anlarım.

Oturduğu koltuktaki adam inince hemen gidip yanına oturdum. Aşk, yolunmuş paralanmış,kuytulara atılmış, sınavdan dolayı.Şimdi onun yanında yaşadığım bir şölen sunağıdır,derinlerde başlıyor dalgalar.

Yangınlarla,rüzgarlarla,hüzünlerle en çok da sevinçlerle geldiğim tesadüfler ülkenden pembe düşlerinden biraz olurlar ısmarla.

Sesim,değişti.

Sustum.

-Sınava giriş kartımı, kağıtlarımı karıştırdım.Benim de sınava gireceğimi anlasın diye.İçten ve volkanik bir merhaba dedim.

-Merhaba dedi.Sanki sınavı kazanmıştı bu sözden sonra.Artık onunla kısa cümle kurmalıydım. Sınavla ilgili sorular sordum.Her cevabı bin sorunun cevabı gibi anlam içre anlamlar kattı

İneceğim durak gelmişti.Yanından kalkıp inmek hiç istemiyordum.Kalkıp düğmeye bastım.Otobüs durdu.

İndim.İçimde neden iniyorsun ki aşk küllerini sermiş,sen onun ismini yüreğine yazmışsın neden iniyorsun ki..

-Arkama bakıp onu son kez görmek istediğimde onun da indiğini gördüm.

-Hayrola siz de burada indiniz.

-Evet dedi.Sınava gireceği okul benle aynıymış. Bu gün kadir gecesi değildi, ben bu kadar şanslı değildim. Bu aşk,bu sınavda bir şey var sanırım.

Beş dakika yürüdükten sonra okul bahçesine varmak üzereydik. Beş dakikalık yok bana bir ömür gibi geldi.Yolun bitmesini istemiyordum. Yan yana konuşarak, gülümseyerek gidiyoruz işte.Sanki bir aşk yürüyüşü gibi.

-Okul bahçesinde sınavın saatini bekledik.Kantinden ona bir şeyler ikram ettim.Sınav zili çaldı.

Aynı sıraya girip içeri girişi bekledik.Derken içeri aldılar.

Kapının girişinde vedalaştık. Ben lavaboya gittim. Ondan sonra sınav salonuna gittim. Birde baktım ki aman Allah'ım! O da sınıfta. Herkes oturmuş, heyacanla bekliyordu.

Onun arkasında bir boş yer vardı. Görevli öğretmen yerimi sordu.

-18 dedim.

Hoca: Hanım kızımızın arkasındaki sıra dedi.İçimden hocam, bu şarkı bitmez, bu tesadüflerin bestesi güzel bir son bırakır.

Yerime oturdum, tekrar merhaba dedim, gülümseyerek merhaba dedi. Bu kadar olmaz dedi.Sen mi ayarladın yoksa.

Bu iki sınavı kazanalım dedim.Hangi iki sınav... Bir sınavda içimde başladı, sen bir gün anlarsın.

Tesadüfler kafiyesi yan yana dizilmiş,aşk şiir gibi, aşk volkan gibi, aşk sel gibi, aşk gelecek gibi sınavın tam ortasına kondu.

Sınav başlamadan ona başarılar diledim. Sınav başladı. Bitmesini istemiyordum.

Sorular ve aşklar sınavı aynı anda. Kazanmak ve sevmek.İkisi bir arada olur mu?

Bilgi ve tutku...Tuhaf duygularla soruları çözüyor ve onu düşlüyordum.Bu gönül düşünün bitişinde sınav da bitmişti.

Sınavlar biter aşklar da bitermi? Sınavın sonun da sınıftan birlikte çıktık.

Sınav sorularıyla ilgili konuştuk.Türkçe soruları çok ağırdı.

Zordan çok garipsi ve ağırdı.Sorularla ilgili sohbetimiz devam etti.Otobüs durağına geldik.Eve gidecektik.Otobüs geldi.İkimizde arka tarafa gidip ineceğimiz durağa kadar uzun cümlelerle sohbet ettik.İneceğimiz durak aynıydı.

Aynılarımız ayna olmuştu.Aşk kırığı yansımalar başlamıştı. Aşağı yukarı birbirimize yakın netler yapmıştık. İkimizde sözel öğrencisiydik.

A ynalı başlangıcımızda tesadüfler zinciri bitmiyordu.

İneceğimiz durak geldi. Sarılıp vedalaştık...Ayrılıp, evine gitti. Ya neden cep telefonunu almadım, ya da Msn `ni...Adını ve soyadını biliyorum. Berra Fırat.

Bir daha onu göremedim. Yaz boyunca heyecanla sınav sonucunu bekledim.Her gün otobüs durağının oralarına geliyorum, durağa yakın sokakları geziyorum; ama bir türlü onu bulamıyordum. Facebookta onu aradım yok.Google de adını aradım ... Yok yok.

O yaz geçmek bitmedi,bir yandan sınav sonuçlarını beklemek ,bir yandan ismini son anda öğrendiğim Berra.. Ömrümden zaman demleniyor,günler geçmesini bilmiyordu. Derken,sınav sonuçları açıklanmıştı.İstediğim fakülteyi kazandığımdan uçuyordum.O nereyi kazanmıştı.Çünkü onun sınavı iyi gitmişti.

Hep sorular hep beklentiler. Bir gün onu görsem dünyaya bedeldir. Bir tek tesadüfler zincirinin son halkasına güveniyordum.Her şey öyle başlamıştı.Şimdi o kayıplarda.

Kayıt günü gelmişti...İstanbul Türk Dili ve Edebiyatı okuyacaktım.

Kaydın birinci günü üniversiteye gittim. Kayıt işlemleri o kadar yoğundu ki etrafı bile göremiyordum.

Kayıt kuyruğundayım,önümde bir kız vardı. Saçları ona ne kadar benziyordu. Kayıtle ilgili evraklarımı inceledim bir de baktım ki bir yeri doldurmamışım. Önümdeki kıza seslendim

-Bakar mısın kaleminizi alabilir miyim? Genç kız döndüğünde oracıkta kalakaldım,meğer Berra imiş. Sustum,gözlerimden bir damla indi.

Aaa yine mi sen... Demek aynı fakülteyi kazanmışsınız. Buyrun dedi.

Ben:- Hayır, hayır artık kaleme gerek yok, sen kağıt ol, ben kalem olayım yazalım bu tesadüflerin zincirlemesi aşkımızın cümlesini.

En soylu bekleyişlerle büyük bir göç başlattım senin yürek yurduna.Aşkın en karmaşık düğümelerini, sevginin en efsunlu sözlerini gelişine sözlük ettim.

Gülüşlerine berrak sular kat, bu son buluşmamız değil.Bu tesadüfün şiirlerinde Sen hep özlenen, beklenen, ömrüme adanmış bir seveda yeli imgesi olacaksın...

Hayrettin Taylan

Tıklım Tıklım Sensizlik Nazlıcan

23.23.2010

Eski aşk yazıtı...

Giden en büyük suçu işlemiştir. Bir yüreğin katili olmaktan daha ağır vebal var mı ki? Bu dünyanın en üst duygularından biri aşk değil midir? Uğruna bütün fedalarımızı harcadığımız kaç duygu var ki?

Oysa sen gitmelerin bestesi oldun. Sol yanımda çalınmayan türkülerin hüzünlü kavuştaklarında tekrarlandı dünya.

Sonra kalkıp bir erkek nidasıyla, gamsızlığıyla, ürkmeden ve de arkana bakmadan gittin.

-Gözyaşlarını bende bitirdin sanırım. Bende erirken, yanımdayken damlalarının filmi vardı. Islak acıların vardı. Senden akan, beni yakanlar vardı. Yaralım dilgeç eyliyor

....: Senden gitmek hayatı temize çekmektir. C'anımdan canlar üretmektir, hep bende kalışa seni kalaylamaktır. Sen şairsin, bilinçsiz belki yaptın ; ama gitmek için bütün sevi'siz tufanlarını serdin.

....: "Dedim ki sakın şair sevme yazmak için seni terk eder diye kendi kendime. "Gel gör ki kadını, sevmiştim, bütünlerimi sende bozdurmaya gelmiştin. İlklerim vardı. Sende son olsun istedim.

-Aşk dilencilğine soyunan onca erkeğin arasında sen dilenmedin, yüreğinle, mertliğinle, gönül yakan hatta yıkan kendi duruşunla geldin . İşte talihimin Fatih'i geldi. İşte kimsenin fethetmediği bütün içsel ve tensel dünyam sana hazır İstanbul gibiliğimle geldim sana.

-İlk öpücüğün fotojenik deminde eridim durdum. İlk öpüşünü ben diledim. Farklıydın ben istemedikçe dokunmadın kadınlığının volkanik saklılarına.

-Yüzümde güller açtı. Gül olup bütün kızıklarını sana sundum. Geleceğin kumruluğuna güneş olup aşktan önce doğduk hayata.

-Sonra o sevdiğim adam değişmedi hiç. Aslında, içindeki çocuğun açlığını hissetmişim.

Yeterim dedim. Onun kadını olmak onun psikologu olmak demektir. Bu yüzden aşktan, benden, senden terapilerle uzattık yılları. İçindeki çocuk devleşti.

Kendi kederlerimin zincirlemesi vardı. Tamlama içinde tamlama olan acılarım vardı. Babam öldü.

-Seven bir kadının babası ölünce aşkı da ölüyormuş. İlk aşkım babamdı. Onun aşkı zararsızdı.

*Hiçbir zararı yoktu. Üstelik karşılıksız ve sürekli karşılığında sevgisi olan yüce bir aşktı.

-Baba , aşkım beni üzüyor diyemeyecektim.

Baba:

-Bu beni çok seven şair beni üzüyor, bir konuşur musun diyemeyecektim artık. Onun acısını içimde acıların volkanı oldu. İçimde acılarım vardı, bir de aşkın. Genç yaşta yetim kalınca bütün umudum sen oldun.

*Bazen babam oluyordun. Bazen babamın yerini alıyordun. Hani o ağır duruşunun olduğu demlerde sanki babam oturuyor, sanki babam konuşuyordu. İki kişilik sevdim. Acıyan yanımla babamı tümlüyordun. Ne zaman acıklı bir film izlesem kucığına gelir başımı omzuna yasla damla damla erirdim.

-Ellerle saçlarımı okşar, yanaklarımı mincıklar şımartırdın. Ama ağlayışımı durduramazdın.

Anlamazdın ki. Senin hiç baban ölmedi ki zalim şairim.

-Sonra acıyan yüreğimde birikti kendimden kaçışlar. Seni biraz ihmal etmeye başlamıştım. Farkındaydım. Babam, mastır tezim ve tam ortasında trafik kazasında

ölen dayım bütün acılar sırtımdaydı.

-Acun acıydı.

-Gözümde gittikçe farklılaşmıştın. Acılarımda yanımdaydı; ama sanki eski sen değildin.

Sosyal ağların hışmına uğramıştın. O kadar güzel yazıyordun ki bir edebiyatçı olsam da kıskanırdım. Bu kadar güzel yazan bir adamın mutlaka sevenleri, hayranları, onu yoldan, benden kaçırarak birileri olur derdim kendi kendime.

-Ölüm kadar sana güvenmiştim. Aslalarım aslım ve neslim kadar sağladı bu konuda.

-İçimi kemiren o sorunun içinde bir gün bir okurunla bütün dünyamı yakacak kadar şeytani bir hata işleyeceğini beklemedim.

-İşte o zaman sustum.

-Suçlu kim?

*Acılarım mı?

-Kaderim mi?

-Ben mi?

*Yoksa sen mi?

-Psiko-sosyal bağlamda bu hayvani hatanın nedenlerini düşünmeden tek suçlu ben kalarak gittim senden.

*Evet, gitmek gerekti yeter ki tek suçum bu olsun.

-

*Kalamazdım. Bu büyük aşk böyle kirli gecelerle küçülmesin diye gittim. Kadınlık, bazen erkeğin bile yapamadığını yapmaktır.

-Kariyerin, iyi olan maddi denklemin, şair-yazarlığın her neyin varsa gözümde sıfırlandı. İçimdeki aşk çocuklarının seri katili oldun.

-Öldürdün Leyla, Şirin, Aslı, Arzu halimi.

*Sen Mecnun kalasın diye gittim. Aşk eskiden hep Leyla idi, haydi şimdi Mecnun olsun.

*Terk etmedim kendimden gittim aslında. Bir kadınlık destanı yazdım. Uğruna binler yazılan bir kadın da gidermiş meğer.

*Umudu K'aff'a kaçmış yürek dirilişçisi Kafka halinden gidiyordum.

Gözleri yaşlı.

Mecburdum.

Kadındım.

Kadınlık Everestimi başıma yıkmıştın.

Hastalıklı bir sen kaldı peşimde. Tedavisi yoktu bence. Egolarına sponsor olacak takatim yoktu.

*Ya da zekanı, egolarına yetecek yetilerim yoktu. Yoksul acılarıma seni de ekledim.

-İşte o acıların kadını artık benim. Anlıyorum musun şairim, terk ettiğim, unutmasını özlediğim adam.

Sus yaralım:

...: Şimdi hangi vicdani mahşer bunları kaldırabilir. Sen acının destanını yazdın durdun ne yapıyorsun.

-Ben de önce insandım sonra şair, sonra yazar, daha sonra Mecnun şimdi ise tanımsız, isimsiz, sensiz, post bir en oldum.

Gözlerinden okunuyordu ıstırabın. Bütün bu acıların üstüne, üstsüz günahım da eklendi. Oysa kaderimin defterinde hiç yoktu.

-Sosyolojik bir keş olmamıştım hiç. Keşfine gittiğim tenin ruhunda, sevgisinde de değildim. Şeytan azapta ben şeytan olmuş gibiydim.

-Anlamazdın.

-Anlatamazdım.

-Erkeğin hormonal coğrafyasında haz kentlerini bilmiyordun.

-İşte bu yüzden savunacak hiçbir cümlem yoktu.

*Sana bakmaya kıyamaz ve doyamazken böyle bir mecraya atılmam bir sınavdı.

*Kaderin üstündeki kaderin sınavı .Bilinçsiz de olsa öyleydi.

*Yüzlerce kez gidip hep sana geldim. Yüreğimin çekmecisindeydin.

Yazıp koyuyordum yeniden seni.Oysa ben bilirim ben bir de orası var anlatamadıklarımın.

• Geri gelmelerini sobeliyordu hayaller. Hastalıklı kelimesi bile açıklayamazdı. Bu sevdâ baştan başa bendim.

Anlamazdın artık. Gidenlerin türküsünü çalıyor kendince halaylar çekiyordun belki.

-Suçluydun hala. Yüreğimde hala aşk cesedin varken, senli olan her şeyi mumyalarken öyle yeni hayatın berraklarında salına salına yaşamak reva mı?

-Söyle kim bu aşkın katili?

-Gitmek için giden mi?

Hep senden gitmek için aşka terapik yazılar yazan ve hiç gitmeyen ben mi?

• Sıkıcı,boğucu,yorucu, üzücü, sorgucu, suali çok, cevabı verilemeyen acının ezmesi, sevginin bezmesi ,aşkın sızması, ola geçmişin olasılı bir aşkın içinde,dışında, sensizliğinde öylece kalmıştım.

Elimde değildi; çünkü elin elimde değildi.

Paranoyakça bakanlar vardı. Oysa sen artık en son büyük aşkıydın.

-Büyük bir aşktan yeniden büyük aşk olur mu ki? Büyük aşklar bir keredir.Birden önce ve birden sonra gelen bütün sayılar gibidir büyük aşktan sonra yaşananlar.

-Mecnun,Leyla'dan sonra kimseyi sevdi mi?

-Evet, Leyla birdi.Ama Mecnun biri yani o büyük aşkı tümleyen küçük parçacıklar yaşadı.

Leyla'dan sonra ilk hoşlandığı Mina'ya:

-Sen Leyla'nın gölgesine çok benziyorsun demişti. Bu yüzden seni Leyla'dan çok seviyorum.

-Şimdi söyle sevgilim, söyle bahtımı ve aşkıyı yakıp kül edip sonra Anka'ya çeviren sen "bir" ken başkası hangi birin sayısız sevgisi.

-Ya da şairler yalancıdır, yine yazdı yalancı tarihini şimdi bize sevmek ya da ağlamak düşer diyelim susalım.

Hayrettin Taylan

Tılsımın Dilemmasında Kalakalış

Kırgın bir mazinin onarımı sırasında sırrından fırlayan bir demin azizesi gibi süzüldü yüreğin.
Kumru bakışlarıyla tılsım ıssızlığı sardı.Susmak kadar yakın olmak arasında kendine bir ara açtı açılım.
Her akış kendi damlasını akıtarak menziline özel anlar alır.
Bekleyiş kendi fenerini açtı. Göz göze gelinemeyen her şey gözlerini kapattı.
-Öptü.
-İnsan en güzel anlarında gözlerini kapatır, huyumuzun tin gereği.
Umut ruhundaki senfoniye alıştığımız t'ellere uzattı.El ele olmayı zorlayan uzakların gölgesinde yakınlaşma ötesi sıcaklar soyunuk isimlerimizi yazdı.
-Neydi bu senden çalınan? Neydi bu bilinenden bilinmezle içsel bir ses ekleyen.Neydi içimizdekilere inleyen?
- Neydi?

Tebessümlerinden özel nidalarla yaşanması gerekenlerin gereklilik kipinde çekimlendim.

Tılsım, simlerini sürdürü yarama. İyileşen benden sana efsunuk sevilere aktı.
Kuzgun aslını açıkladı. Önce anıyı dedi.Sonra kaknus.
-Kaknus gibiyim.Aşka ölürüm.Aşk için yaşarım.Ölür ölür yeniden küllerimden doğarım. Bana dokunmak aşktandır.Gagalarımın 360 değişik melodi var.Ben müziğin, bir birini sevenlerin melodisiyim.
-Melodramlarınızı yakıp aşk yatağınızı sermelisiniz dedi.
-Alışmaya harcadığınız zamanın külüyüm.Kendinize kul olmaktan vazgeçip, asıl olan sarılışlarınıza iyi koşucu olmalısınız.
-Ol vaki içsel konuşmalarında durdum, senin tılsımın neden ruhumun derinliklerinde kaknus olup özlenenleri sürekli boyatıyor

-Yan yana yazacağımız masalların özel perisi gibi koşma bağrında.
Yangınımızın yeni adıyla yanacağımız cümlelerin can defterinde duruyor özel duruşun. Tümlüyor senden damlanan yaşam imleri.

-
Senden çok uzak bir Yusuf kuyusuna atıldım.Kafileler dolusu güzel geldi beni çıkarmaya.Çıkacak mecalim yoktu.
-Yoklarımın ıslak Yusuf'uydum.Onca güzelin içinde senin gibi bir Züleyha yoktu işte. Gül yarımın üstüne gül koklamayı aşınalar şafağındaydım.
-Hiçten hoş, hoştan çoğa, çoktan sen'e bir deniz uzandı. Ve Sen tam istediğimin karşısındasın. Gelmek istedim sana.Bir asmalı köprü yaptım inçilerle.
-İncilerin dökülmesin sen salına salına sıcak mevrime gelirken.
Örselenmiş bir kalakalışın ortasında gönül ne ister ki başka.

-Aşıkâre aşk karesi ekledim özel işlem devam etti. Dört işlemin sonunda olmaya doğru, beni aşktan ve baştan çıkardığın hayallerin toplamındayım.
-Sen payda, ben pay, yarın bölünmeye yar.Sağlaması olan güzel bir geleceğin salıncağındayız.
-Ve ben senli bir bebek.
-Önce emzir beni.
-Önce,doyur beni sevi memasıyla.
-Önce öp beni, masumluğu aşan dudak uçlarıyla.
Sonra sallayarak yar koynunda, ar boynunda, anlatılmaz ancak yaşanırsın soyundan uyutursun.Tılsımı bozmaz senin yaşattığın mahşer.
*Bu düş, kendi rahminden güzel yarınlara hazır bir bebektir.Tohumları

gizemindendi.Yeşerdi mi? Doğdu mu? Sorular yetmezdi zaten.

Bir dileğin can aynasında susup seni yaşayacak günlere zam yaptım.Senli her güne güneşler ısmarladım.

-Gün sustu.

-Güneş ağladı.

-Ve aşk kucak kucak yağdı sol yanımıza.

Bir dileğin dileğindeyim

diledim seni gecenin hecelerinde

dil ve ek

türkçe gibi istedim can cümlemin yatağında

uyumak istiyorum gözlerinde

bir bakışına bakıcı olmak

bir öpüşüne yangın olmak

Öylece yaşamak seni rüyadan önce.

tılsım olup bam telinde uyanmak hayata

ve çalınmak en güzel şarkının sözleri ve melodisi gibi senle.

Hayrettin Taylan

Tılsımın Kuzgunlar Mahşeri

Aşkın çığlığı duyulurdu iç sesinden yürekleri burkan acının son sesine kadar,kaderi de kederden sayan sızılardan sözüne dek duyulurdu sensizliğin.

-Rotasını acılara ayırmış mutluluğun aşk artığı günlerine güneşim teğet geçiyordu.

-Delirmiş ufkun sevi pınarında akmak istedim seni ilk gördüğüm andan bir ömre sığmayacaklar kadar.

Ardı ardına sırlanmış, sıradağlar gibi yüreğimde sur olmuş coşkularının suretinden sığınmalık demler yaratan bir ben sonrasındayım.

-Muti bir bakışın vurgulu cümlelerinde yüklem olarak bende kalmanı özledim. Şiir sözlüm deyip bekleyişlerimin bütün ummanlarını coşturup dalgalarına alışını özledim belki.Belki her şey bir tılsım.Belki bunu özledim.

Bilimumları tümlene rahlesinden aşkın deryasına akışını gözledim.

Sen ile illa ki sen arasında yaşamaya yosun tutmuşluğun öyküsel malihulyasından kurtarılmaya anım gittikçe kansere benziyor.

-Bir ciğerci kedisinin ciğer kanserine yakalanması gibi.En sevdikleriyle beslenip,en sevmedikleri yaşamak güdüsü bu olsa gerek.

-Yaşamaya ağlatan bir portre bensizliği de ağlatan bir halde.

-Muazzam olan sensin, seni gelemeyişinden kalanlardır,dahası yaşıyor olmandır.

İç içe sana söyleyemediğim öyküler düşlerime bulanır.Asli olmakla başlayan asil durumunda ütülenmeye gelen vazgeçilmezlik dile gelir:

-Bu içi kanatan bekleyiş yolculuğunda yolundaki güzellerin diline şiir olma,ılıman iklimin sözcüklerinde kitabi bakışını kıyam kılma.

-İç gözünü gör edecek delişeler bırakma. Ki seven kadının hisleri vardır.Ne yapsan hisseder. Sen kendi Kaf'lar yaratıp Kafka olsan da

Yamacına aldığın her onsuz amacın his akışı arar bulur onu.

-Seven kadının güven dağlarında ürkekler ceylan koşusur.

-Tılsım açılır ve seni bulur en bulunmaz denilen bir günün gözü gör demlerinde.

-Sosyal atlasını serer en tanındık senlerine.Susar durursun, aşkı, ilmi, yaşamayı,yaşatmayı yargılayan bir özne olarak gelir cümlede.

-Savunur önce bahtının azizeliğini.

Tılsım tılsım siner ruhunun dehlizlerine.Kendinden bir kendi sunar, sular, aşklar, özlemler, ilgiler, yaşanacaklar sunar.

Bir kavuşma öyküsünden, bir sarılma destanına kadar uzar , istemleriniz.

-Yaralı bir ceylan gelir, yarayı yalamaya.Tılsımdan, hırsından, eskimezlerinden kaçır ve kendini sende buluşlara özsel alıştırma yapar.

-Sayfa seni açar.Kanun gereği senli yasal işlem başlar.

Artık sen de bir suçlusun.Onun naif dünyasında güller yetiştirip bahçıvanlık yapmakla.

-Onun şiirsel akışına sol yanından akan istendik pınarlar ekler.

Ne aşka aşk, ne ayrılığa ayrık, ne uzak kalışa uzak, ne gitmeye alışık, kendine karışık bir hal olup sizi kucaklar yeni demler.

-Sen gönlünde kaynatıp yüreğinin süzgecinden geçirdiğin aşka ve hazır sevilere özlem çayını sunarken.

-O kendinden bir sosyal atlas sunar.Bakışı, duruşu, kadınlığı uzun bir şiir gibi

dizlerinin bağıını çözer.Diz dize olmaya odaklanır dünyanız.

-Tılsım kendine tılsım olup tırsımış bir geçmişsi siler dünyanızdan.

İstendik yürek sürüşleridir asıl gittiğiniz yol.Ruhun en derin sıcağından almıştır hızını.Bilinenden,bilinmeyene, sırdan ,ifşaya, tılsımdan , açılmış gerçeklere kadim olan bir kaderin ortasına atar sizi her şey.

-Bozuk bir düzenin cümlesi sizi ürkütür.Kendine gelişlerin gelişmiş küresinde sevimli bir penguen gibi gözleri sözsüz bir roman sunar sana.

-Kalkar aradaki eski şehir efsaneleri.

Ruhumuzun kılı kırk yaran düşünüş odalarında bir iki bozuk cümle,

Tanışmayı hatta yaşamayı bekleyen hazların sahili açılır size.

Üstsüz özelemler sorar uzaklarınızı.Birden önce sıfır konar gönül sofranıza.

- Arta kalan bir hayat değil yaşadıklarımız.Her yaşanmışın mevsimi değildir.Her demin iklimiyiz.Kendimizi de şımartmalıyız diyor tılsımın can dili.

-Alabanda ilgilerin sonrasızlığında sahil kendine soyunur.Gece ,geceliğini giyidirir hasretlerinize. Bir bakışın sofrasından, bir dokunuşun tadına isim olur yaşanma.

-Senli dokunuşların haritasını çizen Piri Reis gibi, gönlünde reis olma koşucusuyum. Yolundaki çakılları, aç çakalları kaldır. Dem sana dönüyor.

Her zerrenin zirvesinden hukuki bir zemin gününü sunar.Gün sonrası özlediklerimizin anayasal hakkını vermelisin şiir akışım.

-Yüreğinin ipeksi dayanılmazlığında kanun üstünde kanun çıkarıp aramızdaki yasal engelleri kaldırdım.

-Gayrı bila tebligat yapılmadan sende kalmalı bu yürek merkezi.

-Yaşanacakların celpnamesi geldi.Senli duruşmaları bekliyor içimdeki çocuk.

-Tek suçum var söylesem tesiri yok; bu yüzden senli yargılayışların tılsımındayım.

-İki kişinin bütünleştiği sonsuz özelemler atlasında susup geleceği senden sayıyorum.

-Yarın, yarın yargısız güncelerinde güzellikleri sunmaya su.

Su azizdir, su akıcıdır,su birleştiricidir, su özlemdir, su ıslak hayalin kurgusudur.Ve suyun tılsımında ıslanmış bir teslimliğim var bilesin.

Hayrettin Taylan

Tırtılın Halüsinasyonları

kandırmacalar ile bulmacalar amacın sorusu
cevap bekleyen vuslat
bir gün gelir gibi yapıp hiç gelmeyeninin olgusu
s'anmacalar resitali
iç ağlayış
sen de sendedir kalış

Süzülen gitmelerin en sonrasındayım. En dipteyim, seni görmemek için kendimden saklanıyorum.

-Seninle açılışını yaptığım ayrılığın süper marketinde sen yok satıyor.
Raflarda değilsin oysa.Yüreğimin en kuytu yerine atmışım; yine de yok satıyorsun.Bir de benle ilgili yapmacık güven dağların var,onlar da yok satıyor.
-Bilmem kaç soruda aklanırım.Uslanmayan bir kelebek sanıyorsun.
Her dem renkli kelebeklerle haz dansı yaptığımı düşünüyorsun. Bu kadar aç ve de aciz bir ruhun çıkmazında sanıyorsun.
-Sen öyle sanmaya devam et, sanrılarının halüsinasyon gördüğü seni göremediğim her gün de öyle sanmıyor.
" Artık inan bana muhacir kızı"

-Puslu yüreğine uslu bir ben geliyor.Müge çalıları arasından kurtar beni. Yolum senden geçer yola.
Gelgitlerin vidalanmış sevi yüreğime.Çıkmak kolay mı sandın.Nefsin sözlerinde nefsim'e yakın kitap gibisin.Nutkum tutuluyor sen kollarını açıp bensiz yattığın her güne.
-Geceler ağıtlarını bağıslıyor gitmiş bir kadın çılgılında.Gözlerinin sözleri sinemi deliyor, ay selin.

Sen aşk göğümde bir elementsin,ilk kaşifi benim.Hiçbir güzele benzemeyen toplamaları var ki hala her şeye rağmen sendeyim.

Özleminle oksitlenmişim gün geceye sarhoş, gece gelişine uyanık.

Kasvetin kasketi altında beni topluyor aşk.

D'okunulmaz hecelerın baş harfinde sensizliğin ilk hecesi k'anar beni.Şimdi söyle gidenin arkasında bakma yeni gelini göremezsin diyen ermişin uçurumlarında can tığını nereme batırdı.

-Yokluğunun tortuları var.İçimden söküp attığım her şeyden bir sen değil, bin sen üşüyor, bin sen düşüyor, bin sen düşlerime in oluyor.

-Kalakalışın cinleri çarpmış olmalı sen halimden. Unutuluşlarımızın dokunulmazları zincirlenir, beni sana kilitler tutku. Kelebeklerin duşa girdiği düş şalesinde çıplak hayallerimi giydirmelisin.

El içinde sensiz gezmenin çıplağından kurtarmalısın.Beni yeniden giydir zekanın aynasından yansıyan özel sevgilerinle.

-Duy beni, en değerlinin hatırına.

Alışkanlık mekanizması bu ayrı kalışların kalayı olamıyor. Gözlerindeki nemli kurut, bensiz yaşadığın her adıma huzur yazısı ekle ki uzak kalışını kabulleneyim.

-Sen her acıda gözleri nemli bir gülyara olursan söyle ben nasıl büyüyeceğim sensiz.

-Ben seni sevmenin dünkü bebeğiyim. Hazır sevdaların mamasını yiye yiye tontış bir bebek olmuşum.

-Bir aşk bebeği, aşk annesinin sütünde emmeliydi. Şimdi yalancı emziklerin aşk şişelerinde hazı severek emiyorum.

*Gitmelerin de korkusu da yok.Giden de yok. Biraz kilo yapıyor yaşamı. Oysa değıştik sevgilim. Toplumun genlerinde mayınlar var.

-Ben de basıp seni kaybettim.Kendimi de kaybetmenin sınır ötesindeyim. Bu terk edişin gerillası olarak seni kimle görsem vurma mevzisindeyim.

-Yetisi olmayan yetim kalışların can maşuğuyum.Yaptırımcı değil söyleyemediklerim. Daha söylemediğim, yaşayamadığımız onca hayatın ortasını delip gitmek reva mı ki?

-Rabbim ben asi değilim, sol yanımla Asi.

Ak-deniz çok yakın.

- Ay-şemi eritiyor gidişlerde.Dökülüyor işte gitmeler, belki de gelmeler.

-Bilincini kalaylayan felsefi liriklerin Manas'ını yazan Tırtılım. Yarın yarime kelebek.Aç kanatlarını gün'eşime gel.

-Sıra dışılığın dışılığıni yapan öylesi kalakalışların münzevi güncesi olmaktan çık. Beklentilerin en tepesinde kahinler var.İksir içirmesini bekleme acıyan yüreğine.

-Bir kaderi yaktık, geri kalanı yakmadan en güzelinde yaşamaya sahil ol.

-Dehliz gittikçe sen'e benziyor.Biraz topla beni senden. Biraz giyotin sözler kesmeyi bırak. Ki insanız, melek olmaya büyümeye çalışırken, şeytan bizi bizle zehirliyor.

-Açlıklarımızı, aykırılıklarımızı devşirip güzel yaşamının bileycisi olmalıyız.

-Gitmişsin keşfi en zor bir kıtaya. Seni bulamayacağını sanıyordun.Oysa bilmiyordun Macallan'ın babası ben olduğumu.

-Kapatma gözlerini. İlk ampülü ben buldum, gözlerin kapalı ve beni hayal ederken.

-Şimdi işte şimdi, basmalısın yüreğinin düğmesine.Ve aydınlatmalısın bu bitmez sevdamızın odasını.

Hayrettin Taylan

Tin Ders Verir Tene

sensiz şehri ilalıyorum /
ilacım sen
kanatlarımda kanılarım artar umağına
kevserim sen

yerin yedisine yar olduğun derinlerine
aşk magman özlemiş beni
sıcağım sen
bu yüzden tutkularım kan ter içinde
bu yüzden, yüzün ile yeryüzün yar bana

kitabesiz bir bakışın okunuyor
yollug tigin benim
içime ilenmiş yazıtlarında okunuyor yadın

bazı düşler kuş oluyor demlere
çığlık çığlığa ben kokuyor

kabaran anların anısında dile gelir dilediklerin
hasretin saati durur,
özüne aşk karışır
gider sen, kalır sensizliğın

bakılmayacak bir yüzün son çekimindeyim
sevgili çağına hazırlanıyor duruşum
şık ile şok arasında artar enerjim
gözyaşı barajında üretilir elektriğim
hüznün prizinden başlar senli huzurum

ademe yoklar beni kader
yüzü ile gözü olmayan göğre atar beni isa
esir kentler şerbetinden içirir Meryem
âzâd eder beni Hızır
şair sana hazır
şair gönül devletine nazır

kapkaranın sofrasından neon ısmarlar vuslatın

yüzünden okunamayan aşkı okur gidişin
senden kalma özelemlerin can diliyim
bağrımız yöremiz
senden çeşit çeşit tatlara alışıyor hayalim

özümüzü sürmek için halim sana akraşır
sevgiliyi bulur sevgili

ten tine ders olur
giden gider, kalan kalmaz, seven hep sever
zorluyor sevemediklerimiz

heceliyor yarım kalanları sözsüz bakışın

söz senden kalmalara sözlük
göz senden kalmalara bakış
ten senden kalmalara sıcaklık
ben senden kalmalara bedevi
aşkın terli yatağında dünya
aşkın senli yüreğinde güneş
dön dönebilirsen aşka.

Hayrettin Taylan

Tinerimiz yok garbın esrik kargası

apoletlerini sülünlerin taktığı vatan bağı değilim
tüm kinleri tinerle yıkanmış ulu sala binmiş değilim
vazgeçilmezliğin kıyılarında köpüklerim kalmış
sol yanımın aynalarından yansıyan nurlar var
nurundan şehirler kuran ulu bir neslin helaliyim
kanından bayraklar yoğuran ulu bir ruhun cemaliyim
sevgisinden yıldızlar beyazlatan ulu bir sevdanın hilaliyim
her karışında şehidet destanı serilmiş kardeşlik uğrunun ikbaliyim

çalınır ölümsüz bülbüllerce güllere mutlak gerçeğin melodileri
yayılır kokusu tandan vatana kadar
biz olur
söz olur
öz olur
büyürüz onca yerli yabancı çakala rağmen

adresiz kurguların kargası, bırak ötsün kardeşlik
derin sülünlerin çıkar kaygısı, bırak artsın fakirlik
doğmatik yılanlarının yalanlarına sarılsın, bırak ilericilik
siyasi züllerini zülûflerine kement etsin, bırak simgecilik
biz hep iyilerin ,güzelliklerin uğruyuz bunu bilsin insanlık
yarına hazır bir metrelik bezin tezinde kalmış gerçeklik

yokluğun sözsüz tecimenleri satın alamaz asil yüreğimizi
varlığına sığındığımız ulu çınarları kurutamaz dış tayfunlar
yıldızlarımız var hilalleri helallere, gerçeklere taşıyan
hilallerimiz var, hallerimizi karanlıktan nura taşıyan
geçmişin geçmişi var, yüceliğin sonsuzluğunda şifrelenen

özümüz var bağrında cennetler sunan
sözümüz var, ömründe cennetler sunan
varlarımız var, her vardan bir vara giden

tinerimiz yok garbın esrik kargası
kokladığınız fikrin sarhoşluğuyla ötmeyin özümüzün ata yurdunda
bu toprakların kokusunda herkese gül uzattık
dikenleri batıyorsa sevdanıza sorun
güzel kokular gelmiyorsa vicdani derinliğe sorun

Hayrettin Taylan

Tinna Tennadan Mirzala Ayrılık Marizleri

Tinna Tenna'dan Mirzal'a Ayrılık Marizleri

Ucu öçlerle yazgılı bir k'alemin özü gibi durma duruşlarımda.Durulanmış bir geleceğim hesabını yapar.

Ağıttan türküye geçişin bende deyim, kendi aşmışım. Huylarım boyumu geçti.

-Gitmediğim, hep sende kaldığım için bam telime Aşık Veysel uyumlu nidalar ekleyemez kederim. Uzun ince bir yolum yok.

-Katli vacip ayrışmanın yolcusuyum. Yolum ile solum arasında ağır nidalar besteleniyor.

-Melodim yok, kaybetmişim kaybedişlerini. Kızartılmamış bifteğin tekillerinde kalmış tadım. Alışmak yok, alıştırmalar yapmak var bu sensizliğim matematiğine.

-Duyulsama aksanım bozuk. Duymuyorum dilbazlığını. Yazgısız yaşamlarının kara defterinde yazamam senli demleri.

-Faili meçhul meşhurların var diyemediklerinle, dediklerin arasında.

Saatleri geri alan algıların yelkovanıym, kovamazsın bağrında kaldığım günlerin akrebinden.

-B/ana duruşun kalmış görsellerimde. Örselenmiş yaşanmışlıklar, pişmanlık kitabında okunuyor.

-Şahiciliğin sahil, ben çıplak bir bülbül. Gülün solmuş dikenlerin sineme batmıyor.

-Öylece koparıp öylece kokluyorum.

-Lügatimde tanımsız ilgilerine anlamlar bulmaya çalışıyorum. Sultan-ı aşkı alalığın neden belalara belı oldu.

Gidenler için dünya dönmezmiş. Gitmek kalmaya benzemişmiş. Sanrılar götürürmüş gidenleri.

-Delilikle ile velilik arasın aşk sınıfına veli olarak geldim . Gönül üniversitesinde doktorasını yapan Mecnunluğumu sormaya geldim.

Hocam dediniz:

İlk harften vuruldum, tersten dersler almaya başladım.

Hocam... İlk harfi ne kadar zehirli şimdi. Kocam derdin eskiden.

Şimdi Hocam dedin:

...:Öncesine sultanlık, sonrasına payidarlık.

-Sen sudan yapılmış ekmeksin Yunus huyundan. Öyleydin dahası.

Melekelerini aldı yanılmışlığın şeytanları.Sen tanları ve farklı tenlerin nesrine seciye oldun. Ben bir şiirdim, nesirlere, nasırlara, nadanlara gelemesdim.

Oysa sevmek sadakat demek değil miydi Mirzal ...

Sana Mirzal diyorum. Mir, yaşlı, zal, aşkın zalimi.

Sen acılarımın yaşlı zalimisin. Yüreğim zulmetinden çok çekti.

-Kahpe dünyanın çarkında umutsuz parklar, duraklar, aralıklar bıraktın.

Azınlık kalmış hayallerim bile ıslak. Her gece ağlayışlarımda bendine baraj olamazsın .

-Hangi vicdanın adressizliğindesin,hangi kitapsız vefaların vasıfsız gönül işçisin.

-Hangi isimsiz sızılardan sularına damlar gözyaşların.Benim için ağladığını biliyorum.

-Bu yeter mi Mirzal.

Bu sana dönmem için yeter mi ki? Bir kadının kını, bütün dağlardan daha yüksek ve zirvesinden inmenin zor olduğunu bilmiyor musun?

-Bu dağın üstüne binlerce dağ ördüm, inmeye çalıştım, sana gelmeye çalıştım.

Bir şeyler eksik gibi kırıksık bir yaşamın giyimlerimdeyim.

Susturdun Mirzali:

Ruhumun namusu sendin. Şimdi ruhsuz bir dünyanın feleğinden geçip bir

başkasının mutluluk oyunlarında ürkek bir ceylanlığı oynuyorsun dedim sana.
...:Sus dedin imge padişahı olabilirsin. Benim yüreğim şiirdi, ezberlenmişim
düşlerine kadar.Şimdi çek sözlerini yürek atlasımdan.Renkli hayallerinle
imkansızlığı boyatıp durma.
-Gelemem meşgul bir yüreğim var. Mavisini yitirmiş denizlerin mazisi değilim.
-Damlalarım ıslak değil; ama aşk yarası renginde. Bu rengi bir ben bilirim Mirzal

Hayrettin Taylan

Tinsu

TİNSU

HAYRETTİN TAYLAN

I

ruhuna şehirler sundum gidiyorum
bu şehirden bu senden bu benden

sense benden bana gelgit ve ruhuma erk
Başkentim olup baştan ve aşktan çıkartın beni
istemin başkenti olmak "nice'den nice'ye nicel utkularla
arzularım senden yana benden yanardağ
ki döngümüzün bağlacı sevgimizin ulacı izge bir sefiliş
dönmek bana göre değil dünya dönüyorken dönülmezlerimize

II

ben beklenenlerin bikri hızzısı
bekleyenin mükafatı beklenenin gelmesidir
geldin ama sana değil bensizliğe sefilişe
dönüşe değmeli kayda değer bir şey
bu mahcup geri keilmeler sona ermeli
geri çekilmeler
değerli şey değil benimki değinmece ve sevmeye azıcık yaşamsala salname
sevmeye olan her şey kendilerini içinde taşımalı
gönül kapım açıktır sana çalmadan gir içeri
geldim sen sen olma ben değilim artık
yerin ve yarin ve yarın yok sevgili

III

gördüğüm yüzü sevdim yüzün nesim-i yüz mü
yazıştığım yüreği sevdim yüreğin zindi-i yürek mi
sevmek bana göre değil ben sevmem
ben sevmeden öte ben sevenin sevileni
her sevişte bir diriliş varken sevmek
ölüm acizlere mecnunlara yakışır
işte ben aciz ben meczup ben mecnun ben sana çaresiz

IV

ama bil ki var burada seni algılayan duyumsayan yüreği açık bir deniz
boğulacağın tek şey bu bedende sevgidir
ben sevgiyi bitirdim ötedeyim sense öteberiden
bakmanın ötesine geçtin gördün hayatın ve senin güzel olduğunu
geceler heceler,geçenler,sensiz olurken
ölümsüz değilim az önce öldüm yüreğinden

V

ölmek insanın yanılgısıdır her ölüş bir diriliştir aşkta
hasret ne dünden ne öbür gününden ne senden ne benden

hesabı tutulamayan günlerden
ruhu ütülemeyen sevdalardan
çetelesini tutmaktan sıkıldığın zamanlardan kalma

belki ondan belki mecnunluğu aşmamdan kalma
kalanlarım ve yalanlarımla geldim

VI

tüm renklerin buluştuğu beni benden kaçırın gözlerine
Kalbimde volkanik alkışlar çoğaltan sözlerine
Hayalimde tablolaşan o senli, o benli, o masum yüzüne
Paha biçilmez o anlara okyanus olan sevda akışına
Dahası güneş doğmasın sakın geçtiğin yerlere dememe
Anımsamak senle dünü, bugünü, yarını, her aşkı her hissine
Gün ışığına çıkamayan yalnızlığımın hasretinin rüzgârına gidişine
Gelmekle gelmek arasına sevmekle sevmek arasına senle sana geldim TİNSU

Hayrettin Taylan

Tokgözlü doğal zenginlikti Seni Sevmek

öz'lenmiş mısralarımın imge ağzında dökülüyorsun
sevilmiş öykünün çocuğu gibi çoşuyorsun yüreğimde
ağarmış sözlerin lirik bağrında duygularım uçuyor beyazlarına
yaşlanmış manaların sözlük divanında oturuyorum gerçeğinle
aklanmış sırların noktası oluyor içtenlik esintisinde
esiyor sevmek, uçuyor içimdeki senli sevgiler

2.
bembeyaz gülümseyen talihinin şifresindeydi yadın
aşk aşka tümlenen sevdanın tinindeydi adın
beklentinin bembeyaz ten defterinde hasretin yıldızıydın
silgisiz sildiğin kaygılarla güven aynasındaydın aşkın
yaşanacakların açacağıyla açtın âlemimin kollarını
yüzümü/ yüzünün romanında okuttum
içimi/ içinin masal perisine paydaş kıldım
ben sevdim, masal yeniden yaşanarak yazıldı

anları özetleyen yaşanacakların açılmış rüyası gibi
bir günlerin umut ekranında izlerdi içselliğimiz
her an, senin izleyicin olurdu hasretim
her an, aşk ekranımdasın, yar canımdasın
her an, saçlarının arasındaki esintiyle kurduğum rüzgar gülüsün
her an, duygularının ışığıyla aydınlanan özel bir rüyaydın
bir mucizenin eşitlemesiydi kavuşmak kuşağı
bir kavuşma tamlamasıydı yaşadıklarımızın izi
bir sen arası, bir ben sonrasının aşk hızıydık

3.
senli olmanın t'anındayım gecen özümde tüterken
harf harf seni sevmenin sözcük düğünündeysin
halay çekiyorduk, kınalı sözlerinle
duvağını açıyor, iyi niyetin beyazlığı
sözsüz tebessümlerin değişiyor saçlarıma
ruhuma kadar karışıyor mürekkepli hasretim
artık yazılmış, sevilmiş, büyük aşkın adısın

4
anahtarı unutulmuş sevda kapısı gibi açılmıyordu sensizlik
yokluğun alışmak için varlığının anahtarcısıydım gayrı
birikmiş özlemleri açmak için ilklerinin sınırındaydın hayalim
en dokunulmazlarına dokunmatik olma telaşındaydım
gelgitlerimin ay yüzündesin, suların birikiyor aşka

yaşanacakların an ırmağı akıyor istensi
kavuşmanın kapısında sevi kulu oldum
en imkansızına vardım, varmanın yatağındayım gayrı
imkansız olandan mümkün olana şiir gibi aktık
yarın sen demek, yarım hep sen demek

Hayrettin Taylan

Töz Beni

ruh tasarımımanın içine içlenmiş çoukluğumu büyüttü dertler
bir zorunluluktur yaşamın tellerinde huzur elektirik olmak
benim tasarımıım heveslerime abı hayat enerjisidir
bu yüzden ,yüzülen yüzünde sularım çeker aşk fotoğrafını

atomlarımla parçalanma durumu falan değil yalnızlık
düşlerim düşünürken, olmazların nesnesine mecbur bir adıldım
adım senle kitaptan öte ezber dizeydi diz çöken sevdanda
şeklinin renginde yorumlanan kırmızı bir isteğin kutubuyum
sana sıcak gülüşler büyüten asri penguenlerim var üstelik istanbul'da
Ben buradayım, burdan bakmak burda olmaya benzemiyor gülüm
aynı şeyim,aynı şişenin gül kokan ağzında sıvı sevilerine akıttım zevkimi
biricik oluşun dünya için büyük gelmeye başladı
ebediyen yalnız olduğumumu şifreleyen gidişlerinin sözlüğünde tanımsızım sana
burada yalnızca ben olduğum gibi, yalnızca ben olabilmeyi açıklamıyor yaşam
Bir güzelin benimde olması olanaksızdan çok buram'da olması zor
yalnızca imlerime tümce olduğum suskun öznelerin özünde yıkandım aşka
bağladığım imlemleri hangi bağlam kendi bağında salkım salkım olacak gözlerine
tüm anlatma çapamda sensizliğin ıvırlarını temizlemektir
antik gidişin dünyası ile verilen bir savaştan bitimsiz özlemler temizledim
asarımıım içindeki asırdan sana durulanmış gülücükler ısmarladım
biraz sana yakın bir akının son dalgasındaki tutku köpüğüyüm
benden bahsedebilir ben...
ıslaklığı alınmış yağmurların da anlatabilir kurumuş yaramı
aşka mayalan yoğurdun yiğidi tarzına ektiği gibi
ben kendimce seni sevdim

Hayrettin Taylan

Tuana

'ruh öğrencime uzaktan ithaf'

Tutkunun çiyinden nemlenen aynalarımı özlem sığağın siler
Umudun kırıklarında, gölgeni yanımda taşıırken kanıtsız gelişlerinle
Aşkın sürgülü kapılarına güzelliğın ve özelliğın anahtar olur açar her şeyi
Nehirlerin gönlü limanına er olur beni nöbetlerinde eğitir tutkular
Adının tüm harflerinde bir ömür yaşanma tohumu serpilir büyürüm sana

Hayrettin Taylan

Tuhaflıklarımızı bölen tufeylilere

Tuhaflıklarımızı bölen tufeylilere karşı var gücüm
Karşıyız, karşıya da karşıyız
Yoksa görüntünün kuytu yerlerinde allar pullanır
Allar allanır
Bütün güzeller ruhumda sallanır
Aklanır ömür
Saklanır azazil
Mutsuzluktan öte bir hal alır
Kavuşmamanın son tilmizi
Beni sensizlik dersine çağırır hayat
Şimdi ne çöl kaldı ne de aşkkent
Ne de seveni seven seven kaldı

Hayrettin Taylan

Tutku Mesnevisi

tutku tapınağında dua ediyor mecalim
Aşkın yağışları altında damlalarını sayıyor celalim
Sana olan güçsüzlüğümü yıkıyor sular
Sensizliğe kirlemişliğimi temizliyor sular

Yırtılmış bir maziye yamalıyor vuslatın güneşi
Biriktirilmiş sensizliği münzevi kılıyor gecenin şavkı
Hasretin hücrelerinde büyüyen ilgin vuruyor sahilime
Ben kalıyor, "ben" gidiyor
Kendime gelişin orkestrasından mırıldanıyor kavuşamlar
Yarın bestelenmiş bir huzur gibi koşuyor kıraçlarıma
Düşüyor damlaların harf harf morg alfabeme
Morunu saklıyor günceler
Ruhunu paklıyor sakıncalar
Surunu üflüyor aşkın göğü
Sol yanına geliyor gelişim
Sende kalıyor bütün dünyam

Ömrüne imzasını atan gönül kalemim susuyor
Çıldırılmış özlemlerin ırmağında yıkanıyor terennümlerim
girdabın mucizesinden gergefin gerçeği buluyor beni
Bir heceden bir geceye yankılanıyor senli düşlerim
Gün olur günden sonraya yıkanır sevdamız

bu bir içleniştir sana gelmek arşivinden
bu bir içiştir içten sunulan aşk şarabından
bu bir arayıştır, ardan, yardan, serden geçişten
bu bir bağlanıştır, aşktan, içsel bağdan, benden
bu bir yıkanıştır ,kal'dan, al'den, sen'den ,öz'den
bu bir kalıştır, sevdadan sevdaya mecralarını sunmandan

Hayrettin Taylan

Tutku Gerillası Dilnaz'a Kurşunsuz Sözler

Karşılıklı seni içmeye davetkar bir hayalin peşindeyim.Pişmanlığımı öldüren senli kavuşmalar kahrını kağıdını sarıp dağ ceylanına verdi.

Şimdi meçhul ve kendine meşhur alıp kaçmaların dirheminde çoğullanıyorum.

-Gürüldüyor yaryüzü. Damla damla sen iniyor sevi nadaslarıma.

-Kalk diyor huzur: Buhura, oradan yağmura, yağmurdan sonra kesin yarin gözyaşları vardır.

-Elbet sevginin de alınına isabet bir damlaşı.Ki bir damlaya ömür verilir.Her şey bir damlayla başlamıyor mu? Sen dağın yüreğinden akan pınar mı bekliyorsun.Pınarların ağzı çok soğuktur.Sen soğuya dayanamazsın ki.

Gözyaşlarına alışmış aşkın su taşıyıcısın.Güzellerin testisini kırmayı da bırak.

-Her seni sürükleyerek getiren suların kirlenmişliğinden arın.

-Pusulan paslı geçmişin ortasında kendine şaşıyor.Zaaflarının kürkcü dükkanı kapat. Kapat şu kapanamayan yarayı.Kabularını bile razı olmaya yakın perilere aşk nazırı ol.

- Giden, aslında gelmiştir. Sendedir.

Yüreğinden damıtılan depremlerin habercisidir. Enkazı kendinedir.Kendi can evini sallıyordu.

Firari lavlarını yollamak istiyordu acılarına.Ki uyan gayrı.Acı ile gerçek kardeş.

-Tut ki sanrıydı yaşadıkların. Sinsi bir aslanın aşk ceylanını bir pençede öldürmesi gibi kabul.

Tut ki yalnızlığınla zengin olmayı düşünen kederin oyundur bu.Kavuşmalar,rüzgarın üvey adresidir. Sen aşk ovasına git.

-Ki eser bir gün seninde istediğim rüzgarlar.Kavuşursun kavuşamadığına.

Yitiklerin doğum sancılarında özüne dirilişler büyür. Güzellikler seni kucaklamak İçin içsel bir dünya sunar.

Çaresizce bekleyeceksin.Uykusu kaçmış bir geleceğin gecesine yıldız olacaksın. Ay karşında beyazlığa soyunurken,sen kara bahtını çırılçıplak sunacaksın sevgiliye.

-Ben geldim, dün doğmuş, hala ağlayan aşk bebeği gibi.

*Gel büyüt beni.

-Gel emzir beni,

-Gel gönül salıncağımda salla beni.

-Başka güzellerin yalancı mamasından kurtar beni.

-Uyandım seher y'eliyle. Dua ile sonlar sürdüm içimden.

-Kaldığımız yerden kalakaldığımız yere kalışlar kalayladım.

Yüreğinin etrafı tutulmuş tutkuların gergefinde.

Dilemmalar suskun.

Yetesiye özlemler akışkan.Ben'den ben'e süregelen senler sunan üst benlik kayıp.

-İspatsız kaldı,kavuşamadıklarımız.

Sakla bensizliği.Git kaçırdığın benden.Artsın içinde yalnızlığın kalabalığı.

Çin kadar büyüsün ki yalnızlığının böylece doysun.

Ve gelişinin çılgınlığını atsın tutku bebeği Dilyara.

Hayrettin Taylan

Tutku Takatinde Daha fazla Tahammül

Sezen Aksu ile Aşkın Tera_pi hali-10

"Artık hayatımdan çıksan diyorum
Bu ikili delilik sona erse
İkimiz için de en hayırlısını diliyorum
Hiç olmamış gibi davranabilmeyi
Bu yok ediciliği anlayabilmeyi
Bir bilsen ne kadar yürekten istiyorum"

Sessiz çığlığın çetelisini atarsın hüznüm ülkene ulaştığında...Susmak ne kadar faydalıymış,Efsuni güzelliğinin şaraplık bağlarında bağıllığımdan gülücükler tane tane olur.

Gitmelerin koynunda kalıp, gelmenin ne kadar soğuk olduğunu anlar durulurum.
Bir ilim meyhanesinde Hayyam'dan sana rübailer büyütürüm şarapsız ve şarkısız.Yüreğindeki çözümsüz soruları çözer,denemene hazırlanırım.
Benle aşk arasında hayat oyununu oynarsın. Bu denemenin soruları zordu.Seni kazanmak git gide zorlaşıyor.Her şeyi biliyorum, bir şeyi bilmiyorum; neden ben senli olmuşken sen bana çözümsüz cevaplar ekliyorsun.

Binlerce sözcüğün aşk harman olduğu pişmanlıklar panarısındaayım. Gözlerinin renginden gökkuşakları satılır, güzellerin gözünde binlerce ben resmi alır gönüllere.Bir gizem samanyolunda, kırık dökük yüreğimin yıldızında yansır ömrün.Hangi gülücüğünle sabahlamak isterdim bilmiyorum.

Gelişler serseri bir mayın gibi allanır pullandırmadığın vicdanımın pi haline.

Kömür gözlü değildin,ömür gözlerin seni kömür gözlü yapmış olmalı ki bütün körler benim sen halini gördü ,sen bir göremedin.Sahi senin gözlerin görüyor mu görülmüşü ve yaşanmışlığı...

Neon ışığı yansır çözümsüz yüreğinden Nemrut'un kızı nemlerini salar bulutlarına.Yağmur haldesin biliyorum, ıslak mendiline beni de nakışlamışsın ki aynı anda göz pınarlarımız akıtır yalnızlığı.

- Yalnızlığının yalın ayakları kanar, kaldır şu bağrındaki can kırıklarına

Gelmelerime biraz yanaş ...

Ya da git duyulmamış ayrılıklara, beni rahat bırak dert pazarımda.Seni üzmeye üzüm olsun iki gözüm.

Sesin, gözlerin, saçların,ellerin,her şeyin şifreliyor gün kaçışlarımı.

"Lütfen

Görmeyeyim seni

Bir yerlerde karşıma çıkma

Konuşmayalım, bakışmayalım

Ne olursun

Daha fazla tükenmeye takatim yok"

Muammalarında mumyaladığım sevgimin kaknusları her ateşte çoğalır,beni sana uçurur hayat.

Geliş kulelerin tüm yaralı yüreklerde görülür.Görünmez olmak sana yakışırdı; ama seni yazdım demlerine kapısına. Özlem mavisine boyadım sensizliği.Şarkılar kılar bedualarını. Sezen Aksu `da dağ arası aşk arası kardelenler büyür beni unuttuğun nakarat dağlarında

-Önce yar yağar üstüme üstüme,sonra gelemeyişinin çığı.Ölümle aşk arasında bulmaca çözüyorum. Her boşluğu doldurdum yalnız senin adını soran tanıdıklara,hatırını soran hatır şınaslara söyleyemiyorum.

-Herkes seni hala nazımdan bir can bilir Nazlıcan...
Bütün terk edilmiş duvarlarına da gizemli gülüşlerini astım. Gülen gözlerle bakan yurdumun bayrağını astım.

- Surlarına renk renk kavuşmalar astım.İmkansızlığın kininde kınına batırdım sabır kılıcımı.

-Yaralasin benden.

Gelmeler hasreti emzirirken aşk bebek memelerini emerken hayata bu kaçınılmazlığın bestesinde hayır demek sanırım ölümünü istemeyi mühürlemektir.

-Umarsız gidişlerim yitirdi seni.

Yeniden alışmaya belediğim sarılma anlarından kendime bentler büyüttüm..

Oysa, geceleri yıldızlar seçerdim senin yerine.

İçimdeki kızıl arzulara kan ile revan rengini eklerdim beli beli.

-En uç zirvelerden zirveler çıkaran bir bakışın ortancasıyım.Alfalarımı anlatamaz alfabeler. Seni hecelemek yerine gecelemek gerek.

-Masalların ermişinden, erincine kavuşma sonları ezberledim.

-Aşkımız meğer masalmış, masalı ben yazmışım,ben silmişim, senin peri halini.Sen bir canandın, ben içe içe sığmayan cananların canıydım.

-Uslanmazlık zincire vurulmuş gibi bu resmim okunurdu iç hesaplarda. Bu şair asla uslanmaz,kalbi genişten çok,delik.Sürekli yeni sevdalar süzer,doymaz ve aymaz...

"Sanki aşkı öğütmeye programlı gibiyiz

Aslında bakarsan insan olarak iyiyiz

Ama daha fazlasını isteme benden yalvarırım

Ben bittim artık kalmadım"

Avuntu arayan bir serseri gibi elmaslarla donatılı gönül sarayının camlarını kırıyorum.Sakın kafasızlığını çıkarma.Yaşayamadıklarımızın haritasını astım bekleme duvarına.Kudüs gibisin.İzinli giriyorsun şehrim.Sevgi ibadetine geldim.Kutsal duvarlarda yazılı yazılardan çok benim adımın yazılmadığı viran yurdundayım.

-Hainler seni benden silme yarışında bütün çıkar bilgilerini kullanıyorlar

*Sakın ha kanma.Sevdaya tutulduğumuz günden beri akan göz pınarların hatrına biraz beni ıslat umursamalarda

-Kimi unuturum,kimi avuturum şarkılarda, şiirlerde.

Bir kaknus kuşunun peşine takılırım.Gagasındaki 360 delikten senli yüzlerce melodi dinler,sana ölür yine aşk ateşinde sana doğarım.

Öğütsüz ve aşksız harmanlarım harlanır.Beni eğitecek,sensizliğimi öğütecek metruk bir değirmende biraz sana uslanır ve paralanırım tane tane.

"Bir daha olmaz

Bin kere tövbe

Kan davası mı bu

Bu nasıl öfke

Perişanım şimdi mutlu oldun mu

Başını yastığa rahat koydun mu"

Hayallerine uzanmak için yürüdüğüm şiir yolunda ölümsüz güzeller beni aşk

suyunda yıkadılar üstelik sana giyinikken.Herkes çıplak hallerimin den halinde kalmamı bekliyor.

-Sensizlik şifremi çalamıyor kimseler.Mola verir zamansızlık.

Beklentiler,kırılmışlık kısır bir döngünün içinde kaybolur, yeter ki sen kan davasının resmini çizme uzaklarımdan,gidişlerinden.

Yollar dikenli yollar ıtır yasemen
Her lezzeti tattık aynı kaseden
Şeytan gibi bizi tere hapseden
Bizdik... Biliyoruz...

Beşik gibi salları hayat bizi
Çeker vesikalık resmimizi
Gözlerimiz kimlik belgesi gibi
Kayıt tutar ya buz ya bebek mavisi

"Ne kadar ülke bayrağı varsa öpüp indirsem (Somali de dâhil...) üzerlerine yemin ederim ki; acıtmaz beni hiçbir şey, mutluluğa aç bir çift göz kadar! " Senin için ödediğim yalnızlık pazarında beni yalnızlığa satma Bu yüreğin bayrağını hiçbir sevgili indiremez oldu,sen başkentimken sen aşk kentimken,sen sınırlarıma mayınlar döşerken,sen bensiz üşürken,sen kırılmalarına huzur operasyonu yaparken ben aşkımıza yeni bir açılım getirdim, bir ömür senli her demli olsun...

Hayrettin Taylan

Tutkuları aşeren güncül aşıkların

yapboz anlatımların ani gidişleri
beni sana yağdırıyor
duyumların son doyumsuzluğu
illa seni çerçi umutlarla gezdiriyor

direngenlikle sevinçle acilen
umursanan iyiliklere taşıyor
taş üstüne taş kalmıyor
bu da aşk oluyor

tutkuları aşeren güncül aşıkların
esrik anılarında sende varsın
sen Leyla! nın Leylamsıyken
sayrıl betiklerde ummuşlarım
seni ummuşlar...

algılanmayan ucuz sözlerin
gözleriyle kaosu emziren her aşk

soru üzere imin ininde hendeseleşirken
anamlarıyla epriyen her düşümde
sen çıkmaktan öte sonlarıma seyrecan

Hayrettin Taylan

Tutkulu Ebrularla Ssledin Seveda S'elimi

...

beyazlığının beyliğine beydim, karaları aşka çevirirdim sözlerinle
ferahlığın fahrisiydim, fecrin aşka vururdu narinliğinle
sensizliğin doktorasına tez olan canı tezlik arifiyim

yüzümdeki yalnızlığın meymenetliğini bitirdin
dilsiz tinler, kitapsız arzular arasında tükendim
kusursuz fırtınanın sonrasına taşıdı emelim
yağmur ısmarlayan güncelerinde kurulandım hayalinle
damlalar biriktirdim en derin çukurdan, kalbine kadar
birikerek sevdim, yeniden sevdim, biriktim sana

u...

sevgine yücelen merdivenin son basamağı gibiyim
seni taşıdım isa gibi aşk göğüme
meryemsi bir azizeydin; ama benden sonra aşk helaliydin
isa değilim; ama senden sonra aşkı diriltmişliğim var
msaviyiz bu aşkta; ama musa değilim
senden sonra kıızıldeniz'in kıızı kaldı yüreğimde
peşimde olan firavun'un kıızı seninle gömüldü

...

ttkularımızın mirasında payıma düşmez gayrı hüzünler
sevdamızın hasadında payıma düşmez ayrılığın kiri
yeşili gözlerinde tanıdım, maviyi sevginin sonsuzluğunda
şleye yüreğinde tanıştım alevlerin ders verirken buzullarıma
her yanımdan senden işlemeli, her sonum senden başlamalı

e...

gerçeğin can yakıcı ağırlılığını taşıyordu seveda yelin
artık yalnızlık içsel bir süs, kalabalıklaşan sevdamızda
artık ,demler sana emanet, beni demle,iç sevgilim
gece seninle yorulsun, hecelerim sevilerinde erir sevgilim
yıldızlar gönlünde toplanır s'amanyolum sana kismet sevgilim
kayboluşum, kopuşum, arınışım, arıtılışım sana teslim sevgilim
azı kadar kader, biz kadar tutku akar, beni sevdan yakar sevgilim

Hayrettin Taylan

Tutkunun Yedi Tanrısı Seni Anlattı Gülzen

İstemenin suskusundayım sol yanımda gülün gün sayar vuslatın tenlerine dokunmak için.

Umutlarımın uçurtmaları uçar en anlatılmazlara.İçimizin haz pazarı açılır, ister istemek. S'enden sonrasını değil hep sende kalmayı tütsüler kozmik algılayış.

Aşk müneccimlerinin rüyasını bozan senli sihirlerin buhuruyum. İsyankar bir sende kalışın toprakları zorla elde alınan bilge bir köylü gibiyim.

-Çiftçiyim tenin ekilmemiş nadaslarında.Ekilmemiş bir gelecek,hasat verecek bir ben'e alıştırma yapıyorum.

Sevmeyi ekiyorum kuraklar sevdasını savarken.

Ben savlamacın oluyorum sözlerin beni filizlenen kitaplara sunarken.

-Kaosun yedi tanrısı seni anlattı. İnsan sevmek için dünya gönderilmiş.

-Dünya sevmekmiş meğer.

-Aşkın vatanında bayrağını çalamaz ben tutku direği olarak yanı başında allarımızı baş başalara sallandırırken.

-Bana benzeyişinin ateşi inmiş yüreğime. Ben'i tümlüyor her benin.

-Bir öpücük arası verelim s'amanyolunda özlemlerime süzülüşünü görsün yanılmanın kumruları.

-Bir düşü sıvadık yaşamın zevk duvarına.Zevkli bir hayalin yalın hali oldu ateşe ders veren buluşmalar.

-Erdemin tepesine çıktı aslını bulan bulgular.

Sen gereğen bir kadın gülüydün. Kadınlığından güller yarıştırdı aşkın narına büyümek için.

-Değerlerin hükümsüzlüğünde sen aşk hükmünde karannameler çıkar.

-Bütün yasalar kalsın sen yolunda. Yargılamasın hayatın kendisi.

-Hayalsi bir yaşanırılığın sonrasısın.Seni kendime sundum içimdeki çocuğun yaramazlıklarına her halini sunasın diye.

-Aşkın dayanılmaz ateşine ders veremez şeytan.Yanar gideriz sevgilim.

-Kül bize güle yakın olsun. Yeter ki y'analım aşka

-Sanrılarımın kırıksık umutlarına saplama uzak kalışının hançerini.

*Her yerim yara.Kanayacak damarım kalmadı ki.

Ayrılığın dehlizlerinde kaybolan her ben'den bir ömür yıka. Yakala beni sen kulvarında.

*Çıplak ayaklarla çırılçıplak hayallerin son yarışına yaz beni.

-Gökkuşağını senli yeni ve ilk kez beni tasarladığım renklere boyadım. Diz boyu tutkulara alıstırdım yağmurlara.

-Sen durmadan yağ üstüme. Üstümde aksın s'ellerin.

-Sürüklesin baştan en başa, en baş başaya kadar demlerimiz.

-Bizi yazsın yazılmamış yaşamlar. Sen kitap gibi uzan yanıbaşımda. Sayfa sayfa okusun seni gözlerim ve de açıklanmamış özlerim.

Sen varken,gökyüzünde yıldızlar gülüşür, sisler hislere dönüşür,gökten ötelere uzatır beni istemler.

-Arar bulur seni aramızda yaşananlar.

-Sen yoktun, sen çoktun, sen umuttan bir tutam hayalin vardıydın.

-An'sızın akar,gülün yaprağına,yağmurun umuruna, toprağın omzuna,aşığın ışığına.

-Yakamozlar düşlerimiz toplar sulak kalışlarda.Suskun "sen" denizin dalgalarını yaydı seni istediğim demlere.

Hayrettin Taylan

Tutulma günüm bugün

tutulma günüm bugün
ay yok
güneş yok
ay sen de yoksun
Aysen de yok
terk yerde
Sonsuzluk dertte
efkarın karda
Karşılıksız
bekler,karşılıksız.... bekler karışıklarım
ikramı olan her sevdadan
Biraz arzu derlemek
Biraz mecnun arlanmak
Biraz yalnızlık esmek,
hatırlatmayı seven gönüllere ırak
Sana kurak
Yeni paydamız
Aşkın payandasındaki son güncel olmak
Gün oldum
Günaşk oldum
Dedim ya
tutulma günüm bugün

Hayrettin Taylan

Tükenmiş kalışların fosil sarkacında şansım sararır

sonsuz bir boşluğun dirhemlerinde merhemin gülücüklerindedir
kahırlı bakışların künyesinde dermanımı yıka ilgilerinle
beklentilerin bendi iç benimde barajlarımı aştı
su oldun kirli aşkıma,temizledin sevmeyi
şimdi senli çimmenin sevgi leğeninde ağlayan tutku bebeğiyim
yansık suların durusunda gözlerim köpük köpük
peltek hecelerle özlemin huyu dile gelir etik etik
yanılsamalı kırık can aynalarında gidişin taranır
tükenmiş kalışların fosil sarkacında şansım sararır
aşktan kopmuş yapraklar dökülür döşlerime
Bülbülüm düşsel inlerde ötreşir son sözlerini
bir öğün sevda, bin ömür vefaya gebe
demlenen ezilişlerin eşitlerinde bölünür sayısız bekleyişim
tesellilerimin çarpımında paydalanır pak kalışlar
öldürücü bir sır,surrunu örer sırlarımda
Ölümsüzlük şahit,aşk ahit,gelişin kanıt,son halin anıt
öylesine gidişlerin geninde hücrelerini dizer aşka canlanışım
Aynı susamış suyun altında yalnızlığa uslanıyoruz

Hangi kurumuş bitişin yapışkanlığında bensizliğin yutkunur
uyur gezer pişmanlıklarımın pasında göz fenerlerin yansır
şölenleri var kırılmışlığın
kutları olan mutların sismik gelişlerindeyim
o yüzden yüzsüz çekilişlerim yansımaz gelgitlerinde
ay yüzüne yansımıyor uslanmışlığım
beni benden tanır sana dair dalgalar

Anla ki, sen ile dem arasında sırat uzanır gerçeklerime
sünmesi uyanmış bir ateşin suya kavuşma anındayım şanımda ondadır
Seni bekledikçe algısı dalgalanır tutkularımın denizi
köpük köpük ömür yıkanır hazırlanmış kavuşmalarına
çoğalırım seninle kendi eksenimdeki can istemelerde bilesin

Hayrettin Taylan

Tümdengelim Bunalımların Mehtabısın Elnaz

Tümdengelimdi hezeyanlar! Hiçliğı buz tutmuş algılar içinde içimin magmaları eritiyordu sensizliğı.
Buzun ucunda ısınmış bir geçmiş, geleceğın uçurumlarında uçarılarımı akıtıyor.
Hasretin çok ucuza sattığı yanılığlar yokuşunda yokluğın yordu.
Bir bunalım defterine yazılmış kaderimin teşbihlerinde hata yaptım.Seni her güzele benzettim.Seni her güzelda yaşadım.
Köşesi olmayan gönül evlerinde köşe bucak saklandım önce kendimden, önce senden, önce öncelerinden.

*Ulaşmak istedim, üşenirliğim kabullerini görmedi.
- İsimsiz, sensiz, bensiz bir iklimin limelerinde eridim.

Ben'de öte bir arınış sızdı yüreğime.İnsan olmanın kabulünü sundu.
İnsan ötelerin ötesine kozmik serumlar bağlar .Hasta bir ruhun ilacı olacak tropikal kalakalışlarım tam kalbinde.Güçsüzlüğümün yeni merkezi.Cildi kurutan bir şampuanın gibi öylece kurudum uzak kalışlarında.
*Yakarışmalara kara kışını teslim eden kara bahtının renksiz şehrinde karıştım kalabalık amaçlara.
-Çıkarlara amca olmuş liberal hödükler gördüm. Bereketi kaçmış yarınların dibinde çıkarların sülüklerine maşa olup kendi amaçlarının amcalığını yapıyorlardı.
-Fikri maşalar da kendi gizil güçlerine metalar ekliyordu.Çalışanla, çalıştırılan farklıydı. Emekçi ile emek aynı terazide değildi. Vatan ile kalbi atan aynı hilale sarılı ufkun içinde değildi.Bayraktaki yıldız herkes için aynı şey değildi.Herkes kendi içindeki yıldıza hilalini helal kılma telaşındaydı.
*Telaşlarımın talaşları arasında tozlanmış yüreğın vardı.İyilerin kıyısındaıydı marangozluğım. Keskindi duruşum.Senin gönlüne göre yeni tasarımlarım vardı.
*Önce tasaların tasarımcısı oldun.Camdan bir sevda evi kurmuştum.
Can kırıklarını onaracak en güzel hayaldi.Belkıs'ın motiflerine benziyordu.Modern algılar gibi, yeni yapıtlar da camlıydı. Bu yüzden camdan sevdalar yaşıyoruz.Bir camın yansıttığı güzellikleri yaşıyoruz.

Güzelliklere gerdirilen amaçların okun ucu, doyumsuzluklarımıza nişan alıyor.Hep on ikiden vurmuş gibi yaşıyoruz; ama bitmiyor on ikilerimiz.
Yüzyıllık günahlarımızı taşıyan çağın sosyal algısında kendimize yenilerek değıştiğimizi, başardığımızı sanıyoruz Elnaz.
Oysa içsel ezilişlerin, içsel başarısızlıkların, banal, basit, kalitesiz, yaşamların ürünü olan bağıl, yapmacık dünyacıkların minimize beyinlerini oynuyor çoğu.
-Midesi büyüyen, beyni küçülen neslin atlasında renksiz yaşamlar demi çoğalıyordu.
-Bağıl bağlamların dibinde,dipsiz kuyuları vardı.Huysuzluklarıyla doluyordu.

-Bağrı yanışların haritasında seni aşk olarak gördüğümde böyle bir toplumun toplamından çıkmış; ama bilinçaltı filtresi kirlenmiş egolarını daha yeni eğitilmiş, ehil duruşların durulanmış öznesiydim.

-Dallarımda binlerce kardeşlik bülbülü öter, sen gülken.
Çeşniler toplanır yaptıklarının gölgesinde, dile gelir mazlum bülbülerim.
Özgürlüğümün mistik bayrağını sallayan mutluluk cemalisin.Güzellikleri güzel

yüzünle taşıdım benliklere.Şimdi arınmış,kendini bulmuşluğun musluğu açık sularda
bir içimlik sevdasin.
*Seni kana kana içmeye geldim.Yan yana yaşamaya geldim Elnaz.
Ben bilinçli yaşamamanın algı güneşiyim.Seni de sahilimin en bilinçsel kıyısına alarak
güzel sevdalara güneşlemeye geldim bilesin Elnaz.

Hayrettin Taylan

Türemelerim Uzatır Bekleyişi Nariçe

"Elif"ten sonra sen geldin.Sırrımın şiiri gibi dizildin dizelerimde. Lam demek istedim la dediğin güzellere."Mim " lerin geldi mumyaladı yüreğimi.Mistik bir sen' odağı oldum.

-Yar'yüzüne gelmek içindi uzaktan ve uzaydan akislerim.En anlamlı her şeyin bir şeyi olmak istedim.

-Mim senli secdelere götürdü. Ebedilerimi,ezellerimi, esislerimi, yaşayacaklarımı, yaşamayacaklarımı uğruna getirdi.Huzurundayım, beni huzura alıştır Nariçe.

Neyim yoksa ney'den ç'alandı.Ve ben'e alıştı sensizlik.

Eridim... Kendime çoğaldım, kendimde sana aktım ve sustum panayır başlarında. Seni bitirme seferberliğine çıktım. Seyr-i sefir yaptılar.Aslında gerek yoktu .Ben sefilliğini oynayan, Sefiller'ini okuyordum. Baş karakter Jan Valjan benim aslında. "Dostlarım! Şunu aklınızdan çıkarmayın: Dünyada ne fena otlar ne de fena insanlar vardır! ..Yalnız, cehaletten gelen fena bir terbiye vardır..."

-Yoksul değilim diyorsam da Jan Valjan hemen yerime atılır.Ben Sefiller'in baş karakteriyim.Beni benden tanı der:

-Yoksulluk ve aşırı cilveli olmak kötü yola eğilimi fazlalaştırır: Biri azarlar, diğeri şımartır.

Sen iyilere, güzelliklere açıl. Eğer günah ilahi sureti karartırsa, vicdan acı bir hoşnutsuzlukla ruhu huzursuz eder.

-Bu yüzden Jan Valjan olup beni huzursuzluğa iten içtepilerden kaçtım.Sensizlik sefillik de olsa diğer yandan zengin metinler sunuyor.

-Yaramsın.Bu da bir dünyayla eşdeğer.Bir yaram var, onu severek,iyileştirme uğraşı yeni bir hayat sunuyor.

Yolum sana meftun.Feda edecek zamanım var.Kaprislerinden bir otel yapıp uğursuzları barındırdım.Uğraşılarım artıyor sen üstüne.

-Üstüne alınma.Sefilliğime üzülme. Ben de bir gün Jan Valjan gibi öleceğim.Belki sefillikten değil, belki sensizlikten de değil. Hayatın mıknaatısı bizi nereye çekerse öyle akıp gideceğim.

- Sevgini bilek gücüyle, kurşunlarla, fillerin yardımıyla yenmemi bekleme.Bir yürek savaşıncısının tek silahı hep sevmektir.

Tek üzüntüm ben yokken düşen gözyaşlarını silememek. Silmek, sonra yanında kurumak sevdaya.Kurlarının kurduğu demlerin saati olup susmak sarılmalara. Sol yanına kadar yan olup yangınları artırmak.

Muhacir kuşların umut gagasına takılan bir çırpı gibi bahtınızın bacalarına yuva olmak.

SEN...SEN.... SEN.....YİNE SEN.....çoğaan senli umutların çatısında durmaktır hayat.

-Parmak uçları kadar içimin uçurumlarında da sen yazılıyorsun.Seni yazmanın yazgıcısı olup

Susanıl ömür ekicisiyim. Seni ektim su tarlama. Damla damla yeşeriyorsun ıslanmış vicdanımın toğrağında.Uslanmış güzelliklerin dilinde bir de ben büyüyor. Jan Valjan kadar sefillikler yaşadım.

-Beni de yargılamalı yar.

Bu kadar özlemdesin bana.Bu kadar uzak'tasın. En yakın halin hayalimde anla beni Nariçe

Tortularıma takılan perilerin perçem arasındayım.

Türemelerim uzatır bekleyişi.Ömrü ütüler aşkı.

-Hüzün yanımın söküklerindesin. Aşk yamacısının yavuklusun. Suna'dan sonra aşkı aşksızlığa sunansın.
-İçimde gömdüğüm aşk hazinelerin gömüsün.Bu yüzden huriler hep benli aşk evi sunar.
Bu yüzden etrafımda pervana güzel kelebekler. Bu yüzden yüzünden okunan surelerin duası benim.
-Kar kış demeden suladığım sol yanımsın.Yeşeriyorsun yeşil yaprak sevda gibi. Sonsuzluğun ormanı olup yok oluyorsun çoklarımda.
-Çam çiçeği misin ,can çiçeğim misin bilemedim bunca dert dikenini batarken sineme.Hep can toprağımda açılacak en güzel gül olursun diye bekledim. Kokuna kadar kızıl isteklerle narın ekilsin istedim.Tane tane seni yaşamak için.Tane tane seni yeşertmek için ölümsüz aşklara.
-Ah güzelim Jan Valjan gibi bende kendime sefilim. İncinmiş ömürlerin yağmuru gibi damlıyorum sen n'adasına.
-Bir veda ormanı görünüyor, bir de vuslat okyanusu. Dedim ya bu adan adın kadar tane olmuş, bin tanelerimi toplamak için Nariçe

Hayrettin Taylan

Türkçesiz Kopuşumun Aşk Coğrafyası

Yanmayı yanılmalara öğreten yalnızlığın yan anlamıyım
Sen hep gerçek anlamda kaldın
Mecazlarına sanatlar ekledi gidişler
Yan yana gelmediğimiz her zaman terim oldu sensizliğe
bütün ateşlerin dilinde seni anlatım
küllere ders verdim kimsesiz kalışlar arasında
ısıklık çalan bir ilmin dilindeyim
uslanmış bir felsefenin fecriyim
seni kendime anlatıyorum
atıl huzurun gölgesinde özlem buzullaşırken
aşk benimle senin arasında kaplıca suyu oluyor
göz yaşların da eklenince
şifa mı yoksa can yakılışın dönencesi mi bilinmiyor
ruhumda umutsuzluk festivali
senli konserler turnasında tavlarım söylenir
içimizin bam telleri kopar içlenişten
içerlendiğin nakışların kışlarında yazılmamış kavuşmalar üşür
o zaman aşk, kendi yanıklarından ısıtır imkansızlığı
ahını unutan bir aşkın hemzeminde
sensizlik ile vazgeçilmezliğimin ruhu çarpışır
bir ben ölür bir ben kalır özleminde
unutulmazlığına dönüşür özüm
kendi sırlarını mumyalayan aşkın sözü olurum
başkaldırının kaldırımına seni çizer ellerim ile el elelerim
gelip geçen anların deminde zaman susar
susamış sular ağlayan aklın ta içinde akar
gönül fenerinin tatminsiz sözcüklerinde yaşam yakar beni
çok sesli bir düşün kertmesinde benimde vurulur aklanışın
gözlerine bebekler büyütür bakışın
miadı biten geçmişin silgisiyle beni siler af
yorgun umanların köpüklerinde yıkanır sevgim
büyük boşluğun hoşluğunda kalır tutkularım
beni sana yazar aşk ve kader
ayrılık yeni kavuşmaları besteler
nakaratlarında gözlerin ve illa da beni yakan sözlerin
asil bir kopuş aslının yüreğinden süzülür
sevinç yayılır buluşmanın atlaslarına
her karede senin yeşilliğin, maviliğin
yüzölçümünü tutkumun hevesiyle ölçtüm
sonsuz bensiz kalan aşk coğrafyam
bir şehirden bin şehre sığındım
sensiz başkent, beni mutlu etmiyor
şehirsiz ve sensiz kaldım
gel öz kentinde özle ve gözle dünyamı

Hayrettin Taylan

Uçmaklı ucu açık seviler

huzuru uçmuş niyetlerin sanrısında
gidiyorum gitmelerin sayacı bozuk
geliyorum gelmelerin gelini yok
bekliyorum beklemlerin bikrisi çok
susuyorum suskuların sesi açık
bu yüzden devrik iyilerin umuru sınıyor sen halimi
önemi yokluğunda kutsileşen düşlerin sesi açılıyor
düşünceler uçuyor, aşklar büyüleniyor gelişine

marazın marı-2

maraz kalmış yaşamları kapatır acılar
huyuna düşen suların buharına gider özlemim
bu yüzden yanıyor sulak sözlerimin sözlüğü
bilinmezliğin tanımlarına götürüyor bilince haykırışlar
ruhsî düellolarda ölüyor içimizdeki çocuk
ağlıyor vuslatın aşk anası
damlıyor gözlerinden sözlerin damlası
beni sana yazıyor kaderin sonrasındaki reel pırtı

Lal oluyor ol vakiler
ateşe şenlik yapıyor tutunuşlar
sermayesi sen olan hazinelere alışıyor bağılarım
ipekböcekleri örüyor içimden içine ipek yolunu
meçhulün meşhur mahşerine götürüyor senden gelmeler

efkâr-ı gülüne kızıl kıyametler-3

efkâr başkî yapıyor huzur kağıdıyla
Coşku ağlıyor coşkımda
çığlık susuyor çığlığımda
yadsıyor her şeyini uzaklar
aşkı yaşamak için yakına yağıyor yardım olanlar
umarsız bir gerçeğin içine sığıyor gönülden kalanlar
beni ben'den ayırıyor benliğin senden kalanları

susmak zorunda kalıyorum
kalmayı çiziyor gelmelerim
içsel bir tuvalin tavında
beni senden çiziyorum gözlerim özlerime kapalı
beni senden giyiyorum sözlerim özlerine çıplak
beni senden yakıyorum özlemlerin sonsuzluğa buzul
beni senden çalışıyorum benlerim kaderine yazıcı
haydi yazdır, yüreğinden sıcak koynuna beyaz özlemlerin kağıdıyla
haydi yazdır, bu aşkı alem sele serilsin
alem kaleme dizilsin
aşk bize yazılsın gülzer

Hayrettin Taylan

Uçurumun kenarındayım Hızır

Uçurumun kenarındayım Hızır
Bir gönül şehitliğindeyim
Muhteşem bir özlemin düğünü gibi
boşluğun avucunda ruhum serpilmiş
ucu uçsuz bucakların ucu olan uçurumum ben
Bir anlık rüzgar yetecek
Bir aşk bitmeye hazır
Giden gidiyor bu nazar
Yorgun bir geceye nazlandım
Ey aşk,ey Hızır
Gitmelere gitmeler ekle
Ey aşk ey Hızır
Beklemelere beklemele ekle
Ey aşk ey Hızır
ucu uçsuz bucakların ucu olan uçurumum ben
bütün bitmişlerin son biteniyim bitmesin bu bitişlerim
bütün gidenlerin son gidiş haliyim gitmesin giden
bütün bekleyenlerin son bekleyişim beklesin bekleyen
bütün kavuşanların kavuşmak haliyim kavuşmasın kavuşanlar
bütün hesapların hasut haliyim hesaplamasın beni ayrılık
bütün acıların hacısıyım yüreğim Kabe gibi
Ey aşk ey Hızır
Sevdiğim yüreğimi yeniden tavfa gelsin
Bense bin kez avfa gidem ki
Bu aşkın imansızlığı ve imkansızlığı son olsun

Hayrettin Taylan

Uğur Böceğinin Babası Seni Sordu Ruhsu

O insan senin kaderindir, ilk bakışla ve ilk yakışla tesadüflerin ocağında kavrulur. Kaderine gelir kederlerini bırakır gider. Bilemezsin aşk işte.

İçyüzünün yalnızlığına yeni bir kumaş örtmek gerekiyor. Büyümenin bir anlamı da birisini sevmektir. İçyüzündeki doyuları özel sevgilerle örtmektir. Bir ihtiyaç hiyerarşisi kendi çizgisini çizer gelir bizi bulur.

Ve sen ruhunun içinde yalnızlığa kavruk masal perisi olmuştun. Ben aşk sandığında saklanan bir jön gibi jölesiz sevgilerle doğal akışıyla geldim okyanusuna.

Mercan gibiydin. En değerli taştan daha değerli bir rüya gibi geldin.

Bir kabulleniş risalem vardı. Okudum içindeki aşk yazıtlarını.

-Merhaba dedin. Hayır, bu merhaba değildi, bu sözcük yakutun konuşmasıydı. Böyle içsel ve aşksal bir merhaba olamazdı. Ya da ben bu merhabaya hazırdım. Ya da bu merhabanın sözsüz değerinde eridim gittim.

El ele tutuşmuştuk. Bakışiyorduk. Bir ara elimizin ortasına bir uğur böceği gelmişti. Uğur böceği:

-Ben uğur böceğinin babasıyım . Bu el ele tutuşunuz evlilik mührü gibi. Ben bu büyük aşkın mührüyüm. Bu iki el hep ele ele kalacak dedi.

-Uğruna uğurlarınızı koymuşsunuz. Gözlerinizden aşka dair şiirler dizelenir. Uğruna ölünecek sevdalarınızın adı sanı akıyor. Ama siz ölmeyin, hep uğrunuz peşinde sevdıyla yaşayanız demişti.

-Gülümsedik. Kırmızı ve minimize gözleriyle gülümseyip uçmuştu.

-İçimdeki kavuşmanın kabuğunu kırmaya gelmiştin. Kabuğun içindeydi sana masal gibi yaşatacağım aşkın özü. Kırıp aldın onu.

Ve çekirdeğine zerrelerini ekledin sevda filizinin. Hemen büyümeli, hemen meyve vermeliydi aşk.

Işık hızıyla ışıklı ve aşklı günlerimiz olmalıydı artık.

* Hesaplayamadıklarımızı erteledik, üstünü örttük. Bu aşk yaşanmalıydı. Uğruna bütün uğurlarımızı ve uğur böceğimizin babasını sermeliydik.

-Seni sevdiğimde baban vardı, aşk tam ortasında babasız kalışını uğur böceğinin babası taşımalıydı. Yetimliğini yitiklerin değil sevdam taşımalıydı.

Bu sevi imkansızlığımız kafiyeiydi; ama ben imgeciydim, kafiyeileri sevmezdim.

-Aynı hecede değil aynı ruhta, anlamda, aşkta, sıcakta, derin sızılarda, felsefi temlerde olmalıydık.

Cemal SÜREYA, bizi anlatmış sanki yıllar önce

Yalnızlığın yalnızlığımla kafiyeiydi.

Alt alta yazsak şiir olurdu,

Yan yana yazsak öykü olurdu.

Hiç yazmadık,

Aşk oldu!

Ve bir amacın bağlanış aynasında kendi ömrümüzü tarattık. Uğur böceğin, kırlangıcıma kırılmayacak camlar taşıdı. Can kırıklarımız olmasın diye bir amacın çeşmesinden soğuk ve sevili sular içtik.

-Ancak uğrunun cam kırıklarını taşıyan uğur böceğinin babası bir gün can kırıklarının mimarı olarak benim tavırlarımın taşlarını görmedi.

-Herkes seni üzebilir; ama benimkiler acıttı.İnsanın en çok inciten hep sevdiğidir.Sevdiğinin yaptıkları kurşun gibi sineye işler, oradan çıkarmak zaman alır.

Sen sevmeye layık bir hülyaydın. Hayallerime kadar işlenmiş huzurun vardı.

Ve aşk, kendini tanıyan, kendini hak edenlerin yaşam güneşi olurken gözlerinden ışıklar indir yüreğime.

-Karanlık düşlerim aydınlandı,sevi bayrağımın direğine sevda bayrağını astım.

-Dalgalandın yıllarca.

-Gözlerinin sözsüz romanlarında seni okumanın isimsiz tadında kaldım.

-Pırıl pırıl ışıklar yansıdı ruhuma. Aşkın babasıydım artık. İçimdeki çocuk mutluydu sayende. Doyumlarımın bebekleri ağlamıyordu. Artık sevi bir annesi vardı.

-Bir omuz istedim, bir omuz bütün dünyanı taşıdı.Okşanan saçların arasında esen y'elin tanımsız esişlerinde kaldık.

Başkalarının taşıdığı maskelerden uzak kalmanın tadıydı.Herkes kendince bir maske takmıştı.

-Şimdi ellerini sordu uğur böceğinin babası.

Dedim ki:

-Onun babası yok artık. Onun aşk babası ben de yokum. Hem yetimleri, hem yetikleri hem de bitikleri zincirleme acılar oluşturmıştu.

-O acılarını emziriyor yalan dünyaya. Beni bile görmüyor artık.

Ona bensizlik çarpmış. Affetmeyecek kadar büyük hata dağlarım vardı.Ferhat olup yeniden delmeliydim. Affını istemeliyim deldiğim dağdan çıkan berrak ırmak ucuyla.

-Dağı delecek dizelerim,cümlelerim, sevgim, pişmanlıklarım vardı.Hepsini uğruna harcadım; ama dönmedi.

Uğur böceğinin babası:

-Hala onun kokusu var üst benliğinde.Gözlerinden,özlerinde onun resim sergisini gördün. Kare kare, cümle cümle, harf harf eriyorsun ona.

-Bu büyülü, bu büyük sevda nasıl biter ey şair !

-Hangi ünlemin ıslak damlası kardeş kıldı bu içinde çıkılmaz kedersizliği.

-Bahtsızlığının etrafında çalıp oynayan cırcır böceği olmasın mı? Hani mevsimlik aşkları yaşayıp sonra sevdaya aç kalışı anlatan.

Dedim ki:

-Uğur böceğinin babası: Babalık bütün güçlü kavramların aynasıdır.Güç, azimet, kudret, sadakat, liderlik,sevgi, korku, yiğitlik,gibi nicelerin özetinde kavruluştur.

-Ona sevda babalığı yapmak istedim yeniden.

Dedi ki:

-Ben yetimim zaten.Yüreğim yetim kalmışsa ne yarar ki.

-Yanılıyorsun dedim yürek yetim kalmaz.Öna yetinecek ilgeler, sevgiler, algılar, özel duyular gerek.

Ruhsal açlık harakiri yapmaktır. Dünyanın bütün lezzetleri sana sunulmuşken taş kesilme motifleri sunma. Taş bile görevini yaparken sen taşın görevine geçme. Her varlık öznel kulluğunun öznesini yapar.

Ve bütün düşlerinin ekmeğiydim. Yere ve yare düştüm. Kaldırıp üfledin, kirlenmiş düşlerimi temizledin,sonra öpüp sol yanına bandırıp yedin.

-Yedikçe güçlendi sevdamız. Açlıklarımız tükendi, toklukların varsıl gün'eşi olarak aktık öylece.

Hayrettin Taylan

Uğurunda Bütün Uğurlarımı Fedâ Ettim Nazlıcan

Bütün aşk duvarları ince. Sen ruhumun yan ve yar komşusu .Ses geçiriyor aşk. Seni duyumsuyorum, seni görmenin görülmesinde görüyor gibiyim.

-Hayallerimde yüzen aşkın yunususun, su yutmuş özlemlerimizi taşıyorsun. Çok uzaktan çok yakınsın şimdi.

Üşüyen sözlerim sevda sözlüğünde. Isınan cümlelerim var tutku magmasında.

-Senin sevginin sıcaklığına ihtiyacım yok. Yoksul güzellerin gözlerinden giyiniyorum sensiz yaşamamanın şıklığını.

*Kanayan yaram var. Para etmez ; ama seni özlemeye, yazmaya yetiyor.

-Damlalarla süslediğin ela gözlerinden akar benim sevda pınarım.

-Ben seni görmeyi,gördüğüm seni hayat atlasıma aldım. Başka renklere gereğen duymadım.

Gel de ısınsın magmam. Dünyanın en büyük sıcağı üşüyor yüreğimde.

*Gel de çözülsün çözümsüz kalan her şeyimiz.

İhtiyacım var sana. Başka sözü ütülemeye gerek yok.

Sensiz geçen günlerimin uğur böceği geldi.

....:

-Uğur, bir rastlantı değil, bir kader de değil. Uğur, içinizdeki istenç ruhunun sizin iyi niyetlerinizle sizi iyilere, güzelliklere, sevilere, hoşluklara döndürme eylemidir.

-Uğur sizsiniz. Uğrun açık olsun sözü doğrudur. Uğur her zaman açıktır, kapalı olan bahtınızdaki tükenmeyen sizi sürekli amaçlara, çıkaralara, tatminsizliğe eten şeylerdir.

-Uğrunuz sevdada her zaman açık olmaz. Büyük aşklar büyük uğurlarla başlar.

*Uğruna, uğrunu feda ettiğin güzelin uğru kapalı. O seni istememekle kendine bilinçaltı mayınları düşüyor.

-Uğru yakalayan en mutlu insandır.Azim, insanın en büyük uğrudur.

-Uğur, yenilgileri,ayrılıkları özetle bütün kötü sonları gülümsemeyle karşılayabilme erdemidir.

-Uğur bir kaza değil, kazalardan sonra özünü hatırlamaktır. Herkesin uğru bir gün mutlaka açık olur.

-Bazılarının uğru hep açıktır.Uğru açık tutan kapılar vardı. Anne-baba duası, güzel niyetler, samimice yapılan her davranış, iyilik, içten bir gülümseme, yardımseverlik gibi içimizin en güzellerini sunarak yaşamak uğrun kapılarını açar.

-Bu adam hep şanslıdır diyorsanız, o adamın yaptıkları ona o şansı yani uğuru sunuyor.

-Çok uğursuz biriyim diyenler zayıf karaktere sahip olanlardır. Mükemmelliği hedefleyenler

Erdem,yetenek ve uğrunu iyi sunmalıdır.

-Aşk uğrunda sevgisini içten verenlerin içsel oyunudur. Sen aşk mühendis. Gideni, seveni tüm içtenliğiyle yani uğuru ağlatan bütün güzel niyetlerle sevdin.

-Senin uğurun hep açık biliyorum şair dedi.

Sonra uğur(şans) üstüne ders vermeye devam etti "uğur böceği"

...: Uğur, kendine hazır olan zekilerin, iyi niyetlilerin, güven emekçilerininindir. Her olay aslında kaderimizden bir paftadır. Biz yaşam haritamızın her deminde yaşanacakları oynuyoruz.

-Bazı uğurların yaratıcısı biziz. Yüce Allah her şeyi iyilik üstüne, iyiliğe meyil üstüne inşa etmiş.

-Bütün varlıklar iyi uğur için bize sunmuş.Oysa kötülüğe tercih bizim elimizden. Akli yanlışlarımızın yangınlarında kendi kendimize yanmaktır.

-Uğur size yakın en büyük mucizedir. Mucit olmanıza gerek yok.İçiniz zaten temiz,

zaten temiz bir yaradılışınız var.Biraz bebek olmak yeter iyi bir şans. Çıkarsızlığın aynasında küçük bir tebessüm sizi sonsuz uğurlara götürür.

-Uğur yüzde yüz mutluluk getirmez. Bak işte aşk masalınızı düşünün. Uğur böceği ortak şifrenizdi.

Büyük bir aşk yaşadınız ve sen uğurun sayacıken bir anda kötü emellerin karanlık gölgesinde kendini ve onu üzecek şansızlığın anı oldun.

-Oysa verimlilik, devamlılık, iyi niyetlikli uğur. Sizin aşkınızın hayatınızın bütün uğurlarından oluşmuştu. Çok çalışmak, çok sevmek,çok istemek, çoklarınızın samimiyeti, niyetidir aslında aşk uğrunuz, ya da hayatınız.

Hayatın sunduğu seçimler zehirle su gibidir. Sadece tercihlerde yaptığımız yanılgılardır uğursuzluk.Şans ile şanssızlık aynı terazide. Elimizin ve tavırlarımızın dengesine bağlıdır.

-Biz bağımlı olduğumuz yaşamlardan sıyrılamıyorsak sorun bağılarımızdandır. Olayların bağıl kökeni biziz. Bu yüzden kirli emellerimizin bağılarından arınmaktır uğur.

-Herkes, kendi aşkının, kendi geleceğinin mühendisidir. Güzel bir geleceği kurgulamanın çizmenin iç dinamikleriyiz.

-Her şey içimizdeki zemzemle yıkanmış iyi niyetlerin uğruna kadimdir.

Fırsatlar iyi odaklanmanın güneşidir. Isınmak uğur, hep güzelliklerde kalmak uğur.Sevmek, çalışmak,

Özlemek, yeniden istemek bir uğurdur. O yüzden senin uğrun açık, o sevgili mutlaka gelecektir.

Bütün kapılarımı kapatmayı düşlerken uğur böceğinin felsefi uğur savunularıyla yine açtım bütün kapılarımı. Şimdi ben uğur, sen böcek. Uğur böceği olmaya yakın zamanlar sundu bize hayat ve aşk.

Şimdi güzellik kimliğini hediye edip güzel bir dünyanın nüfusuna yazılma zamanıdır. İyi niyetlerimizin uğur sayıldığı içtenlik haritasında sen aşka başkent, vuslata büyük okyanus. Bense şair ve kral.

-Severek,yazarak başkentinde tinlerimi sunmaya geldim bilesin Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Umalya-5

aşk iyiliği çökmüş ruhumun aynasına
arkama bakmamak için gözlerimde taranır gidişin
isyan,tahtımı bahtında yıkar susar kalırım sana
bu kentin çekilmezlerine beni atar vuslatın

aşkın sokak çocuğuyum kız kulesinde saklanır özlemlerim
dileniyorum güzellerin kırmızı ışığında
bir mendil alana bir öpücük,bir ömür bekleyiş
yalnız sana benzeyenlere dilenir oldum
bu kent, bu sensizlik üşütüyor
kaldırmıyor taş kalbim daha fazla.
Katranlara ders veriyor bağrım
Kalbin kalemi hep seni çiziyor
Alem kalbime deiyor,
en kanayan sızımın sular duruluyor özlemi
Tuz yerine sıcak kalışın bağlamalı yarımı
Kendinden geçmeden de öte geçişlerdeyim
Bağladım Kendimi zılgatların kör bağışlarına
ben aşktan değil,ben senden değil,
ben kendimden korkarım
ya adını bir gün anmazsam diye ...

değiştirir senli her desen yürek kumaşımı
aşkla tanıştıgımda aşktan daha öte aşka nakışlandım
Bağladım kendimi senli sensizliğe
bağladım kördüğümlerine
Yalvarırcasına seni istedim aşklar şelalesinden
göz pınarlarından arındım leyli leyli
yıkandım bekleyişlerinde
sustum
susulacak neyim varsa sustu
şimdi seninle aşka bağırma demi
gel beni geçir yeniden aşk süzgecinden
gel çöz kördüğümlerimi ipek yolumuzda

Hayrettin Taylan

Umalya-Şeş

Göz kuyularımda depreşir sızılardan haz olur susarım
bedduaların söz olur sazlarımda ilahi olur çalarımda seni
senden kaçmakla seninde kaçmak kaçamağındayım
müptela bir mülteci gibi kimsesiz hazlarımla geldim
yasadışı sevgilerden aşk içi alevlere sunuldu
kural dışı kurlarına yükseldi tutku borsan
Bu yüzden reel faizin sonunda hep özlemim artar
Bu yüzden hiçbir kriz, hiçbir güzel düşürmedi kurlarını
farkındalığın fecrinde üşüdü karanlık amaçlarım
yakıp kavuran bir orta soylu kalakalışın mevzisindeyim
sığındığım keyiflerin atom hücresinde sana parçalandı ömrüm
müebbet yiyen mecnun'un İstanbullu babasıyım
Kızkulesi karşısında yediğimiz mısırın tane tanesiyim sensiz
can içinde, şan içinde ,yaşam içinde illa benim içindesin

Hiç kimsenin hiç olmadığı hiçbir şeyin şevkinde artar hiç kimsesizliğin

yüreğin tam ortasından tamından vuran vuruluşların sol yanıyız
yalanların kurşunu deldi geçti bağrını
bir ömür güdecek güncelerimizin akrebinde zehirlendik öylesi geçişlere

ürkekler cehenneminde duyguları sansür acizlerin kavıydık sanki

Şimdi sen yanan her günün önünde hayıflanıyorum

Yaktığımız günleri eksiltene iki bilinmeyen dengine giden denklemini
bu aşktan eksilmeyen hep artan bir bölmenin son sayısız

Kırılan kanatlarımızın elde kalan son umudunda yeniden çarpılıyorum sana
İmkansız iki umudun bilinmeyeninde Ummanımsın

Damla damla seni işledim bekleme bendinde özden öte benimle, seninle

Hayrettin Taylan

Umalya -3

'o kendini biliyora ithaf '

Gülümsemesinde gül memesi emzirtir hayat
Bir kadın, kadın olmuşsa erkek aşka bayattır
mecbur olmuş akışın ,haydut mavzerinde
hiçbir yerde fotoğrafı olmayan güzelin güzünde
kederleri kaderin kendirinde asılı aslı'nın en ferhad'iyim
hiç kimse bilemez hiç kimsesizliğimi
gitmenin bereketi yaramın kabuklarında birikmiş
asırların hüznünü taşıyorum yar cebimde
kalbim delik güzel tutmuyor gayrı
aşk toprağına işlenmiş huzurun fidesindedir yaşamak
ben çölün çürü,ruhumda yeşermez senden başka güzel filizler
yaşanıp unutulmuş sevgilerin Sümer yazmanıyım
bekleme duvarlarına asılı sevinçleri yazıyorum
öncesizliğim hiç okunmuyor
sonra_sız_ı lığında hep gülümseyen meyveli güller var
reçeliyle tadıma şirin bir kalışın harfi olarak ekliyor yalnızlığın alfabesi
Bu anlatımsızların toprakları altında künyem kinlerine hecelenir
Bütün güzel şeylerin şerhinden şehrine kitap oluyor ölümsüz kalışım
Öylesine gidişlerin çocukluğundayım
Büyümemiş özlemlerin oyuncaklarıyla aşk oynuyorum
Sonsuzluğu ve onsuzluğu anlayan bir çocuk gibi
Aşka çok büyümüş gidişine o kadar bebek
Ağlıyor mısra mısra, türkü türkü,ağıt ağıt
ben kırıldım çok sesli bekleyişlerin abasında
anamlarında arayışlarımın bam teli susmaz oldu
örselenmiş yarama yabani taşlar attın
ve her daim kanadım mazine,hazinesi sen olan hayata
kendim gibiydi tüm yaşayamadıklarım susamış ab-hayat
yerçekimsiz bir özleyişin atlasında seni buldum seni
kaldım göz pınarında akıp gidiyorum zülal geleceğimle

Hayrettin Taylan

Umalya

üşümüş umutlarımın dağ yüreğinde gezen bir ceylandın
doruklarımda durumu uryan bir bekleyişin son haliydin
bir tek bende kalışın kalsın istedim
ağaran sevgilerimin son hevesinde
bir tek bakışın kalsın güneşle öpücüğün arasında
sana alışmaya bağlı ,bağlı bir arıydım
şiir çiçeklerinden beslenirdim inci inci hep birinci
sessiz ılgıtların isimsiz eslerinde gönlüm sana fırıncı
tutkunun ekmeğini yapıyorum aç ve öç mahlimde
tok ve beyaz bir zenci yaptın aç mecnunlar kentinde
oysa penguen bir gece akarken ruh kutbumda
öpüşlerinin gökkuşağında son öpücüğünün rengini aradım
kırmızıydı,rujunun rejimiydi susuzluğuma
çifte kumruluğun kurulu saatıydık ayrılık çalınmadan
gel sen uyandır uyumuşluğumu
gel sen uyandır utulmuşluğumu
gel sen uyandır uyanışmışlımı

uyuşmuş bir gelgetin kozmik gölgesinde hep gelenim ol
sırrını ifşa etti şeytanların
gayrı ateşini ben sundum sana
cehennemimde yanmaya ve beni gözyaşların anmaya gerek yok
sızının sözünde sazların teli dağlarımı derviş kıldı
oysa geçitlerinde geçilmezliğin mührü mahremine vurulmuş
rehberin sonu olmayan arzularındı
heveslerinin renginde varsıl bir geleceğin köşkünde tünedin
horozsuz yumurtlamayı deneyen meryemcik bir tavuktun
gitmenin kümesinde karun bir deniz bekledin ötmeyi bilmeden
sen aşksın sen aşka kuluçkasısın
bırak ışıksız yalnızlığın gündüz gece dönüşlerini
gölgene arzulanan aç kurtların güç gösterisine kanma
daha sisli havaları yaşamadın hislerin senin sisinken
e -saklanır sevdalarda son mesajın ulaşmadı
e-aşkın kirliliğinde son rumuzun rum halini yaşamadın
e-böler bilinmezliği
e-sever sevmezliği
e- hayatın ekmeğinde ehli keyfimin künyesini okuma
e-hevesin vesvevesinde vaslım hala aşk vasfına kafiye

böylesi sen kalışların kopyasına düşleri düşer özleyişimin
kırgın bir alev, buluşma gövdesini yakar
yakarışlarım yorumsuz aynasında sen taranır
yaşanacakların yaş hali uslanır
dile dolanan aşk yansır hayata
dans eder gözleyiş ve mumyalanmış umut
ve aşk treni gelir, gelişlerinin gelirleriyle beni taşır sana

Hayrettin Taylan

Umalya (İmkansızlığın Yeni Tanrıçesi)

tahttan indim gecenin bahtında hece hece
bitimsiz anın süzgecinde duruladı beni alfabe
ne kadar sözcük varsa o kadar cemi cümleyim aşka
gerçek anlamlı bir seven bulmalıyım yalansız tümcemde
mecazların cazlarında ritim beni bozdu
hep hicazkar, hep hüznükar olmaz ki
gerçeğim olmaya gelen son aynanın kırık yansımasında
kendimi yaramın yansık sularında buldum
sessiz,dilsiz, sensiz yeni bir doğuşta doğurdu beni kader
sevdim büyüdüm, sevdim küçüldüm,sevdim uzadı ömür
son sözlerin öncesinde sonlarımı sobeledi gitmeler
intikam kendi ininde ahlarımı kurt büyüttü ama ulamadım
çok uzak yıldızlar besledim karanlık acılarına
mahşeri geçitlerde beni aydınlattı özleyiş
yaşanırılığın terazisi aşkın sıratında tartı beni tutkuya
dünyalık bir an yüzünden hafif kaldım cennetine
yalnızlığım düğününde kaçan gelin gibi gezinirken hasretim
fotoğrafların aşk için ölümcül film oluyor
yanıyor yaşayamadıklarımızın son karesi
vicdan damlalarım bir düşüyor pişmanlık toprağına
günahlarım sıırıslıklam oluyor nafilelerin nerde
haykırışın kış pazarında senli kefenler nerde
sevmek sevmek sevmek nerde
gülüşlerimizin desenlerinde nakışlanan özlem çeyizi nerde
nerde o kozmik kızlık, nerde bakir bekleyişin
sanki biz gidişlerin yel değirmeninde kaçışlara öğütüldük
aramızdaki unutulmuş maziye ekmek yapıyor gelemeyişin
ve her an büyüyor sensizliğim, uzak kalışındaki tanrıçe gölgeleri
sahi sen hangi imkansızlığın yeni tanrıçesi
beni bulduğun bende, aşk tanrıçe tanımıyor duy beni ötesizlik

Hayrettin Taylan

Umalya(Uzak Sevdanın Umut Tanrıçesi)

köhne bir filmin sonu gibi uzak kalışların canlandı durdu hayalimde
düşlerimdeki buhurlar özlem bulutlarına ısmarlandı
benim için ağladığın gün gelecek yağmurum
hep beklediğin sıcak anların nadaslarına
beni esir alan o uzaktan sevgi dalgaların coşacak
sarhoş gölgelerim uzayacak bensiz gezdiğin her yere
masaldan öte istediğimiz içsel masalımızda beni anlat kendine
infial bir haz yaşayacaksın
hep gelen,hep senden gelen olacağım
sonu hayal olsa da, rüyalar daha başlamasa da

sus diyordum,ben yaşanılacak sevi cennetiyim
gel huri ol salına salına hıram bağlarımda
gel Kevserlerinden içir,için o denli Tuba akarken
daha yeni yapılmış senin için aşka uçan bir uçurtma gibi
göklerine ve en derinlerine uçmanın uç varisiyim
sus diyordum,usumda uslanbaç oynayan hissin ta kaderiyim
beni sana yazdı aşk,uzaklar ve de imkansızlıklar
büyücülerinin eteğinden sana sırrımı ifşa etti sevgili
gayrı uzaklar eriyor, gayrı sana sahil oluyor bahtımın karası
sus diyordum,ben yaşanılacak sevi cennetiyim
gel yaşa beni,sırat'tan önce firat'ımda

Hayrettin Taylan

Umalya'nın Atom Oyuncağı Oynaşıl

Ayrıldığında atomlar tümlendi hücrelerimde
Boşluğumun hoşluğuna can parçası oldu gidişler
Sahipsiz serçe kuşu gibi acılar kondu can ehli pencereme
Tanrısız bir acının hışmında sefilleri okudu yalnızlığım
Protonlarımda tonlarca hüznün kerteceği,
kere kere bin kere kafiyeleşti sözsüz aşkta
elektronlar sözleriyle beni aldı parçalı bulutlara
nemli hayatından yağışlar bekledi özlem toprağım
bir yitiriliş senfonisinde sen yitlik bakiye
Beyhudenin bilinmeyen vakisi
yitip gitmişti gitmişliğin faylarında
gözyaşlarını toplamıştı umuluş
Biliyorlardı yıldızlar ve gece
yok olmanın ay tutulması arasın aşkın tutulan bendim
Bu kahreden gerçeğin zerreceğinde bir kerecik gel ol
bir sır, bu fecrin kayıp dudağında okundu
Ne desen, desen desen işlendi ötesiz kalıplara
Çizdiğin kalıpların haritasın sen nehri ela gözlerinin renginde
Atom kadar ayırık ve gri akma naz hazarından
En derini seçme uzak kalıplardan
kuntlardan mermi aldım
gayrı seni gelemeyişin kalbinde vurmaliyım
önce senin akmalı ak ile aklanan arasında
önce benim kanamalı al ile beni al arasında
Ve sel gibi akan sevincin cin deresinde kalmamalı buluşma
ölmüş leyla'nın dudak okumasında değil özleyiş
yaşanmamış kaderin kederindedir aşk
aşk ile yaşam kentindedir atomlarımda söze gelişi
bin ömür arasında bir ömre seni yazmışsam adres sorma sevgiden
bu son can parçalanışımın sonra kimsesiz bir bombanın sesiyim
gelmesen de benimde izi kalan atom ,atam oldu aşk oldu bilesin

Hayrettin Taylan

Ummalarımın ummusi gibi hala umudumsun

Yıldızlar ağılıyordu yıldızsız özlemlerime,
Ay suskun
gece hain!
Bu an anlatılmaz ancak yaşanır!

Bir damla gözyaşı
İlk kez ağlayan bir şair
Ve gidişinin son hal sergisi.

Sen gidersen gitmiş olursun,
Bu gidişin gitmezlerin son tanımı,
Beni benden çalan anların son yangını.
içsel bir işsizin son demindeyim
gidişin kadar kalışını hesaplıyor yalnızlığım
sevmediğinin kanlı kanıtları ruhuma ezberleniyor
nereye aksan gece ve karanlık
bir muammanın hüzün camında seni izledim son kez
ummalarımın ummusi gibi hala umudumsun

Hayrettin Taylan

Unutulma marşı

Filizlerin bir sevda çınarında sevginin yuvası var
İlginin tüm hallerinden bir özlem doğuyor
Leylaya özenen bu gidişatın sallanışında yaşadın
İlmin en kesif anlarında gülücüklerin akarken
Zaman seni dostluğun son merdiweninde sundu bana

Gün içre günlere aktı ruhunun ırmağı
Ümitlerin akışında tüm beyanlara açıldın
Nedenlere gitmeyen bir buluşmanın son karesinde

Sen özlenen bir anın beklentisine şehir oldun
Sahipsiz ve tarifsiz sevgiler bahçesinden
Sana sunulan bir akışın son damlasından

Unutma
Unutulma
Adının son harfine zamanı
İlk harfine farkını ekledim
Gel gayri kendi özel ve özerk seginle kal...

Hayrettin Taylan

Unutulmayışın Marşı

Esrik bir gecenin hüzüncar fonuyla kaçışlardayım
ayın ayrılığı baştan çıkarı tavında yalnızlığın dersindeyim
Gizil bir ruhun kalemi yanlış yazıyor seni
Sensizliğin silgisi silmiyor
Kalıyorum senden ve gitmelerden

nağmeler sürüyorum yüreğimin üzensine
Tutuklu bir bakışın akışına sürükleniyor gözlerim
umut kokulu özlemlerim sınıyor gelişinin sözlerine
kavuşmalarla avunanan kentli bir Leyla avında vuruldum
infaz ettiğim hayallerimin acınsı kaçışında aklanamadım
yaralıyım yarasının ilacı yarasında olan bir mecnunum
daha yeni asfaltlanmış bir yolun yönündeşindeyim
bekleyişim bu yüzden hızlı

ümme feryatlarımın lal sevinçlerinde
dalgalanıyor giderken döktüğün gözyaşların
vicdanımın volkanik ağıda faylarına uzanıyor acılarım
ağlayışının son demi fotojenik bir an gibi içimde resim sergisi
unutamıyorum
unut atamıyorum
atamıyorum onu

buhurların silgisiyle sensizliğimi siliyorken
gözyaşların yağdın vicdanımın anayurduna
şimdi senden başka hiçbir şey yetişmiyor
Ekmeğim, suyum,sevdam,
küresel ısınmanın yanında bir sensizlik yağmurları
kurak kaldı aşk yurdum
hasat vermiyor sevgilerim
gel gayrı,bu ruhun dingiliğindeki kalıntılarını sil
gel gayrı,bunca sana sevi atığı bırakan yürek fabrikana
ya tazminatı al git mutsuzluğuna
ya da kaliver,yenilenmiş mutluluk üreğime

Hayrettin Taylan

Urağan Vuslat

Yarın ve yârin üzgün
Hal ol, kalmalar hayıflığına
Eksilen ışıklarını toplansın bakışın
Ödenmez sevgiler ödesin selviliğın

Yaban çiçeğinin yapraklarında buluştursun sensizlik
Ruhumun şövalyesi kırılmışlığın kılıcını batırsın sinene
Ağlasın aşkın ağlaması
Haçlıların yenilgisi gibi dizilsin pişmanlığın
Selahattin olarak gelişlerime uyansın hayat
Hiç çizilmemiş ruh haritana renk olsun aşk
Hiçliğe alıştırımlar yapsın urağan
Hoşluğun imgesinde yücelsin İsevi özüm
Beni derman göğüne taşınsın yıldırım
Hisler yarsız sisleri kapatsın
Gelsin senden sonrasızlık

Pulsuz vuslata yapıştırılsın sevgi pulun
Umutsuz vakalara alıştırılsın nedimeliğın
Her güne aşkın güneşi yansık özlemler sunsun
Hakkımız olan huzuru artırsın seviliğın
Yağmuru denize ağlatan damlaların artsın içimde
Ödenmiş yârin yarınlarına yanaşsın ölüm
İçimsiz,heceler yazsın yadını
Güzel bir güne aşk olsun güzelliğın
Güzel bir günü güne yazsın kaderin
Bir günü güzeli olsun özlemlerimizin

“ candansın seni gördüm kendimde
sen candansın seni gördüm kendimde ”

Hayrettin Taylan

Usulca Yağdın Gönlümün Aşk Ovalarına Şulenar

Yüreğime usulca üfledim sevgini. Şimdi içim ile içlenişim arasında sığınışlar artıyor.Şimdi, şimdi bile üşüyor sensizliğe.

___ Damlalarınla tanışan yaşanmamış hasretlerim, bütünleşip düşlerimi ıslattı.
___ Usulca okundun gönlümün yaşanırılık kitabında.Sözlerim yürüdü seninle, sensizliği yazmaya.

Yeni yazılmış bir kader gibi değdin teğetlerime.Dünyamın ekvatoru oldun, beni böldün ...Kuzey yarım küre sen, güney yarım küre bütün hayat.

___ Ritmik vurgunun yüklemiydin, beni özüne özne yapıyordun.Şule şule sözlerin vardı.Kavruk masallarına değiyordun.Periliği aşmıştın; ama bazen en ufak tepede yoruluyordun.Ben senin aşkının merkeziyim.
Sevdalarda yorulmak olmaz. Büyü bebeğim, aşk emziğimizi düşürme düş ağzından. Gönül salıncağımdasın.Seni sallayan benim artık. Seni salıncakta sallayan en sıcak, gönlünün salıncağı olamazdı.

-Yüreğin benimle doğdu.Yaşamak,sevmenin yaşanmasıdır.Sevgin ipotekli değildi. Sevdanın tapusu senindi.Senin olana duvarlar, tepeler, kaygılar ören kim olursa olsun aşmalısın.Ki sen aşmışsın, arada tepelerde yoruluyorsun.

-Bilinmezlere atmadım misketlerimi. Gönlünün mahlasında çocukça sevip oynadım seninle misket.

-İslanmıştı içindekiler.İçime kadar uzanmıştı bir damla.Bir damla haber vermeye geldi. Yarın ağlıyor diye. Yarın ağlamasın diye onun yerine sen ağla dedi.

-Oturdum dizelerde, cümlelerde, gönlümde ağladım.

___ Akan her damlada sen yazıldın, sen biriktin.Senli yarınlar ıslandı.Yarınımız çok mutlu olsun diye damlalar her şeyi , her kaygıyı temizledi.

___ Usulca bir busene teslim oldu dünyam.Bu seneyi huzurun, aşkın okuluna yazdırdık.Sevmenin fişlerini öğreniyoruz.

Örtmenim:

-Yar ilkleriyle geliyor diye ilkbahar geliyor dedim.Onun yeşil gözlerinden başlar ilkbahar. Sonları olmadığı bu aşkın sonbaharı yok örtmenin.Onunla bütün ilkleri yaşadıktan sonra hep yazımız olacak.

-Çiçekleri,tohumları, ilgileri, sevdası yazın mahsul verecek.Mahsun bir duruşla onunla veremliliğe sıcak demler olacağız.

Örtmen:

-Aşk, her şeyiniz birbirinizi örtmektir.Onun yüreğini üşütme, her zaman ilginle, güveninle, romantizminle, sürprizlerinle, sevginle, yazılarınınla, sözlerinle, dahası içten ve sadıklığınla onun üst benliğini örtmeye çalış.O, kendini sende buldukça hiçbir engel kalmaz.

-Gözlerindeki ışıltılar resim olarak gönlüme kitap gibi serildi.Baktım,sevdim, sevdim baktım kendime.Seni gördüm, aşk gibiydin.

-Nefesim, nefsinle zincirleme isim tamlaması oluşturdu.Zincirin ilk halkasında senin nefsin,son halkasında benim nefsim.Nefsimizin istediği müdavimler olarak tamlayanla tamlananı oynayıp aşka söz öbeği olduk Şulenar.

-Şimdi uzağım belkiler erisin diye.Şimdi uzağım,amalar amalığını bitirsin diye.Şimdi yakın çay kokusu gibi, yağmurun şırıltısı gibi, ilk bakışın, ilk dokunuşun, ilk sözün, en çok da ilk kez seni seviyorum deyişin gibi yakınım sana.

-Bekleyişi küstürmeyelim.Sen her şartta bekle şairini.Her şartta şarteleni indirme sakın.Aşkının ışığıyla aydın kalsın içim, dışım ,uzak kalışlarımız.

Öğünürüm, öğütürüm, övünürüm varlığıyla.Yaryüzümü sarmışsın bir kere. Dünya içinde dünyamız. Arzı sarmışım gibi arzularımız. Yazı ısıtmış gibi sevda yazgımız.Seninle büyük aşklar meclisinde bir masamız oldu. Artık sen Leyla'nın masa komşusu ben de birleşik Mecnunluğun kralı olarak masadayım, sol yanındayım.

-Haydi,çaycı bir çay getir şule şule içeyim.

Bu sevda için dünyaya ayak basmışım.Haydi,çaycı şekere gerek yok onun tatlılığı yeter, getir şu çayı.

-İçimle tanışsın onu yudum yudum içişim Bir içim su gibi yüreğimde içiyorum.

-Suya gerek yok çaycı. Sancılı cümlelerimi iyileştirdi.Hüzünlerimi boyadı mutluluğa.

Mutaassıp bir rüyadan uyandırdı beni.Gerceğine şarj etti.Yaktı, yandırdı beni.

Ruhumun buzullarına magmasını saldı şule şule...Artık onunla eriyik masalının sonuyuz.Kimse tutamaz bizi ,uzları, azları, kaygıları, anacıl duvarları aşalı çok oldu.

Hayrettin Taylan

Uyan Leyla 'nın babası

İlle herkes sevecek
Bu senin dışında diğerlerini de sevmeyi seven
Bu ülkede sevmemek bile paralı
Bu ülkede sevmek bile çok pahalı
Yaralarım tazeleniyor
Yârime ezek yaralarım
Yakıver veri yakıver
Bakıver ruhi akıver
Safların aflarında siyah çözeltiler
Buzulların sülünleri sıcakımı emiyor
Özgürlüğün son sahrasında leylamı vurdular benden
İstenmedik tutku vahasında fıratım kan akarken
Azınlık güllerin dikenlerine kurumuş gülleri ve sevdamı astılar
Mecnun Dicle de ayrımcılık karpuzu yetiştirken
Yitik bir aşka alkış tuttular ta derinden
İhtilal kaktüsü büyüdü umursamazlarımda
Yeni aynı esrik dönmelerin döngüsü
Yine hava sisli
Yine botlar çamurlu
Yine beni benden vurucaklar
Uyan Leyla 'nın babası
Beni sana yanlış tanıtmışlar...

Hayrettin Taylan

Uyanışın Filmi

damıtılmış hasretlerin sonrasında akıllandım aşkına
tragedyanın gölgesiz oyununda kaderimiz ağladı
duyuşun uyanışında ruhuma indi sevgin
sevdim başladı gitmenin filmi
bekledim bitmedi filmin sonu

2...

kırmızının yıldırımla bir gülü bölüşmemesi gibidir sensizliğin
mahşerin şerle kendini toplaması gibidir gidişin
varoluşun künyesinde varlığımın sevdana eklenmesi gibiydi aşk

temel taşlarını yüreğime inşa eden inkısarın ş'ahıyım
yürek atışlarını sevdamda başlatan bağlılığın z'amanıyım
göçünü yaşayan bülbülün gagasında, yaşayan umudum t'anıyım
yalnızlık servetini yolunda harcayan aşk gözlü seyyahım
kuşkuların kuşlara uçar ta benden
ilkbahar gibi gelip sonbahar gittiğin andan
ta seninle beni varlığa taşıdığımız andan

3...

mayası huylarından kalma sevme ışıyıyım aşka
sana benzeyen güzellerin ayranlarında başlıyor hayranlığım
izine çıkan düşlerimin yar sonrasıyım
gönlü kapanan tavırlarım var senden sonralara
bir mevsim ağlaşır nefsin ikliminde
vicdanımın nadaslarına iner son damlan son aşk diye
öylece kalır, öylece severim ıslak yarınlar için

Hayrettin Taylan

Uyanışın İklimiyim Aşk Meclisinde Bennara

Kitapların hükmü kadar değildi aşkın hükümranlığı. Bir kitabı okumak gibiydi ilk başta aşk. Ama aşkın da kitabı varmış, sevdikçe, ayrıldıkça. Kitaptan kitaba geçişleri yaşarsın.

*Sevmenin, nefreti yenmesiyle başladı. Aşkın akli yenmesiyle devam etti. Uzlara kadar masal herkeste aynı devam eder.

Dante: "Geniş varlık denizinin her yanında geniş bir aşk akışı vardır. Fiziksel devinim, bitkisel yaşam, zihinsel yaşam... hep evrensel aşkın derece derece yükselen aşamalarını oluşturur. Aşağı derecelerinde yanılmayan aşk, akılla aydınlandığı zaman iyilik ve kötülüğe eğilim kazanır. aşk kusursuz olmayan iyiliklerin üzerinde de vardır. Hatta irade, hile ve şiddet kullanmak yoluyla bir başkasının kötülüğüne çalışmış olsa bile yine aska uyar. Kötülükler asktan uzaklaşma oranında bir takım derecelere sahiptir ve kötülük aska yaklaşmak için sarf ettiği üç oranında erdeme yaklaşmış olur... Cehennem bile adalet kadar aşkın eseridir."

Ve insan yaşamadığı bu duygudan dolayı suçludur. Bu milyonlarca tanıdığı olan içsel duyulsamaya ayarlı saatli bombayla parçalanmak gerek. Aşkın böyle içsel bir mazisi, iradeyi ezen bir yanı vardı. Aklın erişemediği, fikrin güreşemediği, konuşma dilimizden daha farklı bir dili olan eylemin hep gölgesinde, içinde, sızısında, yanında, uğrunda olduğu bir duyguüstüdür.

Aşkı tanımlara sığdırmanın anlamı yok.

*Yüzlerce manası, yüzlerce ruha sızısı oluşmuş. Ve sızısından sonsuz denizler içe içe dalgalarıyla, dışa bağıl algılarıyla, kendine içsel derinlikleri var.

Bir var olmanın duygusal derinliğidir.

Aşıma karşı Rabbim korusun. Kalabalıklaşan ayrılığımı ayakta tutan tek etkendi.

Hırsın kurban ettiği huzur sokağında seni aradım, kendimi aramak için.

•Yanılığımızın yengisi olan başka amaçlar oysa kötü akrabaymış meğer. İnsan en güvendiği duyguda zarar görür. En istendik duygular çok iyi bir akraba gibidir; ama aslında bağımlı, zararlı alışkanlıklar kazandıran onlardır.

•Zekilerin, büyük aşıkların, dehaların, ermişlerin talihsizliği, talihini anlayacak, taşıyacak, derinliklere taşıyacak birisi ya da çevrenin azlığıdır.

Şimdi sevgilim şöyle düşün aşk olmasaydı ne yapardık. Onun yerine binlerce duygu üretmeye çabalarız. Onun gibi asla olmazdı. Bir şeyin robotunu yapmak bile aynılığı vermezken, bazı duygularımız yani aşk gibi olmasaydı sahi ne yapardık.

-Oysa bu kadar güzel duygular varken, bizim mağlubiyetimizin tek kalecisi vardır, O da nefistir. Ofsayttan hep gol attırır. Kendi nefsimizin maçında iyi oynuyoruz; ama hep nefsimize yeniliyoruz.

*Sonra pişmanlık demeçleri. Bir nefis meselesidir, nefsimizi yenmek için büyük enerji tükettik. Kader işte yenildik. Artık önümüzdeki maçlara, pardon günahlara, hatalara bakacağız. Nefsin ligi ölüne dek var. Bizi kümeye düşürecek onca maçları vardır. Bazı bedelleri cehenneme misafir edecek kadar kötüdür.

• Korku suçunda hesabı ödünmüş cezaları göremedik. Kendimizle hesaplaşmada hesap makinesini kullanmasını bilmedik.

İçsel hesabımızın denklemini çözmedik doğru sandık ve hep böyle özel şeylere kandık Bennara.

*—Mucize, gizem, aslını bize teslim etmiş. Şimdi kalbin içindeki kapağa kilit olmak, açmak aynı değerle, aynı renkle, aynı özdeşlikle sevmeye.

-Kuşlar, çiçekler, denizler, dağlar, bizim yerimize sevmeye başlamıştı. Güller birbirine

aşık olmak için kıpkırmızı oluyor. Deniz yeni gelen suya aşık olduğu için hırçın dalgalarını artırır.

-Dağlar, rüzgara tutkuludur,onun için eğri büğrü kalıp hep yüceliğini sunmuştur. Kuşlar , Hüdühüde varmak şarkı söylemeye başlamıştır.Her varlık kendi aşkında.İnsanoğlu, başkalaşamaya başladı.İnsanice sevmeyi unuttuk.Başka doyumsuzlukların dibinde kaldık. Uyanışın iklimiyim, ılıman yarınların yariyim. Benlik ateşimi kavuran bilincimdir.Bilgeç , dilgeç, istengeç sevdandayım bilesin Bennara.

Hayrettin Taylan

Uyarılış Miracındayım Uyandım Elnaz

Kimliksiz yarınların suretinde gözüküyor acılar.İstikametini şaşırmış mutlulukların vardığı huzur sakiniyim.Meskenim yüreğimde.
-Şimdilerin yüklemine şişmanlattığın öznenin adılıyım.Her güzelin yerini tutan adil gibisin.
-Bir cümlemin gözü açık yüreğisin.Belirteçlerine sarıyorsun sevginle.
Kendime gelmek için üşüdüğüm nedenler y'amacında felsefik anlamlar ağartan sorunlar var.
Gittikçe içi geçiyor acılarımın.Künyesi sende almış ayrılıkların şifresini öğreniyor unutmama.
-Seninle yaşadığım her mutluluğu tüketerek seni unutuyorum Elnaz.

Senli tüm sözcüklerim türetildi.Yeni anlamlar, yeni yaşamlar demekti.
-Aşk kök halinde değil.Basit anlamdan çıktı.Şimdi türetilmiş tutkunun dilinde aşka yarınlar besliyorsun.
-Koskoca bir boşluğun hoşluğuna damla damla iniyordun.Islanmamış vicdanımın her zerresini ıslatıp dersler veriyordun.

"Sen sadece sen değilsin; bensin, benimsin, bendesin! "

Mevlânâ/

Dışarı bakan hayallerimden içeri bakan sevgilerini gördü.Gördüm artık başkalaşmış bir dünyanın tortularındasın.Sızılışının sözlüsüne baktım.Bir yücelişin yoklamasına yokluklar biriktiriyordun.

-Miraçta sandın kendini Yâr!

Miraç insanın yüreğinde.Yücelmeye gerek yok, alçalmış onca meramımız varken.Uçuşlarına tümlenen nefretler bandını sökmelisin gayrı.

Yüreğimi yarıklarından akan damlalarını kurutmalısın.Sevi pınarların akmalı nadasa bıraktığım gönlüme.Orada, oralılığın yeşermeli.

Arş'a uzanmak demek yan yana kavuşmak demektir.Çok mistik duruşlarım var sanma.

-Acizliğimin eczasından sana kendimi ilaç olarak sundum.Yasaklı elmanın en yasak kısmını yedim diye Havva olmaktan çıkamazsın Elnaz.

Aşk durağıma gelen perilere ders vermelisin.Beni anlatmalısın ki gitmeli herkes.

-Dilim değirmen gibi ...Yalnız senli cümleleri öğütür, senden unlar sunar .İçimdeki çocuğa ekmeksin yar.

-Dudağıma mühürlenene duansın.Ya Rabbe'l Alemin ... Bu sevdanın duruşunda kalan her şeyi görüyorsun.Durulandığım, durgunlaştığım, özümü ve mutlak yüceliğini bulduğum bu sevdanın şerrinden kurtar beni. Dirhem dirhem eridim, tohum tohum yeşerdim.Filiz filiz büyüdüm, damla damla biriktim.Aşk alaya teslim oldum onun için.

-Kimsesiz, sensiz, sessiz, öksüz,eksensiz, aşksız bir dünyanın içiyim şimdi.Çok şey yüklemişim yüklem olduğun cümleme.Bütün duyumsamalarım seninle adlandırılmış.İssızlaşma anlamlarında sarıldım imgelere.Yenilmemiş , yenilenememiş benliğime senli yüceltilmişler sundum.Sen ikimi bire teslim eden mutlak düşün ara köprüsüsün.Sıratım için Fırat'ımı teslim eden güzel hayaller adısın.

Yalnızlığımın kızılığında kızlığını saklamış düşler kraliçesi gibi duran yarınların var.Henüz bozulmamış bir dünya var herkesleşmeyen umutlarla.

-Hüznün girdabında gri yarınlar yamalayan, girift bir ruh kalaycısıyım.

*Yürek tasanın tasını kalaylamaya geldim.

-Bilirsin kalaycılar , kalayı yaparken sağa sola kıvrılırlar.Bir zikirdir, bir durulanıştır, bir aşk enerjisidir bu yalpalanış.

Tasaların kalaylanmalıydı.Bir geceye teslim ettiğin hecelerden sonrasızlığa

geçmeliydim.

-Sensizliğin felcini yaşayan falcının falında anılarımız tutmalıydı.

Falcı kadın da güzeldi:

-Bu fal mı güzel, falcı kadın mı yoksa sen güzelsin diye her şey güzel ondan mı?

-Güzellik yormaya başladı Elnaz.

Seni en iyi acılar pakladı.Sen acılarından arındıkça büyüdün aslında.

Ve sensizlik kara kış gibi yağdı ömrümün yazgılarına.Yazı yaşamış yarınlar ağladı.Üşüdü içimdeki sevi penguenleri.

-Yazgımın yazırken, yalnızlığımın kara bahtlı kışı yapınca öylece kaldık, öylece aktık, öylece yaşanırılık derdinde silindik.

Damarlarım iç içe sevgiler emiyor.

K'an mısın ?

Her gidenin bir türlü gidemeyenini oynuyorum.Film başladığı gibi bitiyor.

Damlaların değişiyor, en acımsı, en ısımsı, en tınımsın, en benimsi yerime.

-Rolüme alışmalısın diyor kaderin bülbülü.O bir ömür değildi.

O, güzel bir şarkıydı, ya da ömrünün en güzel yeriydi, yarıydı, yaşanırılık tadıydı. .

Boş hayallerin hamalı yapmasın seni.Yaşamak onun adılı değil.Yüklemine zaman zarfı yapmış bir aşksın.Başka zamanlara güzel yarınlar olmalısın şair diyor.

uyarılış makinesidir aşkın yaşattıkları

uyanış fabrikasıdır sevginin ürettikleri

güzel yarınlarımı emziriyor algının soyağacı

güzelliğinin tanımında kalıyor sözcüklerimin sözlüğü

senle ömrün sözlüsünde kaldık

Hayrettin Taylan

Uyumuş Bir Kitabın Hüzünlü Cümlesindesin Nazlıcan

Bir kitabın yazılmamış sözleri gibiyim. Cümleler sözsüz, ben sensiz, uyuyan mürekkebin diliyim. En çok senin yazıldığın sayfanda uyuyakalmış hasretim. Hasretinin hecelerinde uyanmış kavuşmalarım, ayrıç ile ayrıç arasında sana söylediklerim peşimde.

-Sen kitapsız mısın ki aşkı bana böyle yırtık defterlerin sayfa aralarında veriyorsun.

-Ben hayaline gidecek değişken hayaller sunuyorum az dinle.

...: Bir fasulye tanesi olsan öncesizliğime ekilsen aşk olup yeşersen ve aşk adımıza Ayşe olup büyüsen ben de büyüncü sarılacak sırık olsam, öylece sınıksız nedensiz sarılsak. Bitkisel bir hale gelse tutkumuz. Sonra dimağlara ad olmak üzere tencerenin içinde teslim olsam sıcağına. Yansam buhurlu sevgiler içinde. İçimde kalanların, içinde geçenlerin kaynama noktasında güzel bir sevda yemeği olarak sunulsak, sussak, tatlılara karışsak.

...: Sonra heyecandan dökülsek yeni aldığımız koltuğa. Koltuğun en güzel nakışında kalsa lekeler. Ne yapsak hiç silinmese, her baktığımda seni hatırlasam. Aşk da yürekte leke bırakır, tadın, adın koltukta leke bırakması normal.

...: Yemekten sonra kahve gözlerinin önünde şekerli bir kahve içsek. Kahve gözlerinden içimdeki kahve renge boyanmış dağlar yücelse, en tepeye, en sen'e seni yazsak. Dalgalansa ismin, esse saçlarından aşka dair esişler. Yaşam orada başlasa, sislerle, hisler orada el ele kalıp bizi sürüklesse vazgeçilmezler.

-Yudum içerken yurdum olsan, ufkum ve şavkım olarak gelgitlerini yollasan yaramın sahiline.

-Zamansızlığın zemini olsak. Akrep olsam, sen de yelkovan. On iki gibi kaldığımız günlerin sayısını artırmaya tik tak olsak. Zaman dursa, amansız kaldığımız demlerin çalışında dursak.

Durulansak saliselere, anlatılmazlara, akil bir rüya sunsak. Sonra duvar saati gibi kalsak aşkımızın duvarına. Saat tam beni sen'den geçiyorken, sol yanımda geçse gözlerin, sağ yanımda kalsa temiz fikirlerin. Zamanı gösterirken sana aslında sensizliğin geçmediğini sunmaktı.

* Dakikalarca yürek atışlarım olsa saat yerine sana olan çalışım. Geliyorum dedikçe zaman ile yürek aynı anda atsa ve çabuk geçse sensiz geçenler. Sen geldikten sonra zaman dursa, saatleri kaldırsak, saliseleri ders verse nefesimiz. Saniyelere kitap olup okunsak haz ile az arasında.

Sonra, sussam, anlatamadıklarımızın en şık elbisesi olsam. Sen turuncu fularınla, ben mor atkımla alışık modanın sözsüz rengi olup kalsak. O montunun pembe düğmelerini açarken pembe hayallerimin şifresi okunsa, dokunmalara dair içsel bir dairem çizilse çok kötü olmazdı.

-Bırak ben açarım, sen gözlerindeki düğümleri çöz. Sen içindeki kördüğümüleri çöz, ben sana çözümsüz çözülmüşüm zaten.

-Yürüyüş, çürüyüşün yollarında. Sen yürek yolunda çürük umutlar sunmuşsun. Gitmek aşkın kimyasını yok eder. Yüreğinde taşıdığın ürkek ceylan simyasında meramlarım var.

-Şans eseri gözbebeklerine yakın kalmışım. Her damlanı mühürleyen acılarım sende. Biraz daha ayrılık tohumu sal ömrümün en naif odasına. Biraz daha benden küller savur güller arasında.

Sollarını öğrensem gelir ekerdim yürek atışlarımı. Sen hangi solun, hangi yolun, hangi aşk kulunun yandaşısın bilemedim.

Kalakalıp, kalıplarını ezberledim. Divan şiirinin en güzel mazmunu olarak derin

manalar yükledin.Dize dize diz çöktüm derin anlamlarda.

*Okusam hayallerini yastığının nakışında.Her desende , dediklerin var desene .O yüzden baş ucumda sana söylemediklerimin yastığı.

-Senden kalanların eseri.Benim için ağırlarken ıslattığın yastığın damla nakış suskunluğunda konuşan benim var.

-Sonra acıksam yaptığın kekler aklıma gelse. Hani bir gün aşkımızın üç yılı hatırına üç farklı tatta kek yapmıştın ya. Yine öyle bir demin hayalindeyim, kekin içinde üzüm, şeker, ceviz olsam t'adına katılsam büyük rüya mı olur sevgilim.

-Hayalime dokunma sevgilim.Hayalim, o seni çok seviyor diyor.

Hayrettin Taylan

Uzak aşka yakarış manzumesi

' o kendini biliyora' im-? a. N. arası Gül mü zümrüt mü.monisleşme ey aşk...

Hisler raks ediyor neonların gölgesinde.Bir boşluk orda gölgemde kalakalıyor.Uzak sözcüğü ışıltılı bir şekilde atılıyor önümde.Uzaksın diye sevmiyorum tüm uzakları hatta uzamışları..

Çıldırılmalar,canını çalıyor Julyet'in esrik kalbinde...Sen sesime alışmışken, benli türkülerini sazına söz ederken yoktum yanında...

Bir çarpıntılı vuruşlar sahilinde tutuluşlarımı izliyorsun Eyfel'lerden ey aşk....

Dingin bir kamarada kitledim sensizliği,her gün biraz kavuşma atıyorum ruhumun kumbarasına.

Seni andığım her ana çetele tutuyorum,tırmıkla temizliyorum sensizliğin nadaslarında kendimsizliği. Bir çizik atılsa duygularıma,her ana sen belli olursun.Beyazlarıma işlenen uzak kalışların canımı acıtmaya devam ediyor.Sonsuz ve sorunsuz bir dönüşe alışma defrensiyelim var.dönüp duruyor duruyor,gelişlerinin her hecesinden. Akış ile bakışın acı çatışmasında,sevmek varken bunca uza dönüşen buzul ayrılıklara hangi çözüm mutluluğu sulayacak.Hayal böyle geçer bu rüyamızın son gecesinde.Ay gözlerini açar, yıldız susamış gözyaşlarına, ben gider benden ...

Her şeye serilmiş gelincik dönmelerine, kirazlar olmadan gelmeni bekliyor her halim.

bir gizil buluşma gerekli rüyadan uyanmamak,senli gerçeklere koşmak için.

Aşkima kan veren bir anın asıllarına asli ve asi oluyorum.

Tutkularımı azdıran sevi besisinden, tok bir sıla süreğen beni ruh yaprağına yazıyor.

Baharlarını yaşamaya,başını omzuma koymaya,gözler yaratıldı...

Gözler ki, aşktan ekvator, beni sana böler. Bir yanım Kuzey yarım küre, uzak kalışına soğuk anlar büyüten ama gelişinin penguenlerini büyüleyen küre..

Bir yanım güney yarım küre,kavuşmanın tüm sıcaklığını kavuran safari sonrası yorgunluk kürem. Sen düşmeye gör yüreğine lavlar ekliyerek.Gayri iflah sevilerim beni sana tümlüyor.

Ben seni gördü.

Sen beni gördü

Elmayı yemedik ikiye ayırdık

Aşka kayırdık.... Aşkı ayırdık..Puslu bir efsun beni uzak ceylanların yüreğindeki kimyayı bulmaya Yakın kıldı.

Kuşkularımı yakarak, sana bakarak, aktım yapma sularda.

... ve vaki oldu ki, aşk arası aşka uzaklıklar..

Sağır bir meleğin kulağına seni söyledim, gelsin diye.Beni duymamanın sessizliğinde,sensizliğine. pişmanlığın kanatlarını taktım.Uzaklarına kendimi uçak yaptım, nefesimle havalandı, az sonra hava ve aşk boşluğundayız.Hoşluğunu artır, nazlarını azdır, süslen biraz,nemli bakışlarından gözyaşları akmasın, güzel bir havada geliyorum sana.

Huylarımla silgileriyle sildim kırılmışlıkları, imkansızlıkları. Düş dinozorunun koynunda,geceledim, heceledim seni.Çizemedim gelmelerinin son resmini, gelecek misin? Gelmeyecek misin?

mutluluğumun ince papirüsüne seni işledim bir kere. Gelsen de gelmesen de egzotik her halin canlanır arzularımda.

Kavuşmalarımın pencerelerini açık unutmuşum, sana uyandığımda her yanım sızlıyordu.

Sevilme pencerelerini kapalı tutma her an içre anlarda. Söz öze_göz düşlerini besle benim için.

Uzaklarımı cırmalayan bana dair meleksi tavırlarındı.Bu yüzden sana akışım su gibi.Berrak, akıcı, yakıcı, sürekleyci.
Bir aşk şafağında vaktim tamdır tümlendiğin her düşün türküsüne.
Tam her şey başlıyorken,sen gittin uzaklarımdan.Bir ince hayale sardım tütün olarak seni içiyorum dumanlıyım anlasana. Meçhule karıştı...Gelme çeperlerimde huylarının tüylerini bırakan anka kuşunun adı henüz konmamış aşkımıza. Genişledi rahmi buluşmalarımızın uzvu olan tutkularımız.İçimi senle doldurdum.Hoşluğun tüm şifrelerinde ne kadar uzak kalışlar buluşmalarımızın mutluluk fotoğrafını çizmese de ruhumun kenti Paris kadar yakın sana bilesin

Hayrettin Taylan

Uzak aşkların gizlenmişindedir açların ve saçların

uzak aşkların gizlenmişindedir açların ve saçların
sevmemeye dayalı söylenceler beni rüzgarına ucurur
siyah umutların son buhurunda
kışkırtılmış arzularım
sulara ve suçlara akar
gri anlara çetele tutan nefesim
bomba bomba
her an anlara ölümsü
öpüşümsü hesaplarla
geliyor gelinmenin tam gelişmesine
orda kalmanın kanıtı olarak
uzak kalma özlem özüme

Hayrettin Taylan

Uzak Bir Kedinin Kaderle Kederimi Tırmalaması -11

' O kendini biliyora ithaf '

Aşk çuvalında çıkan yavru kedydin
Önce yüreğimden ısırdın
Yaralarımı tırmaladın
Kanattın sevdim
Kabuklarımla oynadın sevdim
Gönlümün muftağındaki "güzel fareleri" bir bir yedin sevdim
Ruhumun peynirini yiyen son gönül faresini de yedin sevdim
Tutkulu bir dökülüşün son halkasıyla topaç topaç oynadın sevdim gülüşlerinden
gelecek bir ayna topladı kadersizliğimi kaderimi sevdim

Yansımalarına refik olan ali bir rüyanın ortasında tırmaladı hayat
Kedi sendin, fare aşktı, yaşanan uzak bir sevdanın kalakalışıydı
Kırılmışlığın kırk haremilerinde haremimi açıyor kedersizlik
dönüyor dünle dünya arasındaki arzu misketimi
oynuyoruz aşka
kaçıyoruz kalışlara
dokundun bam teline
çalınıyor sensizlik
yumak yumak sevginle oynadın ruh evimde
daha tüylerin dökülmedi sevi tenimde
daha sıcaklığın heves olmadı arzu hanımda
daha en benden tırmalamadın
dedim ya sen aşk çuvalımdan çıkan yavru kedydin
şimdi en uzak, en ulaşılmazdan, en imkansızdan ısırın kedisin
bir gün yüreğimin yumaklarıyla aşk elimle oynama ısrarındasın
gel sol yanımdaki yaşanma atışında kal bir ömür
gel can yanımdaki paylaşma sesinde kal türkü türkü
gel gelincik tarlasından su içen gelenlerin seferesi gibi

Hayrettin Taylan

Uzak Dur Benden (emirsi kaçışlar)

Uzak duran gelgitlerinden, sığınırım gelişine
bir ay görünür sensiz gecemde
ruhumun çile yumakları dize olur susmaz seni yazar
paylarsın sen yaralı yüreğimi, azarlarsın büyük sevdayı
beklemenin kapsül uçlarında
beni kendi halime bırak demenin demosundasın
infilak eden sevdanın permalarında toplarsın asi yüreğimi
git kendine bir hayat kur,kurları artan güzeller borsasındayım zaten
hisse senetlerim çok revaçta
oysa sen vicdanımın kürelerindesin karların ve yarların erimedi
ancısız kederlerimizin teğetinde gönül saatimin merkezi sensin
hangi güzelin saatine kurulsam senin vaktin çalıyor
çaresiz bir tufan gibi uzak durmanın esintilerindeyim
inanılmamışlıklar ve umrunda olmayışların can çekirdeğindeyim
bir gün kolay bir atam bombası olacağım sana
bir ömür belki seni unutup,senden yıllarca aşk yeşermeyecek
Uçurtmaların var senin, git bensiz nadaslarda uçur yeni sevdana

Gitmenin dillerden özlere dökülüşü gibi gittin mi huzura
El ele tutuşup uzak ahların sarmacında ateşlendin mi geleceğine

ayrılığın cenini büyümekte daha dokuz ay olmadı bile gitmelerin
bir rüzgar ağıtı okudum
sokaklarında sen bende ölü kaldın diye başlıyordu
alp er tunga bile ağladı
issiz acun yakamoz tutsaklığını serer,sen beni yerersin
arzuların beni yargıladıkça,kalıyorum senden...
Alçalmaz ki bu vicdani hayatımın yeni tepesi
git kendine bir hayat kur,kurlarım zaten güzeller borsasında
hisse ve hissi senetlerim zaten yükseliyor
nefretin yağınca biraz daha kayıpsız yaram depreşir

Neylersin, sevdam sana çaresiz,sana cevapsız

İçimde 'bugün unutmak yok' şarkısı
Benden uzak dur deyişini güfteliyor ali cenap yalnızlığım
benimle ben hesaplaşmasından sonra yineden bir sen çıkar
anladım ki değmez içimdeki masalı anlatmaya aşk kaçır senden
senin takıldığın yerlerde,aynı sayfa olmanın beyazındayım aşk kaçmaz orda

Hayrettin Taylan

Uzak Kalışına Kalakalış Andı

mülteci bir bülbülün kafesindeyim
gül kokunu özledim al_evinde
sıçradım aşk sarayına
yandın bittin küllerle, güller arasında
unutulmazlığın kitaplığında okudum sensizliği
heceler geçirdim değişen mevsimlerin alfabesinde
geceler uçurdum yıldızların sol omzundan
bilmeceler çözdüm buluşmanın bileşik yüreğinden
aşkın tan vaktinde sorgusuz sözlerle ekildim yüreğindeki nadaslara
filizlenmek için tutkulara
yarınlarımızın kumruları yuva yapsın diye büyüdüm sende

bir aşk yangınına seve seve giden itfaiyeciyim
yolunda yanan benim
aşk suların yetmiyor
gel aşk ol, aşk sudan önce akar
gel aşk ol, su aşktan önce yanar

uzak kaldığın kalışların kışındayım
kar yağıyor yar üstüme
yeni doğup üşüyen bir bebekti aşkımız
bu yüzden özlem sütünü emmeli emellerim
bu yüzden kavuşma sıcaklığında ısınmalı istemlerim

senin olmak için seni görmenin gözlerinde gözüm açık
senin olmak için seni sevmenin sevilerinde ömrüm açık
senin kalmak için senli akışların Kaflarında sevdam açık
benim olman için, içimdeki çinilerin aşkın vazgeçilmezliğine açık
açılışı yapılmış bir güzel dünyanın geleceğinde masumluğun açık
kapanışı yapılmamış yarınların yarinde periliğin aşka açık
bir isteme solfejinde
sol yanım sol notanda büyük bir aşka beste
seni çalışıyorum senden
seni seviyorum benden

Hayrettin Taylan

Uzak Kalışların Üşürken Felsefi Duruluşun Yakıyor Yüreğimi

Kaçkın hüznlerin telinde abalarım çabalarım şırınga oluyor. Yükllediğimiz konvenlerde ruhun ilaç oluyor yeni buluşmalara.Kaçıştan kaçırduğımız dermansızlık peri haline perdeler dikeyyor.Bütün dünyamın pencerelerine sevginin perdelerini takıyorlar.Oysa ben iki perdelik bir oyunda koynunda yeni sol atışların aşk okçuluğunu oynuyordum.Beni senden vurdu aşk ve yalnızlık. Seveda muhasebesinin mahsiplerinde aşk defterini sordum, ilaçsız bir hazın tüccarına aşk yanığı olarak sunulmuşsun.Bu uzak özlemlerin sayısız gelgitlerinde seni hep gelişin değişimi olarak bekledim.Almanca bilmeden, Almanya'da yaşamadan felsefi teminde demlenmek mümkün mü? Sahi Hangi sözün ,hangi filozofun sözlüğünde beni aşkına derin manalar yapar.

Kant, eleştirel felsefenin öncü ismi olduğu gibi, kendi felsefi çalışmalarını çoğu yerde aşkınsal idealizm olarak da görürdü.Kant'la kanti çökmüş bir çayın son deminde idealist bir aşık olmanın termometresini hangi sıcak gününe saklayacağımı yazamadık.

Reinhold, ayrıca insanların ve diğer hayvanların, kendinde şeyleri değil, nesnelerin ancak zihinlerinde oluşan görüntülerini bilebilecekleri yönündeki Kantçı iddiayı kanıtlamaya çalıştı. 'Temsil özne tarafından bilinçte anlaşılır, bu anlama öznenen nesneye doğru gerçekleşir ve ikisini de ilgilendirir.'Oysa sen gizli öznen olarak hep kaldın uzak kalışlarda.Tensel ilincin, tinsel bilincin öznenen nesneye kaçışında devrik yaralar sunma felsefik akışım.

Hegel'in.Diyalektik yöntemden hareketle hegel bütün idealist öğleri sistematize etmiştir.Hegel'in kurduğu sisteme 'diyaletik mantık' denilir. Buna göre bir fikir(yani tez) , karşısındaki başka bir tezle(anti-tezle) karışır, bundan yeni bir anlayış doğar ki buna sentez denilir.Söyler misin, senle beni çarpsak,aşk çarpılır mı aşka.Sen hangi gelişin tezi olarak, anti tezlerimde tazelenmiş bir aşk olarak kalacaksın.Oysa aşkta mantık yok diyor diyorlar.Bense bir mantığın artığında,artırılmış özlemlerimi tezlerine ilaç olarak sunuyorum.Gel öp beni benden iyileşsin özüm.

Marks, klasik Alman felsefesinin her iki yönden akımlarını alan ancak herbirisini dönüştürerek yeni bir felsefi düşünüşe dönüştürmüş olan Alman filozoflarından.Diyalektik Materyalizm olarak bilinen felsefe geleneğinin öncü ismi Marks'tır.Hegel'den diyalektiği ve Feuerbach'tan materyalizmi alan Marks, bunların kendince gördüğü sınırlılıklarını, mekanik ve idealist ya da metafizik yanlarını aşma ya da onları eleştirel olarak değerlendirme iddiasındadır.Marks bunca çeşni almış etkilenişlerde, sense derin bir kaçışın nazlarında eritiyorsun. Metafizik bir füyve gibi, asi ve asil sınırlarımda gözleri nemli aşka susamış bir bulut gibi ruhumun kurak tarlalarına damla damla süzülüyorsun.

Schopenhauer, felsefe tarihinin en ayrıksı filozoflarından biri kabul edilir. Karamsar ve kinik bir düşünce sistemi geliştirmiş, akla kuşkuyla yaklaşmıştır.Şimdi benim devinsel aynamda akla kuşkuyla yaklaşmayı ben de düşledim.Hangi akıl ,beni senden uzak kılar.Kuşkularımın kuşluk vaktinde sana bülbul oldum,sense güllerinin dikenlerini büyüttün, yalnız,uzak, nazlı her deminle.Oysa aşkın felsefesi yoktur,aşk filozofu da yoktur benden başka.

Felsefi şelalerden dökülen sularla,ruhunun yurdunu terk eden asi bir ırmağın asi'si olarak yeniden yavru yurduna dönmenin dolambaçlarında sesimi duyar mı eslerin. Yaşanmışlığın,ıslanmış,uslanmış zamanlarında beni anlar mı ki son halin.Gözlerinden güneşler batar mı ki el ele yeniden aynı günleri eritmenin sımsıcağı olarak.

Ben ile seni tam ortasından aşka bölen bilinmişliğin gün ortasında Orhun yazıtları gibi hitap eder mi aşk dilin.

Sol yanıklarımızın sol notasında,fosil sözlerini salsal heveslere ayıran kendi çıkarının devrimcisi bizim içinde pervasız, faydasız miting düzenler mi?

Hangi aşk mitinginde aşırı bir sol örgütün bayrağı gibi bağıracaksın, içi boş sevdaları

doymak için.

Denklemsiz heveslerin nefesinde beni yeniden sunacak mı devrim yaşamamış açılımları açık, aşk yürüyüşümüze.

Kirletilmiş kardeşliklerin dağlarına Ferhat'lar yerine neden kan kusan kırkayaklar gezer.Hani nerde Şirinler, hani nerde beni seven sen...Beni zorla neden dağına çıkardın,oysa kardeşten öteydi sevgimiz.

Özleyiş andını okuyorduk,aşk okuluna giderken her sabah.Oysa seninle daha yeni bir sabahımız olmadı ki uzak sevdam.

Ulaşılmaz bile ulaştı,uzlaştı.Biz senle beni toplayamadık can kırıkların kenar hoşluğunda.Sen ayna olsan, beyazlaşan ,hatta gün be gün dökülen saçlarımı tarasam,tam seni aradığım her yerde.

Değişken tutkularımızın can damarında yüzümüzü arzular pınarında yıkasak aşkımıza.

İmgeli seviler yatırsak özlem yatağına.Biraz benim kadar hevesli gelsen yıllara.

Sus şairim demesen, bu hayalimin halinden sen anlarsın desen.Desen desen işlesen yalnızlığımı. Dört bir yanıma çeviren dört işlemin son anında elde kalsa gözlerin, sözlerin ve de ille de sağlamların yapıldığında başını koyduğun son anın kalsa.

Uzak sevdanın gelemeyiş işleminde çözümsüz kalan ben değildim,kısmetti gülüm.

Sahte bekleyişler bir ömür mıknaatısı taktırdım sol yanıma,bu yüzden ne kadar uzaklaşsan da seni çekiyor bir şeyler, anlam arası, aşk arası, huzur arası, gelişle gidiş arası

mir bir arada bu sefer kal ve sal her anını sol denizime.

Hayrettin Taylan

Uzak nazların tezlenişi

nazlarına geldim, gönöl sazına geldim
buldum seni benden bir tel koptu bendimden
yüreğim sana akıp gidiyor
artık sen çalınıyorsan yeni ezgiyle

mümkünsüzlüğün ümmisiyim sana karşı
attıldım bunca güzellik arasında bir böcük olarak sana
sense çiçeklerin çiçeğine çiçekleniyordun
ekle beni sıcak iklimine Akdeniz şahit olsun
ne kadar özlem varsa topla leyli çölünde gönöl holünden

yakıver beni tam sana tutulma an be asında
akdeniz şahit olsun ki....seni kendime adadım.
seni gözlerini yüreğini almak için
adanmış seni kurban kıldı bu gönöl
bugün bayram bugün seni tanıma anı
aklanmış bir anın heceleri beni sana uçurdu

suçlusun bugün,bir şairin ağlama dersine katılmadın
parmağını kaldırdın aşka ve yalnızlığın son sayfasını okudun
beni çalan bir renge büründün, zil çaldı aşk başladı
aşk okuluna yeni başlamış liseliydin titrek bakışları sundun
sonu olmayan yakışların yangınlarında yanık bağırlı uğurundum
bekleniyordu bekleyişin
içsel bir tının hışmına aktım
suyun suya özlemi gibi
toprağın tozuna kavuşması gibi
uzak iki kent sevdalısı olarak aklandın tutkular
aşk ara aşk araları başladı
gelmenin tan vaktinde heceledi güneş seni bana
artık güneş doğmuşsa bu aşkın üstüne
gayrı bitmekle bitmemek arasında bir bütünüz

Hayrettin Taylan

Uzak, Cananın Ceninde Büyür aşk

Yankın amaçları aşar, bekleyiş kendi kabuğunda yıldız olur, ruhunun sularında gezinir, görünmeler. Odalarının arı uşaklarını kucaklar özlem. Sessizliğin heybesinde ağır sözlerim, bedenini yatağına nakışlamış kalış yolcusuyum Kapat gözlerini uykulara, hep öyle kal bensiz geçen günlerin cananlığında can kırıklarımı derle, Porsuk nehrine taş at, yüreğim burada dalgalanır. Öyleyse, bensizliği gezdir berrak sahillerde, çıplak bir geleceğin aynasında beni gör. Öpücük dersi al rujlarının iksirinden uçur beni aşk tayfında. Sevdanın bizli gözyaşları iz bırakır, seni bıraktığım meşhur gidişler yerinde. El salla, sallanışın da eşlik etsin.

Sensizliğin gölgesiyle avunurum, uzaklar bana susar, su benden alır gücünü. Bir günler okyanus olur, seni görmek finalinden sonra, hep sonralar üşümez gülüm. Dalgalar besler sevgi akıntılarımızı. Rüzgarla işbirliği yapsın saçlarının efil efil esilişi biraz da beni böyle vurun.

Bir canan ürer uzak kaldığın aşk ormanlarında, ürkek bir ceylan gibi gittin kendi yuvana. Gözlerim seni aradı, baş başa kalışların hatıra defterini açtı umut erlerim. Hayallerim sayende kütüphane kurdu, allı nazlı gül canım. Soyununca artan gelgitlerin kiskacındayım, dudaklarından ders alıyor ali sevmeler. Bekleyiş kapsülüyle parçalanınca sensizlik beni attılar cananlar mağarasında. Ordayım, üstüme üstüme sarkıt-dikitlerinden damla damla kavuşmalar demliyor

Pencerene güller çarpar gecenin terini siler uzak kaldığım anlar.

Aralar, özlemleri bakışlarını bakışamadığım her demin deminde gönül kendini demler sensizliğin süzgecinden gece uyumaz, yine beklersin gelmemi. En güzel düşlerini besle atom kadar hazır olsun. Bir gün tümünden paramparça olan bir tutkunun canan hali oluruz. Seninle uykulara alındım rüyalar kiralandı sözlerinden kalışlar nakışladı yüreğimin yorganını ...

Sancılarım suları durdurdu, özümşenen yağışların damlalarında seni tek tek topladım. Gözbebeklerinin her çalıştayında yeni açılımların teri döküldü kavuşamadıklarımıza.

Titrek bir güneş kavurur ilk buluşmamızı, biraz hava serin, yüreğinden akan helecenların resmindeyim. Uzaksın şimdi yine yoksunlarını emziriyorum beklemelelere. Anlatılmaz bir anın kemendi dolanır kifayetsiz kaldığım sensizliğe. Sevdanın eterli masallarına gözlerin, sözlerin özetler bir günleri. Düşlerin kamerasında durulanmış özelemler raks eder, yarın canan olmaya oynar, güzelliğin ve meleksi halin uzakları yakın eden jetlerle her an beni sana nakışlar, sen bunu bil can gülüm, uzak sevdam

Hayrettin Taylan

Uzaklar Demet Demet Toplar Yakılışımızı

Özleyişinde sızan her kelime yarama sözlük
Tanımsız bir bekleyiş hariç
Seni tarif ettim mavi düşler susuzluğunda
Sürünerek sana gelen aşktır yaşamının yılanı
Benden ısran, benden kanayan sensin gerisi yalan

vurgun düştüğüm düşlerinin tetiğinde vuruldum sana
Sana tutulmanın yaralıyım
Kanıyor sensizlik,
kan kaybıyla aşk kaybı arasında buluyor yalnızlık

sessizliğin arka bahçesinde açılan sensizlik gülüne karışıyor kan
beni çıkar yaprakların ceplerinden
rengini veriyor aşkın,Kızılca

ıslanırım gözlerinin sözlerinde
söz söylemez her şeyi
gözler söyler kendi bakış türküsünü
Hadi sende gel
Beni çal bam telinden, aba selinden
Ben senin aşk masumu yetim bir bülbül
Tut ellerimi seherinde sana şakımlar sunarken
bir sen getirsin huzur ve aşk
bir sen yuva yapsın ömrümde
demet demet özlemler büyüsün sonzuluğumda
maviye çalan umutlarında saklasın beni aşkın simyası
aşka çalan bekleyişinde ıslasın beni bakışın pınarı

Zihnime ektiğim senli filizin zer yaprağındasın
Can oldu düşlerim
sana varmanın soluğunda taze bir gelecek yamaladım
Yüreğin temizlesin yeni dünyamızı
Kirlenmiş geçmişin afrika'sında zenci yaşamlarımı sorma
Evet sensiz karanlık bir kıtaydım,
düşlerim beyazdı dış bilemek için

Bırak götürsün yeller,eller içinde yaşadığım sensiz günceleri
Bırak bitsin uzak kalışların sancısı
biz kalalım
söz ile aşk arasında

mavi gözlü denizlerin dibinde gönlün yunusuna olta olsun hayat

aşkıımızın mavi tenlerinde su gizsin kaderimizi
önce isteyişin ıslansın
önce gelişin puslansın
önce sende kalışım uslansın
önce sen
önceden de önce sen
sevişimizin resmini bizden başka kimse çizemesin

menzilinden çık, ruhunu tarat özlem aynadam
uzaklar demet demet ütülenirken yakınlaşmaya
yakılmış bir yüreğin külünden sana hasret büyüttüm
yarın seninle kendi yarını sarar gelişinle...

Hayrettin Taylan

Uzaklar Lades Oldu-2

Gelmelerin öğütüldüğü aşksızlık değirmeninde vurgun sevdalara tane taneydim.. Buluşmanın eskiz gizli oncalarında tüm sancılar bir gala güncesinde bir gülden alınma alınganlıklarla içimi temizliyordu.. Sense uzaklarını emziren bensizliğin bebeğine benden ninniler söylüyordun.. Oysa ruhunun salıncağı dışında uykusu gelemeyen ve sensiz ağlayan bir avurun su ve can haliyim. Gözlerini çevir ve çıkar arkaik heveslerin son nefesinde.Şıkılmış bir umudun dumanında tütsün tasvir edilememiş kavuşma anlarımız.Önce gözlerinden sevinç göz yaşları aksın koca bir bebek haline acısın gamsız halim.

Neden bende değilsinin direnç kapsüllerini içir kendi uzaklarına,bensiz her ana.Gitmeler labirentinde aşkı aşkı buldu, beklemler eklemelere ek. Pusulasız, arzular kendi yanlışlarında yazıkların redifi. kafiyeler üzüldü seninle aynı, şiirin sonunda cinaslı bir aşk yaşamadan yıllar geçiyor. Hayal misin? Gerçeğin germelerinde ne kadar gereklisin.Aşk,senin canan halı,aşksızlık benim can halim ve son kavlim.Kavimsiz bir sevdanın göçlerindeyiz. Çadırımı yaktım,gökdelenlerin ruh delene büyümüşlerinde büyümüş devam eder. Gülüşünün ahengini sözledim konuşma arası aşk teneffüslerinden. Yalnız senin olduğu,yalnız benim olduğu olurların özneseyim. Yükle misin? Boyna yalnızlığıma yüklenen misin? Bu kadar sensizliği hangi yaralı halim taşır. . Sevmenin sağrısından ağırları çeşni olan,gelişini öğüten yeldeğirmenim yeliyim,sana gelmenin seleyim.Su olur musun susamışher toprağıma. Seni sardım,seni yardım,elmalı kaçışların Havva'nın kemirdiği yandan biraz acılarım artar, Seydam seninle kendi şenliğini yararattı.Neşeli özlemler oynar umut yolculuğumda.Çağrısını beyinden sağan, biçare düşlerimizin düşünce selinde bir Feylesofum. Tin ile ten arasında.. Sen ile gen arasında. Mutluluk elim elim güncesini emerken sen uzakların künyesinde bana ayırıksın. Gönlünü okşayan sefayının saf ve hayf haliyim Kaçışların ölümsüz hasretlere güfte olmadan önceki karalamaların kara sevdasıyım.Sol yanım,can içre canı gönülden çabalarım seni ölümsüz bir besteye kavi kılmaktır.Biraz daha sus...Biraz daha uzak kal..Biraz daha büyülensin canan halin,gül salın,volkanik arzularının vivolasından biraz daha çalın..Biraz daha alınganlık kaşifliğimin gölgesinde kayıtsızlık oku..

Hüzün halimin gölge düşüşlerinde biraz daha serinlemeye alış..Ferhatlı fırtınalarımın uslanıp çekildiği dağlarda biraz daha benli es o dokunamadığım saçlarınla. Her gece biraz daha benden şifreleniyor belkilerin.Bir gün belki gelirsinin yorgun tıptırtılarında tavlaramın tayini çıkar, özlemler bir gece düşer yüzünün zülfüne. ve beni uzaklarından ayırır beklemlerim...Uzaklara dargın düşen düşlerimden sana müjdeler topladım gel gayrı kağıttan ve şiirden öte gerçeklerime..

Hayrettin Taylan

Üç Boyutlu Bir Resmin İç Aşkısın Bennara

Vazgeçilmezliğin mabedine senli tümceler zincirlemesi zenci özlemlerimle yazılıyor. Y/aralı ufukların gizli öznesi sensin. Ruhunu zedelenmiş bir ceylan gibi çöllere kaçırıyorsun.

-Kızıldeniz nemli gözlerini soruyor. Hani yalnız onun Musa'asasıydın. Hani onca "el" sihirbazının ürettiği yılanların, yılanların asası sendeydi diyordu.

-Hani "asan", hani aşk meleşin. Neden nemli gözleri akıyor akd/enizine.

S/onsuzluğu s'aklıyorsun uzak kalışların can mağarasında.

- Seni soruyor büyük aşıklar

Meşhur öykün çıkıyor:

"Sevdiği kıza kavuşamadığı için çekip gitmek isteyen gence Bilge sorar:

-Mecnun Leyla'sından vazgeçti mi?

-Hayır.

-Kerem ateşten kaçtı mı?

-Hayır.

...-Ferhat dağları delmekten korktu mu?

-Hayır.

-Ya Kocadağlı Ahmet?

Bir süre susup düşündükten sonra genç:

-Onu hiç duymadım ki efendim, deyince

Bilge:

-Tabi duymazsın, o vazgeçti..."

Vazgeçmenin üçüncü boyutunda üçüncü tekil kişinin söylemleri de vuruyor can evimi. Üç bilinmeyenlerin üç boyutlu resimlerinde seni arıyor gibi değilim.

-Pusu kurmuş rüyalarım var. Ya da vicdanım sensizliğin destanını yazıyor. Yeni "manas" sensin.

Bu ç'ağrılarının can kalemi sensin. Epik bir yel esiyor, lirik kavuşmaların kavuştağlarında ç'ağlıyor cemi cümlem.

-Kutsanmış gidişlerin iğdişinde beni anlamayan bir sen sureti beliriyor.

Sana kalışın ferfecir demlerinde sözlerin demlemiyor bahtsızlığımı. Yüreğinin süzgecinden geçmiyor sensiz geçen günlerim.

-Yapayalnızlığımın hoyratlarını anlatmıyor bozlaklar. Yar telime uymuyor perilerin nameleri.

-En sevilene en olmak. En sevgiliye en/senden bahsetmek.

P/arantez içlerimi içlerimle dolduruyorum. Bilinmeyenlerin tanımı, eş anlamlı gözyaşlarının anlamı da iç parentezimde.

Hep içimde kalışının can pazarı bugün. İçimde bağırarak sey/yar satıcılar.

-Nerdesin diyor. Bu gün var, yarın yok.

İçimde o kadar gizlemişim ki kimse göremiyor, kimse başka aşka satın alamıyor yar.

Tüm yanılgılarım senli yangınlara şifreli.

Tüm vazgeçtiklerim senli "vavlar" üstüne yazgılı. Dili geçmez zamanların geçmişinde aynan. Şimdiki zaman taramıyor aşk cemaletimi.

İşte s'ayıklıyorum geçmişinle şimdilerini.

Y'aram var yar ile. K'aram var senli denizlere.

Sen biliyor musun? Sen ıslanıyor musun bensiz bir hayata.

-Beni çok arayacağına dair içsel dairelerin var.

-Duyuyor musun? Kudurmuş yalnızlıkların iç kurdu iç hesaplamalarımı kemirip

duruyor.

-İçi geçmiş bir meyvenin son t/adı olma.

En olmaya kadim ol.

Sen olmaya aşk ol.

Aşk olmaya sen ol.

Olmaya aşk kal.

Hayrettin Taylan

Üç Boyutlu Huylarım Var Aşk Gölgede Gülhar

Sensizliğin üç boyutu var. Gelişin güneşe, gelemeyişin karanlığa, bende kalışın aşka bağlıydı.

-Bir derinlik istiyordu, damlaların. Her yazımda ıslanıyordu vicdanım. Grek ve gri bir haza ulanıyordu sesli harfinle başlayan aşk.

Yüreğimde tek ışıklık bir yıldız, gözlerine yakın aydınlık izindeyim.

-Ağlıyor ağlama.

Beni senden toparlıyor aşkın iklimi.

Kuraklığının manası başka soğuklara emanettir. Sözün emanetçisi

Kuyunun derinliğinde huyları değişen Yusuf olarak geliyorum kentine.

Mayanda saklı kalan tutuluşların berrağıyım. Yoğurt olmak için sütün daha beyaz tutkular sağmasını bekliyorum.

-Sonra her yiğidin bir yoğurt yiyişinde unutulmuş umutlar vardır.

Hüznün erittiği gerçekler vardır. Varları da var eden varların vasiyim.

Biraz eşit pay edilişin paydasında gıdıklıyorum içsel gerçeğin. İçinde kalanların kalaycasıyım. Eskimez yaraların var. Biliyorum sen kinciliğin arkeologusun.

Eskimezlerimde kendinden izler arıyorsun. Her yazımda var mıyım yok muyum diye yoklama çekmene gerek yok.

*Biliyorsun ki benden öncesi senden sonrasına mistik bağlanış sentezidir.

-Alegorik özlemlerimi anlatıyor bilinç. Bilemediklerin sözsüz günceler sunuyor.

Sen yüreğime ütülü hasretler bırakmışsın.

-Gelirsen eğer; ben gelemem sana. Dahası ben'den bir ben kalmadı. Yeniden seni görmek, yaşamak gençleştirir. Oysa sensizliğin bilgisi olarak metafizikten zahirler sunuyorum.

Kendimi bilen kendimden felsefi lirikler akıyor.

On sekiz bin aleme aşkımdan alem sunuyorum. Alem-i farikada fabrikasyon hatası aşklar yaşıyorum bilesin.

*Aşka gitmek için aşksız tadıl özlemlerde paklanmak gerek.

-Aradığını aramakla aranmak arasında kalan araların dolduruşunda bekliyor şeytan. Doldurulmuş özlemler var.

Yoluna yollar, soluna sollar, koluna kollar, ollarına ollar ekleniyor.

Sen'e geçmenin trafik işareti yok. Bütün ışıklar gözlerinin renginde ya da ben öyle algılıyorum.

Yol zoru yol.

-Yürümek çok yoruldu.

-Koşmak gerek lirik koşmalar okuyarak Karacaoğlan edasıyla.

Sert kayanın üslubuna değişiyor değerlik. Değerin en değeri oluyorsun.

Değerin şıkların ışığı oluyor, bir ben'e işleniyor huzur.

Beni bulan ben'de susuyor helalim. Mezalime sanatsal kaçışlar sunan gerçekdışılığın çevrimdışı aynasıyım.

*Ruhum barışçıl sevgilerine hazır.

Sanki geçmişinin şeridindeyim. Sarıyorum seni. Sarmaş dolaşlarımız tümleniyor. Bizim yerimize her seven sarılıyor.

-Dönmeye başlıyor dünler. Yarınlar, yarın yakınlarına sobeleniyor.

Dalganın denize, algının akla çentik attığı gerçekler çardağında gölgesiz aşklar sunma.

-Boyumu geçti hasretin, göğüne değişiyor hislerim. Sislerinle sözlerimi kapatma.

-Yağmura kardeş olan damlalarını saklama özlem nadaslarımda.

Sana geldiğim ilk gün gibi bebek gibiyim. Sevdikçe ağlamasını bırakan, sevdikçe büyüyen bir bebek bilesin Gülhar

Hayrettin Taylan

Üç Boyutlu Pişmanlığın Pi Karesi

sevgi(li) sizliğimi gözyaşların öperse geçer
girdabın gri nemlerinde buhurlaşır yalınç sevilerim
İstanbul beni de kirletti tut elimden Anadolu kızı

Rengi solmuş bir gökkuşağının uşağı olan damlaların
Can ciğerime düştü
Oysa ne güzel sensiz yanıyordum
Közümde gözbebeklerin pişiyordu aşka
Sen saatin kollarına girmişsin akrebinde zehir
küflü anların incelmış ipeklerinde
Böcüğün kelimimden emişir.
oysa kanını ruhumu mürekkep diye bandırdım
Usumun resmini çizemiyor uslanmışlığım
Atom bombasından toparlanan en küçük parçan gibi
sen haklıydın benden bin bir parçaya ayrılıp gidişin
Güven atlasında aşk haritamızın yemyeşilleri
Kahve gözlerinin önünde simsiyah paftalara refik
iç çocuğum gibi içimde büyüdün kaldın
misket oynadınız
Güzeller misket bombasıyla ruhumu haram ederken haraba

veda can topuğumdan vurdu
üç boyutlu,üç bilinmeyenli bir halin çözümsüzlüğündeyiz

sol omzum umulmazın ve ağlanmanın duvarıydı
sen hep ağlamaya ayarlı bir geleceğin eleğinden geçiyordun
bense kırılmaların can kırığında kırıgılarımı artıyordum sana
zamanın anlatamadığı gaip anların deminde beni içti hazlar
ihanet rengin çölünde mecnunluğumu kurşunladı kent soylu Leyla
Yanılmış(sın) ım
Gayrı benden mecnun olmaz,ben romeo'nun kastaşı
hiçbir veda ruhuma atamıyor bomba
sensiz şehirler kaybolurken viranım zaten
incelmış gözü yaşlı mir ayrılık kadar hiçbir şey tesir etmez

gülünç destanlar anlatacak soytarılığım bitti
vuslatıma nikotinler ekleyen düzenbaz bir hazin peşrevim
yarına dair senli hevesler büyüten umudun fukarısıyım

Hayrettin Taylan

Üç büyük şehir(sen,ben bir de istanbul)

saklı kentin kendisinedir

Sen ayrılıktan kuslar yapardın
Ben aşktan ve hasretinde gemiler
yolculuklarım vardı sensizlikten buhuristana
sen gitmelere bulut olurdun
Bense düşerdim peşinde
peşin damlalarla aşk toprağına

İçimde, vahşi buluşmalar koşarken
Bir de ölü Leylalar yatıyorken kuytularımda
Onlara öğ türkülerini besteliyorum
alınmış hasretleri satıyor gelişlerin
son nefeste can veren anka kuşunun son masalında
Beni anlattılar bana
Sen yoktun
Tüm güzeller ordaydı
Aşk hissimine uğrayan meyli üreğime attın bombanı
Gitmelerin gemisine bindin
Bensizlik fırtınasında yunus halimi attılar denize
Bu aşkın gemisi su almıştı
Gayri gitme zamanın zamındaydık
Gece bitmeden bir bayram seherinde bulundu aşkyüzüm
Derlendi tüm hülyalarımın aynasındaki yansıl akışlar
Akıştım sana
Gece öldü
Gündüz doğumlarında harfine eklendi katre kentler
Ben sen ve bir de İstanbul
Yaşıyoruz üç büyük şehir olarak
Kalmalarımdaydın
Saklı bir kent olarak olmalarına gelinsin
Gelsen de gelmesen de ruhum esir yanı yangınına kavi
Sevsen de sevmese de tutkularımın fay yolu sana sevi

Hayrettin Taylan

Üç Günlük Dünyaya Sığdıramadım Seni

Yanımda olmayışın tahrip edilmiş damarlarıma yeni özlem akışı sıralıyor, sen ile ben arasında akıyor pınarlar.En eskiz siluetimdi yakamozların suskunlukları susatır beni sana.Aç kalınmış,öç alınmış yaraların kabuk bağladığı imkansızlıklardayım.

Gelmelerin eşkâlini çizemiyor beni senden çalan kayıtsızlar. Yürüdüğün yollara, dökülüşlerle, sızılarla ve sensizlikle perma perişanlıklarım sur olmuş, sır olmuş,har olmuş,ar olmuş.Hangi yol, yoldan çıkmış, hangi çıkmışlık çıkını yüreğimde alıp hatmetmiş gidişlerini.Ben kimin gönül cebindeki bozuk parayım bilmiyorum yıldızım.

Anka'nın göğsüme yaptığı yuvada yurtsuz sevgiler dileyen bir güzelin mavi gözlerinden yeni denizler yuttum.Dalgaların adılinda dilendim, bilendim her belirtecin zamansızlığında.Beni sordu sen.Sen misin,soran mısın,arayan mısın,aranan mısın,aratılan mısın bütün bilinmeyenler sen dedi ben hep dedim ama çözülemedi kavuşmalar.

Utanmış güzelliklere güneşler kapattım, esmerleşti hazlarım.Avuç avuç serpilmiş tuz oldun yarama.Bandırdın en kesif,en derin, en içten, en yakıcı her yerime.Durulandım biraz,unutulmazlığın bütün unutmalarını aldım ektim çaresizliklere.Ortağı oldum gelişi güzel gitmelerin çiy anlarına. Güneşini bekledim,gün _eşimi bekledim, bekledim işteleri.

Aşk gözlerimden baktı,her bakıştan bir güneş doğurdum gözbebeklerine.

Hani hatırlar mısın iki boğaz arasındayken hangisi birinci boğaz,hangisi ikinci boğazı ezberletirken , attığın gülümsemele dalgalara büyütüldüm.

İçimde seni ören ömürceklere karşı kasırlarımdan kusursuz fırtınalar derledim.Aşkın alanlarına,alını değmemiş özlem toprağı serpiştirdim.

Gel baş bağrımın,içimdeki ağrının,sensizliğin toprağına ...Ayak izlerin yürek izlerinden daha ağırmış gidince anladım.

Pişmanlığın yasını tuttum,tutulduğum sen zindanında.Beni hücrene attılar,damarlarımı güzellerden kestiler.Esti her incelikten bir güzel,

her yaşanmışlığın haritasına seni şehir kıldım.Her güzelden bir özel dağ yaptım,Kaflarına,nazlarına, azlarına, gitmelerine gerek duymamak için.

Gel gör ki sevdanın en yakın uçurumlarından yürek bayrağı asılıydı. Marşının ezbere okunduğu yürek devletinden çıkamadım. Esir aldı her akışın.

Kendi yalnızlığımızla döndürülen dünyamız ayın gülüşleriyle sınırsız bir özlemin düşünüşün arınmışlığında beni bulsun hayatın.

Sevgi pastasını, enlemlere böldüm, seninle buluştuğum an artık grinviç oldu. Bütün buluşmaların merkez saati oldun o gün. Boylamlarımız arasına, sana sarılışım her anına bir aşk kenti eklendi.Sürüldüm sensizliğe.

Çok manalı bir aşkın içindeyim,içimde içinin gelecek zamanı çekimleniyor.

Ciğerimde gelişlerinin paytonu, nefessiz bir güzelliğin sınırsızlığına doğru benimi sürüyorlar.

Pusulazım,aşk gözüm kör,harflerden ördüğüm,şiiirlere efsunlaştırdığım "çok seviyorum" tümcesiyle sana geliyorum.Bu gelişimi ciddiye al,bu kalışımı kalıntılı allarına allandır pullandır ve kavuşmanın bütün manalarında anla beni aşk yıldızım,gece bitti, cümle bitti, hasret bitti,ben bittim bilesin.

Hayrettin Taylan

Üç Güzel Seni Sordu

Nicedir; Nice okumuyordum, onun felsefi savında seni bulurdum.Nicedir

şensizliğin derdime yumurtlayan gönül kuşumu zağoslara attım.

Öfkelerimin sunusunu malihulyalarına sunan bir geçmişin gelecek vadisinde beni senden vurdular.Gözyaşlarının aktığı alel acel pınarlarının sahilinde narlar yetişti. Dehlizlerinde binlerce kin,gizlediğim varışların nar suyunda beni yıkadılar.Yüreğim nar ve ar sularıyla yıkandı.

Hüznüm ayaza,yazılmış yazgılar sundu,mateme esas duruşta kalan, selamsız, senden bir mesaj geldi.Gayrı beni unut.Hasretin giyotin gibi doğrarken kalakalışlarımı, kalmakla,kalmamak arasında bir Arasat uzar,seni sırat köprüsünde bekler ecelden öte ahlarım.

Üç güzel içimi, görmeye geldi. Paris'ten gök tanrıçası Hera, zeka tanrıçası Athena ve aşk tanrıçası Afrodite ...İçimi görmeye gerek yok dediler.Dışından okunuyor onu özleyişin,onu bekleyişin, unutamayışın, saçlarının beyazından dünyanın bütün büyük aşkları aklanmış, sen yazmana, sen sevmene devam et dediler.Ha bir de kim bu Nazlıcan,üçümüzün Bütün özelliklerini kendinde toplayan taş yürekli.

- Biliyorum,çile yumaklarını söküp atmışsın canın demenin en ince yerinde. Yalansı,yabansı yangınlarına yeni sevda ormanı bulmuşsun.Yanılarak, yakılmışsın sevgi pazarında.

Eski acılarından ,öfkelerinden yorumlar mayalayıp yeni başlangıçların yoğurdunu bin kez üfleterek yemeye çalışıyorsun. Arınmanın fırınlarına hep benden; ama bensiz yeni tutku pidesi yaptırmışsın.

Volkanların çıldıran uğultusunda pembe bir gelecek şevkinden öper,şavkın okşar ayı...Yıldızlar ağlar bensiz kalışına.

Bulutları özler gibi düşen gözyaşların anlatır sulu sepken kalışlarımızı.

Yalnızlığım ısınır, yüreğim harlanır, uzlarım çözülür,erir seni unutamayışımın

Antartika'sı ,yeni bir bene senli yeni aşk karası çıkar,başlatır kara sevdamızı.Şen kahkahalarınla iç çiçüğüm koşar gül bahçene.Biraz beni toplar dikenlerinden, biraz seni koklar, senlerimden, biraz koşar ve düşerler tam düş tuzaklarına.

Çılgınlığını İsa bile duyar,Musa,susar Tur dağında, şair usar aşk çölünde. Leyli sohbetine yeniden dalar, dalgın halim.

Bir gün gelmenin ütopyasına başkent seçerim,sen başkentteyken. O güzel kokunu yarama çiçek gibi takıp, aşk gibi, derman ,yaşamak gibi çekerim kanayan içime. Kapattım güneşi,gözlerinden ısıltılar bekler karanlık anlarım.

Sahi gözlerinin rengi hala ela mı bunca bana yaşattığın beladan sonra elalığı kaldı mı?

- Bu sefer kahverengi olsun ki kavuşma güncemizde kahve içelim ki bizi kırk yıl aynı yastıkta tatlandırsın Nemlican.

- Evet, gözlerin düşer,düş kentime, aşktan yapılma bir göktaşı düşer ruhsal dünyama.Ufkumun anlaşılmaz,imkansızlık doğrularında adın yazılır ilk önce.

Seni istemenin boz bulanık denizlerinde ağlarım çeker ağlayışlarını. Ağlar içinden arınır, geçmiş zamanlı huylarım.

- Vazgeçer,vahalarında yoksul kalışım.

Sevgilerim, anlarım, ilk buluşmamız, ilk ağlayışın, ilk gidişin geleceğimin giyotin ağzında... Her şey arınır günışığına.Bir türkü olursun dillerde, seni çalar kavuşmalar. Henüz hiç kimsenin sonunu okuyamadığı, yorumlanamayan bir hikayenin sonlarında Ali bir bekleyişin ermişi olarak kollarında kendimi bulurum,..Bir hayalin son atom aynasından bir yansımadır diye okur aşkımızı bestekarlar Nemlican....

Hayrettin Taylan

Üç Ömür Seni Yazsın Aşk Dilim

Düşlerin üreyen yanı aşk
yoksul hüznlerin çakıl taşlarında hazırlanış
uçurumda uçan çiçekleri sulayan hazların nazırı
beklemekten çalınmış özlemekten alınmış kaşıkların paftasıyım
alınanlığın gerdeğinde bıraktın renklerini
kanamamış günlere yastıklar nakışladı hecelerim
hüzün karada yürütür gemilerini
Su,sular susmaları
kararır ömrün kararsızlığı
Seni sürükleyen ölümsüzlük ahitinde ahdim okunur
Kimsesizliğine vurgun nergislerin nazlarında gölgelenir hayıflarım

yaşanmışlık anlar yaşayamadıklarımızı
Prangaları perma eden peşin pişmanlıklarımda
Adın yanardağıma yan anlam
Yorgun mecazların fildişi kulelerinde kulluğum utanır
Sevgi ezgin,sensizlik bezgin
yüreğinin peçesi kapatır hatalarımı
Gözyaşlarından söz nurların allanır adresiz isteyişlerime
şehir içre koca İstanbul`da geçmişini sararsın yarama
Yıldızlara aratır gecesizliğimin ışıllıklarını
Seni bulur sensizlik
gidişleri kaybolmuş gelişlerin tünellerinde tüner kifayetsizliğim
yalnızlık düşe, gözlerin gülüşe,sözlerin ölüşe kafiyeleşir
kararsızlığının yatağında çekersin yüzsüzlüğümü yüz olarak
ömründen birer birer atarsın atıl tutkularımı
kuruyan yaralarım takvim olur kavuşmalar
Kucaklarsın koca bir şairi her deminle
Öyleyse tut yellerimden çölümde ölümsüz estir
daha yaşanmamış yeni sevgilerin serabında yıkandım
Daya,dayanılmaz sevda duvarına yürek kırıklarını
kışkırtıcı bir beklemişlik ütüle kırışık hasretlerime
boşuna değil, değillerim
Gözlerinde okunan sevginin ışığında ısıt aşk hücremi
parçala beni tutku atomunla üç ömür seni yazsın aşk dilim

Hayrettin Taylan

Üç perdelik Öç ve Aşkta Kaçış

Son susuş, gidiş hecesinin uyumunu bozuyor.Karanlık ağırlarda ağa bir sabah güneşi ve gözleri ovuşturan bir yalnızlık.Susuyorum.Bunu bilsin tüm benliğim.

Seyretmesi keyifli gelmelerinin düşünüy izliyorum sensiz geçen her anımla.

Üç perdelik öç ve aşktan kaçış oynandı kayboluş .

Ne alkışladın ne de ağladın,perdeler kapandı, ben oynadım, ben alkışladım,gözümün perdesi kapandı sen ar perdeni kaldırmadan gittin.

Sıcak bir selamı beklemek telaşındaydım. Terhis edilmiş bekleyişimin susamışlığına bulut olmanı bekledim.

Sustum, bütün kelimelerimle devrik yüklemelerimle, bütün gözyaşlarıyla,hasretin yenilmişliği. Bütün yüreğimle sustum. Yüreğindeki acının sesi dinsin diye yalınç avuntularına çekildim. Nasiplere nispet ediyorum. Hadiselerimin hazinesine bakıyorum.

Kaderin ismini kadrinin defterine yazıyorum. Aynı filmi kaç kez izlemem gerekliliğini savunmuyorum. Sonunu biliyordu bilmesine de bilmek işime gelmiyordu. "Ah şu umudum olmasa..." diyordum. Belki daha kolay olacaktı umut üşümeseydi.

Anlatamamak ne zordu şu dünyada kendi bilinmezlerinde sen her şeyi bilirken...

Bir de anlaşılamamak için yeniden sana anlatılmak ne zor.. Kimseler bilmedi yüreğimin çaresizliğini. Bu yüreği mistik heveslere taşıyacak taşıyıcı geliş annesi gelmedi. "Uğurlardan emzirmede. Kime küsmeliydi çıkmayan akıllılara mı, halden hale düşüren yüreğinin derinliğine mi? Yoksa anlayamadığı en derin sızılarının üşümesi mi? Bir kez daha bilememişliğin acısı sindi yüreğime sustum.Susmanın derin şifrelerine çözüldüm.Beni kabul etmiyor sevisiz sensiz her içsel gizil.

Yorulmuştum artık iyiden iyiye. Anlatmaktan, anlaşılmaktan, anlatılmaktan da vazgeçtim. Yaşamın en yaş ve en yaşlı tanınmışlığında boşverleri büyütüyorum. Gittiği yere kadardı her şey aynasında yansımali. Kırıklarından, gitmelerinden, sıvısız sızılarından kaçmaya and içen okula yeni başlamış birinci sınıf bir sevdalıyım.

Aşkın aşkından yenik çıkmış bir komutan edası yayılıyor hücrelerime. Mağrur ve yenik... Yaralı ve perişan,pişman ...En çok da terk etmiş... Gideceği yeri,seveceği,anacağı, yolu yordamı, her şeyi, her şeyi olan bilindik bir özneyim. Gözlerine bakarken,gözlerinden uçurumlar uçuşuyordu benden.

Kaybolmak istiyordum son bakışından,hani nefret dolu bakışın vardı ya.Olsun senli her bakışına bakmalar hazırladım.Uçmaların,uçların, gidişinin giyotini

Beni çocuksu, masum halinde kesiyor.Bir benim benden koptu.Bir benim sende.Bir benimde tüm okuyan ve sevenlerden.İhtilallar tasarlıyorum vicdanımın öz kentinde.Sınıfsız ve haksız terk edilişleri yargılamak istiyor erkim..

Kendime her dönüşümde beni bulsun benler.Yeniden sana susmanın su faturasını taşımali susuz suçlar ve de yeniden gelmelerin eğilmişliği.Ben aşkın avukatıyım bu yüzden sensizliği her acıda, her duyguda ,her akışta savunurum.Aynalarını kurtardın saf kırılmalarımın,gayrı sana yansımam kafi aşkın masal içre masallara bağlı.

Şeffaf yüzünde sustum,hafif özlemlerde uçtum, koştum senin gidiş ve geliş hecelerine.Yazıldım yazılarına.Böyle bir hayat nereye varır ki? Susuyorum.

Derdi de dermanı da bırakıp suskun gemiler ürettim gözyaşı denizine...

İnce bir çizgide can çekişiyordum. Çözumsuzluğüme yeni matematikçi güzeller geldi. Beni bakışlarımdan çözemediler,beni pi halinde şıklarım olduğu halde, şık olduğum halde çözemediler.Çok bilinmeyen bir aşkın denklemini.Hatta tam bin yıldır çözülemeyen ünlü İtalyan matematikçi Bocconi problemi kadar problemleyim bu aralar.

Seni anlatmak, özlemine suyu anlatmak bulutlara kızdım biraz nemli gözlerin gibiydi

her şey.Dalgaların denizle sevişme anında sustum, taş attım sensizliğe.
Yoktu işte bir çözümü. Her kapıda,her açıda, her izde,her kerede, bir parça kaldı
yüreğinden... Yüreğindeki, üretken saflıklar derledim sulara, dağlara, Leyla
kabrine.

Yokluğun rahat yatağında hiç gitmemiş gibi sonsuzlukla ve sensizlikle sarmaş dolaş
uyuyacaktım. Zil çaldı, güneş açtı gözbebeklerini,uyandım ve sustum sensizliğe.
Kalakaldığım sonsuz boşluğun hesabını kimseye ne sorarım ne veririm.Bu yüzden
susuyorum ki sen yeniden benim sonsuzuma kadar süresin ve aşka küresin

Hayrettin Taylan

Üç Ruha Üçüz Tutku

Seninle hiç üçü bir arada'lardan olamak için içsel bir haza hazın hazırlık sınıfındayım... Sen varsan ben olamadım, ben varsam sen yoktun. İkimiz varsak da mutluluk hiç bizimle sevişmedi. Yok yok biz seninle hiç üçümüz bir arada olamadık.

Boşver, her şey aksın akışına. Bırak! ! acı biz-imle yaşanınca güzel...biz acıyla yaşanınca güzel.

Su akar yatağını bulur.Aşk saklanır aşkını sobeler.Bilirim her tomurcuk, dalında salları tutkuyu; ama bilmezdim şimdiye kadar...

ummazdım omurcuklarının ıslı-ıslı,cıvı-cıvı bin-bir renk cümbüşü içinde bir bene akacağını.

Uç verebileceği dallarını sallayıp ruhumu elleyip sonra da gelmeyeceğini bilmezdim. BİZ; gönül kucağında ırmak akıttık sevdalara.Balık tuttu gözbebeklerimiz bakışmalarımızla.Tek başımıza savaştı aşkın zorluklarına karşı.Bu yüzden mutluluk küstü,kavuşmalar,terk etti kalplerimizi. Oysa bırakmamalıydık yaşlı ve yaslı düşlerimizi. Sarıp sarmalamalıydık en acıyan yerlerimizden, akmalıydık nil çılgınlığıyla.

Kanatmamalıydık fay düşenen yüreklerimizi. Gecelerin bittiği bazı zamanlarda, gündüzler başlamışsa keşkelerimizde işimiz zordur. Uyansam da bir rüyamın içinde uyansam, Rüyamı yaşasam; rüyam beni aşsa aşkın aklarına ve Kaflarına.Ruhumuzun penceresinde Kafka okusak.Bazı geceler hiç bitmese de ben bitsem sana.Seni beklemek için yaşadığım geçmek bilmeyen günleri yaşamak hangi geçmenin etkeni.Bense edilgen bir tümcenin sözde öznesiyim.Gizil ve gerçek özne olmak varken.Etkilenişin ve gidişin sözde öznesiyim.Özdeler kırılma Sevdığım, sevillebildiğim, yazdığım,yazıldığım, şiir damarım bir de gerçekliğim olsa keşke...Keşke sen bir bebek olsan,bebek halini sevsem bari.Büyümüş ve gitmiş halini sevedim ki.Alışmadım yanımda hep bir bebektin,ağlarken bebek, gülerken bebek,akışlarda ceylan...Eksik kaldı şimdi yüzümüzdeki tebessüm, nefesimizdeki buğu, tenimizdeki ürperiş,gemlerindeki kuğu, güvenmenin kumruluğundan istifa etmeler ve bir de öksüz ve yetim kalan düşlerimizin düşü...

Büyütemedik o çocuk yanlarımızın masum hallerini. İncindi,incileri döküldü içimizdeki çocuk.İçsel bunalımların bulanık sularından yıkanmıyor senli özlemler.

Ve biz seninle hiç üçü bir arada'lardan olamadık. Çekip gittin ,gitmesi gerekenler gibi. Sen gittin,gitmek senin harcın değildi yazgındı. ama yüreğin benimle değil mi? Sen orada oralığın aralığında ara özlemler peşindesin.Ben burada buralı değilimin değişkenliğinde devrik sevda süvarisiyim.

Kaç sonsuz huydan çıkardım çürümelerimi,seni topladım tutuluş alfabemle.Hangi aşka başlasam ilk harfin ve aşkın ilk harfinden vurulurum.

Hiçbir acının ilişemeyeceği kadar, aşktan,ateşten, kaçış,geliş,kavgadan,zafer ve yenilgilerden,ihanetlerden,aldanış ve aldatışlardan,gerçeğin keskin,soğuk,çelik yüzeyinden ve yalanın ipek tadından ve senin adından anılmak ve payda olmak istemiyorum. Nereye gitsem ne yana çevirsem yüzümü gidişinin öldürmüş yüzün karşılıyor beni resimlerde

çığlık çığlığa sessizliğin sızı türküsünü çalar senden çalmalar bende kalmalar. yüreğimde hiç susmadan bağırın bir ben var, seni sıvılarına,sivil sevilerine almış. ve gittikçe sağırlaşan anıların arasında anıların ayna gelmelere...

Sahi sen oralarda özlemedin mi hiç beni. "Gel artık! .." artırılmış özlemlerine öz bulmadın mı? Söküp atmak istemedin mi hiç o beni silen,o beni öçlerinle bombaladığın kalbini...

Bensiz bakışın buz kesmedi mi, ah'larında hayat susmadı mı?

Gözlerin takılıp kalmadı mı gözlerimi gördüğü ilk yerde? Titremedi mi sesin, her

telefonu eline aldığında her aramada,her kapatmada.

Sen vazgeçilmezlere,sen yeni acılara, sen yeni öçlere,sen beni ahlarımın mezarlığına
sen sensizliğe gittin.

Ben de imkânsızlara iman eden utulamayışın ermişi, bir gün gelişinin tutku kentiyim.

Hayrettin Taylan

Üçlem İçinde Üşüyen Gelecek

Yüreğinde sular coşkulaniyor.Tanımsız heyecanlar yaşıyordum.Hayatın ucuzluklarında kaybolmuştum.İlgisizlik çölünde bir güzel lale veya leyla gibi ailemden istediğim ilgiyi bulamuyordum.

-Rengarenk, çeşit çeşit, çiçeklerimin yeni yaşamlarda açmasını birilerin de görmesini isterdim. İçimdeki gülbahçesine benim için gözyaşlarını akıtan biri olsa diyordum. Ve biliyorum ki, sahte gözyaşları,suni özlemlerle bir yere kadar avubilirim.

Annem çalışıyordu.Babamın işi başından aşkındıAkşamları ikisi eve geldiğinde kavga filimlerinin yeni oyunları artıyordu.Dersler,sınavlar derken stresin yokuşunda yoruluyordum.Yorgun,içindeki sevinci kaybetmiş,içten yıkık birisiydim.Sınava hazırlanıyorum.Ama hayatıma hazırlanamayan okadar hazırlıksızlar var ki? Sınava temiz hazırlanmak gerek. Sınav temizlik ister, ruhen, kalben,beynen,alalenen, her şey de hazır ve istendik olmak gerekirdi. Motivasyonun oyuncağı olmuştum.

- Yaşadıklarım, yaşayamadıklarım arasında labirentler uzayıp gidiyordu.

Özel hayatımda tufanlar esiyor.

İçim darmadağın.Açılacak,dertleşecek,paylaşacak biri yok ki?

Yalnızlığın,yalnızlığını yaşıyorum.Yalnız değildim.Mutsuz değildim.

-Ya ikisinin ortası bir şey.Garipsiz,tuhaf,isteksizbir hayatım vardı.Gençtim,üstelik çok güzel olduğumu söylerlerdi.Her dem aynanın karşısında kendime,yani umutlarıma yani mutluluklarıma taranıyordum.

- Cidden de güzelmişim.Saçlarımla oynadığımda,sularım kadar huzursuzluk görüyordum.Neden ama? Herşey güzel değil? Sorun maddi değilki? Dersaneye gidiyordum.Yeni bir ev,pardon yeni avuntu,ya da gelecek ovası.İçimdeki aysbergleri belki düşler eritir.Dershaneye

gelince umutsuzluk çölünde önce kaktüsler açıldı.Ama güller ve bu güllerin dikenlerinde kanamak isteyip kokusunda ben sarhoşu yakışıklı bülbüller ya... Ben de az değilmişim. Çok şey istiyorum huzurun çeşmesinden.

Dersler çok zevkli gidiyorduHocalar çok iyiydi.Hele Türkçe öğretmenin ilgi ve sevgisi beni çok mutlu etmişti. Bu da yetmiyordu içimdeki mutsuzluk aysbergleri erimiyordu.Garipsi ve heyecansız yaşamım içimi kemiriyordu.Her soruda bin cevapsız istek çıkıyordu.Bu kadar cevapsız istekler arasında aşk belki her şeye ilaç olacak diye düşündüm.

Sevmek,hayatın mutluluklarında taramaktır.Ailemden ilgisiz,sevgisiz yaşıyorum.Onların sevgi selinden uzağım.İçimdeki mutsuzluk aysbergi hayatımı soğutuyordu..Sınava hazırlanıyorum.Dersler,sınavlar,yoğunluk eşittir stresli bir hayat.Stres hayatımı istila etmişti.Her yanımda diken,oysa içim çıplak,yaşam ayağım çıplak.

-Dikenler batıyor,içimdeki bulutlar üşüyor.

-Üşeniyorum mutluluğa,sevgiye,ilgiye aşka üşüyorum. Mağmadayım, ruhumun ateşi hala buzul.Bir sevgi açlığındayım,farkındayım, genç kız olmuşum, anne sevgisini dolu dolu yaşayamadım, hele baba sevgisi nedir tam bilmiyorum.

İçimdeki sevme volkanları kızışıyor.Umutsuzluk çeşnisi oluşuyor bende.Ben, benim hayatımın adı.Adım çalışmak,adım çabalamak,adım stress. Ya sevmek şubem neden yok.Neyim eksik, ben de insanım ben de...

Bir öğrenci mutsuz kalabilir mi ki? İlgisiz,heyecansız,umutsuz çalışma azmi artar mı? Yüreğim donuyor.İçimde kış,dışımda yangınlar

-Ya ilgi,ilgi nerde? İçimdeki ilgi hasreti bende sevgi volkanlarını kızıştırıyordu.

- Bir şey istemiyorum,güzelliğim kadar güzel yaşamak.

-Güzel sevmek için güzelleşmek ile olurdu.Bütün bu ilgisizliklerden kurtulmak için dershanedeki yakışıklıların sevme sahilinde bir gül olmak.Onunla gülmek geleceğe.

-Bütün bunları kafamda ütülerken,dershane çıkışında bir cafede çay içiyordum,çayımı aldım, şeker,içimdeki,her şeyi karıştırırken bizim sınıfta Bahacan geldi.

Karşıma oturdu.Gözlerimin içine içine baktı.Kalakalmaların seller aramızda aktı, dışarda yağmur yağıyordu, içimizde şimşekler patlıyordu.

Bir ara baktım çayım bitmiş, ne zaman içtim ki ben o çayı.Rabbim bu da ne...İçimin resmini çeksem, mutluluk çatlar ölür.Her şey aniden başladı,ben içimin savaşındayken Bahacan çıktı karşıma.

Sevmek,sınav,stress,işte yeni üçlemim. Aman Allah'ım!
İlgi arıyorum.Mutluluk arıyorum.Belki onda satılır diye katlandım.Artık bende seviyorum.sevmek için sevmek.Onun ilgisi arttıkça sevmek bile sevdi bizi...

-Gidiyoruz,gidişatın duyusal sınırsızlığında karşılıklı konuşmalarımın bir kitap kadar anlam kazanıyor.Onun gözlerinde kayboluyorum,görmek istediğim her şey şiir gibi diziliyor peşimde.

İlgi odağım vardı, odaklarımda aşk ve huzur akıyordu. -Mutluluklardayım.
Sevmek,sınav,stres üçlemi hayatım.

Biri olumlu,biri duyusal, zararlı,diğeri tümünden zararlı. Akli olan bir şey yok ki.Hep hislerin dünyası var.Böyle yaşam beni nereye kadar götürür ki. Sevmek,sınavın sedleri mi? Çalışıyorum.seviyorum.Sevmek çalışmanın önüne geçti.Her soruda artık o var.Okuduğum her soruda onun baş harfini görünce orda kayboluyorum.Kaybolmak en büyük tehlike. Oysa, kazanmalıyım; ama sevmek,sınav,stress...İkisi önümde dağ.İçimdeki aysbergler eridi ama başarı grafiğim gittikçe düşüyordu.Her an onu düşünüyorum. On soru çözüyorum,Msn açıyorum, belki orda görürüm diye.Ya da Facebook'a.Ya da cepten ona bir mesaj yazıyorum.

Sınav yaklaşıyor.Denemelerde kazancak puanı bir türlü alamıyorum.Stres dağım yükseliyor.Yeni bunalımlar artıyor.Ne yapsam ayrılmak mı? Çok kolay değil ki? Sorular içinde soru

Cevapsız cevaplar.Mutluluk ve mutsuzluk ikiside yok.Ne yapacağım.Ya Rabbim sabır,Ya Rabbim kimseye kaldıramayacağı yükü verme.

Gidiyorum doğrulara doğru...Beni terk eden hayatımın terkiplerinde kayboldum.Gel gör,yaşa gör,sev-gör,çalış-gör,kazan-gör.

Bu ikileme nasıl gideceğim.Zor bir soru bu.Çözemediğim hayatın çözümsüz sorunlarındayım. Rehber hocamdan yardım aldım, çok faydasını gördüm.

Sınav,stres,sevmek.Bir son mu? Yoksa hep son mu? Çözemiyorum,zor soru, cevabı tüm öğrencilere hayat.

Acılar, aşklar yaşandıkça anlam kazanır, bilinmeyen denklemler o zaman çıkar,çözümü hislerinle aklın arasında.. İçimdeki çiçeklerin dal uçlarıyla tutunum baharlara,oysa hayat tek bahardan ,tek Bahacan'dan ibaret değil bunu anladım.Güzel,kariyer sahibi,duruşu genç kız için yarın erkek mi yok?

Aklımın öğrencileri bu cümleyi kuruyor,kitaplar ötesi özetlerle.Hislerim

Sen baharlarda yeniden doğ ve aç göğsünü sevdalara, sevdan seni başarının zirvesine taşır.Biz Şems ile Mevlana değiliz ki hayat.

-Kutsal yüreğinde fırtınalar gittikçe artıyor,fırtına sonrası gül dallarım kırılınca,işte fırsatın reyonlarında biraz ondan kaçmanın yolcusu oldum.

Ömrünün sayfalarında isimsiz bir şiir gibi,yalnız aşkın anonim güzeli olmak istemiyorum.

Güzelim.

Çalışkanım.

Zekiyim.

İyi.çalışıyorum.Yarınımı güzellikler kurtaracak. Aklımın sunduğu kitabı cümleme sarılıyor"

Güzel,kariyer sahibi,duruşu genç kız için yarın erkek mi yok? "

-Aşkı içimde saklıyor, bütün zamanım güzel bir fakülteyi kazanmaya odaklıyorum.
Yarın bana daha yarın.

Hayrettin Taylan

Ümitlerden ümmü Yavuklu

Ümitlerden ümmü umanlarımız kadar

Ümitsizlik
Desteksizlik şarkısı çalar

Dertlenmiş her derdin fotoğrafında sen
Karanlık Bakışlara karkan sen

Muştulu Ruhlara ruhani sen

Yürekler
Köleler
Hür

İzbeler
Emekli.

Kafiye Hafiye. Kafi Yağlı.
Ocak
Dağlı.
ben bana ağlı
Bu dönüşüm tatlı
Özün gözü yaşlı
Üzüntüyü bırak yaşam

Hayrettin Taylan

Üniveristelim Bulutlar Ismarladım Öncesiz Aşklara

salıncaklar kurdum yıldızlara
ay ile el ele salınıyoruz
ay bir görsen
dünya dönmüyor
dünyam dönüyor
senin ekseninde
çocukluğuma kadar salınıyorum
bebekken ağlamışım
yağmurumsu bulutlar söylüyorlar
erkekler ağlar mı diyor gökyüzü
ta o günden ağlayışım senin içinmiş
burada yağmurun damlalarını tek sayabiliyorum
gözyaşlarımın hesabını da
inan be gülüm
son ağlamamı gördün
yeter de artar
bu son gidişinden sonra
ne gözyaşı aktı
ne de yağmur yağdı
yıldızlardan çöle ahu oldun
şimdi bir vahada sensizlik burgacında
her şeyim ama her şeyim sallanıyor
gel kurtar beni bu nükleer sevişmelerden
sanal ve ruhsuzluğa karanlık öpüşmelerden
petrol kokan azdırılmış özlemlerden

Hayrettin Taylan

Ünlemsel Yakınlaşma

1...

ölümsüzlüğe ergin yaşanırılığın tanımsız tutkusuyum seninle
çıldırılmış yarınların yamacında uyanır amaçlarım
bildirilmiş özlemlerin sahilinde dalgalanır sevgilerim
anlatılmamış ilk kezlerin deryasında berraklarını sunar vuslat
yaşanılmamış son kezlerin girdabında çözülür kördüğüm
varsın diye ,bütün varlar ,varlarını sunar böylece
varsın diye, bütün yoklar, yoklamasını yapar yokluğun künhünde
varsın diye, bütün iyiler denizini sunar, bilen bilir in öyküsünde
varsın diye,bütün varışlar sarhoş, uyanış senle uyanır öylece

2...

hareli mutluluğun gözbebeğinde güleçler sunar bebedeki sevdan
ruhundaki umudun kavıyla yanar aşk geleceğimiz
küllerine gül eden ankanın aşk şavkına yansır aşk yüzün
Kaflarını aşan benliğin simyasında aklanır içsel hazinem
beni sana aşına kılar aşkın ta kendisi
bir ben kalır, kalışın hazinesini bekleyen öz 'benden
bir sen akar, isteyişin samanyolunda ışıltısal özün
bilindik sözcükleri heceler gecenin koynu
ünlemlere bırakır bizce ünlü olan demleri
bırak yaşansın her şey, özetsiz

3...

tarumar olmuş ol vakilerin ininde inler meramım
bekleyişin hizmetinde kalır, kalakalışım
içimdeki çocuğun,aşk uçurtmasının yeli olur sevişin
yarınların umudunda taranır istendik haller atlası
bir günlere renk olur sözlerin, ilklerin... hevesin...
bir gün seninle başlayan güne zaman olur umut
bir gün seninle kalan güne sonsuz olur ufuk
bir günden sonra hep sende kalışa aşk olur yaşamın dili

Hayrettin Taylan

Ünlü Aşk Yamacısı Mir Aşıkettin 'in Yeri-3

-Yürek Okuluna Yazıldım,Beni Öğret Bana Örtmenim

Y

üz/geçindeyim, süzülüyor yar diyemediklerim. Su bile geçmiyorsa süz/gecinden bu hayata neye mayalanacak.

Y/ağışla beni, nemli gözlerinden. Buhurların yücelsin yar/yüzüme...

-Bir meleğin bebek gözleri gibi bakışın sinsin sineme. Umudun kazanımları biriksin beklentilerimizde.

- O farkındalık bakışlarına oğullansın arı halim.Çiçek büyü benden uzak yeşil sevi ormanlarında.Ki ben seni bulurum Dilnaz.

-Bir başkasının işi ya da ışığı değilmişim yeni anladım.

-Yanımda sen olmayınca ben'i tümleyen özgeler aşkın denizinden sayılmıyor.Beni sevmemek için can çırpınışlarını ebabillerden öğreniyorum.

-Bu süreğin Leyla 'nın can yılanlarını öldüren gece kirpilerimi.

Gör!

Sor!

-Birikiyor kinlerinden üreyen ayrılığın can kırk ayakları.Beni sana doluyorlar.

-Sarmaş dolmaş olmuş özlemim sana. Kırk ayağının kırkında kırk ikindi özlemlerim depresir.

- Bir yan da yağmur, bir yan da güneş...

"aşk tilkisinin düğünü " Kümesinde tavuklar var mı ki?

-Yumurtlayacak yeni sevgilerin var mı ki? Bunca acıyı meze yapıp saki oldun bensiz hayatlara.

-Meyhaneme bekledim. Ney çaldı durdu. Ney/zenliğini özledim gecelerden.

-Söyleyip ruhumu döndüren gecelere yıldızlar ısmarladım. Kuyruklu yalanlarımın kuyruklu yıldızı

Gün/eşime değdi. İşte o yüzden Sevdamızın " Nasa'sı zahirlerimizi görüntüledi.

Lal bir aşkın, sağır dehlizlerinde gam gemim yürür sevgilerinle. Nefretinin naftalini çürütmüyor başkalaşmayı.

-Tekil olmaya modlanmış hayatın muzmini değiildim.

Çift Yüreğin başkalaşım adılıydım. Ben'i tümleyen senli güncelerin karışığıydım.

-Şimdi tek kişilik hayatıma dönme mecralarında yoruluyorum. Çift olmanın çiftesini savuran epik söylerim atından uzak kalmayı da öğrendim.

- Çift yastığa tek baş,çift sandalyeli masaya tek baş oyununda yoruldum...Hep boşluk,hep artıklar dizeleniyor.

- Seni ben'e akıtıp durdum. Bak yine Hallac-ı Mansur, surlarını serdi yüreğimin küresine.

"Ey Arzu'larımın en büyüğü bak!

Sana ve Kendime hayret'ler içindeyim

Sen Kendine o'kadar yaklaştırdın ki

Sandım ki,Sen gerçekten bensin.

Kendimi hayranlık'tan kaybetmiş'ken,yok ettin kendinde beni."

Bu ben rahlesinde seni okuyor melekelerim. Meleklerinden aşk bebeğini koruma dersi alıyorum.

-Gözlerin kalbin aynasını kırmış olmalı ki aşkımızı inkar etme küfrüne yakınlaşıyorsun.

Gün/ahlarımı seslendirerek gitmelerin okuyucusu olamazsın ki yar.

-Çok sesli k/alışların unutulmazlarında sesin çok çıkıyor.
Çok bağırıyorsun gönül gözü kör, aşk kulağı sağır aşkına.
Çoktan seçmeli sorulardan yalnız boynuzlu paran/tezler açıyorsun.
Yoktan silinmemiş bu tutku cennetimizi bir şıka, şık yapman ne kadar doğru ki muallimem.
-Beni çağır yürek okuluna. Unuttum sensiz her şeyini. İlk harfinden sonra harfine kadar yeniden kendini öğret bana.
-Yazılı yap, yazılmamış günlerimize. Ben senin kitabının hafızıyım.
-Ez/berimsin.
Ah, gönlümün soğuk pınarlarına gözyaşlarını suna Suna'm.İç benindeki bulutların yeniden nemli günlerimize meftun.
-Ağlamak sana bu kadar mı yakışır. Sevdiğin için mi sevmediğin için mi ağlıyorsun ?
Ruhumda deliren ceylanının aşk kimyasını buldum ben.Ve anladım ki
Yalanlarımla yılanlarım senin acılarını kirpi eylemiş. Yalnızlığında kirpiler büyümüş
bensizliğin yılanı öldürmek telaşındalar.
-Kımtılı günlerimizin gölgesinde büyütme aç kalmış ayrılık tazılarını.
Ben ki son Ferhad'ın olarak dağlarında gezip can dağını delerken gitmelerin tavşanı kılma beni.
-"Tavşn kaç,tazı tut" avlarında ol yalvarı gösterme bana Dilnaz.
-Sen varken, yokken, giderken, ben seni beklerken de hiç susmayan şarkının sözleridir benim yüreğim, benim sevi kürem.
Çaresiz bir haykırışın son sözlerine bakar naçarlığım. Ki düçar olmuş bir gönlün heybesini taşıyorum sol yanımda.

Boşluğun raylarında sensiz giden trenlerin makinisti değilim.Hızlı aşklar yaşadığımdan olmalı ki makinistliğimi de elimden aldılar.

-Bir menzilden bir menzile uzanan günlerin aşk gümlüğüyüm.
-Bu günde gelmedin, bu gün de sensizliğin gölgesi yüreğimi kapattı.
Bu gün de günlerinden bir güne eksik takvimler ekledi.Güzel sözler yerine, güzel özlerini sundu özelemler. Bu yüzden gün bitse de
Sen hep yarınsın, hep yarımsın Dilnaz.

Hayrettin Taylan

Ünlü Aşk Yamacısı Mir Aşıkettin 'in Yeri

-Yürek Yorganın Üşütmeleri

-Ruhlarını yürekte bırakan sevenlerin ermişiyim. İçsel menkıbemi dinlemek istiyor serçeler.

- Yalnız serçeler anlar ağlayışını. Gözyaşların serçelerin lügatinde seni tanımladı.

-Serçenin gözbebeği kadar sevgin olsaydı gitmezdin yar...

-Hani meşhur öyküde...

" -Beni seviyor musun?

- ' Minik bir serçenin gözyaşı kadar. ' dedim.

...- ' O karcık mı? O kadar mı değersizim? ' dedi

...- ' Serçeler gözyaşı döktüklerinde ölürler. ' dedim.

- "Sustu."

Sen susma, sen bağırarak söyle sevgini, sen gelme, sen gittiğini beni çok seven bir aşk ermişinin dergahını terk ettim. Üstelik sofi değildi maşuğum, üstelik Mecnun 'a ders veren sevgileri vardı. Üstelik üstsüz gecelerin hinlerinde beni unuttuğu için gittim. De..

De ki serçeler ağlamasın penceremde.

De ki kırlangıçların öyküsünü dinlemesin aşklar...Beni kırlangıç fırtınasına bıraktırma.

Nisanın ilk haftasında, gelen kırlangıçların,kıştan izler taşıyan, 'Ulan bu sene de yaz gelmedi' düşüncesine sebep olan fırtınanın sesinde susturma beni.Yine mayıslara kadar ısınmadı rüyalarım. Kirazları ve seni sevdim mayısta. Mayısın mayası tutmuş yüreğimde.

-Ölen lalelerin kokusundan kalma sevgiler de değilim.

-Kiraz çiçeğine geldim aşklar kış ukusundayken.

-Özlerim açıldı. Öylece sevmeye odaklanmışım.

-Ruhumun sunaklarına aşk paklığını yayacak bir Dara aradım.

D/ardaydım D/ara...

-Arşın tespihini çeken elimden tutup elemlerine götürdüler huriler. Seni sevmek sevabına yazıldım.

Sürgün edilen bir kaderin kederini yazmak için değildi. Yaralı bir kırlangıcın sol yanında büyüyen s/evinin iç içe künyesiyim.

-Serçenin gözyaşlarını tümleyen mavi denizlerin aşk sonrasıyım. Beni bekleme Leyla...

Kıyameti eşeledim sensiz her güne.

-Serçe bir kez ağlar, bir kez ölür aşkına. Ya ben yar...

-Sevgilin yapıp bıraktığı yorganın yüreğindeyim.

-Her dikişinde, her parçasında, her nakışında aşk kokun bir yorganı yakmak ile içine akmak arasındayım.

- Yorgan altı dinletilerindeyim. H/a(H) yalim uyumuyor.

Yorgan altı düşlerin döşegindeyim. Yar yatağındayım, yer yatağım yok.

-Yırtılmış umutlarımı da yamadım yorgana.

Hala üşüyorum ki yorganla yatıyorum.

-Yorgan ile yürek meğer aynıymış...Organları olduğunu yeni öğrendim.

Rüyada yorgan gören kişi mutlu olacak demektir. Akıllıca davranmak rahat bir geleceğe sahip olmanızı sağlayacak demektir. Bu rüya mı, bu aşk mı ... Aşk yamacısı olduğumdan bunu da yamadım.

-Bu yürek yorganı yırtılmaz Dara.

-Haykırdığımı duymak için yürek pencereni açtın mı? İçimde mumyalanan sevgilerinin Firavunu değilim. Ben Musa'nın aşk ermişi. Ben Kızıldeniz'de boğulmadım, orada kızlar denizine geçip, sonsuzluğuna, sonrasızlığının sahiline geldim.

Çırılçıplaktım, t/enime geldin. Ben
Ene' giden bir ben'nin balçığını aşırıyordum sensizliğe.

Aşkın perma perişanlarını bağladınız yarama.

-Ve ben bendim artık. Erkek olmanın kek tadındaydım.

-Ki artık erkek kalmadı, er kaldı. Kek yalnızca kısa aşkların, zevki sefa için yaşanan günlerin tatlısı oldu.

-Erkeğin "er" köküne şifrelenmelisin.

Er meydanını, aşk meydanına gider. Er vatani savunur, er yavuklusunu savunur, er namusunu savunur.

Ve Dara ... "Er " kalan erkeğin kek kökünde tatlı demlere sobelenme sakın.

- Keki yapan da başka kadınlar. Erkeği "er"

Yapan hem cinslerin. Kek yapan da sizinkiler.

-Er/kek'te tat yoktur, ad vardır, şan vardı, öylesine yaşanan anlar vardır.

-Yalnız seven erkek, "erkek " kalır. Yani, yandaşlarım Mecnun, Ferhat, Kerem, Memo, Kamber, Emrah gibi.

B/ağrını açtın mı bensiz günlere. Ahların dokunmasaydı bahtıma sel alır mıydı ellerin arasında. Ki aşkına ölmek en güzel şarkının nakaratlarını mırıldamak gibi. İkimizin sevdiği şarkının nakaratındayım. Yüreğim ç/alıyor seni

-Üşüyorum bu bir hayalin kışından kalma demler.

-Yorganına sığındım, yırtım sol yanını. Ah sol yanım, ah sol yanımda yattığın günlerin.

-Ah ben! Ünlemlerim de üşüyor.

Her şeyi bilip de l/al olan, aşkıma s/al kalan bir yarin arınma mevsimindeyim.

-Erkekler de üşürmüş. Ben senden sonra üşümeye başladım Dara. Yorganın üşütüyor, yaz ortasında üşüten bir yorgan olur mu ki Dara.

- Bu yazgının yazında üşüyorum D/ara.

Hayrettin Taylan

Ünlü Aşk Yamacısı Mir Aşıkettin 'in Yeri-2

-Kırık Kalpler Durağının Mimarlığı

Can kentinden canan kentine giden yalnızlık yollardaki levhalardan ismimi ezberler

-Pişmanlık mesnevilerimi okur aşk yolculuğunda. Uğruna bağrımın ipekböceklerinin yaptığı ipek yolunda yol bitmezlere şiiir olur.

-Beni okur can kırıklarının mahzenlerinde büyüyen bülbül.

-Kangren olmuş senli yaramın aralarına bal yapar utkunun arıları.

Güzel periler çiçek olmuş ruhunun gezdiği her yeşillığe. Beni sevmenin ceylanları ürker bu sana olan saplantılı kalışlarda.

-Haykırmak isteyen bendim. Hayıflarımı ütülemek için kırık mızrapların bam teliyim, aşktan kopan yar eliyim.

-Kaçakçılık yapıyorum güzeller kentinde. Ucuz sevdalar alıp ağır yaraların can durağında sensizliği satıyorum.

-Aşk yolcularına aşk gerekmez.

Biraktıkların sevi sermayesiyle gönül zenginiyim. Dedim ya ben sevdim , sen sevmelerin kedisi oldun. Yumak yumak umutlarımı sardın,oynadın kendi bahtının ahlarında.

-Aşk yağmurlarında ıslanmış hülyalarım vardı. Kurumayan bir ıslayancım.

Uslanmayı bilmeyen usun aç tilkisiyim. Gönül kümeslerinde yaşamayı sevdim. Hep gizil hatta çevrimdışı sevdalar yamaladım yarama.

-Duraklar yapıp durdum sana gelmek için. İç mimarlığım iç çocuk üstüne.

Ve sana söylüyorum; sevillecek başkası yok. Her şey senli bir anın anılarında.

Varoluş, "anda" toplanmıştır. Bu anın içine sığdıramadıklarımız içimizdeki çocuğu aç bırakır.

-Yaşamak akmaktır, sulardan daha berrak, sulardan daha hızlı; ama aşklardan daha yavaş akmaktır. İnsanoğlu her şeyde çok hızlı akarken sevda yolculuğunda hep yavaş, hep yaralı, hep can acıtıcı, can alıcı , ali cenap özlemlerle gitmiştir.

-Bu yüzden aşkın Fırat'ıyım sen içimde Dicle olarak akarken. Ve hep

Mezopotamya

Hayalim büyüyecektir. Hani iki ırmağın orda bir birine sarılışı gibi tek ırmak olmağa aşk kalmaktır hayalim.

-K/anıtsız sancı bıraktın. İlacı olmayan bir hastalığın hastabakıcılığını yaptırıyorsun. H/ekim ben. Yeşeren senin yokluğun.

Kırılmışlığı deste deste yapıp dest malime verme Dilnaz.

Dest-i izdivacından izlerim ve özlerim saklı.Aşkın kaçkın yolculuğunda beni çevirdi aşk ehli olmayan sevi tüccarları.

-Seni sordular. Kim bu D/ili/naz.

Sen eş ruhunun eşkıyalığını neden gönlün dağlarında yapıyorsun.

-Eşruhun ummanında olmalısın. Yunus olmalısın. İki Yunus arasında, balık olup Halık'a sığınıp beklemelisin.

Yakup'un son hırkasını giymelisin. Yakup gibi özlemler yaşamalısın.

*Her güzelin yüreğine durak yapmalısın. Çeşmelerin olmalı.

-Dilnaz'ın gözyaşları akmalı ,kana kana içmeli y/aram.

Ben ötesi ben'e taşıyor senli sevdam H.Mansur durağındayım.

"Gönlümde bütün düşünceler senin üzerine döner

Dilim başka bir şey söylemez, senin Aşkından başka.

Doğu'ya dönsem baksam, batıdan doğarsın bana.
Batıya dönsem baksam, gözlerimin önünde durursun.
Yukarıya baksam, olduğundanda daha yüksek olursun.
Aşağıya baksam, burada her şey sensin
Sen benim kalbimsin, benim vicdanım, düşüncem, ruhumsun
Nefesimin ritmiği,kalbimin düğümüsün."

Utkularımı zincirledim uğruna.Çırpınışlarımın can dilinde sustum. Canan özün yansıdı yansık uğraklarıma. Kendimi gördüm gözlerinde. Renginin şifresini vermeye mecalim yok.

Bilumum düşlerim yürür,sözlerim üşür, k/ayıpların ayıklanır. Seni arar sensizliğimin son aynası. Kırık bir mazinin durağını görmek için diklenir saçlarım suçlarımı örtmek adına.

- Bütün gidişlerin film karesinden son sahneler betimlenir.

-Dünlerin yari varmış,yarınlar gelinlik halinde beklermiş maşuğu.

Kalakalış parantezini açar, "Pan" ben,Perişan sen. Ve aşk durağına kısalır yolum.Abı-aşkı çeşmemden akar gözlerinin sözleri ve kitap olur son durağın...

-Beni kendime yamalar y/aranın ar düşleri. Yakılıp kül olmadan gülüne kızıl aşk ermişi olurum Dilnaz.

Hayrettin Taylan

Üremci Dağ Ceylanısın Yüreğimde Salına Salına Koşuyorsun Nariçe

-Edep aktı sınırına doğru.Bir güzelin başkenti edeptir.Bu yüzden başkentinde yaşamaya karar verdim. Bu yüzden hala dağlayan yüreğim sende.
-Yüreğimde kabarcıkların var. Hangi hüznün pınarından aktı bilmiyorum. Damlalarına kadar yıkandı hicranım. Usumun yırtık pırtıkları arasında anlatamadıklarım direnir.
-Ateşin içimde kendi gergefini serer küllere.Küllerin kulluğu başlar yaktığın yüreğimde.

Yine komşuyuz senle yine yakınız.Esefle kınama beni. Bırak nefes alsın gönlüm. Bırak kanasın yüreğim.Bırak yazılsın bahtının aşk mecraları. Bırak kanasın sen halim.

-
Konuşup durma ağlatılan sevdalar bağrında. Bağrı yanıklığının yangınlarına isimsiz k'av olma. Sen modern bir kentte yaşadığını sanan

Üremci bir dağ ceylanısın.

-Gözlerinden belli sen aşkımıza kaçıyorsun benden kaçarken. Sakın üzülme Nariçe öyle bir gittin ki yüreğime sığamıyor senden kalanlar.-Feda olmuş başların gazisiyiyim. Hep başa başa olmanın savaşındaydım.

Bu yüzden cennetine gelmek için yalnızca güzel gecelerin olduğu güzeller cehenneminde dipleri yontuyorum. Dipsiz bütün kuyuların mimariyim.Orada damlaların, su, aşk ve Yusuf yok.

-Git cehennemin dibine kadar diyemezsin gayrı.

Kahır, kapris, ahlarını yan cebinde taşıma. Biraz benden özlemler büyüt ki gurur tepen erisin.

-Güçlü sanıyorsun şimdi kendini, her şeye rağmen bırakıp gittim demenin molalarındasın.

-Bilek gücümle değil yürek gücümle yendim bu aç sevdayı.

Beni Somalili aç bir çocuk gibi bırakıp gitmenin bahtıyarlığında sanırım. Evet, açım, evet güzellerden yardım alıyorum. Ki onlar bile beni anlamıyor Nariçe.

-Bir şair sadece yazar.Yazdıkları yaşamından olmadıklarını bilmezler.

Oysa sen yalnızca dizelerde varsın.Yalnız cümlelerim yüreğindesin.

-Ben yolundayım, yoluna yetecek sonsuz bir yüreğim var.

Her şeyin özü yürekte yürekte. Ben de o mangal yürek var.Kızartıyorum seni aşkın gözünde, sevdanın özünde, seni yaşamamanın sözünde.

Ben c'an olmaya nazırken senin cananlığın can kırıklarına deli zaman olup gidiyor.

-Ben usun da usanmadığı Tahir olup ahir zamanıma seni Zühre yaparken. Sen Zühre yüreğini kalaylıyordun yalnızlık sarkacında.Yamacına amaçlarını alıp gidiyordun ay yüzünle gelgitlerin gitmelerine.

-
- Leyla,Zühre, Şirin, Aslı, Arzu, neden ölümsüz kaldı ? Yürekten yüreğe koşan özün ceylanı oldukları için hep ölümsüz kaldılar.

Neden sen bu ölümsüz aşkımıza ölümcül gitmeler sunuyorsun.

Hadi yad edelim yarsız kaldığımız günleri.Haydi sen söyle son bestemizin sessiz sızısını.

-Nefesim kesiliyor nefsin yanımda kendini sunarken.Hayatın tadı karışıyor sol yanıma. İçimde içi geçmemiş özlemlerin depresiyor.

-Baş Harfi Senle Başlayan aşkın ve adının son harfine kadar büyütülmüş yaşam resitali sunup yaşamak istiyorum seni.

-İçimde pıhtılaşan senden akışlar var.Akmıyor kırmızılığın yürek küreğine.

-Kanadım.

-Gittim senden.

-Yeniden döndüm sana yapamadım.Meğer emeğim, emelim, ekmeğim, sevi
ummanın, vuslat göğüm senmişsin Nariçe.

Hayrettin Taylan

Ürperişsel Perinin Dil Ucusun

ürpertilerinde
 kmek kesen
 korkuçar
her an gelgit gibisin
ay ile ay yüzünde arasında yaralı bülbülüm uçar
öteriz seherinde türküler aşka susarken
kımıl
 bir üryan
 yürür
 martılar
 denizindeki simitleri yerken
ben den kalan can simidi sarılır aşka.
Boğuluruz terkin mavisine
Berrak sözlerine tutunur tutku
Suyun önünde kirlenmişliğin kuyruğuna gireriz
Her aşka kuyruk sallayan erkeksel
Bir öpücük muammasında erir içimiz
Biraz ah biraz
Biraz daha biraz ...
 Ah
 Enüz ünlem

Söylenmemiş kelimeler şiirin ortasında susup yazsa kaderi
her an geleceksin gibi
her an gideceklerin bavulcusuyum
üstelik tekerlekli bir yarayım
içim ses verir, dışım es
Örtüyorum çıplak hay
 allerini
 dudak ucuyla dil ucu arasında bir ucun ucebesi gelir
 bela sayacım olarak kalır
pervanesi yüreğinde olan bir aşkın
dönen geleceğiyim
hepten seviciyim
çoktan sahibiyim

günbatımından önce batar bahtım
gözlerinde yıllar sözlenir, sözlerimle nişanlı kalır kalışım
sonsuzluğu yutar vicdanım
beni allarına alır beni alman için

Hayrettin Taylan

Üst Ben'in Yavuklusu Nariçe

İç içe geçmiş romansların yaşayan aşk kahramanıyım .

Diğer karakterlerden farkım kendi aşkın seri katili olmam.

Seninle yaşadığımız coğrafyanın paftalarında erir emellerim.Seninle dolaştığımız yerlerin boylamındayım.Sol yanıma ağır yük taşıyor.
-Tam seni anlatmanın ilk harfinde yoruluyorum.Adın ve aşk aynı harfle başlıyorsa nasıl gideceğim bu unutulmazlığın sonsuz harfine.

- Işıltılı yürüyüşün gergefine dalıyor algılarım.Susuyorum neonların bağrında.Gece gelmesin ki masalları sevmiyorum.
 - Şehrazat gelecek bana öyküsünü ve tenini sunacak.Güzel şansın geceleri hiç bitmedi.
 - Geceler sensizliğin sularını akıtacak yaramın üstüne. Başkası olmak ne kadar zor.
- Radar sistemi bağrımın yanına kurulmuş.Notası benim elimde.

-Hiçliğin içinde, hoşluğun dışında, farkındalığın ağında, farklılaşmanın fevrinde, utkun bir savaşçı oldum.
Seni tanımıyorum. Kimsin ki Nariçe.
Bu varsıl kaybedişimde ne işi var içsel nakışların.Hangi ritüel dramın seyrinden geldin. Hangi ben seni seviyor.
Bu hedonist ben'i imleyen hangi cümlelendi.

Aynı yastığa baş koyuşların baykuşları öter gecelerime. Gece baykuş görmek hayra alamet değil Nariçe.

-Dinlendim , acılarında. Acıdım sana. Kendime acımayı unuttum.

O gözyaşı sayfalarında ıslandım aşka.Uslandım bir bahtın yanırlarında. Külden kul olmaya yaklaştım.

-Asi bir hal aktı Asi yerine.Asi olmadım Rabbime. Bir dua kadar yakinken sana, bir nefes kadar uzakken, hiç gelmeyeceksin gibi sevdim durdum. Dahası hep vuslatın çekmecesinde sakladım durdum seni.

Üç harfli değildi aşkımız. Üç bindi, her harfinde bin sen vardın.Daha ilk harfini yaşadım Nariçe.

Bu bekleme katmanında kadrini bilmek istedim; ama sen kaderine kadriye olup gitmiştin.

Hiç kimsenin anlayamadığı hicırıkların sonatında yakılıp durdum.

-Kangren olmuş olguların sonunda susup büyüyorum.

Kırık bir maziye emziren yılanların zehrinde yalanlarımı sunuyorum sana.

İyi bir çapkının sağlam hafızası olmalı.Ben hafızsam senli her şey gerek var mı ki böyle bomba cümlelere.

-Düş kendine düşmanlar büyütürken,seni düşlerime almamı hor görme. Kalbi delik imgelerimin içindesin.

Felsefi liriklerim seni sağlıyor.

-Mızrabını, mahfillerine sunan içi geçmiş ihanetlerin netliği bağlamasın yararı.

İncinmesin incilerin.Daha mer'canlarım var sana.

Eski şöenlere benzer özgür kendimler sunacağım.

-Aşıyan susamış, yuvası yıkılmış bir bülbülü arar.Yanında g l  olsun, yanı başında seni olsun Nariçe.

-Al s'ellerimi içi aşk kaplı yüreğine. Bendime kadar ak.

Açalım vanayı. Yarına elektrik versin yanılmadıklarımız.

Sarıl,içimden içini yakan yangılarımıza.Bu ateş İbrahimi.

Korkma yakmaz, bizi bize bağlar bilesin Nariçe.

Hayrettin Taylan

Üst bende Sen Gökdeleni (manzume)

Göz önce 'dışını' görür.Söz önce düşünüyü görür.Aşk önce aşkını görür.Bense bütün toplamlardan seni gördüm. Ara-süreçlerden geçerek 'en-son olarak' 'görmesini görmeye' çalışır, gelişir ve gidişler. Ben eskiden hep gitmelerle alışverişteydim sen gittikten sonra gerçeğim değişti.

İşte 'orada-da' kör-düğümle içinde 'düğümleleriyle oynasır kalır. Görmeyi görmek istemek, seni görmeden tanrıyı görmek istemek veya tanrı-olmak isteğim değildir ki. Benimin istediği seni görmek alışkanlığının artçı heves pençeler atmasıdır.Ayrılık öküzüme kaçtı,ipi de yok...Gayri bir boğayım öküzlükten çıkımı alarak narinlerine aklandım.

Görmeyi de 'dışarıdan' görmek zorunda olmak, aşkın zuhuruna dublajsız 'görüleni eklemeti.Seninle çektiğimiz film kişi rekorları kırmıştı.Filmin sonunda ruhun,sözlerin, gözlerin, gelmelerin, sevmelerin, sarılmaların her şeyin beyazdı.Beyaz bir gelinliği karalayan gelmene ağlayan hariç...

'Görülen enleri' güvensiz hale getirip,duvak arası dudak arası uçuklarda beni terk-i bendin son bendinde vasıtasız ve mahlasız yazarak gitmeni kabul etmiyor bünyem. Hayat denilen,aşk denilen, gelmen denilen önce yaşanır. Tüm ara-süreçlerden,tüm arayışlarından, tüm karalamalardan sonra, 'en son olarak', hayat-denilen 'ele-geçirilmeye' çalışılır.

İşte tam da bu noktada 'o' elden-kayp gitmeye başlar. Benle anıldığı ilk "dare" şifrelerinde kaybetmişim seni.Elde olan ve 'sahip-olunan' aranmaya konu olduğunda o orda bitmiştir.Yeni anlıyorum.Sen o gün bitmiştin bende demek..Yaşıyor-olduğumuz hayatı arayan, 'görmeyi görmek isteyen'in durumuna benzer. Aşkımız da öle değil miydi.Sen bütün ömrünü yükledim üstelik masum bir yüklem olarak.Bense,öznen olmaya o kadar koştum ki sözceler yetim kaldı, arş nasip kaldı.Hislerimin hesabında açıklar oldu.Gelişlerinin faizi yükseldi her şey senle kazanç gibiydi.

Tüm bu açmazların temelinde ise, tutku-denilenin 'zorunlu olarak' getirdiği, 'hasis -durum' vardır. Tutku başlı-başına bir 'egoid' yapıdır, 'id olmak egoları - yarmak zorunluluğundadır.Aslında tutku psikiyatr bir vakadır.İçsel özlemin açlığını doyurmaya, nefsin de sivilaşma azılmasında emişleşmeye geçiş zorunluluğudur. Ve mecburların bizi kandırma sürecine yenik düşmektir.

Bu zorunluluk aşkın-değmeye çalıştığı 'her-şeye' sirayet eder. Suretine üfleniş değil, suretine bağlanış dahası, güzelliğinin kimyasındaki daha derinlere su olmak özlemidir.

Sevmenin, bağlanmanın,dahası aile veya evlenme moduna bir bir şifrenlenmeyi oynadık. 'Her şeyin orta-yere getirip bıraktığı bu 'sevi -ben-lik' durumu, 'benlik-arayışını' getirdi.Sana meşhur ve bir o kadar meçhul bağıllığım arttı.Arzuların yoluna öz beni katarak beni taşıdılar benine.Sevi haritandaki göller,ovalar,dağlar, arzular, görünmeyenlerin meraklarına masiva oldu.

... Bu yalnızlık seni sen eder,beni ben eder.Bu yüzden yalnızlıklardan kaçıp asil yalnızlık senle ikenler gelmek.

Sen çoğaldın, ben varoluşa tutundum, dalı,amacı,senli yamacı kırılmadı.Hücrelerime yazıldın,nefsime azıldın. Ruhuma akıtıldın.Özümün erkinde turnusol renge revaçar ekledin.Ve yazgının çizdiği bütün çizgilerle,kendimize bir aşk filmi oynadık.İyi de oynadık,iyi de seviş -gen ,geoslarda ,geometrik açılımlara açı olduk, acı olduk. Gel gör ki,hatalar şeytanın ekmeğiydi.Ki erkeğim ya ...Ki çok ekmek kullanırız salya öncesi sulu sepken yemeklerde.Arzu arası arz. Arzu arası senli gizillerin ilgisiz tepesi...Pişmanlık Kıtmiiriyle birlikte mağarasında uykuda.Uyanık tek his... Yeni zevklere afişe olmaıktı sanki.

Ve farklı bir kaçış,farklı bir akış, dahası iç çocuğun açlığı henüz bitmemesiydi özümde. Ekmek,su, bir de sen.. Bir de gizil kaçışlarda farklı zevklere girift bir böğüm eklemektir.

Yasak elmam,yalancı cennetim,.Yaşayamam ben bu ay'da Kraterlerinde suyun yok.

Başka çöller döllemeye hazır Leyla gelmiş. Yaşayamam ben bu aşkta. Kopkoyu mavileri tutamam sensiz başka gecede Her birisi kaybolur gider yalnızlığımda. Verdiğin umutları, asıyorum güneşe, aldığın bütün birliktelileri saklıyorum gecenin karalarında...Bana olan dünyandan büyük güvene atolar atarak gidiyorum başka koyunlara.
Yasak mevsimimde ay tutulmuştu, ben koparılmıştım. Koparamam benim değil bu meyveler diyemedi bu nefsi emarelerim. Ne kadar haklıysa hak.. bende bir haksızın sızıyım.

Tutku başlı-başına bir 'egoid ' yapıdır,senden kaçmak başlı başına öz depremidir,bilmeden ölçmeden,bilince değinilere bakmadan gittin hislerinle.Biraz mantık diyor,biraz sabır diyor,biraz barış diyor,biraz arayış diyor,biraz sen diyor,biraz gelsen diyor bu ben...arası sen arası... biz gerçeği.

Hayrettin Taylan

Üstüz- hayıflanma -1

'O,kendini biliyora ithaf'

atıl var olmayan her anın anısına
asi bir yelin eli ol can kıyısına
sürüklesin özlemler sahiline
ıslansın içimde sana y/akan yangınlar
geçmesini bilmeyen yaramı küle
bitmesini bilmeyen özlemlerimi güle
sana meftun olan tutkularımı kula
ç/evirdin yar...

d/ağdan akraşım-2

efkârıma dağdan perdeler taktım
seni göremeyişin önünde çin Seddi
seni beklemenin can yanında aşk cediti
sonsuzluk ile onsuzluk ortasında tutku
yorgun bir sevi ermiş gibi bekledim seni senden

şarkıların kal dediği dizelerde kanıyor sensizliğim
Sen bir oksun yayıma atılmak için güzellişıyorsun
av ile aşk yan yana dizilmiş
atıldın tam on ikinin on ikisinden
ben vuruldum ...aşk

Özü minimize fanisel-3

kendime büyüyor özlem fidem
titrek güllerin dalına selvi oluyor yadın
Yokluğunun dikenlerine batıyor sol yanım
Hiç yaşamadığım senli anlatılmazların l/aliyim

Birbirine bağlanan sensizliğin kördüğümüyüm
yakılıp külünden aşk olan kaknusun nus haliyim

Bir/az/dan ç/ok atılacak-4
Bir/az,ü(ç) ok
İki de kaldı sen ve ben

bekleyişler kendini ekti kavuşmaların ovasına
sen salına salına büyüdün
gel/git kendine ay ve hüzün
bir günlerin günü var
biraz senden yedim diye
biraz çok geldi gelemeyişin
t/adını sordum ta/ sana
y/angınında açıldı kader

düğüm üstüne kapandır keder
Ödünç heveslere ışınlandı felek
Yıkıldı uzak kalışın kalıntısı
biraz daha yakınlarına alnını sürdü yakarışlarım
biraz daha sen oldum, bu ben vahasında
biraz daha sen kaldım bu Leyla aynasında
biraz daha sen aktım bu Şirin pınarında
biraz daha sen yaktın bu sen yangınında
biraz daha ben oldum biraz daha sen'e

Hayrettin Taylan

Üşenci Alevlerin Köz Komşusuyum El'azizem

-Uzakları kavuran yalnızlığın külünden sonra yetişen güllerinin b'ahçıvanıyım. K'özlerin yakıyor yakarışlarımı. Yakılmamış bir ben var, onu da yakar mısın yeniden aşkla.

*Üşüyen alevlerini sunar mısın? Suna olup kına yakar mısın yakılmamış, yaşanmamış aşk demlerimize.

En yakınımısın ezberlerin geçer alt yazıyla yüreğimdeki ekrandan. Gidişini reklam arası olarak görüyorum. Uzun metrajlı bir aşk dizisiydik. Dört yıl sürdü, dört bin alemde izlendi.

*Rolüne çok çalışıyordun, bu yüzden reytinglerin yüksekti bu ruhlar meclisinde.

-Benim işim daha zordu, senarist, yönetmen, sevenkeş, bir de can kırıkçısı.

Bu yüzden rollerim karıştı o güzel sevgi filminin ortasında. Hangi seni unuttum bilemedim. Ya da benimle senaryoyu yazan haz perilerin suçu var.

* Bu günahımın savunulacak tarafını yok, sevgilim. Delirmiş zamanlara emanet edelim, atalım gayyalara. Beni çıkar huyunun kuyusundan aşkının bulut ülkesine. Yağmurlara yakın gözlerini görmek için sislerini de kaldır.

-Sen his değil, hisler ülkesi. Bu yüzden onca duygunu yaşayacak yaşanırılığım la sana geldim, hep senden kaldım.

-Hiç hazır değilim, senden gitmeye. Hiç hazırlık yapmadım sensizliğe.

Bu imkansız göğün ortasında gözlerin aşk rengine, bulutlar üşütük, sisler hislerine karışmış, baharları saklayan mevsim gibisin.

-Dur biraz beni senden ütülesin aşkın nemleri. Biraz nemli gözlerine yakın kılsın bütün yakınlarını özlemenin sevgisi kadar sıcak demlerle.

hatıralarını yakan hülagiyim bağrım da akar ırmağın

sen yoktun küllerin ve güllerin akar

sen gibi değildi ıslanmış hayatın enleri

diledim sensizliği unutmayı

kesik ve kesif umutların giyotin ağzında

kesiliyorum sana, kanıyorum aşka

aşk k'an oluyor ben aşk

Türkülere ölümsüz kediler ekliyorum. Sen gitmelerin kedisi, sen yüreğindeki peyniri yemeye gelen beyaz denek farelerimin kovalayıcısı Minnoşum.

Nakaratlarıma, hakaretlerine ekleme sakın, dizlerim, dizelerim, düzenlerime izlek eklemesin bahtının sonrasızlığı.

-Yönetmeni sen olan yaramın sözsüz filminde ağlamayı çıkar senaryodan.

Bırak dökülmesin gözyaşların ben ağlayayım. Güvendiğin dağlara kar yağmış, sonra kardelenler yetişmiş. Onları da bensizlik koparmış.

-Bırak kopuşlarımı. Elleme cihanımı. Dertlerime şeker katma. Bırak acılı olsun, bırak çürüsün sensizliğim.

-Cümle cümle bitsin bu bitmezliğin kitabesi. Devrilsin senden gidişimin üstüne Kul Tigin yazıtım. Kul olduğum mecralarda günahımı kapatsın mutlak gerçeğin sayfası.

Kapat yaramın açık kalmış kapısını. Ben bu aşkın İstanbul'u yani elli beş kapım var.

-Mevlevi kapısı, Topkapı, Belgrat kapısı, Unkapı, vs uzar gider elli beş kapıya doğru,

her kapının kendine ait aşk gizemi var.

Bu yok şehrin uyanık özlemlerini kahve gözlerin kapat, bir kahve yap şekerli sütlü bol köpüklü olsun.

*Yanında su olmasın, sen su gibi süzül yeter.Yak gecesizliğimin geceliğini, yak beni öylece kal.

Şafağın sözsüz dinletilerine çağır. Seher yeli essin zülfünde. Ellerim gezinsin gezgin hasretlerime iyi gelir.

-Dağınık bir geçmişin üstüne ört bahtsızlığının örtüsünü.Gece lambası yerine gözlerin aydınlatсын ıssız odamı.
Kocam'an desin gülünden beslenen periliğin. Dişiliğinin dişlerini görsün diş geçiremediğim sensizlik.

-Kalakalırdım l'afsız bakışlarının derin manalarına. Aldım elime al sözlüğünü, aklarını görmek için siyah badireler giydim,

Tinlerini soyardı düşlerim. Beni filozof yapardı yanılgıların, gitmelerin, belki de gelmelerin.

Fikri sancıların artar,artan özlemin gerçeğinde mutlak olan gemilerimi yollardım. İslanırdım gerçeğin ortasında. Mutlak olan karşı gereğın bir lal olup, senli gerçeğin reçelini tadırdım.

-Dönerdin. Kendini ayan beyanların aynasında görmezdin belki; ama beni hiç görmezdin. Yanında geçmelerimi bile göremeyecek kadar kör olmuşun.

-Ya da nefretlerin seni gururun şeytan tanına taşımış olmalı.

O nur yüzünden güzel bakışlar akıyor.Hüznün sonrasızlığı okunuyor, o aşkı da ağaç yapan bakışların nerde?

Çekme gayrı bu öfkenin tetiğini.Kurtlar Vadisi'nde bir bölümlük için oynayan çok önemli bir oyuncu olarak görme. Biraz Polatlığını görmelisin.

-Her şartta sana ölen, sensizliğe ölen ama film gereği hiç ölmeyen beni görmelisin azizem.

Yaramın üstünde kuruttuğım güllerle azizliğe geçtim. El ne derse desin sen bana el azizim deme. El azizem olarak kalma Harput tarihin közünden senli sevdalar sunarken.

-Yıllardır yüreğindeki sevda ateşine rağmen sensizliğin buzulların kapladığı bedeni çürümeyen ermişliğin son dersi, son aynası, menkıbeler kentinin aşk ermişi Arap Baba benim Nazlıcan.

Zamanın amasız tozlarıyla buz bulanıklığın haline pür melal oldum.

İçimiz bize aşkı arşın arşın ölçerken, bedenın başka türkülere t'el olup Kadersizliği kader olarak yaşıyor.

Reva mı el 'azize olarak kalman. Fırat bu kadar yüreğimi temizlerken sen bozkır güzeli olarak inatçı Ankara Tiftik keçiliğini oynuyorsun.

-Meramlarımı mera eyleyip imkansızlığın hayvanlarını salıyorsun.

Evet, senin ve senin çobanım benim.Oysa içsel ormanların aç kurtları saldırıyor boyna senli demlere.

-Yüreğine yakın çoban köpeğın de Kıtmir değil ki seni ve sensizliği savunsun. Senden tükenişleri oynatma bana azizem.

Arzunun gülene kokularım siner. Ben de insanım sözcesi ayaklanır ben gider
ben'den el aziz olurum sen yoksan. Başkasının azizi , bambaşkalığın aziz suları
olarak akarım bilesin el azizem.

Hayrettin Taylan

Üşüyen Düşlerin Lavısın Gülzen

-Sızar sözsüz diyemediklerin yüreğimin en kav yerine. Yanmaya hazır günler koşar istemlerime.
-Seni bulmanın bulgusu gün açar, aşka. Yerini hazırlar hazlarım.
Güzel sözlerinden kasıklarından kasılmamış demler susar. Sen susamış bir deniz, ben deniz içinde Çin ya da daha büyük deniz.
-Sarmış beni berrakların. Sana gelmenin kilometre taşlarında taşıyor sular b'ağrımdan
-Gönül toprağa toprak katar. Nadaslarımı ister, istediklerin. Damla damla akmalısın ay şemi eritirken.
-Önce ay ol geceme. Son şem ol karanlığıma. Öncenden önce gel öncelerime.

Uzaklarda uzak biriktir.Yakınları, daha yakınları çağırsın diye.
Aşk yarısı baskınlarımız olsun, sen arası ben arasında kalsın her şey.

Sıcak düşlerin üşümüş ten duvarı olayım. Bir dokunuşun okusun kendime gelişi.
Üst benliğimde ısınıyor l'avların, yarın akmaya, yarın yanardağ olmaya çok y'akın.
İçimde kalan, içimde yanan, sönen, küle dönen kırıntıların toplayıcısı geldi.
-Aşk yarım, aşk yarım.
-Artık yazılmamış sözlerin yerine,artık yazılmış demleriniz olsun.
Gül, gülünü sana açsın.Zirvenin kırmızısına doğru yücelsin Everest.
Yazamıyorum dediğin imkansızlığın imlasında.Gülün kokusu, huyuna karışsın.
Kadınlığın yeni tanımı, kadınsızlığın yeni gül olmaya olgu ; bu aşka ayna, güzel günlere güneş, baş başalara umman olan Gülzen'in zer dolu demlerinde demlensin hayatınız.
-Yaşanacaklarda dair, daireler çizilsin ünlemler şahitliğinde. Dil sussun, dile getiremeyenlerin dilsiz darbeleri yaşatsın.
Yaşanacakların şakağından vursun aşka vuruluş.Teslim olsun teslimiyetimiz aşka.
Susturduğumuz imkansızlık sızısını kessin. Artık sen varsın.
-Artık senin adın aşk. Gülünle büyüyen kadınsılığın kırmızı geleceği, bitişik özelemleri de rengine eklesin.
-Gökkuşağını sarsın sarılışlar. Aşka mütercim olsun bensin yabancılığın. Bensiz her demini tercüme etsin içindeki ses.
-Manasını yitirmesin bizli günceler. " Manas " kadar uzun sürsün yazılışımız, sarılışımız.

Hoşluğunda, meçhul özelemler biriktirdim. Anlatılmazların mazisi oldum.
Mor salkım bir gönül evinin mimarıyım. İçimdekilerin iç mimarı da sensin.

-Seni tanımakla, kendimi tanıttı özelemler.
Nota nota besteleniyorum vazgeçilmezliğin t'elinde.Henüz el değmemiş gizillerin hayali çobanıyım. Meranda otlanıyor hasretimin meramları.
- Köşe bucak saklandığımız gerçeklerin atlasındayım.Sen yanımda kıpkırmızı. Rengini artırıyor istemler.Kızıl kıyametler kopuyor içimden.
İçim içime sığmıyor.İçin nerde, içlendiklerin nerde?
Nerdesin, güle renk veren gül cemalin? Nerde söze ruh olan sözsüz bakışların?

-Nerde cevapların tenhalığı. Bu gelen, bu ben'den ben'e akan zelalin sesi sen misin?

-Dayanmak için sosyal pencereler açtım aç kalmış aşka.
Aşkın sinesinden kopup gelen, gelemeyişin sol makamındayım. Bağıma yakın ateşlerin sığağıyım. Yakmaya gelsen gayrı.

-Başı boş gezen hasretlerime derman olursun. İlaça ilaç olan sensin.
-Taze her şeye senden yana taze. Her şeyin en tazesini gibisin sanki.

Haydi gül bayramı yaklaştı. Ya da seni beklemenin her günü arife bana.
Bayramlığını giydir özlemlerime. Bayram etsin, anlatamadıklarımız. Biraz bize gizli olanlar sırrını anlatsın senli anlara.

-Gülüne renk olsun, rengine gül olsun , aşkına aşk olsun istediklerimiz Gülzen.

Hayrettin Taylan

Üveyik Masalın

üveyiklere ağıtım vardı sen ceylanken
sükûtun derbeder etti avcılığımı
mâtemleri vurdum
ben vuruldum senden öncelere
merhametine nadas oldu yağmurum
damla damla besledin can yaramı

keder niyet etti kaderimin cenazisine
sen geldin dirildim yine
muştunun meşhuru oldun ol vakilerime
ürkek ceylan gibi seyyar satıcılık yapar vebalin
badiyelerin sırtına alır seni alınganlık
algılar seni sensizlik
uçsuz bucaksızların bacağı kırılır
sarar seni sonsuzluk,
arar beni sensizlik

bekler gibi bekler yalnızlık
alır seni ben'e geçen üst ben
yazılır yazgımız içsel çakralara
elif duruşuna gelir gelmişlik
seni bekler lam'dan sonra mimleri tümlemek için
oysa soylu ve soyunuk hayallerin vardı sen'e geçtiğimde
bitmez düşlerim hülyasıydın sol yanında ay şavkı
yüreğinde aşk ummanı
susatıyorsun aşkımızı
cege katılır yalnızlık
yaramı sorar düşman güzeli
iyileşmiş bir cihan olunca
gelir ciğerci dükkanıma
beni yaşar senden
soyunur soyut tutkular
giyinir sensizlik
biter eskimez sevda
seni de Leyla gibi mısralarda bırakıyor hayat
beni de Mecnun gibi yeni aşkın salıncağına atıyor ati
Sevmenin fidanı olurum yigitliğe meyve olmaya
Severek yazar beni öykü içre öykülerin
Severek biter ruhumdaki karakterin

Ummanların umduklarımı ıslattı
Şimdi aşkın t'an zamanı

Hayrettin Taylan

Vahşı Güzelin Gönül Vahşeti

hiç öpülmemiş tutkuların sınırında değilsin
özlemlerin deniz olup aktı demek
sahilinde arzuların tacirleri gezerken

kırıntıların liman olup yeni yelkenler bekledi
yelkenlere kırıntılarımı yem atamadım ama!
Gönül balıklarına yem oldun
Arzu sularına su oldun
Suların akışına aktın
Beslendiğin tutkuda biraz daha yıkıldın
"sevdanın gölgesine kapıldım tiryakice.."

tenha anların anılmalarında hep enleri bekledin
an be an soludun sevda uçsuzluğumla..
ummaların hep bulutsu hatta bulut ötesiydi
metafizik hisler besledin tutku yolculuğuna
soludukça sevda oldun
sevda öldün
ve yalnız kaldım

bense o enlerle tekledim yüreğinde
önden gelen ekler gibi yeni bir dil ya da aşk bekledin
ben hep beklenen oldum
beklemenin tadını bilmem
ama bilinen tatlara benzemez beklemek
seni eklemek anlara
esen yeni alizelerde alicenap utkuların yanıtı olmak
firar edilmiş sevdaların yörüngesinden çık
gel yüreğimin yengeç dönencesinde
en uzun gecede ışığım ol
takvimler birer birer okunsun yeni tutkumuzun yazılmalarında

ben seni yazdım
alın yazısı yazmış bir kere
varlığın bende unutulmaz akisler oluşturuyor
her gelmenin gelgitlerinde ay yüzün yansıyor
bu gece ayın on dördü
gönlüm seni böldürdü
yarım küre sen
yarım küre tüm hayat
kısaltılmış ömrün son deminde
hep yanımda kal ki
içim içime iç deniz
suların en güzel anındayım
sevmenin en anlatılmazında
anla işte dünyanın en güzel anı

Hayrettin Taylan

Vanilya Kokuyordu Gizcik

Dolaş manalarımda yeşil gözlerinle katıl aşkın katılımcı cümlelerine...
Yankısı olan sözlerimin tufan güncesine yazıl. Okşanıl meltemlerin gönül bahçesinde esmelisin.
Yamalı bohçası olan gelinmişliğin gelini olmalısın. Gam gemimi batırmalıyım yüreğinde.Üfkun, utkun, umudun, usun, uğurun en güzel yoldaşı olup kabarcıklar kadar temiz bir aşka su olmalı dünyamız.

-Gözyaşlarını içinde derle, durularsın yüreğini bensiz kaldığın bir günde.

Aşkın en ince gül dalısın. Kokuna asılı bülbüllerim var.
Yaşamamın en ince manasıdır aşk. Binlerce tanıma rağmen tanımsız duygular yağdıran içsel eylemin diline dola beni.Gül dalında asılı bülbülümüm gagasına sözsüz yaşamlarını yolla.

-Hiç güneş görmemiş sözcüklerim var.Sevdanla çıksın aşkın gün yüzüne.Günlerin sussun, aşkın huzura kamil olsun.

Nar kapısını açarak geleyim tanelerine.Bir tanem olarak bin bir geceye taşı beni.Her gece Şehrazat'ım ol.Masal bitsin, gece tükensin, aşkımız daha yeni başlasın.

-Aldırış kendi muammasını sunar. Alıntısı yüreğinde olan geleceğin gramer yüzüyüm.Gri özelemlerin dışında kırılır mutsuzluğum. Beni seninle bütünler hayatın ta kendisi.

-Bir boşunalık türküsü çalar yadım.Bir hoşnutluk nakaratında toparlanır umudum. Bir boşluk yokuşunda yorulur, terler, gelmeni beklerim.

-Feleğin dimağında alıştı aşk yüzüm sana.Sensiz kalan hiçlerin çobanıyım. Meramlarımla beraber meralarındayım.Aramıza hoş geldin sevgilim. Bu dünya geniş; ama sevdanla sonsuzluğa açıldı.

Gerçeğin gerdeğinde hayallerim toplanır.Yaşanacakların düşlemesinde düşüşlerini sunar, susamış hayatın payında toplanır işlem.

-İçimin çıkartmasın katılır baştan çıkartmaların.Benle çarpılır, senle çarpışır aşk. Bölüşür, ufkuna depreşir her halim.

-Boşuna bir düş gider, hoşuna yetişir bahtımın saat ayarlı tutkusu. Çalar saatin. Beni zamana teslim eder güzelliklerin dili.

-Yağmurlarını ısmarlar nemli heveslerin.Islanır aşkın başında, sonunda doğru kurlarınla kurutmalısın .

Sırılsıklam olmuşluğumun aşk paftasında harita sen, kent sen, aşk sen. En çok yağmur yağan yer ve yar gibi seninle ıslanmayı seven romantığım.

Yalın ayak ilgilerimle, aşk kokan sözlerimle, yapışık hallerimize tümleniyorum.Zincirlemenin zinciri olup tamlamalarımızın arasın nitel özelemler ekliyoruz.

Bir isim büyütme istedim gül yüzünde.Sen güldükçe büyüyen, sen ağladıkça yeşeren, sen geldikçe gelin olan düşler gibi ...

Şimdi açılmamış sonsuzluğun çiçeğinde bebedsiz meyvelerini görüyorum. Hiç söylenmemiş sözlerin anası oldun. Şimdi, içindeki kızına eşlik edecek can bebeğine odaklarını besle.

Yağmurlar yağsın umutlarının üstüne.Hep bereketli yarınlarımız olsun.Vanilya kokuna geleceğimi teslim etmeye geldim.

Hadi gel...

Gelmenin kokusunda, okunmamış hasretlerim var.
Adressiz geldiğim yüreğine teslim olmuş yarınlarım var.
-Göndermediğim kader vardı, kaderin cebindeydi.Cepse yüreğimizdeydi.
Sonra sevdikçe yazıldı kaderin iç yüreği.Teslim olduğumuz
unutulmamışlık dilinde seni yaşamaya bıraktım huzuru.

Hayrettin Taylan

Varılışın Simyacısıyım Şulenar

Ş...

kasten seninle yaşlanmaya gelen yaşanırılık ödeviyim.
sevginin mümessiliyim, sicilin benle kabarık
nefsi müdafaamın sonrasından, aşkının sonrasına karışığım
vicdanımın merkezkaçında kaçamadım senden...
nitelikli bir geleceğin anlam gözünden sevdim seni
varılmışlığın engellerini aşan simyacının öznesiyim seninle
aynı benzerliğin kökünde dal veriyor sevdamız
yarına yar, bugüne ar, her anına sar beni

U...

benliğimin görücüsü gibi kalbimi istedin aşktan
yürek gelini olunca başladım düşlerinin kaşifiliğine
seni aradım, kendim buldum seninle
berraklarına takılı küpelerinde salınıverdi özlemlerim
aynı ocağın aşk tadı olup pişir sözlerinle
eskiz özlemlerin sisinden kurtarsın hislerinin akışı

L...

çekinik tavırların istensi olup aksın aşk sığağıma
kararsız umutlar akmasın/ kararın senin kadar güzelken
zararsız sevmeler sultanıyım/ tahtını süsle sevginle
amansız sevgiler sonsuzluğuyum/ bahtımı doldur sevdanla
yangınsız günlerin külünden/ gülüne gelen gül kuluyum
kokunun en istendik sayfasında yazılmaya ayna oldum
ateşim senken/ sensizlik aleviyle kavurma gayrı
yakınsal gerçeğinin sayfasında benimle yazıl gayrı

E...

issiz ormanlarına yeşil gözlerinin sözleriyle girdim
isimsiz ve ışınsı sığağında aslanlığını sundum
ürkek ceylanlığının hassas kitabesi gibi okundun gönlümde
gün geçtikçe aşk senin gökkuşağına şulesini sundu
bucaksızlığını örtüyor içsel bulutun
bir damla kadar kadere akıyor hislerin
nadaslarımın kuruyan yerlerine deıyor ıslak hayalin
kurlarınla kurulanıyor sevdam
surlarınla örülüyor sevi davam
sırlarınla seriliyor tutku narım
seninle toplanıyor aşk barajım
yarın ,ürettiğimiz elektriğin yarı gibi birikiyor bizimle

Hayrettin Taylan

Varışımın Mümessili Sensin Şulenar

-Yağmurun özlem özüyüm.Buhurlarımın mümessil sensin.Damlalarımı senin yüreğinde esinledi yağmur. Yalnızlığın nadaslarında seni bekledim damla damla yüreğimin çeperini aşarak diplerde kaldığım Yusuf luğumu ıslatmanı.

S'özlerim bulut olur kaplar hislerimi.Yar'yüzünde güleç anlara karışır, uçuşurum esen cümleler gibi. Demlerim düşer yüklemine. Öz nem ıslanır, sarılışın, bakışın, dokunuşun kurutur.

-Dil bilgisini iyi biliyor dilim. Sen dilime dolanmaya , sen gönlümü oyalamaya bak. Ben seni sararım sözcüklerimle, ben hislerimle kaplarım yar'yüzünü...

-Esintiyi özledim, rüzgarını içinde biriktirme. Bir arzu halim var haline. Bu halini çekimlemek istiyorum.Seni belirttim onca güzelin gözleri arasında.Yeşildi gözlerin, maviydi sözlerin, aşktı ömrün. Sana yöneldim, sende kaldım, halim bu kadarını anladı.İsmin "den"
Halinde sustum. Uzaklaşmam, gidemem, ayırlamam senden.

Nefesim, nefsimin rüzgar oldu. Nefes nefese kalışımızı özetliyor yarımlar. Bir özet de sen sun bu kalbinde pervanelerini durduran aşkına. Kadınsal aydınlığı özledim. Işıltınla karken güncelerimi aydınlars.Beni isminin hizasına hecele.Bak gözlerime, sözlerimin gözlerini gör.

G'özlerim gün'eşin sözlerini yayar, ruhun bilindik paftalarına.Seni bulur, bende bulunmuşluk.

Göçmen kuş geldi baharın en asil ortasına.Gözlerin kadar yeşillendi İstanbul.Baharına alıştır, ateşine teslim et baharı.

-Sevgiyi özlettiğin yeter, biraz da kendini özlet.Biraz, seni yeniden görmeyi özlet.

Merhameti yüreğinde Meryem gibi merhem sür sensizliğime.Kendin olup, kendince sarıl bana.

_____ Demledim hüznü.Çok demli oldu sensizlik.Dünyanın bütün şekerini attım.Senin tadını vermedi. Adın kadar aşk geldi yüreğimin sıcağına seni içtiğim sevda kadar olmadı.

*Sükût baharında , esen mevsimler sen misin? Hangi yalnızlığın ilacısın, yanık çimenlerin özlemi var mı ki?

Susuyorum yeşilin tüm renklerine. Boynu Bükük, oyunu sökük demler içinde kendime bir huzur seçiyorum senli bir hayalden.

Öznesiz cümlelerde dinlendi yüklemine. Oysa cümlesiz sayılır özne olmadan.Her şey zıddıyla kadim.Özne, yüklemsiz cümle olamazdı.

Yalnızlığına, sensizliğime gizli özne seçmiştin.Oysa gerçek özne gibi bağrının yazdığı cümlede olmalıyım. Anne, şair beni seviyor cümlesinde vurgulamalısın

özlemi.Özüm bunun özeti. Engel dağıtmaz temel duruşumuzun cümlesini.

Korkuların karanlık odalarına sığmaz kaygılar..Gerçek her zaman bize hazır.Önyargılar sel,el gibidir.Söyler, sürükler.Sen gerçek doğrulara bak.

Dairlerin hikayelerine vesairlerimiz ekiliyordu.Bitmemişti yaşanacaklarımızın tarlası.Yazılıyor, ekiliyor, seviliyorduk öylece.

sözcüklerin zembereğinde kanar cümle yüzün
seni unuttuğum salisenin zili çalar,kaçar hüznün
üşür üşenirliğim/ uyanışımın urağanında akla gelir yüzün
yivli demleri demler zamansızlık,beni görecen kılar yazgın
serüven kendi duruşunu serer/ yıllara yol, yollara aşk yapar gönlün
kara bahtın travması biter, yazgıma yazlarını estirince sevgin
tuvaline çizilmiş yaşanırılığın rengi dile gelir sevdiğini söyleyince içtenliğin

Hayrettin Taylan

Varlığın Gidişini Yazdırır Yazılmamış Yazgıya

Uykusu kaçmış gözlerinin gecesiyim .Sol yanımda yıldızlar sırnaşır. Işıldayan güzelliğinle hayalleri rüyalara teslim ediyorum.

-Birbirimizi bulduğumuzun ruhsal enerjinin devinimlerinde uyandırma beni.Bu uykuyu sevdim. Kadınsılığın ışıltıları yatağa sinmişti.Kokun yüreğime kadar inmişti. Aşk, sevdiği kadının omzuna yatarak aşkını sabaha kadar uykuya salmasıdır. Şimdi içimdeki masma köprülerden uyur gezer olarak geçiyorum.Uyumadan önce gözlerine bakışının fotojenik anı yansır ruhumdaki senli demlerin resim sergisine. -Bu sevda uykusundan uyanmak istemezken, busen yağdı dudak uçlarıma.İşte bir kere daha öpmen için hep uyanmak istedim Şehrinaz.

"İyiki Varsın" diyebilmenin deyişçisiyim. Varlığına şifresiz sevda yayını var.Gönlümün bütün kanallarını uydusuz.Her yerde, yerde, serde, harda, canda varlığının filmi vardı. Birisi için yaşamanın rolünü oynamaktı hayat.

Yapısalnlılığımızın vadilerinde sevginle yeşeren her şeyde bir hoşluk kokuyor.İçsel baharlarım başlıyor.Huzurun temellerinde büyüyor içimimdeki çocuk.Seninle doyumlara yaslanıyor hayatım.

-Masalsız, meselsiz kalmadı yazamadıklarımın. Seni koparttı cümlelerim.

Bana gelişini müjdelemeyen havaların içinde saklandım. Nefessiz kalışı bekledim.Sevgine boğulmanın anında kendime kayboldum.Işığın yayıldı kutsiler gibi. Mistik bir derinliğin içinde içimi pakladı, ruhumu hakladı, şanımlı öndeş eyledi.

Bizim masalımız uzun olsun. Aşkla her şeyi kapsasın. İyi insan olmak yetmez, yüksek ruhluluğun merdivenlerinde tırmanmalıyız.Yüksek ruhluluğun ruhunu taşıyıp kötülüklere karşı kötülük yapmadan iyilerin ilmiyle en iyilerin yüreğine üst benliğin pınarlarını sağalam.

-Ki iyiliğe karşı iyilik her insanın harcı, önemli olan kötüye karşı en iyilerle onun yaptığı kötülüğü iyilerle ödetip onu iyilerin yoluna, güzelliklerin soluna getirmektir.

Şimdi güzellik çiseliyor seninle. İyilerin sağanaklarında ıslanıyor vicdanım. Gidişin bile huzur veriyor. Bana vuslatın en güzelini sunuyor.

-Öfkenin demir ağlarında değilim. Kinlerine keneler yapışmış gene benden nefretler savuruyorsun.Oysa kenelerin zehrinden arınmalısın.

-Sevmek gibi değil sevdiğini nefret etmek.Öncelerini çok sevdiğinden nefret etmek normal bir durum değil, ruhsal bir hastalığın belirtisi. Sevdiğin içinde can kırıkları oluşturmuş olabilir, kötülükler zinciri kurmuş olabilir.İncinmişsindir. Oysa seninle yüksek ruhluluğun zirvesindeydik. Sen iyiliğin ürkek ceylanı, ben bütün kötülükleri kaçıran ve iyileri koruyan sevda aslanı. Peşindeydim. Belki senin gibi ürkek olmayan ceylanların haz gecelerinde pazılarımı sunmuş olabilirim. İyiliklerime zarar gelsin diye değil, ertelenmiş kulluk sınavına hazırlanmak ya da nefsine yenik düşüşlerde kendini yeniden bulmak savunusudur.

Bu aşkın tezgahından satın aldın benlik ve tutku malzemelerini.Sevdin.Sevdiğin meyveler gibiydi aşk. Severek yaptığın yemekler gibiydi. Aşk, severek yaptığın

yemeği sevdiğine yapmaktı bazen. En güzel yemeğini, en çok sevdiğine sunmaktı. Kendi ellerinle yedirdiğin o leziz yemeklerin tadı içimde dimağın magması gibi.

-Yemekler güzeldi, senin güzelliğinle yapılıncı.Şimdi senli lezzetlere alıştığım o senin meşhur yemeklerini nerede yesem,kim yapsa aynı lezzeti bulamıyorum.

-En nl aşcının mutfağında denedim; ama aynı lezzet yoktu.Aşk ve sevginin sindiği ve severek bir de beni severek yaptığın o yemeğin t'anımsız, tadını aradım.

-Dilsiz kaldı gerçekler. Dile geldi sylenemeyenler.

...:Tutku iki sevene sonsuz tatlar verir. Yemek değil ki sadece. pckler, sarılışlar, beraber uyumalar, gezmeler, insana ait bütün eylemler özel bir tat, şekil, ruha bürünür. Sevdikçe, yaşıdike , huzura, aşka, özel anlara taşır.

Şimdi sezgilerinin,ezgilerinin, ilgilerinin, algılarının sonsuzluk kıyısında son sözlerin dile gelir. Konuşur sevgiler. Tutkunun i mimarı yapar içsel hesaplar. Sensizlik ncesi sessizliğidir sessiz harflerin ığlığı. Seni bulmanın dalgaları arasında kalmış umutlarım.Köpük köpük pişmanlıklarımı duruluyorlar. Temiz bir ben sunuyor sana hayatın geri kalanı.

Ritmik kesilmiş güzel günlerimizin hünerini sunar kavuşmak.

oktan,yitirdiklerimizi toparlar. Kapisını can kırıklarıyla kirdiğimizi gönül sarayına aşktan kapılar yaparak yeniden girmeliyiz.

-Sen Belkis gibi o anlatılmaz rüya sarayında beklemelisin.

Ben Simurg gibi derslerden gelmeliyim. Bütün derslere çalışan,sonra bütün dersleri anlatan bir maşuk gibi sana geldim.

-Bakışlarına kumrular konar, gülüşüne bülbüller, sarılışına kırlangıçlar, öpüşüne serçeler. Şimdi seninle aynı sevginin ormanında tanımsız anları düşleme serintisindeyiz. Alışamadığım sensizlik şehri yıkılsın.Bayrağını diksın zlemlerim.Salina salına gelince dalgalansın içimde.İçsel sevilerimin şehrisin Şehrinaz

Hayrettin Taylan

Varoluşa Kozmik Sancılar Derleyen Aşk Aforistiyim Tinsu

Alternatifi olmayan aşkın can kırığı yüreğindesin. Kırık dökük Cümlemizin öznesine hem çekimlenen, hep aşktan çeken bir yüklem bıraktın. Şimdi ilişitir yarama arasözlerini, senin yerini tutsun, senin yarını cümle dışı unsurlara bırak.

*Devrik hayallerimin yüklemi olmaktan çıkma sakın. Eksiltili bir cümle olsan da sonlarımda kaldı yüklem. Bendesin, bensiñ Tinsu.

Eşirgediğin ünlemlerin damlalarıdır artık. Ünlemleri öğretme yürek öğrencilerine. Ünlem konusu geldiğinde benim için birkaç damla akıtsan anlar öğrencilerin.

Yanıltma beni gidişin gibi. Hiç gitmez derdim, hiç gelmez diyorum. Biliyorum uçsuz bucaklara imkansız gül olmayı seviyorsun.

*Biliyorum taze bir yaran var benden kalan; ama çabuk kuruyan.

-Sensizliğe çürüyen kitaplarımın dilisin. Konuş biraz. Ölü sözcükler besleyip durma suskunluk maveramda.

Umrandan uygarlığa uçan şark bülbülüüyüm. Gül medeniyetinin içindeki tarih kokan ilim nakkaşımı. Seni sundum geleceğin dilsiz gelişimine. Seni sardım aşk imparatorluğumun sarayına.

*İlim ile aşk arasında kalan bütünlerimi paketledim felsefi gözlerle.

Tinsel derinliklerde sakladım. Aşk şarabını sunan sakilerin şeref dünyasına seni yıldız diye ekledim.

-Adın gibi bildiğin yürek bestelerimi dinle. Ezberlediğin benli yaşamlar hatırla. Yaşadıklarımız yaşamın kendisine dersti.

Güzelliğinin enkazı altında kalan kalakalışlarımı kallavi günceler ekledin. Bir hastalık gibi içimde zincirleme isim tamlamaların uzuyor.

Her şeyi anlıyorum ve bu beni öldürecek... -Dostoyevski- Anlamak bile yetersiz kalıyor sen yoksun, yüreğin yanmıyorsa benim için.

İçimde hücrelerin parçalanıyor, mitozlarına kan gelmiyor ki bende b'ölünmelerin yok.* Soluma çarpan pıhtıların yok. Kana rengini veren aşkın da yok.

*Kırmızılarım tükeniyor, içimde kalan için sararıyor. Hazanların yaprakları arasında kalıyor, bende kalışların.

-Bir gül yaprağının solmayan yanına ölümsüzlüğünü ilişitirdim.

Artık dünya ahret tutku mengenemdesin. Kesiyorsun uzak kalışları, acıları, ayrılıkları, aramızdaki her şeyi.

-Müsaait olan yaşanırılığın bir yerinde müsaadelerini sergilemelisin. Müzayede senli kalışların açılışı var. En son gülcüğünü yakaladığım fotoğrafının dibinde başlıyor benim hayatım.

-Altın bir çerçeve yaptım onu. İnciyle kaplatacaktım; ama incilerin dökülmesin diye kıyamadım sana.

Haydi gel , nabzımı gözbebeklerinle ölç, sevgini hafif bir dokunuşla tart, aitlerimizi derle, beni topla sol yanındaki atışlarla.

Makulden mutlağa taşısın taş yüreğin. Ki ben sensizliğin sonrasızlığında tinleri ıslatan okyanusların us dalgasıyım. Benim köpüklerim nefsimin köpekleridir.

*Benim nefsimle komşuluk yapan atomlu ayrılıklarını gönderme sevi kentime. Henüz içsel bomba üretimine geçmedi erotik içlenişim.

*Varoluşa kozmik sancılar yollamadım yolsuz kaldığım sen yolunda.

Fünyesi umutlarıma bağlı senli günlerin güneşten önce aşka doğan ruh bekçisiyim.

-Patlayışımı mazur gör sevgilim. Ben arayış risalesiyim , tutkun pusulamken. Romantik sonun , son harfiyim, alfabene kadar tuttum seni kendimde.

*İçselliğimin bilinmeyen bütün acılarının aşk manalarını anlatan sözlüğündeydi
tanımsızlığım, aşka sayısızlığım, unutulamazlığım.
Bu yüzden sözsüz anlamlarda suskularına tanım olup bekledim tin ile ten sularına
sürükledi böylece Tinsu

Hayrettin Taylan

Vaslına Varır Terk Ediş

bir yazı, bir sıız, bir bitiş masalıydı bizimkisi
kaderin imla kuralları arasında kederin cümlesiydik
bitti demek için değil bittirilen demin son kitabıydık
bitmemişliğin öğrenilen zamanında geniş özelemler kavurduk

hangi seni yazsam yazgım karıncalanır
saklı kaldığın senlerim kanar
ben kalmış ben yanar aşk magmada
bizi resmetmiş güllerin kızılında akraşır aşk

bak terk edilmişliğin "davud'u" sesleniyor
bak benden besteler okuyor
dinliyor numarasındasın
sevmiyor havasındasın
pek de umurumda değilsin
desem de senli desenlerim kanıyor yaramın üstüne
kandırıyorum kendimi
içimin de içindesin
nasıl kanır bu içleniş
nasıl biter bu serzeniş
nasıl biter bu tutuluş
sensizliğin uykularında sensiz rüyalar görüyorum
nasıl bir aşk bu

hüznümde kırılan aynanın can kırıklarında taranıyorsun
gözlerinde nem
sözlerinde gem
benimde şem
artık senin sonsuzluğunda yansıyorum
gitsen de gelsen de kendime görünüyorum aşkla

Hayrettin Taylan

Vav Kadar Vavilik

Karmakarışık duygulara metelik atıyor adıvarlarım
Gözü görmeyen umutlara ümmiyim
Bir yanım Umman ben onu ummam
Saklı kalmış kalakallarım kavileri kaf oluyor
Ben de kaf'ımın masal dervişi yalnızlığın Kafka'sı
Kusursuz hatlardan koflanmış hatalar teğetinde
Ben bir eleğin emekleyen ruh emeklisi
Çağ ile çağcıl arasındaki şeytanın üçgeninde
farksız açılar çiziyor çözgelemin özgeçiş
Nihayet siyahsızlığın özlüğünde kara bir düş sözlüğü çıkıyor
Sen bir sensin
Ama ben bir bene sözlük
Adım kadar adam olmak tepesinde ben dağı
bu dağa tırmanan çıkarın çerçileri
Bana eskinmiş esrileşmiş eskiler sunuyor
Bense ne ben ne sen...
Sadece bir 'vav' kadar vaveylası olan vavların vavisi

Ruhumda esrik öğler öç vaktine Valdo
Ben buradayımın köklerine atai
Kimsesizliğe kayıt yaptıran Varisi
Kayıtsız yaşamların isterik siyahlığında
Ben beyaz yeşillerin alicanibi
Bir can kadar bir canana sevi okutan
Öze ödünç yaşamların arılanan arısıyım
Sadece bir 'vav' kadar vaveylası olan vavların vavisi...

Hayrettin Taylan

Vavilsu ...Elif'i Tutan Hilalimin Helali

sonsuzluk dileniyordu benlik caddesinde
sen kimsin?

-gaflet vaktinin gafil avcısı,bir'az `dan çoğun yaşanırılık tadı

Hoşluk kendine gelip hiçliğini de al çık bu gafletten

...:
Yüreğimin üstünde yürüme sevgilim, aşk aşınır, vaktini toplar aşta çok seçicilik.

-Alın çizgisinin hattatıyım. Hatalarımın hattını çizen egonun sorumlusu kim dedi, kimlik...

-Aşta çok seçiciliğin dilberi konuştu.

...:
Aşkı çizerim kalbe; ama kalbin sahibi başka.Sahip var; ama sahiplenme başka. Sığacak bir gönlün var mı ki bu sahibi olan dünyanın içine sahibesi olduğun bir peri suretli, ya da bir huri niyetli...

Kendime sahipleniş dile geldi.

...:Aşkın ummadıklarına sığmayan, sığ ummanlarım var.Bütün umuluşlarım mavisinde, bütün algılarım algısında, bütün kirlerim, kirli emellerinde, bütün nefsim, çırpınışında.Dengeyi sağlayan, yaşamaya, arınmaya tek köprü vicdan. Ben vicdan köprüsünün gişesinde kişilik görevlisiyim. Ben'den geçişlerde biletleri soruyorum.İletli karakterleri insanlık karşısına çıkmasına engel oluyorum.Yar olma zamanın var. Ben şuan Fırat ile Sırat arasında bir yerde , yar ocağındayım. Biraz kaynatıyorum kaybı olan ömre, biraz haşlanıyorum hoşluğa, biraz artırıyorum arınmaya, biraz bekletiliyorum vuslatın sonsuz zerrelere. Biraz şifreli harflere öğretiliyor adım.Biraz adıllara teslim ediliyorum.Yar olacağım adın yerine geçen bir adil oluyorum.

-Onunla ilgi pınarımı sunmak için ilgi eklerini öğreniyorum.

Vav oluşun Elif'i sözsüz sözler sıraladı.

...:Bürünüşün görünmeyene.Bu gidişatın sahrasında simyanı saklayan özünün yoldaşı neden yolunu soruyor?

Bin seyyahın siyahında beyazların neden su zerreciğine zer gibiyken içsel girdapların neden kendine kara.

-Nedenlerimdeki neyi dinlemelisin.

...:
-Göçen beden mi ruh mu? İnsan mı yaşanırılığın adı, yaşattığı, izini bıraktığı ruh mu? Hangi göçüş, hangi beyinsel göçün suskun sorularında kendine hicret edeceksin.

-M'anadan manaya mı gidiş, mekandan me'kana mı kalış.Bu bilinmezliğin sorgusunda farklı algıların yok mu dedi geleneksel kült.

Algılarımın farkındalığı konuştu.

...:
Barfiks çeken dervişim.

-Forvette oynayan müridim. Kendi kalesine gol atan bakiliğin oyuncusuyum.

-Cuma hutbesini görsel görüntüyle sunan imamım.Vaazdan sonra, maça giden, maçtan sonra sevdiği, yarınlarına kaydettiği kızla yemeğe çıkan imamım.

-Demem o ki bunlar dine zarar veriyor mu? Hangi kitapta yasak ki? Bunları neden aykırı görüyoruz. Neden dervişler yüzücü, güreşçi, müzisyen değil.

-Dinen yasak mı ki? Geleneksel kültün dibinde, dipsiz amaçları oynamak itikadı mı ki? Din ,sadece mistik öğelere mi özne olur.

-Fen bilimleri, sosyal bilimler, bilişim, farklı algılar, mutlak gerçeği daha rahat anlatacak

-İbn-i Sina...Piri Reis...Gazali...gibi farklı algıların dünyası daha evla değil mi? Alimin ilmi güneşi, sofinin ilmi ay'ın bin kat daha evladır.

-Hem içe, hem ruha, hem dışa ders veren algılar sunam ilim, arif, alimlerin yeri bin kat daha evladır.

Sahi gelenek kült, kot pantolon giymek itikadın ölçüsü mü ki?

-Şalvar günahı önleyici bir kumaş mı? Ya da kara çarşaf içimizi bile kara ederken neresi sofistika?

-Bir Arap geleneği değil mi ki çarşaf? Ya da coğrafinin belirlediği giysiler çeşnisi değil mi ki?

-O sığağın altında ortak dilin,algın kıyafetini ben kutuplarda giyebilir miyim?

-Norveç'te o ince kıyafetle zatüreye yakalan mıdır gerçeklik? Bu geleneksel kültlere neden düşkünüz?

Mistik Gölge dile geldi.

...:Tarifsiz ilimler tatilde.Zahir olan gölge olmayan yolunda.Kim ile kimin yolu aynı yoldan başka kulvarda.Hizip var; ama hizipçilik ip atlıyor. Dinsel ritüellere amadeyiz, dinseliliğin gerçeğinden uzak.

-Çelişkiler yumağı zikirle çözülmez.Zikir bir arınmadır.Rabbine sığınmadır.İçsel yakarıştır. Yüce Rabbimizle en yakın olduğumuz, onunla ruhsal yağmurlar yaşadığımız damla damla erime halidir.

-Buna karşı çıkılmaz,bu çok ulvi bir temizleniştir.İçsel paklanıştır,içsel berraklığın hattatı olmak güzel.

-Amalarımızı ama etmeden. Beşeri ilimleri ruhaniyetin yoluna sererek, arif,ilerici, mutlak gerçeğin yolunda bir zerre olma doğrusu olmaktır doğrum.

Haydi vav çizdiğin vahalarım aşkı anlat.Hangi aşk, aşka yakın?

- Dolu'n'aya sarılmak mı gece, sana sarılmak mı bilemedim sevgilim.

Dönüşüm ile sana dönüşüm arasında en gerçeğe gidiş varsa aşkın değeri artmaz mı?

Nefes nefese kötü nefsi, izzet-i nefise taşımanın taşeronu olmaya karar verdim.Gönül evin çok virane.Geleneksellik,batıl inançlar,örülen duvarlar, batinilik, gibi farklı algılarla kapatılmış,viran kalmış, varılması kolay, yaşanılması bir gönül evin var.

Taşeronluğunu yaşamak, kentleşme hamlesiyle halimi dünyana sunmak.

-Bir gökdelen olsa gönlün, en zirvesinde esinlemek.Sonra... Helalimin hilali olsun.

Öptüğümde gökte sallanır gibi hissetmek, yıldızlar gibi içim parlarsa.

Çok mu büyütölmüş birhayal.

Hayalin hamali benlik dile geldi.

....:

- Aşk buhusu var can duvarında.Canan için söylenmiş her söz sevabım cevabıdır. Sevmek, yücelmektir.İçsel arının dilinde söz olmaktır,sevdaya erimektir.İçsel doyumlari doyurmaktır.

Benliği yontar yalnızlık.Sevgiler artar, eş, çocuk,aile...Sosyolojik zincirleme kendinle oynayarak büyür.

-Aşk, oynamaktır.Bazen duygularla, bazen sevdiğinin saçlarıyla.

Aşk, toparlanmaktır, doyumsuzlukları, ilgisizlikleri,yalnızlıkları.

Ve benzetir sevdiğini kendisine.Sevenler ruh ikizi gibi kalır.Böyle bir sevdanın konuk oyuncusu değil, baş rolünde kalsın gerçeğimiz Vavilsu.

Vav oldu halimin helali.Elif gibi kal ömrümde. Kal ki algımın son adresinde isimsiz mektuplarım sana gelsin.

-Aşk, okumaktı.Her şeyde,O'nu okumak.Her yerde, serde, dertte, ömürde O'nu okumaktır.

Haydi, sevdamızın sayacı çalışmaya başladı.Bu sevgi elektriğini fazla kullanmadan, açık kollarıma gel gayri Vavilsu.

Hayrettin Taylan

Vavilya

Epeydir buralardan gitmeye karar verdiği halde gidemediğim
Gitmiyorsan da, çekilmeli ay ve gecen sensizlik hayıflarımdan
ama üzülüyorum sana hep güzel şeyler yazıyorum
Vicdani lekem kurusun diye(özlem yağışları sunuyorum)
Ve benim gene gidesim var aşkın marsına valsıma hazır olun kümülüs
Yıldızların saçlarını tarayacağım seni yerine..
içimde kıvrıla kıvrıla kök ol hücrelerime yenile beni aşkına
gülüşen düşlere uyanık değil düşkünlüğüm düşten öte bir aliyim

umudumun namesini yıldızların huzuruyla yazdım sana..
nemin mermileriyle vurdun su halini kara sevda toprağım
Yan yana olmasak da neler yaşadığımı ezberleten yüzünün kıblesine döndüm
her şeyi unuttuğumuz, güneşin konuşmalarında beni dinlemedi aşkın ve ışığın
vurulmuş anların hesabını ödemedi aşkın tokluğu açım sana aç..
gel beni emzir süt bakışlı tutkularda...

huzur alışverişe geldi canhıraş sensizliğimi de aldı
lime lime olmuş bir yağmurun benden uzak bulutuna yazdım seni..
hercai bir kırılmanın kıvrımında teğetin eteği değdi etiklerime ettiklerime
sağır sevgilere bağırdım bağladılar beni sana
çarpışıyoruz arzular arası arzulara
tam seni isteme ininde beni vuruyor vurulma
benden geçiyorum bene geçiyorum
sevdiğim çamaşır yıkama içim sensizliğe kirlinmişken
şirinemin mola ver tuzaklarına... biraz katlan katılmış tutulmalarına
buzullarından bana yer aç üşüyeceğim sana....
en sevdiğin acına uzattım ellerimi tutma..
seni seviyoru kambur bir balınaya yutturdum şirinamın

geçilmez bir vavin hayfında yunus oldum atıl denizime
boğul ve ağla..
ki ben aşkın yunustan öte içre deriniyim
gözyaşların beni kurtarır bermuda üçgenindeki fırtınadan
ruhumun hazinesinden hazlarına her şey hazır...

aysbergime çarpsın titaniğin bütün güzeller ölsün yalnız sen yaşa bende
bu dünyada bir yar sevdim de el aldı sözünü de batsın orda
bir sen kal bir senden kalsın bir bene sığmazlarınla

Hayrettin Taylan

Vazgeçmek Atlasında Ben Rengindesin

kaybedenlerin mevsimdesin
keşkeler karakış
belkiler sonbahar
ilk sözün, ilk bakışın yaz
yazgı ile yazılmamış kalışlar arasında yeni bir iklim
ilklerini konuk ediyor yaşanmamışlar bolluğunda
aşk tüyü hafifliğinde emellerin ve fön geçtiğin sözlerim
bir başka sen ile bambaşkayım

sırlar ateşe, ateşlere aşka yanık
dilinde şarkıları ağlatan besteler tanık
kopsun dediğimiz dünya kopuşlara alışık
ağır ağır gidenlerin gözü sende bulanık
of geçtiğim kaf'lar özüne sönük
ve kendimi sana sunduğum tespitler bitik
kurtarılmış kudüs kadar sol yanım karışık

bu yüzden gelmeyeceksen ömrü kısalt
sevmeyeceksen ölümsüzlüğü tart
bu sevda ağır
bu seslenişim s'ağır
bu içlenişim çok bağır

hiç gelmemiş gibi gitmendi yüreğime dokunan
hiç öpmemiş gibi dudak bükmedi dudak uçlarıma sürülen
keşke diyecek yerine aman boş verlerini artırmandı içimde yanan
bir gün ömrünü sırtını verip geleceksin belki
şiir gözlerim seni görmeyecek belki
cümle tenim seni hissetmeyecek kitabı yaramdan
gül cemalini dikenlere teslim edecek kader

n' " "
y'aralar
k' " "

bir çocuk ağlayacak içindeki çocuğun sesiyle
oyunlarını anlatacak huylarından arta kalanlarla
bir sen gelecek bir ben başka senelere aynayken
bir ben kalacak, bir ben seni senelere tararken

Hayrettin Taylan

Vazgeçmenin Uydusu

Vazgeçmek istedim, kahve gözlerinden,kırk yılın şekeri tutuyor seni damarımdan.Trollerin arkasında martılar beni denize taşır.Yüzme bilmeden sensizliğe çırpıyorum.Üşür yüreğim, sevdanın hırçın gelgitleriyle yabancı güzeller öşür vergisi alır benden.

-Bir kibrit istemiştin, kavlarım,avlarıma hazır yakılmaya.Gidişleri yakıp, köz edecek, hüznlerin salına bindim. Bekleyişin ölümsüz ritmini bozan sulu sepken anların deniz anası sarılır çırılçıplak umutlarıma.

Beni senden, sarsacak, depremlere hazırlayacak, fay hatlarımda ani gidiş gelişlerin dersini verecek cevapsızlığın arka kağıdıyım.

-Yarın Coğrafya dersinde sınavımız var.İlk soru,ilk buluşmamızın paralelleri.Son soru sensiz geçen her günün saliseye çevrilişi.

-Ha bir de,kalbin Grivine merkezisiyse sensiz zaman neden çabuk geçmiyor, sol yanımdan neden hep gözü yaşlı meltemler eser.

-Gel Boğaz'ın neon ışıklarında çalıştır beni,gel İstanbul'un bulunmaz aşk kumaşıyla ör beni senden,zamandan, aşktan.

Ellerini tutunca tunca benzedim, gözlerine bakınca bakırlar türedi elektriklere, yüreğine dalınca,derin denizlere aktım,ilk kez öpünce hoşluğun dar ağacında sallandım günlerce...

-Gözlerim beyaz akışların güneşine aşka ısınır,bulutlar, nemli gözlerindeki buhurlarla sivişir,yükseklerde uçan kuşların kanatları seni görünce öylesine huzur ve ahenkle uçuyorlardı.

Şimdi söyle bakalım hangi serçenin kanadında kırık umutların saklı, hangi bülbül bensiz seherinde öter,hangi yılan benim sana sokuluşum gibi demler sıcaklarına. İçim böylesine yanmamış özlemlerin mağaralarında kalakaldı.

-Nicedir aklımdan çıkmayan seni bir çırpıda atmak istedim,şelaleler dökülürken tarihin ilk yazılı belgelerine.

-Bir veda mektubu yazdım sümereloglar ancak okuyabilir, ilk çivi yazısına çok benziyordu.Heyecandan, kendimi kaybediştin olmalı Sümerlerin bulduğu ilk çivi yazısından daha beterdin. Yalnız son kelimesi Türkçe'ye benzerdi.O da " saklımsın".

Bin bir yerinden kırılan aynaya yansıyan silüetin, ömür defterimin silinmiş sayfalarına yansıyor.

Ayrılığın bin bir rengi varmış, bazı ayrılıklar beyazmış bizimki hep beyaz kaldı, gidişinin pençesinin değdiği yerlerde hep berraklar sunuldu umuduma. Hasreti göğsüme dayayıp emzir kaçınılmazlar.Seni kaçırmamanın sosyolojik temlerinde diri diri yakıldım anlara.

-Sen yokken, bende yücelen Ağrı'da ağrılarımin resmi çekildi.Hiçbir şeye benzemedi,hiçbir anlam çıkarmadı huzursuzluk.

-Huzurun yerindeymiş, o yerin yer mi? O yare yer olmayan yerler yer mi ki? Her günü gecelere beleyen, beleş özlemler büyüttüm sensiz her demden.Demlendi pişmanlıklarım.Huzur imparatorluğumu yıkan, gözyaşların içimde sellere neden oldu. Gönül evimi su aldı, el güzelleri aldı, artık ben beni benden sorma.Gel gör, gel yaşa,gel aşla sonsuz nurunla, özlü sözünle, dahası meleksi akışınla.

Sen gideli, acılarımı çisil çisil yağmur alkışlar,yalnızlığın uzak mağaralarında aç kurtlar ulur ,sensiz güzellere gelir mağaramın kapısına beni senden çalır,mağaranın kapısına adını yazıp giderler.

-Alnımda senin adını görür,mağaraya giremezler, senin güvercinlerin ağ kurmuş. Sancılar içerisindeyim. Vazgeçmek ile vaziyeti alışlar arasında imkansız ırmakların yollarını değiştiriyorum.

-Ah mümkün olsa, pınar gözlerinden, troller döşerdim hiç akmasın hep bende kalsın her damlan, her bakışın, her üzülsün, her gidişin , hatta benden her nefret edişin...

-Hasretinin tanımsız sözcükleri büyüyor,yeni bir lüğatin dilindesin.

Gözlerinin ütopyasında bakışlarının sosyo-psikosunda geçmişin uzak iklimlerinde yeni bir sen mevsimi belirir.

-Artık bırak beni. Başka bir hayat kur.Benden kumru olmaz, benden gül olmaz, benden bir sen çıkmaz.Boş ver beni, soru sorma, ruhumu yorma, beni yazma, aşk ahitlerine.

- Ya asıl sen beni boşver,h üznüme de boşver,
Sabır ve bekleyiş umudundan dergâhlar kurdum. Seni beklemenin dayanılmaz suretlerini bir bir asıyorum. Her gelen, her giden, her seven duygu seni değil de sensizliği görüyor.

-Çocuksu acılarımla bebek yapıyor pişman edilen hayat.İç çocuğum doyumsuzluklarında suni depremler yaşasa da seni n kaçışların bitince, şimşeklerden önce sana varacağım. Yüreğindeki lanetlerin tortusu arasında yeşeren, acıma kahr defterlerini bir bir yırtacak.

-Anlaşılmaz,anlatılmaz, vazgeçilmez yollarda kaybolacak, öylesinde gidişlerinin karartıları.

- Yüreğime attığın bombaların yıkıntılarını onardı sabır ve huzur.Şimdi seni ve geleceği daha çok iyi yorumluyorum.

Ayrılığın tufanlarına attım sensiz başımı. Bundan böyle, kendi ekseninde dönen aşk dünyasının ay parıltısı olacağım beyaz düşlerimin perisi bilesin.

Hayrettin Taylan

Ve Erkek Ağladı Aşk

Sabırsız bir yıldız geceme uyandı. Gördüğün rüyaları anlattı yalnızlık yıldızı. Hoyrat bir bekleyişin gelecek zaman kipinde kirpiller yürüdü bahtıma.
-Bir erkeğin bahtı ekmeği mi emeği mi kariyeri mi ya da aşkı mı bilmek ister misin.
- Bir erkeğin bahtı aşkıdır.Erkek ,ekmek, emek, kariyere modlanmıştır.
Bu duygular selinde
Erkek zor sever, zor sevdalanır. Erkek hep sevda oyunu oynar. Sahnesi güzeller olunca.Ama erkek severse bütün dünyası aşkına kodlanır.Şifresiz özlemler yaşar. Bağlıdan da bağıl bağlamlara bağ olur.İçsel ağın yazının sonsuz yazı olur. Ağ bağlantıları hep online olur. Her zerresine kadar işlenir tutku.
Erkek beyni:

"Kadın beyni, iletişim ve hisleri etkileyen hücreleri üretirken erkek beyni hücreleri seks ve harekete geçme güdülerinin geliştiği bölümlerde yoğunlaşıyor.
2. Kadınlar 20 bin kelime kullanabilirken, erkekler 7 bin kelime kullanabiliyor.
3. Kadınlar günde ortalama 1 defa seks düşünürken, erkekler 58 saniyede bir düşünüyor.
4. Kadınların beyni erkek beynine göre yüzde 9 daha küçük ama erkek beyni ile aynı hücrelere sahip.
5. Kadınların duygu ve hafıza kaydetme hücreleri erkeklere göre daha büyük.
Erkeklerde agresif olmayı tetikleyen hücreler kadınlara göre daha büyük ve daha çabuk beyne iletiliyor."

İşte sevgili aramızı ısıtan gerçeklerin yatağındayım.Seni istiyorum senden.

-Yorganım yeter mi bütün gecelere.
İhtiyar özlemlerin özünde hecelenir mi ki istemediklerim.Genç bir günün seninde yeniden aşk alfabesinde ilk harfinle son harfin arasında kalır mı bizli günler.
-Çaresiz bir aranın "ar"ıyım. Kime y/ansam kimsesiz yalnızlıklar beni külünden gülüne götürür.

-Göğsümde yanan şemine ay düştü... Ay ile şemi unut dese de yürek...
-Geceler (ay) ... geceler (şem...)
-Bu harf oyununu biliyor mu ki uzak kalışlar. Bu harf sızısını biliyor mu ki Sözsüz kitabın.
-Kitap_sızın deler bahtımı.Seni okumanın fişlerindeyim.
-Senden gitmenin daha ilk öğrencisiyim. Eğik çizgileri yüreğimin eğimlerine yazıyorum.
-Bu aşk hocası el yazısı çok yazdırıyor. El yazısıyla el yazgısı arasında sıkışmış seni bulmanın yordamsız sınırındayım.

-
Hangi yol seni bana kadim kılar.

"Niestzsche Demiş ki;

"Bir kez yürünmüş bir yola düşenlerin sayısı çoktur, hedefe ulaşan az ..."

Mecnun yolundan ayrıldım, masivalara kaçtım. Mavilerin masrafsız rengindeyim.

-Müptela bir sen dalgasıyla kendime masmaviler çiziyorum.

Sensiz yılanların zehrinde Musa oldum. Asam yaslarımı yutuyor.

Kurumuş bir yaranın Kızıldeniz'ine atıldım, Musa ben, Missina sen..

-Su depremi yaşıyor yaşayamadıklarımız. Suyun suyla tanışması oluyor ilk kez
Su konuşuyor:

Kaldır damlalarını paklarımdan. Yarden yere inmesin damla damla ömrün.
Giden birine "gitme" kalan birine "kalma", sevmeyen birine "sevme" ithamlarından arındır kendini.
-Gidenin akıttığı göz yaşları vicdanında gölet olmuşsa bu aşkın ıslanmasıdır.Aşkın suyla tanışması sonsuzluğa şifredir.
Birisi için "ağlamamayı başarmak " suyun suya susamasıdır.Bu da aşkın sonsuzluk suyuna yamalanmasıdır.
-Ağlamak aşkı suya yamalamaktır. Su yama tutar mı ki ey maşuk...
-İşte "gitmek zorundayım" bu zorluğu taşıyabilir misin ki.Kaç damlan taşır, kaç ömrün, kaç su kabarcığı bilemezsin.
-Gidenler de bilir gitmeyi. Ya bir türlü gidemeyenler ne zaman öğrenecek.
-İşte bu müebbet muhabbetin zerreciklerinde yıkandı ruhum ve tüm özüm.
-Bekledim durdum su ile sen arasında, sen ile damlaların arasında. Ben ile gözleri nemli ben arasında. Su,suya hasret akarken beni paklıyor sana bilesin.

Hayrettin Taylan

Ve ben sana Yâreliyim.

' o kendini biliyora'

Kurtlanmış gidişlerin hışmında sesini duydum."Beni kovdun dedin" oysa bırak seni kovmak, pencereden dışarı bakışını bile kovamazdım. Kal ile gel arasındaki bağ, ruhumla elim arasındaki bağla çağlayabilir mi? Aşk mağaramda sarkıt-dikitler eridi.Gelelerimle işlediğim her şey ortaya çıkıyor. Ruhumun değmediği yarıklarda gönül şuyun akar.Akar mıyım? Akışımla,yakışım yakıtlarını alabilir mi ali özlemlerinden. Ölümsüz olabilir mi? El ele tutuşamadığımız her an...? Tütüşük yüreğime akar mı tutlarının okunuşundan.Engizllerin sihriden tüten nedir? Ruhun semacında kayan gidişlerin işinde çalışır mısın?

"Tut beni" kaçır göçer çiçeklerime gözyaşlarıyla yağar mısın.Üstsüz üst benimi sellerine senler misin? Kelepçeyi ellerime değil de kalp kapacağıma bağlar mısın? Ağlayarak susar mısın susuzluklarımin han karasında. Gelmek ile gitmek kardeşdir; keza gelmek hep ağabeydir. Dilin evinden sana geldim, biraz gitmelerimden susamış resimler sundum.

Gönlümün balkonundayım, beyaz bir güvercin geldi geçmişinde bir tutam hayat anlattı bana.Meğer sen hep bebekmişsin. Ellenince dilleniirmiş sevi ezgilerin ve yakarmışsın bakışlarınla aç bakışmalarını.Meğer yazgının sazı beni çalıyor. Sazım ve emelim sana dahil oluyor.Bir dahi olarak bir daha defalarını redifliyorum.Vara vara varmak istemenin tüm işaretlerini seçtim.Son bir işaret senden permeperişan izlekten gitmenin eleğinden sızarak geldi tavan yaptı yıkılmalarımda.Yıkıklarımı dikiyorum,özüne acıkmış yeniliğin Rönesans gibi raks ediyor etmelere hatta etme bulmalara.Dahası sevgili, "etme bulmaların " bulunulmamışlık girizgahında sana sefalar deşifre ediyorum.Şifalı sevmeler,vefalı alıkoymaların koynundayım.Seninle aynı koyunda yatıları büyütüyorum olagelmış ali cenap hayallerle.

Yüreğim dokunmuyor. Sözlerim okunmuyor.Sen eli değmiyor değme dünya halime.Katanların eksik ruhumun katığından gidişinin eğiminden.Erozyona uğramış,uğranılmamış umutlarıma serviler diktim.Her yanımda sensizlik tufanlarını azdırırken,senli bir sevda elmamız vardı.Havva'nın emiştirdiği elmadan yemiş olmalısın.Yoksun.Yoksunlara yoksul ve hatta varsıl beklemelere bikri bir ermiş oldum. Tut. Benimle Dünyayı. Tutmasaydın.Keşke tutulmasaydın.Ben yazanın yazanıym.Gören, duyan, bakan herkes çapkın sanır beni.Oysa ben bir yüreğin yağmurundayım.Damla damla onun toprağına emiliyorum.Haddimi bildim. Bilen ve her şeyinde şerh edilmiş umutları olan yerli bir bülbülüm.Evet,sevgili şairim,üstelik erkek, üstelik de insanım.Her yazımda bir sevgili damarı açılır.Sanki her yazı bir sevgili...Oysa yazıları kandırıyorum kimseleri değil.

*

*

Elim teninde ve geliş ocağını arıyor.Aşk çocuğumu öldürme.Ocağımı söndürme yani.

*

Gelişin gelişimde uyuyor.Sonsuzluğa tutuşsak.Tütse tütsülerimiz,gözlerin ışık olsa her anıma.Bulaşır mı uzak özlemlerinin dem anı.Hani beni özleme,bana alışma cananlığındaşın.Hani Zümrüt olursun aşk tutkularının en ankasında. Hani şairim var dersin... Hani kendinle konuşursun,bu kadar güzel yazan ve de beni seven şairim var.Şair değil başka başka çok şey bu ya.Hani ya öle deme ya bende ölürüm sana.İşte ben ordayım ...

Aşk kalbim, beynimle sensizlik arasında, ikisine de saygılı.Beni tanı..Ve aşkın Hermes'im.

Ve ben tutkuların Eros'uyum. Ve ben bene BEN ELİYİM. Ve ben sana Yâreliyim.

*

Hayrettin Taylan

Ve Eşya Oldu Yar..

Tersten Okunduğunda Aşk

-İplerle kurulmuş bekleyiş köprüsündeyim.Aşkım ufalmış
arkaik arzular tepesinde ve gitmek çok zor Eşya...

Nicedir senden yağan yağmurlar bekledim uzak kalışların
nadaslarında.Fırtınaların sesiyle kendimi dinledim.Bu son yelin elime dokundu
söylediklerin."Ruh hastası " sözler salatasında bunları da görünce
Hastanın kim olduğunu öğrendim. Seni isteme savaşımın tek başına kazanma
cephesinde hakedemyişinin
Zülleri sıralandı.Kim bu ? Hangi kim buna bu kadar kavi dedim.İçten bir isteyişin
tasarımında yoksul hallerinin can duvarlarına sildim.Aşkımı hak etmiyor gidişler.

Uzak kalışın aynalarında sevgime taranan bir güzelin sözsüz romanının asi
kahramanıyım.

Sarılmazsız tenlerin soğuk kalışlarına öykücük hayalleri tümleyin kıssaların
asalıyım.

Vazgeçilmezliğin çıkmaz sokaklarından senden vazgeçmenin zikzaklı
kaldırımlarında düştüm Eşya...

Bir gün gelişlerin istasyonlarında çürümüş umutlara mut olup gittim senden.

Aşk dolu belleğimi boşaltıyorum. Ki bu sevi yüreğimin diski senle dolu olunca
başka haller, güzeller, demler yazılamıyor.

-Gecikmiş bırakılmalar sunmalıyım.Yetimdin, şimdi de aşka öksüzsün. Başka
öküzlerin trenlerinde mutlu olma devrimciliği yap.

-İnkârına müteessirim. Yarınlarım yağmalayan sözlerinle kalamam aşka. Yeşillerinle
kaldığım şu sevi atlasın son ormancısı benim. Yaktım seni.Küllerine geliyor yar
artıkları akbabalar.

-Korsan sevgilerin çoğalmış olmalı her yerde sensizlik kitapları.Bu sössüz, sensiz,
anlaşılmaz romanın kahramanı benim.

-Beni okuyor , ben...

Bir dizayle öldüm sende...Ey sevdamin yücelin bayrağını yürek devletinden
indiren yar...

-Eskiden Ayşe idin gönül bahçemin sebzeliğinde. Şimdi tersten oku gayrı
eşya'sın

Bu irkiliş atisinde ,atılmış adımların can penceresiyim.El sallıyorum
ötelere.Tenha bir gidişin çok karışık denklemi gibiyim.

-Çözemiyor beni matematik ve otomatik ilgiler. Kirli bir geleceğin son işlemi değilim.
Ben artılardan sonatında kendime artan aşk arifiyim.

"İnsanların en zengini olmak istersen, kanaat ehli ol."

"Allâh, senin iyiliğini, senden daha iyi bilir. Şer zannettiğin çok şey vardır ki senin için
hayırdır. Hayır zannettiğin çok şey vardır ki senin için şerdir. En selâmet yol, ilâhî
takkîre râzı olman, her hâle şükür diyebilmendir."

İşte ariflerin dilindeyim, işte ariflerin sözündeyim.Bu mistik kayıtların dilindeyim..Asi
değil yüreğim biraz san yenik.

Karşılıksız bir serzenişin inşindeyim. Lanetlenmiş bir gölgeden başka serinleyecek sevda artığım yok Zelalim.

Bu aldanıştan muamması ummanlarımı kurutuyor. Umuluşun can fenerleri yanıyor...Gözlerinden önce,sözlerinden önce içimdeki elvedaların kavuşuyor.

-Körü körüne bir bağlanışın bağıl adılıyım. Dilsiz sözlerin aşk kemiğiyim ...Ete kemiğe bürünen aşkın, aşk sesiyim.Susamam sende.

-Bana değmez deme, beni unut deme, benden git deme. Bu demelerin Hacı Bektaşî'si değilim. Bu bağlılık marşının güftecisi olarak kendime Yazıyorum.Sen öyle sen san.

-Yarasına tuz basan bir yarasanın gece haliyim.Aşk gözüm her dem görüyor. Seni seve seve ve bilerek körüm diyemem Zelalim.

-Sen aşka büyüyen gönül sebzeliğimin , en taze, en yeşil, en aşkı, en tatlı, en içten,en özel, en anlatılmaz Ayşe `idin. Yıllarca gönül soframın en özel dimağıydın.Sol yanımla, bağıryanık yüreğimle doya doya yedim.

-Şimdi kurumuş bir tutku çiftliğinin tersten okunuşu Eşya oldun bilesin. Tadin ,adin, yadin, lanetin, dediklerin, demediklerin, dile getirirmediklerin de kurudu zelalim. Eşya... Tersten okunuşun kadar değildi kaderin, bende ederin.Bu sitemlerin simlerinden, mumyalanmış nefretim yok ...Gitmeler ısmarlıyorum sana Eşya..

Hayrettin Taylan

Ve Kumrular da Ayrılırmış

En büyük yalanım en büyük yılanlarımın beni ısırıldığı bir gitme gününde anlaşıldı. Tutkularımızın gücünden zehirledi aşk.Panzehir bir zamanda girdin hayatıma. İçimdeki hayvanların teptiği eskiz yaralarımın üstüne aklanmayı görünmez, saklanmayı olmaz sandık. Sandığında sakladığın ilk gecenin belgesinin kanıtlayan kızıkların genç kız mühründe aklanmak sızısında vicdanım kitlendi.

Senden kaçtı mutluluk, hem güzel, hem kariyerli, hem İstanbul, hem yakışıklı şairin...Bu kadarı çok geldi huzura.Sen benden, kaçak hayattım.Kaderinde bir mevsim.Muson yağışları bitince giden,Alizeler esince gelen.

-Uçamazdık, kanat çırpıp uzaklaşamadık,kendi yazgımızın haritasında.Sen bana dünyanın ne güzel şehri olarak atlasıma işlendin.Ben sana aşkın,acının,uzatmadan bütün duyguların bülbülü olarak geldim.

Birbirimize katlana,katlana sardık hayat kutunumuzu.Hediyelik bir aşk değildi,ama hediyelik yaralar paketleyip gittik.Sıkışıp kaldık, kalmakla ile gitmek arasında.Sen gitmenin huzurunda beyaz bir geleceğin görünmeyen ışığına gittin.

Küçük oda bir salon ahlak anlayışında,yalnız başında,başka huzurlar pazarladın.Kim,kimin avcısı. Kutsal hazineleri arar gibi,hayatının geri kalan kutsanmışlarına yeniden aday oldun.

-Yüz yıllık yalnızlığa, bir yaz daha geçecek, sen mi mutlusun, ben mi? _
Ya da bu öykülere,şiiirlere, en büyük aşklara hadise ayrılığımızdan sonra kim mutlu?

-Oysa ortada bir atlas vardı, senli nehirler, dağlar, göller,belliydi.Başkentlerin başkentinden,balkentime geldin,arı olarak, sarı olarak, kumru olarak. Peteklerimi yüreğine döşedim, çiçeklerden çiçektin.Dünyada tek çiçekten bal oldun,al oldun, kal oldun,sal oldun ömrüme.

-İşaret taşları,bizim asıl bulamadığımız, hayatın derinliklerindeymiş yeni anladık.Seni mutlu edecek bir geleceğin salıncağına binmişsin.Kendince beklentilerini suluyorsun bensiz her denizden su alıyor yaralı gemin. Gemin su almaya başlamış,rüyalarım kadar sesi geliyor,uyan perim,cananım, fildişi kulem.

-Ne dersin,
Belki de kurban edildik sınavlara... Sen de belki denklemime işlemsiz bir sınavdın. Asi olmak,beklentisizlikler....Bizden olmayan kutsi kuralların altında kaldık. Umduklarımızın ummanında beyaz suları kirlettik.Asıl görevimizden, kulluk ödevlerimizi az yapmış gibi geldi.Oluruna olmak,öylesine yaşamak değil hayatın ezberleri.Bedava yaşamlardan kaçmak mı hayat.

Adı yanlış telaffuz edilen yabancı yazarlar gibi yanlış tanıdık birbirimizi.Başka uçurumlara yazılan arzuların sözcelerini yanlış okurken,hep bir yabancı bir yanlışla karşılaştık.Yanlışları doğru gibi okuduk, hayatı öylece sürükledik anlara. Göremediğim sen, örümceklerin özlemlerine ağlandığı yerli kumrun ben.Ha bir alışagelmeyen gelgitler, gidişler,kalışlar varış.Uç hasta ruh...Doktorculuk oynadık biraz, sen hastaydın, bende doktor.Geldin ocağıma,kucağıma, sıcağıma,ömrüme."Çekap " yaptın,her şeyin sapasağlamdı.Yalnız kalbinde benli bir hastalık vardı. İyileşmenin kader ilacını içtin.

Paranoyak dertlerimizden arındık,kapıldık evcilik oyununa bu sefer.Son hesaplaşmalarımızı yapıyoruz. Ben asil,sosyal,entelektüel,artist, gamsız,zeki bir koca,sen melek,naif,narin,nazlı,çıt kırıldı peri. Ve en özel duygularımız aktı,akları senli, yüzündeki benler hariç her şey beyazına beyazdı.

Nedendir bilmem, anlaşılamayanları anlatmanın son masalındayız.Dünyanın en korkunç uçurumuna salıncağımızı kurmuşuz.Biraz tedirgin,biraz kırgın,biraz,yaralı, hala çok seven iki kumru gibi,sallasam düşersin,sallamasam ben düşemem.Yıllardır ulaşamadığımız en güzel özlemlerden sonra acılarımız bıçağını kesti. Kanadık gitmelere, kangren oldu gelip gitmeler.Şimdi her şey kurudu,durulandık.Cevapsız kalmasın kumruluk meleklerinin kanat çırpışı.

Hayrettin Taylan

Ve Sen'e Metafizik Fünkem Patlar

'O,artık kendini biliyora ithaf-ı su '

Aşkın su,yüreğin ben, gidişin kavın kardeşi
O yüzden uzak cehennemlerde küle üfleniyoruz
Tutkunun son ekmeğiydin,bileydin özünden
Bu yüzden sulu bir yüreğin yemeğine bandırdım ölümsüzlüğünü

Sevmekti,beklemekti, yaşamaktı, sana özetlenmekti aşka haykırış
Kaf dağında gezen yaralı bir ceylandın, aşk aslanındım,sevi sevi eriyordum
Metafiziğe karışmaktı, ötelerin ötesinde susmaktı,
gideydin bensizliğe
Kalaydın vuslatın deminde
Bakışın sözsüz kitap,kalışın seri roman, gelemeyişin efsaneydi
Şimdi bu edebi türlerin sarmalında sar beni yar sarar gibi
Bilmezdim aşkın dirheminde ol vaki olmayı,
sensizdim, sızıların deniz deniz, sözlerin şerha şerha
gidemezdin senden, seni seven benden
biz olmanın cennetindeydik,kevserdi gözyaşların
kalmalıydık aşına bir aşkın sevi yüreğinde özleyerek

Hayrettin Taylan

Vedasıl Özleyiş

vedanın tamirci çırağıyım
kirlenmiş benlikleri, yanık sevdaları onarıyorum
gitmeler başka gitmelere gelgitlerini sunarken
kaç damla özetler ki son demleri
onca yaşananların atlasında hangi rengin adısın
şimdi gidişin hüznün rengine bürünmüş bir hal var
bir hayal var peşinde sürüklenen
bir kalakalış kalışları ıslatırken
sen gitme, gitmeleri silelim ruhun kentinden

inatçı anıların aynasında taransın yadın
seni bulmanın alegorik çeşnisinde yıkansın adım
gittiğin her yoldan başlasın yolculuğum
mutlak olandan, muğlak olana çıkarsın kader
kendime kaçışlarımın keder çizgisinden doğrulsun umudum
sevda gurbeti yaşayan iç çocuğuma değsin teğetlerin
heba olmasın diye seviler
içimde yaşıyorum seni

sol kilidimi açsın son bakışın
yansık tutkuların eritsin vebalimi
kör ışıklar, körelmiş aydınlığımı sunarken
şimdi kendi karanlığımın zifirisindeyim
yeniden sevmek için, yeniden sendeyim

Hayrettin Taylan

Vejetaryen yamyam, Değilim Tensel Atlasına

Kalem aleme şifresiz yazılar yazıyor. Mana aleminde yoğruluyor anlama kattığın şirinlikler.

Giyotin kesiği yarınlar yaralanıyor bağrımda. İyileşmeye müdahil ediyor masivaların.

-Meyline diz çöktürüyor zeylim. Gazellerimde okunuyor mazmun özlemler. İmgelere seni yenge kılıyor umudun tan küresi. Sözcüklerin katili yanlış yazılmalardan arıyorum.

Aşk, çok kezi közlemektir bir keze. Bir kezin iliğine nakil olmaktır tutkulu özlemlerle.

Özüyle yıkanan aşk sularına damlalarını ekledin. Ben'den damlalar aktı. Gayrı bu nemli gözlerin bekçisiyim bir ömür.

-İçtenliğin hediyesini verir yarınlar. Bir yare kucak açar aşk-ı ala.

Gün'eşe bandırılmış hayallerden gerçeğin salıncağında sallanan umut bebeğinin yanındayım. Yar ellerinle, aşk gözlerini aradım.

Kadınlığını bana, annelik hayaline özerk bir geleceğe bağladın.

-Tılsımlarını tercih sırasında kaybetmiş aşka çalışmışlığın diliyim. Dilimde seni sormanın ucunda yazılmış sözcükler. Yüreğimde senle kaynayan cümleler. Ocağında senli sözcükler kaynıyor yazın dünyasına.

-Artık dizelerimde cenkleşiyor ruhunun sızıları. Benimle tanışıyor benlik burgacın. Dilsiz yarınlar sunuyor huzurun yarınları.

Söylemler giyiniyor kitabi dudakların. Sen konuştuğça kendine iyi niyetler merhemi yenileniyor.

Üst benliğinle fersah fersah şehrimde yakıncı demler karalıyorsun.

-İhtimalleri ihmal edilmiş, ihtilalleri başkasına hesap edilmiş kendi vatan bağıyla kumar oynayan yerli sülüklerin çıkar ağlarından, kan emici hesaplarından kaçtım.

-Bu ülke aynı ruhunun bayrağına, aynı kanla boyanmıştır. Irklar değil bizi bağlayan. Temel duruşmalarımız var. Temel dinamiklerimiz, inanç, bayrak, kardeşlik gibi birlikteliği tümleyen algısal berraklarımız var.

Büyük ve kapital güçlerin maşası olmaya niyetim yok. Kendi duruşumun duruşmasında kendimle tanıştım. Gelişmekte olan bir ülkenin, çok gelişen ufkundadır aynam. Birilerinin çıkar maşası değiliz. Birilerinin tuvalinde yansık hayaller, hayatlar sunmuyoruz.

-Dipsiz hedeflerin kirli sularında kendi çıkarımın otlakçısı değilim.

Kendi tufanlarına ismarlayanlara karşı mutlak setlerimiz var. Bizi biz eden temellerin harcıyız. Harcanak bozuk emellerimiz yok Şulena.

Bu yanışımı özetle, bu kalışımı kalayla, güzel yüreğinle sevgi zengini oldum. Vejetaryen yamyam değilim tensel özlemlerine.

*Sen kadar sana kadar, kader kadar sana sen oldum. Yarına bir yar takvimi aldım. Sayfa sayfa sevdan var. Her gün yaşayıp diğer gününe telsin oluyorum Şulena

Hayrettin Taylan

Vejetaryen ve Yamyam Mecnunum Her Güzeli Yiyemem Nazlıcan

Haydi yasakla ellerimle sana yazmayı.Aç kalmış bir benliğin mucidiyim.Sen gideli "ben" yok. Kendimi aramaya çıktım.

-Tut ve sakla aşka mey sunan sakilerden. Meyline meyhoş kalan sol tarafıma terazini koy. Tart beni , t'adından.

-Doymuşluklarımın yanılsama semalarına taşı.Göğüne değsin göğsüm. Başını koyduğun yerin yüceliğini ay ve yıldızlar da görmeli.

-Avur beni.

-Süreğen sözcüklerimin hecesinde titretiver. Kehanetlerimin tespihini çeksin içsel çakralar.

Mızrabının künyesinden çıkar ızdıraplarımı.Yönetmen yap ümitlerini.

Bu sol şehre, bu şol nehre, bu hol ömre kahin yaptın.

2013.Kuzey Yarımküreye Radyoaktif serpinti olacak. Hayvanlar ve bitkiler sağ kalmayacak. Müslümanlar, hala hayatta kalmış olan Avrupalılara karşı kimyasal savaş başlatacaklar.

2023.Kızımız Fen lisesini kazanıp Türkiye birincisi olacak.

*2033 Kutup buzları eriyecek. Dünya okyanus seviyesi yükselecek.

-2043 Müslüman bir devlet yeniden Avrupanın tek hükümdarı olacak.

-2103 İnsan yapımı Güneş, Dünya'nın karanlık tarafını da aydınlatmaya başlayacak

İşte sevgilim kahinliğime inanmalısın artık. Nabzımda senin hücrelerinin şifresi var.Kime gitsen, bensin, bendensin. Dönüp bana geleceksin. Bense sana benzeyen her aşka şoklar yazayacağım.

Cepleri boşalmış hoşluğum aç kalacak. Ben bilinmezliğe gideceğim.Ben aç olacağın sevgine.Yamyam bir Mecnun yapacak hasretin. İsimsiz, sensiz, tanımsız aşk ormanına atılacağım.

-Sana benzeyen her tatla içsel doyumları yaşamaya çalışacağım.

Gözü açılmış acılarla seni arayacağım. Her dem düşlerime düşen lavlarından sözsüz sızılar dile geldi.

*Her sızı binlerce söz kadar yıktı bahtımı.Hayallerim yetim,sen yetim yaşarken.

İkimiz de yetimdik, kahin olmadığım tek gerçek bu. Kızımız okula başladığında ben de yetim kalacağım. Bu bir kehanet değil, bu bir kahinin sözsüz yazdığı gerçek.

Sen benim için kal, sen benim içim git.Gitmek kalanların aşk dersidir. Sen güle güle kendine git.

-Gidişin kehanetlerin sürgüsünü açtı. Ben de gitmeyi öğrendim sayende. Çok gittim kendimden.

Sağanağın içsel bir devrim yapıp yıkadı vicdanımı. Haydi,

Sür sözlerinle bu gönlü. Yeşersin umutlar, geleceğe meyve olsun baş başa kalışlar.Sevgine kat kalakalışımı. Özleyerek büyüt içindeki acılardan arınmış volkanını.

F'ay yatağında sakla soğuk yalnızlığımı.Yanardağdan geldim, aşkı anardağ oldum.

Gül gül umut denizinde kırmızılardan ıslansın.İçimde dalgalanan sevdanda paklansın gelecek.

-Gelecek açlığıma yöndeş aşklar sunuyor. Tokluğum sevgine.

Haydi çoğalt geri dönüşleri. Haydi senden gelen sana gelen ben'i

Topla büyülü aşk sonsuzluğunda.

Hayrettin Taylan

Vekalet Aşklar Yaşıyor Engelli Gönüm

Uçuk sanrıların dil destanında seni yaşattım. Hüznün kilerde yeni bir kışı ekler hayata. Yapayalnızlığın tüm köprülerinde sensizlik paralı, gelmenin kuyruğu o yüzden uzadı yollara.

Göç ırmaklarımın dalgaları sevişmelerin köpüklerine susmanı yazdı. Mavi buselerinde sustun, su üstüne sustum. Bütün yasak hudutların su tenlerine dokudum çırpınışı. Zamanın merhemlerine yaralarımı gösterdim.Yetmedi anlar,sensiz anılmalar.Sarılışımız sır olacak.Hayatın pınarları akarken ulaşılmazlığa, yağmurlarla ve gözyaşlarıyla ıslanmayı özleyen ehli sevdayım...

İçimizdeki özlem kristalleri temizlenmedikçe, kalıslarda gevşeme yenilenmedikçe, yan yanarlımız alev olmadıkça anlamsızdır her şey su bakışlım. Bütün sancılarının sebebi,hep istemeyi emzirmektir hayata.

Sensiz bir karanlığın tam ortasına düşüyor çoban yıldızı,beni sensizliğin sürünmelerine çoban ediyor.Ben ve haşvi duyguların çoban köpeği,istemlerin yağmuruna ıslanıyor. Ve o an onlarca deniz büyüyor içimde

En güzel karışımların kareleriyle dalgalı bir dünyanın tam ortasında Beni sensizliğin masallarına bırakıyor.Su Perisi oluyorsun masalın ortasından sonra.Bir cadı tatlı sunuyor umudun eşeğine binip ruhumdaki heybemi senle doldurmuşken.Gitme onun sıcağındaki yüzükte aşk zehri var.Seni senden içirecek diyor.Sen onun aşkına ölümsüz kalacaksın,her sözünde,her yazında, her anından, her güzelin akışından onu göreceksin,için iç içe dalgalar gibi seni senden eritecek,hüzün kulen yükselecek bohemlerden alıntılı bir özlemenin özerk surlarında Çin olacak tatlı cadın.Çin Seddi,aşk şeddi, unutulmayışın destanı ve onu görmemenin efsanesi: O,senden sonra evlenecek,sen hep bekar kalacaksın,bir gün uçak yolculuğunda karşılaşacaksınız,uçak yolun yarısında düşecek,herkes ölecek sana hiçbir şey olmayacak,sen bütün cesetler arasında onu arayıp bulacaksın.Ama bir kolu,bir bacağı kopmuş olarak,onu hastaneye kaldıracaksın. Kocası kazada ölmüş, çocuğunu düşürmüş, ağır bir yaralı olarak kalacak. Kendine geldiğinde ilk bulduğunuz günde ona aldığı pırlantanın ısıltısında seni göreceksin.O büyük aşk tutuluşunuz yeniden başlayacak.Bir kolu,bir bacağı olmadığından ilk görüştüğünüz gün gibi koşarak,sana sarılamayacak.

Ama eskisinden daha tutkulu bağlı kalacak,saklı bahçenin tüm gülleri kadar kızıl günceler sunacak sana."

Boş verdim bu yürek burkan kavuşmanın yokuşunda. Seninle engelliler günü 1 Haziran'da ilk kez tanışmıştık. Onlarca şiirle, binlerce yankıyla sayılmayacak özlemle sana gelmişim. 1 Haziran'ın Engelliler Günü olduğunu daha yeni öğreniyoruz.

Sevdamız, uzak kalışlarımız,gitmeler, kalmalar, sensizlik engelliyken bedensel engelli olmanın haritasında bir şehir olmanın ne önemi var ki gülüm.

Sarıncılarından ve en güzel yaşamalarına rengini verdin hayatımın ormanlarına...

Yemyeşil olmuş bir huzurun akışındayım.Gayri susamışım güneşe tuttuğum yaralarımı kurutuyorum... Zamansız gidişlerin, güftesinde gelişlerin sevgi dansıdır sana yazdıklarım.

Damarlarıma yürüyen iyilerin suyuyla çorak sevdâ topraklarında gölgemi arıyorum. İmkansızlığın denizinde bütün dalgalara, ruhumdaki fırtınalara yeniden benli kalmayı öğretiyorum.

Bakışın yetti. Gidişin çok fazlacaydı.Her hissim sakat, bütün özleyişlerimin gözü görmüyor,sözlerim koşamıyor, güzel şeyleri kime yazsam senli bir engel.Vekalet aşklar yaşıyorum.Seninle değerlerim değişti, seninle bütün iklimlerden yeni hazları meyvesi oldum,seninle sulara su, dağlara ağıt, türkülere bam teli ve de aşklara adressiz destan oldum.

Ben sevdanın özgür ülkesinde seni severek ruhumdaki volkanları eğiten, hasretlerdeki mayınları etkisiz hale getiren,tüm felaketleri sabırla ehlileştiren gönül engellisiyim.Gelişlerin engelli,kaderin de değil gülüm.

Hayrettin Taylan

Vıııı

dinlemekteyim içimin sızısını sazlar ile sözler arasında
özümün hevesinde açılan çiçeğin kokusuna sindi özlemin
yangınların öğretiyor yalnızlığı
soğuk düşler cenderesinde volta atıyor sensizlik
ben seni istiyor

benden gidişin kitabı yakıldı diye
yaramın suları dinene kadar din değiştirme sakın
İslanmış günahlarım var diye kutsi aşkhanemizi yakma sakın
Frenk güzelinin okuduğu sonelerin raksında bırakma sakın
Zaten uçmaya şifrelenmiş erkek modeliyim
Modelisti yok bu gecelerin
Sakınlarımı sakın can meleğim

içimde mahrem kalan arzuların mahreç kalıbı ol
sana rubailer yazayım şarabın arap'ı olarak
alevin lavlarımla kardeş olsun
firari düşlerim
biteyim özlem yanardağlarında
gideyim sana
kendimde kalayım böylece

isterik bir isteğin ayininde ayna tut ruhuma
biraz kendini tara ahular aşka kırıtırken
yüzyıllık vuslatlarımın kapısını aç gönül dilinle
okun yarlığınla sevi kitabımdan
hece hece soy beni gecelerden
iniltilerinle vazgeçilmezlerimi doyur hayattan
biraz da bu halime aşk iğnesi vur
acısın sen,yerim
kanasın sen yarım

yorulmuş bir ruhun perdelerini kapat
kimse görmesin öpücük oyunumuzu
biraz de beni öp kediler martı temizlerken
sokulsun kayıplarına can sıcak
karışalım, kavuşmanın ummanına
yıkı beni senden
çoğalsın aşk
artsın arkaik düşlerin buhuru
aşk ve yangından sonra yağsın yağmur
ancak öyle temizlenir gecemiz

gül olarak solduğun bensiz kenti yakayım
külüne kul olayım öz beni bulmak adına

anlatayım seherde bülbül tde sonsuz sevgimi
ak olayım yar ile yaram ömrümü tüketirken
biriktireyim bir günleri
yarın gelir yarım diye

Hayrettin Taylan

Vicdanımı taratıyor damlaların atlası

kum saati gibi dökülüyorum belirsizliğine
sonsuzlukla çarpılıyor içimde kalanlar
unutuluşun ikliminde bitiyor sıcak bakışın
bir günlerin gün aynasında taranıyor hatırın
vicdanımı taratıyor damlaların
sızılışında toplanıyor kavuşmak
biriktim tanımsız duygulara
belleğimin kertelerinde kapandı duyulsama adın
zaaflarımın tutuşmasında kızardı yanılgılarım
nefsimin köklerinde eridi mühürsüz eriyişler
ayrılığa bulanmış damlaların ısılsı duruşunda aklandım
acının gökkuşağında başladı renksiz kalışlar yolculuğu
yaryüzüne geliyor yaramdan kopanlar
sözcüklerin göğünde anlamına karışıyor özlemler
en güzel sevmenin anlam yıldızısın
gecelerini heceleyişim bundandır yar

2...

ulusu yok acıların, ululuğu var sevdanın
susuşu yok ayrılığın, suluğu var damlaların
çağrışımı yok dertlerin, çaresi var sevdanın
kepengi yok huzursuzluğun, müşterisi var sevdanın
geçmişi yok inkarın, durulanmış iradesi var sevdanın

3...

ben'le benin arasında arafının rengi var
varoluşun alfabesinde okunuyor isimsiz sensizliğim
aşktan önce
önceden aşk var
senden sonraya uyumlu uyanışların mevsimiyim
senden sonraya uyanmış baharın zaman ağzıyım
senden sonraya birikmiş, sonsuzluk ufkuyum
senden sonraya kalmış, aşkın aşk sonuyum
senden sonrası
benden sonrasıdır...

4...

pergel gibi imkansızlığı çizeriz sevdanın ucuna
bir bütün olmayı tümler isteyiş risalemiz
çevrende dönüşünün imgesiyim zaman yangın yeri
baş başa, aşka geometrik şekiller arifiyiz
yan yana, aşka dünyalık anlar şanssız
dil dile, aşka dilsiz romanlar okuntusuyuz
aşk aşka, aşka sonsuzluk dersiyiz gülüm

Hayrettin Taylan

Vicdanının Aşkısın Elnaz

Affet...

-İdlerim egoların sarmaşığındaki hazlara teslim.Henüz Müslim olmamış egolarım var.

ID:Ruhsal aygıtımızın en eski parçası olarak kabul edilir.İçgüdümüzü,doğuştan var olan her şeyimizi içermektedir.Asıl olan dürtülerin tatmine ulaşmasıdır

EGO:Dış dünyanın gerçekleri ile iç dünyanın haz arayışı arasında dengeyi sağlar.

-Toplum argümanlarında, aile varyantlarında psiko-sosyal açıdan incelediğimizde henüz ehil olmayan egoları vardır erkeğin.

-Affet sevgilim, bilinci, bilinçaltı filtreleri kirletilmiş şişkin egoları olan toplumüstü bir özneyim. Yüklemine yüklediğim sosyal atlasımı görmelisin.

Dudaklarındaki kırmızı bahçesini hissetmeli dudak uçlarım.Ucu sevdanla tükenmeyen kalemimi başka tenlerin defterine yazdırma Elnaz.

Ve sen içinde binlerce hayalin olduğu aşk yüklemiydin. Hayaller kırılmak için,öznemde bekliyordu.

-Sen kırılan hayalin fırtınası gibisin. Bense aşk kıyısının kumları.Her zaman sensizliğe savruluyorum.

Neden estiği belli olmayan y'ellerin var. Sen artık el rüz'garısın.

Ben sıcak cümlelerin güneşi gibiyim.Şiirlerin yağmur gibiyim, yanık hasretleri serinleten...

-Kendine bereket, aşkına keyfiyet dönencesi bir dünyalık algısıyım.

Tamamlanmış cümlelerin yüklemiydin.İçimdeki eksilteli cümlelerin yüklemiydin gizlice sonlarımı tümlüyordun.

Belki eksik kalmışların tadını kavuruyordun,belki sonu bitmeyen sevdaların can arısı olup sevilerimize b'al oluyordun.

Virgüllerin ayırdığı onca eş görevli duygularım vardı.Bir nokta gibiyiz ömür cümlesinin sonunda.Herkesin bir bitmişliği, ya da biten bir cümlesi vardı.

Nokta.

-Herkes kendi noktasını atmak için ömrünün cümlesinde yaşıyordu.

Oysa seninle bitmemiş, sonu üç noktalarla kaplı cümlelerimiz vardı.

Cemalinin romanını okuyan özlemlerim var.Kapak aralığında kalmış sende kalışlarım var.

-Sorularımın beli bükülmüş?

Neden?

-Herkes bir nedeni sorguluyordu.Nasıl olurun katığı gibi ayrılık ekmeğimi kızartıyordu veballerim.

-Niçin?

-Niçinin içindeki için sorgusuz , sualsiz, içiyim Elnaz.

Biz ayrılığa misafiriz. Dünyalardan dünyaya gidiyoruz. Gözlemek, öğrenmek, büyümek, sevmek, inanmak, gitmek, giyinmek, yemek,içmek, gezmek, gibi özel kavramların dimağını taşıyoruz.

Sonra hayat, bu kelimeler dağarcığı kadar bizi kucağına alıp başka ocaklara, başkalaşmış özlerimizle başka kendiliğimize gideriz.

Ve affet beni sevgilim,sevgilerim mevsimlik değil.Sen aşk bebeğimsin ve seni mevsimlik leylekler getirmedi.

-Gönülevimizin bacası da yok.Artık doğalgaz olduğundan her şey daha doğal, leylekleri getireceği baca da kalmadı.

Böyle yüreğimi saat dilimiyle ayırıp başka ben'lere gidemezsin.

Ben sevmenin ayarlı , uyarlı, duyarlı, seherli, hünerli, bilinçli saatiyim.

-Saat şimdi seni ben'den tam ben geçiyor.Yani sevmenin on ikisindeyiz.Akrep sen yelkovan ben.On iki gibiyiz.Öylece kalalım.
Şarkıların etkileşim merkezi,şiirlerin his bombası, hayallerin ham meyvesi, sevmelerin sevi okyanusu, senli her şeyin özetsiz yayınıyım.
-Düşlenmiş,içi işlenmiş, bilinçsel algılarla yıkanmış, güzel gelecek ikilisiyiz. Aynı yağmura teslim ederiz gözyaşlarını.Aynı rüzgarın esintisinde esinlenirim sana.
-Benim ilhamımsın. Bu yüzden sende kaldım.
Onca fedakarlığın mevzisiyim.
Başka şehirden,başka hayattan, başka güzellerden, bambaşka emellerden, başkalaşmış ben'den arıtıldım, eritildim, eğitildim, vicdanımın adasına taşınıp sana kaldım Elnaz.
-Bütün başkalara hayır diyen hayırlı bir Mecnunluk aynasıyım.
Vazgeçilecek ne varsa vazgeçerliği dolmayan senli sevmeler ermişiyim.

-Islak dudaklarının nefsi müdafaasıyım.Bir kerenin hatırında kaldı dünyam.
-Nefesimin ıslandığı, nefsimin durulandığı, hevesler,mutluluklar, güzel anlar geçnisiydin.Gidemezdin senden.
Tüm zaman kipleri yüreğinde çekimlenirken.Sen sevginin fillerini büyütürken bana da bu sevdaya taşıyacak fil olmak düşüyordu.
-Sen ağır bir sevdaydın, ancak bir fil taşırdı. Sen nesli tükenmekte olan aşkların son örneğiydin, filler gibi nesli tükenişleri, nefsi bitişlerin, nefessiz kalışların algısıydın Elnaz.
Bu yüzden yeniden s'onsuzluğa, yokluğu yok eden yokluğa, varlığını var eden varlığa,en mutlağa,kendim oldum, arındın, arılandın, arıtıldım, sevmeler öğretildi.
-Gidemem senden, kalamam nefsimi aşk kılan güzellerin sıcak yurduna.Yurtsu sarılmalarla sarmalar yiyemem.Benim t'adım sensin Elnaz

Hayrettin Taylan

Vicdani Duruşmanın Tutku Tutanakları -23

vicdani duruşmalarımda söz, sıra kadem bastılarda
savunuyorum üçüncü boyutun iç dünyasını
yanılgı dağlarımı küle çevirmek için
zaaflarıma iç ekmek bulmak için
çevrimdışı hüznüleri çevirmek için aşka
hayallerin ısığını çalışıyorum kaderden
geleceğin hevesini yaşıyorum muktedirden

kımlı bir özlemin defterinde
sihirli bir gelişin kitabına doğru akar ömrüm
okşanmış bir sevinin baharında yeşillenir gülüm
mağrur zambakların ıssız gölgesinde üşür gülüm
yaramı kimseye göstermeyen yarimden üşür gülüm
düşünüşleri düştür çürüten susuşun tavında pişer gülüm
gelmeyenlerin geldiği yakamoz arifesindedir bayramım
kavuşmanın kamerasında aşkı özleyen güzelleredir ceyranım
kapısı çalınan aşkların can evindedir hayalim
bilinmez, bir duygunun kavşağındadır cemalim
vuslatın yanardağındadır üşümelerimdeki kabulüm
coşkunun mutluluk dersindedir sana olan yazılışım
yine umutların mitik boyasındadır ruhumun süzülüşü

elim bir elemin enlemindeyim
derdimin devriyesine çıktım
vuruldu, sensiz güzellerden
geceyi yıldızın kızında sakladım
bakir değildi sensiz her dem

vahim bir arayışın ışında paklandım
hüzün kendini sardı içimin bam teline
seni çaldım ağlayarak
seni okudum hece hece
seni yazdım harf harf
seni özledim özümden sözler araşarak

yakamdan düşen bir günahın gölgesinde
gül dünyana başmışım
kırıkların en kırığında kırılmış güven aynan
gidiş çığlığının ölümüne kanıt anların sesinde
umarsız bir ağıt toplar dönülmez akşamları
giden sen
senden ölen ben
ağıdı yakılan alp er aşkı ben
bekleyişlerin sevi törenlerinde anılan biz
ve şimdi vicdanımın son savunmasında son gülen sen
sustur şu yaramın yargıcını
hep senden alıyor hayatımı
müebetine karar verdi hakim
gel kurtar beni senden
gel şahidim ol aşka
gel vahyim ol aşkın kitabına

gel oku beni ruhunun suresinden
gel kurtar beni kutsi seferinden
gel benim ol susmayan sevi nehrimden
gel akıver yakıldığım lavların şifresinden
gel göz beni aşktan ve senden

Hayrettin Taylan

Virace-1

Virace-1

gurbet kuşlarının devriminde yüzün yansır aynamdan
bilinmezliğin ufuklarından taranır yaram
s/ayrılığımızın s/onuyla oynar sevilir
beni toplar sensizliğin asal işlemi
sonsuzluk seni çıkaramaz sensizlikten
artı sonsuzlara ödevlenir aşkın ödevi
beni toplar belkiler
beni toplar son bakışın
nemli gözlerinden çok umuyorum

Vislina-2

haykırışlarıma gelir kış
kardan aşklar yapılar yardan aşkların yokluğunda
ş/afağın tümseğinde vurulur bahtım
yazgıyı siler silinmezliğin
yazıya başlar, baş başa kalışlarımız
yüreğin vaveylası iner suskunluğumuza
gömüldüğümüz yalnızlıkların ininden
aşk-ı alaya alayımı yolladım
sancağını çıkardım sandığından
kördüğüm gibi kalışımız uzar ömre
en güzele iliklenir en be enlerimiz

Geoit-3

söz rengi göklerin arasına karışır yıldızın
bulutlar kapatır anılarımızı
yakarışın nemleri ıslatır uzak kalışları
erir aşk ile gök
iner can toprağına
yeşerir senden bana aşk filizi
meyve olmak için umut olur gelecek
susarım gölgesinde
müşfik nefsimin akışına yetişemem gayrı
bin yar/yüzün var nadaslarım bakirken
sonralarına sobelediğim isteyiş kimyasında
dönüşeceksin mistik tavşana
aşk şehrin semalarında tazi olarak kovalayacağım seni
bulutların yazdığı nemli kitapları okuyacağım seherinde
alemin minimizelerinde sana aşk olacağım

Hayrettin Taylan

Viyolonsel Tınısın Söyleyemediklerimde Gülhar

Çok romantik bir kaçışın gölgesindeyim.Boyumu aşan huylarım var.Hangi ben'i istemiyorsun söyle. Hangi ben'e sensizliğini aşılادين söyle.

*Yineliyorsun yenilerimi.İskimez olan sendeyim. Sensizlikte kullanacağım mazeretim yok. Ortak bir dilin söylemlerindeyim.

Politize edilmiş mezalimlerin uçurumunda vaveylalarım var.

Cesaret ölçümünde kullanılmayan duyguların bağıyım. Bağılarımı anlayacak azınlık bülbüller var.

-Tekerrür ediyor masrafsız acılarım.Muğlak düşlere düşüş oluyor bilinmezliğin sesi.Beni senden soruyor sorular.

*Algıların sözlüğüne alınıyor alınganlığın. Kinlerin künyesini yazıyor, yazılamayanlar. Misyonlarına füzyonlarım ekleniyor. Suçlamanın ötesinde öteberileri metafizik sulara aklayan gerçekler ıslanıyor.

*Uslanıyor aşk ile akıl.

Dur durak bilmeden gidiyor gelgitlerin gelini.

Utangaçlığımın fotojeniğine jenerik bakışın ekleniyor. Kime baksam, kimi sevsem sen. Başka çekimlere,çekilmezler meze olamam.

-Gizleyemem meramlarımdaki senli acıları.Unutamam kendimi sende.

*Hangi aklın aklısın ? Aklımı alan bu aklın sende kalabilir mi?

Hep sende kalanlarımı eğitsin,hep bir gün gelişlerini ısıtsın.

Hayallerime gelen seni halime zela kılın.

Hani hatırlar mısın sana ilk sarıldığımda, bu sarılışın çok ömür götürsün senden demıştin.

Bense:

... Zamanlamam artık sensin. Akrebime aşkımdan demler ekledin.

Her salisem sana sal olup sallarımız senle geçecek dedim.

Sal nedir dedin?

-Sal,senli berrak her yıldır dedim.

-Berraklarımı kirletmeden bir ömür yaşatacak mısın?

Evet, ben beyazların mürşidiyim. Yüreğimde tarağın var, suçlarımı da tarayacak kadar hazır mısın?

Evet, dedin. Yelkovan olup y'ellerimle senli her şeyi estirmek isterim.

Aynı vakitte,aynı huzura kurulu bir saat olmak isterim. Zamansızlık, sensizlik, aşksızlığa set olmasın.Sen aşkın dünyasısın, başka dünya istemem.

Susup kalmıştım.Bu kadar yürekte beni isteyişine lal olmuşum.

Büyük büyük harflerim olsun seni yazmak için dedim.Senden büyük harfim olmasın.Bütün sözler senle başlasın.

En küçücük bir ayrıntının sesi olsun hasretim, isteyişim.Vuslatımın tanı olsun anıların. Gözlerine süzölsün bakışımın milimetrik esrikliği

-Sen'de var olana vaki olsun sen .Ben'e yamalasın aşk.

*Anlıyor musun? Anlatabildim mi bir öpücük sarhoşluğunda uyanmamı.

Hayalin buna dâhil değil.Dahili numarayı biliyorsan düşleyin beni sevgilim.

*Bir telefon kadar telef etme sesimi. Bir sen sıcaklığı ister bu yürek. Sarılışına ömrünü vermek ister bu yürek ,bilmem anlıyor musun?

*Yokluğun sana dahil değil. Varlığın ben'e kafiye kalmış.Sen hep yazılan bir şiir gibi akıyorsun sular yerine.

*Sensizliği kirleten hataları ayıkladım, geldim kendimden önce sana.

Feleğin tatlı eleğinden süzöldün bahtıma.Gayrı sen de aşka insancılsın.

Senin yüzünden başka yüzlere karıştım bilesin.Bilinmeyen numaraların cambazıyım

biraz.

-Bilinen tek Şey hala seni sevdiğim Gülhar.

Hayrettin Taylan

Vurdum Sensizliği Gerildi Aşk

Yanılmazdım yanmazdı aşkım sözcüklerde ben sana yanarken, yüreğim sana kanarken.

Sevdamda oynan aşkı filmlerimin sonu böyle değildi.Hani bütün filmlerin sonunda sevenler tüm zorluklara rağmen kavuşur,sarılr öpüşürdü.Neden bizimki öle olmadı.. aşk başladı, ben yazdım,sen oynadın, ben yönettim film bitti tam sarılacaktık sen gittin. Ben b-öyle... yazmadık ki sonları bu gidiş yazgının kaleminde süzülen kırık hazlar suyudur.

Oysa ki, bilseydim farklı yazardım,farklı sevi oyunlarıyla gelirdim.Meleklerini uykuda mı,Zeliha'lar anlatmadı beni sana.Yakışan tüm yakışanlar bende toplanmıştır demedi mi umurun perileri. Sözce sözce akacağın özyaşlarının akacağı ruhumdan magma var.Sıcaklığın en zirvesinde kaynar tutkularım.Her ana çentik atarak geldim sana. Sen kayıp hayaldin kalpten kentlerimin en büyük gökdeleninde saklı bir beyaz periydin.

Hatırlar mısın hani senle eşya bakmaya gidip dermansız kaldığımız o gün...Sizin evin merdivenleri ne kadar zor gelmişti.Son basamakta birbirimize sarılmıştık.Komşular görünce son adamla girmiştik eve.

Sen bir güvercindin hep kutsanmış yerlerden yarlığıma ve avareliğime uçardın. Bense kümülüsün süsüydüm uzayın hoşluğunda.Nemli gözlerle baktığın gün çıkmıştım karşına.

Sana ulaşmayı keramet bilen özün beklenen ermişiydim.Uzaktın,tuzaktın sevdama.Önce ruhun süslendi dünyama.Teknolojik jinler yaşadık.Derken beklenen mailin hani ruhumu sarsan bakışlarının fotoğrafı. Masum bir melek olmalıydın.Yeryüzünde sürgün ve süreğen ama aşkıma üreyen bir melek.

Oysaki tek göreceğim gerceğin gerilmiş her halinden yapılmıştı sana gelişimin halatı.Çekiyordum seni zor sevda yokuşlarında.Zincire bağlanmış zincirleme isim tamlamalarımızın arasına klasik kültler sıralnırdı. Sen aşk menkıbesindeki bütün mîtleri tümleyen gizil bir tutulma vaziyetimdin.

İlan edilmiş sevgimizin bahardan kalma çağla halindeydi.Mayıs ayı bitmek üzereydi.Ki mayıs kiraz ayı demekti.Kirazı çok sevdiğim bir son demlerin kızılığındaydım.Kızıklarını gördüm her kirazda. Raziydım rızka ve ruha açılan kapına.Çıkılamaz bir yolculuk sanırdım sana gelmeyi.

Tutulduğum dünyamda anlattın masallarını. Meğer peri de sen masal da senmişsin.

Donmuş özelemler ekiyorum, arkaik düşlerimin yeni gölgesine.

Mutluluk gözyaşlarımla suluyorum ruhundaki bensiz ve ruhsuz kaktüsleri

Bir tane de olsun çiçek göstereyim bir tanıma.Acı ve ayrılık veren dikenler yerine.Sana gelişimin yelleri dokunsa dudaklarına.İlk öpücüğümüz orda kalmadı.Resmini çekti dudaklarım ve ekledi belleğime.Enterlemedi hiçbir şey.Hangi dudağı görsem sanki o an canlanır öpölme anımda.

Bilmezsin, özlem saatin akreple yelkovanları arasında çıkan her sesin sesinde kalma zamanımı anlattığını.Sensiz kalmamanın bilmem kaç geçiyor...Bilmiyorum ki kaç geçer, kaç ben geçer.Zamansızım ki sensizim demek.

Derin yalnızlık melodisi çalar,çalınmış umutlarımın son bağlamasında bağlayışlarımla. Dört duvar ağıt yakar sana,

Seni çağırırlar çağrılar,içimdeki ağrılar.Ağrı dağı kadar kadarlarım.Kederlerimi de heç sorma.Everest'in yamacına senli olmanın amacına serdim.

Cesaretin var bilinmezliğin en bilindik istediklerimize gelmeyi.Yeniden bana ütülenmiş coşkular sunmayı ister misin sunam.

Alemim naz taviyla beni heklediği etik buluşmaların son buluşmasında beni bul

.Ben bulmazlarında arama beni sende ara.Çok yakınım, çok akınım sana.

Kanaviçelerini yeniden işle güzeller kendi tığlarıyla beni senden çalmadan.Dahası haz kalem düşmeden çalakalem arzular çengeline.

Ve sana gelmenin okunu, yüreğinin yayında gerdim.
Her yanımda sensizi isimsiz güzellikler.Ha bıraktı ha bırakacak...Derken... vurdum sensizliği...Şimdi pişmanlığımın yaygarasında vicdanımı temizliyorum düşlerden düşük yapan umutsuz vakilerimle.

Hayrettin Taylan

Vurgun Yüreğin Şimdilerindesin

İmkânsızlığın kıyametinde vurgun anların çerçisiydim
Hüznünü satıyordum yare giden ateşbazlara
frengi hasretlerin gölgesinde seviyor beni aşk
durulanmış yaranın kuzeyinde üşüyor tutku
Gizli yaranın belgelerinde sana aklanıyor vurgunluğum
Ve ben aşkın arşivi
mayınlı bekleyişlerin yoldaşı
yokluğuna büyüyen volkanım
Bu yüzden sensizliğimin fayları hükümsüz

Yanık yangının aşk habercisiyim
yüreğimi yazdı,sürmanşetlerin
hesapsız kalışların yazgısında elem boş
muştulu bir akis benimden sana hoş
Menzilimden çek ışıklarını gün_eş olarak koş
Kayıp düştün düştüm
Ayıp hoştan uçtum
korsan sevi yelkenlerden atıldım
yetimdin bu yüzden yetilerin bana öksüz
Bu yüzden bir öküzün aşk çiftini sürer özlemim
bu yüzden sensiz her yer nadasa pafta

İçi boşaltılmış yanardağların yanan yanıyım
Dokunma bana
Lavlarım akıyor aflarına
yamaçlarında senli güller bekler
bekleyişin son dikenini batır sineme
kanar gençliğim
yanar aşk askerliğim
Gecikmiş bir pişmanlığın pimi çekilir
hazların bombacısıyım
güzellerin koynunda patlar hecelenemeyen gecelerim
hicranlı damlaların sızır demlerimde
Aşk vurur beni tam senden
miadı ayrılığa künyeli gidişlerin dişi çıkar
yüreğimin olmadık yerinde çığlık atar düşler
asi olur asi'den sen denizine berraklarım
kekre yarımlar titrer başka yarin ocağında

Geleceğin aşk kucağımdı
Şimdi tarumar yalnızlığına zeyl atıyor hüznler
şimdi alabora vicdanında meylediyor 'el' yılanları
Şimdi direnci biten umutların saf yanısın
şimdi usançlı sevgilerim papağanısın
şimdi karalanmış gidişin tanımsız kitabısın
şimdi giyotinlere ders veren acıların ucusun
şimdi bensizliğe soyunan mevsimlerin mimisin
şimdi kelekleri güneşe uğurlayan uğurların böceğisin
Şimdi seni bekliyor k/alem dilim aşk i/lim

Hayrettin Taylan

Vuslat Aşuresi Yapıp Sunmadın Tinsu

Duasız üşürmüş yalnızlık pırtısı. Sen içimde çoğalan pılım pırtımsın. Sen üşüme,özlemim, dualarım, sevgim, bekleyişim sana ısıtıcı kalsın.

*Sen tinsel yatağındasın. Işıklar söndü. Gözlerin aydınlığımızın ilk adımı. Sarılmak istemek bestesi içimde okundu.

Yoktun.

Krizantem kokulu hasretin bayılttı. Bir bahar aşuresi gibi içimde karışık hisler toplandı.

Kabuslarımın zikzaklarını oynayan kendine yabancı arzular şalesi aktı erkek beynimden. Hormonlarıma kadar tesir etti. İç içe bükey hücrelerime kadar indi kaderin.

-Ayrılık emziğini ağzına alan İblistim sanki.

-Hani benim şeytanım sensin demiştin ya.

Tamam kabul de bu gidişe neden olan şeytanlığı ben oynadım.

Peki, benden gitmeleri damla damla yazan şeytanlık kimin senaryosu., Oysa sol yanına sığınmıştım, minik bir aslan gibi. Pençelerim yüreğinde seni benden alacak bütün tehlikelere karşı tüm sendeydim.

Masumiyetin melek yüzünden yansırdı bana. Kendini bile tanımayan aşk meleğiydın. Ben seni severken, seni isterken, sendeyken melektim. İblis, olmayı bana hüznlerin, kederlerin, ya da ol vaki zaafarımdan öğrendim.

Hazan gülleri ve gözlerin arasında hüzzam şarkılar dinler kendime attığım senli kurşunların yarasını kuruturdum.

Son gidişinin ütüsüz felsefesinde kırıksanrılar sarardı dermansızlığı. Bir gün gelişine dair kesif kokular yayardı gül ayracın arasında. Yaprak yaprak kururdu benden uzaklaşman.

-Bense sen gideli İblis ile ruhsuz aşkların auralarında yalancı gökkuşağı oluşturup öylesi aşkları yaşamayı denerdik.

*Oysa aşk senin gözlerinden başlar, yüreğinde biterdi. Şimdi o

Yürek bir daha dönmeyecek, tinlerime sızıp bilinçaltıma kadar sevilerini yaymayacak. İçimdeki magma üşüyecek. Buzulları alkışlayan tutkunun penguenleri bir bir ölecek sen yokken.

*Küresel ısınmanın mucidi olup bütün dünyayı dünyama saracağım.

Körpeçik sevişmelerin sihrini çizen İblis'in sis ayininde kendimi senden sonra bulduğum ayılmazların sus rengini bilmezsin.

-Pişirilmemiş hazların üstüne dökülen yapma ve anlık soslar gibi orada olmanın hesapsızlığı.

-Biraz erkek beyni oku kitaplar yerine. Biraz erkek hormonlarının zehirlenmesine neden olan dişi erkini öğren. Biraz beni anlamaya yönelik çabaların olsun.

-Kafanda çizdiğim peygamberimsi erkek kalmadı. En sonu bendim, sende olan bendim, beni de aralarında aldı aç gözlülük. Gözlük takmadan içindeki körlüğü yaşayanlar kadar değildi haz tüccarlığım.

Tinsu :

Sus, ilişme sol yanımdaki hazinelere. Orayı bir ömür senin için tuttum. Yağmur damlası bile değmedi, bir pırtık bile dokunmadı.

*Masumiyetin aşuresiydim. Bütün büyük iyileri içimde saklamıştım.

Sendim, sendeydim, senli felsefi yatağın metafizik kıyısıydım.

Kariyer, zeka, sosyal haritan hoşuma gitmişti. Böyle bir düşün peşinde sürüklendi sevilerim. Masumlarımı, bütün ilklerimi, kirlenmemiş güzelliklerimi saflığımı da katarak sana geldim.

Evet, sana geldiğimde Masumiyetin Mecnun'idin. İblis'i eteğine yapışan tavırların

yoktu. Benim kadar temiz, temyiz edilmiş geçmişin vardı.

-Bir aşk küresine girdik. Kuzey yarım küre sen, güney yarım küre ben. Yaşadık yüreğimizin ekvatorunu. Seni kendi sevgimle dönencelerime aldım. Sevdim, özledim, yaşadım, şimdi zehri artmış ayrılıkların sonundayım. Sol yanımdaki kiralık hüznümle bir başka yapayalnızlığı seçtim.

Tinsu'ya sudan cevaplar:

-Manifestosu yürek kazılarında ibaret olan zekanın tilmiziyim. Benim bağrıma bağlanan taşların var. Taş üstüne taş bırakmayan içsel felaketinden arınma savaşındayım.

Zihnimde iblis oyunu oynayan anlık demleri temizleyemeye çalışan kendine müşfik bir yaralıyım

Yine bağı yanık mahzenlerimde oynayan yaramaz acıların var. Katran karası gidişinin en kuytusunda saklanmış acı gerçek.Seni bulmaya sobelenmiyor. Yeniden gelmenin saklambacını oynuyorum. Bütün güzelleri sobeledim sırf seni bulayım diye.

*Oysa sen yoksun, senden gidenler yok, ben ötesi ben yok.

Şimdi söyle hangi sorunun sonunda im olarak kalacaksın bağrım öznen olarak kalırken yüklemimde?

-Hangi yalnızlığın aralığında kalıp kendine dair sızılar yollayacaksın sevgi denizimize.

*Hangi damlanla barışmaya yeniden bana alışmaya geleceksin.

İblis alfabetesinine girmeyen harflerimle yaz beni .İlk sözcüğün,ilk bakışın gibi olsun.

*Azad et beni yüreğin sarayında. Konçertomun t'eline değsin namelerin, söylediklerin, söylemediklerin.

Ya da boşver! Bırak çalsın senli orkestram. Bırak, dinlesin seni yaralı yüreğim.

Ben alışık değilim sensizlik içimde ağlarken güleç mevsimler yaşamaya. Gül koklayıp gülistanda aşk kovalamaya.

-Hazanın son kalesi benim. Tin ile su arasındasın. Yıkılmaz bu hazan kalesi.Çünkü bu kale yapılışında damlaların, giderken söylediklerin, en çok da söyleyip de içinde kalanların var.

-Vicdanım kadar içimde kaldı her şeyin.

Bir gönül ve dil rakkasesisin.Ritmini bozan algıların zehirlenmesinde çalınıyorsun.Kendini kaybetmenin kinsel tarihini yazıyorsun.

Oysa aşk senin adındı, ben senin adından sonra kalan dünyandım.

Şimdi hangi tinin sızısında üşüyen magmalarımı ısıtacak sıcak bakışın, gülüşün, sarılışın kurtarır beni dehliz çıkartmasından bilemedim Tinsu

Hayrettin Taylan

Vuslat İkinci Bir Meslek Dalıymış Meğer

*

Parçalı bir yüreğin yağmur bulutusun.Sol yanıma sürekli gözyaşı ve yağmurla karışık yağıyorsun.
-Kurutmalık sandın yaramı.Başka gönül misafirine sunulmasın diye sürekli ıslasıl sözler akıttın.

*İç gözüme bak sevgili,hisler bölük pörçük, bulutlar yırtık pırtık.
Tutulduğum her şeyin yağmur gibi.Islatıyor vicdanımı.
Şems'iyem yok.

Uzakları s'ele verdim,kalışları yele sundum.
Sızılarım paftalara sığıntı.Yeni bir imkansızlık haritasında coğrafyalar yırtıyor vebalim.
-Yokluğuna kent çizemedim. Bensiz attığın her adım dağ...
Siyah bulutlar kapladı berraklarını.Sonsuz mavilerin dilinde su üstüne sus şarkıları yazdım

-Sen ağladıkça, ben dalgalandım.

*Dalgaları ağlatan cümleler yazdım. Su ağladı, deniz mavilerine sonsuzluk hallerimin resmini çizdi.
-Köpük köpük sevda kokan bir adam gibi senli düşler sıraladım

....: Ayrılığı çıkardım cümlelerinde.Cümlelerin belini bükmesin gidişin.
Okyanusları küçülten iç dünyanın berraklarında saklandı, yıkandı, aklandı sevdam.
Aşka taranmış dalgalar arasında zela bir hale soktu ıslanmış dünya.
*Tebessüm eden kabarcıkların arasında ruhumun kamarasından seni izledim.
*Islak düşlerinle geliyordun bana. Yazmanın arasında sakladığın yazgının tüm derslerini anlatıyordun.

*Sen bir kaderin şarkısısın. Bu yaşanma dizelerinde seni okumaya geldim.
-Aynı duyguda aynı yürek gibi çalındık. Aynı melodiyle aba tellerinde okunduk.
-Zaman ve aşk yarıştı hep. Bir de kaderimiz yarıştı. Biz sevdikçe yarış kendile yarıştı. Barıştı hayallerimize gerçeklerimizle.

-Bir rüyayı ağlatan kavuşmalar yaşadık. Hep rüya gibiydi kavuşmalarımız; ama kader de yenildi sevdamıza.

*Koca bir yüreksin ki koca olmaya adanmış güncelerim diz çöktü hayatıma.

*Yalın bir duruşun durulanmış haliydin.Hallerime ali olmamı istedin.

Yenik amaçlardan kaçtım.Hırs ile gurur arasında saklambaç oynayan oynasıl gerçeklerden kaçtım.

-Sınırsız ve nihayetsiz bir huzura erdik.Erişilmez denilenler yaşadık.

Karakışların ortasında kara sevda baharı yaşat dedi huzurun.Yaşadık bahar içinde baharları. Bir vuslat barajımız kuruldu gözyaşlarından.

-Barajın bendi bendim.Hiç yıkılmaz olandan; ancak kapakları senin yüreğindi.

-Ağladıkça baraj doldu.Elektrik ürettiğimiz, aşka aydınlık verdiğimiz bu gönül barajı birkaç hatamla sarsıldı.

-Sen damlalarını yollayınca taşı. Ve elbet bir gün kapakları açmak zorundalılığı

oynayacaktı hayat.

Oysa sen severken gözlerinde güneş doğardı hülyalı kentimize.

-Sen bakınca güller kıpkızıl rengini ve kokusunu salardı yüreğime.

Sen yanımdayken dört mevsim dizimizin dibinde yaşanırdı. İklim iklim senli demler akardı.

-En güzel iklimin dili gibi cümle cümle içimdeydi yüklemin.Özne olarak özünü ütüleyen sevi bülbülüydüm.

-Dünyam gözyaşlarıyla yıkanmasın diye uğraşılarım nemli bakışlarına.

-Sen mi çok nemli iklimsin yoksa bütün kadınlar mı bilemedim.

Ağlamak neden katıgınız.Neden ıslatırsınız hem bizim hem de kendi dünyanızı.

*İçinizdeki hüznün dağlarında çok mu buhur var? Neden iki cümle yenik bombalarla üstümüze damlalar atarsınız ki?

*Taş bağı olan erkek dağına damla damla düşerek dağı ovaya, ovayı denize neden çevirme telaşındasınız

Oysa kader, sütle yazılmış beyazlığın yaşam adresidir.Kirletilmiş emellerimiz, kaderden değildir sevgilim. Kaderin içinde berraklar var.

-“Kirli karalar” bizim nefsi kararlarımızın ürünü.

Şimdi yüreğimin diplerinde birikmiş dünyalar var.Sütbeyaz kaderleri istiyor.

-Çıkarmalısın içinde nefrete bulanmış cümleleri. Güzellik kaderin yaşam penceresi. Bir güzel de güzel bir kaderdir.

*Şimdi içinde kilim dokuyan şeytanın kin, öç, nefret nakışlarından arınmalısın yar.

Düşüncelerimin yarını, yarının yarısını. Başlangıcından ve bitişine kadar süt beyazı kaderim var.Uğruna serdiğim.Kirli emellerin yarınlarına ulanmış bir peri olarak uzaklarımda durma.

*Vazgeçilmez bir halin aynası gibi her deme ruhu yansıtan gün yüzlerin var içyüzümü büyüten.

Bak kelimeler susarak, ağlayarak, seni bana isteyerek aradan çekiliyor.

Önce ayrılıkların silgisi silmeli beyninde, yüreğinde, incinmişliğindeki ayrılığa odaklı her şeyi.

*Sonra acılarının kalemi yazgındaki gerçekleri anlatmalı.Yaşadıkların bir ömür sınavır, gidenler gelmez belki, sevenler döner diye sana sözsüz cümleler kurar.

-Şimdi sözsüz romanından ilk bakışın gibi bir bakışlık cümle kur vuslatımıza.

-Kavuşmak ikinci bir meslek dalı olarak sunulmalı; çünkü bizim gibi kavuşamayan bir sürü insan var sevgilim.

Hayrettin Taylan

Vuslat Yasta

Sırlara sırrını açan açılmaz kapıların aşk ağzısın
Yaşanmışlığın simyasında seni bulur öz benlik
kader doğrusunda toplar işlemsiz sevilerim
düşlerine düşer kavım sonrası aşka yangın

aşk şavkında dirençlerini toplar geliş
takvimlerden başlar ilmi ağlayış
ıslanır vuslat
kurutacak özlem defterin yok
sana dönüş samanyolunda yıldızın yok
kuyruk yıldız olmuş öylesine gitmelerin
dünyama çarptı ben yok, benden yok artık

iç çocuğumun yalın romanı gülüne kül
üfledin evrenimi hoşluğumun boşluğu sessiz dil
önyargı tayfunlarında esen sen
mevsimlerin tercümanı ben
soğuklar var, sıcaklar terkinde
kaderi çevirdim sen dilinden aşka diline
kederin sözlüğü yuttu mecalimi
bu sen olamazsın, bu senden olamaz dedi algı
atıl özlerimizin ortasında susadım
dönüşünü ütüledim kırık hayaller atlasında
şık bir bekleyiş aşk rengimize oğullandı
vakte aşk gülün açar, bağrımda kokusu tümlenir
sol yanımin haritasında seni şehir yapar umut
isim arayışında sensiz ve isimsiz kalır vuslat
ünlem ile damla benzeşim seyrinde ıslatır cemi cümleyi
hayali tutkuya yapıştırır gereğen sevgi
bekler seni aşk
özler seni aşk
ister seni aşk
kavuşul olur aşk

Hayrettin Taylan

Vuslat Yoldaşı Pekmezhan

muamma içinde kalmış ummanlarım
umman içinde sana kalmış umutlarım
kurumuş yaramın kördüğümlerindesin
soyunuk kaldığım sevdanın ortasında
eskimış söz kadar yüzebiliyorum sensizliğe

sol yanım ördüğün sevgilerin gergefinde
bir ayrılık sakisi tutmuş elimde
mey süzölmüş yanık bağrımdan
kendimle sende değilim sevgili

aşağılanmış aşağıda kalmış sensizlik nara atıyor
ben sarhoş, "ben" uyanık

biz coğrafyasında aşk vadisinde kalmış vuslat
bir dudakta nefes almaya esiyor yel
bir bakışta susuyor yeniden geliş
bir dokunuşta kopuyor tutkular
küçük bir adım gerekti yol ile sol yanına
adı vardı adım atmanın
aşkı vardı adım atmanın
mühürlenmiş geleceği vardı adım atmanın
aşkı vardı, adım atmanın
beni vardı, seni vardı bu da yeterdi

Hayrettin Taylan

Vuslat Yoldaşı Pekmezilo

s

Hayrettin Taylan

Vuslat Angısı

Saklı kentime ithaf

Bikri hasretler hüznlerimi ekerken yalnızlık vahasına
koş bana
salınma büyüyle.
ruhuma aklanan mutluluk üşümesin
öpücüklerin örtsün sensizliğimi
ay tutulsun tenimin canhıraşlarında
Bütün mecnun_ı sadıklar adına ısınsın yüreğim

İçimdeki sıra muştusunu gagalısın bülbül
anlarım ki
Yok hislenişinin yeni sürünceni sensin
Sensiz neyime ney sunmak servilere
Güneşin batmadığı yerde aklarım seni.

kördüğüm olmuş bulutların buhur haline yazdım seni
sahte gökkuşaklarının aşk uşaklarındaki yıldız yetmesi değilim
yağmurlarıma yenilen her damla sevi öndeşiyim
azılı sevinçlerle ıslanır azımsamalarım
acıklı bir türküyle vurulur nadanlarım
şinesine basılmış sevdaların matbacısıyım
İyi ruh kâğıdı kullanır alınganlığım

kavurulan istemlerin istememe zamanındayım
Bir sonraki düşün yelkovanının gidişinde sevdik
Gözlerimizden ali hazanlar geçtiğinde
sürgün yapraklara yazıldı kalmamız
direndik dingin ve bitkin kaçışlara
iklimler dölledik kavuşma kavuştaklarında
Cemreler düşük yaptı vuslat angılarımıza
Narinçe filizlendi ürkek bakışlarımızın gülfidanı
Duvağını attı güneşin kıziltanı
Ömürden ışılımsı bir hayıflanış eklendi toprağa
indi sevme zamanı
oynaşık oyunlar eşliğinde.
alizeler üstü yakamoz kaçkınlığında

yıldızların oynasıl hayallerini derledi derdim
Umudun ışığına neonlar bağladı sensizlik gecem
yürüdük tütsülenmiş ehil sevmelerin arefesine
yarın sevgili
sevgili yarındır
özlerin gözlerime nakışlandığından
telli turnalı ağlar sensizliğimin hayal hali
beni kucaklar yeni usun suları
dügümlenir zaman nurlanır şavkım
İslanmış her harfin önüne eklenir yağmur halin
üşensi bir hatırın sıfırında bulurun ederi olurum
Üryanlaşır kanasıl anmalarım
Lal hevesler ifritler arzu kavlarımı
yanarım sana

yanılırım sana
anılırım sana
acele et ecel
hüzünlerimin bıçağı kesti beni benden
Tut elimden elem ve allameyi cihan
Sevdayı sür humusul
Dipnot tutsun çakıllar ve çakallar
yarın bana daha yarinken
beni kucakla sevgili hayatın sevgilisi

Hayrettin Taylan

Vuslatın Tininden Kopanlar

Tinna Tenne:

Artık görüşmeyelim. Acılarımın Kaf'ı sensin. Meramlarımın Kafka'sı da sen.

-Ben sana yetemem. Sen zaafplarının kafirisin. İçindeki çocuğun masallarla değil, tenlerle doymak istiyor.

Bu ihanetin adressizliğinde senle sen kalamam.

İlimettin:

Hayır, hayır, hayır.

Tinna Tenne:

'Hayır' üç kezse hayır var. Benimle olman, seni mutlu ederken, beni hem mutlu hem mutsuz ediyor.

Dedim ya sen zaafplarının şahısın. Bühtanlarını saklama benden.

İçsel şelalenin akışı dev kazanlar oluşturdu. İçindeki dev çocuğun haz çerçiliğini bilmiyor değilim.

İlimettin:

-Seni hakketmiyorum. Ben hakkı yenilmiş bir sevdanın çok sevmişiyim.

-Seni senden de benden de herkesten de çok sevmişim.

*Suçum bu. Seni istemenin metruk finalinde kendimde değilim hala.

Tinna Tenne:

-Daha iyilerine layıksın. Daha iyileri mutlaka senin zaafplarının zarfını açar, yapıştırır sınırsız cümlelerini.

-Bir kadın için yetinememek ölümle özdeştir. Oysa sana fazlaydım kendimce.

Nerden bilebilirdim ki içsel çocuğunun veremli olduğunu.

İlimettin:

Sustu -1

Sustu 2

Sustu...3

-Bir şans ile bir aşk arasında bir şans daha.

Tinna Tenne:

-Şansın kilitli, kilidi sende. Bir şans daha insanidir, aşkidir, vicdanidir.

-Kilidi ikimizde olan bu kararın anahtarı sensin. Aşkta erkekler aşk kalırsa, aşk bitmez.

İlimettin:

Sustu son...

-Neden susturuyorsun bu felsefe közünün özünden kebab yiyen aşkını.

Neden?

Tinna Tenne:

-Hiçten sonra hiçbir şey. Hiçbir şeyden sonra her şey, her şeyden sonra bir şey beni bağlar çağlarına. O da sen de kalmadı.

-Güvenli sadık bir yürek.

Gönülden akan pınarımı kirlettin. Seni severken Everestim vardı. Kimse zirvesine bile çıkamazken, sen zirvesinde içimdeki çocukların kirvesiydin.

-Şimdi hangi gayyanın kapağı açıksa seni orada görüyor gibiyim.

İlimettin:

-Ortasındayım yalnızlığın. Baştan sona sen. Çekip duruyorum seni üzdüğüm bam telini. Çalışıyorum sahnenin son perdesini. Gözlerin kapalı beni görmüyorsun.

Gözlerin nemli, ıslak vicdanımı görmüyor musun?

-Programlanmış yanılgıların yansık aynalarında can kırıklarını oynuyorum.

Vicdanım sahneye fırlıyor, kalbim, gözlerim, sözlerim.

Seni sevdiğim her şey doğaçlama orada oynuyor. Dünya kendi eksenindeki "ben"

kaymasını görüyor, beni bürüyor bağrına.

Ruhumun kulisinde dinleniyorsun. Bu gözü yaşlı vicdan muharrire bir şans daha vermeliyim diye.

Tinna Tenne:

-Haydi bir şansını daha zorla, bu zorakilerin bağrında. Sana kırılmış bir su gibiyim. Suyun kırılmasını bilemezsin. Ben damlalarımınla kırdım suyun berraklarını. Kirli hülyalarını çek denizimden. Beni ruhuma kadar kirletemezsin günah keçisinin aşk oğlağı. Biraz arınmışlığa büyü de gel.

İlimettin:

Bir şans daha ...Başka güzellerin şans oyunlarına göndermemek için her şeyimi çekiyorsun anlıyor ve geliyorum sana.

Gittiğin her yer, gidemediğim yerle çakışır. Gittiğin yar, kurşunlarımın adresiz mevzisi olur. Ölüm ile kalım arasında sıkışır hayat. Kıskançlık kendini intiharını oynar. Nefret kül olur, gülüne şarapnellerin çığırır.

Gittiğin her yer, uyumsuz sözcüklerini sunar ünlü uyumlarımda. Büyük ünlü uyumlarıma aykırı eklerin uzar. Kalın sesimi duyunca, ince seslenişinden sonra kalın sesin bağırır aşkı. Oysa her yerde, her arda, çağda, darda uyumlu sözcüklerdik bu aşk dilinin.

-Gittiğin her yer, kendinden uyumsuzlaşan sözcük yığını. Yokluğuna alıştırmalar yapar öylesine gidişin.

-Keşkelerimi devşirir ses olayları. Ulamaların ulaklarını uzatır aşk kulağıma.

-Kulağıma fısıldar gizli öznen. Vurgulanmış isteklerin var içimde.

Bir yaralayış senfonisinde secilerin yatak serer imgesel dilime. Beni anlamaya çalışır anlamak.

-Aşk bazen anlaşılmağa biter. Bizimkisi de çoğullarda öyle oldu. Şimdi tekil sözcüklerde anlıyorum ki beni anlamadın Tinna.

Tinna Tenna:

-Sadakat; Eğer onu taşıyacak gücü yoksa, insana çok ağır gelebilir. /Spartacus/

-Ağır şeyler istedim senden, güven, sadakat, içten bir bağlanış. Bunlar yoksa ağır bedellerin ederi edemezsin.

-Beni toplama başka duyguların çeşnisinden, bir kadını özüm bunların çeşmesinden akar.

Sadakat, güven, içten bağlanış ve romantik yaşam. Çok mu ki bunlar. Ben sana bütün ilklerimi, ruhumu, dünyamı, vazgeçilmezlerimi sunarken.

İlimettin:

-Kalbimin olması gereken yerde kutuplar var. Bu kutuplaşma zaafı ondadır.

Kutup ayılarının içsel yolculuğundayım. Yüreğimde soğuk hava deposu, demosu hazır gitmelerin dilinden seni alıkoymak için ekvatoruna geliyorum.

-Gayri yüreğimi ikiye ayırdın sen ve sen.

Hayrettin Taylan

Vuslatın Meşherini Yaramla Tanıştır El Azizem

*Düşlerim yanık. Bağrım ıslak. Ateş ile gözyaşı arasında araflarım.

-Kırık bir sızıyı taşıyor sözlerim. Acınacak halde değilim, acılarını derledim, acılarıma ekledim. Biraz varlıklı sayılırım sayende.

Hüzün karası aşk aralarındaayım. Varamadıklarımın v'aranıyım.

-Vuslatın seccadesindeyim, ellerim duada. Rabbim, bu yaramın meçhul meşherini yaramla tanıştır.Bu dönmeyi bilmeyeni dünyam

yap ki yirmi dört saat önce kendi eksenini etrafında sonra aşk güneşimizin çevresinde.

-Çevirip çevrelesin ışık olarak, aşk karışsın her hali. Karanlıkklarımın en diplerine kadar aydınlık yapsın.

-Aşkın hilal haline taşısın gecelerimi. Yıldızları dizens dizelerimde, bir film yıldızı gibi yürüsün ruhumun toprağında.

Nerdesin...

*Hangi nedensizliğin faturasını ödemekle meşgulsün. Bir bak solun, bir bak içinde benden kalan en küçük dirheme. Merhametini topla eteğini toplamak yerine. Önce yaramın üstünü kapat, üşümesin, kanamasın, yanmasın, toz tutmasın bu sevdâ.Sonra üstünü ört,ya da örtmene gerek benim sevgim yeter seni ısıtmaya.Küresel ısınma var biliyorum sen değişen bir mevsimsin artık.Hangi iklimin minisin bilemedim.

-Ekvatorunu yüreğimden geçirdin.Bütün kürelerim sen.Kutupları hiç sevmem ; ama şimdi senli penguen sevgilerim var diye hep ordayım.

-Bağrımınla buzullar üstünde kayıyoruz. Fikri ayıların pengelerini yesek de Ergenekon sülünleri aşkımıza kadar şifreli oyunlar sunsa da bir bayrak gibi aşkının allarını dalgalandırıyorum.

Gölgesini kayıpsız aşklarına kuyruk etmiş bir ceylan gibi gezme dağlarımnda. Sensizliğin çiyleri düşmesin bağrıma. Taşa çevirme özlemlerimi. Ayrılığın uçurumunda gülümseyerek gülücüklerinle de öldürme beni.

-Ben de insanım ben de. Pardon önce insan sonra sen.

Vazgeçilmezlerimin kuytularında hıçkırıklarımın türküsü çalınır. Bu gidenlerin türküsü. Ben senin sözsüz telinden, başkalarının elinden çalınışın canhıraşı. Sensizliğinin huzmesi değişiyor değinemediklerime. Eyvahlarımın sırrı ifşa oluyor.

-Beni seni çok sevmişim bu da suçtan sayılmış artık. Sakla sana yazdığım sevgi cümlelerini.Bu adam beni seven adam.Bu adam sevgi tacizi yapıyor yargıcım.

-Beni çok sevmekten müebbet istiyorum. Sen iste yeter ki müebbedine muhabbet olurum.

Süzülüp aşk olan imkansızlığının sızı sözcüsüyüm. Sızılanları yazıyorum, yazılmamışlarımızın yazgısını ifşa ediyorum.

Sensizliğe girmeyen yabansı,yalancı sözceleri dizeliyorum. Dahası seni felsefi liriklerin koynunda sıcak sözlerin,unutulmaz aşkların dili olarak saklıyorum.

-S'aklımsın.

-Yasaklımsın.

Dokunamasam da dokunduğum aşk kilimimsin.

"Sevdiğine Sözü Olan Bir Kilim Dokur
Kilimin Dilinden Ancak Anlayan Okur
Sırlarımı Verdim Sana Sevgimi Verdim
Şu Gönlümü Kilim Yaptım Yoluna Serdim
Ayıptır Günahtır Diye Kilit Vurdular Dilime

Aşkı Dokudum Kilime Anlıyor Musun
Yetinmedim Türkü Yaptım
Gayri Bu Canımdan Bıktım
Hani Senin Olacaktım Dinliyor Musun”

Benden kalan aşkı alasin.Göğün sol yanında başlar yaryüzüm olursun.
- Mühürsüz vedaların var. Aşkın kanunlarına göre hala benimsin bu yüzden.
-Mühürlü sözlerin var beni candan vuran vicdanımı sızlatan ve seni hiçbir zaman unutamayacağım mecralara taşıyan.

Kilit vurulmuş gidemeyişlerin var,sandıklarınla birlikte sandığında.
Bir de benle yaşadığın bütün ilkleri iliklerine kadar yaşadıkların da var.Sicilin benim yürek defterimde. Kaderinin en silinmez mazisi benim sevgilim.Bin yıl yaşasan da ömrünün en temiz, en güzel, en acıklı yarısı da benim.

Yaşayamadıklarımızın perdesini kapatma. Daha sahnelenecek aşkımızın ç’oğulları var.Bir oğul verdin kaderine, bahtına belki.

Bir kız vermelisin dünyama.Çünkü aşk hep kızdır. Benim kızım içinde,dünyanda, sevginde, nefretinde, dönüşünde.

-Aşk hep kız gibidir, yani kadınsıdır, içtendir, duyguya zeyilleri var, hislere meyilleri akar, yürekte önce beyni yakar. Akli devre dışı bırakır, kendine bir yaşamsal mevsim yaratır.Erkeğin en kadınsı yönü aşkmış seni sevince anladım.

-Aziz kaldığım ayraçların arasında ellerin yok el güzelleri var. Beni cümlelerine aldılar. Eş anlamlı bir kaderin paranteziyim diye, yaram ağır, sevdam sonsuz, dertliyim, azizim diye ummanlarıma geldiler.

*Umduklarını aldılar; ama seni benden almak için attığı kul’açları boşunaydı.Yokluğunun derin sularında el salla el azize.

El kızı olman ne kadar zor. Düne kadar bütün dünyamdın. El’azizem olarak kalışını kaldıramıyor aşk ve hayat.Sol yanıma hiç alışamadı bu sensizliğin fakirliğine. Oysa varsıl bir sen vardı sol yanımda, yüreğimin bütün inlerinde. Şimdi el azize olarak aziz sularımı kirleten gitmelerin türküsünde söz olan ayrılığın canı tırmalayan kedisi olarak uzaklarımda kalışını ne özetler ki neler çare olur ki bilemedim el azizem.

Hayrettin Taylan

Vuslatın Nuh Gemisindeyim Elnaz..

~~~~~

-Nuh diyen, peygamber diyemeyen gidişinin sanisiyim elnaz.~~~~~

Ruhun Nuh'un gemisinden kalma.Kutsi bir arayışın arıtılmış sevisi gülüsün.Kokuna odaklanışım bundandır.
Sır bundan, aşk budundan araşır. Bilinen bir tadın huyuna eklenir selviliğin.

Gözlerin yüreğimden ayrılmamış ki içim senli aydınlık.Meğer karanlık dışarıdaymış. Saçlarım kadar kara bir dünya istemiyorsun biliyorum.Sen gideli dökülmeye bıraktı saçlarım.Suçlarım kadar tel tel, dil dil, aşk aşk dökülüyorlar.
-Kalan saçlarım da içim gibi bembeyaz ,sakın meraklanma.
Şiirden yeni ayrılmış öykü gibiyim.Poetik yokuşlarım var.Beni kimse anlamıyor sanırım.

-Ürkek zekalar konuşur yolculuğumda. Zekiliğin kitabında kendime bir dirhem de olsa makam buldum.Kendimi yazıyorum , en mutlak olan kendimi bulmak için.

Hadi git, şiirler kalbime kent kurdu.Hadi git, imgelerimde çürümesin sevdan.Bir yol gibi uzansın bağrın yazılmamış cümlelerime.
Yol boyunca gördüğün her tabelada isimsiz içlenişim var; ama sen okumasan.Sen görmesen daha makbüldür.
-Senin okuman aşktan sayılmaz.Sen yüreğimin , sevdamin, tutkumun sayacısın.

"Su gibi özel, su gibi güzel, su gibi berrak, su gibi yararlı.. Su gibi yaşam kaynağı ve su gibi bitmez tükenmez olduğunu anımsa..! Ama yine su gibi "bir küçük bardağın içine" sığdır ki kendini, girebilmeyi öğren insanların damarlarına. Yaşam ver..! Vazgeçilmez ol...!! "

Hz. Mevlana

Aç bir beni oku.

-Sensiz kalmış aşk geçmişimizde kalanlarıyla doyur yanılgılarını.Yoksul olduğunu sana söylemeyecek serçeler.Can kırıklarının üstüne yuva yapan kırlangıçların yüreğinde başlayacak kırılanlığımız.

-Bülbül olup güzel kokulu gülüne gelecek veballerim. Cemalini görmeyeli şaşkınlık iklimi olan kahve gözlerim nemlenecek.

-Gözyaşı kardeşi olacağız.Sen ağlamaya alışıksın.İki ağlak yüreğin hamalı olarak damlaları taşıyacağız ünlem okyanusuna.

-Sonsuz acılar orada temizlenip kaybolacak.

"İyiki'lerin keşke'lerini geçsin bu hayatta. Çünkü zamanı geri çevirmek için saatin yelkovanı ile oynamak fayda sağlamaz." ELNAZ

ADAM FAWER

-Aşk, seni gül olarak terk etti.Beni terk edişin tercümesi buydu. Sen aşka fırlatılan ruhumun uydusuydun. İzlek, ağlak, güleç, dünyanın bütün frekansları senin tebessümlerindeydi.

-Uyanışın uydusu olara yaryüzüme fırlatıldın.Şimdi nerede olursan ol çekiyorsun. Sevi kanallarım tümü senden çekiyor.Çok net izleniyorsun.

-An'tensiz de yaşıyorum seni Elnaz.

-Beni gönderdiğin güzellerin hışırtısında kendimi kaybettim. Bir film mi yoksa film arası mı bu yaşadığım anlar bilemedim.

*Y'ellerini çek tanıdık hayallerimde. El güzeli olarak salına salına hüzünlerine esme.

-Kendimi gözyaşı sellerine karıştırıyorum.Aşka sürüklenmekten yanayım. Sevgini bana sunan perinin dudak sözcüklerinde unutma beni.Cümlelerime, kitaplarıma kadar öpmesine izin verme. Rujlarının rejimine alıştırmam. İzi kalmış bir sevdasın. Topla beni en güzel yarınlarda

-Tevekkül sahiline geldim. Takdiri bıraktım mutlak gerçeğin yücelerine. Sabrın sonsuz diline tercüman oldum. Şükrün tanımsız manalarında artırdım kendimi.

yürek sesim yar'yüzüne değer
yıldızların ağlar senden önce
gecemin hecesine gecelik olur sarılışın
uyurum; ama rüyalarım seninle oynar uyanışı
severim; ama tutkularım seninle sever dirilişi
meğer, kendime masal yakmış düşler arifiyim
meğer, kendime keloğlan kalmış kavuşma şerifiyim
meğer,senin şehrin kaderindeymiş gizemli sızlanışım
meğer, senin bahtının tahtasındaymış aşka yazılışım
bu yüzden,hevesin uyanışı nefsimin girdabında volkan
bu yüzden, yüzünün güleç simyasında aşk benim

Hayrettin Taylan

Vuslatın Önsüzü Son Sözcük Sen

ruh kıyımı kıyamlarına aşındıran beli özlerin var
kuşkusuz kuşların özüne taşıdığı sevi sözlerin var

kendi mecrasına küsmüş yıldızların gündüzcü tözleri var
bu yüzden seni kendimden önceki sende aramaktayım
bana içirdiğin tutku iksirinden kozmik algılar yaşamaktayım
bir ben var seni tanıyan
bir ben var seni tanıtamayan, arayan
bir ben işte bin ben'i taşıyor sana

ateşle ölümün kıyıcılığında kayyumlar t'aranır aynanda
bir sırra sığınan şıklığın sözsüz kalışındayım
kalakalmışım bakışlarından aşka çizilen tuvalde
bir ben var sana benzer
bir ben var sensiz hiç bana benzemez

sessizliğin şeffaf sensizliğinde ilikledim geceleri
ayın tüm hallerinde seni sayıkladım
ay ve şem bitti
gündüzler isli kaldı içimde
yaşamak son peronlarında bıraktı son sözlerini
beklemek son bakışında sakladı ilk sözlerini
bütün gelemeyenlerin adılıyım adsız aşklar viranesinde

mecnun çöpçü, ben aşk çöpünde besleyen maşuk
artık sevdalar miktarınca yaşıyoruz ,yaşamak utanmasın

mahpushaneye dönmesin diye varsıl yüreğim
susuyorum dizelerimde
dizinin dibinde değilim diye kızma imgelere
kadınla şiir aynı anlamda tümler duyguları
umudun aşk takviminden koparma beni
pusularım yattı uğruna, öldürme uğur böceklerini

Hayrettin Taylan

Wislina'nın Dramsevisi

'her gören göğsüme taksam seni der-kimi ateş gibi yaktın beni der-kimi billur
bakışından söz eder.....KİMBİLİR'
ahım gökyüzüne ulaşır, yağmurumsu bir hisleniş yağar
adım eylül hazan mevsiminin yağmur yüreklisi

·
bu mevsim kurak
hassas bir ruhun zedelenişine avcıyken tükenmişliğimin vicdanı esişi bitirdi
doğurganlığım can çekiyor
dokun yüreğime bulut

··
birik içimde
senli zamanlarda yağar....damlarım belki
doğudan esen bir alizenin susmalarındayım
sus senli zamanlarımda en doğargan hali cankeşim
yeşerir can bulur....unutur ateşe verildiği
yandığı,yakıldığı anları
huyum can buldu suların kirlenmemiş mişlilerinde
küllerimden yeniden doğur.....
ateşe atılan ateşim ve ak düşlerim beni çağıyor hesapsız özlemlere
taksitlerin sayısı artıyor gün uzuyor sen hala yoksun uzaktasın
hesap verilme defterinde artıyor eksilerim bendi
beni benden vuruyor yabansı istemlerin coşkusu
artık gitmekalların kalınışında kalmalıyım senden öte sende
arzularıma dinamitler bağlamış en aşağıdaki azazil
beni sürekli yalınç kaçkınlara atıyorlar
ve ben orda hep akıntılara kapılıp kayıpsız ayıpların arşivi oluyorum

Hayrettin Taylan

Wislina

'şairin hayal kentinin güzeline '

ruhun isimler sözlüğünde seni buldum Wislina
bekleyişimin direniş harfleri düştü bir bir
emir verildi gitmelerin gidiş sonrası dönüşlerine
sağ kalan son umudumun devriyesindeyim
aşk nöbetinden geldim yorgunum biraz
düşman güzelleri rahat bırakmıyor sınır mayınlı sevda
sevilme tepesinde mevzim yok ben sevenin ermişi
çağcıl çocukcul meterisim var ötüyor keklikler baharımda

ah bilmiyorsun Wislina
ak üstüne su beyazı akışlar ekledim karıç karama
gelmeler neden gitmelerin volkanik forsununda
neden beklemek özlemin orucuyken gidişlerinin kefaretni ödüyorum
sessiz ahlal derledim sana
ah dedim
ahın tanrısı duydu
Buda şahit...
Bu da senin sevdiğini bırakıp gitmenin imansızlığı
Visaline bin bir gül kokusu ekledim esrik halime
Ruhunu kokluyor yeni gezici gezegenim
Lal hatmilerin hatimlerinde okundu ezberlerin
Eskiz bir gülüşün figüründe hüthüt güncesi
Likanın lahitinde susmanın ağır gazeli
Antik bir acının geometrik açısında afiflenmiş umutlarım
Ve sen yanımda kanım susamış canım
İşçeler ve işvelere vitrin bulutsu bir bakıştan kaçış
Kavuşmanın önermelerinde teorik tavlama hesapsızlığı
Ve hislerim bir de senden eklenen sisler
Kaçışlar bundan sonra tanrılaşır
Anılmalarımızı raspalayan işvenazın "isis'i"
Üçüncü bir his pınarın kaynağı benim beni senden alamaz "isis"
İmsel bir huzurun imgesinde kavlarım yetti özlenenlere,,,
Sen biraz uzamış ayrılıkları çek tembihim yerine
Birazdan gelirim
Gelirim sensin
Sensin inan gelirim
Kıskın bir kalışın kıtlığında yağmur yağdı İstanbul sırlıslıkla
Sellerimin payesinde paydalarından kalan son sayı kadarım
Beni bölemedi kışkırtın ehli müntehileri
İhanet balosunda değilim bir kez bulundum bin kez bölündüm
Kıyımlarımın kıratını okuyor bülbüller

Kutsi bir yalnızlığın sınırında sihir yaptılar arzular
Bense zaten erkeğim sihre gerek yoktu melekler uykuda sen melek
Gözlerim açık özüm kapalı işveler saz çaldı zevke
Gecenin tadına adımı yazdı ayrılık yalnız duvarlar şahit,
Vicdanın efektleri saz çalamayan ruhumun erleri kal olan halim
Sakinmeyen hüznün son bakışından binlerce üzüntüler derledi

Gayrı ben gri gecelerin masalıyım hüngürün gün göreniyim
Bahşedilmiş vahşi arzuların fiestasında tasalarım taşlandı
Kalmanın çitlerini ezdin eştin benden bin yara ben benden hara
Bir Eniz'in ölümcül halini çekimledi ismin halleri
"den ekini "çekimlemedin " den "sen oldun

Gayrı ben gri gecelerin masalıyım hüngürün gün göreniyim
Gayrı ben esilin ehil haliyim gitmelerin gereklik kipindeyim
Gelecek zaman bana zaman verdi geniş zamanlar olalım diye Wislina

Hayrettin Taylan

Wislina ile Söyleşi

kırılıp savrulduğun yer meçhuldur-adresi belli değil kaybolursun
künyesi olmayan bir neferin kalbi olur
isimsiz mezarlarda ve ilgisiz gitmelerde
kayıpsız bir gidişin künyesinde şevkimin penceresi açıldı
baş ucunda yedi yabancı sesler nefesler
isimsiz ve işsiz yürek erleri beni sana ucuruyorlar
kaybolmuşsan aranmak nafile
meçhul bir anın güvercini yuva yapıyor aşk mağaramda
bulunduysan işe yaramazsın artık
bütün güzeller geliyor ama görmüyorum senden gayrı
nafile akışların sörfünde ruhumun sandalı devriliyor
devrik hatta esrik bir halin çölüne atılıyorum
atıl kalmış bir hesabın hazan arsasında kızıl bir isteğe kızıl oluyor yaryüzüm
hafif bir gönül kırılışında ilm kalü bal kaldı
sahipsiz nefretlerin kara tahtası oldu gidişin
'bir kızıl goncaya benzer dudağın-açılan tek gülüsün sen bu bağın-kurulur kalplere
sevda otağın-kimbilir hangi gönüldür durağın'
gelen her akışım bir şeyler karaladı
büyük bir cürümdür yürek yakmak
oysa kavlarımı önlenemez arzularımda alan deliliğe övgünün öndeşiyim

Hayrettin Taylan

Y/ara Düş'tüm Dara

Vaat etiğim romantik günlerin ününde,önünde, seninde yoksun. M/askemi çıkardım bilinmezlerden.

-Yüzüm ile yüzyıllar arasında gitmeyeceğim demlerin demliğinde anıyorum seni. Ç/ayında eriyor gece.

- Demli bir çayın buğusunda nefsim ile nefesim arasında hevesin sıralanır Seni isterim Dara..

A/na düş'tüm...

Y/ara piştım

Ş/afağına geldim

E/lifinle yıkandı ömrüm.

Sokağı üşüten kalbimin sensiz buzlandığı gece sonrasındaayım.

Yalnızlıkların en içten, en temiz en anlatılmaz sesinde karıştım sana.

Gidişinin bende kalışları dokunurdu arayışlara. Durulanan duruşumun künyesinde büyüyordun Dara.

-Suçlu suçlu sensiz gezen aşk toplumun peygamberi olarak geldim sana.Nebi değilim, mecaziyim ,hicaziyim, suzaniyim.

-Gülmeyi unuttuğumuz delik deşik umutların mitik özlemlerindeyim.Senin çiçeğinden balını yapan arılardan arınmayı öğrendin.

- Gayrı bir adım arı...

- Arı ve durudur gölgem.

Bam telimde eriyen buzların sesinde aşk ağlıyor. Damla damla bende eridiğin günlerin anmak için Dar'a düştüm Dara...

Gel kurtar beni,önce benden, sonra senden. Sonra ikizimiz olan aşktan.

- Umuluşun uçurumlarında korkup yüzleşmeye çocuk olma.Can duvarındaki resmimizin çerçevesi vesveselerle kırıldı.

Kaçır beni bakışlarından.Düğüm düğüm son düğümde umuduma kadar birikiyorum sana.

-Sustukça büyüyorsun beklentilerin pazarından, aşkın nazarından.

Ağıtlardan mangal yaptı kor gibi vicdanım. Ağlamasan da yanar, gelmesen de, gelsen de yeniden gitsen de.

-Battı batacak bu vuslat denizindeki sencileyin sandalı. Ki ben Yunus'um korkum yok. Ki beni karnında , yüreğinde, sözlerinde, gecelerinde, hecelerinde, eriyişlerinde, hatta arzularında taşıyacak su güzelleri var. Ki böyle dediysem kızma suyu temizleyen aşk mucizem.Kiskandırma marşıma,yüreğini karıştırma dizelerime alışmış olmalısın.

Bilinmezlik ile çok bilinmişliğin içi içindeyim.Hiçliğin ilençlerinde kerte kerte olur ömrüm.

Bu seveda yeli beni nereye götürecek Dara... Çöldeyim ne yelin ne elin ne de bam telin çalıyor.Uçsuz bucaksız uğurun umurundayım.Unutma beni Dara.

-Kefenlenmiş Leyla'nın gece ağıtlarında damla damla erime yaramda.

-Feryat figan ruhu zehirler. Eskimez huzurlarımız yelinde esmeni bekliyor bu aşk müslifi...

-Tutsaklık, tutarsızlığın y/alanında ipe asıyor ben'imı ...Böylece kalan kırılmaların kırk ayaklarında oyun olmadan da sarılacak birini bulu k/ırk a/yak.

Bana bakmayı öğrenmeden sen hep gitmeyi aşıladsın Dara.Gelmek sevenlerin yürek dersi. Gelmek ,gitmenin tanrısını tanında, canında, aşkında vurmaktır.

Gitmek inzalden paydama düşen son sayıdır aşka.Sezgilerin sargısı değil ezgiler.Bu yüzden bu dökülüştün deniz ağzında dudak bükme gelişimize...

Hayrettin Taylan

Y'amalı Yüreğimi Gösterme Yar Aynası

kem gözlerin gam arınmasında aktı cemalin
öfkenin uzun saçlarını taradı ilgisizlik
bitişin can kırıklarında belirdi sonsuzluk
hangi güzelin yüz haritasında sevdaya şehir olsam
sevi başkentliğin can kırıkları ağlar içimde
Ankara üşür, İstanbul solar, El'aziz ağlar

2...
geliyorum, meyhoş, bülbülün edasında kendime
iniliyorum, ney sesiyle huy nidasında sana
aşkın hayali damla yüzüme yansırken
toptancı oldum, mest olduğum güllerin sonsuzluk anılarına
yarın, yarın mahşerine silanın slaytını hazırlarken
benden kalan tek şey senli sevda sevabı

3...
cem'alini seren mistik havanın esintisisin
itikadımın en zayıf meltemindesin
ilahi sırların sonsuzluk diliyim nurun yansırken
alemi özetler güzelliğin
güzelliğini okutur, güzel emeller
bal dudağında başlar, bütün dimağın aslı
baharımsın ama harında başlar aşkın nesli
şeftali çiçeğinin alevinde toplanır hevesim
meyveye, güle, senli anlara kayıt edildim içsel sesim

4...
aşk esirlerini barındıran viranenin sahibiyim
esrik leylalar gelir sen yerine
bir canan için, bin beni taşıyan can yolunun sonuyum
kaptırılmış gönlün uğruna, bahtını seren sefiriyim
gidişin tasarrufunda biriken pişmanlığın tadıyım
varışını izleyen özlemlerin beyaz ekranıyım
salına salına gelişinin film sonu gibi beklemedeyim

5
ayrılığın damlasında ıslanmayı öğreteli
başka aşkların alevinde yanmayı unuttum
beni bana tercüme eden halimin nemli bulutuyum
yağmuruna, damlana yakın yardeyim
bütün b'en'lerin toprağı kurak
bütün b'en'lerin sevdası ırak
görmemezlik kahrının kahini yüreğime çırak
bitmemiş aşkın betiklerini gayrı bırak
sönmüş yaralarımın kabuğunu sakla kalbim
direniş uğruyum, sevi bağrıyım, aşk özüyüm
kavuşma yoğuruyum, çağrıyım içsel hazinene
şahdamarıma tansıl gün'eshler ecrisin ömrüme
kutular, kutuların içinde içinin kutusu ve kuytularım
öylece yusuf kaldım, öylece zindandayım

Hayrettin Taylan

Ya Hayatsın Ya Aşk Ya da Kadersin Mislina

İksirler içirdin ekseriyetlerime. Tesiri olmayan teslim oluşlarıma içirdin ölümsüzlüğü. Sende biriktirmiş aşkımın suları.Temiz bir sevda yaşıyorum, temyiz edilmiş hasretlerinden, hasetlerinden, hesaplarından uzak.

Gitmeler sürdürdüm aşkın damlayan gözlerinden.Gözlerin gidenlerin gözüne benzemiyordu.Sen kendimden gitmek için ara verdin dünyama. Yıllar erimiş senle, beyazlarımın müellifi olmuştun.Yazılmışsın saç ve sakallarımın telinde. Beyazların senin, siyahlarım benim.
-Dökülenler,kesilenler aşktan sayılmaz.

-Yankısını düşlerime sunan , Suna yüzünden haber yok.Türküsüz bir sevdanın bam telinde erimek kolay mı sandın.
Tüketilmiş onca duygunun sonrasında tutkunun izlerinde izlek beklemek doğru mu ki?

-Alev gibi kendi mecralarını sunan sahipsiz ruhların sahilinde kalma. İçsel birikintilerin iç ırmağına kurduğum sevi barajımın kapağını aştım.Bütün güzelleri s'el aldı.Ben senin kayalarına çarpıla çarpıla yılları erittim. Geçmişin savarında geçmemişleri yaylaya çıkaran senin güzel dünyan. Oysa, kırları sevdirdin Çan'kırı kırıklarını can içinde saklarken.

-Eskimiş bir algı defterindesin.Önyargıların yargıç.Değişmez dediğin benden haberin yok.Zaaflarımın karakışı bitmez sandın.

-Bir insan değişmek, pişman olmak, affedilmek, kendi çeki düzen vermek üzere sistemsel bir bağa ulanmıştır.

-Değişmenin mengenicisiyim, ruhumda erinçler tüter,beni isimsiz güncelerin sahiline ulaştırır bağrında yaşattıkların.

Faylarını içsel kriz y'amacına sunan öylesi kalışların can aynası değilim.Ayna kırıcılığım,can kırıkçılığım kadar aynı kefeyle doldurur; ancak ben şimdi kendime şimendifer taşıyan uslanma makinistiyim.

-Yollar var, yıllara yollar öğreten

Yıllar var, yollara yıl eken

-Aşklar var, aşkımıza yol ve yıl biçen

Ömür var, senle uzarken, sensiz kısalan

-Doyumsuz halin Mecnun'u gibi kent içinde çöl değil, kent içre aşklar sunan sen yüzlü, sevgi merciyim.

-Yumaklarının sıcaklığında kendime ait dünler gördüm.Karışmış bir gelecek geldi gözlerimin önüne.

Bir bebek arabası her şeyin özetini sunuyor Mislina.

-Sonuçsuz bir sınavın sonucu açıklandı.Bu kadar net sevmekle seni kazanacağım belliydi.Şimdi sen okulunda boş geçen benlik derslerine çözüm sunmalısın.

-Dilsiz çabalarımın çapası bitti.Ürün vermeli kavuşmak.Sen meyvelere isimsiz aşklar olurken, şimdi hasılat rekoru kıran bu senli yarınların yanık bağrından nasıl gideceğim.

-Yalvarışlar varmış sana.Ki varamadığın hangi durağın durağan adıyım.İçimde, önümde, özümde nitel sıfatların ağırlarken ben başka güzellerin işvelerine işaretlenmiş adil olamam.

-Sen bütün aşkların adısın.Seni yerini tutan adil güzelin cümlesinde öpücük

sorusu olamam.

-Kim öptü seni? Bu sorunun cevabında eriyen bağılarım var.

Bu yüzden kırılmışlıkların kırıışına karışmış yüzsüzlüğün atlasında renkli düşlerimi al sıcak çantana.

Bir öfke sersemliği yamalama sosyal sayfamın algısına.Zihnin yorgun kaşifiyim. Çok sesli kaçışların sesiyim.

-Her saza, söze,kıza gelmez mecranın yaşanırılığı.

Damla denizinde yürek gemimdeyim.Kamaramda yüreğinde kalanlar.İçsel dalgalarla sallana salana gidiyorum kendime.

-Bu beyin ne kadar yüksek,çık çık bitmiyor.Bu kalbin ne kadar derin , indikçe başka derinliklere kapı oluyor.

Kapanmış kapılar sorularla açılıyor.

-Aşk içinde para mı? Yoksa aşkın için paralanmak mı?

Kalbim kapalı cevap verdim.

-Kapı açıldı, sana benzeyen bir peri gördüm.Hemen sarılacaktım, kolları açtı; ama senin kolların acıları taşıyordu,açık olamazdı diye onu geçtim.Sonrasızlığın sızıları arasında benlik arası bir vadiye geldim.

-Üst Kimlik:

-Üstsüz girmelisin bu kapıdan dedi.

Ben:

-Yıllardır üst kimliğimle,onsuz üstsüz gezdim.Ki üstümde onun dışında başka sevgi yok.Korkmayın, ona geldim, onun çok kapalı ,çok yaralı dünyasını giydirmeye geldim, sevgimle, bağlanışımle, bir ömrü yoluna verişimle ,sadakatimle, ölümsüz sevdamla.

-Aşk Kemiği:

-Eti de ettiği de çektiği de senin.

-Hissetmedin, bu zavallının gün geçtikçe eriyişlerini.

Ölgün keşkelerini duvarıma yazmalıydın. Zaman tüneline geçmeliydi zamansız gidişlerinin fotoğrafları.Saçlarını yine ilk tanıştığımız gün gibi boyatmışsın.

-İlk güne düşkünlüğümü kanatmak için mi yoksa, ilk günleri silip kendine yeni bir mazi seçmek için mi?

-Mazi dedim geleceğin benim çünkü Mislina.

Hayrettin Taylan

Yağışlara Alışkınız Gözyaşı Güzeli

Yağışlara alışkınız
Çünkü aşk yolunda çok gözyaşı döktük
Kalbimizin yörüngesinde güneşli iki sevdalı astronot
Biri sen, biri ben
Uzay gemisi konaklıyor yüreğimin uzları,ozları
Uzayın uykusu geliyor aşk yüzünde
Hep beraber uyukluyoruz rüyalara
Bulutlar o gece eve dönüyorlar
İçimizde bulutsu düşler oluşuyor
Tütsülenmiş duygularımız yığılıyor sislere
Sisler hislerimize kadar iniyor her yönden
Yeryüzünde gençliğimizin sözlüğündeki astroloji
Bizi lirik bir sınırın tadına götürüyor
Olumlu bir dünyanın etkinliği olgunlaşıyor aşkyüzünde
Yüzümden binbir sevinmeler sıralanıyor
Ben gitmenin uçurumundayken
Sen hep kalmanın en tatlı anlarındaydın
Şimdi çözümlü bir sorunun yeniden çözümü gibi
Senin bana dönmeyeceğinin döngüsü gibi
Dün gibi
Düğün gibi
Gittiğin gibi
Her an her şeye her şeyin

Hayrettin Taylan

Yağmur Yağdıran Güzel

"Yağmurlu bir gündü sokaklar bomboş
Gözlerim pencerede bekledim sabaha kadar
Söyle sevgili söyle bu aşkın sonu nereye kadar"

Bir uçurumun amacıdır yamaçlarım. Yamaç paraşütü yapmaya gelmişim kör halimle.Sensizdim, senin dışında her şeyin körüydüm.

-Gülüşünü satın olmak istedim,masum bakışlarından sonra. Gülmedin, güldürmedin, yemedin, yedirmedin, sevip sonra bırakıp gittin.

-Gamzelerinde bende kalan esintiler var saklama.Yüreğinin telvesinde özlem köpükleri içimlik bir aşk ve sen.

*Orta şeker Ortadoğu kıvamında bir sen.İçmek istedim sol yanı Kudüs gibi aşka karışık, sevgililerce taşlanmaya hazır.

-Bu yüzden taş yerine göz yaşlarını bırakıp gitmeni anlayamadım gözyaşı güzeli.

Aşkı ,öyle Yusuf kuyularına atarcasına derinlerdeki sızıma zarar veremezsin.

-Sana gelen kervanlarım var. Sende ölen ölümcülerim var.Şimdi sende uyanan binlerce tutku var.

-Senden ben'e geçme sıratındayız. Halis bir niyet ve damlalarım aşk cebimde.

*İslanıyoruz sana.

"Yağmurlu bir gündü sana rastlamıştım
Seni gördüğüm o gün aşka ıslanmıştım
İyi hatırlıyorum kendimi o gece
Sokak lambası gibi bir sönüp bir yanmıştım
Yağmur duası gibi sana yalvarıyorum
Bir damla yağ üstüme yanıp tutuşuyorum
Yeter Allah aşkına kör kütük aşık oldum "

-Her dem bu saatlerde parmak kaldırıyorum seni sevdiğimi söylemek için.Islandığımı görmem için yağmur sunuyorum. Yarın senin ağlamanın yıldönümü.

Damlaların söz öbeğine göz bebeklerimi heder edeceğim. Her damlana ömrümü kurutacağım. Senden kalan havluyla değil can havlimle ıslanmış seni kurutacağım aşka aşk olmak için.

Masumluğunu kelebeklerin gözbebeklerinde saklayarak seni şeytanlardan koruyorum. Bir serçenin gözyaşlarına benziyor diye damlaların yağmurdan utanıyorum şimdi.Her damlasında sana ölen bir maşuğun ıslanmışlığını bilir misin ki

Ve acının adam ettiği adamlık postumda ibadet ettim leyli gecelerde.Sadece kandil gecelerinde Müslim kılınan anlayışın sevda sonrası değilim.

-Her daim dualarım makbuldür.Sen Makbulem olmasan da bu yaralıyış yolculuğunda.

-Hani gelsen, ağlasan .Bu sefer ağlaman kaç bin beni öldürür bilemem.

"Aç kapıyı vefasız yağmurdan adam oldum
Aç kapıyı bir tanem yağmurdan adam oldum "

-Aç ki ateşim suyunu,huyunu, içten yakışını özlemiş.Külünde kul olan aşkın gavuru değilim.Nurundan,özünden, aşk cevherinden sen olan özenç bir özneyim anla.

İçimdeki çözeltilerinden her devaya,her aşka tuzlar var.Bu akşam hangi yemeği yapıyorsun tane tane at beni aşk ellerinle.

-Erisin tuzlar sana eriyen muradım gibi.Erişte yapma sakın, aramızdaki tek kültür farkını bu akşam kullanma.

*Tadına karışır sessizlik. Sinsi bir hayal atar can kucağına.Elleşir gayrılar.

-Anlatılmazlara dalar dalgın huylarım.Eceli gelir seni özleminin.

Ve ölür orda aşk gibi .Yarın başka özleme anka olur vuslatın pınarı.

*Akar yakardıklarım, yağar yağmurun da yağmuru.

"Yağmurla gelen kadın her şey seninle başladı

Seni seven kalbimin ritmi çok yavaşladı

Ne bilirdim sevdayı ne de aşık olmayı

Aşktan firar ederken meşk beni yakaladı "

-Kavlimiz damlaları birlikte saymaktı.Sen yoksun, ıslanmış benden aşka hayır gelmez.

Gözlerin beni ağlatan gözlerin.Sözlerinden çok gözlerin pranga oldu.Şimdi hangi gözle baksam sözlerine özünün gözleri depreşir.

"Yağmur duası gibi sana yalvarıyorum

Bir damla yağ üstüme yanıp tutuşuyorum

Yeter Allah aşkına kör kütük aşık oldum "

Bir buselik sen sunsan Suna'lar rayında.Tren geç de gelse, raydan da çıksa, hatta ölsem de gam yemem.

-Aşkı aşka iliştir bileti yerine onu da sun.Konduktör olsun ruhumuzu denetleyen. Sonra seni gözleyen gözlerimde ver bir mola.Özlem ekmeğimi çıkar.

-Yokluğuma bandıra bandıra ye kumpirin yediğin gibi. Uçları uçurumlara,uçurumların ucu kan revan sevdaya uzanan sensizliği harmanla.

-Düşten önce düşün.Neden bütün bunlar yaşadın diye.

-Sarmaşık bizim için büyürken sarılmalarımız nerde.Hani can tırtılın, hani şiir sözlün, hani can yoldaşın?

Sözcükler ağlar emanet olarak estiğin bensiz uçurumlarda.Çok aşağı bakma, sensizliğe düştüğüm yeri görürsün.

-Sürgün, süreğen, maşuğunun dev kazanında seni özleyişini görürsün.

Dur orda babanın hayrına üç damla daha dök bu yazıdan sonra.

Biri benim için, biri yine benim için sonuncusu yine benim için. Özlemişim demek bunu da çok görme gözyaşı güzelim.

"Aç kapıyı vefasız yağmurdan adam oldum

Aç kapıyı bir tanem yağmurdan adam oldum "

Hayrettin Taylan

Yağmur ısırdı aşka ıslandım

kimsesiz ve tiner tüneyen aşk ısırdı beni
ezilmiş bir gül mitolojisinde yine senden mitler
Aşkı anlatır aşka,beni tanımlar aşk

Kızıl günlere yumurta yapar bülbül
Gül gölgesinde oturur gelemeyişlerin
yaralanır bahtımın ahuları
dalgalarına alır ali kaçışlar öze dönütler
ezgisini çalar kalışlarımda her kalışın
Umutlar düşer sancılı denizlerime
Yüzünün her karesi belirir dalgalanışımda
Ötenazi olur son bakışın ak sancılarımda
kol kola düşer düşlerin en acımsı gidişine
Yokluğun sayıklar sanrılarımla ben ölür bende
Buruşturduğum tutkular yücelir hayalime
Kapanır sözlerim güneşine an olur anların
Sekişlerim sekiz olur üst bende sen sıfır alt bende ben sonsuz sıfır
Sevmenin tan vaktidir,gelmesen de kalışların kilitlidir yüreğimde

Hayrettin Taylan

Yağmurkent'te Vaslı bahar

Kilitlenmiş kilitler, üste üstelerden üst bir ben tanımsızlaşıyordu.Uzak sevmelerin kapı aralarında baktım sana..Sen kilit üstüne kilit nedir bilir misin? Bakmanın sana kaçmanın en güzel yerinde kalmak nedir bilir misin? Kuş tüyü hafif alışmalarımda elimi uzattım havada kaldı.

Lale bakışlı umutlar uçuruyor baharımı. Hani bir gün geleceksin lecan olarak,laleler arasında yaşayacağız.Laledir, gelmesen beklemezler,solar hemen aşka...Kime bakayım,hangi yüz seni bana yakın ermiş sıcaklık kılar.

Ar altında hasretim,har yakar azlarımı.Yetemem sana.Uzaksın.Ancak özlemlerini giydirirsin resmime.Çıplak umutların gelir kapsam alanımdaki düşlerime.İçimde sen lekesi..Kırık dökük kilidin de açmıyor gecemi,gündüzümü,uykusuzluğumu,melankolik ko larımı. Koma beni komilik yaptığım sevda otlangacında.Gözlerimde ömürler sönerken,sen benden bir ömür kiralarken örselenmiş ayıplarını ve yanlışlarını yıka.Uzatma kırılmış paftalarımızın fay yakınlarını.Ki depreme alışmış iki uzaklıktan daha büyük deprem nerde olabilir.Yüreğimden tutku evine sızan dilsiz sularımda yıkan.

Susuzsun.

Kurumuş kurulu düzeninde gül yetiştirmeye geldim.Bülbül olarak yuva yapacağım en güzel gülün yaprağında.

Gel

Sayıkla sözlerinle aşkımın tütsülenen yüklerimde

Belki kalırsın. Belki asarsın son kilidini viran hanıma, canıma.

Günlük gazetelere yazıyorum, senden uzak kalışlarımın ilanlarını.

İlanlarımdan gemimi yürüttüm sevda ahvaline.Tercüme etsin sana sensizliğimi mantık-ı tayr.Belkis sarayına gelemem ki ben saray ötesinde ördüm sevdamı.Mecnun ve Ferhat'a özel ders veren olarak İstanbul'da sensizlik çölü kuramam.Düşlerimi düştüğüm her anda kullandım.

İki yanı giyotinlere açık sevda dolabımdasın. Gelişin, gidişin ince incelerde bilesin.Ne yana baksam,yağmur,İmran olur uzaklarımda.Monileşir,zümrütler açar komşu şehrimde.

Çaresizim.

Zamansızım.

Sensizim.

Yağmur ol yağmur kal kalışlarımda.İstanbul 'da bul beni ey ben..

İmar edilmiş,İmranlarım ol.İmar et sevda kentini,kent ve aşk üstüne.Sütten bir nehir aksın,sütüne özlemlerimi sürüklesin senden.

Sen kumrularla konuş benden.Kumsallımıza kum dök en içten içlenişle.

Yusufcukları vurduklar Yusuf'u attıkları kuyudan.Biraz Yakup her şeyime.

Gözlerim o yüzden sana karşı nemli ağıtlarla bakışır.

Sırtımda binlerce dünya sen derdi,şekva olmuş hazlarımın hazırındasın.Gelsen ne gelmeler gelecek biliyor musun?

Öksüz ceylanlar kaçıyor sensizlikten.Kimyası aşka şifreli uzak hayallerimin eskiz şifrelerini ver bana.Ban beni ver.Vurulan her vuruluşuma önce yağmur öncesi,sonra yağmur, sonra Ankara'ya gerek yok,başkentsiz yaşamak daha güzel sen her kentim olurken.

Buradan, hiç görmediğin,hiç duymadığın sözcelerden ruhuna kentler kuracağım.Mutlu

olmak senden ders alacak,huzur adres soracak.Hızır ve ruhun zevki yoldaşın olacak
...Yeter ki iyilerinin kimyasını bozmadan gel.

Ve bilir misin hiçbir gül açmaz oldu sensiz her can bahçemde.
Her gül yaprağının üstüne sensizimi yazdım,bir gün gelîrsen silinir her şey.
Ama sen gene de beni tutuştur tutkular da, mavi sevgilerin dalgalarında yalnız bırakma.

Hayrettin Taylan

Yağmurkent

' bereketli bir yağmura yağan yağmura'

'yağmurkent
damlalardan kasabalar
ıslak bir özlem
sellere karışan bir alışma bağlaşımında'

annelik çiçekleri açma zamanındasın
içinde bir fide büyür, kadınsın, ruh suyun büyütür
bense köklerini sulayıp senin çiçek haline ordan meyve haline
dahası senin gibi yeni bir güle bırakacağım meyve halini
sana benzeyen bir güle su olmak öz olmak çabasıdayım
biraz ısıt ruhunu biraz büyüt geceleri ve bensizliği

"annelik çiçekleri açma zamanındasın
bir fide yetişiyor sende
meyvesine tat oldum"

unutkan değil hevesler,utkun bir vaziyetin vazosu olsun akışlar
seyrine dal,izle özelemlerini neon anlarında biraz benli koklan arzulara
kayıpsız yılların öcünü alsın hayalin,atıver malihulyalarını kara bahtının bahrine

özüm biraz fırat'tır yıka diclen'i gel basra'ya okyanusu özletmesin helallerin
suskun iç çocuk konuşsun dış beninde ,esmer umutların sözlüğü olup
son kelimeye beni yaz yazgı bulutuyla
kelimeleri lal etsin berrak imaların imi
üç noktalı bir tümcenin sonuna yangınlarını ekle buzul uçuklarıma
bir ömür defteri aç, yazgının silgisini kullansın hayat
silsin yıldızlar beni esrik geçmişlerden
ay uydu olsun yeni beyaz yağmurlarıma
berekeketli bir hissin tutku kentinde açılışın yeni şubemiz
açılışına gelsin bereketin her damlası
yağmura yağsın yağmur'um umuruma kanıt olsun uğurun
gibi gibiyim,istanbul gibiyim

önce ürkütür,alışınca vazgeçemeyecek kadar büyüktür mecnunluğum
bulut haldeyim buhurlarımı yağmur hali senli içilenişle başlar.
ne oldu demenin son deminde demli bir gelmen belki karıştırır çayımızı
şekere gerek yok sen şeker haldesin aşka
karıştır özlemi erisin kavuşmalar başlasın içsel sıcaklık
yüzmeyi öğren kalpten kentlerde, dalgalarım hırçındır ya kapıl ya da can simidi ol

Hayrettin Taylan

Yağmuru Ağlatan Güzel

Yıllar şakrak demlerini demliyor göz yaşlarından. Hüznün çayını süzüyor yüreğim. Biraz seni içiyorum ben 'den.
Yaşamak için bakmanın niteliğine metelik olmuştum. Metal özlemler büyüttüm seyri hayatından. Kalay oldum ruhun kaynama noktalarında.

Seni yaşamamanın nimetleri perde perde oynanıyor yalnızlığımda.
Rahmet senin damlalarıyla yamalandı yarama. Kendimi bulamadım sensiz her günde.

Kalakalışın hilkatinde halimden helaline benler akar. Islanır hatalarım.

Hayalarımın ritmine zeyil olurken susmak neye kadim.

-Hicran atlasında gözlerin ne renk , hangi rengin manasında beni tümler.

- Sofistik bir tiyatin ziyneti sen mi, kaderin mi bilemedim.

Ummanlarında yıkanan balık mı, bensizlik mi çözemedim.

Uyumak istedim ya da rüyalarını görmek içindi içlenişim.

Kalbimin son sahibesiydin. Zerre zerre oğullandı sevgin.

- Bal yaptın arılarınla içimde vals ederek. Tadin arttı içe içe içlenmiş içimde.

- Tadin var içimde. Adın var içimde.

Aşk kimliğinde bende tanınan sendin. Beni senden tanır tabiat.

Bu senli emanetin tevdiinde kendimi yamaladığım sevilerin can deniziyim.

Yüzmelisin, bilmelsin ve de sevmelisin yaralım.

- Senli merhaleydi merhemsiz Meryem'siz geçen günlerim.

-Mücerret bir değişilenmenin asi ırmağıydın. İnatlarını emzirdin kırkayaklara.

Kırk ayağında kırk bahane olan bir halin vardı.

- Sığınakların vardı gizlerinde. Senden sen'e geçen acizliğin tam küresiydin.

Farkındalığın vuslattın turfalarına tanımsız geliyordu. Sen değildin benden giden.

O giden sen hala ben'di.

-

Aşk olmasaydı, damlaların akmazdı nadaslarıma. Aşk olmasaydı gitmezdin. Aşkta giden, aştı gurur yapan, aştı kanatan, kabuk bağlatan.

- Aştı yağmuru ağlatan, damla damla gözünden akandı işte aşk....

Islanmışlık, uslanmışlık neyi anlatırdı, uzak kalışın nefesi

- Med- cezirlerini neden hep çizip usardı yalnızlığımdan.

Kamil değimliydik bu sevdaya. Ya da hazır bir tuzağın nefsi emaresinde

yılanların yalan iğnesi ben miydim.

-Sensiz gecelere tensel akışlara o yüzden mi battı iğnem.

-Nem kaldı ki bu şehir-i nedimesinde. Ar takviminden bir yazılmaktı geri dönüşler.

-Durulanmış kitapların ortasında okunmaktı beklemek.

Bir meraka yanmak, bir meraktan irak olmak için beklemek. Eklemek seni aşk hüviyetinin miniminilerinde.

Berraklaştırmak günahları ah ettiğimiz her dem için.

-Orda kalmayı yaşamak, ordan gitmeyi yaşamak, ordan gelmeyi yaşamak, yaşamak ile yaşamak arasında aşamalar aşmaktı işte.

-Geç kalma ben'i sen'den yıkadı melekler. Ben aslında dün doğmuş bir bebektim seni severken. Şimdi işte işte güzel periler kirletti yüreğimi.

Geç kalma bu kirli mecnun'u gözyaşı denizinde yıkamalasın.

Aşk bunun için akar, aşk bunun için sular yakar.

Hayrettin Taylan

Yağmurun Ağmurundayım

yağmurla gönderdim sana yağmayana yağmurlarımı
her damla sana haber vereceklerdi
geldi mi
aldın mı
yağmurla beraber aldım ıslandım
ılık ılık ve her gönüle bir balık gibi

sana uslandım
ıslanmak güzel
hava soğuk gönlümdeki göreland
acımasızca gidişlerinin vuruşlarını hatırlar gibiyim
yüreğin sıcaksa
başımı döndürüyor, gözüm kapalı diye mi düşünüyorum önce
soğukları kaldıracaksa
geleyim
sonra açıyorum gözlerimi
açıyorum yine başım dönüyor
gömdüklerim veya görmediklerim değilmiş
başımı döndüren hissettiklerimmiş
görmekle görünmek arasında seni görmek hissi
yeni bir ana bulut
iliklerime kadar ilmi bir damlaya özetleniyorsun
arzu arzu derleniyorsun uçuklarımda
bir kaçışın sellerine kapılıyorum
bulutlar çıldırmış olmalı veya aşık
bunca ilgime bu kadar damla çok değil mi
geldim hep gelmelerine ve almalarına
orda ne kadar oraysa
yeni bir iş buldum yüreğinde
acep çalışsam mı
acep beni duyurur mu sevgin
acep gülüşlerin açar mı kanatlarımı
acep arzularıma kafiyeleşir misin
ben birinci mısra
sen ikinci mısra
üst üstte
sonuna kadar
yan yana bir şiir
göz göze bir kitap
el ele bir dünyaya
baş başa bir son

Hayrettin Taylan

Yağmurun Son Damlasında Gördüm Seni

Yağmurun son damlasında gördüm seni
>Aynalara söyledim sensizliğin ölümcül olduğunu
>Günler bunu duydu ve ben her gün sana güneş,
>Mutluluğun tam kalbinde aşk ile aşk arasında
>Umutsuzca kalakaldım aşk ile aşk arasında
>Ruhun bana deniz olmak için akarken sen beklerken
>
>Senin gittiğin günden beri yağmur yağıyor
>Seller akar elin kızlar bakar bana
>Ama ben bir yağmuru dilerdim
>Ne zaman sel olsa
>Gidişin felaketi gelir aklıma
>Gel ama yağmur gibi
>Efil efil esil esil
>Yağmur yağmur...
>

Hayrettin Taylan

Yakalattı Aşk

bir aşk yakalattı beni
şimdi i erdeyim çok içerde
 nce bakışlarında çalındım
sonra kalbinde
şimdi ruhevinden onu çaldım
beni yakalattı aşk

i erdeyim derin bir içeri
sorgulanıyor tutkularım
j pların esemesinde ezberliyor yalnızlığın
yaralıyım çoktan seçmeli bir yare
tutukladılar beni sorgusuz sualsiz aşk
tek suçum var seni sevmekmiş
ey yar
ey yargılayan yargı,
seviyorum dedim suçluyum
alın beni ey aşk
alın içeri
dışımda çok leyla forsu geziyor
bense suçlu bir kays
kafiyelendi ruhum sana

yakalattı aşk
i erdeyim çok içerde
sensizm çok sensiz
tukulu bir tutukluyum
gayrısı beyaz güncenin hesabı
i

Hayrettin Taylan

Yakarışımın Sofistik Aşknazı

Ruhumda esen tufanlar sevda estiriyor senden midir
Hangi yöne baksam güzelliğinin kıblesi
Oturup secde ediyorum ebu kuffari gibi
Bir kalp çiziyorum sevda resamlığımla
Ortasına baş harflerimizi yazıyorum esrik kalbimin başkentlisi
Hazlarımam zamlar geldi
üzülmelerim heyli heyli
eksiler artı oldu arta niyet varmana kismet
turnalar türkü türkü bağlandım sana niye
kismetimde buhurlar yüceliyor yaryüzüme
sana yağmurlar diledim
dilensi ve bilensi mecnun ötre aşklara mecnundarım
kalbin dar yeri mi
asılmak her türlü
basılmak her aşk kapığına
bıraktığın o elim,elim elim
sen bana de bir gelim
hayalim muammalara umma
eskimiş ne varsa öldü içimde
tek yeni sen ve senli her şey
yürek menkibemin son tutuluş sonesi
sana varma songelini
gel artık yakarışımın sofistik ötre özlerimin özüne
içimde türeyen tüm sevgiler yoksuluğa varis
yüreğimdeki içsel devinim arzuboazanlar da yok
bir tükenişin son nefesinde
gel ama sevda aması olarak gel.

Hayrettin Taylan

Yakarışın Tehcir Kanunu "Bir Gün İşte " Nazlıcan

23.23.2010 ..

Bir gün karşılaşırsak yanında bir adam elinde bir çocuk. Beni görmemiş gibi yap, ben ölmemiş gibi yapacağım.. La Edri

Yakın bir yaraya tekabül etmese de temellerin duruşmasında beni alıp götüren nazarların var.

-Vakit almamış mazilerinde kaldım. Kalışıma ağıtlar yakmak ister misin?

Yaralarımda düşen kabukların itilafında itilafa düştüklerin gelir mi düşlerime.

-Düş zemherisinde üşür mü bahtsızlığım. Sakın yaralarımın yazdığı kaderde kalma boğulursun.

-Ağlamaya alıştırımlar yapmasın gül cemalin.

-Günbegün ölsem de çoğalıyorum. Rastlaşmalarımızın maçında ofsayta düşen hallerim var.

-Sahi bu kadar acıya karşı nasıl sessiz kaldın? Nasıl iki cümlede ağlarken şimdi dünyayı ağlatan metinlerde güleç bir dünya çiziyorsun.

Hüznün cephesinde kurşunların yüreğimde ürüyor. Matris gibi süzüle süzele hedefe şaşırmadan tam sineme, tam seni sevdiğim çizginin algısında vuruluyorum.

-Damla zenginiyim gözünden aksın aşklar.

Keza sevmek, biraz ağlamaktır. Ben ağlıyor muyum?

-Merak ediyor musun? Her sözcüğüm ağlıyorken, imgelerimde ıslanmış anlamlar varken hala öğrenmek ister misin?

-Ya da ben de kurumuş ne var ki? Belki sen ağlayıp durulanıyorsun.Ya ben hep kelimelerimle ıslak dünyalar taşıyorum.

-Garipsi...

-Devrilmiş hallerimin çekimindeyim. Adıllarımda sen kokusu. Aitlik eklerim senin yerini tutamıyor.

-Dönüşlülük zamiri dönüşün için bütün şahıslarımı,şahsiyetlerimi harcadılar.

-Senin yerini tutamıyor hiçbir şey. Belirsiz adılların adımı bitirdiler.

Benden isim çıkmaz, benden yalnız seni seven bir aşk çıkıyor Nazlıcan.

Acılarımdaki her artçı sarsıntıda binlerce ben ölüyor. İşaret ettiğin adılarım dili yok artık. İşvelerinle öldürdün beni.Susturulmuş yanardağlarımda lavlarım senden yana külden aşk, aşktan gül.

-Hissetsen içimdeki yanmış güllerin sızısı , gül olup gülersin karşımda.

-Oynayışların perdesi açılıyor. Ağlamana gerek yok dublörün dilemmasında kal biraz.

-Biraz dublörün olan başka güzeller oynasın yaramın üstünde kurulan sevdalarda.

- Kar yağmış yar sonralarımdaki çığı ya da çığığı duyan elbet olur. Sen üzülme, sen rahatına kaçan rüzgarlara karşı yel değirmenleri kur.

-Öğüt bensizliği, talihsizliğinin dili çözülsün.

Hiçbir yaranın çeviremediği acıları tercüme etsin bahtının tersyüzleri.

Solumla düelloya giren sağsak yanımda ölsün peri halin. Bir cadiya benzesin sensizlik.

-Belki unuturum, belki perilerin koynunda koyunlarımı otlatır, oyunlarımı huylarıma çeviririm.

Kendin sonuyla oynayan kovboy gibiyim. Şapkam sekiz köşeli.

-Atımla adım arasında sürgün münakaşalar maşa atar. Yüreğimde ceylanları koşar.

-Yakalanırım senden.

Çekilmiş hayatların filmindeyim. Kendimi oynuyorum aslında. Ama her rolümde sen varsın.

-Bana gelişin, bende kalışın, benden gidişinin arşivinden çıkamıyorum.

Hiç kimsenin bilmediklerinde olmak ne kadar zor.

-Tetik uçlarında sana ıskaladım. Vuruldum gözlerinden sonra sensizliğe.

Na -mümkünler künderini sermiş. Yenilmişim sen sonrası

her şeye. Sol yanından açılmış bir günlerin penceresinden güllerin açılır.

-Dünyanın en zengini olsam ne yarar ki kokun, bakışın, sözlerin, nemli gözlerin yoksa, bu varsıl bedenim kimin için yaşayıp yaşlanacak.

Bir gün işte, hıçkırıklarımın destanını okur kederin

Bir gün işte, can kırıklarımı yazar sevda defterin

Bir gün işte, iç içe kaderin ortasında yazar vuslatın

Bir gün işte, ellerim tutar gözyaşlarını ta benden

Bir gün işte, yellerim eser sevi cennetinden

Huri olarak beni sana sunar ömür

-Ha işte ben bir gündeyim. O bir günün önünde, sonunda, içinde, dışında, aşkındayım bilesin.

Hayrettin Taylan

Yakılmış Aşk Şehrindeyim

Yakılmış aşk şehrindeyim her yarama kül döküldü
Ayrılık mendilimi yıkayacak gözyaşlarını bekliyorum
Çürütülen bir aşkın yağan karlarda bile üşümüyor hayalim
Anlayacağın, yeni aşk mağarasında açtım yüreğimi.
üzülmemeyi ilkel üzümcülere bıraktım
Günümün her anından sensiz bir güzel ektim nadas sevdama
oyun oynayacağım sensiz kalan her deme
sevilmelerin kucığında ömrümün ocağında yeperek sevgi filizim
en yeni topraklara salacak dallarını sensiz allarımı
günahsız, duygusuz, sensiz sevgi kulvarlarında dans edecek gül yapraklarım
ciğerimin kıraçlarını dolduran kelenk sakızında çiğneyeceğim sensizliği
kanamalı bir şiir gururda şeytanın kalemikle asla diyecek
Sözlerimi bir sırtlana yükledim sensizken
rüzgârın arlar,böylesi anlarda gönlü tırmalar başka güzeller
acının kıymığı acıtır ,gidişinin sızısı kanatır
bir kere gemilerinin halatlarını kestim ahımla,
aşkla kavrulan dayanılmazlığına seferim var.
saçları salıver gönlümün asi sularına ıslansın gelişin
uslanayım,sürükleneyim, sevginin yüzyıl ötelere,
senin göğsünde kıyametimiz kopsun
beni toparlasın tutkun,utkun,unutamayış
attım eskiz hataları gösteren pusulayı
Yakılmış aşk şehrimize rüzgârın uğramış
Külüne kadar her şeyini almış bilinmezliğe
Sesimin her hıcısında yüreğini kabart
Her rüzgar estiğinde alevli kolların gecemi bulsun
Kavuşmanın mucizesinde şifrelerin yaysın aşkımız

Hayrettin Taylan

Yakılmış Ağıtların Aşık Er Tunga'sıyım

Rimelleri dökülen dişi bir aslandın
Beni yalnız bıraktığın aşk ormanında
Sana geldim tutku pençelerine kanatarak
içimde hırlayarak sahibini bulan sevgi sözlüğünde
seni heceledim ceylanlar içimde kaçarken
başka ceylanlar sofra aşk aşk diye toplaşırken
ben sana geldim
Ezgisini okuduğum türkülerin teliyle
ezanını okumadığım gidiş ağıtların seliyle
özleminden akortu bozulan sazın sözüyle
haykırıyor sensizlik
otur dinle
hangi yıldızın perdesindeyse gece
nefesle,hevesle,ömürle yıldızım hecene
ışığı kaldırsam karanlığımda sen aydınlacaksın
ansızın vuruluyor her halin
çıkamaz bekleyişin patikalarında koşuyorum sana
yıktın içimdeki bitirilmiş vuslat duvarını
dizdim yeniden sevgiden binamı
görüyor musun uzak kalışların gölgesinden
dedim ya sen rimelleri dökülen dişi aslansın
yalnızca terk etme pençeni kullandın
oysa cesur yürüyüşlerinle gelmeliydin cennetime
yeniden Kevserlerimden kana kana içmeliydin

Hayrettin Taylan

Yakılmış bir yalnızlığı yanılmış kavlarla yaşıyorum

kaybolan beni bulabilir misin?
yıkıkların tam yıkığında tüm umudum
yakılmış bir yalnızlığı yanılmış kavlarla yaşıyorum
ruhumu ifritleyen bir divitin ivenesinde her şey
bir arzu kuşağına belendi
terk edilmişliklerde elendi
kafkas ara kafka okumularımda
yeni bir barış
ve soğuk hayatların soğutulmuş hayalleri
bir dönüş bulutunu özleyen ruhumun toprağı
keşkelerden bin keşkek üreten pişmanlık yanımları
yangınlarım ve angıları
beni sana getiren getirmelerin getirisi
doğrulanmış bir hissin pazarı
ayak üstü kalmalar ve ayaklanmış gidişler
hasrına hecelenmiş hasımlı hislerin tükenişi
ve ben
ve gidenin gideni
ve sayılarla anlatılmayan beklimenin so sıfırı
elde edilmemiş kalışların bulutu
ve sen
yanıbaşımda binbir yabancı bir sevda bombası
gidişinin son tarihine kadar umutları oğullanan ben arısı
özlem ipotek edilmiş bir sevginin taksitleri otonom sistemde ödenirken
hala gitmenin eksiltilmiş eksilerinde mi kalcan nazlıcan

Hayrettin Taylan

Yakınlıma Merdanesi

köşeli yalnızlığın söz arkasında sustu yanılgılarım
kahrın fitili yakan inşirah toplar beni senden
yarası sönmüş bir gülün kanadında yayılır kokun
istemeyi tüttüren umudun yansık sözlerinde
sana sırnaşır öbür dünyamın aşk ucu
beni sana tümle teyrine gelen hayır
aşk solfej olur sözlerim,
söner bilinçaltının ışığı
rüyaları kucaklar aşk ocağın
yakar beni doyumsuz sevgiler uğruna
vuslatın sessiz valsında beni bulur sen küresi
kutuplarının tanıtımını yapar uzaklığının penguenleri
alçalır iklim aşk uçuşlarına
yalnız sen yaz
yalnız sen sıcak
yalnız sen hasılata aşk
yalnız "gelir" olur gelişim
bu yüzden yüzünden yansık güleçlere kadimim

sözsüz romanlarımın çılgılığıdır uzak kalışların
gözsüz gönül evimin ıslığıdır yakınken gidişin
özsüz haykırışın devridir ben yanarken yokluğun
gönülsüz bağla bağlayan bağıl algıların zahiriyim
sol yanımda ismin, ilk bakışında gözyaşım, sonsuzluğunda uyanışım
gelip gitmelerin doğrusunda beni aşkına doğurur gelgitler
ay sudan önce susar,
gece geceliğine imrenir
giymişim seni bir kere
sonsuz keze ayna olur içimdeki yansımaların

birak son bakışını içsel çocuğuma aşk olsun
birak son yakışını volkanlarıma yandaş olsun
birak son çağrını bağı yanaklarıma Candaş olsun
birak son ağrını tüm acılarıma aşktaş olsun
birak son beni, seni seven ilk ben'e sendeş olsun

Hayrettin Taylan

Yakiver şimdilerin şimendiferlerini

yağan yağmur'a ruh ısmarlaması(an) kara

git "aman" göllerinde bir balık ol
sevda oltamı yeni aldım yeniyim ben yeni
rahme düşen düşüncelerimden düşsel bir şatosun
tunç bilekli surlarımın sırlarında surunu üflüyor susamışlık
yaryüzü seninmiş öyle dedi leyliler
tutku meleklerini salmışsın beni arıyormuşsun her an
ben zeus'un aynasında ben şiva'nın batmasında ben şems
tarifsiz aşkın gizilinde gözlerim görmüyor seni
birkaç psikiyatr sensizliğimi inceliyor
damıtılmış bir yusufum terbiye edilmiş arzularım var
isa'nın isis'i yoksa benim senli bir özüm var mutluyum biraz
git şimdi şimdileri çimdikle
yakılan bir suyu süsle derinden derin ak bana
gitmek kendiliğinden olsun
sen şimdi git yakiver şimdilerin şimendiferlerini
yarın aslıma aslı,sen" aslı'yken gel aslıma...

Hayrettin Taylan

Yalanım Çoktu; ama Seni Sevdiğim Yalan Değildi Yüreknar

Yüreğimdeki boşluğa gömmek istemiştin. Yüreğim meğer sonsuzluğun onsuzluğuna giden gidemeyişin umarsız ummanıymış.

-Damlacık arasına düşlerinden sonra akan damlaların sığışınca yaftalandı hücrelerime kadar senli kaderim.

En yakın, en sıcak, en kalbi, en aşkı bakışlarında kaybolmayı istememiştin.

-Bir istek tufanında seninle aşka yok oldum. Dileğimin çekiminde kayboldum... Bir kopuş neyinde özümden çalındı sana.

-Aşk, bazen kendini bulmanın bulmacasını sevi niyetlerle çözmektir. Her soru bir duygu gibi olunca çözüldün soldan sağa, aşağıdan yukarıya doğru.

Göğsün boş kalmasın diye bütün göğünü soluma istedim. Bir yıldız hoşluğunda gelip kondun.

-Bütün geliş, seviş, vizelerini kaldırdım. Vatanım sana açıldı. Aşk bayrağımızı ilk öpücükle göndere çekip güzel niyetlerin sularında kendimize yüzdük.

Hiçbir yere, hiçbir yare gitmek yoktu. "El" olmamak için el ele dolaştık.

-El ele dolaşmanın temel enerjisi başkasına el olmamanın gösterisidir. Biz ikimize tanıdık, herkese yabancıydık böylece.

Olmadığın her zaman soğuk düşlere zemheriler sunuyordu. Cemrelerini bekleyen baharların muştusundaydı bekleyişlerimin can gözü. İlklerini yaşayan, yaşatan ilkbaharın aşk aleviydim. Gülüne kül olup baharlarını yaşamaya kadimlerimi sunuyordum.

Hayallerime zıtlık kuran kurlarında aşk borsanda kendimi buldum. Reel faizin yoktu. Reel olanlara ekledin ilk bakışınla, ilk dokunuşun ve öpüşünce. Ekonomikti hücrelerim. Yetilerime yetiyordu bahtımda saklanalar. Genetiği bozulmuş aşkların atlasında sen renkli, sen leyli, sen özel, sen özünden akmış, özünü bulmuş sosyal ,kadınsal ışıltınla enerji saldın.

-Ruhsal aydınlanmanın uyanış filminde "ben"i oynadın. Ben, ile binlerce ben arasında dublörüz oynadığım özümdeki aşkı bulma dirilişinde kazanımlarım sanaydi.

-Seni bekledim beklentilerin tinsel durağında. Egoları eğitilmiş, sosyal dengede denkleme çözülmüş bütün doğrulara doğrularını sevda olarak sunmuş bir halin özü olarak geldim yüreğimizin en tanıdık yanına.

Kadınsal ışıltın çiçeksi ışıkla kokunu saldı içsel enerjime. Gayrı senli elektriklerle aydınlanan baraj bülbulüydüm.

-Ötüşlerim imgeseldi. Derindi. Her sözümde binlerce anlam akıyordu.

Bir buse kondururken o senem sinemde yaşanırdı. Başka ilklerin sabahında seninle uyanmak içindi içsel direnişimin akışı.

Yağmur sonrası ferahlığın fahri konuğu olurdum seninle yaşananlar. Özümle yakın, özümü yakan yakarışların çok sesli adıydın.Çok bilinmeyen içsel hesabımın çözümüydü.İnsan içindeki çelişil duyuların kurbanı.Ben kendimi bulmuştum.Bilincin erklerinde bilinçaltındaki kirlenen özsel filtreleri temizleyen yaşamsal berraklığın adılıydım.

-Senden önce yüreğimi kirleten her güzeli temizledin özündeki temiz duyular,akışlar, eğitilmiş,ehil olmuş, kendine kendi olan içsel duruşunla.

-Ağrısı Ağrı Dağı kadar büyümüş yaralı bir halin havasız, sensiz hali olarak bıraktın şimdi.

Önce gözlerinin rengini unuttum.Bir aşkı unutmak böyle başlar.Naçarlığımın Çarı olmuşum.Dönmemek için bütün içsel kalelerini dikmiştin.İçindeki Çin Setlerini geçmek için ya Ferhat ya da kendim olmak gerekiyordu.

-O seni senden de çok seven benin naçarlığı artmıştı.Sevmek ile hep sevmek arasında akan kirli uslarda yüzmenin zorluklarını yaşıyordum.

Bulutların buhurunu saklamıştı nemli gözlerimde.Ben ağlıyorsam sen kim bilir milyon kez ağlamışsın.Oysa amacım ağlayışlarına yetişmekti.

-Şımarık gördüm damlalarını.Ünlemlerim neden hala ıslak...Neden sorularımın sonunda soru işareti yerine son bakışın duruyor.

-Gözlerin hala son bakışın gibi nemli mi? Bu yüzden mi yüzümden akan tüm güleç özneler yüklemine yanında ağlak.

Seni buhurun özü bildim.Kim ağlasa sen sandım.Kim ağlasa senin için ağlar sandım.Ya kendi ağlayışlarım.Sanırım dua gibidir.Yeniden kavuşmanın aşk kucakını sunar her damla.

-Kor sahillerdeyim. Yanışımın dalgalarında vadesiz ömrümü görmeli gerçek özün.Bir yer ile yar arasında bir yare mukim dağ gibiyim.Sırlarımın sıradağları uzanır. Senli yeşilleri bağrına alır bağrım gibi.Bağırsam gelmez misin? Bir gerçeğin aynasından akan sözün özü gibiyim. Çok yalanım oldu; ama seni sevdiğim yalan değildi Yüreknar...

Hayrettin Taylan

Yalınç Lili 26

nemlendirici umutların urağan dayanaklarına dayanmış dayanamadıklarım
herkes yağmur duasında aşkının gözyaşlarının beklerken
doyuma kitlenmiş enlerin hinlerinde
kendilerimin kendisiyle bir yeni kendiyim BEN

herkesin gözleri önünde özlerinin önyargı camları esinliyor esrikçe
hoyratsız bir hayatın hallerinden bilinmeyen bilinmişlikler çıkıyor
soyut tümlmelerin artan tamlayanlarında sayılar kadar sayılıyorum
ayrıksı ve aşkımsı ifadelerin keşiflerinde yeniden keşfediliyorum künhümce
sığıntılara,sığınıklara safi,safilere safi,safliğa safi,safiyetlere saf olan bir saflık
yeislerimin yeslerinde bir doğrunun her doğrusu olarak çiziliyor

ben şairim diyorum ya....
yani her şeyi her şey gibi yaşamayan bir ilham çiftçisi...

hüleli bir hülyaydı rüyalarımı ısırgayan anlamsız bakışların bakışı
gözlerim,gözleri güneş olan güzelleri okumaya aşına
bir adılın aşkı düşmüş gizli tamlarımda özne kadar baştacı
yeni ama hep yeni ifadelerin şıklığında ütülenir ifadelerim
mecbur edilmiş anlamlar kadar
mecbur değilim anlamlı olmaya,anlamlı bakmaya
kafiyeler kadar kafi ve bilinen gibi bilinmek mutlu kılmıyor beni
ya da hayatın hatları kadar hattı açık her şeye şamil değil değinilerim

Hayrettin Taylan

Yalnız Ben Kaldım Mecnun

anlatılmaz ancak yaşanır iklimine göçtüm
aşkı ,göz yaşlarıyla ıslattığım nadaslarındayım
beni benden çalan sendin
Şimdi ne adın, ben kaldı
Şimdi, seni hep isteme hazanındayım
şimdi seni hep bekleme şafağındayım
istemesem de yapraklar dökülür içimden
kapatmıyor yaralarımı
eskiz mecnun çöllere meftun
başkası şiirlerde kaldı
yeni mecnun yalnız benim
yeni bir Leyla çıkmaz biliyorum
senin kabrin de yok, Leyla ruhun da yok
yalnız bir yalnızsın

dem,yüreğimi olağanüstü şifrelerine atıyor
bir susuş öpüyor yaramı
bir koşuş atıyor kabuklarımı
bir içsel huzur topluyor beni senden

gurur leğeninde yıkanmıyor kavuşmalar
beklemenin bebeği olarak kirlendim başka tenlerde
sevmenin çocuğu olarak büyüdüm başka benlerde
acının can küresi olarak çizildim başka hayatlarda
senli huzur caddelerini temizledim başka huylarda
gelebilen için tılsımların iksirinde izlendim soylarında
göz yaşı barajının anahtarını kaybettim imkansızlığın sofalarında
seni aradım senden
kendimi aradım senden

kimsesiz bir aşk peygamberiyim
kimliksiz bir neslin yaşamalıklarındadır asam
seni senden istemem tek yaşam
bir arayış risalesindedir yaşam piramadım
aşk değil
sana değil
asıl kendime aşksızlık muhaciriyim
göç başladı aşk ile sen arasında
çölden,gölden, ıraklardan geçtim
ders aldım,dersin dersinden
söz aldım, sözün özünden
aşk aldım, aşkın közünden
sen aldım, senin huyundan
dedim ya yalnız ben kaldım yeni mecnun

Hayrettin Taylan

Yalnızlık KomasındaYım Hekimimsin Tinsu

Aniden bastırıyordu özlem damlaları, beni ilklerine iliklerime kadar ıslatıyordu hayat. Aşk ile yağmur arasını buluyordu gözyaşı.Beni usanık ,uyanık hallere taşıyordu içimdeki taşınmazların .Gayrı menkulüm olmuşsun ki bu sevdanın kulu kölesi olarak peşinde sürükleniyorum .

*Yalnızlığımın çekmecisindesin, özledikçe çıkarıp yazıyorum seni.

*Yokluğunun sevillecek neyi varsa o yokluğuna n'ey çalışıyorum.

-Hoşça kal meğer ayrı yazılıyormuş, sen gidince anladım. Ne kadar bitişik yazmaya kalksam da aşk kurumu uyardı beni.

*Sırrın meğer senle hoşça kallar yaşayarak sende yok olmakmış.Buymuş aşkımızın sırrı.

Ben yok, sen yok, aşk var.

Samimiyet, sadakat, seviye, sanat, sevgi, sıcaklıktı benden istediğin.

Bu "s" ile başlayan kavramlarına sonra "g" li akışların oldu.

-Güven, güvenlilik, güruh, gelecek ,güleçlik, gül, gibi istemlerin setlerini serdin.

*Bir kadının özü güven ,ilgi, içsel romantizm,şımartılmayı tümleyen her ince tavırda saklı olduğunu biliyorum.Ki sen onları doluca yaşadın zaten.

*Neydi eksiklik?

*Her aşk, bir davaya benzer, herkesin kendi haklı olduğu yanlar var.

Oysa sen samimiyetin, güvenin , ilginin, içsel sevinin hep odağında olup olmadığına baktın.

*Ben hep sendeydim, kendimde olmadığım düş ve haz zehirlenmesi demleri hariç.

*Hariç'ten g(h) az'el yazdığım geceleri sayma hayattan.

Hep yâre bakan, hep ara konan gelgeçli bedbahtlarımı sayma.

*Nefsi zehirlenmelerimin kirli sularında yüzen perilerin suçlusuyum.Beni gecelerinde tutuklamaları hataydı aşk.

*Bu aşk rızkımızı yiyenlerin gayrı meşru haz hırsızlığıdır.Ben değil, bir ben kayıdır. Bir ben ayıdır.Telafisi olmayan bir iç yıkma atomunun sonlarıdır.

-Biliyorum sen Nagazzaki değildin. Hatalarımın atomları altında kalamazdın.Öyle canhıraş güncelere direnecek içsel sığınağın yoktu.

-Güvenip bütün dünyanı kollarına bıraktığın bendim. Biliyorum bütün bunları. Çok bilinçli bir günahkarım ; ama elimde olmayanların elemcisiyim anlamalısın Tinsu. Sensizliği yok etmeye programlı hasretlerin üreticisiyim.Mekanik temlerim var, sözlerim sevgine makineleşirken.

-Bir robot gibi yalnızlığında seni yaşıyorum .Elektriği sevgine dayalı bir robotum artık.Sevgin olmasa bende kalanların, vicdanıma akıttıkların olmasa yazamayacak kadar kaderine kitlenmiş bir sen hastasıyım işte Tinsu.

-Psikolojik bir vaka gibi.Psikologlara ders veriyorum bu senli demlerimle. Kimsenin anlamasına gerek yok.

-Ben çok kimsenin bir kimsesiyim. Kimsem sensin. Yalnızlık komasına gireli acılarım gülüyor, ben ağlıyorum.

-Şimdi kökleri yaramda olan aşk ağacımız gökyüzüne , yaryüzüne nasıl uzanacak. Gelip yanımda uzansan uzar mı ki dalları yaryüzümüze. Sisler yerine hislerin kaplar mı ki?

Daha sonra güleç bir bülbül konar mı yar ağacımıza. Benim yerime konuşur mu senle?

-Beni anlatır mı senden sonra değişen, bütün pişmanlıklarını eğiten, kendini bulan beni.

Der mi ki sana:

...: O senin prangaladığın gelmiş ve aşkı geçmiş en büyük Mecnun. İletilerini sosyal ağlar üstünden ya da yürek telinden iletmelisin.

-O en ufak bir iletişiminle bu yalnızlık komasından çıkacak.

Sonra gül yüzünde açılan gülün dile gelip:

...: Haysiyetini korudun hep. Güvendiğın dağlar üstüne yıkıldı, altında ezilmedin. Bir kadınslık kitabısın. Her halin kadınlığın özdeyişi gibi manidar haller yaşatıyor. Sen özele özelsin.Buraya kadar gerçeklerindi. Ey yüzünde yetiştiğim güzelim. şairin gül cemaline hasret. Cümle cihana anlattığı binlerce yazının ortasında ağılıyor.

-Dünyada hiçbir kadına binlerce şiir,binlerce yazı yazılmadı. Bu kadar derin, felsefi,içleri yakan, ruhu temizleyen, pişmanlığı aklayan şey görmedim.Bir başkasının kıskanarak ölümcülleştiğı bu sevgi çeşnisine çeşme olmalısın.

-Onun yüreğine su olup aşkına akmalısın.Gayrı zamanı geldi de geçti.Bu sana ait masallara masal olan masalında peri ol.

-Cadı olarak kalıp lanetleri paketleme geleceğine.Ahlar seni bulur hayatın her deminde. Seni mutsuzluğun sızısı yapar.Linç edilmiş bir

Geleceğe yamalama başka aşkları. Senin aşkın volkanik bir yürekte .Senin huylarından geçiyor fay kırıkları.

-Haydi, içindeki artçı depremleri bırak.Olanla kalınmaz.Olanların kederi olma Tinsu .Olacaklar akıyor sana doğıru.Sen olağan bir olacağın aşk çağısın.Yeniden yaşanma resitalinde salına salına yürümelisin.

Hayrettin Taylan

Yamalarımı Sergileyen Yüreğimin Ressamlığı

Düş'eriz.

En diplerimizden en istediklerimize.

-Seni bulan sendendir ötesi mutluluğa öğreti.

Ritim var oluşa etüt. Ayıklanmış kaybedişler.

-Ve dünyanın en büyük cezası tek edişini çizemediğim anlar.

Ve düş'ten, kalibrasyonu bozulmuş akıllı tahtanın bahtına yazılmış düşünüşlerine ömrümü tuval eyledim Dilyara.

Tılsım sessizce en tanındık yerimi sarmalar.Kutsanmışlığın yaşam boyu ödülü alan betik ustanın dilindeyim.

-Ilık ılık translar yaşıyor, yaşayamadıklarımız. Derinlere inmek gerek.

Bu egonun direktörü kim? Bu ben miyim. Kahve gözlerinin kaydattığı

Kırk yıllık içimlik sevda tadı nerde.

-Neden y'adını ruhumun közlerinde kaynatmıyor aşkın hayatı.Hayatin aşkını yaşayan benden neden sana gelişte geliştirilmiş yeni imgelemler varken.

-İnfaz ettiğim geçmişimi neden cümlelerin vurgulanan ögesi yapıyorsun.

Oysa arasözlerden ona çıkaralı çok oldu.Temiz bir sen temizliğindeyim.

-Bensiz her adım yer kirlenmiştir bence. Gidişlerinin çöpçüsüyüm.

-Bastığın her yer kutsanmış gibi.Adım adım , adım kadar temizliyorum her şeyini.

-Esişlerini topladım yellerinden. Senden geçmeyi senle esmeyi öğretti.

Dahası bir gün gelirsin diye umudun kendisine kandım.En ufak tavrın hediye gibiydi.Ben zaten sensizliğin derbeder çocuğu. Oyuncaklarımı kirdi ayrılık. Tek oyuncağım sevgin. Tek avuntum sendin Dilyara.

Hasrete gebe kalmış iç güdülerimin iç güveysi damadıyım.Senin olduğun her şeye taşındım. Taşımı bağrımdan, bağrımı taşında ve gözyaşından kazandım. Bağları bağlayan hangi bağ varsa ağ'larım orda.

Bilinmezliği bilmek; kendini bilmeye yakın olmak ya da ruhun marangozunda loblarını temizlemek gibiydi sensiz kalışım.

-Kendime tanımsızın anlayacağın.Derbederliğimin son uçurumunda ses tonunun en sevdiğim şarkıya denk düşmesi nefesime yetti.Belki de nefsim

Alıştırdığım hayallerin tadıydı sende kalanlar.

Betikten etiğe, etikten eteğin kapattığı gerçeklere dönük dönütler-

-Zeki bir kadının gravürünü çizdin.Sosyal atlasından her renk bin renk ekledi kendince. Doyumların gökkuşağı gibiydi.Doyumsuzlukların giyotin ağzındaydı.İç çocuğun yıllardır aç kalmış olmalı ki içsel volkanların hep patlardı.Lavlarını gizlice akıttırdın. Gözbebeklerinin anlatamadığı sözsüz isteyişleri sezerdim.

-Seni ancak ben mutlu edebilirdim. Ki denkleminin iç mimarisiydim.Zamansızlığım düşmandı sana. Kendimle kumar oynadığım emperyal uğraşlar his köşkünde yaşamaya engeldi belki.

-Kafanda kurguladığın o üst benden esintiler çoğu kez bulamazdın.

-Üst kimliğim biraz dinlemede.Düz bir kişilikle yalnızca maddi cebi doldurma koşucusuydum belki.

-Kaybettığım beni bulduğumda sen de yoktun.

Kirlenmiş, modern ritüellerin ekmeğiyle nefesine emekçi olan haz çerçisi bir Mecnun'dum. Bilinç ile karakter duvarım arasında zehirlenmeler vardı.

-Ya da iç çocuğum sarhoştı.Ben çok ayık; ama iç çocuğum zil zorna sarhoştı hazların dürtüsel yolunda.

Seni yücelten senden olanlardı. Varsıl hayallerine halimi sundum .

Masallar yazdım içindeki çocuğu uyutmak için.Bildiğimiz masallara benzemez.

-Senin benliğini tümleyen ufka yakın güneşler anlatan meseller.

Ve ben gelemeyişine kavalie. Sen suskun ve uzak kalarak periliğinin perdesini kapatıyorsun.

-Oysa aşk sahnede başlar.

-Tut ellerimden.

-Tut sen'den.

Ömre düşer bir kavuşma.

Hayrettin Taylan

Yaman bir şeytandır Gitmeler

Ağların ağlamaları ördüğü yalnızlık sarkacında sarılıyorum gidişlere. Yarlı yücelerde bağdaş kurup kanıtsız hatta anıtsız söylemlerinin gölgesine sığınmak çare olur mu? Sensizliğin hikayesini anlatacağım güneş tutulmasına.Sana tutuluşlarımı izleyecek karanlık düşler, bir gün yeniden gelmeler...Sevmenin ipsiz oyunlarda artık çambazların işi olmadığı bu aşk küresinde kırılğan nameler sunmasın hayat. Öfkelerini tohum gibi ekmişsin yazılara,beni silmişsin uzun öykü kahramanlarında.Ben melankolinin yeni babası olmuşken yazın tarlasında,senin huzur çardağında başka gözbebeklerin ışıltısıyla mutlu olman gerekti.Yazdığın, her yazıda hüznünler,vedalar aşılı.

-Acep hani şu sildiğin,hani şu unuttuğun, hani umursamadığın asrın mecnunu benden kaynaklanmasın nemlican

Öfke öfke çiçeklerinden buket buket büyüttüm mahsul zamanı aşk çıktı gülüm.Sahte sevgilerin kanamış damarında kanamış, canımı verdiklerim.Yılgınlığın kırmızı şarabında seni içmişim ben değil özlemler, gelmeler, gitmeler sarhoş olmuş, Her fırtınada çadırımı toplamış,yüce yaylalarına gelmişim arılar gibi oğullanmışım gözleri nemli, yüreği demli bir geleceğin yeşilliğinde beklemişim seni. Umutlarımı yeni doğan bebeklere vermişim, ağlayışlarına karışsın diye. Çıgıllıklarında mutlanmış, büyümeler sunsunlar diye huzurla beklemişim seni.

Mevsimler değişmiş,durmalar durulanmış, öğünmüşüm un gibi umut yolunda.Acılarımı yumaklara sarmış, sarmaş dolaş halimizin gölgesinde hep beklemişim nemlican. Belemişim, yüreğindeki ahlara dağ deviren tufanlarını.Esmişim,kırılmışım, küsmüşüm,uzak kalmışım;; ama bu yürek seni her duyguda unutamamış.. Sevdanın isimsiz tortularını biriktirmişim Fırat'ın,Dicle ile seviştiği Mezopotamya buluşmalarında.

Araflarıma berrak gidişler biriktirmişim ki Basra'da sonsuzluğun ve sensizliğin okyanuslarına açıldığında gelişini dalgalar, anlatılmaz algılar yutmasın.

Sen Kızılırmaksın benle Dicle oldun.Ben Fırat, yıkılan, sular altında kalan aşk kentlerim var.Gözyaşlarıyla bu kentler bir bir sular altında kaldı.. Bunca sevmişliğim, yakılmışlığım,beklemişliğim, arınmışlığım bitecek elbette bir gün.

Hazan yaprağını döken gönül ağacın beni anlatmayacak bir daha.

Aç ve aşksız bir kurt gibi senin dağlarında,yaralarımı yalaya yalaya döneceğim göz nurlarının önüne.Ali cenap akışların içten bakışı gibi bakacağım uğruma akıttığın göz pınarlarına.

Akıttığın gözyaşı nehrine olta atıp melez gidişlerini tutacağım, bütün gidenlerin ardında öylesine bakıp bebekler gibi ağlayacağım.

Yüreğindeki kirlenmiş tutku köşklarine yeni Leylalar alacağım,sensizliği temizlesinler diye.

Bir tan vakti kalkıp,tutunamayanlarımı alıp hiç bilmediğin, hiç gelemeyeceğin ve de beni asla bulamayacağın uzak yüzyıllara önce yazılmış aşk anıtı olacağım sonra aşkı uğruna kayıpkent kuran son asi aşıkperver olacağım. Hayat bir oyun, aşk onun iç oyunu.

Bense seni seven aktör ve de sevdamızın senaristi. Hangi acıyı izlesem sen filmi,hangi sevdayı yazsam sen,hangi esen rüzgara zar olsam sen.Bu yüzden kendime alkışlar sundum iyi yazılmış bir kaderin iyi yazılmış sevdasını yaşıyorum diye.Bu kimseye nasip olmaz sen sevmesen de,sen gelmesen de ben yüce bir sevdanın arşivindeyim, otağındayım, batağındayım,umut sancağındayım...

Yalnızlık sana doymadan kalkmaz bu gitmenin şeytan cenderesinde.

Yara berelerim, isyanımdan, vurulmuşluğumdan,dahası bir gün mutlaka geleceğinden görünmüyor, kurumuyor.

Sen de kaç ürkek bir ceylan gibi buralardan. Hiçbir tufan dahi bana ulaşamayacağın yerlere götürsün.Sen ceylansın,aşk dağlarımda gezersin ancak,yüreğindeki kimyayı almadan, seni yeniden yaşamadan bu nefes son nefsi

lezzetinden gitmeyecek.Kalbimde yoksul özelemlerle sevgi sadakanla yaşayan yaralı,her derdi, her yeri yırtık pırtık bana sarıl dilerse.

Gözlerinden dökülen yaşları ne zamandır görmedim.Sahi arada ağlıyor musun? Köşeye sıkışmış ani gitmelerin sokağımızda korkak bakışlar atma sakın. Savurup saçlarını geriye,atma bensiz geçtiğin tutkumuzun hecelendiği anlarda.

Ben artık sensizliğe alışa alışa yanından sessizce gelip geçen bir yabancıyım.Elimde bir tesbih, entelektüel adam tesbih kullanır mı sakın deme,her taşı yüreğimde bıraktığın taşlardan yapılmış.Sensizliği,dahası bensizliği çekiyorum.

Sesinden her gün ayrılık şarkılarını duymadıktan sonra,omuz omuza verip ağlamadıktan sonra yüreğimin en kutsalında kalsan da gitsen de yeniden gelsen de artık fark etmez Nemlican.

Hani senin 'o an' 'oracıkta' 'ancak' arkasından baka kaldığın... anın durması için yalvardığın, tutup ucundan geri çevirmeye çalıştığı an varya, hani yapabilsen o merdiveni, hani yapabilsen o kapıyı, hani yapabilsen o sokağı tutup ucundan geri çevirmeye canını bile verebileceğin o an...

...o işte...en acıtanı o ...işte anlatamadım yüreğime, vicdanıma, dünyama.

Hayrettin Taylan

Yanışın Düğününde Halay Çeker Şule

tutkuya sığınışının cemalisin aşk yansırken ruhsal tuvalimde
sevginin tonuna başlayan dağılışımin dirhemisin sözlerimde
azametın nıdalarında durulanır sessizliğim
sevmenin sığılığında çakralarımı ütüler gerçeğın
sevmek farzdır seninle...

düşe cıvıldaayan ruhun esrik geçmişinden çıktım
sevdanın çağıldadığı berraklar sonrasındaayım
yeşil gözlerinden, söz ormanlarına giden yolcuyum
söz kuşlarının ruhuma cıvıladığı demler arifiyim
sevmek sevaptır seninle...

şimdiye çok uzak / uzağa çok şimdi bir anın yanındayım
büyük kopuşun filmine yar şeridi oluyorum
oynuyorum uzakları/ yavaşlatılmış çekim gibi çekiyorum seni
sevmek çaresizdir seninle...

kendine mağlubum mağrur dehlizlerinde sismik oyunlarım var
yenilirim sensiz kendime
biçare bir kaçışa fitil olur arayış
yalpalanmış varışların imkansızından toplanır sızılış
birkaç damlaya muhtaç gözlerin sözsüz inişine şahit bekleyiş
beklemek sevaptır seninle...

davetkârlığı aşktan olan ömre teslim edilmiş sevgi paketiyyiz artık
helecanlarımı saran dalgaların algı helaliyim ,yüzünde yüzerken
gözbebeklerine kadar küçülmüş kaderin içindeyim /zamanla
içsel göçlerimi başlatır vuslatın/
varmak mecburdur seninle...

en tanıdık anlarına konar bülbülüm
en istendik uçuşa hazırlanır,kanatsız sözlerimle
en anlaşılır dizelerimle dizine gelir ömrüm
hep şule
hep şule yarınları
hep yanışın düğünü
dil dile halay çekmek keyiflidir seninle...

umudun şavkını oyalar gün yüzün
güleçliğin tümle aşk yüzümü
sana uyanır ömrüm, sana yatı kalır gönlüm
sonsuz bir sızı kaplar bağrımın ince gülünü
kokuna teslim olur tarzım hayatım

gönüle gönüle akmak beyazdır seninle...

sevgine müslim olur arzularım
sensizliğı emziren zamansızlıktan arınır umudum
anneden beslenmiş güzel duyguların ninnisinde tutulur nutkum
aynı sevginin salıncağında sallanır geleceğimiz
aynı isteyişin gün'eşine teslim olur içsel aydınlığımız
aynı duruşun duruşmasında yargılanır gerçeklik dengemiz
aynı sözlerin iklimine mevsim kalır sevdamız
aynı yarına yar olup aynı mizanda tartılır eşitliğimiz
ölümsüz kalmanın aynasıyız seninle...

Hayrettin Taylan

Yanıt'a Aşksal Musalla "

Söz söylemek adına konuştuğum sözlükte seni bulamadım. Seni doğrulamak için tam 5 dakika mı verdim. Şansın destelerinde ben kupa kızını çektim, sen maçanın valesiyle çalışmadığım konuyu uçurdun önüme..

Çözumsuz gibi duruyordun.

Nasıl öyle yazılmışsa süslenmişsin.Saçlarını taramış süslü bir gelin gibiydin.Sen önce bir sorusun.Bakir bir soru.Çözümüne binlerce kişi yarışır.Sana gelmek senin olmak yokuşundayım.Sanatsız bir toplum gibi,sensiz bir deneme gibi.Olmayan gibilerdeyim.İçimde Gobi çölü.Metrik hesaplar peşindeyim.Pişman edilmiş bir gelecek gibi değil geleceğim.

Sana geleceğim. ki san geleceğimin şanında Lord özlemlerim yarışacak.

Saçlarını,suçlarını,nazlarını,azınlarını çözeceğim.Tüm yolları değil.Bildiğim bir yolla seni çözeceğim.Neden yanıldın?

Kime yazıldın? Bilinmeyeni yanıtlamak zor.

Aşağıdakilerden hangisi sen varken ben varım anlamına gelmez.Gelmez ve gelinmez.Şıklar sıralanıyor.Sorun şık ve şıklı. Şık bir damat gibi,süslü bir gelin gibi.Nazlara koşan tazi gibi..

- A) Alınan tüm yanıtlar yanıt olabilir.
- B) Bilinen tüm bilinenler yanıt olabilir.
- C) Çözömlenen tüm şıklar yanıt olabilir.
- D) Doğru hep doğrudur bu da benim doğrum.
- E) Emek verilen her şey bir yanıttır.

Ayağına kapandım. Gözlerinde kayboldum.

Açtım.Tokluğum sensin.Sevdaliyim.Tutkum sensin.Yaşama felsefem sensin.Her bakışın; ama doğru bakışın hayatın güneşi.Güneşsiz yaşamak,işsiz yaşamak anlamına geliyor.İşim yok,gücüm yok,sevdam yok.Bir yıldır sana

koştum.Yemedim,gezmedim,yatmadım.Sana geldim.Sırf senin için yaşadım.Seni bulmak için Mecnun oldum.Çöllerde seni aradım.Susuz kaldım.Susuzluğum gider,suçsuzluğum gider; ama sensizliğim gitmez.Seni yanlış anlamalarına niceler ölmüş.

Nice:"Yanıt bir olmanın kanıtıdır."der.Bir olmanın son sayfasında sana bilendim.Bileydin benim içimi hemen çözüldün.

Nazların ne zaman bitecek.Ferhat oldum,dağları deldim.Deldiğim yerde ırmaklar çıktı.Su beyaz,su akıcı,su doğru.Bu yüzden kendimden eminim.19 yaşındaki genç ve güzel bir kız evli ve fakir bir köylüye sevdalandı.Ailesi onu evlatlıktan reddetmesine rağmen,o Urfa'ya iki gözlü bir eve kuma olarak gitti.

Bu da bir yanıt.Bunu çözemedim gülüm."40 yaşında ve dünya güzeli zengin bir kadın bir eli bir kola sakat 15 yaşındaki bir genci sevdi.Tüm servetini ona verdi.Evlendiler.

Bu da bir yanıt: ama ben zor çözdüm.

Küçük bir adada yaşayan genç delikanlı, karşı sahilde bir kızı sevdi, her gün yüzerek ona geldi. Bir kış günü düğünleri oldu. Yine donmuş bir denizde yüzerek ona geldi. Nikah masasında donarak öldü.

Bu da bir yanıt: ama anlam veremedim gülüm.

Önce internette chatte tanıştılar. Sonra msn de yazıştılar biri Avustralya'da biri Kanada'da... Çılgın genç özel gemisiyle Avustralya'ya geldi. Kızla tanıştı. Ailesiyle tanıştırmaya getirdi. Kanada da evleneceklerdi. Babası onu tanıyordu. Çünkü babası Avustralya da askeri ateşeyken sevgilisinden olan öz kızı idi. Buna rağmen yine de evlendiler. Buda yanıt: Ama bu anlamlandıramadım gülüm.

Eşi öldü. Çocuklu bir kadınla evlendi. Kadının 16 yaşındaki kızına aşık oldu. Kızıyla da evlendi. Hem annesi hemde kızı ile evliliği yürüttü. Bu da bir yanıt: ama çözemedim gülüm.

Dünyanın en zenginiydi. Çok çirkin bir kız sevdi. Onun adına dünyanın en büyük yapıtını dikti. Tüm duvarlarına onun fotoğrafını işledi.

Kapıları pencereleri sanki o kızdı. Canlı gibiydi kapı ve pencereler. Bütün bunlara rağmen çirkin kız aşkına karşılık vermeyip gidip evli bir adamla flört etti. Buda yanıt: ama çözemedim gülüm.

3 saat süre verdiler. Bir yıl çalışıp gel dediler. Bir yıl çalıştım. Çözdüm senle ilgili ne varsa...3 saat içinde onu çok sev ki, her doğrun bir gelecek doğursun dediler. Bunu yaptım. Sana geldim. Her yanıtın bir ömre kanıt oldu. Yüzlerce sorunun her yanıtında geleceğe dair daireler çizildi. Dünya döndü. Ay tutuldu. Güneş açıldıkça açıldı. Heyecan üstüne heyecan aldı. Sana geldim. Benimle ol: ama 3 saati aşan zaman içinde beni ne kadar çözersen o kadar.

Ey yanıtın gülü... Neden hala oradasın?

Sana yasladığım binlerce dağ var içimde,dağ üzre dağlardan geldim.

Çalışmalarım hepsini aştı, zirvene zar attım, düşüş oldu hayat. Yeryüzünün bütün denizlerini, kayalarını, çiçeklerini saklarsın renginde. Bir kalem ile bir silginin inancı hepsini anlayacak kudrette.

Soruların sonsuzluk ormanlarına benzer, yellerini bana getirecek bir günler.Sana olan sevgime ne söz, ne varlık, ne çözdüğüm onlarca test... Sevgim ulaşmazlık kadar, kadri, vazgeçilmeyecek kadar vasli, ruhuna komşu olacak kadar sonsuz bir ışık imparatorluğudur. Işığımı yaktım,kalemimi açtım, silgimi biledim, ömrüme hazırladım çözümlerindeyim.

Ben asıl yanıtların kanıtıyım. Tek yanıt bu...

Hayrettin Taylan

Yapayalnızlığın Telmihlerinde Sızar Sevdam

suyun ateşni gizleyen özlem kumrusuydun
hıçkırığına teslim olmuş kanatlarım vardı
eriyen sensizliğimi taşırdı
yargısız insafsız gidişe yanaşırdı gerçekler
sargısız bir yaranın kabuğuna işlenirdi işveler
okşanmış ötelerin filizinde renklenirdi gelişler
susturulmamış yanardağlarını akıttırdı aşka geçişler

kavuşmaya nidalarını bırakırdın
yapayalnızlığının telmihlerinde uyanırdı eskiz düşlerim
boşluk atardı hoşluk, ünlemleri eritirdi damlalar
sana gelirdim böylece

kademleri sökülmiş ruhun sırnacında sırlarım üşürdü
kırık mazilere ders verirdi alınganlık
yakarışın aynasında taranırdı affetmek
pranga kendi berilerini kapatırdı senden öte muhkem hayaller olmasın diye

acının duruşmasında nemli gözlerinin cümlesini yazardı katip
unutulamayışın mahşerinde sözlerimin ölümsüzlüğünü okurdu hatip
yorumsuz yazgının kitabında biterdi bitap

kendinden kaçışın telaşını sarardı umutlar
aşkı aşkla yakardı özüne dönütler
düşe dünyalarını boyatan güllerin akraşır
bülbulüme sesini teslim eden teslimiyetin usanır
yokluğun varlıkları küstürür
varlığın tokluklarımı barıştıtır
imkansızlığın dudağından sen sızısı akar yürek devletime
ıslanır sevdam
kurutacak kumrunu bekler aşk

Hayrettin Taylan

Yapbozlarımın Su Gülüsün Tinna Tenna

‎ *

bu -aşk bir Yap-boz ya,
hadi gel; hadi git, hadi ağla, hadi ağlat
hadi yıkansın damlalarımızla deniz
Kirlenmiş olabilir
Özlemiş olabilir deniz bu!
hadi yeniden çiz beni dudak uçlarımla
hadi yeni üz beni öz beniliğimle
Bir daha sev, birden daha sev
ikiye geç arada ikimiz için
bir daha git, gelgitler ay yüzünle büyürken
bir daha gel, gelmeler gelirken
bir daha gel, bir daha Tinna Tenna

../ İçim gibi dışım da ağyarların yağar. Bağı bir kadının ağrısında kalmış aşka kalmışlığım adıyım. Adım kedersizliğinin aynasına yazılmış.
-Bütün damlaların içimde birikmiş gibi öznelerimi ağlatır.

Bulutlar yarışır, yağmurlar barışır gözlerinde. O sızılarının senin içinin dış gösterisidir.

- Aşkı ıslatan güncelerin fikri gün yüzüsün. İzmlere kurban verme beni.
- Solculuk sulukçuluk oynar. Kendi yağının hamurunda insanlık üfürür. Sağcılık açcılık oynar mutluluğu devşiren şerhalarda.
- Aşk benim zararımıdır. Zararına satışların insanlık fazlası tutuluşların direncidir.

-Gözlerin şehirler yağdırır su kentine. Sular üstüne kurulu yufka yüreğine taşınır taşınmaz mülkü sen olan sevdam.

-Bu yıl ki emlak vergisini verilmemiş sözlerinle ödedim.
-Hala belediyeye borcum var sevgilim, kabul etmiyor seveci başı.
-İlla bu sesin sahibesi gelsin çığlıklarının yakınlığına.
Nefestesin heveslerin hecelerken yürek sonralarımı.

-Ateştesin, alevlerin içimde aşka buzul istemler sunarken

-Uğuldar hasretinin alizeleri ali vuslatımda. Kendime gelişleri koşturur sana.

O gidişler benimdir. Annemin ak sütü kadar helaldir bana ve sana.

-Güle güle, güle gidebilirsin. Sen aşk kokusunun özüsün, dikenleri sinemde bitirmenin sonusun.

- Sen de kalmak duygularımın yerimdir, aşk ve acı mezelerini arada yemek için gelirim.

-Suskularımı giyotinle kesmek zorunda mısın Tinna Tenna

Bu düşün muhaciri sensin yüreğinde elifler dökülür. Bu gidişin ensarı benim gönlümde mim 'ler aminleri tümlerken.

*Kutsi bir papatyam eksik yeniden sevgini ölçmek için.

-Gün'eştesin bensizliği sürme nemli gözlerine. Karanlıklara kırısmak için beyazlarını boyatma boylarımda.
Zaman da zamansızlık da aşk da sensin.

Bu yoksulluğumu yokluğumun gözüne gözüne batırma.

Ben insandım seni sevmeden önce.Şimdi başka bir mertebenin tilmiziyim.
Büyüyorum hasretin tinleriyle

‎ .../ Sadece H) B) oşluğa ileilmemiş söylenceler uzatıyorum.

-Tepeden tırnağa kendi istemlerimin terennümleri sıralanmış.
Gidişin denizler üstüne kurduğum su gökdelenim kirletti biraz.
Damlalarını ödünç alabilir miyim?
Dalgalarışın yırtığı sulu güncelerimi yamalar mısın gelişin.

-Sevmesen de olur. Ben ikimiz için severim Tinna Tenna

Hayrettin Taylan

Yar Denen Yara'dır

- Adının kader kadar yer tuttuğu dudaklarımda kuruyan bir özlem var. Bu sevdayı yaşatmak için künhüme zela akışlar bağladım. Bağlılarımla bağlandım aynı cümlemin içindeki sana.
- Sana dair minimize özler gördüm,ütülendim aşka.Bu kırıksık gönül gömleğini giyecek huzur da yok zaten..
- Bir kelebeğin güneşle öpüşmesi kadardır yeniden gelişinin hayali.
- Kozalaktan çıkıp, kızlığa kaçış gibi hayat, ince, sınırlı...
- Bir gülün kızışması gibidir yaran,dikenleri içinde, çıyanları içinde,kanı içinde...

- YAR denen YARA 'dır. Üç Harf yan yana kaç ömrü eskitir. Üç harf arasında bütün alfabeler, Afrika dahil hala seni seviyorum.
- Aşka sen dersini verdim. Aşk dersin
- Ben dersini hiç anlatma.
- Sen,Ben, ben, sen bak bitti sözcükler. Her şey üç harf ; yalnız ölüm beş harf. O da herkese nasip bir tat olduğu için. Ama aşk herkese nasip değil, her bende yeşermez.
- Benim aşkım aşktan da öte ...Duy beni!

- Bir dedim, iki dedim yarın üç diyorum ... Her şey üç kadar mimli, her şey üç kadar mumyalı; yalnız gidiş beş harfli..Bugün üç ile beş arasındayım. Kulak kafiyesinde "ş" ile "ç" aynı ... Gördün mü gönül kulağım senin şiirinde ...
- Sen şiirimin başlığı, sen şiirimin ölçüsü, sen şiirimin ölüsü...
- Git dersin..Pek, ben gideyim de aşkı kim güdecek. Kim yanacak mısralarda? Bu dehlizin fenerini kim tutacak?

- Acılarını sırtlamış bir sırtlanın aşk ormanında ceylan yüreğine kaçışı gibi sustum ,koştum yalnızca...

Huzursuzluklarımin gizli öznesi bu cümlemin yüklemine ağlatıp durma. Ki senin Gazze yüreğine dokunmak ne hakkıma.

- Lanetli bir milletin millerinde aşka susamış gidiyorsun öz benime.Ben orda yaralıyım, ben orda sana pareleyim. Kudüs'üme dokunma yar.
- Son valsini yapan lanetli domuz işiyor geleceğine. Biraz daha benden kana, biraz daha ...
- Bu aşk Habil'in sevdiğine akar. Bu aşk, Habil'den kabuldür. Bu yüzden şehidet arzular şalesinde kan akar aşka.
- Sana geldim,sen tanıdık sana.
- Yar denen Yara'dır. Yaralanmaya geldim, kabuk kabuk iyileşmeye geldim. Üstüne seni yazmaya geldim.
- Bir martının kalbi gibi kanatlarımı denizime vurmaya geldim. Gam vapurundan aşk ekmeği atarak beni de peşinde sürüklemeye nemlican...

- Hasrete prangalı iki yüreğin küresinde buzullarım eriyor,süzülüyorum denizine.
- Güneşini öpmeye geldim,bir öğle vakti,gölge aşkla aynı boyda...Biraz gözlerin ılınsın, biraz sözlerin ısınsın yüreğime.
- Bir çiğdem gibi baharıma yeniden gelin olmayı özlüyor aşk ve unutamadığım.
- Gelincik tarlasında dolaşan Ankaralı gelin, İstanbul senin lanetinse benim suçum ne?
- Gelinciklerinle geldin kentime, delice...
- Zamansız açmadın ,hecesiz okunmadın kitaplarımda, yüreğimin bütün minimizelerine kadar işlendin.Suç senin değildi, belki benim hiç değildi.
- Dedim ya..Yar yara'dır ...Ben bu yaranın mucidi, edebi, göz yaşı ressamı,

unutamayışının mumyacısı ...

Zamansız uyanışların aşk kopuşlarında durulandık,kırıldık can ile ten arasında. Aşkı bitiren başka tenlerin haritasında ihanet belgeselini yazmamıştı Mecnun...

- Biz ihaneti Romeo'dan öğrendik. Aşk'ın batısı, aşkın bitişidir.

- *Aşk güneşin ilk öptüğü yerden yardır. Bu yüzden ben önce Mecnun'dum.Melekler gibi emekledim süt beyaz sevdana.

-İstanbul beni Romeo yaptı.Ah İstanbul suçlusun. Çölün neden yok? Hep arzu şelalelerin akar. Neden çölün yok, neden metruk sokaklarında ölen Mecnun yok.

- Neden son Mecnun'nu ,Romeo yaptın.Neden İstanbul?

Köklerinde aşkın bütün hazinesi saklı bir ermişliğin son iklimiyim. Bir aşk gelinciğini kış sabahı güneşe gülümsemesini uzatıyorum, seni unutmamak için.

-İmkansızlığın sızısı akar,kirli pusulalarımda...

Aşka sırt sırta verişimizin varsıl zamanlarında göz pınarlarını özledim. Yeniden damlaların kurtarır beni bu içimde yeşeren kavuşma lalesini.

- Belkileri yaşamak istemiyorum, hele keşkelerin leşlerinde ten bekleyen arzu kaplanı olmak istemiyorum...

Ten istemek aşktan değil, an istemek aşktan değil, aşk virane yüreklerin en inilmez yerindedir.

- Benim yüreğim viranelerin dem kasırgası...Bu yüzden benim aşkım anlatılmaz, yaşanmaz; ancak yazılır...Yazılardan yazgılara ,yazgılardan vicdanlara, vicdanlardan acılara kardeştir benim aşkım.

- Benim aşkım ağlatır, benim aşkım ağlar, benim aşk ben...

Esir düştüm imkansızlığına. BEN KENDİMİ EKTİM SENSİZLİĞİNE ... Bu yazının sonunda ağlamışsam, yar yara'dır gülüm. Yardan öte bir yerdeyim, ötelерimi ütüledim, gelmesen de olur.

Hayrettin Taylan

Yarakentin Çıkılmaz Sokağı

Umudun omurgasından bekleyişler derledim
Gelmenin çatısına yuva yaptın leylinin leyleği
Bahar gelmiş, laleler açılmış ela gözlerin hala yok
Özlemine gelincikler açar, kuşlar yuva yapar
sevgim verir mola azim beni taşır aşka
sağır kırılışların kulağında bağırdım
duy beni yaralım
senin geçtiğin her adıma seni yazdım
yaz beni yaralım

çözüksüz kaldığın her ana,analar ağladı
çöz beni yaralım
İçindeki lavlarla sal kendi kıyısız denizlerime
Su ol susamış sularıma
Akıtiver aşkın kevserini
Beni yıka senden
Kirlenmiş bir sevdayı durula özünden
İçim içime kelepçeli
Sensiz kendime hayrım yok
Kilitlerini ben kırdım benimde
bulut döşedim şimdi düşlerime
Ağlasan,yağmur zaten hazır
Nadas bıraktığın gönül toprağım hazır
Damlat kurumayan yaramın yar üstüne
Ateşle buzun yeni yarışında sen eri bana
Gerçekler buluşmanın atışma duasında
Efendi sözceler sözlüğünde
Güzellikler ütüle vuslat aynama
Tara beni seni aradığım yanılsamalarda
Kalakal benim gibi ben denizinde

Hayrettin Taylan

Yaralarima Ya rab antı

Yokluğunun Son Baskısı
baskıların son yokluğu
yokluğun sonu
sonların yokluğu
çokluğun oğulluğu sen...
anlam veremediğim utulmayışların sihri
ve sihirbaz bir şairin asana karşı Musa'laşması
aşkın son yılanı
ısırıldım sevilerden
zehrın tutkularımda
dil uçları, anlatamaz,
öç keskinlikler kesemez
öylesinelerin ölürcesine sunulması değildi
yaralarima yarabanti olman aşk mı gülüm
biraz kendime alınganım, biraz kendime kayıp
utulmaz aynaları kırdım mercan yansılarında
imkansızlığın gecesindeki son ay da tutuldu bana
erken bir güneş doğurdum aşkın doğmamış gelişlerinde
gölgemi de sensizliğimi de aydınlatacak

Hayrettin Taylan

Yaralayışımızın Trapez Gösterisindesin Mülnaz

23.23. 2011

Yine gösterimde senli bir film , yine damlaların gişe rekoru kırdığı can kırıkları festivali, yine ben yine sen..

-En talihsiz metrekarelerinde karelerini aşka sunan bahtının nadaslarındayım. Bir adım hizana yazılmıştır.

Kimdeş bir sorunun yamuğunda kimim ben?

-İki yakası yırtılmış sevdalıların Anadolu yakasında hüznümüzün yakasını öylesi gitmelerle y'amalıyoruz.

-Ama niye. Amansı bir giyotin keskinliğinde keşklerimiz kesiliyor.

Oysa bir umudun son güneşi üstsüz bıraktığın sevdamızı ısıtıyordu.

Yusuf gömleğini yıkama zamanı gelmiş olmalı ki feryadın kuyusuna iniyor periler.

-Sensizliği kalaylayan huriler bekliyor Kevser sahilinde. Ölümsüz bir aşk yaşatmış olmalısın ki hurilerin kasidelerinde okunuyorum.

-Yitiriliş şehrinde diriliş caddelerim var. Bir tutuluş münzevisi olabilirim. Asil olan dirilişimdir.

-Özümden aşka, aşkımdan can sözüme diriliş.

Kendimdaş bir ali cenap gibiyim. Amancılara hatta keşkeçilerin kesiflerine karşı, karşında söyleyeceğim sözsüz destanlarım var.

Mavi soğuk damlalarında susacak vicdani direnişlerim var. Hani sen değişmezsin, sen busun derdin ya.

-Bu derdini ortadan kaldıracak metafizik algılarım akıyor pınar başlarına, baş başa kalacağımız nemli güncelere pak bir ben saklı.

-Raylarına kulağını değdirmiş acep beni hisseden tavırları geliyor mu vaziyetindeyim. Üstümde güzellerin üstsüz haz trenleri geçmekte.

-Gelişinde can kulağım, yaşadıklarım günahları beslenme çantasından çıkarılıştır belki. Belki ilk emirle son emir arasında seni özlemektir.

Vuslatın mayasına bir kerelerini eklemişim. Elbet'tin el çocuğu yapma beni.

-Yanıklarına güneşi yaklaştırmasın ay yüzün. Güleçliğine meftun olmak için çırpınıyorum.

-Mor lekelerini sürmesin horlandığım yalnızlık hazanlarında amaçların.

Bir " ben "gölgesinde dinlensin gelişin ya da gelemeyişin.Fark etmez senden olsun da.

Uğur böceklerinin mücadelesine mücahit olarak gelen k'arın'calarım var.

Kar'ımca kararlar uğruna seni ömrümün en tanıdık, en istendik, en imkansız yerine yar etme telaşıdır anla beni Mülnaz

İlk kez gidişinin yenilgileri sarmaktı sızılarımı. Okyanusum kurumakta sen öylesine giderken.

-Her şey tamam, bir ben eksik bu eksiltili dünya cümlemde.

-Sen çok, senden çok, çoğullarında ısınıyor içimdeki yara.

Yaralarımın paftalarını ölçeğinle ölçen dünyalık acıların sonrasızlığında kaldı kalışım.

-Kimdeşler keş olmuş kimliğimin sol yanında?

Kim diyor bu kadın ? Bu kadının yerinde olmak istiyorum diyor kimdeşler.

Oysa yara bütünlüğümü tanımadan kim olduğunu bilemezler ki?

İçimde kabukların papatya gibi yayılırken ve ben gelir, gelmez diye acılarımdan, bekleyişimde bir bir koparıırken kime ne seni hala sevdiğim?

- Yanı başında olmayı e eleyen hasretlerin bakisiyim. Fuzili değil mazmunlarımda ağla an tariflerin.
İmha hatalarını imla hatalarına bırakan doğru yazılmış bir a k sözlüğü değiliz. Tanı ıklığımız sevdanın tanımsız ya anmı larında, isimsiz ya anmamı lardıdadır.
Yüreğimizde herkesi  a ırtan trapez gösterileri varken başka oyunda, başka oynadı ta rol alamayız Mülnaz.
-İpini koparanların sevda yatağında yorgancılık yapamam. rtemem hazların üstünü istedik vazge ilmezlerle.
-Bir öpücükle, bir ömür arasına sızan ola gelmi liğin olağan faili olamam. İçimde faili meçhul yaşantıların var. İtilafa girdiğimiz onca yaşamlar var gönül ar ımızda.
-Sen talihinin tarihçisi ben yanılmanın edebi olarak yazmalıyız bu sevda tarihimizi yeninden, el ele ,dil dile, gönül gönüle Mülnaz

Hayrettin Taylan

Yaralı Ceylanın Vuslat Vanası

yüreğimde yaralı kumrunun rumisiyim
morfinli kalakalışların ummi ermesiyim
nasırlı imkansızlıkların sızılı çeşnisiyim
eskimez aşkların, aşk ummanıyım
akıyorum sana
faili meçhul vuslatların vanası dayanmaz sensizliğime
kilitlediğin öçlerin sandığında beni saklamaz gerçekler
hangi yana baksam bakışlarında kalma anları resim olur
kanamalı bir maşukun gözbebeklerini çizemiyor ressam
bilinmezliğin çizgilerindeyim
silinmezliğin sonsuzluğundayım
imkansızlığın iminde kırılır cümlem
öznesiz kaldığım her yerde ağlar yüklem
öznesiz kaldığım her yarda ağlar aşk
üşüyor yaşayamadıklarımız
aşkın seherinde eser seher yeli
kanar aşk
yanar aşk
her zerrede senli mimler tümlenir mumyalanışında
meğer sen benden de derinlerde kalmışsın
yeni aşk,yeni sızılar, yeni kopuşların toplamı aşk etmiyor
onulmaz setlerin haddini aşamıyor gidişin
Geleceğim bir günlerin aşk yurduna
yapacağım en büyük aşkın yuvasını
kuluçkana yatan bülbülün sesiyle uyanacağım sana
yavru bir özlemin sonsuzluğunda büyüyecek aşk

Hayrettin Taylan

Yaralı Genç Kız

Güveniyordu herkese o genc kız
Herseyi çok seviyordu
Dünyaya toz pembe bakiyordu
Yüzünden gülücükler hiç eksilmiyordu
Hep gülüyordu çok mutluydu genc kız
Kendi dünyasında yaşıyordu
Mutluydu ozamanlar
Birgün bir delikanliyla tanıştı genc kız
İşte o günden beri dünyası değişti bir anda
Çok baska duygular içindeydi
Bundan önce hiç hissetmediği duyguları yaşıyordu
Tecrübesizdi o genc kız
Duygularının onu nereye sürükleyeceğini bilmiyordu
Delikanli yasca büyüktü ondan
Görüşmeye baslıyorlardı delikanliyla
Hoslanıyordu besbelli
Birgün delikanli genc kızı aşık olduğunu söyleyince
Mutluluktan ucuyordu genc kız
Geceleri uykusuz geçiyordu
Onu düşünüyordu
Onu özliyordu
Genc kızda aşık olmalı delikanliya
O günden beri bütün dünyası delikanlinin etrafındaydı
Her anını birlikte geçiriyorlardı
Aradan çok zaman geçmiyordu
Delikanli aramıyordu önceki gibi
Üzülüyordu genc kız
Ama yine de güveniyordu
Çünkü asikti delicesine delikanliya
Delikanli çıkmıyordu genc kızın telefonlarına
Ağlıyordu genc kız
Yine de dayanamayıp ona gitmişti
Ne olduğunu öğrenmek istiyordu
Delikanli bu sıralar çok yoğun olduğunu,
Ona güvenebileceğini ve genc kızı sevdiğini söylüyordu
Sevinmişti genc kız
Hemen inanmıştı
Kalbi saftı
Cabuk kaniyordu
Yine görüşmeye devam ediyorlardı
Genc kız çok mutluydu
Dünyalar onundu sanki
O gece telefon bekliyordu delikanlidan
Delikanli aramamıştı o gece
Üzülmişti genc kız
Her telefon çalısında umutla koşuyordu
Hala onun aramasını bekliyordu
Günler geçiyordu bir haber alamamıştı delikanlidan
En sonunda aramıştı delikanli
Sevinmişti genc kız
Genc kız onu ne kadar özlediğini anlatmak isterken
Sözünü kesiyordu delikanli

“Seninle güzel günler gecirdik” diye basliyordu söze
Anlamisti genc kiz
Delikanli ayrılmak istiyordu
Genc kizin gözleri doluyordu
Birsey diyemememisti
Bir tek kelime konusmadan kapatmisti telefonu
Hickiriklarla aglamaya baslamisti genc kiz
Ilk kez bu kadar cok agliyordu
Ilk kez gözleri parlamiyordu
Dünyaya küsmüstü genc kiz
Mutsuzdu artik,etrafına gülücükler sacan neseli kiz
Gözyasi dinmiyordu hep agliyordu
Toparlamaya calisiyordu kendini
Dostlari güc veriyordu ona
Unutmak istiyordu yasananlari
Unuttugunu saniyordu genc kiz
Aylar sonra tekrar karsilasiyorlardi
Kalbi yerinden firlayacakmis gibi oluyordu
Heyecanlaniyordu genc kiz
Delikanli “affet beni, bir hataydi” diyordu
Kaniyordu genc kiz
Duygularina yenik düsmüstü bir anda
Bu sefer daha cok baglanmisti delikanliya
Delikanli ayni oyunu tekrar oynamisti genc kiza
Yasamak istemyiordu
Oyuncak bir bebek gibi hissediyordu kendini zavalli genc kiz
Nerden bilebilirdiki askinin sonu böyle olucagini
Nefret ediyordu delikanlidan
Insanlara güvenmiyordu artik
Parlamiyordu gözleri
Gülmüyordu eskisi gibi
Degismisti genc kiz
Intikamini alicakti genc kiz
Vazgecmisti bir anda
Nefret ettigi biri olsa bile ona aci cektirmek istemiyordu genc kiz
Insanlardan uzaklasmisti artik
Icine atiyordu duygualrini, acilarini
Kimseyle paylasmiyordu
Güvenmiyordu, güvenemiyordu genc kiz
Delikanli cok sey alip götürmüstü genc kizdan
Birde büyük bir izde birakmisti
Gönül yarasiydi bu
Sevgi dolu olan bir kalbi nefretle doldurmustu
Yaraliydi genc kiz
Tövbe etti en sonunda sevdalara
Kaciyordu, sevgiyle yaklasan ellerden
Korkuyordu, tekrar incitilmekten korkuyordu
Eski günlerini ariyordu genc kiz
O eski neseli kizi ariyordu icinde
Ölmüstü o neseli kiz, öldürmüslerdi
Üç yil gemcmisti aradan
Toparlamisti kendini

Coktan unutmustu
Ama gönöl yarasini asla unutmayacakti
Delikanliyi asla affetmiycekti
Eskisi gibi olamaycagini anlamisti artik
Hayata geri dönüyordu yarali genc kiz

Hayrettin Taylan

Yaramın Aşkayım

Nabzım nazlarının nazımında asrın nesiri
...:üryan bir dizede üşüdüm kitap gözlerine
Düşlerin döllerinde kaçıyor yalnızlık
...:sensizlik kendi cenini öldürüyor böylece
Damlaların yamaçlarıma düşüyor
...: yaram heyelanının altında kalıyor
Kalıyor aşk saklılarında

...:
sevilmenin ortasında yüreğim Ortadoğu
...: sen yalnızca Kudüs gibisin
Sen yalnızca ben gibisin...

aşk bombaları arasında ıslanan vuslatım
...:beni senden vuruyor
Yaralanıyor isimsiz ruhum
- kayıp gözlerine güneş arıyorum
...: karanlık şifresiz yayın yapıyor baştan alışlara
Ben sana alışmışım son alışımıyım
...:gölgeyim gelemediğin ger deme
korsan arzuların bakir gemiyim
...: kayıp özlemler arasında dümenim tütüyor
...:alerjik nezlem kadar gününe yansıyor suskuların
kavruluyorum kavmini kaybeden sevenlerin kavında
...:arafım ile tarafım arasında Kevserlerin akıp buluyor beni
-kırak bir geleceğin tepesine atıyor sensizlik
...: içimin güllerine yaprak yaprak günler bulutlanıyor
Örtüyor beni yadın

...: acılar canını koyuyor ortaya
Çözumsuz kalışların denkleminde çözölmüyor gelemeyişin
...: Sen çöz beni bir kere bir ile bir kere sen benimsin arasında
Dilindeki veda duasını okuyup başka cennetler dileme benden
...: sen ekmişim vazgeçilmezliğin can evine
sonsuz bir bekleyiş yarıyor ela gözlerinden
...:hoşluğun haşirine düşüyor düşlerim
Yeni cehennemler görüyor seni son kez görmeyen halim
...:aşka yazılmış bahtının ben tahtasına yazdım seni
-beklemektir adın
...:mahrem bir umudun felsefi deresinde yüzüyor yüzüm ile son sözüm
hasretimin heybesinde seni sonsuza dek unutmayacak özüm var
...:kotası dolmamış ömrümden sana tinsel kalışlar var
Ben varımın aşkıyım
...:ben yarının aşkıyım
Ben yarımın aşkıyım
...:aşk sen değilse yarın yoktur yarine
Yaramın aşkıyım, yarının alışımıyım
...:emsalsiz bir bekleyişin ruh şehriyim
Gel beni başkent yap Ankara soğudu gayrı

Hayrettin Taylan

Yaramın Takvim yapraklarından sözler

Yeni mevsiminde aşk sellerin durmak bilmiyor. Ruh kayamın gönül ırmağıyla sürükledi beni sensiz her eder, her keder,her anmaya değer.

Nemli bulut gözlerine aşkın imgeler sızdırdım, benli olasin,benli kalasin,beni alasin ali cenap buluşmaların bizli bulgularında saklayasın.

Uzandım ojeli narin ellerine el kızı elimi dokumadan başka güzellerin gözleri sensizliğimi dokumadan , okundum yüreğine, tost gibi sevdim dosttan öte ekmek halini.

Bıraktığın esintilerle açar dağ çiçeklerim,bu yüzden susuz ve sensizliğe zor alışıyoruz.İçli,yüreği roman kokan bir türküyle yaprak dökerler dağ çiçeklerim geceleri. Yoksun,diye yastığımda çiçek desenleri çiçek olur,sen olur, yalnızlık kokular yayar,geceyi alır uykusuz bırakır.Bırakılmış bir bırakılmışın birikmiş, kirlenmiş, kokmuş bir bıraktığın oluyorum.

Gonca gülleri kışkandırır sen onca buncalarımın soncularına sancılar eklerken,sevgin çok sesli,çok denklemlili bir özlemin çözümünde kayıtsız kalıyor. Benzerlerimiz sıralanır, öncelerimiz.Hani her gün,nazlı bir kız çocuğu gibi sana aldığım çubuklu dondurmaları hatırlar mısın?

Yaladıkça ben akardın,arada seni kandır seninkinde bir kıt alırdım,aynı dudakların bıraktığı tatlar karışır sonra masum olmayan bir öpücük her şeyi aklardı. Kendi öncelerimizin mızraba dizildiği,birbirimizi izlediği ilizyonist anların güncelerine taran,biraz beni kopar yaralı takviminden.

Uzak kalışlarına kuyruklu yıldız sessizce çarpar, sensizliğin kıyameti koparır umutlarımı, ya gelişin dünyanın sonu, ya da hiç gelmeyeşin.

Bir kopuş bırakır kapalı bir havanın esintilerinde beni dalgalarına bırakır.. Hani yine hatırlar mısın bir boğaz gezisine çıkmıştık,içimizdeki dalgalar aşkını coşturmanın zirvesindeyken Rus bandıralı bir yük gemisi vapurumuza çarpmıştı. Can yeleklerimizi takarak, kurtarılmayı beklerken bana o sarılışını da hatırlıyor musun?

Yankı deler,anlar deler, gün deler, hüznün düşünö heceler,kalmalar kalır işte yağmur sözlüm.

İşte benim sevme anlarım sızlar, deniz çarpar, ay susar geceye,yüreğimi sallar,sen salına salına bensiz gezerken,başka gözlerden yeniden sevgi tufanları beklerken.

Direncimin kırılma noktasında , yıldızlara taranır çakırkeyfimin anıları.

Geçmişimin olmalarıyla sallanan su almış, sensizliği almış gemimde hüznün buhuru ağırtır ömrümü.

Gitmelerinle yediverenlere söz geçiremez,an anlatmaz, hacı yatmazlığın

Hacıvat-karagözünde gözüm seni aradı.Hangi perde sen oynarsın bensizliği,ahlarının bağıra bağır seslendir yeni dizinde,benim dizimin dibinde olmadığın her güne gözyaşlarını akıtırsın seninle dolu usuma.

Bu gece beni bekle beklentisiz ağlarında,ağlarına al beni. Meleklerin sözsüz iletişiminden beni dinle.İşaret bekle,rüyasız ezberler oku son şiirlerimden.Biraz ben,biraz sen,biraz da daha biraz daha..

Son sesini kaydettim biraz senden, biraz ikimizin sevdiği parçalar uzatıyor gecemizi.Düşlediğimde yokluğunun yakamozlarına,yapay bir ay, bıraktığın gözyaşların aklarımın vav hali ve la demelerin tüm her şeyi.

İçimdeki ulaşılmaz merakların ürkek kırsığı duş ölkene koşarken,ay şavkına karalar bağlarken ey yar gayrı ayar ver,gayrı selam ver acılarıma.

Üşümüş, yazlık sevinçleriyle kara kışında aklanan gönlümü dinlendir

gölgede. Gözlerin bakraşır içime, ısırılmış kangren yüreğim birden Gülüşlerinle gül huzuruna çıkar.Bir çıkma halindeyim,faylarından avuntularım depreşir,deprem haldeyim. Artçılarını artır, bakışlarını artır, gelme ihtimallerini artır, artılarını topla özlemlerimden çıkar beni benden.
Gözyaşlarına karışsın bütün kötü gidişler, aksın gitsin çöllere,orada bir kaktüse aşk olur Sensizliğin çaresizliğini anlar mecnunlar, beni haklı görür yaralı takvimi okuyan her seven ...

Hayrettin Taylan

Yaramın Üstendeki Plakası-3

Mahrem mahreçlerin forsalarını çıkardım yoluna
Gölgenin gölgesindeki damllarına ıslandı hüznlerim

Suya seni yazdım acılar köpüklerle yıkanırken
Ejderha kendi derhallerini yerken
ıslandım, uslandım ,puslandım sensizliğe

biz olduğumuz anların şerbetini içtim
tat ile adın arasında yalnızlığımı biçtim
yırtmaçlı bir geleceğin dağ eteğinde açılan gülüne
koklandım aşk cennetinin kokusuyla
yaktım bahtımı, küllerinden aşka kul oldum
ve aşk masum bir bebek gibi ağladı yüreğimde
Süt istedi meme sevili arzularından
Büyüyüp gelmek istedi ulaşmazlarına
Kevserlerin yoktu,
gayyaların kaktüsü gölge olmuş varılmazlığına
Mazeretim ruhumun nezaretine seni almış

Kavuşma söküğü vuslatımda valsın döndürür dünyamı
gelgitlerinin serüvenlerinde kahinlerden sır sürdürdüm dünyana
harflerin bir bir fire verdi ruhumun banketlerinde
huzur sarayındaki kuşlara ders verdi yaralarım

gayrı senin için uçabilir bülbüller
gayrı senin için,içini dökabilir güller
gayrı senin için, sarmaşık sezişler tellenebilir
gayrı senin için yazgımdan adresiz gelişler küllenebilir
gayrı yordamsız, yorgansız yatabilirsin ömrümde

gayrı göz yaşınla aşk başın arasında ıslanabilir dehrin
gayrı yarım kalan yarimden yaram kalan senden açabilir aşk fecrin
gayrı yarısı sende olan benden en büyük mecnun büyüyebilir
gayrı yarım kal düşlerimin yarımküresinde Leyla 'dan giyebilirsin
gayrı zerremen zeri sensin, gayrı yaramın incisi sen,incineni ben

Hayrettin Taylan

Yaramın Üstündeki Plakası-2

bu yerkürenin gönül cebinde sen
aşk çekiliyor bahtının sularına
susamış özlemlerim vuruyor sahiline
varlı-aşklı-can oluyorsun imkansızlığa
sızım sızım yaşıyorsun esrik ruhumu
yaramın kabuğuna yazılıyorsun
yüreğimin sabununa köpükleniyorsun
seviyorsan seviceksin yüklemde güzelleşiyorsun

yengeç gözlü arzu ermişiyim
gönül ile gönlün arasında perişanlığın Perişah'ıyım

unutmalar dökülüyor hazan çınarımdan
yaprak yaprak sarılmak istedim sana
sen, aşk ve imkansızlığın üçüzlerinde döküldüm
yara üstüne yarabandın aşk oluyor susuyorum
aşk kulemde senin adın yazılı
bekleyiş armonisinde başka hayaller kazılı

elbet salıyla sılana geldim
algılar ve dalgalar saklıyor seni
dileklerini kimsesiz güzel okuyor bana
seni meleğim sandım cennetinde adem olamadan
bu yüzden yüreğimdeki melekler öldü
bu yüzden Havva ile yaram arasında yasaklı elmaların ekşir
ben aşkın cehenneminde dem be dem yakılıyorken
dokunur kalbine ilgisiz ateşim
bütün karelerin hatır gölgesinde erir dünyan
sevmek ile beklemek haritasında silinir künyem

bensiz kendine iyi bak
kaçışların çakalıyım empatik dehlizlerde
aşkın kirli sularında can kırığı kurtaran kentli Kerem
ne anlar ki sufle aşktan
süzüşlerin vicdanımda buhur buhur
vuslat toprağına yağmaya yakınım gayrı
birbirimizi unutmanın ummanındayız
henüz vermediğim ak gülleri sıkı tut
ak ile kara güne koksun özlemler
aşk varken mevsim senli bir yazdır
sen aşkın yazındasın hep
sen aşkın beyazındasın hep

benim karakışımı, senin çığlarını ve çığlıklarını yaşamadık ki
aşk yazdan ve yazgıdan da ötedir
sen züleyha oldun mu ki kara bahtımın zindanında
biten hayatlar sunan saki olma,kaderin çizdiği şeyler onlar
ben aşkın keremiyim seni kerem kıldım ömrüme
yarın sana üşürken, yarım sana üşürken
sustum kaldım sen ile tarifsiz ben arasında bilesin

Hayrettin Taylan

Yaramın üstündeki plakasın

üşüyor gel halin
ısınıyor buzulların
Neye benzersiz neye nedensiz bir ederin kaderiyim
Kederlerimde gözler açılıyor
Seni görüyor kavuşma
Yüzdüğümüz bu umman,
umduklarımızın köpüklerine beyaz
varsın aşamasın varamadıklarımız
varlığın yokluğunun aynasında kurulur
kurların denizleri kurar algılarımın dalgasına
varsın mitlerimiz epik bir ben yaratmasın
dağılsın kara düşlerin sisleri
sen varsın , düşlerimiz yeter yetim aşkıma
bu buluşmanın klavyesinde seni yazdım kendime
sonrası seninle sondan önce ütülenir
sonrası seninle önceden giyilir heveslerde
sonrası seninle günceden beklenir hecelerde
sonrası benim hikayemdi kalemi senden eklemeli
yolundayım hızım sazına tel tel
yaramın üstündeki plakasın
aşk trağinde seni soruyorlar sorgusuz polisler
aşkın asfaltında hızım hızır kadar
gidiyorum gelemediğim saklı kente
en küçük sonsuzluğa yazılmışım bir kere
sevgi memesinden süt emmişim acıkmışım sonsuz kere
sürdüm senin ruhun arabasını aşkın cennetine
Kevserlerinden içmeye geldim
Seni sonsuz sevmeye geldim

Hayrettin Taylan

Yaranın Suyla Röportajı

Yağmurlar kelepçeli nadaslarımda. Damlalar tel örgüsü olmuş sensizliğime. Göz pınarlarının ummanında yıkanır ummadıklarım.

...:Sular mahpus talihimde.İslanmışlığın kaderiyim. Gözyaşlarınla ıslanan vicdanımın vanası açık. Gayri sellerinde el güzelleri.

Senin yerini tutmak için yarışma var.Juride yalnız ben yokum.

...:Senli ben ,seni unutamayan ben, seni isteyen ben var. Hep ben var,sen arası ben arasatında.

-...:Seçilmişler var,seçemediklerim yok.Sen yoksan ,birisinin varlığı doğru mu ki? İçimde derlenmiş gidişlerin işleri birikiyor.

Su ile susamak arasında sensizlik kuruyor.Kurların kurduğum aşk saatim tam seni sevme deminde çalmadı.

-...:Kalbi çalanın günahı ne olabilir ki? Aşk sendin, aşk senden ibaretti.

-A.Hamit'in Makberi kadar kadir kalır mı ki aşk?

...:Ki Üstat, Fatima'dan sonra iki kez evlendiği için aşk ermişleri onun aşkını "sahi " kabul etmiyorlar.

-Ben şu an "sahi" kaldım.Sahibim yok.Sebeğim yok. Yarın bana diyemeyecekler, uğruna binler yazdığı kadını unutup şimdi başka bir yüreğin kutsal kitabını okuyup yaşıyor.

...:Yarım kalmış yarimin yarınlara yazılıyor kısmetim. Yar yar beni ezdiren buydu.Unutulmuşluğun Muş'una kış gelmiş.Burası Muş'tur yolu yokuştur türküsünde terk ediyorum sensizliği.

-Harput kalesindeki direğe yuva yapan bülbülün son sadasıyım.

...:Aşkının sadakasından dilendim avaz avaz.Çıgıllıklarımın çevirisini yapıyor unutulmayış. Beni unuttuğunu söylemiyor ruhun kitabı.

Uzak kaldığın her demin neminde buhurları yücelir bulutlarıma.

...:Yine damlalarına yakın aşk.Yine gözbebeklerine yakın aşk.

Ölümsüz sızılardan haikularını okuyorum karışık duygularıma.

Cam kırığı ayrılıkların bildirilerinde seni yazıyor slogansız eylemciler.

-Sana ulaşmak için,hangi içimin eylemi sırrını ifşa etmeli?

Hangi duanın açılan ellerinde kavuşma sığağı inecek içime.

...:Bir gün gelişlerini sobelıyor her günümü.Bir gün bana bakışına doğuyor güneş.Bir gece beni yeniden hecelemeni parlatıyor yıldızlar.Bir başka güzelin katil olmamam için beni senden saklıyor karanlıklar.Bir başka baharın harına karşı varlığın su oluyor, söndürüyor aşk açlıklarımı. Beni sende topluyor ömrün dört işlemi.

...:Gündüzlerim yok,gecelerim seni hayal etmekle geçiyor.Bu yaşamın dudak uçlarında sevilerin kırık mızraplar dinlendiriyor.

"Şimdi buradaydı gitti elden

Gitti ebede gelip ezelden"

İşte bak bu benim, Fatimam sensin... Tek yaşayan "Hamit " benim.Tek seven Hamit benim.

"Çık Fatıma! lahdden kıyam et

Yadımdaki haline devam et"

...:Hırçın bir imkansızlığın sızısında yine yoksun. Yine gece gelmiş, yine yıldız gözlerin yok.

-Sen Fatima bile değilsin.Bir makberin bile yok. Oysa ben sana nice hüznükar şiirler yazdım.Oysa içimdeki mezar taşına nice özdeyişler yazdım.

...:Fatima ecilinden öldü, severek, arkasından seven bırakarak. Sen ölmedin, senin kabrin yok.Senin bahtın bende öldü.Senin kısmetin bende öldü... İçimde ölümsüz kalan özlemlerin var.

...:Sen ölemezsin, sen bensiz kalamazsın,sen benim de olamazsın.

- "Bildir bana nerde nerde Ya Rab

Kim attı beni bu derde Ya Rab"

Bu sevinin kirli sularını temyiz edecek güzelin pınarları nerde?

-Güzel, pınar nedir bilir misin?

Güzel ,hiç pınara gelmez misin?

Güzel, beni bilir misin seni kana kana içtiğim anları?

...:Bu meçhul isteyişlerimin sularına mahi olmaz mısın bahtınla.

Bu zela! geleceğime gel demeden de gelmez misin?

"Derler ki unut o aşınayı
Gitti tutarak reh-i bekayı"

...:Nasıl senli yaşam penceresindeki cam kırıklarından bakacağım yeni hayata.

-Nasıl seninle sen olacağım bu aşk mazisinde.

Onulmaz,onarılmaz yüreğin saatinde akrebim olsan ısırsan beni senli zamandan.
Yeniden yeniden saliselerine kadar işlesen sevgini ölür müsün ki?

-...:Yokluğa var olmuşluğun fişini takarak aydınlatalım özümüzü.

Yitik özlemlerin matarasından seni içerek bitmesin bu savaşım.Kınından,canından, nefesinden hevesler istedim.

...:Yangınımı düetinle katılmalısın küller can komşuluğuna bitap düşerken.

Meçhullerin holinde sana seslenmek,seni sermek kilim yerine.Bu çok mu büyük bir rüya.Bu rüyanın sonunda uyanmaz mısın güzel...

...:Amaçsız yaşadıklarımızın sihride dile gelsin dilediklerimiz.

Dilek taşlarından aşk dağlarına kadar uzansın bağrım.Bağrı yanık birisi olarak yanık bir türkü söyledim ta içimden.

Uşümüş gelişlerinin kışları bitti.Yazlarında üşütüyorsun.Baharlarının yemyeşilleri koruyor.Ben sonbaharlarını sevmedim hiç. Yaramın üstüne dökülen gül yapraklarını sevmedim hiç. Sen benim hep ilk baharım, ilk açılan çiçeğimdin. Şimdi yoksun, şimdi seni kokuna gelemiyor arılarım.

...:Kayıp ulaşmazlıkların dilinde dile gelsin, gelişin.

Yaşanmışlıkların ruhu sarsın saramadıklarımızı.Yaşayamadıklarımızı Özetlesin istediklerimiz

...:Hala senli doğan kundağı kesilmemiş, senli umudu bitmemiş, ağzında sen emziği olan Oğuz Kağan vari bir bebeğim.

...:Sarılmalar arınmanın yeni adresi olarak yapıştı özleyişime.Seni özledim diyorum..

...:Gel büyüt bu epik aşk bebeğini. Gel sen kal, ben arasında. Bu bir isteyiş duasıdır kabulüne el Fatiha sevgilim.

23.12.2009

Hayrettin Taylan

Yarankara

23.23.2010

Alnı secdeye değmemiş aşk küffarıyım.
Gelgitlerle karışık bir vuslat sundum sana.
Bir bebek gibiydim sana geldiğimde sar beni.
Sıcaklığınla büyümek isterim, bir dokunuşun okunuşunda sende kalmak, sende yaşamak isterdim.
Aşkımıza kanatılmış bülbüller uçurdum. Uçurumlarıma dikkat et, düşme düşlerimin son basamağında.
-T'ara beni saçlarında.Dağılmış sevdamızı tel toplamaya geldim.
-Sensizliğin kuaförü olmaktan sıkıldım. Yalnız senin saçlarında dolaşsın ellerim. Dokunuşlarım yalnız sana şifrelensin.Bir bakışınla odaklansın sana olan ruhsal akışım.
Bağır uzaktan ,sesini rüzgârlar sunar bana. Sen çığlıklarını sakın azaltma. Çekilmiş suların sebebi sensin.Benim için akıyor gözyaşların. Bu yüzden yüzümden beslenen onca peri ırmağı kurumuş.
Haydi şelaleleri imrendiren akışınla yakarışlarımı coştur yüksek zevklerden en güzel hazların dev kazanına inen duyguları.
-Haydi sevgilim biraz akıt sevdamızı.
Bir telvenin dibinde uzasın falcı bakışların.İçimdeki yıkık gökdelenine tirmansın sevginin af'acanı.
-Aflarına sar beni.Sargısı içinde olan damlaların sonrasına sakla beni.
-Sen yağmurun anasisin. Buhurların var içinde nazlarına, hislerine, yanılığlarına, ahlara ulaanmış ve her dem ağlamaya yakın gözlerine .
-Haydi nerde bana kızıp nadaslarıma akıttığın damlaların?
-Islaklığıma uslanmış günceler ekler ve kendime gelişimi sağlardı yağmurun anası.
-Senin her damlan vicdanımda gölece dönüştü. Her acının, ayrılığın, her sızının resmini çizdi ıslanmış benliğim.
-Uslanmış üst benlik yarattı benden. Gel gör ki gayrı sen anların karasisin.
-An'kara ben uzak.
Yar'a'nkara üçleminde susup bakıyorum bulutlara, sislerin arasına saklanan ay yüzüne.

Yağ da ıslanalım diyorum, sevinçlerin damlası olsun bu sefer. Kavuşmanın fermanı olsun.Bir daha gitmemenin memesi olsun bebek yüreğimin.
Dem vursun yağmurdan sonraki gökkuşağıma.Her rengine meftun etsin beni kandırmaca hayat.
-Yol sol yanımdan geçsin, salına salına yürüyüşüne dizilsin ruhumun erkleri. Yumurta yakan hasretimin asfaltında yürüsün bahtının yeni aracı.Aracılara gerek kalmasın yeniden barışmanın.
-Kendince gelmeleri yakınlaştırsın kara sevdamız.
-Tutuşacağım tutkularına. Sargılarım yok.Sar beni.Yenileceğim gözlerine, bir daha bak bana.
-Buhur olacağım bulutlarına sana yağmurun anası diyorum ki hep içimde yağsın. Bu ayrılık takvimlerinin üstüne yağmalı damlaların ve bitirmeli zamansızlığı.Her sayfadan sonra yalnızlığını okumanın zorluğunu bitir yarankaralım

Hayrettin Taylan

Yarbank

Aşkın uçurumlarında yuvarlanan uçarı benim
Uçuk istemlerim buharlaşıyor uçurumun yarısında
Arması bağrında saklı bir sevdalı gibi
Yazgımın yazdığı dostluğa doğru yuvarlanıyorum
Yuvarlak hesaplarımın faizi durmadan yükseltiyorlar
Yarbank bana bak diyorum
Duygularımın hissesindeki hissi mevduatlar niye artıyor
Niye sevmedikçe enflasyon artıyor
Niye düşüncelerime depo uygulanmıyor
Niye düşüncelerim para etmiyor yarbank
Niye rüyalarımın bonusu bana banu
Niye aşk borsasında para birinci şart
Niye sevdikçe zam geliyor kalbimin petrolüne
Ki orada dünyanın bu fon paralarını alamayacağım
Ve benim hiçbir zaman satamayacağım vicdanım var

Hayrettin Taylan

Yarbankta aşk faizinde indirim başladı

Vicdanımın azabını hangi banka ödeyebilir ki
Hangi para bir vicdanın enkazını kaldırır
Hangi aşk
Aşk hani karşılıksızdı yeryüzünde
Hani aşk
Hani sevmek maddenin ötesinde mananın meşalesi
Hani aşkın başladığı yerde mangırların şingirtisi yok
Hani zenginlik kalbi açan aşk kurtçukları değildi
Hani acı da kaldı aşk
Öyle Türk filmlerdeki uçurumlarda bile yaşanan aşk nerde
Ben uçurumun eteğinde eteği zil çalan
Çanak antenle gönül televizyonu izleyen uzman bir sevdalı
Uzmanlığım yaşadıklarımıdır
Yani olması gereken olduğu gibi yaşamak
Aşkın bir kuralıdır bu LİLİ

Hayrettin Taylan

Yarım Kalmış Yarınların Yarı

vakitsiz sevginin dağ ceylanı gibi kaçma ürecimden
Yarım kalmış yarınların yarisin
yarım kalmış yarınların denizisin
yarım kalmış bütün özlemlere kulaç atıyoruz
sözlerinde güzel düşler yansıması
sensiz karanlıklardan beni arındırır
ilginin istilasındayım biraz kendime savaşım
yüreğimin kaydırağında akan senin dünyanın
kayıyor aşk ve gelecek

gün içti sensizliği ben susamışken
sevi koyağında sana aklandım şiir şiir
hiç bitmez günlerin defterinde yazıldı yadın
söz dalgalarına kadar algılandı adın
saçlarında esen özlem esintisinde kedime geldim
Uykusuz demlerin zarfını açtım seninle
artık uyuyor sevda bebeğin
ayrı kalışların can salacağındayız
sallıyor aşkın elleri
başlıyor benden ve senden sonrası...

bir günlerin saatinde eriyor zaman
ufkun haritasında şehir olurdu istemek
özüne kadar düşerdi düşlerin
çaresiz kalışların alfabesinde ismini yazardı her harf
müptela bir sen demi kapsardı yaryüzümü
senli vakilerin peri masalında uyurdum sensizliğine gecesine
tutkunun asasıyla imkansızlığın yılanlarını yok etmeye geldim
yokluk meclisimin sakisi olarak geldin
bu yüzden müebbedime künye kıldım aşk aşk
senli düşlerin paftasında büyür dünyam
bu yüzden sensin sevilerimin küresi
bu yüzden yüzüne yansık sonlar derledim
bu yüzden sendeyim senden önce

Hayrettin Taylan

Yarın Sana Hamile

Kırılmış kalplerin geçip bitmeyen zaman ayarsız saati gibiyim.Akrebim zamanımı ısırdı gidişinle.Zembereği eksik yelkovanda el divan pençeyim. Perma perişanlığının tik tak sesleri.Bu ağlayıp gidenin p'aramparça cümlesiyim. Özne cümlelerin ta başından ağlıyor.Yüklem olarak tut gözyaşlarımızı.Kitaba sığmayacak bu ayrılığın acıları. Sızısı ömrün göletinde dalgalarını reklam olarak kullanacak. Sen dev aşkın son damlasıydın.

Şimdi yitikten daha yitik yetimlerin aşk veledi olmaya çalışan yalnızlığın bakracıyım.Hangi güzel yoğurdunu dolduracak belirsizlik dinamitinde .

Tanımsız bir yalnızlığın dile getirilmemiş, dudaklardan dökülemeyecek kadar ve içli ve kaderi eriten anlaşılmazlığın ezgisiyim.

-Hiçbir t'ele uymaz çala çalışım.

Buruk ömürler ütöleyen yaşlı aşkların terzisi gibiyim.Her şeyi ütüledim; yalnız beni terk edişinin kırışıkları düzelmıyor Bennara.

Hüznü sırtında indirmeyen gidenleri gidiciliğini yapan senli bir aşkın hamalıyım.

-Amalarım ama. Görmüyorum belkileri.İç gözüm belki bir gün diyor.

-Bütün hayatım belki bir gün dönersin üzerine.Yani ben bir gün dönersinin dönercisiyim.Kızartılmış özlemlerin var.Kesiyorum seni ta benden.

-Tokluğa alıştırmalar yapıyorum.

Yarım ekmek döner , öğrenci olsun.

Yarım ekmek döner, Mecnun olsun.

-Yolcuyum ironik sandalımla. Ben ile sen arasında bin bir renkli dünyalar sıralanıyor.Gönül dergahın nerde? Bulamadım daha.

-Sen hangi kaybedişin bitmez yolundasın. Bitmiyor senli adımlarım.

-Çok uzak ile çok yakının orta küresi sen misin yoksa. Hem çok uzak, hem çok yakın olman beni ne kadar uzağa, ne kadar yakına eritici yapıyor biliyor musun?

-Yüreğimdeki kalaylar dayanır mı ki?

-Sen salına salına kazlarını götür Kaz Dağına. Sarıkız ol. Aşkın sırrına kadem ol.

-Son gel gör beni aşk neyledi. Bu sürüklenişin son notasında,bestelenmiş ve bitmemiş sözlerim var.

-“Of,of Eminem,çekme beni yeminem”

Bir önceki ol vaki dev aşkların vaktini tümleyen son aşkın seyyahıyım.

Sol yanımda senli bir umman,ben unu ummam. Böylesi kalışın alışımı arasında yol ile kul kendine göre kendi oluyor.

-Seni ağlatan bir Zındığın,Zind olma yarışındayım. Her damlan için arınmanın arısı oldum.Sen çiçek çiçek benden uzaklaşırken.Ben arı olup o güzel sevgilerinden aşka bal yapmaya adadım kendimi.

-Sen hazanlarını serip kozana çekilip ipeklerini sunarken, ben yüreğine ipek yolu döşedim. Döllendi kavuşmalar.

-Yarın sana hamile.

-Yarım sana doğurgan

Seni bir yaranın arsasıyım. Kıymetin bundan artıyor.

Yaramın arsasında bir başka güzelin gökdelini dikmek istedi hayat. İzin vermedi Gönülümün meclisi.

-Ey sevenler, sevmeyenler, unutanlar, unutamayanlar. Bu aşk arsasında kaçak kat yaptırmak isteyenler var.Bir güzel, bütün zenginliğiyle bir gökdelen dikmek istedi.

-Bize verilen yetkiye dayanarak, bu aşk sonsuz ve onsuz olamaz.Bu aşkın arsası Onları arası için bir buluşma demidir.Biz onun için izin vermeyiz ... dediler.

Senin özünde sözlerim yeşerir huzura.Sensin yazılarada akan, yüreklerde yakılan.

-O kırık, virane kalbinin kapısını onarmaya geldim.Marangoz değilim.Zarafetin varken marangoz olamam.Saklı kalışların sınırındasın .Senden gelen her müjdenin gümrüklerindeyim.

Bir sözün pasaporttur, her şeyi çok şeyden yeniden yaşamaya.

-Bu yüzden saklı kalmış, henüz diyemediklerimin dilemmasıyım.

Açıklanmamış bir sınav gibiyim.Sonucunu bekleyen milyonların heyecanı gibisin bir gün gelişin.

-Haydi açıkla şu dünyanın küçük kaldığı sevginde.

Yarın sana hamile.

-Yarım sana doğurgan

Hayrettin Taylan

Yarım ve Yarım Kalan K'asımın Nesliyim Nazlıcan

23.23. 2010

"yine aylardan kasım sanki sende kaldı bir yarım. "

-Beklentime dargın bakışlarını çiveledim.K'asımın nesliyim bu aşkın dedi kendi kendine.

Gidenlerin bir daha dönme ihtimali olan karmaşa ormanında saklambaç oynadım. Kayboldum iliklerine kadar yaşadığım sen ormanında.Kaderine kadar kader olup sustum.
Kaderinin duvarına.

Bu hiçlikte, hoşluk bir boşluğu doldurur. İçinde onca boşluk varken, her umut doldurur gönül testini. Sen umutsuzluk duvarını üstüne yıkma ki telsim olmuş bir günlere sığsın hayalin.

Anlatılacaklar çatladı yar kisvesinden.Sensizliğin aşk biriminde meramlarım sustu.İlk güne sardı.İlk bakışın, ilk gülüşün, ilk dokunuşun,ilk konuşman, ilk sarılışın, en çok da ilk öpüşün sardı.

-Sayacı olsa günlerin, filmi çekilse ve bir gün ölmeye yakınken herkesin ömür filmi sunulsa.

*En gizemden, ne gerçeğe kadar bizi anlatan her şey olsa.Merasime gelenlerin hepsi görüp ondan sonra helaleşse.

-Neyse sevgilim bizi aşan metafizik derinlikten çıkar beni.

-Ne vakit düşünsem düşelgen bir hal oluyor.

Yapışkan geçmişim döve döve içeri alıyor beni...

Aşk esen yamacındayım şimdi.Metruklarını sunan meçhul kent suskun.

-Dur'akların var.

İçinde sen geçen y'olların var.Burda yollar sana çıkıyor, bütün kavşaklarda senin kavuştaıklarında kalan sözler.

-Cümlesi devrik, öznesi yitik, beni kapsam dışı iç bükenleri iç çocuğuna meyilli nefis tezkiyesi sunar beni Suna haline.

-Damlaların birikmiş olmalı, omzumda ağlamaktır aşk. Bu yüzden bensin, bendensin.

Ömrüme ilıştirdiğin senli tuf'anların serencamıyım. Geçmişimi yamalayan sözlerin var.

Talihimin imtihanı var, senin intihar ettiğin gidişlerde.Günceme düşüyor elma.

-Önce Adem, sonra adam oluyorum. Keşke hep Adem olsam, keşke Adem kalsam.

-Adam olmak iki açıdan zor. Adem kalsam seveceğim kadın yalnız Havva yani sen olurdun. Şimdi adamdan saydı hayat ve aşk.

-Seni sevdim, elmanı yedim. Yetmedi narlarını sunan Suna'ya nartanesi oldum.

-Adem yalnız Havva'yı sevdi. Başka şansı yoktu. Bütün aşka öğretiler ondan.

Şimdi adam olmanın zorluğunda Adem olup senin Havva olarak bana gelişine meftun yüreğim.Gittikçe sana kalabalıklaşıyorum. Sanırım " Ha'bil, ha bilme yanımda.

Belki de bundandır Kabil kaldı hicran. Aşk hep güzelliştir, aşk hep iyilere sudur. Bu yüzden aşk hep Habil. Gitmeler, acılar, nifaklar, nefsi yanılgılar hep Kabildi, hep bizce kabuldü.

Şimdi s'akladığım yıldızlarla sensizliği oynayan, yalnızlığı boyayan ruh

koşucusuyum.

-Oysa yolların bitmiş, bir uçurum gülü olarak bensiz soluyorsun.

Sen kabustayken, ben rüyalarını ciltliyordum. Tabiri sensin.

Şimdilerde caiz olan seni sevmekti. Nihavent bir dem olup sol yanına benden aşklar ekliyorum.

-Babil kulesinin en yükseğine, en yücesine rayihanı asıp boş rolünü oynadığın filmimin sonunu izliyorum.

-Yine aylardan kasım, yine k'asımlarda ben. Yine aşk gençliği, yine beni yaşlandıran damlaların. Akıp gidiyorum kaderin kederine.

*Bırak ıslansın sensizlik, bırak kurusun vicdanımın ummanı. Sen yoksan, var olanlar mutluluğun nüveleri değil.

-Matematik kadar değil sayılganlığım, ya da unutkanlığım. Ben biri bilirim o da sensin.

-Bir de sıfırı sen yokken ben. Şimdi ilkokula yeniden başlamak zamanı gelmiş.

-Her şeyi yeniden öğrenmenin çaresizliği içindeyim.

Gelişin il gelişin kadar okul olamayacak. İlklerin hiçbirini tutmayacak dönüşün; ama her kalışın binlerce ömür büyütecek huzurumuzun ta içinde.

-Yeniden bize ait kendileşme serüveni başlayacak.

-Benden kaç olur.

-Senden kaç bir ben eder. Ne fark eder ki sayıya sığmayan sevgimiz varken, somut bir ilginin gölgesinde çıplak sorular soruyoruz.

-Üşüyen benim. Çünkü aylardan kasım.

Sensiz, sessiz, gidişine, doğum gününe yakın demlerin arasındayım. Özel iki kutlamayı yaptığın en ince çizginin mimarıyım.

"yine aylardan kasım sanki sende kaldı bir yarım"

Yine sende kaldığım şarkının en başındayım, sonu bir türlü gelmedi sen gibi bilesin Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Yarin aşktan daha erken büyür

Ucu kırılmış bir camım, sensiz kaldıkça kanatır beni
Sana okuduğum her anın can kitabında
Beyza gül olur, uzakları dikenler olur kapatır yaramı
Hayat beni kendi mendiline sarar
yaşlarım bir günlere tohum olur, ekilirim sana
en umulmaz gidişlerin muz kabuğunda ruhum kayar düşlerine
demirinde mir özlemler alır,beklerim seni senden
pırıltılı bir gülücüğün beni sana bağlar
Şivas yellerinde uçan umutlarım can olur kalır sana
Üzeri çizilmemiş bir geleceğin eleğinde şan olur kalırım sana
Erişilmezliklerin adasında suların susuz kalır an olur akıtır sana
Hiç kullanmadığımız sevgi atlasında adın yeni kent olur İstanbul susar miadı dolmuş
kahırların ahitlerinde dertler simlenir silinir seninle
Sevginin divitiyle bekleyişin çizilir ali gecelere
Bir gün gelişin denizdi, martılarına ekmek olansa aşkımdı
Duymak istediğin sözcükte ada oldum, artemisler yetmez gayrı
Tutunduğumuz özlemin ipeklerinde yol bitmez sevdaya
Düşlerin doymamış sen halindeyim sel halindeyim
Beni sürüklüyor güven ovalarına
Ek beni isimsiz duyguların verimli toprağına
Yarin aşktan daha erken büyür
Yarin aşktan daha erken büyür

Hayrettin Taylan

Yarin Yarınında Yarım Kalmış Kavuşmaya Hızri Sunular

yarınlara yarin çığlığı tözlendi gözlerimden sözlerin körlüğü sözlüktür gelişine
Gergefin en ince çizgisine geçersiz sevgiler nesrinde secilenir seçilirim sana
asil aslı'nın tutku kopyasında kopuşlarım kopyalanır susar imkansızlık

eşsiz mitlerin imsel kahramanına kurulur, kurlarına uzanan tümcem
doyumsuz yüklemnin noktasında ruh pınar akar sonlara
sevdaya su içiren içilmişliğin içindedir içlenişim
gelişin imrendiği ifade nazarında ederim kederinde kanıtlanır
biçilmiş kaftanını Kaf dağında, aşk ağında mumyalanmak için giydim
eridim ,erinç bir vaslın kuş tüyü korkularında kayıtsızlığa şans olmak için
Üzülen seninde üşüyen benimde ilmi bir aşk sıcaklığı artar sözlerine
erken gitmelere atasözlerim yok, yeniden gelmelere kitaplarım var
illakilik yapmış huzurun son suskusunda denizimde fenerlerin yansır
karışığın olarak karışır tutkularım dalgalarına son algılar hariç
yüzün hüznüme çevşir devşirir alinganlığın sonuçlarına zair
düşlerin ritminde ruhum rütbesine son konforunu katar
hallerimden bir hal süzülür yılsıl kabuk değişimlerine katranlarına
sineme baharların harlanır can içre aşk canlanır dirhemlerimin zevkine
Tarifsiz bir sevgi mahsülünde usulunce uslanır eskilerim
gül kızılığın kızılığını ütüler,ömrüne güneş beyazı temizlerimle geldim
baştan çıkartılmış ibrani hazların sofalarında değildi etiklerin
o benim dünyam ile o benimdir arasında o benim dünyam
işte en çok bu halini sevdim,sevmek secde ederken özleyişine
Üzerinde bu aşk aslına asildir yazılı resmi olurlarda ölürüm sana
ömürlük ateşlenen ruh mumunda özüm mumyalanır sevgine
ben seni aşktan öte sevdim nedeni nedensizle ancak açıklanır
arzuların sönen ocağında aşk gecelerinin son oğlu bendim
beni de aldılar koynuna senin hem cinslerin hem de cins isimler eşliğinde
genlerimizin harislerinde sana hariçten gazeller okumuyorum nur gazelim
bekleyişinde, bekri umutlarıma ummanlar ekleyen son hizrinin salisesiyim
sana varmanın bütün vanalarını açtım vatandan ve beni aşkına atandan
usulca göz pınarların süzülür füyyesi sana hazır gecemin hecelerine
bıraktığın gibi değilim sevda sayfamı karıştıran çok oldu bilesin
her sayfada sen olunca ağlayarak gittiler okumasız bensiz sevdalara
eğildiğim dağlarının zirvesinde nefessiz kalan yaşlı mecnunların ahımdan kaçtılar
gidilmeyecek,durulmayacak esrik aşk yurdunda senden kaçtılar benlerim
şimdi olsunların en olması gereken ereğinde eğitilmiş bir sevdadır sana akışım

Hayrettin Taylan

Yarkürenin Katmanı Aşkosfer

...:Beni tanımadığım bende kalışının ikliminde yazların yazgıma ders veriyor.

Yaşadığımız, yaşanmışlığın közündeki ömrüme kızarıyor.

Söylediğin, hissedilen bir ruhun sözlüğünde dile gelir.

Dil susar, dil kemiğine kündelenir, dil seni bana sobeler.

...:Her şey yıkanmış bir geleceğin güzellikleri için. Her şey aslında içimdeki senli isteyiş için aşka mummyalanır.

...:Sen de benim yaramsın; ama içimi yakan, içimi yıkan, beni melankolik sarınmalara atan değil. Beni aşka öğreten, geleceğe kafiyeleyen, dize dize diz boylarına boylam yapan yeni tutku saatimin yarası.

...:Akreple yelkovan arasında Yedi Tepe... Her tepede seninle yediverenlerimiz büyüyecek. Sen yedi, ben tepe... İstanbul kucağını, aşk ocağını, ben sıcaklığını bekliyorum.

...:Ben miydin yüreğine seçtiğin seçilmiş. Gönlünün halkına teşekkür ediyorum.

Vekilin olarak sevda meclisinde hep güzellikler için çırpınacağız...

...:Ey aşk! Evet, beni tanıyorsunuz, ben sizin meclisinizde hep bulundum; ama bu sefer durum farklı... Bu sefer beni gönlünün tahtına seçen mavi_şenin şemi sönmez yurdumda.

...:Kaybolan zamanlar, yitik kalışlarımı uzatıyor.

İssızlığın sızısıydım, yalnızlığın yalıncıydım, kavuşmaların kavuştağıydım, tükenmişliğin tükenmez kalemiydim, yazılıyordum bahtına...

...:Sustum, söyleyemedim. Konuştum, söyleyemedim.

İçim ile için arasında ağlayan bebeğin can babasıydım. Memeli bir şeker istiyordum senden, elmalı bir şeker istiyordun benden, elma ile şeker arasında büyüyen aşk çocuklarıydık. Kumruluğun komşusuyduk. Kanatlarımız aşka açılmıştı ve bekleyiş ütüliyorduk dua ile...

'...:Seviyorum' ha işte burada kalıyorduk. Bir küçük cümlemin büyüyen aşklarıydık. Kokunu bekliyordu beklentilerim. Önce, havanın kokusunda Havva olarak kokladım seni. Sonra toprağın kokusunda tırtılın olarak çıktım nadaslarına...

...:Çiçeklerin kokusunu çabalarının yaprağında hissediyor, bir çiçek olarak ruhumun ağacında meyve kalışına tat oluyor adım.

Senin kokunu bilmiyorum, gül kokusu mu, aşk kokusu mu, ömür kokusu mu, ya da hepsinin çeşnisi mi bilmiyor can mavişem ...

...: Heyhat! Kesin damarlarımı aşk ve sevdiğim akar. Kendini anlattığın kadarın ruhunda yaşıyordum. Ruhlarımız kumru, ruhlarımız denklemimizi çözüyorken, senli dağların da bir yanda büyüyordu.

...: Çin Sedlerimi bir bir kaldırıyordum. Ben Oğuz Kağan gibi setlerimi aştım, ruhunu açtım. Çevrendeki dağları aşamazsak yaramın göçü başlar, yarimin öcü başlar... İçimde büyüttüğüm kadarın kaderiydim. Kederlerimi yüreğime bent eylemişim. Göz yaşların bile yıkamaz bendimi...

. ...:Aşıktım.

...:Bütün sevmelerin A_sıkıydım.

Sorusuz, sorgusuz, beklentisiz çözümlerin son feneriydim. Yenilenmiş ve sevgine yenilmiştim. Gayrı gelmesen de olur, sevmesen de olur. Ben Mecnunluğun son yadıydım, sunaklarımda senli damlalar .

...:Vazgeçilmez olmak için aşktan çeşmeler yapıyordum, senli soğuk pınarlar akıyordu.

...:Uğrunda uğurlarımı su eyleyeme gelen Fırat'ın asil cevalanıydım, yüreğimde seni sevmeye, bir ömür yaşatmaya yeter duygular...

'Çık gel! ' Uzaklarımdan giyotin ağzında kanıyor sana.

...:Hiç olmadığın dünyamda hoşluğun sarıyor.
...:Çık gel, gelmelerin gelinlik giymiş yarıyor ruhumu.
...:Çık gel,kalmaların kavlarını yakıyor ömrümü..

Hayrettin Taylan

Yaryüzümsün Tinna Tenna

Şefkat , kadının içinde kat kat büyüyen en özel ve her daim olan duyudur. Şefkatin gökdelin gibi olduğunu biliyorum.Nefretlerin sürekli sızsa da denizimize senin o müthiş yüreğinde bitmez tükenmez şefkatler ar. Bir katında beni affedeceğini biliyorum Tinna.

Yürek ayıran ayrıları kapattım. Bizim cümlemizde ayrı içlerine alınacak eş anlamlı tek sözcük yine sensin.

-Geçmiş geçmişte unutan zamanın amansızlığında sızılarım var.
Yara taşımaz geleceğin aşk pervanesinde esintiler besledim.

Herkes kendi acısının seyrinde demir atar. Hiçbir acı yerinde durmaz,insanı taşır temiz sulara.Sabır bizim en büyük berrak aynamız.

-Ben Eyüp olup bekledim seni.

-Tül kapatmaz sol yanımda açtığın sevda göğünü.
Yaryüzümsün.

-Uçan bir sancı konar gül dalına.Dikenlerini keskinleştirir kokun.
Kalmak ile gitmeye yakınlaşır gam gemin. Yaralı sözlerinden kitaplar okur martılar. Kanatları değer, değinmişliğe.
İçinden geçenleri anlatır Simurg.

*Her sen'e alışırlar da her sen'den de gidilmez Tinna Tenna

S'açında gezinen el'lerim güzellerin sellerinde yıkandı.
Temiz mi ki "el". Her ele güvenip dar bir dünya sürme sürmeli dudaklarına.

-İlk benim fethettiğim dudak uçlarında başka korsanlar gelemes.

Yazdığım tarih aşkın tecimenliğinde ruhum p'azarlarda.

-Çağrılısım var gecelerine.

*Öpülse demler, yaşam hayaller kadar güzelleşse,sen gelsen ve gelsen

- Senden iyileşecek dizelerin bağrında kalmak istedim.
- Bir çift vakanın tarihçisi olup gelmenle gitmeni yazmak istedim aşka kaderi olanlar bilsin diye.

- Alelacele soyulmuş önyargının cümle olmayacağını bilmeni istedim.

- Peşinden dolandığın iç hesaplaşmanın hazinesinden erimeye gerek yok.

Yalnızlığının defterini kapatmalısın benimle.

- Gürül gürül çoşan huzurun son pınarı olup akmalsın önce kendi bilinmezliğinde, sonra sonralarımızda.

-Ödünç özelemlerin son sayfasında kalmasın damla izlerin.Sil gözyaşlarını içsel defterinde. Beni oku ruhunun istendikleriyle.

-Zarafetin zarf atıyor .Yazılmamış başka güzelliklerini algılıyor dünyam.

*Yarığında yaralarımın tortularını taşırken dünyanın son hali. Başka hallerin eklerinde beni çekimle Tinna.

Hayrettin Taylan

Yaryüzündeki Üstbenlik Yıldızıyım Bennara

-Yaryüzüne emanet ettiğim sevdamı da bırakıp gidiyorum kendime. Senin yüzünden okunmamış, yaşanmamış sevdaların yazgısı var gönlümün heybesinde.

-Zelil olmuş; ama zelal kalmış helalliğinin r'ayından gözlerinin yazdığı romanı okuyarak seni seven kendime gidiyorum.

*Var git sen de benliğini teslim ettiğin içsel bohemlere.Acılarını kesen giyotinlerle kanasın yüreksiz yolculuğun.

-Bu yalnızlığın derebeyliklerine bey kalsam da yıkılmaz yürek devletim. Bey olmakla aşık olmak arasındaki her bağıntı ,her örüntü benzerdir.

Şimdi sensizlikle yarıştığım meridyenlerimin arasındaki zaman seni anlatamaz oldu. Grinviç sen misin Bennara... Sensizliğimin zamanı neden hep senle başlıyor.

Gerçiler neden gerçekliğimi paralellere alıyor.Koynunda kaldığım zamanın sıcaklığı neden her gece sen gibi dolaşıyor odamda.

-Delirmiş olabilir miyim? Aşk deliliği böyle mi bilemedim Bennara.

Şimdi kavruk,şavruk, devrik, hallerime gözlem olacak duyguların olmalı.Bir bakışınla içimdeki çocuğun ağlaması durmalı.Bir sarılışınla sensiz buz dağı olan yüreğim erimeli.Bir öpüşünle dudagımda dağ kadar birikmiş hasret tozları temizlenmeli.Bir cümle yetmeli yakıldığım sevda kütüphanelerini yeniden canlanmasına.

Bu tahakkümlere teslim olmuş duyularıma ses vermişliğini yolla.

-Hecelendiğin, gecelendiğin, sızıldandığın, sözlendiğin, bitilmezlerle teslim edildiğin bu yüreğin içine yeniden sızmalı sevilerin.

-Günahlarımı bile vermem laflarını çıkar nefret kitabından.En büyük sevabından hani.Sevenin en büyük sevabı sevdiğidir.

Sevaptan günah çıkmaz bilesin Bennara.

-Umurun kuluçkasında umrumda kalışın yavruladı. Her yer yar civcivlerin. Civciv yüreklim, kanatları çırpmalısın. Uçuşunun kanatlarından belli serçe değilsin.Serçeler bir kere ağlar,sonra ölürler.

-Kırlangıçsın.Can kırıklarından anladım.Şimdi uçtuğun can ormanlarında, bülbül gözükle gülüne meftun olmak isteyen gölgesiz karakterler timsaline güvenme.

-Yaş ile yaşamak aynı paralelde oğullanır.Yalnız kalanların milimlerinde bir o kadar farkındalık var.

-Bir erkeğin yalnızlığında başka eksiltilmiş psikolojik derinlikler var.

-Başka çöllerin, bambaşka mecnun rolleri olanlar var. Bastırılmış duyguları mayın gibi içine işlenmiştir.Bir kadın, onun için haza, hazırlıksız yaşama sınavıdır. Hastalıklı egolarına sponsor anlar için seni arayabilir.

İşte güvenip dünyana gireceklerin sayısı, saçlarının sayısı kadar değil.

Elini tutacak baş parmağı gibi baş başalarını işaret edecek güvenli bir liman zor bulabilirsin.

-Şimdi güvensiz dağların ceylanısın.Ben peşinde, etinde, budunda gözü olan aslan değilim.Yüreğinin peşinde, güzel duyguların, tavırlarının, kadınsal ışıltının süreğini.

Yaşanacakların iklimi, senli anların en güzel mevsimi. İyi huyların, algıların, güzel duyguların yolculuğunda sana varmayı düşündüm.

-Kesilmiş,kesinleşmiş kesifleri olan anların sırrının sınırındayım.

Benliğine yeni keşifler sunan kendi kıyımın mavi sularındayım.

-Algılarım, dalgalarım.Umutlarım zerreciklerim. Hasretim berraklığım.

Yüzme bilmeden, yeniden severek gelebilirsin Bennara

Hayrettin Taylan

Yas Çiçeğine Gazel

Yoksul sevinçlerimin hüznü ırmağında yıkanır özlemlerim.Ne zaman yüzük görsem sana aldığım yüzüğün yüzü yansır yüzüme. Alabora olmuş yüreğimin derinliklerinde senin büyük sevgin durular kalışlarımı. Sağlığım yerinde onun dışında hiçbir duygum yerinde değil bilesin.Yılgın hüznü ar damarımda mührünü vurur, akrep sensizliğin ve zamansızlığın zehrini akıtır. Güncelerimde sana demsiz kaldığım özlem tortularından gelmeler biriktirdim.Her hecesine senin adını yazdım.Sana büyüttüğüm şiirlerin söylenememiş dizelerinde anlam içre anlamlarda anlatıldım sana.

Bir bahar çağır yeniden saklı bahçenin en kuytularına.Seni bir çiçekten orda kopardım aşka.Bu yüzden içimde senden hep saklı kalan aşk bahçelerim var.

An'lar, anlatılmazlığı uslatır. Hep istediğimiz sosyal duruşun küresinde,bahtın sahil olur.

Kanayan yüreğimin teline asılır gözlerinin şarkısı.Bir ömre bedellerin çalınır türkü türkü.

Bir gül yaprağın kızılığında künyeleşir sevgin.

Aşkın hevesine nakarat tutkun kafiyeleir. Yaşamak ile yaşanmak büyüsü arasında büyülenmiş senden kalışlar var.Derin bir sızın akar ad kavmimde. Yecüc ile Mecüclerden medet uman alyansını kurumuş hazan göletinin milinde arayan seni seven bir aşk malayanisiyim.

Gelmeler çizdim göğsümün sol rüzgârlarıyla. Hani bir gün gelirsin diye.Umutlarımın mumyasından seni çıkardım.

-. Girdaplar ruhumun sahilinin fiyort kıyısı yaptı.Gayrı dantel danteldir vuslatım.Her girintisinde sana beslediğim özlemlerin dalgaları coşar. Mutluluğun muttasıl gizemlerinde,sözlerin açar bad- sabamı.Seher yeli bile dokunsa sen sanar oldum.

Yaşamanın damda kurutulmuş özlem rengidir içimdeki oyun.Sensizliğin yılını aştım, yaşıyor olman bile bir günlerimi sulamayan bahçivanın çabası kadar manidar.

İçimizdeki sözleri yar toprağına ektik; o yüzden her yer senli gül bahçesi.

Bana yaşattığın yaşanmışlığın aşk tadında adım bir kere çıkmış .

Bırak herkes seni sevdiğimi bilsin.

- BİRAZDAN, BİR KEKİK KOKUSU SAVURACAĞIM,FERHADİ DAĞLARDAN ARMAGANLAR BIRAKTIM,BENİ BIRAKTIĞIN,AŞK ATLASINDA BİR DE TÜRKÜLERİN DİLİNDEYİM. SÖZLERİNİ SÖYLEMEYEMEDİĞİM.

-İçim içine içlendikçe sorgusuz meleklerin dil bilmesine gerek yok. Bu aşkın günahında ad kavmim adımla beraber battı.Bana verilen dersin hazinlerinde senli hazinemi kaybettim...Senden tek sözlerim kaldı. Yeniden senli aşk kenti kurmanın sözce uğraşıdayım.

Yaşamın yapraklarını döktüğü gittiğin sonbaharda,evimin önündeki İstanbul'un en büyük meşe ağacının sararmış yaprakları yarama sargı yaptım.Meşe palamudu yedim, acılarım dinsin diye değil.Seninle çay içtiğimiz balkona iki tane meşe palamudu düşmüştü.Binlercesinden yalnızca iki tane.Alıp yemek istedim, içinde adının ilk harfi yazılıyordu

-Mucize....

Sustum, kaldım. Huylarım menzilde ağmalaşır aşk ve atılır imansızlığın sızılarına bana susmak kalır gülüm.

Gün ışığına çıkmayan yoksul masal kıyılarında, balıkçı ile bilge arasında geçer

hesapsızlığım.

Yalnızlığın resmini çizen ömür kırkayaklarının kırık tablosunda gözlerinin nemli yansır vicdanımın perdesine.

-İşte bir aşık için yaşarken ölü yaşamının son karesi bu olmalı.

Gönlümüzün bentlerinden aşan hazan tortularından sana tutkulu bir ev yaptım. Ruhunun renginde bir desen.

-Özlüyorum seni. Hiç tanımadığım duyguların ötelerinde bir gün yeniden seni yaşamının tufanları sıralanır.

- KİMSEYİ DEĞİL.KENDİMİ BEKLİYORUM KENDİ KENDİSİZLİĞİMDE...KENDİMİ DİNLEDİĞİM GİBİ KENDİMDE OLAMAYIŞI DA DİNLİYORUM.

Başkalaşmış ışığın uzaklarda beni kör etmesinin manasında başka güzellerin adı okunmuyor. Gayrı harfine kadar senin kitabındayım.

Acil kanaması bitmeyen sevgi gülüme benim kanımdan, şanımda acil can aranıyor.

-Küpeştelerine göz pınarlarının damla hızı vurur.Sana vuruluşumun

Eyfel Kulesindeki saat çalar zamansızlığımın son bekleyişinde.

Azgın bir yel eser,suskun bir sel akar,beklendik bir sis yayılır hislerimizle, gidişlerimizle açtığımız gönül limanlarımıza. Orda dönmeyi bekleyen her sevgili gibi seni severdim,sana rağmen.

İş dönüşü, annesini özlemiş şımarık bir çocuk gibi sesini duyunca şımarır arkasından sana şiirler yazar, hüznülenirim.

-Yine severdim sana rağmen.Sen aşkı anlamazlığın kavisi.Ben sensizliği anlamayan utulmayışın kavı. Aramızda kibrit çöpleri vardı yeniden yakılmaya.

-Sen zaten yakılmış acılar şehriden metropolüme gelmiştin. Sen zaten bozkırlarında nakışlarını kurak özlemlere desenleyip gelmiştin.

Sen zaten nice imkansızlıklar sızısından süzülerek,üzülerek bütün sevincini, bütün ilklerini bana saklayarak, benle yaşamaya geldin.

-Evet, bütün ilkleri yaşadın bir bir, ilk gidişi de sen bana yaşattın.

İçsel dokunuşun arşivinden sana yazılmış eskiz kitabeler buldum.

- "ÖZLEDİĞİM KADAR SEN'SİN..SEVDİĞİM KADAR BEN'SİN..' diye yazıyordu Sanksiritçe yazıtında.

Miadı bitmiş katlanışların kavminden sana ders vermeye gelmedim.Sonu kullanma sonlarında bana dair bir tarihi atmaya ya da seni benden silmeye geldim.

-Vuslata emzirilmiş geleceğin eleğinde geçtim. Süt dolu aşkın dağcıl memelerinden kana kana yar ana sütü içtim. Gayrı, sarılışların gökkuşağında senli renklerin dizinde biraz huzura büyümek istiyorum.Bunu bil, bunu duy, nazlarının canı,canlarının nazı Nazlıcan...

Hayrettin Taylan

Yaşam Sensin, Aşk Kadermiş Nazlıcan

23.23.2010

Yaşam, zor dersler veren bir öğrencidir. Bitmez ödevi, bitmez sınavı. Bu yaşamın alıştırmalarından biri de aşktı. Ben alıştırma sevmezdim. Ta ki seni tanıyana kadar. Yeter ki alıştırma olsun, yüreğin olsun. Aşk en zor olanı hak etmektir. Belki de en zor karşılıklı kolay yapmaktır. Yaşamıyı gönül sinisine koymaktır. Orda aynı tutkudan beslenmektir.

Sürekli meşgul ettiğiniz yürek belki de başkasının hayaline gölgedir. Sen varken başka gölgelerin serinliğinde serkeş olamazdım. Yaşattıklarının ortasında öylece kalmak, yaşanacaklara çanak olmak, yarını ve yarını izlemektir. Aşk gözüyle.

-Belki de hayal ettiklerimizin uranyumuyuz. Belki yaşamsala bor minareli oluyoruz.

*Belki aşka boksit üretiyor gitmelerimiz.

Belki dünyamıza yeni cevherler sunuyoruz. Belki yüreğimizdeki fosiller yarına petrol, yarına yakıt olarak sunulacaktır.

Yaşamak için seni yaşamak gereğinde uyumlar bizi bekler.

-Hayat bir bağ üstüne bağlarını sunar. Bağlamların sözdiziminde suskun kalan sensin.

-Hürriyetini kendi yalnızlığında bulan bilgeliğin bulmacası gibisin.

Çözumsuz özlerin var. Hangi sorunun köküne özdeş özelemlerin var.

Sayrı avucuma konan asi bir kelebektir sevdan. Hasrını yaşayan üst benliğin yaşanamayan kısmında tılandım.

-Sanki yaşam sensin, senden olanlara adadım geri kalanı. Sanki aşk sensin, senden sonraları sevmek ya da hoşlaşma baharı sandım.

Mutluluk seninle yaşamaya formül edilmişti. Çözümü hayatın hasretine sunuldu. Ödevsiz değildi yaşam. Her demimiz bir sınav.

-Başarılı olmak için baş başa olmak gerekir; ama yoksun, ama gider ayakların keleştiği oldun. Gözbebeklerinde sakladın büyüyen gerçekleri.

Esirliğim ve hürriyetime kardeş sözcükler ekledin. Mesele gitmek esir, sende kalmak hürriyet. Mesele sevmek esir, seni hep sevmek hürriyet. Mesele aşk esir, ayrılmak hürriyet.

Muzaffer bir komutan gibi gönül kaleni fethetmiştim. Şimdi talihinde ilk kez yenilen Selahattin benim sanki.

-Sen hep Kudüs kaldın sanki. İçimdeki kutsallığın bitmedi.

Gidemedim.

-Gönül ibadetimi hep senle yaptım.

Şimdi mum gibi erimiyorsan suç mumun ya da yüreğini muma çeviremeyen benim. Yanmak aşk, sönmek aşk, gitmek aşk, kalmak büyük aşk. Ben oradayım. Senin yaşamadığın, yapamadığın yerdeyim.

-Aşk girdabında gergeflerini yeni huzur üstüne yamlayan gidenlerin şafağısın.

-Sabahı erken olan gecesi bitmeyensin. Karanlıkların var. Kara bahtını derinleştiren korların var. Var olan senle, var olmaya kafiye sen manzumesinde kafiye eksik ben yok. İmgesel bir hızla sendeyim. Felsefi derinlik yanar bağrımda.

Başka başkaydın her dilde söylenen şarkılar gibi. Bestesi benden ıslanma bir gidişin sözsüz denizinde hep farklıydın.

Sular gibiydi gözlerin. Damlaların kuruturdu bahtımın ıslanmışlığını.
Vicdanımın vanasını açardın böylece. Kendime gelişinin anahtarıydın.
Samimiyetin, iyi niyetin, güvenin, saf sevginin en güzellerini asmıştın yüreğimin
askısına. Şimdi her zaman diliminde zamansızlığın saati gibi içimdeki madenlerin
adılısın. Bazen demir, bazen krom, bazen bor, bazen petrol, en çok gül
rezervisin.
-Gülüşün en büyük cevherdi gönlüme.Ertelsi,elitik kalışın özündeyim, sevgi
cevherim bitmez. Bu yüzden aşksın, bu yüzden büyük aşkların eşkalini tümlüyorsun
fotojenik gelişlerinde bilesin Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Yaşanmamış Anların Aşk Arasındayım

bir gerçeğin eş anlamında eşin yoktu hayalimde
silinmiş afların sahrasında tozların battı halime
yokluğun hece hece dokundu sensiz ve kitapsız günlere
Geriye dönüşünün çatısında dönüşlü fiil oldum
sana arandı geleceğim
lüks dileklerin dilekçesini yazdı melekler
senin cennetinde bir kişilik yer açılsın diye
akıttığın Kevserlerin toplansın diye
bir damla istedim gözlerinden
bir sevda istedim sözlerinden
bir huzur istedim hayatından
bir sen istedim, bir sen, fazlası aşka ziyan

seçeneklerimizin doyumsuz oyunlarında oynuyor özlemler
essiz kayıpların retlerinde rencide etme
Duruşumuzun durusunda dur deme
Demlenmiş mutluluğun son harfinde sana baktım
Gözlerinden yaşamaya dair türküler okunuyordu
Hayallerimin halaylarındayım
Gelmesen de oynuyor kavuşmalarım
etiğin tetiğini çektim çekilmezlere
Yaşanmamış anların can arasındayım
Bekleyişin işlenmiş ruhunda akıyor yaşayamadıklarımız
Kırmızı dudaklarından buluşmanın kırmızı ışığı yanar
Farları ve araları kırılmış anlık halim kırmızılarını aşar
Kazadır anla işte milyonda bir geçer erkekler
Yanıklarıyla kırılma tarihi yazıp gitme gerçeklerden
Suyu kurumuş vedaların kuyusunda atma beni
Kırık bir dilin, sargılı bir elin ehli keyfi değilim gayrı
Uçuklarımla bir buçuklarım arasında yel değirmenin
Beni senden öğütüyor aşk, acı ve sahiplenerek bekleme
cevapsız kalışlarımın bendi önünde barajından aşk yolla
elektriksiz aşkların faturasına ödetme bedellerimi
sorularıma aşk ol
aşk ol cevaplarıma
yanıtsız kalan canhıraşlarının mimariyim
iç çocuğumdan al haberi
bir farkındalık fundalığındayım
aynı gül yaprakların kızıklarına yazıldım sen diye
aynı nazarların kızılötesinde iletilerine akıştım

Yaşanmamış anların can arasındayım
Büyümemiş şanların sen arasındayım
Edebiyat ya da felsefe yapmaya gerek yok
En açıktan seni seviyor ve bekliyorum

Hayrettin Taylan

Yaşlılığıma Dipnotlar

Bir eee sesiyle başladı başlamalarım
Başlangıcı olmayan bir başlangıcın sonuna
Yaşlılığımı anımsıyorum her an anılarda
Bir saniye önce yeni yaşlandı tüm yaşamalarım

Her şey yaşamayı yaşarken ıslandı,uslandı
Şimdi bilinmez umutların bulutlarında buhurlandı beklentilerim
İstediklerimin buhurlarında haltın izleri yazılı
Şimdi gereksiz gerçeklerin hinliğinde anı avlıyorum
Yorumluyorum karışık duyguların dönüşümlerini
Dünyadan fazla dönüyor dönemin çıkarları
Çıkmışım hedeflerin arenasına oynuyorum rollerimi
Rollerimden jönler,jön tıfillar,jen, jenler ürüyor.
Bir üzenginin uzlarında uzanıyor her şeyin bir sırrı
Kadem uzantılara yüceliyor,yüceltilmiş söylediklerim
Her kendi, yalan tarihini yazarken atiye
Bireysel menkıbemden yeni uzantılar, uzanıyor
Anlaşılmazlık benim tek adresim olarak uzanıyor, olmuyorlar
Olmuyor
Hayat
Olmuyor
Beni mutlu etmiyorsunuz mutlular
Boyu uzanan arzulara karşı bir Arzu pas atıyor arz-hallerime
Bin yaşında yaşanmayan tek ve son yaşıt benim
Her mısram bin yılını anlatır, anlatılamayan yaşanmayanlara
Şimdi huni isteklere hun bağladı,hamişlerime
Mafişlerimin fişlerinde bir çıkışın fahişi yükseldi
Başladım her şeyi bir şey gibi bir şeye yaşatmaya
Yaşmalar yaşaması,yaşatmalar yaşatmasa yaşamayı
Ben yaşamayı yaşandıran bir yaşıtın kanıtlarıyım

Hayrettin Taylan

Yatıya Kalsın Senden Kalışlar

- "İtaat" yazılı künyelerimizde, ite atılan hasretlerimizin tasmaı ses çıkarır yalnızlılarda. Oysa duruşlarımıza yakışını biliyoruz. Küllerimizi savurarak, yeni ateşlere sıcak sevdâ olmak için yeniden kül ya da başkalarına kul olmaya gerek var mı ki gülüm.

Barut olmanın ateşsiz kalakalılmışlığında yaralarım taşlaşırken başka güzellerin ateşi beni yakamıyorken neden yoksun, yoksul özlemlerimde. Masallar anlatıyordum, mağaranda sensizlikle ölüm ölümüne gelmelerine güvercin olup beyazlarına yumurtlardım, yetmez ağ örerdim, yar koşularına katılmayasın diye. Daha ötesi Tepegöz olurdu, senli, sensiz her şeyi yiyen uzak bir yardım. Derdimin hiçbir yerine bir şey batmayan hüznünlü bir tepegöz. Afacan bir Boğaçhan'ın teneke sevgilerle bir gün yaramın bir yerine gelmeyiş bıcağını saplarsa belki aşkımızın acımasız tepegözü olmaktan kaçırım neşelerin şekvası...

İsimlerimizin aktığı, kızıl bir nehirde, çiçekli yastığını yıkıyorum. Nefeslerimize şahit olan, sarılışlarımızın şahidi, aşkımızın ahdi olan çiçek desenli, sen desenli çarşaf da örtmüyor yakarışlarımızı. Yakamozlarını görebildim, nemli gözlerinle. Med-Cezirlerimde mavi tutkularımın dalgalanışı daha izlemedin. Dalgalarımız kırılmadı ölü denizlerde, boğulma tehlikesi geçirmedir ali cenap buluşmalarımız. Oysa, ne çok ağladık çöllerde. Gözyaşlarımız serap olurdu, sessizce akardık, kuytu kaçınılmazlara.

Yabancılaşma sevilerindeydi nakışlanışımız.

Birikmiş tuzlu suların en dibinde ruhlarımızın kirlenmişliğini yıkamak gerek. Aynı derdi, aynı deterjan temizlemez ki... Herkesin derdi kendine göre kirlidir... Sessiz hiçkırıklarını da katmalıyız son yaramızın kirlettiği sevdâ gömleğini yıkamaya.

Sonra susalım...

Telaşlarımızın telaşlarıyla özlemin ekmeğini pişirsin gelişler. Yatıya kalsın, senden kalışlar.

Aşk denizin içine doğru kaybolmadan kulaç at, pak gönlüme.

Kaybolalım. Anlatılmaz, akran güleçlere kaçarak ilk Türkçe sözlük kadar ilk ve kalan anlamlar yaşayalım.

Kendi kaderimize, kederimize yakalanmıştık. Bütün çabalarımızın çapası yeniden nadas yaşantılar yaşamak gülüm. Üç yalnızlığın üç yalnızı gibi üçlü bir halin hasımıydık.

Bir ben, bir sen, biri de yeni biz... Yeni "biz" hamile olduğu sanılıyor. Onca özlemin, beklemenin, sabrın cilvesi, sevişmesinde "biz" doğmalıydı, annelik çiçeği olma yaşında olan gül parem. Bu bakışlar, bulutları tutuklar. Ay çaresiz kalır, yalnızlıklarımıza.

Sen de bilirsin ya bir su birikintisinin içinde aşk olmaz, kulaç atmak olmaz, yıkanmak olmaz, sen olmaz, olsa olsa bırakılmışlığımızın yıkanması olur orda. Ya da gidişinin yansıması olur. Oysa; narinleşmiş bensizliğe mumyalanmış ruhunun aynasında yansımak yakışır bize.

Gölgeleri sulandıran hesapların kafiyesinde, kefil olduğun aşk evimin pencereleri kirlenmiş. 'iz'den geriye, gözü yaşlarınla ıslattığın kirlenmiş cam var..

Sen, ben ya da biz... hangimiz birbirimizin temizlerinde iz bıraktık. Kızgınlıklarımızı kızarta kızarta sunmak ne kazandırır. Piyongumuz, alnımızda yazılan kadar kader deil.

- Asi olmamak gerek, herkes kendi yüreğinin denizine akmalı. Ben seni nişan yüzüğü gibi taşıdım parmağımda. Sen yelkovanı kovalayan akrebin bazen hatalarını ısırtmasına takıldın. Zaman ve insan aynı şey. Akrep ile erkek aynı şey. Hazır zehrimiz var, ne zaman akacağı belirsiz.

Anlatamadım sana yaralım,akrebimde zamanı,aşkı,umutları, gelceği ısırılan
zamansızlığım
Anlatamadıkta.

Anlatılamayan uzaklıklardık. Biraz hayvani abanilerde yaşıyor gibiydik.Bilmem bu
yüzden mi insanca aşklardan uzak kaldık. Ben zaten çaresizdim bu kaçak iklimim
sessizliğinden,sensizliğinden, biraz kendine yetim oldun,yetim Nazlıcan

Hayrettin Taylan

Yavru Penguenin Buzul Gözünün Mislina

Aşk ve büyük başarılar riskin selleriyle akar her zaman.Risk ile rıfk arasında kalmasın cemalin.

*İlk defa görüyormuşum gibi son kezlerini yaşıyorum. Yaşamak neden böyle bulmacanın cevaplarındaki gibi bağlarıyla var.

-Hiç anlamadıklarımız hani bulmacanın siyah karesinde bilmediğimiz gerçek gibi.

-Ruhunu kaybediş oyunu var. Bir çocuk gibi aşka sarılmış bir büyük işte.

-Gün bitti.

Aşkın bitmesi neden günün bitmesine benzemez ki.Gün'eşten önce neden gelmezsin.

-Saat kaç, dedim.

Ve zaman kaçırdı seni.

-Bir gün geldi içimle savaşmaya. Bir gün benim olursun, diye bütün günleri harcayan aşkın ser sefiliyim.

Dönüp dönüp arkamıza bakacağımız güncelerin cümlesinde okunacak mı y'adımız.

Yadsınmış dünya kendimizin ekseninde dönecek mi bir gün.

Hak edilmiş sevgilerin ufkuna degecek mi değdiklerimiz. Yaşam kendi tatlılığını hangi tatlıdan çalacak.

Ki hayat aşka... aşk hayata iman etmiş gibi. Oysa

sevmek de ibadettir. Ayrılmak da farz gibi gönül hücremizin sınırında ısınır.

Birbirine benzemek isteyen ömürlerin akranı değilim.Benim ömrüm senden sonra Mecnun ile Feclin 'den öte benzemezlerin benzi gibi.

Bir şeyler değişmek için birinden "bir " kopardı.Biri kopardın o'na gitmek kolay.

-Gitmek kolay, kalmak sonsuz sayıların içinde kalmış Mislina.

-Ve bazen hayat saymayı öğrenen çocuklar gibi o'na kadar saymak.

O'ndan sonrası yüreğinde taşıyabilmek meziyetini mezun etmek.İşte senden mezun olmuş, sevdan üzerine akademik eğitim gören banyim.

-Ganilerim ruhundaki ganimetlerden.Sıcak heveslerinin nimeti çoğalır iyilerden. İyiliği emziren aslında kötülerdi. Kötülerden kaçışımızdır iyilerimizi sağan. Zıtları olanların yüreği hep zindedir.

-Şimdi gidişin, gelişin aynasında tezatları büyülerken umudumun yar küresi aşka dolandır.

-Yavru bir penguen gibi gel yanıma otur. Sen gideli her güzel sana benziyor penguen bakışlım.

Yavru penguen gibi susacaklarımı dinle.

...:Birikmiş bakışlarım var, sevimlilik yapacak tavırlarım birikmiş, dahası her duygumla sana kumbarası olmuş gelecek günün

-İçindeyiz-

-Aşkı adresine teslim edip vuslatın tinlerine tenin kokusunu anlatmaktayım.
-Beni sensiz yoksulluklara teslim eden zihnın bulanıklığını aydınlatacak sevi ufkunun ışıltılarında kendime geliyorum

-Aslında insan, yaşamak istediğinin toplamıdır.

"Aşkın içine düşenlerden yer çekimi sorumlu değildir... (Einstein) demiş usta; ama yer çekiminin yer çekimi kadar denk bir duygu olduğunu eklememiş. Aşkın fizik kurallarına aykırılığı yaşamadan bilmez insan. Aşkın da füzyonları var .Hem de yüreği yıllarca paramparça edercesine.

Ve aşk ile hayat güneşi iki taraftan bağlı ışıklarla yaşamaktır.
Işık hızına, kendi yüreğinin sonsuzluğuyla aklın dinamiklerini eklemektir Mislina.

Hayrettin Taylan

Yazgının Kamarasında İzledim Bütün Benleri

yalnızlık tınısı siner bağrımdaki isimsiz özleyişe
Çok sesli algıların diline dolanır egonun dilsiz cümleleri
Hicranı çalınmış türkünün bağlılarında ağlar bağlamam
Alazlarını kaçırdığın son bakışında dillenir kavuşmanın kavuştağı
Ben yazar, erkan oğur söyler

2...

Şüphelerin şifresi açılır, güvenli s'andıklarında
Sığınışın atlasında rengini verir isteyişim
Koparılişın haritasına pafta olur sevilışin
Her adımda senli özelemler artar, büyür yüreğimin ülkesi
Mecalsizlerimi toplar mecazlı mecraları
yoğun imgelerin manidarlığında anlaşılır benliğim
an için anılarına teslim olmuş kaderin ederi
uyanırlar derledim, uykular serdim
döküntü yarınlara asi baharlarına bıraktım gelişi
pınarın dudağından içtim sulak demlerimizi
Yanırlar vakitlerine takvim olan günlerden eksildim
İstedim seni aşka
Kendimi işaretledim aşk sorsunun aşk şikkında
Doğrusu sen olan cevabın künyesi olup sevdim
3...

Varılışın pusulasında kaybet beni
Beni bulsun bütün ben'ler arayış risalesinde
Kollarına alınmış rüyanın bilinç öncesindeyim
Senli mevsimlere yağmurlar ısmarladım
İslandım uzaklarına, bir günlerine kuruttum hayalimi

Hayrettin Taylan

Yazım ve İmlası Bozuk Bir Cümleydi Gidişin

Damlalarını dökerek gittin, bu yüzden ayrılık şimdi amazon ormanı. Bunca yemyeşil yalnızlığın içinde imlası bozuk acılar yaşıyorum.

-Gizemlerin sardı.Aşk ile ölüm arasında gidişin daha gizemli kaldı.

Büyük harflerin vardı büyümüş hayallerinde .

-Dilbeste Aşkpiroğlu olarak kucağına Minnoşunla geldin yüreğimde yumak oynamaya.

*Karabaş olma dedin kızgın duruşumda. Kıtırmır aşk mağaramızda.

Yüce ruha sahip olan köpek gibi hırlamaz, hırpalamaz sevgilim.

-Doktor Sevgi Hanım'ın aşk terapik bir yakarıştı sözünde kopuşlarımızın yönü değişti.

*Aynı şehri İstanbul kıldık. Aynu mahallenin mahillerine etiketlendik. Aşk Mahallesi ,Sevda Sokağı, Tutku Apartmanı kat sen'de oturmanın huzur bekçisiydim.

-Ay, dünya, güneş gibiydi sözlerin.Coğrafi terimlerde büyük harflerle başlardı.

-Güneş Tutulmasına gerek yok, ben sana tutulmuşken. Ay ,Dünya'nın uydusu olarak senden beyazlar arıyor.

Oysa ben,seni sarmaya yıldızları uğrunda hecelelemeye hazırdım.

-Özgürlük savaşı Birinci Dünya Savaşı değildi. Özgürlük savaşı sendin, sende kaldığım, senli yaşadıklarımı.

-Nokta, ünlem, soru işareti, iki noktadan sonra başlayan her cümle gibi sende bende büyük harfle başladın.

Yetmedi yön isimleri yer isminden önce gelirse büyük yazıldı senin için.

*Batı Avrupa'nın batısında senin için buhranlarının keşfine giden Venedikliler var.

- Beni severken Batılıların aşk yerine seks denkleminde kaldıklarını unutma.

Ki

Üç " ki " arasında sıkışık hayaller ve sıkıntılar yaşama. Sıfat ile zamir (ilgi) olan ki ektir, bitişik yazılır. Senin gibi bağlaç olup benden ayrı yazılan ki her zaman ayrılır.

-Sendeki yürek sevi yüklerimi topladı. Yüreğim seninki kadar korlarını yaymıyor aşk için.

-Dün anladım ki gözlerinden akan ışık aşka takvim olup her gün senden dökülüşüme imza attım.

-Bağlaç gibi üstünde vurgu var, içimden çıkarılması benden ciddi bir eksiklik yapmaz. Bizim cümlemizden çıkardığımızda daralma olmuyorsa bağlaçtır. Daralıyorsa sen bari daralma.

De*

Sen bağlaç gibi dahi, bile üstelik anlamında kalıp benli sözcüklerden ayrı yazıl.

-Ben ek olayım bulunmalarda yer tümleci olup yarım kalmanı sağlayayım.

- Gözlerinde aşk okunmuyor şimdi. Ben de sen de anladık ki bu sevinç parıltıları bir ömür aşka yetmiyor.

Bunu yaralı kırlangıçlar da anladı. Biz anlamamak için kelebek vadisinde sözsüz uçuşlar denedik.

Mi

• Mi gibisin başka sözcüklerle bitişik yazılmıyorsun.Yalnızca senden sonra gelen ekleri acunlarına alarak bitişik yazılıyorsun.

• O mutluluk sofasında gül cemalini süsleyen var mı?

Yapayalnızlığın yeni bir sıcaklığın kalabalığı mı?

-Beni anlar mısın? Acılar sana meftun türküler sunarken.

-Sıcak mı sıcak bir aşk yaşadık kutuplar kıskanırken.

Gün ve ay...

*

Belirli günlerin başında her günün, her ayın büyük yazılıyormuş. Yanında sevgili

rakamların varsa büyüksün.

- 19 Ağustos 2004 yürek imzamızı hatırlıyor musun?

Kasım'ın 23'ü senli sızıları toplar mı?

• 14 Şubatta hangi yalnızlığın elinden hediyeni alacaksın?

Sen, ocak ortalarında yüreğim üşerken bırakıp gitmeyi seçen kendine y'el bir sonraydın.

Sayılar*

-Sen sayılar gibisin.Yazıyla mı rakamla mı daha güzel durursun cümlemde bilemedim.

-Yazıyla yazılacaksan her sayın ayrı ayrı yazılmalı.

Bir zaman sonra yaş otuz dört olmuştı. İstanbul kadar yaşlandığımı hissettim. Bankadaki otuzdörtbinotuzdört kurumuyla sana bir araba aldım.

-2008'de yüreğin benden kopuşlara esti. Tanımsız aşklar arasında kaldık.

Ankara - İstanbul arasındaki 450 km'yi gözlerim kapalı olarak gittim.Hani belki kesinlik bildiren özlemlerin gelir bulur beni.

-1975'te doğup senin için aşka bülbül olan senli bir aşk ermişinin meyhoş güncesinden çıkma sakın.

Kısaltmalar

• Ben özel ama senin için daha özel bir kurum oldum. Beni kısaltırken dikkatli ol.Her harfim özeldir, bu yüzden her harfimi büyük yazmalısın.

• Benden sonra gelen ekleri kısaltmanın okunuşuna göre yazmalısın.

• TRT'de senin için yazdığım dizinin son bölümü oynanıyordu.

TDK'ye sordum sensizliğin tanımsızlığını. Dediler ki

dökünarak yeni anlamlar kazanır.

. İçimizin meşru olmayan özlemlerinde adın büyük yazılmış öyle kalmış Dilbeste.

Senle birleşeceğimiz meridyen arasında susmak, susup kalmak, kaldıklarımızla birleşik sözcükler üretmek, ayrı mı bitişik mi yazılacağız derin bir aşk konusu kadar karışık.

-Ses olayları var aramızda bu yüzden bitişik yazılsın bu aşk sözcüklerimiz.

-Anlam değişikliği var sen giderken, gelirken, severken, üzüldürken o yüzden bitişik yazılmalı sözcüklerimiz.

-Sen sıfat ben isim,sonra isimleştik. Sen fiil, ben fiil, sonra bir ismi karşıladık.Türümüz değişti sevda mengenesinde.

-Yine bitişik yazılmalı.

Cumartesi kahvaltıdan sonra buradan gidelim dediğim de sütlaç yemeden gitmeyelim dediğin günler hatırına susar mısın?

-Gelgit senin ay yüzünden sahilime vurur.Sahilimde dalgakıran hayallerin var. Biçerdöverler biçmez oldu sensizliğimin merasında yeşillenen meramları.

-Tavşanağzı bir düşün vişneçürüğü özlemleri olur mu ki?

Seninle oynadığımız beştaş, üçtaş, aşktaşları unuttum.

- Aramızda ses olayları , anlam değişikliği yoksa, türler değişmiyorsa benden ayırsın, benden gayrısın.

- Yer elması gibi yarimin toprak altında kalıp tadıma alışmalısın.

- Kuru fasulye yiyen aşk pilavcısıyım. Özletme dil yaranda. Bestelerin bestseller gibi içimde büyüyor.

Yazımı doğru sözcükler kadar temiz mi ki yüreğin bensiz kaldığın günlerde.

İçimizin boşluğuna tutunarak en doyumsuz tırmanan hoşluğumuzun iç çocuğu

açken, ben senden gidemezken sen hangi imlanın doğrusunda doğru cümleler
doğuracaksın bilemedim Dilbeste.
-Aşk, yazımı doğru bir cümlenin sularında sonsuzluk özlemlerini berrak kılar.
-Şimdi hangi doğru yazılmamış sözcük varsa suçlusu benim.
Seni bana öğretemeyen sözcüklerin anlam diplerinde şimdi seni beklemek doğru
olsun gerisi zamanla öğrenilir Dilbeste.

Hayrettin Taylan

Yazım İmlası Doğru Yazgımın Sözcük Gülüsün Narıçe

Yazım İmlası Doğru Yazgımın Sözcük Gülüsün Narıçe

-Seni öğreniyoruz aşk ve acılardan.

Virgüller koydum vavlarına. Vaveylaların ünleminde ünlenen ayrılık acısının alt noktası oldum.

Sorsaydın ,ya da sorabilseydin bilirdin imlerimin yükünü.Soru işaretinin altında nokta kadar kalmış kaderim. Sora sora bir nokta sen'e ulaşmanın üç ve uç noktalarındayım.

-Bilmeye öğrenseydin bu aşk parantezi arasında öğrenemediklerini. Neden nokta kadar sevda için bütün virgüllerini acılar, ayrılıklar, gitmeler, nefretler, ahlar, damlalar arasında kullandın.

-Oysa yükleminden uzaklaşmış sonsuz aşkın öznesiydim.Öznenden önce kullanıp başka güzel yüklemlere vurgulanan öge yapmasaydın.

-Şimdi sıralı noktalarını salına salına sunan Suna'ların cümlesi içinde sözde bir özneyim.

-Sen yoksan hayat yeniden aşk cümlesi kurar elbet.Elbet özne olmak zorunda kalacağım. Gerçek özne olup nazlı virgülünle yüklemine tamamlamak vardı.

-P'ara'ntez açtım bütün her şeyi alabilecek şekilde. Arasöz olup çıkmak istedin ömrümün cümlesinden.

Virgüllerimi bir bir yok etmek istiyorsun anlaşılan. Oysa sen bütün güzelleri bana tümleyen sıfattın.

-Bir güzel olarak ismimi niteliyordun.Nitel sevgilerin ruhuma kadar sınıyorum.

-Henüz hazır değildim senden gitmeye. Seni hep isminden önce gülen niteleme sıfatı saydım.Sonra can kırıklarını serince önce adlanmış sıfat oldun. Buna da razıydım. Adlaşmıştın. Bir ada , gitmelere yakındın. Diredim elimde belirtme sıfatlarımla.

-Şu güzelin bağı neden delik şair diyerek kısa cümleler pişirdim sıcak aşkın kitabi tavasında.

-Sonra bende gidişin adılı oldun. Bütün büyük aşkların yerine geçen içimdeki adıl oldun.

-Bütün güzellerin yerini tutan şahıs zamiri olup sustun yalnızlıklarımnda.

-Kendim olmak için dönüşlülük zamirine sığındım. Önce kendin ol, önce kendine dön, önce kendini sev dedin.

-Ben en çok dönüşüne hazırdım.En çok da dönüşüne çalıştım dönüşlü zamirler sensizliğin yerini tutamazken.

-Sonra acılarımıza ekler ekledin. Karıştın harflere. Arınmak istedim bütün harflerinde. Olmadı. Aşkla başlardı adın. Daha ilk harfte yakılırdı yüreğimin alfabesi.

-Sözcüklerin misafir odası gibi duruyor beynimde. Hayalime gelince kullanıyorum. Bazen bilinçaltı zehirlenmesinin son ve sol aynası gecelerde rüyamda kullanıyorum misafirlik seni.

-Belirtiyor seni kader eylemlerimden önce. Zaman zarfı gibi Zamansızlığımıza ayna oluyorsun. Her yüreği yaralı yüklemimi zaman bakımından kısıtlıyorsun.

-Dem işte bu demdi. Şimdi hangi ayrılık acısının yer yönü zarfısın.

İçeri giden dışarıya anlatılmayan sızılardı. Sol yapıp sol yanımda ünlemlerini biriktirme.

-Gerçek ünlemlerin hepsinde ağladım. Sıralı cümleler kurdum senle başka güzeller arasında noktalı virgül gibi farkındalığımızı bağladı aşk ve hayat.

-Sonra seni tırnak içine aldım bütün güzel cümlelerde. Leyla ,Şirin, Arzu, Şirin, Aslı, Juliyet, Zin 'din ve hep tırnak içerisindeydi zorla sevdamızın.

-Tırnaklarını yemeyi bırak bu ayaza çalan ayrılıklarda.
Vuslatın serçe yuvası gibi ilkbaharıma gel. Üç noktalarımı yüreğimin sonuna bırakıp aşkımızın sonsuzluğunu, devamını, benzeri için olduğunu anlatayım imlası doğru sevdamıza.
ÖMRÜM kalsın yazım ve imlalarında. Tanelerini saysın sıralı noktalar. O kadar özelsin ki özel bir isme sığmadığından senden sonra gelen acının ekleri kesme işaretiyle ayrılmasın.
Hatta sen hep yapım ekisin sürekli senden aşka, acılara, ayrılığa, imkansızlığa ve de bir günlere eklenip yeni anlamlar, yeni umutlar katıyorsun.
-Sen benim yapımın eklerine uygunsun. Senden türüyor bütün sevdalar. Kökü yüreğimde olan bütün sözcüklerin yeni anlamaları, hatta tanıımı yapılamayan yalnız bizim bildiğimiz sözcüklerin sevi ekisin. Seni ektim sözcüklere. İmlası ,imalat hatası olmayan narımsın Nariçe. Tane tane sözcük türlerimdesin.
-Seni severek öğreniyorum, bir nokta seni yaşamak için bütün noktalama işaretlerimi işvelerine, bir gün gelişlerine kullandım bilesin Nariçe.
-Sonsuz ile onsuz arasında kaldı üç noktalar...
Sensiz ile aşk arasında kaldı uç noktalar. Bir umudun bütün işareti gibi kaldın anlamlarımda,sözcüklerimde, aşk öbeklerimde.

Hayrettin Taylan

Yedi Yıldızlı Sensizliğimin Sen ve Son Katı

23.23.2012

-Gidişler dizilmiş bağrım üstüne. Sensizliğin son katında son nefesim kadar yıldızların var kavuşma avuçlarımda.

En bilindik öykümde haykırıyorum sana. Hani, sen salına salına geliyorsun dergi toplantısına. Ben derginin yazıları içinde kaybetmişim kendimi. Ayak seslerin aşka çağırıyor, sen yürüdükçe içimdeki aşka aç çocuk haydi şair, kaldır artık şu başını, şimdi başını döndürecek senden bir ömür çalacak şu güzel bak diyor.

-Başımı kaldırıyorum, göz göze geliyoruz. Gözler görülmüş bütün bakışları yüklüyor, içimizde sevdaya dair ne varsa orada daire çizip duruyor. D

-Duruyoruz, duruşumuz aşka duruyor. İlk bakışın volkanları fay kırıklarından aşka püskürtüyor tutkuları.

-Yazılarımın müdavimi, aynı derginin yazar kadrosunda olmanın mutluluğu dışında ilk kez seni görmenin helecanları içimde can atıyordu.

-Bakışmanın verdiği içsel coşku tümceleri içimizde cilt cilt kitap oluyoruz, içten içten karşılıklı kitaplarımızı okuyoruz.

Şair:

-Bu şiirler senin devletin mi?

Hemen sana cevaben:

Göz bebeklerimde gökdelenin yücelirken şiir devletimde kraliçe gibi yürümenin sonsuz sesindeyim.

-Seni saklamış kader dizelerimde. İmgeler aşçı, ben simgelerinin tuvalcisi. Gözlerine metelik atan bir başlangıcın ilençlerinde bileniyorum sana.

-Şimdi suskunlarımı çağır. Şimdi içimde bir ömürdür bekleyen tutkunun kadimlerini ağırlar.

Diyorsun ki hani son şiirindeki gibi:

kimdi bu aşkı kimliğe şiirleştiren
gülüşüyor sürekliliğin kozmosları sevi magmamda
cilveleşiyor gerçeğin özleri ruhsal ummanımda
uğultunun iç eli açıyor meramlarımın kapısının sözlerinde

...: kim bu kimin içindeki kim?

-ne kaldı arkamızda biz nedenleri eğerken
şimdi hangi sorunun sonunda işaretsiz seveceğiz
hangi gölgesi olmayan gerçeğin aynasında taranacağız
yüreğim senin içinde bir iç okyanus sunarken
şimdi bu sevdanın papatyasını kim dalgalara alıştırarak
şimdi ne zaman ıslanacak seviler aşk- alanın dilinde

Susup kalıyorum şiirlerimi ezberleyen ruhumu ezberleyen içsel meftunluğumun gülüne.

Şimdi söyle bu çağın aşk açılarını kim hesaplayacak. Tanjantını bir tan vaktinde çözümsüzlüğe bırakan aramızdaki uzaklığın Pisagor'u benim .

-Bir öpücük muammasında döneceğim sana ummanlarımla, ummadıklarımla, en

çok da umduklarım la.

Ufkumun ordusu var, gönlümün devleti, seni sevmenin varları var, çok vardan, az çoktan.

-Hani beni benle vurdun ya şiirimi ezberden.Bu bir aşka sır vermektir.Aşkın kulaklarından seni seviyorum demektir.

-Benim içimde yerin vardı, yarın olmak için yarküremizdeki küresel ısınmaları bekliyordum.

Yürek uçlarımla yazılacak marşlarım var .

Söyleyeceğim çok söylemeyeceklerim var bu aşkta.Ruhuna Esrarlarımı bırakacağım. Biraz geç kalmış hayallerimle geleceğim sana.Bir süreliğini süreli baharlarımı sunacağım.

-Çıldırılmış bir kalışın tazısı gibi peşinde koşacağım. Sen salına salına gitmeleri sularken, ben kalmaların bendeyim.

-Aşkı bir türlü unutamayanların psikoloğuyum.

Terapi seansı:

...: Onu unutmak istiyor musun?

Hayır; ama o yokken çareler çaresiz, duygular duygusuz, hayaller halsiz, aşklar aşksız, yetimler yetimi olan bir dünyam var.Onun çırası yanarken yüreğimde, içim onla aydınlanırken nasıl gideyim ondan.

Psikolog:

-Psiko-sosyal katmalarınızı irdelemek lazım. Sosyo- kültüren bağından bilinç değinilerinize inmek lazım.

-Bu ilk aşkınız mıydı?

Hayır, ilk aşkım değildi; ama ilklerimin aşkıydı.Uğruna uğurlarını sunduğum Suna gözlüm, Leyla vuslatlım, Şirin yüzlüm,ceylan gözlümdü.

-Onu unutmak, kendimi unutmak gibi. Bilinçaltımdaki algılar temiz, aslında ona yazarak terapi oluyorum.

-Onun umursamaz tavırları, benden nefreti çözemedim.Psikolog hanımefendi söyler misin bir kadın sevdiği erkeği neden terk eder ve neden büyük nefretle besler.

Psikolog:

-Çok farklı katmanları vardır. Her kişi bireysel bir kutup.Çocukluk döneminde kazanımları onu tekil pin kodları sunmuş olabilir. Onun bilinçaltısını kirleten olayın özüyle çocukluğunda yaşadığı, kazandığı, onda bir model olarak kalan algılar, tavırlarını etkiler.

-Bir de karakter haritası, ait olduğu burç. Kinci ve nefreti psiko-sosyal karakterinde taşıyanlar.

-Kinleri sönmeyenler var.Onu etkileyen olayın şiddeti, onun çocukluk döneminde tekil olan kendine ait modele sığınmasında yardımcı olur. Bilindik ezberleri onun sevgisini köreltir, sevdiği, hayatında yer aldığı insana karşı nefretleri başlar.

-Aslında aşırı nefret , aşırı sevginin, bir şeyleri kaybetmenin

Habercisi. Tek müjdeli haber bu. Hala bu nefretteyse, çok güzel bir yaşamın bağından kurtulamamış olmasıdır belki.

Peki onu beklemek gerekir mi bu durumda.

-Ruhsal ipini kesme, kendine yeni yaşam haritası yap.Güzel şeylerle, güzel şehir kur. Zaman her şeyin ilacıdır deriz, belki ilaç olmaz; ama seni mecralarında eğitir.

-Farklı açılımlara açılman lazım, aynı odakta kalma. Hep o olmasın hayatında, onsuzluğu ekmek yapmak. O,hayatının çekmecisinde dursun, yazılarının, algılarının, sevgilerinin gıdası olsun, zaman kendi denklemini sunar.

İşte sevgilim, senin ipinden yürek cambazlığı yapmanın zor virajlarındayım.
-Sen ile sensizlik diplerinde Yusuf kalmak,sevgiler ulaşmak ve imkansız sızılarda Züleyha olarak seni görmek, yaşamak.
Ağlaşan trapezin gölgesinde kalmak ve alışmak hayatın tinlerine, derinlerine.
-Suskun volkanik özleyişe diyaframlarımı bağlayarak bekleyerek sevmek telindeyim.Ç'alıyorum seni.

Hayrettin Taylan

Yedinin Gizemi Yedi Aşk Tepesi ve sen Bennara

Unutulmuş her şeyin şeyhi gibi sensizliğin dergahında kendimi anlatıyorum beni anlamayan sana.

-Erkek,kendi algılarının, egolarının gölgesinde, özel tercihlerine teslim olmuş hormonal canlı bireydir. Tercihlerini anlamakta zorlanan karşı cinsin terazinde gerçekler hep ağırdır.Kıyaslanmak, kıyaslara tabi tutulmak ucuzluğuna girmez bilinçli erkek.

-Erkek beyninin teslim olduğu yaşanırılığın kanıtında anısı, anıtı olmayan daha mutlu olur. Kıyası tekamülleşen emelleri sevmez.

-Maç mı ben mi? Kıyası çok denklemsiz bir soruda, karşılaştırmının hatasına kul olmamak lazım.

-Erkek genelde maçı tercih eder.Onun beyni, egosu, hormonu, algısı orali olmuşken, seni tercihlerine almaması sana verilen değerle,sevgiyle alakası olmaz Bennara.

-Basit kıyaslarla kendi yüreğinin ağırlığını sermeden yürümek lazımdır.İnsan , tercihleriyle yaşar, yaşatır, gider, gelir.Her şey istendik tercihlerde olmaz.Birincil bir denklemde kalmış bir dengeyi, kalkıp başka ivmelere kazanım yapmak yanlıştı.

Şimdi ferini kapatmış yarınların bağrında beni görmesen de olur.

Ergenliğinin sivilcilerini atamamış bir fikir gibi öyle erken düşüncelerim yok.

*Eskinmiş aşk yüzünde yüzen, yüzyıllık ilim çınarının köklerinde dillenir sözlerim.

-Gövdesinde yeşermiş yarınların kokusunda estiğin duruşun sonunda kalır meyve tadım.Bağışlarını sunan bir dertti. Dermansızlığını yırtan içsel amaçların kuytularında, her kadının özetsiz sunduğu duygusal mantık vardı. Gitmenin faturası hep cebimdeydi.Gitmek, hep gitmektir zaten.

-İçimde pas ve yas tutmuş saklı ihtilallar var.Bu devrim sadece kendimle. Kendi devletimi kuracağım, kendim için yaşayıp yaşanırılığı daha iyi yöneteceğim.

-Para birimim, sadece birisi olacak.

Arsızca,fütursuzca, ezbersizce, bensizce, sensizce kötü iletiler yollayan şeytanın şen küresinde soyunuk hesaplarım yoktu.

-Hüznün kara kaşlarına hayran değildim.Kaşlarını çatan ayrılığın son sözünde öylece susmak bana göre değildi.

Geçemediğim benlik okulunda, sensizliğin finali çok zordu.Bütünlemeye kalacak kadar zordu; ama bir o kadar da aşka yakındın.

Yedi gecenin geceliğini giyen yediverenlerin tabiat müşaviriydim.Yedilerle yetiştirildiğim algılar hazinesinde yedi kıtanın, yedi alemin, yedi rengin, yedi yıldızın, yedi bulutun, yedi bölgenin, sırrında kendime yenildim.

-Yedi nehrin kıyısına kaya oldun, yedi yüksek dağın esintisine teslim edildi teslimiyetlerim, yedi gülün kırmızısında Revanlarımı topladı hal.

Dünyanın yedi harikası arasında yarım vardır diye harikalar diyarında dolaştım durdum , sensizliği bile dünyanın harikalarına değiştirmedim.

**Yedi göbek bağımız vardır, bu bağların arasında son bağım sen olunca,bütün bağışlarımın akıl ipi koptu.Duygusal mecranın göbeğinde göbek salatası bir yaşanırılığı doğradım senin için.

***Dünyanın yedi kapısı vardır, her kapısı bir mana ve aşk makamadır.Adem ile adamlık, makam ile kapı, mana ile his arasında kalmışlığımın bütün kapıları açıldı.Senin kapın aşk kapısıydı.Aşkın da yedi hali vardır, yedisini yaşamak için dünyanın yedi kapısına bekçi oldum, sen için, belki iyi bir kulluk için Bennara..

****

Büyük ayı yedidir; ama senin ay yüzündeki yedilerin yedirdi bağrımı.Ay yüzündeki

yedi çizginin diliminde doğrularım topladım.

İnsan yedi çakralıdır, her çakrasında yedi nefis vardır. Her nefiste yedi bin nefsanilik var. Bu yüzden nefsimin mağlubu olarak sana geldim.

Nota sayısı yedidir; ama her nota seni anlatmıyor. Senin çalışının "sol" ile başlayıp La dediğim güzellerle bitiyordu.

Dünya yedi safhada yaratıldı, Kabe yedi kez tavaf edilir, manevi bilgeliğin değeri yedidir, Katoliklerde 7 sakrament esastır. Yahudilerde kutsal şamdan 7 mumlu... Mitolojide ise 7 esas tanrı varsaymışlardır. Mısır'da Güneş tanrısı Ra 7 ruhludur. Tibet'te 7 Buda vardır, Çin'de kutsal 7 elementtir. Feng shui'de iletişim sayısı 7.

Tamamlanmış olmak eşittir = 7'dir. Afrikalıların kwanza bayramı 7 sembolüdür. Zulu süsleri 7 renkli, Eskimolarda kar 7 isimli

-Tatil haftanın 7. Günündedir. Çiçeklerden 7 veren gül. 7 tepe üstünde Rio, 7 tepe üstünde Roma, 7 tepe üstünde İstanbul, Yüzde 7 nokta (açık) var. (ağız, kulak 2, burun 2, göz 2) , Dünyada 7 kıta, Denizlerin figurativ sayısı 7, Kızilderililere göre mevsimler 7 tane, Tarot falında 7 zafer, Gökyüzü 7 kat, Pamuk prenses ve 7 cüceler. İşte yedinin gizeminde seni yedileyen mistik algının dibinde durdum. Bir yedilik türkü söyledim bağrıma. Yanıktı, sensizdi, acıklıydı, Bennara.

Hayrettin Taylan

Yegin Bir Eda Böler Sevgi Rüzgarımı

Elmaslar getirdim yüreğimin sevgi kuyumcusundan ısılsın ısılsın
Duygularına sanatlandı bütün umutlarımın denizi birden..
Adın kadar,kavuşma anın gökyüzüne değdi ben bende değilim

Yollarında güller dizilen son kentli Leyla gibi güzelleşiyorsun aşka
Ezgiler çalar yüreğin sevgin besteler buluşmaları
Güzelliğinle güzelliği yeniden tanımatır sen güzelleşirken
İlginin tüm aynalarında tarandı dünyam sevgi kırıklarımı topla
Neşene nişan oldu ömür, yollar seni nakışlar kavuşmalar aşkla

Hayrettin Taylan

Yeknasak Sensizliğin Aşk Mucidiyim

- Ben'i bulan ben'den ,sen olan sen'e gelişin yüzyıllık yorguncusu ve sende kalışın aşk yorumcusuyum. Bu yüzden bileyciyim.Gidişin giyotinlerini bileyliyorum sen yoksun diye.
-Yaralarımı kanatan ayrılık bıçağını keskinleştiriyorum.Ucu keskin özlemlere taşıyor beni kederin. Gül evinin kapısını kesen keserin saflık sapıyım. Özümden keskinlikler ekliyorum, seni benden kesmek için.
-Bileyciyim sevgili. Beni aşk sütünde kestiğin için keskin kaldı hasretim. Yüreğimin tellerini kesecek kavuşmaların kerpetinin de bileycisiyim. Çeperlerin açılsın ki aşk kendini bulsun , aşk bizi bulsun.
Sen yokken, ben yokların çobanıydım. Kendimi buluşları otlatıyordum.Odum,yadım, sevdam açtı.Sen'i bulmanın son bulmacasını çözüyordum.Tek bildiğim bilmecenin can cevabıydın.
- Pencerede ay doğdu
- Görenler hayran oldu
- Anası kızken kızının kızı oldu.
Cevabı sen(gül) çıkan bu bilmecenin hayranıyım sevgilim.

-Gülüşlerin perde perde içimin hüznelerini kapatıyor. Yalnızlığımın camını kırıp can kırıklarına rağmen gönülevime giren güzellerin güz sonlarındayım.
Duruşumun k/alemi beni sana yazıyor.Yeis kendi özünde susuyor.
Yeknesak bir kalışın son cümlesiyim. İçimde derlenmiş hüzneleri can pazarına sunuyorum.
Gidişin içdişlerini,yalnızlığın Kaf'larında aramak istedim.Aranmak istedim bahtının son merhalesinde.
-Kutsi bir sen çizelgesi sunuldu yarama.
Ben'den ben'e tümlendim.Sen'den sen'i bulmak için kırıldım,incindim.
K/aybedişin son söylemcisi olarak yazıp durdum yazgımı. Sensizliğin yazgısını yalnız ben yazıyorum.

Y/alanlar aldı beni.Yüzleşmek istediğim hangi bense ulaşamadım.
-Öndeş ben'i bulmanın aşk fanisiyim.
Renksizliğim, söz rengine meftun.Gözsüz sözlerin kitabını okuyorum.
-Yetimliğim senin bende ölümünle başlamıyor,tam aksine seni bir türlü utamadığımdan başlıyor.Öksüz bir öküzün treni izlercesine kalakaldığı güzeller rayındayım.
-Sana benzeyen her güzelin bakışında yakalanıyorum .
- Öznesizliğim,yüklemine volkanik hasretler bağlıyor. Sözcüklerimin fayında bir günlerin payına seni bana sunuyor aşk,keder ve de kader.

Kırık bir mazinin aynasından terk edilmişliğe taranıyor y/aram
-Öylece sızdım senli her d/emini sunaklarına. Kendimi içtim.

-Sen yoktun diye, var olan senden bir özlem kayığı yaptım.
-Yunus olup günahlarımı taşıdım .Yunus olup meramlarımı şiir eyledim.
-Yunus olup denizinde sevimli bir yürek taşıdım algının dalgasıyla.
- Şimdi ıslanmış, uslanmış, vicdanın sesine aşk kulağı olmuş ve seni özlemiş ben'den sen'e gelme hızındayım.
- Hazır olan erinç tutkunun aşkı Hızır 'yım. Yetiştim sana.
Gayrı bu silinmez özlemlerin yurdunda ceylanımsın. Ürkek kaçışlarınla uzak kaldığın her güne senli bir sevi fidesi büyür.
-Aşk büyür aşka, sen'den sen'e yeşillenir ben. Bu yüzden
Yüzünün ruh kentine geldim.Durdum, durulandın, sen olup kaldım.

Hayrettin Taylan

Yeni arzuların keşif çağı

Çelgitler kalbimdeki fiyortları yok etti
Özlem okyanusum soğuklara beste
Ben sensiz Antartikayım

yeni arzuların keşif çağı, geride kırık dökük yalnızlıklar bıraktı
arama huylarından vazgeçmeli diyor aşkın tam kendisi
sen en büyük, en farklı, en yeni alışkanlıkken
ben hala neredelere nadas ve sensizliğe meyvesiz
ağlaşmaya alışmalı devrik sevdanın en ulaşmaz yeri
dilsiz zorluklarda sevgin bana şifrelenmeli
Nilüfer kaplı göllerin bulanık suların da bile yansımaları güzelliğini
Uzaktan görünüşü çekici, aldatıcı, sözleyici bağlayıcı yöndeşim olmanı
Derinliklerinde sakladığın özlemlerinin gizemine güneşlenmek ihtiyacı doğmuş
"hayır olmalı"
bu hayrın son sözünde ruhundan en içsel özler süzölmüş
pak ve hiç bir beklentisi olmayan bir çocuk gibiyim

Hayrettin Taylan

Yeni Bir Aşk Tarifisin Şulenar

Şairzal:

Kayıp tebessümlerin simyasıydın. Güleç bir gelecek arıyordum. Busene bu senemi serdim. Gamzende eridi gamlarım. Gazelhan oldum sesinle.
-Kilit üstüne kilitleri, kapı içinde kapıları vardı kalbinin. İç ışıkların kapalıydın. Sözsüz romanlar okuyordum ruhumun kıyısında. Çok giyinik sözlerin vardı. Soyunuk sözlerimle geldim. Sözcüklerimiz dudak dudağa geldi.
Seni manadan öptüm. Anlamın arzu buzulları eridi. Seninle, sözle iç göz arasında sevmeye, yeniden sevmeye, hep sevmeye su olup aziz ile azizeyi oynadık el azizlere karşı.

Şulenar:

Gözlerim .

-Uyandırdın bir çağdan, aşka teslim ettin. Yıllardır yaşamının tatsız karanlığından arındırdın. Meğer, hayat başkaymış, seninle başkalaştım.
-Aşk yeni doğmuş bir bebek gibiydim. Yüreğimdeki duvağımla sana geldim.
-Işıkları yaktım yeşil gözlerimle. Sözlerin ormanlarımı çoşturdu. Aradığım senmişsin. Yeşil gözlerim kadar yemyeşil sözlerin vardı. Dahası zeka örüntünden çekindim durdum. Bu zekanın manalarına ayna olmak güzel de bu zekayı yaşamak, buna teslim olmanın farkındalık fırınınca sıcak ekmek olarak kalabilir miyim?
-Kaygılarımı da fırına verdin. Her şey taze ekmek gibi taptaze bir aşka dönüştü.
-Dönüşümün düşsün şairim.

Şairzal:

-Hasretine açılmış söz çiçeklerim var. Kokusu senin türettiğin anlamlarda. Aslında sen benim düşler felsefemin anlam gülüsün.
-Güllere sözler kokusu sindiren kırmızılık düşsün. Düşlerimde birikti yeni anlamlar. Manaya değdi yar'yüzümüz.

Sensizliğin acılısından bir kebab yedim. Beni adem'den adamdan saydı aşk. Havva kadar ilktin bana.

Yalnızlığımda büyüyen hayaline lal olan bülbüller vardı. Gagasında senli sözler vardı. Benliğimi taşıyorlardı.

-Taş bağrın neden taşlarını atıyor bana? Neden bana bu kadar vakitli geldin? Sen, aşk bebeğime analık etmeye mi geldin?
-Bir bebeğin bebeği oldu, ben aşkla yeniden doğdum.

Şulenar:

-Yeşil gözlerimin kuyusuna düşen Yusuf gibiydin.
Ne zaman uzak kalsam düşlerime kadar düşüyordun. Sözlerinle kuyudan çıkmaya çalışıyordun. Bense genç kızlığımın bayraktarlığını taşıyordum. Yalnızlığımın kervanını taşıyordum. O aşk kuyusunda sözlerin ermiş, gözlerin derviş, manaların evliya, gözlerin metafizik algının aynasıydı.
-Bir daha baktın, bir daha bakışınla yenildin bana. Sen sevip yenildikçe, ben de sevdim, ben de eridim seninle. Artık, buzullarımızın coşkun adlıyız. Artık güzel yarınların yar saatimiz.
-Saatimi çıkardım kolumdan, zaman sen, aşk sen, aşktan akan zaman suyu sen. Sevdim sen bir kere için. Aşk, zaten dediğin gibi binleri, milyonları, en çok da ikimizi bir etmek değil mi?

Şairzal:

-Tutkudan boşalırcasına yağdım kumruluğun yürek toprağına. Yeşerdi sevdam. Sana koşan düşüncelerimin yoluna serdim ömrümü. Yol boyu fikri tecessüslerden kaçtım.

-Tecimen düşüncelerden, fikri posalardan kaçtım. Kaçmadığım tek gerçek sendin. Haydi, kaçır beni düşlerine.Orada kalayım desem de hep oradayım. Taze bir gül gibi gelin düşlerinle süsledin açık denizimin ufkunu. Damla damla biriktim geleceğine.

-Coşkulu bir umman oluyordun umutlarıma.Umduğum baharların,esintisinde saçlarına dokunmayı özlemlere astım.

-Asılı hayal olarak sana geldim. Artık, dokunacak kadar büyüdüm sana.

Şulenar:

Seninle bütün mevsimlerim aynı.Seninle bütün düşlerim aynı.Seninle bütün aynılarım aynı.

-Gün'eşim gibi kavuruyorsun kavruk masallarımı.Meselsiz kalmıyor istendiklerimiz. Duyularımın dümenisin. Sözün sustuğu yerden, yar oluşuna bağırıyorum. Seni seviyorum kime ne? Bana ne?

Hayrettin Taylan

Yeni Bir Aşkın Öncesizlik Kühüyüm

yeni bir aşkın öncesizlik hissiyim
bir güzelin kalbinde dölleniş tutkularım
yarın senden sonra ,yarım senden sonra doğurgan sevmeler
bir güzelin neresinde nereliyim o önemli
bir sensizliğin neresinde unutulmuşum o önemli

aşka erken kalktığımdan beri unutulmalık seferim
uyanık bir mısranın imgesinde anlatıldı meramım
soyunuk bir cümlemin öznesinde betimlendi yüklemim
içine kapanık kopuşların seyrinde aktım sensizliğe
yarın ,yarından sonra bayramlık sabahı gibiydi
yarım, yarım kalan senden önceye kutsanmış gece gibiydi

bütün yaralar kapanacak dedi aşkın ütopyası
bu yüzden bal dudağına arı yaptı bir peri
bu yüzden ten haritasına şehir yaptı bir meri
bu yüzden haz atlasına tırtıl yaptı bir kelebek
bu yüzden naz ile hazırlık arasında kaldı özerkliğim
seninle sensizliğin bayrak direğine çekildi yalnızlığım

pulsuz, can kırıklarının mektubunu okudu bülbülüm
sonsuz aynaların aşk kırıklarında kokunu saldı gülün
çaresizliğin içrelerinde içim kalaylanır imkansızlığa
ödenmemiş vebaların geleceğinde ayıklanır vicdanım
bekleyiş gün görmüşlüğünde berraklaşır özlemlerim
yeni bir aşkın aşk tanında sırta kadem olur yadım
ne sendeyim, ne başkasını seven kendimde
tanımsız, isimsiz, kafiyesiz, yaşamın adılıyım
sen üryan rüyalarımın sakla beni
sensiz ben iyyinin kühüyüm yeter bana.

Hayrettin Taylan

Yeni Bir Ben Bulunur Galaksinde

kavuşma bilgisi uğruna, eskiz kitabelerin dilindeyim
oluşumuzu ısıtan, sayılı güneşlerin hızında anılır özlemlerim
utançsız bir hissediş okunur yokluğundan
yıldız tepelerinde umut tepelerim oynasır hayal gezegenimle
yeni bir ben bulunur galaksilerinden
elimdeki yalnızlığı boşluğuna bırakıyorum gece gece
geliş yörüngene sürüyorum hoşluğumu
ömrümün üşümüslüğünü sensiz marsıma anlatıyorum
venüsünde kayıp venüzler üretiyorsun yakılıyorum ömrüne
senin sarhoşluğunla yeni bir gezegenin genindeyim
genetik bir sevdam beliriyor kanıyorum senden
ismini koyamıyorum sensiz kaldığım anlara
isimsiz,sensiz kayıpların kayıtlarında anın filmini çekiyorum
gülüşlerinin gişesinde rekor özlemler çıkıyor
"bir gün gelirin " galasında büyü bir suskunluk sarar beni
yüreğimin kuyularına Yusuf yerine atar beni hatalar
kuytulara uslanmazlığın konseri başlar duymazsın beni
buluşmalarımızın yırtık çığlıklarıyla aşk uyandırır bizi
toprağa taşlar gibi düşürdük gidişleri
gayrı sararmış vazgeçilmezliğin üstüne çiyler tüneyebilir
hüzünlerin hüseyini müziğiyle anabiliriz birbirimizi
yaşanmışlıkları kıyaslarda metre olarak kullan yaralım
yaşayamadıklarımızın en koyu huzmelerinden sızan aramız bozukları ölç
anıların yorumlarından sonra söyle temanı
geçmişin huzurlu gülücüklerini kaydet ruhuna
yaşam tuşlarına basarak beni ekle yazgının son sitesine
bu seveda okundukça tıklanacak söz ve öz destanımız bilesin

Hayrettin Taylan

Yeni Bir Melodiydi Seni Yeniden Yaşamak

*Dokunmatik telefon gibi hemen dokunmakla aşkına ulaşılmaz biliyorum, senin baz istasyonun yüreğin, yüreğin de aşk tellerine bağlı.
-Tam seni seviyorum diyecektim, aradığınız kişinin kalbinde sorun var diye tele sekreterin sesi geldi.Tele kızların ağından konuşmak bana yakışmaz sevgilim.3G gibi her yerde, yerde değil, yalnız yüreğimde net çekmelisin.

*Hadi beni ağlarına kat, hadi iletişimin dilinde konuştur beni.
-Ulaşamadığınız kişiye şu an ulaşabilirsiniz mesajından sonra can kırıkların bitmiş, bana hazır oluşunun mutlu haberi gelsin.

-Göreceli olan görülmemiş olanlara gidememektir.

Teslimiyet yaşama teslim olmak değil ya da aşka teslimlerini sunmak da değil. Teslimiyet, içsel kaynağa giden akli ve ruha sahip olanın mutlak doğrunun süzgecinden geçirerek yaşamaktır.

-Her insan kendi özünde okyanus,acılarında, zorluklarında dalga.

-Teslim olmak asil olan, mutlak olana güvenmek ve kaderden öte bir yerde onu kabullenmektir.

-İçimiz okyanus,yaşadıklarımız dalga, dalgaysa içine güvenip teslim etmek zorundasınız.

* Çektiğimiz acı olgunluk aynasında güzel yarınlar taratır.Onca acının içinden geçitlerinle geçtin.Şimdi umudun, güzel günlerin vadisinde büyüyen aşk gülüsün.

-Kokuna teslim oldum ki beni benle tanıştırasın.

* Başkasıyla bir b'aşka karışmalısın hayata diyorsun. Başkalaşım için karışım lazım.Karışımların arınması gerek.

*Ah be sevgili alevi yollarıma işaret ve işve olarak koydun.

-Feleğim şaşkın. Solumda trafik var.Kavşaklar kavuşmanın işaretlerini gösteriyor.

-Hızım hızamla aynı surette. Sana kendim kadar kadim bir gölge sundum.

-Nergisler ölür, benlik muğlak düşlerden çıkınca.

İçinde sonsuz bir gök var.İçindeki çocuk yalnızlığın uçurtmalarını havalandırır.

-Uçar içsel devinimlerin.Kendine kederler besleme Mislina.

- İçsel gökyüzünün yıldızı ol,gecelerime ışık,aşk aydınlık ol.Samanyolu oluştur doyumlardan.

-Düş ile düşünce arasında kurma sıratını.İnsanlar düşüncelerine daha yüklü amaçlar besler; ama hep düşlerinin peşinde koşar.

-Acziyet terazisinde nefis hep ağırdır.Bu yüzden sen düşüncelerin düşü, dünü, günü, düğünü değılsin. Alıcısı değılsin kederlerin.Kaderine iliştirilmiş acıları sabır sayacıyla sayarak yaşamayı güzel kentlere taşı.

Duygularını görebilirsin, duyumsadıklarını yaşayabilirsin.Hayallerine kadar güzel günler eklebilirsin.

-O zaman senin tacın acından sonra takılacaktır Mislina.

Hayrettin Taylan

Yeni Yılın Yılanı Aşksızlığını Isırdı Yar

Sen'li cümlelerin kurduyum, uluyorum aşk ormanımızda. Kuzu güzellerin arasındayım, açılmışım aşka. Gayrı seni unutmak için sisli havalar bekliyorum; ama hisli havan, duruşun, bende kalakalışından gidemiyorum ömür çiçeğim. Gün yüzüne düşüyor düşlerinin karanlığı...İçmişim seni.Güven aşkın fetih kalesidir. İlgi kule,kendince duruş, aşk kapısı ve tutku aşkın her zerresidir.Kal_em düştü aşka.

-Şimdi sensizliğin fitilini yaktım yaram ile can parem arasında.

Aç kalan bir sevdanın tok hüznükarı. Hicaz makamında senli yalnızlıkları besteliyorum.

Senli sızılarının sesinde "aşk aşk " türkülere karışmışım.

Seni hapsedişim bu yüzden.Seni hakkeğin dişleri arasında sıkışıp durmuşum.

İsteyişimin gereklilik kipinde çekimleniyorsun. Emir kipinin olmayan zamanı gibi benim de zamanım yok sensizliğe.İstemek ile istenmek arasında asıl seni istemenin can bombasıyım.

-Aşkımıza için patlamaya hazır, aşka nazır gibi öylesine yakılıyoruz.

Bekleyişimin hismine uğrayan güzellerin diline düşme yar. Ben seni sevmeyi öğretiyorum güzellere, güzelce yaşamalara.İçimde derlenen sevgi pınarlarından sana berrak ilgiler var.

- Yılın yıla döllendiği aşksız son günlerin ışık hızıyım aşka. Aşk ile ışık arasında bilinmeyen bir gölge vardı. Senin gölgenin nergisi olmalı ,serinlemek için haz attım .

- Gel gör sen değildin, senden değildi bu isteyiş. Sen arası milis bir güzel dinletisiydi.

Beni sana tanıttı böylece. Kim sevmeye bomba olsam senli infilaklarım patlar.

-Nedensiz, beklentisiz, gerekçesiz, tanımsız,aşksız bir yaşayış çeşnisinde seni arıyorum.

Yeni hayallerin ellerindeyim.Beni senli umutların kavuştaklarına türkü ediyorlar..."Leylim Ley! Sevdim Hey! " Unutamam Bhey!

Alışık değil başka sevdalara alışım olan can kimyam.Kimyam da bozuldu.Sana dairlerin dairesinde dönüyor dünyam. Hep bendim dize dize dizinde eriyen. Hep bendim aşkına susayan.Hep bendim aşar sularına. Hep senin sellerinde ıslanır ellerim, ellere giden günlerim.

Satır aralarında aramızı açan gidişlerin mermisiyim. Hedefim daimdir bensiz günlerine.

Seni hecelediğim bekleyiş uçurumunda aşk keleklerin bayramı var. Yıla yıla kadim, aşk aşka daimken, yalanlara sarılan yılanların zehrinde yeni bir aşkı panzehir yapma yaralım.

Rengi ezberlenen mavinin düşünde hayat sensiz devam ediyor. Bu devamlılık benden sen çalışıyor.

-Kırık dökük mazilerin dilinde gramer çözülmeleri yapamam ki? İmlası bozuk aşkların ünlemi olamam. Duruluk ilkesinin içindeyim. Gereksiz dertleri çıkardım. Benden kaynaklanan anlatım bozukluğu bitti cemi cümlem. Duruşu, duruluğunda gizemli sevdamızın yüklemi ol.

-Çağır beni aşk diye diye...

Yalnızlığın yetimiydim, şimdi sensizliğin öksüzüyüm. Bu gidişatın devrik cümlesinde yarım olan yarım olan sendin.Yapım eki alamayan bir kelime gibi uzak durma.Aşkımızın kökünde türeyerek yeni sevdalar , umutlar, sevgiler ekle ömrümüze.

Ruhu istiflenen ruhların eşdeğerinde değerim olarak değsin bahtının bulutları

nemlere. Damlaların insin aşk nadaslarına. Şad olsun benliğim. İnşiraha gelsin yadın.

Aşkı uğurlasın uğurların. Vatanımız seni bekliyor.Nefes, nefese gelsin kalışlar.

-Bir fiil, bir isim, bir cümle, bir sen, bir aşk susasın yılın son çeyreğinde.

Üstü kalsın acılar.HAYAT! Bu yıl bütün mutlulukların bahşişi benDEN.

Gelişinin şahdamarında "Mar"olur gidişler.Dağlanışım dağılır son hecelerine. Suretine yazılıyor sevgi hecelerim.Görselliğin gözü kör oluyor, senden başka gözü görmüyor aşk.

Yok ile çok arasında kalıyor sen...

Artık tüm sürmanşetlerimde suretinden sureler okur. Beni sura çağırır aşk.

Başlık ile baş başa kalışın son harfinde adın mumyalanır, seni unutamaz bu ıslak, bu uslak, bu senli yürek...

Senden kutsanmış olanların dirheminde derdim sensin.

Sen,derken, derlenmiş yeni dünyamızın mavi akışlarını unutmadım.

Başkalarının başkalaşımlarına gün olmak bana göre değil can çiçeğim.

Sen varken başka aşkların karışımı olamam.Kalbimin kapılarını açık bırakıp gittin.

Rüzgarın ,öylesine, ölürcesine gidişin üşütüyor. Yıl bitmek üzere, sen tükenmek üzere

Gel ısıt beni senden.

Hayrettin Taylan

Yeniden bende filizlenir Sen-2

Nefretine bağışlanan fotoğraflar kardeşti gidişlerin. emek sevdaya gezer semazen..Dönerken kendi etrafında hep sen demek aklanan hayata. Hep dönmek asil olan kendi dairesin çizer.

Bitik sevdaların mil tuzaklarında uzağa düşmüş bir tortunun gezginlerine Ram olmak ne kadar zor bilir misin? Bugün senli ayyaş bir soluğun izini Sürdüm. Bindim arabaya senle üç yıl gittiğimiz bütün yolları gezdim. Seninle ilk kaldığımız evin önünde park ettim, baktım son katı beni bekliyor gibi duruyordu her şeyin. Rengini kırık sokak lambasına veren gözlerin geldi aklıma.Yukardan gelişimi izlerken ışıldayan gözlerinin koyu sevgisi sıralandı.Demek diğer noktayı özlemek için yaşanılanlara anı olmak gerek.Semazen gibi dönmek,hataların sorgularında.İki aşk arasında gönüllere yağmur yağdırmak. Pervaneliğinde senin kelebek oluşun, minnacık özelemlerle uçuşun aklıma geldi.Gülken soldurmadım,lale oldun başka baharların harında Solan Soloski oldum bende.Sensizliğin toplu mezarlığında dua okudum içimdeki cesedine.Kurşunladığım kalbindeki iki mermeyi çıkardım, bir başka güzel belki nakışlar da bir ömür boynumda taşıyım Hüsransu...

Dünya durulanmış gidişlerimize, gün suskun, gece uykusuz, güneş ayıplarımızın üstüne açmıyor,ay hep hilal halinde lal sana.Cennetindeki Kevserler yüreğimde akıyor,kirlenmiş arzu gömleklerimi yıkıuyorum.Bulaşmış rujlar çıkmıyor,bildiğin affedici bir deterjan var mı? Ya da uzat ellerini her şey öyle temizleniyor yenilenmiş özelemlerimizde.Gel yıka beni,senden. Ol güllerden seni yaşadım,kendimi katmadım saflığın,meleksi hallerinin katmanlarına.Temiz dünyanın açıklıklarında biraz sende dişi bir kurt gibi gezinmeseydin, belki hiç ulumayacaktım başka tenlerin sislerinde. Rabia'yla dilencilik yap, cennetteki huriler ilan vermiş, sensizliğin bitmesi için.Zebaniler her an beni esrik tuzaklara yem ediyorlar,biraz kurtçuk oluyor zevklerim.Kendimden yiyorum açımasız hayatın hasrını bilmediğim anlarına.

-Pervaneyim ,peri olarak dolandın,ulandın kanatlarıma.Yaralarımın ferinde fevkin her şeye değerdı. Yarelerim kanadıkça, kanadın benle.Susmanın uzağında sustun kaldın...Demirden menziller sıraladın,mevzimi sormadın, içimdeki erimiş özelemlerin lav olduğunu, yarın sana volkanik bir geliş olacağını bilmelisin. Gidip kaçmalar, uzak kalmalarda da çare yok, gölgesiz aşklara sal beni.Sevenlerin gittiği,uğradığı tek dağ vardı, onu da Ferhat deldi.Şimdi hangi dağ beni taşır sana,hangi balta deler ki Ferhat'ın aşkına ders veren yüceltilmiş aşkımızı.Ferhatlar da değışti, bir ben değışmedim.İçimdeki bütün kayıpları, ihanetleri,kırık dökükleri formatladım.

Belleğimde senden başka bilenen belge yok,çok yer kaplıyorsun,ağır çalışıyor bilgisayarım.

'Klasik' bir 'zılgıt' oldu sana bağırışım.Ağ bağlantım hızlı,ney kudümlerim içli. Senden bir ses çalınır ney-lerimden. Bir ses alır beni benden .

-Olsun sen yine de çal beni gönderilme do-re - mi-sinden.Aşk Yollarımızın üzerine, Kavuşma reklamı yazmışlar,Anlatılmış bir özün buluşma fotoğrafının altında "özgürlük iç-imizde" bir aşktır.Bir özden çıkışa sesleniştir.Biraz sana özetleniştir bekleyişim.

Hayrettin Taylan

Yeniden bende filizlenir Sen

Nefretine bağışlanan fotoğraflar kardeşti gidişlerin. emek sevdaya gezer semazen..Dönerken kendi etrafında hep sen demek aklanan hayata. Hep dönmek asil olan kendi dairesin çizer.

Bitik sevdaların mil tuzaklarında uzağa düşmüş bir tortunun gezginlerine Ram olmak ne kadar zor bilir misin? Bugün senli ayyaş bir soluğun izini Sürdüm. Bindim arabaya senle üç yıl gittiğimiz bütün yolları gezdim. Seninle ilk kaldığımız evin önünde park ettim, baktım son katı beni bekliyor gibi duruyordu her şeyin. Rengini kırık sokak lambasına veren gözlerin geldi aklıma.Yukardan gelişimi izlerken ışıldayan gözlerinin koyu sevgisi sıralandı.Demek diğer noktayı özlemek için yaşanılanlara anı olmak gerek.Semazen gibi dönmek,hataların sorgularında.İki aşk arasında gönüllere yağmur yağdırmak. Pervaneliğinde senin kelebek oluşun, minnacık özelemlerle uçuşun aklıma geldi.Gülken soldurmadım,lale oldun başka baharların harında Solan Soloski oldum bende.Sensizliğin toplu mezarlığında dua okudum içimdeki cesedine.Kurşunladığım kalbindeki iki mermeyi çıkardım, bir başka güzel belki nakışlar da bir ömür boynumda taşıyım Hüsransu...

Dünya durulanmış gidişlerimize, gün suskun, gece uykusuz, güneş ayıplarımızın üstüne açmıyor,ay hep hilal halinde lal sana.Cennetindeki Kevserler yüreğimde akıyor,kirlenmiş arzu gömleklerimi yıkıuyorum.Bulaşmış rujlar çıkmıyor,bildiğin affedici bir deterjan var mı? Ya da uzat ellerini her şey öyle temizleniyor yenilenmiş özelemlerimizde.Gel yıka beni,senden. Ol güllerden seni yaşadım,kendimi katmadım saflığın,meleksi hallerinin katmanlarına.Temiz dünyanın açıklarında biraz sende dişi bir kurt gibi gezinmeseydin, belki hiç ulumayacaktım başka tenlerin sislerinde. Rabia'yla dilencilik yap, cennetteki huriler ilan vermiş, sensizliğin bitmesi için.Zebaniler her an beni esrik tuzaklara yem ediyorlar,biraz kurtçuk oluyor zevklerim.Kendimden yiyorum açımasız hayatın hasrını bilmediğim anlarına.

-Pervaneyim ,peri olarak dolandın,ulandın kanatlarıma.Yaralarımın ferinde fevkin her şeye değerdı. Yarelerim kanadıkça, kanadın benle.Susmanın uzağında sustun kaldın...Demirden menziller sıraladın,mevzimi sormadın, içimdeki erimiş özelemlerin lav olduğunu, yarın sana volkanik bir geliş olacağını bilmelisin. Gidip kaçmalar, uzak kalmalarda da çare yok, gölgesiz aşklara sal beni.Sevenlerin gittiği,uğradığı tek dağ vardı, onu da Ferhat deldi.Şimdi hangi dağ beni taşır sana,hangi balta deler ki Ferhat'ın aşkına ders veren yüceltilmiş aşkımızı.Ferhatlar da değışti, bir ben değışmedim.İçimdeki bütün kayıpları, ihanetleri,kırık dökükleri formatladım.

Belleğimde senden başka bilenen belge yok,çok yer kaplıyorsun,ağır çalışıyor bilgisayarım.

'Klasik' bir 'zılgıt' oldu sana bağırışım.Ağ bağlantım hızlı,ney kudümlerim içli. Senden bir ses çalınır ney-lerimden. Bir ses alır beni benden .

-Olsun sen yine de çal beni gönderilme do-re - mi-sinden.Aşk Yollarımızın üzerine, Kavuşma reklamı yazmışlar,Anlatılmış bir özün buluşma fotoğrafının altında "özgürlük iç-imizde" bir aşktır.Bir özden çıkışa sesleniştir.Biraz sana özetleniştir bekleyişim.

Hayrettin Taylan

Yeniden Gelmeyi Öğret Nariçe

Duyduğum,özlediğim, kanadığım, her dem andığım, bitirip yeniden diriltiğim,ruhuma kaknus olan içsel bir güzel var.

Farkında olmadan onun olduğum, onda kaldığım, saklandığım, uzağında ağladığım, uğruna yazdığım bir yarım var.

-Yarım diyorsam kendime yarındığımdandır.O, aslında ben değil, ben aslında onda değilim.

-Kendim yazıp, kendim yaşadığım kaderi Kadriye `si gibi. Kadrini varken çok bilmediğim, şimdi olsa kadrini yücelere çıkaracağım aşkın Kadri'siyim.

-Bana Kadir İnanır demelerine alınmam.

-Hani seviyorum de Ulen diyen Kadir İnanır olasıım var. Üç şamardan sonra bağır Uleynnnnnn.... Seni seviyorum de.... Diyesim var Nariçe.

-Rolünü oyna ,oynayamadığın sevgi sahneme.Sen Ayşe kadın fasulye olup yeşillen, yeşer bahtımda.Ben sarılacağın sırık olmaya hazırım. Her sarılışın aşka taze bir yemek. Taze ayşe kadın fasulyeler gibi dökül soframa. Ha bir de zeytinyağı eksik.

-Korkma ben hep zeytinyağı gibi üstte olmayı becerdim onca kirli sular, aşksızlıklar, acılar, ayrılıklar, can kırıkları arasında.

-Sevdim.

-Yaşadım.

-Terk edildim.

-Yeniden bekledim.

-Hep bekledim. Büyük aşkların bütün sahneleri gibi ben de hepsini yaşadım.

Diner denilen sızılardan sonsuz bir aşk ummanı ulaştı.Umutlarımı, umduklarımı bandırdım.

İslandım.Nemli gözlerin hatırına yırtık pırtık mazimi yırtım. Göğsümde kalışına canlar yeşerttim sol yanımın yangınlarında.

-Yandım.

-Kandım.

-Hep seni andım. Hep senin ilkokuluna gittim. Hep aynı sırada, masada, sınıfta, seni okudum. Öğretmenim sendin. Çok şey öğretip gittin. Yine giydim aşk önlüğümü, beyaz sevda yakamı taktım geldim uğrunun okuluna.

-Zil çaldı, bütün aşıklar ele ele sevda sınıfına gitti.

-Oturup zile kızdım. Neden çalıyor ki. İçimdeki zil değil ki. İçimdeki atomların sesini duymuyor mu kader.

-Oturup ağladım.

Damla bir * ilk söylediğin " şiir sözlüme " indi.Şiire karıştı,imgelere alıştı ıslanmışlığım.

Damla son & son söylediğin "şimdi ben giderken mutlu musun" döküldü.

-İşte orada mutlu oldum bilesin.

-Aşk meğer hep senmiş,hep ben'den sana akıyormuş.

Andım sendin.

-Yalnız adını ve aşkını öğrendim. Bu kadar tembelim işte. Öğrendiğim tek şey adın ve adının her harfinde milyonlarca büyüyen sevgindi.

-Geçer dediklerim hep sende kaldı. Hep kaldım senden.Bütün güzellerden geçtim; yalnız sana kaldım.

Biter dediklerim bitmedi.

-Susup ,susadım.

-Salınan bir pınar gibi akmanı bekledim durdum sahip olduğum aşk kişiliğimle. Her aşığın üç kişiliği vardır; severek ortaya çıkardığı, severek sahip olduğu, bir benim gibi sahip olduğunu sandığı aşklar.

-Ben aslında üç ve üç kişiliği yaşadım. Kendi sevdamin varsılıydım.Sonra işte sonraları anlatmak işime gelmiyor Nariçe.

-Apaksın, berraklarında aşk bile tutulur.Sessiz kalışını hiçbir bulut, gidiş, öylesine kalışlar kapatmazdı. Son gidişin dağı olup yar yerine kar olup çoğaldın acılarıma.

-Dolu gibi vuruyorsun yaramı,sonra kara dönüşüp yollarıma çığ oluyorsun. Kaldır şu üst benimdeki, sevda yüreğimdeki çığlarını. Çağların çağasıyım.Büyüdüm aşkın ağasıyım. Kaldır şu uzak kalışlarını çığını. Al eline tığın gel sevi yüreğimi nakışla. Yaşanmamış oncalarımızı ör.Ömrümüzü ört

Bunca yaşadıklarımızla,yaşayacaklarımızla.

-Sen/i bana getirecek güzel düşün ta kendisiyim. Haydi düş peşime. Sana peşin vereceğim tutku ömrüm var. Mutlu olmaya,aşkınla huzur sunmaya hazır kademciyim.

- Mor sunaklı, pembe gülüşlü,aşk gözlü bir bebeğin salıncağındadır hayat. Saklı olmayan sevdalarımızı sallıyor gerçek. Sen aşkın da gerçeğisin, sen benim de ...
- Sol göğsündeki aşk göğünün bütün yıldızları şahit. Sevmenin ne olduğunu öğrendim, gitmenin ne olduğunu anladım, yeniden gelmenin ne olduğunu bilmiyorum Nariçe.

-Yeniden gelmelerine narın döküldü.

Tane tane bir günlerimizin arasına karıştı. Topladım seni tane tane.

Bir tanem oluna dek yeniden bekledim. Narların kadar mı kaderin, tanelerin kadar mı kederin, gelmeyişin kadar mı narındaki sıcaklık anlayamadım.

-Sen'i bana getirecek düşün narında bin kez kanadım, bin kez özleyip bekledim bilesin Nariçe.

-Yeniden gelmeyi öğret,yeniden sende kalmayı yaşat,yeniden senle ömrü sürmeyi öğret...

-Yeniden sen.

-Yeniden ben.

Hayrettin Taylan

Yenilenmiş İstanbul Cehenneminden Aşka Sesleniş

En zehirli bir yılan aşkımızın en güzel yatağına atmıştı. İhanetin zehrini akıtmaya mutsuz geçmişime takvim takvim dökülmeye hazırlıyordu.

- Ben balta girmemiş ormanların kentli tarzanıyım. Kendi ellerime sen aşk ceylanımı verdim gidişlere.

- Tarzan olarak şimdi yeniden gelmene bağıryorum. Yüreğimde hiç balta girmeyecek ormanlar büyür. Hiç kimsenin yeşiliyim. Hiç gelemeyeceğin, hiç benim olmayacağın yeşillerin eşiliyim.

- bilmediğin bir şey vardı sevgilim, ben Ankara'ya senden sonra hiç sevmedim. Sen oralısın, sen orda doğdun diye. Önceler sevdiğim kentken bir zamanla adım atmam dediğim, yüreğimin haritasında sildiğim bir kentti.

- Oysa ben İstanbul'u sevmemem gerek. İstanbul'da ağladın can kırıklarına, İstanbul seni benden aldı. İstanbullu bir gayyada seni kaybettim.

- Pişmanlığımı temize çektim, çekimli bütün fillerin arasında. Geçişli güzel günlerin cümlelerin çatısında gönül evimizi kurduk.

- Bu İstanbul'u sen de sevme. Bu kente benim için gelip, bu kentte benim için ağladığın, bu kentte benim yüzünden kalakaldın.

- Bu kentin, geni aşka bozulmuştur. Bu kentte sevmek, aşk kent kadar karışık. Bu kentte, aşk ile aşk arasında yüzlerce boğaz köprüsü var.

- Bu kent, aşkın kınında kılıcını batırmıştır aşk yaralarına. Yaralarımın üstüne kurulan son köprüde yalnız ağır yaralı araçlar geçecek bilesin.

Özlemine kurşun sıktığım mavi suların oltalarında hayıflarım artar.

Beyaz köpüklerin ağıdını damlalarına sobeledi acılar. Nerde bir damla görsem, senli bir deniz oluyor. Marmara küçülüyor sen büyüyorsun. Acıların, yaşattıklarım, bana yaşattıkların deniz içre denizler köpürür.

- Göçmen bir leylek gibi gönül evimin bacasını yuvanı kurdun, bütün temiz umutlarla.

Yine aylardan mayıs, yine kiraz mevsimi. Yine sen mevsimi.

- Seni bu ayda tanıdığımdan hala en çok sevdiğim aydayım. Mayısın, mayası tutmuş olmalı ki hala sendeyim. Hala, bir öğlen vakti bana attığın mesajın şarjındayım. Onca kalabalık arasında mesajın sesini duydum. Okudum, okundum bin kez. Sanki can evimde yazıp yollamıştın. Aynı anda sana cevap yazmıştım

- "Seni sevmekten çok seviyorum"

- Ruhsuz koşan helen'in sarı saçlarında suçlarım saklı olabilir. "Sarıkız" kazlarının aşk çobanlığını yaparken aşkın efsunlarına kaybolan kayıpsızlığın mabediyim.

- Sensizliği nakşeden ruhumun derinlerinde anlatılmazlığın sesi oluyorum.

- Bilmiyordun can gülüm, gülleri bilmiyordun, gül olarak yaşamaktan bilmiyordun.

- Her kadın bir güle emanet. Gülü büyüten güvendir. Gülü büyüten ilgidir, güle kırmızı renk veren içten bağlanıştır. Gülü sulayan özden bağlanıp, sadık kalmaktır.

- Gülün dikenini hep erkektir. Erkek hep acıtır, hep batır, hep kırmızı arzuların rengine dikleşir. Diken, gülün hep yanında, kadınsız hiçbir erkek gördün mü?

"Gülü seven dikenine katlanır." Bu özlü sözün felsefesindeyim. Sahi gülü sevmek için dikenine katlanış ne demek düşündün mü?

- Asıl kadının dikenlere katlanışını anlatır. Çünkü erkek hep diken olarak kadının yanına verilmiştir. Gül solar, diken solmaz, diken ziyan olmaz. Diken sevmek için uzun bir süreç gerek. Kadın da öyledir.

- Sevgi olmadan, ilgi, hoşlaşma olmadan asla başka yüreklerin küresinde yaşamaz hiçbir kadın. Oysa gül, oysa kadını seven çok.

- Diken erkek ya... Gülü sevmek kolay, diken sevmek zor. Anlayabildin mi can gülüm.

Oysa gözlerinde günleri batıran canının yakılışı varken, gül olarak dikenlerimi

kanatırken. Ben bu aşkın hangi gül bayramında kendime geleceğim.

-Benim ömrüm,Senin ömürsüzlüğüne kafiye.

Beni hangi masalının yasaklı uç elmasında atacaksın cehennemine.

*Gayrı cennetinde bana yer yok , zebanilerle seni yeniden kazanmaya izin ver. Yalnızlığının sancısını gözbebeklerinin atlasında mor renklere boyayan umudum aynası olmalısın .

-Kimsesiz mumyaların hepsi benim bekleyişimden.

- Benim ömrümün, susuzluğun yeni bulutuna nemli. Her an yağma halindeyim,her zaman seni bekleme zamanındayım

- Bir dirhem aşkla Romeo ile Arenada düelloya yollama.Julyet dünden razı bana; ama her kalp atışımın yolu sana çıkıyorken,ne Roma, ne de İstanbul çare bilesin.

-Sen beni "iç "bir " bilmiyorsun.

Dünyanın ucu ucundan kırmızı çiçekler toplayıp sana aklanıyordu doğal halim. Egloglarımda sana ait şiirler, ironik senfoniler dinliyordun.

Güller topladığım bağrımın topraklarında senli renk cümbüşü oluştu.

Haberin olmadığı her deme üşümüş düşlerimi sıcak gelişlerinin ızgarasına attım.Yine mayıs,yine kiraz ayı, yine seni tanıdığım günlerin bayramı,yine seni özlediğim baharın son demi. Yine aşkın hasılatına yakın zamanlar,yine yaza ve yazgıya yakın bir andayım.

Yine ayaklarımın altına serdiğin,yüreğimin telinde çaldığım, bütün ömrüme boyadığım aşkımız.

-Ey sevgili, çocuklar gibi kendimi kandırmaktan vazgeçmek üzereyim.

-Gayrı İstanbul'u seni benden aldığı için sevmiyorum. Bu kent, bu aşk, bu sen varken, bu kent bana yenilenmiş bir cehennemdir bilesin.

Hayrettin Taylan

Yerli Bir Kıyametin Kıymetisin Şulenar

Hadi gel!

Zamanın kanadı olalım. Uçalım sevi benliğimize.
Gün'eşi sol yanımıza alıp kalalım sevda sıcağına.
Düşlerim kirlenmiş, hadi gel birlikte düşünelim ki temizlensin düşlerim, düşüncelerim, düşünemediklerim.
-Birbirine değmemiş değerlerimizin cümle teninde dokunalım sözcüklerle.Ruhumuzun manalarında anlam kazansın aşk.Yaşamın adını boyasın yeşil gözlerin. Kanadım oldu verdiğin huzur.Artık seninle uçan manzum bir bülbülüm. Gönül pencerene konan serçeyim. Serçin duygularıma yuva yaptım yüreğinde. Kuluçkaya girmiş yarınlarm var...Sen kadar tatlı, içten, güzel, kadınsı mana yavruları var algımın sonsuz berraklarında.
Hadi gel!

Gelmeler gülümsedi:

- Kanatların aşktan mı akıldan mı kalpten mi ?
Kırılmaması için onun kalbini kırmamak için," için" hazır mı?
Gözlerine aşk ışığı sürüp onun güzel bakışlarını tohum olarak ektin mi?
Güneş gibi tepeden geliyor sana ışıkları.Yüzün bu yüzden güleç.Onunla sulara , anlara karışıyorsan artık gün'eshlik demleriniz var.
-Karanlığını her şeyiyle aydınlatıyor.Kanatlarına hava oluyor sevgisi. Onun oyali kalbinde hep kal.
Dört kitap gibi hep iyileriyle mistik algılarına aşılarmış yüreği var.

Hadi gel!

Tut elimi, kıyametin yerlisini yaşayalım.Kopuşlarımızın filminde oynayalım.
-Ellerin değse şimdi, zaman erir, erime yeniden erir.Erinç hasretlerin gün yüzüne güleç olur sevda yüzün.
-Hasat verir aşkın minyatür yüzü.Nakkaşları çizgisinde çizilir dünyam.Renkli anların anası besler bitmezliğimizi.
- Hayat var oluşa hafiye.Gönül sevmeye kafiyele köprüler.Aynı sevginin hecelerinde zengin kafiye gibi yaşanırılığımız var.
Dünler biter, yarınlarm tok ve aşk coşuşlarıyla kendine gelir.Gelip yaşamının suretinde okunur güzel yarınlarm.
Dün tecrübelerini yüreğimde bırakmış.Gelecek çok tecrübeli beni istiyor senli özlemlere.
Bugün sen, yarın senden sonra hep sen gibi...

Suskunum gözlerinde bağıyor bakışım.Dinginim yüreğinde coşuyor, emellerim. Sessizce yenildim sesli dünyanda.Çok sesli, çoktan seçmeli bir şarkı gibi aşk şıkında arttı sevda şıklığım.
Gözlerinin sözlerinde durulanıyor duruşum. Derdini kaybetmiş güncelerde akıyor sevdam.
-Yabansı, yetimsi, ürkeksi, dinginsi, özlem sularında temizlendi hazlarım. Susmasını bilmeyen çağılayanlarım vardı.Dev kazanlarımda kazanımlarımın sana olduğu görünce, körlük cümleler kurdular.

Senden bir şule düştü yüreğime... Yandım bilesin.

Hadi gel!

-Bu yangına aşk suyu, bu sular sevgi beyazlığı, bu beyazlığa bey kıl beni Şulenar.

Hayrettin Taylan

Yeşil Gözlerinle Oluştı Manalar Ormanımız Şulenar

Şairzal:

-Senin gözlerin yeşil diye bütün sözlerim yemyeşil. Manalarımnda ormanlar gürleşir. Yeni sözlerimden sevda ormanımız oldu. Sen sözcüklerin ceylan gözlüsü, sen bu yemyeşil sözlerim arasında ürkek bir ceylan gibi sevgime yeşil yeşil akıyorsun.

-Derinliğine kapıldığım kopuşlar filmiyim.Baş roldesin. Rolün ile ilgin arasında başlıyor film.Senarist , bir sürü engel, içsel çatışma, ürkek anlar koymuş; ama her şeye yeşil gözlerinin dibinde bitiyor bir ömür dillere destan olacak aşkımız.

Şimdi yoksun diye günlerim kündeye tuş oldu düşlerine. Gün aynı. Sabah erken kalkıp okullarına giden öğrencilerin telaşı gibi. İşine yetişmek isteyen yetişkinlerin iş telaşından yüreğini unuttuğu anlar gibiyim.Sensizlik dizboyu. Yoksun, diye içimdeki denizin yosunları yoksunlarına sarılmış.

Şulenar:

-Özel sektörde çok çalışıp çok yorulan ve haklarını tam alamayan incinmişlerin ruh hali gibiyim. Seni senden çok severken, seninle erirken, seninle içim Çinleşirken setlerini aşamayan öylece kalışın iç yüreği gibi kendi açılarımnda çözülüyorum.

Şairzal:

Son kullanma tarihi geçmeyen ve hiç geçmeyecek bir aşkın içindeyim. Evet, Çin gibiyim, İçimde Çin'ler var..Çok kalabalık duygular ermişiyim.

Şulenar:

-Son kullanma tarihimden önce,içimi salladım. Sana ilaç olmak için bin bir derdin denenmişliğinde kaldım. Artık ruhun benimle hastalanmaz. Yaranın merhemi, senli aşkın Meryem'i oldum. Sana eriyor, seninle erinç güncelere taşınıyorum.

-Gözlerim sözlerinde nemlenir, ağlamaya yakın bir yerde susar seni düşlerim.

Dibe çökmüş hayallerime sarılır halim.Artık sana sarılmanın finali olmak istiyorum

Şairzal:

Dudaklarında inci sözler akıyor. İnci ruju sürmüşsün.Öpücük misafiri değilim. Misafirliğimi ömre tercüme ettim. Hücrelerimin hicretiyle öyle aktım sıcak dünyana.

Kaç şiir senin için imgelerini yuttu. Kaç cümle senin için süslendi.Kaç manaya ruhun değdi.Şimdi rujlarının rejimiyle içsel mevziler seferindeyiz.

-Sevda seyyahıyım. İçinde kalmış içimi bulmaya geldim.

Aşk'la yazıldım, serpildim, esildim, filizlendim, sevdana. Aşka manalar denizi oldum.Sevmenin kafiyesinde şiir gibi kalışına mazhar oldum.

Şulenar:

En hafif susmaların süs bitkisiyim .Süslenmiş sözlerinde eridim.Ağladım. Sana alışmış alışmalarımı seviyorum.Sana alışmanın alıştırmasıyım.Ödevini özenle,

sevgiyle, incitmeden dil dil yapıyorsun.

-Ten defterimde henüz alıştırmaları yapılmamış hayaller var.Biliyorum, sabırla, zamanla kendim çözmeyi istiyorum.

Çok özel bir ifadesi, akışı, esintisi, anlamı, derinliği, daha çok benimsediğim, sevdiğim, eridiğim, istediğim bir dünya var. Sınırlar, engeller, aramıza yayılan çıyanlar, can kırıklarımız olsun diye kırk ayaklarını salan saplantılı sülükler. Her şeye rağmen, sendeyim, sende kalacağım.

Seni bekleyen gün'eşin kelebeğiyim. Yürek sahilinin kumrusu, gönül pencereye konan serçe, meramlarına uçan kırlangıç, yeşil gözlerimle oluşturduğun benli sözler ormanında özel bir papatya, en istendik halimle sana kıpkızıl goncayım. Goncalarımın kokusuyla, sevgimle, duruşumla, en çok da bütün ilklerimle sendeyim.

-Sakin, senle daha da çok özelleşen beni incitme.

Şairzal:

-Bu inci adasını incitemem. Yaşadığım, eridiğim, bağrımın etrafını denizleriyle kaplayan bu tanımsız, sonsuz, sayılara sığmayan, sözlerle anlatamadığım aşk meleşimin sadıklık güvencesiyim.

-Sözlerimle, ruhumla, ilgimle, ömrümle sana olan bağlılığın tam teşekkülü sigortasıym.

-Rabbim güzel niyetlerimizi biliyor, biz iyiliğin, güzel niyetlerin, özel yarınların, sahibi olmaya aktık.

İçimize bırakılmış şeytanları kumruluğumuzla öldürmeliyiz, yaşadıkça her şey kendine sobelenir.İmtihanımızı kazanır, sever ve yaşarız.

"Hakkın karşına çıkardığı değişimlere direnmek yerine, teslim ol.

Bırak hayat sana rağmen değil seninle beraber aksın.

Düzenim bozulur, hayatımın altı üstüne gelir diye endişe etme. Nereden biliyorsun hayatın altının üstünden daha iyi olmayacağını? "

Hayrettin Taylan

Yeşil Gözlerinde Ünlem Uyruklu Damlalar

Ebruli hüznlerimi saran bir sızıydın. Bir aşk ile bin aşka alevini sunan ömrün gizil adıydın.

. Hangi ömrün çiçeğin kokun yanar içimde.Kadınsal ışıltının aydınlığına bürünür gecelerim.

*Bir öpücük sahilinde dalgalarını öptü algılarım.

Yanan suya döner hasretim.Karmaşığın iklimi olursun.İçinde kara kışlar başlar.Yazgının yazı olmak için geldim çetrefilli yollarda.Beni sana bağlayan mistik rüyanın teslimindeydim.

-Sen gitmeyi büyüt, ben sevmeyi. Sen ayrılık ol.Ki ayrılığın binlerce hüzn aurası var.Ben bu aşkın rengiyim, sevdâ teniyim, tutku seliyim.

-Bir hecenin özünde bir sesin sözünde kalmışım, bir kere katılmışım sana. Gitmelerine güle güle....Ama içimdeki gül haline yeniden merhaba.

-İhramı düşmüş düşlerin içindeyim.Sensiz çıplak umutların adılıyım. Sensiz içine kapanık sözcüklerin aynasıyım.Sensiz kendine yenik duruşların durulanışıyım.

Şimdi yoksun diye dipsiz kuyunun Yusuf'uyum. Yırtık gömleğim yoktu.Henüz gönül gömleğime ellerin değmemişti. Yeşil gözlerinde başlardı sonsuzluğum ve sensizliğin ormanı.Sen orada ürkek ceylan gibi bağrımın ortasında koşuyordun.Ben her zamanki halimle imge aslanıydım.Sözcüklerim gibi derin, karışık, farklı, ürkütücü, mana arifi, kendine güvenmişliğin sahnesinde artistlik tavırlar yapan aslanındım.

-Ürküyordun.Çevresel tesirlerin mıknatısı vardı kalbinde.Olgunluk meyvelerinde yoktun.Hep solmaya yakın bir çiçek gibi.Kim ne derse hemen solan, hemen üzülen ...

Lâl melodilerin içindeydin.Eriyordu sözsüz hayatın.Yüreğinin tercihi benden yana yangınlarını sermişti.

Suskuların sahibesiydin.Çılgın özlemlerine gelen ermiş sözlü bir eriyiştim.

-Ruhunun yorgun söylentilerinde kendine yeniliyorsun.Oysa insanlar hata yapmaya kodludur.Hayatında hata yapan herkesi silersen kim kalır ki çevrende.

-Hüznünde okuduğun sözsüz şarkıların bestecisi yanılgılardır. İçinde derlediğin peygamberimsi insan duruşu hangi susuşum sesidir. Hangi sessiz kalışın kavıdır. Hangi yanılmanın vanasıdır.Sen yüreğime barajken, vanası açık sözlerle elektriğimi kesmek reva mı?

"Öyle bir gel demelisin ki....., Mesafeler anlamını yitirmeli.....".Ümit Yaşar Oğuzcan

Küsken dünyaların uçurumu kurma , uzak kalışlarınla.Ben aşkın özüyüm, düşmeyi, düşlerinde kalmayı bilirim.

"Aciline geldim, kanımdan aşk var mı diye
Tahliller talihimi açıklar mı diye"

*Narın büyür, nar içinde narlara çoğalırım.

-Vedaların galasına gelemem.Ben seni sevme filminin özüyüm.

-Kılcal damarlarımın içinde kalmış sevi rengin var.K'anıma rengini veren sözlü
akışın var.Belki daha bakışlarından sonra damarlarımda kızılığını verecek zamanlar
var.

Zamanı soğumamış,buluşmaması terlememiş heyecanların, anların, anılacakların
kıyısındaayım.

Henüz salına salına kollarıma gelmedin.Henüz gözlerinde kaybolup aynı huzurun
içinde erimedik.

-Bir şans kadar uçtun, bir aşk kadar yuvarlandı, yavruladı hasretim.

Kalp denizdir,dil kıyı...Denizde ne varsa,kıyıya o vurur... Hz.Mevlana

Henüz özlem ateşinin ortasında el ele kalışımızın resmi çizilmedi.Henüz mutluluğun
sağanaklarında beraber ıslanmadık.

-Henüz, ilklerine imza atamadım.Kalbimdeki mührü kullanmak istedim
ilklerine.Biriktirdiğim uğurları yoluna serdim.

*Gözyaşlarının aşk siciline yazıldım bir kere.O göz yaşları senin değildir.Kimin için
ağlıyorsan onun sahibi odur.

-Unlemlerinin dibindeyim.Islandı cümlelerim. İçimdeki kitap gibi okunuyorsun.Ayraçlar
ayırılmaz aramızdaki belirsizliğin sislerini.Hislerimizin göğünde sol yanım sana
teslim.

-Şimdi içim yanar. İçimdeki için kanar.

Yüreğin yanıldığı anların anılarıma karışır, damların yakar seninle her gün büyüyen
okyanusu.

-Bir kıyı kadar yakındım sana.Yüzmeye, sevmeye, anlamaya, anlaşılmaya, yaşanmaya,
yaşatılmaya

Vaki olan sessizliğin sesiydim.

D'ipsiz, s'onsuz, bedelsiz,narsız indim senli bilinenlerin derinliğine.

İçinde kaybolmaya geldim, ben nerdeyim.Yeşil gözlerinle beni görür müsün
yeniden.Kadınsal ışıltınla yeniden aydınlatır mısın kapkaraya bürünen kara bahtımı.
Kıvılcımların okşar mı buzullarımı.Birikir mi özlemler sularımız böylece.

Yıldızların dansında ağlar mı göğün, sesine gelir mi içimin sesi.

Bir meleğin masumluğunu ütüleyen dünyada hep kalmaya aşk içtim bilesin.

-Öyle içten, öyle açık,öyle muhtaç sevmiştim, narım.

Hayrettin Taylan

Yetimsin Nazlıcan

Gözyaşı pınarı akıyor vicdanımın çölünden... Yalnızlığını emen düşlerimden arta kalan melodik buluşmaların son sesinde gitmenin taktırdığı acıları doyuramadı aşk. Yanağımdaki benine tüm tutkularımı deşifre etmişim haberin var mı....Bir gün şifreni söylemeden gittin... Gitmelerim seninle gelgitlerini oynadı yakamoz derleyen gecelerimde..Hep uz gittim,sen gitim,ben gittim der tepe değil, sen üstüne yar senin üstüne gittim. Hecelik sözdü aşk,gecelik bir kayıptı ihanet...Rumumun icralarını,icracı hazlara ismar eyledim.Öptüm meleksi bir kelebeğin o miniye gözlerinden...

Gözyaşlarının gölcüğünde en güzel yüzen aşk aslının balığına özlem mektubumu yolladım. Gözbebeklerinin en vicdani bakışında beni yeniden okursan biter aşkımın şekilsizliği...Kabe'nin siyah örtüsü gibi ört üstüme siyah şalını...Üşütme benli bebeğini.Ki zaten sıcağı seviyorduk senle,hatta yine "ben al "gönül peteğinin yanı başına...Babanın ölümü kadar,bir ölümcül acı yaşatan malihulyaların yerli savunucu şairini al yeniden peri düşlerine. Hasret ağır bir yük gibi yıkarken alıştığım her duyguyu sellerine taşıırken,yetim gözyaşlarında eklenince vicdani lekelerim sızır sızır beni eritirdi taş bağırdı. Çözülmezliğin ölümsüzlüğünde sar beni,sor eşrafa,sor etrafa sana olan baki aşkımı anlatırlar.

Hayat ali cenap yalnızlıkları taşıyacak kadar ırmaklar çağılıyor yüreğimden.Yetim bir gülsün ve bir yaprağın dökülüyor sensizlik boğazıma.Boğaz geçişleri öz aşkına,öz yurduna,ihanet eden düşmanlara karşı Montrö antlaşmasına göre yasak..İkimizde biliyoruz,bu aşk gemisi yeniden geçmeli boğazdan yeniden senin denizinden asil okyanuslara ulaşmalı.

Ve biliyorsun bir oyalanmadan ibaret olan ahlarımla o yasından,nazlarının soyasından renksiz amaçlar büyüyor.Sen yetimsin Nazlıcan...Baban yok,aşkın yok, derdin var .Senin baban Yakup'tu.Bense kuyuya atılan Yusuf 'un saf ama işlenmemiş ham haliydin.Hamdım,piştim ama sana tam yanarken,amaçsız rüzgarlar beni savurdu avurda isteklere. İçen zamansızlığın aşkına... Tutunmanın yersiz ve manasızsa yurdunda yalan yarınlara yılcıkları ürerdi.Urkerdin,kaçardın,denksiz denklemlerimiz varmış gibi düşünürdüm. Hiçbir manasızlık aşırmadı birbirimizden umduğumuz ali bakışlarımızın manalı ve manasız akışlarını.Anlamsızlık yoktu söylenen sözlerimizin göçelerinde ...Hayatın hangi bahanesiydi,hangi nedenin edilgen çatısında öznesizdik,mantıkçı bir özne gerekti nesnesiz ve sensiz bir cümlemin mutluluğuna..Sen yetimdin, sen aşkın zenginiydin, sana ömürler ve binlerce şiirler sunan sevenperinin perinde yüceliyordun aşk göğüne...

Ferhad'ın bağırını ve sensizliğin ağrısını dağdelen bağırtılar kesiyor sanki nefesimi dağını.

İçimde,dışımda,soğuğunu gitmelerinden alan erimeyen karlarım.Dondurma mevsiminde alıp dondurma yapacak ahular..Sen yetimsin Nazlıcan,gülüşlerinde erit karlarımı,yar hale, kanat yaramı yeniden. Bilmesinler sessizliğimin aslında bana nasıl da yakıştığını,ama bilsinler senli halim asıl yakışandır,yeniden yakıştır kendini bensizliğime.Yeniden geliver asıl yetim benim,özleyen benim...Hiç olmaz dediğin olmazların kadar gel tamamla beni...

Sen yetimsin Nazlıcan,ruhunun mezarına,beni yazma...Bir emanetin var bende,Ayşecikler çiçeğinin minnacık dalına asılı seni seviyorum yazının alt tarafında

siyahi yalnızlığımı eriten bir bekleyişin muammasından herkes bilsin senli yüreğimi...
Onu sana yolluyorum, ister kullan, ister çöpe at, ama o yürek sana yaralı, ölümle kalım
arasında aşk aşktır bilesin.

Hayrettin Taylan

Yetimsin Nazlıcan

çürüyen umutlarında acılar seni pakladı koca şehirde
aynanı bıraktığın kentten babanın gözyaşlarını özledi ölüm
bana sarılarak ağladığın mezar taşının anısında gözlerim nemli
bekleyişim ölüm kadar taze, ayrılık da bendimin babası
çocukça oyalandığımız saklı bahçenin bahtını taht eyledim
sevmenin gözlerine baktım bir çocuk neşesiyle kucaklarıma hecelendin
uyandığımda son yakalanışın ateşine şifrelenmişti

gelmek için gitmenin duvar ustalığında hariçten gazeller okudum
senden ne kaldı ki ürkek kaçmalarından başka
babanın ağıdına annenin o alil bakışı kaldı acılarından arta

yalnızlık türkuazıyla bir atkı örmeden gittin kışlarımdan
her yüzde ikimizden çok şey derleniyor...
bitmezmiş gelmenin bekleyiş andacı
kavuşma kavşağında gözlerinin rengi
karşıya geçmenin ışığı ve sensizliğimin aşığı

telaş mı, kim söylüyor bunu
artırılmış bir aşkın son panayırındayım
sen varsan aşk var, baban yok, ben yoyum sensiz
mezar taşlarından aşk kitabelerine eklenen gözyaşların
ve içimdeki senli lekelerin acılara inat sevişenliği
buhurlarımı ahlarıma, vahlarımla vahasına vay be demeyi ekledi

yaşamayı pişirdim sensiz aç kaldığım hecelerde
yakın bir kalbe gittim hiçbir şey yoktu senden
aradım süt beyaz bakışlarını ve gözü yaşlı modunu
gitmeler atom atmış ruhuna... yoksun hala
ya da gelmelere geometrik aslı oluyorsun.
delecek dağ kalmadı ki gülüm bu sensiz dünyada
ferhatlığımın fiyordlarında nakışla beni erimiş huzurla
"insan önce vav şeklinde doğar sonra elif olur aşk ve insan
La deme lal masallarda giden mutsuz perim
Beyaz bir sayfanın son yaprağına dalinler ve aminleri ekle
"Bir kerede yıktı geçti " geçmişlerin çürümüşlerinde çıkıver
Ateşimden durmak için sura üfleme vaktinden önce gel

yaşamayı pişirdim sensiz aç kaldığım hecelerde
türlü yapmayı da öğrendim türlü türlü duyguların tozu biberiyim
ve "insan önce vav şeklinde doğar sonra elif olur aşk ve insan
La deme lal masallarda giden mutsuz perim

Hayrettin Taylan

Yetişemediklerimizin Mazisiyim Işıkzen

Yetişemediklerimizin mazisiyim. Her şeyim orada saklı. Yetişemediklerimi hayalin altın sayfalarında okudum.

-Sana yetişmek içinmiş meğer kaderimde saklı kalan her şey. Acemi bir aşık çarpmasıydı kalbimin. Kalbimde kemik yok; ama en çok o kırılıyor sen karşılıksız ilgilerini salınca.

-Kilitli kalakalışlarımda ağlaşıl özlemlerim birikmiş. Bir damla ile ömrümü ıslattın. şimdi kim gölse senin ağlayışını tümlüyor tezatlar.

Ses geçirmeyen ruhumun derinliklerinde atomların bağırır. Patlamaz; ama parçalarcasına bir ses var içimde. Perişanlığımı yaşatıyor veballer.

Boşlukta hoşluğuna çarpan algıların şifrelerinde açılıyor umudum. Bir umut ile bir kerene dileniyorum.

Yüreğime "düş"tü bir gün...

-Duymadin, görmedin, hissetmedin, beklemedin, öylece uzak kaldın.

Oysa ruhum yorgunluk mazisinde, gönlüm bıkkınlık bitişlerinde, hayatım çetrefilliğin fiillerinde, sevdam imkansızlığın sızılarında, sözlerim sözsüz romanlarında, gelişin sonsuz bir ışıltının ucunda.

Öyle görüyor, öyle biliyor, öyle anlamamış gibi yapıyor, tanık olmak istiyorum yaşanacaklara. Hayatın öyküsündeyim daha. Vedanın kozasından ıkalı çok oldu. Henüz yaşanmamış kaderin romanı var.

Kurgu belli, baş karakter belli hatta; baş edemediğim aşk karakteri belliydi.

Katlanışın katlarını atarda senli sevdam. Anlayışın anlamlarını okurdu yüreğimin gözleri. Manaların içrelerini anlatırdı sana anlatamadıklarım.

-Görmezden gelmenin gelinliğini giyerdi yaşanırılık. Nadide bir çiçek olarak açılmıştın bahtımın saksısında. Damlaların sular, susuz kalmış sensizliğim beslerdi her şeyi.

Üzölmemiş gibi görünmenin zahiriyyidim sevda ambarında. Senden huzurlarla doluydum. Yaşıyor olman bana geliyorla özdeş bir cümleye sığışmıştı.

-Katip yazamazdı arzu halimi. Halimin marazlarında kullanılamazdı aruz kalıpları.

-Mef ulü./ Mefailü gibi değildi affettiklerim, mahvettiklerim.

Her şey alışmakla alışmamamak arasında sevi akışlardaydı.

-Sevmiştim; ama büyüün büyük aşklardan da farklı sevmiştim. Bitmezliğin bu yüzden. Sana yetişemediklerim var.

-Sabreden dervişiyim muradına ermişin sabır atasıyım. Bu yüzden sonsuzluğunda ermiş dünyalarım var. Bu yüzden katlanışım yorgun değil. Bezgin Bekir'in bezilmiş, yüreği dizilmiş yarınlarda susturucu algılar ekliyorum.

Ve hayat o kadar güzelliğini toplarken yüreğimde "şaşırmak" tezatlı aynalarımda kırar gerçeğimi.

-Kırılmışlığım biraz yorgun, yetişemediklerim bir küskün, sarılmadığın sol yanım çok ama çok üşüyor o kadar.

Sessize almiştım seslenmelerimi; ama yüreğimin titreşimleri uyandırırdı tüm dünyamı.

Bağırsam da duyacak aşk kulağın yoktu. Can kırıkların sağır, dilsiz, bensiz bırakmıştı.

Bir boşluk kasvetiydi sanki. Yanı başında hoşluğumun en güzel mevsimi; ama sen nemli gözlerinle kara kışlara kaçıyordun.

Gözlerinde aşkı istiflerdim. şimdi onları saklıyorsun. Hatıraların gözü açık, yaşadıklarımız derya olup sürüklüyor beni aşkın okyanusuna.

Huyumu gečen boylu boyun yok. Yetiřemedim sana dairlere. Çok uzundu.

Yaryüzümdün. Göğüne değiyordu anlatamadıklarım, yetişemediklerim, dilsiz kalan her şey.

-Yetişmeme izin vermeyen kaderin yazarıyım.Asi olmak yok.Rabbim her sabre bir son ekler biliyorum.

-Sen gelirdin aslında içime; ama ben giderdim kendimden.Bir türlü içimin en istendik yerinde karşılaşamadık. Yetişmek için her şeyimi verirken ruhun derinliğinde yorulmuş mazilerim geleceğimin hızına yetişemezdi.

-Oysa sen bir gelecektin.

Bu kadar büyük geleceğİ olan sevdanın eleğinden geçtim. Arınış sularında yıkandım. Ab-ı hayatın sulak ruhunda kendime geldim.

-Saklı kalmışları sana taşıdım. Huyumun boyunu aştı veballer. Sonra o koca dünya küçüldü, bütün dünyamı sana yükledi hayat.

Hayrettin Taylan

Yıldızların Koynunda Sabahladım Sensizliği

Lal olmuş sularda bendini eşıleyen ömrün su aşıranyım
Nakaratlı gelmelerin gitme vurgusunda serdim ariyalığımı
şimsiz ruhuna adını işledim, en uzak ışığa aşk verdim
Üşüdüm
Üşendim kalışın sellerinde
El salına tutundum kayıtsız ellerimle
Mevsimsiz hislerin sırmacında seni bekledim
ünleri taşıdı inlerine gözlerin,
çiçeklerin en çiçek olma hevesinde sana arı oldum
oğullandım, akıllandım,sevdalandım her dem sana
ağrılı bir günün geçmişinde çekimlendim tesbih tesbih
çarkına döndün,barkına döndüm, aslıma döndüm böylece
ruhla düşün ziyaretinde bekledim göz pınarlarından içmek
öz'lerim,özlemenin garip döngüsünde özlerim
hayat denilen bilindik paftalarda her adımım senli dağ
zemzemler akar avuntularımdan dağ içre aşk arası Kaflarımda
gül ,kemana ruhunla eşlik eden sessiz bir yayın gerilmesindeyim
vuruldu tam on ikinden /aramızda kin yok
ay bulucuna saklanır, gece aşk ışığına aklanır
beni sana çalar bir ömür aşk yıldızı
kervan geçmez gönlümüzün vadilerine çiy düşer
gecelerden önce heceler ve bekleyişler üşür
ömür yongası ipek yatağını serer
beni atar yatağına güzellik,sen yoksan
umudun buğusunu unutturur huzurun perileri
sen periden perma,sen canandan can,sen aşktan aş olmuşken
ben yıldızların koynunda sabahlarım sensizliği
ben ışığın ışıyında kaparım gözlerimi
gamzelerindeki ben oyalarına nurumu işle işvelerinle
kollarında huysuz bir bebek olayım bir öpücüğüne susayım
Süt yerine susamış özlemlerini içir
sevdan var oldukça, bu aşkın çarkında dönecek ruhum
sensiz bu ali dünyada ölümsüzlüğü sundu gitmeler
neyleyim sen yoksan, inci mercan hazinelerimden bana ne
seni nedensiz sevdim, sevmek sevmeye yakışırken
seni kıyafetsiz sevdim, aşk,aşka yanarken
seni hesapsız sevdim, gitmeler gelmelere gelirken
seni ötesiz sevdim, metafizikten zahir bakarken
seni bensiz sevdim, içimden harlanan bin ben varken

Hayrettin Taylan

Yılmaz Yaralarım Var Gelgitler Aynı Soyada Soyunurken

İmkansızlığın lobisinde gül cemalini izliyordum, güzeller ölümcül halinin defilesini sunarken.

-Son bakışınla ilk bakışının akustik temasında dile getiremediklerin ağlıyordu.

-Kaşlarını yıkıp geçen söylediklerimin ıslak hayalinde halime uslanmaz dermanlar çoğaldı.

-Bir çift sözün sözsüz romanlar gibi içimde ivmesini sunarken sen mecburlarını otlatıyordun.

-Ateşinden durmak istedim.Sırrına sırlarımı eklemek istedim gün ile yüzün arasındaki arafa.

-Konuk olduğun ömrümün son basamağındayken zülüflerin kemendi değdi yarama. Düş'tüm düşlerinde. Bir düşüşün düşünce terkinde izmlere karşı arkaik kinler besledim.

-Her izm bir akla binlerce akılsızlığa delalet. Sol yanında izm yok,izim de mi yok sevgili.

Bari izim kalsın, izmlerden ayıklar seni. Sol yanın hep benli kalsın ki seni çağdaşlığın gericiliğini temsil eden solculuğu arkaik zavallığına götürmesin.

-Zavallıcın ılırcı olma . Sol yanın aşka imgelerini yaysın. Ben Mecnun'un gölgedesi olarak solculuk küfleğine hiç uğramamış ,izmlerin közünde çıkarıcılara maşa olmamış, hoşgörünün gün ve aşk görmüşü, sevginin son tortusu, evrenselliğin huzur seli, sağduyunun son duyusu, duyulsamaların iç çocuğu, yerel atalara itibar etmemiş, Selanik'e hiç gitmemiş, Selanikli olanlara karşı özel sevgisi olmamış, vatanını tanları yaşattığı için seven, bayrağını özgürlük raylarını çizdiği için seven Allah'ın mutlak gerçekleri karşısında karış karış hazır olan ve onları yaşamaya çalışan içsel ödevin aşk öğrencisiyim.

-Yani ademlikten , adamlığa, adamlıktan, maşukluğa, maşukluktan, mutlağa giden güzel rüya tabircisiyim.

-Güzellerin tabirlerinde seni yaşadım tabiri caizse.

Şimdi üzgünlerin düğünü var. Bütün üzgünler davetli. Gülmek yasaklanmış.Kederi olanların sazındasın. Herkes sanki seni çalışıyor.

-Müsterih ol ben orada değilim,benim üzüntülerimi ütüleyen bir peri terzisi var.

*Yara kabuklarıma kadar can kırıklarımı derleyen biri.

Su,küser buzullarıma. Magman buzul olur ben yokken.

İki zittin hayalleri kırıldığında, küresel aşk bunalımı başlar. Global Balcılar etrafımızda pervane olur. Senin kutbuna gelir Mecnun kılıklı yar.Sakın inanma o hortlağa. Beni sana pazarlamaya gelmiş olabilir. Ya da benim kutbuma gelen derin dekolteli, yırtmaçlı etekli Leyla'a karşı tavırlarımı merak etmiyor musun?

-Ten ile tin arasında din olmalı . Din ile tin arasında din olmalı.

Kutsilerin neciplerinde beni saklasın gül kokun.

Yüreğinde buzul eriten kumru, ders versin bilgece düşlerime.

İçinde çölü genişleten fırtınaların esintiler öğretsin bülbüllerime.

Bir kum tanesiyle kul haresi arasındaki inceliği öğretsin sevi.

Usunda,usanmış hüznüleri ıslatan damlanın son değerdaşıyım.

Seninle değinmişliklerimiz var.Böyle uluorta aurası solmuş g'itmeler sunamazsın yar

Yılmaz yaralarım var, Ay ve şem ve de ismi doldurulmamışın ..... ikliminde.

-Yılmazlar dedi bu aşktan. Yılmazlar kuruttu

su damlası olduğum aşk okyanuslarında. Yunus olup bir ömür yaşamak istedim sevgimle, özel ruhumla.

-Kabullerindeki Kabil'leri bilmedim. Her tavır özgür bir uçuşu yavşatıyordu.

-Hayatı hedonist düşlerine hamile bırakıp hamiline çekler yazamazsın.
-Sonra çekemezsin gidersin deyip karşılıksız çeklerin çektiklerinde vicdanı papatyalarını sunamazsın.
-Tek seviyor, yaşıyor, seviyor, yaşıyor kopuşlarında kendimi bulmayı koparamam. Yılmazlığın bende aşk tesiriydi. Büyüsü alınmamış bir yarayı kapatan özel demlerin süzgecinden geçtim.
-Güzel hayallerin tuvalinde kaldım.Kendimi çizdim gözlerinin renginde. İç gözünün kör kuşağındaki hedonizmi algılamadı sevdam.Öyle görmek istedi. Sevmek katlanmaktı. Büyütölmüş hiçbir engel yoktu. Engebeli ulaşmazlığı taşıyan niyetlerin seyrindeydik.
-Kullanılmamış iyi niyetlerimin son kullanma tarihi geçmemişti. Çünkü bütün niyetlerimi sana harcıyordum. Harcı yatırılmış eğitilmişliğin sevgi aynasındaydım.
-Sanat, şiir, aşk, güzel bir gelecek atlasında her şey kumruluk rengine boyanmıştı.
-Dağ üstüne dağ örmelerinde kendimi görmek bile istemedim.
Ben fazladan önce gelen fazlalığın fazılıyım.
Erdemin demli haliyim. Mertliğin son Ali'siyim. Elimde zülfikarım. Kesiyorum bütün içten pazarlıkçı kirli düşlerin sahiplerini.
- Beni seversen eğer, eğlenmiş kır atın sırtında seni güzel günlerin gelini olarak hayal edeceğim.
-Yüreğinde inci tanelerini saklayan özlemin cevheri olarak kalmak isterdim. Sende kalmak, hayatta kalmanın yansık haliydi.
-Gitmenin uçurumunda giyotin ağızlı sözlerin vardı.İçimdeki sevgileri keserek ben özgürlüğümün dişi kuşuyum.
-Babam bile kanatlarımı kesmedi.Oysa hiçbir baba kanat kesmez, tam aksine kanat takar. Oysa koca ile baba, baba ile sevgili kanından değil sadece teninden, deminden, canına can olan ruhundan bir parça.
-Büyümeliydin , kızmadım. Yarın sevdaya büyümüş olarak beni anlarsın yılmaz sevdaların aşk çölüne düşmemiş Leyla olmamış ve bu yüzden Leylalığın lal halinden, kal halinden, eş seyrinden anlamayı bekleyemezdim.
-Bir özel yaraydın yaramın üstüne bıraktığın yaşanması izlerle.
Evet, gilim, "sev" kısmı yakılmış, ezilmiş, kesilmiş olarak ben yılmaz yaralarımın içinde özlemlere , içsel kavuşmalara kavuştak okumaya devam edeceğim.
-Son damlanın söylediği bir şey var. Ağlamak bu gidişe çok yakışır.

Hayrettin Taylan

Yine Aşkın Vurdu Beni

Kelimelerin uçsuz kaleminde uçsuz bucaksız sevdam açılır. Yazılır aşk ...

-Yine aşkta vuruluyorum.Yine aynı bakışında...Yine son sözünde vuruluyorum .

Bin bir geceyi uzatan bizim masalın şerefine kalkar, günler dudak uçlarına.Benim kaderim buymuş meğer.Seni sensiz sevmek de aşkın kimliğine mevsim.

Sevgi ve nefretin tuvalinde benzediklerimizin ağzı açık kalmış.Ey kader ressamı yeni çizdir bizi vuslatın renginde. Son fırça darbesi aşka bedel olmasın.

-Tepkisiz bir duruşun durulanmış tavırlarında sana mummyalandı sukûtlarım.

Bu hiçliğin son pişmiş avuntularında ben eski seni arıyorum. Gurumun bombaları patlıyor içimde. Bu nedensiz sevmelere cevap veremiyor ali cenap sızlanışlarım.

-Aşk gururun hangi hissine terazi.Bu menzilin mazisi sensin.

*Unuttum dedim, gittim dedim, sevmiyorum dedim. Büyük yalanlarım yarin yatsısına kadarmış.Gözlerimin nemini hangi sevgi mendili temizler bilmiyorum. Kanıyor bu yürek çerçisinin senli yüreği.

Kaderi de kader eden fotoğraflarına yorumlar yazıyorum.Bir fotoğrafımızın bütün detayların min min eriyorum.

Bu karışık rüyadan , bu karışık bekleyişten, bu karışık karışıktan eskimez bir sen aşkı tüter ömrümün bacasına. Ruhumdaki islerini silemiyor öylesine aşklar.Öylesine gidişin ezeline kalıyor ruhum.

Tutunduğum yaşam kristallerinde ederim aşktan da ötededir.

Uyanmak istemediğim senli özleyiş uykularındayım.Her acıda aynı ninnileri anlatıyorsun bu sensiz, bu bensiz aşk bebeğine.

Şiirler sulara susar,su üstüne yazılır meramım.Serperiz yalnızlığı dalgalara, algılanış uyansın, aşka köpüklensin ummanlarımız.

Bu efsun atlasımda gözlerinin rengi gökkuşağı olup renk renk beni sensizliğin renksiz hayata yaparken buna yaşamak mı denir?

Deldiğim yanlış dağların aşk koynuna gelen Şirin'in dudak ödevini yaparak Ferhat olamam ki ...

Her aşkın müziği var, her aşkın sözleri var.Şimdi bu sözsüz,sensiz, harfsiz sızılarda ne yapsam fayda eder mi ki?

Dalina kırılmış bir çiçeğin can havliyim.Sözlerin, gelişin meyve olmaya dair bir gelecek olur bilesin.

Cezbetmiyor beni olgun meyvelerin güzeller gövdesi.Sen şeftali çiçeğisin kokunla hazlarım arasında hazırdım sana. Şimdi olgun şeftalilerin tadında geceleri heceleyerek güzel meyveler yemek aşk mı ki Elisyâ...

*Sensiz gecelerin hecelerini kim sayacak aşk şiirimizde.On birli bir ölçünün ulamasında duraklarını kim bulacak? Bu sensiz şiirin son harfi yoksa ölçsüz,sensiz,aşksız dizelerin dizi kanar sen yanımda.

...

Her zerrem min min seni minimize eder sarmal tutkularımda.Soluğum kesilir seni düşünmediğim her demde.İçime batar içlenişin.Yine aynı dünyanın aynasında taranır sen.

-Yine aşk beni vurur.Yine kanar kanlanışım.Yine sen,tinsel bir aklanış.

*Bu senli aşk vuruluşlarında kanayacak damar kalmadı gelmelisin yar.

Hayrettin Taylan

Yirmi Beşinci Saattin Aşkın Gülzen

Defolu bir imkansızlığın sonrasızlığında kadından gülleri koklamaya gittim.

-Sen güllerin kadınsılığını uğuruma vermek için uğur böceklerini yollamıştın ruhumun en istendik y'amacına.

-Amaç yaşamayı ütüsüz bırakmamaktı.Elektrik lazımdı,o da senin pınarlarından arta kalan sevda sularındaydı.

-Hurilerin ser'en'camı ellerime batmıştı.Y'aramdan kanıyordum zamansızlığa.Oysa aşkın bana değmeliydi.Değınmelerin solistiydim seni çalışıyordum.

Mecalsiz ağırların eceli oldum.Aşkın bana değmesi için sebeplerimi yaramdan çektim.

-Hırçın y'ellerin güzel yürekli saçlarının arasında benden yaşanacaklar var.Saçlarını taramak değildi hayalim.

*Suçlarımı örtecek kadar efil efil essin saçların.

Tutkunun şavkı kendi eksenini etrafında döner.Aşka uydu olur her gün.Her dem seni düşlerken dünya sensin,dönen yürektir.

Efkârımız huruçların arasında.Devrini tümleyen mistik akışın yolundayız.

Beka'dan bakmanın sözsüz seması bizi anlatır.

-Gülün gülü büyür. Gül yüzüne bir kadın fenomenini sunar.

-Ruhumu alkışlar, seni aradığım her sen.

Sessizce çürümeye yakın uzaklarımız var.Hep yakınımda olmanı.Hep yakarışlarımı yakmanı diledim dil ile dilemmadan.

Yaşanırılığın rahmine düşen düşlerin var.Büyüsün senli bebeğin aşka seslenişi.

-Bağırsın cennet dilinden huriliğini tatsın t'adım.

*Apansızdım.

*Söylenmemiş söylencelerin d'amadıydım.

*Keşkelerimde yalnız kalışlar vardı.

*Suskuların giyotin ağzında gönlüm açıldı.

*Ben ile ben'e benzerlerin teşbihiydim, elimde tespihim vardı tespitlerimi teslim etmek için.

*Döne'ler döllenirdi kavuşamadıklarımın kavuştak ağzında.

*Dillenmekte olan dilenci heveslerim vardı.Beni

İstek kiplerine kirpi yapıp yalanların yılanı öldürmek istiyorlardı.

*Karışık bir ruhun karışık pizzacıyıldım.

Ruhsal sevişmelerime denklem olan perilere paket servisi yapardım.

*Tevazunun zomladığı uzak seyirlerin devri daimiydim.Biraz kendime daimdim.Kaimlerimin kavimler göçü başlamıştı.

-Sen bahtı açık güllerin aşk çobanlığını yapıyordun. Zenliğin zer gibi önüme aktı. Bu devirde kadınsılığını sunan bir kadın varsa dünyanın en zengin erkeği sensin.

-Yüreğinden, ruhuna, üst benliğine ve fiziksel çizimlerine,hatta biyolojik istemlerine kadar üst bir kadınsılık çizdiğin yaşanırılık modeline sosyolojik ritüellerimi ekledim.

-Feleğin çemberinde gül oynamaya geldim.

Sen gülerken,severken, öperken, yaşarken, gelirken, giderken, süzülürken sıcağıma kadınsılığın gülü oluyor,her şeyin en kızıl renge boyanıyor ve gökkuşağını tümleyen farklılığının jenerikleri akıyordu Gülzen.

Hep aynı nakaratta durduruyordun yaşanacakların türküsünü.

-S'azımdan ten ten ,tane tane çalındın.

Vuruşlar sürdükçe sözsüz oynan ruhun maçında ,amacına giden iki kumru gibi rolümüze alışıyoruz.

-Dünyanın sol yanı bizimdi. Omzuma aldım dünyanı sen eksenimdesin günler yirmi dört saat değil artık.Artı bir de sen ekledin.

-Yirmi beşinci saatin akrebi ben yelkovanı sen.Şimdi on iki olmak üzere tensel bir
boşluk bırakıyorum en güzel özünle doldurmalısın
Gülzen

Hayrettin Taylan

Yitik Bir'in Aşk İşleminde Dilnazım

Yitiyorsun! ! !

Saçlarını göremiyorum kirpiklerine benzemeli...

Aşk yüzünde kayıyor yıldızların.Son sözlerin yıldız oluyor gal_aksine.

-Kalbimin sen gezegenini arıyor uzay bilimcileri. Ay'a çıkan ilk benim aslında. Sen benim aşk dünyamın uydusu ay_şem'din.Ayı eriten mumlarınla geldin.Kalbimin çağlayanlarına pınar oldun aktın.

-Unutmaya çalıştığım senli günlerin deminde geceler uzadı, ay sustu, yıldızlar ağladı. Ay yüzünle ay 'ın yüzü kardeş olup susturmadı bu senli yanardağımı.

Yine de sevmiştim, yine de beklemiştim seni. Meylime gelen hurilerin can evinde sana ölmüştüm. Yıldızların falındaydım. Saçların örtmüştü bulutları. Yağmur olmaya vakiyim.

-Damlaların akıyor yaramın n/adasına. Gülüşlerin günceme füyelerini bırakmış,sensiz bir hüznü bir bombayım .

Aşkın bilinmezlik aynalarında patlamaya,senli ölümsüz kalmaya yakınım Dilnazım. Ve duruş canhıraşa. Parça parça taranıyor sevi bekleyişim. Kendimden ve senden geçmekteyim. Derse devam.

Bu düşün bulmacasında cevapsız sorularım var.Yanıtı sen olan aşkların aşk şikkındayım. Bu dünya testinin en zor sorusu sensin.

-Bir yanlışım bütün doğrularımı götürüyor. Bu sınav neden zor Dilnazım.

-Bedeli tutkuyla ödenmiş bir aşk geçmişinin Ortadoğu'sunda aşk sınavın neden Filistin...Neden kara bahtımın sapanıyla vuruyorum sensizliği. Bu sınavın matematik sorunlarında, "bir" neden senin sonucun. Bir'den geçtim, bir'e ulandım. Bir'de kaldım, bir'de büyüdü sevdam.

Ben bir'inindeyim.

-Bir kere bir hep sen ediyor. Biri birden çıkardım ben çıktım aşkın diye.

Bir'ine giydiğimiz o aşk bebeğinin sonsuz kumaşında sana nakışlandı sevdam. Sevilerimizin mazesine eklendi sorular ve sorunlar. Hangi aşk melekten alınma ki? Ki meleklerin aşkında değiliz ki? Ki aşkın şeytanlarını öldürüp Havva ile Adem gibi uzak kalışları yeni seçtik.

Bu uzak kalışların deminde şeytan ile tan arasında arzular şalesi akar. Beni ular perilerin gecelerine.Ay yüzünle,ay susar bu yanlış düşümden.

Aşka aşk olduk acılarla.Şimdi senin yürek sızısının süzgecini taşıyor ummanların, ummadıkların ve seni hala çok isteyen ben'lerim.

Sende sırlıklam olduğum sevi anlarının anı atlasındayım. Tutkularımın yeşil yeşil ormanları büyür sol yanımda. Al al bekleyişlerim arına har olur. Bal bal çiçeklerim arı olur bağı yanımda. Söz söz söze gelir söyleyemediklerim.Sen ile sen arasında ben boğazı açılır.

-Yanılsamaların indeksinde ayrılışın sözsüz dili verilir. Serpilir yüreğim isteyiş magmana.Yanar ben, yanar sensizlik.Kendimden gidişin katmanları oynar,depreşir deprem. Sallanır sevdamız.

-Rotası imkansızlığa şifreli suların yelkenleri çürür uzaklarımıza. Sular delirir, sular aşırır yalnızlığı. Aysberklerin ayşebek olur büyütür içimdeki sarkan buzları.

-Bir gülüşün, bir mesajın, bir evetin, bir hayrın, bir nefretin bile eritir buzlanmış yüreğimi. Buz ile az arasında hazlarını törpüler isteyiş

-Mutluluk salına biner, sallanışın. İşte orada kalır kalakalışımın alışması.

Sonsuz yaranın haritasına seni de ekler aşk ve kader.Kederin paftalarında sığ bir sen yamalanır derdime.Çoğalır şehrin, artar özleyiş kalabalığın ve kaybolurum çok senli kalabalıklarda.

Hayrettin Taylan

Yokluğuna Alıştırmalar Sayfa Benle Sen Arasında

Yokluğun ve gidişin ağır geliyor. Fildişinden bir tarağı, içinde ben yaprakları sergili, su dolu gümüş bir tasa batırır ve saçlarını tararım. Beyaz tenini tinlerimi örterim Örtünmemelidir çaput parçalarıyla aşk beyazların .Boynundan parmak uçlarına kadar misk ve aşk kokularıyla ovarım bedenini.. Kıyamam. Bazen bir ipek yığnında, bazen kadife üzerinde uzanmıştır, özlemlerin gözlerini yummuştur, gitmeler.İzlerim... izlerim.... Neyi izlediğimi bilmez ki bilmeler.

Sensizliğe alıştırmalar yapıyorum aşk hocam çok ödev verdi. Örüşçük toplamalarımından seni toplanım.Zaten neyim var ki sensiz. Senli yanlar isli ve isyana silinmez.Nasıl olsa bir gün çekip gitmenin alıştırmalarını yapamadım. Aşk hocam çok kızdı... Bu kadar basit bir gitme problemi çözülemez mi ki. Evet, bir kere bir sen güzelsin bir...Evet, iki kere iki hiçbir şeye değmez dünyanın dört günü için. Üç kere üç sen de dokuz aylıksın..Artık sorgulamıyorum sorgulanması gereken şeyleri bile. Gidilmesi gerekirse gidilecektir elbet. Kalınması gerektiğinde de kalacağını ezber etmelerdeyim. Camus, Veba adlı kitabında, Oran şehri kadın ve erkeklerinin aşk hayatlarını; ``Kadınlarla erkekler, ya kendilerini bir aşka kaptırıp mahvederler, ya da uzun süren ikili bir alışkanlığa kendilerini bırakırlar. Bu iki aşırılığın çoğu defa ortası yoktur. Bu da o kadar görülmedik şey değil. Başka taraflarda nasılsa Oran'da da zaman ve düşünce kıtlığından, insanlar nedenini bilmeksizin sevişmek zorundadırlar''

Camus , haklılığını gıdıklıyor.Kendimi yer bitirirdim öncelerine ve sonralarına Kabullenemez gidişleri dolu olmuş aşkın meyvelerini yaralıyordum. Anlam veremezdim sessiz sedasız hatta çoğu kez bir elvedadan uzak bu kaçışlara. Kabulleniyorum galiba. Belki de kabullenmelere biçare olmam gerekirdi. Zincire vurulmuş, kalbinde bir delik olan susmalar kadar susuyorum upuzun.

Alışmalı insan alıştırılmalı da.Belki alışmadığımdan belki de alışmak istemediğimden hep gitmelerde tekririm Ama alışmalısın diyor, özlem ve deha. Sen yeni gelmelere yaz,sen yeni bulmalara yaz.

Yüreğimde pır pır eden bütün duyguların fişini çekiyorum..Onsuzluğa,olasılıksız boşluklara bırakıyorum. Bırak beni diyorum bırakılmış bırakmalara ...

Bu kalbimin foyasını getirsin ürkek bir ceylan.Bahar desin ki... bu gitmelerin nadasını hep yaşatma bana.İrak bir kış geçir,sıcak bir yaza Leyla ek.Ki hasat vermeli büyük yüreğin.

Bir isteğim de sana dair hayallerim kurusun biraz. Aldığım her nefesi bencilce kendim için çekeyim istiyorum iliklerime kadar.

Bölmesin kimse ah'ıyla,vahıyla, şanıyla nefeslerimi. Sonra gözlerim hep görmesin istiyorum. Yakıyorum foto- graflarını. Senin dışındaki güzellikleri -varsa- göreyim ki yeni güzelliğe anıtsal akışlar hazırlamalıyım.

Sesin melodik bir haza oruç tutuyor.İftar vakti geldi aşk bülbülü ezan okudu,iftar topu patladı,herkes açtı orucunu bense senin tokluğunda mı yokluğundan mı bir şeyler yemek ve de yaşamak istemiyorum.

Nimettensin, nimettensin! İnan bana sevgilim inan,Baharıma har, kışıma ışı,yazıma yaz, sazıma söz.Ve soframda en eski yemiş.Bırak ben söyleyeyim güzelliğini,Rüzgarlarla, nehirlerle, kuşlarla beraber.

Ya da alışmalıyım sensizliğe. Evet,artık gidebilirsin çözdüm sensizliğin şifrelerini.Hatta kısa bir deneme bile yaptım şimdi sensiz ve de mutlu ile mutsuzun arasında ne mutlu bana. Bekliyor seni.Bitip tükenmeyen uykular ve rüyalar gibi.Arkandaki o ürkek çocuk

hayaleti

Ne olur usulca göğsüme bıraksan sıcak halini, ya da gel de öle bir resim çekelim onu koyayım her gece yatarken.

Dönmememe ihtimalin aklıma ihtilal getirmeler getirdi.. Geldiğinde hiç üzmeyecektim,serzenişte bulunmayacaktım, terk edilme kalıplarını çözecektim.Failatün failatün failatün ne olur gelin.... "Isıt beni, ısıt nefesinle... bak nemlendikçe liflerim senin ısıyla, sana ne masallar anlatacağım,binbir ünlem sevilerimde."Hû" diye inledi ney... ve bekledi vakur bir edayla... Kamışlıktan ve sensizlikten bir pınar aktı yarama.Yaram yare ıslaktır her dem. Ki seni unutamamak adına toparlanıyorum bilesin gayrı.

Gözlerimi sımsıkı kapattım.Göğü kapattım, yıldızları kovdum aydınlık ve güzellerle dolu dünyamdım.Zifiri karanlık olmalıyım ki sensizlik o kadar kara mı, ara mı bileyim. Kulaklarımı duymayacak kadar sağır edebilirsem ki kalbimi söküp mendiline sararsam, nefesimi ah nefesimi sonsuza kadar kesebilirsem, ezberlediğim tek senli türküyle ve dinlediğim bütün şarkıları ve sana dair bütün görüntüleri zihnimle birlikte sonsuzluğa sırra kadem eylersem bir de seni arzulayan benbeyaz tenini de bu bedenden çıkartıp atabilirsem seni de gidişini de belki gelişini; hatta benden yeninden dirilişine de unutabilirim.

Tabi ben diye bir şey kalırsa geriye,beriye senden bir öte aşkın seferine...

Hayrettin Taylan

Yokluğuna Güftelenmiş Sözceler

Yok, olmuşluğun içinden çıkıp gidiyorum yok olmayışların her zerresine. Yüreğimdeki sevginin ışığıyla yakalıyor aşk beni en tanımsız ve hazır yerde. Hazlarım zamlar ekliyor ve beni alıyorlar aşka alınmış her süreye... Savaşmaktan yorgun düşen düşlerime seni alıyorum. Kalakalıyorum kalınması gereken yerde..Kaybolmuş gidenin peşinde koşmaktan dermanım yokken şirinliğine yenilen su yüreğim durmadan akar.Gel yıka beni... Gel siva yüreğimin çıplak duvarını.Ve yaz ismini ali cümlelerle.

Çamur deryasında çırpınan güzellerin aynasında beni tarıyor arzular.Saçlarını tarıyorum yalnızlığımı. Bırakın ellerimi... ele giden güzelimin ellerini kırın. Yaşamı yaşamın farkında olarak gitmeyi bilmeyen güzelliğin elleri kırılınsın.Ahlarım biraz demirden sopalar ekliyorum her özlemim dövecek benden gideni...

Anlayabilir ancak beni...

Boşuna uğraşmayın beni boşluğun hoşluğu kendi deniz fenerine aldı.Şimdi denizimde olan her güzeli kulemden izliyorum

Yok edemezsiniz içimdeki aşkın büyütülmüş hallerini aşkın her haline özetleniyor özüm...

Boşlukta sallanan bir salıncağıma binen bir güzelin son sözlerine takılıp kalıyorum. Anlamsızlığın içinde anlatılmaz bir sevdanın şifrelerinde gözlerim açık,gönlüm hep aç...Benliğimdeki beni ben yapan duygular, seni istiyor, yasaksız atıflarımıza atışalım. Çıgıllıklar içinde yarışalım sevmeye, sevmeye, anılmaya, paylaşmaya payda olalım. Yok, artık acılar, kederler... yok. Senin sevgin süpürdü her şeyi... Beni anlayın sevilme.Yok, artık aşklar, hayal kırıklıkları.Beni tümleyen özlem ırmaklarında vicdanımın vıcısı kendi armonisini oluşturmuş.

Gölgeler arasında bıraktığım sevdaları yenilenmiş hasretlerin mecburlarına alıyorum. Yüreğimdeki titreşimler suskun, sen yoksun diye susmalar zincirleme isim tamlaması gibi arasına her hissi almış ve beni sana tümlüyor.

Paramparça ne varsa sevdalardan, gitmelerden, kalmalardan benden bir parçaydı. Şarkılara, türkülere, ağıtlara, zılgıtlara parça. Güftesi yaralarımın sızısından çıkmıştı. Güneşin sarı saçları gelmeni sarartıyor, içimdeki karartılar senli bir kara oluşturdu. Gözyaşların kara parçamı ada yaptı. Bana gelmenin kayığında ayık bir sevda var. Gökyüzü de küskün değil ağlamıyor artık yıldızlar.

Yağmurlar ve gözyaşların terk ediyor kara sevdanın karasını. Biraz ben oluyorum. Kuşların melodisi sessizliğe kucaklarken, sahilindeki güllerin hışırtısı kokular yayarken ve sen gülücüklerinle dünyamı sallarken alı pullu bir düş büyür oracıkta.

Aşklar nefes alamıyor, nefis terbiyeli köfte yapıyor. Gönlümdeki lekeleri siliyor sensizlik. Çıplak bedenlerin şehvetinde, sevkimin ışığı yanmıyor. Mumlar mumyalamış arzularımı eritiyor. Doyumsuz denizler büyütüyorum. Bulutlara nemli bakışlar bırakıyorsun. Her akışında gözyaşların sıralanıyor hatalarıma.. Ağlıyorsun. Ki ağlamak da aşkın en güzel anıdır. Sevilmenin ıslanmasıdır ağlamak. Herkes ağlatamaz, aşık ağlatır, onun uğruna dökülen gözyaşları aslında şifadır. İçsel temizleniştir.

Sen, rüzgârların delice seviştiği yalnızlık çölüne geldin. Işıklar ülkesinin vahasında kayıplarına estin. Saçların suçlarımı sakladı, gözlerin sözlerimin gözünü açtı. Benliğini bulmaya çalışan bir ürkek bir ceylandın. Ömrüne derlediğin heveslerin toplamında hayalin beni bütünlüyordu. Dahası içlerinin anıtı olmuştum. Sense hep özlemlerimin anıtı hatta anıtına yazdığım manzum destanımdaki gizil güzelsin. Magmanın kavuran hislerinden senli sıcaklar yakıyor yüreğimi. Gölgeleyemem gözlerindeki umut fırtınalarını. Esiyorum sana doğru. Yaşamın renklerini sererim

Hatta kavuşmamızın gökkuşağını açarım son gözyaşların aktıktan sonra.

Ahh, Anlamsızlığın içinden ve de sevginin sularında bir güneş gibi doğabilsen... Ki ben hazırım, hazırlarına, hazlarına, hasat bekleyen tüm özlemlerine. Yüreğimdeki sevginin ışığıyla tekrar etkin bir tümcede yaşamak istiyorum. Yavaşta dinsin beklentilerimizin fırtınası. Yüzleşsin hayatın tüm anları sen yanımdayken. Hiç bir

şey çalmasın, söylemesin seni kimse.Gece, his,ruh, ten artar bile sevgimize.

Sen alışkınsın

Alışmışındır

Alış... da bene...

Geceyi güne kat, ayrılığımıza ömür kat,katlan bana.Ki kat katlarım var bilmediğin.

Üşüdün mü? O zaman anla ki ben yokum yoklarında hatta varlarında.

Gölgeler seni serinletirse yokluğumda bir gölge çiz anıtsal bakışlarımdan.Ben sensizliğin tüm hallerini ezberledim.

Bin düşünce geçer gider düşlerimden seni bana ağırlar,ağırlaşan hayat.Ve ben hayatın hattını döşedim alıştım sana.Sarılıp yatmak mümkünse bende senden kalan hayâle sarılmak istiyorum.Halbuki sen orda, şehrimde gerçekten varsın etinle kemiğinle,bensizliğine gerçeksın. Asi bir su gibi teslim olmuşum aşka ve sana..Akıver özlemlerimin okyanusuna beyazlara beyaz tüm umutlarında,salına salına dalgalansın ömrüm.

Hayrettin Taylan

Yokluğuna Ulandım Dara

Nefes nefes acının filminde oynadım seni.

-Yokluğuna buladım varlığından kalan her demi.Ulandın, sulandım, bilendim, uslandım, aklandım,paslandım ama sensizliğe yenilmedim Dara.

-Bölük pörçük senden kalışların yamaladığı amaçların yamacındayım. Senin taş bağrına aşklar taşıyorum.

Canım ile cananıma can katılışın yalnızlık törenindeyim. Senin nutkunu okuyorum davudi sesimle.

-Ey sevenler,

Ey beni de sevenler,

Ey beni benden, beni senden alan sen'ler..Ben buradayım ölmedim daha sana...

-Beni ortada bıraktığın ortadoğunun kanayan aşk yarasıyım.Elimde sapanım sensizliğime gelen yehova güzellerine taş atıyorum. Bu aşk elim taş atıyor. Sana gül uzatması gereken, elini tutması gereken, saçlarınla oynaması gereken bu el "taş atıyor."

Gözlerinin ışıklarını yakmadan, güneşin aşk ışığı sensizliği aydınlatır mı ki?

-Sen gittikten sonra küçüle küçüle bebek kaldım. Ağzımda düşürmedim seni seviyorum emziğini. Yapma sevdaların mamasıyla biraz kilo almışım.

-Merak ediyorsun biraz kilo almışım.Biraz daha kendime gelmişim.

Hoyrat yellerin elleriyle sensizliğin erozyonu yaşayan Bisitun dağımda Ferhat ile aşk üstüne uzun havalar söylüyoruz.

- "Baba bugün dağlar yeşile boyandı

Kim yandı kim uyandı

Gözlerim ağam kalbime ateş düştü

İçimde yar dayandı gözlerim ağam

Gözlerim ağam her gelen benzın sorar

Bilmem kalbimde ne var

Aman aman aman aman

Aman aman aman aman elinden

Digel otur o güzel boyuna ben de ölem"

Geç kaldığım sende kalışların bağı yanık duvarıyım.Nem değil ; ancak gam yıkar.

Ve şimdi ağlamak sevap senin için.Damlaların suyla dansı gibi. Huzurla hüznün kardeşliği gibi. Karışmalı göz yaşların damla damla akıttığım pınarlarına.

Suyun çizdiği kalbin ortasındayım,dalgaların algılarıma kardeş. Bu gün yine sana hırçın maviler.Bugün yine sana su olmak ister duygular.

En güzel bakışını nakşediyor kalakalış.Bugün yine sızılardan beni tanımsız bir duyulsamanın yatağına atıyorum.Hastayım S/ana ...

Bir haykırışın kırık mızrabında sesin belkilEre ram olur Dara..

Bu inleyişin anlaşılmasız manzumesinde solfej anlar deliyor yüreğimi.

Aşkın aşka ışık verdiği güneş öncesi öpüşme demlerine meylim.

-Girift h/azların hamlığında pişiyorum aşkına.Seni şimdi daha anlıyorum.

Uzak sesler orkestrasının can ve aşk şefiyim. D/ilimde senli besteler ağlaşır saz ile söz dilinde.

Artık yarımın söylem defterinde kuruyor senli cümleler. Seni sana bırakma arifesindeyim. Yarın senin bayramın.Ben gayrı deliliğe övgüler ile akla sövgüler arasında felsefi tinlerime kavlinler büyütüyorum Dara.

-Sen akıl ve aşkın delisini de istemezsin şimdi Dara...

Can havlimize dökülen huruflara da ders olamazsın.Sen en çok gitmeleri sevdin.En kolayı gitmek, en zor kalmak... Hep kalmak.Hepten de kalmak...

-Meleklerin elediği elem eleğinde,elimi a/yağımı çektim gece boylu selvilerden. Biraz nefesiyim mistik zlemlere.

Habil'in aşk dersinde ben de öldürdüm aşkın k hazlarını. Ben ile Habil arasında kabulmsn. Kabil ile ihanet ekseninde dünya dönmüyor.

-Tevarslere teneffüs ettim Dara.

-Kılcal damarıma kadar, eskimez senin kanındayım. Kızıl ve canlı akışların vedalarındayım. Sana veda ediyorum; ama benim olmayan sana... Sana geliyorum beni isteyen sana Dara.

-A/dem olup bir kere ısırdım aşk elmanı. Bu aşk tadı, bu aşk adın, bu sevda yadın beni bir ömür sunacak sana Dara. Bu yüzden Habil ile ben arasında hep seni istedim ...

Hayrettin Taylan

Yokluğunu Çekenler Derneği Tüzüğüdür Gülzer

ben hep yeniydin içimde sevgin sağarken
ben hep sendeydim içimde utkun yağarken
ben hep bendeydim içimde ben'in yanarken
ben hep sonrasızlıktaydım ötelere mahşerinken
ben seninle yok olmaya, yoktan çok olmaya aşıkken
öyle uzaktan kav üretemezsin yanık bağrıma
öyle gelgitler sunamazsın damlalar susarken yaramda

bu yüzden takas ediyorum uğrunu aba telime
bu yüzden seni çalışıyorum ta senden , ta benden

Ben var, benden yok.Sen yok, senden çok. İkilemlerin arafında sahipsiz duyguların kapsamındayım.

*Görmenin gözlerini açıyor görülmemiş, yaşanmamış, sevilmemiş sevgi.

-Beni göremiyorsun, atlasındaki renkler ağlıyor. Her renge aşk gözlerinden antik damlalar akıyor. Beni bulamıyor kaderin gölgesi.

-Artık serin sensizliğe geçtim.

-Sorma ne haldeyim.

-Ezberimde etekleri zil çalan günceler var. Dara düşmüş herkesin umudu gibi anlatılmazlığın zaman diliyim. Yine sana ulak oluyor yürek serzenişim.

*Beni anlamıyor, benden sonra sende kalan ben. Arayışın şifrelerinde şuurun esrik yansıması var.

-Harflerimin yanık kokusunu içindeki kitaplar görmüş olmalı. Okumuş olmalı yürek küllerine.Güllerine meftun olan dillerimi anlamış olmalı anlayışın.

-Rantı yok bu bahtsızlığımın. Tek karı sevginle yücelmiş duygular yaşamak. İki dünyalık aşkın t'adına alıştırdın.

Fikrin kelimeleri tellerinde ağlar toplar huzurun zuhurunu.

Yakınlaşır yalınç arınmalar. Beni kirleten emellerin rimelleri dökülür.

-Naif bir yüreğe ulak olur imgelerde saklanır tutkularımız.

Ders verir içsel güzelliğin sesi, söze karışır utkuların dili.

Adına gelir geleceğin tan vakti, aydınlanır ilgiler yüreğinde.Beni sana aklar karasal rüyanın Sibiryasözsüzlüğü.

Öyle çoklardayım ki sevgin sığmıyor. En küçük zerreye yüklem olur sol yanımda. Kalır sevgilim sende.

Ne desen, desen desen içimde yamalanır. Y'aram ile çarem arasında yangınlarını sunar kader.

-Gelmek senin gölgenden önce yürür. Gitmek adımlarının altında ezilmişliği, hatta büyük savaşlarda çaresiz bırakılmışlığı temsil ediyor.

-Ardımda adınla kalan sözsüz özelemler okunur. Gölgame kardeş olmuş çaresizce beklemek.

-Soğuk Sibiryas hayallerinde sensizlikten donara ölen son çarenin Çar'ı Olvakiviç'im.

*Her olgunun ortasında sıcakların tutar umudumu. Bir kadın sevdim, içinde binlerce kadın ağlardı.

-Bir kadın bekledim, milyonlarca sevda sunardı ruhumun dehlizlerine.

-Bir kadın sevdim, bir kadını kıskandıracak kadar içten bir sevgiyle.

Ama sen şımarma kadın! Aşk kıskanır aşktan. Sen gülme, güleç yüzler buruşur gözsüz kalan senli her demden.
-Şiirin imge aralarında sözlerin gülsün. Harf harf, hece hece, sözcük sözcük, cümle cümle , paragraf paragraf çoğal kalburüstü Hasretlerimde. Kitapsız bıraktığın duygu okumalarım güzel metinler sun. Aşkın balına ders versin çiçeklerin.Arılarım öğrensın arınmayı, arlığı, yarlığı çiçek tozlarında.
*Bir papatya olarak kal bağrımda. Her dem bir yaprak düşsün sevda ocağıma.
-Kaynasın senli sevdalar . İssızlığın isimsizliğine adıl olsun gönlün.
Küflü çıkmazlarda, puslu havalarda, sensiz sessizliklerde kalan her şeyimi paklasın ilgin.

Hayrettin Taylan

Yokluğunu Kokluyorum

Ömrümden düşürdüğüm aşk anahtarların sol yanımda bulundu.Kalp atışlarım buldu.Bakışlarımın temiz görüşleri buldu.Mavi helecanlarım buldu.

Tutku yüklü tırlar geçiyor üst benimde,bir rekor denemesidir,şair ölür mü diye.Ki rekorlar kitabına girmeye hazırlanıyorum,sevgilisine en fazla şiir,öykü,yazı yazan olarak.

Sana gelirken giydiğim gömleğimi buldum,biraz eskimiş,ütüsüz,sensiz ama onu ilk kez sana gelirken giymiştim.Başka giyimlere kördüm çünkü...Güneşine ilerliyorum,belki bir kelebek olursun kanatların çarpıp gelir.

Aşk kimliği paslanan eski bir sevda gazisiyim,yüreğim üstüne gazilik madalyan var.Sensizliğin kör gözünden utanıyorum...Yontulmamış söylentiler kanıyor solgun mevsimlerimden.Hüznümün matarasındaki kinler, kanıma kadar dokunuyor.Belki kinim kendime... Üstü kalan ,kalışların ödenmemiş hesaplarında,hesabım var seninle.Yeni bir metrobüs hattı geçiyor umutlarımdan.Seni bu kalabalı kırılganlıklar trafiğinden kurtarmaya hazırım.

Bütün duraklar aynı,her durakta ismin yazılıyor,sözlerin, yazdıkların afişe olmuş.

Saçların bir sevda öyküsünün taranması için kalemlerimi bekliyor,biliyorum. görmüyorum söylemiyorsun kırılıyorum..

Hiçliğimin şifreleri çözülüyor şizofrenik bir gecenin rüyasında.Ve gittikten sonra ilk kez bir rüyada seni görüyorum.Rüya yorumlarına baktım hayırlı bir rüya olduğunu okuyunca aklıma uyurgezer sevgililerin aşk masalı aklıma geliyor.

" Delikanlı rüyasında hiç görmediği çok güzel bir kızı görür,kız yakın mahallesinde oturuyormuş.Tam o sırada kız da aynı rüyayı görmüş,uyurgezer bir vaziyette pencereden bakmışlar.Ay'ın silüetinde bir birine sarılmış gibi görüyorlar.Genç delikanlı,uyurgezer dışarı onun mahallesine gider.Çok şeyin farkına varmadan,genç kız da gelir,sarılırlar yıldızları izlerler.Sabah olduğunda tüm mahalle etraflarında toplanmış, uyanmalarını beklemişler.

-Uyandıklarında ne oluyoruz.Derken ikisi rüyalarını anlatıyor,durum anlaşılıyor,nikah memurunu çağırıyorlar.Birbirine sarıldıkları yerde evlendiriyorlar.

-Sana bir öykü çıkarıyorum gönül bağımdan.Seslen bana ey aşk...Geçtiğin yerleri kurşunlasam mı? Öpsem mi? Karar ver...

Ya da aşk için yakılmışların küllerini yollarına serpeyim. Ayak izlerimden sen çıkıyor.Yakarışlarımın sıcaklığı artıyor,içimde bir gün geleceksinin alevi kızıl bir kız gibi süsleniyor.Sirenler çalıyor bu gece,senin sesin yankılanıyor kentimden.

Islak mendilini buluyorum,ağladığın peteğin arasından.Kuramamış bunun gizemini çözmenin yorgunluğundayım.Bu sevda kurmamışsa,içimdeki sağanaklar artıyorken mendilin nasıl kurusun ki beyaz gülüm.

Çok davullu bir senfoni çalıyor ummalarım.Bu ayrılığı yüksek sesle biktırmalıyız.Yetti

bence bunca yalnızlık, acıların şerbetini içmeler,helvasını yeni bir huzurda yemeler.
-İlk kez huzurum var demişsin. Japon huzur ya da Çin malı huzurlar.

Kirpiğinden kendime bir dar ağacı yaptım, sürmeli gözlerinin önünde aşkına
asılacağım.

Sensizliği asıyorum...

Yoksun...

Onu da asıyorum.

Ağlıyorum,ıslatmıyor yüzüzlüğümü.Senin ağladığın duvar diplerine gidiyorum,tövbe
tespihim elimde,gözyaşlarım akmaya hazır.Şakağımda,intihar etmeyi düşünen yalnızlık
ve sana olan özlemim cevapsızlığı.Arkana son kez baktığın evin, pencereden gidişini
izleyen ben bu,anların resim sergisi kokluyor hayatımızı, aşkımızı.Yokluğunu
kokluyorum..

Ücranda sensizliğin leşine konan güzellerin yeni kokuları yayılıyor yaralı içlerime
Gözlerine, sözlerine, her şeyine bekçi sevdam sensiz almıyor kimseyi.
Her anım,her şeyim senden kalma.Herkes kendi gördüğüne akan deli ırmak gibidir.
Rüzgarların dalgalandırır ırmağımızı.Aşk botuyla sörf yapan ve düşmemek içim sana
sarıldığım gibi sarılğan bir haldeyim.En kanadığımız yerden durdum.Yokluğunu
kokladım,gelişin bu sefer seferi değildi,kanadıklarımıza aktı kokuların.Affetmenin
Kevserlerini akıtmayı öğrenerek,huri olmaya,beni sahilinde sevenin olarak
güneşliğine almışsın cennet kokulum.

Hayrettin Taylan

Yokluğunun Son Baskısı

Gülücükler, yüreğinin lekelerini estirir,yokluğun bastırır bir ömür bastırılmış içsel özerklerimi.Aşk doğarken kaçışmalarımın ovalarına, aşka düşerim,aşka aşarım senli pınarların doğduğu beyaz dalgacıklar eşliğinde.İçimin bentlerini,sevginin bilenen ayet yüzlerinde okur,servetim,kerevetim kanilerine kitabe olur ,olunmazdan önce ,öncelikli hesaplarım tutulur sende.

Bir tutam kül kalmış, küflenmiş acıların yanılma yerinde.Ollarımın kelepçelerini çözecek anahtarı ruhunun kimyası süzer.Koşmuş, kalışlarımızın alevlerinde yanıklara merhem üreten umudun durularında duruldum ben.Şu kahrolası geçmişimizin sarhoş ve hatalara sarmaş dolaş olduğu anları silecek silgin nerde?

Hani hatırlar mısın bir aile ziyaretinde dönerken şehirlerarası, aşklar arası yolculukta kar yağmış,yar beyazlığın yağmıştı.Hani içimdeki buzlar daha erimemişken yolun buzlu yollarında otobüsümüz şarampole doğru yuvarlanmış ve sen çığlık çığlığa kucağa atılmıştın.Ölümün sıcak ateşinde,sıcaklarımız kurtarmıştı ölümünden.O büyük sevgimiz bizi o kazadan kurtarmıştı.Otobüs yavaşlarken açılan kapından karın üstüne atlamıştık,birlikte yuvarlanıp bu aşkın ölümsüzlüğünü kurtarmıştık. Yeniden buzlarım büyümüşken sensizliğe,yeniden benle uluslar arası, gönüller arası bir yolcuğa var mısın?

İşidikça gelemeyişin bir yağmur tadına verdim adını.Sevginin en başı, en sonu belliymiş,acıların sonu hiç belli değilmiş,senin acını yaşarken anladım pıtırıcığım. Seninle ilk buluşmamızda yağan yağmur, yağmurun içindeki sen bugusu ve mavi gözlerindeki ömürsel ışıktı. Bütün sevgimi bir kelebeğin kanadına,bir arının iğnesinde,bir kirpinin piklerine ha bir de yüzündeki bene yükledim.Her biri bin bir yerden beni sana taşıyacak bilesin. Karlar altında,yarlar altında,aşklar altında,aylardır görmediğim senler altında yetişen ve büyülü beyazlarını açan kardelenlerim seni bekler.Dağlarımızdaki karlar erimiş, yalnızlık deremiz,kar suları,sen suları,kavuşamamanın imkansız ulaklarıyla taşkın taşkın akar, gözlerim aşkın aşkın son fotona bakar.

Serbest bir şiir gibiyim. Oyunlardan, huylardan sıkıldığında, içinin enlem boylarında kendini imgelere yükleyen bir karışık benden ne çıkar hiç düşündün mü?

Arzularımın kapsüllerini patlattım dermansız kaldığım kavuşma yokuşlarında.Terimi güzeller nakışlı mendilleriyle sildiler,beni senden sildiler.Mutlu musun? Hep yokuşlar ürettin gitmelerden,etmelerden.

Darmadağınıklığın uzağından kurtulmak için yüzdüğüm tüm denizler tuzlu ve sen kokulu.Deniz anları benim sarar,yunus balığı yunus anlatır bana.Der ki sen mi Yunus mu... daha çok çekti.Hanginizin sevdası özden tülленir.Hangi dalga sizi aşırır sonsuz okyanuslara.

Kaf dağının ardından kapatmışsın bensizliği,yaralarımın loş ışığında yalnızlığını beslerken çaresiz hallerden.Kozandaki ipekler benim şiirlerimi örerken tüm yüreklere bir gün yüreğin sızlamadı mı?

Bu sözceler seni kırılganlığın dinsizliğinden çıkarmadı mı? Bu kadar imansız kaçış olur mu? Merhametin metinleri seni sağlama almış olmalı.

Tutsaklığı bitmeyen kardelen çiçeğim. Ruhunun en karışık müziklerinden biraz benden çal.

Seni taşıdığım gönül salımda,sen alına alına,sen salına salına gidince ölü denizlere demir attı uzatmalarım. İkilemler arasında senli iklimler oluşmuşken yine bir kırk ikinci yağmur ve gidişlerini tümleyen bir gökkuşağı çıkar her renkte beni sana ve sensizliğe bütünler.

Yaşanmamış evgin kalışlar döllemes içindeki bensizliği. Tutkunun inciten iksirlerinde beni içen güzellerden sana biraz söz derledim.

Nefesini zorlayıp dalabilirsin yazınlarımın dalgalı denizine. Her cümlede ne kadar sen varsın,her kelimede ne kadar eritmişim okuyuver pıtırıcığım.

Hayrettin Taylan

Yokluk Denizinde Egolar Şişme Bot ....Kumruzen

Bırakılmış damlalar sağanaklarına dayanmadı bağırim.Sensizliğin kayası eridi. Erişilmez benliğinin mummyası yüreğimde sürüklendi, acıların okyanusuna sürüklendin.

-Yoksul yunusun komşusu oldum.Balinalara karşı sevi sözcüklerimi teslim ettim kabarcıklara.
Bir damla hasretin sıcağında, aşk ıslatmaya gayret ettim.

-Alabora olduğum yokluk denizinde egolar şişme bot olarak sunuldu. Yenildim haklı ya da haksız olarak.Haz, kutsal kitapların bahsettiği, içeriksiz dünya yüküdür. Nedensizliğin ilacı ben değil miyim.

*Yılgın bir hayatın sınırında , sınır ötesi operasyonları katılan varlıklarım vardı. Mayınlarına bastım, sen öldün, ben dirildim.
Vizesiz kalmış yarınlarım var yar ülkesine gitmek için.İçindeki Çin'i çok merak ettim.Gezmek istedi duyusal dünyam.
-İçindeki çocuğun aklını ölçmek istedim. Kaç ben var sende.

Sana ölümsüz kalakalışlar biriktirdim,içsel mevzine gelmek için.
Ruhunun hazinelerinde çoktan saklı, çoktan haklı, çoktan seçmeli, aşka dengeli, gitmelere benekli yarınlar vardı.
-Yarınların gözünü gördüm.Gözbebeklerine aşkın bebeklerini gösteriyordu.

Benli demler çoğaltıyordu yeniden varlığıma.Zengin kayıplarım vardı, ayıplarım arasında.
-Ben de bir insan seyriyim. Seyrüseferim bitmez hayaller üstüne.
Üstsüz kaldığım senli hayallerin kıyısında, kıyıları genişleten dalgaların derbederiyim.

Tutunuşla kaldığım hayaller sayısında kaldım kendime.An'lar, saklar bizi. Ben'ler bir duruş hatırlatır. Kimsesiz özlemleri biriktim gelemeyeceğin ilgilere.

Kanayan yaranın dili mecruhlarında gezdirdim ruhumu. Açık bir kapı gördüm. Kör değildin ona sevindim.Beni görüyordun, ben'leri göremiyordun.

Yara kabuğunun örselendiği derin sızılar meclisine saki olmuşsun.
Beni sarhoş etmeye geldin.Oysa ben zaten senin ya da sensizliğin serkeşiyim.
-Sözlerin, gözlerin, ilgin, gelişin en çok da gelmeyişin sarhoş eder. Salına salına en istendim yanımdan geçip bir yabancı gibi mey sunup ney çalıp ruhumun kamışlarını inletme Kumruzen.

-Nefesine hasbileri komşu kılmışsın. Gururun giyotin ağzında cümleler kurup kesiyorsun hayallerimin cümlesini
-Kanayışımı çok görme.Kendimi görme uzaklığındayım.

Yollar çizdim elimin diliyle.Rüzgârlı yakınlar estirdim saçlarının arasına
-Saçını okşadığım gerçeğin hayaline film oldum, izledim kendimi öylece.
Başın omzumda, ellerim saçlarında, içimi hiç sorma kaç volkan devşirip, fay kırıklarını nasıl senli depreme teslim ettiğini, öylece derbeder kalışımı sorma.
*Sorma Kumruzen.İçindeki kumrular uyumuşken, beni bülbüllere öğretmen yapsan ne fayda.

-Her ses aynı, her söz aynı, her bakış, uçuş, kalakalış aynı bilmeliydin.

-Girdaplar kendi bilinmezliklerini gamlarıma teslim ettiler.Müslifin sahipsiz varlığına meftun oldun.

-Sen varsın diye bütün varlara vaveylalarımı teslim ettim. Nemli bulutun dilinde ıslandı içsel buhranlarım. Buhurlarımı istedi buhranların.

-Bir yağış, bir algılayış, isteyiş, kaybediş işinde üşüdüm sensizliğe.

-Bekleyiş sığınaklarında kendimi bekledim. Bir türlü gelemedim kendime.

-Kendimle tanışmaya az kaldı.Seni tanımak orada biliyorum.

Can kırığı bir mazinin oyunudur terk edilişler. Senin terkinin terkinde Uzar umudum.

-Bir sen var, bin seneye sığmaz. Bu sığışların kadimiyim bilesin Kumruzen

Hayrettin Taylan

Yokluk Felemenkosu

Uzaklarda,bir yıldız kümesinin altında saçları yaşlı dedesi tarafından taranıyordu.Gece ve yokluk kolaydı.İmransu,yaşanması gerekenlerin mecburlarını tamamlayan küçük bir kızdı.İnternet yok, televizyon var ama yalnız TRT çekişyordu.Bağlarını çözüp ruhunu dinliyor,yokluğun içinde ama huzur ve sağlıklı biriydi.

Kucağında dedesinin hediye ettiğı minik bir kuzusu vardı,okşuyor,oyunuyor, yıkıyor sevdıyla büyütüyordu. Yılmadan, yıkılmadan büyüdüğü hayat uçurumlarında düşlerindeki gerçeklere doğru sek sek oynayarak büyüyordu.Köyde çocukluk arkadaşlığı oyun arkadaşlığıyla bitmezdi.İş arkadaşlığına, yardımlaşmaya her şeye uzanırdı.

İmransu'nun yüreğinde tükenmez sevgiler büyürdü.

Dedesi Hamit vardı çok severdi.

Hamit Dede:- Gel şirin perim gel bakalım bugün okuldan neler öğrenmişsin. Gel dedeciğın biraz sosyalleşsin. Gel kucağımda otur dedene oku ...

İmransu:- Dede bugün Türkçe dersinde genç bir şairin şiirini okuduk.Çok acıklıydı.Şair çok sevdiği eşine yazmış.Şair askerdeyken,eşi doğum sırasında ölmüş.Cenaze için eve gelmiş,eşi ölmüş,o büyük aşkın tek umudu oğlunu kucağına almış,ağlamış,o sırada bu şiir yazmış.Bir yandan şiir yazmış,bir yandan biricik oğlu kucağındaymış.Şiir bitmek üzerindeyken son mısrayı yazarken acıdan titremiş biricik oğlu kucağında düşmüş ve oracıkta ölmüştü. İki büyük ölüm,iki büyük sevgi,tanımsız acı üstüne bir şiir yazmış.Hocamız da şairin en samimi arkadaşımış.Ağlayarak şiiri bize okudu. Bütün sınıf ağladı,hoca ağladı. "Tut ellerimden ve aç yüreğinin peçelerini,kapat gözlerini. Bu şiirin içinde, 'Seni seviyorum' sözcükleri yerine iki kez sevdim iki kez öldüm diye şair not düşmüş.

Hamit Dede:-Anlatma küçük gülüm beni de ağlattın. O şiiri ezberledin mi.Oku da dedenin sakalları gözyaşlarıyla yıkansın. Dedenin aşk yarası şairinkine çok benzer. O, şair derdini kağıda aktarmış, ya ben yıllardır içimde bir çocuk olarak büyütüyorum. Baban, bu aşkımızın büyüklüğünü öğrenmiş,senin ismini o yüzden İmran koymuştu...Suda boğulduğu için bende suyu eklemiştim.

Hamit Dede:- Sana keçi oğlağı hediye edeyim.

İmransu:- Sevinçten dedesinden kucağından zıplar,gözlerinden yaşlar akar.Dede cidden mi?

Hamit Dede:-Evet, biricik aşkımın gül aynası evet,evet, senin olsun.

İmransu:- Öylse adını şairin oğlunun ismini koyacam.Hani şiir yazarken ölen oğlu. Benim oğlağın,ismi Ozanhan..

Köyde fazla oyuncak yoktu,dedemin oğlağı, onu hayata bağlamıştı.Babası,çiftçilikle uğraşıyor,onların geçimini sağlıyordu.Köyde sıradan bir hayatları vardı. Şehire yakındılar ama şehre yalnız teyzesine düğüne gitmişti İmransu... Düğünden dönmüştü,şehir ona farklı ve güzel gelmişti.Üç gün okula gitmemişti.Köye varır varmaz,ilk işi Ozanhan'ı görmek için ahıra gitti. Her yeri aradı, tavuk kümesi dahil küçük oğlak Ozanhan'ı bulamamıştı. Dedesinin evine gitmiş,dedesi bahçedeydi. Bahçeye çıplak ayaklarla gitmiş,dere kenarında canı kadar sevdiği oğlağı Ozanhan'ın ölüsüyle karşılaştı.

Kalakaldı.Yağmur hafiften çiseliyordu.Başladı ağlamaya,gözyaşları,yağmurla kardeş olup aktı dereden,çığlıklarına,şimşekler,hatta esen rüzgar da eşlik etti.Şiddetli bir yağmur,yağınca dere çöşmüş, ölen oğlağı ve oracıkta baygın düşen İmransu'yu sürüklemişti. Dedesi eve döndüğünde sürüklenen İmransu'yu görür,selden kurtarır eve getirir.

Acıların ayininde, gün çatlayacak binbir yerinden ve küsecek gibi dünyalık anları yüklemişti.

Hiç bilinmeyen, hiç söylenmeyen,hiç karşılaşamayan duygular,aşklar sele karışmak üzereyken ömür dur diyor biraz daha güzellik yaşa.

İmransu, efsanevi bir aşkın meyvesi,ondan hem aşk, hem aşk gülleri yeşermeliydi.

Hamit Dede:- Kızım,gülüm, sen iyileş yeter ki ben oğlak yerine, bak doğuracak keçimiz var onun yavrusunu sana vereceğim.

Hasta yatağında bu ona büyük bir müjdeydi.

Aardan. bir hafta daha geçmemişti.Keçi doğum yaptı ve iki tane iki yavrusu oldu. O kadar sevinmiş mutlu olmuştu ki her yerde zıplayıp durdu.Ozanhan(oğlağın) yerini tutmazdı olsun.

Koşarak herkese soyluyordu.Bütün mutluluğu artık oydu.Acılara son der gibi bahar gelmiş, coşkuyla oynuyordu. Banbasına koşmak için bahçeye gitti. Babası yok, dedesi de yok.

Eve geldi,

İmransu:- Annesine sordu babam nerde?

Annesi kucağına aldı İmransu'yu ağlama biricik kızım baban Ankara'da döner. Ankara'ya hastaneye yatırmışlar.İmransu sonradan anladı çok uzun süre bekledi bekledi bir türlü göremedi onu.Her gün babası için eriyordu. Dedesi,canı kadar sevdiği biricik torunun bu acısına dayanamadı onu da yanına alarak Ankara'ya babasının yanına götürdü.Yokluk nedir bilir misin?

İşte hayat orda yokluğun adresini soruyordu.Dedesi neyi varsa oğlu için harcamıştı.Köyden yoğurt getirmişlerdi.Dedesi,para yetmez diye ekmek alamamıştı.Hastane bahçesinde gözü yaşlı,yokluğu özetleyen aç iki yürek yeşilliğin üstünde kalakalmıştı.Hamit Dede,iki yapraktan kaşık yapmış, hadi babana getirdiğin yoğurttan biraz yiyelim.

İkisi oracıkta biraz yoğurt yiyip ziyaret saati geldiğinde babasının yanına gittiler. Dedesinin gözleri yaşlandı.Belli ki bildiği şeyler vardı.İmransu,babasına o kadar sarıldı ki öyle ağladı ki bütün hastane,hatta Ankara da duymuştu. Akşam üzere geri döndüler.Dedesi yol boyunca ağladı.

İmransu, çocuk aklıyla bir şeyler olduğunun farkında,dedesi ağladıkça o da ağlıyordu.Yol boyunca ağlayıp durdular.Günler sonra bir sabah babasını eve getirdiler,o kadar mutlu olmuştu ki artık babası yanındaydı.

Babası eve geldiğine sadece o sevinmişti. Kalabalık gelip gidiyordu, insanlar ağlıyordu, annesi hiç konuşmuyordu.Sonra anladı ki doktorlar eve göndermiş yapılacak bir şey yok, uç günlük ömrü var evinde olsun demişler.Sonradan anladı bunları. Her gün babasının yanında ayrılmadı. Allah'tan umutlar tükenmez,babasının sözde üç aylık ömrü kalmıştı.Ya da uzun ve masraflı bir tedavi gerekiyordu.

Fransa'da yaşayan amcaları vardı,ama kavgalı yıllardır görüşmedikleri bir amcası. İmransu,bir gün okul ödevi olarak hoca bir mektup yazın demişti.İlkokul beşinci sınıfa gelmişti.

Bütün duygularını toplamış,mektupta yazmıştı. Postaneden amcasına yollamıştı.

Üç ay dolmak üzereydi.Doktorlarına söylediklerine göre babasının son demleriydi. Bir gün okul bahçesinde oynarken yabancı plakalı bir araba yanaştı.Durdu.

Bir amca içinde indi. Oynayan çocuklara yanaştı.:- İmransu kim dedi.

Çocuklar:- İmransu'yu gösterdiler. İmransu oyna zıplaya geldi.

İmransu:- Buyrun benim nasıl yardımcı olayım.

Amca:- Şöyle bakim uzaktan hiç beklediğin var mı?

İmransu:- Bir tane amcam var Fransa'da ...

Amca:- İşte o benim dedim. Hadi beni babana götür, babanı Fransa'ya götüreceğim ve iyileşecek inşallah.

İmransu, Ağrılarını bastırarak sarıldı sarılışlara,amcasına. Yüreğim acılara dönük, umutlarını tutuşturacak gün gelecek ve gün bugündür.

Eve vardılar.Babası çok ağır hasta.Yıllardır küskün,kırgın, haber alamadığı kardeşi gelmişti.Hoş geldin dedi.Sustu.Bakıştı iki kardeş.

İmransu:- Babacağım, amcan ikimizi de alarak Fransa'ya götüreceksin.Ve sen orda iyileşeceksin.

Babası:- Hayır,burada ölürüm ama onla gelmem.

İmransu:- Ne demek,sen babasız mı bırakacan,benim defterlerimi,kalemi, önlüğümü kim alacak?

Ben kime baba diyeceğim.Bir çocuk babasız nasıl yaşar?

Babası, gözleri yaşardı, herkes git, küslük, bitsin deyince,İmransu,amcası ile birlikte Fransaya gittiler.

Uzun tedaviden sonra babası iyileşti.Amcası çalıştığı fabrikada ona da iş buldu.İmransu,amca çocuklarıyla birlikte artık Paris' te okumaya başladı.

Bir yıldız yağmurunda ı umutların seli aktı, oturup bir köşe başında ıslandı hayaller. Yokluklar,zorluklar,kırgınlıklar,yerine güzellikler sosyal şeyler bıraktı. İmransu artık huzurlu,sosyal, güleç,okuyan, düşünen ilkokul beşinci sınıf öğrencisiydi

Hayrettin Taylan

Yol An/kara

yıldızlar ağlıyordu
yıldızlar özlemlerime
ay suskun
gece hain
bu an anlatılmaz yaşanır zelalim

bir damla göz yaşı
ilk kez ağlayan bir şair
ve gidişinin son halsergisi

sen gidersen gitmiş olursun
bu gidişin gitmelerin son tanımı
beni benden çalan onların son yangını

Hayrettin Taylan

Yola Gelen Yolun Yol (a) _daşıyım

Kutsanmış bir bekleyişin hisminde mahrumiyeti kaybolmuş yollara düştüm.

- Vakitsiz " bir düş " gidiyordu.

Yaşanmış /öncesi yaşanmamış /sonrasında beni kendi esrik izlere sürüklüyordu tanımsız eskizler. Yolum ile ruh solum arasında aşk ve ilim kendi küresini yazıyordu.

- İzdüşüm yol düşümü tümlüyordu. Kendisizliğine yollanmış şimendiferlerin sesinde uyanıyorum.

Naz yok, can yok, Nazlıcan yok, yol yok. Yokluğun salıncağında gelişlerle büyütülen yüreği yaralı bir bebeğim.

-Ruhu tutulmuş masumiyet müzesinde yaşadıklarımın dair infak özlemler görünür.

Huzurun ılgınlığı sedirin sesi, Cemil Meriç'im Meriç'inde yıkanan kıyı yürüyüşlerim.

- 'Hepimiz aynı gemideyiz.Gökte kasırga bulutları.Ve kuledeki gözcünün feryadı: S.O.S! S.O.S! '

Bir murt yoldaşlığı arıyorum, yollardan yolunmuşluğa giden.

Bu vatanın kundağında yola atılmış ayrılıkçı bebekler var. Sistemin sülünleri gayrı meşru derinlerde hamile bıraktığı aşüftelerin çocukları yoluma dikenler düşemişler.

- Kardeşlik bağrıma mayınları, kendi hinlik ağıtlarıyla yerleştirilmiş.

- Başkalaşım neyi çalışıyordu. Ney ile sevgi aynı telde yol alır. Mevlana aynasında bütün yollara bakar ufkum.

- "Yol kesenler olmadıkça,lanetlenmiş şeytan bulunmadıkça,sabırlılar,gerçek erler,yoksulları doyuranlar nasıl belirir,anlaşılır? "

- Menzilimdeki öz sesimde kendime harcı alem aklar sunuyorum.

- Gözü olan güzdür, görüşü olan gürdür, yolu olan, ömrüne kafiye. Ne görüyorsa, değeri o kadarın terazisinde gerçekleri büyüler.

Toprağın köpüğü kendi rengindedir; fakat çıkar köpüğü, yaşanmışlığın duruluğuna kirli açılımdır.

-

Bir aşk kırlangıcının gelincik tarlasında Şeyhi'nin Harname'sindeki eşiğin et isteme istemi ekilir. Eşek ya ruhu ota ve arpaya şiflenmişken, et vermek ne kadar doğru?

- İşte kurumuş ayrılık kendi eşiğini, kendi yolsuz yollarında "hiç" varmış otuyla besler.

- Zaman asfaltsız ve vasıfsız kaçışların güzergahına ah oluyor.

- Geri kalmak, geriden gelmek kendi künyesinde bezm -i özlemlerime susar.

- Bulutlara tutunmak zorunda göz yaşların, buhurlarını bekliyor yeni aşklar.

- Ben yok aşkların bekleme sonunda yolunu bekliyorum. Seni ekliyorum bir tutam sevgi ile tutunamayanların tarifsizliğinde.

- Y ol açarım sevda ile sevdalanmaya. Pınarlarına kadar geldim, Yunus çeşmesinden testini dolduruyordun.

- "Dağlar nice yüksek ise,yol anın üstünden geçer." Bu yol doğruluk yoludur, yol ile söz arasında kanadım, susadım gerçeklere..

"Cümleler doğrudur sen doğru isen,

Doğruluk bulunmaz sen eğri isen." Yunus'un yüzdüğü denizde

okyanus yüreğimle aktım güzelliklere.

-Nar tanesi, nar gözesi tutku çeşnimde artıkça artıyorum.

- Vefa akan bütün çağlayanların yaşanmaz çağında kendime hiç yaşanmayacak bir çağ yazıyorum.

Özümsenen molalarda özümün hasadında arta kalan yalnızlığımdan yol türküleri sunuyorum.

"İstanbul'dan Üsküdar'a yol gider

Yol gider çavuş yol gider

Hanımlara deste deste gül gider

Gül gider çavuş gül gider"

"Altı ay yollarda ağlayıp gezer

Sırma da saçların sallayıp gezer

O güzel bağrımı dağlayıp gezer

Ört yarım yazmayı boylu boyunca"

Ben saramadım sarsın eller doyunca

Sensiz de döner dünya. Sensiz de dönercide yenilir lezzetli aşklar.

Gitmenin omurgasında iskeletimde senli kemikler görülür.

- Yelden, selden, ezelden, bedelden adımlar atıyorum halime.

- Benden gitmenin kavgasında vururum affedilmezleri. Susar çığlıklar, susatır gerçekler.

Yol aşkın teninde, ten tinin yolunda ... Özetlenir ömrün kurgusu.

Benime yazılır, uzaklar. Pusulasız gidişinde susar, ömür.

Ürpertili umutlar beni yolculuğuna bağlar. Türküler, sözler, bilgiler, acılar arasında ayrılığa dair kalışlar mummylaşır. Tam sana uzuyordu yolum, sol yanımda.

Haşretin hasat mevsimi geldi, seller, eller seni benden aldı. Unutulmanın kaf dağlarında periler fısıldar kulağıma. Bu bekleyiş yolun sonunda hezeyan var.

Hezimetlerin hazırlıksızdır vuslata.

Bilinmezliğin su sözlerinde köpük köpük aklanır ahdim. Vedamın zeyli çözümler arar.

Bu sağır aşkın kimyasında ceylanlar gibi ürkek kaçışlarını ezberledim.

Yolun kulağına söyledim, yol uzar, aşk uzar, ben usar, ben susar; ama

ahlarımın bedevi bedduasında senli aşklar bitmez.

Yalnız kaldığın tutkunun zembereği kuyularında şifa arama.

-Benimden akan pınarlarında kana kana içmelisin. Ben yolun aynasıyım, gönlün yürüsün yollarımda bütün dünya gelişine taranır.

- Bu yüzden, can kırıklarını tara en sıcak aramızla. Yoldan yola yol akar, aşkta aşka yol uzar, uzatma bensizliği, gel gayrı benden bene giden yola...

Hayrettin Taylan

Yolum Koynuna Isınıyor

Bir çocuk kahkahası ile büyücü duası arasında takılıyorum aşka
utangaç yüzün raks ediyor ayın yüzünde, bu yüzünden gece usar başka
Bebek yüzlü bir tanrı ıda dağlarında sarıkızla ben halayı çekiyorlar
avurtlarını rüzgara öptüren geleceğin suskusunda
göğsüme göğsüme vuruyor sol ırmaklarının aşk atışlarında
kalıyorum nedensize

Bir tomurcuk ,açılışına çağırıyor çağrılarımı
Yüreğimin ta içinde geliş sesin duyuluyor
teslim ile sevi neslin arasında isyansız sızıları süzülür
kılıçsız bir gidişin ayrıklarında kırkayağım, kırkında okutur seni
dağların dumansız bakışlarında nergisler açar açılmazlarıma
-güzel ve ulaşılmazsınız
bakışların altında başkalaşmaya eriyorum
Bir nar tanesi gibi bir tanesi oluyorum
Sana ulaşmanın yolunda, yolum koynuna ısınıyor
geleceğim çok geçmeden, aşk isimsiz erkini kaybetmeden
Yanacağım doruklarına, sen ve ben olmayacağız hazandan
Kavuşacağız, kavuştaklarımızda aynı anın türküsü
O an, yıkanacak uykusuyla hayallere teslim edilecek tin vaktinde
Ah, çekmek ayrılanlara özgü ahımdan vurma bana
kutsayın beni terkiler
bülbüllerin mevsimindeyim gül bayramında gülen gülsün
Bulut yok yaralandığın yurdunda
yağmur damlalı özlemlerinde sesin iyi geldi bugün
Tanıdık yüzünde ,yeryüzü notları okunur gelişlerine
Bülbüllerin mevsimi zamandır, kış bitti, düş bitti gülüm

Hayrettin Taylan

Yontular Yontusu Unutuluş Manzumesi

Kırık parçalara ayrılmış tutkunun ilencindeyim. Beni anlatmak istiyorlar keder.Sıgmiyor cümleler acıların dibine.

-Ürkünç bir rastlantının rasyonel tablosunda sana ben şiirler, aşklar, bestelenmiş gizler büyüttüm.

-Yanına geldim söylemeye, söylenmeye gel gör ki rastlantı, bulantı,ilenci demlerim seni kendi kıymıklarına teslim ettiler.

-Kıymıklar seni yuttu sanırım. Kıyıların yok, kıyamadıkların yok, ben yok.

-Bu bilici rastlantının sevice öyküsünde sana öldüm.

-Kurtuluş kurtlanmış.

-Diriliş kalmış yürek sızılarımın telinde. Biçimlenmemiş yürek sellerine katılan son insan suretiyim.

-Buyur suretimden tinler oku. Buyur, tenimden tinler tanı aşk adına.

-İstememek saklı kalsın duruşlarında. Değer vermek senin için matematikte kalsın.

-Benden irak olsun hiçlerin.

* Hiçleri severim yoktan daha iyi. Sen hangi istendik davranışın adılısın bilemedim.

Öncelerimde sıfat olarak kalacak mısın aşka. Yan yana değil, el ele değil, yürek yüreğe nitel bir sıfat olarak kalacak mıyız bu aşk nazarında.

-Doğurtma istemi olan algıların gölgesinde beni mezelerine taşır mı şavkın. Şevkinin Şevki'si olarak idraklarımı sunabilir miyim ki.

-Yontular yontusu açlığımı çok görme. Biraz zaaf mavilerindeyim.Biraz haz sahillerinde sahici Leyla'lar yüzdürüyorum gizemli gecelerime.

-Biraz insani, biraz şeytani bir akışın kirli sularını çöştürüyorum.

*Uç numara oyunları olan saçlarının telindeydim, biraz aşktan esintiler bekliyordum.

Gelme kokusu var yürek başlarımda. Yürüme sesini çağırıyor damlalar.

*Acılar sayılarını âminlere teslim etmiş.

-Harfsiz güncelerim sökülüyor sevda alfabetinden.

Elifle başladığım sevda'nı x ile bitiremem. İçindeki çocuğu annesiz büyütme .Özünden itişler okumasın kader.

-Biraz kendini buluşların bulmacasında beni dinle.

Yukarıdan aşağıya kadar yazılan her soruda sen, her karede ben.

-Sağdan sola kadar her sözcük sol yanına yanıtsız kalışlar işaretliyor.

Kalakalıştan sana kalışın imzasını attı mecalim. Kül olan mazinden gül olan geleceğine uzandım.

*İstedim seni.

Kitlanan yanılmaların akislerinde kalmadın.Kitlenen umudun son sayfasındasın.

-Adına kadar öteler ısmarladım.

Benden öte sen, senden öte ben, öteden öte ötrelenmiş vuslat.

-Aktım sana ömürlere sığmaz sularla. Besle beni, özle beni tininde Tinna Tenna

Hayrettin Taylan

Yüklemine Sordu Vuslatın Öznesi

-Vurgulanan ben miyim aşk mı?

Alın yazısı, alınlarımıza yazılmış hayatın alt yazılı filmidir.

Bu filmin senaryosu doğuştan önce yazılmış, ilk nefesle, son nefes arasında yaşadığımız her şeyin ruhsal dünyada kendini yer edinmesidir.

-Bu yazılanlar yaşayacaklarımızın gerçeğini verir, filmin tekrarı yok. Sahneler anlaktır. Senaryoda değişiklik olmaz; ama rolümüzü iyi oynarsak değişiklik öylece yaşanır. Yani boyun eğmeden, kendimizi tanımak, kendimizle barışarak gerçeğin iklimini yakalamak.

*Şimdi bu alın yazının yazılmamış cümlelerinde sen yüklem, ben özne.

-Yüklem olarak bana geldiğin günlerin yaşam ruhunu sordu yaşanırılık. Alın yazına değmişliğini sordu değerlilik. Sen bu yazgının değeri olarak işlendi sayısal, algısal, ruhsal, aşksal denklemlere.

-Senin değer, serçe parmağında, kelebeğin gözbebeğinde, kırlangıcın yüreğinde, bülbülün dilinde, en çok bir gülün en kırmızı tonundaydı.

*Tutunduğumda anladım ki tutkular sende okyanus dilinde. Islak bir hayale taşıdılar. Alınmış hayatlar değildi, alın yazısının yazdığı kadardı sevdamız. Kısa bir film; ama bütün hayatı anlatan bir film gibiydi.

Gidişlerin giyotin ağzında bilendiği çaresizliklere kesildik. Dahası yüreğin kesilmişti. Can kırıklarının kırk ayakları kalbindeydi.

-Ne desem kötü bir desen olarak beyninde kalıyordu. Bir kadının güven dağları yıkılınca Simurg da bülbül de Yusuf da olsa erkek çözüm olmuyor.

-Bir kopuş şeridiydi senden kopuşlarım. Beni suçlayan sözsüz cümlelerinden kaç vicdan adası yaptım bilemem.

Şimdi kopuşlarım milimlerinde adın kopartılıyor bağrımın aşk derinliğinde.

-Artık sevme diyor aklın gücü. Akıl ile yüreğin güreşinde akıl yenik düşlerde.

-Yürek sende kalışının yazgısını tümlüyor. Bir yürek ermişiyim.

Sevilerin dilinde dilsiz dilenciligimi cümlelere taşıyorum.

Geri dönüş yolu:

-Gitmek kendinden uzaklaşmaktır. Giderken başkasının yüreğinde kalmışsan, bu gidişin hamile kalmıştır. Doğan hasretin büyümesi yeniden barışmaya ayna olur. Bir yüreğin çok istemesi, duaların gücüyle sonları yakın eder.

*Duanın gücü, hayalin gücü, vuslatın gücü içsel bir güç olur ve kavuşmak denize dönüşür.

* Dilinde suyun yazdığı cümleler var. Damlaların bütün ağıtların anlamı kadar hüznüsel temalar ağılatır.

-Hiç söylenmemiş bir sözün vardı. Hiç yaşanmamış bir yokluk sürerdi.

Yavaşlıyordu nefretler. Kızağa çekiliyordu ölçer. İyi niyetler akıyordu.

Dokunuşunu aydınlatıyor alın yazın. Yazılacak yaşanacakları sunuyor gerçekler. Bir alın yazısı ışığı yayılıyordu içimde. Bana gelmeye yakındın.

*Kadınsal ışıltının en parlak umudundaydı dünyam. Gelmezsen de içim aydınlık sevginle bilesin Işıken

Hayrettin Taylan

Yüksek Ruhluluğun Aynasında Taranan Malihülyalarım

En anlaşılmaz, bilinmez, imkansız yönünden sapmadım. Çünkü sebepsizlerim evsiz değildi,gönülevindeydi.

-Fazlasıyla sana akmış mecralarımın meçhulüyüm. Hülyalarım kadar indi bütün dünya.Eksik yok. Biz iyiyiz, kaderin aynasında süslenen güzel.

- Onarımı zor olan bir o'nurun söz okyanusuyum. Özümden sana akan bir ırmak gibi hani derinliği, şiddetli akışı olmayan olağandan uzak, olacağa yakın bir ak'ışın sesiyim Ruhsu.

-Kaybedilmeye değer, değerlerin değmiş yüreğime.Seni kaybetmek ruhuma , dizelerime, cümlelerime çıkartılan taze ilham ekmeği demek. Kızartılmış yüzünle yazmanın sıcakını yaşıyorum.

-Küçük bir pınar,sadece sessizce, akar ve giderken damlalarıyla coştı. Şimdi su ile damlayı, suçsuz ile güçsüzlüğümü ayıklamaya çalışıyorum.

-Neden hala pınarımın ortasında gönlünü salmış, damlalarını boyna yollarsın ki?

-Hadi benim ek işim seni sevmek, özlemek, beklemek. Senin işin yok mu yaramın sahiline damlalarını bırakıp üstelik tembihleyip beni de ağlatıyorlar.

-Sen gözyaşı güzeli olmaktan ne zaman çıkacaksın.

Gel s'ellerini uzat bağrımdaki nadasta büyüyen güllerine. Gel dikenlerini sakla sinemden.

*Sana acıların ödevi verilmiş, kıymık bir kadermiş deme.Asilik akmasın Asi olarak Ak `denizine.

-Yıkıntılıydım senin ömründeyken .Zaaflarımın alttan dersleri vardı. Geçemedim sadıklar üniversitesine. Güvenin üstüne mastır yapmak isterken bir başka zaaf ödevi için iki gözlü bir kütüphanede sensiz yeni bir kitap okudum.

-Bir roman bir gece de bitirilir mi deme. Evet, her şey bir geceydi.

Gözleri kapalı okunan roman aşk romanı olmayacağını bilirsin.

-İşte dedim ya ben okumadım belki okutuldum sulu sepken demlere.

-Onardın beni bir zamanlar.Şimdi onarılmaz bensizliğin iç mimarı olarak güzel bir betimleme yap ruh evimin önüne.

-Salına salına yemyeşil evimizin önüne gelişini görsün baharlar.

-Aşk,büyüdü, aşk!

-Aşk, büyüldü, hey büyü!

-Doğrular ve yanlışlar kendi eşleminde çizgisini korurken aşk hangi ifadenin künyesi?

-Bu soyut kelimenin soyunuk kökünde hangi eklerle artarsın sevdavda.

-Davranışsal olarak hangi tavrın tavında kalsın ömrüm.

Farkındalığı aynı aynada görmek imkansız.Can kırıklarının aynasında yansık özelemler güleçken, ben neden kendi kırık mızrabımda ıstırabını çalışıyorum.

*Vicdan konusunda çok tezim var, çok tez kanlıyım belki ondan.

Çok vicdanlı olmak sulistimale kapı kapattırır. Bu yüzden tüm algıların ötesinde bir öte var biliyorum.Kelemler kirletmez; ama önyargıların, kuşkuların, içsel şablonların kirletir bilesin Ruhsu.

‎ -Gamsızlığın ilacı henüz yok.Bazı şeylerin ilacı çıkmıyor ki? Ya da aldırılacak bir organ olsa bazı tavırlarımız ne güzel olurdu.Bu yüzden olduğumuz gibi olduklarımıza pınarlarımız aksın.

-İnsanız özümüz kadar temizleyici affedişlerimiz var. Kullanmasını bilen yüksek ruhlulular arasında olmak gerek Ruhsu. aldırmadan kalmayı bilmeli insan.

Hayrettin Taylan

Yüksek Ruhluluğun Aynasında Yürür Karakter Şehrin

Gördüğüm,görmediklerini gizliyordu.Sırları alın yazısında okunan haykırışın s'eliydim.

-Görünmez enerji dalgalarıyla görülmüşlüğe tümlenirdim.Yaşamın patikalarından geçerken içimde kalanların dramları çarpılırdı kayalarına. Melodramların canlanırdı bahtımın sahnesinde. Nemli gözlerinden özlemler akardı.Bir vicdan duruşmasının yargıcı gibi kendimi yargılardım.

"Kaybeden" fiilinde içinden çıkılmazlığımın fili gelirdi bu taşınmaz yaralarımı. Çekimsiz kalırdım sol yanın benim için atarken.

B'aşka kaybedenlerin ilgisini çekerdim isteksiz kiplerinde.Yılanları, yalanları yiyen kirpiler anlatırdı meramımı. Bir kirpi yavrusu olsam kucağında hafiften batsa sevdam sana.

-Bir kirpi yılanları, yalanları öldürdüğü sevilmeli ; ama ben yavru kirpi olsam, hani her şeyin küçüğü sevilir ya. Yavru kirpi olarak kirpiklerinden dökülenleri görsem çok bu büyük hayal Şehrinaz:.

İçimdeki aynaya baktım.Kırılmış olmalıydı.Yüzümü göremedim sadece yüzüzlüklerim, yalanlarım, doyumsuzluklarım, zaaflarım görünüyordu.

-Meğer insanın kendi aynasında daha çok başka insanın yüzündeki yaşayış yansımalarını görürmüş.

Keşfettiğim bir şeyi söylüyorsam bilgelik aynam kırılmamıştır demek.Güzellikleri sunmaktır içsel bilgelik.Güzel yaşamaya içsel aynalar üretmektir bilgelik gücü.

Ki senin gücün güzelliğin ve bu güzelliğinle akan gülümseyişindir.

Tebessümlerine geldim, sen gülerken dünyanın bütün gülleri secdeye kapanırdı.

-Dikenlerini teslim ederdi kötü niyetler.İçinde kirlenmiş düşler uçardı, sen gülünce.Bir kadın aslında güzel bir gülüşün dünyasını sununca melekleşir.

-Yeniden gülücüklerinle vur yüreğimi.

İçimde siyah bulutlar var diye içim değişmez. Ben karakterimin , kimliğimin sahilinde üst benliğin limanıyım.Değişmezlerim sosyal algılarla değişebilir.İnsan ehil olan üst algı eğitimiyle değişmeye her zaman değişebilir

-"Can çıkar, huy çıkmaz." Bu sözü eriten tek gerçek ilim, sosyalleşme, inanç üçleminde yüksek ruhluluğu yakalayanlar değişir.

Yüksek ruhluluğu yakalayan herkesin huy dediğimiz kemikleşen tavırlar değişir, gelişiriz, ehil bir güneşin sıcağında kendini bulur.

-İnsan canlı bir varlıktır.Canlı olan canı olana,yeni olana, güzel olana, akli olana bilenir. Taş değiliz.

İşte bu çok büyük bir anlayıştır, bunu kavrayacak üst kimlik çok azdır.

İnşan, kendi içindeki aydınlanmanın başlangıcında çizer kaliteli yaşamayı.

- Özdeş değilsin sıradan bir hayatı, huyu, bakışı olanlarla.

Bu yüzden Halil Cibran'ın dediği gibi:" Bana susmayı ver, gecenin hücumlarına meydan okuyayım."

-Susmakta bazen özel bir çözüm.

Ve çoğu zaman "Doğru" yanlışların gölgesine bağlatılmış olsa da her zaman doğru kazanmıştı.

-Kalbimden yola çıkan güneşin varsa için her zaman aydınlık kalır. Kalbin aydınlığı, sevgidir,şefkattir,güzel huylar, dürüstlük, cömertlik,aşk,sevgi gibi yüksek ruhluluğa bizi taşıyan içsel eylemlerle aydınlanmalıdır.

Hayat bazen piyano gibidir.Beyazları, siyahları beraber sunar.İyilerle kötülerini aynı anda çalar; ama unutmayalım en güzel melodi beyaztan çıkar.İçimizdeki beyazları kirletmeyelim Şehrinaz

Hayrettin Taylan

Yüreğimde fırtınaların düğünü var Şulenar

Yüreğimde fırtınaların düğünü var.Halay başında ben esiyorum.Bir esinti düğünü.Cümbüşlerle içinde sensizliği sunan içsel gelin sendin. Sevgisi ortak olan esişlerin damadı gibi saçlarının arasında esen yelin birikmiş sevgisi oldum.Saçlarına d'okunmayı okudum y'elim...

Seni sevmenin kalan tarafı olayım. Bitmezliği mumyaladım çünkü.Gitsen de bitmezsin.Bitsen de gitmezsin.

Arayış kadar genç olmalıyım.Seni bulmak, bulmak ve sevmek hep yaşıldır. Yüzyıllık bir cennet gibiydin.Cennette bir gün,yaşadığımız bin gün gibi. Bu yüzden cennetinde kalmayı sevgimin eylemine kattım.

Seni hatırlayışın yaşlı çınarı gibi kalbim var.Buyurun, gölgesinde yaşamak, sevmek; ama beni sevmek, benden olanı sevmeye....

Bu tutkunun gereklerini sıralamak, öylece tek tek yaşamak. Sakınmak bizden başka her şeyden.Her yarde bir iklim bırakmak niyetinde değilim.Sen yeni ve sonsuz iklim gibi geldin.Hep yaz gibi kalıp aşka hasat olmanı istesem de kara kışını yaşamak da kara bahtıma ders olmalı.Zıtlarını da görmeli ve sabrı yeniden severek tartmalıyım.

Aşkı bitiren bahanelerin girdabında çıkmak gerek.Mesafeleri yakın kılan güzel duygularını sal sevgilim.

Sevda yüreğimi gücendirme.İnsan sevince , annesini kaybetmiş bir çocuk gibi hassas olur. Tek evladını kaybeden yaşlı bir nine gibi ürkek ve hassas olur.

Bu yüzden bülbül olup cümlelerimde seni okuyor, gülünü, aşk ömrünü kanatlarımda taşıyorum Şulenar.

-Ates böceğinin ateşli ışıltısında alevini aradım sen yokken. Şimdi sakın mi yürek denizin. Suyunun üstüne yürüyerek karşına geçebilir miyim?

-Yeşil gözlerine bakarak, içimde kurumuş sevda ormanımı yeşillendirerek, aşk aslanın olup kovaladım sensizliği.

-Paramparça oldu sensizlik.Bu yüzden hep olmalısın, artarak, severek, ürkek ceylan gibi gönül vadimde koşarak.

Şimdi arzuyu depoladığım anların aynasındaayım.Salina salına gelişinle başlayan içsel filmimin galası var.Biraz daha salınır mısın yüreğimin senli yolunda.

-Biraz da gülleri güldüren tebessümlerine, biraz da aşkı uçuran nazlarınla, biraz beni baştan çıkaran çıkarma işleminde yürür müsün.

-Bu çıkarma işini iyice sevdim. İyice çıkarmalar yapalım. Ben ile seni zaten toplamak imkansızken benle senin çarpımındaki aşkı bölüşelim güzel yarınlarına Şulenar.

Ruhunuzun ç'algısı olsun güzel niyetler, sevmeler. Bizi çalsın doğruluk.Bizi oynasın

içtenlik...Bizim için çatlasın kıskançlık.

Sen en güzel şarkının en güzel dizesisin .Bu banan özel müziğin anlaşılmaz seslerini güzel kılan sensin.

Yüreğin içindeki yüreğe sor beni. Çiçek olarak öyle bensiz kalışına arı oluşum tesadüf mü?

-Tek başına özel bir çiçektin.Özünden bal yapmaya geldim, tatlılığın dans etti. İlk kez arı ile çiçek dans etti.Muhteşem bir bal,yüreğe faydalı bir tat ve aşk olduk.

-Yasamin kaynagi olan bu özel tadın sahiline geldim.Islanarak,uslanarak, birlikte bu tadın son sözü olmak istedim.

Bu sevginin üleşmesinde, ulanan, yüreği bilenen olarak kesildik aşka.

Hüznün kazıdığı imkansızlık sızılarından arındır beni.Sana alıştıkça alışılmışlığın ötesinde bir Mecnun oluyorum.

Güzel yaşamının sırrı kalbinizin derinliklerindedir.Oraya beraber inelim.Yıllarca sakladığın en özel sevgileri, en sıcak hazları alıp bana gidelim.Ben, çok uzakta değil.Zaten sevmek bir olmayı büyütmektir.Beraber kalmayı dünyanın merkezkaçı yapıp yaşamaktır Şulenar.

Hayrettin Taylan

Yüreğimde Mistik Aşuresin Tinsu

Yüreğimde Mistik Aşuresin Tinsu

Çok kalabalığım yalnızlığımın.Karışık duygular aşuresiyim.

Benden çok aşure yapılır.Dertlerim nar, kiraz dudağın kiraz, tane tanelerin buğday,elma yanakların elma, kıyasların yerine kayısı, üzdüklerim yerine üzüm, gül damlası, aşk kokusu, sen süzmesi, ben şerbeti, dile getirilemeyen meselenin aslı, özlediklerimizin dimağı, yazdıklarımın katığı, aşka kaynayan ruh, sözsüz kalışları anlatan her dirhem...

Biraz algı, biraz olgu, biraz yarama sargı, biraz umutlarıma umman, biraz korkularım teslimiyet, biraz sensizliğime masumiyet, biraz unutamadıklarına sen aşısı, biraz sen, azcık da ben eklesin bu gönül aşuresine.

-Aşure gibi gir dünyama.On olayın çeşnisi gibi dur karşımda.

Hız. Musaya gibi Firavun ile ordusunu sulara gömsün sevgim. Kayısı şifrelesin bu imkansızlığı.

*Hız. Nuh gemisini Cûdi 'ye demirlesin ben yerine.En yüksekte sana yetişsin incir.İncinmesin, incindiklerini tada alıştırın aşkımız.

* Hız. Yunus balığın karnından kurtuluşu gibi bu yara kabuğunun içinde kurtarsın gelişin.

-Balık yağıyla kavrulsun sana olan ilgilerim.

* Hız. Adem'in tevbesi gibi benim de tevbem kabul edilsin. Sen dünyanın aşk ucunda, ben dünyanın sen ucunda kavuşmalara sarsın bizi.

* Hız. Yusuf kardeşlerinin atmış olduğu kuyudan çıksın, ben yerine. Kavuşmaların sıcağını anlatsın, derinliklerde cenneti yaşayan, kuyu aslında Yusuf'a cennetti.Onu oradan çıkarmak cennetten kovmaktı belki; ama o bir kaderden başka kadere, bir aşktan başka aşka gitti.

-Yusuf kalan tek yürek bensem yolunda haydi aç kollarını Tinsu.

*Hız. İsa bugün dünyaya gelmiş ve bugün semâya yükseltilmiştir. Sen gideli, ben öldüm, ben göğüne çıkmadım. Göğsünde kalanlarım var. Kalakalanlarım var .Yaryüzüne çıkacak İseyi ruhum var, sözsüz kalan algıları, senlerim var.Sana çıktım gökler ağlarken, İsa yozlaşan nesline ağlarken, sana geldim aşk.

*Hız. Davudun tevbesinin kabul edildiği Davudi senfonin güncesiyim. Çılgınlıklarım türkü, bağışmalarım marş, aşklarım istiklal.

-Davudi sesimi özlediysen gel doldur gönül kasemi. Aşk,aşureni özledim.

*Hız. İbrahim'in oğlu,Hız. İsmail bugün doğmuş.Ben bugün doğdum aşkına. Seninle görüştüğümüz ilk gün, benden gittiğin ilk gün. Bu yüzden aşureler bitmez yüreğimde.

-Bu yüzden tanelere mistik ,metafizik sonlar bağladım.Bu yüzden kurban olmaya büyüyor İsmaili kalbim.

*Hız. Yakubun, Hız.Yusufun hasretinden dolayı kapanan gözleri bugün görmeye başlamıştır.

Oysa ben gözüm kör.Aşk gözüm kapalı, özlem gözüm açık, hasret özüm sağır, kavuşma özüm yanıyor, istiyor seni her şeyim. Gözleri açılmış hülyalarım var.Sözleri açılmış cümlelerim var.Gözlerini görmek isteyen gözlerim var.

*Hız. Eyyûb hastalığından bugün şifaya kavuşmuştur. Şifam sensin, seherim, harım, yarım, gönül ayarım sensin. Hastalık hastası olan bu ruh erincini topla bir gün gelişlerle.

-Kerbela'nın tam ortasında kaldı yüreğim. Taşlar, kılıçlar, kurşunlar, sensizlikler, kinler, ihanetler,sızılar, imkansızlıklar,bir bir yağıyor üstüme. Her yer Yezid, her gönül Yezid'in kızına aşına.

Beni senden öldürmeye, beni kucağında aşk eylemeye geliyor Yezid'in kızı. Gözlerini sordu sözlerinden sonra gözlerimde kalan kalakalışı.

*Bu mistik suskunluğun sofrasında hangi zahirenin zahiriyim bilemedim. Sonsuz sevginin, senli duygusunda kalmış, aşkı yaşamış,aşkınla bütün aşklarda ayan beyanları ayna yapıp aynalar kırmış, kalbi kırık, mazisi derya, aşkı gökyüzü,içi sonsuzluk olan senli bir aşk erinciyim.
*Sanki tüm hayatım, gidişinin melodisiyle garip demlere yayılmış.
Çöllerde biten kum, denizlerde ağlayan su, gökte yüreği yamalı bulut, içimde aşk, aşkımda çok dil bilen gül gibi açılıyorsun.
-Batar sineme dikenlerim, kanar yüreğim.Kan revamlarım aşka kirman olur. Kendime geliş nazire olur sen kalışı.Bir kaşık daha yemek istedim aşurenden.
*Yoktu.
*Ben yoktu.
*Sen hele sen hiç yoktu.
-Şimdi kasemdeki boşluk dünyanın boşluğunu geçmişse, içimdeki senli özlemin tadını hangi güleç aşure anlatır ki?
-Kerbela olan benim.Orada ölen Hasan benim, belki de baban; ama asıl ölen benim Tinsu.

Yüreğimin saati bozulur,hayatımın altı üstüne gelir diye endişelenme.
*Her gidiş bozuk saatini kurar yürekte. Bensiz geçen zamanların hangi saat dilimine göre ayarlı. Hangi zahiriciden aldın aşureliğini.
-Bu aşırılığımı karıştıracak hangi aşuren , yürek kazanımda seni kazandırır aşka.

‎ Bir gelin gülü gibi gülmüyorsan kırmızılarımda.Hayatın tan vakti neden var sevgilim.
*Üstüme eğilimli göğün neden ağlamaklı.Damlaların neden kapatmış yağmurlarımı.Bu ıslak maşuku kurutacak hangi damlan var bilemedim.
Yeni diller öğrenen meramlarımdasın. Son anlamın minik yüzünde güleç geleceğin geldi senli aşkımin tadına.Aşurene karışan, her yiyeceğin tadına alıştım, bekledim seni bu mucizevi günlerin seherinde bilesin Tinsu

Hayrettin Taylan

Yüreğime Çizdiğin Başkent

Sona erecek, aynı anlara kurulu benliğindeki soruların cevapsızlığı.

Cevap bulacak, bulunulmuş çözümsüz hislerinin adresi. Gelişmiş bir umudun, gelişmiş bir aşk ülkesine seni prenses olarak sunacak hayat.

Kahkahalar atacaksın henüz satılmamış mutluluklarla. Bulutların arkasında saklanan güneşinden öpmüşüm, aşk baharım apaydınlık.

Kırık gönüller, asaletini darmadağın eden gün batımlarında beni hatırlatacaklar sana.

Gece uzayacak benim senin yanında uzandığım kadar. Gün gelecek bütün senli anılarım yazılmanın kıyısında kalacak. Bir gün kızım diyecek, babacığım bunları kime yazdın. Ey şiir kızım, ey aşk meyvesinin gülü, ey yaralarımın sonraki sevda hasadım

" Bir gün yazdığım bir dergide, güzel bir yazar en güzel yazıma ciddi bir eleştiri yazmıştı. O kadar kızmıştım ki dergiyi aradım, herkesi aradım onun telefonuna ulaşamadım. Yayın yönetmeni sadece çalıştığı kurumu söylemişti. Gidip hesap soracaktım. İlk uçakla hemen gittim. İşyerine gittim. Bahar bütün çiçeklerini aşmış, bütün beyazlar aklanıyor güzelliklere. Yemyeşildi her taraf. İçimde kuruyan sevda da filizlenmiş gibiydi. Onu bahçede şadırvanın orda bekleyim dedim. Akan sular, içimdeki sulara ezberle ediyor gibiydi. Her şey inadına beyazdı. Derken beyaz bir takım elbise giymiş mavi gözlü, saçları dalgalı yürüyüşle yüreği dalgalandıran bir bayan geldi fiskiyeinin yanında oturdu.

Utangaç bakışlarla kafamı o tarafa çevirdiğimde dünyalar yıkılıyor, şimşekler çakıyor, nemli hislerim sağnak sağnak yağıyordu sevdaya. Hani ilk görüşte aşk derler, ondan daha hızlıydı bizimkisi. O da sürekli nazlar, paslar, kaçamak bakışlarla ilk aşkı tümlüyordu. Fiskiyeinin yanına gitti, biraz çocuksu tavırla suyla oynamaya başlamıştı ki bir anda küçük havuza düştü. Hemen atladım gittim yanına, tuttum elinden kaldırdım, sırlıklam olmuşuz, havuzun ortasındayız ayağa kalktık, göz göze geldik öyle kalakaldık. Sırlıklam aşk başlamış, havuzun ortasında heykel gibi bakışıyor ve öylece kalmışız, çalıştığı kurumdaki herkes koşup yardıma gelmişti. Bizse hani derler el ele tutuşmuşuz havuzun ortasında hafif sarılmış şekilde. Yüze yakın kişi toplanmıştı, alkışladılar. O havuzdan aşk temizlenmişti. Daha onu beklerken, danışmaya orda beklediğimi not ederken onla orda karşılaşmıştık. Hemen oradaki güllerden bir tane koparıp vermiştim. İşte böyle başlamıştı aşk kızım. Onla dört yıl masalları aşan bir aşk yaşadık. Bu çok sevdiğin bilge, mülayim, sosyal çoğu zaman yerli bir melek olan babacığın bir hata yapmıştı ve bitirmişti her şeyi aşk kızım."

Geleceğinin dalgalarına anlatacak hikayemi taşıyor aşkın yunusları. Fanuslarımda yaşattığım güzellikleri sonsuzluk sıralayacak.

İçimdeki volkanların fay aralarından gülücüklerin sarsacak arada. Beni sana taşıyacak bir geleceğin eleğinden ehli zevklerimden ekilmişler ayıklanacak.

Geçmiş özelemlerin auralarında ruhum senin ten renginde tanıyacak.

Böğürtlen gibi burar hasretin, kırkayak gibi sarar yalnızlığın, ürkek bir ceylan gibi bekler beklemelerim. Gayrı biraz içimde yeni sevda sabunu.

Kirlenmiş tutkuları temizler. Beni cananıma, süt beyaz perime, aşk nur olan özlem denizime taşır. Uzak da olsa varlığından hazlar okuduğum gözleri nemli bir aşk kuşunun kanatlarına ismimi yazmışım. Yıldızlar artarken yalnız gecelerimde senin yıldız halin aydınlatır kavuşma anlarımı öylecelere kalırım. Bu da yetiyor gül bakışım.

Bir aşk dağına tırmanmak, bir sahilde yürümek, safari yapmak kolumda Leyla var misali, bu hayaller yorar bazen.

Yüreğinin yelleri beni el güzellerinden arındırır hep senli ovalara sürükler. Erozyona uğramış güzeller dağından düşe kalka, geliyorum sana. Zalim bir kasırga sensizliğin çatısını uçurur. Gönül evimin damı yok. Gün doğarken içimin yaylalarına, aşka üşürüm. Yüksek bir heves, yemyeşilliğin gelin hali, tufan sonrası beklemenin tüm halleri seni bekler ve ekler yaşanmışlığa. Küçük sevgilerimden büyük aşk'lar doğmuşken

yüreğime çizdiğin haritanı al ve gel yeniden çiz başkentini aşk gülüm.

Hayrettin Taylan

Yüreğimin Haczine Geldi Sensizlik

-

-Yüreğimin haczinden, sevdamin aczinden, acizliğimin eczasından, sana geldim. Bir ilaç istedim, aşkı da beni de iyileştirsin.Yan etkisi yerine yar etkisi olsun ...

*İlaça,ihracat fazlası duygulara, doyumsuzluğun ithal arzuların, içindeki çocuğun açlığını giderici hormonal gıdalara gerek yok dedin.Ben varım, varımı sen eden sen varsın.

Varılma sarkacında asılmış duygularıma aktı yürek sızılarını.Sözlerimi sözledin. Gözlerimin içine bakacak yarınlar derledin.

*Kilitli yüreğinin anahtarcısı oldum. Kalbinde simurg kuşlarını teslim, teskin, teşbih eden otuz kapı var.Hepsini anahtarları, hatta yediğiyle sana geldim.

*Bütünler misin beni dedin. Bense binlerden, milyonlardan, bir'e gelen özün ilim ve düş dimağıyım.

*Kendimi bildim, buldum.İstersen gelme de ...

*Gönül sarayımın kapısından girdin.Bahtımın tahtına gelinlik düşlerle oturdun.

Beyaz bir güvercinin sözleriyle uçtun ruhumun damına. Sevmek ile sevilme evine direk olup güçlendirdin.

-Mukaddes sevgiler kıyısına geldim. Mistik kokularla geldin.Sen yarsın, yar demek metafiziğin son adımıdır.Seninle biraz sonsuzluğu ,onsuzluğa taşımak istiyorum dedin.

-Ücranın sonunda, icrası gelmiş vakiler vardı.Sevda sınırını yaydın, sevgi ateşini saldın.Geldin, gelinmişlik çekimiyle.Bir fiilin taşıdığı fil kadar görkemlerimi yaşamaya geldin.

Kudret sevmekle artar. Mahremlerinin mahreç kalıplarında susturma beni.

Irak kaldım Bağdat gibi içimde viranların artarken. Yakılan son aşk kütüphanesi gibiyim.Güllerinin külleri akıyor Fırat'ımın fitratında.

Her insanın fıtratı denizdir, ırmaktır, temizdir, doğarken.Sosyal çevre, bireysel güdüleniş zamanla o güzelim karakter denizini kirletir.Fabrika atıklarının kirlettiği ırmaklar, denizler gibi sosyal çevrenin kirlettiği binler var sevgilim.

-Biraz daha temizle gönlümün denizini.Denizimdeki yabancı bandıralı güzellik gemilerinden kurtar gayrı.Gönlümün sahil güvenliğisin.Koru beni duyusal boşluklarda boğulmaktan.

Berrak sularının yürek perdesini yay içime.Seninle ıslansın gerçeklik, bakışınla derlensin içsel eserim.Esirliğimi bitir uzaklardan.

Gel artık.

-Düşlerimi taşıyan uğur böceklerin gözbebeklerinde minimize et sevdamızı.O kadar sevimli, o kadar küçük, o kadar temiz, o kadar doğal olsun.

Aşk şahanesi yeşil gözlerinle özümü okyanus mavisine teslim et...

Dalgaların kirlettiği, ruhların serinlettiği sızılara söz ol.Aşka köpük olsun peltek vaizin söyleyemediği algılar ...

Bir ihtişamı emsin içimdeki çocuk. Muhteşemlerin şenliğinde doysun ....
Bir şule közünde kızarsın sevdam.Bir kebab gibi dimağların sonuna eklensin
gerçekliğimiz.

-Kutbun neşesi olan penguen gibi düşlerimi sırala sırlarına.Surlarını aşalım beraber.

..

Hayrettin Taylan

Yüreğimin Markası

*Tanıdım. Kendime bana tanıtan bir yürek cevherini. İçimin markasını arıyordum. Bir sevda ermişi olarak kendime sevi bir marka arıyordum ki o çıktı karşılaşılmaz denilen ne kadar imkansızlık olmasına rağmen.

-Hiçin içindeki bütün Çinleri içime aşk kılara setlerini, hadlerimi, ilklerimi, istediğim, beklediğim, her şeyi aşk kılarak geldi sahilime. Ben zaten bir ömür ona hazır berrak bir okyanustum. Sevda yunuslarımla kulaç açmıştım onu ılırsı dünyasına.

*Merhaba dedi.

-Bütün aşklar merhabayla başlar, merhabasız bitermiş.

*Oydu. İşte bütün istelerimin işi. O'ydu, içimde içlenmiş her şeyin nakkaşı. Yüreğimde birikmiş bütün özlemlere, sevgilere, sevdalara, acılara, ayrılıklara, en güzellerle, en hüznü demlere şifreli bir marka olmaya gelmişti.

*

Onsuzluğu eriten, içsel kavlar büyüten beni kendimle yakıp kavuran isimsiz alevlerin adlıydı.

*Yanıştı yangınlarıma. Yanaşmış bir huzurun yüklemi olarak özlemi kavurdu, savurdu sevda kitabında.

*Yanmıştık bir kerenin bin kezinde. Ben ve sen arasında yaşanıyor, bize gelin oluyordu yaşadığımız her şey.

Yanılığılara kadar yakmıştı. Bir yakarış sözlüğündeydi. Her bilinmeyen, her isimsiz, sahipsiz, anlatılmayan, anlaşılmayan sözcüktü.

*Hecelerine kadar yanıktım ona. Yalnız benli harflerle özel bir alfabe olmuştuk. Gözleri ayrı yazardı yaşamayı.

-En çok damla alfabetesiyle yazıldım onsuzluğa.

Damlalarını satın alan ünlemlerin ünlüsüydüm. Ünüm onun gözyaşlarından sonra kalakalışlardaydı.

Onu tanımış olmanın iç ve dış piyasasında değerim vardı. Onunla yaşadıklarım , yaşamadıklarım da yok satardı.

Her şey O'na.O, her şeye kafiyele demler gibi yazılıyordu yazgımda.

*

O'ndan başka, o(n) bir gelir mi ki eşitsiz kaldığım aşk mizanında. Ben çok ağırdım onu severken.

*Yaşam hafifti, sevda uçuşkan, ruh dirençte, algılar açık denizlerde, yürek bütün özlenen dalgalarda...

-Yaşamak kendine yaşamak olarak kalmıştı.

Onu yitirirsem ya? ? ? İşte bu soru gitsin içimdeki dehlizlerden. Zihnime mihini vurmasın beli bükülmüş sorular.

Zihin kendine zahirdi...Kendi mistik uzantılarını topluyordu. İmkansız olana bütün olanaklarını sunuyordu.

-Mantiğin tığıyla örüyordu onlu demlerin yaşama kattıklarını. Onu yaşamak berraklara işlenmişti.

*Artık,aşk bir kaderden başka bir kadere kederlerimin bakracını kalaylamak üzere yoldaş etmişti

Sevi Şimurg'yla ...

-Beni de uçaracaktı onun sevgisi. Kanatsız uçuyordum. Onun aleminden O'nun alevine.

*Tasavvuru reddediyordu, onun meyline giden her şey. Hoşluğunu tümleyen algıların k'alemi
İçimdeki tetiklerin terkibi olarak uzanıyordu cümlelere.

-Onu sevmek dünyanın en özel lezzeti olarak sunulmuştu. Yani Bursa'nın kestane şekeri, Elazığ'ın orciği, Çankırı'nın kır pidesi, Urfa' ve Adana'nın kebabı, Hatay'ın künefesi, Malatya'nın kayısı, Van'ın otlu peyniri... gibi uzar giderdi kültürel tatlarım .Karışırdı adı t'a'dıma.

Ben buradaysam, bu tatlara alışmışsam bu yücelmiş aşkın hüznü de aşıktandır. Ona kendimi alıştırmıştım.

-Bir gün giderse de dahası yok. Yani yokluk son yokluk yoklamasını yüreğimde deniyordu.

Böyle bir sevda bitemezdi.

*Dile gelsin betikler. Yüreğin mecazları ağlasın sıcak hayalimde.

Hiçbir şey başka bir hiç için içini sunamazdı. Aşk yürekle yazılır, yazılar onun boyası.

Aşk gözlerle başlar, gözlerle yazılır yüreğin defterine. Damlalarla biter. Her şeyi damlalar siler ya da yeniden yazardı.

*Aşkın silgisi damlalardı. Yaşanmışlığı, yaşanacakları, hiç yaşanılmayacakları silerdi ya da yeniden yazardı.

*İlk ağlamak değil asıl son ağlamaktı bütünleri tekil eden O'na doğru bir çizen.

Onu yitirmek demek başkasının kitabında yeniden yazılmak anlamını taşırdı. Ya da özünden iç gözüne kadar gidip bir süre başka suretlerin görsel, hazzal, işitsel, içsel devinimlerine serilmektir.

Ya da olmayan bir dünyaya gitmek. Bütün kozmiklerin dilinde olmaktır.

Yakılmamışlara yakarmaktır.

-Onun nefesi yok, onun hevesi yok. Onun cemalini içinde mumya olarak bırakıp yapma destanlar gibi yazılmış kadere gitmekti O'nsuz.

*Uzakta olacaksın. Uzaklar uzununu çok ucuza satacak.

Masalların ortasında kalmış gibi sırtımda heybemle. Az gittik, uz gittik, dere tepe düz gittik.

-Ama gittik işte.

Olabilirliği tartıyorduk. Olasıl düşler uçurumunda. Düşmekle onda kalmak aynı kalıyordu.

O'na yakinken, onsuzluğu mengeneye vermenin kara haberindeydim. Sür manşetten verilmişti kendi yazgımın haberi.

-Yüzümde hala ona son bakarken kalanların anaforu varken şimdi hangi simyanın son karışımı kadar hecelene hecelene biteceğim kendimden öte O'suzluğa.

*Yanımda yüreğime yamalanmış onun yanı varken hangi yanın yangınında dirileceğim.

*Aşkın sol ve son yanı dışında başka yanı var mıydı ki bilemedim.

-Önüme baksam göreceğim gibiyim; ama önümde uçurumlar, meşki tuzaklayan hazlar kuyusu, huylu kendi huyundallığı özetleyen ömür şifreleri ve şifresiz yayın yapan nefretler, önyargılar, acılar, unutulmalar ve de unutulamayanlar.

-Şimdi yüreğimde marka olmuş O varken. Nasıl hitap edeceğim yokluğuna. İflas etmiş çok ünlü bir işadamlı gibi elimde kalan son parça bakışıyla yetinsem ne ye yarar ki?

Sussam, aşk konuşsa. Konuşsam aşk susar mı ki içimde.

Sen desem özel kalır.

-O , desem daha üçüncü tekile kadar dayanmaz aşk. Aşk hep ben ile sen arasındadır. Aşk üçüncü tekili sevmez.

*Aşkı bitiren hep üçüncü şahsın kafiyesiz duruşudur.

Kim O....

-Tekiller yetmedi.

Biz... Aşkın hasılatıdır biz. O yoksa biz demenin demosunu hangi aşk telinde çalabilirim ki?

Siz...

-Çok resmi kaçıyor.Oysa aşkta resmiyet yoktur.Aşkın resmiyeti, kuralı,sınırı yoktur. Peki ne diyeceğim Yüreğimin Markasına.

*Bu Türkçeyle anlatılacak anladım. Hangi yabancı dille anlatsam ki.O yoksa yabancıdır artık.

-El sözlüğü.

-Acep hangi yabancı ellerdesin, hangi yabancı sözcükle sana seslensem.

Sözcüklerin bu kadar yetersiz kaldığı yetim sevdamda kendime bir sözcük seçtim

-Onu kullanıyorum hiç kimse sen dahil bilemeyeceksin.

Hayrettin Taylan

Yüreğimin öğretmeni23

zil çaldı, ben çaldım, başladı ilk bakışta aşk
hiç bilmediğim hep yazıldığın hoşluğun defteriydin
dinmez, bitmez, anlatılmaz sağanak gibi sıırıslıklamdım
esrik acının silgisiyle sildim bahtımın aşk yazılarını

gülüşüne metelik atan sensizliğin tembel öğrencisiydim
yalnız gözlerinin kitabını okurdum
yalnız sözlerinin yazılısına çalışırdım
yalnız hayalinin dersine katılırdım
yalnız sensizliğeydi ödevim
yalnız, özleyişindi bütün dünyanın dersi
yalnız, sendin okul, okunmamış sınavlar gibiydi bekleyişin
yalnız, sendin, en yüksek notum,
yalnız, sendin tek b'eşim

Hayrettin Taylan

Yüreğimin Öğretmeni

Yüreğimin Öğretmeni
Nazlıcan'a ithaf

zil çaldı, ben çaldım, başladı ilk bakıştan aşk
hiç bilmediğim hep yazıldığın hoşluğun defteriydin
dinmez, bitmez, anlatılmaz sağanak gibi sıırıslıklamdım
esrik acının silgisiyle sildim bahtımın aşk yazılarını

gülüşüne metelik atan sensizliğin tembel öğrencisiydim
yalnız gözlerinin kitabını okurdum
yalnız sözlerinin yazılısına çalışırdım
yalnız hayalinin dersine katılırdım
yalnız sensizliğe ödevdim

tanıdık ve haylazdı acılarım
hüznün giyotin ağzında kesilirdim bir gün dönüşüne
zamansız bekleyişlerin sellerine katılıp giderdim kendimden
gizli bir yaraydın pafta pafta büyüyordun atlasımda
bir aşk, bir aşkın haritasında sahipsiz şehir rengindeydi
bir aşk, sen renginde ela gözlerine tarih
bir aşk, senin sözlerinde senfonik talih

Üşütüyor gidişin yeniden gelişini
kan revan hatıralar kanıyor sol yanımda
meğer vedanın ziliymiş son sözün
korsan bir dersmiş senden başkasını sevmek
kayıp özlemlerin medeniyetiymiş sensizlik

silinmez bir hal sarıyor bekleyiş sahnesinde
perdesi açılıyor bensizlik ve sensizlik baş rolde

zil alıyor, ben alıyor, aşkın dersi başlıyor
gönlümün öğretmeni sen yok
boş dersleri seven bir öğrenci gibiyim
hoş senleri seven bir mecnun gibiyim
başka bir dersin sevdasını beklercesine değil
aynalar şehirden salına salına gelişini bekliyorum
çünkü bir kadın ektim sevda kitabımda
sayfa sen ile sayfa hep sen arasında ödevim
haydi gel incele yüreğimin yaptığı ödevi
haydi imzanı at, ilk bakışın, ilk sarılışın gibi
haydi yüreğimin öğretmeni
beni bana öğret,
sen gideli ben yabancı, ben bilinmez, ben anlatılmaz
senden başkasına bu cahile üç beş kelam öğret
senden ve aşktan olsun
haydi, bahtının tahtasına kaldır beni
önce sil damlalarımı
önce ilk sarıldığın gibi sarıl
önce ilk baktığın gibi bak

önce ilk ağladığın gibi ağla
sonra sıfır versen bile umurumda değil
sonra damla ünlem benzerliğinde susup
ağlamayı aşka ,beni bana öğret

Haydi,mahşerine geldim, beni benle bitir gayrı
Haydi, sevda ocağına geldim, beni senle pişir gayrı
Haydi, damlalarına geldim, sevda denizine dönüştür gayrı
Haydi, seni öğrenmeye geldim, sevmeyi yeniden öğret gayrı
Haydi, talihine ömür olmaya geldim, bende kalmayı kendine öğret gayrı

Hayrettin Taylan

Yürek Pimini Çektim Aşkına

avutarak kendimi sana sakladım harf harf
şimdi sevginle sözcük yap sevda kitabımız için
şimdi aşk ceplerine beni koy kağıt sevdalar yerine
param ve yaram sensin

yarından geçmek için yarından geçen tutkunun eskimeziyim
sana bakmak için dünyanın penceresinden bir cam yaptım
severek kırmak için
el sallay,el güzeli yüreğimin aynasında taranmadan
aşkın aşka infilak olduğu tükeniştirim
kesif bir keşfin yürek pimini çektim
paramparça yüreğim
seviyorum işte
var mı ötesi
var mı bana yan bakan
var mı sana olan aşkı bilmeyen
var mı can çiçeğim

aşk celladını seven bilge bir ermişim
kan ile can tortuları arasında yaşamak özetlenir
senin kanından bayraklar diktim
senin sevginden vatanlar çizdim
senin gidişinden sevdalar ekdim
senin seninden dünyalar yazdım
yaşam aşkımız olmalı diye yazdım yazgımı
gel yazıl içsel defterime
dönüşümüzün geleceğinde silinmesin aşk
sen,yeni dünyam
eksenimize demler eklensin
kurgusuz,korkusuz özlemin meyletsin
içinin dökümünden bir sevda sunulsun

gelişine sarılan filmin sonu gibi
hep kalışına yazılsın sevda senaryosu
hep sen yazılsın ve oynansın ömrümde

Hayrettin Taylan

Yürek Davasının Bilaliliyim, Aşkın Helaleyim Bennara

Gaip duyguların isimsiz fesleğeni sardın bahtımın aşk yazılarını.

-Karmaşa ve çaresizlik gibi öylece içimde yemyeşil kaldın.

Kaygı veya korkular zincirlerini yüreğime bağladılar. Patinajı yoktu bu gidişin. Düz algılarla, amaçsız yamaçlarına geldim. Yeşermiştin içinde terk edilmişlerin gülleri. Gülünden değil, dikenlerinde batırıldım aşk yüzüne.

Aşk ve ayrılık kendi içinde bir anlam oluştururlar. İlk harflerle son harflerin şifresinden bir sayfa çıkar.

-Ak....

Ayrılık kendi içindeki ılık düşlerle ak olmaya çalışır. Oysa aşkın ve ayrılığın sonundaki "k" kara bahtın, kara haberin, kara günlerin, hüznün temsilcisidir. Ve yeniden affetmek fırsattır. Çünkü içsel keşif bitmez. İnsanın için dünyadaki her şey kadar büyük, değişken, derin ve anlamlıdır.

B'aşka rengi dökülüyor yalnızlığımın.

Ararsın, bulamazsın beni benlik renginde. Yoksun diye denizdeki bütün yosunlar sarılır yarama. Yoksun diye bütün şey'yar satıcılarda senli düşler satılır.

Yok diye suretin yazılır resim galerilerinde. Hüzünlü yüzlerin desenleri toplanır ağladığın her deme.

İç dolan kelimelerim taşar ayrılığın denizine. Sana teslim olur, sana Müslim olur hüznün. İç sesinin ezanını okumak ister yürek devletimin kara bahtlı Bilal'i...

*Hüzün adres sormadan kırbaçlar Bilal'i... Oysa Bilal olmak tanımsız sevgiye teslim olmaktı. Aşka köle olmaktı. Kölesi olduğun aşkın mutlak doğrusunda doğrularını harcarken şehit olup gönüllere, mistik algılara ölümsüz kalmaktı.

-İçim Bilal gibi, yüzüm benzemese de ...Seviyorsam sebebi de sevabı da vardır Bennara...

Kayboluşlar çok sessiz konser veriyor. Kaybeden derviş muradına ermişliğin fişinde kalem beni yazıyordu.

-Yazgının öğretmeni beni seviyor. İçimde senli kelimeler, öğretiler, karmaşalar, hüznün dolup taşıyorsa nedensizliğin kendine nedenleri sırlanıyor. Gizli değildi seni sevmem; ama şimdi gizlice seviyorum seni.

-Kim sorsa çoktan unuttum. Kadrimce hayırsızın sızısıydı. Kendini bilmemişliğin mişli geçmiş zamanları yutan Leyla gölgesiydi diyorum.

-Ayrılığın dersini okumadan, ayrılıkçı Tamil gerillaları gibi en sevdiğim yar yurdun kovdu diyorum.

Katil değildi; ama acılarının ve de acılarımın katil zanlısı olarak anılarımın, onca yaşadıklarımın dibinde duruyordu. Bütün büyük aşkların eşkali olduğundan, yeniden büyük bir aşka cephe açmamı engelleyen narin bir hesaptı diyorum.

Çok sustuk, çok koştuk, çoktan seçmeli bir aşk sorusunda aynı şıkkı işaretledik.

*Şıklar aynıydı, ben a) şıkkını, sen de a) yrılığı...

Yanlışlar doğruların hepsini götürünce bu sınavın geçerliliği tartışık.

-Bir yanlışım nasıl olur bu aşk sınavın bütün yıllarını, bütün emeklerini, ilgilerini, anlatılmaz duygularını götürür. Şimdi bu sevmenin yanlış şıkkında günahsız tek varlık olan ismetler yani peygamber mi sandın beni.

-Ardı sıra uzlara giderim, masalının perisiyle dudak ödevinde kalırım.

Bizim masalımız uzlar, özler, tenler, enler, belalar, üstüne Bennara.

Suskunlukların dibinde başlar senfonik sevdan. Seni çalar bütün bahtlar. Karalarını bağlar bütün k'ara parçalar. Bu yar nasıl beni parçalar.

Şimdi özlem, özlemlerin nedensiz yokuşunda yüklemine cümlesine yorulur.Ara sözler girer veballerimizin arasında. İki virgül arasında iki yeni hayat ve aşk. Açıklanmış bir öge gibi duruyorum karşında.Duruşum özne, bende kalışın yüklem. Yar cümlecüğün temel sevdama özden kalan özne.

-Dilimle ilim, ilimle film arasında oynadığım manalar denizi çoşulanır.Beni romantizme çağırır aşkın alevi.

-Y'anarım sana.

Y'aralar susmuşken, aşk yok olmuşken ,benlik kendine yeni insanilik gömleği giydirirken beni güzel aşkının çıplağı yapamazdın.

-Manaların meddahı gibi senli öyküler, tarizler, barizler, aşka t'arziyeler sunduğum gül günlerimin kokusuna gelmelisin Bennara.

*Hiç gitmemişlik gelir peşimizde. Hiç gitmemiş gibi hep yanımda kalışını algılıyor vicdanım. Vidası gevşemiş içsel dünyamı sıkıştırılmalı güzel yarınların.

Yokluğunla dolan akbilli hayatın basılmamış durumundayım. Henüz ses yok, yol yok, sen yok, bir gidiş yok, hep aynı yardeyim .

-O tanıdık sesin harfinde başlasak yeniden. Ben geldim, sahte benlikler arasında yandığın yeter.

-Etekleri güzel; ama aşk etikleri güzel olmayan güzellerin yar caddesinde yürüyüşün bitsin. Bilindik paftama gelip konaklasan.

Coğrafik açıdan seni incelemeye gelen Piri Reis olsam.Senli, sensiz, her yaşanırılığın yerini çizsem. Her karenin özel haritasını çizsem

İçsel haritanı sunar mısın keşfine gelen sen mağlubu bu maşrıklı aşığı kabul eder misin Bennara

Hayrettin Taylan

Yürek Müzende Büstümü Gördüm Şulenar

Masalların yazgısı benim.

Demek ki bu seven , bu gelen, bu giden, bu yüreğimde ve çevremde salınan Peri sensin. Şimdi bu perişanlığımı neden zam yaptın aşk gözlerinle, dudak uçlarımla...beni bağladın masalına.İçindeki uzlara, derelere, tepelere tırmandım.

Beni senden koparmaya çalışan cadılar cehenneminden kaçıp kokuna geldim.Kokular cennetinde miski amberinde kalışlarımı bıraktım.

-Ucunu bucağını bilmediğim sonsuzluğun son muharririyim. Yazılmamışlığın derinlerindeyim. Yazılacak olanların kırılmayacaklarını taşıyor özlemlerim.

-Z'amanların var yeni öğreniyor öğrenilmişliğim.Bir isimden öte, bir aşka sızdın.Adın kadar değil, kaderin kadar yazıldım sana.

İçindeki denizin suların çekilmemesi için sana çekim merkezi oluyorum.Sen susamışlığın, özlenen anların berrak azizesin.

*Yalnızlığa büzüşür karanlık düşler.Hep yanımdasın diye, diyemediklerim birikiyor.Şimdi söylediklerimin kumbarasındasın.

*İssız bir adanın aşk kıyısısın.Oraya üç şeyimle geldim, sen, sevdiğim sen, hep seveceğim senle. Hayat orada başlıyor.Gözlerinin damlalarından arınarak, zerreciklerinin yazdığı her zerrenin için büyüleniyor özlemlerim.

-Sırlarından aktığın aşk surlarımı aşındırdığı kendimi bulduğum başlangıçlardayım.

-Yürek müzene geldim.Tarihi kalıntılarını gezdim. Her duygunun özel heykelleri vardı. Her heykel, yaşanırılığın kellerini kapatıyordu. Yüreğinin bakir bronzları vardı.Yazılmamış yazıtlarını okudum. Gezdim içinin müzesini.Müzenin aşk bahçesine diktiğin büstümü görünce bir daha sana bağlandım, bir daha gezdim bütün dünyanı Şulenar.

*İçsel müzenden, ruhsal maçına gittim. Bu maçın forvetiyim.Bayanların uzak olduğu algılar sahasındayım.Sevildiği tarafından defalarca ofsaytta düşen nasıl bilmez ki ...Ya da ofsaytı bilen genç kızın ikinci sevgilisinin ismini cep telefonuna dayı oğlu yazmak kadar ofsaytı kende düşenlerden olmamak.Sadıklığın iklimi olmak, kendinle kumar oynamayı bırakıp uzatmalarda gölü aramamak lazım. Kendi kalesine gol atarak maç kazanılmaz. İnsan, kendi maçında iyi oynamalı. Beyin,kalp, mide, ruh defansını kurmalı.

Bilince pas yapan algılar, pres yapan iyiliği besleyici olgular, bilinci artırıcı, bilinçaltını temizleyici çalımlarla sana geldim.

*Bir kaleci gibiydin. Gol yemeyecek gibiydi duruşun. Bense, şiir gibi bir forvettim. Sözcüklerimle, cümlelerimle, sosyal zekamla, mertlik, romantiklik sızılarımla ruhunun direklerini salladım.

*İnancımı yitirmedim. Saf sevgimin ışıltısını yolladım.Maç devam ediyordu, onca güzeli çalımlayıp sana geldim.Kaleciydin.Kaleciyle baş başa kalmış, sol yanını çalımlayıp boş kalene sözsüz romanlar gibi , bitmez aşklar gibi, anlatılmaz ancak yaşanır anlar gibi, yeşil gözlerinle başlayan sevgi ormanı gibi, ben gibi, en çok da sen gibi golümü attım Şulenar...

Hayatına fazla gün katan, fazla zamanların ayarı olmak.Yalnızca senin amacının maçında olmak.

Her gününe fazla hayatı ışınlamak. Her an yanında binlerce ben kalmak...Seninle, sen

arasındaki mesafelerin ışınsal duruşunda kadınsal gizlerini yaşamak.
-Hayatında günce olmak, günü senle amacın yamacı olmak.Aynı amacın gününde
gün aşırılığı yaşamak seninle şulenar.

Hayrettin Taylan

Yürek Üstü Düştüm Gidişine

Olmazlığın vuslat aynasında tarandı tutkunun kumruları...Üç damlaya iki ömrü yalnız bırakan kaderin son şekli kendine sustu.
Hazin sonların çöpçüsü geldi. Bir türlü senden gidemeyen ben'i silip süpürüm, ruhumdan almak istedi.
-İçimdeki çocuğun algısal radyosunda senin türkünü dinledi.

...: Bu nasıl aşk ki böyle bir türkünde eriyor, eritiyor.

Aşkla sulanmış yüreğe damlalar eklenmişse bu aşkın kuruyacak tek yanı yalanlardır. Gerçekler hep ıslak kalır.Ki sizin aşkınızın dili damlalarınızın akışındadır. İkinizin de gözyaşları konuşuyor, vicdan susuyor, emiyor gerçekleri. Bu aşkın bitmesi imkânsız.

Ve içinizdeki hicazkâr patikalara güllerinden önce dikenlerini seren arayışlardır. Her arayış bir arınma, mutluluk sayılmaz. Tam aksine egoların zehrine teslim olmaktır. Huzur, arayışta değil, kendini yeniden onarmakla, kendi içindeki yanılırları bitirmekle, içsel, ruhsal, ötsel, barışla, toklukla olur.

Gizli bir gölgenin daimisi olmayın. İnsan gerçektir, gölgesi istenmeyen , bize ait olmayanların yansımasıdır.

Ve ben'e şarapnel parçalar bırakmayın.İstendik, içsel yarınlara sağlam duygular besleyin.İçi besleyen dış yaşamların kirliliğinden kurtulmak lazım.Yapmacık yaşamlar, tavırlar, ilgiler, duygular içsel kirliliğe neden olur?

-Yokluğuna yapıştırılmış çoklu yalnızlıkların adılı olma.Bir gidiş, başka gidişin emekçisi.

Hükümsüzlüğünü ilan eder, yeni arayış.Arınmanın teleğinden sana sessiz rüyalar derledim.Gerçeklere gitmek zordur.Rüyaların bilinçten doyurdukları izleri var.Bir iz, bir söz, bir giz sınırındayım.

Yanık bir bağrın bağrındayım, bağrırlarımı niteliyor ismin, gözlerin, sözlerin ve illa da bir gün gelişin.

-İçindeki sıfatları çıkardığımız yalnız bir ben kalır bu sevdaya. Ya da senin yerini tutan zamirin miri olurum.

-Pir bir cümleyim aşkına. Dilinde dökülenleri yaşamak için dil bilgisinin kurallarını yaşamalıyız.

-Anlatımı bozuk cümlelerde değildi gidişin.Devrik bir cümlemin ağlayan yüklemiydin.Cümlemin devrik olması anlatımı bozmaz.Gereksiz sözcüklerin de yoktu beni severken, giderken.

İki edebin aşkıydı. İki edebin tutku okyanusuydu. İki edepsizin haz kitabında dilsiz yaşamlarda kaldık.

Ateşin hicranlarını uzattı öylesi erkeksi zevkler. Miadı bitmiş uçarıların yolculuğunda bir sonun başı, ya da bir başlangıcının baştan sonuyum.

-Muştulu bir arınmanın dalgalarındayım. Berraklarım güzel cümlelerinin denizinde. Maviye boyanmış, huyumu geçen boylu poslu özlemlerin çerçisiyim.

-Sen ile son sen arasında seneleri gezdiriyorum.Bir sen alan, bir sen üstelik bir ben'i ücretsiz veriyorum

*Menzilinde, mazarını saklayan arınmış düşlerin döşünde saçlarını aradım. Beyazların geldi, onlar senin olgun Türkçeni sundular.

-Aynı dilde, aynı ilgide, aynı silinmez sularda kalakaldık.

İçimin yerli havasında yenilenmiş, pişman olmuş, seni isteyen esintiler var.Öksüz bir yüreğin annesi olur musun ki?

-Yetiklerin yetim, sevdan öksüz, ben'den de fakirsin; ama fukarılık başka bir şey.Akıl, yanılmak ya da can kırıklarını bir daha toplamayan içsel bir toptancısın.
-Kim bilir hangi kinin, kim için içini büyütür.

İçi doldurulmamış doyumların dünü değilim.Doyumsuzluğun vanasını açan şeytanların tanında güneşler beklemedim.

-Ben de bir insanım, sınavlarımı yaşayarak geçerim.Senli sensiz de yaşadığım her sınavda

Amaçlarımın yamaçlarında yetişen senli hayallerin gerçek meyvelerinden yedim.Aşk meyveye kadar izin verir.Çekirdeğini yeniden gerçeklerin toprağına attım.Bir gün yeşerir diye.

-İçsel sohbettim sobeliyor içindeki çocuğu, biliyorum artık içinde yazışmamış, söylenmemiş kaderin duvarında asılı cümlelerini.

Gecikmiş hesapların tufanlarını sunma.Benden geçti sert sonbaharlar. Fay kırıkları senin kalbinde.Merkezindeki depremlerle sarsma beni.

- Y'aylarını geren bir gecenin koynunda üşütme yarınları.Bir yar sonrasında yarın diye bir şey yoktur. Her gün bir gündür.O da yarin geldiği günle başlar.

-Yıllar, aylar, günler, geceler, gündüzler yok.Bir güne odaklanır her zaman.

Öfkeli geçmişin sahilinde martılara ekmek atan yalnızlığın gülü olarak sulamasın.Sular kadar temiz değil bir kadının içsel denizi.

-Müebbetini acıların muhabbetinde harcama. Yarın bir sen,bir eder, o yüzden biz eden bir güne gelmelisin Işıkzen

Hayrettin Taylan

Yüz cigabaytlık yüzünle Bağlandın Aşk Tayfama

N'ara uyanmış güzellerim vardı
Y'ara kazınmış sevilerim vardı
Kokladım umudun burnuyla
Bir ağ açtım bağrına
Çevrimiçi kavuşmalar yaşadık
Yaşadık yara bağlı sıralanmış sırlar için
Öncesi yeni,sonrası eskiz bir demin sızısıyım
Toplandık sende aşktan da büyük ve büyülü okyanusta
Dalgalandık sevmeye

Yüz cigabaytlık yüzünle tebessüm ettin
Gönlümün hard disk'ini doldurdun
hücrelerime kadar sen
Kesip yapıştırdın aşkı yüreğime
Şimdi her dem güncellenen sol atışında adın ve aşkın var
Gidişinin çevrimdışı dışlanmış sözlerinde klavyem suskun
Vuslat error verince yakınılma merdanesinde
Sistem hatası meğer tavırlarımın bağlantı merkezinde
Meğer çevrimiçi güzellerin içini yaşıyormuşum
Meğer resetlenmiş hallerin cemaliyim
Meğer çöp kutusunda bıraktığın hasretlerin alisiymişim
Meğer geri dönüşünün casus programı yokmuş sevgilim
Meğer bilişim ile gelişin arasındaki bağlantının nedeni yokmuş
Meğer aşkımızın masa üstünde üstsüz sevgin resmi duruyormuş gözlerimde
Meğer ben körmüşüm sen varken, senden başka sen arayışım

Hayrettin Taylan

Yüz Verdim El'li Daha İstedi

Mum ışığı zarıflığını eritiyor.Ruhsal tesbitlerim tesbihini çıkar.Boncuk boncuk kişiliğin dizelenir.

Huzuru aramanın şelalesi akar karakterimdeki dev kazana.Coğrafi bir şekilsin yürek kıtamda. Kürelerine ulaşamıyor.Acep buzulların aşk ateşimi mi eritir.

Ben şu anda içinde bulunduğum başka bir halin aynasıyım. Başka haller hilelerini sunar.Bu halim ruhuma özgür sen'ler sunar.

*İçsel çatışmalarım iç çocuğumla kavgalı değil. Bilinçsiz direnç gösterisi yapmıyor doyumlar. Akli olana akıl, aşkı olan aşkı, baki olan baki, ölçülü olan ölçü olup kaliteli yaşamının yazgısı oluyorum.

-Huzur içinde olmak için içsel huzurumu kurban ettim kendime.Kendimi mutlu etmenin temellerinde temellerin duruşması merdivenlerini kurdu yüreğimde.

-İnsan asil bir varlıktır. Asil ve asil olan budur.Asillığe asilik katıp huzursuz ve doyumsuz tatlar katamazdım.

-Ki t'adına karıştım. Bütün tatlar sende toplanmıştı. Ruhü örseleyen doyumsuz gizemlerimdi.

*Bağışladım iyi niyetlerimi yoluna.Yolunda gitmeyenlere yol yapmaya geldim.Yolunu şaşırmış duygularımız, doyumsuzluklarımız var.

-Nefsin yolu yoktur sevgili.Nefsin ağı ,ahusu, buhusu, sisi, hissi, sosu çoktur. Örtük arzular mağarasında kendimizi kaybetmeye yakinken nefis akli dondurur.Duygular devreye girip elektriği bağlar.

-Duyulsama aydınlığı içinde yaşar gideriz.Güzel gelir her şey. Sonrasını anlatacak cümle kurulmaz zaten.

-Demkeşlik.

Sonra huzursuzluğu kabulleniş. İşte burada akıl yineden uyanmalı.Nefsin uyuttuğu akıl uyanıp demeli:

-Ey bedenini taşıdığım insan.Yüce Allah sizi o kadar mükemmel yaratmış ki bu mükemmelliğin üstüne bütün insanlı kudretini eklese bir gramdan öteye gidemez.

-Bu güzel varlığa bütün dünyaları da sunmuş. Yani on sekiz bin alemi de bu kamil olana bağışlamış.

-Bir gerçek var, nefesine zayıf yaratmış.Nefesine yenilelim, hata yapalım, günaha yakınız ki O'na dönelim, O'nu unutmayalım.O'na sığınalım.

-O'nun mutlak, sonsuz varlığını unutmayalım.

-"O" Adildir, Rahimdir.

Siz bu teslimiyet mucizesinde ona kendinizi teslim etmesini bilin.

*Evet sevgilim, bu ruhsal çırpınış kulvarında içimde aç kalan senli yönler var.

-Yöndeş bir sevi gülüsün.Kokuna geldim.Kırmızı kırmızı yaprakların arasına sana yazılmamış sözlerim vardı.

-Sen koktukça ben içimdeki huzura teslim oldum. Ben'i tanıdım.

Kendimle kumar oynamayı denemedim. İçimdeki humarları yok ettim.

-Nefsimin yenildiği zaafklar kulvarında kul perilere çetele attım ama onların çemberinde feleğim şaşmadı.

-Dur gitme, bekle! Henüz huzurun göğünde yıldızlarımız sönmedi.

*Eriyip gittiğim mazinde geleceğim güneşi göz kırptı aydınlık yarınlara.

-Ben yarime, yarınıma çok yakınlım.

Mumlar erir, gece geceliğini giyer ve biter sinemde. Ben yok olmam, her dem
çoğalırim.İçimle barışık, içimdeki çocukla içsel antlaşma yaptım.

-Yabancı mihrakın güzelleri sana olan tutku antlaşmamı bozamaz.

Sen hep burdasın, yani yüreğim nerdeyse.Ben hep orada değilsem de bir değil
edatı için sızılarını buzlara çevirme.

-Çevrimci özelemlerini yolla. Ağlamayı yeni öğrenmiş aşk bebeğiyim.

-Dilimde seni seviyorum emziği.

Şusturamaz hiçbir güç.

İçimdesin biliyorum; ama dışımda yokluğunun gözleri kör,yüreğinin sonrasızlığı
kor.

Hep yanımdasın şairim dercesine bir nida duyar gibiyim; ama göremiyorum.

-Görmezlik sonsuzluğundayım.Sensizlik sonrasızlığındayım.Ruhsal devinimlerim
var.İçimdesin ,içimle barışık yaşıyorsun.En önemlisi içimdeki çocuğun
yavuklususun,onunla tutkuluca yaşıyorsun bu da yeter gülüm.

Hayrettin Taylan

Yüzümün yarısı yarimin yüzü

I

Bir tutturuş mazisinden dilendim sevdanı yıllarca
Yokluğunun her zerresine zer oldu özlemlerim
Arkasına bakan, yarım kalmış kalışların iklimiydim
Yanımda sensizliklerim birikti Leyla denizine
Aşk dalgaları arasında kulaçlarım kısaldı ömre inat
Yetemediklerimin tuvalinde ağladı güzelin fırçası
Henüz çizilmemiş kaderin son kederinde sustum
Sustum işte ...

II

Yüzümün yarısı yarimin yüzü

yüzümün yarısı peşinden gitti

başka yüzlerle başkalaşmış sevda yüzüsücüsüyüm
ten ile su arasında kulaçlarım
çok ıslak bir halin uslanmışıyım şimdi
dedikleri gibi değil sevgilim
başa güvendiğin kadar dağ var içimde
dağlarını eritecek yürek yüzü gelmedi ki
olur olmazın gelecek aynasındayım
Her durakta bir zen yansıyor
Her sözde bir ten yakıyor
Her sende bir aşk ölümsüzleşiyor
Nefesi tutuldu nefsimin sen varken
Yazdıklarım sadece sözsüz yılanlar
Yalanlarım yok diye böyle çingarlıklıyım
Isırıldım sensiz hayata...

III

Kilitli vuslatın önünde kalmış ömrüm
yoksan yoklarım kalıyor başka baharda
İstem dışı dışlanmışlıkların dışavurumlarında hayat
Gitmek zorunda olusun olgusunda çürür ayrılık
Vebalimin acıklı filminde oynar son pişmanlık
Geç kalmışlığım dile gelir
Dil susar, aşk usar, vedalar küser
Bütün çaresizliklerin hayıflanmasında diyemediklerim dillenir
Yetişememek senli ömre... bakamamak gül yüzüne
Bir uğrun intiharı gibi ölümlü sen serilir
Vedalar uzaklaşıyor az ile uzlarımda
Masalın sonunda kalıyor son bakışın
ardından baktığım anlar atom niyetinde içimde
perma perişanlığımın şan dersinde hayal kırıkları
yetemediklerimize besteleniyor gidişin ya da gelişin
çalınıyorsun bu dünyada ya da ahretimde
Bekliyor bizi vuslatın aşk vurgusu gül gözünde
Bekliyor işte her şey...

Hayrettin Taylan

Zaaf Çerçisi Seni Yalnızlığına Sattı Misline

Bir ürpertinin tinlerimi canlandırdığı mecralar hücresindeyim.

-Adılın geçiyor cümle başımda.Başım dumanlı cümlelerin içinde yüklemine yakın sevgiler vurguluyor.

Yokluğuna imgesel derinlikler yükleyen umutlarımın öteleridir.

-Rotası senli hayallerime çeviren algı gemisinin kaptanıyım. Damla denizinde deniz aşırı bekleyişlere gidiyorum.

-Berraklar süpürüyor içimdeki kuşku ları.Gözlerine son baktığım günün anı dile geliyor.

....:

-Sen onu unutmak istemiyorsun.O seni unutmak zorunda.Vicdanın aşkını severek unutmak zorundasın. O,senin ilham sızın.Yazılmamış cümlelerin perisi.Sözcüklerini emziren ruhsal huri.

-İmkansızlığın kahyası olmalı ki gönlündeki bütün gülleri sulamakta.Bülbül olarak imgesel baharlarda uçurmakta.

-Delirmiş,hasta,tedavisi mümkün olmayan bir ruh haline sokmuş seni gibi görünse de aslında sen bildiğin yolun zeki yolculuğunu yapıyorsun.

-Onu istiyor musun sahi dedi. Sahiliğinin sayfaları neden yırtık,neden senli kalemler kelimeleri karalar.Onun gözleri neden nemli bakar sana.Bir aşk masalına peri olmuş, ömrünün enlerini engin denizlerinde harcamış, uğrunun uğur böcekleriyle sana gelmiş,sana bütün mevsimlerini sunmuş, senle bir ömür huzura ütülenmek için kırıksık yalnızlığını bitirmiş.

-Şimdi onu istiyor musun sahi?

Hazanın sarılışlarıyla onun sarılışı aynı mı ki? İçinde süpürülmemiş haz odaları var .Kirli emellerin emeline çengilik yapan zevk seferlerin var.Egolarına sponsorluk bulamayan içsel bulantıların var.Biraz fazla fazlasın. Zekiliğin katmanlarında uysal olmayan, eğitilmeyen zaaf ların var.Kendini çok görmenin kendini çok yaşamanın verasetinde gizil vebaların var.

-Kendini istiyor musun ondan önce.Asıl onu istemek, kendini istemekle başlar. Hemen kendini iste,kendine gelmek için.

-Yitirilmişlik, kendi denklemini sundu.Yitik formüllerin içinde formunu kaybeden umutsuz vakanın varisi oldum. Umudun tan küresinde, küresel krizin beşiği sallandı. Ben bittim sana Misline.

-Yaşanmamışlıklarımızın mazisi ağladı.Bu kadar güzel yaşamışsınız ki Sığamadık dünyaya demek.Şimdi hemen küsüp giden zamanların ilacı olsam da mutlu demler yaşanır mı sensiz.

‎ AŞK

Salına salına dünyaları sallarken dünya eksenini senle durmuş.

Ay ışığını tepside sunan gözlerinde durmuş hayat.

Ekvator ve kutuplar en uzaklarla en yakınları taşımış yüreğinde.

Yaşarken güzeldi, yaşatırken güzeldi, güzelken yaşanırdın sen.

"aşkın mitozkörü "

Kavrulmuş bir hayalin mayası tutmuş geleceğimde.Bir günlerin içinde sen çıkacaksın.Saltanatını sanatının içinde yaşayan, seni sanatının içrelerinde varsıl bir peri olarak yaşatan benim.

-Tanıtılmış bir filmin afişlerinde kalan kareler gibi gözlerinden aldıklarımla yetinen yalnızlığımın baş rolündeyim. Seninle baş başa bir film çekmek istiyorum .

-İstemenin de olduğu fiil köklerinde durulanmak.Ve tarifsizce sana çekimlenmek, bütün kişi eklerini de kullanarak.

-Bekleyelim mi diyor kırgınlık.

Yeniden yazılalım mı diyor iç çocuğun.Düzgün adam haritasında ,haritanın kendisi düzgün değil Mislina.

-Bu devirde adam çok; ama adam yok.Adem'in bendim ,adam olunca biraz içsel kirlenmişliğin haz boyacılığını yaptım.

İnsan bir kuldur, her insanın yasaklı bir elması vardır.Yasaklı meyveleri yiyince iki dünyanda alacağı bedelleri vardır.Bunu unuttun.Hep "Adem " gibi gördün.Cennetinin ölümsüz şahı sandın.

-Bu güzel cenneti bırakıp haz közleyen perilerin cehennemine gidemez sandın.

-Bir sınav aritmiği var. Sınanmışlık benim bedellerimi sınadı.Sen bana cennetler sunarken başkalarının cehennemi cazip gelmesi insanlık dışı bir eylem gibi; ama insan nefsine yenikliğin karışımıdır.

Kıskıvrak yakalandığım girdapların meçhulü olmak kolay mı sandın.

Masumiyet kendi müzesini sunarken, masumluluğu aşan çıkmazların zikzaklarında insan olmanın becerilerinde bilinçli ya da bilinçaltının ittiği anlar vardır.

Bu yüzden, senden gittiğim gecelerin boyacısı olarak yıldızları boyamak beni aşan bir şey.Sen samanyolun başında beni beklerken ben yıldızlı gecesini sunan karanlık perinin eteğinde etiklerimi yırttım. İşte ademliğimin kirlendiği, nemli gözlerinin akışına destek veren bu gelgeçli demin suçlusu olarak yineden karşıdayım.

-Karşıdayım ki ademliğim bitmesin diye.

Hayrettin Taylan

Zekeriya Gibi Kesildim Sevda Ağacında ,Bennara

- Ruhsuz kalmıştı bilginin geldiği nokta.Noktasız amaçların cümlesinde ağılıyordu gerçek.

Anlamli kayıpların manasında kalıyor bilinç eriyişim.Kirlenmiş tenler kadar, kirlenmiş düşünceler dizeleniyordu yaşanırliğin kutuplarında. Amaçları zehriyle emziren fikri deniz anaları vardı. Berraklarımıza sarılıp anlamsız sistemin algılarını sunuyordu.

-Fikri tecimenler vardı. Kültürel bağlarımızın ortasında sülüklerini salmışlardı.Yaşanırliğin en özel kanında emiyorlardı.Bize benzeyen benzerlerimizin dimağında intihal tatlar oluşturunyorlardı.

"Bir insanın gerçeği sana açıldığı kadar değil, içinde sakladığı, sana açılmadığı kadardır.

Bu yüzden, onu anlayacaksan ne dediğine değil, ne demediğine kulak vermeye çalış. "

| Halil Cibran |
-Yüzyılın yüzölçölünde kendine öncelikli yüz seçenlerin seçkisinde çıkarın bin bir yüzü görünüyor.

Bu yüzden benim yüzümden sana yansıyan yüzeysel yaşanırliğin kalitesini ancak üstbenliğimde yeşerenlerle anlarsın.

-Her dönemin kesilen anları vardır.Her dönemde İsrailoğulları vardır.Her çağın Zekerya'sı var.

Yüreğinin çınarında saklandığım bir gün Hz.Zekeriya gibi yüreğimin ağacıyla beni kestiler.

...:"Zekeriya Aleyhisselâm'a kötölük etmeye karar verirler. Onu takibe alırlar. Bir gün تنها bir yerde Zekeriya Aleyhisselâm'ı kıstırırlar. Yaşı oldukça ilerlemiş bulunan Zekeriya Aleyhisselâm adamların kötü niyetli olduklarını anlar ve onlardan uzaklaşmaya çalışır. İsrailoğullarının teröristlerinden kaçarken, rivayet edildiğine göre; bir ağacın yanından geçmekte idi. Ağaç dile gelerek:

"Ey Allah'ın resûlü, bana gel! " der.

Ağaç birden yarıılır ve Zekeriya Aleyhisselâm ağacın içine girer ve kurtulur. Ancak şeytan burada yapacağını yapar. Ağacın içine girerken, giydiği elbisenin eteğinden bir parça dışarıda kalır. Ağacın yanına gelen teröristler ağaçtan dışarı sarkan elbise parçasını görünce bu işte bir tuhafılık olduğunu anlarlar ve ağacı kesmeye karar verirler. Ağacı ortadan keserler. Böylece ağacın içinde bulunan Zekeriya Aleyhisselâm da ağaçla birlikte kesilir ve şehit peygamberler kervanına katılır. "

*Bilinen bir gerçek bilendir.Doğru olana giderken, doğruluk yolunda ömrünü teslim etmektir aşk. Aşk çağırdı onu, aşk sakladı onu.Aşk onu gerçek aşkına götürdü. Şimdi ateşin adresi yüreğinde.Benliğimi yakıyorsun.Kaydımı küllerine, dersimi güllerine taşıdım.

*D'okumalarında isimsiz anlar var.Anılarımı çağaltan derin sızılarının var.

*Benliğimi kendi haritasına taşıyan perişanlığın şehrindeyim.Mistik öykülerde kalışımı özetliyor ruh halim.Her ilimden, her fikirden, her farklı; ama derin ilgiden ders alarak ilmi tatlara alıştım.

-İlimle film arasında okunarak, okuyarak yaşamının hakkını vermeye çabalıyorum Bennara.

-Ayarlanış kendi oyunu oynuyor. Aldanış bütün figüranları kullanıyor.

Zekanın senaryosunda dehaya giden tortularda birikiyorum .Bilincin azizi olarak aciz kaldığım sevdana geliyorum Bennara

Hayrettin Taylan

Zelal

kimsesiz bir gitmenin kalakalmasında son kez baktım
en derin yaradan akan ulvi bir hissin bulutu gözyaşlarıma refik
beklemenin definesinde belki dönmenin dünyası dönderir güneş halini
bugün kapkaranlık....
seni görmenin aydınlığından sonra ay da güneş de battı
gayrı tutulma tavında değil ehil ve de sefil zahirim
sefiller okuyoruz safkan bir umudun ummasında
belanın sınırında mayın üzre aşkların tel örgüsüyüm

imkansız olan her şeye kurşunu hevesler ekledim
çok yakınımda ama çok uzağımdasın
efsuni bir halin tümleninde paydaş oldu son bakışın
ferhati bir dağın eteğinde aslımı arıyorum aslım hala senken
o taş yüreğine hangi taşlar kalıl kaldı
dönmen için bugün dünya döndü dün döndü bugün sen
yusufi bir acının kuytularında kuyruklar senin için uzanmıştı
bugün aşk ekmeğine zam gelmişti
üstelik ben sana çok açken
üstelik senli son yemeği bitirmeden
üstelik ben bitmişken mutsuzluklarda

içimdeki tüm perdeler kapandı,secde ediyor bekleyişim
beni son bakışınla bağladın görmüyorum gayrı
nazarın fecrinde ısınyorum ve ısınyorum sensizliğe
gidişini yağmuru temizledi istanbul sağanak içim bağanak
ağlamak ile aklanmak arasında her damlası andır ve kandır içime
hislerinin mağlubusun gitmelerin galibi ben kazandım seni
gelsen de gelmesende ben geldim gelmelerin en önde gelenine
yapamıyorum sensiz
hecelemiyor hiçbir güzelin aşk kitabı kitapsız akışlarımı
bugün bana çok bugün,bugün sen vardın, bu gün işte
gözbebeklerin dirilti umutsuz mağmalarımı yakıldım sana

nemli bakışlarla baktın,sesinden bir tutam ayrılık şarkısı kalmış gibiydi
gidişin ah o gidişin inan bin şehidin gidişinden daha acı geldi bana
gecenin tek yıldız vuslat anına ayna,gökyüzü sakladı acılarımı
bir acının rengini çizdi tüm renkler kendiliğinden
tutkunun intihar bombacısıyım seni vurdum tam benden
ben gayrı kendi aşklarımı öldüren devrimsi esrik bir ozanım

seni kevserlerimde su içmeye,fıratımda fer olmaya beni susamış sularıma su olmaya
çağırıyorum
gelsen de gelmesende ben geldim gelmelerin en önde gelenine
yapamıyorum sensiz
hecelemiyor hiçbir güzelin aşk kitabı kitapsız akışlarımı
bugün bana çok bugün,bugün sen vardın, bu gün işte

Hayrettin Taylan

Zelalim -23

Okyanusları çöle verdim, seni yele serdim
...: içimde sulara açılan heveslerin akan beyazıyım
Sevdikçe beyaza boyanır ömrümün merdiveni
...: basamak basamak gelirim sensizliğe
Yüceler buhurun nemlerime
...: Yarın yağmurun öpüşme demidir tutku toprağında
Damla turuna çıkmış ehli mühtediyim
...: Yokluğunun sonralarında susan ehli keyfin bülbülüym
Açıklanmış bir düşün soy ağacına yazılıyor sevdam
...: İsmi bilmediğim bir geleceğin kaderine yazıyorum seni
kendimi böldüm gerçeklerine, payımda ve hayalimde sen
...: Varsıl boşluğun suyunda ıslanıyor tutku gemim
Gamlara yem atıyor istemeyenlerin isleri
...: Berrak bir huzurun damlası ayıklıyor bizi
imkansızlığın sarnıçlarını kapatıyor uzaklar
...: Eskimişlerimiz ruhumuza siniyor
Üzgün demler başlıyor kavuşamadıklarımıza
...: yellerin üşümeden ellerin üşemesin ellerde
Ben sellerin süreğeniyim sürüklendim Leyla kayasında
...: Parçalanmış halimde seni sordu aşk ve kader
sarmaşık bir hayal uzatır gerçeği denkliğine
...: üşüyor kavuşamadıklarımız
Büyüyor vuslat gülü
...: Dökülüyor devrik tümceler senli kitabın an ortasına
Devrilmiş hüznünlerin salındayım, salam istedim senden
...: bir sen taşıyor bir ben taşıyor uzaklar
beni iyileştir senden
...: Beni iliştir sevda sunduğuna

Taş bağrıma üreyen kardelenlerin yetişir yetim sensizliğe

...: sözden kuleler yaparak büyür sevgi sözlüğümüz
tutunduğumuz yaşama fikrin bal dalında artar adımın aşk tadı
...: Beni sana sunar sunakların suyu
Yıkanır sensizliğin ta benden, ta beklediğim senden
...: yüzyıllık hoşluğun ortasına düşer özlem
Beni sana toplar çağ ve aşk
...: ansızın sızıların akar günceme
seni senden aklar yaşayamadıklarımız
...: Beni sende bulur buluşmalar
süründüğün halin zenci günlerine
...: Zelal oldum delalim, yarine helalim...:

Hayrettin Taylan

Zeynep Ruh öğrencisi

Zevkin yeni aynasında zemheride özlemin çiçeği olarak açıldın bahara
En güzel hayallerin lali olurken mevsimlerin içinde bir aşka
Yarası ezelden bir bülbülün salında bir salın olmuşken
Nasıl böyle olurmuşu değil, neden geç tanımanın ayak uçlarında kal
Esrik bir gelişin gelişmiş uğurunda bana uğur olarak kal
Periler sana su ve can sunsunlar, sen ruhumu ilaçlarken

Hayrettin Taylan

Zıkkım Bile Tatlı Gidişinden

Zıkkım Bile Tatlı Gidişinden

Yaşadıklarımızın kötü gölgesinde zakkum ağacı
Bu ağacı kesip atmak geliyor çoğu kez
Oysa zakkum ağacı
Her zıkkıma ilaç
İlacın ilçelerinde bile yan etkileri var
Eşişken sevginin esintilerinde ne güzel diyor bilge
Üzüntünün sergilerinde beyinimizin sığın resmi
Kalbim kuzey yarısında mutluluk
Güney yarısının yarısında da üzüntü
Onarmak gerekiyor üzüntünün harap binalarını
Es geçmek gerekiyor üzüntünün tüm oyunlarını
Bağrımızı hep ümitlerin dağına yaşamak gerek
Sersefilliği saf aşklara bırakmak gerek
Bambaşka bir aşkı hayata geçirmek gerek

Hayrettin Taylan

Zılalım

senli bir buluta içlendi içlerlemelerim
yüreğim buhur sen aşkıma bulut
benden başka her şeyi unut
tutkular arasında bir gül gibi gül biraz
gönlümdeki tüm çiçekler sana açılırken
sen bana bana açıl tüm açıklarınla
duyusal açıklarımın her yerinde sen adılı
bu yüzden, yüz ben okyanusuna sen yelkeniyle

git-gel gelgitlerime gelmelerin gelini gibi
ay yüzün görünsün tüm beyazlarımda
tutulumsu sevimsi özlere doğru
bir aşk doğrusu çizgeleş de gel
ben şimdi senin aradığın teğette dünyamı döndürüyorum
aşk ile sen meridyeni arasında vuslat farkı
oysa kalplerimiz griving merkezi
ayrılığın tüm iklimlerini yaşadık
ben senle hep sıcak bir iklimde ısıngaç sevilışlere nazırım
yüreğindeki mağmayla gel söndür bütün soğuk sefilışlerimi

Hayrettin Taylan

Zılalım (aşk bembeyazım)

senli bir buluta içlendi içlerlemelerim
yüreğim buhur sen aşkıma bulut
benden başka her şeyi unut
tutkular arasında bir gül gibi gül biraz
gönlümdeki tüm çiçekler sana açılırken
sen bana bana açıl tüm açıklarınla
duyusal açıklarımın her yerinde sen adılı
bu yüzden, yüz ben okyanusuna sen yelkeniyle

git-gel gelgitlerime gelmelerin gelini gibi
ay yüzün görünsün tüm beyazlarımda
tutulumsu sevimsi özlere doğru
bir aşk doğrusu çizgeleş de gel
ben şimdi senin aradığın teğette dünyamı döndürüyorum
aşk ile sen meridyeni arasında vuslat farkı
oysa kalplerimiz grivine merkezi
ayrılığın tüm iklimlerini yaşadık
ben senle hep sıcak bir iklimde ısıngaç sevilışlere nazırım
yüreğindeki mağmayla gel söndür bütün soğuk sefilışlerimi

Hayrettin Taylan

Zil Çalarken Aşk Kitabını Kapatma

Mutluluğun dalgalarında gizin suları kirlenir,mavi yelkenli ruh seferim gelir, beni alır sensiz kalakaldığım isimsiz sevda kraterlerinde kurtarır. Bakışlarının ummanları tuzlu sular yutar sensiz,nefessiz kaldığımız teneffüslerde.En tenha bir gölgede bakışmak gerek,bütün okulun gözü görmesin kör bakışlarımı. Rengine paketlenen bir düş yumağım var,Türk edebiyatı dersinde şair hocamızın yazıp okuduğu şu şiirin son mısrasında biraz öldüm can hışımım. "İlmi düşler çiziyorum tuvale, ruhumda tatlı ırmak akar gülüşüne Masallar akraşır dostluk merdivenlerinde ben ile sen arasında Kaflar uzar.

Tutkun, taptığım yüreğin Yollug Tigin tarafından yazılmamış anıt gölgesinde alınmış terimle yazılmış gelişmiş özlemdir.

İlk dersimiz Orhun yazıtlarıydı. Kitabe gözünürlüğünde senin sevgi mürekkebin akıyordu.

Ararlığa utuşunca geceler, gözlerinde namlular beni vururdu.Yan sıradan ne oluyor çifte kumrular diye bir es geçerci.

-Utanırdık, tutanırdık.Tane tane, sokulmalısın içime,sayılar bizi matematik dersine kadar idare etmeli.

Direncim gözbebeklerimde durur, aslıya ders veren hecelerimde kurt ulur utangaç halim.Sana bakmaktan,dersi tam anlayamadım.

-Ateşi ilk kim bulmuştu sahi.İçimdeki sen ateşini ben bulmuştum,bak tarihçeler bile bilmiyor.Parayı Lidyalılar iyi ki bulmuş ilk mesajımı paranın üstüne yazarak hani borcum var diye uzatmıştım,sınıf hiç çakmamıştı.

Bir çakal öksürüğünde anla ki içimde düğümlenen senli özelemler var.Kantinde bekle beni.İki çay aldım orda seni bekliyorum.Karıştıralım ceylan bakışlarında günü,saçlarına arkaya doğru sakın atma, geçmişimi atmış gibi sanıyorum.

Gündüz karanlıklarda üşürüm de söyleyemem ve her sözcüğünün., benim için yeni yazılmış ders kitabından daha çok manası vardı.

Sorgusuz,disiplinde suskun kalmış yüreğinde sen yazılı bir fukarı gibi duvar dibindeyim.

Dudaklarından akan özlem sularının gelgitlerinden, sığınırım aşk yurdunun bakir vahalarına.Kimya defteri arasında sakladığım kimya ile ruhumu aşılarım mahsule aşk olmuş buluşma yerimizde.İlk buluştuğumuz yer dünyanın en büyük ürün veren sevgi hazinesi.Seni bana ekti işte gördün mü?

Yüreğimde binlerce roman okunur yalnız seni anlatan ince mesajlı tutku imgeli bir dize olurum.

-Kimi aylarsın Aylaş yüreğimin günleri su gibi içtiği sensiz kaldığım sözlülerde. Sahi tahta ben o kadar heyecan yaşarken

Senin orda masum gülücükler dağıtman hangi dinde yeri var kitapsız.

Sözcüklerimde infilak eden sevgi cümlelerinde ders aldın mı.

-Ev ödevini unutma,odan gittiğinde duvarına astığın resmime bir kez daha bak.Sana yazdığım ilk şiiri çerçeveletip duvarına asmışın.

-Oysa sana yazdığım kitap dolusu şiirler var,hepsini duvarlarına assan,şefkatlerine sarıldığım, dudaklarının kimiltısında helecanlarda harcanan anlarıma derman olmaz mı şiirnazım.

-Coğrafya dersinde doğduğum yeri arıyordun,hala bulamadın mı?

Everest dağından sonra senli bir ırmak akar,oracıkta şirin bir köy var,işte canımı seve seve verebilirim dediğin aşk hamalın orda doğmuş.Değmez' içimdekileri anlatmaya. Yağsız ilmek saatlerinde

Not tutmaya çalış,alıştırmalar yap üç bilinmeyen denklemlerde dünyanın üç gününü gün etmeye payda ol.Payında ben varken, benimle senin toplamından herkes biliyor ki iki kumruluk bir aşk çıkar.

Biyoloji dersinde yunusun peşine takıldım kaldım, Yunus'tan dizeler okudum ,Yunus menkıbesindeki gibi ruhunu karnında taşıyan bir gelecek beledim.Bizim aşkımızın kitabı da olmalı.
Sen yüreğini kağıt kağıt ser, bendeki bütün büyük aşkların tutku kalemi her şeyi anlatmaya yeter.

Haylaz gönlümü çocuk sevginle saldı enginlere, yüzüyorum, özlem denizinde. Yan yana olmanın yaşam tuşlarında, resetledim kaçınılmazlığı.Yazgının silgisini kullanarak, yazıldım bahtına.
Aşkın olduğu yerde varız" diyen bir şarkının en güzel melodisinde aşkın çaldığı bu yürekle, hep seninle anılır,hep seninle nakaratları söyleriz.Son bakışmamızdan sonra ders zili çaldı, bu ders bitememeliydi ruh gülüm.

Hayrettin Taylan

Zind 'in Aşk Kavisin Selvihar

ateşi eğiten ahın ahusu olarak yaktın yüreğimi
gözyaşların yumuşattı bağrımın tepelerini
selamete yolcu oldum, yoldaşım sensizliğin
hikmete yolcu oldum, ilmim nazların
sukunete yolcu oldum, bağrışın diyemediklerim
kavuşmaya yolcu oldum, bekleyişim bekleyemediklerime

2

kanadı anılarla sarılmış suskuların bülbülüyüm
azat ettin beni sevdanla
çareye, çare arayan çar bilmez ki
aşığın naçarlığı doğuştan

her güzelin işvesi var gül dibinde
kokunda tanıdı beni periler
sesimden tanıdı , aşka ardışık türkü çağıran huriler
hevesimden tanıdı, hazlara ders veren şeytan
meğer tanınmışlığım tende değil içsel sızılarda
bütün tekliflerde açığım vardı
teklifsizce kaldım ab-ı aşkına

3

belaların girdabında hüznlerim salınır sen yerine
kelamların t'anında huzurlarım akar sen yerine
selamların yüzünde güleçliğin yanar aşk yerine
kavuşmanın bağrında rintlğim yücelir tutku yerine
sevmenin kutbunda yürür sevimli penguenler sen yerine
gelmenin berraklarında akar, ilk gelişin sen yerine

Hayrettin Taylan

Zind ile Zinde

ulaşılmaza uzanmış usumun utkuları
bulunulmamış bir çizginin rintliğine zindeyim
gözlerine koşuyorken güneş
sana gelmenin en son ihtilalinde gözlerim
buluşmamızın kültürel ekvatorunda içsel yakarışlara yüceliyor
varılmak için var olan ben yolculuğunda
ruhsal bir anadolu çöl oluyor bana
oysa ben mecnun'nun babası
sense leyla'nın lalezarı
bunca bunalıma kim kafiye
bu yurda kim hafiye

bir bulutun buhurunda tüm umudum
yağmur gibi dönmeni bekliyor bikri arzularım
kurak bir sevda değil
kalbi bir yara değil
sadece derin ve bir o kadar siyasi çıbandır benimki
bir arbedir bir darbedir bir çıkardır her şeye
herkes bin
bense bir
gözlerim seni arıyor ayaşofya şahit
sözlerim seni yazıyor bağdat kanıt
ruhum seni şifreliyor küdüs yanıt
tek eksiğim tek esriğim
ne sen ne de tokluğun kavı
zinde bir ömre asıl ve asil bedeller sunmak
özün tözünde asılın erkine kani olmak
seninle aynı dönencede dönsün dünyamız o da yeter

bir yanım zind, bir yanın rind, bir yanım yanıyor
istanbul bana hazır ben haksızlığa nazır
kızkulesi ruhsal asiliğime kız(ma) masalı
boğaz köprüsü iki fikrin tecimen tümcesi
trafik çok
kırmızı ışıktaki geçmeyi seviyorum Zinde
her yer her yar kırmızı
alışmışım kırmızıya
asiliğimin ehlileştiğini anladım devrik bir uykundan sonra
uyandım ne sen vardın ne de sevdiğim şehirler,rintler,fazıllar
bir dirilişin en diri neyinde ben uyarıldım...
bulutsu bir bakışla baktım sana leyli leyli
benden değil bedenimden değil senden de değil
ben değil yaşadığım ve yaşatıldığım her şey zift ü zehr
bu şehir bu aşk bu yar bu yer beni mutsuz ediyor Zinde
ben ki zind
özlenen vasl u ummanda gelmelerime gelin(illa da) gelin ol Zinde

Hayrettin Taylan

Zind İle Zindenaz

bir akşam alınmış hatta satılmış bir gece saracağım bensizliğine
sana getirmek için ay ve yıldızları aza yapacağım terk edilmiş her yere

hasretine varmak için hazır ganiler yağdıracağım
yüreğime şan diye akıttığın senli kevserlerden içeceğim
beni bıraktığın gergefleri ekleyeceğim

hükümle gücümün duldasında zampara zimbalar zift halini sunarken
umut raylarımda ısıklık çalan aşk ecrimin bekçisi
vurgun kalbimin son vagonunda senli bir türkü de söyleyecek
dağıldığım alt dudagında hayat benimi öpecek
aşkın, dargın yollarının gitmişliğinde şaşırarak şevkime
yollarımı nereye bağlayacağım bilmeden geldim zevkine
uykusundan uyandığım Leyla köylerinden
valsım artıyor vuslatına

diz boyu umutsuz sevişmelerin meşimelerinde kalacağım
sensizliği her dertte alıştırdım boynuma ve koynuma
bir kelebeğin gözyaşlarını yıkayan zerreciğinde umutla paklanıyorum
tomurcuğuna yavrucak sevgini emekliyorum yeniden
gitmelere zincirlenmiş zincirleme bir tamlama gibi içe içe hasretlerim büyürdü eskiden
kalmalara kalıntılı hüküm sürmüş şahlı şuhlu şahlarım matlarını çekti tutkundan
yalnızlığa yazılmış,yazgıma dizilmiş son dizinde dizinin dibinden püskürtüm kendimi
olabileceklere, olunması gereken huylarımı sıvaladım tertemiz aşk duvarım

özlemini yakıştıra yatıştıra ve beni sana araştıra göre
iki yol arasında bin bir aşk var bana göre

kavuşma rayımız uluyarak eskiz demirlerimi sana emirliyor
sana vardığımda varmışlığın varlığı künyesini ezberletecek aşka
muhtaç olduğumuz en son sarılmanın sararmış mevsiminden başka
son sözlerimden en güzel güzel günlerimize füzedir anların alakara

ufalmış yüreğimden uğurlayacak çok şeyin kalmışken
o özlediğim teninin kokusuna kalakalmışken
bekle beni uzakları yakıp,gitmişliği boğup geleceğim
hevesimi hazırla
pusatlı hüznün yükünü azalt benden
silintisinde ejderha dişlekliği öç sularımı da dalgalandır

fırat'ın tenhasında zeliha'ya kelenk sakızı toplayan benimden toparla beni
iki anka kuşu harelesin alazlarımı
göğsümün hazan salına sakla saklanmışlığı
bilirim şiirlerim türkü gibi uğuldasa da yalnızlığından
için beni söylemez güllerin kızıllığına
ben ki en büyük yaz..yazılmışım bir kere hasatların aşkına
çiçekler kokmaz, aralık değil aralık değil yaz dedim yaz

ezberledim ezilmiş her duyguyu...
daha ilk buluşmada biteceğini bildiğim sevdaya yaz olmak zor
gözlerin kuzeyi sevdi gölgelerde sevindik
bu tutulma serüvende rehberin benden öte bilindik

yağmalanmış,ağıtlarını aklarından alan bir silindik sevdaydı sakiliğin
yüreğin beni saklamaz haklıdır ben yazım kar kışını yaşamadım

geçkin ve bingin bir umulma tavındayım tavizler fora
çürümeye gelgeç,gelmelere delgeç bir urağan fasılım
izdüşümüm ruhumun tükenmişliğine sürükler hasılı

nerden baksan uçuklarımın intiharına ip olan hazlarım hazırkent
beni yeniden nefsi derinlikle sınama ey gül yaprağında renklenen aşk
an düşürme içimin zikzaklarından hevesimin akışlarına
sesime doğan güzelliğinden ummasından ummanlar akıt ak yarime
yalanım çok,alanım çok,sakla beni önce benden
sonrada ruh fenerimi ellerime ver el içinde muteber bir nefes gibi
açmış olduğun her dala beniz yazdır sevi cümlelerinle
nar çiçeklerinin nazında oğullansın sınırız bağlanışım
çığığımı ılgıt ılgıt sevk eyleyen bir eylemin min künhüne lam-elif de

hiçliğin ıhını hoşluğun hışırına lahit kıl, kulluktan önce
senli kalan ömrümün özdeşine mumlar yansın mummyalanmış sevgimden
senli kalışımın senli bakışımın son portresinde nota nota ağlar kalırım sana
benli akışının demli içilişinden son tadın kadar alınırım sevi haritana
senli oluşun ol vaki ol kahil bir andın son bendinde ben olur sen kalırım

Hayrettin Taylan

Zind ile Zindennn

ulaşılmaza uzanmış usumun utkuları
bulunulmamış bir çizginin rintliğine zindeyim
gözlerine koşuyorken güneş
sana gelmenin en son ihtilalinde gözlerim
buluşmamızın kültürel ekvatorunda içsel yakarışlara yüceliyor
varılmak için var olan ben yolculuğunda
ruhsal bir anadolu çöl oluyor bana
oysa ben mecnun'nun babası
sense leyla'nın lalezarı
bunca bunalıma kim kafiye
bu yurda kim hafiye

bir bulutun buhurunda tüm umudum
yağmur gibi dönmeni bekliyor bikri arzularım
kurak bir sevda değil
kalbi bir yara değil
sadece derin ve bir o kadar siyasi çıbandır benimki
bir arbedir bir darbedir bir çıkardır her şeye
herkes bin
bense bir
gözlerim seni arıyor ayaşofya şahit
sözlerim seni yazıyor bağdat kanıt
ruhum seni şifreliyor küdüs yanıt
tek eksiğim tek esriğim
ne sen ne de tokluğun kavı
zinde bir ömre asıl ve asil bedeller sunmak
özün tözünde asılın erkine kani olmak
seninle aynı dönencede dönsün dünyamız o da yeter

bir yanım zind, bir yanın rind, bir yanım yanıyor
istanbul bana hazır ben haksızlığa nazır
kızkulesi ruhsal asiliğime kız(ma) masalı
boğaz köprüsü iki fikrin tecimen tümcesi
trafik çok
kırmızı ışıktaki geçmeyi seviyorum Zinde
her yer her yar kırmızı
alışmışım kırmızıya
asiliğimin ehlileştiğini anladım devrik bir uykundan sonra
uyandım ne sen vardın ne de sevdiğim şehirler,rintler,fazıllar
bir dirilişin en diri neyinde ben uyarıldım...
bulutsu bir bakışla baktım sana leyli leyli
benden değil bedenimden değil senden de değil
ben değil yaşadığım ve yaşatıldığım her şey zift ü zehr
bu şehir bu aşk bu yar bu yer beni mutsuz ediyor Zinde
ben ki zind
özlenen vasl u ummanda gelmelerime gelin(illa da) gelin ol Zinde

Hayrettin Taylan

Zindenaz

Uğruna fedakarlık yaptığım, yüklü dermanların söz kraliçesi.Taşıyorum seni ıssız bir adaya. Damlaların, ömrün var.
Bilinmezlerin bakisiyim. Bir bulutun tutunmasıyım. Yağmurlar benden tutumluluk istiyor.Sen de ağla diyor kader.
Sen de kederinle zengin kal.
Yasak aşk gibiydi. Dünya da yaşanan yasak aşkların gizil sorusu gibi durma uzaklarımda. Denklemlerin tanıdıktı.Tanıdık olmayan başka hazlara işlem yapan bendim.
Sevginin sayısı yokmuş. Bütün X'ler sevgiymiş. Hangi sevginin tanımısın ki bilemedim. Çözemedim seni analitik algılarla.
Bu kadar yalnızlığı hangi yüreğe sığdıracağız.Aşk duyumsamaları sevmez. Duyusal istendiklerin sözsüz yanışını ister.Islanmasını ister vicdanın. Ar'senik yadını ister.İstemeyi ister, yüksüz gemiler ister yalnız seni bindirmek için.
Hiç sormadığım hoşluğun neden benden gazi. Neden şehit düşmedin bu aşkın cenginde. Neden Hz.Ali'nin zülfükarı bende. Zülüflerin tel tel yaramı çözüp zülfüyara dokunurken neden sen yoktun Zindenaz

Ayrılığınla anlaşıyoruz. Al acılarını ayır beni aşkı git diyor.
-Mutluluk seni hayatın başka umutlarına alıştırmaya razı. Sen artık başka mutlulukların sahiline atıldın.
Bu yokluğu zorlayan dokunuşların paganı değilsin.
Simsıkı tut kendini.
En'geller ol en varılmaza. Ben Zind olup ilmi devranın ummanı olmuşken sen kederindeki taşları düşür.
-Yerçekimli karanfilin Filleri ayıklasın sana yasaksız kullandığım filleri. Hepsi bir gün zaman zarfına yakındı. Sen hep bir gündün Zindenaz. Zinde olup zindelerimi uyandırdın.Şimdi senden sonra da sendeyim. Zihnim kendi zarfını açıp mektuplarına aşk kıldı beni Zindenaz.

Hayrettin Taylan

Zühre Yıldızısın Yaryüzümde

O kendini biliyora ithafen...

Yine bir rulet gibi çevrimdışı kaldığımız uzakların uzunda dönüyor dünyam. Seni yaşamak için oynadığım ruhsal kumarın kazancındayım. Göremediğime şifalı otlar gibi yeşerdim bahtın salık verilmiş en özel toprağında.

Aşk dönüşen yaşamının en özerk yerinde bağrımın sofaları açılır sana. Gonca bir gül gibi süzülür y'adın. Bir ömrü ütölencesine gelen sevgi ütün içsel bütün kırışıklarını düzeltir.

-Şık bir sevdalı olur ben ve uğurum.Uğur böceğim uçar en istendik sen'e.

-Bir sen'e ulanır imgesel dervişliğim. Bir ben ötesinin künyesinde uzatır güzelliklerin dili, dili mercan, özü inci, içi yakut, gözlerinle " göz gözeleri "çoğaltmadığım içli sevgi sonsuzluğum.

-Geçmişimin derinliklerinde boğulacak önyargı dalgalarını sakla. İnsan özü kadar insandır.Herkesin geçmişi yaşanarak kirlenmiş. Dağlar örmeye gerek yok ön yargı tığla.

-Çeyizindeki tutkuları nakışla. Hiç kimse melekliğin denizini tümlemez. İnsanoğlu hatalar hatında rayını düşeyip yaşamsalın makinisti olmuş.

Güzelliklere tamlanan tümel ömrün ortasında kendimize ait yaşamsalın sarmalını büyütmeliyiz. Her yeni başlangıç insanın yeniden doğmasını sağlar. Ben sana doğdum, dün doğmuş bir bebek gibi.Sevginle, ilginle, güzelliklerinle emzir ve büyüt beni bu cadılar bayramında şeker uzatan sevda sevilerine karşı.

*Al salıncağına sallandır yüreğimden. Ağladığım geçmişin mişli geçmiş yazılarında sorgulama beni.

-Ben ağlamanın ağlamasında gülen bir aşk yüzüyüm.

Yazmakla sevmek arasında kalan ötesizlerim var. Yazmanın yaşamsalla kokusunu çok arama. Bazen, yazar oynar hayatla, okurla,kendiyle.

-Üzgün tegetlerine dolandığım dünyanın çekiminden uzaklaştırma.

-Ekvatorunu çizdim dünyamda.Artık yarım kürem sensin.

-Alaz kavuşmalar kavşağında sür beni bitmezliğin sınırına.

Mayın döşeli gitmelerin sol yanında kalayım.

Gözlerinden, aşk kitabı okunsun, senli okumaların tadına alıştırsın senli yaşamının alıştırmaları.

-Sen goncadan açılmış bir gül olarak sinemde kırmızılarını yay.

-Gül kokuna gelsin bütünlenmiş sevgi haritam.Seni şehir şehir, pafta pafta aşka çizdim.

İklimin ilk şarkıları sıcak düşlerde bizi bizden uçurur. Gayrı ben biraz sana benzemeye başladım. Senin sözlerinle uyandı özlem. Yükleminle öpüştü cümlelerim.

Buhurların düşünüş edasıyla ruhumuzun en senfonik hali gün yüzüne yansır. Beni çalar aşkın bam teli.Beni okur bülbüller. Gülüne bestelenir tutuluş.

-Perdelerini açar güzel günler.Güneşten önce gözlerin yansır yalnızlığıma. Beni bulur senden gelen içsel her şey.

Aşk sarmaşıklarını uzatır aşkımıza. Aşk sarılır bize. İlgiyle yıkanmış özlerin dilinde okunur vuslatımız.

-Sen bilinmez, anlatılmaz, gizemli bir kırlangıcın başlangıç uçuşu gibi uçar

durursun sevgi penceresinin önünde.

-Hangi bakışına ömrümü uzattım bilemiyorum.

Aşkın bin rengini saldım sevda ırmağına. Hangi gökkuşağının dilinde beni renkli dünyana çaldın bilemedim. Gözlerine kadar keşfine geldim masum sarılışları sarmak için .

Özündeki gizli hesaplarını topluyor mecalim. Sevmekle mantık arasında tıkanma rekoru kıran algılayış videosunda

Ne kadar sen varsa gördüm. Beni tanıdım sende. Resmi sarılışın hatırı için ömrünün közündeki kızartılan iç gözünün gördüklerini gördüm.

-Seni severek tanıdım be güzelim !

Öylesi acıların musallasında yaşadım yıllarca. Giden ölümcül bir sevdayı yıkadım yazılarımda. Gitmek şair için sevdadan çok öte bir yerdedir.

-Gidişler dizeleri,cümleleri,ağlatır.

-Aynı musallaya yatan perilerin sıcak sözlerinde ölmedim. Bir rüyayı taşıdım hayalin mimlerine. Mumyalanmış bir maziye yamaladım sevda tasımla, içsel tasalarım.

-Biraz kendimi eğittim acılara, ayrılıklara. Mazimi temizledim vicdanın yakomozlarında.

-Asil rengin boyasında görmek istemedim. Sen bütün güzelliklerin renk tanrısıydın. Sevdikçe renkli dünyanın düşlerime işlendi.

Vuslatın yakasını bir araya getiren hayallerin menziliyim. Gerçekler akar yüreğimden yüreğinin gül kokusuna. Kırmızılığın gelin olur hülyalarım.

-Malihülyalarımı deşen düşlerin toplar beni imkansız sızılardan.Beni toplar senden.

Anlar ,anlar beni. Demlerin süzgecinden geçirilir umudum.

Beni sana süzer tutku ve bekleyiş.

Hayrettin Taylan